Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

[Secunda pars] eximij legu[m] doctoris d[omi]ni Bartoli de saxoferrato sup[er] .ff. nouo:

https://hdl.handle.net/1874/461097

¶ Rubrica de verborum obligationibus.

¶ Dictum est supra de obligationibus in genere. sequit videre de obligationibus in specie. Ideo ponit rubricam de verborum obligationibus.

Stipulatio non potest. Lex nostra diuiditur in septē ptes ꝑm Ja. de are. Primo dubitatur vtr stipulatio reddat inutilis ratione psonar. Secūdo vtrum reddat inutilis ratione interualli tpis. Tertio vtrū reddat in utilis ratione defect⁹ verborum seu forme. Quarto vtr reddatur inutilis ratione diuersitatis in qualitate interrogationis ⁊ respōsionis. Quinto an reddat inutilis rōne diuersitatis in quātitate. Sexto an reddat inutilis ꝓpter adiūctā rē in sermone. Septimo an reddat inutilis ꝓpter diuersitatē loquele. ⁊ psequor ꝓpart es. ¶ Stipulatio nō pōt concipi nisi vtroq; loquēte ⁊ sermonis efficaciā intelligēte. h. d. ¶ Hoc principiū diuiditur in tres ptes primo ponit dictū. secūdo illationē. tertio ꝓsiliū. scōa ibi ⁊ iō. tertia ibi siqs igit. In tex. ibi loquente subaudi ⁊ sermonis efficaciā intelligēte. ¶ Hic p. habet hic q; stipulatio nō pōt ꝯcipi ⁊c. ꝓtra. ff. de adop. l. n ō aliter. Jaco. de are. soluit q; ibi in stipulatione ficta. hic in vera. quos habetis alios casus in quibus fingit stipulatio. vt in. l. i. C. ō rei vxo. actio. Itē ex cursu lōgi tpis. vt. l. cū de in rē verso. ff. de vsu hz vim stipulationis. vt. ff. ō fideiu s. tu. l. cū ostēdim⁹. in fi. ⁊ j. q. ap. nō li. l. i. in quadā addi. Hoc. i. sup glo. Itē in. l. si fini ta. §. elegāter. ff. de da m. infec. vbi ex cōtumacia fingitur stipulatio. ¶ Hic quero vtrū debeat precedere interrogatio ⁊ sequi respōsio ⁊ an sit de substātia ita q; puersio ordinis vi tiet ⁊ videt q; de substātia sit qō verū est. vt. l. i. C. de vsur. ⁊ l. obligamur. §. verbis. ff. ti. i. ⁊ no. insti. e. ti. in prin. ꝓtra hoc videt facere tex. j. e. l. §. cū adījcit. sed ibi dicā. ¶ Hic p. dr h nec mutus ⁊c. videt q; infans possit stipulari. vt. l. seruū. j. rez pu. sal. fo. Hic sunt op. i. vna Hic. quā tz Jo. sz Hoc. tenet Jaia opi. ibi posita in glo. q; ibi fit spāle in illa stipulatiōe. ⁊ hoc tz gl. ff. ti. i. l. i. in fi. ¶ Hic p. de. l. ea que. ff. ō dona. inter vi. ⁊ vxo. ⁊. l. i. C. e. Hol. nō ꝯtur per epistolā sed prius ꝯcta p epistolaz pbatur. vt in. l. publia. in fi. ff. depositi. ¶ Hic p. de. l. iij. ⁊. v. ff. de spon. glo. nō soluit hic sed soluit in. §. itē verboz. insti. de inuti. stip. ⁊ Hoc. i. hic. q; spōsalia possunt ꝯbi p stipulationē. ⁊ tūc inter absētes nō ꝯbuntur. Hoc; cōtrahunt sine stupulatione. ⁊ tūc etiā inter absentes ꝯbunt. ¶ Hic quero q̄d si est surdus talis q̄ intelligat videdo motū labioz. vt est do. Iellus de gabrielis de eugubio q̄. ppt sui magnā psp̄icaciā lz nō audiat oīno tñ ad motum labioz boies q̄tuncūq; secrete loquentes intelligit quatenus eius visus p̄otēditur ⁊ quosdā alios vidi. vtruz potuerūt stipulari. Et videt q; sic quia intelligūt efficaciā sermonis. Arede ē cōtrariū. qz. l. requirit q; itelligāt p sensuz audituz ⁊ p sonū vocis. vt. l. i. in fi. ff. ti. i. nō p motū labiorum seu alio nutu. q̄ enim est dōia inter motū labioz ⁊ digitoz vel humez quibus fit mot⁹. certe nulla. simile in illis in ꝙb⁹ requirit visus nō sufficit si alio modo pcipiat p intellectum. vt. l. i. in prin. ff. de his que in test. delē. sz si vocē pcipet q̄s aurib⁹ sn iam perciperet nutu sufficeret. vt videbitis in. §. si quis ita. j. e. l. ⁊. ff. ti. i. l. i. in fi. facit. j. e. l. §. vlti. Hone q; aliqui nō sunt presentes nec stāt simul sed vnus in vna pretor q; nō qz absentes. sed certe ex quo possunt se exaudire clamādo possunt dici presentes. ⁊ absentes hic accipiūtur q̄ nō possunt exaudiri se. vt no. in. §. itē verboz. aliter dicit absens. vt. l. presens. ff. de procura. ¶ Hic p. de. l. i. §. pe. ff. ti. i. Hol. hec exceptio in infante loquit. vel dic siquis vult sibi aliquid stipulari ⁊ tūc caderet i infantē. ¶ Hic p. pupillus nō pōt iubere. vt. l. i. §. si pupillus. ff. qō iussu. dic auctoritate tutoris. vel h̄ excipias infantē. ⁊ hoc mihi plus plz ¶ Quero qua iter mut⁹ iubeat. dic scriptura. vt. l. discretus. C. qui testa. fa. pos. ⁊ nutu. vt. ff. de leg. iij. l. nutu. et absens p epistolā. sed surdus pōt pcipere verbo. Sed videt q; nō possit stipulari qz isti eq̄parantur furiosis ⁊ pupillis. vt. l. fulcini⁹. §. adeo. in fi. ff. ex qui. cau. in pos. ea. ⁊ insti. de cura. §. i. Ho. qñq; est talis mutus q̄ oīno non intelligit et iste equiparat infanti qz iste nō intelligit. Qñq; aliq̄d intelligit ⁊ pfecte lz nō audiat neq; loqui possit. ⁊ iste equipara tur pupillo. vt. l. seruo inuito. §. pe. ff. ad trebel. q̄ tex. est valde no. ad hoc ⁊. d. §. adeo. vñ in pupillo requirit tutoris auctoritas ⁊ idē in muto. Sed q̄d de surdo tñ. videt idez. vt d. §. i. insti. de cura. qō est verū si oīno nō audiat alꝫ secus. vt. ff. ti. i. l. i. in fi. ⁊ de leg. tut. l. pe. ⁊. l. fi. Sz si esset talis surdus cuius infirmitas nō esset ei nociua q̄n possit gerere negocia sua. vt in eo q̄ per motū labioz ꝓprehendit tūc puto q; non eget curatore vt. l. qsitū. in fi. ff. de re iudi. ¶ Qualiter aūt ꝓbet mut⁹ ⁊ surdus. dictuz est in. l. i. i fi. ff. ti. i. ⁊ sic poterit facere ceteros ꝓtractus preter stipulationē. ⁊ circa hoc vide q̄ dicā in. §. siquis ita. j. e. l. ¶ Quero quid ē stipulatio. Rñ. quedā verborum obligatio. illud nil ē dicere stipulatio est cōtract⁹. ⁊ aliud ē ꝓtract⁹. ⁊ aliud obligatio. vt l. i. ff. de pac. Breuiter stipulatio ē vt dic tex. in. l. v. §. stipulatio. j. eodem. ¶ Ulterius quero quare dicitur stipulatio. ⁊ dicitur ab interrogāte qz nobilior ꝓs sui. vt ꝓbat insti. qui. mo. tol. obli. §. nō idem. lz ecōtra qñq; reperiat. vt. l. si nō sortem. §. i. ff. de ꝓdi. inde. vñ. dr stipulatio. dic vt i gl.

Qui presens interrogauit. Omissio respōsionis vitiat stipulationem nō modicū interuallū. h. d. Hoc p. de se ipso ad seipm. Rñ. i prima parte recessit ⁊ nūq; fuit sibi respōsuz. in secūda pte statim redijt ⁊ fuit sibi responsum. ¶ Hic p. de. l. cōtinu⁹. in prin. j. e. Ho. vt in gl. q̄ incipit incōtinēti sine magno. Tenet ḡ glo. ista q; longū interuallū vitiat stipulationem. Sz ista gl. male dicit p. l. duos. i fi. j. de duo. re. ⁊. l. si ex duob⁹. e. ti. Et credo q; sit longū interuallū vni⁹ diei. vt. d. l. si ex duobus. ⁊. l. cōtinuus. in prin. j. e. ¶ Ulteri⁹ dicit q; si interuenit actus extraneus q; actus in medio veniens vitiat stipulationē. Cōtra. C. de testa. l. ambiguitatē. ⁊. l. cū antiquitas Ho. ibi necessari⁹ nature act⁹ fuit qui nō nocet. hic de alio actu. Distingue ergo aut inter interrogationē ⁊ responsionem abet magnū interuallum ⁊ vitiat. vt. l. si ex duob⁹. in prin. ⁊. l. duos. j. ti. i. Aut nō interuenit lōgū interuallū ⁊ tē aut nullus act⁹ interim ē fact⁹ et nō vitiat. vt. l. continu⁹. in prin. j. e. ⁊ hoc. §. Aut aliquis actus interim est factus. ⁊ tē aut ex necessitate nature ⁊ nō viciat. vt. l. cū antiquitas. C. de testa. Aut erat actus nō de necessitate nature ⁊ tūc aut erat ō ptinētijs ꝯct⁹ ⁊ nō vitiat. vt. l. duos reos. in fi. j. ti. i. Aut nō erat de ptinentijs ⁊ vitiat. vt. l. cōtinuus. in prin. j. e. ¶ Hic p. de. l. qō dicim⁹. j. de solu. vbi aliter accipit incōtinenti. vt. l. si debitor. ff. de iudi. ⁊. l. i. §. fi. ff. ad. l. fal. Ho. hec loquela ⁊ statim ⁊c. ꝑm diuersitatē casuū aliter ⁊ alit accipit. ⁊ qñ loquimur de actu ex quo orit stipulatio dz intelligi prout dr in. l. in bone fidei. C. ō pac. ⁊. l. iij. de edil. edic. Qñq; ō actu executiuo obligationis tūc dicit magnum ⁊ paruū interuallū ad arbitriū iudicis. vt. l. qō dicimus. j. de solu. Qñq; accipit in alia materia ⁊ tūc aliter ⁊ aliter accipitur. vt. l. i. C. vnde vi. ⁊ ibi no. per Ci. ⁊. j. de vi ⁊ vi ar. l. iij. §. cum igitur. vbi per glo.

Si quisita. Sufficit quo ad obligationē ꝓsensuz colligi ex ꝟbis p interpretationē. sec⁹ si ex signis ⁊ actib⁹ colligit. h. d. Ho. q; sufficit colligi p interpretationē. ¶ Secūdo no si nō valet. qō ago vt ago nō valz vt valere pōt qz inutilis stipulatio ꝫ nō valet vt pactū. Hic p. j. prox. §. vbi rñsio dz esse ꝓsonās interrogationi. Ho. hic ex ꝟbis ei⁹ colligit ⁊ sufficit. Istō principiū allegat p Jo. ad. q. quidā interrogat⁹. vis tu dimittere bona tua tali. dixit ille cui alteri q̄ sibi vellē dimittere. an videat dimittere. Et Jo. determinat q; videtur dimitttere vt in isto ter. qz si

est sic in cõtractib⁹:multomagis in testamẽtis cũ in eis fiat plenior interp̃tatio,vt in.l.in testamẽtis,de reg.iur. ¶Sz ꝺ hoc facit.s.de testa.l.fi.Bo,ibi sunt verba iactantia,plata testib⁹ adhoc adhibitis,sed hic fuerũt verba dispositiua adhibitis testib⁹ ad hoc ꝛ alio interrogãte.Nam quo facit s.de leg.iij.l.paphilo.§.ppositũ.Itẽ facit ad.q. cõmissum fuit trib⁹ ꝙ ꝺsulerent an tici⁹ sit cõdẽnandus,vn⁹ dixit cõdẽnandum esse,ali⁹ dixit absoluendũ.terti⁹ dixit nõ video cur nõ sit ꝺdẽnandus,certe iste tertius videt ꝺsulere ꝙ sit ꝺdẽnandus p istũ ter.ꝛ p hoc facit.l.vxorẽ.§.cõcubine.s. de leg.iij.p respõsionẽ sceuole. ¶Qp.de.l.si vn⁹.§.acceptilatio.s.de pac.Glo.soluit hic ꝛ bñ in se,sed tñ diuinare est,sed glo.aliter ꝛ melius⁹ soluit in.l.i.§.eũ q̃.s.de ꝺsti.pecu. qz aut tractam⁹ de obligatione dissoluẽda ꝛ tũc si non valet ꝛc.vt ibi,ꝛ de hoc si nõ valet qõ ago vt ago. dic vt Di. ponit hic ꝛ paz addit ad gl.do.Li.ponit in.l.codicillus.C. de testa.lz nõ pfecte ponat.Cũ ergo queriꝫ vtruz qõ ago si nõ valet vt ago valet vt valere põt.Dic aut cõstat disponentẽ valere voluisse vt põt ꝛ valet.vt.s.de codi.l.i.ꝛ.C.de codi.l.fi.ꝛ hic in glo.Aut nõ apparet ꝛ tũc aut inter id qõ agiꝫ ꝛ id qõ agi põt solum ẽ differẽtia in commodo ꝛ non in constituendi modo,aut est differentia in constituẽdi modo,primo casu valet vt valere potest,vt.l.si tam augusti. s.de seruituti.ꝛ.l.via.s.de serui.rusti.predi. si vero est differentia in modo constituendi: ꝛ tũc aut in his q̃ dependent ex volũtate vnius.ꝛ tũc aut loquimur in dispositione totali ꝛ nõ valet vt valere põt.vt.l. nõ codicillũ.C.ꝺ testa.aut de parte illius ꝛ valz,vt.l.filius.§.vt quis heredem.s. de le.i. ꝛ.l verbis ciuilib⁹.s.de vul.ꝛ pupil.ꝛ.l.sceuola.s. ad treb. Aut in his que dependent ex voluntate duoruz: tunc aut de obligatione trahenda ꝛ si non valet vt agitur.ꝛ tunc nõ valet vt valere potest vt hic.ꝛ.l.i.§. euz qui.s.de constitu. pecunia. Si de obligatione dissoluenda,tunc aut est defectus in forma:ꝛ tunc si non valet vt agiꝫ nõ valet vt valere põt.vt.l.an inutilis.j.de accep.fm vnã lec. Aut ẽ defect⁹ in materia ꝛ valz vt valere põt.vt.ꝺ.l.an iutil'.j.ꝺ accep. fm aliã lec.ꝛ.l.si q̃s acceptil'.j.ꝺ accep.ꝛ.l.si vn⁹.§. acceptilatio.s.de pac.Aut est defect⁹ in cã efficiẽti hoc est in psona:ꝛ tũc idẽ qz valet vt valere põt.ar.ei⁹ qꝺ no.j.e.l.multũ ꝛ.s.de procura.l.quacunq; rõne.ꝛ dixi in.ꝺ.l. an inutilis. ¶Sz quid sit sup tali stipulatione fuerit iuratuz.Rñdeo videnꝫ ptes dicere ꝙ valet vt meli⁹ valere põt.vt.l. cũ pact §.filius.s.de leg.iij.vbi est no.ter. ¶Secũdo quero quid in cõtractib⁹ q̃ quotidie celebrantur p illũ surdũ qui intelligit ex motu labioz de quo dixi in prin.l.cũ oẽs ꝺctus fiant hodie p stipulationẽ.Rñdeo valebit ꝺtract⁹ tanꝙ sine stipulatione celebrat⁹.hoc dico intelligi in illis ꝺctib⁹ q̃ possunt ꝺhi consensu.nã intellígere ex illoz labioruz motu vel quouis alio signo est idẽ ꝙ intelligere p nutũ.vt dicit ter.ĩ ꝺ.l.seruo inuito.§.pe.Nec ob,si dicas negocium peccat in forma vt in hoc.§.ꝛ vbi tractatur de obligatione ꝺhenda vt.s.dixi.qz illud verum est qñ stipulatio interponitur sup aliquo facto qõ de sui natura nõ cadit in formã alicui⁹ contract⁹:vt si ꝓmissio fiat ex mera liberalitate vel pmittebat pecuniam tanꝙ debitã cũ nõ esset animo donãdi vel nõ antea debita animo nouandi vel nõ.vt in.§.eũ qui.l.i. de consti.pecu.Sz qñ interponitur sup aliquo ꝺctu de se obligatorio vt sup mutuo sup emptione ꝛ vẽditiõe ꝛ si.ꝛ tũc iutil' stipulatio nõ vitiat actionẽ oriri ex vtili ꝺctu.vt.l.si stipulatus.§.grisogon⁹.j.e.ꝛ.l.certi ꝺditio.§.qñi.s.si cer.pe.ꝛ qõ ibi no.ꝛ ideo dicerẽ si in instrumẽto non cõtinetur mutuum esse cõtractũ.sed ꝺfessio mutui recepti ꝙ nõ possz agi ex eo ꝺctu sed ꝺz agi certi ꝺditione ex mutuo.ꝛ pbaꝫ p confessionẽ ꝓtẽtam in instrumẽto nõ tñ ꝙ ex instro posset agi hoc ẽ ex stipulatu hec vera de iure cõi.sed ex forma statutoruz si sunt talia instra guarentigiã cõtinẽtia q̃ habẽt viz snie seu precepti facti vt in cõfessuz.ꝛ tũc forte aliud deberet dici. sed quia talia statuta sunt facti nõ põt sentẽtiari nisi ꝺbis statuti diligẽter inspectis iõ p teipsum dispice.

Si quis simpliciter. Diuersitas in qualitate obligationis inter interrogationẽ ꝛ responsionẽ vitiat stipulationẽ nisi diuersitas illico ꝓpcuerit.h.ꝺ.Et diuidit.primo ponit diuersitatẽ in ꝺditione scꝺo in tpe.tertio ibi cũ adijcit limitat premissa.gl.magna nõ venit declaranda hic.sed ipsam statim declarabo infra. §.sed si mihi pamphilũ.Dicit hic ꝙ si interrogo sub ꝺditione.Rñ.pure ꝛc.Cõtra instit.de inuti.stip.§.preterea.vbi talis rñsio intelligit qualis precessit interrogatio.so.h respõdẽdo expressit pure non simpliciter. ¶Qp.dies ẽ ps stipulationis sicut summa,vt.s.de eden.l.i.§.diẽ.sed si ꝙs in summa detrahit vel adijcit nõ vitiat stipulationẽ.vt.j.e. l.§.si stipulãti.ergo nec detractio vel adiectio dici.Bo,adiectio dici ĩmutat substantiã ꝛ obligationis qualitatẽ q: licet sit nata actio tñ obstat exceptio,sed qñ in quãtitate detrahitur nõ est diuersitas in obligationis qualitate ꝛ ideo nõ vitiat.Dicitur hic illicocũ placuerit ꝛc.Contra qz semꝺz p̃cedere interrogatio.vt.l.obligamur.§. verbis.s.ti.i.l. i.C.de vsur.sed hic p̃cedit rñsio. ꝓpter istã obiectionẽ sunt examinãde q̃dam opi.que sunt hic.Naz Jo.ꝛ Azo intelligunt istũ ver.cũ adijcitur aliquid in quantitate vel qualitate:ꝛ sic referꝫ ad p̃cedẽtia ꝛ sequẽtia.Et alij vt Ja.ꝛ Aug. intelligũt cũ adijcitur in quãtitate ꝛ sic referꝫ ad sequentia tñ.ꝛ Aug.fundabat se ex illa dictione aliquid:qꝺ est relatiuũ substantie nõ q̃litatis.Jo.dicit ꝙ neutri⁹ opi.est ñra inquantũ refertur ad.§.si stipulãti.Et rõ est qz ꝺz precedere interrogatio,refertur ergo ad precedẽtia qz precessit interrogatio licet alio modo postea p aliũ cõsensum reforma tur.sed in quãtitate in eo qꝺ adiecit nulla precessit interrogatio ꝛ ideo nõ valet.sed Di.ꝛ alij videntur tenere glo.et ego teneo.probo qz.§.cũ adijcit:in medio ponitur ergo ad vtrũq; refertur.vt.l.iij.§.fili⁹.s. de libe.ꝛ posthu. Preterea probem⁹ istud q̃ est rõ ꝙ interrogatio ꝺz precedere vt simus certi ꝛ vt ille respõdeat aio obligãdi se,modo ad propositũ si qua interrogatio ad obligandũ precessisset si non precessisset de eo de quo fit respõsio tñ ille respondens aio obligandi obligaꝫ secuta cõplacentia: quasi videaꝫ noua quedã alia stipulatio cõtracta fictione iuris.ꝛ sic dicit ter. ꝺ est vna gl.magna quã declarabo tibi in.§.pe.ꝛ.§.fi.ꝛ istũ §.allegabã ad vnã quõnem.dicit statutũ ꝙ re⁹ in prima respõsione debeat respõdere simpliciter affirmãdo vel negãdo:alꝫ habeꝫ proꝺ fesso.quidã reus interrogatus respondebat se nõ pecuniã habuisse.ꝛ si appareret eũ habuisse dixit ꝙ expẽdit in negocijs petitoris.dixi ꝙ ꝺz haberi p cõfesso quia non simpliciter respõdet.nã simpliciter intelligit id est pure ꝛ sine duplicitate vt hic in prin. ꝛ.l.coitti.s. p focio.ꝛ.l.i.s.de vul.ꝛ pupil.ꝛ facit.l.inter stipulantẽ.in prin. j.e.ꝛ.l.eam quã.C.de fideico.ꝛ.l.manifestissimi.§.i.C.ꝺ fur. ¶Si stipulanti. Jn maiori summa minor ineſt.hoc dicit ꝺ qñ detrahitur obligationi. ¶Qp.insti.eo.§. preterea Glo.soluit duob⁹ modis.vno ꝙ ibi fuit actũ ꝛc.sed illud ẽ diuinare lz in se sit vex.Alij dicũt ꝙ hec valet si illico complacuerit respõsio.Tu dic ꝙ valet quaten⁹ cõcurrit non in toto. ¶Qp.de.l.si decez.s.locati. Rñdeo illa lex limitat istã materiam q̃ ꝺz intelligi in obligatione simplici ꝛ ex cã lucratiua.l.cõtra.loquitur in causis nõ lucratiuis.rõ quia posset abesse stipulãti ibi:hic nõ.gl.nõ plus dicit. ¶Qp. s prori.§.So,ibi est diuersitas in qualitate.hic in quãtitate. Rõ quia diuersitas in qualitate inducit diuersitatem in substãtia obligationis.alia enim est obligatio pura.alia conditionalis.sed diuersitas in quãtitate in ea quãtitate ĩ qua est concursus nullã diuersitatẽ parit quin sit eadem obligatio ꝛ eodẽ modo ꝛ ad idẽ:lz sit minus.Dicitur hic ꝙ in maiori summa minor ineſt.hoc nõ videt verũ.qz si ego dico habeo.c.nõ sequit ergo nõ habeo.xx.imo est vera propositio antecedẽs vno deficiẽte a.c.vt.l.si is qui ducenta. in.§. vtrũ.s.de re.du.So,hic loquitur qñ ꝓferꝫ affirmatiue,secus si negatiue vt in ꝺrio.Sed istud est ꝺ.l.si vn⁹.§.si cuius

decez. §. de pact. vbi in mera negatiua loquit. dicas ergo aut maior summa pfertur affirmatiue: t tunc minor summa ineſt maiori vt hic cū ſi. Aut profertur negatiue t tunc aut loquimur in iudicijs vbi quis tenetur reddere aduerſario certum t tūc in maiori ſumma negatiue plata ineſt minor vt in. l. ſiquis cū totū. §. de excep. rei iudi. Aut in extra iudicialib⁹ loquimur t tūc aut certa quātitas pfert per modū ineūde ſeu faciende cōuentionis t maiori ſumme minor ineſt. vt. l. ſi vn⁹. §. ſi cū decē. §. de pac. aut p modū ſimplicis ōnūciationis ſeu cōditionis t tūc maiori ſumme minor ineſſe nō intelligit negatiue plata. vt. l. ſi is qui in. §. vtrum. §. de re. du. t iſta ſunt verba Jpe. Sz per hoc confundit ca lūnia aduocatorum ſi poſitio ꝓtinet q mutuaui tibi centū t in veritate nō fuerunt niſi. lxxx. naz dicūt aduocati q re⁹ pōt totū negare. vt. d. §. vtrū. q tenet Spec. in ti. de poſi. §. vij. ver. ri. circa prin. qō eſt cōtra predicta. naz in iudicio interrogatio de toto intelligit de qualibet eius parte. ſic etiam reſponſio intelligit de toto t qualibet eius pte. vt. d. l. ſiquis cū totū. t eſt tex. cū glo. j. de ver. ſig. l. pupillus. §. fi. t eſt expreſſum de lega. ij. l. qui ſolidū. in prin. naz ille q̄ petit ſolidū ñ lz deberet petere niſi ptē in illa parte cōſtituit aduerſariū in moza. t ſic apparet q ratione partis nō poteſt negari totū. alꝫ i nulla pte ꝓſtitueret in moza. Et predicta ſunt vera qñ poſitio cōtinet aliqd falſum in quātitate ſum me vel parte rei. ſed ſi cōtinet aliqd falſum in qualitate: vt dico q pmiſiſti pure cū fuerit ad diem vel ſub ꝓditione tota pōt negari quia alia res eſt vt. §. dixi. t iſte tales diuerſitates ppter quas pōt tota poſitio negari vel nō multū declarabūtur ex diſtinctione quā ponā. j. e. l. §. fi.

Sed t ſi mihi Utile p inutile nō vitiat. h. d. Sol. hu ius brocardi dicā. in. l. grece. §. illud. j. de fideiuſ. ¶ Op. de. l. pedius. §. de arbi. dic vt ibi. t b ad de in glo. t p glo. in. l. certi ꝓditio. §. qm̄. §. ſi cer. pe. t p Di. C. de dona. Nūc examinem⁹ glo. magnā poſitā. §. in. §. cuz adiicit. ¶ Op. inſti. ɔ inuti. ſtip. §. ſi de alia. So. ibi fuit re ſpōſio de alia re hic de eadē cuz alia mixta. ¶ Op. j. e. l. in ter ſtipulātē. §. ſi ſtipulante. Nñ. ibi fuit alternatiue hic copulatiue. ratio que ſit infra videbitis. ¶ Op. q nō ſit dīa alternatiue vel copulatiue. vt ī. d. §. ſi ſtipulāte. ij. rñſo. So. aliud in ſummis aliud in ſpecieb⁹. ratio qz in ſpecieb⁹ quot ſpecies tot ſtipulationes ſed in ſummis vna. Jſta ratio nō videtur cōcludere quia ſi eſt vna minus videret admitti diuiſio vt dicemus in fi. huius gl. Dic ergo q ratio eſt quia in ſpeciebus ſi interrogatur de vna t reſpōderetur alternatiue de illa t de alia. hec diuerſitas inducit diuerſitatē in q̄litate obligationis. nā ſm interrogationez teneret preciſe ad illā ſpeciē ſm reſpōſionem liberatur ſoluendo aliā licet vtrūq; ſit in obligatione. Sz i ſummis alternatiuis minor ſumma tñ eſt in obligatione. t ad illam teneī eodez modo pciſe tñ ſi cut precеſſit interrogatio. t iō nulla inducit diuerſitas niſi in quātitate. vt. l. ſi ita ſtipulat⁹ fuero. x. aut. xv. j. e. cū ſi. t ſic forte voluit intelligere gl. ſz ſi cōtingeret q in alternatiua quātitatis vtrūq; eſſz in obligatiōe. t ſic vtrūq; induceret diuerſitatē in qualitate. tūc idem diceret qō ī ſpecieb⁹. hoc añt qñ fit dicā plene. j. e. ſi duo rei. in prin. ¶ Ite ſtat vna q̄ſtio in glo. pone q ſtipulor a te oēs ſeruos tuos. tu reſpōdes t dicis promitto excepto vno. t dicit gl. q nō valet niſi diuerſitas ꝛc. nec ob. iſte. §. ſi mihi pāphiluz. quia in q̄ſtione ꝓpoſita ſtipulor oēs ſeruos t ſic vna ſtipulatio ergo nō pōt diuidi p reſpondentē dicentē excepto vno ꝛc. ſicut in legatis. ſz in hoc. §. fuit copulatiue t ſic pōt diuidi ſtipulāte. fuit vna iterrogatio. ſ. xx. vt. l. ſi ex toto. in fi. §. de le. i. t tñ pōt diuidi vnitas ergo vl pluralitas ſtipulationū nihil ad factū ſed hoc tantū an diſſonātia inducat diuerſitatem in obligationis ſubſtātia vel nō. ¶ Nñ Di. dicit q qñ añt nō apparet qui fuerit exceptus. glo. dicit vez. vt. j. e. l. vbi nō apparet. in prin. ſed ſi appareret tunc valeret. ar. l. ſi chorus. ff. de leg. iij. In primo mēbro nō plz dictū Di. nā cū excepti ſit icert⁹ nō vitiat ſtipl'o ſz vitiat exceptio. vt. l. ti cie textores. §. de leg. i. t. l. ſi fuerit. §. de re. du. Scō caſu plz q nō inducat diuerſitas in ſubſtātia obligationis quo niā illi qui remanent in obligatione ſunt in obligatione eo dem modo ſicut interrogatio cōtinebat. Circa predicta latius diſtinguetur. j. proxi. §.

¶ Diuerſitas lingue nō vitiat ſtipulationez ſi

Eadem . modo cōtrahentes intelligant per ſe vel per interpretes. h. d. ¶ Op. de re iudi. l. ō certa. Sol. dicit gl. ibi inter latinos. q. d. latini debēt vti x̄bis latinis greci grecis. Sed certe etiā ſi latini vtātur verbis grecis dū tamē ſe intelligerent valeret ſtipulatio. vt inſti. eo. §. vtrū. So. in. l. de certa. dū dicit verbis latinis. expone. i. intelligibilibus fm do. Oldr. t Di. ¶ Itē op. q dicto interpretis nō dz ſtari ſicut dicto vni⁹ teſtis. vt. C. de teſtib⁹. l. iuſiurandum. So. dicūt quidā ſpeciale hic vt ſtetur dicto vni⁹ teſtis ſed certe nō eſt teſtis imo interpres aſſumpt⁹ de volūtate partium ſicut arbiter arbitrator meſſor t ſi. facit. l. theopōpus. §. de do. prelega. ¶ Quero qualiter notarius latinus cōficiet inſtrumēta inter duos theuthonicos. Nñdeo faciat inſtrumētum more ſolito. poſtea dicat in fine. t dictas partes ſic voluiſſe t feciſſe: lz ipi verbis theutonicis loquerentur: oſtat mihi notario ex eoz verbis interpretatis t declaratis ibidē p talē interpretem ad hoc aſſumptū a dictis ptibus in preſentia mei notarij. vel ſi vnus eſſet theutonicus t alius latin⁹ dicat notarius. t predicta dict⁹ theutonicus dixit t declarauit dicto latino ſecū cōtrahenti t mihi notario per talem interpretē ꝛc. ¶ Sz quero q̄d fiet in iudicio cū theutonicus illiterat⁹ pducitur teſtis iter latinos. Nñ. iudex interrogabit eū per interpretē. vt hoc. §. t ſic iā de facto feci cū aſſiderē piſis. Sed tūc procedit dubiuz quomodo ſtabit dicto vni⁹ teſtis. ſiquidez notari⁹ eſſet interpres ſufficeret ſicut t ei ſoli credit. vt. l. ſi quis decurio. C. de fal. Et ſic tota die notarij vulgarizant ruſtico quod ē dictuz in litterali ſermone. idē in iudice. Sed ſi iudex vel notari⁹ neſcirent interpretari. tūc conſiliū eſt q adhibeāt duos interpretes ſi poſſunt haberi. vt ex de proba. c. qm̄ ɔ falſam. vel vnū tantum ſi plures nō poſſunt reperiri. vt in auc. de non alie. §. qō añt. facit. C. de fide inſtru. l. cōparationes. t confici et notari⁹ primo inſtrumentū qualiter tales ſunt adhibiti interpretes preſente parte. vt dixi in ſimili in. l. qui bona. §. fi. §. de dam. infec. poſtea cōficiet inſtrumētum de examinatione ſic. talis teſtis iurat⁹ citatus examinat⁹ ſup dictis articulis ſibi lectis t vulgarizatis per dictum iudicē t me notariū declaratis t interpretatis p talē interpretez ipſi teſti. idē dixit t reſpondit in ſermone theutonico interpretato t declarato p tales interpretes ſeu interpretē dicto iudici t mihi notario ꝛc. Elides ergo q diuerſitas linguaz nō viti at. ſed quedā diuerſitates alie vitiant. t glo. nō plene pōit nec doc. bene declarant ideo latius dico. Aut inter interrogationē t reſpōſionē eſt diuerſitas loquele aut diuerſitas effect⁹. Primo caſu aut eſt diuerſitas in idiomate vt quia vn⁹ latin⁹ alius grecus t nō vitiat vt hic. Aut idē idioma eſt inter vtrūq; ſed ē diuerſitas tñi in ſono vocis vt qz vn⁹ dicit tres ſolidos. alī⁹ dicit. xxxvi. denarios t ſtipulatio nō vitiatur. vt. l. q extrinſecus. §. fi. j. e. Aut eſt diuerſitas in effectu. t tunc aut in qualitate obligationis ē diuerſitas. aut in re que deducit in obligationē. Primo caſu vitiat ſtipulatio. vt. §. ſi qs ſimpliciter. niſi diuerſitas reſpōſionis ꝛc. vt in. §. cū adiicit. Si vero eſt diuerſitas in re. t tūc aut interrogatio cōtinet vnā rē t rñſio aliā penit⁹ diuerſaz. aut interrogatio cōtinet totū reſpōſio partem vel ecōtra. vel iterrogatio continet vnā rē t reſpōſio eādē cū adiectione alterius rei. Primo caſu ſtipulatio ē nulla. vt in. d. §. ſi de alia. inſti. de inuti. ſtip. Scō caſu qñ cōtinet interrogatio totū reſpōſio partē tūc aut loquimur de toto t parte numerali. tūc aut ē actū q nō valeat ſtipulatio niſi ſup toto t nō valz vt inſti. de inuti. ſtip. §. pterea. t fm vnā ſo. hic in. §. ſi ſtipu

lanti.aut nihil est dictū:z tūc aut si stipulatio valeret noce/ ret stipulatori z nō valet.vt.l.si decē.§.locati.aut nō noce/ ret z valet. vt hoc.§.si stipulanti. Aut interrogatio cōtinet totū nō numerale.z tūc aut pars illa est ps ipropie.ſ. quo ad cōmoditatē z tūc vitiat.vt.l.z per iusiur.ij.rūſo.j.de ac/ ceptil.qz videtur esse alia res. Si vero est ps ppie z tunc aut precedit interrogatio generalis.vt cū dicā oēs seruos meos.z sequit rūſio generalis cū exceptione vel pticular z tūc stipulatio valet.vt in.q.hic in glo.notabili fm q intel lexi. Nō qz nō inducitur diuersitas stipulationis. vt hoc.§. si stipulāti.qū precedit oratio vniuersalis seu indefinita.vt qū ponit aliqō nomen collectiuum sine signo vniuersali vt grex homo.z si.in petitione hereditatis: z tūc si oratio vni uersalis erat resoluēda in solutionē particularē:vt pmittis mihi hominē.z isto casu promittendo partē hois in genere sicut precedit interrogatio valet stipulatio quia nō inducī tur diuersitas obligationis.vt.j.l.pri.§.si tū hominē. z ibi dicā. Aut pmitto partē certi hois vt stichi qū precedit in/ terrogatio ō hoīe in genere z stipulatio nō valz:qz inducit diuersitas obligatiōis.vt.l.inter stipulātē.§.si stipulāte j. e.ojuncta.l.si cū his.§.fi.s.de condi.inde.z.j.e.l.prori.§.ij. Si vero p̄cedit interrogatio vniuersalis q requirit vniuer salē solutionē.vt pmittis gregē vel pmittis nauē.tunc isto casu subdistingue.aut responsio cōtinet ptem quotā vt di/ midiā vel tertiā.p indiuiso z valet:z non inducit diuersitas obligationis.§.si stipulāti. Si vero cōtinet partem indiui/ dui vt illā tabulā isti⁹ nauis vel illā ouē albā z non valet:qz alia res est.vt.l.i.in fi.cū se.s.de rei vē.z.l.nauē.s.de euict. Si vero precedit interrogatio indiuidui vt stichi et sequit rūſio partis z valet.vt.l.si stipulanti.j.de solu.z hoc.§. si sti pulāti. Tertio casu quādo sequit rūſio que cōtinet eandē rē cum adiectione alteri⁹ rei vel ecōtra:z tunc aut adijcitur alia res copulatiue z valet.vt hoc.§.sed z si mihi pāphilū z.l.inter stipulātem.§.si stipulāte.j.e. Aut alternatiue:z tūc aut iter species z nō valet.vt.l.inter stipulantem.§.si stipu/ lante.in primo casu.aut inter quantitates z valet.vt.d.§.si stipulāte.ij.rūſo.qd dic vt dixi.s.§.pri.verū qd dixi nō va lere intellige nisi diuersitas illico complacuerit.vt in.§.cuz adijcit.potes dicere qū diuersitas inter respōsionem z iter rogationem inducit diuersitatez in re vel qualitate obliga tionis vitiatur stipulatio.z ad hec dicta restrigūtur omnia predicta membra.

Glo cōtinuat legem z si bene aduertis cōtinuationem.glo. diuidit legē p̄cedentem. Opp.z vī q stipulatio cōſistat in verboz expressione.vt.l.i.j.e.ti.s.in prin. nō i dā do. So.dic in dādo.i.in promissione dādi. Scdo op. z vī q ista diuisio nō sit pfecta.quia quedā est stipulatio que consistit in dādo z faciendo.vt.l.cū seruus.s. de odi.z de. Glo.sol.sic.no.q sub simplicib⁹ cōprehēditur mixta. z ita habet insti.de actio.§.oiuz. z pro hoc.s.de.libe. z posthu. l.si ita.z de here.instī.l.si ita.§.i.z.l.clemēs. Et illud inducebatur ad.q.disputatā bonoñ.papa ocessit legato vt possit legitimaī ipurios. Itē icestuosos. modo quidā erat spuri⁹ z incestuosus an possit legitimare. z videt q nō:qz mixtū ē species p se.vt.l.adeo.§.cū quis.de acquirē.re.do. Sz illa nō facit qz ibi mutatur rei substātia hic nō sed remanet. sed si sunt qualitates plures sub vno allegatur q oz cōsidera/ ri potēri⁹.vt.l.generaliter.j.de fideiusso.ita hic inspicimus incestū.qz semp mihi osanguineus fuit:ex tpe vero fuit ma trimoniuz ideo incestuosus diceretur. istud est nihil dicere qz hic sunt qualitates mixte que possunt simul esse. sec⁹ in l.generaliter.vt.l.si adulteriū cū incestu.j.de adul. Itē alle gatur.l.seruus.§.si alij.s.de leg.iij.sed nihil facit.determi/ nari pōt p iura.s.alle.ſ.per.d.l.si ita.de libe.z posthu. vbi dicitur q ex iuris rigore sub simplicibus ñ otinetur mixtū sz ex benignitate sic:vt ibi.cū ergo questio nra loquat ī be neficijs fiat largissima interpretatio.vt.l.fi.ff.de osti.prin. Itē sub simplicib⁹ cōtinetur mixta cā euitande cōtrarieta/ tis vt h. Itē vbi lex hoc exprimeret.vt in.§.oium.z sic extra hos casus disposito facta de spurio z incestuoso sepatim. nō porrigeret ad casuz in quo esset simul incestuosus z spu/ rius.vt.j.de adul.l.vim passam.§.prescriptione. vbi est ca/ sus.facit.l.tutores.s.de his qui.vt indig. Opp. q nō sit bona diuisio.qz quedā est stipulatio in nō faciendo.vt.j.§. ītē si in facto.sol.vt in glo. Extra gl.op.q illa diuisio nō sit bona cū obligatio dādi cōtineat sub appellatione faciē di.vt.l.in facto.s.de cōdi.z demon.so.ibi ponit obligatio facti large z largissime:hic stricte.

Iste.§.est notādus multum. primo loquitur in stipulatione q continet diuiduū in natura z effectu.secūdo de stipulatione q contī/ net indiuiduū simpliciter.tertio de ea que cōtinet diuiduū natura sed indiuiduum effectu. secūda ibi quedā nō recipi/ unt.tertia ibi quedā partis. Et breuiter hoc intendit.stipu/ latio dādi est diuidua natura z effectu. sed stipulatio seruitutis est simpliciter indiuidua.sz stipulatio generis z alteri/ natiua est diuidua natura z indiuidua effectu.h.d. Dicitur hic z earū oium z̄c. innuit q stipulatio facti possit esse diui/ dua:qz supra posuit de stipulatione q cōsistit in faciēdo.et hic dicit z earū z̄c. Cōtra.j.e.l.stipulationes nō diuiduntur. So.dicit glo.illud regulare sed qñq factū ē diuiduum.vt in.§.cato.z in.§.operaz. Itē in stipulatione vsufruct⁹, sed ista sunt specialia.ita sentit glo.prima huj⁹.§.z alia glo.po/ sita sup verbo viā. Itē op.innuit glo. q stipulatio vsu/ fruct⁹ sit stipulatio facti. Cōtra.s.de vsufruc.l.i. vbi videt iuris.glo. bene dicit qz vsufructus est iuris tī tenet pacti qd est facti.vt.l.vbi aūt.§.qui id qd.j.e.z.j.dicā. Itē op.gl. innuit.s.q stipulatio oparuz diuidit. Sz ō hoc op.d.l. libertus.§.i.s.de op.le.z.l.stipulationes nō diuiduntur.§. i. So.glo.q volēte stipulatore diuidit⁹.hoc nō est verus p.l.stipulationes nō diuidūt.j.e.ideoq dat aliā solutionez qz ibi qñ duobus debētur opere:hic qñ vni. Glo.nō bñ sol uit.qz opa de se est indiuidua.vt.l.iij. de ope.liber. tāgetur in.l.in stipulationibus.§.oparum. Quid dicemus.dico q īmo pōt diuidi.vt.d.§.operaz.z.l.libert⁹.§.i. superi⁹ alle. Si vero vis diuidere vnā opaz:z tūc non potes nisi deue nias ad taxationez quātitatis.vt.l.in stipulationib⁹.§.ope rarū.z.l.stipulationes nō diuidūtur.scdo casu dicit b q re cipit pstationē natura z effectu.quid est hoc dicere. dic na tura qz est diuisibilis.effectu ppter duo. qz propt.l.xij. ta bulaz diuidit.vt.l.i.C.si cer.pe. Itē partis pstatio pstat li beratione in parte. Cenio ad secū dā particulā z aduer tatis.dicitur hic q nō recipiūt seruitutes diuisionē nec na/ tura nec effectu. Opp.s.ad.l.fal.l.i.§.si vsufruct⁹, so.spe ciale in vsufructu.de hoc dicetur in.l.stipulationes nō diui duntur.j.e.ideo dimitto. Opp.de.l.stipulationes nō diui uidūtur.ij.rūſo.j.e.so.illud qñ quenitur ad prestationez in teresse.secus qñ prestatur seruit⁹. Quero aliqs stipulat viā vel aliquā seruitutē.an stipulat ius vel factū.z dicit gl. q factū. Doc.vltramō.insurgūt ō gl.z de.hic z Ci. in.l. coruptionē.C.de vsufru.circa prin.z dicūt q stipulat ius vt.l.seruus cōis me⁹ z tu⁹.j.de stip.ser.ojūcto instī.ō stipu. ser.§.sed cū factū. Illud nō est vez qz qñ seruus stipulat fa ctū fiendi a seipo nō acquirit dño.vt.§.sed cū factū. Sz cū stipulatur fiendū ab alio ipi seruo dño acquiritur. vt.l. qd dī.j.e.verbi gratia. pmittis seruo q sibi ire z agere liceat nō queritur dño.sed si pmittis seruo facere domū z tūc:qz illud factuz venit explicandū a promissore nō a seruo stipu latore dño querit. Cōtra glo.facio vnā fortissimā rationez de.l.i.in fi.de serui.verba.pre.vbi dicit q pacientia venit p officiū iudicis:ergo ñ est ī obligatione.vt.l. q p collusionē. s.de act⁹.emp.ergo nō factū sed ius videt stipulatus. pte/ rea.l.dicit.q seruit⁹ ē ius.vt.l.i.de re.dui.z instī.de re.cor. z incor.§.i. Preterea iurisco sult⁹ hic videt dicere vsq ad §.itē si in facto:de obligationibus dandi ibi de obligatio/ nibus faciendi.z sic hic videt dicere q sit iur. Credo gl. be ne dicere z qui stipulatur seruitutē stipulatur ius z factū.

ius inquãtum seruitus debeat cõstitui. factum inquantuz patiẽtia debeat p̃stari.vt.l.iij.post prin.s.ꝺ vsufru.in ff. dare. Et iõ glo.q̃ est in.l.corruptionẽ.bene dicit q cõstituendo nõ liberaf qz ẽt tenetur ad factũ scz pati, t sic remanz obligat⁹ ad patiẽtiaz.idẽ no.j.e.l.plurib⁹.§.i. ¶ Ad.l.i.in fi.s.de ser.vr.prędi.dic q qñq agitur reali.s. cõfessoria vl negatoria,t tũc patiẽtia venit,iudicis officio nõ iure actionis.hoc est qꝺ dicit glo.in.l.harũ.si ser.ven. t sic loquit in l.i.in fi.s.ꝺ ser.vr.p̃ę. Sz qñ quis agit ex stipulatione vel actione ex testamẽto tũc est in obligatione datio hoc est cõstitutio seruitutis t patientia vt expresse dicit tex.in.ꝺ.l.iij. § dare.s.de vsufru.t sic glo.bene dicit. ¶ Quero q̃ est natura obligationis dandi: t q̃ est natura obligationis faciẽ ꝺi.gl.hic tãgit dicã in.l.stipulationes nõ diuiduntf. ¶ Genio ad tertiã partẽ:hic dicitur q quedã sunt diuidua natura sed indiuidua effectu. t sic statim repetũtur cõtra.l.si nõ sortẽ.§.si decẽ.s.de cõdi.inde. So.de rigore incõtin ẽt ipõtue hic posite. ¶ Genio t intro glo.magnam. t ad diuisionẽ opp.so.vt in glo. ¶ Opp.secũdo si nõ liberatur g̃ ꝛc. ꝺico q inter esse obligatũ t nõ obligatũ est mediuz.s.cessatio obligationis ad tẽpus t sic est in p̃dẽti. ¶ Videam⁹ q̃d vult dicere illa glo.nõ est obligatio sed obligatio cessat ¶ Quero an cessz obligatio vel executio actionis.gl. hic ponit verba ipropꝛie. ꝺic melị⁹ qñq obligatio semel fuit nata sed ex aliquo casu dicitur ī pendenti.vt in casu nostre legis. t tũc exactio est in pẽdenti nõ obligatio.qz durat.vt l.pecuniã.s.si cer.pe.vñ cũ hic actio t obligatio esset semel nata,ppter solutionẽ partus nõ est ī pendenti obligatio qz durat.vt.l.pecuniã.s.si cer.pe.sed est in pẽdenti exactio ratione futuri euẽtus. ¶ Qñq ab initio obligatio nõ est nata sz est in pendenti,t tunc natiuitas obligationis pendet ppt spem q nascaf.vt.l.inter stipulantẽ.§.sacraz.j.e. ¶ Stẽdo q glo.ista dicat male t cõtra.l.si stipulat⁹.j.de sol.nã si debes hominẽ in genere t soluis partem stichi totũ põt peti.t sic nõ est ī pendẽti obligatio nec exactio. So.dicit ꝺi.q glo. in ob.generis male loquitur,in alternatiua bene dicit p.l. ī alternatiua vtraq ẽ in obligatione t ideo soluẽdo stichũ soluit partẽ eius qꝺ est in obligatione. sed in stipulatione generis nihil est in obligatione.vt.l.cuz incert⁹.s.de leg.i. ¶ Sed cõtra hoc videf hic tex.qz actio in obligatione generis dicif esse in pendẽti.so.qꝺ dico in obligatione generis,dico q nõ est in pendẽti obligatio qz põt exigi sicut pręmo,sed obligatio illa ex qua ꝺz cõdici qꝺ est solutũ est ī pẽdenti v trũ nascatur.valet igitur obligatio:t ꝺitio indebi ti pẽdet.t hoc est qꝺ dicit tex.hic.aut in pendẽti ꝛc. istud dictum videf falsuz. Et pro declaratione formo.q. positaz in glo. ¶ Plures sunt heredes vni⁹ pmissoris hois in genere. vnus soluit partẽ suã in stichoz:an liberatio contingat.vide glo.q̃ hic dicit q sic.gl.ista est cõ precedentẽ determinationem vbi in obligatione generis ī pẽdẽti est obligatio. sed dictũ glo.verũ est in heredib⁹ promissoris.sed qꝺ dixi pro q heredes nõ liberenf videf casus.j.pri.§. ex his. t.j.e.l.i liberatur hoc est exercitiũ actionis cõtra eũ ipeditur donec alij cõuenianf.t ita intelligit glo.in.ꝺ.§.ex parte.licet ꝺtra ipsum principalẽ exercitiũ nõ impediref. si añt gl. intellige ret q vere statim liberaretur male diceret.t.l.qui homineꝛ j.de acceptil.quã allegat glo.nihil facit vt dicã statim in.§. si tamẽ hoiem.t rõ differẽtie inter heredes t principalẽ pmissorẽ põt esse:quia q̃n vnus heres soluit partẽ quã ꝺz tantum soluit qꝺ ꝺz.sed principalis pmissor nõ soluit totũ qꝺ ꝺz.ideo nõ videf ipendẽti obligatio. p hoc facit.j.§.cato. in fi. ¶ Reassumo ergo breuiter cũ querif vtrũ in obligatione generis vel alternatiua pars solutio faciat obligationẽ esse in pendẽti vel nõ.sic distingue. Aut queris vtruz sit in pendẽti obligatio vel liberatio ad repetẽdum solutũ t ẽ in pendenti vt hic. Aut queris vtrũ sit in pẽdẽti obligatio i.quo ad substãtia ipsius t nõ est in pendẽti. vt.l.pecuniã.si cer.pe.t.l.si nõ sortẽ.§.si decez.s.de ꝺi.inde. Aut quo ad exercitiũ t tũc aut pcessit obligatio alternatiua t est in pẽdenti.vt.l.si non sortẽ.§.si decẽ.s.de cõdi.inde. Si obligatio generis precessit t tũc aut loqueris in principali pmissore.t tũc nõ est in pendẽti sed statim põt exigi.vt.l. si stipulatus.§.i.j.de so. Aut loqueris in pluribus heredib⁹ pmissoris t est in pendẽti vt hic in glo.t.j.e.l.inexecutione.§. p parte.qꝺ intellige si vn⁹ soluit totũ qꝺ ꝺz.sec⁹ si partẽ partis.quã ꝺz.qz esset idẽ qꝺ in ipso principali. Procedo vlterius tu dicis q heres soluit totũ qꝺ ꝺz t tñ nõ est pfecte liberat⁹. Cõtra instit.qui.mo.tol.obli.in prin.so.hic nõ soluit put debuit qz est dubiũ ne alius soluat in alio hoie. Op. fm ꝺi.t videf q stipulatio generis t alternatiue sint eiusdẽ generis. Cõtra quia in alternatiua vtrũq est in obligatione.vt.l.illud aut illud.s.de cõsti.pecu.t.l. si duo rei.j.e. in obligatiõe generis nullũ est in obligatione.vt.l. cũ incertus.s.de leg.i. ꝺi.dicit q eiusdẽ generis t ꝺditionis sunt quo ad quedã.t idẽ dicit glo.in.l.cũ his.§.fi.j.de cõdi.inde. ¶ Irẽ op.de.l.si stipulat⁹.§.i.de solu. So.ibi homo cert⁹ debebaf. ¶ Op.j.§.si tĩ hominẽ.sol.in gl.dic vt ibi dicã. ¶ Quero quid si alter heres non vult soluere in eodẽ homine.glo. dicit q fiet cõdẽnatio inextimatione ꝛc. dicã.j. pri.§. ¶ Quero dixi q aliquãꝺo exercitiuz obligationis alternatiue est in pendẽti.vt si debes decẽ aut stichuz t soluis quinq.vt in.§.si decẽ. Quid est illud qꝺ est ī pendenti ñ.exercitiũ respectu illoz quinq soluto. vnde possum agere ad quinq aut ad stichũ.ita intelligo.§.si decẽ. Quero. dixi q si vn⁹ ex heredib⁹ soluit partẽ suã in obligatione generis q pro illa parte est in pendenti qualiter agã ꝺtra alios.dic vt in.l. in executione.§. pro pte t ibi dicã. ¶ Sz quero in obligatione generis quid ẽ in obligatione vna ẽ glo.de leg.ij.l.meui⁹.§.duob⁹.sup ver.hois enim ꝛc. q̃ dic q in obligatione generis nullus est in obligatione.sz oẽs in solutione.idẽ no.in.l.cũ his.§.fi.de cõdi.inde. Istud nihil ẽ dicere p.l.cũ incertus.de leg.i.qz si nullus ẽ in obligatione p solutionẽ eius qꝺ nõ est in obligatione nõ tollitur obligatio. t hic vult q tollatur obligatio.vt.l.t p iusiurã. §.si is qui hominẽ.j.de acceptil. Quidã hoc volẽtes sustinere dicũt q ipsum genus est in obligatione nõ aliqꝺ indiuiduum p se. Sed illud est trufa.qz gen⁹ per se sumptuz est quedã imaginatio que nõ est in cõmercio nostro g̃ nõ est in obligatiõe.vt in prin.instit.de inuti.stipu. Ja.de are.voluit dicere q quilibet est in obligatione sub cõditione si soluaf vt.s.qui t a qui.l.iij. Sed istud est trufa. qz si nullus est in obligatione nisi cõditionaliter ante cõditionem nõ posset agere.vt .l.cedere diẽ.de ver.sig. Preterea si decederet legatarius nõ trãsmitteret ꝺ.l.heres.§.si ĩcerto.s.famil.her. Quid dicem⁹.dico q gl.in.l.meui⁹.§.duob⁹.ver. hois. in fi.magne glo.dicit vez.quia nullus est in obligatione certus t determinat⁹.sed determinãdus p solutionẽ.t ille qui soluef ab initio fingitur fuisse in obligatione.est ergo obligatus de p̃nti ad dandũ vnuz.sed ille vn⁹ an sit hic vel ille pendet ex futuro euẽtu.t hoc vult dicere illa glo.l.cũ incertus.de leg.i.t.l.iij.s.qui t a qui.qz nõ est conditio ppie q suspẽdit propie obligationẽ sz bz speciẽ cõditionis. qz in l.iij.s.qui t a qui.est dictio quodãmodo q̃ ẽ no.improprietatis.vt.l.si me in vacuã.s.ꝺ acqui.pos.hoc nõ ꝺz intelligi in.l.pamphilo.t.l.si hoiem.de op.lega. aliter si esset conditio ppie sz tacita suspẽdet obligationẽ sicut expressa.vt.l. itẽ qz.s.de pac.t gl.ibi.t ideo nõ põt agere.

Exhisigif stipulatiõib⁹. In obligatione ꝺiuidua natura sed indiuidua effectu:si sunt plures pmissoris heredes quilibet tenetur pro parte.sed ptis ptestatio liberationẽ non prebet sed in obligatione indiuidua oĩmoda heredes promissoris tenenf insolidũ.t heredibus stipulatoris insolidũ actio cõpetit.h.o. Diuidif in tres partes.primo põit vnã illationẽ

vsq; ibi.ꝛ ideo,secūdo ponit aliā vsq; ibi,ex quo,tertio ponit aliā vsq; ad.§.si tñ. Itē pria subdiuidit in duas.ſ.dictū ꝛ rōnem,secū da in duas,ſ.dictū ꝛ determinationez qōnis circa illud,tertia in duas,ſ.dictū ꝛ reſpōſionem tacite obiectionis. Partes patēt. Examinemus iſtas illationes per particulas. In prima dicit ꝙ ex pſona heredis non mutat ꝛc. Cōtra.ſ.de re iudi.l.nō tñ.glo,ſoluit nō mutatur cōditio obligationis ſed cōdēnatio moderat. Dicit Pe.nō oz mutari: verū eſt ad cōmodū alterius, ſed ad cōmodū creditoris fic.glo,dicit meli⁹ ꝙ Pe,qz ibi erat ex priuilegio pſone iō eſt ꝙ mutat qz pſonale,vt.l.qz perſonale.ſ.ſo,ma. ſed qualitas obligationis nō mutat. Cp,de.l,ſi legatarius.ſ.de leg.i. So,glo,hic paſſiue:ibi actiue,ꝛ vult dicere ꝙ ex pſona heredis pmiſſoris nō mutat ſed ex pſona actoris mutatur. Sed iſta ſo,nō videt vera p illationem in tex, primo factā,qz idez eſt in heredibus pmiſſoris ꝛ heredib⁹ ſtipulatoris. In prio ſo,gl. ꝙ ibi in diuiduis hic i indiuiduis. Di,nō videtur tenere iſtā ſo,ꝛ dicit ꝙ ibi alteri⁹ ptis nō intereſt imo ſibi prodeſt. hic ptis intereſt ꝛ nihil ſibi pdeſt. Pe,dat aliā ſo,cōditio nō mutat reſpectu rei que eſt in obligatione vt hic,ſz alio modo bñ recipit mutationē, qz obligatio inter heredes diuiditur. Et Ci, refert ẏba Pe,in.l. iij.C.de nego.geſ,ꝛ hoc tz Ja,de are,hic,ꝛ dicit ꝙditio obligationis,i. vtilitas rei q̄ eſt in obligatione. Dēs ſol.ſunt bone ꝛ ſo,glo,bona,qz aliud in diuiduis aliud in indiuiduis,ꝛ q̄ eſt rō iſtius qđ dicit Di,qz in diuiduis nō noceret ſtipulatori: in indiuiduis fic,declarat p ſolutionē Pe. ꝛ Ja. Cp,ō.l.eadē,§.fi,So,vt ibi videbitis,qz ibi q̄n deuenit ad extimationē partis,al's ſec⁹. Pro declaratiōe huius.l,formo vnū cōtrariū ꝛ op,ſ.e,ver,ꝛ harū, vbi dicit ꝙ q̄n decē ſunt in obligatione ptis preſtatio liberat heredez ſed defunctū non liberat,ꝛ ſic loquitur.l.tutor,§.luti⁹,ſ.ō vſur. Quidā hui⁹ timore dicūt cōcedo oppoſitū ꝙ nō liberatur preſtādo partem. Pe,tenet ꝺ hoc in.l.iij,de neg.geſ, C,ꝛ dicit ꝙ ibi eſt caſus cōiungendo.l,heredes,§,an ea,ſ, famil,her,inducēdo hoc modo,ea q̄ fiūt ex neceſſitate veniunt in actione famil,her,ꝛ ea q̄ fiūt ex volūtate veniunt in actione neg.geſ,ſed in,d.l.iij,heres vn⁹ ſoluēdo totum habet actionē neg.geſ,ergo nō tenebat ſoluere, ſed caſus eſt melior in.l.ſi teſtamēto,§.i,j,de fideiuſ. Rñ,ad.l, iſtā ꝙ hic loquitur in obligatione quē eſt indiuidua effectu:ubi ẏo diuidua oīno,ꝛ eſt ratio,qz hic ſi eſſet liberatus ꝛ mutaret hic fieret ſolutio in alio q̄ tenebat defunctus, qz vn⁹ ſoluit pte vnius rei et alter alterius ꝛ ſic cōtingeret mutatio reſpectu rei qđ defunct⁹ non potuit,ſec⁹ q̄n eſt diuidua: vt quātitas,qz illā preſtant plures heredes q̄ defunctus preſtitiſſet,nec cōtingit mutatio reſpectu rei,vt qz id defunctus debuit,ſed illud videt ꝺtra.l.ſtipulationū,§.fi,j,e. Hic debes ſcire ꝙ obligationes pſonales diuidūt p.l,xij,tabu,vt,l,ea que,C,famil,her,ꝛ.l.i.C.ſi cer,pe,vnde ſi teneris ad cētum ꝛ haberes duos heredes vnuſquiſq; tenet ad quīquagīta. Itē illud qđ eſt in ꝙditione in pſona heredū nō diuidit vt.l,cui fundus.in fi,ſ. de ꝙdi.ꝛ demon,ſed illđ qđ erat in obligatione reſpectu ſtipulationis penalis eſt in conditione. Cum ergo cōditio nō diuidat inter heredes pena cōmittitur p ſolido niſi ſolidū ſoluatur,ſed quātum ad ipſuz principale debitū ſolutio partis liberaret p parte: vt plene videmus,j,§,cato. Glo,querit quid ſi vn⁹ conſenſit i ſoluendo hoīem alij diſſentiūt. Glo,dicit ꝙ ſtatur dicto maioris partis. Sz illud nō eſt verū,tunc enim ſtatur dicto maioris partis quādo ſunt cōia pluribus vt vniuerſis: ſecus ſi pluribus vt ſingulis,vt in caſu,l,maiorē,ſ.de pac. Tangit di.in.c.qđ oēs,extra de reg.iur. li.vi,ꝛ.l. qđ maior,j,ad municip,l.ſi autē plures,de aqua plu,ar,'ꝛ ibi de hoc dicaz Trāſit glo,ad aliā ſo,ꝛ aliā glo,habetis in.l,in executione §.pe,in.fi,mag,glo,j,e,ti,vbi ponit duas ſol. que eſt ergo verior. Oldra,dicit ꝙ iſta eſt vera,illa nō. Rai,concor,videbatur illas glo,hoc modo. Qñq; maior ps contradicit minori,ꝛ tunc loquitur iſta glo,qñq; ſunt in pari numero,ꝛ tūc eo geretur cōſentire officio iudicis,vt in.l,cōtra'. Sed neſcio quo iure iſtud probet.dic ꝙ primo debet cōſiderari qualiter ſubueniatur ipſi creditori ꝺ heredes,ſecūdo qualiter cōſulat heredib⁹ inuicē. Circa primū,dic ꝙ ſiquidē ante ſniam cōſtat iudici heredes debitoris diſſentire pōt eos iudex cōdēnare in pecuniā ad petitionez creditoris.vt no,ſ.,proxi,§.in glo,mag. Itē facit qđ no,ſ.de ac,emp,l,i. in prin. Itē ſi iam facta eſſet condēnatio ad ipſum hoīem ꝛ heredes diſſentirent poſſet fieri executio in extimatione eadē ratione,vt.j,ſtatim videbitis in ver. ſed quo caſu,ar,ei⁹ qđ no,j,e,l,eū qui certaz,§,i,ꝛ,l,ſi ſeruū,§,fi. Itē poſſet petere actor vt iudex cogeret eos ad cōcordiam,qz quotiens plures diſſentiūt ad preiudiciū tertij poſſunt cogi ad pcordiam p iudicē,vt,l,huiuſmodi,§,fi, de le,i. Circa fm dic primo ꝙ nō eſt vera iſta opi,ꝙ ſtetur dicto maioris partis vt dixi. Itē nō eſt verū ꝙ vn⁹ cohereduz poſſit petere ꝙ p iudicē cogat conſentire,qz qñ plures diſſentiūt ad ipſorum incōmodū ceſſat officiū iudicis,vt,l,quotiens,de vſuf,ꝛ de ſer,ruſ,pdi,l,itinere,lz gl,ibi aliter ſentiat. Sz ſi adhuc nullus cohereduū eſt paſſus dānum ſz timeret pati poſſent petere vt forte dirimat,ar,l,fi,in prin,C,cōia de lega,ꝛ qđ no, in.l,in executione,§,fi,in glo,mag. Si vero alter paſſus fit hac gl,ꝛ eſt tex,ꝑ in ẏ,ſed quo caſu. Sz quero i ſtipulatione generis vel alternatiua ſi decedat ſtipulator plurib⁹ heredibus relictis ꝛ non cōcordant qđ iuris. Rñ,ſi electio erat ſtipulatoris habes caſuz in,l,heredes,§,ſi iūcto,ſ,fa, her. Si vero erat electio pmiſſoris tunc res ē expedita,qz pōt offerre qđ vult. Tamē ſi vni heredū vellet dare partez in vno homine,alij partē in alio nō cōtingeret liberatio.vt j,de ſolu,l,qui hoīem,§,i,vñ ſolutione facta pro pte vni ei⁹ reſpectu actio eſſet in pēdenti dōec alteri ſoluat,ſicut,ſ,dixi in heredibus promiſſoris,qz iſte recepit totū qđ ſibi debetur. Venio ad ver,ꝛ ideo. Op,ꝙ impoſſibile fit vnū ex heredibus inſolidū preſtare ſeruitutē, vt,l,p parte,ſ,de ſer,qđ tñ dicitur hic ſed quo caſu ꝛc. So,iſte ver,pōt referri ad primā illationē,ſ,de obligatione generis,vt tangit ꝑ glo,ꝛ fm hoc habes hic caſum ꝙ vn⁹ ex heredib⁹ de neceſſitate in obligatione generis ꝺz ſoluere totuz,qđ pz,qz pōt repetere p actionē fa,her,vt,l,heredes,§,ſi vnus,ſ,fa, her,nā licet actio ꝛ cōdēnatio fiat pro pte:tñ pfecte nō liberatur ſoluēdo partē,puto tñ ꝙ creditor nō cogatur al's recipere partē niſi alij heredes conſentiāt in alijs partibus eiuſdē hoīs,vt,l,in executione,§,pro parte,j,eo,ꝛ hic: qz ſi creditor reciperet partē cogere ꝛ heres qui ſolueret ſpōte ageret neg,geſ,ꝛ ceſſaret iudiciū fami,her, Illud aūt qđ,ſ, pri,§,fuit dictū pro parte ſoluta ab herede actio eſſet i pēdenti eſt verū in ſponte recipiēte. Allio modo legit hic ver, ꝙ referatur ad hunc caſum qñ eſt indiuiduū natura ꝛ effectu vt in prima pte gl,ꝛ tūc ad ꝺria rñdeo ꝙ nō ꝺſtituit ſeruitutē inſolidū ſed ſoluit extimationē inſolidū. Sz tunc op,qñ deuenit ad eſtimationē nō tenetur niſi pro pte,ḡ ſoluens ſolidū non ſoluit ex neceſſitate:qđ tex,innuit dū dicit ſa,her. Rñdeo qñq; actū eſt ꝺ vnū ex heredib⁹ ad ſeruitutem inſolidū ꝛ eſt cōdēnatus tūc in executione qz non pōt cōſtituere ſeruitutez nō liberatur niſi ſoluat extimationem totius:ita loquitur hic,qñq; ab ipſo initio formatur actio ad intereſſe tūc datur p hereditaria portione,vt,j,e,l,ſtipulationes nō diui. Et predicta ẏa in heredib⁹ promiſſoris: ſed ſi vnus ex heredib⁹ ſtipulatoris ageret ad vnā inſolidū ꝛ deueniretur ad executionē ſup intereſſe nō preſtaret niſi pars,vt,l,heredes,§,an ea,fami,her. Rō:qz nō eſſet equū vt haberet plus debito,ſed in precedēti caſu ſtipulator cō ſequit totū qđ ſibi debet ab illo vno ꝛ ille repetit a cohere dibus. Nūc veniam⁹ ad ver,ex quo,dī hic ꝙ plures heredes ſtipulatoris ꝛc. Op,de,l,heredes,§,an ea,ſ,fami, her,ſol,vt in glo. Alteri⁹ op,de,l,pro parte,ſ,de ſeruit, So,qñ fundus vadit ad ſucceſſorē p pte ſtipulatio extinguitur ꝛc,vt in glo. Alterius op,de,l,ſi vnus,in fi,ſ,de

seruí.rusti.prædi.certe fm vnã lec.cõcor. fm aliã discordat. dic ꝛ sol.vt ibi. Extra glo.in hoc ver.q̃ro si sunt plures hæredes stipulatoris quilibet ꝯ actionẽ insolidũ:ꝛ plures hæredes ꝓmissoris in obligatione indiuidua tenent insolidũ an sint conrei.ꝛ Ci.in auc.hoc ita.C.de duo.re.dicit q̃ nõ. q̃ ex natura rei dicũtur insolidũ obligati.ꝛ gl. videt in.§. fi tñ hominẽ.ꝛ tex.s̃.de euic.l.rẽ hereditariaꝫ.ꝛ dicam.j.de duo.re.l.i.vel in.l.reos.§.cum in tabulis. ¶ Venio ad ỽ. sed quidã.ꝛ quero qualiter ꝺꝫ intelligi.ꝛ glo. ponit duos intellectus.ꝛ fm vnũ intellectuꝫ sit vna obiectio ꝛ est rñsio tacita nõ expꝛessa.ꝛ fm istã pone casum sic. videt q̃ ista stipulatio vitietur q̃ deuenit ad eũ casum a quo incipere nõ põt:vt cũ per singulos nõ põt seruitus acquiri.ꝛ hoc quidã iurisc̃sulti cõcesserũt ꝛ male,vñ auctor legis respondit difficile ẽ q̃ seruit⁹ cõstituatur plurib⁹.q̃ oportet oẽs contentire:alꝫs nõ valet.vt.l.cũ rescriptũ.cõia prædi.cũ si.no.ℬ in glo.sed difficultas ꝑstationis nõ vitiat obligationeꝫ.q̃ ꝑ hoc nõ deuenitur ad eũ casum a quo nõ potuit incipere potuit enim:ꝫ cũ difficultate. ¶ Secũdo modo legit. op. ꝛ videt q̃ hec stipulatio vitiet quia re⁹ nõ põt dare eandẽ seruitutẽ plurib⁹ insolidũ.ꝛ sic stipulatio vitiet tanq̃ cõtinens impossibile.qõ quidã concesserũt.sed iurisc̃sult⁹ auctor.l. dicit q̃ illud est difficile reo sicut dare mille marcas ei qui nõ ꝫ sed difficultas nõ vitiat obligationẽ.ꝛ ista fuit lec. Jo. que colligitur ex gl.mag. hic posita.tu tene primaꝫ ꝓ vera ꝛ bona ꝛ precedẽs nõ est vera q̃ plurib⁹ põt seruiuit⁹ insoliduꝫ cõstitui.vt.l.lutio.s̃.de aqua quoti.ꝛ esti.ꝛ.l. via.s̃.de seruí.ru.ꝑdi.ꝛ sic nõ ẽ difficile. ¶ Venio ad vnã q̃.glo.quilibet hereditatis habet actionẽ insolidũ.vnus egit ꝛ obtinuit an poterit vti anteq̃ alíj agãt. Quidã q̃ sic.io.q̃ nõ.vide istã glo. q̃ istaꝫ opi. est vera ꝛ istud est difficile ꝛ ꝑ glo.nõ põt haberi intellectus. Et videt q̃ prima opi. ẽ ẋa si fundus.s̃.si ser.ven. Sed illud in seruitute cõstituta: sec⁹ in seruitute ꝯstituẽda.ꝛ ideo ꝯ vn⁹ egerit ꝛ obtinuerit sibi ꝓ parte nõ põt cõstitui:ideo nõ põt ipse nec alius vti qõ sibi non possit constitui.est casus in.l.ꝓ parte.s̃.de seruí. ¶ Quid dicem⁹. Jsta glo.ꝺꝫ intelligi hoc modo. siquidẽ heredes sunt in discordia eis nõ põt cõstitui seruit⁹. vt ĩ.l. itinere.ꝛ ibi no.s̃.de ser.ru.prę.ꝛ nullus poterit vti cũ non possit ꝯstitui.ꝛ sic loquit opi. Jo. ꝯ si ille q̃ ꝺꝫ fuitutẽ vni vellet cõstituere ꝑ parte nõ põt cõstituere tñ ille cui est sic cõstituta nõ poterit ꝓhiberi quin vtatur.vt.l.per fundum s̃.de ser.ru.prę.ꝛ ita loquit opi.aliox. Bone ecõuerso ad glo.q̃ vnus succubuit.certe non nocet alteri.vt.l.si de cõi. s̃.si ser.vẽ.ꝛ no.in.d.§.si fundus.ꝛ alteri accrescit.vt.s̃.cõi. prę.l.ꝓpriũ.ꝛ ꝑ inde est ac si nõ sit ille qui succubuit.

Si tamen hominem Jste.§. legitur in glo. duob⁹ modis.ꝛ tertio fm Be.ꝛ melius ꝛ fm suã lec.ℎ.d. Ber sniam ꝛ acceptilationẽ vnus ex heredibus promissoris qui tenebat in genere põt liberari. ¶ Op.s̃.e.l.§.i.ꝛ.§.ex his.vbi vno ex plurib⁹ heredibus soluẽte nõ contingit liberatio obligationis ꝑpter qõ glo. dat duas lec. Vna est q̃ loquitur in hoc certo in obligatione deducto.ibi in genere.ꝛ illa est in se vera ꝑ.l.si ita stipulatus.j.de sol.ꝛ eam tenet Ꝺi. ꝛ glo .s̃.e.l.§.i.in glo. mag. sed nullũ dubiũ poneret. Alio modo legit ꝛ loquit in obligatione generis q̃ interim sit in pendẽti . sed ista est cõ tex. nẽ si tamen,que est aduersatiua supioꝛib⁹.vñ glo.dicit q̃ ℎ ibi pars dũtaxat ꝛc. Preterea ista lec.nõ est bona ꝑ dictio fuit solutũ:stipulatori nolẽti.vt no.s̃.e.l.§.i. Jstud nõ ẽ vegi accipe partẽ vt.s̃.proxi.§.dixi. Quid ergo dicem⁹. Dic fm Be.q̃ in obligatione generis nõ cõtingit liberatio ꝑ solutionẽ sed ꝑ acceptilationẽ ꝛ sententiã cõtingit ꝓ ꝑte Et rõ est que ponitur in.l.in executione.§.ꝑ parte.j.e. ꝛ est rõ.ne ali⁹ heres possit soluere partẽ in alio hoc:qõ est absurdũ.ꝑtẽ enim haberet in diuersis hoib⁹,sed in snia ꝛ acceptilatione hec cessat iniq̃tas.q̃ vnaꝫ partẽ tantũmodo ꝺꝫ habere.ꝛ ꝑ hoc habes intellectũ.l.qui hoiem.j.de acceptil. ꝛ fm hoc expone hic egero ꝛ succubuero, lꝫ gl. aliter dicat ꝛ nõ bene. Sꝫ ista rõne attẽta dicas sp ꝑ ꝑte liberationeꝫ posse cõtingere vbi nõ deuenitur ad illaꝫ iniquitatẽ. Op. de.l.si ex plurib⁹.i.rñso.j.de acceptil.glo . q̃ est hic dat duas solu.ꝛ q̃libet est bona. Una q̃ ibi sunt duo rei.hic nõ. ꝛ fm hoc dixi vobis.s̃.,pri. q̃ idẽ ẽ in re indiuidua ĩ obligatione deducta ꝛ nõ sunt duo rei.ꝛ tene mẽti hãc glo. ¶ Querit gl.quid si acceptilatio fiat de vna specie in obligatione generis. Dicit q̃ cõtingit liberatio.vt.l.ꝛ ꝑ iusiurandũ.j.ꝺ acceptil.§.si is qui hoiem.sed secus in pactis.vt.l.si vn⁹.§. sed si generaliter.s̃.de pac.dic vt ibi.ꝛ.ꝺ.§.si is.q̃ hoiem.

Videtis supra de obligationibus **Item si in facto.** iuris ꝛ ẽt aliqualiter facti . nũc põt de obligatiõe facti mere.ꝛ vsq̃ ad.§.cato hoc intẽdit. vno ex heredib⁹ ꝓmissoris ꝺfaciente oẽs tenent ꝑ hereditaria portione . sed si vni ex heredib⁹ stipulatoris ꝺfiat ꝑ parte sua tñi stipulatio cõmittitur ad interesse.ad penã vero committit insolidũ lꝫ alíj agentes exceptione doli repellant.ℎ. ꝺ.primo loquit quando vn⁹ ex heredib⁹ ꝓmissoris cõtrauenit.scꝺo q̃ vẽtuꝫ est ꝺ vnũ ex heredib⁹ stipulatoris.tertio distinctionẽ ponit.quarto rationẽ sue distinctionis assignat.quinto extendit ad aliã obligationẽ.secũda ibi ꝺ aũt tertia ibi nã si penam.quarta ibi in.l.idẽ.§. sed hec differentia.quinta in.l.eadẽ.in prin. ¶ Ulo.q̃ in stipulationib⁹ facti vno ex heredibus promissoris ꝺfaciente cõmittit pena insolidũ. Itẽ no.q̃ vno ex heredib⁹ stipulatoris ꝛc. Op.j. e.§.cato.rñdet glo. hic in factis indiuiduis loquit.§.cato. loquit in factis diuiduis. ꝛ istud ꝺnium tãgit hic gl.mag.ℎ posita. ¶ Op.s̃.e.l.ver.ex quo quidez.vbi q̃libet heres stipulatoris ꝫ actionẽ insolidũ. Sol.q̃ agitur ad ipm factũ indiuiduũ quilibet heres agit insolidũ. vt ĩ ver.ex quo quidẽ.sec⁹ q̃ deuenitur ad interesse q̃ tũc ꝑ ꝑte agunt.vt hic. ¶ Op.si vn⁹ ex heredib⁹ vadit ad rẽ cõem vadit noie oium ꝛ ꝓ oium vtilitate : q̃ nulla est pticula q̃ nõ sit cõis vt.l.meui⁹.§.duob⁹.s̃.de leg.ij.g̃ coheredũ interest. vt.j.e. l.si stipulat⁹ fuero ꝑ te.ꝛ sic possunt agere. Sol.intelligo q̃ ibi ibat coheres ad fundũ suũ ꝓprium q̃ sibi in diuisionem obuenerat vel ad partem suam ꝓ indiuiso alias si iret ad communem ꝓ indiuiso cum tret nomine omniuꝫ omnes videntur prohibiti.vt.ꝺ.l.si stipulatus. ¶ Op.in stipulationibus penalibus nõ cõsideratur ĩteresse.vt.l.stipulatio ista.§.alteri.j.e.glo.q̃ est hic dicit de stricto iure non inspicimus sed de equitate sic.ꝛ vide gl.in.l.idẽ,iuris.q̃ incipit in stricto.ꝛ fm glo.istaꝫ.§.alteri.videret imponere.l.verbis ꝛ nõ rebus.q̃ de equitate pena ipposita nõ valet. Dicit Be. q̃ qñq̃ solet apponi pena in stipu.de cui⁹ natura venit interesse ꝛ tũc si nõ interest nõ agitur vt hic.qñq̃ apponit pena rõne cõtẽptus vbi interesse nõ venit.ꝛ tũc nõ inspicitur an interfit.vt in.§.alteri. Sed ista so.videt cõtra casuꝫ.l.vl. j.de prœto.stipu.dicũt ipsi nos respõdemus ꝛ fatemur q̃ si ꝺꝫ probare quantũ interesset sed qõ aliq̃d interfit ℎꝫ ꝓbare sed illud nõ est vez.q̃ sine aliqua ꝓbatione cõmittit pẽa. Ꝺi.ꝓbat in cõpromisso. venit interesse.vt.l. diẽ ꝓferre.§. fi.s̃.de arbi. Sed video q̃ si in cõpromissis pena est apposita non inspicimus an interfit.vt.l. cum penam.s̃.de arbi. ergo illud dictum non est bonum. ¶ Qualiter dicemus. Dicit ipse aut offenditur directo ille cui est promissum:et tũc non inspicimus interesse si offenderetur alius non ille cui principaliter est promissuꝫ ꝛ tũc inspicim⁹ an interfit vt hic.ꝛ hãc solu.dat ipse hic ꝛ in.§.alteri.sed fm illud dictuꝫ Ꝺi.iã serq̃t q̃ heres ℬ nõ offensus hẽret ꝓbare sua ĩteresse alꝫs nõ posset agere qõ est ꝺ istũ tex.vbi nõ inspicit an interfit. Itẽ est cõtra.l.fi.j.de ꝓto.stipu. Sꝫ si Ꝺi.voluit hoc intelligere vt dicã bene dixit. Dic q̃ si offendit ille cui principaliter est promissum siue ille qui ei⁹ psonã repꝛesentat stipulatio cõmittit.nec inspicimus an interfit.vt.l.stipulatio ista.j.e.§.alteri.insti.de inuti.stip. Sꝫ si offendit alter q̃ cui principaliter est ꝓmissum vel ali⁹ q̃ psonã ei⁹ non repñtat

tunc inſpicitur an interſit ſtipulatoris vel heredis ei⁹ q̄ ei⁹ ꝑſonā repꝛeſentat vt hic,ꝛ glo,eſt in,d,l,cū penā,cōiuncta l,aduerſus,ſ,de arbi,ꝛ quaſi eſt caſus hic, naz heres repꝛe ſentat ꝑſonā defuncti in totū ſi eſt heres vniuerſalis, vt,l, hereditas,ſ,de acqui,re,do, Sz heres ꝑticularis ꝑ parte qua eſt heres repꝛeſentat ꝑſonā defuncti in alia ꝑte ẽ extra neus,vt,l,cū a matre,C,de rei ven,ꝛ no,in,l,ij,in glo, mag, in,ſ,fi,j,de pꝛeto,ſtipu,modo hic heres offenſus ꝛ ꝓhibit⁹ ꝑ ꝑte ſua agit ꝛ cōmittitur ſtipulatio cum effectu lz ſua nō interſit,vt,l,cū penā,ꝓiuncta,l,aduerſus,ſ, de arbi, sz pꝛo parte alioꝛ q̄ repꝛeſentāt ꝑſonā defuncti cōmittit̄ nō tū ef fectualiter,qz ob,exceptio cū ſint q̄tum ad illā ꝑtē extranei vnde offenſione facta alteri nō ꝑñt agere,vt,d,l,aduerſus, ¶ Quero in obligatione facti q̄d eſt an factū an intereſſe, ꝛ hoc dicā in,l,ſtipulatiōes nō diuidūtur,vbi,q,iſtā exami⁹ no,ꝛvide iſtā glo,q̄ incipit ſequit̄ de iſtis ꝛc, Et tenem enti iſtū,ſ,qz eſt multū no,ad inſtra pacis ꝑmitto ꝑ me ꝛ meos heredes nō offendere te ꝛ tuos heredes, quid ſi offenditur vn⁹ ex heredib⁹ ſtipulatoris vel pꝛomiſſoꝛis, hic Ja, ō are, tangit hoc ꝛ dices plene in,ſ,cato, Item dñs Ja, de are, inducit ad aliā,q, quidā flozētin⁹ hz repꝛeſalias ō piſanum occaſione cuiuſdā delicti cōmiſſi ꝑ vnū piſanum,mō quidā alius piſan⁹ iuit flozentiā,ille q̄ hz repꝛeſalias excuſſit iſtuz iſte piſan⁹ reuerſus vult repetere ab iſto cui⁹ occaſione da te ſunt repſalie an poſſit, ꝛ videt ꝙ ſic ꝑ iſtū,ſ,ꝛ,ꝑ,l,ſi vero, ſ,cū autē,ſ,de his q̄ dele,vel effu,ꝛ,l,lz,ſ,fi,ſ,nau,cau,ſta, ꝛ,l,nā ꝛ ſeruus,ſ,de neg,geſ,nō determinādo dico ſed al⁹ legando alibi fozte dicemus,

Iſte,ſ,eſt difficilis in ſua materia,in cui⁹ repetitio ne tenebo ordinē cōſuetū, pꝛimo cōtinuo hunc,ſ, ad pꝛecedētia ſm Pe,hoc mō,dictū eſt,ſ,in,l,ij, ꝙ ſtipula tionū quedā ſunt in dādo: q̄dā in faciendo conſiſtūt,de his que in dādo cōſiſtunt dixi,ſ,e,l,ij,vſq; ad,ſ,itez ſi in facto, lz ibi dixerit de ſeruitu,q̄ habēt in ſe aliquid facti, vt no,ſ, eo,l,ij,ſ,i,ꝛ ibi dixi,ꝛ ibi incipit dicere de his q̄ in faciendo conſiſtunt,ꝛ hoc pꝛoſecutus eſt vſq; huc, vez quia cato circa hoc poſuit vnū ſuū dictuz obſcurū,ideo illud hic pōit ꝛ de clarat bñ iuriſcōſult⁹, Secūdo iſte,ſ,diuidit in q̄tuoꝛ ptes pꝛimo pōit dictū catonis de cui⁹ itellectu dubitabat̄, vſq; ibi ab oīb⁹, In ſecūdo diſtinctio catonis declarat̄ vſq; ibi differētie, In tertio differētie rationē aſſignat vſq; ibi lz vi deam⁹, In quarto reuocat in dubiū qō pꝛimo ꝑ conſtanti poſuerat,ꝛ decidit vſq; ad finē nſi,ſ, Hanc diuiſionē pōit Pi, Pe, Ja, de are,ꝛ oēs lz diuerſimode loquātur, tertio pone ſummarium ſic, Pena adiecta facto indiuiduo ſi ō fiꝛ at ꝑ vnuz ex heredibus pmiſſoꝛis ꝑ ꝑte hereditaria cōmit titur ō oēs,in facto vero diuiduo ꝑ parte ō facientis tātū modo ſed aduerſus ipſuz cōmiſſoꝛem inſolidū,h,d, ¶ Ve niamus ad caſuz in terminis, pꝛemitto tū ad euidentiaz ꝙ iſte,ſ, ſm oēz lec, loquatur ō q̄tuoꝛ ſtipulationib⁹, q̄rū due cōtinent indiuiduū vt ꝑ te iter fieri vel ꝑ te non fieri quomi nus mihi ire vel agere liceat, Alie due cōtinēt diuiduuz vt amplius nō agi,ꝛ titū heredē eius ratū habituꝛ, ¶ Hoc pmiſſo ſic fozma caſuz, q̄dā pmiſit ſe aliq̄d factuꝛ vl nō fa ctuꝛ ꝛ ſi ō ſtipulationē veniret pmiſit certā penaz, iſte pmiſ ſoꝛ deceſſit pluribus heredib⁹ relictis vn⁹ venit ō pmiſſa dubitabatur q̄liter ꝛ aduerſus quos ſtipulatio penalis cō mittatur, nā inuenio ꝙ cato ſcribit ꝙ pena q̄ſq; cōmittitur aduerſus oēs pꝛo pozrione hereditaria, q̄ſq; aduerſus illū tū qui ō fecit ꝑ pozrione ſua, ¶ Nō quero a vobis dñe iuriſcōſulte ꝙ declaretis mihi diſtinctionem catonis, h,d, pꝛima ps, Ad hoc rñdit ꝙ ſi pena fuit adiecta facto indiui duo tūc pena cōmittit̄ aduerſus oēs, ſi vero facto diuiduo tūc aduerſus eū qui cōtrafecit tū, exēpla patent in lfa ꝛ eſt clara, ꝛ,h,d, ſcda ps, ¶ Tertio querit̄ q̄ ſit rō differētie in ter iſtos duos caſus, Rñſio pz in tex, h,d, tertia ps, Seq̄ tur ver, ſed videam⁹, vbi eſt duplex littera, quidā habēt lit terā affirmatiuā, quidā habēt litterā negatiuā ꝛ iſta habet̄ cōiter ꝛ iſtā pꝛoſequoꝛ, ꝛ lz littera ſit ſatis ſcrupuloſa, glo, bñ eā declarat, Pone caſuz vt habes in glo, ꝛ lege litterā cū apoſtillis cōib⁹, notabilia collige ꝑ teip̄z, ¶ Veniam⁹ ad materiā examinandā ꝑ ōria ꝛ qōnes ꝛ in tractādo mate riam tenebo hūc oꝛdinē qz hic tractat̄ de facto indiuiduo, pꝛimo in ōnibus tractabo qualiter ipſi pꝛincipales ꝛ eoꝛ ſuc ceſſoꝛes teneantur ad ipm indiuiduū, ſecūdo qualiter ꝛ ad uerſus quos pena ꝛ intereſſe cōmittatur ſi ō fiat tā ō ipſos pꝛincipales q̄ etiā contra heredes, ꝛ eodē modo tractabo de diuiduo, alia tractabim⁹ ꝑ qōnes, ¶ Pꝛimo q̄ op, hic dī ꝙ ſi vn⁹ cōtrafecit oēs tenentur ꝑ hereditaria pozrione ¶ Cōtra qz in indiuiduis quilibet heredū tenetur inſolidu, vt,ſ,e,l,ij,ſ,ex his,ij,rñſo, Do, ſi agitur ad ipm indiuiduuz quilibet tenetur inſolidū vt ibi, ſi ad penā quilibet tenet̄ ꝑ parte hereditaria vt hic, ¶ Secūdo ō iſtud op, fozt̄ rez tradi ſeu rē reſtitui dī factū idiuiduū, vt,j,e,l, ſtipulationes nō diuidunt̄, ij, rñſo, ſ, depo, l, ſi duo, ſed ſi duob⁹ cōmoda ui vel apud duos rē depoſui ita ꝙ ad rē reſtituēdam quili bet tenetur pꝛo ꝑte, vt,ſ, depo, l, i, ſ, ſi apud duos, ꝛ ibi no, Itez ſi vn⁹ cōmodatarius decedit relictis plurib⁹ heredi bus oēs tenētur ad rē reſtituēdam ꝑ pozrione hereditaria, vt,ſ, cōmo, l, ij, ſ, heredes, Ergo pz ꝙ nō eſt verū qō dicit̄ Do, indiuiduū ſumitur quātum ad ꝓpoſitū altero de trib⁹ modis, Illā quoddā ē idiuiduū quo ad ōctū ſeu ſtipulatio nē ꝛ quo ad obligationē ꝛ quo ad ſolutionē, vt ſeruitutes que pꝛo ꝑte nō poſſunt deduci in ſtipulationē nec ꝑ parte ſoluī,ꝛ iſte nō diuidūtur inter heredes, ſed quilibet heredū tenetur inſolidū, vt in,ſ,ex his,ꝛ,l, ſtipulatiōes nō diuidū tur, in pꝛin, Quedā ſunt obligationes diuidue quo ad cō tractū, ſed ex poſtfacto ſunt indiuidue quo ad obligationē ꝛ ſolutionē, vt obligationes factoꝛ indiuiduoꝛ, vt rem tra di, foſſam fodi, inſulā frabꝛicari ꝛ ſi, Iſte enim ab initio pꝛo parte pñt deduci in ſtipulationē, qz poſſum ſtipulari rē pꝛo ꝑte mihi tradi, vt,l, locus ō acqui, poſ, Itē ꝑtē inſule edi ficari ꝛ in iſtis idē, qz quilibet heredū tenet̄ inſolidū, vt, d, l, ſtipulationes nō diuidūtur, ij, rñſo, Quedam ſunt diuidue quo ad ōctū ꝛ quo ad obligationē, ſed quo ad ſolutionem tñi ſunt indiuidue, vt obligatio rez reſtitui, ꝛ iſta diuiditur quo ad obligationē inter heredes, qz quilibet tenet̄ ꝑ ꝑte hereditaria, vt in ōrio, quo ad ſolutionez dicit̄ indiuidua, vt,l, ſi duo, ſ, depo, Indiuiduū ergo diuerſimode accipit̄, ꝛ ſic ceſſat cōtrarium, ꝛ aduerte qz hoc ẽ verū de obligatio ne pꝛimitiua q̄ ō bitur ad rē reſtituēdam nō de obligatione que ꝛtrahitur ſecūdario ratione doli vel culpe alicui⁹, vt, j, dicā, Quare añt obligatio rē tradi ſit magis indiuidua q̄ rez reſtitui, dicā in,l, ſtipulatoꝛes nō diui, in, viij, ōrio, ꝛ iſta ſunt difficilia, que do, Ei, tanq̄ habētia arduū ꝛ pfunduz timauit itrare vt ipſe refert in auc, hoc ita, C, de duo, reis, in q, ij, nec ibi bene declarat, ¶ Tertio ō pꝛedicta op, tu dicꝫ ſ, pꝛi, ꝙ in obligatione ad rē reſtituēdam ſi ſunt plures he redes q̄libet tenet̄ ꝑ pozrione hereditaria, Contra imo ille ad quē ꝑuenit res reſtituenda tenet̄ inſolidū, vt, ſ, cōmo, l, ij, ſ, heres, Do, regulariter actiones hereditarie tranſeunt in heredes pꝛo pozrionib⁹ hereditarijs, vt, ſ, dixi, ꝛ pbat̄, C, de here, acti, l, ꝑ hereditarijs, Fallit vbi ẽ in obligatiõe rē reſtitui, ꝛ eſt actio bone fidei qz tunc ō illū qui hz facultā tem rei reſtituende datur actio inſolidū, vt, d, ſ, heres, Ita dicit Pe, ſ, l, pꝛoxi, ꝛ no, Ei, in, l, ꝑ hereditarijs q̄ hic ſe quebat̄ do, Rai, Sz iſta opi vt ō, l, ſi plures, in ꝓin, de vi ꝛ vi ar, vbi eſt actio ſtricti iuris ꝛ dat̄ ad rē reſtituēdam ſo lum ō eū q̄ poſſidet nō autē ꝑ pozrionib⁹ hereditarijs, vñ Vi, ſ, ad, l, fal, l, qui fundū, ſ, ſi tu ex ꝑte, dicit̄ queda verba ſatis ſingularia, Aut actio que cōpetit ꝑ reſtituēda re, cō petit ꝑ tali re pꝛo qua dare t̄ etiā rei vēdi, ꝛ tūc datur actio ō poſſeſſoꝛē inſolidū, vt, d, ſ, heres, ꝛ, d, l, ſi plures, Aut ꝑ dicta re nō cōpetit rei vēdicatio ꝛ tūc nō pōt agi perſonali inſolidū ō poſſeſſoꝛē, vt, ſ, ō le, i, l, ſi tibi homo, ſ, ſi fundus Quid dicemus, dico ꝙ vterq; bñ dicit Pe, qz ter, eſt pꝛo eo in, d, ſ, heres, ſi bene aduertat̄ ꝛ hoc equitas operet̄ cui

deseruit officiū iudicis in actione bonefidei. Itē Di. bene dixit p.ll.quas allegauit.ꝛ hoc opatur vnio actionis psonalis ꝛ realis: vt vna aliqd habeat ab altera sicut alibi ius accrescēdi ꝓpter vnionē quā hz cū substitutione pupillari trahit ad bona ipuberis. vt.s. de acqui.here.l.q̄ pr. ¶ Sz ō hoc posses tu opponere. nā pōt eē ꝙ quis cōmodauit rē alienā vel sibi p vim abrepta ē. ꝛ sic pōt agere cōmodati vl interdicto vñ vi nō aūt vēdicare. vt.l.ita vt si fur.s. cōmo. ꝛ qđ ibi no. ¶ Di. nō bene dicit ꝙ ideo ibi qz vendicatio pōt cōcurrere cū psonali. Rñ. ꝛ dico ꝙ q̄ tū ad. §. heres. dictū Di. nō ꝓcedit. ideo tene so. Ite. q̄ tuz vero ad. l. si plures. optime dicit. qz a possessore seu raptore pōt indistincte vēdicare: nec pōt opponere exceptionē dñij. vt. C. de prescri. xxx. an. l. siqs emptionis. §. sz hoc sup his. ꝛ tāgitur p gl. in d. l. ita vt si fur. ꝛ hoc modo intellige ꝙ dixi vtrūq; bene dicere. Cōiunge ergo istas duas opi. vt statim dicā in distinctione. Sz cōtra istud tu posses instare de. l. si qs ex argentarijs. §. i. s. de eden. vbi nō est actio bone fidei. nec etiā ꝓ illa dareť rei vēdicatio ꝛ tū datur solū ō illū qui possidet. dicit Ite. vt refert Ci. in. d. l. ꝓ hereditarijs. ꝙ ibi est iudiciū quasi bonefidei. qz cōpetit officiū iudicis. trufa est. Tu dic ꝙ materia nra loquiť de actionib⁹ que danť cōtra obligatos. ibi loquiť de officio iudicis qđ dať cōtra nō obligatū vt. s. de act. empt. l. qui p collusionē. merito habet naturaz rei ven. q̄ dať cōtra nō obligatū. vt in ti. de act. §. i. ideo datur ō solū possessorē. qđ dic vt. j. de ꝓreto. stipu. l. ij. in fi. Vlt ergo ista materia liqueat qualiter q̄s teneať ad ipsum indiuiduū. dic aut est solus vn⁹ re⁹ ꝛ nō est dubiū. aut plures ꝛ tunc aut plures principales aut plures heredes vni⁹ principalis. primo casu aut loqueris ī indiuiduo quo ad stipulationē obligationē ꝛ solutionez: seu de indiuiduo quo ad obligationē ꝛ solutionē ꝛ quilibet teneť insolidū sed nō tātur. ꝛ. s. dixi. Aut de indiuiduo quo ad solutionē tm̄ vt rez restitui. ꝛ tūc quilibet teneť ꝓ parte nisi aliter actū sit. vt. d. l. i. §. si apud duos. ꝛ ibi no. s. depo. hoc veruz nisi esset res heredib⁹. Si vero loqueris in plurib⁹ heredib⁹ vni⁹ principalis. ꝛ tūc aut loqueris ī indiuiduo vtroq; modo. ꝛ tūc quilibet teneť insolidū: sed nō tanq̄ duo rei. ar. s. e. l. ij. ꝛ d. §. ex his. Aut in indiuiduo quo ad solutionē tm̄: ꝛ tunc aut quilibet heres possidet ꝓ portione hereditaria et sic teneť vt in. d. l. ꝓo hereditarijs. Aut vn⁹ possidet totū: ꝛ tūc aut est iud iciuz bonefidei ꝛ ille solus teneť. vt. d. §. heres. Aut est iudiciū stricti iuris ꝛ tūc aut ꝓ illa re restituenda posset opetere rei vēdicatio ꝛ ille solus teneť. vt. l. si plures. s. de vi ꝛ vi ar. Aut nō possz cōpetere rei vēdicatio ꝛ tūc ꝓ portionib⁹ hereditarijs. vt. d. l. si tibi hō. §. si fund⁹. ¶ Quar to op. hic dicť ꝙ ex facto vni⁹ pena cōmittať cōtra oēs. Cō ille solus qui ō fecit teneť. So. lz ibi factū essz indiuiduum tm̄ non descendebat ex cā hereditaria. nec ipi ex eorum contractu tenebāť insolidū. vnde pena suū tenet auctorē. ꝑ vero obligatio descendebat ex cā hereditaria. vnde si vn⁹ heres reduz q̄ repzesentat defuncti psonā cōtrafaciat oēs teneńť ¶ Quinto ō istud op. nā videť ꝙ ēt in obligationib⁹ q̄ descendūt ex cā hereditaria ille solus teneť qui ꝓtrafecit. vt. s. depo. l. in depositi. ꝛ. l. se. So. ibi loquiť in actione bone fidei in qua officio iudicis cōuenit vt ille solus teneať q̄ delinquit. ar. s. cōmo. l. iij. §. heres. ꝛ qđ. s. dixi. hic vero stricti iuris. Fateor ergo ꝙ si hec pena aliqua patereť actiōe bone fidei forte informata ex pacto incontinenti appositō ꝙ agereť insolidū ō illū qui ꝓtrafecit. ar. predictoz iuriū. hāc tenet Ite. s. l. ꝓxi. ¶ Vel solue aliter videlicet ꝙ hoc in facto indiuiduo oīno. s. quo ad obligationē ꝛ solutionez. ibi ipsa principalis diuidatur inter heredes merito vn⁹ ex facto alteri⁹ nō teneť. Et vtrāq; so. puto verā. ¶ Sexto contra predicta op. ꝛ videť ꝙ in actione bone fidei et in his q̄ sunt indiuidua quo ad solutionē tm̄ dolo commisso q̄libet insolidū teneť tanq̄ duo rei. vt. s. commo. l. si vt certo. §. si duob⁹ vehiculū. ꝛ depo. l. si duo. ver. ꝙ si lancē. ꝛ. e. ti. l. i. §. si apud duos. vbi equiparantur tutoribus quos cōstat insolidū tenere. Sol. lz in intellectu dictoz iurium sit magna difficultas ꝛ gl. intrincate ꝛ male loquātur in. d. §. si duob⁹ tm̄ omissis supfluis pono ꝙ credo verū. Dico ergo ꝙ obligatio principalis ad rē restituēdaz qualiter ō habet dixi. s. in pxi. distinctione. ꝛ de tali nō loquimur. sz obligatio q̄ cōtrahit rōne doli culpe vel negligētie adhibite ad interesse siquidē dolus committatur ab vno tm̄ ille solus tenebit vt dixi. s. proxi. Ōrio. Si ambo cōmittāt ambo tenentur insolidū. sic loquit. §. si duob⁹. ꝛ. l. si duo. ꝛ. §. si apud duos. si bñ inspiciatur. Aduerte ad rōnez. obligatio ad rē restituendā solū quo ad solutionē dr indiuidua. vt. s. dixi. sz obligatio q̄ cōtrahitur rōne doli ꝛ culpe ex eo ꝙ debeť custodia ꝛ diligentia est indiuidua vtroq; modo. nō enim possum adhibere custodiā in vna pte p indiuiso quin adhibeam in alia nec possuz cōmittere dolū in vna pte quin cōmittať in alia est enim indiuidua oīno. merito q̄ plures debitores in hoc sunt quodāmodo duo rei ꝛ quilibet tenetur insolidū. vt. d. §. si duobus. ꝛ no. ꝙ tex. ibi dicit quodāmodo. qđ est not. imꝓprietatis. nō enim sunt ꝓprie duo rei. qz tūc ex facto vni⁹ oēs tenerētur. vt. l. fi. C. de duo. re. sed hic quilibet teneť ad custodiā ꝛ ideo appellanť duo rei. sed tm̄ factū vni⁹ solius nō nocet alteri. sed si oēs delinquūt oēs teneńť insolidū. dices tu ꝙ ista sunt cōtra casuz nostri. §. nā hic plures heredes ad factū qđ est oīno indiuiduū teneť quilibet insolidū nec ꝓprie sunt duo rei vt dixi. ꝛ tm̄ factuz vnius licet nō noceat alijs vt quilibet insolidū teneať. teneť tm̄ ꝓ hereditaria portione. sed in cōtrarijs nullo modo teneńť. Posumus dicere ꝙ ibi loquitur in actione bone fidei vt. s. dixi. hic in stricti iuris q̄ hz causaz hereditariaz. ꝛ ideo siue ad penā siue ad interesse cōmittať ex facto vni⁹ oēs tenētur lz p iudiciū fa. her. in effectu reuertitur ad eū qui commisit. vt s. e. l. ij. §. itez si in facto. ꝛ fa. her. l. heredes. §. in illa. Vlt ergo liqueat ista materia q̄liter ꝛ aduersus quos pena seu interesse cōmittatur si fiat cōtra obligationē facti indiuidui sic distingue. aut sunt plures debitores. aut sunt plures heredes vni⁹ debitoris. Primo casu: aut fuit actum ꝙ quilibet teneret insolidū. ꝛ tūc sunt duo rei ꝛ factū vni⁹ facit cōmittere penā ꝛ interesse aduersus oēs. ar. C. ō duo. re. l. fi. ꝛ de vsur. l. moza. §. fi. aut nō fuit actū. ꝛ tūc aut vn⁹ facit ō ꝛ nō alij ꝛ solus ille teneť insolidū ꝛ alijs nō ꝓiudicat. vt. d. l. i. §. si apud duos. in fi. §. ratio. qz nō sunt ꝓprie duo rei vt dixi. aut oēs fecerūt ꝓtra stipulationē ꝛ oēs teneńť insolidū quasi duo rei. vt in. §. si duob⁹ vehiculuz. ꝛ. l. si duo rei. ij. rñso. s. depo. ¶ Sco casu q̄ queris de plurib⁹ heredibus: ꝛ tūc aut illud factū indiuiduū nō descendebat ex causa hereditaria: ꝛ factū vni⁹ sibi nocet ꝛ nō preiudicat alijs. vt. s. ad syll. l. fi. de no. ope. nū. l. de pupillo. §. si pluriuz. aut descendebat ex cā hereditaria. ꝛ tūc aut illa pena vel interesse petitur p iudiciū bone fidei ꝛ agiť cōtra eū tm̄ q̄ cōtra fecit. vt. s. depo. l. in depositi. ꝛ. l. se. ꝛ si oēs cōtrafaciūt: cōtra oēs agendū est. vt. d. l. si duo. aut p actionē stricti iuris. ꝛ tunc siue petať pena siue interesse ex facto vni⁹ cōmittiť ō oēs p hereditaria portione. lz postea ꝓtra illū solū habeatur recursus p actionē fami. her. vt. s. fami. her. l. heredes. §. in illa. ꝛ hic. ꝛ. s. e. l. ij. §. itē si in facto. ꝛ predicta vera preterq̄ in stipulationib⁹ pretorijs in quib⁹ dic vt dicā in. ij. q. Et aduerte qz ideo hic nō distinguiť inter factū indiuiduū oīno ꝛ inter indiuiduū quo ad solutionē tm̄. quia in illo ꝑ ut ꝓtrahitur obligatio ad interesse quia non restituitur est idem quod dixi in prima distinctione sed prout contrahitur obligatione ratio doli vel culpe vel ſoligentie omisse tūc cadit in istam distinctionē. illa aūt sunt oīno indiuidua vt. s. dixi. ista sunt multum difficilia que scripsi ꝓut putaui vera. ꝛ predictis videtur assentire Jac. de are. Jac. bu. in d. §. si apud duos. ¶ Hūc restat tractare ō obligationib⁹

facti diuiduí ꝛ de obligationib⁹ dandi:ꝛ qualiter teneãtur
iſti pr̃incipales ꝛ qualiter heredes.qõ ſatis eſt claꝛ.qꝛ diui
dí inter heredes per.l.xij.tab. Itẽ ſatis habuiſtis.s.e.l.ij.
in pr̃in.ꝛ.§.i.ꝛ gl.bñ diſtinguit i.l.ſi ſeru⁹.§.ſi pluriũ.s.ſiqs
cautio. Videam⁹ ergo qualiter ꝛ aduerſus quos com
mittaꝛ ſtipulatio ad penã vel ad intereſſe ſi fiat cõtra ſtipu
lationẽ cõtinentẽ factũ diuiduũ vel dationes. Op.gl̃ ſe
ptimo ſic.hic dicitur ꝙ in facto diuiduo pena nõ cõmittiꝛ
niſi ꝑ pte.ff.i.e.§.in fi. Sed ibi loquiꝛ in ipo pr̃incipali. hic
in plurib⁹ heredib⁹ eiuſdez pr̃incipalis.qõ qualiter intelli
gatur.i.dicã. Octauo op.qꝛ etiã contra ipſos heredes
videtur cõmitti inſolidũ vno cõtrafaciente. vt.i.l. proxi.§.
fi. Sed.dicũt quidã illud ſpeciale qñ pecunia debeꝛ ꝑpter
ſingl'aria p̃cepta.vt.s.ſi cer.pe.l.ſingularia.ꝛ ita no.ĩ ff̃io.
Iſtõ ẽ fal.qꝛ illud qõ ibi dr̃ ĩ pecũia idẽ dr̃ in ſpẽ.vt.i.e.l.in
executione.§.pe.vñ gl.hic aliter dicit videlicꝫ vt diſtinctio
huius.§.habeat locũ in obligatione faciendi.ſecus autem
in obligatione dandi:vt in cõtrario.qꝛ qõ ab vno dari de
bet põt melius dari per aliũ ꝙ factũ vn⁹ explicari ꝑ aliuꝫ
vt hic habetis in glo. Iſta rõ glo. nõ videꝛ bona ꝛ ꝑ ons
nec ſolutio.nã vn⁹ ex heredib⁹ ſicut factũ alteri⁹ nõ põt ex
plicare.ita nec partẽ fundi alteri⁹ dare eo inuito. vt in reg.
iuris.id qõ noſtrũ eſt. Et ſi tu dicas poterit dare extimatio
nem eadẽ rõne in facto poterit dare partem intereſſe. Pre
terea facilius eſt facere ꝙ dare.vt.s.de ope.liber.l.he ope.
§.ſi.no. C. de ſen.q̃ pro eo.l.vna.gl̃ ꝛc. Ideo do.aſſignat
aliã rationẽ.ſ.qꝛ datio põt explicari vno momẽto.facta añt
habẽt tractũ ſucceſſiuũ ꝑ dies.vt.l.i.s.de ope.liber.iõ faci
lius põt dare ꝙ facere. Iſta rõ nõ eſt bona.qꝛ loquiꝛ in fa
cto momẽtaneo.ſ.rẽ ra.ha.vñ Pe. dicit ꝙ ipoſſibile ẽ quẽ
eſſe obligatũ ad factũ alienũ.vt.i.e.l.ſtipulatio iſta.in pr̃in.
ſed bñ poſſum eſſe oblig⁹ ad dandũ rẽ alienã lz iſtud da
re ſit mihi difficile ꝛ difficultas nõ impedit obligationẽ.vt
i.e.l.cõtinuus.§.illud.ff̃.ſicut ꝛ generali. ſz impoſſibilitas
impedit. ꝛ iſta ratione coheres nõ icidit in penã ex facto al
teriꝰ.qꝛ impoſſibile eſt eũ ad illud teneri.ſecus in datiõe.
Ita dicit Pe.lz ꝑ multa verba. Aduertatis hoc nõ credo
verũ:lz eniz difficultas nõ ipediat ipſam obligationẽ pr̃in
cipalẽ.vt.d.§.illud. tñ difficultas ex poſtacto ſupueniens
ipedit cõmitti ſtipulationẽ penalẽ.vt.s.ad.l.rhodi.ff̃.iac.l.
ſi vehenda.§.idẽ iuris.ꝛ hoc eſt verũ ẽt in obligatione dan
di.vt no.gl.in.l.qõ te.s.ſi cer.pe.in fi.antepe.glo. Cũ ergo
eſſet mihi valõ difficile dare partẽ coheredis mei accuſarer
a pena qõ eſt ꝺ hũc tex. Quid dicem⁹.dico glo.optime
dicere ſi bñ intelligatur.nã melius poteſt dari ꝑ alio ꝙ fie
ri.hoc declaro ſic. Aut dari dz ꝙtitas.ꝛ tũc certũ eſt qõ he
res põt dare ꝑ coherede. Aut debetur ſpecies. ꝛ tũc ſicut
vnus ex heredib⁹ põt ſoluere ptez ſuã in illa ſpecie.ita põt
ſoluere ptem quã dz coheres ſu⁹ ſicut träſferre dñium.hoc
ꝓbaꝛ.s.man.l.ſi.procurato.§.ſi ignorãtes.vbi fideiuſſor ſol
uit de ſubſtãtia dñi dño ignorante.ita hic coheres poterit
ſoluere ptem coheredis. Preterea poſito ꝙ tradẽdo pro
parte coheredũ nõ poſſet tranſferre dñium ſaltiz ille cuius
noie ſolueretur cogereꝛ habere ratũ tanꝙ vtiliter geſtũ.vt
s.de neg.geſ.l.põponi⁹ ſcribit.ita dicit hic Jac.de are.qõ
mihi videꝛ verꝫ.ꝛ hoc voluit ſentire glo. hic.ꝑ hoc induco
l.benefacientẽ. C. de epi.ꝛ cle.auc.ſi captiui.ꝛ aperti⁹ ĩ coꝛ.
vñ ſumiꝛ in tex.vt cũ de ap.cog.§.ſi vnũ de predictis.ꝛ.§.ĩ
his vero cauſis in fi.coll'.viij.ꝑ hoc qõ no.s.de iudi.l. ven
ditor.in glo.ꝛ C. vbi de cri.agi opoꝛ.auc.qua in prouincia
Preterea ſocius inuito ſocio põt vti re ad eũ vſuz ad quẽ
deſtinata ẽ.vt.l.ſi edes.s.cõi diui.ꝛ ꝑ Di.in.c.in re cõi. ex
d re.iur.li.vi. Sz poſſes tu dicere q̃ eſt rõ ꝙ ipa pr̃incipal'
obligatio dãdi vl' facti diuiduí diuidiꝛ inter heredes adeo
ꝙ vnus ſoluẽdo partẽ ſuã nõ põt amplius cõueníri.vt.i.d
fideiuſ.l.ſi teſtamento.§.ꝙ ſi duo.ꝛ C. de neg.geſ.l.iij.ꝛ ibi
per Ci.ſed cõmiſſio penalis ſtipulationis nõ diuidiꝛ in ob
ligatione dãdi.imo ſi ceſſaꝛ in ꝑte cõmittiꝛ in totũ. ſecus ſi
in facto diuiduo. Rñdeo iſtud qõ eſt in obligatione ꝙtum
ad ſtipulationẽ penalẽ eſt in cõditione ſi bñ inſpicias.ſz cõ
ditio dandi ꝑ.l.xij.tab.nõ diuidit̃ inter heredes. vt.s.de
cõdi.ꝛ demõ.l.cui fundus.in fi.dz ergo a quolibet dari to
tum ne ſtipulatio penalis committaꝛ. Dz ꝯditio facti diui
dui bñ diuidiꝛ inter heredes ne deueniamus ad ipoſſibile.
vt hoc.§.qõ tenet Ci. C. de ꝯdi.inſer.l.ſi plures.in.i.q.ꝛ ibi
ri qõ hic nõ tracto lz glo.tractet in.l.ſi ſeruus. C.ſi pluriuz.
vbi nos remittit. Op.viij.hic dicitur ꝙ ſi ipe dñs ratũ
habz ꝑ pte cõmittiꝛ ſtipulatio pene inſolidũ.ff̃.i.rẽ ra.ha.
l.ſi procurato.in pr̃in.dicit gl.ſol.vt ibi.ꝛ ibi dãtur tres ſol.
Prima eſt ꝙ ꝛ ipſe dñs pmiſit.vñ ꝑ pte nõ hz ratũ: ibi ꝑ
miſit procurato. Iſta ſol.ponit diuerſitatẽ caſuũ nõ ratione
Preterea eſt falſa.nã ipſe procurato q̃ pmiſit ratũ habitu
ruz videꝛ pmittere ſe factuꝫ ꝛ curatuꝫ ꝛc.vt.i.e.l.quoties
quis.ꝛ no. Ci. C. de pcu.l.i. in.vij.q. gl̃ promittit procurato
factũ ſuũ.ſi ergo factũ ho c.ſ. curare nõ impleuit niſi ꝑ pte
deberet cõmitti pena in totũ.ſicut hic qñ ipſe dñs promiſit
ꝛ ꝑ pte tñ obſeruatur. Secũdo modo ſouiꝛ ꝙ hic erat ne
gociũ tale qõ ꝑ pte poterat haberi ratũ ab herede nõ a de
functo.vt.l.legatarius.s.de le.i. iſtud eſt diuinare. Tertio
ſolutio eſt ꝙ hic fuit pena pmiſſa ibi nõ. Iſtã ſol'onem im
pugnat Pe.quia nihil refert vtrũ adijciatur pena vel non
ſm eũ.nã ſi pena adijciaꝛ ẽ loco intereſſe.ꝛ iõ ſi nõ intereſſz
pena nõ cõmittitur ſaltẽ ope exceptionis. vt.s.e.l.ij.in fi.ꝛ
l.ſe.ideo ipe Pe.ſoluit alio modo.ꝛ ſic aut qs vult habere
ratũ ꝑ pte vt habeat actionẽ ꝛ nõ põt. vt.l.cũ qriꝛ.s.de ad
mi.tu.ꝛ ita intelligit hũc fi. Aut vult habere ratũ ꝑ pte vt
euitẽ pena vel intereſſe cõmiſſio ꝛ põt.ita loquitur.l.ẽzia
Iſta ſo.nõ plz doc.qꝛ ſi bene ĩtueris hũc finẽ hic loquitur
in pmiſſore qui volebat habeꝛ ratũ ꝑ pte vt euitareꝛ pene
cõmiſſio ꝛ nõ põt. Quid ergo dicem⁹.certe tertia ſolu
tio glo.eſt veriſſima.qꝛ hic fuit pena pmiſſa ibi nõ.ꝛ iõ ibi
ſtipulatio cõmittiꝛ ad intereſſe.nõ intereſſe autẽ in plus ꝙ
ea pte in qua nõ eſt ſubſecuta ratihabitio.gl̃ ꝛc.ꝛ hoc ꝓbaꝛ
in tex. ibi qꝛ nõ cõmittitur ſtipulatio ꝛc.ꝛ hoc dz do. Rai.
nec ob.rõ Pe.qꝛ verꝫ eſt ꝙ vbi ſtipulatio penalis ſuccedit
loco intereſſe nõ cõmittitur niſi interſit. cũ ſi in aliquo iter
eſt nõ curatur q̃tũ ſed pena cõmittiꝛ in totũ.vt.i.de ꝓcto.
ſtipu.l.ſi.vel dic aliter vt dixi.s.l.pri. Decimo op.ꝛ vñ
ꝙ ꝺ ipſuz pr̃incipalẽ nõ cõmittaꝛ niſi ꝑ pte. quia i alia pte
obſtat exceptio.vt.s.ſiqs cau.l.ſi ſeruus.§.ſi pluriũ. Sol.
Mar.dixit indiſtincte in oibus obligationib⁹ dãdi ꝛ facti
diuidũ lz pena cõmittaꝛ in ſolidũ.tñ ꝺ eq̃tate obſtat exceptõ
ꝑ ea pte ꝑ q̃ ẽ pituz.ꝛ ſic oẽs iſte.ll. determinãt ꝑ.§.ſi pluriũ.
Iſtud ab oĩb⁹ reprobaꝛ. nã ſtultũ ẽ dicere ꝙ illa lex q̃ loqui
tur in iudicijs ꝛ loq̃r in factis determinet.ll. loquẽtes in cõ
tractib⁹ ꝛ in obligationib⁹ dãdi.cũ eniz ſint ſeparata nõ in
fertur de vno ad aliud.vt.s.de calũ.l.ſi.g̃ glo.in.l.cõtraria
aliã ſolutionẽ dat.videlicet ꝙ ſpeciale eſt in iudicijs vbi in
ſolidũ pena cõmittiꝛ.ſed in pte obſtat exceptio. ſz i ff̃ctib⁹
ſolũ in pte cõmittiꝛ vt hoc.§. Iſta ſol. eſt fal.qꝛ ſi aliꝺ eſt in
iudicijs aliud in ff̃ctib⁹ dz eſſe aliud in hoc cũ magis fauea
tur in iudicijs ad pene cõmiſſionẽ euitandã ꝙ in ff̃ctib⁹.vt
s.ſiquis cau.l.ꝛ ſi poſt tres. C. de fideiuſ.l.ſancim⁹. Sz ſm
iſtã ſol.nõ eſſet ſic.qꝛ duri⁹ cõmitteꝛ in iudicijs ꝙ in ff̃ctib⁹
Preterea ꝙ cõmittaꝛ ſtipulatio ꝑ pte in facto diuiduo hz
locũ in heredib⁹ pr̃incipalis nõ in ipo pr̃incipali.vt hoc.§.
in fi.ꝛ hoc etiã tangit gl.in.d.§.ſi pluriũ. Alij ergo dãt aliã
ſo.videlicet aut potuit in totũ implere ꝛ nõ fecit ꝛ pena cõ
mittiꝛ in totũ ſine remedio exceptionis vt hic. Aut partez
fecit ꝛ partẽ omiſit qꝛ nõ potuit.ꝛ tũc ĩ pte obſtat exceptio
vt.d.§.ſi pluriũ.ar.s.de colla.bo.l i.§.ſi cũ duob⁹. Hec ſo.
poniꝛ ibi in fi.mag.gl. Iſta ſol.cõiter reprobaꝛ ꝑ.l.cõtinu⁹
§.illud.i.e.tñ in veritate vt dicit Ja.bu.in.l.contraria.in ſe
vera eſt.qꝛ difficultas ſupueniẽs lz nõ excuſet ab ipa obli
gatione:tñ excuſat a pene cõmiſſione.vt.d.l. ſi vehenda.§.
idem iuris.ad.l.rho.de iac.ꝛ.s.dixi.tñ qꝛ cõtinet diuinatio
nẽ iõ reſpuenda. Alij g̃ vt Pe.dãt aliã ſolutionẽ videlicet

vt hic loquatur qñ vnũ factũ diuiduũ est in obligatione. sz l. cõtraria loquit qñ plura facta copulatiue sunt in obligatione. vñ qz ibi fuit ꝓmissus stichũ z erroꝛẽ in iudicio stare. z si statiz nõ essent fuit ꝓmissa pena. si vn⁹ fuit i iudicio tm̃ de rigoꝛe pena cõmittit in totũ. qz verũ est eos status non esse oino ĝ ibi sumpta fuit ex vniuerso. sed de equitate ibi in pte ob. exceptio. z idẽ intelligit Pe. eẽ in ɔctib⁹ z in iudicijs. z hoc videt seq̃ Ja. bu. in. l. ɔtia. Ista opi. ẽ ɔ. l. si is qui ducẽta. §. cũ ita. ij. rñso. s̃. de re. du. z §. vtrũ. ea. l. vbi in distincte dicit penã cõmitti aliquo nõ facto. Quid ĝ dicemus. dico sicut glo. primo dixit videlicet ꝙ speciale ẽ in iudicijs. tm̃ alia specialitate ꝙ̃ gl. dixerit. qz in ɔctib⁹ si in pte nõ obseruatur cõmittit stipulatio in totũ sine obstaculo exceptionis siue sit vnũ factũ vt hic. siue plura copulatiue cõcepta. vt in. §. cũ ita. z in. §. vtrũ. sed in iudicijs mitius agit qz stipulatio cõmittit insolidũ. sed de equitate in pte ob. exceptio. vt in. §. si pluriũ. z illud videt tenere gl. in. l. pri. §. fi. z. s̃. fami. her. l. heredes. §. idẽ iuris. hoc ẽt z glo. i. d. §. vtrũ in vl. gl. mag. z ibi hoc tenet Di. hoc ẽt tenuit do. Ma. me audiente sup hoc. §. Iz qñq̃ aliter dixerit. z hoc puto verũ in his que ptinẽt ad oꝛdinationẽ. secus in his q̃ ptinent ad decisionez. qz tũc idẽ qõ in ɔctib⁹. vt. j. l. pri. §. fi. put ibi loquitur de snia arbi. ar. ei⁹ qõ no. s̃. de arbi. l. celsus. in prin. Ultimo posset opponi ad hũc finẽ. qz si nõ licet defuncto implere ꝓ pte. ergo nec heredi. vt. s̃. l. ij. §. ex his. Sol. ibi diuiduum. vel dic vt ibi. Et ergo ista materia liqueat qualiter z aduersus quos cõmittat interesse vl̃ pena adiecta facto diuiduo vel dationi sic distingue. qz aut loqueris de principali. aut de heredib⁹ ei⁹. Primo casu aut nõ fuit adiecta pena et stipulatio ad interesse cõmittit ꝓ ea pte ꝙ qua nõ est obſuatũ. vt. j. rẽ ra. ha. l. si ꝓcuratoꝛ in prin. Aut fuit adiecta pena. z tũc aut loquimur in cõtractib⁹ z pena cõmittit sine obstaculo exceptionis vt hic z. l. si is q̃ ducenta. §. cũ ita. z §. vtrũ. de re. du. Aut in iudicijs. z tũc aut in his q̃ ptinẽt ad decisionẽ. z idẽ. vt. j. l. pri. §. fi. Aut ad ꝓpaꝛationẽ z tũc si in pte nõ obseruatur pena in totũ cõmittit de rigoꝛe. sed de equitate in pte ob. exceptio. vt in. §. si pluriũ. Si vero loqueris in plurib⁹ heredib⁹. tũc aut in obligatione dãdi. tũc vno ꝓtrafaciẽte pena cõmittit ꝓtra oẽs vt. s̃. l. pri. §. fi. z. l. in executione. §. pe. j. e. Aut in obligationibus faciẽdi z cõmittit pena solũ ɔ eũ qui ɔfecit. vt i hoc §. hoc sp saluo. tã in principali q̃ i heredib⁹. z tã in obligatione dãdi q̃ faciendi. ꝙ si aliquis ex casu supuenienti impeditur iplere totũ vel partẽ ꝙ illa difficultas excusat a pena. vt. d. l. si vehẽda. §. idẽ iuris. s̃. ad. l. rhodi. de iac. qõ tenet Ja. bu. in alle. §. si pluriũ. qõ tamẽ nõ est intelligẽdum sine distinctione. Sed dic vt dicã in. l. cõtinu⁹. §. illud. j. e. Vnũ ẽt scias ꝙ canoniste p̃dicta ita subtiliter nõ intuentes non faciũt differẽtiã inter obligationẽ dãdi z faciendi. vt ex de penis. c. suã. dic vt ibi p eos. Expeditis ꝓtrarijs veniam⁹ ad qõnes ꝓprie ptinẽtes ad nostrũ. §. Primo q̃ro. loquit hic qñ noie pene fuit ꝓmissa certa pecunia. z sic res diuisibilis. Iz pone ꝓmissum fuit noie pene aliqõ indiuiduuz q̃d iuris. Rñ. Dicit pe. qñq̃ facto vl̃ dationi adijcit pecunia pena. z tũc dic vt. s̃. in distinctiõe. qñq̃ adijcit pena nõ cõsistens in pecunia sed in facto. z tũc qñq̃ facto diuiduo apponit pena facti diuiduí. z tũc idẽ qõ in pecuniaria vt h dicit. qz eadem est rõ. qñq̃ adijcitur facto indiuiduo pena facti diuiduí z similiter idem. qñq̃ facto indiuiduo adijcit pena facti indiuiduí z sic vtrũq̃ idiuiduũ z tũc ex facto idiuiduo vni⁹ ex heredib⁹ pena cõmittit in solidũ ɔ oẽs. ar. s̃. e. l. ij. §. ex his. qñq̃ facto diuiduo adijcitur pena facti indiuiduí. verbi gratia. promisit aliquis nõ agere z si ageret ꝓmisit noie pene iter fieri. Ista est q̃stio in qua est dubiũ. naz qõ est in pena nõ põt diuidi. q̃d ergo erit. Certe dicit Pe. §. vbi dicit ꝙ pena adiecta facto diuiduo cõmittit tm̃ pro parte. vez qz ipsa pena cõtinet idiuiduũ cõmittit aduersus illum heredez insolidũ hoc adiecto ꝙ actoꝛ debeat ei offerre extimationẽ ꝓ parte coheredũ. ar. s̃. si serui. ven. l. loci. §. fundus. z de le. ij. l. cũ fili⁹. in prin. s̃. ad. l. fal. l. lege falcidia iteruenieẽte. cũ si. Ista sunt verba Pe. que vtz sint x̃a hoc vltimo casu relinquo sub dubio. Scdo quero. aliqs ꝓmisit iudicatũ solui sub certa pena q̃ stipulatio ꝓtinet clausulam de defendẽdo. vt. j. iudi. sol. l. iudicatũ solui. z iste decedit plurib⁹ heredib⁹ relictis. vnus heredũ defendit alteri nõ. queritur vtrũ pena cõmittat aduersus oẽs vel solũ aduersus nõ defendẽtẽ. Dicũt quidã ꝙ cõmittat solũ aduersus non defendentẽ. qz talis stipulatio ẽ diuidua. Casus ẽ j. de ꝓceto. stipu. l. ij. §. incertam. s̃. ad. l. fal. l. penales. §. iul. Pe. tenet ɔrium. l. ꝙ aduersus oẽs cõmittat ꝓ portiõe hereditaria. hoc ꝓbat sic. ꝓmissio ꝺ defendẽdo ꝺr̃. indiuidua vt. j. pri. §. in fi. ergo ꝛc. Preterea dicit in. l. ꝙ plures heredes cogũtur dare vnũ ꝓcuratoꝛẽ ad defendendũ ne defensio diuidatur. vt. j. iu. sol. l. iã tũ. §. pe. ergo patet ꝙ stipulatio est diuidua. Preterea posito ꝙ stipulatio ista cõtineret diuiduũ: tũ adhuc pena cõmittit ɔtra oẽs. hoc sic ꝓbat Jura sunt facta ꝓ pũcta rõnis. vt vbi est eadẽ rõ sit idẽ ius l. adigere. §. q̃uis. de iurepa. cũ si. sed rõ quare i obligationib⁹ dãdi pena cõmittit aduersus oẽs ẽ qz põt ꝓ alio dar vt. s̃. dictũ est. eadẽ rõ ẽ hic. qz quis põt ꝓ coherede suo defendere. ergo si nõ fecit pena cõmittitur insolidũ. Nec obstat. §. vbi ꝺr̃ ꝙ in factis diuiduis pena cõmittit ꝓ pte tm̃ qz istud est vez in factis ꝓsone coherẽtib⁹: adeo ꝙ nõ pñt ꝓ alios explicari inuitis coheredib⁹. vt ꝑz in exẽplis positis in tex. Ita dicit Pe. ad. §. incertã. sed ad. §. iul. nõ respõdet Iz quidã moderni hanz partiũ respõdent ꝙ ibi agebatur ad interesse. ideo agit ad partẽ. secus si ageretur ad penam nos quid dicem⁹. Certe primo oportet videre an ista obligatio de defendendo sit diuidua vel indiuidua. z dico ꝙ ẽ indiuidua si aliquid petitur vna actione. hoc ꝓbat ꝓ tex. j. pri. i. §. fi. z. j. e. l. cũ ex cã. j. iudi. sol. l. ex clausula. Preterea hoc ꝓbat ꝓ rationẽ. illud factũ ꝺr̃ diuiduũ qõ tãtã vtilitatẽ affert in pte habita cõsideratione quo ad partẽ. quãtam affert totũ habita cõsideratione quo ad totũ. Et econtra illõ factũ dicitur indiuiduũ qõ nõ affert tantã vtilitatẽ in parte quo ad ptẽ: quantã in toto quo ad totum. vt ꝑz in exẽplis huius. §. z. probat. j. e. l. in executione. §. ij. z dicã lati⁹. j. e. l. stipulationes nõ diuidũtur. sed in ꝓposito siquis defenderet in totũ euitaret cõmissionem penalis stipulationis. itez euitaret penã cõtumacie. sed si aliqs vult ꝓ parte defendere nõ euitat cõmissionẽ penalis stipulationis nec penã contumacie inuito actoꝛe. vt. j. iudi. sol. l. iã tũ. §. si cũ plures. z ibi no. ĝ est indiuidua. Collige ergo ex predictis ꝙ stipulatio de defendendo est indiuidua. nec defensio põt diuidi. z hoc verum actoꝛe inuito. sed eo volente sic. Itẽ hoc verũ qñ vna actione agitur ad aliquid. secus si ex varijs causis diuerse actiones intentant. vt. d. l. iã tũ. §. si cũ plures. i gl. sup ver. desiderãte. Nũc restat videre si ꝓ pte contrafiat qualiter penalis stipulatio committatur. z dico quicquid dicatur ꝙ si ipse principalis ɔtrafaciat in parte pena committitur in totum. vt hic in fi. facit de dã. infec. l. in stipulatione. sed in plurib⁹ heredib⁹ si vn⁹ ɔtrafaciat dico gñaliter i q̃libet stipulatione p̃toria. siue ɔtineat dationẽ siue factũ idiuiduũ siue diuiduũ. siue posit ꝓ aliũ explicari siue nõ. indistincte pena seu interesse cõmittit aduersus eũ qui ɔfecit tm̃. Hec est casus in. d. l. penales. §. iul. s̃. ad. l. fal. ibi dicit oẽs p̃torias stipulationes ꝛc. no. ossis. z sic siue sit apposita pena siue nõ. Itẽ aduerte qz ibi ponitur exemplũ in stipulatione tudi. sol. q̃ cõtinet dationem ex eo qõ verbum sonat. z tm̃ pena nõ cõmittitur aduersus oẽs. qõ in alijs stipulationib⁹ nõ ꝓtorijs est secus vt. s̃. dixi. Itẽ cõtinet stipulationẽ de dolo qõ abfit q̃ est indiuidua. Itẽ stipulatio de defendẽdo q̃ regulariter indiuidua est vt. s̃. dixi. z tm̃ nõ cõmittit aduersus oẽs. sed solũ aduersus eũ q̃ ɔfecit. Iz in alijs stipulationib⁹ secus vt hoc. §. Itez in casu quo stipulatio de defendendo est diuidua continet factum qõ põt ꝓ

aliū explicari.ꝛ tñ nō cōmittit aduersus heredes oēs vt ibi pz.lz Jde. supra dixerit ꝓriū ꝛ male. Dicendū ē ḡ.q.§.iste nō habet locū i stipulationib⁹ ꝓtoꝛijs sed in alijs.ꝛ ideo in stipulatione rē ra.ha. dr̄ hic q̄ indistincte cōmittat̄ ꝫ euz q̄ ꝫfecit ꝛ ei soli ꝓtra quē fuerit ꝫfactū siue fuerit interposita sup diuiduo siue sup indiuiduo si ponim⁹ eā eē prætoꝛiam. Et est rō vt statim dixi in actionib⁹ bone fidei.vbi ex facto vnius nō cōueniūtur ceteri coheredes.sed ille solus q̄ ꝫfecit.ꝛ hoc ꝓpter equitatē officij iudicis qō in illis actionib⁹ multū pōt vt dixi.§.ita hic in stipulationib⁹ prætoꝛijs officiū iudicis multū pōt.vt.j.e.l.in cōuētionalib⁹.ꝛ de ꝓto.stip. l.i.§.fi.ꝛ p hoc tollit quicq̄d pōt dici in ꝓriū. Istud dictum pbat̄ in.d.§.iul.pbat̄ etiā.j.de ꝓto.stip.l.ij.§. incertā. put dictio q̄uis ibi ponitur aduersatiue fm glo.ꝛ Bal.ꝛ sic ex. ibi dicit aliud esse in stipulationibus ꝓtoꝛijs:aliud in alijs: Nec ob.predict.d.l.iam tñ.§.pe.qꝛ ibi oēs heredes veniebant ad defensionē ꝛ dabāt duersos ꝓcuratoꝛes ideo cōtra oēs cōmittit stipulatio.qꝛ oēs peccāt in eo q̄ nō cōcoꝛdant in vno. sed in questione nostra ille solus peccat qui nō defendit. Itē nō ob.j.e.l.cū ex causa. debetis enim scire q̄ stipulatio duple q̄ñcꝫ est prætoꝛia.vt q̄ ꝓmittit ꝓ seruo tūc enim descendit ab edicto edilitio.q̄ñcꝫ nō est ꝓtoꝛia.vt q̄ interponit ꝓ alijs rebus ꝓciosis.vt.§.ō emic.l.emptoꝛi. no.ꝓ glo.§. de edili.edic.l.q̄ si nolit.§. qꝛ assidua. ꝛ dicam j.l.pri. Dico ergo q̄.l.cū ex cā. loquit in stipulatiōe duple q̄ñ non est prætoꝛia.alias dicerē idē qō in alijs prætoꝛijs ꝓpter generalitatē illi⁹.§.iul. Ista sunt subtilia ꝛ vtilia. Tertio quero: aliq̄s ꝓmisit excipe.vtrū videat̄ ꝓmittere factū diuiduū vel indiuiduū. Dicit Jde.factū diuiduū.nā stipulatio amplius nō agi est diuidua.sed excipe est agere.vt.§. de excep.l.i.ergo ꝛc. Tu dic. aut est talis exceptio q̄ opposita ab vno herede facit prēiudiciū actoꝛi quo ad eū tātum nō quo ad alios.ꝛ dr̄ stipulatio diuidua qꝛ tantā vtilitatez affert in pte obseruantiū quātā in toto si oēs obseruassent Aut est talis exceptio qua opposita ab vno herede facit p̄ iudiciū actoꝛi etiā ꝫ nō opponētes.qō accidit q̄ñcꝫ ꝓpt̄ officiū iudicis.vt.§.de pcu.l.filiussa.§. veterani.ꝛ de postu.l. quos phibet.q̄ñcꝫ ꝓpter ꝓnexitatē causaꝝ.vt.j.de appel. l.scio.§.i.ꝛ.l.si quis sepatim.§.fi.ꝛ tūc iudicabitur īdiuidua qꝛ obseruata p parte nō affert vtilitatē. Quero quarto aliquis tenet̄ mihi ad agendū cōtra aliquē vt in casu.l.cuz in plures.§.messem.§.loca.ꝛ.§.de leg.i.l.si sic.§.fi. vtrū ista obligatio cōtineat diuiduū vel indiuiduū. Dicit Jde. aut quis debet agere noie suo ꝛ ista actio continet diuiduū.qꝛ inter heredes diuidit̄ p.l.xij.tabu.vt.C. fami.her.l. ea que. Aut debet agere noie alieno:ꝛ tunc cōtinet indiuiduū. vt j.iudi.sol.l.iā tñ.§.pe. Certe illa lex nō probat hoc.imo ī heredibus actoꝛis indistincte pmittit diuisionē iudicij. Dic ergo fm Ja.de are.ꝛ do. Bal.q̄ illa ē regula q̄ diuisiz possunt agi⁹ plures heredes.vt.d.l.iā tñ.§.pe. Fallit vbi natura negocij requirit simul ꝛ p vnuz agi.vt.§.de edi.edic.l.q̄ si nolit.§.si pl'es.ꝛ fami.her.l.si familie. Ita no.dicti doct.in d.§.pe. Itē hoc vez nisi actio ꝓtineat indiuiduū.vt dicā.j. pri.q. Quinto queritur.pone q̄ promisit quis ampli⁹ nō agere ea actione q̄ cōtineat indiuiduū vel ratuz haberi aliqō indiuiduū. vtrū ista stipulatio iudicabit̄ diuidua vel indiuidua. Dicit Bal.q̄ tūc iste stipulationes dicūtur eē diuidue qñ actio cuius ꝓtemplatione interponit̄ ꝓtineat q̄titatem vel factū diuiduū. al's si illa actio cui⁹ cōtēplatione interponitur ꝓtineat indiuiduū iudicabit̄ stipulatio indiuidua.ar.ei⁹ qō al's dicem⁹ q̄ illud qō est diuiduuz de sui natura ratione adiūcti iudicabit̄ indiuiduū.§. de manu.tes.l. si ita fuerit.§. hec questio. Jde. post multa verba dicit ꝓriū nā illa stipulatio dr̄ diuidua q̄ si in pte obseruet̄ affert eam vtilitatē respectu ptis:quā obseruata ī totū affert respectu toti⁹ vt.§.dixi.sed hec ē hmōi in effectu.ḡ ꝛc.nā si sunt plures heredes quilibet hz actionē ad indiuiduū. sz ille q̄ vult parere stipulationi nō agit.lz ali⁹ agat insolidū tū non consequitur seruitutē.vt.§.de ser.rus.prædi.l.itinere. ꝛ dixim⁹ §.e.l.ij.§.ex his. Idez in stipulatione rē ra.ha. Cū ergo in parte affert vtilitatē ergo est diuidua indistincte. ḡ vez est qō hic dr̄ q̄ stipulatio ampli⁹ nō agi ꝛ ratū haberi sunt diuidue.q̄d dicem⁹. Credo Bal.verū dicere p suas.ll.nō ob. q̄ dicit Jde.nā falsuz est q̄ afferat vtilitatē si obseruet̄ pro parte.nā aut loq̄ris in seruitute formata.ꝛ tūc vn⁹ ex heredibus nō pōt partē remittere:quin alijs cōpetat integruz ius.vt.§.de ser.l. pro pte.in fi.ꝛ quēad.ser.amit.l. aquam. Aut loq̄ris in seruitute formāda ꝛ tūc agit vn⁹ ad soliduz. qꝛ hz actionē ꝛ ista actio hēbit talē effectū. qꝛ vel prestabit iste extimationē p pte alteri⁹ nō agenti.vt.l.cū fili⁹.in prin. de le.ij. vel posz officiū iudicis iplorar̄ p qō cogat̄ alter coheres vel sentire sibi vel sorti cōmittere ne iuicē se ipediāt. vt.C.cōia.de le.l.fi.in prin.ꝛ.§.de iudi.l.in trib⁹.ꝛ sic apparet q̄ nō affert in pte tantā vtilitatē quātam in toto.ꝛ sic est diuidua. Sed certe lz prestet ptē extimatiōis diuiduā dz dici.qꝛ affert vtilitatem tātā in pte respectu ptis.q̄tā in toto respectu totius. Itē istud qō dr̄ q̄ alter coheres cogetur cōsentire vel sorte dirimere nō est vez hoc casu.quia esset iniquū q̄ quis cogeret̄ cōsentire heredi male facienti ꝛ ꝫ pmissionē defuncti.sed pot⁹ ille agēs deberet cogi non agere.vt.§.fami.her.l.heredes.§.an ea.ꝛ.§.in illa. Concludendo ḡ dico q̄ in seruitute formata vez dicit Bal. Itez in seruitute formāda si ponā heredē qui agit hre totū funduz cui seruit⁹ dz cōstitui ita q̄ dissensus aliozū nō ipedit.ꝛ sic haberet locū.l.itinere.al's verū dicit Jde. Itē lz stipulatio rē ra.ha.sit indiuidua.tñ qꝛ prætoꝛia ē cōmittit̄ solū ꝫ heredē ꝓtrafacientē.vt hoc.§.in fi.ꝛ.§.dixi. Sexto q̄ro aliq̄s stipulat⁹ est vsuz alicui⁹ fundi sibi ꝛ heredib⁹ suis.iste decedit plurib⁹ heredib⁹ relictis.nunq̄d q̄libet hēbit totū vsuz an quilibet partē vsus.debetis enim scire q̄ lz vsufruct⁹ sit diuidu⁹ tñ vsus est indiuidu⁹.vt.§.de vsu ꝛ ha.l. vsus ps. Dicebāt quidā q̄ sic.vt ī alijs stipulationib⁹ seruitutū realiū que sunt indiuidue quilibet heredū hz actionē insolidū tñ prediū seruiēs nō ī plus grauar̄ q̄ si esset vn⁹ dñs. vt.§. §.ex his.ita hic quilibet heredū habebit vsuz insolidū cū tantū pcipient q̄tū fuiuisset necessitas testatoris.ꝛ nō plus Aduertatis qꝛ hic dicūt ipi ex equitate.nā nō procedit fm puncta rōnis. debet⁹ n. scire q̄ seruitutes reales ꝓstituunt̄ fm indigētiaz p̄dij dñanꝫcis.vt.§.de ser.rus.pre.l.ergo.§.fi. sz p̄diuz nō eget plus si est pluriū q̄ si sit vni⁹.ꝛ iō lz hēant plures actiones insolidū tñ nō ꝓsequūtur plus q̄ vn⁹. sed seruit⁹ vsus ꝓstituit̄ fm indigentiā psone. vt insti. de vsu ꝛ habi.§.i.sed plures psone plus indigēt q̄ vna.ꝛ sic videtur q̄ q̄libet deberet habere vsuz p se.tñ qꝛ hoc videt̄ inco uenies iō sic dicūt predicti doc. Jde.aūt in ista materia mē tez iuris subtiliter inspiciens dicit q̄ si essent cētū heredes q̄libet habebit vsuz insolidū ꝛ quilibz percipiet fm necessitatē sue psone.hoc sic ondit. q̄dā sunt q̄ directo descendūt a psona defuncti ad heredē vt stipulationes ꝛ obligatiōes psonales.ꝛ q̄dā iura realia. ꝛ illa vel diuiduntur inter heredes.vel si sunt indiuidua hz locū qō.§.dixi.q̄dā iura psonalia q̄ ad heredes nō trāseunt vt vsus ꝛ vsufruct⁹. ꝛ in istis si aliquis stipulat̄ sibi ꝛ heredib⁹ suis heredes nō habebūt illud vt vsum vel vsumfructū defuncti.sz erit nouus vsus vel vsufruct⁹.ꝛ pinde est ac si defunct⁹ esset stipulatus hoc modo. ꝓmittis mihi vsumfructū. Itē finito vsufructu meo q̄ ꝓmittis cōstituere heredib⁹ meis.idē dicas i vsu.hoc ꝓbatur ī.l.stipulatio ista.§.fiq̄s ita.j.e.ꝛ.§.q̄.mo. vsu.amit. l.repeti.si ḡ bñ respicis nō trāfit vsus ad heredes.sz q̄libet heredū hz actionē ad vsuz.actionē dico eis q̄stitā p eū q̄ potuit eis acquirere perinde ac si ipsi essent stipulati. modo hoc est q̄ q̄ñ plures stipulātur aliquid diuiduū nec adijcit insolidū.q̄libet vr̄ stipulat⁹ p pte.vt.C.de duo.re.auc. hoc ita.ꝛ.j.ti.i.l.reos.§.cū in tabulis.sz q̄ñ plures stipulātur in diuiduū q̄libet hz actionē insolidū.lz nō tanq̄ duo rei fm verā opi.vt.§.dixi.ꝛ no.in.d.auc. hoc ita.in.i.q.p Ci.iō in vsufru.stipulādo heredib⁹ quilibz heredū habere ptē qꝛ ē diuidu⁹.sz ī vsu q̄ est indiuidu⁹ q̄libet hēbit insolidū fm p

dicta.ꝛ ita dicit Pe. multum notabiliter.nec mireris quo plures pñt hꝰe vsuz eiusdē fundi insolidū.ꝛ q̄d iuris si fructꝰ nō sufficiant oibꝰ.qz dic vt no.in.d.l.vsus ps.de vsu ꝛ ha. Et ad hoc vt vtilitas pñtis materie magꝫ eluceſcat iduco materiā in ar.ad aliqs.q.quotidianas. Quidā noie sempronꝰ fecit pacē cū titio suo inimico ꝛ ꝓmisit p se suosq̄ heredes dicto titio recipiēti ꝛ stipulāti p se suisq̄ heredibus eū suosq̄ heredes nō offendere sub pena mille librarꝫ boñ.ꝛc.accidit q̄ dictꝰ titiꝰ deceſſit relictis pluribꝰ heredibus quoꝝ vnꝰ fuit offensus a dicto sempronio.mō dubitatur vtrū actio ad dictā penā cōpetat illi soli heredi offenso insolidū:an p pte hereditaria an oībus. Dices tu ille titiꝰ defunctꝰ stipulatꝰ fuit indiuiduū.ſ.non offendi sub pena.si vnꝰ de heredibꝰ ē offensus pena cōmittit insolidū oibꝰ heredibꝰ.sed ille solus poterit agere ad ptē suā q̄ est offensus ceteri remouētur exceptiōe doli.vt.s̄.l.ij.ſ.fi. Certe istud nō est sic expeditū sed ad vidēduz veritatē opz videre vtrꝫ ista obligatio sit trāsmissibilis ad heredē de sui natura vel non Debetis scire q̄ obligatio dꝫ trāsitoria ad heredes ꝛ non siqs sub ꝺditiōe.ꝛ siqs cau.l.si eū.ſ.q̄ iniuriarꝫ.mō in ppo sito si stipulor p te nō fieri quo minꝰ mihi ire ꝛ agere liceat ista stipulatio interponit rōne iuris qō de sui natura solet trāsire ad heredes.sz si stipulor q̄ me ñ offendas ista stipulatio interponit ad tutelā psone q̄ psona extinguit morte. qz postq̄ qs est mortuꝰ nō pōt offendi plus aliquo mō.iō ista stipꝫlo de sui natura ex pte stipulatoris iudicabit nō trāsitoria ad heredes.nec potes dicere q̄ etiā defunctꝰ offendit dū fit iniuria cadaueri.qz ista iniuria fit heredibꝰ ꝛ suo noie hñt iniuriarꝫ actionē.vt.l.i.ſ.si forte.ĵ.de iniurijs. Cōcludo ḡ in.q.ꝓposita si stipulatio de sui natura ē trāsitoria ad heredes p illā adiectionē.p se suisq̄ heredibꝰ ꝛc.cuilibz heredū videt stipulatꝰ.vt.d.ſ.siquis ita.ꝛ ēt dixi.s̄.pri.q. Itē videtur stipulati idiuiduū.qz nō offendi idiuiduū ē nō potes enim ptē boīs tāgere q̄n totū tāgas.vt.l.vulgaris.ī prin.ĵ.de furtis.sic ḡ ille heres offensus ex stipꝫlone quā ipe videt p se interposuisse hēbit actionē ad solidā penā.ar.eo tū q̄ dicta sunt.s̄.pri.q.sicut enim stipulatio vsus fit ad pso ne necessitatē ꝛ multiplicata psona multiplicat necessitas. ita hec stipulatio ñ offendi fit ad tuitionē psone: ꝛ multiplicare q̄ psona multiplicant tuitiōes qō ē notādū. Posses tu dicere q̄ imo dicta obligatio ē trāsitoria ad heredes. nā operando ꝛ transeūt ad oēs heredes etiaz exneos.vt.C.de in ius vo.l.venia.ꝛ no.s̄.de ꝺdi.inde.l.si nō sortē.ſ.libertꝰ. Rñ. obligatio q̄ cōpetebat ōfuncto ꝛ q̄ competit heredi.imo si vnꝰ ex heredibꝰ solus vocet ex illo solo cōpetit actio quinti plicat ipa obligatio principalis ita ēt penalis. ꝛ sic facit p nō ĵ.sed dices tu q̄d de heredibꝰ ꝓmissoris si vnꝰ offendat. Rñ.cōmittit pena aduersus oēs p portione hereditaria:sz alij heredes habeāt regressuz ꝓtra offendentē:vt hoc ſ.cū si.nō enim hñt locū predicta in eis:sz enim ex pte stipulatoris sit psonalis.qz ad tuitionē sue psone fuerit iterposita stipulatio vt dixi.tū ex pte ꝓmissoris est in rē ꝛ trāsit ad heredes.nā ille stipulator offendi pōt ꝛ a ꝓmissore ꝛ ab heredibꝰ:sicut vides in simili vsus ꝛ vsufructꝰ ex pte stipulatoris tollit.de vsufr.ſ.finit.s̄.si vsufr.pe.l.vti frui.ſ.i.ꝛ.s̄.ꝺ vsuf. ex pte creditoris ē in psonā cū ei morte finiat.vt.s̄. de alie. leg.l.ij.circa prin.sz ex pte debitoris in rē.qz ēt heredes debēt.vt.l.libertꝰ quos.ſ.i.e.ti. Ultio hec materia fac ad aliā.q. Caue statuto q̄ q̄ occidit occidat nisi habuerit pares heredes:interfector hūit pacē cū vno tm̄.q̄rit an debeat decapitari.q̄dā aduocati dicebāt q̄ sic. qz illud ab herede intelligit.i.ab oībꝰ heredibꝰ.vt.s̄.de le.ij.l.si plurib⁹.de le. ij.l.si plures.sz do. Dicit ibidē q̄ bonoñ.fuit determinatū ꝺtiū.primo qz in statuto ē verbū singularis numeri.ḡ ab vno tm̄ sufficit. Preterea ista rōne potissime mouebat ius vēdicādi mortē defuncti ē indiuiduū penes quēlibz heredē ꝓsistens insolidū.ḡ ꝛ ius remittēdi qō ē eius ꝺtiū.ḡ sufficit vnꝰ remissio vt in diuiduis dictū ē.s̄.hoc.ſ.ꝛ.l.ij.ſ. ex his.ꝛ de ser.ru.p.l.via.ſ.pe.ꝛ fami.her.l.heredes.ſ.an ea. ꝛ de ser.le.l.fi. Preterea sufficit q̄ facit vnꝰ ex pluribꝰ tutoribꝰ.vt. C.si vnꝰ ex plu.l.i.s̄.de admi.tu.l.iij.in prin.ꝛ rō est qz ius tutele apō eos ē indiuiduū. vt de admi.tu.l.inter tutores.ḡ in.q.nīa valet vnꝰ remissio cū tale ius sit indiuiduum.sz ꝺ hoc multū facit.s̄.de ser.ru.pre.l.p.fundū.ꝛ.l.vnꝰ ꝛ cōia pre.l.fi.sz ibi loquit iu iure cōpetēti corpi hereditario qō ñ pōt remittere vnꝰ sine alio.sz ius vēdicādi ꝛ remittēdi nō puenit ad eos vt corpꝰ hereditariū. vñ videt q̄ cuilibet insolidū cōpetat.ꝛ in hoc resident do. Dl. Istō dictuz apud me nō ē vsqz quaqz clarꝫ.video eiz q̄ in oibꝰ.ll.s̄.alle. q̄ loquūtur de indiuiduis lz apō quēlibz herēdē sit ius insolidū tm̄ est sine effectu nisi ceteri ꝺsentiāt.vt.s̄.de ser.ru.pre. l.itinere.fuit no.p glo.s̄.l.ij.ſ.ex his. Preterea vides ī pluribꝰ tutoribꝰ apō quos est ius tutele insolidū q̄libet pōt p se gerere oēz actū.vt.s̄.dictū est.excepto actu illo p quē tolleret illō ius tutele idiuiduū alijs cōpetēs.vt.C.ꝺ auc.pst. l.fi.ita hic nullus heredū ꝺz posse facere illud p qō illō ius vēdicādi alijs cōpetēs primat.nec pōt hoc.ſ.in pluribꝰ tutoribꝰ dici q̄ sit ius cōpetens corpi hereditario. Preterea si verba ꝛ mentē statuti bñ ꝺsideres voluit pacē fieri ab eo q̄ repūtat psonā defuncti.qz ab herede qō in dubio intelligitur de herede ex asse.vt.s̄. de interro. actꝫ.l. si defensor.ſ.i. Sz ille q̄ est heres ex pte nō repūtat psonā defuncti nisi p pte.p alia pte habet vt exne.ꝰ.vt.C.ꝺ rei vē.l.cū a mre.no.ĵ. de pto.stipu.l.ij.ſ.fi.ante fi.mag.glo.ḡ pz q̄ de oīum psona videt cogitatū ī statuto. Preterea p hoc vī q̄si ter.s̄. ꝺ ven. inspi.l.i.ſ.pe.q̄d dicem.ꝰ.credere stādū maiori pti heredū.vt si maior ps fecit pacē oēs videtur fecisse pacē. maiore ptē intelligo p numero vnciarꝫ.sz si sunt pares in vncijs tūc maior ps intelligat numero.sz si in numero ocurrāt tūc stetur digniorib⁹.sz si in oib⁹ sunt equales tūc stet remittēti bꝰ.vt.s̄.de pac.l.vt suū heredē.ſ.fi.ꝛ.l.maiorez.in prin.ꝛ C.qui bo.ce.pos.l.fi. Si enim hoc īducat fauor liberatiōis ab obligatiōe pecuniaria multomagꝫ hoc inducit ꝺ fauor liberationis a pena capitali in q̄liberatio facilī ꝓmittit vt C.de trāsac.l.transigere.ꝛ.ĵ.de bo.eo.q̄ moz.si.ꝺsci.l.i.ꝛ ista snīa vī mihi ꝓvitati ꝺsona. sz prior snīa ab eātate discrepat Quid enim si ex pluribꝰ heredibꝰ vnꝰ esset quidā ribaldus q̄ mortē defuncti forte pāis suis modica pecunia remitteret.certe iniquū essz sibi hoc ꝺcedi ꝛ ꝺ.l.sz ꝛ si vnꝰ.ſ.filio ꝺ.interdū.ĵ.de iniur. Ultimo ꝺ esset tractanda materia diuiduī ꝛ indiuiduī quā Pe.ponit ꝺ ꝛ.s̄.si quis ca.l. si seruus.ſ.si pluriū.in repeti.suis tm̄ hic omitto.qz tps nō patit dicem.ꝰ in.l.stipulationes nō diuidūtur.ĵ.e.vbi glo. tractat hāc materiā quā.l.duce dño repetem.ꝰ deo grās. Repetitꝰ fuit pñs.ſ.p me Bar.de saxoferrato in ciuitate felici pisarū. M.ccc.xlij.die.xv.mēsis nouēbris.

Si is qui duplū. Stipꝫlo duple.fructuaria dāni ifec. ꝛ ꝺ ope.no.nū.si ad interesse cōmittitur inter heredes stipulatoris diuidit.secꝰ si ad factū.ꝺ.ꝺ. fm lec.quā teneo.ꝛ fm istā diuidit in tres ptes.nam in prīa ponit qualiter diuidātur iste stipꝫlones inter heredes stipulatoris qū agit ad interesse.scꝺo q̄liter diuidantur inter heredes qū agit ad ipm factū.tertio q̄liter diuidātur ex pte ꝓmissoris.scꝺa ibi restitui tm̄.tertia ibi hoc vtilitatis cā.ꝛ pono casum sic.prīo dicit q̄ ex istis stipꝫlonibꝰ si agit ad interesse diuiditur inter heredes stipulatoris.secundo dicit q̄ si agit ad factū.ſ.ad ōstructionē agit insolidū. tertio q̄ritur si agit ꝺ ipm ꝓmissorē vel heredes eiꝰ. Rñ.q̄ hoc.ſ.q̄ diuidat est introductū ex pte heredū stipulatoris vtilitatis cā ꝛ vtilitatis exponē.i.interesse ꝺsequēdi eā.vñ ibi ipi aūt ꝓmissori subaudi.vl heredi eiꝰ.p pte nec ꝺstitutio nec ꝺfen

sio dañ:z sic cũ ꝯueniũt ad factũ vel intereſſe nõ pñt diuide re,hec eſt vera lectio. ¶ Op.ĥ dr q ex nũciatione no.op. z̃c. ¶ Op.de.l.stipl'o.§.queſitũ.s̃.de ope.no.nũ.dicit gl. q̃libet agit p̃ pte. ſz reſtõ fit inſolidũ.z vi5 gl.que incipit stipl'o dañi.intelligit ergo gl.hũc.§. q stipl'ones facti ſunt diuidue iter heredes quo ad petitionẽ lz nõ ad executionẽ. qõ eſt falſuz.qz imo actio cõpetit cuilibet inſolidũ.vt.j.e.l.i executione.§.ſcda ſpecies.z.de le.iij.l.fideicõmiſſi.§. pe.z fi.z.s̃.e.l.ij.§.ex his.ver.ex quo. ¶ Qualiter g̃ intelligas dic q qñ petit intereſſe p̃ pte agit vt in prin.§.qñ ad factũ tũc agit inſolidũ.vt in x̃.reſtitui. ¶ Quero q̃d vult dicere re ſtitutio z dicit glo.q destructio noui opis. ¶ Quero q̃d vult dicere defensio dr trib⁹ modis.vno mõ in dãno ifecto z dic vt in glo.lz nõ videat vez p.l.ſi cões.s̃.de neg. geſ. z qõ no.in.l.plures.s̃.de dã.infec. Et g̃ in plurib⁹ heredib⁹ loq̃remur nõ diceret verũ hec.l.ſi loq̃remur in ipo principa li vez diceret.vt.l.in ſtipulatione.et.l. plures. de dã. infec. vñ alij dicũt q intelligat q nõ poſſit p̃ pte defendere q̃ p̃ miſit aliquẽ ſe defenſuz ĩ iudicio.z pbat.j.iudi.ſol.l.ex clau ſula.ſed illud nõ ꝯgruit littere cũ hic d̃ tali ſtipulatione nõ fiat mẽtio.tũ in ſe vera eſt. Alia lec.q itelligat defensio in cã euictionis z iſta eſt x̃a.qz in tex.dr de p̃miſſore: tm̃ ñ de ei⁹ herede. ¶ Quero q̃liter iſte ſtipulatiões diuidãtur in ter heredes p̃miſſoris. ¶ Et primo q̃ro in ſtipulatione de no.ope.nũ.z in ſtipulatione euictionis,gl.rñdet ibi apparz ex p̃dict̃ z̃c. ¶ Clideam⁹ illd̃ qd gl.dic̃.dicit gl.q apparz q heres vẽdẽtis z edificãtis z̃c.z in hoc gl.dicit vez q de ſtruẽdo partẽ nõ liberat.vt.l.ſtipulatio.§.q̃ſitũ.de no.ope. nũ.defẽdẽdo p̃ pte nõ liberat.vt in executiõe.§.iſolidũ.j.e. Sz ſi ad penã vel ad itereſſe ageret z p̃ pte ſatiſfaciendo li beratur.vt.l.cũ ex cã.j.e. Illud qd dicit glo. nec ad penã ſi fuerit cõmiſſa itelligo q ptic̃laris ſolutio nõ ipedit penã cõmitti ſed poſtq̃ eſt cõmiſſa quilibet tenet p̃ pte.vt.l.cuz ex cã. ¶ Quero q̃d in ſtipulatione fructuaria.gl.dicit i ſti pulatione fructuaria ſec⁹. cũ diuiſionẽ recipit vſufructus reſtitutio.iſta glo.nõ dicit vez. qz heredes.ſ. vſufructuarij nõ tenẽtur ad reſtitutionẽ.qz morte extincto redit ad ꝓprie tatẽ ipſo iure.ſed tenent ad reſtitutionẽ rei. ipa aũt reſtitu tio põt fieri p̃ pte.vt.l.ſi duo.s̃.depo.ſz ſi ageret ad inter eſſe qz male vſus ſit tũc ſine dubio diuideret. Sz ꝛ̃ pdicta videt.l.v.§.reo.s̃.de vſufru.dic q̃ tenet ad vſufructũ tenet ad diuiduũ.ſz q̃ tenet ad reſtitutionẽ qõ eſt indiuiduũ ſolu tio ptis nõ liberat eũ. ¶ Quero q̃d ĩ ſtipulatione dañi in fecti.gl.dic̃ vez.qz ſtipulatio d̃ nõ cõmittit niſi ad̃ intereſſe l.in hãc ſtipulationẽ de dam.infec.iõ diuidit⁹ r

Alie iudicialies. Iſtã.l. habe tis inſti.d̃ diui.ſtip.z nõ eſt ne ceſſe ſummare:qz ẽ diuiſio. ¶ Op.dr d̃ q quatu or ſunt z̃c.ꝛ̃ qz tria.vt.l.i.in prin.j.de pto.ſtip. Rñ.d̃ diui ditur ſtipl'o in genere.ibi ſub diuidit vnũ mẽbz.ſ.tm̃ ſtipula tio p̃toria. ¶ Scdo op.ẽ.e.l.z videt q ſtipl'o p̃toria ſit ge nus z iudicialis ſit ſpecies.d̃ ponũtur vt differẽtes ſpecies Sz.aliter,hic iudicialis accipit. qz q̃ ex officio iudicis in terponit. ibi qñ ĩ iudicio tũ: z tũc dicit iudicialis. ¶ Op. de.l.liber hõ.j.e.ti.z.l.z liberi.s̃.de ꝛ̃hen.emp.glo dicit q fallit in libero hoie q̃ põt vẽdi nõ tñ deduci in ſtipl'onẽ.ſed nõ credo q bñ dicat vt dicã.j.e.l.liber homo. ¶ Op.dr d̃ q p̃tor iubet z iudex facit eã iterponi.ꝛ̃ qz ſic eſt in dã. ifec. vt.l.i.s̃.de dã.infec.gl.dic̃ q nõ ẽ rõ ſz eſt exẽplũ. ¶ Que ro g̃ quõ intelligat.l.iſta.z q̃s eſt caſus z q̃ eſt dr̃ia inter iu dicialẽ p̃toriã z cõmunez.z glo.dicit q iudicialis eſt qñ p̃ pter aliud iudex adit z facit iterponere z allegat glo.duas ll. Tu allega plures.s̃.mã.l.de tuo.fa.her.l. heredes.§. an ea.z.§.ſe.z.l.haz.z.l.egi.ſi ſerui.vẽ.z.fa.her.l.ſi filia.§.fami lie.z de rei vẽ.l.is a quo.de le.iij.l. fideicõ.§. interduz.z de no.ope.nũ.l.ſi pr⁹.z ſi cui pl⁹ q̃ p.l.fal.p to.cũ multi aliis ſimi. Stipulatio vero p̃toria iterponit iudice adito ob hoc principaliter z hec pria eſt dr̃ia vt colligit ex duab⁹ glo.pri ma ſup x̃.cautio,alia ſup x̃bo p̃torie,ĩ prin. ¶ Scda dr̃ia eſt q̃ p̃toria deſcendit ab edicto p̃toris iudicialis ab aliis iuriſcõſult̃. ¶ Itẽ tertia dr̃ia.qz iudex maior facit interpo nere ſtipulationẽ p̃toriã.vt.l.iubere cauere. Itẽ iudicialis ſtipulatio a minori iudice fallit in cautione dã.infec. Itẽ di cit inſti.de diui.ſti.q iudiciales ſunt diſpſe p̃ totũ corp⁹ iu ris:p̃torie recipiũtur in ti.de p̃to.ſti.ſz iſta dr̃ia nõ eſt bona qz q̃dã ſunt q̃ ꝓtinẽtur vt ſtipl'o.vt le.no.ca.z dãni infecti z ſic habetis glo.nõ credo q bñ dicat z eã ſequit̃ Bal. z Ja. de are.de quo miror.z Bol.ſed Jo.e. eã reprehẽdit p.l.in oĩ bus.s̃.de iudi.vbi ẽ introducta a iuriſconſulto:z tñ princi paliter adit̃ iudex z eſt iudicialis.tu potes allegare.l.decer nim⁹.C.de his q̃ ad ec.ꝓfu.in caſu d nõ offendẽdo z̃c.z.s̃. de p̃uile.cre.l.ſi creditores.z ĩ.l.mutiane.de odi.z demõ. Itẽ in cautione quã q̃s p̃ſtat de adimplẽdo modũ.vt.l.qui bus dieb⁹.i fi.s̃.de cõdi.z de.z.l.ſi tibi.de le.iij. Preterea q illa glo.nõ dicat vez.oñdo.dr̃ hic q ſtipulatio q̃ deſcen dit ex edicto edilitio eſt p̃toria imo eſt cõis:vt in ſtipl'one du ple z in illa q̃ deſcẽdit ex edicto. Preterea tex. inſti. de diui. ſtipu.in fi.dicit q ſtipl'o rẽ ratã haberi eſt cõis.ſz in ea nũq̃ p̃incipaliter iudex adit̃ ſz incidẽter vt.apparet in.l.i.C. de pcu.z.l.nõ ſolũ.§.q̃ alieno.s̃.de pcu.lz glo.ibi videat dice re q aliter accipiat cõis quo ad illã ſtipl'onẽ.ſz nõ videt mi hi q ſit de mẽte littere.qz fm hoc oĩs ſtipulatio eſſet cõis q̃ eſſet p̃toria. Preterea fm hoc ſtipulatio dãni infecti eſſz cõis.qz q̃libet p̃tor adit̃ p̃incipaliter q̃libet incidẽter.vt ſi ali q̃s vult tollere rudera.vt.l.p̃tor.in fi.cum.l.ſe.de dã.infec. Itẽ q̃libet interponit̃ ex quẽtiõe. vt.l.dãni.§.cũ parietẽ.de dã.infec.ſed credo q Bal.dicat veritatẽ z glo.nõ bñ legat z dicit Bal.ibi ſtipulatio iudicialis ẽ q̃ deſcendit a legibus iuriſcõſultoꝝ ſiue iperatoꝝ ſiue iudex adeat p̃incipaliter incidẽter.vt in.l.ſupra alle.nõ tñ ex edictis p̃toris deſcẽdit z p̃torie dicũtur q̃ a mero p̃toris officio introducũtur.vt ſi p̃tor hoc ſtatuit tũc eſt p̃retoria.nec curo vtr̃ p̃incipaliter vel incidẽter adeat. Illz vero dr̃ cõis que deſcendit a p̃to re z a iuriſcõſulto,z hic eſt caſus q̃ eſt in ver.cõis.z ſtipula tio rẽ pupilli ſal'uã fore a pretore. Itẽ a iuriſcõſulto intro ducta qñ decernit̃ adminiſtratio vni ex plurib⁹ tutoribus.vt l.iij.in fi.cũ.l.ſe.s̃.de admi.tu. z a iuriſcõſulto introducitur ꝓpter ſedãdaz diſcordiã inter tutores. Seqtur in tex. Itẽ duple ſtipulatio z̃c. z edilicie ſunt a p̃tore introducte. Sti pulatio x̃o de dupla ſolũ a p̃tore eſt introducta ſeruo tñ In alijs x̃o eſt itroducta ſtipulatio duple a iuriſcõſulto.l. emptoris.s̃.de euic. Itẽ in ſtipl'one de rato introducta a p̃ tore in pſona actoris.vt.l.nõ ſolũ.§.qui alieno.s̃. de pcu rato. Item extenditur in reo z eſt introducta a iuriſcõſulto to.vt.l.pompo.§.ſed z is.z.l. non ſolum.§.ſi.s̃. de pcura. z iſtud ponit d̃ Bal.z Ja.de ra.ponit in lec.ſua inſti.d diui. ſtipu.z ibi Placẽ.in ſumma ſua hoc tangit lz non ita late. ¶ No.illũ tex.ibi p̃torie z̃c.qz vides q cautio damni infe cti ex officio iudicis petit̃ de quo dic vt in.l.inquilino. de dã.infec. ¶ Quero d cautionib⁹ q̃ introducũtur ex forma ſtatuti an ſint p̃retorie vel ciuiles.effect⁹ eſt ppt id qd no. C.de ver.ſig.l.ſancim⁹.z qd̃ dicet.j.e.i cõuẽtionalib⁹. Rñ. ſiquidẽ ſtatutũ fiat a pp̃o vel a concilio qd repũtat pp̃m vt no.C.q̃ ſit lon.cõ.ſup rubrica de reg.iur.l.aliud.§.referẽ tũc eſt ius ciuile.vt.l.oẽs populi.s̃.de iuſti.z iure.z actiones penales deſcendẽtes ex ll lis ꝓſtitutiõib⁹ erũt annales.vt.s̃.ti.i.l.in honorarijs.lz ill la ſtatuta ſint ꝑpetua vt dicet.j.de penis.l.ſi. Sz q̃d ſi ſtatuta fiãt a prioribus vel ancianis ciuitatũ qui ſunt.vi.vel vij.forte vt videm⁹ p italiã. Rñdeo fiq̃dẽ ipſi faciũt ex vi ce eoꝝ officij erit ius p̃retoriũ ſicut hic dicit̃ in edicto edi litio. Si vero hoc facerẽt auctoritate cõcilij videt facere miniſterio p̃rioꝝ ius ciuile erit ꝓbat̃ in prohemio inſti.vbi illis ſapientib⁹ fuit cõceſſum vt auctoritate p̃cipis legẽ cõponerẽt.z in.i.z i.ij. ꝓſtituti one.C.nõ enim illi ſua auctoritate faciebãt,z ꝛ̃ ve,iur,enu,

l.ij.§.oia enim. ⁊ ideo ius ciuile est. ⁊ ideo tunc sunt multum aduertenda verba reformationū, dicemus infra in materia de decre.ab ordi.fa.per totū.

Stipulatio autē est verborum. Dicit q̄ q̄s promittit se facturū ⁊c.ff.§.de euic.l.si ita q̄s.⁊.l.quotiēs q̄s.j.e.vbi p verba pñtis tpis fit stipl'o.glo.dicit q̄ spāle est nō est verū. dic̄ tpi cōgruit.nā verū est dicere me amare de pñti. me debere amare in futuro.me debuisse amare in preterito ⁊ sic infinitū cōgruit oī tpi.tene mēti de infinito. vel dic q̄ interponitur p̄ verba pñtis tpis:tū habet respect' ad futurū interesse. ¶ Idem.§.de pac.l.tale.glo.dicit q̄ aliud in pacto.sz certe pactū fit p verba futuri tpis.p.l.siq̄s in cōscribendo.C.de pac.⁊.l.pactū.nō ob.l.tale.qr ibi refert ad futurū.glo. querit de vna.q.qñ promittit se factuꝝ ⁊c.dic vt in glo. ¶ Querit glo.an sit dōia inter stipl'o materialiter.p ipa oceptione verboꝝ sicut accipit hic in tex. et differt ab obligatione verborum sicut dict' ab obl'one.vt.l.licet.§.ea obligatio.ff.ō pro cu.⁊ tāgit de excep.rei iudi.l.an eandē.§.actiones. Est eiz stipulatio dict' innoiat'.vt.l.i.in fi.ff.de pac. Aut accipitur stipl'o put est effect' quidā resultās ex dicta verboꝝ concep tione.⁊ tūc est idē qd verboꝝ obligatio. ¶ Querit gl.q̄d si promitto q̄ do vel promittis q̄ das.⁊ sic p verba pñtis tpis an valeat.glo.dicit q̄ nō. ¶ Pro hui' declaratione formo vnā.q.de facto.repitur in quodā instrō titius fecit sempro nīū pñtem stipulātem in cā donationis vsufructuariū oīuz bonoꝝ:an valeat: qr stipl'o cepta est p verba pñtis tpis.vi detur q̄ nō vt hic. Cōtrariū cōsului.vñ debes scire q̄ q̄dā stipulationes sunt pretorie vel iudiciales.s. que extorquentur ab inuito.⁊ iste siq̄dē petunt principaliter deberet interponi p verba futuri tēporis vel per infinita q̄ sunt apta ad oēs tps:vt pz ex stipulationib' dāni infecti legatoꝝ:rē ra.ha. gl.imo etiā verboꝝ significatio nil iportaret. qñqz talis stipulatio interponit accessorie ad aliū actū:tūc licet sint verba pñtis tpis tū interpretant' in futurū fm naturā ptractus. vt l.q̄ dr.ff.de euic.⁊.l.si ita q̄s.e.ti. Quedaz sunt stipl'ones cōuentionales ⁊ tūc si fiant p verba pñtis tpis siquidē nō est verū id q̄ de pñti pfert: vt dico do ⁊ cōcedo tibi stipulāti fundū meū qui fundus nō ē presens.nō dr trāsferri dōi dona.l.ad eū.in prin.⁊ ibi gl.hoc sentit dū dicit q̄ hodie ex illis verbis pōt agi.⁊ hoc multū plene dicit Azo in summa de dona.qñqz illud q̄ exprimit p verba pñtis tpis tunc in veritate interuenit vt in exēplo predicto:posito q̄ res sit pūs ⁊ tradit' vel ostituit se possidere ⁊c. Isto casu est aduertendū.qñqz est obligatio mometanea vt obligatio dādi ex causa lucratiua:ita q̄ de euictione nō teneor tūc obligatio nō pōt cōtrahi qr cū ipsa traditione si esset dicta extinguere tur ḡ tūc nō nascit.vt.l.titio cū mozeret.ff.de vsufru.j.e.l.in ter stipulantē.§.sacrā.fic pōt loqui hec gl. Si vero nō erat obligatio mometanea vel post ipaz dationē remanebat alia qua obligatio in futurū:vtputa de euic.vel si.tūc illa verba q̄tūcūqz pñtis tpis interpretant' vt futurū respiciāt ex illi' dicto natura.vt.ff.de cōdi.ob cām.l.fi.vbi lz p verba pñtis tpis ⁊ de preterito sit perfect' dictus remanet obl'o de euic. ⁊ p hoc dicta.l.q̄ dī.⁊.l.si ita quis.ff.de euic. ⁊ hec est rō in l.tale pactū.in prin.ff.de pac.nā in pacto de nō petēdo nō vertitur quid momentaneū.sed semp tenet non petere.⁊ iō dr nō posse impedire ex pte promittentis.vt no.C.de pact.l.i. in fi.mag.glo.⁊ sic lz fiat p verba de pñti porrigit' tū ad futurū.⁊ p predictis facit.l.tres fratres.in prin.ff.de pac.in gl. sup verbo cauerūt. ¶ Hūc ad ppositū cū vsufruct' nō cōtineat obl'onem mometaneā.vt no.in.l.corruptionez.C.de vsufru.⁊.j.e.l.plurib'.§.⁊ si placet.cū ostituis me vsufructuariū pūtem ⁊ stipulantem intelligit.s. patientiam in futuro vt.ll.dictis.

Satis acceptio est cū fideiussore.h. **Satisacceptio.** d. ¶ No.fideiussorē obligari verbis tm̄.vt h ⁊.j.e.l.sciendū.⁊.l.blandit'.C. de fideius.⁊ est verū.

Iste.§.est de medulla.§.cato. **Si sortē promiseris.** ⁊ ibi lati' expeditū fuit. Prestatio partis ab vno ex coheredibus non impedit q̄n pena cōmittat' insolidū in obl'onib' dādi.h.d. ¶ Idem p.de.l.si seruus.§.si pluriū.ff.siquis.cau. q̄dā intelligūt istū.§.fz illū q̄ de rigore cōmittat' sed de equitate secus. sed illud reprehēdit p tex.hic in fi.⁊ p.l.heredes.§.an ea.ff.fami.her. Solu. verba est q̄ aliud in iudicijs aliud in extraiudicialib' vt hic.qd̄ q̄ liter debeat intelligi dixi in.d.§.cato. ¶ Idem p.de.§.cato.ff. l.prox. Sed.ibi ē in faciēdo:hic i dādo.⁊ q̄ sit rō.gl.assignat ⁊ nō est bona.vt dixi in.§.cato. ¶ Idem p.⁊ vr̄.q̄ hic idē sit in faciēdo qd̄ in dādo.qr hic dr idē in arbitris.sed parere arbitro ē facti.dicit glo.q̄ est speciale ⁊ rōne finiendaꝝ litiū.nō est verū.qr miti' debet agi in iudicijs. Sed intelligo q̄ in obl'one arbitri venit dari.vñ idē qd̄ in obligatione dādi. fz si fieri tūc idē qd̄ in obligatione faciendi.gl.tñ tene menti q̄ fz indistincte q̄ stare spīe arbitri sit facti. Dicit hic de pena q̄ est ex cōpromisso.⁊ gl.dicit siue sit vn' ex cōpromittentib' siue sit vn' ex heredib'.fz ḡ ista gl.q̄ si sunt plures cōpromittentes ex vna pte ⁊ vn' nō paret oēs tenent'. Ja. de are.fz q̄ nō fit verū nisi essz dictū q̄ insolidū quilibet teneret'. vt.l. reos.§.cū in tabulis.j.ti.i. Pone q̄ vn' venit ad defendēduz in iudicio alter nō ⁊ teneret̄ur ambo defendere: pōt ne velle solū ōfendere ille vn'. ⁊ vr̄ q̄ nō. qr iudiciū ē idiuiduū vt.l.i hoc iudicio.ff.fa.her.dico q̄ iudiciū sit diuiduū ⁊ vn' pōt defendere p.l. de vnoqz. circa prin.ff.de re iudi.⁊.ff.de iudi.l.nō idcirco.⁊ p aliū procederet tanq̄ p ptumacē.l.ergo in hoc iudicio loquit' qñ agit' p vnū:sec' qñ p plures. ⁊ qd̄ dicit glo.q̄ si vn' heredū nō paret si in snīa veniet dari dic̄ glo.vez.sed in facere distingue:aut diuiduū aut indiuiduū fm.§.cato. ¶ Quero solui tibi sortē pro mea pte. sed p factū coheredis mei incidi in penā. illd qd̄ solui in qd̄ cōputabit'.⁊ dic q̄ in penā.vt.l.i.ij.⁊.iij.j.de sol.⁊.l.vsuras.C.de solz enīz solutio fit facta ex vna cā tū in aliā cām cōuertit'.vt.l. ⁊ post lite.§.i.ff.de transac.l.q̄ si de stipulatu.ff.p.so. Idem p. dicis q̄ vno soluēte pena i totū cōmittit'.p qr obligatio est l.xij.tabu.inter heredes diuidit'.vt.l.ea que.C. fa.her.ḡ quilibet pōt soluere p pte.glo.vult soluere hoc ⁊ vide eā q̄ incipit cū oēs heredes. Sz nō credo q̄ glo.sic intellexerit. sz illud dz dicere.qr qñ quid est in cōditione inter heredes nō diuiditur sz oēs loco vnius habētur.vt.l.cui fundus. in fi. ff.de cōdi.⁊ demō.sed illa obligatio respectu pene est cōditionalis.ḡ ⁊c. Canoniste dicūt q̄ de equitate non cōmittit' p pte soluētis vt in.c.suā.extra ō pe. ¶ Dicit' hic q̄ si vn' satisfecit succurrit' p alios.q̄ro qua actione.gl.dicit fa.her. vl' cōi diui.⁊c. Sz q̄ro si nō competat.qr nō est cōis heredi tas nec res.vñ non bz locū fami.her.nec cōi diui.q̄ actione aget'.dic q̄ actiōe in factū.vt.l.si filiusfa.ff.fa.her.⁊ ibi no.

Is cui bonis interdictū est. pōt sibi acquirere nō autē obligari et naturaliter.h.d. **I Scui bonis interdictū.** ¶ Idem p.j.ff fideius.l.marcellus. Sed.vt ibi. Qr materia est quotidiana q̄ro multa.primo aliq̄s est pdigus manifestus nō tñ est sibi interdictuz a iudice.an possit alienare.⁊ videt q̄ nō ad similitudinē furiosi.p tz b gl.nisi sibi sit interdictū idē tz glo.in.l.i.circa prin.ff.de cura.furi.⁊ tene mēti.⁊.j.de reg.iur.l.furiosi. ¶ Cōtrariū no.gl.ff.d testa.l.is cui. Pone. tz istā gl.nō tñ alle.eā ⁊ pbat manifestū ⁊ snīa equipantur vt.l.emptorē.in prin.ff.de act.emp. fz iste p' snīam nō pōt alienare vt hic.ḡ ⁊c.⁊ p hoc alle.l.siq̄s cū sciret.ff. p empt. Cōtrariū tene p veritate vt hic ⁊.l.iul.ff.de cu.fur. ibi non pōt alienare.qr est sibi interdictū.ḡ si nō est ei interdictū posset. Ad.l.siq̄s cū sciret. Nñ.put Ja.de are.ibi dicit lz glo. illā.l. videat' destruere.dicit ipe qñqz aliq̄s ōbit cū pdigo ⁊ scit eū psumptuꝝ in aliquē certū malū vsum. ⁊ tūc nō bz

actionē vt alle.l.siqs cū sciret.sz qñ ignorat in quem vsuz t tūc vz qō agit t hz actionē lz sciat ipm cōsumptuz nō tam scit in quē vsum. ¶ Ad op. Jo.e,ñdeo qñ dicit manifestū t snīa tc. Tu potes dicere q ī.l. ēptorē.fuit secuta snīa.vl meli⁹ t notabili⁹: credis tu si iudex pnunciat te pdigū nec det curatorē nec interdicat administrationi q sufficiat.non credo q illa pnūciatio sufficeret. vt in.l.iul. Et rō qz aliud est pdigalitas t aliud est interdictio seu curatoris datio q hētur p interdictione. vt.l.iul.ō cura.furi. Pone q iudex facit pconizare p ciuitatē q nullus ptrahat cū tali.an illud sufficiat ne quis cōtrahat cū eo.dicit Bui. de su. q nō. qz hz fieri cū cause cognitione.vt.l.is qui.in fi.de tu.t cu. da. ab his.t.l.pgrāma. C.co.vel epis. Ego do aliā rōnem.qz.l. dicit q pdigo hz fieri interdictio.preconiū tñ nil releuat cū ipi pdigo hz interdici.vt.d.l.iul. Juto tñ q dādo curatorē videatur interdicere.vt.l.si curatorez. C.de in inte.resti.t.l. pe.s.de cu.furi. ¶ Querit glo.pone q est dat⁹ curator ali cui tanq̄ prodigo qui nō est pdigus an valeat.t gl. videt dicere q non.vt.l.scie egresse.de tu.t cu.da.ab his. Alij ō Bi.dicit qz aut est error in snīa exp̄ssus t nō valet. Aut nō est exp̄essus t valet.hoc not.in gl.in.l.si ab eo.s.de vsuca. t insti.qui.nō est pmis.fa.testa.§.itē pdigus.t pdicta.l.scie glo.videt ōzia in.l.si putas.ō peti.here.t.l.ij. C.qñ puo.nō est neces. Ja.de ra.t Jo.tenēt glo. ōzias reprobato Bi.t dicūt q est casus in.l.tutor si petit⁹.s.de tu.t cu.da.ab his Ad distinctionē Bi.aut est exp̄ssus error tc. t illō vez ē in sententijs incōmutabilib⁹ dicūt ipsi.secus si est cōmutabil⁹ ex cursu tp̄is. Ego distinguo:aut queris de tutore vel curatore dato vt pupillo vl adulto cū nō sit t nō valet datio.vt l.tutor si petit⁹.t.l.scie egresse.t glo.in.l.si putas. t in.l.ij. qñ puo.nō est necess. Quiq̄ dat curator ei qui nō est pdig⁹ vt pdigo t valet datio si nō est exp̄essus error in snīa vt in dicto Bi.t in glo.quā alle.facit. C.de cur.fur.l. pe. rō q̄ me mouet est qz esse pupillū vel adultū declarat natura. sz esse pdigū spectat ad iudicē.t iō videt ius facere illō qō iudex dixit.t p̄o hoc allego id qō dicūt doc.in.l.i.§. pōponi⁹.s. qō fal.tu.auc.t istā distinctionē tangit glo.in.l.i.C. de cur. fu.t tene mēti. ¶ Quero aliqs ad sanos mores reuertit⁹ t nō est pdig⁹ an desinat habere curatorē vel sit necesse offi/ ciū iudicis.t Jo.tenet q desinat ipso iure. p.l.i.de cu.fur. Ja.de are.distinguit aut est manifestū et tūc ipso iure defi/ nit ee sub cura.aut nō est manifestū t remanet iudici. vt.l.i. de cur.fur.qō plz. ¶ Quero nunqd pdigus delinquendo obligef.glo.videt dicere q nō.C.vnde vi.l.siqs in tantā. t lz illa glo.posset vez dicere in his q̄ alienationē respiciunt tñ regulariter ex delict obligat vt ibi tz Fran.ac. qō pbo rōne.pdig⁹ eq̄paratur pupillo pubertati p̄ior:qō pz qz fi/ bi pōt acquirere vt hic pz in stipulādo qō nō essz in infante vel infantie p̄mo.vt insti.de inuti.stip.§.t qō dixim⁹, sed pupillus p̄im⁹ pubertati delinquēdo obligat.vt.j.de reg. iur.l.pupillū.g tc. ¶ Quero quid si aliqs cui bonis inter/ dictū est iurauerit sup ōctu.an teneat ad obseruantiā.vide tur q sic.vt auc.sacra. Preterea obligat ōlinquendo vt di ctū est.g ad obseruantiā iuramēti ne incidat in piuriū. Ja. de are.in.l.qui hz.§.si pupillus.s.de tu.ponit istam.q.t tz q nō obligat ad obseruantiā iuramēti.qz eis est interdictū bonis:t iuramētum dz hre t cōtinere iusticiā veritatē t dis/ scretionē t iudiciū.sed pdigus nō dr hre discretionē seu iu/ diciū.g tc.t no.C.de nup.auc.qō eis. Quidā valēs cano/ nista in ciuitate ista idē cōsuluit. Ego idē cōsulēdo rādi. rō qz talis act⁹ est pdigo interdict⁹ t phibit⁹ p supiorē. Hūc arguo.venire ō p̄ceptū supiorīs ē peccatū mortale. qz qui nō obedit p̄incipi morte moriat.vt extra de maio. t obe.c. ij.t intelligitur p̄incipi siue ecclesiastico siue seculari vt ibi no.t qō no.s.de le.l.ij.in fi. Prodigus g qui iurat sup con tractu phibito iurat obseruare qō est peccatū mortale.t iō ad ei⁹ obseruantiā nō tenet in.d.auc.qō eis.t de reg.iur.c. nō est obligatoriū.li.vi.facit qō no.de tureiur.c.lz.in vl.gl. nō ob,auc.sacra.qz minori nō ē factū p̄ceptū ne ōbat.lz.l. eius Jctui nō assistat.nam contrahēdo nō facit.z.l. p̄ceptū idē in.c.cū cōtingat.de iureiur.t.c.lz.e.ti.li.vi.qz mulier nō est phibita vēdere.sz ipa alienatio hoc est dñij trāslatio re a iure bñ est phibituz.de hoc dicet lati⁹.j.de fideius.l. cū lex.t materia tractat eo.ti.pleni⁹ in.l.siqs p eo.in p̄in. Et eadē rōne dico vbicūq̄ statutū phibet aliquē ōhere vel ali quid facere ille hoc faciendo t super hoc iurando non obli gatur. Quid de fideiussore si iurauerit.dicā in.d.l. siqs p̄o eo.ad illud quod dicit q obligat delinquēdo fateor.qz im/ ponetur sibi pena de temerario iuramēto.

Impossibilis. Impossibilis cōditio affirma tiua vitiat stipl'onē:secus in ne gatiua.h.d. Rō hui⁹ est.qz si negatiua est ipossibi lis affirmatiua est necessaria. Op.isti.de here.insti.§.ipossi/ bilis.t.C.de insti.t substi.l.reprehendēda. Jo. aliud in cō tractib⁹ vt hic.aliud in vltimis volūtatib⁹ vt ibi: ¶ Op. de.l.dedi.§.si homo liber.s.de cōdi.ob cau. Jo.qñ ex cue/ tu cōditionis dz cōmitti obligatio loquit hic.sed qñ ex de/ fectu cōditionis dz cōmitti tūc loquit. §.si homo liber.t.C de cōdi.ob cau..l.si milite.t est rō qz cōditionis defect⁹ est necessari⁹. ¶ Op.de.l.iurisgētiū.§. si ob maleficium.s. de pac. Jo.ibi.de impossibilitate iuris q̄ etiā negatiue conce pta vitiat.rō qz tūc etiā ptinet turpitudinē qñ turpe est me accipe ne maleficiū cōmittā.t circa hoc dicā.j.e.l. si plagi. materiā plene pono in.l.i.de cōdi.insti.

In illa stipulatione si calendis. Ex nostra semp cōsuevit legi cū.l.hoc iure.j.pri.rō qz sibi im/ uicē cōtradicūt.t hñt vnā materiā.t fm vnā lec.h.d. Dies adiecta cōditioni valide q̄ in facto p̄missoris consistit in sti pulatione intelligit repetita.secus si inualide vel q̄ in fctō p̄missoris nō ꝓsistit.h.d.cū.l.hoc iure. Op. extra glo.dr h q mortuo stichō petet.x. ō.j.e.l.si ex legati cā.t.l.si hō mor tuus. Jo.hic loquit qñ stich⁹ nō erat in conditione.ibi ꝺo erat in obligatione.iō morte stichi nō p̄mit obligatio.t iō glo.quedā q̄ est.s.q̄ satisda.cog.l.sz tñ decesserit.nō bñ dic vt hic Bi.dicit t oēs doc. Dicitur h q expectat dies.ō.s. de acqui.here.l.siqs heres. Jo. ibi in hereditate in q̄ dies non pōt ee.vt.l.hereditas.s.de here.insti.hic in stipl'one q̄ pōt hre die. ¶ Intro gl.t videt.l.ista.ō.l.hoc iure.cui⁹ ōrij timore sunt.v.vel.vi.so. Dicūt quidā q h nō dz q̄ stati po terit agi.sed dz ee certū eū vēire nō posse.vt p̄z in gl. sz hāc so.reprehēdit Bi.qz q̄ prohibet vno tpe agere alio tpe per mittit vt pbat.l.īpatores.s.de postu.l.statuliberq.§.stichū. s.de leg.ij. ¶ Scdo dicūt quidā q obstaret exceptio. illō esset īponere.l.verbis. Tertia so.est qz ibi qñ ꝺitio ꝓsistit in facto p̄missoris qz tūc intelligit repetita. hic qñ nō est in ptāte p̄missoris t istā tenet Bi.qz in primo videt adijci di es nō solū cōditionis cā sed etiā cā differēde solutionis. in secūdo cā cōditionis tm̄.sicut alr dr in.l.cū tale.§.meuie.s. dē cōdi.t demō.q̄rto soluūt aliter.qz h ante calēdas:ibi in calēdis.vt dicit glo.t hāc tz Jo.sed non placet qz est ō ca sum.c.cōmissa.extra de ele.li.vi.licz aliqua sit ōzia inter has ꝺones calēdis t ante calēdas.vt dicā.j.e.l.q̄ ante calēdas ¶ Quinta so.est.q in.l.illa incepit a pactione:hic a condi tione qō est falsuz.vt.s.dixi.tñ quidā huic inherētes dicūt q lz nō incepit a pactione ita q sit in obligatione tñ est i so lutione qz stichus pōt solui.sed in.l.hoc iure.nō erat in obli gatione vel solutione.certe istō nil ad factū vt p̄z in.d.c.cō missa. dat glo.alias sol.q̄ diuinationes sunt. vñ teneo ego opi. Jo.quā sequitur Bi.t pbat p.d.c.cōmissa. Hz ō ista opi. Bi.op.de.l.iiij.de cōdi.t demō. de vsufruc. le.l. vroxi vsufruct⁹ ville. Rñ.ibi erat dictio tūc q̄ denotat extremita tē tp̄is. Est igit tibi liqueat ista materia distingue plene vt dicā.j.e.l.ita stipulat⁹.in.iij.q.principali.ver.iiij. circa p̄ce/ dicta tc. Et hec.l.hoc iure.in fi.facit p vna opi. Jnno.quā ipse ponit in.c.sup his.extra de accu.op.tibi exceptione q̄ tu es piurus qz iurasti soluere titio,x.infra mēsem t non sol uisti.pbo q̄ p̄missisti t iurasti t q̄ mensis est elapsus, dicit

Inno. q̄ ex hoc nō ꝺcluditur q̄ sit ꝑiur? nisi appareat tūc nō soluisse. Ꝓro isto dicto videt casus ħ. sz ꝺ hoc videtur C. de pba. l. i. t qō no. C. de iu. emphi. l. ij. in gl. mag. vbi de bitor dz ꝓbare se soluisse al's cadit a iure suo. Ci. ibi dic q̄ dictū Inno hz locū in eo qui dicit aliquē nō soluisse cui q̄s soluere nō tenebat. illa glo. dicit verū in eo cui q̄s soluere tenebat. t sic hz intentionē suā fundatā qz ipm debitorē hz obligatū. Ad hoc credo tā Inno. q̄ Ci. bñ dicere t do regulā vbicūq; negatio est cā intentionis alicui? siue agētis siue excipiēt. ei q̄ negat incūbit on? ꝓbādi. ꝓbat. aūt eo mō q̄ dicā. j. Fallit i exceptiōe ñ nu. pe. vt. C. ꝺ nō nu. pe. l. si ex cautione. t. l. asseueratio. t no. s. ꝺ excep. l. i. hoc aūt eē verū ꝓbat. ꝓio si negatiua est cā actionis mee hoc debeo ꝓbare. casus est ħ. t. j. e. l. ita stipulat?. ff. qō si ab initio. Itē si ē rū possessores nisi qñ principalis nō est soluendo. hoc ego debeo ꝓbare qō ꝓbabo facta executione vt auc. hoc si debitor. C. de pig. t auc. ꝑte. de fideius. vel si esset notoriū vt dicet. j. e. l. decē. Itē si negatiua est cā officij iudic. ꝓio illa gis puto. ff. ne passim. s. de re. eo. t. C. de fabri. siqs cōsortiū li. xi. q̄ tex. ad hoc mirabiliter facit. Itē Ci. dicit verū q̄ p̄dicta debēt limitari qñ ille qui negat hoc sibi nō debebatur. Pone ꝓmisisti sistere tali die in iudicio sub certa pena ego peto penā t obtineo nisi ꝓbes te venisse vel iusta cā impediri tū esse. vt. l. ij. s. siquis cau. t de re mili. l. iij. ff. si ad diē. t. l. q̄ cōmeat?. cū enim mihi hoc debeat vel vt priuato. vel vt officiali est ꝓbata intētio mea eoipso q̄ nego nisi ꝑ aduersariū ꝓbet. Et p̄dicta faciūt ad multa. op. tibi exceptionē q̄ non debes audiri ad ius qz nō soluisti collectā ex forma statuti nā cū soluere collectas sit debitum cōi t nō mihi. t ego ꝓpono ad mei vtilitatē ego debeo ꝓbare als intētio mei excipiētis nō est fundata. sz si peterē te puniri qz collectā non soluisti. tūc qz te accuso principaliter ad vtilitatē cōis cui teneris tu debes ꝓbare te soluisse vt. d. l. iij. ff. si ad diez. t. l. q̄ cōmeat?. de re mili. Et idē si ego accuso te tutorē ꝺ crimine suspecti qz nō fecisti inuētariū tūc qz hec accusatio fit ad cō modū ipsi? pupilli cui hoc est debitū tutor dz ꝓbare. ar. de suspec. tu. l. iij. ff. tutores qui reprorū. t de admi. tu. l. tutor qui reprorū. Sz si ad meā vtilitatem op. tutori ꝺ me agēti q̄ nō dz audiri qz nō fecit inuētariū. istud nō est ħ. videt eiz q̄ hec sit cā intētionis pupilli seu tutoris vt nō possit agere nisi inuētario ꝓfecto vt. l. fi. C. arbi. tu. sz pōt esse q̄ excusat. Et iō turi? est q̄ ꝓponat in hūc modū. dico te nō fecisse inuentariū t si te fecisse apparet peto copiā mihi fieri. constat enim mihi copiā dādā. t sic repellet indubitāter iō qz copiā nō dat. sz an incūbit mihi ꝓbatio q̄ inuētariū nō fecerit vl sibi q̄ fecerit. dubiū est t idē vidi de facto. Agebatur ꝺ alique qz nō soluit legata iō priuat? est ꝑ auc. hoc āpli?. C. de fideicō. dicebā si ille cui legatū debebat ageret esset fundata intētio sua. als ille q̄ agit dz ꝓbare eū nō soluisse eo mō quo statim dicā. Predicta vera nisi sit p̄sumptio iuris pro negāte. vt si dico me nō deliq̄sse seu cām ingratitudinis nō cōmisisse. vt. C. de inoffi. testa. l. oīno. t de le. ij. l. cuz pī. ff. rogo. cū si. vñ remanēt predicta vera vbi non est p̄sumptio iuris ꝑ affirmāte seu negāte. t p̄dicta vera siue sit negatiua q̄ stinctionis posite ꝑ Ja. de are. C. de ꝓba. l. actor. t ibi reciatur p Ci. ¶ Quero qualiter poterūt ꝓbari iste negatiue si. se nō soluisse. t si. cū non sint coartate loco vel tpe sic ꝓbari videt impossibile. vt. d. l. actor. C. de ꝓba. Rñ. q̄ possuz implorare officiū iudicis vt fiat ꝑ nūcios solēnis inuestigatio t explorato an talis soluerit vel nō. an talis venerit in italiā vl nō t sic de si. Sicut qñq; fit discussio bonoz principalis. ꝑ hoc tex. expressius de le. ij. l. cū quidā. ff. si. cū. l. se. expsius. j. e. l. ita stipulat?. ff. q̄ si ab initio. t puto sufficere si nū ter scire debebāt t se reperisse q̄ talis nō venit in italiā vel q̄ talis nō soluit. vel aliter iudex hoc disquirat fm formā. l. magis puto. ff. ne passim. sed q̄d si nūcius se retulit diligenter inuestigasse t se nō posse reddere certū. Rñ. presumā p negāte. vt. s. ad. trebel. l. ex facto. ff. pe. vbi est casus. In predictis enim casib? vbi non pōt liquido ꝓbari sufficere puto q̄ ex vehementi opi. se informet. ar. de re mili. l. non omnes ff. a barbaris.

Titi? et sei?. Pōt quis agere sine actione cū spatur oriri in protestatione. h. d. ¶ Op. de. l. si pupilli. ff. videam?. s. de nego. gest. t de. l. quotiēs. ff. itē si. s. de admi. tu. vbi sine actiōe nemo expitur. sz hic nō est actio cū nō vēit ꝺditio. vt. l. cedere diez. de ver. sig. Glo. soluit q̄ de facto agit t allegat. j. e. l. si decē. q̄ nil facit. t. j. rē ra. ha. l. si indebitū. ista pōt facere. tu solue q̄ nō cōcedit sine actione agi verū est nisi speret actio nasci in cōtestatione litis. dices tu illud qō tu dicis est ꝺ casuz. l. nuda. vbi nō hz locū actio nec oriē in protestatione t tñ admittit de facto. Rñdeo ibi agit de facto nō vt sequatur snia sed vt alia obligatio cōmittat. sed an procedat iudiciū sine actione si re? patit. tu hēs tex. q̄ sic in. l. sed t siqs. als incipit iul. ff. q̄situ. s. ad exhi. ¶ Distingue ḡ duo verba non insistēdo i prijs cū qrit vtrū quis admittat ad agēdū sine actione aut q̄s nō hz actionē ab initio sed spatur vt oriat in cōtestatione t admittit vt ħ. aut nō sperat vt oriat in cōtestatiōe. t tūc aut q̄s agit vt snia sequat ex illo iudicio t nō admittit reo iuito. l. si pupilli. ff. videam?. s. de neg. gest. aut agit vt alia stipulatio cōmittat. t tūc agi pōt. vt. l. nuda. C. de ꝺ. t cōmit. sti. Aut qris vtrū admittat reo volēte exp̄sse t admittit. vt. l. iulia. ff. quesitū. s. ad exhi. t. l. vbi pactuz. C de trāsac. fm vnā lec. Pe. lz nō tenuerit eā. Predicta sunt vera qñ actio deficit ab initio. sed qñ ex postfacto deficit t ab initio cōpetebat. t tūc aut si iudiciū nō procederet re? cuz aliena iactura locupletaret t tūc procedit iudiciū. l. si p? acceptū. s. ꝺ rei vē. Aut nō locupletaret cū aliena iactura t tūc iudicū nō procedit sz fiet absolutio ab obseruatione iudicij vt insti. de ppe. t tēp. ac. ff. fi. t de cōdi. inde. l. eleganter. ff. si q̄s post. de iureiur. l. iusiurādū t ad pecunias. ff. fi. ¶ Sed posset dici ista est trufa: qz indistincte procedit iudicium sine actione. vt. l. cū putarē. s. fa. her. t exp̄ressi? i. c. abbate sane. ff. ceterum. ver. qñi. de re iudi. li. vi. Rñ. hic procedit iudiciuz etiā si sit manifestū actionē nō cōpetere t procedit ad condēnationē ēt pte opponēte. Ꝺcta loquūtur qñ hoc nō erat manifestū t a pte nō opponebat. vñ instātia tz t snia si seqret tñ si iudici cōstaret statiz absolueret vt no. C. ꝺ trāsac. l. vbi pac. fm vnā lec. gl. ¶ Quero circa hoc an detur nou? libellus nata actione p protestationē. t do. Rai. dicebat q̄ sic. qz erit nouū iudiciū. sz dico q̄ est falsum. qz qñ ex facto de preterito actio incipit cōpetere pendēte iudicio tūc ex eadē instātia sequit pdēnatio. vt. l. si rē. in fi.. s. de pig. ac. t. l. si mā dauero tibi. vt a titio. s. mā. ¶ Op. t vt q̄ ꝺz expectari q̄ ille dare nō possit. vt. l. ita stipulat?. ff. sabin?. j. e. Istō est difficille Ꝺcta. t gl. dat plures so. t vna est q̄ spāle ē ħ rōne pplexitatis. ꝑ. l. si titi?. de cōdi. insti. quidā videt dicere q̄ hic nō sit pplexitas. nā pplexitas illa q̄ nō pōt dissolui. sz ħ facto ꝓmissoris pōt dissolui. credo q̄ sit perplexitas qz. l. presumit q̄ nunq̄ vellet dissoluere. ar. j. e. l. stipulatio nō valet. Alij dicūt t scoam omitto. aut ꝺferet in eadez psona aut in diuersis. sz ista nulli? est valoris. qz nō est rō diuersitat. alij dicūt aut in eadē re aut in diuersis. ħ in eadē. t ista so. tenet Guil. de cu. in. l. t si p? tres. t Ja. de are. ħ t assignat rōnez qz si eadem res expectet q̄ nō possit dari stipl'o extinguere tur. quia nec mihi nec sibi possz dari. sed in diuersis rebus spectat qz vna pempta altera est in obligatione. sz ista non sunt vera qz alio modo pōt definere posse dari q̄ ꝑ rei interitū puta morte ei? cui dz dari. ꝓio hoc. ff. de ꝺdi. t de. l. hoc gen?. t. l. pater seuerinā. ff. stich?. Quid dicem?. Pe. ꝺ bel. dat aliā so. ħ quā Ci. tz in. l. si pacto. C. de pac. t dicit ħ erāt duo rei credēdi nec erat ppria ꝺditio. qz tacite inest q̄ vno itē ꝺtes. alteri nō possit solui. vt. l. ex duobus. j. de duo. re.

Nō ob.tex.qui dicit separatiz. qz vn⁹ sub cōmemoratione alteri⁹ fuit stipulat⁹ ꝛ sic simul videtur stipulari.vt.l.modestin⁹.ĵ.de so.Sz illud est falsum.qz ĩparitas q̄ nō spaī reduci ad paritatē vitiat ꝓstōnem duoꝝ reoꝝ.l.eadē.§.i.ō duo.re.no.p gl.ꝛ doc.in.l.ex duob⁹ reis.la.i.ĵ.de duo.re. sz hoc ĩpossibile est q vno tpe sit q̄sita actio eis.g̃ nō sunt duo rei Que est g̃ xta so.dico q scōa so.q̄ est hic.s.q p ꝓtestationē definit fictione iuris alteri posse dari.sed quare lex fingit h ꝛ nō alibi.dic rōne ꝑplexitatis q̄ est hic vt dicit glo.in pria sol'one.ꝛ q̄re nō soluit ista ꝑplexitas alio mō q̄ p ꝓtestatione.dico q habēt similitudinem duoꝝ reoꝝ.ꝛ de hoc dixi plene in.l.si ita stipulat⁹. ¶ Procedo ulteri⁹. Q̄p.de.l.si vero.§.de pe.ꝛ.l.siquis a mulĵ.§.de noxa. Dicit in.l.si plurib⁹.de le.i.aut q̄rum⁹ de iure querendo ꝛ dī occupari p lit.ꝓtes.vt hic.aut de iure quesito cōseruādo ꝛ tūc dz pueni ri ad sniam.sz illa so.in quolibet passu reprehendit in.d.l.si plurib⁹.de le.i.ꝛ ibi plene dicā.

Ita stipulatus fuero.x.aut.v. Interna tiua summaꝝ ꝛ tpis min⁹ est in obligatione.h.d. Ex hoc colligit rō quā habuistis.§.e.l.i.§.fiquis simpliciter.dicā.ĵ.e.l.si duo rei.

Si ante calēdas. ¶ Quero de rōne hui⁹ q̄ nō.rō ē. qz hec dictio ante calēdas intelligit.s.finitas.ꝛ iō comprehēdit diē calēdaꝝ.hoc ꝑbat in tex.ꝛ glo.ĵ.e.l. stipl'ones nō diui. §.pe.ꝛ.iō si testes ꝺicerēt sibi ꝛ vn⁹ diceret aī calēdas ali⁹ die calēdaꝝ:dic q nō ꝺicūt.qz qō dicit testis aī calēdas dic.s.finitas. ¶ Op.de verbo ad verbum de.l.si ita fuerit la.ĵ.§.de manu.test.vbi est dzia vtrū dicat ante calēdas vel in calēdis.so.ad incōmoduz stipulatoris tm̄ est dicere aī calendas quātum in calendis.quia vtrobiq̄ non potest exigere ante calēdas vt hic.sed ad cōmodū rei ē dzia. qz q̄ī dicit ꝑmitto dare ante calēdas q̄cūq̄ vult pōt soluere aī calēdas.vt.d.l.si ita fuerit in fi.rō est. qz pz q tps ē appositū fauore rei seu ꝓmissoris.sz si esset dictū calēdis non posset soluere simpliciter aī calēdas. Sz est distinguendū aī tps ē appositū fauore rei vl' actoris.vt.l.in fideicō.§. cū pollidius.§.de usur.ꝛ.l.si ita relictuz.§.pegasus.§.de le.ĵ. ꝛ vide bitis.ĵ.e.l.qui rome.in prin. ¶ Quero de qōne Ja.de are. quā formauit in.l.ptor.in fi.§.de ope.no.nū.q̄ talis est. Citatus est re⁹ vt veniat infra.ix.dies.quoꝝ.iij.ꝑ prio.iij.ꝑ scōo.iij.ꝑ tertio termino ꝛ peremptorie fuerūt assignati. In primo termino ꝛ secundo comparuit reus ꝛ non actor. In tertio comparuit actor et non reus. querit an reus sit contumax.dicit Ja.de are.q reus est in vltima mora ꝛ vltima mora nocet.ꝛ iō poterit ꝓcedi ꝺ reū tāq̄ ꝺ cōtumacē.ꝛ idē dicit Spec.in ti.de cita.§.videdū.ꝟ.quid si in possessione. Sz ego credo q re⁹ nō sit cōtumax ꝛ ꝑmitto sic.dicūt doc. q si in primo termino cessat re⁹ puniet in expēsis.idē si in secūdo.ꝓtumaica aūt tertij termini aggrauat eū vt possit peruenirī ad primū decretū.ita no.ex̄ de ꝓcu.c.ij.ꝛ Ci.C.de iudi.l.sancim⁹.ꝛ ex hoc apparet q re⁹ est ꝓtumax si nō venit in pria citatiōe.g̃ eadē rōne ꝛ actor si non venit.ꝛ illo actore cōtumace circūducit edictū ꝛ illa citatio ꝛ incusata p reū ꝓtumacia actoris re⁹ licētiat⁹ recedit.vt.§.de iudi.l.ꝛ post ꝛ sic ista citatio nō artat eū. Item citatio secūda ꝛ tertia fit ad cōuincendā malitiā rei si nō venit in prio termino, vt in auc.iubem⁹.C.de iudi. si ergo re⁹ cōparuit in prio termino appet q̄ scōa ꝛ tertia dilatio euānit ꝛ ei⁹ ꝓditio ꝺficit q̄ ē si ĩ prio tmio ī vēit ꝛ ipz ap̄li⁹ scōa ꝛ.iij.citatio ī artet.fateor tm̄ vnū ꝛ in hoc posset dicere vex Ja.de are.ꝛ Spe.q̄ lz in prima citatione actor sit cōtumax tm̄ si iudex vult pōt actorē expectare ad aliā dilationē.vt est tex.ꝛ gl.i.l. ꝛ p⁹ edictū. in prin.§.de iudi. Si g̃ iudex reū vēientē nō licētiat sz vult actorē expectare hoc casu si re⁹ nō licētiat⁹ recedet tūc videtur ꝓtumax in secūda ꝛ tertia dilatione vt dicit Jnno.in.c. cōsuluit.ex̄ de offi.dele.ꝛ extra de pe.c.calūniam.ꝛ iō facias scribi in actĵ.cōparuit re⁹ ꝛ licentiat⁹ recessit, Dices tu hoc est ꝺ.l.statuliberos.§.stichꝰ.de sta.liber.vbi req̄rit q̄ re pītet se in quolibet termino. Solu.ibi erāt tres dilationes date,circa diuersa.qz.x.libre in vno āno ꝛ.x.libre in alio anno debebāt solui.sed ĥ date erāt tres dilationes ad idez ꝛ iō te ꝓparēte ī prīa cessant oēs alie dilatiōes. ꝛ iō si esses citat⁹ q̄ hinc ad tres dies cōpareas ad talē qōnez ꝛ inde ad tres dies ī alia qōne tūc si cōpares in vna nil ꝓdest in alia dum aliq̄d infra octo dies dz ne actor stare semp infra octo dies vel dz requiri si infra illud tps venit re⁹. videte ista dilatio duob⁹ modis pōt dari.primo parti ad vnum actū tm̄ momētaneū vt dat iudex terminū octo dieꝝ ad veniendum. ꝛ isto casu fateor q re⁹ pōt venire q̄cūq̄ parte termini vult tamen ego actor ad cui⁹ petitionē dat⁹ est termin⁹ nō sum cōtumax vt circūduci debeat edictū ad rei petitionē nisi in vltima die termini ego actor nō essez in iudicio nec al's pōt iudex reū licētiatū dimittere.vt.l.ꝛ post edictū.in fi.§.de iudi.rō q̄ ante litē q̄cūq̄ vis tu re⁹ ante octo dies possis venire.tm̄ nō est ꝑsumēdum q tu re⁹ venias nisi in vltima die termini,vt.§.l.pri.in fi. Q̄cq̄ dat termin⁹ ad aliquē actum nō momētaneū vt ad ꝑbandū in quo multa requiruntur ꝛ hoc casu si expectaret illa ps vsq̄ ad vltimā diem tūc nihil posses ꝑbare ꝛ tūc re⁹ infra terminū pōt venire q̄cūq̄ vult tm̄ dz facere citari actorē vt veniat ad videdū testiū iuramētā ꝛ articuloꝝ ꝓductiones.ꝑbo p casuz in auc.ei q̄.C.ō tēpo.appel.ꝛ.l.ij.cū sua glo.e.ti.rō.qz ego actor bñ scio q tu posses ꝑbare infra octo dies sz nescio qua die vl' hora hoc facias ꝛ iō nisi mihi dies ꝛ hora denūcieꝛ nō ꝑputat mihi.vt l.aut q̄ alīt.§.i.§.qō vi aut clā.dixi.§.q in quolibet actu dz aduersari⁹ citari. Sz q̄ro pone q est.q.cū cōitate si q̄ stanti ad ꝑbandū nō sit multū magna,cogitabitis.

Si ita essem stipulatus. Stipl'o facti tunc comittit cū trāsierit tps tm̄i q factū potuit explicari ꝛ ꝓpt casuz reꝑpentinū reintegrat dilatio.h.d.cū.l.se.ꝛ iō hesitat. iste ē notabilis casus. ¶ Op.de.l.iij.§.siqs insulā.§.de eo qō cer. lo.dic q locus hic fuit adiect⁹ vbi dz fieri. ¶ Op.ĵ.e.l.stipulationes nō diuidūtur.§.plane. Solu.aut vult agere ad p̄ticulare interesse:ꝛ pōt vt ibi.aut ad totale ꝛ nō pōt vt hic. Glenio ad.l.ꝛ ideo op.de.l.marit⁹.§.loca.glo.sol. q h fuit cōuentū q esset piculū edificātis,vel dic q hic fuit culpa edificātis,scribētes istā tenēt.sz non plz.qz si fuit culpa sua nō dz reintegrari vt in regula iuris.dānuz qō q̄s culpa sua ꝛc.dic prima est vera,sed est diuinare. Sz pōt etiā fusti neri q fuit talis culpa q̄ nō venit in actione locati vt culpa leuissima,sed venit in actione.l.aquil.vñ adhuc tenet refice re.ꝛ ex natura ꝺct⁹ nō ipedit q̄n reintegrare ꝺilatio qz illā culpā nō pōt ipurare ex natura ꝺct⁹. vel dic qō dz refici facta cōtributione expēsaꝝ a dño.vt.l.marit⁹. totū tps tm̄ reintegrabit qz si refeci partē isule nō suz liberat⁹.vt.l.stipulationes nō diuidūtur.ꝛ.l.si is q̄ quadraginta.§.q̄dā.§. ad l.fal.modo qz pfecta dom⁹ nō est adhuc suz obligat⁹ lz partē fecerim.tm̄ qz culpa mea nō pīt reficiet expēsis illius cui edifico.vt.l.marit⁹.ꝛ habebo tm̄ tps q̄tū ante vt hic. Ad declarationē hui⁹ formo tibi istaz.q. Loe hui⁹ ciuitatis elegit vnū ptātez p.vi.mēses hoc acto q suū esset piculū si nō posset gerere officiū. ꝓtingit q ꝑ primis trib⁹ mēsib⁹ casu fortuito ille ptās officiū exercere nō potuit. nunc pōt eē an reintegret sibi illud tps.ꝛ videt q sic vt hic. Sed dico ꝺ qdam sunt q lz tps labat ipm tm̄ remanet vt in casu ꝓpositō.nā siue fiat dom⁹ in isto solo nūc siue postea eadē dom⁹ est ꝛ tūc reintegrat tps vt hic.q̄cq̄ ipm principale qō ē in obligatione ex cursu tpis mutat vt ope vni⁹ hois.vt.l.si nō sortē.§.libert⁹.§.de ꝺdi.inde.ꝛ tūc tps nō reintegrat. vt.l. si vsufruct⁹ mihi in biēnium.§. de vsufr.le.ꝛ sic in casu nō. aliud est regimē sex mēsiuz precedētiū ꝛ aliō regimē sex mēsium sequentiū. Dicet vos hoc est ꝺ casuz.l.seru⁹ q̄ in testō §.i.§.de sta.li. So.ibi debebat opas quinq̄ ānoꝝ in gener

re.vñ illud qđ deest põt supplere.qz supuacuũ erit eũ.v.an nozz operas prestitisse.sz qõ pponitur qñ tps erat limitatũ l.sex mẽsib⁹ prozimis quib⁹ trãsactis ipossibile est eos rein tegrari. ¶ Ultio no.q lz ī tpe fiat aliqñ restõ solũ de eo q fuit ipedit⁹ tñ si ipedimẽtum sequẽs absozbet oẽm diligen tiã prio habitã totũ tps restituit.vt data ẽ mihi dilatio vni us mẽsis ad pbandũ acta casu pemp ta circa finẽ mẽsis cer te totũ tps restituit.ar.huius.l.

Jstichum aut pamphilũ. Jsta.l.est so lẽnis z prin cipiũ.h.d. Si vn⁹ ex alternatiuis stipl'atozib⁹ effi ciat nõ soluẽdo ñ liberat pmissoz.h.d. ¶ Op.de.l.cũ res §.sed z si.§.de le.i. dicit glo. q alter in obligatione est vel alteri⁹ soluat extimationẽ z ista est bona z illa q dicit pcise nõ est bona. ¶ Op.de.l.si stichũ.in prin.j.de so. So.hic si ne pmissoris culpa.ibi culpa pmissoris. Et qrit h gl.si ille seru⁹ q fact⁹ fuit creditoris fiat ồbitoris possit illũ eũdẽ sol uere.gl.dicit q nõ ồ rigoze.vt.l.meui⁹.§.duob⁹.§. de le.ij. de equitate sic.sz glo.nõ bñ dicit p.§.stichuz.quẽ alle.qz in obligatione alternatiua nõ põt solui nec ồ rigoze nec equi tate.sed si intelligeres gl.in obligatione generis gl.diceret vez.hoc ex amino plene in.d.§.duob⁹.in.i.z.iij.op. ktie ptſ

Stipulatio. Jste.§.ẽ multũ notabil' z breuis. ¶ Op po.j.e.l. plurib⁹.§.i. glo. dicit dic vt ibi z Bi.tz solu.ibi aut stipulatio annua fit per enumerationem annozum z sunt plures.aut per vnam numerationem z est ui est vt sit pinde ac si essent plures enumerationes. vt.l.si cũ in ãnos.in prin.§.qui.mo.vsufr.amit.l.fi.C.de ipu.z ali. substi.hic ỹo videt dici ỗ qz hic distributiuuz.s.singulos p qđ videt annumerari.vt.l.hmõi.§.pe.§.de le.i.vbi videt ex tis. ¶ Procedo vlteri⁹ z op.de.l. annua.in fi.§. de annu. le.So.ibi relictũ fuit psone q non pijt vt dignitati.hic in le gato certe psone. ¶ Op.extra glo.de.l.si seru⁹ cõis meuij z castrẽsis peculij.j.de sti.ser.So.vt ibi dicã. ¶ Quero dz b q ẽ stipulatio vna:qre dicat vna. z Bar. dicit ppt vnã ceptionẽ.ista nõ plz glo.qz legatũ ita diceret vnũ. qre dz vna.qz est vna actio ꝛc.fm glo.z vide eã. ¶ Scdo qro qre dz q est incerta.dicit glo.qz incertũ est quo ad viuã.sz dices tu hic nõ fit mẽtio de vita.dicit glo.q hic fuit dictũ quoad viuã als intelligit a.l.z vide hãc glo.in prin. Bi.z Be.cõ cozdant q ista gl.male dicit z dicũt q stipl'o annua est ppe tua nisi apponat quoad viuã.vt.h.z.l.si pactũ.de pba. nõ ob.l.in annalib⁹.qz ibi loquit in legat.rõnẽ dzie ibi dicã.sz semp fuit ausus hãc gl.sustinere.pmissio annua qñ fit pau peri hoi vt fieri cã alimẽtoz.hoc pbat ex tex.z gl.in.l. lega tũ de capi.di.z.l.si cui annuũ.§.de ãnu.le.cũ gl.z.l.codicill' in prin.z ibi no.§.de trãsac.l.cũ hi.§.si in annos.z ibi clari⁹ z lz ibi loquat in legatis tñ q tũ ad hoc vt pſumat cã alimẽ torũ est eadẽ rõ in stipulatione.modo si ponim⁹ illã pmissio nẽ factã paupi hoi.glo dicit verũ cũ alimẽta morte finiant. vt.l.cũ hi.§.modus.§.de trãsac. Sz si ponim⁹ q non sit fa cta paupi hoi.z tũc nõ dz in ppetuũ obligat⁹.vt.l.sancim⁹ §.fi.C.de dona.vbi nõ extẽdit ad heredes nisi de eis sit fa vt tu scias q cõpetat actio ex stipulatu p ista annua pstati one nõ q agat ex stipulatione certi ꝺditionis z videt pba cedo vlteri⁹ qđ in legatis. dico q legata sunt plura z sunt incerta.qz p primo anno pura.p sequẽtib⁹ ꝺditionalia. vt l.cũ in annos.z.l.si in singulos.§.ồ annu.le. Sz qre dz ppe tua.dico qz tps nõ est modus tollẽde vel inducẽde obliga tionis z post mortẽ dũrat.tñ exceptiõe heres repellit. vt.j. e.l.eũ qui ita.§.qui ita. Est ne aliud ī legatis.certe sic. quia mortuo legatario nõ cõpetit p sequẽti tpe cũ sit p futuris ꝺditionale z sic actio nõ cepit cõpetere sz postq̃ actio lega ti nõ cepit ꝺpetere nõ põt finiri.vt.l.nemo põt.§.de le.i.qz testatoz nõ potest facere vt finiatur actio ex testamẽto tpe

Stipulationõ valet. De ista matia dicã in l.centesimis.ī fi.j.e.ti.

Qui bis idẽ. Jsta.l.cũ.l.si dari.j.e. breuit.h.d. Qui bis idẽ pmittit nõ tenet ex scõa pmissione nisi prima in effectu esset inualida. h.d.z cessat ỹñ de.l.si dari. ¶ Op.de.l. heres a debitoze §.i.j.de fideiuss.dicit glo.q tenet ex prima z ex sequẽti. sz sc mel'soluẽdo liberat in.l.si dari. Be.tz q ex prima nõ tenet qz nõ interest stipulãtis.sz q̃ est verioz. Bi.tz gl.in.l.qui bis Idẽ tz Be.sed Ja.de are.tz q gl.in.l.si dari. sit vera z ei⁹ in hoc opi.psequoz. Nõ ob.l.heres a debitoze.§.i.qz ibi se quẽs stipl'o hz cõmodũ.s.interlusoziũ medij tpis.sed secus si nullũ hz cõmodũ.vt.l.q̃ vsufructũ.j.e.z.l.si pupillus.§.q̃ actũ.j.de noua.z hoc tz glo.j.e.l.scire debem⁹.ij.rñso. Sz dices tu nõne interest ex scõa stipulatione cũ sit lõgioris vi te.glo.dicit certe de hoc interesse nõ cogitauit.vide gl.in.l. qui bis.tene mẽti eã z do tibi tex. multũ no.j.de cast. pecu. l.pẽ qui castrense.in fi.ỗ hoc facit.§.de le.i.l.si creditoz.dic vt ibi. ¶ Op.ồ.l.si dari. So.ibi intererat: hic nõ. ¶ Sed op.si hoc erit vez tũc stipl'o q̃ apponit in actione empti nõ valebit nisi interfit ỗ.l.stipl'onũ.§.quentionales.§.e.ti. z.l. p socio arbit.§.pzo so. So.qñ pcedit quẽtio bone fidei sti pulatio sequẽs valet.qz interest rei cũ primo tenebat bone fidei nũc in stricti iuris põt interesse actoris qõ hz claras p bationes.vt.l.p socio arbit.§.p so. Jtẽ interest.qz cũ sit ỗ cta obligatio ỹbis nõ poterit itelligi nudo ꝺsensu sicut añ sec⁹ qñ pcedit stipl'o stricti iuris vt hic. Et reassume fm Ja. de are.aut stipl'o sequẽs apponit aio nouãdi z valet.vt in sti.qui.mo.tol.obli.§.preterea.z.j.de noua.p totũ.z.l.fi.C. de noua.aut sequẽs nõ apponit aio nouãdi.z tũc aut pce dẽs obligatio erat p stipl'atione.z tũc aut in sequẽti stipl'o ne versat aliqđ cõmodũ z valet scõa.vt.j.e.l.si dari.z.l.he res a debitoze.§.i.j.de fideiuss. aut nullũ cõmodũ ꝓtinet et tũc nõ valet.vt.l.qui bis.idẽ als est hac.l.cõiuncta.l.stipl'o ista.§.alteri.j.e.z.l.si pupillus.§.qui actũ.j.de noua. aut pce dit ali⁹ ỗct⁹ q̃ stipulatio z valet scõa.vt.§.e.l.stipl'onum §.quentionales.z.l.p socio arbit.§.p so.z.l.fi.C.de noua. ỗ predicta facit.j.e.l.si diuoztio.dic vt ibi.

Si ita stipulatio facta fuerit. Dissolu tio matri monij dz cẽ libera a penis quẽtionalib⁹.h.d. Op. de.l.ea q̃.§.de dona.inter vi.z vxo. So.ibi pcessit pena a stipulãte.vñ nõ est pena ex pte pmittẽtis:hic secus. Et glo. op.de.l.fi.j.de pzeto.stipu.vbi valet pẽa quẽtionalis vltra legalẽ. ¶ Preterea fm hoc q dicit lex ista pmissiones fa cte cũ pena de nõ offendẽdo nihil valẽt.ỗ.l. denũciam⁹.C. de his qui ad ec.ꝺfu. So.intellige hoc in dissolutiõe matri monij.vt.l.ij.C.de inuti.sti. ¶ Op.de.l.fi.C. de spõ. Sol. ibi in arris in quib⁹ dic vt dicã.j.e.l.si ita stipulat⁹ fuero.§. fi. ¶ Quero que sunt pene legales dic vt.C.de repu.l.cõ sensu.z.l.finali.

Huiusmodi stipulationes. Op. q non sit nisi vna sti pulatio g̃ male dicit stipl'ones. ppẽa quida sub audiit hmõi stipl'ones.s.hec z sil'es. Alij dicũt q sunt due vna pmittẽtis q titi⁹ dz.alia pmittẽtis cũ titi⁹ debitoz eẽ desierit. Jtẽ prima lec.subdiuidit in duas.pria est qñ est in littera mihi.alia qñ est in littera tibi. Jtẽ illa put est in litte ra mihi subdiuidit in duas lec.vt.j.patebit in glo. fm hanc opi.ad istã lec.pmittis mihi dare cũ titi⁹ eẽ desierit debitoz ỗ.j.de fideiuss.l.fideiussoz obligari.vbi p eo q̃ nõ tenet non põt interuenire fideiussoz.sed hic nulla est obligatio.qz dic desierit. So.glo.q hic a principio fuit obligatio sz ista so. nõ ẽ ỹa.qz si principalis liberat g̃ z fideiussoz.vt.l.in oib⁹. j.de so.dic g̃.ad.l.siqs post q̃.z.l.vbicũ q̃z.j.de fideiuss. q h p pscriptionem erat ciuilis sublata z remanebat naturalis cui fideiussoz accedit z hoc videt sentire gl.dñ alle.d.l.siqs post q̃. ¶ Ex qua lec.no.q illa ꝺditio si desierit eẽ debitoz ỹificat si desinit ciuiliter teneri remanẽte naturali. vel alit

dico.qz iste principalis desijt esse soluēdo.z vide glo.q̄ incipit:pendet g̃.zc.Sz istā so.reprehēdit Di.qz q̄ desijt eē soluēdo remanet debitor.vt.l.si is qui.s.de ces.bo.nō g̃ est satisfactū conditioni.vel si vis sustinere dicit Di.q̄ in effectu desinit esse debitor.vt ar.l.nā his.s.de dolo.Ja.de are.sustinet sol.alik:z dicit q̄ fideiussor accipit si principal' desijt esse soluēdo.vt insti.de repli.in fi.mō ista v̄ba debēt intelligi fm naturā ꝯctus.vt.l.dāni infecti quidā.s. de dā.infec. z.l.si vno.§.i.s.loca.mō si fideiussor accipik.g̃ zc.Et fm istā lec.no.q̄ ꝑditio si debitor eē desierit v̄sificaī debitore desinēte esse soluēdo.no.bñ.Alia lec.est ,put in tex.tibi. tūc dicē glo.idē dubiū erat qō.s.hoc est vez si habeī in tex.spōdeo qz esset idē casus cū precedēti:sz si habes spōdes:tūc iste q̄ sic ꝓmittit nō intercedit vt fideiussor.z iō nō est idē dubiuz Vel sustine glo.q̄ qñ ꝓmittis mihi qō tibi titi' oz videris ꝓmittere actionē quā habes ꝓ eū.vt.l.legaui. de libe. le.z tibi no.vñ cū adijcik cū debitor esse desierit videī non valere q̄si ꝓmittat actionez eo tpe quo erat extincta.z ita sentit glo.Sz rñdeo q̄ intelligik cū desierit eē soluēdo z sic actio remanet vt.s.vel cū desierit eē debitor ciuiliter tm̄: sz remanet naturalis q̄ pōt cedi.vt.l.si ei' ,ad treb.Sz q̄rik sz istas lec.q̄d si desijt eē debitor soluēdo,qz soluit. gl.nō rñdet.dic fm primā lec.qz ꝓmissor fuit vel fideiussor nō teneī qz liberato principali ipse liberaī.vt.l.in oīb' ,j.de sol.Scōm aliā lec.tenebitur ille cui est solutum dare ei cui ꝓmisit id qō exegit.vt.l.fideicōmissa.§.si rē.s.de le.iij.z.l.si titi' .§.i. de le.ij.z fm istas lec.hic fuit vna stipulatio . Legik tertio modo q̄ sint due.s.ꝓmittis mihi qō titi' tibi dz:z hui' stipl'onis natura apparet ex p̄dictis. Itē fit scda stipl'o hoc modo cū titi' debitor esse desierit ꝓmittis mihi dare fundū. valz q̄si sub q̄uis alia cōditione z cessant dicte op.

Si diuortio facto Falsa cā nō vitiat stipulationē sicut nec legatū.h.o. l.ista. No.q̄ falsa cā nō vitiat stipulationē. Secūdo no.argumētari de ꝯctib' ad vltimas volūtates.vt.l.seruum filij.§.eū qui cyrographū.s.de.le.i. Op.de.l.pe.§. si mulier.s.so.ma. So.ibi errāter:hic sciēter. Op.de.l.si q̄s fundū.s.de ꝑhē.emp. So.Di'z Ja.de are.q̄ ibi ex defectu cause deficit substātia ꝯct':hic sec',vel ibi in ꝯctibus vltro citroq̄ obligatorijs.hic qñ ex vna pte tm̄ .vt plene distinguo.in.l.demōstratio.in.iij.q.s.de ꝑdi.z de. Opp. q̄ actione de dote nō possit peti cū p̄sumaī nouatio qñ i secūdi stipulatiōe venit plus.vt.l.qui vsufructū.j.e.z.l.scire. So.b fuit facta stipl'o ñ aīo nouādi. Quero quid si fiat ꝑstāte mr̄imonio.glo.mouet istā.q.z videī q̄ nō valeat. vt l.qō de suo.C.de dote cau.nō numera.breuiter si soluik matrimoniuz morte mariti z firmaī.vt.d.l.qō de suo. z qō ibi no.si v̄o soluik alio modo,s.diuortio vel morte mulieris tē reuocaī.vt.l.sed interim.§.fi.z.l.se.s.de do.inter vi. z vxo. Quero q̄d si ante mr̄imoniū.certe de hoc ē tex.C. ō do. añ nu.l.i.dic vt ibi.videī eiz nō valere. p̄dicta vera qñ ꝓiuges sunt eq̄les. Quid si quidā vilis hō ditat' z ō nouo nobilē accepit vxorē z cōfiteī se recipisse dotē quā nō recepit z aīo dotādi eā an valeat.gl.tangit in.l.si voluntate.C. de do.pmis.z Ci.ibi nō bñ se firmat.Dic q̄ valeat statim. nā simplex donatio est ꝓhibita inter viz z vxorē: nō aūt remuneratio.vt.s.de do.inter vi.z vxo.l.qō aūt.§.si vir . Sz ista est q̄dā remuneratio.qz cōsensit nobilis in eū vilē. iō remunerak in dote. lz sit ar.ō.j.e.l.si ita stipulat' fuero te sisti in fi.dic vt ibi. Extra gl.q̄ro vtrū alia cētū q̄ vere erāt in dote veniant in actionē ex stipulatu.z videī q̄ non vt hic.z.l. qui bis.s.eo.fm lec.Jaco.de are.Sed contra tenent doc. z etiam Jaco. de are.quia interest mulieris.quia ista actio descēdēs ex hac stipulatione nō hz dilationē anni fic actio de dote.vt.l.i.§.exactio.sicut ēt dicim' cū dos legaī. vt.l.i. s.de do.preleg. Ultimo.no.q̄ b videī tex. q̄ legatū nomine dot' nō fit cōditionale vt b in fi.patet.Cui' ōrīū ōtermino in.l.titio.§.ante nuptias.ō ꝑdi.z demō.sz b fuit legatū noīe dot' ,s.pterite vir z vxori z p̄ filie noīe dot' ipi' filie quā pk rehabuit a tali viro suo defuncto idē de forore z falsa cā nō vitiat: q̄ cā est de pterito.vt.l. si ita legatū.s.de cōdi. z de. Illō v̄o qō dixi in.d.§.añ nuptias.intelligik cuz legauit cā dot' ,s.future z sic facit cōditionem.

Si id quod aurū. Error in materia' nō vitiat stipl'onem.h.o. l.in vēditionib',s.de ꝑhē.emp. So.q̄ aliud est in ꝯctib' bone fidei vt ibi.aliud in ꝯctib' stricti iuris vt hic. Istā so.reprehēdit Jo.e.qz si dico do tibi massam argēti vt des massaz istā auri:z tūc error hz vitiare.qz ōficit ꝓsensus z sic est eadē rō sicut ibi.sol'.g̃ q̄ hic loquik i stipl'one lucrativa iō nō vitiaī stipl'o.qz nō deficit ꝓsensus.siue eim sit aurū siue es lucror. Sz op.q̄ si itelligis in ꝯctu lucrativo g̃ quis nō teneī de euictione.multomin' si est vlior is materie.z sic videī ob.l.ad res dōatas.s.ō edi.edic.ob hoc Ja. de are.intelligit q̄ fuit stipl'o nō lucrativa. Credo Jo.melius dicere,nec teneī nisi ꝓmisit vel dolo fecerit.vt.l.aristo. in fi.s.de dona.z sic hic ꝓmisit. z si intelligaī q̄ nō ꝓmisit tūc intelligas q̄ fuit in dolo. Quero q̄ actione ꝙuenit. z dic aut nos loq̄mur in stipulatione.z tūc vl' ageī ex stipulatu si doli stipl'o interc̄sit: vel ō dolo si nō interc̄sit stipulatio.vt hic.z ar.l.elegāter.§.nō solū.s.de dolo. Quero pone in ꝯctu bonefidei fuit erratū in materia vel fuit alius defect' q̄ actione aget ps q̄ decepta est.z gl.hic dicit actione de dolo vel ex empto.alibi variat.s. de dolo.l.elegant. in prin.z C.q̄.ex cau.ma.l.in ꝯctib' .z.l.si dolo.C.de rescin. vē. Et iō dico q̄ qñ ꝯct' bōefidei est nullus ipo iure ex pacto tūc volūtate:tūc nō pōt agi actione ex eo ꝯctu vt reddatur qō ē vtriq̄ datū.vt.l.ex empto.§.si is q̄ vina.s.de ac. emp. aut ꝯctus est nullus p̄ter partiū volūtatē. z tunc qñq̄ dz agi ad id ad qō obligatio ortik tpe illi' ꝓtract' sic ō facto inisti.vt qz q̄s vult agere ad interesse.vel qō decipiaī tūc agik actione ex eo ꝯctu.vt.l.si sterilis.§.q̄uis.s.de ac.emp.z qō no.in.d.l.elegāter.in prin.z.l.in ꝯctib' .z.l.dolo.qñq̄ agik ad id ad qō obligatio nō fuit orta sed ex postfacto vt ad recupetēdū qō post est traditū:z tūc agik ō dolo.vt.l.eleganter. in prin.s.de dolo.z hoc modo dz intelligi.l.vēditi.C. ō ac. empt.q̄ declarat istā distinctionē.qz q̄si in tex. sunt oīa v̄ba ista si bñ aduertaī.si vero ꝯct' est aliquis tūc agik actiōe ex eo ꝯctu.vt.l.ex empto.§.si q̄s virginē.s.de ac.emp. cū si.C. de rescin.vē.l.actiones.cū si.ibi duz dicit sup turpib' rebus ꝓpositis zc.idē tz glo.q̄ñq̄ ꝯct' innoīatus est nullus ipo iure:z tunc aut de partiū volūtate z tūc agik actione ꝑscript' v̄bis.vt.l.naturalis.§.i.s.de prescrip.ver.z videbik in.l.i. s.de dona.si v̄o nō ē ex ptiū quentione z tūc ageī ꝑditiōe ob cām vel de dolo.vt no.in.l.i.s de dona.z.l. eleganter.in prin.s.de dolo.z no.in.l.ij.C.de ꝑdi.ob cau.

Jer delegati causa. Debitor speciei ei' interitu liberaī ante moram q̄ interpellatione ꝯhik fi fiat maiori vel tutori pupilli.h.o.cū.l.se.vide gl.in.l.sed z si ex stipulatu . q̄ dic suo noīe z tene mēti.qz opz q̄ tutori noīe interpelleī z citetur Op.de.l.in ratione.§.incerte.s.ad.l.fal.tex.so.Azia.qz dicit hic certū hoiem.sec' si in genere . Op.ō.l.cū filij.§.fi. j.e.So.ibi erat obligatio in diē vel sub cōditione z fuit facta interpellatio ante:z sic nō tpe cōgruo.secus si p' diē fieret. Op.qz tūc ipsa dies interpellaret.vt.l.magnā.C.eo. Ex hoc dicit Guil.de cu.q̄ ista glo.sentit q̄ cōditionis euētus cōstituat quē in mora.dicā.j.e.l.quotiēs.z plen' in.l.ita stipulat' ,in q̄stionib' . Op.j.e.l.q̄ fuī.z.l.q̄d ergo.§.si heres.de le.i.So.ibi merult seru' occidi. Op.de.l.si dotū. §.fi.s.de euic.So.glo.q̄ illud ibi.qz fauor pupilli vertitur. Dicik hic q̄ pupillo nō pōt fieri nunciatio . sed dz fieri ipi tutori nomine tutorio . Quid in adulto. glo. dicit idem si habet curatorem.sed quid si non habet curatorem . Jaco. de are.dicit aut fit super eo quod p eum pōt explicari z expediri.vt in his reb' q̄ seruādo seruari nō pñt.z tūc valet interpellatio. Aut fit in illis q̄ seruādo seruari pñt.z tūc non valet interpellatio.vt.l.is cui.§.cessatū.s.vt in pos.le.z.s.ō.

vsufru.l.cū quidā.§.si pupillo. Ne.hic dicit q illis in qb⁹ auctoritas curatoris nō requirit ipse pōt cōstituere procuratorē.vt.l.ij.ſ.qui pe.tu.z ibi est gl.z.l.etiaz.§. absens.ſ. de ma.vindi.z qō no.j.rē ra.ha.l.iij.§.i. Quid g̃ si dz pecuniā adult⁹.dic q in alienatione pecunie nō requirit decretū.z sic poterit interpellari.vt no.ad treb.l.i.§. fuit q̃stū. z apparet q tutor pōt pecuniā mutuare sine decreto iudicis ꝑ nō est ō his q̃ seruari possunt. vt in auc. vt hi q̃ ob. ha.se phi.res muno.§.qſi autē. Sz q̃d si adult⁹ erat obligat⁹ alternatiue ad.z.aut fundū. Istā.q.habui de facto. dico si electio est creditoris pōt eligere pecuniā z adultū interpellare.si ē electio debitoris tūc ex euētu apparebit.qz si adultus soluet pecuniā apparebit interpellationē tenuisse si soluit fundū apparebit nō tenuisse.vt.l.si sic.§.fi.ſ.de le.i.vbi est casus.facit.ſ.de fun.instruc.l.qō si fundus.qō dz intelligi fm p̃dictā distinctionē. Quero q̃d si minor non hz tutorē vel cutatorē in casib⁹ vbi requirit. Rñ.creditori petat constitui.vt.l.diu⁹.ſ.qui pe.tuto. Quero an talis interpellatio debeat fieri in iudicio vel extra. Rñ.sufficit extra. vt no.j.rē ra.ha.l.ampli⁹.z.j.e.l.q̃ rome.§. coheredes. z de fideiuſ.l.fideiussor obligari.§.fi.nisi qñ peteret id qō solum ꝓ officiū iudicis est debitū.qz tūc requirit q fiat interpellatio in iudicio.vt.l.cū postulassem.in prin.de dā.infec. z ibi dixi. Ultio aduerte si interpellatio fit minori ex obligatione patris vel alteri⁹ nō sua.vl si interpellet tutor dz reddi cert⁹ post ostensionē instrumētorū vl alio modo als talis interpellatio nil noceret.ar.ſ.depositi.l.siqs inficiat⁹.z ē gl. j.de reg.iur.l.q̃ in alteri⁹.dico i matia ꝓtestatiōis.

§ Idari. Op.ſ.e.l.q̃ bis.dic vt ibi. Op. de.§.pact⁹. So.hic non fuit interposita aio nouandi. Op.q nō videat remissa exceptio. vt.l.i. §.q̃ sub conditione vt le.no.ca. So.ibi in stipulatione p̃toria. q̃ nō interponit vt plus debeat.sed vt magis sit caut⁹.vt.l. titi⁹.ad trebel.z dixi in.l.nō solū.§.fi.ſ.de ope.no.nun. hic in cōuentionali q̃ ex certa sciētia fuit interposita. Quero quid in dubio vtrū p̃sumat ꝑ errorē. dic vt no.j.de noua.l. siqs delegauerit.vbi glo.tāgit.z iō notarij apponūt quotiē die i instris titi⁹ ex certa sciētia scīes se ad ifra scripta nō teneri ꝛc.vt sic nō possit allegare presumptionē erroris.

§ Eneraliter nouimus. Stipl'o turpis est ipo iure nulla.h.d. valet. Aduerte tu debes scire q quedā stipl'o nullā hz turpitudinē.z tūc qñq̃ ē fm legē z valet vt i toto isto ti. Qñq̃ est p̃eter legē vt qñ q̃s alteri stipulat z tūc nō valet p̃ncipale sed pena.vt.l.stipl'o ista.§.alteri.j.e. Quedā est stipulatio q̃ hz turpitudinē z cōtingit trib⁹ modis:qz aut in stipulatione venit turpe vt ꝑmittis facere homicidiuz z ē nulla vt hic.z qñq̃ in ipsa stipulatione nō venit turpe:sed ē turpiter facta:vt qz dolo vel metu z tūc valet sed dātur remedia a iure vt in ti.qō metus cā.z de dolo. Quedā sunt q̃ habēt cām turpē.hz qō ꝑmittit nō est turpe: qz ꝑmitto tibi.c. si feceris homicidiū z in hoc est dubiū.z glo.tz hic q est ipo iure nulla.ibi dñi dicit:sup turpib⁹ rebus interpositis ꝛc. Idē tz z Ne.vt refert Ci.dicūt q est aliqua ista stipl'o. sed obstat exceptio doli.in.l.ij.§.circa.z.§.ſe.ſ.de doli excep.qō tenet ꝑ eis faciat.z videt casus expressus.ſ.de cōdi.ob tur.cau. l.pe.cui est difficile rñderi.ꝑ glo.videt tex.in.l.iurisgētiū.§. si ob maleficiū.vbi dr nulla est cōuentio.ꝑ glo.facit.j.e.l.si plagij.vbi dr q stipl'o nō valet ab initio.z ibi Di.exponebat nō valet ipo iure. Dico q tuti⁹ est tenere glo.ꝑ.§. si ob maleficiū.z.l.si plagij.nō ob.l.pe.qz intelligit de exceptiōe doli q̃ est facti vel intētionis.vt no.in.l.q̃ se debere.ſ.ō cō. tione ē ipso iure nulla.vt.§. si ob maleficiū.z.l.si plagij. Si tūc valet. Sz obstat exceptio.vt.d.l.pe.de ꝓdi.ob tur.cau. facit qō dicim⁹ in snia aut est expressus error aut nō.z vide tur ꝓbari hec distinctio.C.de cōdi.ob tur.cau.l.i. Quero qz p̃dicta vera qñ est turpitudo ex pte ꝑmissoris z ex pte stipulatoris. Sz quid si ex pte ꝑmissoris tñ vt scholaris q̃ ꝑmittit meretrici:valet ne ista stipulatio.glo.tz q est nulla ipso iure in.l.iiij.§.sz qō meretrici.ſ.de cōdi.ob tur.cau. Ja. de are.tz ꝛñ hic.z vide Ci.in.l.ij.C. de condi.ob tur.cau. vt ibi.z dixi de dona.l.affectionis.

§ Irē tradi So.vt ibi dicam. Op.j.e.l.in conuentionalibus.

Ista est subtilis.l. Tot sūt Lire debemus. stipulatiōes quot sunt res summe specialiter designate. sed si res vniuersaliter vel generaliter designet stipl'o vna erit.h.d. Primo loquit qñ res specialiter designatur.scō ponit illatio expredētib⁹.tertio qñ res designat vniuersaliter vel generalit scōa ibi fm q⁹.tertia ibi q̃uis autē. Et ad intellectū huj⁹ illationis dic q ista tpe si aliq̃d adijciebat in scōa stipl'one fiebat nouatio.sec⁹ si nō adijciebat.vt.l. qui vsufructū .j.e. vñ si debebas mihi.c.z stipulor.cc.presumebatur nouatio. Sz q̃d si stipulor primo.c.z postea.c.vl stichū.z.c. certe nō fieret nouatio.qz scōa stipulatio ñ ꝓtinet plus q̃ prima z illud qō est plus ē in alia stipulatione p se.z hoc vult dicere hic ver.fm q ꝛc. Item ad euidentiam secunde partis dic q stipulatio dr cōcipi vniuersaliter qñ ꝑmittit aliquid subnoie collectiuo vt ꝑmittis aceruuz pecunie familiā quadrigā z similia.generaliter vero qñ apponit signū vniuersale vt ꝑmittis oia legata mihi relicta vel oēs seruos tuos. tal dria inter vniuersalē z generalē colligit ex gl.i.magna posita.ſ.de eden.l.i. Op.q vna sit stipulatio.vt.l. si heredi plures.ſ.de ꝓdi.instī.vbi loco vni⁹ iudicat nō loco pluriū. Preuit ista est veritas qñq̃ plures res copulant respectiue ad vnū effectū z tē habent loco vni⁹.qz vtrūq̃ dz existere.vt.l.si heredi plures.de cōdi.instī.qñq̃ plures res copulant z simpliciter z nō respectiue.sed quelibet dispositiue p se vt hic plures res copulātur q̃libet respectu suj ꝓpius qz q̃libz dz solui z tūc censent plures vt hic ē.z ita pōt intelligi.l.falsa.in fi.ſ.de condi.z de. Op.de.l.si duos.ſ.de ꝛhen.emp.mō intelligis tu ista.l.nos loquimur i stipulatione q̃ hz vnū respectū vt mihi q̃rat stipulatio.ibi loquit in cō tractu emp.z ven.vbi hincinde q̃rit actio z tfic loco vni⁹ cō tractus vēditionis habet cū ibi due res respectu vni⁹ p̃cij nominent io cēsent vnū vt ibi.sed hic noiate fuerūt res nō respectiue ad aliud. Possum⁹ dicere ēt aut vis cōsiderare vnū cōtractū ex vtraq̃ pte z tūc est vn⁹.sed cōsiderando quālibet obligationē p se.z tūc ex pte ei⁹ q̃ duo ꝑmisit due sunt obligationes.ex parte eius qui dz preciū vna est obligatio.vñ si tractam⁹ de aliquo effectu cōi.vt de resolutione ꝓtract⁹.qz resolutio fit ex vtraq̃ pte.vt.j.de acce.l.pe.cū si. iudicat vn⁹ ꝓct⁹. vt.d.l.si duos.z de in diē adiec.l. cū duo. z de edi.edic.l.cū eiusdē.sed si tractam⁹ de aliquo effectu separato.vt de modo agēdi ille qui emit petet quodlibet p se q̃si due sint emptiones.vt.l.z si vno.ſ.de ac.em. ille q̃ petit preciū petit quasi vna sit vēditio.z hoc colligit ex effectib⁹ quos infra dicā. Op.de.l.i.l.si ex toto.§.fi. So.concordat ibi fuerūt nota numeralia q̃ vnū corpus demōstrant h fuerūt corpora singulariter demonstrata z notata. Quero q̃d si alternatiue an sit vna obligatio vel plures.z gl. videtur dicere q vna stipl'o z vide eā q̃ incipit aliō si sub distinctiua.z.ll.quas alle.videtur ꝓbare q sit vna.sed.l.plane.§. pe.ſ.de le.i.videt dicere q due.idē in.l.siqs seruū.§.i.de le. ij. Glo.sol.in.l.si ex toto.§. fi.ſ.de le.i. q sunt due quo ad duas res in stipulationē deductas.vna q̃tū ad solutionez ita sol. Di.hic.dic.vt in.d.§.fi. Quero cuius vtilitat⁹ est illud an sint due vel vna.in legat⁹ est dria manifesta quo ad agnationē.qz qñ ē vnū nō possuz ꝑ pte agnoscere z ꝑ pte repudiare.sz qñ sunt due sic.vt.l.ij.iiij.z.v.ſ.ō le.ij.z.l. si ex toto.§.fi.ſ.de le.i. In cōtractib⁹ est ali⁹ effectus multiplex vu⁹ est quo ad ꝛctus resolutionis. vt in redibitoria z q̃to

mínoris qz ꝓpter vnuz resoluit̃ ꝺct⁹ in alio. si essent plures nõ. vt. l. cũ eiusdẽ. §. de edi. edic. z dic vt ibi. Itẽ q̃tũ ad nouationẽ. vt hic in tex. Est ne alius effect⁹ ex gl. dic ꝙ vn⁹ effect⁹ est ex pte ꝓmissoris seu debitoris tã in cõtractib⁹ q̃ in vltimis volũtatib⁹. videlicet qz põt soluere vnã rẽ aliã non soluẽdo inuito creditore. vt. l. vl. §. q̃. mo. pig. vel hypo. sol. qõ nõ posset si esset vna obligatio. vt. l. tutor. §. lutius. §. de usuris. z in hoc ꝺcor. Ja. de are. z Pe. Sz fm hũc effectũ videt̃ casus ꝺ. l. si is q̃ ducẽta. §. cũ stipulamur. §. de re. du. sed illud qõ dicũt doc. intelligo vex in stipulatione vbi nõ est adiecta pena. sz in stipulatione penali nõ liberaret̃ vnũ soluẽdo quin pena cõmittat̃ ꝓ toto. vt. l. si is q̃ ducenta. §. cũ stipulamur. Et rõ est qñ copulant̃ aliqua duo lz respectu obligatiõis principalis respiciãt diuersos effect⁹. tñ respectu obligationis penalis ille due cõditiones sunt respectu vni⁹ dispõnis penalis. tũc habẽt̃ loco vni⁹. z iõ vn⁹ ipletio nõ facit cessare penã in totũ vt dictũ est in. §. cato. Alı̃ ẽ effect⁹ respectu stipulatoris in agẽdo z i modo agẽdi. in agẽdo si stipl'o ꝺtinet pl'es res. z sic sũt pl'es stipl'ones sine dubio põt agi ad vnã ꝓ alia nõ. ar. l. in cõmodato. §. duab⁹. §. cõmo. Sz qñ stipl'o est vna vtrũ stipulator possit agere ad partẽ. dic ꝙ qñz stipulatio ꝺtinet vnũ corp⁹ itegrale vt vnã domũ vt vnũ vas. z tũc si volo agere ad partẽ durãte toto nõ possuz. dissolutione facta sic. vt. l. in cõmodato. §. duab⁹ ij. rñso. z ibi glo. de cõdi. fur. l. si seru⁹. §. boue. Si vo stipl'o ꝺtinet aliquid nõ integrale vt familiã vl' oẽs seruos: z tunc ad quẽlibet agere possum. vt. l. si chorus. in pri. §. de le. iij. Itẽ est dria in agẽdi modo z illud tene mẽti. quia ꝓmisisti sti chũ et pãphilũ tũc quelibet res petit̃ tãq̃ ꝓmissaqz sũt plures stipulatiões. Sz qñ est vna ꝓmissio. vt qz ꝓmisisti oẽs suos vl' familiã tũc nõ peto vnũ tanq̃ ꝓmissuz. sz vt debitũ ex cã stipulatõis ꝓambule. z vide gl. tua que hoc dicit z ẽ valde no. z tene mẽti ista verba. z p hoc habes intellectũ. l. z si vno. §. ꝺ ac. emp. vbi est tex. no. ad hoc. Et p hoc faciũt aduocati. peto. cc. de summa. ccc. q̃ ꝓmisit z bñ faciũt. qz nõ peto tanq̃ ꝓmissa sed tanq̃ debita ex cã dicte ꝓmissiõis. Reuoco in dubiũ petij. l. tanq̃ mihi ꝓmissa. ꝓbaui. c. mihi promissa an debeat seq̃ ꝺdẽnatio. z videt̃ ꝙ nõ. vt hic p gl. istã sed credo ꝙ lz male formet̃ libellus tñ sustinet̃. qz est ꝓmissus. vt. l. si chorus. §. de le. iij. z q̃ x̃ba nõ possunt sumi in libello ꝓprie sumũtur ipropprie. vt. l. sed z si possessori. §. itẽ si iurauero. §. de iureiur. l. siq̃s intẽtione. §. de iudi. j. e. l. inter stipulantẽ. §. stichũ. cũ igit̃ in libello dico peto quinq̃ginta q̃ mihi ꝓmisisti exponat̃ ꝓmisisti sed sub generalitate. c. vt §. l. i. §. si stipulãti. Itẽ ẽ alı̃ effect⁹ q̃ tũ ad snĩam. vt. l. q̃d tñ z. l. qualẽ. §. de arbi. z. l. etiã. §. de mino. qz de vna re poterit valere: de alia non.

Si a fure. Quod meũ ẽ possum stipulari mihi tradi nõ mihi dari. h. o. fm cõem opi. Vel aliter. Nõ meũ est possum stipulari mihi dari ex cã furtiua. al's sec⁹. h. o. Quero q̃ ẽ rõ dñie inter primũ casuz z secundũ. z istõ est difficile brocar. z doc. solent cõiter intelligere ꝓut iacet littera. qz in primo stipulor tradi. in scõo dari. qõ nõ possuz l. ꝓprias. C. de le. z sic intelligit Bal. sed nõ videt̃ bñ dictuz qz possum agere ꝺ furẽ in sui odiũ vt mihi det. vt instí. ꝺ ac. §. sic itaq̃. z. l. fi. §. usufru. quẽad. ca. in fi. z ideo dictum ẽ ꝙ nemo cõdicit rẽ suã preterq̃ a fure: cũ ꝺditiones sint ad dã dũ quasi dicat a fure possum ꝺdicere z petere ꝙ mihi det. z iõ Pe. dicit aliter ꝙ in pria stipl'one est cã expressa. s. furti. in secũda stipulatione nõ est cã exp̃ssa ꝓpter quã dari ꝺz z bñ dicit Pe. Quo. nõ refert q̃d ex equipollentib⁹ fiat. vt. l. iij. C. de instí. z substi. z. l. mulier. in prin. §. ad treb. Bal. so. ꝙ hec nõ sunt eq̃pollẽtia. s. dari z tradi. Tu dic fm Pe. ꝙ nõ sunt equipollẽtia ꝓpt̃ expressionẽ cause. z opi. Pe. mihi placet. tñ puto ꝙ nõ debeam⁹ nos restringere ad ꝺditionẽ furtiuã. idẽ ergo si ex illa cã ꝺz res restitui z tu ꝓmitt̃ mihi ꝙ ex tali cã debes dare. qz itelligeret̃. i. tradere fz causam preambulã. vt. l. si stipulat⁹. §. de usuris. Dicit̃ hic ꝙ si postea sine mora decesserit nõ teneri furẽ ꝺditiõe. Quero de qua cõditõe loquat̃. due sunt rñsiones in glo. vna ꝙ loquit̃ de ꝺditione furtiua. alia ꝙ de certi ꝺditione. fm primã legit̃ duob⁹ modis. primo ꝙ stipulatio fuit interposita nõ ad aĩo nouãdi tũc si viuit põt cõdicere si mortuu⁹ est sec⁹: sed ex stipulatu aget. ita dic gl. Hec lec. põt ꝓcedere si ponas fuisse seruũ pñtem tpe hui⁹ stipulationis z sic fuit purgata mora cõtracta p furtũ. vñ p mortẽ tollit̃ cõditio furtiua. vt l. qui decẽ. §. idẽ rñsuz. j. de so. z dicã. j. e. l. eũ qui ita. §. fi. al's etiã re pempta duraret ꝺditio furtiua. vt. l. i. C. qõ me. cau. z C. de fur. l. si abducta. in eo x̃o ꝙ dicit gl. ꝙ ex stipulatu ageretur nõ video q̃d velit dicere. nã iteritu liberatur nisi intercedat noua mora. vt. l. si ex legati cã. §. e. Scõo modo legitur in stipulatiõe aĩo nouãdi interposita z in ista dicit gl. z bñ ꝙ nõ põt ꝓcedere. qz cõditio furtiua tollit̃ siue viuo siue mortuo seruo nõ habita distinctione sit pñs an abñs. vt l. parui. §. de ꝺdi. fur. Cñ legit̃ alio modo ꝙ stipulatio fuit interposita aĩo nouãdi z qõ hic dr̃ tollit̃ conditio. s. certi. z hãc tz Di. pe. z Bal. sz hoc nõ videt̃ vex. qz cũ i hac stipulatione veniat rẽ restitui nõ hz locũ certi ꝺditio vt no. in. l. certi ꝺditio. in prin. §. si cer. pe. vñ dic. tollit̃ cõditio. i. psonalis actio q̃ est actio ex stipulatu. vel tene prima z dic ꝙ euanescit cõditio ꝓpter stipulationẽ secuta morte etiaz euanescit stipulatio. Vel si vis sustinere ꝙ loquat̃ de certi cõditione dic ꝙ est verũ in odiũ furis ꝺ quẽ ois ꝺditio degenerat. vt instí. de ac. §. sic itaq̃. z. §. dixi fz Pe.

Solẽnitas ĩtrinseca p̃esumitur

Dicendum. h. o. Simile instí. de inuti. stip. §. si scriptũ. z instí. de fideiuss. §. fi. Po. p. z videt̃ ꝙ nõ valeat promissio. vt. §. de ꝓba. l. cũ ꝺ in debito. in fi. So. gl. ꝙ hic scripsit in instrõ debiti principalis. secus si alibi. tenementi. sed do. Bal. eã reprehendit p. l. si stipulat⁹. §. adhiberi j. de fideiuss. qz põt recipi ante z post obligationẽ principal' vt ibi. sz in alio instrõ fideiussoris opz ꝙ fiat mẽtio obligationis iã facte vel fiẽde. Po. p. z vĩ ꝙ solẽnitas nõ p̃esumatur. vt. §. de pub. l. quecũq̃. §. fi. So. fm gl. ꝙ ibi nõ p̃esumit̃. qz ibi loquit̃ de solẽnitate intrinseca hic de extrinseca. vt glo. clare dixit. z vide eã z tene mẽti verba hui⁹ sol. z ẽ solẽnitas intrinseca q̃ sine platonẽ x̃bonẽ natura nõ põt verificari. qz fideiussor nõ põt intelligi nisi cũ stipulatiõe. vt. l. stipulationũ alie. §. satis acceptio. §. e. Sz in ꝺrio nõ p̃esumit̃ solẽnitas. s. tutoris auctoritas. qz sine ea põt eẽ emptio z vẽditio z iõ est solẽnitas extrinseca quã x̃bonẽ platio nõ cõprehẽdit. Po. instí. de inuti. stip. §. si scriptũ. ubi ẽ verbũ ꝓmisisse. qõ põt se referre ad nudã ꝓmissionẽ z ad stipulationẽ. vt. l. sciẽdõ. §. dictũ. s. ꝺ. edi. edic. z sic natura verborũ platonũ de necessitate nõ cõprehendit stipulationẽ z tñ p̃sumit̃ stipulatio. Sz sol. Di. ꝙ illa est solẽnitas intrinseca quã natura platonẽ verbonẽ cõprehẽdit vel ẽ apta cõprehẽdere vt in verbo ꝓmisisse z ideo p̃sumit̃. Cõtra hoc. instí. de emp. z vẽ. §. preciũ. So. ibi loquit̃ de solẽnitate materiali: hic de solẽnitate formali. z materialis forma ẽ ꝺmis. qz preciũ põt esse multipler. sz solẽnitas formalis p̃sumitur. qz est vniformis z tene mẽti ista verba. tãgitur per C. i. C. e. l. i. Sed op. C. de fi. instru. z iure hast̃e fis. l. i. li. t. So. glo. ibi intelligit̃ z p̃esumit̃ solẽnitas si de ea in instrõ fit mẽtio. z dz intelligi illa glo. ꝙ p̃esumit̃ qñ tpe ꝺfecti instrumẽti potuit illa solẽnitas interc̃sisse. vt instí. ꝺ fideiuss. §. fi. al's nõ ꝓbaret p auc. siq̃s in aliquo ꝺcumẽto. C. ꝺ edẽ. z in tali solẽnitate bene dicit̃ illa glo. exempluz dicit̃ in scriptura viso instrõ debiti habita fide ꝙ tale est iustũ p̃ciuz rei facta subhastatione &c. certe istud instrumẽtũ tuũ ꝓbat ꝙ cõstat de debito z ꝙ illud est iustũ p̃ciũ. qz hoc tpe ven ditionis potuit fieri. vñ talis solẽnitas p̃sumit̃. sz nõ ꝓbat subhastationẽ. qz ille nõ potuerũt fieri illo tpe cũ debuerit xx. dieb⁹ stare. vt. ꝺ. l. i. de iure hast. fis. z ita intelligebat Ja. bu. illã glo. Sed ꝺ hoc facit. C. de ꝺhẽ. z cõmit. sti. l. optimã. vbi inter easdẽ psonas ꝓbat etiã ea q̃ nõ potuerũt tũc ĩtervenire. So. illã. l. intelligo ꝙ verba enũciatiua ꝓbant inter easdẽ psonas si illa verba essent enũciatiua solẽnitatis cui

partes possunt renũciare alꝫs secus.exemplus fiscus minor vel ecclesia vẽdit ꝛ dr̃ in instr̃o,vẽditionis ecclesie p̃cedenti bus tractatib⁹ vel in instr̃o vẽditionis rei minoris fit mentio alicui⁹ solẽnitatis q̃ nõ potuit tũc interuenire certe non ꝓbat.qz nõ posset illi renũciare.vt.l.doli exceptio.§.diuersuz.j.de noua.ꝛ qõ no.C.de in inte.resti.l.de tutela.alꝫs essz apta via qua fraudarẽtur minores.ar.s̃. de trãsac.l.cũ hi.§. si cũ lis.facit q̃ cõfessio tutoris nõ nocet pupillo.vt.l.certũ §.sz an ipsos.s̃.de ꝓfes. Cp.ꝛ videt q̃ solẽnitas intrinseca nõ p̃sumat̃.vt.C.de vsu.l.i.Sol. ibi fuerũt x̃ba ꝓlata a testib⁹;hic ab ipsis õnẽtib⁹ vel a notario eoz mãdato scripta in libro rõnum ibi dicã. Cit igit̃ tibi liqueat an solẽnitas p̃sumat̃ distingue. aut q̃ris d̃ solẽnitate extrinseca aut ītrinseca. Si d̃ extrinseca:ꝛ tũc aut d̃ ea nõ fit mẽtio i instr̃o ꝛ nõ p̃sumit̃.vt.l.q̃cũq;.§.fi.de publi.aut de ea fit mentio ꝛ tũc aut possibile est eã solẽnitatẽ interuenisse tpe confecti instri ꝛ statur instr̃o.vt insti.d̃ fideiuss.§.fi.ita dz intelligi.l.i. cũ sua glo.C. de fi.instru.ꝛ iure ha.fis. Aut nõ fuit possibile interuenisse tũc cũ instr̃m cõficit: ꝛ tũc aut q̃ris inter easdẽ psonas ꝛ p̃sumit̃.vt.l.optimã.C.de ꝓtra.ꝛ cõmit.sti.si talis ẽ solẽnitas cui ptes possint renũciare alꝫs sec⁹ vt dixi. Aut inter alꝫs ꝛ tc̃ nõ p̃sumit̃ vt in auc.siq̃s in aliquo.C.de edẽ. Aut queris de solẽnitate intrinseca ꝛ tunc aut q̃ris de solẽnitate materiali ꝛ nõ p̃sumit̃.vt insti. de emp.ꝛ vẽ.§.preciu̇m. Aut de solẽnitate formali ꝛ p̃sumit̃ p instr̃o vt hic. ꝛ insti de fideiuss.§.fi.ij.rñso.si p testes:dic vt infra dicã.aut d̃ ea quã natura verboz ꝓlatoz nõ cõprehendit.sed est apta cõprehẽdere.ꝛ tũc aut in testib⁹ ꝛ nõ p̃sumit̃ nisi ꝓbet̃ vt.l. i.C.de vsuris.ꝛ ibi no.aut in instr̃o ꝛ p̃sumit̃.vt insti.de inutili.§.si ita scriptũ.ꝛ.l.iurisgẽ.§.qõ fere.s̃.de pac.ꝓiuncta l.sciẽdũ.§.dictũ.s̃.de edi.edic. Sz q̃ est rõ dr̃ie inter instrumentũ ꝛ testes.dicũt quidã.qz notarij sunt ꝓbi qõ non plz.qz hic nõ ponit̃ q̃ notari⁹ scripserit sed qõ pars. Prꝛterea si poneres testes ꝓbos esset eadez rõ q̃ in notario qõ q̃dã dicũt.vt refert Ci.in.d.l.i.C.de vsu. sed puto qõ rõ sit ista qz testis dz testificari de eo qõ sensu pcipit. vt.l. qui testamẽtũ.§.fi.s̃.de testa.ꝛ.C.de testib⁹.l.testiũ.ꝛ no.p. Jnno. ex̃ de testi.c.causam. Sz fideiubere ꝛ stipulari est nomẽ iurꝭ nec pcipit sensu sz magis intellectu. dz ergo õponere q̃ talis ꝓmisit tali interrogãti ꝛ hoc est factũ ex quo resultet ius s.stipulatio.idẽ in fideussore. sed ps põt scribere se fideiussisse vel mãdare notario q̃ scribat ꝛ stat̃ ꝓtra se. Juxta prẽdicta q̃ro repit̃ minorẽ.xxv.an. se obligasse an p̃sumat̃ iuraisse:ꝛ mulierẽ fideiussisse an p̃sumat̃ velleiano renũciasse. ꝛ dicit glo.hic q̃ nõ p̃sumit̃ illud scire p qõ aliq̃s videat̃ renũciare velleiano.qz est solẽnitas extrinseca.ꝛ vide glo.ꝛ tene mẽti. Ut istud facit ad illud qõ cõsuluit Bi.minor iurauit nõ venire õ rõnẽ minoris etatꝭ.an videat̃ renũciasse bñficio rest.in inte.ꝛ videt̃ q̃ nõ: cũ nõ p̃sumit̃ scire vt h.ꝛ idẽ rõsuluit Bi.qz si nõ p̃sumit̃ scire.g̃ nõ renũciat.vt.l.mat̃.de inof.test.ꝛ sic iuramẽtũ nõ porrigit̃ ad id qõ q̃s ignorat.vt l.fi.C.de nõ nu.pe.ꝛ.s̃.qui satisda.cogã.l.fi.ad muni.l.fi.in pin.ꝛ Ci.hoc tangit in.l.ij.C.de rescin.vẽ. Cõtrariũ cõsuluit q̃ sciat illud.sz sufficit iurare sup facto.vt.l.si duo.§.idẽ iul. s̃.de iureiur.ꝛ.l.duob⁹.§.siq̃s iurauerit.e. ti. ita hic sufficit doc.iuris canonici ꝓcurauerũt mecũ.tuti⁹ tñ ẽ q̃ ponat̃ in instr̃o q̃ minor fuit certificat⁹ de bñficio restõnis. Que glo.dicit q̃ sic.sz in hoc est dr̃ia an per testes vel p scripturã.ꝛ si vis ꝓbare õ tenorẽ instr̃i.ꝛ tũc admittit̃ p scripturaz ꝛ nõ aliter.C.de nõ nu.pe.l.generaliter. Aut õ solẽnitatẽ ꝛ tũc p testes bñ possuz.vt hic.ꝛ.d.§. qõ fere.in.l.iurisgẽtiuz. Ex hoc apparet q̃ hic.est p̃sumptio nõ fictio. qz tũc nõ admittit̃ ꝓbatio in ƺriũ.vt.l.nõ est x̃simile.s̃.qõ me.cã. Que ro extra glo.an p̃sumant̃ testes rogati si reperiret̃ in instr̃o p̃tib⁹ talib⁹ testib⁹ nec dic̃ rogatꝭ.ꝛ Bi.tenuit q̃ sic per gl. in auc.de tabel.§.nos aũt. col.iij.in gl. Ci. tz ƺriũ in.l.hac cõsultissima.in p̃in.C.de testa.ꝛ refert Bi. ꝓsuluisse q̃ nõ p̃sumit̃ solẽnitas illa q̃ sint rogati testes.ꝛ idem dic̃ Bi.s̃. de testa.l.heredes palã.§.in testamẽtis.lz Spe.aliter dicat in ti.de testa.§.i.ver.sz quid in p̃dictis.sed postea in sequẽti ver.idẽ dicit ꝛ bñ alle.ꝛ hoc verũ est.qz solẽnitas extrinseca est nisi in instr̃o ꝓtineat̃ tales rogati ꝛc.qz tũc stat̃ instr̃o C.de fi.instru.ꝛ iur.ha.fis.l.i.ꝛ qõ ibi no.nec ob.qõ no.in.§. nos x̃o.qz ibi in notario.itẽ hoc nisi testes se subscribãt. vt j.dicã. Quero g̃ q̃d si in instr̃o nõ repit̃ q̃ notari⁹ sit rogatus.gl.dicit q̃ p̃sumit̃ Jnno.ʒ.de fide instru.c.ij. Jdẽ spec.d̃ instru.edit.§.i.x̃.ꝛ no.nihil alle.facit.C. de iure deli. l.fi.§.finaliter dubi⁹.sz ibi nõ fuit adhibit⁹ ad publicãdũ sed ad scribẽdũ loco alteri⁹.vñ credo q̃ notari⁹ itelligit̃ rogat⁹ si dicat publicaui lz desijt rogat⁹.vt in auc.de tabel.§. nos aũt.cũ gl. Jn teste nõ p̃sumit̃.vt.l.quicũq;.in fi. Ut q̃re secus in notario.qz si notari⁹ dixit publicaui videt̃ rogat⁹ cũ nõ possit cõficere publicũ instr̃m nisi rogeꝫ:ꝛ sic ẽ solẽnitas intrinseca.ꝛ p hoc induco extra de prebẽ.c.si motu ꝓprio. li.vi.p hoc facit.C.de rap.virg.l.i.afi fi.vbi mulier lz volẽs p̃sumit̃ subducta ab alio ꝛ sic notari⁹ rogat⁹.ꝛ hoc si dixit publicaui.sz q̃d si dixit, rogat⁹ scꝑsi nec dixit publicaui.credo q̃ sufficiat.qz nihil est aliud publicare nisi rogat⁹ scribere sicut si ꝓtineret̃ in instr̃o me tibi interrogãti rñdisse satis exp̃imit̃ stipulatio.vt.s̃.e.l.i.ꝛ.s̃.ti.i.l.obligamur.§.verbis Sz q̃d si dixit ego talis notari⁹ scripsi nec dixit rogat⁹ nec publicaui.dic q̃ si hoc repitur in quaternis rogationũ vel instr̃oz tñ hz alia oĩa signa notarij videt̃ publicũ. alꝫs sec⁹ vt no.C.de fide instru.auc.ad hec. cũ glo.sua ꝛ in coz.vñ sumit̃. Quid si dixi talib⁹ testib⁹ adhibit⁹ ꝛ vocat⁹ ad hoc an sufficiat credo q̃ sic.istud eiz est rogare ꝛ ad hoc admittere seu interesse ita q̃ nõ sunt fortuiti vel trãseuntes.vt.C. d̃ testi.auc.rogati.s̃.de repu.l.nullũ.de testa.l.heredes.§.in testamẽtis.vbi est expressum hoc. Quid si dicit adhibitis nec dicit ad hoc an sufficiat.certe si ꝓbaret̃ q̃ nõ essent adhibiti ad hoc nõ sufficeret.vt.d.§.in testis. ꝛ ibi dixi.alꝫs p̃sumo ad hoc adhibitos.vt.j.vi bo. rapt.l.ij.§. hoies.ex eo eiz q̃ hoc faceret ad hoc vidẽtur adhibiti.facit.s̃. ad mace. l.iul.§.pinde. Quid si testis subscribit se pũte testõre vl̃ õnentib⁹.nec dicit se rogatũ vl̃ adhibitũ ad testificãdũ puto q̃ p̃sumat̃ rogat⁹.vt.l.qui patit̃.s̃.man.ꝛ qz apparet q̃ nõ sunt fortuiti vel trãseũtes ꝛ videt̃ rex.s̃.de testa.l. dominus.ibi enim solũ ad scribendũ fuit rogat⁹. Quid si dicitur notari⁹ vel testis rogat⁹ nec dr̃ a quo.satis credo q̃ intelligat̃ a partib⁹ vel a parte ad cui⁹ petitionez fit. vt.j.e.l. stipl̃o ista.§.siq̃s ita.cũ si. Quid si notari⁹ nõ dixit interfui ex eo q̃ publicauit p̃sumit̃ p̃tia. ar.ei⁹ qõ no.C.e.l.i. Quero quid in relatione nũcij an p̃sumant̃ oĩa solẽniter acta.rñdeo.aut nuncius refert ex cõmissione sibi facta a pte seu ptib⁹ ꝛ idẽ qõ in notario scribẽte ex mãdato pt̃.idẽ puto si ipsa ps aliq̃d cõfiteret̃ aut refert ex cõmissione iudicis.ꝛ tũc idẽ qõ.s̃.dixi in teste. Prꝛocedo vlteri⁹ repitur in act̃ tali die lis ꝓtestẽ nõ dr̃ pl⁹. Spec.tãgit.in spe.de li. cõtest.§.ij.x̃.quedã autẽ.ꝛ tz q̃ nõ ꝓbat̃ litis cõtestatio:nec aliq̃d aliud dicit.in cõtrariũ videt̃ p ea q̃ dicta sunt ꝓiuncta l.rẽ nõ nouã.§.pꝛoni.C.de iudi.ꝛ siq̃s vellet Spe.excusare posset. qz hec est stipl̃o vniformis. sz litis contest. põt fieri p negationẽ ꝛ cõfessionẽ ꝛ sic nõ p̃sumeret̃:credo q̃ ꝓcessus valeret q̃cq̃d dicat Spe. primo p vnã rõnẽ vbi verbũ ꝓmisisse põt se referre ad pactũ nudũ ꝛ stipulationẽ.l.itelligit p modũ magis solẽnẽ.vt insti.de inuti.sti.§.si ita scriptũ. ꝛ sic in lit.ꝓtest.put repit̃ cõfessatũ vel negatũ p̃sumit̃ lit.ꝓtest. sic interc̃sisse. Prꝛeterea q̃d refert siue p cõfessionẽ vel per negationẽ fuerit facta litis cõtest.cũ lis ꝓtestata ẽ.ar.l.gall⁹ §.si ei⁹.circa fi.§.s̃.de li.ꝛ posth.ꝛ.l.si dubitet.de acq̃.here. vbi videt̃ casus.teneo q̃ ꝓcessus valet.q̃d si in snia cõtinetur snialiter ꝓmulgata nec dr̃ lecta nec iudice sedente.satis credo q̃ p̃sumat̃ lecta iudice sedẽte.qz natura hui⁹ verbi sentẽtialiter nõ põt alit̃ verificari.vt.l.fi.C. de sen.ex̃ peri. reci.ꝛ sic est solẽnitas intrinseca.

Jrem meam. Mo.q̄ ad hoc vt sciam⁹ an va leat ℈ct⁹ inspicim⁹ tps ꝺditionis existētis. ad hoc vadūt oīa ℈ria. ¶Op.j.e.l. si filⁱ⁹.rñdeo ibi quo ad acquisitionē:hic quo ad valorez stipulationis. ¶Scdo op.ad hoc de.l.vsufr.j.de sti.ser.So. ibi erat defect⁹ ex pte stipulātis ꝑ ex pte rei. ¶Cōtra hoc op.de.l.inter stipulātem.§.sacrā.j.e.So.ibi erat defect⁹ circa rē tm̄.hic mixta cōsideratione stipulatoris ⁊ rei. Reassume ḡ vt intelligas gl.istā si queris qō tps inspiciaī.aut q̄ris quo ad acquisitionē ⁊ inspicim⁹ tps obligationis ℈cte. vt l.si filⁱ⁹.j.e.dic vt ibi.aut q̄ris quo ad valorē robur ⁊ substātiā stipulationis.⁊ tūc si ex pte stipulatoris est defect⁹ inspicim⁹ tps cōtract⁹.vt.l.vsufr.j.de stipu.ser.aut ex pte rei: qz nō est in cōmertio cōi ⁊ inspicim⁹ tps ℈ct⁹.vt.j.e.l. inter stipulantē. in.§.sacrā. aut est defect⁹ mixta rōne stipulatoris ⁊ rei.⁊ tūc subdistingue.aut stipulor sine ꝺditiōe ⁊ nō pōt fieri.vt.j.de so.q̄ decē.§.stichū.⁊.j.e.l. nemo rē suā. aut sub cōditione ⁊ possum vt hic.quere ⁊ solue vt in glo.

Jstichus certo die dari promissus. Circa.l.istā q̄ro ꝓmisi tibi hominē stichū ⁊ bouez ad pascha ante tps mortu⁹ est.an teneor ad coriuz ⁊ ad carnes bouis.dic aut bos erat me⁹ ⁊ debeī mihi coriuz ⁊ carnes.vt.l.solū.§.meū.s̄.de rei vē.aut erat mihi debit⁹ ⁊ tūc aut ex cā onerosa ⁊ idē qz mihi debeī.vt.l.si fu⁹.§. boue.s̄. de cōdi.fur.⁊ qō dicā.j.pri.q. Aut ex cā lucratiua ⁊ tūc ꝑ eo dareī mihi rei vēdi.⁊ idē.aut alia actio psonalis.⁊ tūc secus.vt.l.mortuo.in prin.s̄.de le.ij. ¶Quero q̄d si homo vel bos est interfect⁹ ab alio.an teneaī debitor creditori cedere actionē.l.aquil.ista.q.est difficilis ⁊ fuit de hoc opi.inter. Ja.de ra.⁊ Jo.de.qō refert Ci.de verbo ad verbū.C.e.l. nō mouitur.tm̄ ex hoc nō est declarata qō nec materia . ⁊ iō dic q̄ꝫ speciē debitā interfecit debitor.q̄ꝫ fideiussor.et istis duob⁹ casib⁹ dic.vt.j.e.l.mora.⁊.l.si fuū.in prin.q̄ꝫ interfecit eū creditor ⁊ post morā ⁊ non teneī.l.aquil.vt.s̄. ad.l.aquil.l.legis.in fi.aut ante morā:⁊ tūc si erat debitū cōditionale vel in diē ĩcertā creditor teneī.l.aquil. ⁊ debitor liberaī.vt.d.l.legis.in prin.aut erat debitū pure ⁊ tūc idem credo ꝙ teneaī creditor si forte facta repetitione anni vel xxx.diez nō erat debitū:alⁱs nō video q̄d debitoris interfit ⁊ ita intelligebat Ja.bu.in.l.arbitrio.s̄.de dolo. aut interfecit eū terti⁹ ⁊ tūc aut eū interfecit in dānū seu odiū creditoris ⁊ tūc debitor liberaī qz culpa creditoris videī ꝓsse. vt.l.si merces.§.culpe.s̄.loca.⁊ cōduc.⁊.l.pe.in prin.so.ma. ⁊ iō debitor actionē.l.aq̄l.nō ꝯ fic si ipe creditor interfecisſ ſ ꝯ debitor actionē de dolo.vt.l.arbitrio.§.fi.s̄. de dolo. aut eū interfecit in iniuriā debitoris.⁊ tūc debitor non liberatur q̄si culpa sua pierit. vt.d.§.culpe. aut interfecit eū nō in alicui⁹ iniuriā ⁊ tūc ꝯ debitor actionē.l.aquil.⁊ liberaī vt hic. ꝯ an illā actionē teneaī cedere tūc est qō ⁊ gl. sunt ℈rie.⁊ ideo dic.aut res est debita ex cā lucratiua ⁊ debitor nō teneī cedere specie occisa.sec⁹ si essꝫ vulnerata.vt.s̄.ad l.aquil.l.huic scripture.⁊ no.in.l.pinde.e.ti. Si vero ex cā onerosa ⁊ teneī mihi cedere ⁊ dare quicq̄d apō eū ex re illa est.vt.l.in summa.§.fiq̄s seruū.de cōdi.inde.⁊ ita ꝓcedit gl. q̄ est in.d.l.arbitrio.§.fi.

Vltrū interest Si res nō est in commertio stipulatoris nō valet stipl̄o. sec⁹ si nō est in cōmercio promissoris.h.d. ⁊ glo. ponit vnū bonū casuz nō tm̄ bñ cōgruit littere. ¶Op.de.l.filiusfa.§.fiq̄s alicui.s̄.de le.i.⁊.l.fideicō.s̄.si seruo.§.ō le.iij. vbi dicit.ꝙ legari pōt res ei qui ipsius cōmerciū nō ꝯ.due sūt opi.vna est Jr.q̄ dicit aliud in legatis aliud in stipl̄onib⁹. Alij dicūt ꝙ sicut distinguiī in legato ita in stipulatione.⁊ vide istā gl.q̄ incipit aliud ē in legato ꝛc.q̄ est verior. Bal. et Jo.tenēt ꝙ secūda sit vera ꝙ ita distinguaī hic vt i legaſ Ja.de are.intellexit.put Jr.ꝑ ar.l.in testis.j.de re.iur. cum sua gl.ꝙ in eis sit interpretatio larga cū habeāt istar bone fidei.vt.l.in minor.C.in q̄.cau.in inte.resti.nō est necesſ.certe mihi pl⁹ plz opi. Ja.q̄.alia cū hec.l. nō repiaī distincta. ¶Quero quid in legato.⁊ gl.distinguit ⁊ distingue tu vt glo.an ista glo.sit vera tenēdo opi. Ja.nō esset oportunū q̄ rere.⁊ primū mēbr̄ distinctiōis nō videī vex ꝑ.l. cetera.§. si duob⁹.s̄.de.l.i.⁊.l.si quis inquilinos.e.ti. ſz Bal. dicit ibi erat res extimabilis.hic gl.loquiī in re in ex timabili.ſz certe sicut ille res sunt extimabiles deducta illa q̄litate.qz inīū cta edib⁹ ⁊ ascripta glebe ita res sacra deducta illa q̄litate pōt extiari.vt.l.sancim⁹.C.de sa.san.ec. vñ dicit Je.ꝙ hec res nō erat in cōmercio ꝓpī ipsaz rē.ibi ꝓpter rē ibi ꝓpter rei qualitatē. Certe idē in re sacra.qz ꝓpter ei⁹ q̄litatē nō ē in cōmercio.dic ḡ tu.ꝙ hoc mēbr̄z loquiī q̄ in nulli⁹ erat cōmercio.in cōtrario poterat esse in cōmercio ei⁹ qui emebat domū vel fundū. ¶Itē vltimū mēbr̄ū ꝓut dicit deo ⁊ mācipio xp̄iano ⁊ de heretico nō videī bonuz.qz ista lex nō hūit respectū ad iudeū vel hereticū vel de xp̄iano cū istī ꝺdētes iura ffor erāt pagani cū.ll.fuerūt facte ꝑ.ccc.annos anteq̄ xps veniret vel plus.vt.l.mortuo.§. labeo. igiī in istis exēplis nō pōt intelligi. Qualiter ḡ pōt poni exemplū hic.dic ꝙ fuit ei interdictū a iudice ne emat.vt.l.mozis §.pe.j.de pe. vel aliter fuit vetit⁹ ne emat ī tali comitatu qō fieri pōt.vt.l.in quoz.s̄.de pig.cū gl.⁊ isto modo pōt poni exemplū hic.vñ si statutū est hic ꝙ forēsis nō possꝫ acq̄rere possessionē imobilē ꝓmitti sibi nō poterit ſz ipe poterit alij ꝓmittere vt hic. ſz q̄d erit si emat.rñdeo ex neutra pte valet ℈ct⁹.vt.l.sue rei.s̄.de ℈hen.emp.nisi.l.vltra ꝓcedat.vt l.nō ſz.de ℈hē.emp.⁊ h̄.l.cū gl.loq̄ī q̄ ex cā lucratiua. Item possit legari vel instituī.dic vt.l.si ita q̄s.§.ea lege.j.e. Breviter ḡ q̄ tū est in materia legatoz habetis gl. hic ⁊ i.l. apō iul.§.fi.cū.l.se.s̄.de.le.i. Reassume vt addas ad glo. aut nō est cōmertū rei ꝓpter ipsius rei naturā.vt qz sacra vel religiosa ⁊ tūc extimatio nō debeī.vt.l.inter stipulātē.§.sacrā. j.e.aut nō est cōmerciū ꝓpter quādā qualitatē vt qz est conducta edib⁹ tūc extimatio debeī.vt.l.cetera.§.fi duob⁹.s̄.de le.i.⁊.l.si quis inquilinos.in prin.e.ti. Si vero rei est cōmerciū ī cōi.⁊ tūc aut cū magna difficultate.⁊ tūc hētur ꝑ ipossibili.vt.l.apō iul.§.fi.s̄.de le.i. aut ē cōmerciū ī cōi sine difficultate.tūc distingue vt in glo.aut est defect⁹ ex pte ꝓmissoris aut stipulatoris.⁊ primo casu indistincte debeī extiari tio.vt ibi in tex.⁊ glo. scdo casu ex quo cū q̄ vitio ipsi stipulatori nō debeī.vt in hoc tex.q̄ indistincte loquitur nec ꝑ.l. aliā.distinguiī fm Ja.da are.⁊ sic erit aliud in cōtractibus aliud in vltimis voluntatib⁹.vt.s̄.patet ⁊ q̄re de aliquib⁹ q̄ j.dicā in.l.cōtinu⁹.§.cum quis.

Jstipuler vt hic fiat. Stipulatio q̄ cōtinet impossibile de iure vel natura nō valz.h.d. ¶Op.ꝙ ista sit supflua per l.impossibilis.s̄.e. So.nō ē.qz hic adijciī impossibilitas ꝑ modū ꝺditiōis. ¶Quero q̄d i alia dū dispositionis ibi ꝑ modū ꝺditiōis. ¶Quero q̄d i alia muliere aliq̄s stipulaī aliquā in vxorē an valeat. ⁊ videī ꝙ sic.ar.a ℈rio sensu vt hic.ꝺtrariū ꝯ gl.J.e.l.ticia. ⁊.l.iij.s̄. de spon.⁊ soluā in.l.ticia istas ℈rietates.

Si in locādo. Cōtractus qui celebr̄atur cōsensu valet etiā nō adhibita solēnitate ℈horuz h.d. ¶Op.de.l.i.§.fiq̄s ita.s̄.e. Sol. ibi agebaī ꝙ fieret stipulatio hic nō fm Ja.de are. idē si ageret ꝙ fieret vt.l.si ita stipulat⁹.§.grisogon⁹.j.e.nisi expresse esset dictuz ꝙ aliter nō valeret.dixi in.d.§.fiq̄s ita.

Jquis cū aliter. Ista ē bona.l. Cōtra stipulationē ī qua fuit dolus adhibit⁹ vel q̄ in se dolū hz doli exceptio obiciī.h.d. ¶Quero exēpla prime partis.⁊ q̄dā ponebāt ꝙ volebaz tibi ꝓmittere tu induxisti me vt tibi alⁱs obligarer.ſz reprehendiī ꝑ glo.ꝑ verbū aliter positū in tex.⁊ sic ꝑsupponiī ꝙ obligari volebā.sed in modo seu qualitate fui decep⁹. vñ pone ꝙ cōueni ꝓmittere fundū sine vsufructu, vel ꝺueni ꝑ mittere fundū ostituta seruitute ⁊ postea ꝓmisi simpliciter dolo aduersarij q̄ placet. ¶Quero exēpla secūde partis ⁊ quidā ponūt in cōtractu stricti iuris, volebaz tibi donare

rē valentē.c. ꝓmiſi ꝙ errorē rē valētem.cc. vel pone in ſtipulatiõe iterpoſita ſup ꝺctu bonefidei qui habet in ſe dolum qz ꝗs ē decept⁹ vltra dimidiā iuſti ꝑcij. vt.l.ij. de reſcin. vē. ita dicit gl. hic qõ no. vt. j. dicā. vel pone ī dolo icidēti vt gl. dicit. ¶ Quero circa primā partē qualiter ꝓbet dolus ad uerſarij. reſpõdeo. vt. C. de reſcin. ven. l. dolus. z de dolo. l. dolū. ¶ Quero circa primū exēplū ſcdē ptis ille qui ꝓmiſit hz exceptionē doli. ſed qd ſi iā tradidit an poſſit ꝺdicere. Azo in ſūma. C. de reſcin. vē. dicit ꝙ nō põt agi ſed ſolū ex cipi. ego credo ꝙ i ꝺtractu ſtricti iuris ſubueniat actiõe de dolo: z ꝓbo p. l. ſi id qõ aurū. ſ. e. ti. qz ibi ſubueniē ſtipulatori ſi decipiē: qre ergo non idē in ꝓmiſſore z multo magis gãter. ſ. nõ ſolū. ſ. de dolo. vel poterit cõdicere poſſeſſionē. vt. l. q̃ exceꝑ. ſ. ſi pars. ſ. de ꝺdi. ide. z de le. i. l. ſi dom⁹. z. ſ. fi. z. l. ſe. z hec tutior tenēdo opi. Azo. ¶ Quero circa ſcdz exēplū pone tu vēdidiſti fundū in ꝺctu ēptionis z vēditōis iteruenit ſtipulatio vt cõiter fit ī inſtrīs: vtrū ceſſet remediū l. ij. C. de reſcī. vē. z hēat locū remediū hui⁹. l. z gl. videt dicere ꝙ hēat locū remediū hui⁹. l. ponēdo h exēplū ſcdm. et credo ꝙ gl. bñ dicat. ſz etiã credo ꝙ remediū hui⁹. l. hēat locū cū. ſ. iudicis officio vel actõe ex ēpto. p. l. ij. C. ꝺ reſcin. vē. qz qñ in eodē cõtractu fit ēptio z ꝙ ſtipulatione fit ꝓmiſſio: illa ſtipulatio q̃ ē coequalis ad ēptõez z vēditionē nõ nouat niſi exꝑſſe fit dictū: vt. l. duo ſocietatē. ſ. ꝙ ſocio. z. l. ſi. C. de tatib⁹ z priuilegijs q̃ hēbat primo ex natura cõtractus vel rei in obligationē deducte: niſi aio abijciēdi priuilegiuz ſint facte. vt. l. aliã. j. de noua. h voluit dicere tex. ī. l. v. ſ. ouētio nales. ſ. e. z. l. ſi ſtipulat⁹. ſ. ꝺ vſu. z. l. ſi legati ſui noīe. ꝺ le. i. z ded ã. ifec. l. dã ni. la. ij. in pī. ¶ Quero q̃d ſit in ꝺctu trãſactõis q̃s ē decept⁹ vltra dimidiã iuſti ꝑcij. Azo. dicit ꝙ remedia hui⁹. l. z. l. ij. de reſcī. vē. nõ hñt locū: vt. l. luti⁹. ī fi. ad actionis ſicut ī aliꝭ ꝺtractibus. ſz eſt ꝺria in mõ eſtimãdi qz in trãſactõe eſtimat dubi⁹ euēt⁹ litis ad hoc vtvideatur an quis ſit decept⁹ vltra dimidiã iuſti ꝑcij. nã illi⁹ dubij euẽ tus venit ī extimatiõe nõ aũt: extimabit q̃tũ erat in ꝟitate vñ reſpectu ꝟitat poterit eẽ ꝺcept⁹ vltra dimidiã iuſti ꝑcij. Et idẽ ꝺco qñ ſnīa arbitratoris petit reduci ad arbitriũ boni viri. nã cũ arbitramẽtũ ſit trãſactio q̃dã. vt no. ī auc. vt diſ. iudi. ſ. i. z dicã. j. e. l. ſi q̃s arbitratu. ille q̃ dicit arbitramẽ tũ iniquũ ꝺz ꝓbare z ꝺcludere ꝙ ille iniq̃ arbitrat⁹ ẽ. z ille q̃ defendit ꝺz ꝓbare z ꝺcludere ꝙ eo reſpectu eq̃ arbitrat⁹ ẽ. lz cõit aduocati h⁹ ignorãt. ¶ Quero ꝺ in inſtro vēditōis vēdidit rē p tãto z illud qõ plus valet dedit z donauit an p hoc ceſſabũt remedia hartũ legum ꝺices tu ꝙ ſic. vt. l. ſi q̃s donatōis. ſ. ꝺ ꝺhẽ. ep. z hoc videt tenere gl. in. d. l. ij. de reſcī. vē. z Azo in ſũ. illi⁹ ti. In ꝺrium facit. l. ab anaſtaſio. C. mã. ſz tu ꝺices ibi in ceſſione ẽ ſpãle. ergo in ꝺrium ẽ ius cõe. ꝺico ſic ſi vēditor ſciebat valorẽ rei. tũc ꝙ talia ꝟba ceſſãt remedia hartũ legũ: ſed ſi hoc ignorabat tũc ꝙ talia ꝟba nõ hẽbat aĩm donãdi niſi modicũ. vt. l. ſi libert⁹. ſ. de op. lib. z. l. hec adiectio. de ꝟbo. ſig. z ar. l. ſi ꝺ meis. ſ. recepiſſe. z qõ ibi no. ſ. de arbi. z iõ ſi quantitas eſt magna appet ꝙ in hoc ꝺtractu donatōis eſt leſus. z ſic habebit remediũ hui⁹. l. z. l. ij. C. ꝺ reſcī. vē. ſm eos q̃ dicũt hoc ꝺie ꝺctũ donatōis eẽ bonefidei. dicat ergo in iſtro z illud qõ plus valet ſiue ſit q̃tas modica ſiue īmodica dedit et donauit tc. vel renũciet bñficio dicte. l. ij. z ſimiliũ qõ tãtũ dẽ ꝑtat. Sz an remedio hui⁹. l. poſſit renũciari. ſ. exceptione doli. niſi dolus ineſt re ipa videt ꝙ nõ: qz h ẽ dolus ſuꝑ dic ꝺ. qz ex eo ꝙ huic bñficio renũciat de pñti ceſſabit dol⁹ ꝑte petitōis. nõ tñ puto ꝙ ſufficiat ſimplicit renũciare exceptioni doli niſi exꝑimat de hac. l. vel qõ tãtũ dẽ ꝑtet. nã iſtud renũciare ẽ donare. vt. j. de noua. l. ſi q̃s delegauerit. z ſic ad modica refertur niſi exꝑimatur vt dixi.

Si certos nũmos. Nota. ꝙ qñ q̃tas vt ſpẽs debet perit periculo ſtipulatoris. Opp. ꝙ nõ liberat. vt. l. icẽdiũ. C. ſi cer. pe. z l. in rõe. ſ. incerte. ſ. ad. l. fal. Solu. ibi in genere h in ſpẽ de bet q̃tas. facit. ſ. loca. l. ī naue. de le. i. l. titie textores in fi. q̃tũ ad. l. in naue. dic ꝙ qñ debet ꝓprie q̃tas in genere z nõ pit. ar. l. icẽdiuz. z. l. in rõe. ſ. icerte. qñq; debet in genere nõ ꝓprie ſz reſpectu certe ſpeciei. z tũc perit periculo ſtipulatoris: vt. l. ī naue. ſ. loca. z. d. l. titie textores in fi. de le. i. aut debetur certa ſpecies z idem: quia periculo ſtipulatoris perit. vt hic. z. l. ſi certos. de lega. i.

Stipulatio iſta habere licere. Iſta. l. eſt multũ difficilis z hz glo. multũ difficiles z diuidit in tres partes vſq; ad. ſ. hi qui. primo loquit ex cui⁹ facto cõmittatur hec ſtipło. ſcdo loquit ex quo facto. tertio cui z cõtra quem cõmittat. ſcda ibi ſiq̃s forte. tertia ibi ſicut autẽ. z durat vſq; ad. ſ. hi qui. Prima ſubdiuidit in alias particulas. ī prima loquit in ſtipłone ſimpliciter interpoſita. ſcda loquit qñ de ſe tñi promiſit. tertia qñ de extraneo ꝓmiſit. q̃rta qñ ſimpliciter ꝓmiſit z ſic ꝺz iũgi cũ prima. ſcda ibi ſed ſi ſe. tertia ibi ſz z ſiq̃s ꝓmittat. quarta ibi ſed quaten⁹. z iſta iũgat cũ prima ponẽdo caſuz. Et breuiter hoc intẽdit. Stipło habere licere ſimpliciter interpoſita oẽs cõtinet inſpecto rigore verboz. ſed ex iuris interptatione ex facto ꝓmiſſoris z ſucceſſoris ipius tñi cõmittit. idẽ ſi de ſe tñi ꝓmiſit ſed nõ ꝙ facto extranei ẽt ſi expreſſe ſit dictũ: niſi pena ſi apposita. h. d. Ibi ſtipło iſta ſimpliciter interpoſita: ibi hoc ꝺtinet. ſubaudi inſpecta ſimplici ſignificatione verboz. Ibi ſz ſi ſe. alias deeſt ſi. z tũc determinat ꝑcedẽtia. al's eſt ſi: z tũc põit nouũ caſuz qñ de ſe ſpecialiter ꝓmiſit z ſm hanc diuiſionẽ lege z notabilia collige ꝙ ter. ¶ Opp. ꝺr h in prin. qñ. ꝓmittit ſimplicit tenet de facto oĩuz. ſz ꝺ. l. pri. ff. ſz q̃ten⁹. rñdeo prin cipiũ loquit ſm ſimplicẽ ſignificationẽ ꝟboz. ver. ſed quaten⁹. loquit ſm interpretationẽ. ¶ Opp. ad ſcdam pticulaz j. e. l. quotiẽs q̃s. in prin. vbi q̃s põt ꝓmittere factũ alienũ. rñdeo ꝓmittere factuz ſe z curaturũ q ꝙ aliꝰ nõ fiet quo min⁹ hẽ liceat fieri põt vt in ꝺrio. ſed ꝓmittere factũ alienũ ſimpliciter nõ põt fieri. z vide gl. q̃ incipit ꝑſumit prima facie tc. Iſta ſo. nõ videt ꝟa. qz vbi ſimpliciter ꝓmiſit q̃s videtur ꝓmittere ſe factuz tc. vt. l. quotiẽs q̃s. j. e. z glo. inſti. de inuti. ſtipu. ſ. ſiq̃s aliũ. videtur hoc tenere z Ali. idẽ in. l. i. in. vij. q. C. de pcu. hoc tz. ſz illud ẽ ꝺ iſtã. l. hic z. j. e. l. ſ. ſiq̃s. dolũ. vbi ſimpliciter ꝓmittẽdo ad factũ alteri⁹ nõ refert ni ſi expreſſe dicat. teneo g̃ glo. iſtã ꝙ in ſimplici nõ intelligat me factuz tc. ſz ꝺria ſunt vera in ptoris ſtipulationib⁹. vt l. quotiẽs q̃s. j. e. glo. g̃ in. ſ. ſi q̃s aliũ. nõ bñ. intellexit iſtã. l. ¶ Opp. j. e. l. inter ſtipulãtem. in prin. vbi ponũtur plures ſo. hic dicit ꝙ tenet de his quos põt phiberi. vt. l. fluminũ. ſ. q̃q̃. ſ. de dã. infec. z. l. qui fundũ. ſ. loca. vel alit ibi loquit qñ preceſſerit ꝺctus ex cui⁹ natura quis tenebat extraneo euincẽte. ¶ Opp. z eſt gl. ſup ꝟbo ꝓmittere. de. l. emptorẽ. ſ. ſi q̃s aũt. ſ. de ac. emp. Azo. ibi tenebat ex natura ꝺtract⁹ ꝑcedẽtis: hic nullus preceſſit vel ſi preceſſit fuit ꝺct⁹ donationis de quo nõ tenebat de euic. ¶ Sed ꝺ hoc op. j. pri. ſ. ſi quis forte. vbi ꝺr diſtractũ tc. z ſic ꝑceſſit ꝺctus. rñdeo debes intelligere diſtractũ nõ ab eo qui ꝓmiſit ſz ab illo vt ꝙ ꝺctũ donationis. vt fuit dictũ ꝙ de euictione nõ teneret z ita tz gl. in. l. ꝺria. Reaſſume g̃ iſtã materiã cũ querit quõ id eſt ex cui⁹ facto ſtipło habere licere cõmittat. dic aut q̃s ꝓmiſit de ſe tñi z cõmittit ex facto ſuo z ſuoz ſucceſſoz. vt hac. l. ꝟ. ſz ſi ſe. de facto vero extranei nõ tenet niſi quaten⁹ natura precedẽtis ꝺtract⁹ inducit. vt. l. ẽptorẽ. ſ. ſiq̃s autẽ. ſ. de ac. emp. Aut q̃s de extraneo ꝓmiſit z tunc aut ꝓmiſit ſe facturũ z curaturz ꝙ ali⁹ tc. z tũc cõmittit. ar. l. quotiens quis. j. e. Aut nõ ꝓmiſit ſe factuz curaturz tc. z tũc aut ꝑcedit ꝺctus de cui⁹ natura tenet de euictione z de facto ſucceſſoz z extranei tenẽt. ar. l. emptorẽ. ſ. ſi quis autẽ. ſ. de ac. emp. Aut nõ preceſſit z tũc nõ tenet. vt ver. ſz ſiq̃s. Sed ſi

penalis stipl'o interponit tūc pene metu de facto alteri⁹ te/
neā vt hac.l.ver.at siqs velit ⁊c. Si vo stipl'o fuit interpo/
sita simpliciter.tūc aut p̄cedit natura ōct⁹ ex qua tenet de
euictione.⁊ tūc de facto extranei tenet.vt.l.inter stipulantē
i prin.j.e. Aut tal' ōct⁹ nō p̄cessit ⁊ nō tenet nisi ō facto suo
⁊ suox̄ successox̄:⁊ eox̄ quos potuit phibere vt i prin.⁊.vo.
sz quaten⁹. Glenio ad glo.q̄ est sup vbo quāti.⁊ q̄ro q̄ ē rō
q̄ pēalis stipulatio cōmittit. Rñ.qz nō inspicit an interit
in pena.vt.j.e.l.§.alteri. Sz op.de.l.i.circa fi. C.de sen.que
p eo qō interest.vbi nō pōt excedet duplū. g̃ semp dz vide
ri vtx̄ interest. Do. dicūt quidā fateox̄ q̄ inspicit. sed ad cō
trariū nō respōdēt.⁊ vide glo.q̄ incipit in penali eiz ⁊c.vsq;
ibi penalis enim.sz ista nō est vba:qz ibi loquit de stipulatio/
ne penali q̄ apponit sup ōctu q̄ cōtinet certū.sz hic cōtinet
incertū.⁊ iō nō inspicim⁹ an interit. ¶ Sz op. de.l.nuda.
C.de ō.⁊ cōmit.sti.⁊.l.ex pupillari.§.de vul.⁊ pup.gl.dicit
fateox̄ q̄ accessoriū nō firmat p̄incipale:sz metu pene pare
tur.sic in sntia arbitri vt dicit glo. quā vide ibi si nō a iudice
dat hēas nō. vt habet cōiter.sz in libro Jo. ō bel.pti.erat
sine nō.⁊ sic innuit q̄ ex sntia arbitri hoc est iudicis delegati
nō det actio qō falsuz essz.vt.l.a diuo pio.de re iudi. Op.
ad p̄dicta sp tacite ex pmissis facti videt pmitti interesse si
nō fiat.vt.j.e.l.stipulationes nō diuidūtur.g̃ sp valebit p/
missio facti alieni. Ad qō rndet Do.illud qō dicit stipl'o fa
cti hz tacitā stipl'onē de interesse. vex̄ est si est stipl'o valida
sec⁹ si inualida ⁊ inutil'.vt.l.si spōsus.§.fi.ō dona. inter vi.
⁊ vxo.hic ē quedā glo.magna quā h recitare omitto recita
bo.j.prī.§.qz ibi ppie cadit. ¶ Quero aliqs vēdens p/
misit emptorē ō oēm psonā defendere de iure ⁊ ō facto.ille
emptox̄ p a liquē vi expellit.an venditox̄ tenat defendere.
videt q̄ nō. C.de ac.em.l.fi.§.de acq̄.pos.l.pmiscerī fm vnā
lec. Preterea pmissox̄ nō tenet nisi de facto suo ⁊ eorū quos
pōt phibere.vt.l.flumnūi.§.q̄q̄.ō dā.ifec.⁊ lo.l.si fundus
⁊.l.⁊ h distinctio.sz Do. dic hec vba nisi sit pmissa pēa.tūc me
tu tenet defendere vt h ⁊.j.e.l.§.siqs dolū. Ja.ō are.tetigit
hoc in.l.dāni ifec.q̄ dā.§.ō dā.ifec. Dico modo latī⁹.nā illa
vba de facto pñt intelligi plibus modis. primo si moueat
lis in iudicio de iure vel de facto ⁊ euincat de iure vel non
vt.l.pr̄.in prin.§.de do.p̄le.scdo modo pōt intelligi de fctō
s.vt i iudicio faciat ea q̄ facti sunt. vt assistere apd tribunal
pducere testes soluere expensas ⁊ si.ar.ad hoc. C.de in lit̄.
dā.tu.l.ij.⁊ de euic.l.si parētes. tertio modo pōt intelligi ō
iure ⁊ de facto hoc est armata manu resistere ⁊ recupare. sz
iste terti⁹ modus nō debet ex natura ōctus.vt.d.l. fi. C. de
de ac.emp.⁊.l.pmiscerī.§.de acqui.pos.g̃ intelliget fm na
turā ōctus vt ad hūc tertiū casum nō porrigat.vt.l.si stipu
lat⁹.§.de vsur.et.d.l.dāni infecti q̄dā.de dā. infec.⁊ qz ver
ba ābigua in dubio interpretant ō stipulatorē.vt.§.ō pac.
veterib⁹.⁊ hoc tz Ja.de are.⁊ Ol.⁊ idē tz hic Ric.malū.
⁊ addit rōnem.qz cū natura ōct⁹ ēptionis ⁊ venditionis sit
talis nature q̄ in eo nō veniat casus fortuit⁹ p talē pmissio
nē generalē no tenebit cū alij casus fortuiti nō sunt noīati.
vt.l.sed ⁊ siqs.§.q̄situ.§.siqs cau.⁊ loca.l.op⁹.q̄ aduersio/
ne operat g̃ talis pmissio vt teneat ad duo.primo qz nō te
net vēditox̄ si emptox̄ expellat de facto fm p̄dictos.sz mihi
videt in hoc primo casu distinguēdum.aut emptox̄ expellit
ab aliquo suo inimico.⁊ sic ppter odiū ipsi⁹ emptoris ⁊ vē
ditox̄ nullo modo tenet. qz emptoris culpa hoc accidere.l.
interpretat.vt.l.si merces.§.culpe.§.loca. ⁊.l.pe. in prin.§.
so.ma.aut fit ab inimicis vēditoris ⁊ tūc ppter sui odiū te
net:etiā si nō esset dictū de iure ⁊ de facto.qz ipsi⁹ vendito/
ris culpa hoc accidit.vt.d.l.de q̄ tenet ex natura ōct⁹. aut
neutri⁹ culpa hoc accidit.sed quidā hoc facit ad suū lucrum
non ppter odiū possessoris:⁊ tūc sto cum'predictis.in alijs
duob⁹ casibus nō cum eis.

Hec stipl'o otinet ñ fieri quo mi/
Si quis forte non. nus hr̃e liceat occasionē dñij vel
alteri⁹ iuris habitī vel hñdi.h.d.cuz.§.se.⁊ hic dī ex quo fcō
stipl'o cōmittat. Jtē qñ hec stipl'o cōmittat. ¶ Op.⁊ inci/
pio a glo.mag.p̄cedētis.§.q̄ dz hic recitari. ¶ Opp.si ista
stipulatio cōmittat solū ppter ctrouersiaz de iure.g̃ nunq̄
cōmittit.qz si tu pmisisti de euictione.tūc possuz exceptiōe
te repellere.qz quē de euictione ⁊c.vt.§.de euic.l.vēdicātez
Istud dzūm.l.soluit in glo.in prin.⁊ in fi. Ut pria so.est q̄ de
iure agit lz exceptione repellat. vel dic q̄ lz cōtineat ius sti
pulatio tm cōmittit si de facto mouet.⁊ ista tāgit in fi.glo.⁊
hāc tz Jo.de.dicit ipe diabolicū esset dicere q̄ si agēdo de fa
cto nō cōmitteret.q̄d eiz si rē alienā vēdo nō obligabor.nō
ob.lra h in.§.quesitū.q̄ dicit q̄ cōmittit si res efficit.pmisso
ris nō al's.qz illud iō dicit qz nō est verisimile q̄ ille ageret
si nō haberet dñiuz fateox̄ tm q̄ cōmittit agēdo de facto fm
Di. Ja.de are.⁊ oēs cōiter tenent ōtrium ⁊ est casus.j. in.§.
hi qui.vbi dr q̄ hec stipl'o otinet ius ex vtraq; pte.nec ob.
si dicis quid si vēdo rē alienā qz fateox̄ q̄ hec stipl'o non cō
mittet.sz hēbit locū actio ex empto. ¶ Scdo op. q̄ cōmit
tat si agit sicut in trāsactione.vt.C.de trāsac.l.vbi pactum.
Rñ.glo.dicit q̄ ar.a trāsactione ad istā stipl'onem nō ē bo
nū cū trāsactio pōt fieri sup re aliena.vt.l.vlti.C. de vsuca.
p empt.⁊.l.si p fundo.C.de trāsac. hic vo nō sup re aliena
vt hic. Jtē fit trāsactio p lite pñti vel futura. hic vo etiaz si
nō sup lite interponit. Jtē trāsactio nullo dato vel retento
nō valz.C.de de trāsac.l.trāsac.hic secus.⁊ hoc ē qō dicē gl.
ex liberalitate mera iponi. Jtē trāsactio interponit sup lite
pēdēte.vt.l.cū aqliana.§.de trāsac.⁊.l.si ō certa.C. ō trāsac.
vbi nō venit ius futurū.sz in ista sic pñs ⁊ futurū. Jtē ē quin/
ta dria.in trāsactione eiz cōmittit penalis stipl'o si de facto
venit.vt.l.vbi.⁊.l.siqs maior.C.de trāsac.sed ista nō nisi de
iure ⁊ iste due drie vltime nō sunt in gl. ¶ Op.qz ista stipu
latio cōmittit p facto aliēo qñ ē pmissuz.vt h in.§. quesitū
g̃ nō est necesse ctrouersiā moueri de iure. So.dic q̄ ibi ille
ali⁹ cōtrouersiā mouebat ō iure al's nō cōmitteret in re alie
na sic nec seruo stipulāte dicit gl. ¶ Sz ō hoc op.qz cōmit
tit in suo stipulāte.vt.j.e.l.§.hi q̄. So.nō cōmittit de rigore
sz ō eqtate cōmittit ⁊ vid gl. ibi ⁊ iō nec i re aliēa ⁊c. Jbi sz
⁊ si fu⁹ sub ꝺditiōe hoc ē vex̄ de iure stricto sz ō eqtate sec⁹
vt ibi. ¶ Op.dr hic q̄ p re aliena q̄ pseuerat aliēa nō pōt
cōmitti.ō agā ō te rei vē.etiā p re aliena fert sntia ō te.⁊ sic i
cā poteris agere ō me.qz nō potero dicere q̄ male sit iudi/
catū.vt.l.si seru⁹ plium.§.fi.§.de le.i.⁊ sic p re aliena cōmit
teret. Breuiter fateox̄ ō.q̄ p re aliena pōt cōmitti.vex̄ ē se
cuta sntia: dicit gl.⁊ bñ. ¶ Op.ad id qō dixi dānuz qō qs.sz
sua culpa sentit sētire nō videt.vt in re.iur.dānum qō qs.sz
stipulator fuit in culpa, quia potuit obijcere exceptionem
contra agentem. ¶ Solu.dicit glo.q̄ culpā obijcere non
pōt ex q̄ lucrū sentit.ar.l.cū in fundo.§.q̄ si mulier.§.de iur
do.⁊ no.in.l.vēdicātē.§.de euic. ¶ Sz op.nōne potero dī/
cere q̄ p iniuriā est iudicatū.vt.§.de euic.l.si p ignorantiaz.
gl.dicē q̄ nō.vt i.l.si fu⁹ plium.§.i.de le.i.⁊ bñ. Op.§.de euic.
l.qō ad fuitutē.so.ibi i stipl'one duple h i stipl'one hr̃e licet
¶ Op.j.e.l.inter stipulātez.in prin. So. ibi p̄cessit ōct⁹ de
cui⁹ natura debet euictio ēt de facto alieno. ¶ Jtē op.de
l.emptorē.§.cū aūt.de ac.emp.sol.⁊ ibi p̄cessit ali⁹ ōctus.
Sz ad illud op.de.§.siqs forte.qz dicit distractū.sol. dic di
stractū ab alio vel ab eo.s.donādo.vel dic q̄ fuit dictū non
teneri de euictione. ¶ Reassume g̃ vt tibi liqat p quo fa/
cto h stipl'o cōmittat.dic aut venit ō pmissor vel ei⁹ heres
aut extrane⁹.prio casu aut rōne alicui⁹ sui iuris ⁊ cōmittit
stipl'o vt vo.siqs forte.aut venit de facto siquidē sntia ē lata
p eo lz iniuste hec stipl'o cōmittit.l.si fu⁹ pluriū.§.i.§.ō le.i.
si vero sntia nō ē lata nō cōmittit.vt in.§.q̄situ. nisi ad exp̄ē.
l.si sine.§.marcellus.⁊. §.cū aūt.j.rē ra.ha. Aut venit extra/
neus.⁊ tūc si de facto non cōmittit.vt hic ⁊.§.hi q̄.j.e. Aut
de iure ⁊ tūc aut p̄cessit ōct⁹ ex cui⁹ natura debet euictio
⁊ cōmittit.vt.l.inter stipulantē.in prin.j.e.⁊.l. emptorē.§. q̄
aūt.§.de ac.emp.aut nō p̄cessit ōct⁹ ali⁹ ⁊ tūc non tenet de
facto alteri⁹ nisi pena sit apposita.vt hic ⁊.§.proxi.§. Jo
cedo vlteri⁹ ad scḋam materiā.vidistis ex quo facto cōmit
tatur;modo est videre qñ.⁊ dicit ter.q̄ statim mota ctrouer

sia. ¶ Szop.de.l.hře licere.s.de eui.so.dicūt q̄dā q̄ aliud ibi ⁊ aliud hic,vel aliter vt ibi.⁊ ista est vera sol. aut ille q̄ p misit agit ⁊ tūc statim cōmittit vt hic.aut ali⁹ ⁊ tūc euictiōe secuta vt ibi. Ja.de are.dicit aut loquimur in ɔctu ēptiōis ⁊ vēditionis.⁊ si ē apposita stipl'o hře licere ⁊ sto illi.l.hře licere. Aut loquimur ī alio ɔctu.⁊ tūc aut ɔstat q̄ eā mouet de iure ⁊ statiz cōmittit vt hic ⁊.§.si q̄s forte.⁊.l.procurator ad exhibē.§.i.j.rē ra.ha.aut ɔstat qō de iure nō mouet ⁊ nō cōmittit vt hic.⁊.j.rē ra.ha.l.procurator.⁊.l.fi. aut est dubium ⁊ expectat snia vt no.hic ⁊ pbat.s.de iureiur.l.iusiurā/ dū.q̄ ex ɔuentiōe in fi.interiz cōmittet ad expēsas.facit ad id qō dicā infra.e.l.vēditores. ¶ Itē op.q̄ si euincit p iure futuro nō cōmittit stipl'o.vt.l.luti⁹.s.de euic.⁊.l.i.s.de pi. ⁊ cōmo.rei vē.so.ibi loquit qī ius possessoris minuit facto suo vl casu fortuito tūc nō tenet pmissor.hic qī ius possessoris nō minueret ppter ius supueniens pmissori qō ante erat apō aliī ⁊ sic no.casuz qō dicā infra in.§.duo frēs.

Sicut autem ex rei. Hec stipl'o cōmittit ɔ pmisso rī ⁊ eius successorib⁹.h.d. ¶ Quero vtz cōmittat in rē cōtra successorē ⁊ determino p.l.fluminū.§.adijcit.s.de dā.in fec.q̄ cōmittat stipl'o ⁊ ei⁹ successorib⁹ vniuersalib⁹ :sed singulari nō.sed sibi cedet.vt.l.dāni.§.emptor.s. de dā.infec. idē est in pmissore q̄ successor singularis nō tenet. Sz ex ei⁹ facto tenetur actor.vt.l.fluminuz.§.adijcit.⁊ qō ibi no.⁊.l. ijj.§.op⁹.s.de ali.iudi.mu.cau.fac. ¶ Quero an ē idē si nō interfit principal' stipulatoris cū ō euictiōe nō tenet. qz forte donauit.hēs gl.in.l.si p re pupilli.in fi.gl.s.de euic.

Hi qui sunt. Hec stipulatio ius continet si pōt alis referr ad factū.h.d. ¶ No.q̄ talia sūt predicata q̄lia demōstrāt subiecta: dicit Pe.⁊ seru⁹ ē subiectū sup quo stipl'o habere licere interponit.⁊ no.q̄ stipl'o q̄ ppie nō pōt intelligi trahit ad iprop'riuz. ¶ Op.de.l.si a patre.§.si a filio.s.de peti.here.rñdeo q̄ fili⁹ pmittēs de iure nō pōt euincere.sed qñ filio pmittit.tūc dz intelligi de iure.vt.l.si a patre.s.de peti.here.sed in psona filij hodie de iure dz intelligi cū pōt acq̄rere.vt.C.de bo.q̄ libe.l.cū op3. ¶ Ultimo no.ex hoc.§.p intellectu toti⁹.l.q̄ licere seu licitum est de iure ⁊ de facto tū esse pōt intelligi duob⁹ modis. pīo licet de iure non tamen de facto.secundo licet seu licitum est de iure ⁊ de facto aut ergo verbum licere refertur ad verbum iuris vel ad verbum cōmune quod se habeat ad ius ⁊ factū: vt est verbum hře.vt.j.§.hře.⁊ tūc intelligit licere de iure.⁊ lz aliqō sit impedimētū facti nō dz ō finere licet habere.vt.§. q̄s forte. ⁊.§. q̄situm.⁊ hoc fallit si ppter ɔditionē persone aliud statuat vt hic.si vero refert ad verbū significatiuū facti. vt ire agere licere.vt insti.e.§.sz cū factū.⁊ tūc intelligit licere ō facto vt hic in ver.cū vero.⁊.j.pri.ver.plane.significatio g̃ istius ɔbi licere facit istā difficultatē in hac.l.⁊ ex his habet itelligi ctus istius stipulationis ⁊ sequentium.

Hec quoq3 stipulatio. Verbū possidere intelligitur ciuiliter nisi ɔditio psone faciat intelligi de naturali detētatiōe.h.d. ¶ No.q̄ possidere intelligit ciuiliter.tenere intelligit de facto.⁊ habere est cōe ad possidere ⁊ tenere vt videbit⁹ statiz. Et illud ē qō ponit in libellis.s.quā hz tenet ⁊ possidet. Et gl.inducit in ar.ad qōnez. Rusticus interrogat⁹ sup articulo dicit q̄ tenuit ⁊ possedit ⁊c.rñdit quō scit q̄ tenuit ⁊ possedit tanto tpe ⁊c.⁊ iō qz rustici nesciūt q̄d sit possessio: intelligit ō possessione q̄ est facti ⁊ vide istā gl.⁊ ad de in fi.gl.ar.s.de cōdi. ⁊ demō.l.quib⁹ dieb⁹.§.dñs.l.nec seruus.s.de pecu. Pe.ī pugnāt glo.qz si hoc esset vez nullus ī ppetuū vincret iterdicto vti possidet⁹ in quo nō sufficit detētatio.vt.l.si duo.§.creditores vti possidetis sz fm istā glo. nō pbaret ci uilis possessio.nō ob.iste.§.qz iō hoc euenit ꝺ ne stipulatio irriteť.sed certe rustic⁹ deponit de naturali detētatione q̄ ē facti.⁊ ista glo.ꝺ dicit.nā cū testis habeat deponere soluz de eo qō sensu pcipit.vt.l.testiū.C.de testi.s.de testa.l.here des palā.si vellet deponere de possessione iuris nō valeret ei⁹ dictū qz illa nō pcipit sensu sed ex aliis factis colligit iudicio itellect⁹. Ad rōnē Pe.q̄ nū q̄ pbabit possessio iuris nō ē vez qz p istā pbationē resultat ocl'o iur⁹.ꝺbi gra ōpono q̄ mutuasti.c.⁊ sic testis depōit q̄ mutuasti ex qua probatione resultat obligatio ⁊ sic ī casu nostro pbata hac detentatione facti presumit possessio iuris.vt.l.quedaz.s. de rei ven.⁊.l.i.C.de acq̄.pos.⁊.s.de acqui.pos.l.i.in prin.j.de solu.l.ticia. Item ista glo.est bona propter aliud.plures testes sunt ⁊ vn⁹ pbat q̄ titius possidet ⁊ ali⁹ q̄ sei⁹ possidet quō pōt eē.dic q̄ quēlibet vidit de facto detinere. Itē est bona ppter aliud.qz camerarij faciūt reformationē ⁊ apponitur verbū qō pōt se aliqñ habere ad intellectū iuris cōis ⁊ aliqñ fm cōem vsuz loquēdi.qualiter intelligit istud ɔbū credo fm cōem vsum loquēdi.qz fm verba pferētis debet intelligi vt in hac glo.

Si quis ita. Stipulatio interposita sup iure mere pso nali ad heredē nō trāsmittit nisi exprimat h.d.⁊ no. bene q̄ alius est vsufruct⁹ ī psona heredis ⁊ ali⁹ in psona stipulatoris. ¶ Op.de auc.siqñ.C.ꝺ ɔsti.pe. vbi videt q̄ īpersonalitas vitiat stipulationē.rñ.q̄ q̄dā est īpsonalitas ex pte pmissoris q̄ vitiat stipulationē.sed ex pte stipulatoris nō vitiat.qz semp stipulator vult sibi acq̄ri. Op. de.l.fi.cir.fi.fm vnā lec.s.si cer.pe.rñ. q̄dā ē īpsonalitas in ɔbo obligatiuo.ɔbi gratia satisfiet tibi. ⁊ tūc īpsonalitas vitiat stipulationē. sed si īpersonalitas ē in ɔbo executiuo vt promitto q̄ tibi satisfiet.⁊ tūc non vitiat stipl'onem.vt.l. illa.j.e.⁊.l.fi.in fi.s.si cer.pe.⁊ ista no.bñ p doc.in auc. si qñ C.de cōsti.pe. Dz hic lz diuersi sint fruct⁹ ⁊c. ¶ Quero q̄d vult dicere ⁊ vna gl.dicit q̄ fruct⁹.i.vsufruct⁹. qz in psona defuncti est vsufruct⁹ in psona heredis alius est vsufruct⁹ ⁊ istud placet.si ponas ō functū vsufructuariū ɔstitutū fuisse seu sibi pmissuz p se ⁊ heredib⁹ ⁊ erit effect⁹ qz heres egebit noua ɔstitutione vsufruct⁹. Si vero poneres defuncti tūi fuisse vsufructuariū nō habita mētione heredum postea fuit stipulat⁹ sibi herediq̄ suo vti frui licere.tūc procedit sequēs expositio gl.qz ō functus ꝑcepit vt vsufructū.heres vero vt cām.qz est quedā obligatio ad fruct⁹.qz aliō ē habere vsufructū.aliud habere obligationē ad fruct⁹.⁊ vide istam glo.que incipit.i. vsufruct⁹ ⁊c.est g̃ bona ista sol.⁊ primo qz in psona heredis est vsufruct⁹ nouus.vt.l.antiquitas.C.de vsuf.nam ali⁹ est vsufruct⁹ in psona defuncti ⁊ cuz sua psona finit.⁊ alius vsufruct⁹ est in psona heredis.⁊ in persona sua finit.⁊ sic̄ in.l.repetita.s.q̄.mo.vsufr. amit. ¶ Quero an ista stipulatio vti frui licere ɔtineat ius vel factū ⁊ sic an cōmittat ppter īpedimētū iuris vel facti.dico q̄ factū cōtinet sicut ire agere licere.vt hic ⁊.s.§.hi q̄.pbat.s.lo.l.ex cōducto.in prin.⁊.l.si fundus.nō ob.s.si vsufru.pe.l. vti frui. in prin.qz ibi ponit verbū ius.vñ si stipulatio esset cōcepta pmittis mihi ius esse vti frui.tūc cōmittet tūi ppter cōtrouersiam iuris sic not.q̄ in stipulatione mere psonali alia est obligatio psonalis in psona heredis.⁊ alia ī psona defuncti.vt si pmitto te non offendere neq̄ heredes tuos.vt dixi in.§.cato. ¶ Quero vtrū sit dīa inter duas stipl'ones de quib⁹ fit mētio hic.dic q̄ sic vt in glo.sed istud est vez si ponas iter actū cōstitutū.⁊ sic ista stipl'o ire agere licere interpretaret fm naturā ipsius.vt.j.e.l.inter stipulātem. in prin. sz si ponam⁹ hāc stipulationē simpliciter interpositā.tūc cōtinet mez factū psone nec trāsit ad heredē nisi de eo fiat mētio.sicut nec ad dīm.vt insti.de inuti.stip.§.sz cū factū.⁊.s. §.hi qui.ɔbi.cū vero.⁊ in psona heredis alia stipulatio esset. vt.s.l.ij.§.fi.si fuit expresse habita mētio heredis.⁊ hoc pbat.s.de le.i.l.apud iul.§.siq̄s alicui.facit.s.de ser.le.l.pat. ⁊ hoc vult dicere h. Circa.l.istā formo vnā.q.quam format Pe.in alijs terminis. Tu pmittis aliquid titio ⁊ suis heredibus vtrū ista adiectio heredū aliquid operet in re q̄ est trāsmissibilis ad heredē.dicit Pe.q̄ sic.qz poterit agere et ex stipulatiōe sua heres ⁊ stipl'one defuncti.vt ar.l. si seru⁹ cōis sibi.⁊.j.de sti.ser.meli⁹ facit lz ipe nō alleget.l.recusare §.titi⁹.s.ad trebel.⁊ si istud esset vez esz multū vtile ppter

prescriptionē.qz in stipulatione defuncti a die stipulatiōis defuncti z alia esset prescriptio in psona heredis. Itez alia exceptio posset opponi defuncto q̄ ad heredē nō trāsiret.z in oīb⁹ instrīs hodie de heredib⁹ fit mētio. Hzīū credo prio p istā glo.scō p tex.in.l.eū qui ita.§. te z titiū.j.e. vbi dī q̄ supuacua fit mētio de herede nisi ille solus noīat⁹ sit heres Preterea p.l.otinu⁹.§.fi.j.e.vbi dicit tex. q̄ necesse ē oīb⁹ acquiri.z sic loquīt de stipl'one q̄ incipit in psona defuncti. scōa g̃ stipl'o ex psona heredis eēt iutilis.vt.s.e.l.q̄ bis.nec istud interesse tpis ꝯsideraī.vt dixi in.d.l.qui bis.posito q̄ dicat vex Ide.tīi ista actio est hereditaria incipiēs ab here de.vt.l.i.C.vt ac.ab'herede z ō.here.alīs si alīt pōeres tunc seq̄reī q̄ extraneo posset stipulari ō.l.si tibi decē.§.si pact⁹ s.de pac.facit.l.hereditariū.s.de'bo.auc.iudi.pos.

Stipulatio doli simplicit

Siquis dolum malum iterposita ēt dolū heredis cōprehēdit nō extranei nisi pena fuerit apposita.h.d. Quero an penalis stipl'o sup dolo malo interposita simplicit cō prehēdit factū alienū.z hic videt casus q̄ sic. vt.j.e.l. inter stipulantē.in prin. Cōtrariū credo.qz tex.s.e.l.in prin.z n̄. quare.sic dicit q̄ lz de rigore verboz extranei cōprehēdan tur tīi de eq̄tate nō.modo ad ꝓposituz stipl'o penalis dz li mitari fm naturā ꝯct⁹ sup quo est iterposita.vt.l.si is q̄ du cēta.§.cū stipulamur.s.de re.du.z.l.si eū.§.qui iniuriaz.s. siq̄s cau.z sic credo q̄ debeat exp̄sse dici de facto alieno.vt s.hac.l.in prin.n̄.aut siq̄s.nec ob.iste.§. qz adde qō debet adijci post factam mētionem de extraneo,nec ob.l.inter sti pulantē vt ibi dicetur.

Op.de here.ven.l.i.So.hic intelli

Sue persone. geō herede defuncti. Op.C.ō pac. l.fili⁹.so.vt glo. Quero an p̄ possit cōueniri ex psona fi lij arrogati.z dic vt glo.que remittit z bñ.

Debitū in diē certū pōt solui añ diē se

Inter certam. cus si in die certa.h.d. Op.ad pri mū dictū de.l.si pupillus.§.qui sub cōditione.j.de noua.so. glo.q̄ ibi pure hic in diē.dic vt ibi. Op.de.l. in fideicō missū.§.cū pollidi⁹.s.de vsuris.z.l.si ita relictū.§.pegasus. s.ō le.ij.so. ibi in fauorē creditoris hic in fauorē debitoris. Op.s.de.l.eū qui.de annu.leg.sol. ibi in prio rūso fuit dies adiecta in fauorē creditoris.in scō rūso fuit posita in fauorē debitoris.z sic ꝯcordat cū primo. Hz op.j.e.ti.l. libert⁹.§.largi⁹.so.ibi fuit solutū executori cui pure ōbeba tur. Op.de.l.sed z si ante.s.ad trebel.lz ibi de die incer ta.z sic ꝯcordat cū scō rūso. Venio ad scōm z op.de.l. post mortē.C.de fideicō.gl.nō so.dic q̄ ibi loquīt de die in certa qñ.lz certa an.qz certū est q̄ q̄s dz mori.illud nihil est dicere q̄tū ad illā.l.qz ibi loquīt in vltimis volūtatibus in q̄b⁹ dies mortis habeī p ꝯditione. qz fideicōmissari⁹ pōt ante mori.breuiter ista est n̄itas hic ante diē fi soluī nō fit qō est ꝓmissum vt fiat liberatio. lz fateor q̄ ante possuz ac cipere z tu dare.sed nō tanq̄ debitū ex vigore illi⁹ obligati onis lz ex tua liberalitate.postea tīi exīte ꝯditiōe cōuerteī ī solutū.j.ō so.l.siq̄s sub cōditiōe. Alteri⁹ op.ō.l.cū furti.s de in litē iur.z isti.de ac.§.plus.gl.fateī q̄ pl⁹ facit.lz gl.nō bñ dic.qz nō facit qō dz lz aliud ꝓsus. Quid g̃ voluit ista.l.dicere.z dicit q̄ vult dicere q̄ in die certa possum añ soluere.qz possuz offerre z cōsignare vt ad te piculū transe at.vt.l.ob signationē.C.de sol.z.l.acceptā.C.de vsur.sed in obligationib⁹ in diē incertā ante offerēdo nō facis qō pro mittis nec me posses cogere si nolo.nec p cōsignationē trā sit in me piculū.licz si recipiam sponte posset. z sic intelligit istum.§. Ja.de are.

Nō pōt quis alteri stipulari nisi fi

Alteri stipulari. li⁹ vel seru⁹.lz metu pene ei stipl'oni pareret.h.d.primo ponit regula.secūdo exceptio. tertio rō regule. quarto consulit ō regulā.secūda ibi preter q̄. tertia ibi inuēte sunt.quarta ibi plane si velīz. Op.j.e.l.§.si sti puler.z.§.si insulā.so.ibi interest stipulatoris hic nō. Op.z videtur q̄ q̄s pōt alteri stipulari extraneo.glo.in.l.hmōi.in prin.s.de le.i.so.si stipuloz alteri nō,valet vt b.lz si stipuloz mihi noīe alieno valet.vt in cōtrario.z.l.pe.s.de neg.ges.z l.quecūq̄.s.ti.i.cū sua glo. Op.z videt q̄ semp nīa in kśit.nā si soluis alteri potero repetere.vt.l. vero ꝓcuratori. j.de so.z insti.de inuti.sti.§.siq̄s alij. Itē interest mea.quia hēo obligatū naturaliter, eū cui soluīt.vt in.§.cōsuluit.l.lz si lege.s.de peti.here. Rñdeo ad primū q̄ nō possuz repe tere.z.l.vero ꝓcuratori.z.§.siq̄s alij.insti.ō inuti.sti.loquīr tur in adiecto.sed hic in nō adiecto.vt glo.determinat in.l.i. de pac.in gl.mag. Ad scōm rñdeo q̄ nec cōsideraī inter esse illud qō naturaliter est obligat⁹.vt.l. si fideiussori.s.de pac.z ibi no. Sed ō predicta videt q̄ possum repetere vt.l.donationes in cōcubinā.§.pe.z ibi no.s. de dona.z.j. de sol.l.si cū coroneli⁹. vbi ille videt fact⁹ ꝓcuratoz stipulātj, facit.s.man.l.si mādato titij.in prin.so.ī illis q̄s stipulabat alteri qō erat ipsi⁹ stipulātis vel sibi debitū. vñ z illū tertiū videt facere ꝓcuratorē seu gestorez negotij sui lz hoc dz in telligi de eo qō nullo iure ante stipulationē dēbatur. vñ cū stipuloz alteri nō adhibeo eū in aliquo meo negocio. Op. de.l.ea q̄ ciuiliter.de acq̄.re.do.z ō le.iij.ī prin.s.qō vi aut clam.so.in q̄libet patet. Op.de.l.stipl'o hoc mō.j.e.vbi si nō valet stipl'o nec pena.so.hic est stipulatio p̄ter legē ibi est ō legē vt vidisti no.s.e.l.generaliter.z.C.ō pac.l. pacta q̄ ō. Et quare ista sit preter.l.rō est qz.l.nō vetat sed legī rō nō assistit sibi qz iuēte sūt hmōi stipl'ones ꝛc. z hoc dicē Di. hic z ibi in.d.l.generaliī.z in.c.q̄ ō.eī de reg.iur.li.vi. Op. de.l.seru⁹ ea.s.de ser.expoz.glo.sol.q̄ ibi pena adijciī pa cto nudo hic stipulationi.z hāc Di.lz hic z in.l.iij.s.e. Dic. dicit ōzīū p.l.si initio.C.de pac.inter emp.z vē. Dico gl.no stras bñ dicere p.l.seru⁹ ea.de ser.expoz. vbi est expressuz z hoc in pena. In vsura n̄o dz distingui aut ad pena in pecu nia tenebaī.z tūc dz interuēire stipl'o.vt.l.q̄uis.C.de vsu. aut sup alia re z tūc sufficit pactū nudū incōtinēti appositū vt.d.l.si initio.z qō no.in.d.l.q̄uis. Hz est ne dīa inter penā z vsurā.rñ.sic.qz vsura minutatiz colligīt pena in vna p̄statione z vna principaliter vt videbitis.j.e.l.stipulanti.z ideo vsura est limitata in.l.eos.C.de vsur.pena est magna. z iō pacto nudo nō cōmittīt.qz in ea n̄titur magnū piculū in vsur.modicū Op.q̄ ꝯsidereī interesse.vt.s.e.l.ij.so. vt ibi dixi. Op.j.e.l.si pupillus.z.l.nulla.de reg.iur.dic glo.fiet litis cōtestatio de facto sup qua cōmitteī penalis stipl'o.lz dico q̄ ista glo.nō bene dicit.imo cōmittīt penalis tu cōditionis sicut si ꝓcessisset valida qz p moz̄ā cōmitteret facta interpellatione.ita b̄ si interpellabīt lz nō cōstituaī in moz̄a.qz nulla petitio cū existat cōditio penalis stipulatio nis.necesse est ergo vt interpelleī.z q̄ hoc sic vex dicit ter. ibi plane si velim ꝛc.ibi vt si ita factū nō fuerit ꝛc.q.d. si nō obseruarentur ꝓmissa,secus si p̄cessisset stipl'o valida pena cōmittaī z sic p interpellationē existat cōditio.qñ aūt dz p cedere litis cōtes.examinabo in.l.ita stipulat⁹.j.e. Quero an ex tali ꝓmissione q̄s obligeī naturaliter.glo.b̄ q̄ sic. idē videt no.s.de pac.l.i.vbi dicit q̄ est pactū. z sic ōitur naturalis.vt.s.de pac.l.si vn⁹.§.pact⁹ ne peteret.idē Ci.C. de pac.l.pacto successoz. Hz possetis vos dicere g̃ ille q̄ recepit mihi ōbitū gerit negocia mea qō ē ō illō qō.s.dixi. Rñ.nō ē obligat⁹ mihi naturaliī ad decē lz ē obligat⁹ dare illi tertio z sic pecunia nō ē mihi debita. Quero q̄d si ex p̄esse dicatur ꝓmittis mihi dare illi ꝓ me, dico q̄ sufficeret sicut cuz stipuloz dari ꝓcuratori meo.vt.j.e.l.§.siq̄s insulā. Quero q̄d si ex postfacto icipit interesse vtrū possit age re.doc.dicūt q̄ sic. qz ab initio ista cōuētio nō fuit nulla. ꝓ hoc.s.e.l.§.q̄situm.z.s.man.l.si remunerādi.§.si tibi.no.ꝓ Ci.in.d.l.pacto successoz. Hz q̄d si sup tali ōctu iureī. dicā.j.de fideius.l.siq̄s ꝓ eo., Quero dicīt hic q̄ sit q̄ti tas inspiciī quid est hoc dictū.dicūt quidā vt nō excedat le gitimū modū vsurarū si est vsurari⁹. Innuit ista gl.q̄ in ho mine nō cōsueto fenerari nō habēt locū.ll.quas allegat qō lz Inno.tangat tīi nō firmat.canoniste ō hoc tenēt extra de pe.c.suā.q̄b⁹ in hoc est inherenduz. Alij dicūt inspiciī q̄ sit

ꝓtitas vt duplū nō excedat lz videaꝫ contra.ſ.de euic.l.ſi dictū.ſed dic vt.d.l.i.C. de ſen.q̄ p eo.dicit glo.ibi dicit q̄ noīa multiplicatiua nō pōt excedere duplū al's ſic.Doc. vltramōtani dicūt q̄ hoc eſt ponere.l. verbis z nō reb⁹. vñ partes voluerint.Di.tz.gl.dic aut pena adijcit certa quāti tate exp̄ſſa in inſtro.vt dico vēdis domū p.c.z i fine adijcit ſub pena dupli tripli q̄drupli vel quintupli poſſum ꝓut vo loſicut ſi certā quātitatē exp̄imerē ſub pena mille.vt.d.l.ſi dictū.de euic.qz eadē eſt rō.certa eniz ꝓtitas exp̄imit.aut ponit pena reſpectu incerti vt ſub pena dupli ei⁹ qō dicta res valebit vel dupli eius qō intererit. z tūc p hec noīa nō pōt aſcendere duplū.vt.d.l.vnica.C.de ſen.q̄ p eo. z no.ſ. e.l.in p̄in.in gl.q̄ incipit in penali.rō qz h° ſcōo caſu poſſet nimiū aſcēdere vltra quā cogitauerit ps: q̄ rō ceſſat q̄n certa ꝓtitas exp̄imit.alij dicūt aliter inſti.e.ſ.alteri.dic vt ibi

In ſtipulationibus. ¶ Op.de.l.inter ſtipulātem. ſ.i.j.e.ti.So.ibi conſtabat ab initio de diſſenſu.ß eratdubiū. ¶ Op.j.e.l.quotiēs. So. tñ.ſz nōne cōſtat ſtatim de diſſenſu cū actor dicit ſe ſenſiſſe de vnore⁹ de alio.rñdeo nō.p cui⁹ euidētia ē videndū q̄li ter de hoc dubio querit.Dico p̄imo pōt actor principaliter petere vt declaret iudex quis ſit ille ſtich⁹ ōbit⁹ cū ſint duo ſtichi.z hoc p officiū iudicis: vt ß.z.l.cū querit.ſ.de re. du. fideicō.l.volūtatis. z pōt in hoc iudicio petere ſimpliciter interrogari teſtes de quo fuit ſenſum. Itē poſſet articulari limitare ſenſum fuiſſe de nigro vel de albo: z tūc ſi quidē re⁹ diceret ſe ſenſiſſe de alio z ꝓbaret vitiaret ſtipl'o qz conſtat de diſſenſu. Si vero diceret z nō ꝓbaret z de diſſenſu non cōſtat qz dicto rei nō ſtat p ſe.eſſet aūt p eo qz nō teneꝫ.tū qz nō ōſtat de cōſenſu interp̄etabit p reo vt hic. ¶ Scdo modo pōt q̄ri de hoc dato libello p̄incipaliter petendo ſtichos.vñ tpe ſententie querit in quo ſit ōdēnādus. ¶ Tertio mō pōt de hoc q̄ri in execu tione cum ſententia fuerit lata ſimpliciter.

Cum qui ita. ¶ Op.z videt q̄ de alijs decē nō de nōne in.l.quinquaginta.ſ.ō ꝓba.diuerſitates ſcripture in ducūt diuerſitatē ꝓtitatis z ꝓſonaꝝ: cui⁹ ōnium dī hic et.j. e.l.eſt qui ita.in p̄i. Rñ.ſi duplex eſt ꝓtitas exp̄reſſa z vn⁹ act⁹ ꝓmittēdi: vt tit⁹ decē ſei⁹ decē ꝓmittis. z tūc de eiſdē decē intelligit.idē ex pte ſtipulatoris vt mihi decē z titio de cē ꝓmittis vt hic.Si vero ē duplex ꝓtitatis exp̄ſſio z du plex act⁹ ꝓmittēdi. vt ſi dico ſempronio p̄omittis decem z tu titio ꝓmittis decē tūc de diuerſis quātitatib⁹ intelligi tur niſi dicaꝫ eadē.vt inſti.de duo.re.in p̄in.dicaz in mate ria de duo.re.in.l.ij.in.ſ.cū in talib⁹. ¶ Quero vtrū iſta ſti pulatio valeat in totū vel in partē.z gl.dicit q̄ in pte qz q̄ ſub eadē cōpagine v̄boꝝ fit ꝓmiſſio tūc ꝓ pte valeret vt di cit glo.z.ll.allegate p eā.ſz q̄ ſub diuerſitate cōceptionis verboꝝ: z tūc in ꝓſona vni⁹ valet z eſt vtilis.in ꝓſona alte rius eſt inutilis nec vitiaꝫ vtile p inutile.vt.ſ.l.i.ſ.ſz z ſi mi tē.z.ſ.ſe.facit.j.de ſti.ſer.l.ſed ſi mihi. ¶ Quero q̄d ſi dixit dena.dicit gl.q̄ intelligit de.xx.pbaꝫ de le.i.l.q̄s teſtamē to. Sz q̄d ſi in aliq̄ ōſtitutione penali ponaꝫ pena denaruꝫ libraꝝ ꝛc.gl.q̄ intelligit de.xx.vt in p̄ia cōſtitutione ffoꝝ. ſtamētū.li.xi.ar.l.interp̄etatione.ō pe.q̄ nō plz. qz cū ver ba ſint clara q̄.xx.ſignificat.vt.d.l.q̄s teſtamēto. nō eſt lo cus interp̄etationi.vt.l.ille aut ille.ſ.cū in verbis.ſ. de le. ij. Predicta v̄a niſi hec dictio dena adijciaꝫ p̄ſtationi an nue.tūc intelligit.x.l.ſingulis annis.vt.j.e.l.ſi ita ſtipulaꝫ. in p̄in.z de annu.le.l.iij.in p̄in.

Si ſtipuler alicui. Qui alteri ſtipulaꝫ pōt ex ea ſti pulatione agere ſi ſua'intereſt.h. d.vſq̄ ad.ſ.q̄s ita. ¶ Opp.q̄ iſta ſtipl'o alteri facta non valeat.vt.l.quicūq̄.ſ.ti.i.gl.q̄ eſt hic dicit z bñ in mō ſtipu lādi alteri ē dīa.qz qñ ꝓferē in ꝓſonā alteri⁹ v̄bū ꝓmiſſiuū z v̄bū obligatiōis executiuū vt.promittis illi q̄ dabis illi.z tē nō valet.vt.l.quecūq̄.aut verbū ꝓmiſſiuū ꝓferē in ꝓſonaz ſtipulātis.executiuū in ꝓſonā alteri⁹.vt promittis mihi q̄ da bis titio.z tūc valet ſi intereſt vt hic. cōtrariū dicit gl. in.l. q̄cūq̄.doc.tenēt iſtā p.d.l.quecūq̄. ¶ Op.de.l.eū qui.ſ.ſi actori.ſ.de cōſti.pecu.vbi ꝓferē in ꝓſonā alteri⁹ verbū ꝓ miſſiuū z valet.dicit glo.q̄ fallit in tutore z curatore furioſi z actore vniuerſitatis.dicit ne bñ. Ja.de are.tenet ōnium z dicit q̄.l.eū qui.loquit q̄n verbū ꝓmiſſiuū cōferē in ꝓſonā ſtipulatoris.verba executiua in ꝓſonā alteri⁹.vt.l.quotiēs de admi.tu.vbi videt tex.licz aliter glo.ibi dicat.z gl.in.l.i. in p̄in.j.de ſti.ſer.tenet idē qō hic.idē Di.Credo tuti⁹ tene re glo.z.rō qz tex.in.l.euz qui.ſ.iul.z.ſ.ſi actori. vult facere differentiā inter tutorē z actorē ex vna pte z ꝓcuratorez ex alia.ſed in ꝓcuratore dicto modo ſtipulāte valet.vt.j.dicā z ſic nulla eſſet dīa. Et ergo ſit dīa opz nos ponere illud qō dicit glo.z tex.in.d.ſ.ſi actori.qui dicit tutori z curatori cōſtitui: dz intelligi hoc eſt cū ipo tutore ōctū cōſtitutionis celebrari.verba aūt intellige dirigi ad pupillū z ſimiles. p hoc facit qō infra dicā.qō canoniſte tenēt in ſentētia ꝓferē da in.c.ſciſcitata.de in integ.reſt.ſz tu dices idē in tutore q̄ nō valet niſi interſit vt hic dicit tex. Rñ.tex.iſte tot⁹ loquit qñ quis ſtipulaꝫ alteri vt ſibi ſtipulāti q̄ratur actio. ſed ſi ſti pulatio interponereꝫ vt alteri quereꝫ actio. z tūc loquūtur ōnia. ¶ Ad declarandā iſtā gl. dic q̄ multiplex eſt modus cōcipiēde ſtipulationis.q̄ñq̄ cōcipit tali mō q̄ v̄ba ꝓmiſ ſionis z executionis cōferunt in alteꝝ: dic q̄ nulla eſt ſtipl'o z hoc tz gl.z eſt tex.ſ.ti.i.l.quecūq̄.lz gl.ibi no.ōnium z male.idē videt ſentire glo.C.p quas p.no.acqui.l.i.z.ſ.de pcu.z.l.qō ꝓcurator ex re.ſed ſp huic gl.inhereas. Fallit in tutore curatore z actore.vt hic i gl.z i .l.i.in p̄in.j. de ſti. ſer.z.l.quotiēs.ſ.de admi.tu. Itē fallit in filio z ſeruo.vt.l. i.in p̄in.in tex.z glo.j.de ſti.ſer.vbi in ꝓſonā p̄ris z dñi p̄nt ꝓferri verba.vt.j.e.l.quodcūq̄.i p̄in.z in fi. Et p̄dicta ſunt vera in cōtractib⁹ q̄ verbis ōbunt in his q̄ conſenſu ſi eſſet nunci⁹ poſſet celebrari in ꝓſonaz dñi.vt.l.qui aūt.ſ.fi.ſ. de ōſti.pecu.z Ci.vide in.l.multū.C.ſiq̄s alteri vl'ſibi. ¶ Se cūdus modus q̄ v̄ba ꝓmiſſionis cōferunt in ꝓſonā ſtipu latoris: z verba executiua obligationis in ꝓſonaz alteri⁹.z tūc eſt videre an valeat vt actio ſtipulāti q̄raꝫ: z certe valet ſi interſit ſtipulātis.vt hic in.ſ.ſi ſtipuler.z.ſ.ſiq̄s inſulā. g ſi nō itereſt nō valet vt ſentit ß gl.a ōnio ſenſu. ¶ Qñq̄ q̄ ritur an valeat ad querēdum actionē ei in cui⁹ ꝓſonaz v̄ba executiua ōferūtur ipo iure vel p ceſſionē.vt.j.diceꝫ.z tunc in ꝓſona tutoris curatoris z actoris valeret ſine dubio. vt d.ſ.ſi actori.ſed in ꝓcuratore eſt dubiuz an valeat ꝓmitto ꝓcuratori q̄ dabo dño.in.l.i.j.de ſti.ſer.gl.videt dicere q̄ nō.p qua facit.d.l.eū qui.ſ.iul.de cōſti.pe.ſed glo.q̄ ē in.l. in oīb⁹.j.de p̄to.ſti.tenet ō q̄ valeat.idē no.j.e.l.ſi ꝓcurato ri p̄ntis.z eſt tex.in.l.pe.C.ad exhibē.nō ob.l. eū qui.ſ. iul. qz dz intelligi q̄ q̄s cōſtituat ſe ꝓcuratori ſolutuꝫ nō dño ſubaudi.ſ.conſtituat ſe ſolutuꝫ.q.d.verba ꝓmiſſionis ꝓfe rantur in ꝓſonā ꝓcuratoris.al's iſtō eſſet ō caſuz.l.pe.C.ad exhi.z ex hoc apparet q̄ ſi vera eſſet opi. Jac.de are. nulla eſſet dīa inter actorē z ꝓcuratorē qō tex.vult.vt igit ſit diſ ferētia verū dicit glo.z male Ja.de are. z idē dico in nego cioꝝ geſ.qō i ꝓcuratore. Nec ob.ſi dicis q̄.l.pe.C.ad exhi. loquit in ōctu q̄ celebraꝫ verbis qz ibi ñ erat nūcius. z tūc eſt idē qō ſiue verbis ſiue ſenſu ōbatur. qz nūq̄ verba de bēt cōferri in ꝓſonā abſentis.vt.l.multū. ſiq̄s alteri vel ſibi z.d.l.quecūq̄.ſ.ti.i.Sz ō hoc videt tex.j.e.l.ſi ita ſtipulat⁹ ſ.griſogon⁹.ſed dic q̄ ibi alia fuit ſtipulationis conceptio vt ſtatim dicā. ¶ Tert⁹ modus cōcipiēdi ſtipulationē eſt q̄ verba obligatiua ex pte ſtipulātis ſint ꝑſonalia. v̄ba executiua ſint ad aliū directa. tūc ſtipl'o eſt nulla qz ei vide mur ſtipulari cui dz ſolui.vt.d.ſ.griſogon⁹.dixit enim ſic: p mittis q̄ dabis dño meo vt ibi dicā. ¶ Quart⁹ modus ē

qvtrūq; verbū ꝓmissiuū ꝛ executiuū impsonalia ꝯcipiant tūc sine dubio valet: qz intelligit̄ psona stipulātis. vt. §. e. l. §. sicut enim. ꝛ §. siqs ita. ꝛ. d. §. grisogon⁹. ¶ Quint⁹ modus qvtrūq; psonalit̄ in psona stipulātis suo noie cōferat̄ ꝛ hoc nō hz dubiū qō valz nisi in casu. j. de sti. ser. l. ij. Sext⁹ modus est vt vtrūq; verbū cōferat̄ in psona stipulātis nomine tñ alteri⁹. vt ꝓmittis mihi dare noie titij ꝛc. ꝛ ista valet sine dubio in ꝓcuratore. Itē in neg. gestore. vt. l. pe. C. ad exhi. l. hmōi. in prin. §. de le. i. no. §. ti. i. l. quecūq; facit. l. si ego. §. de neg. gest. Et ex p̄dictis apparet rō. l. i. C. de sen. ꝛ interlo. q̄ dicit sniam nō valere si ꝓcurator nō cōdēnetur sed dñs q̄ nō est pñs. rō: qz in sentētia quasi ꝯhit̄. vt. l. iij. §. idē scribit. §. de pecu. ꝛ sic ꝝba snie debēt referri ad psonaz ꝓcuratoris q̄ ē pñs cū quo q̄si ꝯhitur. alias nō valet vt hic ꝛ. d. l. q̄cūq; §. ti. i. Sz si essz tutor actor vel similis: tūc ꝝba ꝯctus pñt cōferri in psonā dñi. vt. d. l. eū qui. §. si actori. ita ēt sufficeret si ꝝba snie referrētur ad dñz. ꝛ ideo quedā glo. iuris canonici ex ō in integ. rest. c. scisscitata. dicit q snia fertur in monasteriū nō in sindicū. qz ius canonicū de hoc nō curauit. sed nō bñ dicit. qz de iure ciuili snia ferri possz i monasteriū nō in sindicū. vt in. d. §. si actori. de hoc ēt tāgit̄ de elec. c. querelā. ꝛ hoc circa ꝝba snie ꝯdēnatorie vel absolutorie. ꝝba vero executiua pñt cōferri in psonā dñi. vt cōdē notitiū tali ꝓcuratori ad dādū ꝛ soluendū dño. ipsi enim ꝓcuratori nō est faciēda solutio nisi hab eat speciale mandatuz. vt. j. de so. l. hoc iure. vbi de hoc dicit̄. ¶ Quero qñ q̄s stipulat̄ alīi ꝛ neq; sibi: an querat̄ actio sine cessione illi cui q̄s stipulat̄. ꝛ glo. dic̄ q sic in casib⁹ no. isti. de inuti. stip. §. si q̄s alij. Ci. p modū distinctionis tradidit in. l. multū. C. si q̄s alteri vel sibi. ꝛ minus pfecte Guil de cu. tāgit in. l. certi cōditio. §. si nummos. §. si cer. pe. vbi ponit. ix. casus exceptuatos qui sunt in. d. §. siq̄s alij. in glo. ꝛ ponit Guil. dictas exceptiones q̄si p regulas. nos examinem⁹ hic quasdā remittēdo quasdā hic ponēdo plene. ꝛ dicit Guil. stipulari alteri nemo pōt. Fallit prio vbi ē psonaz idētitas vt fili⁹ vel seruus q̄ sunt eadē psona cū dño ꝛ patre. vt. §. ei q̄ tuto. instī. ō inuti. stip. ꝛ illud est difficile qualiter possint stipulari patri vel auo dño. vel ecōuerso. dicā plene. j. e. l. qō dī. Scdo fallit vbi est officij necessitas vt in tutore ꝛ curatore. vt. l. quotiens. §. de admi. tu. ꝛ. l. eū qui. §. si actori. ꝛ §. se. §. de cōsti. pecu. sz dicit vez in his q̄ ptinent ad administrationē ipoz tutoz stipulantiū: alīs sec⁹. vt. l. solutū. §. p liberā. §. de pig. ac. ꝛ acquirit̄ vtilis. Tertio fallit vbi est psone auctoritas vt notarius vel alius officialis ꝛ vtilis acq̄rit̄. vt. l. i. §. exige re. de magis. pue. l. ñ q̄si. j. rē pu. sal. fo. ꝛ. l. nō alit̄. de adop. an hoc sit vez in oīb⁹ stipulationib⁹ dicā in. l. nō q̄si. Quarto fallit vbi est pretoria solēnitas vt i stipulationib⁹ p̄toris. l. in oīb⁹. j. de p̄to. sti. ꝛ bñ dicit. qz ꝛ in oīb⁹ q̄ in iudicio agūtur. vt. l. in cause. §. de pcu. ꝛ gl. j. de p̄to. sti. l. iij. ꝛ. l. in oīb⁹. ꝛ ibi dicā. Quinto vbi est rez cōnexitas: vt qñ stipl'o interponit̄ sup re mea. ꝛ in hoc sp dubitaui. ꝛ est tex. in. l. q̄ pcurator ex re. §. de pcu. ꝛ. l. iul. §. si pcu. §. de ac. emp. Ide tenet in. l. multū. ꝛ glo. in. §. siqs alij. instī. de inuti. stī. sed de hoc miror qz videt̄ ō tex. in. l. solutū. §. p liberā. §. ō pig. ac. vbi p ꝓcuratorē nō querit̄ pign⁹ q̄ sup re mea fit. Dicit̄ oportet me dicere q̄ qñq; ꝓcurator stipulat̄ qō est meuz ꝛ mihi querit̄ vtilis. est tex. in. l. pe. C. ad exhi. Qñq; stipulat̄ qō ē ex re mea vt p̄ciū vel fruct⁹ ꝛ idē. vt. l. iul. §. si ꝓcurator §. ō ac. emp. ꝛ. l. qō ꝓcurator. §. de ꝓcu. nec ob. C. p q̄s pso. no. acq̄. l. i. qz ibi res nō durat dñi sed in emptorē transfert̄. Itē nō est ex pte dñi illa cōuentio. l. cōmissorie. sz magis in penā non soluētis vt statim dicā in vsura. Aliud g̃ credere in pacto adiectionis in diē qz illud hz instar p̄cij. vt. l. si fundum. in prin. de ꝯhen. emp. sz si stipulet̄ ꝓpter rē meā nō mihi acquirit̄. vt. l. possessio. §. i. de acqui. pos. ꝛ. l. solutū. §. per liberā. §. de pig. actī. ꝛ iō glo. q̄ est in. l. qō ꝓcurator. q̄ dicit in vsura nō dicit bñ. qz nō est ex re sed ꝓpter rem. vt. l. vsura pecunie. j. de ver. sig. ꝛ fallit qñ stipulat̄. vel alio ꝯctu psonali querit dño. tūc q̄ret accessorio. iū qō esset ꝓpter rē. vt. l. ij. C. per quas pso. no. acq̄. ꝛ no. in. d. §. p liberaz. Sexto fallit vbi est pñtia psone ꝛ vicinitas ꝛ hoc nō est dubiū. vt. l. si p curatori pñtis. j. e. Septimo vbi est deficientis vtilitas actionis: vt ille qui deberet cedere nō est vel nō repit̄. vt. l. i. in fi. cū. l. se. §. de instito. glo. est in. l. dāni infecti. §. de dā. infec. ꝛ l. i. C. de act̄. ꝛ obli. l. sancim⁹. ad trebel. Octauo fallit vbi est psonaꝝ affectio ꝛ rei de q̄ agit̄ eq̄tas. vt. l. gal⁹. §. so. ma. dicā in. l. qō dicit̄. j. e. qualiter ille casus dz itelligi. Nono ꝛ vltimo fallit vbi ē possessio ꝛ ꝓprietas. ꝛ vult dicere Guil. q; vbicūq; sup re q̄ est mei stipulātis stipulor vel pacisco: alteri acquirit̄ vtilis sine cessione. vt. l. quotiēs. C. de dona. q̄ sub mo. Ego dubito in intellectu illi⁹. l. qz de iure antiquo dicit ibi⁹ ter. q; alteri nō acquirit̄. sz postea benigna interpretatione iperator ꝯcedit vtilē. mihi videt̄ sic dicendū: q̄q; pacisco: sup re mea que durat mea ꝛ alteri queri⁹ vtilis. vt §. depo. l. publia. in prin. nec dicat q̄s q; ibi speciale in filio qz imo ius cōe cū p matrē nō possit q̄ri filio. vt. l. debitor. in fi. ad trebel. dicā. j. e. l. qō dī. facit qō no. §. de dona. l. donationes in cōcubinā. §. pe. Uñq; stipulor sup re q̄ est mea tñ nō durat mea. ꝛ tūc alteri nō querit̄ actio regulariter. vt. d. l. quotiēs. C. de dona. q̄ sub mo. ꝛ C. de pac. cōuen. l. pactū. fallit fauore exercētis liberalitatē. vt. d. l. quotiēs. Item fallit propter singularia precepta pecunie. vt. l. certi conditio. §. si nūmos. §. si cer. pe. ꝛ sic vides q; qñ q̄s stipulat̄ alteri. Uñq; querit̄ actio ipsi stipulanti. qñq; ei cui q̄s stipulatur q̄ oīa pfecte sunt expedita. lz glo. in. §. siqs alij. hoc inculcet Predicta vera in his q̄ acquirunt̄ p actū ciuilez. ea vero q̄ acquirūtur p actū naturalē ꝛ corporeū pñt queri p alteruz. vt. l. ea que ciuiliter. de acqui. re. do. ꝛ C. p q̄s pso. no. acq̄. l. i. Itē predicta vera qñ q̄s pacisci⁹ alteri ad actionē. Si vero pacisci⁹ ad exceptionē in modo cōcipiēdi cōuentionē est idē qō. §. vt. d. l. quecūq; §. ti. i. ꝛ. l. ꝛ heredi. ver. totiēs. §. de pac. sz in modo querēdi differūt qz exceptio querit̄ sine cessione vtilis pacti vel doli. vt. l. rescriptum. §. fi. §. de pac. ꝛ. l. heredi. §. nos autē. eo. ti.

Dicit glo. q; iurisconsultus nō bñ arguit. Di. dicit. Edem. cit q; sic. qz hic vertit̄ factū in obligatione non datio. facit qō no. in. l. liberti. §. de contraben. empt. dicetur j. e. l. liber homo.

Hec. l. nō habz locū in ad dominus seruo. uenticijs quo ad ꝓprietatem dicit glo. Di. dicit hoc verū qñ fili⁹ stipulat̄ fil⁹ bi: nō qñ pater filio. tu dic vt dicā. j. e. l. qō dī. qz credo glo. simpliciter bene dicere.

Qui stipulatur de calendis Am qui calendis dis intelligit̄ de primis nisi aliud actum sit. h. d. ¶ Op. §. e. l. stipl'o ista. §. in stipulationib⁹. So. hoc ideo ne stipl'o essz inutilis. Quidam rit glo. quid si dico ꝓmittis dare in dieb⁹ illis. glo. dicit de duob⁹ intelligitur. vt. l. inter illū. j. de v. sig. facit. l. libertas. §. fi. §. de manu. testa.

Si dies in stipulatiōe nō adijcit̄ pñti die Quotiens. debet̄. h. d. ¶ Op. de. l. ꝓmisso. §. de cō sti. pecu. glo. dicit dic vt ibi. ꝛ ibi videt̄ dicere q; ibi fallit. sz aduerte qz alius est dies qui inest in obligatiōe ꝛ die obligationis impedit venire. vt. l. cedere diē. de ver. sig. ꝛ die obligatiōi. simpliciter ꝯcepte talis dies nō inest imo statim debet̄ vt hic cū si. alius est dies q̄ miserationis cā solutioni indulget̄. ꝛ iste in cōstituta pecunia est lumitat⁹. s. r. diez. vt. d. l. ꝓmissor. in alijs tps tale est arbitrio iudicis. vt instī. de inutī. §. si. ꝛ. j. de sol. l. ratū. ꝛ. l. qō dicim⁹. Ideo hac distinctione facit. l. si cū militi. §. i. §. de cōpē. q̄ ē no. ad hoc.

Quando vna prestatio est Quotiens. faciēda petitur i fine temporis. h. d. l. nostra. ꝛ oppo. j. e. l. liber homo. §. decem. So. ibi tps fuit appositū gratia cuiusdā demonstrationis nō dilationis. vt hic. ¶ Op. de. l. i. C. qñ dies le. ce. ꝛ. l. in singulos. §. de annu. le. vbi in principio anni debet peti. re spōdeo vna so. datur instī. e. §. si ita q;. aliud si dico annuuz

ꝛ aliō ſi dico ſingulis annis. Glo. nō eſt vera ꝛ eſt ꝯ.l. nec ſemel.§.nouiſſime.ſ̄.qñ dies le.ce. Allia ſo.ē.C.qñ di. le.ce. l.i.ꝙ ibi in vltimis volūtatib⁹ hic in ꝓtractib⁹. hec nō ē vera p.l.eñ qui ita.§.q̄ ita.j̄.e.ꝛ.l.ſi ſeru⁹ cōis meuj ꝛ caſtrēſis peculij.§.fi.j̄.ti.ij. Quid dicem⁹.glo.tangit vnuꝫ verbū qō eſt verū.ꝙ aliud eſt dicere hoc anno aliud eſt dicere annuū ꝛ vide qō dixi in ſummario.qz qñ dixi anno eſt vna p̄ſtatio ꝛ tūc in fine anni debeť vt hic.qñq̄ ſūt plures p̄eſtatiōes vt annuū ꝛ ī p̄incipio cuiuſlibꝫ anni debeť. Op.de.l.le cta.ſ̄.ſi cer.pe.rñdeo illud dꝫ intelligi qñ tp̄s eſt appoſituꝫ cā differēde ſolutiōis qz fuit appoſitū ī executiōe p⁹ obliga tionē pfectā ꝓ vna ſumma fuit p̄ſtatio diuiſa. hic ꝺo cauſa multiplicāde obligationis ꝛ iō tūc in p̄in. Cū g̃ queriť qñ illud qō debeť quo in tpe debeat ſolui. diſtingue qz qñ in ſtipulatione apponiť tp̄s cā demōſtratiōis ſeu deſigna tionis ꝛ tūc ſtatim pōt peti. vt.l.liber homo.§.decez.j̄. eo. ꝛ tūc ſtatiꝫ illo tpe nō expectato debeť. vt.l.eū qui.§.q̄ ita.j̄. e.l.ſi fideiuſſor.§.fi.ſ̄.mā.l.obligationum fere.§.i.ſ̄. de ac.ꝛ obli.qñq̄ tp̄s apponiť cā dilationis ſeu cā multiplicande obligationis: ꝛ iſta eſt materia noſtra. Aut eſt faciēda vna p̄eſtatio aut plures. p̄imo caſu aut tp̄s fuit appoſitū per accuſatiuū vt in annos vel poſt annos ꝛ tūc intelligať in ſi ne tp̄is. vt in.l.ſi ī annos.ꝛ.l.nō putabā.ſ̄.de cōdi.ꝛ demō. qñq̄ tp̄s apponiť ꝓ ablatiuū: ꝛ tunc aut verba ſunt relata ad eū cui obligatio queriť vt accipias in anno vel petes in anno ꝛ tūc in p̄incipio tp̄is pōt peti. vt.l.ſi ita fuerit liber tas.in p̄in.ſ̄.ō de ma.teſta. Aut verba ſunt relata ad eū ꝙ obligatur. vt dabo in anno vel hoc anno ꝛ tūc in fine tp̄is vt hic.qñq̄ dubitať ꝛ tūc gratia p̄miſſoris videť appoſitū vt.l.eū qui.alꝫ incipit.ſabolen⁹.ſ̄.ō annu.le. Si vero ſunt faciende plures p̄ſtationes. ꝛ tunc aut tp̄s adjciť cā multi plicāde obligationis. qō eſt qñ apponiť in tpe obligatiōis ꝛ tūc debeť in p̄incipio cuiuſlibet anni. tā in cōtractib⁹ q̄ in vltimis volūtatib⁹. vt.l.nec ſemel.in p̄in.ſ̄.qñ di.le.ce.ꝛ C.qñ dies le.ce.l.i.ꝛ.j̄.e.l.eū ꝙ ita.§.q̄ ita. Fallit p̄io qñ p̄ſta tio fit ob aliquā neceſſitatē qz tūc inſpiciť tp̄s neceſſitatis. vt.l.nec ſemel.§.ſi in habitatione.ſ̄.qñ dies le.ce. Fallit ſe cūdo qñ debēt p̄eſtari fructus certe rei.l. firmio.§.pater.ſ̄. qñ dies le.ce. Si vero tp̄s apponiť cā differēde ſolutiōis qō eſt qñ apponiť in executiōe. ꝛ tūc ſemp in fine. vt.l.lecta ſ̄.ſi cer.pe.ꝛ.l.ſicui.ſ̄.de le.i.do. Guil.de cu.tāgit in.l.lecta ꝛ non plene maxime in p̄imo membꝛo.do. Ci.in.l.i.C. quā do dies le.ce.ꝛ Di.alibi.

Iquis arbitratu Arbitratoꝛe nō arbitrāte nō valet ſtipulatio ꝛ ab eiꝰ p̄ſona nō recediť.h.d. Op.ꝺ.l.ſi ſocietatē.§. ar bitroꝛ.ſ̄.ꝓ ſo. vbi reducit ad arbitriū boni viri. gl. dicit dic vt ibi. hic nullo modo arbitrat⁹ eſt. ſed ibi male arbitratus eſt. q̄ eſt rō qñ arbitrať lꝫ iniq̄ ſtipl'o valet. rñdeo qz iā eſt firmatus ℈ctus. vñ eſt actio q̄ pōt intētari cui actioni iudi cis officiū ſeruit vt reducatur ad arbitriū boni viri. l.ſi ſocie tatē.§.arbitroꝛ.ſ̄.ꝓ ſo. ſꝫ qñ nullo modo arbitrať actio nō eſt ſup qua officiū iudicis poſſit īploꝛari ita ī ℈ctu ſtricti iu ris. vt.l.ſi libert⁹.ſ̄.de ope.libe. Op.ſ̄. de ope.liber.l.ſi tio.ſ̄.de ℈hen.emp. So. ibi fuit iniq̄ arbitrat⁹. Op.de.l.hec vēdi tur ali⁹ caſus in quo nō fuit arbitrat⁹. ſed ibi poni vni⁹ ex cōtrahentib⁹ fuit cōpromiſſuꝫ. vñ eo nō arbitrante recedeť a perſona. hic in arbitriū tertij. rō ſi ꝓ vnū ex contra hentib⁹ ſtat. tūc ꝓtractus habeť ꝓ īpleto. vt.l.iure ciuili.ſ̄. de cōdi.ꝛ demō.ꝛ iō cū ſtat ꝓ eū ꝛc. vt.c. īputari. eť de reg. iur.li.vi.ꝛ eſt expreſſum.j̄.e.l.in executione.§.fi. hic g̃ cū ſtet ꝓ eū ℈ctus eſt format⁹ pōt actio intentari ꝛ opabiť officiuꝫ iudicis ita debetis intelligere. ꝛ hoc intellige qñ poniť in ar bitriū alteri⁹ ex ℈hentib⁹ tali caſu quo ℈ctū ab initio nō fa ciť nullū: alꝫ ſec⁹. vt.l.qō ſepe.§.i.de ℈hē.emp. Op.de.l. time volūtatis. hic aduertatis qz talia ℈ba arbitrio titij ꝛc. in cōtractib⁹ faciūt cōditionē. vt.l.ſi.C.de ℈hen.emp.cū ſi. ideo eo nō arbitrāte ꝓtract⁹ eſt nullus. Sꝫ in vltimis volū tatibus talia verba conditionem non faciunt. vt.l.i.in fi.de le.ij.ꝛ in hoc eſt fauoꝛ vltime voluntatis. ideo eo non arbi trante recedetur a perſona. Sed ſi in vltimis voluntati bus poneret cōditionaliter ꝓ ſi. vt ſi titi⁹ arbitratus fuerit. tūc eo nō arbitrāte nō valeret ſicut ſi quis alia cōditio defi ceret. vt.ꝺ.l.i.de le.ij.ꝛ ibi no.in fi.glo.magne.ꝛ eſt tex.ꝺ ac qui.here.l.is qui heres.ī p̄in.lꝫ gl.ibi nō bñ loquit. Sꝫ op.ℨ predicta de.l.ſi ſic.in.in p̄in.de le.i.ꝛ de le.iij.l.fideicō miſſa.§.q̄ q̄.vbi poniť cōditionaliť ꝛ recediť a p̄ſona. So. ibi fuit collatū in arbitriū heredis. ꝛ ideo eo non arbitrāte ſtat ꝓ eum ꝛ habeť ꝺitio ꝓ ipleta ſicut dixi.ſ̄.p̄i.ſecus ſi in arbitriū extranei cōditionaliter apponať ſicut dixi in cō tractib⁹. Sꝫ op.de.l.multa.in p̄in.ſ̄.de cōdi.ꝛ demon. rñdeo Pe.ſoluit ꝙ ibi loquit in facto qō non hꝫ certos fi nes limitatos. ꝛ Ci.tangit de ℈hē.emp.l.ſi in fi. Certe nec in.§.ſꝫ ꝛ ſiquis. erāt limitati fines. Sol.g̃ ꝙ quātū ad pene cōmiſſionē nō recedit⁹ a p̄ſona ſꝫ quo ad valoꝛē legati ſic Formo tibi vnā.q.quā habui de facto. quidā de terra mea vēdidit fundū alti ꝓ.c. pacto appoſito ꝙ ſi appareret hūc fundū eſſe emphiteoticū fieret diminutio p̄ecij arbitrio lu tij titij ꝛc. tpe quo apparet fundū eſſe emphiteoticū. lutius titius eſt mortu⁹ q̄d fiet de iſto cōtractu. certe cū cōtractus ſit firmat⁹ g̃ eſt recurrendū ad arbitriuꝫ boni viri. ſ. iudicis. do tibi caſum in.l.domū.ſ̄.de ℈hen.emp.ꝛ.l. ſue rei.cū.l.ſe. e.ti. idē dico qñ arbitriū alicui⁹ adjicitur in aliqua qualita te vt vendo tibi fundū ꝓ.c.ꝛ do tibi cū fundo vnū de duo bus meis arbitrio lutij titij. tūc lutio titio non arbitrante re currit⁹ ad iudicē vt arbitreť. vt.l.ſi in emptione. in p̄in.ſ̄. de ℈hen.emp. Et vt tibi liqueat vtrū a p̄ſona arbitratoꝛis recedatur vel nō. diſtingue aut loquimur in vltimis volūta tibus. ꝛ tūc quo ad ſubſtātiam legati ꝛ pōt recedi. vt.l.fi.§. ſed ꝛ ſiq̄s. C.cōia de le. qō intellige cū diſtinctione. aut fuit datū arbitriū ꝺitionaliter aut nō. vt.ſ̄. dixi. aut quo ad pe ne cōmiſſionē ꝛ a p̄ſona nō recedit⁹. vt.l.multa. in p̄in.ſ̄. de cōdi.ꝛ demon. aut loquimur in ℈tractib⁹. ꝛ tūc ſi fuit ar bitratus iniq̄ recediť a p̄ſona. vt.l.ſi libert⁹.ſ̄.de op.lib. l.ſi ſocietatez.§.arbitroꝛ.ſ̄.ꝓ ſo. aut nunq̄ fuit arbitrat⁹. ꝛ tūc aut fuit vn⁹ de cōtrahētib⁹ ꝛ recediť. vt.l.hec vēditio.ſ̄. de cōtrahen.emp. aut fuit terti⁹. ꝛ tūc aut fuit aſſumpt⁹ ſup ℈ctu pficiēdo ꝛ nō recediť a p̄ſona vt ꝺ. ꝛ dicā.j̄.p̄i.q. aut ſup ꝓtractu pfecto ꝛ in aliquo acceſſoꝛio: ꝛ recediť a p̄ſona vt.l.domū.ſ̄. de cōtrahen.emp.l.ſue rei.cū.l.ſe. ꝛ.l. ſi in em ptione. in p̄in.e.ti. ꝛ qō.ſ̄.dixi in.q. Quero ꝓ promiſſo rē ſtat quo minus arbitratoꝛ arbitrareť cōmitteť ne ſtipula tio ꝛ recediť a p̄ſona ꝛ recurriť ad arbitriū boni viri. ꝛ dico ſi ſtat ꝓ vnū de cōtrahentib⁹. ꝛ tūc pena cōmittiť. vt.l. diez ſ̄. de arbi. Si vero nō eſt adhibita tūc recediť a p̄ſona. vt.l. hec vēditio.ſ̄. de ℈hen.emp. ꝛ j̄.e.l. in executionibus. in fi. ꝛ hoc vult tex. hic ſi p̄miſſoꝛ fuiſſet in moꝛa teneret ad id qō bon⁹ vir arbitrareť vel ad penaꝫ ſi fuiſſet p̄miſſa. Quero qñ arbitratoꝛ debet arbitrari an req̄ratur p̄tis p̄eſentia de arbitro nō eſt dubiū. vt.l. diē.§. ſiq̄s litigatoꝛ.ſ̄. de ar bi. in arbitratoꝛe. Pe. ꝛ Ja. dicūt ꝙ ē caſus hꝫ ꝛ Ci. i.ꝺ.l.fi. C.ō ℈hē.ēp.ꝙ ꝺz p̄te p̃ite vt ꝺ. qꝛ ꝺr̄ ꝙ ſi morā ſtipl'atoꝛ fe cerit appet ꝙ eo abſite nō pōt. qz ſi abſite parte poſſet tūc nō ℈hereť moꝛa. vt.l. diē.§. ſiq̄s litigatoꝛ.ſ̄. de arbi. Clidi quēdā aduocatū ſatis ſolēnem cōſulere p̄iū. qz arbitratoꝛ nō ꝺz iudicialiter cognoſcere. vt no.ſ̄. de iudi.l.i.ꝛ de arbi. l.ſed ꝛ ſi ſeruū.§.ſiq̄s iudex. in auc.ꝛ diſ. iudi. in p̄in. ſed ad ea q̄ cauſe cognitionē nō requirūt nō requiriť p̄tis p̄ſentia vt.l. diē ꝓferre. in p̄in. ꝛ.l. ſed interpellaťur.§.i.ſ̄. de arbi. ꝛ p hoc ō bo. poſ. l.iij.§.pe. ꝛ qō ibi no. Preterea talis arbitra toꝛ hꝫ nudū miniſteriū. g̃ ꝛc. vt.l.ſi vt ꝓpōis. C. de execu. rei iudi. Preterea ſicut in euētu cōditionis nō requiriť p̄tis p̄ ſentia. vt.l.ij. de cōdi. ꝛ demō. ita nec ī tali arbitrameto. nec ob. hec.l.qz hic ꝺz intelligi ꝙ fuit actuꝫ ꝙ parte p̃ite arbi traret. vel ꝺic ꝙ adhibuit aliud īpedimētuꝫ moꝛtis vel fil'e

nō fuit simplex abnītia ita dicebat ille. Credo Bal. & Ci. simpliciter dicere veritatē p hūc tex. & dicte solutiones sunt diuinatiōes. Preterea casus est de edi.edic.l.q si nolit.§. siqdē ita. vbi suū placitū nō pōt pte absente declarare. & idē iportat placuerit qō si arbitrat⁹ fuerit. vt.l.thais.§.soroz s̄. de fideicōmiss.li. Preterea lz iudicia liter nō cognoscat: tñ ptes debēt cōuocari & eas interrogare. vt.l.iij.§. sed & si nō cōstat. s̄. vbi pu.edu.de. Preterea est expressum in arbitratore q̄ oz ptes discutere & eas interrogare. vt.l. si de meis. & recepisse. s̄. ō arbi. Preterea videt expressuz. in.l.legatū. de vsufr.le. vbi iudex vt bon⁹ vir faciat cōmutationē legati. & requirit pars pnītia. p hoc. C. de secū. nup. l. hac edictali. §. his illō. vbi tales arbitratores tenētur iurare. g̃ pte pnīte. vt.l.siqñ. C. ō testi. hoc pbat rōne naturali q̄ pōt ledi g̃ vocādi. vt.l.nā ita diuus. s̄. de adop. & posset trahere arbitratorē in aliā sniam. vt de arbi.l.itē si vn⁹. in fi. nō ob.all'. in Prium q̄ loquūtur in his q̄ pti nō parāt preiudicium. vt no.d.l.iij.§. pe. s̄. de bo.pos. nō ob.l.si vt pponis. q̄ ibi precessit plena cognitio in cā principali & ita cōsului. Quero quāto tpe durat ptās arbitrandi. Spec. in ti. de arbi. §. differt. ver. item quid in triennio videtur dicere q̄ talis potestas non finitur triennio sed nil boni allegat & male intellexit in arbitrio. tangit in.l.sed & si cōpromissum. s̄. de arbi. & p Ci. in.l. pperandū. §. finantē in medio. C. de iudi. sed de arbitratore nihil dicit: iō sciendum ē q̄ talis ptās finit eo nolēte arbitrari. vt. s̄. loca.l.si merces. in prin. & C. de cō traben.emp.l.fi. insti. de ōben.emp. §. p̄ciū. qñ aūt dicat nolle variant iura. iō dico q̄ qñq̄ arbitramētū cōfert in aliquē ex ōbentib⁹ in casu pmissor: & tūc si cōsistit circa ea q̄ sunt de substātialib⁹ ōct⁹ vt circa ipaz rē tūc oz arbitrari infra. xxx. dies. vt.d.l.q si nollit. §. siquidē ita. Si circa aliqua extrinseca tūc tenet arbitrari q̄ primū poterit. vt.l.hec vēditio. de ōbē.emp.facit. s̄. de pdi. & demon.l.hec venditio. Si vero arbitramentum confertur in tertiū tunc dico q̄ si infra annū arbitrare videt nolle arbitrari. vt. C. cōia de le.l.fi. §. fz & si quis. nec dicat aliq̄s q̄ ibi est speciale fauor ex ultime voluntatis q̄ in eo est speciale q̄ recedit a psona nō intret suam vt ibi no.p glo. vel in alio cōsistit specialitas. vt. s̄. dixi. & p̄dicta in cōtractib⁹. in vltimis volūtatib⁹ dicā in.l.i. de le.ij. Quid si ptes si notificauerint arbitratori & sic elapsus est dies. dico q̄ p hoc ptes negligētes videtur recessisse ab eius arbitrio. ar.d.§. sed & siq̄s. & ar. ei⁹ qō oz ō eo q̄ p annū negligit pītare litteras iudici. deleg. ex de rescri. c. plerūq̄. facit. C. de pscrip. xxx. an.l.siq̄s emptionis. §. sed & siq̄s. & de appel. auc. ei qui appellat. de suc. edic.l.i. §. largi⁹. Oz an arbitrator postq̄ est sibi notificatū cogat arbitrari. no.p glo. & p Bal. de le.ij.l.i. Nūquid arbitratore mortuo trāseat ad heredē. dicā. j. e.l. si stipulat⁹ fuerim. in prin. Ci. in.l.fi. C. de ōbē. emp. Quid de arbitratore exbānitor an poterit arbitrari. puto q̄ sic. vt.l.cū pr. §. hereditatez. de le.ij. & l.ex facto. §. siq̄s rogatus. s̄. ad trebel. Idē puto in excōicato q̄ p̄dictis equipar. vt no. insti. ō ca. di. §. minor. & q̄ nō ē act⁹ iudiciari⁹. dicā. j. e.l. cētesimis. in fi. facit. j. de ✠. sig. l. illa verba. & qō ibi dicet. Quid si aliquis ex ōbētib⁹ mortuus est. puto siq̄dē fuit assumpt⁹ arbitrator sup ōctu perficiēdo idē qō in arbitrio vt extinguit. vt. d.l. die. s̄. de arbi. Si vero assumitur sup ōctu pfecto vt sup aliquo accessorio. tē sic ōctus trāsit ad heredē. & sic illud arbitriū. vt. s̄. de acq̄. pos. l. fundi vēditor. & de offi. dele. c. sup gfa. li. vi. Quid si aliquis ex ōbētib⁹ est bānit⁹ & bona publicata. dico idez q̄ in mortuo q̄ pōt arbitrari & exīs cōditio nō ligaret fiscuz. vt l. quotiēs. in fi. j. de noua. facit. s̄. p so. l. actione. §. publicatione. Insti arbitratores qui quotidie assumunt in litib⁹ videntur assumi super cōtractu perficiēdo vt dixi de ope. no. nū. l.i. §. & post operis. Formo aliā. q. videm⁹ q̄ in arbitratore nō recedit a psona q̄d in cōsultatiōe. cōmissum fuit titio vt arbitraretur de cōsilio sempronij: sempron⁹ nō vult cōsiliū dare vel est mortu⁹. dixi vobis in.l.i. §. si plures. s̄. de exerci. & hodie habem⁹ casū ex ne se, va, c, i. circa fi. li. vi, vbi dicā si deo placebit. in.l.titiū & meuiū. in prin. de admi. tu.

Q Modcunq̄ stipulatur uti. sti. §. sed cuz facti. Cū. & s̄. e.l. stipl'o ista. §. hi qui. so. ibi in stipl'one facti. Cop. j. de sti. ser. l.ij. & l. ante pe. sol. fallit ibi vt ibi dicā. Cop. de. l. cū oportet. C. de bo. que libe. So. gl. q̄ aliud in aduētitio hodie. hoc intellige q̄ filius stipulatur sibi. q̄ si patri stipularet fm Bal. & oēs ipsi patri q̄ritur. s̄. e.l. stipulatio ista. §. alteri.

Filius stipulatur sibi dare. x. cū p̄ moriet. h.d.

Sicuti. an sibi vel p̄i q̄ratur dicā in.l. si fili⁹. j. e.

Si stipulatio patris cōfertur in tps existē

Si quis ita. tie sui iuris filio q̄rit vtilis actio. h.d. Iste §. intrat materiā illā qualiter pater q̄rat filio vl' ecōtra dicā j. e.l. qō oī. Bal. ponit hic additionē iperfectā. Cop. s̄. e.l. dñs suo. Sol. acquirit sibi pater stipulādo filio nisi ofert in tps sui iuris. Cop. s̄. de pac. do.l.cū dos. sol. vt ibi et dicā. j. e.l. quod oī. Cino. q̄ directa q̄ritur p̄i ex stipl'one filij. vt. s̄. e. §. alteri. l. stipl'o ista. & s̄. e.l. in prin. & qñ ex stipl'o ne p̄is q̄ritur filio vtilis. dicā in.l. qō oī. j. e.

Inter si. & cū. nō est differētia cū apponit actui extrinseco. h.d. Anteq̄ opponā per l. istam dādo vnā opi. quā ponit Ci. in.l. extraneū. C. de hered. instī. q̄ est dīa inter istā institutionē cū mozieris q̄ est cōditionalis cū est incertū qñ quis moziat. & illā institutionez si morieris. q: illa ē cōditio necessaria. vt.l. si pupillus. §. sub cōditione. j. de noua. sed male dicit p istū tex. & l. quib⁹ dies bus. §. quidā titio. s̄. de cōdi. & demō. Cop. j. e.l. pri. §. fi. Breuiter ista est so. qñq̄ si & cū apponūtur actui extrinseco & tunc nulla est dīa. vt hic. Aut apponuntur actui intrinseco vt volūtati: & tūc loquit. j. e.l. pri. in fi. Et vt liqueat qñ sit dīa inter si. & cū. apponit actui intrinseco fz Bal. & Bul. in.l. qui pmisit. s̄. de pdi. inde. dic sic. Aut ista ✠ba apponūtur actui qui tacite inest de' necessitate & nō est dīa. vt.l.iij. s̄. de le.i. & l. inuito. §. hāc aūt. s̄. ō tute. Aut apponit actui q̄ tacite nō inest: & tunc hec dictio si. facit ōditionē. vt.l. si titi⁹. s̄. e. & l. si decē cū petiero. j. e. & ibi no. pbat meli⁹ ī.l. si titio. s̄. qñ dī. le. ce. & de pdi. & demon. l. quib⁹ dieb⁹. §. q̄dā titio. Si vero queris de cōditione cū. tūc aut addit executio ni obligationis. aut ipi obligationi. primo casu nō facit cōditionē. vt. C. qñ dī. le. ce. l. ex his. & l. firmio. in prin. s̄. qñ dī. lec. ce. Si vero obligationi. & tūc aut ✠ba sapiūt exactionē de pūti in ōceptione sui & nō facit conditionē. vt. s̄. pri. l. si decē. & l. titie heredes. s̄. de pdi. & demō. Aut nō sapiūt ex actionē in cōceptione sui. & tūc nō est dīa vt hic. & l. qui p⁹ misit. de pdi. inde. q: faciūt ōditiones. Si vero apponit in actu intrinseco vtputa volūtatis dicam. j. pri. §. Cop. q̄ nō sit bona equiparatio cū prima cōditio mortis sit certa. scda sit incerta. dicit Bal. q: bene differūt in hoc sed nō i modo cōmittēdi q: quocūq̄ modo veneris & qñcūq̄ stipl'o committit ita quocūq̄ modo moriaris & qñcūq̄.

Ho. q̄ in obligatione in die obli

C Entesimis. gatio est pūs. Quid de actione dicā. j. e.l. ita stipulat⁹ in questionib⁹.

Stipulatio facti q̄ con

Id autem quod in facto. cernit psonā pmissoris ad heredē nō transit. h.d. Cop. de. l. veteris. C. de ōben. & cōmit. sti. So. ibi in facto qō ocernit psonaz stipulatoris & pmissoris & distingue vt ibi p Ci. & tangā. j. e.l. si sic.

Aduerte q: sum⁹ in peri

Si ita stipulatus fuero. culosa materia & breuit h.d. Promissio cū volueris valet si ante mortē declaras te velle. secus in pmissione si volueris. h.d. Cop. de. l. sena tus. §. legatū. s̄. ō le. i. & l. si ita legatū. §. illi si volet. nūdeo stipulatio collata in volūtate pmittentis nō valet vt hic. sed si in volūtate eius cui acquirit sic vt in cōtrarijs lz cōtrarium no. per glo. in. l. a titio. j. e. vbi reprehēditur p Bal. Sed op. de. l. sub hac. s̄. ti. i. & j. e.l. siq̄s stipulat⁹ sit stichuz. Breuiter so. qñ dictio cū. adijcit futuro indicatiui nō valz: vt in

ñtio,aut futuro subiũctiui ꝛ valet vt hic si ꝓstituas te velle ante mortẽ,sed ꝑ dictionẽ si nõ valet siue adijciatur futuro subiũctiui siue ĩdicatiui,dic vt glo.ꝛ bene dicit. ¶ Ex que ꝓmitto cũ volã.i.volẽs ero cũ dabo,ꝛ iõ.l.ꝑsumit me nũc̃ꝫ velle,sed cũ dico cũ voluero tũc formaꝫ a ꝓterito ĩdicatiui ex nõ ꝓmaneã in volũtate sufficit semel velle,ex tpe traditio nis nollẽ,vt.j.eo.l.si ita stipulatus sit stichũ.ꝛ ideo verifica ta ẽ illa ꝓpositio cũ voluero,ꝛ no.ꝑ.de ñhẽ.emp.l.hec ven ditio,Sed ñ hoc.ꝑ.de le.iij.l.vxorem.ꝟ.pe. vbi videꝫ ꝙ va leat si dico cũ vellet.So.ibi dixit cũ vellet qõ ẽ ꝓteritũ ĩm ꝙ ẽ ꝓteritũ subiũctiui vel pñtis optatiui,ex hoc non plz qꝛ ex eo pfectũ subiũctiui vel pñtis optatiui,ex hoc non plz qꝛ ex eo ĩdicatiui,ꝛ iõ eadẽ ẽ rõ,dico ergo aliud ĩ vltimis volũtatib⁹ vt ibi;qꝛ dicta ꝟba cũ volet vel cũ volã videꝫ solũ facere die incertã vt sic post mortẽ debeaꝫ vt ibi patet,ex qꝛ dies icertus ẽ cõditio in vltimis volũtatib⁹,vt.l.dies icertus.ꝑ. de ꝓdi,ꝛ demõ,iõ tex.in.l.fideicõmissa.ꝟ.q̃ q̃. ꝺ le.iij.dicit esse ꝓditionalem,hoc etiã ꝓbatur.ꝑ.de ma.testa.l. seruos. Op,qꝛ in pñ.dicit ꝙ valet si constituit in vita.in fi. dicit ꝙ nõ valet.rñ.ꝙ ꝑ si nõ valꝫ.ꝑ cũ vꝫ.rõ dre ẽ fꝫ gl.qñ dictio cũ adjciꝫ futuro tpi ẽ aduerbiũ tpis.nõ ergo cõferꝫ ĩ potestate an velis sꝫ qñ velles,sed qñ dictio si apponiꝫ ẽ ĩ ptãte an ꝛ qñ velles,ꝛ illud dicit glo.i.ꝛ in gl.ij.mag. Ex male dixit qꝛ si solũ tps eẽt in ptãte suaꝛ tũc trãsierit ad heredeꝫ nec extingueꝛeꝫ morte.vt.d.l.vxorẽ.ꝟ.pe.ꝛ de re.du.l. vtruꝫ.ꝟ. pe.facit optime.ꝑ.so.ma.l.post dotẽ fm q̃ntã lec. Ex hoc dicerẽ ꝙ si hec dictio cũ volã vel cũ voluero adjciꝫ executõi. puta ꝓmitto,ꝛ.q̃ tibi dabo cũ volam vel cũ voluero ꝙ me mortuo statum teneꝫ heres vt dictis,ll.facit.l.ex his verbis. C.qñ di.le.ce.ꝺtra istũ tex.q̃ ẽ ergo rõ dre.dic fꝫ Jpe.dictõ cũ denotat principaliter ꝺditionẽ,scõario tps.tex.ẽ in.l.titio ꝑ.qñ di.le.ce. Mõ qñ dico cũ volueris nõ exprimiꝫ condi tio ꝛ expꝛessa nocẽt.nõ exꝑssa nõ nocẽt.vt.l.nõnũc̃ꝫ.ꝑ.ꝺ cõ di.ꝛ demõ. Ja.de are.dat aliã so.ꝛ recidit in idẽ in.l. fidei cõmissa.ꝟ.q̃ q̃.ꝛ.ꝟ.si fidei.de le.iij.ꝛ ibi no.q̃ ꝺdicunt huic ter.vbi diciꝫ ꝙ si moriꝫ statiꝫ teneꝫ heres.hic dicit ꝙ extin guiꝫ.dicit glo. ibi aliud in ꝺctib⁹ aliud in vltimis volũtati bus ꝛ ista ẽ vera,ꝛ alie so.que ibi danꝫ sunt false,cõtra.d.l. vxorẽ.ꝟ.pe.ꝛ de le.iij. Et aduerte nõ intelligas ꝙ ĩ vltimis volũtatibus q̃s morieꝺo videaꝫ velle qꝛ nulla.l.hoc caueꝫ lz q̃dã hoc dicãt,sed dico ꝙ ĩ vltimis volũtatib⁹ idẽ ẽ dicere heres det cũ volet vel cũ voluerit qꝺ est dicere det post mortẽ suã,vt.d.l.vxorẽ.ꝟ.pe.ꝛ iõ debeaꝫ tã q̃ aduenĩẽte die'. In cõtractib⁹ vero ista ꝟba faciũt diẽ ꝛ ꝺditioncm ꝛ iõ eo moriẽte anteq̃ velit deficit ꝺditio,idẽ eẽt ĩ vltimis volũta tibus si ponerem⁹ eẽ cõditionaliter ꝓlata vt si volet vt. d. l.si ita legatũ.ꝟ.illi si volet.de le.i. Quero q̃d si dictio cũ adjciꝫ ꝑterito subiũctiui vt titius ꝓmittit dare,ꝛ.cũ volu isset,rñdeo ista ꝟba q̃ñc̃ꝫ significãt futuꝝ tps.vt.j.e.l.q̃ ro me.ꝟ.augerius,ꝛ qꝺ ibi no,ꝛ de le.i.cũ certus.ꝛ de ñhẽ ẽp. l.si emptor.ꝟ.verisimile.vbi poniꝫ ꝟbũ eẽt ꝛ tñ significat fu tuꝝ,rñdeo qꝛ tũc erat idẽ ꝙ si apponiꝫ futuro subiunctiui qꝛ ꝑteritionẽ significat. Quero q̃d si nõ apponiꝫ dictio cũ sed aliud aduerbium tpis vt donec voluero vel quouscꝫ ꝛ si,dico idẽ qꝺ in dictione cũ.qꝛ oia faciũt scõario cõditio nẽ pricipaliter tẽpus.vt dicã plene de condi.ꝛ demon.l.i. Quid si nõ appono dictionẽ si;nec ꝺditionẽ cũ;nec tps alicuius ꝟbi.vt ꝓmittis mihi dare.ꝛ.ad tui volũtatẽ.rñdeo videꝫ dicere si tu volueris vt.ꝑ.so.ma.l.post dotẽ in.v.lec. ꝙ hoc facit qꝺ dico ĩ.l.i.de cõdi.ꝛ demõ.ꝛ tũc.l.ꝙ ꝓ prepositiones fit cõditio exꝑssa. Quero cũ in vltimis volũtatibus fiat distinctio,an apponãꝫ hec ꝟba si volueris aut si arbitratus fueris.vt.d.l.fideicõmissa.ꝟ.q̃ q̃.ꝛ de le.i. l. si hec differentia sit in cõtractibus. dico circa ea que sunt de substãtia cõtract⁹ dicta ꝟba nõ attẽdũtur.vt.l.qꝺ sepe.ꝟ.i. de cõtrahẽ.emp.ꝛ.C.de cõtrahẽ.emp.l.fi. Ex circa alia ac dẽtalia significatio dictoꝝ ꝟboꝝ attẽdiꝫ.vt.l. hec vẽditio, de ꝺhen.emp.ꝓ rõne cogita. Quero quãta ẽ virt⁹ isti⁹ verbi voluerit.rñ.vt posset facere quis volũtatẽ suam etiaz inique.vt.l.cũ quidã.de le.ij.dũ tñ dolus malus absit.vt.ꝑ. man.l.creditoꝛ.ꝟ.luti⁹.semꝫ enim dolus videꝫ except⁹. Ultimo formo hic vnã.q.difficilẽ. iudex dicit pono titiũ ad cõ finia donec voluero vel donec reuocauero. moriꝫ iudex an cõfinia sint finita.q̃dã dicũt ꝙ sic. vt hic dicit Jpe.ꝛ Ci.refert.C.de ꝺhen.emp.l.fi. Ja. de ra.dixit ꝙ snia ꝺz equiparari ꝺctib⁹ nõ vltimis volũtatib⁹.qꝛ snia est stricti iuris.vltime volũtates habent instar bonefidei.vt.l.in minoꝝ.C.in qui.cau.in inte.resti.nõ ẽ ne.Jpe.dicit aliter sicut ibi Ci.refert q̃ ꝟba nõ recito qꝛ iuris sapore ñ habẽt. tu ergo dicas ꝺsiderãda eẽ ꝟba. aut iudex dicit quoad voluero vel volaz ꝛ tũc ista ꝟba sonãt vt eaten⁹ durẽt ꝺfinia q̃ten⁹ durat volũtas.ꝛ iõ volũtate cessante finiũtur ꝺfinia.voluntas ꝟo ꝑ mortẽ cessat g̃ ꝛc.hic est casus.ꝑ.lo.l.iij.C.man.l.mãdatum insti.mã.ꝟ.itẽ si adhuc.hic enim nõ requiriꝫ ꝙ ꝺna volũtas supueniat sꝫ sufficit ꝙ prima cesset.ꝛ ꝑdicta ꝟba si iudex dixerit quoadiꝑ voluerit referẽdo ad psonã suã.si ꝟo retulit se ad.dignitatem.vt quoad ptãti placuerit qꝛ tũc dignitas nõ moriꝫ morte psone non finireꝫ.vt.l.annua.ꝟ.i.de an.le.ꝛ de iudi.l.ꝓponebaꝫ.ꝛ est hodie casus exꝫ de rescrip.c.si gratiose.li.vi.ꝛ ꝑdicta vera si appareret ex verbis ꝙ ꝺfinia fuerũt de pñti.reuocatio fuit collata in ꝑdictum tps vt qꝛ dixi quoad vel quouscꝫ ꝛc.vt dixi.ꝛ facit.l.si cũ in annos.in pri. Si ꝟo diceret pono te ad cõfinia ad meã voluntatẽ vel ad meũ bñplacitũ.tũc cõfinaꝫ nõ esset nisi iudex declarauerit se velle ponere cũ dicta ꝟba faciãt dispositionẽ ꝺditionalẽ vt dixi in precedẽtib⁹.q. Quãc̃ꝫ iudex dicit pono te ad confinia quoad reuocauero ꝛ hoc ex ꝓpria significatione non sufficit volũtatẽ primã cessare sed requiriꝫ noua volũtas ꝺria,sed morieꝺo quis nõ videꝫ velle vt hic g̃ ꝛc. Et ideo hic insurgit dubiũ an ista ꝟba habeãt istũ intellectũ sic in ꝺctibus.an ꝟo intelligãtur sicut ĩ vltimis volũtatib⁹,vt sit sensus pono te ad cõfinia donec vixero nisi ante reuocẽ.vt.d. l.vxorẽ.ꝟ.pe.ꝛ videꝫ ꝙ sicut in ꝺctib⁹. casus ẽ exꝫ de offi.de le.c.si delegat⁹.li.vi.ꝛ idẽ in ꝑcario qꝛ quis morieꝺo nõ videꝫ reuocare.vt.ꝑ.de ꝑca.l.i.in pri.ꝺiuncta.l.q̃stũ.ꝟ.i.e.ti. Tñ dicerẽ assumendã benigniorẽ interꝓtationẽ.vt.l.si ꝑses.ꝛ.l.interꝓtatione.j.ꝺ pe.vñ in casu ꝓposito intelligiꝫ vt in vltimis voluntatib⁹.vt in.d.c.si delegat⁹.ꝛ iõ assumiꝫ aliter qꝛ ibi illa interꝓtatio est benignioꝝ.ad hoc facit.ꝑ. de pig.ac.l.nõ est mirũ.vbi snia equipaꝫ vltime volũtati.facit.ꝑ.de ma.testa.l.si ita fuerit.in fi.vbi ꝟba testatoꝛis ꝛ ꝑtoꝛis pariꝫ interꝓtantur.ꝑ hoc facit glo.in.d.c.si delegatus.ex illa glo.in alio male dicat qꝛ nõ intellexit dñaz interilla ꝟba vsq̃ ad bñplacitũ ꝛc.ꝛ dõec reuocauero. Quero q̃d si iudex nõ est mortu⁹ sed ei⁹ officiũ est finitũ.rñ.idẽ ꝙ si eẽt mortu⁹ qꝛ dicta verba debẽt intelligi donec voluero.ſ. ego existẽs ĩ officio sic finito officio finiaꝫ volũtas. vt in.l. fi.j.de pe.cã eniz q̃re reseruauit sibi volũtatẽ erat officiũ. g̃ finito officio finiꝫ volũtas.vt.ꝑ.de op.no.nũ.l.nõ soluz.ꝟ. fi.vbi cã nũciationis erat dñuz rei q̃ finitur alienata re.ꝛ sic cessante illa q̃litate ex ꝑsona duret.ꝓ hoc videꝫ tex.ꝑ.de fideicõ.li.l.luti⁹.la prima.cũ.l.se.vbi arbitriũ datuz alicui vt heredi cessat eo desinẽte eẽ heres.facit.l.cuz apud.ꝛ qꝺ ibi no.j.iudi.sol.ꝛ qꝺ no.ĩ simili.ꝑ.de iudi.l.vẽditoꝛ.ꝟ. iudices Ex ꝺ predicta facit.ꝑ.de le.ij.l.cũ pr̃.ꝟ.hereditatẽ.ꝛ ad trebel.l.ex facto.ꝟ.siquis rogat⁹.sed ibi testatoꝛ cõtulit expresse in tps mortis electionẽ qꝺ de naturali intelligiꝫ sec⁹ si simpliciter dediss̃et electionẽ qꝛ tunc cũ statim desinit esse heres finireꝫ illud ius.vt.d.l.luti⁹. Itẽ facit aliqualiter cõtra qꝺ no.ꝓ. Inno.extra de offi.dele.c.lz vndiqꝫ.sz nõ curo Quid si iudex excõicatus vel alio mõ nõ põt officiũ exercere tñ durat officiũ.rñ.non ꝺ desinere volũtas si ipse remanet sane mẽtis vt in excõicato.ar.eius qꝺ.ꝑ.dictũ est de deportato qui equiparaꝫ excõicato.vt insti.de ca.di.ꝟ.minoꝝ ꝛ videꝫ expꝛessium de offi.dele.c.si is cui.li.vi. ꝛ.c.i.de offi. vi.e.li.vbi nõ expirat iurisditio delegati q̃ tñ expirat morte

si vo ipe nō remanet sane mētis vt q; efficit furiosus: tūc ꝛz remaneat iudex. vt. l. cū furiosus: de iudi. tñ videt voluntas cessare. vt. s. de acqui. here. l. siqs alicui. ¶ Quero an durāte excōicatione possit reuocare cōfinia. credo q; sic cū hoc nō sit act⁹ iudiciari⁹. vt. d. l. cū pr̄. §. hereditatē. ꝛ. d. l. ex facto. §. siquis rogat⁹. ꝛ patet q; morte finit: q; nō est act⁹ iudiciari⁹. Predicta vera si iudex sibi reseruauit reuocatio nē confiniū in sūa al's forte nō posset. vt. j. de pe. l. relegati. in fi. dic vt ibi.

QUi sic stipulatur. In stipulatione nouāte dies p̄cedētis obligationis intelligit repetita. h. d. Glo. de materia ista vtruz intelligatur repetita dicā in. l. die. ꝛ. l. stichuz. §. i. j. de noua. Vide glo. que incipit ar. de repetitione i fi. dic ibi ne actio reddat inutilis: que ratio hic cessat.

DEcem cū petiero. Facultas denuncian di trāsit ad heredē nō facultas cōditionis implēde. h. d. Glo. dicit q; ista est cōditionalis ispecta significatione vboz. sed veritate ispecta nō. ꝛ sic ē aliqñ ecōtra. ¶ Op. q; verbū petiero intelligit de litis cōte. vt. l. āplius. j. rē ra. ba. Hic de denunciatōe ex iudiciū. So. qñq; vbū petiero refert ad psonā ei⁹ q; obligat. ꝛ tūc itelligit p lit⁊ ote. vt. l. ampli⁹. Qñq; vbū petiero refert ad psonā eius cui acquirit obligatio. ꝛ tunc itelligit de quadā admonitione vt hic. ¶ Quero quid si dixit si petiero. Gl. dicit q; tūc principaliter faceret cōditionē sed dictio cū. nō. ꝛ vide glo. q̄ icipit hic ē cōditionalis ꝛc. ¶ Quero q̄d si dixit. ꝛ. q̄ petiero. rñdeo idē q; si diceret cū. vt. l. si ita q̄s pmiserit. in pr̄in. j. e. Hec ob. q; relatiuū q̄s vel qui iūctū vbo futuri tp̄is facit cōditionē: vt. l. stichuz q̄ meus erit. de le. i. vt dico in. l. i. de cōdi. ꝛ demō. ¶ Quero qñ apponit si ꝛ sic facit ꝺditionē qñ ꝑmittit stipulatio. Gl. videt dicere q; p ꝓtestationē litis dū allegat. l. si titi⁹. s. eo. ꝛ ibi no. ꝛ no. C. eo. l. nuda. ꝛ. s. eo. l. stipulatio ista. §. alteri. Tu dic p simplicē admonitionē ipleri ꝺditionē vt h patet q; refert ad actorē vt dixi. ꝛ ille glo. dicūt verū q; si añ non fit facta admonitio p litis cōte. implet ꝺditio ꝛ ꝓcedit iudicium. ¶ Quero an ista admonitio debeat fieri extra iudiciū. dic q; sufficit extra iudiciū. vt no. gl. i. l. āplius. j. rem ra. ba. facit. l. si ex legati. s. e. ꝛ. l. mora. s. ꝺ vsur. no. j. e. l. q̄ rome. §. coheres. in glo. pua. ꝛ de fideius. l. fideiussor. §. fi. ꝛ ibi no. §. coheres. in glo. pua. ꝛ de fideius. l. fideiussor. §. fi. ꝛ ibi no. ¶ Solet eē qō vtq; in ꝺctibus inter viuos ius ipledi cōditionē trāseat ad heredes. do. Ei. referēdo Pe. ponit istā q. C. de cōdi. inser. l. pe. ꝛ facit tria mēbra. qñq; ꝺditio habz precedētē dispositionē. ꝛ tūc aut dispositio ꝛ cōditio cōfertur i psonā vnius ꝛ trāsit ad heredes. l. die. §. i. s. de arbi. ꝛ. l. q̄ rome. §. flauius. j. e. verbi gra ꝑmitto tibi dare. c. si. c. non dedero dabo. cc. ꝛ tūc hz p̄cedētē dispositionē. Sc̄o casu qñ ꝺfert i psonā diuersoz: ꝛ tc ñ trāsit ad hēdes. vt. l. fideiussor obligari. in fi. j. de fideius. q̄cq̄d gl. ibi dicat. ꝛ ibi ego dicā. Qñq; incipit a p̄cedēti cōditiōe. ꝛ tūc cōditiōis implemētū nō trāsit ad ipm heredē. vt. l. a testatore. s. de condi. ꝛ demō. sz ibi illa nihil facit q; i vltimis volūtatibus iō nimirū vt in. §. finaute. C. de ca. tol. Guil. de cu. facit istā. q. s. de pig. ac. l. si necessarias. §. si ꝺ vēdēdo. ꝛ all's. s. de col. bo. l. ij. i pr̄in. ꝛ. l. q̄ rome. §. augerius. j. eo. q̄ bene facit vltra Guil. ꝛ omnes allego istā. l. vbi ē casus: q; hec ē quedaz admonitio ideo trāsit. sz si eēt ꝺditio nō trāsiret. Sed ꝺ istā do tex. i. l. ij. C. de pac. inter emp. ꝛ vē. ꝛ ibi dicit glo. q; supuacuo dicitur de herede ꝛc. tu posses rñdere altero de duobus modis q; illa glo. dicat male q; cōtra istā. l. immo optime dicit ꝛ ꝑbat ex eadē. l. nā in psona eoz in quoz psona ꝺditio debebat ipleri nō fuit facta mētio de heredibus ꝛ tñ in psona eorū pōt impleri. multo magis in herede eoz q̄ debēt cōditionē ipiere. vt. C. de ca. tol. l. vnica. §. ne aūt. cōiuncta. l. cū ita. ve ꝺdi. ꝛ demō. ꝛ. l. si penū. s. qñ di. le. ce. nā ex pte implētis de facili pōt ipleri p aliuz. vt. l. aretusa. s. de sta. ho. ꝛ. d. c. ne autē. ex pte ei⁹ in cui⁹ psona dz ipleri nō ita de facili. vt. d. l. si penū. qñ di. le. ce. ꝛ. l. sub diuersis. in fine. ꝛ. l. cū ita. de cō-

di. ꝛ demō. Sz in. l. ij. s. de pac. inter emp. ꝛ ven. receditur a psona cui dz ipleri. multo magis i psona iplentis. vel ibi p⁹ cessit dispositio. i. vēditio. sed ista nō est vera. q; illud q̄ dictū qñ hz p̄cedētem dispositionē est verum qñ illud venit in cōditione q̄ in p̄cedenti dispositione. vt in exēplo supra posito. sz in. l. ij. venit aliō i cōditōe q; i p̄cedēti dispositione. Quid dicem⁹. dico qñq; ille q̄ ē futurus obligari ex ꝺditionis iplemēto p̄cepit aliq̄d vt obligef. ꝛ tūc tāl ex pte i plētis q; cui iplet trāsit ad heredē ius ꝺditionis implende vt. l. ij. C. de pac. iter ēp. ꝛ ven. qñq; nihil est lucratus vt hic: ꝛ tūc nō transit ad heredē. vt hic ꝛ. l. qui rome. §. augeri⁹. j. e. vbi declaro. vide casuz in. d. l. ij. Et hoc ꝑbat in. l. si p̄dio. in pr̄in. s. de in die adiec. Sz sunt ꝺ casuz. insti. de ver. obli. §. ex cōditionali. ꝛ. j. e. l. siqs si titi⁹. Fateor q; stipulatio ꝺditionalis q̄ hz ꝺditionē casualē trāsit ad heredes. sec⁹ in cōditionib⁹ potestatiuis q̄ ad heredes nō trāseunt vt dixi q; videt actū: vt ipa principalis psona ipleat vt hic.

CUm filiussa. Nota principalis nocet fideiussori ꝛ patri. secus ecōtra. h. d. Tota die allegat. l. ista q; pater tenet ꝺ pecul. ꝛ filius vt principalis: pater tanq; fideiussor. ꝺcor. sunt in gl. ¶ Op. de. l. si seru⁹. s. de his qui no. infa. so. vt ibi. Op. de. l. ij. §. sz vtrū. s. de mino. vbi pat nō eq̄parat fideiussori. dic gl. fallit ibi vt ibi no. Tu dic lati⁹ an pater eq̄paret fideiussori. hoc pōt intelligi multis modis. Primo in mō cōstituendi nō equiparat fideiussori. q; fideiussor ñ obligatur nisi verbis. vt. s. e. l. v. §. satis acceptio. ꝛ. l. sciēdū. ꝛ ibi pat obligatur de peculio ex edicto pretoris. Secūdo in modo conueniendi nō equiparat. nā fideiussor nō pōt conueniri ante principalē excussuz. vt. C. de fideius. auc. presente. sz pf pōt statim cōueniri. vt. d. §. sed vtq; ꝛ de pecu. p to. hoc enim nō reperit mutatū. ꝛ hoc tz expresse Ja. de are. j. e. l. si seruū. §. an fili⁹. Tertio in modo exequēdi. nā in fideiussorē ꝺct⁹ nō fit executio. vt plene dicetur. j. iudi. sol. l. i. sed in patrē fit executio in peculio. vt. l. si filio. la. ij. ꝛ ibi no. p glo. s. so. ma. ꝛ de nox. l. ꝛ si ꝺdēnat⁹ qō patet. q; est fideiussor iudicij. vt. l. ij. §. idē scribit. s. de pecul. Hoc aūt an ꝓcedat in peculio aduētitio. ibi dixi. ꝛ. s. de dā. infec. l. si finita. §. si de vectigalibus. Quarto in modo recuperādi a principali. nā pat nō recuperat a filio. sed fideiussor a principali. vt not. in. d. §. sz vtrū. Quinto ex hoc alia dīa insurgit. q; beneficiū restitutionis qō cōpetit filio nō trāsit ad patrē. vt in. d. §. sed vtrū Sexto in modo cōmittēdi seu ꝓpetuandi obligationē. ꝛ in hoc pater eq̄parat fideiussori vt hic ꝛ. j. e. l. si seruū. §. an filius. In alio etiaz eq̄parat. vt sicut actio furti denegat patri ita ꝛ fideiussori. vt. j. de fur. l. eū qui. §. an pater. Sz ꝺ predicta videtur q; pri⁹ debeat excuti fili⁹ q̄ perueniat ad patrē. vt. l. libert⁹. §. i. j. ad munic. cū si. ꝛ ibi no. C. de decuri. l. i. et ibi no. Sz ego dixi cōtrariuz. rñ. illud vez qñ pater cōuenitur insolidū ex gestis p filiū. idē videt no. in. d. l. i. C. ꝺ decurio. lz gl. aliter dicat ꝛ male in. l. tria onera. de excu. tu. ꝛ ibi reprehenditur p Ja. de are. sz qñ pater cōuenit de peculio. tūc ꝓcedit qō hic dicit. ¶ Ultimo Pi. inducit istā. l. in ar. ad qōnem istā. Pater ex forma statuti tenet soluere condēnationē p filio vsq; ad legitimā. cōtigit q; fili⁹ est positus in bāno. ꝛ cōdēnat⁹ fm ꝺsuetudinē Italie q̄ hz cōtumacē p cōfesso. an hoc sufficiat ꝺ patrē. ꝛ videt q; sic p bāc. l. q̄a mora filij nocet patri. sed hic pater erat obligat⁹ de peculio ex cōtractu filij. de quo cōstat in. q. nostra. de maleficio nō constat. vñ cōtumacia filij nō dz facere fidē ꝺ patrē. vt. l. i. §. qñ ex fac. tu. ꝛ hoc videt tenere Pi. Ego aūt cū ista qstio mihi de facto cōtigisset in hac ciuitate peruisij disputaui. ꝛ determinādo dixi ꝝba statuti q̄ coartāt patrē esse diligēti⁹ intuenda. qñ certū est q; de iure cōi pater nō tenet. nā qñq; statutū simpliciter dicit. pater in casib⁹ maleficioz tenet soluere ꝺdēnationē factā de filio. ꝛ isto casu sufficit filiū cōdēnatū eē siue presentem siue cōtumacē: cū statutū nō reqrat male ficiū esse cōmissuz sufficit filiū cō dēnatum p maleficio ꝛ ex ipa condemnatione p⁹ obligat. ex verbis statuti. ideo vere

hz duas lec.vnã in stipulatione interposita.aliã in stipulatione interponẽda.fm primã opi.j.de pto.sti.l.i.in fi.Solu. nõ lz detrahere sine licentia ptoris viui vt remaneat ptoria sed trãsit in cõentionalẽ.vt hic volebat detrahere p interpretationẽ verbi ambigui qõ volebat interpretari fm mentem ipius stipulãtis vel pmittẽtis.qõ quidẽ nõ lz.qz dz interpretari ex mẽte ptoris.vt hic z in ẽrio. ¶Alĩ g̃ est modus cõcludendi qñ petit declaratio verbi ãbigui in stipulatione ptoria.alĩ in cõuẽtionalib⁹ q hoc posset principalit peti.dixi in.l.stipulatio ista.§.in stipulationib⁹.s̃.e. ¶Secũdo modo legit in stipulatione interponẽda.tũc oppo.de l.i.§.stipulatio duple.j.de preto.sti.So.nõ lz addere vel detrahere vt remaneat pretoria qz efficit cuẽtionalis.ar.s̃.de iusti.z iur.l.ius ciuile.al's nõ lz addere vel detrahere de necessitate sed ex ptiũ cõuentione sic.z hec est vera. ¶Sz q̃ro cũ additur vel detrahat.an remãeat ptoria vl' efficiatur cõuentionalis.q̃cq̃d hic dicat glo.tu dic aut addit vel detrahit aliq̃d circa id qõ ñ erat ab edicto ptoris mortui limitatũ vel alia.l.sed erat in iudicis cognitione positũ.z tũc remãet ptoria.qz hoc fit de mẽte ptoris. Quid enim aliõ agit pretor nisi vt ptes cõponat.vt.l.i.§.z post operis.s̃.de op. no.nun.z hic est tex.in.l.si finita.in prin.s̃.de dã.infec. Aut addit vel detrahit circa illud qõ a pretore ẽ limitatum.z tũc aut talis adiectio vel detractio inducit diuersitatẽ in qualitate obligationis z tũc efficit cuẽtionalis.qz alia res est.vt l.i.§.siqs simpliciter.s̃.e.z qõ distinxi.e.l.§.fi. Aut in qualitate nõ inducit diuersitatẽ sed in quãtitate vel alteri⁹ rei adiection:z tũc remanet pretoria.vt pz in adiectiõe pene.vt.l. fi.j.de preto.stip.facit.s̃.l.i.§.si stipulãti.z qõ distinxi in fi.l.i. ¶Quero q̃liter hec intelligit ptoria.dicit Di.oĩs q̃ ab initio extorquet.vt.l.i.j.de preto.stipu.qõ satis placet.

Si quis uacuam Promissio traditionis vacue possessionis nõ cõtinet nudũ factũ:sed causam bonoz.h.d. Ibi cãm subaudi necessariã osecutiuã traditiõis q̃ ẽ dñium si tradẽs erat dñs vl' vsucapiẽdi oditionẽ si nõ est dñs. ¶Op.de.l.si rẽ tradi.s̃.e. Timore hui⁹ ẽrij ista.l.hz plures lec.vna q̃ h̃ intelligat cã bonoz.i.interesse. Ad istã op.de.l.iij.§.i.de ac.emp. ¶Itẽ op.de.l.si stipulat⁹.s̃.de vsu. So.vt in glo.z plene dicã.j.e.l. si fili⁹.§.i. ¶Secõo modo legit exponat cã bonoz.i.dñiuz.vel vsucapiẽdi oditio.tũc ob.ẽrium.rñ.qz aut pcedit octus ex cui⁹ natura qs tenebat ad trãslationẽ dñij si est dñs vel vsucapiendi oditionẽ.vt octus emptionis z vẽditionis.vt.l. ex empto.in prin.s̃.de act.emp.z pcedit ista.l. Aut talis oct⁹ nõ pcedit.z tũc sec⁹.vt.d.l.si rẽ tradi. Ex quo no. q obligatio qua tenet vẽditor nõ cõtinet mer factũ sed mixtũ.vt hic pz no.glo.in.l.certi oditio.in prin.s̃.si cer.pe.z dicã late ĩ.l.stipulationes nõ diuidũtur.

§ Stipulationes cõmodissimũ. Clausula generalis nõ refertur ad specificata.h.d.

In stipulationibus. Stipulatio specierũ diuidit ĩ quota.stipulatio generũ diuiditur numero.h.d.

Operarum Stipulatio pluriũ operaz diuidit numero,sec⁹ si vna opa.h.d. ¶Op.de.l.stipulationes nõ diuidũtur.j.e. Breuiter opa nõ diuidit.sed estimatio sic.z illud ẽrium examinabo.in.l.stipulatio.nõ di.

c Cui quis sibi Heredi adiecto non põt solui h.d. Et rõ est qz in adiecto est mer factũ.nec aliquid iuris sibi acquiritur.videbitis ĩ.l.iul.j.e.ti. Preterea assimilat mãdato,vt.d.l.iul.§.i.z sic morte mandatarij finitur.

e Cui qui ita Qui stipulatur sibi z alij.r.ỗ eidẽ.r.nõ alijs intelligit.h.d.

Tertium. Expressio futuri heredis nihil opatur. z pinde habet ac si expressus non esset. h.d.iste.§.vel sic. Nõ põt ẽhens vnũ ex plurib⁹ heredibus ẽhendo grauare.h.d. Et hz.§.iste altã materiã nõ explicandam hic.sed.j.e.l.cõtinuus.§.vl.vñ nõ põt ẽhens vnum ex heredib⁹ grauare. ¶Op.s̃.de pac.l.auus. Solu. in ẽrio multũ gl.inuoluit se,breuiter ibi in pacto liberatorio.hic in obligatorio. ¶Sz videt hic ẽ.ibi z q̃is ẽueniisset ꝛc.dic ibi ex postfacto.hic in ipsa obligatione. ¶Op.de.l.continuus.§.fi.j.e. So.vt ibi dicã.

Qui sibi aut filio. Adiecto ad solutionẽ etiam post emãcipationẽ põt solui.secus si adijciat ad obligationẽ.h.d. ¶Op.de.l.cũ quis.j.de sol. Sol.ibi oditio mutat in deteri⁹.hic in meli⁹. ¶Op.de.l. gaius.in fi.s̃.so.ma.vbi adiectus est ad obligationem p dictionẽ aut.z sibi põt solui.z sic ob.in duob⁹. Primo qz adiecto ad obligationẽ p dictionẽ aut.põt solui.h sec⁹. So.h adijciebat ad obligatõez q̃rẽdã alĩ,ibi ad obligatõz q̃rẽdã ipsi adiecto. Scõo ob.qz p dictionẽ aut.vl' adijci ad obligationẽ qõ videt contra hũc tex.sed dic qñq̃ stipulator adiungit sibi aliũ in obligatione p cõiunctionẽ copulatiuã.z tũc p sua pte valet obligatio.z ille habet ac si nõ esset adiect⁹. vt.j.e.l.si mihi z titio.z hac.l.in prin. qñq̃ adijcit p ẽiunctionem alternatiuã:aut.z tunc aut pcedit psona stipulatoris.z sequit psona adiecti.z tũc videt adiect⁹ vt possit ei solui.siue sit filius siue nõ.vt hic.aut pcedit psona adiecti z sequitur psona stipulatoris.z tũc aut põt sibi queri actio.z videtur tũc ad obligationẽ adiect⁹.al's si nõ põt sibi queri:tũc sibi solui põt.vt.l.gaius.in fi.s̃.so.ma.z.j.de sti.ser.l.i.§.pe.z ibi habet q̃.idẽ est in dictione vel:qõ in dictione aut:quãtũ ad ꝓpositũ. ¶Op.j.de sti.ser.l.sed z si ita. Sol.hic primo q̃s stipulat sibi z ali⁹ adijcitur p ẽiunctionẽ aut.sec⁹ si duobus alternatiue stipulet.vt in ẽrio vides tex.hic. Et op.q̃ ex psona filij q̃ritur actio pri.tũc filio põt solui.vt.l.qõ seru⁹ s̃.depo.de pac.l.si vn⁹.in prin. So.q̃cq̃ ex psona serui vel filij acquirit nobis obligatio siue aliquo nostro facto.z tũc loquũtur ẽria. Q̃cq̃ acquirit nobis interueniẽte facto nostro.tũc loquit hic. Et ex hoc apparet solutio q̃stionis.pmi si monacho an sibi possuz soluere.z dic q si facto suo acq̃rit obligatio abbati sine facto abbatis,z põt solui vt ex pdictis apparet. Idẽ dico in procuratore. Nã si q̃s pecuniã mutuo accepisset a procuratore:vel cum eo aliter ẽtisset:nullo actu dñi interueniẽte posset procuratori soluere.ar.expressum j.de so.l.qõ seru⁹.sz q̃ interueniẽte actu dñi puta qz actionẽ iã q̃sitã dño deduxit in iudiciũ:z fecit reũ cõdẽnari.non põt procuratori solui.vt.j.de so.l.hoc iure.cũ si.

Qua ita stipulatur. Obligatio sui natura est ppetua z nõ finit tpe ipso iure: etiam ex ptiũ cõuentione sed ope exceptionis.qõ trib⁹ pbat exemplis.h.d. ¶No.q in initio tpis põt peti. ¶No.q tps nõ est modus tollẽde vel inducende obligationis.vt.l. obligationũ fere.§.placz.s̃.ti.i.z.l.nemo põt.s̃.de le.i. ¶Habeo istũ.§.p subtili z aduerte. Op.s̃.e.l.q̃ hoc anno. So. ibi adiectũ fuit tps cã differẽde solutionis.hic cã limitande obligationis:eo q dixit quoad viuã. Itẽ cã multiplicande obligationis:eo q intelligit annuũ vel mẽstruuz.vt.j. dicã z hoc vult dicere glo.sup verbo cõfestiz z bñ. ¶Op.de.l. lecta.s̃.si cer.pe. So.ibi tps fuit adiectũ executiõi.hic obligationi. ¶Extra glo.op.dĩ in.l.nostra.post tps petere nõ possum ꝛc. Cõtra de.l.si mãdato titij.§.paulus rñdet.s̃.mã. vbi post diẽ videt posse peti. Di.formal illud ẽriuz z soluit bene q ibi tps fuit adiectũ cã solutionis differẽde.hic cã limitãde obligationis:z illud est verũ. ¶Sz vnũ est dubiuz qñ dicat tps adiectũ cã limitãde.z qñ cã differẽdẽ obligationis,dicã latissime. Q̃cq̃ dies apponit oditioni,z tũc aut dies apponit oditioni affirmatiue.z tũc videt appositum cã limitãde obligationis.vt oditio veniẽs infra tps faciet cõmitti obligationẽ.secus si veniet post tps.vt.l.dãni.§.fabini.s̃.de dã.infec. Q̃cq̃ apponit oditioni negatiue.z tũc vtrũ videat adiectũ cã limitãde vl' cã differẽde vidistis.s̃.e. l.in illa.z.l.hoc iure.s̃.e. Q̃cq̃ dies apponit dispositioni. z tũc aut dies apponit dispositioni p hãc oditionẽ ex.vt ex die calẽdaz.z tũc videt appositũ cã differẽde solutionis.vt

l.obligationū fere.§.i.i.rñso.s̄.ti.i. Aut apponit̄ p dictionē ad vel dictionē quoad vel quousq; ꝛ si.ꝛ tūc aut p̄cedit obligatio in q̄ adiectū est tp̄s cā multiplicāde obligationis.et tūc cā limitāde obligatiōis videt facta.vt pmittis mihi dare.x.ānua quoad viuā vt hic in.§.nostro. Aut precedit obligatio simpliciter.ꝛ tūc aut obligatio cōtinet aliq̄d qō habeat causam successiuā vt pati.ꝛ tūc videt apponi cā limitāde obligationis.vt hic vltimo rñso.ꝛ.l.iij.s̄.de serui. Aut cōtinet aliq̄d qō cām habeat mometaneā.ꝛ tūc cā differende solutionis vī facta:nisi in ꝺtrariuꝫ agāt ꝺhentes q̄ cā limitāde obligationis fiat.vt.l.obligationum fere.§.i.ij.rñso.ꝛ ibi no.s̄.ti.i.ꝛ.l.si mādato titij.§.paulus rñdit.s̄. mā.ꝛ.j.p xi.§.ꝛ.j.e.l.ad diē.ꝛ.C.e.l.magnā.cū si. ¶ Quero pmittis mihi dare.x.quoad viuā.q̄d est hoc dictū.intelligitur ne de vna.i.semel.x.tm̄.aut de.x.ānuis. Tex.hoc nō declarat sed glo.i.dicit mēstrua.ꝛ habem⁹ tex.s̄.de an.le.l.legatū.vbi dicit q̄ debem⁹ intelligere annua. Pe.nō hic ſꝫ alibi dicit q̄ in stipulatione nō ꝺz intelligi de annuo.ꝛ sic in.l.legatū.est speciale fauoꝛe vltime volūtatis.facit.l.pe.e.ti.de ānu.le.ꝛ glo.videt sentire in.l.legatuꝫ. Quid dicem⁹.dubito in hoc ſꝫ reducerē me ad tex.in.l.cū hi.§.si in annos.s̄. de transac. vbi ꝺz si est psona paup tūc p̄sumitur cā alimētoꝛ.sed si nō est psona talis secus. ex hoc dico q̄ primo casu q̄n̄ p alimētis p̄sumit̄ annuū.al's secus.sed videt̄ q̄ aliq̄d det annuati donec viuat minutatiꝫ.ita q̄ in summa ascendat dictā quātitatē. vt.l.si cū p̄finitione.in prin.q̄n̄ dies le.ce.facit qō ꝺixi.s̄.e.l.si stichū.§.i. Voueo tibi vnū dubiū.heres egit.nō fuit sibi opposita exceptio pacti. modo in allegationib⁹ ꝺz allegādo q̄ sibi obstat exceptio.an sufficit.ꝛ b tex.videt requirere q̄ opponat̄ exceptio. Dico sic. q̄ñq; exceptio inest ipsi obligationi.vt in pactis incōtinēti appositis.vel in pactis q̄ tacite intelligūtur.vt.l.lecta.§.dicebā.s̄.si cer.pe.ꝛ.l. iurisgētiū.§.quinimo.s̄.de pac. ꝛ in his nō est op⁹ q̄ pars apponat.qꝛ ipsi actioni inest.ꝛ sic actoꝛ ꝓponēdo actionez ꝓponet eā cū exceptiōe q̄ sibi inest suī natura. vī ip̄i⁹ actionis expꝛessio sufficit aduersario.simile.s̄.de iureiur.l.si duo patroni.§.siquis iurauerit.ꝛ.§.marcellus.ꝛ ideo hic sufficit hoc allegari tpe allegationis. Q̄ñq; exceptio nō inest obligationi:sed venit extrinsecus.vt sunt exceptio pacti postea facti.ꝛ ois exceptio q̄ partiū cōuentione nō venit. vt exceptio met⁹ ꝛ erroꝛis ꝛ similes.ꝛ tūc ē necesse q̄ opponat̄. vt insti.de excep.p totū. ꝛ.s̄.mā.l.si fideiussoꝛ.§.cuidam.cuꝫ si. ¶ Itē quero debitoꝛ in diē pōt cōuenīri ante diē. sed ob. exceptio an habeat necesse opponere. ꝛ siquidē pactuꝫ de dilatione fuit factū post ex interuallo ꝺz opponi.vt insti.de excep.§.tpales. Si vero ab ipso initio fuit dilatio ꝓstituta adhuc ꝺz opponi exceptio.vt.l.exceptiones.C.de ꝓba.al's sequeretur ꝺdēnatio. Et aduerte.qꝛ cōdēnatio sequetur ad quantitatē soluēdā tpe debito nō statiꝫ. Rō qꝛ ista dilatio inest obligationi ad differendā solutionē.vt.l.i.§.diē.s̄. de edē. Eadē rōne solutio differtur.etiā si nō apponat̄.ſꝫ quo ad impediēdum iudiciū q̄ sequet̄ absolutio q̄si male agat ante diē.hoc non inest. ¶ Op.eniꝫ ad p̄cessum nō obligationi.facit ad p̄dicta qō no.p Inno.ex de excep.c.pastoꝛalis. Ex predictis intelligis q̄d est dictum pactū inesse vel non inesse tu qui nunq̄ intellexisti ante.

¶ Op.de.l. si ita **Qui stipulat̄ ante kalēdas.** fuerit data libertas.s̄.de manu.testa. Gl.pat tres solu.neutra est bona.dic debet intelligi ante calendas,ſꝫ finitas. ꝛ dic vt dixi in.l. qui ante.s̄.eodem.

Et breuiter.h.d.q̄ solutū nō ī du **Si a te stipulatus.** cit liberationē.illud pmissum nō inducit nouationē. Itē solutione totius liberatur debitoꝛ partis.h.d. ¶ Op.q̄ fiat nouatio.qꝛ stipulat̄ partē ei⁹ qō deuenit in primā obligationē.g̃ ꝛc.vt insti.q̄.mo.tol.obli.§. p̄terea. So.vt in glo.ꝛ plene dicā.j.e.l.q̄ in vsufr. ¶ Scōo op.de.l.si is cui.s̄.de ac.ꝛ obli. Sol.hic q̄libet pmissio erat ex cā lucratiua,secus si vna ex cā lucratiua, alia ex cā onerosa,vt in ꝺzio videt formari libellus vt' petat̄ vsufruct⁹. Contra qꝛ imo pōt petere totuꝫ fundū.vt.e.l.iul.§.i.ꝛ.l.etiā.j.de sol. Dicit gl.fateoꝛ ꝺziū q̄ nō possit petere vsufructū.ꝺziuꝫ no.s̄.de.le.ij.l.meui⁹.§.fundo.l.q̄ solus vsufructus petat̄ ꝛ hoc tꝫ Di.p hūc.§.ꝛ p.l.nō quocūq̄.§.fundi.s̄.de le.i. Ad l.iul.§.i.ꝛ ad.l.etiā. Di.rñdet.hic soluta est ps rei.s.proprie tas.iō alia ps petit̄.ibi tota res erat soluta.ſꝫ deficiebat aliqō ius extrinsecū.ideo petitur totū.simile vidistis in.l.si stipulat⁹.§.i.j.de sol. ¶ Sꝫ istud dictū videt̄ ꝺ.l.si stipulatus §.si titi⁹.j.e. Dicit Di.q̄ nō cōtingit liberatio in aliq̄ pte.ſꝫ in pte soluta est ī pendēti.ideo petere nō possuꝫ nisi partez vt.l.ij.§.i.s̄.e.ꝛ.l.si nō sortē.§.si decē.s̄.de ꝺdi.inde.ꝛ tex.hꝫ qꝛ nec soluēdo ꝛc.ſꝫ glo.dicat q̄ cōtingat liberatio.in.d.§. fundi.ꝛ male. Sꝫ q̄ ē rō q̄ si debeo fundū ꝛ soluo medietatē.tūc ꝺtingit liberatio ī medietate.vt.d.l.si stipulat⁹.§.i.ſꝫ si soluo ꝓprietatē nudā nō ꝺtingit liberatio in aliquo. Rō est qꝛ obligatio fundi quo ad solutionē bñ est diuidua per quotas,sed diuidēdo in proprietatē ꝛ in vsufructū.tūc ē indiuidua. Rōnem huiꝰ collige ex his q̄ dicā in.l. stipulatio nes nō diuidūtur.ꝛ patet in tex.j.e.l.si ita stipulatus.§.i.qꝛ nō aufert tantā vtilitatē in parte respectu ptis quantam in toto respectu totius.

Iste.§.solet videri horribilis scholari **Si hominem.** bus nec posset extrahi intellect⁹.ſꝫ aduerte stipulatio ꝺditionalis aīo nouādi morā precedētē nō purgat.ꝛ cū certū est secūdaꝫ stipulationē cōmitti nō posse statiꝫ pōt agi ex prima.ꝛ re deficiēte in ꝺditionis euētum.secūda cōmitti nō pōt.sec⁹ si extat lꝫ prima obligatio sit sublata.h.d.casuꝫ pone sub nube. ¶ Op.stipulatio sequens purgat morā p̄cedentē.vt.l.quotiēs.ver.vī marcellus.j.de noua.g̃ hoīe mortuo ꝓmissoꝛ nō tenet̄.vt.l.si ex legati cā.s̄. e. Sol.huius timoꝛe.l.ista.hꝫ duplicē lec.vna lec.est q̄ mora fuit ꝺcta p titiū post stipulationē aīo nouādi interpositā ꝛ sic fatetur q̄ prima fuit purgata,sed ꝓpter nouā morā tenetur. Sꝫ ꝺ de.l.pecuniā.s̄.si cer.pe.vbi sub ꝺzia ꝺditione tenet̄ ex prima obligatione.iō mora post secūdā nō pōt cōmitti.qꝛ ibi nulla pōt esse petitio.vt.l.nulla.j. de reg.iur.ꝛ.l. si pupillus.j.e. Do.dicūt quidaꝫ q̄ mora nō pōt ꝺhi negligendo,sed ꝺhī faciēdo.s.occidendo. ¶ Contra qꝛ dicit tex. q̄ decessit post morā.ſꝫ si ponis morā precedere casum.tūc decessit,ppt̄ morā ꝛ in ipsa mora. Gl.volēdo sustinere dicit q̄ primo eū vulnerauit ꝛ postea occidit.ꝛ vide istaꝫ lec.in glo.ibi.alij qō hic ꝛc.vsq; ibi tertij.ꝛ ad h oc tēdit.j.e.gl.ibi vel dic ꝛc.in ver.itē op.qꝛ pēdente ꝛc.ibi.vel dic.q̄ hic post ea ꝛc.ꝛ ista sol.videt̄ vera in se.sed ꝺtinet magnā diuinationē. ¶ Alij rñdent q̄ nō pōt esse in mora vez est siquidē ipe ꝓmittit,sec⁹ si alius.ꝛ vide glo.ibi.ver.q̄n illud ꝛc.sed certe tex.est q̄ nō refert siue ipe siue ali⁹.vt.l.pecuniā.s̄.si cer.pe. ¶ Et ex hac lec.sustinēda habes notare q̄ debitoꝛ sub cōditione nō pōt ꝓstitui in mora negligēdo.sed pōt ꝓstitui faciēdo.ꝛ tene mēti.qꝛ vera est in se.tñ qꝛ cōtinet diuinationē ipsuꝫ debitoꝛē,sed ꝓpter creditoꝛē ꝛ eius cōtemplationē.q̄

equiparatur fideiussori iudicatū solui.vt.l.iij.§.idē scribit, ff.de pecul.& j.iudi.fol.l.i.& l.iudi.solui stipulatio expeditaꝫ ꝛ.l.q querebaꝫ.coniuncta hac.l.in prin.& semp intelligatis ex forma dicti statuti pcedere. De iure cōi an pater teneaꝫ p filio de pecu io.p filio ꝺdēnato ob ꝓtumatiā dix i.d. §. si de vectigalibus. Q̄ñqꝫ ꝛba statuti coartāt patrē ꝺdtio naliter hoc mō.si maleficiū ꝓmiserit filius pater cogatur ꝛc. ꝛita dicebat statutū perusij.isto casu ꝓtigit filio condēnari tribus modis.primo cōparet filius & negat.& cōtra eū male/ficio pcedit cōtra plures tanq̄ ꝺ plures piter principales de nūciasse.§.fi.j.de adul. Q̄ñqꝫ ad vnū quenit principaliter ad aliū p ꝺsequētiā:qz ꝺdēnatio vnius ē pambulū executi/onis fiēde in psona alteri⁹.& tūc aut hoc respicit priuatam vtlitateꝫ.& alij nō pīudicat:vt.l.i.C.de fal.& qō ibi no.f.q l.si veteris.& qō no.p Ci.C.q accu.nō pos.l.i.circa fi. Sive ro respicit vtilitatē publicā seu publicā bursam.tūc pbatio nes & snia lata ꝓtra principalē faciūt fidē ꝺ eū ad quē pueni tur ex cōsequētia:vt.C.vbi cau.fis.l.i.vbi snia lata ꝺ homi/cidas hz effectū ꝓfiscādoꝝ bonoꝝ ꝓtra heredes.ita itelligi tur gl.ff.ad syll.l.in cognitione.& C.ad.l.iul.maies.l. q̄sq̄s. vbi lata snia ꝓtra patrē hz effectū inferēde pene in filiū sine nouo pcessu.ibi .paterno eī ꝺz perire supplicio ꝛc. Itē hz effectū reuocādoꝝ bonoꝝ alienatoꝝ a die cōmissi crimi/nis.vt ibi & l.fi.eo.ti.& j.de accu.l.ex iudicioꝝ. exp̄ssi⁹ extra de here.c.cū fm leges.li.vi.ita & in.c.ꝓposito cū hoc respici at bursaꝫ publicā:snia & acta ꝓtra filiū pīudicāt patri. Cau tius nō facit iudex si patrē moneat vt interfit iudicio si sua putat itereſſe.vt.ff.de inoffi.test.l.si suspecta.& C. de litigi. auc.nūc si heres.no.in simili p Ci.C.de aduo.di.iu.l.i.circa fi.hoc tñ nō pōt eē de necessitate.sz magis de ꝺfilio. Se cūdo cōtingit q̄ filius cōparet & negat.& cōtra eū pbātur indicia ꝓpter q̄ ponit ad tormēta & tūc cōfiteꝫ & ꝺdēnatur. pbatio.q̄.l.ꝺfirmat pcedētia. Tertio cōtingit q̄ fili⁹ ab initio spōte ꝺfiteꝫ & ꝺdēnaꝫ.& tūc idē.multo magis cum de ff.de edi.edic.l.quero.§.fi. Dico hoc qz ꝺfessio serui & filij p iudicat patri & dño i his in q̄bus habēt liberā administrati onē:vt.l.seruus qō detulit.cū.l.se.ff.de iureiurā. Hoc verū nisi p ater vellet pbare cōtrariū:vt.ff.si ex noxa. causa aga. l.ij.§.i.vbi ē de hoc glo.no.ad hoc. Quarto cōtingit q̄ filius ē cōtumax.& ex forma statuti habeꝫ p cōfesso.& tunc talis ficta cōfessio & snia nō pīudicat patri:qz talis ficta cō fessio psonā nō egrediť:vt.l.eius q̄ delatoꝝ.j.de iure fisc. Preterea vbicūqꝫ lata ē snia ꝺ vnū pīudicat alteri. illō fallit q̄ snia lata ē cōtra ꝓtumacē:vt.l.q repudiātis in fi.& l.papinianus.§.meminisse.ff.de inoffi.testa.& de euic.l. si iō & C.de peri.& cōmo.rei ven.l.i.p hoc facit qō no.ff.de iure iurā.l.duobus.§.i.vbi ficta solutio nō sufficit ad dādā acti onē ꝓtra principalē.facit qō no.insti.de noxa.in fi. & hoc te net Ci.in simili.C.vñ vi.l.si qñ.nec curo hoc casu vtruz paꝫ sciuerit ꝺ filiū pcedi vel nō:qz qñ ꝓtra ꝓtumacē fertur snia nō hz locū dicta distinctio sciētie & ignorātie:vt.C. de pig. l.pteres.& ibi notatur:quod est menti tenendum.

Si stipulat⁹ suꝫ Obligatio nō faciendi ꝓmittitur si cōtra fiat p principales.sec⁹ si p fide iussorē.h.d. Dico p.q̄ fideiussor phibēs teneaꝫ:vt.l.q̄ pen dente.ff.de act.emp.l.q̄ iniuriaꝝ.j.de iniur.& l.i.§.itē scien/dū.ff.de aqua plu.ar.rñdeo q̄ teneť actiōe iniuriaꝝ.vl neg. gēs.nō tñ ex illa stipulatione. Dico p.ff.l.pri.& l.in cōdēna tione.§.vnicuiq̄.j.de reg.iur. Glo.soluit mirabiliter.hic lo quit q̄ñ ꝓmisit de facto ꝛc. Vult glo.dicere q̄ in obligati/one dandi idē ꝓmittit principalis & fideiussor:qz q̄libꝫ pro mittit de se.s.q̄ dabit.sed in obligatione facti principalis ꝓmittit de facto suo:fideiussor promittit de facto pricipaľ nō de suo fideiussore,& sic ex facto seu mora fideiussoris sti/pulatio ꝓmitti nō pōt.hoc etiā sentit glo.h in fi.& bene cō/corꝝ.tex.in.l.si libertus morā.de oper.li. Sed cōtra hoc gl. op.q̄ fid eiussor ꝓmittit factū alienū & sic nō teneť.vt.ff.e.l. stipło ista.in prin.sz rñ.fm Rug.spāle in fideiussore istud ē ꝺ casuz.l.cū re⁹.j.de fideius. Alij alij dicūt q̄ hic ꝓmisit in/dēnitatē.& sic intereſſe. Alij vt Jo.q̄ ꝓmisit se factuꝝ & cu raturū q̄ principalis faciet. Prima q̄ idēnitatē ꝓmisit bo na ē & fm hoc nō cōmittiť mora ex facto fideiussoris.sz gl.i d.l.si libert⁹ morā faciat distinctionē iter certa facta & incer ta.& nō bñ.p.l.inter artifices.j.de solu. Itē illa q̄ ꝓmisit se facturū & curatuꝝ est bona. nec fideiussor pōt teneri si ipse prestat impedimētum.qz de hoc nō ꝓmisit.& ita loq̄tur hic sed bñ teneť si esset in mora curādi.& sic ex sua mora cōmit/tereť.qz de hoc ꝓmisit. Sz ꝺ ꝓdicta op.p gl.g ad aliud teneť fideiussor q̄ principalis:& sic nō teneť.vt.l. grece.§.si quis sticħū.j.de fideius. Do.dicit glo.circa idē illa duo ver santur.g non est aliud. Istud est verum.qz casus est.j.de fi/deius.l.stipulat⁹ es. Vel dic dicit gl.q̄ simpliciter intercesſ/sit dicēdo ꝓ tali fideiubeo.& istud ēt puto verū qz simpliciť intercedēdo videť ꝓmittere de indēnitate.vel se curaturuz vel factuꝝ q̄ ipse faciet in casu in quo valeret.vt.j.dicetur vez qz de hoc habem⁹ gl.diuersas.s.q̄liter fideiussor possit accedere obligationi faciēde.habem⁹ glo.in.l.siquis ꝓ eo. & in.l.si cū re⁹.j.de fideius.& l.inter artifices.j.de sol.& l.ne mo ē.j.ti.i. Et opz nos hoc videre vt sciam⁹ an fideiussor te neaꝫ ex mora principaľ. Et dic aut ē i obligatiōe aliq̄d fieri aut aliq̄d nō fieri. Primo casu aut fideiussor ꝓmisit itereſſe seu indēnitatē & valet.vt in hac gl.& l.stipulat⁹ es.j. de fideius. & isto casu fideiussor ex sua psona nō pōt ꝓstitui i mora cuz teneť ad intereſſe qō est post morā principalis in obligatio ne.vt.l.stipulationes nō diui.§.celsus. Q̄ñqꝫ fideiussor ꝓ/mittit se curaturū & tūc ex sua mora adhibita in nō curādo teneť.vt.ff.dixi.& fideiussio valz:vt hac gl. Q̄ñqꝫ fideiussor ꝓmittit factū.& tūc aut ꝓmittit q̄ principalis faciet.& non valet.vt.l.si cū re⁹.j.de fideius.fruſtra g̃ queritur de mora. Q̄ñqꝫ ipse ꝓmittit q̄ faciet illō qō debz facere principaľ & tūc aut est eiusdē peritie cui⁹ principalis.vt.l. nemo ē qui nesciat.j.ti.i.& ex sua psona potest esse in mora.vt in.d.l.ne mo.& eadē est rō que est in quantitate. Aut non est eiusdem peritie:& nō valet.vt.l.grece.§.siquis sticħū.j.ꝺ fideius.fru/stra g̃ queriť de mora. Aut fideiubet simpliciter.& tūc aut ē factū qō pōt ab alio explicari.& tūc teneť ex sua psona & cō stituiť in mora.vt.j.iudi.fol.l.si reus. Aut est tale factuz qō nō pōt explicari p aliū.& tūc nō pōt cōstitui in mora ex pso/na sua.vt.l.inter artifices.j.de solu.& l.si libert⁹ morā.ff. de ope.li. Si vero accedit obligationi nō fieri.& tūc nō pōt ex sua psona cōstitui in mora.vt hic in nostro.§.difficili. Et p hoc decidit q̄stio.datū est priuilegiū in multis prib⁹ oībus cruce signatis ne possint cōueniri infra annuz.modo q̄ritur vtrū priuilegiū cōpetat seu pfit fideiussori.& videť q̄ sic.vt C.de vsur.rei iudi.l.fi.nō facit qz ibi nō est priuilegiū psona le:sz reale.& psonale nō trāsit ad fideiussores.vt.l.exceptio/nes q̄ psone.ff.de excep.& l.& si fideiussor.ff. ꝺ re iudi. vñ in obligationib⁹ dādi vbi fideiussor ex sua psona pōt in mora ꝓstitui sibi nō ꝓdesset exceptio.sed posset eē q̄ in obligatio ne facti intercessisset in qua ex sua psona fideiussor non pōt cōstitui in mora.& tūc transiret ad fideiussorē p cōsequētiā. cū in mora nō pōt ꝓstitui principalis. Istā.q.pōit Ci.in vl/ti.q.C.de p̄ci.īpe.offe.l.quotiēs.& ibi repetit istū.§.

In hac stipulatione. Stipulatio de nō faciēdo cō/mittiť si ꝺ fiat p heredē etiam ignorātem.secus si est pupillus.h.d. Dico p.de.l.q̄ i alteri us.j.de reg.iur. Glo.sol.fateor q̄ teneť mero iure, sz ꝺ equi tate restituiť in integrū. Dy.limitat istā gl.hic q̄ debet intel ligi q̄ restituiť q̄ñ ipediuit volētez ire & agere in fundū pos sessum ab ipo herede.& sic defendendo, sec⁹ si nō posſideret ipse heres & faceret ipedimētum.ar.j.de reg. iur.l.q̄ in alte/rius.ij.rñso.hoc tz. Dy.in.c.cū q̄s in ius.ex de reg.iur.li.vi. Sz glo.in.l.q̄ in alteri⁹,nō videť facere dīam. Credo Dy.

vel ſ dicere,qz iſta reſtitutio daſ ex clauſula generali.ſiq mi hi iuſta cā ꝛc.ſed in agēte nō eſt iuſta cā quare reſtituaſ cuz anteq agat dz explorare.vt.l.qui in alteri⁹.ſed in defendē te eſt iuſta ignozātia. ¶ Qp.qñ obligatio habuit oziginē ꝺ maiozē non cōſideraſ pſona minozis.vt.l.apō iul.in prin. ℊ.ex qui.cau.in poſ.ea.ꝛ.l.i.ꝛ.ij.C.ſi aduer.ven.pi. Gl.in.l. ℞ia dicit q ꝺ tot ſtipulationes ſunt quot facta,q.ꝺ.hoc in pſona heredis cōmittiſ ex noua ſtipulatione q in pſona heredis cepit. Iſta ſol.pōt eē vera aliquo caſu.vt pz ex his q dixi.ℊ.e.l.ſtipl'o iſta.ℊ.ſiq̄s ita.tñ nō eſt generalis.quia ſi interponiſ talis ſtipl'o ſup eo qō de ſui natura trāſit ad heredē eſt vna ſtipl'o:lz pluries cōmittaſ.vt.j.e.l.ſi ſic.ꝛ iō gl.melius dicit hic. Qñq ſtipulatio q incipit a defuncto cōmitti tur ꝓpter nō factū ꝛ tūc minoꝛ nō vtitur iure ſuo. Qñq ſtipulatio dz cōmitti ꝓpter factū.ꝛ tūc conſideraſ pſona minoris,cū nō ſolū ex ℞ctu facto a maiozē cōmittaſ.ſz etiā ex facto minozis,ꝛ iſtud vult dicere glo.ꝛ iſtā gl. bñ notāt doc. in auc.quas actiones.in.q.illa. vtrū priuilegiat⁹ ſuccedēs nō priuilegiato vtaſ priuilegio ſuo,ſed debes limitare. qñ q cōmittiſ ꝓpter nō factū ſimpliciter.vt qz pecunia nō ſoluitur debito tpe poſito in ℞ctu,ꝛ tūc minoꝛ nō vtitur priuilegio ſuo. Qñq ꝓpter nō factū,aliquo tñ geſto cū minoꝛe ſeu cū priuilegiato,ꝛ iſto caſu vltio vtereſ priuilegio ſuo.ex emplū obligatio nō ꝺz diē.iterpello heredē minozē q ſolueret.nō facit.ꝛ pone q defunct⁹ non fuerat in moza:tūc qz ex pſona heredis minozis moza ℞hiſ haberet reſtōnem ex pſona ſua,ꝛ glo.videſ facere iſtā limitationē.in.l. ſi cū militātibus.C.de reſti.mili.ꝛ glo.videſ tangere in.l.qui in alteri⁹.ℊ. de reg.iur. Habes ℊ qñq cōmittiſ ꝓpter factū ꝛ tūc vtitur priuilegio vt hic,aut ꝓpter nō factū.ꝛ tūc aut nihil ē actuz cū priuilegiato:ꝛ nō vtiſ priuilegio ſuo. Aut aliq̄d eſt actū ꝛ tūc pōt.vt gl.in.l.ſi cū militātib⁹.C.de reſti.mili. ¶ Quero heres ſuccedēs in re ēphiteotica nō ſoluit pēſionē an cadat a iure ſuo. Et glo.in.l.ij.C.de iure ēphi.in vl.gl.dicit q cadit.ſed daſ reſtitutio.idē tz Odi.hic ꝛ.ꝺ.c.cuz q̄s in ius.ꝛ Spe.de loca.ℊ.nūc aliqua.ver.xviij. Pe.diċ q nō reſtituiſ qz ℞ctus habuit oziginē ex pſona maioꝛis ꝛ nihil eſt geſtuz cū herede.ℊ ꝛc.vt.l.i.ꝛ.ij.C.ſi aduer.ven.pi.ꝛ hoc videſ ſentire Ci.in.l.ij.C.de iure emphi.in.xij.q.ſz hoc nō plz. Quare dic aut eniz heres vult reſtitui priuilegio ſue pſone:qz minoꝛ vel miles.ꝛ nō pōt ſi nihil ē geſtū cū eo.vt.ℊ.dixi. Aut vult reſtitui ex cā iuſte ignozātie.ꝛ ſic ex clauſula generali.ꝛ iſtud nō cōtinet priuilegiū.qz ēt ipi defuncto competeret ſi in iuſtā ignozātiā incideret ꝛ tūc pōt indiſtincte reſtitui ſiue minoꝛ ſiue maioꝛ.vt dixi.ℊ.in primo ℞uo.ꝛ ſic intelligo.ꝺ.l. i.ꝛ.ij.C.ſi aduer.vē.pi.ꝛ de mino.l.emili⁹.qō eſt veriſſimū ꝛ notandū. ¶ Quero quō potuit heres abſens īpedire. Gl. timoꝛe hui⁹ dicit q heres fuit abſens tpe interpoſite ſtipulatiōis,erat tñ pñs cū ꝓhibuit,ira colligiſ ex duab⁹ gloſelis ſup verbo videſ.ꝛ ſup ℞bo abſit. Alij dicūt q vere erat abſens.ſz forte colon⁹ vel ꝓcurator ei⁹ īpeduit ꝛ teneſ.qz debuit curare ſtipulatoꝛ ne īpedireſ.vt.j.l.pri.ꝛ hoc eſt verū vt ibi,ꝛ hoc ſentit gl.ſup verbo opz. Quero q̄d ſi pupillus habeat tutoꝛē.ꝛ eo volēte ꝓhibuit.certe ſtipulatio cōmittiſ.vt.ℊ.e.l.ſi ex legati.cū.l.ſe.ſz dareſ reſtō idē in adulto ℞nte curatoꝛē q̄d i ñ ℞nte.diċ vt.ꝺ.l.ſi ex legati. ¶ Ultim o er predictis apparet cognitio q fit ꝺtumacia ꝓcuratoris ꝛ q̄ dñi. Mā ſi ꝓcurator eſt cōtumax vel negligēs nullo actu celebrato cū eo dz cōtumacia dñi nō ꝓcuratoris.verbi gratia,citaſ dñs.ipſe cōſtituit ꝓcuratoꝛē q̄ nō cōparet.certe ē dñs cōtumax.qz cū ꝓcuratoꝛe nil eſt geſtū.ſicut hic dixim⁹ qñ nihil eſt geſtū cū herede defuncti dz moza defuncti. Itē ſi dñs dz ſoluere vel aliq̄d faceret:certa die facit ꝓcuratoꝛē ad iſtud faciendū qui nō facit,dz moza dñi nō ꝓcuratoris. nō eniz excuſaſ.qz mādauit qō ipſe facere debuit.vt.l. ſi ꝓcura.ℊ.ſi tutoꝛes.ℊ.mā.vbi eſt tex.no. Sz ſi cum ꝓcuratoꝛe eſſet aliq̄d geſtū.qz ipſe fuit citat⁹ vel interpellat⁹.tūc eſt cōtumacia ꝓcuratoris ſicut.ℊ.dixi q eſt cōtumacia heredis. ꝛ tūc recurrim⁹ ad illā materiā,an cōtumacia ꝓcuratoris noceat dño.tetigi.ℊ.de dā.infec.l.q̄uis. ¶ Sz q̄d ſi in caſu predicto qñ cū ꝓcuratoꝛe nil eſt geſtuz ꝓcuratoꝛ nō fuit cōtumax ſed fuit iuſto īpedimēto īpedit⁹.rñ.ſi cā excuſationis in ꝓcuratoꝛe eſſet priuilegiū pſone.hoc non poſſet allegare dñs.vt.ℊ.de mino.l.cū mandato.ſicut nec heres.vt.ℊ. dixi. Sz ſi cā excuſationis eſſet caſus foꝛtuit⁹ quē poſſet allegare dñs.ſi in ei⁹ pſonā cōtigiſſet poterit allegare.vt.l.cū a mſtib⁹.C.qui pe.tu.ꝛ exē de pig.c.ſignificāte,ſicut poſſz heres ignozātiā vt dixi.ꝛ hec ſunt notabilia.

Si promiſſoꝛ. Interpellatio facta nō cōgruo tpe nō ꝓſtituit quē in moza.ℏ.ꝺ. ¶ Quero ſeci ꝓteſtationē die feriata,vel cū deberes ſoluere flozētie inueni te peruſij.fui ꝓteſtat⁹ vt ſolueres flozētie,de hoc p Ci. in.l.in minoꝛ.C.in qui.cau.in integ reſti.nō eſt neceſ.vbi tenet q valet qz ſufficit cōferri in tps licitū vel locū licitū. vt l.in tps.ℊ.de heredi.inſti.l.fi.de offi.pꝛefe.vrb. Sz in eo q dicit de die feriato nil ad ꝓpoſitū.cū hec interpellatio ſit actus extraiudicialis.vt dixi.ℊ.e.l.ex legati cā.ꝛ.l.ſi decez.& dies feriata nō curaſ.vt.C.de ferijs.l.dies. Sz pone interpellationē factā ante diē vt ſolueret poſt diē ꝛ valet,ſed hic fuit interpellat⁹ vt ſolueret ante diē de loco puto q vez dicat.ꝛ ſi creditoꝛ ē ei⁹ foꝛi.nō ꝺz neceſſe dicere ꝓteſtoꝛ q ſoluas flozētie in tali hoſpitio.ſz ſufficit ſimpliciť dicere q ſoluat cū extunc teneaſ re⁹ euz q̄rere in loco ſue habitationis, alꝭ ſi nō eſſz eiuſdē foꝛi dz expꝛimi locus ciuitaſ.ꝛ deberet creditoꝛ oſtēdere ſe illa die ibi fuiſſe.ꝛ tuti⁹ eſt q oīa in pꝛoteſtatione declaret.ar.j.qō vi aut clā.l.aut q̄ aliter.ℊ.i.ꝛ pꝛe dicta ꝓbaſ de cōſti.pecu.l.itē illa.ꝛ ibi not.

In illa ſtipulatione. Nō ſufficit abſtinere a malo niſi fiat qō bonum eſt.ℏ.ꝺ. ¶ Qp.q factū alienū nō videſ q̄s ꝓmittere.vt.ℊ.e.l.ſtipulatio iſta.in prin. Gl.nō ſoluit.vñ diċ q hic videſ factū ſuū ꝓmiſiſſe.demū alio īpediente teneſ ſi eum poterat pꝛohibere.alꝭ nō.ℊ.locati.l.fundus.ꝛ.l.flumi nū.ℊ.q̄ q̄.ℊ.de dā.infec.ſm Pe.ꝛ Ol.vide gl.q incipit vt C.de here.ven.ibi qui autē. Sz hic in p̄cedētib⁹ ꝺcoz.in idē ipm cui⁹ acquiſitionē īpediuit futur⁹ erat obligari ex p̄cedēti ℞ctu.in ℞io ſec⁹.vel loquiť in ℞rio de actione q̄ daſ contra aliū.hic de ea q̄ daſ aduerſus ipm nō lucrantē. ¶ Pꝛo declaratione hui⁹.l.q̄ro.aliquis fecit q̄tationez de pecunia ſibi debita ꝛ ꝓmiſit vlteri⁹ nō petere ſub pena.ipe non petijt ſz ꝓcurator ei⁹ generalis.an cōmittaſ pena.videſ q nō qz hoc nō venit in generali mādato.vt.l.ſi ꝓcu.cū ſi.de cōdi.inde. Et hoc puto vez ſiq̄s ageret ad penā tanq̄ dñs petierit vel peti fecerit,ſz ſiq̄s ageret ex alio capite tacite intellecto,ſ.qz debuit curare ne peteretur.ſ.ab ipſis quos ipe poterat ꝓhibere vt a ꝓcuratoꝛe vel a ſimili tūc pena cōmitteretur ꝛ exigi poſſet,caſus eſt hic.ꝛ.ℊ.l.pri.ℊ.i hac.ꝛ ibi dixi.ꝛ gl. in.l.inter ſtipulantē.in prin.ſm ſo. Jo.nā ē q̄ſi in culpa q ꝓcuratoꝛē nō monuit ne a tali peteret. Et idem in ſimili.vt.ℊ. man.l.ſi fideiuſſoꝛ.ℊ.i.cū ſi. Et p̄dicta ℞a in obligatiōe vbi ipſe tacite vel expꝛeſſe eſt obligat⁹ curare ꝛc.vt hic, alꝭ ſecus.tūc enim requiritur q habeat facultatē,pꝛhibēdi eo tpe quo aliq̄d illicitū fit.vt.l.in delictis.in prin.ꝛ.ℊ.l.iij.de noxa.ſec⁹ ſi nullū haberet mādatū.j.rē ra.ha.l.ꝓcurator. Vel ꝺic ſi eſſet ꝓcurator ſpecialis ad hoc vt nō ꝺicaſ ℞ illū facere ante cōteſtationē ꝺz dñs ſibi denūciare.vt.ꝺ.l.ſi fideiuſſoꝛ.ℊ.i.ſi generalis.ꝛ tūc idē in his q ipſo facto expediūtur vt.ℊ.l.pꝛoxi.ℊ.in hac. In his q̄ expediūtur in iudicio ſatis videtur pꝛhibere re ipa.ſi facit ne inſtrumēta ad ꝓcuratoꝛē ipm p ueniāt.arg.j.rē ra.ha.l.ampli⁹.ꝛ hoc plus placet.

In conuentionalibus. Scom opi.quā puto verioꝛē.hoc diċ. ¶ Verba dubia in ſtipulationib⁹ ꝙuētionalibus interpꝛetanť ex mēte ℞hentiū. in pꝛetoꝛijs ex mente ꝓtoris ꝺ.ꝺ. Ibi dant ſubaudi.ꝛ iō eoꝝ mens in ambiguo ſermōe ſeruatur.vt.ℊ.e.l.eū qui.in prin.de regu.iur.l.ſemp. Ibi de traheret.ſubaudi ꝓ interpꝛetationē verbi ambigui.qz eoꝝ mens interpꝛetata eſt a ꝓtoꝛe,ſm q ex glo.poſſuz colligere

re ad me ptinẽte, ḥ.d.

1 Ulla stipulatio. Eum qui. Impsonalitas circa verbuz executiuũ obligationis stipulationẽ nõ vitiat. ḥ.d. ☞ p.s. de le.i.l.si heres iussus. So. hic pmisit curare, ibi fuit iussus facere, qz tũc vꝫ iuberi ꝙ det. qñqz eiz pro mittit ꝙs dare, z tũc teneꝫ pcise. vt.j.e.l. vbi aũt. §. fi. qñqz p mittit curare, z tũc nõ teneꝫ vt det, sed liberaꝫ dãdo fideiuſ sorẽ vt hic. aut pmittit facere vt deꝫ, z tunc est casus in.l. si heres iussus. s. de le.i. ꝙ teneꝫ dare. z no. in.l. fi. si cer. pe. z istud cõiter teneꝫ. Iz quidã dicãt ꝙ ibi est speciale fauore vltime volũtatis. ☞ p. de auc. siqñ. C. de cõsti. pecu. Sol. vt plene dixi. s. e.l. stipl'o ista habere licere. §. siqs ita. Quero vtrũ alꝫ sit dzia si pmitto me curaturũ vel factuz glo. ꝙ sic, tu dic aut ista ꝟba referũ tur ad merũ factũ. vt pmitto facturz domuz vel pmitto me curaturz qõ tibi fiet, z inter ista verba est dzia ita loquitur hic. Idẽ si simpliciter pferuntur vt pmitto me facturz ꝙ fiet vel curaturz ꝙ fiet. z sic ipsonaliter. Si vero referanꝫ ad factũ alienuz, puta pmitto me facturz ꝙ tiꝯ faciet domũ vel pmitto me curaturuz, z tunc nulla est dzia. vt.j.e.l. quotiẽs ꝙs. in prin. ꝟsucta. l. iter stipulantẽ. in prin. Et ideo notarij hodie vt ista dubietas cessꝫ et apponũt vtrũqz verbũ. s. me facturũ z curaturz z c.

s Ipenam stipulatus Obligatio dãdi qñ est ad interesse cõmittiꝫ. ḥ.d. ☞ p. eꝫ glo. qz in stipulatione dãdi nõ succedit obligatio ad ites. vt.l. vbi aũt. in fi. l. si seruũ. in fi.j.e.l. pmissoz. s. de cõsti. pe. Glo. soluit ꝙ hic nõ pmisit dare sed credere. quod est facti. ista glo. pessime dicꝫ z in obligatione dãdi nõ cõmittiꝫ ad interesse qz ites mea simpliciter inquãtũ pmittis. vt qñ pmittis mihi dare irreuocabiliter. vt sic pmittẽs cogiꝫ pcise ad dandũ. alꝫ nõ cogiꝫ precise. sz dz dare. irreuocabiliter tñ. z tũc mea simpliciter in totũ nõ interest: iõ nõ possum agere nisi ad interesse vt hic. z sic nõ est dzia vtrũ pmisit mutuare vel credere hic dicã. j.e.l. stipulatiões nõ diuidũtur. in.xij. ꝟsio. ☞ Quero ad ꝙd cõmittaꝫ. Rñdet glo. ꝙ forte sub pena tenebaꝫ alij. Sz nõne ista pena est interesse extrinsecũ. ḡ nõ venit. vt.l. si sterilis. §. cũ p venditorẽ. s. de ac. emp. Sol. in nũmis nõ venit intrinsecũ interesse. iõ venit extrinsecũ. l. nũmis. s. de in litẽ iurã. z ibi no. ☞ Quero pmittis mutuare pecuniam z mutuasti. an hãc repetes incõtinenti. glo. dicit ꝙ sic. sed nõ credo p glo. in. l. pe. C. cõmo. qz dz agi cũ diu est in solutiõe cessatũ. vel facilis est solutio.

Jhomo mortuus Pena adiecta precedẽti dispositioni impossibili nõ põt cõmitti. ḥ.d. ☞ p. s. e.l. stipl'o ista. §. alflictibus erat mortuꝰ. ☞ Quero quid si tunc nõ decessit. sed post ante ꝺditionis euẽtum. in glo. sunt opi. z glo. tz primã ꝙ. l. si decesserit. s. qui satisda. cogã. z p.l. in illa. s. e. Sz veritas est in ꝟsium. qz supueniẽs impossibilitas excusat a pẽa. vt. l. si vehẽda. §. idez iuris. s. ad rho. de iac. nec ob. l. in illa. qz ibi stich' nõ erat in obligatione. sed solũ in ꝺditione. vñ penalis stipl'o ñ debeat ibi cõmitti ex mora sed ex ꝺditiõis euentu. z hoc tz Bi. Guil. Ol. Li. z omnes. z sic tenet opi. Ja. hic positam z c.

m Ulier Infans stipulari nõ põt. hoc dicit. dic vt dixi. s. e.l. in prin.

c Um quid Dic ponitur forma ☞ctus qualiꝫ pena debeat apponi facto vꝫ nõ facto. hoc ꝙ summario.

Tipulationes non diuidũtur. Ista. l. §. siquis ita. tractat materiã valõ difficilẽ. Ad cuiꝰ euidẽtiã premitte ꝙ ꝺdã stipulationes sunt totaliter indiuidue ab initio z ex postfacto vt stipulationes seruitutũ. nam ꝙ parte in stipulatione deduci nõ possunt. vt. s. de seruitu. l. ꝙ parte. Itẽ nõ prestatur ꝙ parte. z inter plures heredes promissoris vel stipulatoris nõ diuiditur. vt. s. e.l. ij. §. ex his. Quedã sunt stipulationes indiuidue postꝙ sunt ꝺcte. sed ab ipso initio pñt ꝙ pte ꝺbi vt stipulatio facti: puta rẽ tradi. nã ab initio possum pmittere tradere partez rei. vt. s. de acqui. pos. l. locus. sed postꝙ pmisi nõ diuiditur in ptes vt ḥ. Itẽ premitto ꝙ regulariꝫ in obligatiõe facti pꝰ moz̃ succedit obligatio ad interesse vt.j. dicã. His premissis. l. nra diuiditur ī duas ptes principales. primo tractat de obligatione primitiua seruitutũ z factoz. scõ de obligatione subrogata ad interesse post moz̃. scõa ibi. celsus tñ z c. Itẽ pz subdiuidiꝫ in tres pticulas. qz primo loquiꝫ de stipl'one totaliter indiuidua. vt de stipulatione seruitutũ. scõ de stipulatione indiuidua ex postfacto. vt de stipl'one factoz. tertio assignat rõnem. secũda ibi idẽ puto. tertia ibi hoz eniz. Itẽ secũda subdiuidiꝫ in alias tres. primo ponit vnũ dictũ. s. ꝙ post moz̃ subrogaꝫ obligatio ad interesse. secũdo põit illationẽ ex dicto. s. ꝙ ista obligatio secũdaria est diuisa. tertio ponit aliã illationẽ. qz sicut interesse succedit in obligatiõe ita in petitione. secunda ibi ideoqz. tertia ibi scõm q. Et breuiter. ḥ.d. Stipl'ones fuitutũ nullatenus diuidũꝫ. Stipl'ones factoz partis prestatione nõ implẽtur. sed post moz̃am succedit obligatio ad interesse qõ diuidiꝫ z in petitionẽ deducitur. ḥ.d. Casum in terminis pone ꝙ te vt patet ex predictis. quo posito expone litterã stipulationes nõ diuidũtur. id est ꝙ pte nõ interponũtur. sed si ꝙ solido fuerũt interposite partĩ pstatione nõ implenꝫ nec inter heredes diuidunꝫ Idẽ puto quãtum ad hoc. qz partis prestatione nõ iplenꝫ nec inter heredes diuidũtur. Vaz enim diuisio id est ptcularis pstatio in stipulationiꝫ deducta ꝙut refertur ad primum casuz. vel. i. particularis pstatio stipulationez nõ iplet ꝙut refertur ad vtrũqz casuz. cetera sunt plana. Notabilia collige p te ipsum. ☞ p. primo z videꝫ ꝙ seruitutes sunt diuidue vt pz in seruitute aque q̃ diuidiꝫ tpiꝫ z mẽsibus vt. s. ꝺ aqua quoti. z esti. l. lutio. in fi. z. l. se. s. cõi di. l. arboz. §. fi. s. de ser. ru. pre. l. si partẽ. Gl. in. d. l. si partẽ. signat hoc ꝺcium z sol. duobꝰ modis. quidã dicũt ꝙ spãle est in aque ductu. hoc est ꝺ. l.i. §. si vsufructꝰ. s. ad. l. fal. vbi excipit solũ vsufructũ. in aliꝭ fuitutiꝫ remanet regula firma ꝙ sunt in diuidue. Sol. ḡ glo. scõo modo ꝙ nõ diuidaꝫ seruitꝰ vt hic patet. sed cõmoditas aque sic vt in ꝺcis. ☞ Scõo ꝺ istud oppo. iura dicũtur diuidua z indiuidua fm naturã eiꝰ qõ in illo iure ꝺtineꝫ vt pz in obligationiꝫ q̃ fm id qõ in obligatione deuenit dicunꝫ diuidue z indiuidue. vt. s. e.l. ij. z hac l. z in actionibꝰ no. p Bi. in. §. cato. z ibi dixi. sed si ipa commoditas aq̃ est diuidua ḡ ipsa seruitꝰ diuidua. Sol. in qualibet seruitute pdiali debemꝰ ꝓsiderare q̃ttuoz. s. funduz seruientẽ. Itẽ fundũ dñantẽ. Itẽ instrm quo vtiꝫ ꝙs seruitute Itẽ tps quo quis vtiꝫ seruitute. si ꝓsideres fundũ seruiẽtẽ nõ potest quis ducere aquã vel ire p partẽ illius fundi ꝙ indiuiso. Idem de predio dominante non potest quis ad eũ ire vel aquam ducere pro parte certa pro indiuiso. z ideo vt hic glo. dicit dominus non potest pro parte seruitutẽ acquirere nec imponere. vt. s. de ser. l. ꝙ parte. z ꝺ ser. ru. pre. l. si vnꝰ. in prin. j.e.l. si sub vna. §. i. z istud est cõe ad oẽs seruitutes prediales. z isto respectu dicũtur indiuidue. aut cõsideras instrm quo ꝙs vtiꝫ seruitute. z istud vt plurimum reperitur indiuiduũ. qz si scindaꝫ vel diuidaꝫ in pte nullus est eiꝰ vsus. exẽpluz in seruitute itineris z actus. nãinstrm quo ꝙs vtiꝫ seruitute est homo vel iumentũ. sz si tale instrm diuidas i pte ꝙ idiuiso nõ põt ire vna ps hois vꝫ iumẽti q̃n vadat alia. si ꝙ diuiso diuidis nullus erit eiꝰ vsus. z tc̃ ẽt respectu instri dicitur indiuidua. Quoqz tñ tale instrumẽtũ reperitur diuiduũ vt in seruitute aque ductus. nã ipsa aqua bene põt diuidi vt ī cõtrarijs. ipsuz aũt ius seruituꝭ ꝙter alios respectus supra positos est oĩno indiuiduũ. Iz quedã glo. s. cõi di. l. arboz. §. fi. in fi. mag. glo. dicat ꝙ ipa seruitꝰ diuidatur dũ exponiꝫ iter aquaz. i. seruitꝰ. sed falsum est vt ex ꝓdictis pz. Aut cõsideras tps. z fm hoc ois seruitꝰ. i. cõmoditas põt diuidi. vt. s. de ser. l. via. §. i. tñ remanẽt indiuidue ꝙ

pter alios effect⁹. Diuiſio g̃ aque vel alteri⁹ inſtſi vel tpis nō eſt diuidere ſeruitutē,ſed eſt modificare eā ſeu ei modū adīcere.vt.s̃.de ſer.l.iiij.in fi. ¶ Tertio op.ꝺ̃ predicta diui ſio ē ꝓprie ⁊ vere qñ fit ꝓ diuiſo vt pz in toto ti.famil. her. ⁊ cōi dī,ſed ad certā partē ꝓ diuiſo ſeruitus pōt ꝺſtitui ⁊ re mitti.tā reſpectu fundi dñantis q̃ reſpectu fundi ſeruiētis vt.s̃.de ſerui.l.ad certā.⁊.l.ſi cui.⁊'cōia predi.l.qui p certū.g̃ pz q̃ reſpectu fundi dñantꝭ ⁊ ſeruiētis ſeruit⁹ eſt indiuidua Sꝺ.lz fundus diuidat̃ quelibet ps pro diuiſo pōt dici vn⁹ fundus.⁊ cuilibet parti ꝓ diuiſo pōt dici deberi ītegra ſer uitus.debetur enīz vni fundo nō pti.hoc dīc̃ tex.s̃.cōi.p̄di. l.ſiq̃s duas.§.ſiq̃s partē.vñ pz q̃ ipſa ſeruit⁹ nō diuiditur ⁊ lz forſan poſſet poſſideri ꝓ diuiſo tñ remanet vn⁹ fundus vt dicā.ī.in.i.q.tñ q̃ tum ad hoc habeā loco vni⁹ fundi. Di ces tu hoc nō ſufficit mihi qñ ꝓ certa parte ſeruit⁹ remittat̃ nā ſi tot⁹ fundus debeat ſeruitutē:ſi remitto ī certa ꝑte cer tā partē ſeruitutis:in alia remanebit alia ꝑs ſeruitutꝭ. g̃ ſer uitus diuidīt̃. Et ſic p̄dicta rñſio nō videt̃ ſufficiēs. Sol.di co q̃ ēt tunc ſeruit⁹ nō diuidīt̃ ſed modificat̃ vt illa eadem ſeruit⁹ q̃ habebat;ita largas habenas q̃ poterā ire p totuꝫ fundū illa tota duret modificata ⁊ reſtricta ad certā partez q̃ modus pōt adīci ſeruitutib⁹.vt.l.iiij.§.modus.s̃.de ſer. Et de hoc do tibi exemplū materiale.theologi ⁊ phi dicūt q̃ aīa hois eſt tota in toto ⁊ tota in q̃libet parte corpis.ita in ſeruitute q̃ ē tota in toto fundo ⁊ tota in quelibet ꝑte fun di.vt.s̃.de ſer.ru.predi.l.via ꝺſtituī.§.fi. Modo pone cor pus humanū ē diuiſuꝫ.puta q⁹ oculi ſunt ſepati ab aliquo corpore erit ne diuiſa aīa.certe non.ſed modificata.q⁹ prio hēbat virtutē viſiuā ꝓpt̃ inſtſꝫ oculoꝝ modo nō habet.ita in ꝓpoſito ſeruitus modificatur nō diuidīt̃ nō poſſum vo bis dare aliter intelligere. Iſta ſunt ſubtilia ⁊ cōſiſtūt mul tū in intellectu. ¶ Quarto op.ſi ille q̃ ē dñis p̄dij dñantis efficitur dñs p̄dij ſeruientꝭ ꝓ certa parte ꝓ indiuiſo ſeruit⁹ retinet̃.vt.s̃.de ſer.l.vt pomū.§.i.plene no. de ſer.ru. pre.l. ſi cōmuni.ſz res ſua nemini ſeruit.vt.s̃.de ſer.ru. predi.l. in re cōi.⁊ quēad.ſer.amit.l.ij.§.ſi vſufruct⁹.⁊.l.vti frui.in pri. s̃.ſi vſuf.pe.remāet̃ g̃ q̃ ps ſua ꝓ indiuiſo ſibi nō fuit: ſz ps ſocij.g̃ ps fundi ꝓ indiuiſo ꝺz fuitutē q̃ ē ꝺ̃ p̄dicta. So. dico q̃ tot⁹ fundus ꝺz ſeruitutē licz ſit dñs ꝓ pte. Et q̃ ꝺ̃ res pprīa nemini ſeruit vez eſt pprīa inſolidū.ſz res cū alio cōis pōt ſeruire vt in ꝺ̃nis.ſicut enim ab initio ſeruit⁹ partꝭ indiuiſe nō pōt acquiri.ita tā acquiſita nō cōfundīt̃.niſi to tus fundus ſeruiēs ſit dñantis.ar.ꝓ hoc.l.tria p̄dia. de ſer. ru.pre.gl.tñ in.l.vn⁹ ex ſocijs.in prin.de ſer.ru.pre.tenet̃ q̃ ſeruit⁹ ꝓ parte retinet̃ ⁊ male.q⁹ diuiſionē nō recipit vt hic in tex.⁊ ibi cū.ll.alle.ibi.vbi ꝺ̃ q̃ retinet̃ pro pte.expone.i. occaſiōe partꝭ retinet̃ ꝓ ſolido vt ibi no.fm verā opi. Qꝓ. quito ꝺ̃ hic ceteraꝝ fuitutū. ꝺ̃.s̃.ad.l.fal.l.i.§.ſi vſufruct⁹. vbi ꝺ̃ q̃ vſufruct⁹ eſt diuidu⁹.gl.ſoluit duob⁹ modis.vno modo q̃ regula h̄ tradita fallit in vſufructu. Alia ſol.eſt q̃ inter heredes ꝓmiſſoris nō diuidīt̃ ſeruit⁹ vſufructus ſicut alie ſeruitutes.⁊ ita loquīt̃ hic. Iſta ſecūda ſo.eſt falſa ⁊ cō tra caſum.l.cū reo.s̃.de vſufru.al's.l.v.§.reo.⁊ eā reprobāt Di.⁊ Pe.lz Di.pōat al's rōnes q̃s nō curo recitare. Tene g̃ prima zq⁹ fallit in vſufructu. cetere ſunt īdiuidue ſiue ſint reales ſiue ꝑſonales vt vſus.s̃.de vſuꝫ ha.l.vſus ꝑs. Et q̃ ſit rō inter vſufructū ⁊ al's dicā.ī.in q̃nib⁹. ¶ Sexto op. ad ſcōm dictū.hic videt̃ dici q̃ facta ſunt indiuidua. ꝺ̃ ego poſſum ſtipulari ꝑtē fundi tradi.vt.s̃.de acqui.poſ.l.locus Itē certa pars fouee pōt purgari.vt.s̃.de aqua plu.ar.l.ij. §.preterea.ergo ſunt facta diuidua. hic añt dicitur q̃ nō di uidūtur q̃re.⁊c. So.dico q̃ iſta ſunt facta diuidua tpe ꝺct⁹ q⁹ ꝓ pte pōt q̃s ſtipulari fundū tradi:foſſam fodi ⁊ ſimilia. ſed poſtq̃ ꝓ ſolido ſunt deducta in ſtipulationē nō diuidū tur aliquo modo.⁊ ita loquīt̃ hic.⁊ in hoc differt a ſeruituti bus q̃ nō diuidūtur tpe ꝺctus vt dixi.s̃. Et ideo tex.hic di xit notabiliter aliquid ſtipulat⁹ ⁊c.vt oñdat ſolū poſt ſtipu lationē eſſe indiuiduā. Et aduerte ne erres inter facta ⁊ ſer uitutes ex predicta differētia,q⁹ facta pro pte pōt ab initio deduci in obligationē ſed nō ſeruitutes. cōueniunt tñ ante ſtipulationē in hoc q̃ ſicut ſeruit⁹ īponi nō pōt ab initio ab vno ex dñis certe partis ꝓ indiuiſo.⁊ ſi p⁹ ſtipulationē alie natur pars fundi extinguitur ſtipulatio,ita in factꝭ quibuſ dā.nō enim poſſit ſtipulari vn⁹ ex dñis in fundo cōi inſulaꝫ edificari.⁊ ſi poſt ſtipulationē dñs partē fundi alienaret ex tingueretur ſtipl'o eadē rōne.vt dicit glo. nec ob.l. cōtinu⁹. §.fi.ī.e.q⁹ ſi vni ex heredib⁹ p̄legat̃ fundus ad quez reſpicit factū vl' ſeruitutes ad eū trāſit actio.q⁹ pōt ad eū trāſire cū ſit heres. ſec⁹ in ſucceſſore ſingulari. Poſſent etiā eſſe q̃dā facta que ab initio nō poſſent ꝓ parte deduci obligationē vt nō īpedire.nō offendere ⁊ ſimilia.vt pz ad ſenſum.tñ p̄di cta ꝓcedūt in exēplis.l.noſtre. Reaſſume ergo clari⁹ q̃ que dā ſunt facienda de ſolo vt fundū tradi.⁊ hoc ab initio pōt ꝓ parte diuiſa ⁊ indiuiſa in obligationē deduci.vt.ꝺ.l.loc⁹ Quedā ſunt faciēda i ſolo:vt foſſaꝫ foq̃ vel inſulā fabrica rī vel deſtrui.⁊ iſtud factū ꝓ pte diuiſa ab initio pōt in obli gationē deduci.ar.ꝺ.§.preterea.⁊ ar.s̃.de dā.infec.l. ꝓtor. §.ex hoc edicto. Pro īdiuiſo vero nec reſpectu ipſius ope rīs nec reſpectu fundi pōt in obligationez deduci ſicut nec ſeruit⁹ vt dictū ē,quedā facta ſunt q̃ reſpiciūt pſonā. vt nō īpedire nō agere ⁊ ſi.⁊ iſtoꝝ quedā ſunt diuidua, q̃dā nō fz regulas que.ī.dicētur. ¶ Septimo ꝺ̃ hoc op.⁊ videt̃ q̃ ēt poſt ſtipulationē factā facta ſunt diuidua. vt.s̃.e.l. eadē.§. cato. So.dicit glo.q̃ regulariter facta ſunt indiuidua,vt h ſed fallit in.ꝺ.§.cato.⁊ quibuſdā alijs,ita no.s̃.e.l.ij.in glo. que incipit ergo eaꝝ ⁊c.dicit Pe.q̃ ꝓ hoc nunq̃ cognoſce rem⁹ facta diuidua ⁊ indiuidua. ¶ Dicēdum eſt ergo aut ē tale factū qꝺ ſi ꝓ pte cōpleat̃ affert tantā vtilitatē reſpectu partis quantā afferat ſi totū cōpleret̃ reſpectu toti⁹,⁊ tunc factum ꝺ̃ diuiduuꝫ.ſic loquīt̃.§.cato.in ſtipulationib⁹ agi nō ampli⁹.⁊ rē ra.ha.aut ſi ꝓ parte īpleatur nō affert tāram vtilitatē reſpectu partis quātam affert totū reſpectu totius ⁊ tūc dicīt̃ factū indiuiduū vt hic.iſta ſunt ſua ꝝba pulchra ¶ Quero vtrū ſint vera ⁊ ꝓcedāt in exēplis nr̃e.l. dicaz.ī. in.iij.q. ¶ Octauo op.⁊ videt̃ q̃ rē tradi ſit factū diuiduū cū quilibet heredū teneatur ꝓ pte.vt.s̃.e.l.ij.§.heredes. de vi ⁊ viar.l.ſi plures. Iſtud ꝝium hz ſol.valde ꝓfundā.nā glo.in.l.i.§.ſi apud duos.s̃.depo.fatet̃ hoc q̃ rē tradi ſit fa ctum ꝺ iuiduū.⁊ apud plures heredes vni⁹ p̄incipalis.nec ob.hec.l.quia intelligit q̃ hic fuit expreſſe actū. Iſtud ē di uinare ⁊ eſt quedā trufa. Alij vero dixerūt aut talis obliga tio venit ex ꝺctu bonefidei.⁊ diuidītur.vt.ꝺ.§.heres.⁊ de edi.edic.l.q̃ ſi nolit.§.ſi pl'es.aut'ex ꝺctu ſtricti iuris.⁊ tunc eſt īdiuidua vt hac.l. Loꝝ opi.reprehēdit Li,C.de duo.re. auc.hoc ita.in.ij.q.⁊ bñ q⁹ eſt ꝺ̃.ꝺ.l.ſi plures.de vi.⁊ viar.⁊ ꝺ̃.l.in cōditione.s̃.de ꝺdi.fur.vñ tertij.vt Pe.dicit q̃ obli gatio rē tradi dicīt̃ diuidua quo ad obligationē vt in ꝺ̃nis nā inter heredes diuidīt̃ obligatio. lz quo ad ſolutionē ꝺ̃ iudiuidua.q⁹ ſolutione partis nō cōtingit liberatio. vt.l.ſi duo.s̃.depo.⁊ iſto modo accipit h̄.ſic dicim⁹ ī obligatione generis.ī.e.l.in executione.§.ꝓ parte.⁊ hoc tz Li.in.ꝺ.auc. hoc ita. Iſta ſo.nō plz mihi.q⁹ hic ꝺ̃ q̃ equaliter ſunt indi uidua fundū tradi ⁊ foſſam fodi ⁊ inſulā fabricari.ſed ꝺſtat q̃ inſulā vel aliud opus fieri eſt indiuiduū quo ad obliga tionē.q⁹ quilibet heredū teneat̃ inſolidū.vt.s̃.de le.iij.l.fideī cōmiſſa.§.pe.⁊.ī.e.l.in executionib⁹.§.ij.§.fi.⁊c. ¶ Quarti g̃ dicūt aut obligatio rē tradi vel rē reſtitui ꝺ̃nitur re.⁊ eſt di uidua q̃tū ad obligationē.q⁹ inter heredes diuidīt̃ q⁹ ob ligatio re nō ꝺ̃nitur in plus q̃ puenit. aut ꝺ̃nitur verbis.⁊ tunc eſt indiuidua vt hic,hoc nō plz p.l. in ꝺditiōe.s̃.de cō di.fur.,nā ꝺditio furtiua nō naſcitur ex ꝺctu celebrato ver bis nec re.ſed ex delicto vel ex varijs figuris cauſaꝝ vt ſolz dici in.l.ſi p fure.§.fi.de ꝺdi.fur. quid dicem⁹.credo Di.in iſta materia optime ſentire ſi bñ intelligatur.ipſe enim in ſtinctione quā hic ponit facit ꝺ̃iam inter rē tradi ⁊ rē reſti tui.idē in diſtinctione quā ponit in.l.in executione.ī.e.pōt oīa facta in vno mēbro.rē reſtitui in alio mēbro.dico g̃ q̃ fa cta de quib⁹ hic fit mentio vt rē tradi ⁊ alia ſunt indiuidua

lec. videt vera ⁊ notabilis. ⁊ pbatur ex tex. qz si promisisset quasi fideiubēdo primo liberato. p acceptilationē liberare tur secūdus qui vt fideiussor intercedit. vt. l. ⁊ p iusiurāduz §. fideiussoze. j. de accep. ⁊. l. iiij. §. nunc de effectu. s. de lib. le. ℑn dubio puto fauoze debitoris pmitti. vt. l. fideiussor. §. interdū. s. de le. iij. qō pz. qz hz ō eū actionē neg. gest. vt. l. soluēdo. s. de neg. gest. ⁊. j. de sol. l. solutionē. ⁊ qō in eis no. facit. l. si stich⁹. §. fi. j. de noua. Alia so. est q fuit actū exp̄sse ⁊ ista hz Di. q̄ hz sit vera ī se ꝺtinet tū diuinationē. Que est gē vera so. dic q precedens. vel dic fm Ja. de are. ⁊ Pe. ⁊ An. pis. do. Bal. q sequēs stipl'o ꝺditionalis aīo nouandi interposita re absente nō purgat effectū p̄cedētis moze. sed cus si esset res pñs. vt. l. quotiēs. ver. vñ marcellus. j. de no ua. ⁊ ibi glo. tāgit istā so. Sz ō de. l. parui. s. de ꝺdi. fur. So. ibi fuit stipl'o aīo nouādi facta pura. sec⁹ si ꝺditiōalis vt hic. ⁊ hoc modo dz intelligi. j. de sol. l. qui decē. §. siqs mi hi stichū. ⁊ ista so. est satis no. Reassume g̃ tria cū quer] gue aut stipl'o iterponit aīo nouādi aut nō. primo casu aut fuit actū tacite vel exp̄sse qō effect⁹ p̄cedētis moze nō tol latur. ⁊ nō tollit. vt hic fm vnā lec. quā tz Di. aut nihil fuit actū. ⁊ tūc aut erat pura secūda stipulatio. ⁊ tē prima moza res erat pñs. ⁊ tollit effect⁹ precedētis moze. vt. l. quotiens ver. vñ marcellus. j. de noua. ⁊. j. de so. l. q decē. §. q mihi stichum. fm lec. modernoꝝ doc. aut nō erat pñs. ⁊ tūc non tollit vt hic fm verā opi. Scdo casu qñ nō aīo nouandi aut est res pñs. ⁊ nō tollit. vt. l. qui decē. §. q mihi stichum. j. de sol. fm lec. posita ī. l. parui. s. de ꝺdi. fur. Et circa hoc ple nius distingue. j. de noua. l. si rē. in prin. Ultimo no. q li berato principali acceptilatiōe nō liberat ille q̄ ꝑmittit aīo nouandi. qō intellige. vt. s. dixi.

Quis stichum. Effect⁹ obligationis con ꝺditional trāsit ad heredes. hoc dicit. Vp. s. e. l. si decem cuz petiero. So. vt ibi dixi.

Qui vsufructum Si scda stipulatio cōtinet plus q̄ prima. presumit no uatio. lec⁹ si minus. nisi actū sit exp̄sse. h. d. ista. l. Vp. j. de fideiuss. l. si a reo. So. vt in glo. Vp. de. l. qui bis. s. e. Glo. fatetur cōtrariū q valet scda. hz obstet exceptio. Lu dic vt ibi dixi q nō valet nisi sua ītersit. Vp. j. de noua. l. fi. insti. qui. mo. tol. obli. §. preterea. vbi videt q dz fieri no uatio. So. dicūt quidā. fateor q fit nouatio qñ secunda sti pulatio ī terponit sup eo. iure vere vel iterpretatiue vt ibi secus si sup diuerso oīno. vñ dicūt quidaz q in primo casu huius. l. qñ primo stipulat⁹ fuit fundū. secūdo vsufructū. qz vsufructus est ps fundi. interpretatiue fit nouatio. Itez qñ stipulatur primo decem. deinde quinq. qz iste sunt vere ps fit nouatio. secus qñ primo actū. secūdo iter. vel primo vsu fructū. secūdo vsum. qz ista nō sunt vere ps nec interpreta tiue. Ista recitant hic in vltima mag. gl. ⁊ hoc videt ꝓbari ex tex. ibi. sed qui actū ⁊c. natura enim hui⁹ aduersatiue sed est aduersari ad precedētez. vt. l. ij. ⁊ ibi no. s. siqs in ius vo. nō ie. ⁊ de peti. here. l. sed ⁊ si lege. in prin. ⁊. s. de dā. infec. l. hoc ampli⁹. §. de his aūt. ⁊ ibi no. hec opi. est falsa primo in exemplo de. x. ⁊. v. vt hic pz in tex. Itē in exēplo de fundo ⁊ vsufructu est ō casuz. l. ei qui ita. §. pe. Itez predicta sunt ō casum. s. e. l. scire debem⁹. ij. rñso. vbi nō fit nouatio si scda cōtinet tantū dē vel minus. secus si plus. ⁊ hoc vult dicere iste tex. nec ob. dictio aduersatiua sed. vt gl. hic posita dicit ⁊ bene. Qualiter g̃ respōdet ad. §. preterea. ⁊ ad. l. fi. vbi dicit q isto iure fiebat nouatio si addebatur. ⁊ Pe. soluit ⁊ male. vt Li. refert in. d. l. fi. Nec ētiā ipse Li. bñ soluit. Etiñ dic q in materia nouationū tria sunt iura. primū añ tpa di gestoz. ⁊ tūc fiebat nouatio siue addebat vel non. ⁊ de tali iure fit mētio in ō. Scōm ius fuit ius digestoz. ⁊ isto iu re fiebat nouatio ita demū si scda stipulatio ꝺtinebat plus secus si tantūdez vel min⁹ nisi esset exp̄ssuz. vt hic ⁊. l. si pupillus. §. q̄ actū. j. de noua. ⁊. d. l. scire debemus. ij. rñso. Itē tertiū est ius. Ar institutionū. ⁊ tūc nullo modo fit nouatio nisi actū sit vt in ō. ijs. ⁊ hoc tangit gl. in. d. §. preterea. dicā plenius in. l. pe. j. ō noua. Ultimo p declaratione istius l. ⁊ glo. q̄ro vtrū vsufruct⁹ fit ps fundi. ⁊ iter sit ps act⁹ ⁊ si. Gl. tangit hic. ⁊ de excep. rei iudi. l. si mater. §. siqs iter. j. de ver. sig. l. recte dicim⁹. in prin. ⁊ videt sibi inuicem ō dicere. Cū p huius euidētia sciēduz est. q vnū est totuz integrale ⁊ ptes integrales. vt dom⁹ q̄ cōsistit ex suis ptib⁹. Itē. t. cō sistūt ex. v. ⁊. v. ⁊ sic in alijs numeris ⁊ corporib⁹. Quoddā est totū vniuersale ⁊ ptes subiectiue seu p̄dicamentales. vt gen⁹ ⁊ species. nam aial est genus. ⁊ sic totū. homo bos ⁊ si milia sunt ptes seu species subiectiue. qz subijciunt dicto generi ⁊ predicātur de genere. qz si dico homo est sequitur igit aial ē. ⁊ sic dicit ps predicamētalis. Hoc ꝑmisso dñiuz pōt accipi p quodā genere p dñio pleno. vt. j. de acqui. re. do. p. totū. Itē p proprietate nuda. Itē p vsufructu simpli ci. Itē p. vsu. Dis enim q̄ hz aliqō ius in re pōt recte dicere ego habeo dñiuz illius iuris. vt. s. si vsufr. pe. l. q̄ vsufructū. no. s. de acq. pos. l. naturaliter. §. nihil cōe. ⁊ isto modo assu mēdo dñiuz recte dicim⁹ vsufruct⁹ est ps dñij. hoc est speci es. ⁊ sic ps subiectiua seu p̄dicamētalis. ita no. s. de vsufr. l. iiij. ⁊ bñ. Alibi dicit. vsufruct⁹ est ps fundi vt hic. non dicit dñij. Hic aduerte qz fundus pōt accipi ꝓut est quoddā cor pus. ⁊ isto modo ꝓprietas ⁊ vsufruct⁹ nō est ps fundi. hoc est illi⁹ corpis. ⁊ ita voluit dicere gl. hic nō ꝓprie ⁊c. vt hac vltima glo. Alio modo pōt intelligi fundus p dñio pleno. hoc est p pleno iure fundi. ⁊ sic accipim⁹ hic dñium nō pro genere sed p vna specie. s. p dñio pleno. ⁊ isto modo si vsu fructus accipiat vt seruit⁹ est species distincta a dñio. si ac cipiatur vt cōmoditas. tūc est ps integralis fundi seu dñij qz ex ꝓprietate ⁊ vsufructu cōstituit istud totū integrale. s. fundus seu plenū dñiuz. ita dz intelligi qō no. in. l. recte di cimus. in prin. j. de ver. sig. ita dz intelligi hec gl. ⁊. s. e. l. euz qui ita. §. pe. cū glo. ibi posita. Quodēmodo dico q iter si ac cipiat vt seruit⁹ est species separata ab actu. vt. l. i. s. ō ser. ru. pre. sed si accipiat vt cōmoditas. tūc est pars integralis ad actum. qz ex cōmoditate itineris ⁊ agēdi ꝺstituit act⁹. ⁊ ita dz intelligi hic tex. ⁊. j. de noua. l. si pupillus. §. q̄ actū. ⁊ hūc intellectū voluit habere glo. in. l. si mater. §. siqs iter. s. de ex cep. rei iudi. lz illa gl. sit corrupte scripta. idē dico in vsufru ctu ⁊ vsu. ⁊ fm predicta dz intelligi. j. de accep. l. ⁊ p iusiurā dū. §. i. ij. iij. ⁊. iiij. rñdeo predicta sic legaliter dicta sint quic quid dicant logici ⁊c.

Quotiens In extimatione q̄ venit iudex of ficio inspicit tps moze. h. d. Vp. fm glo. s. man. l. hominē. So. intellige hāc fm illaz q inspicit dies ⁊ ēt moza. Vp. de. l. cū quis. s. ti. pri. so. intelligo illā fm istā. Vp. fm Di. j. de noua. l. fundū cornelianū. So. ibi debet extimatio iure obligatiōis. hic iudi cis officio. Distingue de hoc. vt in. l. in hac. s. de triticaria. ⁊ per doc. in. l. vinū. s. si cer. pe. Quero an euēt⁹ ꝺditionis ꝺstituat quē in moza. ⁊ videt q sic. vt hic dñs dicit in diē vel sub ꝺditione. cū equipatur dies ⁊ ꝺditio. Istā. q. tāgit do. Ci. in. l. in minoz. C. in q̄. cau. in integ. resti. nō ē necesse. Guil. de cu. ponit in. l. qō te. s. si cer. pe. ⁊ breuiter oēs tenēt illud. qz euent⁹ ꝺditionis nō ꝺstituit moram. Et rō est. qz de men te iuris est iniquū q eo puncto quo q̄s obligat eo puncto in moza ꝺstituat. vt. l. qō dicim⁹. j. de so. ⁊. l. promissor. s. de ꝺsti. pe. ⁊. §. fi. insti. de inuti. sti. sed ante cōditionē nō est obli gatio. g̃ ⁊c. Nō ob. ista. l. qz intelligo q dies obligationis venit. ⁊ p interpellationē ō cta est moza q̄ tū interpellatio in obligatione in diē fit p cursuz diei appositi in obligatione ꝺditionali p verā interpellationē. Nō ob. l. euictio. s. ō usu ris. qz ibi re ipsa ō hīt moza. Nō ob. l. si ex legati cā. s. e. cum gl. sua qz ibi aliter dz intelligi illa gl. ⁊ induco duas. ll. vnā s. e. l. si ex legati causa. cū legatū debet sub tacita cōditione si heres adierit hereditatē. vt. l. iij. s. de le. i. nō tamē ꝺstituit

in mora nisi interpellet.facit.l.si pen̄ũ.§.q̄ñ di.le.ce. Itez vi detur casus.§.de pen̄.le.l.i.vbi p secũdo anno non ꝓstituit in mora p aduentũ illi⁹ ān̄i.qō pz.qz admittit purgatio vsq; ad litis ꝓtestatiōnē.qō nō esset si esset dies z pena. Istō di cā.j.e.l.si insulā,sed in quadā glo.in.d.l.i.posita videt inue rę ẓrium in glo.sup verbo mēte.vbi dicit q; si testator iussit dari de fructib⁹ futuri anni q; euētus fructuū ꝓstituit in mora,z cōstat q; istud est ꝺditionaliter legatū.vt.l.i.in fi.§. de cōdi.z demō.z.j.e.l.interdū.in prin. Ez dico q; id nō est bonum exemplū. Pone g̃ ibi exemplū p.l.nec semel.§.si in habitatione.§.q̄ñ di.le.ce. Vel melius dic q; gl. intelligit q̄ñ fuerūt fruct⁹ adiecti cā designationis.z sic nō cōditionalit vt dicet.j.l.inter stipulantē.§.sacram.

Nō valet stipl'o p testamenti facultas.h.d. Tipulatio hoc modo. quā aufert libera seruū.de ac.emp.z.l.iij.§.de illo.§.p so.vbi valet pactū de futura successione. Dic p Ci.in.l.fi.C.de pac.z p Bul.§. de pac.l.z heredi.z idē dicūt:tū qz mi⁹ pfecte:ideo statim dicā lati⁹. Per istā.l.dāno vnā opi.Di.quam aduocati habent p canonizata an testamentum possit fieri taliter qō nō possit reuocari.Di.in.c.qō semel placuit.ꝺ reg.iur.li.vi. dicit q; nō est dandū cōsiliū stādo in finib⁹ vltime volūtatis, ez si trāseat in ꝓtractū hoc modo si ꝓtingeret me facere aliō testamētum dono oia bona mea ꝛc.hoc nō plz qz talis donatio aufert liberā testamēti factionē.z videt facta hec donatio in penā mutātis testamentū.z sic tanq; ꝺ bonos mores nō valet vt hic.z hoc reperio Di. ꝺsuluisse lz sic scripserit in.d.c. Facio aliā.q.vtrū hoc pactū possit iuramento firmari.z videt q; sic ex de pac.e.ij.li.vi. z ꝺ iureiur.c.lz.e. li.Di.salua reuerētia nō intellexit.c.nō est obligatoriū. de reg.iur.li.vi.z dico q; nō firmat.qz dicit.c.q; iuramētum cōtra bonos mores non est obligatoriū.sed illud est contra bonos mores.vt hic in tex.ergo ꝛc. Rñ.ad.c.ij. z.c.licz.dic q; q̄ñq; est tale pactū de futura successione qō inducit votū captāde mortis.q̄le est pactū de succedēdo, vel aufert liberā facultatē faciēdi testamentū, z tūc nō valet nec firmatur iuramēto.vt.l.fi.C.de pac.z hec rō qz ꝺ bonos mores,facit ex de prebē.c.nec captande.li.vi.q̄ñq; nō aufert testamenti facultatē vl' votū captāde mortis.vt pz in pacto de nō succedēdo p̄i.sed.l.nō vult vt sit de futura successione ea forte rōne.qz presumit q; p modica re dimitteret multa.z tūc iuramēto firmat.vt extra de iureiurā.c.lz.z.c.ij.extra de pac. li.vi.vbi loquit q̄ñ pactū fit patri ꝺ nō succedēdo sed si pactū fieret fratri ꝺ nō succedēdo patri nō ipeditur filia iurās ex testamēto succedere ne auferat libera testamēti facultas vt.C.de pac.l.pactū.z predicta vera de iure cano. q̄q̄d dicat glo.de iure ciuili in.l.pactū.C.de colt. Quero aliqs vult facere vt habeā bona sua post mortē ei⁹ quis erit modus.gl. in.l.fi.C. de pac. dicit q; ꝑmittat bōa p stipulatio. post mortē suā.vt.l.i.C.vt act.ab herede z ꝺ heredem.z erit donatio cā mortis ſm Alb.sed hoc modicū ꝓsiliū est'. qz si est donatio cā mortis pōt reuocari.faciet g̃ hāc ꝑmissionez aīo donandi inter viuos.vt.l.vbi mort'.de dona.cau.mor. Ez an tūc valeat Ci.tetigit in.d.l.fi.tu dic latius.aut promittit hereditatē.z sic ius succedēdi:z non vz vt hic.z.C.de trāsac.l.cū donationis.in fi.nec valet ēt pactū vt qs instituat aliquē etiā si sit iuramēto firmatū.ita no. Inno.in.c.fi.de pac. Aut ꝑmittit bona.z tūc aut oia bona p̄sentia z futura z nō valet.qz aufert liberā testamēti facultatē p indirectum qz nullus vellet esse heres sine cōmodo z hoc Ci. cōsuluit. p hoc facit instī.ad.l.fal.in prin.cōiuncta.l. q; de bonis.§. ad.l.fal. Aut dicit bona oia:nō aūt adijcit presentia z futura,z tunc valet.vt.l.omnes.§.luti⁹.§.de his q̄ in frau.cre.z d.l.i.vt act.ab herede z cōtra heredes.z.l.hereditatē.ꝺ bo. auc.iudi.pos.rō qz poterit lucrari post vēditionē qō.l.presumit.vt.l.fi defunct⁹.C.arbi.tu.z in illo lucro poterit testari. z sic nō aufert liberā testamēti factionem. Itē qz a volēte fit nō curatur.qz nō inducit votū captande mortis.vt.ꝺ.l.fi.C. de pac. Idē puto si donauit oia bona sua presentia z futura reseruata sibi certa q̃titate vl're. Idē dico si vēdidit oia bona sua p̄sentia z futura.nā in hoc nō venit precium qō pci pit ab emptore.ar.l.dāni.§.cū parietē.ꝺ dā.infec. vñ in illo pcio poterit testari.secus puto si diceret vēdo hereditatem meā.qz importat ius succedēdi sibi qō nō pōt.vt dictuz est.

Ultimo cū queri an valeat pactū de futura successione pleni⁹ q; doc.distingue z dic,aut fuit pactū p iure successiōis amittēdo seu perdēdo aut p iure successionis acq̄rēdo.aut de eo qō acq̄reret p successionem certo modo disponendo. primo casu valz pactū:vt instī.de legi.ag. suc.§.fi.secō casu aut tale pactū ē admixtū cū delicto z valet.vt.l.i.§.si parēs.§.siquis a pa.fu.ma. aut nō est admixtū delictū.z tunc aut firmat iuramento.z valet vt.c.ij.de pac.li.vi.aut nō firmat iuramēto z nō valet.vt.C. de coll'.l.pactū.tertio casu nō valz vt h.z.C.de pac.l. pactū z.C.de trāsac.l.si donationis.z qō ibi no.ēt si fuerit iuratū vt est dictū. Quarto casu aut pactū fuit interpositū sup hereditate hominis icerti.z valet.vt.l.iij.§. de illo.§. p so.aut hois certi.z tūc aut hoc venit ex p̄sequētia prioris ꝺctus z valet.vt.l.si q̄s seruū.§.de ac.em.aut nō.z tūc aut venit sub quadā vniuersitate z valet.vt.l.ij.§.illud. de here.vel ac.vē. aut fit p se principaliter.z tūc aut ꝺtinet liberationem pacti scētis z valet.vt.l.z seruū.§.filia,§.de pac.aut cōtinet obligationē.z tūc aut ille de cuius bonis agit nō cōsentit.z nō valet etiam si iuretur.aut consensit z valet si consensus duret.vt.C.de pac.l.fi.

Seruus acquirit inuito domino.hoc dicit.

Eruus vetāte

Stipulatio semel cōmissa itez nō cōmittit. z ad veritatē disiūctiue sufficit alterā esse verā.h.d. De Iquis ita stipulet materia hui⁹.l.dicet.j.e.l.si sic. No.q; dictio siue.ē vere disiūctiua lz ꝑpria natura ipi⁹ est vt disiūgat ꝺba. disiūgat sensum vt Alexāder siue Paris.vt no.C. de in litez dā.tu.l.ad ptegēdā. tū hoc ppendit ex natura oīonis vbi apponitur.

Pōt cōfici stipl'o

Minsmodi stipulatio. sub ꝺditione vt ex istente ꝺditione retro a die interposite stipulatiōis annua pecunia debeat.h.d. Qp.de.l.cū quidā.§.de vsuris. Do.ibi speciale,qz cursus vsuraꝝ est odiosus. lz hoc ē ꝺ.l.lecta.§.fi.§.si cer.pe.sed ista est vera q; illud est ne excedatur legitim⁹ modus vsuraꝝ z ista est vera. verūtamē ille ll.modicuz faciūt ad ꝓpositū.qz ibi fuit expressuz a die interposite stipl'onis. Hic vero dixit ex hac die. z sic pōt itel ligi de die interposite stipl'onis z de die existētis ꝺditionis sed qz dictio hac ē demōstratiua de pñti vt plene dixi.§.de ope.no.nun.l.i.in prin. ideo intelligo de die de qua loquitur, z hic est effect⁹ huius.l.secus g̃ si dixisset ex illa die.

Verba supuacua. Ite extrinsecus

Ponātia in verbis si cōsonātia est in mēte stipulationē nō vitiat.h.d.glo.exemplificat istā.l.pmittis mihi dare hūc equū cū est bos in pre sentia q; valet. Ez cōtra de.l.siqs in fundi vocabulo.§. de le.i.vbi error in appellatione nois vitiat.dic q; istō opatur demōstratio rei q̃ est in pñtia q̃ facit omnez errorē cessare, z hoc ſm Ja.de are.induco.l.nemo.§.de here.instī. Item op.instī.de inuti.stī.§.si de alio. Sol. hic nō rñdit de alia re sed de eadē. Aduerte ad gl.sup verbo denarios. si ponim⁹ q; erāt denarij de materia eadē.istud est sine dubio. Pone tres medalee auri valēt vnū aureū. vū interroganti pmittis dare sex medaleas.rñdes pmitto duos aureos valet.qz pter idētitatē materie eadem res est.vt.l.i.in fi.§.ꝺ au. z arle. Ez si nō esset eadē materia tunc videt oīno res diuersa. vt no.j.de so.l.paulus.nisi diceres q; erat cōsuetudo regionis q; acciperet vnū p alio.vt no.C.de dona.l.siqs argētū. facit qō no.j.e.l.vbi autē.in prin.z dicā in.d.l.paulus.

Ō ego p me nō possum nec

Minor.xxv. ab alio stipulari fieri possuz de

quo ad obligationē ⁊ solutionē. nec ob. ℨia quia loquūtur in obligatione rē restituī qō factū est diuiduuz quo ad obligationē inter heredes, sed nō quo ad solutionē. vt. l. si duo. ſ. depo. Vlideam⁹ rōnem prędictoꝝ. obligatio fundū dari vel alīa ſpeciē dr̄ diuidua quo ad oīa, nā inter heredes diuidiť, ⁊ p pte soluēdo cōtingit liberatio. vt. j. de so. l. si stipulatus. ℱ. i, ſ. l. ij. ℱ. si tñ hoiem. rō. qz lz ąs soluat ptē alīa partē cogeť precise soluere. ⁊ nunq̄ ēt post interitū succedit obligatio ad interesse. vt. j. e. l. si seruū. ℱ. fi. itē obligatio fundum tradī dr̄ indiuidua quo ad effectū distributionis. qz non diuidiť obligatio iter heredes. ⁊ quo ad solutionē qz solutio partis nō affert liberationez vt hic. rō est vt. ſ. dixi qz in ea statim p⁹ morā succedit obligatio ad interesse. nūc g̃ ne de ueniatur ad illud incōueniēs q̄ deť ps fundi ⁊ ps interesse ex natura obligationis dr̄ oīno idiuidua post obligationē ℭctaz. Itē obligatio rē restituī ⁊ ista tenet mediū inter obligationē rē dari ⁊ obligationē rē tradi. naz donec res extat pōt ꝑcise cōpelli ad dādū nec succedit post morā obligatio ad ītereſſe ⁊ in hoc ꝓticipat cū obligatiōe dādi. Itē postq̄ res est ꝑempta succedit obligatio ad interesse. vt. ſ. de odi. fur. l. in re furtiua. lz glo. ibi aliter dicat ⁊ de rei ven. l. q̄ restituere, ⁊ depo. l. si duo. cū si. sed Di. vt. j. dicā. ⁊ in hoc discrepat ab obligatione dādi in qua nūq̄ succedit obligatio ad interesse, ⁊ sapit de natura obligationis facti. sicut ergo ei⁹ natura tenet mediū ita indiuisibilitatē eligiť mediū vt quo ad obligationē dicať diuidua sicut obligatio dādi quo ad ſoꝛonē iudicať idiuidua sic obligatio faciēdi. Dices tu ista lz habeāt coloꝛē nō tñ habēt sapoꝛē. qz idē est ī effectu in obligatione dādi qz qñ nō pōt dari res extimatio soluer vt. d. l. si seruū. ℱ. fi. Rñ. nō curo qz illud nō ꝓtingit ex natura obligationis, sed in obligatione rē restituī ꝓtingit ex natura obligationis, ⁊ l. vult q̄ in ꝑsona heredū nō variet cōditio obligatōis. vt. ſ. e. l. ij. ℱ. ex his. ⁊ ex eo iuīdicat obligā rē tradi, succedat obligatio ad interesse alternatiue vel absolute. vt. j. dicā. videť q̄ debeat dici diuidua quo ad obligationē ſz nō quo ad solutionē. vt. j. e. l. ī executiōe. ℱ. p pte. vbi sic dr̄ de alternatiuis. Ad hoc rñdeo ō obligatiōe dādi ponis penes heredes nec penes ipm principalē ex mora qz id qō fuit in obligatione ab initio illō est post morā. iō obligatio dicit diuidua quo ad obligationē. ſz qz variatio pōt cō tingere circa solutionē. ideo quo ad solutionē dr̄ indiuidua vt. d. ℱ. p parte. sed in dicta obligatione rē tradi. ⁊ in ceteris similib⁹. si heres posset soluere partē rei ⁊ ptē interesse ꝓtin geret variatio ⁊ circa rē ⁊ circa obligationez. ⁊ ideo dr̄ indiuidua ēt quo ad obligationē. ¶ Mono op. hic dicit q̄ obligatio operaꝝ nō diuidiť. ℨ. ſ. e. l. in stipulatione. ℱ. operaꝝ. dicit glo. dic vt ibi. Aduertatis glo. hic in fi. gl. mag. soluit vno modo videlicet q̄ hic loquať ex pte heredū ꝓmissoꝛis. ℨia loquūtur ex pte heredū stipulatoꝛis. ⁊ hoc tz Di. hic ꝑte stipulatoꝛis fit indiuidua. dicit Bal. rñdeo debes scire q̄ ędaz sunt facta q̄ si vni ex heredib⁹ fiant ꝓsunt oībus vt qñ est in obligatione opus destruere ⁊ isto casu etiaz ex pte stipulatoꝛis est indiuidua. vt. d. l. ij. ℱ. i. Quedā sunt facta q̄ si fiūt vni nō ꝓsunt alteri. ⁊ tūc diuidiť obligatio inter heredes ex pte stipulatoꝛis. vt. d. l. stip. ℱ. i. ⁊ l. se. de ope. lib. ¶ Cū ergo queriť vtꝝ stipl'o facti diuidatur inter heredes vel nō sic distingue, aut loqueris de stipulatiōe facti diuiduī. ⁊ nō est dubiū. vt in. ℱ. cato. aut facti indiuiduī. qō ē regulariter ⁊ tūc aut est vnū factū aut plura facta. si vnū. aut loq̄ris de heredib⁹ ꝓmissoꝛis ⁊ nō diuidiť. vt hic. aut loqueris de heredib⁹ stipulatoꝛis. ⁊ tūc aut si fiat vni ꝓdest oīb⁹ ⁊ nō diuidit. al's sic vt in. ll. predict⁹. aut stipulatio ꝓtinet plura facta. ⁊ tūc aut eiusdē qualitatis. vt duas operas pictoꝛias ⁊ diuidiť numero. vt. d. ℱ. operaꝝ. aut diuerse q̄litatis vt vnā operā pictoꝛiā ⁊ libꝝ scribi. ⁊ tūc est idē ac si vnū op⁹ esset ꝓmissum cū diuisio numero ibi nō bñ cadat. ar. d. l. in stipulatione. in prin. ℱ. i. ⁊ ita, dicit Bal. in eo q̄ dicit q̄ sunt plura facta credo eū optime dicere. in eo q̄ facit differētiā inter heredes stipulatoꝛis ⁊ ꝓmissoꝛis credo eum male dicere. Et Di. hic reprehēdit gl. ⁊ eū. nā ea que sunt diuidua ex pte ꝓmissoꝛis sunt indiuidua ex pte stipulatoꝛis. vt. l. ij. ℱ. ex his. ſ. e. ⁊ loquiť ibi in seruitute. q̄ si cōcedať vni nō ꝓdest oīb⁹, vñ distinctio Bal. nō est bona cū opera sit oīno indiuidua. Qualiter g̃ respōdemus ad ℨium. gl. in. d. ℱ. opaꝝ. dat prīmo vnā so. q̄ opa pōt diuidi volūtate stipulatoꝝ vt ibi eis volētib⁹. secus vt hic. idē no. ſ. e. l. ij. in prin. Di. ibi hāc sol. reprobat. nā cū ibi dicať q̄ haꝝ diuisio corrūpit stipulationē ēt stipulatoꝛe nolēte nō poterit diuidi. qz si diuidiť non soluitur qō deuenit in stipulationem. sed aliud vñ bñ possz contingere liberatio tanq̄ aliud ꝓ alio solutum creditoꝛ volente sed non fit solutum quod deuenit in stipulatione. nam per diuisionem est alia opera q̄ promissa. vñ glo. ponit duas alias sol. m. l. cōtra. ſ. q̄ ibi intelligať ptem ope. i. partē extimationis opere vel peteť tota opa. ⁊ cōsequetur partē extimationis. ⁊ istas tz Di. do. Bal. qō credo vez p l. si qñ. in prin. ſ. de ope. lib. vbi loquiť de opis ꝑteritis in q̄bus de necessitate deuenit ad extimationē. ⁊ sic exponatur ps ope. i. ps extimationis. sed in futuris sec⁹. ¶ Nūc ad se cūdam ptē op. decimo hic dr̄ q̄ post morā succedit obligatio ad interesse. Cōtra. vt. j. e. l. si seruū. ℱ. fi. vbi hoie mortuo adhuc homo petit. p hoc. ſ. de ꝓsti. pe. l. ꝓmissoꝛ hois. ſ. e. l. euz q̄. ℱ. fi. Timoꝛe hui⁹ ℨij gl. q̄ est. ſ. de re iudi. l. siqs ab alio. ℱ. fi. dicit q̄ interesse nō est in obligatione nec ī petitione vt in ℨijs. sed venit in cōdēnatione officio iudicis ita intelligiť hic ⁊ l. oēs si. Idē videť tenere gl. j. e. l. cū stipulatus ℱ. fi. Ille gl. cōiter reprobanť. ⁊ Di. reprobat eaz hic. ⁊ in. c. morā. in. i. q. eť de reg. iur. li. vi. nā hic est ter. in fi. qō est ī petitione ibi dāda petitione ⁊c. ⁊ gl. hic dicit q̄ est in obligatione. ⁊ hoc ēt ꝓbať. ſ. e. l. si pena. ⁊. ſ. de ac. em. ⁊ ven. l. i. in prin. siqs in ius vo. nō ie. l. fi. j. e. l. quotiens qs. in prin. ⁊. l. siquis stipulat⁹ sit stichū. ℱ. fi. cū multis si. Ad ℨia sic respōdent q̄ ibi in obligatione dādi in qua non succedit obligatio ad interesse. hic in obligatione faciendi. nec ob. l. stipulatio. ℱ. siue aūt. ſ. de ope. no. nū. qz illa sic intelligiť q̄ factum ⁊ interesse est in obligatiōe. sicut hic. ¶ Sz iuxta prędicta posses q̄rere de rōne q̄re aliud in obligatione dādi q̄ in obligatione faciēdi. Ci. q̄rit de hoc. C. de sen. q̄ ꝑ eo qō ītereſt l. vnica. in. iij. q. principali. circa fi. distinct⁹. ⁊ nō rñdet. ⁊ vt scripta referūt nō possunt dari rōnes necessario ꝓcludētes sed psuasiōes quedā satis apparētes. Ecce vna. dari fit de leui ⁊ pōt explicari vno momēto. ſz facta plurimum habent tractatū longū. vñ cogere pmissoꝛē ad faciendū essz quedā spēs seruitut⁹. ar. ſ. de li. ho. exhi. l. i. ⁊. ij. ⁊ iō. l. subrogauit obligationē ad interesse. Ista rō sumitur ex dict⁹ Di. in. l. stipulatio. ℱ. siue aūt. ſ. de ope. no. nū. Ista rō nō ē generalis qz q̄dā sunt facta q̄ habēt causaz momētaneā. vt rē ra. ha. ⁊ rē tradi ⁊ si. Cūn alij moderni dicūt q̄ dare non diuersificať ex tpe nec ex ꝑsona. naz siue hodie siue cras des siue tu siue ali⁹ ꝓ te idē dñium erit eiusdē rei sed nō in factis. qz vt plurimū diuersificātur ex tpe. nā aliud est factū de die. aliud de nocte. aliter san⁹ facit. aliter infirm⁹ ⁊c. vt. l. si nō sortem. ℱ. libert⁹. ſ. de cōdi. inde. vñ cū semel fuit in mora faciēdi nō videtur q̄ illō possit ampli⁹ fieri. vñ. l. subrogat obligationē ad interesse. ⁊ ista ratio satis videť bona. sed nō est generaľ qz rē tradi nō variať ex tpe. idē rē restituī nisi diceres q̄ iura adaptātur ad ea q̄ frequēter accidūt. Tertiā rōnem pōit Bal. dari semp interest stipulatoꝛis merito ipa obligatio p cise ꝓtinet aliq̄d dādū. sed in factis qñq̄ interest qñq̄ nō, interest. vñ cū iste stipulatiōes sint inuēte vt stipulemur q̄ nostra interſit. in obligatione faciēdi subrogauit. l. obligationē ad interesse. ne forte al's ąs peteret q̄ sua non interesset qō in dādis nō cōtingit. Et ista rō videť generalis. qz ī obligatione rē tradi pōt esse q̄ mea nō ītereſt. q̄d erit si tradis rē mihi existēti malefidei. certe teneboꝛ vero dño ad fructꝰ ꝓceptos ⁊ ꝓcipiēdos. sed si mihi das trāsferēdo dñium istō

nō pōt accidere. Quartā rōnem possumus dare.l.curat. q̄ aliq̄d nō sit in īcerto,vt.l.i.§.de vsuca.in obligatiōe faciēdi ipsum factum est in obligatione,vel vt proprij loquar ipm fieri seu actus faciēdi qō nō est in rer natura anteq̄ fiat. z est incertū,vt.j.e.l.vbi aūt.§.qui id qō.iō.l.post morā subrogat obligationē ad interesse qō cōsistit in quātitate q̄ de sui essentia certificata ē in rer natura.sz in dādis ab ipo initio est certū in obligatione.s.dñium ipius rei z est in rer natura.iō lex nō curauit q̄ ꝫheret obligatio ad itereſſe. iſte possunt esse rōnes. Undecimo op. z videt q̄ in obligatiōe dādi succedat obligatio ad interesse.vt.l.i.§.de re.pmu. de pscrip.ver.l.naturalis.§.i.dic̄ Di. illud est in contractibus inmoīatis,qr sicut sunt debiles in ꝫhendo obligationē. ita etiā i ꝫcta exequēda.vt.§.de odi.ob cau.l.si pecuniā. Istaz opi.tz gl.C.de sen.q̄ p eo.l.i.z.C.de re.pmu.l. cū pcib⁹. pe. fuit in ꝫria opi.qr.l.si seruū.§.fi.j.e.loquit generaliter.g̃ idē in ꝫctib⁹ noīatis z innoīatis.ita refert Ci.in.d.l.cū precib⁹ z in.d.l.vnica.de sen.que p eo.in.iij.q.principali.circa fi.distinctionis.nō ob.d.l.alt.in ꝫrium.qr ibi venit interesse discit ipse nō in obligatione,sed forte venit iudicis officio.ita credo q̄ ipse voluit dicere. Quid dicem⁹,certe.d.ll.multū apte loquūtur p gl. z Di.vñ si audeo tenere cuz Ipe.sz de rōne quā Di.ponit ego dubito,nā videt cōcludere ꝫ eum. nā si interesse est in obligatione re soluta adhuc poterit peti residuū interesse:qō nō essz si officio iudicis veniret interesse.vt.C.depo.l.iij.§.de eo qō cer.lo.l.cētum capue. z qō no.d.l.elegāter.§.nō solū.in fi.mag.gl. z sic videt q̄ difficilius tollatur in ꝫctib⁹ innoīatis q̄ in alijs noīatis. Sꝫctus innoīati differūt a noīatis quātū ad ppositū in duobus,primo qr debitor nō pōt cogi pcise ad rē dādam.vt.d. l.cū precib⁹,sed in contractib⁹ noīatis sic.vt.l.vbi aūt.in fi. j.e.z ista rōne ꝫct⁹ innoīati dicūtur debiliores in obligatione exequēda,pōt eiz ē q̄ interest rei poti⁹ solvere interesse q̄ tūc cūq̄ sit q̄ ipsaz rē dare.z istud cōsiderauit Di.vide rōnē suā.scdo differūt in alio.qr i innoīatis interesse est in obligatione,secus in alijs.z ex hoc resultat id qō.§.dixi.qr non ita de facili tollit ius actori cōpetēs ad interesse sicut tollet si veniret officio iudicis. z isto modo possem⁹ dicere q̄ difficiliores sunt in obligatione exequēda ꝫct⁹ innoīati. z huius pōt esse rō qr in noīatis obligatur q̄s intervenient te duplici actu.s.ppio pacto. Itez rei traditione secuta. g̃ cū eo dz durī agi.ar.C.ad vell.l.si mulier. Duodecimo op.ad idē q̄ in obligatione dādi veniet interesse.vt.j.e.l.liber homo.§.fi.Sꝫ.illud qñ dandū est alij.hic vero qñ dandū est ipsi stipulatori. Idē dicit gl. in alia materia.§. de ac. emp.l.iul.in prin. z rō pōt esse ista.qñq̄ dari interest stipulatoris indistincte:z nō succedit obligatio ad interesse.vt qñ dandū est sibi.qñq̄ dari est ita q̄lificatū q̄ stipulatorius potest interesse z nō interesse.vt qñ dandū est alij.z tūc eadem rō est in dari q̄ ē in fieri.z iō succedit obligatio ad interesse eadē pōt esse rō in.l.si penā.§.e.naz qñq̄ stipulor mihi dari irrevocabiliter.z tūc interest mea nec succedit obligatio ad itereſſe.qñq̄ stipulor mihi dari irrevocabilit.vt te creditur vl mutuatur mihi,z tē qr pōt eē q̄ mea itereſt.z q̄ ñ itereſt z sic eadē rō ē q̄ i facto merito succedit obligatio ad itereſſe ita intelligo.d.l.si penā.lz glo.z doc.aliter dicāt. Tertio decio op.§. de odi.inde.l.in summa.§.in frumēto.vbi pz q̄ erat obligat⁹ ad reddēdū z sic ad dādū.vt.l.verbū reddēdi de ver.sig.z ibi petit extimatio.z sic pz q̄ est in obligatiōe, so. Ci.in repetitiōe sua.l.vinū.in vl.q.intelligit illū.§. in frumēto.qō ibi frumētum petat z extimatio veniet in cōdēnatione.sz hoc est ꝫ illū.§.vñ tu dicas aliter videlicet q̄ in cōditione indebiti nō est q̄s ppie obligat⁹ ad reddendū sed est obligat⁹ ex q̄dā equitate naturali in q̄ tuz ē locupletior. vt.l.nā hec natura.z.l.si nō sortē.§.libert⁹.§.de odi. inde.si vero frumētum sit odsumptū remanet q̄s locupletior in extimatione frumēti.merito illa petit.vt.d.§.in frumēto. Sadē pōt esse rō.§.qō me.cā.l.fi.nā ipsa actio qō me.cā:dat in extraneū in q̄ tū locupletat⁹ est,sed si rē cōvertit in precium;i solo precio locupletat⁹ est.ergo preciū petet fm pe.vt ipe notat in.d.l.si ipa.in brocardis suis.sz ꝫ ipsuz principalē etiā re pempta petet res ipsa.vt.C.qō me.cā.l.i.an aūt possz peti extimatio dicam.j.pti. Quarto decimo op.z videt q̄ ipa extimatio succedat in obligatione z petitiōe.vt.l.si filio la.i.de do.cau.mor.z qō ipsa res peti non possit.vt ibi in fi. dr. Sꝫo.glo.videt ibi dicere q̄ ad seruū agit: sed extimatio solvet,z iō ad extimationē videt agi.sz hāc exceptionez ille tex.nō patit.nec.l.illud.§.iul.e.ti. Alij vt Di. dicūt q̄ ibi ē obligatio rē restitui qō est falsum.imo rē dari.vt.l.i.§.de condi.ob cau.z ibi no.potes g̃ tētare dicere q̄ ibi agit ad dādum seu reddendū ex ꝫctu innoīato q̄ resultat ex donatiōe cā mor.l.vt.l.naturalis.§.i.§.de pscri.ver.sz hoc nō plz. qr ibi loquit qñ agit prescriptis verbis vt fiat qō cōuenit. z sic petit qō nō est nec fuit suū.sz cū agit ꝫditione ob cām adre petēdū qō fuit suū.ipsa res ēt pempta dz repeti. vt.d.l. de condi.ob cau. Dic aliter ad.d.l.si filio . videlicet q̄ ibi dr nō res:subaudi tm̄.nā res vel extimatio peti pōt fm electionē actoris.vt.e.ti.l.illud.§.iul.z si dicis imo ipa res dz peti vt.l.si fuū.in fi.j.e.rn̄.q̄ illa obligatio sapit naturā dādi.itē naturā restituēdi.qō pr:qr tenet vtili rē.vt.§.l.si mor.z.l. q̄ mor. de dona.cau.mor.iō eligit media via vt cū re⁹ non pōt restituere fit in electione actoris. Idem dico in actione qō me.can . Idē dicā si cōpetat psonalis z vtilis in rē. vt.l. metū.§.ve lēti.§.qō me.cau. Idē dicā in actione ex testō p re legata p qua cōsuevit dari psonalis z in rē. vt cū res pte stari nō possit si heres tenet possit agi ad rē vl extimationē vt.l.sed z si res.§. de le.i.z.l.cū res.§.itaq̄.z.§.fi.e.ti.z de le. ij.l.mortuo.§.i.z.ij.isti.de le.§.nō solū.sic dz itelligi.C.de le. l.cū alienaz. Si ergo queritur vtrum in obligatione dandi succedat obligatio ad inteteſſe.distingue aut ex ꝫctu noīato aut innominato.z tūc aut idistincte interest mea dari.aut pōt interesse z nō interesse.vt pz ex pdictis. Teniamus ad materiā diuidui z indiuidui.quā Ipe.late tractat i.§. casto.z in.§.si pluriū.z in quibusdā bene dicit:in q̄busdā male dicit in aliquib⁹ min⁹ pfecte. Ego vero pono qō reputo verū omissis iprobationib⁹ brevitatis cā. Primo queritur qualiter res corporales dicātur diuidue z indiuidue.secūdo q̄ diuidua vl indiuidua fm naturā. Alio modo dr diuidua vl indiuidua fm iuris dispositionē.vt.§. de le.i.l.nō ápli⁹ in fi. De vtroq̄ videam⁹,dic ergo aut q̄ris vtrū sint diuidua fm naturam.z ꝫstat vt vnaquēq̄ res corpalis pōt in ptes diuidi.vt vn⁹ hō vel equus. z hoc pz ad oculū fm Ipe.hoc fallit qñq̄ ppter rei modicitatē vt punct⁹ q̄ pōt ēē ita parvus qō fm naturā nō recipit diuisionē. Aut queris vtrum sint diuidue fm iuris dispositionē seu ordinationē.z tūc advertere qr nō sequor ordinē Ipe.diuiduū pōt dici trib⁹ mōis vno modo diuiduū qō recipit partes multiplicatiuas:puta dimidiā tertiā quartā z si.p diuiso.alio modo dr diuidum in quasdā partes iuridicas.s. ppietatem z vsufructū. Tertio modo dr diuidua.i. sepabilis in ptes discretas primo modo vnaquēq̄ res dicitur diuidua.ista enim ps p diuiso ex quocūq̄ cōtractu pōt induci.vt.j.de sti. ser.l. seruus cōis.z sic.§.de acqui.pos.l.locus.ij.rn̄so.z pz p totum ti.fami.her.z cōi diui. Secdo modo q̄libet res corpalis dr diuidua nisi sit talis q̄ vsu cōsūmatur.vt.§. de vsu ea. re.q̄ vsu cōsumuntur.l.i.z.ij. Tertio modo dicit Ipe.late tractat i.§. ca corporalis ē diuidua regulariter.vt.ff.z.C.cōi di. z fallit in casib⁹ fm eū.primo rōne incōmoditatis q̄ sequeret ex diuisione.vt inst. de offi.iudi.§.q̄ si incōmode.C.cōi di.l.i.z.ij. z de dona.l.sancim⁹.§.finaute.secūdo ppter legis prohibitionē vt in predio pupillor.vt.§. de re.eo.l.si pupillor.idē intelligit de phibitione testatoris cuius volūtas est lex.vt in auc. de nup.§.disponat .ad qō facit qō no.C. de odi. oh cām.l.ea lege. Tertio fallit rōne quētionis. vt.§. cōt di. l.in hoc iudicio.§.si cōvenerit. Quarto rōne prescriptionis.vt.C.de anna. excep.l.i.§.ad hoc.ita dicit Ipe. hec sūt verba glo.C.cōi diui.l.fi.q̄ in quibusdā nō sunt vera. vnde

dic vt ibi no. Et. ⁊ in. ll. ad quas remittit. ¶ Iurta' ꝑdicta dubitaꝫ q̄liē fiat ista diuisio seu sepatio. nde q̄dā sunt q̄ nō hñt certos fines a natura vt fund⁹ ⁊ in istis fit diuisio desti natione patrisfamilias. Quedā habent certos fines facto hoīs vt dom⁹, ⁊ in istis fit diuisio pariete in medio interiecto. vt. l. siqs duas. ff. siqs partē. cō. ꝑdi. Quedā sunt q̄ hñt fines a natura vt tignū ⁊ si. ⁊ in istis fit diuisio si arbor scindaꝫ. vt. l. rex mixtura. s̄. de vsuc. ō le. iij. l. ligni. Itē dubitaꝫ vtr vna res possit possideri ꝑ diuiso a ꝑt⁹ ita ꝙ remaneat vna. Breuiter quicq̄d dicat Ioh. nos habem⁹ gl. j. de v̄. sig. l. recte dicim⁹. ff. si. ꝙ pōt possideri ꝑ diuiso et remanet vna res ex volūtate diuidētium. ꝑ hoc facit de. le. ij. l. gaius nē destinatione patrisfamilias oportet ꝙ ostet de volūtate In his vero in quib⁹ nō fit diuisio nisi pariete interposito ꝓcedit de facili. Ponе exēpluz in ampla domo ego possuz possidere vnā ptē versus oriētez tu aliā versus occidentē. ⁊ tñ erit vna dom⁹: nisi paries ponaꝫ in medio. vt. s̄. de dā. in fec. l. si finita. ff. ex hoc edicto In eo vero qō nō recipit diuisionē nisi p scissionē. ꝓcedit de facili. vt. s̄. cōi. di. l. arbor. s̄. ō acqui. re. do. l. ꝑ regione. vtrū aūt istud sit vna res vel ꝑles vtile est scire. primo ꝓpter acquisitionē possessioīs. nam ad possessionē acquirēdam sufficit ingredi partē vni⁹ rei. sed si sunt plures res dz ingredi in oēs. vt. s̄. ō acquirē. pos. l. iij. ff. rñso. qō no. ꝑ Di. ex de reg. iur. c. i. in. v. q. li. vi. Itē ē vtile qz si sunt plures pōtī vna agnosci legatū ⁊ in alia repudiari. secus. si esset vna. s̄. de le. ij. l. iiij. ⁊. v. scō quero q̄liter inpalia dicaꝫ diuidua ⁊ q̄liē idiuidua: puta in actiōe ⁊ obligatione ⁊ si. ad qō dico qō si q̄ris vtrū sint diuidua fm naturā facilis est rñsio. cū enim nō possit videri nec tangi: per ꝺsequēs nec diuidi. vt insti. de re. cor. ⁊ incor. ff. incor. ⁊ hoc dicit Di. j. de fideiuss. l. grece. ff. illud in fi. mag. additionis. Si vero q̄ris fm iuris ordinationē tūc dico ꝙ dicūtur diuidue ⁊ indiuidue fm naturā eoz q̄ in actione ⁊ obligatione deueniūt. ita sentit gl. in. ff. cato. vt ibi dixi. ⁊ ibi ꝑ Di. ō hoc Et qz in obligatione qñq̄ est dare factū: qñq̄ seruitutes. iō de singulis videam⁹. Et primo qñ in obligatiōe est rē dari tē qñq̄ debeꝫ quātitas ⁊ ista obligatio ē diuidua quo ad effectū distributionis qz diuidit inter heredes. Itez quo ad effectū solutionis ⁊ liberationis. qz partis solutio affert liberationē. vt. s̄. e. l. ij. ff. i. j. e. l. in executione. ff. i. Sed dī indiuidua quoad: pene cōmissionē. quia ꝑ minima ptē nō solucies certa tūc ista obligatio diuidit inter heredes. Item dī diuidua quo ad petitionē ⁊ solutionē. vt. j. de so. l. si stipulatus. ff. i. hoc tñ intellige si soluatur pars certa ꝑ diuiso. vel certa portio ꝓ indiuiso. Si vero solueretur certa ps puta vsufruct⁹ vl nuda ꝓprietas tūc i nulla ptē ꝺtingeret liberatio. vt. j. e. l. si ita stipłat⁹ fuero si titi⁹. ff. i. ⁊ quo ad hūc modū dī indiuidua. Itē quo ad pene cōmissionez dī ēt indiuidua. qz si ps nō soluit pena cōmittit insolidū. vt. l. in executione. ff. pe. j. e. Par. tñ dicebat ꝙ ꝑ ptē obstat exc. qō dic vt plene dixi in. ff. cato. q̄liē debeꝫ species in genere vel alternatiue tūc dī obligatio diuidua quo ad effectū distrubutionis. qz quilibet heredū teneꝫ ꝑ ptē. Itē quo ad effectū petitionis qz ꝓ ptē tñi dz peti. sed quo ad effectū solutionis dī indiuidua. quia nisi tota res integra soluatur non contingit tota liberatio. vt. s̄. e. l. ij. ff. i. ⁊ l. in executione. ff. ꝓ pte. ⁊ ibi pz rō. Inter tñ obligationē in genere ⁊ alternatiue ꝺctā ē aliqua dīa: vt no. Di. in. d. l. ij. ff. i. s̄. e. Itē aduerte qz dicta obligatio in genere vel alternatiua dī indiuidua quo ad effectū liberationis cōsequēde ꝑ solutionē. sed si liberatio ꝺtingeret alio modo puta ꝑ acceptilationē vel perfniam absolutoziā. tūc dicereꝫ diuidua quo ad effectū liberationis. vt. j. de ac. l. qui hominē. ita dz intelligi. s̄. e. l. ij. ff. si tñ hominē. rō qz qñ soluitur iō ptis pstatione nō liberaꝫ ne partes soluātur in diuersis reb⁹. vt. d. l. in executione. ff. ꝓ parte. Dz q̄ñ quis accepto fertur vel in ptē absoluaꝫ cessat ꝓdicta rō: iō ⁊c. fm Ioh. lz glo. male intellexerit. d. l. q̄ hō

minē. ¶ Tertio quero vtrū obligatio facti dicaꝫ diuidua vel indiuidua. ad hoc sciēdū est videre vtrū ipsum factū fit diuiduū vel nō. ad hoc dico aut q̄ris vtr sint diuidua fz naturā. ⁊ tūc anteq̄ sint facta nō sunt in rer natura ⁊ sic nō potest diuidi qō nō est. vt. s̄. de iniust. rup. te. l. nā ⁊ si. ff. i. ⁊ j. e. l. decez. Si q̄ris postq̄ sunt facta tunc est sublata obligatio. tñ vtruz sint diuidua de natura. dicas aut ex facto resultat certū corpus: puta insula edificata. tūc dic vt in reb⁹ corporalib⁹. vt. s̄. dictū est. q̄liēz ex facto nō resultat corp⁹ certuz vtputa defēdit si ratū habuerit: tūc qz ē icorporale nō diuiditur fm naturā. Si vero q̄ris fz iuris ordinationē tūc aut sunt plura facta ⁊ diuidit numero. vt. s̄. e. l. in stipulatiōe. ff. opaz. qō intellige si sunt eiusdē q̄litatis. al's sec⁹ vt dixi. s̄. i nono cōtrario. Si vero est vnū factū tūc Ioh. tradidit talē regulā qñ est tale factū qō si ꝑ ptē ipleatur affert tantā vtilitatē respectu ptis quātā affert si totū compleret respectu toti⁹, ⁊ tē factū diuiduū dī. vt rē ra. ha. āpli⁹ nō agi. vt in. ff. cato. Sz q̄ñ ꝑ ptē iplet nō affert tantā vtilitatem respectu partis quātam totū respectu toti⁹ tūc dī factū indiuiduuz. vt in. l. nostra. Ista regula sine dubio ꝺgruit exēplis aliq̄b⁹ l. nostre. puta insulā fabricari. fossam fodi ⁊ si. nā cū ex sui cōstitutione recipiāt formā. vt. s̄. ad. l. fal. l. si is qui. ff. queda z qui nō facit totū nil facere videt. Itē tota dom⁹ pfecta defendit a pluuia ⁊ vēto. si faceres partē puta parietez sine tecto. vel tectū sine parietib⁹ nō defenderet a pluuia ⁊ vēto. sz tñ istud videt ꝺtra vnū exemplū hic positū. s. fundū tradi nā si ꝓ ptē tradaꝫ tantā vtilitatē afferret respectu ptⁱ quā tam totū respectu toti⁹, ⁊ tñ hic dī indiuiduū factū. posses dicere ꝙ partis pstatio nō affert tantā cōmoditatē. naz traditur in cōione q̄ ꝺmunio multa parit incōmoda. vt. l. cū pr̄ s̄. dulcissimis. s̄. de leg. ij. l. si nō sortē. ff. si cētū. de ꝺdi. inde. sed alia rō ē q̄re fundū tradi dī idiuiduū factū. s. qz si posset ꝓestare partē fundi postea ꝓestaret ꝑ alia ptē interesse. ⁊ sic fieret solutio in diuersis reb⁹ qō ius nō patit. vt. j. e. l. in executione. ff. ꝑ ptē. Et oīs g̃ cessz dubietas sic forma regulas. illud factū dī indiuiduū qō ꝑ ptē ipletū nō affert tantā vtilitatē respectu partis quātā totū respectu toti⁹. vt patet in exēplo insulā edificari. fossam fodi. romā iri ⁊ si. Istud ꝓbatur ad tex. j. e. l. in executione. ff. secūda ibi. qz opis effect⁹ ⁊c. Itē illud factū dicitur indiuiduū qō si ꝑ ptē fiat ⁊ ꝑ ptē interesse ꝓestetur in diuersis solutionibus fieret. hoc pz in exemplo fundū tradi. ⁊ facit. j. e. l. in executione. ff. ꝓ pte. ⁊ infra ēt ꝓbabo. Et predicte regule sunt vere alternatiue. qz quelibet ꝑ se est vera. Sed circa facta diuidua do vnam regulam copulatiue. illud dicit factū diuiduū qō ꝑ ptē impletū affert tantā vtilitatem respectu ptis quantā totuz respectu toti⁹. ⁊ si ꝑ ptē fiat ꝑ ptē interesse pstatur in eadē re cōtingit solutio. Istā regulā ꝓbo. nō est dubiū ꝙ qui tenetur ad restituēdū teneꝫ ad factuz. Ponе g̃ aliquis teneꝫ ad restituēdū sacculū pecunie istud factū dicitur diuiduum: qz si ꝑ ptē nō iplet ꝑ ptē soluit interesse semp habeo idē. s. pecuniā q̄ in suo genere recipit functionē. sz pone tenebar ad restituēdam certā speciē nūc dicit factū diuiduū. qz si ꝑ ptē fiat ꝓestatio interesse cōtingeret solutio in diuersis rebus. hoc ꝓbaꝫ. s̄. depo. l. i. ff. si pecuniaz. ⁊. l. si duo. ⁊ sic intelligo ff. cato. stipulatio ampli⁹ nō agi. actio ex mutuo vel alia q̄ cōtineat pecuniā si ꝑ ptē ipleatur. qz nō agit ad pecuniā banc qz apud me remanet. sz ꝑ ptē ago ad interesse. ⁊ pecuniam semp' cōsequor. sed si actio cōtinet speciē ita ꝙ deueniaꝫ ad illud incōueniēs ꝙ quis haberet partē speciei ⁊ partē pecunie. tūc illā iudicarē stipulationē idiuiduā ꝑ ea q̄ dicta sunt in. l. in executione. ff. ꝑ ptē. j. e. Idē ꝑ oīa dico in stipłone rē ra. ha. dico ergo ꝙ illa facta que sunt indiuidua ex regula predicta: sunt indiuidua quoad obligationem preter solutionem ⁊ pene commissionem ⁊ inter heredes non diuidun tur. quia quilibet tenetur insolidum. Fallit in obligatione rē restituī q̄ dicit indiuidua quo ad solutionē. vt plene dixi in octauo cōtrario. Illa vero facta q̄ apparēt esse diuidua ex regula predicta dicuntur diuidua quo ad omnia, scilicet

quo ad effectum distributionis inter heredes petitionis solutionis. ¶ Item quo ad pene commissionem ꝑtum ad ipsos heredes,sed quo ad ipm principalē dicūtur idiuidua cōmissionis pene.vt in.ℌ.cato.in fi. ¶ Quarto quero ō in diuiduitate seruitutū,aut q̄rit vtrū sint idiuidue ꝑm naturā ⁊ tūc nō sunt diuidue:qz incorporales:siue eas consideres p se siue ꝓut insunt in fundo.qz cū tota seruit⁹ sit in toto et tota in pte.vt.s.dixi diuiso fundo nō diuiditur seruitus. lz Pe.dicat ꝓtrariū. Instrm aūt quo q̄s vtitur seruitute pōt esse diuiduū vt dixi circa ꝫtia. ¶ Si vero q̄ris vtrū sint diuidue ꝑm iuris ordinationē. Rn.regula est ꝙ oēs seruitutes sunt indiuidue.vt hac.l. excepto vsufructu.vt.s.ad.l. fal.l. i.ℌ.si vsufruct⁹. Sz.j.ti.ij.l.si cum duob⁹.videt no.ꝙ vsufructus sit indiuiduus.sed illud verū ꝑm naturā sec⁹ ꝑm iuris ordinationē.vt ibi in alia opi.⁊.s.dixi. ¶ Qualiter aūt seruitutes reales dicant indiuidue ⁊ quare.dixi.s.e.circa contraria. ¶ Unū restat videre quare seruit⁹ vsufruct⁹ est diuidua,seruit⁹ vsus dr̄ indiuidua cū q̄libz sit ꝓsonalis.vt.s. de vsu ⁊ habi.l.vsus ps. Dicit Pe.ꝙ rō ꝓbabilis nō pōt reddi.tū talē rōnē assignat.vsufruct⁹ est cert⁹ quia continet emolumētū toti⁹ rei.⁊ iō qz certū diuidit.vsus vero ē incert⁹ tus qz debet ꝑm necessitatē ꝓsone.vt.s.de vsu ⁊ ha.l.plenū ℌ.i.⁊ necessitas ꝓsone ē incerta. qz hodie egebat vno,cras forte egebit duob⁹.iō vsus dr̄ incert⁹.ita dicit Pe. hoc ēt sentit glo.in.d.l.vsus ps. Ista rō Pe. videt falsa p.l.vbi autē.ℌ.fundi.j.e.vbi dr̄ ꝙ qui stipulat vsufructū stipulat in certū.ergo vsufruct⁹ rōne ei⁹ incertitudinis deberet dici incertus. Posses tū dicere ꝙ vsufruct⁹ dr̄ incert⁹ habito respectu ad ei⁹ vitā.qz nescim⁹ quāto tpe duret vt ibi no. Sz vsus est incertus quo ad vitā ⁊ quo ad rē ꝓcipiendā. lz aūt dicta rō sit satis bona. Tu melius declara.vsus iō dr̄ indiuiduus qz hz oīmodā similitudinē cū seruitutib⁹ realib⁹.nā ille debētur a re alteri rei ⁊ habetur respect⁹ ad necessitatē prediū dñantis.vt.s.ℴ ser.ru.pre.l.i.g̃ ita seruit⁹ vsus debetur a re ꝓsone habito ꝛspectu ad necessitatē ꝓsone.nec ergo ipsa persona cui debetur potest pro parte vi respectu persone:nec potest vti pro parte rei ꝓ indiuiso quin ēt alia pte vtat.vñ sicut alie seruitutes dicūtur indiuidue.⁊ quo ad cōstitutionez ⁊ quo ad distributionē inter heredes ⁊ quo ad solutionē.nā respectu ptis ꝓ pte solutū nō affert cōmodita tē quā faceret solutū i totū respectu toti⁹.nā si homo comederet dimidiuz tūi ei⁹ qō habeat necesse comedere cito moriretur.g̃ dz iudicari seruit⁹ idiuidua ꝑm regulas supra positas,vsufruct⁹ vero nullā hz similitudinē cū alijs seruitutib⁹. nā lz sit ius debitum a re persone tamen non habetur respectus ad necessitatez persone.hz tū similitudinē cū dñio imo ps dñij est.vt.s.de vsufru.l.iiij.⁊ iō sicut pōt acquiri dñiuz certe ptis pro idiuiso,ita ēt pōt acquiri vsufruct⁹. est g̃ vsufructus diuidu⁹ quo ad cōstitutionē.qz pōt ꝓ pte ꝛstitui.⁊ quo ad effectū distributions inter heredes ⁊ quo ad solutionē.vt.s.de vsufru.l.v.⁊ hoc apparet ex regulis supradictis nā ꝛstitutū i pte tantā cōmoditatē affert respectu ptis quā tā totū respectu toti⁹.vt pz ad sensum. Itē nō pōt deueniri ad illud incōueniēs ꝙ ꝓ pte det vsufruct⁹ ꝓ pte extimationā qui tenet ꝛstituere vsufructū tenet dare.vñ pōt ꝑcise cōpelli ad cōstituendū sicut in obligatione dādi.vt.s.de vsufructu.l.ij.in prin.pbat insti.de inuti.stip.ℌ.fz cū factū. coniuncta.l.si seru⁹ cōis me⁹ ⁊ tu⁹.j.de sti.ser.no'p Ci.C.de vsufru.l.corruptionē.qō intellige vt dixi.s.e.l.ij.ℌ.i. ¶ Si vo queras vtrū vsufruct⁹ quo ad pene cōmissionē sit diuidu⁹ vel nō.gl.s.e.l.ij.in prin.dicit ꝙ quilibet vsufruct⁹ dr̄ factū diuiduū.si sic:ergo quo ad pene ꝛmissionē diuidit inter heredes.lz non quo ad ipsuz principale.vt in.ℌ.cato. ¶ Ego alit dico aliqñ q̄s tenet ad vsufructū cōstituēdū.⁊ iste tenet ad dādum vt modo dixi.g̃ idē qō in alijs obligationib⁹ dādi.qz nō sufficit partē dare ad euitādā penā. aliqñ post vsufructū cōstitutū q̄s tenet nō ipedire qz tenetur pati.de quo habes casuz in.l.hay.⁊.l.egi.s.si ser.vēdi.istā obligationez ego puto oīno indiuiduaz,qz nō pōt ꝓ pte ipediri,vt.s.e.l.ij.ℌ.fi. ¶ Sz ō predicta posses tu op.vsufruct⁹ nō pōt esse sine vsu.vt.s.de vsu ⁊ ha.l.per seruū.ℌ.i.ergo vsufruct⁹ rōne vsus sibi adiūcti dz iudicari indiuidu⁹.vt.s.de ma.testa.l.si ita fuerit.s.hoc tū.qō cogitabis ꝓ solutione. Itē posses q̄rere vtrū ius feudi sit diuiduū vel nō.qō dic vt.⁊.coll'. de ꝓhi.feu.ali.ℌ.preterea. ¶ Hūc veniam⁹ ad qōnes secūde ꝑtis.⁊ qz nos vidim⁹ supra ꝙ i obligationib⁹ facti succedit obligatio ad interesse. ¶ Quinto loco q̄ro qñ cōmittatur ista stipl'o ad interesse.⁊ videt ꝙ statim cū est in mora incho andi.vt.j.ver.plane.ecōtra qz tūc cū est in mora ꝑficiēdi. vt l.cū stipulat⁹ fuero a te.s.e.Do An.recitat vnā distinctionē Pe.in.l.si insulā.iudicio meo defectuosaz. vñ tu dic latius aut erat in obligatione nō fieri.⁊ sic interesse cōmittitur qz factū ē qō fieri nō debuit. aut erat i obligatiōe fieri ⁊ fic ꝛmittit qz ñ ē factū qō fieri ōbuit.prio casu. aut factū ē reiterabile aut nō.si est reiterabile tūc aut illud factuz ꝓxrigit suū effectū ꝓ toto tpe futuro.⁊ statim cōmittit ad totale interesse.vt.s.loc.l.si i lege.ℌ.colon⁹. Aut ñ ꝓxrigit suū effectū nisi ad tps pīs ⁊ tūc statim cōmittit ad totale esse.⁊ si sepi⁹ ō fiat sepi⁹ cōmittit.vt.j.e.l.si sic.iudi.so.⁊.l.nouissima. Si vero nō est reiterabile.⁊ statim cōmittit ad totale interesse.ar.j.rē ra.ha.l.si ꝓcurato⁹.in fi.⁊ ibi no. ¶ Secū do casu qñ cōmittit qz nō est factū qō fieri debuit. aut erat in obligatione factū momentaneū pura rē tradi. tūc statim post morā cōmittit obligatio ad totale interesse vt hic.⁊.j. e.l.si fundū.s.de act. emp.l.i. Fallit qñ est in obligatiōe restitui.i q̄ dic vt dicā.j.pri.q. Aut factū ñ erat mometane um puta insulā fabricari ⁊ si.⁊ tunc aut in obligatione erat apposita certa dies ab hoie.⁊ tūc ante diē nō cōmittit sed statim post diē.vt.j.pri.ℌ.siquis ita.j.e.l.insulā. Cōtra hoc videtur.s.loca.l.insulā.ℌ.in opis. Aut dies nō erat apposita.⁊ tūc aut factū erat explicādū in iudicio.puta ꝑmisit iudicatū solui.⁊ sic videt ꝑmittere de defendendo.⁊ tūc si nō facit aliquo tpe cōmittit statiz ad totale interesse.vt.j. iudi. sol.l.iā tū.ℌ.in hac.⁊.l.cū querebat. Aut factū erat explicādū extra iudiciū.⁊ tūc aut q̄rit qñ cōmittatur ad ꝑticulare interesse.⁊ tūc statiz cū nō inchoauit.vt.j.pri.ver.plane. Aut q̄ris quo ad totale interesse.⁊ tūc cōmittitur cū transiuit tps quo potuit ꝑficere ⁊ nō ꝑfecit.vt.l.cū stipulat⁹ essez absente.⁊.j.e.l.cōtinu⁹.ℌ.itē q̄ insulā. Fallit in stipl'one noui operis q̄ cōmittit cū fuerit iudicatū.vt.l.stipl'o.ℌ.habet aūt.s. de no.ope.nū. ¶ Sz pōt q̄ri q̄ est rō ꝙ qñ factū est explicādum in iudicio statim cōmittit ad totale interesse, sed qñ ex tra iudiciū expectatur tps quo potuit fieri. Dicit Pe.in cō tractib⁹ est reperire certū tps infra qō q̄s posset. vt fiq̄s ꝓ mīsit scribere libz vel edificare insulā certū tps est infra qō hoc pōt fieri.⁊ ideo hoc tps spectat. sz in iudicijs nō ē agri mēsor in mūdo q̄ illud tps posset limitare. lz enim tps instātie sit certū qz durat triēnio.vt.l. ꝓperandū.tū tps litigij est oīno icertū. pōt enim eē ꝙ durabit anno aliqñ biēnio.⁊ aliquādo ꝑpetuo vt in curia romana.⁊ ideo qz expectare iudicij esset expectare regē saxonum. iō lex voluit ꝙ ab ipo initio cōmitteret ad totale interesse. ¶ Sz iuxta hoc pōt q̄rere ex clausula dolum malū abesse ad interesse ꝑticulare cōmittit vt.s.dixi.⁊ ꝓbat in.l.nouissima.j.iudi.sol. Sed ex clausula de defendendo cōmittit ad totale cū vtrū ꝙ fiat in iudicio. Itē plus delinquit q̄ dolū committit.⁊ sic nō facit qō dz.vt.s. de act. emp.l.iul.in prin.⁊ ibi no. Rn deo scripta hoc nō tāgūt qñ q̄s nō defendit interest actoris in totū.qz non pōt ꝑuenire ad sniam.sz solū in tpe aggrauat re⁹.qz statim committit ꝑticulare interesse pulatio sine iudicij nō expectato ⁊ grauamē in tpe de facili cōmittit.vt.C. de ꝓci.īpe.of.l.quotiēs. Sed qñ q̄s cōmittit dolū nō interest actoris in totū. vtputa cōmisit dolū in hoc ꝙ testes actoris ita cito nō fuerūt examinati. vñ ꝓpter hoc o portet actorē expēdere plus solū in illis expensis interest sua ⁊ nō plus. Lex vult ꝙ interesse cōmittat vltra ꝙ interest.qz sic aggrauaret in ipso negocio principali qō de iure nō cōceditur,vt,d.l,quotiēs,in prin.si tū cōmitteret dolus

talis in quo veniret interesse totius cause nemo dubitat q̄ ad totū ꝓmitteret. ista vt videtis sunt subtilia. ¶ Sexto q̄ ro vtr̄ in obligatione rē restitui cōmittat. Dic, hic videt dicere q̄ donec res extat precise agitur ad ipam rem si non extat ad interesse. vt. §. de rei vē. l. qui restituere. de condi. inde. l. in summa. §. q̄ seruū. de ꝺdi. fur. l. in re furtiua. ꝑ hoc regula huius legis que vult q̄ in obligatione faciendi succedat obligatio ad interesse post moꝛā. glo. in. d. l. in re furtiua tenet ꝺtrariū. s. q̄ etiā re pēpta adhuc ꝺz agi ad ipam. licz in cōdēnatione veniat extimatō sicut in obligatōne rem dari. vt. j. e. l. si seruū. §. fi. Guil. ō cu. in. d. l. in re. distinguit. aut obligatio ad rem restituēdā con trahitur ꝑ pꝛie z fm ius cōmune. z tūc verū dicit glo. q̄ sem per ipa res sit in obligatione z petitione. aut obl'o ꝯhitur ꝯ ius cōe. vt in fure. z tūc post interitū rei cū dicat extimatio. vt. d. l. in re furtiua. ista opi. ꝓcedit sine legibus vnde de ea nō curo. Videamus ergo q̄ verioꝛ ē opi. vel gl. vel Di. C. ō sen. que ꝓ eo. in. iij. q. principali recitat Di. simpliciter fm q̄ hic scripsit. nos istud examinemus. z videt q̄ glo. sit ꝟa q̄ post interitū rei res ipa petat. z vī q̄ casus. §. re. amo. l. si cōcubinā. §. nō solum. j. eo. l. inter stipulantez. §. pe. §. de condi. furti. l. si seruus. §. bone. ꝓ hoc instit. qui. mo. re cōtra. obli. §. item is. in fi. §. vbi dicit q̄ etiā re pempta tenetur de ea restituenda. Preterea hoc ꝓbat ꝓ rationē qō iuris ē de toto ad totū. idē debet eē de parte ad ptē z ecōuerso. Sed si res ē restituta deterioꝛ nō pōt agi ad extimationē deterio rationis iure actionis: sed ꝺz agi ad ipaz rez: vt. l. iij. §. si red dita §. cōmo. ergo idē qñ tota res pempta est. In cōtrariū ꝓ Di. facit. d. l. in re furtiua. nō cauillando tex. sed. l. in sūma §. qui seruū. quā ipe allegat nil facit: qz ibi loquit in obliga tione de re reddēda. z hoc tetigi in vltimo ꝯrio. Item ꝓ eo in fi. Pro hoc regula. l. nostre. qz cū rem restitui sit factū er go succedit obligatio ad interesse. ¶ Quid dicem⁹. scrip ta nō examinant. Ego dico Di. vez dicere. s. q̄ in obligati one rem restitui nō succedit obligatio ad interesse stati post moꝛā. sed cū reus desinit habere facultatē rei restituende. z hoc per iura supꝛa ꝓ hac pte allegata. Preterea si nūq̄ suc cedat obligatio ad interesse statim de necessitate sequeret q̄ rē restitui sit diuiduū sicut rē dari: qō ē falsum vt hic plene examinaui supꝛa in octauo ꝯrio. z istud multum me vrget. ¶ Ad iura allegata ꝓ alia pte rñdeo q̄ ꝛz succedat obliga tio ad interesse. tñ pꝛima nō extīguit. vnde si vult potest age re ad ipam rē: z extimatio fiet in ꝺdēnatione. vt. d. ll. Item §. si reddita. dico q̄ ibi nō ē pempta res nec ps rei. sed ipa res ē effecta deterioꝛ. z iō extimatio non petit iure actiōis sed ipam rē opz peti. vt. l. iul'. §. qui fundū. j. eo. ¶ Circa hoc ē videndū vnū. s. quare in obligatione rē restitui nō cō mittitur obligatio ad interesse post moꝛā sicut in alijs obli gationibus faciendi. Rñdeo. sicut in obligatiōe dandi nō cōmittit obligatio ad interesse post moꝛā: qz semp stipula toꝛis interest dari: vt. §. dixi. ita in obligatione rē restitui sē per lex fingit actoꝛis interesse. Hinc ē q̄ nō pōt reus refer re q̄stionē dñij. vt. C. locati. si quis ꝺductionis. §. cōmo. l. cō modare. z. l. se. qz igit ꝯ aliquā similitudinē cuz obligatiōe dandi. iō tardius cōmittit obligatio ad interesse. ¶ Septi mo quero q̄liter ista obligatio cōmittit ad interesse. hoc est vtrū tollat pꝛimā obligationē ꝺtractā ante factuz: an vero vtrūq̄ duret ita q̄ reus sit obligatus copulatiue ad factū z ad interesse. an alternatiue ad factū. aut ad interesse. ō pꝛi mo certū ē q̄ obligatio que succedit ad intereē nō tollit pꝛi mā. hoc ꝓz. ll. supꝛa ꝓ prima. q. allegat. Hoc etiā ꝓz q̄ scōm omnes pōt agi ad factū z cōsequi itereē. vt. l. siqs ab alio. ꝺi. z oēs. Itē certū ē q̄ vtrūq̄ nō ē in obligatione copula tiue: qz fm hoc posset vtrūq̄ exigi qō ē cōtra regulā. bona fides nō patit. Itē si dicis obligationē ꝯhi alternatiue. nā libellus z sniā erūt alternatiue. z sic in excutione erit illud i inconueniēs qō dī in tex. z gl. j. e. l. eū qui certaz. Preterea hec. l. vult q̄ solū interesse possit deduci i petitione. Preterea ꝓz ex. l. si isulā. j. e. vbi dī q̄ purgatio moze admittit vsq̄ ad lit. ꝓtest. g̃ ꝓtestatio litis fit sup solo interesse nā si alter natiue vtrūq̄ esset in obligatiōe z vtrūq̄ peteret posset eli gere re⁹ ēt post sniam. vt. d. l. eū qui certaz. §. i. Timoze pre dictoz dicit Pe. q̄ factū z interesse est in obligatione abso lute. z in obligatione soluta electio est actoꝛis qō petat. ar. §. de pac. l. rescriptū. §. si pacto. de act. emp. l. p̄dia. ita refert Ci. C. de sen. q̄ pro eo. l. i. Preterea q̄ in obligatiōe soluta pūt vtrūq̄ peti. videt ꝓbari. j. de ver. sig. l. sepe. §. cum vero dicim⁹. Do. Andre. de pis. repꝛehēdit istā opi. z bñ qz solu tio ꝛz fit ꝑ se oꝛonis species distincta z separat in effectu: tñ est cōiuncta vel diuīcta fm mētem ꝓferētis. vt. l. alienatio nis. §. fi. j. de ver. sig. z si de mēte nō apparet vel erit diuīn cta fm quosdā. vt. j. de reg. iu. l. in eo q̄. §. nisi verba. vel fm alios erit ꝺiuncta. ꝑ. d. l. alienatiōis. z. l. triplici. §. videam⁹. fm qō opz nos dicere q̄ habeat viz cōiuncte vel diuīncte z semp sequūtur incōuenientie predicte. Hec ob. l. sepe. §. cū vero. qz illud nō est ex virtute solutionis. ꝛz iō qz vnū refert ad aliō fm illud ꝺz intelligi. vt. §. de here. instit. l. esse toto. in §. cū vero. obligatio soluta refert ad obligationē certā. naz ꝓmittis mihi q̄ titi⁹ dare vel facere oportet: certe si titi⁹ te nebat ad dādum: agā ad dādum. si tenebat ad faciēdū agā ad faciendū. vñ ibi iō ē qz habet respectus ad obligationē titij. ¶ Quid ergo dicem⁹. breuit do. An. dicit z bene. q̄ factū z interesse sunt in obligatione alternatiue. nō tñ intel ligas q̄ fit vna obligatio cōtinēs duas res alternatiue. im mo sunt due obligationes. vna facti inducta ab homine. alia ad interesse surrogata a lege alternatiue. ¶ Ad incōueniēti as supꝛadictas quō rñdem⁹. do. And. vt narrāt scripta cir ca hoc in. l. si insulā. bñ ꝑ vnā colūnaz nil noui dicit. Tu dic breuiter. qñq̄ alternatiua cadit iter res q̄ sunt in obligatio ne tūc est electio debitoꝛis. vt. l. plerūq̄. in fi. §. de iure dot. qñq̄ alternatiua est inter actiones tūc nō ē dubiū q̄ est ele ctio actoꝛis. vt. §. de tribu. l. q̄ in heredē. §. eligere. qñq̄ ca dit alternatiua inter res z actiones mixtim. tūc similiter est electio actoꝛ. qz si dares reo electionē tolleres actoꝛi actio nēvt. §. ō eo qō cer. lo. l. ij. §. q̄ stichū. i fi. §. ita ē i ꝓposito. nā hic est mixtiz alternatiua reꝛ z actionū. debet eiz factū aut interesse. ecce alternatiua reꝛ. Itē factū petit ꝑ actionez ex stipulatu. qz est iunctū. vt instit. ō ver. ob. in pꝛin. itereſſe ꝯo ꝑ certi ꝺditionē. vt. §. si cer. pe. l. certi ꝺdito. i pꝛin. merito ele ctio est actoꝛis. Aduerte tñ qz cum talis alternatio fit inter actionē z obligationē. si actoꝛ eligit agere ad factū q̄ tū ad illā obligationē interesse est in facultate soluēdi. vt. §. e. l. in stip. in fi. si eligit agere ad interesse re⁹ pōt liberari soluēdo factum vsq̄ ad lit. ꝓtest. hoc aūt declarabit. j. in. ir. q. z ibi. vi debitis rōnē. ¶ Octauo q̄ro vtrū reus possit precise com pelli ad factū vel p̄cise ad interesse. de isto interesse certū est q̄ pōt peti vt dictū z p̄cise ꝺpellet soluere nisi morā purga uerit vsq̄ ad lit. ꝓtest. vt. l. si insulā. j. e. qō dic vt ibi. ¶ Otꝛ aūt ad factū pōt p̄cise cōpelli. ista q̄stio iudicio meo est mul tū dubia. z iō ea diuido in tres ptes. Primo qñ est in obli gatione factū simpliciter. scō qñ est in obligatione rē resti tui. tertio qñ est in obligatione rē tradi. ¶ Ad pꝛimū dico q̄ in hoc sunt diuerse opi. nā qñq̄ factuz ad qō q̄s tenet est explicandū in iudicio. z tūc habem⁹ glo. q̄ de hoc apte sat loquit. §. de ꝑcu. l. fz z hoc. §. preter. qñq̄ factū est explican dū ex iudicio. tūc gl. q̄ est in. l. stipl'o. §. siue autez. §. de ope. no. nū. in. q. de scriptoꝛe videt dicere q̄ sit in electione acto ris vel p̄cise ad factū vel ad interesse. idez tz Ci. C. de sen. q̄ ꝑ eo. l. i. z hoc tenebat Hug. vt no. §. de re iudi. l. siquis ab alio. in fi. huic sniē videt assentire do. Dar. de fa. doc. anti quus q̄ in hac. q. vtit̄ his ỹbis. vtruz q̄s cōpellat p̄cise ad factū. l. stipl'o. §. siue aūt. videt velle q̄ sic. hoc eniz alijs mul tis cōprobat exēplis. Ecce eniz cogit q̄s cauere. §. ō iudi. l. in oīb⁹ bonefidei. de pꝛeto. stip. l. paulus. cū fi. cogit admi nistrare. de admi. tu. l. i. in pꝛin. cogit actionē cedere. ō acq̄.

pos.l.possessio.in fi.cogitur distrahere.s.de act.emp.l.iul.§. idē celsus.z qō ibi no.cogiť q̄s reficere.C.loca.l.cōductorē Sz glo.ibi posita innuit q̄ libereť pstando interesse.cogiť q̄s defendere.vt.l.sed z hec.§.preter.cogiť q̄s certū rndere vt.s.de cōfes.l.certū.cogiť q̄s reuerti ad patriā ptātem.de pa.po.l.iij.z iiij.cogiť q̄s incertū locū edere.vt.l.ptor.§.fi. s.de eden.cogiť q̄s exhibere hoiem z exhibere tabulas.vt in ti.de tab.exhi.z de li.ho.exhi.cogiť q̄s facere antapochā seu cautionē de recepto.C.de fi.instru.l.plures.z ō pac.l.fi. cogiť q̄s repōere ī pristinā obl̄onē.vt.s.qō me.cā.l.metū.§. fi.z.l.illō.cogiť q̄s mānmittere.ō fideic.li.l.iij.§.si aliēos.p totū.cogiť q̄s iudicare.vt.s.de iudi.l.de qua re.z de mu.et ho.l.munez.§.iudicādi.cogiť q̄s dotare filias.s.ō ri. nup. l.qui liberos.C.ō do.pmis.l.fi.Quid plura dicā.ipsa char ta deficeret si vellet oia scribi. ¶Concludit g̃ q̄ q̄s possit cōpelli ad factū indistincte.Sz qñq̄ est q̄ ille q̄ tenebať fa cere nō fecit.vñ forte nō pōt ampli⁹ facere vel actoris nō in teresset q̄ fiat z tūc cogiť ad interesse.ita intelligit hāc.l.z ō re iudi.l.fiq̄s ab alio.s.loc.l.si lege.§.colon⁹.certe ista opi. nō ē vera p.l.in stipulationib⁹.§.operaz.s.e. vbi factū pōt fieri.z est in electiōe debitoris vel interesse pstare vel factū facere.Qualiter aūt predicta intelligātur patebit ex infra dicēdis.Scōa opi.est q̄ regulariter nō possit q̄s pcise com pelli ad factum.sed reus prestando interesse liberatur. hoc tz gl.s.de vsur.l.iij.§.nec tñ.fundat se p.l.fiq̄s ab alio.in fi. de re iudi.Hāc opi.tractat gl.in.d.l.fiq̄s ab alio. sed nō firmat.Sz ista opi.sequiť Bal.vt ipse hic scripsit dicēs. ad fa ctū nō pōt q̄s pcise cōpelli regulariter cū re⁹ libereť prestā do interesse.vt.l.siquis ab alio.in fi.j.de re iudi.s.e.l.ī stipu lationib⁹.§.operaz.fallit in casib⁹. prim⁹.C. de fideicō.li.l. fi.secūdus de procu.l.fili⁹.§.fi.l.sed z hec.§. preter.terti⁹.s. qō me.cau.l.si cū exceptione.§.sed z fiq̄s.quart⁹.s.de ope. no.nū.l.stipulatio.§.siue aūt.quint⁹.s. de aqua plu.ar.l. si tuti⁹.§.officiū.z.l.si stipulat⁹.§.fi. Et in his casib⁹ est videre rōnez diuersitatis:vt in q̄libet eaz apparet. Ista sunt v̄ba Bal.qō sequiť Cy.C.de sen.q̄ pro eo.l.i.in.iiij.q.principali. Idē tz do Bn.in.l.fi insulā.vbi circa hoc leuiter ptrāsit. Ista sentētia nō videť pfecta. nā multos casus supra numerauī in quib⁹ q̄s precise cōpelliť ad factū quos Bal.nō excipit.p terea.l.fi.ō fidec.li.vbi dicit ipse q̄ regula fallit: nō loq̄ť de obl̄one facti.sz de obligatione dādi.nam ibi debebať seru⁹ legatario z legatari⁹ tenebatur dare libertatē. Tertia fuit opi.aut q̄s teneť ad tale factū qō nō pōt fieri p aliū z opel litur q̄s pcise al's nō.ar.C.de cadu.tol.§.ne aūt.ita no.glo. in.d.l.siquis ab alio.lz nō firmet. Ista opi.nō ē vera vt pa tebit ex his q̄ infra dicā qñ ē electa industria alicui⁹. Quar ta fuit opi.aut quis agit vt sibi fiat.z cogeť re⁹ precise. aut agiť vt fiat alij z liberať re⁹ prestādo interesse. ita tz glo.s. de dona.l.hereditatez.qō videť sequi pe.lz distinguat lati⁹ vt infra videbitis.pdicta aūt opi.nō videť vera.p.d.l. in sti pulationib⁹.§.opaz. Quinta fuit opi. Ja.ō are. aut factū est in obligatiōe legali z q̄scōpelliť pcise ad factū.vt.s.qō me.cau.l.si cū exceptione.§.sed z fiq̄s.z de ope.no.nū.l.sti pulatio.§.siue aūt.z.de pcu.l.sed z hic.§.pter.nā.d.l.lz q̄s sit obligat⁹ ex sti.tñ stipulatio succesit in locuz obligatiōis legalis.sic pñt intelligi oia.s.alle.p Bar.de fa. Aut factū est in obligatione hois.z tūc nō pōt cogi precise q̄s.vt.l. si q̄s ab alio.z.l.in stipulationib⁹.§.operaz.z hic cum si. Ista scripsit Ja.de are.lz multū breuiť in.d.l.hereditatez. cuius opi.tz. Old. Certe ista opi. lz multū prima v̄itati sit tñ nō est pfecta. Primo qz in.l.fideicōmissa.§.fi.s.de le.iij. indu citur obligatio ab hoie.s.testō.z tñ heres pcise cōpelliť nisi diceres q̄ illud fauore vltime volūtatis q̄ est lex.vt ibi dicit idē Ja. Preterea.s.de pcu.l.fili⁹.§.fi.cogiť q̄s pcise ad fa ctū tñ erat obligatio inducta facto suo. nec succedit vlteri⁹ in locū alteri⁹ obligatiōis legalis. Sexta fuit opi. Pe. de bel.pti.qui in hoc puncto lati⁹ distinguit vt in suis brocar dis repitur. ¶Si queriť an q̄s possit precise cōpelli ad fa ctum distingue.aut q̄ris de eo q̄ est obligat⁹ ad factuz,aut de eo qui nō est obligat⁹.vt qñ agiť actione reali.primo ca su.aut factū est īplēdū in pson alteri⁹ q̄ actoris interesse.z liberatur prestando interesse.vt.s.e.l.stipulatio ista.§. si sim pliciter.aut erat īplendū in pson ipsi⁹ actoris.z tūc aut af fert tātā vtilitatē hñe interesse quātā hñe ipsuz factū. vt si sti pulat⁹ sum mihi mutuari tūc sufficit pstare interesse.vt.s.e. l.si penā.aut prestare interesse nō affert equalē vtilitatē z tē aut est tale factū pmissuz qō ex tacito intellectu non cogiť eū īplere.vt cū pmittit defendere vbi satis est tc. vt.s.de iu ius vo.l.satisq̄ tc.tūc nō cōpelliť pcise.vt.l.nō cogēduz.§. sabi.s.de pcu. Fallit vbi ē actio tpe pitura. vt.l.mut⁹.§. fi. z no.in.d.§.sabin⁹. Itē fallit vbi frāgeret fidē duob⁹.vt.l.fi fili⁹.§.fi. Itē in pcu.actoris.vt.l.sz z hic.§.preter. z ibi not. aut ē tale factū qō fm tacitū intellectū poterat cōpelli com plere precise.vt cū scriptor locauit opas suas:z tūc pōt pre cise cōpelli.vt.l.stipulatio.§.siue autē.s.de no.ope. nū.z.s. qō me.cau.l.si cū exceptione.§.sed z fiq̄s.fallit in.l. si pcur. §.mādati.s.mā. Scōo casu qñ ō eū q̄ nō ē obligat⁹ puta a ctiōe reali.tc aut agiť ad fcīm tñ principaliť pp īteresse vt cū agiť hypothecaria agiť ad restitutionē rei. tñ principaliter pper debitū sequēduz tūc sufficit pstare interesse,vt.s.q. mo.pig.vel hypo.sol.l.paulus,aut agiť ad ipsuz factū pri cipaliter vt qz agit rei vēdi.z cogiť precise.vt.s.de rei ven. l.qui restituere.ita dicit Pe. Ista distinctio non plz.primo qz nō cōprehēdit oēs casus vt ex his q̄ dicta sunt apparet Preterea ipse videť tenere q̄ vbi est electa īdustria q̄s pos sit precise cōpelli.qō sequiť Cy.C.de vsufru.l.antiq̄tas.z de his qui bo.ce.pos.l.i.in.i.q.z idē Guil.qō est ō.l. in stipl'oni bus.§.opaz.z ō.§.mandati.l.si pcu.s.mā.z ō opi.Bal.po sitā in.l.stipulatio.§.siue aūt.z ō id qō no.hic qō idē Cy.ali bi sequiť.vt.s.dixi. Preterea ipse facit regulā q̄ regulariť q̄scōpelliť precise.sz tex.facit regulā in ōriuz.in.d.l.fiq̄s.de re iudi. ¶Quid ergo dicem⁹.inter tot z tātoz varietates. dubito loqui.tñ finaliter sic dico.aut agiť ō obligatū.aut ō eū qui nō ē obligat⁹ vt cū agiť reali.primo casu aut obliga tio facti inducit a lege.aut a testōre.aut ex cōuentione par tium.primo casu qñ inducit a lege tūc indistincte pōt q̄s com pelli precise ad factū.vt.s.qō me.cau.l.si cū exceptione.§.fz z fiq̄s. Inducī a.l.intelligo qñcunq̄ q̄s obligať pter princi pale ppositū ei⁹ q̄ obligať.ita loquunť oia iura supra alle. p Bar.de fa.aut inducit a testōre z cogiť precise.vt.d.l.fi deicō.§.fi.s.de le.iij. Falli si induceret ppetuā futurē.vt.l. titio.§.ij.de cōdi.z demō. Si vero inducitur a cōuentione. tūc aut est surrogata talis obligatio in locū obligatiōis le galis.z idē precise cōpelliť.vt.l.stipl'o.§.siue autē.ita pōt lo qui.l.sed z b.§.preter.s.de pcu.aut est surrogata in locū le galis obligationis.z tūc aut illud factū est explicandum in iudicio.z dic vt no.in.l.sz z hic.§.preter.q̄ glo.optime dicit aut ex iudiciū.z tūc indistincte dico q̄ nō cōpelliť ad factū sed liberať soluēdo interesse.vt hic z.l.fiq̄s ab alio in fi.z.s.e.l.si pena.j.e.l.si stipl'o.§.fi.s.mā.l.si pcu.§.māda ti.scōo casu qñ agiť ō eū qui nō est obligat⁹.z tūc dic vt.s. p Pe.qz aut agiť ad factū pp inesse principaliter z liberať pstando interesse.vt.l.paulus.§.i.s.qui.mo.pig.vel hypo. sol.aut ad factū principaliter.z tūc opelliť precise.vt.l.q̄ re stituere. Idē dico qñ agiť cōfessoria vt re⁹ cogať precise pa ri.z sic bñ loquiť glo.q̄ est.s.si ser.ven.l.hanz.in glo.sup ver. iubeat. Nō videam⁹ rōnē pdictoz.in obligatione facti suc cedit obligatio ad interesse nō tm̄ odio rei qui est in mora sz et pper iuris rigorē qō induxit stipl'o q̄ q̄s stipulať q̄ sua interfit.vt in.§.alteri.vñ cū in factis qñcq̄ interfit qñcq̄ nō. ideo re⁹ liberať pstādo interesse ne actor defraudať plusq̄ in terfit sua.vt.s.dixi in.r.ōrio.z ista fit rō in obligatiōe hois. Sz in obligatione legis ex quo lex obligat quē ad factum lex hoc īducit ex sua eqtate vel rigore,nec curat vtz interfit vnde iō dicit lex siue iure siue iniuria tc.vt.s.ō ope.no.nū. l.i.in prin.iō precise cōpelliť ad factū. ¶Ex predictis pz q̄ distinctio illoz q̄ dicūt.aut est electa industria vel nō in ob ligatione hominis male dicūt,qz ibi est eadez rō. z scriptor

nō ponetur in cōpedib⁹. nisi diceres speciale fauore studij
z publice vtilitatis qō nō videt de mente iuris. Itē quare
testōris ē lex. vt in. ſ. disponat. ergo idē qō in obligatione
legali. Itē fauore vltime volūtatis. De his vero qui sunt
obligati patet rō: qz cū cogāt ex quadā equitate a lege idu
cta ppter ius qō residet penes agentē oz iudicari idē qō in
obligatione legali. Ad scōm venio qñ ē obligatio rem
restituī: z istud iā ē expeditū. aut enim hz rei restituēde facul
tatē z cogit̄ pcise. aut nō: z tunc succedit obligatio ad iter⁹
esse. z rō patet ex his que supra dixi in. vi. q. Hoc vez nisi
qñ agit̄ ypothe. tūc indistincte prior liberabit̄ pstando iter
esse. vt. s. prime dixi. Ad terciū venio. s. qñ ē in obligati
one rē tradi. vtrū quis pcise compellat̄ ad tradēdū. variant
glo. nam. s. de a ct̄. empt̄. l. i. approbat op. Bul. z Jo. q ī
indistincte venditor liberet̄ pstando interee p. d. l. i. in prin.
z. C. de act. empt̄. l. si traditio. sed ist. de ōbē. emp. ſ. preciū.
approo. opi. Dar. z distinguit vtruz habeat facultatem rei
tradende z cōpellit̄ precise. vt. d. ſ. pciū. z de act. emp. l. ex⁹
epto i prin. Aut nō hz facultatē rei tradende z pstat inter⁹
esse. vt in legib⁹ alle. p alia pte. z istā opi. tenz ia. hic. di. z
pe. vt dicit cy. in. d. l. si traditio. de act̄. empt. Jac. de are. tz
q ad tradendū possit cōpelli pcise si hz facultatez tradendi
alias ōdēnat̄ ad interesse: sed tñ istud interesse nō venit in
petitione. sed ē vt refert Li. C. ō sen. q̄ p eo. in. iij. q. pricipa
li. Sed alij doc. dicūt q interesse ē in petitione. z est casus
in. d. l. i. de act. em. Quid dicemus: dico sic. aut rem tra
di ē obligatione ex ōctu empt̄. z vendi. z teneo opi. Dar.
vt distinxi habeat facultatē tradēdi vel nō per iura supra
alle. qō tenēt cōiter oēs. Aut rem tradi ē in obligatione ex
alia simplici stipulatione: z tūc indistincte reus liberat̄ pre⁹
stādo interesse: vt hac. l. ibi fundū tradit̄. ōiūcto x̄. se. z. j. e. l.
si fundū prestari. Rō qz qñ quis tenet̄ ex cā emptionis nō
tenet̄ ad merū factū imo dicta obligatio pticipat naturam
obligationis dādi. nā si est dñs transfert dñiū venditor vel
vsucapiendi cōditionē: vt. s. de act̄. emp. l. ex empto. Ex eo
ergo q pticipat cū obligatione dandi cōpellat̄ pcise si hz
facultatē tradendi. ex eo vero q factū ē in obligatione suc⁹
cedat obligatio ad interesse. z q ista obligatio non cōtine
at mez factū hēs gl. s. si cer. pe. l. certi conditio. in. iij. gl. z vī
ter. s. e. l. in quētionibus in fi. intelligendo q ibi precessit
ōctus emptionis. sz qñ rē tradi est in obligatione ex simpli
ci stipl'one. tūc mez factū est in obligatione. vt. s. e. l. si rē tra
di. Nono restat videt practicā pītis materie. s. qualiter
factū seu interesse petat̄ z exigat̄. Circa hoc repitur triplex
modus tradit⁹ a glosatorib⁹ nr̄is. Primus est q petat̄ fa
ctū in libello. z tpe snie interrogēt re⁹ si vult facere vel non
z si dixit nō. tūc iudex ōdēnabit eū ad interesse. ar. s. de re
iudi. l. siqs ab alio. ita no. s. de act. emp. l. i. in prin. ī mag. gl.
nec mirū si aliud petit̄ z aliud in ōdēnatione venit. qz z al's
hoc accidit. s. si cer. pe. l. vinū. de edi. edic. l. ediles. ſ. itē scie⁹
dū. Itē dicit glo. Pe. z An. za. sequētes eū reprobāt istam
practicā. nā stult⁹ ē iudex q̄ in alio ōdēnat q̄ petitū fit. vt. l.
si. C. de fideico. li. vñ dicūt ipi qñ factū simpliciter petit̄ aut
re⁹ definit posse facere. puta tenebat scribere libz̄ū z āputa
ta ē sibi man⁹. tūc de necessitate fiet ōdēnatio ad interesse. vt
s. de odi. furti. l. in re furtiua. z de ofes. l. iulian⁹. z de osti.
pe. l. pmissor. cū si. z nō erit locus dicte interrogationi quā
gl. dicit. Aut nō desinit posse facere. z tūc aut ab initio re⁹
negabat se teneri z tñ pbatū est z ōdēnabit ad ipsum factū
qz fatu⁹ est iudex z c. Aut ab initio ofitebat̄ se teneri. sed di
cebat nolo facere qz volo interesse prestare. z tūc nō sequet̄
ōdēnatio sz liberat̄ a petitione facti. cū precise nō teneatur
fm ea q̄ supra dicta sunt ad. l. vinū. z. . itē est sciendū. quaz
p se allegat. Nādēt q ibi loquit̄ in his q̄ veniūt officio iu
dicis qz accidit post lit. ōtes. sz hic vero interesse est in obli⁹
gatione z pmissione ita dicūt ipi. z sic nullo casu erit locus
dicte interrogationi quā gl. dicit. Ego sustineo gl. nā qñ
desijt posse facere z tunc qd iuris infra dicā. qñ est possi⁹
bile fieri factū z interesse prestari. z tūc aut obligatio ad in
teresse fuit ōcta post lit. cōtes. puta qz ante nō erat in moza
tūc certū est gl. bene dicere qz iudex poterit ad interesse cō⁹
dēnare. qz post lit. cōtes. accidit. vt. d. ſ. sciendū. aut obliga⁹
tio ad interesse fuit ōcta ante. z tūc siue re⁹ negat siue ofitea
tur dico q possz fieri interrogatio. vt dicit gl. qz iudex pote
rit ōdēnari ad interesse. hoc pbo. primo p. l. siqñ. ſ. heres. s.
de leg. i. vbi videt casus fm q glo. intelligit ibi. Preterea
iudex pōt sentētiare put ouenit inter ptes. vt. s. de re iudi.
l. si cōuenerit. si g̃ ptes ocordāt q fiat ōdēnatio ad interesse
satis est. Preterea si petitur factum z fiet condemnatio
ad interesse nō est aliud. sz idē interptatiōe iuris. hoc pbat̄
sic. fideiusso⁹ nō pōt pmittere aliud q̄ principalis. vt. l. gre
ce. ſ. siqs sticht̄. j. de fideius. sz si principalis pmittit factū fi
deiusso⁹ potit pmittere interesse. vt. j. ō fideius. l. stipl'ones.
g̃ pz qō nō est aliud. Et p hoc pz rñsio ad rōnez eoz. s. q fa
tuus est iudex qui ōdēnat in alio z c. qz dico q nō est aliud
Hz iuxta predicta moueo vnū dubiū. pone iudex nō facta
dicta interrogatiōe ōdēnauit reū ad factū simpliciter. nūqd
re⁹ postea liberabit̄ soluēdo interesse. videt q ñ. qz ab initio
agit̄ ad interesse. re⁹ nō hz ptātē soluēdi factū nisi vsq ad lit.
ōtes. vt. l. si insulā. ita ecōtra vbi agit̄ ad fcm̄ nō hz facultatē
soluēdi interesse nisi vsq ad lit. ōte. Cōtrariū dico. nā debet̄
scire q qñq vnū est in obligatione: aliud in solutiōe ex di⁹
spositione hois. z tūc illa facultas soluēdi desinit p lit. ōte.
vt. j. de sol. l. siqs stipulat⁹ fuerit. x. in melle. ita dicit. l. si insu
lam. nā factū est in solutione z obligatione ex dispositione
hois. Qñq vnū est in obligatione: aliud in solutione ex di
spositione legali. z tūc durat facultas soluēdi ēt p⁹ sentētiā
donec fuerit ouēt⁹ sup actione iudicati. vt. s. de re iudi. l. mi
les. ſ. decē. ō pe. here. l. itē veniūt. ſ. cū predixim⁹. ita in pro
posito cū factū petit̄ interesse est in facultate soluendi ex di
spositione legali. vt. s. dixi. g̃ ēt post sniam pōt soluere do⁹
nec lis ōtestet̄ sup actiōe iudicati. qō tene mēti. Secōus
modus practicādi est qō ab initio actor interroget reū. z si
nō vult facere statiz agat̄ ad interesse. iste modus no. in. d. l.
i. in prin. de ac. emp. Iste modus est ver⁹ oīno. nā cū supra
sit pluries dictū q interesse ē in obligatione z petitiōe p⁹
morā. pz q interesse pōt peti ēt si re⁹ nō interroget̄. sed re⁹
habebit facultatē purgādi morā vsq ad lit. ōtes. vt. l. si insu
lā. z illud cōiter oēs tenēt. Certi⁹ modus est vt sic petat̄
peto factū fieri z si nō fecerit peto iteresse. Iste modus no.
p glo. s. e. l. ij. ſ. itē si in facto. cū. d. l. i. de act. emp. z ibi dī q
hoc tuti⁹ ē. z hoc tz ēt Li. C. de act. emp. l. si traditio. Hz
ō hoc op. hic pponit duas actiones. sz actor cogit̄ eligere
q̄ agit. g̃ ꝛc. vt in. ſ. eligere. do. An. fatet̄ q si reus opponit
actor coget̄ eligere. sz si nō oppōit pcedit iudiciuz. Ego di
co q iudiciū oīno pcedit z reo opponēte actor nō cogit̄ eli
gere. nā verba dicti libelli pñt intelligi duob⁹ modis. pmo
vt vtrūq petat iure actiōis. z tūc pcederet id qō dicit An.
scō pōt intelligi q iure actionis petat factū. interesse autē
petat put est in ptāte soluēdi. sicut cū peto. x. aut noxe dedi
tionē. vt. l. miles. ſ. decē. de re iudi. z instī. de of. iudi. in prin.
q̄ libellus sine dubio pcedit. z tñ hoc casu non ppōnit nisi
vnā actionē h̄ nō cadit electio. z fm istū modū q magis facit
p actore hz libellus intelligi. vt de iudi. l. siquis intētione.
Hz iuxta pdicta pōt dubitari. pone q factū desijt posse
fieri. vtrū āmodo factū possit peti in libello. Di. dicit h̄ indi
stincte q nō. sed de necessitate petit̄ interesse. vt. s. de vsuf.
le. l. si vsufr. mihi in bienniū. Istud dictū Di. videt ō ea q̄ di
xi. s. in. vi. questi. nam dixi q quando est in obligatione rē
restituī etiaz re pempta ipsa res pōt deduci in petitionē. vt
pbant multa iura ibi alle. Quid g̃ dicem⁹. dico q factū est
quoddā qō postq̄ desijt posse fieri actor in hoc uō pōt ptē⁹
dere ignorātiā. nec pōt illud factū in libello colorari p mo⁹
dū possibilē. tūc de necessitate petit̄ iteresse. vt. d. l. si vsufru
ctus mihi in bienniuz. si enim mihi debeat̄ vsufruct⁹ in bien
nium a morte testatoris elapso bienio: ego actor sum cert⁹ q
vsufructū illi⁹ bienn̄ij hīe nō possū. nec possum hoc in libello

petere p modū possībilē.cū sp in libello apparet īpossībilitas.nō enīz possuz dicere q facias me fructuariuz tpis ela psī qō est īpossībile. Idē est videre vbicū q qs est obligat⁹ ad nō faciēdū.tūc si stipulatio est cōmissa ad interesse qz fac qō nō debuit de necessitate petī interesse.nō enim possum petere i libello q nō sit factū,illud qō est factū qz est īpossībile.pbaī.ff.de euic.l.si ita q̄s.j.de re.iur.l.verū.ꝛ pz ī oib⁹ legib⁹ q̄ ponūt casum in eo q̄ est obligat⁹ nō facere.vt.ff.e.l.ij.§.itez si in facto.ꝛ.j.e.l.si sic.fa.her.l.heredes.§.in illa.ff. de ac.emp.l.iul.in prin.cū si. Quoddā vo est factū qō lz de sinat posse fieri actoz pōt pētere ꝓbabilē ignorantiā. Itē pōt peti in libello p modū possībilē.vt si teneris ad rē restituēdā q̄ ē pempta ego actoz possuz ignorare. Itē in libello possuz hoc coloꝛare p modū possībilē talē q i libello nō apparet īpossībilitas.qz possuz licite dicere peto dictā rē restituī:tūc ꝓcedit petitio.lz fiat ꝺdēnatio ad interesse.ꝛ ita loꝛ quūtur oīa iura supius allegata in.vi.q.Eadē g̃ rōne si ei q̄ debebat scribere libꝝ est amputata man⁹.possum petere in libello.peto q scribas libꝝ: lz ꝺdēnatio fiat de necessitate ad interesse. Decimo ꝛ vltimo q̄rī q̄liter petaī interesse glo.in.l.certi ꝺditio.ff.si cer.pe.dicit q petet p certi ꝺditionē ꝛ petet nō expꝛessa certa quātitate in libello.tñ postea in snia fiat certū.vt insti.de act.§.curare.doc.nr̄i cōiter tenent oēs so.cū gl.in eo q dicit q interesse petī p certi ꝺditionē ꝛ hoc est ibi in.d.l.certi ꝺditio|expꝛessuz.nā ibi dī q illa actio q̄ cōpetit ex.l.aquil.cōpetit ad interesse.vt.ff.ad.l. aq̄l. l.ij.in prin.ꝛ insti.de.l.aquil.in prin.g̃ ꝛc.qō hic nō disputo dicat⁹ vt ibi. In eo vo q glo.dicit q interesse petet incertum in libello sunt ꝺrie opi. Ja.de ra. Pe.ꝛ Ali.dicūt enim q si oīno interesse petī p certi ꝺditionē qz sperat certificarī.eadē rōne oē factū poterit peti certi cōditione. qz spatur certificari futuro facto.ergo idem in omni facto.ac istud est falsuum.quia pro factis agit actiōe ex stipulatu.vt insti.de ver.obli.in prin.ꝛ.j.e.l.vbi aūt.§.qui id qō.dicūt g̃ q interesse petī certi ꝺditione.ꝛ ponet in libello certū ꝛ taxatum. hoc ꝓbaī qz q̄ interesse petit pecuniā dari petit.vt hac.l.lz q̄ petit pecuniā debebit certā quātitatē exprimere.vt.ff.de rei ven.l.in rē.g̃.ꝛc. Preterea snia dz esse cōformis libello. vt.ff.cōi di.l.vt fundus. lz ī snia iudex cōdenat ad certā pecuniā.vt.l.siqs ab alio.ff.de re iudi.g̃ ꝛc. Idd.§.curare.quē glo.p se allegat. Nōdēt.interesse quoddā est ꝑteritū vel p̄ sens.istud cū sit certū ēt natura dz peti certū i libello.ꝛ istō iure actionis.ſ.p certi ꝺditionē. Quoddā interesse est futurū.ſ.qō pōt crescere vsq ad snīam.vt.ff.si certū pe.l.vinū.ꝛ l.in hac.de tritica.ꝛ istud nō pōt peti iure actionis.vt.ff. de iudi.l.nō quēadmodū.sed petet iudicis officio mercēnario ꝛ hui⁹ occasione admittit adiectio icerte ptis hoc modo.di co p̄ te.tu debes mihi dare vinū vel aliā rē ꝛ fuisti in mora. vñ interest mea in.x.q̄.x.peto. ꝛ si cōtigerit interesse augeri vsq ad snīam in illud peto te ꝺdēnari. modo dicūt ipsi adiectio ista iūcta declarabit p iudicē in snia.cū de hoc loquit §.curare.ita dicit Ci.C.de sen.q̄ p eo qō interest.l.i.circa.iuj. q.principalē.ꝛ in.d.l.certi ꝺditio.in vl.q.in repetitione sua ꝛ ibi lati⁹ hoc declarat. Ego credo glo.bñ dicere. primo p legē.sco p rōnez.p.l.C.de inuti.sti.l.iij.in fi. vbi est casus, nā ibi agit ad interesse ꝛ dz obligatio iūcta actiōis in factū ꝛc.nō enīz pōt dici q ibi loquaī de interesse futuro.qz tunc nō dicereī ipsa actio incerta lz officiuz.loquit g̃ expꝛesse de interesse pꝛeterito qō venit iure actionis.ꝛ petitio erit icerta:cōdēnatio certa vt ibi pz. Sco p rōnem sic. qūcū qz declaratio incertitudinis nō est in ptāte actoris admittit libellus incert⁹.vt.ff.quoꝛ le.l.i.§.qz autē. ēt dicim⁹ ī obligatione alternatiua q qñ electio est debitoris.vt.j.e.l.vbi aūt.§. qui illud aut illud.lz ꝺclaratio interesse nō pēdet ex ptāte actoris sed ex subtilitate iudicis.vt.C.de sen. q̄ p eo qō interest.l.i.g̃ admittit libellus incert⁹. Et ī hac opi. videntur esse Guil. Ja.bu.ꝛ ceteri nr̄i citramō. Ad rōnes in ꝓiū rñdeo primo ad id qō dicūt q hac rōne oē factū poterit peti certi ꝺditione,dico q falsuz est,qz q̄tū ad interesse est certum in rez natura tpe quo petit.lz non exprimat in libello merito venit incerti ꝺditio.vt.l. cum ad pñs.ꝛ.l.se.ff. si certe. Facta vero ante q̄ fiāt nō sunt certa in rez natura. Arch l.in rem.de rei ven.rñdeo q dz peti certa q̄titas qñ pendet ex ptāte actoris alias secus. Add.l.vt fund⁹. rñdeo qz snia ē cōformis libello hic.qz interesse petit ꝛ ad interesse fit ꝺdēnatio.lz in snia deducaī certū in libello sustinet incertitudo per rōnē quā dixi.fateoz tñ q̄ si q̄s libellū formaret fm opi. predictoz doc.q libellus ꝓcederet.lz si de minoꝛi interesse ꝓbaret re⁹ absolueret ab eo qō est vltra petitū qō noceret actoꝛi ꝓpter ꝺdēnationē expēsaz:sed libello formato fz gl. nō pōt illud accidere.

Siquis ita stipulatus. Penalis stipło adiecta obligationi facti cū adiectiōe die. demū aduenīēte die cōmittit. alꝰ cū cepit esse in mora inchoādi ad ptículare itereſſe cōmittit.h.d. Qp.ꝺ prin. ad fi. Rñdeo debet scire p declaratione q̄ in hoc.§.differt prin.a fi.primo qz in prin.penalis stipło icepit a ꝓcedēti cōditione.in fi.a ꝓcedēti quētiōe. Sco qz in primo casu fuit certū tps adiectū.in ver.plane nullū tps.ꝛ ista est no. dzia. Tertia dzia est ꝛ bona.qz primo casu fuit apposita pena.in sco nō.ꝛ iō vt penalis stipło cōmittat opz q̄ totū tps labatur,sec⁹ in interesse.qz statiz cōmittit ad ptículare interesse Qp.de.l.si ita stipulat⁹ essez abs te.ff.e.Sco. dicūt q̄dā ibi pena fuit apposita h nō. Istud ē trufa.tene istā ad totale interesse nō cōmittit nisi tñ tps trāsierit.q possit domus fieri. Sz ad interesse ptículare cōmittit cū incepit esse in mora vt hic,ꝛ hāc oēs tenēt qz est tex.in.l.cōtinu⁹.§.itē q̄ isulā. j.e. Qp.ꝺ.l.existimo.§.ex hac.Sco.eo modo quo.ff.pri. q̄ ad ptículare interesse cōmittit dū ē in mora inchoādi ꝛc. ꝛ circa materiā hui⁹.§.distingue plene vt dixi.ff. pri.i.v.q. Ex gl.op.ꝛ est op.pe.ꝛ ista.l. put dixi in prio ꝺrio videt ꝺ illā regulā expꝛessio eoꝝ q̄ tacite insunt ꝛc.ꝛ no.in.l.nō recte.C.de fideius.ꝛ.l.iij.ff.de le.i.sed h sic exprimit tps qz tacite inest ꝛ aliq̄d opatur.so.aut exprimitur eo modo quo inest.ꝛ tunc nihil opatur. aut alio modo q̄ inest ꝛ loquitur h qz tps qō exprimit est ad arbitriū ꝓmissoris.l.stipło ista.§. inter certā.ff.e. si nō exprimaī tpus tūc inest ex natura rei,ꝛ tūc expꝛessio aliquid opatur.

Interdum. Stipulatio pura fm verba q̄ ex natura rei recipit dilationē.h. d. Qp.ꝛ videt q in obligatione in die sit ante nata actio lz obstet exceptio.vt.l.i.ff.qñ di.vsuf.le.ce.hic dicere videt tex.q aduenīēte die incipit. So.glo. exponit incipit.ſ.cū effectu. Pe.dicit q tex.stat ꝓprie. ꝛ tūc est casus p eo q ante diē nō est nata actio. Et p declaratiōe ei⁹ qō Pe.dic formo dubiū.an obligatio sit nata ante diē.ꝛ Pe. dicit q sic.vt.l.cētesimis.in prin.ff.e.ꝛ fm hoc obligatio est pura q̄ ꝓmitto fruct⁹ futuros.licz exactio differatur. h.d. Pe.pbo.j.e.l.inter stipulantē.§.sacrā.vbi pēdet. g̃ ꝛc.ff.e. l.ij.§.i. Breuit Pe.dicit ꝺ casuz.l.ff.de ꝺdi.ꝛ.d.l.i.vbi dicitur q est ꝺditionalis ꝛ est tacita q̄ impedit natiuitatē obligationis.vt no.ff.de pac.l.itē qz. Nō ob.§.sacrā. qz ibi pēdet natiuitas obligatiōis.vt dixi.ff.e.l.ij.§.i. Quid dicem⁹. dico hic q si q̄ram⁹ de obligationib⁹ in q̄busdā exēplis est ita incōtinēti.vt si ꝓmisi domū edificare vel dare charta ginē.ꝛ in quibusdā exēplis nō est nata.vt in partu ancille ꝛ fructib⁹ futuris.vt.d.l.i.de cōdi.ꝛ demō. Si vero q̄rim⁹ de actiōe de q̄ querit tex.ꝛc. tūc ī illis exēplis vbi nō est nata obligatio tex.stat ꝓprie.in alijs exēplis dico idē.qz cum dies insit ex natura obligatiōis seu rei i obligationē decu cte impedit natiuitatē actionis.vt.l.fi tutoꝛ reipublice.§.fi. de tute.ꝛ ra.di. ꝛ hic,nō destruēdo tex.ꝛ.ff.e.l. si ita stipulat⁹.in.ij.q.principali.dic vt ibi esset abs te.ꝛ.j.e.l.ita stipulat⁹.in.ij.q.principali.dic vt ibi. ꝛ sic glo.q̄ exponit incipit.ſ.cū effectu nō bñ dicit. Que rit glo q̄ sint iste ope.ꝛ dicit q incerte.aliud si certe vt artificiales. Di.dic q eadē est rō in opis certis q̄ in incertis. Di. bñ habuit,bonū intellectū ꝛ ēt glo.ꝛ q iste tex.loquaī de incertis apparet ex eo q dicit q indicte ope. qz tunc antē

iudicanť sunt incerte.vt.l.si nō sortē.§.libert⁹.s̄.de ꝺdi.in de. Itē apparet qꝛ ante non nascit̄.vt.l.quotiēs. de ope.li. q̄tū ad hoc vt teneať re⁹.sed q̄tū ad hoc vt mꝛa cōmittať eadē est rō i certꝫ ꝛ in incertꝫ vt tantū tp̄s trāseat.

Si seruus hereditarius. ¶Op.de.l.seru⁹ here/ ditari⁹.j.de stip.ser.glo. distinguit optime.qꝛ hec ꝺz intelligi ſm illā.ꝛ vide gl.q̄ in/ cipit.distinguēdū est ꝛc.

Promissor stichi. Iste.§.tractat materiā purgatio in.l.si insulā.ꝛ qꝛ Di.ibi posuit.ideo oēs doc. ibi tractant ꝛ ma ꝓte loquit̄ in specie debita. In secūda ꝓte loquit̄ i q̄ti/ tate debita. ¶Op.ꝛ videť q̄ nō liceat offerre.j.e.l. si insu lā. Sl.dic̄ q̄ nō licet post lit.ꝺtes.vt ibi. Cōtra.qꝛ imo sp̄lz. vt instī.de ppe.ꝛ tēpo.ac.in fi.ꝛ.l.si re⁹.s̄.de ꝓcu. Rñ.ad.l. si insulā.q̄ñq̄ ad purgationē mꝛe offert̄ illō qō petit̄.ꝛ tūc pōt sp̄ offerre.vt īsti.ꝺ ppe.ꝛ tē.ac.§.fi.vt si peto stichū tu of fers.vel peto.ꝛ.ꝛ offers.ꝛ.ꝛ sic loquit̄ hic. ꝛ re⁹ tūc absolue tur ab instātia iudicij.q̄ñq̄ vnū petit̄ ꝛ aliud offert̄ vt peto interesse tu offers factū.vel peto penā tu p̄incipale debitū offers post lit.ꝺtes.ꝛ tūc nō licet.vt.l. si īsulā.j.e. ꝛ hoc tenēt oēs doc.excepto ꝺo. Rai.ꝛ magno tpe tenuit ista3.postea mutauit opi.p.l.sz si alia.s̄.ꝺ ꝺsti.pe. Ad.§.fi. instī.de ppe. offerre nō possuz.vt.l.si alia. Aut q̄tū ad euitādum instan/ tiā iudicij ꝛ possuz.vt instī.de ppe.ꝛ tē.ac.in fi.hoc nihil est dictū.qꝛ loquit̄ qñ ab instātia absoluitur qꝛ soluit.quō g̃ re manet pīculū interit̄ cū a toto est absolut⁹ postq̄ ꝺixi sibi istō cū sit̄ pisis legerem⁹.ipe rñdit q̄ interest actoꝛis vt pue niať ad sniam ne ille possit ꝺicere se soluisse ꝺebitū. sz illud est ꝺtra dictū istud qꝛ possuz euitare iudiciū.ꝛ ter. ē in.§.fi. abſoluoꝛ enim ab instātia nec alia spectať snia. sz dū legebā pisis sequēdo Cassiū qui snīam mgri sui bñ excusat. ꝺixi.eū bñ ꝺicere.nā ter.in.§.fi.loquit̄ in soluēte seu satisfaciēte. hic loquit̄ in offerente tm̄.vñ ꝺico q̄ ante lit.ꝺtes. sola oblatio purgat mꝛā vt hic.ꝛ.l.si seruū.§.sequit̄.j.e.ꝛ.l.illō.s̄.ꝺ pi.ꝛ cōmo.rei ven.sed p⁹ lit.ꝺtes.nō sufficit oblatio.vt.l.sz si alia s̄.de ꝺsti.pe.sed requirit̄ alia sol.vel q̄ vicē solutionis obti neat vt oblatio ꝛ ꝺpositio ꝛ ꝺsignatio.vt.l. obsignatiōe. C. de sol.vel in iudicio offerat.vt.l.si rē.in fi.s̄.ꝺ pig.ac. ꝛ tunc loquitur instī.ꝺ ppe.ꝛ temp.ac.in fi. Cetera ꝺic plene. vt.l. si insulam.j.eodem.

Stipulationum quedā Usq̄ ad fi.l.seq. breuit̄ hoc inten/ dit. Qñ in obligatione venit id qꝺ nō est variabi/ le ex natura rei vel ꝓmissoꝛis volūtate stipulatio ꝺtinet cer tū al's ī certū.h.ꝺ. Et assume tibi hoc.qꝛ qñ certū deuenit in stipulatione tūc agit̄ certi ꝺditione.qñ incertū tūc actione ex stipulatu.vt instī.de ver.ob.circa p̄in. Itē qñ venit in sti pulatione incertū certificādū ex aliquo futuro euētu stipl'o recipit ꝺlationē.vt.s̄.l.pri.in p̄in. Et ꝓpter istos duos ef fectus est facta ista lex cū se. ¶Postea venias ad casum ꝛ ad.l.nostrā op.ꝛ aduertatis.nā cū ꝺico fundū tusculanū nō apparet quātū. Glo.ꝺicit q̄ q̄tū referť ad q̄titatem nō ad speciē.ꝛ hoc innuit glo.sup' v.aurei.ꝛ si bñ inspiciať est alia glo.mag.in p̄in.l.se. Ape.ꝺicit q̄ inq̄tuz apparet a capite tex.qui ꝺicit ex ipsa ꝓnūciatione nō apparet q̄tū ꝺ ꝺ q̄ fundū stipulať simpliciter incertū stipulať. Contra qꝛ nihil valet.vt.l.ita stipulaꝛ.j.e.ꝛ.s̄.de iure ꝺo.l.cū post.§.gener Sꝺ.vult incertū stipulari.ꝛ iō ē incerta stipulatio.an autez valeat hic nō ꝺ.ꝺico g̃ q̄ nō valet vt in ꝺctio.ꝛ hoc vult gl. ¶Op.de.l.tritic̄ū.j.e. Sꝺ.vt glo.qꝛ in frumento fuit adie cta q̄titas lz nō q̄litas. ¶Cenio ad gl.mag.ꝛ si hoc ēvenꝛ certi ꝺditio ex mutuo nō �herī locū nisi cū mutuať optimū vi di vinū eiusdē bonitatis.vt.l.cū q̄d.hic qñ nō p̄cedit aliqs ꝺctus. ¶Extra glo.op.si hoc est verū nulla stipl'o certa est qꝛ meli⁹ vinū est vernacia.ꝛ in ipso ē ꝺbia. g̃ q̄ ꝓmittit vinū optimū ꝓmittit incertū. Sꝺ.ꝺz intelligi ſm regionez ꝛ ſm cōem vsuz loquēdi.vt.l.cū ꝺelationis.§.asinā.s̄.de fun.in struc.ꝛ instru.le.ꝛ.l.semp in stipulationib⁹.j.de reg.iur. ꝛ p ista ꝺetermīatione facit illud qꝺ statim ꝺicā. ¶Op.b ꝺ q̄ q̄ ꝓmittit aureos ꝓmittit certū. Contra qꝛ aurei sunt ꝺe flozeñ.iañ.de venetijs ꝛ vngaria ꝛ sunt varij. Dic q̄ aurei intelligūtur ſm regionē ad pōdus regionis.vt ar.l.nūmis. s̄.de le.ij.l.semp in stipulationib⁹.j.de reg.iur.ꝛ.l.īperato/ res.de ꝰhen.empt.

Fundi certi Et itelligas summariū meū q̄rev sufruct⁹ est incert⁹ ꝓpter varietatē pecunie ad quā teneris. Itē in vino melioꝛ pōt solutio variari ex volūtate ipsius.sed qñ nō pōt variari tūc ē certum. ¶Op.s̄.ꝺ vsu fru.eaꝛ re.q̄ vsu ꝺsu.l.trib⁹.so.ibi in vsufructu reꝛ eaꝛ que vsu cōsumunť. Et rō est qꝛ trāsit dñiuz.sec⁹ qñ stipulať vsu fruct⁹ rei imo bilis.vt in.§.qui id qꝺ. ¶Op.de.l.i.§.gene raliter.s̄.de triti.sol.triticarie ꝺantur ad incertū.

Illud dubitationem recipit. ¶Op.qꝛ non vi deť q̄ apparet q̄d quale vel quātū.ꝺicit gl.q̄ apparet ex postfacto.nā eoipso q̄ exp̄imiť vt species videť apparere quantā.vt.s̄.l.pꝛoxi. Itē qꝺ est certū apparet.qꝛ variatio solutiōis nō ē in ptāte rei nec pēdet ex natura rei ideo ꝺ certū b.vt cū ꝓmitto ole/ um illi⁹ amphoꝛe aliꝺ soluere nō possuz.ꝛ videbitis statim in.§.q̄ illꝺ.gl.signat ar.s̄.ꝛ vide eā q̄ incipit mihi ibi.ar.ꝛc.ꝛ ibi.l.i.§.i.meli⁹ ꝺiceret.l.ait p̄etoꝛ.§.i.ꝛ sic est certū.qꝛ p re lationē ad certū. Itē ibi q̄ in stipl'one.so.ibi vsure nondum erāt in se certe qꝛ ꝺe futuris agebať.ꝛ ibi ita fidei.so. vt ibi Itē ibi in p̄in.§.iste nō accedit ad ꝓpositū sed magis ē ꝺ.l. ij.§.incertā.j.de p̄to.sti.sed ibi est ī certa stipulatio respectu initij.sz inspecto exitu est certa vt ibi.vel ꝺic vt in p̄imo ca/ su qñ stipulor partū arethuse si erit nat⁹ est certa. ¶Que ro vtꝛ agať actione ex stipulatu vel certi ꝺditione.ꝺic Di. q̄ actione ex stipulatu. Ja.ꝺe are.ꝺicit q̄ certi ꝺditione.ꝛ ꝓbať qꝛ anteq̄ part⁹ nascať nō pōt agi.vt.l.interdū.s̄.eo. postq̄ ē nat⁹ ē certū.iō agit̄ certi ꝺditione.vt.l.certi ꝺditio. in p̄in.s̄.si cer.pe.ibi siue ex incerto ꝰctu ꝛc. Di. posset ꝺi/ cere vez in fructu annuo.vt ꝺicā statiz in.§.q̄ sortē. Et si ꝺi/ cis q̄re hic ꝺ q̄ incertū stipulať. Rñ.ꝓp ſm effectū quē ꝺi xi in p̄in.l.vt ostēdat interim nō posse agi.

Qui id quod in faciendo. Obligatio fieri vl' nō fieri est incerta.h.ꝺ. Et plene exa minaui.in.l.stipulationes nō ꝺiuidūtur.

Qui illud aut illud. Obligatio alternatiua si ele/ ctio est ꝓmissoꝛis ꝺtinet incer tū.si creditoꝛis certū ꝺicit cōtineri.h.ꝺ. Et istū.§.no.ꝛ per istuz.§.ꝺicūt doc.q̄ in obligatione alternatiua si est electio debitoꝛis ꝓcedit libellus alternatiu⁹.vt no.instī.de act.§. curare.ꝛ instī.de iniur.§.p̄toꝛ.ꝛ.§.q̄ autē. si vero est electio creditoꝛis ꝺz eligere ꝛ vnū petere: vt hic.ꝛ.j.e.l. si q̄s stip.sit stichū.ꝛ ex hoc ꝺico regulariter q̄ qñcūq̄ ꝺeclaratio incer titudinis nō est in actoꝛis ptāte nō �herī exp̄imere certū in li/ bello. vt.l.i.§.hoc interdictū.s̄. quoꝛ le.ꝛ scribo in.l. stipu. nō ꝺiuidūtur.in vlti.q.

Qui sortem Qui stipulatur sortē ꝛ vsuras stipulať cer tū quo ad sortē.incertū quo ad vsuras.h. ꝺ. ¶Petet ergo ne vsura actione ex stipulatu vel certi cō ꝺitione.ꝛ certe fiq̄ꝺē vsura q̄ currit petit̄.ꝛ tūc agit̄ certi cō ꝺitione.ꝺz ex incerto ꝰctu vt.s̄.ꝺixi.si vero petit̄ vsura futu ra.ꝛ tūc agit̄ actione ex stipulatu ad incertuz. ¶Quero g̃ vtrū vsura futuri tp̄is possit peti.videť q̄ nō.in.l.i.§.i.s̄.de vsur. Breuiter qñ aliq̄ꝺ annuū vel mēstruū ꝺebeť vtꝛ pos sit peti ꝓ futuro tpe.habem⁹ gl.varias.vna ē ī.l.nō quēad/ modū.s̄.de iudi.q̄ ꝺicit q̄ ꝓ futuro tpe pōt peti. idē in.§.p̄/ iudiciales.instī.de act.ꝛ gl.in.l.i.C.de fideicō. Cōtra videť tenere gl.in.l.i.C.de iudi.in gl.parua. ¶Quid ꝺicem⁹ dñi. sp tenui illā opi.q̄ ꝓ futuro possit peti nō simpliciter sed cū

distinctione,qđ fiđdē est in ptāte mea petere statim totū ita q̄ ex futuro nō pēdeat,z tūc p futuro nō possuz petere,vt.l. i.s.de vsur.vbi odēnādo reū pōt facere vt vsure nō currāt exigēdo.sz qñ nō est in ptāte creditoris tūc sp p futuro pōt peti etiā in vsuris.l.i.fm vnā lec.C.de.sen.q̄ sine cer.quanti. idē in annuo leg.vt no.glo.in.l.nō quēad.s. de iudi.l.i.C.ō fideicō.z.l.male agit.C.de p̄scrip.xxx.an.facit.l.iij. in prin. s.de ali.z ci.le.z circa hoc plene distinxi hoc anno in.l.i.C. de.sen.q̄ sine cer.quā. pfe. Redeo ad.§.nostrū qñ est in electione debitoris tūc agit ex stipulatu. facit.l. qui rome. in prin.j.e. Quero q̄d hoc est dictuz q̄ due sunt stipl'ones z vide gl.q̄ incipit.sors z vsura ꝛc.sz ista.l.est ō casuz.l.si stichuz.§.stipl'o.s.e. Breuit aut gl.dicit ō illā.l.vel dic q̄ fuit facta expressa mētio annoz.vt.l. plurib⁹.§.i.j.e.fm Di. vel dic q̄ ibi loquit qñ est stipl'o annua simpliciter z sic hz solā diē.hic vero inest cōditio.s.si debitor fuerit in mora soluendi z sic nō est pura.vñ quot sunt anni tot sunt stipulatiōes vt.l.seruus cōis meuij.§.fi.j.ti.ij.z ibi dicā.

Qui tenet ad dādū dare precise cō

Hec stipulatio. pellit.h.o. Glo.hic dare est accipient facere. Qp.s.de act.emp.l.i.z.l.si rē tradi.s.e.ti. dicūt quidā q̄ succedit obligatio ad interesse nō est vez.qz tūc esset stipl'o icerta.qz variabilis ex ptāte pmissoris.sicut in stipl'one facti qđ est ō.§.nostrū. dic g̃ q̄ ōria loquūtur in obligatione facti.hic in obligatione dādi.fallit in.l.si pena s.e.z plene dixi in.l.stipl'ones nō diuidūtur. Qp.de.l. stipulat⁹.s. de vsur.so.ibi ppter naturā p̄cedentis ōct⁹ de cui⁹ natura nō vēiebat datio p̄cise.vt.l.fi.C.de pdi.ob cau.

Facultas eligēdi nō trāsit ad

Jstipulatus. alium preter stipulatoris heredē.h.o. Qp.qz q̄cq̄d q̄runt fili⁹ z seru⁹ q̄runt dño z pri.vt.l.acquirit.s. de acqui.re.do.z.l.plz.de acqui. here.hic dz ōriuz q̄re male.rñdet gl.j.e.l.fi.in prin.q̄ ista est quedā facultas eligēdi nō ius.iō inheret p̄sone serui z non q̄rit p seruū.vt.s.e.l.stipulatio ista.§.hi qui.qđ est notandū nā si hec electio cōpeteret p modū iuris posset in aliū transferri p cessionē.vt ius eligēdi epm vel abbatē qđ cōpetit canonicis vel monachis,z de hoc sunt pl'es casus ex de elec. Gz ō hoc op.q̄ istō eligere seu arbitrari sit iuris.z i seruz nō cadet.vt.l.illa verba.de v̄.sig.z no.j.de reg.iur.l.qđ attinet. So.quedā est electio q̄ ꝑsistit in mera z libera volūtate.vt electio in alternatiuis vel in legato optiōis.z istō est facti z cadit in seruū vt hic z.j.e.l.fi.in prin.fallit in seruo pene.vt.l.ex facto.§.fiquis rogat⁹.ad trebel. Quedā ē electio siue arbitramētū qđ nō ꝑsistit in libera volūtate,sed arbitrari debet vt bon⁹ vir,sed si nō faceret cogeret p iudicez z istud ē iuris.z in seruū nō cadit vt in ōriis.si g̃ seru⁹ stipularet aliquid arbitrio suo fieri nō valeret stipl'o. q̄si sit collata arbitrio incerte p̄sone.vt.l.si merces.in prin.s.loca. imo dices tu si est iuris trāsibit in dñm sicut cetera iura vt dictū est,sed istud ē ius insepabile a p̄sona.vt.l.siquis arbitratu. s.e. Qp.si illa facultas eligēdi est facti.g̃ nō trāsit ad heredē.vt.s.e.l.cū q̄s sibi.sed hic dz ō ꝛc.z sic trāsiret in dominum seruo mortuo. Rñ.istud est factū executiuū iuris p̄ambuli.z iō sicut trāsit ius.ita z istud factum. Gz ō hoc op. glo.de.l.si fic.§.fiq̄s ita.s.de le.i. So.dicūt q̄dā ibi fuit verbuz veliz: hic voluero.trufa est.vel dic q̄ est p̄sonalis stipulatore viuo.sed eo mortuo est realis z transit in legatarium. Videam⁹ rōnes istoz p ordinē. Rō q̄re est p̄sonalis stipulatore viuo est.qz si alij posset cedi vel in aliū trāsferri fieret ꝓditio pmissoris deteriot, qz ille forte eligeret aliter q̄ prius eligeret.vt.l.is cui.de fideicō.li.z.l.generaliter.§.fi.e. ti.sed post mortez desijt esse p̄sonalis. Rō qz hoc videt esse actū.vt sicut obligatio ipsa principalis ē trāsmissibilis ita z ista.alis mortuo eo stipulatio esset inutilis qđ eo viuo nō pōt ꝓtingere. Jtē ideo trāsit ad heredē qz p̄sumit scire voluntatē ōfuncti,vt.l.fiq̄s a filio.§.fiq̄s pl'es.z ibi no.s.de le. i.z legatari⁹ in hoc habet loco heredis.vt.s. de vsuca.l.id tps. Jtē alienatio in heredē est necessaria.g̃ ꝛc.ar.l. peto.§. pdium.de leg.ij.z sic ex predictis pz q̄ natura hui⁹ facultis est q̄ post mortē pōt trāsire in aliū in vita nō nisi fiat ex necessitate. Gz ad quodlibet istoz op.z videt q̄ trāseat etiā in vita.vt.l.si pāphilo.de opt.le. So.ibi seru⁹ erat alienatus vel manumissus.z sic desierat eē eadē p̄sona cū dño. hic vero durabat dñiuz vt ibi pz.z iō hic seru⁹ acquirit dño de necessitate. Ex quo no.q̄ si nomē debitoris alternatiui cui⁹ electionē habebat creditor assignaret ex secūdo decreto creditori creditoris trāsiret facultas eligendi.tū qz fit ex necessitate.tū qz trāsit i p̄sonā cui stipulator nō pōt impare vt.d.l.si pāphilo.qđ optime ꝓbat p.l.p herede.§.fiđ tū.ō acq̄.here.ibi cū petitio eaz etiā creditorib⁹ ꝛc.z qđ ibi no. in fi.glo. Qp.ad scōm z videt q̄ talis facultas nō trāseat ad heredez.vt.l.siqs arbitratu.s.e.z.C.de ōhen.ept.l.fi. So.dicūt quidā doc.qñq̄ ius eligēdi seu arbitrādi ꝓpetit alicui iure suo z p̄o se.z tūc trāsit ad heredes vt hic z.l.illō aut illud.de op.leg.z.C.cōia de leg.l.fi.z instī.ō le.§.optionis,aut iure alieno z p alio.z tūc nō trāsit ad heredes.d.l. fiqs arbitratu.cū si.ita refert Ci.C.de ōhē.empt.l.fi.in.vij. q. Certe predicta distinctio non est vera in iure arbitrandi put iuris est.qz in illo iure vel nō recedit a p̄sona.vel si recedit itur ad iudicē etiā qñ qs hz ius arbitrādi iure suo z p se nec trāsit ad heredē.vt.l.hec vēditio.de. ōhen. emp.z.j.e.l. cū stipulat⁹ sim mihi a p̄culo.sed in facultate eligēdi put facti est p̄cedit dicta distinctio.nā si cōpetit iure suo trāsit ad heredum.vt hic cuz si. Si iure alieno z p alio nō.vt.C.cōia de le.l.fi.§.sz z fiqs. Quero lz hec facultas nō possit cedi stipulatore viuo. an possiz facere p̄curatorē simplicē ad petēdū z eligendū.puto q̄ sic.nā lz ius petēdi restitutionez iuris fideicō.nō possit cedi vl'i p̄curatori rē suā ꝓstitui.vt.s de iure dot.l.si mulier.§.ex asse.tū bñ pōt p̄curator simpler ꝓstitui.vt.l.qui ita.§.i.ad treb.z.l.restituta.§.i.e.ti.z ibi no. p hoc est tex.s.de p̄ocu.l.si is.z.j.rē ra.ha.l.cū debitore.in fi.z p eas dē leges dico q̄ p̄curator generalis nō pōt eligere.sed oportet q̄ habeat speciale mādatuz. vel q̄ sequatur ratihabitio. Qualiter autez formetur libellus,vidistis.s.l. p̄oxi.§.qui illud.

Verba pñtis tpis nō porrigunt

Cum stipulamur. ad futura.h.o. Qp.de.l.mon quēadmodum.s.de iudi.vbi dic⁹ q̄ futura inducuntur in iudicio qñq̄.dic vt in.d.l. nō quēadmodū. anno distinxi in.l.i. C.de sen.que sine cer.quāti.tetigi.in.l.vbi aūt.§.pe.s.e. Inducitur in arg.ad.q.si testm̄.dicit q̄ si nō valet iure testi valeat iure codicillo⁹.q̄ si rūpitur agnatione posthumi, tunc ista clausula nō hz locū qz tpe testi valebat. sed oz dicere si nō valet vel valebit.vt hic.z si.fm Di. dic vt plene dico de iure codicillo⁹.l.i. Quero ptās iurauit fuare statuta huius ciuitatis.fit vnū statutū post iuramētum an oz seruare. Videt q̄ nō vt hic.ō.l.si seruit⁹.ō ser.vz.pdi. Dicūt quidā aut ꝓmisit seruare statuta.z tūc de futuris nō itelligit vt b z.j.e.l.si a colono. Aut ꝓmisit se fuatuz.z tūc venit futura.vt.d.l.si seruit⁹.lz cañ.ō.ex de iureiurā.c.pe. sz hoc nihil est dicere,qz infinitiuū cōprehēdit futuz. Breuiter dicere⁹ put no.s.e.l.pri.§.stipulatio. q̄ seruare statuta intelligat de futuris si modicū preiudicāt iurāti,sed si multū p̄iudiciū afferret.tūc ad futura nō porrigit.vt ar.l.vlti.C.q̄ res pig. ob.pos.nec ob.de iureiurā.c.pe. qz ibi iurauit seruare statuta edita.z sic se ad iā edita restrinxit.hic ō simpliciter z infinite iurasse ꝓponitur. Jtē tale iuramētum non refertur ad illicita vel impossibilia vel obuiantia ecclesiastice libertati,vt.c.i.de iureiuran.li.vi.

Etiā hereditate iacente

Ad diem sub pena ex cursu diei appositepena cōmittit.h.o. Qp.de.l.pecunie.§.i.s.de vsur.dicunt quidā cōmittit.sz ob.exceptio. Glo.dicit ꝓriuz q̄ ibi hereditas creditoris iacet.qz nō est cui soluat.iō nō oz debitori preiudicare.hic vero iacet hereditas debitoris, iō creditori nō oz preiudicari. Jte.dicit q̄ nō est vez p.l.sciēdum.cuz l.se.s.de vsur,vbi siqs est abūs ex cā necessaria nō cōmittit

mora.ꝛ sic pena nō pōt ꝺmitti qñ ē causa necessaria: vt est in mortuo.ꝛ iō dicit ipe.aut debitor decessit puisus ꝛ tūc cō mittit vt hic.aut nō decessit puisus.ꝛ tūc nō ꝺmittit. vt.l. sciendū.ꝛ do.Ly. tangit in.l.ij.C.de iure emphi.in.xij.qōe. Breuiter iste sunt imaginatiōes.dixi tibi in.l.cū filius.§.in hac.s.e.q aut ꝺmittit ex pacto pena sine aliquo heredis fa cto.ꝛ ita loquit hic.aut ex mora.ꝛ tūc loquūtur ōria. ꝛ gl. ē in.l.si cū militātibus.C.de resti.mili.tñ Dy. tz hic q dat re stitutio heredi.vt.l.cū filius.§.in hac.qō no.in.l.qui i alteri j.de reg.iur. ¶ Quero qñ pena ꝑmittit an debeat dici.p mitto tantū noīe pene.an sufficit dicere sub pena. Et videt ꝛ tex.fa.her.l.heredes.§.idem iuris.cum.si.

I filiusfamilias. Sub ꝺditiōe q̄tū ad acq̄. lationis inspicit.h.d. ¶ Op.de.l.legata.j.ō reg. iur.ꝛ glo.in.l.si vxor.C.de cōdi.inser. So. ibi in legatis. b incōtractib⁹.q̄ ē rō.d.glo.in.l.si vxor.C. de cōdi.inser.q i le gatis nō vertit factū filij.iō inspicimus tps ꝺditiōis.in cō tractibus vertit factū filij.iō patri acquirit. Sed certe pōt esse ẽctus in quo nō pōt verti opa filij.l.liber homo.§.i.s.ō acqui.re.d o.ꝛ rōe huius posui in.l.si is qui ꝑ emptore.s.ō vsuca.ꝛ ista ē rō q in ẽctibus ꝺditione existente fingit re tro quesijsse ꝛ celebratū esse ẽctū. vt.l.necessario.§. q si pē dente.s.de peri.ꝛ cō.rei ven.ꝛ.l.potior.ꝛ.l.q balneū.s.qui po.in pi.ba.in legatis nō trahitur retro.vt.l.i.§.i.s.ad syll. ¶ Op.de.l.si debitori.§.cū filius.j.de fideiuss.ꝛ.l.quidā cū filiū.j.eo.glo.ꝛ doc.soluūt vno mō ꝛ bene.sed in rone male dicūt q ibi post emācipationē interuenit talis actus: qui actus sufficeret ad pariendā actionē stipulatione nō precedente. Illud nihil ē dicere: qr nos querim⁹ de actione q̄ nascitur ex stipulatiōe precedēti nō ex actu sequēti. Sz que ē rō. Dic q istud qō venit in ꝺditione potestatiua nō trahit retro: vt.l.potior.ꝛ.l.qui balneū.ꝛ.l.i.s.qui po.in pi. ba. et ōria in ꝺditione ptātiua loquūtur. sed hic loquit in ꝺditōe casuali que retro trahit. vt.d.ll. ¶ Op.de.l.si vero non re munerādi.§.si filio.s.man. veritas ē q ibi loquit de actōne que dat ex equitate vt in factū: nō de actione q̄ nascitur ex pcedenti ẽctu. simile in.l.si dubiteꝫ.in fi.j.de fideiuss.ꝛ ibi di cā. ¶ Op.de.l.quidā cū filiū.s.de here.insti. Breuiter gl. tangit in.l.vl.j.de stipu.ser.ꝛ.l.nostra loquit in ꝺditione ex trinseca. secus si in intrinseca ꝺditōe que respicit tps exītie sui iuris. Ista ē bona ꝛ optima nisi talis ꝺditio adijceretur dolo: vt.l.vl.j.de sti.ser. Accipe ergo tres casus vtrū q̄tuz ad acquisitionē inspicit tps existētis ꝺditionis i vltima vo lūtate. Dic q sic. vt.l.que legata.j.de reg.iur.l.si vxor.de cō dit.inser. Sed si in ẽctibus.ꝛ tūc aut ẽctus talis confertur sub ꝺditione quadā extrinseca: ꝛ tūc aut illa ꝺditio ē pote statiua ꝛ inspicit tps existētis ꝺditionis.l. quidā cū filiū.in fi.j.e. Si vero erat casualis ꝺditio.ꝛ tūc q̄tū ad inquisitio nē inspicit tps obligationis ẽcte vt hic. Fallit qñ ex equi tate dat vtilis vel actio in factū. vt.l.si vero nō remuneran ꝛ tūc aut ꝑmissio fit ab ipo pre: ꝛ inspicit tps ꝺditionis. vt ipi pīl acqrit stipl'o. vt.l.qōcūq̄.§.i.s.e. ꝺiūcta.l. vlt.s.de ꝺdi.insti. Si vo ꝺferꝫ i tps post mortē. ꝛ tūc aut sine dolo aut cū dolo. ꝛ tūc tps stipl'onis inspicit. vt.l.fi.j.de sti.ser.

Cum fundum. Iste ē difficilis.§. In actiouib⁹ stri ctis ꝺtes.h.d.tex.cū gl.sua. ¶ Ad.l.nām.op.de.l.si funduz certa die ꝓstari.j.e.ti. Gl.q̄ est hic dicit q ibi loq̄tur de inter esse qō ꝺsistit in dāno: b de eo qō ꝺsistit in lucro. Trufa est. Alia est so. q ibi veniūt fruct⁹ vt itereſſe: nō vt fruct⁹ vt b. Sz istud nihil est dicere q̄tū ad.l.hāc.iō dic q ibi loquit in obligatione facti. hic in obligatione dādi.iō nō veniūt fru ctus. Nota ibi nō dr q venāt fruct⁹ sz qō venit interesse vt.j.dicā. ¶ Op.de.l.in hac.de triti. Dic q a tpe more licz nō veniūt fruct⁹.tñ hēbit rō fundi quāti plurimi a tpe more fuerit.vt dicim⁹ in vino.vt.l.vinū.s.si cer.pe.ꝛ.l.fi. de tritt. ꝛ istud est vtile ꝓpter practicā.nā si in libello peterē ꝺdēnari ad fundū cū fructib⁹ succūberē in fructib⁹. vt hic. Si vo peterē ꝺdēnari ad fundū q̄ti plurimi fuerit a tpe more vin cerez.nec est dubiū q plus valebat cū erat fructib⁹ plenus vt.l.fi.§.fruct⁹.de his q in frau.cre. ¶ Op.de.l.videamus §.si actionē.s.de vsur. So. ibi veniūt post lit.cōtes. ante nō. vt hic.ꝛ pbat.s.si cer.pe.l.cū fundū.in prin. ¶ Op.de.l.in cōuentionalib⁹.§.fi.s.e. vbi q̄ est rē tradi venit cā bonorum g̃ fruct⁹. Rñ.illa.l.hz plures lec.ꝛ put intellig in obligatio ne facti. tūc veniūt fruct⁹ vt interesse: nō vt fruct⁹.p.l.si fun dū.j.e. Quid ꝓdest hoc. Rñ. qr q̄ñq̄ b plus ꝺtinet vnū q̄ aliud. Pone rusticus dz mihi doctori pdiū tradere. pcepit magnos fruct⁹.sz ego pciperē puos: si ego peterez vt fruct⁹ deberent oēs quos iple pcepit. si peto vt interesse: deberen tur oēs quos ego pcepissez. in effectu g̃ differt. itē in modo practicādi. nā fruct⁹ petunt officio iudicis. vt.l. videamus. §.ex cā.s.de vsur. Sz q̄ interesse petit. tūc venit iure obliga tionis. vt.l.stipl'ones nō diuidunt. ver. celsus. Erit g̃ aduer tendū in forma libelli.ꝛ ꝑ hoc intelligis glo.d.§.ex cā.ꝛ.d.l. in quētionalib⁹.in fi. ¶ Op.de.l.si stipulat⁹.s.ō vsur. So. ibi fuit stipulatio rē dari ꝛ vacuā possessionem tradi ꝛ b sic nō fuit stipulat⁹.ꝛ iō ista duo sil' iūcta aliq̄d opant. ¶ Ulti mo op.ꝛ vr q fruct⁹ veniāt. vt.l.iul.§.si fructib⁹.de ac.empt. Glo. dicit ibi in actione bonefidei. hic in actione stricti iur. Pe. dicit reprehendendo istam glo. non video rōnem inter ẽctus bonefidei ꝛ stricti iuris. sz dicit ipse. aut veniūt ex cā lucrativa: ꝛ loquit hic. aut ex cā onerosa: ꝛ loquit ibi. Ista distinctio est ẽ.l.rō.§.i.de act.emp. Itē ẽ fm mēbz est.s.de de le.l.l.apud iul.§.i. vbi est cā lucrativa ꝛ tñ veniūt fructus qr illa actio hz instar bōefidei. Dic g̃ tres casus. Aut in ob ligati ōe venit rē dari tūc. ꝛ tūc aut ē ẽctus stricti iuris: ꝛ nō veniūt fruct⁹ nisi a tpe lit. ꝺtes. vt hic ꝛ.l. videam⁹. §. si actio nē.s.de vsur. haberet tū rō quāti plurimi fuit a tpe more. vt l. vinū. ꝛ.l. in hac. Si vero loquimur in ẽctu bonefidei ꝛ tūc veniūt fruct⁹ a tpe more. vt.l.iul.§.si fructib⁹.s.ō act. emp. l. videam⁹.§.ex cā.s.de vsur. Aut est in obligatione fundū tradi. ꝛ tē fruct⁹ vt itereſſe veniūt a tpe more. vt.j.e.l. si funū tradi. Aut venit in obligatiōe fundū dari ꝛ vacuā possessio nē tradi. ꝛ loquit.l.si stipulat⁹.s.de vsur. ¶ Sz op.de.l.fru ctus pēdentes.s.de rei vē. Dicit Pe. respectu iuris realis fruct⁹ sunt ps fundi. sz respectu iuris psonalis nō. vt b. Sz istud est ẽ.l.fi.§. vt fruct⁹.s.de his q̄ in frau.cre. iō dic q gl. optime dicit qr illud est verū in fructib⁹ pēdentib⁹. b secus Rō qr fructus sunt pars terre ad tps. iō postq̄ sunt sepati a terra nō pñt peti vt ps. sz in reali hoc ē plus. qr q̄ñq̄ etiaz sepatos possuz petere vt meos. nō vt partē fundi. sed tanq̄ meos. qr ꝓceptos ex fundo meo.

I procuratori ꝓsentis. Presentia psone inducit vt alteri p alterū actio querat. h.d. ¶ Op.de.l.possessio.§.ꝛ si possessio.s.de acq̄.pos.insti.de inuti.stip.§. alteri. dicūt q̄ dā q hic in preto. stip. Tu dic q b opat psone pntia. vt dixi s.e.l.stipulatio.§.siq̄s insulā. ¶ Quero qliter vba debent ꝺcipi. Et vide gl. q̄ incipit hoc in ptorijs: ibi. itē hic in stipu latiōe ꝛ act.ꝛc.ꝛ no. istā gl.ꝛ alleg.eā in.§.siq̄s insulā. Pe. de bel.pti. dicit q ēt si vba obligationis ꝛ executionis ꝺfe runtur in psonā procuratoris valz.ꝛ q̄ñq̄ sine cessione alteri p alterꝫ q̄rit actio. vt.no.in.l.i.in pri.j.de stip.ser. Sz illō nō est verꝫ.ꝛ.l.i.de stip.ser.cū gl. loquit in filio ꝛ seruo q̄ viden tur eadē psona cū pre ꝛ dño. vt in.§. ei qui. de inuti.stipu.ꝛ q Pe. nō bene dicat. scitis q ex snia q̄rit alteri actio sine cessione. vt.l.in cause.§.fi.s.de pcu.ꝛ tñ oportet q vba ob ligationis ꝛ ꝺdēnationis in psente psona referantur. vt.l.i. C.de sen.ꝛ inter.om.iu. Quid si tpe snie est pns procurator ꝛ dns ꝛ vba oia snie referūtur ad dnm. an valeat. Elidet q nō vt hic. sed b ideo. qr dns nō loquebat qō in stipulatiōe

requirit,sed in sñia sufficit pñtia,nec opz q loquat,z sic puto q valet si dñs erat ibi volēs cām psequi qđ pōt fm ea q dicā,j,iudi,sol,l,si post acceptū,secus si esset ibi assistēs,procuratori,qz in eū nō dz ferri sñia in inuituz,sed si p se ferē psumo eū indubio voluisse litigare,alʒ secus.

Quotiens in stipulationibus, guis assumimus interpretationē q̄ vitio caret,h,o. ¶ Quero quō dicat ābigua. Et dicit gl,pp eq̄uocationē, vt canis q̄ est cādā stella,z est canis latrabilis,z est canis piscis natabilis. Itē ppter oppositionē z diuisionē ꝛc. ¶ Op,j,e,l,in ter stipulantē,§,si stichū,glo,distinguit hic,de quo viditis ſ,e,l,stipulatio ista,§,in stipulatione,z plene in,l, veterib⁹, ſ,de pac,pleni⁹ p Di,in,c,cū sint partiū iura,de reg,iur,in vi,Ho,ex hac,l,exemplū,q dic gl,de li,Arist,z sic ad significationē genitiui de q̄ dixi,ſ,de ope,no,nū,super rubrica, Itē no,exēplū de bononia cū sint due ciuitates q̄ isto noie vocātur,vna,ſ,lōbardie,z alia vltramontes,qđ facit,qz in hac puincia sunt plura castra eiusdē noīs,z variātur p aliq̄ cognomina,tū in actionib⁹ criminalib⁹ nō pōt dici certum nec licet vagari debēt exprimi,alʒ forte vitiaret,ar,j,de iure fis,l,ita fidei,in pñn.

Quotiensquis alium in stipulationib⁹ pterōrijs simpliciter oceptis videt q̄s ꝓmittere se curatuz. Itē in obligationib⁹ facti succedit obligatio ad interesse,hoc dicit,ibi,nā qui alīū fisti ꝛc. Nota,bonū tex. ¶ Op, ꝓmissio facti alieni nō valet,vt,l,stipl'o ista,in pñn,ſ,e,So,hic ꝓmittit factuz suū,i,se factuz z curatuz. ¶ Dz op,de,l,stipl'o ista,in pñn,ſ,e,Glo,nō rñdit hic sed isti,de inuti,stip,§,siq̄s alij, q in pterōrijs stipl'onib⁹ est spāle q resoluat se factuz z curatuz,z illud voluit dicere b gl,q̄ incipit in iudicio,qz sec⁹ est in alia stipulatiōe,Dz nō videt q bñ exponat,qz seru⁹ nō pōt esse in iudicio,Fallit in casib⁹ z ibi,illos b debes intelligere,iō vide glo,z adde ad eā ibi in casib⁹,vt,l,hos accusare,j,d accu,Itē ibi mōētanea,vt,C,si p vi vl aliomō,l,i,Itē ibi cessari,vt,C,vbi cause fis,l,fi.

Si procurator fisci. Stipulatio ꝓcuratoris refert ad interesse dñi,h,o,Sumle i l,si ꝓcurator,ſ,siq̄s cau,z facit,l,stipl'o,in fi,ſ,de ope,nouun,z vide qđ dixi in,l,ꝓretor,eo,ti,Tangit Ci,in,l,i,C,de procu,in,q,i,

In emo rem suā. Si post moꝝ periculū interitus spectat ad debitorē,vel periculū interit⁹ spectat ad morosuz,h,o,Ista materia est in,l,qđ te,z,l,incendiū,si cer,pe,nō examinabo hic. ¶ Quero an ōbeat distingui si res esset peritura eodē modo vel nō. Et vide gl,q̄ incipit nō periturus eodē modo,z ista,q,fm q scitis multū reuoluit,ſ,si cer,pe,l,qđ te,z,l,moꝝa,ſ,de vsur,Ci,ponit in,l,in minorū, C,in qui,cau,in integ,resti,nō est ne,Guil,de cu,ponit in,l, qđ te,ſ,si cer,pe,Dic q̄q̄z ad restitutionē speciei ꝑuenitur q̄s actione reali,z tūc tene glo,in,l,itē si verberatū in fi,cuz l,se,ſ,de rei vē,q̄q̄z in actione psonali q̄s teneat ex delicto, qz subtraxit,z tūc indistincte spectat ad debitorē,vt,l,i,§,rectissime,ſ,de vi z vi ar,l,subtracto,C,de furtis,z,C,qđ me, cau,l,i,fallit in,l,si cū exceptione,§,q si homo,ſ,qđ me, cā, Nō fallētie no,in,d,l,qđ te,q̄q̄z quis est debitor ex ꝯctu,z in hoc gl,diuersificāt. Et Azo tz q dz fieri distinctio an essz ꝛc,l,si plures,in fi,ſ,depo,z,l,si duo,ſ,de ꝓsti, pe, Jo,ō Pe, de bel,pti,tz opi,Azo,aut ōbitor ꝓtēpsit tm̄ ptis interpellationē z tūc hz locū distinctio Azo,in,l,alle,p eū,aut ꝓtem psit iudicis pceptū,z tūc est vera opi,glo,vt,l,vbi,§,i,ſ,de edē,Dz ista opi,est falsa p,l,cū res,§,fi,ſ,de le,i,q̄re Guil, de cu,dat aliā distinctionē z dicit,aut ꝯct⁹ fuit celebratus gra creditoris tui z tūc dicit verz Azo,z hic est casus in,l,si plures,in fi,ſ,depo, Si vo gra debitoris vel vtriusq̄ fuit celebrat⁹ ꝯct⁹,z tūc loquit opi,gl,ar,l,si seru⁹,§,cū q̄s,ſ,de l,i,cōiuncto,d,l,cū res,§,fi, Ista nō est bona distinctio, Tu debes scire q fur z morosus equipant,vt,j,l,pri,§,pe, Dz in fure z raptore z in si,nō adhibet ista distinctio,vt,d,l,i,§, rectissime,z,l,subtracto,C,de fur,z sic in morosō, Preterea in ꝯctib⁹ q̄ celebrātur gra creditoris tui,vt depositi,z tēmora rei dē pfidior z magis punibilis q̄ in aliis ꝯctib⁹,vt,l,i, §,i,ſ,de his q̄ no,ifa,z,l,furti,§,fi,e,ti,z,iō piculū interit⁹ dz ad eū spectare, Teneam⁹ g̊ gl,nr̄am, Add,l,si plures,in fi,re respon,z glo.

Inter stipulantem Dō pōt q̄s factum alienū ꝓmittere,sz simplicit ꝓmittēdo videt ꝓmittere se curaturz qđ p̄cedit cō tract⁹ ex cui⁹ natura hoc venit,hoc dicit ibi negociū,i, obligatio,ar,l,aristo,ſ,de dona, Examinem⁹ sc̄dam lec,gl,z hz duo ꝯdia, Dē hic stipl'o ista hre licere ꝺtinet alteri⁹ factū,ſ,e,l,stipl'o ista,in pñn, Rñdeo z gl,dat q̄ttuor vel quinq̄ so,vna est q hic p̄cessit ꝯctus ex quo debebat euictio extranео euincēte z ista est vera, Alia so,est q ꝓmittere videt p se z eis quos pōt phibere,vt,l,fluminū,§,q̄,ſ,de dā,infec,z ista pōt esse bona, Tertia so,est q dia est inter stipulationē habere licere interpositā,qz videor factū alienū ꝓmittere,sec⁹ si exp̄resse ꝓmitto,z hāc tz De,vt recitat Ci,in,vij, q,C,de pcu,l,i, Sed ista nō ē bona p,l,stipl'o ista,in pñn,cōiuncto ver,sz q̄ten⁹, Quarta so,est Jo,q̄ ponit in gl, hic z est verissima z no,sed dz ꝓiungi cū p̄cedētib⁹ vel altera eaz hoc veniat vel de facto eoz quos pōt prohibere,tū tūc nō formabit libellus q̄si p eū nō liceat hre z sic ipse ōfaciat sed q̄si p ipsum nō curet q ali⁹ nō faciat,qđ bñ no,dixi,ſ,e,l,in illa,alie ponūtur in glo,z essent bone sz nō haberēt dubiuz Op,de,l,stipl'o ista,§,siq̄s dolū,ſ,e,glo,dicit h dic vt dixi in pe,so,z sic habetis penul,tūc nō pōt ad penul,adaptari si habet antepe,pōt vt,ſ,dixi, Si posset adaptari vlt,so,tē nō haberet dubiū ista lex, Itē dicit gl,vl vt in secūda,z ista est bona,ibi z in tertia dicit gl,,nō est bona,vt,ſ, reprobauit vel tene scōaz vel primā, Breuiter ista stipl'o dolū malū abesse z hre licere nō ꝺtinet nisi factū suū z successoz et quos phibere pōt z qñ p̄cedit ꝯctus ex quo euictio debet,vt dixi plene in,l,stipl'o ista habere licere,in pñn, Alij volentes euitare ōria dicūt,z est lec, Ja,de are, Ol,z Rai,z in pñn, l,nō variat casus,sed in ver,z q̄ spōdet, Et pōe q q̄s ꝓmittit dolū malū abesse dicit iurisc̄sult⁹ q non videt simpler abnegatiuū ꝓmittere vt de facto oium ꝓmittat,sed de fō suo, Et adde ad tex,fm Jac,de are,z Ol,ibi simpler abnegatiuū,hoc est simplex z indistincte abnegatiuum doli et a quolibet extraneo cōmittēdi,sz curatuz vt ad se venientiū z a se absit,z tunc concor,cum ōrio,z lec, Ja,de are,z Ol, Pe,de bel, pt, legit alio modo z in idē recidit z formāt,q, sic, Bone q aliq̄s vult teneri de dolo alteri? q̄liter dz ꝓmittere, Certe nō sufficit ꝓmittere dolū malū abesse,sz opz q ꝓmittat se factuz z curaturz q dolus malus aberit,z tē de facto alteri⁹ tenebit,z hoc modo legit pe,z aduerte ad illud simpliciter,i,sine distinctiōe,vt dixi,ſ,e,l,i,§,siq̄s simpliciter, Sc̄dō tene mēti ad illud qđ faciūt aduocati z sp alle, istā,l,ad hoc,vult dicere aduocat⁹ q titi⁹ nō fuit in tali loco z ipe dicit ceſſauit eē in tali loco,vel fuit absq̄ eo,z nō videtur negatiua post q̄ nō ꝓponit negatiue, Dz certe quocūq̄ modo ponis priuationē ponis negationē,vt hic nō simpler abnegatiuū,z p hoc gl,in,l,fi,§,fi,in fi,vlt,gl,ſ,de do, excep,z,l,actor,C,de pba,z ibi Ci,tangit, Alteri⁹ inducūt quidā istud principiū,vtrū dolus tertij facit rescindi ꝯctum Et iste tex,inducit q sic,sed aliter intelligit,l,ista,vt dixi,dic vt,l,elegāter,in pñn,ſ,de doli excep.

Et iste ē vtilis,§, dissensus

Si stichum stipulatus vitiat stipulationē tz nō inducit,h,o, ¶ Op,de,l,si in emptione,in pñn,ſ,de ꝯhē,ēp, So,ibi in quibusdā accessoriis fuit dissensus, ¶ Op,ſ,e, l,quotiēs in stipulationib⁹, So,hic cōstabat, in dubio dic vt ibi, ¶ Op,dz hic q ꝺsensu stipl'o ꝯhitur, Contra,ſ,e,l, i,in pñn, So,ꝯhit cōsensu verbis expressis, ¶ Op,q in

dicīñ reddīt in volente.vt.l.si re⁹.ſ.de pcu.⁊.l.ſi dom⁹.ſ.q̄ ꝺ ſitet.ſ.de le.i. Sꝺ reddīt iudiciū in inuitū ſaltē cauſatiue ⁊.l.platā.C.de ſen.modo ſi agīt ꝺ ſticho. Et ego rñdeo de alio nō eſt facta lit.ꝺteſ.qz nō ad ides. Ne. neſciuit ſoluere ⁊ret de vno actoꝛē ſenſiſſe ⁊ de alio reū.tūc nō valeret. ſed h̄ loquimur in caſu dubij. Sz illud nō pōt eſſe verū.qz pmiſit mus. Et dico ſi ex ipſa ꝺteſtatione ꝺſtaret q̄ de vno ſenſe rit actoꝛ ⁊ de alio re⁹ nō valeret.ſed ſi eſt dubiū. In hoc eſt ſenſerit ꝺ eo qꝺ ſenſit actoꝛ.in iudicijs nō admittar ad hoc dico q̄ ſi ad pbāduz eſſet admiſſus re⁹ ⁊ pbaret diſſenſuz nō ꝓpter hoc irritaretur iudiciū.⁊ de hoc eſt caſus hic. Re ſionē.reſtituereť ex clauſula generali. Ꝺp.q̄ iudiciū ſit oīno nullū.vt.l.pompo.ſcribit ſi frumētuz.ſ.fi.ſ. de rei vē. videte ſing.gl.hic.⁊ ibi dicit vnū verbū valde notabile q̄ h̄ actoꝛ viuebat q̄ volebat declarare.ſecꝰ ſi nō viueret.⁊ vide gl.q̄ incipit viuēti ⁊ eligere volenti. ⁊ ſic iſtꝺ ius declarādi nō trāſit ad heredē ſm iſtā gl.p hoc facit.ſ.e.l. cēteſimis.in fi.⁊ no.ēt in.l.ꝺria.ibi cū dicit deceſſiſſe.qꝺ bene no. Sz nō ne eſt ꝺ caſuz.l.ſi ſtipulat⁹ fueriz. in prin.ſ.e. Aduerte ꝺria eſt inter declarationē volūtatis ⁊ electionē.qꝛ ſi ꝓmiſiſti ſti chū vel pāphūlū poſſuz eligere.vt ibi.ſz hic loq̄tur de decla ratione volūtatis.qñ de certo ſenſit. Sz ꝺ illud videtur.l.ſi quis a filio.ſ.ſiq̄s plures.de le.i.ℵ.heredis eſt electio ⁊ de q̄cq̄d heres eligit ē ad cō modū creditoꝛus ⁊ ideo pōt ꝓdeſ clarario volūtatis.ſed ibi ē fauoꝛ vltime volūtatis. Item ibi ſe.ſed hic nō pōt eligere aliud.qz obeſſz quētio ſi cū alio eli geret re⁹ nō feciſſet defenſionē quā debuiſſet.⁊ ad hoc facit gl.in.ꝺ.ſ.ſiq̄s plures.in alio dubio.⁊ iſtud plus plz q̄ p̄ce dēs rō. ꝓpter qꝺ dico.q̄ ſi decedit re⁹ eo caſu quo ad eū pti nebat ꝺclaratio.vt.l.ſtipl'o.ſ.in ſtipulationib⁹.ſ.e.⁊ no. in l.quotiēs.ſiq̄dē ſtipl'o erat ex cā lucratiua ita q̄ q̄cq̄d eliga tu r ꝓdeſt ſtipulatoꝛi q̄ heres debebit eligere.ar.ꝺ.ſ.ſiq̄s plures.ſed ſi ex cā oneroſa.tūc vitiať ſtipl'o p'ea q̄ dicta ſunt facit.ſ.lo.l.ſi decē.⁊ qꝺ ibi no. Et iſta lex facit ad.q.repitur q̄ teſtis examinat⁹ in iudicio depoſuit ambigue de ſticho. nō dicit de quo.q̄ro an debeat interpꝛetari ꝓ reo vl' ꝓ acto nēt ad litis oꝛdinationē ⁊ fauem⁹ actoꝛi.vt.l.de die in prin. ſ.qui ſatisda.cog.aut de his q̄ ptinēt ad lit' deciſionē.⁊ tūc fauem⁹ reo.vt.l.fauoꝛabiliores.⁊.l.arrian⁹.ſ.de act.⁊ obli. Ita dicit Dñs.ſ.de dā.infec.l.fluminū.ℵ. itē apꝺ iul. ⁊ ex de reg.iur.c.cū ſint partiū.li.vi. Sz nōne loquit hic in his q̄ p tin ēt ad lit' deciſionē ⁊ tñ fauem⁹ actoꝛi.iō illa ℵba nō pla cent mihi. Vnde dic q̄ aut in iudicijs oꝛit dubitatio circa ℵba.⁊ tūc aut ſunt plata ab aliquo ex his.in quoꝛ ꝓſona iu diciū principaliter ſuſtētatur. aut ſunt plata a quodā alio. Si ab vno ex his ſp interpꝛetať ꝓ eo vt hic.⁊.l.ſiq̄s intētio ne.ſ.de iudi.ſiue ſit actoꝛ ſiue re⁹.⁊ no.ꝓ Dñs.in.c.ꝺ eū.ꝺ re. iur.li.vi. Q̄ñq̄z ſunt ℵba plata ab alio nō ab ipſis litigāti bus.vt in teſte.vel defunct⁹ eſt aliq̄s q̄ ꝓtulit ℵba ſucceſſo rē his.⁊ tc̄ aut tu vis facere interp̄tationē cā vitādi aliquā ℵietatē ⁊ tūc pōt fieri interpꝛetatio.vt hic ē caſus.ex de te ſti.c.cū tu.⁊ in prima ꝺſti.C.ℵ.qb⁹.aut tu nō vis facere cā vi tādi ℵietatē.ſz vt pſit alij.vel pp aliq̄ aliā cām.⁊ tūc ſi po teſt fieri. Sz illud verbū dubiū nō valet.vt.c.in p̄ſtia.ex de ꝓba.⁊ hic in glo.⁊.l.pōpo.ſcribit ſi frumentuz.in fi.ſ.de rei vē. Si ℵo inſurgit dubietas circa aliud q̄ circa ℵba.⁊ tunc recurre ad dicta doc.aut loquimur ī his q̄ pertinēt ad litis oꝛdinationē.⁊ tūc ſi actoꝛ inſtat ⁊ pſequit fauem⁹ actoꝛi.vt l.de die.in prin.ſ.q̄ ſatisda.co. Si vero actoꝛ nō inſtat ⁊ fa uemus reo.vt.l.ſi ea.C.qui accu.nō pñt.⁊.l.pperandū.ℵ. ſi quidē.⁊.ℵ.ſinautē.C.de iudi. Aut in his q̄ ptinēt ad litis de cifionē.⁊ tūc fit interpꝛetatio ꝓ liberatione.vt.l. arrian⁹.ſ. de ac.⁊ obli.⁊.l.legatū.ſ.de manumiſ. Ex his dico q̄ intē tio dubia ꝺz declarari in ꝓbationib⁹.nā ſi ꝓbatio eſſet du bia.tūc fieret interpꝛetatio contra eū vt dixi.licet eniz poſſit dicere ſic intellexi in libello.nō tñ pōt dicere ſic intellexit te ſtis vel ſic ꝺz intelligi inſtrumētum. Item dico q̄ ſi litis ꝺteſ. facta eſt p cōfeſſionē.nō ſtabiť ei qꝺ ſenſit actoꝛ. qz cū cōte ſtatio facta eſt p ꝓfeſſionē.tūc ꝺteſtatio nō eſt ſolū oꝛdo iu dicij ſz ēt eſt ꝓbatio.⁊ ideo cogiť declarare re⁹.vt.l.certum de ꝓfeſ. Vel ſi nollet declarare hz locum.l.de etate.ℵ.quita cuit.ff.de interroga.act.⁊ qō no.ꝓ Dñi.in.ꝺ.c.ꝺ eū. Item dico q̄ ſi libellus eſt dat⁹ p dñm q̄ verbū ambiguum nō pōt de clarari p ꝓcuratoꝛē generalē niſi habeat expꝛeſſuz mādatū a dño ſicut nō pōt heres vniuerſalis. Item ſi ē dat⁹ libellus a ꝓcuratoꝛe.ſiq̄dē dñs mādauit ſpecialiter ſic dari libellū de clarabit dñs.al's ꝓcuratoꝛ.vt.ſ.de li.cā.l.in ſeruo.⁊ qō no. de edil.edic.l.cū mācipiū.⁊ ſi nollet declarare teneť dño cū ſequať abſolutio.hec eniz declaratio pſonaliſſima eſt vt vi des.qō bñ no.qz ſi libellus eſt incert⁹ ꝓbationes ſunt certe debēt articuli eſſe dati ad declarationē habendā. vt exꝓe dictis vides. Idē ſi re⁹ obſcure excipit. Idē puto in iudice inquirēte vt ei⁹ ſucceſſoꝛ nō poſſit declarare eadē rōne. Sz q̄d ſi p⁹ ſniam appareat incertitudo.dic q̄ ſiquidē exactis apparet certū p̄ſumiť iudicē de eo ſenſiſſe.vt no.ſ. ꝺ excep. rei iudi.in.l.ſiq̄s ad exhibēdum. Idē dico ſi non apparet ex actis nō ſtať declarationi actoꝛis vel rei de quo ſenſit.ſz ꝺz ꝓſtare ꝓ veriſimilia de quo ſenſit.ſ. de iudi.l. ſi in iudicijs. oīa eniz q̄.ſ dixi nō poſſe declarari p ſucceſſoꝛē vel ſimiles. intelligo qñ declaratio ꝓſiſtit ex mera volūtate.ſecus in de claratione q̄ fit p veriſimilia. vt.l. ſemp in ſtipulationib⁹.j. de reg.iur. Et iō bom aſſeſſoꝛes qñ capiūt aliquē exbānitū. qz forte repitur ali⁹ eiuſdē noīs ⁊ cognominis:faciūt eū cō fiteri ſe eſſe illū hoīem ⁊ illud idē coꝛp⁹ ⁊c. vt dixi de cōdi.⁊ demō.l.demōſtratio.in prin.vel ſi nō poſſet hāc ꝓfeſſionez extoꝛquere habeat ꝓbationē q̄ hic eſt ille homo q̄ de hoc maleficio inculpabať vel q̄ illud fecit. vel habeat veriſimi lia de eo ita q̄ veriſimile ſit iudicē q̄ iudicauit de eo ſenſiſſe. Item poſtq̄ qui ſemel declarauerit nō poterit poſtea varia re.vt.l.q̄cq̄d aſtringende.in prin.ſ.eo.ſm vnā lec.⁊ ibi dixi.

Si alternatiue interrogāti. rñdeatur ꝺ

Si ſtipulante. vno vitiať ſtipulatio in ſpecie. ſz ſecus in ſummis. Item ſec⁹ ſi p̄cedat interrogatio copulatiua.hoc diſtingue plene vt dixi.ſ.e.l.i.ℵ.ſiq̄s ſimpliciter.⁊.ℵ.fi.

ℵ.iſte ꝓueuit reputari difficilis. Si res

Sacram rem. a ꝓmercio cōi eximať ſup ea obligatio nō ℵhiť ⁊ iā ℵcta extinguiť nec reuiuiſcit īpedimēto ceſſante.ſecus ſi fruct⁹ nati pereant vel nauis reponēdi aīo diſſol uatur.tūc eniz obligatio nō extinguiť ſz ceſſat. iō reaſſumit effectū īpedimēto ceſſante.h.ꝺ. Iſte.ℵ.diuidiť principaliter in.vij partes. Primo determinat vnā qōnez.ſcꝺo determi nat aliā q̄ depēdet ex antecedētib⁹.tertio aſſignat vnā rōnē in ℵriū.quarto ponit duo dicta q̄ videnť eē ℵ p̄cedētez ꝺter minationē.quinto ſoluit dicta ℵria diſſimilitudinē aſſignā ꝺo inter ſtipulationē hoīs liberi ⁊ vini ſeu fructuū.ſexto po nit ꝺriam inter hoīem ⁊ nauē.ſeptimo ponit effectuz pñtis inq̄ſitionis.ſecūda ibi nec reuocātur.tertia ibi quoniāq̄dez q̄rta ibi nā ⁊ ſi nauez. quinta ibi ſz hec diſſimilia.ſexta ibi ⁊ nauis ſi hac.ſeptima ibi hic tractatus. Prima ſubdiuidiť. qz primo ſoluit.q.ſecūdo rōnem dubitationis.tertio rōnez ſolutiōis.ſcꝺa ibi q̄uis res ſacra. tertia ibi nā ⁊ cū quis. ⁊ eſt rō talis.obligatio iā nata extinguiť ſi res efficiť ſacra vl' homo liber.ℵ multo magis īpediť ℵhēda. Sequiť ſecūda ps ibi reuocať ⁊c. Sequiť tertia ps ibi quoniāquidez. Hic legiť duob⁹ modis. Primo q̄ fit rō p̄cedētiuz ſic p̄mitto q̄ ſicut ſm naturā de hoīe viuo poſſit moꝛtu⁹ fieri ⁊ de moꝛ tuo nō pōt fieri viu⁹.ſic obligatio nata pōt extingui ſed ex tincta nō pōt reſuſcitari niſi miraculoſe. Nūc ad ꝓpoſitum q̄ p̄dicta ſint vera ꝓbo.qz al's ſeq̄reť abſurdū.ſ.q̄ eadez cā eſſet obligādi ⁊ liberādi.hoc eſt eodē modo reuiuiſceret ſic extinguiť.qꝺ eſt ꝺ naturā q̄ de nō eſſe trāſeat ad eſſe.⁊ hoc

vult dicere glo. Secūdo modo pōt poni q̄ sit rō ꝺ pdicta. hoc modo dictū est supra q̄ nō reuiuiscit ipedimēto cessante. Cōtra: qz ꝺrioꝛ eadē ē natura qz sicut hoc facit extingui obligationē; ita si cessat faciat reuiuisci. q. ꝺ. ista rō est sufficiens vt pp hoc reuocet ī obligationē. ꝛ sic est rō remotiua vt tāgit gl. in fi. Sequit nā ꝛ si nauē. Ista duo exēpla sunt clara ꝛ ꝺicūt pcedēti determinationi. Sequit ibi ſz hec dissimilia. Volēs soluere ꝺriū pmittit q̄ sicut stipl'o liberi hoīs nō valet pure. ita nō valet sub ꝺditiōe. qz res ꝺz esse in nr̄o cōmertio tpe ꝺct'. Hoc pmisso nō ob. exēplū de vino nasciturō. qz illa obligatio ꝺtinet vinū ī genere qō ī genere pōt subijci ꝺmertio nr̄o. Jtē dicta obligatio ḥz tps quo fruct' nascereť. ꝛ expectare q̄ fruct' nascanť est ciuile ꝛ honestuz. sed liber homo ē certū q̄ tpe ꝺcte stipl'onis nō pōt subijci cōmertio nostro. Jtē expectare q̄ efficiať seru' nō est honestū. qz casuz aduersam q̄ fortunā ꝛc. Habes solutū ꝺriū de exēplo vini. Sequit q̄ nauis. Hoc tollit ꝺriū de exēplo nauis sic. certū est q̄ qñ res efficiť sacra fit ea mēte vt nunq̄ efficiať pphana. ꝛ cū seru' efficiť liber fit ea mēte vt nunq̄ efficiať seru'. qō pz. qz expectare ei' seruitutē eēt inhonestuz vt dixi. ſz in naui si resoluta esset aīo cōuertēdi in aliū vsum ꝛ postea reficeret eēt alia nauis: nec obligatio tūc reuiuisceret. ꝛ sic eēt idē qō in hoīe libero. ſz si deponit aīo reficiendi aīmus ē honest'. ꝛ ideo tūc videť eadē nauis. Ad hoc facit qō dicim' de domo ꝛ cetera sunt clara vsq̄ ad fi. Ho. in prima pticula q̄ libez hoiem nō possuz stipulari. Aliud no. q̄ obligatio semel extincta ꝛc. Qp. de. l. cetera. §. si duob'. ff. de le. i. ꝛ. l. siqs in quilinos. e. ti. So. vt dixi. ff. e. l. multū interest. Secundo op. de. l. is cui. ff. de testa. ꝛ de. l. i. §. siqs autē. ff. de bo. pos. fm ta. Di. signat ꝺriū illud. hic loquit qñ cōtingit mutatio circa rē. ibi qñ circa personā sine eoz delicto. Salua reuerētia Di. non bñ signat illa ꝺtra. hic. qz ille ll. loquunť q̄ ea q̄ nō ipediūt iā facta ipediūt ꝺhēda. vt. j. e. plurib'. §. si plz. hic vero loquit qñ ea q̄ tollūt iā ꝺcta impediūt ꝺhēda. Sz op. de. l. ij. §. i. ꝺ capi. dimi. So. qñq̄ impedimētū supueniēs reddit rē inhabilē in futuz ꝛ hz locum regula vt hic. qñq̄ in futuz inhabilē non reddit. ꝛ in isto casu hz locū ista regula sibi simile in. l. si debitori deportato. j. de fideius. Qp. de. l. si sub cōditione. j. de so. ꝛ. l. quotiēs j. de noua. vbi tollerenť iaz ꝺcta. ꝛ tñ nō impediūt ꝺhenda. Breuiter ibi loquit de actu q̄ principaliter ad liberationē tēdit. ꝛ ideo nisi ꝓponať obligatio nō pōt sequi liberatio. hic nō tēdit ad liberationez principaliter sed secūdario ꝛ p quādā ꝺsequētiam. Et cū queriť vtrū ea q̄ tollūt iā cōtracta ipediūt ꝺhēda. Dic aut ḡris de his q̄ respiciūt principaliť liberationē. ꝛ tūc aut talis actus deliberādo respicit tñi pretrita. ꝛ tūc q̄ tollunt iā ꝺcta nō ipediūt ꝺhenda. vt. d. l. si a colono. ꝛ. d. l. si stipulat' fueriz. §. i. ff. e. aut respiciūt tñi futura. ꝛ tūc aut illa liberatio tēdit ad inducēdaz liberationē doli. ꝛ q̄ ipediūt iā ꝺcta nō tollūt ꝺhenda. vt. l. si vn'. §. illud. ff. de pac. aut ad liberationē doli nō tendūt. ꝛ tūc nō ipeditur obligatio ꝺhi. sed effect' . sic ꝛ vno ꝺtextu obligatio nascit ꝛ pimit. vt. l. sub ꝺditione. j. de solu. ꝛ. l. quotiēs. j. de noua. Secūdo qñ ḡrimus de his q̄ nō respiciūt liberationē princip aliter. ꝛ tūc aut illa qualitas reddit psonaz vel rē inhabilē in futuro. ꝛ tūc q̄ ipediunt iā ꝺcta ipediūt ꝺhenda. vt hic ꝛ. l. iij. §. desinere. ff. vsuf. quēad. ca. de vsufru. le. l. sempꝛoni' attauus. Aut nō reddit psonā vel rē inhabilē in futuro. ꝛ tē q̄ ipediūt iā ꝺcta nō ipediūt ꝺhēda. vt. ff. de capi. dimi. l. ij. §. i. ꝛ. l. si debitori deportato. j. ꝺ fideius. ꝛ. j. e. l. existio. ꝛ ista sunt vtilia ad. q. Statutū est hic q̄ ille q̄ fuerit exbānit' ela pso termino bānī nō possit esse de prioꝛib' etiā si fuerit rebānitus. alio statuto cauet q̄ qui interfecerit aliquē rebellem fit exempt'. ꝛ eximať ab oī bāno qō incurrisset vel incurrere posset ꝓpter eius preterita delicta. cōtingit q̄ quidā p' bānuz sibi datū infra terminū bānī interfecit rebellē. ḡrebatur vtrū iste posset eē de prioꝛib'. Videť q̄ sic. qz iste nūq̄ fuit exbānit'. qz durāte termino supuenit cā q̄ bānū pfectum extingueret. ḡ ipediuit bānū incurrere. Sz certe cū ista cā tendat directo ad liberationē. nec de bāno posset eximi nisi ille qui incurrit in eo puncto quo terminus bānī currit ē exbānit' ꝛ exēpt'. ꝛ sic vez est eū fuisse exbānituz. vt. ꝺ. l. sub ꝺditione. j. de so. cū si. secus si statutū de cetero redderet psonā inhabilē ad exbāniēdū. p ea q̄ ꝺicta sunt habetis hic q̄ nō reuiuiscit ꝺctus. Cōtra qz cessante cā cessat effect'. vt. l. generaliter. C. de epis. ꝛ cle. Di. ꝺicit q̄ in obligatione q̄ oīno nō pimereť. tūc pcederet ꝺriū. sec' si oīno esset sublatū. vt. l. si vn'. §. pact'. ff. de pac. Qp. q̄ opatur oppositū in opposito ꝛ ꝓpositū in ꝓposito. vt. l. fi. de le. iij. ꝛ. l. ꝛ si ꝺtra. de. vul. ꝛ pupil. Rñdeo q̄ illud opať ꝛc. vez est eodē cōcurrente. vnde cū ad ꝺhendā obligationē duo requirūntur. s. cōsensus verbis exp̄ssus ꝛ q̄ res possit subijci nr̄o cōmercio: quorum si qō deficit obligatio esset nulla. Est g̃ rō q̄re liberať qz desinit eē in cōmercio. ideo extinguiť obligatio sed nō restituať obligatio ipso iure cū verbis ꝺhať. ꝛ ꝛz reincipiat eē in nr̄o cōmercio tñi verba q̄ sunt necessaria nō supueniūt. Di. ponit in. c. qui sentit. ex de reg. iur. li. vi. ꝛ gl. in. l. ꝛz naturā. j. de reg. iu. Qp. ꝺrioꝛ eadē est ꝺisciplina vt. ꝺ. l. fm naturā. cū si. ꝛ. ꝺ. l. ꝛ si ꝺtra. §. alle. So. istud ꝺrioruz eadē est natura pōt intelligi duob' modis. Vno modo eadē est natura q̄ tū ad cognitionez. qz cognito vno cognoscis aliud. vt no. §. de his q̄ sunt sui vel ali. iu. l. i. Jtē alio modo q̄ tū ad iuris dispositionē est eadē natura. vt. l. die. §. stari. §. de arbi. ꝛ ibi rō est. qz ꝺrietas cadit circa quedā accidentia nō circa id qō est cā ei' effect'. de quo loq̄mur ibi equuz ꝛ iniquū nō est cā q̄re ꝺz stari. sed cōpromissum. Tertio mō intelligiť eadē est natura p ꝺriū. vt ꝺtraria eodē mō operentur ꝺriuz effectū. ꝛ tūc ob. ad hāc legē. Sz rñdeo vez est vbi est eadē rō. vt in. c. qui sentit. ex de reg. iu. li. vi. Qp. de. l. si chorus. §. fi. ff. de le. iij. gl. q̄ est hic pōt so. ꝛ nō bonaz veritas est q̄ si talis hoīo efficiatur seru' restaurať legatū ex noua volūtate. vt. l. cū seru'. ff. de adi. lega. ponit gl. in. l. si chorus. in fi. ꝛ in. l. q̄ res. §. areā. j. de sol. Celsio ad. v. nā ꝛ si siqs nauē. ꝛ op. j. e. v. ꝛ nauis. Rñdeo ista ꝛba ꝺnt intelligi cū distinctione ibi posita. Celsio ad ver. p quo etiā illuꝺ. Qp. de. l. cū cert'. de vi. tri. ꝛ ole. le. l. ꝛ si debitor. §. verisimile. de ꝺtraben. emp. glo. hic. ꝛ in cōtra. dicit q̄ h ad iecit ex illo fundo. ibi qō na tū erat. ꝛ vide eā q̄ icipit in adij ciendo. Quid est hoc dictū qō gl. dicit. dico q̄ rō est. qz relatiuū q̄s vel qui adiectū verbo futuri tpis facit cōditionē. vt. l. stichum qui meus erit. ff. de leg. i. ꝛ. l. nuper. ff. de le. iij. q̄ ꝺditio intelligiť de prima vice. vt. l. bouē. §. hoc sermone. j. de ver. sig. ꝛ iō deficiēte cōditione nō debeť. sed si dico ex tali fundo nō facit ꝺditionē. Sz ista so. videť ꝺtra. l. luti'. ꝺ ali. le. Rñdeo ibi cert' locus adijciť gr̃a designationis seu ꝺditionis. qō apparet ex eo q̄ cert' loc' ibi adijciť in executione: nō in obligatione. hic vero adijciť obligationi principaliter ꝛ in eadē oratione. Ista sol. p bať in tex. in. l. quidā testamēto. in prin. ff. de le. i. ibi q̄ in initio pure datū ꝛc. Et vt tibi liqueat ista materia qñ fruct' debetur ex certo fundo. vtrū obligatio extinguať vel differať. distingue sic. aut cert' locus adijciť cā designationis. qō ē qñ p̄stationi adijciť in alia oratione. aut adijciť gr̃a taratiōnis. Primo casu qō est. pmissuz debeť stari vel ex illo loco vel aliunde. vt. l. luti'. ff. de ali. le. ꝛ. l. quidā. de le. i. ꝛ. l. paulo calimacho. §. fi. ꝺ le. iij. Qñq̄ adijciť gr̃a taratiōis. ꝛ tē aut ꝺicitur per relatiuum. et ita facit conditionem. ꝛ tunc aut est tñi vna p̄statio. aut sunt plures p̄statōes annue vel mēstrue. si est tñi vna p̄stratio. ꝛ tūc si primo anno nō colligitur fruct' de cetero nō debētur. vt. l. cū cert'. de vi. tri. ꝛ ole. le. ꝛ. l. si debitor. §. verisimile. ff. de ꝺhen. emp. Si vero sunt plures p̄stationes annue vel mēstrue. qō defecit in vno anno supplet in alio. vt. l. legatū. §. vini falerni. de an. le. ꝛ. l. eo. ff. de vi. tri. ꝛ ole. leg. Si vero nō adijciť relatiuū. ꝛ tunc spectanť fruct' sequētiū annoꝝ. si in primo anno nō sufficiunt. vt hic ꝛ. l. firmio. in prin. ff. qñ ꝺi. leg. ce. ꝛ hec sunt ꝺba Jde. hic p Ci. recitata in. l. siquis argētum. in fi. C. de dona. Quero an in tertio āno expectať. et gl. ꝺicit q̄ nō, nisi ꝺno

annſ expectẽtur. vt.l. nemo. de le.i. Sz illa gl. dicit ꝺ iſtuz. §. q̃ dicit q̃ ceſſat ꝛ nõ extinguiť. Preterea obligatio vini eſt in genere qꝺ perire nõ põt. vt.l. in rõne. §. incerte. s. ad.l. fal. ꝛ.l. incẽdiũ. C. ſi cer. pe. ꝛ iõ qñcũq; naſcit debebit cũ nõ pe/reat. ꝛ qꝺ ſit in genere ꝺilata. tñ in ꝺiẽ ꝺ hic in ter. Sz ꝺ qꝛ ĩmo obligatio fructuũ naſcendoꝝ eſt cõditionalis. vt.l. i. in fi. s. de ꝺdi. ꝛ demon. ꝛ ꝺixi. s. e.l. interdũ. Iñ. qñ promitto fructus futuros ſimplicit nõ exprimẽꝺo quãtitatẽ ꝛ tũc in/diſtincte eſt pmiſſio ꝺditionaľ. vt. ꝺ.l. i. in fi. ꝛ fructib⁹ nõ na/tis ſine culpa pmiſſoris. primo anno debitoꝝ liberať. vt. s. de cõtrahẽ. emp. l. nec emptio. ꝛ tũc nõ diſtinguiť vtruz ap/ponať relatiũ vel nõ. ſed qñ certã quãtitatẽ fructuũ ſtipu/loꝝ. tũc ſi nõ apponať fundus ꝺditionaliter obligatio eſt in/diẽ. vt hic pz. ꝛ ſic ꝺz itelligi predicta diſtinctio. Item op. ꝺť hic caſuz foꝛtunã ꝛc. Cõtra de.l. generaliť. §. ſi libero ho/mini. s. de fideicõ. liber. gl. nõ ſol. hic dicit Bꝺi. q̃ ibi ẽ liber/tatis fauoꝛe. Op. ꝺť hic q̃ non inſpiciť qꝺ euenire põt. Cõtra. l. qui bona. §. cũ inter edes. de dã. infec. Et vt tibi li/queat an inſpiciať qꝺ euenire põt. breuiter dic. aut id de quo agitur reſpicit tũi tps pñs. ꝛ nullã ꝺz dependentiã de futu/ro. ꝛ nõ inſpiciť qꝺ euenire poteſt. vt.l. ſi ſtipulat⁹ fuerim. §. i. s. e. ꝛ.l. ſi a colono. ꝛ.l. ſciendũ. §. fi. s. qui ſatiſda. co. aut re/ſpicit futuꝝ. ꝛ tũc aut illud qꝺ euenire põt eſt ꝺtingens ſm/naturã ꝛ hois diſpoſitionez ꝛ inſpicim⁹ qꝺ euenire põt. vt.l. heres meus. §. fi. s. de cõꝺi. ꝛ demõ. ꝛ.l. fi. §. ſi naut ẽ auaricie C. cõia de le. ꝛ.l. ſi qs domũ. §. fi. s. loc. aut ſm legẽ eſt ꝺtin/gens. ꝛ tũc aut eſt ꝺtingẽs de iure ſpeciali. ꝛ nõ inſpiciť qꝺ euenire põt. vt.l. iiij. circa prin. s. de fideicõ. liber. aut de iure cõi. ꝛ inſpiciť. vt. ꝺ.l. iiij. ꝛ.l. ſed ꝛ ſi p ptoꝛẽ. §. ſz cũ femine. s. ex qui. cau. ma. aut eſt ꝺtingẽs pter naturã ꝛ pter legẽ. ꝛ tũc aut pñs ſtat⁹ rei indicat ꝺtingentiã de futuro. ꝛ tũc inſpici/mus quod euenire põt. vt.l. qui bona. §. cũ inter edes. s. de dã. infec. ꝛ.l. habitationes. §. fi. s. loc. ꝛ.l. in hac. in fi. s. de ſens ſtat⁹ rei nõ indicat ꝺtingẽtiã de futuro. ꝛ tunc nõ inſpi/citur. vt hic. Fallit rõne culpe. vt.l. diuoꝛtio. s. ꝺ ne neg. geſ. ꝛ.l. eũ qui. §. põpo. j. de ſur. ꝛ de tabu. exhi.l. locuz. §. ꝺdena homini. s. de fideicõ. li. ꝛ illud bꝛocar. tãgiť in.l.i. de in li. iu. ꝛ ibi p Buil. ſed nõ explicat. Et predicta faciũt ad multa q̃ ꝺixi in.l. ſiqs ſub ꝺditione. de teſt. tu. Item facit. frater diuiſit cũ fratre qui modo moꝛiť relicto filio pupillo. ꝺť q̃ frať nõ põt eſſe eius tutoꝛ. qꝛ inter eũ ꝛ pupillũ eſt obligatio ꝺditi/onalis. ſ. ſi res euincať q̃ obuenit in diuiſiõe. g̃ ꝛc. vt no. ibi aut minoꝛis. ꝺixi q̃ ſi pñs ſtat⁹ rei ad hoc intendit. ſ. q̃ res euincať hoc veꝛe eſſet. alꝫ ſecus. vt ex pdictis pz. Pro hoc induco exp̃eſſe. s. ſicui pluſq̃ p. l. fal. l. hoc aũt. in prin. Ce/nio ad ẋ. ꝛ nauis. ꝛ ꝺť q̃ nõ eſt eadẽ dom⁹ ſi dom⁹ depona/tur vſq; ad ſi. Cõtra. s. de ſer. vꝛ. predi. l. ſeruitutes. §. ſubla/tũ. ꝺic domo depoſita ꝛ reſtaurata nõ eſt vere eadẽ. vt hic. ſed ſm fictionẽ in actione pſonali nõ ẽ ẽt eadez. vt hic ꝛ. s. de le. i. l. ſi ita. §. fi. ꝛ ibi vide multa ptinẽtia ad iſtã materiaz. facit qꝺ ꝺixi in. l. dãni. §. ſi is qui vicinas. de dã. infec. Aut quo ad actionẽ mere realẽ. ꝛ tũc itelligiť eadẽ. vt.l. fuitutes §. ſublatũ. s. de ſer. vꝛ. predi. ꝛ.l. paulus. §. fundus. s. ꝺ pig. repeti. s. qui. mo. vſufr. amit. ꝛ facit. l. q̃ vſufru. e. ti. Que/rentiã ꝛ vide eã q̃ incipit. hic ĩ domo ſpeciale. ꝛ gl. aſſignat reficiť nõ dom⁹. Illud eſt trufa. qꝛ faciliꝰ inueniũtur magꝛi/uis in mẽte eiꝰ qui edificat ꝺſiſtit. ꝛ ideo eſt eadẽ. ſed dom⁹ ꝑ domo reficiẽda q̃ ꝑ naui. Dic g̃ rõnez Bar. verã qꝛ na/ſcõſiſtit in ſolo. ideo nõ eſt eadez. ꝛ iſtud foꝛte voluit Bar. ſentire. Declaro incoꝛporalia vt actiones ſequũtur pſonaz/quocũq; vadãt. vt.l. fi. de preſcrip. lon. tem. ĩmobilia non ſe/quũtur pſonã cũ ſint inſepabilia a ſolo. iõ anim⁹ circa reten/tionẽ ipſoꝝ. put ſunt coꝛpus nõ põt opari. ſed mobilia põt ſeparí a coꝛpe ꝛ ſeq̃ dñm. iõ anim⁹ ĩ eiꝰ retẽtione facliꝰ ope/ratur. ꝛ iõ qñ q̃s depõit nauẽ aio reponẽꝺi. illa nauis ſemp videť retẽta ĩ mẽte nec vnq̃ ꝺpoſita. vt ꝑ ꝺicť tex. Quid de eccleſia deſtructa fundit⁹ ꝛ reedificata an ꝺicať eadem. Bof. ꝺicit idẽ qꝺ ꝑ in domo in ſumma de eccle. edi. in fi. qꝺ puto eſſe vez ſi eccleſia accipiať p loco parietib⁹ circũꝺato ſec⁹ ſi accipiať eccleſia p capitulo toto. vt not. Hoſ. in ſum/ma de ſacroſan. ecc. in prin. ꝛ hoc eſt vtile ꝑpter id qꝺ ꝺť ex/ de reſcrip. c. fi. in cle. ſ. qꝺ littere nõ poꝛrigũtur ad noua be/neficia. ſed puto intereſſe an ꝺicať eccleſia ꝛ hñt locũ predi/cta. an ꝺicať beneficiũ. ꝛ illud etiaz ꝺurat eccleſia depoſita. qꝛ nomẽ eſt oĩa ꝺtinẽs. vt.l. quotiẽs. §. fi. de vſufr. vñ licz ſit alia eccleſia. tñ ídẽ bñficiũ eſt. Inducit Bar. ad. q. ſunt ex/cõicati canonici quidã. alij loco illoꝝ ſunt poſiti. an illi ſint excõicati. ꝺicaťq; q. q. eſt canoniſtarũ in. c. aduerſus ꝺſules. ex de ĩmu. ec. ꝛ p Inno. in. c. grauẽ. extra de ſen. excõ.

Si rẽ quã ex cauſa Hue cauſe lucratiue nõ pñt con/currere circa eandẽ rẽ niſi vna ſit reuocabilis. h. ꝺ. Materiã duaꝝ cãꝝ lucratiuaꝝ habes in repetitiõe mea. l. meui⁹. §. duob⁹. s. de le. ij. Examino. q. gl. hec res mihi debita ex cã lucratiua effecta eſt mea ex cã lu/cratiua. tñ eſt receſſura a me. an ꝺ prim⁹ ꝺbitoꝛẽ potero ſta/tim agere. Glo. ꝺicit q̃ ſic. ꝛ vide eã q̃ incipit merito haberi Pe. ꝺicit ꝺ. vt no. in. l. nerati⁹. s. de ꝺdi. inde. gl. in. l. nõ quo cũq; in prin. de le. i. põit ambas iſtas opi. ꝛ Bꝺi. tenet ibi q̃ demũ exiſtẽte ꝺditione põt agere. ꝛ ꝺicit q̃ caſus eſt in quo dã ver. l. nõ quocũq; Ja. de are. ꝺicit ꝺcoꝛdando iſtas opi. aut volo agere ad ſuũ vel ad extimationẽ debitã ꝛ nõ poſ/ſum. Ita loquiť qꝺ no. in. l. nerati⁹. de ꝺdi. inde. ꝛ ita intelli/gať opi. Bꝺi. ꝛ Pe. aut volo agere ad id qꝺ videoꝝ min⁹ ha/bere. qꝛ ẽ dubiũ ipſaz in futuꝝ eẽ penes me ꝛ poſſum. vt ar. l. i. §. heres. ad trebel. ꝛ ita loquať alia opi.

Stichum qui deceſſit. Res pempta poſt moꝛam põt ꝺdici ꝛ in ſtipulationẽ deduci. h. ꝺ. Dico q̃ in obligatione rẽ reſtitui re pempta ipſa res cõꝺicitur. vt no. hic ꝛ. l. ſeru⁹. §. boue. s. de ꝺdi. fur. ꝺico in. l. ſtipl'ones nõ diuiꝺũtur. s. e. l. nemo rẽ ſuã.

In inſulam. Iſta. l. habet materiã ꝑfundã. gl. tractauit eã in. l. ꝛ ſi poſt tres. s. ſi q̃s cau. Bꝺi. ex ꝺictis Bꝺof. poſuit vnã diſtinctio/nẽ ꝑ. Ja. de are. ꝛ Pe. de bel. pti. aliter ponũt vt refert Ci. C. de pac. l. ſi pacto quo penã. Ego in oppoſitionib⁹ exami/nabo q̃ſi ꝺicta oĩum. Diuiꝺiť in duas ptes. Primo loquiť de tpe ante lit. ꝺte. Scõo de tempoꝛe poſt lit. ꝺteſ. cuz inter eſſe commiſſum poſt moꝛam petitur ante lit. ꝺte. admittitur purgatio moꝛe poſt lit'. conteſtatio'. ſecus hoc ꝺicit. Vel diuide in tres ptes. primo poniť thema ꝛ q̃ſtio. ſcõo rñſio de tpe añ lit. ꝺt. tertioꝺ tpe poſt lit. ꝺt. Pone ſummariũ vt s. deinde pone caſuz in terminis ꝛ lege litteraz ibi. potuiſti facere. ꝛ ſic cõmiſſa eſt ſtipl'o ad intereſſe totũ. vt. s. e. l. ſi ita ſtipulat⁹ eſſem abs te. queriť modo an admittať purgatio. ibi ꝺteſtat⁹. ſ. ſup intereſſe. Dico q̃ ante lit. ꝺte. admittiť pur/gatio moꝛe. Item no. q̃ p⁹ lit. ꝺte. nõ admittiť purgatio mo/re. Ad iſta declarãda intendaz. lz Pe. de bel. pti. ꝛ An. de piſis. qui repetierũt. hãc. l. tractãt hic quõ factũ ſit in obliga/tione ꝛ quõ intereſſe ſuccedat in obligatione. q̃ oĩa ꝺico in l. ſtipl'ones nõ diuiꝺũtur. s. e. ꝛ. l. ita ſtipulat⁹. s. eo. Op. ad primũ notabile de. l. ſi ita q̃s. §. ſeio. j. e. Do. gl. purgatio admittiť niſi creditoꝛis ĩterſit. vt in ꝺ. ꝛ ꝑbať in. l. ſi cũ ꝺies. §. fi. cũ. l. ſe. s. de arbi. Sz ꝺ hoc op. nã hic ꝺicit tex. com/miſſam eẽ ſtipl'onem ad intereſſe. g̃ creditoꝛis intereſt. ꝛ ſic purgatio nõ admittiť qꝺ ẽ ꝺ hũc tex. ſo. ꝺicit Bꝺi. q̃ gl. ꝺicit niſi creditoꝛis ĩterſit. ꝺz expoſi hoc ẽ niſi ĩtereſſe creditoꝛis excedat extimationẽ facti. tũc enz nõ admitteret purgatio qꝺ intellige niſi factũ fieret ꝛ ꝺareť illud qꝺ vltra intereſt. ꝛ hoc tz Bꝺi. hic ꝛ glo. in. l. ſi cũ ꝺies. §. fi. ꝛ. l. ſe. s. ꝺ arbi. ꝛ ſic habetis vnã limitationem. ſ. q̃ admittiť purgatio ante litis ꝺteſ. niſi creditoꝛis interſit. Sz ꝺ hãc limitationez op. ꝛ vť q̃ ꝺz ſic limitari. admittiť purgatio moꝛe niſi ius actoꝛis ſit

factū deteri⁹.vt.l.ꝛ si post tres.s.siqs cau. Sol.qñ in obli⁹gatione est aliqō factū qō ſpectat ad litis ordinationez. vt ꝓmiſiſti mihi de iudicio ſiſti vel de defendēdo. tūc debem⁹ vti illis verbis quib⁹ vtiť.l.ꝛ si post tres.ſ.si ius actoris ꝛc. nā dāna ꝛ expēſas ꝓſequimur officio iudicis.vt.l.nō ignoret.C.de fruc.ꝛ liti.expē.ꝛ.C.de iudi.in.l.ſancimus. ꝛ ideo nō curam⁹ ſi actoris interſit.nec p hoc ipediť purgatio.ſed iudex vt dixi ex ſuo officio nō audiet niſi refectis expenſis ꝛ dānis.ſed qñ factū venit explicandū extra iudiciū. tūc ipſe creditor ipedit purgationē ſi ſua intereſt niſi intereſſe offeratur vt dictū ē. Ex p̄dictis dico q᷑ ſi ꝓmiſiſti facere domū in fundo meo ꝛ fuiſti in mora ꝛ postea fundū alienaui. non poteris de cetero morā purgare.quia ius meuz ad factum deteriꝰ.vt.d.l.ꝛ si post tres.nā iſta verba niſi actoris iterſit cōprehendūt ēt qñ ius actoris eſt factuz deteri⁹. ¶ Secūdo op.ꝛ videť q᷑ ſolū infra modicū tps admittať purgatio.vt.l.ſi ita q̄s.§.ſeia.ĵ.e.hic vero dť vſq; ad lit.ꝓteſ.ꝛ poſſet eē q᷑ ꝓteſ.litis haberet magnā dilationē. Solu.dicit ibi gl.q᷑ hec.l.limitať p illā.ſ.q᷑ vſq; ad lit.ꝓteſ. admittať purgatio.ſ.ſi ꝓteſtatio fiat infra modicū tps ꝛ bñ dicit. Ꝟz dubitať q̄d ſit modicū tps.gl.in.l.ꝛ ſit post tres.ponit opi. Finaliter dicit q᷑ ſtabiť arbitrio iudicis.ꝛ dicit bñ p tex. in.d.l.ſi ita quis.§.ſeia.vbi tex.hoc dicit expreſſe ꝟz gl.ꝛ doc. nō allegēt ad hoc. Ꝟz poſſz dubitari qualiter iudex arbitrabitur iſtud modicū tps. Rñdeo ex qualitate operis vel tēporis arbitrabiť iudex tps.vt.ĵ.e.l.ꝓtinu⁹.§.itē q̄ iſulā.ꝛ ſic habes aliā limitatōz. Tertio op.de.l.traiecticie.§.ō illo.s.ti.ꝛ.C.e.l.magnā.vbi videť q᷑ nullo modo admittatur purgatio. So.ibi erat dies ꝛ pēa iō nō admittiť purgatio. hic vero nō erat dies nec pena. Ita videť velle gl.in.l.ꝛ si p⁹tres. ꝛ Odof.ꝛ Dī.hic in diſtinctione ſua.licet Jo.de bel. pti.ō vt dicā.ĵ.pri.ō.rio. ¶ Quarto op.ad iſtā ſolu.de.l.ꝛ si post tres.s.ſiquis cau.vbi erat dies ꝛ pena ꝛ admittiť purgatio So.hic loquimur in ō̄ctib⁹.ibi in iudicijs ſpeciale. ſm gl.ꝛ Dī. Ꝟz. Jo.dicit q᷑ hec eſt truſa.nā dicere in iudicijs multa ſunt ſpecialia q̄ hoc eſt ſpeciale.ē multū incōueniēs. Dicit q̄ Jo.q᷑ in.d.l.ꝛ si post tres.eſt caſus contra Dī. rñdet ad.§.de illo.q᷑ ibi erat talis pena q̄ pōt peti vna cū principali.vt vſura.iō nō admittiť purgatio.ħ vero ꝛ in.l.ꝛ si post tres.nō poterať peti vna cū principali. Ad.l.magnaz rñdet q᷑ ibi dicit q᷑ pena cōmittiť.nō aūt ꝓhibet q᷑ mora poſſit purgari. ¶ Examinem⁹ verba Jo.dicit ipe vbi pena pōt peti vna cū principali nō admittiť purgatio.hoc eſt falſum vt.ĵ.dicā in.q.illa qñ eſt dictū rato manēte pacto. Itē dicit ipſe q᷑ ibi nō pōt peti pena vna cū principali tunc admittiť purgatio. Sed iſtud eſt contra textum.d.l. traiecticie.§.fi. vbi in pacto legis commiſſorie non admittitur purgatio. ꝛ tamen non poterit peti vna cum principali. Qualiter q̄ reſpōdemus ad.l.ꝛ si post tres. Dico ſm glo.ꝛ Dī. ſpeciale in pretorijs ꝛ iudicialib⁹ ſtipl'onib⁹. Aſſigno aliā rōnem q᷑ ipſi.qz p̄torie ſtipulationes ꝛ iudiciales iudicātur de mēte pretoris.ſed cōuentionales ex mēte ō̄hentiū. vt.l.in conuentionalib⁹.s.e.ſz cū pretor hz equitatē ante oculos.vt.l. q᷑ si epheſi.s.de eo qō cer.lo.iō cū videt ius actoris nō eſſe factū deteri⁹.ideo admittit purgationē more. Nō ſic in cōuentionalib⁹ q̄ ex mēte ꝛ volūtate ō̄hentiū iudicanť. Itē ō̄ iſtā ſo. Dī.op.do. Nai.de foꝛ.de.l.i.s.de penu le.vbi dicebat ipſe q᷑ erat caſus ō̄ Dī. Ꝟz certe imo ibi vere eſt caſus p Dī.nā ibi inter cetera ponit caſus vbi penus relict⁹ ē in annos ſingulos.ꝛ si penū nō dederit decē daret. nā ibi eſt dies.ſ.in annos ſingulos ꝛ pēa.ꝛ tū admittiť purgatio. vt ibi dicit tex. Sed certe Dī.intelligit qñ eſt apposita dies ſolutioni.cui⁹ diei euētus cōſtituit quē in mora.ſed.l.i.de penu leg.loquiť de die qui apponiť gra multiplicāde obligationis.cui⁹ diei euētus nō ꝓſtituit quē in mora.nā cū ex euētu diei in vltimis volūtatib⁹ naſcať obligatio.nō pōt eodē mometo naſci obligatio ꝛ mora.vt.ĵ.de ſo.l.qō dicim⁹.licz ſecus in ō̄ctib⁹ eſſet.vt.l.ij.de iure emphi. Ꝟz ſi ponerem⁹ q᷑ in vltimis volūtatib⁹ eſſet dies apposita ſolutioni. tunc nō admitteret purgatio.vt.d.l.i.de penu leg.ibi niſi alia dies adiecta ſit ꝛc.vbi eſt caſus p Dī. ¶ Quinto op.de.l.q᷑ rome.§.flaui⁹.ĵ.e.vbi eſt pena ꝛ tū admittiť purgatio. So. dicit Dī.ibi erat pena ꝛ nō dies.ſed qō.s. dixi hz locū qñ ē pēa ꝛ dies.ſz ō hoc dictū Dī.iſurgit do. And.ō piſ.qz i obligatiōe ſaltē ineſt dies tacita.ſ.cū petierovt.l. ſi.ꝛ.cū petiero.s.e.ſed dies tacita ꝛexpreſſa opať idē vt Dī.dic ꝛ pbať in.d.l.i.de pe.le.g̃ ꝛc.ꝛ ſic recedit a dicto Dī. Ꝟz certe Dī. loquiť de illo die cui⁹ diei curſum ꝓmiſſoꝛ poterit ꝓuidere ex natura obligationis. nam ſi non potuit ꝓuidere tunc de equitate admittitur purgatio. q̄ purgatio fit ex equitate.vt.l.ſi ſeruū.§.ſequiť.ĵ.e. ¶ Sexto op.de.l.ſi ita quis.§. ſeia.ĵ.e. So. Dī.q᷑ ibi eſt dies ꝛ nō pena iō admittiť purgatio. Ꝟz ō hoc inſurgit And.de piſis. qz hz ſit dies tūi tamē pena ineſt tacite.ſ.intereſſe qō poſt morā ſuccedit in obligatione.vt.l.ſtipl'ones nō diuidūtur.ver.celſus.cū ſi.g̃.nō deberet admitti purgatio ſicut qñ eſt dies ꝛ pēa ex diſpoſitione hoīs ſed intereſſe ſuccedit in obligatione ꝛ ex diſpoſitione legis.vñ ꝛ eadē equitate qua lex illud inducit eadē equitate purgationē admittit.ſecus qñ homo ſibi ſpecialiter prouidit.illā eniz ꝓpriā ꝓuiſionē auferre lex nō vult.nā lex ſuis nō tibi tuū denegat auxiliū.vt no. C.ſi aduer. ven.l.i.ꝛ firmius quis hz qō querit ſua ꝓuiſione q᷑ qō ꝓuiſione alterius vt.s.de fideicō.liber.l.ſi fili⁹.§.erit.ꝛ.l.ij.s.de offi. ꝓcō.ꝛ ō lega.ij.l.qō principi.ꝛ.l.ſi auguſta. Itē eſt alia rō. qz miri⁹ agitur cū.l.q᷑ cū hoie.vt.l.celſus.s.de arbi.ꝛ.ĵ.dicā. Itē ō predicta videť p̄dicta.l.ſi ita quis.§.ſeia.vbi videť dies ꝛ pena.ſ.vſura. Ꝟz certe ibi ſoluūtur vſure vt ſors. ſz nos loq⁹mur in pena q̄ cōmittiť ex curſu diei. ¶ Septimo op.ō.l.i. in prin.de pe.lega.ꝛ qñ di.lega.ce.l.cū ſiue.ꝛ.l.ſi penū.vbi licet ſit pena admittiť purgatio. So. dicit Dī.q᷑ ibi eſt pēa ꝛ nō dies.iō mora cōmittiť p interpellationez ꝛ admittitur purgatio. ¶ Ꝟz ō hoc op.ſtipl'o penalis nouat precedētē vt.l.obligationū fere.§.ſi.s.ti.i.ꝛ.ĵ.e.l.ita ſtipulatus.in fi.ꝛ ibi dicā. Quō q̄ admittiť purgatio.ſed certe Dī. in.l.ſi seruum.§.ſequiť.ĵ.e.dicit q᷑ iſta nouatio nō ipedit purgationē vt.d.ll.vbi eſt caſus qō plz.nil enim ipugnat q᷑ vnū ſit i obligatione.aliud ſit in ſolutiōe.vt.l.ſi ita ſtipulat⁹ fuero decē in melle.ĵ.de ſolu. Itē.ō dictū Dī.arguit do. And.de piſis nā ſequiť incōueniens.q̄d eniz ſi eſt cōmiſſa pena dupli.nō ne actor erit in dāno ſi purgatio admittať. Ꝟz hoc ſomniū eſt vt ipſemet dicit ꝛ ego dico q᷑ eſt ō caſuz.l.ſi cū dies. i fi. cōiuncta.l.nō diſtinguem⁹.in prin.s.de arbi.pterea eſt ō caſum.d.l.i.in fi.de penu le.vbi ex ceſſatione quātitatis anni vni⁹ cōmittiť pēa maior p toto.ꝛ tū admittiť purgatio. Ex hīs cōcludam⁹ dictū Dī.in oībus eſſe tenēdū. ¶ Octauo op.dixi ſm Dī.s.q᷑ vbi eſt dies ꝛ pena in iudicijs admittatur purgatio more. Ꝟz ō.s.de arbi.l.celſus. So. Dī.q᷑.l.ꝛ ſi post tres.ꝛ qō.s.dictū ē hz locū in preparatorijs.ſz.l. celſus hz locū in deciſorijs. Rō pōt eē.qz in pretorijs ſtipl'onibus ꝛ iudicialib⁹ iudicam⁹ ſm mētem ꝓtoris ſz hoc non ſic in his q̄ ptinēt ad litis deciſionē vbi iudex iā functus eſt officio ſuo.vt.s.de re iudi.l.iudex. Ꝟz ō hoc videť.d.l.ſi cū dies.§.fi.vbi etiā in deciſorijs admittiť purgatio. So. dicit glo.in.d.l.celſus.in prin.ꝛ Dī.q᷑ in.d.l. ſi cū dies.in fi. fuit apposita dies.at in.l.celſus.in prin. fuit apposita dies ab homine ꝛ mitius agitur cū.l.q̄ cū hoie. ¶ Sed ō hoc op. glo.in.d.l.celſus.de.l.ſi libert⁹ minorē.ĵ.de iurepa. Jō do. An.dicebat dicā ſolutionē nō eē veꝛā iō dictū ō̄ſū.l. ſi cuz dies.§.fi.quidā ſoluūt q᷑ duri⁹ agiť cuz hoīe legis miniſtro q̄ cū.l.vt.d.l.celſus. Nec ob.d.l.ſi libert⁹. qz ibi loquiť de hoīe nō miniſtro legis. Ꝟz certe hoc eſt falſum.nam arbiter nō eſt legis miniſter.nullā enim hz iuriſditionē ſed notionē vt.l.ait pretor.in prin.s.de re iudi.ꝛ iō dicit q᷑ Dī.bene dicit. Nō.ob.l.ſi libert⁹.qz qñq; pena reſpicit ānullationē ipius actus de quo agiť.tūc durius agiť cū lege.qz facili⁹ lex pōt ānullare q᷑ homo.vt.C.de le.l.nō dubium. qñq; pena nō reſpicit ānullationē ipſi⁹ act⁹ de quo agitur ſed venit extrinſecus,vt pēa pecuniaria q̄ cōmittiť ſi aliq̄d fuerit factū

vel nõ factũ.tũc duri⁹ agit cũ hoie ꝙ cuz lege. ¶ Ultimo op.ad istã ptez ꝛ ea q̃ dicta sunt qz in ꝓparatorijs admittit purgatio post multos dies vbi est dies ꝛ pena.vt.C. de fideiuss.l.sancim⁹. So.speciale est in fideiussore de iudicio sisti. qz alieno vitio laborat.vt dicit glo.in.d.l.ꝛ si post tres. ¶ Cenio ad secũdam partẽ.dicit hic ꝙ post lit.ꝓte.nõ admittit purgatio. ¶ Op.primo de.l.interdum.§.fi.s.e.ꝛ.l.si seruũ.§.sequit.j.e.ꝛ.§.de illo.vbi indistincte dicit ꝙ offerẽdo rẽ debitã purgat mora. So.dicit gl.in.d.l.iterdũ.ꝙ illa intelligit ſm istã.ſ.offerẽdo ante lit.ꝓte. Sz ꝺ hoc insurgũt Pe.ꝛ And.de pis ꝛ q̃si oẽs doc.dicẽtes ꝙ hꝺ.l.loq̃t qñ vnũ petitur.ſ.pena vel interesse.ꝛ ad purgationẽ more aliud offertur.ſ.ipsuz factũ.sed qñ illud qꝺ petit offert tũc semp admittit purgatio.vt.d.l.interduz.in fi.ꝛ ꝓbat insti.de ppe.ꝛ tẽpo.ac.§.fi. Sz do. Rai.sustinebat glo.per.l. sed si alia.de cõsti.pe.vbi ẽt qñ id qꝺ petit offert nõ admittitur purgatio p⁹ lit.ꝓte. Nec ob.insti.de ppe. ꝛ tẽ.ac.§.fi. qz aut loq̃mur quo ad euitãdam instãtiã iudicij ꝛ loquit ibi.aut quo ad periculũ interitus.ꝛ tũc secus.vt.d.l.sed si alia. Sed hoc nil ẽ dictũ.qz in.d.§.fi.de ppe.ꝛ tẽp.ac.absoluit ab instãtia tãq̃ als liberat⁹ solutiõe.vñ nullus subest timor de periculo interitus. Dicas ḡ sustinẽdo eũ ꝛ glo.ꝙ qñ idẽ petit ꝛ offert nõ admittit purgatio post lit.ꝓte.ſ.ꝓ solã oblationez sicut poterat fieri ante.vt.d.l.si seruũ.§.de illo.ꝛ ita loquit.l.sed si alia. Sed si post lit.ꝓte.ſ.solueret vel offerret ꝛ ꝓsignaret. tũc liberaret ꝛ sequeret absolutio ab obseruatione iudicij. vt.d.§.fi.ꝛ hec est veritas.qꝺ est notandũ ꝛ mẽti tenenduz ¶ Secũdo op.ꝙ vsq̃ ad sniaz admittat purgatio.vt.l.iij. §.fi.ꝛ.l.se.ꝛ se.j.iudi.sol. So.ſm Pe.speciale ẽ ibi.rõ. qz in obligatione facti nõ cõmittit statiz obligatio ad interesse tale:nisi tñi tps trãsierit quo factũ potuerit explicari.vt.l.sti pulationes nõ diui.§.plane.ꝛ.l.cõtinuus.§.itẽ si insulã.j.e. sed si in stip.iudi.sol.statim cũ nõ venit ad defendẽdũ cõmit tit ad totale interesse nõ expectato ꝙ trãsierit tñi tẽp⁹ quo iudiciũ potuerit expediri ꝛ hoc fauore stipl'atoris. ideo hoc iducit ꝺ eũ vt vsq̃ ad sniam admittat prguatio. ¶ Tertio op.de.l.fideiussor euictionis.s̃.de do.excep.vbi ẽt post sententiã admittit purgatio. Sol.dicit Pe.ibi qñ obligatio ẽ cõmissa ad interesse ꝓpter culpã.hic qñ ꝓpter moraꝫ. ꝛ põt esse rõ dicit And.qz culpa sine dolo: mora vero cũ dolo cõmittit. Sz hoc est ꝺ.l.qꝺ te.s̃.si cer.pe.vbi mora cõmittitur sine dolo.vñ Bul.de cu.in.l.ꝛ si p⁹ tres. dicit ꝙ in.l. fideiussor est in obligatione factũ mẽtaneuz. hic vero factũ succesſiuũ. Sz hoc est ꝺ.l.si ita q̃s.§.seia.vbi est factũ mẽtaneũ.ꝛ tñ nõ admittit purgatio nisi vsq̃ ad lit. cõtes. Vera ḡ solu.est alia quã ponit And.de pisis.qz in.l.fideiussor.nõ tractat de purgatione more.nã soluit totũ qꝺ ꝺz. Sz q̃d est ibi mirabile.qz cũ cõmissa fit obligatio ad interesse. ꝛ sic ad quãtitatẽ admittit so.fundi loco quãtitatis equiualentis.ꝛ ꝛ sic aliud ꝓ alio.ꝺ.l.ij.C. si cer.pe.sed illud iõ qz quãtitas ẽ in obligatione respectu illius speciei.vñ ei⁹ sol.admittit.vt l.si ẽo.§.fi.s̃.so.ma.ꝛ ibi tex. ¶ Quarto op.ꝙ vsq̃ ad sententiã admittit purgatio.vt.s̃.de publi.l. hoc edicto. Sol. ibi loquit in penis legalib⁹ q̃ cõmittũtur ex delicto.ꝛ sic nõ ẽ materia nr̃a:sz ẽ mafia i.l.q̃ ea mẽte.j.de fur.ꝛ.l.si q̃s nõ dicã rapere.C.de epi.ꝛ cle. Vel dic ꝙ ibi loquit in actionib⁹ arbitrarijs ſm qꝺ dicim⁹ in actione qꝺ me.cã.vt.l.si cũ exceptio vsq̃ ad lit.ꝓte.ſup actione iudicati. Sol. hic loquit qñ fuit in obligatione.aliud in solutione. vnde vsq̃ ad qꝺ tps durat facultas soluẽdi.dic vt dicaz in.l.si ita stipulat⁹ fuero decẽ in melle.j.de solu. ¶ Veniam⁹ ad qõnes ex quib⁹ declarabitur nr̃a materia. ¶ Quero primo q̃ est rõ ꝙ p⁹.lit.cõtes.nõ admittit purgatio. Rñdeo.qz est duplex mora q̃ magis nocet ꝙ vna.ꝛ iõ dico ꝙ si ante lit.cõtes.nõ fuisz in mora sed fuit ꝺcta mora in ipsa ꝓtes.non post.vt.l.in fideicõ.in prin.s̃.de vsur.tũc admittit purgatio more vsq̃ ad sniam. de hoc est gl.C.de trãsac.l.siue apud acta.ꝛ.l.si maior.intelligẽdo eã sic ꝙ facta lit.cõtes.trãsegi tecũ ꝛ illud qꝺ cõueneras dare noie trãsactionis nõ soluisti in termino ꝛ sic fuisti in mora post lit.cõtes.ego ꝓsequor primã actionẽ ꝛ primaz instantiã. certe habes facultatẽ soluẽdi vsq̃ ad sniam.ꝛ ita intelligit illas glo. Pe.ꝛ Vi.ibidẽ qꝺ est notandũ. ¶ Hec cũdo quero.q̃d si in stipulatione apposita sit pena ꝛ dictuz rato manẽte pacto vtruz admittat purgatio. Hsta q̃stio fuit de facto in ciuitate ista ꝛ quidã dicebãt ꝙ erat glo.j.de sol. l.id qꝺ pene.alij dicebãt ꝙ erat q̃stio Vi.in.l.q̃ rome.§.duo fratres.j.e. Itẽ ꝓ hoc facit opi. Pe.q̃ dicit ꝙ qñ pena põt petivna cuz principali nõ admittit purgatio.vt.l.traiecticie. §.de illo.s̃.de act.ꝛ obli.dicebã cõtra.ſ.ꝙ admittat purgatio. Primo p.l.ij.§.qui sticbũ.s̃.de eo qꝺ cer.lo.nã certũ est ꝙ interesse qꝺ venit in arbitrarijs actionibus põt peti vna cũ principali.ꝛ tñ ibi dicit tex. ꝙ actor hz electionẽ vbi petat.re⁹ vero ibi soluat ante lit.ꝓtes. ꝛ sic admittit purgatio vsq̃ ad lit.ꝓtes.licz possit peti vna cũ principali. ¶ Scõo p l.si q̃s rẽ.s̃.ꝺ arb.nã pẽa q̃ apponit sic in ꝓmisso põt peti vna cũ principali.vt ibi.ꝛ tñ admittit purgatio.vt.l.si cuz dies.§.fi.s̃.de arbi. ¶ Tertio qz qñ pena est maior ꝙ ipsuz principale debitũ põt peti principale debituz ꝛ pena in eo ꝙ excedit.vt.l.siq̃s a socio.s̃.ꝓ so.ꝛ.l.predia.s̃.de ac. emp. ꝛ tñ admittit purgatio more ad totã penaz.vt.s̃.dictũ est p l.i.s̃.de penu le.ꝛ.j.e.l.qui rome.§.flaui⁹. Et si dicis q̃d operabitur pactũ.dico operabitur qñ mora nõ purgaret.ꝛ ita ꝺz intelligi gl.ꝛ.ll.alle.in cõtrariũ.ꝛ etiã dictũ Di.ꝛ ita fuit determinatũ. Predicta vera nisi interueniat aliud impedimentũ impediẽs more purgationẽ vt dictuz est. ¶ Quero tertio quid si ignorãs se posse purgare soluit penã vl' interesse. an possit repetere. Rñdeo nõ.casus est in.l. qui ob rẽ. de ꝺdi. inde. Preterea solutio hz vim litis ꝓtes.vt.l.ampli⁹.j.rẽra. ha.sed post lit.ꝓtes.nõ admittit purgatio vt hic.ḡ nec post solutionẽ. Preterea p solutionẽ facta est executio ſz executione facta nõ est locus purgationi.vt dicam.j.pri.q.ḡ ꝛc. ¶ Quarto quero quid si executio nõ est facta ab hoie sed est facta a lege. vbi gra.testator legauit titio cẽtũ.ꝛ si cẽtuz nõ daret legauit eidẽ fundũ.heres nõ dedit cẽtuz. ꝛ sic ipso iure transit in ipsum titiũ dñiuz fundi.an heres poterit purgare morã. Dico ꝙ nõ.vt de le.ij.l.si is cui.ꝛ no.p Di.in.l. si seruũ.§.sequit.j.e.qꝺ est multũ no. qñi sepe occurrit in testamẽtis ꝛ in alijs disponib⁹ vt post morã fiat executio ipso iure.ꝛ sic non est locus purgationi siue executio fit facta ab hoie siue a lege. ¶ Quinto quero.q̃d si in cõtractu est promissa pena ꝛ iuratũ nõ cõtrauenire. an iuramẽtum impediat purgationẽ more. Dico ꝙ impedit.casus est.C.de trãsac.l.siq̃s maior.maxime coniũgendo cũ his q̃.s̃.dixi.qz ibi lex facit executionẽ ipso iure. ¶ Sexto q̃ro.q̃d si stipulatio est commissa ppter maleficiũ.nã que.s̃.dixi habẽt locũ qñ est commissuz ppter nõ factũ.an tũc admittat more purgatio. Andre.de pisis dicebat ꝙ nõ.ꝓ.l.cũ fili⁹.§.in hac.s̃.e.inducendo eã sic.ibi enim minor restituit.vt ibi no.in glo. ḡ apparet ꝙ de iure cõi nõ poterat purgare morã. Sz an bene dicat. ꝓ eo videtur casus.s̃.depo.l.i.§.siq̃s rẽ.ꝛ.x.col.q̃d iuris sit ſi vasal.feu.qꝺ alie.redi.c.i. In primis videtur casus in.l.si i lege.§.colon⁹.s̃.loc.facit.C.de appel.l.siq̃s libellos. Dicerẽ ꝓ modo sic. Quoddã est factũ mẽtaneũ. ꝛ tũc si pena est cõmissa vel interesse qz maleficiũ nõ admittit purgatio. vt.d.l.i.§.siq̃s rẽ.ꝛ.d.c.i. Quoddã est factũ successiuũ.ꝛ tũc licet in modico q̃s cõtrafaciat admittit more purgatio infra modicũ tps.vt.d.l.si in lege.§.colon⁹. Et cũ hac determinatione intelligo.glo.in.d.l.cũ fili⁹.§.in hac.s̃.e. ¶ Septimo quero.q̃d si cũ essez infra tẽpus quo poterã purgare morazꝛ res periit cuius periculo periit. De hoc est casus no.C.ꝺ fideiuss.l. sancim⁹.§.pe.vbi dicit ꝙ pijt periculo debitoris. qꝺ fateor verũ esse. tñ isto casu puto ꝙ offerẽdo extimationem rei predicte liberabitur ab omni alia pẽa sic si rẽ ipaz offeret.ar.de le.ꝛ.l.cũ res.ꝛ Di. videt sentire hoc in.d.l.si seruũ §.sequit.j.e. ¶ Octauo quero.q̃d si conuentio est collata

in pſonã vni⁹ ⁊ pena in pſonã alteri⁹.an tũc penalis ſtipl'o cõmiſſa poſſit purgari. ℣o. And. dicit ꝙ eſt dubitabilis q̃ ſtio qualiter poſſit auferri actio illi.exempluz huj⁹ q̃ſtionis poſſuz ponere.ĵ.de ſtip.ſer.l.i.in fi.hoc eiz tota die vtimur ĩ ptib⁹ nr̃is ꝙ alicꝙ ꝓmittũt obl'onẽ obſeruare ⁊ ũ ꝺuenire ſub certa pẽa quã ꝓmittũt notario recipiẽti ꝓ fiſco. cui⁹ formã tetigi.ĵ.de iure fiſ.l.i. Quid dicem⁹.omiſſis dictis alioz̃ q̃ nil dicũt.puto de mẽte iuriſconſultoz hoc eſſe ꝙ ſiquidem diſpoſitio ſit ſimpliciter cõfertur ſi titio nõ dederis ſeio da bis cẽtuz.intelligaſ.i.ſi titio dare nõ potueris.vt.l.iij.§.i.ꝺ adi.le.nõ eniz eſt certũ ꝙ oĩno voluerit a primo auferre ꝓpter morã debitoris. ℨz ſi ponis verba teſtatoris vel contrahẽtis certe tc̃ credo ꝙ ñ admittaſ purgatio p rõnẽ.l.iij. C.de noua.q̃ qñ actio facit trãſitũ de pſona vni⁹ ad pſonã alteri⁹:nõ licz prio creditori ſoluere ſi debitor ſit.facit.§.de trãſac.l.fi. ¶ Mono quero.nã ea q̃.§.dixi de purgatiõe habẽt locũ ex pte rei.q̃ro quid ex pte actoris.an admittaſ purgatio more. Diſtingue ſic.aut actor vult purgare ad cõſeruandũ actionẽ iaz ꝓſtitutã ⁊ põt.vt.l.ſi ita q̃s.§.ſeia.ĵ.e. aut ad actionẽ de nouo querendã.⁊ tũc aut principaliter q̃rendam.⁊ nõ põt.vt.l.thais.§.intra.§.de fideicõ.li. aut querẽdam acceſſorie.⁊ põt.vt.l.celſus.§.fi.⁊.l.ſe.§.de arbi.⁊ hoc eſt verꝝ.q⁊ licet actori purgare moraꝫ.tñ hec purgatio more ab actore facta nõ egrediť pſonã ei⁹ cui⁹ pſone reſpectu fit purgatio. nec valet quo ad alios forte coreos aduerſus quos actor fuerit in mora.vt.l.mora.§.fi.ĵ.e. ¶ Vltimo in materia nr̃a eſt diſtinguẽdum cũ queriť an mora poſſit purgari ſic diſtingue.aut queris an poſſit purgari ex pte actoris.⁊ dic.vt.§.pri.q.aut ex pte rei.⁊ tũc aut pena eſt cõmiſſa ꝓpter maleficiũ.aut ꝓpter nõ factũ.primo caſu dic vt.§. pri.in.vij.q.ſecũdo caſu.ſ.q̃ ꝓpter nõ factũ.dic aut eſt facta executio ab homine vel a lege.⁊ nõ admittiť purgatio. vt dixi.§.in.iij.q.aut nõ eſt facta executio.⁊ tũc aut in ſtipulatiõe eſt iuratũ ⁊ nõ admittiť purgatio.vt.l. ſiqs maior. C. de trãſac.⁊ dixi.§.in.v.q.aut nõ eſt iuratũ.⁊ tũc aut in ſtipulatione ſeu in alia diſpoſitione ẽ dies ⁊ pena. aut dies ⁊ nõ pena.aut pena ⁊ non dies.aut nec pena nec dies. ¶ Primo caſu q̃ eſt dies ⁊ pena.aut eſt dies cã multiplicãde obligationis ⁊ nõ ipedit purgationẽ.vt.l.i.§.de penu le. aut ẽ dies cã limitãde ſolutionis. ⁊ tũc aut loquimur in obligationibus cõuentionalib⁹ ⁊ nõ admittiť purgatio.vt.l.traiecti tie.§.de illo.§.ti.i. C.e.l.magnã.aut de ſtipulationib⁹ ꝓtorijs ⁊ iudicialib⁹.⁊ tũc aut ptinet ad litis ordinationẽ ⁊ admittiť purgatio.niſi ius actoris ſit factũ deteri⁹.vt.l.⁊ ſi p⁹ tres.§.ſiqs cau.ꝺũ tñ infra paucos dies vt ibi.niſi ſit fideiuſſor iudicio ſiſti.vt.l.ſancim⁹.C.de fideiuſ.aut ptinet ad litis deciſionẽ.⁊ tũc aut eſt dies apposita ab homie. ⁊ nõ admittiť purgatio ſi a lege admittiť.vt.l.ſi cũ dies.§.fi.⁊.l.ſe. ⁊.l.celſus.§.de arbi. ¶ Secũdo caſu q̃ eſt dies ⁊ nõ pẽa ⁊ admittiť purgatio.vt.l. ſi ita quis.§.ſeia.ĵ.e. qꝺ intellige cũ diſtinctione quã dicã.ĵ.quarto caſu q̃ nõ ẽ dies nec pena. ¶ Tertio caſu q̃ eſt pẽa ⁊ nõ dies admittiť purgatio. vt.l.i.de penu le.⁊ q̃ ꝺi.le.ce.l.cũ ſine.⁊.l.ſi penũ.qꝺ intelli ge cũ diſtinctione quã ſtatim dicaz.ĵ.pri.caſu. ¶ Quarto q̃ nõ fuit dies apposita nec pena.⁊ tũc ſubdiſtingue.aut q̃ ris an admittaſ purgatio ante lit.cõteſ.aut ꝓ⁹ lit.cõteſ. aut poſt ſniam. Primo caſu admittiť purgatio duob⁹ cõcurrẽtib⁹.ſ.q̃ actoꝛus nõ interſit ⁊ q̃ ſit infra modicũ tps.alꝫs ſecus.vt dixi.§.in primo ⁊ ſecũdo ℞io. Scꝺo caſu q̃ lis eſt cõteſ.⁊ tũc aut poſt lit.cõteſ.offerť illud idẽ qꝺ petiť. aut aliud. Primo caſu ꝓ ſolã oblationẽ nõ purgať.niſi vt dicã in ſequẽti mẽbro.vt.l.ſed ⁊ ſi alia.de cõſti.pe.ſecus ſi ſolueret vel offerret ⁊ conſignaret. vt inſti.de ppe.⁊ tempo.ac.in fi. ⁊ dixi.§.in prio ℞io. Ad ſecũdã partẽ. aut vnũ petit ⁊ aliꝺ offertur.⁊ tunc aut q̃s cepit eſſe in mora poſt lit.cõteſ.⁊ admittitur purgatio.vt dixi.§.in.i.q.aut cepit eſſe ante: ⁊ tũc nõ admittiť purgatio.vt hic.fallit in.l.iij. in fi.ĵ.iudic.ſol.et rationem dixi.§.in ſcꝺo ℞io ſecunde partis. Tertio caſu. ſcilz poſt ſententiaz.⁊ non admittitur purgatio niſi vt dixi §.in tribus vltimis contrarijs.

Vſq; ad.§.pro parte. breuiť. In executione h.d. Obligatio dandi certe quãtitatis eſt diuidua quo ad obligationẽ ⁊ ſolutionẽ.obligatio faciẽdi vel nõ faciendi eſt penit⁹ indiuidua h.d. ¶ Quero quid in obligatione certe ſpeciei. Ter.ẽ in l.ſi ſtipulat⁹.§.i.ĵ.de ſo. Itẽ in.§.ij.nota ꝙ illud ꝺ⁹ indiuidum cuius effect⁹ eſt indiuidu⁹.dixi plene in.l.ſtipl'ones non diuidũtur.§.e. Itẽ no.ꝙ obligatio factoz non diuiditť quo ad petitionẽ.vt hic.qꝺ eſt ℞ glo.in.l.eadem.§.fi.§.e.ſed illa male dicit.vt ibi dixi.

Obligatio generis ⁊ alternatiua eſt indiuidua quo ad petitionem intereſſe.indiuidua quo ad ſolutionẽ. No. beneratione q̃ hic ponit in ter.dixi plene.§.e.l.ij.§.i. Proparte autem.

Denunciatio ꝺz fieri cuilibz heredũ inſolidum.lidũ. Itẽ defenſio nõ diuiditť ſed intereſſe diuiditur.h.d. No.bene qꝺ dicitur de denunciatione.ſic.ĵ. e.l.cũ ex cã hoc dicit.intelligatis iſtũ ter. quolibet deficiẽte id eſt pte aliq̃ deficiente.nã vn⁹ poſſet defendere inſoliduz ĵ.e.l.cũ ex cã.⁊ ibi videbitis. Inſolidum.

Stipulatio penalis adiecta obligationi ſolidũ deť.h.d. ¶ Op.⁊ videť ꝙ qui recepit partẽ ꝓdicz ſibi ne ꝓ illa pte cõmittať pena.vt.l.ij.§.ſiqs cau.⁊.l.cõmiſſorie. C.de pac.inter emp.⁊ vẽ.⁊.l.poſt diẽ.§.de lege cõmiſſ. gl. dicit fateor ꝛm Jo.ꝙ hic recipit ptẽ ignorãs.ſecus ſi ſciens.do. Di.dicit ꝙ nõ eſt verꝝ.q⁊ prędicte leges loquuntur poſt diẽ ⁊ poſt penã cõmiſſam.hic ante ⁊ iõ ſecus.q⁊ iuriſ futuro nõ põt renũciari.vt.l.ſi ita.de le.ij.⁊.l.is põt. ꝺ acqui. here.⁊ no.in.l.i. C.de pac.g̃ nõ videtur renũciari ante penã cõmiſſam in dubio.nec videť recipe aio renũciãdi. poſt ſic. ¶ Quero an receptio partis fundi cõputeť in penã. Glo. dicit ꝙ ſic.ſed nõ eſt verũ in quacũq; pte.q⁊ nõ admittiť cõpẽſatio ſpeciei ad quãtitatẽ.vt.l.ſi conuenerit.§.de pig.act. Vult g̃ dicere ꝙ ſpecies retinebiť donec ſoluať.ſec⁹ ſi ſoluer̃etur quãtitas.p.l.poſt diẽ.§.ꝺ trãſa.⁊.l. ꝙ ſi ex ſtip.§.p ſo. ¶ Quero quid ſi vn⁹ heredũ vult ſoluere.alij nõ. Di. hic diſtinguit vt dixi in.l.ij.§.ex his.§.e.⁊ ibi glo.tãgit Di. hic diſtinguit pleni⁹. Dic vt dixi in.§.cato.⁊.l.ſtipl'ones nõ diui.

¶ Op.ꝙ liceat q̃libz.vt in exẽplo poſito in vt.l.cũ quid.§.ſi cer.pe. Hoc probať.§.de preſcrip.ver.l.ſi gratuitã.in fi. ℨz gl.ibi poſita videť ꝺ iſtã. Dic q̃libz impedere plus ꝓficiendo ⁊ licet.q⁊ videť actũ.q̃libz ipedio q⁊ non q⁊ hoc eſt ꝺ illud qꝺ fuit actũ. Vltimo materiaz huj⁹.§. dic ꝙ Di.in.c.cũ nõ ſtat p eũ.de reg.in li.vi. Quicũqz glo. Rñdeo.illud ẽ ideo q⁊ videť tacite actũ ſ ſ

Hãc examina.vt.§.e.l.ſcire de eo qui ꝙ cuſſit eodẽ tpe bis an puniať ꝓ duab⁹ pcuſſionib⁹ Dic plene vt.l.nunq̃ plura.ĵ.de ꝓiua.delic. Quod dicitur.

Iſta lex legitur in glo.trib⁹ modis ſi bñ intelligať. vno In Emo rem ſuam mo do in gl.parua ſup ver.ſtipulať. ℨz ꝺ iſtam lec.op.de.l.ſi is qui.§.ti.i. So.hic fuit expreſſa ꝺitio ſi erit mea tũc ab ipſo initio eſt inutilis ſtipl'o.vt hic ⁊.l.ſi rẽ meã. §.e.⁊ hoc ibi no. et inſti.e.§.itẽ ſi rẽ.ſed.l.ſi is qui ſtichũ.loq̃tur in ſtipulatione ſimpliciter interpoſita.⁊ tũc adhibeť diſtinctio an ex cã lucratiua vel nõ. Alia lectura eſt ꝙ in re q̃ debet eſſe mea ſub velamine ſit cõditio collata in tps cum erit mea.⁊ tũc ſubdiuidiť in duas lec. Una eſt ꝙ in re q̃ eſſe mea in euentum ꝺitionis infallibiliter ſi vinit vt in re mihi legata ſub ꝺitione. ¶ Ad iſtã op. de.l.i.§. ſiqs ſub ꝺitione.vt le.no.ca.ſuſtinẽdo iſtã lec. ſtipl'o valet. ẽ tñ modice vtilitatis.⁊ ideo dicit hic nemo vtiliter ꝛc.q.ꝺ.ſtipulari põt:ſed ſine vtilitate. ℨz ꝺ.q⁊ ſi nõ hz vtilitatẽ non ꝺz interponi.vt.l.hec ſtipl'o.§.diu⁹.vt le.no.ca.⁊ facit.l.qui bis. §.e. So.dico ꝙ hz vtilitatẽ ꝓpter fideiuſſores. Itẽ eſt alia

vtilitas. vt dixi. ſ. e. l. qui bis. ¶ Itē op. cuz ſit futura mea ſpo iure ex teſtamento. ergo qđ meū eſt actione ꝑſonali am plius petere nō potero. vt inſti. de act. §. ſed iſte. z. s. vſufru. quēad. ca. l. fi. Bo. dic ꝙ ſtipulor mihi rē tradi nō mihi rē da ri. ¶ Vel aliter. ibi loquit̄ in quātitate legata q̄ aduenīēte cō/ ditione non efficit̄ mea. vel fuit legata res aliena. ſed ſi poni mus in re teſtatoris. z tūc recidit in illā. q. quō actio ex teſtō pōt cōcurrere cū rei ven. z Vl. pon, t in. l. i. C. cōia de le. tres ñſſio nes. ſ. vt qz ad rē tradendā ago actione ex teſtamento. Vel dic ꝙ ſi eligit actionē ex teſtamēto non pōt eligere rei ven. vt in. §. noſtra autē. inſti. de le. z ibi no. Alia eſt opi. Al berti de ſuꝫ. quā p onit Ci. in. d. l. i. C. cōia de le. videlicet ꝙ ex teſtō cōpetit dñiuz ex iure ſpeciali. ideo non īpedit actio nem ꝑſonalem. vt. l. in bello. §. ſiq̄s ſeruū. j. de cap. z poſt li. ſi cut ḡ actio ex teſtamēto q̄ ꝑſonalis eſt cōcurrit cū rei vē. ita dicta actio ex ſtipulatu q̄ ei⁹ naturaz aſſumit. vt. d. l. i. §. ſiq̄s ſub ꝺditione. Alia lec. eſt in re que nō dz eſſe mea infallibi liter. z vide glo. ſed nō bene dicit. qz aduenīēte ꝺditiōe pōt eſſe vtilis ſi tunc res ſtipulatoris nō eſſet. vt. l. exiſtimo. j. e. z ideo huic. l. nō cōgruit.

Mora rei. Mora rei nocet fideiuſſori. niſi ceſſerit. mora tñ fideiuſſoris ipſi ſoli nocebit. h. d. ¶ Opp o. j. de fideiuſ. l. fi. z. l. i. §. de in litem iuran. z. l. cen/ tum capue. quod certo loco. Dic ꝙ non nocet quo ad aug/ mentum obligationis. ſed quo ad eam ꝓducendam ſic. z dic plene. vt in. l. cētū. ¶ Op. ꝙ vltima mora nocet. vt. l. ſi ſeruū. §. ſequit̄. j. e. z de peri. z cōmo. rei ven. l. illud. z ſic vlti ma mora rei nocebit fideiuſſori. Solu. dicit Hu. fateor. ſed ego hoc intelligo ꝙ fideiuſſor obtulit p⁹ moraz rei. z ſic rei purgauit moraꝫ. ſecus ſi ante obtuliſſet. Primū mēbrū ē ve rū rei. tñ hoc legi nō ꝺgruit. qz vt ex ordine littere apparet rñſio nes. ſ. vt qz ad rē tradendā ago actione ex teſtamento. Vel dic ꝙ ſi eligit actionē ex teſtamēto non pōt eligere rei ven. vt in. §. noſtra autē. inſti. de le. z ibi no. Alia eſt opi. Al berti de ſuꝫ. quā p onit Ci. in. d. l. i. C. cōia de le. videlicet ꝙ ex teſtō cōpetit dñiuz ex iure ſpeciali. ideo non īpedit actio nem ꝑſonalem. vt. l. in bello. §. ſiq̄s ſeruū. j. de cap. z poſt li. ſi cut ḡ actio ex teſtamēto q̄ ꝑſonalis eſt cōcurrit cū rei vē. ita dicta actio ex ſtipulatu q̄ ei⁹ naturaz aſſumit. vt. d. l. i. §. ſiq̄s ſub ꝺditione. Alia lec. eſt in re que nō dz eſſe mea infallibi liter. z vide glo. ſed nō bene dicit. qz aduenīēte ꝺditiōe pōt eſſe vtilis ſi tunc res ſtipulatoris nō eſſet. vt. l. exiſtimo. j. e. z ideo huic. l. nō cōgruit. Mora rei nocet fideiuſſori. niſi ceſſerit. mora tñ fideiuſſoris ipſi ſoli nocebit. h. d. ¶ Opp o. j. de fideiuſ. l. fi. z. l. i. §. de in litem iuran. z. l. cen/ tum capue. quod certo loco. Dic ꝙ non nocet quo ad aug/ mentum obligationis. ſed quo ad eam ꝓducendam ſic. z dic plene. vt in. l. cētū. ¶ Op. ꝙ vltima mora nocet. vt. l. ſi ſeruū. §. ſequit̄. j. e. z de peri. z cōmo. rei ven. l. illud. z ſic vlti ma mora rei nocebit fideiuſſori. Solu. dicit Hu. fateor. ſed ego hoc intelligo ꝙ fideiuſſor obtulit p⁹ moraz rei. z ſic rei purgauit moraꝫ. ſecus ſi ante obtuliſſet. Primū mēbrū ē ve rū rei. tñ hoc legi nō ꝺgruit. qz vt ex ordine littere apparet rñſio nes. ſ. vt qz ad rē tradendā ago actione ex teſtamento. Vel dic ꝙ ſi eligit actionē ex teſtamēto non pōt eligere rei ven. vt in. §. noſtra autē. inſti. de le. z ibi no. Alia eſt opi. Al berti de ſuꝫ. quā p onit Ci. in. d. l. i. C. cōia de le. videlicet ꝙ ex teſtō cōpetit dñiuz ex iure ſpeciali. ideo non īpedit actio nem ꝑſonalem. vt. l. in bello. §. ſiq̄s ſeruū. j. de cap. z poſt li. ſi cut ḡ actio ex teſtamēto q̄ ꝑſonalis eſt cōcurrit cū rei vē. ita dicta actio ex ſtipulatu q̄ ei⁹ naturaz aſſumit. vt. d. l. i. §. ſiq̄s ſub ꝺditione. Alia lec. eſt in re que nō dz eſſe mea infallibi liter. z vide glo. ſed nō bene dicit. qz aduenīēte ꝺditiōe pōt eſſe vtilis ſi tunc res ſtipulatoris nō eſſet. vt. l. exiſtimo. j. e. z ideo huic. l. nō cōgruit.

Mora rei.

poterat adhibere ꝛ nō adhibuit.vt.ſ. p ſo.l.idēq; .in prin. qō eſt no. Idez ēt in ſil'ib⁹. Sis ergo cautus tu qui formas articulos. Sz certe hec pbatio nō eſt neceſſaria in ciuitatibus ꝛ locis inſignib⁹ qꝫ ibi eſſe preſumūtur.vt.c.ſtatutū.de reſcri.li.vi.in alijs locis eſſet neceſſaria.

Item ſi homo. Glo.ponit hic caſum qui nō ꝓcedit tū dicit tex.ex antecedēti cā. ſm glo. nō eſſet antecedēs. Itē dicit tex.ſeruo pmiſſoris.ſed ſeruo heredis nō pōt dari directo libertas.: vt no.pri.ſ.ergo nō pōt fieri liber ſine ſuo facto.qō ē cōtra hūc tex. Preterea facti defuncti cēſetur factū heredis:vt.l.ſi ſeruus.in prin.ſ.d cōdi.fur. Pone ergo caſum q primo ſeruo erat relicta libertas ꝛ heres pmiſit poſtea. Et op.de.l.ſi ſeruus cū glo. ſua.ſ.de ꝺdi.fur. Clerum ē.ſed hic anteceſſit.ibi fuit ſecuta defuncti voluntas.ꝛ ideo nil' poteſt ſibi imputari.ibi ſic.

De illo. Op.de.l.generaliter.ſ.i.ſ.q ꝛ a qbus. Sor glo.dicat alibi natura ꝺditionis indebiti eſt q nō tenetur ad illud qō recipit.ſed inquātuz fact⁹ eſt locupletior.vt.l.ſi nō ſortē.ſ.libertus.ſ.de ꝺdi.inde. Seruo ḡ manumiſſo in nullo eſt fact⁹ locupletior.ꝛ ſic nō tenebit vt ibi.ꝛ ſic ibi in alia actione.hic in alia. Sz nonne illud eſt de iure q qñ debitori nō pōt iputari culpa vel mora non teneꝫ.ſed h̄ potuit in culpa eē vel i mora poſtq̄ ignorabat ꝛ cām habebat ignorādi. Glna gl.eſt q heres dz ſcire ea q̄ ſunt in teſtamēto.al's eſt in culpa.vt.ſ.ſi vero hetedis.inſti.de leg. Et alia glo.in.l.qō ita.in.l.ſi quis filiuz.in gl.mag.ſ.ad trebel.ꝛ facgl.in.l.cū heres.de li.lega. Iſta ſolutio nō eſt pfecta q̄tuz ad primū caſuz.l.nfe.vbi quis erat debitor nō ex teſtō. Itē q̄tū ad ſecundū.qꝛ erat debitor ex codicillis cū eos non hz neceſſe ſcire.vt.l.iij.ſ.i.ſ.de trāſac.qꝛ heres nō pōt adire niſi ſciat ſe eſſe heredē.intellige in extraneo.ſecus in ſuo.vt.ſ. ſi cer.pe.l.eius qui.in fi.ꝛ.l.ſed ꝛ ſi de ſua.de acqui.here.iō oportet q videat teſtamētum.qō nō eſt in codicillis.ꝛ dicā j.ti.ij.l.ſeruus qui in teſtamēto.ꝛ.j.e.l.qui rome.ſ. duo fratres. Jō predicta ſolutio eſt ō.d.l.ꝛ rōnes. Alia ſolutio eſt magis generalis in.l.in ſumma.ſ.ſeru⁹.ſ.q in herede ē ſpeciale.qꝛ ex pſona defuncti ſentit lucrū. Et hoc modo pōt intelligi iſte.ſ.q i principio erat debitū ex cauſa hereditaria. ꝛ tūc nō lz ignorare.aut eſt debitum nō ex cā hereditaria.ꝛ tūc poſſent habere locuz iſte diſtinctiones.aut fuit in mora vel culpa vel nō.ꝛ hoc eſt verū in negligēte. q̄ cum putat ſe dñz.ſimpliciter nō pōt eſſein culpa.vt.l.ſiq̄d.ſ. ſiq̄d autē.ſ. de peti.here. Idē in faciēte actū licitū .ſ.manumiſſionis vl' alīū. vt.l.qui ſeruū.j.e.ꝛ hic.ſed in eo q occidit illicite. tunc teneꝫ nulla adhibita diſtinctione.vt hoc.ſ.ꝛ hac.l. in prin. ꝛ j.l.proxi.ſ.inter.

Sequitur videre. Ultima mora nocet. ꝛ in pari cā melioꝛ eſt cōditio poſſidētis.h.d. Ho.q mora in faciēdo cōmiſſa nō purgaꝫ. Secūdo nota q mora cōmiſſa in negligēdo purgaꝫ. Tertio no.q mora purgaꝫ ex equitate. Quaſdā q̄ſtiones ꝺi.tangit.dicaz in.l.ſi inſulā. Quero cū p ſequētez oblationē mora purgetur.an etiā creditoꝛ in mora cōſtituaꝫ vel remaneat in eo ſtatu quo eſſet nulla facta oblatione ab aliq̄ parte effect⁹ eſt magn⁹.vt patet ex.l.ſi mora.ſ.ſo.ma.ꝛ.l.ſi p emptorē. in prin.ſ.de peri.ꝛ cōmo.rei ven.ꝛ tex.hic ꝛ.ſ.e.l.interduz.in fi.videꝫ dicere q ſolū purget morā. ꝛ hoc videꝫ velle gl.ſ. ſol.ma.l.ſemel mora facta.in glo.parua.q̄ dicit ſine dolo et culpa ꝛc.nā ſi creditoꝛ cōſtitueretꝫ in mora debitoꝛ nō teneretꝫ niſi de dolo.vt.d.l.ſi mora.cū ſimilib⁹. Cōtrariuz credo ſcz q iſta ſecūda oblatio morā purgat ꝛ creditorez in mora cōſtituat.vt.d.l.ſi p emptorē.in prin.ꝛ in.ſ.i.de ac.emp.ꝛ ꝺ peri.ꝛ cōmo.rei ven.l.illud.in tex.ꝛ glo. Di bene aduertaꝫ nō ob.hec.l.ꝛ.l.interduz.in fi.qꝛ ſuppleꝫ p illas. Nō ob.gl. l.ſemel.qꝛ dz intelligi de culpa.ſ.lata.al's male diceret. Inducitur ad.q.duo pmiſerūt ſe nō offendere ſub pena,offenderūt ſe ſimul.nec apparet q̄s prior rupit.an ex vtraq; pte ſit cōmiſſa. Elideꝫ q nō vt hic ꝛ.l.cū par.j.de reg.iur. facit l.cū pater.ſ.libert⁹.ſ.de le.ſi.

Nunc videamus. Mora principalis obligationē ꝓpetuat quo ad ſe ꝛ fideiuſſores ꝛ eoz ſucceſſores.mora fideiuſſoris quo ad ſe ꝛ ſucceſſores ſuos.h.d. Op.ꝛ videꝫ q mora principalis non nocet fideiuſſori.vt.l.mora.ſ.e. Solu.nō nocet ſi creditoris mora quo ad fideiuſſorē pceſſerat.vt ibi.al's ſic vt hic. Op.q fideiuſſor nō pōt eē in mora niſi pri⁹ cōueniaꝫ principalis. vt.C.de fideiuſ.auc.preſente. Sol. hic erat ſpecies debita ibi quātitas.ſed hoc eſt cōtra caſum illi⁹ auc. Dic ḡ ſi eſt renunciatū būficio illi⁹ auc.vel eſt certū principalez nō poſſe queniri.tūc ꝓcedit iſta.l.al's fateoꝛ q hodie nō poſſet fideiuſſor cōſtitui in mora ſi non precedat excuſſio principalis facit.j.e.l.decē.ꝛ qō ibi no. Quero an mora principalis hodie noceat fideiuſſori. Et rñdeo quātū ad obligationez nil hodie eſt immutatū.ideo tenetur fideiuſſor qꝛ in omnem cauſaz fideiuſſit.vt hic dicit tex.ſed in modo exequēdi eſt innouatū. Poſito ḡ q ſpecies ſit pempta p⁹ morā principalis fideiuſſor remanet obligat⁹. Sz nō poterit queniri ad euz niſi excuſſo principali. Quero cui⁹ denūciatio facē quez eſſe in mora. Et dic vt glo.quaz vide q̄ incipit hoc articulo, in fi. Et tenet glo.q geſtoꝛ negocioꝝ ꝓpetuat obligationē Richar.malū.videꝫ dicere ꝛium.qꝛ negocioꝝ geſtori nō pōt ſolui qꝛ nō hz mādatū.vt.j.de ſol.l.vero.ꝛ.l. hoc iure.ꝛ l.qui hoiem.ſ.ſi nullo. Nō ob.l.ſiq̄s ſolutioni.dicit ipſe q intelligo in adminiſtratoꝛe legitimo tutoꝛe vl' curatoꝛe vel ſimili. Pe.dicit idē qō glo.ratihabitione ſecuta. Ego vero ſic dico.aut negocioꝝ geſtoꝛ interpellauit debitoꝛem q ſol ueret ſibi geſtori.ꝛ nō valet interpellatio.qꝛ ſibi ſoluī nō poteſt.vt.d.ſ.ſi nullo. Idē dico in ꝓcuratoꝛe qui nō hz māda tum ad recipiendū ſolutionē. Aut interpellauit q ſolueret dño ꝛ tūc ſi ōbitoꝛ ꝛ creditoꝛ ſunt eiuſdē foꝛi ita q debitoꝛ pōt accedere ad domū creditoris.ꝛ tūc ꝓcedit iſta gl.ꝛ.l.ſi quis ſolutioni. Aut eſt alteri⁹ foꝛi.ꝛ tūc nō ꝑſtituiꝫ debitoꝛ in mora.qꝛ ipſi qui nūciat nō pōt ſolui.qꝛ ad domū nō tenetur ire.vt no.ſ.de ꝑſti.pec.l.itē illa.ḡ ꝛc. In eo vero caſu in quo ex pte eius cui fit nūciatio requirit ſola abſtinētia.ꝛ tē fine dubio nunciatio pōt fieri p geſtorē.vt.ſ.qō vi aut claz l.prohiberi.in prin. Quero actoꝛ eſt alteri⁹ foꝛi.facit pcuratorē ō me tñi ad agēdū ita qꝛ ſibi nō poteſt ſolui.an lit. ꝺteſ.facta p eū ꝑſtituat me in mora. Rñdeo. ſi ego fui ꝑſecutus ꝛ nolui cōtendere nō ſum in mora p rōnem ꝓdictā iudicium tñ ſuſcipe cogoꝛ niſi obſeruē ea q̄ dicūtur in.l.ſi filius ſ.de procu.morā tñ euitat eoipſo q dicit ſolueꝛē ſi habere cui.vt.ar.ſ.de.l.i.l.ſi dom⁹.ſ.q cōfiteꝫ. Sz ſi volui ꝺtende re.tūc ex hoc ſum in mora.vt.l.nemo.in fi.ſ.e.tñ tūc fortе finito iudicio finietur illa mora.vt.l.qui rome.ſ.pe.eſt eiz eadē rō hic q ibi in actoꝛe.ꝛ ideo eſt neceſſe q interpellatio fiat ret p pſonā q̄ poſſet recipe ſolutionē. iudex enim ꝺdēnat me vt ſoluā dño nō ipſi ꝓcuratori. Predicta vera niſi q̄ſq; domin⁹ fuiſſz pñs cui potuiſſet ſolui.tūc eiz ad purgandū morā licet nō habeat cui ſoluat deberet auctoritate iudicis deponere.ꝛ conſignare.ar,d.l.ſi reus.ſ. de procu.C. de uſur. l.acceptam.

An filius. Mora filij ꝓpetuat obligationē cōtra pcessoꝛ.ꝛ de peculio tā q̄ fideiuſſoꝛ. Ja.de are.mouet dubium.nos habem⁹ in auc.pñte.C.de fideiuſ.q pri⁹ cōueniatur principalis.poſtea fideiuſſoꝛ. Quid in patre qui eſt vt interceſſoꝛ vt q̄ iubet. Dic q nō eſt idem in filio qō in fideiuſſoꝛe.qꝛ pater principaliter conueniē.vt.l.i.ſ.i.ſ.qō iuſſu. De hoc plene dixi.ſ.e.l.cū fili⁹.in prin.

Effectus huius In obligationib⁹ dādi res pempta poſt morā durat in obligatione quo ad petitionē acceptilationis ꝛ nouationis.h.d. Opp. q nō ſit in obligatione cū ipſa pecunia pōt ꝑſtitui.vt.l.ſi p miſſoꝝ.ſ.de cōſti.pec. So.ibi aliud nō debitū p alio ꝺbito

cõstituit ꝑ.d.l.si penã.ſ.e. Sed. vt ibi dixi. ¶ Quẽ.de.l.eum ita.ſ.fi.ſ.e. vbi nõ durat obligatio nec in nouatione ẽ deducitur. Dico q̃ re pempta põt deduci in obligationẽ cũ esse ſ.eo. ſed ſi hoc partes sciuerũt. vt hic t.l. iter stipulantẽ. ſ. penul. sicut enĩ obligatio iã ꝑacta extinguit etiã ibi hic eadẽ rõne. ¶ Quero que est ratio q̃ homo petit. Respõdeo hõ est ĩ obligatione t ꝑ cõsequẽs in actione nõ extimatio. iõ si q̃s peteret extimatõem ageret sine actiõe. ¶ Quero qualiter formabitur libellus. Respõdeo ꝺclarabo si volo iudici dicẽs peto eũ cõdẽnari ad hoc vt cõsequar extimatõem vt dicit tex. in simili. ĩ. e.l. iulia. ſ.i. t ibi dicã t ita sentit glo. t tangit Ci. C. ad exhibẽ. l. exhibitionis. ¶ Quero qualiter formabitur sñia. Rñdeo in arbitrio iudicis est dãnare in extimatiõe vt dicit tex. ſ. de cõfes. l. iij. vel dãnare ad hominẽ t executio fiet in extimatõe. vt no. ĩ. que sentẽ. sine appel. re. l. fi. Ex hoc patet q̃ ꝓcederet hec cõclusio quare peto hominẽ vt eũ cõdẽnetis in extimatiõe. t ista videt melior q̃ ꝑcedẽs ꝑ. l. ꝓdictã. de cõfes. que multũ ꝓcise loquit. Puto ẽt tus q̃ ꝓcederet. t si postea in ꝓcessu appet stichũ mortuũ iuꝺex posset cõdẽnare in re vel in extimatõe ſm ea que dicta sunt. Et dico in si li in. l. stipulatiões nõ diuidũtur. dum non practicas illas.

Si ita stipuler. An esset idẽ si nomẽ hr̃dis nõ est additũ. t gl. dicit q̃ sic. pe. cõtra dicit. dic vt dicã. ĩ. e.l. si sic.

Si sit stipulatus. Electio est creditoris si verba executiua referãtur adeũ hoc dicit. ¶ Oppo. ſ.e.l. stipulatio. ſ. in stipulatõi bus. Sed. hic nõ est mens dubia. t ꝑ istã. l. tollit vel declaratur glo. que est in. l. lutio. ſ. de leg. ij. vbi dicit aliud in ꝓtractibus. Sed nõ dicit verũ. q̃ idẽ in ẽctis quod in vltimis volũtatib' ad quẽ ẽba executiua referant. ille habet electiones. sed q̃n verba sunt dubia est diuersitas inter ẽctus t vltimas voluntates.

Triticũ darẽ. Incertitudo vitiat stipulationẽ nisi ex cõiecturis ꝓbabilib' declarẽt. h.d. ¶ Oppo. t vr quod illud quod omittitur habeat ꝑ omissio. vt. l.i. ſ.i. ſ.e. t. ĩ. e.l. q̃cquid astringẽde. Sed. verba que sũt de forma stipulationis. vt iterrogatõ t rñsio. illa debẽt exprimi alia vero que sũt circũferẽtia nõ debẽt de necessitate exprimi. ¶ Quero q̃ sunt ille ꝓbabiles cõiecture ex quib' hoc declarẽt. Gl. dat duas rñsiones q̃ recidũt in idẽ. t bene. Dico. q̃ stipl'o sequẽs intelligit ĩ ouꝺio de illa quãtitate in q̃ ꝓcessit mutuũ. Idẽ credo si quãtitas exprimat sed nõ cã. vt ꝓmitto tibi dare cẽtuz. intelligatur ex cã mutui vel alia q̃ precessit. ar. hui'. l. t glo. t qõ not. ſ.ð excep. rei. iudi. l. si q̃s ad exhibendũ. ¶ Sz q̃d si mutuo tibi decem. postea repitur q̃ ꝑ stipulationẽ ꝓmisisti mihi decẽ ex cã mutui. an intelligem' de eisdẽ decẽ. an ꝑsumem' alia fuisse. Rñ. si ĩcõtinẽti hoc fiat ꝑsumẽt eadẽ. vt. l. si stipulat'. t. l. cũ eiz. ĩ. ð noua. Si ex interuallo. puto idẽ vt. ſ.e.l. si diuortio. ar. de do. prele. l. ij. ſ.i. Sz nisi aliud appareret ꝑsumeret accepisse tpe stipl'onis. vt. ĩ. e.l. si stipulat'. ſ. grisogon'. t ibi dicã. Sz si primo mihi decẽ ꝓmisisti ꝑ stipl'onem ex cã mutui. deinde ꝑ stipl'onem ex cã mutui si ꝓstaret de eisdẽ decẽ senserit inutilis est stipulatio. vt. ſ.e.l. q̃ bis ta. t qõ ibi no. ſ. de ꝓba. Ideo tunc necesse est q̃ adijciat q̃ Ideo in dubio intellige de diuersis decẽ. vt. l. quinquagin oĩs alia ꝓmissio cõputet in ista. vel in filia ẽba ex quib' voluntas appareat. Precẽtia vero locũ hñt qñ simplex mutuũ ꝑcessit vel ali' ẽctus nõ stipulatione vallat'. Eadem rõne puto q̃ siquis fuerit bis confessus se recepisse decẽ mutuo. nõ tñ ꝑ stipulationẽ. ꝓmisit. qõ intelligit de eisdẽ decẽ. nam cõfessio nõ est noua dispositio. sz ꝓbatio. vt. l. publia. in fi. ſ. depo. Est g̃ idẽ ac si t de eodẽ q̃s haberet plẽs ꝓbationes. ar. ad hoc de leg. ij. l. sempronĩ. Sz si essent due confessiones in iudicio q̃ inducũt dispositionẽ. tũc forte aliud esz

nisi exprimat. q̃ tunc ꝑ ducit actionẽ. t sic videtur diuerse dispositiones. ar. d.l. quinquaginta. Quid si mutuaui cẽtũ t postea ꝑ stipulationẽ ꝓmisisti quinquaginta an presumat de illis cẽtuz vel intelligat plus alia quãtitas. Rñdeo siue quãtitas sequẽs sit maior siue minor idez iuris est. vt. l. si diuortio. ſ.e. t. d.l. pculus. ſ. de le. ij. t de adi. le. l. cũ centuz ¶ Quid ecõtra. si primo ꝓmisit ꝑ stipulationẽ postea per numerationẽ accepit. Dic vt. l. si ita stipulat'. t. l. cũ eniz. ĩ. de noua. ¶ Quero hic dicit triticũ. q̃d est triticũ. Rñdeo q̃ quicq̃d area terit. t ẽ generale nomẽ sicut seges siue blada. ¶ No. istud q̃ dicit blada. nã in vulgari dicim'. l non habem'. t semel habui ð facto. dicebat statutũ q̃ nõ liceat extrahere bladũ ꝛc. q̃rebat an semẽ lini esset bladũ. t hic videtur q̃ sic. q̃ area terit. De hoc blado fit etiã mentio. ĩ. ad municipa. l. nõ debere. in glo. facit q̃ dixi de aqua plu. ar. l. i. ſ. de opere. ¶ Querit gl. quid si tradidi rẽ determinatus causaz quã postea nõ determinaui. an trãseat dominiũ Gl. dicit q̃ nõ. Idem. dicit hoc si actũ fuerit q̃ dñiuz nõ trãsiret. alʒ in dubio videt trãslatũ. lz repetat cã nõ secuta. vt. l. i. ſ. ꝑ dote. t. l. dotiũ. ſ. fi. ſ. de iure dot'. Credo gl. melius dicere q̃ nuda traditio nõ facit trãsire dñium. vt. l. nũq̃ nuda ſ. de acq̃. re. do. Sz in. d.l.i. t. l. do. erat expressa lz futura cã habilis. secus q̃n nulla est habilis. vt hic in glo.

Si insulam Qui stipulat opus fieri dz locũ exprimere. vbi t talẽ q̃ interfit stipulatoris. hoc dicit.

Si seruũ mihi. Prouisio. l. debitorẽ excusat. h.d. Simile. l. habet ĩ l. quid ergo. ſ. si heres. ð le. i. t. l. elegãter in fi. ſ. de pig. ac. Per hoc determinauit Gl. talẽ. q. feci pacẽ cũ meo inimico t ꝓmisi nõ offendere eũ. demũ fuit ipe exhãnit' t ex forma statuti poterat impune occidi t offendi. q̃r. an videar frangere pacẽ. Et Oldra. determinauit q̃ nõ. ar. hui'. l. conuincta. l. si seruuz. in prin. ſ.e. Audiui q̃ bononie fuit disputatũ ẽrium. ꝑ. l. si fili'. ſ. de fideicõ. liber. t. l. si q̃s legatuz. in ĩ. de fal. t ille. ll. dicunt q̃ hic qõ habeo ex ꝓuisione mea diffici li' ꝓdo q̃ qõ habeo ex ꝓuisione legis. sed in. l. nr̃a hz creditor ne seruus possit occidi ex ꝓuisione legis. t ꝑ hoc. l. ij. C. si aduer. ven. lex suũ nõ tuũ denegat auxiliuz. Sed credo q̃ illud sit truffa. q̃ q̃n ꝓmitto nõ offendere intellige nisi. l. ꝓmittẽte. vt. l. quero. ſ. interlocutorẽ. ſ. loca. t. ĩ. e.l. quidã cuz filiũ. t ego ĩ terminis cõuersis disputaui q̃stionẽ quã pono ĩ. de peñ. l. quidã sunt. dic vt ibi.

Si ita stipulatus. Possum. vtiliter. Qui promittit se solutuz ꝑ alio ꝓmittit factũ. ideo succedit obligatio ad interesse. secus in eo q̃ se datuz. hoc dicit ſm verũ intellectũ. ¶ Oppo. de. l. iure nostro. C. de fideiuſ. Sed. glo. fateor. sed hic nõ fuit fideiussor. sz ꝓmisit se solutuz. si nõ curauerit ꝛc. vt in glo. Sz gl. destruxerũt istũ tex. q̃ hic nõ fit mentio de hoc. t ideo Di. intelligit q̃ hic ꝓmisit se soluturum q̃ est facti. vt ꝑ in fi. facit. l. ꝓsilio. de cu. furi. t no. gl. ĩ. de so. sup rubrica. Hoc ẽt tz Pe. sec' si dico fideiubeo ꝑ illo. q̃ video' ꝓmittere illud q̃ ille debet. vt. ſ.e.l. vbi aũt. ſ. illud in fi. sed hic est dñia an ꝓmittat se solutuz. t videt ꝓmittere factũ. an ꝓmittat se datuz. vt hic ſm Pe. t Di. Sz hoc nõ placet. nã in larga significatione etiã dare est facti. vt. ſ. de cõdi. t demõ. l. in facto. sic t soluere. Sz stricte accipiẽdo ꝓut dare differt a facere scire debetis q̃ soluere est facere id q̃ q̃s ꝓmisit. vt. ĩ. de ver. si. l. solutionis verbo. in fi. Aut g̃ in obligatione erat dari. t q̃ ꝓmittit soluere ꝓmittit datiõnẽ. aut erat fieri t ꝓmittit factũ. t sic nõ ẽ dñia si ꝓmitto me daturũ vel soluturz. Quis g̃ est intellect' hui'. ſ. Rñ. quãdo ego ꝓmitto titij noie me soluturz tibi ista ꝓmissio in dubio videt fieri cã titij. vt. l. si fideicõmissa. ſ. interdũ. de le. iij vñ videris mihi ꝓmittere gerere negocia titij soluẽdo mihi t sic video' alteri stipulari. merito nõ ago nisi quaten' mea interfit. vt. l. stipulatio ista. ſ. alteri. t. ſ. si stipuler. ſ.e. Item natura fideiussoris est q̃ possit soluere ꝑ se t obligatione

sua. Item q̄ possit soluere p̄o obligatione rei p̄incipalis vt.l.indebitam.§.de condi.inde. Nō ergo p̄mittit soluere noīe titij nō est fideiussor. In isto ḡ.§. ponit hec differentia aut p̄mitto me solutuz vel datuz noīe titij.aut p̄mitto simpliciter me datuz vel solutuz ꝛc.nō adiecto noīe titij,ſz q̄ titius debet ꝛ similia verba.

Si tibi nupsero. Inter spōsum ꝛ spōsaz nō valet p̄missio ex cā lucrati ua q̄ in matrimonij tps ꝺferē.h.d. ¶ Nō p.q̄ pōt p̄mitti ex cā dot'ſ ꝛ dōationis pp nuptias.vt.l.si ꝺstāte.§.ꝺ dona.inter vi.ꝛ vxo.dicit Jo.hoc vex si exp̄imerē ꝺditio si nupsero.nō valet.vt hic. Hoc nō plz.q̄ hoc tacite intelligitur.vt.l.stipulatio.§.de iure do.ḡ si exp̄imit̄ p eū moduz nō vitiat. Dic ḡ q̄ hic loquitur qñ p̄missio fit ex cā mera lucratiua.ſz dos est cā onerosa. Itē donatio ꝓpter nuptias ideo fit q̄ dotē recipit.vt.d.l.si cōstāte.ꝛ auc.itē equalitas ¶ Nō p.de.l.fi.C.de spōsa.dicit glo.fallit q̄ pōt p̄mitti p arris.vñ intelligas q̄ arre realiter tradant̄.ꝛ p̄missio fiat ꝺ restituēdo duplicatas vel triplicatas.vt.d.l.mulier.alʒ ista glo.nō esset vera.vt dicā plene,j.e.l.titia.in p̄in. ¶ Nō p,j. e.l.ex ea.in p̄in. Dicit glo.fallit ibi. Tu dic q̄ ibi nō p̄mittitur ex cā mere lucratiua.sed in recōpensationē iniurie sibi fiende.p̄reterea ibi est causa honesta vt a delicto abstineat ¶ Nō p.ex̄ gl.§.de cōdi.instit.l.vter ex fratrib⁹.ꝛ.C.de instit. ꝛ substit.l.i. So.ab altero ipsoꝝ ꝺiugum nō pōt q̄s inuitari ad matrimoniū spe lucri.vt hic q̄ esset p̄sumptio q̄ fieret cā libidinis q̄ rō non est ꝓbabilis nec ſm bonos mores.vt hic dicit tex.sed quolibet alio p̄mittēte esset licitū.vt in cōtrarijs.ꝛ.l.titio.§.i.de ꝺdi.ꝛ demō.ꝛ dicā.j,e.l.titia.in p̄in. vnde dico q̄ si cōstaret q̄ fieret cā libidinis nō valet .ſz iō q̄ p̄mittēs erat forte vilis ꝺditionis.alia ꝓs erat nobilis. vnde faciebat causa habēdi illā parētelaz.vel hoc fiebat cā pacis.tūc valeret.ꝛ hoc est q̄ dicit text⁹ causa cognita.facit q̄ dixi.§.e.l.si diuortio.

Existimo. Nō est impedimētum mixta ꝺsideratione rei ꝛ psone valet stipulatio si impedimētū cessat tpe existētis ꝺditionis.h.d. Nec lex videt̄ difficilis inuenib⁹,nō tū est. Diuide. primo ponit duo dicta ,secūdo illa ꝓbat p reductionē ad absurdū. ꝛ primo reducit ad absurdū circa p̄imū dictū.secō circa secūdū Partes patent.ꝛ casus in terminis patet intelligēti. Nō p. de.l.si usufruct⁹,j.de stipu.ser. So.ibi erat defect⁹ rōne ps one tīi. ¶ Nō p.de.§.sacrā. Sol.ibi erat defect⁹ rōne rei tīi hic mixta ꝺsideratione rei ꝛ psone.de quo ibi dixi.ꝛ.l. si rez meā.§.e.ꝛ.l. nemo rem suā.§.e. hic habes vnū brocardum an vicieť res si deuenit ad eū casum a quo incipe nō pōt. dicam.j.e.l.plurib⁹.§.si placet. Itē habes exp̄essum hac.l. q̄ due cause lucratiue p̄nt diuersis tpib⁹ circa eandē cōcurre re,rē. Casus est hic.plene dico in.l.meui⁹.§.duob⁹.de le.ij.

Ex hac stipulatione. De hac materia dixi in.l.stipulatiōes nō diuidūtur i fi.

Quicquid astringende Ista.l.ſm lec.glo. nō est facil' ſm lec. verā quā glo.i.in fi.tangit ꝛ eā tenet Di. est satis dara.ꝛ breuiter ſm Di.hoc intendit. Obscuritas oīmoda vitiat stipl'onē.si pōt interp̄tari interp̄taī p̄missore.ſz vbi verba sunt clara iterp̄retationē nō recipiūt.h.d.ſm lec. Di. In p̄ima p̄te fuerūt verba oīno obscura. In secūda fuerūt verba equiuoca. In tertia fuerūt x̄ba clara p̄ stipulatione secūda ibi aut.tertia ibi nec rursus. Lec.oēs hic tangā. In p̄ima p̄te habes q̄ illudq̄ nō est exp̄essum habeť p omisso. Contra q̄ iste tex.sibi ꝺdicit. q̄ p̄imo dicit quod est dictū.secō dicit si nō exp̄imatur. So.huius ꝺrij timore illud p̄in.hz duas lec. Una est dictū.i.dicendū,ꝛ tangit in glo. i.ꝛ.ij.sed ista repugnat lr̄e ꝛ est vitiare lr̄am.ꝛ est alia lec . q̄ ponit̄ in fi.ij.gl. Et ē vera q̄ fuerunt dicta verba obscura,ꝛ sic fuit dictū sed nō palā.ꝛ hoc triplic iter exēplificaī in secūda glo.post p̄in.vt p̄mitto fundū.q̄ nō valet.vt.l. cū post §.gener.§.de iure dot,vel p̄misit tritic ū nō exp̄essa quanti tate.vt.§.e.l.triticū.ꝛ.j.e.l.ita stipulat⁹.ꝛ ista exēpla placēt Di.ꝛ mihi. Tertio ponit̄ in fi.secūde glo.vel pone exēpluz q̄ ꝺbētes dissenserūt.vt eadē gl.sed tūc nō esset ꝓpter obscuritatē sed ꝓpter dissensuz ꝛ sic nō ꝺgruit littere. Vel ex emplū pone q̄ est locut⁹ verbis nō intelligibilib⁹. ficut fecē quidā cācellari⁹ bonoñ.qui sic fecit dictamē obscuz q̄ Jo. papa nō intellexit.ꝛ sic si notari⁹ faceret instrumētuz p verba obscura ꝛ nō intelligibilia nō valeret.facit.§. sup dictis C.de emen.iusti.co. Alia lec.est q̄ in p̄missione fuit adiectū aliq̄ ꝺ xbū speciale.vt p̄mittis brocarda.nā alie rōnes nō ꝺtinētur.ꝛ sic interp̄retationē extēsiuā nō recipit stipulatio. ¶ Nō p.de.l.cū quid.§.si cer.pe. So.ibi ex natura negocij intelligebaī vt hic no.in ꝺto dātur plures solutiones. Una so.est q̄ hic in ꝺctib⁹ q̄ verbis ibi re ꝺtrahūtur. Ista nō est xba p.l.triticū.§.e. Et aduerte si xba stipl'onis nō sunt exp̄ssa ꝛ sic est tacitū illꝺ q̄ facit peccare in sua forma . ꝛ tūc nō intelligiť si nō est exp̄ressuz.sec⁹ si hz formā.q̄ in circūferen tijs habeť p exp̄esso.vt.l.triticū.§.e. Et uz ḡ queriť an illud q̄ tacite agiť habeaī p exp̄sso.dic aut loq̄mur in his q̄ dependent ex volūtate vni⁹.vt in vltimis volūtatib⁹ tacitū habeť p exp̄esso.ꝛ.l.inter vestē.§.de au.ꝛ ar.leg.ꝛ.l.in ꝺditionibus.§.de cōdi.ꝛ demō. Aut loquimur in his q̄ dependet ex volūtate duoꝝ.vt in ꝺctib⁹.ꝛ tūc aut in ꝺctib⁹ q̄ celebrā tur verbis ꝛ tūc aut est omissuz illud q̄ facit cessare formā stipulationis.ꝛ stipl'o nō valet.vt hac.l.in p̄in. ſm vnā lec. ꝛ.l.i.§.e.in p̄in.aut forma stipulationis est exp̄essa.sed aliq̄ quid accessoriū est omissum.tūc dic vt dicā in ꝺctib⁹ q̄ re vel ꝺsensu cōtrahūtur. Et si queris in his ꝺctib⁹ q̄ insunt ex natura ꝺtrasu ꝺhuntur. ꝛ tūc aut queris de his q̄ insunt ex natura ꝺtractus.ꝛ tacitū habeť p exp̄esso.vt.l.cū quid.§.si cer.pe.aut in his q̄ nō insunt de natura ꝺct⁹.aut fuit tacite intellectuz ab vno ꝛ nō habeť p exp̄esso..vt.l.si repetēdi.C.de ꝺdi.ob cau.aut fuit tacite intellectū ab vtroq̄.ꝛ habeť p exp̄esso. vt.l.triticū.§.e.ꝛ.l.si stipulaī.in fi.§.e.ꝛ.l.cū quid.cū si.all'. ibi.§.si cer.pe. Fallit in casu.l.fi.C.de noua.ꝛ.§.preterea.in fi.qui.mo.tol.ob.vbi oportet q̄ exp̄imaī. Sz si dubitatur an fuerit actū ab vtroq̄. Ad̄ndeo videť actū ab vtroq̄ q̄ venit ex natura cōtract⁹.vt.d.l.eū quid in fi. Dicit in secundo rūso q̄ verba debēt interp̄retari p promissore. ¶ Quero exēplum in ver.aut certe.ꝛ glo.quarta ponit queda exēpla bona.vt sensit de sticho albo tu de nigro.ꝛ illud est bonum Aliud exēplū ē in obligatione generis.sed nō est bonuz.q̄ certa est stipl'o ꝛ ꝺhētes exp̄ressērūt q̄ voluerunt . nec fuit omissuz aliq̄d q̄ tacite ageretur.ꝛ iste lec.tangūtur in p̄in. mag.glo. ¶ Nō p.de.l.si mihi ꝛ titio.§.fi.j.e. So. ibi verba erāt clara p stipulatore nō ambigua. ¶ Nō p.de.l.inter stipulantē.§.si sticho.§.e. So.ibi in iudicijs,aliud in ꝺctibus ¶ Nō p.de.l.de die.§.qui sati.da.cog. Sol.vt ibi. q̄ ibi in p̄paratorijs iudicioꝝ.hic in ꝺclsorijs.vl' dic vt ibi. Quero exēplum in ver.nec rursus.ꝛ ſm exēplum p̄imū gl. posituz in glo.mag.claꝝ est p̄missi oīa vasa.tūc si dico intellexi ꝺ vasis ligneis nō possum illud interp̄retari. Alia lec.est ſz glo. vt ꝺtinuet ad p̄cedētia. Dicebā ego p̄missoꝝ me sensisse de albo ꝛ tu de nigro. interp̄retatio fit ſm p̄missoꝝ.ē. ꝛ hoc ois ctū est in secūda p̄te. Sz pone q̄ semel ego p̄missoꝝ elegi.ſi potero ampliꝰ eligere ꝛ dicere me sensisse de alio.ꝛ ponit exemplū in gl.mag.post p̄in. Iste casus est singularissimꝰ ita q̄ nescio alibi. ¶ Nō p.j.e.l.qui ex plurib⁹.ꝛ.l.eū qui certaz So.qñq̄ q̄s hz electionē ex natura alternatiue vel obligationis generis.ꝛ tūc ille pōt variare.ꝛ ista est p̄prie electio, Quedā est declaratio.vt qñ nō apparet de quo sensit,tamē senserunt de certo tpe stipulatiōis interposite. quā si semel declarat ammodo variare nō pōt.ꝛ istū tex.cū ista glo.tenemenți.ꝛ ideo ex hoc dico q̄ si testis deposuit.postea nō pōt variare ꝛ dicere alio modo.q̄ ipsi habēt declarare q̄ sciunt fateoꝝ tīi in teste ꝛ hic in p̄te q̄ si incōtinēti anteq̄ p̄imū ictū habeaī p pfecto ꝛ cōpleto vult variare possit. q̄ nō videť declarasse.ar.C.de fi.instru.l.ꝺctus.facit q̄ no. Spec. in ti,de teste.§.i.ver.quid si dicit. ¶ Ultimo hec,l.allegaī

q̄ statuta nō recipiūt interp̄tationē.q; vt hic etiā hēs in pri mo dicto q̄ declarationē extensiuā nō recipit stipl'o. Item secdo interp;etationē declaratiuā recipit.vt ibi.aut certe interp;etationē restrictiuā nō.vt ibi.nec rursus.ꝛ sic in statut; dicūt quidā.Dic vt plene dicā.j.de mune.ꝛ ho.l. vt grada tim.§.ꝛ si lege.ꝛ dixi in.l.oēs populi.§.de iusti.ꝛ iure.

Stipulatus Habes q̄ ista ꝺditio negatiua apposita tanto tpe dī extitisse finito tpe.sed q̄tum tp̄s requiratur ad implendā ꝺditionē potestatiuam.ꝛ tūc si tp̄s apponī statur illi tpi.vt hic.Si vero non apponī tp̄s sed est negatiua.ꝛ tūc ē locus mutiane cautioni.vt.l.mutia pulatus.j.e.In cōditione affirmatiua dicvt no.per Ci.i.l.si plures.in.v.q.C.de cōdi.inser.

c **Onditio in preteritum.** Cōditio de p̄terito non suspendit.h.d.

p **Heres.** An quis possit restitui aduersus naturalē obligationē. Glo.dicit q̄ nō dicam.j.de fideius.l.marcellus.

v **Enditores.** Qui p̄mittit sumpt; factos de li te in re non tenetur ad sumptus non p̄mittit sumptus.an teneatur.ꝛ glo. remittit ad.l.i. C.de euic.vbi dicit aut succumbit i p̄prietate ꝛ repetit sumptus, aut obtinet ꝛ non repetit sumpt;.ꝛ ista est.l. bona q̄ sumpt; nō veniūt eo casu quo emptor obtineret.ꝛ iō nota rij ponūt in instrumētis.ꝛ p̄misit reficere oīa dāna ꝛ expensas litis ꝛ ex q̄ nō venirent als ꝛ hoc faciūt p hāc.l.ꝛ glo.in l.qui absente.de procu.Sz ibi tz Guil.Ozium p.l. si sine.§. s.cōmo.Teneo cū Guil.reprobata glo.quā semp reproba ui.Primo p.l.si plus.§.mota lite.s.de euic.ꝛ d.l. q̄ absente vbi dī q̄ mota lite teneī defendere vēditorē. g̃ si non defendat tenetur ad interesse ob rē nō defensam.ar.l.cū q̄rebatur in fi.j.iudi.sol. Itē p̄bo p rationē.vēditor teneī emptori vt sibi habere liceat.vt.l.emptorē.§.pe.in fi.s.de ac.emp.mo do in obligatione habere licere veniunt sumpt; ex litē.vt.l. stipulatio ista habere licere.ver.q̄ si forte.s.e.ꝛ ibi no.g̃ ꝛc. Non ob.l.i.C.de euic.q; illud in euictione rei hereditarie. Itē nō ob.l.si stat;.e.ti.q; nō possum agere ex clausula de euictione.q; res nō est euicta.sz ex clausula ob rē nō defensam siue hoc fuit expressum siue nō.q; a lege tacite subintel ligit.vñ pōt agere ad interesse.vñ est aduertēdū in modo cō cludēdi in libello. Nō ob.rō q̄ iniuria vēditori non nocet. vt.l.si p̄ imprudētiā.s.de euic.verū est si p iniuriā iudicis.se cus si p iniuriā ptis a quo potuit me liberare suscipiendo li te. Preterea nō pōt dici q̄ a iudice sit facta iniuria q; non ꝺdēnauit victū victori in expeñ.qō debuit q; habebat iustā cām litigādi vict; iō in expēsis nō debuit ꝺdēnari. Preterea pōt esse q̄ iudex modice taxauit.ad qō facit qō no.s.ō alie. iudi.mu.cau.fa.l.i.in fi.mag.gl. Quero si vēit ex natura ꝓpter no.in.l.nō solū.s.de rei.vē.ꝛ l.iij.§.si rē.s.de le.iij. q; plura auxilia interest me habere. Itē est dīa in modo agendi.q; qñ est p̄missum petā directo sumpt; factos in lite.sed qñ nō est promissum nō petā sumpt; directo.sz petā interesse q; nō defendit in quo interesse venient sumpt;. Que ro.hic dicit si p̄misit sumpt; ob litē de proprietate ꝛc. q̄d si hoc nō apparet. Dicit glo.parua q̄ hoc in dubio presumitur. Sz vt arbitror nō bene dicit.q; ista stipulatio dz intelligi ex natura ōctus p̄cedētis.vt.l.i.§.siqs sub ꝺdi.vt le.no. dat tenetur ad ca.ꝛ l.dāni quidaz.in p̄in.s.de dā.infec.l.si stipulat;.s.de vsur.sz ex p̄cedēti ōctu in vno quoq; negocio tenebaī.g̃ ꝛc. Do tibi tex.in.l.stipl'o ista.ver.q̄ si forte.s.e.ꝛ habere licere venit ex natura ōctus emptionis ꝛ venditionis g̃ ꝛc. Et vt puto glo.dicit q̄ in dubio presumitur.nō vt excluderet litez de proprietate.sz excluderet litē de precio. Cū hodie notarij vt cesset ista opi.ponūt in instrumētis expresse siue moue

rei;lis de p̄prietate siue de possessione.

Liber homo. Liber homo vel fundus hosti um in stipulatione deduci nō pōt.h.d. Oppo.de.l.ꝛ liberi.§.de ōben.empt. So.dicit Ruge.aliud in emptione vt hic in.i.glo.nō bene dicit.q; nec in emptione nec in stipulatione pōt homo liber deduci vt ipse debeatur.vt hic.sed in p̄iudiciū emptoris sic vt ipse teneatur de euictione. Idem in stipulatione si pone rē cām onerosam vel fuisset in dolo.ꝛ hoc tenēt oēs moderni. Opp.de.l.ab oībus.§.etiā.ꝛ.l.si seru;.s.de le.i. Bl.dicit aliud in legat;.vt ibi.aliud in ōctib;:vt hic. Idē tenet.j. de reg.iur.l.in testamentis. Et assignat rōnem.q; stipulatio assumit vires tpe stipl'onis interposite.legatū a die aduenientis ꝺditionis. Sz ista sol.nō est bōa.q; ō regulā catonianam.ꝛ.l.cetera.§.i.s.dē le.i. Dico idē in legat; ꝛ in ōctibus vt no.in.l.id qō.s.de le.i.nā fundū hostiū q̄ nū q̄ fuit noster nō possum; p̄mittere nec legare modo.q; in eo nullū ius habeo.ita loquī hic.sed fundū hostiū. q; iā fuit noster p̄mittere vel legare possum;.q; habem; ius postli.ꝛ hoc vult exp̄s se tex.in.d.l.id qō.ꝛ d.§.etiā. Et hac rōne vtputo papa qui cōcessit regnū hierusalē regi Carolo ꝛ suis successoribus hoc licite potuit.q; illud regnū iā fuit nostrū. licet mō occupatū sit ab hostib;. Sz ō predicta videī ex de re iudi.c.abbate sanc.li.vi.vbi rex aragonū donauit fundū hostiū q̄ nū q̄ fuit suus. Rñdeo pure cōcedere fundū hostiū nō possuz.vt hic sed cōcedere sub ꝺditione si capieī possuz.vt ibi.q; expecta re istā ꝺditionē honestū est.sz res ō p̄nti in nostro cōmercio nō sit. Pro hoc facit.C.ad.l.fa.de plagi.l.in fuga. Ista verba in concessione p̄inciarum q̄ occurrūt sunt dubia ꝛ pōderosa.ideo tene menti.

c **Um seruus.** Sufficit ōctū implerī a cōtra hēte vel alio ei; noīe.h.d. Elel aliter.hac.l.nō refert a quo aliquid fiat dūmodo fiat. Et intrē glo.op.de.l.ij.§.de cōdi.ꝛ demō. vbi refert a quo fiat.q; dz ad hoc fieri. So.dicit gl.fuit manumissus ab ipso ōhēte vel ab alio voluntate ei;. Opp.de.l.ij.§.si liber homo.§.de ꝺdi.ob cau. So.hic seru;.ibi liber homo. Opp.de.l.si puellā.C.si man.ita fue.alie.ꝛ siqs vellet soluere illud brocbardū nō refert ꝛc.oportet totuz corp; iuris p̄quirere.vt nō refert a quo iudiciū fiat.a quo interrūpatur p̄scriptio.a quo fiat ministratio ꝛ sic de si. vñ nō pōt dari certa regula.sed p̄pria materia est de iplemento ōctus.ꝛ tē an referat a quo ipleatur. Et Di.ponit duo verba hic notabilia in imensuz. Si queris vtrū refert a quo ipleatur ꝛ tunc aut queris de obligatione inducēda. aut quo ad pene commissionē euitandam. Si de obligatione indicenda ꝛ refert a quo. vt hic.ꝛ.l.ij.§ de condi.ꝛ demon. aut ad pene cōmissionem euitandā.ꝛ tūc nō refert a quo.vt.d.l.si puellam. Vides g̃ quid habes articulari.q; ad actionē cōsequēdam debes p̄bare factū esse ꝛ p te esse factū vl' tuo mādato.sz q; ad pene euitationē sufficit p̄bari esse factū. vnde vide de facto.testatoz pictura certo loco fieri mandauit'reperiī pictura facta.nescitur p quē. Dico q̄ sufficit heredi q̄tum ad penam euitandā.vt in auc.hoc ampli;.C.de fideicō.ꝛ ad penā excōicationis q̄ cōsueuit apponi ex ꝺstitutione episcopi cōtra nō iplentes volūtates defunctoz. Et aduerte sz p̄dicta duo debeāt ponere.s.factū ē.itē p se factū esse. tū qñq; vnū tm̄ p̄bare sufficit.aliud p̄sumitur.vt si tale factū requirebat sumptum.tunc eoipso q̄ est factū p̄sumiī factuz ab ipso ꝛ ei; expeñ.ad quez hoc facere spectabat.vt.C. de ali. pu.p̄.l.fi.vbi est casus notabilis. Itē qñq; nec ipsuz factū necesse est p̄bare.sed ipsa natura hoc p̄bat vt pupilluz esse alitū vt ibi patet.q; natura cōstat quē nō posse viuere sine aliīs.Eadē rōne dico cū creditor repeteret expeñ.factas in equo sibi pignori dato.nā p̄sumētur tales expēse facte ꝛ p eū facte. Idē dico cū aliquis possessor vellet deducere de fructib; expeñ.factas cā querēdoz fructuum q̄ tales expeñ.p̄sumuntur esse facte cū de necessitate sine his fructus nō possent p̄cipi. Itē p̄sumūtur facte ab ipso possessore.

ꝛ ideo ſine aliqua ꝓbatiõe iudex ex ſuo officio hoc habebit taxare ꝑ.d.l.fi. ¶ Quero qñ tractaꝫ de cõſeruatione iuris mei an refert a quo fiat. Di. dicit ꝫ ꝙ nõ refert a quo. vt.l. qui fundũ.ſ.quẽad.ſer.amit.l.i.§.queſitũ.de aqua quoti.ꝛ eſti. Iſtd dictũ Di.eſt verꝫ in ſeruitute reali mere.ſufficit eiꝫ ꝙ ad vtilitatẽ fundi fiat vſus.nec curaꝫ ꝑ quẽ cũ fundo de beatur.ſed in iure qd cõueret ꝓſone vt dñium ꝛ vſufructꝰ. tũc eſt neceſſe ꝙ fiat ꝑ eũ q̃ ius hꝫ vl'ei' noĩe.vt.ſ.qui.mo. vſufr.amit.l.põpo. Quo ad interrũpendã ꝓſcriptionẽ dice mus.ſ.de vſuca.l.naturaliter. Quo ad alia an refert a quo dicem' ſuis locis. Et ꝓdicta ſm primũ modũ legẽdi. ¶ Se cũ do modo legitur ꝙ aliquis fuit aſſumptꝰ vt mediator ſeu ꝓſeneta.vt faceret me liberari:ꝛ ego ꝑmiſi ſibi certã quãti tatẽ. Certe a quo cũqꝫ manumittor ipſe debebit habere pe cuniã.dñ tñ hoc fiat opera accipiẽtis pecuniã.vt in prin.ſe. glo.facit ad predicta.ĵ.de ꝓſene.ꝑ to.

S Tipulatus ſum damã natiue debitis ob lata poſt eiꝰ interituꝫ debitor liberaꝫ.h.d. ¶ Op. C.de vſur.l.acceptã.ꝛ.ĵ.de ſol.l.q̃ decez. Glo.dicit intellige hic ꝙtinuo.ſ.ſecuto interitu.ꝛ ſic x̄b ñ ꝑciſum recipit limita tionẽ.qꝛ ꝙtinuo eſt dicere incõtinẽti.ꝛ tñ limitatur.ſic.ſ.de arbi.l.licet. ¶ Quero vtrum libereꝫ ipſo iure vel ope excep tionis. Gl.ꝙ ope exceptionis.ſecus in obligatione gene ris.vt in gl.patet. Cõtra hoc videꝫ.ſ.e.in executione.§.pro parte.ꝛ.l.ĵ.§.i.vbi idẽ iuris eſt in obligatione generis ꝛ ob gatiõe alternatiua. Et hoc videꝫ tenere Ja.de are. Tu dic ſi electio eſſet ita facta ꝙ reꝰ nõ poſſet variare.vt qꝛ reſerua uit ſibi exprẽſſe ꝑ futurũ ſubiũctiui.tũc ille ſolus q̃ eſt obla tus eſt in obligatione.ꝛ eiꝰ iteritu liberareꝫ ipſo iure.ꝛ hoc hoc voluit hic gl.dñ dicit:electione ſibi reſeruata. Intelli ge vt dixi. Si vero põt variare qd eſt qñ tacite hꝫ electionẽ a lege.tũc qꝛ adhuc aliꝰ durat in obligatione liberareꝫ ope exceptionis ab alio exẽplo ob.ĩ genere. Et idẽ dico ſi offer retur illud qd eſt in ſolutiõe tñi nõ in obligatione. tũc eius interitu liberatur ope exceptionis.

Q Ui ex pluribus In obligatiõe generis ſub alterni eſt electio debitoris ꝛ põt variare vſqꝫ ad ſolutionẽ.h.d. ¶ Op. de.l. i.l.qui duos. Go.aliud in legatis vbi eſt electio creditoris. aliud in ĉctibꝰ vbi eſt electio debitoris.de quo plene no.ſ. de le.i.l.legato generaliter.ꝛ.ſ.fami.her.l.heredes.§.ſi ĩcer to. ¶ Op.de.l.quicqd aſtringende. Go.ibi eſt declaratio hic electio.vt ibi plene dixi.

V Trum turpem. Valet ꝑmiſſio facta ꝑ ali quo emãcipãdo.h.d. Nota hũc caſuꝫ.an in hũc caſuꝫ pater poſſit cogi eũ emã cipare.glo.dicit ꝙ ſic officio iudicis.vt.l.ſicui.ſ. de cõdi.ꝛ demon.ſed nõ eſt verꝫ niſi pater aliq̃d reciperet ꝑ eo emãci pãdo.vt.d.l.ſicui.ꝛ no.in.l.cogi.§.ſi pr̃.ad ttebel. Di. Pre terea ſi cogi poſſet g̃ turpiter acciperet.ſ.ꝺ ꝺi.ob tur.cau. l.pe.ꝛ hꝫ poſſet quis dicere nõ põt cogi iure actionis nõ cu ro.ſufficit ꝙ poſſit cogi ad partis petitionem licet iudicis officio.vt.l.iĵ.§.ſi tibi ob iudicium.ꝛ quod ibi no.de condi. ob turpem cauſam.

A Titio Stipulatio cõcepta ſub ꝺditione q̃ depẽ det ex facto ĩcerte ꝓſone valet.ꝛ ibi diuer ſitatis rõ reddi nõ põt idẽ ius eſt.h.d. Nota ꝙ ſtipu latio collata ſub ꝺditione.hꝫ nõ habeat aliã cãm valet.ipſa enim ꝺditio eſt ſufficiẽs cã vt h̄.ꝛ.ſ.l.pri.ꝛ.l.q̃cq̃d aſtringẽ de.in fi.ꝛ.ſ.e.l.hoc iure.ꝛ.ĵ.e.l.quidã cũ filiſi.cũ multis ſi.

Nulla. ¶ Op.de.l.ſiquis ſemproniũ.ſ.de here. inſti. Go.ibi in volũtate velata hic exprẽſſa. ¶ Op. de.l.centeſimis.in fi.ĵ.e. Go.vt ibi. ¶ Quero an poſſit cõ ferri in volũtatẽ ſtipulãtis.ꝛ ſic idez qd in ꝑmittẽte. Rñdeo ſic eadẽ rõne.vt.ſ.e.l.ſub hac. Di.ĉ.p.l.ſenatꝰ.§. legatũ.ſ. de le.i.ꝛ.l.ſi ita relictũ.§.illi.e.ti. Nlij volẽtes ſuſtinere glo. dicũt ꝙ hec.l.ꝛ glo.loquitur in ĉctibꝰ in quibꝰ nõ põt con ferri in eiꝰ volũtatẽ.qꝛ ſtatim cũ ſtipulaꝫ videꝫ velle.vt not. de dona.can.mor.l.ei cui.ꝛ no.de le.ĩ.l.cũ pater.§.mater.ꝑ glo. Hꝫ ꝑdicta ſunt vera niſi hec ꝺditio ſi voluerit exprimaꝫ.nõ enim ſequiꝫ volo.ꝛ.ſtipulari modo qd poſtea veliꝫ.ar.pro hoc.ſ.de ſpon.l.in ptãte.in fi.

S Ita ſtipulatus fuero.ꝛ.aut. xv. In al ternatiua ſummarũ inſpicim' id qd eſt min', in alternatiua tpis inſpicim' qd eſt longius.

S Imihi ꝛ titio In cõtractibꝰ nõ eſt locus iu ri accreſcẽdi.h.d. ¶ Op.de.l. ſtipulatio iſta.§.in ſtipulationibꝰ.ꝛ.§. cum qs.ſ.e. So.vt ibi. ¶ Op.de.l.fundus ille.de ꝟhen.empt. Sed a ſo.glo.eſt vera ꝛ iõ an in ĉctibꝰ ſit locus iuri accreſcẽdi.diſ ſtingue:aut ĩ vſufructu:ꝛ hꝫ locũ.vt.l.i.in fi.ꝺ vſufru.accre. aut in proprietate vel alio iure.ꝛ tunc aut in his queritur q̃ indiuidua ſunt ꝛ hꝫ locũ ius accreſcendi.vt.ſ.cõ.ꝑdi.l.proꝰ prĩũ.qd intellige vt ibi no.qd eſt ꝓpter ius nõ decreſcẽdi. aut in his q̃ ſunt diuidua.ꝛ tũc aut in diſpoſitiõe principis ꝛ hꝫ locũ ius accreſcẽdi.vt.C.ſi ipe.libe.ſo.l.i.li.ꝛ.aut literio ris a principe.ꝛ tũc aut intereſt cõcedẽtis ꝙ hꝫ locũ ius ac creſcendi ꝛ hꝫ locũ.vt.l.fundus ille.de ꝟhen.emp.ꝛ no. in glo.aut cõcedẽtis nõ intereſt ꝛ nõ hꝫ locũ vt hic.ꝛ.ſ. de iureiur.l.ſi duo patrõi.in prin.ꝛ.l.aquã.ſ.quẽad.ſer. amit. Fallit in aſſignatione libertoꝝ q̃ hꝫ nõ ſit legatũ vel fideicõ miſſum.vt.l.aſſignare.de aſſi.libe.tñ hꝫ locũ ius accreſcen di.vt.l.vtrũ.ſ.e.ti.ꝛ de his dixi in.l.re ꝺiuncti.circa fi.ſ. de le.iĵ. ¶ Quero an habeat locũ in donatione cã mortis q̃ ſapit naturã ĉctus ꝛ vltimaꝝ volũtatũ.vt.l.tam his.§.i.ꝛ ibi dicetur.ſ.de dona.cau.mor. Rñ.locũ hꝫ ſicut in legat. caſus ẽ.C.de cadu.tol.§.fi.ibi. necnõ in mortis cã donatio ne ꝛc. ¶ Quero.q̃d in mortis cã capione. Rñdeo idem.qꝛ locũ hꝫ ſicut in legatis ꝛ fideicõ.vt.l.thais.§.ſticbus ſeruꝰ. ſ.de fideicõ.liber.ibi enim nõ erat legatuꝫ vel fideicõ.vt.l. plane.la.iĵ.in fi.ſ.de le.i. ſz cã ꝺditionis implẽde. Et iõ pre dicta inducũtur ad.q.cõceſſum eſt duobꝰ fratrib' ꝑdium in emphiteoſi moritur vnꝰ.q̃riť an eiꝰ portio reuertaꝫ ad dñm vel ad aliũ fratrẽ.ꝛ Di.ſcripta diuerſimode habenť hic.ꝛ.l. codicillis.de vſufr.leg. Spe.ponit in ti.de locat.§. nũc ali qua. x̄.lxix. Di.ponit. C.q̃ nõ pe.par.l.i. Breuiter veritas eſt iſta q̃ cõceditur emphiteoſis fratrib' duobꝰ preſentib' ꝛ tũc altero decedẽte nõ eſt locus iuri accreſcẽdi.qꝛ nec in ĉctibꝰ vt hic cũ ſimilib',ꝛ qꝛ poſt emolumẽtum iã alteri q̃ſi tñ nõ hꝫ locũ ius accreſcẽdi.vt.l.i.circa fi.de vſufr.accreſce. ꝛ p'tex.x.col.de duobꝰ fratribus.de nouo benefi.inueſti.c. i.de gradi.ſucce.in feu.c.i.ꝛ ſic reuerteť ad eccleſiã ſeu dñm vt.l.luti'.§.gaio.ad trebel.ꝛ.l.fi.§.filiũ.de le.ij. qd intellige niſi fuerit emphiteoſis paterna vt ſtatim dicã. Quãqꝫ cõce ditur vni tñi hoc modo. ꝺcedo tibi ꝛ titio fratri tuo abſen ti.tũc ſi cõceſſio fit ex cã lucratiua ab initio nõ valet niſi ꝑ dimidia vt hic.nec eſt locꝰ iuri accreſcẽdi. Hꝫ ſi eſſet ex cã o neroſa.qꝛ ꝺceſſio fieret ꝑ certa q̃titate quã dabat ab initio ꝑ penſione annuatim ſoluẽda:tunc accreſceret ab initio ipſo iure.qꝛ in ꝓſona alteriꝰ non valet.vt.d.l.fundus ille. Quãqꝫ ꝺceditur ſic.ꝺcedo tibi recipiẽti ꝑ te ꝛ noĩe titij fratris tui. tunc ab initio valeret ꝺceſſio in totuꝫ.ꝛ ſic reuertiť ad dñm ſicut ſi illi titio preſenti cõceſſiſſet.vt.l.fundũ cũ mihi vende res.de ac.emp.nõ eſt q̃ locus iuri accreſcẽdi niſi ſit dictũ.vt d.c.i.de duo.fra.de nouo benefi.inueſti. ¶ Quero ſi emphi teoſis eſt ꝺceſſa pri recipiẽti ꝑ ſe ꝛ filijs:qui deceſſit relictis duobꝰ filijs.demũ vnꝰ deceſſit ſine herede.an eiꝰ portio re uertatur ad eccleſiã. Dico ꝙ nõ.qꝛ ẽ emphiteoſis paterna ergo frater fratri ſuccedit.vt.x.col.qui feu.da.pũt.c.cuꝫ x̄o cõzadus.ꝛ de gradi.ſucce.in feu.c.i.ꝛ de duobꝰ fratri,de no uo benefi.inueſti.c.i.qd forti' ꝓbo. Iſta ꝺceſſio in perſona patris eſt inter viuos.filij vero capiũt demũ patre mortẽte. vt dicã.ĵ.e.l.qd dicit.ꝛ ſic in eoꝝ ꝓſona eſt mortis cã capio. vt.l.qui pcio.ꝛ.l.mortis cã capitur.§.iĵ.ibi ſed ꝛ dos quam quis ſtipulaꝫ ꝛc. de dona.cau.mor.ꝛ dicã.ĵ.e.l. qui rome.§. flaui',ſed in mortis cã capione eſt locus iuri accreſcẽdi.vt

d.l.thais.§. stichus. ꝛ etiã in mortis cã donat. vt.d.l.i.in fi. C.de cadu.tol. & ꝛc. Preterea idez videm⁹ in stipulatione opaz'. lz filij nõ veniãt vt heredes sed vt filij. vt.l. vt iuris iur.§.si liberi.s.de ope.liber.tñ fratre decedente accrescit alteri fratri. vt.l.iurisiurãdi.§.si liberi.de oper.liber. Prete rea ista ꝟba stipulor mihi meisq filijs vsq ad tertiã genera tionẽ ꝛc.ex natura huius dictionis vsq. iportant vt statiz cũ finita est emphiteosis in psona vni⁹ videat renouata seu de nouo cõcessa in psona alteri⁹. vt.l.repeti.in prin.ꝛ.l.si cuz in annos.s.qui.mo.vsufru.amit. ꝛ sic ex noua ꝯcessione vide tur alter frater habere. sed qñ ꝯceditur duob⁹ fratrib⁹ pro se suisq filijs ꝛc.intelligit quilibet pro pte sua recipe.pater añt sup toto qõ puto verissimũ. ꝛ sic de facto p istã vltimã rõnem cõsului. ¶ Sz quid si abbas emphiteosim paternã de nouo ꝯcessit duob⁹ fratrib⁹. rñ. lz esset finita ẽphiteosis in psona priis ꝛ gra esset filijs cõcedere. tñ eis non ꝯcedere erat iniuria. vt.l.i.§. pmittit. de aqua quoti. vñ tñc crederez ꝟba ℈ctus debere intelligi fm naturã p̃cedentis ℈ctus. vt sup toto quilibet sibi suisq filijs videat stipulat⁹ esse ꝛ rece ipleto. ꝛ.s. sol.mat.l.pen.§. vroz. devsur.l.si stipul. ꝛ ẽ casus ꝟba ℈ctus debere intelligi fm naturã p̃cedentis ℈ctus. vt exp̃ssus in.d.c.de gra.suc.in feu.c.i. ꝛ de duo.fratri.c.i. Sed quid si vn⁹ frater decedit relictis duob⁹ filijs an erit locus inter eos dicto iuri accrescẽdi ex vigoze dicte stipulationis. si fuerit auita emphiteosis nõ ẽ dubiũ. si paterna tñi tñc idẽ in porti one patris eoz ꝯtingẽte rõne predicta.

Si stipulatus ¶ Ñ verba sunt clara p stipulatione in d.habuist. s.e.l.quicq̃d astringẽde. ¶ Op.de.l. stipulatio ista.§. in stipulation ib⁹. s.e. So. ibi ꝟba erãt ambigua hic clara. vt.l.ille aut ille.§. cũ in verbis. s.de leg.iij. ¶ Op.de au. ꝛ ar.leg.l. inter vestẽ. So. ibi in his q̃ depẽdent. ex volũ tate vni⁹. s. testatoris. vñ ei⁹ volũtati stat. h ex volũtate duo ruz. ideo nõ statur volũtati solius ꝑmittẽtis.

Si stipulatus fuero. ¶ Õtractus stricti iur. l.q̃cq̃d. dicã pleni⁹ in.l. vt gradatiz.§. ꝛ si lege.j. de mu. ꝛ ho. tõ eniz extendit ad aliũ qz alter vti nõ possz. facit ad.q. tu ꝛ ego habebam⁹ domũ cõmunẽ. tu ducebas sociũ tuum. ego cã. phibẽtis. vt.l.sabin⁹. s. cõi diui. In ℈riũ ꝛ bene. qz nõ p deffet mihi habitare nisi possiz ducere amicũ. ad hoc facit. s. cõi di. si edes. ꝛ qõ ibi no. qz res est destinata ad hũc vsuz. g vni⁹ tñi sufficit cõsensus. sed si ab alio socio nõ ducebat sed sua spõte ipse intrauit sufficit vni⁹ phibitio. vt.l. de pupillo §. si pluriũ. s. de ope. no. nũ. vt ipse solus videat iniuriat⁹. fa cit. l. sed ꝛ si hac lege. §. pe. s. qui ꝛ a q̃. lz in aliquo videat ℈ posset solus agere de iure qõ respiceret ipsaz rẽ sed de iniu ria facta sibi p̃ introitum sic.

Si quis stipulatus ¶ Qui hz electionẽ p futu rũ subiũctiui nõ põt va as ptes. Ex prima no. q̃ post electionẽ ille solus q̃ est elect⁹ mñ op.j.e.l.si duo. ꝛ de ℈sti.pe.l.illud. Sol. illõ ante electio locus variationi. vt.j. dicã. ¶ Op.de le.i.l.huiusmodi. §. sti gatarij. in stipulatiõe secus. ꝛ ideo electio trahit secũ execu de le.iij. ꝛ õ op.le.l.apõ auficiũ. Ista rõ nõ ẽ vniuersalis. po tñc dicta rõ cessaret. ꝛ iõ dic rõnez generaliozẽ. qz vltime vo luntates nõ p̃nt esse ĩ pẽdenti sicut ℈ctus. vt.l.fi. s.cõ. p̃di. ¶ Op.s.de pcu.l.si is qui. So. vt ibi qz ibi fuit lis ꝯtesta ta. ꝛ sic ꝯcordat cuz ista. ¶ Op.j.e.l.eñ q̃ certaz in fi. Sol. ibi habebat electionẽ tacite a lege. hic ab hoie. vt ibi dicẽt

Ex p̃dictis no. q̃ vbicũq electio secũ trahit executionẽ nõ est locus variationi. ꝛ iõ si ponerem⁹ in prin.l.q̃ vn⁹ solus ẽ in obligatione vt tex. dicit intelligo postq̃ nõ põt variare. ꝛ sic electio est pfecta. ꝛ hoc significat illud verbum elegerit qõ rẽ pfectã significat. vt.l.i.in fi.s. qõ q̃sq iuris. nã eoipso q̃ alter solus est in obligatione alter nõ posset ex variatiõe eligi. vt.l.si is cui. de le.ij. ¶ Quero q̃ est dzia inter futuruz subiũctiui ꝛ futuz indicatiui. dicit Jo. grãmatici certãt. vel dic veri⁹ fm Azo. futuz subiũctiui formaz a p̃terito indica tiui. ideo cũ semel velit semp erit verũ eũ voluisse. ꝛ ideo nõ est locus variationi. qz ipleta est electio. Sz verbũ volã foz matur a presenti. cũ igit dico cũ volã intelligit. i. cũ volens ero seu volẽs durauero. ideo licita est variatio vsq ad pte. abinde nõ est licitũ variare. qz iã posset auferri pti cõtestãti litẽ ius defendendi. ¶ Quero p̃dicta nõ videntur rñdere q̃stioni ꝓpositẽ. nã in prin. q̃s stipulat⁹ est quẽ vellet. ꝛ hec dictio vellet est p̃teritũ iperfectũ subiũctiui ꝛ pñs optatiui qõ hic in respõsione nõ ponit. Rñdeo cũ hec dictio vellet nõ significet rẽ pfectã idez est qõ in futuro indicatiui vt dixi §. e.l. cẽtesimis in fi. ¶ Quero an ista.l. sit correcta p auc. q̃ semel. C. quõz qñ iudex. dico q̃ nõ. qz illa loquit in differen te. hic vero loquit in desistẽte a petitione prima ꝛ incipiẽte scõam. Sz tñc ℈. qz renũciare liti videt p pactũ de nõ petẽ do. vt.l.postq̃ liti. C. de pac. sed pactũ factuz de vna ex reb⁹ alternatiue debitis porrigit ad aliã. vt.s. de pac.l. si vn⁹. §. sed si stipulat⁹. So. predicta vera nisi de mẽte paciscẽtis ali ud apparẽt. vt puta paciscor ne petã stichum ideo qz volo petere pãphilũ. vel aliud in pacto expzessio de nõ petendo. aliud in hoc pacto tacito qõ iducit p renũciationẽ. qz ad ali am rẽ vel psonã nõ porrigit. Rñ. qz hz in se ꝺditionẽ, anne xam. s. q̃ volo aliud petere vt dixi. vel ex natura taciti q̃ nõ opatur tñi q̃tũ exp̃ssuz vt in tacita pupillari ꝛ filib⁹. Ex hoc patet q̃ postq̃ semel variauit itez redire ad aliũ nõ põt. qz de illo videt fecisse pactũ de nõ petẽdo vt dictũ ẽ. ¶ Quero vtz variãs ꝺdẽnet in expeñ. Rñ. sic. vt no. in fili. in. l. edi ta actio. C. de edẽ. §. in materia de cumulatione.

Si quisita. ¶ Qui promittit satisdare si non satisdat te net ad interesse qõ est inq̃tuz p̃incipalis nõ est soluẽdo vel si cõueniri nõ põt. h.d. ¶ In tex. ibi nisi q̃ plerũq ꝛc. subaudi determinatiue non correctiue ponit hoc nisi Di. quasi dicat predicta vera: si re⁹ p̃incipalis est soluẽdo ꝛ põt ꝓueniri vel est legalis homo. secus si esset sol ũẽdo nõ tñ posset ꝓueniri de facili qz hz forte rocha in qua stat. vt.l.ij. circa prin.§. qui satisda. cog. ꝛ ibi no. Idẽ si ẽ hõ q̃ nõ solueret sine litigio. hoc enim interesse extimat. vt.l.iij. in fi.§. de in diẽ adiec. Et legit duob⁹ modis fm vnam lec. ¶ Op.j.de fideius.l.qui satisdare. Solu. ibi scienꝭ accepit nõ idoneum. hic ignoraꝭ hec vera lz glo. aliter ibi dicebat ꝛ ibi dicem⁹. ¶ Op.qz semp nra interest habere plures reos. vt.l.iij. in fi. de libe.le. fateor. sed istud interesse nõ extimat de p̃nti. nisi quaten⁹ p̃incipalis nõ esset soluẽdo. ¶ Que ro q̃d si p̃incipalis esset soluendo de p̃nti. sed hz possessionẽ in loco suspecto ita qõ verisimile est q̃ fiat paup. an hui⁹ habebit rõ. Vel pone obligationẽ esse in diẽ vl̃ sub ꝺditio ne ita q̃ statim nõ põt exigi. Rñdeo sic. vt no.s. so. ma.l.ij. §.i. in gl.mag. Sz q̃liter fiat extimatio hic et primo casu q̃ nõ põt ꝓueniri. vel nõ est legalis sz litigiosus. Rñdeo q̃to minus talis actio posset vẽdi. vt.s. ad trebel.l.i.§. si heres.

c **Am stipulatus sim.** Prorogatio ter mini impedit penã cõmitti sed cõmissam nõ perimit. h.d. Diuide. prio ponit q õnem. scõo q̃stionis solutionem. tertio rñdet tacite obiectioni. quarto ꝺcludit ad premissa. scõa ibi ꝑculus. ter tia ibi nec ad rẽ. quarta ibi ꝛ ꝑpe modũ. Pone casuz in ter minis vt patebit ex sequẽtib⁹. Et qz hec lex est difficilis le ge litterã ꝛ eã expone si opus certe forme. Nec ob.l. multa. s. de cõdi. ꝛ demon. in prin. Itẽ ibi nõ desideraverit subau di. nõ tñ erat necesse q̃ hoc desideraret vel interpellaret cuz dies apposita interpellaret pro stipulatore ibi supfuisset. sz

hoc est falsuz.imo bene pena esset cõmissa.q; nõ erat hic in conditione op' si fieri arbitrauerit.sed illa verba arbitratu meo qñ apponũtur opi certe forme etiã si intelligañ.i.desi derio meo ipoztãt quãdã ammonitionẽ vt celeri' fiat nõ cõ ditionẽ.z sic nõ extinguiñ mortuo stipulatore.vt.s.e.l.si de cẽ cũ petiero. Nota q; mortu' arbitrari nõ põt si adijcereñ operi incerto.qõ dic vt.s.e.l.si stipulat' fuerim.in prin. ha betis tria.primo q; pena cõmittiñ licet q̃s nõ arbitreñ.secũ do q; pena cõmittiñ ante tps statim: cũ certũ est pficiopus ante tps nõ posse.tertio q; progatio termini ipedit penaz cõmitti z cõmissaz nõ tollit ad quodlibet istoz. ¶ Op.ad primũ q; pena nõ cõmittiñ nisi fit arbitrat'.nã op.de.l.mul ta.in prin.s.de cõdi.z demõ. Sol.ibi venit in dispositione fieri op' incerte forme certificandũ arbitrio alteri' . vñ illo nõ arbitrante pena nõ cõmittiñ.sed hic fuit opus dictũ cer te forme alꝫ pena ista nõ posset cõmitti. ¶ Op. q; tu dicꝫ ꝺ̃ hũc ter.q̃ dicit opus arbitratu meo si ẽsset opus certe for me tũc nihil releuaret arbitrio meo.dicit gl.q; in qualitate opis.l.i ope prozogãdo z pficiẽdo ꝛc. ¶ Quid vult dice re.dico q; op' certe forme fuit expressuz.sed q̃litatẽ opis ap probandã post opus factũ.an sit factũ bñ vel male.reserua ui arbitrio meo.z hoc vult dicere dñ dicit in qualitate opis vel reseruaui arbitrio meo.vt possem prorogare terminuz opi pficiendo statutũ.vel dic arbitratu meo limitãdo formã opi datã ꝼm Ja.de are.vel dic arbitratu meo q; infra illud tps ante calẽdas possuz te iterpellare si velim.q.d.illud tẽ pus sit arbitrio stipulatoris nõ ꝓmissoris.z licet q̃libet ex positio sit vera : tñ hec vltima plus plz.z ter. innuit ibi nec ad rẽ ptinere. ¶ Op.ista verba sunt ambigua g̃ ꝓ ꝓmisso re interpretañ.vt.l.stipulatio ista.§.in stipl'oñb'.s.e. So. hoc operañ hic exp̃ssio certe forme. Jtẽ q; fuit adiectũ cer tũ tps.z ex hoc apparet q; ꝺtrahẽtes voluerũt facere cõdi tionẽ sz stipulatori reseruare progationẽ termini vl' appro bationẽ opis.vel ponere in sui ptãte q; ante possit designa re tps. ¶ Op.ꝓ si ꝺsignatur principaliter ꝺditio.vt no.s. e.l.si decẽ cũ petiero.z ibi gl.dixi.s.e.l.cẽtesimis.in fi.z quã do dies le.ce.l.si titio.hic g̃ est ꝺditio nõ monitio. Rñdeo. q; ista verba si opus factũ nõ erit ante calẽdas maij condi tionẽ significãt.sed illud arbitratu meo nõ faciũt ꝺditionez cũ iã sit ꝺclarata certa forma opis. vel g̃ facit monitionẽ vt infra certũ tps possit mõeri stipl'ator si vlt vl' possit terminũ progare.vel facit ꝺditionẽ resolutiuã vt ita demũ nõ tenea tur si sibi placuerit formã opis mutare ꝼm diuersas lec.s. positas.cũ g̃ nõ mutat formã videñ durare in prima volun tate expressa.z q̃ nõ facit icidit in penã. ¶ Glenio ad scõm hic dr̃ q; pena est ante diẽ cõmissa ꝺ̃.l. in illa stipulattone si calẽdis.s.e.gl. soluit q; ante aduẽtum diei ipso iure est cõ missa sz ante nõ põt exigi: vt in ꝺzio. ¶ Cõtra illud q; ipso iure nõ sit cõmissa.op.de.l.quicq̃d astringẽde.§.fi.s.e. So. illã ꝼm istã intellige.vel ibi erat act' momẽtane' de quo nõ põt esse certũ me nõ ascendere capitoliũ intra biẽniũ nisi to tũ träseat.hic nõ est act' momentane' . ¶ Sz ꝺ̃ illud op. q; in ope q̃ est certũ ante diẽ pfici nõ posse non cõmittiñ ipso iure.vt.l.stipulationes nõ diuidũtur.§.fiq̃s ita . vbi ñ cedit dies ante elapsuz totũ tps. So.vt ibi.q; nõ cedit dies cuz effectu vt antea possit exigi.z illa est verior expositio p istã l. ¶ Op.j.e.l.insulã. Rñdeo.glo.tua q̃ est hic dat vnã re sp̃ñonẽ no.q̃ mẽti est tenẽda ita q; nullo modo exeat.dicit glo.q; ibi nõ fuit adiecta pena.hic sic. ¶ Vo.g̃ q; qñ adijci tur pena ab hoie si nõ fiat infra certũ tps.statim ipsa cõmit titur:cũ certũ est infra tps fieri nõ posse lz ante diẽ nõ possit exigi.sed si pena apponiñ a lege sicut est in.l.insulaz. vbi ve nit interesse tũc nõ cõmittiñ nisi elapso toto tpe. Sed dices tu etiã interesse videñ apposituz a ptib'.vt.s.e.l. stipulatio nes nõ diuidũtur.ver.celsus.z ibi no. Sol.hic loquiñ qñ a ptib' apponiñ pena expresse.secus si tacite vt ibi.z ista sunt no.ad multa. Bone dic statutũ q; elapso termino bãni ipu ne possit occidi.ptãs exbãnuit quẽdaz si non venerit infra tertiã diẽ,exbãnit' est florentie,elapsi sunt duo dies,in vno nõ põt venire.an possit occidi ante elapsuz terminũ.z certe nõ.q; hec pẽa ponitur a lege. nec curo si exprimiñ a iudice eo mõ quo interest.vt.s.de leg.i.l.iij. dicã in.l.iiij.§.fiq̃s odẽ natus.s.de re iu.hoc pbañ ex ꝺ elec.c.cõmissa.li.vi. Posses dicere idẽ esset si a iudice modo ponereñ.cũ lz ante tps cõ mittañ nõ tũ ante tps põt exigi: vt supra dictũ est. Rñ.pdi cta vera q̃ in executione exigiñ factũ hois.sed in executiõe q̃ fit a lege.vt q; q̃s sit offendibilis q; sit infamis vel excõi catus.ista statim cũ est cõmissa ẽ facta executio.vt.l.furti.in prin.s.de his qui no.infa.de peñ.l.q̃ vltimo. no.si a nõ cõ pe.iudi.l.fi. Jtez facit.arbiter statuit terminuz pti ad aliq̃d faciẽdũ.an possit terminũ progare posteq̃ certũ est ptẽ ifra terminũ expedire nõ posse vt p hoc euitẽ pene ꝺmissio. dic q̃dã est pena q̃ inferẽ a lege.puta vt ille qui non pbat infra terminũ postea nõ audiañ.z quo ad istã pdest progatio q; ñ est cõmissa. Alia est pena cõuentionalis.z ista fiq̃dẽ exps se erat ꝓmissa i hũc casuz iã erat cõmissa z progatio arbitri in hoc nõ pdesset.vt.l.q̃d tñ.in fi.de arbi. Glel forte posses dicere q; eoipso q; hz ptãtem progãdi terminũ etiã in pẽa cõmissa obstat exceptio.ar.j.e.l.qui rome.§. calimachus.in fi.§.sz si non erat cõmissa progatio pdesset vt dictũ ẽ. Jtez q̃d si progaui terminũ iuramẽti post q̃ certũ erat infra ter minũ te expedire nõ posse qõ p iuramẽtuz ꝓmiseras.an ela pso termino eris piurus. Et quidã dicũt q; sic p istã.l. sz nõ bene dicũt.q; pena piurij ponit a lege.z ideo nisi totũ tps träseat nõ est piurus. ¶ Glenio ad tertiũ.dicit hic q; termi ni progatio nõ tollit penã iã cõmissam. ¶ Op.s.siq̃s cau. l.ij.z.l.post diẽ.s.de le.cõmis.z.l.cũ in plures.§.i.s.loc.gl. tua dicit fateor ꝺ̃niũ q; ego qui elegi opus nõ possuz peteñ penã obstãte exceptione nisi esset dictũ raro manẽte pacto. ita dicit ibi glo.hz ergo locũ hec.l.q; vtrũq; possit peti si di catur rato manẽte pacto.sec' si nõ dicatur. Jde.reprehẽdit hãc gl.q; opus erat in ꝺditiõe nõ in ꝓmissione.vt innuit in prin.l.z sic nõ põt dici q; aliq̃ pactũ ꝓcessit. distinctio ergo ista nõ videñ bona.vtrũq; g̃ habebiñ ꝼm q; dicim' in.l. cẽtũ capue.s.de eo q̃ cer.lo.z hic videñ pena loco cõtemptus posita. Dicit ne bñ:certe nõ.tene istã glo.z intellige q; op' fieri fuit in ꝺditione.sed q; postea opus noluit exceptione repelliñ. Glel intellige q; vtrũq; fuit in obligatione.i.opus fieri.z sic fuit dictũ rato manẽte pacto.et vt ꝑbẽ gl.z repro bẽ Jde.habeñ i iure istõ pia sũt p' mozã ꝺmissaz stipl'onẽ in cepisse a pcedẽti ꝺditiõe vl' a pcedẽti q̃uẽtiõe.vt.l.i.§. fi ita. i.z.ij.rñso.s.ad.l.fal.q; post mozã illud q̃ deuenit in pcedẽ ti ꝓmissione est nouatũ.vt.l.obligationũ fere.in fi.s.ti.i.nõ curo ergo de dicto Jde.preterea ꝑbo q̃ vnũ est in obliga tione:aliud in solutione recipiẽdo vnũ preiudicat in alio.z põt purgari moza vsq; ad lit.cõtes. vel vsq; ad sniam.vt.l. itẽ veniũt.§.cũ predixim'.s.de peti.here.z.l. si stipulatus fuero.x.in melle.j.de sol.z ita hic posito q; opus nõ sit i ob ligatione tñ est in solutione.z sic suscipiendo opus ꝑiudico in pena. ¶ Et op.vlteri'.dr̃ q; ante diẽ est pena commissa. Cõtra q; pena apponiñ loco interesse.sed ante diẽ nõ com mittiñ interesse totũ.vt.l.stipulatiões nõ diuidunñ.§.fi. So. nõ sequiñ.q; in istis penis inspiciñ q̃ interfit nõ q̃tũ inter sit.vt.l.fi.j.de preto.stip. ¶ Vltimo vnũ dubiũ formo.q; o mitto tibi dare cẽtum vsq; ad pascha:z ab inde in antea ad tui petitionẽ queriñ:vtrũ aduenieñte die paschaꝫ sz in moza sine aliqua interpellatione.z videñ q; nõ.q; nõ ꝓmisi simpli citer vsq; ad pascha q̃ dz iterpellari.vt.l. si ex legati cã.s.e. Jn ꝺzium est veritas.q; qñ dicit abinde in antea ad tui pe titionẽ.vez est in progatiõe termini.q; põt progare si vult tñ dies interpellat.p hoie.casus est hic.put illa verba arbi tratu meo intelligũtur termini progati.vt dicit gl.sup ver bo arbitratu.z nil ad rẽ.vt.s.dixi.

Qui nõ dat fideiussores z non libe

Cum venderet. rat vt ꝓmisit teneñ ad interesse.h.d. ¶ Qualiter istud interesse estimabiñ.z puto q; fiet hoc mo do.q; q̃tomin' vẽdereñ tñi sit interesse.vt.l.i.§.si heres.in fi. s.ad trebel. Dicũt enim laici, vẽdas eã ꝑ.l. libris vel min'

xlmo

ꝛ nō curo vt ꝓmittas liberare.ista gl.q̄ hic dicit q̄ interesse nō est in obligatiōe male dic̄.vt dixi in.l.stipl'ones nō diui.

Fundum. Op.de.l.videam⁹.§. ex cā.s̄. de vsur.dic vt vidisti in.l.si fili⁹.§.fi. stipl'one fundū dari in.l.si seruū.§.fi.s̄.e.ꝛ.l.vbi autē.§.fi.s̄. Itē habuisti stipulationē fundū tradi.vt.s̄.e.l. si rē tradi. Quero q̄d si ꝓmisi fundū simpliciter nō adiecto dari vl̄ tradi. Rn̄ intelligit̄ dari.casus est.s̄.e.l.si fili⁹.in fi.cū gl.de ꝺben.empt.l.si ita.in fi. Rō est.qz fundus nō est aliud q̄ ꝓ prietas ꝛ vsu fruct⁹ vt.s̄.e.l.qui vsufr.vñ qui ꝓmittit fundū promittit ꝓprietatem ꝛ vsufr.ꝛ sic dari.idē dico siq̄s in li/ bello peteret simpliciter titiū ꝺd ēnari ad fundū nisi natura preteriti ꝺctus.vel natura narrationis aliud īduceret.vt.l. si stipulat⁹.s̄.de vsur.cū si.

Ita stipulatus. Hec lex famosa est ꝛ vtilis iuris. Et breuiter.h.o. Penalis stipulatio vitiat̄ ex erroꝛe vel incertitudine q̄ principalē stipulationez reddit inutilē.sinautē vtilē cōuentionē penalis stipulatio subseq̄t̄ tūc penalis cōmittit̄.cū sup prima moꝛa ꝺbitur q̄ si nō con uentio sed ꝺditio penalez stipulationē p̄cedat tūc cōmittit̄ cū oīno ꝺditionē existere certū erit.sed in vltimis voluntati bus abscq̄ distinctione a tpe cessationis pena cōmittit̄ q̄ pe na solūmodo exigit̄ nisi actū sit vt vtrūq̄ petat̄.h.o.hec.l.fz Di.Diuidit̄ in duas ptes.primo tractat qñ penalis stipl'o cōmittit̄.Scōo q̄d cōmissa ea exigat̄.scōa ibi i fi. q̄ sine ou bio. Itē prima subdiuidit̄ fm Di.in.v.ptes.qz in prima tra uentione vsq̄ ibi.sed si ita. Ibi secunda in qua tractatur de stipulatione conuentionali que incipit a precedenti con tione in nō faciēdo vsq̄ ibi.itē siquis. Ibi tertia ī q̄ ponitur dictū pega si de stipulatione q̄ incipit a p̄cedēti ꝺditione in nō dādo vsq̄ ibi.sabin⁹. Ibi quarta in qua ponit̄ dictū sa/ bini.qd̄ dicto pegasi ꝺdicere videbatur vsq̄ ibi.itaq̄. Ibi quinta in qua discordātia sabini ꝛ pegasi ad ꝺcordantiā re ducit vsq̄ ibi.q̄ sine dubio. Alij aliter diuidunt qd̄ notate Di.videt intelligere tñ in stipulatione p̄toria.sz certe imo loquit̄ vel de p̄toria vel de cōuentionali.vt patet ex secūda gl.hic posita.qd̄ puto verꝫ vt ex infrascript⁹ apparebit. Ca suz in terminis pone p te ꝛ lege litterā ꝛ expone vt patebit ex sequentib⁹.ꝛ fm p̄dicta circa fi.l.ibi q̄ sine dubio. ponit̄ q̄ ꝓ fz.ꝛ littera legit̄ vt in gl.ibi posita. possz ēt fm Old. legi plane ꝛ erit ali⁹ intellect⁹.vt illd qd̄ sit relatiuū hoc mō dictū sabini est q̄ nō expectet̄ qd̄ desinat posse dari vl̄ fieri fz cōmittat̄ statiz cū potuit dare ꝛ nō dedit.qd̄.s. datū sabi ni sine dubio verꝫ erit cū id actū ꝓbatur ꝛc.ꝛ sic plane lege. Rō hui⁹ est.qz cū est actū vt vtrūq̄ debeat̄ si inspiceret̄ di ctū pegasi inutilis est talis stipulatio qz cōcepta in casuz in quo vtrūq̄ dari nō possit.ꝛ isto casu siue incipiat a p̄cedēti stipulatione.seu pactione siue a p̄cedēti ꝺditiōe habebit lo cū dictū sabini ꝓ rationē predictā fm Old.ꝛ fm istā lec.ille ꝺtinet̄ sub quinta pte.sed fz lec.hāc putē verā in se.tñ fm diuisionē p̄dictā ꝓsequor lecturā p̄cedētem ꝛ fm eā collige no.ꝓ teipsuz. Glenio ad p̄toria in quib⁹ ꝓcedā fm ordinē tex. Prio opponit̄ de.l.cū q̄d.s̄.si cer.pe.s̄.e.l.triticū. Do. gl.hic agebat̄ tñ a stipulatore in illis ab vtroq̄.hec sol.nō placet qz illud qd̄ agit̄ tacite ab altero ex ꝺbētib⁹ tñ nil re/ leuat. C. de ꝺdi.ob cām.l.si repetēdi.s̄.e.l.q̄q̄d.iij. rñso.fm lec.Di.ꝛ no.in.d.l.cū q̄d. Scōo sol.gl. q̄ inter nos cōuene rat vt sisteres certa die.ꝛ ante diē te certificarē. qd̄ cuz ꝓpo suerā ꝓ errorē omisi stipulatio nō valet vt hic.hec sunt p̄ba glo.ista p̄ba sunt dubia. nā si tūc cuz agebat̄ de stipl'one in terponēda fuit certa dies expressa puta vsq̄ ad pascha.ꝛ tē in ipsa stipulatione intelligeret̄ tacite repetita . vt.l.titia.§. idē rñdeo.ī.e.ꝛ si ego stipulator debere te certificare añ illā diē alia certificatione q̄ ea quā facit.l.ꝓ lapsuz diei interpo site ꝛ nō feci.tūc stipl'o nō cōmitteret magis ꝓpter defectū ꝺditiōis q̄ ꝓ errorē ꝛ nō est de mēte hui⁹.l. Dāc tñ sol.tene ꝛ eā itelligas hoc modo.ꝛ ꝓ hoc pōe casuz in prin.l.quenit inter nos vt sisterē certa die.nō expressim⁹ eā sz in ipsa stipu latione debebat exprimi ꝛ declarari ꝓ errorē hoc fuit omis/ sum.certe nō valet stipl'o. Est autē hui⁹ dicti rō duplex.pri/ mo qz in stipulatione requiritur cōsensus.vt.l.i.s̄ de pac.sz hic nō est ꝺsensus ꝓpter errorē.vt.s̄.de iurisꝺ.om.iu.l.si ꝓ er rorē. Alia rō pōt esse.certū est q̄ ꝓtestatio seu derogatio p̄/ cedēs declarat in futuro ꝺsensū nō esse.vt.s̄.de acqui.here. l.qui in aliena.§.fi.ꝛ de le.iij.l.fiq̄s in prin. testamēti. Sed cū ꝺbentes ab initio agūt vt certa die ꝓmittat̄.videt tacite agi q̄ si absq̄ die ꝓmittat̄ alio videt esse denegatū.vt.s̄.de le.ij.l.statuliber.§. stichū.de postulā.l.īperatores.videt g̃ ꝓ testasse ꝛ derogatoriā dispositionē fecisse. ꝛ ideo p̄sumit̄ de ficere cōsensus. Sz ꝺ istā lec.instatur de.l.cū pater.§.me os.de le.ij.ꝛ C. de isti.ꝛ substi.l.penul. So. dicit dñs Bal. ibi fuit omissa q̄litas.b substātia.ar.s̄.de edē.l.i.§.diē. ita vi detur tenere Di.in.d.s̄.meos.ꝛ Ci.in.d.l.pe. Istud dicere q̄ dies sit de substantia non videtur verum quia est quali/ tas non substantia.vt.j.ti.i.l.ex duob⁹.ꝛ ibi no. licet q̄litas fm quid faciat videri plus ꝛ min⁹ debitū.vt.d.§.diē.ꝛ insti/ tu.de actio.§.plus.sicut videm⁹ in ipso homine q̄ fm diuer sas q̄litates plus ꝛ minus extimat̄. vt.C.cōia de le.l. fi.§.i. nō tñ ille q̄litates sunt de substātia. Preterea in.d.§.meos de leg.ij.ꝛ.d.l.penul.fuit omissa ꝺditio. tñ certū ē q̄ ꝺditio magꝭ deberet dici de sba cū ex ei⁹ existētia vel defectu depē deat dispositio qō nō est in die.vñ hec so.non placet.q̄re di co q̄ in.ll.p̄ij⁹ dispositio fuit pfecta.sz disponens pollicet̄ se additurꝫ diē vel ꝺditionē.vñ si non adijciat dispositio re manet de se valida.sz in casu nostro ante stipulationē ichoa ta p̄cessit quētio de adijciēda certa die q̄ quētio hz vim ꝓte stationis seu derogationis.vñ merito facit dispositionē nō valere. Sz si vis sustinere so.dictā in casu isto dic q̄ in fact̄ dies est de substātia.nā aliud est factū vna die aliud alia. sz in datione semp est idē qd̄ datur.vt.l.si nō sortē.§.libert⁹.ꝺ ꝺdi.inde.in auc.ꝺ instru.cau.§.i.col.vi. Alij soluunt ꝺtra.ꝛ rñdent ad.d.l.cū q̄d.q̄ ibi in obligationib⁹ q̄ re ꝺbunt̄. hic in his q̄ verbis.ꝛ hāc so.videt ponere gl.ibidē. ꝛ Odof. eā tenet.sed Ja.de ra. Pe.Ci.ꝛ oēs eā reprehendunt p.l.triti cū.s̄.e.j.de reg.iur.l.sēp.vñ de ea nō curo. Scōo op.gl.ꝺ l.si finita.§.i.s̄.de dā.infec. Bl.soluit trib⁹ modis.prima nō est bona.qz nō pōt bene reddi rō specialitatis.tertia ē diui/ nare.sed scōa est vera ꝛ eā sic declarate.vos scitis q̄ error in corpore impedit actū gerēdum.vt.l.cū in corpus.s̄.de acqui. re.do.ꝛ de acqui.pos.l.si me in vacuā.sed error in cā non.vt toto ti.de cōdi.inde.sed in.l.si finita.fuit error in hoc.qz cre debat ꝓmissor debere se ꝓmittere in ꝑpetuum.ꝛ iō ꝓmisit. vñ fuit error in cā iō ñ vitiat.b aūt voluerūt ꝓmittere in diē certā ꝛ ꝓ errorē ꝓmiserūt sine die.vñ in ipsa stipulatione seu corpe stipulationis fuit error merito nō valet. preterea hic deficit cōsensus vt ex predictis patet ibi nō. Tertio op. glo.de.l.de die.in prin.s̄.qui satisda.co.doc. hic ꝛ ibi pce/ dūt multū intricate. So.illa.l.hz duas lec.nā intelligit̄ prio de discordia que est inter ꝑtes de die ponēda in stipulatiōe ante ꝺctā stipulationē.ꝛ fm hoc nō ob.huic.l. Alio modo in telligit̄ primo de discordia post stipulationē iterpositā in q̄ dies fuit omissa ꝛ tūc ob.ꝛ quidā soluerūt q̄ ibi ī stipulatio ne iudiciali.hic in conuentionali. Et pōt esse rō fm istos.qz in illis iudex se interponit.in cōuētiōalib⁹ nō.vt.s̄.e.l.in cō uētionalib⁹.sed hec so.nō est bona. qz hoc principiū loquit̄ in pretorijs ꝛ quētionalib⁹ fm glo.vel in p̄toriis tñ hz Di. preterea si hec est rō q̄ nō valet. scz ꝓpter defectū ꝺsensus eadē rō est in iudicialib⁹ ꝛ cōuentionalib⁹ . q̄re dicas q̄ ibi fuit omissa dies nō ꝓpter errorē q̄ hic nō agebat̄ ab initio vt certa dies poneret̄ nec fuit omissa ex certa scientia.qz de hoc nil fuit dictū sed omissa fuit partib⁹ nil de hoc cogitāti bus tūc enim valet stipulatio.sed p̄tor ibi diez limitabat qz fuit iudicialis.si enim esset cōuentionalis nō egerem⁹ decla

rationibus prętorijs,sed si interpellat⁹ cōgruo loco ⁊ tpe nō sisteret cōmitteret stipulatio.vt.j.dicā in alijs cōuentionalib⁹.Ad predicta instat ⁊ videt qꝫ i prętorijs diē statuat lex nō iudex.vt.j.rē ra.ha.l.quo enim.§.i.So.ibi in stipulatione rē ra.ha.i q̄ dies declarat a lege vel a p̄tore mortuo. sed stipulatio iudicio sisti nō hz diē declaratam a lege vel p̄tore mortuo.⁊ iō declarat iudex.vt.d.l.de die. Et aduerte qz dico qꝫ nō est declarata dies in qua debeat sisti.sed dies vsq; ad quā teneat bene est declarata.vt.l.grece.§. post lit. j.de fideiuss.⁊.C.de fideiuss.l.pe. ¶ Scōo instat ad predicta qz qñ est quētionalis nō omittit⁹ p interpellationē.vt hac.l. ver.qꝫ si ab initio.So.ibi dies fuit omissa ex certa sciētia ⁊ collata in volūtatē p̄missoris vt statiz dicā. ¶ Ex predicti distingue.aut q̄ritur de die apponēda in stipulatione interponēda.⁊ tūc aut est iudicialis ⁊ p̄tor reducit eos ad ꝯcordiā.vt.l.de die.in prin.fm vnā lec. Aut quētional⁹ ⁊ vitiat fm materiaz.l.i.§. siq̄s simpl⁹.s.e.⁊ hic nō est nra materia. Aut queris de die omissa in stipl'one interposita.⁊ tūc aut omittit⁹ p errorē.aut ex certa scīa.aut nec p errorē nec ex certa scīa. Primo casu.aut fuit error in cā.aut in ipa stipl'one. Scōo casu serua ver.qꝫ si ab initio. Tertio casu aut est iudicialis.⁊ tūc aut dies apponit⁹ a lege aut nō.si nō serua.l.de die.si cōuentionalis tūc serua qō.s.dixi.⁊.qō.j.dicā. Quarto op.ad id qō dicit ō pōdere numero ⁊ mēsura de.l. quidā in testamēto.s.de le.ij.quā gl.alle.p cōcor.de iur.do.l. cum post.§.gener.vbi dr qꝫ talis ĩcertitudo nō vitiat stipulationē so. dicit gl.in.d.§.gener.⁊ in.d.l.q̄dā qꝫ hic ponit⁹ regula q̄ fallit in dote.vt ĩ.d.§.gener.⁊ in legato ad refectionē vie. vt.d.l.quidā. Itē fauore alimētorū.vt.d.l.ficui.de an. leg. Et.C.de do.p̄mis.l.i.dicit qꝫ in dictis casib⁹ nō est speciale qz pōt certificari rōne adiūcti.s.dos ex q̄litate p̄sonaz.expē se vie ex q̄litate vie.idē de alimētis hoc nō placz.qz fm hoc ois stipl'o q̄ fit ex cā valeret.ex cā enim possemus certificare quātitatē.vñ si p̄mitteret mihi ex cā emptionis vel locationis p̄ciū incertū valeret.qz certificaret ex qualitate rei qō ē cōtra mētem hui⁹.l.⁊ cōtra.§.gener.⁊ incertitudo de q̄ loq̄tur.l.cū duo.de in di.adie.nō haberet locū. Preterea cuz legatū fiat ob meritū.vt.s.p so.l.nec adiecit.tā nullū legatuz essz incertū.sed certificaret ex meritis qō est ō.§.gener. Tene g̃ glo.⁊ circa hoc dic qñ stipulatio ꝺtinet incertā quantitatē.aut certū est qꝫ ōhētes cogitauerunt de certa q̄titate. qō pōt apparere.vel ex verbis vel ex cōtractu p̄cedēti ⁊ tūc valet stipl'o.vt.s.e.l.triticū.aut nō ꝺstat ⁊ tūc nō valz stipulatio.vt hic.fallit in dote via ⁊ alimētis. ¶ Quinto op.ad id qō dr insulam edificari nō adiecto loco.nā insulā edificari est op⁹.sed opas incertas q̄s pōt stipulari.vt.s.e.l. interdum.ver.itē qui opas.⁊ de op.li.l.quotiēs.§.est.⁊.l.he operę.So.l.aliud est opa q̄ est diuinū officiū.vt.s. de ope.li.l.i. assumit⁹ enim hec opa p actu p̄sone.⁊ istas opas q̄s pōt stipulari incertas vt in ōnijs.aliud est dicere op⁹ fieri. hoc eiz refert⁹ ad ipsuz opus factū,put ē certe forme.vt.s.ad.l. fal. l.qui quadringēta.§.q̄dā.⁊ istud nō pōt p̄mitti nisi appareat locus in quo vt hic. ¶ Hz ō istud op.nā possuz p̄mittere nauē fabricādam.⁊ sic est opus nō opa. Itē possuz p̄mittere scribere libz̄ ⁊ sil'ia.⁊ valet nō adiecto loco.vt.j.de so. l.inter artifices.⁊.j.e.l.ꝺtinuus.§.si ab eo.cū si.So.aut op⁹ qō dz fieri est tale qō coheret.solo.⁊ tūc erigit certū locū vt hic.aut solo nō coheret.⁊ tūc nō vt in ōnio.arg.s.de vi ⁊ vi arma.l.i.§.siq̄s de naui. Rō qz qñ ñ coheret solo vbicūq; fiat mea interest.secus in his q̄ solo cohereṫ.vt.s.e.l. qui īsulam. Ex predictis ergo collige,aut q̄s stipulat⁹ opas ,put refertur ad actū p̄sone aut opus certū.⁊ hoc scōo casu.aut est tale opus qō coheret solo.aut nō. ¶ Sexto opp.ad id qō dr fundū nō adiecto noie ⁊c.de.l.qui ex plurib⁹.s.e.glo.so. duob⁹ modis ⁊ bñ.⁊ cōiunge eas sil'.⁊ dic aut cogitauerūt de certo exprimēdo ⁊ nō expresserūt p errorē.⁊ nō valet vt hic.ar.in prin.hui⁹.l. Aut nō cogitauerūt de certo exprimēdo.⁊ tūc aut est incertū de incertis.⁊ tūc nō valet vt hic.aut incertū de certis ⁊ valet vt ibi. ¶ Septimo op.de le.i.l.legato generaliter.⁊ de ꝺo pt.le.l.ij.So.glo.⁊ bene aliud ī homine q̄ hz certos fines a natura,aliud in fundo q̄ hz certos fines destinatione patrūfa.vt p3 p.ll.alleg.in glo.⁊ nota.in d.l.legato generaliter.⁊ p Di.in.c.in obscuris.de reg.iur. li.vi. ¶ Octauo op.de.l.si dom⁹.s.de leg.i. dicit gl. solue eodē modo vult dicere qꝫ sicut homo nō hz fines certos destinatione patrisfamilias,ita dom⁹ hz fines facto hois nō sola destinatiōe.vt.s.cōmu.predi.l.siq̄s duas.§.siquis par tē.hoc tenet gl.in.l.legato generaliter.⁊.l.cū post.§. gener. de iure do.⁊ Di.in.c.in obscuris.de reg.iur.li.vi. Pe. non tenet istā sol.dicit enim qꝫ cū dom⁹ ex duob⁹ seu ex trib⁹ cō fistat.vt.l.solū.s.de rei vē.⁊ de vsuc.l.eū qui edes.qꝫ posset q̄s facere vnā domū ita paruā qꝫ in ea nō posset q̄s ponere caput.vñ est eadē rō in domo ⁊ fundo.⁊ ideo ipse in vtroq; distinguit eodē modo,aut testato⁊ vel p̄missor hz fundos vl' domos in patrimonio⁊ debet⁹ vn⁹ ex eis ⁊ valet stipulatio ⁊ legatū.vt.d.l.si dom⁹.aut nō hz fundū vel domū in patrimonio.⁊ tūc neutrū valet.vt hic in.d.§.gener. Hāc opi.tangit glo.lz nō approbet in.d.§.gener.in prin.mag.gl. Hoc nō placet mihi.nō enim est verū qꝫ eadē rō sit in domo ⁊ in fundo.nā siq̄s p̄mittit fundū simpliciter. lz plures fundos habeat in patrimonio,pōt dicere se ītellexisse ō palmite tere ⁊ erit fundus cū hoc in sua nuda volūtate ꝺsisteret. Sed siq̄s promisit domū cū plures domos habeat nō pōt dicere se intellexisse ō ita pua domo cū nullā ita paruā haberet nō enim hoc ꝺstat in sua nuda volūtate sed requiritur interiectio parietis.⁊ ideo nō ita de facili vnū dr ꝺrisoriū sicut aliud.⁊ hoc vult dicere glo.in.d.§.gener.teneo g̃ precedentem so. Tertiā so.videt ponere glo. in.d.l. si dom⁹.in prin. videlicet qꝫ illa lex intelligat⁹ qñ testator sensit de certa domo.tūc enim tam in domo qꝫ in fundo valet legatū. lz nullū exprimat⁹.d.l.legato generaliter.ij.rūso. Hec solutio ꝺtinet diuinationē q̄tū ad.d.l.si dom⁹.vñ tene qō.s.dixi. veritatē scias qꝫ ista solutio ꝺtinet in se veritatē in materia legatorz q̄ cū ꝺsistāt ex volūtate vni⁹.l.testatoris si sensit ō certo valet.⁊ eius volūtatis declaratio p̄tinet ad heredē tāq; et qui melⁱ nouit.vt.d.l.legato generaliter. Et notabiliter dicit glo.in.l.siq̄s a filio.§.siq̄s plures.e.ti.sed in stipulationibus q̄ ꝺsistūt ex volūtate duorz.si ōhentes sentire voluerit de certo.nec cōstat de quo vitiat stipulatio cū nō sit p quez declaretur.vt hac.l.⁊ hoc voluit glo. in.d.§.gener. si bene aduertatur. ¶ Hz ō predicta op. de ver.sig.l.loq̄,§.fi. vbi dicitur qꝫ ager hz certos fines.sed dic certos destinatione patrisfamilias.lz gl.hic op.⁊ nō sol. ¶ Mono op.s.e.l.vbi aūt.in prin.So.expone vt ibi no.⁊ ꝺcordabit cum ista. Et igit⁹ ista materia liqueat qñ nō est adiectū nomē fundi sic distingue.aut fuit actū ō certo exprimēdo ⁊ p errorē fuit omissum.aut nō fuit actū.primo casu aut loquimur in legatis ⁊ valet.vt.l.legato generaliter.ij.rūso.aut in stipulatiōe ⁊ nō valet si nō constat de quo.ar.hui⁹.l. Scōo casu aut est incertum de certis ⁊ valet,vt.s.e.l.qui ex plurib⁹.aut incertū de incertis.⁊ tūc aut loquens ī pdio rustico qō hz fines destinatione hois ⁊ nō valet.vt hic ⁊.l.cum post.§.gener.aut de fundo vrbano vtputa domo q̄ hz fines p iteriectionē partietis.⁊ distingue.aut hz domos in patrimonio.aut nō, vt.d. l.si domus. ¶ Decimo procedo ⁊ op.ad ver.qꝫ si ab initio hic dicit fm cōem modū legēdi qꝫ hic agebat⁹ qꝫ ꝺsisteret q̄ cūq; die.nō tñ fuit dies expressa qꝫ stipulatio valet ⁊ cōmittitur. Cōtra.qō nō exprimitur habet⁹ p omisso.vt.s.e.l. qō quid astringēde.ergo videt⁹ qꝫ stipulatio vitiet⁹ sicut qñ ab initio fuit p errorē omissuz. Vl.dat duas so. vna fuit Vld. ⁊ lz obscure loquat⁹.hic vult dicere qꝫ dies habet⁹ p omissa in principali stipulatione adeo qꝫ ex ea nō possit agi cū nec valeat. Hz licet principalis vitiet⁹ penalis remanet valida adeo qꝫ cōmittet⁹ perinde ac si inceperit a p̄cedēti ꝺditione nō precedēti pactione.hec so.tollit. Primo hic videt⁹ velle facere dr̄iam inter primū casum hui⁹.l.⁊ hunc fm hoc nulla esset dr̄ia,sed ad hoc rñdet q̄ volūt sustinere qꝫ dr̄ia ē. quia primo casu neuter valet,hic valet saltem stipulatio penalis

Secundo tollit. naz hic supponit q̄ stipulatio iudicio sisti nō valet sine die. sed hoc est falsuz. vt. s̄. qui satisda. cogan. l. de die. in pr̄in. C. de fideiuſ. l. pe. j. de fideiuſ. l. grece. §. post ītē. ꝓpter q̄s rōnes Do. Rai. nō tenet hāc sol. z bñ. z hec rō ꝯcludit. put hic intelligit in stipulatione iudiciali. Pre terea vt. s̄. vidistis q̄ñ pr̄incipalis vitiat rōne icertitudinis z penalis. vt patz. s̄. in exēplis positis de incertitudine diei quantitatis loci z nominis. si ergo ponimus hic pr̄incipa lē rōnem incertitudinis vitiatā ergo z penalis. siue p errorē sine nō sit peccatum in forma. vt dicam. j. pr̄i. §. de. §. alteri. Prefea hoc cōfundit p. l. si homo mortu⁹. s̄. e. z q̄ ibi no. quare gl. dat aliā sol. videlicet q̄ dies nō fuit omissa. sz fuit apposita alia dies q̄ placeret p̄missori. z fm hoc vtraq; stipulatio tenet. s. pr̄incipalis z penalis. ar. ad hoc. s̄. e. l. cēte simis §. fi. que so. plz. ¶ Undecimo op. si hic incepit a pce dēti ꝯditione. g̃ oz cōmitti a tpe more. vt. j. ver. itaq;. dicit glo. q̄ quidā dicūt q̄ hic corrigit p ifrascripta q̄ nō placz. qz nō ē verisimile q̄ statiz se corrigat. vt. s̄. de cōdi. z demō. l. nā ad ea. Alij dicūt q̄ speciale in iudicio sisti q̄ nō plz. qz q̄tū ad casuz isti⁹. l. nō est reperire rōnē specialitat⁹. Quid ergo dicem⁹. ex varietate solutionis p̄cedētis ꝛ. ij pēdet so lutio isti⁹. dicit enim glo. q̄ hec quētio p̄cedēs non valuit. Et rō est perinde ac si inceperit a p̄cedēti cōditione. hāc. s̄. reprobaui. Alij dicūt q̄ istud iō est. qz tps sistēdi fuit colla tum in arbitriū p̄missoris. ideo tardi⁹ p̄mittitur. s. q̄ñ desijt posse sisti. istā sequit do. Rai. q̄ puto verz. Sz Guil de cu. in. l. de die. s̄. q̄ satisda. cog. dicit indistincte q̄ q̄ñcūq; stipl'o de iudicio sisti iterponitur ex̄ iudiciū sine die nūq̄ cōmittit nisi cū desijt posse sisti p hāc. l. sed ipe nō rūdet ad ver. itaq; vñ de suo dicto nō curo. tene g̃ p̄cedētem so. ¶ Sed ꝺ hoc instat. nā lz ista stipulatio valeat q̄ñ ꝺfert in volūtate obli gādi p futuz subiūctiui. s. cū voluerit. tū si p̄missor decedat anteq̄ volūtatē suā declaret stipulatio vitiat. vt. s̄. e. l. cēteſi mis. in fi. lz in legato sec⁹. qz mortēdo videt velle. vt. l. fidei rien do desijt posse sistere vitiat pr̄incipalis. z p ꝺs penal de reg. iur. li. vi. Rñ. q̄ñq; quis p̄mittit cū voluerit simplici ter. tūc qz ista dictio cuz denotat pr̄incipaliter tps secunda rio ꝺditionē. vt. l. si titio. s̄. q̄ñ di. le. ce. z de ꝺdi. z demō. l. si q̄s legata. in pr̄in. ē in sua ptāte an velit z q̄ñ velit. iō eo mo riēte euanescit stipl'o. vt. d. l. cēteſimis. sz h fuit actū vt oīno fisteret sed dies fuit collata in arbitriū p̄missoris. nō est g̃ in suo arbitrio an fiſtat. sed q̄ñ fiſtat. z ideo eo morīēte cōmitti tur stipulatio. hoc pbo p tex. s̄. qui sine manu. ad lib. pue. l. fi. Ex pdictis g̃ collige. aut q̄s est obligat⁹ simpliciter cū vo luerit. aut p̄mittit pure sed dies solutionis cōfertur in vo luntatē z arbitriū ipsius p̄missoris. primo casu aut in stipu latione z valet si in vita declarat se velle. sec⁹ si ante moriat vt. l. cēteſimis §. fi. aut in legatis z moriendo videt velle. vt §. sic fidei. secūdo casu serua hunc §. ¶ Duodecimo op. cō tra predicta. tu dicis q̄ vitiata stipulatione pr̄incipali vitia tur penalis. ꝺ. s̄. e. l. stipulatio ista. §. alteri. Rñ. q̄ñq; princi palis stipulatio deficit ab initio solū ea rōne q̄ nō interest tunc penalis valet. qz in ea deficit rō predicta. s. qz in penis non ꝺsideram⁹ interesse. q̄ñq; stipulatio pr̄incipalis deficit rōne errorīs seu incertitudinis. tūc videt esse defect⁹ in for ma z sic in cōsensu. vt. s̄. e. l. i. §. si q̄s ita. z nō valet pr̄incipa lis nec accessoria. vt hac. l. q̄ñq; pr̄incipalis stipulatio nō va let rōne impossibilitatis. z tūc hz locū qđ no. p Di. j. e. l. q̄dā cū filiū. q̄ñq; pr̄incipalis stipl'o ab initio valet in ꝺceptione sui z sperat cōmitti penalis p moratā cōmissaz in pr̄incipali. tūc si ꝓpter aliquē casuz q̄s liberet a pr̄incipali liberat a pe nali tanq̄ sibi accessoria. vt. d. l. si homo mortu⁹. naz cū ipsa penalis ceperit habere dependentiaz a prima si prima tollit z sc̄da. ar. eius qđ no. s̄. de lib. z post. l. iij. §. fi. z de iniuſ. teſ. l. nā. z si sub ꝺdi. ¶ Expediti de prima pticula pr̄ime ptis. veniam⁹ ad secūdā z tertiā ꝺsequēter. ¶ Op. primo. s̄. e. l. q̄q̄d. §. si. So. ibi fuit adiecta certa dies inter quā deberet

ascendere capitoliū. h nō. ¶ Sc̄o op. j. e. ver. sabin⁹. So. pz in ver. itaq;. qz hic incepit a ꝺditione. ibi a pactione. Nō diuersitat⁹ ē. qz vbi p̄cedit cōuentio q̄s est obligat⁹ ad id qđ in ꝺditione deuenit. sed q̄ñ p̄cedit ꝺditio nō facit⁹ debet in penā incidere qui nō facit id ad qđ est obligat⁹ q̄ñ q̄ obliga tus nō est. a r. s̄. siquis omiſ. cau. te. l. siq̄s sub ꝺditione. z ita dicit Ja. de ra. z hoc videt sentire p̄ima. gl. hui⁹. l. ¶ Ter tio op. z videt q̄ imo statim sit cōmissa stipl'o z possit agi si reo dat facultas soluēdi. qđ deuenit in cōditione. sicut vide mus in cā noxali. vt. s̄. de re iudi. l. miles. §. x. de peti. here. l. itē veniūt. §. itē recte. So. dicebat Jr. fateoz p̄rium z pega sus in illo casu bene dicit siue incipiat a pactione siue a con ditione. vt habetis in glo. q̄ nō tenet opi. Jr. qz ō tex. in. §. itaq;. nec ob. qđ dicim⁹ in cā noxali. qz ibi ab initio estima tio est in obligatione. lz p. l. detur facultas dandi seruū p noxa. vt. d. §. decē. qđ nō est hic. qz illđ qđ deuenit in ꝺditio ne nō est in obligatione. vt. d. l. siq̄s sub ꝺditiōe. siq̄s omiſ. cau. te. Jtē stipulatio penalis est ꝺcepta sub ꝺditione. g̃ an te ꝺditionis euentū nil est in obligatione. vt. l. cedere diē. de ver. sig. somniauit g̃ hic Jr. ¶ Ceniam⁹ ad q̄rtā pticulā ibi. sabin⁹ autē ꝛc. Et op. ad ver. idē defendi ꝛc. vbi dicit q̄ non expectat q̄ desinat posse dari. sed stipl'o committit ex mora seu cessatione. sed. ꝺ. s̄. p̄ri. versi. z. j. p̄xi. ver. itaq;. circa hoc sunt tres opi. Una Pe. z Ja. de ra. quā hic tāgit gl. lz nō appz obet q̄ hic legatū incepit a p̄cedēti legato. sed. s̄. z. j. a p̄cedēti ꝺditione. vñ ita distinguūt ipsi i legato sicut in stipulatione. hoc ꝓbāt p. l. cū sine pfinitiōe. s̄. q̄ñ di. le. ce. do. Rai. hāc reprobat p hūc tex. ibi. idq; vtilitat⁹ cā ꝛc. vbi vī velle denotare aliquid specialitat⁹ in legato penoris Ad. l. cū sine. rūdeo q̄ ibi est dīa vtrū incipiat a p̄cedēti cō ditione vel legato q̄tuz ad ꝺstituēda plura legata vel vnū Sz q̄tū ad hoc vtrū citi⁹ vel remissi⁹ debeat illud qđ lega tur q̄si in vim pene nulla est dīa. Credo q̄ Pe. q̄tū ad hoc nō bene dicat p tex. s̄. ad. l. fal. l. i. §. itez si ita. vbi est casus q̄ q̄tum ad hoc nulla est dīa incipiat a ꝺditione vel legato. Alia est opi. quā glo. ponit in. l. z si post tres. s̄. siq̄s cau. qđ fallit in vltimis volūtatib⁹ in quib⁹ hoc est regulare q̄ siue incipiat a cōditione siue a dispositione cōmittat pena cum potuit fieri z est cessatū. vt. d. l. §. itē si ita. z h de penu le. l. i. z q̄ñ di. le. ce. l. si penū. qđ g̃ dicit in penu gra exēpli ponit. g̃ idē in alijs. vt. s̄. de dā. infec. l. dāni infec. stipl'o ptinet. z huic opi. adheret Di. ¶ Sz ꝺ istā opi. instatur de hoc tex. q̄ po nit duas rōnes. s. in obligatione defuncti volūtate z ipsius rei natura q̄si hoc sit speciale ꝓpt natura penoris. ¶ Pro pter hoc fuit tertia opi. alioz qui dicunt q̄ hic sit dupler rō specialitatis. s. fauore vltime volūtatis. nā reipublice inter est vt volūtates defūctoz exitū habeāt. vt. s̄. quēad. te ape. l. vel negare. Sc̄o ꝓpter rei naturā. i. ꝓpter fauorē alimē toz. nā legatū penoris in alimētis ꝺsistit. vt. s̄. de pe. le. l. ij. z in quib⁹ maxime faueat a iure. vt. s̄. de trās. l. cū hi. de. an. le. l. sicui. de ali. z ci. le. p totū. cū enim ista. l. loquat copulati ue ad ei⁹ veritatē requirit ambas istas rōnes concurrere. z fm hoc erit speciale in penore z alimentis. in alijs vero vlti mis volūtatib⁹ erit idē qđ in stipulatione. z hāc opi. sequun tur quidā moderni. z gl. hic videt dicere q̄ sit spāle in penu. nec de alijs legatis aliq̄d dicit. ¶ Quid dicem⁹. teneo gl. l. z si post tres. s. q̄ sit spāle in vltimis volūtatibus qđ tenet Di. z Guil. de cu. s̄. de ꝺdi. ob cau. l. dedi. vbi dicit indistin cte q̄ q̄ñ ꝺditio in nō dādo vel nō faciēdo in vltimis volun tatibus apponit⁹ in pſona grauati sicut in casu nr̄o cōmitti tur cū est cessatū nec fit dīa incipiat a cōditione vel legato pro hoc induco tex. j. de sol. l. ratū. vbi cū de legato repellen do. ꝛc. fm vnā lec. expressius in. l. si peculiū. §. fi. s̄. de sta. lib. p quē tex. ꝺfundit dictoz opi. nec pñt dicere q̄ ibi sit specia le fauore libertatis. qz hoc ipsi reprobāt in Pri⁹. de. l. liber tas. s̄. de manumiſ. testa. vt. j. dicā. Preterea si bene īspicia tur. l. illa ꝓcedit ponēdo ius cōe qđ tollitur ex mēte testato ris. pro hoc. s̄. de condi. z demō. l. hec ꝺditio. z ista est cōis opi. Nec ob. l. ista. z si. que loquūtur solū de penore. qz istō

ponitur exẽplificatiue.qđ patet ex.l.si penũ.qñ di.le.ce.vbi idẽ ponitur in penu ⁊ in fundo. Nec ob.q hic ponũtur due rationes copulatiue qñ.l. ponit duas cãs seu rationes finales.si vna deficit ⁊ alia remanet.remanet etiã iuris dispositio.vt instl.de nup.§.affinitatis.no.in auc.de nup.§. si vero etiã rõnabiliter.⁊ no.etiã de priui.credi.l.si neuter.§.in bonis.no.etiã.s̃.de.excep.rei indi.l.siqs ad exhibendum. Vel aliter rñdeo q iste ter.aliter itelligit.nã due sunt rõnes, nã primo fauor vltime volũtatis. Itẽ rei natura.qr pẽdet đditio de ptãte heredis ẽm q gl.exponit.⁊ si bñ aduert̃ iste rõnes in oĩ legato habẽt locũ. ¶ Scõo õ predicta fortiter instatur de.l.siqs ita libertatẽ.in prin.de sta.lib. Sed. ibi ꝟba in đceptione sui sapiũt mortẽ hoĩs expectãdaz. Tertio op. ⁊ videt̃ q qñ legatus est relictũ sub đditione nõ faciẽdi statim admitti debeat cũ cautione muciana.vt.s̃.de đdi.⁊ de. l.muciane.in fi. Glo.dicit aliud in õctib⁹;vt hac.l.ita stipulatus.aliud in vltimis volũtatib⁹. Ista est trufa.hec.l.nil facit ad materiã cautiõis mutiane.q loquit̃ qñ đditio ꝓsistẽs in nõ dãdo vel nõ faciẽdo cõfertur in psonã legatarij vel alteri⁹ cui aliq̃d relinquit̃.sed.l.nr̃a loquit̃ qñ đditio cõfert̃ in psonã ei⁹ a quo aliq̃d relinquit̃ vel qui aliquid dz.⁊ ita sentit hic gl.⁊ bñ. An añt in õctib⁹ qñ đditio cõfert̃ in psonaz ei⁹ cui aliq̃d debet̃ hẽat locũ cautio mutiana.hic nõ insisto. dic p Guil.de cu.in.d.l.dedi.⁊ Ci.in.l.siue apõ acta. p do. Rai.in.l.mutiane. Summa g ita circa vltimas volũtates. qñq̃ cõditio ꝓfert̃ in psonã grauati.⁊ tũc aut ꝟz die ⁊ expectat̃ dies.vt.d.l.si peculiũ.in fi. Aut nõ ꝟz die ⁊ tc̃ aut ꝟba in cõceptione sui sapiunt q expectat̃ q desinat posse dari vel fieri ⁊ expectat̃.vt.d.l.siquis libertatẽ. Aut nõ sapiũt ⁊ tũc dz statim ipleri cũ põt.vt hic. Si vero cõfert̃ in psona eius cui aliq̃d relinquit̃ tũc aut est affirmatiua vel negatiua ⁊c.vt plene p Guil.in.d.l. dedi.p do. Rai.in.l. mutiane.ꝟ nõ dico.qr nõ est nr̃a materia. ¶ Venio ad quintaz pticulam ibi.itaq̃ ⁊c.⁊.d.pticula ꝓtinet duo dicta.primũ qñ incepit a đditione.scõm qñ a pactiõe. ¶ Op.p ordinẽ lz gl. intricet ad primũ. ¶ Prio op.de.l.libertas.§.i.s̃.ꝺ manu. test. So.dicit glo.hic ⁊ in.l.⁊ si post tres.ibi speciale fauore libertatis. Ja. Pe. Guil.de cu. Lam.de rãpo. ⁊ do. Rai. dicũt.aut vitiat̃ qđ in dispositione venit si expectaretur q posse desinat posse dari vel fieri ⁊ nõ expectat̃ vt ibi aut nõ vitiaret̃ ⁊ expectat̃ vt hic. Videte dñi salua reuerẽtia predictoz.nec õriũ mihi plz.nec so,nã.l.nr̃a loquit̃ qñ cõditio est apposita in psona grauati seu obligati.sed.l. õria loquitur qñ đditio ẽ apposita in psona honorati seu cui aliq̃d debet̃ vñ non est õria.l.nostre. Nec sol.dictoz placet.hoc oĩdo p casuz.l.s̃.de cõdi.⁊ demon.l.heres me⁹.§.pe. Hoc declaro certũ ẽ q vsufruct⁹ nõ põt alicui reliqui ĩ tps mort̃.vt.s̃.de vsufru.l.titio cũ moriet̃.de vsufr.le.l.v.pone g testatoz relinquit titio vsufructũ si nõ ascẽdit capitoliũ.nõ est dubiũ q si expectam⁹ đditionẽ q si legatari⁹ desinat posse ascendere vsufruct⁹ extingueret̃.nũquid g sufficiat q si legatari⁹ non ascendit cuz põt certe sufficeret ẽm opi.põdictoz.p.d.l.libertas.§.i.ſz hoc est falsuz.vt.d.l.heres me⁹.§.pe.nã nõ habet̃ p ipleta ſz recurrit̃ ad remediũ cautionis mutiane. sicut in ceteris legatis:vt ibi. ¶ Si ergo opp.de.l.libertas.§.i.ad hãc.l.solue q hic cõditio fuit adiecta in psona grauati. sed ibi in psona honorati. ¶ Sz ad illã.l.op.de.l.mutiane.tũc oportet te dicere q sit speciale fauore libertatis. ¶ Scõo ad idẽ op.ꝺ.l.si titi⁹.s̃.e. gl.hic ⁊ in.l.cõtraria.dat circa hãc l.q̃ttuor solutiones. Prima est q ibi sit spãle rõne pplexitat̃ vt hic late dicit glo. Quidã ipugnãt hãc so.nã dicit̃ pplexitas cui⁹ dissolutio nõ pẽdet ex facto alicui⁹.vt.s̃. de vul,⁊ pupil.sub.l.fi.§.titi⁹.⁊ de đdi.instl.l.si titi⁹.sed in.l.õria põt dissolui de facto debitoris.g nõ est pplexitas. Sz hec solutio põt sustineri.nã.l.imaginat̃ ipsum ꝓmissorẽ nũq̃ dissolvere pplexitatẽ p quã dissolutionẽ obligaret̃. sicut dicim⁹ q nõ valet obligatio in rei volũtatem collata qr.l.presumit eũ nũq̃ velle obligari.vt.s̃.e.l.stipulatio nõ valet.⁊.l.⁊ si tritius in fi.cũ si,⁊ sic remanet pplexitas. Alia so,est q illa cõ cordet cũ ista.cũ enim facta est ab vno lit.ꝺtef. desijt alteri posse solui ⁊ sic euenit đditio ⁊ ita ꝺcordãt. ⁊ hãc tenet Pi. Certe hic fateor.qr p lit.ꝺte.desijt alteri posse solui.qr hoc dicit tex.in.l.õria. Sz quare istud fit ibi q finis illi cõditio⁹ m ponat̃ p lit.ꝺtef.cũ hic nõ sit alle. vt hac.l. hoc non dicit Pi.nec glo.vñ dicta so.nõ videt̃ pfecta. ¶ Tertiã so.põit glo.aut đditio ofertur in psonã alteri⁹ ⁊ hz locũ.l. illa. aut in psonã eiusdẽ ⁊ hz locũ hec.l.vt ibi no.gl.hec sol.hic nulli placet qr nõ hz rõnem.preterea videt̃ destrui p.l.fideiusſor ob.§.fi.j. de fideiuſ. ¶ Quartã so.dat gl.qr ibi cõditio ẽ in eadẽ re in qua est dispositio.ꝟ in diuersis reb⁹.⁊ huic so.videtur adherere Guil.de cu.q dicit q illõ ẽ in.l.illa ne deue niam⁹ ad absurdũ.nam si expectarem⁹ q illa res desineret posse dari.expectarem⁹ casuz in quo dispositio nõ haberet effectũ qr res esset pempta. Hec so.nõ plz nec etiaz dictum Guil.qr põt res desinere posse dari vni aliter q p interitum rei.vt p mortẽ vni⁹ ex illis in quoz psona est collata đditio facit.s̃.de cõdi.⁊ demon.l.hoc gen⁹.⁊.l.pat.§.socrus. Nec põt dicere dabitur heredi suo p.l.cum ita.de đdi.⁊ demon. ¶ Quintã so.dat Pe.vt ipe refert in.l.si titi⁹.⁊ in.l.⁊ si tres.⁊ Ci.in.l.si pacto quo penã.C.õ pac.q in.l.si titi⁹, fuit õcta obligatio duoz reoz.nec ibi fuit aliq̃ cõditio nisi ea q̃ tacite iheret ĩ duob⁹ reis.vt.l.si ex duob⁹.j.ti.i. Nec ob. dicit ipse q fuerũt separatim accepti.vt.l.duos.§.fi.de duo. reis.qr cũ vn⁹ õbit sub cõmemoratione alteri⁹ videt̃ simul õbere.ar.j.de so.l.modestin⁹. Istud suũ dictũ pax valet.nã disparitas đditionis q nõ speratur reduci ad paritatẽ ipe dit đstitutionẽ duoz reoz.vt.l.ex duob⁹.z.l. eadẽ.§.i.j.ti.i. nec iste đditiones in psona reoz vtriusq̃ poterũt đcurrere ⁊c. Nec põt dici q illa đditio tacite inhereat qr hoc ẽ falsum.qr tacita đditio impedit natiuitatem actionis.vt.s̃.de pac.l.itẽ qr.⁊ ibi no.ſz nõ est dubiũ q in duob⁹ reis vtraq̃ ab initio nascit̃.g ⁊c. ¶ Quid dicem⁹, breuiter dic q illa đcordat.qr ibi p lit.ꝺtef.desijt posse dari ciuiliter. Et est rõ qr ibi sufficit ꝺtestatio rõne pplexitatis, cuius dissolutionẽ pmissor posuerat in sua ptãte.vez qr.l.imaginat̃ ipsuz hãc pplexitatẽ nunq̃ dissoluere.l.introducit modũ q dissoluat̃ p lit.ꝺtef. Et est rõ quare hoc modo introduxit qr illa obligatio hz aliq̃d simlitudinis cũ obligatione duoz reoz.licz nõ sint duo rei.⁊ ideo sicut in duob⁹ reis vn⁹ p lit.ꝺtef.preoccupat sibi ita voluit.l.q ita fieret.⁊ sic aliqs ex suppadictis solutionib⁹ simul iũge. ¶ Tertio op.de.l.fideiuſſor.ligari.§.fi.s̃.de fideiuſ. Glo.so.optime q ibi pcessit quẽtio in psona principalis cuius mora nocet fideiussori.vt.s̃.e.l. mora.g ⁊c.⁊ hoc tenet Guil.de cu. ¶ Quarto op.de.l.qui rome.§.flauius.j.e. So.videt̃ sentire hic Pi.in quadã addi tione q ibi sit speciale fauore libertatis.qđ non expectat̃ q desinat posse manumittere sed cõmittat̃ pena ex sola mora. sed certe ille §.nõ ob.ad hoc.qr ibi pcesserat cõuentio ꝺ ser uo manumittẽdo vestita coherẽtia õctus. modo habes cõtraria qñ incepit a đditiõe. ¶ Quinto op.q fit idẽ qñ incepit a pactione ⁊ đditione.vt.s̃.e.l.ꝟ.q si ab initio, so.vt ibi dixi. ¶ Sexto op.⁊ videt̃ q etiã vbi incipit a pactione non possit agi statim cũ est cessatũ.sed oportet vt expectet̃.lit.cõtest.vt.C.eodem.l. nuda. Solu.dicit glo. hic in precedenti pactione vestita⁊ ideo citius committitur q per litis contest.ibi in precedẽti pactione nuda ⁊ iõ remissius cõmittit̃ q p lit.ꝺtef. Aduertatis dñi qr ista sunt difficilia. duo supponit glo.q pcedit pactio nuda ⁊ cõmittit̃ pena ⁊ hoc primo. Itẽ cõmittit̃ p lit.cõtest.⁊ hoc scõo. ¶ Ad primũ op. fortit̃ pena cõmittit̃ ex mora vt hic videtis.⁊.l.si penuz.qñ di.le. ce.⁊ dicã.j. primo õrio.sed vbi nulla petitio ibi nulla mora. vt.l.si pupillus.j.e.⁊ de re.iur.l.nulla. So.dicit. Jac.de ra. vbi nulla petitio:ibi nulla mora q̃tum ad ipsum principale qđ petitur.vt.l.si pupillus.sed q̃tum ad accessoriũ puta pe nã sicut in õriis. Pe.⁊ oẽs hoc reprobãt p.l.lecta.§. sed cũ sortis.s̃.si cer.pe.vñ circa hoc glo.in.l.nuda.⁊.j. ve reg. iur. l.nulla.⁊ Pi.⁊ oẽs videtur tenere q ibi cõmittit̃ pena non ex mora sed ex euẽtu đditionis,sub q̃ penalis stipulo erat̃ cõ

cepta.l.si pmissa nō seruentur. ¶ Ad scōm qđ dicit q̄ ista cōditio videt extare p lit.cōtes. ¶ Sp. nemo sine actione experit.vt.l.si pupilli.§.videam⁹.de neg.ges.z de admi.tu. l.quotiēs.§.itē si tēporali.sed iste nō hz actionē qz pactum est nudū.§ zc. ¶ Circa hoc sunt quattuor opi. Prima est q̄ ibi fiat lit.ꝓtes.de facto. p quā videat impleta ꝺditio sic alz:cū de iure fieri nō pōt.vt.§.e.l.si titi⁹.de ꝺdi.instī.l.mler §.pe.j.e.l.q̄dā cū filiū.z ista fuit opi. Jo. quā sequūtur q̄daz fr pēali.n.dicūt litē ñ posse ꝓtestari cū ꝺditio pēal' stipl'onis nō extiterit vt hic z.l.cedere diē.de ver.sig. Alij dicūt z ista fuit Azo.q̄ lit.ꝓte.fit sup actione penali lz nōdum cōmissa z hoc videt pbari exprese p.l.si pacto quo penam.ibi ex stipulatu zc.nec ob.l.cedere diē.qz vez ē q̄ qs nō agit ex obligatiōe nondū nata nisi p exercitiū ipsi⁹ qs ꝓsequat actiones.simile.§.e.l.si titi⁹.j.rē ra.ha.l.si indebitum. de ac.emp.l. iul.§.siqs colludente.z huic opi.adheret Guil.de cu.z Ci. in.d.l.nuda.p talē rōnē. ex duob⁹ malis min⁹ malū est eligē dū.vt.j.de reg.iur.l.quotiēs nihil.sed cū conuētio nuda pe nalē stipulationē p̄cedit in agēdo duo sunt mala.qz si agat ex nuda malū est ɔ.l.iurisgētiū.§.quinimo.si agat ex penali nondū cōmissa malū est ɔ.l.cedere diē. Sz hoc vltimo casu est min⁹ malū.nā lz nō hz actionē ad penā tū habere spatur sed ad illud qđ in pactione nuda deuenit nō hz actionē nec habere spatur. p hoc quib⁹ ad lib.pcla.nō li.l.luti⁹.q̄.l. fac hoc modo.qz ibi idē opatur potētia ꝓsequēdi libertatē qđ ipsa libertas cōpetēs.facit de fideicō.li.l. cū vero.§.i.z hāc tenet Ja.bu.z Rai.p.l.si pacto quo penā.vbi dicūt esse casum. Tertia est opi.Di.in.c.nō est in moza.de reg.iur.li. vi. qui tz q̄ vtraq; predictaz opi.sit ẋa.s.q̄ possit ex nuda. vt l.nuda. Itē ex penali.vt.l.si pacto.z tū in vtraq;.l. dispēsati ue.pcedit.qz nō pōt agi de iure cōi aliquo predictoz casuū vt ibi pz p'eū. Quarta fuit opi Ja.de ra.z Pe.q̄ dicūt agi recte ad penā cōmissam.nec agit dispēsatiue vel de facto.tz de iure cōi cū pena sit de iure cōmissa.hāc opi. pbat Ja. p dictus .primo p.l.fideiusso⁹ ob.§.fi.j. de fideius. vbi dicit eē casum ponēdo in seruo q̄ ab initio pmiserat.z sic erat naturaliter obligat⁹. Sz ista rō nō multū plz qz est diuinare. Se cūdo sic .pbat simpliciter .pmittēs videt .pmittere pure.scz daf cū ab eo fuit postulatū.vt.§.e.l.eū.q̄ calēdis.§.quotiēs z.l.si decē cū petiero.z.l.si ita q̄s.in prin.z solet dici ī tracta ctu moze eodē modo q̄ .pmittit p pactū nudū est obligatus soluere eodē tpe z eadē ꝺditione.solū in hoc ē dīa.qz pria parit actionē scōa nō.vt.l.fideiusso⁹.§.fideiusso⁹.j.ō fideius. ficut g̃ ille qui est obligat⁹ ex pactione vestita interpellatus ꝺgruo loco z tpe nō soluit facit existere ꝺditionē pēalis stipulationis z eā cōmittere.sic q̄ .pmisit pactione nuda si interpellat⁹ nō soluit incidit in stipulationē penalē.nā cū pro mittis lz pacto nudo z postea si nō feceris .pmittis penā vt repetitū si nō feceris eo modo quo in pactione intelligit.vt l.titia.§. idē respōdit.§.e. Pe.pbat hoc ēt aliis rōnib⁹.nā cū pcedit pactio nuda pēa cōmittit p cōditionis euētū. sed posito q̄ ista ꝺditio non possit existere de iure: tū sufficit q̄ existat de facto.s.q̄ in moza ꝓstituat de facto.vt.l. q̄dā cū fi liū.j.e.z de cōdi.z demō.l.meui⁹.z de cōdi.instī.l. mulier.§. pe.sic g̃ stipulatio de iure cōmittit.nec in agēdo erit aliq̄ in ris dispēsatio. Preterea verisimile est q̄ illi q̄ stipl'onē iter ponūt velint eam valere.vt.§.de manumis.testa.l.siqs locu ples.in fi.z.l.hec stipl'o.§.diu⁹.vt le.no.ca.sz volūtatē ꝺhē tiū interp̄etamur eo mō quo pōt valere.vñ.l. dicit q̄ si te statoz reliq̄t titio fideicōmissum si decesserit sine heredib⁹ in stato⁹ reliq̄t titio fideicōmissum si decesserit sine heredib⁹ in telligim⁹ de heredib⁹ suis hoc est ō filijs : ne al's fideicōmis suz sit inutile.vt.l.ex facto.§.fi.j.ad trebel. ita in casu ꝓpositō intelligit si nō dederis cū petiero eo mō quo peti pōt.cū certū sit q̄ p viā actionis petere nō possuz. p hoc facit .§.e. l.stipulatio ista.§.hi q̄.qđ videtur tenere Ci.in.d.l.si pacto quo penā. Quid dicem⁹.certe salua reuerētia alioz ego te neo opi. Ja.de ra.z Pe.s.q̄ agat ex stipulatiōe penali cōmissa p interpellationē factā cōgruo loco z tpe etiā ex iudi cij.nec in hoc.l.dispēsatiue .pcedit.hoc .pbo p tex.duaz.ll. p̄io ī.d.l.si pacto quo penā.ibi more alioz iudicioz zc.naz more iudicioz est q̄ nemo sine actione experitur. Preterea hoc .pbat p casum expressuz. certū ē q̄ sicut ex pacto nudo nō oritur actio sic nec ex snia arbitri.vt.l.i.C.de arbi.sz si aliqs .pmisit penā si snie arbitri non stares exigeres ne ꝓtes. lit. de facto super actione in factum ex sententia arbitri vel super actione penali ad hoc vt pena committatur.certe non . sed tē.cōmittes cū cōmitteres si snia fuisset talis ex q̄ oriret actio vt.l.si cū dies.§.fi.ff.de arbi.ita in ꝓposito cōmittat p interpellationē factā ex iudiciuz.sicut si pactio vestita p̄cessisset. Nec pōt aliqs dicere q̄ ibi stipulatio penal' cepit a p̄ceden ti pactione vestita.vt puta qz .pmisit p stipulationē stare arbitrio.z si nō staret .pmisit penā.qz volo vos scire q̄ tot⁹ ti. de arbi.q̄ loquit de pēa inferēda in cōpromisso.q̄ arbit nō cogat snīare si nō est pēa apposita.loquit qñ ptes cōpromi serūt uudo pacto.vl' pacto .pmiserūt stare snie.al's etiā sine pena valeret cōpromissuz.z arbiter cogeret snīare.vt.§.de arbi.l.diē .pferre.§.fi.z hoc mō intelligo.l.stipl'o ista.§.alteri.s.q̄ cōmittat stipl'o penalis eo casu z eo tpe quo cōmitte ret si stipl'o fuisz vtilis.s.si interpellat⁹ ꝺgruo loco z tpe nō soluit.z hoc pz ex tex.d.§.ibi penā stipulari ꝺueniat vt si ita factū nō sit vt cōprehēsuz est zc.q.d.si nō obseruet ita sicut teneris obseruare.si de iure obligat⁹ esses incides in penā. z gl.ibi posita q̄ ad cōmissionē dicte pene req̄rit lit.ꝓtes. nō bñ dicit.qz imo cōmittit ex euētu ꝺditionis vt pz ex fi.d.§. q̄ ꝺditio extat vt dixi.§. Sz ō ista opi.op.fortiter ō.l.nuda.q̄ videt dicere q̄ ꝓtestet lis sup nuda petitione z q̄ ꝺditio extat p lit.ꝓte.nō p interpellationē factā ex iudiciū. Ad hoc rñdeo q̄ illa.l.nō dicit q̄ ꝓtestet sup pactione nuda. z ideo ītelligo sup pēali ꝓcordādo eā cū.l.si pacto quo penā. Ad aliud vbi dr.s.ꝺditionē existere p lit.ꝓtes. Rñdet Pe. duob⁹ modis p̄io mō qz extat ibi ꝺditio p ꝓtes.lit.si añ interpellat⁹ nō erat.simile.§.cōmo.l.iij.§.in hac.de tri.l.ī hac vl'aliter ante lit.ꝓte.extat ꝺditio.sz purgabilit post lit. ꝓte. extat īpurgabiliter.quālibet credo bonaz. ¶ Septio op.z videt q̄ nō possit agi statiz cū est cessatū.sed fit necesse q̄ interpellet ꝺgruo loco z tpe.vt.l.si penuz.qñ di.le.ce.z.l.fideiusso⁹ ob.§.fi.j. de fideius. Glo.i.hui⁹.l.fatet ꝺrium.s. q̄ req̄ ratur interpellatio. Alia gl.b in ver.sabin⁹.dubitat z videtur tenere ꝺriuz.p̄ia vera z eā tenet Pe.vt dicā.j. circa.vi. q.principalē.z sic qñ p̄cedit q̄uētio vestita .pmittit penalis p.moza. ¶ Celenio ad ꝺria vltie part.j. b dicit q̄ si nil ē actū sola pecunia petet.z sic vr q̄ penalis stipl'o nouet primā.sic §.ti.i.l.obligationū fere.§.fi.ō imo videt q̄ ad vtrūq; possit agi z vno exacto possit agi ex reliquo in eo q̄ plus ē. vt.l.si quis a socio.z.l.duo societatē.§.p so.z.l.p̄dia. de ac.empt. Rogo q̄ aduertatis.qz istud est valde difficile.z gl. z doc. variāt.gl.eniz in.d.l.siqs a socio.videt ponere in fi.gl.talez solutionē q̄ in eo q̄ quātitas stipulationis pēalis ꝺcurrit cū quātitate p̄cedētis obligationis fiat nouatio.z ī hoc cō coz.cū ista.in eo ẋo q̄ q̄titas prime obligatiōis excedit nō fiat nouatio z in eo bñ poterit agi prima actione. Ista so.ē falsa p.l.duo societatē.e.ti.z p.l.p̄dia. q̄ videtur velle q̄ ad totū possit agi prima actione.vñ glo.in.e.l.siqs a socio.dat aliā so.videlz aut scōa stipulatio ꝺtinet plus q̄ prima z nouatur.vt b z.l.obligationū fere.§.fi.aut cōtinet min⁹ z non fit nouatio vt in ꝺriis poterit g̃ ad vtrūq; agi.sed p exactio nē vni⁹ fiat nouatio alteri⁹ in eo q̄ cōcurrūt.z ista so.tenet Ja.ō ra.z appropriat eā sibi.pbat p tex.l. qui vsufructū.§. e.z.j.de noua.l.si pupillus.§.qui actū. Ista so.cōiter reprobat z specialiter p Pe.nā si querat de stipl'one penali vtz nouet primā nō curam⁹ vtz ꝺtineat plus vel min⁹.sed hoc an in secūda repetat qđ deuenerat in pria.z videt pbari in d.l.duo societatē.preterea hec.l.z.l.obligationū fere.§.fi.vi detur velle indistincte q̄ sola pēa petat nō habita distinctione vtrū plus vel min⁹ in penali stipulatione deuenerit.hoc videt pbari.§.ad.l.fal.l.i.§.itē si ita.de penu le.l.i.qñ di.le. ce.l.si penū. Hec so.nō est bona vt.j. clari⁹ apparebit. vnō glo.in.d.l.duo societatē.in glosella sup ẋbo posse.dat terti

am ſo,aut q̃s vl̃t agere actiõe p̃ria ante ꝺitiõis euẽtũ.ꝛ ſic ante cõmiſſaz ſtipl̃onem penalẽ ꝛ põt,ita loquũtur illa iura aut poſt ſtipl̃onẽ penalẽ ꝺmiſſaz:ꝛ nõ põt, qz p̃ima ẽ noua ta,ita loquiť hic,ꝛ.l.obligationũ fere.§.fi. Iſta ſo,nõ ꝺtinet veritatẽ,p̃imo p.ꝺ.l.ſiq̃s a ſocio,ꝛ.l.ſe.vbi exp̃reſſe ꝺr q ẽt poſt cõmiſſaz ꝛ exactã penã põt agi p̃ima in eo q plus eſt idẽ in.ꝺ.l.p̃redia. Preterea lz gl.ꝺicat poſſe agi p̃ria ꝺõec pẽdet ꝺitio penalis ſtipl̃onis,hoc nõ eſt expeditũ,ꝛ gl. tenet ɔ.in.l.i.§.itẽ ſi ita.ſ.ad.l.fal.quã gl. Wy.ſequiť ꝛ exami nabo.ĵ.circa. vi.q. Elĩ gl.ꝺat.iiij.ſo. videlicet q ĩ ɔr̃ijs fuit actũ exp̃reſſuz vt p̃ima nõ nouer̃ p penalẽ.hoc ſentit gl.in l.p̃redia,circa fi.mag.gl.idẽ ſentit in.l.reſcriptuz.§.ſi pacto. ꝺe pac.ſed hoc ẽ ꝺiuinare.ğ ꝛc. Elĩ gl. in.ꝺ.l.p̃ꝺia ante fi, mag.gl.ꝺat.v.ſo,vicz aut p̃cedit obl̃o q̃ ɔb̃iť ɔſẽſu:vt ẽptio ſocietas ꝛ fi.ꝛ b̃ñt locũ ɔr̃ia . aut p̃cedit obl̃o q̃ ɔb̃itur ver/ bis ꝛ fit nouatio ꝛ ſola pena põt peti:ita loquiť hic,ꝛ.l.obli gationũ fere.§.fi. Frã.ac.tenebat hãc ſo.in.l. reſcriptũ.§.ſi pacto.lz p alia verba.ꝺicebat eniz,aut p̃cedit cõuentio bo nefiꝺei,ꝛ habẽt locũ ɔr̃ia . aut ſtricti iuris ꝛ tũc fit nouatio. iſtud recidit in idẽ cũ.ꝺ.gl.idẽ tenuit Wi.in.ꝺ.l.in p̃uinciali ꝺe ope.no.nũ.in addi.mag.idẽ tenet Pe,vt refert Ci. in.l. ſi pacto quo penã.C.ꝺe pac.lz q iſta opi.nõ ſit vera ꝑbať ſic.actio ex teſtamẽto equipať actioni bone fiꝺei, vt.l.in mi noz.C.in qui.cau.in integ.reſti.nõ eſt ne.lz actio ex teſtamẽ to p penalẽ diſpoſitionẽ ſequẽtẽ nouať ipſo iure.vt.l.i.§.itẽ ſi ita.ad.l.fal.ꝛ.l.i.ꝺe penu le.ꝛ qñ ꝺi.le.ce.ſi penñ. ğ etiã cõ uẽnio bonefiꝺei p ſequẽtem ſtipl̃onẽ penalẽ.cui? ɔr̃ij timoze vt arbitroz Guil.ꝺ cu.ꝺat ſextã ſo. in.l.reſcriptũ.§.ſi pacto. ꝛ vtiť his verbis.aut p̃ecedit cõuentio iuriſgẽ.ꝛ nõ nouať vt in ɔr̃ijs,aut p̃cedit cõuentio ſeu obligatio iuris ciuilis ꝛ nouať p penalẽ vt b̃.ꝛ.ꝺ.l.i.§.itẽ ſi ita. cũ ſi. nã obligatiões ꝺeſcendentes ex teſtõ ſunt iuris ciuilis.vt.§.ꝺe teſta.l. iij.ꝛ hãc opi.tetigit Wi.in.ꝺ.ꝺiſtinctione poſita in.l.in p̃uinciali hoc viꝺeť tenere Ja,bu.in.l.p̃redia.hoc etiaz mõ tenet ꝺo. Rai.hec opi.ſalua reuerẽtia tãtoz ꝺoc.nõ plz mihi.p̃rio qz eſt ɔ caſuz.ꝺ.l.p̃redia.ſm vnã poſitionez tenẽdo q ibi ſcõa q̃stio fuerit ſtipl̃one vallata q̃ eſt iuris ciuilis.ꝛ tñ ipſo iu re nõ tolliť p penalẽ. Preterea ɔſtat q ɔct? emphiteoſis ẽ iuris ciuilis a iuregẽtiũ ĩcognit?.vt inſti.loca.§.adeo.no.§. ꝺe pac.l.legitima.ſed ɔſtat q obligatio ꝛ ei? ɔtract? emphi theoſis p ſequentẽ penalẽ nõ nouať.vt.no.C.ꝺ iur. emphi. in gl.mag.quã gl.oẽs ſequũtur.ğ ꝛc. Preterea p̃ꝺicta opi. ꝺeſtruiť p rõnem.nã nulla rõ põt aſſignari q̃re magis noueť obligatio iuris ciuilis q̃ obligatio iuriſgẽ.nã lz ĩ modo tol lẽꝺi p acceptila. faciliꝰ tollať vna q̃ alia.ĵ.ꝺe accep.l.an in utilis.§.accepto ferri.ꝛ.§.fi.ꝛ.l.ſi acceptilatum.tñ in modo tollẽꝺi p ſequẽtem ſtipulationẽ.ꝛ ſic p nouationez nulla eſt ɔr̃ia.vt ꝺe trãſac.l.aquiliana.ꝛ.l.cũ aquilia.inſti.qui.mo.tol. ob.§.ſicut autẽ.ꝛ.ĵ.ꝺe noua.l.i.vñ ptãs iuris in tollẽꝺo eſt par in vtraq;.nec eſt aliq̃ꝺ ꝓpter qꝺ p̃ſumam? aĩm nouanꝺi ex volũtate ɔb̃entiũ magis in vno q̃ ĩ alio.vñ hec opi.nõi plz,ꝺices tu rñꝺeo ad.l.ꝺuo ſocietatẽ.§.p ſo.vbi viꝺeť ter. q ſi p̃ria q̃ueſtio fuit p ſtipulationẽ ꝛ ſic iuris ciuilis noueť alʒ nõ. Rñꝺeo ꝺebeť ſcire q ſm iſta tpa qñ poſt p̃imã cõ/ uentionẽ aꝺiciebať ſtipl̃o coeq̃lis ɔtinẽs tantũꝺẽ vel plus p̃ſumebať nouatio.vt.§.e.q̃ vſufr.ꝛ.l.ſcire ꝺebem? in p̃in. modo ĩ.l.illa ꝺuo ſocietatẽ.ꝺuenerũt vt grãmaticã legerẽt ꝛ cõuenerũt pacto nuꝺo vt q̃ſtus eſſent cões. ſed huic pa/ cto fuit aꝺiecta ſtipl̃o hoc modo ea oĩa ꝺari fieri ne ſpõꝺes ꝛc.tũc nõ põt agi p ſocio.ſed actione ꝺeſcendẽte ex ſtipula tione nouãte p̃imã ſm iſta tpa cũ ſit ſtipulatio p̃ime coeq̃/ lis cõtinens tãtũꝺẽ:lz hoꝺie nõ p̃ſumereť nouatio p.l.fi.C. ꝺe noua.ꝛ ſi poſt p̃ꝺictã ſtipulationẽ coequalẽ fuit aꝺiecta ſtipl̃o penalis.illa penaľ nõ nouat p̃cedẽtẽ. nec ibi hoc ꝺr. imo ɔr̃ium ſi bene aꝺuertať. Elĩ viꝺeam? ſeptimã opi.quã ponit Wi.ſup hac.l.recedẽꝺo a p̃ꝺictis.ꝺicit eiz q hec.l. ꝺz intelligi ſm illas viꝺelicet q ita ꝺemũ träſferať p̃ima in ſe cunꝺã ſi actoz eligat agere ex ſecũꝺa.nõ alʒ niſi exp̃reſſe ſe cũꝺa eſſet ɔcepta aĩo noyãꝺi.qꝺ ergo b̃ ꝺr q ſola pecunia petať.intellige ſi actoz eligit hoc,ꝛ qꝺ ꝺr in.l.obligationuz fere.§.fi.q fit q̃ſi nouatio:intellige ſi actoz hoc eligit.iꝺẽ in telligit Ja.ꝺe are.ſi p̃cederet obligatio ſtricti iuris.lz ſi p̃ce cederet obligatio bonefiꝺei tũc nullo mõ fit nouatio. ſz eſt Iſta opi.nullo mõ plz nec aliq̃s eã tenet.p̃imo iꝺ qꝺ ꝺicit Ja.ꝺe are.ꝺe ɔctu bonefiꝺei ꝛ ſtricti iuris nõ eſt verũ.vt.§. repzobaui.aliuꝺ qꝺ ꝺicit Wi.eſt falſum p.l.ſiq̃s a ſocio.ꝛ.l. p̃ꝺia.qz ẽt ſiq̃s eligat agere ad penã nõ fit nouatio ſed põt agi p̃ima in eo qꝺ plus ẽ. Preterea iſtuꝺ eſt ɔ caſum.l.i.§. itẽ ſi ita.ad.l.fal.ꝺe pe.leg.l.i.ꝛ ſi penũ.qñ ꝺi.le.ce.vbi pena cõmiſſa p̃imũ legatuz nullo mõ peti põt. Quiꝺ g ꝺice mus ꝺubitabile eſt.tñ mihi viꝺeť ſic ꝺicẽꝺũ. Et erit octaua ſol.q aut p̃cedẽs obligatio ẽ ex cã lucratiua. ꝛ tũc cõmiſ/ ſa ſtipl̃one penali ſibi obiecta noueť ipſo iure nõ ꝺiſtincto vtrũ ɔtineat plus vl̃ min?.ita loquiť ꝺe penu le.l.i.ad.l.fal. l.i.§.itẽ ſi ita.qñ ꝺi.le. ce.l.ſi penũ.ꝛ hec.l.in fi.ꝛ.l.obligatio nũ fere.§.fi.ſed qñ p̃cedẽs obligatio ẽ ex cã nõ lucratiua ſed oneroſa tunc nõ fit nouatio ſed põt ex q̃libet agi.ꝛ vna exacta poterit agi ex reliqua in eo qꝺ plus eſt.vt.l.ſiq̃s a ſo cio.ꝛ.l.ꝺuo ſocietatẽ.ꝛ.l.p̃ꝺia.hoc etiã ꝑbať.§. ꝺe do.ex fere.§.fi.q fit q̃ſi nouatio:intellige ſi actoz hoc eligit.iꝺẽ in telligit Ja.ꝺe are.ſi p̃cederet obligatio ſtricti iuris.lz ſi p̃ce cederet obligatio bonefiꝺei tũc nullo mõ fit nouatio. ſz eſt Iſta opi.nullo mõ plz nec aliq̃s eã tenet.p̃imo id qꝺ ꝺicit Ja.ꝺe are.ꝺe ɔctu bonefiꝺei ꝛ ſtricti iuris nõ eſt verũ.vt.§. repzobaui.aliuꝺ qꝺ ꝺicit Wi.eſt falſum p.l.ſiq̃s a ſocio.ꝛ.l. p̃ꝺia.qz ẽt ſiq̃s eligat agere ad penã nõ fit nouatio ſed põt agi p̃ima in eo qꝺ plus ẽ. Preterea iſtuꝺ eſt ɔ caſum.l.i.§. itẽ ſi ita.ad.l.fal.ꝺe pe.leg.l.i.ꝛ ſi penũ.qñ ꝺi.le.ce.vbi pena cõmiſſa p̃imũ legatuz nullo mõ peti põt. Quiꝺ g ꝺice mus ꝺubitabile eſt.tñ mihi viꝺeť ſic ꝺicẽꝺũ. Et erit octaua ſol.q aut p̃cedẽs obligatio ẽ ex cã lucratiua. ꝛ tũc cõmiſ/ ſa ſtipl̃one penali ſibi obiecta noueť ipſo iure nõ ꝺiſtincto vtrũ ɔtineat plus vl̃ min?.ita loquiť ꝺe penu le.l.i.ad.l.fal. l.i.§.itẽ ſi ita.qñ ꝺi.le. ce.l.ſi penũ.ꝛ hec.l.in fi.ꝛ.l.obligatio nũ fere.§.fi.ſed qñ p̃cedẽs obligatio ẽ ex cã nõ lucratiua ſed oneroſa tunc nõ fit nouatio ſed põt ex q̃libet agi.ꝛ vna exacta poterit agi ex reliqua in eo qꝺ plus eſt.vt.l.ſiq̃s a ſo cio.ꝛ.l.ꝺuo ſocietatẽ.ꝛ.l.p̃ꝺia.hoc etiã ꝑbať.§. ꝺe do.ex cep.l.apud celſum.§.labeo.ꝛ.ĵ.e.l.q̃ rome.§.flaui?.ꝛ.§. ꝺuo fratres.vbi p̃ceſſit q̃ueſtio p ſtipulationẽ nec nouať p pena lẽ. Rõ qz ẽ ex cã oneroſa.vt ꝺicã.ĵ.ĩ aliis ɔr̃ijs p̃ri.ꝛ iſte viꝺ ꝺeť ꝑp̃rius intellect? iſti? materie.rõnem iſtoz viꝺere ẽ faci le q̃ mihi viꝺeť aliq̃ꝺ ex cã nõ lucratiua. ſi aꝺijcio penam ſi ꝺatũ vel factũ nõ fuerit nõ viꝺeoz p hoc nouare.imo aꝺijci tur vt metu pene citi? ɔſeq̃r mihi ꝺebitum.vt.§.ꝺe re iꝺi.l. iiij.§.ſed ſi pignoza.ſed q̃ ex cã lucratiua ꝺebeť tunc viꝺeť agi q ſi nõ ꝺabit illud pena tñ põt peti ꝛ in tui ꝓmiſſoris fauoze hoc viꝺeť actũ.vt.§.ꝺe le.i.l.fiq̃.§.heres.ꝛ hoc p:o bat ter.nñe.l.in fi.ſi bñ aꝺuertať.nõ eniz ẽ par eaꝺẽq cã ꝛc. vt.l.ſcim?.§.licẽtiã.C.ꝺe iu.ꝺeli.ꝛ ꝺe coꝺi.l. fi. Et ſi oppõis mihi q̃s reuelauit tibi q hec.l.obligationũ fere. loquať ꝺe obligatione ex cã lucratiua. Rñꝺeo ad hoc me vꝛget ſol.cõ trarietatis p̃ꝺicte q̃ alio ɔgruo mõ ſoluí nõ põt. Preterea cũ nõ ꝺicať ex q̃ cã in ꝺubio in ſtipl̃one ĩtelligiť cã ꝺonatio nis ꝛ ſic lucratiua.vt no.§.ꝺe ꝺo.excep.l.ij.§.circa.ꝛ patz in l.cãpan?.ꝺe ope.li. Et ſi op.ꝺe.l.ſiq̃s a ſocio. q̃ viꝺeť velle q p̃ria tollať in eo q ɔcurrit. Rñ.p̃imaz tolli vi eractiõis facte ex ſecũꝺa.nõ vi cã nouationis.ita ĩtelligũt eã alij ꝺoc. tenẽtes alʒ opi. Itẽ ſi ꝺicis quare ter.ĩ.l.obligationũ fere §.fi.ꝺicit fieri q̃ſi nouationẽ cũ ſit vera nouatio. Rñ.qz vſq ad lit.cõteſ.põt offerẽꝺo qꝺ venit in p̃ima liberari.vt.l.i.ꝺ pe.le.qꝺ nõ eſt in vera nouatione.ita ĩtelligit Ci.in.l.iuꝺa. in fi. Scꝺo op.ꝛ viꝺeť q nõ fiat nouatio aliquo caſu p ſtipl̃onem penalẽ ipſo iure ſed ope exceptionis.vñ viꝺetur ob.ꝺe ꝺo.excep.l.apꝺ celſuz.§.labeo.gl.in.l.ɔr̃ia põt plu res ſo.quiꝺ ã appzobãt p̃imã ſed eſt caũtiare illã litteraz. Alij tenẽt ſcõam.ſed viꝺeť ɔ.ꝺ.l.obligationũ fere.§.fi.cum ſi. Alij tenẽt alias ſo.q̃ nõ placẽt vt ex p̃ꝺictis patet. Dic q̃ q p̃ima ibi nõ nouať ipſo iure.qz obligatio p̃cedẽs erat ex cã nõ lucratiua.ꝓmiſerat eniz mihi reſtituere hominẽ meuz ad quẽ mihi erat ꝺenat?.ꝛ iõ nõ fit nouatio ſed actoz põt eligere actionẽ quaz vult.ſed qz ibi ambab? actionib? age batur ſm vnã lec.iõ ibi opponiť ꝺoli exceptio.vel ſm aliam ſi ſolũ vna ageret repelleret ꝺoli exceptione q̃ten? ɔcurrũt vt ibi patet. Tertio op.ꝺe.l.q̃ rome.§.flaui?.ĵ.eo.vbi vi ꝺetur q p̃ima nõ noueť p ſequẽtem penalẽ. Sol.ꝺicit quꝺã ibi ſpeciale fauoze libertatis.ita lz glo.in.l.obligatio nũ fere.§.fi.ꝛ ita hic.ꝛ ibi tenebat ꝺo. Rai. ꝛ ita hic innuit Wi. Sz guil.ꝺe cu.in.ꝺ.§.ſi pacto.ꝺicit q ibi ꝺeſi fit cõuentio iuriſgẽ.hec oĩa.ſ.repzobaui.ꝺic g q ibi ꝓmiſ/ ſio ꝺe manumittẽꝺo fuit ex cã oneroſa nõ lucratiua.tñ ego te habeo obli ſeruũ meũ habeas ex cauſa lucratiua.tñ ego te habeo obli/ gatum ex cauſa oneroſa quia ſeruum meum ꝺedi p:o hoc. Quarto op.ꝺ.l.qui rome.§.ꝺuo fratres.ĵ.e.ꝺicit Guil. ibi p̃ceſſit cõuentio iuriſgẽ.hic ciuilis.hoc nil ẽ vt ꝺixi. Alij ꝺicũt aut loquiť ꝺe exceptione vtrũ noueť p penalez. certe nõ vt ibi,aut ꝺe obligatione,ꝛ tũc nouať vt hic, ꝛ hec poſſz

esse bona vt statim dicã.vel dic melꝰ ꝙ ibi precessit obliga
tio ex cã nõ lucratiua ſz onerosa vt ibi patet. ℏ ex cã lucrati
ua. ¶Quito op.de.l.rescriptũ.§.si pacto.ſ.de pac.glo.ibi vi
deꝛ dicere ꝙ illa.l.loquiꝫ ℏz iura noua ſm q̃ tacite nõ fit no
uatio.vt.C.de noua.l.fi.vel ibi fuit expſse actũ ne nouetur.
Guil.ẋo.dicit ꝙ ibi p̃cessit quẽtio iurisgẽ.trufe sũt vt.ſ.di
xi. Alij vt Frãci.ac. dicũt ꝛ bene ꝙ ibi p̃cessit pactio libera
toria vñ ñ nouaꝫ p penalẽ.ℏ obligatoria. Rõ qꝛfauorabili
ores ꝛc.vt.l.arrianꝰ.ꝛ hãc seq̃ꝫ Di.ĩ.d.l.ĩ puiciali. ꝛ Pe.
vt no.Ci.ĩ.l.si pacto quo penã.ꝛ Ja.bu.ꝛ do. Rai. ꝛ ẽ ipa
ritas.vide rõnẽ.nouatio ẽ vniꝰ obligatiõis ĩ aliã trãsfusio.
ꝛc.vt.j.de noua.l.i.illud ergo qõ ẽ obligatio põt nouari. ſz
pactũ de nõ petẽdo ℏz tres effectꝰ.tollit naturalẽ elidit ciui
lẽ.ꝛ obligat quẽ naturaliter nõ petere: vt no.ĩ.l. itẽ si vnꝰ.§.
pactus.ne peteret.ſz ergo illa naturalis obligatio qua q̃s
ẽ obligatus nõ petere tolli possit p nouationẽ.tñ alij effectꝰ
dicti pacti q̃ ꝓ se sufficiũt ad pariẽdã exceptionẽ nõ cadunt
in nouatione cũ nõ sit ĩ obligatiõe.ꝛ ex hoc patet ꝙ glo.i.j.
de p̃to.stip.l.i.in fi.secunde mag.gl.q̃ videꝫ ponere ĩdistin
ctẽ ꝙ exceptio nouꝫ nõ dicit oĩno verꝫ. ¶Sexto op.j. de
stip.ser.l.i.§.fi. So.ibi fuit collata stipulatio penalis ĩ pſoa
alteriꝰ.ℏ ĩ pſona eiusdẽ.ꝛ iõ difficilius ibi fit nouatio. ita tz
ibi gl.ꝛ Pe.in.d.l.si pacto.ar.ꝓ hoc.j.e.l.fi.§.fi.ĩ p̃ĩ.ſz Ja.ẋo
ra.dixit ꝙ ibi loq̃tur de exceptiõe facti vel ĩtẽtiõis. ¶Se
ptimo op. de.l.q̃ vsufructũ.ſ.e.ꝛ.j. de noua.l.si pupillus.§.
q̃ actũ. So. dicũt q̃dã ista ĩtelligiꝫ ſm illã videlz.aut stipula
tio scõa penalis ꝓtinet minꝰ ꝛ nõ fiet nouatio vt ibi. alꝫ sic
ita loq̃tur ℏ.ẋistã opi.tenet Pe. Ja.bu. Sed do. Rai. dicit
aliter videlicet ꝙ ℏ loq̃tur q̃n vna stipulatio surrogaꝫ ĩ de
fectũ p̃me vt penalis stipulatio. ℑria loquũtur q̃n sũt due
stipulatões piter p̃cipales. Istã so.credo verã videte rati
onẽ q̃n obligatio ẽ ℑcta ꝛ tus mihi q̃stiõ.si q̃riꝫ vtrum p ali
quẽ actũ ĩtroducta sit liberatio ĩspiciꝫ mens liberãtis.vt.j.ẋ
accep.l.si ex pluribus.ꝛ.l.emptoꝛ.§.lutiꝰ.ſ.de pac. ita ĩ pro
posito.si ego stipuloꝛ id qõ mihi iã debebaꝫ.vtz ꝓ stipula
tionẽ videar recedere a p̃ima.l.ĩspicit mẽtẽ mei stipulãtis
vt si stipuloꝛ plus videar recedere. si minꝰ secus. ſz ipo actu
ℑhẽdi stipu.l.respicit aĩm ꝓmittẽtis.put ẋisimiliter põt ad
aptari ad ẋba stipulãtis.vt.ſ.e.l.q̃cq̃d astrigẽde. cũ ergo si
mul ꝛ semel stipuloꝛ dari.ꝛ si nõ deꝫ stipuloꝛ penã.ispicitur
mẽs ꝓmittẽtis q̃ ẽ vt si nõ det stichũ vt pena tm̃ petatur. et
nec ispiciꝫ vtrũ sit plus vel minus. nã qõ eoꝝ solueret in sua
ptãte videꝫ reseruasse. vt hac.l.in fi.ꝛ.ſ. de le.i.l.si q̃n.§. hers
¶Octauo op.ꝛ videꝫ ꝙ nullo mõ p penalẽ stipulationez
fiat nouatio. nã q̃n aliud venit in scõa stipulatõe q̃ ĩ p̃ima
nõ ꝓsumiꝫ nouatio. vt.j. de noua.l.fũdũ cornelianũ. So. ibi
ĩ stipulatõibꝰ coeq̃libꝰ ꝛ piter p̃cipalibꝰ. ℏ ĩ penalibꝰ q̃
ĩ locũ alteriꝰ surrogãtur. ꝛ sit rõ vt.ſ. dixi. ¶Nono op. C.
de noua.l.fi. ĩsti. qui. mo. tol. ob. §. ꝓterea. vbi nñq̃ ꝓsumitur
nouatio nisi expſse agaꝫ. dicit glo. ꝙ ista materia hodie cor
rigiꝫ p dicta iura. idẽ dicit ĩ.l. obligationũ fere. §. fi. ꝛ.l. rescri
ptũ. §. si pacto. ꝛ in.l. p̃dia. qõ videꝫ tenere Pe. Ja. de ra. et
alij q̃dã. Sed Ja. de are. ꝛ Guil. de cu. ꝛ Rai. dicũt aliter
videlz ꝙ hodie nil sit ĩnouatũ hoc casu. nã q̃n p̃ima ꝛ scõa
stipulatio ẽ piter p̃cipalis. tũc debz fieri vera nouatõ. ꝛ in
hoc ẽ discordia ĩter iura noua ꝛ antiqua. sed q̃n p̃ima ẽ p̃ĩ
cipalis scõa penalis. tũc dz fieri quasi nouatio vt.ſ. dixi. et
in hoc p iura noua nil ẽ hodie ĩmutatum. qõ credo verꝫ. ꝛ de
hoc p Ci in.d.l.si pacto. circa fi. ¶Decimo op. ego dixi. ſ.
ꝙ q̃n non fit nouatio vna actio tolliꝫ p aliã vi exactionis in
eo ꝙ cõcurrunt. Contra immo videꝫ ꝙ nouatio nõ fiat per
stipulationẽ penalẽ. sed ex q̃libet exigaꝫ insolidũ. certuz ẽ ꝙ
vsura est pena. vt.ſ. de neg.gef.l.qui sine. circa fi. ſz sequẽs
stipulatio vsurazꝫ ꝛ sic penalis nõ nouat p̃mã. ĩmo vtrũq̃
poterit exigi ꝛ pena ꝛ sorꝝ. vt.ſ. ti.i.l. traiectitie. §. de illa.
e.l.q̃ rome. §. calimachus. ſ. de vsur. p to. Sol. q̃n pena ap
poniꝫ loco partis cessationis. vt qꝛ ꝓmittis ser dena
rios p libra ꝓ quolibet mẽse quo cessabis soluere tũc p̃i
ma non nouaꝫ sed vtrũq̃ petiꝫ totũ vt in ℑrijs. hic autẽ loq̃
mur q̃n pena apponiꝫ loco talis interesse ꝛ totalis cessatio
nis. ita tenet Pe.j.e.l.qui rome. §. duo fratres. ita voluit re
citare Ci. C. de trãsac.l.cuz ꝓponas. ſz ibi nõ bene recitaue
rit. Pe. ¶Undecimo op. ad idẽ. ſ. de arbi.l.siq̃s rez. Sol.
dicit ibi glo. aut pena apponiꝫ loco rei seu interesse ꝛ ℏz lo
q̃ nostra materia. aut apponiꝫ loco cõtemptus. ꝛ tunc nõ
fit nouatio. sed vtrũq̃ petitur ꝛ exigitur totũ vt in ꝓtrario.
ℑz hoc dictũ glo. Pe. intelligit eẽ verũ si agatur diuersis
actionibus. puta peto penã p actionẽ ex stipulatu. rẽ ẋo pe
to rei vendicatio. vt.d.l.siq̃s rẽ. sed si agaꝫ actione desceñ.
ex eadẽ cã. puta peto rẽ actiõe descen. ex sniã arbitri emolo
gata ꝛ penã actione ex stipulatu. qꝛ nõ paritũ sniẽ tunc non
posset ſz debet altera esse contentꝰ. vt.ſ. de arbi.l. celsus. ita
dicit Pe. in.d.§. duo fratres. ꝛ Ci. in.d.l. cuz ꝓponas. C. de
transac. qõ satis plz. ¶Ut g̃ liqueat ista materia. q̃n stipu
latio penalis nouet p̃mam. do. Ci. in.d.l.si pacto. ponit se
riatim distinctiones oĩum quos videre potes. Ego vero su
pra tetigi in ℑrijs. Tu aũt ſm opi. quã teneo breuiter sic di
cas. aut pena apponiꝫ loco interesse. aut loco ꝓtemptꝰ. si lo
co interesse. tũc aut loco ĩteresse p̃icularis ꝛ nõ fit nouatio
ſz vtrũq̃ exigeꝫ totũ. vt.ſ. ti.i.l. traiectitie. §. ỏ illo. ꝛ de vsur.
p totũ. Aut loco interesse totalis. ꝛ tũc aut p̃cessit cõuentio
liberatoria ꝛ penalis nõ nouat. vt.ſ. de pac.l.rescriptũ. §. si
pacto. j. e. l. qui rome. §. duo fratres. ꝛ q̃ sit rõ. ſ. dixi. Aut p̃
cedit quentio obligatoria. ꝛ tũc aut ex cã onerosa. aut ex cã
lucratiua. si ex cã onerosa ñ nouat. vt.l. siq̃s a socio. ꝛ.l. duo
societatẽ. ꝛ.l. prædia. de do. excep. l. apud celsuz. §. labeo. j. e.
l. qui rome. §. flaui. ꝛ. §. duo fratres. Si ex cã lucratiua. tũc
aut vtraq̃ dispositio ꝓferꝫ in pſonã vniꝰ. ꝛ tunc nouat ipso
iure vt ℏ. ꝛ.l. obligationũ fere. §. fi. ſ. ti.i. de pe. le. l.i. ad. l. fal.
l.i. §. itẽ si ita. cũ si. aut in pſonã diuersoꝝ ꝛ tũc nouat ope ex
cep. vt. l.i. §. fi. j. ỏ stip. ser. Si ẋo pena apponiꝫ loco ꝓtẽptꝰ
tũc prima nõ nonaꝫ. vt.ſ. ỏ arbi.l. siq̃s rẽ. qõ intellige vt. ſ.
dixi. ꝛ p̃dicta vera de stipulatione penali. Q̃n autez alia sti
pulatio eque p̃cipalis nouet primã Guil. põit in. l. rescri
ptũ. §. si pacto. ego pleniꝰ dixi de p̃eto. stip. l. pe. ꝛ hec suffi
ciãt quãtũ ad ℑria. ¶Veniamus ad qõnes. ꝛ qꝛ hec. l. tra
ctat p̃cipaliter de cõmissione stipulationis. ideo de hoc
plene videndũ est. ꝛ glo. nra istã materiaz expediuit in. l. ꝛ si
post tres. siquis cau. ꝛ ibi posuit vnã breuẽ distinctionem q̃
ꝓtinet tm̃ sex casus in se. iõ nos examinem? istã materiã per
ser. q. p̃cipales. Primo enim quero de stipulatione sim
plici nõ penali pura. Scõo de stipulatione simplici in diem
Tertio de stipulatione simplici sub cõditione. Quarto de
stipulatione nõ simplici hoc est penali que incipit a p̃cedẽ
ti conditione. Quinto de stipulatione non simplici. que
incipit a p̃cedẽti pactione nuda. Sexto de stipulatione nõ
simplici. ſ. penali q̃ incipit a precedenti pactione vestita. ista
sunt mẽbra glo. in. d. l. ꝛ si post tres. ¶Quero ergo primo
quãdo stipulatio simplex ꝛ pura committatur. Rñdeo aut
queris quãtuz ad obligationẽ ꝛ actionẽ. ꝛ tunc regula ẽ ꝙ
statim cõmittitur. vt. l. eũ qui calẽdis. §. quotiens. ſ. e. de ẋ.
sig. l. cedere diẽ. de reg. iur. l. in oĩbus. insti. e. §. oĩs. Fallit in
obligatione vbi inest tacita ꝓditio vt in fructibꝰ futuris et
partu arethuse. vt.ſ. de ꝓdi. ꝛ demõ. l.i. ꝛ. l. interdum. ſ. eo.
tũc enim non nasciꝫ obligatio nisi adueniẽte ꝓditione sicut
in ꝓditione expressa. vt no.ſ. de pac. l. itẽ quia. Itẽ fallit in
ob. in quibus inest diestacite. vt ꝓmisi facere domũ ꝛ dare
chartaginẽ in qua est illud qõ. j. dicã de obligatione in diẽ.
¶Sz circa p̃dicta dubitatur de vuo. nã videꝫ ꝙ oĩs stipu
latio q̃ tũcũq̃ pura habeat diẽ. vt.ſ. de ꝓsti. pe. l. ꝓmissoꝝ. j.
ỏ so. l. qõ dicimꝰ. insti. de inuti. stip. §. fi. Rñ. do. Ci. C. de cõ
sti. pe. l. ij. in. i. q. fateꝫ in cõstituto ꝙ ante. ꝛ. dies. non fit effi
caciter obligatus. sed in alijs sit efficaciter obligatus. ꝛ illud modicum tempus quod ei datur ſm. l. quod dicimus. j. de solutio. et datur a iudice vt interim non fit in mora non ex natura actionis. ꝛ istud videꝫ sentire glo. in. d. l. ꝓmissoꝝ. §. i. lz nõ ita clare. Alia glo. in. d. l. ij. C. de ꝓsti pe. videꝫ dice re ꝙ id quod est in cõstituto de termino. ꝛ. dierũ idem fit in

alijs obligationib⁹. ¶ Quid dicemus, vos debetis scire q̄ quoddā est temp⁹ qđ inest obligationi vel ex cōuentione vel ex natura ꝺctus, ꝛ tale tp̄s impedit diē obligationis venire. Est quoddā aliud tempus qđ obligationez non tāgit sed miserationis causa indulgetur solutioni. vt. §. de cōpē. l. si cū militi. §. fi. per quem tex. declaratur ista materia. Modo ad ꝓpositū dico q̄ in omni obligatiōe pura dies statim venit ꝛ cedit cū effectu vt predictis iuribus ꝓbatur. sed tempus in eis miserationis cā indulgetur solutioni. quod autē istud tempus sit: glo. variāt in. d. l. qđ dicimus. ꝛ de reg. iur. l. in oibus. ꝛ insti. de inuti. sti. §. fi. vbi plenissime. Mihi aūt videt̄ q̄ regulariter istud tempus nō sit limitatū sed sit arbitrio iudicis: lz hodie ex cōsuetudine statuat̄ a iudicib⁹ decē diez. vt insti. e. §. oīs. ꝛ. §. de iudi. si debitor. Sed in quibusdam casibus tempus istud est expressum. vt in cōstituto vbi est tp̄s. x. diez. vt. d. l. promissor. q̄ autē illud tempus sit miserationis causa indultum apparet. quia tribuitur exactiōi Ite̅ in actione iudicati est tempus quattuor mensium. vt. d. l. si cū militi. in fi. de cōpen. Ite̅ in actione de dote est tēpus anni. vt. C. de rei vxo. ac. §. exactio. q̄ aūt illud tp̄s sit miserationis cā solutioni indultuz patet. quia tribuitur exactioni vt. d. §. exactio. Preterea si talis dies impediret diem actōis venire iā impediret prescriptionē inchoari q̄ non inchoar̄ nisi aduenīente die. vt. l. cū notissimi. §. illud. C. de prescrip. xxx. an. Sz in actione de dote incipit p̄scriptio statiz finito matrimonio. vt. C. de iure do. l. in rebus. in fi. g̃ tale tempus nō impedit diē actionis venire sz miserationis causa indulgetur. Dicetis vos quis est effectus. vtz tempus insit obligationi: an miserationis cā idulgeat̄ solutioni. Rñdeo magnus ꝓpter multa. primo ꝓpter cōpensationē. vt. d. l. si cū militi. in fi. scō ꝓpter duplicādas inducias si ante tempus agat̄. nam habet locum solum qñ dilatio est ex pacto vel ex natura actionis. vt insti. de excep. §. hodie. sed in tpe indulto miserationis cā secus puto: cuz. l. j. illud tempus ꝓmittat agere. vt dixi ꝛ statim dicā. tertio ꝓpter inchoandū cōcursū prescriptionis. vt patet ex. d. l. cū notissimi. §. illud cōiuncta. l. in reb⁹. in fi. C. de iur. do. Ex hoc patet q̄ infra illud tēpus miserationis cā indultū pōt agi licet nō exigi: alias nō curreret p̄scriptio pro hoc. quia interdū pōt agi ꝛ ēt exigi infra tempus: deducto tamē cōmodo medij tēporis. vt. §. sol. ma. l. si cōstante. §. quotiēs. quarto ꝓpter regulam dolo facis quod petis ꝛc. nā petenti aliquid qđ oporteat eum restituere post temp⁹ nō pōt opponi exceptio dolo facis. vt. §. vt le. no. ca. l. fi. §. fi. fm nostros doc. nā istud dictū est verum in eo qui dz restituere post tempus quod respicit obligationem. ꝛ sic impedit diē actionis venire. secus esset in tpe qđ miserationis gratia indulgetur. ar. eius qđ. §. dictū est ꝺ cōpensatione. ꝛ est expressum. §. so. ma. l. nupta. §. fi. ꝛ de cōdi. ob cau. l. si donatarius. in fi. que. l. loquit̄ in viro petēte cui tēpus indulgetur gratia miserationis vt dixi. Ex quo patz q̄. ll. que loquūtur in actione de dote nil faciūt ad. q. vtrum ante diē sit nata actio de qua statim dicā. ¶ Sed ꝺ ꝓdicta videtur. §. rez amo. l. si mulier. §. rez. ꝛ. l. ob res. vbi vir agit ad res dotales ꝓpter interlusoriū medij tp̄is. nec ei obijcit̄ exceptio dolo facis. Solu. ille. ll. habent alium intellectum fm quē nō obstat. Vel melius illud cōtingit ꝓpter delictū mulieris. Ite̅ est videndū qñ talis stipulatio cōmittat̄ quo ad moze cōmissionē. dic q̄ requirit̄ q̄ intelligat vel itellige re debeat se debere ꝛ sit interpellat⁹ cōgruo loco ꝛ tēpore ꝛ absq̄ rōnabili cā recusat. vt. §. si cer. pe. q̄ te. de vsur. l. mora. §. e. si ex legati causa. Fallit ī casibus in quibus mora re ipsa absq̄ interpellatiōe cōmittitur. vt plene no. in. d. l. mora. dic vt ibi. ꝛ ꝓ Ci. in. l. in minor. C. in q̄. cau. in integ. resti. nō est ne. ¶ Scōo principaliter q̄rit̄ quando committatur stipulatio in diem. Ista questio hz plures dependētias. nā qñq̄ stipulatio habet diem causa differēde solutiōis. ꝛ ista qñq̄ est certa: qñq̄ icerta. qñq̄ hz diē cā multiplicāde obligationis. qñq̄ causa limitāde obligationis. ō quolibet g̃ ē videndū. ¶ Primo ergo quero stipulatio q̄ hz diem certā cā differēde solutionis qñ cōmittatur quo ad obligationez quo ad ꝛ actionē quo ad morā. ¶ Circa hoc sunt opi. nā gl. vbiq̄ tenēt q̄ statim est nata obligatio ꝛ actio. sed agēti obstat exceptio. sed ꝓ euentū diei tollit̄ obstaculū exceptionis. vt. l. cedere diē. j. de ꝝ. fig. qñ di. vsufr. le. ce. l. i. in fi. no. si cer. pe. l. certi cōditio. in prin. de pac. l. itē quia. ꝛ in multis aliis locis. Pe ꝛ Ci. post eum dicūt q̄ ante diē est obligatio nata non actio. vt plene no. per Ci. C. vt ac. ab heredi. ꝛ §. he. l. i. do. Bartoluti⁹ de pratis disputauit ꝛ tenuit se cū glo. do. An. de pis. in quadā sua repetitiōe de. l. si insulā. oīa reassumit ꝛ tenet se simpliciter cuz glo. quod hic recitare esset longum ꝛ fastidiosuz. Mihi aūt in ista. q. videt̄ distinguendus sic. aut dies adijcitur post obligationē iam ꝛctam ꝛ actionē natas puta ꝓ pactū. ꝛ tunc durat obligatio ꝛ actio lz obstet exceptio. vt insti. de excep. §. tēporales. Aut dies vna cum ipsa dispositione producitur. ꝛ tunc aut dies adijcitur ab homine. aut subintelligitur a lege. si ab homine ꝛ tunc aut in stipula. deuenit aliquid quod non est trāsitoriū ad heredes vt vsufructus ꝛ vsus. ꝛ tūc ante diem nō nascatur obligatio nec actio. vt. §. quādo di. vsufr. le. ce. l. i. circa fi. Rō quia posset stipulator ante mori. ꝛ sic est dubium vtrū stipulatio habeat effectū. aut in stipulatione deuenit aliquid qđ est transitoriū ad heredes. ꝛ tūc statiz cōmittitur quo ad obligationē ꝛ actionē. vt. d. l. i. in fi. qñ di. vsufru. le. ce. §. mā. l. qui mandatum. de ver. sig. l. cedere diē. ꝛ in hoc tīi bene dicūt nostri glosatores. Rō. qz tūc certū est indebitū iri. Secundo casu qñ subintelligit̄ ex natura ꝺtractus vel rei in stipulationez deducte: aut ꝓpter aliquid extrinsecū accidēs. primo casu statim ē nata obligatio sed nō actio. hoc ꝓbatur in tutore q̄ est obligatus pupillo ex quasi cōtractu tutele vel stipulatione rē pupilli saluaz fore. nā est obligatus in diē finite tutele que dies est certa. licet ante posset finiri: ꝛ cōstat q̄ ante obligatur. nō tamē agitur actio. vt. §. de tute. ꝛ ra. dis. l. si tutor reipublice. §. fi. ꝛ rē pu. sal. fo. l. iij. §. hāc stipulationē. qui tex. non possunt cauillari. ꝛ doc. nō allegāt. hoc idē ꝓbatur quādo dies in est ex natura rei. vt. §. e. l. interdū. vbi est tex. nisi glo. destruret. facit. §. e. l. si ita stipulat⁹ esse abs te. Si vero dies sub intelligitur a lege ꝓpter aliqđ extrinsecum accidēs tunc sta tiz oritur obligatio. vt. d. l. si tutor. in fi. ꝛ. l. se. put lo quūtur de alijs actionib⁹ q̄ tutele. Nec ob. predictis qđ dicitur de actione de dote que oritur soluto matrimonio ꝛ tīi habz diē a lege: quia illa est dies miserationis causa indultus. vt dixi. §. i. q. pri. Rō predicto z est quia cuz actio oriat̄ ex obligatione ex pt̄ate legis non possunt ꝟbentes per adiectionē diei impedire natiuitatem actionis que est a lege. ar. de ope. li. l. cerdonē. ideo oritur actio de stricto iure. sed de equitate ob. exceptio. sed ipsa lex bene pōt impedire natiuitatē actionis. qđ facit qñ dies tacite subintelligitur. ꝛ per hoc reducuntur ad ꝺcordiā oēs allegationes hinc ide ꝓ doc. facte ¶ Si queratur qñ cōmittat̄ quo ad morā. dico q̄ in casib⁹ in quib⁹ ante diē est nata obligatio mora cōmittitur ꝓ cursum diei apposite. vt. C. e. l. magnā. de iure emph. l. ij. idem in die tacita. vt. §. e. l. si insulā. sed in casibus in quibus ante diē nō est nata obligatio. dico q̄ mora nō cōmittitur ꝓ cursum diei apposite ne eodē tempore ꝟbatur obligatio ꝛ mora. qđ. l. nō vult. vt. l. qđ dicimus. j. de solu. ꝛ dicā statiz circa obligationē ꝺditionalē. ex hoc apparet effect⁹ inuestigationis premisse. Est etiā alius effect⁹. qz si quis ageret ante diē est nata obligatio ꝛ actio reus succūberet. quia non oppositum esset exceptionē si eo casu quo nō esset nata actio etiā reo nō opponēte absolueret̄. qz actor sine actione experitur. ꝛ ulti sunt effectus manifesti. ¶ Scōo iuxta hoc q̄ro qñ cōmittitur stipulatio que hz diem incertā. Rñdeo. aut dies ē oīno incerta. §. an ꝛ qñ. ꝛ tūc habeb̄ ꝓ ꝺditione. vt. §. e. l. stipulatio ista. §. inter cetera. Si vero est dies incerta qñ. sz certa an: vt dies mortis. tunc videtur q̄ statim nata sit obligatio ꝛ actio qz certū est indebitū iri. vt. §. dixim⁹ de die certa. ꝛ hoc vi

detur tenere glo.C. vt actio.ab heredi.ꝛ ōtra here.l.i.ꝛ ibi Azo.in summa.ꝛ insti.de inuti.stip.§.post morte. Jn ōtrius q ante diē nō sit nata obligatio nec actio tenet gl.ĵ.de reg. iur.l.in omnib⁹.ꝛ hoc tenet Di.ĵ.de noua.l. si pupillus.§.q sub ꝺditione.ꝛ hoc puto verū p.d.l.i.C.vt ac.ab here.ꝛ cō sas. Dices tu modo cū certū sit ideb itū iri debet haberi p puro sicut in legatis.vt.s.de ꝺdi.ꝛ demō.l.heres me⁹. So. Jtē quo ad hoc vt solutū nō possꝫ repeti.vt.s.ꝺ ꝺdi. inde. ꝛ actio. Et est rō inter diē certā ꝛ incertā. qꝛ in die icerta q̄d sit in obligatione est incertū.qꝛ incertū sit q̄tū est interusu/ riū medij tēporis.ꝛ iō ante diē ñ nascit obligatio nec actio ficut in fructib⁹ futuris ꝛ partu arethuse.vt.s.de cōdi.ꝛ de mon.l.i.in fi.no.s.de pac.l.item qꝛ.sed quādo dies est certa interusuriū est certū. Possetis dicere q etiaꝫ in die incerta cōsideras nō est ɔ. Ex predictis patet q p cursuꝫ diei incer te nō cōstituit q̄s in mora ne eodē tpe obligeꝛ ꝛ ꝺstituat in hꝫ diē cā multiplicāde obligationis seu p̄statiōis qñ nasca tur obligatio ꝛ actio.exemplū in obligatione annua.in hoc dic q ē dīa inter ɔctus ꝛ legata.nā in ɔctib⁹ statim est na/ ta obligatō ꝛ actio p toto tpe.vt.s.e.l.si stichū.§.i.s. de do na.can.mor.l.senatus.§.fi. Jtē p debito primi tpis pōt sta tim agi quo ad effectū exactiōis ſz p tpe futuro statiꝫ ñ pōt agi quo ad effectū exactiōis ſz ꝺdēnatiōis ſz ea q̄ no.C.de fideicō.l.i.fac qō no.p Di.s.e.l.q hoc āno.ꝛ p Ci.qñ di.le. ce.l.i. in legatis xo p prīo anno statim est nata obligatio ꝛ actio.pro sequentibus non est nata obligatio nec actio. sed est conditionale. vt.s. de an.lega.l.si in singulos. ꝛ.l. obligatio.tñ ppter obligationē primi āni lex pmittit q sta tim agatur p omnib⁹ annis vt sequatur snīa non vt exigaꝛ vt.ꝺ.l.i.C.de fideicō.lꝫ quidā ɔ.qō dic vt ibi no. Et ē vi dendū vtrū cursus diei apposite cā multiplicāde obligatio nis ꝺstituat quē in mora. Rñdeo in ɔctib⁹ certuꝫ est q sic. vt.C.de iur.emphi.l.ij.in vltimis volūtatibus dico q nō ne eodē tpe nascaꝛ obligatio ꝛ mora.vt.s.dixi. Preterea hoc probatur p.l.i.s.de pe.le.sic inducendo.vbi est pena ꝛ dies cuius cō cursus cōstituit quē in mora nō admittiꝛ more pur gatō.vt.s.ti.prox.l.traiectitie.§.de illo.no.p Di.s.e.l.si in sulam.sed in.l.i.de penu le.fuit pena ꝛ dies cā multiplicāde obligationis ꝛ tñ pōt mora purgari vsq ad lit.cōtes.g̃ con cursus dicti diei nō cōstituit quē in mora.qꝛ tūc non posset purgari.fuit ergo ibi mora in alio modo ꝺtracta.s.per inter pellationē ꝛ ideo admittiꝛ purgatio. Quarto est viden/ dū qñ stipulatio hꝫ diē cā limitāde obligatiōis qñ nascitur obligatio ꝛ actio. Rñdeo statim est nata obligatio ꝛ actio ꝛ pōt agi infra diē quo ad effectū exactionis ꝛ cursus predi cti diei non cōstituit quē in mora. sed parat reo exceptionē vt vltra id tēpus ñ teneatur.vt.s.ti.i.l. obligationū fere.§. ni.ꝛ ibi no.p Di.in solu.ꝺtrarij.de.l.in illa. Tertio prin cipaliter quero quid in stipulatione simplici cōditionali qñ cōmittaꝛ. Jsta.q.hꝫ multas dependentias. nā quedā est ꝺdi tio necessaria.quedā ipossibilis.quedā cōtingens. Jtē quā dam est ꝺditio necessaria de presenti q̄ nullū hꝫ tractum de futuro.ꝛ siquidē est necessaria necessitate facti. vt si celū nō tetigeris habeaꝛ p pura.vt.s.e.l.impossibilis.ij. rñso.ꝛ.l. in illa.in fi. Si vero est necessaria necessitate iuris. vt si stichū nō occidero dabis decē.ista enim est necessaria de iure cum eius cōtraria sit impossibilis ꝛ tūc stipulatio nō valet.vt.s. de pac.l.iurisgē.§.si ob malefi. Alia est cōditio necessaria q̄ hꝫ dependentia de futuro.vt si moriar pmitto centum. ꝛ in hac videtur dicere De.aut apponitur p dictionez cū ꝛ spe ctatur euentus.aut per dictionē si.ꝛ tunc nulla hꝫ suspensio nem sed habeaꝛ pro pura.vt.l.si pupillus.§.qui sub cōditio/ ne.ĵ.de noua. Rō istoꝝ est.qꝛ cū denotat principaliter tps si vero principaliter denotat cōditionē.vt.s.qñ di.le.ce.l.si titio.ita tenet Ci.C.de here.insti.l.extraneū.ꝛ hoc videaꝛ te/ nere glo.C.de fideicō.l.post morte.in.ij.gl. Jstud reputo fal sissimū ꝛ ōtra casuꝫ.l.quodcūq.§.pe.s.e.ꝛ de ꝺdi.ꝛ demō. l.quib⁹ dieb⁹.§. quidā titio.vbi apponiꝛ per dictionem si ꝛ hꝫ suspēsionē.dico ergo siue per si siue per cū idē qō dixi.s. in obligatione que hꝫ diē incertā. Secō est videndū de cōditione ipossibili. Rñdeo vitiat obligationē.vt.s.e.l.im possibilis.lꝫ secus i legatis.qō dic vt no.per Di.in.c.nemo pōt.de regu.iur.lib.vi.ꝛ per Ci.C.de insti.ꝛ substi.l.i.ꝛ.C.ō his q̄ pe.no.l.i. Tertio est videndū de cōditione possibi li seu cōtingenti q̄ se habet ad esse ꝛ nō esse.ꝛ i hoc casu om/ nes concordant q ante cōditionis euentū nō est nata obli/ gatio nec actio.ut.l.cedere diē.de ver.sig.idē in cōditione.ita cita.vt no.in.d.l.itē quia.de pac. Sed dubitatur vtrum euentus cōditionis cōstituat quē in mora. Guil.de hoc di/ sputat in.l.q te.s.si cer.pe.Ci.C.in qui.cau.in inte. resti. nō est ne.l.in minoruꝫ.in.vi.q.ꝛ oēs tenent q nō ꝺstituatur q̄s in mora.per illā rationē precipue nec obligetur ꝛ constituaꝛ in mora eodē tpe cōtra.l.qō dicimus.ĵ. de sol.dic ergo vt di cti doc.notāt. Quarto circa predicta est videndum q̄d est in dispositione q̄ hꝫ ꝺditionē ꝛ diē ꝛ qñ cōmittatur. ꝛ certū est q donec pēdet cōditio non est nata obligatio nec actio. vt.s.dixi. Jtē certū est q si cōditio extitit sz dies supest q ē nata obligatio ꝛ actio.vt.s.e.l.cū stipulatus sim.circa prin. Sed an ante diē possit agi sine obstaculo exceptionis dubi tatur.ꝛ de hoc sunt multe opi.in solu.ɔtrij.l.in illa.ꝛ.l.hoc iu re.s.e.Di.tenet ibi opi. Jo.quā puto verā.ꝛ videaꝛ pbari p c.ɔmissa.de elec.li.vi.lꝫ pe.aliter dicat. tū qꝛ p hoc nō habe tur plena notitia.iō circa hoc distingue plene tam in contra ctibus q̄ in vltimis volūtatibus.aut loquimur in his q̄ re/ cipiunt diem ꝛ stipulationes ꝛ legata ꝛ si. aut in his que diē nō recipiūt vt hereditas.primo casu aut dies adijciꝛ di/ spositioni aut ꝺditioni.si dispositioni regulariter spectatur dies.vt.s.de cōdi. ꝛ demō.l.si ita legatū sit titio.ꝛ.l.cū tale. §.meuie.i.rñso. e.ti. Fallit i casu.d.§.meuie.i.rñso.ꝛ que sit rō ibi no. Si vero dies apponitur cōditioni.tūc aut ꝺditio pēdet ex facto debitoris seu ꝓmissoris.ꝛ spectatur dies.vt d.l.in illa.s.e.ꝛ.c.cōmissa.sic intelligitur.s.si q̄s cau.l.si euꝫ §.i.nā qui ꝓmittit hoiem iudicio sisti ꝓmittit se curaturum ꝛc.vt.s.e.l.quotiēs quis.ꝛ sic ꝓmittit factū suū. Aut condi tio pēdet ex facto alteri⁹ vel virib⁹ fortune.ꝛ tūc aut fuit ad iecta dictio extremitatē tpis significatiua ꝛ spectatur dies vt.s.de condi.ꝛ demon.l.iiij.§.i.aut nō fuit adiecta ꝛ tūc di es nō expectatur.vt.s.e.l.hoc iure. Secō casu principa li qñ loquimur i his q̄ diē nō recipiūt vt hereditas. tūc aut existēte cōditione remanet dies simpliciter ꝛ nō spectaꝛ. vt s. de acqui.here.l.siquis ita heres.no.s.de condi. insti.l.ij. Aut nō remanet dies simpliciter sed cū aliquo facto. vtpu ta perseuerātia in societate.ꝛ tūc etiā dies spectaꝛ. vt.s.de cōdi.insti.l.iij.in prin.ꝛ ibi no. Rō quia tunc videtur eē cō/ ditio. Ex his pōt solui multe.q.de facto. Quarto princi paliter queritur quid in stipulatione nō simplici sed penali q̄ incipit a precedenti cōditione. Glo.in.l.ꝛ si post tres.s.si quis cau.facit regulā ꝛ quatuor exceptiones. Regula ē q tunc cōmittitur qñ desijt posse dare vl facere illud qō deue nit in cōditione.vt hac.l.ꝛ istud dictū nō est generale.nā so/ lū modo loquitur qñ precessit cōditio negatiua in nō dādo vel nō faciēdo. Hꝫ quid si precessit cōditio affirmatiua.vt si titiū emācipet vel exheredet tūc cōmtttiꝛ cū factū vel datū fuerit qō in ꝺditiōe deuenit ꝛ sic cū extiterit ꝺditio.vt.ĵ.e.l. quidā cū filiū. Procedit glo.ꝛ dicit.q istud fallit rōne per/ plexitatis.vt.s.e.l.si titius. Jstud qualiter debeat intelligi dic vt dixi.s.in.ij.oppo.quinte particule. Jtez fallit dic gl. ĵ.de fideius.l.fideiussor obligari.§.fi.ꝛ in hoc bene dicit vt dixi.s.in.ij.oppo.quinte particule. Jtē fallit dicit glo.ratio

ne vltime voluntatis.vt.ſ.ad.l.falci.l.i.§.item ſi ita. Circa hoc ſunt multe opi.qō declara.vt dixi.ſ.in p̄ia oppo.quinte particule. Itē fallit dicit glo.fauore libertatis.vt.l.libertas.§.i.ſ.de ma.teſta. Alij aliter dicūt ꝙ declaratur p ea q̄ ſ.dixi.in p̄ima opi.quinte particule. Itē fallit ex̄ gl.ſi in cōditione eſſet adiecta dies tūc p̄terita die poſſet agi. vt.ſ. e.l.quicq̄d aſtringende.in fi. Itē fallit ſi hoc eſſet actum vt vtrūq; poſſet peti.tūc enīz nulla eſſet dīa vtrū incipiat a p̄cedēti cōditione.vel vtrū a p̄recedēti pactione.vt hac.l. vltimo rūſo.ſm lec.dñi Ol.quā.ſ.poſui. Ex his apparet.d. q.declarata. Quinto p̄incipaliter queritur q̄d quādo penalis ſtipulatio incipit a p̄recedēti pactione nuda.hunc articulū pleniſſime examinaui.ſ.p̄i.in.vi.op.quinte particule.dic vt ibi dixi. ¶ Sexto p̄incipaliter querit̄ quid in ſtipulatione penali q̄ incipit a p̄recedēti pactione veſtita. gl. in.l.z ſi poſt tres.rūdet ꝙ tūc cōmittit̄ cū facere vel dare potuit z nō fecit.vt hac.l. Tu vero diſtingue. aut dies dandi vel faciendi erat collata in ptāte p̄miſſoris. z tūc cōmittit̄. cū dare vel facere poſſe deſijt.ſicut qñ incipit a p̄recedēti cōditione.vt hac.l.ver.qō ſi ab initio.ſm verā lec.aut non fuit collata in p̄miſſoris ptāte ſed ſimpliciter p̄miſit.z tunc p̄cedit dictū gl. q̄ tunc cōmittitur cū dare vel facere potuit z nō fecit.vt hac.l.ỹ.itaq;. Sz circa hoc dubitatur an hoc ſolū ſufficiat. ꝙ poterat dare vel facere z nō fecit.an requiratur interpellatio. Glo.circa hoc in hac.l.videt̄ ſibi ꝺdicere.nā in p̄ima glo.huiꝰ.l.tenet ꝙ requiratur interpellatio. poſtea in ver.ſabinꝰ.videtur tenere ꝙ nō requiratur interpellatio.z qō iſtud vltimū ſit verū p̄batur p hāc.l. que indiſtincte loq̄tur. Preterea quicertꝰ eſt certiorari non debet. vt.l.i.in fi.de ac.emp. In cōtrarium videtur caſus.j.de fide iuſ.l.fideiuſſor obligari.§.fi. Sed poſſes rūdere ꝙ ibi loquitur de diuerſis p̄ſonis. Itez videtur caſus.ſ.qñ di.le.ce.l.ſi penū. Sz poſſes rūdere ꝙ ibi p̄ceſſit debitū ex diſpōne defuncti quā potes ignorare. Itē vī caſus ſ.ō coll'.bo.l.ſiq̄s filiū.§.ſtipl'o. Sed poſſes rūdere ꝙ ibi erat ſtipl'o ſimplex nec erat adiecta penalis. Sed quicquid dicatur veritas eſt ꝙ requiritur interpellatio. ſicut enīz ad conſtitutionē more quo ad periculū interitus requirit̄ interpellatio. vt.ſ.e.l. ſi ex legati cauſa.z quo ad cōmiſſionē more. vt.d.l. ſiquis filium.§.ſtipulatio.ita quo ad cōmiſſionē pene.z ita tenet Di. qō puto veriſſimū p.d.l.ſi penū.qñ di.le.ce.nec eſt bona reſponſio.ſ.ſcripta.qz non poteſt.p̄babiliter ignorare ea que dep̄ēdent ex teſtamēto.ar.ſ.de tranſac.l.de his.qō not.de lib.le.l.cū heres. Itē circa p̄dicta dubitatur.vtrū ante penalē ſtipulationem cōmiſſam poſſit agi ad id qō deuenit in p̄ima veſtita. In hoc aduerte.aut p cōmiſſionē penalē non ſperatur nouari p̄ima.z tunc nō eſt dubiuz ꝙ poſſet agi ſz quādo ſperatur nouari tūc p̄cedit queſtio.z de hoc ſunt gl. ꝺrie.nā in.l.obligationū fere.§.fi.tenet ꝙ interim poſſz agi idē tenet.ſ.p ſo.l.duo ſocietatē.in glo.ſup verbo poſſe. Cōtrarium tenet.ſ.ad.l.fal.l.i.§.itē ſi ita.z videt̄ caſus.ſ.ō pe. le.l.i.z qñ dt.le.ce.l.cū ſine.z.l.ſi penū.z hāc partē tenet Di. z Ja.de are.p talē rōnez iura volūt lut.oteſ.ſup eo ſup quo pōt pueniri ad ſñiam.ſed ſup eo qō deuenit in p̄ima p̄miſſione nō pōt ad ſñiaz pueniri cū ipa lit.ote.ꝺmittere ex̄ penal' z fieret nouatio p̄ie.nō g̃ ꝺz admitti.ꝓpoſitio illiꝰ actiōis q̄ ꝓpoſita nō releuat.ar.l. hec ſtipulatio.§.diuꝰ. vt le. no.ca. do. Ol.reducit p̄dicta ad cōcordiā ſic. petitio eius qō deuenit in principali pōt conſiderari trib' modis.vno modo quo ad effectū exactionis.z iſto modo nō eſt in petitione ſic intelligit̄ qō no.in.l.i.§.itē ſi ita.z.l.i.de pe.le.cum ſi. Scdo modo pōt cōſiderari ꝙ tū ad trāſfuſionem ſeu quaſi nouationem inducendā. Tertio modo quo ad purgationez more impediendam. z iſtis duobus modis bene eſt in petitione ita loquitur glo.in.d.l.obligationum fere.§.fi.do. Rai.dic plus videlicet ꝙ cū in electione rei eſt ꝙ velit ſoluere. vt.l. ſiquādo.§.heres.de le.i.qō ſi aliquis agit ad id qō deuenit in p̄ima z reus tacet nec ſoluit penā ꝙ tunc optime p̄cedit ꝺdēnatio ad id qō deuenit in petitione, nā cum reus eligendo penā potuiſſet ſortis petitionē eligere z nō fecit iputet ſibi. Ego dico aut penalis ſtipulatio ſequēs nouat p̄imaz ope exceptionis.z tūc p̄cedit dictum Rai.nā ſi reus omiſit opponere exceptionē imputet ſibi qz ſequitur ꝺdēnatio.vt ſ.man.l.ſi fideiuſſor.nec enim pōt poſt ſñiam talē exceptionem opponere.niſi in caſibus notat̄.C.de iu.z fac.igno.l.i. Aut ſtipulatio ſequēs nouat p̄imā ipſo iure z tūc bene dicit do. Ol.nā in quacūq; parte iudicij perimatur ius actoris ſequitur abſolutio ab inſtantia.vt inſti.de ppe.z tēp.ac. §.fi.etiā ſi reus nihil dicat.cū iudex videt actorē nō habere actionē dz eū repellere.vt no.C.de trāſac.l.vbi pactū.z hoc de p̄imo effectu.ſ.exactionis. De ſecūdo vero effectu.ſ.qua ſi nouatōis ſeu trāſfuſiōis credo Ol.bene dicere.nā alicui pmittitur agere vt poſſit eſſe certus de actione cōpetitura ſibi.vt.j.rē ra.ha.l.cū indebitū.de ac.emp.l.iulianus.§. ſiqs collndente. Circa tertiū effectū.ſ.q̄tū ad impediendaz purgationē more nō videt̄ mihi bene dictū qō dicit Ol.nā tūc p lit.cōteſ.impeditur purgatio more quādo poſt lit.ote. nō offertur id qō petitur.vtputa peto intereſſe.z poſt lit.cōteſ. offers factū nō potes.vt.l.ſi inſulā.vel peto penū.z poſt lit. conteſ.offers penū nō potes.vt.l.i.de pe.le.cū ſi.ſed ſi peto penū vel factū etiā pꝰ lit.cōteſ.pōt mihi ſolui qō peto vſq; ad ſententiam z abſolueꝝ reus ſoluēs.vt.d.§.fi.inſti.de per pe.z tempo.ac.in quo autem p̄eiudicet reo lit̄ conteſ.iſto caſu vltimo examinaui vobis hoc anno.l.inſulam.vnde hic non repeto.deo gratias.

Nō ſequitur p̄uatio ni

Decem ſtipulatus. ſi p̄cedat habitus.h.d. ¶ Op.dicitur in principio iudicatuz z.c.ſ in ver. paulus.dic ſz vnū modū legēdi qō notat.i.approbat vel.i. corrigit vt in glo. ¶ Op.de.l.ſi.ſi cer.pe.glo.dicit ꝙ verū eſt ſi certū eſt eū non eſſe ſoluendo.z vide iſtam glo.z no.eā que incipit ſi dubitetur. ¶ Nō.ꝙ illud quod dicitur ꝙ p̄i us debet excuti reus principalis poſtea fideiuſſor.eſt verū quādo certū non eſt a principio principalē eſſe ſoluendo.ſecus ſi certū omnino eſt. Et habui in marchia iſtā.q.quidam fuerat fideiuſſor tyrāni qui nō poterat conueniri cū erat re bellis eccleſie manifeſtus z ideo dixi ante excuſſionē ipſius poſſe deueniri ad fideiuſſorē.ſz qualiter fiat notoriuz iudici z dic ꝙ in ciuitatibus in quib' eſt eſtimū cōe tunc eſt facile q̄ monſtrabo libros ꝙ tm̄ apparet eum habere in bonis.ſi alius qui cōuenitur vult dicere ꝙ ſit plus in bonis ipſe p̄obet.vt no.gl.in.l.cū de lege.ſ.de p̄oba. ¶ Quero an in excuſſione z in p̄onūciatione qua ꝓnunciat̄ deueniri ad poſſeſſores vel fideiuſſores debeāt citari fideiuſſores z poſſeſſores. Ja.de are.dicit ꝙ ſic.ar.C.ſi p̄opter pub.penſi.l.ij.z de re.eoꝝ.l.magis puto.§.ne paſſim. Jac.bu.videbat̄ tenere ꝙ non.quēadmodū legatarij non citantur qñ p̄onūciat̄ teſtamētū inofficioſum.vt.l.papinian'.§.ſi ex cauſa.ſ.de inoffi.teſta.allego glo.in ꝺrium in.l.cū miles.§.i.ſ.ex qui.cau. ma.z illā tene mēti. Sz aduerte quia in ꝓpoſito puto ꝙ ſufficiat citatio generalis per tubam.ſ.quicūq; vult defendere talem z.c.vt moris eſt.ar.auc.ſi omnes.C.ſi vt ab here.ſe abſti.z de remiſ.pig.l.ſi eo tpe. Excepi ꝺ aliquē z dixi ꝙ erat excōmunicatus z ipſe dixit ſum abſolutus. an intētio mea ſit ꝓbata.ſi nō ꝓbat ſe abſolutū. dicit Rai.ꝙ intentio nō eſt ꝓbata p.l. nō vtiq;.ſ.de excep.z.c.exceptionē obijciēs de reg.iur.li.vi. Nō ob.iſta.l.ꝙ poſita p̄uatione ſequitur habitus.hoc eſt verū ſm veritatē vt hic.non ſm iuris interp̄etationē.z ꝙ iſta ſo.ſit mala ꝓbatur in auc.ſi mihi z tibi.ſ. in iſtis.C.de teſti.ꝓbatur p glo.in ſimili in.l.ſi mihi z tibi.ſ. in legatis.in.i.glo.ſ.de le.i.facit.l.iulianꝰ.de repu. ¶ Quid dicemus.modo do tibi vnā doctrinā vtrū ad poſitionē p̄uationis ſequatur habitus ſm iuris effectū. Dic aut p̄ma tio ponitur a iuriſcōſulto cuius eſt p̄opꝛie loqui z tunc ſequitur poſitio habitus.vt hic z.l.iulianus.§.de rep.aut p̄ma tio ponitur a partibus.z tunc aut vtraq; pars p̄uationē cōfitetur.aut vna confitetur alia negat.p̄imo caſu aut hoc contingit circa id in quo partis' cōfeſſio ſibi nō p̄eiudicat

vt in seruitute.vt.C.de lib.cau.l.interrogatam. ⁊ tūc ad po
sitionē ꝓiuationis nō sequitur positio habitus.licet enim
cōstet me manumissuz nō tñ sequitur ꝙ fuerim seruus.vt in
fi.de inge.§.fi.⁊.C.de inge.ma.l.ij. Fallit in auc.si dicaī.vt
j.dicā. Aut in casib⁹ in quib⁹ ofitēdo quis pōt sibi ꝓeiudi
care.⁊ tūc se quitur positio habitus.qz si partes cōfitentur
solutionē ꝓesumitur ꝓecessisse debitū nisi contra probeī.
vt.§.ō proba.l.cū ō indebito.⁊ in auc.q̄.mo.na.efti. legit.§.
qñi.col.vi. Scōo casu qñ alia pars negat.tūc si dicta ꝓiua
tio nō probatur nō ꝓesumitur habit⁹.vt.d.l.cū de indebi
to.sic intellig o.l.nō vtiqz.§.de excep.⁊ qō ibi dicaz. Si ve
ro probatur tūc ad cōmodū negātis nō ꝓesumeī habitus
sed ad eius incōmodū sic.vt.d.l.cū de indebito. Predicta
fallunt in auc.si dicatur.C.de testi. Nō.quia in dicto testis
negatio vel affirmatio partis nō attēditur sed soluz virtus
ipsius dicti .vnde cū testis dicat se manumissuz. natura hu
ius verbi importat ꝙ ipse fuit seruus.⁊ in hoc q̄tū ad eum
repellendū ei statur vt ibi patet.⁊ no.p Inno.in si.de accu.
c.inquisitionis. Itē importat ꝙ ipse fuit liberatus.⁊ in hoc
ei nō creditur nisi ꝓbeī vt ibi patet.qz quo ad vtilitatē pso
ne ipsius testis iudex dz aliter inuestigare q̄ sibi credere.vt
§.de testi.l.iij.§.i.in glo.super verbo inimicitie. Nec ob.si di
cis.qz circa libertatē nō pōt sibi ꝓeiudicare qz ibi hoc cōfi
tetur in iudicijs.vel melius nō ꝓeiudicat ibi sibi quo ad sta
tum suū.sed solū quo ad eū repellendū vel admittenduz ad
testimonia. Predicta circa cōtract⁹ ⁊ alia que ex nostra me
ra voluntate nō dependēt in his.dic vt in vltimis volūtati
bus.vt in.l.cū tale.§.falsam.de condi.⁊ demon.⁊ ibi scripsi.
Ex his apparz sol.qōnis proposite.quia si dico me absolu
tū ab excōicatione ⁊ pars negat nō ꝓesumoz fuisse excōica
tus.si dicoz aduersarius ofitetur ꝓesumoz fuisse excōicat⁹
nisi probem cōtrarium quod nō puto verū.qz confitēdo nō
possum me facere excōicatum.vt.§.dixi.sed si ego peterē me
absolui ab excōicatione tūt eoipso videoz me cōfiteri eē in
q̄si possessione excōicationis ⁊ debeo vt excōitatus euitari
nisi probem cōtrariuz. vt extra de elec.c.venerabilē.ꝟ.sunt
enim.⁊ ibi no.per Ber.nisi dicerē me petere absolutionē ad
cautelā.vt no.plene per Inno.de sen.excom.c.p tuas.sicut
cū quis petit remissionē nunciationis vel rescissionē ꝓcus
quatenus de facto ꝓcessit.vt.l.ex empto.§. his qui vina.
de ac.emp.sed in casu ꝓcedēti lz dicā me absolutū.nō ta
men dico de ꝓsenti me excōicatum.⁊ sic me euitandū.facit
ad ꝓdicta qō no.de ope.no.nū.l.i.in ꝓin.in glo.mag. Dz
pone pupillus liberauit me modo petit debitū. ego dico ꝙ
me liberauit ⁊ ipse cōfitetur.tñ negat solemnitates debitas
interuenisse ⁊ sic dicit liberationē nullā.sed vult ex ea ꝓba
re debitū.quid iuris. Dico ꝙ sicut ille qui omnino negat fa
ctum sic qui negat de iure valere nō pōt ꝓ se ꝓesumptio
nem assumere.vt.l.post legatuz.in ꝓin.de his qui.vt indig.
⁊ ar.d.l.cū de indebito. Predicta vera nisi exp̄sse in instru
mento partes fuissent confesse debitū precessisse. tūc enīz lz
nulla esset liberatio instrumentū ꝓbaret illud qō exꝓesse in
eo cōtinetur.vt.j.e.l.si ita stipulat⁹.§. grisogonus.

Liber homo bonefidei possesso
ri ex stipulatiōe obligaī. Ex qua
cā ab alio stipulādo mihi acquirit.ex eadē tibi ꝓmit
tendo nō obligoz. Item ex promissione facta fructuario vel
bonefidei possessori a seruo dñs de peculio non teneī.ꝟ.d.
C Op.ꝙ non pōt obligari qui suā ꝺditionē ignorat.vt.l.
homo liber.de acqui.re.do. Sol.ibi in his que ex mera vo
luntate disponētis cōsistunt.hic in his que dependēt ex vo
luntate duozum.facit de test.l.de statu.⁊ de leg.iij.l.i.in ꝓn.
C Op.qz pater obligatur filio naturaliter.⁊ tñ ꝓi quereī
si alius sibi obligatur.vt no.in.l.frater a fratre.in glo.mag.
So.vt.j.dicā de fideius.siquis ꝓ eo.§.i. C Op.de.l.si cre
ditoz.§.fi.§.de pecul.due sunt so.⁊ vtraqz est bona ꝙ ista in
telligatur ꝛm illā vel aliter vt glo.⁊ bene.

Decem hodie. Adiectio instantis tpis exactionem
nō differt.ꝟ.d. Iste est casus notabi
lis ⁊ singularis. Per istā.l.fuit determinata quedā questio
⁊ disputata per quēdaz magnū doc.dixit iudex parti ꝙ ho
die esset ad audiēdam sniam.queritur an iudex debeat expe
ctare vltimū finem diei ad dandū sententiā. Et determina
uit per istā.l.ꝙ nō.istud nō plz.nā si bene respicis istum tex.
iō hec adiectio hodie nō differt executionem.qz istud hodie
videtur adiectū vt denotetur tp̄s ipsum in quo fit ꝓmissio.
q.d.ista est dies in qua ꝓmitto vt in fi.apte dicitur. Sed si
apponeretur solutioni vt promittis dare.⁊.que solues ho
die tunc nullū esset dubiū ꝙ deberet expectari tota dies vt
patet hic in tex. Nūc in qōne ꝓposita si intelligeres sic:sta
tuo terminū hodie ad audiendū sententiā hoc est. hec est di
es in qua statuo terminū.tunc terminus esset incertus. ⁊ sic
nō valeret.vt.l.aut qui aliter.§.i. qō vi aut clam. ⁊ sentētia
nulla.sed si intelligas statuo terminū hodie. hoc est hodier
na dies tibi statuaī ꝓ termino.tunc iudex dz eū expectare
vsqz ad vltimā horā diei iudicialis.hoc est vsqz ad vesperas
vt.§.sedebūt.in auc.de iudi.⁊ not.insti.e.§.omnis. vel vsqz
ad tenebras.vt.c.consuluit.de offi. dele. facit quod dixi.ſ.
e.l.qui ante.

Decem mihi. Si datio referatur ad stipulatorē obli
gatio cōtinet certū si ad aliū cōtinet in
certum.ꝟ.d. C Cōtra.qz interesse petitur cōditiōe certi. vt
l.certi cōdi.in ꝓin.ſ.fi cer.pe. Sol.glo.ꝙ agitur cōditione
certi ad interesse qō cōtinet incertum. C Op.qñ est electio
stipulatoris tunc cōtinet certū.vt.l.vbi autē.§.qui illud aut
illud.ſ.e. Sol.verū est qñ in vtraqz parte alternatiue venit
certū.secus qñ ex altera parte incertū. Deinde op.ꝛm Pe.
qñ quis aliquid stipulaī in faciēdo nō venit interesse extrin
secū.vt.l.si sterilis.§.cū per vēditorē.de ac.emp. sed ꝟ venit
ḡ ⁊c. Pe.ꝛm ꝙ refert Li.in.l.i.C.ō sen.q̄ ꝓ eo qō interest
in.§.est scōa diuisio.in ver.sed ꝺ predicta.dicit ꝙ glo. nō in
telligūt istā.l.qz ꝟ agitur ad.r.promissa.iō qz interest ꝓpter
penā nō agiī ad ipsam penā tanꝙ interesse. Istud est trufa
vt dixi in.l.si penā.ſ.e.ti.cū hic non veniat interesse intrinse
cū sed veniat extrinsecū.vt.l.nūmis.cū glo.ſ.de in lit. iurā.
C Op.qz in obligatione dādi non venit interesse.vt.l.vbi
autē.in fi.⁊.l.si seruū.in fi.ſ.e. Pe.vt refert Li. in.d.l.i.⁊ gl.
ibi dicit ꝙ hic factuz fuit in obligatione qz so'o.vt.l.si stipu
latus fuero.§.i.ſ.e.sed istud nō est veruz.quia in ꝓsona titij
est datio nō merū factuz. So.ḡ in obligatione dādi nō suc
cedit obligatio ad interesse.verū est qñ stipulatori ꝺz dari.
secus si alij.qz tūc venit interesse cū eadē sit rō in obligatiōe
dādi.que in obligatione faciēdi.vt.l.si penā.ſ.e. ⁊ ibi dixi ī
l.stipu.nō diuidūtur.⁊ ibi plenissime dixi.

Oli clausula. Clausula generalis non referī
ad specificata.ꝟ.d. Pone exē
plum.ſ.e.l.stipulationes cōmodissimā. C Op.de
l.si seruus seruū.§.inquit lex.ſ.ad.l.aq̄l. Dicit gl.ꝙ ibi clau
sula fuit apposita vt oia specificata ꝓhēderet hic vt alia
C Sed qualiter cognoscā.⁊ dic ꝙ duob⁹ modis.vno mo
do si hoc exꝓimiī vt in oibus regulis iuris.vt.l.i.j. de reg.
iur.⁊ hoc modo forte voluit loqui.l.si seruus seruuz.§. inq̄t
lex.alio modo qñ oia specialia sunt specificata tūc nō fit ꝓ
pter alia.⁊ hoc etiā modo potuit loqui.l.si seru⁹ seruū.§.in
quit lex.secus qñ non sunt oia specificata.quia tūc ad speci
ficata nō refertur. Vel dic ꝛm Di.ꝙ ibi cōprehēdit oia. scz
non specificata.prius dictū satis plz. C Opp.de.l.libertj
quos.glo.non soluit. Sol.ibi speciale ⁊ generale ꝓferūtur
ob eandē causam ⁊ in diuersis scripturis. Nec ob.§.basili
ce.in.l.sticḥ⁹ icert⁹.e.ti. C Op.Di. de.l.i.§.i.ſ.de no.ope.
nū.vbi interdictū qō vi aut claz.qō est generale refertur ad
casus spāles. Nōdeo.clausula generalis nō referī ad spe
cificata qñ in eadē disposition ꝓferuntur.secus si in diuer
sis vt ibi dixi per doc.in.l.qui sepulchrū.C.de sepul.vio. ⁊
tangā in.l.sanctio legū.j.de pe.⁊ idē probatur in solutione
precedētis ꝛm.tñ aduerte qñ genus ⁊ species circa idē ꝓ
ferūtur in diuersis scripturis seu dispōne a testatore.tūc vl
tima scriptura ꝓ̄it correctiue ad ꝓmā.vt.d.l.libert ,quos

in prin.sed qñ ad.l.tūc venit adiectiue.vt dixi in.d.§.i.Iouemo cōnem.quidā reliqt oībus fratrib⁹ capā ⁊ prioꝛ bibliā an admittaf ad capā prioꝛ.dic vt p Ci. qui in ea distinguit ſm Ioe.C.de le.l.cum questio.in fi.

Cōditio de preterito defici

Si ita stipulatus. ens reddit stipulationē inutilē ab initio.h.d. Ibi hāc facta demonstratione. qō presumitur ꝓpter dictionē hāc.ar.de here. instī.l. nemo dubitat.in prin. Ibi facit ꝺditionē que obligationē suspēdat. ¶ Qp.de.l.si seruus.§.qui q̄ncz.ff.de leg.i. Volu.hic specialiter fuit actū q cōditionalis esset si mera esset.secus si nō fuit actum:qꝛ illud qō est debeť:vt in ꝺcio. Ex quo no. q falsa demonstratio vitiat dispositionē ex volūtate disponentis.dixi de cōdi.⁊ demon.l.demonstratio. Itē no. q cōditio ꝓprie est semper de futuro.plene dixi in.l.i.§.de conditio.⁊ demon.

Legitur p glo.duob⁹ modis.pri

Ex ea parte. mo vt loquatur in stipłone interposita ſm istaz lec.nihil hz vtilitatis. ¶ Clenio ad aliā lec.qui promisit cauere ad sensum sapientis ⁊ nō cauet ad interesse tenef.h.d. ¶ Qp.q sapiens possit dicere vltra illud qō est de iure.vt.l.si mādato tutj.in fi.§.man.hic dicit q ipletur pena qō est ex ius cōe.do. Richar.malū.dicit alibi q hoc erat de cōsuetudine vt stipło dupli poneretur.eēt ḡ illō dicere q operētur illa verba ad sensuz sapiētis. ⁊ dic vt dixi in.l.illa institutio.de here.instī.⁊ vide in Spe.de ēp. ⁊ vē.§.sciēdū.x̄.itē si in instro. Pōt legi hz aliā lec.⁊ hoc dicit.qui ꝓmissionis nō vult facere instrumentuz ad interesse tenetur.h.h. Est ne bona ista lec.⁊ suz in ista opi. q si aliqs vēdidit rē vel si dat dotē dz mihi facere instrm ſm consuetudinē ciuitatis.illud qō faciat instrm probaf per.l.sicut datā C.de li.cau.⁊ ex de testi.c.significauit. ꝓ hoc.l. si pupillus. in prin.j.de noua.l.ij.i prin.§.fo.ma.⁊ in qlibet eaz no. plene dixi.§.de dam.infec.l.si finita.§.elegāter. illud ſm cōsuetudinē probaf.in.l.q si nolit.§.qꝛ assidua.§.de edil.edic.l.si prius.§.i.§.de aqua plu.ar.

Mo.casum.quidā ludebat multū.dixit

Mulier ab eo. amico suo.volo tibi facere instrm q nūq̄ ludā.⁊ si ludaz dabo tibi centum nomine pene.an valeat istud instrumentū.⁊ dic q est tex.hic.

Non sufficit ciuiliter factū.ff de.l.i.§.fi.§.

In insulam de bo.pos.ff tab.⁊.§.ꝓ so.l.actione.§. publicatione.Sol.Di.per verba lōga.dic tu addēdo ad glo. q in illis ciuiliter factū repūtat eūdē effectū qō naturaliter p Ci.in.l.deo nobis.in prin.C.de epi.⁊ cle.

Do tibi regulam q q̄ncz dolus purgaf per

Ex facto. actionem ex eo ff̄ctu here ex dolo ffunctī tenetur.vt.l. si hoiem.§.daf.§.depo.⁊ hoc tangā.in locis plurib⁹ specialiter in.l.ex depositi.§.de act.⁊ obli.

Si tps adijcitur gra

Q Si rome pecuniam tia creditoris vl vtriusqz nō pōt solui añ temp⁹ hoc primo. Itē oblatio facta in cōgruo loco ⁊ tēpoꝛe debitoꝛē nō excusat.ista tota nfa.l.est no.vide q q̄ tps fuit adiectū gra creditionis non pōt ante solui. ¶ Qp.de.l.qō in diē.de solu.j.⁊.§.ti.i.l.qō quis.dicūt quidā hoc facit rō tpis qō nō est verum. Sz rō est.qꝛ hic habetur rō loci ⁊ tpis.⁊ quia scilicet cōtract⁹ gra vtriusqz celebratus est vt dī in vltima glo. ¶ Quero q̄d si vult offerre pecuniā cū omni loci vl tpis interesse an audiatur.glo.q sic in prin.glo.mag.⁊ hic tex.innuit dū dicit. detracta ea summa ⁊c.facit de do.exce.l.si fideiussoꝛ. ¶ Quero quid si accepi centū sub vsura cōuenī nō reddere vsqz ad annū.an possim ante tps soluere.⁊ glo.dicit q nō nisi soluā totū interusuriuz medij tpis. Sz quid si ab initio soluit vsuras duoꝝ mensium. Et dicit glo.q pōt. Sz in quo differūt iste questiones a tex. Dico q in glo.est tps tm̄.in tex.est tēpus ⁊ locus. ¶ Quero q̄d si dedit pignus. Dic vt in glo. ⁊ plene in.l.fi.C.de pac.pig. ¶ Quero.quid si fuit actū ne liceat soluere ante annū.an ante tps possit fieri solutio. gl. que est hic arguit pro ⁊ contra.⁊ finaliter determinat q nō ar.l.si ita relictū.§.pegasus.ff de le.ij.l.in fideicō.§. cū pōlū dius.ff de usur. Di.distinguit si tps est appositū gra debitoꝛis ante diē pōt soluere. vt.l.eū q̄.in fi.§.e.⁊.l.stipło ista. §.inter certā.ff.e.cū si. Aut gratia creditoꝛis tm̄. vel credito ris ⁊ debitoꝛis ⁊ ante tps nō pōt solui nisi offeraf interusurium medij tpis vt hic. Aut dubitatur ⁊ tūc gra debitoꝛis. vt.l.eū qui.al's.l.iabolenus.ff de an.le. Sed quō istud pōt esse q in dubio gra debitoꝛis. nōne ē gratia creditoꝛis qñ apponitur vsura. Et glo.hic videť dicere q gratia vtriusqz semp cū apponiť vsura.vt.l.qui pecuniā.ff.si cer.pe. in glo. Sed verba Di.sunt vera qñ non apponitur vsura.secus si vsura apponitur. Et tūc capias tria ꝟba ⁊ dic qñcz in obligatione apponitur tps cursui vsurarū tm̄ nō ad sortis solutionē ⁊ tūc ante possum soluere.vt.l.acceptā.C.de usur.cuz sua materia. Rō qꝛ tunc debeť solū ex cessatione solutiōis sic enim videtur actum vt vsure currant donec debitoꝛ cessauerit soluere. Qñcz apponitur solutioni sortis ⁊ cursui vsurarū.vt mutuo vsqz ad annū cētum libꝛas ad decē denaf.p libꝛa in mēse.⁊ tūc qñcz apponiť p verba infra vel ante vel similia .vtputa mutuo quinquaginta soluēda infra annū. ⁊ tūc ante debitoꝛ pōt soluere semp qñ vl't.vt.l. si ita fuerit.§. fi.ff de manumiss.resta.qñcz apponiť p verbū ad.vel similē. vt mutuo vsqz ad annū.⁊ tūc nō pōt soluere ante.vt hic.gl. i.⁊.l.qui pecuniā.ff.si cer.pe. ⁊ facit qō dixi in.l. q ante.ff.e. ¶ Voueo tibi vnū dubiū.an ista distinctio habeat locum in loco. Dic q nō.sed indistincte habeť rō loci siue ꝓ reo.vt.l.q si ephesi ⁊.l.ij.ō eo qō cer.lo. ¶ Quid re siue p reo.vt.l.q si ephesi ⁊.l.ij.ō eo qō cer.lo. ¶ Quid si adijcitur locus ⁊ tēpus. Dic cōsiderandū vtrūqz.vt h no. in prin.gl.⁊ ideo dic vt in qualibet supra sepatiz dixi. Quero quid si fuit actū vt fructus predij haberentur ꝓ usuris.⁊ debitoꝛ soluit ante fructus collectos. Puto fieri diuisionē fructuū ſm formā.l.diuortio.⁊.l.de diuisione.ff.so.ma.

Quādo ponebatur qō longa in scho

Calimachus. lis dñi Di.vt audiui a Ci. dicebat est lōgioꝛ q̄.§.calimachus.⁊ breuiter hoc intendit. Qui ē positus ad recipiendū solutionez nō pōt terminū prorogare: nisi locus ⁊ tempus fuerit in ei⁹ volūtate collata.h.d. Qp. de.l.finali.§.penul.ff de publica. Volu.vt ibi dicam. Do ne q commisi alicui q reciperet solutionem et addidi q in predictis ⁊ circa predicta haberet liberam ⁊ plenam administrationez an possit prorogare terminū. Dico q sic. quia illud qō ꝺportat ꝺcessio libere ⁊ generalis administratiōis quo ad oīa.vt.ff.de procu.l.procuratoꝛ cui libera. Istud idē ꝺportat cōcessio libere ⁊ generalis quo ad certā speciē vel causaz.⁊ hoc vult dicere hic tex.in fi.facē de admi.tu.l.si duo ⁊ habemus hodie expressuz de procu.c.qui ad agēdū.li.vi. in fi.ibi vel cause ⁊c. Sz hic aduerte.si enim est dictū facio te ꝓcuratoꝛē in causa tali quā habeo vel habere intēdo cū tali ⁊c. Cedēs in predictis liberā ⁊ generalē administrationē.⁊ tūc ꝓcedit qō dixi. Si autē dixi facio te procuratoꝛē ad agēdū ⁊ defendendū libellū dāduz lit.cōtes.⁊c.⁊ dās in predictis liberam administrationē.tunc nō esset huic cōcessa libera administratio cause.sed solū instātie vt ipsa ꝺportāt.⁊ ideo de causa nō posset trāsigere:sed solū de instantia.⁊ idem in similibus. Itē si dixi cōstituo te procuratoꝛē in causa quā habiturus sum cū tali nec causam expressi tunc enim hoc verbū causa de necessitate refertur ad instantiaz:non ad ipsum ius principale: quod ē de presenti.instātia vero ē futura.ḡ ⁊c.vt.ff.e.l.cū stipulamur.⁊.l.si a colono Jura in hoc sunt satis aperta siquis predictorum inspiciat rationes.

Summo ſm meā opi. stipło penal

Flauius hermes. nō nouat precedentē cōuentionē ex causa onerosa. Itē vbi est pena ⁊ non dies admittit purgatio moꝛe. Itez ex pacto libertatis pōt agere seruus dño differēte.h.d. ¶ Ad primū casuz op.qꝛ manumissio nō fuit in obligatione sed in cōditione.ḡ ad id nō pōt agi.vt.l. obligationū fere.in fi.§.ti.l. Do.hic adiectū fuit expresse q p

missor manumitteret. ¶ Oppo.q3 cõmissa pena est noua/ta.iõ non põt ammodo cõueniri ad manumittẽdũ.vt.l.obli/gationũ fere.in fi. So.dicũt quidã q3 hic est fauor libertat3 nõ est ver3 regulariter tenẽdo in.l.ita stipulat9.q3 stipulatio penalis nouat obligationẽ precedentem ex cã lucratiua.se cus.ex cã onerosa.vt hic. Tu posses dicere nõne fuit hic do natio.g causa lucratiua. Veruz est q3 fuit donatio respectu eius cui seruus fuit traditus sed ille q recipit pmissionez de manumittẽdo recipit ex cã onerosa.q3 seruũ dedit.r hoc est de qua loquimur an noueꝝ. ¶ Op.q3 ipso iure competat li/bertas.vt.l.ea ꝺdẽ.r.l.si puellã.C.si mã.ita fu.ali. vt manu/tia ad idẽ.r ẽ vera so!.q3 hic de actu manumittẽdi fuit cogi/tatũ.r banc tenent doc.in.l.ea quidẽ. Si autẽ de effectu be/neficij cogitatũ fuisset.tunc succedit constitutio. hoc vult di/cere glo.r est rõ.q3 lex potest representare libertatẽ qñ ꝺ ea sola fuit cogitatũ.sed nõ actũ psone. Ista so.procedit f3 illã opi.q3 hic fuit in moza manumittẽdi:f3m aliã q3 non fuerit in moza istud nõ h3 locũ. ¶ Venio ad sequẽs rñsum q3 vbi ẽ pena r dies admittit purgatio more.ꝺtra.l.traiectitie.§.de illo.s.ti.i.l.magnã.C.de ꝺtraben.r cõmittẽ.sti. So.vna ẽ q3 hic fauore libertatis. Alia est q3 nũq3 fuit in moza. Et si op/de ter.liberatur.expone.i.ne in obligationẽ incidat. Sz est truffa. Dic f3 Di.hic nõ fuit dies sed pena tm̃. in ꝺtrario pe/na r dies.vt dixi plene in.l.si ĩsulã.s.e. ¶ Op.de.l. vltima s.qui sine ma.ad lib.perue. Quidã dicũt q3 hic duo mẽses nõ transierũt. Tu dic q3 hic de actu non de effectu ꝺstõnis fuit cogitatũ. ¶ Op.de.l.thais.§.intra.s.de fideicõ.li.gl. dicit. So.vt ibi. Veritas est q3 ex parte rei admittit purga/tio more.vt hic ex pte actoris ad actionẽ consequẽdam mo/re purgatio nõ admittitur. ¶ Op.de.l.mãcipia.s.qui sine ma.ad lib.perue. So.hic fuit cogitatũ de actu manumitten/di.ibi nõ. ¶ Vlterius habetis hic q3 seruus põt agere vt manumittat/ur.vt in fi.§.modo quidã donauit alicui vnum fundũ vt post certũ tp̃s esset cuiusdam ecclesie:iste donator vult istud pactũ remittere.q3ritur an possit.videꝝ q3 nõ. quia ecclesie est iã quesita actio vtilis.vt.l.quotiens.C.de dona. que sub modo. Tu dic ꝺtra.ficut hic queritur ius seruo.vñ ista pactio põt tolli volũtate donatoris solius vel vtriusq3 vt.l.iij.r qõ ibi no.s.de ser.expor.heres autẽ nõ posset mu/tare volũtatem vt ibi. ¶ Quero hoc casu.quid si donator decesserit sine herede.videꝝ q3 libertas nõ cõpetat.q3 istud pactum h3 instar vltime volũtatis.q3 potest mutari vsq3 ad mortẽ.sed ex volũtate vltima nõ põt deberi etiã ab intesta/to nisi adeaꝝ hereditas.vt.s.de fideicõ.li.l.iij.r ibi dixi. Cõ/tra est veritas.casus ẽ.s.qui sine ma.ad liber.perue.l.i. Nõ ob.3rius.q3 ibi loquit qñ est mere vltima volũtas.hic sapit naturã cõtractus sicut dicimus in donatione cã mortis, vt de dona.cau.mor.l.tam is.§.i.

Coheredes cum predia Qui teneꝝ sub pẽa vni alienare. illo existente in moza põt alienare cui vult.h.o. Et iste est casus multũ no.r no.gl.q dicit etiã extra ius.r facit.l.si ex legati cã.r.l. mora. de vsur.r.j.de fideius.l.si fideiussor obligari.§.fi.r ibi gl.j. rẽ ra.ha.l.amplius hoc.r ibi no. Dic facio vnã.q. debeo in terpellare eũ cui debeo vẽdere q3 emat facio. sed quãto tpe debeo expectare. Et credo q3 per duos mẽses.vt in si.C.de iure emphi.l.fi. ¶ Sz quero an sept9 debeãt fieri iste inter pellationes.q3 h dicit tex.sepius.dicã.j.e.l.§.pe.Gl. signat duo ꝺtraria.r soluit bñ. Itẽ dicit Di.per.l.istã q3 phibitus alienare extra familiã põt vẽdere extraneo coheredib9 nolẽ tibus emere.r alibi nõ reperitur dicit ipse.f3 bñ facit.l.fi.C. de iure emphi.qõ puto verũ si solũ esset phibitus alienare extra familiã.sed si esset adiectũ vt familie relin queretur vel similia verba.vt.l.peto.§.fratre.de.l.ij.tũc nullo modo pos/set alienari ran q3 res q subiacet restitutioni.vt auc.res que. C.cõia de le. Itẽ nota formam denũciationis alternatiue.si enim denunciasset simpliciter q3 emeret nõ teneret denũcia/tio sicut ab eo qui debet alternatiue petere vnũ tm̃. ¶ Sz quero an tũtor ex hac cã posset vẽdere partẽ pupilli. Credo q3 nõ.vt.s.de re.eor.l.si fundus.in prin. Ad quid g fit hec denũciatio aut vendat r c. Rñdeo forte pupillus hẽbat es alienũ ppter qõ posset vẽdere. vel verius vẽdere poterit si est vtile pupillo ex volũtate defuncti qui hoc voluit qñ tale pactũ iterposuit.vt.l.fi.de re.eor. Nec ob.e.ti.l.i.§.si defun/ctus.q3 hic imposuit.l.sibi r successorib9 suis.ibi secus.

Augerius . Facultas implẽdi cõditionem ad heredẽ nõ trãsit.h.o.f3m verã lecturaz. ¶ Quero an sufficiat de debito cõstare post mortẽ defuncti. Rñ.si in telligis ostitisz in preteritũ ab initio fuit stipl'o nulla. vt.s. e.ꝺdit3.in preteritũ.r.l.si stipulat9 fuero hãc summam. in fi. Si vero intelligis cõstitisset in futurum.tũc dz cõstare in vi/ta pmissoris.al's implementũ ꝺditionis in psonã heredis nõ trãsiret.vt.s.e.l.si decẽ cũ petiero.r hoc vult gl. ¶ Que/ro que istarũ sit verior. Et videꝝ q3 in preteritũ. q3 verbũ cõ/stitisset est preteritũ plusq3perfectũ subiunctiui. r vt.l.i.r ibi no.s.si inge.esse di. Cõtrarium dico q3 ista verba q3 sunt sub iunctiui modi.lz sint tpis ꝓteriti.tñ ad futurũ trahũtur.vt.l. si debitor.§. verisimile.de ō ꝺben.emp.l.cũ certus. de vi tri. r ole.lega.r ita hic. Et ita si constitisset defuncto vivo vale/ret.r ista sunt vtilia pro clausulis que apponũtur in fine te/stamẽti si nõ valet r c. Dixi plene de iure codicil.l.i.tangam j.e.l.cũ stipulamur.

Seia . Non currũt vsure si creditor est in moza recipiẽdi. h.o. ¶ No.q3 qui venit ꝺ trãsactionẽ vel aliã con/uentionẽ r est victus põt redire ad eã. ¶ Quero dz hic q3 creditor fuit in moza q̃liter hoc fuit. Dicit gl. q3 debitor ob tulit. Tu dic statim q3 maluit litigare est in moza.vt.l. nemo rẽ suã.§.i.s.e. vñ si dz sibi fieri alia oblatio.r hoc voluit di/cere iste tex.r sic facit q3 ille qui appellat ab aliqua interlo/cutoria statz est ꝺtumax nec dz ampli9 citari.vt ex de accu. c.ad petiti onẽ.et ibi p Hosti. Nec ob.tex.hic q̃ dicit.si seia nõ cessasset offerre.q3 intelligo postq3 ille fuit vict9.r sic am/plius non prosequebat̃ r sic eius moza cessabat. Predicta intelligũtur lite pendeñ.r idẽ dico i appellãte postq3 succu/buit in appellatione dz citari sicut si renũciasset.vt.C. ꝺ ap. l.si q̃s libellos. ¶ Quero vtrum sufficiat semel interpellare vl'offerre. Et videtur q3 sepius.vt.s.§.coheredes. ibi sepi9 r c.r.s.man.l.si mãdato titij.§.ille.de mino.l.emili9.in prin. s.de pig.ac.l.si cõuenerit.r hic tex. videtur dicere si non ces/sat. In cõtrarium habem9 glo.in.l.moza.in prin.s.de vsur. in gl.paruula.r tex.habet3 in.l.titia seia.§.vsuras. de leg.ij. r.l.iij.§.i.qõ vi aut clã.r de ope.no.nũ.l.cũ pcur.§.i.r istud puto verũ.fallit in.l.si cõuenerit.de pig.act. Nõ ob.§.cohe/redes.cũ si.q3 denotat facti accidẽtiã. Nõ ob.hec.l.f3m opi. quaz teneo.hic creditor fuit in moza re ipsa eoipso q3 litiga/re cepit.vñ litigio finito finita est moza.ar.ꝺ.§.vsuras. ideo debitor dz offerre.sed si moza esset cõtracta per oblationez nõ habere necesse vlteri9 offerre.vt ex predictis p3. Et ideo ex parte rei dicerẽ q3 si lis est cõtes.ꝺ eũ lata fuit a nõ dz vlte/rius interpellari.q3 actor instãdo semp eũ interpellat.r sic p interpellationẽ est ꝓtracta moza.secus i actore in casu hui9 l.q3 lz reus se defendit.nõ tñ solutionẽ offert.

Duo fratres . Iste.§.h3 quotidianã materiã r multũ subtilẽ.breuiter.h.o. In ista sñia p quã quis ꝺ diuisionẽ facere declaratur facit penaz cõmitti.h.o. Primo ponit thema r qõnem.scõo rñsionem. ¶ No.q3 p diuisionẽ videtur trãsactum de iure fideicõmissi. r si fuit p/nunciatũ vtrũ bene vel male infra patebit. ¶ Secũdo no. q3 illud qõ tractũ est in vno iudicio nõ põt in alio refricari. nã in iudicio vbi petitur pena nõ possum dicere male pnũ ciatuz sup principali. ¶ Itẽ not.q3 ille qui aliquẽ reppulit exceptione nihilomin9 h3 actionẽ ad penã.r ad ista tria op/ponemus per ordinem. ¶ Ad primũ op.dicitur hic q3 per diuisionẽ recessum est a iure fideicõmissi. cõtra.s.de trãsac. l.qui cũ tutoribus.in prin. Huius cõtrarij timore sunt ĩ gl. nr̃a plures opi.r solu. Vna ponitur in.l.cõtraria. hic nõ tã/gitur per glo.q3 ibi frater fratri successit directo hic p fidei/

cõmissum.q.d.qñ directo succeditur nõ erat fratris trãsigẽtis illa hereditas nec re nec spe. ꝛ nõ põt videri remissa hic erat spes. Ista sol.videtur mihi verissima qñ frater succedit directo fratri ab intestato,qꝛ tpe trãsactionis nõ dicebatur debita re nec spe,casus est expssus.ff.de lib.leg.l.post emãcipationẽ.si bene inspiciatur ter.cum glo. Sed si frater succederet fratri directo forte ex vigore substitutionis pupillaris tũc posset dici spez subesse.vt.l.ij.ff.de sta.lib. ꝛ ô hoc tangã infra per qõnem. Et hoc facit ad.q.duo fratres inuicem diuiserunt ꝛ renũciauerũt oĩ iuri qô sibi inuicẽ cõpeteret in parte alteri⁹.demũ vn⁹ nõ soluit legata infra annũ ſz qꝛ requirit auc.hoc ampli⁹.C.de fideicõ.ppter qô ali⁹ vult petere hereditatẽ,opponebaꝫ sibi de remissione. Certe dixi qꝛ nõ põt,qꝛ illius portio nõ erat debita nec re nec spe ſz ex legis dispositione,ꝛ sic nõ venit ĩ remissione generali. vt.d.l.qui cũ tutoribus.fm dictã solutionẽ facit optime.ff. ô dã. infec.l.dãni.ff.i. ¶ Scõa lectura ẽ qꝛ ibi frater fratri succes sit p fideicõmissum sicut hic. Tunc ob.ff. so.fm Hug.ħ male fuit iudicatũ.vt hic dicit glo. Sed tũc dices quõ de hac iniqua snĩa fuit facta.l.cõtra.ff.quibus.in.i.cõsti.C. Rñ. tenẽdo istã opi.que est verissima.vt infra dicẽ qꝛ de hoc fuit facta.l.ne solueret vnũ dubiũ pulchꝛũ: vtrũ snĩa iniqua per quã declaratur vẽtum esse ℈ diuisionez faciat penã cõmitti nã si esset bene iudicatũ nullũ esset dubiũ qꝛ cõmitteret pena. ꝛ lex dꝛ intelligi⁹ plata in casu dubij.vt.ff.de carb. edic. l.qô labeo.ꝛ hoc facit ad.q.quã cõsuluit Di. quidã ꝓmisit arbitriũ nõ petere reduci ad arbitriũ boni viri sub certa pena.petijt ꝛ succubuit vtrũ pena sit cõmissa. Et consuluit ipe qꝛ sic,qꝛ per illã snĩam fuit declaratũ ipsum indebite petijsse qô placet.ꝛ hanc.l.induco pro casu ſm istam lec.siue iuste siue iniuste succubuerit. facit.ff.de ope.no.nũ.l. ô pupillo.ff. meminisse.ver.totiẽs.ꝛ istã so.ego teneo. ¶ Tertia sol.ẽ qꝛ hic fuit bene iudicatũ ex parte iudicis. ſz male respectu partis ꝓpter eius defectũ.qꝛ nõ fuit opposita replicatio. ꝛ sic fuit ꝓnũciatũ ℈ ius litigatoris.ꝛ hãc videtur tenere glo.ff. de pac.l.tres fratres. Hec so.nõ est vera.qꝛ p diuisionẽ nõ tollitur ius fideicõmissi. nec ipso iure nec ope exceptionis. ꝛ iõ nõ est necessaria replicatio.nã in.l.℈.oꝛ exceptione trãsactionis nõ submouetur.ꝛ sic nõ ob.exceptio.nec est necessaria replicatio.vt.l.ij.de excep. ¶ Quarta solutio est licet in ordine glo.sit tertia ſm Ruge. qô hic fuit expresse dictũ qꝛ nõ veniet cõtra diuisionẽ nec ex fideicõmisso nec alio modo,sz ista in se cõtinet diuinationẽ.iõ nõ est vera q̃tuz ad.l. an autẽ sit vera in se tangã infra in qõnib⁹. ¶ Quinta so. est eiusdẽ Ruge.qꝛ i.l.℈ia fuit simplex diuisio seu trãsactio hic vero fuit dictũ nihil ℈ diuisionẽ facturos ꝛc.ex quo verbo videt renũciatũ iuri fideicõmissi.ꝛ hãc so.tenet hic Di.ꝛ Guil.de cu.in.l.qui cũ tutoribus.Sz ista so.nõ est vera. qꝛ ista verba nihil ꝛc.nõ ĩportãt hoc. Casus ẽ in.l.i.ff.idẽ quesijt.de cõdi.inde. Et falsitas huius opi.infra latius declaratur. ¶ Sexta so.fuit Alzo.qui dixit qꝛ per diuisionẽ non videtur renũciatum iuri fideicõmissi. sed qꝛ in diuisione ꝙs tenetur de euictione.vt.l.si fratres.C.cõ.vtri.iudi.ꝛ.l.si familie.C.fa.her.ideo iste agens fuit repulsus illa exceptione,qꝛ de euictione tenet.vt.l.vẽdicantẽ.de euic. ꝛ sic dixit ipse qꝛ bene fuit iudicatũ in dimidia ꝛ male in alia dimidia.qꝛ quilibet fratrũ medietatẽ partis sue ħz iure suo,aliã dimidiã iure coheredis. In illa ℊ parte quã ille coheres mortuus habebat iure suo ei frater supuiuẽs nõ tenebaꝫ de euictione'. ꝛ in hoc fuit male iudicatũ.ꝛ hãc tz glo.hic ꝛ in.l.cõtra. Sz ista opi.est ℈ hunc ter.vbi videt qꝛ ℈ eum ꝓnunciatum fuit q̃si de hoc trãsactũ sit. Nõ ℊ fuit pronũciatuz q̃si de euictione teneatur. Sũt etiaz alie rationes ppter q̃s hec lec.nõ est vera.vt infra dicã in qõnibus. ¶ Septima sol.ponit in .l. otraria.qꝛ hic petitur id qô deuenit in diuisionem. ibi vero petitur illud qô in trãsactionẽ nõ deuenit. qꝛ solũ de parte sua trãsegit nõ de alia.ꝛ hec põt esse bona.ꝛ istã tz ẽt Guil. de cu. ¶ Octaua so.ibi ponitur in glo.videlicet qꝛ in.l. cõtraria actiue hic passiue. Ista verba sunt obscura,forte hoc voluit dicere qꝛ ibi frater qui mortuus est nõ potuit trãsigẽdo perimere actionẽ fratri nõ cõpetentem.vt.l.stichũ.in fi.ff. de noua.ꝛ hoc vult dicere actiue hoc ẽ alteri nõ põt ꝓiudicare.hic vero diuidẽdo sibi ꝓeiudicauit.ꝛ hoc vult dicere passiue hoc est sibi ꝓeiudicare. Sed hec so.nõ placet.nam hic ꝛ ibi queritur q̃liter inuicẽ fit generatũ ꝓeiudiciũ. si eiz non ꝓeiudicaret fratri meo nec frater me⁹ mihi.ꝛsic hoc nil valet. Teneatis ℊ vel primã vel secũdaz qꝛ hic fuit male iudicatũ.ꝛ hoc plz plus.vel tene septimã so.vt.ff. dixi. ¶ Secũdo op.ff. de pac.l.tres fratres. So.hic fuit male iudicatũ ꝛ sic cõcordat ꝛ glo.ibi sentit. ¶ Tertio op.de.l.paulo calimacho.ff.i.de le.iij. So.hic fuit male iudicatũ.ꝛ sic ꝙcordat lz ibi ponãt plres so. Quarto op.tu dicẽ qꝛ ħ fuit male iudicatũ. Cõtra.imo bñ.qꝛ p hãc diuisionẽ vr ius fideicõ.remissuz.vt.l.titi⁹.ff.q̃.mo.pig.vel hypo.sol. So.aliud in pignore.qꝛ sicut solo cõsensu ℈hitur ita facilius tollit. vel melius ibi ius pignoris erat de presenti.istud fideicõmissuz erat de futuro. Itẽ hic depẽdet ex testamẽto ꝛ iura dependentia ex testamẽto.nõ ita de facili ꝓmuntur.vt.l. si post diuisionem C.de iure ꝛ fac.igno.ꝛ facit qô no.in.d.l. tres fratres.ff. de pac.ꝛ de trãsac.l.de his. ¶ Quinto op.ad scõm no.ꝛ videtur qꝛ pena nõ sit cõmissa in effectu.nã illud qô semel est decisum in vno iudicio p viã exceptionis põt in alio iudicio refricari.vt.ff.de euic.l.vẽdicantẽ.ꝛ.l.se. vnde hic in petitione sup pena poterit dicere nõ venit otra diuisionẽ. sed hic dicit cõtra.ergo male. Sol.l.℈ria loquit qñ sup exceptione pronunciatur cõtra excipientẽ in cuius ptãte nõ erat agere.hic vero ꝓnunciatum fuit p excipientez ℈ actorẽ.ꝛ hoc videtur tenere C.i.C.qñ ciui.ac.crimi.ꝓeiudi.l.i.vñ ad quedã verba De.que C.i.refert.C.sentẽ.re.nõ pos.l.perẽptorias. Addẽ da sunt aliqua mẽbra.ꝛ dicam⁹ plen⁹ sic.aut sup exceptiõe ꝓnunciaꝫ in casu in quo summaria fit cognitio.ꝛ tũc nunq̃ in alia causa nocet.vt qñ pronũciatur sup aliqua dilatoria ar.de re iudi.l.a diuo.ff.si sup rebus. Et ita intelligo dicta Inno.extra.de or.cog.c.sup spoliatione.ꝛ ibi hoc sentit cir ca fi.mag.glo. Si vero pronũciatur in cã in qua cognoscitẽ plene ꝛ tunc aut cõtra agẽtem pro excipiẽte aut ecõtra.primo casu aut aliud iudiciũ ẽ accessoriũ ꝛ quodãmodo depẽdẽs ex primo.vt hic in stipl'one pẽali.ꝛ tũc q̃ semel decisus est nõ põt in alio iudicio refricari vt hic. Aut aliud iudicium est principalius vel eque principale.ꝛ tunc iterũ poterit refricari.vt.ff.de excep.l.sed si ante.vbi si egi cõfessoria de via ꝛ aduersari⁹ excepit dicẽs me nõ dñm ꝛ succubui nõ nocet postea mihi agẽti rei vẽdi. Secũdo casu,aut illa pnũciatio respicit fauorẽ status ꝛ nõ põt in alio iudicio reiterari.vt.l. i.C.de ordi.iudi.ꝛ ibi no.in vlti.glo.aut nõ respicit fauorez status.ꝛ tunc dic vt dicũt quidã doc,aut in primo ꝛ scõo iudicio ꝓponitur ad eundẽ effectũ ꝛ nõ põt reiterari.vt.l. in diẽ.de cõpen.aut tendũt ad diuersos effect⁹ ꝛ põt.vt.d. l.vendicantẽ.in fi.ꝛ.l.se.ô euic. ¶ Sexto ad idẽ op. qꝛ talis snĩa nõ faciat penã cõmitti. qꝛ est lata ex falsa causa.ℊ nulla vt.l.si testõ.de excu.tu.ꝛ.l.ij.C.qñ prouo.nõ est ne. So.quidã fatentur otra ꝛ dicũt tenẽdo qꝛ hic fuit male iudicatũ qꝛ otra petitionẽ pene obstabit exceptio doli. Ita videtur tenere hic glo.circa fi.ꝛ.ff.de do.excep.l.apõ celsuz.ff.itẽ queritur.vbi ter.videt hoc ꝓbare. Sz hoc nõ placet. qꝛ snĩa talis ex falsa causa ita demũ ẽ nulla si lata fuit dolo aduersarij vt no.in.l.si pretor.ff.marcellus.ff.de iudi.secus si sine dolo tũc dz rescindi p appellationẽ.vt no.ff.ô acqui. here.l. si is quasi de hoc trãfactũ.nec expressit trãsactũ esse p diuisionẽ vel meli⁹ qñ super aliquo passu sunt opi.doc.tũc si iudex elegit vnã lz malã nõ est snĩa nulla.vt.l.cuz prolatis.ꝛ ibi ditti ff.de re iudi.nã opi.doc.faciũt rẽ ambiguã.vt no.ff.de leg. l.nõ ꝓfit.ꝛ.C.de leg.l.cũ de nouo.ꝛ no.in.i.cõsti.C.ff. quib⁹ in glo.sup ver.certa. ¶ Septimo opp.ad.iij.no.ꝛ videt qꝛ postq̃ remouit eũ exceptione pẽa nõ possit peti.vt.l.refcriptum.ff.si pacto.ff.de pac. So.dic qꝛ hic fuit dictũ rato manẽte pacto.vl'si nõ fuit dictũ dic qꝛ põt peti pena q̃tem⁹ exce

dit.vt.l.siqs a socio.ſ.pro so.t.l.predia.ſ.de ac.emp. Alij dicũt vt glo.hic tãgit q̃ aliud in pacto vt ibi, aliud in ſnĩa vt hic qõ nõ plz.etiã hic loquit in pacto. ¶ Octauo op.q̃ prima cõuentio fuit nouata per ſtipl'onem penalẽ t sic non põt ex vtraq; agi.vt.l.obligationũ fere.§.fi.ſ.ꝺ act. t obli. ¶ Expeditus de cõtrarijs examinem⁹ materiã legũ noſtre p qõnes. Primo quero vtrũ p diuiſionẽ ſimplicẽ non adiecta clauſula nil ꝺtra diuiſionẽ facturos tc.videatur iter fratres ius fideicõmiſſi remiſſuz. Dicũt quidã q̃ ſic nõ ipſo iure ſed ope exceptj, qz quẽ de euictione tz actio tc.vt.l.vẽdidia quã quis habebat ex pſona iſti⁹ fratris petẽtis fideicõmiſſuz.aliã vero dimidiã quã frater premortu⁹ habebat in re ſuo põt frater ſuperuiuẽs petere qz pro ea ñ tenetur de euic. Itẽ iſte frater ſuperuiuens hz actionẽ preſcrip.ver.p dimidia q̃ remanet apud ſe quã habebat ex pſona fratris p̃ mortui.qz cũ ſit ſibi debita ex cã fideicõmiſſi cui⁹ ꝺditio mõ nõ tñ. t iſta eſt intẽtio glo.lz quedã alia tangat q̃.j.declarabuntur. Hz iſta opi.mihi videt falſa. Primo qz hic nõ fuit ꝺ petentẽ pronũciatum iõ qz de euictiõe tenet.ſed quaſi de hoc trãſactũ.vt tex.ꝺicit. Secũdo eſt falſa in eo q̃ ꝺicit ſolũ partẽ peti poſſe iure fideicõmiſſi ſ.eã que apud fratrẽ remãſit iure ſuo.qꝺ eſt falſum.qz pars quã frater premortuus habuit a fratre viuo ſucceſſit loco eius portiõis quã frater viuus habet a fratre mortuo. t ſic videt totũ frater premortuus hãre iure ſuo. t totũ venit in petitiõe fideicõmiſſi.vt.l. imperator.§.fi. t.l.ſe.ſ.de le.ij. cũ in vniuerſali vna res ſuccedat loco alteriꝰ.vt.l.ſi t rẽ t precium.ꝺ peti.here.maxime in quotis.vt.l.quid ergo.la.ij.de le.i.ad trebel.l.ꝺducta.§.nũmis. t ibi no.ſ.ſi pars here.pe.l.ij.in fi. Tertio qz ſi habes aliqꝺ ius pſonale ad aliquã partẽ rei pro indiuiſo t fiat ꝺuiſo totũ ius meũ remanet in illa ſeu ad illã partẽ que p ꝺuiſo aduenit ꝺbitori meo.vt.ſ. ꝺ ac.emp.l.iulianus.§.idẽ celſus.ſed in fideicõmiſſo vniuerſali nõ eſt aliquod ius reale ante reſtitutionẽ.vt.l.teſtaſſita. t.l.reſtituta.j.ad treb. q̃ ille ius pſonale. Hz actio ex teſtõ ſolũ remanet ſup illa portione que fratri premortuo obuenit in partẽ. t ſic tota petet iure fideicõmiſſi. Quarto ꝺicit male in eo q̃ ꝺicit q̃ frater ſuperuiuens euincẽs teneat de euict, nã ſi rẽ quã habes a me ego euinco ex tuo facto vel auctoris tui de euictione nõ teneor.vt.ſ.de euic.l.fundũ meũ. t de do.prele.l.licet placeat. t ad.l.fal.l.ſi a me. In proposito peto fideicommiſſuz ex facto auctoris illius fratris premortui.ſ.ex eo facto defuncti.qz illud reliquit.vñ videor agere ex facto ſuo.vt no.ſ.de cõꝺi.fur.l.ſi ſer.in prin.in gl.iij. Itẽ ex facto ipſius ppio.ſ. ex ſuo quaſi cõtractu quẽ innuit adeũdo.vt.ſ.qui.ex cau.in poſ.ea.l.apud iulianũ.§.fi.q̃ de euic.nõ teneor. Ex predicti babes duas notabiles cõcluſiones. Prima q̃ tota portio q̃ obuenit fratri ex diuiſione petit iure fideicõmiſſi. t ſic ſufficiet vnũ iudicium ſm Hzo.erant neceſſaria duo iudicia. t hoc cuz agatur actione perſonali ex teſtõ.ſed ſi ageret reali ꝺ aliũ poſſeſſorẽ.quid iuris ſit infra dicã. Et qꝺ dixi totũ pe tj intellige deducta,quarta legitima. t forte trebell.ſm quoꝺã. Scꝺo babes q̃ ego frater ſupuiuẽs agẽs non teneor de euic. Remanet q̃ vera opi.q̃ per ſimplicẽ diuiſionẽ nullo modo tollit ius fideicõmiſſi qꝺ tenent oẽs.caſus eſt in.l. cũ pater.§.hereditatez.de le.ij. Scꝺo quero.pone q̃ ꝺiuiſio nõ fuit ſimplex.ſed p̃miſerũt inuicẽ ꝺtra diuiſionẽ nõ facere vel venire.an per hoc videatur renũciatũ iuri fideicõmiſſi. Ruge.rñdet q̃ ſic. t hic eſt caſus noſtri.§. t hãc opi.tz Ꝺi. t Guil.de cu. Hz Bal. tenet q̃ fuit male iudicatũz qꝺ videt tenere glo.in.l.tres fratres. Et hoc tz Pe. t multi alij moderni cũ quib⁹ ego. Et q̃ opi. Ru. t Di.non ſit vꝝ pbo multis rõnibus. Primo ſic ſm oẽs per ſimplicẽ diuiſionez nõ videtur renũciatũ fideicõmiſſo.vt.l.cũ pater.§.hereꝺita tẽ.de le.ij. t.ſ.ꝺixi. Nũc arguo ſic.ſtipulatio generalis t indefinita limitatur ſm naturã precedẽtis õct⁹.vt.ſ. de vſur, ſi ſtipulatus.de le.i.l.ſi legati ſerui nomine. vt le.no.ca.l.i. §.ſi ſub cõditione.de dã.infec.l.dãni infecti quidã.in prin.ſz ex natura precedẽtis õctus hoc nõ venit. ergo hec ſtipulatio ad hoc nõ porrigitur. Preterea probatur ex ppria verborum ſignificatione.nã ꝺicit nil facere cõtra diuiſionẽ:ſed ſi hoc in diuiſione nõ venit.q̃ hoc petẽdo nõ facit õ diuiſionem.ar.ꝺ.l.dãni infecti quidã.in prin. t.§.cũ parietẽ. Preterea q̃ hec verba hoc nõ importẽt ẽ caſus in.l.fi.§.idẽ que ſiuit.de cõdi.inde. Preterea eſt caſus in.l. ſi de certa.C. de trãſac.vbi pcedit clauſula ſpecialis t ſequitur generalis t reſtringit ad ſpecificata. Et ſi dicis ibi loquitur in trãſactione.rñdeo in tranſactione nõ veniunt niſi ea de quib⁹ eſt lis ita in diuiſione nõ veniũt niſi cõia.vt.l.i.t.ij.fa.her. ſed ius fideicõmiſſi nõ erat cõe ſed cuiuſlibet pprium.q̃ tc. hoc cõfirmauit glo.in.l.tres fratres.ſ.de pac.nã licz tex.loquatur in diuiſione tñ glo.ꝺiſtinguit ſicut in tranſactione t p illas.ll. Preterea clauſula generalis ꝺz referri ad ſpecificata ſi poteſt ſalua ratione recti ſermonis.vt.j.de ſol.l.ſi ex pluribus. Preterea clauſula generalis nõ refertur ad ea que dependent ex teſtamẽto.vt no.in.l.tres fratres. q̃ non refertur ad ius fideicõmiſſi. Preterea p hoc videt caſus in.l.paulo calimacho.§.i.de le.iij.vñ opi. Ru. Di. t ſe.ẽ falſa. Tene q̃ q̃ hic fuit male iudicatũ. Repio tñ q̃ Di.in quoꝺã cõſilio de terminauit iſtã opi.q̃ p hec ẽba videtur remiſſum ius fideicõmiſſi.ſ.a ſciẽtib⁹.hic ignorãtia preſumitur.vt.l.verius. de pba. t.l.hoc aũt.de admi.tu. Hz an hoc ſit verũ ꝺicã.j. pri. q. Hz licet hoc ſit verũ qꝺ ꝺicitur de ignorãtia.ego iꝺe ꝺico in ſciẽte. et per hec verba ius fideicõmiſſi nõ videatur remiſſum.vt ex predictis patet. Nonam⁹ q̃ ex predictis caſus in dubitabiles ſm oẽs. Primꝰ q̃ p ſimplicẽ diuiſionẽ nõ tollitur ius fideicõmiſſi. Scõs q̃ inter ignorãtes nõ videt remiſſuz ius fideicõmiſſi.etiã ſi ſint verba generalia videlicet nil facturos õ tc. Tertiꝰ ſi nõ eſſent ſubſtituti inuicẽ ſi frat maiꝛ minori.vel maſculus mulieri. nã tũc nõ eſt veriſimile ius fideicõmiſſi remiſſuz ab vno.cũ alij remiſſionẽ nõ ꝓſeq̃t vt.j. de ver.ſig.l.ſemp in ſtipulationib⁹. t qꝺ ibi not.in gl. ſed ſi fuerũt inuicẽ grauati t diuiſio nõ fuit ſimplex.tunc eſt opi.vt vidiſtis. Tertio quero an ſit verũ q̃ fratres preſumant ignorare fideicommiſſum. Di.videtur tenere q̃ ſic. vt.ſ.vidiſtis. In cõtrariuz videt.qz heres preſumitur ſcire q̃ in teſtõ ꝺtinent.vt.ſ.de lib.le.l.cũ heres. t ibi no.ad treb. l.quidã ita.§.ſiqs filiũ. t ibi no.in gl.mag. t ego diſtinxi.aut fideicõmiſſuz ẽ relictũ i teſtõ aut i codicillis.primo caſu aut eſt inſtitut⁹ heres ſuus t nõ preſumit ſcire niſi ꝓbetur.vt.ſ. ſi cer.pe.l.eius qui in ꝑuincia.§.fi. t ita loquitur.ſ.ꝺ acqui. re.do.l.queſitũ. q̃ innuit heredes poſſe ignorare. vt.j.ꝺ ſtip. ſer.l.ſi ſeruus teſtõ. Aut ſunt heredes extranei. t tũc preſumitur ſcia. Rõ eſt.qz nõ poſſunt adire niſi ſint certi de viribus teſtamẽti.vt.l.ſz t ſi de ſua. de acqui.here. t iõ ex eo q̃ heres eſt preſumitur ſcire q̃ in teſtõ cõtinentur.vt no.in.ꝺ.l. cũ heres. t.ꝺ.§.ſiquis filiũ. Aut in codicillis t nõ preſumit ſcire.ſ.de trãſac.l.nõ eſt ferendũ. t.ſ.e.l.ſi ſeruũ.§.de illo. t ita ꝺicebã olim.poſtea vero ſubtilius inſpiciẽs ꝑpter facti occurrẽtias in primo mẽbro in quo ꝺixi q̃ in ſuis nõ preſumitur ſcia puto aduertẽdum:aut ꝓfitentur ſe heredes ex teſtamẽto.aut cõfitentur ſe heredes ſimpliciter.vel de hoc nil eſt poſitum vel probatũ. Primo caſu preſumitur ſcia ſicut ꝺixi t ꝺicã in extraneis qz eadẽ eſt rõ.vt.l.cũ bõis. ꝺ acqui. here.coniuncta.ꝺ.l.ſed t ſi de ſua. Scõo caſu qñ ſimpliciter ꝓfitẽtur vel de hoc nil eſt poſitũ. t nõ preſumit ſcia p ꝺictas leges niſi probetur aliquid ex quo preſumat.vt qz ſoluit legata vel cũ legatarijs pact⁹ eſt.qz talia nõ poſſunt fieri niſi iſpect ẽbis teſtẽ t cognit.vt.l.i.§.i.ſ. quemadmo.teſ.ape. t.l.ꝺ bis.ꝺ trãſac.t.C.de iureiur.l.fi. Et aduerte.aduocate qz opz te ponere q̃ ipſi heredes ex teſtõ vel predicta fecerãt ante diuiſionẽ.vt ſic preſumat ſcia tpe diuiſionis. Põt ex alio preſumi. pone q̃ erãt ꝺuo filij maſculi t ꝺue filie femine.vel ꝺuo laici t vnus clericus. t illi ꝺuo diuiſerũt hereditatẽ equaliter illis filiab⁹ vel clerico ꝺederũt illud quod

defunctus iusserat in testō. vel nō dederunt ꝛ sic nō diuiserūt eo modo quo ab intestato succedebāt. ex hoc pſumētur heredes ex testō ꝛ sic scire vires testi vt dictuz est. nisi ostendant quare alij remiserunt cū sic equaliter diuidere nō pñt vt sui ab itestato. Est ergo ꝛeadē rō q̄ i extraneo. Idez puto si ꝓbaret q̄ erat fama ꝛ cōis opinio q̄ talis eoꝝ pater fecerat testū: vt ex hoc pſumat scīa. vt no. in si. C. de peri. tu. l. si tutoꝛ petitus. etiā vide alios modos pſumēdi sciētiam q̄ ibi ponunt i glo. Sup scō mēbro dicebā q̄ i extraneis pſumit scīa. Illud puto vez īdubitāter i maioꝛibus extraneis q̄ adiuerūt hereditatē p se. sz i minoꝛibus ē aduertēdū nā si fuit īfans ꝑ quo adiuit tutoꝛ. vt. l. si īfanti. C. ō iure delibe. tūc fact⁹ maioꝛ nō pſumit scire. q̄ ex facto alieno. vt. l. fi. ꝑ suo. ꝛ qō no. in. l. si res. de leg. i. nisi postea fact⁹ maioꝛ īteruenit aliq̄d ex his ex q̄bus dixi scīam pręsumi. Si vero erat pupillus. tūc sine eis scīa ꝛ facto nō pōt adiri. vt. C. de iure deli. l. potuit. lz tū tūc pfecte nō intellexerit. tū fact⁹ maioꝛ intelligit que in pupillari etate sciuit. vt no. s. de testa. l. ad testū. ꝛ ō testi. l. iij. §. lege iulia. ꝛ j. de ver. sig. l. notionē. §. instſoꝛ. iō si factus maioꝛ diuideret puto q̄ pſumatur scīa. Idē in adulto. Sup tertio mēbro dixi q̄ in codicillis nō pſumitur scīa. hoc vez in codicillis sepatis a testō. sed si sunt simul cū testō. verbi gratia. fuit dictū si nō valet iure testi valeat iure codicilloꝝ. tūc q̄ nō potuit deliberare an adiret ex testō vel ab intestato nisi inspectis ꝛ cognitis verbis illius dispōnis pręsumantur illa verba pꝛius inspecta. ar. de acq̄. here. l. illō. facit. C. de codicil. l. fi. ¶ Quarto q̄ro. pone q̄ in diuisione expꝛesse fuit dictū q̄ promiserūt nō contrauenire etiā occasione fideicōmissi inuicē debiti vel debendi. si enim diceret occasiō e fideicōmissi debiti nec vltra ꝓcederet ad fideicōmissuz debitū sub cōditione nō extenderet. de leg. ij. l. si ita scripsisset. ꝛ. s. e. l. si ita stipulatus fueriz. ꝛ. l. si. a colono Pone q̄ q̄ pmisit nō cōtrauenire occasione fideicommissi debiti vel debēdi ex testō paterno. an hoc sufficiat. vt videatur remissum. Videtur q̄ nō nisi appareat hoc esse factū in spectis ꝛ cognitis verbis testi. vt. d. l. de his. de trāsac. l. i. § i. quēadmo. testa. ape. ꝛ. l. fi. C. de iureiur. nec videtur sufficere verba testamenti alias esse cognita. cum enim tex. dicat inspectis ꝛ cognitis ꝛc. debet intelligi inspectis ꝛ cognitis ad hoc. vt. l. duo homines. j. vi bo. rap. coniuncto prin. eiusdē legis vbi dicitur coactis hoibus. ꝛ dz itelligi hoīb⁹ coactis. s. ad hoc. Preterea ꝓbatur p rōnez. absoluti ablatiui resolunntur in cōditionē. vt. l. a testatoꝛe. s. de ꝺdi ꝛ de. ꝛ. s. de sta. lib. l. sticho libertas. in prin. Ista g̃ ꝺditio q̄ verba testi cognoscātur ꝛ inspiciātur dz impleri sciēter ad hoc nō fato seu foꝛtuna. vt. l. ij. de ꝺdi. ꝛ demō. Sz puto hoc sufficere. vt. C. de pac. l. i. ꝛ. l. cū ꝓponas. C. de trāsac. l. de fideicōmisso. Nec ob. d. l. de his. cū si. q̄ illud q̄ō dicitur inspect⁹ ꝛ cognitis intelligitur. s. per oculos intellect⁹. Quid enim si essz testū sine aliq̄ scriptura factuz. Certe oculis coꝛporeis nō posset inspici. ꝛ hoc ꝓbo per. l. inciuile. s. de le. cōiuncta l. scire leges. e. ti. vbi est casus. Et aduerte q̄ aliō esset si lex vel statutū diceret lectis verbis testi ꝛc. q̄ dicit legi q̄ō oculis coꝛporeis inspicitur. vt. l. i. in prin. de his que in test. delē. facit ad predicta de ac. ꝛ obli. l. nō figura. ¶ Quinto quero. pone q̄ō dictū est in diuisione. remisit vn⁹ alteri in partē suā: oc ius pñs seu futurū ex testamēto vel ab intestō iure fideicōmissi seu substitutiōis cuiuscūq̄. vl ꝓmisit nō ꝑuenire iure substitutionis vel fideicommissi vel alio quocūq̄. an h verba sufficiant ad remissionē fideicōmissi. Et differt hec. q. a precedēti. q̄ supra expꝛessum fuit iure fideicōmissi debiti ex testamēto paterno. hic vero fuit dictū iure fideicommissi simpliciter nō adiecto ex quo testamēto. In hac. q. videt nō valere remissionē. q̄ etiā quo ad itellectū nō pñt dici inspecta ꝛ cognita verba testamēti. q̄ō requirit vt dixi in. q. precedēti. Et ideo dico siquidē isti diuidētes nō sunt de illis in q̄bus pręsumatur sciētia nec ꝓbetur. dico remissionē nō valere quo ad id q̄ō ignoꝛabat ꝛ ignoꝛare pręsumitur. vt. d. l. de his cū si. de inoffi. test. l. mater. Ex his enim verbis non pręsumitur scīa. q̄m dixit iure fideicōmissi simpliciter. nec dixit ex quo testō. sed si esset sciēs vel pręsumeretur scire puto q̄ sufficeret. q̄ ad illō videtur se referre. Ꝛ. hoc videt casus. j. de accepti. l. ꝛ vno. §. i. vbi dicit vel aduersus te pſecutio. et gl. exponit. s. fideicommissi. Et illa est forma tradita a gallo aquilio ꝑ quā patet q̄ nō est necesse q̄ in illo tūc inspiciant ꝛ cognoscātur verba testamēti sed sufficit cōtrahentes scire al's ad hoc stipulatio nō poꝛrigitur. vt. s. de trāsac. l. cū aquiliana. Et aduerte quia si verba remissionis referunt ad ipīs pñs vel essent indefinita. nō poꝛrigentur ad istud ius fideicōmissi. q̄ pendēt ex futuro euētu. vt. d. l. si ita scripsisset. de le. ij. ꝛ iō in. d. l. ꝛ vni. dī pñs in diē ve. ¶ Sexto quero. q̄d si dictū fuerit remisit vn⁹ alteri oē ius q̄ hz vel habere sperat in dictis reb⁹ an sufficiat vt videat remissum ius fideicōmissi. ꝛ differt hec questio a precedēti. quia hic nulla facta ē mentio testamēti vel fideicōmissi. sed supꝛa sic. Rñ. in ignoꝛāte cōstat q̄ non ꝑ ea q̄ dixi. Si vero loquamur in sciente. tūc est dubiū. quia verba generalia nō referuntur ad ea que dependent ex testamēto. vt no. in. d. l. tres fratres. s. ō pac. Item q̄ non pōt dici in mente verba testamenti cognita ꝛ inspecta cū de hoc nulla sit facta mētio. Ad solutione questionis oportet sciri q̄ hec verba. remittit oē ius q̄ hz vel habere ꝛ habere sperat. vel si dicitur. remittit oē ius q̄ hz vel habere pōt. nā hoc verbū pōt: cum sit extēsiuū trahitur ad futura vt. l. si ita quis. de leg. ij. idē importāt ꝛ intelligūtur de iure q̄ quis habere sperat ex aliqua causa subsistēte de presenti. Ꝛobatur. s. de condi. ob cau. l. q̄ seruus. vbi dī. donec matrimonium ꝓtrahi pōt. intelligitur ex cā subsistēte de pśenti vt ex spōsalibus iā cōtractis. q̄ ibi no. Preterea statu liber dicitur qui hz spem libertatis. vt. j. de sta. libe. l. i. Licet ḡ omnis seruus possit sperare libertatē. tū q̄ tum ad ꝓpositum non dicitur statu liber nisi q̄ sperat ex aliqua causa subsistēti ō pñti. vt. j. de sta. lib. l. ij. ꝛ ista est spes q̄ pōt cedi. C. de dona. spē. ꝛ iō in hac generali remissione nō videtur remissum ius succedēdi ab intestato. vt dixi. s. in prima sol. primi. §. ij. Nunc ad ꝓpositum. Aut tpe diuisionis erant alie cau se ex quibus contrahēres sperabāt in dictis bonis habere aliq̄ō ius. puta ex aliquibus precedētib⁹ ꝺcubus. ꝛ tūc nō refertur ad istud ius q̄ō depēdet ex testamento per rōnes ꝑ dictas. Aut nulla alia causa apparebat nisi istud ius fideicōmissi. ꝛ tunc istud ius videtur remissuz. quia videtur noīa tim expꝛessum cū nō sint plura iura. vt. l. ij. de libe. ꝛ postbu. Et verba ꝑmissa sunt ꝛissima ꝛ notabilia ad multa. ¶ Se primo quero. an per hec verba generalia videatur remissuz ius succedēdi ex substitutione pupillari q̄ō erat iter fratres diuidētes. q̄ō videt. q̄ dicitur subesse spes ex cā de pñti. vt d. l. ij. de sta. lib. Cōtrariū credo. cū enim ꝑ pupillarē substitutionem quis fit heres pupilli. hoc essz pactuz de futura successione q̄ō est improbatum. Et hoc tenere videtur gl. C. de pac. l. i. ¶ Octauo quero. quid si in instrumēto diuisionis vt assolet fuit dictum q̄ facit vn⁹ alterū ꝛ alter alterū in dictis reb⁹ procuratoꝛē tanq̄ in rē suā. ita vt ammodo possit ꝓ dictis reb⁹ agere se tueri ꝛ oīa facere que ipse dñs cōstituēs faceret vel facere posset si pñs interesset ꝛc. vel fuit dictū q̄ cōcesserūt inuicē dictas res ad habēdum ꝛ tenēdū vendendū ꝛ alienādū ꝛc. quid iuris. Rñ. siquidez alienatio est secuta. puta q̄ emptoꝛ nō possit postea inquietari iure fideicōmissi. siue fratres diuidētes fuerūt sciētes siue ignoꝛantes. vt. l. si mandato titij. §. man. ꝛ. l. si fundū per fideicōmissum. in prin. de leg. i. Nin autē habeāt regressum cōtra alienantē. dic vt. d. l. si fundū per fideicōmissuz. Si vero alienatio est secuta. ꝛ tunc ex illa promissione de alienādo non paretur ei aliquod ꝓpudiciū. vt. l. sicut. §. supuacuū. ꝛ. §. pe. qui. mo. pig. vel hypo. sol. Videtes ergo qualiter verba ꝓtract⁹ diuisionis sunt diligēter intuēda. ¶ Nono quero. pone q̄ nō est remissuz ius fideicōmissi nec data licētia de vēdendo ꝛ vn⁹ ex fratribus post diuisionē vēdidit bona sua cuidam extraneo: postea extitit cōditio fideicōmissi. quero an frater superuiues possit petere totum ab emptoꝛe. Et videtur q̄

solū possit petere partē quā frater ꝑmortuꝰ habebat iure suo: nō illā quā habuit ab isto supueniēte. nā lz ius ꝓsonale qđ mihi cōpetit in certa pte ꝓ diuiso remanet in ea pte q̄ debitori obuenit ex diuisione. vt. l. iulianus. §. idē celsus. de ac. empt. tū iura realia remanēt in tota re ꝑ idiuiso sicut ante diuisionē. vt. l. si cōsenserit. §. fi. s. q̄. mo. pig. vel hypo. sol. l. is qui fundū. s. de vsufruc. le. z no. ꝑ Ci. C. si cō. res pignali. sed opz q̄ agatur actione in rē. vt in. l. fi. §. finautē aua ritie. C. cōia de le. z no. C. ad trebel. l. pe. g̃ nō pōt agi nisi ꝑ medietate illaꝝ rex ꝑ indiuiso. Cōtrariū credo. nā ab ipso fratre seu eius herede totuz petere actione ꝓsonali. vt dixi s. in. i. q. z totū dz restituere. sz ab emptore petitur acsi restitutio esset facta. vt. d. §. sinautem auaritie. z no. in. d. l. pe. ad trebel. g̃ totū pōt vēdicari ac si totū esset restitutū. Preterea fiqs hz ius in re ꝑ indiuiso ēt si est ius reale facta diuisione ab eo vel eo pñte remanet ius reale in illa pte q̄ ex diuisione obuenit. vt. s. cōi diui. l. cōi diuidūdo. §. si debitor. z s. de iure dot. l. cū in fundo. §. pe. Cū ergo ipsemet qui habebat ius fecerat diuisionē in illa pte q̄ debitori obuenit remanet ius reale z ꝓsonale. Ex ꝓdictis g̃ qñ qs hz ius in re ꝑ indiuiso. an facta diuisione remaneat ius in eo qđ debitori ꝑ diuiso obuenit. sic distingue. aut erat ius ꝓsonale. aut reale. z si reale. aut creditor interfuit diuisioni. aut nō. vt ex predictis pz clare. ¶ Decimo quero. duo fratres habebāt fundū emphiteoticū cōem ita q̄ portio vni⁹ debebat post mortē deuenire ad aliū. diuiserūt z remiserūt ad inuicē omne ius qđ habebāt vel sperabāt habere ꝛc. mortuo vno fratre sine liberis alter petijt i illū fundū emphiteoticū ex vigore illi⁹ instrumēti. ecclesia d ña dicit q̄ ipse cecidit a iure emphiteotico ꝓpter duo. Primo. qz diuisio est alienatio in q̄ ecclesia nō fuit requisita. g̃ ꝛc. vt. C. ō iure emphi. l. fi. Secūdo qz fuit renūciatū. ¶ Circa primuz q̄ ēphiteote nō pñt diuidere inuicē vel alienare. facit. s. de trāsac. l. cū hi. §. si plures. z. l. is qui fundū. s. de vsufruc. le. z no. ꝑ Ci. C. si cō. res pignali. sed opz q̄ agatur actione in rē. vt in. l. fi. §. finautē aua

possz ad delinquendū vt stipulator lucraretur facit.l. heres meus.§.fi.ff.de cōdi,z demō.z.l.cōuenire.ff.de pac. do.

Stipl'o facti q̄ hz die nō ꝓmittit ad

IMsulam. intereſſe ante die lz certū ſit ante die fieri nō poſſe. ¶ Op. de.l. ſtipulationes non diui duntur.ff.e.ti. So,ibi nō erat adiecta dies:hic ſic.vbi ad ni hil cōmittit qñ eſt dies. ¶ Op.de.l.cū ſtipulat⁹.ff.e. Sol. aliud in ſtipulatione penali.vt ibi.aliud in ſtipulatione vbi pena ex diſpoſitione legati ſuccedit.hoc eſt obligatio ad in tereſſe que ante die nunq̄ cōmittitur in aliquo.qō glo.tenz in.l.cū ſtipulatus.ff.e.caſus eſt in.c.cōmiſſa.ex de elec. li.vi.

Clerbū preſens non tra

cAm ſtipulamur. hit ad futurū.h.d. Qui dam'hñt opz.qō eſt pñs indicatui.z tūc hec lex nō hz dubium. Alij habēt oporteret qō eſt preteritū impfectū ſubiūctiui.z tūc eſt dubiū.qz pōt trahi ad futura.vt dixi.ff. e.l.q̄ rome.§.augeri⁹ Dicēdū eſt g̃ ſm dictā litterā oporterz q̄ ſi aliquid repitur debitū in preterito illud ſolū cōprehen der z nō futura.z ſic interpretatur p ꝓmiſſore.ſi vo nil de beretur in preteritū.tūc intelligatur in futuruz ne al's ſtipl'o reddatur inutilis.vt.ff.e.l.quotiēs.

Exiſtēte conditione pōt re

Jta ſtipulatus.tro deberi pecūia.h.d. Mo. q̄ pena.qñ adijcitur preſtationi annue intelligitur de decē ſingulis annis.dixi.ff.e.l.ſtipl'o iſta.§.eū q. ¶ Op. de.l.cū quidā.ō vſur. So,vt dixi.ff.e.l.huuſmodi. z hoc fa cit hec adiectio ex hoc.ſecus ſi dicunt ex illa die. vt dixi ibi. Item idem qō hic ſi dicerem exnunc vel extunc ꝓut extunc z ſimilia verba vt clarius exprimeretur.vt.d.l.cum quidā.z l.lecta.in fi.ff.ſi cer.pe.

Qui promiſit vſufructuz z ꝓprieta

Titius a meuio tē ſeparatim ſolutione vſufruct⁹ libe ratur.ſecus in eo qui plenā proprietatē ꝓmiſit.h.d. ¶ Mo. differentiā ſi promitto fundū pleno iure vel proprietatē per ſe z vſufructū p ſe. ¶ Op.j.de ſol.l.ſi ſtipulatus.§.qui de cē.glo.ſoluit optime.dic vt in ſea.hz q̄d peteretur. dic totū p empto vſufructu vt hic.ſed vſufructu durāte petit ſolū pro prietatē.vt plene dixi in.l.eū qui ita.§.i.ff.e.

Per liberā perſonā non querit nobis

Gaſogonus. actio ex ſtipl'one ſed ex numeratiōe,ſic. z qui ſtipulatur impersonaliter ſibi videt ſtipulari.z nunq̄ pſona extrinſecus ſubintelligit.h.d. Diuidit i tres ptes.pri mo ponitur oceptio ſtipulationis. In ſecūda declarat q̄dā dubia emergētia circa ſtipulationē principalē. In tertia q̄ dā dubia emergētia circa ſtipulationē penalē. Scōa ibi re ſpondi per liberam. Tertia ibi ſequens ſtipulatio. Et ſcōa ſubdiuidit in tres.primo pōit duas regulas.ſcōo ex eis de cidit.q.deſcendentē ex ſtipnlatione ſecūda.tertio.q.deſcen dentem ex numeratione.ſcōa ibi.hz q̄.tertia ibi.ſupeſt vt q̄ ramus. Tertia principalis ſubdiuidit in tres.in vnū dictū z duas rationes. In prima parte ponit factū qō nō hz cō traria.pone tñ pro ſtāti q̄ ſcriptura hec priuata non revo cabatur in dubiū ne intres in materiā.l.cōparationes. ō fi. inſtru.z qui po.in pig.ha.l.ſcripturas. ¶ Clenio ad ſcōm vbi dicit q̄ per liberā pſonā non queritur actio. ¶ Op.q̄ pſona liberti nō ſit libera.qz oz reuerētiā ꝛc.vt.ff.z.C. de iu repa. So.p perſonā nobis ſubiectā acquiritur nobis rōne dñice vel patrie ptātis vel cōuerſionis ſeu monachationis eadē rōne.vt in auc.ingreſſi.z in auc.ſiqua mulier.z.l.deo no bis.§.i.nō alterius. z iō libertus nō q̄rit patrono.eadē rōe nec vaſallus dño.nec ciuis reipublice ſue ciuitat. facit qō dt.j.de iure fiſ.l.i. ¶ Op.qñ verba obligationis cōferunt in pſonā ſui verba executionis in pſonā tertij valet ſtipula tio qñ ipſi⁹ ſtipulātis intereſt. vt.l. ſi procuratoris pñtis.ff.e. in glo.z.l.ſtipulatio iſta.§.ſiquis inſulā.ff.e. videbitis.j.l.i. in prin.j.ti.ij.z.l.in oībus.j.de preto.ſtipu. modo hic verba ſtipulatiōis ſunt adiecta in pſonā zoze liberti.et vba execu tionis in pſonā illi⁹ patroni. So,hoc nō dt in tex.ſed dic q̄ libert⁹ fuit ſtipulatus,qō intelligo,i.verba interrogationis ipſe protulit z ſibi eſt rñſuz. Cū ergo nō appareat in cuius pſonā verba obligationis ſint collata intelligo in eius pſo nā collata in cuius pſonā fuerūt collata verba executionis. z iſtud eſt veriſimilius.vt dixi in.d.§.ſiquis inſulā.al's ſtipu latio valeret ſm cōem opi.glo.q̄ probatur p.l. pe.C. ad exhi ben. ¶ Cenio ad ver.ſupereſt ¶ Op.z videt q̄ iuriſcon. reuocet in dubiuz id qō eſt expreſſum in iure,l.q̄ ei qui noie alio mutuat nō querit actio niſi i caſu.l.ſi abſentis.C.ſi cer. pe.ſed hic libertus mutuauit noie patroni.vt pz hic in prin. §.in glo.ſup verbo agēte.g̃ ꝛc. Propter hoc Ja. de are.di cit q̄ nō mutuauit noie patroni.z ter.dicit agēte.qō erat ad ctor ſiue caſtaldio patroni.qō iudicio meo ē notandū.qz ſm hoc nō ſufficit i veritate numerare alteri⁹ noie niſi hoc ex primatur z agat cū eo cui numeratur.vt.l.certi cōditio.§.ſi nūmos.ſi cer.pe. Cel ſi vis ſuſtinere glo.dicit q̄ hic mutat caſuz.vel expone hic ter.ipſe.ſ.patron⁹ qui hz it.ſ.p libertū qui ſibi ſtipulat hz eundē Ja.de are. Cel dic q̄ h in ter.nil dt de numeratione in themate.facit.C.ō ſacroſan. eccle.l.iu bem⁹.C.ſi ō vēdi.pigno.aga.l.i.z.l.ij.z qō ibi no.C.de p̄ſcri. xxx.anno.l.i.z qō ibi no. Hz q̄ ille cōfeſſus eſt ſe accepiſſe z iō dubiū eſt an mutuū iſtud qō probatur p hāc cōfeſſionem pariat actionē ei cui⁹ noie numeratio facta eſt. Et rñdeo q̄ iſta vba recepiſſe ꝛc.innuūt numerationē precesſiſſe z ſtipu lationē ſecutā inutilē. tñ ideo ex numeratione pōt agi pha ta p hāc cōfeſſionē qō eſt no.qz talis cōfeſſio apposita in ꝑ ctu inutili,pbat.vt.C.de ſacroſan.eccle.l.iubemus.z.C.ſi de vēdi.pigno.aga.l.i.z.ij.z de preſcri.xxx.anno.l.i.z quod ibi no. Item aduerte q̄ hz illa verba recepiſſe ꝛc.ſint preriti plus⁹ q̄ perfecti.tñ in dubio intelligitur ſtipulatione ſecutaz eſſe incōtinēti poſt receptionē qō eſt notabile pro inſtrumentis dotalibus.qz ſi preſumeretur vir qui cōfitet ſe dotē recepiſ ſe multū ante recepiſſe.ſtipl'o non preiudicaret mulieri. z tñ in veritate preiudicat.vt hic z plene examinaui in.l.poſt do tē.ff.ſo.ma.tetigi in.l.pdia.de acq̄.poſ. Op.de.l.cū eiz.j.de noua.z.l.ſi ſtipl'at⁹.dic vt i.§.qñi.i.l.certi ꝺditio.ff.ſi cer.pe. p cy.i.l.ſi abſit.C.ſi cer.pe. Clenio ad vñ.ſequēs ſtipl'o.hoc dicit q̄ ꝺditio z tps raro itelligūtur.z hz glo.ponat exēpluz per.l.interdū.ff.e.ego credo q̄ voluit dicere raro ineſt in vir tute repetionis.hoc eſt ex eo qō dictū ē in precedētib⁹ vt fic faciat ad premiſſa. Cōtra.imo regula eſt q̄ q̄ in pfationib⁹ dicūtur ꝛc.vt.j.e.l.titia.§.idē rñdit. So, ibi loquitur de his q̄ in prefationibus dicūtur.hoc eſt in his que agūtur inter partes an teq̄ pueniat ad ſtipulationē ſup eo de quo actū eſt.vt.l.itē qz.de pac.z de hoc dic vt.d.§.idē rñdit. hic vero loquitur de his que dicūtur in precedētibus an intelligant repetita in ſequētibus. Circa qō dic.qñq̄ tps vel conditio vel alia qualitas adijcitur i precedētibus z dubitatur an vi deatur repetitū in ſequētibus eadē oratione ſeu cōceptiōe verboꝝ.z hoc cōtingit vel circa res vel circa pſonas. Dicir ca res itelligit repetitū.vt.l.ſeie.§.gaio.de fun,inſtru.z dic vt ibi. Hi circa perſonas.vt titio ſi nauis ex aſia venerit p mitto centū z ſempronio.z tūc dic vt.l.ſi.§.ſeio.de lega.ij.z de cōdi.z demō.z de.l.mulieri z titio.z.l. iulian⁹ paulus.e. ti.z ibi glo.z ibi plene ſcripſi.non eſt noſtra materia. Qñq̄ dubitatur an dicte qualitates intelligantur repetite in alia oratione ſeu cōceptione verboꝝ. z tunc aut iſta alia oratio cōtinet diſpoſitionē aliā per ſe principalē.z tūc nō intelligi tur facta repetitio niſi hoc induceret natura alicuius dictio nis repetitiue.vt hoc ampli⁹ vel itē.vt.l.in repetēdis.de le. ij.dic vt ibi. Qñq̄ illa ſequens diſpoſitio ē de acceſſoriis precedētium.z iſta eſt noſtra materia. Dic ergo aut ſequēs diſpoſitio acceſſoria tendit ad vnū z eundē effectū cuz prin cipali.vt obligatio fideiuſſoris.z itelligitur facta repetitio vt.j.de fideiuſ.l.ſi vt pponit.z.j.e.l. ſi.§.fi. Aut tēdit ad aliū effectū per ſe hz acceſſorie ad primū.vt obligatio vſurarū z ſimiles.z tūc aut illa qualitas reſpicit actū pſone ꝺtrahen tis.puta cōtrahit procuratorio noie:z tūc illa qualitas intel ligitur repetita vt hic.qz hic libertus videtur ſtipulari vtu ras noie patroni z cedere cogitur,vt pz in tex.z infra dicaz

cū enim sit eadē psonā: merito cū eisdē qlitatibus intelligi
tur repetita. Aut talis qualitas respicit ipsaz dispositionē
z tūc nō intelligit repetita. vt.l.si ita q̄s.in prin.j.eo.z.s. de
cōtrahen.emp.l.qui fundū. vbi dies nō intelligit repetita.
Predicta vera nisi p quādaz sequentiā. vt si stipulatio pe
nalis seu vsurarū cōmittatur ex mora. tūc enim si differtur pe
titio circa principalē z sic cessat mora. z p cōsequens differt
dicta vera in his q̄ adijciūtur circa precedētez dispositionē
tur repetita dispositioni. dixi.s.e.l.in illa stipulatione si ca
lēdis. z plenius in.l.ita stipulatus circa questiones. Itē p
dicta vera in dispositione ꝫhentium. In vltimis voluntati
bus dico latius de le.i.l. licet. Itē in dispositione legis seu
statutoz dico plene in.l.iij.j. vi bo.rap.s.ij. Itez an in stipu
latione nouante intelligantur repetita q̄ fuerūt in princípa
li.dico.j. de noua.l.aliā. Itē predicta vera in aliqua qualita
te q̄ ineſt dispositioni precedēti p modū cuiusdā accessionis
z directo eā respicit. Si vero in dispositione totali ponit p
se q̄dā clausula nulli ānexa. tūc si dubitat cui referat. an pce
dētib⁹. an sequentib⁹. an oibus. ista ē materia p se sepata
a precedēti. z eā ponit Spec. de instru.edit.s. nūc autē. ver.
ite excipe. ibi tex. melius in.l.iij.s. filiū. de lib. z posth. z.l.ta
lis scriptura. de leg.1. Hic omitto. q̄ longū esset. Cōtra imo vide
dicit q̄ persona nūq̄ intelligitur repetita. Cōtra imo vide
tur q̄ psona intelligat repetita. vt.l.i.C. ō diuer.rescri. So.
ibi rei cōitas. preiudicij modicitas. z rōnis idētitas faciunt
cessare ꝫrium. vel verius in diuersis stipulationibus seu di
spositionibus psona nō intelligit repetita. vt hic. sz in vna
z eadem fic. q̄s enim dubitat si interrogo. pmittis mihi dare
z titio. z tu rñdes. pmitto. q̄ intelligitur vtriq; pmittere. in
sti. de duo. reis. in prin. z.s.e.l.si mihi z titio. z hoc cū imper
sonalis rñdeat. sz si exprimit psona vni⁹. vt promitto titio. z
tūc alteri nō videtur pmittere. vt.j. ō duo. reis. l. duos. ver.
sed si a duobus. Fallit in.d.l.i. ō diuer. rescrip. p rōnes q̄s
dixi. Top. z videt q̄ nō sit necessaria cessio. vt.l.i.C. per
quas pso.no.acq̄. So. credo hoc verū hodie p istā.l. Tel
timo hic.s. facit ad multa. Primo ad signa que subscriben
tes partes testes vel notarij apponūt in instrumētis. vt pz
ex glo.sup ver. assignāte. facit. C. de assel.l.fi. in auc. de istru.
cau. z fi.s. opzqō no. in Spec. de instru.edi.s.i. in ō. vbi aūt
Itē facit. pone incipit. procurator agere noie dñi z postea fe
cit vnū actū z nō dixit. procuratorio noie vel noie talis. an vi
deatur fecisse procuratorio noie. Videtur q̄ nō. ar. hui⁹. s.
grisogon⁹. z dico q̄ hoc videtur repetitū. procuratorio noie.
qz hic dicitur q̄ additio z tps z iste qualitates repetite intel
ligantur. psona nō. Modo cū repetitur eadē psona. tūc qli
tas. s. procuratoris noie repetita intelligit. z psona in q̄ sub
stantietur actus nō intelligitur repetita. vt hic est tex. cū gl.
ibi plerūq; ꝛc. cū glo. q̄ incipit. p actionē mandati. Facit qz
actio nō pōt pertinere ad procuratorē suo noie. g̃ ꝛc. vt.l. p⁹
mortē. z qō. ibi not. qñ ex facto tutoris'. Facit qō dixi. s. de
ope.no. nū.l.i.s. nunciatio. Et ideo cōsulo q̄ ponat in libel
lo. agit z agere intendit talis procurator. vt semp ipse tangat
q̄ tanq̄ procurator agat vt etiā in futurū cōprehēdat. ar.l.cū
stipulamur. cū fi.s.e. Itē repitur instrumētū q̄ ille fuit con
fessus se habuisse z recepisse cētuz mutuo q̄ pmisit reddere
z restituere. modo in libello ꝓpono q̄ mutuauí tibi cētuz q̄
re peto te cōdemnari. z ad huiusmodi pbationē induco in
strumentū. an probet. qz instrumentū cōtinet q̄ fuit confessus
ꝛc. Dico q̄ est casus i isto. s. qz hic intētas actionē ex nume
rationē. modo si fuit vtilis stipulatio. tūc male intentas acti
onē ex numeratione. que nō est nata. sed si stipulatio aliquo
modo esset inutilis tūc bene ageres. qz ex numeratione eēt
nata tūc. vt hic. Facit. l. publia. in fi.s. depo. Tangit Ci. in
l. si absentis. C. si cer.pe. Itē Di. format questionē talē. q̄da
promisit me nō offendere sub pena faciēdo pacē. modo nō
offendit me sed fratrē meū. an teneatur. Et videtur q̄ sic. vt
l.i.ij. z.iij. z.iiij.s. de lib.cau. Jn cōtrarium est veritas qz per
sona fratris nō intelligitur nisi exprimat vt b. Facit de pac.
l.si vnus.s. ante oia. Di. hoc puto verū. qz certe sunt psone
per quas iniuriamur inter quas nō est frater. vt.l.i. iurfi. cuz
l.se.j. de iniur. Preterea tunc dicor offendi qñ ex illo facto
possuz petere penā imponi. vt.l.istud. de manumis. tes. sed b
nō possum petere iure meo. lz possem forte vt quilibet ō po
pulo. g̃ ꝛc. Nō ob. leges allega. de libe.cau. quia lz interſit
nō tū dicor offendi. facit. j. de iniur.l.lex cornelia.

Jpupillus. Interpellatio q̄ nō cōstituit prin
cipalē in mora nō nocet fideiussori. hoc.d. No. vbi nulla petitio ibi nulla mora.
Top. de.l.nuda. C.e. So. speciale in pupillo. b falsa vt.l.
nulla. de reg.iur. Alij dicūt q̄ nō est in mora q̄tū ad ipsum
principalē. sed quātū ad penā sic. z hoc tenet Jac. de ra. qō
est cōtra casum.l.lecta.s. sed cum sortis.s. si cer.pe. vñ dic q̄
ibi penalis stipulatio nō cōmittitur ex mora sed ex euētu cō
ditionis. vt ibi no. z.j. de reg.iur.l.nulla. facit qō not. p Di.
in.c. nō est in mora ex de reg.iur.li.vi. Top. de.l.siqs solu
tioni.s. ō vsur. vbi neg. gestor ꝓstituitur in mora sz negocio
rum gestor nō bz actionē. vt.l.si pupillus.s. videam⁹.s. ō ne.
ges. So. hic nulla est petitio. s. respectu cause. secus si respe
ctu persone vt in ctrario. Top. de.l. marcellus. j. de fide
ius. sed illa fm intellectū gl. cōcordat cū ista. Top. ō alia
s. de.l.is cui.s.e. z.l. si a reo.s. si a furioso. j. ō fideius. z ad illā
bene sequitur solu. glo. z dic q̄ ibi non pōt accedere fideius
sor. quia non obligatur etiaz naturaliter. hic vero pupillus
naturaliter obligatur. de quo pupillo loquatur dicemus in
l.i. j. de noua.

Jduo rei stipulandi Si persona vl res ad
obligationē adijcitur inutiliter nō prodest ad solutionē. b. d. No. q̄ in
alternatiua obligatione vterq; est in obligatione. Item
no. q̄ illud qō adijcitur obligationi si modo non valet obli
gatio nec solutio. cōcor. sunt in gl. Nō est in tex. satis nota
bilis in psona. sz in re nō ponitur. dic q̄ eadē est ratio. qua
res apponitur vt pro seipsa possit solui nō loco alteri⁹. Itē
rō hic posita nō bz locū in.l. eū qui ita.s. qui sibi. sed ibi est
alia rō que colligitur ex.l. hoc iure. j. de solu. Top. de.l. q̄
decē. s. stichū. j. de sol. Glo. dicit hic res desijt esse mea alio
mortuo. secus si alio existente viuo. nō bene dicit. qz in obli
gatione alternatiua si tpe stipulationis vna est mea nunq̄
pōt mihi solui. sed ꝫ loquit in obligatione generis genera
lissimi vel generis subalterni. vbi nullus est in obligatione.
Idē dixi i.l. stichū. s.e. Top. de.l. si ita stipulat⁹ fuero de
cē aut quindeciz. s.e. vbi minus est in obligatione. hic dicit
vtrūq; esse. Pe. de bel. pti. dicit tria verba que refert Ci. in
l. cum quidaz. C. de ver. si. Oñq; alternatiua cadit inter res
inter quas cadit affectio vt in speciebus: tūc in alternatiua
vtraq; est in obligatione vt hic. Oñq; alternatiua cadit in
ter res inter quas nō cadit affectio vt in summis. z tunc aut
est electio debitoris. z tūc qō est min⁹ est in obligatione. vt
l. si ita stipulat⁹ fuero decē aut q̄nq;. z.l. si ita stipulat⁹ fuero
decē aut quindecim. Aut est electio creditoris. z tūc vtrūq;
est in obligatione. ar.l. plane. s. pe. s. de leg.i. Et rō est. i spe
ciebus interest mea magis habere vnū q̄ aliud in summis
nō est affectio: sed qñ est electio creditoris nō cadit ista pre
sumptio. qz forte eliget minus. sed qñ debitoris tūc psumit
lex q̄ semper soluet minus. quia maius de facili q̄s remit
tit q̄ det. Ut ex his apparet q̄ si soluo q̄ndecim tūc quinq;
nō fuerunt in obligatione. sz cā donationis videor dare. lz
glo. aliter sentiat z nō bene in.l. si ita relictū. in fi. de le.ij. sed
ista verba recipiūt limitationē. fallit si in summis caderet af
fectio. vel ratione cause pro qua quis pmisit. vel rōne pso
ne cui est faciēda solutio. vl rōne loci seu tpis mea interesse
posset magis soluere qō plus est. vt.l. si is cui. j. de noua. z.l.
qui res. s. mihi decē. z. s. se. j. de solu.

Jqs ita stipulat⁹ Ad veritatem copulati
ue requirit vtrūq; eē fa
ctum. Ad veritatē alternatiue seu disiūctiue sufficit

alterꝫ tñ. b.d. Ño. ꝙ dictio nec.bz in se inclusaꝫ copulatiuã Et nota idẽ est de dictione necꝫ.qz bz negatiuã inclusam cũ copula. ¶ Ꝙ. de.l.falsa.s.de condi ꝛ demon. vbi ad veritatem copulatiue vnuꝫ sufficit. Ego tetigi tibi in.l. scire debem⁹.in pꝛin.s.e.ꝙ ista lex debet intelligi qñ hec copulant respectiue nõ pꝛincipaliter.vt due oꝛationes vt in ꝺtra. ꝛtẽ sufficit alterã verã.ita vides in.l.i.s.ꝺ his q̃ no.infa.ibi dãnatus infamia.ꝛ q̃ fuerit ꝛc.tũc in quolibet eoꝝ verificatur dispositio.nec opꝫ ꝙ vtrũqꝫ fiat.ꝛ tũc est dictio ꝛ magis cõtinuatiua ꝙ copulatiua.dicã plene.j.de ver.sig.l.sepe.

Si pater stipl'aī filiũ

Q Uod dicitur patrem. lio qꝺ iuris est sibi acquirit.secus si illud qꝺ est facti p filiũ explicandi filius nõ querit patri siue factũ siue ius stipulet eidem.h.d. Ver ista diuiditur ī duas partes. pꝛima loquitur in stipulatione facta p patrẽ filio.scꝺa qñ fili⁹ stipulatur pꝛi.scꝺa ibi. cõtra antẽ.ꝛ diuersificatur in hoc. qz supza pater stipulãdo filio sibi acquirit.hic vero stipulãdo patri ipsi patri acquirit ¶ Cõtra.s.de leg.iij.l.vrozẽ.§.testõ. Ño. ibi loquitur in his q̃ filio pñt acquiri.qz dos põt sibi acquiri, vt.l.põpo.philadelphus.s.fa.her.ꝛ tũc sibi filio queritur ꝛ nõ patri.ꝛ iõ dicit gl.ꝙ si stipularetur ex cã castrẽsi vel quasi, vel aduẽtitia nõ queritur patri sed filio. ideo est intelligẽduꝫ ꝙ in ꝓfectio pꝛ stipulaī cũ sibi patri statim queritur. vt.l.plz.de acq̃. here.l.i.si quis a pa.fu.ma.ꝛ simílẽ gl. habes in.l. dominus seruo.s.e.ꝛ limitatio. Ni. quã ibi ponit non fuit necessaria. idẽ tenet glo.in.l.quodcũqꝫ.in pꝛin.s.e.ꝛ insti.e.§. ei qui.ꝛ C.e.l.ij. Sꝫ cõtra hoc videtur expꝛesse.s.de pac.l.si tibi.§.si pactus.cũ glo.vbi dicit ꝙ qñ pater stipulatur filio vt bene merito nil sibi querit.sed cũ stipulatur vt bene merito stipulatur ex cã aduẽtitia vt pꝛobabo.g̃ pꝛedicta nõ videnī. Sꝫ hoc pꝛobo.quicq̃d filiꝰ q̃rit ex opa sua ꝛ ex meritis suis est aduentitiũ.vt.l.cũ oportet.de bo.q̃ lib.ꝛ ibi no.g̃ ꝛc. Solu. qñqꝫ pater stipulatur filio vt bene merito.ꝛ tũc qñqꝫ merita filij sunt cã vt pater stipuletur filio. ꝛ tũc vt extraneo videī stipulari ꝛ nõ valꝫ.qz patria ptãs ꝺz eẽ causa stipulationis vt valeat.sed qñ merita filij sunt cã quare quis ꝓmittit pꝛi pꝛo filio ꝛ tũc valet stipulatio vt filio ꝑ patrẽ querit vtilis vt.j.dicã. ¶ Ꝙ. qz per filiũ acquirit factũ. qz possessio est facti.vt.l.i.§.si vir. de acqui.pos. sed per filiũ acquirit possessio patri. vt.l.i.§.itẽ acquirim⁹. de acqui.pos. Ꝓterea seruitus bz quid facti.vt.l.ij.post pꝛin.cũ glo.s.e.ſz acquirit ꝑ filiũ seruitus.vt.l.seruꝰ cõis meus ꝛ tuꝰ.j.de stip.ser. Gl.q̃ est hic soluit multuꝫ notabiliter. Tu debes intelligere ꝙ b q̃ pater stipulatur factũ filij explicãdũ ab ipso filio. secus si stipuletur ab alio fiendũ ipsi filio.vt domũ edificari ꝛc. tẽ cadẽ est rõ que in dãdo.ꝛ dicte glo.q̃ incipit.puta aliq̃d dari ibi.quid ergo si ꝛc.ꝛ vsqꝫ ibi.itẽ nec cõia. ¶ Itẽ ibi queritur tertio an hec valeat vsqꝫ ad finẽ.simílẽ glo.habes in.§. sed cũ factũ.insti.de stip.ser.ſz ꝑ minoꝛa verba.ꝛ bñ dixi per verba huius legis qz duo possunt ꝺcurrere vt valeat ista stipulatio.qz aut est iuris.ꝛ tũc põt filio stipulari vt sibi queratur.vel est factũ qꝺ patri põt acquiri.vt hic tex.dicit. Sꝫ videtur ꝙ ista verba nõ ꝓcedãt p.l. stipulatio ista.§. hi qui ver.cũ vero.s.e.vbi venit explicandũ factũ ab alio. tñ non valet vt patri queratur.iõ debuit glo.clarius dicere. si ẽ factum ꝙ pſone filij inest vel coheret.tũc siue fit explicandũ a filio.siue ab alio ipsi filio nõ acquiritur patri vt hic ꝺñ dicit alio quin si factũ ꝛc.exẽplum etiã in operis quas quis stipulatur a liberto.vt.l.seruus patrono.ꝛ.l.si is.s.ꝺ ope.li. qui tex.bene declarat pꝛedicta. ¶ Cenio ad qõnem glo. dicit hic ꝙ cũ pater stipulatur factum filio an sit inutilis quo ad patrẽ ꝛ quo ad filiũ.ꝛ glo.dicit ꝙ sic.ꝛ incipit gl.filio.factũ eiꝫ filij ꝛc. Ꝺicit ne bñ ista gl.certe nõ simpliciter.per.l.siqs opas.s.de ope.lib.ꝛ.l.cũ patronus.§.i.vbi queritur vtilis filio. Sed ꝺico ꝙ qñ cõstaret expꝛesse ꝙ pater stipuletur vt ipsi patri quereretur. tũc verũ ꝺiceret glo.secus si simplicit qz tunc filio ex stipulatione patris vtilis quereretur.ꝛ intelligo qꝺ ꝺicit qꝺ ẽ inutilis patri nisi sua interfit nõ cuiuslibꝫ extranei. vt.s.e.l.stipulatio ista.§.siquis insulã. ¶ Pꝛo declaranda ista materia opꝫ ꝙ fozmaꝫ quinqꝫ vel sex qõnes. Pꝛimo quero vtrũ pater possit stipulari vl̃ pacisci filio ita ꝙ effectus cõferatur in pſonã filij in vita. In ista qõne ẽ distinguendũ.qñqꝫ pater stipulatur filio illud qꝺ ꝑ filiũ patri, acquirit̃ ꝛ valet stipulatio . ꝛ ipi patri acquiritur vt hic ꝛ.l. ꝺñs seruo.s.e.qñqꝫ stipulatur illud qꝺ ipsi filio põt acquiri ꝛ tũc si stipulatur aliquid dari.ꝛ tũc aut filio.ꝛ valet stipꝰ ꝛ filio queritur vtilis.vt.l.vrozẽ.§. testamẽto.s.de leg.iij. contẽcta.l.pompo.philadelphus.s.fa.her.ꝛ.l. ꝛ heredi.§. nos autẽ.s.de pac.facit in auc.de nup.§.deinceps. Aut stipulatur vel pacisci vt legitimus administrator ꝛ põt querere vtilẽ exẽplo tutozis.vt no.s.de pig.l.si legati. Aut stipl'aī vel pacisci vt extraneo ꝛ stipl'o est nulla ipso iure.vt. l.si tibi.§.si pactus.s.de pac.ꝛ ibi no. Si vero stipulatur aliquid fieri.ꝛ tũc aut est tale factũ qꝺ pſone filij nõ coheret. ꝛ tũc est idẽ qꝺ in obligatione dandi vt hac.l.cũ sua glo. ꝛ in §.sed cũ factũ.insti.de stip.ser.cũ glo. Aut est tale factuꝫ qꝺ pſone filij coheret.ꝛ tũc aut queris an valeat quo ad filiũm ꝛ valet ꝛ sibi queritur vtilis.vt.l.si quis opas.s.de ope.lib. l.cũ patronus.§.i.e.ti.ar.huius.l.in fi.facit.l.vt tureiur. §. si liberi.de ope.liber. Ꝙñqꝫ põt ptinere ad filiũ vt filium ꝛ vt heredẽ.ꝛ tũc in dubio vt heredi.ꝛ ita glo.loquit̃.ꝛ ẽ ea fus.s.de pac.do.l. auus. Induco ad.q.pater recepit rez in emphiteotesim pꝛo se ꝛ filijs.an videatur vt filijs vel vt heredibus acquirere.ꝛ dico ꝙ ista verba intelligũtur ordinarie ꝑ me pꝛimo.pꝛo filijs meis postea. vt.l.gallus.§.i.cũ sua glo.s.de lib.ꝛ posthu.ꝛ.l. vt iureiurã.§.si liberi.s.de ope.li. liber.per ¶ i.in.l.liberti liberteqꝫ.C. de ope.li. ꝛ tũc dico ꝙ in emphiteosi ecclesie q̃ nõ transit nisi ad filiuꝫ.vt in auc.de nõ alie.§.emphi.vero col.ij.tũc videtur vt filio stipulari nõ vt heredi vt in operis.ꝛ iõ ad eos ptinet etiã si nõ heredes sint.vt.ꝺ.§.si liberi.lꝫ sit ar.cõtra.r.col.an agnar⁹ vel filiꝰ ꝛc. c.i.ſz illud de iure cõsuetudinario in feudis.ꝛ hoc tꝫ Ꝺpec. de loca.§.nunc alique.ver.clxx. ¶ Quero an pater possit stipulari filio emãcipato.ꝛ dico ꝙ in illis casibus in quib⁹ nõ põt stipulari filio in ptãte.in eisdẽ nõ põt filio emãcipato per easdẽ leges. In illis vero casibus in quib⁹ filio ipotestate põt.in illis ꝛ filio emancipato queritur vtilis.vt.l.vt iureiurã.§.si liberi. put loquit̃ in filio emãcipato.s.de ope. lib.ꝛ.l.si genero.C. de iure ꝺo. Ꝓterea pbo p rationẽ. qz paria sunt aliquid fieri in tpe ꝛ cõferre in tps.vt.l. qꝺ spontẽ.C. de ꝺo.inter vi.ꝛ vxo.ꝛ.l.in tps.de heredi.insti.sed filio põt stipulari ī tps sui iuris.vt.l.quocũqꝫ.s.e.g̃ ꝛc. ¶ Que ro an mater possit stipulari filio. Et videt ꝙ sic.vt in.l.pueblia.in pꝛin.cũ glo.s.depo. In cõtrarium est veritas. alle. ꝺoc.l.debitoꝛ in fi.s.ad treb.alle.tu.l.pactũ.C. de pac.conuen.ꝛ.l.gaius.s.so.ma.per locũ a speciali. Et nõde ad.l.pueblia.qz ibi nõ queritur ex stipulatione matris qz mater, sed

sit esset in quocūq; extraneo. vt plene dixi in .§. siquis insulam. ff. l. stipulatio ista. ſ. e. ¶ Ulterius quero an ex stipulatione filij queratur patri existēti in patria ptāte. dixi. ſ. e. l. si filius. vtrū per filiū emancipatū queratur patri. Doc. dicūt q; nō. vt. l. debitor. in fi. ſ. ad treb. allego p hoc. l. si ita stipulatus. §. grisogon⁹. vbi p libertū nō pōt queri. sic nec p emācipatum. Sz posses dicere q̄ est rō q; filio emācipato p patrē queritur. ff. pži p filiū nō. ff. est rō votū patris q; q̄rat filio qđ votū nō ē in filio. ff. Ci. tāgit in. l. ij. C. e. per Di. in. l. quoq; §. i. ſ. e. tamē nō plene explicat. ¶ Sz quero an pater possit stipulari filio monacho. Respondeo sic. vt. d. l. vt iureiurā. in fi. de ope. lib. Itē an pater possit stipulari liberis qui erūt nati ff. cōcepti post mortē ei⁹ vt nepotibus ff. filijs ff. videtur q; nō. vt. l. i. §. siquis primior. cū si. vñ cogna. Cō trarium credo. q; illud solū quo ad heredes. vt. l. paulus. de bo. lib. vbi est casus. ¶ Quid si mater accepit rē in emphiteosim p se ff. filijs suis seu liberis. videl. q; eis nō queratur vt dictū est. Sz cōtra puto cū hec stipulatio interponit̄ primo sup re que est vel futura ē ipsius matris iure vtilis dñij ff. etc. vt. d. l. publia. ff. qđ dixi in. l. si stipulor. ff. §. siqs insulā. ff. probatur. x. col. de bōfi. femine. c. i.

i Uilianus scribit. Qui fundum. Si soluta deficit aliquod ius adhuc ipsa res peti pōt. b. d. ibi. vt sibi de euic. ꝓmittat̄. no. formā libelli. ¶ Op. dr̄ hic q; possuz petere de euic. mihi caueri. Cōtra. q; cui debetur res ex causa lucratiua ñ debeat̄ euic. vt. l. aristo. §. fi. ſ. de dona. ff. l. ij. C. de euic. Hui⁹ cōtrarij timore dicit glo. ff. Pe. q; hic p̄cessit cōtractus ex cuius natura debeat̄ euictio. nō dicunt versū q. quādo quis est obligatus ad dādum tenet̄ de euic. vt hic. q. fuit stipulat⁹ dari. ff. hoc est qđ dicūt gl. Aut donatio cepit a p̄cedēti quētione sp tenet̄ ō euictiōe q. fuit stipulat⁹ dari. vt ē gl. no. in. l. ij. C. de euic. ff. l. aristo. §. fi. ſ. de do. ¶ Op. de. l. si dom⁹. §. fi. de euic. ſ. de le. i. Gl. dicit hic p̄cessit ꝛctus ex cuius natura debeat̄ euictio. Di. in. l. si domus. §. fi. de euic. reprehēdit istā glo. q. qñ est obligatio dā di semp tenetur de euictione ff. nō pōt peti euictio. sed ipse fundus petitur principaliter vt de euic. caueat̄. vt ḃ. ¶ Ult terius p̄cedo. ff. videt̄ q; nō debeā petere rē. q. eā habeo. sz l. eū qui ita. §. pe. ſ. e. gl. soluit ff. bñ. ¶ Op de. l. elegāter. §. nō sol ñ. ſ. de dolo. glo. soluit. dic vt ibi plene no. p Ci. in. l. exhibitiōis. C. ad exhi. ¶ Quero quō formet libell⁹. Ci. i. l. clarū de eo q; petis fundū. nō vt fundus detur sed de euic. caueatur vt hic in tex. ¶ Quero an ab adiecto posset repeti ff. qua actione. de hoc est opi. in glo. Tu dic. qñq; aliquis ad solutionē adijcit animo donādi ff. nō pōt ab eo repeti vt hic in fi. expressius. ſ. de vsufru. l. sz ff. siqs. i. prin. Qñq; adij citur nō animo donādi ff. cōstat. ff. tūc aut p̄cessit mādatuz ff. tūc aut est adiectū pñs. ff. tūc videt̄ repeti actione mādati ff. tenet̄ actione mandati vt hic. Aut mandatum nō p̄cessit Aut nō pñs ff. tūc actione nego. gel. ff. hoc modo debēt cōcordari opi. glo. ff. glo. in. §. siqs alij. insti. de inuti. stip. in duobio donare nō p̄sumitur. vt. l. cū ō indebito. ſ. de pba. ff. ḃ rē alij donasti. a donatario est euicta an de euictione ēptor possit agere. ff. Ja. de are. dicit q; hic in fi. est casus q; non ff. bene. Glo. est in. l. si p re. in fi. vlti. glo. ſ. de euic. ff. quidam volunt istud dictū intellígere distinguendo. aut ille fuit simpler donatarius. ff. tūc p̄cedit dictū istorū ff. gl. Si gra remunerādi. ff. tūc de euic. tenet̄. adducūt. l. idēq; §. fi. ff. l. se. ff. l. si vero nō re. in prin. eo. ti. Istā. q. format Jac. de are. ff. p̄dicta puto vera si simpliciter facta est donatio rei. sed si instrumentum donationis esset pingue sicut fieri cōsueuit. vt donauit rē ff. oē ius sibi cōpetens vel cōpetituruz in re vl' eius occasione faciens eū ꝓcuratorē in rē suā ꝛc. tūc talis donatarius posset illi primo venditori denunciare ff. re euicta de euictione agere. casus est no. ſ. de euic. l. si res. qō tenet mēti

p instrumētis emptionis. q; posset dicto casu emptor direcēto denunciare auctori auctoris sui ff. euitaretur circuit⁹. q̄ no. in. d. l. si pro re. Et predicta puto vera q̄tū ad actionem ex empto vel p̄script; x̄bis pro euictione sed in actiōe ex stipulatu p dupla. secus q; illa hz cōditionē si euincatur ei vel eius heredi qđ hic nō esset iō nō cōmitteretur. vt. l. si cū vēditor. §. si seru⁹. ſ. de euic. facit qđ no. in. d. l. si pro re. Itē in casu predicto cū auctori auctoris sui denūciaret dz expresse q; hoc facit tanq; procurator in rē suaz seu ex iure sibi cōcesso ꝛc. nō vt simplex donatarius vt hic ff. d. l. si res. Itē emptor qui hz bona auctoris sui tacite obligata p euictione posset ex vigore vtilis sibi cōpetētis p hypotheca denūciare auctori auctoris. vt. d. l. cū res. in fi. qđ etiā hodie ꝓcedit si proximus auctor nō est soluendo als est dubiū ꝓpter discussionē que fm quosdā dz precedere anteq; ista via possit intētari. vt no. p Ci. in. l. nomē. C. que res pig. obli. pos.

q Uidam cum filium Qui aliquē tanq; filium tractare promittit ipsum emācipare īstituere vel exheredare tenet̄ ō iure vel de facto. alias pena cuicūq; stipulatori cōmittit̄. h. d. Ista lex cōsueuit reputari difficilis. ff. hz casum singularē q̄ nō est alibi. primo ponit tres. q. secūdo vnā responsionē generalē ex qua colligitur responsio secūde. q. tertio ponit̄ respōsio tertie qōnis. quarto ponitur respōsio prime. secūda ibi. rñdeo stipulatio. tertia ibi sed videamus. quarta ibi ī ea autē. In tex. ibi repulit. subaudi hoc non faciūt patres sed eos retinēt ff. alunt. vt. l. si quis a liberis. in prin. de lib. ag. et ideo hoc casu pena cōmittitur fm Ja. ō are. ibi cōmittatur certe sic. vt. j. x̄. sz si is. ibi agētis fuerit subaudi. certe nihil. ibi stipulatio cōmittatur. ff. certe nō cōmittit̄ vt ver. sed videamus. ibi rñdeo stipl'o. So. quedā generalis ad oēs pdictas. q. ex qua colligit̄ determinatio medie. q. fm Di. ibi cōmittatur stipl'o. subaudi a quocūq; sit tradit⁹. Sz videam⁹ ista subdiuidit̄. primo ponit solutionē tertie. q. scōa ibi. qđ q; tollit vnū dubiū circa illā. tertia ibi q̄re dat consiliū. quarta ibi quo tamē. format vnū dubiū circa dictū consiliū. ff. soluit vsq; ad ver. si in eo. lege litterā ff. ibi an victo subaudi ꝓpter ꝓbationis defectū vel iudicis ignorātiā vel iniuriā. Jaco. de are. vel q; exclusus erat tpe. vt. C. de in integ. resti. mi. l. i. ¶ Uenio ad secūdaz pticulā. ff. op. alteri stipulari vel pacisci nemo pōt. l. stipl'o ista. §. alteri. ſ. e. Sz hic fuit posita. q. in qua fuit stipulatus extrane⁹ p extraneo. hui⁹ timore ōrij dr̄ in vtroq;. ſ. prio ff. tertio ff. nō secūdo. ff. vide glo. que incipit. i. eū expulit. sed ista solu. nō vr̄ vera. q; supra iurisco⁹ sultus posuit duos casus. vnū qñ nō adoptauit. aliuz qñ adoptauit hz tres fecit. q. sed forte glo. hūit respectū ad ver. ff. q; interfit. vbi ponūtur tria dicta. ſ. si fili⁹. si alūnus ff. si cognatus. quare in secūdo nō procedit. ſ. in alūno. sed nō video q̄re plus in cognato q; in alūno ꝓpter qđ dic vt sequēs glo. q; interest mea rōne affectionis. ar. l. cū seruus. §. mā. ff. vide glo. q̄ incipit. hoc pz lippis ꝛc. Ista so. nō est vera q; rō affectionis habet̄ in actionibus bone fidei. vt. l. cuz seruus. qđ in stricti iuris nō reperim⁹. imo repimus cōtrariuz. vt. l. fideiussor. §. de pac. que est so. dic ff. bñ fm Di. q; hic sibijpsi stipulatur ff. nō alteri ff. pena cōmittitur hz non interfit. q; in pecunijs interesse nō inspicitur. ¶ Uenio ad ver. sed videamus. dicitur hic q; exheredatus hz querelā ō. l. cū i adoptiuis. §. sed ne articulū. C. de adop. So. illud de iure nouo. hoc ō iure antiquo. ff. vide glo. que incipit oliz plane. ¶ Op. innuit hic q; filius possit emancipari inuitus. ꝓtra in corpore quimo. na. effici. sui. §. generaliter. l. nec auus. C. de eman. li. dico q; ille leges debēt determinari per istā q; fili⁹ nō potest cogi emancipari nisi ex causa vt hic. ff. sicut pater cogitur ex cā emancipare filiū. ita filius cogitur recipere. hz cōtrariū dicat glo. ff. male. isti. qui. mo. ius pa. po. sol. in fi. ff. d. l. nec au⁹ ff. d. §. generaliter. in auc. qui. mo. na. effi. sui. ¶ Op. q; emācipatio nō fit pēa sz honor. vt. l. filiofa. vt leg. no. caue. l. vtrū ſ. eo. facit. l. cū oportet. §. cū aūt. C. de bo. que lib. Rñdeo ff. sunt verba Ja. de are. fateor q; emācipatio quo ad quid est

bono.r. qz soluitur patria ptās. quo ad quid est pena cū filiꝰ adoptiuus p̄uetur totaliter a successione. vt. l. cuz adoptiuus. C. de adop. Itē in naturali fm ista tpa erat pena qz admittebat ius agnationis. vt. l. tutelas. s. ō capi. di. ¶ Cenio ad ver. quare. Op. stipl'o illa per quaz quis inuitaꝫ ad delinquēdum' est nulla ipso iure. vt. l. cōuenire. s. ō pac. do. r. l. si vnꝰ. §. illud. s. de pac. sed hic inuitaꝫ ad delinquēdū. g̃ rc. Rñdet glo. q dz intelligi qñ nō meruerit. r vide glo. q̄ incipit hic no. rc. sed istud videꝫ cōtra tex. qui dicit victo in querela. r sic meruit. r istud tenebat Gui. de su. Ad rōnem respōdet q p̄ pōt patriā ptātem exercere in filiū viuēs qō sufficit. l. i. r. ij. C. de pa. po. r. l. cōgruētius. sed illud non plz mihi. qz pater in vita r in morte penā pōt iponere filio. non ergo pacto cōtrahentium pōt remitti. vt. l. iurisgētium. §. si paciscar. s. de pac. r p hoc filius tuitaretur ad delinquēdū r iō teneo glo. nr̄am que bene loquitur q non intelligaꝫ victo cū cā. sed p iniuriaz iudicis vel per ignorātiā vel qz tps erat elapsum. vel dixi fm Jac. de are. ¶ Sz op. si fuit victꝰ p iniuriā in querela hic nō poterit reuocari in actione penali. vt. l. qui rome. §. duo fratres. s. e. fm opi. quā teneo. So. hoc iō qz ista obligatio pēalis cōmittiꝫ alteri q̄ filio victo cui nō pōt nocere filius r si ponis hūc filium illi stipulatori succeſſisse. Rñ. qz diuerso iure petit. r sic penalis nō est ac cessoria ad primā actionē. Et sic no. q qñ dicit in arbitrio p misit nō petere reduci ad arbitriū bōi viri itelligit nisi iniq̄ arbitratus fuerit per Di. plene extra de reg. iur. in. c. scienti li. vi. per Li. C. de arbi. l. cū antea. per Guil. de cu. in. l. si vnꝰ §. illud. de pac. per cano. ō iureiur. c. quintauallis. hic examinare p̄ius esset difficile. Facit ad qōnem. quidā p̄misit defendere meū castrū. cōmiū delictū ita q exercitus fit. queriꝫ an iste teneatur defendere. Et certe nō teneꝫ defendere qñ iuste sibi inferꝫ bellū. ar. huius. l. r. x. coll'. in ti. hic finiꝫ lex. in c. dño guerrā. ¶ Cenio ad ver. in eo autē. r opponitur stipulatio que admittit testamēti facultatē est nulla. vt. l. stipulatio hoc modo. Glo. tua magna que est hic transit p aliud r aliud. r vide glo. mag. in fi. r dico q magna ē dīa inter vnā r aliā. qz aut erat filiꝰ adoptiuꝰ: r nō poterat exheredari iniuste. r sicut ante tenebaꝫ ita r modo. sz si ante exheredauit idē qz potest exheredare sicut p̄imo. Jh eo vero qui nō est adoptatus. sed p̄omisi simpliciter tractare eū vt filium idē qz ita postea sicut p̄imo posium relinquere cui volo. lz habeat inſerere illa verba de facto exheredo rc. vt no. hic. Sz si ponerem' q istum nō adoptatū p̄misissem nō exheredare tūc faciēdo testamentū p̄tereūdo incideret in penaz ex vigore p̄imi capitis vt hic in fi. exheredando incideret in penā ex vigore istius scōi capitis r sic metu pene cogereꝫ euz instituere. r ideo tūc dicerē nō valere qz auferret liberā testi factionē. ¶ Cenio ad ver. quo tñ. op. dicitur hic q̄ hz vtrā q̄z actionē. ¶ Op. insti. de inoffi. test. §. cū autē. l. maximū vitium. in medio. C. de lib. p̄e so. ista duo remedia danꝫ ad diuersa ideo occurrūt. Cenio ad vltimā partē. r quero de itel lectu ver. sed si ts. r iste ver. legitur in glo. quinq̄ modis. primo in eo qui nō adoptauit si emācipet vel exheredet pena est cōmissa lz nō cū effectu. r vide glo. q̄ incipit. r. r. m. Jsta lec. nō est vera. qz iste nō tractauit eū aliter q̄ vt filiū. qz hoc solet in filio fieri. tō stipulatio nō est cōmissa. r sic non obstat exceptio. Alia ē lec. Aug. r differt a p̄cedēti. qz illi dicebāt q pena cōmittebatur sine effectu qz obstat exceptio. hic cū effectu pena cōmittitur. r ista verba licz supuacuo aliter exponit vt pz ex glo. sed ista est mala lec. qz patrio iure vtitur. ¶ Tertia lec. est q queritur an pena sit cōmissa. tex. non respondet sed ipsi sic q pena nō est cōmissa. r vide glo. ibi. tertij dicūt rc. sed ista lec. videꝫ velle q stipulatio cōmittatur. r sic est cōtra casum ver. rñdeo stipl'o. r illi qui volūt hanc tenere dicūt q ille ver. corrigiꝫ p istū vltimū. r vide glo. circa p̄in. hui'. l. q̄ incipit. i. eū expulit rc. ibi caue rc. sz ista nō ē vera. qz nō est verisimile velle se incōtinēti corrigere. r sz oēs istas tres lec. exponiꝫ hic qui nō fecit. i. non adoptauit. Est alia lec. Azo. r illā tene. r fm illā expone q hic nō fecit. i. nō exheredauit vel emancipauit rc. expone vt in gl. ¶ Quinta lec. est q loquatur in vere adoptato r expone vt in gl. i. nō emācipauit sed ō domo expulit r pena est cōmissa. sz fm hāc nō esset responsum p̄ime. q. r qz est cōtra mentē littere nr̄e. tene g̃ lec. Azo. fm quā not. q emācipatio r exheredatio est res inepta in extraneo. Scdo no. q qui nō potest facere de iure debet facere de facto ad euitandum pene commissionē. ¶ Op. q exheredatio possit fieri de extraneo. vt. l. iij. §. si emācipatus. de bo. pos. ō tab. Solu. hic loquitur in extraneo p̄sus. cui nullo iure est debita hereditas. ibi in filio emācipato qui nō est oīno extraneꝰ. vt no. C. de impo. lucra. ōscri. l. i. §. ceteris. li. x. Rō qz exheredare significat. i. hereditate p̄iuare. sed ille cui nullo iure debeꝫ nō pōt p̄iuari vt. l. x. s. e. sz filio emācipato debeꝫ de iure p̄etorio vel hodie de iure ciuili. facit. s. de inof. testa. l. cū pponas. eadē rō ne pōt exheredari parentes a filijs. vt. l. i. r. l. pater filiū. s. ō inof. tes. r ibi no. r. C. ad tertul. auc. in testō. r idē in fratre. vt l. fratres. C. de inof. tes. ¶ Op. q etiā p̄orsus extraneus exheredare. vt. s. de here. insti. l. paterfa. testō. So. ibi extraneus erat institutus. r sic aliquo iure sibi debebatur vt ibi. r nō de testa. mili. l. si certaruz. §. e. secus si nullo modo esset institutus vt hic. adeo q etiā si postea adoptaretur nō confirmaretur. vt. l. nō putauit. §. si emācipatum. de contra tab. no. in. l. filio. in p̄in. de libe. r posthu. ¶ Op. filius pōt exheredari sicut extraneus. vt. l. iij. in p̄in. de libe. r posthu. g̃ eadē rōne extraneus: qz ista paria sunt. vt no. s. de pac. l. si tibi. §. si pactus. r dixi. s. e. l. qō dicitur. Sol. illud p̄cedit de mū patre sciēte vt ibi no. in. d. l. iij. r iō licet hec verba dicāt de eo vt extraneo. tñ mens exheredātis est exheredare eū p pter demerita que contraxit vt filius. sed in. §. si pactus. habuit respectū ad merita vt extraneꝰ. Ex predictis colligē di stinctionē p teipsum. ¶ Cenio ad vltimū dubiū r op. quādo stipulatio concipitur sub cōditione impossibili nunq̄ cōmittitur. vt. l. impossibilis. r. l. si homo mortuꝰ. s. e. hic dz cōtra. qz impossibile est q extraneꝰ emācipeꝫ vel exheredeꝫ r tñ tenetur. Di. ponit hec verba. no. illud qō dicitur q cōditio impossibilis vitiaꝫ. verū est cōditio impossibilis de natura vel de iure cui ius resistit reiicitur qz turpis, sec' si ius ei non resistit sed ei nō assistit. r tūc saltim de facto dz ipleri ne pena cōmittatur. r istō est multū no. ¶ Ho. ergo ad cautandū pene cōmissionem sufficit de facto fieri si de iure non pōt. hoc ideo hic: qz contrahētes hoc senserunt: nō enim poterat de iure tractari vt filius qui nō erat filius. de facto g̃ intellexerunt. Sed pone q p̄misi tibi stichū ex cā lucratiua sub pena. qui stichus effectꝰ est tuus ex causa lucratiua liberoz sine dubio nec teneoz dare tibi de facto. vt. s. ti. i. l. oēs. r. s. e. l. inter stipulantē. §. si rē. Itē quantum ad actionē ose. quendā sufficit de facto fieri. lz de iure nō possit. vt. l. mulier. in fi. de condi. insti. r. l. meuiꝰ. de cōdi. r demon. Utrū autez sufficiat de facto fieri tangā in. l. cōtinuꝰ. §. cū qs. j. e. ¶ Ultimo qz hec lex habet materiā singularē. r ego habui vnuz magistrū qui me p̄imas litteras docuit. qui vocabatur frater Je. de assisio. nūc vero in ciuitate venetiaz vocatur frater Jetrus pietatis sic dictus. qz locū ibi erexit qui dom' pietatis vocatur vbi infantes expositi nutriēdi [illegible] vir est expertus nulliꝰ hypocrisis mire sanctitatis apō me r oēs qui eū bene noscunt. cui gratias ago exēplo Aquilij reguli. s. de dona. l. aquilius. qui dū me rexit custodiuit a lapsu r dei gratia r sui doctrina me talez reddidit q in. xiij. anno etatis mee in ciuitate Jeruſ sub dño Li. ō pistorio iura ciuilia audire incepi. r eiꝰ p̄seuerante gratia taliter cōtinue studēdo p̄feci q̄. xx. anno bononie repetēdo r disputando publice de iure rñdi. r demū in. xxi. anno doctoratus fui. r ex multo amore quē ad illius fratris Jetri bonitatez gero. cū calamus hoc scribit cordis oculus lachrymaꝫ. ipse q̄z vir venerabilis Jetrus dixit mihi q̄ plures ex illis pueris expositis alijs tradidisset hoc pacto q eos nō aliter q̄ vt filios obseruarēt. Igitur p̄o huiusmodi legis declaratione q̄ro circa p̄imū casum. quid si cum de domo expulit.

Ja.de are.rñdet q̄ pena cōmittit.vt dixi sup tex. qđ puto verū nisi hoc fecerit ex iusta causa.vt.l.iij.ꝛ.iiij.C.de pa.po. ꝛ hic. ¶Quid si eus nō induit sicut alios filios.puto sufficere si facit id ad qđ tenet arbitrio iudicis.vt.l.siqs a liber.§. ¶Quid si nō tradidit eū in disciplinā.puto stipulationem nō repugnet.vt.§.vbi pu.edu.de.l.qui filiū.hoc eis puto si vel parēs.hoc est q̄ faciat id ad qđ filiꝰ posset eū cogere. cōmitti si facultates eius patiūtur ꝛ cōditio pueri persone liū posse petere a patre per.d.l. ¶Quid si eū exheredat sine causa.puto hodie stipulationē cōmitti.qz eū aliē tractat sam in exheredatione ꝛ heredes nō pbant cām.pena nō cōmittitur.qz ipse eū tractauit vt filiū saltez de facto vt hic.p hebare añt vel nō.nō incūbebat ei. ¶Quid si eū ex modico nino.C.de inof.test.nō tñ habebit ius agēdi ad supplementum sicut hic nō hz querela.sed si oīno preterijt pena cōmittitur vt hic pz. ¶Quid si intestatus decedit. Rñdeo pēa nō cōmittit.nō eniz aliter ꝛc. Hz an heredes teneantur sibi redes nō tenentur.qz vti patrio iure coheret psone.sed si fratrē alis pena cōmitteret.Cōsulo g̃ q̄ faciat pmitti exps sē alicui publice psone recipiēti p dicto infante q̄ ei alimēta præstabit ipse ꝛ sui heredes.ꝛ q̄ eū doceri faciet arte aliqua put puer aptus apparebit. si enim ita sub nube stipl'o cipiat dubitationē recipit vt vidistis supra. ¶Tertio hec ler facit ad qōnez quā habui de facto. ciuitas pmisit ciuibus feneratori eū tractare vt ciuē.demū fecerūt statutū q̄ illi feneratori nō liceret petere debitū vsq; ad tres annos.q̄rebatur an esset factū cōtra pacta.dixi p istā.l.q̄ nō qz eū tractauit vt ciuē qz etiā cōtra ciues suos ꝺsueuit cōcedi exceptio dilatoria.vt.l.quotiens.C.de præci.ipe.offe. ¶Hz quid si gē specialē faceret ꝺ pactū.ita hic si pmisisset eū tractare vt dixit eū tractare vt alios ciues.certe tūc faciēdo cōtra eū le alios filios.vnde sis cautus qñ talia pacta fiūt.

Filiusfamilias. Si stipulatio sub cōditione potestatiua cōcipit q̄tū ad acquisitionē tempus existētis ꝺditionis inspicit.h.d. ¶Dp.de.l.si filiꝰ.§. e.Do.glo.vt ibi.ꝛ tu dic vt ibi plene dixi.

Sic stipulatus. Breuiter dicit.Stipulatio facti est reiterabile.iterū cōmittet quotiēs cōtrafit et nisi aliter actū sit.h.d.Expedio glo.mag.que ē circa finē. Et op.q̄ stipl'o nō cōmittatur sepius.vt.l.venditor.exhere ditate.§.de here vē.Do.stipl'o nō cōmittit ad idē sed ad diuersa. ¶Dp.de.l.si duo.in fi.§.de arbi.Breuiter dicit gl. hic ibi in stipulatione penali q̄ nō cōmittit nisi semel tñi. ni si sit dictū q̄ totiēs ꝛc. hic ī interesse.gl.in.l. cōtraria loquit magis intellectualiter.ibi loquit qñ est pura pena.quasi diceret loco ꝺtēpꝰ apposita.hic loquit qñ est interesse.idez si esset pena apposita loco interesse in casibus in quibꝰ per cō missionē penalis stipulationis prima nō nouaret tūc enim totiēs cōmitteret quotiēs ꝺfieret in eo q̄ interesse excederet penā.vt.l.siqs a socio.§.p so.ꝛ.l.pdia.de ac. emp. ¶Dp. ud qđ principaliter in stipulatus.Do.hic loquit qñ cōmittit ad aliud principaliter in obligatione nō deuenit. ibi ad id qđ principaliter in obligatione deuenit.ꝛ iō ibi semel cōmittit Reassume g̃ verba Di.§.e.l.si ita q̄s.aliquibꝰ additis.Di queris vtz stipl'o semel cōmissa amplius cōmitatur aut ē cō missa ad id qđ principaliter in stipl'one deuenit ꝛ amplius nō cōmittit.vt.l.si ita quis.§.e.ꝛ.l.vēditor.in prin.§.ꝺ here. ven.aut cōmittit ad aliud vt ad interesse.ꝛ tūc aut factū est reiterabile.ꝛ totiēs cōmittit quotiēs ꝺfactuz est vt hic. aut nō est reiterabile.ꝛ tūc aut fuit cōmissa ad totale interesse ꝛ nunq̄ amplius cōmittitur.vt.l.cū querebat.j.iudi.sol.ꝛ.l.qđ dī.de euic.aut ad pticulare interesse fuit cōmissa ꝛ itez pōt cōmitti.vt.l.si ꝓcurator.j.rē ra.ha.Aut loq̄ris in pena.ꝛ tē quę est mera.ꝛ tūc nō cōmittit nisi fuerit dictū totiēs ꝛc. vt l.si duo.in fi.§.de arbi.Aut in pena q̄ apponitur loco interesse.ꝛ tūc pena est nouata ꝛ amplius nō pōt cōmitti qz sublata est prima.vt.l.obligationū fere.in fi.§.ti.i.Aut nō ē nouata.ꝛ tūc sepiꝰ pōt cōmitti. vt.l. si quis a socio.§.p so.ꝛ.l. predia.de ac.emp.habetis expeditā gl.mag. ¶Restat aliud dubiū.dꝛ hic promisisti per te heredēq; tuū. qđ si nō fuerit facta adiectio heredis.glo.parua dicit idē. idē dicit glo. in.l.si stipuler.§.e.Pe.de bel.pti.ꝛ Ci.eū sequendo in.l.veteris.C.e.tenēt ꝺ.ꝛ dicūt q̄ stipulatio negatiue cōcepta est psonalis.nisi sit exp̄essum de herede.vt.l. qui in futurū.§.ꝺ pac.ꝛ ideo dicūt q̄ ista glo.nō dicit verū.sed ipsi ponūt tria mēbra in quibꝰ ista glo.posset sustineri.ꝛ debetis scire q̄ q̄dā stipl'o cōcipitur negatiue idē in pacto.ꝛ tūc aut p̄cedit ꝺ ctus de cuius natura heres tenet ꝛ transit ad heredes.vt.l. inter stipulantē.in prin.§.e.ꝛ.l.emptorē.in fi.de ac.ēp. Aut nō præcessit.ꝛ tūc aut est talis stipl'o nō afferret cōmodū nisi trāsiret ad heredē ꝛ trāsit.vt.§.e.l.si ita stipuler. ibi enim si stipulator decedit ante collectā vindemiā nullū haberet commodū nisi trāsiret ad heredē. Aut afferret cōmodū etiam si ad heredē nō trāsiret.ꝛ nō transit nisi fiat exp̄essa mētio de herede vt hic.ꝛ §.e.l.ij.§.itē si in facto.pbat.§. de pac.l.iurisgētiū.§.pactoꝝ.ꝛ.l.qui in futurū.primū et scōm mēbrū ē verū.vt.l.si necessarias.§.si de vēdendo.§.de pig.act. Certū nō videt verū.vt.ꝺ.§.pactoꝝ.ij.rñso.ꝛ ꝺ lib.le.l.nō soluz §.si liberationis verba. Ideo Guil.ꝺ cu.ꝛ Ja.bu. in tertio membro videntur sic distinguere. Aut psona adjcitur verbo obligatiuo seu pmissionis.vt ego pmitto nō petere.vel ex parte rei pmitto tibi nō petere.ꝛ tūc videtur pactum seu stipulatio in rez. ꝛ psona adiecta seu ad ostendendū eū cum quo ꝺtrahatur ꝛ trāsit ad heredē.vt.ꝺ.§.pactorum.ij. rñso. Aut psona adjcitur verbo executiuo. vt pmitto nō petere a te.vel q̄ nō petet a me ꝛ tūc pactuz est psonale.vt.ꝺ.§.pactorū.ꝛ.l.qui in futurū. Ista ẋba sunt ꝺ casuz.§.l.stipl'o ista in prin.ver.sed si se.ꝛ.l.in illa stipulatione p te nō fieri ꝛc. iō iō in primis duobus mēbris sto cuz Pe. In tertio dic. aut psona adjcitur solū verbo obligatiuo seu pmissiuo.ꝛ est in rē vt dictū est. Aut verbo executiuo.ꝛ tūc aut adjcitur psona tertij vt pmittis nō petere a lutio titio. vel nō impedire lutiū titū forte filiū vel seruum. ꝛ est psonale ꝛ ad alios nō porrigit nisi fit actū.vt.l.et heredi.§.nos autē.de pac.ꝛ.ꝺ.§. pactoꝝ.ꝛ.§.e.l.stipulatio ista.§.hi q̄.ver.cuz vero. Aut adjcitur persona ipsius stipulantis seu pacisCentis. ꝛ tunc si est talis qui non pōt habere heredē vt seruus ꝛ filiꝰ ꝓm ista tpa tūc psonale est.vt.l.acquirēt.§.i.cōiuncta.l.ꝛ heredi. in prin.§.de pac. Aut pōt habere heredē ꝛ tūc in dubio intelligit psona heredis.vt.ꝺ.§.pactoꝝ.ꝛ.ꝺ.l.stipl'o ista.in prin. necpotes dicere q̄ illud fit ibi ex natura p̄cedētis.ꝺctus vt ibi pz ex solutione cōtrarioꝝ.vt.ꝺ.l.in illa.l.nō solum.§.si liberationis verba.de lib.le. Fallit si essz apposita aliqua dictio taratiua.vt pmitto nō petere a te solo vel a te tñi. vt.ꝺ. l.nō solū.§.tale.de libe.le.ita intelligo de pac.l.qui in futuꝝ qz subauditur tñi ibi ꝓm Fran.accur.ꝛ Ja.de bel. Itē fallit si ex alijs cōtecturis hoc apparet.vt.ꝺ.§.pactoꝝ. ¶Quero quid de stipulatione factoꝝ affirmatiue cōcepta. an transeat ad heredes stipulatoris. Pe.ꝛ Ci. dicūt indistincte q̄ sic p.l.si pactū.de pba. Tu dic aut p̄cedit cōtractus de cuius natura est vt ad heredes nō trāseat ꝛ non transit nisi sit dictū.vt.§.e.l.stipulatio ista.§.siqs ita. Aut nō p̄cessit.ꝛ tūc aut quis stipulat factū q̄ coheret psone stipulantis vt opere obsequiales que ad heredes vt ad heredes nō trāseunt. nec ad alium nisi sit cōmissa stipl'o ad interesse. tūc transiret sicut quelibet stipulatio pecunie credite.vt.l.a duobus. de ope.li.ꝛ.l.fabriles.in fi.ꝛ.l.opere in rerū. Aut factū nō concernit personā stipulātis ꝛ ad heredes trāsit.vt.ꝺ.l.si pactū ꝛ.§.e.l.qui rome.§.flauius.ꝛ.§.e.l.stipulatio ista.§.sicut eiz ¶Quero an stipulatio facti affirmatiua transeat ad heredes seu contra heredes ꝓmissoris. In hoc Pe.ꝛ Ci. in.ꝺ. l.veteris.dicūt satis bene. Aut factuz coheret psone ꝛ non trāsit ad heredes.vt.§.e.l.cēteſimis.§.i.ꝛ ar.C. de cadu.tol.

§.nunc autem. Aut non coheret persone: vt si stipulor dominū fieri vel librum scribi habetur magis respectus ad ipm corpus qō resultat ex facto q̄ ad ipsum factū & ideo dī non coherere persone. tūc aut stipl'o est concepta in tps mortis vel post & transit ad heredem. vt.l.fi.C.e. Aut nō est collata in tps mortis. & tunc aut factū non respicit in dustriā psone & trāsit ad heredē. vt.C.e.l.veteris. Aut respicit industriam psone & nō trāsit. vt.l.inter artifices. & qō ibi no.j.de so. tūc enim videt coherere psone nisi esset obligatio cōtracta ad interesse vt.d.l.a duobus. aut dubitatur & in dubio dic. vt d.l. inter artifices.

¶ Tia que. Stipulatio penalis iterposita inter sponsos & eius parētes sup sponsalibus est ipso iure nulla.h.d. ¶ Op.C.de spō.l.fi. So.aliud in arris aliud in pena. vt ibi dī in ter.rōnem.j. dicam. ¶ Op.stipulatio extra bonos mores est ipso iure nulla. vt.ē.e.l.generaliter. sed hic dicit q̄ obstat exceptio doli. So.fm Ja.de are.dic exceptio doli.i. facti vel intētionis. ¶ Op.de.l.titio.§.i.de condi.& demō. So. aliud est quez inuitari ad nuptias spe premij vt ibi. aliud metu pene: vt h ¶ Op.de.l.ea que.§.de dona. inter vi.& vxo. So.ibi erat magis amissio lucri q̄ dānum pati. vt ibi no. ¶ Op.q̄ nec inspe lucri liceat. vt.ē.e.ti.l.si ita stipulat⁹ fuero te fisti.§. fi. So nō licet spe lucri pcipiēdi ab altero ex cōiugibus ꝫ ab alio fic.iō ex predictis distingue p teipsum. ¶ Quero quid si extraneus ꝓmittit mihi sub pena se facturū & curaturum qō titia consentiet in me an valet. Glo.dicit q̄ sic. glo.alle. nec bene ꝓbat. melius ꝓbaī p.l.mulieri & titio.de ꝛdi. & demon. cōiunctis. ll.alle. in gl. Lamē doc. moderni in hoc dicūt solēniter. aut ille extraneus est coniunct⁹ vel multū amicus spōsi ita q̄ verisimiliter metu pene puer vel puella consentiūt cōtrahenti & nō valet eadē ratione qua in patre vel in matre vt hic & l. heres meus. in fi.ē.de ꝛdi. & demon. aut est penitus extraneus & procedit hec gl. ¶ Quero an posit dari pignus. dic vt in glo.q̄ bene dicit q̄cq̄d dicat Ci. in l.i.C.si rec. puin. Et p̄dicta sunt vera qñ pignus datur pro pena seu pro arra. sed si pignus datur p̄ ipso matrimonio. tunc est locus arre. vt.l.i.C.si rec. puin. & p Jnno. in.c.gēma extra de spon. qō est verū si pignora tradant realiter & consistant in quātitate vt.j.tangā. ¶ Quero quid si mea pecuniariter interest. gl. dicit forte valet vt ītersse. vt.ē.de spō. l.ij. idē ibi no. ꝓtra no.ē.e.l.si ita stipuler. Di. distinguit. aut volo petere interesse qō cōsistit in dāno & possum. qz nō est pena. vt.l.si is cui. in fi. de fur. & l. pculus de dā. infec. Aut ītersse qō ꝓsistit ī lucro & tē sec⁹. & ita ītelligit gl.ē.e. si ita stipuler. Pe. & Ja. de ra. tenēt idistincte q̄ nō pōt agi qz ꝫ b pōt agi ad penā quatenus interest qō lex indistincte vetat. & Ci. tangit. C. de spon. l.ij. Ego idē teneo p hūc tex. q̄ dic q̄ ideo nō valet. qz est cōtra bonos mores. g̃ nulla & ex ea nullo mō pōt agi. vt.ē.e.l. generaliter. sed si ille cōmisisset dolum & sic feci expēsas. fateor q̄ tenerer mihi actione de dolo ad interesse. ¶ Quero que est dīa inter penaz & arras. Ber. extra de spon. c. gēma. videt dicere q̄ nulla est diuersitas. iō idē ius fm canones. ꝫ secus fm leges. sed Jnno. hāc dīaz ib idē admittit. Que est g̃ rō. post multa doc. dicūt q̄ de facili quis ꝓmittit penā magnā que cōsistit in verbo solo. sed nō de facili dat magnas arras. & ideo nō sic de facili impeditur libertas matrimonij. & hac ratione attenta dicūt ipsi q̄ si pena respectu personarum est parua ita q̄ verisimiliter nō impediretur ꝓpter hoc libertas matrimonij q̄ pena cōmittatur. & si arre sunt magne ita q̄ verisimiliter ipediretur libertas matrimonij nō valet & leges que fecerūt differētiā inter arras & penā cōsiderauerūt frequentiam. sicut no. in simili. ē.e.l.si seruū. circa prin. in ver. si vero alienus. ita tz Ja. de ra. & Pe & Ci. in. d.l.fi. Et audio q̄ Jo.an. idē scribit in d.c.gemma. Ego autem ab opi. glo. nostrarū & Jnno. non recedo. s. q̄ est dīa inter penam & arras. & dico q̄ oīs pena conuētionalis q̄tūcūq̄ modica nō valet. primo p. d.l.fi. in fi. que precise loquitur nec p aliq̄ aliā distinguitur. Jtē per l. nec̄. C. de nup. cū glo. q̄ dicit q̄ etiā si decē ꝓmittant non valet. & illa est modica quātitas. Jtē per. l. ea que. de dona. inter vi. & vxo. vbi dicit tex. de. xx. que est modica q̄titas. et tñ nō valeret nisi a donatore pcederet. Jtē per tex. §. e. l. stipulatio ista. vbi cōtenti esse debem⁹ penis legalibus. & ī p vnū denariū esset dictū vltra nō valet. Jtē p hanc. l. nō obstat q̄ in. d.l.fi. permittit pacisci vsq̄ ad quadruplū. qz lex ē pēa legalis ex eo q̄ de mēte legis interponitur. vt dixi in simili. §. e.l. in cōuentionalib⁹. Et ideo p hui⁹ declaratione videamus que sunt iste pene legales. Rñdeo qñq̄ matrimoniuz est perfectū. & tunc pene legales sunt expresse. s. amissio dos & donationis ꝓpter nuptias. vt.l. consensu. de repu. & l. fu bemus. e.ti. Qñq̄ sunt ꝺcta sola sponsalia verbo & tūc nulla est pena legalis. vt.l.i.C. de spon. eadē rōne nec aliqua cōuentionalis vt hic cū si. Qñq̄ fuerūt cōtracta sponsalia nō simplici verbo sed pcessum fuit vltra ad realē traditionem arrarum. & tūc hz locū pena legalis fm formā legis fi. C. de spon. verū qz nō est verisimile q̄ lex voluerit ponere maiorē pēnā dirimēti spōsalia q̄ dirimēti matrimoniū ꝫ pariter debēt ambulare. vt hac. l. & d.l.nec̄. de nupt. ideo dico q̄ pena arrarū vel dupli vel quadrupli circa arras nō pōt excedere quātitatez dotis vel donationis ꝓpter nuptias. vel vbi nō esset dos quātitatē posita in. d.l. iubemus. & hoc dico p.l. stipulatio ista. §. e. & ita dz limitari. d.l.fi. ¶ Quero quid si dixit ꝓmitto me curaturū &c. si nō fecero ꝓmitto cētum noīe arraz. Rñdeo nō valet sicut nec pena. qz in arris requiritur traditio corporalis. vt. d.l.fi. & q̄cq̄d extra diffinitionē illi⁹ legis &c. vt ibi pz in fi. nec ob. qō no. §. e. ti. l. si ita stipulat⁹ fuero te fisti. §. fi. & ibi dixi. Jtē quid si altera pars cōfessa fuit se recepisse noīe arrarum nec aliter de numeratione cōstat. Rñdeo stari cōfessioni ꝺtra eā. vt.l. publia. de posi. nisi ex aliquo appareret hoc fraudulēter factū. Quid si ego cōfiteor me habuisse cētuz noīe arraz a titta & ipsa tūdem a me vt vidi fieri de facto. Rñdeo nō valet qz apparet q̄ ego cōfessus fui habere a te qz tu fuisti cōfessus habere a me non autē ītervenit numeratio vera. Jtē ꝓpter aliā rōnē vt statiz dicā. ¶ Quid si in v̄itate ego numerauī tibi pecuniā noīe arraz & tu mihi eandē vel aliā eiusdē quātitatis. Rñdeo fraus est & data nō videt. vt.l. qui sic. j. de solu. ptetea. l. vltima loquit qñ datio arrarū fuit ab vna parte tñ. & quicq̄d ex casus ibi positos &c. vt. d.l.fi. in fi. ¶ Quid si do tibi fundū meum pro arris & cōstituo me tuo noīe possidere. Rñdeo nō valet. qz requiritur q̄ corporaliter tradatur qō pz. qz ibi dicit accipit &c. vt no. insti. de re. diui. §. item lapilli. facit. C. de suffra. l. vna. Plus dico q̄ si fundus vel spēs ꝓ arra tradit̄ nō hz locuz. d.l.fi. qz ibi loquitur in re q̄ pōt duplicari & etiā quadruplari. sed spēs nō est hmōi. vt l. luti⁹. §. impuberē. de leg. ij. & l. plane. §. i. & ij. de leg. i. & &c. qz extra diffinitionē illius. l. vt ibi in fi. ¶ Quero an in predictis casibus vbi de iure non valet pōt firmari iuramento Rñ. nō lqz bonos mores vt h dicit. & &c. vt. c. nō ē obligatoriū. de reg. iur. li. vi. ¶ Quid. in matrimonio spūali. pmi si me curatuz q̄ tal' īgrederet mō afterius vel q̄ tal' abbas recipiet talē sub pena vel tradite sunt arre. Rñ. indistincte q̄ nō vz qz siue metu pene siue spe pmij siue arre quocunq̄ modo pecunia ītercedat simonia ē. vt extra de simo. c. ne satis. & §. ō here. insti. l. ille añt. & qō ibi no. facit qō dixi in. l. titio. §. i. de condi. & demon.

Que in prefationibus dicuntur

Idem respondit. in stipulationibus repetita intelliguntur. ¶ Op.C. de vsur. l. per retentionem. Solu. dicit glo. ibi ex interuallo. hic incōtinenti & verū dicit vt statiz dicā. hic enim loquitur de his que dicuntur in prefationibus hoc est in his que partes conueniunt anteq̄ fiat cōtractus seu stipulatio super eadē. vt. §. de pac. l. itē quia. §. fi. ibi no. loquūtur de his q̄ dicūtur in anteriori parte contractus. an intelligantur repetita in posteriori parte instrumēti seu contractus circa alia de quo dixi in. §. grisogonus. ¶ Op. de l. ñ tibi liberū. de ac. empt. & de ser. vz. predi. l. si binaruz. ibi

in traditione non intelligitur repetita seruit⁹. Bol.ibi ex in tervallo facta fuit traditio, alʒ sec⁹ vt hic, ꝛ sic eoipso ꝙ ali ud est factū ꝙ fuerit actū in prefatiōibus presumitur erroꝛ vt.d.ll.ꝛ.l.sed ꝛ si me putē.§.i. Idē in vltimis volūtatibus. vt.l.quotiēs.in prin.ꝛ.§.i.ꝛ.ij.§.de here.instī.qui ꝑ vult cō cludere ꝙ vid eaī actū dʒ probare in prefationibus actum pʒ.sed qui vult ꝓbare erroꝛem sufficit soluʒ ꝓbare quod vera nisi repetitio vitiaret.vt hic. Itē predicta in prefatio nibus dictū est ꝛ postea omissum. Itē predicta ar.eius qđ no.in.l.in repetendis.de le.iij.

Idem respondit. Uerbū promisit redactum in scri ptis intelligiē ꝑ stipulationeʒ .h. d. Quero an in dubio videatur actum inter parētes.gl. C.e.l.i.dicit ꝙ sic. Alij dicūt cōtrariuʒ per.l.ij.C. de statu.ꝛ ima. So. hic est de solēnitate intrinseca verbi ꝓmisit. vt di ꝛ.§.e.l.sciendū.qđ ibi cessat. Itē facit ꝑ eis. C.e.l.optimaʒ ꝛ instī.de inuti.stip.§.itē verboruʒ. So. ibi ad maioꝛē cautelam scribitur inter parētes actū esse.

Sita quis promisit. Uerbū qua die petie ro nō denotat ꝺditio nem sed magis admonitionez.h.d. Dixi tibi ꝛ feci te notare ꝙ dictio si facit principaliter ꝺditionē. dictio cuʒ principaliter tps. vt.l.si titio.qñ dies le.ce.dixi i.l.cētesimis. §.e.ꝛ.l.si decē cuʒ petiero.ꝛ scitis ꝙ dictio quis. vel qui.ad ifecta verbo futuri tpis facit ꝺditionē. vt.l. stichus ꝙ meus erit.§.de leg.i.ꝛ.l.nuper.de le.iij. Sʒ quero an faciat cō ditionē principaliter vt si. vel secūdario vt cū.ꝛ dico ꝙ ē ca sus hic ꝙ faciat cōditionē vt dictio cū. idē videt tenere glo. parua in.l.stichū qui me⁹ erit.ꝛ est casus in.l.i.de cōdi.ꝛ de mon.ꝛ ibi plene dicam. Itē no. ꝙ hec dies qua petieris non intelligitur repetita in stipulatione vsuraruʒ. dixi in.§. grisogonus.

Seia cauit. Ex parte actoris ad actionē conseruandā admittitur purgatio more intra modicum tempus si aduersarij non interest.h.d. notabiliter.casus est etiā bonus. Opp.ꝛ videt ꝙ alia debēt requiri vt more purgatio ꝛc.vt.l.si insulam.§.e.glo.dicit idē qđ ibi.s. ꝙ hic lis nō est cōtestata. dicit ne bene gl.ꝛ nō ad casum nostri.§. qz hic loquit in actore cui nō solet cōtestatio litis nocere. vt l. nō debet.j.de re iudi.ꝛ.l.aliam.j. de noua.l.si insulam. loq̄ tur in reo. Opp.§.l.traiectitie.§.de illo.§.ti.i.ꝛ.l.magnā. C. de cōtraben.ꝛ cōmit.stipu. dicit glo. in contrario non ad mittitur quia est dies ꝛ pena. hic vero nō est penalis. sed cō tra istam glo. est quia etiā hic est dies ꝛ pena. cuʒ est dies in calendis est pena.s. sors cum vsuris. ꝛ tñ admittitur purga tio more. dico ꝙ hic vsura non apponit vt pena sed vt sors apponitur. simile in.l. idēꝙ.§.ij.§.mā. vel aliter quando est dies ꝛ pena non admittitur purgatio more ad euitandā cō missionem pene vt in contrario. sed quantū ad conseruādaʒ mihi actionē. ꝛ tunc admittitur purgatio more vt hic. Opp. de.l.thais.§.inter.§.de fideicō.li.retigi in.l.q̄ rome.§.flauī⁹ §.e. vbi ex parte actoris nō admittitur more purgatio. So. ad actionē acquirēdam nō admittitur purgatio. vt.l.thais. §.inter. sed ad actionē conseruandā sic vt hic. latius explico materiā in.l.si insulam.§.e.ti.

Ea lege. Prohibitio alienationis in contractu nō im pedit trāslationem dñij. lʒ cōtrafaciens ad in teresse teneaī.h.d. Opp.ꝙ tale pactū fit nullū ipso iure. vt.l. nemo.§.de pac. Post multa ista est veritas pactum est nul lum: nisi interfit paciscentis vel in datione rei mee apponaī vt.l.fi.C. de pac. inter empt.ꝛ vē.ꝛ ibi doc. dicūt.ꝛ.§.ō pac. in traditionibus. Opp. de.l.ex hoc edicto.§.sed heredē. §. de alie. iu. mu. cau. fac. glo. non soluit. sed Di. dicit. dic vt ibi ꝛ bene: ꝙ ibi prohibetur alienatio sʒ ponitur dolus qui instituendo heredē non presumitur. Opp. de.l.quedā. de acquiren. re. do. Sol. ibi alienatio prohibetur a lege sim pliciter. vnde in facto heredis nō videtur prohibita: hic de prohibitione hominis certarum personaruʒ. ideo non pōt instituī. Clenio ad.q.ꝛ quero q̄d venit in intereſſe. dic esti matio rei. vt.l.ea lege. C. de condi.ob cau. cū sua gl. Cle nio vltimo ad.q. magis propinquas. vna est vtrum aliena tione prohibita in cōtractu. phibeaī alienatio dominij par ticularis titulo singulari. Dic qñq; ille qui tale pactum ap ponit in re sibi aliquod ius seruat.ꝛ tūc talis phibitio impe dit trāslationē dominij. vt.l.fi. C. de iure emphi.ꝛ.l. si credi toꝛ.§.fi.§. de distra. pig. ꝑm vnā lec. put ibi est nullā esse vē ditionem quę littera vera est. quia cum semel mihi expediret ꝓpter.q. de facto misi vsq; ad pisas ad pandectā.ꝛ.l. vlt. C. de re. alie. ñ alie. Aut nō ꝓuat sibi ius in re.ꝛ tē aut aliēatio est irreuocabilis.ꝛ tūc dñij trāslatio impediē. vt.l.ea quidē. C. si mā. ita fue. alie. Aut est reuocabilis.ꝛ tūc dñij trāslatio non impediē licet contrafaciens teneatur ad intereſſe vt hic ꝛ.l.ea lege. C. de condi. ob cau. ꝛ sunt vtilia. Elēdo tibi rem ne alienes sub pena. c.ꝛ illam rem volo esse mihi obligataʒ iure pignoris.ꝛ tūc alienatio impeditur ꝑm.l. si creditoꝛ. in fi.§. de distrac. pigno. Elterius tu habes rē emptam pa cto predicto. vis tibi edificare edē sacraʒ ista non est reuoca bilis. ex predictis apparet ꝙ impeditur dominij translatio. Quero vtrū ꝓhibitio legalis impediat dominij trāsla tionez titulo singulari. Dices tu sic. vt.l. quedā. §. de acqui. re. do. ꝛ.l.i.§. de fundo do. no. plene in.l.ea lege. C. de condi. ob cau. ꝛ bene dicis. Sʒ illud moni propter vnū statutum qđ est in ciuitate ista. videliceʒ ꝙ omnis donatio dʒ ĩsinua ri infra mensem: alʒ non valet. non fuit insinuata infra men sem sed ab initio fuit res tradita an impeditur trāslatio do minij. ꝛ tunc dic. qñq; statutum vel lex precipit aliquid fieri tpe ipsius cōtractus. ꝛ tūc si non obseruatur ꝺctus est nul lus ipso iure. vt.l. non dubiū. C. de legi. Qñq; lex disponit super contractu iaʒ facto tunc ipso iure non annullatur: sed dʒ per sententiam reuocari. vt ar.l. vniuersa. C. de preci. impe. offe. cum sua glo. ideo ex illo contractu est translatuʒ do minium. Predicta vera nisi statutum diceret expresse cōtra ctus sit nullus ipso iure. tunc enim annullaretur ipso iure cō tractus. tamē vt puto dñiuʒ ipso iure non transferetur. ꝛ iō locus est cōditioni sine causa vel ob causaʒ. vt dicā in.l.i.§. de dona. facit qđ no. C. de fide instru. l. cōtractus. Pro cedo vlterius ꝛ quero vtruʒ prohibitio legis vel testatoris vel contrahentiuʒ de nō alienādo impediat institutionē he redis seu impediat trāslationē in heredes. ꝛ in hoc dubito ꝓpter aliquas glo. sed dicam sic. qñq; lex vtiē verbo aliena tionis ꝓmissiue. ꝛ tunc heredis institutio ꝺtinetur. vt.l. siqs prioris. §. certum.. C. de se. nup. qñq; lex seu cōtrahētes vtī tur vocabulo alienationis prohibitiue ꝛ tūc aut prohibeī alienatio simpliciter. vt puta fundus dotalis. ꝛ tūc heredis institutio non cōprehenditur. l.i.§. de fun. dota. ꝛ.l. quedaʒ §. de acquiren. re. do. Nō est in ꝓmptu. quia non pōt omni tempore viuere iō opʒ ꝙ habeat heredeʒ. Qñq; prohibeī alienatio in certas psonas singulares. ꝛ tunc nec per here dis institutionē ex testamēto nec ab intestato pōt venire ꝙ non fiat cōtra prohibitionem vt hic ꝛ.l. codicillis. §. mater. §. de leg. ij. Sʒ in hoc est differētia. quia phibitio legis vel testatoris impedit trāslationē dñij. prohibitio contrahētis nō. nisi vt dixi. §. in titulo singulari. Aut est phibita aliena tio in certū genus personarum vt nō alienes extra familiā. ꝛ tunc aut est phibitus heres legitimus. ꝛ talis prohibitio ad eum non extenditur. vt.l. cuʒ pater. §. cū inter. de leg. ij. ꝛ no. in.l. pero. §. fratre. de leg. ij. ꝛ.l. pater. §. iul. agrippa. §. de leg. iij. Aut est heres testamentarius. ꝛ tūc videtur prohibi ta alienatio. vt.d. §. cū fratre. ꝑm Jac. de are. qđ tenet Di. ꝛ bene. Per hoc formo tibi qōnem valde notabilem ciui tas ista habet vnū statutū ꝙ nullus possit alienare rem ali cui non allibrato. modo quidam de ciuitate ista vult face re vnum heredē non allibratum an possit. ꝛ habemus glo. C. ne lice. metro. ba. l.i.li.xi. vbi tenet ꝙ possit. nescio qđ illa gl. velit dicere. quia si phibita est alienatio in certum genʒ per sonarum vt in forenses. ꝛ tūc dʒ distingui an sit legitimʒ vel testamentarius ita dicerē hic. lʒ iura que allegaui loquātur

in vltima voluntate.tamen plus deberet posse lex phibere ꝙ testator. Pone.ecclesia concessit in emphiteosim ne liceret tibi alienare in ecclesiam vel in potentiorem.an liceat instituere ecclesiã ⁊ transeat.⁊ vide glo.⁊ est ter.de suis ⁊ tenementi.videamus an dicat verum. Et quidaꝫ dicũt indistincte ꝙ non bene dicit quia non reperitur ꝙ ecclesia habeat loco filij.sed opi. Richar.malũ.quaꝫ recitat Ci. in auc. nisi rogati.C.ad trebel.quã puto verã.⁊ sm hoc indistincte non tranffertur dñium.tñ quidã nõ reprehendunt indistincte:⁊ dicũt ꝙ tunc habetur loco filij qñ ingreditur monasterium secus si non ingrediitur.quia tunc non habet loco heredis legitimi sed testamẽtarij.⁊ istã tenet hic Di. sed cũ hic non fuerit facta prohibitio in certũ genus personaꝝ deberem? distinguere:aut ecclesia successit iure legitimo aut iure testamentario.illum autem passum an ecclesia habeatur loco filij.plene dixi in.l.si ita quis.§.i.de le.ij.⁊ predicta vera i prohibitione facta a cõtrahentib? vel a lege. Si a testatore nõ dico modo.dic vt Di.in.l.pater.§.iulia.s̃.de leg.iij.per Ci. in.l.ea lege.C.de condi.ob cau.⁊ ego exuberantius scripsi in l.filius.§.diui.de leg.i. Qualiter autem posset fieri ꝙ in contractu prohibeatur dominij translatio. dicetur in.l. absenti.§.i.de acquiren.pos.⁊ in glo.quam legi ibi dum dicit est enĩ modus in rebus ⁊c.nescio quid voluit dicere. Old. dat plures solu.forte voluit allegare in auc.de non alie.§.ij vbi dicitur ꝙ in ecclesia optima mensura est donatarum rerum immensitas.vel vult allegare.s̃.de serui.l.sicut.de dãno infec.l.dãni. in prin.vbi dicit modus honest?.⁊c. Old. vel dic ꝙ voluit allegare illos versus cõmunes. Est modus in rebus sunt certi denicꝫ fines.vel vult allegare.j.eo.l.continuus.§.item qui insulam.

Transactio facta super **Filia que de inofficioso.** per vna causa nõ obstat agenti ad eandem ex alia causa.h.d. No.casum legis qui ẽ contra glo.in.l.si de certa.C.de transac.licet ibi disputat.

Si sub vna significatiõe.Si qs viã. Iste.§. est subtilis ⁊ bonus ⁊ breuiter dicit. Ante rem perfectam ⁊ consummatã vitiatur si deuenit res ad eum casum a quo non potuit inchoari.h.d. Que est ratio. quia ab initio siue in illa parte erat dominus siue pro parte seruitus non poterat constitui.:vt.l.i.cõmunia predi.⁊.l. p parte.de serui.vnde per alienationem deuenit ad eũ casum ⁊c.quod brocardum soluam in.l.pluribus.§.⁊ si placet.j.e. Oppo.de.l.via.§.quecunꝫ. de ser.rusti. predi.So. ibi erat seruitus cõstituta:⁊ sic res perfecta.hic secus. Opp. j.e.l.pluribus.in fi.So.ibi decessit pluribus heredibus relictis.hic vero successore singulari.hoc dicit gl. ⁊ tamẽ glo. formaꝫ vnam questionem. Aliquis stipulatus fuerat a vicino ꝙ non prohiberet venire aquam iuxta domuꝫ eius. nũc vendidit istam domũ.an.istud pactum transeat ad emptorem.⁊ glo.dicit ꝙ non nisi per cessionem.sed ista glo. videtur contra tex.vbi dicit ꝙ euanescit stipulatio. quomodo ꝯ potest ammodo cedi.⁊ dic quandocꝫ stipulor aliquid causa constituendi ius in re.⁊ tunc per alienationem extingui⁊ tur ⁊ euanescit stipulatio omnino vt hic in tex.quandocꝫ stipulor aliquid pro re non tamen animo constituendi ius reale.vt volo ꝙ pactaris ꝙ persona tua sit obligata persone mee ad patiendum ductionem aque.⁊ isto casu dicit verum glo.tua:vt.l.fluminum.§.additur.s̃.de dã.infec.⁊.l.dãni.§. emptor.eo.ti.⁊ cogitur venditor cedere vt dictis legibus. ⁊ hoc tenꝫ Pe.frustra ergo formatur hic oppositio ꝙ actõ inutilis penes cedentem efficiatur vtilis penes cessionariũ Quero quid si ex parte promissoris fiat alienatio. Respondeo non extinguitur:quia non deuenit ad ,eum casum ⁊c.quia etiam dominus pro parte potest esse personaliter obligat? ad prestandũ seruitutẽ.vt.l.p fundũ.de serui.rusti. predi. Quero quid si vendidit fundum ⁊ cedit actionem illã personalẽ ,p fuitute. Rñdeo:aut ante cedit ⁊ postea vẽdidit ⁊ nõ valuit cessio qꝛ facta dño. Aut primo vendidit ⁊ postea cedit ⁊ nõ valet qꝛ iam est extincta vt hic. Aut eodem momento facit vtrũqꝫ.intelligo vẽdit ⁊ dñium transferẽ. qꝛ cõtractus celebratur in fundo vel ꝯstituit se possidere nomine emptoris ⁊ actionẽ cedit.tũc nõ extinguitur stipulatio:ratione qua nõ extinguitur in herede vt dictũ est in glo. q̃q̃d dicat Pe. Quero quid in dubio.an per talẽ ,pmissionẽ ⁊ similes videat ,pmitti ius reale vel psonale. Rñdeo qñqꝫ ,pmissor nil cõcedit sed solũ promittit se nõ impedire ⁊ tunc est obligatio mere psonalis vt hic in terminis gl.⁊ ar.C. de transac.l.si ,p fundo. Si vero ,pmittit cõcedere ꝙ posset ducere aquã ⁊ queriẽ tũc an videat ,pmittere seruitutẽ vel tñ psonalẽ.colligiẽ ex.l.pe.s̃. de serui. vel ex his q̃ no.in.l.apõ iulianũ.§.si quis alicui.de leg.i.

Quero quid est dictũ quo minus **Ontinuus.** nus.glo.dicit incõtinenti. tu dic. id est in psentia.C.ꝺ legi.l.fi.in prin. ⁊ ibi no. Que ro an valeat vt pactũ. Rñ.nõ.vt plene dixi.s̃.e.l.i.§.siqs ita ⁊ materiam huius prin. dic vt.e.l.i.§.i.

De hoc habuisti.s̃.eo.l.inter stipulan**Si hominem** tem.§.i.

Si solutio certo loco conferẽ **Cum ita stipulatus** stipulatio habet diez qua potuerit ibi cõmode peruenire.⁊ vbi est certũ cõiecture nõ ẽ locus.h.d. No.ꝙ vir bonus dꝫ iudex vt ff.⁊.l.sed ⁊ si vn? §.ait prętor.de iniurijs.⁊.j.iudi.sol.l.vir bon?.⁊ p so.l. si so cietatem.§.arbitrorꝫ. Scꝺo no.tex.ibi in eo ꝙ plerique eiusdẽ cõditionis hoies ⁊c.ex quo scies qualiter debes formare articulũ ⁊ qualiter testes debẽt reddẽ rationẽ.sufficit enim si dico ꝙ maior pars hominũ eiusdẽ ꝯditionis cuius ipse est ad dictũ locum tanto tpe peruenire solet.⁊ illud qꝺ dico maior pars apparet ex dictione plerique. testis autẽ q̃ꝺ dicit interrogatus de cã sciẽtie dicit.quia scio distãtiam loci predicti:⁊ solitus fui in tãto tpe ire ad dictũ locũ cũ hominibus euisdẽ conditionis ⁊ semp vidi maiorẽ partẽ tanto tempore puenire.vl clarius dicat qꝛ scio distãtiam dicti loci ⁊ suꝫ consuetus per alia itinera sim ilia ire cũ hoibus eiusdẽ cõditionis ⁊ multis.⁊ cõiter i tot dieb? tñi iter perambulare solẽt.vt ar.hui?.§.vel putarẽ standũ opinioni vulgi. qꝛ hec liquido ,pbari nõ pñt.vt.§. a barbaris. Itẽ aduerte.qꝛ dꝫ actor ,pbare se habere ,procuratorẽ vel institorẽ ep̃besi cui põt solui al's non imputaretur reo si nõ iuit.ar.s̃.de arbi.l. arbiter si calẽdis. nisi esset actum ꝙ deberet mittere aliquẽ cũ debitore ad recipiendũ.vt.s̃.e.l.qui rome.§.calimachus. ⁊.s̃.ti.i.l.tractetie.§.de illo.tũc sufficit ꝙ creditor obtulerit se paratũ mittere talẽ cũ eo. Itẽ nota ꝙ licꝫ hoc possit experiri per aliuꝫ qualitas tamen persone debitoris inspicitur. Itẽ facit iste tex.ad ,pbationeꝫ intereſſe singularis. vt dicã j.ti.i.l.nemo. Sꝫ cõtra hãc.l.op.qꝛ videtur ꝙ nõ sit necessarium arbitriũ boni viri cũ a lege tps ẽ limitatum. vt.l.i.s̃. fiqs cau.glo.dicit ꝙ aliud in iudicijs vt ibi.aliud in contractibus vt hic. Pe.dicit nescio quare aliud.dic aut non sunt limitata miliaria.⁊ loquitur hic.aut sunt limitata ⁊ loquitur l.cõtra.⁊ idẽ voluisse videtur hic Ir.qꝺ satis placet. Sꝫ quid si sunt due vie vna breuioꝫ alia. Rñdeo.dꝫ inspici illa q̃ est securioꝫ ⁊ magis frequentat.vt.j.de fal.l.eos.in fi.⁊.c. de cur.pub.l.ij.li.xij. Opp.de.l.is qui.s̃.de eo qꝺ cer.lo. So.possum si soluã intereſſe tuũ cui solui facit qꝺ no.§.c.l. qui rome.in prin. Op.de.l.sed si ante. So. ibi in die in certa.hic certa.

Quanto tpe opus possit edifica**Item qui insulam** ri arbitrio iudicis ꝺmittitur. Itẽ si non inchoatur ad particulare intereſſe stipulatio cõmittitur. Itẽ post moraꝫ admittitur purgatio.h.d. No.bene primũ dictũ. Item ex fi.no.ꝙ ad purgationem more equiparatur obligatio faciendi ⁊ dandi. Op.j.de sol.l.inter artifices. de le.iij.l.fideicõ.§.fi. So.dicit glo.hic fuit actũ ne per se solũ faceret.hoc autem intelligo agi ex qualitate persone. vt si ,pmissor nõ erat artifex.j.e.l.§.si ab eo. ⁊ ex qualitate operis.vt si erat ita opus magnum quod ꝑ se non poterat ex

pediri nisi in magno tempore non est verisimile contrahentes hoc fecisse.ar.C.eo.l.fi.facit.j.de pollici.l.de pollicitationibus. ¶Oppo.s.e.l.insulam. So.ibi adiectum fuit certum tempus:hic non.quod dic vt.s.e.l.cū stipulatio. Sed quid si esset apposita pena.an possit interim agi ad particulare interesse.quod videtur propter electionem que concedia.de act.empt. ¶Tamen dicendum est contra:quia hec stipulatio speratur nouari.vt.l.si penum.z.l.cuz sine. quando dī.le.ce.z no.in.l.i.§.item si ita.ad.l.fal.ideo pendente cōditione stipulationis nouantis non potest agi ex nouāda: vt l.pecuniam.s.si cer.pe.l.si debitor.z.l.antepe.s.de iure do. ¶Di.dicit hoc verum si ponamus stipulationem ex causa lucrativa.secus si ex causa onerosa:quia tunc nō speratur nouari:vt dixi plene in.l.ita stipulatus. Item de hac materia dic vt plene dixi in.l.stipulationes non diuidūtur. ¶Que ro si fabri non sunt in terra an teneatur inuenire ex locis circunstantibus.hic videtur dici q nō.ibi vndicq ꝛc.sed illud quando in terra sunt aliqui alias secus.arg.s.de tu.z cur. da.ab his.l.diuus.

Illud inspiciendum. ¶Difficultas non impedit venire.secus si est impossibilitas.h.d.z iste.§.est bonus vtlis z subtilis. ¶Diuide in sex partes. ¶Primo formar vnaz.q. Secundo ponit vnam rationem pro vna parte. ¶Tertio illi rationi respondet. ¶Quarto probat illam rationem esse falsā per deductionem ad inconuenies. ¶Quinto cōcludit z ponit determinationem questionis. Sexto probat dictam responsionem esse veram per reductionem ad inconuenies. Secunda ibi.quid ergo. ¶Tertia ibi.sed hec recedūt. ¶Quarta ibi.alioquin si quis. ¶Quinta ibi.z generaliter. Sexta ibi ne incipiat. ¶Lege litterā z sub.in ter.teneat.i. in ipso momento rissionis veniat z cedat dies vt statiz possit agi. ibi possit pecunia.subaudi z videtur q sic.q̄d ergo ꝛc.ibi inueniret ne creditorem.videtur q cesset obligatio.alis dicamus euz tenerī ad impossibile. Item ibi permittuntur. concluditur ergo q confestim teneatur. ¶Nota q difficultas obligationis tex.z gl.si vis cognoscere que sit impossibilitas. dicit q illud qō non potest fieri impedimēto nature vel iuris est impossibile.sed illud dicitur difficile quod propter impedimē tum persone non potest fieri. ¶Pro declaratione huius legis habemus videre primo an difficultas impediat obligationis vigorez.secūdo an impediat actionē.tertio an impediat more commissionē.quarto an impediat committi penalem stipulationez.z ista tanguntur per glo.z doc. minus perfecte.z quedam examinabo per cōtraria.quedam p que fiones. Ad primum extra glo. op.z videtur q difficultas vitiet obligationem.vt.s.de eo qō cer.lo.l.ij.§.siquis ita.z instī.de ver.obli.§.loca.Solu.difficultas expressa vitiat stipulationem vt ibi.secus in difficultate non expressa vt hic. ¶Op.de.l.insulā.§.i.s.loca. ¶Sol.si est contractus bone fidei nō vitiatur ppter difficultatem expressaz.in contra ctu stricti iuris secus.z ex hoc apparet difficultas.§.siquis seruos.in.l.si mihi z tibi.de lega.i. Et glo.ibi multuz variat tamen veritas est q testamentum habet instar bonefidei. vt.l.in minorum. ¶.in qui.cau.in integ.resti.nō est ne. iō difficultas expressa in testamēto remouetur. Distinguo ergo aut difficultas nō est expressa z non vitiat vt hic.aut est expressa.z tunc aut in contractibus bonefidei.z idē.aut in stricti iuris.z tunc aut habēt instar bone fidei aut nō.vt expro dictis patet.posset tamen esse tanta difficultas q haberet pro impossibilitate.vt.j.e.l.§.cū quis.z ibi no. z ibi dicam. z tunc impediret. ¶Ad secundum an difficultas impediat exactionem hic videtur dici q non.dicit enim confestim ꝛc. contra.s.de iudi.l.si debitori.§.fi.cum.l.se. z instī. de inuti. stip.§.fi.z de offi.iudi.§.i.ibi datur dilatio donec possit cō mode dari.z sic videtur q nō sit aliqua differentia an promittam tibi stichum dare ephesi.an promittā simpliciter stichum qui tamen non est ephesi.cuius contrarium dicit tex. z glo.Sol.fateor.sed vnus habet dilationē a lege. alius a iudice fm Dinum. ¶Quid est hoc dictum. Rñdeo cum exprimitur locus hz quis dilationem a lege seu conuentione que impedit obligationis diē venire.z sic ante diem male agitur.vt.s.e.l.§.cum ita. Sed quando locus non exprimitur: tunc tempus miserationis causa indulgetur solutioni.z ante diē potest agi z in cōpensationem deduci.vt.s.de cōpen.l.si cū militi.in fi.qui tex.ista declarat. Hz cōtra hoc instī.de inuti.stip.§.fi.Sol.nō pōt agi quo ad effectū executionis vt ibi.sed quo ad effectū condēnationis sic.vt hic in ter. ¶Sed contra.fm hoc ille qui non habet pecuniā non poterit exigi nec condēnatus in carcere non poterit detrudi.z sic non erit necessaria cessio bonorum contra.l.i.C. qui bo.ces.pos. Rñdeo predicta sunt vera quando difficultas.ē in prestatione speciei.secus in prestatione quātitatis. sicut enim casus non liberat debitorem. ita nec difficultas impedit exactionem vltra tempus quod datur iudicatis.vt probatur in.l.cū res.§.i.s.de leg.i. Facit tamē difficultas q̄ñq̄ vt cogatur creditor pro quātitate speciez recipere. vt.C.de sol.auc.hoc nisi. Item contra vt in specie nō differt exactio propter difficultatez non debet prestari quātitas si non potest prestari species.vt.l.non dubiuz.s.de leg.ij. So. si difficultas est temporalis differtur executio donec superueniat facultas.vt.d.l.pretor in fi.cū.l.se.cū si. Si vero esset difficultas dubia seu ppetua tunc deuenitur ad estimationē. ¶Contra hoc videtur.quia quando seruus est fugitiuus difficultas est dubia z tamen non deuenitur ad estimationez.vt.d.l.cū res.§.fiz z si alienus.z.l.cū seruus.e.ti. So.quando seruus est fugitiuus difficultas est tanta q assimilatur quodā modo casui fortuito lz nō totaliter quia eum habere non lz q̄is aliqua spes sit.vt.l.iulianus.§.i.de act.emp.facit.l.in fuga.C.ad.l.fal.de plagi. Hz predicta loquuntur vbi nō est tanta difficultas. Item contra illam differentiā quam feci inter obligationē quātitatis z speciei videtur iste tex.vbi equiparat.so.fateor q eq̄pat cōtractui in substantia obligationis.secus quo ad modum exactionis.vt dixi. Item contra hoc.quia eadē sunt tempora executionis siue sit debita species siue quātitas.vt.l.in fideicō.in prin.s. de vsuris. Sol. circa hoc glo.variāt.veritas est q idem est tempus exactionis vtriusq quando agitur actione personali.vt.l. ordo.C. de execu.rei.iudi.z ibi plene per glo. Hz iudex potest ex cā progare z abbreuiare vt ibi no. z hoc est ex causa tantum que causa est fm.d.§.fi.instī.de inuti.stip.naz est euidentior causa q̄ in pecunia.vt si est species ephesi. tūc iudex statuit diē.z ideo ex causa pōt prorogare diem sed in actione in rē tempus non est limitatum.sed iudex statuit officio suo vt instī.de of.iudi.§.i.ideo distingue. aut q̄ris vtrum difficultas impediat exactionem quo ad effectum condēnationis. aut quo ad effectū executionis.z tūc aut in obligatione est quātitas.aut species seu factuz.z hoc scdo casu. aut est difficultas tpalis.aut dubia.z si dubia.aut multū magna aut non ¶Habemus videre tertium z quartum. Et op.fm glo. z videtur q difficultas obligationē impediat.vt.s.ad.l.rhodi.de iac.l.si vehenda.glo.dicit fallit ibi. ¶Item op.de.l.ij. s.siq̄s cau. Glo.dicit fallit ibi. Di. vero dicit aut est in obligatione factum z est adiecta pena.z difficultas īpedit obligationem in pena oriri.vt.l.si vehenda. z.l.ij.s.siquis cau. aut in obligatione est datio.z tūc aut difficultas est ex parte promissoris.z tunc nō īpedit.vt.l.ad diez.s.e. aut in re et tunc impeditur.vt.l.si homo mortuus.s.e. An bene dicat Di.z tu habes glo.valde no.in.l.qō te.s.si cer.pe. sup ver. in ptāte tua.vbi dicit q morā īpedit difficultas etiā ex parte psone et vbi est datio in obligatione. p hoc videt rex. in.l. thais.§.i.s. de fideicō.li.l.cuz seruus. de le.i.z.l.cum res.in prin.§.sed si stichus.e.ti. Dñi opz nos aduertere anteq̄ videamus vtrū impediat pene obligationē cōmitti. Videamus an īpediat morę cōmissionē. Et dic aut est in obligatione spēs dari.z tūc difficultas impedit cōmissionē more. vt

l.qõ a te.§.si cer.pe.& l.cũ seruus.& l.cũ res.§.de le.i.aut est factũ in obligatione & tũc idem.qz ipedit moraz cõmitti.vt l.i.§.si frater.§.de col.bo.aut quãtitas est in obligatione.& tũc secus vt.§.dictũ est. Nec ob.l.thais.§.i.qz ibi respectu serui factũ erat in obligatione.s.luitio.sz respectu alioz nõ. Et ex hoc habem⁹ videre an ipediat cõmissionem pene. Et dic q̃ in omnibus casibus in quibus ex mora cõmittitur pena.tũc quia mora non potest cõmitti ppter difficultatẽ.nec pena.tũc quia mora non potest cõmitti ppter difficultatẽ.nec pena.vt.l.ij.§.si quis cau.& l.celsus.§.de arbi. Si vero committeretur pena ex cõditionis euẽtu nõ ex mora tunc secus ar.§.e.l.in illa stipulatione si calẽdis. Predicta ẽ̃a nisi essz in obligatione quãtitatis dari.vt.§.plene dixi.

Si ab eo stipulatus sum. Possum stipulari ab eo qui non põt facere illud qõ p alium est factibile.h.d. Ro.q̃ non põt facere per se dz facere per substitutũ.hoc iõ.qz nõ fuit electa industria persone.& sic fuit cogitatũ de effectu qui resultat ex opere & de cõditione que resultat tã ex scriptura q̃ de ipso actu.vt dicã plene.j.ti.i.l.nemo. Et gl. iducit ad.q. filij aduocati cõcessum fuit in emphiteosim vel feudũ cuidã aduocato aliq̃d an debeatur heredibus ei⁹ lz nõ sint aduocati cũ possint p aliũ seruire. Et gl.istã.q.formal in.l.quisq̃s.C.de epi.& cle. & ibi p doc. Spe.formal in ti.de aduo.§.i.ỹ.sz pone abbas Rõ est bene declaratum.iõ primo est videndũ an ipse idez viuẽs possit seruire p substitutũ. Dic si quidez ipse impedit ex cã superueniẽtis dignitatis vel alteri⁹ necessitatis & põt vt.C.de decu.l.nullus.li.x.de prin.agen.in.re.l.pe.li.xij. Si vero nõ impeditur sed ipse sua sponte vult seruire p substitutũ & nõ põt.quia videt electa idustria psone certe.vt.l.inter artifices.j.de sol.& hic.§.non facit.nõ enim põt dici q̃ h fuit cogitatũ de facto.sed magis de ipso fieri. Si vero ipse aduocatus est mortuus tũc in herede eius est aduertenduz qualiter fit facta cõcessio.nã si fuit dictum cõcedo tibi istuz fundũ vt sis meus aduocatus.tũc videtur cõcessuz iure plene pprietatis.& sufficit defunctũ fuisse aduocatũ donec vixerit.heres añt in nil teneb.vt.C.de suffra.l.i.§. q̃ si predia. & j.de va.& exordi.cogni.l.i.§.diuus.& hoc verũ si cõcedẽs erat priuata psona.si vero esset ecclesiastica tũc videt cõcedi ad tps donec aduocatus esset & sic ad heredem non trãsiret.vt no.ex de insti.c.cum venissent.per Ber. Sed si ponimus fuisse cõcessuz in feudũ vt glo.ponit.tunc parcat mihi Ja.de bel.qui scripsit super vsibus feudoz.& in.d.l.q̃s̃q̃s. C.de epi.& cle.posuit distinctionem an in feudis possit q̃s seruire p substitutũ.& idez hic recitabat do. Rai. Ego dico q̃ predicta nil ad ppositũ.nã istud est feudũ datum p certa mercede.& ideo cõcedens q̃ncũq̃ post annuz potest revocare.vt.x.col.de feu.guardie & castal.c.i.cõiuncto ti. de cõtrouer.inter do.& vasal.c.i.in fi.& iõ heres nõ potest habere nisi domino volente.

Cum quis sub hac conditõe Non sufficit de facto fieri ad pene cõmissionez.h.d. Tu dicis q̃ impossibile est rẽ sacrã vendere.cõtra imo possibile.qz papa põt & impator.vt.l.apud iulianum.§.fi.ff.de le.i.dicit gl. q̃ id qõ est possibile explicari p vnũ tm̃ ẽ impossibilitas. Di.dic ista ỹba i.c.semel deo.ex õre.iur.li.vi. Rp.q̃ de iure põt vẽdi res sacra lz nõ alienari. vt insti.de cõtrahen.emp.§.fi.& ff.õ ỹhẽ. emp.l.liberi. dico q̃ rei sacre & religiose nulla est emptio respectu rei simplicit̃ quia non transfertur dñium.& qñ ꝓhibetur vẽditio ꝓhibet̃ talis q̃ inter scientes valet.qõ no.hic. Sz istud videtur cõtra.l.cũ pater.§.libertis.de leg.ij. vbi prohibitio testatoris impedit trãslationem dñij tñ vendẽs incidit in penã & tenetur restituere. Breuiter ibi valet vẽditio etiã inter scientes qz eius rei cuius est cõmercium:tunc semp põt vẽditio fieri inter scientes.vt glo.tenet in.l.si emptione.§.si emptor.ff.õ cõtrahen.emp.lz glo.cõtra teneat & nõ bene simpliciter in l.si is qui pro emptore.§.fi.ff.de vsuca. Sed si nõ est cõmercium rei tunc vẽditio impedit̃ inter scientes & de facto dicitur fieri.nec pena cõmittitur vt hic. Rp.q̃ sufficit de facto fieri ad pene cõmissionez.vt.l.lutius.§. tres heredes.ff. ad trebel. Do.ibi fuit actum & cogitatũ expresse de facto. Bnõ.ideo in dubio presumitur de iure. Sz ẽ.C. de trãsac. l.vbi pactum. Do.ibi factũ de facto affert incõmoduz: ideo de facto presumitur cogitatũ.hic secus. Dz dices tu nonne affert incõmodum quia cogetur vẽdicare qõ prius possidebat ecclesia. Rñdeo sola venditio non tribuit hoc incõmodum sed traditio. sed hic fuit in conditione sola venditio. & istud an sufficiat de facto fieri quo ad pene cõmissionez.dic per Ti.C.si manci.ita fue.ali.l.ea quidã.si quo ad pene euictationem dic vt.l.quidã cũ filium.in fi.§.e.si quo ad pene euis cõsequendã.dic vt.l.mulier.§.fi.cũ fi.de ꝓdi.insti. Que ro.ciuitas ista vult vẽdere aliquã plateam an possit. Glo. hic videtur dicere q̃ nõ nisi principe statuente. Sz dico q̃ in istis cinitatibus q̃ nõ cognoscunt superiorez papã vel principem q̃ ille põt.ipse enim suiipsius sunt principes & populus liber est.vt.l.nõ dubito.de capt. & no.e.ti.l.hostes. Sz si ponimus q̃ principẽ cognoscãt.idez dico.qz ipsa ciuitas statuendo põt alienare.hoc est prius legẽ faciendo.vt.l.ꝓhibere.§.plane.§.qõ vi aut clã.vbi est casus. Preterea pbatur .§. nequid in lo.publi.l.ij.§.viam publicaz. & ibi glo. q̃ in hoc videtur equiparare principẽ senatum & ciuitatem in faciendo locũ publicũ vel non. Et id eo feci de facto fieri primo statutũ.q̃ locus ille esset priuat⁹.postea feci fieri vẽditionẽ solẽniter.satis puto etiã sufficere si fiat statutum de vẽdendo ipsum locũ publicum.vt prediti. Hoc ꝑ premisso habes hic aliud notabile q̃ id qõ non põt obtineri nisi fiat noua lex per ciuitatẽ:ita difficile est qõ reputatur impossibile.facit qõ no.per Inno.extra de testa.c.filius.

Si vt Iste.§.ponit formam stipulationis.sic.§.eodem.l. cum quid.

Preterea sciẽdum. Subtilis est. In dandis non põt quis vni ex heredibus p uidere.secus in faciendis. Rp.de.l.qõ dicitur.§.c.So. ibi pater stipulatur factum fieri a filio. hic ab alio ipsi filio. Vel aliter vt in glo.qz cũ hic stipuletur post mortẽ valeret etiã si vt filio stipuleb.vt.l.quod cũq̃.§.i.§.e. Illa lex nil facit ad propositũ.qz ibi loquitur an queratur mihi qñ filio meo stipulor.hic vero an heredi acquiratur. Clemo ad.l.noꝑstram & quero que est rõ diuersitatis inter obligationẽ dandi & obligationem faciendi. Glo.dicit q̃ in obligatione dãdi pariter interest vtriusq̃.secus in obligatione fieri. vt in exemplis positis in glo. Sed ista rõ videtur cõtra casum.l. auus.§.de pac.& l.auus.§.de pac.do.sed ibi loquitur in pactis que fiunt ad exceptionẽ:hic in his que fiũt ad actionez Vel aliter vt in glo.mag.quã totã recita vt iacet. Et p ei⁹ declaratione & totius materie intendo examinare istam materiã per quattuor.q. Primo an quis stipulãdo possit vni ex heredib⁹ prouidere quo ad actionẽ. Scõo an possit vni prouidere quo ad exceptionem. Tertio an possit vnũ ex heredibus tm̃ cõtrahẽdo grauare. Quarto an prouidere vel grauare vltimã volũtatem condẽdo. Ad primuz quero primo que est rõ q̃ in dãdis non potest quis vni ex heredibus stipulari. Pe.videtur dicere q̃ ratio ẽ. qz obligatio incipit a defuncto nec eius morte finitur etiã si velit quia obligatio est perpetua.vt.l.eũ qui ita.§.q̃ ita.§.e.& ex.l.xij.rab. diuiditur inter heredes.vt.l. ea que in oĩbus.C.fa.her. & ficeer.pe.l.i.& de pac.l.pacto successoꝝ. iõ transit ad heredes. Ex hoc concludit ipse q̃ si obligatio non cepit a defuncto sed inciperet ab herede.vt.C.vt ac.ab heredi.& contra heredi.q̃ tũc posset quis vni ex heredibus stipulari.qz cessat rõ predicta.& ex hac presumptione ponebat suã distinctionez satis longã quam non refero.quia falsa est & fundata super dicta ratione quã probo falsaz.heres enim representat psonam defuncti solum ꝑ ea parte pro qua est heres. vt.C. de rei ven.l.cum a matre.no.j.de preto.stip.l.ij.§.fi.in gl. mag. Pro alijs partibus extraneus est.vt in.d.ll. & C. ꝺ heredi. acti.l.si adulta.& de bo.auc.iudi.pos.l.si vroz.ad.l.fal.l.licz cũ si. Posito ergo q̃ si stipulatio non inciperet a defuncto

sed ab herede, si dices ei queri insolidū statim sequeretur q̄ possit quis alteri extraneo stipulari cū pro aliis partib⁹ sit extraneus qō est cōtra. ℣. alteri. ℙreterea lz ab herede inci piat obligatio tñ hereditaria ē. vt. l. hereditariū. de bo. auc. iudi. pos. ℊ etiā fm eū dz diuidi inter heredes p. l. xij. tabu. ꝛ l. pro hereditariis. ℂ. de here. acti. ❡Dic ergo tu q̄ est rō qua re ei cui voluit prouidere non queritur insolidū. qz pro aliis partibus est extraneus ꝛ sic ei stipulari nō potuit. vt dictuz est. ℂ Si queris que est rō q̄ aliis queritur quib⁹ ipse pro uidere voluit. ℜñ. ratio est. qz obligatio perpetua est ꝛ trā sit in heredes per. l. xij. tabu. etiā inuitis cōtrahentibus vt dixi. ℂ Item quero q̄ est rō q̄ in obligatione faciendi pōt vni ex heredibus stipulari. ℜñdeo. facta sunt indiuidua re gulariter. vt. l. stipulationes nō diuiduntur. ideo cuilibet he redū competit actio insolidū. vt. l. in executione. ℣. ij. ℊ. e. ❡Jō nō est mirz si ex stipulatione defuncti cōpetit heredi noiato insolidū. qz etiā si nullus esset noiatus insolidum sibi cōpe teret. ❡Et si dicis que est rō q̄ aliis nō noiatis nō competit. ℜñdeo quia eorum nō interest. vt in exemplis positis ī gl. als si eorum interesset oibus competeret. quia esset eadē rō que in obligatione dādi. ❡Et si poneres hoc ī facto diuiduo tunc idē qō in obligatione dādi. qz cessat rō predicta. ❡Jdez in facto indiuiduo si ageretur ad interesse. ℂ Dz quid si sti pularetur aliquid quod de sui natura non est transitoriū. ad heredes. vt vsus ꝛ vsufructus stipulatus ē quis sibi ꝛ here di suo titio. tñc illi titio acquiritur prout pōt. quia in vsufru ctu qui est diuiduus acquiritur. s. pro parte hereditaria pro aliis non. quia sibi vt extraneo defunct⁹ stipulari nō potuit ad alios heredes non pertinebit. quia ex persona defuncti finitur ꝛ ad heredes non transit nisi sit actuz. vt. l. stipulatio ista. ℣. si quis ita. ℊ. e. sed de aliis non fuit actum. ℊ ꝛc. ❡In vsu vero qui est indiuiduus. vt. ℊ. de vsu ꝛ habita. l. vsus pars. queritur illi heredi nominato actio insolidum sicut in aliis indiuiduis aliis heredibus nihil: eadem ratione qua supra ❡Ex predictis collige distinctionem per te sic. aut loquimur in his que sunt trāsmissibilia ad heredes. aut in his que cū persona finiuntur. ❡Primo casu aut continet dationem. aut factum. ꝛ si factum aut diuiduum aut indiuiduum. ꝛ si indi uiduum aut agitur ad interesse aut ad ipsum factum. ꝛ si ad ipsum factum aut oium heredum interest equaliter. aut ei⁹ qui est nominatus tantum. vt ex predictis patet. ❡Secundo casu quando cum persona finitur aut continet diuiduū aut indiuiduū. vt. ℊ. plene dixi. ℂ Quero iuxta predicta qñ fa rius ex heredibus non nominati. illius autem nominati nō ctum quis stipulatur sibi ꝛ titio heredi. quid si interest alte interest. ℜñdeo illi competit actio soli per ea q̄ dicta sunt. ℂ Quero quando dari stipulatur. an alij heredes non no minati habēt actionez vt dictū est. an exceptione repellātur ❡Dicit gl. hic q̄ sic. qz otra defuncti volūtatē agūt. ❡Jdē no. ℊ. de pac. l. auus. ❡Ego dico q̄ defuncti voluntas fuit vt ita demum exceptione repellantur si ei cui voluit prouidere to tum acquireretur. als secus. non enim voluit adimere aliis qō nominato non queritur. ar. ℊ. ex qui. cau. ma. l. nec vtilez ꝛ ideo si illi nominato aliquo casu esset quesita vtilis ppoz tionibus non hereditariis. vt quia fuit interposita stipula tio super rebus ipsius defuncti. vt. l. pe. ℂ. ad exhi. vel aliter vt dixi. ℊ. e. l. stipulatio. ℣. si quis insulam. vel quia testatoz hō nomen prelegasset sibi tacite vt dicam. vel expresse. vt. l. ex legato. ℂ. de leg. tunc verum diceret glo. ꝛ ita loquitur. ℂ. de excep. l. i. als secus. ℂ Sed quero alij nō fuerunt exceptio nere pulsi ꝛ sic exegerunt. an nominato restituere teneātur actione fa. her. ❡Glo. hic q̄ sic. ❡Tu dic lati⁹ aut testatoz vnū nominauit quē tunc solū heredem futurū credidit ꝛ postea habuit plures ꝛ tunc alij petent nec restituent. ar. ℊ. de pac. l. tale. in fi. ꝛ tangit glo. in. d. l. auus. aut sciebat se habere de bere alios. ꝛ tunc nisi testatoz voluntatē mutauerit videtur illi nominato tacite legare. ℊ ꝛc. vt. l. filie. ℂ. fa. her. fm glo. ❡Sed istud est verum qñ deuentum est ad traditionez. alias secus. vt. ℂ. de cas. pecu. l. i. li. xij. ꝛ. l. ij. ℂ. siquis alteri vel sibi als morte non confirmarē. vt ar. ℊ. de dona. inter vi. ꝛ vxo. l. papinianus. ꝛ tangam. ℊ. de dona. l. donationes. ℣. pater. ꝛ. l. pater. in prin. vnde credo q̄ actione fa. her. nō teneatur nisi ex aliis appareat q̄ voluit legare tacite vel expresse. ❡Ad secundū an vni ex heredibus possit prouideri quo ad excep tionem. inter glo. nostras fuit opi. ❡Finaliter dicūt idez qō in actione. cum ratio diuersitatis reddi non possit. ❡Jta no. hic ꝛ. d. l. au⁹. ❡Doc. oēs tenēt ꝺ̄ñū q̄ exceptio vni tñi possit q̄ri. vt. d. l. au⁹. de pac. ꝛ. l. au⁹. ō pac. dot. et rō diuersitatis ē fm ❡Jac. de are. qz creditoris interest q̄ alij heredes non no minati non possint excipere. sed debitoris non interest vtrū vnus vel oēs agant. ❡Vel dic fm alios ꝛ melius. exceptio vel pacta liberatoria possunt esse personalia. vt. l. iurisgen tium. ℣. pactorum. ℊ. de pac. ꝛ. l. qui in futurum. vnde pōt fa cere paciscens q̄ ad heredes non transeat. secus in pactis obligatoriis. vt dictum est. ideo non transibit nisi ad nomi natum. ❡Jdē in pactis obligatoriis que essent eiusdē nature vt. ℊ. vidistis. ℂ Dz contra hoc videt. ℊ. e. l. eum qui ita. ℣. i. ibi ꝛ q̄uis ꝛc. ❡So. ibi pactum videtur factū ob causam. s. si heres nominatus tenetur in totū. ❡Cū igitur nō teneat nisi pro parte ideo illud pactū est inutile. ℂ Quero quid si illi cui pactus est solū putabat sibi heredez. ℜñdeo omnibus proderit. ar. ℊ. de pac. l. tale. ℣. fi. ꝛ no. in. d. l. auus. ꝛ quia cō stat q̄ voluerunt facere pactuz personale. ℂ Venio ad ter tium an vnū ex heredibus possit cōtrahendo grauare. ❡Et. l. expresse videtur dicere q̄ non. vt. ℊ. e. l. eum qui ita. ℣. te ꝛ ti tiū. ℜatio qz sicut non possuz obligare extraneum. vt insti. eo. ℣. fiq̄s alium. ita nec possum heredē pro illis portionib⁹ pro quibus non est heres. quia quo ad illa est extraneus vt dixi. transit ergo in personā aliorum heredū. sicut ceteꝝ obli gationes hereditarie. ℂ Sed quero quid si est talis obliga tio que pōt finiri ex conuentione in persona promissoris. vt promissio de aliquo non faciendo. vt. ℊ. e. l. si sic. ℜñdeo. tē possum tñi vnum ex heredibus grauare quo ad ipsuz factū Sed si ageretur ad interesse. tunc oēs heredes tenerentur pro hereditaria portione. vt. l. iulianus. in prin. ℊ. e. ❡Intelli go enim q̄ ibi ex solius titij facto stipulatio committitur ex facto aliorum nō. quia contrahentes noluerūt quod potue runt. vt dixi. sed postq̄ est commissa omnes tenentur ꝑ por tione hereditaria ad interesse. ℂ Ad quartum venio. s. an vnum possit grauare. s. vltimā voluntatem condendo. ❡Dic aut queris de obligatione iam contracta. aut de contrahen da ex ipsa vltima voluntate. ❡Primo casu aut vult vni pro uidere legando actionem quā habet ꝛ potest. vt. ℂ. ō excep. l. i. ꝛ ibi no. de le. i. l. ex legato. cuz si. ❡Aut vult grauare vt su stineat onus vnius obligationis qua tenebatur ꝛ tunc quo ad creditorem non potest vt habeat actionem cōtra euz so lum. fallit in actione de dote. vt. l. cum ab vno. ℊ. de lega. ij. dic vt ibi. sed potest vt coheredib⁹ teneatur actione fa. her. vt ibi plene no. ❡Secūdo casu distingue aut grauat vnuz ex heredibus in specie hereditaria. ꝛ tunc nō tenetur nisi ꝑ he reditaria portione. vt. l. si fundum sub conditione. ℣. libert⁹. de leg. i. ꝛ no. de leg. ij. l. meuius. ℣. eum. aut in specie nō he reditaria. ꝛ tunc grauatur heres in totum. vt. l. si tibi homo. ℣. i. de le. i. aut in quātitate ꝛ tunc insolidum. vt. l. ab omni bus. in prin. de leg. i. quod dixi in specie hereditaria tantuz teneri pro parte intelligo nisi onus iniunctum fuerit indiui duum. vt. l. cū quasi. ℣. si plures. de fideicō. li. ꝛ istud vltimū bene tetigit ❡Guil. de cu. in. d. l. auus.

❡Am qui certarum. ❡Promissio facta ī nū dinis intelligitur ī die vltima nundinarum. hoc dicit. ℂ Quero que erat ratio dubitationis huiusmodi. l. ❡Et est ratio cum stipulatur quis in nundinis videtur stipulari vt in nundinis possit ex pendere. ꝛ sic in principio. ꝛ hoc pro sabino. pro poculo fa cit regula. l. qui hoc anno. ℊ. e. ℂ Gl. querit si est expressum vel tacite actum ab vtraq̄ parte. ❡Et glo. dicit forte. sed sine

forte quia tunc die ꝛ tempore acto illo dentur.vt.l.eum qui calendis.ſ.e.Ex preſumptionibus ergo hoc eſt ex his que in prefationibus ſunt dicta debebit hoc probari vel ex q̄litate perſonarum.ſed iuriſconſultus inſpexit hic ſolaz verborum ſignificationem.ſed glo.videtur contra iſtum tex. in ſti.de inuti.ſtipu.§.pe.Dz diſtingue an apparet quid actū ſit,aut non.

Iſte.§.eſt ſubtilis. Qui habet electionez

Cum pure. a lege poteſt quandocunq; variare.h.d.

¶Aſſumo glo.mag.ꝛ op.de.l.ſiquis ſtipulatus ſit.vbi diſtinguitur volam vel voluero.Glo.ſoluit q; ibi in creditore qui habet electionem ex conuentione partiuz.hic in debitore qui habet electionem a lege.procedit vltra glo. q; idem eſſet in debitore ſi exprimeretur quod in creditore: q; poſt lit.conteſ.non poſſit variare ſi haberet electionem per verbum volam. Idem dicit tertia ſolu. Idem dicit Hu.in alia glo.etiam ſi tacite habet electionem. Sed iſtud eſt falſum. nam actor habet eligere in ipſo libello.vt.ſ.e.l.vbi autem. §.qui illud.merito ſibi per lit.conteſ.preiudicat.quia iteruz videtur eligere.ſed in reo hoc nō poteſt contingere q; quādo rei eſt electio fit libellus alterna tiue. vt plene dixi in.d. §.illud.vnde lit.oteſ.non eligit.non poteſt ergo dici q; prohibetur variare cuz nullo tempore elegerit. Preterea quā do exprimitur electio per verbum volam exprimitur per eū modum qui tacite ineſt.vt.j.dicam.ergo nil operatur. vt.l. iij.de le.i. Nec ob.l.ij.§.generalier.ſ.de eo quod cer.lo.hic alle.in glo.quia ibi erat electio creditoris. ideo debitor admittitur ad purgandam moram vſq; ad lit.conteſt. poſtea non.ſ.e.l.inſulam.vnde glo.ponit aliam opi. veram. quia aut tacite ponit ꝛ poteſt variare vt hic. aut expreſſit ꝛ tunc aut per verbum voluero:ꝛ non poteſt.vt.l.ſiquis ſtipulat⁹ ſ.e.ſi per verbum volā.poteſt variare ac ſi non eſſet expreſſum.quia exprimitur per eum moduz per quem tacite ineſt Et ex his no.q; quādo electio conceditur a lege videt concedi per futurum indicatiui.ꝛ hec eſt glo.per quā poteſt reſpōderi ad.q.que poſſet fieri ſi creditor hz electionē. vt.l.ij §.ſceuola.de eo quod cer.lo.q; poteſt variare vſq; ad lit.cōteſt.poſtea non.ac ſi eſſet conceſſa per verbum volam. Et predicta ſunt vera ſi vtrunq; eſt in obligatione.ſi vero vnū eſt in obligatione.aliud in ſolutione.actor poſtq; ſemel elegerit non poteſt variare.vt.l.ſi pluribus.in fi. de lega.i.vel illud quia in legatis.ſed prima placet.vt in reo ſtatim dicā.

¶Oppo.de.l.huiuſmodi.§.ſtichum.ſ.de lega.i.ꝛ.l.apud aufidium.ſ.de adopt.lega.ꝛ.l. fideicom.§. ſic fideicom.ſ. de lega.iij. Solu.ibi in vltima voluntate.hic in contractibus.ꝛ ratio eſt hec quia in vltima voluntate trahit ſecū exetionem electio.quia tranſfertur dominium.vt.l.ſiquis ſtipulatus.ſ.eodem.ꝛ.l.huiuſmodi.§.ſtichum. ꝛ ibi glo. de leg. i.ꝛ.d.l.apud aufidium.ꝛ ibi gl. Vel ſm Pe.ratio eſt.quia vltime voluntates non poſſunt eſſe in pendenti.vt.l.fina.ſ. communia predi.ꝛ iſta eſt magis generalis ratio. vt plene dixi in dicta.l.ſiquis ſtipulatus.ſ.eodem.¶Oppo.extra glo.de.l.quicquid.ſ.e o.in medio mag.glo.Solu.locus eſt variationi hic in electione: ibi vero in declaratione voluntatis ambigue in qua non licet variare. ¶Oppo.de.l.ſi ſtipularus fuero decem in melle.j.de ſo. breuiter ibi vnum erat in obligatione aliud in ſolutione.ideo poſt litis conteſtationem non poteſt variare.hic vtrunq; erat in obligatione.¶Contra iſtud oppo.vltimo loco de.l.item veniunt.§. ꝛ cum predixim⁹.ſ.de peti.heredi.l.miles.§. decem.ſ.de re iudica.vbi poſt ſententiam admittitur variatio. Solu.in contrarijs vnum erat in obligatione. aliud in ſolutione ex diſpoſitione legis.ſed quod dixi ſupra habet locum quando ex diſpoſitione contrahentium. Ex predictis ergo colligе diſtinctionem per te ipſum quia aut loquimur in declaratione.aut in electione. Et ſi in electione an in vltimis voluntatib⁹.aut in conſractibus.ꝛ ſi in contractib⁹ aut in actore aut in reo.ꝛ ſi in reo ꝛ tunc aut vtrūq; eſt in obligatione. aut vnū in ſolutione ꝛ aliud in obligatione.vt ex predictis apparet. Venio ad aliam glo.ꝛ aduertatis ad iſtam dicitur variare quandocunq;.ergo quando fiet executio ſem. per variabitur.ꝛ ſic nunq; poterit fieri executio.quod eſt ꝙ remedium. Dic q; vnum remediū eſt q; fiat executio in eſtimatione actionis cum propter impoſſibilitatem rei que debet prestari fiet eſtimatio.vt.l.ſi ſeruus.in fi.ſ.de cōdi.fur. l.i.§.ſi heres.ad trebel. Aliud remedium dat Pe.ꝛ Jaco. de are.ſi vult q; certuz tempus ſtatuatur infra quod eligat vt ar.l.mancipiorum.ſ.de opt.lega. C.de ingenu.ma.l. diſ famari.l.ſi eo tempore de diſ.pigno.cum ſi. Iſtud remediū non videtur eſſe ſufficiēs. Statuo tempus tibi infra quod eligas non eligis quid erit. Elidete alterum de duob⁹ erit vel q; electio tranſferatur ad actorem. vt.l.i.cum.l.ſe.j.de ſolu.facit quod no.in ſimili.in.l.heredes.§.ſi in certo.ſ. fami. herciſ.ꝛ.l.legato generaliter.de lega.i. Vel dic q; habeat electa que deterior eſt promiſſori ꝛ magis ſtipulatori prodeſt.vt ar.l.ſcimus.§.pe.C.de iure deli. ¶Tertium remedium datur per glo.que eſt in.l. ſi quando.§. heres.ſ.de leg. i.vt ante ſententiaz interrogetur reus quid velit dare poſt ſententiam mutare non poterit. Rai.allegat illaz.l.ad hoc Pro hoc poteſt allegari glo.in.l.i.in prin.ſ.de act.empt. in glo.i.magna. Vel dic q; ſi ſemel elegit ꝛ iudex pronunciauit in eo faciendam executionez amplius non poteſt variare.ſicut nec actor poſt lit.conteſ. ſecus ſi ante ſententiam elegiſſet in vno condemnari vt dictum eſt ne ſit eluſorium to veriſſimum. Sed ſi ante decretum iudicis ſuperuariaret tunc dico q; poſtq; vnam rem bis elegiſſet non poteſt amplius variare.ſicut nec actor poſt lit.conteſt.q; bis eligit vt dictum eſt. Ad idem.C.ad velleia.l.ſi mulier.facit q; non licet tertio prouocare.ꝛ hoc inducit ſignificatio hui⁹ dictionis quotiens. hic poſita ſicut in dictione rurſus.vt.l. fideicommiſſa.§.ſiquis decem.ſ.de lega.iij. ꝛ vt lega.no. ca.l.i. §.ſi cui ita. Sed contradicit.l.ſicut.in prin.ſ.qui.mo.vſuſſr. amit.ꝛ quod no.in.d.§.ſiquis decem. Sed non curo de dictione quotiens.vel rurſus.vt.l.vltima.ſ.de eden. nam dictio quotiens.intelligitur de multis vicibus noua ſuperueniente cauſa.vt.d.l.ſicut.ſed ſi nulla eſſet cauſa ſed ſoluz alterius damnum tunc bis tantuz.vt dixi.facit optime.C.de emen.iuſti.codi.l.i.§.ſupradictis.ibi cum nemini ꝛc. Reſtat vnum vtrum alibi ſit differentia inter expreſſum ꝛ tacitum. Et glo.ponit vnum exemplum in.l.ſi cum dies.in fi.ꝛ.l. ſus.ſ.de arbi.ꝛ iſtud eſt clarum. Itez diſtinguitur inter datum tacitum ꝛ expreſſum.ꝛ vide in glo.ibi.ꝛ ſic diſtinguitur ꝛc.ſed.ll.alle.in glo.videntur dicere contrarium.quia in mandato expreſſo videtur poſſe reuocari in adiecto in quo eſt mandatum tacitum tunc non poteſt reuocari. Breuiter iacet.ꝛ intellige in eo qui non eſt ſimplex mandatarius.ſed ſibi fuit ſtipulatus ꝛ actio fuit ſibi queſita in adiecto. Dic q; poſt lit.conteſ.poteſt prohiberi ante non. Item an in adiecto ſit mandatum tacituz vel non dixi in.l.iulianus.§.fundum.ſ.eodem.

In cauſa euictionis

C Um er cauſa duple ſi pro parte nō defendatur pena inſolidum committit. hoc dicit in ter. ibi ceteris que ſubſiſtere.i.rem venditam a creditore agente hypothecaria pro ſuis partibus liberare.vt.ſ. de euic.l. rem hereditariam vel cum agente iure dñij pecunia data pro parte trāſigere.vt.ſ. de reſcin.ven.l.ſi.§.i. Ja.de are.ꝛ Ol. dicunt hic q; omnes denunciandi ſunt.vidiſtis.ſ.e.i.in.executione.§.inſolidum. ¶Oppo.de.l. antepe.ſ. ſi ex noxa. cauſa aga.vbi ſi vnus vult poteſt pro omnibus defendere fateor q; ſufficeret.ſed hic nō pro omnibus. ideo apoſtillā illam in ter.dedi. ¶Op. q; in pretorijs ſtipulationib⁹ vno ex heredib⁹ promiſſoris ſ facientе ſ illi tuj pena cōmittitur.l. penales.§.iulianus.ſ.ad.l.falci. hic in ſtipulatione duple

q̃ est p̃toria.vt.l.ij.§.stipulatio duple.j.ꝺ p̃to.stip. So.hũc est p̃toria qñ sup vẽditõne fui interponit. vt plene dixi in.l.stipulationuz alie.circa pr̃in.s̃.e. Intelligo g̃ q hic nõ erat pretoria.itẽ i.§.cato.di. li oppositũ.qz si oẽs defẽderẽt si tñ res euicereť.cõ mitteret stipulatio.vt.l.euicta.ꝺ euic.So.itelligo ꝺ q defendũt ita q rẽ liberãt.z ita apostillaui ter.

Ip Turibus. Jstud pr̃incipiũ habuistis i .l.ticia.§.fi.s̃.e.z ei⁹ effectuz plene in.l.scire debem⁹.s̃.eo.ti.

De hac. §.istũ declarauí in.l.si stichũ.§.stipulatio.s̃.e.in tex.ibi id.i.eiusdẽ generis.vt decẽ põdo argenti. ¶ Op. de.l.si stichũ.§. stipulatio.s̃.e.Glo.dat plures solutões. Tene me diã solu.qz aut fit denoiatio annoz.aut nõ.

Et si placet. Dispositio nõ pfecta z nõ cõsũmata vitiať si ad eundẽ casuz deuenit a quo nõ potuit inchoari.sec⁹ i dispositiõe p fecta.ꝺ.p̃cio ponit regulã.scõo ponit tria exẽpla in quib⁹ regula fallit. ¶ Op.z videť q res nõ vitieť ꝛz deuenerit ad eũ casuz a quo nõ potuit ĩcipe vt instí.de lega.§.ex p̃rio. Gl.dicit q fallit ibi. Sꝛ Dy.hic z in.c.actũ legitime.ꝺ reg.iur.li.vi.dic aut casus supueniẽs tẽdit ad eũdẽ effectũ ad quẽ ipe a dit ad aliũ effectũ.z tũc vitiať. ¶ Op.qz dr̃ q fallit regula in pluríb⁹ heredib⁹ nõ est verũ.qz vterq ꝛz actionẽ insolidũ.vt.l.ij.§.ex his.s̃.e.z ab initio si duo sunt dñi z quilibz dñoz stipuleť insolidũ valeret.vt.l.vn⁹.s̃.de ser.rus.p̃dí.qꝺ ẽ verũ in fuitute nõ ꝓstituta.vt.l.ij.§.ex quo quidã.s̃.eo.lz q̃dã hñt additionẽ Dy.q̃ dicit aliter.lz falsa ẽ additio. Gl. soluit z bñ. ¶ Sꝛ op.ꝺ.l.si sub vna.§.fi.s̃.eo.So. ibi loquiť in duob⁹ successoríb⁹ singularib⁹.hic in vniuersalib⁹.rõ appet ex his q̃ ibi dixi. ¶ Op.qz hic ponit exẽpla in fuitute ꝓstituta regula in stipulatiõe ponit.Glo.soluit dupl̃r.qz lz iurisco sult⁹ ponat regulã in exceptõe intellexit largi⁹. Vel aliter z subtili⁹.qui ꝓstituit fuitutẽ teneť ad patiẽtiã:nec incõtinẽti liberať ipso iure.vt no.in.l. corruptionẽ C.de vsufruc.z hic glo.dicit.lz Pe.ꝺicat.vt plene dixi in.l.ij.§.i.s̃.eo. ¶ Quero.vendidi tibi fundũ detracta fuitute.fuit⁹ est amissa tpe an remaneat actio psonalis ꝺ te ad ꝓstituẽdã fuitutẽ.Gl.dic hic q sic.z fm hoc debes sic hr̃e glo. hinc ẽ q expto teneť qz seruitutẽ in vẽdẽdo fundo retinuit si illo tpe est amissa ꝛc̃.q.ꝺ.adhuc durat psonalis.Sꝛ hoc est ꝺ casuz.l.corruptionẽ.C.de vsufruc.z.l. in vẽdẽdo.quã alle.Glo.alio cãu loquiť.Allij habẽt glo.hic q ex ẽpto teneť q̃ fuitutẽ in vẽdẽdo fundo retinuit.z fm hoc est casus in dicta.l.in vẽdẽdo.§. i.Sꝛ nõ facit ad ppositũ.nisi dicas vẽditorẽ teneri vt cedat actionẽ psonalẽ.qꝺ est ꝺ.ꝺ.l.corruptiõz ¶ Clenio ad gñalia q̃ ponit glo.q̃ icipit veluti stichо. Primũ est qꝺ ponit in tex.in eadẽ gl.ibi.sic ꝺ illud est.aliud gñale.s. q tractu tẽpis nõ firmať firmať.ex de reg.iur.li.vi. ¶ Circa primũ.s.an vitiatur res si deuenit ad eũ casuz a quo nõ potuit inchoari.pr̃io debes scire q sunt q̃dã q̃ veniũt directo ad rescindẽdũ.vt q̃rela inofficiosi testi.actio qꝺ q̃ro. Quedã sunt q̃ ad rescindẽdũ nõ veniũt pr̃incipaliť.z dic q qñq̃ supuenit defect⁹ cause finalis z pone exẽplũ vt intellígas qꝺ hẽo dicẽ.pone ĩ.§. ecõtrario.q̃ ẽ rõ q̃re legatũ valz.qz affert legatario cõmodũ.supuenit cã q̃ nõ affert cõmodũ.an vitieť Et dic aut casus supueniẽs tẽdit ad eũ finẽ ad quẽ ipse act⁹.z tũc nõ vitiať.vt in.§.ecõtrario.instí. de leg.z.l.verbis.ad.l.fal.z p Dy.in.c.actũ legitime. de reg.iur.li.vi. Aut nõ tẽdit ad eũdẽ effectũ.z tũc aut est talis act⁹ qui nõ vitiaret ptib⁹ volẽtib⁹.et tũc casus supueniẽs nõ vitiat.vt.l.sciẽdũ.§.fi.s̃.q satisda.co. Aut vitiaret id qꝺ agiť ẽt partib⁹ volẽtib⁹.z tũc vitiat.vt.l.vr̃ani⁹.x̃.§z cũ duo.j.de fide ius. Jnduco ad qõnẽ.vir x̃git ad inopiã.soluta est dos mulieri fm.l.vbi.C.de iure do.z.l. si ꝓstãte.in pr̃i.s̃.sol.ma.supuenerũt diuitie an irriteť assignatio doť. Glo.in.l.vbi.tz q nõ vitiať. Spe.in ti.de dona.inť vi.z vxo.tz ꝺ.istud posui in repeti.l. si cõstãte.in penl̃.vel vlti.q.so.ma.z ex theorica p̃cedenti appet solutio qõnis.qz diuitie supueniẽtes tenẽdũt ad eundẽ effectũ ad quẽ solutio dotis.vt ad cõsulẽdũ mulieri.g̃ solutio nõ vitiať. Jtẽ p.l. sciẽduz s̃.qui satisda.co. Qñq̃ supuenit defect⁹ cause materialis.z tũc qñq̃ supueniẽs vitiat rẽ.vt.l. inť stipulantẽ.§.sacrã.z hic in duob⁹ exẽplis glo. Qñq̃ supuenit defect⁹ in cã efficienti vt in psona.z tunc aut act⁹ erat pfect⁹ z ꝓsũmat⁹.z tũc nõ vitiať.vt.l. p̃e furioso.s̃.de his qui sunt sui vel ali.iu.z.l.cec⁹ s̃.de iudi.aut nõ erat res pfecta aut ꝓsũmata.z tũc aut supuenit defect⁹ cũ delicto psone z vitiať.vt.l. si metallũ.ꝺ his q̃ p nõ scrip.ha.aut sine defectu psone z nõ vitiať.vt.l.is cui bonis.s̃.de testa. z ista duo mẽbra ponit glo.in.l.i.§.euenit.s̃.de bo.pos. fm tabu. Qñq̃ supuenit defect⁹ mixtim in cã materiali z ĩ cã efficiẽti.vt in casu nostro:vbi ẽ defect⁹ mixta ꝓsideratiõe rei z psone.z tũc aut res nõ erat pfecta z ꝓsũmata.z tũc aut dispositio respicit rem ppter rẽ.vt in fuitutibus z dispositio vitiať.vt.l.si sub vna.§.i.s̃.e.aut respicit psonã z tũc dispositio nõ vitiať.vt.l.dãni.§.emptori.s̃.ꝺ dã.infec.l.si sub vna.§.i.s̃.e.z ibi glo.aut res erat pfecta z ꝓsũmata z nõ vitiať. Casus est hic in fi.

Si seru⁹ aut filiusfamilias. Facultas eligendi coheret psone.h.ꝺ.z q cohereat psone vidistis in.l.si stipulat⁹ fim.s̃.e.z ibi dixi. ¶ Op.de.l.iul.de le.i. Glo.hic dicit aliud ĩ legatis vt ibi.z hãc tz Dy.Pe.determinat hãc p illã q iussus dñi ꝺz interuenire vt ibi no.fz vnã opi. puto pr̃imũ veri⁹ qz in ꝺctib⁹ x̃sať opa filij.ar. ei⁹ qꝺ no.C.de ꝺdi.inser.l.si vxorẽ.z instí.eo.§.ex cõditionali. Preterea hic põt filio vel fuo solui.vt.s̃. de pac.l.si vn⁹.in pr̃in.z depo.l.qꝺ seru⁹.merito p̃t eligere:alꝫs nõ possz solutionẽ recipe.ĩ legat nõ p̃t filio solui cũ nulla opa ei⁹ x̃seť.ergo ꝛc̃.vt.l.eũ qui ita.§.q̃ sibi.s̃.e. Vel dic q hic in electiõe q̃ cadit ĩ alternatiua in qua vtrũq̃ est in obligatiõe.iõ remanet merũ factũ electiõis qꝺ ad patrẽ nõ trãsit.vt ꝺ no.ibi in optiõe legata in qua nõ x̃sať merũ factũ cũ nullũ sit ĩ obligatiõe.z iõ pl⁹ iuris q̃riť p̃ri z domino.z sic distigue tria mẽbra. ¶ Op. de.l.fi.§.sz et si q̃s.Solue vt ĩ gl.z dixi ĩ.l.siq̃s arbitratu.s̃.e.

Pupill⁹. Jste ẽ subtilis.§.z quotidian⁹. Vbi est etatis defect⁹ patris auctoritas nõ sufficit ad obligãdũ.h.ꝺ. Dicit hic q patria potestas nõ est sufficiẽs ad obligãdũ. ¶ Op.ꝺ.l.pupill⁹.j.de x̃.sig. Dic vt in gl. ¶ Op.de.l.obligari.s̃.de auc.tu.z instí.de auc.tu.in pr̃in. So.glo.aliud ĩ pr̃e.aliꝺ ĩ tutore.qz auctas p̃ris ẽ ad corrigẽdũ.auctas tutoris ẽ ad admĩstrãdũ. Vel dic gl.q ꝺ p̃iem actionẽ hr̃e nõ põt:ꝺ tutorẽ sic. Silis glo. est instí.de iuti.stipu.§.pupill⁹. Habes glo. declaratã.respice ad me.z ꝺ istã.l.videť casus exp̃ssus ĩ l.si infanti.C.de iure deli.glo. formauit ibi z soluit q ibi in hereditate q̃ affert cõmodũ. Sꝛ istꝺ ẽ trufa.qz si hereditas affert cõmodũ sine tutore posset

adire ꝛ. §. nec ꝙ. inſti. de auc. tuto. ℨ De. ſoluit ꝛ dicit ꝙ iſta iura ſint cozrecta cū pz̄ ſit legitim' admīſtra toz hodie. vt. l. i. C. de bo. ma. ꝛ. l. cū nō ſoluz. C. de bo. q̄ libe. Dñi. iſtō nō ē verū qñ tractaſ ō pupillo obligādo mere. ꝛ auctas pz̄is nō ſuffic. vt h ꝛ. §. pupill'. iſti. de iuti. ſtipu. qñ ꝙ tractaſ mere ō acq̄rēdo ꝛ pōt tūc ēt ſine pz̄e . qñ ꝙ tractaſ ō actu i quo pōt eē vtilitas ꝛ dānū ꝛ tūc pz̄is auctas ſuffic. vt. l. ſi infanti. C. ō iu. deli. ꝛ eſt rō. qz iura noua faciūt pz̄em legitimū admīſtratozē in illis reb' i q̄b' pz̄i acq̄rit vſufruct'. vt. l. i. C. ō bo. ma. ꝛ. l. cū nō ſolū. §. vbi ät C. de bo. q̄ li. in alijs nō. vt ibi ꝛ i auc. vt liceat mri ꝛ auie. §. i. mō ſi pup ll' obligaſ q̄d hz facē auctas i illo. ſz ſi tractareſ ō alienatiōe rei i q̄ pz̄ hz vſufructū pz̄is auctas ſufficeret. vt. l. cū nō ſolū. §. filij ät. ſz i pſonali obligatōe filij pz̄ nihil hz facē. ſz qñ eſt dubiū. vt i hz̄ditate. qz pōt pz̄i acq̄ri vſufruct'. tūc pōt pz̄ auctatē inꝛponē. Et hoc habes practicā cuiuſdā qōnis. filiuſſamilias mioz ē i iudicio: an ſuffi ciat auctas pz̄is. vel oz curatoz dari. ꝛ dic ꝙ aut ē ſup re in q̄ pōt pz̄i acq̄ri aliq̄d vel hz̄ e vſufructū. et tūc pz̄is auctas ſufficeret. ſz ſi eēt ꝙuēt' ſup re que nō ptinet ad pz̄em. vt i obligatōe pſonali vel criminali. tūc pz̄is auctas nō ſufficeret. ꝛ dareſ curatoz Primū pbaſ. C. ō bo. ma. l. i. vbi glo. dic ꝙ dat ꝑ curatozē filij' pz̄e auctoze. qō itelligiſ cuiuſcūq̄ etatis ſit. vt. l. cū nō ſolū. §. vbi ät vnū. vbi ē tex. no. C. ō bo. que li. Scōm pbaſ dictis. ll. ꝛ videſ exp̄ſſuz ex̄ de iudi. c. fi. li. vi. Tene menti iſta.

Si ita fuero . adiect'. ſiue in rñſione ſufficit. Credo ꝙ i tota obligatōe oz infuenire noiatio. vt l. xō ꝑcuratozi. j. ō ſo. Vel clari' ſi iterzogo ꝑmittis mihi vel titio. ꝛ rñdes ꝑmitto itelligiſ repetita pſona adiecta. ſz ſi rñdes tibi ꝑmitto. tūc pſona adiecta nō itelligiſ repetita. vt iſti. ō duo. re. circa pz̄i. ꝓiūcta. l. duos reos. iij. reſponſo. j. ti. i.

Angustia tpis vitiat ſtipulati

Si inter eos . onē niſi i loco deſtinato pñtia ꝑcuratoz infueniat. ¶ Op. de. l. ij. §. ſi q̄ſita. s̄. ō eo qō cer. lo. Solu. b in pñtia ꝑcuratozis ſupplet. ¶ Op. de. l. ſi mihi. §. ſi fu'. s̄. de leg. i. So. ibi i vltima volūtate. hic i ctib'. ꝛ plene dixi i. l. otinu'. §. illud. s̄. eo.

Cū mihi aut titio. Diuerſitas rerū tempoꝝ q̄litatū vel ꝓditionū adiectionē exnei i ſtipulatione vtili facta nō vitiat nec ob eiuſdē factū valida ſtipulatio ipediſ. h. d. vſq̄ ad fi. ¶ No. ſi ſoluiſ aliud ꝑ alio adiecto nō ꝓtingit liberatio ipo iure. ¶ No. q̄ dicunt i pſona principalis i pſona adiecti intelligunt repetita. niſi aliud appeat. facit. j. de fideiuſ. l. ſi vt ꝑponiſ. facit qō dixi. s̄. e. l. ſi ita ſtipulat'. §. griſogon'. ¶ No. vitiato principali vitiaſ acceſſoziū: ſz nō ecōuerſo. ¶ Ad primū op. ꝙ libereſ ipſo iure. inſti. qui. mo. tol. ob. in pzin. So. illud cū ſoluiſ creditozi. ſecꝰ ſi alij. ¶ Sz ō hoc. j. de ſol. l. ſolutā. inſti. de inu. ſtipu. §. ſi q̄s alij. So. dic glo. idē eſt ſoluere creditozi vel alteri volūtate ipſi'. ſed nō ꝑ oīa idē. Vel dic ꝙ ſoluī pōt adiecto etiā inuito creditoze. vt. l. xo ꝑcuratozi. ꝛ. l. aliō. j. de ſolu. ¶ Quero qñ ſtipuloz mihi ꝛ adiecto citeriozi die ſi illi adiecto ſoluiſ an ſoluēs libereſ. Glo. dic imo i obligationē nō incidit. hoc falſū puto. nā iſta obligatio eſt in die. q̄ fuit obligat'. vt. s̄. e. l. cēteſimis ꝛ eſt exp̄ſſuz. j. de ſo. l. q̄ reſ. §. mihi decē. nec ob. iſte tex. qz illa ꝓditio ē quo ad ſolutionē nō quo ad obligationē. niſi diceres hoc exp̄ſſe actū. vt. d. l. q̄ res §. q̄ ſtipulaſ. tūc verū diceret glo. ¶ Quero. ſtipuloz mihi pure adiecto ſub ꝓditiōe. an añ ꝓditionez agere potero. Rñdeo ſic. ar. j. ti. i. l. ex duob'.

¶ De duob' reis ꝓſtituēdis. Rica.

Qui ſtipulatur . caſ reus. Et rñdet ꝛ ponit q̄tuoz determinatōes. Poria eſt ꝛc. nō curo. qz de hoc hēm' tex. ſ. ꝙ reus dī a re. vt i. c. foz'. ex̄ de x̄. ſig. hic nō ſūt alia. Porio ponit qualr ꝓſtituāt

Cum duo. tur duo rei. Scōo q̄s ēeffect'. Hec adiectio eadē facit vt videant cōſtituī duo rei debēdi ꝛ credēdi ꝛ vni' petitiōe ꝛ acceptilatiōe tolliſ obligatio. h. d. Hic vellē tractare q̄lr ꝓſtituāſ duo rei. ꝛ iō cū hac. l. legā. §. cū i tabul' poſitū i. l. reoſ. j. e. quē vid. Pkes itelligūt i dubio virilit obligari: ꝛ virilit ſtipulari: niſi aliud actū ſit h. d. §. cū in tabu. ¶ Op. dī hac. l. ij. ꝙ duo rei inſolidū vident in dubio. ō. j. eo. l. reos. §. cū i tabul'. So. dic gl. ꝙ hic fuit actū. ꝛ ſic ꝓcoz. Sz certe hoc nō dī in tex. Dic ꝙ ſuſtinēdo ꝙ itelligiſ actū ex eo ꝙ h dictio eadē. fuit adiecta in ꝑmiſſiōe. facit inſti. e. i pzin. qō itellige vt ſtati dica diſtinguēdo. ¶ Secūdo op. i auc. e. i pzī. poſita. C. eo. auc. hoc ita. gl. dicit hodie ſecꝰ. ꝛ ſic iſta. l. cozrigiſ. Aduerte i quo qz olī ꝓſtituebant duo rei ſiue tacite ſiue exp̄ſſe agaſ. hodie req̄riſ ꝙ exp̄ſſe agaſ ꝛ in hoc iura antiqua imutant. hoc declarat glo. in. §. cū i tabulis. q̄ incipit exp̄ſſe ꝛc. Et iſtud tz glo. ꝛ Ja. de are. j. eo. l. eadē. i pzī. ꝛ. §. mā. l. ſi mādato. §. paul'. ꝛ. l. creditoz §. duob'. ꝛ Azo i ſūma hui' ti. ſz glo. i auc. eo. ſup x̄. ſuſtinere. tz ꝙ in mō ꝓſtituēdi nil ſit innouatū. ꝛ inſti. de fideiuſ. §. ſi plures. ꝛ glo. hic ponit i hoc. §. cū in tabulis. ꝛ ſic h. l. ij. in nullo ē imutata. ꝛ hoc cō probat gl. i pzī. i auc. hoc ita. C. e. qō tz Dy. Ja. de bel. ꝛ oēs moderni ꝛ mihi placet. ¶ Quero ergo pzio qualr ꝓſtituant duo rei qñ diuiduū venit in obligatiōe ſiue ꝛ hac obligatio xbis ſiue ꝓſenſu ſi ue teſtō. hoc hic pono ꝑ eodē. Diſtingue aut ē actū ꝛ ſunt duo rei. vt hoc. §. cū i tabulis. ꝛ. C. e. auc. hoc ita. ſiue ſit dictū ꝙ teneāt inſolidū. ſiue ꝙ ſint duo rei. Aut nō ē actū. ꝛ tūc aut obligauerūt ſe ſiue teſtatoz obligauit eos alternatiue. ꝛ ſūt duo rei. vt. l. ſi ex toto. §. i. de le. i. ꝛ no. j. e. l. ſiue. ꝛ. C. de ꝓſti. pec. auc. ſi qñ. aut copulatiue. ꝛ tūc aut ſūt duo act' ꝑ mittēdi ꝛ due rerū exp̄ſſiones. vt tu ꝑmitt' mihi centū. ꝛ tūc aut apponiſ vel tū ꝛ titi' ꝑmittit mihi centū. ꝛ tūc aut apponiſ eadē. ꝛ nō ſūt duo rei. ſz ſunt due obligatōes diuerſarū ſummarū. vt inſti. e. in pzī. ꝛ. §. duo rei. ꝛ hac. l. ij. ꝛ. j. ti. i. l. ſi ex re. §. ſi ipſi. ꝛ. l. ſi fu' cōis ſtipulatus fuerit. ꝛ glo. in auc. hoc ita. aut fuit vn' act' ꝑmittēdi ſz due rerū exp̄ſſiones. vt ego decē ꝛ tici' decē ꝑmittim' tibi. ꝛ erūt duo rei debēdi cū intelligaſ eadē. vt. §. ti. i. l. ſtipulatio iſta. §. eū q̄. ꝛ ar. l. eū q̄. in pzī. aut eſt vn' act' ꝑmittēdi ꝛ vna rei exp̄ſſio. ꝛ tūc aut ē apoſitū ꝑnomē diſtributiuū q̄libz. qō de ſui natura rē cuilibet inſolidū attribuit vel aliud ſile diſtributiuū. ꝛ tūc erūt cōrei. vt. l. ſi pl'aribꝰ. i pzī. s̄. ō le. ij. ꝛ ibi no. Aut nō eſt adiect' tale diſtributiuū ſed ſimplr dictū. tūc ſiquidē eſt actū erūt duo rei al's q̄libet tenebit in virilē. vt hoc. §. cū i tabulis. ꝛ. C. e. ꝛ auc. hoc ita. ꝛ i hoc nihil ē inouatū ꝑ iura auctēticoz. ¶ Scōo q̄ro de duob' reis credēdi qualr cōſtituāſ. Circa p̄dicta dic ꝙ aut eſt actū ꝙ ſint duo rei credēdi. ꝛ nō ē dubiū. aut nō ē actū. ꝛ tūc aut diſpoſitio eſt collata in eoz ꝑſonā alternatiue. aut copulatiue. Porio cāu aut vni tū pōt acq̄ri obligatō ꝛ alter hz vt adiect'. nec erūt duo rei. vt. §. de ꝓſti. pecu. l. ſz ꝛ ſi filio. §. i. ꝛ. j. ti. i. l. i. §. ſi fructuarius. aut vtriq̄ pōt acq̄ri: ꝛ tūc aut electio fuit collata i volū

¶ De duobus reis. Rubrica.

Glo. q̄rit vñ oi

Si duo qualr cō ſtituant. Et quō cognoſcāſ duo rei debēdi ꝛ credēdi. vide oi no bart. in. l. fi. ad fi. j. eo.

b Verbuz eadē. Adde bal. poſt gl. i. d. auc. hoc ita. ꝛ qō no. bal. i. l. ſtipulatio. §. cū. s̄ de xb. obli.

c Diuersa rū summarū ad hoc ter. i l. ſi pluribus §. i. de leg. ij. ſz idē videt ſi nō ſint copulatiue ge nerali vl' obligati. ſz ſolū in ea oratōe grauent cuz punctus ſter loco copule vt. l. triplici. de xb. ſig. ꝛ qō no. glo. i l. pcia rerus §. ad. l. falci. qz tūc videt ꝙ teneāt ꝑ ptib' heredi tarijs ſic qñ copulatiue eſt dictū ſm do. Jo. i. d. l. ſi ex toto. §. ij. ꝛ idē bart. i. l. ſiue a cer tis. j. e. ꝛ. i. l. ſtichū. §. ſi. j. de noua.

d Diſtribu tiuū. Adde ad idē quod no. bal. i. l.

§.fi.ō succe. feudi.

c Tertio q̄ ro.adde bar. in.l.si vt cer to.§.si duob? vehiculū. in v.collū.ff. co mo. sz q̄d si plures fece rūt pacē plu rib? z quilbz insolidū pro misit nō offē dē sub pena an sint coꝛ rei.scripsi re missiue post bar.in.l.si id q̄.cū seq.j.e. f Tacite in sunt. Vide imol.i.l.iij. §.cato.ō x̄. obli.i.x.col. g Deberēt intelligi. ad de bart.in.l. si vroꝛ.in. §. si quis vroꝛi j.ad.l.iul.de adul. z in.l. si ita se. hoc limitat ma teselanus in suis dicī.di cto cēteſimo ij.incipit. no. q̄ si testis di cat q̄ ticius cogui t bertā tē. nisi cōis vsus loquē di regionis accipiat ista x̄ba i violē tia viri acti ua p ea q̄ ba bētur in.l.la beo. de sup pel.leg.

tate debitoꝛis z valet.z sunt duo rei credēdi. vt.§. ō leg.ij.l.si ticio aut seio. Aut nō fuit collata ī poꝛ testate debitoꝛ?.z tūc de iure ista antiquo vitiaꝝ sti pulatio.vt.j.ti.i.l.i.§.si fructuari?.z.l.itē si fu?.§.fi. z.l.se. z.l.fu? cōis.ita hodie valet z alternatiua re soluīt in copulatiuā.vt.C.de x̄.sig.l.cū quidā.q̄ lo quīt etiā in ōctib?.vt ibi in fi.vñ erit idē dicēdū qō stati dicā de copulatiua. Predicta x̄a qñ disposi tio oferī in pſonā vtriusq; eq̄liter.als si vn? tñ sti pulareī sibi z alteri.semp ille actus haberēt vt ad iect?.vt.l.eū qui.§.qui sibi.§.ti.i.qō dic vt ibi. De cūdo cāu qñ dispositio cōferī copulatiue distīgue p oīa vt.§.dixi circa reos debēdi p easdē.ll.z ī hoc etiā nil est inouatū p iura auctēticoꝝ. Tertio q̄ roe q̄d si in obligatiōe veniat aliq̄d qō ē indiuiduū Rñdeo q̄dā sunt indiuidua quo ad solutionē tñ. z de his dicā.j.e.l.eādē.ī pn̄. q̄dā sūt idiuidua quo ad obligationē z solutionez vt via iter z actus vel q̄d sile.z hoc dicit glo.ī hoc.§.cū in tabulis.q̄ olīz ōhebanī in his duo rei.etiā si hoc nō exp̄imereī. hodie x̄o p auc.idē est in indiuiduis qō supra dcm est ī diuiduis. Hoc.reph̄dūt ista gl.qz p iura auc. nil est inouatū ī mō ostituēdi. sz ī mō exigēdi. z bñ dicūt. Sicut igīt olim ī indiuiduis plures tenebāt insolidū etiā si non sit dictū ita hodie. z in hoc oēs coꝛdāt. Sz an sint duo rei ē opi. Ja.de bel.ī auc. e.tz q̄ sint duo rei.putās forte q̄ semp qñ plures tenebanī insolidū dicāt duo rei. Pe.z Cy.ō in.d. auc.hoc ita.q̄ nō sunt cōrei debendi lz insolidū te neanī.nihil allegāt. Ego puto hoc verū p casuz. s̄ de euic.l.rē hereditariā.scdo p glo.de x̄.obl.l.ij.§ si tñ hoīez.lz ibi loquaī in his q̄ sunt idiuidua quo ad solutionē tñ.tertio p rōez ī duob? reis credēdi si vn? ē litī cōtest. ali? nō pōt agere.vt.j.e.l.ex duo bus.sz ī his q̄ hñt actionē insolidū ex natura indi uidui.vno agēte insolidū ali? pōt agere.vt.§.ti.i.l. j.§.ex quo quidā.z ibi no.ergo nō sūt duo conrei. Plus dico q̄ etiā si exp̄sse eēt dictū q̄ insolidū te nerenī nō eēnt duo rei.qz eēt exp̄imere ea q̄ tacite insuntī.sz debuerat exp̄imi q̄ aio ostituēdi duos reos sic p̄mittūt.vt.C.de fideius.l.nō recte. vbi est cāus.z hoc pdest ppter multa iura q̄ in cōreis lo quūī vtrū factuz vni? alteri noceat vel nō:vt plene dicā.j.e.l.ex duob? Itē posito q̄ exp̄sse eēt dictū ñ tñ hñt bñficiū diuisiōis.qz hoꝛ diuisio stipulatio nē coꝛrūpit.vt.§.ti.i.l.stipulationes nō diuiduntī. Idē dicerē ī duob? reis credēdi. vt.l.ij.§. ex his. z §.ex quo q̄dā.§.de x̄b.obl.facit.§.de fui.rus. p̄di. l.via ostituti.in fi.alia circa modū ostituendi duos reos.dicā.j.e.l.eādē.ī pn̄.z.l.si id qō.ex q̄bus iste articul? appebit expedit? Circa scdam ptē hui? l.q̄ro pn̄o.q̄d ē hoc dictū acceptilatiōe z petitione tē. Glo.dicit actiue z passiue accipe sic cetera alia noīa x̄balia.qō no. Quidā aduocat? volēs p̄bare q̄ titi? cognouerat seiā inferēdo sibi vim.fozmauit articulū q̄ titi? cognouit seiā violenī.z sic etiā de posuerūt testes.dixi q̄ isti testes nō p̄bāt. qz istud aduerbiū violēī pōt itelligi actiue hoc ē violētia il lata ab ipo titio.z passiue.hoc ē violētia illata ipsi titio p quā cōpulsus est hoc facē.vñ lz x̄ba libelli vel articuli deberēt intelligi§m intētionē pferēt] tñ x̄ba testis semp in dubio intelligūī ō pferētē vt plene dixi ī.l.inī stipulantē.§.i.de x̄.obl. Nec ob. p̄dictis.§.de manumiſ.testa.l.si ita sit scriptū stich? ibi diligēter tē.imo facit p.qz lz ibi x̄ba interp̄tem tur §m intētionē testatoꝛis qñ ostat q̄ illud aduer biū diligenē pōt intelligi de diligētia q̄ ē vtilis ipi §uo z de ea q̄ est vtilis dño.z sic ī dicto testis inter p̄babit ō pducētē.faciūt coꝛ.ibi posite. Scdo

q̄ro quō petitiōe vni? alter liberēī actiue z passiue Tertio q̄ro quō acceptilatōe. Quarto quō ofessiōe. Sz h̄ oīa dic vt dicā.j.eo.l.ex duob? vbi placuit oīa ista z silia simul ponere. Tu qui legis recita hec ibi put expedit.

i In duobus. Licet pri? ōhaī obliga tio vnius postea obliga tio alteri? nō vitiaī ostitutio duoꝝ reoꝝ z frustra timeī nouatio.h.d. Op.q̄ interuallū vitiet.vt insti.e.in pn̄. Bo.glo.ibi de reis stipu.h̄ p̄mittēdi. Hoc videī ō casuz.l.duos reos.§.fi.j.e. q̄re dicit glo.q̄ ibi interuallū inter interrogationē z rñsionē vitiat siue ex pte reoꝝ credēdi siue debendi vt ī ōrjs.sz interuallū inī vni? rei obligationez z obligationē alteri? nō vitiat.dūmō hoc agaī q̄ sint duo rei.vt hic.lz glo.de hoc dubitauerit. j.e.l. si ex duob?.in pn̄.z ibi plene dicam[k].

k Codez li bello.an plu res rei debē di possint cu mulari ī eoō libello vl de beāt oueni ri sepatiz.fa cīūt q̄ not.p bart.z doc.ī l.edita.C.de ed ē.ī matia cumulatōis z qñ plures actiones ō v num possint eodē libello intētari.vi ō tex.no.ī.l.si idē cū eodez z ibi doc.in pn̄.ff.de iu ris.om.iudi. z p Inno.z Imol.ī.c.lz vndiq; . de offi.deleg.z h̄ adde bart. ī.l.si plurib? ī pn̄. ō le.ij z.bal.ī auc. boc ita.C.e. z hic etiā an ples rei cre dēdi possint eodē libello agere z q̄s possit agere ptim noīe p prio z ptim noīe ꝑcura toꝛio.dic vt ī.l.i.C. si cer. pe.z ibi bal. in pn̄.z ibi vide p Cy.z bal. silr. qñ pñt plures eodē libello cumulari ibi ēt vide bar. remittētē ad spec.ō libel. cōcep.§.fin. x̄si.sz pone. dixi in.l. edi ta.ī fi. in. iij. col.C.ō edē.

Pōt a quolibz cōreoꝝ solidū .peti z etiā p pte z vna solutio sufficit.h.d. Op.hic dicīt q̄ vna est obligatio. ō.j.e.l.eandē.§.fi.cū si. So.glo.z bñ. Itē op.j. iudi.so.l.iaz tñ.§.pe. So.ibi loquīt ī q̄ēs.z actoꝛ scindere volebat.hic loquīt in creditoꝛe volēte di uidere ſm Dy. Op.in auc.e.§.i.vbi nō pōt exi gi insolidū. So.dicit glo.z bñ.in hoc iura antiq̄ ō termin anī p auc.qō stati plene dicā. Ultio gl. inducit ad qōnē an videanī iuicē fideiubere dicaz j.e.l.reos. Pro declaratōe igīt pñtis materie intēdo hic tractare ō mō exigēdi.hoc ē qualr duo rei exiganī z exigāt. Et pn̄o q̄ro an possint plures rei debēdi sil? oueniri. Ad qō dico q̄ qñcz q̄s vult plures reos ouenire z quēlibz p pte virili.z tūc si ne dubio pōt.vt hic z.j.e.l.reos in pn̄.cū si. Sed dubiū est vtrū possit hoc fieri diuersis libellis. an vno z eodē libello[l]. Et puto q̄ tā diuersis libellis q̄ vno.vt collīgīt.j.de appel.l.si q̄s separatī.ī pn̄. z.§.i.z.C.e.auc.hoc ita.z idē dico de duobus reis credēdi.qz quilibz pōt agere p pte.vt.j.e.l.§.i.que sic pōt intelligi z dz.vt pbaī ex fi.hui?.l. z etiā p baī p eq̄parationē quā facit.ō.e.l.ij.z puto q̄ eoō libello siue diuersis.ar.eoꝝ q̄ dicta sūt ī reis debē di.z facit optīe.C.de accusa.l.si accusatoꝛib?. z qō ibi no. Cñcz q̄s vult ouenire plures reos deben di z quēlibet insolidū.l. Hic est aduertēdū.siquidez eos volo ouenire simul z eodē libello pteſtādo q̄ vna solutio sufficiat possū.C.e.auc.hoc ita.z in coꝛ dē.l.i.z ibi innuit q̄ iudex potuit eos odēnare insolidū.g̃ fic erat petitū vt snīa fit ofoꝛmis libello.faī ō.ō re iudi.l.paul?.z.§.mā.l.si mādato titij.§.paulus rñdit vnū.z ibi hoc tz glo.z idē tz Dy.ō. de le. ij.l.si plurib?.z Ja.de are.in hac.e.l.§.i.p hoc facit ō.de x̄.ob.l.in executiōe.§.insolidū. Si vero vult eos ouenire insolidū nō facta illa pteſtatōe q̄ vna solutio sufficiat.vel silr? x̄bis nō appositq̄ hñt vicē dicte pteſtatiōis.talis libell? nō deberet admitti.vt.C.de fideius.tuto.l.i.z iō glo.pua ibi sup x̄.agi exponit ita q̄ exegit.q.d.sec? si diceret q̄ vna solutio sufficiat.z eodē modo credo duos reos posse agē eadē rōne.z facit. d.l. si accusatoꝛib?.C. de accu. Sz ō p̄dicta videī.ō. de aqua plu.ar.l. supra iter.§.cassius.vbi videī q̄ plures nō pñt eo dē libello agere nec oueniri.sz dñt sepatiz. Rñdeo lz sibi p̄mittaī agi nō tñ p̄hibet agi simul si osen tiāt imo poterūt.ar.p hoc.ō.de ope.no.nū.l.stipu latio ista.§.fi.z pbaī.ō.fami.her.l.heredes.§.inter me.facit qō no.p Ei.C.si cer.pe.l.eo q̄.lz in eo qō ibi dicit diuersis actiōib?.nō bñ dicit. ar. ō.de ac. emp.l.nō est nouū.cū sua glo. Cñcz q̄s vult oue

vna solutiõe erit ꝓtent⁹ scõm no.ꝑ bal.in.l.si plurib⁹.de leg.ij.ꝛ in.l. i.C.de fi.tu.adde tñ vnũ qõ no.dixit bal.in.l.fi.in fi.C.qõ cũ eo. q ꝑ cedit libell⁹ simplr ꝺ dñm de peculio licet nõ dicaꝯ quaten⁹ est in peculio.qz iudex hꝫ postea moderari.qõ no.ꝛ vide qõ no.glo.ꝛ doc.in l.semp.§.qui in sepulchꝛo.qõ vi aut clã.s.Et his adde.l. creditoꝛ.in prin.s. manda.ꝛ ad bar. ℞ adde bal. in.l.i.in fi. i. col.C.si pluꝛes vna sniã Et q pluresꝛ reꝛ debẽdi.ꝛ etiã reꝰ prin cipalis ꝛ fideiussoꝛ qui renunciauit cũ ꝓtestatione possunt eo dẽ libello cõ ueniri.tenet bart.ꝛ bald. post glo. ĩ.d l.i.C.de fide iusso.tuto.

m Dicit Azo. hãc opi. azo.videtur glo.in.l.ij. ĵ. ꝺ manumiss. testa.ꝛ glo.ĩ l.pe.C. de ꝓcur.ꝛ abbas in.c.dudum el.ij.de elec. approbasse ꝑ ꝺ.bar. ĩ.l. q̃uis. ꝺ dã. ifec.ĩ pe.col. ſz ℏ opi.bar. videꝯ eẽ veꝛioꝛ.ꝛ ipam tz ang.ĩ.d.l. q̃uis.ꝑ.l.creditoꝛ.℞ alle. lz de bar.hic nõ faciat mẽtionẽ.ꝛ eam ibi ẽt sequiꝯ Inno.ꝛ ibi dic ang.q il la.l.creditoꝛ ĩ prĩ. nõ ẽ alibi.

n Pẽdẽte cã dum tractat bart.an pẽdẽte iudicio ꝺ vnũ ex reis debẽdi possit agi ꝺ aliũ.dic vt ꝑ bal. ꝑ illum ter.in.l.fi.C. de duo.reis ꝛ in.l.fi.C.ꝺ fideiusso.

o Ratio diuersitatꝭ.cuz in cã appellatiõis nihil debeat innouari appellatõe pẽdẽte ꝛ qꝛ tã qõ ꝺz possit fieri ĩ cã prin.ꝺz posse fieri ĩ appellatiõe.ꝛ ꝺ.l. posteq ℔.impatoꝛ.s.vt leg.no.caue.scõm io.de imol.i.l.hoc amplⁱ.§.fin. cũ.l.seq.de dã.infec. p Nõ liberat.Et idẽ videꝯ rñdere ad.d. l.creditoꝛ.imol.in.d.l.hoc amplⁱ.§.fi.cũ.l.se.de dã.infec.dic q ibi loquiꝯ ꝺ pluꝛib⁹ obligatis obligatione ꝓpria. quoꝛ alter lecto alter liberaꝯ ꝺ rigore vt ꝓꝫ et notatꝭ.s.ꝛ ꝺ Nos aũt loquimur i obligatis obligatõe deſcẽdente ex dispositiõe iuris quoꝝ al tero electo alter non liberatur.

q Scõo q̃ro.de q̃b⁹ dixi.j.e.l.eadẽ vide ange.ꝛ imol.in.l.reos. ĵ.eo.

r Creditoꝛ poterat.viꝺ bal.in.l.anti qua.C.ad vl le.ꝛ no. ĩ.l.si dubiteꝯ.j. de fide.

s Dico ergo. p ang.ꝛ imol.i.l.reos in pe. colũ.j. eo.ꝛ p bar.ĩ l.ex duobus §.fi.j.e.ibi ꝺ.qꝺ est veꝛ rũ zC.ꝺ tenet imol.in. ꝺ.l. reos. in pe. col.p bar.in l.ex duobus §.i.j.eo.

t Cõtra vnũ.Et p ange.ꝛ imol.in l.reos.j.eo.

v Quod ẽ post sentẽciam. idem reꝛ net pau. de cast.℞ bar. in.l.reos.j.e lic3 ang. ibi ꝺ tra.ꝛ vide imol.i.l.pau lus. la scõa de re iudi.§. fi.i fi.ꝛ q ibi bart.ꝛ imo. i.l.reos.j.e.

ſ.eo.l.reos.§.cũ in tabulis.dicat ꝺriñ ꝛ male. vt dixi.s.e.l.i. Aut in obligatiõe venit aliq̃d diuiduũ.ꝛ tũc ꝑ iura auc.est inouatũ.vt hodie si vn⁹ insolidũ ꝙenit hẽat bñficiũ diuisiõis.nisi alius sit absens vel inops.vt.C.e.auc.hoc ita.qõ est verũ qñ ꝑ ꝓstitutionẽ duoꝝ reoꝝ iducit alternatiua fideiussio vt ꝓꝫ in coꝛpe.e.alꝭ puto q iuri antiquo nil sit immutatum ĩ.vt dicaꝯ ĵ.e.l.reos.in prin.vñ ꝑ auc.hoc ita.C.e. solũ ĩ mõ exigẽdi est immutatum nõ in mõ ꝓstituẽdi. ¶ Tertio q̃ro q̃d in pluriꝫ reis credẽdi. Rñdeo ꝑ ius auc.in eis nil immutatũ repit.ꝛ hoc tz glo. in auc.e.circa fi. ¶ Quarto q̃ro vtꝝ in his casib⁹ vbi plures rei ꝙeniunt insolidũ simul vno vl diuersis libellis sit aliq̃d immutatũ. Breuiter dico q fic. naz olim repiebaꝯ ꝓhibitũ lz ꝓcessus simul inchoatus eẽt ꝺ vnũ ꝓcederetꝯ ꝛ ꝺ aliũ supsederetꝯ imo ꝓmissuz.vt.s.de iudi.l.nõ idcirco.hodie vo ꝺz ad ptis petitionẽ cõiter negociũ examinari ꝛ cõiter terminari.vt.C.e.auc.hoc ita.ꝛ in coꝛpe vñ sumiꝯ.ꝛ puto q si aliter fieret snia per appellationẽ rescindere tur.ar.j.q̃ sen.sine ap.re.l.i.in fi.ꝛ sic est immutatũ in mõ ꝓcedẽdi. Scõo olim poterãt ꝑ sniam plures rei insolidũ ꝙdẽnari.ꝛ ꝑ ons poterat fieri execution cõtra quẽlibet insolidũ.hodie vo posito q fic eẽnt in solidũ ꝙdẽnati.tũ tpe executiõis fieret excussio facultatũ vtriusq.ꝛ si vterq eẽt soluẽdo fieret executio ꝑ pte vel si aliter ꝑ sua pte nõ eẽt soluẽdo fierꝫ ꝺ aliũ ꝛ hoc vult dicẽ ter.ĩ coꝛpe vñ sumiꝯ.ibi substãtie eoꝝ q̃litas examinabiꝯ qõ est post sniam v vt ibi pz.ex ordine littere. Dices tu ergo bñficiũ diuisionis põt opponi post sniam ꝺ.l.fideiussoꝛ.ĩ fi. C. de fideiuss.ꝛ ꝺ id qõ no.ꝑ Dy.j.de fideiuss.l.si dubi teꝯ.ꝛ ꝑ Ay.in.d.l.fideiussoꝛ.ꝛ.l.exceptj.in vlt.q.C. de ꝓba.dico q in casu isto ubi plures ꝙeniũt sic. hoc acto q vna solutio sufficiat.est verũ qõ ego dixi.nec est tũc necesse q talis exceptio opponaꝯ.qz hic de diuisiõe faciẽda ꝓput q̃sq̃ soluẽdo est videꝯ agi tã ab actoꝛe q̃ a reo ꝛ lex sic disponit.sz qñ fit ꝙestio simplr insolidũ ipetet sibi q̃ exceptiõez nõ opponit. In hoc ergo ẽ aduertẽduz q si actoꝛ vult cõuenire aliquẽ ex duob⁹ reis separati est loc⁹ bñficio diuisiõis pẽdẽte ꝓcessu.vt ĩ auc.e.§.i.aut vult ꝙenire eos cõiter lz insolidũ.ꝛ tũc nõ est loc⁹ bñficio diuisionis pẽdẽte ꝓcessu.sz eo finito tpe executiõis.vt ĩ auc.e.§.pe. ¶ Quito q̃ro q̃d in pluriꝫ reis credẽdi.certe nihil ĩ his repiꝯ immutatuz.nec in mõ ꝓstituẽdi nec ĩ mõ exigẽdi.ita no.in auc.e.§.fi. in vlti.glo.ĩ eo q dicit.l.ex duob⁹.ĵ.e. nõ eẽ coꝛrectã. ¶ Tz circa hoc q̃ro an vn⁹ ex reis credẽdi possit facere aliũ ꝓcuratoꝛẽ.glo.dicit q nõ.vt.l. lz.§. poꝛro.s.de ꝓcur. Cõtra.puto.qz vn⁹ põt agẽ noie alteri⁹.vt.j.de solu.l.si duo rei.ꝛ glo.ꝺria all⁹ non fundat se bona.l.si bñ aduertaꝯ. ¶ Sexto q̃ro. dixi bñficiũ diuisiõis hꝫe locũ inꝺ cõreos si ambo sũt soluẽdo.q̃ro cui incũbit on⁹ ꝓbãdi.vel actori vnũ se.breuiꝯ nõ insisto in alle. Est quoddã bñficiũ diuisiõis de iure antiquo ex epla diui adriani qõ cõpetit fideiussoꝛib⁹.vt instit.de fideiuss.§.si plures.ꝛ.C ꝺ ꝓsti.pe.l.fi.ꝛ de fideiuss.l.iij.ꝛ.l.fideiuss.cũ si.ꝛ isto rũ exemplo bñficiũ diuisiõis hñt tutoꝛes ꝛ curatores ꝛ si.vt dicit ter.de tu.ꝛ ra.di.l.ij.§. nũc tractemus.in prĩ.ꝛ in isto bñficio diuisionis est aduertẽ

Si dubitaf.adde bar.ĩ.pri.q.z i.l.si vt certo.§.fi.s.cõmoda.z qđ ibi dixi.z no.bar.in.l.ij.§.fi.s.de cura.bo.dan.z vide in pri.q.

Et ibi gl.Mo.z vide p ang.z imol.in.l.reos.ĩ.e.ĩ prin.ang.ĩ auc. de duo.reis.in prin.tz idē q bar.hic.z idē bar.in.l.si dubitef.ĩ.ð fide iusso.z sequif ibi pau.de ca.otra ang.

Septio qro vidē bar.ĩ l.si vt certo §.si duobus .comoda. z qđ dixi i.l. bi qui. in fi. de fideiuss.

Quid e cõtra si pecu nia hui' rei credendi tñ fit mutuata . vide bar. i.l. frater.in.xij. col.de odi.ĩ de.z istis ad de casuz no tabi.iunctis ibi notaf in l.si nõ singu li.si cer. pet. Ibi.z eis dē vbis non sunt.faciunt ad.q.si pī et filī' ofessi sī in instīo do tis se fcepis se dotē:z p mittit illā re stituē. an qli bet teneaf ĩ solidū vel p parte.ð quo p bal.z ang. in.l.si cū do tē.§. trāsgre diamur.ĩ.so. ma.z bñ fac ter.no.z qđ ibi bar.in.l. fi.C. de do. cau. nõ nu. z videf qui libet p dimi dia teneri.l. reos.§.cū in tabulis.ĩ.e. z hoc claruz de rigore.sz de eqtate di cebat Ly.q si paf guber nabaf a filio ꝑsumīf totū quēisse ad fi liū.z iō sol' filī' debebit teneri.Sec' ecōtrario si filī' gubernabaf a pīe.qz tūc pater tenef in solidū:z ꝑsumīf pecunia pueniſſe ad ipm.bal.tñ dicit hāc equitatem succumbere rigozi scripto p no.in.l.i.C.de legi.z in.l.pspexit. ff. q̄ z a qui.Sz fm imo.pōt cōcludi secure q q̄libz tenef p pte.d.§.cū ĩ ta bulis.tñ si q̄rif ad quē pecunia pueniſſe ꝑsumo:forte stādū erit diſti

dū.qz siquidē soluēdo sunt oēs z hoc ostat opetit bñficiū diuisiōis.si ostat q nō sunt soluēdo cessat tale bñficiū.vt.d.ll. Si dubitaf ftūc qui petit diui sionē an audiatur si velit aliū quenti suo piculo z de hoc satisdet.vt.ĩ.de fideiuſ.l.si dubitef. z sic vi def q ille q petit diuisionē oz oñdere aliū esse sol uēdo vel grauaf illa satisdatiōe. Est aliud bñficiū diuisiōis qđ venit ex hac ostitutōe noua de duob' reis.z in hoc videf q in casu dubij re' nō possit cō uenīri nisi p pte.vt in auc.e.§.i.z ibi glo'.sup v̄bo interim.z sic videf q on' sit creditori q nō possit a gere ꝫ vnū insolidū nisi facta excussiōe si ali' repia tur nō soluēdo. Rō de reo est.qz videnf inuicē fide iubere.z iō vn' nō oz queniri ꝑ pte alteri' nisi alio discusso.vt.C.de fideiuſ.auc.presente.qđ aūt ad ex emplū illi' bñficij ocessī fideiussorib' hoc sit ocessū duob' reis apparet ex auc.e.in prin.qual'r intelli ganf inuicē fideiubere.ĩ.dicā. Septio qro po ne q ad vnū ex cōreis puenit tota q̄titas vtrū pos set petere q ille pri' excutiaf. Rñdeo si quidē hoc fuit actū ab initio cū creditore vt ad vnū tñ queni ret pecunia z ali' esset fideiussor.verūtñ obligaret se principal'r vt cōreus.tūc sine dubio hoc posset pe tere p ti.in auc.de fideiuſ.§.i.z.C.de fideiuſ.auc.p sente.si v̄o hoc nō fuit actū cū creditore:sz tñ inter eos.tūc videf pria facie q factū eor' creditori non ꝓiudicet.vt in auc.e.§.si v̄o min' idonei. ibi nomē tē.finaliter dico q si alt cōre' oñdit hoc.s. pecuniaz ad aliū queniſſe seu negociū ad aliū totaliter ptinere z iō petit aliū prio discuti ipsi' pic'o q actor cogif hoc facere[b].vt.l.vñ querif.in pri.§.cōmo. z ibi est casus ꝓut est in līa oueniri.ꝑ hoc facit qđ dī q tu tor q̄ gerit pri' oueniſ q̄ qui nō gerit.qz ad eū ne gotiū principaliter spectat. Sz ꝫ ꝓdicta facit.qz quā do vn' teneſ alio excusso nō sūt cōrei.vt.l. decē.§. ti.i.sz illud verū si ipsa obligatio ĩ illa odītōe differ tur.hic v̄o obligatio ē pñs.sz executio est dilatata Itē facit ꝫ.C.de cu.bo.dan.l.ij.in fi. sz dico q illa oz itelligi fm istā determinationē.s.nisi ali' ad quē principaliter nō spectat petat aliū queniri suo piculo arg.d.l.vñ querif.§.cōmo. Octauo qro dixi q ad hoc vt istud bñficiū locū hēat.s.diuisiōis req̄rif q oēs sint pñtes.qro q̄liter oz intelligi z qualiter ostare oz de pñtia[c] vel absentia.aduertatis vt ego dixi supra istud bñficiū diuisiōis est introductū ad ex̄plū bñficij qđ p auc.daf fideiussoribus. gl.ĩ auc.de fideiuſ.§.i.intelligit pñtes si sunt ĩ eodē ter ritorio ita q facile possint citari. Et aduerte q gl. ibi intelligit in eodē territorio.s. eiusdez ciuitatis. secus si eent eiusdē ꝓuincie z sub eodē pside diuer sarū ciuitatū. vt ibi pz.qđ doc.tenēt z tex.videf ex primere ibi dī dicit.aceri bū est creditorē mittere a libi rē.sz eo casu cū sint eiusdē territorij puto q ad hoc vt ꝫ vnuz tñ possit ꝓcedi oz ꝓcedere solēnis excussio de ꝑsona sic dictū est de reb'.s.vt citef.z si nō venerit mittaf familia[c] ad capiēdū z ducēduz eū.z si retulerit ip̄m nō posse haberi tūc ꝓcedef cō

etōi Ly.vide bal.in.d.l.fi.C.ð do.cau.nō nu.imo.in.d.l. si cū dotē Ad p̄dicta facit qđ no.bar.ĩ.l.si ostante.in.§.quotiēs.so.ma.melius faciūt no.in.l.i.in.ij.col.C.de duo.re.cū ocor.z vide imol.ĩ. eo.ĩ l.reos.in prin.in antepe.col.in v̄.videf.adde tex.no.cū glo.in.l. sz z iul.§.si duos.s.ad mace.

tra vnū tñ.ita videf colligi ex auc.eo.§.pe.z h dis cussio circa psonā ꝓbaf de leg.ij.l.cū q̄dā.§.fi.cuz l.se. Mono q̄rif vtrū vni cōreo sit dādū tps ad reducēdū absentē sicut fideiussori. Bl. tenēt q nō. C.e.auc.hoc ita.z.C.de fideiuſ.auc.pñte.z ĩ auc.e. §.si vero minus idonei.plura sunt alia querēda cir ca materiā hui'.l.q̄ dicā.ĩ.e.l.si ex duo.§. si a titio.

Sive vna cōuocatōe sive plu ribꝰ rñdeaf nō vitiaf ostitutio duorū reor.

Nemo est qui nesciat. Obligatiōi cedere fideiussor z in ea actiue z passiue pñt duo rei ostitui.h.d. Ista est singularis lex.z gl. diuidit eā in glo.q̄ incipit.i.operarū.ibi pz ergo.sz ego di uido fm Ja.de are.prio loqf in simplici ꝓmissore. scōo in fideiussore z principali.tertio ĩ duob' reis ptes apparēt ĩ līa. Repio ĩ.l.nīa duas lec.vnā gl. Mo.q vbi est eadē putia ficte sunt eedez opere. Op.de.l.stipulatio ista.in prin.§.ti.i.z.l.sicut.ĩ de fideiuſ.vbi factū alienū ꝓmitti nō pōt.gl.videf dicē q pōt qñ sunt eiusdē pitie. Ja.de are.dicit aliter q sic in ꝓmissione facti ita oparū pōt ofiderari prio ipm fieri.z tūc nemo pōt ꝓmittere factū alienū.qñqz nō habef respect' ad ipm fieri sz ad factū pfectū.vt ꝓmittf libz scriptū z factū manu tal' magistri.z tūc q̄s pōt cōmittere factū alienū.de hoc cāus ĩ.l.otinu'.§.si ab eo.s.ti.i. z ita itelligit hanc l.q̄ lec.v̄a ē in se z tene mēti.sz in ꝓposito credo q meli' dicit glo.per fi.l. que dicit eiusdem peritie z fm dictum Jac. de are.qñ h̄ respect' ad op' pfectū ēt q nō eēt eiusdē pitie possz ꝓmittē z sic nō bñ sua lec.applicaf ter. Op.dī ĩ.ij.rñso.q fideiuſ sor pt adhiberi obligatōi operū ꝫ.l.sic.ĩ.ð fideiuſ. Bo.nō dico b.z glo.tetigit ĩ.l.cū filī'.s.ti.i.dicaz ĩ.l.siq̄s p eo.ĩ.de fideiuſ.dī hic duo rei ostituūf in opis. Cōtra qz ex mutatiōe psonaꝝ dicūf alie z alie ope.vt.l.si fu' pri'oni cū.l.se.s.de ope.li.sz qñ alia z alia res ꝓmittif nō sūt eiusdē rei credēdi. vt.l. si id qđ.§.i.ĩ.eo. So.ꝫ.loquūf ĩ opis q̄ coherēt p sone.z tūc ĩ illis nō pñt ostitui duo rei qz alie z alie sūt.q̄dā nō coherēt psone: z ĩ his pñt duo rei ostitui. Sz opp.q nō pñt dici duo rei qz nō pñt de bere ĩsolidū.vt.l.ij.s.e.ti. ꝓiuncta.l.q̄ insulā.s.ti.i. qz si solū ē alienū z stipulamur ĩsulā fieri nihil iter est nīa si est cōe tūc ꝑ pte. So.itelligo ĩ operi q̄ nō coherēt solo sz cuilibz ĩsolidū pñt attribui vt hic.ij. rñso. Demū op.ad tertiū rñsū dī hic q pñt ostitui duo rei debēdi qz sūt eedē. Cōtra.qz eiusdē hominis opere nō dicūf eedē.vt.l.si nō sortē.§. liber tus.s.de odi.inde.multo min' si diuersor. So.gl. hic ĩ operi incerti.ibi certi.sz nō ē verū.qz hic eiusdē pitie g̃ certe opere.qz alr nō possz appere an eēnt eiudē pitie. So.gl.q v̄e nō sūt eedē sz fictiōe iuris fingūf eedē. Sz ꝫ qz fm hoc ope posset repeti qđ ē ꝫ dictū.§.liber'. So.dic qđ ad hoc q ope duoꝝ hoim fingāf eedē duo req̄rūf coplatiue.q hoc

b Cogitur hoc facere. Adde bart. contra in ꝓxima.q.z qđ ibi dixi.z ꝓbatur ĩ.l. cū plures.§.vestīmēta.s.locā.

c De psentia. Quādo quis dicaf presēs ĩ alia materia. vīd quod nota. bald.in.l.testamento.ð alimē.leg.z que ibi dixi z quo ad qđ nem barto. hic adde qđ not.bald.C. e.in auc.hoc uta.ibi in eodem territorio.z cū bar. transit dñs antho.in.c. ij.de fideiuſ.

in eo ibi:vt contra vnum bene possit.adde id quod nota.bart.in.l. iiij.§.pretor.de dam.infec.

c Famulia. Mo.formā faciēdi executionē ĩ psonali.z ad bar. se remittit bal.ĩ auc.sz hodie.C.ð actio.z obli.z ĩ.l.cū nō solū.§.i.in fi.ð bo.que libe.

Demo est.inducō ad.q. De qua ꝑ bar.in.l.pe.de varijs ⁊ extor. cogni.bal.i.l.pabolāi. de epis.⁊ cle.vide qō no.ꝑ bar.in.l. diez functo.de assesso.tu vide bar.in.l.i.de agētib⁹ in reb⁹.li. xij.et qō no.Ay.de epis.⁊ cle.l.quisq⁹s.⁊ ibi doc.⁊ adde ꝑm bal.in.c.si quis decesserit.si de feu.fue.cōtrouer.ink do.⁊ agna.q; officia solēnia sic ē officiū ptāt⁹ ⁊ capitanea tus:ꝑ alium nō pñt expli cari nisi i caus sis necessita tis.vt in auc̄ ō colla.§.p⁹ hibem⁹.⁊.l. i.§.ei⁹ rei.de offi.eius cui māda.est iu⁹ris.⁊ de.q. bar.hic⁊ sili bus.vide ꝑ spec.in ti.de salarijs.§.fi. ō.q̄d si doc. cū se.⁊ i ma⁹teria qō no. bal.in.l.cum antiq̄tas.C. de vsufruc. ⁊ qō no.in.l. aretusa.§. ō statu homi. ⁊ qō dixi ni⁹si in casu ne⁹cessitat⁹ per bart. in.l.de pollicitatōi bus.ĵ. ō pol licitati. ⁊ de materia per Ja.de bel.i ō.l. quisq⁹s. C. de epis. ⁊ cle. ¶ Et fa cit an vassal l⁹ possit subi feudare feu⁹dū alteri vas sallo. ō quo vide bal.in auc̄.nisi i.iiij col.C.ad tre bel. ⁊ vide i materia bal. in.c.i.§.mu⁹tus.epm vel abbatē. ⁊ in rubri. q̄ feu. dare pos. et qñ alicui est iniunctuz ꝙ ꝑsonalit̄ exe quat̄ nō pōt alteri ꝓmit⁹tere etiā de partiū volū⁹tate.ita dicit spec. ō iudi. deleg.§. ex⁹cipitur x̄.itē ꝙ iniūctū.et agat̄ inter ꝟhentes ⁊ sint eiusdē pitie vt hic dic̄ gl. ⁊ no.induco ad.q. Doctor ꝓmisit legē libz̄ pōt ne ꝑ substitutū legē.in.l.i.§.ne aūt.C.de cadu. tol. formatAy.istā.q.⁊ dicit ꝑm Jde.q̄.§.ne aūt.nō fa cit.q; ibi loquit̄ in addiscēte ꝙ nō pōt ꝑ substitutū addiscere.sz docēs bene seruire pōt per substitutuz si est eiusdē pitie.ꝑ hāc.l.sz nō placz.q; oz ꝙ sint e⁹iusdē pitie. Et ꝙ hoc inter ꝟhentes sit actū vt hic sz si erat doctor qui ex cāu ꝓsueuerat sepe hoc facē ex ꝓditōe psone q̄ nō pōt ꝑuire videt̄ actū.C.loca. l.exceptio.⁊ instī.loca.circa pz̄ī.vel si eēt ꝓsuetudo studij⁹.vt.l.ꝙ si nolit.§.q; assidua.s̄.de edil.edic.⁊ de aqua plu.ar.l.si pz̄⁹.§.i. ¶ Ēt circa materiam hui⁹.l.distingue qualr duo rei debēdi ꝓstituant̄ in obligatōe facti.dic q̄ꝙ in obligatōe habeat̄ respe ctus ad op⁹ pfectū ita ꝙ est explicabile ꝑ aliū.vt.l. cōtinu⁹.§.si ab eo.s̄.ti.i.⁊ isto casu sine dubio pñt ꝓstitui duo rei vt hic ꝑm lec. Ja.de are.q̄ꝙ habeat̄ respect⁹ ad ipm fieri ⁊ ad psone industriā.⁊ tūc aut ꝓmittētes sūt eiusdē pitie ⁊ pñt ꝓstitui duo rei vt hic.aut sunt diuerse pitie ⁊ nō pñt vt ibi. Circa re⁹os credēdi dic.aut in obligatōe venit tale factū qō ꝓcernit psonā stipulātis.vt ꝓmitto fuire i camera vl̄ mensa vel curare ab infirmitate ⁊ nō pñt ꝓstitui duo rei.vt.l.si id qō.ĵ.e.iūcta.l.seru⁹ patroni.§.fi.⁊ l.se.de ope.li.aut nō ꝓcernit psonā stipulant⁹ ⁊ tūc aut vtriusq̄ interest equalr ⁊ insolidū vt ꝓmitto ti cio ⁊ scio insolidū scribere libz̄ vel opas incertas puta zap patorias pictorias vl̄ si.⁊ pñt ꝓstitui duo rei vt hic.aut nō interest equalr.vt facere domū in fundo vni⁹ vel cōi ⁊ nō pñt duo rei ꝓstitui q; nō in tereat cuiuslibz insolidū.vt.l.q̄ insulā.s̄.ti.i. ¶ Ēt ti mo h.l.inducit̄ ad.q.q̄liter ꝑbet̄ interesse singula re.qō tangit glo.C.de sen.q̄ ꝑ eo.l.vna.in glo. sup x̄bo subtilitatē i fi. Alij doc.dicūt ibi ꝙ pñt depo nere de affectiōe eoz̄ si sunt eiusdē pitie.⁊ sic videt̄ affectio actoris ꝑ hanc.l.qō nō placet.q; ista fictio hz locū demū duob⁹ ꝓcurrētib⁹ vt.s̄.dixi q̄ cessāt in testib⁹.dic ergo ꝙ testes deponēt ꝙ ipi viderūt ꝟhoies eiusdē ꝓditōis hz̄e rē illi⁹ qualitatis tm̄ carā vel nollēt ꝑ tāto carere ea.vt ꝑbat̄.s̄.ti.i.l. conti⁹nuus.§.cuz ita.

d Hos Ex duob⁹ interrogat⁹ vel interro gantibus qui rñdet obligat̄ ⁊ cui rñdet querit̄ obligatio.⁊ ab vno tm̄ ex cōreis pōt accipi fideiusso⁹.h.d.⁊ glo.signat ar.Dria ⁊ nō sol⁹uit ibi.§.hz.sed illud intelligit̄ ibi ex ꝑsumpta men te ꝟhētū.q; aliud tps ꝓmissiōis nō hz annexū.hic em̄ ex⁹ppositū diceret̄ intelligi dy.vel alit̄ ibi x̄ba stipulatiōis sapiūt vim ꝓditiōis.hic nō. Ray.

Duo rei. ozū cōreoz̄ nō vitiat⁹ nec act⁹ medi⁹ ꝓstitutionē cōreoz̄ nō Dri⁹.h.d. ¶ Mo. modicū tē pus nō vitiat.g̃ longū tps vitiaret. ¶ Itē not.ꝙ act⁹ nō Dri⁹ ꝓstitutiōi nō vitiat. ¶ Op.s̄.e.l.iij.i pz̄in.glo.fol.vt ibi.x̄a fol.est illa. Inter interroga⁹tionē ⁊ rñsionē eiusdē act⁹ Dri⁹ vel longū interual lū impedit ꝓstitutionē vt hic.sz longū interuallū in ter obligationē vni⁹ ⁊ alteri⁹ nō vitiat. ¶ Quero quid si in instrō interrogas me dico facias scribi.de inde rñdeo.dic glo.ꝙ incōtinēti videt̄ rñdere tene mēti.q; singularis est⁹. ¶ Quero q̄d in alio actu medio iterueniēte q̄ nō ptinet ad hoc,⁊ gl. dicit ꝙ de materia ꝑ io.an.in regula.Oct⁹.i mercuria.⁊ plene ꝑ eū i ista.q.i regula.q̄ facit.⁊ vide tex.in.l.sciēdū.§.legati.ĵ.de leg.ꝙ legati non pñt dare vicarios alios q̄ filios suos. Et a n rector possit facē vi⁹ cariū.imol.i.l.obtuare.vbi ꝑ bar.⁊ ibi dixi.s̄.de offi.ꝑconsu. e ¶ Cōsuetudo studij. Et sic no.ꝙ ꝓtract⁹ cēsetur init⁹ scōm ꝓsuetu⁹dinē ⁊ hoc i fīmūis.bar. hic sequitur do.abb.i.c. ad nostrā.ō reb.eccle.nō a lie.bñ facit qō not.i.l.si p⁹t⁹.§.recte ō aqua plu. arcen.⁊ qō not.bal.in.l. i.C.ꝑ socio in.iij.q. Jtē censetur ini⁹t⁹ iuꝝ dispo sitionē statu ti iuꝝ no.i.l. vt iurisiuran di.§.si liberi s̄.de ope.li ber.in x̄.sed an isto ca su. ꝑ bar.⁊ bal. in.l. liberti.i xij.col.C.eo. in x̄.sz quid si eēt. Et cuz bar.ꝓcedat io.an. in re⁹gula.q̄ facit in mercuria. vbi pl⁹ dicit ꝙ idē est si e⁹rat ꝓsuetu⁹do solū pmit tentis.⁊ vi⁹ō bar.i.l.magi stratus.ĵ. ad municipa.⁊ bar.in.l.i.§. ludi.ĵ.ō var. ⁊ exor. cog. i vl.q.⁊ vi⁹ō i l.i.ivl.q.pz̄i. C.de sentē.q̄ ꝑ eo qō intg est.

f Si duo rei nō vitiat. vi de plene per bar.in repe. i auc̄.hoc ita C.e.in.xij.q. vide in.l.fi.ĵ eo.vbi idem dicit ꝙ i. o. auc̄.⁊ an ba⁹beat isto cāu bñficiū ōiui siōis hodie. vide bar.i.l. si ex duobus ĵ.eo.

g Singula

De duobus reis ꝓstituendis

Demo est inducō ad q. De qua p bar in l. pe. de varijs et extor. cogni. bal. i. l. pabolāi. de epis. et cle. vide qō no. p bar in l. diez functo. de assesso. tu vide bar in l. i. de agētib⁹ in reb⁹. li. xij. et qō no. Ay. de epis. et cle. l. quisq⁹s. et ibi doc. et adde ꝑm bal. in. c. si quis decesserit. si de feu. fue. cōtrouer. ink do. et agna. q ꝙ officia solēnia sic ē officiū ptāt⁹ et capitanea tus: p alium nō pñt expli cari nisi i caus sis necessita tis. vt in auc̄ ō colla. §. p⁹hibem⁹. et. l. i. §. ei⁹ rei. de offi. eius cui māda. est iu⁹ris. et de. q. bar. hic et sili bus. vide p spec. in ti. de salarijs. §. fi. ō. q̄d si doc. cū se. et i ma⁹teria qō no. bal. in. l. cum antiq̄tas. C. de vsufruc. et qō no. in. l. aretusa. §. ō statu homi. et qō dixi ni⁹si in casu ne⁹cessitat⁹ per bart. in. l. de pollicitatōi bus. ĵ. ō pol licitati. et de materia per Ja. de bel. i ō. l. quisq⁹s. C. de epis. et cle. ¶ Et fa cit an vassal l⁹ possit subi feudare feu⁹dū alteri vas sallo. ō quo vide bal. in auc̄. nisi i. iiij col. C. ad tre bel. et vide i materia bal. in. c. i. §. mu⁹tus. epm vel abbatē. et in rubri. q̄ feu. dare pos. et qñ alicui est iniunctuz ꝙ ꝑsonalit̄ exe quat̄ nō pōt alteri ꝓmit⁹tere etiā de partiū volū⁹tate. ita dicit spec. ō iudi. deleg. §. ex⁹cipitur x̄. itē ꝙ iniūctū. et agat̄ inter ꝟhentes et sint eiusdē pitie vt hic dic̄ gl. et no. induco ad. q. Doctor ꝓmisit legē libz̄ pōt ne ꝑ substitutū legē. in. l. i. §. ne aūt. C. de cadu. tol. formatAy. istā. q. et dicit ꝑm Jde. q. §. ne aūt. nō fa cit. q; ibi loquit̄ in addiscēte ꝙ nō pōt ꝑ substitutū addiscere. sz docēs bene seruire pōt per substitutuz si est eiusdē pitie. ꝑ hāc. l. sz nō placz. q; oz ꝙ sint e⁹iusdē pitie. Et ꝙ hoc inter ꝟhentes sit actū vt hic sz si erat doctor qui ex cāu ꝓsueuerat sepe hoc facē ex ꝓditōe psone q̄ nō pōt ꝑuire videt̄ actū. C. loca. l. exceptio. et instī. loca. circa pz̄ī. vel si eēt ꝓsuetudo studij⁹. vt. l. ꝙ si nolit. §. q; assidua. s̄. de edil. edic. et de aqua plu. ar. l. si pz̄⁹. §. i. ¶ Ēt circa materiam hui⁹. l. distingue qualr duo rei debēdi ꝓstituant̄ in obligatōe facti. dic q̄ꝙ in obligatōe habeat̄ respe ctus ad op⁹ pfectū ita ꝙ est explicabile ꝑ aliū. vt. l. cōtinu⁹. §. si ab eo. s̄. ti. i. et isto casu sine dubio pñt ꝓstitui duo rei vt hic ꝑm lec. Ja. de are. q̄ꝙ habeat̄ respect⁹ ad ipm fieri et ad psone industriā. et tūc aut ꝓmittētes sūt eiusdē pitie et pñt ꝓstitui duo rei vt hic. aut sunt diuerse pitie et nō pñt vt ibi. Circa re⁹os credēdi dic. aut in obligatōe venit tale factū qō ꝓcernit psonā stipulātis. vt ꝓmitto fuire i camera vl̄ mensa vel curare ab infirmitate et nō pñt ꝓstitui duo rei. vt. l. si id qō. ĵ. e. iūcta. l. seru⁹ patroni. §. fi. et l. se. de ope. li. aut nō ꝓcernit psonā stipulant⁹ et tūc aut vtriusq̄ interest equalr et insolidū vt ꝓmitto ti cio et scio insolidū scribere libz̄ vel opas incertas puta zap patorias pictorias vl̄ si. et pñt ꝓstitui duo rei vt hic. aut nō interest equalr. vt facere domū in fundo vni⁹ vel cōi et nō pñt duo rei ꝓstitui q; nō in tereat cuiuslibz insolidū. vt. l. q̄ insulā. s̄. ti. i. ¶ Ēt ti mo h. l. inducit̄ ad. q. q̄liter ꝑbet̄ interesse singula re. qō tangit glo. C. de sen. q̄ ꝑ eo. l. vna. in glo. sup x̄bo subtilitatē i fi. Alij doc. dicūt ibi ꝙ pñt depo nere de affectiōe eoz̄ si sunt eiusdē pitie. et sic videt̄ affectio actoris ꝑ hanc. l. qō nō placet. q; ista fictio hz locū demū duob⁹ ꝓcurrētib⁹ vt. s̄. dixi q̄ cessāt in testib⁹. dic ergo ꝙ testes deponēt ꝙ ipi viderūt ꝟhoies eiusdē ꝓditōis hz̄e rē illi⁹ qualitatis tm̄ carā vel nollēt ꝑ tāto carere ea. vt ꝑbat̄. s̄. ti. i. l. conti⁹nuus. §. cuz ita.

d Hos Ex duob⁹ interrogat⁹ vel interro gantibus qui rñdet obligat̄ et cui rñdet querit̄ obligatio. et ab vno tm̄ ex cōreis pōt accipi fideiusso⁹. h. d. et glo. signat ar. Dria et nō sol⁹uit ibi. §. hz. sed illud intelligit̄ ibi ex ꝑsumpta men te ꝟhētū. q; aliud tps ꝓmissiōis nō hz annexū. hic em̄ ex⁹ppositū diceret̄ intelligi dy. vel alit̄ ibi x̄ba stipulatiōis sapiūt vim ꝓditiōis. hic nō. Ray.

Duo rei. ozū cōreoz̄ nō vitiat⁹ nec act⁹ medi⁹ ꝓstitutionē cōreoz̄ nō Dri⁹. h. d. ¶ Mo. modicū tē pus nō vitiat. g̃ longū tps vitiaret. ¶ Itē not. ꝙ act⁹ nō Dri⁹ ꝓstitutiōi nō vitiat. ¶ Op. s̄. e. l. iij. i pz̄in. glo. fol. vt ibi. x̄a fol. est illa. Inter interroga⁹tionē et rñsionē eiusdē act⁹ Dri⁹ vel longū interual lū impedit ꝓstitutionē vt hic. sz longū interuallū in ter obligationē vni⁹ et alteri⁹ nō vitiat. ¶ Quero quid si in instrō interrogas me dico facias scribi. de inde rñdeo. dic glo. ꝙ incōtinēti videt̄ rñdere tene mēti. q; singularis est⁹. ¶ Quero q̄d in alio actu medio iterueniēte q̄ nō ptinet ad hoc, et gl. dicit ꝙ de materia ꝑ io. an. in regula. Oct⁹. i mercuria. et plene ꝑ eū i ista. q. i regula. q̄ facit. et vide tex. in. l. sciēdū. §. legati. ĵ. de leg. ꝙ legati non pñt dare vicarios alios q̄ filios suos. Et a n rector possit facē vi⁹ cariū. imol. i. l. obtuare. vbi ꝑ bar. et ibi dixi. s̄. de offi. ꝑconsu. e ¶ Cōsuetudo studij. Et sic no. ꝙ ꝓtract⁹ cēsetur init⁹ scōm ꝓsuetu⁹dinē et hoc i fīmūis. bar. hic sequitur do. abb. i. c. ad nostrā. ō reb. eccle. nō a lie. bñ facit qō not. i. l. si p⁹t⁹. §. recte ō aqua plu. arcen. et qō not. bal. in. l. i. C. ꝑ socio in. iij. q. Jtē censetur ini⁹t⁹ iuꝝ dispo sitionē statu ti iuꝝ no. i. l. vt iurisiuran di. §. si liberi s̄. de ope. li ber. in x̄. sed an isto ca su. ꝑ bar. et bal. in. l. liberti. i xij. col. C. eo. in x̄. sz quid si eēt. Et cuz bar. ꝓcedat io. an. in re⁹gula. q̄ facit in mercuria. vbi pl⁹ dicit ꝙ idē est si e⁹rat ꝓsuetu⁹do solū pmit tentis. et vi⁹ō bar. i. l. magi stratus. ĵ. ad municipa. et bar. in. l. i. §. ludi. ĵ. ō var. et exor. cog. i vl. q. et vi⁹ō i l. i. ivl. q. pz̄i. C. de sentē. q̄ ꝑ eo qō intg est.

f Si duo rei nō vitiat. vi de plene per bar. in repe. i auc̄. hoc ita C. e. in. xij. q. vide in. l. fi. ĵ eo. vbi idem dicit ꝙ i. o. auc̄. et an ba⁹beat isto cāu bñficiū ōiui siōis hodie. vide bar. i. l. si ex duobus ĵ. eo.

g Singula

ris est. Et ea not. allegat bal. i. l. i bõe fidei. i. i. col. C. de pac. vi de ibi ꝙ saly. pleni? ad di cta ꝙ bar. in repet. alexã.

Sẽ duo? b? reis. vide ꝙ bar. i repeti. auẽ. hoc ita. de duo,re. i. xij. questio.

Hꝫs ver? bis. ꝓ intellectu hu ius. l. viõ sa ly. in. l. legẽ. in. iij. q. C. õ pac.

quo sum?. s. donec pecunia est apõ vnuꝫ ipossibile sit esse apud aliũ. ꝛ ista ego dixi i. l. si is qui ꝙ emp. s. de vsuca. vel alit impossibile est ꝙ eadẽ res pue niat apõ plures insolidũ. dico verũ est in effectu. sꝫ bene põt puenire ad plures sꝫ apõ vnũ remanet in effectu: qz vna exactio sufficit. Cõcludo ergo ꝙ plu res rei debẽdi põt re ꝺstitui si hoc agat sine aliqua stipulatõe. siẽ supra dictũ est aljs obligationib?. ꝛ idẽ dico de duob? reis credẽdi. vt. C. si cer. pe. l. cuꝫ te. ¶ Scdo q̃ro q̃d in obligatiõe q̃ re ꝺhit vt eadẽ spẽs reddat. vt i ꝺposito ꝛ cõmodato ꝛ si. Rñdeo debes scire ꝙ ex hoc ꝺctu due oriunt obligatiões vna primitiua ad rei restitutionẽ. alia scõaria rõne doli vel culpe cõmisse in rẽ. aut ergo q̃ris ꝺ illa pri mitiua obligatiõe ad rẽ restituẽdã. ꝛ tũc ita demũ ꝺstituũt duo rei debẽdi si est actũ vt. C. loca. l. si di uisa. alꝫ quilibꝫ tenet ꝓ pte. ar. s. cõmo. l. iij. §. he res. ꝛ depo. l. si duo: lꝫ tñ quilibꝫ ꝓ pte teneat ꝛ sic est obligatio diuidua diuisa quo ad obligationez tñ vn? soluẽdo ptem nõ liberat. ꝛ sic est indiuidua quo ad solutionẽ. vt. d. l. si duo. ꝛ de hoc pleni? di xi in. §. cato. s. de ꝟ. ob. lꝫ glo. circa hoc nesciat q̃d dicat. s. depo. l. i. §. si apud duos. ¶ Si ꝟo q̃ris ꝺ ob ligatiõe secũdaria q̃ ꝺhit rõne doli vel culpe. tunc aut est actũ ꝙ sint duo rei ꝛ sunt. aut nõ est actũ. et tũc aut vn? tñ cõmisit dolũ vel culpã ꝛ ille sol? te net. vt. l. i. §. si apõ duos. in fi. s. depositi. aut vterꝙ cõmisit. ꝛ tũc vterꝙ tenet insolidũ tãꝙ duo rei. vt d. §. si apõ duos. ꝛ. l. si vt certo. §. si duob? vehiculũ in fi. §. s. cõmo. ꝛ. l. si duo. s. depo. ꝛ hoc de reis de bẽdi. rei ꝟo credẽdi in tali obligatõe nõ ꝺstituunt nisi hoc agat. s. depo. l. i. §. ꝫ si duos. ¶ Tertio q̃ ro q̃d si in obligatõe veniat aliq̃d qõ sit indiuiduũ quo ad obligationẽ ꝛ solutionẽ dic. vt dixi. s. e. l. ij. ¶ Quarto q̃ro quid in obligatõe facti an possint ꝺstitui duo rei. dic vt. s. e. l. nemo. ¶ Quinto q̃ro q̃d in his q̃ obligant accessorie. Jsta. q. hꝫ duo ca pita. primo vtrũ teneant insolidũ etiã si nõ exprimat lcõo posito ꝙ insolidũ teneãt vtrũ sint duo cõrei si ue duo rei debendi. Circa primuꝫ dico ꝙ q̃ñꝙ q̃s obligat accessorie. s. ꝓ alio aliena obligationẽ pri cipaliter suscipiẽdo. ꝛ isto cãu nõ tenet insoliduꝫ nisi fit actũ. vt. C. ad vell. l. si paternã. ꝛ ibi no. idẽ not. j. de fideiuss. l. si titi?. q̃ñꝙ obligant plures ꝓ alio eõ stituẽdo plures: ꝛ tũc idẽ. qz quilibꝫ tenet ꝓ parte nisi sit dictũ ꝙ teneant insolidũ. vel obligauerũt se alternatiue. vt. C. de ꝺsti. pe. auẽ. si q̃ñ. q̃ñꝙ aliq̃ ob ligant ꝓ alio ꝓprie fideiubẽdo. ꝛ tũc quilibꝫ tenet insolidũ ẽt si nõ sit dictũ. vt insti. de fideiuss. §. si plu res. ꝛ. C. de fideiuss. l. nõ recte. q̃ñꝙ plures obligãt ꝓ alio mãdato. ꝛ tũc diuerse sũt gl. nã gl. q̃ ẽ. s. mã. l. si mandato tutij. §. paul? rñdit. vnũ videt velle ꝙ hodie req̃rat ꝙ exp̃sse agat. exp̃ssi? i. l. creditor. §. si duob?. e. ti. Cõtrariũ. s. ꝙ in mãdatorib? nil sit i mutatũ hodie. no. glo. s. qõ iussu. l. i. §. fi. ꝛ hic i gl. q̃ incipit ꝛ mãdato. ꝛ istud puto veri? ꝓ id qõ no. i d. §. si plures. insti. de fideiuss. ꝛ. d. l. non recte. ꝛ hoc cõiter tenẽt doc. qz per auẽ. nil est imutatũ i mõ cõ stituẽdi vt supra dictũ est. Sꝫ q̃ est rõ diuersitatis inter ꝓdictos cãus. ¶ Circa scõm credo ꝙ prio cãu q̃ principaliter obligationẽ alteri? inspiciũt si hoc a gat vt teneãt insolidũ sunt duo rei. vt. d. l. si pater nã. ꝛ qõ ibi no. ꝛ videt exp̃ssiuꝫ. s. ad vell. l. vir vxo ri. §. fi. cũ. l. se. Jn his ꝟo q̃ obligant ꝺstituẽdo non tat tunc dicũt duo rei. ꝛ dic vt statim dicã in duob? fideiussorib? vl mãdatorib? qz eadẽ ẽ rõ. vt. l. fi. s. ꝺ cõsti. pecu. Jn duob? ꝟo fideiussorib? vel mãdato rib? lꝫ teneant insolidũ etiã si nõ sit dictũ. ꝛ lꝫ dicã tur ꝺfideiussores vt. j. de fideiuss. l. si titi?. nõ tñ sunt duo cõrei. pꝫ ex diuersitate nominũ ꝛ titulorꝫ. nã si idẽ eẽt quare feciſſꝫ ꝓ se titulũ de duo. re. ꝛ ti. de fi deiuss. ꝛ mãda. Jnterea pꝫ ex hac. l. ꝛ. l. i. C. e. ꝺcta. l. vt fideiussor. j. de fideiuss. Jnterea lꝫ factum vni? correi alteri noceat. vt. j. e. l. pe. nõ tñ factũ vni us fideiussoris nocet alteri sed solũ sibi ꝛ suis succe ssoribꝫ. vt. s. ti. i. l. si seruum. §. nũc videam?. ꝛ ibi no. ad hoc ergo vt iura duorꝫ reorꝫ haberẽt locũ in ter eos eẽt necesse ꝙ hoc exp̃sse ageretur ꝙ tanꝙ duo rei incedũt vt exp̃sse dr in. d. l. vir vxori. in fi. cũ. l. se. s. ad vell. Jnplus dico ꝙ etiã si exp̃sse agere tur ꝙ insolidũ tenerẽt hoc casu nõ sufficeret ad cõ stitutionẽ duorꝫ reorꝫ: qz eẽt exp̃ssio eorꝫ q̃ tacite in sunt. vt. C. de fideiuss. l. nõ recte. ẽ ergo necesse ꝙ ex primat ꝙ tanꝙ duo rei ꝓmittũt ꝛ hoc de reis de bẽdi. plures ꝟo rei credẽdi accessorie nõ cadunt.

¶ Sexto q̃ro q̃d in plurib? qui gerũt aliqõ officiũ vel aliquã administrationẽ. an obligent virilit vel in solidũ. ꝛ an sint duo rei. Aduertatis an quilibꝫ ha beat insolidũ administrationẽ. dixi in repetitiõe. l. i. §. si plures. s. ꝺ exer. nũc dico qualr obligent. Cir ca qõ dico ꝙ qñ plures gerũt aliqõ negociũ spon te nullo p̃cedẽte mandato: ꝛ tũc nõ tenent insolidũ sꝫ put q̃sq̃ gessit vt. l. cũ alicui. in fi. s. de neg. ges. ꝛ qõ ibi no. in glo. qñq̃ p̃cedit aliqõ mãdatũ a lege vel ab hoie. ꝛ tũc aut officiũ seu administratio que gerit est publicũ auctoritate ꝛ vtilitate. aut publi cũ auctoritate sed priuatũ vtilitate. aut auctẽ ꝛ vti litate priuatũ. prio cãu quilibet tenet insolidũ. vt. l imperator. ad munici. ꝛ de ma. cõue. l. magistratus ꝛ sunt duo rei debẽdi lꝫ nõ per oia. vt. l. si pupill?. s. de admi. tu. ꝛ hoc dico siue sit administratio ordina ria siue delegata. ar. l. ex facto. in fi. s. de neg. gest. ꝛ de ma. cõue. l. fi. ꝛ qõ ibi no. in vltima glo. lꝫ inter hec sit aliqua differẽtia i illa materia quam tracta ui in. §. si plures. Scõo casu qñ est mun? publicum auctoritate sed vtilitate priuatũ: ꝛ tũc idẽ. qz quili bet tenet insolidũ ꝛ sunt duo rei debẽdi. lꝫ nõ ꝙ oia vt. d. l. si pupillus. s. de admi. tu. ꝛ. l. i. §. nunc tracte mus. s. de tu. ꝛ ra. dis. ꝛ ꝺ admi. tu. l. ij. cũ si. ꝛ qõ di co in tutorib? idẽ in actorib? ꝺstitutis ab eis. ar. d. l. ex facto. in fi. s. de neg. gest. Tertio casu qñ admi stratio est priuata auctoritate ꝛ vtilitate. ꝛ tũc aut sunt institores: aut exercitores. ꝛ tunc qz eis videt mandata administratio insolidũ credo eos teneri et eẽ duos reos: licet nõ per oia. vt. l. i. §. si plures. de exerci. cũ sua glo. q̃ equiparat eos tutoribus. ꝛ. l. si pupillus. de admi. tu. aut loq̃mur in plurib? ꝓcura torib?. ꝛ tũc aut fuerunt facti insolidũ ꝛ quilibet te net insolidũ: ꝛ erũt duo rei sicut duo tutores. vt. l. creditor. §. duob?. s. man. ꝛ qõ ibi no. in prin. gl. ꝛ iste est verus intellect? illius. §. qz officium erat eis cõmissum insolidũ. sed erat dubiũ qualr obligatio que ꝺtrahit rõne doli vel culpe cõmittatur ꝛ dicit ꝙ insolidũ. nã si intelligis ꝙ esset actũ ꝙ insoliduꝫ tenerẽtur nullũ esset dubiũ illi?. §. nec in hoc est ali quid innouatũ ꝓ iura auẽ. lꝫ glo. ibi alit dicat ꝛ ma le. qz in mõ ꝺstituẽdi nil inouatur. vt pluries dictũ est. ꝛ ħ est regula ꝙ q̃ pñt administrare insolidũ insoli dũ tenẽtur. vt. l. si plures. s. de cu. bo. da. Si ꝟo ad ministratio nõ fuit ꝓcessa insolidũ tũc vn? nõ põt ꝺtrahere sine alio ꝛ quilibꝫ tenetur tñ ꝺ suo facto nec erũt duo rei. vt. l. cũ alicui. in fi. de nego. gest. et ar. de exerci. l. si tñ plures. in prin. ꝛ hoc de reis de bẽdi. pluresꝫ ꝟo credẽdi hoc mõ ñ admitto posse cõ trahi. qz quilibet ageret ꝓ suo interesse. ¶ Septi mo q̃ro plures mercatores vnã mercatiã gerũt vl vnã negotiationẽ. an ex ꝺctu vni? q̃libꝫ teneatur ī

§ Jn. l. cre ditor. Dec? l. intellectu. videi ꝓ. q.

I Septimo quero. Jnter bal. in rub. C ꝺ exercit. ad fi. ꝛ ī. l. si prẽ dium. in. iiij. col. s. ꝺ acq̃. poss. vbi re mittit se ad not. ꝓ bar. in repet. ī. l. i. §. si plures. de exerci.

Unꝺ tu dic. viꝺ bal. in.l.cũ i galliã.ſi cer. pe. t qꝺ no.bal. in.l. certuz.i ij.col.C. fam. herciſ.p ãg. t pau. de caſtr.in.l.ſi vn⁹ in prin.ſ.de pac.t ful.i.l. ſi plures eo. ti.Et an vn⁹ poſſit libera re. vide per ang.in.d.l.ſi vn⁹.in prin. t ibi etiã an vnus poſſit cõpromittẽ.

Volũtate

Uñ obligetur dñs ex facto iſtoꝝ adminiſtratoꝝ vide qꝺ no. bal.p⁹ bart. in auc. hoc iuſ porrectũ de ſacroſan. eccle. in. v. col. t bal. in rubri. C. de ꝺſti.pecu.in iij.col. t qꝺ habeꝰ i.l.cui cũq;.ſ.ſed ſi fullo.ſ.de inſtito. t text. ibi.bar. in.l. ex facto.ſ.ꝺ nego.geſt.

ſolidũ t q̃libet poſſet agere inſolidũ. t an ſint duo rei. Pe. t Ja. de ra. dicũt q; ſic. t Cy. ſequẽdo eos ſ.ſi cer.pe.l.q; te.ad ſimilitudinẽ tutoꝝ t magiſtratuũ.certe male dicũt t ꝺ caſum.l.ſi tñ plures. i pri. ſ.de exerci. Cñ tu dicm q; aliq̃ a pluribꝰ quedaz gerit negotiatio:q̃ eis decernit ex publico. t tũc fateor q; ſunt duo rei actiue t paſſiue. vt.l.ſi vnus in pri.ſ.de pac. t.l.ſi duo.ſ.de arbi. t de pac.l.idẽ in duobꝰ. vbi loquit in pluribꝰ argẽtarijs quibꝰ officiũ decernebat ex publico. vt.l.argẽtari⁹.in prin.ſ de edẽ. t no.in.l.q̃dã.§.nũmularios.e.ti. t facit qꝺ ꝺicit.ſ.de tu. t cu. t magiſtra.facit.ſ.de lo.pu.fru. l.i. vbi vterq; ſocioꝝ inſolidũ hz actionẽ.ſi x̃o talis negociatio ppria volũtatem fuerit aſſumpta nõ ex publico:tũc aut pl'es gerũt iſtã negociationẽ t mercantiã p ſuos inſtitoꝝ ſeu exercitoꝝ qui in vulgari appellant factoꝝ. t quilibet eoꝝ tenet inſolidũ inſtitoꝝia ſeu exercitoꝝia vt.ſ.de exerci.l.i.i fi. t.l.ſe. t de inſti.l.hẽbat.§.fi. t.l.ſe. t ſatis arbitroꝝ eos eſſe tanq̃ duos reos debẽdi.qꝛ ad idẽ t eadez obligatiõe tenet vterq;.cõſtat eñ ipos eſſe obligatos. vt.l.i.§.pe.de exerci. t ſic talis actio eſt natiua nõ datiua. Itẽ ſnia lata p vno pꝺeſt alteri. vt.ꝺ.§ pe.idẽ puto q;.l.fin.C.e.hẽat locũ in eis p illã rõnẽ ne in plures t̃c. vt.ſ.de exerci.l.ij.ꝺico ergo q; ſũt duo rei debẽdi.duo x̃o rei credẽdi nõ ita ꝺſtituũt qꝛ ex ꝺctu inſtitoꝝis ſeu exercitoꝝ nõ q̃rit actio domínis niſi ceſſa actõe t niſi in ſubſidiũ. vt.l.i.i fi.cũ l.ſe.de inſtito. t.l.ſi eũ.§.i.de inſti.ſi x̃o talẽ negotiationẽ gerũt per ſeipos. tũc aut ambo ſimul t quilibet tenet p portiõe quã hz in negociatione. vt.l.ſi tñ plures.in pri.de exerci.aut exercẽt ſeparati: puta ſunt duo ſocij. vn⁹ exercet puſij:ali⁹ exercet florẽtie. tũc quilibet tenet inſolidũ. videt eñ inuicẽ inſtitoꝝes ꝓpoſiti.ar.ſ.ſi cer.pe.l.eius qui in puincia in fi.C.de fabri.l.iure puiſuz.li.xi.facit de acq̃.re. do.l.traditio.§.fi.p hoc facit illa rõ ne i plures t̃c qꝺ tz Ja.de are.in.ꝺ.l.ſi tñ plures.in prin.lz glo.i l.i.in fi.e.ti.vacillet. Octauo q̃ro inſtitoꝝ t exercitoꝝ pñt ꝺueniri ex eoꝝ ꝺctu. Itẽ ꝓponẽs t quilibet inſolidũ an dicã duo rei.qꝺ videt vt.l.i.§. pe. ſ.de exercito. Cõtra.puto q; vn⁹ teneat principaliter:ali⁹ acceſſorie. t iõ magꝭ equipararẽ eos fideiuſſori t principali.ſicut dicim⁹ i prẽ t filio.vt.l.cũ filiꝰ.in prin.C.de x̃.ob. ꝺſtat añt fideiuſſorẽ t principalẽ nõ eſſe duos reos.vt no.j.de ſolu.l.cũ quis §.ſi quis p eo. t qꝺ no.per doc.C.e.l.fi. Nono q̃ro plures ꝺñi eiuſdẽ fui tenent de peculio inſolidũ.vt.ſ.de pecu.l. t ancillarũ.§.ſi quis cũ fuo cuz ſi.an erũt duo rei. Breuit dicerẽ.qñq; quilibet inſolidũ tenet etiã reſpectu peculij qꝺ eſt penes ſocium.qñq; tenet inſolidũ tm̃ reſpectu peculij qꝺ ẽ penes ſe.vt pbat.ſ.de pecu.l.ſi noxali.§.fi.cũ.l. ſeq. prio cãu dicerẽ eos eẽ duos reos.qꝛ ad idẽ t eodẽ reſpectu tenent t eadẽ obligatiõe ſicut duo rei. et ſicut.ſ.in plurib⁹ ꝓponẽtibꝰ vnũ inſtitoꝝẽ. Scꝺo cãu dico eos nõ eſſe duos reos.qꝛ in ſingulis perſonis ppriũ eſt p ſe id qꝺ debet.g̃t̃c. vt.l.ſi id.j.e.iſta eñ actio de peculio hz naturã actiõis realis. vt.l. q̃ſitũ.in prin.de pecu. t no.p Cy.C.q; cũ eo.l. dñm t ſic quilibet p ſe videt teneri ad diuerſaz rẽ.alia' q̃ circa hãc materiã de mõ ꝺſtituẽdi deficiunt:dicam in.l.ſi id quod.j.eo.

Sed ſi quis in ꝺponẽdo. Imparitas culpe ab initio vitiat cõſtitutionẽ duoꝝ cõreoꝝ. ſec⁹ ſi ex poſt facto.h.ꝺi. No.q; factũ vni⁹ ex reis debẽdi pꝺeſt alteri ſi ſunt ſocij. Op.ſ.e.l.ex duob⁹. t inſti.e. §.fi.glo.dicit ſo.qꝛ hic imparitas culpe ibi dicit vel ꝺitionis .qꝛ poſito q; promitto pure.tu ſub ꝺitõe nõ eſt iparitas qꝛ tu interim nõ teneris Preterea imparitas dici ſpat reduci ad paritatem.imparitas culpe nũq; ſperat reduci ad paritatez t iſta eſt xva. Op.qꝛ vitiat res ſi deuenit ad eũ caſũ aquo incipe nõ pt. vt.l.plurib⁹.§. t ſi placet.t.l.ſi ſub vna. §.i.ſ.ti.i.t.l.ſi p parte.§. x̃ſuz.ſ.ꝺ in rẽ x̃ſo.t.l.ſuf ficit.ſ.de ꝺdi.inde. t.l.ſi a reo.§.ſi diuerſis.j. de fideiuſ. Do. nego maiorẽ q; deueniat ad eũ caſum a quo incipe nõ põt.qꝛ ſi remittat culpa pacto ex p⁹ facto.tũc exceptionẽ parit t remanet obligatio q̃ ab initio fuit t nunc eſt par:ſec⁹ ſi a principio remittat culpa.qꝛ tũc nõ ẽ par obligatõ.ꝺi hic qꝺ pactũ vni ex reis ꝺbẽdi ſi ſũt ſocij alijs pꝺeſt ſi cõis culpa infueniat.q̃ro ergo vtrũ pactũ vni⁹ ex reis debẽdi pſit alijs. t dicit plene dicã.j.e.l.ex duob⁹

Diſparitas locoꝝ nõ i

Cum duos. petit cõſtitutionẽ cõreoꝝ.h.ꝺ. Op.ſ.ti.i.l.i.in prin. vbi dicitur q; inf absentes nõ valet ſtipulatio.glo.dicit q; fuerũt duo rei ꝺſtituti ꝺſenſu nõ x̃bis.vel põt eſſe q; hodie ſtipuloꝝ hic t fuꝰ me⁹ florẽtie.ar.l.fi.§.ſi iter eos.ſ.ti.i.vel aliꝰ ſtipuloꝝ hodie hic abvno t a libi ſtipuloꝝ ab alio recto tramite eũdo: ſz non hoc oz te ponere.qꝛ inf uallũ tpis inf vnã obligationẽ t aliã nõ vitiat ſi agat hic q; ſunt duo rei.vt.l.iij.in prin.ſ.e. t ꝓpter hoc inculcatio gl.nõ fuit neceſſaria.vel põt eẽ q; exñs chartagie a duob⁹ fuit ſtipulat⁹ ex diuerſis locis hocẽ q; vn⁹ moueret ſe ꝺ florentia t alter de romaº ad eũdũ capuã. t ſic primo poſui caſũ q̃ placet Cy. ſz qꝺ ſupra dixi pl⁹ placet Itẽ hic dz q; ſunt plures obligatiões. Op.ꝺ.l. iij.in fi.ſ.e. Do.due ſunt x̃e i effectu vna:nõ habetis alia.

Creꝺeus nõ ſoci⁹ nõ opponi

Duo rei. nit cõpẽſationẽ de eo qꝺ alteri cõreo debeꝰ.h.ꝺ. Op.ꝺ.l.ſi q̃s.ſ. de cõpẽ. Do.aliud in fideiuſſoribꝰ vt ibi.aliud in duobus reis vt hic. t ex hoc ocludit Job.p ſua opi.q; duo rei nõ vident inuicẽ fideiubere.vt dicã de hoc.j.l. proxima.

Reos

Duo rei pñt inuicez fideiubere t põt actoꝝ actionẽ diuidẽ quo ad q̃titatẽ t quo ad petẽdi modũ.h.ꝺ. Op.i auc. e.i prin.poſita.C.e.auc.hoc ita. Do.hodie hñt bñficiũ diuiſiõis.oli nõ qꝺ plene dixi.ſ. e.l. iij.§. fin. Op.de.l.i.§.nũc tractem⁹.ſ.de tu. t ra.ꝺi. ſol. ibi loq̃tur in pluribꝰ tutoribꝰ. Op.inſti.ꝺ fideiuſ.§.ſi plures. Do.ibi loquit i his qui tenẽt acceſſorie.vt plene dixi in.ꝺ.l.iij.ſ.e. Reſtat videre an duo rei inuicẽ videant fideiubẽ. t iõ p declaratõe plena huiꝰ materie principaliter vidẽduz ẽ qualr vni ꝺ aliũ ſuccurrat. t prio circa duos reos debẽdi. ad qꝺ inueſtigãdũ prio vidẽdũ eſt an videant inuicez fideiubere. Iſta.q.tangit hoc ti. t C.e.in multis locis.vt i.l.vir vxori.ſ.ad vell. t.j. de fideiuſ.l.vxanꝭ. C.eo.l.i. t fuit magna ꝺtrouerſia inter doc.oliz t hodie. Dar.tenuit q; videant fideiubẽ. Jo. cõtra.ſ.q; nõ videtur fideiubẽ t Azo diſtinxit vt plene no.in.l.vir vxori. t ibi glo.tz opi. Azo. t in auc. e.in prin.ſz glo.tz.C.e.l.i.opi. Job. Sz ꝺ op. fi deiuſſoꝝ nõ põt obligari niſi x̃bis vt.C.de fideiuſ. l.blandit⁹. t.ſ.ti.i.l.v.§.ſatis acceptio. t mã.l.ſi hr reditatẽ.§.j.ſed ſi duo rei pñt in ꝺſtitui.vt.C.e.l.p pter. t.ſ.eo.l.eandẽ.ergo nõ videtur inuicẽ fideiubere. Dy.tz opi. Azo.ad hãc rõnẽ rñdit q; iſta rõ ꝺcludit in fideiuſſione exp̃ſſa ſz nõ in tacita. Pe.t Ja.de rauẽ. t Cy.ſeq̃ndo eos dicũt q; duo rei nullo mõ videtur fideiubẽ,nã i duob⁹ reis quilibz eq̃

Quum duos, non impedit. Et q̃ diuerſitas ſpediat ꝺſtitutionẽ duoꝝ reoꝝ:plene viꝺ bar. i repeti. auc. hoc ſita.i.tꝛj. q.C. ꝺ duo. reis. t an hoc die i cãu iſto hẽat locũ bñficiũ diuiſionis. viꝺ bar. i.l.ſi ex duobus.§. i.j.e. in fi.

De roma

vide qꝺ ꝺicit bar. in.l. cuz quis rogat circa fi.j. de ſo. t bar.j.e. l. in princi. t bar.i.l.fi.i fi. ij.col.j. eo. t q̃d in oblig. t fideiuſ. viꝺ de bart. in.l. grece.§.ſi q̃s ſtichũ.j.ꝺ fideiuſ. Et ad primũ vide pau. de ca.i ꝺ.l.ſi reus.j. eo. vbi tert. viꝺ velle q; ſint duo obligatiões.

Reos

Omnia hic dicta reſſumit bar. i auc. hoc ita C. iſtũ ter. allegat bar. in l.heres.§.ſi fuo. in prin. j. de fideiuſſ. q Innicẽ fideiubere.an duo rei ꝺbẽ ꝺi adinuicez videãtur fideiubere ali quid.p bal. in.ꝺ.l.i. C.e. ti. t vide i.l. duob⁹.§.vbi duo.ſ.eo.

liter ꝺz obligari insolidū vt principalis.nec attendit ad quē pecūia puenit.vt.j.e.l.pe.ꝛ.C.si cer.pe. l.si nō singuli.sz fm eos qui dicūt ꝙ vident fideiubere hoc nō eēt.ergo ꝛc. Preterea nō repit ꝙ de iure ffoꝛ ꝛ codicis.duo rei ht̄ bñficiū diuisiōis. g̃ ꝛc. Itē hoc nulla.l.cauet ꝙ videant fideiubere: g̃ ꝛc.ꝛ in hoc residet Ly.C.e.l.i.licet p multa ꝝba.vides g̃ ꝙ ex dict̄ eoꝝ nullā claritatē habes. Quid ergo dicem⁹. Ja.de bel.disputauit istā.q.ꝛ posuit eā in auc.e.qui meli⁹ attingit veritatē q̃ alīq̃s. tñ multū obscure loq̃tur. Tu ergo clari⁹ ꝛ meli⁹ ad declarationē pñtis materie debes scire ꝙ ex fideiussi one ꝺrit duplex obligatio.vna q̃ fideiussoꝛ obligatur creditoꝛi.ꝛ ista semp ꝺhit ꝝbis.vt dictuz est.ꝛ talis habz bñficiū fideiussoꝛū.vt auc.pñte.C.de fideiuss.nec eget beneficio hui⁹ auc. de duo .re.ꝛ iste est ꝓprie fideiussoꝛ respectu creditoꝛis. Alia ē obligatio q̃ ꝺhit inter reū ꝛ fideiussoꝛē ꝛ ista ꝺhit cōsensu.nā re⁹ videt mādare fideiussoꝛi ꝙ soluat. vt l.indebitā.s.de ꝺdi.inde.ꝛ.de hac loquit ti .man. ꝛ hoc mō ꝺsiderat fideiussoꝛ respectu ipi⁹ debitoris. Itē fideiussoꝛ pōt itelligi stricte qui aliene obligatioi accedit.vt.j.de fideiuss.l.i.ꝛ.l.fideiussoꝛ obligari.§.fi fideiussoꝛ.pōt etiā accipi large fideiussoꝛ oīs qui est obligat⁹ p negotio qō ad aliū spectat nō ad se.hoc mō accipit in ti.ad vell.l.i.C. ad vell. Si ergo querit an duo rei videant fideiubere inuicē.dic aut q̃ris vtrū dicāt fideiussoꝛes inuicē respectu creditoꝛis.ꝛ dico ꝙ sic duob⁹ casib⁹ tñ.s.si hoc est actū exp̄sse vt hac.l.vel si est colos quesit⁹. vt. s. ad mace.l.sed ꝛ iul.§.i. ꝛ istis casib⁹ ht̄ bñficiū de fideiussoꝛib⁹ .nec eēt necesse bñficiū de duob⁹ reis ex istos casus duos nō vident fideiubere respectu creditoꝛis.hoc exp̄sse dixit tex.in.d.l. sed ꝛ iul.§.i. ꝛ hoc mō intelligēdo vez dicūt vltramōtani. Aut queris vtrū videant fideiubē inuicē quo ad actiōz dandā inter eos ꝛ assumendo fideiussoꝛes large.ꝛ tūc aut duo rei sunt ꝓstituti ex mera liberalitate et tūc verū dicit Ja.qz vi dēt fideiubē si sunt socij nō alias.vt.l.in lege fal.hoc obꝟuanduz.ad.l.fal. Aut nō ē ex mera liberalitate.puta qz ꝛe pecuniā quaz petierat receperat.ꝛ tūc vera est opi. Azo.qz eatenus videt fideiubere alter p altero quatenꝰ nego ciū ad alterū in veritate spectat.vt.d.l.vir vxori.et ibi no.ad vell.ꝛ de in rē verso.l.si p parte.§.i. ꝛ ad mace.l.sz ꝛ iul.§.itē si duos.ꝛ in istis casib⁹ nō ht̄ bñficiū de fideiussoꝛib⁹ sz ht̄ bñficiū auctētice de duob⁹ reis.qō exp̄sse inducit isto casu qñ talis alīs ꝓdicta ꝝba in duob⁹ reis qui obligant exp̄sse.sed ī his ꝙ obligant tacite vt plures tutoꝛes illi:ilz nō eēnt ꝓprie fideiussoꝛes tñ de iure antiquo ꝓuenie bant exēplo fideiussoꝛ.vt.l.i.§.nūc tractem⁹.s. de tu. ꝛ ra.distra.ex his apparet veritas hui⁹ materie

¶ Repetit ab alio. Sz an creditoꝛ exigens ab vno coꝛreo ī solidū teneat̄ tur ei cedere iura ī totum vel ꝓ pte vi de gl.ꝛ bal. i.i.C.e.

¶ Nullo mō. Sume no.doc.ex.d l.ler falcidia boc obꝟuandum.s.ad.l.

vnus p̄nte altero ꝛ hz locū actio mādati.vt.ff. mā. l.si remunerādi.§.si passus.ꝛ.l.qui patit̄.insti. ꝺ ꝛ. ob.§.i.aut vn⁹ obligat altero abs̄nte qō pōt ꝓtingere.vt.s.e.l.iij.ꝛ dixi.s.e.l.eandē.§.fi.ꝛ tūc aut sunt socij ꝛ repetit alter ab altero actōe p socio. vt.d.l. nec quisq̃.de exercito.aut nō fūt socij.ꝛ tūc aut hē bant bñficiū diuisiōis.ꝛ sic negociū nō poterat expedirī p parte.ꝛ tūc aut debitū fuit ꝺctū occasiōe alicui⁹ coꝛporalis rei ita ꝙ cadit in iudiciū cōi ꝺi. ꝛ repetit p actionē cōi ꝺiui.vt.l.hēbat.§.fi. cū.l.se. s.de isti.aut fuit ꝺctū debitū simpl'r. vt qz pecūiaz acceptā diuiserūt ꝛ quilibet ꝙuertit in suos vsus ꝛ tūc hz locū ꝺditio ex hac.l.i.C.e.cū ñ sit cautū quo actiōis noīe agat̄. Si ꝝo hēbant bñficiū diuisiōis ꝛ sic negociū poterat experiri p parte.ꝛ tūc hz locū actio nego.gest.ꝛ hoc mō pōt intelligi gl.l.i. C. e.ar.ff.de neg.gest.l.si cōes.fam.herc.l.heredes.§. itē si vn⁹.cū si.sz fm istā distinctionē ꝺz intelligi lex si i rē.C.si cer.pe.ꝛ no.C.loca.l.si diuisa. Tertio q̃ro q̃d in plurib⁹ tutoꝛib⁹ curatoꝛib⁹ ꝛ admīstratoribus ciuitat̄ si vn⁹ soluit q̃ actiōe repetit alter ab altero.dic vt plene no.in.l.i.§.nūc tractem⁹. de tu. ꝛ ra.distra.C.de trās.l.i.ꝛ.s̄. de nego.gest.l. ex facto.ad muni.l.impatoꝛ.in fi.cū.l.se. Quarto q̃ro q̃d in plurib⁹ depositarijs vel cōmodatarijs q̃ ī obligatiōe sc̄oꝛia q̃ ꝺhit rōe doli vel culpe tenentur vt duo rei. Ja.de bel.dicit ꝙ vn⁹ soluēs nullā actionē hz nisi sibi cedat̄.vt.l.vñ q̃rit̄.s̄.cōmo. Rō qz.l.cautū nō repit̄. ꝺ dico ꝙ ī eis fit sic in plurib⁹ tutoꝛib⁹ quib⁹ in hoc equiparant̄.vt.s̄.depo.l.i.§. si apud duos.ibi dū dicit.exēplo duoꝝ tutoꝝ ꝛc. Quinto q̃ro.pone ꝙ vn⁹ ex duob⁹ reis suo iuramēto liberat aliū.an poterit ab alio repetere per inde ac si soluisset.videt ꝙ sic.qz iuramentū hz vim solutiōis. Gl.dicit ꝺ ꝛ bñ.s̄.de iureiur.l. duob⁹.§. a fideiussoꝛe.dic vt ibi. Sexto q̃ro an ille cui facta est acceptilatō possit ab alio quē liberauit repetere sic̄ si soluisset.qō videt.qz acceptilatio hz vim solutiōis.vt dictū est. Tu distingue an fuerit ei acceptilatū cā remuneratiōis vel non.vt.l.idēq̃.§.fi. cū.l.se.s̄.mā. Septio q̃ro q̃d si vni⁹ culpa alter ex cōreis est dānificat⁹ an ille dānificat⁹ possit repetere.credo ꝙ sic.vt.d.l.i.§.nunc tractem⁹.de tu. ꝛ ra.di.ꝛ depo.l.i.§.si apud duos ꝛ dixi.s̄.in.iij.q. Octauo q̃ro quid in plurib⁹ reis credēdi. vn⁹ recepit solutionē.an alter possit repetere ab eo partē ꝛ qua actiōe. Gl.videt dicere ꝙ repetere possit actiōe nego.gest.vt no.s̄.de ꝺdi.inde.l.frat̄a frē ī p̄in.mag.glo.idē no.de leg.ij.l.si titio aut seio.alibi dicit glo.ꝙ ita demū est cōicandū si sint socij. vt no.j.de sol.l.qui hoiem.§.i.ꝛ videt tex.s̄.ad.l.fal.l. in lege fal.hoc obꝟuādū. Breuit̄ distingue.aut sūt plures rei credēdi ex cā mere lucratiua.ꝛ tūc alt̄ alteri qō exigit cōicare nō tenet̄ nisi sint socij.vt.d.l. in lege fal.hoc obꝟuandū.qō no.in.d.l.qui hoiez.§ i.ꝛ sic est falsa glo.q̃ est in.l.si titio aut seio.de le.ij. referēdo eā ad tex. Aut sunt ꝺstituti ex cā onerosa ꝛ tūc aut negociū ꝝe spectat ad eū q̃ solutionē recipit in totū.vt qz sua tota pecunia fuit mutuata vel alio mō sup re sua tota fuit ꝺctū ꝛ tūc alter nil repetit ab eo.vt ar.d.l.sz ꝛ iul.§.nō solū.ꝛ.§.se.s̄.ad mace.aut negociū spectat ad aliū cui nō est solutū ī toto vel in partē.ꝛ ille q̃ tū ad eū ꝓtinet repetit ab alio.vt.l.si cōi.s̄.ò noxa.p regulā posita.s̄.si cer.pe. l.si ꝛ me ꝛ titiū.ꝛ qz duo rei debēdi ꝛ credēdi eq̃paraī.vt.s̄.e.l.iij.sz ī reis debēdi hoc ē.vt.C.e.l.i.ꝛ. s̄. p̄ti.dictū est ergo ꝛc.hoc ēt statim ꝓbabit̄ clarius sz q̃ actiōe repetet dubitat̄.dic aut sūt socij ꝛ actione p socio,aut nō sunt socij,ꝛ tūc aut tale creditus

fal.ꝙ vbi sit duo rei ꝺbē di vel credēdi ex cā lucrativa si vnus soluit totuz nihil pōt ab alio repetere ꝛ silr si vnus exegit totuz nō tenet̄ cōicare alt̄i: ex quo seq̃t ꝙ si ab vno petit̄ totū non pōt ipe exci pe ꝙ sibi debeāt cedi actiōes ꝺ reū ītē ēt nō pōt uti bñficio ꝺato duob⁹ reis de quo in auc. hoc ita.C.e. Nā illa auc.loq̃tur solū ī reis ex cā onerosa.ꝛ hz oia satis fuerūt ꝺmēte bart.in ea.l.

¶ Quid in plurib⁹. vide no.ī repeti.l. ex duob⁹. in ꝛ.col.j.e.pro ꝺ.l.in.l. falcidia.ꝛ ēt bar. no.ꝛ vide bar. ī.l.si vn⁹. in pn̄. s̄.ò pac. ꝛ.l.q̃ hoiem §.i.j. de sol. vide bal.alit̄er loq̃ntem

in.l.si in rem cōez.C.si certū pet.z vnū ꝑbū bal.ī.l. i.in pn̄.C.e. z qđ dixi p⁹ imol.ī.l.si ex tota.§.i.s̄, de lega.i.

fuit ꝺctū occasiōe alicui⁹ rei cōis in qua cōpetit ali quod iudiciū diuisoriū vt cōi diuidūdo.z fa.herc. z tunc repetet.vt.d.l.si in re cōi.de nox.fa.herc.l. itē ex diuerso.ibi stipulat⁹ ne est ꝛc̄.aut creditū est ꝺctū al's q̄ de re cōi. z tūc aut fuerūt ꝓstituti duo rei credēdi sil'z vn⁹ altero pūte z �, locū actio mādati.qz cū patior te stipulari ex re mea videor mādare vt ad meā vtilitatē stipuleris.vt.l.si mulier.s̄. de iur.do.facit qđ no.s̄.solu.ma.l.q̄ dotis. z.e.ti.l. post dotē.fm lec.Dy.Aut fuerūt ꝓstituti duo rei credēdi in abn̄tia.qđ pōt fieri q̄n vn⁹ sub cōmemoratiōe alteri⁹ stipulat etiā ex interuallo.vt.s̄.e.l.iij. z tūc eū puto repetere actiōe neg.gest.z sic intelligo glo.l.frater a frē.ar.s̄.de neg.gest.l.pe.facit de ꝟb.ob.l.iul.§.fundū.z ist̄i.de ꝟb.ob.§.si q̄s alij. z qđ ibi no.Nono q̄ro q̄d si vn⁹ ex reis credēdi suo facto liberauit alij̄.puta acceptilatiōe vel alio mō an alter possit ab eo repetē.Rn̄deo sic eo mō ac si solutionē recepisset.ꝑ hoc est tex.optīe faciēs.s̄.ꝺ iur.do.l.si vir ab eo.z gl.hoc exp̄sse dicit.s̄.de pac. l.si vn⁹.in pn̄.sup ꝟbo nouare.dū dicit vnū.vtrū nō posset nouare q̄n socij teneant.Altio eēt videlicet ꝺctū al's q̄ de re cōi. z tūc aut fuerūt ꝓstituti duo rei credēdi sil'z vn⁹ altero pūte z ꝛ

ꝑ verbis cō
stituīt.l. si ñ
singuli, & ibi
not.C.si cer,
peta. & vide
no.ī.l.opere
fi.de operis
liber.

c Quero q̄
Et q̄d si plu
res fecerunt
pacē cū plu
ribꝰ & pmise
rūt q̄libet in
solidū iuicez
non offendē
& vnꝰ offen
dat an insoli
dū tāꝯ duo
teneāt insoli
dū q̄libz pos
sit petere pe
nā & quilibz
q̄ eo, ti, et
bar.ī.l.si. ī.ij
pau.de cast.
ī.l.si id qd̄ s̄
e,& bart.ī.d.
loge, & ang.
ī.l.si fꝰ. ff.si
pluriū.ad fi.
s̄. si q̄s cau.

d Sz pone
facit ēt ad.q.
fiq̄s cōcessit
petro & mar
tino & cuili
bet eoz inso
lidū p̄diū in
empt̄eosiz
q̄d opeꝛ de
quo ꝑbal.in
l.i.in.ti.q.C,
q̄ nō petē,
partes.

Ē duobꝰ
ꝓsita hic
dicta reassū
pfit bart. in
auc. hoc ita
C.eo.ti.

rie.& breuit.h.d. Disparitas rei debite vel cāe de
bendi ipedit ꝓstitutionē duoꝝ reoꝝ. Ad euidētiaz
p̄mitto q̄ alicꝰ est vsufructꝰ in psona mea, & alicꝰ in p
sona titij. vt.l.stipulatio ista. ff. si q̄s ita. s̄. ti.i. & ha
bet glo. multū lōgas. Cop. de.l. ex duobꝰ. s̄. eo.
So. ibi disparitas sperāt reduci ad paritatē. vt di
xi. s̄. e.l. eandē. in p̄in. Quero quę est rō p̄mi
dicti q̄ q̄ñ plures stipulant vsufructū nō pōt debe
ri tanq̄ duobꝰ reis credēdi. dicit glo. q̄ fundꝰ erat
stipulatoris. ista est quedā diuinatio. Dic ergo rō
est quā ponit tex. qz vsufructꝰ nō pōt esse idē in p
sona vtriusq̄. sz est in psona cuiusq̄ ppriū. alicꝰ est
eñ vsufructꝰ in psona mea. alicꝰ in psona alteriꝰ. vt
l. stipulatio. ff. si q̄s ita. s̄. ti.i. & s̄. qui. mo. vsufruct.
amit. l. repe. & no. j. ti.i.l. si cū duoꝝ. & sic appet q̄ di
uersitas ī re īpedit ꝓstitutionē duoꝝ reoꝝ. Sz po
neꝰ q̄ duo stipulāt a titio vsufructū fūdi istiꝰ titij ī
solidū an valeat vt saltē cuiq̄ ꝑ ꝑte acquirat. du
biū est fm Jo. ita dicit gl. & nō plꝰ. Dy. arguit q̄ ñ
qz si nō valet q̄ ago vt ago nō valet vt valere pōt
vt. C. si q̄s alteri vel sibi. l. multuz. s̄. de ꝓsti. pe. l.i. ff.
eñ qui. s̄. ti.i.l.i. ff. si q̄s ita. sz hic nō valet obligatio
tanq̄ sint duo rei. ergo cē. Ecōtra q̄ valeat ꝑ par
te. vt. s̄. de fui. l. si tā angusti. & de iureiurā. l. sz & si
possessori. ff. sz si rerū. & istud vltimū Dy. tenet. Tu
dic q̄ vter q̄ teneāt insolidū nō tñ tanq̄ cōrei. & iō
solutiōe vni facta ab altero nō ꝓtingit liberatio ip
so iure sz ope exceptiōis. vt hac. l. in fi. Sz pone q̄
duo fuerūt stipulati ab initio vsufructū ꝑ parte. di
cit glo. q̄ tūc nō est dubiū. Scōo dr̄ hic q̄ si stipu
lati tu & ego sumꝰ centū noīe dotis. q̄ nō sumꝰ duo
rei credēdi. Sz q̄ est rō. Rñdeo: qz lz eadē res dēa
tur: tñ cause est diuersitas. cū nō possit duobꝰ esse
nupta nō pōt eē eadē cā. & sic diuersitas cāe ipedit
cōstitutionē duoꝝ reoꝝ. facit gl. s̄. de inter. actis. l. q̄
fuñ. in gl. mag. & l. si ꝑ ꝑte. in fi. s̄. de in rē ꝟso. & ex
hoc appet sol. vniꝰ dubietatis. q̄ est rō q̄ duo rei de
bendi pñt ꝓstitui. vt. l. fi. C. de do. cau. nō nu. & qō
no. in. l.ij. C. ne fide. do. denē. & tñ duo rei credendi
nō pñt ꝓstitui. vt hic. Rñdeo. rō est. qz duo pñt de
bere ex eadē cā. idē si dotis cā. sec' m duobꝰ reis sti
pulandi si ponis vnū esse virū. secus si eēnt duo eē
nei. in scō rñso huiꝰ. l. s. in ꝟ. idē ait & cē. q̄ro q̄ est rō
dic vt in glo. Itē dicit q̄ si vni soluit alicꝰ pōt agē
de rigore. lz de equitate ob. exceptio. Rō est de ri
gore. qz nō sunt duo rei credēdi. iō factū vniꝰ nō pōt
alteri p̄iudicare. rō eq̄tas ꝟbētiū fuit
& iō doli exceptio dat q̄ est ex eq̄tate. vt. l. q̄ excep
tiōe. s̄. de do. exceptiōe. Sz q̄ro q̄d de sticho si
soluit an ꝓtingat liberatio ab eo qui stichū petere
nō poterat sz decē. & glo. dicit q̄ sic.

Ex duobus e Eln' ex reis credēdi lite
ff. d. Cop. de. l. si vnꝰ. in p̄in. s̄. de pac.
So. hic in lit. ꝓtest. ibi in pacto. & ꝟ pōt esse bona
q̄ plꝰ pōt p̄iudicare si nō sūt socij q̄ si socij sint. qō
est verū in aliq̄bꝰ casibꝰ. vt. j. videbit. nō tñ in cāu
materie. hic p̄incipaliꝫ est videndū an factū vniꝰ p
fit vni vel noceat alteri cōreo debēdi vel credēdi.
& hoc videndū ē circa multa. p̄mo ꝺ solutōe. scō ꝺ
acceptilatiōe. tertio de petitiōe. q̄rto de sn̄ia. q̄nto
de iureiu. sexto de pacto. septio de nouatiōe. octa
uo de cessiōe. nono de ꝓfessiōe. decio de successiōe
seu de ꝓfusiōe. vndecio de mora. duodecio de cul
pa. decio tertio de rescissiōe & in quolibz istoꝝ videē
dū est tam ex pte reoꝝ credēdi q̄ debēdi. Primo
ergo q̄ro an solutio facta vni ex cōreis credēdi tol
lat actionē alteriꝰ. & dic si solutio ē facta integre tol
lit actio alteriꝰ. vt. l.ij. & .iij. in fi. s̄. e. & de pac. l. si v
nus in p̄in. de noxa. l. si rē. & de arbi. si duo. cū si. et
hoc si solutio est facta sibi vel eiꝰ legitio ꝓcuratori
si ꝟo negotioꝝ gestori. dic vt. l. si q̄s offerēti. in fi. j.
de solu. Si ꝟo ps tm̄ fuerit soluta tūc posset dubi
tari. nā sic lit. ꝓtest. p̄iudicat alteri cōreo in totū. vt
j. dicā. ita etiā videt ꝑ ptis ꝓceptionē. ar. j. de noua.
l.iij. tñ ꝺ. est ꝟitas q̄ ꝺ appet. qz pte vna soluta alij
pōt solui alia ps. vt. l. qui hoiem. ff. i. j. de sol. & ap
paret q̄ alteri nō erat ꝓempta. ar. s̄. ti.i.l. si duo rei
& illud ar. q̄ ptis ꝓceptio equiparat lit. ꝓte. nō est
verū in nr̄a materia. vt ꝑbat. ex. l. cū decē. in p̄in. j.
de sol. ꝺiuncta. l. si quis fuerit stipulat. x. in melle.
e. ti. sz videam' de reis debēdi & hoc certū est q̄ so
lutio facta ab vno de tota q̄titate liberat alios. vt
ꝺ. l.ij. & .iij. s̄. e. sz an solutiōe ptis fab aliquo fctā vi
deat facta diuisio ita q̄ quilibet āmodo debeat cō
uenīri viriliter iure exceptiōis pacti. dic aut erant
duo rei tales q̄ nō hēbāt bñficiū diuisiōis & tūc re
cipiendo solutionē partis sue ab vno videoꝝ diuidē
ita q̄ alios iure exceptiōis pacti debeo virilit con
uenire. vt. l. si creditores. C. de pactis. fallit fauore le
gatoꝝ. l. si ex toto. ff. i. in fi. de leg. i. & ibi glo. tangit
istā solutionē. aut sunt tales qui hñt bñficiū diuisio
nis. & tūc aut vnꝰ soluit exp̄imēdo q̄ ꝑ ꝑte sua spe
cialr̄ soluebat. & tūc iste solꝰ liberat ꝑ eo q̄ soluit
ipso iure ꝑ residuo ope exceptiōis. vt. j. de sol. l. in
his. ff. i. & l. quotiēs vnꝰ & ibi de hoc ꝑ Ja. de are.
& j. iudi. sol. l. ex iudicatū. ceteri remanēt in solidū ob
ligati. aut soluit simplr̄ nō exp̄imendo ꝑ ꝑte sua &
recipiēdo partis solutiōez de rigore iuris nō vide
oꝝ diuidē. & sic in residuo possuz quēlibet insoliduz
ꝓuenire. sz de eq̄tate ille soluēs ꝓuēt pōt opponē
de bñficio diuisiōis. vt sic illa solutio p̄io facta ꝑ
ficiat. vt. l. inter eos. ff. i. j. de fideiuss. lz eñ ibi loqui
tur in fideiussoribꝰ tñ idē ius & eadē regula hodie ī
duobꝰ reis hñtibꝰ bñficiū diuisiōis. Rō est vbi ñ
hñt diuisiōis bñficiū creditoꝝ nō tenebat recipere
ptē. vt. l. plane. fa. herc. & l. tutoꝝ. ff. luti' de vsur. si q̄
recipit videt ex liberalitate facere. & sic inducit pa
cti exceptio. sed in eo q̄ recipit ab vno eoꝝ q̄ hñt be
neficiū diuisiōis hoc dici nō pōt. qz hoc facit ex ne
cessitate. & tūc nemo liberalis existit. vt. l. fideicom
missa. ff. si rē de leg. iij. ꝺ adimē. le. l. rē legatā. & hoc
tenebat Ol. q̄ aūt ex necessitate teneat recipe hēs
ter. & gl. in. l. ī his. ff. i. j. de sol. & l. ex iudicatū. j. iudi.
sol. sz possetis dicere q̄s est effectꝰ huiꝰ cū ēt p̄imo
casu de eq̄tate sibi ꝑficiat. Rñdeo q̄ñ ipso iure per
pt. receptōz fit diuisio. tūc si alij efficiāt postea nō
soluēdo nō p̄iudicat ipsi p̄io soluēti. vt. l. in fi. ff. cū ī
ter. j. de fideiuss. sz q̄ñ ꝑ receptionē pt. nō fit diuisio
ipo iure. tūc illa equitas ita demū hz locū si illo tpe
quo ꝓuenit ceteri sunt soluēdo. vt. ꝺ. l. inter. ff. i. p̄
iudicat g̃ soluenti si post solutionē suā alij efficiant
nō soluēdo. Juxt̄ p̄dicta q̄ro. verū ē q̄ vnꝰ creditoꝝ
recipiēdo ptē ab vno ex cōreis debēdi p̄iudicat si
bijpsi. sz an alteri cōreo credēdi p̄iudicaret dico q̄
ex tali pt. receptōe inducit pacti exceptio. iō eo ca
su quo pactū vniꝰ p̄iudicaret alteri cōreo credēdi
eo casu p̄iudicaret talis ptis ꝓceptio. Scōo q̄
ro vtrū acceptilatio facta vni ꝑsit alteri vel fctā ab
vno reoꝝ credēdi noceat alteri. q̄dā glo. vident di
stiguē an sint socij vel nō. vt. l. ꝑ iusiurādū. ff. fi. ꝺ
accepti. & de noua. l. si rē. ff. si duo. in gl. sup ꝟbo fe
re. & C. e. l.ij. Alia gl. indistincte videt dicē q̄ vniꝰ ac
ceptilatio alteri noceat. vt. s̄. de pact. l. si vnꝰ circa
fi. p̄ume magne. gl. & de sol. l. qui hoiem. ff. fi. & facit
ꝑ hoc gl. ī. l.ij. ff. si tñ hoiez. s̄. ti.i. & ibi gl. & ꝟ est ipa

f Solutiōe
ptis. Et no.
q̄ q̄ñ vnꝰ ex
reis credēdi
agit sine alio
nō ꝟz neces
se cauere de
rato ꝑ alio
ēt si agat īso
lidū gl. ē no.
ī. l. nō solū. &
ibi barto. &
doc. s̄. solu.
ma. & illā al
legat Cy. in
auc. hoc ita.
C. e. tñ cauet
de defendē
do eum si ab
altero ꝓueni
atur fm bar.
ī. d. l. nō solū
ꝑ ter. no. ī. l.
fideicōmissa
ff. plerūq̄. in
fi. de leg. iij.
& no. ēt bar. ī
l. si ex duobꝰ
ff. i. in fi. s̄. e.

g Et l. quo
tiēs vnꝰ. idē
tenēt in illis
legib' bart.
bald. & imol.
sz ōriū tenēt
ī. l. si ex toto
ff. i. de leg. i.

h l. iter eos
Cōtrariū tz
bar. ī. ꝺ. l. inē
eos.

ritas.nā acceptilatio fcā vni reoꝝ debēdi ꝑdest a
liꝫ ꝛ nō sit soci⁹.exꝑssum est de li.le.l.iij.§.nūc de ef
fectu.facit de acceptil'.si ex plurib⁹.vbi ēt videt ex
ꝑssuz. Idē dico ꝙ facta ab vno cōreoꝝ credēdi no
cet alteri ēt nō socio: eadē rōe q̄ est ī reis debēdi cū
in hoc eq̄parent'.vt.l.ij.§.e.ꝛ qꝛ.l.ꝛ ꝑ iusiurā.§.fin.
loq̄tur gñalit'.ꝛ qꝛ.l.si rē.§.si duo.ī.de noua. eq̄pa
rat partē vni⁹ ex reis credēdi circa lit̄ ꝯtest.ꝛ accep
tilationē.ſz ꝑ ꝯtest.vni⁹ p̄iudicat alteri nō socio.vt
exꝑssuz habet in.l.fideicōmissa.§.plerūq;.in fi. de
leg.iij.ḡ ꝛc.dico ergo breuit' q̄ tū ad hoc idē ī acce
ptilatiōe ꝛ solutiōe.ꝑ.d.l.si ex plurib⁹.de acceptil'.
p̄dicta vā q̄n acceptilatio inꝙponi ꝑt sup obligatōe
iuris ciuilis. Si vo sup obligatiōe iurisgentiū di
cā infra in.vij.q. Quid ḡ si acceptilatio fctā est
vni tm̄ ꝑ sua ꝑte.certe ī alia ꝑte alteri nō ꝑdest nec
nocz.vt supra dictū ē de solutōe.ꝛ vidē casus.ī.iu
di.fol.l.si ex duob⁹. Itē q̄d si acceptilatio est fa
cta insolidū vni hoc acto ꝙ sibi tm̄ ꝛ nō alij ꝑsit.an
hoc pactū ipediat ad aliū ponꝛigi effectū suū. Gl.
tenet ꝙ sic.ī.de acceptil'.l.ꝛ ꝑ iusiurā.§.si legatoꝝ
ad q̄ facit de libe.le.l.siq̄s reū.s̄.de nego.gest.l.at
qui natura. Preterea hoc videm⁹ ī solutiōe. nā si
vn⁹ soluit hoc acto ꝙ ꝑ sua obligatiōe tm̄ soluat
alter nō liberat'.vt.l.modestin⁹.ī.ō sol.ꝛ ibi hoc tz
Dy.circa hoc tm̄ est pleni⁹ videndū qꝛ subtile est.

b Tertio q̄
ro .viō pau.
de cast. in.l.
si vn⁹.in pn̄.
s̄.de pac.

Tertio q̄ro de petitiōe. ꝛ siq̄dē petat ab vno
reoꝝ credēdi vtrū hoc aliꝰ ꝑsit.ꝛ siquidē sit fctā
petitio simplr ita ꝙ ad lit̄ ꝯtest.nō ꝓcessit. ꝛ facta
ab vno pōt aliꝰ ꝑdesse quo ad inꝛruptionē ꝑscrip
tionis vt.C.e.l.fi. Si vo ꝓcessuz est ad litis ꝯtest.
ꝛ ista ē materia nostre.l.ꝛ tūc siq̄dē lit̄ ꝯtestatio fa
cta est sup toto debitoꝛ:lex videt velle ꝙ ille qui cō
testat' litē totū debitū sibi ꝓoccupat ita ꝙ alij non
pōt solui vt hac.l.ex duob⁹.ſz de intellectu isti⁹.l.
in gl.dubitat'.nec ꝑ doc.declarat'.nā �means Azo. hic
loquit' q̄n nō erāt socij.sec⁹ si erāt socij q̄ opi. mira
bilis est hic respectu aliaꝝ glo.ꝙ pl⁹ p̄iudicet is q̄
nō est soci⁹ q̄ qui soci⁹ est.qō videt ō oēs al's glo.
vt.s̄.tetigi ꝛ infra dicam. Alij ꝙ vn⁹ egit ꝛ succu
buit ꝛ istud ꝛz sit in seueriū:tm̄ q̄tū ad legē nostrā di
uinatio est. Dic ḡ simplr verū ꝙ ꝑ solā lit̄ ꝯtesta
tionē factā ab vno ex cōreis credēdi ille totū debi
tū sibi ꝓoccupat siue sint socij siue nō.vt.s̄. de lega
tis.iij.fideicōmissa.§.plerūq;.ꝛ.§.fi.vbi ē exꝑssuz.
Si vo alt' ō reis credēdi tm̄ ptem petierit lite ꝯte.
ꝑ ea ꝑte tm̄ sibi ꝓoccupanit.vt.s̄.e.l.iij.ī fi. Et qō
dictū est supra in solutiōe ꝛ acceptilatiōe.ex ꝑteve
ro reoꝝ debēdi si ab vno petat' vtrū ꝑsit creditoꝛi
quo ad alios ꝯstituendos in moꝛa.ī. dicam. Sed
an aliꝰ reis debēdi ꝑsit vt de toto debito petitōe
facta ab vno alter re⁹ debēdi sit liberat'. Tex. in.l
ij.s̄.e. videt dicere ꝙ sic.ꝛ de euict̄.l.si ꝑ imprudē
tiā.§.fi.ſz tex. C. de fideiusso.l.fi. dicit ō, Glo. dant
plures solutiōes. Una est aut q̄s peteret ī iudicio
aut ex.ita no.s̄.e.l.ij.q̄ solutio est ō casuz dicte.l.fi.
C. de fideiusso. Alij dicūt ꝙ in.l.ij.s̄.eo. petijt aīo
nouādi qō nō placet.qꝛ cū petit' ab vno ex reis de
bēdi agit' ō eū ex sua ꝓꝓria obligatiōe.ſz nouatio
q̄ fit lite ꝯtestata tūc fit cū vn⁹ litē ō aliū inchoatā
alteri⁹ nomine suscepit.vt.ī.de nouat̄.l. delegare
Alia est solutio ꝛ illa ꝯtinet veritatē ꝙ petitōne ꝛ
ꝑceptiōe facta ab vno alter liberat'.vt.d.l.ij. secus
in petitōne tm̄.vt.ī.ti.i.l.fi.facit.s̄.de his qui deie.
vel effu.l.ꝑceptionē.ꝛ depositi.l.i.§.si apud duos.
Si vo ab vno ex reis debēdi ꝑs tm̄ petit'.an part̄
petitiōe videat facta esse diuisio.glo.C.de pac.l.si
creditoꝛes videt dicē ꝙ sic.ꝛ.d.l.si ꝑ ipꝛudētiā.§.fi
nali. Veritas est,aut vnū tm̄ quenio ꝑ ꝑte ꝛ nō vi
deoꝝ diuidē.vt.l.si ex toto.§.i.s̄. de leg.i. Aut oēs
ꝑ parte quenio ꝛ videoꝝ diuidere.vt.C.de fideiul.
l.libertū.intelligo aūt de petitiōe q̄ fit lite ꝯtestata
vt.d.l.ptz. Ꝛz quid si vn⁹ reoꝝ credēdi egit reꝰ
fuit ꝯtumax.ꝑpter qō creditoꝛ missus est ī possessi
onē ex pn̄io ōcreto.an ex hoc debitū videat sibi pri
mo occupasse cū hic nō interuenerit lit̄ ꝯtest. cogi
test. Itē q̄d si post lit̄ ꝯtest.instātia periit.an rema
nebit actio cōis vtriusq; reoꝝ credēdi.ꝙ videt.qꝛ
pempta instātia p̄imit' lit̄ ꝯtest.ꝛ oīs ei⁹ effect⁹.vt
l.moꝛtua lite.ī. iudi.sol.facit optime gl. C. de fru.ꝛ
lit̄. expen.l.ij.in.i.gl. Cōtra.credo.nā verū est ꝙ in
stantia pempta periit lit̄ ꝯtest.ꝛ oīs ei⁹ effect⁹.ī.nō
pfect⁹ ſz ꝑficiēdus in futurū.ī.secuta snīa. effectus
aūt tā ꝯsumat⁹ ꝛ interꝛuptio ꝑscriptiōis vel vitiū
litigiosi ista durāt.vt no.C.de iudi.l.ꝑpendū.§.ꝛ
siquidē.in glo.q̄ incipit vt nō teneat'. Nec ob, illa
glo.C.de fruc.ꝛ lit̄.expen.in.l.ij.qꝛ illa nō dicitve
rū.ſz hic effect⁹ acq̄sitiōis ꝑ lit̄ ꝯtesta.est tā pfect⁹.
ergo ꝛc. Ꝛz an ꝑ lit̄ ꝯtest.factā coꝝam arbitro ab
vno reoꝝ credēdi ꝯsolidat sibi totuz debitū. Dico
ꝙ nō.vt.l.si duo.s̄.de arbi.nā ibi snīa lata ō vnum
nō ipedit aliū agē qui soci⁹ nō est.ſz si ꝑ lit̄ ꝯtest.si
bi ꝓoccupasset alt' oīno impediret'.ꝛ hoc ꝓcedit ō
iur' antiquo.hodie sec⁹ in arbitro assumpto sine pe
na.vt.l.cū antea.§.pe.C.de arbi. Quarto q̄ro
ō snīa.ꝛ h pn̄io vidēdū ē an lata snīa ꝑ vno ex reis
debēdi aliꝰ ꝑsit. Circa qō dic, aut snīa ē lata sup
facto q̄i nō debitū vel q̄i nō ōctū.aut sup iure q̄i ꝑ
sona vni⁹ nō potuerit obligari.aut dubitat'. Pn̄io
casu.snīa lata ꝑ vno indistincte alteri ꝑdest siue sint
socij siue nō. ꝛ hoc.ar.ll.dicētiū ꝙ snīa ꝑ fideiusso
re lata ꝑdest pn̄cipali.ꝛz fideiussoris nō intersit.
vt.l.ex duob⁹.§.a fideiussoꝛe.s̄.ō iureiurā.ꝛ ō fide
iuss.l.amissi.§.i. Scōo casu aut q̄i ꝑsona ipso iure ñ
teneat' ꝛ nō ꝑdest alteri.qꝛ nō sūt duo rei.vt.l.si ex
duob⁹.s̄.eo.in pn̄.aut q̄i teneat'.ſz tut⁹ ē aliq̄ ꝑso
nali exceptiōe vel tenebat' saltē naturalit' vel qꝛ nō
ꝑbauit creditoꝛ: ꝛ tūc aut sunt socij: ꝛ absolutoꝛia
lata ꝑ vno ꝑdest alteri. aut nō sunt socij: ꝛ tūc nō
ꝑdest.vt.ī.rē ra.ha.l.i.ꝛ facit.s̄.de arbi.l.si duo. et
sic oz intelligi qō no. Ja.de are.C.e.l.ij.vbi usta te
tigit. Aut dubitat'.ꝛ ī dubio videt absolut⁹, quia
creditoꝛ nō ꝑbauit vt recte inspiciēdo colligit' ex.l
iul.in pn̄.s̄.de ꝯdi.inde.ꝛ.l.ꝑcur.§.i.ī.rē ra.ha.ō
excep.rei iudi.l.si inᵏ me ꝛ te.in pn̄. de li.cau.l.diui.
ꝛz aliud sit in iureiurā.vt dicam.ī.ꝑti.q. Scōo
vidēdū est vtrū snīa ꝯdēnatoꝛia lata ō vnuz ex reis
debēdi alteri ꝑiudicet. Et dico indistincte ꝙ nō vt
colligit' ex.l.fi.C.de fideiuss.vbi snīa lata ō vnū nō
mādat' executiōi ō aliū.ꝛz ō eū remaneāt integre a
ctiōes ꝛ sic op⁹ est nouo ꝓcessu, ꝛ sic absolutoꝛia
q̄nq; alteri ꝑdest ꝯdēnatoꝛia nū q̄ nocet. Sile.s̄.
si ser.vendi.l.loci coꝛp⁹.§.si fund⁹.ꝛ.l.si de cōi.e.ti.
Tertio est vidēdū de reis credēdi, ꝛ hic indisti
cte dico ꝙ lata ꝑ vno siue ō vnū indistincte nocet k
aliꝰ.nā ꝑ lit̄ ꝯtest.sibi ꝓoccupat debitū ille agēs
siue sint socij siue nō.vt.l.fideicōmissa.§.plerūq;.ō
lega.iij.ꝛ hic ergo ꝛc.ꝛ est casus in hac.l.ex duob⁹.
fm vnā lec.hic positā in gl.ſ.ꝙ egit ꝛ succubuit.di
ces tu hoc est ō casuz.l.fi.de arbi.vbi lata snīa con
tra vnū ex reis credēdi nocet alij.ita demū si socius
est.ſz ibi in suīa arbitri ex qua nulla oꝛit' actio.vt.C
de arbi.l.i.ꝛ litis ꝯtest.facta coꝝ arbitro nō ꝛz il
lū effectū.de quo dixi.s̄.ꝑ.q.sed solū ius si q̄ est
oꝛitur ex compromisso.de quo dicemus.ī.in.vi.q.
Quinto q̄ro de iureiurā. Et hic videt quoda
mō dicēdū q̄ in snīa.nā pn̄io videdū est de iuramē
to delato vni ex reis debēdi qui iurauit se nō tene

k Indistincte nocet. ō bart. tm̄ tene bat ray. in.l. titio.§. titio genero.ꝛ ibi do. Jo.i.ij. col.de ꝯdi.ꝛ ōmō.ꝛ bar. ib i per. d.l. duo.ō arbi. mittit ad hic notata per bar.ō bar.fa cit tm̄.l.ij.in cta gl.i. C.ō fi.istr. Ꝛz il lā gl.reꝑhen dit mol. i.l. sepe.in. viij. col.ō re iud. ꝛ viō bar.i.l. denunciasse §.quid tm̄ de adulte. ō. in crimialibus dicit eē idez ꝛ bñ. qꝛz ꝑ nūciatuz sit vnū cōmissi set falsū vte do scient fal so instro vel faciēdo sciēte fieri falsuz ſ stim nō seqt ꝙ ali⁹ sciente ꝛ dolose vl ē vel fieri fe cerit nō emiz cōmittit' fal suz sine dolo l.nec creditā C. de fal. ꝛ in aut. de fide instr.ī pn̄. et hic adde i.l. loci coꝛp⁹. §. si fundū.s̄.si fui, vendi.

ri an alij pſit. Et dic aut iuramẽtũ fuit ſup facto q̃i nõ debitũ ꝛ indiſticte ꝓdeſt alij ſiue ſint ſocij ſiue nõ.ar.d.l.duob⁹.§.fideiuſſor.e.s.ỏ iureiurã.aut ſuper iure q̃i pſona iurãtis nõ teneaꝫ.ꝛ tũc ſi ſunt ſocij ꝓdeſt alteri.alꝫs ſec⁹.vt.l.duob⁹.§.ſi ex duob⁹ de iureiurã.ꝛ ibi no.aut dubitaꝫ vtrũ ſit iuratũ ſup facto vel ſup iure.ꝛ in dubio videꝫ iuratũ ſup fctõ vt.l.fi.de iureiur.ꝛ gl.hoc tz in.d.l.duob⁹.s.de iureiur.ꝛ qua.re.ac.nõ da.l.i.§.ſi fideiuſſor. ¶ Et ſi dicis q̃re ſec⁹ in ſnia vbi nõ videꝫ in dubio iudicatũ ſup facto.vt.s.pr.q.eſt dictũ. Rñdeo.qꝛ iuramẽtũ hz vim ſolutõis.qỏ ſec⁹ eſt in ſnia.ꝛ hoc videꝫ ỏ mẽte illarũ glo.ꝛ allegatarũ. ¶ Scỏo eſt vidẽduz quid ſi vn⁹ ex reis debẽdi alteri detulerit iuſiurandũ:an cõzeo noceat. Dico ꝙ nõ.vt.s.dixi ī ſnia.vt l.iij.§.pe.s.de iureiur.ꝛ.l.nã ꝛ poſtea.§.fi.cũ.l.ſe.e. ti. Iſtud eſt verũ q̃tũ ad actionẽ q̃ oriꝫ ex iureiurã do.ſz q̃tũ ad pſcriptionẽ interruptiõis alteri nocz Dic vt. C.e.l.fi.ꝺiuncta.l.nãꝛ poſtea.§.ſi is q̃ tpali s.de iureiur. ¶ Tertio vidẽdũ eſt de iureiurando delato ab vno ex reis credendi.vtrũ alteri noceat. Et dico ꝙ alteri noceat indiſticte ſiue ſint ſocij ſiue nõ.nã cũ hoc iuramẽtũ hẽat vim litis ꝺteſt.vt.d.§.ſi is q̃ tpali.ꝛ p ꝺte.vni⁹ alteri piudicaꝫ.vt dictũ eſt. l.fideicõmiſſa.§.plerũq̃.de le.iij.ergo ꝛc. Sic loq̃tur.l.duob⁹ in pin.s.de iureiurã.ꝛ glo. hoc ſentit in.l.ſi vn⁹ .in pin.s.de pac.vñ gl. in.l.duob⁹.q̃ ibi diſtinguit ſunt ſocij aut nõ male loquiꝫ. ¶ Sexto q̃ro ỏ pacto.ꝛ prio an pactũ factũ vni ex reis debẽ di pſit alij. Et cõis doctrina eſt ꝙ pactũ vni factũ ꝓdeſt alij ſi ſocij ſunt.alꝫs ſec⁹. Ita no.s. de pac.l. idẽ in duob⁹.ꝛ tex.videꝫ.s.e.l.eandẽ.§.i.ꝛ de arbi. l.ſi duo.de hoc delibe.le.l.iij.§.nũc ỏ effectu. Sz certe tex.in.d.l.eandẽ.§.i.videꝫ requirere duo.ſ.ꝙ ſint ſocij ꝛ cõis culpa infuenerit. Ita gl.in.d.§.nũc de effectu.videꝫ ſentire idẽ qñ nõ ſunt ſocij. Vñ ꝑ iſto paſſu declarãdo prio oz videre qualr oz intelligi illud qỏ iura dicũt ſi ſocij ſunt ſiue nõ.de q̃ ſocietate hic intelligiꝫ. De hoc ſũt multe glo. Vna ẽ ad velꝫ.l.vir vxori.§.fi.in glo.magna q̃ dicit ꝙ hz cõiꝫ Thant;ꝛ in cões vſus accipiãt.nõ tñ dicũꝫ ſocij. Alia gloſella ſeqns ibidẽ dicit ꝙ ita demũ ſunt ſocij ſi hoc eſt actũ.alꝫs ſec⁹. Alia glo.eſt in.l.ſi duo.s. ſi quis cau.q̃ dicit ꝙ oz intelligi de ſocijs oim bono intelligũt de ſocijs oim bonoꝝ bñ dicũt.ſz intelligũt de ſocijs eiuſdẽ litis vel eiuſdẽ obligationis etiã bñ dicũt.ꝛ eſt caſus.j.rẽra. ha.l. ſiqs vni. ſz debes intelligẽ hoc acto ꝙ oẽ cõmodũ vel incõmodũ ꝓueniẽs ex illa lite vel obligatõne ſit cõe.et tũc ỹe ſũt ſocij.vt.s.p ſo .l.ſi vn⁹ ex ſocijs.ī pñ.ita Ja.de are.tz.s.e.l.eandẽ.§.i.ꝛ.l.ſi duo rei. Hoc p miſſo dico ꝙ pactũ fcũ vni ex reis debẽdi.ꝓdeſt alteri.ſ.in q̃tũ intereſt ei⁹ cui pactũ factũ eſt ſm regulã poſitã.s.de pac.l.ꝛ heredi.§.fi.ꝛ hoc ſiue ſint ſocij ſiue nõ. Declaro prio ī nõ ſocijs ſi factũ ẽ pactũ vni de nõ petẽdo.ſi alꝫ ꝺuẽr⁹ ꝛ exact⁹ hẽret regreſſum ỏ eũ cui pactũ factũ eſt in totũ.qꝛ forte tota pecunia ad eũ puenerat. vel in partẽ ſi ps pecunie tñ puenerit eaten⁹ ſibi pactũ ꝓderit.qꝛ eaten⁹ ei⁹ inẽ eſt cui pactũ factũ eſt. ꝛ hoc tenet gl.ī.d.l.iij.§. nũc de effectu.de liber.lega.ſed ſi ſunt ſocij tunc idem. quia ſi alter ꝺuent⁹ nõ eẽt habitur⁹ regreſſum ỏ illum cui pactũ factũ eſt.vtputa ſi ex ꝓpria culpa cõ ueniꝫ.tũc pactũ factũ vni nõ ꝓdeſt alteri.ſec⁹ ſi eẽt habitur⁹ regreſſuz ꝑ actionẽ ꝓ ſocio.vt quia ex cõi culpa ꝺueniꝫ.ꝛ hoc eſt qỏ dicit tex.in.l.eandẽ. §.i. s.eo.ibi ſi ſocij ſunt ꝛ cõis culpa inꝫceſſerit.q.d. ſe cus ſi ex culpa ꝓpria ꝺueniaꝫ. Ad vnũ tñ aduertẽ

l. l.ſi duo. et gl.in.l.iij.§. nunc de effe ctu. de liber. lega.ꝛ bar.ī l.idẽ in duo⁹.s.de pac.

dũ ẽ.qꝛ eo cãu quo ſoci⁹ ỏ ſociũ ẽ habitur⁹ ẽ regreſſum:tũc pactũ factũ vni ꝓdeſt alij inſolidũ.ꝛ ī hoc differũt a nõ ſocijs. Ad cui⁹ intelligẽtiã pono exẽplũ.ſunt duo rei ſocij in viginti.facio vni pactũ. aliũ nõ potero ꝺuenire in decẽ.qꝛ ſi ille ſolueret q̃ q̃ repeteret a ꝺſocio.ꝛ eodẽ mõ ſi vnũ minimũ de nariũ peterẽ illi⁹ partẽ repeteret ab eo cui pactũ factũ eſt cũ oẽ cõmodũ ꝛ incõmodũ dz eẽ cõe .vt.s. dictũ eſt.ꝛ iõ qꝛ nõ põt alter ꝺueniri q̃n inq̃tetur ille cui pactũ factũ eſt.iõ pactũ ſibi ꝓdeſt inſolidũ ꝛ hoc vult dicẽ tex.ſi bñ aduertaꝫ.s.ỏ arbi.l.ſi duo ꝓput loquiꝫ in duob⁹ reis debẽdi.facit.s.ſiqs cau. l.ſi duo.in pin.ꝛ qỏ ibi no. Hz ỏ pdicta videꝫ.l.ſi ex duob⁹.ỏ nego.geſt.q̃ ỏdicit in duob⁹. Prio.qꝛ denũciatio vni⁹ ex ſocijs nõ ꝓdeſt alijs.hic ſecus ī pacto. Sz certe lz ibi ſint ꝺſocij nõ tñ erant cõzei. qꝛ q̃libet tenebaꝫ ꝑ pte.iõ denũciatio ipedit ꝑ pte ſua tñ actionẽ oriri.ſz hic loq̃mur cũ erãt cõzei ī ſolidũ obligati.ꝛ ꝺſocij.iõ pactũ factũ vni ſimpliciter ſolidã obligationẽ reſpicit cũ inſolidũ teneanꝫ. iõ alij ꝓdeſt.qꝛ paciſcẽtis intereſt vt dictuz eſt.ſz ſi poneres pactũ eẽ factũ tñ ꝑ pte ei⁹ cui factuz fuit pactũ.tũc fateoꝛ ꝙ alij nõ ꝓficeret.qꝛ eẽt eadẽ rõ q̃ eſt in.d.l.ſi ex duob⁹. ¶ Scỏo op.ad id qỏ dixi ꝙ ẽt ſi ali⁹ ꝑ pte dimidia ꝺueniꝫ hẽret regreſſuz ỏ aliũ.qꝛ hoc videꝫ ỏ ꝓdictã.l.ſi ex duob⁹ ꝛ qỏ ibi no. in vlt.glo. Sz certe gl.i.illi⁹.l.dicit ꝙ illa.l.nõ põt hẽ locũ in ſocijs oim bonoꝝ.ꝛ iõ inq̃tũ hic loquimur in ſocijs oim bonoꝝ illa.l.nõ ob. ſz ꝓput ẽ loq̃mur in ſocijs eiuſdẽ obligatiõis illa.l.ỏdicit. Vol. forte illa glo.nõ bñ loquiꝫ.qꝛ tex.dicit ꝙ ille q̃ ꝓhibuit nõ dz dãnũ pati ex pſona alteri⁹;nõ aũt dicꝫ ꝙ ex pſona alteri⁹ lucreꝫ.ſz ſi ali⁹ cõicaret ſibi lucruz ꝓueniẽs ex geſtiõe.ꝛ illud qỏ ſoluit geſtori nõ recuperaret ita⁹ lucrareꝫ. Sz poſito ꝙ illa glo.verũ dicat rñdeo ꝙ ibi prohibitio hz vim ſolutiõis prio ꝑ te prohibentis tñ.hic vo pactũ vim ſolutõis nõ hz vt no.in.l.ſi vn⁹.§.ſz ſi gñaliꝫ.s.de pac.iõ qꝛ nil prio pte ſua videꝫ ſoluiſſe ille cui pactũ eſt factũ alter cõuent⁹ ab eo repeteret. Habes g̃ ex ꝓdictis q̃ñq̃ ſũt duo ſocij nõ cõzei.ꝛ loq̃tur.l.ſi ex duob⁹.q̃ñq̃ ſunt duo cõzei nõ ſocij.ꝛ loquiꝫ glo.in.l.iij.§. nũc de effectu.ꝛ.s.dixi.q̃ñq̃ ſunt duo ſocijꝛ cõzei.ꝛ tũc aut pactũ fit vni prio pte ſua tñ nõ alteri⁹.ꝛ ali⁹ põt ꝑ ſua pte ꝺueniri.arg.d.l.ſi ex duob⁹. Si vo fit ſimpliciter.ꝛ dic vt.s.dixi. ¶ Sz q̃ro q̃ eſt rõ diuerſitatis inꝫ pactũ ꝛ acceptilatiõz. Rõ pz.qꝛ acceptilatio vim ſolutiõis hz. ¶ Itẽ q̃ro q̃re aliꝫ diſtinguiꝫ in ſnia ꝛ iuramẽto ꝛ pacto. Rñdeo rõ eſt.qꝛ ſnia ꝛ iuramẽtũ declarãt debitũ nõ ſubeẽ. ſec⁹ in pacto. Itẽ iuramẽtũ hz vim ſolutõis vt dixi. Vidim⁹ vtz pactũ factũ vni reo debẽdi prohit alteri. Sz q̃ro an factũ ab vno alteri noceat. Dico q̃tũ ad interrũpẽdã pſcriptionẽ alteri nocet.vt. C.eo.l.fi.quo ad alia nõ repio ꝙ debeat nocẽ.g̃ ꝛc.vt.l.ſi vn⁹.§. añ oia. de pac. Rõ ob.l.pe.j.eo.qꝛ ibi de alio facto loquiꝫ vt ibi dicem⁹. Supereſt vt videam⁹ de reis credẽdi. an pactũ vni⁹ prohit vel noceat alteri. Et hic ẽ aduertẽdũ.qꝛ q̃dã ſunt pacta q̃ ꝑſtinã obligationẽ totaliꝫ ꝓmunt.vt acceptilatio.ꝛ de hoc dictũ eſt.s. q̃ dã ſunt pacta q̃ prima obligationẽ nõ tollũt totaliter.vt pactũ de nõ petẽdo. Itẽ pactũ de ꝺſtituendo.vt.l.itẽ illa.§.fi.s.de ꝺſti.pecu. q̃dã ſunt pacta q̃ lz prima obligationẽ totaliꝫ hẽant ꝓmere tñ reliq̃e remanẽt:vt nouatio.naz noua obligatio loco prie ꝺſtituiꝫ.ꝛ iſta duo gña pactoꝝ q̃tũ ad propoſitũ videẽ eẽ eiuſdẽ nature.ꝛ ſic videꝫ ꝙ vni⁹ pactũ alteri nõ noceat.vt.s.de pac.l.ſi vn⁹ in prin. In cõtrariũ videꝫ ꝙ noceat.ỏ ꝺſti.pe.l.idẽ eſt.de noua.

l.si rẽ.§.si duo. Glo.ĩ.d.l.si vn⁹.ponit q̃stdã solutio
nes q̃ ꝺtinẽt merã diuinationẽ.ſz in.d.§.si duo.po
nit alias inf q̃s ponit hanc:aut sunt socij ⁊ pactũ ⁊
nouatio vni⁹ nocet alteri.ita loq̃tur.§.si duo.aut ĩ
sunt socij ⁊ nõ nocet.ita loq̃tur.l.si vn⁹. in pr̃ĩ.⁊ ita
tenet Dy. Certe ista sol.est ꝺ casuz dicte.l.si vn⁹ in
pr̃in.vbi exp̃sse loquit̃ in socijs ſz gl.videat euadẽ:
ſz nõ põt euadẽ sine magna violẽtia. Cũ gui. de
cu.dicit totũ ꝺriũ.aut sunt socij ⁊ pactũ vni⁹ nõ no
cet alteri. Idẽ in nouatõe.vt.d.l.si vn⁹.in pr̃in.aut
nõ sunt socij ⁊ pactũ ⁊ nouatio vni⁹ nocet alteri vt
d.§.si duo. Rõ hui⁹ est.q̃ cũ sunt socij debitũ est
cõe vĩ vn⁹ nõ põt paciſci in p̃iudiciũ alteri⁹. ſz cũ
nõ sunt socij tũc debitũ est cuiuſcũq; pp̃rĩũm ⁊ vn⁹
põt facẽ q̃ cq̃d vult.nec alteri i aliq⁹ teneť. Ꝛdo hoc
ẽ tex.ff.ad legẽ fal.l.i lege fal. hoc obſuãdũ. Istõ
idẽ tenet Ja.de bel.in corpe eodez. Istã opi. puto
verã.do glo.q̃ dicit hanc opi.fuisse Azo.i hac.l. si
ex duob⁹.ſz iste idẽ Azo in ſũ.aliter direrit. Dic g̃
lati⁹ sic aut sũt duo rei credẽdi ex cã onerosa.q̃ mu
tuanerũt vel vẽdiderũt vel alio simili mõ.aut sunt
duo rei credẽdi ex cã mere lucratiua.vtputa ex cau
ſa legati vel donatiõis.p̃io cãu pactũ vni⁹ nõ no
cet alteri.q̃ debitũ nõ est cuiuſcũq; pp̃rĩũ. ſz cõe ẽ
magis si pecunia cõiter ab vtroq; p̃cessit. Casus ẽ
in.d.l.si vn⁹.in pr̃ĩ.put gl.intelligit ibi in socijs re
ipa nõ ꝺuẽtiõe.vt ibi no.⁊ no.ĩ.d.§.si duo. Fateor
tñ q; si pecunia ab vno tñ p̃fecta eẽt.pactũ ipſi⁹ al
teri noceret.q̃ tũc ẽ debitũ suũ pp̃rĩũ.ar.ff.ad ma
ce.l.sed iul.§.nõ solũ.⁊.§.fi. Sc̃do casu distingue.
aut sunt socij aut nõ vt supra dixi.⁊ fm p̃dictã disti
ctionẽ dz intelligi.ff.ad vell.l.q̃uis.§.q̃q̃.⁊ q̃ ibi
no.in gl. Dz hoc videť ꝺ.l.si duo.ff.de arbi.ſz statĩ
apparebit. Est aliud gen⁹ pactoꝝ p q̃ p̃ia obli
gatio nullo mõ p̃imit̃.ſz p̃sona paciſcẽtis obligať
ad penã si fecit vt cõpromissuz. nã si arbiter vetuit
nõ petere ius p̃imũ remanet incõ cussũ sine alicui⁹
exceptiõis obstaculo.vt.l.i.C.de arbi.ſz petẽs inci
dit in penã si socij sunt.alꝫ sec⁹ vt.d.l.si duo. Dice
tis vos q̃ est rõ q; hic magꝫ p̃iudicat factũ ei⁹ q̃ so
cius est q̃ ei⁹ qui nõ est soci⁹ cũ.ff.pr̃i.ꝺriũ dixi in
pacto. Rñdeo iste qui p̃misit nõ culpa gessit cũ ne
gocia cõia gessit ea diligẽtia qua sua gessit.vt.l. so
cius socio.ff.p so.iõ si ali⁹ soci⁹ petit q̃cq̃d exegerit
dz ei cõpromittẽti cõicare.⁊ sic si petit noĩe ei⁹ vi
deť peti ad ei⁹ vtilitatẽ.merito in penã icidit.⁊ hoc
dicit rex.in.d.l.si duo.ſz ĩ pacto paciſcẽti culpa im
putať cur debitorẽ liberauit.iõ ali⁹ soci⁹ põt p p
te sua agere.nec repellit̃ pacti exceptiõe q̃ illõ q̃
exegit socio cõicare nõ dz p̃pter sui culpã ⁊ sic no
mine paciſcẽtis nõ videť agi.ſz si poneres q; id q̃
exegit deberet cõicari paciſcẽti.dico q; nõ obstaz
pacti exceptio p.d.l.si duo.⁊ſi q̃s cau.l.si duo.ĩ pr̃ĩ.
⁊ ibi no.vbi est casus.⁊ ista sunt subtilia ⁊ de mẽte
iur⁹ p̃cedũt. Septio q̃ro de nouatiõe ⁊ p̃io de
reis debẽdi. Dic aut vn⁹ p̃mittit aĩo nouãdi ⁊ libe
randi aliũ.⁊ tũc nõ ẽ dubiũ q; alij p̃dest.q̃ hoc pos
set q̃libet exne⁹.vt.l.stichũ.§.fi.de noua.⁊.l.si debi
tor tu⁹.ĵ.de sol.aut vn⁹ p̃mittit aĩo nouãdi obliga
tionẽ qua ipe tñ teneť hoc exp̃sio q; ad aliũ nõ p̃
rogať ⁊ alt⁹ nõ liberať.q̃ idẽ ꝺtingit in solutiõe vt
ff.mã.l.paꝑ.ꝺ sol.l.modestin⁹.⁊ ibi p Dy.⁊ lz in ac
ceptilatione idẽ ꝺtingat.vt.ff.dictũ est.aut simpl'r
aĩo nouãdi p̃mittit.⁊ tũc dico q; vterq; liberať. vt
ff.ad vell.l.si p vno.⁊ no.eo.ti.l.q̃uis.§.q̃q̃. De
plurib⁹ ẋo reis credẽdi an si vn⁹ stipulať aĩo nouã
di alteri noceat.ff.pr̃i.q. dictũ est. Sz circa vnũ
posset dubitari qualr acceptilatio vni⁹ p̃dest indi
stincte ⁊ nocet alteri.ſz in nouatiõe distinguit̃ cum

nouatio hẽat vim solutiõis sic̃ acceptilatio. vt.d.l.
si rẽ.§.si duo.de no. Cogita⁹tu puecte. Sz po
ne q; erant duo rei credẽdi ex ꝺctu iurisgẽ. vn⁹ libe
rauit reũ p stipulationẽ ⁊ subsecutã acceptilationẽ
an alteri cõreo p̃iudicet fm ea q̃ dicta sũt. Itẽ acce
ptilatio i eo q; p nouationẽ nõ p̃imit̃ valet iure pa
cti nõ iure acceptilatõis.vt.ĵ.de acceptil.l. si accep
tilatũ.ſz pactũ nõ p̃iudicat simpl'r vt dictũ ẽ. g̃ zc.
Est g̃ in q̃one an pactũ hoc q̃ ex acceptilatiõe re
sultat hẽat eãdẽ vim quã hz ẋa acceptilatio in p̃iu
diciũ cõrei. Et videť q; sic.vt.l.⁊ p tutiurã.§.⁊ si fi
deiussore.ĵ.de acceptil. Cõtra dico p dictã.l. si ac
ceptilatio.⁊ de pac.l.si vn⁹.§.pe. Nec ob.§.⁊ si fi
deiussore.q̃ ibi fideiussor tenebať ẋbis cũ alit̃ te
neri nõ posset.iõ in ei⁹ p̃sonã valuit iure acceptila
tionis. Sz q̃d de nouatiõe q̃ fit p delegationem
Rñdeo siue vnus ex reis credẽdi delegauerit.siue
vn⁹ ex reis debẽdi fuerit delegat⁹.dico idẽ p oĩa
q; est in ẋa solutiõe ⁊ acceptilatiõe.vt.d.l.si rẽ.§.si
duo.ẋ.alioq̃n.de noua.soluit eĩ qui õlegat.vt.ff.
ad vell.l.q̃uis.§.interdũ.⁊ mã.l.inter cãs.§.abesse
Itẽ p hanc delegationẽ liberať q̃s a creditor tota
liter sic̃ ille qui soluit ⁊ cui accepto ferť.nec põt vti
exceptiõe ꝺ ipm cui delegat⁹ est.vt.l.doli exceptio
de noua.ſz in nouatiõe q̃ p̃mittit eidem cui tene
bať p̃io hoc nõ ꝺtingit.facit de noua.l.aliã.ꝺ do
na.si id q̃ ꝺ p̃i.⁊.§.fi. Octauo q̃ro de cessiõe
Circa q̃ dic.aut cessio fit reo debẽdi ꝺ quẽ fit con
sentiẽte eo.⁊ tũc idẽ q̃ ꝺ delegatione dictũ est. vt
d.l.si rẽ.§.fi.ibi vel nuptura ipa fm vnũ intellectũ.
aut eo nõ ꝓsentiẽte.⁊ tũc aut fit cõreo suo.⁊ iste cõ
reus cui cedit̃ ista cessiõe est liberat⁹. Casus est sin
gularſ.ff.de le.ij.l.qui duos.facit de libe.le.l. si is
qui duos.aut fit cessio exneo.⁊ tũc lz q̃ est duplici
ter ꝺsiderãdã. Pio ex pte reoꝝ credẽdi.si eĩ vnus
cedit actionẽ sine alio ille cessionari⁹ est loco rei cre
dendi.⁊ sic int̃ eos erit loc⁹ iure p̃occupatiõis ⁊ so
lutionis recipiẽde sic̃ p̃io.vt.l.q̃ ipis.⁊.l. heredẽ
ĵ.de reg.iur.⁊.l.si minor.in fi.ff.de ꝓcu. Sc̃do ex p
te reoꝝ debẽdi.vt si ꝺ vnũ fiet cessio alio inuito vl
te reoꝝ debẽdi.vt si ꝺ vnũ fiet cessio alio inuito vl
ignorãte p hoc alter nõ liberať sic̃ nec petitiõe fcta
ab initio nec ꝓcuratoris ꝺstitutõe.vt.C.de fideiu.
l.fi.tñ si cedẽs exigeret ab eo ꝺ quẽ nõ fcã est cessio li
berat⁹ est.vt.l.si is qui duos.de leg.ij. Mono q̃
ro⁹de ꝓfessione.an ꝓfessio vnius alteri ꝓsit vel no
ceat. Et circa reos debẽdi dic q; vni⁹ ꝓfessio põt al
teri nocere quo ad interrũpẽdã p̃scriptionẽ. vt. C.
e.l.fi. pdesse aũt nõ põt sicut nec petitio nec sniã cõ
dẽnatoria.vt supra dictum est. Circa reos credẽdi
dic.aut vn⁹ ex reis exigit ꝓfessiõz a reo debẽdi aut
ipsi reo ꝓfessionẽ facit ad ei⁹ liberationẽ. Pio ca
su fiq̃dẽ in iudicio alteri nocet. cũ eĩ cõfessio hẽat
vim snie.vt.ff.de ꝓfes.l.i.appropriat sibi totũ debi
tũ multo magꝫ q; per litis ꝺtest.si eẋ iudiciũ: tũc al
teri cõreo nihil p̃iudicat cũ talis ꝓfessio solã pbati
onẽ inducat.vt.l.publia.ff.de po.in fi. prodesse nõ
põt ad p̃scriptionẽ interrũpẽdã.vt. C.e.l.fi. Sc̃do
casu dico q; talis ꝓfessio hz vim pacti de nõ peten
do.vt.l.tale pactũ.in pr̃in.ff.de pac.⁊ no.ĵ.de sol.l.
si ex plurib⁹.in pr̃in.⁊ iõ q̃ dixi i pacto hic eodẽ mõ
dico. Decimo q̃ro de succesſiõe.⁊ hic est aduer
tendum. aut vnus ex reis debendi succedit alteri
conreo:vel reus credendi alteri conreo credendi:⁊
tunc neutra obligatio extinguitur.sed in vnius p
sona vtraq; obligatio durat.vt.ff.eo.l.si reus.⁊.ĵ.
de fideiuſ.l.gñal'r.⁊.l.si re⁹.⁊.ĵ.ꝺ so.l.si duo rei.aut
creditor q̃ sol⁹ erat succedit vni ex reis debẽdi. ⁊ B.
est casus in.l.vrãni⁹.ĵ.de fideiuſ. Ex q̃ colligit̃ talis

l Cuiuscũ q; ꝓpr̃ium. pau. de cast. tenet ꝺ in .l. si vn⁹.in pr̃ĩ. ff.de pac.

m Hoc obſ uandũ. vide bar.in.l.reos ⁊ qꝺ ibi dixi ff.eo.

o Cogita. vide p pau. in.d.l.si vn⁹ i pr̃in.. ff. de pac.

p Octauo q̃ro.vid q̃ oi ri poſt imol. in.l.nõ quo cũq;.§. q̃ ga yuz.ff.ꝺ le.l.

q Mono q̃ ro.vid ang. ⁊ imol. i.l. si fi fuũ.§.nũcvi dendũ.ꝺ ẋ. obli. Quid aũt de scien tia:an scien tia vni⁹ no ceat alteri.vi de bal.in.l.i. C.ad mace.

diſtinctio.aut illi rei debẽdi erãt ſocij:ꝛ ab alio cui nõ eſt ſucceſſuꝫ põt ſolũ pro pte peti.vt ibi pꝫ. aut nõ erãt ſocij:ꝛ tũc ab alio cõreo de rigore põt creditor petere ſolidũ debitũ.vt ibidẽ ptꝫ in tex. aut q̃ ris ꝺ equitate inſpecto obſtaculo exceptiõis.ꝛ tũc aut fuerũt ꝺſtituti duo rei ex cã onerosa qꝛ fuit eis mutuatũ.aut ex cã lucratiua:qꝛ ex mera liberalitate ꝓmiſerunt:vt duo rei. Pro illo caſu aut ad cõreuꝫ cui creditor ſuccedit ꝓuenit pecunia mutuata in totũ vl in pte.ꝛ eatenꝰ creditor agẽs exceptiõe repellit ꝓ has regulas. pro qꝛ ꝓ ea pte non põt cedere actionẽ ꝺ ſeipm.g ꝛc. vt.l.ſtichũ.§.pe.j.ꝺ ſol. ꝛ no. glo.in.ꝺ.l.vranniꝰ.ſcꝺo qꝛ ſi exegiſſet tenet illi exacto pro parte illa.vt no.C.eo.l.i.ꝛ ꝺixi.ſ.e.l.reos. vnde dolo facit q̃ petit ꝛc. Si vo ad illũ reum cui ſucceſſit nil ꝓuenit.tũc in nulla pte obſtat exceptio cũ cã dande exceptionis nõ ſubſit. Scꝺo caſu qñ pellit cũ nulla cã ꝺ ãde exceptiõis ſubſit.vt.l.in lege fal.hoc obſuandũ.ad.l.fal. Idem puto ſi vnꝰ ex pluribꝰ reis debẽdi ſucceſſit illi creditori qui ſolus erat.nã in mõ ponẽdi ab altero idẽ iuris eſt qꝺ ſupra ꝺixi.aut vnꝰ reꝰ debendi qui ſolꝰ erat ſucceſſit vni cõreꝝ credẽdi.ꝛ tũc idẽ q̃:qꝛ tũc alter cõreꝰ pt tat ab eo petere ptẽ ſi ſunt ſocij.vel ſi nõ ſunt ſocij peralitate fuerũt ꝺſtituti duo rei credẽdi alter põt totũ petere.ar.eoꝝ q̃ ꝺicta ſunt ꝛ.§.ſo.ma.l.ſi ſocer.ĩ ꝓin. Idẽ ſi vnꝰ reoꝝ credẽdi ſucceſſit reo debendi q̃ ſolus erat eadẽ rõne.aut vnꝰ ex pluribꝰ reoꝝ credendi ſucceſſit vni ex pluribꝰ reis debẽdi:vel econtra.ꝛ tũc q̃d iuris ſit habes ex p̃dictis. Ex circa hoc poſſet dubitari nõne ſucceſſio ꝓ ſolutiõe ẽ. vt j.ꝺe fideiuſ.l.ſi debitori.ꝛ.l.ſtichũ.§.aliq̃ñ.j. de ſol. ſꝫ ꝓ ſolutionẽ vniꝰ vterq̃ liberat.vt dictũ eſt.g ꝛc. Go.pꝫ ex his que ꝺixi in.l.ſi is q̃ ꝓ emptore.in pe. q.§.ꝺe vſuca.ꝛ tangit ꝓ gl.in.ꝺ.l.ſi ſocer.§.ſo. ma. ꝛ in.ꝺ.l.vrãniꝰ. Undecio q̃roꝝ ꝺ mora an mora vniꝰ alteri ꝓdeſt vel noceat. Et pro videam? de reis debẽdi.ꝛ circa hoc eſt magna diſſenſio in glo. nã in.l.mora.§.fi.§.ꝺe vſuris.ꝺicit q̃ nõ nocet. C. e.l.fi.j.ti.i.l.penl.videt ꝺicẽ ꝺ ꝛ q̃libet earũ glo. va riat.vñ ꝺic aut q̃ris vtꝫ mora vniꝰ noceat alii quo ad ipediẽdũ curſum p̃ſcriptiõis ꝺ creditorẽ ꝛ nocꝫ ſicut ſi vtriq̃ facta eẽt interpellatio.vt.C.e.l.fi.aut q̃ris vtrũ noceat quo ad hoc vt q̃libet teneat ꝺe interitu vel ad vſuras.ꝛ tũc aut ſũt ſocij ꝛ nocet.j.eo. l.penl.aut nõ ſunt ſocij:ꝛ nõ nocet.vt.l.mora.§.fi.ſ ꝺe vſur. Ita tenet gl.in.l.vnicuiq̃.j.ꝺe reg.iur.alꝰ eſt.§.in.l.in ꝺenatõe. Idẽ tꝫ Dy. ex ꝺ reg.iu.i.c. mora.in fi.li.vi. Nõ põt eẽ verũ ſicut pactũ vniꝰ ꝓ deſt alteri:ita mora nocꝫ. Sꝫ iuxt p̃dicta q̃ro q̃d reis debẽdi.q̃ ponamꝰ obtulit pecuniã debitã que poſtea pempta eſt:an alteri hoc ꝓſit. Credo q ſic ꝺiſtincte.qꝛ quilibet alio exneo offerẽte ꝓdeſſet vt C.ꝺe cap.ꝛ poſtli.reuer.l.cũ poſtliminiũ.ꝛ.j.ꝺe ſol. l.qui decẽ.§.q̃ decẽ.ꝛ.§.cũ i ſtichũ.ibi quẽadmodũ ꝛc.facit qꝺ no.C.ꝺe ſol.l.obſignatiõe. Eſt ẽt viꝺendũ circa reos credẽdi an vniꝰ mora in recipiẽdo alteri noceat. Et ꝺico q ſic indiſtincte.cũ emi quilibꝫ poſſit ſolutionẽ recipe.vt.l.ſi vnꝰ.in ꝓin.§.ꝺ pac. ꝛ.l.ſi rẽ.§.ſi duo.j.ꝺe nouat. ꝛ mora eiꝰ q̃ põt ſolutionẽ recipe nocꝫ ei ad quẽ res ptinet poſito q nullũ ius hẽat in re ſꝫ ſit nudus miſter.vt.l. ſi ꝓ te.§.ꝺ vſur.ꝛ ꝺe act. ,ꝛ obl.l.traiecticie.in pri g multo magis in cãu noſtro. Sꝫ quid ſi mora fcã eſt vni ex reis credẽdi vtrũ alteri ꝓſit. Et ꝺſtat q ſic quo ad interrũpẽdã p̃ſcriptionẽ,vt.j.l.fi. Itẽ credo quo ad

ꝓpetuãdã actionẽ vt reꝰ teneat ꝺe interitu.qꝛ idez eẽt quolibet exneo interpellãte.vt.§.ꝺe vſur.l.ſiqs ſolutõꝫ.ꝛ qꝺ no.§.ꝺ vo.ob.l.ſi fuũ.§.nũc videamꝰ. Itẽ iuxt p̃dicta q̃ro.pone q ꝓ illo creditor fuit in mora vno ex duobꝰ reis offerẽte.ſcꝺo creditor impellauit aliũ reũ qui nõ obtulit an ꝓ hoc videatur purgata mora creditoris.quo ad primũ ꝺico q nõ vt.l.mora.la.ij.§.ꝺe vo.obli. Duodecio q̃roˢ ꝺ culpa an culpa vniꝰ alteri noceat. Circa qꝺ ꝺic:aut duo rei ꝺſtituunt in ꝺctu cuiꝰ obligatio cõmittitur rõne culpe ad intereſſe.ꝛ tũc vniꝰ culpa alteri nocꝫ vt ſic vnꝰ ex fcõ alteriꝰ teneat vt.C.loca.l.ſi ꝺiuerſa.ꝛ.§.loca.l.cũ apparebit.ꝛ.§.e.l.eandẽ. Si autẽ ꝺſtituũt duo rei ad aliquã ſpẽm ad quã ſtati cõmittit obligatio:ſꝫ rõe culpe ꝓpetuat:qꝛ de interitu teneꝰ.ꝛ tũc ꝺic idẽ qꝺ ſupra dictũ ẽ in mora.vt.l. pe. j.eo.ꝛ ibi eſt cãus fm vnã lec. Predicta vo niſi culpa eẽt cõmiſſa in his de quibꝰ ſupra ſpaliꝛ dictũ eſt qꝛ tũc ꝺic vt ꝺixi.§. Sed an culpa vniꝰ ex reis credendi noceat alteriv.rñdeo in acq̃rendo hoc ẽ in faciendo cõmitti ſtipulationẽ nocet ſi ſocij ſunt.vt.l. ſi duo.§.ſi quis cau. In alijs ꝺicvt dictuꝫ eſt.§.ꝺe pacto ꝛ ꝺe mora. Decio tertio q̃ro de reſciſſiõe vtrũ reſciſſio facta in pſona vniꝰ cũ oẽs eẽnt liberati iſta liberatio in pſona vniꝰ reſcindit an alteri nocerat. Dic aut liberatio reſcindit in pſona eius cui principaliꝛ eſt fcta ꝛ alteri nocet.vt.§.ad vell.l.ſi ꝓ vno.ꝛ ꝺe his q̃ in frau.cre.l.fi.circa prin. Idẽ ſi ab initio in eiꝰ pſona ipo iure nõ valuit. vt.l.ſi ſpõſus §.i.ꝺe dona.inter vi.ꝛ vxo. Predicta puto vo niſi ille actꝰ ꝓ quẽ liberatio ꝺtingit ꝺolo creditoris interceſſit.ar.j.ꝺe fideiuſ.l.ſi titiꝰ.j.ꝺe ſol.l.q̃ res. in pri. Si vo reſciſſio ꝺtingit in pſona eiꝰ ad quẽ liberatio ꝓrigit ꝓ quãdã ꝺñtiã ꝛ tũc alteri nõ noceret. vt.ꝺ.l.ſi ſponſus.§.i.ꝺe libe.le.l.ſi is q̃ duos.ꝛ ibi no.ſic ꝺꝫ intelligi ꝺ dona.cau.mor.l.ſenatꝰ.§. duobus.ꝛ qꝺ ibi no. Decio q̃rtoꝝ ꝛ vltio q̃ro gñaliter ꝺ q̃libet exceptiõe vtrũ exceptio cõpetẽs vni ex duobꝰ reis debẽdi ꝓrigat ad aliũ.ꝺ exceptiõibus loquor de quibꝰ ſupra dictũ nõ eſt ſpaliꝛ. Et ꝺic aut exceptio ẽ mere pſonalis ꝛ ad aliũ nõ ꝓrigit:ſic nec ad fideiuſſorẽ.vt.l.exceptio.ꝺe excep.cũ ſi.aut ſunt alie exceptiões q̃ ad fideiuſſorẽ ꝓrigũtur.ꝛ tũc aut fuit q̃ſitꝰ colorꝫ qꝛ in vitate fideiuſſor erat ꝛ nõ cõreꝰ ꝛ ad eũ ꝓrigit.vt.l.ſꝫ ꝛ ſi iul. §.i. §.ad mace.aut nõ fuit colorꝫ q̃ſitꝰ.ꝛ tũc aut erãt ſocij ꝛ vniꝰ exceptio ꝓrigit ad aliũ.vt.§.e.l.ſi duo rei.aut nõ erãt ſocij.ꝛ tũc fiq̃ꝺ obligauerũt ſe ex cã onerosa qꝛ mutuo acceperũt.ꝛ tũc eatenꝰ cõpetit exceptio alteri q̃tenꝰ ad eũ cui exceptio ſine ꝺubio cõpetit ꝓuenit ꝺe pecunia.vt.ꝺ.l.ſꝫ ꝛ ſi iul.§.item ſi duos.ad macedo. Si vo obligauerũt ſe ex mera liberalitate.tũc exceptio vni cõpetẽs nõ ꝓdeſt alii ſi ñ ſũt ſocij.vt.ꝺ.l.ſi duo.§.e.ꝛ.l.ſi ex duobꝰ.§.i.§.e.

s Duodecimo q̃ro.ad ꝺe bar.in.l.ſi inſulã.in.v. q.§. ꝺe vo. oblig.

t Et ſic vnꝰ vide ꝓ imol. tenentẽ ꝺ rũ in.l. pe. j.eo.

v Noceat alteri. Et facit ad.q.bal. i.l.falſus.ad ſi.C.ꝺ fur. q ſi vnꝰ ex reis credẽdi fuit expulſus et debitor fuit coactꝰ ſoluẽ rei publice: an noceat alteri cõreo credendi in ſolutione.

x Decio q̃rto quero Et iſta faciũt ad q. an exceptio litiſ pẽdẽtie ꝓſit alij cõreo debẽdi.bal.q nõ in.l.fi.i.fi.C. eo. ꝓ bar. i.l. iij.§.i. in. ij. col.§.eo.ti.

Heredes i dubio vꝰ

8 Jue a ceteris. dẽt ꝓ portionibꝰ hereditarijs grauati.h.ꝺ. Op.ꝺ.l. turpia.§.fi.§.ꝺ le.i.ꝛ.l.nõnunq̃.§.ad trebel. Glo.ꝺicit q noiatiꝫ põt intelligi noie ꝓprio.ꝛ ſic intelligunt ꝺria. Itẽ noiatim põt intelligi noie appellatiuo vt hic. ꝛ tene mẽti.qꝛ noiatum ꝺr fieri ẽt noie appellatiuo. facẽ §.ꝺe libe.ꝛ poſthu.l.titiꝰ teſtõ.in prin. Itẽ op. q quilibet videt grauatꝰ inſolidũ.vt.l.ſi ex toto.§ i.§.ꝺe le.i. Sol.ꝺicũt q̃ꝺã q ibi teſtatoꝝ exꝑſſit ſed ꝺiuinare eſt.alij q ibi vbũ ꝺato bis fuit exꝑſſuꝫ.ꝛ ſic due fuerũt oꝝones.qꝺ nõ placet.qꝛ tũc quilibꝫ teneꝰ ad ꝺiuerſa decẽ nec eẽnt duo rei.vt.§.eo.l.ij. ꝛ ibi ꝺixi in prin.q. Alij ꝺicũt ꝛ iſta ẽ vo q ibi alternatiue.hic copulatiue. Itẽ op.§.eo.l.eandẽ.in

pñi. vbi etiã copulatiue. ☞o. ibi testatoꝛ hoc exp̄ssit ꝑm verã opi. ¶ Vltio aduerte glo. hic in fi. q̃ dicit si testatoꝛ dicat duos hꝫdes quos pꝛio noiauí ꝛc. videt eos noiare noibus appellatiuis. ꝛ sic noiati ꝓ relatiuũ q̃s vel q̃ nõ videnť noiati noib⁹ ꝓpꝛijs qõ est verũ. vt. l. si pꝛ filio. §. de vulg. ꝛ pup. lꝫ ℒy. ꝛ vltramõ. ℨ. vt no. in. l. fi. ℂ. de ímpu. ꝛ alijs substi. ꝓ. l. luti⁹. §. luti⁹ ꝺ le. ij. sꝫ illa nõ ob. vt ibi dixi. Item scias ꝙ glo. q̃ est supꝛa de sta. li. l. fiq̃s ex testõ facit dꝛiam vtrũ noiet ꝑs hꝛedũ; an oꝫs hꝛes qõ est ℨ hãc. l. sꝫ ꝓ illa facit. l. turpia. §. fi. ℨ. ꝺ le. i. ☞z dic vt ibi ꝓ glo. ꝛ pleni⁹ ibi dixi ꝛ de quibusdã ibi q̃stiui q̃ videre potes si vis.

Ex duobus reis. Factũ vni⁹ ex reis debẽdi nocet alteri ꝺ. d. ¶ Op. de. l. moꝛa. §. fi. ℨ. de vsur. ℙlures sũt opi. vna ℙla. ꝛ nõ est ℨa. ℬreuiť tene hic sunt so cij. ibi nõ. ꝛ glo. videt tenẽ eã ín. l. ín ꝺẽnatiõe. §. i. j. de reg. iur. ☞y. ín. c. moꝛa. circa fi. de reg. iur. li. vi. ¶ Op. de. l. fi. C. e. ☞o. q̃ tũ ad ínteꝛruptionẽ⁹ ꝑscriptiõis factũ vni⁹ nocet alij. q̃ tũ ad alia nõ. nisi cũ distínctiõe. aut sunt socij ꝛ nocet. vt hic. aut non sunt socij ꝛ nõ nocet. vt. l. moꝛa. ín fin. ℨ. de vsur. Et rõ est ínterruptõis ꝑscriptiõis. q̃ tractať ín ꝑscriptiõe de lucro captãdo cũ íniuria alteri⁹. vt. l. si is q̃ §. i. ꝛ. l. fiq̃s vxo. §. penť. ꝛ qõ ibi no. j. de fur. ꝛ quã do sũt socij q⁹ ad alía nocz. ꝛ tũc rõ ẽ. q̃ sníа lata ꝑ vno ꝑdest alij. vt. l. si duo. ℨ. de arbi. ꝛ. l. eandẽ. ℨ. e. ꝛ tõ cũ cõmodũ habeãt íncõmodũ habere debent facit qõ plene dixi ín. l. ex duob⁹. ℨ. e.

Cum duo. debẽdi ab obligatõne exímiť obligatiõe remanẽte alter nõ liberať. ꝛ põt ílli obligatiõi fideiusſoꝛ accedẽ. h. d. ¶ Op. ꝛ videtur ꝙ ꝑ de poꝛtationẽ nõ libereť ímo remanet obligat⁹ naturaľr. q̃ retinet ea q̃ sunt iurisgẽtiũ. vt. l. quidã. j. de pe. ¶ Timoꝛe huí⁹ ℨrij sunt glo. ℨrie. h glo. dubitat nec se firmat sꝫ ín. l. vbicũq̃. j. de fide íus. tꝫ ꝙ remanet obligat⁹ naturaľr. ☞z ín. l. si debitoꝛi. e. ti. tꝫ ꝙ nullo mõ remanet obligat⁹ ℑn. l. i. C. ℨ fideius. tꝫ ꝙ vtraq̃ obligatio ſmanet sꝫ obstat exceptio. Et dic ꝙ est veritas ꝙ oĩno est liberat⁹ nõ ꝙ tollať obligatio sꝫ tráſſundiť ĩ fiscũ. q̃ succedit. vt glo. díc ín. l. si debitoꝛi. j. de fideius. ſo. Cassus ẽ ín. l. quotiẽs. ín fi. j. de nouať. q̃ si ꝺtingeret deꝺoꝛtatũ obligari naturaľr tũc sequereť ꝙ nouareť pꝛia obligatio. put glo. ibi ínnuit ꝛ male. q̃ ℨ illũ texꝛ. Et illud est bonũ scire ꝑ exbãnitis quoꝛuꝫ bona oĩa publicanť. ¶ Op. hic dꝫ ꝙ põt fideiusſoꝛ accedẽ ℨ. l. si debitoꝛ. j. de fideius. ☞o. aut accedit obligatiõi qua teneť deꝺoꝛtat⁹ ꝛ nõ possumus q̃ nulla. aut ꝑ obligatõne illa simpľr ꝛ tũc q̃ nõ ẽ extincta põt fideiusſoꝛ accedẽ. ¶ ℙꝛio q̃ro gratia huí⁹ q̃ diuersitas ĩpedit ꝺstitutionẽ duoꝝ reoꝝ Circa qõ dico ꝙ qñq̃ est diuersitas ín obligatõis ℨcte tpe. q̃ vn⁹ obligať vel obligat vno tpe. aliusalío; ꝛ tũc aut est diuersitas modici tpis; ꝛ nõ ĩpediť ꝺstitutio duoꝝ reoꝝ. vt. l. duos. §. fi. ℨ. eo. aut ĩ teruenit interuallũ lõgũ. ꝛ tũc aut fueť duo símul ínteꝛrogati. vel síl ínteꝛrogaueruñ ꝛ vn⁹ ſtati alter ex ínteruallo rñdet vel alteri ex ínteruallo rñsuꝫ est ꝛ vitiať ꝺstitutio duoꝝ reoꝝ debẽdi ꝛ credẽdi. vt. l si ex duob⁹. ín pꝛi. ℨ. eo. aut sepatim quílibꝫ fuit ínteꝛrogat⁹ ꝛ quilibet ínteꝛrogauit. ꝛ sic sepatim est rñsuꝫ ex ínteruallo respectu obligatiõis p̃cedẽtis. sꝫ ĩcõtinẽti respectu facte ínteꝛrogatiõis. ꝛ tũc aut ín sequẽti obligatõe fuit habita mẽtio pꝛie. vel ex p̃sse hoc actũ ꝙ eẽnt duo rei ꝛ nõ ĩpediť ꝺstitutio duoꝝ reoꝝ. vt. l. íij. ín pꝛin. ℨ. eo. facit de solu. l. mo

Ex duobus ad ínterruptiõꝫ viõ aliquos cãus enumeratos ꝑ bar. ín. l. si ꝺstãte ĩ. vij. q. ℨ. ſo. ma. ꝛ adde ℍ ad bar. ín. l. eñ qui. §. si a conreo. j. de solutio.

destin⁹. aut ín lcõa obligatiõe nõ fuit fcã mẽtio pꝛi me ꝛ nõ erũt duo rei. vt ínsti. e. §. i. ℚñq̃ est diuersitas ín obligatiõis foꝛma. vt puta ego emi ꝛ ex cã emptiõis ꝓmiſi p̃ciũ. ali⁹ ꝓmisit idẽ p̃ciũ ꝑ stipulationẽ cũ ipse nõ emeret tũc vitiať ꝺstitutio duoꝝ reoꝝ. q̃ oẽs. ll. q̃ de duob⁹ reis loqnũť dicũt ꝙ cõstituũť eodẽ ℨctu vel stipulatõe vel alio mõ. vt. l. i. ꝛ. ij. ꝛ. l. eandẽ. ín pꝛi. ℨ. e. ꝛ ꝓbať de ĩ rẽ ver. l. si pꝛe §. fi. vbi pať q̃ obligať qõ íussu ꝛ filí⁹ q̃ obligať mutuo nõ dicũť duo rei. ℍoc ẽt pꝛ ín pꝛincipali ꝛ fideiussoꝛe q̃ nõ sũt duo rei vt dictũ est. q̃ diuersis obligatiõib⁹ teneť. ℙꝛeterea ex diuersitate foꝛme obligãdi índucíť diuersitas cãe. vt pꝛ ín exẽplo p̃miſſo. sꝫ diuersitas cãe ĩpedit ꝺstitutionẽ duoꝝ reoꝝ vt statim dicã. q̃ ꝛc. ¶ Nõ ob. l. reos. ℨ. eo. vbi dicẽ⁹ diuersis actiõib⁹. ꝛ. l. si reꝰ. ℨ. eo. ꝛ de fideius. l. gñaľr. ꝛ. l. si reꝰ. ꝛ ínsti. eo. §. i. tñ. l. vult ꝙ ꝺeat §. fi. de solu. l. qui hoiem. ꝛ íõ q̃ loco vni⁹ hũtur taľ diuersitas q̃ ad paritatẽ nõ põt reduci nõ admittiť q̃ qñ eẽt tanta diuersitas ius nõ posset fingẽ ꝙ loco vni⁹ haberẽť. vt. ℨ. e. l. nemo. sꝫ possꝫ dici diuersitas q̃litaťſ ín diẽ vel ꝺditionẽ vitiat stipulationez. vt. ℨ. ti. i. l. i. §. si q̃s simpľr. ℚuare nõ vitiat ꝺstitutionẽ duoꝝ reoꝝ ℝndeo. q̃ ibi loquiť ĩ stipulatõe q̃ est vna ſm veritatẽ ꝛ ſm fictionez. vnõ diuersas q̃litates nõ recipit. ar. ℨ. de vsuca. l. euꝫ q̃ edes. hic sunt plures obligatões ℞ꝛ sꝫ vna in effectu. ꝛ ídeo põt diuersas q̃litates recipe. vt. l. rerũ mixtura. §. fi. de vsuca. ¶ ℨcõo q̃roꝫ plures fecerũt pacẽ cuꝫ pluríb⁹ ꝛ ꝓmiſerũt quilibet ínsolidũ se ínuicẽ non offendẽ sub pena mille. vn⁹ fuit offensus. an oẽs ex ílla ꝑte pñt agẽ ínsolidum tanq̃ cõꝛei credẽdi. ꝛ an oẽs ex ꝑte offendẽtis teneanť ínsolidũ vt rei debẽdi. ¶ Idi quoſdã q̃ se reputãt multa scire teneñ ꝙ sic sꝫ hoc falsuꝫ est. nã ꝓut ín obligatiõe venit nõ offẽdere coheret pſone cuiuslibꝫ stipulãtis ꝛ ꝓmittẽtiſ alia emñ est offensio ín pſona vni⁹ alia ín pſona alteri⁹. ꝛ sic nõ sunt duo rei actiue ꝛ passiue. q̃ ẽ diuersitas ín re. vt. d. l. si id qõ. ℨ. e. ☞i ℞o istã obligatõꝫ respiciam⁹ ꝓut ꝺtinet penã. tũc idẽ. q̃ resultat diuersitas cãe. nã ei q̃ est offensus debeť dicta pena suo noíe ꝛ sue offensiõis noíe. alijs ℞o deberet nomine offensiõis aliene seu alieno noíe ꝛ ficvitiatur

Cum duo. ℨcõo q̃ro. Et de hac. q̃ vide bar. í re pet. auć. hoc ita. C. eo. ꝛ i l. ope. ℨ. õ oꝫ pe. liberto. ꝛ bal. in. l. ij. C de liber. ꝛ. c. liberti. circa mediũ. ꝛ ag. in. l. si fu⁹. §. pluriuꝫ. ℨ. fi quis cautio. ꝛ vide bar. ꝛ qõ ibi dixi ĩ l. si id qõ. ℨ. eo. ꝛ ibi pau. de cast.

Tertio dico. Dñia vsq; in fi. po nit bar. in. d. auc. hoc ita, i repeti,

Quarto q̃ro Dñ plu res sunt ob ligati ex q̃si maleficio an sint cõrei, dic q̃ nõ q̃ seq̃t in. l. v. C. de condi. fur. z bal. i. l. i. in. i. col. C. si plu res vna sen. Sz pone sta tutuz iponit penam hoc mõ videlz i ponim? pe nam capita neo z antia nis i cẽtũ, di cit bald. post Cy. i auc. cã q̃ fit cum mo nacho. C. de epis. z cle. q̃ q̃libz hz pro dimidia tñ. Sz q̃d i ob ligatõe i sen tẽtia ex male ficio, vid bal. i. l. i. in. i. col. C. si plures vna senten

Ostitutio reoz vt. d. l. si id q̃ d. i exemplo de dote q̃ est verũ q̃ ille pncipalis nõ est cõreus alijs. sz alij si sunt plures z obligatio penal' ex vna offensa eẽt cuilibet z a quolibz fcã insolidũ. vñ posset eẽ cõrei inf se. q; nõ resultat diuersitas cãe. nã q̃libz dz vel cuilibz debeat ex offensa aliena. ¶ Tertio dico[a] q̃ si penalis stipulatõ fuit simpl'r adiecta q̃ intelliga tur fm naturã p̃cedẽt; stipulatiõis vt q̃libz videat pmisisse penã p̃ sua offensa tm̃ z cuilibet videat es se pmissuz p̃ offensa fcã in psona sua tm̃. ar. de vsu. l. si stipulat', z de leg. i. l. si legati fuit noie. de dã. in fec. l. dãni infecti q̃dã. s. de v̄. obli. l. inf stipulãtez. in pncin. cũ glo. sua. ¶ Si v̄o in stipulatõe fuerit exp̃s suz q̃ p̃ vna offensa sit pena, pmissa cuilibz insolidũ actiue z passiue. tũc dico q̃ nõ sunt cõrei p ea q̃ dicta sunt. z de rigore vno soluẽte ali? remanet obligat? z si vni soluat alteri remanet actio. sz de equitate obstat exceptio. vt. d. l. si id q̃d. i fi. s. e. ¶ Ter tio q̃ro. plures ex delicto tenent insolidũ ciuiliter an sint cõrei. Breuit' rñdeo q̃ nõ. q; nõ tenent ad idẽ numero lz teneant' ex eadẽ cã. q̃d apparet ex eo q̃ vni? solutio nõ liberat aliũ. vt. l. fiq̃s id q̃d. ¶. fi. s. de iurisdict'. om. iudi. z. l. itẽ mela. ¶. si plures. ad. l. a qui. s. d. q̃di. fur. l. i. z io nõ põt dici vna obligatio in effectu q̃d req̃rit natura cõreoz. Itẽ sñia lata p vno nõ pdest alteri regulariter. vt. l. denũciasse. ¶. fi. de adul. ¶ Quarto q̃ro[b] q̃d si plures tenent ex q̃i maleficio an sunt cõrei z istud est dubiũ. Videt q̃ nõ. sz quilibz teneat p̃ pte. vt. l. fi. ¶. si pl'es. z ibi no. nau. cau. sta. z no. p gl. isti. de ob. q̃ ex q̃i delic. ¶. fi. In q̃riũ videt. ff. de his q̃ deie. vel effu. l. i. in fi. z. l. se. z se. z q̃d no. s. de ac. z oblig. l. ex maleficijs. ¶. is quoq; in vlti. glo. ¶. Quid dicem?. Dico q̃ nõ sũt pncie z v̄e duo rei sz quodãmõ sic plures tutores erũt q̃i duo rei. licz nõ p oia vt dixi. s. in. viij. q. q̃d appet. q; sicut illi tenent insolidũ ex quadã necessitate legali. ita isti ex q̃i maleficio. vt. d. l. i. i fi. de his q̃ deiece. Itẽ sic inf illos est bñficiũ ordinis vt pri us q̃eniat' gerẽs q̃ nõ gerẽs: ita inter istos q̃ tenẽtur ex q̃i maleficio vt pri? q̃eniat' faciẽs q̃ ali?. vt l. si v̄o plures. ¶. interduz. de his q̃ deie. vel effu. z no. e. ti. l. ij. Itẽ sicut inf illos vn? soluẽs hz p̃ alios bñficiũ vtilis actiõis: ita inf istos. vt. l. iij. de his q̃ deie. vl' effu. Itẽ sic inf illos ẽ bñficiũ diuisiõis: ita inf istos eadẽ rõne. Ita intelligi dz dicta. l. fi. lz nñ doc. hoc nõ declarauerit. Itẽ appet q̃ vni? solutõ liberat alios. vt. d. l. i. in fi. cũ. l. se. ¶ Quinto q̃ro fili? acq̃siuit obligationez ex cã peculij. pfecticij z sic ẽt hodie acq̃rit p̃ri lz apõ filiũ remaneat natura lis. vtrũ pater z fili? erũt duo rei credẽdi. Et videt q̃ sic. q; q̃ q̃ apõ vnũ sit ciuilis: apõ aliũ naturalis si tm̃ ad idẽ ex eadẽ cã nõ impedit' ostitutio duoruz reoz. vt. l. si ex duob?. ¶. i. s. eo. z hoc tz gl. s. de cõdi. ide. l. frater a fratre. in. i. gl. magna. Pro hoc vi det' ter. s. de pac. l. si vn?. in p̃i. Cõtrariũ credo q̃ nõ sunt cõrei. p̃cio q; hic est diuersitas in cã. nã filio debet' ex suo ꝯctu p̃ri ex dispositõe legali. Pre terea si eẽnt cõrei debitor posset soluere filio ẽt p̃e phibẽte. ar. l. v̄o p curatori. ¶. i. de solu. z. l. alio. sz filio nõ posset solui p̃e vetante. vt. l. q̃d fu?. s. de po. z. j. de sol. l. siquis fuo. g̃tc. Preterea q; pactũ filij vel iusiurandũ ab eo delatũ p̃ri nõ nocet. s. de pac. l. ꝯ iur. ¶. fi. z. l. quãtomag;. d iureiurã. cũ si. q̃d sec? est in duob? reis. vt infra dicã. Nõ ob. gl. l. frater a fratre. q; ibi est dictio q̃i. q̃ ẽ no. imp̃opꝛietat; Idẽ dico in. l. si vn?. fili? z p̃ equiparant' duobus reis credẽdi q; vtriq; põt solui añ phibitionẽ p̃is non tm̃ sunt duo rei: sz mag; eos eq̃paro cedenti z cessiõario. vt. l. iij. C. d noua. ¶ Sexto z vltio q̃clu do circa p̃missa duas regulas. Prima est q̃ plures rei debẽdi sunt q̃n plures insolidũ dñt idẽ vere vel ficte ex vna eadẽq; cã pncipal'r z ex volũtate. Ex pone istã regulã. plures insolidũ dixi: q; sec? si p̃ p te. vt. l. reos. ¶. cũ in tabulis. s. eo. z. C. eo. auc. hoc ita. Idẽ dixi q; sec? si diuersuz. v̄e vel ficte dixi p̃ pter ea q̃ dixi. s. eo. l. nemo est q̃ nesciat. ex vna eadẽq; cã dixi p̃ pter ea q̃ dixi. s. e. l. in. ij. q. pncipali pncipal'r dixi. q; sec? in accessorijs vt dixi. s. eo. l. eãdẽ. i. v. q. ex volũtate iõ dixi. q; si ex necessitate ñ sunt p̃ncie duo rei vt plures tutores. vt dixi. s. e. l. eandẽ in. vi. q. vel plures ex q̃i maleficio vt hac. e. l. in. iiij. q. vel ex natura rei. q; indiuidua. vt dixi. s. e. l. ij. in. iij. q. ¶ Secõda regula est q̃ plures rei credẽdi sunt q̃n pluri[b]? insoliduz debeat idẽ v̄e vel ficte ex vna eadẽq; cã pncipal'r. z ex volũtate pncipaliter dixi. q; sec? si vni pncipal'r: alij ex q̃ntia. vt dixi hac. l. in. i. z. ij. z. v. q. Cetera v̄ba sunt exposita. s. Et sic hãc materiã qual'r ostituũt duo rei habes expedita inf has. ll. videlz. s. eo. l. ij. z. l. nemo est q̃ nescíat. z. l. eandẽ. et hac. l.

¶ De stipulatiõe fuoz. Rubrica.

Cum seruus stipulat'. eo. l. ij. z. l. fu? cõis meus ij. Glo. dicit q̃ hic ẽ regulare. fallit ibi z in alijs casib? hic no. z in quolibet eoz rõ videbit'. ¶ Quero an sit differẽtia si p̃curator stipularet sibi vel dño. Et q̃dã q̃ si stipulat' dño idẽ est ac si stipularet' exneo. sz si sibi p̃curatorio noie valet. z vide glo. istã glo. nõ tenui vobis simpl'r. q; ẽt ad hoc vt actio q̃rat' sibi ẽ necesse q̃ v̄ba ꝓferant' in psonã ipsi?. vt dixi in. l. stipulatio ista. ¶. si q̃s insulã. de v̄b. obl. z dic vt ibi dixi. ¶ Quero q̃d de tutore z curatore. Dic vt in glo. z bñ. tm̃ plene i. d. ¶. si q̃s insulã. dixi. z istã gl. tenea tis. ¶ Vltio ad oñdẽdã vtilitatẽ hui? materie idẽ dico in monacho[c] stipulante sibi vel monasterio q̃d hoc ti. dz in fuo[d]. ar. ei? q̃d no. s. de acq̃. posset. l. cũ heredes. ¶. fi. z q̃d ibi dixi.

Si seruus tuus. Stipulatio inutilis nõ tollit dño rei vẽdicationẽ. hoc d. ¶ Op. de. l. ij. s. si cer. pe. So. hic in stipulatiõe inutili: ille in stipulatione vtili.

Si seruus cóis meus. Stipulatõ fcã vni nõ tollit certi ꝺditionẽ ex mutuo alteri acq̃sitã. h. d. ¶ Op. d. l. si stipulat'. z. l. cũ em̃. j. de noua. So. ibi fuit stipulatus ille q̃ mutuauit: hic ali? vt vidistis in. ¶. grisogonus ¶ Quero q̃revterq; nõ põt petere. Et rõ est ne teneat' soluere vterq; q; bona fides non patit'. vt. l. q̃ bis. s. de v̄. ob. ¶ Sz q̃ro q̃ est rõ q̃re mag; datur actio illi cui? noie fuit mutuata. Dic rõnẽ p. l. bona fides. s. depo. z doc. alle. istũ. ¶. An p̃ sequẽtẽ stipulationẽ tollat' obligatio nata ex numeratõe. q̃d dic plene. s. si cer. peta. l. certi ꝺditio. ¶. q̃m. z plene per Cy. C. si cer. pe. l. ij.

Cõis seruus. Qd vni ex dñis nõ acq̃rit' alteri quer[i]t' cui solidũ q̃ri põt. h. d. ¶ Op. de. l. si plures. s. de pac. Glo. q̃ ẽ hic nõ solu it ista ꝺria: sz tangit z vide eã q̃ incipit quo ad q̃d z quo ad q̃d nõ. Et q̃d sit istud dicẽ ponit Oy. sol. dic lati?: q̃ñq; h̄z respect? ad substãtiã p̃sone. z tũc tm̃ põt sustinẽ p̃sonã vni?. vt. l. si plures. s. de pac. aut h̄z respect? ad offiũ. z tũc aut sunt officia repugnãtia: z nõ põt vicẽ pluriũ p̃sonaz sustinẽ. vt. l. q̃s q̃s. de postulã. l. nemo. d assess. aut nõ sũt officia repugnãtia z põt. vt. l. iij. s. de adop. ¶ Op. de. l. p ĩde. ¶. si fu? cõis. So. vt gl.

Si fructuarius. Alternatiua inter psonas

De stipulatione fuoz. Rubrica.

Cum seruus stipulat' in monacho. Adde Innocẽ. i. c. cũ olim. el. ij ex. de p̃ui. z fac ad not. p doc. i. l. i. s de vulga. z pupil. i. i. q. iiij. q. p̃inci. z hac rõe dicit bal. i. l. interpositas. C. de trãsac. q̃ sic dñs nõ tenet' nec obligat' fuo si ei p̃ stipulationẽ p̃miserit. vt ibi. ita nec abbas mõacho putatiuo. vide aliq̃d p̃ mo. i. l. i. ¶. itẽ acq̃rim?. z p̃ bar. z bal. i. l. cũ p̃ponas.

[a] Dicit in fuo. adõ q̃ scripsi. i. l. i. ¶ p fuuz. s. de acq̃. pos. z p pau. de cast. i. d. l. i. ¶. itez acq̃rim?. z p bar. z bal. i. l. cũ p̃ponas.

C. de hered. instí. cano. ĩ c. penl'. de p ba. adõ bar. ĩ. l. nõ ad ea. ff. de cõdi. z demon.

quib⁹ equalit̃ põt q̃ri vitiat stipulationẽ. sz si alteri tm̃ põt q̃ri ali⁹ habebit̃ vt adiect⁹. .h.d. Ad eui dẽtiã debetis scire q⁹ fu⁹ fructuari⁹ q̃rit fructuario ex re fructuarij z opa sua dño x̃o suo põt ex q̃cũq; cã q̃rere. ¶ Quero vtrũ stipulatio alternatiua sit inutilis totaliter. glo. variat hic tu tene q⁹ ẽ inutil totalit̃. Et est rõ q⁹ vterq; est capax obligatiõis in pr̃io cãu. §. vt hic dicit tex. lĩa affirmatiua potuisset q̃ ẽ vera. z hoc tz glo. j. eo. l. si ex re. ĩ pr̃in. z Dy. hic Itẽ no. q⁹ hoc hodie corrigit̃ vt dicã. j. e. l. itẽ si fu⁹ in fi. Itẽ no. q⁹ adiectio fit p vel sic̃ p aut. ¶ Item no. q⁹ vsufructuari⁹ ẽ adiect⁹ lz sit pr̃io noiat⁹. ar. C. sol. ma. l. gai⁹ ĩ fi. vbi dixi z. §. ti. ij. l. eũ q̃ ita. §. q̃ sibi ¶ Ellio not. q⁹ oĩa q̃ dicũt̃ in fuo fructuario puto q⁹ habeãt locũ monacho monasterij vni⁹ posito ad regimẽ alicui⁹ ecclesie. vt illi ecclie q̃rat ex re vel opa sua. monasterio x̃o pp̃r̃io q̃rat alijs casib⁹.

c Cũ seru⁹. cõis. adõ ad l. nõ ad ea. õ odi. z demõ.

Am seruus cõis ex stipulatione pr̃icipalis oferẽt ĩ psonã vni⁹. penalis in psonã alteri⁹. pr̃ia p penalẽ nõ nouat̃ ipso iure sz ope exceptiõis p̃imit̃. h.d. ¶ Opp. de. l. obligationũ fere. §. fi. z. l. ita stipulat⁹ in fi. §. de x̃. obli. Go. dicit gl. ibi q̃ĩ in psonã vni⁹. hic q̃ĩ in psonaz diuersoz. z assignat rõnẽ. q⁹ oditoz dñi pr̃imi non põt facẽ deterioẽ. Bz ista rõ nõ videt vera. q⁹ licz post acq̃sitionẽ pfectã nõ possit tm̃ ĩ ipso actu acq̃rẽdi põt. vt. §. de pac. l. ꝺ iur. §. fi. cũ. l. se. z. §. de do. excep. l. apõ celsuz. §. in hac fm Dy. Bz forte põt p̃iudicare nõ ipso iure: sz ope exceptõnis. Vel dic q⁹ ẽt si ipse stipulator cõferret stipulationẽ penalez in psonã alteri⁹ nõ nouaret̃ ipso iure p hũc. §. Rõ q⁹ nõ est p̃sumptio volũtat̃. arg. p hoc. §. ti. ij. l. fi. § cũ mihi. Dices tu. imo õriũ. q⁹ interuẽtu noue pso ne facili⁹ p̃sumit̃ nouatio. vt ĩsti. quib⁹ mo. tol. obli. §. pterea. Go. illud vex q̃ĩ infuenit noua pson ex pte p̃mittentis. hic q̃ĩ ex pte stipulãtis sine cui⁹ voluntate nõ põt nouari actio. vt. j. de noua. l. stichuz §. fi. sz hic inducit̃ ista nouatio fcõ debitoris nõ solũetis sine creditoris volũtate. sz q⁹ creditor ab initio psensit inducit̃ doli exceptõ. z hoc ĩtelligas q̃ĩ ex cã lucratiua vt plene dixi in. d. l. ita stipul. §. ti. ij. ¶ Quero ista stipulatõ penalis cui querat̃. Vna glo. dic̃ q⁹ vtriq;. z male dicit q⁹ õ tex. iõ dic q⁹ vni tm̃. z pr̃io ob. exceptio ex equitate quã dixi.

Eruus cõis ipse stipulat̃ z rẽ ĩ stipulationẽ deducta ꝺz eẽ diuersitas. h.d. Vl. ponit casuz vsq; ibi. z rõ est rc̃. Diuide. pr̃io ponit dictũ. sc̃do rñdet tacite obiectiõi. sc̃da ibi. nõ ei rc̃. z subaudi ibi in tex. sic. sz cũ dñium q̃rat̃ traditõne ergo ipemet tradet̃ sibij p̃i. q⁹ est ipossibile cũ inter accipientẽ z rẽ traditã ꝺz eẽ diuersitas. Ad hoc rñ det̃. nõ etiã rc̃. ¶ No. q⁹ ꝺz eẽ diuersitas inter accipiẽtem z rẽ acceptã. inf̃ stipulãtẽ z rẽ stipulatam. ¶ Op. §. eo. l. i. in pr̃in. Go. fallit hic. z ẽ rõ vt gl. dicit duplex ciuilis z naturalis. naturalis. q⁹ illo iure q̃libet est liber. g̃ rc̃. Itẽ rõ ciuilis est: illo põt q̃ri suo q⁹ posset ei facto libero. vt. C. si ser. exte. l. i. sz ei facto libero nõ possz q̃ri stipulatio de seipo. g̃ rc̃. Istud vult dicẽ glo. ¶ Cõtra istã rõnẽ ciuilem op. j. e. l. si fu⁹ cõis me⁹. vbi suus põt stipulari viã vel iter lz sibi fcõ libero nõ possit q̃ri. q⁹nõ hz fũdũ Go. lz nõ possit sibi q̃ri põt tm̃ q̃ri alij vel etiã ipsi met fcõ libero si ꝺtingeret eũ hẽre fundũ. ¶ Cõtra hoc op. de. l. z si marie. de ser. le. Go. aliõ in legato aliud in stipulatiõe. Rõnẽ dicã. j. eo. l. pinde. §. fin. hẽs recitatã glo. ¶ Quero q̃dã notari⁹ fecit quẽdã pcuratorẽ z ipemet scripsit instr̃m publicuz. an ꝑbet̃ z sufficiat. Videt̃ q⁹ nõ. q⁹ notari⁹ ꝺz esse rogatus§. vt in auc̃. de tabell'. §. nos aũt. coll'. iij. sed iterrogãtẽ z rogatũ ꝺz eẽ diuersitas. vt hac. l. ergo instr̃m nõ est publicũ. Ego dico q⁹ instr̃m pcuratoriũ ꝺtiet duo pr̃incipal'r. Pr̃io mãdatũ factũ pcuratori. z hoc pbat̃. z ad hoc sufficit tale instr̃m. sicut in litteris dñi. vt. l. si pcurator. §. de pcu. Itẽ sicut liber rõnũ pbat ꝺ argẽtariũ. vt no. §. de edẽ. l. quedã. §. nũmularios. lz ipe debeat rogari. vt. l. siqs ex argentarijs. §. ptinẽ. §. de eden. z. l. nõ putauit. §. si qs sua manu. de bo. poss. ꝺ tabu. Hec ob. q⁹ nõ est rogat⁹. q⁹ illꝺ verũ q⁹ ꝺz rogari a ptib⁹ vbi sunt partes. vel ab vna vbi est vna tm̃. vt no. in. d. §. nos ãt sz vbi nulla ẽ ps sufficit q⁹ ipse ppria volũtate scribat. Al sili iudex ꝺz suũ officiũ z auctez interponere pte petẽte. vt. l. iij. §. hoc autẽ. z ibi plene dixi. ꝺ dam. ifec. sz qñ ipe ad sui petitionẽ auctez inf̃ponit nõ est necessaria alteri⁹ petitio. vt. §. ꝺ adop. l. si cõ sul. cũ si. Et p̃dicta vera q⁹ hoc instr̃m pbat p ipso pcuratore hoc inducẽte ad legitimationẽ psone sue Itẽ pbat p pte hoc inducẽte ꝺ ipm ad hoc vt fciãt pcuratoris ei p̃iudicet sz si ipe ꝺstituẽs vellet pbare aliquẽ fuisse pcuratorẽ suũ ex instr̃o suo p eo fidẽ nõ faceret. vt ar. j. de fal. l. vxori. §. i. z qꝺ ibi no. z. l. de eo. cũ. l. se. eo. ti. nisi pbaret aũ illi instr̃o fidẽ impositã. ar. C. de fi. instr. l. fi. Scꝺo ꝺtinet instr̃m pcuratoriũ stipulationẽ p quã pcurator releuatur ab onere satisdandi fm. §. sed z si q̃s. insti. ꝺ satisd. z in hoc dico q⁹ tale instr̃m nõ sufficit. q⁹ ipemet notari⁹ nõ põt a seipo stipulari. q̃ĩ inf̃ stipulãtẽ z p mittẽtẽ ꝺz eẽ diuersitas. ar. hui⁹. l. z. §. de auc̃. tu. l. pupill⁹. §. i. x̃. ipe quoq; tutor. p hoc optie. §. ꝺ p cura. l. lz. §. si plures. ¶ Quero pono q⁹ aliq̃s iudex ẽ notari⁹. an possit scribere h gesta cozã se. Rñ deo nõ q⁹ tractat̃ tã de p̃iudicio alteri⁹ q̃ suo. aliũ g̃ ꝺz adhibere. vt ex̃ de pba. c. q̃ĩ ꝺ falsaz. z de testi. c. cũ a nobis. z ibi p Inno. fallit si eẽt statutũ vel ꝺsuetudo ciuitat̃ vel castri. tũc em̃ illi scripture stabunt̃ ar. C. de emãci. libe. l. i. z videt̃ exp̃ssuz ex̃ de fi. instru. c. cũ dilect⁹. ¶ Quero an notari⁹ possit scribere z publicare testm̃ suũ pp̃r̃iuz. Dico q⁹ sic. q⁹ de fcõ suo pp̃r̃io tractat̃ z nemini ex hoc dãnũ afferẽt lz forte lucrũ auferat veniẽtib⁹ ab intestato. ar. eoz q̃ supra dicta sũt. p hoc. l. quotiẽs. §. i. de hẽf. instí. ibi ipemet testatoz scripsit. z sp intellige adhibitis testib⁹. ¶ Quero circa. l. q̃ est rõ q⁹ non põt stipulari se sibi sz se dño sic. Rñdeo q̃ĩ stipulat̃ se sibi q̃rit̃ dño p mediã pson ipi⁹. qꝺ eẽ nõ pt. sz q̃ĩ stipulat̃ se dño q̃rit̃ dño directo. ita q⁹ nullo mõ p ipz fuũ facit trãsitũ ¶ Juxt̃ hoc q̃ro si tutoz stipulat pson tuã reꝺ vl' emeret sibijp̃i tutoris noĩe a seipo nõ valẽt ar. hui⁹. l. z. d. l. pupill⁹. x̃. ipe quoq; tutor. Bz pone ne q⁹ stipuleꝺ a seipo pupillo. põt em̃ pupillo stipulari. vt no. §. l. pr̃i. in pr̃i. an valeat qꝺ videt vt hic. Cõtrariũ credo q⁹ hoc cãu facit trãsitũ p pson tuis cui q̃rit̃ directa z pupillo vtilis. vt. l. eũ q. §. fi actoz. de ꝺsti. pecu. z qꝺ no. §. de admi. tu. l. quoties. in pr̃i. g̃ est eadẽ rõ. Itẽ q̃ro. an tutor vl' alius officialis possit sibimet tradẽ Videt̃ q⁹ nõ vt hic. z ex̃ de instí. c. fi. In Ꝺ rũ. §. de Ꝺhẽ. emp. l. fistulas. §. i. Dic aut q̃s sibijp̃i tradit z accipit eodẽ respectu z nõ põt vt hic. q⁹ hvt fu⁹ tradebat z vt fu⁹ accipiebat. aut diuersis respectib⁹ vt q⁹ tradit vt tutoz. accipit vt ipse. z tũc aut hoc fit ex necessitate pceden tis Ꝺct⁹. z põt fieri. vt. d. l. fistulas. §. i. aut null⁹ p̃cessit Ꝺct⁹. z tũc nõ põt vt. d. c. fi. de instí. z ar. eoz q̃ dicta sunt. Hoz rõ pz intelligẽti.

k Itẽ q̃ro. adde bal. i. l. cũ ipe. C. de Ꝺhẽ. emp. et vide instí. de acti. §. actio nũ i materia tutele i. rr. q. z p bar. i. l singularia. i iij. q. ibi. sz si notari⁹. §. si cer. peta. z p ímol. i. l. pe. §. fuit q̃stũ. §. ad trebel.

Eruus cõis. an ꝑbet. an notari⁹ possit eẽ rogat⁹ de instr̃o p cure in seipz viꝺ aliq̃ pulchra q̃ dixit bar. ĩ. l. ex ea snia. ff. de testa. tute. z q⁹ ibi dixi. z qꝺ no. ĩ. l. fili⁹. § sequẽs. z ĩ. l. ipuberẽ ĩ fi. z ĩ. l. vxori. j. de fal. z viꝺ j. ea. l. z ad. q bar. hic vide io. an. ĩ regula. cũ q̃dam de reg. iur. ĩ vi. ĩ mercu. z vide eũdẽ in c. cum a nobis. de test. z qꝺ not. ĩ. c. q̃ĩ ꝺ. de p ba. z qꝺ no. bal. ĩ. l. si consul. de adop.

A seruus cõis sibi et vni. pmissio refert ẽt ad eũ cui postea pr̃icipal'r ẽ puisũ

h.d. ¶ Idem.de.l.i.§.fu⁹ cõis.s.eo.So.ibi nõ po
terat q̃rere vtrũq.hic fic. ¶ Idem.de.l. cũ qõ.C. de
lega.Glo.dicit aliud in vltimis volũtatib⁹ aliud ĩ
õctib⁹,sed nõ est rõ diuersitatis. Vel aliter vt glo.
fz nõ ꝓstat. Tu solue qñ sunt plures noiatões vni
formiter ꝛ ꝓ eundẽ modũ nil releuat.sec⁹ si nõ vni
formiẽ:vt hic,ꝛ hanc so.ponit Idem.Idem.ō.l.ali
mẽta.§.basilice.s.de ali.lega.So.ibi legatũ nõ est
multiplicabile.hic venit in dispositiõe illõ qõ erat
multiplicabile. ¶ Idem.de.l.stipu.cõmodissimũ. et
l.doli clã.s.de ꝟ.ob.ꝛ.l.sanctio legũ.j.de pe.So.
qñq̃ ꝑcedit clausula.f.spãlis ꝛ sequit gñalis.tũc ñ
refert ad specificata in õrijs.qñq̃ ecõtra ꝑcedit ge
neralis ꝛ sequit spãlis.tũc refert ad oĩa etiã specifi
cata vt hic,ꝛ.l.titio.§.qui marco.s.de an.lega. Ex
hoc appet solutio qõnis.lego frĩbus ꝑdicatorubus
cuilibet cappã ꝛ ꝓtori bibliã.an ꝓtor debeat hĩe
cappã ꝛ bibliã. Certe sic.si clausula gñalis ꝑcessit.
sec⁹ si secuta est,vt ex ꝑdict⁹ pz fm Pe.hic ꝛ ponit
ꝓ Cy.in.l.cũ qõ.C.de lega. ¶ Sz õ ꝑdictã distin
ctionẽ videt cãus in.l.ffuo.s.de pecu.le. Sz ibi ge
nus ꝛ spẽs cadit inf res legatas.hic ꝟo inter ꝓso
nas quib⁹ legat. Rõ pz intuẽti.

Seruꝰ cõis sic omniũ. Ex stipu
latiõe ffui cõis acquirit dñis ꝑ pte dñica nisi fuerit
vn⁹ noiat⁹ vel iubẽs.idẽ in alijs acq̃sitõib⁹.h.d.cũ
l.se. ¶ Idem.de.l.fu⁹ cõis ita.j.eo.vbi dz inspici an
noie ꝓtoris vel appellatiuo.So.intellige istas fm
illã. ¶ Alteri⁹ dr ꝙ ei acq̃rit qui iussit. Cõtra.C.
ꝑ quas per.no.acq̃.l.fi.intellige qñ vnus iussit ꝛ ei
fuit stipulat⁹,sec⁹ qñ vn⁹ iussit ꝛ alteri stipulaf noĩa
tim tũc ꝑcedit illa.l.fi. Sz q̃ro tũc q̃d iuris. Glo.h
videt distinguẽ fm Jo.ad quẽ res ptineat. Alia ẽ
opi.Azo.sz ista est ꝟa vt inspiciam⁹ ad quẽ ptine
at.ꝛ colligit ex ter. illi⁹ .l.fi.ibi nec est ꝛc.dñ dicit
alienũ lucrũ.ꝛ dñ dicit repentinũ aduocat solatiũ.

Proinde. Idem.j.e.l.seruꝰ cõis ita.so.
intellige ꝙ hec noĩa appel
latiua ꝑcesserũt vt in glo. Sz pone ꝙ par
tes dñice nõ faciũt totũ vt glo.ꝛ sic nõ totũ acq̃rit
Dicit gl.ꝙ diuidit illud qõ acq̃rit.hoc aũt eẽ põt
si alter dñs hꝫet ꝑ derelicto vel decesserat heredi
tate nõ adita. Istõ dictũ nõ ꝑcedit ĩ terminis ter.
si duo fuerũt noiati vel iubẽtes.nã lz eor̃ portiões
nõ faciũt totũ habebũt totũ.vt ter.dicit ꝛ in tot ꝑ
tes diuidet,nã si vn⁹ hz tertiã ptẽ ali⁹ q̃rtã ꝛ eorũ
iussu fu⁹ stipulat⁹ est fieret de toto qõ stipulat⁹ est
septẽ ptes.q̃tuor hẽbit vn⁹ tres ali⁹.vt.l. interduz
§.i.de here.instit.ꝛ.l.si ita.de li.ꝛ posthu. Sz qõ gl.
ꝑcedit si poneres ffuũ stipulatũ simplr. tũc de pte
vacãte est dubiũ. Dic ḡ ꝙ q̃rit hereditati si heredi
tas est.vt.l.si fu⁹ cõis meuij.in ꝓin.j.eo. In seruo
habito ꝑ derelicto ,dic vt no.j.e.l.qõ fu⁹.

Si seruꝰ cõis m. Qui stipulat ab vno ex do
minis si alteri noiatim vl in
benti valet stipulatio in totũ vel ꝑ portiõib⁹ dñic
alior̃.h.d. ¶ Idem.ꝛ videt ꝙ debeat acq̃ri totũ ei
cui põt.vt.j.eo.l.itẽ si fu⁹.ꝛ.l.i.§.cõis fu⁹. So. po
nunt plures ibi vt in glo.sz ista est ꝟa ꝙ hic in ꝑso
na ꝓmittẽtis valet iure recte retentõis. secus si ad
traditionẽ ꝑcederet.vt.l. ꝑ ffuũ q̃ pignori.§.i.s.de
acq̃.re.do.ita intelligo illã tũc acquirit cui potest.
¶ Idem pp.de.l.verũ.§.ffuo.s.ꝑ so. Dic ibi spãle fa
uore liberalitat⁹,sz certe ꝛ hic fuit liberalitas. Dic
ergo fauore vltime volũtatis.

Interdũ etiã sine. Non vni nõ põt acq̃ri
alteri q̃rit cui põt. h.
d.cũ.l.se,ꝛ i pñ.l.se,vides hic casum ꝙ in õctib⁹ in
ter vnos est locꝰ iuris accrescẽdi. ¶ Idem.de.l.ꝛ si
marime.s.de ffui.lega. Rñdeo aliud in legato,ali
ud in stipulatiõe. Rõnẽ assignat Dy.qr in legato
nõ ꝟtit opa ffui.in stipulatiõe sic.vt.l.si vxor de cõ
di.inser.dicit hic ꝙ in õctib⁹ hz locũ ius accresce
di õ.l.si mihi ꝛ titio.s.de ꝟ.ob. Sol.ibi fuit cõiun
ctio hoĩs.hic est ꝺiunctio legis. Sz õ illud ꝟ.sz si
stipulat⁹ est cõiunctio hoĩs. So.hic fuit cõiunctõ
hoĩs ꝛ legis,nã eoipso ꝙ fu⁹ stipulat cõiunctio le
gis est. ¶ Sz opp.ꝙ min⁹ ex ꝺuentiõe legis ,pce
dit ius accrescendi q̃ ex ꝺuẽtõe hoĩs.vt.l.ꝛ pculo
s.de le.ij. So.ꝛ oẽs istas determinabis p illã.qr hic
loquit qñ a principio fuit inualida ĩ psonã vni⁹. sz
in õrio fuit inualida ꝛ a principio in psonã vtriusq̃
lz postea repudiauerit vn⁹.ꝛ iõ ex ꝑdict⁹ꝛ his que
dicta sunt.s.,pr.§.distingue an ex ꝺuẽtõe legali sit
locꝰ iuri accrescẽdi in õctib⁹ inf viuos vide ꝑ teip
sum.ꝛ ego scripsi in.l.re ꝺiuncti.s.de le.iij.circa fi.
¶ Quero q̃d si vn⁹ ꝓcurator duor̃ stipulaf aliq̃d
ꝓcuratorio noĩe duor̃ cum vni ex his non q̃rat an
alijs accrescat cogita.

Item si cũ duos. Hoc dicit
cũ.iiij.ll.sequẽtib⁹. Qui stipulat pluribꝰ dñis q̃b⁹
equaliter põt q̃ri alternatiue inutiliter stipulat.sec⁹
si sibi ꝓtio qr tũc dñi vt adiecti habent. Idẽ si vni
q̃ri nõ possit qr hẽbit vt adiect⁹.h.d. ¶ Idem.de.l.
i.§.penl.s.e.So.vt ibi. ¶ Idem.de.l.fideiussor ob
ligari.j.de fideiuss. So.illa ꝺcordat. ¶ Idem.qr al
ternatiua q̃ cadit inf duos facit vt hẽant tãq̃ duo
rei.vt.l.titio aut seio.s.de lega.ij. So.ꝟba ibi posi
ta in vtraq̃ eor̃ ꝛc.tollũt õ.qr videt quilibz insoli
dũ,sec⁹ si simplr. ¶ Idem.de.l.cũ quida in fi.C.ō ꝟ.
fig. So.oẽs iste.ll.correcte sũt ꝙ alternatiua posi
ta inf psonas resoluit in ꝺiunctã", ꝛ hoc in vltimis
volũtatib⁹ꝛ in õctib⁹,ꝛ hoc tz Pe.ꝛ ibi pz in ter.

Si ffuus
Seruus meus cũ apud. stipl'atur
noiati male fidei possessori nec sibi nec do
mino q̃rit.h.d.l.ista fm vnã lec. Vel alit. Qui sti
pulat ei cui ffuit itelligit stipulari ei cui de fcõ fuit
h.d. ¶ Quero q̃d velit dicẽ ter.qr mihi nõ ffuiret
Rñdeo si hẽs illa ꝟba post ꝟ.sz nec ego vt cõiter
hĩ.dic iõ mihi nõ q̃rit qr mihi nõ ffuiuit. hoc est mi
hi nõ stipulabat sed alteri noiatim.ḡ ꝛc.vt.j.e.l.ser
uus alien⁹. Sil'is expositio.j.e.l.si alien⁹.ꝛ sic glo.
mag. hic posita nõ ẽ necessaria.ꝛ sic ꝓtio mõ sũma
riũ posui. Si vero haberes ꝑdicta ꝟba post dicti
onẽ sabin⁹ tũc pone casum sic scõo mõ posui ꝙ nõ
ꝛ erit rõ remotiua ꝛ ꝑcedit seq̃ns lec.gl.ꝛ etiã lec.
R.q̃ in idẽ recidit. Alij hñt ei,ꝛ est plana.

Si cõis seruus meus ꝛ tuus Ex sti
pulatiõe ffui acq̃rit ei dño cui põt si indiui
duũ stipuleꝰ,alꝫ cuilibet insolidũ.h.d. ¶ Idem.de
l.ꝛ si maxie.s.de ffui.lega. So.aliõ in õctib⁹,aliud
in legat⁹,rõnẽ dixi.s.e.l.pinde.§.fi. ¶ Idem.ex glo.
de.§.sz cũ fctũ.instit.e.sol.hic stipulat ius ibi fctũ.ꝛ
sic q̃ stipulat viã ius stipulat,qõ dic vt dixi.s.ti.ij.
l.ij.§.i.

Seruus cõis meuii. Portuo
vno ex do
minis sine herede vel hereditate nõ adita ex stipu
latõe ffui q̃rit isolidũ supueniẽte dño.h.d. ¶ Idem.
de.l.meo.s.de acq̃.re.do. So.vt in glo.ꝛ bñ. Vel
dic vt ibi.ꝛ etiã illa bona in ffuo cõi.ḡ in totũ sibi q̃
rit castrẽse peculiũ.dic vt ibi in ffuo cõi.dic vt hac
l. ¶ Ultio scias ꝙ in.l.ab emptiõe.s.de pac. not.
ꝑ Guil.de cu.ꝙ due fictiões nõ pñt circa idẽ esse.

Si fu⁹ §. cum fu⁹ fructuarij. tot sūt stipulationes. Hec ēt fuit qō quā seq̄r bar. bal. ⁊ io. imol. ibi. ⁊ in d. l. si ex toto §. fi. sz iac. de are. dicebat q̄ aut ī stipulatōne ānua veniebat ali q̄d ppetuū ⁊ censeř vna. l. stichi §. stipulatio. hic alle. sec⁹ qñ tpale. l. si sterilis. hic alle. ī fi. ⁊ opinio bart. hic fuit pe. quā seq̄r bart. bald. ⁊ doc. in. l. si ex toto. §. fi.

p Scolar⁹ oducēs. De materia ista adde no. per saly. ī. l. edez C. loca. ⁊ gl. i. l. si defūcta s. ō vsufr. p cano. i. c. pp sterilitatē. ō loca. p iaco. bu. bal. ⁊ ag. post gl. ī l. si q̄s ēp. C. ō p scrip. xxx. anno. ⁊ adō tex. ī. l. si i lege. § si dñs. s. loc. Quid autez ī ēphiteota dic vt p glo. in. l. ij. et ibi bal. C. ō iure ēphi. ⁊ pau. ō lugna. ī cō/mēto. c. potuit. i. vi. col. ō loca. vbi no. tractat de oī oductore ⁊c.

q In initio Ōñ pensio debeař. adō qō bal. post glo. barto. ⁊ doc. hic ⁊ ibi ī. l. diuortio ⁊c. ī pri. s. so. ma. dic q̄ in dubio q̄tuz ego allego istā. l. cū gl. sua ꝺ eū ⁊ istū passuz tracta ui ī. l. si is q̄ p emptore. s. de vsuca. hodie filiusfamilias hz bereditatē per ti. de here. q̄ ab intesta.

Seru⁹ ⁊ fili⁹ acquirunt pri ⁊ **Seruus capto** dño reuerso quocunqz mō stipulenť. sz si ibi decedat stipulatio noiatim ocepta est nulla simpl'r ocepta videlz in fuo. sec⁹ ī filio. hoc dicit. Vide glo. q̄ incipit. q̄ fingiť in fi. ūmo est rō q̄ ponit in tex. qr nec tūc ⁊c. alia dic vt glo.

Iste. §. ē multū **Cum seruus fructuarius** subtilis ⁊ diui dit in tres ptes. prio ponit dictū iuř. scdo id declarat. tertio tacite obiectiōi rñdet. scōa ibi q̄ smia. tertia ibi. nā ⁊ cū idē fu⁹. h. d. Si fu⁹ fructuarij aliqꝺ annuū ꝓ opis stipuleť in initio cuiuslibet anni vsu fructuario q̄rit vsufructu durāte ꝓ futuro tpe dño querit iure suo. h. d. C Ulo. q̄ in stipulatiōe ānua inspicit principiū cuiuslibet āni. ꝺ q̄ stipulatio nō trāsit de psona in psonā. C Ōtra de. l. sed siqs. §. si operas. s. de vsufruc. vbi tex. ē totaliť ꝺri⁹ huic ⁊ nescio qualr possit solui. Do. hic glo. trāsit quo ad cō modū vt hic nō quo ad ius vt ibi. hoc nō placet. qr trāsire est de vno ad aliū. vt. l. i. j. de noua. sz hoc cō modū qō hz dñs nūq̄ fuit apō fructuariū. Ālia so. ē h q̄ trāsit ī gne. nō ī spē. ⁊ ista possz eē bōa solutō qr stipl'o seu actio trāsit ī gne qr actio ꝓ tpe pñti ē pēes fructuariū. ⁊ actio ꝓpetit dño ꝓ tpe fuko eoꝺ gne nō illa eadē specie sz alia. ⁊ istā teneat⁹ ꝓ min⁹ mala. ⁊ sic vides q̄ glo. tz hic q̄ est dare q̄ actio sit in gne. vt in. l. ij. s. de nego. gest. ⁊. l. ij. §. fi. s. de acquirē. pos. ⁊ ibi glo. ⁊ melior tex. q̄ alibi ⁊ meli⁹ ꝓbat. ꝓ hoc. l. dñm. C. de iniur. ꝓ hoc. l. at si q̄s. §. si operas. de vsufruc. Ultramōtani hoc reprobant. teneat⁹ glo. nťam. nec curo de dict⁹ eor. ⁊ pbať glo. ꝓ. §. ij. instī. de acti. ⁊. l. actionū gña. s. de acti. ⁊ ob. C Op. exť glo. ⁊ iste tex. me facit dubitare. dicit ei q̄ inspicim⁹ initiū cuiuscūq̄ tpis ⁊ sic quot sūt āni tot stipulatiōes ꝺ. l. si stichū. §. stipulatio. de ñ. ob. ⁊. l. senat⁹. in fi. de don. cau. mor. do. Mai. soluebat hoc mō q̄ stipulatio annua est vna q̄ stipulās est capax ab initio toti⁹ obligatiōis vt ibi. sec⁹ si nō ē capax ab initio. sz ista so. videť mihi ꝺ. d. l. si stichū §. i. ⁊. l. senat⁹. Ja. ō are. dicit. stipulatio annua aut nō req̄rit implemētū ex pte stipulatoris ⁊ tūc ē vna vt. l. si stichū. §. stipulatio. ⁊. l. senat⁹ in fi. de do. cau. mor. sec⁹ q̄ ex pte stipulant⁹ implementū req̄rit vt hic. qr fuit stipulatio ānua ꝓ opis ex pte stipulatoris pstandis. sz ista sunt ñba ꝺ. l. si a colono. j. de fideiuſ. Quid dicem⁹. dico q̄ hz est aliqꝺ implendū a stipulatore qō psone coheret tūc tot sūt stipulationes quot sunt tpa. vt. l. post duos. C. de aduo. diuer. iudi. ⁊. s. de ac. emp. l. si sterilis. §. fi. ibi eñ ē habitatio q̄ coheret psone ⁊ iō quot sunt āni tot sunt obligatiōes. ita intellīgit glo. in. l. si ex toto. §. fi. s. de lega. i. facit. s. q̄. mo. vsufru. amit. l. si cū in ānos §. fi. ⁊ loq̄tur hic. qr he ope q̄ oñt pstari coherent psone. sz si nō coherēt psone tūc ꝓ toto tpe vna ē ꝓ l. si stichū. §. stipulatio. ⁊. l. senat⁹. §. fi. ⁊ appet manifesta rō. qr q̄ coheret psone nō est ppetua stipulatio. vt. l. centesimis. §. fi. s. de ñ. ob. ⁊ iō nō sūt pl'es ꝓ dictā. l. si cū in ānos. ⁊ ꝓbat bñ. l. post duos. C. ō aduo. diuer. iu. Ex p̄dict⁹ distingue. aut stipulatio ānua fit ꝓ exp̄ssas dinumeratiōes tēpor⁹ ⁊ quot sť anni tot sunt stipulatiōes. vt. l. pluriḃ⁹. §. i. s. ti. ij. Aut nō enumeraťr anni. ⁊ tūc aut nil est īplēdū a stipulatore. aut ꝺz aliqꝺ īplere. prio casu aut stipulatio oī anno ꝺz cōmitti ī euentū alicui⁹ ꝺitiōis vt si rē⁹ fuerit in mora. ⁊ tūc quot sunt āni tot sunt stipulatōes. vt. l. vbi aūt. §. pe. ⁊ ibi dixi. s. ti. ij. aut ꝺz cōmitti indistincte ex solo cursu tpis. ⁊ tūc est vna ꝓ oī tpe. vt. l. si stichū. §. stipulatio. ⁊. l. senat⁹. §. fi. Si ñ est aliqꝺ implēdū ex pte stipulāť⁹; tūc aut coheret psone ⁊ tūc tot sunt stipulatiōes quot sunt āni. vt hic. ⁊. d. l. si sterilis. §. fi. de actio. emp. ⁊. d. l. post duos cū simi. aut nō coheret psone ⁊ est vna. vt. l. si a colono. j. ti. i. C Opp. dicit hic q̄ stipulatio pōt esse in pendēti. sz ꝺ. j. e. l. vsufruct⁹. Do. vt hic gl. tāgit meli⁹ so. q̄ alibi q̄ ipe valor stipulatōis nō pōt eē in pēdēti. sz acq̄sitio. i. an acquirať. ⁊ hoc pōt esse ī pēdenti. ⁊ vide gl. q̄ incipit. i. tandiu. ī fi. C Ultra⁹ ⁊ pcedo iste. §. videť esse ꝺ doctrinā glo. ⁊ doc. in l. edē. C. locati. vbi ꝺz q̄ scholaris ꝺducēs ꝺomuz ꝺz soluere pēsionē in fi. anni. ⁊ hoc tz ibi gl. quā allegāt doc. sz iste. §. videť ꝺri⁹. ⁊ istud ꝺriū tāgit ibi Ide. vt refert Cy. ⁊ dicūt q̄ cōmittať stipulatio in initio q̄ cuiuslibet āni sz nō pōt exigi nisi in fine āni. ⁊ ex hoc habes limitatiōz ad hoc qō distinxi ī. l. q̄ ī hoc āno. s. de ñ. ob. q̄ oīa illa sūt ña nisi sit aliqꝺ implēdū ex pte stipulatoris. qr tūc añ oīa ꝺz īpleri ar. l. iuř. §. offerri. s. de ac. emp. sz ꝺ. hic q̄ initiū anni inspicim⁹. C Quero q̄d si vsufruct⁹ nō durauerit nisi p medietatē āni ⁊ glo. dicit q̄ vsufructuario obligatio q̄rit p toto āno. p alia ñ medietate cogit ipe vel ei⁹ heredes restituere ppꝛietario ꝺict⁹ sine cā. ⁊ p hoc. l. diuortio. s. solu. ma. ⁊ ista est ña. ⁊ sic ꝺz intelligi. s. de vsufr. l. si opas. lz q̄ꝺā dixerūt aliť vt ibi no. Et faс ad hoc si ꝓmitt⁹ mercedis nomine aliqꝺ ꝓ opis oī mēse vel quolibet die vt tot sint stipulatiōes quot sūt mēses vel dies. l. nec seř. §. nouissime. s. q̄ ꝺi. lega. ce. ⁊ si fiat locatio dom⁹ ⁊ ꝓmittať pēsio in annos vel mēses singulos vna ē locatio qr nihil est īplēdū ex pte locatoris q̄ cohereat psone. sz plures sunt p̄stationes q̄cq̄d dicant doc. d. l. edē. C. locati. sz ī oīb⁹ casib⁹ p̄dict⁹ si locatō fieret in decē ānos vna mercede vna eēt locatio et p̄statio vna. sz ꝺ dictū huic glo. ē. l. defuncta. §. fi. s. de vsufr. so. ibi fruct⁹ erāt pcepti q̄ tpe pterito videtur pcepti. sec⁹ in pēsiōe lz querať in initio āni. tū i fi. debeť. C Alteri⁹ ꝺz ꝓ doc. no. ar. si dono tibi id q̄ titi⁹ ꝺz mihi q̄ videor donare actionē mihi cōpetentē ad id q̄ ꝺz titi⁹. vt hic ꝺū ipa glo. exponit pecunia. i. actio de petēda pecunia. facit. l. si fic. §. i. s. de le. i. l. legaui. de libe. le.

Ōñ vni ex pos **Alienus seruus**. sessorib⁹ q̄rit nō pōt q̄rť alij cui pōt. h. d. De hoc habes text. in. l. q̄ bona. §. i. s. de acq̄. re. do. Cōtra habes text. in. l. si ſuo fructuario. §. si duos. s. de vsufr. ⁊ ibi directe ē huic ꝺri⁹. ⁊ vide gl. q̄ so. q̄ hoc est ꝓpter rōnē naturalē. sec⁹ ē de rōe ciuili. ⁊ q̄cq̄d dicať intelligam⁹ ꝺz glo. q̄ ex re vni⁹ stipulaťr aliqꝺ alteri possessori vel ꝺño acq̄ri nō pōt qr sua nō interest. ar. l. si fu⁹ cōis ⁊ qō ibi no. s. de dā. infec. ⁊ ibi in sil'i vidisti. eo mō intellige. l. q̄ bona. §. i. vel intellige eā vt in gl. qr stipulabať fu⁹ aliqō indiuiduū. ar. l. si fu⁹ me⁹ ⁊ tu⁹ s. e. sic g̃ q̄rť possessori ad quē spectat ī solidu ꝺño añt nil q̄rť: qr ēt si q̄rereť hz̄et restituē ⁊ sufficit plene q̄situ eī ad quez spectat. al's ꝓ pte q̄rť ꝺño. ⁊ ꝓ pte possessori. habes igiť q̄ q̄ñcꝫ stipulaťr ex re vni⁹ possessoris bonefidei qō alteri possessori nec domino pōt q̄rť. ⁊ tūc illi totū q̄rť cui stipulabaťr vt ħ. ⁊. l. si fu⁹ cōis. s. de dā. īfec. Q̄ñcꝫ stipulaťr qō alij pōt q̄rť tūc si ē indiuiduū idē qr totū q̄rť cui stipulaťr vt. l. qui bona. §. i. s. de acq̄. re. do. Q̄ñcꝫ stipulaťr id qō nō ē indiuiduuz ⁊ tūc ꝓ pte ꝺño q̄rť. ⁊ ꝓ pte q̄rť possessori ex cui⁹ re stipulaťr. vt. l. si fuo fructuario. §. si duos. s. ō vsufru. tñ cogiť restituere ar. l. penť. j. eo.

ad natiuita tē actōis in/ spiciť tps locatiōis. l. si a colono. j. de fideiusso. sal uo eo qō hz in isto. §. Si ñ qriť quo ad interp̄ta/ tionē urſ in telligiť pce/ pta. p ea ra/ ta. p quo est p̄stita patiē/ tia vt nor. in d. l. diuortio cum glo. ma gna iuncto text. ibi. Si ñ qtuz ad eractionē et tūc ispicim⁹ finē āni quo exigi pōt ef/ fectualr. vt no. i. l. edē. C loca. ⁊ i. l. iuř §. offerri. de ac. emp. Sz imol. ibi dicit q̄ forte pōt attētari ⁊ q̄ erit sua no/ ua cōsidera/ tio. videlz q̄ p̄dicta eēnt ña i p̄dio rustico in quo patiētia tpis q̄ pte hz nō affert tātam vtilitatē ī p/ te respectu p tis: q̄ tāi tor/ to respectu to ti⁹. sec⁹ in p/ dio vrbano puta ī domo ī q̄ patiētia i pte affert tā tā vtilitatē ī illa pte q̄tā affert patien/ tia tot⁹ tpis respectu to/ tius tpis iuē no. i. l. itē q̄ri/ tur. §. q̄ iple. s. loca. ⁊ i. l. stipulatiōes nō diuidunť cuz mť. s. de ñ. obl. vñ in ipa domo vi deť q̄ possit peti pēsio ō iuſ prio rata tpis ꝓ quo

LIber homo bō liber bona fide possessus qđ non pōt q̄rere sibi q̄rit possessori. qđ nō pōt q̄rere possessori q̄rit sibi. ff. d. ō expositiōib⁹ gl. tene mēti scđaz

Apud labeonē cū tractaī de cōmodo filij heredē etiā errantē ī ius ignorantē. ff. d. ¶ Op. ſ e. l. pinde. §. ſi fuus. ī. l. fu⁹ cōis. ſic. ſ. eo. So. hic fuit stipulat⁹ simpl'r non noīatim. ¶ Scđo oppo. q̄ hic interuenit iussus. g̃ tē. vt. d. l. ꝺſi. ſz si iussu. So. dicūt quidā q̄ inspecto effectu non totū q̄rit qz hz restituere. vel aliter ī meli⁹ fuit iussum vt stipularet q̄ ta pecunia tē. ī hec ꝺa ī expone vt ī gl. ¶ Op. de. l. ſi ex re. §. i. j. eo. So. pupilla ppt iussum hēbit dimidiā sed in alia dimidia qz stipulatio fuit simpl'r inꝓposita hēbit dimidiaz ei⁹. vt. d. l. ſi ex re. quā tū restituē tenebit ꝺditiōe sine cā. ī io nō vi deī sibi q̄ri ī hoc vult ter. vñ ad glo. q̄ dicit ī fi. q̄ dimidiā q̄rit qz bona fide possidet. dic īmo qz iuss⁹ interuenit. Scitis q̄ est opi. an exītia suī heredis opet trāsmissionē añ aditionē. ī quicqđ glo. dicat ī l. ſi infanti. C. de iure delī. ī. l. fi. §. i. C. de cura. furi. tene q̄ sic. q̄ñ de ei⁹ cōmodo tractaī. vt. l. apud ho stes. C. de su. ī legi. ī facit. l. hereditatē. §. fili⁹. j. de castrē. pecu. ī. l. q̄ cū duos. §. cū in bello. ſ. de re. du. ī. l. ex mīlitari. cū. l. ſe. de testa. mīli. cū infinitis ſi. ia. de bel. in quadā disputatione quā ponit in auc. de triē. ī semiſ. dic q̄ in p̄dict⁹. ll. nō transmittit qz fuit impedit⁹ fili⁹ ignorātia facti vel alio legitio ipediměto ita q̄ nō potuit adire. ſz ipe dic ꝺ istū. §. quia hic fuit ignorātia iur⁹ q̄ nō est ipedimētū legitimū īmo lata culpa. vt not. in. l. liberoz. §. notanī. ſ. de his q̄ no. infa. istā tū materiā de exītia suī heredis plene scripsi ī. l. ſi fili⁹ q̄ p̄ī. ſ. ꝺ vul. ī pu. dic vt ibi.

Iseru⁹ cōis Stipulatio alternatiua inꝓsonas q̄b⁹ equaliī pōt q̄rī vitiaī. ff. d. Et si apperet q̄ vni posset q̄rī alij nōr tunc cui pōt q̄rī hz vt adiect⁹ nec cu re q̄ p̄cedat dūmō vni nō possit acq̄rī. vt. l. i. §. cōis fu⁹. ſ. e. ī. l. gaius. ſ. ſo. ma. ī ibi est spāle q̄ p alium acq̄raī nepoti. vt dixi in. l. eū q̄ ita. §. q̄ sibi. ſ. ti. ij. Qualr ām possit eē ipendēti dicā. j. eo. l. vsufruct⁹.

Eruū fructuariū Cū. ij. ſe. Op. ꝺ. l. p fuū. §. i. ſ. de acquir. re. do. ſo. vt ī gl. ¶ Op. de. l. i. §. pe. ſ. eo. expone vt ibi. ¶ Op. j. e. l. ſi cū duoz. dic vt in glo.

Iseru⁹ hereditari⁹ Prescriptio currit a die a quo fuit facultas agēdi. ff. d. ¶ Op. de. l. ſi fu⁹. ſ de diuer. ī tē. p̄scrip. gl. hic soluit pr̄io ī no. bñ. vel dic stipulat⁹ est heredi tē. ista pōt eē bona. qz hz in se ꝺditionē si adeaī hereditas. vt. l. interduz. §. pe. ſ. ti. ij. ꝺioz est ista solu. q̄. l. ꝺ ria loquiī q̄ñ fuit fu⁹ stipulat⁹ ex ea cā quā pōt ī iudicio deducē: vt ī mo mentanea possessiōe. hic erat alia cā. ¶ Op. de. l. si fili⁹. ſ. de ẋ. ob. So. ibi quo ad acq̄sitionē. hic quo ad stipulationē purā vel ꝺditionalē.

v Sufructꝰ Substātia stipulatōnis pure vel ꝺditionalis nō pōt esse in pēdēti. sz legatū pōt pēdere añ q̄ ei⁹ dies cedat. ff. d. ll. Dec. l. valde no. ī tenēda mē ti. ī hec. l. est scđs punct⁹ no. in hac lectura. ¶ No. ter. ibi qz ex tpis tē. ¶ No. ter. ibi legari autē tē. ¶ No. pr̄io q̄ psona ficta vt hereditas repītata nō est capax vsufruct⁹ vt hic in pr̄in. ¶ Scđo no. q̄ legatū pōt eē in pēdēti. ¶ Tertio no. q̄ stipulatio pura nō pōt eē ī pēdēti. ¶ Quarto no. q̄ vbi ē defect⁹ in psona stipulantis inspicim⁹ initiū nō tē pus exītis ꝺditiōis. vt hic ī fi. ¶ Ad p̄imū op. ī videī q̄ hereditas possit capere vsufructū qz hereditas repītat vicē psone. vt. j. ti. i. l. mortuo. ī. l. hereditas. ſ. de acq̄. re. do. dicit gl. hoc verū ī psona vera. sec⁹ ī psona repītata. Et est rō. qz nec vti nec cauere pōt hereditas ita dic gl. sed nescio q̄re hoc cāu nō sustinet psonā ꝺfūcti: qz oī cāu sustinet. Itē pt vti ī satisdare p curatorē bonis datū. vt. l. i. ſ. de cura. bo. dan. sz rñdet ad ꝺriā psona defuncti repītat hereditas. vt in ꝺrijs. sz vsufruct⁹ iā acq̄sit⁹ morte defuncti extingueret. g̃ in hoc cāu nō pōt q̄rī defuncto. vt. l. titio cū morieī. ſ. de vsufru. ī hec est rō hui⁹ t. l. ī habes intellectū q̄ ī alijs psonis repītatis vt collegio ī pplo. vt. l. ꝓponebaī. ſ. de iudi. ī j. de fideius. l. mortuo. cadet vsufruct⁹ qz repītāt psonā viuā ī finiī vsufruct⁹. c. annis. vt. l. in vsufructu. ſ. de pac. dota. ī. l. an vsufruct⁹. ſ. de vsufr. ī hac. l. pz q̄ nō statī ei⁹ dies cedet. Cōtra īmo cedz statī a die mortis. vt. l. i. ſ. q̄ñ di. lega. ce. ī. l. i. §. ī nouissimo. C. de cadu. tol. So. illa regularia. sz ī vsufructu spāle q̄ cedit a die adite hereditat⁹. Sz aduerte quando legatur vsufructus suo hereditario requiritur q̄ sit adita hereditas legantis vel q̄ sit adita illa de qua est fu⁹. vt ꝓbaī. ſ. quādo dies lece. l. cū ita. §. i. ī tūc nō est dubiū q̄ illi suo pōt acq̄rī. qz illa hereditas repītat psonā viuentē. Dī hic q̄ stipulatio nō pōt eē ī pēdēti sz legatū sic. Cōtra de ẋbo ad ẋbū. ſ. cō. p̄di. l. fi. vbi ꝺct⁹ sunt ī pēdenti. sz vltīe volū tates nō. glo. dicit hic spāle. Alij dicunt act⁹ viuētiū pūt suspendi vt ex alioz arbitrio ꝺfirmētur. vt. l. si quis arbitratu. ſ. ti. ij. act⁹ morīē tiū nō pūt ex alieno arbitrio pēdere vt. l. ī illa. ſ. de here. instī. ī ita loquiī. l. fi. ſ. cō. p̄edi. Sz quedam dependētia est q̄ nō venit ex alieno arbitrio sz ex ipius dispositiōis natura. ī in hac pōt pl⁹ pēdere vltima volūtas q̄ ꝺct⁹ vt hic ī est bona so. Cel melius añq̄ cedat dies legati pōt mag⁹ pēdere legatū q̄ ꝺct⁹. sz postq̄ cedit dies legati pōt mag⁹ pēdere ꝺct⁹ q̄ vltima volūtas. vt ibi intelligit gl. ¶ Itez op. q̄ stipulatio possit eē in pēdēti. vt. l. si fu⁹ cōis meuij. §. fi. ibi. nā ī cū idē tē. So. ẋa est q̄ gl. ponit ibi stipulatio. i. stipulatiōis substātia. an valeat vel nō. nō pōt eē ī pendēti vt hic. sed cui acq̄raī. i. ipsa acq̄sitio pōt eē in pēdēti. vt ibi dic tex. ī gl. ibi sentit. ¶ Cōtra hoc op. de. l. si fu⁹ cōis ita. ſ. e. vbi nō pōt eē in pēdēti cui acq̄rat. possum⁹ dicē eo mō. s. q̄ nō pōt esse in pēdēti an valeat. ī sic ꝺcoꝛdat. vel ibi dī q̄ nō pōt eē ī pendēti. s. acquisitio qđ verū ē qñ a pte stipulatoris nihil erit iplēdū vt ibi. sz si eēt a pte stipulatoris implēdū tūc pōt eē ī pendēti vt. l. si fu⁹ cōis meuij. ī castrēsis peculij. §. fi. ſ. e. fm Ja. de are. ¶ Eltio dī hic q̄ ad valorē stipulatōis inspiciī initiū ꝺcte stipulatiōis. Cōtra. ſ. ti. iij. l. si rez meā. dicit gl. ibi loquiī de ꝺditōe extrinseca q̄ pōt facere stipulationē ī pēdēti eē. sz hic loquiī de ꝺditiōe extrinseca. ī illā appellat gl. ꝺditionē ītrīseca q̄ de necessitate facit stipulationē cōmitti. alʼs dī extrinseca vide glo. q̄ dicit. facit. ſ. de ẋ. ob. ī ī eo qđ dicit in scđo vt si titi⁹. hoc nō est verū. qz ī hoc secūdo cāu valet si ꝓtingeret q̄ tpe exītis ꝺditōnis res nō eēt stipulatoris ¶ Sz ꝺ hoc op. qz. l. si rem meā. loquiī ꝺ hunc casuz vt ibi appet. Quid dicemus. Gl. plene ibi dicit ī ibi dixi. hic loquiī q̄ñ est defect⁹ psone ex pte psone. qz inspicim⁹ initiū vt ḃ idē si eēt defect⁹ i re ex pte rei. vt. l. iniī stipulantē. § sacrā. ſ. de ẋ. ob. sz si eēt defect⁹ mixta ꝺsideratiōe psone ī rei tūc inspicim⁹ tps exītis ꝺditiōis. vt. l. si rē meā. ī ibi dixi p Dy. ¶ Itē op. ſ. de vsufru. l. sz ī si quis. §. interdū. So. vt mō dixi in solutiōe ꝺ

Statutū ē. vīō q̄ dixi post bar. ī. l. fratres. ō pe nis . et vide bar. ī. l. fi. i fi. de reg. cato. q̄ videt decidere q̄ equi paret voltime voluntati. z vīō bart. ī. l. ij. ō ī dīē adiec. z bal. de pa. ostā. in. z col.

Jex re. §. Illō. Nō. q̄ hic ē casus iūcta glo. q̄ tā famuli defūcti q̄ hides debēt portare vestes lugubres. qō obseruat ī morte vīroz insignīū. ī vilib⁹ xo nō ē ista ⁊suetudo ex hoc videt decidi q̄ vxori defūcti emēda sint p hēdēvestimēta lugubria nisi ⁊suetudo aliud dispo suerit et ita no. p doc. C. de īnfa. decre. z vīō qō no. bar. z āg. ī. l. vsufructū §. dos legata. ad. l. fal. z no. īsti. ō ac. in. §. fuerat.

rij. l. si fu⁹ cōis meuj. ī fi. faciūt hec ad questiones. Statutū est⁹ hic q̄ null⁹ possit eē de priorib⁹ nisi de arte. mō tpe quo quis fuit elect⁹ z missus in sac culo nō erat de arte. sz tpe ipo quo oz admīstrare est de arte. si istā electiōz equiparam⁹ ɔctui pōt eē in pēdēti. si vltimis volūtatib⁹ nō vt hic . lz hodie habem⁹ casuz q̄ oz inspici tps electiōis. vt in. c. si eo tpe. ex de rescrip. li. vi. z hoc tangit Dy. in si. i n l. ij. circa prin. s. de excu. tu. nō habetis alia

Jerre. Quero p q̄ xba fuit concepta ista stipulatio. Dicit gl. hoc mō pmittis mihi p dño meo dare vel p fructuario. Jsta positio gl. nō pcedit. q̄ qñ dicit promittis mihi appet q̄ stipulatio valet z acq̄rit dño z in eo q̄ adijcit p dño vel p fructuario tūc adijcitur tanq̄ negotia eoz gerā. vt. l. linea margaritaz §. i. in prin. s. de lega. i. z. l. q̄cūq̄. s. de act. z obli. z. l. pe. s. de neg. gest. z sic valet stipulatio z ei acq̄rit cui⁹ negotia gerit. Sz xba lec. est quā dicim⁹ q̄ hic fuit ɔcepta stipulatio. pmittis dño meo vel fructuario. he gl. dicūt rē nō valere rōe incertitudinis imo valere rōe certitudinis. q̄ quereret dño z fructuari⁹ haberet vt adiect⁹. vt. l. i. §. pe. s. ti. ij.

Si ipsi. Nō. hic q̄ dictio eadē ostituit duos reos insolidū vt hic. z. j. l. prima. z dixi. s. ti. ij. l. ij.

Illud. Hereditat⁹ aditio retro ad tps mortis trahit. h. d. C Nō. tex. ibi. q̄ q̄ postea tē. cōcor. s. de acq̄. here. l. seru⁹ quoq̄. z. l. oīs hēditas. z. l. oīa foze. j. de reg. iur. Aduerte dicit statutū siqs intrauerit rē alteri⁹ soluat centū dño. mō aliqs intrauit rē hereditate iacēte postea adit. vtrū pōt illa centū petere ex forma statuti. habes tex. q̄ nō in. l. ij. §. hꝰ xba. s. de nego. gest. z illū tex. alle. in. l. oēs ppli. s de iusti. z iur. in illa. q. vtrū statuta recipiāt interpretationē extensiuā fm id qō est de fictiōe. videte ibi z alio āno ego dixi nō habet⁹ hic alia.

s Jseruus. Nō. q̄ dictio eadē ostituit duos reos. vidistis. s. l. prima. §. si ipsi.

Jcum duoz̄. Si fu⁹ vni ex fructuarijs simplr stipulet nominati ex re q̄ ptinet ad vtrūq̄ ei soli querit. h. d. Jsta. l. innuit tacite q̄ ex hac stipulatōne si posita eēt simplr ex re fructuarij vtiq̄ fructuario q̄reret z nihil dño ad id qō tacite innuit. C Op. de l. sed z siqs. §. si duos. s. de vsufruc. Bo. dicūt quidā q̄ iste intellect⁹ tacit⁹ nō oz sumi. q̄ si stipuletur simplr q̄reret dño dimidia. z hec fuit opi. Jo. Jsta solutio nō est xba vt appebit ex seqntib⁹. Soluit q̄ alit q̄ ibi ex re vni⁹ possessoris tantū fuit stipulat⁹ hic ex re vtriusq̄. z ista est xba. Jacobo p rōnē quādo vn⁹ est possessor vel fructuari⁹ et fu⁹ stipulādo singularit ex re q̄ ptinet ad eū ei soli querit. q̄ quādo ptinet ad vtrūq̄ ambob⁹ q̄reret. sz qñ ptinet ad vnū tm ex possessorib⁹ ex stipulatiōe simplici nō pōt ei q̄ri nisi p pte. p alia pte de necessitate dño ptinet alij possessori q̄rti nō pōt q̄ nō ptinet ad eum C Jtē op. de. l. z si duoz̄. s. eo. So. intellige illam fm istā. C Jtē op. de. l. si alien⁹. s. e. So. eodē mō C Ulteri⁹ op. fu⁹ fructuari⁹ nō pōt q̄rere fructuario ex re q̄ ad eū nō ptinet. vt. s. eo. l. si ex re. ī prin. z. s. pri. l. sed hꝰ res ad fructuariū nō ptinebat saltī p dimidia. q̄ nō q̄rit sibi. dicit glo. q̄ ptinebat ad fructuariū. Jtē p silitudinē ei q̄rit. C el dic q̄ hꝰ stipulat⁹ est ex re cōi. z qō cōe est: meū ē aliquo respectu. vt. l. illud. s. de ri. nup. C Quero q̄d est dictum id qō dicit tex. q̄ inter fructuarios nulla ē iuris cōmunio. Dicūt q̄dā q̄ vsufruct⁹ diuidi nō pōt. hoc est falsū. q̄ est diuidu⁹ vsufruct⁹. vt. l. i. §. si vsufruct⁹. s. ad. l. fal. q̄ de eo defalcat. z no. s. de xō. ob. l. stipulatiōes nō diuidunt. Bcda ē opi. Jo. z xba inter duos fructuarios nulla est iurisdictio. ita dicter. q̄ alij ē vsufruct⁹ in psona tua. alij ē in psona mea. z sic quodlibet ius ē sepatū p se vt. l. si id qō. s. ti. i.

Liber homo. Nō. si monach⁹ stipulat meo mādato acq̄rit actio monasterio nō mihi. tū actiōz oz monach⁹ cedē mihi ī totū sic hꝰ oz ī fuo fructuario. Liber homo stipulando. do nō q̄rit male fidei possessori. h. d. Dicit hic si mō scuerūt. q̄ro quō pōt esse q̄ heredes ignorēt fuū māumissum cū nō possint eē heredes nisi cognito ō viri⁹ testi vt. l. sed z si⁹ de sua. s. de acq̄. here. z alibi oz q̄ heres pīsumit scire qō in testō ɔtinet. vt. l. cū heres. s de lib. leg. Dicit Ja. de are. z ego dixi alt⁹ q̄ hoc pōt ɔtingē in herede suo q̄ pōt eē heres lz vires testamēti ignoret. vt. l. ei⁹ q̄ ī puncta. ī fi. s. si cer. pe. C Ultio no. hāc. l. q̄ si ī monasterio sit q̄dā monachus quē abbas scit nō eē iuste pfessū z xe nō eē monachum q̄ ex illi⁹ stipulatione nō queritur monasterio.

q Quod seru⁹. Stipulatio fui q̄ nō hz dñm nō valet. hoc dicit. C Nō. tex. ibi. nam z hoc gñe. C Op. q̄ fu⁹ habit⁹ p ōrelicto statī sit liber. vt. s. q̄ sine māu. ad liber. pue. l. fuo. Mīndeo aut hī p derelicto fu⁹ languēs z statī efficit liber vt in ōrio. Aut fu⁹ sanꝰ z tūc liber nō efficit vt hic nisi seipm in libertatē occupet. vt ar. l. fi. s. p derelic. z hic in glo. C Ulti mo no. ex hac. l. duo. prio q̄ si ē monach⁹ sine monasterio stipulatio ei⁹ nihil valet. casus est hic. Dicet res tu q̄ nō pōt eē monach⁹ sine monasterio. dicit q̄dā decre. de regula. li. vi. q̄ regulares mēdicātes nō pūt recipe aliquem ad pfessionē illi⁹ regule nisi post annū. mō aliqs ingrediēs illā religionē statiz facit pfessionē. Dicūt canoniste q̄ ille efficit religiosus ī gñe nō q̄ sit obligat⁹ illi religioni vel alicui. z sic est dare monachū sine monasterio. z sic stipulatio nō valet vt hic. C Ulteri⁹ dicūt canoniste q̄ siqs pfitet religiōz in manib⁹ cuiusdā monachi q̄ ille efficit religiosus z monach⁹ nō tñ incorporat illi monasterio vñ erat recipiēs q̄ nō hēbat ptātē ī corporādi in monasterio suo. z sic est dare monachū sine monasterio z sic ei⁹ stipulatio nō valet vt h. Sz ponam⁹ vnū casū pulchrū. Ponе q̄ est vnū capitulū sine mōasterio. q̄ eoz monasteriū ē occupatū a saracenis vl a mari vl ab alia inūdatione. q̄d erit ō istis monachis. Certe istos monachos eq̄pabo fuis hereditarijs quoz dñs est mortu⁹ z sperat q̄ ali⁹ eoz locū assumat vt sic acq̄rant monasterio et capl'o eoz futuro qō succedit in locū primi. C Ultimo no. ter. hic. oz eū nā z hoc gñe q̄dā donatio ē C Nō. ɔ infinitas fraudes. vñ dic statutū hic q̄ de quolibet ɔctu soluat gabella. ego nolēs soluere cogitaui hāc fraudē. ego volēs donare tibi habui fundū p derelicto z tu occupasti. Certe istō hꝰe p derelicto ē q̄dā donatio z iō soluet gabella tā q̄ ex ɔctu donatiōis z hoc tangit gl. in l. i. circa prin. s. si ex nora. cau. aga. z eodē mō dicit. l. q̄ pēdēte iudicio non possit alienari. mō hēs hoc p derelicto. certe hic videt q̄dā donatio et alienatio. Dices tu quō ē donatio cū saltī pactū nudū requirat hodie z vtriusq̄ ɔsensus req̄rit. vt. l. siqs. ar. C. de dona. Mīndeo donatio q̄ fit ī psonā certā req̄rit vtriusq̄ ɔsensuz z pīntiā. sec⁹ in donatiōe q̄ fit in psonā icerta vt h. z. l. q̄ rōe. ī fi. s. de acq̄. re. do. z ibi no.

Jfu⁹ testō. l sed z si. vide bar. ī. l. seq̄. §. de illo. z ī l. q̄ rome. §. duo frēs. de xb. obl.

Quod fu⁹ testō. cū sum pulchr⁹ vide qō no. bar. in. l. int stipulātes. §. facta. de x. obli.

a Dicit statutum. adde bar. i. o. l. i. s si ex noxali. cau. aga. z ō q. bar. hic vi guil. ō cu. ō rez dui. i a liquib⁹ lec. z hēo in libro meo. z vide q̄ ibi dixi sed bal. i. l. mar. ī vltī. col. C. de rei vēdi. dic q̄ ritul⁹ p derelicto ē filiis donatiōi nō tñ est ppie donatio nec in eo requirit insinuatio. Sz vtrū casu q⁹ fit dōatio oz solui pro gabella tē. vīō p bal. in l. ɔcr⁹. in pe. col. C. ō fi. in stru. z adde q̄ si hēo rem p derelicto īcōtinēti nō videt donata sed re ita gra possum penitere. l. ij. vbi glo. C. q̄ bo. ced. pīt.

Si ſeruꝰ cõis ita. Singularꝫ. l. ē. bre uiſ. h. o. Si ꝓpria noia exprimantꝫ vocantꝫ dñi in viriles. ſi ex primãꝫ appellatiua vocantꝫ i dñicas. ſꝫ ſi vtrũqꝫ ex primaꝫ i dubio inſpicitꝫ qõ ꝓcedit. h. d. ¶ Op. õ l. pinde. ij. rñſo. s. eo. So. intellige noiatim noibꝰ appellatiuis. vel ſi intelligas ꝓprijs dic q̃ pceſſe rũt appellatiua. ¶ Extra glo. op. q̃ nõ ſit differen tia inter noia ꝓpria ⁊ appellatiua. vt. l. certuz. s. ſi cer. pe. So. q̃tũ ad reddẽdũ rẽ certã nõ eſt dñia vt ibi. qz tã ꝑ ꝓpria q̃ per appellatiua eadẽ ꝑſona ſi gnificaꝫ. ſꝫ q̃tũ ad modũ ſignificãdi eſt dñia. nã ꝑ hoc nomẽ dñis qõ eſt appellatiuũ ſignificaꝫ ꝑſona eaten⁹ quaten⁹ ſibi illud nomẽ appellatiuũ cõgru it. ſ. ꝑ ptẽ dñica: ſꝫ ꝑ nomen ꝓpriũ ꝑſona ſignificaꝫ integre. qz noia ꝓpria vtriqꝫ equaliꝫ cõgruũt. ⁊ ideo equaliꝫ vocantꝫ. Et iſtud eſt ꝟe ⁊ ꝓprie dictũ q̃tuz ad caſuz huiꝰ. l. tñ vniuerſaliꝫ dicta rõ non ꝯcludit. Pone q̃ ſuꝰ pluriũ fratruz ſtipulaꝫ ab alio fratre hoc mõ. ꝓmittis frib⁹ tuis vel filijs talis ⁊ ſimilia. certe iſtõ nomẽ appellatiuũ ꝯgruit oib⁹ equaliꝫ tñ nõ vocantꝫ equaliꝫ. tex. eſt no. s. ad trebel. l. luti⁹. §. menia. Dic g̃ q̃ noia appellatiua ſunt oib⁹ cõia. et ideo ꝑſumitꝫ q̃ reſpectu cõionis q̃ erat in ipſo ſuo fu erit ſtipulat⁹. ſꝫ noia ꝓpria ſunt cuiqꝫ ꝓpria. ⁊ ideo puto q̃ ſi fuiſſet ſtipulat⁹ ꝑ noia appellatiua non cõia in ꝑſona oim dñoꝝ. Exemplũ ꝓmittꝫ filio ti tij ⁊ filio ſeij tũc dñi vocarenꝫ in viriles. vt. l. non nũq̃. s. ad trebel. ⁊ ecõtra qñ ꝑ noia ꝓpria vocenꝫ i dñicas ſeu hereditarias ptes vt. l. thais. §. ſtichũ s. de fideicõmiſ. liber. Sol. diſtinctio huiꝰ. l. hz lo cũ in dubio. ſꝫ ſi apparent alia indicia ꝓpter q̃ ꝓe ſumereꝫ diſponẽtes aliud ſenſiſſe nõ ſtarem⁹ huic ꝑſumptiõi. vt in. l. ecõtra. vbi nõ inſpicim⁹ noia ꝑ ꝓpria vel appellatiua. ſꝫ on⁹ iniunctũ: vt ꝑ quib⁹ ꝑ tib⁹ vocenꝫ ad on⁹ ꝑ illis vocenꝫ ad cõmodum. ⁊ hoc eſt qõ tex. hic exꝑſſe dicit qñ ſunt exꝑſſa ꝓpria ⁊ appellatiua inſpicere debem⁹ ꝓpter ꝓiecturas q̃d cui⁹ demõſtrãdi gr̃a ꝯc. i. an ꝓpria ad deſigna tiõz appellatiuoꝝ. an eõ: vt dicit glo. ſi nõ apparẽt tunc inſpicim⁹ qõ ꝓcedit vt tex. dic ꝑm verã opi. hz Ol. illi⁹. l. do aliquas notabiles ꝓiecturas. Ꝓpter rece dit ab hac ꝑſumptiõe rõe oneris iniuncti vt mõ di xi. Scõo rõe rei ſuꝑ q̃ fit diſpoſitio. vt. l. ſi ſuꝰ cõis de dam. infec. ſil'e in. l. cũ poſt. de admi. s. tu. vbi ſi tutor ꝟhit ſuꝑ re pupilli videꝫ tutoꝛio noie lz ꝑce dat nomẽ ꝓpriũ. ad idẽ. s. de inſti. l. fi. qõ no. Ter tio rõe notitie. vt. l. qui hẽbat. s. de reb⁹ du. vñ di ſtinctio huiꝰ. l. hz locũ qñ noianꝫ ꝑſone note. ſed ſi incognite noienꝫ in diſpoſitõe ſp videnꝫ adiecta. ꝑ ꝓpria noia ad demonſtrationẽ appellatiuoꝝ ⁊ ſic in ſpicunꝫ appellatiua. ar. d. l. qui habebat. ⁊ hac. l. ¶ Quero qñ ꝑm vnũ modũ põt valere ꝑm aliũ ñ. ⁊ tũc nõ inſpicitꝫ qõ ꝑcedit ſꝫ valet eo mõ quo põt. vt in. l. quoties. de re. du. ⁊. s. eo. l. ſuꝰ hereditari⁹. ⁊ facꝫ qõ no. s. cõ iuriſdi. omni. iudi. l. ⁊ qz. ⁊ de pac. l. tale pactũ. in fi. ¶ Vltio glo. ſũmat iſtã materiaz de ſtipulatiõe ſuoꝝ: q̃ licet ſit nobis exnea tñ quo ad multa põt eẽ vtilis. iõ examinem⁹ eam pleni⁹. ¶ Et ꝓpter q̃ro qñ ſeru⁹ pluriũ ſtipulaꝫ qualiꝫ acq̃raꝫ dñis. Circa qõ dic q̃ qñqꝫ ſuꝰ ſtipulaꝫ ſimpliꝫ ⁊ tũc aut oib⁹ põt queri ꝑ ꝓportiõe dñica. ⁊ tũc oi bus queraꝫ ꝑ ꝓportiõe dñica. vt. s. eo. l. ſi ſuꝰ cõis ſit ſi tñ ad alterũ ex dñis ptinuiſſet alteri reſtituere co gereꝫ cõditiõe ſine cã. vt. j. eo. l. pe. aut nõ põt oib⁹ q̃ri ꝑ ꝓportiõe dñica ⁊ q̃riꝫ oib⁹ ꝑ ea ꝓportiõe ꝑ qua põt q̃ri. vt. l. ſi ſuꝰ cõis. s. de dã. infec. aut non põt oibus acq̃ri ⁊ acq̃riꝫ eis q̃b⁹ põt vt. s. e. l. i. §. ſi ſuꝰ cõis. ⁊ l. ſi alien⁹ ſuꝰ. in fi. Et iſta ſunt vtilia ad qõ nẽ de vno inſtitore vni⁹ ſocietatis in qua ſunt plu res ſocij ⁊ hñt plures partes i ſocietate. vt in eo q̃ ſimpliciꝫ ſtipulaꝫ vel acq̃rit qõ certũ eſt acq̃ri dñis vt in. l. i. in fi. ⁊. l. ſe. s. de inſti. acq̃rit eis ꝑ ꝓportiõ⁹ dñicis. vel nõ ꝑm pcedẽtẽ diſtinctionẽ. Et ꝑdicta ſũt ꝟa etiã ſi ſuꝰ ſtipulat⁹ eſt dñis ⁊ noiatim noib⁹ ap pellatiuis ſine ſibi vt hic. ⁊. s. e. l. ſiue mihi. Oñqꝫ ſuꝰ pluriũ ſtipulaꝫ noiatim alicui ex dñis ⁊ tũc illi ſoli q̃rit. vt. l. ſi ſuꝰ cõis ſit. s. e. Aut ſtipulaꝫ noiatiꝫ plurib⁹ dñis. vt oib⁹. ⁊ tũc aut eos noiat alterna tiue. ⁊ tũc dic vt. s. e. l. itẽ ſi ſuꝰ. cũ ſe. aut copulatie ⁊ tũc aut oib⁹ noiatim põt q̃ri virilit. ⁊ oib⁹ q̃rit. aut oib⁹ nõ põt q̃ri ⁊ tũc q̃rit illis quib⁹ põt queri vt. l. pide. §. fi. s. e. ⁊ eoꝺ mõ diſtinguẽdũ ẽ ſi iuſſu aliquoꝝ fuerit ſtipulat⁹. qz tũc q̃rit iubẽti ſeu iubẽ tib⁹ ꝑ dñicis tñ. vl' eis q̃b⁹ põt. vt. d. l. ſi ſuꝰ cõis ſit s. e. Fallit in. l. ſi ſuꝰ duoꝝ. s. de acq̃. here. ⁊ rõ ibi no. Oñqꝫ vn⁹ iubet ⁊ aliũ noiat. ⁊ tũc dic vt dixi i d. l. ſi ſuꝰ cõis ſit. s. e. ⁊ idẽ. dicerẽ in inſtitore pluriũ mercatoꝝ vni⁹ ſocietatꝭ. vt ſi noiatim reſpectu ali quoꝝ ex ſocietate ꝟhit vel interueniẽte ſpali iuſſu aliquoꝝ q̃ illis ſolis q̃raꝫ. Oñqꝫ ſuꝰ ſtipulaꝫ noia tim noib⁹ ꝓprijs ⁊ appellatiuis ⁊ tũc aut exprimũꝫ noia ꝓpria ⁊ appellatiua eoꝝũdẽ. aut noia ꝓpria quoꝝũdã ⁊ alioꝝ appellatiua. aut quoꝝũdã ꝓpria ⁊ noia appellatiua. prio caſu hz locũ diſtictio huiꝰ l. vt diſtiguam⁹ q̃ ꝓcedat niſi inſueniaꝫ aliqua de ꝑſumptiõib⁹ ſupra dictꝭ. ſcõo caſu noiato noie ꝑ prio acquirunꝫ viriles. noiato noie appellatiuo ac quirũꝫ ꝑ portionib⁹ dñicis. ar. s. e. l. pinde. i prin. Tertio cãu qñ aliquib⁹ noiatim noie ꝓprio ⁊ alijs noiatim noie appellatiuo. ⁊ tũc fiet diuiſio eo mõ quo dix. s. eo. l. ſi ſuꝰ cõis. q̃ noiati habẽt ſuas ptes viriles. ⁊ oẽs dñi hñt vnã virilẽ ad quã vocabunꝫ etiã noiati ꝑ portiõib⁹ dñicis vt ibi ptz. Et iſta fa ciũt ad. q. ꝑm ꝯſuetudinẽ ⁊ fere toti⁹ italie in libris cũ litteris mercatoꝝ vn⁹ noiaꝫ noie ꝓprio ⁊ oẽs a lij noie appellatiuo hoc mõ. Titi⁹ ⁊ ſocij talis ſoci etatis ꝯc. nãvideꝫ q̃ ex ꝟtute taliũ ꝟboꝝ ille noia tus teneaꝫ ⁊ ſibi acquiraꝫ ꝑ dimidia alijs oib⁹ ꝑ portiõib⁹ ſocietatis. Tñ puto ſic dicẽdũ q̃ ex ꝟtu te dictoꝝ ꝟboꝝ quaten⁹ ꝯtinẽt ꝯctũ ex quo dicti mercatores debeãt obligari. ſi quidẽ agereꝫ inſti toria q̃libet teneꝫ inſolidũ q̃i ꝑ illũ oẽs negotiatio nes exerceãt. vt. s. de exerci. l. iij. in prin. ubi. ſꝫ plꝛes ꝯc. Siꝟo in dicta ſcriptura ꝯtineꝫ totũ ex quo eis mercatoꝛib⁹ dz obligatio q̃ri. tũc rigoꝛꝟboꝝ ꝑpor tat illõ qõ ſupra dixi in ſuis ſtipulatoꝛibus. eq̃tas tñ ⁊ vſus cõis ſuggerit ꝯriũ. naz ille vn⁹ qui noiaꝫ nõ ad hoc noiaꝫ vt ſibi ma g̃ q̃raꝫ ſꝫ vt oñdaꝫ q̃ il le ſocietatꝭ obtinet. Et iõ forſan dicendũ eſt q̃ oi bus q̃rereꝫ ꝑ portiõib⁹ ſocietatꝭ ¶ Scõo q̃ro qñ eſt vn⁹ ſeru⁹ in quo hñt plures vſufructũ qualiꝫ ſti pulãdo vel aliter acq̃rendo acq̃rit. Dic aut acq̃rit ex opa ſua: aut aliũ de. prio caſu aut acq̃rit ſimpliꝫ nemine iubẽte ⁊ neminẽ noiando. ⁊ idẽ qõ ſupra di ctũ eſt in plurib⁹ dñis. Si ꝟo ſtipulaꝫ noiatim vel aliquo iubẽte dic vt in glo. Si ꝟo vn⁹ iubet ⁊ aliũ noiat. dico vt ſupra dixi i plib⁹ dñis. Si ꝟo ſtipu laꝫ vel acq̃rit ex re dñi vel aliũ de ñ ex re fructuario rũ ſiliꝫ dic vt in gl. Et ꝑdicta ſũt vtilia ad qõnez de monacho cui cõmiſſũ ẽ regimẽ alicui⁹ eccl'ie ab ab bate ſuo. nã illud qõ dict⁹ monach⁹ querit ex re ec cleſie quã regit vel ex opa ſua q̃rit illi eccl'ie quam regit. cũ ꝑdicta eccl'ia poſſit dici quodãmõ fructua ria dicti monachi ipi eiꝰ eccl'ie dz monach⁹ opari. Si ꝟo quereret aliunde tũc q̃rereꝫ e eccl'ie pricipa li cui⁹ eſt monach⁹. ⁊ ſub cui⁹ obediẽtia durat. ⁊ ſi

d Noiatus teneatur. Et an lr̃e mercatoꝛis eũ obli gẽt vide no. ſpec. de obl. ⁊ ſolu. §. oñr ꝟ. ſꝫ pone in fi. i ea. ibi. et ꝑdicta ſũt v tilia ad qõez videlz de eo ꝯc. vi⁹ i. c. i. de priuil. in vi. q̃ ſiue ac q̃rat ex opa ſua ſiue ex re ſiue alio quo uiſ mõ q̃ ac quirit eccl'ie cui⁹ ẽ cure ꝑ poſit⁹ dũmõ nõ habeat ſe parata bõa idẽ tz lz non alleget iſta frã. de ſenis ꝯſilio. xxxv. quẽ ſequitur do. anto. i. c. i pñtia. de ꝓ ba. ⁊ idez q̃ hic tz bar. in l. ſꝫ ⁊ ſi q̃s. §. interdũ. s. õ vſufru.

c No. s. ad de bart. in. l. ſi vn⁹. §. fi. s. de pac. bene facit arg. l. i. §. ſi duo. j. quod fal. tu. aucto.

QUicq̃d q̃d in dubio. vide. ſ. de ꝟ.ob. ī.l. ſi filiꝰ. ī pr̃in. ⁊ qō no. per pe. ⁊ imol. in l.quodcūq; ī §.ſiq̃s ita.e.t

eēt ꝓpoſitꝰ regimini duaꝝ eccl'iaꝝ: dicerē idē qō in ſuo in quo ꝯnt plures vſufructū. ⁊ ꝓbaī ex de off. ordi.c.pñti.li.vi. niſi ex cā auctoꝛitate abbatis poſſet querti in vtilitatē monaſterij. vt ex de offi. ordi. c.quāto. ⁊ p̄dicta intelligas ꝟa niſi transferaī ad regimē alterī ecclīe taliī q̄ liberareī ab obedientia pr̃imi monaſterij ⁊ abbaī ipſiꝰ. tūc eīm illi ecclīe in quā trāſferī oīno q̃rereī. vt ex de pr̃iuile.c. cū olim ⁊ ibi per Jnno. ⁊ alios doc. ⁊. xviij. q.i.c. ſtatutum. ¶ Tertio q̃ro. q̃d ſi ſuꝰ vniꝰ ab aliquo vel ab aliq̃bus bona fide poſſideī ⁊ aliq̃d ſtipulaī vel acq̃rit. cuī acq̃raī. dic vt in glo. hic ⁊ l.ſi alienꝰ ſuꝰ. ſ.e. ⁊ l liber hō. §.i. ſ.eo. Et p̄dicta ſunt vtilia ad. q. de eo q̃ ꝟe eſt monachꝰ vniꝰ monaſterij ⁊ ab alio monaſterio bona fide taliꝫ monachꝰ retineī vt eodē mō acq̃rat ea q̃ q̃rit ſm q̄ dicimꝰ in ſuo bona fide poſſeſſo. oīa eīm q̃ de acq̃ſitiōe ſuoꝝ dicūī p̃nt intelligi de acq̃ſitiōe q̃ fit p monachū. vt no. Jnno. in. d. c.cū olī ex de pr̃iuile. ſinaūt mala fide detineret tūc abſq; dubio detinēti nō quereret ſz monaſterio q̃rereī cuiꝰ ꝟe eſt monachꝰ. vt. ſ.e.l. ſi ſuꝰ teſtō. ⁊.l. ſuꝰ me. ¶ Quarto q̃ro q̃d in libero ꝯtie ſi ab aliquo poſſideat vt ſuꝰ. dic vt ī.l.liber hō. ſ.eo. ⁊ idē dicerē de eo q̃ ꝟe nō eſt monachꝰ. tñ vt monachus ab aliquo monaſterio detineī p ea que dicta ſunt. ¶ Quīto q̃ro q̃d de eo q̃ ē monachꝰ tñ nulliꝰ monaſterij. Rñdeo qualr pōt hoc ꝙtīgere. ⁊ quid iuris ſit. dic vt dixi. ſ.l. prima.

¶ De fideiuſſoribꝰ ⁊ māda toribꝰ Rric. f

¶ Manda toꝛ p̄cedit. Quid ſi nō appet q̃s pr̃imo ⁊ q̃ſ poſt bart. ī.l.ij. §. pr̃ius. ſ. de vulg. ⁊ pupil. ⁊ imol. in l.marcellꝰ. j. e. ī apoſtilla magna vbi habes q̃n nō appet q̃s fuerit obligatꝰ. vt fideiuſſoꝛ ⁊ de materia hēs gl. ī auc. de fideiuſ. ī. §.i. vbi de iſtis ⁊ de exꝓmiſſore. vide ter. ī l.q; ſi nō ſoluere. ſ. de pigno. act. ⁊ fideiuſſoꝛ dī ex ꝓmiſſoꝛ. l. ī oibus ⁊ ibi gl. ⁊ bar. j. ō ſolutio. ⁊ q̃s ſit fideiuſſoꝛ ⁊ quot oꝛiāī obligatiōes ex fideiuſſione dicvt per

QUicquid ferāī in tꝑs exñtie ſui iuris nihilomin⁹ pr̃i ⁊ dño queriī. h.o. ¶ Cp. de.l.que legata. j. de reg.iur. Bo. aliud in legatꝰ. aliud ī ɔctibꝰ. ¶ Dicīt hic ſz tñ dolo malo. q̃d ī dubioᵉ. dicit glo. q; in dubio p̄ſumīt dolo malo. facit ſ. de pecul. l.ſūma cū rōe in pr̃i. p iſtā. l. dico q; ſi vē do tibi vel dono oīa bona mea ſi ɔtingat me cōmittere aliq̄ malefic'iū ꝓpter qō bona publicari dñt. certe p̄cedēs donatio vel alienatio videī facta dolo vt hic. dico plene ī.l. poſt ɔctū. ſ. ō dona. ¶ Ultimo q̃ro quō pōt eē qō non ſit fctā dolo malo. ⁊ q; dolꝰ nō p̄ſumaī habes in.l.quidā cū filiū. ſ. de hēre. inſti.

¶ De fideiuſſoꝛibꝰ ⁊ mādatoꝛibꝰ. Rric.

¶ Querit glo. q̃ eſt dīa inter fideiuſſoꝛē ⁊ māda toꝛē. Dicit glo. q; fideiuſſoꝛ ſp ſequīt. mādatoꝛ p̄cedit: vt in gl. ſz Bal. ſuſtinet hoc mō ſi ɔſideras modū obligationis ɔhende. ⁊ tūc añ ⁊ poſt pōt accipi ſi cōſideras ɔueniēdi effectū. ⁊ tūc nō pōt niſi pꝰ effectū obligatōis pr̃incipalis ɔueniri. Que ē g̃ dīa. Et dic fideiuſſoꝛ añ ⁊ poſt mādatoꝛ añ. vt ī auc. e. poſt pr̃in. ⁊.l. ſi ꝟo. §. poſt creditā. ſ. māda. Jtē fideiuſſoꝛ obligatur ꝟbis tñ vt.l.ſi hēditatē. §.i. ſ. man. ⁊.l. blāditus C.e. ⁊.l.v. §. ſatis acceptio. ſ. de ꝟ.ob. Jtē mandatoꝛ ɔſenſu. vt.l.ſi hereditatē. §.i. ſ. mā. Jtē fideiuſſoꝛ actiōe ſtricti iuris ex ſtipulatu teneī. mandatoꝛ ꝟo ex bone fidei iudicio. vt ex dicta differentia apparet. ¶ Quero q̃d vult dicē rubrica dī dicit de fideiuſſoꝛibꝰ ⁊ mandatoꝛibꝰ. Dicebat Ruge. i. de fideiuſſoꝛibꝰ mādatoꝝ. q.d. de fideiuſſoꝛibus ⁊ de his ꝓ quibꝰ q̃s fideiubet q̃ dicūī mādatoꝛes. Sz glo. nō ſtat ī iſta ⁊ merito. q; de ɔctu mādati inī fideiuſſoꝛē ⁊ pr̃incipalē tractaī in ti. ſ. mā. nō hic. vñ dic vt ī gl. ⁊ ꝓbaī. j. e.l. ſi mādato meo. ⁊.l. vrāniꝰ.

OMni obligatōi .tiōi ⁊ ciuili ⁊ naturali pōt accedere fideiuſſoꝛ. h.o. cū.l. ſequē. ¶ Cp. j. eo. l. cū lege. ⁊.l. nō dubiū. C. de legi. Bo. ibi nulla eſt obligatio. q; lex reſiſtit. ℞ ſubeſt obligatio ſm gl. ⁊ Ja. ō are. ¶ Cp. de.l.i. C. ne fideiuſ. do. dē. Bo. q; ibi fallit. ⁊ hic ponit gīa ſingulꝝ nō ſingula generū. q; oī obligatoni accedit nō ſingulis obligationibꝰ. ¶ Quero an obligatiōi q̃ ex maleficio naſcaī poſſit fideiuſſoꝛ accedere. Glo. dicit q; ſic. nō allegat. ꝓbaī in.l. grece. §. ſz ſi ex delicto. ⁊.l. ſi a reo. §. pe. j. eo. ti. gl. non. in pr̃in. inſti. eo. ¶ Scdo q̃ro an obligatōi naturali tīī poſſit accedere fideiuſſoꝛ. Certe ſic. vt hic ⁊.l. ij. ⁊.l. ſi fideiuſſoꝛ. §.i. ⁊.l. marcellꝰ. j. eo. qō intelligē niſi eēt talis naturalis cuiꝰ effectꝰ eēt extinctꝰ. vt. j. e.l. ſi quis poſtq̃. ¶ Quero an ciuilis obligatōi poſſit accedere fideiuſſoꝛ. Et glo. dicit q; ſic. C. de nō nume. pecu. l. ſi cui. Cōtraria glo. habes ī.l. ſi ſtipulatꝰ. j. e. Aduerte dñs Dy. dicit meliꝰ q̃ Jpe. q̃ dā eſt obligatio ciuilis q̃ hz effectū exactōis: vt obligatio ex ſnīa. iſta hz vinculū ciuile nō naturale. vt l.iuſt. de ɔdi. inde. lz q̃dā dicāt q; ēt naturale ſi non appellatur. vt.l. ab eo. C. quō ⁊ qñ iudex. Sz cōis opi. eſt q; ciuilis tm̄ naſcaī. ⁊ in hoc pōt interueniri re fideiuſſoꝛ. vt.l. iij. §. ſi ex ɔuētōne. ſ. de re iudi. ⁊. j. e.l. grece. §. ⁊ poſt lite. Quedā ē q̃ nō hz exactionē. q; reꝰ hz exceptionē nō nūerate pecu. ⁊ nō pōt accedere fideiuſſoꝛ. vt.l. ſi ſtipulatꝰ. j. eo. ti. ⁊ ibi no. qō intelligē ī effectu. q; ipo iure teneret. ſz hz exceptionē ſicut ipe pr̃incipalis. vt no. glo. j. e.l. fideiuſſoꝛ. §. fideiuſſoꝛ. ⁊ inſti. e. ti. in pr̃in. ⁊ ibi gl. exprimit q; fideiuſſoꝛ hz illā exceptionē quā hz pr̃incipalis. ¶ Sz ɔ p̄dicta op. q; videī ɔ.l. iij. §.i. ſ. de conſti. pe. Bol. ſi actio ciuilis ſubeſt naturalis ꝟo de iure p̄toꝛio eſt ſublata pōt fideiuſſoꝛ accedere p ſtipulationē ſz ei cōpetit exceptio q̃ ⁊ pr̃incipali. ſz ɔſtituti nō pōt. rō eſt. q; ɔſtitutio fuit inducta ex edicto p̄toꝛis. ſz vbi nō eſt debitū de iure p̄toꝛio. tūc ɔſtituti nō pōt vt in ɔrio. facit. §. de ɔſtituta inſti. de acti. ¶ Quero an p eo q̃ teneī officio iudicis poſſit accedere fideiuſſoꝛ. dicā infra. eo. l. marcellꝰ.

ET cōmodati. ɔpoſiti ⁊ cōmodati teneaī. Et dic gl. q; ſi dolo fecit q; tūc tenetur naturalr ⁊ ciuiliī. vt.l.i. §. an in pupillū. ſ. ɔpo. ⁊ ſi eſt factꝰ locupletioꝛ. vt.l. iij. ī pr̃i. ſ. cōmo. ⁊ indistincte fideiuſſoꝛ teneī. Sz q̃d ſi nō dolū ſz culpaz cōmiſit. Et dicit gl. q; in cōmodato teneī naturalr ꝓpter culpā. in depoſito nō teneī naturalr ꝓpter culpā niſi ex dolo. q̃d vult dicere iſta gl. vos habeī vnā regulā q; in q̃bꝰ maioꝛ teneī naturalr ⁊ ciuiliī in illis pupilli teneī naturalr tm̄. vt. j. ti. i.l.i. ⁊ dicā ibi q; ī cōmodato maioꝛ teneī ō lata ⁊ leui culpa ciuiliter ⁊ naturaliter. ergo mīnoꝛ tenetur de lata ⁊ leui naturalr tm̄ eodē mō. ſz fideiuſſoꝛ tenetur ciuiliī in depoſito. maioꝛ nō teneī niſi ex dolo ⁊ p ɔnīs fideiuſſoꝛ. ſz certe in depoſito venit ēt culpa latioꝛ ⁊ culpa lata. vt. ſ. depo. l. q̃ nerua. ⁊. C. depo. l.i. ⁊ iſtis caſibꝰ pupilli teneī naturalr ⁊ ēt fideiuſſoꝛ accedit. ¶ Quero q̃d de ſuo. Rñdeo idē ſm glo. regula eſt q; in oibꝰ in quibꝰ liber hō obligaī naturalr ⁊ ciuiliī. ſuꝰ obligaī naturalr tm̄. pbaī de pecul. l. nō ſolū. §. fi.

QUi dat reū illū qui eſt ſpes vt fiat idoneꝰ ſtatu mutato nō videtur ſatisdare. alꝰ ſecꝰ. h.o. Dicīt hic q; nō ſufficit ſatisdare de facto. Cōtra de.l. meuiꝰ. ſ. de ɔdi. ⁊ demonſtratio. l. nō ſoluit. ſz dic q; ibi erat talis ɔditio q̃ de iure impleri nō pōt. vñ ſufficit ſi ō fcō fiat. l. mulier. §. i. ſ. de ɔdi. inſti. hic poterat impleri de iure. Di. hic dicit q; ɔz dari fideiuſſoꝛ qui poſſit ɔueniri ⁊ obli

bar. ī.l. reos ī pr̃i. ſ. ō dū obꝰ reis. vbi ēt ponit ō ti tulo mādati. Circa idem ī pr̃i. vide bo nā glo. ī auc. ō fideiuſſo. ī pr̃i. Que ār fit dīa inſt fi deiuſſoꝛes ex mādato: em vide i.l. ſtipulationū alic. ī. §. ſtipulatō de ꝟ.ob. Et q̃s dicaī ſpō ſoꝛ vel p̄miſſoꝛ ſpōnitaī vide bart. ī.l. pōt. j. eo. Et nūquid fideiuſſoꝛ. de iure dicio ſiſti vel de repñtan do aliquē di caī ꝓpter fideiuſſoꝛ. vide bal. ī.d.l. ſiē. ⁊ q̃ eſt rō q̃re nō pōt quis ſic ɔſtituere ciuiliter tm̄ de bitū. vide. l.i. §. debitū. de ɔſti. pec. vbi ſpeno.

OMni obligationi. q̃ro an ciuili. vide bal. ī.d.l. ſiē. ⁊ q̃ eſt rō q̃re nō pōt quis ſic ɔſtituere ciuiliter tm̄ de bitū. vide. l.i. §. debitū. de ɔſti. pec. vbi ſpeno.

QUi satisdare. an idē sit. & an sit verū siue scit siue ignorat An āt ista distinctio hēat locū. vide elegant bar. in. l. si cū dotē. §. si muli er. ī. sol. ma. & ang. in. l. qui debitorē. post glo. imol. xo sub dubio ī. d. §. si mulier. dicit q ista dōia ꝓcedit in fideiussore sec⁹ in delegāte per l. ink causas. §. abesse. s. man. Forte tū in cā dotis dicit locū hīe illaz l. vel dic. §. si mulier. bene dicit q ex in sta ignorātia possz pati re stitutionē in integrum ex clausula si q mihi. ar. l. i. iu ri. & in. l. 13. §. si q ꝓtorē. § fi p ꝓmittēdo. §. si debitorē. i ꝙo scies a ꝺrio sensu. ō iure do. Sz pau. de cast. fuit ibi ī alia opi. quā vid ibi p eū. q pa rū valz. & idē tz bar. i. l. me uia. in prin. so. ma.

i Si sciuit. In dubio tū ꝓsumit cre ditorē sciuis se illū fuisse ī opē. ar. ter. ī l. qui cū alio ff. de reg. iur. Et hec not. voluit ang. ī l. i. s. si quis cau.

k Hic sunt opi. Sz q̄d si mulier vel minor acce ꝓmittēdo. §. si debitorē. i ꝙo scies a ꝺrio sensu. ō iure do. Sz pau. de cast. fuit ibi ī alia opi. quā vid ibi p eū. q pa rū valz. & idē tz bar. i. l. me uia. in prin. so. ma.

gari. Quero q̄d si dat aliquē qui possz de iure sed nō de facto ꝙuenirī. Gl. dicit q videt acsi de iu re nō posset ꝙuenirī. vt. l. ij. in pri. s. qui satisda. co. & ibi glo. Quero in quib⁹ casib⁹ det actio de pe culio ex fcō sui. Breuit si ī cā peculiari fideiubz te net al's nō. vt. l. 13. §. i. s. de pecu. Quero in q̄b⁹ casib⁹ actio de peculio det ꝓpter ɔctū filij. dic vt i glo. Sz q̄ro quid hoc ē dicere q̄z video q filiusfa mi. obligat ex ɔctu suo ciuilit & naturalit. vt. l. fi lius. C. e. t. l. licz. §. si fili⁹. s. de pecu. q̄d ergo ad rū bū si nō hz peculiū. q̄z idē est in eo qō in debitorē q̄ nō est soluēdo. Breuit Ja. de are. dicit q aliud est in filio q in alio debitore. q̄z rōne pristini stat⁹ non pōt psumi q possz effici ꝺiues cū hz ista tpa acq̄re ret patri; hodie quo ad vsufructū in alio est spes q fiet ꝺiues. vt. l. si defunct⁹. C. ar. tu. l. cura. §. deficiē tiū. ī. de mu. & ho. Dicit hic q mulier iuuat velleia no. Quero an ipo iure sit tuta. Gl. dicit q tene tur tz ope exceptiōis fiet tuta. vide gl. q̄ incipit hic nō tenet. ɔria glo. habes. C. ō repu. q̄ fiunt in iudi cio. l. i. Ista glo. hic est xa. pbat p tex. l. si mulier in iure. ad velleia. & l. stichū aut pamphilū. ī. de so. §. a liqñ. hodie fallit in casib⁹ positis in. l. antiqua. C. ad velle. Quero h dī ꝓbauit &c. an idē sit hs si sci uerit siue ignorauerit. & gl. dicit hic maxie. si sciuit q. ꝺ. siue sciuit siue ignorauit idē. Cōtra. no. & meli us in. l. inter causas. §. abesse. s. mā. & l. si is a quo. § fi. s. vt in possessio. le. & est tex. & gl. in. l. si stipulat⁹ fuerim stichū aut pāphilū. §. fi. s. de xb. ob. s. q non ꝓiudicat ignoranti. & hoc tz Dy. facit. s. so. ma. l. si cū dotē. §. si mulier. & s. de iu. do. l. ꝓmittēdo. §. si a debitorē. Et hoc cōiter tenēt oēs doc. q qualr ꝓ cedat dicā stati. Quero vtrū prio cāu hui⁹. l. qñ dedit fideiussorē inhabilez ꝙueniēdi facultate dēat distinguī. an q̄s accepit scient aut ignorāter. ꝺ hoc in glo. Hic sunt opi. k Hā glo. que incipit sic. s. &c. dicit maxie si ignorāter accepit talē. q. ꝺ. idē siue sci ens siue ignorās acceperit. & idē siue errauerit ī iur fiue in fctō. & hoc in prio casu legz fm quosdā. vt di cit in vltia glo. hic. Et no. hic duo mirabilia q tolerat ignorātia iurz sz fctī nō. q. ꝺ. in prio casu er rans in iure nō sibi ꝓiudicat. in scō cāu errās etiā in fcō ꝓiudicat sibi. sz hoc vltimū nō ē verū fm opi. Dy. & alioz vt. s. dixi & ī. ɔclarabo. Alij dicūt q ēt ī prio casu. l. ɔz intelligi de errāte in fctō. qō dic vt in glo. quid dicem⁹. certe glo. q est in. l. i. q̄s iu ius voca. nō ie. in fi. scde glo. tz q in prio cāu hui⁹ legz etiā ī sciēter sibi nō ꝓiudicat. Sz q̄ posset esse rō. ꝺi cūt quidā rō est. q̄z in prio casu offendit. l. ī scdo ca su hō. ar. ꝺ iure pa. l. libert⁹. s. de pactz. l. ius publi cū. sz certe pōt bñ offendi. l. ab eo. in cui⁹ fauorē ē in ducta. vt. C. ꝺ pac. l. penul. Preterea est exꝑssuz. q̄z recipiēdo nō idoneū eo mō q° ꝺī in prīa pte hui⁹. l. possuz mihi ꝓiudicare. vt. l. si titi⁹. ī. eo. ti. Ñ pos

& dicta hic per bar. intelligas scōm casum notabilē in. l. si pupilli ī §. si socer. ī. de sol. & q ibi bar. in ea. l. §. fi. nisi iopia supuenerit post delegationem vel cessionem. quia tunc indistincte est periculuz ei⁹ cui delegatur vel ceditur vt ibi. quod not. & not. bart. in. l. pretorie. la. ij. ō preto. stipula. & adde bald. & ang. in. l. si quis. ff. si quis. ī ius voca. non ie rit.

ses assignare aliā rōnē q̄ colligit ex. l. si nomē. s. ō here. vel acti. ven. nā in prio cāu hui⁹. l. q̄ dat talez fideiussorē nihil agit nec debitorē ꝺstituit. vt. l. de bitor. ī. de xō. sig. sec⁹ si est nō idone⁹ facultatib⁹. q̄z debitorē eē certū est. vt. ꝺ. l. si nomē. Sz hoc videt ō p̄dictā. l. si nomē. ibi dū dicit nisi aliō ꝙuenit. & ō l. si titi⁹. ī. e. q̄d q̄ dicem⁹. Rñdeo q principiū hui⁹ l. pōt intelligi in sciēte. & ignorāte. & eodē mō finis prin. put loquit ī ignorāte planū est. put loquit in sciēte intelligas ō sciētia simplici absq̄ dolo credi toris recipiēt. nā si ei⁹ dolo talis fideiussor infces sisset sibi p̄iudicaret. vt. ꝺ. l. si titi⁹. vel si spāliter fue rit actū al's simpler sciētia nō noceret. vt. ꝺ. l. si nom Item finis pōt intelligi in sciēte. & fm hoc nō ꝙtine ret dubitationē. vt. l. si ab arbitro. s. q̄ satisꝺ. cog. vbi hoc ē exꝑssuz & hic. Item pōt loq̄ ī ignorāte. & tē dico q vī eū approbare quo ad hoc vt ampli⁹ non possit agere vt satisdet vt hic. q̄z ꝓmissionē ipleuit sed pōt agere ad interesse quaten⁹ fideiussor dat⁹ nō est soluēdo. vt. ꝺ. l. si stipulat⁹. §. fi. s. de xb. obl. Sz ō p̄dicta videt. l. si is a quo. §. fi. in prin. vt i pos. le. So. aut q̄s tenet satisdare iure actiōis. & tē dando nō idoneū facultatib⁹ liberat a prīa obliga tiōe & tenet ad interesse vt dictū est. fallit. s. so. ma. l. si cū dotē. §. si mulier fauore dotis. vt ibi no. tz qñ quis tenet satisdare officio iudicis. tūc si dedit non idoneū ignorāti nō liberat. q̄z adhuc durat eq̄tas q̄ officiū iudicis mouet. vt. ꝺ. l. si is a quo. §. fi. & ꝺ. l. si ab arbitro. §. fi. & sic ɔz intelligi. l. quotiēs. & l. ō die. §. i. qui satisꝺa. cog. Quero⁰ q̄d si mulier re nūciat velleiano. Puto q sufficiat fm opi. cōez q̄ tz q posset renūciari. ar. ꝑ hoc. s. si q̄s in ius voca. nō ie. l. i. Quero q̄d⁰ si dederit fideiussorē cleri cū videt q nō valeat vt ī prio casu h⁹. l. & ꝺ. l. i. s. si q̄s i ius vo. nō ie. & qō no. in. l. quotiēs. s. q̄ satisꝺa. cog. Sz credo q illō sit verū in fideiussore de iudi cio fisti. q̄z oportet q sit ei⁹ foꝛi in quo agitat iudi cū. sec⁹ in simplici fideiussore. sufficit eñ q possit sine exceptōe ꝙuenirī. Quero an si talis fideius sor dat⁹ efficit postea nō soluēdo debitor. an debe at iterꝝ satisdare. Rñdeo nō p. l. si nomē. s. de hered. vel act. ven. & ī. de so. l. pupilli. §. sozor⁰. nec obstat. l. si is a quo. in fi. & l. si ab arbitro. in fi. s. q̄ satisꝺa. co. & l. ꝓtor. §. penul. s. ō ope. no. nū. q̄z ibi loquit qñ q̄s tenet satisdare officio iudicis. vñ statī cū definit eē cautū supuenit eq̄tas ex q̄ ozit officiū iudicis. sz qñ debet iure obligatiōis q̄ est extincta satisdatiōe nō pōt ꝓpter supueniētē inopiā reuiuiscī.

Poteſt. nē mādati qñq̄z actione negocioꝝ gest. qō dic. vt ī gl. Item aduerte q hodie nō ē q̄i ī vsu q tal' fideiussor accipiat. sz magz accipit ꝑ missor⁰ qui de indēnitate ꝓmittit: qui ꝓmissor⁰ dif fert a fideiussore. vt. C. si ma. indē. ꝓmit. l. i. & ij. & s. Ho. q fideiussor hz qñq̄z actio nē contra. Idem vult ange. in ꝺ. l. quotiens m Quero idē dicas in eo q̄ fiꝺiussit cum iuramēto vt dixi p barto. in. l. i. s. si quis in ius voca. nō ierit.

n Quero quid. vi⁹ gl. in dicta. l. i. vbi glo. videtur mihi loq̄ secundum vnam solutio. vide remissiue alexan. in. l. ij. in fin. princi. qui satisꝺa. cog.

o §. sozor. Et ibi vide quando cedo tibi actiones contra aliquem nunquid illud periculum illius nominis pertineat ad cessionarium

Poteſt. accipitur promissor. Nota de promissoris indemni tate & ille proprie appellatur sponsor. quod nota. de quo vide. in. l. i. C. de conuen. fis. debitori. lib. x. & ī. de duo. reis. in l. ij. in prin. & ibi dixi.

Generaliť fideiuſſoria extinguiť. Adde q̄ regula huj⁹. l. videť limitanda vltra hic no. niſi ſup fideiuſſoria ſit lis ꝓteſtata p̄ ter. no. in. l. ſi fu⁹. §. i. s̄. de infami. ſcō̄m ang. hic ⁊ in. d. l. fu⁹. ⁊ ibi bal. ⁊ vide pau. d̄ caſt. hic. ⁊ q̄d in ceſſionario ſuccedēte poſt li. ꝓteſt. cedēti. vide bal. ī. l. i. in penul. col. in. viij. q. C. de act. ⁊ obli. ⁊ ibi ēt q̄d eō. ī. v. q.

r ¶ Inuentarīū fecit. Si fideiuſſor ſuccedit principali cū bñficio inuētarij adde Ey. i. l. fi. in. §. in cōputatiōe. C. de iure deli. ⁊ alios doc. in. l. debitori. C. d̄ pac. ⁊ d̄ hac materia p̄ bal. in. l. si vxor. de bo. auc. iud. poſ. ⁊ cū bar. trā ſit ſali. in. d. l debitori. C. de pac. ⁊ ibi p̄ pau. d̄ caſt. in fi. ⁊ vide ī l. ſi mandato meo. j. e. ⁊ ibi pau. de caſt.

Rece. iudicō ſiſti. Sz q̄d ī fideiuſſore d̄ defendendo dicidē q̄ nō teneť p⁹ ſententiā. l. cū q̄ rebať. ⁊ ibi bar. in fi. p̄ī. j. iudi. ſol. et vide pau. de caſt. hic q̄ dicit q̄ q̄ ꝑmittit ōfendere ꝑmittit ſiſtē ⁊c. Circa p̄cipiū ibi nō teneť poſt ſē tentiā q̄d eſt verū ēt ſi ꝑmiſiſſet eum exhibere parere mādatj curie vt tenz bald. ī addi. ſpe. in ti. de no. ope. nū. in. i. col. licet indeciſuz reliquat in. l. eū p̄ quo. s̄. de in ius vocā. ⁊ vide ibi alexā. ⁊ vide in. l. ij. §. fi. q̄ ſatiſdare coganť. s̄.

t ¶ Non teneť. hoc verū niſi ꝑmiſiſſet eū repūtare totiēs quotiēs ſibi videbiť. de quo in. l. ſi q̄s. j. de cuſto. reo. ⁊ no. ī. l. ij. §. fi. ff. qui ſatiſda. cog. per doc. v ¶ Non repiť alibi. Adde ſiſez caſuz in. d. l. i. ī p̄ī. ſi ex noxa. cau. aga. iuncta glo. pua in v̄. iudiciū. ⁊ ad hoc vltra tex. vide bar. in. l. vlti. C. eo. ti. x ¶ Glo. multū. Idē q̄d hic tenet bar. in. l. ſiue. s̄. qui ſatiſda. cog. ⁊ vide in iſta materia oīno alex. ī. l. ij. §. fi. e. ti.

y ¶ Tunc teneť. limita q̄d hic dicť niſi iam eēt cōmiſſa ſtipulatio. q⁹ licet p̄ quentū ſit ad ſniam mihilomin⁹ ſtipulatio iā cōmiſſa dicať. ita dicit ang. in. l. ſi vero. in p̄in. qui ſatiſda. cog. ⁊ ibi remittit Alexan.

Fideiuſſor. Hunc. §. intellige q̄n actio eſt trā ſitoria de ſui natura ō heredes. alias ſecus. vt no. inſti. e. §. fideiuſſor.

Obligatio p̄incipalis extinguit accеſſoriā ſi in eadē p̄ſona ꝓcurrāt. ſecⁿ ſi in duab⁹ obligationib⁹ paris potētie. h. d. cū. l. ſe.

g Generaliter ¶ Op. de. l. heres a debitore. §. q̄ ſi hoc. j. eo. Sol. fideiuſſoria extinguiť ꝑ p̄incipalē q̄n p̄incipalis eſt valida. alⁱs ſecⁿ. vt in ōrio. ⁊ ex hoc arguiť. fideiuſſor ſuccedit reo p̄incipali ⁊ inuētariū fecitˡ mō creditor ꝓuenit fideiuſſorē ex obligatōe p̄incipali. ō quā opponit bñficiū inuētarij ſi ex obligatōe fideiuſſoria ꝓuenire vult eū creditor. tūc dicit fideiuſſor ꝑempta ē cō fuſiōe. Sz ¶ Dy. dicit q̄ eſt ꝓfuſa in q̄tū pōt ꝓſequi ex bonis debitoris. alⁱs nō: vt dicta. l. heres a debitore. §. ſi hic fu⁹. ⁊. l. ſi debitor. s̄. de ſepara. ⁊ ibi de hoc. ⁊ hoc vult ne bñficiū fideiuſſoris in alteri⁹ p̄iudiciū vertať. vt. l. nec auus. C. de emāci. libe. dicā pleni⁹ in. l. ſtichū aut pāphilū. §. q̄ vulgo. j. de ſo.

Not. q̄ natura 2 Ireus ſtipulandi duarū obligationū reſidētiū in vna ⁊ eadē p̄ſona hec ē vt per ꝓteſtationē litis vna electa alia tollať. ¶ Contra de. l. itē illa in fi. s̄. ō ſti. pecu. So. ſm Dy. hic ſunt ambe p̄incipales. ibi vna p̄icipalis ⁊ alia accеſſoria. Sz hoc nō placet. Quare dic due p̄incipales obligatiōes paſſiue no tollūť electōe vt ibi. ⁊. l. ij. s̄. de duo. re. hic in obligatiōib⁹ q̄ actiue dantur. ¶ Op. de. l. ſi is qui ſtichū. op. s̄. de acti. ⁊ ob. So. hic pariť erāt due obligatiōes p̄incipales et ō eūdē. ibi ꝙo due p̄incipales ⁊ ō diuerſos.

Cōtinuať 3 Iſtipulatus ſum a reo cū. l. ſeq̄nti ¶ Quero an ꝑ obligatiōe ciuili poſſit accedē fideiuſſor. Et gl. dic q̄ nō. dic vt dixi. s̄. e. l. i.

Poſt litis ꝓteſtatio g Rece Et poſt nē pōt accipi fideiuſſor. ⁊ fideiuſſor ō iudicio ſiſtiˢ nō teneťᵗ p⁹ ſniam. h. d. ⁊ hic eſt caſus qui bñ nō reperiť alibiᵛ. ¶ Op. C. e. l. penul. Glo. multūˣ ſe inuoluit. Pe. dicit ⁊ bñ q̄ q̄nq̄ actor eſt ſollicit⁹ in ꝓſequēdo litē ⁊ tūc teneťʸ donec durat lisᶻ vt hic. aliq̄n ꝙo actor eſt negligēs. ⁊ tūc liberať ſpacio duoꝝ menſiū niſi in cā publica vel in ſcriptſ ſit fideiuſſor. ¶ Quero q̄d ſi nō eſt ſnīa lata ſz curſu tp̄isª eſt ꝑempta inſtātia. dic q̄ nō teneť. vt no. glo. in. l. pe. C. eo. l. ſi fu⁹. s̄. de diuer. ⁊ temp. p̄ſcrip. l. mortua lite. j. iudi. ſol. ¶ Quero. q̄d ſi ē appellatū an teneať poſt appellationē fideiuſſor de iudi. ſoluēdo. Eſt glo. in. l. eā. j

z ¶ Durat lis. Quid ſi diri ꝑmitto p̄tare totiēs quotiēs opus ſit erit. dicit ang. in. l. ij. §. qui exhibēdi. j. de cuſto. reo. ⁊ in. l. ſi finita. in p̄in. s̄. de dā. infec. q̄ liberabiť exhibendo. lz multi illō dictū nō ſequāť. q̄d ſi ꝑmiſi aliquē p̄tare ſimpliť ⁊ cū ſemel p̄tauit an ſim liberat⁹. dic q̄ ſic gl. eſt mēti tenēda ī. l. duob⁹. §. ſi ei q̄. de iureturā. i gl. iudi. ſol. In fideiuſſore de iudicio ſiſtib⁹ gl. hēm⁹ in cor. de his q̄ ingre. ad appel. colˡ. v. in p̄ī. ¶ Quero vtrū fideiuſſor de iudicio ſiſti patiať executionē dicam. in. l. i. j. iudi. ſoluī.

Iſte. §. eſt ſubtilis. Fideiuſſor non 4 Illud cōe pōt teneri ī grauiorē cām q̄ reꝰ p̄incipalis ſed in leuiorē ſic. h. d. ¶ Op. de. l. ij. s̄. e. ⁊ s̄. l. pr. ¶ Rñdeo fideiuſſor nō pōt accedē in cāz grauiorē altero de quatuor modis. ſ. re loco tpe ⁊ cauſa. vt inſti. de ac. §. pl⁹ aūt. ⁊ glo. vult hoc dicē ⁊ melius in. l. ſi pupill⁹. s̄. de v̄. ob. ¶ Quero p̄incipalis ꝙmiſit. r. fideiuſſor. rr. an ī aliq̄ō teneať fideiuſſor. Et glo. hic ⁊ oēs cōiter tenēt q⁹ in nullo teneať ⁊ hoc ꝑbať. q⁹ hic dicit oīno eos nō obligari. ⁊ fortmat Dy. negatio poſtpoſita ſigno vniuerſali facit affirmare. ⁊ hic poſtpoſitio equipollere ſuo ōrio. vt. l. legitimos. §. an ergo s̄. de leg. tu. ⁊ l. in bello. §. i. j. de capti. ſz hic poſtpoſitio nīl ſigno vniuerſali. g̃ ⁊c. Ja. de are. dic oīno non i. nullo mō. ⁊ ꝑbať ꝑ. l. iij. §. i. in fi. s̄. de admini. tu. ⁊. l. iiij. §. i. j. rē pupil. ſal. fore De ſignificatōe oīno ſiue nō. habes in tex. in. l. ſi cuz exceptio. §. quatenꝰ s̄. q̄ō me. cau. ī duab⁹ gl. Scō ꝓbať opi. Jo. fideiuſſor nō pōt pl⁹ teneri tpe. ī. l. pr. ⁊. l. fideiuſſor obligari. §. i. g̃ nullo mō teneť in q̄tirate. ⁊ glo. ſz in. l. pecunie fenebris. in fi. s̄. de vſur. ⁊ inſti. e. §. fideiuſſor. ⁊ iſta eſt v̄a opi⁹. Ad ōria rñdeo. p̄ō facit cō tra vtile p̄ inutile nō pōt vitiari. vt. l. ſancim⁹. C. de donā. ⁊. c. vtile. eꝛ de reg. iur. li. vi. ⁊. l. ij. §. ſi ſtipulāti. s̄. de v̄b. obl. Dy. dicit q̄ obligatio ē res incorporalis ⁊ p̄ oīs indiuidua. vt. l. i. §. ſi vſufructⁿ. s̄. ad. l. fal. ſi indiuidua vtile p̄ inutile vitiať. vt. l. i. §. ſi lud. s̄. de aqua quoti. ⁊ eſti. ⁊. l. pecunie. s̄. de vſur. Iſtud eſt nihil dicere. q⁹ obligatio cenſeť diuidua ⁊ indiuidua ſm rē ſup qua inſponiť vt dicit ipe Dy. in. l. eadē. §. cato. s̄. de v̄. ob. ſed res ſup qua inſponitur eſt diuidua. g̃ ⁊c. Guiľ. de cu. in. l. certi cōditio §. q̄n. s̄. ſi cer. pe. dicit q̄ hic erat indiuiduū rōe formе ipſius obligatio me. q⁹ tex. diſponit hic ſup forma ipſius obligationis quaⁿ fiat. ⁊ hic actⁿ dī indiuidu⁹. ⁊ iō vtile per inutile vitiať. hoc tz Ja. bu. ſeq̄ndo opi. Guiľ. ⁊ ſol. hui⁹ brocardi vtile p̄ inutile ponit Dy. i. c. vtile p̄ i utile eꝛ de re. iur. li. vi. Ey. in. l. ſancim⁹. C. de donā. ⁊ Guiľ. hic in. d. §. q̄n. Tu dic tenēdo gl. in. l. pecunie. s̄. de vſur. aut loq̄mur in indiuiduis ⁊ nō ſeparabilib⁹. ⁊ vtile p̄ inutile vitiať. Aut loq̄mur in diuiduis ⁊ ſeparabilib⁹. ⁊ tūc nō vitiať. ⁊ ꝑbať in. l. i. §. illud ⁊. §. trebati⁹. s̄. de aqua quoti. ⁊ eſti. Et dī in diuiduū altero de quatuor mōis. quoddā ē indiuiduū ⁊ ſeparabile de natura. vt. d. §. illud. ⁊. §. cato. Quoddā ē indiuiduū rōne volūtaſ ꝙhentiū vt l. pedi⁹. s̄. de arbi. Quoddā eſt indiuiduū rōe depen-

tionē fideiuſſor ē liberat⁹ ita loquiť ti. s̄. ſi q̄s ī ius vocaⁿ nō ierit. ⁊ dicit ita declarat bar. ī. l. i. ī p̄ī. s̄. ſi q̄s ī ius vocat⁹ nō ierit. ⁊ dicit ī. d. l. ij. §. fi. q̄ ſatiſ. cog. ⁊ ad p̄dicta adde q̄ dixi. j. ī. d. l. ſi q̄s reū. ō ſto. reo. ⁊ p̄ ro. ī rubrica. C. de carbo. edic. in. ij. carta.

a ¶ Curſu tp̄is. hīs ēt ſcō̄m ang. in. l. ij. §. fi. cū. l. ſeq. q̄ ſatiſ. cog. adde glo. inſti. de fideiuſſo. ī. §. ſz hodie. b ¶ Judicio ſiſti. Adde bar. ī. l. ij. ī. i. col. j. iudi. ſo. vbi viō c ¶ Illō cōe. q̄ro p̄incipaľ. q̄d ſi p̄incipaľ ꝓmiſit. r. fideiuſſor. rr. an ī aliquo obligeť bal. i. l. ſi vltra. C. e. ſz vnū intellectū īducit illā legē ō opi. Dy. ⁊ aduerte. q⁹ accеſſor. ie bñ pōt ſe obligare fideiuſſor ī pl⁹ q̄ p̄incipaľ puta ad penā. vide i. l. bi q̄. j. eo. vel ad vſuras. vt. l. cētū. ⁊ ibi bar. s̄. de eo q̄ cer. loco. ⁊. j. e.

l.sicut reus.in fi.glo.ꝛ.l.ij.§.fi.s.q̃ satis.cog.ꝛ ibi bal.ꝛ pau.de cast. h.
d Vera opi.facit ad.q.no.ꝙ bal.ĩ.d.l.sancim⁹.in prin.ꝛ ang. ꝛ oẽs
ĩ.l.i.§.pe.de ℣.obli.ꝛ ibi vide de q̃ ꝙ bar.ĩ.l.si nõ sortẽ.§.si centuꝫ.de
condi.indebi. e ℣ §.Si q̃s sticht̃.ter.innuit. An sit vna obligatõ
principalis ꝛ fideiussoria, vide qđ dicit bar.ĩ.l.cũ quis sibi aut ticio,
circa fin.ĩ.de
solu.ꝛ ter. in
ea.l.§.fi. ibi
suã obligati
onẽ.

dentie vt principale ꝛ accessoriũ. vt.l.tũc inutile de
pe.le. Quoddã ẽ indiuiduũ rõe forme vt hic.ꝛ ista
erant ℣ba Ja.bu. Op.scõo de.l. hacten⁹. in fi.
cũ.l.se.s.đ ostĩ.pecu. So.alind ĩ ostituta pecunia
vt.l.si ℣o.§.post creditã.s.man. Op.de.l.pecu
nie.s.de vsur. So.ibi in separabilib⁹. Op. de
l.rogat⁹.s.imã. Sol.ibi inuicessit in maiorẽ q̃titatẽ
q̃ sibi mandatũ eẽt.nõ in maiorẽ q̃ principalis te
neat. Op.de.l.si a reo.i.rũso.j.eo. Sol.ibi pen
dente ꝺditiõe nulla est obligatio. ꝛ iõ durior iudi
cari nõ põt. Op.de.l.iij.ꝛ iiij.s.man. Sol. ibi
in his que inuicẽ tenent: ꝛ tenent actõe mãdati nõ
principaliter sed accessorie.

Si quis sticht̃ Alternatiue obligatiõi nõ p̃t
hic nihil dicũt. Lex.innuit hic ꝙ vna ꝛ eadẽ sit ob
ligatio principalis ꝛ fideiussoria. vt ĩ ℣. sz qr ĩ alia
cc.tex.in.l.gñaliꝛ.s.eo. videt dicere ꝙ sint diuerse.
So.dic ꝙ sunt due. sz respectu pluriũ est vna. ar.l.
iij.in fi.s.đ duo.reis.ꝛ.l.nemo ẽ q̃ nesciat. Que
ro q̃d vult dicẽ glo. q̃ incipit qr hic đ tota.ꝛ vult in
nuere ꝙ fideiussor in toto principalis ĩ pte nõ ẽ ve
rũ in pte.qr teneor ad exhibẽdũ. vt.l. sticht̃. sz vult
dicere alia. vt.l.i.§.si q̃s simpliꝛ.s.de℣.ob.ꝛ sic alia
dicit.qr fideiussor alternatiue principalis pure ꝛ nõ
eodẽ mõ est in obligatiõe res eadẽ.

Idem iulianus ait Quo ad electionẽ fide
iussoris nõ põt ĩ cãm duri
sticht̃.j.eo.in prin. So.ibi erat electio rei hic credi
toris.nã si eẽt electio debitoris accipit fideiussor.
tũc est alia obligatio qr vnũ volet debitor ꝛ aliud
fideiussor vt in ꝺrio.hic ℣o est electio creditoris.iõ
nõ est alia.

Si dubitet . Si dubitetur an fideius
sor sit soluẽdo nõ põt op
poni bñficiũ diuisiõis simpliꝛ.h.o. Quero vtrũ
bñficiũ diuisiõis possit opponi post solutionẽ.ꝛ di
cit Dy.ꝙ nõ. vt.l.si in testõ.§.i.ver.sed verior.j.eo.
Quero an bñficiũ diuisiõis possit opponi añ li
tis ꝺtestatio. Et Dy. dicit q̃ꝫ est certũ fideiusso
rẽ eẽ soluẽdo.ꝛ tunc indistincte põt. vt.l.fi. C.e.ꝛ.§.
si plures.insti.eo.ti. Fallit in casib⁹ ibi notat. q̃ꝫ
est certũ ꝙ fideiussor nõ est soluẽdo.ꝛ tunc nõ põt
opponi. vt.l.inter fideiussorẽ.j.e. In dubio stam⁹
huic.l.ita dicit Dy. Sz nõne pr⁹ dz excuti vn⁹.ꝛ p
talẽ excussionẽ dz.pbare creditor illũ nõ eẽ soluẽdo
vt dz in duob⁹ reis. vt in auc.de duo.re. §.i. sz non
põt aliud dici nisi ꝙ sec⁹ fit in isto bñficio q̃ in bñ
ficio de duob⁹ reis. vt colligit ex ℣bis.l.nam epla
soluẽdo. vñ ille q̃ opponit exceptionez diuisiõis ex
epla dz pbare id qđ est cã sue intẽtiõis. s. ꝺfideius
sorẽ esse soluendo vel satisdare vt hic. sed p auc. de
duob⁹ reis. diuisio dz fieri simpliꝛ. excipit si appa
ruerit cõtreũ esse absentẽ vel nõ eẽ soluẽdo, vñ reus
opponi post ipam sniam. vide oĩno p pau. de cast. ĩ.l.si mãdato meo
ĵ.eo.ꝛ ꝙ ibi de except. diuisiõis q̃ oritt ex snia vt ĩ casu.l.paul⁹. la.ij.
de re iudi. opponi põt post sniaz si simpliꝛ renũciat bñficio diuisiõis
nõ videt renũciare bñficiũ diuisiõis qđ mihi opetit ex snia.
§ Ita demũ. amittit bñficiũ. Adde tũ ꝙ talis negãs videt recupa
re bñficiũ si peniteat añ lit. ꝺtest.l. electio. §. si is quẽ, cuz ibi not. ꝛ ibi
bal.§. de nora. ꝛ ang. ꝛ imol. in.l.fz hec ita. §.i. de re iudi. ꝛ ang. hic
Itẽ nisi eũ peniteat negatiõis añ q̃ agens eũ ꝓbet esse fideiussorẽ
l. de etate. §.fi. ꝛ ibi bal. de interro. acti. facit. l. fi. §. de rei vendi. ꝛ ibi
vide que dixi post bar. Et no. qr per istũ ter. no. bal. in auc. ꝺtra qui
ꝓpriã. in. iij. col. C. de nõ nu. pecu. ꝙ negãs se fideiussorẽ eẽ ꝓdit be

hz exceptionẽ sine aliqua ꝺditiõe. actor ℣o si vult
illã excludere oz oñdere de discussiõe p quã appa
reat inopia vel abñtia cõrei. ꝛ sic oz docere id qđ ẽ
cã sue replicatiõis. Quero an post litis ꝺtesta.
possit opponi exceptio diuisiõis ex epla. glo. ꝙ nõ
insti. e. §. si plures. ꝛ sic dicit ꝙ est exceptio anorma
la vt ibi no. Sz Jo. dic idẽ ꝙ añ litis ꝺtestationẽ
oz opponi. tñ dicit ꝙ est dilatoria. qr nõ principa
liter opponit ad primẽdũ sed ad derimẽdũ . vt.d.§.
si plures. ꝛ idẽ tz Ly. C. de pba. in.l. exceptiões. in
vltia q̃one. ꝛ. C. e.l. fideiussor. Sz tex. ꝛ glo. ĩ.l. fide
iussor. C. eo. dicũt ꝙ põt opponi añ sniam . ꝛ idẽ tz
Dy. ꝛ idẽ Spe. de rensici. ꝛ ꝺclu. §.i. ℣. in primis ꝛ
℣. sequẽ. quod puto verũ. qr h exceptio ℣e est per
ẽptoria. nã fcã diuisiõe fideiussor ꝓ altero nõ p̃t te
neri. vt. j.e.l. int̃ eos. §. cũ int̃. vñ idẽ ẽ petẽ diuisiõz
ꝛ petẽ pẽptionẽ actiõis ꝓ pte ꝺ fideiussor vñ nõ ẽ
vex qđ dic Jo. nec obstat. §. si ples. ꝛ j.e.l. int̃ eos
§.i. q̃ dicũt inspici an sit soluẽdo tpe lit⁹ ꝺtest. qr fa
ciũt ꝓ ista pte. quõ em̃ possz sciri an sit soluẽdo tpe
lit⁹ ꝺtesta. nisi lis eẽt iã ꝺtestata. vñ qđ. s. dixi ꝙ añ
possit opponi ꝺcedo. sz oz refuari post. nec obstat
si dicat ꝙ in litis ꝺtesta. negauit. vt. j. dicã ꝓrio. §.
De exceptiõe diuisiõis q̃ ꝺpetit tutorib⁹: idẽ dico
qr hmõi exẽplo ẽ introducta. vt.l.i.§. nũc tractem⁹.
s. de tu. ꝛ ra. distra. saluo eo qđ dicã in.l. inter eos.
§.i.j.e. De bñficio ℣o diuisiõis qđ cõpetit duob⁹
reis: dic idẽ qđ in bñficio. auc. đ fideiussoribꝰ. vt di
cã in.l.excep. s. de excep. an añt possit opponi post
sniam exceptio ex hac epla. Dy. dicit ꝙ nõ. qđ itel
ligo nisi sit appellatuz. vt.l. fideiussor. C. eo. ti. ꝛ ibi
nota. ꝛ in Spe. ti. de renũ. ꝛ ꝺclu.

Ita demũ Dicit q̃ fideiussor qui negat amittit
bñficiũ diuisiõis. Et ex hoc tex. cõ
cludũt q̃dã ꝙ p⁹ lit⁹ ꝺtest. nõ possit opponi. qr litis
ꝺtesta. vt plurimũ fit p negationẽ. sz dic ꝙ p mẽda
tiũ circa illud qđ ẽ cã bñficij facit pdere bñficiũ. vt
si socⁱ⁹ negat se sociũ pdit bñficiuz societat⁹. vt.l.si
vn⁹. s. p so. silr ĩ filio q̃ ẽ ĩ ptãte si negat se eẽ vl fu
isse ĩ ptãte tũc amittit bñficiũ. l. si ex pte. ꝛ.l.i.s. qđ
cũ eo. ita hic in fideiussore si negat se fideiussisse ꝺ
dit bñficiũ diuisiõis. qr negat id qđ ẽ cã bñficij. vt
l. sz hoc ita. s. de re iudi. sz ĩ lit⁹ ꝺtest. nego narrata
put narrat eẽ ℣a. nõ dico me nõ eẽ fideiussorẽ. idõ
nõ pdo bñficiũ.

Filiusfamilias . Filiusfa. ꝓ pie vtiliter fide
iubet ꝛ ex hac cã pi qđ iussu ꝛ ô ĩ rẽ ℣so tenet ꝛ filio
emãcipato soluẽti ô peculio castrẽsi subuenit. h.o.
vsq̃ ad si. Op. ꝙ filiꝰ nõ possit fideiubẽ ꝓ pie
q̃ cẽset eadẽ psona. C. de ipub. ꝛ ali. substi. l. fi. So.
cẽset eadẽ psona quo ad qđ ꝛ nõ p oĩa. Quero
an h sit verũ ꝙ filiusfa. teneat ĩ q̃tũ facẽ põt. h vi
det dici ꝙ sic. Cõtra p dicta. l. pe. s. qđ cũ eo. vbi ĩ
solidũ tenet lz hẽat exceptionẽ. ꝛ ex hoc hẽm⁹ formã
libelli ꝙ ĩ solidũ põt agẽ ipe ℣o põt exceptiõz op
ponere. Quero dic h ꝙ filiꝰ durãte pria ptãte
lit⁹ conteſt. l. i. cum opi. barto. hic transit simpliciter pau. de cast.
ꝛ vide que scripsi post Jmol. in dicta. l. sed hoc ita. s. allega.
h §. Filiusfamilias. Quero an. Adde Barto. in. l. maritum. ꝛ ibi
Salyc. s. solut. matri. et in. l. ex diuerso. §. fina. eo. titu. et in. l. sunt
qui in id. s. de re iudica. Adde. l. ij. s. quod cum eo. ꝛ. l. eius rei. ꝛ in
l. si ex alio. C. qđ cũ eo. i Quero dicit. Adde bar. in. l. quoties

fic.si reus.in fi.glo.ꝛ.l.ij.§.fi.s.q̃ satis.cog.ꝛ ibi bal.ꝛ pau.de cast. h.
d Vera opi.facit ad.q.no.ꝙ bal.ĩ.d.l.sancim⁹.in prin.ꝛ ang. ꝛ oẽs
ĩ.l.i.§.pe.de ℣.obli.ꝛ ibi vide de q̃ ꝙ bar.ĩ.l.si nõ sortẽ.§.si centuꝫ.de
condi.indebi. e ℣ §.Si q̃s sticht̃.ter.innuit. An sit vna obligatõ
principalis ꝛ fideiussoria, vide qđ dicit bar.ĩ.l.cũ quis sibi aut ticio,
circa fin.ĩ.de
solu.ꝛ ter. in
ea.l.§.fi. ibi
suã obligati
onẽ.

dentie vt principale ꝛ accessoriũ. vt.l.tũc inutile de
pe.le. Quoddã ẽ indiuiduũ rõe forme vt hic.ꝛ ista
erant ℣ba Ja.bu. Op.scõo de.l. hacten⁹. in fi.
cũ.l.se.s.đ ostĩ.pecu. So.alind ĩ ostituta pecunia
vt.l.si ℣o.§.post creditã.s.man. Op.de.l.pecu
nie.s.de vsur. So.ibi in separabilib⁹. Op. de
l.rogat⁹.s.imã. Sol.ibi inuicessit in maiorẽ q̃titatẽ
q̃ sibi mandatũ eẽt.nõ in maiorẽ q̃ principalis te
neat. Op.de.l.si a reo.i.rũso.j.eo. Sol.ibi pen
dente ꝺditiõe nulla est obligatio. ꝛ iõ durior iudi
cari nõ põt. Op.de.l.iij.ꝛ iiij.s.man. Sol. ibi
in his que inuicẽ tenent: ꝛ tenent actõe mãdati nõ
principaliter sed accessorie.

Si quis sticht̃ Alternatiue obligatiõi nõ p̃t
hic nihil dicũt. Lex.innuit hic ꝙ vna ꝛ eadẽ sit ob
ligatio principalis ꝛ fideiussoria. vt ĩ ℣. sz qr ĩ alia
cc.tex.in.l.gñaliꝛ.s.eo. videt dicere ꝙ sint diuerse.
So.dic ꝙ sunt due. sz respectu pluriũ est vna. ar.l.
iij.in fi.s.đ duo.reis.ꝛ.l.nemo ẽ q̃ nesciat. Que
ro q̃d vult dicẽ glo. q̃ incipit qr hic đ tota.ꝛ vult in
nuere ꝙ fideiussor in toto principalis ĩ pte nõ ẽ ve
rũ in pte. qr teneor ad exhibẽdũ. vt.l. sticht̃. sz vult
dicere alia. vt.l.i.§.si q̃s simpliꝛ.s.de℣.ob.ꝛ sic alia
dicit. qr fideiussor alternatiue principalis pure ꝛ nõ
eodẽ mõ est in obligatiõe res eadẽ.

Idem iulianus ait Quo ad electionẽ fide
iussoris nõ põt ĩ cãm duri
sticht̃.j.eo.in prin. So.ibi erat electio rei hic credi
toris. nã si eẽt electio debitoris accipit fideiussor.
tũc est alia obligatio qr vnũ volet debitor ꝛ aliud
fideiussor vt in ꝺrio. hic ℣o est electio creditoris. iõ
nõ est alia.

Si dubitet . Si dubitetur an fideius
sor sit soluẽdo nõ põt op
poni bñficiũ diuisiõis simpliꝛ. h.o. Quero vtrũ
bñficiũ diuisiõis possit opponi post solutionẽ. ꝛ di
cit Dy. ꝙ nõ. vt.l.si in testõ. §.i. ver. sed verior. j.eo.
Quero an bñficiũ diuisiõis possit opponi añ li
tis ꝺtestatio. Et Dy. dicit q̃ꝫ est certũ fideiusso
rẽ eẽ soluẽdo. ꝛ tunc indistincte põt. vt.l.fi. C.e.ꝛ.§.
si plures. insti. eo. ti. Fallit in casib⁹ ibi notat. q̃ꝫ
est certũ ꝙ fideiussor nõ est soluẽdo. ꝛ tunc nõ põt
opponi. vt.l. inter fideiussorẽ. j.e. In dubio stam⁹
huic. l. ita dicit Dy. Sz nõne pr⁹ dz excuti vn⁹. ꝛ p
talẽ excussionẽ dz. pbare creditor illũ nõ eẽ soluẽdo
vt dz in duob⁹ reis. vt in auc. de duo. re. §.i. sz non
põt aliud dici nisi ꝙ sec⁹ fit in isto bñficio q̃ in bñ
ficio de duob⁹ reis. vt colligit ex ℣bis. l. nam epla
soluẽdo. vñ ille q̃ opponit exceptionez diuisiõis ex
epla dz pbare id qđ est cã sue intẽtiõis. s. ꝺfideius
sorẽ esse soluendo vel satisdare vt hic. sed p auc. de
duob⁹ reis. diuisio dz fieri simpliꝛ. excipit si appa
ruerit cõtreũ esse absentẽ vel nõ eẽ soluẽdo, vñ reus
opponi post ipam sniam. vide oĩno p pau. de cast. ĩ.l.si mãdato meo
ĵ.eo.ꝛ ꝙ ibi de except. diuisiõis q̃ oritt ex snia vt ĩ casu.l.paul⁹. la.ij.
de re iudi. opponi põt post sniaz si simpliꝛ renũciat bñficio diuisiõis
nõ videt renũciare bñficiũ diuisiõis qđ mihi opetit ex snia.
§ Ita demũ. amittit bñficiũ. Adde tũ ꝙ talis negãs videt recupa
re bñficiũ si peniteat añ lit. ꝺtest. l. electio. §. si is quẽ, cuz ibi not. ꝛ ibi
bal. §. de nora. ꝛ ang. ꝛ imol. in. l. fz hec ita. §. i. de re iudi. ꝛ ang. hic
Itẽ nisi eũ peniteat negatiõis añ q̃ agens eũ ꝓbet esse fideiussorẽ
l. de etate. §. fi. ꝛ ibi bal. de interro. acti. facit. l. fi. §. de rei vendi. ꝛ ibi
vide que dixi post bar. Et no. qr per istũ ter. no. bal. in auc. ꝺtra qui
ꝓpriã. in. iij. col. C. de nõ nu. pecu. ꝙ negãs se fideiussorẽ eẽ ꝓdit be

hz exceptionẽ sine aliqua ꝺditiõe. actor ℣o si vult
illã excludere oz oñdere de discussiõe p quã appa
reat inopia vel abñtia cõrei. ꝛ sic oz docere id qđ ẽ
cã sue replicatiõis. Quero an post litis ꝺtesta.
possit opponi exceptio diuisiõis ex epla. glo. ꝙ nõ
insti. e. §. si plures. ꝛ sic dicit ꝙ est exceptio anorma
la vt ibi no. Sz Jo. dic idẽ ꝙ añ litis ꝺtestationẽ
oz opponi. tñ dicit ꝙ est dilatoria. qr nõ principa
liter opponit ad primẽdũ sed ad derimẽdũ . vt. d. §.
si plures. ꝛ idẽ tz Ly. C. de pba. in. l. exceptiões. in
vltia q̃one. ꝛ. C. e. l. fideiussor. Sz tex. ꝛ glo. ĩ. l. fide
iussor. C. eo. dicũt ꝙ põt opponi añ sniam . ꝛ idẽ tz
Dy. ꝛ idẽ Spe. de rensici. ꝛ ꝺclu. §. i. ℣. in primis ꝛ
℣. sequẽ. quod puto verũ. qr h exceptio ℣e est per
ẽptoria. nã fcã diuisiõe fideiussor ꝓ altero nõ p̃t te
neri. vt. j. e. l. int̃ eos. §. cũ int̃. vñ idẽ ẽ petẽ diuisiõz
ꝛ petẽ pẽptionẽ actiõis ꝓ pte ꝺ fideiussor vñ nõ ẽ
vex qđ dic Jo. nec obstat. §. si ples. ꝛ j. e. l. int̃ eos
§. i. q̃ dicũt inspici an sit soluẽdo tpe lit⁹ ꝺtest. qr fa
ciũt ꝓ ista pte. quõ em̃ possz sciri an sit soluẽdo tpe
lit⁹ ꝺtesta. nisi lis eẽt iã ꝺtestata. vñ qđ. s. dixi ꝙ añ
possit opponi ꝺcedo. sz oz refuari post. nec obstat
si dicat ꝙ in litis ꝺtesta. negauit. vt. j. dicã ꝓrio. §.
De exceptiõe diuisiõis q̃ ꝺpetit tutorib⁹: idẽ dico
qr hmõi exẽplo ẽ introducta. vt. l. i. §. nũc tractem⁹.
s. de tu. ꝛ ra. distra. saluo eo qđ dicã in. l. inter eos.
§. i. j. e. De bñficio ℣o diuisiõis qđ cõpetit duob⁹
reis: dic idẽ qđ in bñficio. auc. đ fideiussoribꝰ. vt di
cã in. l. excep. s. de excep. an añt possit opponi post
sniam exceptio ex hac epla. Dy. dicit ꝙ nõ. qđ itel
ligo nisi sit appellatuz. vt. l. fideiussor. C. eo. ti. ꝛ ibi
nota. ꝛ in Spe. ti. de renũ. ꝛ ꝺclu.

Ita demũ Dicit q̃ fideiussor qui negat amittit
bñficiũ diuisiõis. Et ex hoc tex. cõ
cludũt q̃dã ꝙ p⁹ lit⁹ ꝺtest. nõ possit opponi. qr litis
ꝺtesta. vt plurimũ fit p negationẽ. sz dic ꝙ p mẽda
tiũ circa illud qđ ẽ cã bñficij facit pdere bñficiũ. vt
si socⁱ⁹ negat se sociũ pdit bñficiuz societat⁹. vt. l. si
vn⁹. s. p so. silr ĩ filio q̃ ẽ ĩ ptãte si negat se eẽ vl fu
isse ĩ ptãte tũc amittit bñficiũ. l. si ex pte. ꝛ. l. i. s. qđ
cũ eo. ita hic in fideiussore si negat se fideiussisse ꝺ
dit bñficiũ diuisiõis. qr negat id qđ ẽ cã bñficij. vt
l. sz hoc ita. s. de re iudi. sz ĩ lit⁹ ꝺtest. nego narrata
put narrat eẽ ℣a. nõ dico me nõ eẽ fideiussorẽ. idõ
nõ pdo bñficiũ.

Filiusfamilias . Filiusfa. ꝓ pie vtiliter fide
iubet ꝛ ex hac cã pi qđ iussu ꝛ ô ĩ rẽ ℣so tenet ꝛ filio
emãcipato soluẽti ô peculio castrẽsi subuenit. h.o.
vsq̃ ad si. Op. ꝙ filiꝰ nõ possit fideiubẽ ꝓ pie
q̃ cẽset eadẽ psona. C. de ipub. ꝛ ali. substi. l. fi. So.
cẽset eadẽ psona quo ad qđ ꝛ nõ p oĩa. Quero
an h sit verũ ꝙ filiusfa. teneat ĩ q̃tũ facẽ põt. h vi
det dici ꝙ sic. Cõtra p dicta. l. pe. s. qđ cũ eo. vbi ĩ
solidũ tenet lz hẽat exceptionẽ. ꝛ ex hoc hẽm⁹ formã
libelli ꝙ ĩ solidũ põt agẽ ipe ℣o põt exceptiõz op
ponere. Quero dic h ꝙ filiꝰ durãte pria ptãte
lit⁹ conteſt. l. i. cum opi. barto. hic transit simpliciter pau. de cast.
ꝛ vide que scripsi post Jmol. in dicta. l. sed hoc ita. s. allega.
h §. Filiusfamilias. Quero an. Adde Barto. in. l. maritum. ꝛ ibi
Salyc. s. solut. matri. et in. l. ex diuerso. §. fina. eo. titu. et in. l. sunt
qui in id. s. de re iudica. Adde. l. ij. s. quod cum eo. ꝛ. l. eius rei. ꝛ in
l. si ex alio. C. qđ cũ eo. i Quero dicit. Adde bar. in. l. quoties

fac quod dicit Jnno. in c. super litteris. de rescriptis. vbi dixit. ꝙ si vnuz narratur et aliud concluditur tali casu conclusio incipitur. et contra bart. videtur tenere bald. C. de

ista verba nego narrata put narrant. Et etiã no. istõ dictũ qr imol. dic se alꝰ bñ fuisse lucratuz de hoc dicto ꝛ qđ no. bar. in. l. etiã. §. fz s. so. ma. ꝛ se quit imol. in d. l. sed hoc ita. ĩ. §. i. ꝛ qđ no. bart. in. l. si pr⁹. in. v. op. prime p tis. de ope. no. nũci. Et qđ not. insti. de acti. §. eq̃. in. iij. carta p areti. ꝛ sic vide hic bart. ꝙ per talem negatiõz nõ videt negare libelli cir cunstantias Idem dicit bar. in rñdẽ te positioni bus in. d. l. si cui. §. i. de le. i. allegando spec. et vide bal. in. l. i. C. de edũli. acti. in. iij. colũ. ꝛ facit quod dicit Jnno. in

la.ĩj. ꝺ nota. ⁊ bal.ĩ.l.ſi ex alio. C. qꝺ cũ eo ꝺic no. hꝰ ꝓ filijſſami. mercatoꝛibꝰ ſi nolunt de trudi ĩ carce rẽ faciant ſe emãcipare ⁊ vl't hꝰ ꝺicẽ qꝛ filiꝰ emãcipatus ⁊ ſui iur. nõ teneãr niſi ĩq̃tuz facẽ põt. ſecꝰ ĩ filiofa. q̃ teneãr ĩſolidũ. vt ĩ.l ij. ⁊ ibi no. ſ qꝺ cũ eo. an aũt poſſit fieri execuꝯio ĩ bonis ꝓis q̃tenꝰ ſibi ꝺebeãr ꝓ legitima. pau. de caſt. hic põit ⁊ guil. ĩ.l. fi. q̃ pena. ſ. de his q̃ ſũt ſui vel alie. iur. ſpe. ꝺ execu. ſentẽ. ſ. fi. v. q̃ꝺ ſi filiꝰ ĩſolidũ ꝺic vt ĩ l.ij. ⁊ ibi not. qꝺ cũ eo.

põt inſolidũ ꝺenari. ſed an ꝺurante patria ptãte põt fieri execuꝯio. ⁊ gl. in.l.iij. §. ſz vtrũ. ſ. de mino. in v°. pinde in glo. ſup v°bo ꝓueniri tz q̃ nõ. vt.l. q̃ ſi miꝛoꝛ. §. qꝺ fuꝰ. e. ti. Hoc ibi tenẽt ꝺ. qꝛ poſito q̃ nõ poſſit fieri execuꝯio tũ põt cedere bonis. vt.l. filij. C. qui bo. ce. poſ. ⁊ inſti. de nota. §. fi. cũ ſua glo. ſed ſi filiꝰ nõ cederet bonis ꝺeberet ꝺetrudi in carcere ⁊ ſic pz q̃ fit execuꝯio. ⁊ hoc tz glo. ſ. ſo. ma. l. ſi filio. la. ij. Ad v°. ſed an op. obligatio principalis ⁊ acceſſoꝛia nõ põſſit ꝓcurrere in eaꝺẽ pſona. vt.l. generaliꝛ. ſ. eo. ti. ſed hic ꝺr̃ q̃ teneãr pr̃ vt principalis ⁊ qꝺ iuſſu. g̃ ⁊c. So. ia. ꝺ are. ꝺicẽ hic q̃ filiuſſa. fide iuſſit principaliꝛ aĩo nouãꝺi ꝓmittẽꝺo. merito teneãr q̃ iuſſu. Ad aliud qꝺ ꝺr̃ ꝺe in rẽ v°ſo. ꝺic q̃ teneãr alteri mutuãti filio fm gl. vel filiuſſa. inſ ceſſit aĩo nouãꝺi. ⁊ ſic nũq̃ reperiãr q̃ teneaãr principaliꝛ ⁊ acceſſorie. Tu ꝺic q̃ nõ põt teneri vt principalis ⁊ fideiuſſoꝛ ꝓ ſeipo ſz bñ põt teneri principaliꝛ ꝓ ſe ⁊ acceſſorie ꝓ alio. vt ꝓ filio. lz ille ꝺue obligatiões tẽderent ad iꝺẽ. ar. ſ. ꝺe ꝺuo. reis. l. reos. in pr̃. Eleꝯio ad v°. plane. Op. q̃ ꝺebemꝰ iſpicere tempꝰ ꝺct̃. vt.l. fi. ſ. ti. i. ⁊ l. ſi filiꝰ. ſ. ꝺe v°. ob. ⁊ ſic nõ haberet filiuſſa. actionẽ. Glo. ſo. q̃ h̃ iteruenit nouꝰ ꝺctus. Sz hoc nõ placz. qꝛ hic nõ queriãr ꝺe actõe q̃ oꝛiãr ex illa ſolutiõe ſz exveteri ꝺctu. Itẽ hic nõ poſſes ꝺicere q̃ ſit ꝺitio ptãtiua. nã nõ retrotrahitur qꝛ hic ſoluit ex neceſſitate. ⁊ ſic retrotrahiãr. vt.l.i. ſ. qui potio. ĩ pign. ha. Vera g̃ eſt ſolutio q̃ hic ꝺicitur q̃ ꝺaãr vtilis ex equitate vel in factũ nõ ex pambulo ꝺctu. ſz ex.l. rõne pambuli ꝺctus. Ita ꝺicẽter. in.l. ſi v°. nõ remũerãꝺi. §. ſi filio. ſ. mãda. Op. fm Dy. qꝛ ab initio teneãr pr̃ filio naturaliꝛ tñ. ergo nõ põt ꝺfirmari. vt. ſ. ꝺe acti. ⁊ ob.l. obligatões. ⁊ ⁊.l. qꝺ ab initio. j. de reg. iur. So. hic interuenit nouus actꝰ. Vel ꝺic vt ꝺixi q̃ nõ ꝺaãr ex pcẽꝺẽti ꝺctu ſz a lege vtilis. Op. ꝺe.l. liber hõ. ſ. ꝺe v°b. obl. vbi ꝺicit q̃ ex qua cã q̃ris mihi ex eaꝺẽ cã nõ poſſũ tibi obligari. So. ꝺicit Dy. hic fideiubẽꝺo ꝓ pte nõ obligat illũ apud quẽ fideiuſſit ſibi. ⁊ ĩõ nõ poſſit q̃rere pr̃i. imo obligat ſe ei. ⁊ ĩõ pr̃ obligaãr ſibi. Hoc nõ placet. qꝛ hic ñ q̃rimꝰ ꝺe obligatõe q̃ oꝛiãr ex pmiſſiõe fcta a filio creditoꝛi. ſed ꝺe obligatiõe q̃ oꝛiãr ex mãꝺato. qꝺ viꝺeãr fieri a pte ipi filio fideiuſſoꝛi q̃ ſoluat. vt.l. inꝺebitaz. ſ. ꝺe ꝺi. inꝺe. quo caſu ſi filio mãꝺareãr ab alio quereꝛeãr pr̃i. ⁊ ſic ob. ꝺ riũ. Ꝺic ergo q̃ hic pr̃ nõ teneãr ex ꝺctu ſz vtili ꝺata a lege. Op. q̃ filiꝰ ſoluẽs ꝓ pr̃e videaãr ꝺonare. vt. C. ꝺe nego. geſt. l. ſi filiꝰ. Ꝺicit Dy. ſolue vt ibi. Tu ꝺic q̃ ibi filius ſoluit ſpõte. hic ex neceſſitate pambuli ꝺctꝰ. ⁊ ſic nemo ĩ neceſſitatibꝰ libera lis exiſtit. vt.l. rẽ legatã. ſ. ꝺe aꝺi. le. facit. l. heredeſ §. ſi filiꝰ. ſ. fami. herciſ. ⁊ facit aꝺ ea q̃ ꝺicã ĩ.l. ſtichũ ꝺe pecu. lega.

Q Ubi contra. Ubi nulla ſubeſt obligatio nõ põt accedere fideiuſſoꝛ. h. ꝺ. Op. q̃ pater ꝺãꝺo fideiuſſoꝛẽ viꝺeãr approbare ꝺctũ. vt.l. ſz ⁊ iul. §. penul. ⁊.l. ſeq̃n. ſ. aꝺ macedo. So. Di. ꝺicit q̃ hoc ꝺz intelligi q̃n pater errauit. ſecꝰ ſi ſciuiſſet. qꝛ tũc viꝺeãr approbare. vt.l ſed ⁊ iul. §. penul. ⁊.l. ſe. ſ. aꝺ macedo. Alij ꝺoc. ꝺicũt ꝺ ⁊ bñ. ⁊ iꝺẽ Ray. ꝺe foꝛl. qꝛ ꝺicit Dy. ꝺ iſtum tex. cũ nulla eſt obligatio poſt moꝛtẽ. g̃ pr̃ nõ poſſz eã approbare. ꝺria loquũt filio viuẽte. Quero an hec.l. hẽat locũ hoꝺie. Et ꝺic q̃ nõ. qꝛ filiꝰ hz heredẽ hoꝺie q̃ eiꝰ pſonã ſuſtinet. vt in auc. ô heredi. q̃ ab inteſ. ⁊ ita tz glo. ſ. aꝺ macedo. l. creꝺitoꝛem.

Op. q̃ pr̃ nõ teneaãr ꝺe peculio filio accipiẽte mutuuz vt.l. pe. C. aꝺ maced. So. ꝺicẽ glo. intelligo hic alio celebꝛato contractu ⁊ ſic non referas aꝺ mutuũ. Vel aliãr ꝺicit glo. in. ꝺ.l. creditoꝛẽ. q̃ ꝺ paꝛtrẽ ꝺaãr actio lz obſtet exceptio. ⁊ iõ ꝺãꝺo fideiuſſoꝛem viꝺeãr approbare obligationẽ ꝺe peculio. ⁊ ſolutio magꝭ placz ⁊ viꝺeãr ꝓbari i tex. ꝺ.l. penul. C aꝺ macedo.

Glo. opp. ⁊ nõ ſol

I mãꝺato meo. uit. viꝺ eã ⁊ incipit vt ſupꝛa. ibi ſi reꝰ. ſz ibi erant pariãr principales ⁊ ꝺ eundẽ. hic ꝺ ꝺiuerſos Dy.

Ꝺicit glo. q̃ hec.l. ꝺz intelligi q̃n exceptio cõpetẽs fiꝺeiuſſoꝛi erat pſonalis ita q̃ ſibi tñ cõpetebat. qꝺ placet. qꝛ ſi cõpeteret principali opponeret eã ex pſona ſua. Preterea ſic obligatio fideiuſſoꝛia nõ cõfunꝺiãr ꝓ principalẽ q̃n nocẽt actoꝛi vt. j. e. l. hẽs. §. q̃ ſi fuꝰ. ita q̃n nocẽt ꝺebitoꝛi. vt h cũ gl. qꝺ tene mẽti

Fideꝛ

I ſtipulatus eſſes a mei. iuſſoꝛ. põt opponẽ exceptiõz ex pſona rei eo inuito. h. ꝺ. Pactũ vniꝰ ꝺe fideiuſſoꝛibꝰ nõ ꝓiuꝺicat creditoꝛi ꝺ aliũ fiꝺeiuſſoꝛẽ agenti. Op. fideiuſſoꝛi ꝺz cedi actio. vt.l. vt fideiuſſoꝛ. j. e. ſz ſi creditoꝛ nõ põt cedere repellãr exceptiõe cedẽꝺarũ. vt.l. ſtichũ. §. ſi creditoꝛ. j ꝺe ſolutio. ⁊.l. ſi pupillũ alterũ. ſ. ꝺe admiſt. tu. Ti moꝛe hui ꝺrij ſunt plures ſolutiões. Ena eſt q̃ ille qui pr̃io liberaãr nõ teneãr in effectu. vt.l. q̃uis. §. marcell. ⁊. §. ſi mulier. ſ. aꝺ velleia. ⁊.l. ſi titi. j. e. et illa eſt v°a in ſe lz ſit ꝺiuinare. ⁊ ẽ v°a ꝓ.l. ſi procuratoꝛ §. liber hõ. ſ. mãꝺa. Scꝺa ſolutio ẽ q̃ fideiuſſoꝛ cõſenſit liberatõi alteriꝰ. ⁊ tũc nõ põt opponẽ exceptionẽ cedẽꝺarũ. Ita gl. tenet in.l. ij. C. e. ⁊ ibi tenet Cy. ⁊ ꝺixit q̃ Dy. eo auꝺiẽte tenebat eã. Hãc etiã tz glo. in.l. niſi. ſ. ꝺe pac. ⁊ iſta eſt v°a in ſe lz ſit ꝺiuinare. Tertia eſt q̃ illuz liberauit aꝺ tps. Illa nõ ẽ bona qꝛ aꝺ tps obſtaret exceptio. vt.l. ſi tibi mãꝺa uero. in pr̃in. ſ. mãꝺa. Allia ẽ q̃ ille cũ quo fuit trãſactũ fuit fideiuſſoꝛ fideiuſſoꝛis. Trufa eſt lz ſit v°a i ſe. Allia eſt q̃ bñficio cedẽꝺarũ renũciauit. Ita ẽ no. glo. tz eã in.l. niſi. ſ. ꝺe pac. tñ lz v°a nõ bene cõgruit littere. Allia eſt q̃ ibi ꝺe rigore. hic ꝺe eq̃tate ⁊ glo. in.l. ij. C. eo. eã tz ſz nõ placet. qꝛ ter. ꝺicit hic nullã exceptionẽ. ſz oĩs exceptio eſt ꝺe eq̃tate. vt.l. qui eq̃tate. ſ. ꝺe excep. ꝺo. Ex hoc apparet q̃ nulla equitate repellãr creditoꝛ. Allia ſolutio eſt q̃ pactũ nõ interceſſit ſz ꝺatio vt nõ peteret qꝺ gl. repꝛobat ⁊ bñ. qꝺ no. qꝛ ex hoc ꝓbaãr q̃ ſicut i vltimis voluntatibꝰ mod̃ aꝺiect̃ inducit ꝺiſpoſitionẽ ⁊ ex eo põt agi. vt.l. fi. C. ꝺe his q̃ ſub mo. ita in ꝺctibꝰ. qꝺ no. Allia ſo. eſt Ꝺar. quaz tz Azo. ⁊ illa eſt v°a. ⁊ Ja. ꝺe are. tz eã ⁊ ꝺicit q̃ñq̃ fideiuſſoꝛes fideiubẽt reſpectu mutui ꝑiculi. qꝛ nõ fideiubeꝛez ſine te nec tu ſine me. ⁊ tũc hz locũ bñficiũ cedendarũ. q̃ñq̃ fideiubẽt nõ reſpectu mutui ꝑiculi. vt ſi ꝓio fideiuſſit. ⁊ tũc in cãu iſto ſi liberauit ſcõm fideiuſſoꝛez nõ poſſuz opponere bñficiũ cedendarũ. Et iſta viꝺeãr ꝓbari p.l. ſi titiꝰ. j. eo. ⁊ iſtam tz Oldra. ⁊ mihi placet. Alij ꝺicũt q̃ in ꝺrijs liberauit principalez hic liberauit fideiuſſoꝛẽ. ⁊ ita ꝺicũt Di. ꝺixiſſe Iõ eſt qꝛ liberato principali nullũ remeꝺiũ hz fideiuſſoꝛ. ar. eiꝰ qꝺ no. j. eo. l. vt fideiuſſoꝛ. Sz nõ placet. qꝛ eaꝺẽ ẽ rõ in cõfideiuſſoꝛe q̃ eſt in cõꝛeo. g̃ ⁊c. vt l. ſi pupillꝰ. ſ. ô admĩ. tu. Preterea ſupeſt aliꝺ remeꝺiũ. ſ. actio mãꝺati ꝺ principalẽ. vñ tene primã. Et iõ ꝓ ꝺeclaratõe ꝺiſtingue. q̃ñq̃ creditoꝛ nõ põt cedere actionẽ ex natura obligatiõis. qꝛ ſibi nulla cõpetit actio. ⁊ tũc nõ obſtat ſibi exceptio cedẽꝺarum. l. q̃uis. §. mulier. ⁊. §. marcellus. ſ. aꝺ velleia. ⁊ l. ſi

la. ĩj. ꝺ nota. ⁊ bal. ĩ. l. ſi ex alio. C. qꝺ cũ eo ꝺic no. hꝰ ꝓ filijſſami. mercatoꝛibꝰ ſi nolunt de trudi ĩ carce rẽ faciant ſe emãcipare ⁊ vl't hꝰ ꝺicẽ qꝛ filiꝰ emãcipatus ⁊ ſui iur. nõ teneãr niſi ĩq̃tuz facẽ põt. ſecꝰ ĩ filiofa. q̃ teneãr ĩſolidũ. vt ĩ. l ij. ⁊ ibi no. ſ qꝺ cũ eo. an aũt poſſit fieri execuꝯio ĩ bonis ꝓis q̃tenꝰ ſibi ꝺebeãr ꝓ legitima. pau. de caſt. hic põit ⁊ guil. ĩ. l. fi. q̃ pena. ſ. ꝺe his q̃ ſũt ſui vel alie. iur. ſpe. ꝺ execu. ſentẽ. ſ. fi. v. q̃ꝺ ſi filiꝰ ĩſolidũ ꝺic vt ĩ l. ij. ⁊ ibi not. qꝺ cũ eo.

S ſtipulatus eſſes a me. iuſſoꝛ. Et ad hãc. l. bñ facit tex. not. ĩ. l. ſi cui C. ꝺe nõ nu. pecu.

ꝓcurator. §. liber hõ. s. mãda. ꝛ hic in pria solutiõe
Mñq̃ nõ põt cedere facto debitoris. ꝛ idẽ vt. l. in
his. §. si duos. in fi. j. de solu. ꝛ hic in fi. glo. Mñq̃ ñ
põt cedere facto ipius creditoris: ꝛ tũc aut ille ali⁹
qui petit cessionẽ ꝺsensit liberatiõi ꝛ tũc iputet sibi
vt hic ꝛ C. eo. l. ij. in. ij. glo. magna. ꝛ in. l. nisi. s. de
pac. aut nõ ꝺsensit liberatõi. ꝛ tũc aut fuit renũcia
tũ bñficio cedẽdarũ ꝛ secur⁹ est creditor. vt hic ꝑm
vnã solutionẽ ꝛ no. s. de pac. l. ij. aut nõ ꝺsensit: et
tũc aut fideiusserũt simul: aut ꝺiuersis tpib⁹. Ꝺrio
casu ob. exceptiok cedendarũ. vt. l. stichum. §. si cre
ditor. j. de solu. ꝛ. l. si pupill⁹. s. ꝺ admi. tu. rõ est. qz
videnꝫ fideiubere rõe mutui piculi. Ꝺcõo casu aut
fuit liberat⁹ ille fideiussor qui intercessit postea: et
agiꝫ ꝺ primũ. aut ecõtra. Ꝺrio cãu nõ põt opponi
exceptio cedẽdarũ creditori. quia ille non interces
sit cõtemplatiõe illi⁹ vltimi fideiussoris. vt ꝑ ꝑm sol.
Mar. ꝛ azo. q̃ ita est nisi ab initio erat ꝺuentũ q̃
ali⁹ dareꝫ qz tũc videnꝫ simul dari. vt. j. de sol. l. mo
destin⁹. Ꝺcõo casu obstat exceptio. qz scõs fideius
sit cõtemplatiõe primi: sz in pignore hoc nõ habe
ret locũ. qz semp q̃s videꝫ intercedere cõtemplatio
ne obligatiõis bonoꝝ pñtiũ ꝛ futuroꝝ. vt. C. q̃ res
pigno. obliga. pos. l. fi. ꝛ obligatio pignoris ꝺz ce
ꝺi sicut obligatio ꝺ fideiussorẽ. vt. l. ij. C. e. ꝛ intelli
ge q̃ ab initio fuit ꝺcta obligatio psonalis cũ ob
ligatiõe bonoꝝ. vt no. p doc. C. eo. l. ij. ¶ Quero
pone q̃ i eo casu i q⁹ ꝺz fieri cessio ille ꝺ quẽ ꝺz fie
ri nõ est soluẽdo. ego dico ego liberaui eũ quia nõ
erat soluẽdo. an ob. exceptio. Et videꝫ q̃ non. qz te
neor ad factũ si nõ facio qõ debeo teneor ad inter
esse. vt. l. si stipulat⁹. in fi. s. de ver. ob. mõ facis dolo
petere id qõ tua nõ itereſt: sz tua nõ intereſt q̃ tibi
cedaꝫ actio. g̃ ꝛc. ꝛ hoc videꝫ tenere glo. in. d. l. nisi.
s. de pac. Sz ꝺ hoc faꝫ qz viõr liberãdo eũ accipe
pecũiaz ꝛ sibi ꝺonare. C. õ iuꝝ doꝯ. l. vir ab eo. ꝑter
ea potuisset effici soluẽdo. ꝛ hoc placet. ¶ Quero
liberaui fideiussorẽ. sz principalis est soluẽdo. an fi
ꝺeiussor mõ ꝙuẽtus possit opponere exceptionẽ ce
ꝺẽdarũ. Et videꝫ q̃ nõ. qz sua nõ intereſt. Ꝺico sic
in pignore si creditor hẽat pign⁹ apõ se ꝛ restituit
cũ debebat illud tradere fideiussori tũc obstat sibi
exceptio: qz intererat poti⁹ ei⁹ nõ soluere ꝛ pign⁹ re
tinere q̃ in psonã agere. vt. j. de fur. l. itaq̃ fullo. sz
si hẽbat solũ bona sibi obligata: tũc sufficit si cedat
actionẽ ꝛ ꝑmittat debitorẽ esse idoneũ. sz i fideius
sore puto si creditor est parat⁹ ei ꝺimittere q̃tũ est
deteri⁹ nomẽ debitoris ꝓpter fideiussorẽ liberatũ
q̃ tũc sibi nõ ob. exceptio. ar. ei⁹ qõ no. s. de arbi. l.
vtiq̃. Cetera qũ liberauit pignora. ꝺic vt. C. e. l. ij.

Fideiussor obligari Seiꝑaz sum
. mat. ¶ Ꝙp. s. eo. l. ij. Ꝺo. ꝺicit glo. fallit ibi. Tu ꝺic q̃
ibi est naturalis obligatio q̃ est principal. ¶ Ꝙp.
de. l. itẽ si fu⁹. i fi. s. de stip. ser. Ꝺo. vt ibi. ¶ Que
ro an⁹ hypothecaria possit cedi sine principali. ar.
q̃ non vt hic. ꝛ. j. ea. l. §. fideiussor. ꝛ. l. si mihi aut ti
cio. ar. ꝺ. l. ex sextãte. §. latin⁹. s. ꝺ excep. rei iudi. ad
trebell⁹. l. debitor. C. de lui. pigno. l. ij. Ꝺicit ꝺy. cre
do q̃ nõ possit cedi sine prãcipali. ar. ll. prio allega
tarũ. Ad ꝺ. rñdeo q̃ in casib⁹ illaꝝ. ll. superat natu
ralis fm verũ intellectũ earũ. ll. fm Ꝺy. sed in. l. de
bitor. fuit ꝺfusa ciuilis ꝛ naturalis. Tñ ꝑ eo ẽ glo.
C. de here. vel acti. vẽdi. l. fi. In ꝺriũ est gl. C. de pi
gno. l. vsucapio. ꝛ. s. de pigno. l. i. §. cũ põdium. Cy.
in dicta. l. fi. ꝺicit q̃ Ꝺy. se audiẽte ꝺcordauit illas
glo. qz hypothecaria nõ põt cedi eẋneo. vt. l. fi. C. ꝺ
here. ven. ipsi principali debitori sic. vt. l. vsucapio
C. de pig. Istud idẽ tz Spec. in ti. de cessio. actio. §
i. v. sz quid si cessi. Ego ꝺico q̃ indistincte põt cedi
hypothecaria sine principali. vt. s. de leg. iij. l. iulia
nus. in prin. de pig. l. grege. §. cũ pignori. C. si pig.
pig. da. sit. l. ij. Hec obstat hec lex qz fateor q̃ non
põt ꝺstitui ab initio hypothecaria seu fideiussoria
obligatio sine principali. vt hic cũ filiꝫ⁹. sz bñ ꝺsti
tuta põt separi. vt dicti. ll. Hec obstat q̃ not. C. de
heꝛdi. vel acti. ven. l. fi. ubi ꝺ⁹ q̃ seqreꝫ q̃ si cedẽs a
geret psonali q̃ cessionari⁹ pdẽt hypothecariã. qz
p hoc nõ ꝺcludiꝫ q̃ cessio nõ valeat. sz q̃ possibile
est q̃ erit sine effectu. Cui⁹ g̃ gra videdũ est q̃s est
effect⁹ hui⁹ cessiõis. s. qñ cediꝫ hypothecaria sine
principali. Ad hoc rñdeo. qz qñ cediꝫ hypotheca
ria sola qz psonalis nõ subest. vt. l. ij. C. de lui. pign.
ꝛ tũc hz effectũ. qz aliꝫ agere nõ põt psonali. qõ ẽt
ꝺtigit qñ cediꝫ ipi debitori. vt. d. l. vsucapio. ꝺ pig.
ꝛ. s. de pigno. l. i. §. cũ põdiũ. Mñq̃ psonalis⁹ subest
ꝛ fit cessio eẋneo. ꝛ tũc aduerte. aut cessio fit ex cau
sa mere donatõis. ꝛ tũc hz effectũ vt possit pignus
retineri donec sibi donatario soluaꝫ vt. l. iulian⁹. in
prin. s. de leg. iij. Et puto q̃ si donator vel heres
ei⁹ ageret psonali q̃ teneꝫ ipi donatario vel lega
tario q̃si ipius dolo fcm̃ sit vt res donata vel lega
ta intereat. vt no. s. de trãsac. l. fi. Si ꝺo cessit ex a
lia cã puto inspiciẽdũ cãz q̃re cessit. si eim̃ cessit ex cã
emptiõis idẽ vt. l. i. §. nõ tm̃. ꝛ §. fecisse. s. de hered.
vendi. Si ꝺo ex cã pignoris idẽ cũ debitor soluen
do debitũ faceret cessare psumptionẽ doli. vt. C. ꝺ
crimi. stellio. l. i. Itẽ talis creditor nõ posset agẽ hy
pothecaria nisi vsq̃ ad q̃titatem sui debiti

Qui certo loco. Nõ põt obligari fiꝺeiussor
. in durioꝛẽ cãm. h. d. vsq̃ ad
§. cũ fideiussor. ¶ No. istũ ter. q̃ debitor ꝑsõe ꝺ⁹
a quo iuito põt exterqueri. alꝫ debitor ꝺ⁹ abusiue
vt. j. de ꝺ. sig. l. debitor. qõ facit ad multa. ¶ Que
ro vtrũ ex naturali sola nascaꝫ actio. Glo. ꝺicit q̃
sic. aliqñ ex nudo pacto. vt. l. si q̃s ar. C. de dona. ꝛ
de doꝯ ꝑmis. l. ad exactionẽ. Cõtra. no. s. de acti. ꝛ
obliga. l. naturalis. Ultramõtani ꝺicũt q̃ in obli
gatõe q̃ ꝺsensu ꝺhiꝫ ex sola naturali nascaꝫ obliga
tio. nec est ibi vinculũ ciuile. Ita no. in. l. legẽ. C. de
pac. Au ꝺic. qñq̃ lex fouet pactũ gra ipsi⁹ pacti. vt
in ꝺctib⁹ bone fidei. tũc pactũ ꝺ⁹ vestitũ ꝺsensu. et
tũc oriꝫ actio ex eis. ꝛ sic nõ oriꝫ ex nudo pacto vt i
ꝺctib⁹ q̃ ꝺhunꝫ ꝺsensu. ꝛ ita est in ꝺctu doꝯ de iuꝝ
antiquo. vt. d. l. ad exactionẽ. hodie ꝺo est ibi taci
ta stipulatio p ti. de rei vxo. acti. Mñq̃. l. fouet pa
ctũ rõe psone. ꝛ tũc pactũ remanet nudũ. et ex hoc
pacto ouꝝ actio. vt. l. ẽt. s. de vsur. Et isto casu pos
set ꝺicere verũ ista glo. Mñq̃ lex nõ fouet pactum
sed ꝓpter pactũ ꝓducit actionẽ vt. C. de dona. l. si
quis ar. tũc pactũ remanet nudũ ꝛ oriꝫ actio ex pa
cto sz ex lege ꝓpter pactũ. ꝛ sic hꝫ glo. in exẽplo qõ
ponit nõ bñ ꝺicẽ. Ita ꝺicẽ Ja. bu. i. d. l. legẽ. C. ꝺ pac.

Stipulatione in ꝺiem. No. q̃ ista obliga
tio ꝺ⁹ i pendẽti. cõ
tra. s. ti. i. l. vsufruct⁹. Ꝺo. l. illa hz locũ qñ ab initio
vitiũ stipulatiõis est certũ. vel ex pte rei vel ex pte
psone stipulant]. vt ibi plene ꝺixi.

Cum fideiussor Fideiussoris obligatio cõ
cepta si re⁹ principalis non
soluerit ex mora rei principalis vl' ex ei⁹ morte com
mittiꝫ. h. d. ad primũ qõ ꝺicit ex mora cõmittitur.
¶ Ꝙp. de. l. ita stipulat⁹. s. de v. ob. Sol. gl. ꝛ bñ
hoc iõ. qz ꝑcessit ꝺispositio in psonaz rei cui⁹ mora
nocet fideiussori. sec⁹ si simpl'r incepisset a ꝑcedenti
ꝺditõe negatiua. ꝛcõo hẽtis no. ex. l. nra q̃ si p ꝺ fiꝺ
ctũ reũ nõ est impleta nõ põt eã iplere hꝫ. ¶ Sz
ꝺ id op. qz idẽ ꝑmitti ꝺz heredi qõ defuncto. l. diez

k ¶ Si er du
obus. ob. er
ceptio. Idẽ
de ista mate
ria no. q̃ spe.
i ti. ꝺ cessi. a
ctio. §. i. v. sz
qõ debitor
me⁹. ꝛ ibi io.
an. Cy. i. l. ij.
i. iij. ꝛ. iiij. q.
C. de pigno
ri. ꝛ Cy. ꝛ ia.
but. in. d. l. iu
bemus. C. ad
velleia. ꝛ spe
cul. de renũ.
ꝛ ꝺclu. v. sz
pone ei⁹ do
mũ. ꝛ v. qd si
creditor con
sensit.

l ¶ Quero li
berauí. adde
no. q̃ bart. ꝛ
q̃. i. l. i. C. de
trãsac. ꝛ bar.
i. d. l. eadẽ

Fideiusꝭ
sor obli
gari. q̃ro an.
Vide i. l. cũ
notissimi. C.
ꝺ pscrip. xxx.
anno. i gl. q̃ i
cipit sz cũ q̃
sonalis. ꝛ ibi
bal. i. iij. col.
ꝛ ang. ꝛ bal.
in. l. fi. C. de
bi. ꝺi. vel ac.
vẽd. sz an ces
sa psonali q̃
deaꝫ cessa q̃
potheca ria.
vide bar. i. l.
si hꝫs pecu
niã. j. ad tre
bel. ꝛ i. l. hꝫs
a debitore. j
eo. ꝛ no. per
bal. i. l. si iso
lutũ. C. de ac

m ¶ Mñq̃ p
sonalis. viꝺ
bar. i. l. si cõ
stãte. i pe. q
iij. q. prin. et
qõ no. j. ea. l.
§. fi.

§.nec vtimur. ꝛ l. q̃uis. §. de arbi. gl. dicit q̃ hic de
cessit sine herede. Jo. de bel. pti. C. de ꝺi. insti. l.
penꝛ. in. iij. q. dicit credo q̃ huic gl. ꝺyabolꝰ reuela
uit id qꝺ dicit ꝛ pessime dic̃. Ad ꝟriũ rñdet. ius im
plẽde ꝺditiõis trãsit ad heredẽ ad euitandũ penaꝫ
hoc est verũ qñ in eadeꝫ psona p̃cessit dispositio ꝛ
ꝺditio. vt in ꝟrio. hic in psona vniꝰ p̃cessit dispositio. in psona alterius ꝺditio. iõ trãsit ad heredem.
Ꝺy. hic videꝛ tenere gl. istã. Quid dicemꝰ. Credo
Jo. meliꝰ dicere. p. rio per. l. istã. scꝺo p. l. q̃ rome. §
augeriꝰ. §. de ν. obli. tertio ꝓbo p. l. postq̃. in pri.
§. vt le. no. caue. vbi dꝛ q̃ si ꝺditio obligatõis fide
iussoꝛie eristit cũ psona principalis nõ subest nõ cõ
mittiꝛ. Nõ est. qꝛ tũc nõ est psona i qua ꝺsistat ob
ligatio. mõ si ponis istũ decessisse sine heredibus.
tũc nõ est psona in qua possit ꝺsistere principal' ob
ligatio. iõ fideiussoꝛ nõ põt esse obligatꝰ cũ ista cõ
ditio impleaꝛ pꝰ moꝛtẽ. qꝛ post moꝛtẽ verũ est eũ nõ
soluisse. Ꝫ ꝺ hoc facit. §. de admi. tu. l. fine herede
in prin. ꝛ l. stichũ aut pamphilũ. circa prin. ff. de sol.
So. qñ fideiussoꝛ est iã obligatꝰ põt remanere ob
ligatꝰ etiã principali decedẽte sine herede. sꝫ qñ nõ
est obligatꝰ sꝫ obligandꝰ reqꝛiꝛ q̃ psona sit tpe exi
stentis ꝺditiõis. Jtẽ posses dicere q̃ i. l. postq̃. lo
quiꝛ in captiuo qui decessit sine herede. ꝛ q̃ sic ĩtel
ligaꝛ habes gl. no. in. l. i. §. idẽ põponiꝰ in fi. §. ꝺpo.
sꝫ hic est hereditas iacẽs q̃ repñtat psonã p q̃ põt
accedere fideiussoꝛ. vt. ff. eo. l. moꝛtuo. Sed dico q̃
tũc hereditas dꝛ qñ est spes vt adeaꝛ. sꝫ cũ oẽs de
ficiunt de quibꝰ est spes adeundi. tunc dicũ ĕ bona
vacãtia. vt. l. ij. in prin. ꝛ §. an bona. de iure fis. l. nõ
possũt. C. de bo. va. sꝫ hic decessit cũ herede ꝛ teneo
opi. Jo. Quero q̃dã ꝓmisit soluere. qꝺ si non
solueret tũc ꝓmisit penã moꝛtuꝰ est añq̃ interpelle
tur. an trãseat ad heredẽ facultas soluẽdi ad euitã
dũ penã. Dicꝫ vt in gl. §. q̃ nõ teneas q̃ sine herede
imo cũ herede ꝛ incepit a p̃cedẽti quẽtõe in eadeꝫ
pso na. ꝛ debet interpellari si ꝺies nõ est exp̃ssa vel
tacita vt. l. ad ꝺiem. §. de verbo. obliga. ꝛ. l. ꝺiem. §.
de arbitris. qꝛ tũc ꝺies interpellaret pꝛo homine.
Quero an dẽat interpellari in iudicio vel extra
Glo. dic̃ alterutrũ sufficit. Sikem gl. habuistis in. l
qui rome. §. coheres. §. de ν. ob. ꝛ. l. amplꝰ. ff. rẽ ra.
ha. Quero an sit ꝺditionalis obligatio fideius
soꝛia. Et gl. dicit q̃ nõ. sꝫ male. qꝛ hic fuit appositа
dictio si q̃ ꝺditiõeꝫ facit. vt. l. si decẽ cũ petieroꝛ. §. ꝺ
ν. ob. obli. ꝛ no. ibidẽ p glo.

Fideius soꝛib'. Adde. l. si is cui. §. flauius ꝛ qꝺ ibi hꝛ.

Fideiussoꝛibus. Quero an cessio
dũ an p rata. Et dic q̃ p rata. Alie gl. aliter dicũt
in. l. i. C. de duo. re. ꝛ in. l. si plures. de admi. tu. Di
cã in. l. modestinꝰ. ff. de sol. Quero an hypothe
caria dẽat cedi. Certe sic. vt. C. eo. l. ij. Extra gl.
quesiuit Alber. ꝺ bobio ꝛ Dy. hic creditoꝛ nõ egit
ꝺ fideiussoꝛẽ. sꝫ fideiussoꝛ sua sponte vult cogẽ de
bitoꝛeꝫ vt cedat soluẽdo pꝛius ꝛ offerẽdo debitum
an possit. ponit Ly. in. l. ij. C. eo. determinationem
Dy. de ν bo ad ν bũ ꝛ bñ. Dic vt ibi dicit ꝛ hic nõ
scribo cã breuitatis. Quero quo iure petaꝛ ces
sio. Dicã infra de sol. l. modestinus.

Qui debitoꝛem. l. inter causas. §. ab
esse. §. mã. ꝛ tetigi. in. l. iij. §. eo. ti. Glo. si
gnat ar. ꝟria ꝛ nõ soluit. vide eã ibi. §. q̃ repꝛobos.
sꝫ ibi ignoꝛãꝛ ꝛcepit iõ nõ p̃iudicat sibi. ꝟ sciẽꝛ. ꝛ iõ
nocet. ar. §. ꝺ iuꝛ dotꝫ. l. ꝓmittẽdo. §. si debitoꝛẽ. ꝺy.

Seruus inscio. Si ꝓ huꝰ fideiussione
vẽdicaꝛ. si peculiaris ꝓ debito nõ repetiꝛ ꝓ indebi
to ꝺdiciꝛ. sꝫ si ꝺñs soluat ipse ab eo cui soluit repe
tit. h. d. Ad euidẽtiã. huꝰ exꝰ peculiareꝫ cãꝫ ñ põt
fideiubere. vt. l. lꝫ. §. lꝫ ꝛ si filiꝰ. §. de pecu. Ꝺp.
nemo ꝺdicit rẽ suã ptercq̃ a fure. vt. l. fi. §. quẽadm.
vsufr. caue. sꝫ istiꝰ pecunie nõ ĕ trãslatũ ꝺminiũ. q̃
potest vendicari q̃ non sit translatũ patꝫ. qꝛ si non
est cã habilis trãsferẽdi ꝺñiuꝫ ipm nõ trãsferꝛ. l. nũ
q̃. §. ꝺ acq̃. re. do. sꝫ hic fideiussio fuit nulla. ꝛ sic nõ
erat cã habilis. Jnterea lꝫ cõcessa est sibi adminꝛ
stratio nõ tũ videꝛ ꝓ hoc ꝺsensuꝫ hꝫe vt donet vꝛa
lienet in hãc cãm. vt. l. ꝺ iuris. in fi. §. ꝺ pac. ꝛ. l. si is
§. flauiꝰ. ff. de so. Glo. tꝫ hic q̃ põt cõdici hic a fure
vel ꝺditiõe triticaria a possessoꝛe. Sꝫ hoc nõ pla
cet mihi. qꝛ ꝑm hoc non eẽt dꝛia an de peculiari vel
ꝺñica soluat qꝺ ter. reqꝛit. Teneo q̃ q̃ est trãslatuꝫ
ꝺñiuꝫ. qꝛ erat admiꝛstratoꝛ credẽs cãm subesse. hoc
tenet Ruge. nihil allegat. Dic vt. §. de ꝺi. inde. l.
cũ indebitũ in prin. ꝛ ibi no. ꝛ istã teneo. Clemto
ad. l. sequẽ. ꝛ oppo. de. l. si huꝰ alienꝰ. dicit gl. q̃ hic
ꝺñs errauit. alꝫ videꝛ appꝛobare. qꝺ nõ placet. qꝛ
cũ obligatio sit nulla nõ põt appꝛobari. vt. l. obli
gatiões. §. de acti. ꝛ obli. Cel ibi agebat mãdati.
hic nõ. qꝺ nõ placet eadẽ rõe. Dic q̃ ꝑm Dy. fic q̃
hic soluit ꝺñs ꝓ fideiussoꝛis obligatiõe q̃ est nulla
merito repetit. ibi ꝓ obligatiõe pꝛincipalis q̃ ĕ aliq̃
qꝛ videꝛ mãdasse huo q̃ ꝓ eo solueret. vñ ꝺñs sol
uẽdo appꝛobat ꝺctũ illũ mãdati. Queriꝛ vtruꝫ
ex cã fideiussiõis huꝰ obligeꝛ naturaliꝛ. Et gl. tꝫ q̃
nõ hic in duabꝰ glo. ꝛ idẽ tꝫ in. l. in psonã. §. q̃ pecu
niaꝫ in gl. sꝫ ꝛ huꝰ ꝛc. §. de pac. qꝺ puto eẽ verũ. qꝛ
lex resistit obligatiõi. ꝛ iõ nõ oꝛiꝛ nec ciuilis nec na
turalis. vt. l. si nõ sortẽ. in pri. §. de ꝺi. inde. ꝛ qꝛ ta
lis iussio ꝺtinet donationẽ q̃ aliena est a huo. vt. §.
q̃ res pigno. obli. pos. l. ij. Quero vtrũ cõsump
tiõe secuta liberẽꝛ debitoꝛ pꝛincipalis. Et gl. dicit
q̃ sic. sꝫ male dic̃. qꝛ secuta ꝺsumptio illꝺ opaꝛ qꝺ
a pꝛincipio dñij trãslatio. vt. l. si filiꝰ. §. si cert. peta.
sꝫ dñij trãslatio nõ liberat. vt hic. q̃ nec ꝺsumptio.

Actiões q̃site he
Heres a debitoꝛe redi ex suo fctõ nõ
transeũt in fideicõmissariũ vel in eũ q̃ euin
ciꝛ ꝓ ꝺ tabu. nisi facta cessiõe. ff. d. Cop. exꝰ gl. de
l. i. ꝛ p totũ ti. §. ad trebel. vbi trãseũt sine cessione.
So. dic q̃ ibi trãseũt actiões hereditarie ad hereꝛ
dẽ. hic in fideiussoꝛẽ. q̃ nũq̃ fuerũt penes heredem
ex psona defũcti sꝫ ex psona sua. ꝛ istud ꝓbaꝛ in. l.
si heres pecuniã. ad trebel. Jtẽ op. ꝓ cessiõe fctã
ꝺ principalẽ videꝛ fcã cessio ꝺ fideiussoꝛẽ. vt. C. de
heredi. vẽdi. l. ẽptoꝛi. ꝛ. l. si in solutꝫ. C. de acti. ꝛ obli
liga. ꝛ. l. emptoꝛi. §. de here. vel act. vẽdi. ꝛ ibi no. q̃
cũ hic transeat pꝛincipalis ꝺꝫ transire fideiussoꝛia.
So. ex trebelliano trãseũt actiões ꝺ fideiussoꝛia.
Jriũ ẽ cessio hois. ꝛ iõ trãseũt actiões ꝺ fideiussoꝛẽ
ẽt fcõ hois. Cop. ꝑm glo. de. l. si tibi. §. cũ possef
soꝛ. §. de pac. vbi euincẽti nõ ꝓdest pactũ fcm a pos
sessoꝛe. So. ponit multas glo. nec ponit verã. Dic
qñq̃ possessoꝛ est verꝰ hꝛes. sꝫ ab eo euincit ꝓ con
tra tabulas vel alio modo. ꝛ tũc ꝓdest pactũ euin
centi. vt hic cũ si. aut nõ est hꝛes. ꝛ tũc nõ ꝓdest e
uincẽti. vt in ꝺ. Fallit si ꝺstaret q̃ voluerit ꝓdesse
cuilibet q̃ ẽ hꝛes. vt. l. añpenul. §. de pac. ꝛ ille qui
recipit videꝛ negotiũ gerere hereditatis. facit. §. ꝺ

Non est nouũ pac. l. sed si tñ.
Due obligatiões fideiussoꝛie
possũt ꝺcurrere i psonã vniꝰ. ff. d. Cop. de. l. qui
uis. §. de ν. ob. dic vt ibi. viꝺ gl. quã recita vt iacet

Seruo tuoq Nõ põt q̃s fideiubere ꝓ seipso.
secꝰ ꝓ alio. ff. d. ꝛ ff ẽ notabiliꝛ ꝛer.

Quod si hic seruus. Jste est bonꝰ ꝛer. Si
debitoꝛ succedit fide
iussoꝛi extinguiꝛ accessoꝛia si pꝛincipalis est vtilis.

Heres a debitoꝛe
re Jrẽ opp.
Dic ꝓ bar. ff
l. si heres pe
cuniã ad re
bel. ꝛ bal. ff.
i. vsi. q̃ro ꝛe
staroꝛ legaꝛ
uit michi. C.
cõia de legꝫ.
ꝛ imol. aliq̃d
ff. l. dotale so
lu. ma.

Seruo tuo. Not. q̃
nõ põt eẽ de
bitoꝛ ꝛ fideꝛ
iussoꝛ. sed an
vno rispectu
possꝫ q̃s eẽ
debitoꝛ alio
fideiussoꝛ. bal
tangit in. l. si
mandato. C.
qꝺ cuꝫ eo. ꝛ
dicit tibi esse
casum ꝺ hac
q. q̃ sic ꝛ ff. l.
i eũ. §. rabeꝛ
ne. §. ꝺ instit.
sꝫ silẽ est ff.
romanꝰ apu
lus ꝺ tuto. ꝛ
cura. da. ab
bis. ꝛ qꝺ ibi
bar. Jtẽ filie
ff. l. reos in
pri. §. ꝺ duo
bꝰ reis. et d.
l. romanꝰ. alꝫ
legat bald. ff
d. l. si mãdat
to. C. qꝺ cuꝫ
eo. vide ff.
si dubiteꝛ. §
filiusfa. §. ff.
facit qꝺ no.
bar. ꝺ iurib⁹
direct. ꝛ vti
libꝰ ff. l. si hꝛ
res. §. ad re
bell.

Nõ si stipulator.no.ꝙ.no.ꝙ missio ī oĩa bona debitoꝛ ſ ceſſio bonoꝛ ꝙ debitoꝛẽ nõ liberat fideiuſſoꝛẽ.imo dixit bal.ī.l.ꝺſentaneũ.C. quõ ꝛ qñ iuder.ꝙ lz ſit vn⁹ mod⁹ exequẽdi puta p tenutã:nõ tñ impe dik alⁱ modus etiã eẽ caſuz iſtũ de fideiuſſoꝛe ſz ĩmo regularik ita eſt in quolibz.p quo facit tex.ꝛ gl.in.l.iiij.ſ.ex quẽtõe.de re iudi. Et di xit bal.ī.l. ad fi. ſi quis ius dicẽ. nõ obtẽp. qõ ſi teneo ꝺbito rẽ meũ i car cerib⁹ tñ poſ ſum tenutaz bonoꝛ acci pere:qz vnũ remediũ nõ excludit aliꝺ ad qõ bñfaẽ cqñ frequẽ ter.ſ.fi.vt li. nõ ꝺteſt.ꝛ ẽ no.multũ ſe cũdũ bal.ibi ꝛ no.bar.i.ꝺ l.ꝺſentaneũ in fi.bñfac.l. q legati.C. vtĩ poſ.leg. ꝛ qõ no.bar. i.l. q̃uis de pig.acti.ꝛ ꝺ adde bal.i.l. etiã.C.de fi ꝺeiuſſo.cum ibi no.vbilz actũ ſit ypo thecaria cõ tra debitoꝛẽ vel aliũ nõ li berat fideiuſ ſoꝛ. Itẽ pen ꝺete lite ꝺ fi ꝺeiuſſoꝛẽ nõ ipedik execu tio ꝺ princi palẽ.ꝛ econ tra.ter.ẽ i.l. fi.ꝛ quod ibi bal.C. de fi ꝺeiuſſo. qõ bñ no.licz ꝺ p̃dicta videa tur quod no. bal.i.l. credi toꝛ.ff.ſi certũ pe.ꝛ ibi retu li illõ ꝺictuz bal.ꝛ ꝺictuz bart. in. ꝺ.l. conſentaneũ allegat pau.de caſt.in.l.ſi ſtichum.ſ.i.ī.ti.i. vbi inducit ter.ibi s vim ꝙfeſſiõis vel ſolutiõis tñ. Adde bar.poſt glo.ī.eo.l. ſi debitoꝛẽ la.ñ.ꝛ.l.ſi ſocer.in pr̃in.poſt glo.s.ſolu.matri.

secus ſi inutilis.ḥ.ꝺ. Cõcoꝛdat.s.de ſepara.l. ſi de bitoꝛ ī pr̃in.ꝛ.l.ſtichũ.ſ.qõ vulgo.ī.de ſo. C Op. ꝙ due ciuiles pñt eẽ ſil'vt.l.gñal'r.s.e.ti. Sꝺ.qõ ꝺi cik in tex.ciuilis.ſubaudí quarũ vtraq; eſt efficax.ꝛ ſubaudiꝛ inequalis.vna fideiuſſoꝛia.alia pr̃incipa lis.al's nõ eẽt bona rõ.ꝛ.s.e.l.gñal'r. Ꝺi.ꝛ facit ad id qõ ꝺixi ꝺe inuẽtario .s.e.l.gñal'r.ꝛ ꝺicam.ī. de ſo.l.ſtichũ.ſ.aliqñ. C Quero ꝺz hic ſi obligatio ci uilis peat.quõ põt pire. Gl.ꝺicit acceptilatiõe vel tpe. Sz in eo ꝙ ꝺicit ꝺe acceptilatiõe nõ ꝺicit bñ. qz tũc extinguereẽ pr̃incipal'.vt.l.ꝛ p iuſiurãduz.ſ.ꝛ ſi fideiuſſoꝛ.ī.de acceptil. Aliꝺ exẽplũ ꝺ tpe ẽ bonũ

Quod ſi ſtipulatoꝛ Si pr̃incipalis re⁹ ſuc cedit creditoꝛi oĩs obli gatio extinguik.ſi fideiuſſoꝛia ſola fideiuſſoꝛia obli gatio extinguik.ḥ.ꝺ.l.iſta cũ ſequẽ.ſ.qui ſequẽs.ſ. eſt ſubſtilis in tex.ibi debitoꝛis.ſubaudí latitantis Ꝺy.al's eſt ī gl.ꝛ tũc ſubaudí ibi vel ꝺic cedẽtis bo nis.vt innuit gl.mag. No.ꝙr missio ī oĩa bona nõ liberat fideiuſſoꝛẽ vt hic.ꝛ inſti.de replica.in fine.

C Quero qual'r adaptaẽ ad caſuz iſtud argumen tũ qõ fit in tex. Glo.pr̃io ponit qñ eſt fcã missio ī oĩ bus bonis ei⁹ q̃ ceſſit bonis.quo caſu lz libereẽ ce ꝺẽs bonis nõ liberanẽ fideiuſſoꝛes.ita hic econtra liberaẽ fideiuſſoꝛ ꝛ nõ ꝺebitoꝛ. ſz fm hoc innuit ꝙ p ceſſionẽ bonoꝛ ꝺebitoꝛ libereẽ qõ nõ eſt verũ.vt l.is q̃ bonis.s.ꝺ ceſſi.bo.qõ examinabo.ī.eo.l.vbi cũq;. C Vel ꝺic ꝺicẽ gl.ꝙ referẽ ad.ſ.ꝙ ſi fu⁹.ꝛ p cedit ſine ſcrupulo. Sz nõ eſt veriſile ꝙ retulerit ſe ad ita remota.vñ ꝺic tertio vt ꝺr̃ in ſequẽ.gl.qñ fit missio in bonis ꝺebitoꝛis latitãt ſ p quã nõ liberaẽ fideiuſſoꝛ.ídẽ ſi cedat bonis vt ꝺictũ eſt.ꝛ ẽt ꝓbaẽ iſti.de replica.ſ.fi.ꝛ iſte cãus nõ ſic repik alibi. De eo vero cui⁹ bona publicantur ꝺicam.ī.e.l. ſi ꝺebi toꝛi ꝺeportato.

Cum tu Põt vn⁹ eẽ fiꝺiuſſoꝛ duoz ꝛeoz.ḥ.ꝺ. Cum fideiuſſoꝛ Succeſſio nõ hi⁹ loco ſolu tiõis ad lucrũ heredis.ḥ.ꝺ. C Op.ꝺe.l.ſi ei.s.de euic. Glo.q̃ eſt hic ponit ca ſuñ ꝺiuerſitatẽ. Sz aduerte hic eſt q̃ꝺã fictõ.qz a ſe ipo ꝺr̃ exegiſſe.ꝛ inducik ꝓpter eq̃tatẽ ne heres re maneret in ꝺãno.vt.l.ſi ei.s.de euic.ſz ſi heres vult iſtud inducere ad ſuũ cõmoꝺũ nõ poſſz vt hic. eſſz eſſi ſibi cõmoꝺũ qz hẽret actionẽ mãꝺati q̃ eſt bone fideꝛ cũ obligatio qua tenebaẽ pr̃incipalis erat foꝛ te ſtricti iuris. Itẽ ſi eẽt heredi ꝺãnũ ſucceſſio non ḥz vim ſolutiõis.vt.s.pr̃i.ſ.put intelligik qñ cre ꝺitoꝛ ſucceſſit vni cõzeoz fm ꝙ hz vim ſolutõis ad hocvt ꝺãnũ euitet.ꝺicã.ī.e.l.vãni⁹.ꝛ caſus eſt in.l ſtichũ aut pãphilũ.ſ.aliqñ.ī.de ſolu.tangã.in repe titio.l.ſi is qui ꝓ emptoꝛe.s.de vſuca.ī.q.q̃ incipit q̃ fuit cã fictiõis ꝛ ibi pleni⁹ ꝺicã.

C Cũ fideiuſſoꝛ.nõ habeaẽ. vtrũ ſucceſſio habeat locũ ſeu

Quoꝛuo.facit.l.ſi a te.s.vt lega.no.ca.ꝛ videẽ ꝓbari hic ꝙ ap pellatiõe perſone veniat vniuerſitas. Ita ꝺicit bal. in.l. metũ ſ.ai aduertendũ.s.qõ me.cau.ꝛ vide bald.in.l.quicũq;.in.iiij col.C.ꝺ ſer.fugi.vbi idẽ ꝺicꝛ ſubdit qõ venit tã maſcul⁹ q̃ femina ꝓ bal.no.in.l.oẽs ppli in pe.col.s.de iuſti. ꝛ iur. ꝛ p bal.ī rubrica.C. ad trebel.vbi q̃rik an appellatõe pſone veniat ciuitaſ res publica ꝛ colle giũ ꝙſtituto ꝓcuratoꝛe cõtra oẽz pſonã mũꝺizẽ, venit tñ fiſc⁹ appel

latõe hoĩs.vt ẽ gl.i.l.eos.ī vbo hoĩs.C.ꝺ vſu.quã ꝺicẽ singlarẽ ãg. in tractatu de inuẽtario.ꝺixit tñ ꝺo.an.in.c.graueẽ.de pbẽ.ꝙ ſtatu tũ loquẽs de pſona nõ hz locũ in capl'o. Sz in.c.i.ſ.quẽticulaz.de pace iura.fir.videẽ ꝓbari ꝙ appellatiõe pſone nõ venit collegium ſeu vniuerſitas. Fallit tñ in cãu qñ iurarẽ te defendẽ ꝺ oẽm pſonaz vl' hoĩz mũ ꝺi. quo caſu ẽtvenit colle giũ vel vni uerſitas fm bal. ī. c.i. de noua forma fidelitat ſ vbi tũc oẽs com pheꝺũẽ ex cepta pſona q̃ ẽ ita pr̃ioꝛ tpe ſtẽ natu ra ẽ potẽtioꝛ ꝛ pr̃ioꝛ acci ꝺẽtez ẽt exci pik ꝓpẽa i perator ꝛ ſu perioꝛ. puta pr̃inceps vt ibi lati⁹

Imo Quoꝛuo Si obligatio ꝙſiſtit in pſo na repñtata põt accipi fide iuſſoꝛ.ḥ.ꝺ. Quiꝺã hñt ī tex. vice defuncti ꝛ quiꝺã nõ.ꝛ in hoc ꝺiffert hereditas a curia ꝛ ſoci etate ꝛ collegio in q̃b⁹ repñtaẽ pſona viuẽs. vt ꝺi xi.s.ti.i.l.vſufructus.

Imihi aut titio. Adiect⁹ fideiuſſo rem recipe nõ põt ḥ.ꝺ. Rõ eſt.qz in ei⁹ pſona nõ ꝙſiſtit obligatio.

Lutius titius Ioꝛo pte heredita ria tñ ofuſione ex tinguiẽ obligatio.ꝛ heredes fideiuſſoꝛis vel mandatoꝛis nõ tenenẽ inſolidũ.ḥ.ꝺ. C No.ex iſta.l.ꝙ littere iſte p̃iudicãt ſcribẽti. qõ nõ ẽ ꝺubiũ quãꝺo continet certũ. vt hic fuit. C Sed quid ꝺe litteris que ꝺicunẽ in vulgari littere credẽtieẽ. Circa eas eſt ſciendũ.naz quãꝺoq; ſunt multũ genera les.vt tali latoꝛi pr̃eſentiũ in his que vobis ꝺixerit ꝺabitis plenã fiꝺem.tunc vigoꝛe earuz nil poterit agere talis latoꝛ in pr̃eiuꝺiciũ ſcribentis. quoniaz iſte littere ſunt magis cõmendatoꝛie.q.ꝺ.iſte latoꝛ eſt fiꝺelis perſona poteſtis ꝺe ipſo confiꝺere.ꝛ ſic non obligant ſcribentem. C.qõ cum eo.l.fi.s.de do lo.l.eleganter.ſ.fi.s.man.l.ſi vero non remuneran ꝺi.ſ.cũ quiꝺã. Fallit ſi ex qualitate perſone ſcribẽ tis appareat aliõ ex quo generalitas illa certifica retur.vt ſi ille ꝺe quo ſcribebat erat factoꝛ ſeu inſti toꝛ ſcribẽtis in aliqua mercantia.quia tũc viꝺeẽ ꝺi cere ꝙ ei aꝺhibeat fiꝺẽ in negotio illius mercãtie. Caſus eſt ꝺe hoc no.s.de inſti.l.cuiq;.ſ. ſed ꝛ cum fullo.ver.plane.ar.s.de ver.obli.l.triticũ.ꝛ ibi no. Itez fallit ſi ꝺixit in epiſtola. Et aꝺhibete ei plenã fiꝺem ſuper me vel meo periculo.vt.s.man.l.ſi vo non remunerãꝺi.ſ.ſi quis mandauerit.in fi.ſ. Mñ q; iſte littere ſunt magis ſpales.vtputa. tali latoꝛi pr̃eſentiũ ꝺe intentione noſtra plenarie informato ꝺabitis plenã fiꝺẽ.vel ſup tali negotio ꝺabitis ple nã fiꝺem. Et hic aꝺuerte quia mandaẽ tantũ vt ta li crꝺaẽ iꝺ qõ ei refert.non autẽ mandaẽ vt cuz eo aliquis cõtractus celebꝛeẽ.aliuꝺ eſt eſſi credere re ferenti quia hoc nullã ꝺiſpoſitionẽ continet. aliuꝺ eſt ꝺ here. Si g̃ cũ tali aliq̃s celebꝛeẽ ꝺct⁹ non obli gat mãꝺantẽ.qz exceſſit fines mãꝺati.vt.s.mã.l.ꝺi ligenẽ.ꝛ qõ no.ꝺe ꝓcura.l.q̃ ꝓcurato.ī pr̃i.ī.de ſo. l.hoc iure. Fallit rõe pſone.vt ſi eẽt inſtitoꝛ vt ꝺixi fateoꝛ tñ ꝙ ſi ſuz paſſus ꝺãnũ occaſiõe illi⁹ credu litatis poſſuz recupare p actionẽ mãꝺati.puta ille latoꝛ lr̃az ꝺixit mihi ex pte ſcribẽt ſ ꝙ ſi ego vellez talẽ libz.p tanta q̃titate mitterẽ ego credẽs miſi ꝛ in hoc expẽꝺi.ꝺñs nõ vult ꝺare libz.iſtõ ꝺãnũ re peterẽ.vt.s.mã.l.ſi tibi mãꝺauero.ſ.fi. Sed pone ꝙ ille latoꝛ lr̃az ꝺixit talis fecit me ꝓcuratoꝛẽ ad ꝺ ꝺr̃ ſecretũ qõ ꝺñs nõ vult ſciri.iuẽ illõ.neſcit fu⁹ q̃ꝺ facit ꝺñs ſuus vt no.ī.l.ei⁹ q̃.ī fi.ſi cer.pe.ita refert bal.ī.c.i.q̃.mo.feu.amit.ꝛ adde hic no.q̃ no.p ꝺo.anto.in.c.poſt ceſſionẽ.ꝺe ꝓba.ꝛ ad bar. hic ad ꝺe bar.ī.l.ſi pupilli.ī.ſ.ſi ꝓcuratoꝛ.s.ꝺ nego.geſt.ꝛ bal.ī addi.ſpe. ī ti.ꝺe ſo.ī v̄.ſi mercatoꝛ.no.ī.l.ſi mei cã.s.cõmo.ꝛ qõ ibi bal.ꝛ iac. but.ꝛ q̃ꝺ ꝺe lr̃is cõmẽꝺaticijs an obligẽt.viꝺ qõ no.ꝺe iure patro. ī.c.i.in cle.ī glo.ꝺioceſanis.ī fi.vtrũ ãt lr̃is pr̃iuati crediẽ vide ī cle. i.in gl.l.ĩis.ꝺe ꝓcur.ꝛ ī.c.ij.ꝺe ſol. Et ꝺ lr̃is cõmẽꝺaticijs aꝺꝺe bal. ī.l.ſi lr̃as. C.mãꝺati. Et ꝺe lr̃is credẽtie ẽt viꝺ bal.ꝛ imol.ī.c. frater nitat ſ.ꝺ cle.nõ reſi.ꝛ ꝺe lr̃is ꝙmẽꝺaticijs.viꝺ ẽt bal.ī.l.ſi v̄o i.ſ. cũ q̃ꝺã.ī repoꝛtat ſ antiq̃s.s.mãꝺa. ẽt bal.ī.l.inſtitoꝛ.ꝺ inſtito.ꝛ in.l.i.

§.i.ſ. qõ iuſ/ ſu vbi gl. ad de bal. ĩ rub. C. de oſti. pe cu. ĩ v. venio ad ſnĩam. et melius ĩ. iij. col. ĩ fi. v. de inde q̃ro.

¶ Cum ta li nũcio. Con/ trariũ tz ipe met bart. ĩ. l. ⁊ lz. de oſti. pec. dixit bal. ĩ tractatu de conſti. ĩ. v. q. principali. ĩ fi. q̃ icipit ve nio ad cãm nota.

¶ Arcel ius re/ gredit. quid ſi ſtatuto ca/ uet q̃ filiuſ/ fa. nõ poſſit obligari ĩ õ/ ctu. an fide/ iuſſor obli/ get. vi. bal. ĩ. l. i. ſ. eo. qõ ſic. ⁊ qõ not. Cy. in. l. de/ cretuz. C. qõ cum eo.

a ¶ Officio iudicis. fide/ iuſſor põt in teruenire p eo q̃ iudicis offõ põt con uenirí. adde bal. i. l. penl. C. qõ cũ eor ibi refert q̃ Cy. tz q̃ rea li actiõi non põt accedeť fideiuſſor. ſz ipe tenet õ. qz ſaltem lar go mõ dz ob ligat⁹ fac qõ idẽ no. ĩ. d. l. fi. C. de com penſa.

b ¶ §. fi. Et aduerte q̃ il le tex. in. d. l. pecunie. ĩ. §. pſecutionis optie p bat hoc mõ. Illã fideicõmiſſũ illo iure ffoz petebať offi cio iudic nõ hendũ tecũ ego credidi ⁊ tanq̃ cuz p curatore õri/ an piudicet dño. Dico q̃ nõ. nõ eſt dz credi ei qñ narrat aliq̃d qõ ſpectet ad ipm referentẽ p qõ ei ac quirať cõmodũ vel officiũ niſi quaten⁹ litter⁹ eſſet expreſſuz ne deť materia malignãdi. vt. d. l. fi. C. qõ cũ eo. vñ eſt neceſſe q̃ in litter⁹ p̃mittať q̃ poſſit cũ tali nuncio⁹ õhere gñal⁹ vel ſpal⁹. vt. d. l. fi. ⁊. ſ. qõ iuſſu. l. i. ĩ prin ¶ Sed q̃ro an tali latori debeat exe di ſine iuramẽto. Et videť q̃ nõ. l. theopõp⁹. ſ. de do. prele. Sz puto õ. qz fides hmõi eſt approbata ab vtraq; pte. ſ. a mittente ⁊ ab eo q̃ recipit. g̃ ⁊c. vt no. ſ. d fer. l. i. Sz õriũ loquiť. d. l. theopompus.

Qui fideiubet p pupillo

Arcellus. furioſo vel pdigo natural⁹ obligatis efficaciter teneť nec cõtra eos p mandati actionẽ regrediť. h. d. Diuido tibi glo. Iſta prima ps gl. tractat d fideiuſſore p pupillo ſe cũda de fideiuſſore p prodigo ⁊ furioſo. ſcda ibi. qõ autẽ. ¶ Oppo. ꝺtra primũ. imo videť q̃ fide/ iuſſor pupilli habeat actionem mandati vel nego. geſto. vt. l. ſi pupilli. in princ. ſ. de nego. geſtis. vt l. at ſi quis. §. qui mandati. ſ. de religio. Timore hu ius õrij dicit glo. q̃ iſta loquiť de pupillo natura/ liť tantũ obligato ⁊ in quo non habet fideiuſſor re greſſum. ſec⁹ ſi eẽt natural⁹ ⁊ ciuiliter pupill⁹ obli/ gatus vel qz locupletior effectus vel alio modo et tũc haberet regreſſuz. ⁊ vide glo. ¶ Op. pupillus nõ obligať naturaliter nec ciuiliter. vt. l. ſi pupillo. ſ. de auc. tu. ⁊. l. pupill⁹. ſ. de acti. ⁊ obli. Sol. intel lige quãdo natural⁹ tãtũ obligať. qõ quãdo ſit di/ cam. j. ti. i. l. i. ¶ Op. qz ſi ſuccurritur minori: ⁊ fide iuſſori ſuccurriť. vt. l. ſi minor. ſ. de ꝓcur. ⁊. C. de fi/ deiuſſ. mi. l. i. ⁊. ij. hic tex. cõtradicit glo. dicit q̃ fide iuſſori nõ ſuccurriť nec p reſtitutionẽ in integz niſi ſic ſi interceſſiſſet p quolibet maiore vel p adulto. ⁊ ſic glo. innuit q̃ hoc cãu qñ pupill⁹ obligať natu raliť tantũ reſtituať ⁊ tũc tal⁹ reſtitutio aliqñ pdeſt fideiuſſori. p quo facit. ſ. d odi. inde. l. interdũ. Sz vitas ẽ q̃ pupill⁹ tantũ natural⁹ obligat⁹ aduer/ ſus illã obligatõez naturalẽ nõ reſtituiť. g̃ ẽt nec fi deiuſſor. vt gl. meli⁹ dicit in. l. ſi pupill⁹. ſ. d arbi. et l. ſi minor. ſ. de pcu. in gl. mag. ⁊ inſti. q̃. mo. tol. ob. §. prẽterea. ⁊. ſ. de v. ob. l. puberes. ⁊ pbať in. l. i cau ſe. la. ij. ſ. de mino. Nec ob. l. interdũ. qz ibi reſtitui/ tur aduerſus ſolutionẽ nõ aduerſus obligationez naturalẽ. vt. C. ſi aduer. ſolu. l. fi. Vel ſi diceres euz reſtitui aduerſus obligationẽ naturalẽ eſt verũ qñ p eã pupill⁹ ledit. qz iam ſoluit: vt ibi. al⁹ sec⁹. Sz fateor q̃ ſi dolo eſſet induct⁹ ſuccurrereť p actionẽ de dolo ex pſona ſua. Principiũ g̃ glo. ⁊ iſtã ptem ſummo ſic. aut fideiuſſor inceſſit p minore ciuiliť ⁊ natural⁹ obligato. ⁊ tũc fideiuſſor teneť vtiliť ni/ ſi reſtituať ex pſona minoris. dic vt. l. ſi minor. ſ. de pcu. ⁊. l. ij. C. de fideiuſ. mi. aut fideiuſſor interceſſit p pupillo natural⁹ tñ obligato ⁊ nõ iuuať aliquo mõ vt hic. ⁊. ſ. e. l. ij. aut interceſſit p eo q̃ nullo mõ erat obligat⁹. ⁊ tũc nõ põt aliquo mõ teneri. vt. ſ. e. l. fz ⁊ ſi fui dñs. ⁊. l. ſi fideiuſſor obligari. in prin. ¶ Quero q̃d p eo q̃ nulla obligatõe teneť: ſz põt officio iudicis exigi[a] an poſſit accedere fideiuſſor. Videť q̃ nõ. qz nõ ꝓſupponit obligationẽ. vt. l. q̃ p colluſionẽ. ſ. de ac. emp. ⁊ ven. ⁊. l. cũ poſtulaſſez ſ. de dã. infec. Ego dico q̃ accedit fideiuſſor. ⁊ eſt caſus in. l. pecunie v̊bũ. §. fi.[b] cõiuncto. §. penl. eiuſ dẽ. l. j. de v. fig. expreſſi⁹. j. de ſol. l. cũ q̃s. §. ſi q̃s p eo. ⁊ de officio iudic mercẽnario ẽ exp̃ſſuz. ſ. de eo qõ cer. lo. l. centũ capue. ⁊. l. fi. ⁊ loca. l. q̃ro. ⁊. j. rem pupil. ſal. fo. l. ſi poſtea. ⁊ pz ex hac. l. q̃ falſa ſit opio illoz qui dicũt q̃ qñ fideiuſſor accedit naturali ob ligatiõe bz exceptionẽ õ qua tangit glo. ſ. eo. l. qõ eſſi. ¶ Quero q̃d ſi fideiuſſor inceſſit p pupillo auctoritate tutoris. Et videť q̃ ſit aliõ. qz ſi aucto ritas tutoris interceſſit in õctu mandati fideiuſſor repeteret a pupillo. ⁊ tũc videť debere ſubueniri ⁊ glo. hic innuit in ſcda pte glo. ſed nõ eſt verũ. qz lz habeat regreſſuz õ pupillũ põt tñ pupill⁹ reſtituti onẽ in integrũ poſtulare aduerſus actionẽ manda ti q̃ dať fideiuſſori. Caſus ẽ in. l. ij. C. de fideiuſ. mi. ¶ Quero qual⁹ poniť in ter. iſta rõ qm̃ is ⁊c. Hl. dicit põt eẽ ratio recta ⁊ remota hoc eſt dicere re/ cta rõ p quã dictũ pbať hoc mõ. iõ fideiuſſori non ſubueniť. qz rei principalis nõ intereſt. Et q̃ ipius rei nõ interſit pbať. qz õ eũ nõ dať actio mandati. Scõo mõ põt intelligi q̃ ſit rõ remotiua hoc eſt rõ queda p quã tolliť ⁊ remoueť id qõ in õriũ dici poſ ſet. ⁊ hoc mõ videť q̃ ſubueniať fideiuſſori ſic pri/ cipali. Ad qõ rñdeo q̃ illud ẽ verũ qñ principalis intereſſet. ſz hic nõ intereſt. g̃ ⁊c. Et q̃ nõ interſit p bať. qz nõ eſt habiturus regreſſuz ⁊c. ⁊ ſic in idẽre cidit. ¶ Venio ad ſcdam partẽ glo. dz hic q̃ fide/ iuſſor inceſſit p furioſo ⁊ pdigo ⁊ teneť õ. l. is cui ſ. de v. obli. ⁊. l. in negotijs. j. de regu. iur. Hui⁹ ti/ moze ſunt quatuor ſo. Una eſt fateor q̃ nõ reſtitui tur qz nõ teneť ſi eñ teneret tũc reſtitueret ¶ Ho. iſtud⁹ q̃ furioſus ⁊ pdigus ſi ſunt leſi ex õctu eo q̃ ſẽ obligati cũ effectu q̃ reſtituũ qz reſtitueret fide iuſſor multo mag⁹ ⁊ ipi furioſi. ⁊ hãc tenet Dy. hic Cõtrariũ tenet Ci. in. l. ſi ifanti. C. de iure deli. Sz truſa eſt. qz ſi reſtituiť abſens ⁊ pupill⁹ q̃ habẽt itel lectũ q̃re nõ furioſus ex gñali clauſula. ſ. ex q̃. cau. ma. l. i. ⁊ iſta ſolutio eſt bona in ſe tota. ſz nõ placet ad. l. qz quãdo vna diſpoſitio referť ad duas perſo nas debet intelligi equaliter. vt. l. iam hoc iure. ſ. de vul. ⁊ pupil. ſubſti. ⁊. l. hereditatẽ. C. de impu. et ali. ſubſti. ¶ Sc̃o ſoluiť q̃ iſti fideiuſſores inter ceſſerũt p furioſo vel prodigo obligatiõe ꝓtracta ante vel poſtea ꝓtracta reipa. Iſta ſolu. etiã ẽ v̊a in ſe ſed nõ q̃tũ ad. l. qz tunc fideiuſſor teneret cuz effectu ⁊ poſſet actiõe nego. geſt. repetere. vt. l. iij. §. furioſus. ſ. de neg. geſ. ⁊. l. pupilli. in prin. j. eo. ti. ¶ Alia ſol. eſt q̃ hic nõ interuenit fideiuſſor in p/ iudiciũ pdigi vel furioſi. ſz in preiudiciũ ipoz fide iubentiũ ſz iſtã reph̃endit glo. ⁊ bñ. ¶ Dať quar/ ta ſol. quã teneo tñ oz q̃ diuinem⁹. ⁊ dicit q̃ hic lo qť i furioſo ⁊ pdigo natural⁹ obligato. ¶ Quõ autẽ accedere poſſint naturali obligationi. Dic q̃ nudo pacto promiſerãt anteq̃ eſſent furioſi vel ſuc ceſſit cuidã naturaliť obligato dum erat in furoze Iſtã tenebat Rai. de fozť. ⁊ iſtã teneo p v̊a ¶ Ex p̃dict⁹ ſũmem⁹. qñq; interceſſit p furioſo ⁊ pdigo nullo mõ teneť. quãdoq; p furioſo ciuiliter ⁊ natu raliter obligato. ⁊ tũc tenetur naturaliť. ſed õ eos bz regreſſuz. ſ. p actionẽ mãdati. vt. l. ſi a reo. §. fi. a furioſo. j. eo. quandoq; interceſſit pro obligato na turaliter tantũ. ⁊ tunc teneť. ſed non habz regreſſũ p actionẽ mandati. ¶ Vltrius opp. hic Dy. ⁊ vi detur q̃ non poſſit teneri in plus q̃ principalis. vt l. grece. §. illud cõmune. ⁊. §. fi ſtichũ. Sol. nõ tene tur in plus ſed efficaci⁹. vt. l. ſi pupillus. ſ. de ver. obliga. ⁊ ibi tibi dixi. Tamen op. ᵒ q̃. l. iſta nõ poſ ſit procedere fm iura hodierna qz prius oz diſcuti principalis. vt in auc. preſente. C. de fideiuſ. ſz hic nõ poteſt diſcuti principalis. ergo non diſcutietur fideiuſſor. So. Dy. q̃ hec auc. debet intelligi quã/ do de iure vel de facto poteſt diſcuti[e] quod hic nõ eſt. ideo remanet hec. l. ⁊ pro hoc. ſ. de duo. re. l. ſi ex duobus. ⁊ pro hoc habeſ declarataz. l. iij. §. ſi is pro quo. ſ. quod quiſq; iuris. que. l. patiť eadẽ cõ/

for & de modis intercedendi p alio habes gl. magistrā iūctis dictis bar. in l. in pson. §. i. in glo. magna. s. de pac. vnū adde q quotiens sunt plures obligati & dubitat de quibusdā illorū an sint obligati vt fideiussores vl vt prīcipales & sūt hīcinde plures pecunie: dic q vbi constat ad quos ex illis ligatis peruenerit pecunia mutuata a credi/

tore: & tē alij ad quos ali qd de illa pecunia ñ pue/nit psumunt obligati vt fideiussores & ita fuit obtē tus p glo. i. l. iul. in. §. itē si duos. i fi. p/uenit. s. ad macedo. & p hoc. & allegabat qd no. i. l. vir vroi. ad vel le. ad hoc ad de no. q bar. in. l. iij. fi. vij. querit. s. de duo. reis. & i l. si vt certo. §. si duobus vebiculū. s. como. fac. l. vnū qui. eo. ti. Pro hoc facit. l. si ñ sin gulī. & ibi gl. & docto. C. si cer. peta. & i d. l. sed iul. i pri. fi. nō so/lū. Et p dict adde singu/larit bal. i. l. antique. C. ad velleia. & spec. do. & otu. §. fi. ver. cū in pri. cuz fi. precedēti bal. & gl. in. l. fideiussor in §. si qs. q sa/tis. cog. & vl/tra ista vide post bar. i ru bri. j. iud. sol. Pōt di/scuti. qd itel/lige nisi pri/cipal nō pos/set discuti de iure suo fctō creditor/: vt est gl. ibi cō/muniter ap/probata i. l. nisi. s. de pac.

traria. & tene mēti. ¶ Op. de. l. idē. §. & gñaliter. s. man. vbi si est aliqō bñficiū qō cōpeteret prīcipali & nō fideiussori tūc prīcipalis dz sumere iudiciuz in se & opponere exceptionē ex psona sua: & sic suscipiet pupillus iuuito creditore: vt. l. pcurator ad exhibendū. §. i. j. rē ra. ba. & d. l. idē. §. & generalit. Di. soluit q Azo loquūtur in eo q ē habitur⁹ regressuz ō prīcipalē. & sic qñ prīcipalis defēdit de necessitate q fideiussor hz regressū ō eū. Et p dicta faciūt ad qōnez quā disputaui: de qua dixi in. l. pcurator ad exhibēdū. §. i. j. rem ra. ha. ¶ Ultimo Di. distīguit in materia. qō dic vt. l. hi qui accessionis. j. e.

i **Inter fideiussores.** Si ante diuisionez vn⁹ fideiussorū efficiat nō soluendo vel sine herede decedit ad periculū ceterorū spectat. h. d. ¶ Cōtra q nō ptineat ad piculū ceterorz. j. e. l. iter eos. §. cū inter. Sed. ibi diuisio fcā erat lz exactio ñ secuta. h ño dz itelligi añ diuisionē factā. ¶ Quero q̄d si ipso iure ē diuisa. Et gl. dicit q nō erit idē. Di. allegat. l. cū ita. §. idē rndit legatorz. s. de leg. ij al's incipit lex legatorz. p hoc. s. ad. l. rho. de iac. l. ij. §. antepenul. ibi. pbat istā distinctionem.

Iplures. Fideiussor q̄ teneť sub cōditiōe facit locū beneficio epl'e. lz si tūc soluēdo nō eēt in alios fideiussores actio restituendā. h. d. ¶ Circa. l. nostrā forte manē tres qōnes. Una ē an ista. l. habeat locū si intercesserūt separatim. Glo. dicit q nō. qz tūc nō habent bñficiū diuisionis: vt. j. eo. l. si a titio. & hanc tz Spe. de renū. & cōclu. §. i. Dñs Di. & Ja. de are. tenēt ō. & bñ p. l. si titius. j. eo. vbi videť casus & ibi dicam. nec ob. l. si a titio. qz ibi fideiussores erāt accepti a diuersis. & hoc tz Cy. in. l. si fideiussor. C. e. ti. i. ri⁹ habeat locū in duob⁹ fideiussoribus⁹ alle. l. si ex duob⁹. s. ō duo. re. nō distīguit quo iure vel veteri vl nouo. Gl. in auť. hoc ita. C. de duo. re. dubitat. Di. determiat in. l. si ex duob⁹. dicit ibi ¶ Querit glo. an ipo iure vel restōne in integruz reddať actio. Et gl. dicit q restōne in integrū. Sz quare nō ipo iure: vt. s. l. pri. Et glo. dicit q videť liberat⁹ per epl'am & absolut⁹ p sniaz: qz cū ē cōdēnat⁹ in parte videť in pte absolut⁹. & hoc innit text. dū dicit actionē restituēdā. ¶ Sz ō hoc op. qz epl'a nō tollit actionē ipo iure: vt. s. l. pri. g nō ē necesse q restituať cū opetat. vñ posset forte dici q gl. nō bñ dicit. Et q hic dz actionē restituēdā. dic. i. exercitiū actiōis restituēdū ipso iure cū apparet eū nō eē soluēdo. Pro hoc fac tex. q̄ dicit q ei succurrit vt interim nō cōueniať. g post pōt cōuenīri. Dico q siquidē fic eēt pnūciatū vt iterim oditōe pēdēte cōueniať i virilē. tūc oditōe finita ipo iure posset agere: vt. l. ipator. ff. ō postu. & de. le. ij. l. statuliber. §. stichū. Sz si eēt pnūciatū simplr actionē diuidēdam tūc ipo iure tolleret actio & op⁹ eēt restōni. & ita loquit hec gl. Nec ob. s. l. pri. qz vez ē q epl'a nō di

C. de iure do. vbi dicit idē ecōtra. Sz an in bonis alicui⁹ cōputētur bona alienata in fraudē. vide no. bar. in. d. l. bona. §. eū. ō iure fis. j.

J cōtēdat. offīi iudic. Et h no. q bñficiū diuisiōis petit offō iudic & idē in bñficio cessiōis vt no. i. l. si res obligata. s. ō leg. i. adde bar. in. l. iij. §. nūc de effectu. s. de libe. lega. & s. p socio. in. l. si uidit ipso iure. sed postq̄ ē opposita h exceptio diuisionis & in ea ē obtentū. tūc perimit ipo iure actō nē p parte cōfideiussoris: vt. j. e. l. inter eos. §. cum inter. & iō dixi hanc exceptionē eē pemptoriā. vt. l. si dubiteť. in pri. s. e. Et p hoc apparet so. qstionis no. p Cy. C. de excep. l. exceptionē. s. vtrū actio peri mať ipo iure per exceptionē postq̄ venit ad pflictū Ja. ō aref. q sic. Pe. ō. vt ibi pz. Tu dic aut ibi venit ad pflictū p solā ppositionē nec ē sup ea obtētū & nō perimit actionē. qō patet: qz actio pōt replicatione adiuuari: vt instī. de replica. in pri. & ita itelligit Pe. Fallit in exceptione cōpēsationis q̄ statiz perimit cū opponiť: qz hz vim solutōis. aut sup ea est obtētū: & tūc perimit ipo iure. Casus ē hic & ita intelligiť dictū Ja. de ra. ¶ Itē op. q cōdēnat⁹ in parte nō videať absolut⁹ i alia parte: vt no. C. si aduer. rē iudi. l. i. So. istud ideo qz cōtra aliā ptē erat opposita exceptio pemptoria. ¶ Quero q̄d si nullo mō extitit cōditio. Dicit glo. idem qō hic.

Preterea. Fideiussoris hēdi & ei⁹ pfideiussoris dať bñficiū epl'e respectu pfideiussor⁹. sec⁹ respectu rei prīcipal' & i bōis prīcipal' cōputātur vires⁹ fideiussoris. h. d. qō no. Glo. assignat ar. otra. & nō soluit. & vide eā que incipit sic. C. ad vell'. & c. ibi. §. soli. sed ibi est beneficiū mere personale. sic. s. so. ma. l. maritū. cum. l. se.

J contendat. Ista. l. habet vnā singularē gl. ¶ Quero quid iplicat ista dictio etiā. Gl. dicit q implicat q nō solū cōpetit exceptio sed etiā iudicis officiū. & q nō solū poterit agi vt fiat diuisio sed etiaz excipi: qō multū no. & habeo istā glo. p multuz no. qz p̄m istam possum agere cōtra te vt diuidať actio & hoc ex epistola diui hadri. Itē officium iudicis h vt fiat diuisio & silentiuz imponať. & de isto habes glo. no. in. l. aurelius. §. centū. s. de libe. le. pleni⁹ dixi in. l. filfinita. §. elegāter. s. de dā. iupfec.

J sub ipossibili cōditiōe. ¶ No liquid pmittitur sub cōditione impossibili nec naturalis nec ciuil obligatio cōtrahitur: qz nō potest fideiussor accedere vt hic. & q nō nascatur ciuilis nec naturalis determinat Di. in. c. impossibilium nulla est obligatio. extra de regu. iu. li. vi.

Ex persona. Elide glo. que incipit vt mandatoribus. ibi de cōpensatio. vt. s. de cōpensatio. l. siquis a fideiussore. ibi tanti temporis: vt. j. eo. l. si testō. §. i.

Jeum hominem. Instātia causei trāsit ad heredē quo non defendente cōmittiť stipulatio cōtra fideiussorē datum a defuncto iudicatū solui. nisi heres seruus fuerit petitor]. h. d. ¶ Quero que satisdatio fuit ista. Et dicūt quidā q de iudicio sisti. & debet intelligi q fistať in iudicio ille seruus q̄ petiť. al's si ipe re⁹ tūc morte rei eēt extincta: vt. l. si decesserit. s. qui satisda. cog. & sic glo. nō bene diceret. Alij Jo. de imol. in. c. significauit. de testi. vbi etiā distīguit istam glo.

J eū hominē. instātia cause. Adde tñ supra vbo instātia q licet instantia trāseat ad heredē cū suis appendētijs vt h. attamen dico q vbi qs veniret cōdēnādus in expēsis rōne cōtumacie: & moriať añ cōdēnationē dictarū expēsarū q heres su⁹ nō pōt

J plures. Jaco. de are. An aūt p iuramentū ipo iure an p exceptionē. vide bar. in. l. iul. s. de cōdi. inde. & in. xvij. col. & ibi dixi.

§ Preterea. cōputātur vires. in bonis prīcipalis cōputāturvires fideiussoris fm bal. in auť. sed hodie. C. de acti. & obliga. & in. l. mulier.

dānarī. tex eſt in. l. i. §. fi. iūcta gl. in verbo penā. in pr̄i. fm pr̄imā lectu/
rā. ē. ſi quis ius dicē. nō obtēpe. ⁊ p hoc facit q̄ cōtumacia delictū ē
alibi dicit q̄ ex delicto defuncti heres nō teneī. qđ no. q̄ forte diriſ/
ſes cōtrariū ſi nō vidiſſes. Sed cōtrariū tenet bal. in. l. ſi pater. ſi pen
den. appel. C. ¶ De hoc vtrū ⁊ quomodo tranſeat inſtātia in ſucceſ/
ſorē. vide cy.
in. d. l. i. C. ſi
pēdē. appel.
p do. an. i. c.
q̄. v. extra ō
iudi. p pau.
de liaza. ī di
ſputatōe ſua
īcip. lata ſen
tentia. ⁊ ibi
plene. pſeq̄/
tur. an trāſe/
at i ſucceſſo/
rē ⁊ in digni
tate. ⁊ qđ no
tat bart. in. l.
poſt ſniaz. C
de ſuſpec. tu
to. ⁊ in. l. ij. §
fi. de p̄to. ſti/
pu. ⁊ bal. i. l.
ij. C. de vſur.
⁊ fruct. lega.
p imol. ī. l. pe
nales. ī pr̄i.
ē. ad. l. falc. ⁊
adde p Cy. i
l. i. in fi. §. ne
ex delict. de/
func. ⁊ ibi tā
git qđ ō iſtā
tia criminali
ō quo in. l. di
ui fratres. j.
de accuſa. ⁊
aliqđ p bal.
in. d. l. ſi ſer/
uus. ō ifami.
¶ Et an in/
ſtātia vl̄ acta
trāſeāt ⁊tra
heredē ante
lit. cōteſt. vi
de p Bart. ī
d. l. penales.
alexā. ¶ Et
quot modis
tranſeat in/
ſtātia ō vno
ad alium. vide bar. in. l. i. in fi. ē. ad trebel. ¶ Et an inſtātia trāſeat ſi
quis ingrediatur monaſterium. vide bal. in. d. l. i. C. ſi penden. appel.
¶ Adde tñ q̄ licet inſtātia cepta cū defuncto ad heredē trāſeat: illō
eſt verū ſi facta ē cor̄ā iudice. ſecus tñ ē cor̄ā arbitratore fm imol. in. c.
ex parte. de arbi. ⁊ eſt ratio in. l. diē. pferre. in. §. i. de arbi. ¶ Sed an
mortuo dño poſſet. pcurator litē. pſequi. Jaco. bu. dicit q̄ ſic in l. nul
la. vbi eſt tex. C. de. pcu. ¶ Sed vtrū iudiciū nūdū ceptū deī ō hēdē
vtputa. pone impetratū ē reſcriptū p qō daī vnus iudex cōtra ticiuz
ticius moriī ante q̄ ſit citatus. heres eiꝰ nō poterit ꝓueniri. facit. l. ne/
ratius. cū ibi not. de reg. iur. Inno. tñ innuit ⁊trariū in. c. ſignificaſti.
de reſcrip. qui dixit q̄ qñ nomē rei fuit expreſſum trāſit. ſecus ſi nō fu
it expreſſum ſed cōtinebaī ſub illa clauſula ⁊ quoſcūq; alios. ⁊ ſequñ
tur doc. in. l. ſed ſi deceſſerit. qui ſatiſ. cog. ¶ Adde q̄ vbicūq; ea res
ſup qua pendet iudiciū inchoatū cōtra defunctū nō eſt tranſitoria ad
heredē vniuerſalē ibi. nūq̄ iudiciū pendēs eſt trāſit oriū ad heredez.

dicīt de iudicato ſoluēdo. ⁊ hoc puto verꝫ per tex. j.
qui dicit ob rē nō defenſā. ¶ Op. inſti. k ō ſatiſdā.
§. ſed hodie. ⁊. ē. qui ſatiſda. cog. l. iul'. Gl. dicit q̄
hodie nō ſatiſdat de iudicato ſoluēdo. oliz ſecus. ⁊
vide in glo. eadē. ibi ſicut harū legū tempore tē. ha
bemus glo. variātes. q̄. j. iudi. ſol. ſup rubrica ē gl.
que dicit q̄ ſiue ſup reali ſiue ſup perſonali debe/
at ſatiſdare de iudicato ſoluendo. Cōtraria glo. eſt
qui ſatiſda. cog. l. iul'. vbi dicit q̄ in reali tñ ſatiſda
batur de iudicato ſoluendo. ⁊ illa eſt vera vt hic di
cit Hy. ⁊ in. l. i. ⁊ ſup rubrica. j. iudi. ſol. ⁊ per. l. ſed ⁊
he. §. defendere. ē. de pcu. ⁊. l. ſi pluriū. §. i. ē. de no/
ra. l. hec aūt. in fi. ē. ex qui. cau. in poſ. ea. ¶ Op. ō
l. m ſi cōſtaī. §. fi. ē. ſolu. ma. vbi mortuo reo perimīt
inſtan. ⁊ nō trāſit ad heredez. Ja. de are. dicit q̄ ibi
loquīt in fiſco qui nō ē vere heres. pbaī in. l. quoꝺ.
in fi. j. de noua. ⁊ glo. j. e. l. inter eos. §. fi. iſtud dictū
nō videī verū per. l. tā ex cōtractib⁹. ē. de iudi. vbi
inſtañ. trāſit ad patrē qui nō ē heres ſed occupat iu
re peculij. ⁊ iō. d. Ray. dicebat in. l. ſi cōſtañ. in fi. iu
diciū parit n ſubaudi q̄tū ad mulierē ſed in fiſcum
trāſiuit. ſed tex. ibi nō patiī. ideo pōt dici q̄ ſpecia/
le eſt ibi in fiſco q̄ habet iudices o ſuos ſpeciales vt
cor̄ā eis iudiciū agiteī. Et iō p hui⁹ declaratiōe q̄/
ro vtrū inſtātia in heredē vniuerſalē poſſit cōtinua
ri. Rñdeo q̄ inſtātia cauſe p̄ime criminalis nō trā/
ſit. cauſa appellatiōis trāſit nō p̄eciſe licz cū diſtin
ctione que eſt in. l. fi. ſi pendē. appellatio. mors iter
ueñ. ⁊. l. iij. ſi reꝰ vel accu. mor. fue. ſed inſtātia cauſe
ciuilis trāſit paſſim ⁊ ſine dubio ad heredes: vt hic
⁊. l. ſi ſeruꝰ. ē. de his qui no. ifa. ⁊. l. ſi in rē. ē. ō reiuē.
⁊. l. ij. in fi. j. de p̄to. ſtipu. l. i. C. ſi pen. ap. mors inter/
ue. l. i. ⁊ tangitur ibi per Cy. fallit in fiſco vt. ē. dixi.
¶ Quero an trāſeat in fideicōmiſſariū vniuerſalē.
Rñdeo inſtantia iudicij que erat incepta cū defun
cto trāſit ad eū. ſed ea que erat īcepta cū herede nō
trāſit ad eū: vt. l. ij. §. i. ē. ad trebel. ⁊. l. cū hereditas.
eo. ti. ⁊ p hoc habui queſtionē. quidā heres defūcti
egerat cōtra quēdaz ⁊ dederat libellū ⁊ ceſſit illam
actionē alij hoc mō. cedo tibi illā actōez quā habeo
cōtra titiū ⁊ que mihi cōpetit tā q̄ heredi. P ceſſiona
rius fuit proſecut⁹ inſtātiā inceptā per heredē. Cō
ſului q̄ nō poterit ſequi cōdēnatio: q̄ actio ſolū cō
petebat ſibi tanq̄ heredi ⁊ iure hereditario. inſtan
tia vero ꝓpetebat ſibi ſuo iure ⁊ ſuo facto. ideo nō
trāſit in fideicōmiſſariū: vt. d. l. cū hēditas. ē. ad tre
bell'. hic aūt fuit facta ceſſio ſolū ō eo qō cōpetebat

Caſus eſt multū not. in. l. ſi operariū. ē. de ope. liber. Et dicit Jo. b
hanc eſſe ſuā nouā regulā. Adde bal. in. l. i. C. ſi penden. appella. ⁊ i
l. ſi ſeruus. de infami. ⁊ do. anto. in. c. quia. v. de iudiciis. ¶ Et nū/
quid ſola citatione dicaī inſtantia cepta vt tranſeat ad heredez. vi
de bal. q̄ ſic in. d. l. i. C. ſi pendē. appel. mors interue.

k Op. iſti. Adde quod voluit bart. i l. hoc aūt. §. fi. q̄. ex cauſ. in poſſeſ. eaī ⁊ late p bar. in rubr. j. iu/ dic. ſol. ⁊ ad hoc vide bal. in. l. ij. C. de pac. qñ actō nes paſſiue tranſeant.

l Sine ſup perſonali. Ad de quod no. bal. in. l. ij. C ne fili. p pa. ⁊ vide bart. i l. i. ī ij. col. ē. de ꝺdi. er. l.

m Oppo. de. l. Alia fu it opi. quam ponit bar. in d. l. ſi cōſtāte §. fi. Jaco. ō are. ſz bal. ⁊ ang. ibi fue/ runt in alia opi. quaz ibi repꝛegendit Imol. ⁊ ipſe ponit aliam opīonē de quo ibi late. Et nunquid iſta materia habeat locū moziente eo ſicut mozien te actoꝛe. vi de per doc. ī l. ſi oſtāte. §. fi. vnū tñ oi cūt bal. ⁊ an ge. ibi q̄ quo tiēs ſuccedū

ſibi vt hēdi. ¶ Quero vtꝛ inſtātia tranſeat ad ſin
gularē ſucceſſorē. Iſta q̄ſtio pōt duplicīt intelligi.
Primo an īſtātia poſſit cedi. Rñdeo ſic. vt. l. ī cau/
ſe. §. ſed ⁊ ſi ex parte. ē. de pcu. hoc verū niſi eſſet vi
tiū litigioſi. de quo ti. ō liti. loquitur. Secō mō po/
teſt intelligi vtrū ad eū ad quē tranſit res vel actio
tranſeat inſtantia ſup re vel actōe. Rñdeo q̄ ſi res
vel actio tranſit de neceſſitate tūc inſtātia trāſit: vt
l. in hoc iudicio. fami. hercīſ. ⁊ no. per Ja. ō are. l. in
ter quos. §. i. ē. de dā. infec. Sic loquīt. j. ō iniu. l. ſz
⁊ ſi vnus. §. filio. in fi. §. ⁊ de rei vxo. act. l. i. §. ⁊ hoc
ex rei. Aut nō trāſit de neceſſitate. ⁊ tūc inſtātia nō
trāſit. vt. l. ij. §. nō ſolū. C. de here. vē. ⁊. l. ſi pigno. in
fi. ē. fami. hercīſ. ⁊. l. ij. C. de here. vē. ⁊ no. in fi. q̄ ia/
cēte hereditate nō cōmittiē clauſula de defēdēdo.

In cauſā leuio/
rem poteſt quis

Þ Jqui acceſſionis. intercedere nō in grauiorē. þ. d. ¶ Op. q̄
nō debeat attēdi mors. ē. ō trāſac. l. cū hi. §. fi. So.
hic attendīt id ad qō res naturaliter tendit. ibi ſec⁹
lz glo. nō ſoluat. Dy. ¶ Op. ō. l. grece. §. ſi is q̄ ſti/
chū. ꝺ. marcellus aūt. ē. eo. ti. gl. neutro bi ſoluit. ia.
de ra. dicit ibi ponīt caſus ecōuerſo: q̄ hic reꝰ alter
natiue. fideiuſſor pure. ibi ecōtra reus pure. fideiuſ
ſor alternatiue. ⁊ ideo ibi fideiuſſor in cauſā grauio
rem eſt acceptꝰ. Videte fateor q̄tū ad iſtā regulā
de cauſa grauiori ſolutū eſt cōtrariū. ſed alia regu/
la ſeu ratio ponīt in. l. cōtra. ꝓpter quā ob. ꝺtrariū
ſ. q̄ alia eſt obligatio fideiuſſoris. alia principalis
⁊ ſic fideiuſſio nulla qō aliquādo mihi viſum eſt ve
rū. ar. ē. de verb. ob. l. inter ſtipulantē. §. ſi ſtipulāte
mihi modo videī aliter. q̄ verū eſt q̄ talis diuerſi/
tas īter interrogatiōnē ⁊ rñſionē vitiat: q̄ alia obli
gatio eſt. nā in obligatione ſimplici res ē in obliga/
tione ſimpl'r. in alternatiua vero licet ſit in obliga/
tione tñ ſoluēdo aliā creditoꝛe inuito liberareī. ⁊ ſic
aliter eſt in obligatōe. meritō vitiat. ſed talis diuer
ſitas nō vitiat obligationē fideiuſſoris. q̄ ſi princi
palis ꝓmittit ſtichū aut pāphilū ⁊ fideiuſſor ꝓmit/
tit ſtichū ſimpliciter. ī dubio videī ꝓmittere eo mō
quo principalis vt ſoluēdo pāphilū libereī: vt. j. e.
l. ſi vt ꝓponīt. Sed ſi hoc eſſet expreſſe actū q̄ ſol/
uendo pāphilū nō libereī. tūc videī adiect⁹ in aliaz
obligationēz in duriorē cauſam. ⁊ ita loquīt. l. ōria
q̄ cū fideiuſſor ꝓmittat alternatiue ⁊ principal' pu
re tūc nō pōt dici q̄ fideiuſſor teneatur eo mō quo
principalis. immo exp̄ſſuz ē in ōriū. ¶ Ut g̃ liqat

tur bonis ⁊ nō perſone nūq̄ inſtātia tranſit in heredem. pcī
cūt q̄ in caſu auc. bona dānatoꝛ inſtātia nō trāſit in heredē: q̄ no
ſuccedīt p̄ſone ſed bonis qō no. ſi eſt verū. q̄ p̄ſona fuit annichila/
ta. nec ob. opi. in. d. §. fi. quē repꝛehendūt doc. ibi. ⁊ merito p ratōes
p eos allegatā. ⁊ ibi vide ludo. quo ad intellectū. d. §. fi. ⁊ vide bal.
in. l. ſi poſt finitum. de ſuſpec. tuto.

n Judiciū perit. iſtā appꝛobat Ja. ō ra. ⁊ Cy. ī. l. i. C. ſi pēdē. appel.

o Habet iudices. Hāc ſolutionē etiā ſequīt bar. in. d. l. ſi oſtante.
§. fi. ⁊ anto. de but. ⁊ Imol. in. c. quia. v. de iudi. ⁊ bal. in. l. i. C. ſi pen
den. appel. Et ang. in. l. tam ex ōctib⁹. ē. de iudi. ⁊ p hoc infert do.
anto. ⁊ bal. in locis p̄alleg. q̄ in clericū ſuccedentē nō trāſibit inſtā/
tia inchoata cū laico qō pēdet a veritate harū ſolutionū. de quib⁹
p doc. hic ī. d. §. fi. quā ibi repꝛehēdit imol. ſz ipe pōt aliā. ⁊ alia fu
it ludo. ⁊ ibi vide late.

p Tanq̄ heredi. Adde bar. ⁊ doc. in. d. l. cū hereditas. ⁊ vide no.

per bar. in. l. post finitã. s̃ ō suspec. tu ꝛ to.

¶ ¶ Mō ō mittitur. Adde qō no. ãge. ꝛ doc. i. l. iiij. ℌ. p̃tor. s̃. ō dã. ifec. ꝛ ludo. ℏ sed an instantia trãseat ꝛ otineaꝯ i he rcditate iacẽ te. vide bal. i l. fi. C. si pen. appel. mors interuene.

¶ Ji qui accesionis. ẽ acce pt. videꝛ te ne mẽti glo. nota. in. l. fi cut. j. e. in fi. glo. magne.

¶ Promisit penã. vtrũ fi deiussor pro mittere pos fit causaz seu penã quã nō promisit prin pal. adde gl. singularem. ꝛ ibi ange. ꝛ simo. i. d. l. siẽ j. e. q̃ dicit ꝙ sic. quaz seq̃ tur bal. in. l. si pea. i vi. q. C. mãda. viō qō no. bal. in l. fi testō. ℊ. fi. j. e. ꝛ idem tz bar. in. l. cẽtũ in fi. ĩ. col. s̃. de eo qō cer to loco.

¶ Cōcludit. vide ang. i. l. fi. ℊ. fi. s̃. ō eo q̃ quẽ fctũ ẽ.

¶ Renũciauit. vtrũ pos fit renũciari noue cōstitutioni. de fideiussoꝛ. ꝛ epl̃e diui adriani ꝛ de aliis renũciatiōib⁹. vide p spec. ĩ ti. de renũci. ꝛ cōclu. post medium.

¶ l. si fideiussoꝛ. Per gl. in auc. ō fideiussoꝛ. i pri. ꝛ bar. sentit ꝙ sic in. l. cũ q̃s in. ℊ. fiq̃s. ad fi. ō solu. ꝛ ō istis est oꝛdi. ꝛ ibi doct. in l. nisi. s̃. ō pactis. ꝛ de bñficio de duobus reis. no. gl. bal. ĩ auc. hoc ita. C. ō duo. reis. ꝛ licet sit renunciatuz omnibus benefi cijs: nō tñ in telligit renũciatũ eẽ bñficio cedenda rũ. bal. in. l. si diuisa. C. loca.

¶ Quito q̃ ro. Quid in eo q̃ꝙ alio ꝙ mittit suscipiendo obligationẽ i se. an possit in pl⁹ teneri. adde qō ō hoc dicto ẽ gl. no. ĩ auc. de fideiuss. ℊ. fi. ꝛ facit. l. sic. ꝛ ibi dixi. j. e. vide tñ qō no. i. l. si paternam. C. ad velle. ꝛ qō ibi sing⁹ gl. magistra in fi. bal. in. l. pe. in. v. col. C. de except. rei iudi. ꝛ i. l. dictãtib⁹. C. de testa. sed an ꝓstitutus ꝙ alio ꝛ etiã mãdatarius habeãt bñficiũ ō fideiussoꝛibus. viō bal. in rubri. de fideiuss. C Ey. i auc. pñte. e. ti. Et ō eo q̃ ꝓstituit se p̃incipalẽ. vide spec. de renũci. ꝛ conclu. ver. ſz si fideiussoꝛ. ꝛ gl. ĩ coꝛpoꝛe de fideiussoꝛib⁹. in p̃in. quaz sequit̃

ista materia: sciendũ ẽ ꝙ circa istã materiã Dy. posuit vnã distinctionẽ. s̃. e. l. marcellus. q̃ nō ẽ pfecta ꝛ iō put mō est mihi possibile dic sic. Quãꝙ in obligatiõe p̃incipalis ꝛ fideiussoꝛis ẽ oĩno paritas. tẽ sine dubio valet: vt. s̃. e. l. i. ꝛ quasi p totũ. Quãdo ꝙ in obligatõe ẽ disparitas ꝛ hic ẽ aduertendũ. qñ ꝙ ẽ disparitas in tpe cõtrahẽde obligatõis. ꝛ tunc nō vitiat siue p̃cedat siue sequaꝯ: vt. s̃. e. l. si stipulatus. ℊ. adhiberi. ꝛ hoc dicebat Dy. Si vō ẽ disparitas in ipa obligatõe iã cõtracta ꝛ tũc dico aliꝯ ꝙ Dy. qz aut ẽ disparitas ĩ efficacia obligatiõis. aut in re in obligationẽ deducta. aut in q̃litate. aut ĩ q̃ntitate. aut in tpe. aut in loco. ō quolibet videamus.

¶ Prim⁹ casus ẽ q̃ñ disparitas ẽ in obligationis efficacia. tũc si quidẽ obligatio rei ẽ efficacioꝛ: vt qz p̃incipalis vtroꝙ mō est obligat⁹. fideiussoꝛ vero obligat⁹ sit naturaliꝯ tm̃ ꝛ valet: vt isti. qui. mo. tol. obli. ℊ. p̃terea. j. ti. i. l. i. in fi. Si vō ecõuerso obligatio fideiussoꝛis ẽ efficacioꝛ. idẽ vt. s̃. de x̃b. obli. l. si pupillus. s̃. eo. l. ij. ꝛ. l. marcellus. ꝛ. l. fideiussoꝛ obligari. ℊ. fideiussoꝛ. s̃. eo. ¶ Circa scõm q̃ñ ẽ diuersitas in re deducta ĩ obligatõez. tũc aut loquiꝯ ĩ obligatione dãdi ꝛ nō teneꝯ fideiussoꝛ: vt. j. eo. l. si ita. ꝛ ibi no. aut in obligatiõe faciẽdi. ꝛ dic vt. j. eo. l. si q̃s ꝙ eo. in p̃i. ¶ Circa tertiũ. q̃ñ ẽ diuersitas in qualitate. istud pōt cõtingere multis modis. nã q̃ñꝙ cõtingit ꝓpter appositionẽ cõditiõis. q̃ñꝙ ꝓpter alternationẽ. q̃ñꝙ ꝓpter generalitatẽ ꝛ specialitatẽ. q̃ñꝙ pp adiectionẽ psone ad solutionẽ. Primo casu q̃ñ pp oditionẽ. aut p̃incipaliꝯ ꝓmittit pure fideiussoꝛ sub cõditiõe: vt. j. eo. l. si a reo. ℊ. i. aut p̃incipalis ꝓmittit in diẽ fideiussoꝛ sub cõditiõe ꝛ ẽ ĩ pẽdẽti vt. s̃. eo. l. fideiussoꝛ obligari. ℊ. pe. aut ecõtra p̃incipalis sub cõditione fideiussoꝛ pure. ꝛ nō teneꝯ: vt. d. l. si a reo. ℊ. i. j. eo. ꝛ intelligo fideiussoꝛez obligari pure si exꝑsse hoc actũ ẽ. alꝫs simpl⁹ ꝓmittẽdo videꝯ ꝓmittere sub ea cõditiõe qua p̃incipalis: vt. l. si vt ꝓponiꝯ. j. e. aut vterꝙ ꝓmittit sub cõditiõe. ꝛ tũc si quidẽ eẽt eadẽ cõditio nō ẽ dubiũ. si vō diuerse sũt dic vt. l. si a reo. in p̃in. ꝛ. ℊ. i. j. eo. ¶ Scõo casu q̃ñ diuersitas qualitatis cõtingit ꝓpter alternationẽ. tũc aut p̃incipalis ꝓmittit pure plures res ꝛ fideiussoꝛ alternatiue illas res ꝛ valet: vt. l. grece. ℊ. pe. s̃. e. aut reus ꝓmittit vnũ simpl⁹. fideiussoꝛ plura alternatiue. ꝛ nō teneꝯ: vt. l. grece. ℊ. siq̃s stichũ. s̃. eo. aut ecõtra reus plura ꝓmittit alternatiue. fideiussor vnũ ex his simpliciter. ꝛ tũc aut fuit actũ vt non possit aliũ soluere ꝛ nō tenetur quia alia obligatio est duriꝯ conditio. aut ꝓmisit simpliciter: ꝛ valet quia melioꝯ est eius cõditio: vt hac. l. in fi. ꝛ. s̃. dixi. aut vterꝙ ꝓmittit easdẽ res alternatiue sed est diuersitas in eligendi potestate. ꝛ tunc aut in obligatiõe rei est electio creditoꝛis. in obligatione ipsi⁹ ẽ electio fideiussoꝛis. ꝛ obligatio valet quia in causam leuioꝛẽ: vt. s̃. e. l. grece. ℊ. pe. nec videꝯ alia obligatio: qz illũ videtur eligere creditoꝛ quẽ elegẽit fideiussoꝛ. aut in obligatiõe rei est electio rei. in obligatione fideiussoꝛis est electio creditoꝛis ꝛ nō valet: qz in causaz duriozẽ: vt. d. l. grece. ℊ. idẽ iuꝯ. aut ĩ obligatione rei est electio rei in obligatiõe fideiussoꝛis est electio fideiussoꝛis ꝛ nō valet: qz possũt discoꝛdare: vt. j. eo. l. stichuz. in p̃inci. ¶ Tertio casu quãdo hoc cõtingit ꝓpter generalitatẽ ꝛ specialitatem tũc qz hoc nō habemus exꝓssũ in tex. est eundum per rationes. ꝛ ideo si p̃incipalis ꝓmittit stichũ. fideiussoꝛ hominẽ in genere. nō valet qz causa duriꝯ. ar. d. l. grece. ℊ. siquis stichũ. aut ecõtra ꝛ valet. ar. hꝫ. l. in fi. ꝛ ar. j. e. l. si a reo. ℊ. si reo. sz si vterꝙ ꝓmitteret genꝫ ꝛ eẽt diuersitas ĩ electiõe. dic vt. s̃. dixi. ¶ Quarto casu qñ diuersitas ꝓtingit pp psonã adiectã in solutõe. tũc aut in psona rei nō adicit̃ in psona fideiussoꝛis adijcit̃ ꝛ valet. aut ecõtra ꝛ nō valet: vt hic. aut in psona p̃incipaꝯ adijcit̃ vnꝫ. ĩ psona fideiussoꝛis aliꝫ. ꝛ tũc idẽ. qz nō valet. eo eñ ipo ꝙ nō hz facultatẽ soluẽdi illi psone cui pōt p̃incipalis soluere duriꝯ cã ẽ vt ℏ. dz. n. psona rei inspici vt. l. si testō. in fi. j. eo. Circa quartũ q̃ñ ẽ diuersitas in q̃titate dic vt. l. grece. ℊ. illud. s̃. eo. Circa q̃ntum q̃ñ ẽ diuersitas in tpe. dic aut fideiussoꝛ ꝓmittit tpe longioꝛi ꝛ valet: vt insti. e. ℊ. itẽ si ille. aut ꝓmittit tẽpore breuioꝛi ꝛ nō valet. qz videꝯ acceptꝫ in duriorẽ causam. fallit si fideiubeat ꝓstituẽdo: vt. l. sed ꝛ si citerioꝛi. s̃. de cõsti. pec. Circa sextũ q̃ñ ẽ diuersitas in loco. ꝛ tũc aut ẽ diuersitas in loco in quo fit ꝓmissio. aut ĩ loco in quo hz fieri solutio. p̃io casu valet ꝛ habeꝯ rõ loci ex psona vtriusꝙ: vt. l. si testõ. ℊ. fi. j. eo. scõo casu credo ꝙ nō valet fideiussio. nã eoipso ꝙ fideiussoꝛ pōt cõuenirι alio loco q̃ꝑ p̃incipalis est eiꝫ cã duriꝯ ꝛ sic nō valet: vt hic ꝛ ĩ. d. l. si testõ. ĩ fi. j. eo. ¶ Quero circa p̃dicta. põe p̃incipaꝯ ẽ obligatus simpliciter. fideiussoꝛ vero ẽ obligat⁹ publico ĩstrõ cõtinẽte in se capitulũ guarẽtigie ita ꝙ hz paratã executionẽ sicut snĩa. an valeat. Et videꝯ ꝙ nō qz in duriozẽ causã ergo ꝛc. Cõtra. credo. nō eñ est obligat⁹ in plus sz efficiaciꝫ: vt. s̃. eo. l. i. ꝛ. l. marcellus. ꝛ. s̃. ō x̃bo. ob. l. si pupillꝫ. ꝛ ibi no. ¶ Quero scõo pone ꝙ p̃incipaꝯ ẽ obligat⁹ simpl⁹r. fideiussoꝛ x̃o ꝓmisit penaz⁸ an teneaꝯ. Et videꝯ ꝙ nō. q̃si eiꝫ cã sit duriꝯ. ergo ꝛc. vt hic. Dico sic: aut fideiussoꝛ ꝓmittit penã ꝙ mora rei: cũ ipse reꝫ nō ꝓmisit ꝛ tũc nō teneꝯ: qz cã duriꝯ: vt hic. aut ꝓmittit ꝙ mora sua ꝛ teneꝯ: qz nō ẽ incõgruũ ꝙ ex sua mora teneatur in plus q̃ꝑ p̃incipalis: vt. l. mora. s̃. de x̃b. ob. ꝛ l. si seruũ. ℊ. nũc videam⁹. e. ti. Et ex hoc cõcludit̃ ꝙ in obligatõe facti in quib⁹ fideiussoꝛ ex sua mora teneri nō pōt ꝑm ea que dixi in. l. cũ filiꝫ. ℊ. i. de x̃. ob. ꝙ tũc fideiussoꝛ nō pōt ꝓmittere penã si p̃incipaꝯ nō ꝓmittit hz possit ꝓmittere interesse: qz ad illud ẽt p̃incipaꝯ obligat̃: vt. j. e. l. si stipulatꝫ ẽ. ꝛ no. j. eo. l. si q̃s ꝙ eo. in p̃i. ¶ Tertio q̃ro quid si fideiussoꝛ renũciauit vꝫ busdaz exceptionibꝫ q̃bꝫ nō renũciauit p̃incipaꝯ an teneaꝯ. Rñdeo. aut sũt exceptões p̃uenientes ex psona fideiussoꝛis q̃ ad p̃incipalẽ non trãseũt. ꝛ istis pōt renũciari: vt. l. si fideiussoꝛ. ℊ. q̃dã. ꝛ ibi no. s̃. mã. Si vō sunt exceptiões q̃ ꝙpetẽbãt p̃incipali. tũc si quidẽ sunt exceptiones dilatorie nō valet fideiussio: qz ꝑm hoc debeꝯ plus tpe vt dictũ ẽ. Si vō essent emptoꝛie in totũ vl̃ in ptẽ ꝛ tũc idẽ: qz nō valet fideiussio: qz sic teneꝯ ĩ plꝫ: vt. s̃. ō duo. re. l. eadẽ. ℊ. i. ꝛ. s̃. ō ꝓst. pe. l. iij. ℊ. i. ¶ Quarto q̃ro. q̃d si in veritate fideiussoꝛ ẽ p̃incipaꝯ ꝛ ad eũ p̃incipaliter negotiũ spectet an possit teneri ĩ plꝫ. Rñdeo q̃dã sũt q̃ respiciũt effectũ. ꝛ in istis illō qō ẽ in veritate inspiciꝯ: vt. l. sz ꝛ iulianꝫ. ℊ. i. ad mace. ꝛ ad velleiꝯ. l. sz ꝛ si cũ. ꝛ. l. aliq̃ñ. ꝛ. s̃. de pac. l. sz ꝛ si tãtũ. Quedã sunt q̃ respiciũt formã fideiubẽdi. ꝛ in istis nō curo q̃d sit in veritate semꝑ inspicim⁹ formã hoc est q̃s assumaꝯ vt p̃incipaꝯ q̃s vt fideiussoꝛ. vñ cuz hoc sit de forma ꝙ fideiussoꝛ nō obligeꝯ in plus vt dixi ĩ. l. grece. ℊ. illō. puto ꝙ obligationẽ vitiaret et hoc ẽ qō hic dicit̃. hi qui accessiõis loco accipiũtur ꝛc. sufficit eñ ꝙ accipiaꝯ loco accessionis: nec curo q̃d sit in veritate. ¶ Quinto q̃roꝫ q̃d in eo qui ꝙ alio ꝓmittit p̃incipaliter in se suscipiẽdo obligationem an possit teneri in plus. Glo. dicit ꝙ nō. s̃. e. l. grece. ℊ. illud. ꝙ illũ tex. q̃ generaliter loquit̃ ō oĩbꝫ qui ꝙ alijs intercedũt. Ego cõtra. puto. aut eñ q̃s ꝓmittit ꝙ alio animo nouãdi. ꝛ tũc cõstat ꝙ potest

do.abb.in.c. ij. de fideiuſ. ⁊ p imol. hic ⁊ an habeāt pricipales ſe obligātes beneficiū diui ſionis. vide Cy. in.l.ſi diuiſa.C.loca. in.x.q.⁊ vide bal.in.l. cū fideiu.de non nume.pecu. ⁊ in auc. hoc amplⁱ. ī pe. col.C.ō fideiuſſo.§. q̄ il le q̄ vt pricipalis cū alio obligāt non habeat hoc bñficiū diui ſionis. bal.ī l.pe.C.ō exe. rei iudi. ⁊ in d.l.dictanti bus.

Olmis. actio iutil. Et vide bar. ī.l. qui ſe debe re. de condi. ob cau. ⁊ vi de bart. in.l. ⁊ heredi.ī.d. §.nos aūt.s̄ de pac.

Et fi deiuſ ſorij. tāgit h gl. Adde qō pau.de caſt. in quibuſdā lectu. dicit ī l. ſi nomē. ff. de heredi.vl acti. vēdi.q̄ creditor de bet ſe oſtēde re creditorē: ⁊ ſic oſtēdere inſtām pricipalis debiti alⁱs non pōt petere execu tionez ſnie. ⁊ iō ſi nūq̄ ſen tentiam obti nuit cōtra fi deiuſſorē: nō poterit pete re executōez illius cuz nō habeat quid cedat. Et ita dic tenere al bertū galeo obligari in plus. vt. j. ti. i. l. in dic. Idē ſi ab initio ſu ſcepit obligationē p alio eadēr̄one. Idē ſi pricipa liter, p̄mittit p alio remanēte in obligatiōe: vt pz in eo qui p alio cōſtituit ſe ſoluturū: vt. l. ſz ⁊ ſi citerio ri. s̄. de cōſti. pecu. ⁊ hoc ē qō hic dicit ter. hi q̄ acceſ ſōis loco ⁊c. q. d. ſec⁹ in his q̄ pricipalⁱr aſſumūt.

C Amis. Fideiuſſori ſoluēti debent actiones cedi q̄ ſoluēdo vi dek eas emiſſe. h. d. Illo. q̄ ſoluēs videk emere actiōes. Itē no. q̄ actio inutilis³ cedēti ē uti lis ceſſionario. Oppo. q̄ poſt ſolutionē nō poſ ſit cedi. vt. l. modeſtin⁹. j. de ſolu. Glo. hic dicit q̄ h ceſſit in cōtinēti. vel ſoluit hoc acto q̄ cederek vel di xit ſoluo vt cedas. qō idē ē. gl. diceret verū in his q̄ pricipaliter tenētur: vt. d. l. modeſtin⁹. ſed in his q̄ tenētur acceſſorie ſemp ſoluēs p ſuis obligatiōib⁹ videk ſoluere: vt. l. ſed ⁊ ſi filⁱ⁹. s̄. de in rē ver. ⁊ l. pa pinian⁹. s̄. man. ⁊ p Cy. in. l. modeſtinus. j. de ſolu. Oppo. de. l. nemo ideo. j. de regu. iur. So. ibi ē regula a cōtrario ſumpta. Op. q̄ exceptio que obſtat cedenti ⁊ ceſſionario: vt. l. apud celſū. § ō au ctore. s̄. de do. excep. ſz hic cedēs poterat repelli ex ceptiōe. ergo ⁊c. Bl. dicit q̄ iſtud, ideo. q⁹ iſte ceſſio nari⁹ ēt ſine ceſſiōe ſoluēs erat habitur⁹ actōez. Sz iſta rō ocludit ō reū pricipalē ñ ō fideiuſſorēvt. l. vt fideiuſſor. j. eo. Ideo dicit Cy. inhereas rōni ter. Sed certe p rōnē ter. nō tollik ō tra. iō dic q̄ q̄n il lud qō ē cā exceptiōis purgaī ⁊ tollik facta ceſſiōe, tūc exceptio que obſtat cedenti nō obſtat ceſſiona rio: vt hic. ⁊. l. fi. in pr̄in. C. de iure do. alⁱ ſecus: vt. l. apud celſum. §. de auctore. Querit glo. pone q̄ creditor nō vult cedere actōez quo iure pōt agi ⁊ re media ſunt q̄ iudic⁹ officio: vt. l. modeſtin⁹. j. ō ſolu. p Cy. ⁊. l. ſi res. §. i. s̄. de leg. i. glo. hic dat remediū q̄ pōt cōdicere tanq̄ indebitū qō no. ⁊ ſi oppone ret creditor q̄ ē debitū tc̄ dic q̄ ñ ceſſit. Quero an ī partē vel inſolidū: ⁊ dic vt dicā in. l. modeſtin⁹. j. de ſolu.

Jquis poſtq̄z. Quero de quo er rore. Et glo. dic facti. Cy. dicit vel iuris: vt. l. i. s̄. vt in poſ. le. Quero quid ſi ex certa ſciētia. Et gl. dicit q̄ te neret: vt. l. ſz ⁊ ſiq̄s. §. fi. s̄. ſiq̄s cau. ſz hoc itelligas qō h ōr fideiuſſio ē nulla. ſ. ī effectu: q⁹ liberatio pōt cōdici. q⁹ cōditio hic ceſſat ꝓpter ſciētiam. Sz ſi in telligeres q̄ ē nulla ipſo iure qō videtur verⁱ: vt. j. dicā. tc̄ fideiuſſor ex certa ſcia nō teneret q⁹ ñ ē obli gatio cui accedat. Quēo vtrum ille q̄ ēliberat⁹ tpe ſit libēat⁹ a ciuili ⁊ naturali vl a ciuili tm̄. Et h vr̄ caſus q̄ a naturali ⁊ ciuili: q⁹ ſi a ciuili tm̄: tc̄ teneret fideiuſſor qō hic negaī. In ōriū ē veritas: vt. l. obli gationū fere. §. placet. s̄. de ac. ⁊ obliga. ⁊ l. ſi pupil lus. s̄. de admi. tu. ⁊. l. at qui natura. in pr̄i. s̄. ō neg. geſ. glo. tangit. ⁊ per Cy. in. l. vlti. j. rem ra. ha. ⁊ ibi plene dicā. ⁊ per Cy. in. l. cū q̄s. C. ō iuſ. ⁊ fac. igno. ſed hic fuit error ⁊ per errorē interceſſit. Sz iſtō facit me plus dubitare q⁹ ſi ē naturalis tūc fideiuſ ſor debet teneri ⁊ debet ꝺdici liberatio: vt. l. i. i pr̄i. s̄. vt in poſſeſ. le. Sed rūdeo q̄ obligatio ē aliqua ſed nō in effectu. Sed glo. in. d. l. i. ſup v̄bo ex teſtō tenet q̄ hic ipo iure eſt nulla. vnde oportet nos in tellígere hāc. l. eo caſu quo tpe tollik naturalis obli gatio vel oīs ei⁹ effectus. qō dic vt plene dicā. j. rē ra. ha. l. fi.

Jſtichum aut pāphilū. Ibi q̄ ten⁹ no luiſſet. ſed ſimpliciter bene poſſum fideiuſſo rem accipere: quia tunc nō poſſz eligere aliud q̄ pri cipalis: vt. s̄. e. l. grece. §. ſtichū. Rai.

Atitio qui mihi. Si tēpore exiſtētis cōdi tionis non ē res vel pſōa que in obligationē deducatur fideiuſſor nō obliga tur. hoc dicit.

vJT fideiuſſori. Fideiuſſori cōtra fide iuſſorē nō datur actio niſi ceſſa. h. d. Oppo. q̄ imo ſit dāda vt s̄. e. l. fideiuſſoribus. C. e. l. cū alter. So. nō datur a lege ſed ceditur a creditore: vt in cōtrario. qō quā do fiat tāgit hic gl.ª Sed dic vt dixi. s̄. e. l. cum is. Oppo. imo q̄ ſine ceſſiōe agaī: vt ō tu. ⁊ ra. di ſtra. l. i. §. nūc tractemus. Sol. aliud in tutoribus. ⁊ ſimilib⁹. Sed quero que ē ratio diuerſitatis. Bl. aſſignat vnā rationē. q⁹ illi ex neceſſitate. hi ex volū tate obligātur. Sed hoc nō cōcludit quia fm hoc nec cōtra reū pricipalē debent dari: quia volun tarie fideiubet. Itē vnus de cōreis habet actionē cōtra aliū licet volūtarie ſe obligēt: vt. l. i. C. ō duo. re. Dat aliā rationē glo. q⁹ fideiuſſor habet regreſ ſuz cōtra illū. ſed tutor ⁊ magiſtratus nō. Et iſta ra tio nō cōcludit. pone q̄ pricipalis nō eſt ſoluēdo vel nō datur regreſſus cōtra pricipalez: vt. l. mar cellus. s̄. eo. Quare dicūt doct. q̄ ratio eſt. q⁹ fide iuſſor ſoluēs negotiuz pricipale gerit nec ſpectat ad cōfideiuſſorē in veritate. ideo cōtra eū nō datur actio niſi ceſſa. Cōtra ō fideiuſſores nō ſubuenitur ſed in tutoribus ⁊ duobus reis ſecus. q⁹ equaliter ad vtrūq̄ ſpectat. Et glo. tangit in fi. magne glo. l. ſi ex duobus. s̄. de neg. geſt. ⁊ in. l. i. in fi. magne gl. C. de trāſac. ⁊ per Cy. in. d. l. cū alter.

Jfideiuſſores. Si fideiuſſor in de fectū pricipalis ac cipitur eo exiſtente ſoluēdo fideiuſſor non tenetur. h. d. Oppo. ⁊ videtur q̄ nō ſit curāduz an heres ſit ſoluēdo vel nō. ſed ſtatim poteſt cōue niri: vt. l. fideiuſſor. §. fi. s̄. eo. tit. qō ſoluit glo. q̄ ibi deceſſit ſine herede: qō nō placet vt ibi dixi. Dic er go q̄ hic debet diſcuti heres ſicut defūctus. q⁹ fu it habitus reſpect⁹ ad rem. qō apparet. q⁹ diſcuſſio obli. ſed in. l. fideiuſſor. in fi. fuit habitus reſpectus ad perſonā. qō apparet q⁹ eoipſo q̄ eſt in mora ſti pulatio implek licet ſit ſoluēdo.

Jdem tibi. Exceptio que nō impugnat ſentē tiā poteſt opponi poſt ſententiaz Oppo. de. l.ᵇ peremptorias. C. ſen. reſcin. non poſ. Glo. dicit q̄ ſpeciale eſt hic. Sed illa ēveritas q⁹ ideo opponi poteſt. q⁹ nō impugnat ſentētiam. alⁱs nō poſſet opponi. Iſta fuerūt verba Cy. rela ta per Cy. in. d. l. i. C. de iu. ⁊ fac. igno. Op. de. l. fideiuſſor. s̄. e. So. ibi impugnat ſentētiā beneficiū diuiſionis.

Jita fideiuſſorem. Si pricipalis am fideiuſſor in aliā quātitatē nō teneī. h. d. Sed dicitur hic fideiuſſor non poteſt obligari in aliā rem q̄ pricipalis. Opp. de. l. i. §. antepe. s̄. de cōſti. pe. So. illud in cōſtitutore. aliud in fide iuſſore. Ratio q⁹ qui ꝺſtituit nō ita acceſſorie tene tur. Querit glo. pone q̄ pricipalis ꝓmiſit de cem corbes frumenti. fideiuſſor extimationez. Ex. videturᶜ innuere q̄ valet. Glo. dicit cōtra. in. l. gre ce. §. ſiquis ſtichū. s̄. eo. Sed cōtra iſtā glo. alia gl. ē in. l. ſi quis p eo. in pr̄inci. j. e. ⁊ videtur caſus. j. eo. l. ſtipulatus es. Dic q̄ñq̄ venit in obligatione quid dari. ⁊ tūc loquīt iſta gl. ſed ſi pricipalis ꝓmiſit fa ctū tūc fideiuſſor pōt ꝓmittere pecuniā: vt in cōtra rio. Et rō eſt. q⁹ in obligatiōe dari nō venit itereſſe ſed in obligatiōe facti ſic: vt. l. ſtipulatiōes nō diui

ti in marga⁹ rita. qō ē no. refert ergo ī l. ſciendū. de verbo. obli. qō bonū eſſz ſi in inſtō fi deiuſſiōis fi eret mētio ō debito pri cipali. q⁹ tūc non habebit neceſſe oſten dere pri. in ſtrumentuz.

b Idē tibi op. de. l. Ad de bal. p illū ter. in. d. auc. pīte. C. e. vi de aliquid p bar. ⁊ pau. ō caſt. in. l. iter eo. ti. § fi. j. e. Jta ſi deiuſſo rē. ter. videk. Mo. q̄ fide iuſſor ꝓmit tit aliō q̄ pri cipalis. Ad de. j. eo. l. ſi ſti pulat⁹. ⁊ gl. in. l. cū filius §. i. ī fi. ō v̄b. obliga. q̄ vi detur ſenſiſ ſe ī mulk ver bis illō q̄ ſe tit gl. ⁊ bart. hic.

Tipulatus es.petere salariũ meuꝫ.l.fi. ad fi. de fruct.ꝛ liẽ. expen.ꝛ ibi bar.in fi.vbi etiã ang.dicit ꝙ nõ ꝓcedit qñ agitur ad interesse si forte aduocatus ꝓpter istã nõ potuit interesse aliꝫs aduocationib⁹.ꝛ vide bar.in.l.si quis domũ.s.loca.ꝛ adde quod no.ad dit bal.in.l.omnẽ honorẽ.C.quo.appel.non reci. Contrarium tamen tenet Cy.ĩ.l. aretusa.s. ꝺ sta.homi.

dũtur.ꝛ iõ qꝛ ẽ spes vt deueniaꝯ ad extimationeꝫ fideiussoꝛ põt pecuniã ꝓmittere.

Hideiussor agere simpliciter. Elide bal.in.l.face re.s.sol.matri.ꝛ ꝓ spec. in ti.de iudi. §.spiritualia versi.fideiussor.per bal.ĩ l.si pro ea.C. manda.ꝛ in l.lucꝰ.ff.mãda.in repetitiõe antiqua ꝛ in.l.si.C.ꝺ vsur.rei iud. ꝛ ibi querit ꝺd si fideiussor iaꝫ est cõdẽnat⁹ quo modo debeat formare libellum ꝺ forma libelli qñ fideiussor agit añ⁹ solueꝝ.ad ꝺ bal. in.l.si ꝓ ea.ĩ iij.q.C.manda.ꝛ.l.si diuersa.C.eo.ꝛ l.si mandato meo.§.in iudicio.ff.manda.

f Fideiussores diuersorũ nõ recipiũt bñficiũ diuisionis.

Iatitio. Cõtractus cui non staꝯ cõditiõe nõ impleta nõ inducit pene cõmissionẽ.h.ꝺ. Tu habes hic tria notabilia multũ. Primũ ꝙ si principalis ꝓmittit factũ fideiussor põt ꝓmittere pecuniam.ꝛ no.in.l.cũ filiꝰ.§.i.de ṽ.obli. Scõdo no. ꝙ contractꝰ cui nõ staꝯ nõ facit cõmittẽ stipulationẽ. Itẽ no.ꝙ est par si ego facio ac si alteri locassem. Et facit ad qõnez ꝙ si emi domũ ꝛ fuit a me euicta ꝛ ego fui aduocatꝰ an possem petere salariũ meũ. ᵈ Et vide hic casus ꝙ nõ. Sed ista.l.nihil facit: qꝛ hic tenetur fideiussor sub illa cõditiõe qua fuit stipulatio cõcepta.s.quãti alij locassẽ ꝛc. Quidã tñ istud idẽ tenẽt per.l.ꝙ si domꝰ.in fi.ꝛ.l.habitatores.s.loca. Specu.tãgit istã.q.in ti.de expẽ.§.postremo. ṽ.ꝙ si ab emptore.ꝛ determinat idẽ per.l.sed ꝛ si lege .§ ꝙ añt.in fi.s.de peti.here.que nihil facit:qꝛ ibi expresse vere erãt facte.in.q.ꝓposita nõ erãt facte expresse.ideo illa cõiectura hic nõ hꝫ locũ. Sed determino sic.in istis obligatiõib⁹ empti ꝛ vẽditi venit interesse iõ agã cõtra te ad ĩteresse. qꝛ desij ꝓpt hoc lucrari ex alia aduocatiõe in qua nõ potui esse ꝓpt hãc causam ꝛ iõ vincã.s.de ac.emp.l.i.in prin.ꝛ.C. de euic.l.si cũ qõ.aut ego volo petere salariũ meuꝫ ꝓpriũ ꝛ nõ possũ: vt.C.ꝺ fruc.ꝛ li.expẽ.l.fi.hꝫ scõa ꝫ lec.facit ad põdicta.l.nõ ignorat.C.ꝺ fru.ꝛ liẽ.expẽ.

f Fideiussor pro uenditore: fideiussor postꝙ ẽ cõdẽnatꝰ põt agẽ.h.ꝺ. Nota. cõclusionẽ libelli alternatiui hꝫ ter.in.l.lucꝰ.s.man. videaꝯ dicere ꝙ possit agere simplr̃ᵉ.vt.l.liberetur sed illa suppleꝯ ꝓ istã.ꝛ.s.mãdati.l.si mãdato meo. circa prĩ.ꝛ h ẽ ar.ꝙ qñ fideiussor obligat se ꝓ istrmᶠ cõfessionatũ vel guarẽtigiatũ ꝙ habz paratã exe cutionẽ fiẽ snĩa ex forma statuti ꝙ statiz possit agẽ.

c Cum lex. Vbi lex resistit vẽditõi non tenetur fideiussor.hoc dicit. Nota.de.l.ꝛ si is.C.de põdi.mi. Solu.ḃ loquit qñ lex resistit odio emptorꝭ.vt qꝛ dolo vl̃ metu extorsit vẽditionẽ.ibi vero resistit psone priuilegio.ꝛ hec ẽ vna lec.ꝛm quã ꝺz hic intelligi ꝙ abinitio fideiussor tenet ipso iure sed liberaꝯ ꝓ actionez qõ metꝰ cã.vl̃ de dolo ꝛ hꝫ exceptionẽ: vt.s.qõ me. cã.l.si cũ exceptione.§.labeo.ꝛ.l.metũ.§.hꝫ ꝙ ꝓtor. ꝛ.s.de excep.l.exceptiões.§.rei. Vel soluitᵃ.gl.ḃ loquit qñ lex resistit ꝓpt naturã rei cuiꝰ nõ ẽ cõmercii: vt qꝛ res sacra vel religiosa vel liber hõ. In cõtrario vero ꝓpter priuilegiũ psone: vt insti.ꝺ ẽmp.§.fi.ꝛ ꝛm istã lect.ꝙ hic dicit liberaꝯ.expone.i. ab initio non tenetur. Vel dicvt ibi dicit glo. Sed ꝙ si in.l.ꝛ si is.lex nõ resistit vẽditioni hꝫ resistit alienationi hoc ẽ trãslatõi dñij que nõ põt fieri. ideoq; obligatiõi psonali põt accedere fideiussor cũ ꝓ hoc nõ ꝓiudicet minori. Ita tz Pe.ꝛ Cy. refert.C.ꝺ legibus.l.nõ dubiũ.qꝺ satis placet vt.ĩ.dicã. hꝫ etiaꝫ põdicte so.placeãt. Cop.ad rõnẽ hui⁹.l.nã vt cõ fideiussori succurraꝯ cõtra principalẽ fideiussor nõ liberaꝯ hꝫ liberet principalis: vt.l.i.C.de fideius.mi. o.l.lutius. hic alleg.ꝛ opi. Bar.sequitur bal.ꝛ ibi Cy.in.l.certũ. in iiij.col.C.fami.hercis.vbi idem dicit si est obligatus per scripturam mercatorũ que ꝛm formam statuti habet executionem parataz.ꝛ vi de quod not. Bal.in.l.lutius.s.manda.in repor.antiquis. cuz bar. tenet ang.imol.ꝛ de hac.q.habet in tractatu guaren.in vi.q.ij.partis principalis.

Dicit glo.fateor ꝙ ꝓ istã rõnez fideiussor nõ semp excusaꝯ.qõ nõ placet.qꝛ ꝛm hoc rõ nõ esset generalis. Dicergo ꝙ in.l.cõtraria.minor põt in integruz restitui cõtra fideiussorẽ sicut ꝺtra reũ principalez. ideo fideiussori nõ succurritꝰ: qꝛ in effectu nõ habet regressum cõtra minorẽ. Cop.cõtra scõam lec.s positã ꝛ videt ꝙ valeat venditio rei sacre vel liberi hois: vt.l.liberi.ꝛ.l.ꝛ liberi.s.de ꝺhen.emp.si ergo tenet principalis nõ excusatur fideiussor licz possit habere regressum cõtra principalẽ. Sol.dicit gl.fateor cõtrariũ.nisi poneres venditorẽ ignorasse.alꝫs fideiussor nõ potest excusari ꝓpter reũ sed ꝓpter se sic si ex psona sua haberet aliquã exceptiõez. Sz cõtra istã glo.op.ꝛ videtur ꝙ sciẽtia vl̃ ignorantia vẽditorꝭ nõ ꝺz attẽdi: vt.ꝺ.l.liberi.ꝛ.l.ꝛ libẽi. Sol. dicit Cy.ꝙ nõ debet attẽdi q̃tuz ad emptionẽ cõtrahendã: vt ibi.sed q̃tum ad hoc vt ea cõtracta teneaꝯ vẽditor ad interesse curaꝯ vt hic.sz certe saltez ad restitutionẽ precij tenetur: vt.l.emptorẽ.§.fi. de ac.emp.ergo ad illud saltem teneꝯ fideiussor.ꝛ sic hꝰ so.nõ placet.dic ergo ꝙ hic dicit in glo. venditorẽ ignorasse.subaudi ꝛ emptorẽ sciuisse: vt.l.ꝺ trarijs. tunc ꝓcedit hec.l.sine scrupulo. Quero quid in fundo ꝺotali. Rñdit gl.forte idem qõ in minore hz Jr.ꝛ sic innuit ꝙ teneatur sicut tenetur ꝓ ꝓdio minoris venditor: vt.C.de predi.mi.l.ꝛ si is. In cõtrariũ videtur glo.s.de testa.mili.l.ꝺotalẽ.que vi detur velle ꝙ rei ꝺotalis non fit cõmerciũ sicut nec rei sacre vel religiose. Idem no.C.de iure dotiũ.l. si predium. Cy.ibi tangit ꝛ bene dicit ꝙ fundi dotalis non est ꝓhibita venditio sed alienatio fauore mulieris.ꝛ ideo si ipa mulier vendit nõ tenetᵇ ipsa nec fideiussor haberet regressum cõtra eam. qõ eẽt cõtra hãc.l. Ita debet intelligi qõ not.in.ꝺ.l.si predium.ꝛ.C.de legi.l.nõ dubiũ.aut vendit maritꝰ vel extraneus.ꝛ tũc tenetur ipse ꝛ fideiussor. Ita loquitur hic glo.ꝓbatur.s.de vsuca.l.cum vir.cũ si. His premissis ꝓ declaratiõe tex.ꝛ glo. videamus generaliter quãdo lex resistitᶜ contractui vtruz ex illo cõtractu nascatur naturalis obligatio.ꝛ vtrũ possit accedere fideiussor.ꝛ ex his apparebit declarata hec lex ꝛ materia tota. Pro cuius euidẽtia debes scire ꝙ quatuor sunt species cõtractꝰ.s.cõtractus.obligatio.actio ꝛ executio. vñ lex qñcz resistit ꝺtractui cipiendo ne fiat.ꝛ hoc fit qñcz dirigendo preceptũ ad personas ne cõtrahãt.ꝛ tũc nõ valet nec oritur obligatio ciuilis nec naturalis: nec potest accedere fideiussor: vt.C.que res vẽ.nõ pos.per to.C.ꝺ sacro sanc.eccle.l.iubemus.ꝛ auc. hoc ius porrectũ. ꝛ.C. de agri.ꝛ censi.l.quẽadmodũ.li.xi.ꝛ nõ licet.ha.metro.lo.l.i.li.xi.ꝛ de cõpꝛes.ꝛ luto dam.l.i.ꝛ.ij.li.xi.ꝛ ꝙ tali casu obligatio naturalis nõ nascatur ꝓbat ĩ l.eos.§.i.C.de vsur.cõiũcta.l.si nõ sortẽ.in prin. de condi.inde.ꝛ hoc casu poterit loqui hec.l.ꝛ.C.de legi.l.nõ dubiũ. Idẽ si ꝓhibitio fiat ex parte vniꝰ cõtrahentiuz tñ.tũc eñ nõ põt queri obligatio ẽt naturalis: vt.C.siquis alteri vel sibi.l.fi.ꝛ.s. ꝺ ꝺtrahẽ. emp.l.nõ hz.ꝛ hoc casu etiã poterit intelligi hic ꝛ.ꝺ. l.nõ dubiũ. Ratio põdictoꝝ est:qꝛ obligatio naturalis dicit ꝺ iuregẽtiũ. vt.l.sticbũ.§.naturalis .ĩ.ꝺsol. ꝛ.l.cũ amplⁱ.in fi.de regu.iur.sed ꝺ iure gen.debemus obedire maioribꝰ: vt.l.veluti.s.de iusti.ꝛ iure Ille ergo qui cõtrahit cõtra põcepta legũ facit cõ

Cum lex resistit. Et ad ĩ fra dicta per bar. vide do. anto. in.c.cũ cõtingat. de iureiur. ꝛ ibi per Imol. in viij.membro principali. ꝛ in.xlviij.carta cum seq.

c Cũ lex resistit. Et ad ĩ fra dicta per bar. vide do. anto. in.c.cũ cõtingat. de iureiur. ꝛ ibi per Imol. in viij.membro principali. ꝛ in.xlviij.carta cum seq.

b Nõ tenetur. Sed gl. ꝛ Bal. in.ꝺ. l.si predium. hoc itelligũt quando emptor sciuit fiꝺum esse dotalez secus si ignorauit. ꝛ ibi vide bal. quãdo interuenit consensus viri anvalidet vẽditionem.ad barˡ. bviõ ꝛ põde raverba bal. in.ꝺ.l.si predium.in.ij.q. in xv.nũc succedit alia qstio ꝛ ibi in fi. quid si interuenit iuramẽtuz.cõtrariũ tenet bal. in l.fi.C.in qui. cau.in integ. resti. non est necesse.

Cum lex. vl̃ soluit. Collige ex hac nota.glo. quando dicit res esse in comertio ꝛ quãdo nõ. qõ optime declarat bald. in.l.ꝛ si dotis.in vlt. col.C. de iure dotꝭ.

b Statutū dicit. vide de hoc qō habeť in l. i. j. de noua. p bar. in vlt. col. ⁊ bal. in l. non dubiū. in pe. q. C. de leg. vbi omīno vide in. xi. col. ī ver. ea que ſupra dicta ſunt. ⁊ ibi etiā in pe. col. allegat bar. hic ꝙ cordat bal. in l. cū quis. C. de iur. ⁊ fac. igno. Et ꝙ oriať naturalis obligatio videť in diſcurſu tenere bal. in l. fi. C. de do. ꝓmiſſ. ⁊ per Imol. in. c. cū cōtingat. i. viij. mēbro. de iure iuran.

c Nō impeditur. Et adde materiaz ad de ꝙ ſi teſtator dat certā formaz actui fiendo ⁊ non vltra ꝓcedit ānullādo actum nō ſuata niſi hominuſ tz ōct⁹ quando alis taliſ act⁹ valeret ō iure dicta forma nō ſeruata ſm bal. ī. l. ſi teſtator. ō leg. ij. ſecus ſi lex daret ipſam formā qz tūc licz lex ipa vltra nō ꝓcedat ānullando actum nō ꝓpterea valebit ꝙ tractus p. d. l. ñ dubiū. quaz limita ſingulariter p gl. ī cle. i. de iure patro. ō hoc vide no. in. l. certa ratiōe. ⁊ ibi Bal. C qñ puo. non eſt neceſſe. ⁊ bal. in. l. ꝙparatiōes. C. ō ſi. inſtru. ī. iij. oppo. ⁊ vide qō plene notat bar. in. l. ſi ita quis. in. §. ea. le. j. de ẏbo. obliga. ⁊ l. vniuerſa. C. de p̄ci. impe. offe. adde ad id qō dixi de. l. nō dubiū. C. de legi. Nō limitať p gl. in d. cle. ꝙ idē tenet glo. in. c. tue. de ſpon. duo. videlz ꝙ vbi lex nō vltra ꝓcedit annullādo actū act⁹ eſt ipo iure nullus: forma iuris nō ſeruata d. l. nō dubiū. hoc ē verū ſi ille act⁹ habeat perpetuā cauſā ꝓhibitōis ſec⁹ ſi tpalē qz tūc nō tenebit niſi opponat ānullatoriū. decretū ita dicit. d. glo. not. ſed ad ea que ſupra dixi ſm bal. vide glo. not. in. d. cle. i. de iure patro. ⁊ Jo. an. in. c. fi. de reſti. ſpolia. que gl. tenet forte ꝓtrariū. adde que not. bar. in. l. ꝓtor. in prin. de ope. no. nū. ⁊ ro. b ⁊ Imol. hic. ⁊ qō not. bal. ang. ⁊ Imol. in. l. i. §. de libe. ⁊ poſthu. in glo. ⁊ glo. in c. ſtatutū. ſup verbo cōmittiť circa mediū. ō reſcrip. in. vi. ⁊ gl. ī. d. cle. i. allegaui tibi in. ij. col. ⁊ ibi poſt bar. in. l. vniuerſa. C. de p̄ci. ipe. offe. ⁊ glo. in. l. platam. C. de ſentē. quā gl. etiā ſingularē facit pe. de ancha. in. c. ſtatutū. in fi. ō reſcrip. li. vi. ad quā glo. facit qō dicit bal. in. d. l. platam. in. ij. col. C. de ſentē. idē in ordine dato a principe. ⁊ vide bal. in d. l. certi. ꝙ vbi ſtatutū ānullat nec dat formā ānullādi act⁹ nō ē ſtatim nullus niſi petať ānullari. ⁊ dicit inno. in. c. cū dilecta. ō reſcript. ꝙ vbi dať cert⁹ ordo a papa ⁊ ille nō ſeruať act⁹ eſt ipo iure nullus.

f Quid importat. Adde bar. ⁊ qō ibi dixi in. d. l. vniuerſa. idē not. bal. in. l. i. §. vbi aūt. in penul. col. de cadu. tol.

impediť obligatio ſed parať exceptō. q. d. nō valet in effectu: vt. C. de preci. impera. offerē. l. vniuerſa. ⁊ ibi eſt expreſſum. ⁊ ideo ſtatutū huj⁹ ciuitatis qō dicit ꝙ inſtrumēta donationū debeāt inſinuari infra ſex menſes. alias nō valeant nō irritat donationez ipſo iure ſed ꝓducit exceptionē. ſed ſi lex diceret ex poſtfacto tales ōct⁹ caſſam⁹ ⁊c. tūc tolleret ciuil'tā tū ⁊ remaneret naturalis: vt dicā in reſcripto princ. j. eo. l. vbicūqz. Tertio dixiſ ꝙ lex quādoqz reſtit actioni ſeu petitiōi: vt qz lex dicit ꝙ ex tali ꝓtractu actio petitione nō detur vel talis nō audiatur. ⁊ tūc ſi ille actus ſup quo lex ſic loquiť erat talis ex quo alias ō iure cōi oriebať actio. tūc ꝓ dicta ẏba nō impediť actō oriri ſz parať exceptio vt. §. ad vell'. l. iij. §. i. ⁊. §. ad mace. l. i. ī pri. ⁊. §. ad trebel. l. i. ī pri. ⁊ §. i. q ſūt ml'tū notāda pp ſtatuta. Si ẏo ex illo actu nō oriebať actio ſed ſolū officiū iudicis. ꝙ tūc dicta vera ba inducūt vt nullo mō audiatur vt. C. qui ⁊ aduer. quos. l. fi. qō patet: qz cū nulla ſubſit obligatio ſed ſolū ſibi detur audientia per officiū iudicis ea audientia denegata denegabiť ſibi totū. ⁊ ideo bene dicit Ja. de are. qui dicit ꝙ in criminalib⁹ dicta ẏba videlicet ſibi nō detur petitio. iducūt ꝙ ipo iure nō audiať ⁊ bene dicit qz accuſatores nō fiunt p actionem ⁊ obligationē ſed per accuſationes. vt inſti. de pub. iudi. in prin. igitur cū denegetur audientia denegatur totū. facit. C. de his qui ad eccle. cōfu. l. ſi ſeruus. Quarto dixi ꝙ lex aliqñ reſiſtit executioni exemplū. l. dicit ꝙ res minoris nō alienet per tutorem vel res dotalis. ex eo eñ ꝙ interdicit alienationem nō interdicit cōtractū vel obligationē vl' actionez ſed effectū hoc eſt trāſlationē dominij qō ſequitur ex traditione que eſt executio obligatōis. ſed lz predicta nō ꝓhibeatur expreſſe tñ videtur ꝓhibere qz ſunt preambula ad alienationē. ar. l. oratio. §. ō ſpō. ⁊ ideo eſt aduertēdū. nā tacite videť ꝓhibit⁹ cōtract⁹ obligatio ⁊ actio quaten⁹ ſe extendit ratio legis. vnde in re minoris ei⁹ fauore eſt ꝓhibita alienatio ⁊ per cōſequēs videtur ꝓhibit⁹ cōtract⁹ obligatio ⁊ actio. ⁊ ideo ſi minor ſe obligaret nō tenetur ciuiliť nec naturaliť nec poſſet accedere fideiuſſor vt hic. ſed ſi extrane⁹ ꝓmitteret ō euic. ⁊ daret fideiuſſorem teneretur: vt. d. l. ſi is. idem in muliere: vt. §. dixi.

Tertio di. xi. adde bar. in. d. l. i. §. i. ff. ad trebel.

h Officius iudicis. Et ſic poterit cē iur dex ex officio cōpellere. vi de Inno. i. c. nulli. ō accu. ⁊ ad hoc vi bal. i. l. ñ du biū. in vlt. q. C. de legi. cir ca fi. l. ibi exē plū lex dicit. que res mi noris cē aduer te tū qz quā do minoz vē dit p̄diū ſuū ſine decreto ⁊ ſine aucto ritate curato ris lz ōct⁹ ſit null⁹ in pīu dicīū minoz l. ſi ad reſol uēdā. C. ō p di. mino. Et tūc an ex illo obligeť na turaliter vi de bar. in. l. i. j. de noua. tñ ex dicto con tractu ligať maioz ẏbēs cū eo. vnō ſi minoz fuerit factus perfecte etatis po teſt cogē ad uerſariū iple re illū ẏctuz. Et idē ſi ad huc minoz pa rat⁹ ſit face

Jdebitor deportato. portato ex maiōi obligatiōe ñ p̄t accipi fideiuſſor. h. d

re ſolēnia ⁊ neceſſaria ad ipm interuenire ⁊ incōtinēti p tex. in. l. iulianus. in. §. ſiqs colludēte. cū ſeq. de act. emp. ⁊ iſti. de aucto. tuto. in prin. Idē dicūt cano. in eccl'ia alienāte rē ſine debitis ſolēnitatibus: vt no. Inno. in. c. i. ō his q ſi. a ma. par. capi. adde qō de hoc ex preſſe gl. ī. c. i. ne ſede vacā. ⁊ in. l. cū hi. §. eā trāſactionē. ō trāſac. lz ibi bar. ⁊ but. teneāt cōtrariū. ⁊ no. bñ ꝓ quo adde gl. in. l. i. in. iij. col. C §. ꝓtor ait. in verbo dolo. ⁊ ibi ang. ō. de pac. ⁊ bal. in. l. i. in. iij. col. C plus valere qō agiť. Idē gl. in. l. a diuo. de ritu nup. quā singu. no. bal. in. l. nō dubiū. in pe. col. C. de leg. ⁊ glo. ⁊ doc. bal. in. l. iubem⁹. §. ſane. el. i. C. de ſacro ſanc. ec. Sed qd ſi ōct⁹ ex parte minoriſ nō ꝓt valere an ſaltē in ei⁹ ꝓſona valeat. dic ꝙ ſic vt no. bal. in. l. nō dubiū C. de legi. ī. x. col. in. xi. oppo. ⁊ ē tex. i. l. ſz ⁊ ſi qs. ⁊ ibi bar. C. ō p̄dicta mi. ⁊ p̄dicta intellige etiā in doloſo ẏbēte: vt no. do. abb. ī. c. dilecti de emp. ⁊ vēdi. niſi ꝙtract⁹ eēt a lege ꝓhibit⁹: vt no. p gl. in. d. l. a diuo. ⁊ adde gl. ⁊ bar. in. d. l. elegāter. de dolo. §. in prin. ⁊ iō dicit bal.

Quero an liberet re⁹ ab obligatiõe ciuili ꝛ naturali.ꝛ dic ꝙ sic vt hic.ꝛ iure trãsfusionis qꝛ ī fiscũ est trãslatũ.dicã.j.eo.l.vbicũq;. Op.de.l.fi.s.d duo.reis.So.p fisco põt intercedẽ vel p alia obligatiõe simplicit.vnde potest accedere fideiussor p ipso reo deportato.

Si filius. Si filius numerat post emãcipatiõem acquiritur sibi actio lꝫ tempore patrie potestatis fuerit stipulatus.h.d.de isto casu dixi plene in.l.filius.ꝛ in.l.quidã cũ filiũ.ℨ.fi.s.d ob.ꝛ.l.si dubitet.ℨ.filius.s.eo.

Titius. Fideiussor qui nõ potest effectualiter cõueniri facit locum beneficio diuisionis nisi cõfideiussor fuerit sciens vel errãs iniuste vel ex interuallo inter cesserit nisi his casibus fuerit in dolo creditor.h.d. Et hic est tex.ex quo fundo vnã opi.⁹in.l. si stipulatus.in fi.s.e.ꝙ si diuersis tẽporib⁹ intercedũt fideiussores vnus cõtẽplatione alterius nõ videt fideiubere.ꝛ ideo nõ habet beneficiũ cedendarũ. Itez fundabat ex illo text.s.e.l.sed si plures. ꝙ si duo ex interuallo fideiusserũt ꝙ habẽt beneficiũ diuisiõis qñ põt alter effectualiter cõueniri. secus si nõ posset effectualiter cõuenirí: vt hic. Op.C.ad vell.l.si paternã.vbi muliere subducta d medio ali⁹ fideiussor tenet ꝑ parte tãtũ. Soluit glo. ibi intercesserũt principaliter obligationẽ suscipiẽdo.ꝛ sic quilibet tenet ꝑ parte cũ nõ fuerit dictũ insolidũ.hic intercesserũt fideiubẽdo.ꝛ sic tenẽtur insolidũ etiaz si nõ sit dictũ. Op.C.d repu.que fiũt in iudicio.l.i. So. fallit hic in odiũ dolosi creditoris. Op.d.l.q̃ q̃ s.ad velle.So.ibi nõ fuit in dolo hic sic. Querit glo.q̃d vult dicere tex.ꝑpter incertũ etaꝫ ꝛc.dic vt in ea. Quero q̃d si minor primo scõo maior interfessit ex interuallo.ꝛ glo.dicit ꝙ idẽ vult dicere qꝛ dubitabã de minore ne restitueret.ideo scõz fideiussorẽ accipi.secus qñ simpliciter fuit acceptus qꝛ tũc respectu mutui periculi videtur intercedere ꝛ haberet beneficiũ diuisiõis sicut si simul fuissent accepti. Quero que est differẽtia inter mulierez ꝛ minorẽ.dic qꝛ mulierẽ quis scit vel scire dz nõ posse intercedere vel errat in iure. sz in minore⁹ potest esse error facti.ꝛ sic ꝑbabiliter errat fideiussor.vnd si in muliere ponerem⁹ iustũ esse errorẽ esset idẽ qd in minore.si in minore ponerẽ errorẽ improbabilez qꝛ omnib⁹ aspectu videbat minor esset idem qd ī muliere. Vnde distingue qñq; fideiussor nõ potest cõuenirí effectualiter.ꝛ tũc aut hoc cõtingit ꝑpter eius inopiã ꝛ nõ est loc⁹ diuisiõi: vt.s.e.l. iter.aut alꝫ ꝛ tũc aut vnus fideiussor fuit accept⁹ ꝑpter timorem hũc ne alius iuuaret ꝛ nõ est locus diuisioni: vt hic in glo.aut nõ fuit sic acceptus.ꝛ tũc aut intercesserũt simul aut vnus post aliũ. primo cãu aut cõfideiussor sciuit aliũ nõ posse intercedere cuz effectu ꝛ nõ est locus diuisioni.aut ignorauit eũ ꝛ tunc aut fuit iusta ignorãtia aut supina.primo casu ẽ locus diuisiõi vt hic ꝑut loquitur de minore. scõo casu nõ ꝑut loquitur hic de muliere.scõo casu quãdo vnus fideiussor interfessit primo alius postea.tunc ille qui primo interfessit nõ habet beneficiũ diuisiõis vt hic.ille vero qui interfessit secũdo habet eodem modo quo quãdo simul interfesserũt per hanc l.vbicũq; dixi diuisionis beneficiũ nõ habere locũ. fallit si dolo creditoris alius fideiussor fuit accept⁹ vt hic in fine.q̃ nota.facit.j.de solu.l.q̃ res.ℨ.huic.

Testamẽto liberatũ. Exceptio que cõpetit principali cõpetit fideiussori.hoc dicit. Op. de.l.si quis reũ.s.de libe.le. Sol'.ibi fideiussor non habebat regressum contra principalem ꝛ hic sic.

Ex duobus. Vbi solutũ põt repeti vel redditum teneri talis solutio non parit liberationẽ.h.d. Ibi preterea ꝙ creditor ꝛc. iste ver.nõ reperitur alibi ita bene.ꝛ hic videt cãus ꝙ naturalis obligatio qua quis tenet ad antidora impedit repetitionẽ indebiti soluti.sed glo.s.de iusti.ꝛ iur.l.ex hoc iure.circa fi.gl.magne. dicit ꝙ nõ impedit semper: vt.l.si nõ sortẽ.ℨ.libertus.s. de cõdi.inde.q.d.regulariter impedit casualiter nõ. sed certe in.ℨ.libert⁹.illa naturalis erat redacta ad prestandi necessitatẽ ꝛz gl.ibi posita.vnde circa hoc sic dicas.aut talis obligatio est redacta ad necessitatẽ ꝛ tũc aut talis obligatio ẽ redacta per ius ciuile ad necessitatẽ.ꝛ tũc aut talis obligatio respicit prestationẽ certe rei vel facti vt est libertus qui naturaliter tenet ad operas obsequiales.ꝛ isto casu impedit dictuz.ℨ.libertus. sm alios qui intelligũt ꝙ ibi opere obsequiales erant omino indebite. nam si essent debite frustra tractaret de cõditione indebiti.facit.s.de cõdi.inde.l.cũ is.ℨ.penult.put loquit ibi in matre.ꝑ hoc qꝛ si naturalis ꝑcedẽs ex pacto nudo impedit:multo fortius ea que ꝑcedit ab ipsa natura que est fortior adeo ꝙ pacto nõ potest tolli vt.l.iura sanguinis.j.de reg.iur.ꝛ d pac.l. ius agnationis.aut nõ respicit certã prestationẽ sz stat ī suo genere vt bñfacienti benefaciam⁹:tũc aut indebite soluitur illud idẽ vel tantũdem ꝑpter qd fuit cõtracta obligatio naturalis ꝛ impedit repetitio: vt hoc ver. aut soluit aliud ꝛ non impeditur repetitio: ꝗa talis effectus non reperitur in iure.facit.l.sed ꝛ si lege.ℨ. consuluit.s. de peti.heredi. cum glo.ꝛ glo. dicte.l.ex hoc.cũ eñ ista obligatio cõtineat incertũ non est efficax:vt.l.triticũ.s.de verb.obli.de iure do. l.cũ post.ℨ.gener.

Quod si duo fideiussores. l.xij.tab. diuidit obligationem inter heredes ipso iure.ideo qd soluit vltra debitũ potest d dici. secus in diuisione que fit ex epla h.d. Iste.ℨ.est subtilis ꝛ est de legib⁹ nũ quid possit vn⁹ ex heredib⁹ soluere partem suã.dixi in.l.ij.ℨ.ex his.s.de verb.obli.ꝛ doc.in.l.iij.C.de neg.ges.ꝛ.l. penul.de odi.inser. Scõo no.ꝙ exceptio epistole diui adri.nõ facit locũ repetitõi. No.ꝙ semel diuisum itez diuidi põt.ar. cõtra ad hoc.l.fi.j.rem pu.sal.fore.ꝛ ibi dicã. Op.tutus exceptione fauorabili soluẽs indebitũ repetit.l.qui exceptionẽ.s.d cõdi.inde.sed hic est tutus exceptiõe fauorabili.ergo ꝛc. So.hic fauorabilis sz nõ perpetua qꝛ potest esse ꝙ alter nõ est soluẽdo.sed Dy. dicit ꝙ ẽ dubia ꝛ ideo ꝑpetua: vt.l.sufficit.s.de cõdi.inde.nõ dicit plus gl.insti.e.ℨ.si plures.dicit ꝙ nõ est sic fauorabilis ꝙ possit repeti ꝛ sic innuit ꝙ sit odiosa. sz si illa glo.esset vera tũc nõ posset beneficio diuisionis renũciari: vt.l.tã ꝛi.s.ad mace. sed huic bñficio potest renũciari: vt in auc.de duo.reis.ꝛ auc.hoc ita. C.de duo.reis.l.si stipulat⁹.s.eo. ergo est fauorabilis.quid dicem⁹ dixi.s.e.l.si dubitet. ꝙ exceptio diuisionis respicit modũ exigẽdi nõ ipam obligationem.ideo illa exceptio nõ parit indebiti repetitõez qꝛ.l. vult vt tuũ recipias nõ venit principaliter perimẽdo ius actoris effectualiter. ꝛ ratio ẽ in.l.si dubitet.s.eo.qꝛ nõ est facilis noīs emptio ideo diuidit. sed hic cessat illa rõ post q̃ enim soluit ꝛ videbat facilis emptio. vl' hoc erat expressũ ī epla: vt hic.ꝛ p hoc hẽs ꝙ ius diuisiõis respicit modũ ꝛ formã agẽdi nõ ip sam obligationẽ perimẽdo effectualiter.

k Queſitũ. op.de.l. Adde no.p bar. in.l.hi qui.in ẽ.ex his cõcluditur.ſ.e.

Queſitum eſt. Ex perſona rei principalis ꝛ fideiuſſoris habeꝫ rõ tacite tẽporis ꝓpter locũ.h.d. ¶ Extra gl.op.ꝺ.l.k mora in fi.ſ.de ver.obli.vbi fideiuſſor teneꝫ ex ſua mora.hic dicit cõtra. Sol.in his que veniũt tpe ſtipulatiõis cõtracte nõ põt teneri fideiuſſor ex perſona ſua in plus q̃ principalis: vt hic. ſed in his q̃ emergũt poſtea põt fideiuſſor amplius teneri ex ſua mora.ſed nõ ꝓpria obligatiõe fideiuſſoria teneꝫ ſz vtili: vt ibi dicit tex.fm Oldra.

Ideo qua q̃n debitori creditor. titate creditõ debitori ſuccedit ꝓ ea ptãte ſolutiõis obligatio extinguiꝫ.h.d. ¶ Oppo.de.l.vrãius.ĩ.eo. Do.ſucceſſior ſolutio equiparãtur nõ ꝓ oĩa: vt hic Quodẽ modo rñdeꝫ ad.l.ſi ſocer.in pri.ſ.ſo.ma. dixi tibi in.l.heres a debitore.§.fi.ſ.eo.q̃ ſucceſſio habet vim ſolutiõis vt heres euitet damnũ. vt.l.ſi ei. ſ.de euic.nõ habet vim ſolutiõis vt heres habeat lucrũ: vt.l.heres a debitore.§.fi.ſ.eo. Itẽ nõ habet vim ſolutiõis ſi heres incideret in dãnũ: vt.l.vrãius.ĩ.eo.ſed qñ nõ affert dãnũ vel lucrũ haberet vim tũc vtrũq; poteſt dicere iure cõfuſionis ꝛ poteſtate ſolutionis: vt.l.ſtichũ aut pãphilũ.§.aliq̃n.ĩ.ꝺ ſolu.ꝛ iſtud vltimũ ẽ verius: vt hic.

Inter eos. Inter fideiuſſores q̃tenẽtur inſolidũ ẽ locꝰ eplẽ ſecus ſi interceſſerint in virili.hoc dicit.

Inter eos. §.fideiuſſor. ſecus de eq̃tate.vi ĩ materia no.ſ.e. l.ſi tit⁹. ꝛ oĩno bar. ĩ.l.ex duob⁹ reis.

Fideiuſſor. Iſte.§.ẽ ſubtilis ꝛ nõ hz glo. hoc dicit.q̃ ẽ ſolutũ nõ venit in diuiſiõis rationẽ ex eplã de rigore: ſecꝰ de equitate l.h.d. ¶ Ho.ex iſto tex.ꝛ inſti.e.§.ſi plures. q̃ bñficiũ diuiſiõis nõ põt opponi poſt lit.cõteſt. vt quidaz dicũt.ꝛ dixi.ſ.e.l.ſi dubiteꝫ. ¶ Opp.C.de pba.l.iij. Sol.in fideiuſſore qui teneꝫ ex volũtate inſpiciẽ tẽpus litis cõteſta.vt hic in pluribꝰ tutoribꝰ qui de neceſſitate tenẽtur inſpiciẽ tẽpus quo prius cõueniri poterit: vt.l.iij.C.de ꝓba.ꝓ Cy. ¶ Quero q̃ ẽ iſta exceptio de qua tex.loquiꝫ.gl. dicit ꝺ exceptiõe deſcendẽte ex eplã vel doli ꝓpter electionẽ.primũ eſt verꝫ qꝺ id qꝺ dixerat.ſ. Itẽ fm q̃ dicit doli ꝓpter electionẽ nõ bñ dicit: qꝛ electio nõ ꝓiudicat: vt.C. e.l.reos.hz diuiſio ꝓiudicaret: vt.l.libeꝝ.C.e. Cõiũgas ergo q̃ iſta exceptio oriꝫ ex epiſtola cõiũcta cũ eq̃tate.tu dices mihi q̃ diuiſio bñ parit exceptõez ſz hic nõ fuit diuiſio ſed electio. Cõtra. qꝛ recipiendo partẽ videor diuidẽ: vt.l.ſi creditores.C.ꝺ pac. ſed hic partẽ recipit.ergo ꝛc. Ja.de are.dicit ꝛ ſoluit q̃ hic ſoluit fideiuſſor ſimpliciter.ſecus ſi diriſſet ſoluo ꝓ obligatiõe mea.vt.l.ſi creditores. Sed nõ placet per iſtũ tex.qui dicit qui partẽ ſuo nomine.ꝛc. Ol.ſoluit q̃ hic in duob⁹ fideiuſſoribꝰ.ibi in duobus reis.ꝛ hoc ideo.qꝛ neceſſario habebã iſtõ facere.ſ.partẽ accipere.qꝛ habebã bñficiũ diuiſionis.ꝛ ideo nõ videor diuidere ex quo inducaꝫ tacitũ pactũ: qꝛ nemo in neceſſitatibꝰ ꝛc.ar.l.fideicõmiſſa.§.ſi rẽ.ſ.de lega.iij.ꝛ.l.rẽ legatã.de adi.lega. ſed in duobꝰ reis fm iſta tpa poſſũ inſolidũ petere ideo videor diuidere: vt.ꝺ.l.ſi creditores.C.de pac. hodie in illis caſibus in quibꝰ duo rei haberẽt bñficiũ diuiſionis creditor partẽ recipiẽdo nõ videtur diuidere ſed eligere. Ex predictis habes q̃ diuiſio ꝓiudicat: electio nõ: fz verã opi. Jo.in.l.reos.ꝛ.l.liberũ.C.eo. Sed cũ queritur an videaꝫ diuidere creditor vel eligere.ſic diſtingue.aut creditor cõuenit in iudicio.aut pecuniã recepit extra iudiciuz. Primo caſu aut cõuenit oẽs ꝓ parte ꝛ videꝫ diuidere. aut cõuenit vnũ tñ ꝓ parte vel inſolidũ ꝛ nõ videꝫ diuidere ſed eligẽ: vt.l.reos.ꝛ.l.liberũ.C.eo.ꝛ ex hoc apparet glo.in.l.ſi creditores.C.de pac.nõ bene in oĩbus dicere.aut recipit partẽ extra iudicium.ꝛ tũc aut recipit ab eo a quo poterat cogi partẽ recipere per bñficiũ diuiſionis.ꝛ tũc videꝫ eligere ꝛ nõ diuidẽ: vt hic.aut ab eo a quo nõ poterat cogi partẽ recipere.ꝛ tũc videꝫ diuidere partẽ recipiẽdo: vt.l. ſi creditores.C.de pac.fallit fauore vltime volũtatis.§.de leg.i.l.ſi ex toto.§.i.

Duo rei. Inter fideiuſſores diuerſoꝝ nõ ẽ locus diuiſionis beneficio.hoc dicit. ¶ Quero vnũ.pone q̃ plures fideiuſſores interceſſerũt ſimpliciter ꝓ pluribꝰ reis an ſit locus bñficio diuiſionis.ꝛ Ja.ꝺ are.q̃ ſic.vt.l.ſi duo.ĩ pri. ſ.de admi.tu. ¶ Sc̃ò quero fz Dy.duo rei habẽt hodie bñficiũ diuiſionis. an fideiuſſores habent ex ꝑſona principaliũ reoꝝ. Et Dy.dicit q̃ ſic.vt.l. pupillus.ſ.de fide.tuto.cõiuncta.l.fi.ĩ. rem pupil. ſal.ſo.

Creditor. Nõ cogiꝫ q̃ſ pri⁹ pign⁹ diſtrahẽ q̃ ad fideiuſſores venire. hoc dicit. ¶ Quero an corrigaꝫ per auc̃.de fideico. Et gl. ibi dicit q̃ nõ. Do. Dy.diſtinguit.aut pign⁹ nõ poteſt vendi ſine magna difficultate.ꝛ ita loquitur ibi aut põt vendi ſine difficultate. Et dicit Dy.q̃ pri⁹ debet vẽdi.ꝛ ꝓbo per rõnem. qꝛ fiſcus debet prius excutere bona debitoris anteq̃ venire ad fideiuſſores: vt.l.mochis.ĩ.de iure fiſ.ſic prius cogiꝫ pignus vendere: vt.l.fideiuſſor magiſtratũ.§.i.ĩ.eo. hodie eſt ius cõe vt prius principalis q̃ fideiuſſor diſcutiaꝫ.ergo prius vẽdentur pignora. Sz credo diſtinctionem Dy.verã eſſe.

Cum inter fideiuſſores. Poſt factaz diuiſionez periculum pertinet ad creditorem.h.d.

Bonis damnati. Fiſcus vt heres fideiuſſoris beneficiũ diuiſiõis implorare.h.d.ibi dãnati ꝓpter delictũ. ꝛ fm hoc vno mõ legiꝫ hic. Alia lec.eſt que hic nõ habeꝫ ſed ponitur.C.eo.l.fideiuſſor.q̃ fuit dãnatus in cauſa fideiuſſoria.ꝛ poſtea bona deuenerũt ad fiſcũ. vñ cus fiſcus cõueniꝫ iudicati petit diuiſionẽ. ¶ Ad iſtaz lec.op.C.e.l.fideiuſſor. Ja.de are.dicit q̃ ſpeciale ẽ hic priuilegio fiſci.ſed glo.in.l.fideiuſſor.C.e. dicit q̃ hic appellauerat. Sed hoc nõ ꝓcedit.qꝛ ꝓ appellationẽ nõ ꝓñt opponi exceptiones que debent opponi ante litis cõteſ.vt.l.ita demũ.C.de ꝓcu. ſed hoc eſt ꝺ illis fm opi. quã tenui in.l.ſi dubiteꝫ.ſ. e. Tene ergo q̃ ex cauſa delicti nõ fideiuſſoria erat dãnatus.ꝛ iſta ſine ſcrupulo ꝓcedit. ¶ Quero an dãnatus debeat dãnari vel fiſcus. Et gl.dicit q̃ ille ꝛ nõ fiſcus.qꝛ nõ per oĩa fiſcus habeꝫ loco heredis.ꝛ in hoc q̃ fiſcus nõ habeꝫ per oĩa loco heredis bene dicit glo.vt videbitis in.l.quotiẽs.in fi.ĩ. ti.i.ſed in eo q̃ gl.dicit q̃ fideiuſſor ſic dãnatus fuerit nõ eſt verũ: qꝛ poſtq̃ eſt in totũ liberatus nõ põt dãnari: vt.l.ſi debitori.ſ.eo.niſi eſſet reſtitutꝰ: vt.l. ſi debitor.C.de ſen.paſ.ꝛ reſti.

Amiſſa ruina. Dãnũ amiſſi pignoris ad creditorem nõ ſpectat.hoc dicit.

Inter fideiuſſores. Ibi damnũ dabit' nec reſtituitur minor cum vſus ſit iure cõi: vt.ſ.l.pri.§.cũ inter. ¶ Op.de.l. etiã.C.ſi tu.vel cu.interue. So.ꝛ hic non fuit leſus ſed vſus iure cõi.qꝛ fuit facta diuiſio eo tpe quo fideiuſſores erãt ſoluendo.ſed tutores tenẽtur ſi fuerunt negligẽtes in exigẽdo. ſed qñ fideiuſſores nõ eſſent ſoluendo tempore diuiſionis tunc minor cẽt leſus ꝛ reſtitueretur.

m Creditor pign⁹ diſtrahere. vtrũ de beatvẽdi pignora ãteq̃ deueniaꝫ ad fideiuſſores. adde bal. in vno verbo i l.obmiſſis.C eo. ꝛ Cy. in auc̃. preſẽte. tenet opini. dy.ꝺ. ꝛ Cy. allegat gl. in corpore ꝺ fideiuſſ.i auc̃.

n Bõis dãnati. Adde que habentur vide oĩa no Bar. i.l. ſi vero p cõdẽnato.ſ. q̃ ſatiſ.ſcog.

Aliſa.§. inter fideiuſſores. Circa l.faciũt no. p bar.i.l.i.ĩ.de iure fiſ.

Fideiussores a colonis. Iste.ſ.habz duplicem lec.z hoc breuiter dicit ſm vnam. Fideiussor ſimpliciter acceptus tenet ad preciũ inſtrumenti fundi.

Plures eiusdem pecunie. Absolutoria lata p vno ex mãdatorib⁹ aliis nõ pdeſt.b.d. Iste.ſ.dz intelligi ſm diſtinctionẽ.l.duob⁹.ſ.a fideiussore.z.l.vlt.s.ó iureiur.z.l.i.ſ.ſi fideiussor.qua.re.ac.nõ da. An ab ſolutio fuerit facta tanq̃ nõ debitũ vel qz nõ pbatũ ẽ zc.z dixi plene in.l.ex duobus.s.ó duo.re.

c **Capitis.** Fideiussores tenẽtur lz capite principalis ſit dãnatus.h.di. Do.Dy.dicit q̃ queſtio fuit mutine. due erãt dom⁹ que habebãt inimicitias ſil'.fecerũt pacẽ z dederũt iter ſe fideiussores de nõ offendẽdo.vn⁹ ex vna domoz interfecit.xij. ex alia domo. mõ illi ó domo interfectoz fecerũt exbãniri illũ interfectorẽ deinde volũt petere a fideiussoribꝰ penã.fideiusſo res dicũt nõ poteſtis:qz veſtro facto fuit dãnat⁹ talis.determinatus fuitꝑ q poſſit exigi pena vt hic. ¶ Sed quid ſi fiſcus ageret ad penã ſibi ꝓmiſſaz. Rñdeo. fiſcus habetur loco heredis qñ ſunt bona publicata fiſco:vt.l.inter eos.ſ.fi.s.eo.z.l.iij.C.ad l.iul'.de vi.qz qñ fiſcus ſuccedit debitori fideiussor nõ tenet:vt.l.heres a debitore.ſ.fi.s.eo. z.l.in fraudem.ſ.principalis.j.de iure fiſ. ſecus ſi bona nõ ſũt publicata:qz tũc põt a fideiussore petere penã.l.in fraudẽ.ſ.principalis.j.de iur.fiſ.z hoc ẽ verũ de fideiussore de iudica. ſoluẽdo. ſecus de fideiussore ó iudicio ſiſti.qz in vna cauſa dãnatus in alia nõ tenetur ſiſtere:vt.l.ſed z ſi quis.in pr̃.z.ſ.ij.s. ſiqs cautotiẽs vidi q̃ qñ fiũt paces dicũt ſub pena tãti.cuius medietas ſit partis.alia ſit fiſci.

Jipignore non tenetur. Sed an fideiussor ꝙ ꝓmiſit in ꝓtractu teneat ad reſolutionẽ cõtractus. viõ bal. i.l.ſi pre dium.ad fi.ó edili. acti.

Jn pignore. Qui fideiuſſit in principali nõ tenetur qñ eo ꝙ venit in pignoratitia.h.d. Clide glo.q̃ incipit intereſt añt ibi.l.qui añt.ſ.i.z de hoc intereẽ plene dic vt.s.de pigno.ac.l.cũ debitore.z ibi p gl.

Jta ſtipulatus. Si verba ſunt apta ad infinitatẽ tolerat infinitas.h.d. Clide gl.que incipit ſic ibi.ſ.hoc ſermone.ſed hec verba erãt apta ad infinitatẽ:ibi ſecus.z de hoc diſtinxi.s.de dam. infec. l.ſi finita.

Jquis pro eo. Juramentũ nõ eſt modus inducẽdi obligationez in ingenuo.ideo ei nõ põt accedere fideiussor.h.d. Et aduertat] ad notabile.l. ¶ Ho. qõ dixi in ſũmario q̃ iuramentũ nõ ẽ mod⁹ inducendi de obligatiõis in libero homine.ſed in liberto ſic:vt l.ſi.s.de libe.cau.z.l.vt iureiuran.in pr̃in.s.de ope. li. ¶ Secũdo no.q̃ in obligatiõe factí põt accedere fideiussor ſi principalis eſſet obligatus.nã hic iõ nõ tenet qz principalis nõ tenebat. ¶ Ad hoc vlti mũ op.ó diuiſione:vt in glo.que incipit deficit. ibi ſtipulatio iſta.in pr̃in.z.j.e.l.ſicut. Vol'.vt in gl.que hanc ſo.ponit magis pfecte q̃ aliqua alia. z dic ibi qui p aliũ facit. p hoc ẽ caſus.s.de verb.obli.l.cõtinu⁹.ſ.ſi ab eo. De iſta materia vos habuiſtis vnã glo.in.l.cũ filiꝰ.ſ.i.s.de ob.obli. ſed illa principalit loquit qñ principalis tenet ad nõ faciendũ.hic loq̃tur qñ tenet facere. Alia glo.habuiſtis.s.de du.re. l.nemo eſt. Alia gl.eſt.j.e.l.ſicut. Alia eſt in.l.interartifices.j.de ſolu.ſz hec ẽ melioz aliqua alia. Pro cuius declaratiõe qñ principalis tenet ad faciẽdũ an fideiussor poſſit accedere.diſtingue.aut fideiussor accedit ſimplicit dicẽdo fideiubeo z valet.z intelligit fideiubere oĩ modo quo valere poteſt: vt.l. quotiẽs.s.de ob.obli.z no.in.l.cũ filius.ſ.i.eo.ti. aut in fideiubẽdo exprimit illud qõ ꝓmittit.z tunc aut ꝓmittit intereſſe.aut ipm factuz. primo caſu valet:vt.l.ſi ſtipulat⁹ eſt.s.e.z no.hic in fi.gl. Nec ob. s.eo.l.ſi ita.z qõ ibi no.qz ibi in obligatiõe dãdi vt ibi dixi. Aut ꝓmittit ipm factũ.z hic aduerte. z tũc aut habet reſpect⁹ ad ipm factũ pfectũ:qz hoc ẽ ad id qõ reſultat ex facto.puta ꝓmitto tibi dare librum manu talis ſcriptoris ſcriptũ z tũc valet: qz potero facere q̃ p ipm fiet z dabo:vt.l.cõtinu⁹.ſ.ſi ab eo. s.de ob.obli.z ſic intelligo glo.hic ibi.in ſcõo mihi me zc. Si vero habet reſpectus ad ipm fieri ſeu ad ipm actũ faciẽdi:tũc aut fideiussor ꝓmittit q̃ principalis faciet z nõ valet:vt.j.e.l.ſicut. z hic no.ĩ gl. aut ꝓmittit ſe facturũ z curaturũ q̃ principalis faciet z valet:vt.l.inter ſtipulantẽ.in pr̃in.s.de ob. aut ꝓmittit ſe facturũ id qõ principalis ꝓmiſit.z tũc aut ſunt eiuſdẽ pitie z valet.vt.l.nemo.s.ó duo.re. alꝫ nõ valet:qz diuerſũ videt ꝓmittere.z ſic vitiat fideiuſſio:vt.l.ſi ita.s.eo.ita debetis intelligẽ iſtaz materiã.ſum⁹ expediti de glo. ¶ Ex gl.op. dicit b q̃ iuramẽtũ nõ ẽ modus inducẽde ob. cõtra.s.ó iureiur.per totũ. So. quedã ſunt iuramẽta litis deciſoria vel alicui⁹ dubietat] .z ex iſtis oritur actõ z obligatio ſicuti ex ſnia ex ti.s.de iureiur. Sed iuramẽtũ introductũ p qõ volo vnã obligationẽ de nouo inducere qua cõſtat nũq̃ fuiſſe nõ ẽ modus ob.inducẽde vt hic cũ ſimi. ¶ Sz cõtra iſtud op.C.ſi aduer.vẽdi.auc̃.ſacramẽta. So.ibi ẽ iuramẽtũ ꝙfirmatoriũ ꝙtractus inualidi fauore iurãtis qõ põt fieri vt ibi.nõ aũt põt per ſe ob.inducere:vt hic cum ſi.z iõ gl.ibi dicit q̃ nõ oritur actio ex iureiurã.ſz ex ꝙtractu quaſi cum iuramẽto ꝙheret.z ſic habes tres caſus. Juramentũ quoddã ẽ declaratoriũ z litis deciſoriũ.quoddã eſt introductoriũ ob.per ſe principaliter.quoddã eſt cõfirmatoriũ. Examinem⁹ aliqua circa iſta.primo dixi q̃ quoddã eſt iuramẽtũ declaratoriũ z litis deciſoriũ: ó hoc nihil dico qz hz ti.p ſe. Scõo ẽ iuramentũ introductoriuz obligationis iſtud de iure ciuili nõ eſt modus ob. inducende niſi in liberto:vt hic cũ ſi. ¶ Sz qro quid de iure canonico. Inn. videt dicere q̃ idẽ.ex ó iudi.c.nouit. z.c. cũ veniſſet.ó iſti. audio q̃ Jo. an.ĩ.d.c.cũ veniſſet. tenet ꝙtra.ſz Host.z hoc plus placet.cũ eſſi dicat ĩ cano.oẽ iuramentũ eſſe ſeruandũ niſi vergat in diſpendiũ zc.vt extra ó pac.c.q̃uis.li.vi.z in.c.cũ cõtingat.extra de iureiur.z.c.lz.eo.ti.li.vi.cũ ſi. Ex eo q̃ dicit ſeruandũ eſſe:patet q̃ oritur actio z exceptio ex illo caſu vt.l.ſtatuas.s.de acqui.re.do.z no.ĩ dicta auc̃.ſacramẽta.in glo.ſuper verbo obſeruabit. ¶ Scõo quero vtrũ de iure ciuili tale iuramẽtum obliget ſaltim naturaliter.hic videt ter.q̃ nõ. nã ſi naturaliter obligaret huic naturali poſſet accedere fideiuſſor:vt.s.eo.l.ij.z ſic tenet hic.z ſic oportet te dicere q̃ nulla p̃ceſſit ꝓmiſſio etiam ex nudo pacto:ſed fuit ſimplex iuramẽtũ.nã ſi pactuz p̃ceſſiſſet ſaltim illi naturali obligationi accederet fideiuſſor. z ex hoc patet q̃ iuramentũ nõ habet vim pacti.nõ eſſi iurãdo ꝓmitto parti ſed magis deo.z ideo nõ ẽ pactũ qõ eſt duoz ꝙſenſus in idẽ:vt.l.i.s.de pact]. merito nõ oritur naturalis:z hoc circa ſcõm. ¶ Venio ad tertiũ.dixi q̃ tertiũ iuramentũ ẽ cõfirmatoriũ ꝙctus inualidi. Aduertatis qz qõ dicã alibi nõ inuenietis.ſed aliqualter dixi in.l.ſeius z augeri⁹. s.ad.l.fal.ſed dicã nũc pleniſſime.qñq̃ eſſi z primo ꝙctus reprobat:qz eſt cõtra bonos mores. qñq̃ z ſcõo rõne publice vtilitat] p̃cipaliter. tertio rõne

Si quis ꝓ eo.lex ꝓciperet.Et ad materiã adde qõ licet ſtatutũ nõ phibeat ꝑſonã ſi tñ inualidat cõtractuz nõ ſeruata forma certũ ẽ q iuramẽtum validat:tñ ſi interueniat enormis leſio põt peti abſolutio a iuramẽto.ita firmat pe.de anch.in.c.canonũ ſtatuta.in fi. quid dices de iuramẽto.faciũt ad hoc not.ꝓ ímol.ĩ.l.ſupſtitis.ô acq̃here.ꝛ plene ꝓ Imol.ĩ.c. quĩtauallis. ô iureiurã. in c.cũ cõtigat. in añpeñ.carta.ꝛ ꝑ bal.in rub.s. ô iure iurã.

s Iuramẽto firmari. h reprobat cõmunit ꝑ moder.in auc.ſacramenta.ꝛ ibi per dñm Bene.

t Peccat mõtaliter. vide bart.in. .nemo martires C.ô ſacroſã. eccle.

v Peccauit mortalit.adde quod no. bar.ĩ auc.de cernimus.C. de arbi.ꝛ ibi no.pal.ꝛbal. in.l. iuriſgentium.§.ꝛ generaliter. de pac. Ray.tñ hic ſimplicit tenet ꝺ bart. ꝑ.l.i.§.ꝛ cũ.l. C. ô rei vxo. acti. iñcto.c. cũ cõtingat. de iureiur. ꝛ vide bal. ĩ.l. fi.§.fili? añt. C. ô bonis q̃ libe.ꝛ ꝺ bar. tenet fulgo.ĩ d. auc. ſacra puberum. ꝛ abb.ĩ.d.c.cũ contingat. ꝛ bal.in rubr. de iureiurã. ff.

x Dictũ hoſtien. Vide qõ ſcripſi ꝑ bar.ĩ.l.ſi prædium.C.ô iure dot.ꝛ not.ímol.in.l.ſi extimatis.s.mã.in fi.ꝛ in.l.cũ vir.s.ô vſucap.

y Scõa alienatio.De hoc dixi in.l.i.ꝛ in.l.extimaſ.ſolu.matri.

z Nõ cõfirmaret.Cõtrariũ tenet hic pau.de caſt. vide qõ ſcripſi ĩ ti. C.ne fideiuſ.dot.denũ. vide ímol.in.d.c.cũ ꝺtingat.in.x.mẽbro.in.xi. carta.

a Pactũ.l.cõmiſſorie.An pactũ.l.ꝺmiſſorie valideꝯ iuramẽto.vide qõ dixi poſt bal.in.l.fi.C.de pac.pig.ꝛ ô materia vide bal.in rub s.de iureiurã.

b Propter multa. Sz q̃d ſi aliquis iurauit ſoluere vſuras ꝛ poſt ea ſit abſolutus ab epo a vinculo iuramẽti.an intelligaꝯ ꝑ illã abſolutionẽ abſolut? a vinculo ſolutionis adeo q ꝑ illã poſſet obtinere ue igit alienãdo vel ille recipiẽdo peccauit mortali ter?.iuramentũ igit interpoſitũ ſup obſeruatõe pcti mortalis eſt nullũ:q ita demũ debet ſeruari ſi ſua tñ nõ vergit ad diſpendiũ ſalutis eterne. Pro hoc induco vnũ dictũ Hoſt.Ꝛ Jo.an.qui dicũt q vbi mulier primo iurauit ſe nõ alienaturã funduz dotalem poſtea alienauit ꝛ iurauit de nõ veniẽdo cõtra. non valet ſcõa alienatio?.ita no.glo.in.d.c.lz.ô iureiur.li.vi.ꝛ ꝑm hoc dico q ſi fideiuſſor ꝑ dote conſeruanda daret cõtra ti.ne fideiuſ.do.den.q talis fideiuſſio iuramẽto nõ cõfirmaret?,nã ibi phibitio dirigit ad perſonã.ſ.ne mulier det nec vir recipiat. igitur ſi fieret cõtra eſſet factũ ꝺtra ꝓceptũ legis.ꝛ hoc videt ſentire ibi glo.dicẽs q illi legi nõ poteſt renũciari.Et hoc volo te multũ notare ꝓpter ſtatuta diuerſa que ſunt ꝑ mundũ:vt ſemp inſpicias an ſtatutũ phibeat ꝑſonas cõtrahere. vtputa nullus cõtrahere audeat cũ muliere vl mulier nõ ꝺtrahat niſi ſic.ꝛ tũc non cõfirmaret iuramento.alꝫ ſecus. Quarto dixi q phibetur ꝺtractus in odiũ creditoris.iſto caſu videtur q iuramẽtũ ſit ſeruandum vt extra de pig.c.ſignificãte.vbi videtur q pactus legis cõmiſſorie[a] in pignoribus qõ eſt reprobatus odio creditoris ſi iuramẽtum ibi apponaꝯ eſſet ſeruandũ.Et aduerte.dico q iuramẽtum ẽ ſeruandus nõ dico q pactũ ꝺfirmet ꝑ iuramẽtũ:vt videt tenere Inno.in.e.c.hoc eſt magni effectus ꝓpter multa[b].Pro q ſtatim cũ ego obſeruaui iuramẽtũ meum ego ſum abſolut? a iuramẽto meo ꝛ apud creditorẽ remanebit res ſine cã.ꝛ ideo poterit ille qui iurauit petere q libereꝯ vel abſoluaꝯ a iuramẽto ſi remaneret obligatus.vel poterit agere cõtra creditorẽ cõditione ſine cauſa.Exemplũ quãdo quis iurauit ſe ſoluturũ vſuras.qõ pactum eſt prohibitum odio creditoris. ſi iſtud pactũ poteſt impleri ſoluẽdo ꝛ impleaꝯ poterit debitor repetere,ſz ſic nõ haberet implemẽtum:vt ſi iuraſſet ſe nõ repetiturũ. ꝛ ſic nõ põt impleri totaliter peteret debitor ſe abſolui a ſuperiore ab illo iuramẽto:vt ĩ.c.debitores. ex tra de iureiur.ꝛ ideo dico q ſi filiuſſamilias renũciaret macedoniano q ipe poſſz ſoluere ꝓp timorẽ iuramẽti ꝛ poſtea cõdicẽt vel poſſet petere ſe abſolui ad cautelã.Idẽ dico in oĩb? ꝺctib? phibitis odio vni? partis tñ:vt in officiali q̃ phibeꝯ emere durãte ſuo officio:vt.l.nõ lz.ô ꝺhẽ.emp.ꝛ.l.fi.C.ſiqs alte.vel ſi.ꝛ iſta ſũt notabilia ad ſtatuta q̃ ſũt in ciuitatib? q̃ q̃ſq; phibẽt vnã partẽ tñ:vt phibẽt nobiles certos ꝺct? facere ꝛ filia. Quito phibeꝯ ꝺct? fauore debitoris.tũc dico q ꝺct? cõfirmaꝯ iuramẽto: vt in auc.ſacra.C.ſi aduer.vẽ.ꝛ in corpo. vñ ſumit. Et ío dico q ꝺct? fideiuſſiõis[c] fact? a muliere ꝺfirmaꝯ iuramẽto.ar.d.c.cũ cõtingat.nã ſenatuſcõſulti tñ velleianũ ſi ẽba ei? inſpicias nõ iubet mulieres nõ ĩtercedere.ſz ſolũ dicit q ſi ĩtercedũt nõ teneãt vt.l.ij.§.ẽba.s.ad vell. Sz ſi ẽba legis phibẽt? ꝑ hiberẽt ꝑſonã tũc aliud eſſet:nã ꝑõt eẽ q phiberet

d Ad cõmodum. Vide Bar.in auc.ſacramenta.ꝛ in conſilio incipiente quero dicit ſtatutũ qõ minor.

e Quod dixi. Adde q cõtractus nõ cõfirmatur tamen teneꝯ obſeruare iuramentũ vel petere annullationẽ:vt.s.dixi.

f Sed quero.Sed cõtrariũ tenet bar.in auc.ſacramẽta.vide q̃ dixi poſt bart.in.d.l.ſtipulatio iſta.§.ſiquis inſulam.ꝛ qõ dixi.s.ea.l.

c Cõtract? fideiuſſiõis. ſi mulier itercedat cuz iuramento reneꝯ.q ſi mulier eſſet mino?.vide per Innoc.in.c. cum contingat.in.x.mẽbro.in.xi. de iureiurã. in.lvi.carta. ꝛ b adde ter. in.c.ex relatis pto.ꝛ ibi doct.ô iureiurã. ran.ꝛ do.anto.in.c.ſi dilecti.de fo? competẽ? ti.

fm Bal.

§ ¶ Fili⁹ ma⁹ rē. Adde iu⁹ramentū hȝe vim clausule codicillaris. adde bar. ī. l. fi. C. de fidei cō. libē. ⁊ qđ ibi dixi. ⁊ vtr⁊ Actus fact⁹ a minore sine decreto. vid no. p bart. ī. l. i. C. si aduer. vēdi. ⁊ ī auc. ibi posita. C. eo.

b ¶ Esse stipl'o Et ad hec fa cunt an re⁹ nūciari pos⁹ sit legib⁹ pui dētib⁹ de ist⁹ nuatione. de quo vide per bar. in. l. mo⁹ destin⁹. ī fi. ⁊ qđ ibi dixi. §

i ¶ Ñ prici⁹ pal. vid bal. in. l. si pdīū. ī vl. col. ff. sed pone. C. ō iu⁹ re dot⁹. ⁊ vi⁹ de glo. ī. c. ex scripto. i gl. fi. de iureiur. ⁊ sequit bal. ⁊ ludo. in. l. i. §. siqs ita. de ff. obli. vide ang. ī. l. hi q. §. eo.

k ¶ Nisi sit de fect⁹. Ño. q iuramētū nō operat vt ea q agītur tra hātur ad ico gnita ⁊ inco gnita. adde bart. in. l. sciē dū. §. de ff. obli. ⁊ ē glo. in. c. ad nr̄az. el. fi. de iure iurā. ⁊ p Jn⁹ no. in. c. debi tores. ō iure iur. ī iuramē⁹ tis autem af fertoz⁹ nul la subintelli⁹ gī conditio vt no. in. d. c. quēadmodū ſ an pdicta

persona cōtrahētis creditoris nō ei⁹ odio sed fauo⁹re alteri⁹. ſ. debitoris: vt puta si dicit. nullus audeat cōtrahere cū minore vel cū muliere sine cōsensu cō sanguineoz. ista casu iuramentū minoris vel mulie ris nō pōt cōfirmare cōtractū q̄ tuz ad cōmodum⁹ ipius creditoris: q⁊ ipe phibitus est recipere etiā a volente. Jdo hoc facit optime glo. in. l. inuit⁹. §. fi. circa fi. ti. ff. de re. iu. ⁊ hoc casu esset illud idem quod dixi⁹ in. §. pri. q̄ cōtractus phibeī odio creditoris. Si vero phibitio fieret ex parte debitoris vt null⁹ minor vel nulla mulier vel similes psone possint ali quē cōtractū facere sine tali solēnitate: tūc cōtract⁹ nō cōfirmareī tali iuramēto ppter peccatū morta⁹le qđ ex tali iuramēto resultat vt dixi: ⁊ hoc tene bīī mēti ppter multa statuta terraz. Sed querof q̄d de cōtractu ei⁹ cui interdictū est bonis tā q̄ pdigo an cōfirmeī iuramēto. dixi in. l. si is cui bonis. §. ō ff. obli. ¶ Sexto dixi q phibeī Actus: q⁊. l. nō assistit sibi nō aūt reprobat. ⁊ hic aduerte exēplū pone ī. §. alteri. l. stipulatio ista. de ff. obli. tūc q⁊ ex tali cō⁹uentiōe oriī obligatio naturalis vt ibi notaui. Jtē in pacto nudo puto q de iure canonico p iuramen tum talis cōuentio validaī sicut penalis stipulatio super ea apposita valet: vt. d. §. alteri. ⁊. C. de ff. ⁊ cō. stipu. l. nuda. cuz si. ¶ Septimo phibeī rōne solēnitatis pbatorie. ⁊ isto casu dico q iuramento nō potest firmari si talis solēnitas deficit. ratio ē: q⁊ iste solēnitates sunt introducte ob publicā vtilitatē nec possunt pacto nec iuramēto priuatoz tolli: vt. l. ius publicū. §. de pac. l. nemo pōt. de le. i. ⁊ qđ. §. di xi in. ij. q. qñ cōtractus phibeī rōne publice vtilita tis. Ad vnū tñ aduerte q iuramentū interpositum super aliquo actu importat idē ac si diceret. si nō va let isto modo quo agiī valeat oñi modo quo melius potest. ⁊ ideo si super testamēto iurat ⁊ ibi nō est so lēnis numerus testiū pinde est ac si diceret. si nō va let iure testamēti valeat iure codicillorū: vt. l. cū pa ter. §. filius matrēs. §. de le. ij. qđ no. ¶ Octauo p phibeī rōne defect⁹ solēnitatis formalis. exemplū in stipulatione in qua debent eē verba ex vtraq; par⁹te. si ex altera parte nō respōdeatur nō valet. vt. l. i. §. qui psens. §. de ff. obli. tūc puto idē q iuramento nō firmeī vt sit stipulatio put agebaī. q⁊ deficit for⁹ma que dat eē rei. ideo nō potest esse stipulatio⁹ tñ cū ibi nō valeret iure pacti nudi tñ iuramēto videī valere oñi modo quo melius potest: vt. §. dixi. iō pu⁹to q in toto ti. de fideius. in quo sum⁹ vbi dicim⁹ fi⁹deiussores nō teneri qñ iterceserūt in duriorē cau⁹sam vel qñ pmiserūt aliud vel qñ principalis⁹ non tenetur. q istis casibus iuramēto teneaī nō vt fide⁹iussor. q⁊ deficit forma fideiussiōis. sed vt principa lis pmissor: q⁊ iurādo videī velle teneri oñi modo quo pōt. Predicta que dixi de effectu solēnitatis formalis intellige vera nisi sit defectus k circa cōsen sum: nam tūc si cōsensus deficiat totaliter vel est li⁹mitatus certo modo vel certa cōditione eodez mo⁹do intelligaī iuramentū. nō em se extendit nisi vsq; quo cōsensum est: vt. l. fi. C. de nō nu. pecu. ⁊. l. fi. qui nici. ¶ Mono dixi q cōtract⁹ phibeī rōne rei vel materie super qua cōtract⁹ interponiī: vt si cōtrahi⁹detur iuramēto nec iuramentū obliget: q⁊ videī cō tinere impossibile de facto vel ō iure: vt. l. apud iul'. §. fi. §. de leg. i. ⁊. l. inter stipulantē. §. sacrā. §. de ff. obli. ⁊ q⁊ cōsensus priuatoz nō potest supplere de fectū rei. ¶ Decio phibeī pp alias subditoz vtili tates. exemplū in. l. cū hi. §. de trāsac. vbi phibetur trāsactio sup alimētis. Jtē phibeī pactuz⁹ p qō qs renūciet successioni future: vt. l. pactū. C. de pac. ⁊. l. pactū. C. de colla. ⁊ istis casib⁹ puto q cōfirmareī iuramēto de iure cañ. vt in. c. q̄uis. extra de pact. li. vi. nō em sunt phibita ista q⁊ sunt cōtra bonos mo res. sed iō q⁊ de facili p modico remitteret illud ius futurū. iō lex volens vtilitatib⁹ subditorū puidere hoc statuit nō principaliter ob fauorē publicū. Idē in donatione m puto iter virū ⁊ vxorē que phibita ē ne vn⁹ efficiatur ditior alter pauperior ppī nimiū amorem quē habent adinuicē. Hoc tenet Guil. de cu. in. l. i. ff. de dona. inter vi. ⁊ vxo. ⁊ ī. l. sed ⁊ si pos⁹sessori. §. itez si iurauero. §. de iureiur.

Item si filius a patre. ¶ Quēo primo q̄ est ratio hui⁹. §. Di cit glo. q quādo filius stipulaī a patre illa obliga⁹tio qua pater obligaī filio acquiriī ipsi patri. vnde ipsemet esset sibimet obligat⁹. ideo nō potest inter⁹cedere fideiussor. Idē in seruo. Istud dictū non vi detur verū. nā pater obligaī filio ⁊ dñs seruo natu raliter. que naturalis nō queriī ipsi patri: vt no. in. l. frater a fratre. §. de cōdi. inde. in. i. glo. mag. circa fi. ⁊. l. si id qō. e. ti. Propter qō debes scire q gl. ista nō dicit verū put refert se ad naturalē obligationē. sed put refert se ad ciuilē dicit verū. Sed otra hoc op. q⁊ si naturalis quesita filio vel seruo remaneat apud seruū. ergo ei potest accedere fideiussor. ⁊ sic nō erat obligatus eidē p eodē. Cōtra istū tex. respō deo. obligatio naturalis qua teneī pī ipi filio nō q̄⁹ritur ipi patri: vt ī. d. l. frater a fratre. Sz obligatō na turalis ⁊ ciuilis qua teneī alius bene queriī ipi pa tri: vt no. in. l. frater a fratre. per regulā que vult q q̄cquid queriī fili⁹ queraī patri: vt. l. i. §. siqs a pa⁹tre. ma. l. placet. ō acqui. here. ⁊ ideo obligatio qua teneī fideiussor ciuilis ⁊ naturalis queriī ipsi patri vnde remaneret fideiussor obligat⁹ eidē p eodem. qō esse nō potest: vt hic. ¶ Jtē cōtra pdicta op. q ex eadez causa qua stipulādo ab alio mihi q̄ritur ex eadem causa ego pmittendo tibi nō obligor: vt. l. li⁹ber homo. §. de verbo. obli. Modo ad ppositū na turalis qua teneī alius ipi filio queriī patri g̃ eadē obligatione pī pmittēdo filio nō obligaī. Respō⁹deo regula posita in. l. liber hō. habet locū in ciuili obligatiōe nō in naturali Sz Hy. ¶ Quero an ho die ex causa aduentitia possit esse obligatio ciuilis inter patrē ⁊ filiū ita q fideiussor accedat. gl. hic di⁹cit q sic. sed allegat ar. otra insti. de inutili stip. §. ei qui. sol. loquiī sm iura antiqua. sed sm iura hodier⁹na oriī obligatio ciuilis iter patrē ⁊ filiū. casus no. in. l. iubem⁹. §. i. C. ad trebel. ⁊ no. in. auc. vnde si pa⁹rens. C. de inoffi. testa. ⁊. l. pactū. C. de pac. cōuen. ⁊ not. in. l. frater a fratre. circa princi. magne glo. ff. de cōdi. inde. Sed qūo pater obligetur filio ex cau sa aduentitia discutiamus per aliquos contractus Et primo videam⁹ in cōtractu mutui. glo. fateī hoc in. l. frater a fratre. q mutuū cōsistit inter patrē ⁊ fi⁹liū in pecunia aduentitia. hoc dictū debet intelligi q̄n patri nō queriī vsufruct⁹ illius pecunie. vel quia hac lege peruenit ad filiū: vt in auc. excipiiī. C. ō bo. que libe. vel pī renūciauit vsufructui: vt. l. cū opor⁹tet. C. de bo. que li. nā si pī queriī vsufruct⁹. cuz pe cunia sit res que vsu cōsumiī pater habere dñium ⁊ ppietatē pecunie: q⁊ aliter vsufruct⁹ pstitui non pōt vt habes p totū ti. de vsufru. earū re. que vsu cō su. iō nō cōsisteret mutuū: q⁊ acciperet pī a filio pe⁹cuniā suā ppriā patris. idē dico in Actu emptiōis ⁊ vēditiōis. nā si fili⁹ emeret a pre videndus ē de qua pecunia soluit. nā si soluit de pecunia aduētitia cui⁹ dñiuz ptinet ad patrē nō esset soluere cuz ipsi patri deberet queri tanq̄ ex cā pfectitia: vt. §. ti. i. l. Fuus

intelligaī ī iuramēto p⁹missiōis ō futuro. not. ī. c. quēadmodū de iureiur. ⁊ p Jnno. ī. d. c. debitores. Et ad primū adde q ipse no. ī. l. iiij. §. q̄ situ. ī fi. siqs cautio. ⁊ bal. ī. l. i. C. omo⁹da. ⁊ Jnno. ī c. veniens. ⁊ ibi ē tex. ō iu⁹reiuran. ⁊ de oībus tacitꝫ cōditiōib⁹ in iuramēto la⁹te bal. in. l. fi. C. de nō nu⁹pecu.

l ¶ Prohibe tur pactum. Adde bar. ī l. si stipulatio hoc mō. ō ff. obli. ⁊ ī. l. ea le. in. i. q. §. e.

m ¶ Idē i do natōe. Bal. tz ōriū in. l. si q̄s in q̄linos §. fi. ō lega. i. vide bar. i. l. sei⁹. ⁊ ange. ad. l. fal. Sz si⁹bimet vī ōri ari bar. i. l. cū q̄s. §. pe. ō le ga. iij. adde bar. ī. l. i. §. ō dona. ītervi. ⁊ vxo. ⁊ ibi bal. sequitur opi. ō barto. idē bal. C. de dōa. añ nup. in. l. cū mlta. in peñ. col. ⁊ ibi tz q non firmeī. Sed cū bar. b sim pliciter tran⁹sit rapha. re⁹pz̄hēdēs rō nez angeli te nētis ō bart. ⁊ idez dicit b raph. si in in strumēto ma⁹ritus cōstāte matrimonio cōfiteī dotē q⁊ valebit vt donatio p b no. per bar. fi

iuramentũ interuenerit. bal. in repeti. l. ij. in prin. C. de rescin. vendi. tenet cõtra bar. z sali. z fulgo. in. d. l. i. s. de dona. inter vi. z vxo. Jo. an. in addi. spec. in rubri. de dona. inter vi. z vxo. in vlti. q. si bñ inspiciat sentit q iuramentũ cõfirmat. idẽ tz do. cardi. in cle. i. §. porro. in. v. q. de iureiurã. z bar. in. d. cõsilio incip. quero dicit statutũ. ang. in. l. peñ. §. mulier. ff. so. matri. tenet opi. bar. hic. idẽ tenet pau. ó cast. ĩ. l. pacta q̃ cõtra. C. ó pac. vide p bal. ĩ repeti. d. l. ij. ĩ ix. z. x. carta s. ó iureiurã. z vide imol. ĩ. d. l. siq̃s in q̃ linos. z bar. ĩ cõsi. incip. ex facto queritt z cõsuluit ange. in ꝺ si. liij cõcoꝛꝺa vt p imol. in. d. c. cũ ꝺ tingat. ĩ vij. mẽbro. ó iureiur. ꝑ put tenui in. d. l. donatiõe. C. de colla. z ibi vide oñino.

n Si nũmos. Nota textũ. Ad istũ text. vide not. per bal. ĩ. l. fi. ĩ fi. C. ad mace.

Dicũ q̃. ad hanc. l. vide not. bal. in. l. tã mãdatoꝛi. in prin. C. de nõ nume. pe.

p Sola ciuilis. qó reꝰ p̃scribit an ꝑ fit fideiussoꝛi vide bal. ĩ. l. tã mãdatoꝛi. C. de nõ nume. pecu.

q Ciuiliter tñ. adó bal. in. d. l. tã mãdatoꝛi. in. iiij col. in x̊. q̃ro fideiussoꝛ intercessit. z ibidem in x̊. de vnoquoq̃.

r In iureiur. Dic vt p ang. in repeti. d. l. i. C. de iudi. z moder. in. d. l. i. s. de ꝺ di. ide.

s Quartũ exemplũ. Adde bal. in. d. l. tã mãdatoꝛi. in x̊. ó vno q̃ro.

t l. si debitoꝛi. vtrũ in deposito z bãnito remaneat naturaľ obligatio. adde bar. in. l. i. C. eo. z vide bal. ĩ. l. cũ q̃s. in. viij. col. C. de iur. z fac. igno. vbi allegat hãc gl. in exẽplo qñ bona sũt publicata. z adde bal. in. d. l. tã mãdatoꝛi. z in. l. si vero. in prin. qui satis. cog.

cõis meuij. §. fi. z p hoc potes q̃si discurrere p oẽs ꝯct' ĩ q̃b' exꝑte filij venit soluẽda pecunia vt in locatiõe in societate z simílib'. Jn alijs añt ꝯctib' q̃ interponũt super re que vsu nõ cõsumit ꝓcedit ista glo. sine scrupulo. cõtrahit eñ inter patrẽ z filiũ ci, ulis obligatio qó ẽ vex ꝓter q̃ ex cã donatiõis. nã pater ita demũ põt donare filio si p̃cesserũt merita filij digna illa remuneratõe etiã si cuilibet extraneo hoc fecisset. qz tũc filio ꝺr q̃ri ex cã aduẽtitia ex operis suis: vt no. in auc. vñ si parẽs. C. de inoffi. test. lz aliter videat no. z nõ bñ ĩ. l. si donatione. C. ó colla.

No. tex. nibi in oẽm eñ causaz

Si nummos. z̃c. glo. querit in. l. si a furioso. ĩ princi. §. si cer. pe. qñ pecunia aliena mutuat' secuta cõsumptione vñ oriat' certi cõditio: vl' ex cõsũptõe vel ex numeratiõe ꝑambula. z dicit q tex. est hic q ex numeratione ita dicit gl. Opp. §. eo. l. si in pignoꝛe. So. hic de obligatiõe que oriť ex ipa numeratiõe principaliter: ibi scõario. Itẽ op. de. l. lutius. §. pe. j. ad muni. Sol. eodẽ mõ. qó plene dic: vt in. l. quero. s. locati. z. l. centũ capue. §. ó eo qó cerlo. Ultimo hic. §. inducit ad. q. an cõtra fideiusso rẽ possit fieri executõ sñe. z fac h tex. q sic ibi dñ dicit ĩ omnẽ eñ causã z̃c. qó dic vt dixi. j. iudi. sol. l. i.

Op. de. l. si cui. j. ó x̊.

Pro furti actiõe. fig. So. in popularibus actionib' distingue duos casus. nã aut q̃s agit popularí actione ꝑ priuato cõmodo z põt accedere fideiussoꝛ. ar. l. lz. s. de ꝓcur. alʒ añ litʒ ꝓte. nõ potẽit recipere fideiussoꝛẽ vt hic. qz nõ ẽ creditoꝛ. sz p' litʒ cõte. põt recipere fideiussoꝛẽ vt in cõtrarijs.

Dixi ó hoc. s. ti. i. l. fuus

Ja colono. cõis meuij. §. fi. z. l. stichũ §. stipulatio. s. de x̊. obli. dic vt ibi dixi.

Habuistis ĩ. l. si seruũ. §. sequit'. s.

Cum facto. de x̊bo. obli.

Hanc legem habetis. C. ó doꝛ

Paulus. lo. l. i. z dic vt ibi.

l. ista ẽ multũ vtilis z sub

Vicunqʒ. tilis z hoc intẽdit. Si debitoꝛ liberat' a ciuili fideiussoꝛ cũ effectu tenet'. secus si prima iure nouationis tollat'. h. d. Habetis ergo duas regulas. z ad primã ꝓpter quaz ẽ facta gl. magna. j. scripta. Op. z videt' q vbi. i uilis tollit' z naturalis remanet q fideiussoꝛi ꝓsulatur: vt. l. exceptiones. §. rei. s. de excep. Hui' ꝺr ij moꝛe sunt h due opi. vna ẽ in fi. glo. q tenet'. sz non cuz effectu z vide glo. ibi quarto posset dici z̃c. sed ista so. est ꝓtra tex. qz eẽt idẽ in primo qó in scõo qñ ope exceptiõis liberat'. q tex. innuit cõtrariũ p aduersatiuã que ponit' in tex. dicit ergo glo. in prin. q tollat' ciuilis beneficio psonali z cohereti psone nõ cohereti rei. z vide in glo. z sic gl. ponit quatuoꝛ exempla in quib' quis liberat' a ciuili z remanet naturalis tñ z oriť exceptio cohereꝰ rei. que exẽpla examinem'. vnũ est qñ est liberat' per p̃scriptionẽ z sic

v Quartũ exemplũ. idẽ tenet' glo. in. c. sicut dignũ. extra de homi sed hoc est falsum vt hic p Bar. z Ang. in. l. nemo carcerẽ. de erac. tribu. li. x. circa fi. vbi ponit vnũ not. ad hoc. z idem Bal. in. d. l. cum quis. in viij. col. C. de iur. z fac. igno. z Bal. in. d. l. tam mandatoꝛi. in penulti. col. C. de non nume. pecu.

innuit q sola ciuilis ꝑ p̃scriptiõe tollat' nõ dicob. tetigi. s. e. l. si q̃s post q̃. dicã. j. rẽ ra. ha. l. fi. Sc̃ꝺ eré plũ ẽ in snia absolutoꝛia tollit' ciuilis vt. l. iulian'. s de cõdi. inde. sed ibi dicit verũ text. qñ debitoꝛ erat obligat' vtraq̃ obligatiõe. sz si erat obligat' ciuiliť tñ q vt ex cã iudicati de qua dubitabat' z sic ageba tur z fuit lata snia absolutoꝛia tũc tollit' oẽ vinculũ obligatiõis ciuile z naturale ficte seu intellecte a iure. vel erat obligat' per rescriptũ p̃cipis z tũc sentia tollit oẽ vinculũ q. ẽ paris potẽtie. ar. l. ó qui bus. in fi. s. ó le. Itẽ intelligo illã. l. qñ absolutoꝛia sequit' qñ nõ ꝓbat sz si seq̃ret' absolutoꝛia exceptio nis peremptorie obiectũ tũc tollit oẽ vinculũ: vt di ri. s. e. l. si plures. z p doc. in. l. exceptões. C. ó pba.

Tertiũ exẽplũ ẽ in iureiur'. innuit q tollat' ciuilis z naturalis remanet. nõ ẽ verũ imo naturalis tollit z ciuil' elidit': vt. l. stichũ. §. naturalis. j. de sol. z. l. pe. s. de iureiur. z. l. ij. e. ti. sed dicit Dy. verũ in turamẽto volũtario. sz si loquimur in iuramẽto necessario delato a iudice parte inuita tũc tollit ciuilẽ z naturalis remanet ita intelligit Ja. z Buil. in. l. ij. ó iure iur. Quartũ exẽplũs ẽ in pacto. sz nõ põt dari exẽplũ q tollat ciuilẽ: qz causat' ex ꝓsensu z iõ tollit naturalẽ. sz bñ põt tollere pactũ vtrũq̃: vt. l. si vnus. §. pact'. z. l. si tibi. r. §. q̃dã. s. ó pac. z. e. ti. l. ab emptio ne. nõ ergo reperio q tollat ciuilẽ z remaneat. naturalis. oz ergo intelligi hec. l. qñ tollit' ciuilis z remanet naturalis z oriť exceptio mere psonal'. Que ro exemplũ gl. que ẽ hic dat multa exẽpla ꝑ maioꝛi parte nõ vera. primũ ẽ ĩ deposito. nec ob. l. si debitoꝛi'. qz ibi postea fuit accept' ita dicit glo. dedi vobis glo. discoꝛdãtes in. l. fi. s. de duo. reis. sz ista glo. est cõtra casũ. l. quotiẽs. in fi. iũcta. l. i. j. ó noua. remanet ergo istud exemplũ nõ bonũ cũ oĩs obligatio tollat' respectu psone debitoꝛis z trãsfũdit' in fiscuz: vt dixi in. d. l. fi. de duo. reis. z. d. l. si debitoꝛi. Scõm exemplũ ẽ de relegato qó Dy. repẽdit: qz nulla tollit' ꝑ relegationẽ: vt. l. relegati. j. de interdic. z rele. Tertiũ exemplũ ẽ in capite minuto: qz dedit l. ij. s. ó capi. dimi. sz istud exẽplũ nõ ẽ bonũ: qz ó iure ciuili lz tollat' tñ ex edicto p̃toris de capi. di. resti tuit' in eũ vtilis. sz tu posses dicere q nõ in totuz restituit'. sz inq̃tũ facere põt p ti. s. qó cũ eo. g. i eo q nõ restituit' adaptabit' huic. l. sz dico q in totũ resti natio moderet': vt. l. pe. j. e. ti. z sic ñpt adaptari illõ exẽplũ. Quartũ exẽplũ v in cedẽte bonis q tollit' ciuilis z remanet naturalis. sz tu habuisti gl. in. l. hẽs a debitoꝛe. §. q si stipuloꝛ. s. eo. q vtraq̃ tollit' ciuilis nõ est verũ: qz nulla tollit': sz parat' exceptio: vt. l. ex Sctu. ó bo. auc. iud. pos. Itẽ apparet q ó postea ac q̃situs p̃t ꝓueniri p. l. is q̃. z. l. q bõis. s. ó cef. bo. no. p Cy. ĩ. l. i. ĩ. viij. q. C. q bo. ce. poss. Quitũ exẽplũ ẽ ĩ debitoꝛe q̃ ius iniquũ ipetrauit. oy. ia. ó are. z ray. istõ exẽplũ tenẽt tã q̃ vex: sz vñ q ñ sit vex qz prius

vide Specula. in titu. de appella. §. i. ver. illud autez queritur, alʒ ẽ. §. de fideiussoꝛe. z ibi vide per Jo. an. z bal. in addi. z facit qó no. Bar. in. l. labeo ait si arbit' alʒ incipit arbit'. §. i. s. de ar. z quod no. bar. ĩ. l. luti'. §. labeo. s. de admini. tuto. vbi ponit questionẽ de cafstellano.

y Non credo, vide. s. ĩ prima col. ĩ apostilla que incipit adde bal,

Ji vt p ponit. fac ad qōes Quidā exi ens bono nie mādauit vni vt iterfi ciat quēdā i ciuitate floꝛē tie sequuto homicidio: an mandans possit dueni ri floꝛētie. vi de bal. i. l. fi. in pric. C. si a nō ope. iudi. & i. l. nō solū. ff. si mādato. j. de iurijs. & i. l. pretoꝛ. ff. boc asit edi cto. j. iud. bo noꝝ raptoꝛ. p do. anto. in c. fi. de fo. cō pe. p gemi. i c. fi. ō homi c. in. vi. per bar. i. l. si an nua. ff. de an nu. leg. & bal. in. l. nō ideo. C. de accusa. vide q̄ dixi i l. libelloꝝ. j. de accusa. & in. l. qō ait le ge. j. ō adul. vbi pf tene re opi. richar di. de qua b.

Et dic q̄ sic. Quid si potestas bo nonie omit tit ptāti flo rentino exa minationē te stis floꝛētini q̄ coꝛā eo dic falsum q̄s co gnoscet. bal. in. l. nullā. C. de testi. dicit q̄ ptās bo nonie ꝛ etiaz vterq;. & ibi et subdit q̄d si nō icq; ffert se citasse & ñ citauit vbi de bet puniri.

legium & p qō absoꝛbeꝛ in totū ius alteriꝰ nō valet: vt. l. quotiēs. C. de p̄ci. impa. offe. nisi dicas q̄ i p̄ uilegio fuit positū nō obstāte tali. l. f. l. quotiēs. & l. rescripta. & glo. sic sol. in. l. iij. §. si is p quo. ff. qō q̄s iuris. ¶ Itē op. q̄ si hoc est veruz tūc fideiussoꝛ habebit regressum ɔtra me: vt. l. cū lex. ff. e. & sic p̄ uilegiū nulliꝰ erit vtilitatis mihi. Dar. autē dic q̄ opponā exceptionē ɔtra fideiussoꝛē: qꝛ ipetraui q̄ a nullo creditoꝛe possim cōueniri. & sic erat p̄iuile giū. sed si ponis vt gl. innuit q̄ ɔtra creditoꝛē habe bam tūm p̄iuilegiū. tūc ex p̄sona mea subibo iudici um p fideiussoꝛe: vt. l. idēq; §. & generaliter. ff. mā. & sic erit bonū exēplū & hoc sentit glo. dū all'. §. & gña liter. Itē hoc intellige q̄n in obligatōe est datio ita q̄ fideiussoꝛ potest cōueniri ex p̄sona sua & eē i mo ra. secus si esset tale factū q̄ stipulatio nō posset cō mitti nisi ex p̄sona p̄incipalis: vt. l. cū filius. §. i. ff. ō ꝟ. ob. & qō no. p doc. C. devsur. rei iu. l. fi. Extra gl. potest dari exemplū in. l. i. C. de fide. mino. vbi p re stitutionē ciuilis tollit. hocverū ē. tū quidā dicūt cō tra & remanet naturalis cui accedit fideiussoꝛ & ipe teneꝛ. Dat sextū exēplū glo. q̄ pactū p̄sonale sit fa ctū q̄ glo. nō placet: qꝛ tūc naturalis tolleretur. nō credo q̄ glo. bene dicat: qꝛ nulla tollit per illō pa ctū p̄sonale. sed ē dilatoꝛia ad tēpus incertū. & ideo nō credo q̄ aliqua tollatur īmo subest natural' & ci uilis cui opponit illa dilatoꝛia vt insti. ō excep. §. tē poꝛalis. naturalis tū remanet qō exemplū nō ē bo nū. Itē nō ꝓcedit hoc exemplū p. l. si vbi. §. pactuz ff. de pac. vbi in vita rei ꝓdest fideiussoꝛib'. Septi mū exemplū glo. est qꝛ quidā sunt qui ponūt exem plū qñ sublata est ciuilis naturali remanēte cui ac cessit fideiussoꝛ & tūc teneꝛ. & differt ista a p̄cedētib' qꝛ. ff. primo fideiussit postea est secuta liberatio a ci uili remanēte naturali. hic vero primo fuit liberat' a ciuili postea accessit fideiussoꝛ naturali. ¶ Sz op. ff. e. l. siquis postq;. so. ibi errāter intercessit. Octa uum exemplū glo. est q̄ fuit liberat' tempoꝛe nō p̄ scriptione sed pactoqō glo. nō placet: qꝛ tūc eēt ex ceptio coherens rei nō persone. p̄terea Dy. dicit q̄ istud tacitū pactū tollit naturalē sicut exp̄ssū pactuz vt. l. eū qui ita. ff. de ꝟ. ob. vbi dicit post tēpus exce ptio tacitī pacti obstat & sic eadē rōne impedit illō tacitū qua rōne exp̄ssum: vt. l. cuz quis. ff. si cer. pet. ¶ Quero que pars est vera istiꝰ alternatiue. & dic glo. q̄ prima gl. nō bene dicit: qꝛ alternatiue. l. vtra q̄ est vera vt dixi in. l. si is qui ducēta. §. vtꝛ. ff. ō re. du. & doc. dicūt in. l. cū quidā. C. de ꝟ. sig. per. l. qui tus. in fi. ff. de au. & ar. le. & l. i. ff. qō vi aut clā. ē ergo vtraq; ꝟa i suis casib': qꝛ nouatō qñq; tollit ipo iu re qñq; ope exceptōis: vt. l. pe. j. ō p̄to. ff. & ibi dicā.

Jut ꝓponitur. citer videtur man dare in eū locū in quē p̄incipalis ꝓmisit se soluturū. hoc dicit. ¶ Dico q̄ simpliciter mādando tibi q̄ mutues videoꝛ mandare etiā q̄ cōuenias cū debitoꝛe de loco solutionis & ibi ego videoꝛ cōtra here & sic tale mādatū nō restringit ad certū locum. sed videtur referri ad locū in quo cōtrahit vere vel ficte vt hic. Et hoc facit ad questionē3 quidā existēs i ciuitate ista mādauit quibusdā vt interficerēt quē dā in ciuitate floꝛētie. secutū est homicidiū. Quero an ibi vbi ē cōmissum delictū. s. floꝛētie ille mādans possit accusari & cōueniri. & Ja. de are. foꝛmat istaz qōnez hic & dicit q̄ sic[a] arguendo de cōtractibus. ad delicta. vt. l. tam ex contractibus. & l. omnem. ff. de iudi. ꝓ hoc videtur casus in auc. qua in ꝓuincia C. vbi de cri. agi oꝛtet. fm vnā lec. idē videt tene re Ricar. malū. sed quidā referūt Dy. dixisse & ꝓsu luisse q̄ nō pōt cōueniri nisi in loco in quo fuit man datū & assignat rationē. qꝛ ibi fuit cōmissum delictū ergo &c. sz nō credo fuisse Dy. Sz aduerteb vt hāc questionē intelligas oꝛtet nos scire vtrū mādās delictū cōmitti puniaꝛ ex delicto vel ex mandato. & gl. ff. de seruo coꝛrupto. l. i. §. persuadere. dic q̄ alīs p̄terq; in actione serui coꝛrupti mādās punit ꝓpē mādatū. sed in actione serui coꝛrupti punitur nō ex mandato sed persuasione. idē no. insti. de ob. que ex delic. naſ. §. ope. & hoc est qō. l. dicit q̄ ille qui p̄stat opē furto teneꝛ furti: vt. l. is qui opem[c]. j. de furtis. quasi dicat teneꝛ ex furto ꝓpter opem. & hoc est qō dicit lex q̄ tūc incipit teneri cū delictū cōmissum est vt. l. siquis vxo. §. neq; verbo. j. de furtis. & l. siquis seruo. §. i. e. ti. vnde ex delicto teneꝛ nō ex mandato. Itē videam' an ratihabitiōe: qꝛ ex ea nō oꝛit actio sed ex neg. geſ. ꝓpter ratihabitionē fm verā opi. vt dicit tex. in. l. si pupilli. §. itē queriꝛ. ff. de neg. geſ. sz glo. ibi aliter dicat. facit. ff. de vi & vi ar. l. i. §. deiecisse. & §. se. vnde sicut ratihabitio trahit ad me negotium & delictū ita mādatum. Sed cōtra hoc: qꝛ vi demus in cōtractibus vbi quis obligaꝛ ex mādato Jo. illud est verū in obligatione que oꝛit inter mā dātem & eū cui mādatur: vt in toto titu. mandati. sz in obligatione qua teneretur alteri: vtputa manda sti titio vt gereret negotia mea licet inter te & titiuz cōtrahatur obligatio ex mādato tamē inter te & me oꝛitur obligatio ex negotio gesto ꝓpter mandatū: vt. l. ita autez. §. gessisse. ff. de admi. tuto. sed in delictis inter mandātem & eū cui mādatur nō oꝛit actio mandati: quia est nullus: vt. j. eo. l. si a reo. §. fi. & l. si reum. §. rei turpis. ff. mandā. cōcluditur ergo q̄ ex delicto punitur. ¶ Item cōtra predicta facit. j. de penis. l. aut facta. in princi. sed solue vt ibi. hoc p̄ misso cū teneaꝛ ex delicto & delictū est cōmissum flo rētie ergo ibi debet puniri quia ibi deliquit. dicā. j. de iniur. l. nō solū. §. si mādato.

Fideiussoꝛ. Si ad denūciationē fide iussoꝛis debitoꝛ idoneus nō exigitur creditoꝛi nō imputatur. h. d. ¶ Oppo. de. l. fideiussoꝛ. ff. e. Jo. ibi fuit acceptus in eo qō a reo exigi nō posset hic simpliciter fm glo. ratio qꝛ quādo est acceptus simpliciter tūc p̄ incipalem esse idoneū vel nō. nō est causa dāde actionis in fideiussoꝛē. ideo nō est quid imputetur credi toꝛi. sed in cōtrario p̄incipalem nō esse soluendo ē causa dande actionis in fideiussoꝛez. ideo eius de nūciationi debet credi. ¶ Oppo. ff. de euic. l. si cuz venditoꝛ. gl. nō soluit. Dy. soluit q̄ ibi habebat em ptoꝛ causam a venditoꝛe hic non. sed Ol. soluit q̄ ibi non fiebat denūciatio ad exigendū. sed cum ad hoc tenderet fiebat vt aliam actionē intentaret. sed istud est diuersificare casum. sed fm rationez adhuc durat. cōtra. quare eīi ibi debet sibi denūcianti cre di hic non. dic ergo q̄ illud ibi agere erat causa dā de actionis cōtra denūciationē ideo debet sibi cre di. ¶ Quero vtrū hec. l. sit coꝛrecta. gl. tangit & nō perfecte. puto q̄ ista. l. sit coꝛrecta: qꝛ hodie reū esse idoneū vel nō: nō est causa dande actiōis vel dene gande contra fideiussoꝛes per auc. de fideiusso. nisi esset renūciatū illi beneficio. ¶ Sed quero quid si creditoꝛ differt agere in necez fideiussoꝛis. Respō deo nocet sibi: vt. ff. de aqua plu. ar. l. i. §. idemq;. & rei vēdi. l. in fundo. fm glo. sed puto q̄ tūc videatur facere in fideiussoꝛis necē q̄n hoc ē causa dāde actō nis cōtra fideiussoꝛes: vt dixi alīs nō: qꝛ vtitur iure suo. sed eo casu posset vti fideiussoꝛ remedio. l. fide iussoꝛib'. ff. e. s. q̄ offerat & petat sibi actionē cedi vl' vtaꝛ remedio. l. fideiussoꝛ. j. e. l. offerre. ¶ Quero si

b Sz aduerte. Adde q̄ si ego existēs imole vendo tibi eximenti bononie per nūciū vl' per epl'az vbi cō tractus dice tur celebraꝛ? bald. p illum tex. in. l. mul tū. in pe. col. C. siquis al terivl' sibi. dicit q̄ bono nie.

c Vl. is q̄ opē. Cū bar. trā sit Jde. ō an cha. i cle. i. vt lit. pendē. ad qō induc gl. ibi.

Fideiussoꝛ possit nūera re. vide bar. i l. nō solū. i. §. moꝛte. i. ij. q. prici. dū tra ctat de ꝓte statōe ibidi toꝛia & maxi me i. xiij. col. ff. de no. ope. nū. & bal. i. d. l. titius. inhe rendo illi lr̄e nec facit mē tionē de opi. bar. h. & per bal. in. d. l. tā mādatoꝛi. ad fi.

e ¶ l.tam mādatori. Et faciūt hec ad.q.fideiuſſor denūciauit creditori vt ageret ꝓtra debitorē q; forte diſſipabat bona ſua ꝛ aliter teneri nolebat nūquid creditor teneaꝫ agere doc.cōiter ī.c.eū ꝑ quo. eꝫ eo. tenēt ꝙ nō per iſtū ter.niſi fideiuſſor eſſet acceptaꝫ in id qō nō poſſet exigi a debitore principali.arg.l.fideiuſſores.j.eo.ſed ꝟ abb. in.d.c. eum ꝑ quo.

iſtud dictum nō ꝓcederet hodie ꝑ auc. pñte. C. de fideiuſſ. vbi fideiuſſor hodie non poteſt cōueniri niſi in eo ꝙ ñ ꝓt exigi a principali. iō eadem eſt ratio in fideiuſſore nō expreſſe ñ accepto ī eo quod exigi nō pōt. iō itelligitur dictū docto. qñ fideiuſſor ꝟ nūciaſſ; principalē ꝟ eū ꝑ uilegio ꝟ eū ꝑ vide pau. d caſt. in.l.ſi fideiuſſor.ī principali.ſ. eo.

f ¶ Obligatus recipere Quādo debitor teneaꝫ recipere pecuniaz. vide bal. in .d.l. ſi volūtate. C. de dotis promiſ.fa. quod no.bar.ī.l.ij. §.mutui.ſ. ſi cer.peta.adde tū ꝙ quādo aliqs debet recipere aliqd qō curſu tēpis pōt deteriōari vt vinū vl' gnū qō nō cogiꝫ recipe añ tēpus ꝛ iſtud ē dictū guil. d cu. in.l. cōparatiōes. C. d fi. inſtru.

g ¶ Coherē tia ꝓmiſſiōis Et ſic not. caſuz ī quo pactum nudū eſt efficax. adde bar. in.d.l. quintus. Alexā.

deiuſſor denūciauit creditori ne numeraret: an creditor poſſit numerare? ita ꝙ nō noceat fideiuſſori. glo. dicit ꝙ iſta queſtio ē ſabbatina. iſta queſtio tāgitur per glo. ſ. de ꝓcur. l. titi⁹. ꝛ. C. de nō nu. pecu. l. tam mādatori. ꝛ ibi Cy. nil dicit. ꝛ in Spe. de fideiuſ. §. i. v. quid ſi fideiuſſor. quidā dicūt talē denūciationē valere: vt. l. i. §. ſz ſi ego. ſ. qō iuſſu. Alij dicūt aut erat res ītegra aut nō. tu dic aut creditor erat obligat⁹ numerare ꝛ tunc denūciatio nō ꝓdeſt aliquid fideiuſſori. aut nō erat obligat⁹ ꝛ tūc ſecus. arg. ꝑ hoc. ſ. ō publi. l. ſiquis ꝓhibuerit ꝛ de cōſti. pecu. l. vtrū. cū. l. ſequēti. ꝛ hoc cōiter tenetur. ¶ Sed tūc quero ꝓmiſiſti mihi centū ſub ſpe future numeratiōis. an ſis obligat⁹ reciperef ꝛ ego tibi dare. ter. videf ꝙ nō: vt. ſ. ſi cer. pe. l. qui pecuniam. ſed dico ꝙ ſi creditoris intereſt debitor teneaꝫ recipere vel intereſſe ꝑſtare: vt. ſ. de vb. obli. l. qui rome. in princi. ꝛ qō ibi no. nā tēpore quo ſe obligauit videf actū ꝙ recipiat. ſed in creditore puto ꝙ teneaꝫ numerare ſi debitoris intereſt vel intereſſe ꝑſtare: vt. l. ſi penā. ſ. de vbo. obli. ¶ Sz quero vnde oritur obligatio qua creditor teneaꝫ. rñdeo ex ſtipulatione ſi interceſſit: vt. d. l. ſi penā. al's lz tpe ꝓmiſſionis ſit actū ꝙ numeret tñ hoc pactū eſt nudū nec pōt veſtiri ad cōmodū debitoris coherētia ꝓmiſſionis⁵ que ē facta ꝓ aduerſario. puto tū ꝙ creditor poſſit ſoluere ꝛ fideiuſſorē obligatū habebit. qz cogiꝫ nūerare vt verecūdiā euitet q̄ eēt ei ñ obſeruare ꝓmiſſa: vt. l. q̄ntus. ſ. man. ꝛ de ali. le. l. pecunie. ī fi. ꝛ no. ſ. de publi. l. ſiqs ꝓhibuerit. qō puto veruz ſi debitor eſt eiuſdē cōditionis. ſecꝰ ſi mutauerit ſtatū vt qz factꝰ eſt nō ſoluēdo tūc nō eēt ſibi verecūdia. ar. l. is a quo. in fi. vt in pof. lega.

i ¶ Inter creditorez ꝛ debitorem. Ex verbis cōtractus colligiꝫ fideiuſſorē tenere in id qō minꝰ ex vēditione pignoris poſſet redigi. h. d.

Jcut reus[b]. Etiaz fideiubēdo nō pōt ꝙs factū alienū ꝓmittere h. d. Glo. que ē hic nō eget alia recitatione niſi vt dixi. ſ. e. l. ſiqs ꝑ eo in pri. vbi eſt bona glo.

Exceptione. Iniurioſa ſnīa lata ꝓtra fideiuſſorē ſui culpa non ꝓiudicat debitori. h. d. In ter. ibi iniuria iudicis quē ꝓuocaſti cōtra te dicendo ſibi vituperiū Ja. de are. ¶ Op. ꝙ iniuria facta vni nocet alteri: vt. l. ſi fundus. in fi. ſ. loca. ꝛ. l. ad eos. ſ. cōmo. gl. nō ſol. tu dic ꝙ hic nō nocet alteri quo ad actionē damdam cōtra alterū. ſed ibi nocet ad exceptionē parādā ꝓtra aliū. ſz nec etiā ad exceptionē ꝓdeſſet ſi ipe fuit cauſa iniurie: vt. l. ſi merces. §. culpe. ſ. loca. ꝛ h ꝛ de hoc Cy. ponit diſtinctionē in. l. ſi de fūdo. C. loca. ꝛ an quo ad exceptionē alteri noceat iniuria dic

Bar. in rubrica. j. iudi. ſol. ꝑpe finem.

Exceptione. noceat principali. vtrū iniuria facta fideiuſſori noceat principali ꝛ vtrū iniuria facta emptori noceat venditori. vide plene in. c. fi. de emp. ꝛ vendi. ꝛ Cy. in. l. ſi defuncto. C. loca. ꝛ que not. in. l. fi. C. de act. emp. ꝛ ven. limita hoc niſi venditor fuiſſet preſens ī iudicio ꝟ gl. vt ibi. ſed an quo ad actionē dādam ipſe nō bene dicit ideo dicā hic. ¶ Oppo. C. quādo ꝓpo. nō ē ne. l. i. So. hec ſnīa nō cōtinet expreſſū errorē. ¶ Quero qūo fuit cōmiſſa culpa a fideiuſſore. dicit glo. qz dānatus fuit ꝛ nō appellauit. ꝛ iſtud exemplū ē bonum in ſe nō tñ in iſta. l. qz nō appellare nō eſt cauſa dānatiōis iniuſte. ſed eſt cauſa nō faciende reuocationis. So. dicit glo. ꝙ exceptionē nō oppoſuit qō verū ē in ſe per. l. ſi fideiuſſor. ſ. māda. ꝟ nō ī hac l. qz ter. dicit ꝙ exceptione vſus. Aliud exēplū ē ꝙ nō ꝓbauit vel ꝑ minus idoneos teſtes. ſed iſtō nō eſt bonū. qz ſic ſnīa eſſet iuſta: qz ꝟm ꝓbata reſpectu iuſticie humane. dat ergo exemplū Ja. de are. ꝙ fuit iniuriatus iudici ꝛ dixit ſibi vituperiuz: vel dic ꝙ exceptionē oppoſuit ſed inepte. vel dic ꝙ cōduxit aduocatū minus perituz qui neſciuit allegare iura partis vel nullū cōduxit. ar. eius qō no. ſ. ſolu. ma. l. ſi ab hoſtib⁹. §. i. ¶ Scdo quero dicit hic ſi culpa tua. quid ſi ſine tui culpa. glo. dicit idē. ꝛ hic ſubaudi maxime ꝟm Ja. ꝛ idē Oldra. ſed ꝓtra videf tenere glo. in. l. ſi per imprudentiā. in princi. ſ. de euic. ꝛ gl. in. l. ſiquis ꝓhibuerit. ſ. de publi. ꝛ Jaco. de are. dicit ꝙ glo. cōtrarie ſūt vere ꝛ iſta no. ꝛ allegat. l. ij. §. ſolent. ſ. de here. vendi. ꝛ idē Oldra. ſed in iſtis duobus ſunt inculcata. vnū ē vtrū iniuria facta fideiuſſori noceat principali[i]. Scdm eſt vtrū iniuria facta emptori noceat venditori. ꝛ in fideiuſſore ꝛ principali tene opi. Ja. de are. cōtra iſtā glo. per iſtā. l. ſūptā a cōtrario ſenſu. ꝛ p. l. ſi ꝓcurator. §. ſi ignorante. ſ. mandā. ꝓbo per ſimile. negotiū illud nō ptinet principaliter ad fideiuſſorē ſed ad reū principalē. modo ſnīa lata cōtra eū ad quē negotiū nō ſpectat principaliter nō nocet ſibi ſed dño licet iniurioſa: vt. l. etiā C. māda. ꝛ ſic in fideiuſſore ꝛ principali. Jn alio videlicet de emptore ꝛ venditore male dicūt glo. cōtrarie ꝛ Ja. de are. ꝛ Oldra. qz dicūt cōtra. l. ſi per imprudentiā. in prin. nā qualiter poteſt poni ꝙ culpa partis ſit imprudentia iudicis. certe non ſed culpa ipſius iudicis ꝛ eius qui fecit eū eſſe in illo officio. ꝛ iō nō daꝫ regreſſus ipi emptori: qz periculum caſus fortuiti ptinet ad emptorē facta emptiōe: vt l. neceſſario. ſ. de peri. ꝛ cōmo. rei vē. ꝛ. l. i. C. de peri. ꝛ cōmo. rei ven. ſed illud qō fecit iudex fuit caſus fortuitus[k] quo ad partes ideo ad emptorē ſpectat faꝫ ꝙ doc. tāgūt ī. l. emptori. C. de euic. nō tū dicūt iſta ad. l. ij. §. ſolent. ſ. de here. vē. Rñdeo ꝙ ibi eſt caſus cōuerſus ad. l. ſi per imprudētiā. ꝙ ibi fuit lata ſnīa cōtra vēditorē ad quē nō ſpectabat piculum rei. ¶ Quero ꝛ reuoco in dubiū an ſnīa cōtra vnū lata ꝑ iniuriā noceat alteri quo ad actionē dandaz cōtra aliū. Docto. in. d. l. ſi de fundo. C. loca. dicunt indiſtincte ꝙ nō. Tu vero dic. aut querī an noceat alteri hoc eſt ei ꝑ quo ē lata an cuidā extraneo. primo caſu aut eſt lata ꝑ eo ꝛ ad eius vtilitatē ꝛ cōmodum ꝛ poteſt ei nocere vt ꝓtra eū actio detur: qz nō pōt dicere ſnīam iniquā vel nullā. vt. l. ſi ſeruus plu

k ¶ Caſus fortuit⁹. Et ibi iniuria iudicis appellat caſus fortuit? Adde Bal. in. l. pign⁹. C. de pig. act. ꝛ ibi vid ꝛ gnia liter ad quez tal' caſus ſpectat. adō bar. to. i. l. ſi ꝑ imprudēriaz. ō euic. ꝛ bal. in l. falſus. i pe. col. C. ō fur. Et qd ſi qs ꝓmittit ꝙ ēt ſi ꝑ iniuſticiā fuerit euicta res vult renere ꝛ iudex tuz lit ſniaz non ſeruato ordine iudiciario

vtrū ille teneatur ang. in cōſi. cap. xxvi. incip. incipiendū ē. dic ꝙ nō ꝑ iſtam rationē qz videf ſe ad ſolita obligare. l. fiſtulas. §. frumenta. ſ. de cōtrahē. emp. dat etiā cautelā ang. ꝙ ſiquis ſtipulat⁹ fuiſſet ō euictiōe ꝛ fecit in inſtrumēto poni hec vba ꝛ qñq; alio mō ꝛ qliter cūq; ꝙ tūc vēditor teneref etiā ſi res fuiſſet euicta ꝑ ꝓmiſſū quo caſu lz nō veniat euictio. l. ſi dictū. §. fi. ſ. de euict. tū ſi fuiſſet dictuz

vt.ſ. dixi. tūc veniret eui, actio. gl. ē ſin gu. i. l. cū pe, na. ſ. ō arbi. de qua etiaz meminit bal, i. l. ſi dom⁹. ī ff. de euictōe. ſ. de leg. i.

rīū. ff. i. ſ. de le. i. ⁊ no. ſ. de ⁊b. obli. l. ſtipulatio iſta. circa pīn. in glo. magna. aut eſt lata ꝑ eo ſed nō ad eius vtilitatē vt in cauſa criminali. ⁊ tunc iniurioſa ſnīa nō pōt accuſatori pīudicare vltra id qō per euz ſnīe: vt. ſ. ō bo. libe. qui cū maior. ff. q̄d g̃. ¶ Scō o casu dic, aut ſnīa fuit iniuſta culpa part⁹ ⁊ alteri nō nocet vt ōtra eū deꝫ actio: vt hic: ſic debet intelligi l. ſi ꝑ eo. C. manda. aut ps nō fuit in culpa. ⁊ tē aut ad illuz cōtra quē eſt lata ſnīa nō ptinebat negociū principaliter ſed ad aliuz. ⁊ tūc pōt alteri nocere vt cōtra eū ad quē principaliter pertinebat deꝫ actio: vt hic a cōtrario ſenſu. ⁊. C. man. l. etiā. ⁊. ſ. man. l. ſi ꝓcurator. ff. ſi ignorātes. niſi ei poſſit opponi culpa ꝓuocatōis omiſſe: vt. d. ff. ſi ignorātes. aut negociū ptinebat principaliter ad eū ō quē ē lata ⁊ tūc aut ad eū cōtra quē ē lata rei periculū pertinebat. ⁊ tūc ſibi nocet ⁊ nō alteri: vt. l. ſi per ignorātiā. ſ. ō euict. aut ad aliū ptinebat periculū: ⁊ tūc ſibi nocet: vt. l. ij. ff. ſolent. ſ. de here. vel ac. vendi. ¶ Quero dixi ſi culpa ſua hoc accidit iputet ſibi de qua culpa itel ligatur. Rñdeo de illa que venit ex natura ōtract⁹ de quo tractat. ¶ Quero ſcō an in dubio ꝓſuma tur culpa. Glo. q̄ nō ⁊ bñ. ⁊ ſz al's dicat q̄ ī dubio ꝓſumit̄ ꝑ ſnīa: vt. l. herēnus. ff. gaia. ſ. de euict. tñ h ponit̄ ꝑ cōſtanti ſnīam eſſe iniuſtā. ſz dubitabat̄ de culpa partis: an ille qui dicit debet ꝓbare. ⁊ ſic ſit cautus aduocat⁹. ¶ Quero de qua exceptiōe lo, quit̄ hic. Rñdeo de ea que ꝓueniebat ex ꝓſona rei vel ei reo poterat ꝓdeſſe. al's ſecus. vt no. in. l. ſi fi, deiuſſor. ff. quedā. ſ. māda. ¶ Quero an rc⁹ teneat̄ dare fideiuſſori ꝓbatōes ad hmōi exceptionē. Rñ deo ſic: vt. ſ. de act. emp. l. ſi creditor. C. de fideiuſſ. l. inſtrumēta. ¶ Quero[m] q̄ſi fideiuſſor ſuccūbit an ī actiōe mā[…]ati recuperabit ſumpt⁹ litis. Rñdeo ſic ar. C. māda. l. etiā. ⁊. ſ. māda. l. ſi mādato m⁹. ff. ſi fi deiuſſor. poterit etiā vt puto pēdente iudici, pete re a reo vt ſibi pecuniā ꝑ expēſis det q̄ eius nego tiū gerit: vt. l. ſi vero nō remunerādi. ff. fi. ſ. māda.

Fideiuſſores magiſtratuum.

Qui intercedit ꝑ officiali ſimpliciter vidēt intercedere in intereſſe nō in penā ex maleficio ipo ſitam. h. d. notabiliter. facit. j. ad muni. l. libert⁹. ff. ī. ⁊ ideo fiūt hodie ſtipulatiōes magis large vt ꝓ mittat ad itereſſe ⁊ penā ⁊ ſoluere omnē cōdēnatio nem que de eo fieret ⁊c. ¶ Querit hic Dy. ſtatutū eſt⁹ q̄ ꝑ vulnere q̄s ſoluat cētū. ꝑ homicidio quis ſoluat mille. cōtingit q̄ accuſat⁹ de vulneribꝰ decidit fideiuſſorē ō iudicio ſiſti ⁊ iudicato ſoluēdo. poſtea vulnerat⁹ eſt mortu⁹ ⁊ reus ē cōdēnatus in mille an liū. iur. l. i. de eo qō cer. lo. l. cētū capue. ⁊ j. ꝓri. ff. fa tra videt̄ q̄ teneat̄: qz tūc videt̄ mortu⁹ cuz fuerit vulnerat⁹: vt. ſ. ad. l. aquil. l. ait lex. ⁊ l. huic ſcriptu re. ⁊ de dā. infec. l. dāni. ff. ſabinus. Itē qz habetur ꝑ facto qō de ꝓrimo fiēdū eſt: vt. ſ. de teſtō mili. l. pe. ⁊ de excu. tu. l. nō tñ. facit. ſ. e. l. ſiquis ꝑ eo. ff. ſi nūmos. cōiter cōſueuit determinari aut tpe quo fi deiuſſit apparebat vulnus mortale ⁊ teneat̄: vt. ſ. quoz le. l. fi. in ꝓrin. ſi nō apparebat nō teneat̄. ar. ſ. ad. l. aquil. l. qui occidit. ⁊ l. in lege. ſm Dy. ſed mi hi videt̄ q̄ debeam⁹ aliter dicere. nā fideiuſſores iu dicatū ſolui ⁊ ſimiles nō tenētur niſi cū eſſet iudica tum ſeu cū ꝓcedit̄ ſup illa actiōe ſeu accuſatione in qua interceſſerūt: vt. l. cū querebat̄. j. iudi. ſolui. Eſt cōdēnatus in qua fideiuſſor interceſſit, ⁊ ō iure cōi bñ diceret verū Dy. vt. l. dāni. ff. ſabini. ſ. de dā. in fec. qz fuit intentata accuſatio ex. l. cornelia. cū mor talit̄ vulnerauit. tenet̄ eū ſiue ſequat̄ mors ſiue nō ⁊ tūc eſt vera opi. Dy. q̄ tūc dicit̄ mortuus a tēpo re vulneris. ſed de iure ſtatutoꝝ: qz vna ē pena vul neris ⁊ alia occiſiōis: fideiuſſor iterueniēs ſup illo vulnere ō homicidio nō tenet̄ qz nō ſup eadē accu ſatiōe eſt dānatus: vt. j. iudi. ſol. l. cū querebat̄. dixi in. l. dāni. ff. ſabin⁹. ff. de dam. infec. ⁊ ibi vide. ⁊ p̄di cta vera ſi interceſſerit accuſatiōe iam ꝓpoſita. ſz ſi nulla eēt ꝓpoſita accuſatio ſed ſolū ſup vulnere ꝑ miſit de iudicio ſiſti ⁊ iudicatū ſolui tūc tenet̄ qz tūc videt̄ fideiuſſiſſe in omnē cauſam que ex vulnere de ſcēderet: vt. l. ſiquis ꝑ eo. ff. ſi nūmos. ff. e.

q Ꝓro aurelio. ¶ Qui intercedit in ſūma nō tenet̄ ad vſuras. h. d. dic de hoc vt. l. q̄ro. ff. loca. ⁊. l. cētū capue. ō eo qō cer. lo.

q Ꝓro aurelio, vide bal. ī. l. fideiuſſor C. eo. ti.

t ¶ Mortuus. Si obligatio fideiuſ ſoris tpe tollitur ī ali am trāſfūdit̄ ⁊ principalis remanet ſolutō fideiuſſoris liberat principalē ⁊ mādati actionē cō tra eū parit. h. d. ⁊ eſt difficilis in tex. ⁊ diuido eam. q̄ primo formatur vnā queſtionē inter tutorē ⁊ pupil lum. ſcō ponit̄ queſtio inter principalē ⁊ tutorē eū dēq̄ fideiuſſorem q̄ ſolutio eſt facta finita tutela. tertio ponit̄ queſtio inter tutorē ⁊ principalē ⁊ ſol uit durāte tutela. ſcō a ibi q̄uis. tertia ibi: licet enim. ¶ Glo. q̄ vna actio in aliā trāſfundit̄: vt. l. quotiēs. ff. ſi tpali. ſ. ō admi. tu. ⁊. l. diuor. ō neg. geſ. ¶ Se cūdo no. q̄ ſpicit̄ cauſa nō titulus actiōis. Itē no. q̄ tutor nō pōt ſe liberare ſe auctore principaliter: ſed per quādā cōſequētiā ſic. ¶ Op. de. l. iij. ff. idez ſcribit. ſ. ō pecul. vbi ſpicit̄ titul⁹ ⁊ ñ cā. gl. ñ ſoluit. Cy. C. ad mace. l. ſi fili⁹. dixit ibi q̄ ibi titul⁹ nouus nō trahit originē ab obligatiōe noua. h ab antiq̄. ſz illud eſt nihil dicere. qz hic etiā ab obligatiōe noua. ſ. cōtractu tutele. Cu dic q̄ in cōtrario ex mutatiōe tituli mutat̄ ratio legis. ſz hic ex mutatiōe tituli nō mutat̄ rō legis. qō declara: vt. j. dicā. ¶ Op. ō. l. ff. ſ. de auc. tu. Sol. hic videt̄ tex. reſpōdere q̄ ſua au ctoritate principaliter nō liberat̄ ſed ꝑ quādā cōſe quētiā. Sed ōtra hoc videt̄. l. quotiens. ff. ſicut. de admi. tu. glo. dicit ibi cuz iudice. Dy. dicit. dic vt. l. ff. ſ. de aucto. tuto. vbi glo. dicit q̄ ſe auctore tutor ſoluendo pōt ſe liberare indiſtincte a pupillo: vt. l. quotiēs. ff. ſicut. alio modo q̄ per ſolutionē nō poſ ſet principaliter ſed per cōſequētiam ſic: vt. l. i. ſ. de aucto. tuto. ⁊ hāc tene. Et qō hic dicit̄ q̄ ſua aucto ritate efficere ñ poſſet ⁊c. itellige. ſ. al's q̄ ꝑ ſolutio nem. glo. tñ. ſ. ſi cer. pe. l. ſingularia. in prima glo. di cit q̄ eſt ſpeciale in cauſa mutui qō eſt falſuz: vt. l. ff ſtulas. ff. i. ſ. de ōtrahē. empt. ¶ Quero qualiter ē fideiuſſor liberat⁹ tpe. Rñdet glo. qz ad tēpus fide iuſſit. ⁊ intellige q̄ talis liberatio nō ꝓrigebatur ad reū. al's hec. l. nō ꝓcedēt. facit. ſ. ō admi. tu. l. pu pillus. ī ff. ⁊ qō ibi no. ¶ Quero quare hic nō mu tatur rō ex mutatiōe tituli actiōis. ſed ſecus in. l. iij. ff. ide ſcribit. ſ. de pecul. Rñdeo pater ꝓcedēdo pe culiū videt̄ velle q̄ filius contrahat. ⁊ ſic equū fuit eū obligari ex eius cōtractib⁹ de peculio. ſz nō vult q̄ delinquat. iō actiōe ex delicto nō teneat̄. vñ ſi cō tingit q̄ illa actio que ē ex delicto cōuertat̄ ī actōez deſcendētē ex cōtractu vel quaſi: ſupuenit rō equi tatis que vult patrē teneri de peculio. que ratio nō erat ꝓius. ſed in hac. l. nō mutat̄ rō: qz iō tutor inci dit in ſcōam obligationē: qz tenebat̄ ex prima. Itez ſoluēdo ex hac ſcōa liberat reū. vñ equitas ē eadez cōtra reū dari actionez mandati ſicut ſi ſoluiſſet ex prima.

Ja reo. Pro obligato ſub ꝺditõe põt accipi fideiuſſor ſub duab⁹ cõditõib⁹ copulatiue ꝺceptꝫ.ſi vo diſiũctiue ĩ ſpicit qõ prius extiterit.h.o. ¶Op. s̃.e.l.grece.§. illud.So.dicit glo.refert an in q̃titate vel tẽpe vel in qualitate ſit plus vel min⁹.q.d. hic eſt plus qualitate ibi q̃titate vel tẽpore qõ nõ placet:vt.s̃.eo.l. hi qui acceſſionis.dic ergo ſm Dy. q hic cũ pẽdet cõditio nullo tẽpore eſt obligatus in plus.

Sub diuerſis. Si inter obligationẽ pricipalis ꝛ fideiuſſoris ẽ diuerſitas ꝺditõis inſpicit que p̃cedit.h.o. ¶Glo.op. de.l.verbis.s̃.ad.l.fal.ꝛ nõ ſoluit. Dic q hic euẽt⁹ inſpicit quo ad impediendã actionẽ naſci ex hoc cõtractu nõ quo ad tollẽdaz aliã actionẽ ad eũdẽ effectũ tendentẽ:vt no.per Dy.in.c.actus legitimi.de regu.iur.li.vi.

Si reo. Si reus ꝓmittat fundũ põt accipi fideiuſſor in vſufructu.h.o. ¶Dicit hic q ſi pricipalis ꝓmittit fundũ ꝛc.ſed ter.videt dicere cõtra in.l.ꝛ per iuſiurãdum.j.de acceptil.§.illõ.gl. nõ ſol.dic q in accipiente vſufructũ eſt pars fundi in remittẽte nõ vt ibi.ꝛ rõ eſt ſi teneris mihi ad vſufructũ formalẽ qui tradit mihi a te ꝛ ab alio habeo ꝓprietatẽ tũc ille vſufruct⁹ formalis penes me effi cietur cauſalis ꝛ erit illud idẽ: ſed in remiſſione hoc nõ põt cõmittere teneris mihi ad fundũ ꝛ libero te ab vſufructu tm̃ remanes mihi obligatus ad ꝓprietatẽ qua tradita remanet apud te vſufruct⁹ formal⁹ qui nũq̃ fuit debit⁹ ꝛ ſic eris liberat⁹ ab eo qõ non debeꝫ.iõ nõ valet: qꝛ alia res eſt vt in ꝛio.facit.s̃. de ẋbo.ob.l.ſi ita ſtipulat⁹ fuero ſi titius.§.i.ꝛ qõ ibi dixi.

Adeo. ¶Op.qꝛ ſi ipe ſeruus iterrogat videt fideiuſſor teneri ꝓ eodẽ apud eũdẽ cõtra.l.heres a debitore.§.i.s̃.e.ꝛ j.l.pr.ſo.vt in glo.

Si a furioſo. ¶Op.s̃.eo.l.marcellus. ſol. vt ibi. ¶Querit gl.quid ſi ſcienter interceſſit.dicũt quidã euz teneri.glo.ꝺcta.qꝛ nõ eſt pricipalis cui accedat qõ placet niſi iuraſſz qꝛ tũc videt actũ vt valeat oi mõ quo meli⁹ põt: vt dixi.s̃.e.l.ſiqs ꝓ eo.i pri.ꝛ iõ tenet vt pricipalis.

Jd quod vulgo. Pro maleficijs non põt accedere fideiuſſor ſz ꝓ obligatiõibus deſcẽdẽtibus ex maleficio ſic.h.dic. ¶Nota ſi ꝓmitto tibi ſoluere penã ſi cõmiſer⁊ tale maleficiũ nõ valet talis ꝓmiſſio.qõ maxime ẽ notandũ ꝓ findicis[r] cõitatis qui ad petitionẽ potẽtiũ nõ denũciant maleficia ꝛ recipiũt ꝓmiſſiones ꝺ indẽnitate qꝛ nõ valet.Sed an valeat pactũ qõ iuicẽ faciũt cõſortes in tuſcia.ſ.q ſi quez eoꝝ cõtingeret cõdẽnari ꝓ maleficio oẽs cõtribuerent.Et videtur q nõ:vt hic: qꝛ tuitãtur ad delinquẽdum.

In Rannius. Iſta eſt bona lex⁵ ꝛ ſubtilis ꝛ hoc dicit. Per cõfuſionẽ pſona ab obligatione eximit ꝛ ei⁹ acceſſorie obligationes.ſecus in cõreis pricipaliter obligatis:qꝛ in obligatione remanet.h.di. vſq ad §.ſi ponamus. Et diuide. primo ponit thema ꝛ.q. ꝛ all̃.ꝓna parte.ſcõo ponit quedã cõferẽtia ad deciſionẽ.q. tertio oſtendit iuriſcõſultus dubitationẽ ꝛ ponit deciſionẽ.q. quarto cõſuluit mandatori de equitate.quinto loquit qualiter cõtra cõreũ poteſt agi.ſexto ponitur nouus caſus.ſ.ſi creditor fideiuſſori ſuccedat.ſcõa ibi:ꝛ quid.tertia ibi;ſed cuz duo rei.quarta ibi:plane.quinta ibi:cũ altero aũt. ſexta ibi:q ſi creditor. ¶Nota.vnã regulã q ſucceſſio habet vim ſolutionis. Itẽ q apud eundẽ ꝓ eodẽ non poteſt eſſe fideiuſſor. Itẽ no.q ſucceſſio eximit pſonam ab obligatione. Itẽ no.q que impediũt ꝺtra henda impediũt iã cõtracta. ¶No.illũ ter.qui dicit.aut ſunt ſocij.aut nõ. ¶Et extra glo.opp.qꝛ in ẋ.ꝛ quidẽ.dicit q ſucceſſio habet vim ſolutiõis in ẋ.ſed cũ duo.q iure cõfuſionis eximitur perſona. So.ſucceſſio vim ſolutiõis habet qñ ex hoc nullus incõmodũ patitur heres:vt in ẋ.ꝛ quidez.ſed cum eſſent duo rei haberet incõmodũ ſi haberet vim ſolutionis ſucceſſio.vt in ẋ.ſed cuz duo.ꝛ.l.ſi ei.s̃.de euic. ¶Genio ad glo.dicit hic q que impediũt cõtrahenda ꝛc. ¶Op.de.l.patre furioſo.de his qui ſunt ſui vel alie.iu.ꝛ.l.pluribus.§.ꝛ ſi placet.s̃.ꝺ ẋ. ob.So.hic fuit defectus cauſe finalis.in cõtrarijs ſecus.vt plene dixi ĩ.o.§.ꝛ ſi placet. ¶Op.ꝛ nũc venio ad oppoſi.fortes.dicit ꝫ q fideiuſſor ſeu mãdator poteſt elige fiſcũ inſolidũ.cõtra. qꝛ fiſc⁹ nõ poteſt itelligi obligatus eẽ: cũ ſucceſſio eximat pſonam ab obligatione.ꝛ fic talis mãdator nõ ſoluit.p eo.hui⁹ timore dicit glo.q fiſcus ſuccedẽs debitori ꝛ fideiuſſor ipſo iure nõ liberat̃ ſed ope exceptõis ſed hoc nõ eſt ver̃ per.l.in oibus.j.de ſoluti. vbi dicitur q obligatio ipſo iure tollit̃ ſucceſſiõe.veritas eſt dicit Ja.de are.fateor q ille nõ eſt obligatus ꝛ ꝓ eo nõ ſoluit ſed ꝓ alio.ſi ſoluit tamẽ cõtra illũ habet actionẽ mandati:vt.j.pr.§.ꝛ liberatio ſuperueniens vni ex cõreis nõ nocet mandatori quãdo habet eũ obligatũ actione mãdati inſoliduz. ¶Op. q mãdator nõ poſſit agere cõtra quẽlibet inſolidũ qꝛ nõ fuit actũ.ergo ꝛc.vt.l.reos.§.cũ in tabulis.s̃. de duo.reis.So.dicit glo. eoipſo q ipſi ꝓmiſerũt inſolidũ apparet ꝓ eis mandatorẽ teneri inſolidũ. ꝛ ſic inſolidũ ꝺtra eos habet actionẽ mãdati quod no. ¶Extra glo.op.hic dicit q poteſt fiſcũ eligere inſolidũ.cõtra qꝛ duo rei habent beneficiũ diuiſionis vt incor.de duo.reis.ꝛ ex perſona eoꝝ mãdatores:vt.l.inter eos.§.duo rei. ꝛ.§.creditor.s̃.eo.fuit no.per Dy.in.l.ſi pupillus.s̃.de fideiuſ.tu.ſo.dicit Dy.ꝛquidã habẽt ꝛ quidã nõ q hic ꝓcedit ſm iura antiqua.ſecus ſm iura hodierna, qꝛ imputet ſibi ſi nõopoſuit beneficiũ diuiſionis.ſed iſtud eſt verũ ſi mãdator vellet agere cõtra aliũ cõreuz cui fiſc⁹ nõ ſucceſſit,ſed cõtra ipm fiſcũ ſecus qꝛ fiſc⁹ nõ poteſt obijcere culpã ex qua lucrũ ſentit: vt.l.cũ in fundum.ẋ.q ſi mulier.s̃.de iure do.nõ em̃ poteſt dici ꝛe debuiſti mihi opponere beneficiũ diuiſionis,ſed glo.in.d.ẋ.q ſi mulier.dicit q agendo nõ poſſum culpã obijcere ex qua lucrũ ſentio,ſed excipiẽdo ſic: ꝛ ita fiſcus poteſt opponere excipiẽdo q nõ petijt diuiſionẽ.ſed nõ eſt verũ per.l.vendicãtem. ꝛ.l.ſeq. s̃.de euic.ꝛ qõ ibi no. Et autem intelligas capias breuiter tria verba qñq culpa alteri⁹ ex qua lucruz ſentio eſt cauſa actiõis mee.ꝛ tũc nõ poſſum mihi opponere agendo:vt.l.cũ in fundo.§.q ſi mulier.s̃.ꝺ iure do.ꝛ.l.nupta.§.i.s̃.ſolu.ma. qñq culpa eſt cã exceptiõis mee.ꝛ tũc aut eſt cõmiſſa circa illã actionem cõtra quã volo mihi exceptionẽ opponere ꝛ tũc poſſuz opponere:vt.ꝺ.ẋ.q ſi mulier. in glo.que ſic debet intelligi.aut eſt cõmiſſa illa culpa circa aliud q̃ circa actionẽ ex qua agis.ꝛ tũc nõ poſſum obijcere culpã ex qua lucrũ ſentio: vt.l.vendicãtem.s̃. de euic.vel veriꝰ ꝛ breui⁹ dic aut culpã ex qua lucrũ ſentio volo obijcere alicui ad cõſequẽdum vel retinẽdum illud lucrũ qõ inde percepi ꝛ poſſũ vt in vſucapiõe ꝛ preſcriptõe que pariũt actionẽ ꝛ exceptionem:ꝛ ita loquit̃ glo.in.d.l.cũ in fundo. aut habito illo lucro occaſione illius culpe volo ad aliud cõtrahere agere vel excipere ꝛ nõ poſſum.vt.ꝺ.ẋ.q ſi mulier.ꝛ glo.in.d.l.vendicãtem. ꝛ ſic debet intelligi qõ s̃,dixi. ¶Genio ad glo.magnas ꝛ cõtra illud qõ

Ja reo §. id qõ vulgo. ꝓ findicꝫ. Sindicus non põt petẽ ſibi caueri de indẽnitate qõ tene mẽti.ꝛ vide bar.i auc. nouo iure.C. ꝺ pena iudi. qui ma.iudi. ſecus tñ i iudice vt ſing. dixit bar. i.l. ſiqs vroꝛi.in §.ſi fugitiuũ, j.de fur.

Rannius. bõa lex. vide glo.not. in.l. debitoꝛi, de pac.

dicit insolidū agi si nō ē socⁱ? obstāt tres regule. pri
ma est qꝛ bona fides nō patit ꝙ bis idē exigat. mō
fiscus habebat solidū succedēdo. Itē nūc habebit
a socio solidū. habebit ergo bis idez. Alia est regu
la ꝙ tenet cedere actionē cōtra cōreuz cui successit
qō nō pōt. ergo repellit exceptione: vt. l. stichum. §.
pe. ꝛ. l. modestinus. j. de solu. ꝛ iste tāgūtur in gl. Ex
tra glo. est alia regula ꝙ si soluo solidū: medietatez
repetam a nō socio actione neg. gest. vt. l. i. ꝛ ibi no.
C de duo. reis. ergo obiciā fisco ꝙ nō pōt me one
rare insolidū cū possum a te repetere. huiⁿ? ōtrariꝝ ti
moꝛe dicit glo. ꝙ de rigoꝛe dicit vez tex. sed ō equi
tate obstat exceptio. Sed ōtra hoc oppo. qꝛ si hoc
esset verū tūc idē esset in casu qñ sunt socij. qꝛ de ri
goꝛe tenētur insolidū: ꝛ qꝛ socij: ꝛ pōt repetere tūc
de equitate ꝙ parte ꝙuenit. huiⁿ? ōtrariꝝ timoꝛe di
cit Ruge. ꝙ nō est differētia nisi qꝛ magꝭ aperte hꝫ
actionē socius ꝙ si nō esset socⁱ?. qd dicemus: certe
durū videt mihi ꝙ tātus homo quātus Paulⁱ? fu
it iurisc̄sult? auctoꝛ huiⁿ?. l. loquereꝫ ita stulte. ꝛ iō
dico ꝙ hic loquit qñ erāt duo rei debendi ex causa
lucratiua: ꝛ sic nulla regula obstat. nā nō ob. prima
qꝛ per successionē nō videt habere solidū: qꝛ nō ha
bet vim solutiōis vt dixi. Itē nec scōa qꝛ nō debet
cedi actō vt dicā. j. ti. ij. l. modestinus. Itē nec tertia
regula qꝛ nō potest repetere: vt. l. in. l. fal. hoc obser
uandū. §. ad. l. fal. sed huic ob. ista. l. in prin. que loq̄
tur qñ duo rei sunt ex cōtractu mutui ergo nō ex cā
lucratiua. sed rñdeo ꝙ lꝫ questio ꝓponaꝫ in duob?
reis ex cā mutui: tñ ab illo ꝝ. sꝫ cū duo. loquit gene
raliter in duob? reis ex causa lucratiua ꝛ sic nō re
fertur ad casum ꝓpositū. vl̄ si vis dicere ꝙ ad ꝓpo
situ primū casū refert: dic ꝙ hec pecunia tota pue
nit ad illū cōreū cui fiscus nō successit ꝛ sic dicte re
gule nō obstant eadē ratiōe. ¶ Ulteriꝰ ōtra pre
dicta op. nā legata liberatiōe acceptilatio facta vni
ex duobus reis socⁱs ꝑdest alteri ī totū: vt. l. iiij. §.
nūc de effectu. §. de liber. lega. quare nō successio q̄
loco sulutionis habeꝫ. Itez sn̄ia absolutoꝛia ꝑdest
alteri: vt. l. si duo. §. de arbi. ꝛ sic cōfusio. Sol̄. dicit
glo. ꝙ cōfusio nō habetᵗ solutiōis viz. sed istud nō
declarat: qꝛ pactū factū vni nō habet vim solutiōis
ꝛ ꝑdest alij in totū: vt. l. eandē. §. i. §. de duo. re. ꝛ. l.
iij. §. nūc de effectu. §. de lib. le. vnde aduerte dixi ti
bi in. l. ex duobus reis. ꝙ eatenus quatenⁱ? socius
potest repetere a socio liberato eatenus sibi ꝑdest
pactū: vt. l. eandē. §. i. §. de duo. re. ꝛ facit. d. l. iiij. §.
nūc de effectu. de libe. le. mō ad ꝓpositū qñ sūt duo
socⁱj si vni est factū pactū siue ab alia petaꝫ dimidia
siue etiā vnus denarius partē istius qō soluit repe
tet a socio: qꝛ oē cōmodū ꝛ incōmodū debet eē cōe.
siue sint socⁱj omniū bonoꝝ. siue illius obligationis
tñ. ꝛ illud verū qñ accidit durāte societate. hic ve
ro ista ꝺfusio fit post moꝛtē. ꝛ sic societate finita me
rito partē petet a socio. nā cū societas sit finita non
potest cogi cōicare id qō exegerit. solū em illud exi
git qō ipi qui cōuenit soluēdo in diuisione obuenit
ꝛ ideo puto ꝙ si facta diuisione inter cōreos vni fi
at pactū illud nō ꝑdest alteri in parte que sibi obue
nit soluenda. ¶ Ultimo hec. l. inducit ad plures q̄
stiones. primo inducit per glo. an duo rei debēdi vi
deātur inuicē fideiubere. dixi vobis. §. de duo. re. l.
reos. in prin. ¶ Querit Dy. hic si pendēte inquisi
tione superueniat legitimⁱ? accusatoꝛ. an debeat su
persedere in inquisitione. Et videt ꝙ sic per istaz. l.
ibi. vt quēadmodū ꝛc̄. ꝛ de hoc per Dy. in. c. actⁱ? le
gitimi. de regu. iur. li. vi. ꝛ dicaz in. l. si maritⁱ?. §. i. de
adul. ꝛ per Cy. in. l. ea quidez. C. de accusa. Deinde
querit Dy. quidā accusauitᵛ alterū. deinde fuit ex
bannitus. modo iste accusatⁱ? dicit ꝙ super accusa
tione sua facta per exbannitū nō debet ꝓcedi ꝑ for
mā statuti quo cauet ꝙ querimonie exbānitoꝝ nō
audiātur ꝛ videt ꝙ nō possit ꝓcedi per istū tex. ibi:
vt quēadmodū inciperet ꝛc̄. ꝛ. l. si post finitā. §. ō su
spec. tu. ꝛ. l. hos accusare. §. hoc beneficio. j. ō accu.
ꝛ. l. iij. §. pe. §. de libe. agno. Et ōtra videt ꝙ possit
ꝓcedi postꝙ iudiciū est iā inchoatū: vt. §. de iurisⁱ.
om. iudi. l. cū quedā puella. ꝛ ita quidā habent istaz
questionē insolutā. tamē videt mihi ꝙ sit casus in. l.
negāda. C. qui accu. nō poss. ꝛ. l. si is qui reⁱ?. j. de pu
blⁱ. iudi. vbi accusationē de nouo nō potest dare de
portatus sꝫ antiquā ꝓsequi. Ad ōtraria rñdeo pri
mo nō ob. l. ista qꝛ hic supuenit defectus in causa fi
nali. in questiōe ꝓposita superuenit defectⁱ? in ꝑso
na. i. in accusāte nō in causa finali. qꝛ nō definit de
lictū eē. lꝫ accusatoꝛ sit exbānitⁱ?. Nec ob. l. hos ac
cusare. §. hoc beneficio. j. de accu. qꝛ ibi supuenit be
neficiū accusato quo pōt uti. sed in q̄stione ꝓposita
utitur ex bāno accusati qō nō lꝫ ꝑ iura. §. allegata.
Nō ob. l. iij. §. fi. §. de libe. agno. ꝛ. l. si post finitā. §.
de suspe. tu. qꝛ ibi supuenit defectⁱ? ī causa finali vl̄
materiali. vt dixi. §. de verbo. obli. l. si pluribus. §. ꝛ
si placet.

Si ponamus. Pactū factū vni ex cōreis non ꝓiudicat mādatoꝛi. hoc dicit.
¶ Opp. qꝛ imputet sibi mādatoꝛ si soluit: vt. l. si fi
deiussoꝛ. in prin. §. man. So. dicit glo. hic mādatoꝛ
seu fideiussoꝛ fuit ignoraⁿs. secus si sciēs vt in ℈io.
vel fuit pactū ꝑsonale. sed tex. aliter soluit. dic ergo
ꝙ hic fuit factū pactū uni ex cōreis debēdi ita ꝙ nō
ꝑdest alteri reo ꝛ fideiussoꝛ soluit ꝑ eo qui remanet
sic obligatⁱ? hꝫ actionē etiā ōtra liberatū ꝑ rōnē in
tex. qꝛ nō potuerit auferre accusationē mādatoꝛi q̄
cōtēplatiōe vtriusq̄ interc̄ssit. vt. §. pri. dixi.

Placet. Iste. §. hꝫ duas lectiones. No. secū
dam ꝙ mādatū pōt ipleri ꝑ aliū qō
ꝓcedit in casu. §. nostri qñ in mādato venit dari qō
per aliū pōt explicari. C. de ca. tol. l. vna. §. ne aūt. se
cus si fieri vt ibi.

¶ Si fideiussoꝛi. Acceptilatio facta fi
deiussoꝛi qui ī obliga
tionem nō incidit nō ꝑdest fideiussoꝛi. h. d.

¶ Cum procuratoꝛ. Contumacia rei
nō auget obliga
tionē fideiussoꝛis. h. d. Hec lex loquit in fi
deiussoꝛe rē ratā haberi. qd in fideiussoꝛe iudicatuz
solui. ꝛ an iuraⁿ in litē ōtra eū an intelligaⁿ in eo ꝙ
crescit illa accusatio ꝓpter iuramētum. gl. in. l. i. §. ō
in li. iurā. dicit ꝙ sic. ego reprehēdo gl. ꝑ. l. iudicatū
solui stipulatio certā. j. iudi. sol. sed sustinēdo eā dic
q̄ñq̄ iuraⁿ in litē in actōe bone fidei. ꝛ tūc nō datur
nisi vna sn̄ia ꝛ tūc ad id qō in illa prima deuenit te
netur fideiussoꝛ: vt. d. l. iudicatū solui. facit qō no. ō
ac. emp. l. i. in prima gl. magna. q̄ñq̄ finiūtur due sē
tentie. ꝛ tūc fideiussoꝛ tenet ad id qō deuenit in pri
ma nisi forsan interc̄sserit etiā in scōo iudicio.

¶ De nouationib⁹ ꝛ delegatiōib⁹. Rubrica.

¶ Nouatio. Primo dicit qd sit noua
tio. Scōo vñ dicaⁿ. Ter
tio qualis debet esse obligatio nouata.
Quarto qualis debet eē obligatio no
uans. scōa ibi: nouatio enim. tertia ibi: illud. quarta
ibi: dūmō. prima ꝛ scōa pars nō egēt summario. ter
tia ꝛ quarta breuiter hoc dicūt. Per sequētez obli
gationē etiā naturalē tñ nouaⁿ p̄cedēs qualiscūq̄
obligatio fuerit. h. d. ¶ No. primo qd sit nouatio.

iudicij oppo
ni. in. l. elegā
ter. §. si q̄s p⁹
de ꝺdi. ideb.
in ℣. q̄ñq̄ ex
ceptio ñ pur
gaⁿ ꝑ ōtesta
tiōez. qō no.
ꝛ reperitur ī
hac materia
notabile ꝺsi
liū fran. ō al
bergot. cccxx
ꝛ de hac. q. p
ang. in. l. is q̄
reus. in prī. ō
publi. iudi. ꝛ
per ímol. ī. i.
carta. ꝛ per
bald. in. l. i. in
xvi. col. C. q̄
accu. nō pos.
ꝛ vide q̄ not.
bar. in. l. hos
accusare. §. i.
j. ō accusat. ꝛ
bal. in. l. cum
mulier. in vl.
col. §. so. ma
tri. ꝛ caue an
Bar. in. d. l.
hos accusa
re. §. i. sit ℈ti
us hic dicⁿ
adde qō pe.
de ancha. in
c. cū inter. de
except. dicit
idez in excōi
cato esse qō
dicit bar. hic
in bānito. sꝫ
fm Jo. and.
forte diceret
℈tiū eē veriⁿ
nihil tñ alle
gat ita dicit
eē in. c. i. ō ac
cusat. ꝛ ibi ꝑ
abba.

¶ De noua
tōib⁹. Rica.

Quatio. ꝛ
do tex
tum. de cuiⁿ
intellectu vi
de bar. ī. l. sin
gularia. ff. si
cer. pe. ꝛ alle
gat ímol. l. sci
re debemus
de ℣. ob. ad ꝛ
de tñ ꝙ non
vl̄ posse fieri
nouatō ꝑ pa
ctū nuduz ex
interuallo in
terpositū. l. si

er p̃cio. & ibi bar. C. si cer. petaꝫ. lz b̃ dicaꝫ q̃ suffici/at q̃rirí posfit naturalis obligatio. & ad bar. hic & p̃dicta. adde pau. de cast. in. l. delega/re. la prima. ff. eo.

y Quid si seruus. Add/de tex. in. l. in psonã. §. i. cũ ibi not. s. de pac.

z Prorim? ifãtie. Quis dicaꝫ prim? pubertati vl̃ ifantie. vide de despõ. impube. in. c. cõtinebaꝫ. per bal. in. l. siq̃s in tãtã. in. ij. col. C. vñ vi. gl. & ibi bal. i l. fi. C. ō ifan. expositi. & cũ teorica bart. b trãsit ang. in. l. pperandũ. §. & siq̃dẽ C. de iudi. & ibi etiã bal. i i. col. hoc seq̃tur p bal. i repeti. c. si pr̃. i viij. colũ. vbi pulchre. ō testa. li. vi. & dicta p bar. hic limita vt per bal. & ro. in. l. excipiũr. ad fill̃. p illũ tex.

a Nil facit. q̃a ibi ōr q̃s sit prim? pubertati. & ibi not. ber.

b Aliaz so. vtrũ ex ōctu minoris absq̃ ōcreto naturaliť obligeť. adde qō ipse not. in. l. cũ lex. s. ō fideiusso. & qō not. bal. in. l. nō dubiũ. C. de legi. in. xi. col. p Cy. i. l. i. C. ō iuti. stipu. Ecdo vnde dicaꝫ. Itẽ no. q̃ naturalis nouat p cedentẽ. Itẽ no. q̃ pupillus sine tutoris auctoritate naturaliter obligaꝫ. Op. primo q̃ nouatio ẽ stipulatio ideo debuit diffiníre nouatõez put stipulationẽ. vt. l. q̃nta. §. stipulatõ. s. ō v̄. ob. Sol. nouationẽ vocat hic nõ ipm ɔtractũ. s. in mõ fiẽdi sz effectũ ipsi? fm glo. & istud diffiníť hic. Op. j. e. l. aliam. So. ibi loquiť de nouatiõe necessaria. b ō volũtaria. Quero vtrũ p̃cedẽs obligatio possit nouari per ciuilẽ tm̃. & glo. dicit q̃ non: q̃ ciuilis fit ex stipulatiõe que bz ɔsensum. & sic naturalez parit: vt l. i. in fi. s. de pac. Sed glo. nõ bene dicit: q̃ possibile est q̃ ciuilis tm̃ nouet: q̃ teneris ad cẽtũ sub spe future numeratiõis. & inde ẽ ante biẽniũ obligatio ciuilis tm̃ fm glo. nr̃am: vt no. C. de iur. & fac. igno. l. cũ quis. & s. de cõdi. inde. l. i. & ideo si interim p̃mitto illa. c. sub spe future numeratiõis etiã per ciuilez nouaꝫ prima & nihil repugnat. Dat glo. aliud exẽplũ per qō litꝭ ɔte. fit nouatio p ciuilẽ obligationẽ tm̃: vt. j. eo. l. delegare. sed certe per litꝭ ɔtesta. inducitur nouatio necessaria: & ō illa nõ loquiť b. sz dicã j. e. l. aliã. q̃nq̃ fit p litꝭ ɔtest. nouatio volũtaria: q̃a volũtarie ɔtestaris litẽ de qua loquiť. j. e. l. delega/re. in ista etiã est ɔsensus & sic etiã naturalis obligatio subest: vt doc. dicũt in. l. i. C. ō iudi. Sed q̃ro an p aliũ ɔtractũ possit fieri nouatio p̃cedẽtis obligationis q̃ p stipulationẽ. & videť q̃ nõ p. l. item illa. ff. s. de ɔsti. pe. vbi interuẽtu noue persone in cõstituto nõ fit nouatio. Cõtrariũ ergo dico & do tex. quẽ nescio alibi: vt. l. si mãdato meo. §. fi. s. mã. tm̃ b est plus q̃ p stipulationẽ p̃sumebaꝫ nouatio i alijs aꝰs nõ p̃sumebaꝫ nisi hoc agereť: vt. l. itẽ illa. ff. s. de cõsti. pecu. & l. si mandato meo. §. fi. s. mãdati.

Quero q̃d si seruus y p̃mittit animo nouãdi an noueť. prima glo. dicit q̃ nõ: q̃ cũ fit interceſſio nõ obligaꝫ ciuiliter nec naturaliter: vt. s. ti. i. l. seruꝰ in/scio. & l. seq. de hoc habes tex. in. ſti. e. §. ꝓterea. vnde puto q̃ si nõ esset interceſſio vt q̃ p̃mitteret ex causa peculiari q̃ tũc fieret nouatio. Quẽo q̃o stipulatio que est actio ciuilis põt tollere obligatõez iuris gentꝭ. vt. j. ti. ij. l. an inutilis. §. si acceptilatũ. & l. si acceptilatũ. dic q̃ actio iurꝭ ciuilis que directe tẽdit ad perimendũ obligationẽ nõ põt eã tollere. sed actio ciuilis tendẽs ad eũdez effectũ ad quẽ obligatio iuris gẽ. bene põt tollere & sic ẽ mirabilis p̃ditio vt no. in ſti. e. §. itẽ per acceptilationẽ. in fi. §. per glo. Glenio ad v̄. illõ. Op. s. ō odi. ide. l. q̃ pupill? & l. pupill?. s. de ac. & obli. b? ɔtrarij timore sunt in gl. plures so. vna est q̃ hic loquiť in pupillo qui est p/rimus pubertati siue sit locupletior vel nõ. Ꝺria lo/quũtur si est prim? infantiez vel infans. & dic q̃ ille dicť primus pubertati qui bz. x. annos & dimidiũ qō intelligo in masculo. In femina vero in. ix. anis cũ dimidio dicť pri. pubertati. nã cuz infãtia duret vsq̃ ad. vij. annos. vt. C. de iure deli. l. si infãti. illud qō supest ad pubertatẽ diuidiť per mediuz & sic apparebit an sit prim? infãtie vel prim? pubertati. ita dicit glo. j. de reg. iu. l. pupillũ. in prin. & in ſti. ō iuti. ſti. §. sed qō diximus. alibi videť dici aliter. vt. l. non tm̃. s. de excu. tu. q̃ prim? pubertati est prim? p sex mẽses. sed in alio casu ibi loquiť. starẽ huic gl. alius ter. est in. l. i. §. pe. ō. de lib. ho. exhi. que prima facie videť ɔtra p̃dicta. sed si bene inspiciaꝫ nil facit[a]. dicit glo. in hoc bene sed in solutiõe cõtrarij nõ bñ dicit per. l. si pupillus. s. de auc. tu. vbi etiã prim? pubertati nõ obligaꝫ naturaliter. Dat glo. aliaz so. [b] q̃ aut puenit aliquid ad eũ & teneť naturaliter aꝰs secus qō nõ placet: q̃ tũc teneť ciuiliter & naturaliter vt. l. si pupilli. j. ō solu. & s. cõmo. l. ij. Alij dicũt vt Bar. q̃ vtrũq̃ requiriť. s. q̃ debet esse prim? pubertati & locupletior sed nõ bene dicũt: q̃ tũc tenetur ciuiliter & naturaliter: vt. d. l. si pupilli. & l. iij. in prin. s. cõmo. Alij dicũt aliter aut pupillus bz tutorem & potest obligari naturaliter cũ distinctione tm̃ aut nõ habet tutorẽ & non põt naturaliter obligari ita no. C. de inuti. stipu. l. fi. sed nõ placet: q̃ qñ non habet tutorẽ facilius debet posse obligari. arg. l. si curatorẽ. C. de in inte. resti. vnde alij antiqui aliť dixerũt. s. ecõtra. aut pupillus habet tutorez & nõ põt sine eo naturaliter obligari vt dictis. ll. aut non habet & põt obligari naturaliter vt hic. arg. d. l. si curatorẽ. istã opi. sibi appropriat Ja. de are. sed fuit antiquoz vt refert glo. in. d. l. pupillus nec velle. j. ō regu. iur. sed ista opi. est ɔtra casuz. l. fi. s. ō iureiu. nõ ob. q̃ dicť q̃ equiparaꝫ p̃digo: vt. d. l. si curatorẽ habẽs. q̃ nõ est verũ in oĩbus. nõ obstat q̃ dicitur q̃ fm hoc cõtract? põt valere iure retentionis si soluereť: q̃ in hoc pupillo succurriť per. l. interdũ. s. ō cõdi. inde. nõ obstat si dicis q̃ dãdo sibi curatorẽ videtur sibi interdicta administratio: vt. j. dicã. vera g̃ so. est quã ponit glo. tua hic. & d. l. pupillus nec velle. j. de reg. iur. vt distinguaꝫ sic. Aut pupillus ẽ in/fans & nõ obligaꝫ ciuiliter nec naturaliter etiã si aliquid perueniat ad eũ: vt. l. cõtraria. fm glo. q̃ intelligo q̃ nõ teneť actione ex eo cõtractu. sed cõditiõe sine causa vel ad exhibendũ: vt. s. ɔmoda. l. iij. & q̃ ibi no. Itẽ q̃ dico de infante intelligo de primo infantie: vt inſti. ō inuti. stipu. §. sed q̃ dicim?. & no. in d. l. pupillus nec velle. Si vero est maior infante & primus pubertati tũc si p̃mittat suo tutori nec ciuiliter nec naturaliter obligaꝫ: vt. l. pupillus. de auc. tu. fm glo. q̃ intellige nisi sit locupletior vt ibi patet. aut p̃mittit alij sine tutorꝭ auctoritate & tũc obligatur naturaliter: vt hic. & inſti. e. §. ꝓterea. sz gl. q̃ intelligo indistincte sit locupletior vel non. habeat tutorẽ vel nõ. vt. s. de iureiurã. l. fi. s. ad. l. fal. l. si pupillus. quãdo dies lega. ce. l. cũ illud. §. i. ad trebel. l. si eius. j. ti. i. l. in numerationib?. & si esset locupletior obligareť ciuiliter: vt dicit hic glo. in fi. Si autẽ p̃misit cũ tutoris auctoritate tũc obligaꝫ ciuiliter & naturaliter. sed potest restitui fm glo. vt. l. impubes. res. s. de auc. tu. fm glo. predicta que dixi pupillus teneri ciuiliter & naturaliter intellige nisi p̃missio fit facta de re cui? alien atio sit interdicta. q̃ tũc nec ciuiliter nec naturaliť obligaꝫ sine decreto: vt. l. si ad resoluendã. C. de predi. mi. ratione. j. dicã. Quero de ratione predictoz̃. Respõdeo infans & infãtie primus nõ obligaꝫ naturaliter q̃ deficit ɔsensus. pupillus si p̃mittit suo tutori nõ obligatur naturaliter: q̃ prohibitus est tutor talez p̃missionẽ recipere imo puniť: vt. l. nõ licet. de ɔtraben. emp. & no. C. de ɔhen. emp. l. cũ ipe. vnde lex resistit cõtractui & nõ nascitur ciuilis vl̃ naturalis obligatio: vt. l. si nõ sortẽ. in prin. s. de cõdi. inde. & ista est ratio quare ille cui est interdictũ bonis nõ obligaꝫ naturaliter: q̃a ei est interdictũ. & sic lex resistit huic cõtractui seu p̃ceptũ iudicis factũ auctoritate legis. sed pupillo nõ est interdictũ ɔtrahere per legez vel per iudicẽ. sed lex eoz ɔtractibus nõ assistit. Itẽ iudex sibi dando tutorẽ nõ interdicit ei administrationez sed supplet defectũ etatis. & hoc principaliter agitur vt supplet defectũ qui est a natura nõ vt interdicat ei id qō naturaliter potest. vt. s. de tute. l. i. & ideo in casibus in quibus lex resistit eoz̃ cõtractib? vt in alienatione cõuentione & p̃missione rerũ immobiliũ. dico q̃ naturaliter nõ obligatur q̃ hoc eis interdicit. vt. d. l. si ad resoluendã. C. de p̃di. mi. ar. s. de cõdi. inde. l. si nõ sortẽ. §. fi. & iõ dico q̃ si ex forma statuti alicuꝰ

pula. & tert. & qō ibi bar. in l. si pupillus s. de ōdi. in/debi. qō no.

ciuitatis esset, phibitū ne pupillus vel alius minor cōtraheret sine solēnitate certa, vel si esset facta, phibitio ex parte ꝺtrahētis cū eo: vt si statutū eēt ꝙ nl' lus cōtrahat cū minore nisi tali mō: ꝙ tūc ex tali cō tractu pupillus vel minor nō obligaꝛ naturaliter p ea que dicta sunt qñ pupillus cōtrahit hic cū tuto re ꝛ p alia de ꝺtractu īterdicto a lege. Preterea p dicta ꝓbātur alia rōne: qꝛ qñ in stipulatiōe vl' ꝺtractu venit id cui' cōmerciū est interdictū ei cui ꝓmittit nō cōtrahiꝛ obligatio naturalis: vt. ſ. de actio. ꝛ obli. l. i. §. si id qō. ꝛ ibi glo. idē si est interdictū ꝺmercium, hoc est alienatio ex parte ꝓmittentis: vt. d. §. si id qō. ꝛ in glo. ꝛ qō dixi. ſ. in pdigo. Nō ob. l. mulier. cū si. ſ. de ☞b. obli. qꝛ ibi loquiꝛ qñ ꝓmissori nō est cōmerciū, hoc est nō potest emere nec sibi acquirere, eadē rōne si est ꝓhibitus vendere, ad qō facit qꝛ faciendo cōtra p̄ceptū, l. peccat mortaliꝛ ꝛ sic nō tenet id obseruare de iure naturali ꝛ diuino: vt di. xi. ſ. ti. i. l. siquis ꝓ eo. in prī. Idē dico in mulieribꝰ ꝛ aliꝭ qbꝰ ex statutꝭ terraꝝ interdictū ē ꝺhere. vñ ē aduertendū qualiter verba ꝺcipiātur vt dixi. ſ. ti. i. l. cū lex. Quero quid iuris in adulto. gl. dic aut habet curatorē ꝛ idē qō in pupillo: aut nō. ꝛ tūc tenetur ciuiliꝛ ꝛ naturaliter ꝳ posset restitui: vt. l. īpuberes. ſ. ꝺ. ☞. ob. Sz ☞. C. ō in ite. resti. l. si curatorē. vbi equiparaꝛ ei cui bōis ē īterdictū. qō qdā tenēt qō mihi nō placet ꝙ plus obligeꝛ pupill' q̄ꝑ adultus curatorē habēs. dico ergo ꝙ per datiōnē tutoris vel curatoris nō interdiciꝛ alicui administratio ꝛ potestas administrādi quā habet de iure naturali: vt sup ꝛa dictū est in pupillo: sed tolliꝛ fomētū qō dabaꝛ a iure ciuili. Sed qñ bonis exp̄sse interdiciꝛ l. si curatorē, qꝛ equiparaꝛ ꝓdigo q̄tū ad ciuilē obligationē, puto tñ ꝙ si iudex interdiceret pupillo vl' adulto administrationē ex causa ꝙ tūc nō obligare tur ciuiliter vel naturaliter. Qdim' qualiter obligetur pupillus ex cōtractu. qd si ex dolo ꝛ nō ē dubium, vt. l. i. C. si aduer. delic. ꝛ. l. i. §. an in pupillus. §. depo. Quid in culpa dic vt glo. habuisti in. l. ij. §. ti. prī.

O Nes res. Omīs obligatio pōt nouari si tñ hoc agaꝛ. Dicit hic dūmodo hoc agatur. qualiter intelligitur ꝛ agaꝛ, dicit glo. siue tacite siue exp̄sse: vt insti. e. §. p̄terea, sed ꝺtra, C. ꝺ eo. l. fi. So. dicit gl. ꝙ hodie expresse debet agi. dic tñ ꝙ vbicūq olim fiebat nouatio tacite, hodie fit ope exceptiōis. istā gl. habeo ꝓ vera, ꝛ idē tenet glo. C. eo. l. fi. ꝛ Azo in sūma huius ti. Dicit hic ꝙ erāt obligatiōes due. Quero an vtraq sit efficax. dic vt dixi in. l. quibus. ſ. de ☞, obli. per Ja. de are, ꝛ qualiter fiat nouatio dabo materiā in. l. pe. j. de p̄to. stipu. Hic tñ quero dicit in instrumēto. titius ꝓmisit seio cētū ex tali causa cōputato in hoc oī alio instrumēto. vtruz ex hoc videatur facta nouatio p̄cedētiū: puto ꝙ sicꝫ per. d. l. fi. C. e. ꝛ ar. ſ. ō le. iij. l. paulo calímacho. §. i. Sz quero qualiter fiat tacite. Dic vt dixi de ☞bo. obli. l. qui vsufructū. ꝛ dicā in. d. l. pe. j. de p̄to. stipula. Quero vtrū actio in rem possit nouari. Dic ꝙ sic, vt. j. ti. ij. l. ꝛ vno. §. i. Quero nūquid id qō venit per officiū iudicis noueꝫ, dicā. j. e. l. emptor.

C Ui bonis interdictū. Quēo quid si nec meliorē nec deteriorē suā cōditionē facit. Glo. dicit ꝙ valet: vt. j. de solutio. l. in pupillo. ꝛ. ſ. de dolo. l. nō debet. Cōtra glo. f habetis. j. e. l. noua re. Dy. tenet istā per. l. quā alle. Sed cōtra istaz determinationē facit. gl. ſ. e. l. iij. So. aut queriꝫ ō pupillo cōueniēdo ꝛ exigendo ꝛ tūc requiriꝫ ꝙ vere sit locupletior. alꝫ si quid ab eo exigereꝫ efficereꝫ pauperior. ꝛ ita loquiꝫ illa glo. aut queriꝫ an sit locupletior quo ad alia. ꝛ tūc sufficit ꝙ nō sit pauperior: vt hac glo. ꝛ. l. all'. in ea.

I Vsufructus debitorem. Ista lex ē subtilis. In obligationibꝰ que ꝺtrahūtur super rebus inseparabilibꝰ a persōa nō cadit vera delegatio. ☞. d. in fi. ibi. coherenti. i. ꝺtracta super re que persōe cohereat. Nō. ꝙ debeo id petē cuiꝰ cōtrariū nō essez postulaturus. Jſ no. ꝙ idē i aliꝭ rebus que ꝓsone cohereꝫ. Op. de. l. mulier. §. ex asse. ſ. de iure do. quā glo. alle. Pro cōcordātia vide glo. que incipit. impropꝛie ponit ꝛc. in fi. ꝛ ꝺcordat i eo qō ibi dicit ꝙ nō potest fieri delegatio. In alio discordat qō dicit ꝙ nō est liberatꝰ debitor. ☞ dicit ꝙ ē liberatus saltē ope exceptiōis. Dic ꝙ ibi delegato nihil aberat ꝛ ei cui facta ē delegatio nihil aderat, hic aderat ꝓm Ja. de are. Op. insti. ſ de vsufruc. §. finit. qꝛ nō pōt delegari vel cedi. Gl. dicit ꝙ hic ē speciale. Sed certe nō video rationez specialitatis, vnde glo. soluit aliter ꝙ hic nōdū fuerat vsufructꝰ cōstitutus. ꝛ sic actio cediꝫ. Glo. nō dicit verū. qꝛ sicuti vsufructꝰ nō pōt cedi ita nec actio vt. l. corruptionē. C. de vsufruc. ꝛ. l. oīs. §. desinere. ſ vsufru. quēadmo. ca. ꝛ. l. sempronius attaliꝰ. ō vsufruc. lega. nec pōt delegari ipo iure vt hic: qꝛ aliꝰ est vsufructꝰ in ꝓsona delegātis, alius in ꝓsona eiꝰ cui facta est delegatio: vt. l. stipulatio ista. §. siquis ita. de ☞bo. obli. tñ ꝓpter ꝺsensū debitoris ꝛ creditorꝭ liberaꝫ ope exceptionis: vt hic. sz cessio nullo mō valeret: qꝛ nō ꝺsensit debitor: ꝛ iō si exigereꝫ ab eo cui facta est cessio cogereꝫ soluere aliud ꝓ alio inuitus. Sed ꝺtra hoc videꝫ ꝙ etiā in delegatione nō liberetꝫ: vt. ſ. de ope. li. l. opere i rerū. cū. l. se. ꝛ se. So. nō liberaꝫ ipo iure vt ibi. sed ope exceptiōis vt ☞. ꝛ l. fi. §. cū mihi. ſ. de ☞. ob. Itē ꝺtra ꝙ nullo mō liberetur: vt. d. §. ex asse. rñdco ibi delegatꝰ nō liberaꝫ a creditoribꝰ ꝛ legatariꝭ hereditatis: qꝛ illi nō ꝺsenserūt delegatōi sed ꝺsensit solū ille cui debebat fieri restō. Itē nō liberaꝫ ab illo fideicōmissario: qꝛ ei cui ē delegatꝰ nil queriꝫ: nā in dicta restitutiōe operatur auctoritas senatusc̄ōsulti trebell'. que nō habet locū in eo cui facta est delegatio. Op. ꝛ videtur ꝙ vsufructꝰ finiaꝫ ex persona cedētis: vt. l. necessario. §. fi. ſ. de pi. ꝛ cōmo. rei vē. So. ibi nō fuit cessus vsufructꝰ sed cōmoditas vtēdi. ☞ ☞o fuit actio delegata ꝛ vsufructꝰ fuit cōstitutꝰ in ꝓsona eius cui facta est delegatio, ideo ex eiꝰ persona finiꝫ, facꝫ gl. ſ. so. ma. l. vsufructus.

I Ndiez obligatio. Obligatio pura potest noua ri ad diem ꝛ ante diē nō fiet exactio. hoc di. Hic est amphibologia ꝙ ☞ba p̄sit dupliciter intelligi, sed vera lec. est in sūmario. Quero si obligatio in diē nouaꝫ in purā an statim possit agi. ꝛ gl. ☞ dicit ꝙ sic. cōtra glo. est. j. eo. l. stichū. §. i. ꝛ ibi videbitis. ꝛ Dy. hic tangit.

I Ta fuero stipulatus. Obligatio fideiussoris nō nouat p̄incipalem. ☞. d.

C Am pecuniaz. Diuna causa venit ad īplemētū alterius agiꝫ ex implemēto nō ex implēte. ☞. d. Op. de. l. certi cōditio. §. qñ. ſ. si cer. pe. so. ibi fuit inutilis stipulatio. Op. de. l. i. §. ij. ſ. de sti. ser. so. ibi noīe vniꝰ fuit stipulatꝰ ꝛ noīe alteriꝰ numerauit. Op. de. l. q̄dā cū filiū. ſ. de ☞. ob. ꝛ de. l. ꝺtra

certi cōdi. §. qñ. si cer. pe.

I vsufructꝰ. opp. īsti. not. an ꝛ qñ p alienatōez mei vsufructꝰ formalis vel rei ī qua vsufructum habeo amittam vsufructum ꝛ finiatur, vide Bal. ꝛ not. Bar. i. l. res quorū. C. de iure dosꝫ. ꝛ ☞ ī fi. ꝛ bal. ī. l. i. C. si pignꝰ pigno, datū sit.

Jstichum. vide not p. l. bar. in. l. tritici. §. ō ff. ob. in. l. si sti. i vltimis ff. pri. e. ti. in eo. ibi l. si prior. hoc simplr sequitur pau. ō ca. quē vide ī. l. §. alleg. in fi. istud sequitur pau. de cast. ibi dict⁹ q ī stipulatōe tā tū necessaria videt q dies sit repetita. l. i. §. sub cōditione sūt. vt lega. no. ca.

i In. l. q sic. Quia ibi fuit facta exp̄ssa. vel ibi nō fuit exp̄ssa quātitas ī scēa vt p ꝛ ex predictis ff pau. de cast. & ibi.

k Si ab alio videt obstare. an debitor soluēs credi tori creditor sit liberatus vide tex. in. l. si solutā. ō pigno. ac. & ibi Bal.

l Respōdet Guil. Adde q dixi. §. i. l. i rē. §. tigrū. §. de rei vēdi.

Jpupilli. Et hic est casus vnicus & singlar q̄ iudex nō debz cōdēnare reū q̄ cōuenīri poterat pluribus actio. ni si prio actor liberet reum ab alijs forma liter. similiter q̄n pluribus teneor debeo seruari indēnis p cautiones legitimā ab eo cui soluo: vt §. ad mace. glo. so. q̄ numeratio fuit facta exiterum lo ibi. hic incōtinēti sed nihil est dicere. Dic ergo q̄ cōtrarie. l. nō vetāt q̄ ex stipulatiōe nō nascat sed q̄ ritur cui acquirat. & dic vt dixi in. l. quidā cū filium. Quero quāliter intelligat incōtinēti. & gl. in diuersis partibus dicūt vel parū aī vel parū post: vt l. iij. C. de edil. edic. & l. iurisgē. §. q̄nimo. & l. in bone fidei. C. de pac. Ja. de ra. dicit hic q̄ incōtinēti itelligit anteq̄ partes habeāt ōctū p absoluto: vt. l. cōtract⁹. C. de fi. instru. dicā de hoc. j. ō so. l. i. Quero quid in dubio. an numeratio videat facta cā implēde stipulatiōis vel vt ex ea oriat actio. dic vt gl. sed doc. dicūt q̄ in dubio siue aī siue postea fiat stipulatio fit semp cā implēde stipulatiōis numeratio & nō vere nec ficte ex numeratiōe nascit actio. & ist̄ō est vtile scire pp formationē libelli. an intētes actionem ex numeratiōe vel stipulatiōe. dixi in. l. si ita stipulat⁹. §. grisogon⁹. §. de ff. ob. & per doc. de hoc ī l. certi cōditio. §. q̄ñ. §. si cer. pe. plene dixi ibi. & per Cy. in. l. si absentis. C. si cer. pe. Querit gl. quid si dixi me stipulaturū & numero & postea nō stipulor an nascat ex numeratōe actio. & certe sic: q̄ inutili stipulatione interposita nascit actio ex numeratione: vt. l. certi conditio. §. q̄ñ. §. si cer. pe. multomag⁹ vbi est nulla stipulatio: illū modū arguēdi sequitur imperator in. l. i. post prin. C. de rei vx. ac.

Jstichum. b Stipulatō nouās tollit primaz obligatiōez & purgat morā. h. d. Quero vtrū in sequentē obligationē trāseat mora p̄cedens. quidaz q̄ sic nisi exp̄sse agat de tranū. istō ē vez: q̄ iura ista sunt imutata in hoc: q̄ hodie dz exp̄sse agi vt presumatur nouatio. Sed circa hoc an pena vl̄ mora p̄cedens videat repetita in obligatione nouāte an sit imutatū dicā. j. e. l. quot⁹. & pleni⁹ in. l. si rē aliquā. j. e. dixi in. l. eū qui ita. §. fi. §. de ff. obli.

Legata. Obligatio in diē vl̄ pura pōt statiz nouari. sz ꝺditiōal̄ demū ī cōditiōis euētum. h. d. Hic dz q̄ obligatio ī diē statī nouat. Quero vtz ex stipulatōe nouāte poterit statiz agi Glo. dicit q̄ nō sed expectabit dies: ita dicit glo. sz §. e. l. in diez. no. otra. Dicūt q̄dā q̄ h loquit ī. l. nka q̄ñ exp̄sse fuit dies repetita. in. l. in diē. loquit gl. q̄ñ est dubiū vt sic in dubio nō intelligat repetita. ar. l. alleg. in glo. ita dicebat dñs Ol. otra istud dictuz videt casus in. l. qui sic ī. ō ff. ob. vbi in dubio dies repetita videt. mihi videt q̄ debeam⁹ dicere in dubio sic. aut in sequēti stipulatiōe nulla fuit deducta quātitas. sz sic dictū qō ex prima stipulatōe debes ꝓmittis. & tūc dies intelligat repetita. aut fuit exp̄ssa q̄titas: vt centū que mihi debes ꝓmittis: tūc dies nō intelligit repetita. hoc ꝓbat. §. de re iudi. l. nē sennius. cū sua glo. in. l. si prior. cū sua gl. §. forma. non ob. l. qui sic. q̄ ibi fuit facta exp̄essa cōmemoratio diei.

Si quisita. Cōceptio stipulatiōis nouāt⁹ potest p̄cedere stipulationē nouatā. h. d. Op. eodē tpe nō pōt q̄d oriri & extingui: vt l. titio cū morier. §. de vsufruc. So. qō hic dicit eodē tpe nō intelligas in eodē instanti. sed p̄cedit primo obligatio titij & sequit postea obligatio nouans.

Idem celsus. Actio iudicati nō nouat p stipulationem iudicatū solui.

Si decez. Si debita duob⁹ alternatiue ꝓmittatur nouatio nō ōtigit. h. d. Op. glo. de. l. is cui decē. j. e. So. solue vt ibi. Itē ff. j. eo. l. a te. so. vt ibi. Circa istā. l. q̄runt duo. primo q̄s fuit iste titius. so. pōt intelligi de ipo debitore vl̄ de quodā extraneo. & sic erūt due lec. ſm hoc queritur q̄d in dubio dicit glo. in dubio p̄sumo: vt. j. ti. l. l. & magis qō in eo. vel ſm quosdā vt innuit. j. e. l. a te. & l. is cui. Jsta glo. est difficilis. nā ad hoc vt prima rūsio ꝓcedat oportet te sic formare questionez. quid si iste titi⁹ soluit simpliciter nō exp̄imēdo pro quo solueret. & intellige q̄ iste titi⁹ erat ille idē debitor: nō erat extrane⁹. & tūc ꝓcedit rūsio prima q̄ī debio videt soluere noīe suo: vt. d. l. & magis. j. ti. i. sed si ille titi⁹ fuisset quidā extrane⁹ & dubitaret in quā causaz caderet. so. dic vt. l. i. & ij. j. ti. i. Scdo mō pōt intelligi ista. q. q̄ in dubio hoc ē vtrū ista stipulatio p̄sumat facta aīo nouādi vel nō. & tūc bñ ꝓcedit sequēs rūsio. dic vt. j. eo. l. is cui. & l. si a te.

Si ab alio. Jpōt alius me inuito mihi actōez auferre. h. d. Dicit hic q̄ erāt duo obligati. sed vno soluēte liberat alter imo videt sūma duplicari. quid enī ꝓhibet q̄ tu debes mihi centū noīe dot⁹ vxoris mee & vxori alia centū. vnde videt obstare ꝺ insti. de duo. re. in prin. & §. de act. & obli. l. lutio. So. itelligas q̄ hic fuit dictū in ꝓmissione eandē pecuniā. & sic apparet q̄ senserūt de eadē pecunia. Quero quā do aliqs liberat me inuitū an habeat cōtra me actionem negotioz gestoz. Glo. hic dicit q̄ nō. otra tenet glo. in. l. soluēdo. §. de neg. gest. Alia glo. in. l. so lut⁹. j. ti. i. intelligit illud q̄n soluit ꝓ ignoāte. sec⁹ si ꝓ inuito. Guil. de cu. dicit q̄ tūc q̄n soluit ꝓ inuito habet actionē nego. gest. qō ꝓbat per. l. at si qs. §. la beo. §. de religio. Itē ꝓbat. l. siquis mancipijs. §. fi. §. de pecu. & q̄ nō eēt equū vt qs locupletaret cuz aliena iactura: vt. l. nā hec natura. §. de cōdi. inde. & sic equū est actionē dari: vt. l. quotiēs. §. ō prescrip. verbis. & hoc tenet Cy. in. l. fi. C. de neg. gest. Ad. l. fi. de neg. gest. rñdet Guil. q̄ q̄ñ ꝓhibitio fit ꝰ tali gestione q̄ ꝓpter eā gestoz incidit in delictū. vt puta ꝓhibeo ne laborez fundū meū nec intres causa laborandi. tūc si intras delinquis: vt. l. iij. §. ō acquirē. re. do. merito nō debes habere actiōez negotioz gestoz: vt. l. sine hereditaria. §. de neg. gest. sz q̄ñ ꝓhibitio nō facit gestorē delinquere. vtputa ꝓhibeo tibi ne soluas ꝓ me. si soluis tūc habebis cōtra me actionē negotioz gestoz per dictas rōnes. quicquid dicat Guil. ipe dicit cōtra casum. l. si ꝓ te. §. man. & sic ista glo. dicit verū. facit. l. si ex duob⁹. §. de neg. ge. & sic ista glo. verū dicit & glo. que est in. l. soluendo. intelligat in eo qui soluit ꝓ ignoāte alis male diceret. nō ob. l. at si qs. §. labeo. q̄ speciale ē in expēsis funeris. Nō ob. l. si qs mancipijs. in fi. §. de pecu. q̄ ibi ideo q̄ seruus pōt obligare dñm inuitū de peculio ita respōdet glo. in. d. l. fi. C. de neg. gest. nō ob. q̄ nō debet locupletari cū aliena iactura. & q̄ equū est actionē dari: q̄ imo nō est equū ꝓpter ꝓhibitionē sibi factā: vt dictis. ll.

Jpupillus. m Vide glo. que incipit dicit q̄ nō. Nō. argu. q̄ possū petere vt fiat mihi instrumentū liberationis vt magis de facili possem liberationē ostendere: vt hic. & l. plures apochis. C. de fide instru.

Qui sub conditione. n Quero exēplum glo. ponit exēplū si stipulor si antichrist⁹ nascetur. nā certū est q̄ nascet. cū moriar: nā ista stipulatio ē pura imo nō est pura: q̄ licet hoc sit certū q̄ moriar nō tñ ē certū q̄ñ. ideo debet expectari dies: ita no. in. l. in oīb⁹. de reg. iur. quare gl. ponit exemplū q̄ñ ꝓmitto. x. si celū tetigero digito. naz ē certū q̄ nūq̄ celū digito tangam. iō est pura: vt. l. in illa. in fi. §. de ff. obli.

no. bal. i. d. l. cū seruus. ad fi. C. ō ser. fugi. & ad istum tex. adde. l. fi. soluti. §. de rei vendi.

n Qui sub cōditōe. De intellectu hō §. adde no. q̄ bar. in. l. si cō stāte. §. i. §. solu. matri. Et ibi indistincte q̄ cōditio q̄ōino ē certa tura: ita de mū ipedita tiuitatē alleg gationis si ē incerta. an & q̄ñ secus si ē certa. an & in certa q̄ñ hic est bon⁹ rect. vltra quē ad de bonū ter. in. l. iuriverū debitorē. ff. similez. & ibi not. gl. i ꝛbo solutōis. i fi. de cōdi. idē. bñ facit ter. i l. nisi finita. ō tutel. & ratio. distra. in pri. vbi lz certus fit tutela finiri mōter vl̄ pubertate tñ si ortz actio nisi finita ea tutela vt ibi & plene q̄ bar. in. l. ita stipulatus. in. j. q. j. de ff. b. obli. Et ad predicta adō bar. i. l. cēteſimis eo. ti. & vide bar. in. l. hēs meus. de cōdi. & demō.

gare.
nõ vr. ¶ No. p
eo quod dic
bar. i. l. singu
laria. s. si cer.
pe. de cãpso
re. qz isto fac
otra. ꝛ ita te
nẽt alij doc. i
d. l. q̃ vsufru
ctũ. s. de ẏb.
obli. ꝛ p ista
gte audio q
bar. cõsuluit
videlz q nũ
q̃ fit nouatõ
pñe obliga
tiõis necessa
rio in piudi
cũ creditor
ẽ tũc demuz
cũ sua inter
p socio. ꝛ qõ
ibi bar. ꝛ bal.
in. l. cõmisso
rie. C. õ pact.
inter empt. ꝛ
vẽdi. ꝛ i. l. i. C
de his q̃ pe
ne noie. ꝛ qõ
ipse no. in. l. si
qñ. in fi. C. õ
ioffi. testa. ꝛ i
l. i. i. ij. col. õ
publi. iud. vi
de bar. i. l. i. §
i. de pto. stip.
ꝛ i. d. l. singu
laria. babe
tur an ius ex
cipiendi pos
fit nouari. ꝛ
ad bar. ff vi
de gl. i. l. ij. C.
eo. ꝛ bal. in. l.
pecunia. s. si
cer. peta. ꝛ ex
presse gl. i. l.
iiij. i. gl. ibi. C.
to.

¶ q̃s dele
gauẽit. ¶ No.
ter. ibi. remit
tere exceptio
nẽ gemptori
am est dona
tio: ideo. pcu
rator eam re
mittẽ nõ põt
qõ intelligũt
q bar. in. l. fi.
s. q̃ in frau.
credi. ꝛ inno.
i. c. cũ oliz. de

Qui actuz. Si scõa stipulatio ꝺtinet minꝰ nõ plus. h. d. ¶ Quero q̃d ẽ hoc dictũ qñ scõo stipulor minus nil agit. dicũt quidã q nõ fit nouatio ẽt si ẽ hoc actũ hoc ẽ falsũ: vt. l. qui vsufruc. s. ꝺ ẋ. ob. ¶ Alij dicũt q sequẽs stipulatio nullũ hz cõmodũ. tu dic nihil agit. qz nouatio nõ psumit ꝛ ita debemꝰ intelligere cũ sumꝰ in materia nouatiõis. ¶ Quero qñ stipulor primo iter scõo actũ an nouatio psumatur glo. dicit q nõ qz aliud ẽ qꝺ in scõa stipulatiõe deducit. videt q imo sit nouatio vt pbat in. l. qui vsufruc. s. de ẋ. obli. fm verũ ꝛ cõmunẽ intellectũ ꝛ ita ꝺz intelligi hic vt sic faciat ad ti. nõ obstat qꝺ hic ꝺr. s. plus.

q Qui recte. ¶ Op. gl. de. l. nouare. j. e. dicit q fallit in adiecto. fallit etiã i quibusdam aliis. Rug. vero vt ista cõtra. soluat addit ad regulã cui recte soluitur. s. vt sibi debitũ. tũc ista regula nõ cõprehendit alios casus enumeratos i gl. ꝛ verũ dicit Ruge. tñ formãdo sic regulaz exceptio nõ bene adaptat ad regulã. Itẽ in quibusdaz casibus ille cui potest solui noie aliẽo potest nouare vt in tutore in curatore ꝛ procuratore habente mãdatuz cũ libera. j. e. l. nouare. ꝛ l. fi. j. eo.

o Elegare. Dicitur hic delegare est vicе sua aliũ reũ dare creditori. an hec lex sit hodie correcta per. l. fi. C. ꝺ noua. ꝛ insti. e. §. pterea. certe nõ videturᵒ: qz illa. l. nõ facit mentionẽ nisi de nouatione nõ de delegatione. ꝛ si tu dicis imo facit ibi mentionẽ de delegatione dum corrigit iura antiqua que dicebãt q iter uentu noue persone noua nascit obligatio ꝛ induebatur nouatio qꝺ ad delegationẽ ꝓprie videbat referri qꝺ nõ ob. qz noua persona possit interuenire absq; iussu ꝛ delegatione debitoris. sed si debitor delegat eum vel dat alii expromissorez forte noua tio nõ inducit. non pono hoc ꝓ cõstanti. ¶ Genio ad scõm passuz. dicit hic q fit delegatio per stipulatis cõtest. cõtra. j. e. l. delegare. ¶ Io. in delegatiõe est duplex actus. vnus est inter delegantẽ ꝛ delegatum debitorẽ. ꝛ iste talis actus fit nuda scriptura ꝛ similibus modis vt. j. e. l. delegare. q̃daz est actꝰ qui fit inter delegantẽ ꝛ eũ cui fit delegatio ꝛ iste actus solũ fit ꝓ stipulationẽ ꝛ litis ꝺtest. cõtra. qz solũ stipulatione fit: vt. l. i. C. e. ¶ Io. subaudi ibi vel ꝺtestatõe ¶ Querit gl. primo qualit fiet ista delegatio ꝓ cõtest. Rñdeo qñ aliꝰ suscipit iudiciũ ꝓ me aio nouã di tũc ego liberor ꝛ ille incipit teneri. vel ponamus alio mꝺ dicit gl. q ego cedo tibi actõez ꝺ debitorẽ meũ ꝛ tu litẽ ꝺtest. es cũ eo. ipse incipit teneri tibi ꝛ liberat a me. exẽplũ istud nõ ẽ bonũ: qz magis ẽ exẽplũ cessiõis q̃ delegatiõis. vñ tene primuz. ¶ Sz q̃ro q̃ actio dabit ꝺtra debitorẽ sic delegatũ ꝓ ꝺtr. dicit gl. q dat illa vtilis q̃ ꝺ debitorez dabat dircta. Ista gl. tenet Ry. Ja. de are. ꝛ Ey. in. l. i. C. de iudi. ꝛ nõ alleg. aliud nisi ista gl. ¶ Quero facta cõtest. vtrũ procedat sup eadẽ instãtia ꝺ debitorẽ. Rñdeo videt q nõ. qz tpe dati libelli ista actio nõ ꝺpetebat sed incipit ꝺpetere in ipa lit. ꝺtest. g̃ ꝛc. vt. l. cõdẽnatio ꝛ procedit iudiciũ hoc mõ: qz oẽs actꝰ formabũtur ꝺ illũ debitorẽ sic delegatũ ꝛ suscipiẽtẽ iudiciũ defensorio noie rei principal seu tãq̃ ꝺ defẽsorẽ aio nouãdi rei principal. pbat in. l. liberto. §. fi. s. ꝺ neg. ge. ita ꝺz intelligi. l. soluẽdo. e. ti. ꝛ j. ti. i. l. solut.

¶ Iqs delegauerit. Ista ẽ bona lex. ¶ Delegat? sciẽs fibi exceptionẽ cõpetere eã videt remittẽ. ignorãs nõ põt excipere ꝺ eũ cui facta ẽ delegatõ. sz ꝺ delegantẽ sibi succurrit. h. d. ¶ No. ter. ibi? si? ei videbit q̃ donat qñ remittere exceptionẽ videt ꝛc. ꝛ sic no. q remittere exceptionẽ ẽ donare qõ tene mẽti. vñ aduerte in instris procuratiõis ꝛ in instris factis a procuratorib? i q̃b? renũciãt tali ꝛ tali exceptiõi nã vt q ñ possz remittẽ: qz ñnũciare exceptiõi pemptorie ẽ ꝺõare nisi haberẽt mãdatũ ad ñnũciãdũ. ¶ Op. ꝺ l. iulian?. §. de doli excep. so. hic loquit qñ delegatõ ẽ facta ẋo creditori: ibi qñ ẽ fctã creditori putatiuo vl aio nouãdi. ¶ Querit gl. q̃d i dubio si ñ ẽ certũ vtz sciuerit vl ignorauerit. ¶ Gl. rñdet solẽnit. aut exceptio cõpetebat ex facto suo ꝛ psumit scire: aut ex facto alieno ꝛ psumit ignorare. q̃ qõ tene mẽti. simile no. i. l. si res. de leg. i. ¶ Primũ dictũ qꝺ ex fctõ suo psumit scire. intellige nisi factũ suũ eẽt multũ lõginquũ: vt. l. pegre. in prin. §. de acq̃. pos. ꝛ no. p Dy. in. c. psumit q̃s ignorare. extra de reg. iu. li. vi. Itez intellige nisi factũ eẽt valde itricatũ ita q memorie de facili retineri nõ potest: vt. l. emptor. §. luti?. §. de pac. ꝛ l. fideicõmissum. §. de cõfes.

q Notiens. Ista est multũ solẽnis. l. ꝛ diuiditur in duas partes primo quãdo stipulatio cõditionalis interponit ad nouandã puram. secũdo quãdo stipulatio pura interponit ad nouandã cõditionalem. secũda ibi sed si quod. ꝛ breuiter hoc dicit. Stipulatio cõditionalis nouat puram in cõditionis euentũ. sz stat tim moram precedẽtis obligationis purgat. Item stipulatio pura nouat cõditionalẽ in cõditiõis euentuz. si tũc existat persona in quã obligatio cadat. h. d. in sũma. ter. ibi egisse videatur: qz per eam recessum videt a cõditionali obligatione fm mentẽ contrahentiũ. ꝛ habes idem qꝺ hac. l. in. l. pecuniam. §. si cer. pe. ¶ Ad ẋ. vnde marcellus. Opp. fortiter de. l. eum qui ita. §. fi. s. de verb. obli. vbi per stipulationem cõditionalẽ nõ tollitur mora precedens. Io. vt ibi dixi. ꝛ dicam in pri. cõtrario. ¶ Itẽ oppo. de. l. si rem. j. e. Glo. dicit q ibi fuit expresse actũ vt mora sic purgaretur. istud est diuinare. vel ibi loquitur quãdo reo absente fuit facta stipulatio secũda animo nouandi: hic reo presente. ꝛ ista est vera ꝛ notabilis solutio ꝛ istam tenui in. l. eum qui ita. §. fi. s. de verbo. obli. ꝛ eam tenet Ja. de ra. ꝛ omnes moderni. licet Ja. de ra. in. l. eum qui ita. §. fi. istaz solu'. sibi appropriat. ꝛ pbatur ista solu. in. l. qui decem. §. idem respondit. j. de solu. ¶ Genio ad secũdaz partem ꝛ videtur q licet persona sit deportata q nouetur obligatio. naz fiscus est heres. ideo est persona que potest obligari: vt. l. nouatio. j. eo. Io. dicunt quidam hic loquitur quãdo post deportationem bona non erant adhuc a fisco agnita ꝛ sic nondum erat heres. hoc non placet: quia idem est heredítatem iacere vel aditaz esse: vt. ꝺ. l. nouatio. vl aliter ꝛ istam tenet Ry. aliud est quẽ esse mortuũ naturaliter: aliud esse quem deportatuz. ꝛ si tu dicis fiscus habetur loco heredis. dico q nõ est verus per oñia. ita habuistis no. s. ti. i. l. inter eos. §. si. que gl. pbatur per hanc. l. vt ibi dixi. Ex quo no. q in obligatione iam cõtracta fiscus habetur[k] loco heredis sed in obligatione cõtrabenda q̃ q̃ ex causa de preterito non habetur loco heredis vt hic. ¶ Ulteri? quero dicit hic q deportatus non est persona que obligatur. quero an deportatus obligetur naturaliter ꝛ ciuiliter. glo. hic dicit q non obligatur ciuiliter sz naturaliter. sic hoc nõ est verus in casu nostre legis: quia si obligaretur naturaliter prima obligatio nouaretur: vt. s. eo. l. i. quod est contra istuz tex.

offi. delega.
Et tõ nõ pt
procurator in
instro renun
ciare excepti
oni pempto
rie qõ tñ itel
lige vt singu.
p bar. in. ꝺ. l.
fi. ꝛ bal. in. l.
pactũ curato
ri. C. de pac.

q ¶ Et psumi
tur ignorare
limita vt per
bar. in. l. si tu
tor. C. de pe
ricu. tuto. ꝛ i
. l. q̃ fundũ. §.
Fuus me?. s.
de vsuc. pro
empto.

r ¶ Lõgi quñ
itellige si cer
tat de dãno
vitãdo sec? si
de lucro ca
ptãdo. ita di
cit bart. ꝛ ibi
vide post eũ
aliq̃d in ma
teria in. l. qui
fundũ. §. ser
uus meus. s
pro emptore
adde bar. i. l.
celsus. ꝺ vsu
cap. ꝛ in. l. nõ
fatet. ꝺ ꝺfes.
ꝛ bal. in. l. i. i
xiiij. col. C. ꝺ
cõfes. vbi singula. limitat
Sed in ꝺ
ꝺ primã limitationẽ fac. l.
magnã. ꝺ cõtraben. ꝛ cõmit. stipul. ꝛ
qꝺ no. bal. in
l. q̃ alienã. C.
de lega. ꝛ vide ang. in. ꝺ.
l. q̃ fundũ. i. §
seruum.

Clo
tiens
venio ad secũdã. ꝛ de intentiõe hui?
tex. in parte
disputat la
te bal. in. l. i.
i. ij. col. ꝺ exe
cu. rei iudi. ꝛ
in. l. si. i vl. q.
C. de ꝺben.
emp.

t ¶ Fisc? habe

tur. Et hoc sequitur hic ang. ꝛ imol. ꝛ pau. de cast. sed roma. in. l. si marito. in prin. §. solu. matri. tenet cõtrariũ ꝓ illũ tex. ꝓ quo facit qꝫ fiscus subit onera legatoꝝ seu fideicõ. sub cõditiõe relictoꝝ. l. statius. §. fi. ff. de iure fis. Itẽ nõ videꝫ posse reddi bona differẽtie ratio quare potius ad eũ trãseant actiones actiue ꝙ passiue vt statim dicam. iõ Bal. tenet ĩ. l. fi. C. de otrahen. emp. ꝙ obligatiões oẽs actiue ꝛ passiue trãseant in fiscũ ꝛ ibi ad hunc tex. rñdet vt etiã rñdet in. d. l. si marito. ꝛ ꝓ ut ibi respondet bar. ꝛ gl. in ꝟbo cõditioni. in solutio. quaꝫ approbat B ẽt Rai. nec ob. d. l. nouitio. ꝓ quã bar. §. reꝑhẽdit dicta solu. glo'. qꝫ ibi loquiꝫ ĩ hẽditate iacente. B ĩ bonis iacẽtib' ĩ ter que ẽ differẽtia argu. eoꝝ que not. bar. in rubri. §. de acq̃. heredi. Itẽ adde ad Bar. hic Bar. in l. si ostante. § fi. §. solu. matri. ꝛ in. l. tutoris. C. ad. l. iul. ꝺ vi. ꝛ vide bar. in cõsi. incip. colonus. ꝛ ibi no. hũc tex. ꝛ i. l. penũ. C. de excep. rei iudi. in. v. col. ꝛ vide ꝙ ꝓ istum tex. dic bar. ĩ d. l. si quis arbitratu. §. fi. cũ cõcoꝝ. §. ꝺ ꝟ. obli. Itez adde gl. not. ĩ. l. nã ad ea. §. ꝺ ꝺi. ꝛ demõ. q̃ vult ꝙ obligatões ꝺitõales ñ trãseãt in fiscũ quã sequiꝫ ibi bar. qui dicit ibi illud verũ intelligi in iurib' ꝓ uenientib' ex vltima volũtate sec' m iurib' cõditionalib' ex ꝺctu p. l. inter socerũ. §. fi. §. de pac. dot. ad hec allega. ꝓ bar. in. d. l. fi. C. de cõ trahen. emp. ꝛ in. l. i. C. de pac. ꝺueniẽ. lz ang. ꝛ imol. hic ꝺziũ teneãt. ꝛ illã glo. in. d. l. nã ad ea. reputat singularẽ in. l. etiã. C. ad. l. fal. ꝛ q̃d si fiscus accepit bona tanq̃ vacãtia. vide que dixi post bal. in. l. iij. §. cũ ex causa. ĩ. de iure fis. ꝛ adde qꝺ ad eũ nõ trãseũt nisi q̃ ad heredẽ exꝫneuz trãseũt ꝟm glo. in. l. i. vbi doc. maxime bar. C. de oper. liber. Itẽ nõ hz ius accrescẽdi vt hz versus heredes fisci. bal. in. l. i. in. iiij. q. C. qñ non pe. par. ꝛ vide ꝓ bal. in. l. iubem'. §. i. in. ij. col. C. ad trebel. ꝛ in repe. c. si pater. de testa. in vi. in. xviij. col. ꝛ iura naturalia trãseũt in fiscum hoc est obligationes naturales ꝟm bal. in. l. ram mãdatori. in. ij. col. C. de nõ nume. pecu. dixi in. d. l. si marito. Itẽ an in fiscũ trãseãt bona futura. i. quesita post publicationẽ. vide bar. i. l. i. ĩ. de bõis dam. ꝛ dixi in. l. iij. §. pe. §. qõ quisq̃ iur. vbi bal. ꝛ an g. ꝛ not. ꝙ quicquid

videtur remittere ꝓmittẽs scꝺo: vt. C. qõ metus cã. l. ij. ꝛ §. e. l. si quis delegauerit. Ista repꝛehẽsio glo. est verissima. nã ille cui facta ẽ delegatio nõ agit ex prima obligatione cõtracta per metũ sed agit ex se cũda interposita sponte. Itẽ op. de. l. sed ꝛ iulianus. §. nõ solũ. §. ad mace. So. vt ibi. Ulterius op. de. l. q̃uis. §. si mulier. §. ad vellei. So. ibi loqui tur ꝟm opi. Marcelli q̃ nõ approbat. Itẽ op. ad finẽ hui'. l. ꝛ videꝫ ꝙ quis debeat eẽ curiosus ꝺ persona ei' cũ quo otrahit: vt. l. iij. §. pe. §. de in rem verso. ꝛ. l. qui cũ alio. ĩ. de reg. iur. glo. dicit ibi ĩ mu tuando hic aliter cõtrahẽdo nil est dictũ: vel dic ibi volebat aliũ obligare ex alteri' cõtractu hic secus. ista est optima si bene itelligat: nã in p̃iudiciũ ipsi' cũ quo otrahо nõ debeo esse sollicit' ꝛ curiosus q̃d ipe egerit. sed si ex illo actu volo aliũ mihi obligari vl' alteri p̃iudicare tũc debeo eẽ curiosus: vt. l. otra ꝛ hoc mõ ꝺz intelligi illud qꝺ dicit ꝙ imputaꝫ ei q̃ nimis fuit credulus: vt. §. de eo per quẽ factũ est. l. fi. Et per hoc induco tibi ad. q.ᶜ aliquis est ꝓcurator ad accipiendũ pecuniã mutuo ꝛ eã cõuerten dam in emptionẽ instrumenti vl' in fabricã talis do mus. ꝓcurator venit ad me ꝛ accepit pecuniaz mu tuo vtrũ debeo esse sollicitus ꝙ illa pecunia cõuer tatur in illã causam. Rñdeo si habet spãle mãdatũ ad recipiendũ pecuniã mutuo ob hanc causam suf ficit ꝓcuratorẽ causam asserere: vt. l. i. §. an aũt. §. ꝺ exerci. secus si nõ habeat spãle mãdatũ: vt. l. fi. ĩ. eo. ti. ꝛ Azo tenet in summa illi' ti. ꝛ Inno. in. c. fi. eo. ꝺ fideiuss. Ultimo ad plenã declarationẽ hui' ma terie ꝟ. posuit hic vnã sũmariã distinctionẽ satis planã que tũ in aliquib' deficit. iõ examinem' eaz ꝓ questiones. Primo queriꝫ qñ aliquis est dele gatus creditori putatiuo vtrũ exceptio que ob. de leganti obstet ei cui facta est delegatio. ꝟ. dic idi stincte ꝙ sic: vt. §. de doli excep. l. iulian'. i. rñso. ꝛ ꝺ dona. l. ij. §. itẽ si ei. Mihi videꝫ sic dicendũ. aut ex ceptio que ob. delegãti erat talis ex qua soluti ꝓ er rorẽ dareꝫ repetitio ꝛ verũ dic ꝟ. ꝓ dictas. ll. aut nõ dareꝫ repetitio: vt qꝫ exceptio erat odiosa. ꝛ tũc ueꝫ ꝛ ab eo delegãs repetet nisi aliud obstet sibi si cut si sciẽter ꝓmisisset: vt. §. de ꝺi. ob ca. l. qui se de bere. ꝟ. sed si cũ sciret. Scꝺo q̃ro q̃d si delegatõ facta est creditori vero. ꝟ. distinguit aut delega tus sciebat sibi cõpetere exceptionẽ ꝛ videꝫ eam re mittere ꝛ nõ pot eã opponere: vt. §. e. l. si quis dele gauerit. in prin. aut ignorabat. ꝛ tũc aut fit delega tio ex causa lucratiua aut onerosa. si lucratiua tunc aut exceptio que ei cõpetebat erat in personã dele gantis ꝛ delegati ꝛ nõ ob. ei cui facta est delegatio

l. iij. §. cũ ex causa. ĩ. de iure fis. ꝛ que ibi dixi.

r Mo. ista. l. Et hoc dicit bar. se in facto cõsuluisse. de quo in. l. post q̃. in prin. §. vt lega. no. caue.

y Tamẽ ẽ hoc verũ. Mo. limitationẽ ad. d. l. potior. ꝛ ad. l. qui bal neũ. bene facit ad hoc qꝺ no. bar. in. l. sub cõditiõe. in. ij. col. ĩ. ti. pri. in. q. i. de cõfirmatione ꝺonationis.

Oli mali. obstat ei. Et qñ exceptio auctoris noceat succes sori q̃ ad agẽdũ. vide gl. no. ꝛ ibi bal. i. l. vitia. C. ꝺ acq̃. po ff.

a Mo. ꝟ. diuersuz. An mulier posset renũciare bñficio minor bñficio restõnis. ꝺ hoc vltra not. b not. et in. c. si diligẽti. ĩ gl. de fo. ꝙpe. adde qꝺ ꝓ istũ tex. dixit no. bar. in. l. fi. §. pe. de ꝺdi. ĩdebi.

q̃ nõ egredit̃ pſonã.vt.s̃.de dona.l.ſi id qõ.ℨ.ſi cũ primus.ita dicit ℣y ℣z hoc debet intelligi qñ de legat⁹ ꝓmiſit erp̃ſſa certa q̃titate.ſi v̊o ꝓmiſit ſim pliciter illud qõ oz tũc ſecus:vt no.s̃.ſo.ma.l.ſi pri or.t de re iudi.l.nẽſenni⁹.in prin. ℣roſequit̃ ℣y. aut exceptio erat in rem ex parte opponẽtis in pſo nam aut ex parte illi⁹ cui op.vt exceptio doli: vt.s̃. de doli excep.l.ij.ℨ.i.vel in rez ex parte vtriuſq; vt exceptio qõ me.ca.vt.l.apud celſũ.ℨ.fi.s̃.de doli ex cep.t tũc ob.exceptio ei cui facta ẽ delegatio:vt.s̃. de doli excep.l.iulian⁹.i.rñſo.de dona.l.ij.ℨ.itẽ ſi ei ij.rñſo.ita dicit ℣y.qõ intellige qñ ꝓmiſit ignorã ter tali erroze t tutus tali exceptiõe ex qua ipi dele ganti ſolutũ poſſet repeti t ꝓmiſſũ cõdici:vt.l.ij.ℨ. i.t ibi no.s̃.õ oſti.pecu. ℣roſequit̃ ℣y. aut fit ex cauſa nõ lucratiua.t tũc aut ſubeſt eadẽ cauſa cõce dende exceptiõis ℨ eĩ cui facta eſt delegatio q̃ ſub erat ꝺtra delegãtem t ob.exceptio ei cui facta ẽ de legatio:vt hac.l.v̊.diuerſũ.t v̊.deniq;.t.s̃.ad vell̃. l.q̃uis.ℨ.ſi mulier.ſm opi.Ja.que ibi approbat i glo.ita dicit ℣y.ſed aduerte hic.qz iſta exceptio q̃ ob.ei cui facta ẽ delegatio nõ eſt eadẽ numero cũ ea que obſtabat delegãti.eſt eĩ noua exceptio que õ nouo tẽpoze ſcõe ꝓmiſſionis oriẽ̃ lz ſit eadẽ genere ℣roſequit̃ ℣y. aut nõ ſubeſt eadẽ cauſa ꝺcedẽde exceptionis t tũc aut res eſt reditura ad delegãtez doloſum t tũc obſtat exceptio ei cui facta ẽ delega tio:vt.l.apud celſum.ℨ.apud iulianũ.t.l.pure.ℨ.ſi cui.de do.excep.ibi niſi iaz diuerterit ita dicit ℣y. qõ itellige ſi.ꝓmiſit tali erroze ex quo ſi ꝓmiſiſſet ipi delegãti ꝺpeteret cõditio:vt dictũ eſt. ℣roſequit̃ ℣y.aut nõ eſt reditura ad delegantẽ t nõ ob. exce ptio.vt.s̃.de do.excep.l.apud celſum.ℨ.ſed t ſi mu lier.t.ℨ. auctoris.t.õ ſed cũ legitĩa.t.j.eo.l.pe.t.s̃. e.l.ſiqs delegauerit.t hac.l.t de ꝺdi.ob cau.l.ſi do naturus.t hoc in exceptionib⁹ perſone cohereẽtib⁹. in exceptionib⁹ vero rei cohereẽtib⁹ videt̃ dicẽdũ q̃ debeant obſtare etiã habẽti ti.nõ lucratiuũ: vt in.l. in hoc iudicio.ℨ.ſi inter ſocios.s̃.cõi diui.t.l.idẽq;. ℨ.fi.s̃.ꝑ ſo.l.ſi ſuperat⁹.ℨ.per iniuriã.de pig.in.l.fi. de excep.rei vẽdi.de excep.l.exceptiones.de re.iu.l. inuit⁹.ℨ.pe.ita dicit ℣y. Iſta determinatio nõ eſt vera in delegatiõe:qz cõtra hãc.l.ibi idẽq; in ſimili bus.t ibi ꝑ gl.t apparet ex his que ſupra dicta ſũt de exceptiõe qõ met⁹ cauſa.t.ll.allega.per ℣y.nõ loquũtur in delegatiõe ſed in ceſſione. Ratio diffe rentie ꝑz ex his que dixi in primo ℨrio.t ſic indiſtin cte dixi eis hoc caſu exceptõez ñ obſtare. ¶ Proſequit̃ ℣y.ſi vero eſt dubiũ vtrũ ſciuerit vel igno rauerit dicit glo.q̃ ſi exceptio ei cõpetat ex ſua per ſona ꝑſumit̃ ſcire: qz in facto ſuo nõ eſt tolerabilis ignorãtia.vt.s̃.ad velle.l.q̃ q̃. ſi ex pſona alterius ꝑſumit̃ ignorare:qz in alieno facto t.c̃. j.de reg.iu.l. qui in alteri⁹.ꝓ ſuo.l.ſi.t no.s̃.e.l. ſiqs delegauerit ℣y.ſed hoc intellige vt dixi in.d.l.ſiqs delegaue rit. ¶ Querit ℣y.q̃d in exceptõe ꝺpẽſatõis. Rñ deo ꝑz ex p̃miſſis.ẽ eĩ exceptio rei cohereſ: vt ꝑz ĩ l.ſiqs a fideiuſſore.s̃.de ꝺpẽſa.t õ excep.l.exceptio ni. Itẽ qz in exceptione cõpẽſatiõis tut⁹ nõ ꝑz repe titionẽ indebiti niſi put no.in.l.qui inuicẽ.s̃.de cõ dicti.inde.ſed iſtud ꝓcederet in ceſſione actiõis õ quo per ℣y.extra de re.iur.c.ſiqs in ius.li.vi. Ly.C.de cõpenſa.l.eius.dic vt ibi. ¶ Querit ℣y.q̃d in ex ceptione bãni t excõicatiõis que poterat oppõi ce denti. Rñdeo ꝑz ex p̃dictis:qz tũc habẽt originem ex delicto cedẽtis.nec eſt delictũ circa rẽ de qua agi tur in acquiſitione cõmiſſum.videt̃ diſtinguí an ceſ ſio fiat ex cauſa lucratiua vel nõ lucratiua: vt.d.ℨ. õ auctoris.t.ℨ.ſed cũ legitima.t.d.ℨ.ſi mulier.t.d. ℨ.ſiqs añt.ita dicit ℣y.t.d.c.ſiqs in ius. Ja.õ are. tenet q̃ indiſtincte obſtet.ſed de hoc eſt glo.in.d.ℨ. ſed cũ legitima.vt ibi dicã. ¶ Quero vtrũ exceptõ que obſtat delegãti obſtet ei cui eſt facta delegatio glo.dicit q̃ circa hoc eſt adhibẽda diſtinctio q̃ colli git̃ ex quibuſdã.ll.ſed ℣y.ponit longã diſtinctõez q̃ eget aliqua ſuppletiõe ſed cã breuitat̃ omitto t.c̃.

¶ Opp.q̃ In Nouare. Pupillus.pupillus pot ſit nouare:vt.s̃.e.l.iij. So.vez eſt ſi ſibi ex pediat. ¶ Sed tũc op.ergo idez erit in pupillo ha bente tutorẽ.t cũ tutor ita demũ põt nouare ſi pu pillo expediat t ſic inter eos nõ eſt differẽtia. dicit glo.tutor põt nouare qñ eſt dubiũ vtrũ pupillo ex pediat vel nõ.ſed in pupillo oportet q̃ ſit certuz q̃ faciat meliorẽ cõditionẽ ſuã.t hãc tenet ℣y. Sed Ja.de are.dicit aliter t qõ dicit tex.ſi pupillo expe diat exponit ideſt expedire putat.t ſic faciat bõa fi de.vt.l.cũ plures.ℨ.qui bona fide.s̃.de admi.tu.ſe cus ſi faceret mala fide animo nouãdi:vt.l.tutor ad vtilitatẽ.s̃.de admi.tu.t.l.ſi p̃ſes.C.de trãſac.ℨz eũ t p̃dicta intellige qñ iſta nouatio ĩterponit̃ ſup ali qua obligatione in qua veniebat aliq̃d qõ ſeruãdo ſeruari nõ poterat.ſed ſi poterat ſuari nõ poſſet no uari dicta obligatio ſicut nec res aliẽari ſine decre to.ita no.per glo.C.ſi aduer.tranſ.l.i. t.ij.facit.C.õ p̃di.mino.l.ſiquis ad reſoluendaz. ¶ Quero quid ſi pupillus nouãdo nõ facit cõditionẽ ſuã meliorez nec deteriorẽ.glo.videt̃ hic velle q̃ hoc nõ poſſit fa cere pupill⁹ ſz tutor.ꝺtra.no.s̃.e.l.iij.t illã tene.ℨi.

Idebitorem. Ratio ẽ dic̃ Ja.õ are.qz hic ſũt inter ſe diuerſa.t ſic eſt ar.q̃ qui ℎz mandatũ ad recipiendã ſolutionẽ nõ ℎz mãdatũ ad remittendã ſolutionẽ qõ no.lz eĩ ꝓcurator ſit cõſtitutus ad ſo lutionẽ recipiendã nõ credo ℎ q̃ ſufficiat ſi cõfiteat̃ ſibi ſolutũ vel ſolutionẽ recepiſſe.aliud ẽ eĩ recipe alio ẽ ꝓfiteri recepiſſe. Idẽ i eo q̃ ℎz mãdatũ ad fci piẽduz mutuũ: nã nõ ſuffic̃ q̃ ꝓfiteat̃ ſe mutuũ rece piſſe.differũt eĩ iter ſe vt hic.t.l.ij.in fi.s̃.ſi cer.pet. t eſt tex.cũ glo.in.l.i.ℨ.ſi mutuã.s̃.ſiqs in frau.pa.t ſic debet dicere in inſtrumẽto que dedit t numera uit in preſentia mei notarij.

In Quatio. Quidã dicũt q̃ hic ẽ tex. q̃ hereditas ſuſtinet ꝑſonã he redis:vt ibi.cui⁹ ſuſtinet t.c̃.ſed nõ dic̃ hoc hec.l.qz debes exponere ad heredẽ illi⁹.ſ. defuncti cui⁹.ſ. defuncti perſonam interim t.c̃.

In Onideo. ¶ Mo.q̃ filio t ſeruo ꝑt ſolui illud qõ ipſi mutua uerũt vt ℎ.t.j.ti.i.l.q̃ puus.t õ pac.l.ſi vn⁹ in prin.t depoſi.l.q̃ ſeruus.ſic t in monacho. nam monacho põt ſolui illud qõ ipe mutuat vel deponit nõ tamẽ poſſet nouare vl̃ alio modo remittere.tex. eſt hic qõ no.multũ.

Jscui. ¶ Ad iſtũ finẽ op.s̃.eo.l.ſi ſtichũ.ℨ.ſi decẽ.t.j.eo.l.a te. Sed rñdeo hic loquit̃ qñ fuit erp̃ſſe actuz vel alternatiua ꝑ copulatiua ponere⁹.al̃s ſecus vt in ℨrijs. ¶ Scõo op.forti⁹ in alternatiua q̃titat̃ minor tñ ſũma debeb̃.vt.l.ſi ita ſtipulat⁹ fuero decẽ aut.xv.t.l.ſi ſtipulat⁹ fuero.s̃.de ℎ.ob.ergo minor ſũma videt̃ nouata.glo.rñdet t male. dicit eĩ mior ſumma eſt in obligatiõe.verũ eſt niſi eligat̃ maior. videte in alternatiua ſũmarũ minor ſũma nõ ieſt in obligatione t etiã ſi obligat̃ nõ poteſt ſolui tãq̃ de bita.ſed ex cauſa donatiõis ſoluet̃:vt.l.ſi ita.in fi. õ leg.ij.t in.ll.al̃.ꝑ cõtrario. Quod eſt verũ quãdo

Si de bitori Ad hãc.l. vi de ℣y.i.l.fal ſus.i.ij.ꝺtra. j.de fur.

g Non credo. Adde q̃ idez tz io.an. in addi.ſpe.i ti.õ teſte. ℨ.i. v̊.ſz põe egi. in fi. Idez tz do. Anto. t Abb. in.c.ſi cautio. de fi. inſtru.idez tz bar.t bal.i.l. ij.ℨ.fina.C.ſi cer.pe.t bar. in.l.nõ abſtu lit.C. de no ua. Idem tz ang. in.l.ij.ℨ fi.C.de q̃dri. p̃ſcrip.t ro.i l.predia.s̃. õ acq̃.poſ.lz ℨ rijs tz ang. in l.a diuo.ℨ. ſz ſi emptor.s̃. õ re iudi.quẽ ſequit̃ imol. B t in.d.ℨ.ſz ſi emptor.idẽ tz fede. de se nis.in ꝓſi.ij. qõ incipit ti tius fecit ꝓ curatorez. vi de bal.in.d.l. non abſtulit t bal.in.l.pe cunia.C. õ ſo lu.

in ſummis nō cadit affectio: qz ꝓmiſſe ſunt ſimplici
ter. ſemper eīm videꝫ velle qō minus eſt. ſed qñ ꝓpt
aliquā adiectionē in ſūmis caderet affectio tūc vter
qꝫ eſt in obligatione ſicut in ſpecieb⁹: vt hic ē caſus
in. l. noſtra. forte intereſt mea magis ſolūere. xv. que
debet titius qꝫ decē que debet ſeius. Idem ſi cade
ret affectio rōne loci vel perſone adiecte: vt. j. ti. i. l. q̄
reis. §. qui ſtipulatur.

AUptor. Duas lec. ponit glo. in hac
l. ꝛ vtraqꝫ eſt notabilis ꝛ ſm
primā. h. d. Curſus vſuraꝝ. ex natura actō
nis ꝓcedēs in ſtipulatione nouāte nō intelligiē re
petitus. h. d. Scōm hāc lec. quero an vſure rōne p
teriti tpis debeātur. glo. que ē hic videꝫ dicē qꝫ ſic
nō tanqꝫ vſura ſz tanqꝫ ſors. cū eīm ꝓmitto qꝫ titio
debeo ex cauſa emptionis ꝓmitto qꝫ debebā ꝓ ſor
te ꝛ vſuris. ꝛ ideo ille vſure debētur vt ſors. Iſtud
ꝓbaē. j. rē pu. ſal. fo. l. cuz pupillus. ꝛ. l. ſeq. ꝛ qō ibi
no. alio modo legitur hec lex ꝛ breuiter hoc dicit.
Vſure que debētur officio iudicis in ſtipulatione
nouāte nō videtur deducte. h. d. Aduerte iſta opi.
poſſet eē vera ſi ponerem⁹ iſta verba nouatiōis eē
cōcepta q̄cq̄d actione ex vēdito te dare facere opor
tet ꝓmitto. ſz ſi ponerem⁹ ꝟba cōcepta in rē q̄cq̄d
occaſione vēditionis vl̄ quicquid ex vēdito dare fa
cere oportet tūc debētur vſure ꝓteriti tēporis tan
qꝫ ſors. ¶ Quero an id qō officio iudicis venit poſ
ſit i nouatōe deduci. puto qꝫ ſic: vt. j. ti. ij. l. ꝛ vno. §. i.

EVndum cornelianū. Si ſcōa ſti
pulatio cō
tinet aliud qꝫ prima nouatio nō ꝑſumitur.
Itē qñ eſtimatio debeē iure actiōis tēpore ꝓtracte
obligatiōis qñ officio iudicis tps petitionis inſpi
citur. h. d. ¶ Opp. de. l. ſi ſeruū. §. fi. ſ. de ꝟbo. obli.
So. bñ pōt fieri nouatio ſi hoc eſt actū vt ibi. ſed in
dubio nō ꝑſumiē actū: vt hic. ¶ Itē op. de. l. ſi pu
pillus. la. ij. §. qui actū. ſ. e. ſm opi. quā tenui vbi ali
ud ſtipulabaē ꝛ ꝑſumiē nouatio. So. ibi nō ſtipula
tur aliud oīno. ſed eſt idem reſpectu cōmoditatis.
¶ Alteri⁹ op. ꝟ ad ꝟ. itaqꝫ. de re. iur. l. bona fides.
ꝛ. l. locū. §. odēnatio. ſ. de tabu. exhi. So. vt ibi per
gl. ꝛ p Dy. in. c. bona fides. de re. iur. li. vi. ¶ Ter
tio op. ad fi. de. l. Vinū. ſ. ſi cer. pe. ꝛ. l. in hac. ſ. ō tri
tica. So. hec. l. diſtinguit oēs illas. qz aut eſtimatio
debeē iure actiōis ꝛ obligationis ꝛ inſpiciē tps cō
tracte obligatiōis vt hic. ꝛ. l. hominē. ſ. man. aut ve
nit eſtimatio officio iudicis ꝛ habent locū diſtinctī
ones que in. l. cōtra. ponūtur.

ALiam. Per litis cōteſ. nō fit deteriūs
ius agētis. Item in ſtipulatōe
nouāte ītelligūtur repetita priuilegia que
fauore agētis vel cauſe erant in ꝑſona niſi aliud fit
actū. h. d. ꝛ iſta. l. multū no. ꝛ no. eā circa fi. ꝛ aduer
tatis. ¶ Opp. de. l. aliqñ. §. de pigno. ſ. ad vellei.
glo. ſignat eā ꝓ cōtrario. ſed iſtud ꝓtrariū nō debu
it ſignari hic. ſed. j. l. ꝓxi. ꝛ ibi dicā. ¶ Quero quei
nouatio fiat per litē ꝓteſt. Rñdeo tu debes ſcire qꝫ
tripler nouatio eſt. quedā eſt que eſt vni⁹ obligatio
nis ī aliā trāſfuſio: vt. ſ. e. l. i. ꝛ iſta fit per ſtipulatio
nem ꝛ per cōtē. factā a volētibus aīo nouādi: vt. ſ.
e. l. delegare. Quedā eſt[k] nouatio hoc eſt ad veterē
actionē noue qualitatis adiectio. ꝛ iſta dicit fieri ꝓ
litis ꝓteſtationē que fit neceſſario ab actore vt hic.
nō eīm tollit ꝓpria actio ſed ei noua forma adījcit:
qꝫ ꝓpria nō tollaē patet. ſ. de ꝟbo. obli. l. cū ſtipu
lati ſumus. ꝛ. C. de iudi. l. i. qꝫ noua qualitas adījcia
tur patet qz ſi ꝓpria erat tēporalis per cōteſ. efficit
perpetua ꝛ trāſitoria ad heredes: vt hic cū ſi. Que
dā eſt nouatio hoc eſt noue actionis ad veterē adie
ctio. ꝛ iſta fit per ſnīam. de hoc loquit. l. fi. C. de vſu.
rei iudi. ꝛ hoc tangit per doc. C. ō iudi. l. i. ¶ Que
ro vtrū ꝓriuilegia ꝓprie actiōis intelligātur repe
tita in ſtipulatione nouāte. ter. cū gl. videē hic dice
re qꝫ ſic niſi ſit actū in cōtrariū. Tu dic circa hoc qꝫ
in actiōe prima nouata qñqꝫ inſunt aliqua ad ꝓmo
dū rei vt dilatio. ꝛ iſta an intelligātur repetita dicit
l. ſtichū. §. i. ſ. eo. quedā inſunt ad cōmodū actoris l
ꝛ tūc aut iſta talia inſunt ex cōuentiōe ꝛ diſpoſitio
ne cōtrahēnū: vt fideiuſſores pignora ꝛ pene ꝛ iſta
nō intelligūtur repetita: vt. ſ. eo. l. ſi creditor. ꝛ. l. no
uatio. ꝛ. C. etiā ob cꝫ. pe. in. l. i. quedā inſunt ex lega
li diſpoſitione[m] ꝛ tūc aut iſta inſunt fauore creditō
ris vel cauſe ꝛ intelligūtur repetita niſi aliud actuz
ſit: vt hic. qñqꝫ inſunt odio debitoris mozoſi vt vſu
re que veniūt in cōtractibus bone fideī. ꝛ iſte nō in
telligūtur repetite: vt. ſ. l. emptor. ꝛ in. l. nouatione.
¶ Opp. de. l. aliqñ. §. de pigno

PAulus. ribus. ſ. ad vellei. Do. vt ibi. qz
non tenuit nouatio cū effectu.
Nō eſt aliqua. l. in cor
EJrem aliquā. poze iur⁹ que habeat
fortioza ꝓtraria qꝫ iſta. ꝛ hz iſta. l. iij. lec. in
glo. ꝛ vnā extra glo. Dy. ꝛ Ja. de are. tenēt tertiaz
lec. poſitā in glo. que lz in ſe vera ē tñ ego teneo qñ
tam lec. que nō eſt in glo. Et diuido iſtud principiū
in tres partes: vt patet ex lra. Et ſm lec. tertiā poſi
tam in glo. h. d. Stipulatio cōditionalis nouat pu
ram in cōditionis euētum ſi tūc res exiſtat vel añ ſe
cūdaz ſtipulationē poſt morā deſierit vel poſt ſecū
dam facto debitoris petierit. h. d. ¶ Opp. ad lram
de. l. quotiēs. ꝟ. vnde marcellus. ſ. eo. hꝫ timoze ſiit
b quatuoz lec. vna Ruge. qui dicit qꝫ hoc fuit actū
vt per ſequētem ſtipulationē nō noueē mora prece
dens. ¶ Sed cōtra iſtā op. ex prima ſtipulatōe nō
poteſt agi pendēte cōditione: vt. l. pecuniā. ſ. ſi cer.
peta. Itē nec ex ſcōa ante cōditionis euētū ꝛ ſic nō
poterit agi. Dicit Ruge. hoc eēt verū niſi eēt actū.
¶ Sed op. ſi res nō exiſtat tēpore exiſtentis cōdi
tionis nō poteſt cōmitti ſtipulatio. dicit Ruge. ve
rū eſt niſi ſit actū qꝫ mora nō purgeē. videte iſta lec.
eſt vera in ſe tamē diuinationē ōtinet. Alij ergo vt
Jo. timore hui⁹ ſoluīt aliter qꝫ hec res periit facto
promiſſoris. vnde habeē perinde ac ſi res extaret.
¶ Cōtra illā lec. op. qz ſm hoc iſti duo ꝟſi. l. ꝟſi. ni
ſi per ꝓmiſſorē. ꝛ ꝟſi. ꝛ ſi ꝓius qꝫ repetereē bis idē
dicit Jo. fateor tñ ſm ſuū dictū ē cauſa maioris de
claratiōis ꝛ euidentie. ꝛ ita ponit glo. tua in fi. que
debet iūgi cū dicto Jo. vide gl. que incipit. hoc to
tū. ibi Jo. aliter dixit ꝛ ibi ſi tñ dicaē ꝓius ꝛē. ꝛ ita
lege iſtā gl. Jſta opi. Jo. eſt vera in ſe tñ eſt diuina
re. Itē ibi eſt abſurdū qꝫ bis repetat idez cū nō de
claret magis in ſcōo dicto qꝫ in primo. Legūt alij
tertio modo qꝫ ꝟ. niſi per ꝓmiſſorem loquaē qñ res
periit poſt morā ante ſcōam ſtipulationē. nā hic po
teſt deduci in ſtipulationē animono uādi: vt. l. inter
ſtipulantē. §. penul. ſ. de ꝟb. obli. ꝛ. l. ſi ſeruuz. §. fi. e.
ti. ſed ver. ꝛ ſi ꝓius. loquiē quādo periit poſt ſcōaz
ſtipulationē facto ꝓmiſſoris. ꝛ ſic in illo ꝟ. ſi ꝓius.
tenz opi. Jo. in precedenti nō. ꝛ hāc opi. tenet Ja.
de are. ꝛ Dy. ꝛ Bl. ꝛ multi moderni ꝛ eſt in ſe veriſ
ſima. tñ qz glo. inter iſtā lec. interſerit quādā aliā iō
vide glo. vt eam iūgas ꝓut debes. vide gl. ibi vt
potes primā partem vſqꝫ ibi. alij dicūt ꝛ omitte ver
ſi. alij dicunt ꝛ aſſume ꝟ. qꝫ autē dicit danē. ſequiē
ꝛē. Iſta lec. in ſe eſt vera tñ ōtinet diuinationē in ſe
quare alij dicūt totū ecōtra ad iſtā lec. qꝫ in. l. cōtra
ria erat mortu⁹ poſt morā ante ſtipulationē. hic ve
ro erat mora ante ſtipulationē ſed nō mortuus. ꝛ di

EVndū cornelianū. vlteriuſ oppo. ꝓ bar. in. l. plane. §. i. ō leg. i. ꝛ in l. ij. §. mela. ō do. ꝓleg.

ALiā. qō ro q̄. vi de bar. in. l. i. ſ. de iudi.

k ¶ Quedā ē an dicta ī pri mo ōctu vi deātur repe tita in ſcōo. Adde not. ꝓ bar. in. l. licet ō leg. i. ad fi.

l ¶ Cōmodus actoris. ō iſtis ꝓ ang. i. l. i. C de iudi. in re peri. ēt in lec. ꝛ ibi rep̄hen dit bar.

m ¶ Legali di ſpoſitiōe. vi de q̄ not. mo der. iſti. ō acc. ſ. fueāt. i vij. carta. i xi. an autez ꝛ qñ. ꝛ intol. i rubri. ſolu. matri. i iij. colū. ver. itez aduerte q⁹ priuilegiū ꝛē. ꝛ b adde not. bar. in. l. ſi qs cū alie. ꝟ. qro circa ſcōz. ō ꝟbo. obliga.

elt glo. qđ est verius. certe ista lec. est omino falsa in qualibet sui parte. nam in prima parte qñ erat mor tuus post morã ante scõam stipulationẽ nõ potest lo ql. cõtraria. qz tũc mora nõ purgaret: vt. l. inf stipu lantem. §. penl. s̃. de v̈b. obli. ꝙ nõ potest dici ficta obligatio cũ iã eẽt mortu⁹. & sic nõ erat res sup qua posset fingi: vt. l. qui decẽ. §. idẽ respõsum. j. de solu. Itẽ scõa pars qua dicit̃ h loquit̃ quãdo mora erat ante stipulationẽ scõam. sed nõ erat mortuus nõ est vera. qz tũc mora purgat̃ & desinit periculũ pertine re ad pmissorẽ: vt. d. l. stichũ. in prin. & d. l. quotiẽs. ¶ Quid ergo dicem⁹. breuiter glo. dat aliã lect. in d. l. quotiẽs. v̈. vnde marcellus. que ẽ verissima. ibi loquit̃ qñ quis fuit stipulatus post morã sub cõdi tione re presente. merito potest habere vim obliga tionis & intelligit̃ mora purgata. hic vero debet in telligi re absente: vt. l. qui decez. §. idem responsum. de solu. & hanc tenebãt Ja. de are. Jo. Andre. de pisis. & do. Rai. & puto ꝙ sit vera & licet ɔtineat ali quaz diuinationẽ. tamẽ hoc facimus ex distinctione quam facit tex. in. d. l. qui decẽ. §. idẽ responsum. de solu. & hanc teneatis. ¶ Cõtra predicta oppo. ô. l. parui. de cõdi. furti. Ro. stipulatio interposita ani mo nouãdi pure purgat morã indistincte siue res sit presens siue nõ: vt in cõtrario. sed quãdo interponi tur sub cõditione habet locũ distinctio presentie vl̃ absentie. ¶ Itẽ opp. mora purgat̃ quãdo per cre ditorẽ noua dilatio cõcedit̃: vt. l. mora. s̃. de vsur. sz hic cõcedit̃ noua dilatio in cõditionis euentũ. ergo &c. Ro. illud est verũ qñ cõcedit̃ noua dilatio prin cipaliter hic principaliter agebat̃ vt liberaret̃ a pri ma obligatione in euentũ cõditionis. vnde dilatio nem habebat per quãdam cõsequentiaz al's non. ¶ Oppo. de. l. eũ qui. §. fi. s̃. de verbo. obli. vbi lz mora nõ purget̃ tñ stipulatio cõditionalis animo nouãdi interposita nõ cõmittit̃ re perempta. Sol. ibi loquit̃ qñ vnus erat debitor & ab alio sum stipu latus rẽ animo nouãdi hic quãdo ab eodez debito re. vnde ꝙ tuz ad eũ videt̃ res extare cũ interijt post eius morã nõ purgatã secus quo ad alium. ¶ Ul timo v̈. ponit hic vnã distinctionẽ⁹ imperfectaz satis ideo eẽt reeplogãda vt recolligam⁹ predictas lec. ideo ꝑ declaratione distingue. quãdo precedit obligatio & mora an per sequẽtem stipulationẽ pur getur mora & sequẽs stipulatio cõmittat̃. sic distin gue aut scõa stipulatio interponit̃ nõ animo nouã di aut animo nouãdi. primo casu aut res erat p̃sens & purgat̃ mora. aut erat absẽs & tũc secus: vt. l. qui decem. §. idẽ respõsum. de solu. ſm ꝙ glo. intelligit illum. §. & l. parui. s̃. de cõdi. fur. aut fuit interposita animo nouãdi. & tũc aut pure purgat̃ mora indistin cte: vt. d. l. parui. aut sub cõditione & tũc aut res de fierat esse ante scõam stipulationẽ post morã tñ. aut extabat primo casu mora nõ purgat̃ & nouatio fit: vt. l. inter stipulantẽ. §. pe. s̃. de v̈bo. obli. & l. si ser uũ. §. fi. eo. ti. scõo casu aut res fuit presens aut ab sens. primo casu mora purgat̃ & sequẽs stipulatio nõ cõmittit̃ si res nõ extat tẽpore cõditõis: vt. l. quo tiens. v̈. vnde marcellus. s̃. eo. fallit si esset actuz ꝙ mora nõ purgaret: vt hic ſz lec. Iuge. secũdo casu qñ res nõ erat presens. aut res periit postea facto pmissoris. Itẽ fallit si res periret facto ꝑmissoris: qz tũc stipulatio cõmitteret: vt hic ſm lec. Jo. & ſm tertiã lec. quã tenuit Dy. & Ja. de are. qđ est verus quãdo ab ipo eodẽ debitore erat stipulatus animo nouãdi sec⁹ si ab alio. tũc eñ licet mora nõ purget tñ sequẽs stipulatio nõ cõmittit̃: vt. l. eũ qui ita. §. fi. s̃. de v̈b. obli. scõo casu qñ res nõ erat presens tũc mora nõ purgat̃ & sequẽs stipulatio ꝑmittit̃: vt hic ſm lec. quã tenet glo. in. l. quotiẽs. v̈. vnde marcell⁹ quã tenẽt moderni docto. & ꝓbat̃ in. l. qui decem. §. idem respõsum. j. de solu. intelligendo ꝙ ibi scõa sti pulatio fuit animo nouãdi. qđ dixi ꝙ scõa stipula tio cõmittit̃ intellige si ab eodẽ fuerit stipulatus. se cus si ab alio. vt. d. l. eũ qui ita. §. fi. s̃. de v̈bo. obli. Itẽ in hac. l. habetis glo. que ponit casum & nõ be ne: vt ex predict̃ apparet & credo ꝙ fuit additio cer uotina. ideo de ea nõ curo.

Si duo. Unus ex reis credẽdi potest in alte rius p̃iudiciũ nouare delegare & no mina debitoris cedere. h. d. ¶ Cõtra hanc. l. opp. de verbo ad verbũ. s̃. de pac. l. si vnus. in princi. di cũt: qđã ibi in pacto hic in nouatõe nõ ẽ verũ: quia ter. ibi loquit̃ de nouatiõe. alij dicũt id qđ ibi dicit̃ de duob⁹ reis nõ refertur ad oĩa premissa. trufa est hoc dicere. alij dicũt ꝙ ibi nõ erant socij: hic sic. tru fa est qz ibi dicit de argentarijs socijs. glo. dicit ibi loquit̃ de alia societate. & hãc solu. tenet gl. hic & ibi & vbiq; Dy. & Ja. ô are. & Ol. & oẽs excepto Guil. de cu. qui dicit totũ cõtrariũ. ibi loquitur in duob⁹ reis socijs hic in duobus reis nõ socijs. vide ratio nem quãdo sunt duo rei socij quicquid ab vno reci pitur insolutũ deberet inter eos cõtrari. nam vides ꝙ vnus nõ potest alteri preiudicare recipiendo so lutionem eodem modo nec nouatione nec pacto. se cus qñ nõ sũt socij: qz tũc põt preiudicare soloni & eadẽ rõne nouatõe & pacto vt h. & l. ĩ. l. falcidia hoc obseruandũ. s̃. ad. l. falci. & hec opi. fuit renouata p Guil. que fuit antiqua opi. Azo. in. l. ex duobus. s̃. de duobus reis. Cõtra istam so. facit. l. si duo. s̃. de arbi. dic vt ibi dixi in materia de duo. re.

Si titius. Exceptio coherens persone que obstabat deleganti nõ obstat ei cui facta est delegatio. h. d.

Si habitari. Qui habet liberam peculij administrationẽ potest no uare nisi animo donãdi faciat. h. d.

In summa. Una stipulatio põt nouare plu res stipulationes. h. d.

De solutionibus & liberationibus.

¶ Ista rubrica cõtinuat̃ hoc modo. Dictũ est. s̃. de nouatione obligationũ. vez qz nouatio equalet so lutioni: vt. s̃. ti. i. l. si rem. §. fi. ideo ponitur hic rubri ca de solu. ¶ Querit glo. quid differt solutio a li beratiõe. & glo. respõdet ꝙ solutio est facti & sic po nitur ꝑ ipso actu solutionis. liberatio est quidã effe ct⁹ iur̃ qñ qs absolvit̃ ab obligatõe. ¶ Cõtra istõ op. primo dicit ꝙ solutio est in facto. cõtra imo so lutionis verbũ generale est: vt. j. eo. l. solutionis. di cit glo. fateor qz qñq; ponit̃ largissime. sed hic poni tur stricte ad differentiã alterius liberatiõis. qđ qli ter intelligat̃: dicam in. l. cõtraria. ¶ Scõo op. hic dicitur ꝙ solutio facti est. Octra imo est iuris hoc est dñij trãslatio. naz si dñium nõ trãsfertur nõ diceret̃ solutio. vt. j. e. l. ꝙ si forte. §. fi. sed trãslatio dñij dici tur esse iuris: vt. l. vbi aũt. in fi. s̃. de verbo. ob. ergo &c. Ro. si nos accipim⁹ factũ largissime vt cõprehẽ dat dationẽ tũc ista glo. procedit sine scrupulo: vt. l. in facto. s̃. de cõdi. & de. si vero accipim⁹ stricte ꝑut est spẽs distincta a datione tũc vtrũ solutio sit facti vel nõ dic: vt. l. si ita stipulatus. §. possum. & ibi dixi. s̃. de v̈bo. obli. & ꝙ so. sit facti: vide in. l. cõsilio. in fi. s̃. de cura. furio. tñ debet intelligi dictus tex. ſm p̃dicta. habetis examinatã primã opi. & verã. Alij vero di cunt aliam differentiã inter solutionẽ & liberationẽ qz dicit̃ ꝙ solutio est qñ obligatio tollitur, libera

De solutionib⁹, Rubrica.

tio est qñ ab obligatiõe eximit remanẽte obligatione in rerũ natura vt in deportato vt vidistis in .l. si debitori deportato. ff. ti. ij. qõ glo. nõ multũ placet sed satis potest sustineri.

¶ Quero vtrũ iste ti. loquat de liberationib⁹ que cõtingunt ipso iure: an de his que cõtingũt ope exceptionis, glo. dicit q; de vtraq; & bene.

Ista .l. cõtinuat vsq; ad .l. in his. §. si duos & cõsueuit videri difficilis tñ clara ẽ & diuidit in quatuor partes. Primo loquit qñ debitor soluens eligit in quã causam soluat. Scõo qñ nõ eligit debitor sed creditor. Tertio qñ debet fieri ista electõ. Quarto quid iuris sit nemine eligente. scõa ibi: quotiẽs ꝙ tertia ibi: sed cõstituere. quarta .l. ceterũ. ꝙ. q; si forte. & durat vsq; ad. §. si duos. ¶ Opp. C. eo. l. i. & de vsur. l. si vsuras. vbi prius videt solutũ in vsuras q; in sortẽ. glo. dicit intelligo istud principiuz in pluribus causis principalibus, secus si vna est principalis alia vsuraria vt in cõtrarijs. hoc nõ est vez q; tũ ad principiũ hui⁹. l. super quo posita est glo. nã qñ debitor eligit in illã causaz est solutũ in quaz eligit nõ habita distinctione causarũ: sed dictũ glo. ẽ vez qñ solutio est facta simpliciter electiõe a nemine facta. ¶ Scõo op. j. l. pri. Sol. qõ hic dicit q; ẽ in arbitrio soluẽtis est verũ nisi creditor ꝓtradicat vt dicam statim in .l. ij. ¶ Tertio op. videt q; soluẽs nõ possit dicere. l. quã ipse vult in soluẽdo: vt. l. in traditionibus. & ibi glo. ff. de pac. So. soluẽs põt dicere legẽ quã velit circa electionẽ cause in quã soluat. aliam vero legẽ nõ posset dicere si soluit debitũ ciuiliter & naturaliter: vt no. in. d. l. in traditionibus. ff. ꝺ pac. qõ tenementi: qz singularis est glo. ¶ Renio ad scõam partẽ & videt q; arbitriũ datuz creditori nil importet: qz debebit semp eligere causã grauiorem sicut elegisset debitor. & sic ff. l. videt frustra posita. hui⁹ timore sunt in hac. l. due gl. vna ẽ hic. alia in. l. ceterũ. in gl. magna que ponit multas solutio. dicũt quidã q; ꝑdest in hoc: qz poterit eligere debitum cuius ꝓbationẽ nõ habebat. istud nõ est verũ ꝟm glo. & oẽs modernos: qz hoc faciẽdo nõ faceret negotiũ debitoris vt suũ. ꝓterea istud debitũ est in cõtrouersia. ergo istud nõ põt eligere vt hic in ter. Preterea nõ esse & nõ apparere paria sunt: vt. l. in lege. ff. de ꝺhen. emp. & hoc tangit per Ly. in. l. i. C. e. in prima op. dat ergo glo. alias solutiões ostẽdẽdo quid hoc ꝑdest creditori. & in oĩbus gl. bene dicũt. Tamẽ vnũ no. inter cetera q; ista electio ꝑdest creditori in hoc: qz potest eligere in causaz leuiorẽ dũ tñ sic eligat ꝓut in re sua eligeret. q̃d eñ si est hõita curialis & nobilis q; ipse citi⁹ solueret creditori sine vsuris q̃ ei creditori qui est cũ vsuris. suffic eñ q; faciat negotiũ debitoris vt suũ negotiũ gereret. ¶ Itẽ op. de. l. ceterũ. j. eo. vbi dicit q; semp videt debere cõputari in causam duriorẽ. Sol. illud ẽ verũ in dubio. sed si ꝺstat vel per cõfessionẽ partiũ vl̃ per alias ꝓbatiões sic ipm gerere negotia sua. & sic pro se faceret & solueret si haberet soluere satis est. ¶ Sed op. fatuitas creditoris nõ debet obesse debitori: vt. l. non debet. de regu. iur. So. imputet sibi debitor q̃ cũ potuerit creditori ab initio eligere & ñ elegit vel cũ potuerit creditori eligenti in talẽ causã nõ resistit: vt. l. qõ quis. de reg. iur. ¶ Itẽ op. de. l. si cõstante. §. si marit⁹. ff. so. ma. vbi culpa que in rebus ꝓprijs tolerat in alienis punit. Respõdeo aduerte qz hoc ẽ multũ notãdũ. Culpa in rebus cõib⁹ estimat si aliq̃s nõ facit illud in cõibus sicut in suis vt. l. heredes. §. nõ tñ. ff. fami. her. & l. si socius socio ff. ꝓ socio. in rebus alienis estimat culpa si nõ facit illud qõ deberet facere diligẽs paterfami. vt. d. l. si cõstante. §. si marit⁹. & ff. de act. & obli. l. i. §. is q̃. qõ verũ ẽ nisi res aliena fit cõmissa ei⁹ arbitrio. tũc enim ista verba ei⁹ arbitrio hoc iportant vt faciat illõ qõ in re sua faceret etiã si min⁹ diligẽter⁹ faceret. ter. ẽ tiens vero nõ dicim⁹ id qõ solutũ fit in arbitrio est accipientis &c. aliud ẽ ergo deponere cõmodare vl̃ locare vnã rem simpliciter. aliud est cõmittere in arbitrio tuo qz tũc excusaris lz male facias si ita facis sicut faceres in tuis. vide gl. que incipit hec exẽpla &c. item vide glo. in. l. ceteruz &c. q̃ incipit nec a credi toze &c. ¶ Ulteri⁹ ꝓcedo. hic ter. videt innuere q; debet eligere ĩ id qõ ꝓ alio ꝙs fideiusserat. aut cui⁹ dies nõꝺ venerat. lz iste nõ sũt cause grauiores: vt l. & magis ergo &c. Sol. hui⁹ timore quidã itelligũt hũc ter. vt dicat nõ debet eligere debitũ qõ ẽ liquidũ sed debitũ qõ est in cõtrouersia. vnde cũ ter. dicit non eligat debitũ qõ nõ est in cõtrouersia bene seq̃tur. aut illud qõ ꝓ alio quis fideiussit. aut cui⁹ dies nõduz venit quasi diceret ista nõ eligat & sic nõ obtemperat. Ista lec. nõ placet qz debitũ qõ est in controuersia nõ potest eligi donec liquidetur. ar. C. de cõpen. l. fi. & ar. ff. de re iudi. l. a diuo pio. §. si super rebus. & §. se. & ideo debet legi affirmatiue vt dicam⁹ indebitũ qõ nõ est in cõtrouersia. sed est liquidũ debet eligere solutũ. & qõ sequitur haud ĩ illud ꝓ quo &c. ponatur haud ꝓ nõ & sic cũ aspiratiom⁹: vt sic haud ꝓ nõ ponat & q; sequit aut cui⁹ dies &c. illud aut stet ꝓprie. ¶ Deniamus ad tertiã particulaz. sed cõstituere videtur q; ista lra sibi ꝺicat. naz primo dicit q; debet fieri statim cũ solutũ est & sic recta. deinde dicit cũ in re agenda. & sic videt q; debeat fieri ante rem perfectã. hui⁹ timore gl. supplet hic q; dicit in re agenda supple que fuit. alij alit dicũt q; apparebit ex declaratiõe sequẽtis questiõis. ¶ Quero qualiter intelligat in re pñti. quidaz dicũt parũ ante vel parũ post & istud est satis bene dictũ. vt. l. iij. C. de edili. actio. & l. modestinus. j. e. cõiũcta. l. iurisiur. circa principiũ. ff. ꝺ oper. li. & l. in bone fidei. C. de pactis. tñ Ja. de are. dicit magi⁹ intelligibiliter. ea ꝺa dicũtur incõtinẽti fieri que fiũt antẽq; ꝺctus vl̃ alius actus sit a partibus habitus ꝓ perfecto⁹ & absoluto: vt. l. cõtractus. C. de fide instru. & hoc idẽ dicã in solutione hic anteq; solutio sit habita pro perfecta & absoluta debet fieri ista electio. Ly. hoc refert. C. eo. l. i. in pria. q. & sic ter. qui hic dicit statim atq; solutuz est idest hoc est anteq; res sit habita ꝓ absoluta & q; requirit in re agenda &c. eo dem modo intelligo. qz res agenda dicit anteq; sit habita & ꝓ pfecta & absoluta a partibus posito q; numeratio sit pfecta. ¶ Scõo quero video q; debitor debeat eligere incõtinẽti quid ꝺ creditore aliquis possit eligere ex interuallo. gl. magna in hac. l. ceterũ. in prin. glo. magne videtur dicere q; sic creditor posset eligere donec viuit nõ postq; est mortu⁹: qz nõ transit ad heredẽ. alia glo. in hoc ꝟbo. sed cõstituere. tenet cõtrariũ. istaz putoueram per ter. qui dicit si alio nolẽte est solutũ qs eorũ velit. ergo videt q; quilibet eoz debeat incõtinẽti eligere. debet tñ aliquãtulũ spectare creditor debitorẽ eligentẽ cũ prius electio ad eũ pertinet. Itẽ puto q; creditor debeat facere illã electionẽ presentẽ te debitore: qz licitũ est sibi ꝺicere. & ex hoc põt ꝺici. ergo ꝺz eẽ presens: vt. l. nã ita diuus. ff. ꝺ adopt. ¶ Tertio quero pone q; cũ iam pecunia eẽt in manibus creditoris ipse dixit ego ascribam tibi talem causaz, debitor ꝺicit, imo vscribas in talez causam

Quotiens. si min⁹ diligenter. Nñ cõmissa est res arbitrio alicuius. adde bal. i. l. i. C. e. fac text. & qõ ibi glo. in. l. i venditiõe. §. i. de bo. auc. iudi. possi. & ibi Bar. vbi q; ꝟz arbitri⁹ tum nõ tenet ꝺ leui culpa fm Imol. & tenẽtẽ exprie ꝺtrariũ. vide bal. in. l. i. i. ñ oppo. C. de ꝟis q; pe. tio. & p hoc pos set limitari. l. si vt certo. §. nũc videndũ. §. como.

p & Pro pfecto. Sz bar. in. l. i bone fidei. C. ꝺ pac. & ibi ditri. & adde bar. in. l. iurisgentiũ. §. q̃n imo. in fi. §. ꝺ pac. & de hac dictiõe incõtinẽti viꝺ gl. & Bar. & qõ ibi ditri. l. iij. §. cũ igit. §. ꝺ vi & vi ar.

nec cõcordant an creditor teneat debitore volente reddere pecuniaz, certe puto q̃ sic & si nõ reddit videtur eũ spoliare per vim illa pecunia. ar. l. iij. ff. de pigno. act. & hoc videt sentire glo. que ẽ hic in. l. i. super verbo indebitũ. in fi. glo. ¶ Cenio ad quartã particulã ibi q̃ si forte, & op. q̃ nõ cedat in causã dum riorẽ: vt. j. e. l. in his. §. imperator. Solu. ibi loquit de pecunia redacta ex pignore vendito: hic in pecunia soluta. ¶ Itẽ op. q̃ de. l. i. C. e. & de usur. l. si usuras. Sol. dicũt quidã istud debet intelligi qñ vtraq; cãraria, qz tũc pri cedit in usuras q̃ in sortẽ, & ita dicẽ est principalis, secus si vna est principalis alia usprima glo. parua antiqua que ẽ super. l. i. hodie ẽ supra per principio legis prime vna glo. magna que fuit per principio que in fi. sui ponit aliã solutionẽ ad ista cõtraria: & dicit q̃ nõ obstant ille leges qz usura ẽ gradebitoris causa; qz debitores tenaces qñ soluũt usuras videtur sibi extrahere oculos, & ideo est melius q̃ cedat in solutionẽ usurarũ ne de cetero teneat solvere usuras. Alij dicũt q̃ hoc nõ est verũ: qz sors parit usuras sed usura nõ parit usuram. Tu tene primã sol. qz licet cã sortis sit durior tñ videt prius solutũ in usuras & hoc expressa cõstitutione principũ ta ciuiliter & naturaliter: sec. si naturaliter tñ: vt. d. l. in his. §. imperator. Et potuit esse ratio odiũ debitoris qui passus ẽ usuras ꝯcurrere sua mora, ꝺ hoc no. in. l. si usuras. C. ꝺ usu. ¶ Ultimo habemus hic distinguere, nã de ista materia habetis gl. nouã posita in prin. l. que distinguit, & habetis glo. antiquã sup. l. ceterũ. in fi. glo. magne que simiit distinguit. Dy. etiã ꝺ hoc ponit vnã suã distinctionẽ, & Ly. C. eo. l. i. quas omitto hic. dicã forte in ꝓcessu ti. qz ille sunt iperfecte. ¶ Ultimo no. hãc. l. & magis. q̃ in dubio magis videt quis soluere vel aliũ actuz suo noie facere q̃ alieno, tetigi in. l. si stipulatus. §. gri & sogonus. ff. de ẏbo. obli.

Si duos. ¶ Oppo. plures fideiussores tenẽt res, ergo si ꝓ vno soluit insolidũ alter liberat: vt. l. ij. & iij. in fi. ff. de duo. re. hui timore hic. §. legitur duobus modis, vno modo q̃ fideiusserũt quilibet ꝓ parte hoc exp̃sse: & hec est clara. Alio mõ q̃ fideiusserũt simpliciter: & tũc obstat cõtrariũ. sed rñdet lu. creditore volente. Ista nõ placet vt dicã. j. Alio mõ q̃ solutio fuit facta particularis creditore inuito: qz cũ quilibet eẽt soluẽdo poterat per beneficiũ epistole petere diuisionẽ: ideo creditor cogebat admittẽ ptic̃ularẽ solutiõez ꝓ fideiussore & ista ẽ vera. Alteri? op. t si vn? fideiussor ẽ liberat? creditor alteri fideiussori q̃ remãsit i obligatiõe ñ poterit actionẽ cedẽ ꝑz q̃ tenet: vt. l. vt fideiussor. & l. cũ his. ꝺ fideiuss. & sic per ꝺsequẽtiam alter videt liberat?: vt. l. stichũ. §. penul. j. eo. To. illud verũ qñ creditor non potest cedere actionẽ facto suo: secus si facto debitoris eo inuito vt hic. ita intelligit glo. hũc. §. ff. ti. ij. in. l. si stipulatus. §. fi. inf i. glo. magne. & ideo nõ ꝓcedit illa solutio q̃ hoc cõtingit volũtate creditoris Itẽ nõ ꝓcederet iste. §. qñ fideiussores nõ haberẽt beneficiũ diuisionis: vel qz alter nõ esset soluẽdo. vel qz esset illi beneficio renũciatũ: qz tũc particularis solutio nõ admitteret inuito creditore.

Imperator. Iste. §. diuidit in duas partes qz prio loquit in pecunia redacta ex venditiõe pignoris. Scõo in pecunia soluta scõa ibi: sed & si forte. Itẽ q̃libet pars diuidit in alias duas particulas: vt patet in tex. vide tex. ibi nõ habebũtur, & dic imo cedere ꝺz prius in usuras natu-

turaliter & ciuiliter debitas: vel in sortẽ nõ in usurã debitã naturaliter tñ. ¶ Op. q̃ solutio cedat i diuersas causas usurarũ ꝓrata: vt. j. e. l. pupilli. §. pe. So. hic sũme debiti principalis erãt eq̃les lz sũme de usur, diuerse. ibi nõ erãt eq̃les sũme debiti principalis ita itelligit dñs Old. lz gl. nõ soluat. ¶ Itẽ op. de. l. si finita. §. cũ aũt. ff. de dam. infec. Sol. illa magi cõcordat q̃ discordat & q̃lit̃ itelligat ẏbũ eq̃liter dic vt ibi. ¶ Tertio op. j. e. l. paul?. §. paulus. So. hic loquit qñ creditor nõ elegit qõ poterat: vt l. otra. Ultimo tene mẽti hũc. §. in fi. qui distinguit i. l. i. C. eo. & l. si usuras. C. de usur.

Apud marcellus. Quãdo mens legi ẽ certa de ordine nõ curat. ff. ꝺ. ¶ No. ter. in. l. nec em. Vide glo. que incipit nota ordinẽ in fi. glo. dic fm Dy. Solu. vbi certa intẽtio disponẽtis vel iuris cõmunis nõ attẽdit ordo: vt hic. & ff. de le. ij. l. cũ pater. §. fideiussor. alias secus vt in Zrijs. tu dic lati? vt dixi tibi i. l. ij. §. si pri?. ꝺ vulga. & pupilla. sub.

Iqd er famosa. ¶ No. q̃ illa dicit causa grauior q̃ est famosa, & ideo si est aliqꝺ debitũ quo nõ soluto quis incideret in excõicationẽ ex cõstitutõe epi illa diceret causa grauior. Itẽ illꝺ qꝺ est debitũ cuz instro qꝺ habet paratã executionẽ dr deberi ex causa grauiori q̃ illud qꝺ debet per libellũ vt hic put loquit de cã iudicati qꝺ tene menti.

Illud. ¶ Quero quid si vna sũma est maior altera. glo. dicit nõ eẽ curandũ: vt. l. si in duab?. j. de reg. iur. Tu dicas hic vt dicam in. l. pupillus. §. pe. j. eo.

Si stipulatus. Si vnus est adiectus nõ potest solui dño. ff. ꝺ. Et r ꝺ hui? ẽ. qz seruus adijcit ad simplex factũ solutiõis recipiende. ideo nõ transit in dñz: vt l. qui heredi. in prin. ff. de ꝺdi. & demõ.

Qui decem. In obligatõe q̃titatis vl spẽi certe solutio ptis liberat a parte. secus in obligatione generis nisi in eadẽ reliqua pars soluat. ff. ꝺ. No. ter. ibi deniq; ꝺ cc. ¶ Op. ad principiũ q̃ nõ admittat solutio partis: vt. l. tutor. §. luti?. ff. ꝺ usur. So. verũ est creditore inuito. sz hic volens recepit. ¶ Itẽ op. qñ deficit aliquid in re debita nõ ꝺtingit liberatio: vt. l. iulian?. §. i. ff. de ẏbo. obli. So. hic pars rei erat soluta pfecte. ideo in illa parte ꝺtingit liberatio. sed in. l. Zria tota res erat soluta impfecte. ideo peti põt tota res. ¶ Tertio op. q̃ totus ꝺ peti nõ possit imo obligatio sit inpẽdenti: vt. l. ij. §. i. ff. de ẏb. obli. & ibi no. So. vt ibi plene dixi: & ibi examinaui bene materiã hui?. §.

Quod stipulatus. ¶ No. q̃ adiectus nullo modo potest liberare nisi recipiẽdo solutionẽ: vt hic. & l. cui recte. ff. ti. i.

Si stipulatus. In solutiõe q̃ ad ꝺmodũ pupilli nõ cedit tutoris auctoritas nõ requirit. ff. ꝺ. ¶ Op. j. eo. l. pupillus. So. ibi pupillus erat creditor iõ nõ põt sibi solui sine tutoris auctoritate: qz reũ liberare nõ põt sine tutoris auctoritate, sed erat hic adiectus nõ creditor. ¶ Ad hoc op. qz etiã qñ nõ ẽ creditor requirit tutoris auctoritas: vt. j. e. l. si seru? dare decẽ cõiuncta. l. siqs sub cõditione. ff. siquis omissa causa testa. Sol. licet ibi nõ esset creditor: tñ solutio sibi facta debebat cedere ad ei? cõmodũ. iõ tutoris auctoritas requirit ne perdat pecuniã. hic solutio cedebat ad cõmodũ alteri?. ideo diceret si eẽt adiectus ad sui pupilli cõmodũ requirit tutoris au-

vij. opp. als viij. colũna. & imol. i. l. si stipulat?. §. i. j. eo.

t **Elteri? op po.** vide qõ dixi p? bar. i l. ex duob?. i. col. ff. ꝺ duo. reis.

v **Qui decem.** Limita istũ tex. in casu. ꝺ. l. si stipulatus fuero. §. si titius. de ẏb. ob. & no. bar. i. l. stipulatiões ñ diuidũt. i. ij. q. ff. de ẏbo. obligat. Itẽ dñ littera dixit solutione partis ꝺtigere liberatio nẽ limita hꝰ verũ si stipulor stichũ da ri: secus si stipulor stichũ mihi tradi vl restitui qz solutione partis nõ ꝺtigit liberatio ita bar. i. l. stipulatões nõ diuidũt. in viij. oppo. ff. ꝺ ẏ. obli. & idẽ tz in. l. si duo. ff. ꝺ depositi.

Vero procuratori est alienare. Addo bart. in l. iij. §. solu. matri. vbi allegauit aliū tex. Idē dicit in trāsactione per ea que no. in l. C. si aduer. trāsac. idē in renūciatione vt in l. magis puto. §. fundum de rebus eor. ff.

¶ An cōiunctis psonis, hoc etiā firmat bar. p illū tex. in l. nō solum. §. solu. matri. & licet nō possz ei solui tñ potēit ipetrare cōtra debitorē vt res debita seqstretur ita dicit Ja. de are. in l. sin aūt. in princ. §. de neg. ge. allegat in argumentū. l. si reus parat⁹. §. de procura. Bal. ibi referens Guil. ō cu. reprēdit Ja. de are. & dicit q. d. l. si reus. non probat. qz loquitur in debitore spōte offerente vñ putat cōtrariuz per regulā. l. i. C. ō phi. sequest. pecunie. nisi debitor eēt suspectus qz tūc procedit dictum Jaco. ō are. arg. d. l. fideiussor. §. fi. §. q̄ satisd. cog. & l. iperatores. in fi. j. de appel. qz tūc magis ōz agere q̄ sibi solui. ad qō vidē qō scripsi in d. l. nō soluz. solu. ma. vbi limito qō dicit hic Bar. & ad bar. hic adde not. i. l. qui aliena. §. quāq̄. §. de neg. gest. vide. l. iij. §. i. j. iudi. sol. & ibi Bar. idē dicas ō affine.

ctoritas. ¶ Querit glo. de quo pupillo loquit. dicit glo. de primo pubertati. ¶ Quero vtrū tutori posset solui. habes hoc in. l. stichum. §. vsufructuz. j. eo. dicvt ibi.

Hec ē bona. l. & po

Vero procuratori. nit in princi. duo dicta & incipit iurisc̄sultus tractare cui solui possit & pōit multū clare. ¶ Quero dicit ꝑ q. procuratori omniū bonoꝝ pōt solui. ¶ Quero an requirat q. habeat liberā. gl. dicit q. nō p. l. allega. in ea. vide eā que incipit & libera fm quosdāz &c. Aduerte aliꝫ dicūt cōtra quoz opi. tangit gl. in prin. nā recipere solutionē ē alienare. Fvt insti. qui. alie. ꝫ vl nō. §. admonēdi. Sed procurator omniū bonoꝝ non pōt alienare nisi habeat liberā: vt. l. procurator cui libera. & l. procurator totoꝝ. & l. mādato generali. §. ō procura. ergo &c. Rndeo q. hic alienatio fauore liberationis est admissa: vt. l. eius qui in puicia. §. si cerpe. ¶ Scdo quero an cōiunctis psonis⁹ qui possūt agere sine mādato possit solui. dicit glo. q. nō: vt. l. iij. §. sed si forte ex liberis. j. iudi. solui. Jsta solutio ē verissima & ē casus in. l. ij. §. vt lega. no. caue. §. so. matri. & l. iij. & l. qui hominē. §. si gener. j. eo. ti. & ex hoc debes perpēdere formationē libelli qñ q̄s agit tanq̄ ōiūcta⁹ psona. nā cōcludet hoc mō. peto euz cōdēnari mihi tanq̄ ōiūcte psone talis ad danduz & soluendū illi p quo agit vl alteri p eo legitime recipienti. nā si diceret peto eū cōdēnari ad dandū mihi ōiūcte psone nō procederet vt hoc tangā in. l. hoc iure. j. e. ¶ Elteri⁹ iste ver. interdū videt cōtra eos qui dicūt q. adiectus videt habere mādatū ꝫ sit absens. nā hic apparet q. nō est procurator & sic nō habet mandatū. de quo dic vt. l. iulian⁹. §. i. §. ō ꝛ. ob.

Hic ponūtur etiaz aliꝫ duo ca

Sed & si quis. sus & hoc dicit. Mādatū pōt reuocari. ꝫ ñ facultas soluēdi adiecto. h. di. ¶ No. vnū q. si mādauero tibi q. titio saluas nō est necesse q. ego phibeā te ne ei soluas. sed sufficit q. phibeam titiū accipere te sciente. nā ex hoc videor phibere ne tu soluas. ¶ Cōtra hoc op. q. sciētia debitoris nō requirat: vt. l. si pr̄. §. de manu. vin. So. vt ibi p oy. & cy. C. mā. l. mādatū. ꝫ gl. ñ sol. ¶ Op. & videt q. possit phiberi ne soluat adiecto. vt. l. cū q̄s j. e. & l. si stipulatus fuero decē in melle. j. e. So. hoc qō hic dicitur fallit si cōditio primi adiecti sit mutata vel lis sit cōtestata vt in ꝫzijs.

Sed & si nō vero. Op. de. l. q̄d ergo. in pr̄. §. de his q̄ not. infa. glo. nō soluit. tu dic qñq̄ est limitatū tpus certū in quo debeat certus fieri tūc in illo tpe debet haberi ratū al's nō valet. vt. d. l. q̄d ergo. & l. obligari. §. tutor. §. de auc. tu. qñq̄ est determinatū certū tps infra qō debet aliq̄d fieri & tūc qñcūq̄ pōt haberi ratū dum tñ infra illud tēpus ratū habeat: vt. l. bonoꝝ. j. rem ra. ha. & l. siquis alicui. §. de acqui. here. qñq̄ nullū

per. l. cū marītū. C. de solu. cōiuncta. l. marītus. de pcura. C. cū ibi no. posset etiam hec regula limitari: vt not. in prin. d. l. patri p filio. videlicet si sua interesset licet videat cōtra. d. l. nō solum. §. solu. matri. & ad materiā adde Bar. in. l. i. C. ō pcura. & vltra predicta adde Bar. per illum tex. sequētem opi. Bar. in. l. filius. C. de pac. & Ang. in. l. itē magistri. ff. eo. Jtem posset forte dicta regula limitari in cōiuncta persona furiosi: quia tūc ōiuncta persona potest facere ea que requirūt ipe

ciale mandatū. l. ij. cū ibi not. §. solu. matri. & videtur tex. in. d. l. patri p filio. §. de mino. & quia filia tua nō potest cōtradicere. & idez p cōiūcto minore vel pdigo per. d. l. patri p filio. Et q. cōiuncte persone nō possit solui regulariter est tex. & ibi bal. in. d. l. cuz mairtū. C. de solu. & vide Guido. not. & Bal. in. d. l. sin aute. in princi. §. de nego. gestis. & Bal. in. l. i. C quib⁹ res iudi. nō nocet. vide per an⁹ ge. b & timol. videlicet an cum cautio ne ō rato debeat sibi solui. Jtē q. cōiuncte persone nō possit solui ꝫ Spe cu. in ti. ō cōiuncta persona in princi. nver. an cōiuncte persone per. l. i. in fi. cū sequēt. & vt leg. no. cadue. Et dñi al legaui. l. filie addē. l. si cuz filio. in. §. i. ꝫ intellectū do ctoꝝ. §. ō cōpensa. quod not.

3 ¶ Tanq̄ cōiuncta persona. Non auditem debet ōi cere tanq̄ procuratōi talis fm Bald. & dñm Bene dictuz in. l. i. C. de pcura.

a ¶ Sed & si non. So. q̄ tuz. No. ista q̄tum tēpus q̄s debet ratum habere. & dicit Bal. in. l. si tutor. C. i qui. cau. in integ. rest. per illuz tex. quod dicitur temp⁹ a die scientie inci pit.

tpus est determinatū & tūc procedit ista regula ratihabition ē retro trahi & mādato oparari. quā declara put declarat Dy. in. c. ratihabitio. extra de reg. iur. li. vi. & Cy. in. l. vlti. C. ad macedo. ¶ Elterius dicit hic q. ratū habere dz dñs cū primū certior factus est. imo videt q. qñcūq; ratihabitio sequit̄ iducat̄ liberatio: vt. l. dispēsatorē. j. e. So. quātū ad liberandū soluentē sufficeret sequens ratihabitio. ſz q̄tū ad hoc ne cōmittat̄ stipl'o ō rato loq̄t̄ h q̄ō dic vt dicā in. d. l. dispēsatorē. Jtē ōr sicut in legato de repellēdo loquit̄ &c. q̄d ē hoc dictū. gl. ponit duas principales lec. prima q. intelligat̄ de legato relicto a testatore & sic neutraliter. Scda q. loquat̄ ō legato misso ab aliqua ciuitate. prim⁹ intellect⁹ subdiuidit̄ in duas: qz pōt intelligi de legato repellendo. i. de repellēdo legatario a petitione pene in quā & trāllati in aliū si ipe nō accepit: vt. l. iij. §. siq̄s titio §. de adi. lega. Aliꝫ dicūt q. h dz intelligi ō legato repellēdo. i. repudiādo. q. d. q̄s legatū dz repudiare statim cū sciuit: al's videt agnoscere. ar. §. de le. i. l. si fundū sub cōditiōe. §. si titi⁹. Sed hoc nō placet nō eīi videt agnoscere nisi aliquē actuz faciat q̄ nō pōt fieri citra ius & nomē legatarij vt. l. p herede. §. pap. §. de acq̄. here. ōiūcta. l. si q̄s ita. cū sua gl. §. ō cōdi. isti. ¶ No. g̃ fm primā lect. quā posui h sup isto ꝟbo q. hic ē casus q. legatū qō incipit a pcedēti cōditiōe negatiua statim cōmittit̄ cū q̄s ē in mora faciēdi nec spectat̄ q. definat posse dari vel fieri. & ē hoc generale in hoc legato nō solū in pēa: vt h. t. l. si peculiū. in fi. §. de stat. liz aliter quidā dicant vt plene dixi in. l. ita stipulat⁹. §. de ꝟb. ob. Jtē al'. tua gl. ad ponēdū exēplū h. l. si hereditatez. §. i. §. mā. q̄ nihil facit fm Ja. de are. Alia lec. ē q. h loquit̄ in legato missō ab vna ciuitate q̄ lec. ē clara. vide gl. q̄ incipit neutraliter. ¶ Genio ad. l. q. si forte. hic ōr q. cōpetit cōditio vel pscriptis ꝟbis actio vt fiat qō ē pmissū vel cōditio ob causam: vt. l. si procuratori falso. §. de cōdi. ob caū. nō habetis hic alia.

Hic est valde magistral. §. b

Sunt quidam. ¶ Op. de. l. si ex plurib⁹. §. de auc. tu. So. qñq̄ vni concedit̄ administratio ita q. ipe solus administrat & nō alij. & tūc alijs videt interdicta administratio. qñq̄ vni cōcedit̄ administratio p hoc nō videt interdicta alijs administratō vt hic & plenius distinguit̄ in. l. otra. dic vt ibi. Jtē ōr hic tutores honorarij. ¶ Quero q̄ sūt isti tutores honorarij. dicit glo. qui sūt dati cā honoris sui. alij dicūt dati a ptore sicut ōr ius honorariuz ius prorū mā q. honorarij dicūtur honoris sui cā. qō intellige sui hoc ē pupilli. ita intelligit gl. in. l. iure nfo. §. i. §. de testa. tu. & illa verior. ¶ Quero scōo q̄d pñt fapit.

cadu. tol. allegat ista.

c ¶ Quero vtrū. Sed bal. in. l. eum quē. post Bart. C. de suspec. tuto. indistincte tenet q. ipso iure administratio tutori accusato de suspecto sit interdicta. & vide Jo. de ancha. in. c. omnipotens. ō accusa. in ꝟ. quid in eo qui est certus de crimine.

d ¶ Quid ergo. vtrū requirat. vide qō legit̄ & no. in. l. illud. de tuto.

& cura. da. ab his.

c Pupilli. Iste. §. nō hz locū in adulto fm glo. not. in. l. i. §. fuit que/ritum. ad trebel.

Ob cōditione. multū subtilis. vide qō p istā. l. decidit bal. ad pulchram. q. in. l. inter stipulantē. §. sacrā. de ⁊bo. obli. in. i. ōrio.

Sequens qō. adde gl. in. l. talis scri ptura. ff. de legat. i. & ibi imol. dicit q vf posse de/sensari opi. gl. d. l. seqns qō. qz nō vi/deq etiā q⁹ ad fruct⁹ tra bi possit re/tro cū iudice tur malefidei poss. qz iure phibente ac ceptauit do/nationez. l. si vxor filio. de dona. inf vi. & vxo. & iure possēte non posset male/fidei posses/sor fruct⁹ su/os facere. l. q̄ fic. §. fina. de vsur. vsi vide tur q nō pos set trahi ftro q⁹ adfruct⁹. p pter iuris p/hibitionē sic nec trahit re tro q̄ ad dñi um. ppf iur/phibitionez si dñs hz esidē potest dici q trahat retro. quo ad vtrū/qz. qz i fictōe trāslatiua de tpe in tēpus sufficit extre/mū termini a quo eēt esse/ nāt extremū ad qō in po/tentia: vt ēvi dere in fictio ne. l. cornelie qz fingit mor/tuū apud bo/stes fuisse mō tuū pria ho/ra captiuita/tis: vt l. si is qui p empto re. p. Bar. §. de vsucap. & ō hz dñiuz si fuerit trāsla/tum ab ipo initio istud ꝓpterea erat q⁹ ius ꝓhibebat q̄a potuisset etiā statuere oppositū. vnde sufficit qō potuerit ex iuris dispositōe trāsire dñium. videt añt hoc ius velle q aduenīente cōditione ꝓfir/met don atio p mortē donātis. & ex nūc censeat res ipsius donata/rij. retro etiam fingit ipsius fuisse sicut etiam si alicui daretur fūdus sub cōditiōe iteriz nō eēt ei⁹ dñiuz cuz posset condi tio suspende re ipm & pos sessionez. l. q̄ absenti. ō ac qui. pos. & tñ aduenīēte cō ditione inci/piet tūc eē su uz & retro fu isse suū fingi tur. vi ō imol. in. d. l. talis scri ptura. adde qō no. bart. ī d. l. si is q̄ p emptorē. ī. v. col. & adde la te post gl. ī. l. i. ff. p donat. & p p̄dicta vi det dicendū q si mulier vl̄ vir putauēit donationem valere trahit ftro quo ad fruct⁹ sec⁹ si malefidei es/sent ita ꝓba/tur in. l. ex an no. §. i. & ibi no. & in. l. de fructibus. cū ibi no. & in. l. si vxor filio. §. ō dona. in ter vi. & vxo. & in. l. fruct⁹. ff. ō vsur. Se cūda autem opi. nullo mō vf posse ꝓce dere p b not. & p id qō le/git & no. ī. d. l. p emptore & ī. l. cū pf. §. pf filio. ō le. ij. bū facit. l. si maior. ō ser. expo. qz vbi lex resistit nū q̄ retrotrahi tur ita ī. l. ista dixit Oldr. Nec ob. qō ōr de mala fi de in pos. q̄a isto cāu non diceret dōa/

liberari: vt. l. decē. §. de ⁊bo. obli. & l. quotiēs. §. ti. i. & l. qō in diē. j. de accep. So. dicit gl. fateor q⁹ ve/re liberat tpe exītis cōditōis añ nō pōt liberari. qz nō erat obligat⁹ sed fingit retro liberat⁹. ita loquit iste tex. & fm hoc nō cōtradicit sibi p̄im⁹ casus cum scō: nā in p̄imo loquit fm fictionez. in scō loquit fm veritatē vt apparet ex lra. & rō huj⁹ fictiōis ē: qz quis fingit retro obligat⁹: vt. l. potior. in p̄i. & l. q̄ balneū. §. qui po. in pig. ha. eadez rōne fingit retro liberat⁹. Ex ō hoc op. fingit ipossibile q⁹ quis fuerit obligat⁹ & liberat⁹ illo tpe quo nō erat. gl. fa/tet istud qō fingit impossibile circa finez p̄ime glo. istud nō videt vez. nā. l. non pōt fingere ipossibile: vt. l. si pater. in fi. & l. se. §. de adopt. & §. loca. l. q̄ ad certū. & l. certe. §. de p̄ca. no. in. l. iij. §. p so. Dicē dum ē ergo q⁹ lex nō pōt fingere impossibile in suo genere vt q⁹ fili⁹ sit antiquior suo patre vel q⁹ furio sus cōsentiat vt in ꝓtrarijs: tñ bñ pōt facere illō qō in illo casu ꝓticulari de quo loquimur nō est possibi le vt q⁹ fili⁹ titij sit fili⁹ me⁹. hz hoc nō pōt eē vere tñ pōt fingi. sz tñ in genere sno ē possibile: vt qz tante etatis q⁹ possit eē fili⁹ me⁹. dixi plene in. l. si is qui ꝓ emptore. ita in ꝓposito possibile fuit retro quē fuis/se obligatū. erat em̄ capax psona obligatiōis iō fin git retro liberat⁹. Sed ō hoc op. fm hoc due fi/ctiones cōcurrūt hic qō videt ꝓtra gl. l. i. C. ō do. ꝓ mis. & l. cū post. §. gener. §. de iure do. rñdeo q̄ sunt due fictiones quarū vna venit in cōsequētiā alteri/us bene pñt cōcurrere: vt insti. qui. mo. ius pa. po. sol. §. si ab hostib⁹. & l. cū due. j. de capt. ita hic ex eo q⁹ fingit retro obligat⁹ in cōsequētia fingitur retro liberat⁹. vel aliter iste due fictiōes cōcurrūt circa di uersa. vna circa obligationē & alia circa liberationē simile in. l. singularia. §. si cer. pe. vel aliter iste due fi ctiones habēt originē ex diuersis fontibus. vna em̄ causat fauore creditoris. alia fauore debitoris. fac qō habuistis in. l. si seruus cōis meus. circa p̄in. gl. de stip. ser. Subdit glo. vnū ⁊bū q⁹ eodē mō pōt in telligi qō ōr in. l. añpe. C. de do. inter vi. & vxo. vt fin gat dña fuisse a tpe collate donatōis in eā. idē no. ī l. sequēs qō⁸. §. de lega. ij. ꝓtra no. in. l. ij. C. de ioffi. do. & in. d. l. añpe. s. q⁹ illa fectio non ꝓcedit nisi quo ad fruct⁹ & ille sūt vere ista nō: rō qz tpe ꝓstat⁹ mri/monij mulier nō pōt eē dña rei donate & p ꝓns nō pōt fingi retro eā fuisse dñam eo tpe quo ē inhabil⁹. deficit em̄ habilitas extremoz. ita no. in. l. ij. C. ō in/offi. do. facit. l. quotiens. §. ti. i. & qō ibi dixi vobis. Quero vtrū hoc p̄incipiū habeat locū in quoli/bet debitore ꝓditiōali. Rñdeo nō nisi debitor sub cōditione casuali: nā si est debitor sub cōditiōe po/testatiua sicut exīte cōditōe nō fingit obligatus re tro. vt. d. l. potior. & l. q̄ balneū. §. qui po. in pig. ha. & l. i. e. ti. eadē rōne nō pōt fingi retro liberat⁹. idez dico si esset debitor ex cā legati. naz cū nō fingat re tro obligat⁹: vt. l. si mater. §. eadē. §. de excep. rei iu/di. & l. i. §. i. ad syll. & dixi in. l. si is qui ꝓ emptore. §. ō vsuca. eadem rōne nō potest fingi retro liberatus. Quero ad q̄d ē vtilis hec iuestigatio vt sciam⁹ vtrū retro fingat liberat⁹ vl̄ nō. dicit gl. ppter duo. p̄imo ꝓpter pauliana actionē reuocatoriā. scō ꝓ pter cōicationē pecunie fiendā iter creditores mis/sos in possessionē: qō dic vt in gl. Quero q̄d in illis casib⁹ ī quib⁹ nō fingit retro liberat⁹; vt in ꝓdi

tari? eē i ma/ la fide ē pos/ sessoꝛē tan q̄ l.resistat. q̄a est falsū & q̄/ tū ad possessoꝛē saltez te net donatio: vt in .l.i. §. si vir.ff. ō acq̄. pos.cū silib? & ad materiā vide Ang.& imol. in.l.si si lius. ō ꝟbo. obliga.vltra no.hic.

tione potestatiua vel ex testō an erit locꝰ pauliane vel cōidiui.inuit gl.q̄ sic qō nō placet: qz.l.respicit factū an sit factū in fraudē.& iō tps facti dz inspici: vt.l.si minoꝛ.§.de ser. expoꝛ. & l.i.C.de iure fis. li.x. nisi ponas illud factū eē cā fraudādoꝝ futuroꝝ creditoꝝ: vt no.glo.C.de do.ante nup.auc. sed iam ne cesse.fac.§.qui & a qui.l.sed & si marit?.in fi. ¶ Ge/ nio ad scōam partē ōr hic in fi. dñiuz eē trāslatū in/ cōtinenti.in ꝺtra.cōditio apposita suspēdit transla/ tionē dñij in cōditionis euentū: vt.l.qui absenti. §. i.§.de acqui.pos.hic dicit cōtra.ergo male. huiꝰ ti/ moꝛe sunt in gl.plures solu.q̄ illud qō hic ōr an eiꝰ pecunia facta est.i.facta fingit. Ista ē ꝺtra istū tex. qui vult exp̄sse vt ante trāsferat dñium q̄ libereꝰ. si itelligeres de ficta trāllatōe eodē mō retro fingit li berat?.& sic eēt idē i trāslatōe dñij & i liberatōe. Alij dicūt eō q̄ vere stati trāsfert dñiuz tpe traditiōis. qō in cōtrario ōr de tpe existētis cōditōis intellige ſm fictionē.istud est cōtra tex.l.cōtra. Alij dicūr q̄ fuit data hec pecunia sub modo.s.p vt ibi sub cōdi tione & istam tenet Ja.de are.nec obstat iste text. q̄ dicit ea cōditione &c.qz si sequit postea dictio vt p hec ꝟba nō inducit cōditio sed mod?. vt.l.ij.§.fi.§. de dona.& l.meuia.§.de ma.test. sed hoc nō placet nā illud est verū nisi qñ cū cōditōe vt imisceꝰ dictio si.qz tūc facit cōditionē: vt.d.l.qui absenti.§.i. idez si imisceꝰ dictio vt cū ablatiuis absolut: vt.l.si ego. §.i.§.de iure do.cuz ergo hic dicat ea cōditiōe vt si &c.apparet q̄ fuit cōditio nō modus.soluit glo. ali ter q̄ hic nō fuit adiecta cōditio trāslationi dñij sz cessioni in solutū.quasi dicat solutio fuit facta sim/ pliciter sed fuit dictū q̄ cederet in solutū sub cōdi/ tione.ista est vera & hāc tz Dy.do.Old. & oēs mo/ derni. ¶ Aduertatis ē pdicta op.traditio facta si ne cā nō trāsfert dñiuz: vt.l.nūq̄ nuda.§.de acq̄.re. do.sed ꝟ pendente cōditiōe nō ꝟz casū vel titulū.g̃ nō pōt trāsferre dñiuz. So.nō ꝟz ti.pp̄riū & spāliez sz ꝟz titulū p suo.est eīi effect? dñs ꝓpter spez futu re obligatōis cōmittēde & sic ꝟz interim tituluz p̄o suo: vt.l.ij.§.siquis sub ꝺditiōe.& l.i.& l.ij.§.p do/ te.& hec vera. ¶ Alteri? op.& videꝰ q̄ cōditio ap/ posita titulo impediat trāslationē dñij: vt.l.si ego.§ i.§.de iure do. So.dicit gl. hic fuit soluta pecunia in qua magꝭ de facili trāsferꝰ dñiuz: ibi ꝟo alia spe/ cies.istā repꝛehēdit gl.per.l.ij.§.si pecunia.§.ō do. tu sustine eā nec ob.§.si pecuniā.qz ibi fuit apposita cōditio trāslationi dñij nō titu.spāli. ¶ Itē ē pdi/ cta extra gl.op.& videꝰ q̄ simplex traditio dñiuz nō trāsferat in dubio: vt.l.cū pr.§.pac plurib?. & ibi gl. de le.ij. So.ibi nulla fuberat cā legitima re vel spe ad trāsferendū dñium hic sic. ¶ Itē op.de.l.si ego §.fi.§.ō iure do.vbi cā suberat.& tñ in dubio dñiuz nō videꝰ trāsferri. Sol.hic fauoꝛe accipiēꝭ suberat cā.simile vides in depositō: nā in dubio nō videtur trāsferri dñium lz possibile sit trāsferri excedēdo ter minos depositi: vt.l.luti?.§.depo. Reassume g̃ pdi cta.qñq̄ apponit cōditio trāslationi dñij.qñq̄ ap/ pōit titulo ñ trāslatōi dñij.qñq̄ nō appōit nec titu lo nec trāslationi dñij sz soluit simplr.p̄ro casu im/ pedit trāslatio dñij: vt.l.is qui absenti.§.i.§.ō acq̄. pos.& l.ij.§.si pecuniā.§.de dona.scōo casu aut sol uit pecunia aut alia res.si pecunia nō impedit trās latio dñij: vt ꝟ.si alia res tūc īpedit: vt.l.si ego.§.i. §.de iure do. Tertio casu aut nulla cā suberat trās/ lationi dñij re vel spe & in dubio nō videtꝰ ꝟ trāsfer/ ri dñium sed magis tradi causa custodie: vt.l.cū pr. §.pater pluriꝫ.§.de le.ij. Aut suberat aliqua cā re vel spe & tūc aut illa suberat fauoꝛe dātis aut fauo/ re accipiētis.p̄imo casu nō videt trāsferri dñiuz: vt

l.si ego.§.fi.§.ō iure do.fac.§.depositi.l. luti?. scōo casu dñium videt trāsferri in dubio: vt.l.sed hoc ni/ si.§.de iure do.& §.p dote.l.i.nō habetis hic alia.

¶ Op.de.l.siquis vxoꝛi.§.iu/ C Assius. lianus.j.de fur. Solu.cōpetit actio mādati vt ꝟ.& etiā furti. vt.l.ꝺtraria. ¶ Itē op.de.l.si tibi.§.de dona. Sol.dicit gl.añq̄ cōsumat possuz habere ratū ego mādatoꝛ: vt.l.ꝺtria & pderit mihi.tu dic q̄ ratihabitio mādatoꝛis q̄tū ad liberatiōnē ipsius mādatoꝛis nihil operat: quia suo noie nō ē gestū.sed bene opat q̄tū ad ꝺmoduz mādatarij qui soluit suo noie & in p̄iudiciū mādāti vt.l.mater.C.de reivē.& l.si fund?.§.i.§.de pig.sz.l. si tibi.§.ō dona.loquit in creditoꝛe q̄ añq̄ cōsumat pōt illā pecuniā sibi solutā retinere p̄ro debito dñi. ¶ Quero ōr ꝟ si eos ꝺsūpsit sine dolo malo q̄d si eos cōsumpsit dolo malo. Rñdeo tūc habētur p ex tantib?: vt.l.parē.j.de re.iur.

Si ad reuocationem Aliquis seruo. mādati sufficit vnuz il/ lud ignoꝛari oporꝛtet a debitoꝛe soluēte. si requirūtur duo sufficit ignoꝛare vnū vt liberatio cō petat lz recipiēs sciēter furti teneat ꝟ.d. ¶ Op.q̄ p manumissionē nō sit reuocatū mādatū sicut nec p emācipationē: vt.§.de ꝟ.ob.l.eū q̄ ita.§.qui sibi. cō iūcta.l.cū quis.in p̄in.j.e.& videt exp̄ssum in.l.ī eū. §.i.de insti.quidā hoc fatent q̄ p manumissionē nō videt reuocatū mādatū. ꝺctū ē veritas vt hic.& j.de fur.l.si is qui rē.§.iulian? i.nō ob.qō ōr de emanci/ patione: qz aliud in filio aliud in liberto.est eīi tāq̄ cōiūcta p̄sona q̄ mādati reuocatio nō p̄sumit. non ob.l.in eū.§.i.qz ibi iō qz apparebat durare dñi vo luntatē. ¶ Ulteri? op.& dicit hic furtū facit dño. ꝺ ditoꝛ.§.si titi?.j.de fur.& l.si rez.§.fi.§.de p̄scrip. ꝟ. So.dicūt quidā fateoꝛ cōtrariū. & q̄ hic dicit dño furtū fac.intelligo dño.s.pecunie & sic debitoꝛi. Alij dicūt & melius vt glo.refert q̄ ōz inspici quali aio ab initio acceperit vt in glo. Juxta hoc posset dubita/ ri qualiter potuit acquiri dñiuz pecunie p istuz cui? mandatū erat reuocatū, dicā.j.e.l.cū quis.§.i.

Ista est sat pulchra.l.so/ f Fugitiuus. lutio facta seruo fugitiuo ab ignoꝛāte eū liberat si pecunia soluta ef/ ficiat dñi.ꝟ.d. ¶ Op.de.l.i.§.sed & p eū.§.de acq̄. pos.So.per seruū fugitiuū nō acquirit possessio. vt l.ꝺtria.sz dñiuz ficvt ꝟ & ēt ibi no. ¶ Itē op.j.e.l.q̄ hoiez.§.si nll?.ī fi.§.ī gl. ponūt plures solutiōes te neas alterā de duab?. vna q̄ ibi sciebat fugitiuū: ꝟ non. vel aliter liberat ꝟ de eq̄tate nō ō rigoꝛe tene/ quā vis ex istis. ¶ Itē op.de.l.si mādauero.§.fu/ gitiuus.§.mā. dicit glo. aliud in venditōe vt ibi: ali ud in mutuo vt hic: qō nō placet. Dy. dicit q̄.l.illa p oīa cōcoꝛdat & ista vera si dñs agat mādati ō euz cui est facta solutio mādato seruī liberat debitoꝛ: qz dñs agēdo videt hꝛe ratū.§.de fideiuss.l.si seru? alie nus.& ita loquit p̄imū rūsū.l.ꝺrie.sz si nō agat mā/ dati nō videt hꝛe ratū & ꝓpterea debitoꝛ nō libera tur vt hic.& in.ij.rūso.l.ꝺrie. vel dic ſz Ja.de are. q̄ ibi soluebat mādato seruī alteri recipiēti p seruo & p̄curatoꝛio noie ipsi? seruī iō videt soluere ipi suo. hic soluebat alteri recipiēti p seipo nō p suo & hoc etiā tenebat Dol. ¶ Itē op.de.l.cū fund?.§. seruuz tuū īpꝛudēs.§.si cer.pe. So.dico q̄ soluēs alteri ō mādato seruī nō liberat ipo iure vt hic. sz cedendo actionē dño fic vt in cōtrarijs.

Si res nō efficit perfecte credi Item. toꝛis debitoꝛ nō liberat ꝟ.dic. ¶ Op.de.l.si seruū.§.sed & si sic.§.de ꝟb.

h Nō vide tur. An tra/ ditio fcta sim pliciter intel ligat fcta ani mo trāsferen di dñiuz.ad de Bar.in.l. si cōstante.in p̄in.ij.q.viij q.p̄ici.§.so/ lu.matri.

Ji rez predi cta intellige, adde qđ not. Bar. i. l. ari, sto. §. labeo, ff. de dona. & in. l. fiđs alia j. eo. & bar. in l. cuz đs. §. q boiez. j. eo.

m ¶ Et ih dif ferẽtia. Et vi de i. l. libera, C. de sentẽ. j. eo. l. si alii. & in. l. etiã. & i. l. si dom. §. đ euictiõe. ff. đ lega. i.

Olu tionẽ. Et đi đ hic q đs possit me iuitũ de fendere vł đ l. sepe. ff. đ re iudi. vbi ille ad quẽ pño loco spectat defensio põt ũli ad quem scđo loco spe ctat defensio phibere de federe. solue đs nõ põt inuitũ defen dere si velit se defendere vel procurato rẽ cõstituere vt ibi. & not. Inn. in. c. cũ sup. in gl. ma gna. & i. c. pe. vbi tex. de re iudi. sec9 si se nõ defendat vt h. Jtẽ itel lige nisi renũ ciaret liti vel cõfiteret fm rapha. in. d. l. sepe.

o ¶ Libẽat de bitorez. ¶ đ nota. & adde bal. in. d. l. ob signationez. gang. in. l. ta le pactum. §. pe. de pact.

obli. So. aut debeť aliqua res in genere aut in spẽ. Si in genere dz fieri accipiẽť pfecte sine dubio: vt l. cũ quis. §. qui hominẽ. j. eo. & l. qui decẽ. §. fi. j. eo. & l. si a substituto. §. heres. ff. de le. i. Aut debeť in spẽ & tũc aut cã ppter quã põt aduocari pcessit obliga tionẽ & liberať soluẽdo eã talẽ qualis ẽ vt. d. l. si fuũ §. sed & si sic. aut sequiť illã causã obligatiõis & tunc nõ liberať vt hic. qđ intellige si sequať facto debito ris: vt. d. l. si seruũ. §. i. ff. de x̃. ob. Jtẽ pdicta intelli gel qñ pcedit obl̃o ex cã lucratiua. secꝰ si ex cã onero sa vt ex cã emptiõis & vẽditiõis & tũc indistincte de euic. teneť p ti. ff. de euic. Jtẽ aduerte qz inter vẽdi tionẽ & emptionẽ & alios ꝯctus q̃bꝫ q̃s teneť ad dã dũ ẽ hec differẽtiam. qz i emptõe re tradita q̃s libe rať: vt no. auc̃. sacra puberũ. tũc icipit teneri de euic tõe re euicta: vt. l. euicta. ff. de euic. Sz in alijs ꝯcti bus nũ q̃ liberať nisi ita eã faciat accipiẽť q euelli ab eo nõ posset: vt hic cũ si. & iõ hic nõ agiť de euic tõe q̃si re euicta. sz agiť pristina actõe quasi ab ea nunq̃ fit liberatus.

Jdecẽ stipulatus. ¶ Bl. b que rit de vno qđ solue vt in glo. & materia hui9. l. plene dixi i l. decẽ. ff. de x̃bo. obli.

Filius. ¶ No. istã. l. cõcor. sunt in glo. ¶ Querit dy. fili9 liberauit debitorẽ pknũ. postea hꝫs extitit pri nũq̃d filio postea agẽti obstabit exceptio. videť q nõ: qz liberatio ab initio nõ tenuit g̃ ex postfacto nõ cõua luit vt i re. iur. qđ ab initio. Jn ꝺriũ q filio obstat exceptio. pbať. ff. ad trebel. l. filiã fratrib9. & l. cũ dñs §. fi. ff. de pecu. le. & l. cũ vir. ff. de vsuca. & de fũ. do. l. pe. & istud ẽ veritas. dicit dy. mihi videť q debea mus fic dicere. qñq fili9 liberat debitorẽ ex cã lucra tiua ita q si debitor ꝺueniť nullã hz actionẽ ꝺ filiũ isto casu fili9 põt eũ ꝺuenire nõ obstãte q sit hꝫs pa tris. ar. ad hoc. ff. q & a qui. l. si seruo. & no. in. l. rẽ alie nã. ff. de pig. actꝫ. qñq liberauit debitorẽ fili9 nõ ex mera liberalitate sz aliq̃d recipiẽdo vel alit̃ pmittẽ do ita q̃ipe ẽ obligat9 si a debitore aliq̃d petereť tc sibi obstat exceptio. ita loquũť oẽs. ll. alť. p dy. ple ne dico in. l. cũ vir. ff. de vsuca. pdicta vera cũ fili9 re misit debitũ pñs in quo nullũ ius fili9 habebat. se cus si haberet ius in eo: vt in dote q̃ ẽ cõis pñs & fi lie: qz tũc filia remittẽdo sibi piudicat: vt. l. ij. §. q in patris. ff. so. ma. & l. & hẽdi. §. filia. ff. de pac.

Olutionem. ¶ Hec ẽ subtil. l. & sũmat seipaz & de duob9 tra ctat. ff. de sol̃one & ꝺ iudicio. & ex. ibi p no bis. ff. liberadis. q. d. hoc acto q p hũc modũ libere mur. & ex. accipiẽdo. i. alio actũ sol̃onis iplẽte vł iu diciũ suscipiẽte. ¶ Op. i auc̃. vt oẽs obe. iudi. puĩ. §. si x̃o alit̃. So. ibi loquiť i pcuratore simplici qui nõ liberat nos. hic i eo loquiť q̃ suscepit iudiciũ aio nouãdi. Jtẽ ꝺ. j. de re. iur. l. inuito. So. ibi loquiť in priuilegio hic in liberatõe. ita dicit gl. de hoc ẽt ha betis in. l. hoc iure. §. nõ põt. ff. de dona. & l. seru9 ve tante. ff. de x̃. ob. & p dy. in. c. iuito. eť de re. iur. li. vi. hꝫs ꝺriꝫs pmissis venio ad. q. ¶ Primo q̃ro cir ca sol̃onẽ dz hic q sol̃one debitor liberať inuitus. ¶ Quero an sit necesse creditorẽ eẽ volẽtẽ. gl. dic q nemo põt eũ cogere recipe sol̃onẽ sz põt offerri & cõsignari & depõi & sic iuito creditore debitor libe rať sol̃one. vt. C. de vsur. l. acceptã. tene mẽti istã gl. q̃ firmat hic q oblatio & depositio fcã ab exneo li berat debitorẽo ipo iure de quo gl. dubitat. C. eo. l. obsignatõez. tñ ista gl. dic x̃itatẽ. casus ẽ expssus. j. e. l. q. & ff. cũ mihi. x̃. quẽadmodũ si quolibet. & C. de capti. l. cũ postliminij. ¶ Quero vtz iste q̃ soluit p alio possit repetere p actionẽ ne. gesť. dixi de hoc vo bis. ff. ti. i. l. stichũ. §. fi. dic vt ibi. ¶ Quero vtrũ so lutiõe liberet̃ debitor ipo iure vł ope exceptõis. gl. dicit & bñ q ipo iure: vt isti. qui. mo. tol. ob. in prin. ¶ Nemo ad iudiciũ. ꝺr hic q iudiciũ suscipiendo liberamur inuti. ¶ Quero vtrũ hoc possit fieri cre ditore inuito. gl. dicit q nõ: qz nemo cogiť agere. C vt nemo inuit9 &c. ¶ Sz circa hoc q̃rit dy. q̃d si creditor vult agere an eo iuito admittať defensor. & arguit p & ꝺ. & p vł q admittať: vt. l. plane. i fi. ff. fa. hẽ. ff. ꝺ p. hť. l. sz & si lege. §. itẽ si rẽ distraxẽit. i x̃. q̃d tñ & ff. de nox. l. de illo. §. fi. cũ. l. se. Jn ꝺriũ q ñ ad mittať. ista duo sũt paria fieri nouationẽ & p stipl̃o nẽ & p ꝓtestationẽ: vt. l. delegare. ff. ti. i. sz per stipu lationem nõ põt quis cogi nonare: vt. l. i. C. ꝺ noua. & l. nec creditores. g̃ &c. p hoc vł text. in. l. actor. ff. ꝺ pcu. dicit dy. q ꝺz distingui aut principalis ẽ lega lior aut nõ. ita no. gl. in. d. l. plane. i fi. ff. fa. her. q̃si di cat si psona dñi ẽ legalior nõ admittiť talis defẽsor al's sic: vt. d. l. actor. de pcu. & C. ꝺ pcu. l. fi. adde q et iã si dñs sciret x̃itatẽ meli9 & eẽt meli9 ifozmat9 po sito q nõ eẽt legalior nõ deberet admitti pcurator vt. l. ij. & l. defendi. & qđ ibi no. ff. ex q̃. cau. in pos. ea. ita debẽt intelligi x̃ba dy. videte dñi p examiatio ne hui9. q. duo sunt videnda. prio an creditor cogať recipe defensorẽ venientẽ aio nouãdi. & hoc nõ teti git dy. si de isto intellexissz determiatio sua nõ eẽt bona: vt. j. dicã. Scõa qõ an creditor cogať admit tere defensorẽ qui vult defendere tãq̃ pcurator in rẽ suã ita q fiat ꝺ eũ executio nõ aio nouãdi & libe rãdi debitorẽ: vt. l. plauti9. ff. ꝺ pcu. & in isto scõo. p cedit determinatio dy. cũ additiõe quã feci. Circa prim̃ sunt opi. nã in. l. liberto. in fi. ff. de neg. gesť. gl. tz q cogať inuit9 admittere. sed in. l. nõ solũ. in prin. circa fi. gl. mag. ff. de pcu. videť tenere ꝺriũ & hoc vł verũ p tex. l. si mãdato. §. i. ff. mã. & hoc tz pe. & aliqui moderni vt dy. refert. C. vbi in rẽ actꝫ. l. i. pdicta x̃a sunt in defẽsore qui venit ad defendẽdũ cũ mãdato sz q̃d si venit defensor ad defendẽduz sine mãdato. Rñdeo si venit ad suscipiẽdũ iudiciũ aio nouandi idẽ qđ. ff. p easdẽ leges. sz si vult suscipe tãq̃ pcura tor i rẽ suã nõ aio nouãdi tũc ab initio põt creditor eũ nõ admittere ex causis supradictis. si nõ ẽ psona ita legalis sicut dñs vel dñs scit meli9 veritatẽ. sed postq̃ eũ admisit nõ posset eũ repellere. ar. l. põp. ff. de pcu. ¶ Quero vtrũ p susceptionẽ iudicij q̃s li berať ipo iure vel ope exceptiõis. Old. dicebat q ope exceptiõis: vt. l. post vẽditionẽ. C. ꝺ pac. & ꝺ in ter. ac. l. qui ex parte gl. dicit q ipo iure liberať si ab vtroq̃ hoc agať: qz ista duo. ff. sol̃o & litis suscepti ponũtur vt paria hic & ff. ti. i. l. delegare. & l. si p pe circa prin. ff. de in rẽ verso. ita dicit glo. Ad ꝺria rñ det dy. nã in. l. q ex pte. nõ agebať a creditore q ali9 liberať quẽ ipe ignorabat eẽ heredẽ. vel dic q ibi ñ determinať vtrũ libereť ipo iure vel ope exceptiõis & magis innit q ipo iure. ad. l. post vẽditionẽ. dic q ibi nõ fuit acceptũ iudiciũ aio nouãdi volẽte credi tore & tũc nõ ẽ dubiũ q libereť ipso iure debitor vt h. & l. delegare. ff. ti. i. q̃ñq iudiciũ suscipit vt pcura tor seu defensor in rẽ suã nõ aio nouãdi & tũc aut li bell9 dať ꝺ principalẽ & ille se offert defensiõi. & tũc nullo mõ liberať debitor. vt. l. si rẽ. ff. e. & d. l. plauti9 ff. de pcu. fm vnũ intellectũ. Oñq ego do libellu ꝺ illũ pcuratorẽ vel defensorẽ ab initio tãq̃ ꝺ defẽ sorẽ in rẽ suã. & tũc principalis debitor liberať ope ex ceptiõis. hic ẽ casus in. l. post vẽditionẽ. C. de pact. ¶ Quero q̃ iudiciũ accipiť aio nouãdi vtz sit ne cesse q hoc agať expsse. glo. dicit q olim psumebať nouatio sz hodie requiriť q agať expsse: vt isti. qui.

p ¶ Judiciuz suscipiendo. adde qđ no. bal. p9 bar. i l. i. C. de iudi. vbi vide.

q ¶ Quẽit dy. vtruz inuito actore possit pparere fide iussor rei ani mo nouãdi. adde q̃ not. p9 bar. bal. in l. i. i. vl. col. C. ꝺ sentẽ. vide pau. ꝺ liaza. in cõmẽto. c. si vẽditorẽ. in i. col. ꝺ empt. & ven. & ang. in. l. iulian9. i ij. col. q̃ satis da, cog.

Hec ꝑsumebaꝫ. Cōtrariū tꝫ bal. in l. pᵒ vēditionē. ꝛ ibi pau. ō ca st. C. de pac. ſ Vn talis defensor. vide bar. ꝛ bal. in l. qō ꝙs. C. ō pac. Vbi fideiussor. Adde tex. ꝛ ibi bar. ꝛ bal. in l. ſi testiū. §. fi. de cō di. inſti. ꝛ in l. ſi separatim. §. i. de appella. ꝛ qō not. doc. in l. ſcire debemᵒ. de ꝛ̄. ob. faciūt plene no. ꝑ bar. ꝛ doc. in l. q̄ fūdū. §. cohēs ſ. ad. l. falc. ꝛ qō no. ang. ꝛ imol. ī l. quotiēs in ſtipla tiōibᵒ. ō ꝛ̄b. ob. ꝛ ī termi/nis Ange. ꝛ imol. in d. l. ſi separatiꝫ. §. i. ꝛ bal. ī l. fā/cimᵒ. §. ſiq̄s aūt. el. i. C. ō nouatio. an/ge. ꝑ iſtā gl. ī l. ſcire debe/mus. de ꝛ̄b. ob. tꝫ q̄ oīs bānitᵒ ī eodē bāno in bis quinq̄gita ñ dꝛ in cētū dā natᵒ ꝛ ibi ēt pau. de caſt. adde imol. in l. ſiq̄s testō. ī fi. pᵣ̄i. ō leg. i. ꝛ bar. in l. lu/tiᵒ. §. q̄ habe bat. ſ. ad tre bell'. ꝛ adde ang. ꝛ alios in. l. ſi idē cuꝫ eo. ſ. ō iuriſ. om. iu. ꝛ bal. ī l. nā ꝛ ſi fur. §. i. ſ. ſi certū pe. ꝛ pe. ō an cha. ꝛ imol. ī c. i. de dona. ſcripſi aliq̄d pᵒro. ī. d. l. ſcire debemᵒ. ō ꝛ̄. ob. ꝛ ang. de are. in ſuo tractatu ma/leficioꝝ ī ꝛ̄. dictū ſēpꝛo/niū in ducen tis libꝛis ꝑ. in pᵣ̄in. ꝛ in. d. l. ſcire debemᵒ lumitaui iſta. ſꝫ q̄d ſi ꝑ plu ribᵒ ſi nimis daretur vna actio tūc vna ſnīa ē secᵒ ſi ꝑ q̄libet dareꝫ actio de ꝑ ſe qꝛ tūc erunt plures ſnīe. vt no. bal. ī li bello. in. l. edi ta. ī. xxix. col. mo. tol. ob. §. ꝓterea. videte dñi ī nouatōe q̄ fit ꝑ litꝫ cōtꝫ. nihīl ē hodie īmutatū. nā olim ꝑsumebaꝫ nova tio hoc ē noue q̄litatis adiectio vt fiat de actōe tpa li ꝓpetua. ō nō trāſitoꝛia fiat trāſitoꝛia in hēdes. vt l. aliā. §. ti. i. ꝛ hoc ita hodie ſicut olim ꝛ ita oliꝫ ſicut hodie. ſꝫ nouatio hoc ē vniᵒ obl'onis ad aliā trāſfu/ſio nec ꝑsumebaꝫ nec olim nec hodie. vt. d. l. aliā. §. ti. i. ꝛ de re. iur. l. nō solū. ꝛ C. de iudi. l. i. ꝛ iſta iueſti/gatio ē magni effectᵒ. nā ſi eēt verū q̄ oli ꝑsumebaꝫ vt gl. dicit ꝫ hodie fieret nouatio ope exceptōis. vt no. in. l. ij. j. ti. i. ꝛ C. de noua. l. fi. tene ergo q̄ ī noua tiōe q̄ fit ꝑ litꝫ otꝫ. nihīl ē hodie īmutatū. ¶ Quēit gl. qñ fit nouatio ꝙs iurabit de calūnia. dicit gl. iſte ꝓcuratoꝛ in rē ſuā. vt. l. ij. §. finaūt reᵒ. C. de iura. ca/lū. hoc examīa. vt plene no. ī. l. nō solū. in. ij. gl. mag. §. de ꝓcu. ¶ Querit gl. an ille q̄ ſubijt iudicium ꝑ alio repetat ab illo. dicit gl. q̄ ſic ſi acceſſit eo aio vt repeteret ꝑ. l. ſiq̄s ſeruū. §. ō iter. act. qō itelligo q̄n ſuſcipit iudiciū ꝑ ignoꝛāte. secᵒ ſi ꝑ inuito ꝫm ea q̄ dixi in. l. ſtichū. §. i. ſ. ti. i. ¶ Duꝫ expediᵒ de gl. q̄rit Dy. q̄ actio intērabiꝫ ꝺ eū q̄ ſubijt iudiciuꝫ aio no/uādi. Dy. dicit vtilis q̄ ꝺ pᵣincipalē ꝙpetebat dire cta. vt no. ī. l. delegare. §. ti. i. ¶ Itē q̄rit Dy. an ta lis defēſoꝛˢ poſſit cōſtituē aliū defēſoꝛē añ litē cōꝫ. ꝛ vī q̄ nō. vt. l. neq̄. ꝛ. l. nihīl. C. de ꝓcu. Ꝓreterea cū ꝑ litꝫ ote. fiat hᵇ nouatioꝛ. vt. d. l. delegare. añ litꝫ ote. nō pōt facere defēſoꝛē. qꝛ añ nō ē dñs litꝫ ꝛ nō dñs nō cōſtituit ꝓcuratoꝛē. vt. l. i. §. ō ꝓcu. Jn ꝺrīū determinat Dy. ꝑ. l. titiᵒ. §. de ꝓcu. vbi dic q̄ eoīpo q̄ ſatiſdedit loco dñi. habeꝫ de hoc in ſpe. ō ꝓcu. §. i. ꝛ̄. ſꝫ nūq̄d defenſor. ¶ Itē q̄rit Dy. an iſte defen ſoꝛ pᵒ pſtitā iſtā ſatiſdationē añ litꝫ otꝫ. poſſit defen ſiones recuſare ſeu renūciare. vī q̄ ſic qꝛ pōt a dño reuocari añ litꝫ otꝫ. ꝓcuratoꝛ q̄ ſatiſdedit. vt. l. añ li/tē. ꝛ ibi no. §. de ꝓcu. ꝺrīū determinat Dy. ꝑ. d. l. tiᵒ tiᵒ. §. de ꝓcur. ¶ Quero q̄liter foꝛmabūtur acta ꝛ ſnīa ꝺ talē defēſoꝛē. Rūdeo dꝫ dici. Ego ago ꝺ ta/lē defenſoꝛē taľ defenſorio noīe ꝑ eo. ꝛ eodē mō in ſnīa ꝺdēno talē defenſoꝛē taľ defenſorio noīe ꝑ eo ita vī velle tex. in. l. liberto. §. fi. §. de neg. ge. ita not. Jnn. ī. c. cauſā. añ fi. mag. gl. eī q̄ fi. ſint legi. ¶ Vl/teriᵒ q̄ro an ꝺ defenſoꝛē talē fiat executio. dic vt ī. l. plautiᵒ. §. de ꝓcur. Ex ꝑdictꝫ habes declaratā hāc l. ꝛ etiā. l. ſoluēdo. §. de neg. ge.

V Bi fideiusſor. ¶ Quero vtꝝ iter decē ꝛ decē. ꝛ. xx. ſit aliq̄ differētia. gl. dicit q̄ ſic. vide gl. q̄ inci/pit. i. vna decē. in fi. Ex hac gl. determinaui qōnez. Statuto ciuitatꝫ lucañ. cauebaꝫ q̄ exbānitus a. c. li bꝛis ſupꝛa poſſit offēdi ipune. mō q̄dā habebat plu ra bānavnū ī q̄nquagīta aliud in q̄dragīta aliud in q̄nq̄ginta bñ cumulata excedūt cētū ſꝫ nullū ꝑ ſe ef/ficiebat cētū. q̄rebaꝫ an poſſit ipune offēdi. ego dixi q̄ nō qꝛ q̄nq̄ginta ꝛ q̄nq̄ginta nō ſūt cētū. aliō ē eñi q̄nq̄ginta ꝛ q̄nq̄ginta aliud. c. vt hac. l. Sed q̄d ſi in ſnīa dicatᵛ ꝺdēnamᵒ eū in ducētꝫ libꝛis videlꝫ ī q̄n/q̄ginta ꝑ ꝓcuſſiōe in facie ī q̄nq̄ginta ꝑ ꝓcuſſiōe ī bꝛachioꝛ ꝛ fic de ſinguľ an iſte dicetᵘ ꝺdēnatᵒ in. cc. ſi cōſideras ſūmas ꝑ ſe ſinglᵃ noīatas nō ē ꝺdēnatᵒ ī cc. vt hᵇ ſi ꝙſideres cumulū ꝓpꝛio noīatū ē cōdēnatᵒ ī cc. puto q̄ ille cumulᵒ nō dꝫ attēdi. ita vī tex. cū gl. ī l. ediles aiūt. cū ſua gl. §. de edi. edic. ꝛ facit optime l. luti. §. qui habebāt. §. ad trebel.

in ꝛ̄. xiij. ꝛ ſe. C. de edēdo. qꝛ a pari ꝓcedūt ſnīa ꝛ libell. l. vt fūdus ff. cōi diui. ꝛ. l. fi. de fideicō. liber. iſtis adde gl. ī. l. ēr. §. ex cā. in ꝛ̄. au diēd. q̄ dixit q̄ tot cēſenꝫ eē ſnīe quot ſūt cauſe ipſi. ꝑ. d. l. ſcire. nec cōclusioni de bānito ob. l. fi. in pᵣ̄i. ī ꝛ̄. q̄ ſi ſepi. j. de abigeis qꝛ pu nit tan q̄ abigeus ille q̄ ex oues ſurripuit eodē mō q̄n vel ſepi vnā vl' duas cōe ſtudiū exēcī ī eo. vt ibi no. dicū cū ibi ſepi abegeꝛ rit ꝛ dictio ſe pi verificaꝫ ī bino actu. l. mariti. §. q̄ q̄ ſtū. j. ō adul. ꝛ in hac. q. vi de ang. ꝛ bal. ꝑ illū tex. i ſi/mili i. l. ſi plu res. §. ō pac. v Jn ſnīa di cat. adde an/ge. ꝛ bal. ꝑ il lū text. in. l. ſi plures. §. de pac. quē cuꝫ ibi not. vide as ꝑ cui. in/tellectu vide bar. ī. l. ij. j. ō publi. iudi. ꝛ qō ibi dixi ꝛ adde imol. in d. l. ſiq̄s test. in fi. pᵣ̄i. §. de leg. i. vno ad/dito q̄ ſi iu/dex dicat cō/dēno ticiuꝫ ī q̄nq̄gita q̄ ſi nō ſoluerit. j ꝛ. dies cōdēnatᵒ in ipꝫ ī cētū q̄ iſto caſu ñ ſoluerit ē cō/dēnatᵒ in cen tū ꝛ ſic pote/rit ipune offē di. ō quo ēt ꝑ doc. in. l. ij. §. i. de excu. tu. ꝛ i. l. i. C. q̄ nu me. tu. ꝛ ad iſtud faciunt no. ꝑ bar. i. l. ij. §. de publi. iudi. ꝛ qō ibi dixi. ꝛ his ad de imol. ī. d. l. ſiq̄s test. in fi. pᵣ̄in.

Jdebitoꝛ. ¶ Dē hoc habuiſtis in. l. ſiq̄s ſeruo. §. eo. ꝛ̄. Dī hᵇ ī pᵣ̄io dicto q̄ hꝫ actō nē ſi euincit. ō imo nū q̄ fuit liberatᵒ. vt. l. iulianᵒ. §. i. §. de ꝛ̄. ob. ꝛ. l. ſi rē meā. §. e. So. ꝙcedo. ō ꝛ q̄ hic dicit hꝫ actionē. ſ. pᵣ̄i mā q̄ nū q̄ fuit ſublata. ¶ Ad ſcōm dictū op. ō. l. ſi ſeruū. §. i. §. ō ꝛ̄. ob. So. dico q̄ hic fuit ꝑmiſſus hō in gñe vī nō liberaꝫ dādo ſtatuliberū. ſꝫ ibi fuit ꝑ/miſſus in ſpē quo caſu dꝫ diſtinguī. vt ibi dicitur. Hic eſt notabilis. §. ꝛ breuiter h. d. So. vl' oblatio rei deterio rate facto debitoꝛis eī nō liberat. h. d. Op. ꝛ vī q̄ talis debitoꝛ ñ libereꝫ. vt. l. elegāter. §. nō solū. §. de dolo. So. dico q̄ liberaꝫ ab actōe pᵣ̄ia nō ab actio ne de dolo. ꝛ ita loquiꝫ hᵇ ꝛ fic cōcoꝛdat cū illa. iſta ē vna ſo. ¶ Cōtra iſtā ſo. op. ō. l. iij. §. ſi reddita. §. cō/

Ex parte. Vidiſtis in. l. ſi ex testō. §. i. §. de fideiuſ. ꝛ dic vt ibi. ¶ No. hūc tex. q̄ ſi ꝓcū/

Jcreditoꝛ. pignoꝛis ſoluaꝫ creditoꝛi vere vel ficte debitoꝛ liberaꝫ ficte ꝑ accepti lationez ꝛ ꝑ ſtipulationē animo nouādi.

Etiam. Dī ī reſoluta deficit aliq̄ꝺ ius liberatō nō ꝛtigit. h. d. ¶ Nō q̄ res petiꝫ ꝫ res habeaꝫ. de hoc ꝑ gl. in. l. elegāter. §. nō solū. §. de dolo. ꝛ ꝑ Dy. in. l. hmōi. §. ſi res. §. de le. i. ꝛ ꝑ Cy. C. ad exhi. l. exhibitōis. ꝛ di xi in. l. iulianus. §. i. §. de ꝛ̄bo. obli.

Obligatio ſpecieꝝ

Amſtichus. diuidiꝫ ꝑ quotas obli gatio generꝫ vl' q̄titatis diuidiꝫ nūero. h. d. vidiſtis de hoc in. l. ſtipulationibᵒ. de ꝛ̄bo. obli. ¶ Op. ſola obl'one non liberaꝫ debitoꝛ. vt. j. e. l. ſi decē. in pᵣ̄in. ꝛ. C. e. l. obſignatiō e. So. huiᵒ timoꝛe hec lex dꝫ intelligi altero de tribᵒ modis ꝫm gl. pᵣ̄imo q̄ h obtulit ꝛ depoſuit. vt in ꝺrijs. ſcōo q̄ hic obtulit tm̄: tñ hec oblatio fuit facta ī iudicio ꝑ quā oblatōez debitoꝛ ipo iure liberaꝫ. vt. l. ſi rē. §. fi. §. de pig. actꝫ. ꝛ. l. aliena. §. ſi ꝑ creditoꝛē. e. tu. Dꝫ cer te iſte caſus ñ placetᵏ. qꝛ ꝫ ꝑ oblationē factā ī iudi cio pignoꝛa liberētur ita q̄ pōt agi pignoꝛatitia tñ creditoꝛi nō denegaꝫ petitio pecunie debite ꝑ ſolā oblationē: vt. l. acceptā. C. de vſu. Fallit in duobus caſibᵒ ibi no. ꝫm gl. quos caſus examīabo in. l. q̄ de/cē. j. e. in pᵣ̄i. Alio mō pōt legi q̄ hic pecuniā obtu/lit ꝛ pdidit eā abſq̄ dolo ꝛ etiā culpa ꝛ fic ꝙcoꝛdat cū. l. qui decē. ꝛ hec poſſet eē bōa ꝛ etiā pᵣ̄ia. ¶ Itē op. gl. duobus modis. ꝛ dic vt in ea habetur.

Inter artifices. Dī hᵇ q̄ dꝫ facē per ro vtrū in dubio videaꝫ electa induſtria ꝑ ſone. gl. q̄ ē hᵇ vī dicere q̄ ſic niſi ex q̄litate pſone ali ud appareat. ſi eī aliud appareret libereraꝫ facien do ꝑ aliū. pᵣ̄imū q̄ indubio videaꝫ actuꝫ q̄ faciat ꝑ ſe cū ꝓmittit ipe facere ꝓbaꝫ in. l. ſi fideiuſſoꝛ. §. fi. de le. iij. Scōm ꝓbaꝫ in. l. cōtinuᵒ. §. ſi ab eo. §. de ꝛ̄b. ob. ¶ Quero q̄liꝫ in obl'one faciēdiꝫ vel nō facien dī poſſit accedere fideiuſſoꝛ dixi in. l. cū filiᵒ. §. i. ō ꝛ̄. ob. ꝛ in. l. ſiq̄s ꝑ eo. in pᵣ̄i. §. de fideiuſ. ꝛ in. l. nemo ē q̄ neſciat. ō duo. reis. ꝛ gl. hᵒ tāgit dic vt ibi. ¶ Ni/ſi timo facit ad qōnē an doctoꝛ poſſit legere ꝑ ſubſti/tutū de qua. q. dixi in. d. l. nemo ē qui neſciat.

Jſeruus. De hoc habuiſtis in. l. ſiq̄s ſeruo. §. eo. ꝛ̄.

Qui ſibi. Dī hᵇ ī pᵣ̄io dicto q̄ hꝫ actō nē ſi euincit. ō imo nū q̄ fuit liberatᵒ. vt. l. iulianᵒ. §. i. §. de ꝛ̄. ob. ꝛ. l. ſi rē meā. §. e. So. ꝙcedo. ō ꝛ q̄ hic dicit hꝫ actionē. ſ. pᵣ̄i mā q̄ nū q̄ fuit ſublata. ¶ Ad ſcōm dictū op. ō. l. ſi ſeruū. §. i. §. ō ꝛ̄. ob. So. dico q̄ hic fuit ꝑmiſſus hō in gñe vī nō liberaꝫ dādo ſtatuliberū. ſꝫ ibi fuit ꝑ/miſſus in ſpē quo caſu dꝫ diſtinguī. vt ibi dicitur.

Qui ſticuꝫ. h. d. So. vl' oblatio rei deterio rate facto debitoꝛis eī nō liberat. h. d. Op. ꝛ vī q̄ talis debitoꝛ ñ libereꝫ. vt. l. elegāter. §. nō solū. §. de dolo. So. dico q̄ liberaꝫ ab actōe pᵣ̄ia nō ab actio ne de dolo. ꝛ ita loquiꝫ hᵇ ꝛ fic cōcoꝛdat cū illa. iſta ē vna ſo. ¶ Cōtra iſtā ſo. op. ō. l. iij. §. ſi reddita. §. cō/

in.l.si rẽ.§.fi.z qđ ibi dixi.de pig.act. vide bal.i.l.acceptam.C.đ vsur. in.iij.col.z cũ bar.đ raph.in.d.linterdũ.§.fi.j.đ fur.z Ray.cõcordãt.

Inter artifices.hãc.l.limita p tex.i.l.de pollicitatiõib⁹.j.đ pol lici.z qđ ibi dixi.z not.bar.in.l.veter⁹.C.de ẽpẽ.z comit.stipu.

vbi not. z

Obligatiõe faciendi. An z qñ videaĩ electa ĩdustria

persone z đ ĩ mãdatario z pcuratore vide in.l. mã datus distra hẽdor. z qđ ibi bar.§.mã da. z qđ ibi dixi videas.

z.l.i.§.si res.§. depo. Sed ibi loquiĩ in ẽctib⁹ bõe fi dei in quib⁹ nõ liberaĩ a prima đ in ẽctib⁹ stricti iu ris qđ dicit vt.d.l.iuĺ.§.i.§.de ẽđ.ob.z fuit tractatũ p gl.§.e.l.ẽt. Scđo mõ soluiĩ hoc ẽriũ qđ ñ soluit ꝛ soluere nolebat, creditor aũt voluit recipe vulne ratũ qr nõ offerebaĩ estimatio deteriorationis: vt in glo.z sic rñdeĩ ad ẽriũ q ibi creditor recepit đ non vide gl.q̃ incipit đ z iferioꝛib⁹ casib⁹ ibi vl' aliĩ.quã gl.tene mẽti qr ẽ casus nõbiĺ. Et ꝑm hãc lec.hẽs ca sũ locator rõcini qñ vis sibi restituere rõcinuꝫ dete riorationis sine pcio deteriorationis põt nõ accipe. cãus ẽ hic ꝛ hãc lec. Soluiĩ ẽt alio mõ hoc ẽriũ đ quo đ nõ curo. Quero qđ si creditor recepit rẽ deterio ratã an possit postea petere pciũ deteriorationis. gl. hic vł dicere q sic. ita no.i.d.l.elegãter.§.nõ solũ.§. de dolo. Sꝛ Ly.in.l.exhibitiõis.C.ad exhi.referen do dicta Bal.vł aliĩ dicẽ.tu ẋo dic lati⁹ª aut debi tor deteriorauit rẽ p dolũ z in pnitiẽ creditoris z tc indistincte teneĩ de dolo: vt.d.l.elegãter.§.nõ solũ.§ de dolo. Si aũt nõ in pnitiẽ creditoris z tũc aut vi tiũ erat latẽs z tũc recipiẽdo nõ vł remittẽ z põt ad huc petere estimationẽ: vt no.in.l.in hac.circa pri.§ de triti. si ẋo viciũ erat patẽs tũc aut estimatio dete rioratiõis venit petẽda iure actionis z poterit peti aut iudic⁹ officio mercẽnario z nõ põt peti. ar.C.de po.l.iiij.z de eo qđ cer. lo.l.fi. ita oꝛ itelligi qđ no. in d.l.elegãĩ.§.nõ solũ.faĉ.l.supra iter.§.cassi⁹.§.đ aq plu.ar.lꝛ Bal. dicat aliter in.d.l.exhibitionis.

Nõ tex. ibi

q Vi hominẽ. Si duo. qr obliga tio cõis efficiet rc. Aduerte q̃ro si vn⁹ ex reis credẽdi recipiet totũ debitũ an teneĩ alteri cõi care. gl.q̃ ẽ đ dicit q sic. vide eã q̃ incipit iõ qr cũ sint rc. idẽ vł tenere gl.in.l.fr a ffe. ĩ pria magna gl.§. đ odi. ide. idẽ tꝛ ĩ.l.si titio aut seio.§.đ le.ij. idẽ vł tenẽ Dy.C. de duo.re.l.i.z ĩ auc. hoc ita. In ẽriuꝫ vł ca sus in.l.i.l.fal. hoc obseruãdũ.§.ad.l.fal. dic aut sũt socij oiuꝫ bonoꝝ vł illi⁹ obl'onis. z tũc dꝛ cõicari vt hic. aut nõ sũt socij z tũc siq̃dẽ sũt duo rei credẽdi ex cã ñ lucratiua. puta qr mutuaueĩt pecuniã cõez tũc dꝛ cõicari: ita loq̃ĩ gl.q̃ ẽ in.l.fr a ffe. Si ẋo sũt duo rei credẽdi ex cã mere lucratiua: qr õbitor volẽs do nare duob⁹ ꝓmisit insolidũ tãq̃ reis credẽdi tc ñ dꝛ cõicari qđ exactũ ẽ ab vno. casus ẽ i.l.i lege fal. hoc obseruãdũ. z iõ gl.q̃ ẽ i.l.si titio aut seio. put se ffert ad ter. illi⁹. l. nõ bñ dicitᵇ: qr ibi sũt duo rei credẽdi ex cã lucratiua. Ultiõ tu habuisti q p litẽ dñ.fa ctã ab vno ex reis credẽdi ipe apꝛopꝛiat sibi totuꝫ debitũ. vt.l.ex duob⁹.§.đ duo.re. Quẽo an pt̃ pceptõᶜ apꝛopꝛiet sibi totũ debitũ. vł q sic: qr li tis ꝺtestatio z part̃ pceptõ eq̃parãĩ: vt.l.iij.C.đ no ua. In ẽriũ habuistis casũ đ lꝛ eñ vni soluaĩ ps al ud pcedit illa equiparatio.

d Si ticiũ. reuocatio mãdati. vide no.p bar.ĩ.l.mãdatũ.in vl. z pe col.§.mãdati.z pau.de cast. hic qui limitat hũc tex.

e Modus erit. No.ad reuocãdũ mãdatũ adde bar.ĩ.l.i.C.đ satis. z in.l.nõ solũ.§.morte.de ope.uo.nũci.z vtrobiq̃ dixi. vide in.l. si p curator falso.§.đ ꝺdi.ob cau.in.iiij.q. pri. Et ad istũ.§. vide qđ no. dixit bal. ĩ.l. cũ fũd⁹.§. ser uũ tuũ spru dẽs.ĩ vl.col. si cer. peta.

Stificare hoc oĩb⁹ debitoĩb⁹. Rñdeo mod⁹ eritᵉ faciẽ do ꝓpõi edictũ ĩ aliquo publico loco vel faciẽdo p comizare. ar.l.sed z si pupillus.§.pscribere.§. de isti to. Circa hoc tñ dic vt no. Ly.C.man.l.mãdatum.

Si nulloᶠ. No. hãc distinctionẽ. aut soluitur pcuratori penit⁹ falso qr nũq̃ hũit mãdatũ z debitor nõ liberaĩ vt đ. aut hũit mã datũ ꝛ fuit reuocatũ z tũc distiguiĩ. aut pœnit ĩ no titiã debitor⁹ soluẽĩ. aut nõ vt videbitis p multas ll. huius ti.

Si gener socero. Hic hẽs casũ q̃ solo fctã ꝺiũcte psone ñ liberat debitorẽ. q̃s.n.ẽ magꝭ ꝺiũcta psõa q̃ pr̃ filie z tñ ñ pt sibi soluí. certe null⁹. Quẽo q̃ societas đr inr pa trẽ z filiã ĩ dote. dic vt no.p gl.z dy.ĩ.l.ij.§.so.ma.

Si debitorẽ. Querit gl. cui⁹ sint iteri isti nũmi z vł q̃ nulli⁹ vt gl. dicit. ꝛ postea cũ dñs ratũ hꝛ vł pecuniã recipit efficiĩ sua z fingiĩ retro fuisse de hoc ẽt hẽtis gl.ĩ.l.si ego.§.đ ne.ge. ẋitas ẽ q̃ iteri pecunia remanet soluẽtis. qr dñiuꝫ non pdiĩ nisi ei cui fit traditio acquiraĩ: vt.l. cũ q̃s.§.si debitorẽ.j.e.z.§.ex q̃.cau.ma.l.nec vtilẽ. z ita tꝛ Guil.in.d.l.si ego. Non ob.l. qđ meo.§.si a furioso.§.de acq̃.pos. qr aliud in possessiõe q̃ facilius pdiĩ q̃ dñiuꝫ. vt.l.siqs vi.§.dfia.§.đ acq̃.poss.

Quidã filiuꝫ. Cp. q non libereĩ qr hẽdi tas nõ extat momẽto penes filiũ: vt.l.plꝫ.§. de acq̃.hẽ. So. ista ẽ ẋa fili⁹ ẋe ẽ hẽs z p eũ pr̃. vt.l.cũ filio.đ le.i. z istđ qđ đr q hẽditas nõ remanet momẽto penes filiũ ẽ verũ qñ tractaĩ đ iure inr pꝛeꝛ filiũ. sec⁹ inr exneos qr ius ꝺcessũ pri nõ dꝛ ꝺuẽti ĩ pnitiẽ alioꝝ: vt.l.nec au⁹. C.đ emã.lib.

Eadẽ solo nõ põt parere libe

Qui ppetua. ratione z repetitione. hoc dicit Cp. de.l.in numerationibus. j.e. solue vt ibi.

q Mod seruus. g No. tex. ibi vł. n. voluntate dñi rc. No. q ille q̃ ꝓponiĩ ad ẽhendũ vł ꝓpo fit⁹ ad solutionẽ recipiẽdaꝫ tene mẽti. Quero đr đ nisi aliq̃ iusta cã itercedẽt. q̃ro q̃ ẽ ista iusta cã. R. si scit eũ aliẽatũ vł si scit peculiũ adẽptũ cũ eẽt manu missus: vt.§.đ ẽhẽ.ẽp.l.quotiẽs. z.l.siqs huo.§.e.ti.

J pater. b Quero q̃d si nẽo nasciĩ vtrũ snia sibi pꝛiudicet ĩ totũ gl. q̃ ẽ đ dicẽ q sic supr̃ ẋ. egisse. Sꝛ ista gl. vł ẽ tex. z iõ dic aut certũ ẽ neminẽ nasci añq̃ ferat sẽ tẽtia z tc pꝛiudicabit sup toto. ar.l.si rẽ.§.f.§.đ pi.ac. aut ñ fuit cẽtũ z tc snia ñ pꝛiudicat nisi ĩ pte. cãus ẽ đ

Fideiussor soluẽs noĩe rei p

q Motiẽs. pte sua se solũ liberat. đ. dic. Cp. z vł q̃ solo fideiussoꝛis pfit oĩb⁹ p rata: vt.l.inr eos.§.i.§.đ fide. gl. põit đ duas so. neutra tñ põit ẋitatẽ. iõ dic añ solonẽ null⁹ fideius soꝛ liberaĩ ipo iure. sꝛ p exceptõꝫ descẽdẽtẽ ex ep'la si sũt soluẽdo: vt.§.e.l.inr fideiussoꝛes. aut post solo nẽ z tc aut fideiussoꝛ soluit p pte sua tãtũ hoc exprẽ mẽdo aut soluit simpl'r. ꝑ casu p pte soluta liberaĩ ipo iure. casus ẽ đ p alia pte q̃ respicit fideiussoꝛẽ li beraĩ ope exceptiõis taciti pacti: vt.l.si creditores C. de pac.§.e.l.in his.§.i. Si ẋo soluit simpl'r tunc loquiĩ.l.inr eos.§.i.§.de fideius.

c Am quis. Ista.l.ẽ africani z iõ diffi cil' z subtil' tota. z pri.đ. Si ꝺditio adiecti mutaĩ in deteri⁹ᵏ ei non

Inn. limitat hoc nisi fit p curatorē ciuitatis vel vniuersitatis cōstitut' ab administratoribus ciuitatis q; ppt mutationē stat' nō tollitur neq; desinit eē p curatorē. vt ff. qō si forte. je. & adō bal. ff. mādatū. C. māda. in vi. col.

l. Si debitorē. Nā iste. §. posuit hīe locū in pcura. in rē suā. adō bar. in. l. si pcura. post gl. §. de ōdi. ob cau. & dū hic dr qō est op' q reuocatio pueniat ī noticiā creditorū &c. intelligi si fuerit reuocatū p mādatē sec' si facto mādatarij: vt q; effect' sit vn' ribald' q; tūc & si nō sit factū notū creditōib' nō tn liberāt. ita dīc bal. in. l. rogasti. ī. §. si fugitiuus. si certa. & qn dr fieri notificatio reuocati: vide p bart. ī l. si pupilli. §. ī. j. eo.

Si debitorem. l. & breuit. h. d. Post reuocatū mādatū debitor ignorās soluēdo liberat' ipo iur' si recipiēs bonū aīuz hūerit: al's ope exceptionis si soluēs cōditionē sit parat' cedere. h. d. Hic inuit' in pria parte q; p falsū pcuratorē recipiētē bono aīo q rat' dnīuz ei cui' dīc se pcuratorē. iō ōtīgit liberatō Cōtra in. l. si ego. §. ō ne. ge. & l. si cōis seru'. §. i. §. de acq. pos. So. dicit gl. hoc ōtingit h ppē precedēs mādatū: vt. l. ij. §. si a furioso. §. p emptorē. & l. semp. de reg. iu. & l. cū putarē. §. fa. her. hoc nō videt verū q; min' pōt nobis acq̄rī p pcuratorē reuocatū q; p pcuratorē q nūq; fuit vt videbit'. j. e. l. dispēsatorē. & l. h alī. in gl. hoc nō pbāt. q̄re dicit q̄dā gl. q ē in. l. acceptā. C. de vsur. q; in casu hui' §. nō q̄rit dnīuz creditorī & ōtingat liberatio. q gl. ē exp̄sse ō istū. §. vt apparet in v. sicuti &c. qō tz gl. in. l. siqs seruo. §. e. in gl. q incipit. i. debitorī. & hec ē veritas: q̄a dnīuz q̄rit creditorī. nō ob. ōtra. q; hoc ē spāle pp p cedēs mādatū & fauorē liberatiōis. cū. n. l. voluerit debitorez liberarī: p ois voluit dnīuz q̄rī creditorī & in. ll. ōrijs nec mādatū p̄cesserat nec erat fauor liberatiōis. Alteri' op. ad v. alioq̄n. & vt q; nūmi nō remaneāt debitorīs: q; habuit aīuz pdēdi dnīuz g &c. vt. l. qō meo. §. si a furioso. §. de acq. pos. & glo. soluit notabilit. aliud in dnio vt hic qō nō pdit nisi alij q̄rat': vt. l. necvtilē. §. ex q. cau. ma. aliud in possessiōe: vt in. l. ōria. ista ē vera & facit qō no. ī. l. vir vxori. §. de do. inter vi. & vxo. & alit sentiat gl. & male. §. e. l. q; hoez. §. si debitorē. & ibi dīrī. & l. si ego. §. ō ne. ge. Itē op. si pecunia remāsit debitoris g nō hz ōditionē furtiuā: q; nēo ōdicit rē suā: vt. l. fi. §. vsuf. quēad. ca. dicit gl. itellige q; hic erat pecunia ōsumpta al's deberet pecuniā vēdicare nō ōdicere. vl' verī' ō furē ōpetūt iste due actiōes. s. ōditio & vēdicatio: vt ff. de act. §. sic itaq;. & l. si p fure. §. ō ōdi. fur. Alenio ad v. sicuti. op. de. l. vir vxori. ī fi. §. ō dona. int' vi. & vxo. dicit gl. ibi mulier accepit bona fide credēs donationē valere. & h recepit mala fide & est sat' bona. Itē op. de. l. iij. §. fi. ibi certū debitorē &c. §. de do. int' vi. & vxo. so. gl. eodē mō ibi mulier recipiēs credebat donationē valere. tu dic meli' ibi mulier recepit pecuniā viro pūte. vñ viro vx' soluta merito liberatio ōtingit vt ibi. & qñ fuit soluta viro absente hx' illa distinctio an habuēit recipiēs bonā fidē vl' nō: vt. l. vir vxori supra alle. Quero q̄d si nō ōstat q̄lē aīuz pcurator falsus habuit vtz debitor libereť. Rñ. sic. nā iste ter. req̄rit q; hūit aīum lucrādi sibi. & tūc q̄ro q̄lit' pbabit' iste animus Rñdeo ex sequētib'. nā si noluit dño restituere p̄sūptio ē q; recepit aīo lucrādi sibi: vt. l. & iul'. §. pinde §. ad mace. Ultimo q̄ro circa fi. §. dicit q; ōditio cedit' ō mulierē. q̄ro q̄ ōditio. dicit glo. de ōdi. fur. q dā rep̄hēdūt istā gl. q; ō vxorē nō dat' ōditio furti: ua. vt. l. ij. & ibi no. §. re. amo. vñ itelligūt hoc ō ōditiōe sine cā. & ita videbat' hic dicere Ja. ō are. tu potes dicere p ōditio furtiua nō ōpetit viro ō vxorez ōstāte mr̄imonio: vt. l. otra. & exneo ō vxorē bene pōt ōpetere quā cedit viro: vt ff. & pbat'. §. re. amo. l. ij. in pn̄. Ultimo scias q; iste. §. ē q̄si fūdamētū materie. l. falsus. C. ō fur. & l. si pcuratorī falso. §. de cōdi. ob cau.

De peculio. Eadē so. pdest ad diuēsas causas obl'onis tollēdas. h. d. ff. & magis dissimile. ē & aliquātulū difficilis put ē in lra file. & put habet' dissimile lra ē clara. Op. ō. l. q hoez. ī fi. §. e. So. eadē sol'o pdest ad diuersas causas liberatorias nō ad vnā obligatoriā & aliā liberatoriā vt in ōrio qō dic vt dicā. j. e. l. in numeratiōibus. Alenio ad fi. q̄ro q̄ dissimilitudo ē iter v. pn̄ mū & fi. cū videat' dissimilitudo. dic vt in gl. & clare.

Iste. §. ē etiā subtil. q; hoez

Qui hominem. dr in gñe soluēdo statu libe rū nō liberat' nisi cōditio libertat' eo viuo defecerit sec' si eo mortuo. h. d. tex. ibi q; si interiz. i. añq; creditor agat vel eo agēte añ finitū iudiciū ōditio. l. liberatis alioq̄n dīrī. §. q; si qō obstaculū ē ipediēs liberationē tpe solutōis oportet q; tollat' re exīte ī rerū natura vt ōtingat liberatio nō aūt re empta alioq̄n. i. si quocūq; tpe ipedimētū cessās faceret retro liberationē inductā ppe erit &c. vt in tex. videatis: q; nūc eo mortuo definit vsufruct' alien' eē cuz res interim finiat': vt in fi. de vsufruc. §. finit'. & sic vī sublatū obstaculū q; tpe solutōis liberatiōi obstabat. Ibi decessisset. nā ex hoc interitu serui finit' cōmunio q̄ liberatiōi obstiterat q; nullo mō. pbādū ē vt. §. pri. dīrī. Ulo. q; qñ ipedimētū primuz cessat req̄rit' rē extare. facit ad id qō dixi in. l. quotiēs. §. de dona. & plene examinaui ī. l. si is q; p emptorē. §. de vsuca. Itē op. de. l. nerati'. §. de ōdi. inde. so. ibi hō debebat' in spē h in gñe. Itē op. de. l. statuliberū meuio. §. pe. §. de statulib. solue vt plene no. in l. nerati'. §. alle. Ultimo q̄ro vtrū hoc sit verū simpliciter q; qñ res a creditorē pōt aduocarī liberatō nō ōtingat & loquor qñ in obligatiōe ē rē dari. breuiter dico sic si res pōt aduocarī re vl' spē rōne dnīj vel vsufruct' q̄ ps dnīj ē. casus ē hic vt vidistis in. l. si ita stipulat'. §. i. §. de ff. ob. fz qñ res pōt aduocarī p aliquā actiōez psonalē: vt p saluianā vel caluisianā vel forte p actionē hypothecariā. tūc tex. vī dicere idē q; nō ōtingat liberatio: vt. §. e. l. si rē meaz. qō intellige qñ res simpl'r soluit' & de euictōe nō caueť. nā si de euictōe caueat' tūc liberatio ōtigit. tex. ē q̄ facit hāc distinctionē in. l. fi. §. de cōdi. ob cau. facit ad hoc. j. e. l. q̄ res. circa pn̄. v. diuersum.

Hic ē ita solēnis. §. sicut aliqs

Si quis p eo. q̄ fit in hoc ti. Ro eo ō quem pōt in integrū restō postulari pōt accedere fideiusso & cursus tpis q̄ pdest reo pūti nō pdest reo absenti. h. d. & diuidit. primo pōit dictū. scdo determinationē dicti. scda ibi: & q̄dē &c. Op. de. l. si quis postq̄. §. de fideiuss. vbi p liberato tpe nō pōt accedere fideiussor. So. potes dicere q; h̄ intercessit scienter ibi ignoranter. vel verī' fz gl. h poterat restitui actio ō debitorē qō no. nā ex hoc habes casuz q; p eo q; solo iudicis officio pōt pueniri pōt accedere fideiussor. dixi in. l. i. §. de fideiuss. Sz ō hoc op. de. l. si debitorī. §. ō fideiuss. nā ō deportatū pōt actio restituī p ti. vt. C. ō sen. paf. & rest. g; p eo pōt accedere fideiussor qō ē ō illā. l. Rñdeo. q̄dā ē restō q; dz ōcedī ex mera iustitia ex vigore. l. scripte. vt ea q; ōcedit

n. Qui hominē. vltimo quero. Ad de no. p bar. in. l. non quo cū q; in pn̄. ō leg. l. & i. l. inf stipulante. §. fi rez. de vb. oblig. Circa fi. isti'. §. vi ō bar. in. l. si q; aliā. in. ij. col. j. eo. & qō ibi dixi videas.

m. Quēo q̄d Adde bart. ī l. falsus. C. ō fur.

ex ti. de minoꝛib⁹. z ex q̄. cau. ma. z tūc ꝓ tali põt accedere fideiuſ. vt ḃ. q̄dā ē reſtō q̄ nō põt ꝓcedi niſi ex q̄dā mera miſericoꝛdia: z tūc ꝓ tali nō põt accedere fideiuſſoꝛ: vt. l. ꝓtra. ¶ Itē op. ꝺꝛ ḃ ꝙ poſt datuꝫ fideiuſſoꝛē reſtō nō põt peti niſi ifra annū tiñ. ¶ Cõtra ꝓ dationē fideiuſſoꝛis interrūpit̄ ꝓſcriptio: vt. l. cū notiſſimi. §. ſed z ſiq̄s. C. ꝺ ꝓſcrip. xxx. an. dicūt q̄dā hec coꝛrigit̄ ꝓ illā. ſꝫ certe euitāda ē legū coꝛrectio. alij dicūt ꝙ ibi loquit̄ qñ fideiuſſoꝛ dar̄ añ ꝓſcriptionē finitā. ḃ qñ dar̄ ꝓſcriptōe finita. rō q̄ res facili⁹ cōſeruar̄ ꝙ res extincta reſuſciter̄. ¶ Ho. hanc ſolutionē q̄ quotidie allegar̄ hec. l. ad hoc. z hāc tꝫ Dy. z eā ſeq̄bar̄ Ol. z vera ē in ſe z per ḃ nō ſoluit̄ ꝺꝛiñ. nā ꝓput reſpicim⁹ actionē ꝓximā extinctā ꝓſcriptiōe ꝓcedit ſolutio. ſꝫ ꝓput reſpicim⁹ officiū iudicis ꝙ qꝺ impetrar̄ reſtō i integrū ſolutio nō ꝓcedit: q̄a iſtud officiū adhuc nō erat extinctū. ſꝫ pendebat vt apparet ex tex. z ex hīs q̄ ꝺixi i ꝓio ꝺꝛio. ꝺat gl. aliā nō interrūpit̄ ꝓſcriptio. ḃ ē vera in ſe ſꝫ ꝙtinet diuiꝺꝛ in. l. ꝺꝛia. ꝙ ꝙ ꝺationē fideiuſſoꝛis ꝓpetuar̄ actio ē verū qñ ꝙ lit⁹ ꝓt⁹. ꝓpetuar̄. ſꝫ ea q̄ nō ꝓpetuar̄ cõtestatiõe nō ꝓpetuar̄ fideiuſſoꝛis ꝺatiõe caſus ē ḃ. nā reſtō in itegrū ꝙ lit⁹ ꝓt⁹. nō ꝓpetuar̄: vt. l. fi. C. ꝺ tēp. in ite. reſti. z ē mirabil' ſol'. z ℑde. tꝫ eā z ē veriſſima. Alij dāt q̄ntā ſol'. ꝙ ḃ dedit fideiuſſoꝛē ꝓteſtādo ꝙ nolebat teneri ꝙ hoc in pl⁹ q̄ apparebat eū teneri z ꝙ hoc nolebat ſibi in aliquo ꝓiudicare. ḃ eſt notabil' ſo. ad ꝓteſtatiões q̄ tota ꝺie fiūt lꝫ ꝙtinet aliquā ꝺilationē q̄re tene ſol'onē ꝓcedētē. ¶ Ex hac vltia ſol'one no. ꝙ illō qꝺ ꝺꝛ i. l. cū notiſſimi. ꝙ dādo fideiuſſoꝛē ꝙfiteꝛ debitū vez ē qñ ꝺat fideiuſſoꝛē ſimpl'r ſec⁹ qñ ꝺat in eo qꝺ apparuerit eū debē i hac ſo. no. ¶ Itē op. vtilis ann⁹ nō currit abſente eo cuꝫ quo ꝺꝛ agi: vt. l. i. §. ꝺe ꝺiuer. z tēp. ꝓſcrip. ſꝫ ḃ fideiuſſoꝛ ꝺꝛij timoꝛe ē facta gl. mag. q̄ ē ḃ. ꝺicūt q̄ꝺā ꝙ in x̄. z q̄ꝺē iuriſcōſult⁹ mutat caſū ſuū z ſic Iul. in ꝓcedē tib⁹ male ꝺixit. ſꝫ certe nō ē veriſil'e ꝙ Iul. male ꝺixiſſet. vñ nō placet ḃ ſol'. alij ꝺicūt ꝙ ḃ ꝺꝛ ꝙ ann⁹ ꝓterit. ſ. ꝙtinu⁹. nā ann⁹ vtil' nō põt ꝓterire ſi ñ ē ptās cōueniēꝺi fideiuſſoꝛē z ḃ fuit ſo. Azo. quaꝫ ſeq̄bar̄ Ol. vide glo. ibi alij vt Azo. iſta Azo. ſo. nō placet q̄ ſm hoc hec lex nullū haberet ꝺubiū. q̄ nemo ꝺubitat ꝙ ſi ann⁹ vtil' nō ē elapſus z ſic reſtō nō põt peti ꝙ fideiuſſoꝛ nō liberar̄. ꝺico g̃ ſic ꝙ re⁹ erat pñs z iō currit ann⁹ vtil'. q̄ ē ptās cum eo expīēꝺi. fideiuſſoꝛ x̄o erat abſ̄s iō reſpectu fideiuſſoꝛ⁹ nō currit z q̄ ℈ eū nō poterat agi nec curſus tp̄is poterat ℈ eū interrūpi. ¶ Sꝫ ℈ hoc op. q̄ imo agēꝺo ℈ p̄cipalē videoꝛ iterrūpe⁹ ꝓſcriptionē ℈ fideiuſſoꝛez: vt. l. vlti. C. ꝺe ꝺuo. re. z ſic ēq̄ ip̄uteꝛ mihi. So. b⁹ timore q̄ꝺā receꝺūt ab eo qꝺ. §. ꝺixi. z ꝺicūt ꝙ ꝺe neceſſitate ꝺꝛ poni ꝙ ḃ nō erat ptās expīēꝺi cuꝫ reo nec cū fideiuſſoꝛe al's cōuētio facta cū reo iꝺuceret iterruptionē ꝓſcriptiōis etiā ℈ fideiuſſoꝛē: vt. l. cōtra. z hoc tꝫ iſta gl. mag. i fi. z idē tꝫ gl. i. l. ſi fideiuſſoꝛ. §. fi. §. mā. alij ꝺicūt ꝙ interruptio facta ℈ p̄ncipalē nō interrūpit ꝓſcriptōez ℈ fideiuſſoꝛē. caſus ē ḃ fꝫ lec. quā tenui vobis. nec ob. l. fi. C. ꝺe ꝺuo. re. q̄ aliō in ꝺuob⁹ reis. aliud in reo z fideiuſ. Iſtā ſo. tꝫ ſequēs gl. q̄ incipit etiā ꝓ fideiuſſoꝛe quā vide q̄ ē mltū no. nec ē alibi z hāc ſo. puto verā ꝓ tex. iſti⁹. l. z hāc ſo. tꝫ Cy. in. l. cōtra. lꝫ ꝺe hac gl. nō faciat mētionē. rō eſt. q̄ ꝺuo rei teneñ eaꝺē ſpē obligatōis. ſec⁹ in reo z fideiuſſoꝛe: nā fideiuſſoꝛ obligat̄ ſemp x̄bis ſꝫ re⁹ põt alio mō teneri. Itē ſemp ꝺifferūt in hoc q̄ vna obligatio ē p̄ncipalis alia acceſſoꝛia. ſꝫ obligatiões cō

reoꝝ ſunt equales: vt. l. ſi re⁹. §. ꝺ ꝺuo. re. z. l. gñaliť. ꝺe fideiuſ. Et ꝓ hoc ego ꝺico ꝙ interruptio facta ℈ vnū ex tutoꝛib⁹ p̄iudicat alīs ſi ℈ eū actio erat iam nata: q̄ teneť eaꝺē ſpē obl'onis. vt. l. ſi pupill⁹. z ibi no. §. ꝺe admi. tu. ſec⁹ eēt i interruptiõe facta ℈ vnū tutoꝛē. nā nō iterrūpit ℈ magr̄atū ad quē ꝺeueniť i ſubſidiū: q̄ ñ teneť eaꝺē ſpē obl'onis: vt. l. i. §. ꝺ magiſ. que. ita intellīgo. ꝺ. l. ſi pupill⁹. §. ꝺe admi. tu. ꝓ hoc ꝺico ꝙ interruptiõe facta ℈ eū q̄ teneť ꝺirecta interrūpit̄ ꝓſcriptio ℈ eū q̄ teneť vtili z e⁹. q̄ actio vtilis z ꝺirecta viꝺeť eaꝺē: vt. l. actio. ꝺe ne. geſt. z ē tex. in. l. cū hēditas. §. ad trebel. ¶ Sꝫ ℈ p̄dicta op. nā viꝺeť ℈ caſū. l. vbi ꝺꝛ ꝙ interpellatio facta ℈ reū ꝓpetuat actionē ℈ fideiuſſoꝛē: vt. l. ſeruū. §. ſequit̄. z §. nūc viꝺeam⁹. §. ꝺe x̄. ob. ¶ Rñ. qñq̄ actio ꝺꝛ ꝓpetuari reſpectu rei q̄ ē i obl'one vt re ꝑempta re⁹ nō liberet̄ z tūc ſi ꝓpetuar̄ ℈ p̄ncipalē ꝓpetuar̄ ℈ fideiuſſoꝛē q̄ ad eaꝺē rē teneť: vt. l. ſi ita. §. ꝺe fideiuſ. ita loquit̄. l. cōtra. qñq̄ loquit̄ ꝺe ꝓpetuāda actiõe reſpectu ipſi⁹ actōis z obl'onis z tc̄ iterruptio fctā ℈ p̄ncipalē nō p̄iudicat fideiuſſoꝛi q̄ ꝺiuerſis actiōib⁹ z ꝺiuerſis obl'onib⁹ teneť. ē caſus hic. ¶ Itez ℈ p̄dicta op. qñ o tractam⁹ ḃ ꝺe iterruptōe vl' ꝺ ꝓpetuatiõe cū officiū iudicis ꝺe quo ḃ loquit̄ non recipiat ꝓpetuationē. ¶ Rñꝺeo fateoꝛ ꝙ nō ꝓpr̄ie ḃ loquit̄ ꝺ interruptiõe ſꝫ p quāꝺā ſil'itudinē q̄ ſi hēo ptātē exp̄iñꝺi cū fideiuſſoꝛe vel nō viꝺeoꝛ ſm p̄dicta. ¶ Itē ℈ p̄dicta opp. ſi ponim⁹ reū liberatū fideiuſſoꝛ poterit opponere exceptionē ꝺeſcēꝺētē ex auc. p̃ite. C. ꝺ fideiuſ. hoc mō cōueniās p̄ncipalē ſꝫ p̄ncipalē cōuenire nō potes. g̃ rc̄. So. exceptio ex auc. p̃ite nō ḃꝫ locū qñ p̄ncip̄alis nō põt ꝙueniri ſm ea q̄ ꝺixi ſꝫ Dy. i. l. marcellus. §. ꝺ fideiuſ. ¶ Itē op. fideiuſſoꝛ poterit opponere exceptionē cedēꝺarū actionū ſꝫ actoꝛ nō poterit cedere g̃ excluꝺeť: vt. l. ſtichū. §. pe. j. e. ti. So. hoc ē verū niſi cū põt fideiuſſoꝛi aliq̄ꝺ īputari vt ḃ erat nā poſſꝫ ꝺicere creꝺitoꝛ hoc ꝙtingit mihi ꝓp̄ fctm tuū: q̄ ſi fuiſſes p̃ns ceſſiſſē tibi actionē. ſꝫ q̄ nō fuiſti p̃ns nō potui te ꝙuenire eo tpe quo poteraꝫ tibi actionē cedere z ſic tibi īputes. ſed hoc hodie creditoꝛi nō ꝓꝺeſt: q̄ fideiuſſoꝛ põt ꝺicere etiā ſi fuiſſem p̃ns nō potuiſſes me p̄i⁹ ꝙuenire. vñ īputes tibi q̄re reū p̄i⁹ non cōueniſti. vñ hec. l. hodie ꝓcederet ſi eēt renūciatū bñficio cedēꝺarū actionū vl' bñficio ꝺ fideiuſ. vt cōiter fit. ¶ Ulteri⁹ ad ſi. huj⁹. §. op. ꝺe. l. ſi fideiuſſoꝛ. §. ꝺe ꝺolo. So. vt in gl. z plene ꝺixi i. l. moꝛa. §. ꝺe x̄. ob. ¶ Ultimo eēt viꝺendū q̄liť i hac reſtōne q̄ impetrar̄ cōtra fideiuſſoꝛē eēt foꝛmādus libellus qꝺ viꝺe ꝓ te vt ex tex. colligiť.

r Item contra p̄dicta. vide Bal. in auc. ſꝫ hodie C. ꝺe actio. z obli.

Si fideiuſſoꝛ ꝺbitoꝛi ſuccedit oīs Qui prote. obligatio fideiuſſoꝛia extinguiť. ſecus ē in pignoꝛe. ḃ. ꝺ. z ē ſingular̄ caſus. ¶ Queꝛo rōnē ꝺiuerſitatis iter primū caſū z ſcōm. ꝺic̄ glo. rō ē: q̄ hypotheca ḃꝫ ſuas cōditiones vt ꝺuret ꝺo nec ꝺebitū ſit ſolutū vl' al's ſit ſatiſfactū: vt. l. grege §. etiā. §. ꝺe pig. ꝓ hoc optime facit. l. ꝺebitoꝛi. ℈ p̄i. §. ad trebel. z. l. ex ſextāte. §. latin⁹. §. ꝺ excep. rei iuꝺi. iſtas añt ꝙꝺitiões nō ḃꝫ fideiuſſoꝛ fideiuſſoꝛis z hec ē vna rō. Itē pign⁹ põt retineri ob pecuniaꝫ cyrographariā: vt. l. i. C. etiā ob cy. pe. multomag⁹ poterit retineri hoc caſu que rō ceſſat in fideiuſſoꝛe. ſꝫ rō iſta ꝓcedit qñ pign⁹ eſt cōſtitutū traditiõe. ſꝫ prima rō eſt magis generalis.

Iſolutu⁹. Iſta. l. ꝺiuiꝺit i q̄tuoꝛ ꝓtes. i prima īputať creꝺitoꝛi culpa in male eligēꝺo. In ſcḋa īputať culpa ad ꝓbationē retractāꝺā. In tertia pte īputať culpa ſine cā oblationē recuſāꝺo. In q̄rto z quinto

Si solutur⁹. cõiter cõfidissent. Et itellige in deposito facto i iudicio ,put in casu hui⁹. l. Alias credo q nõ sufficeret. l. ij. cũ gl. C. de vsur. z no. bar. in. d. l. acceptã. in fi. z qõ ibi bal. in. i. col. ſz qõ etiã in exiudiciali ,pcedat ,no. bal. ſin. d. l. acceptã. in. viij. q. allegãdo bar. b z adde ang. in. d. l. ſi a bone fidei. s̃. de reivẽdi. z vide bal. in. l. ſi ita. §. i. ff. nau. cau. stab. vbi ponit in ſil'i singularẽ decisionẽ. z ẽt vide q̃ not. in. l. iudicia. C. de rei vendi.

t Oblatio dz fieri. vide bal. in. d. l. acceptã. maxie in. x. q. z in. l. obligatione. C. de vsur.

v Quẽo. vide bal. in. d. l. acceptã. C. õ vsur. i. x. q. circa fi. ibi quãdo deponitani abdi. adde bal. in. d. l. acceptã. i. iiij. q.

Rõ ad de bal. in rub. C. de positi. i. ix. q.

In numerationib⁹. habui q. Adde qõ idẽ no. in ſil'i bar. in. l. sicut §. ſupuacuuz ff. q. mo. pig. vel ypo. ſol. z bar. i osilio qõ icipit pce pit arbit. vi de bal. in. l. ſi quis ita. C. õ pac. inẽ emp. z vendi. vide ang. z fulgo. i. l. siqs hẽdẽ C. de odi. in ſti. z ſpe. in ti. de arbi. §. ſequit. ỹ. ſz pone arbiter. z bal. i. d. l. siqs hr̃dẽ. z i. l. ti tio centuz. in pri. j. õ odi. z demõ. z i. d. l. i. C. õ his q̃ pene nomi. z in. x. col. z q̃ no. bar. in. l. p miscerí. in fi. s̃. õ acq̃. pos. z bar. i. l. ſi fideiusso. §. fi. ff. de leg. i. z cũ bar. etiã trãseũt bal. ang. z pau. de cast. in. d. l. ſi fideiussor. §. pe. z bal. i. l. debitor. in pe. col. C. de pac. bñ facit qõ no. gl. in. l. ſi cũ fũdũ. §. fi. glo. fi. s̃. õ pac. z gl. magistra. i. l. ab emptore. e. ti.

Quãuis. No. hãc. l. q̃ nõ ẽ alibi q ipam allegaui in. l. fi. C. de pac. pig. z ad hoc not. vide q̃ ibi dixi z ang. in. l. ſi insulã. i. ix. q in pri. dr in numeratiõib⁹ z in prio casu nõ ponit exẽplũ de numeratiõe z sic incõgrue loquit. Rñ. fateor q de numeratiõe nõ ponit primũ exẽplũ sed õ remissiõe q̃ hz vim numeratiõis. Itẽ op. de. l. q̃ ho minẽ. §. fi. s̃. eo. To. possum⁹ dicere q ibi ponit ꝑgulaz qr vna solo nõ parit diuersos effect⁹. ſz h ponit exceptões qõ pz qr in principio dr aliqñ. vl' alit vna solo pt parere diuersos seu plures effect⁹ sil'es z eã dẽ rõnẽ hñtes in. l. cũ qs. §. de peculio. s̃. e. Itẽ pot parere plures effect⁹ hñtes diuersas rõnes nõ tñ õ rias vt h. ſz plures effect⁹ õrios nõ pot parere vt liberationẽ z repetitionẽ eodẽ respectu vt liberet tãq̃ solutũ sit debitũ z repetet tãq̃ idebite solutũ: vt l. Dria. Ultio habui qõnez[f] de facto. semel q̃dã i laudo fuit odẽnat⁹ locare alicui vnã apothecã z i cõ promisso erat apposita maxia pena. mõ ille locauit z in locatiõe fuit apposita modica pena postea venit õ locationẽ qrit an omittat pena cõpromissi an pena apposita i instr̃o locatõis. determinaui p hãc l. in fi. ibi tantũdẽ rc. q locãdo fuit liberat⁹ a pẽa cõpromissi: vt h in fi. ſz ista determinatio hz multa contraria difficilia de q̃b⁹ dixi. s̃. õ le. i. l. ſi fideiussor. i fi.

Quamuis. z Pactũ õ pignore dãdo in solutũ nõ ꝑiudicat creditori possidẽti. h. d. Ista ẽ notabil' lex quã nõ credo eẽ alibi. Op. de. l. titi⁹. s̃. õ pig. ac. To. gl. dicit h qñ ille q̃ pmisit dare insolutũ possidet iõ nõ ꝑiudicat sibi. ibi qñ possidet creditor. z sic tale pactũ nõ valeret ad actionẽ ſz ad retẽnonẽ sic: fm ista gl. no. Possem⁹ aliter soluere hoc dicũ q ista pmissio fuit h facta ostãte mr̃imonio. iõ inquãtũ cõtinet spez donatiõis nõ valet ad actionẽ. z hec so. tãgit i gl. pua sup ỹ. spopõderit. ſz ista so. nõ placet: qr h ñ distinguit vtrũ matrimoniũ fuerit solutũ morte vel diuortio. qr si morte solutũ eẽt tũc donatio eẽt ofirmata. z iõ tũc posset cogi dari insolutũ iõ tenet pcedentẽ so. Cõtra hoc op. õ. l. ſi. C. de pac. pig. quã hic alle. glo. p pcor. vbi tale pactũ indistincte nõ valet. Rñdeo ibi pactũ de pignore dãdo insolutũ fuit appositũ ab ipo initio iõ nõ valet: qr ẽ sil'e pacto legis cõmissorie. h fuit appositũ ex interuallo iõ valet vt. d. l. titi⁹. s̃. de pig. act. ſ. valet dico ad retentiones vt ibi nõ ad actionẽ vt h. z iõ intelligo hãc. l. q̃ pactũ ex interuallo fuit appositũ. Cõtra hoc op. de l. ſi fũd⁹. §. fi. s̃. de pig. h⁹ timore debet ſ scire q̃ apponit pactũ de dãdo pignore insolutũ vl' õ pigno re vẽdẽdo creditori iusto pcio tũc tale pactũ indistincte valet: vt. l. ſi fund⁹. in fi. s̃. de pig. iustũ ant pcium extiabit bon⁹ vir. i. iudex. vt. l. fi. circa fi. C. õ iure do. ipe. q̃z apponit pactũ[a] de vẽdẽdo seu dãdo insolutũ p debito. z tũc si apponit ab initio tpe õcti debiti tale pactũ ẽ nullũ: qr ẽ sil'e pacto. l. omissorie: vt l. i. C. de pac. pig. z hoc si agit de dãdo isolutuz ipsi creditori sec⁹ si fideiussori: vt. l. fi. in pri. õ otra. emp. z no. i. d. l. i. s̃. õ pac. pig. z p Guil. i. l. titi⁹. s̃. de pig act. Q̃z apponit ex interuallo z tũc tale pactũ valet[b] vt. l. ij. C. de pac. pig. fm vnã lec. valet. dico quo ad retentionẽ: vt. l. titi⁹. s̃. õ pig. actl. nõ quo ad actionẽ: vt hic. Q̃z fit pmissio de vẽdẽdo vl' de dãdo insolutum simplr. nõ adiecto iusto pcio vl' p debito. tũc siq̃dẽ fiat pmissio de vẽdẽdo vel dicat pign⁹ fit emptũ vel sil'ia ỹba intelligit iusto pcio: vt. l. ſi fundus. in fi. s̃. õ pig. ſi vero õr dabo tibi pign⁹ isolutũ

---

a Apponit pactũ. Addo gl. i. c. i. z qõ ibi bal. õ seu. da. in vice. l. cõmissorie. z in. d. l. fi. C. õ pac. pigno.

b Valet. vide q̃ dixi. d. l. pactj pig.

c An valeat. vide in. l. a diuo pio. §. ſi pignora. õ rc iudi.

d Possunt dari. ſz õrũ tenuit lodo. i. l. ſi cõstãte in pri. solu. ma. s̃. adde. l. res s̃. de pigno. z. l. q̃d aũt. §. i. s̃. de do. int. vi. z vxo. Sz õrũ tz bal. i. d. l. ſi ostãte. z ro. vt dixi p ter. i. l. ij. C. ne fideiu. do. dent ibi. nul la satisdatõe ſz xior ẽ opi. gl. z bar. p. l. vnicã. §. ſz vt plenius. C. õ rei vxo. act. z sicut pr̃ põt fideiubere. p dote filij iuẽ no. p bar. i. d. l. ſi ostãte. §. quoties. ita z vir põt dare pignus.

Sz qs aliaz. nõ placet. vi de bar. z doc to. in. l. liber ra. C. õ sentẽ.

vel hẽas insolutũ itelligit tũc p debito & tũc anvaleat vl nõ recurrit ad p̃cedẽtẽ distinctionẽ. casus ẽ hic. ¶ Quero q̃d si vir faciat pactũ de dãdo vxori insolutũ aliq̃d nõ obligatũ p dote & ẽ p̃cij maioris q̃ dos. Rñdeo. tũc illud pactũ nullã hz firmitudinẽ cũ pacto. l. ꝓmissorie. & iõ siq̃dẽ fieret soluto mrimonio valeret: vt. l. si diuortio. s. de ꝛ. ob. Sic̃o fieret cõstãte mrimonio cõtineret donationẽ. & iõ nõ valeret nisi morte cõfirmaret illa donatio: vt ibi plene dixi. ¶ Quero q̃ ẽ rõ vtrũ pactũ de dãdo insolutũ apponat ab initio vel ex postfacto. Rñdeo ab initio debitor ꝓmitteret q̃cq̃d vellet creditor vt pecuniã haberet & sic q̃si violẽter vt habeat pecuniã istõ pactũ fac̃ q̃ rõ qñ ꝓmittit ex postfcõ cessat. ¶ Quero an illis casib⁹ q̃b⁹ dixi pactũ nõ valẽ ꝛ firmet iuramẽto. dic vt dixi in. l. siq̃s p eo. in prĩ. s. ꝛ fideiuss. ¶ Ultimo vides hic q̃ pignora p̃nt dari ꝓ dote reddẽda & eodẽ mõ dicũt q̃dã q̃ p̃nt dari fideiussores p dote reddẽda hz nõ possũt dari p dote cõseruãda p ti. C. ne fide. do. dẽ. & ibi tãgit p gl. & p doc. ego tetigi plene in. l. si cõstante. ſ. quotiẽs. s. so. ma.

Si quis aliã. Si spẽs. p spẽ soluta euiratio nõ ꝛtingit. h. d. ¶ Oppo. q̃ debeat agi de euictiõe nõ actiõe prima: vt. l. si p̃diuz. C. de euic. & de pig. act. l. elegãter. i prĩ. So. h nõ fuit facta res accipiẽt & fuit euicta p hypotheca. h sol. nõ placet hz Re. teneat eã. C. ꝛ sen. l. libera. rõ q̃re nõ placet: q̃ eodẽ mõ ñ libẽat soluẽs rẽ alij obligatã si cut soluẽs rẽ alienã: vt. l. si rẽ meã. s. e. ti. Alij dicũt q̃ hic soluit eo pacto vt a pristina obligatiõe nõ discederet. hoc tãgit gl. hic. & in. d. l. libera. qõ ẽ verissimũ in se & ẽ notabilis practica. qñ tibi aliq̃d dat in solutũ appõas pactũ q̃ si ꝛtingat rẽ euinci q̃ a prima obligatiõe nõ discedat qõ ẽ vtile ppt fideiusso res q̃ sũt in pria obligatiõe q̃ forte nõ sũt i scõa. Itẽ ppter hypothe. antiqnior ẽ in tpe & pp mlta. tñ ista so. hz fit vera i se ꝓtinet diuinationẽ q̃re gl. sol. tertio mõ q̃ hic soluit spẽs p spẽ. hz in ẽio soluit spẽs p pecunia. & hec ẽ vera rõ. qñ soluit spẽs p spẽ ẽ q̃dã pmutatio in q̃ qs tenet ad dãdũ & ad rẽ accipiẽt faciendã s vt. s. de re. pmu. l. i. vñ si rẽ accipient nõ faceret nõ fuit a prima obligatione liberat⁹. hz qñ soluit spẽs p pecunia ẽ q̃dã emptio: vt. l. iij. s. p emp. & l. fi. s. de bo. auc. iu. pos. in q̃ qs tenet ad tradẽdũ. vñ eoipo q̃ tradidit fuit liberat⁹. si euicat tenet vti ex empto de euictiõe nõ prima. ¶ Sed ꝛ p̃dicta ꝛy. dicit q̃ fuit ibi soluta spẽs p spẽ sicuti h iõ non ob. p̃dictis. hec so. ẽ ꝛ tex. & gl. ibi posita. vñ Ja. de are. vl dicere q̃ põt agere pristina actiõe: vt h. & d. l. q̃ res. in prĩ. & etiã vtili de euictõe: vt. d. l. si p̃diũ. & l. elegãter. in prĩ. pal. Istud dictũ ẽ ꝛ tex. i. d. l. elegãter. in prin. vbi dr q̃ tollit actio prĩa. iõ dico ad. l. q̃ res. q̃ ẽ spãle ibi fauore dotis vt spẽs p pecũia soluta liberationẽ nõ pariat ab actione prĩa. fil'e i. l. si cũ dotẽ. ſ. si mulier. & qõ ibi not. s. so. ma. ¶ Cõtra p̃dicta h op. de. l. si p fũdo. C. de trãsac. vbi spẽs soluta p spẽ & re euicta nõ põt agi actõe prĩa. So. q̃c q̃d dicat Re. veritas ẽ q̃ ibi spãle fauore minuẽda ꝛct⁹ innoiat⁹ tñ nõ hz locũ ꝓditio ob causaz sz agit actiõe p̃scriptis ꝛbis vt ꝛct⁹ ipleat fauore minuẽdarũ litiũ. & iõ vt ꝓphẽdã quosdã casus quos i p̃di ctis nõ noiaui. ¶ Et vt plene liq̃at h materia distinguendã aut vnũ soluit p alio ex cã trãsactõis aut ex alia cã. primo casu re euicta nõ agit actione prĩa fauore minuẽdarũ litiũ: vt. d. l. si p fũdo. scdo cãu aut soluit spẽs p spẽ aut gen⁹ p gñe. aut spẽs p gñe aut gen⁹ p spẽ. prio casu aut euincit spẽs ex cã dñij & sine dubio põt agi actiõe prĩa siue ab initio nõ fuit facta accipiẽtis siue ex postfacto desinat ppt alicui⁹ ꝓditionis euẽtũ. vt h. & s. e. l. cũ q̃s. ſ. hoiez. & C. ꝛ sen. l. libera. Aut euicit p hypothecariã vel aliq̃ alia actõe psonali. tũc aut ille q̃ soluit de euictõe ꝓmisit & liberat⁹ est actiõe prĩa & dr agere de euictiõe: vt. l. fi. s. de ꝓdi. ob cau. Aut de euictiõe nõ ꝓmisit & dr agi actõe prima a q̃ liberat⁹ nõ fuit: vt. s. e. l. si rẽ. Sic̃o dat gen⁹ p gñe idẽ q: dr agi actõe prĩa fz distinctionẽ p̃cedente: vt. l. deferre. ſ. fi. & l. se. j. de iure fis. tertio casu q̃ spẽs p gñe: aut illud gen⁹ ꝓsistebat i pecunia numerata & re euicta nõ põt agi actõe prĩa fz vtili ex empto: vt. l. si p̃diũ. C. ꝓ euic. & l. elegãt i prĩ. s. de pig. act. Si vero nõ ꝓsistebat in pecunia tũc nõ posset eẽ emptio. iõ ageret actiõe prĩa a q̃ nõ fuit liberat⁹. vt. l. q̃ ꝓcubinã. ſ. si hẽs. de le. iij. Quarto casu q̃ soluit gen⁹ p spẽ tũc indistincte tenet facere rẽ accipiẽtis: vt. l. si a substituto. ſ. hẽs. ꝓ leg. i. & d. l. q̃ ꝓcubinã. ſ. si hẽs. iõ si nõ fecit dr agere actiõe prĩa. Predicta q̃ dixi q̃ actio prima tollit & agit ꝓ euictiõe fallit in duob⁹ casib⁹ fauore dotis: vt. l. quires. in prĩ. j. e. Itẽ si eẽt actũ vt actio prĩa non tollat vt h ẽm vnaz so. posset eẽ vn⁹ casus dubitabil' q̃d si soluit spẽs p spẽ & p pecunia fil' & semel & spẽs soluta euicat cogitabit. ¶ Quero q̃ illud qõ ẽ datũ in solutũ euincit vtr debeat fieri denũciatio ei q̃ dedit in solutũ sicut vẽditori. de hoc hẽs tex. in. l. libera. C. de sen. & d. l. q̃ ꝓcubinã. ſ. si hẽs. de lega. iij. ¶ Ultimo op. ad hãc. l. & vr q̃ vna re euicta nõ debeat agi prĩa actiõe in totũ. vt. s. ꝓ euic. l. cũ plures. so. ibi fuit ꝛct⁹ emptiõis & vẽditionis vñ tradita re actio erat extincta: q: solũ ad tradẽdũ tenebat merito nõ pot agi nisi p re euicta tm̃: h ẽo actio prĩa nõ erat extincta. Ultimo p hãc. l. determiauí semel vnã qõnez. duo vẽdiderũt cuidã fundũ hoc pacto vt ille teneat reuẽdere eis vsq̃ ad certũ tps infra illõ k vn⁹ ex vẽditoribus voluit reemere partẽ suã. ego determinauí q̃ ille nõ videt reuẽdere partẽ illã: q: ẽptor ille ab initio nõ emisset nisi isolidũ habitur⁹ fuisset: vt h p hoc ẽ tex. i. l. qõ añt. ſ. fi. & l. se. s. de in diẽ adiect.

Sed & si quis. Iste ẽ pot intelligi duob⁹ modis. vno mõ cũ dol⁹ fuit adhibitus a creditore q̃ creditor induxit dolo debitorẽ ad dandũ insolutũ. iste mod⁹ legẽdi nõ ꝓgruit lr̃e: q: si dolo creditoris iterc̃essisset datio in solutũ valeret & ẽt debitor cẽt liberat⁹ si vellet ratã hr̃e datiõez in solutũ: vt. s. de dolo. l. elegãter. in prĩ. & qõ ibi no. & iõ meli⁹ ẽ q̃ hoc itelligam⁹ in dolo adhibito ab ipo debitore in faciẽdo extimari rẽ vltra q̃ valeret.

In pupillo. Ñ aliquẽ eẽ locupletẽ ẽ cã actõis dãde vel denegãde lit ꝓ. tps inspicit. & ille dr locupletior q̃ nõ ẽ paupior. h. d. ¶ Q̃. q̃ inspiciat tps mie. vt. s. de peti. hẽ. l. si a patre. ſ. quo tpe. dic gl. fateor q̃ inspicit tps quo petit & q̃ iudicat. & sic vtrũq; tu dic quãdoq; aliquẽ locupletem esse vel nõ est causa actionis dande vel denegande tũc inspicitur tempus litis cõtest. vt hic cuz similib⁹. Quãdoq; ẽ causa condẽnationis moderãde. & tũc inspicitur tẽpus sententie: vt. l. cõtra. & l. rei iudi. in prĩnci. s. de re iudica.

Itia. In ptorio pignore fruct⁹ exte-
nuãt debitũ. h. d. Dicit h in prĩ. oĩa p dño egit. istũ tex. inducũt q̃dã q̃ si aliquis recolligit fructus vt dñs & vsus est re vt dñs q̃ dñs p̃sumat. p quo videt tex. i. l. litib⁹. C. ꝓ agri. & censi. ꝓ quo dic vt dixi in. l. quidam in suo. in fi. s. de cõdi. insti.

esse spoleti & idẽ dic bal. i l. ij. in fi. C. ꝓ pac. int emp. & ven. ibi vid & in. l. ij. & i. l. cui vsufruct⁹ s. ꝓ vsuf. leg. p Bar.

In pupillo. Ibi pupillo. ꝓ hac. l. vid cy. in. l. fi. C. ꝓ in integ. resti. & gl. & doct. i. l. fi. C. ꝓ filiofami. vbi p salyc. adde qõ not. in. l. ij. C. de neg. gest.

Itia. Hẽ no. vide qõ dixi p⁹ bar. i. l. neq̃. C. de ꝓpẽsa. & p⁹ bart. i l. q̃ vniuẽsas ſ. qõ p colonũ. de acqui. pos. Sed an p dationẽ in solutũ pbetur possessio & dñiuz. vid p spe. in ti. ꝓ locato. ſ. nũc aliq̃. ver. lij. & lvij. & qõ no. bar. in. l. i. s. ꝓ vsucapi. & in kminis bart. in. l. legata. ꝓ adimẽ. lega. bon⁹ tex. etiã ẽ i. l. filiussa. ſ. diu⁹. & ibi ange. & imol. de leg. i. & facit quod no. bar. in. l. ij. s. de noua. & limita hãc. l. nisi iur familiaritat fruct⁹ p cepit & sic ex piectur ap paret: vt no. bar. & imol. i l. q̃ iure. ꝓ ac q̃. poss. & de materia vid qõ dixit bar. in. l. ad pbationem. C. loca. & cy. & bal. in. l. iudicia. de rei vendi.

Solu tã. ñ. q si. hãc.l.oi centẽ debito rẽ soluentem creditori cre ditoris ipso iure liberari. limita no. vt p gl. ⁊ bal. in l.i. C. ō excep. ⁊ p bart. in.l. solutũ. §. solu tã. de pigno. actꝫ. ⁊ ista ñ ẽ alibi ꝑm bal. in.l.fi.ī añpe. col. C. ō pact. ⁊ i.l.si tibi. §. de pig. ff. eo. ⁊ vide ad ma teriã tex. cuz gl. in.l.cũ ius su. j. eo.

Satisfa ctio. q̃ sit dꝛia inter satisfacere ⁊ soluere vide doc. in.l.i. §. q̃ satisd. cog. ⁊ facit ad .q. de q̃b⁹ ibi p eos.

Solutio nis. diffi cilis. Adde q̃ no. bar. i.l. i. ⁊ qō ibi di ri. j. de custo. reo. ⁊ ō theo ricã bar. ℞ vꝝ facere tex. ī.l. iij. §. soluisse referẽdo istũ §. ad. §. ait p̃ tor. in ea.l. ō re iudi. ꝓz ange. ℞. ſz p ō ria posset re ferri ille. §. ibi ad. §. siq̃s cō dẽnat⁹. Ali q̃d p bal. ī.l.i. §. q̃ satisd. co gã. ⁊ qō not. bar. in.l. itẽ li berar. §. i. q̃. mo. pig. vel hypo. sol. q̃ rit ⁊ bal. in.l. fi. C. ad.l. fal ci. iussus da re ex cã cōdi tiōis iplẽde dat argenta riũ ꝓmissorẽ parte volẽte ⁊ acceptante

Solutaz. ñ. q si n acceptilatũ subau di. i. debitũ q̃d. i. pp qō stipu latiōis noīe. i. pp modũ stipłonis sołonis naturalis. ō quo dixi ī prī. ſz gl. itell'at alit. Cp. ad prī. de.l.fi. §. fi. in prī. §. de ñ. obli. so. vt ibi ad fi. Cp. de.l. solutionis. j. eo. so. vt ibi dicam.

Jndebitũ solutũ scienꝫ ꝫ agentẽ ex eadẽ cã ope ex ceptiōis repetit. h. d. Ho. qō dixi ī casu ⁊ ẽ sic in.l. elegãter. §. qui reprobos. §. de pig. actꝫ. Cp. q̃ sciẽs soluit idebitũ vꝝ donare: vt.l. cui⁹ p errorẽ. j. de reg. iur. hic dꝛ otra. dicit gl. q ibi dꝛ do natio ẽ. expone. i. irrenocabił datio. q. d. nõ ẽ ꝓprie donatio. hũc passũ an sit ꝓprie donatio examinaui tibi plene in.l.i. §. de dona. iō hic omitto. Ad ꝫriuz añt q̃liter rñdem⁹ videam⁹ in se. ꝫ. Cp. idebitũ solutũ sciẽter nõ repetit. ſz hic fuit solutuz sciẽter. g̃ nõ põt repeti. dicũt q̃dã q p viã actiōis nõ põt re peti. ſz p viã exceptōis sic. casus ẽ hic. ſz hoc nõ ẽ be ne dictũ. nã qñcũq; soluit sciẽter idebitũ ẽ ña dõa tio vt dixi ī.l.i. §. ō dona. q̃re doc. dicũt q qñcq; põt eẽ alia p̃sumptio ꝓpt quã anim⁹ donãdi deficiat ⁊ põt habere locũ repetitio ita tãgũt doc. in.l. falsus. C. de fur. in mag. distinctiõe quã ibi refert Cy. ī lec. de hoc tangã. j. e.l. disp̃satorẽ. tñ quãtũ ad ꝓposi tũ dico q hic cessat anim⁹ donãdi: qꝛ apparet q de dit aīo dissoluẽdi obligationẽ. ⁊ iō si ex eadẽ cã agi tur ex qua soluit solutũ repetet ope exceptōis. sec⁹ si ageret ex alia cã: qꝛ tũc exceptio nõ obstaret. Jtẽ sec⁹ si ab initio sciuisset nullã causã subesse qꝛ tẽ nul lo mõ repeteret: vt.l.i. §. de ꝓd. inde. Jtẽ op. de l. si id qō. §. de ñ. ob. ⁊ de pig. actꝫ. l.i. solue vt in q̃li bet earũ dixi. Quero vtrũ isti⁹ eris soluti trans ferat dñiuz in accipiẽtẽ. Ñ. sic: qꝛ cõsensuz ẽ in coꝛ poꝛe: vt. d.l.i. §. de pig. actꝫ.

Ospensatoꝛi. Hãc.l. intellige vt ha buistis in.l. cũ quis. §. si debitoꝛem. §. eo. ti.

Satisfactio. Cp. qꝛ aliō ꝓ alio soluí nõ põt creditoꝛe inuito. vt.l.ij. §. i. §. si cer. pe. so. intellige hic creditoꝛe volẽte: vt dicit glo.

Soluere. Cpp. C. de iure delibe. l. nec emere. ⁊ ex ō reg. iur. c. in uito. li. vi. So. ꝓ obliquũ hic cõferr bñficiũ in inuitũ. qō dic vt no. in.l. hoc iure. §. de dona.

Solutionis. Jsta lex ẽ aliquãtulũ difficilis. Cp. de.l. solu tam. in prin. ⁊ in fi. §. e. vbi ꝟbũ solutionis nõ ꝺphẽdit acceptilationẽ. ℞ ōz ō q̃re male dic ꝺy. ꝟbũ solutiōis accipit large qñcq; ⁊ ita ℞. qñcq; accipit stricte ⁊ ita ī.l. ꝺtra. Jstud dictũ nisi magꝫ declaret nulli⁹ est effect⁹. iō dico sic. qñcq; ꝟbũ solutionis nõ ꝓferr simplr ſz cũ adiũcto. ꝟbi gꝛa tu, pmittꝫ solu ere pecuniã. vł dicit statutũ si nõ solueris pecuniã ⁊ sił'ia. tc̃ accipit stricte ⁊ requirit naturalis solo rei adiũcte ad ꝟbũ solutiōis ita loquit. l. solutã. §. e. qñ cq; adiñgit ꝟbũ obligatiōis. ꝟbi gꝛa si soluta fuerit obligatio ⁊ ꝙsequit aliq̃d dicit. l. vel pmissio. ⁊ isto casu refert ad oēz oīno liberationẽ ita loquit ℞. idẽ si ꝟbũ solutiōis sine aliquo adiũcto ꝓfert qꝛ refert ad obligationez ⁊ quocũq; mõ sit soluta obligatio sufficit. ⁊ hic ẽ casus. in.l. nꝛa. Querit Dy. tu pmittis mihi dare. x. si vsq; ad kalẽdas nõ solueris illud qō mihi debes interim libero te p acceptilatio nẽ. an si nõ solueris naturalit incidas in penã. Dy. dicit q nõ. qꝛ verbuz solutiōis accipit large vt hic parcat ipe mihi qꝛ ipe nõ itellexit hãc. l. q̃re ego dico fateoꝛ q nõ incidit in obligationẽ seu in penã: qꝛ creditoꝛis facto illud qō debebat desist eẽ i obliga tione ⁊ eo volẽte nõ ẽ solutũ: vt.l. in executõe. §. fi. §. de ñ. obli. ⁊ l.ij. circa prīc. §. fiq̃s cau. nõ añt. liberat iō qꝛ soluisse videat: qꝛ in ꝓposita. q. verbũ solutio nis fuit appositũ cũ adiũcto. ſ. si nõ soluẽit id qō dꝛ iō ei⁹ natural' soło requit. sec⁹ si fuerit appositũ sim pliciter vt si nõ solueret vel si obligatio nõ fuerit so luta vt dictũ est: ⁊ ista sunt multũ no.

Qui sic. q Jsta lex ẽ snbtił ⁊ notabilis. Cp. de.l. q̃ id qō. §. ea le ge. §. de dõa. ⁊ l. si tibi. §. si cer. pe. dicũt gl. so. vt ibi. Ja. ō are. in.l. seru⁹ dotalis. §. so. ma. Solvit vno verbo qñ soluo eo pacto vt recipiã an transf ferat dñiuz. dic aut ille q̃ ẽ redditur⁹ nullũ ẽ habitus rus ꝺmodũ ex traditiõe sibi fctã. ⁊ tũc dñiuz ñ trãs ferr. casus ẽ hic. aut ẽ habitur⁹ ꝺmodũ ⁊ tũc trãsferr vt in cõtra. ⁊ pz in. d.l. seru⁹ dotalis. §. so. ma. Sivel les dicere lati⁹ ꝓ maiozi declaratione dicas sic aut soluẽs dꝛ recipe post tps. aut statiz. si prio casu trãs ferr dñiuz: vt.l. si tibi areã. §. de pscript⁹ ver. ⁊ ẽ rō: qꝛ accipiẽs q̃ ẽ redditur⁹ põt hꝛe cõmodũ medij tẽ poꝛis. scdo casu aut ille primo dãs ex redditiõe sibi facta dꝛ remanere obligat⁹ reddẽti. aut nõ dꝛ rema nere obligat⁹ reddẽti. prio casu trãsferr dñiuz ꝺ eq̃ quit aliq̃d cõmodũ ⁊ trãsferr dñiuz: vt.l. seru⁹ dota lis. so. ma. Aut nullũ cõmodũ cõsequit ⁊ dñij trãsla tio ipedit casus ẽ ℞. Cõtra hoc op. j. e.l. siq̃s du os. so. p̃dicta oīa q̃ dixi habẽt locũ qñ ille cui soluit tenet reddere ex pacto. ſz si statiz ipe reddidit ex sua liberalitate trãslatio dñij nõ impedit: vt.l. cõtra.

Jquis stipulatus. r Jsta ẽ notabi lis lex ⁊ nũq; credo me intellexisse eo mõ quo nũc. ⁊ huic l. nescirẽ dare ꝺcoꝛ. nã. ll. q̃s gl. alle. ꝓ ꝺcoꝛ. sũt ꝺzie. Cõtestatõ litꝫ tollit facktatẽ soluẽdi circa rẽ adiectã ad solutionẽ ⁊ circa psonã. h. d. Ho. hic duo. pri mo si stipuloꝛ. x. in melle vel in frumẽto ⁊ sił'ia. x. sunt in obligatiõe mel in facultate soluẽdi. Scdo nõ q̃ p litꝫ ꝓtest. q̃s pdit facultatẽ soluẽdi ⁊ hoc nescio alibi. ſz gl. alt. p ꝺcoꝛ. quasdã. ll. q̃ vere sunt ꝺtrarie. Ad primũ dictũ op. ⁊ vꝝ q posśit pmittere solvere speciem ꝓ pecunia vel aliud ꝓ alio ⁊ ẽ in obligatiõe. vt.l.i. §. an põt. §. de ꝓsti. pe. ⁊. l. si fundũ. ī fi. §. de pig. Sl. vt arbitroꝛ hui⁹ tímoꝛe dicit q h̃ ver ba stipulatiõis fuerũt alit. ꝺcepta q̃ ter. sonat: qꝛ fu it dictũ pmittꝫ decẽ aut mel ⁊ ita ẽ bonũ. sił'e qō po nit in fine. l. ita dicit gl. q̃dã repẽdũt hãc so. qꝛ vtrũ q̃ ẽ in obligatiõe. ⁊ p ꝺñs deberet dari libell⁹ alter natiue. ⁊ etiã snia deberet ferri alternatiue ⁊ posset etiã post snĩaz soluere q̃d vellet: vt.l. eũ q̃ certarũ. §. fi. §. de ñ. ob. Ego sustineo gl. q̃ñcq; vtraq; ꝓs alter natiue ẽ ita sufficiẽter ꝺposita q ad obligatiõez suf ficeret vtrũq; ẽ in obligatiõe. ⁊ tũc ꝓcederet ꝫriuz. sed q̃ vna ꝓs ẽ recte ꝺposita qꝛ ꝺtinet certũ alia ñ qꝛ ꝺtinet incertũ. tũc ꝓcedit ista gl. nã pmittis da re. x. in decẽ cõstitut obligatio cuz adiecto. aut mel in melle nõ etiã exp̃ssa q̃titate iō obligatio ẽ nulla in melle: vt.l. triticũ. §. de ñ. obli. ⁊. l. ita stipulat⁹. circa pzin. ⁊ ita dꝛ intelligi. aut mel. ſ. solues ꝓ illis decẽ. Ñq; ad obligationẽ mel nõ põt intelligi adiectũ ꝓpter incertitudinẽ. ⁊ tũc ꝓcedit exẽplũ de adiecto qꝛ adiect⁹ nõ põt videri ad obligationẽ cũ sibi non potuerit queri ꝓ liberã psonã. ⁊ iō vł adiect⁹ ad so lutionẽ. ⁊ ita loquit glo. nꝛa ⁊ ẽ notabilis casus. tñ qꝛ ista lec. ꝺtinet aliquã diuinationẽ. iō gl. intelligit hãc. l. ꝓut lra iacet vt exponam⁹ pmittis. x. in melle

an videat im plesse ꝺditio nẽ ⁊ de ñ. so lutiōis vide bal. no. loq̃n tez in.l.i. §. q̃ satisfda. cog. ⁊ ang. ℞. ⁊ ō bart. ℞. vide bal. in.l.ij. §. de turis. om. iu di. bart. ⁊ bal. in.l. itẽ li berat⁹. §. i. §. q̃. mo. pig. vł hypo. sol. ab bas in rub. eꝛ ō solutio.

Et ad hanc. l. vide q̃. in. ij. col. C. de bo. auc. iu di. pol. ⁊ in.l. fi. C. de vsu cap. ⁊ bar. in l. singularia. fi cer. peta. ⁊ not. p eũ in.l. tritia. de ñ. obli. ñ. q̃d fi in veritate. ⁊ bal. in.l. fi. i. i. col. C. de spõ sa. ⁊ qō i pos sessione vide not. bart. i. d. l. fiquis vi. § differẽtia. ff. de acq̃. poss.

Jquis stipł'at tus. vid bal. in.l. si qñ. §. i. in fi. §. ō leg. i. ⁊ in.l. stipu latões nõ di uidũtur. ⁊ in l. insulam. de ꝟbo. obliga.

hoc est.x.que mihi debes dabis in melle vel eoꝛ solutionē facies in melle. Aduertatis ponēdo casum hod mō remaneret ꝺtra.primo signatū: qz pōt prꝺ mitti solui aliud ꝓ alio ſz ad ꝺtra. Rñde q̄ ista verba nō fuerūt adiecta seu relata ad ℞bū obligatiuuz hoc ē ꝓmittis facere solutionē in melle. sed ad ℞bū obl̓onis executiuū vt posses facere solutionē i melle vel liceat tibi facere sol̓onē in melle z filia ℞ba. z ista apostillabat hic do. Ol. q̄ ℞ba mihi sat̄ placēt ut iacet q̄ aliq̄s stipulat⁹ fuit.x.in melle intelligitur mel adiectū ad sol̓onē tm̄. rō qz nō cōtinet interesse agētis ſz magis interesse rei.qō apparet.qz mel ꝓmissum ē i genere. Itē qz nō ē taxatū certū p̄ciū mel lis.iō debebit iusto p̄cio merito nō cōtinet meuz.i. creditoris aliqō interesse.sed solū debitoris q̄ facilius pōt soluere.sed si ponerem⁹ q̄ eēt ꝓmissa certa aliqua spēs vt ꝓmittis dare.x.in tali fundo: tūc qz mea interesse pōt hꝛe fundū etiā ꝓ iusto p̄cio ꝓpter aliquā affectionē.tūc totū eēt in obligatione.s.dare x.in illo fundo: vt.l.z si equo.s.de le.i.ita loquit cō traria.idē puto si eēt taxata quātitas in melle vtputa ꝓmittis mihi dare.x.in melle ad rōnez vni⁹ floreni ꝓ quolibet cado seu mēsura.tūc qz pōt mea interesse qz vendere plus dicerē totū eē in obligatiōe vt ꝓallega.l.ꝺtra. ꝓ hoc facit qō dicim⁹ de loco adicto.si ꝓmitto soluere in certo loco: qz mea pōt interesse solui in illo loco nō potes mutare locū: vt.l.ij.z p totū ti.s.de eo qō cer.lo.facit.l.q̄ rome. in pri. de ℞.obli. z iō si ꝓmitto tibi dare.c.libras in florenis floreni nō sunt in solutiōe tm̄ imo etiā in obligatiōe Rō.qz floreni habēt certā cōez extimationē. vñ ꝓ mitto dare tm̄ in florenis fm cōez extimationē.z de ista extimatōe limitata ꝺtingit q̄nq̄s lucrari. Bz pone q̄ dixi ꝓmitto tibi dare.c.in pecunia minuta q̄d releuat istud.certe videt q̄ nihil releuet.qz i obligatiōe ē pecunia minuta: vt.l.nūmis.de le.iij.g̃ adijcitur ad solutionē illō idē puto tm̄ q̄ aliq̄d operet.naz cū fm cōsuetudinē pōt solui ꝓ pecunia minuta florenus.vt not.in.l.siq̄s argentū.C.de dona.z dicā.j. eo.l.paulus.operabit illō.c.in pecunia minuta hoc ē nō liceat tibi soluere pecuniā grossam ꝓ illis.c. sic em̄ ꝓ lit̄ ꝺt̄.possū mihi p̄iudicare in eo qō ē in facultate soluēdi.ita possum mihi p̄iudicare ꝓ exp̄ssionē istoꝝ ℞boꝝ. Expedito p̄mo casu venio ad scōz⁹ ꝺz hic q̄ ꝓ lit̄ ꝺt̄.q̄s ꝓdit facultatē soluēdi aliud ꝓ alio.ℨ.s. de peti.here.l.itē veniūt.ℨ.cū p̄dixim⁹.z.l. miles.ℨ.decē.s. de re iudi. vbi durat facultas soluē di donec iudicati agat̄.sed hic sufficit lit̄ ꝺt̄.fctā sua ꝓ p̄incipali.iste ergo.ll.q̄ hic alle.ꝓ gl.ꝓ ꝺcoꝝ.sūt ꝺirecte ℨrie.z sic ista.l.remanet singularis. Sol̓.dicit q̄dā q̄ in ipa snīa deducit q̄ habeat facultatez soluēdi. Ista so. ē vera in se z nō q̄tū ad illas.ll.z ꝓ hāc so.dico q̄ in instr̄is ꝺfessionat̄ z ꝺtinētib⁹ gua rentigiā q̄ habent executionē paratā sicut snīa si ibi vnū venit in obligatiōe aliud in solutione durat facultas soluēdi ꝺec petat̄ executio illi⁹ instr̄i vl̓ magis ꝓpie donec fiat lit̄ ꝺt̄. vel q̄si ꝺtes.sup illa executione.ar.p̄dicti.ℨ.cū p̄dixim⁹.z.ℨ.decē. Itē ex p̄dictis dico q̄ libellus ꝺz formari in casu nr̄e.l. z in ceteris silib⁹ ꝺuentionib⁹ hoc mō vt petat̄ illud tm̄ qō ē in obligatiōe nec habeat necesse actoꝛ dicē q̄ ille aliud soluēdo libere. Si em̄ illud peteret actoꝛ q̄ ꝺdēnare ad.x.soluēda i melle q̄ s ꝺubitaret q̄ ēt post snīam posset soluere in melle cū hoc ꝺeuenerit in snīa.x.ergo sunt petēda simpl̓r. vel siq̄s vellet ad uersariū reddere certiorē.posset ꝺicere peto reū cō ꝺēnari ad decē z parat⁹ sum recipere añ lit̄ ꝺt̄. illa x. in melle vñ sol̓onē p̄dictā factā ad ꝺtra. in se verā

puto. Bz q̄ro q̄d si in casu.ll.ℨria ꝓcī snīa nō fuisset dictū. Rñdeo idē qō noꝛe dedītio eēt in solutione quo ad cōuenire t̄ iudicati vt dictis.ll.z ar. ꝓ hoc exp̄ssium.s. de doli excep.l.fideiussoꝛ euict̄. nō ob.t̄ h̄.l.qz hic loquit̄ qñ vnū ē in obligatiōe aliō in solutiōe ex dispōne hoīs.sec⁹ si ex dispōne legis.qz tūc nō p̄cludit̄ facultas soluendi nisi donec iudicati cōueniat̄ vt p̄dictis.ll. Rō eoꝛ ē qz miti⁹ agit̄ cuz.l. q̄ cū hoīe vt dicaz in fil̓.j.rem ra.ha.l.ampli⁹.z fm p̄dicta intelligo.l.si vero.ℨ.fi.s.so.ma.sic etiā possemus dicere in hypothecaria in qua si q̄s ꝺdēnat̄ ad rem restituendā ſz habeat facultatē ꝓuent⁹ offerendi debitū p̄incipale: vt.l.mulier.s.q̄.mo.pig.vl̓ hypo.sol.z idē in mult̄ simil⁹ quā tene mēti ꝓpetuo. Tertio habet̄ ⁹ hic q̄ facultas soluēdi adiecto tollit̄ p lit̄s ꝺt̄.z hoc est clarum.

I Iquis offerēti. De materia hui⁹.l. dixi tibi in.l.falsus. ℨ.i.j. de furtis.

Si creditoꝛ. Nō ex primo dicto q̄ pater arrogatoꝛ pōt ratū habere illud qō gestū est noīe filij arrogati añ arrogationez.hoc facit ad.q.vtrū ſucceſſoꝛ possit habere ratū id qō ē factū noīe prioris p̄lati. Itē an heres possit habere ratū id qō est factū noīe defūcti de quo plene vide p ꝺo. Dy. ex ō reg.iur.c.ratū. vbi q̄ri pōt z videbitis in.l.si is cui bonis.j.rem ra.ha.in.ij.responso. Nō.q̄ ego possum habere ratū eo tēpe quo nō posset mihi solui. simile videbitis.j.e.l.cū decē.ℨ.ij. ℨo.oppo.j.rem ra.ha.l.bonoꝛ.so. vt ibi dicam.

I Ita stipulat⁹. Ideo cōstitutuz nō tollit̄ facultas soluē di adiecto. Itē adiecto a filio pōt soluē p̄. z qō adiecto soluit̄ pōt ꝺdici a dño.h.d. Qp.q̄ differētia sit: vt.l.aliud.j.e.z.l.ℨo.ℨ.i.s.e.so.qō h̄ ꝺz nihil interest dic q̄tū ad ea que hac.l.dicū t̄. ſz q̄tū ad alia bene interest: vt.l.cōtrarijs.

I Si qui. Usucapio creditoris ꝓ soluto liberat debitorē soluentē.h.ꝺi. vel breuius. ℨo.recōciliat̄ vsucapione.h. d.cōcoꝛ.sunt.in glo.

q Hotiēs. Due cause lucratiue nō p̄nt circa idē ocurrere.hoc dicit. Qp.de.l.si is q̄ stichū.s.de act.z obli. solu.itellige q̄ ibi erāt due cause quaꝝ vna nō erat lucratiua hic ambe erant lucratiue.

o Ispensatoꝛē. Ista.l.ē multū nota. z breuit̄ hoc itēdit. De bitū in seruitute ℨctū minuit peculiū. sec⁹ si ē ℨct⁹ in libertate. Itē qō semel reꝓbaui postea apꝓbare nō possū ad actionē ꝓsequēdā.h.d.z ꝺuidit̄ in duas ptes.prima qñ debitoꝛes liberāt̄ solutione.scōo qñ nō liberātur solutiōe.scōa ibi: si vero nō liberātur. Itē prima subdiuidit̄: qz qñq̄s solui tur actoꝛi reuocato post libertatez. qñq̄s añ libertatem.scōa ibi: cū vero añ.℞.si vero nō liberātur.z est no.tex. Circa primū dictū glo. formar vnā qōnē ꝺz in textu si debitoꝛes liberātur.quero qñ hoc ē verū. Rñdeo qñ ignoꝛāt creditoꝛē moꝛtuū esse qō dic vt declarat tex.optime in.l.siqs seruos.s.e. Ell ter⁹ q̄ro q̄d si aliq̄s soluit sciēs mādatū reuocatū eē dicit glo.nō pōt repeti a dño si ille ꝓcurator recipiens exactis ꝓsonis teneret in eo q̄ gl. dicit dispensatoꝛē nō teneri dño. intellige qñ nō recipit noīe dñi. z sic ab initio habuit malū animū.al̓s dñs posſz habere ratū illā solutionē factā suo noīe: vt in fi.isti⁹.l. Itē illud qō ꝺz q̄ iste dispēsatoꝛ teneret exactis ꝓsonis soluētib⁹ sciēter videt ℨ.l.i.s. de ꝺdi. inde.qz ille qui sciēter soluit indebitū nō repetit Jac. de are. C.

f Clenso ad scōm. Adde qō no.bar.in l.stipl̓ones fi diuidūt̄.ō ℞. ob. ibi nono restat. ℞. iuꝛ p̄dicta. z viō i materia qō ꝓsuluit bar.i ꝓsilio icipiē. bar.ō tuder to ꝛc.

t Nō ob.ad de bar. in.l.si maioꝛ.C. de trāsac. z in.l. stipl̓ones nō diuidūt̄.ver. nono restat. z ℞.iuꝛ. prꝺicta moueo vnū dubiuz. s. de ℞. obli. z qō no.bal. in.l.p hāc.C. ō tempo.appel. z quid si ꝓpetat ex ꝺi spōne testatoꝛia dic vt i l.si qñ.ℨ.hēs de leg.i. z ibi bar. z pau. ō cast.

v Tertio habet̄. viō spe. in ti. de obligā. z solu.ℨ. i.℞. quid si. z qō no. in .l. si fūd⁹.ℨ. si plures.s. de pigno.

g Ꝑ qs. ℨ. si creditoꝛ. Adde not.bar. in.l. si ꝓcura. falso. in. iiij. q. ō cōdi. ob cau. p istum tex.

Ispē, satorē. postea ap ꝓbare. an qñ semel re ꝓbaui pos siz postea ap ꝓbare vi9 p bar.i.l.pō po.de nego. gest̄.⁊ iō dic̄ Bal.p illum tex.i.l.falsus in.ij.col.C.ō fur. q factuz p ꝑcuratorē reuocatū nō possum ratū hr̄e ō quo di xi post bart.i l.si tutor.i q. cau.in integ. rsti.⁊ meli9 p bal.i.o.l.fal sus.i v. scō qrit̄ nūq̄d fa ctū.circa finē intelligevt p bal.in.l. abst̄ tis.C.si cert. peta.

De fur.l.ſi.circa prin.diſtinctiōis mag.dicit q illud eſt verū q ſolutū nō repetit̄ qñ anim9 donādi pſu mit̄.ſed qñ ſoluit falſo ꝑcuratori anim9 donādi nō pſumit̄.ideo pōt repeti.⁊ dicit ipe q ē opi.ſua.tñ vt videatur hoc tenet gl.hic. Sed ⁊tra glo.habem9 in l.ſi ꝑcuratori falſo. ſ. de cōdi.ob cau. ⁊ iſtā partē ꝛ Dy.⁊ pbat̄ p tex.in.l.qui funduz.§.ſeruus me9. v. q ſi ſciēter. ſ. p empto.⁊ de leg.ij.l.cū pater.§. me uio.p hoc etiā. ſ. de cōdi.inde.l.ſi nō ſortē.§.ſi filio Sz iſta gl.poſſet dicē verū qñ q̄s ſoluit falſo ꝑcura tori ſciēter ꝺ acto q eū faceret liberari ſz ſiq̄s ſolue ret ſibi tāq̄ diſpēſatori ſeu tanq̄ ꝑcuratori cū ſciret mādatū eē reuocatū tūc dōare videt̄. ita loquūt̄ cō traria. C Expedito de primo paſſu venio ad ſcōm dicit̄ hic qō ſemel reprobaui nō poſſum poſtea ap probare. Y cōtra in.l.quo eīn.§.i.j.rem ra.ha. gl.ſol uit optime qō ſemel reprobaui nō poſſuz poſtea ap probare q̄tū ad actionē cōſequēdam: vt hic.ſz q̄tū ad exceptionē ſic: vt.l.cōtraria. ita dicit glo. que inci pit.j.rem ra.ha.⁊c. quā glo. multū no. Specu. in ti. de defenſore.§.i. v. ſed pone egiſti. formatiſtaz. q. ſi ſemel nō habui ratū factū a defenſore modo an nō poſſum poſtea ratū habere. dicit ipſe q nō q̄tū ad mei cōmodū per.l.iſtam. ⁊ ſic an quo ad exceptionē videt̄ q nō ꝓficiat ratihabitio ſi ſemel reprobui ſz eū. quid dicem9. hūc paſſum dimitto. nūc dicam vo bis cras. C Ulterius dicit̄ hic q reprobādo tollit̄ actio nego.geſt.cōtra in.l.pōponius ſcribit.ſ. ō ne go.geſ. Sol̄. dic actio tollit̄.i.eius natiuitas impe dit̄.⁊ ſic ceſſat cōtrarium.

Ipupilli. Pupillus nō obligat̄ fctō ſuo niſi inq̄tuz eſt factus lo cupletior. hoc dicit.

Iquis duos. Una res poteſt ſolui ex duab9 cauſis lucra tiuis. Item in quātitatibus nō habet locū regula de duabus cauſis lucratiuis. h. o. ibi q̄ de diſſe. ſed ecōtra poti9 dediſſe q̄ ſoluiſſe ex alio pre cio precedēte. C Op. due cauſe lucratiue nō poſ ſunt ꝯcurrere circa idē: vt.l.meuius.§. duobus. ſ. ō lega.ij. dicit glo. ibi de ſtricto iure ꝺ de equitate. vl̄ ibi debebat̄ idē ex duab9 cauſis lucratiuis ꝺ ex vna ſed certe hic poſſunt due cauſe dici: qz quot ſūt ho9 mines tot ſunt ſtipulationes: vt.l.ſcire debemus. ſ de v. obli. vel ſuſtinēdo glo. dic q hic ē tm̄ vna cau ſa qz dixit duos hoīes nō dixit ſtichū ⁊ pamphilū. vt.l.ſi ex toto.§.fi.ſ. de le.i. Sed inſtat̄ ſi vna res nō pōt ſolui ex duabus cauſis lucratiuis multo min9 debet poſſe ſolui ex eadē cauſa, quare tenerē primā ſolutionē. q illud ſit verū de rigore hic de equitate vt dicā. j. e.l. qui decem.§. ſtichum. C Item oppo. de dicto.§. duobus. ſolu. illa regula de duab9 cau ſis lucratiuis nō habet locū in quātitatibus. caſus eſt hic ⁊ plene dico in.§. duobus. C Itē oppo. ō.l. qui ſic. ſ. e.ſo. ibi ex pacto ſe aſtrinxit ad reddendū. hic vero dabat ex mera liberalitate vt ibi plene di xi. C Quero q̄d in dubio ꝫ qñ ego tibi do ⁊ tu ſta tim reddis. vtrū in dubio pſumat̄ preceſſiſſe pactuz quidā q ſic. ar.l.ſi hēs pecuniā. ſ. de ſta. li. ſed certe l. illa nō facit. ⁊ puto ⁊tra. verū per hanc.l. in ſi. que loquit̄ quid ſit preſumēdū in caſu dubio ex eo q di cit videri. cōtra hoc tm̄ facit.l. ſed ⁊ iulia.§. pinde. ſ. ad macedo. ſo. fateor q ſi ego ſtatim reddidi preſu mitur q ego ab initio habuerim animū reddēdi nō tamē q pſumat̄ur pactum cū creditore. ⁊ ita loquit̄ quod dixi. ſ.

Iquis duos. q̄d in dubio. vide p bart. i l. ſingularia. ſi cer. peta.

Iſta eſt notabilis lex ⁊ bre uiter. h. o. Cōditio ꝺſiſtens in dādo in pſona pupilli ſine tutoris aucto ctoritate vel curatoris nō impleť. ſecus ſi in facien do cōſiſtit. h. o. C Oppo. de.l. ſi ſtipulat9 fuero mi hi decē. ſ. e. ſo. fm verā lec. ibi pupillus erat adiect9 ⁊ ei ſoluebat̄ ad vtilitatē alterius nō ad vtilitatem ipſi9 pupilli. hic vero ſoluebat̄ ad vtilitatez pupilli C Item oppo. de.l. meuius. ſ. de condi. ⁊ demon. ſol. ibi conditio nullo modo effectualiter poterat adimpleri. hic ſic. C Quero hic loquitur de cura tore furioſi ⁊ tutor ē pupilli q̄d ō curatore adulti9 ō hoc habetis not. text. in.l. lutius. ſ. de manu. teſta. dic vt ibi.

Ihominem. Mō liberatur q̄s dan do ignoratum vel in quo habeť vſufruct9. hoc dicit. Iſta.l. eſt aliquātulū fortis. C Ad.l. iſtā opp. de.l. ſi oleū. §. ⁊ ſi tu. ſ. ō dolo. ſo. q ibi dicitur ō do lo dic. i. iudicati noīe doli. Iſta ſo. nō eſt bona. quia ler debet intelligi in dubio de actōe de qua tractat ti. ſub quo poſita eſt: vt no. in.l. ſi. in prin. ſ. de cōdi. inde. pbatur in.l. imperatores. ſ. de in diem adiec. ergo debet intelligi ibi de actione de dolo. So. ibi q̄ reus dedit ſeruū p nora fuit abſolutus ab obſer uatione iudicij. ⁊ ſic qz cū nō fuerit lata ſnīa ōdēna toria nō poteſt agi iudicati. ſed hic dedit ſeruū pro nora poſt latam ſnīam cōdēnatoriā. C Op. q̄ per hanc dationē preiudicat̄ creditori ⁊ vſufructuario: vt.l. ſi ex duobus. §. fi. ſ. de nora. ⁊.l. ſi noxale. e. ti. glo. ponit duas ſo. accipio vltimā dico q in cōtra rijs creditor ⁊ vſufruc. erat pſens tēpore quo fuit iu dicū agitatū ⁊ ſecuta cōdēnatio merito ſibi preiu dicat. hic vero nō fuit pſens. Iſta ſo. eſt vera. pbat̄ in ter. ⁊ glo. in.l. ſi is qui. ſ. de dam. infec. ⁊.l. ſi finita §. ſi qua iura ſunt. ⁊. §. ſi de vectigalibus. e. ti. C Sz cōtra predicta oppo. de. ō.l. ſi noxale. §. fi. eo. ti. vbi preindicatur creditori etiā abſenti: vt cōtra euz de tur exceptio. ſo. ad hoc vadit ꝓprie prima ſo. poſita in glo. qz illud verū eſt quādo dñs agit cōtra credi torem vel fructuariū vt aut cōferat ad extimationē litis aut dimittat ius qō habet. hic vero quādo cō tra tales nō egit. Iſta ſo. nō videť vera qz finis. o.l. tamē cōpetit exceptio ⁊tra eos. vnde Ja. de are di cit q verū eſt q exceptio cōpetit cōtra vſufructua riū ⁊ cōtra creditorē. tū hoc nō ob. poteſt agi iudica ti: vt hic dicit̄. ideo qz ille qui debet dare ſeruū pro nora teneť rem accipientis facere. hic ergo ly acci piens habeat exceptionē donec dānuz ſibi emēdet̄ nō tm̄ res eſt facta perfecte accipientis merito agit iudicati. vt. ſ. de acqui. poſſ.l. nō videtur. C Cōtra iſtud dictū oppo. qz ſi habet exceptionē cōtra credi torē ⁊ fructuariū ergo perinde eſt ac ſi illi nō habe rent actionē: vt.l. ſi quis obligatione. §. i. j. de regu. iur. Reſpōdeo ſuſtinēdo Ja. de are. q hoc nō ꝺpe tit huic cui ſeruus eſt datus p nora exceptio ſimpli citer vt poſſit retinere. qz poſſet ille emēdando. ſ. dā nū ſeruū auferre merito qz ſibi habere nō licet po teſt agere iudicati ac ſi traditus nō eſſet. ⁊tra loqui tur qñ quis habet exceptionē que oīno pīmit actio nem aduerſarij. vel aliter dico q ille cui ſeru9 eſt da tus p nora habet exceptionē ⁊tra creditorē ⁊ fru ctuariū. verū eſt ſi probet de delicto cōtra eos. nam pbatio facta cōtra dñm ipſis abſentibus nō preiu dicat: vt. o.l. is qui. ⁊.l. ſi finita. §. ſi qua ſunt iura. ⁊. §. ſi de vectigalibus. ſ. de dā. infec. merito poteſt age re contra dñm iudicati ne grauetur nouis pbatio nibus ⁊ nouo iudicio cōtra illos. C Item oppo. ex glo. de.l. ſtatuliberū meuio. in prin. ⁊. §. illud. ſ. ō ſta. libe. vbi nō fecit perfecte accipientis. ⁊ tm̄ dando p nora liberatur. So. ibi causa ex qua ſperabat̄ fuū

Iſu9. quid ō curatōe adul ti. vide bar. ⁊ doc. in.l. odi tionibus pu pill9. ſ. de cō di. ⁊ demō.

Ti decez. Adde q̃ hec.l.fallit in debitore generꝫ limitati quo ad solutionē q̃ tūc etiā ipo iure liberat̃ fm bal.in.l.acceptā. in l.col.C.de vsur. vbi habet̃ etiā q̃ oblatio cū cōsignatione semp libe rat ipso iure. qđ not. c Res oblata. Sed q̃d si post oblationem facta a debitore ipe debitor cōsignauit eā & postea eā recepit postea perijt: dic q̃ perijt pericu lo debitoris. ter.ē not.i.d. Lacceptaz.in fi.& vide bar. in.l.cui fiđ?. de cōdi.& de mon. Hz q̃d si debitor nō obtulit sz ex ne? p eo an debitor libe ret̃. vide bal. in.l. obligna nōe.& ibi gl. C.eo.& bar.ſ. ea.l.ſ.fi.

d Hz ō hoc & pđ qđ di cit̃ in text.i ſ.nſo. pbat̃ q̃ vbi q̃s ali quid dz alte ri cōferre ad finē vt cōſeq̃ tur actiones vel nō icidat in morā vt il la purget re quirit̃ obla tio. vñ obla tio ꝺbat̃ rei i pñtia nō er tant nihil hz operari. vt i Lcen? si hēdi ſ.fi.ff.de ſta. liber.& no.in Lpitor.ſ.fiq̃s parat? ff. de no. ope. nū. & ibi no.bar. & qđ ibi dixi p glo.q̃ vbi op? eſt facto ibi ꝺba si ſuf ficiūt.c.i. de q̃mittit̃ in poſſ. cau. rei ſer.hz illa fgu la foꝛte limi tari pōt nisi quis debeat offerre rez q̃ momēto non expedit vt ē pbatio q̃ tūc ſufficit q̃ verbo offerat ſe ſtatim pbaturū.l.ſi is a quo. in pñ.ſ. vt in poſſeſſ.leg. & hoc vſ de mēte Inn. & Hoſt.in.c.poſt ele ctionē.ō ocel. pbē. & do.anto.in.c.ex pte. lz Jo.an. videat̃ ſentire ꝺctū in.c.interpoſita.in pñ. de appella. qđ not. & adde qđ not.bal.in.l.i.C. ne lice.ter.puo.i.i. & ij.col. & qđ not.gl. & bar.i.l.ij.C.de edic.ꝺcti adri. fideuſſ. & qđ ſi mulier nō vult dotari a fratrib? vel a pſne p ſtatutū ex cludat̃ a ſucceſſione. vide bal. dicētē q̃ ſufficit offerre dotē in.l.ſi. in iij.col.C.de pac. ad p̃dicta vide oīno pau. de caſt. in.d.l.ſi dubitet̃. in pñ. & id qđ not. bar. in.l.iā tū. ſ. nūc videam?. j. iudi. ſol. vide bar. in.d.l.ſi moza. & in.d.l.acceptā. e Ultio q̃ro. bal. tū in.l.acceptā. i. vi. q. C. de vſu. & in.l.ſi moza. j. ſo. ma. alit̃ dic̃ videz q̃ vbi q̃s teneꝫ in gñe offerē do liberat̃ a duob?. ſ. a ca ſu foꝛtuito & a leuiſſima cl̃ pa p iſtū ter. in ꝺbo culpa qz i dubio dz itelligi ō leui vt ē gl.lz ñ al legeꝫ i.l.i vē ditōe. ꝺ.ō tē po.ō bo.auc. iudi.poſ.ſz te neo opi.bar. p not.i ſi.per gl.i.l.ſi vt cer to.ſ.como.ff. ꝺmo. & i.l.i.ō extia.acti. ꝺi cerē tū in pū ctu iurſ ſuſtie ri poſſe opi. bal.qz rō q̃re offerēdo ſpe ciez q̃s libe rat̃ a cl̃pa le ui eſt qz illaz obl̃onē ñ rci piēdo vſ eē i culpa leui iō vna cl̃pa alia ꝺpēſatur. l. ſi ābo. de ꝺpē. ſecꝫ in leuiſſi ma qz ñ dz cō pēſari cū leui vñ ſi aliq̃s te neꝫ de oī cul pa & caſu of ferēdo ꝑſtitu it aliū in leui cl̃pa & ipe of ferēs dz libe rari a leui & ml̃to magꝫ a leuiſſima qō eēt minus vt no. idē bal. in d.l. acceptaz C.ō vſu. neq̃ de lata ad le uē fit ꝺpēſa tio: vt no. gl. i.d.l.ſi moza. & ibi viō bar. & bal.i.d.l.ac

Quod in diez .

q Quod in diez .ctū. ſ. pegaſus. s. de le ga. j. & l. in fideiuſſoꝛe. ſ. cum pollidius. s. ō vſuris. ſo. illō cū tempus apponitur gratia debito ris. Itē op. s. de vſufru. leg. l. ſi mihi vſufructus in bienniū. ſol. glo. q̃ ibi bienniū erat taxatū cauſa li mitande obligationis nō cauſa differende ſolutio nis merito poteſt agi ante illam diem. ſatis eſt bōa iſta ſolutio. vel aliter ibi tempus non fuit adiectum obligationi ſed fuit adiectum ad limitādū tp̃s quo ad vſufructus durare debebat.

Cum decem .

c Cum decem . Bona lex eſt iſta. nota ex hac. l. cōiūcta. l. ſiq̃s ſtipulatus fuerit decem in melle in fi. s. e. q̃ partis perceptio & litis cōteſt. nō equiparātur. ſimi le habetis in. l. qui hominē. ſ. i. s. e. cōiūcta. l. ex duo bus. ſ. i. s. de duo. re. Cōtra hoc facit. l. iij. C. de no ua. ſo. ali? caſus ē diuerſam rōnē hn̄s i quo cogita.

Si fideiuſſor.

Si fideiuſſor. No. q̃ ratihabitio ſequens p? liat ſolutionē factā falſo p̃curatori. ſed ꝺtra. j. rē ra. ha. l. ſi. ſ. fi. ſo. lz fideiuſſor hic eēt liberat? tpe tū re? remāſerat obligat? & ſic eo tpe quo negotiū ratum habitum fuit poterat rei noīe ſolui. & ab eo repeti. & ſic nō ob. l. bonoz. j. rem ra. ha.

Item si ignorans.

Item ſi ignorans. Actus medius inkueniēs facto hois qui impediret negotiū geri. nō impedit ratihabitionez retro trahi h. ꝺ. & eſt no. caſus. facit ad p̃dicta. s. e. l. ſiquis offe renti. Op. de. l. bonoz. j. rez ra. ha. ſo. vt ibi dicā Ja. de are. iducit hūc. ſ. ad duas. q. primo ſi tu obli gaſti rē meā primo. ego ſcō alteri obligaui. tertio ratā habeo obl̃onē tuā quis eſt potior. De hoc di cam. j. rem ra. ha. l. ſi indebitū. al's incipit cū indebi tū. ſ. i. vbi gl. tāgit hāc. q. ſcō inducit ad aliā. q. ego habui filiū ex cōcubina. poſtea duxi vxorem ex qua habui filiū. tertio moꝛit̃ vxor illā primā cōcubinā in vxorē duxi mihi: quero q̃s tanc̃ primogenit? præfe rat̃ in regno vel in ducatu. an nat? ex cōcubina que poſtea effecta ē vxor an nat? ex prima vxore. quā. q. diſputauit Ricar. malū. & poſtea Jo. an. poſuit eaz in mercu. ſuis foꝛte ſub. c. ratihabitio.

Si decem .

q Si decem . b Re empta p? obla tionem debitor gene ris liberat̃ ope exceptiōis ſpēi debitor ipo iure. idem in debitore generis ex cauſa dotis. h. ꝺ. Aduertatis. op. de. l. ſi ſolutur?. s. e. ſo. ibi nō fie bat oblatio cōgruo tpe & loco: hic ſic. Op. C. de vſuris. l. acceptā. vbi nō liberat̃ debitor p oblatōez ſo. ibi res oblata c nō p̃ſt ſed erat apud debitorē h

Stichum .

Stichum . Iſte. ſ. diuidit̃ in tres partes. pri ma loquitur in obligatione alter natiua. ſecūda in obligatione generis generaliſſi mi. tertia in obligatione generis ſubalterni. ſecūda ibi: ſed ei. tertia ibi: at ſi ex his & c̄. principium loqui tur in obligatione alternatiua. ſecūdum reſponſum loquitur in obligatione generis. Cōtra hoc op. de. l. meuius. ſ. duobus. s. de lega. ij. glo. ꝺcit q̃ ibi

ceptā. i. vi. q. f Culpa teneꝫ. Quid ſi ſola moza eſt cā vt quis te neat̃ de caſu an oblatio liberet ab aliq̃ culpa. vide bar. in p̃allega. l. ſi moza. g Si cum mihi. Nota ex hac. Et adde q̃ ſtipulatio etiam nulla ſequens purgat mozam p̃cedentez vt ſcripſi poſt imol. l. ſcire debem?. ſ. fi. vbi raph. no. vide limitatiōez p ang. in. l. ſi ſeruū ſ. fi. de ꝺ. obli. p tex. ibi quē ꝺcit ſingularem.

b Offerēdo liberat̃. An ſi exne? offert p debitore liberet debitor

ficut si ipe offerret. Adde bal. p⁹ glo. in d. l. obsignatione. C. eo. ⁊ bar. ⁊ bal. i. l. cum postlimi nij. C. d capt. ⁊ adō qō no. bal. in. l. solēnibus. de rei ven. ⁊ in. l. arboribus. §. q̄ tñ. §. d vsufr.

erant due cause lucratiue: qz dno hominem in genere legauerunt. hic erat tm̄ vna causa lucratiua. Ista so. est cōtra tex. illius. §. dic ergo q hic de equitate potest solui de rigore nō vt ibi. sed in obligatiōe alternatiua nō liberatur soluēdo neq; de rigore neq; de equitate: vt in pn̄. huius. §. ratio quia in obligatione alternatiua sunt due regule impediētes. vna est: quia vtraq; res adijcit ad obligationē. ⁊ regula ē q res in qua nō cōsistit obligatio nō cōsistit solutio: vt. l. si duo rei. §. de verbo. obliga. Alia regula est de duabus causis lucratiuis que non possunt cōcurrere circa idez. licet in obligatione generis nihil adijcitur ad obligationem. ideo non est ibi nisi vna regula impediens. s. de duabus causis lucratiuis. merito cōtra illam regulam de equitate dispēsatur: vt hic. sed cōtra hoc facit tex. qui dicit nisi quidem ipsa. ⁊ glo. exponit ⁊ ego etiam dixi. i. ipso iure. Respondeo non est incōgruū q ipso iure liberetur ⁊ liberetur de equitate. dixi de hoc plenius i. d. l. meuius. §. duobus. Cleuio ad tertium respon/sum ⁊ oppo. de pn̄. huius. §. solutio. dicunt quidaz q in pn̄. huius. §. seruus ille desijt esse stipulatoris altero iam mortuo ⁊ sic obligatione iā extincta. vnde cōcordat cū vltimo. ⁊ hec fuit opi. Hu. quaz recitat glo. in pn̄. huius. §. Alij dicunt q in isto tertio respōso illi duo sunt mortui ante stipulationem interpositam. sed vt glo. dicit illud videtur cōtra text. soluamus ergo sic. principiū loquitur in obligatione alternatiua. finis in obligatione generis subalterni in qua nullū adijcitur ad obligationez sicut in obligatiōe generis generalissimi: vt supra dixi. ⁊ iō in qualibet cadit solutio. ⁊ hāc solutionem videtur hic ponere glo. in fi. fm̄ Azo. que solutio est bona. lz cōtra videtur dicere glo. in. l. stichum. in pn̄. §. d verbo, obliga.

Qui hominem. Qui soluit rem quam habe/re creditori nō licet non liberatur. secus si habere sibi lz q̄uis vilē. h. d. Cop. ad fi. de. l. legato generaliter. §. de leg. i. ⁊ qō ibi no. so. q dicit vespertilionē aut turpez intellige de persona vili nō autē vilissima. ita q haberi nō expediat. tūc em̄ non liberaretur talem soluendo: vt not. in l. cōtraria.

i Promissor adde bart. in l. i. in fi. §. si q̄ dru. dā. fecis. dica. ⁊ vide bar. i. d. l. qō ait.

Promissori. Per istū tex. determiat Guil. de cu. q fi tu debes mihi dare oi anno vnū par caponū q debes dare viuos. nec liberaris dando mortuos. tales em̄ debes dare q possum ad libertatē pducere eos. ita determinat p hunc. §. Guil. in. l. q te. §. si cer. peta.

v **Bi obtriginta.** Pecuniā redactaz ex venditiōe pignoris potest creditor in quā causā vult cōuertere. h. d. Cop. de. l. in his. ⁊ de. l. magis. §. e. cum suis cōcor. dicit gl. ibi debebaī ex vna causa tm̄. tu dic q cōtraria loquūtur in pecunia soluta hic in pecunia ex venditione pignoris redacta. vt. l. in his. §. imperatores. eo. ti.

i **Quod pene.** Cop. de. l. pdicta. §. de actj. empt. ⁊ p socio. l. siquis a socio. ⁊. l. apud celsum. §. habeo. §. de dolt excep. so. id qō b dicī id qō pene nomine intelligo de pena legali. ⁊ sic nō obstant cōtraria. ⁊ pbatur hec lec. §. de pig. actj. l. si pignore. ⁊. j. de fur. l. si debitor. scōo modo potest intelligi de pena cōuentionali. ⁊ tūc dic q fuit dictū rato manēte pacto ne obstent cōtraria.

Modestinus. Non valet cessio fcta post solutionez contra coreū pariter obligatū nisi pactū de cedēdo pcesserit. h. d. ⁊ diuidī i partes duas. primo qñ cessio fit post solutionē nullo precedēte pacto. scōo qñ ante vel post fit precedente pacto. scōa ibi q fi ante. Ano. q post solutionē nō valet actionis cessio. k Scōo no. q paria sūt aliq̄d ab ītio fieri vl fieri ex postfacto si ab initio pactū ō faciēdo pcesserit. Opp. ⁊ videī q tutor habeat cōtra tutorem actionem sine aliqua cessione etiā post solutionē: vt l. i. §. nūc tractemus. §. de tu. ⁊ ra. distra. sol. concedo oppo. q vtilē habet a. l. nō autem sibi potest cedi a creditore. vide glo. que incipit. i. actori. ⁊ qō dicit in rem vtilem. dic. i. actionem vtilem. est em̄ hec gl. corrupta vitio scriptoris. Op. q ex interuallo post fit fieri cessio: vt. l. si minor. §. de admi. tu. so. ibi fuit actum tempore solutionis q cederetur ⁊ ita cōcor. cū ista. sz hoc est diuinare quare dicas q ibi loquī de duobus dispariter obligatis. nā vnus tenebat qz gesserat tutelā. ali⁹ qz gesserat curā. hic vero ambo. qz tutelā gesserāt. hec so. no. in glo. j. e. l. sticbum aut pāphilū. §. si mādato. ⁊ est vera so. Secūdo op. de. d. l. sticbū. §. si mādato. j. e. so. ibi soluit p suā obligatione tm̄ ⁊ hoc cōstabat. Ista est vera so. sed est diuinare. vel ibi actū fuit ō cedendo. certe ⁊ hoc diuinare est. dic ergo vt no. in cōtrario. qz ibi loquitur in pluribus dispariter obligatis. sed h erāt obligati pariter ⁊ vna actione. Item opp. de. l. duīs modis. tu dic q hic loquī de duobus pariter obligatis. ibi loquitur de duobus quoz vn⁹ erat obligatus alius non. sed ex alia actione soluebat vtputa causa cōditionis implende. vel si diceres ambos obligatos erant obligati dispariter. Item opp. de. l. alterius. §. de tu. ⁊ ra. dis. so. eodez modo q ibi loquī indispariter obligatis. Item oppo. de. l. pap. §. man. so. dicit glo. ibi loquī in mādatoribus vl fideiussoribus in quibus dic vt ibi. hic loquī in pluribus tutoribus ⁊ coreis qui tenētur principaliter. certe ibi glo. in oībus mēbris dicit verū preter q̄ in vno. in eo q dicit q mandator vel fideiussor soluendo simpliciter primit omnē obligationē adeo q nō potest fieri cessio nō dicit verū per. l. cum his. §. de fideiuss. non violando litterā ⁊ per. l. si filius. §. de in rem verso. ratio diuersitatis est: quia plurium tutorū ⁊ coreorū vna videtur obligatio lz vere sint plures: vt. §. de duo. re. l. iij. in fi. ⁊. l. eandē. §. fi. eo. ti. sed pluriū mādatorū vel fideiussorū nō dicitur vna obligatio nec vnus soluens videtur cōtemplatione alterius soluere: vt. §. de fideiuss. l. vt fideiussor. ⁊ ibi dixi. ⁊ hoc tenēt cōmuniter omnes docto. Item op. de. l. si res obligata. in fi. §. de lega. i. dicit glo. ibi fuit facta cessio ante solutionē. sed istud est cōtra illum tex. iō dicas q ibi loquī i duob⁹ reis quoz vn⁹ erat obligatus alius nō. sed soluebat causa liberande ⁊ retinēde rei sue. sz hic loquī in pluribus pariī obligatis. Pro declaratōe igit materie Hy. posuit hic vnā distinctionē suā bonā: tu tm̄ magis pfecte ⁊ magis late dic aut soluens soluit noie illius contra quē fit cessio. aut illius. ⁊ alterius ⁊ tūc cessio ē iuris fiue fiat ante solutionē siue in ipsa solutione siue post ipam solutionē interueniēte pacto: vel non: qz per solutionē tollī oīs obligatio: vt instī. qui. modis. obli. in pn̄. ⁊. d. l. papi. §. mā. ⁊ hic in pn̄. Aut soluit noie ipsius soluentis l tm̄ ⁊ hoc cōstat. ⁊ tunc valet cessio facta post solutionē nullo interueniente pacto: qz actiōes cōpetētes cōtra debitores principales nō extinguūtur: vt. l. sticbū. §. si mādato. j. e. ⁊. d. l. papi. si vero dubitaī cui⁹ noie soluerit tūc aut loquimur m in plurib⁹ obligatis principaliter. aut in pluribus quoz vn⁹ est obligat⁹ principali ter ali⁹ ac

Mo de/stinus, actionis cessio. b habes materiaz cessionis ⁊ mor dū cōsequendi cessionem post solutionez. vide per ang. in. l. cuz his qui. §. de fideiusso.

l Ipsi⁹ solu/tionis. §z an tē fideiusso/r possit agere mādati ptra reū. bal. q sic in. l. p ea. i. iij. col. C. māda. m Aut loq̄/mur. An q̄s p̄sumaī solvere nomine p p̄io. vidē qō not. bar. in. l. si pene. §. q̄. uis. §. de cō/di. indeb. ⁊ vi de cētā in. l. i. §. nūciatio. ō ope. no. nūci. i ppositio gl. in. l. papi. §. māda. q ē me lior ō iure fs bal. in. l. i. i. ij. col. C. ō act. ⁊ obli. ⁊ ibi po sui duo ver/ba ad illā gl. ibi i ō. ij. op. qōsipe subdit

cessorie.aut in pluribus obligatis tm̃ accessorie.aut in pluribus quor vnus est obligatus alius nō sed ex alia cā soluit. Primo casu aut plures sūt obligati principaliter eadē specie actionis & ex eodē ꝓtractu vel quasi vt plures tutores & correi. & in his seruatur distinctionē istius.l.aut cessio fit ante solutionez vel in ipsa solutione vel post incōtinenti vel ex interuallo p̃cedente pacto facto.& valet cessio vt hic.aut fit ex interuallo nō precedēte pacto & nō valet: qz in dubio presumit̃ soluere ꝑ tota obligatione: vt hic in prin.aut sūt obligati disparīter.qz vn⁹ vna actione alius alia actione vel vnus ex vno quasi contractu alius ex alio.tunc in dubio presumit̃ soluere ꝑ obligatione sua & valeret cessio statim post solutionem: vt.l.si minor.s.de admi.tu.& l.alteri⁹.s.de tu. & ra.distra. ¶ Secūdo casu quādo loquimur i pluribus quor vnus est obligatus principaliter.alius accessorie.& in dubio videt̃ ille obligatus accessorie ꝑ obligatione sua soluere: vt.j.e.l.si stichū.§.si mandato.& ideo cessio posset etiam fieri ex postfacto. principalis vero soluēs videtur soluere ꝑ tota obligatione vt.l.cū quis.§.de peculio.s.eo. ¶ Tertio casu quādo loquimur ō pluribus obligat̃ accessorie soluēs in dubio videtur soluere ꝑ sua obligatione.& iō cessio posset sibi fieri ex interuallo: vt.d.l.pap.s.man. & s.de fideiusso.l.cum his.non violando litteram. ¶ Quarto casu quādo sunt plures quor vnus est obligatus alius non. sed ex aliqua causa soluit tūc idem: qz ꝑ causa sua & ad eus pertinēte videtur soluere in dubio: vt.l.& magis.s.eo.& ideo etiā ex post facto potest fieri sibi cessio.vt.l.dñs sticho.in prin.s de pecu.le.& l.si res obligata.in fi.s.de le.i. ¶ Expediunt̃ prima glo.que tangit cōtraria, veniam⁹ ad qōes.& ꝓ habem⁹ videt̃ prio an ink̃ pdictos deat fieri cessio.scdo q̃ iure deat fieri cessio.ktio qñ deat fieri cessio.quarto in quātū est facienda cessio.quinto quarū actionū.sexto quid si cessio nō potest fieri. ¶ Primo casu quero an cessio sit facienda.quedā glo.in.l.vnde querit̃.in fi.s.cōmo.dicit q si est renū ciatū beneficio diuisiōis nō potest peti cessio.doc. ūllam gl.reprehendūt: nam qui renūciat vni beneficio nō videtur renūciare alij: vt.l.si dñs.s.de ser.ur. & ideo qui renūciat beneficio diuisiōis nō ꝑ hoc videtur renūciare bñficio cessionis. Preterea ego ꝓbo inter correos non erat olim beneficiuz diuisionis.& tñ vnus postulat cessionē cōtra aliū. vt no.in l.i.C.de duo.re.vnde dicendū est q inter predictos est facienda cessio vt hic.& l.fideiussoribus.s.de fideiuss.l. deiuss.& l.stichum.§.si mandato.j.e.& C.de fideiuss.l. ij.& l.cū alter. cum multis si.quas.ll.alleg.j.in alijs questionibus.fallit si ꝓueniat̃ ex dolo ꝑ prio vl̃ cōi. vt.l.si plures.s.de admi.tu.scdo fallit si vnus cōueniatur ex ꝑ pria culpa: vt.l.vnde queritur.s.cōmo. tertio fallit si eēt huic beneficio renūciatū. vt.l.siqs in.l.si stipulatus.§.i.s.de fideiuss.quarto fallit si sūt plures correi ex causa mere lucratiua: vt.l.in.l.falci dia hoc obseruandū.s.ad.l.fal.& infra dicā. ¶ Deinde quero vtruz de iure debeat fieri & quo iure debeat fieri & quo iure petatur. Dy.dicit hic aut inter eum qui postulat cessionē & eum a quo postulat̃ precedit aliquis contractus vel quasi ex quo possit creditor obligari soluenti & agitur ex illo: vt.l. stichum.§.si mandato.j.eo. al's autem postulabitur officio iudicis. vt.j.de iure fis.l.in fraudem.§. qui ꝑ alio.& s.de leg.i.l.si res obligata.in fi.ita etiam refert Cy.C.de fideiuss.l.cum alter.tu vero dic clari⁹. quādoq cessio postulatur ante solutionem. quādo ꝙ post.primo casu aut hoc petitur a creditore agente ad sūm debitū & petit̃ ope exceptionis: vt.l.si fideiussores.§.fi.s.de fideiuss.aut petitur a creditore nō agente & tūc petitur officio iudicis vel cōditione ex l.fideiussoribus.s.ō fideiuss.aut petitur hoc post solutionē in casibus in quibus potest peti vt dictum est.& tunc aut precessit aliquis cōtractus ex quo creditor posset obligari soluendo & illo potest agi: vt.l. stichū.§.si mandato.j.eo.aut talis ꝓtractus nō precessit.& tūc aut illud quod soluebat̃ cōsistebat in pecunia numerata aut in alia specie vel quātitate. primo casu poterit agi actione ex empto qz emisse videtur illas actiōes vt hic in fi.& l.cū his.s.de fideiuss. & l.si dubitet̃.in prin.e.ti.si vero ꝓsistebat in alia re tūc nō potest esse emptio sed erit quidam ꝓtract⁹ innoiatus.& ideo puto q posset agi actione p̃scriptis verbis.vt.l.i.§.siquis seruū.s.depositi.posset etiaz hoc casu cōdici illud qō est solutū cū sit solutum ob certā causam que nō est secuta. ꝑ hoc habuistis gl. in.d.l.cū his.s.de fideiuss. Et predicta vera qñ loq̃mur in pluribus obligatis principaliter vel accessorie nō curo.sed qñ est vnus tm̃ obligatus. sed alter nō qui tū soluit ex aliqua causa tunc illi officiū iudicis ꝓpeteret vt sibi cessio fieret. vt.d.l.si res obligata.in fi.s.de le.i.& l.in fraudem.§.qui ꝑ alio.j.de iure fis. Predicta oia habēt locū i casu p̃sentis.l.qui soluens postulabat sibi fieri cessionē cōtra aliū.al's aūt ex diuersis causis & ꝛctibus cessiones postulātur: vt.l.is qui puteū.§.si postea.s.qō vi aut clā.& l. q̃ sepe.§.si res.s.ō ꝛhē.empt. Et sequit̃ etiā q̃s qui ꝙ cessionē per quādā cōsequētiā: vt.l.cū q̃s.§.si debitorē.s.e.& l.si vēdidero.§.si titi⁹.j.de fur. & nō est nostra materia. ¶ Tertio q̃ro qui debeat fieri cessio.rñdeo vt apparet ex his q̃ dixi.s.circa ꝓtraria. ¶ Quarto q̃ro in q̃tū est facienda cessio.istā qōnē disputat hic glo.& in.l.i.C.de duo.re.& l.si plures.s de admi.tu.quidā faciunt differentiā inter tutores ex vna parte.quib⁹ dz fieri cessio ꝑ parte.rō qz vn⁹ hz actionē ꝓ alium: vt dictū est.& plures correos ex alia parte q̃b⁹ dz fieri cessio īsolidū.& gl.dicit q hoc nihil est.verū dicit qz etiā correis dat̃ actio sine cessione inuicē.vt.C.de duo.re.l.i.& ibi no.ꝑ gl. Est ergo eadē rō que est in pluribus tutorib⁹. Alibi dicit gl.aut est renūciatū bñficio diuisionis & dz fieri cessio insolidū.aut nō ē renūciatū & dz fieri cessio ꝑ pte ita no.in.l.si plures.s.de admi.tu. quā glo. Dy. reprehēdit put loquit̃ in pluribus tutorib⁹ vl̃ in plurib⁹ correis.nā cū vn⁹ habeat actionē ꝓ aliū ꝑ pte sua nō posset agere insolidū ꝓ eū: qz posset sibi ꝙētus obijcere qūo pet̃ a me solidū qz si soluissez a te possem repetere partē: vt.l.dolo.s.de doli except. & ita loquit̃ lex cū pupillus.s.de tu.& ra.dis.& d.l.si plures.s.de admi.tu.& in plurib⁹ fideiussoribus Dy. approbat illā gl.qz vn⁹ nō hz actionē ꝓ aliū: vt.l.vt fideiussor.s.de fideiusso. Cy.C.de duo.re.l.i. dicit q etiā in fideiussoribus, forte illa gl.nō bñ dicit nec dic plus & verū dicit vt.j.dicā. Alia ē opi. Jo.q̃ cōiter ꝙ glo.tenet̃ q ꝑ parte tm̃ cessio fiat. vt hac glo.per l.alle.in ea. doc.tm̃.C.de duo.re.l.i. distinguūt circa hoc.tm̃ qz ipfecte distinguūt.iō ego examinabo hāc q.ꝑ tres qōnes.prima in q̃tū cedat̃ vni ex pluribus tutoribus.scda in q̃tuz vni ex plurib⁹ correis.tertia in q̃tū vni ex plurib⁹ fideiussoribus vl̃ mādatoribus. Circa primū ° aut cōuenit̃ ex dolo ꝑ prio vel cōi & tūc nō dz fieri cessio in aliquo: vt.l.si plures.s. ō admi.tu.aut cōuenit̃ ex culpa.& tūc aut ex culpa ꝑ pria tm̃ & in nullo fit cessio.aut ex culpa alteri⁹ tm̃ & in toto fit cessio.aut ex culpa cōi & fit cessio ꝑ ea parte q̃ ꝓtingit ꝓtutorē tm̃: vt.s. ꝓmo.l.vñ q̃rit̃.& l.si plures

o Circa primū. Idē notabar. & bal.i.l. i.C.ō trāsac. post Cy.

n Quo iur. Sed an fideiusor qui solvit ꝑ cōdēna to possit petere ab eo cui solvit. vt ca. eat de oser vāda ipm fideiussorez in dēnem. vide bal.in.l. cum cor.C.ō sen. & in.l.cū vendente.C. vbi cause fi. sca.i.iiij.col. ō.quarto q̃ ro in q̃tū est. vide glo.no. in.l.i. in fi.C. ad.l. rho.de iac.

p Quinto q̃ro. vide q̃ dixi post bar. in l. p diuersas. C. manda. Istipulat⁹. §. si lãcẽ. Istũ tex. tene mẽti singl'r in fi. ad id qđ no. bal. p illũ tex. in auc. dos data. C. de dona. añ nup. de depositario q̃ in iudicio fecit req̃rere deponẽtẽ cũ vellet ei restituere depositũ vtrũ expẽse facte in iudicio debeãt restitui depositario vbi dixit q̃ sic & fac qđ not. bar. in l. si re⁹ parat⁹. ff. đ. p cura. fz imol. b & oẽs. sed bal. in auc. ꝺ q̃ ppriã. i fi. de nõ nu. pe. tz q̃ si i pria citatiõe cõfiteat re⁹ ñ cõdẽnat⁹ i expẽsis vt ibi pz i corpe ad qđ vid no. p bal. in l. nõ ignorat. C. đ fruc. & litig. expens. r Habes in gl. Adde gl. & doc. i. l. i. in fi. C. đ anna. excep. Si cum cornelius. Limita hãc. l. fz Jo. and. in addi. spec. i ti. đ de posito. i rub. nisi creditor iam accepta uit illũ in debitorẽ q̃ tũc nõ põt mandans illi mãdatũ reuocare p. l. si ego. ff. đ neg. gest. t Ibi nec causam. Not. q̃ pactũ inutile opat idẽ qđ simplex mãdatũ. qđ no. fz bal. i. l. pe. in. vij. col. C. đ act. & obli. fz ꝺ hoc & ꝺ illũ tex. bal. i l. iij. C. đ ꝺhẽ. & cõmit. stip. iducẽ illũ tex. adde bar. i. l. si cũ ffidũ. de pac. & ad hãc l. vide oino bar. i. d. l. i. ff. đ pac. b alle. & tex. i. l. si cũ tuã. C. đ ꝺhẽ. & cõmit. stip. ff. de admi. tu. & l. cũ pupillus. ff. de tu. & ra. diſ. facit l. cũ possessor. j. de cens. & l. quesitum. ff. de peculio. & ad l. rhodiam de iac. l. i. & l. ij. §. equissimũ. Circa scõm. s. circa duos reos. dic aut ipsi sunt obligati ex mera liberalitate: quia nihil ad eos p illa obligatione peruenit & tunc in illo fit cessio nisi sint socij: vt. l. in. l. falci. hoc obseruandũ. ff. ad. l. falc. per quã l. tenet hic Guil. aut sũt obligati ex alia causa: & tũc aut sunt plures correi ex contractu vel quasi in quo venit dolus vel culpa. & de illa obligatione tractatur. & tunc idem dic quod supra proximo dixi in pluribus tutoribus. Aut sunt obligati alʒ vtputa qa acceperunt pecuniam mutuo vl' quia ꝓmiserunt ex causa emptionis vel simili. & sic de tali obligatione primitiua tractatur non de ea que descendit ratione doli vel culpe. & tũc aut negotium pertinet in totum ad conuentum & in nullo fit cessio. aut in totum ad alium correum & in totum fit cessio. aut pertinet ad vtroscp cõmuniter & fit cessio tm̃ pro illa parte p qua pertinet tm̃ ad illum correum per. l. supra allega. & per id quod nota. in glo. in. l. vir vxori. §. fi. ff. ad velleia. & quod dixi vobis in. l. reos. in princi. ff. de duo. re. reprobata in oñub⁹ predictis distinct. glo. posita in. d. l. si plures. videlicet an sit renũcia tum beneficio diuisionis vel non per rationez Dy. supra dictam. Circa tertium casum. s. circa plures fideiussores Dy. tenet illaz distinctionem. scz si est renũciatum beneficio fit cessio insolidum alʒ p parte. puto q̃ ista distinctio nõ sit vera. nam posito q̃ beneficio diuisionis sit renũciatũ si opi. Dy. essz vera ista actio quã creditor habet ꝓtra fideiussores haberet in se illud onus annexum q̃ actionẽ insolidum teneretur cedere cõtra alios. cuz ergo ista causa tranſiret ad fideiussores cui facta eẽt cessio: vt. l. pomponius. §. cum quis. de acqui. possess. & l. apud celsuz. §. de auctore. & qđ ibi no. de doli excep. si igitur fideiussor ageret ex actione sibi cessa insolidum cõtra aliũ fideiussorẽ diceret iste scõo cõuentus cedas mihi actiones insolidum ꝓtra alios. & sic habere neceſſe cedere cõtra seipsum. & sic peteret p parte sua quod redditurus esset cõtra. l. dolo facis. ff. đ doli excep. & sic est eadem ratio in pluribus fideiussoribus que est in plurib⁹ tutoribus. dico ergo q̃ fideiussori contra principalẽ ceditur in solidũ. contra fideiussorẽ vero fit cessio p parte fideiussoris: vt di cã. j. pri. q. & q̃hoc sit idẽ in fideiussoribꝰ qđ i tutori b⁹ q̃ tz gl. i. d. l. cũ his. & l. cũ fideiubeat. ff. đ fideius. Quero iuxta hoc pone q̃ sunt tres rei vel tres tutores vel fideiussores & vn⁹ soluit insolidũ. an sal tẽ p duab⁹ partib⁹ ceteroꝝ fiat cessio insolidũ. glo. que ẽ hic dicit q̃ sic & bñ. & ẽ rõ qz tale ius dz cedere q̃le ẽ apud eũ: vt. l. stichũ. §. pe. j. e. & l. ij. C. de fideius. & hoc etiã tz glo. & Dy. ibidẽ. C. de duo. re. l. i. Attñ Ja. de are. hoc intelligit qñ alij duo sũt soluẽdo. nã si alter eoꝝ soluẽdo nõ eẽt tũc deberet inuicẽ piculũ cõicari. ar. l. verũ. §. si cum tres. ff. đ so. & l. si plures. ff. đ admi. tu. fm intellectum Azo. ita etiã tz Ol. & Dy. tangit in. l. ij. C. đ duo. reis. Sed q̃ro quãdo ille cui facta est cessio contra alios duos insolidum agit cõtra vnum insolidum ex actione cessa. an debeat illi cedi actio sibi cessa contra aliũ. dicit Dy. q̃ sic: qz etiam vtilis cessa potest cedi: vt. ff. ad treb. l. i. §. de illo. & l. ex asse. & ibi no. eo. ti. & l. emptor. & ibi not. C. de heredi. vel act. vend. Quero quinto p

v Vel inimicus. Adde bal. & imol. in. l. eũ qui ita. §. q̃ sibi. ff. đ ñ. obli. & oino bar. in. l. in cõfirmãdo. ff. de cõfir. tuto. bar. in. l. fallus. C. de fur. bal. in. l. mandatũ. & in. l. cũ mãdati. C. mãdati. & bal. in. l. pf. §. fi. ff. de legi. tuto. & ibi Dy. & bal. & facit qđ no. in. c. ij. de ꝓcur. li. vi. & bar. in. l. liberto. §. lar. de annu. leg. Et limita nisi deb itor habeat facultatem sol uẽdi dño vnii & ꝓcuratori seu adiecto a liud quoniaz ꝓ mutationẽ statʒ in perso nã ꝓcuratoris vel adicti nõ intelligitur mutata volũtas dñi & sic nec potestas soluẽdi illi casus ẽ not. i. l. stichũ in. §. vsufru. ct⁹. vbi no. ang. j. co. & dic etiazvt hẽs p bar. ff. đ e. in. l. cũ qs. & q̃ dixi i. đ. § qui sibi. & ad bar. ff. p istuz tex. adđ bal. in. d. l. pf. vbi istud intelligitur cẽ verum quo ad debitores sciẽtes cõditionẽ de teriorata. sed quid si esse t⁹ fuerit fu rioſus idẽ dicas fz bal. i. l. i vl. col. C. đ sentẽ. Et adde q̃ si mutat statũ incõpassibilẽ mãdato vl' i quo põt dñs mi nus q̃ p̃ius reuocatur mãdatum fz bal. i. đ. l. mãdatum. in. vl. col. & ibi pos nit multos casus.

que actio debet cedi. respõdeo personalis & hypothecaria contra principalem & contra fideiuss. vt. C de fideiuss. l. ij. & l. cũ alter. & ff. de fideiuss. l. fideiusso ribus. & l. cum his. Item debet cedere officium iudicis quod cedi potest: vt. l. si minoris. ff. de admi. tuto. & l. q̃ si minor. §. fi. ff. de mino. Itez puto q̃ debeat cedere naturalem obl'onem tñi si illam solã habet: quia & cedi potest: vt. l. si ei⁹. ff. ad trebel. Sz quero iuxta predicta an in hac cessione requirantur ille solẽnitates que ponũtur in. l. per diuersas. & in l. ab anastasio. C. mã. rñ. nõ vt expresse dr i tex. i. d. l. ꝓ diuersas. Septio q̃ro q̃d si creditor dictas actiones non põt cedere. respõdeo vt plene dixi in. d. l. si stipulat⁹. §. si ex duobus. ff. de fideius. nõ sunt alia.

Alieni. Cõmixtione nũmoꝝ recon ciliat solutio. h. d. Opp. q̃ mixtione non efficiantur recipientis: vt l. si frumentũ. ff. de rei vẽ. & instit. de rerũ diui. §. si frumentum. so. spale est in nũmis ꝓpter singularia pcepta: vt. l. singularia. ff. si cer. peta. Quero hic lo quitur quãdo bona fide accepit. quid si accepit mala fide. Rñ. ꝑmixtiõe ñ recõciliari sol'onẽ nec dñiuz fibi acq̃ri. ar. l. đ eo. §. fiq̃s. ff. ad exhiben. & l. rogasti. in fi. ff. si cer. peta. & l. sed & si pater. in fi. ff. ad ma ce.

Pecuniam. Per aspectuz querit⁹ do minium rei solute. h. d.

Prout quisq̃. Quelibet obligatio dissoluitur eo mõ quo ligatur. h. di. Opp. de. l. sicut. & l. in oib⁹ ff. e. so. q̃ hic đ: põt dissolui nõ negat q̃n talijs mo dis' possit dissolui vtputa cõfusiõe vl' alijs modis.

Istipulatus. Heres adiecti non po test solutionem recipere. h. d. Quero que est ratio. dicunt quidam q̃ more adiecti videtur reuocatum mandatuz qđ glo. reprehendit & bene vt habes in glo. Dicit ergo q̃ ratio est ista: qz solutio ꝓ ut in persona adiecti cõfertur est mere facti: ideo ad heredem non trahit: vt. l. qui heredi. in prin. ff. de cõdi. & demõ. dixi in l. eum qui. §. qui sibi. ff. de ẽbo. obli.

Si lancez⁹. Res indiuidua quo ad solutionẽ potest quibusdam ex heredib⁹ solui mandato iudicis. h. d. est pulcher casus & mẽti tenedus. Quidam dicunt per hunc ter. q̃ actio depositi nõ nascit nisi dolo cõmisso. sed glo. dicit & meli⁹ q̃ obligatio & actio ad rei restitutionẽ statim nascit facto depposito. sed actio ratione doli non oritur nisi dolo cõmisso: qđ dic vt habes in glo. r

Cum cornelius. Pactum de solu uendo tertio ex interuallo appositũ idẽ operat qđ simplex mandatũ. h. d. singularis lex & menti tenenda quaz nescio alibi. No. text. ibi nec causam habuisset &c. Nota qđ dixi in sũmario. facit ad hoc. ff. de dona. l. hoc iure. §. siquis dedit. Opp. ff. e. l. vero ꝓcura tori. so. aliud in adiecto tempore stipulationis ꝓtracte. aliud in isto pacto ex interuallo appositio qđ dic vt dixi in. d. §. siquis dedit. Item opp. C. de iure do. l. ij. & l. cũ marit⁹. §. fi. ff. đ pac. do. sol. ibi ille cui debebat solui fuit stipl'at⁹ b sec⁹. Ultio ex hac. l. no. duo. prio hẽs h casũ. q. nõte. ff. đ pac. l. i. q̃ si pro mitt⁹ mihi q̃ dabis illi ctio nullũ ius q̃rit. Itẽ p fi. h⁹. l. decimat dy. & alij doc. q̃ si p⁹ mãdatũ fcm̃ pcu. ẽ fact⁹ q̃dã ribald⁹ vl' inimic⁹ vl' al' pditoz mutauit i

Dc iure, Jaco. de are. Item cū bar. cui⁹ opi. est verior. tenet bal. in l. falsus. in. ij. colū. C. de fur. ⁊ in l. i. C. q̄. res iud. nō no. ⁊ in l. q̄ q̄s. in pr̄in. C. de pcur. ⁊ in l. nam ⁊ nocere. ⁊ ibi ang. s. de pac. ⁊ adde tex. in l. solutum. §. solutam. s. de pigno. acti. ⁊ no. in l. fideicommissa. §. si rem. ff. de leg. iij. Cōtrariū tenuit spe. in ti. de pcura. §. vt aūt. ver. ve rū ad euitan das. p tex. ⁊ gl. in. d. l. iij. sed opi. bar. est verior. ⁊ ⁊ facit. l. ver bum exacte. de v̄bo. sig. ⁊ vide balō. in. l. ites ma gistris. ī lec. antiq̄. s. de pactis. ⁊ ibi aler. Et ad de q̄ exige re etiam ve rificat i spō te soluente. vt in. d. l. si cum dotem. §. si post. so. matri. vide ibi imol. ⁊ vi de bar. in. l. i. in vlti. col. C. de sentē. ⁊ bāc. l. limi ta: nisi pcu rator habe at liberā ad ministratio nē illius cau se: quia tunc poterit trāsi gere ⁊ fortiꝰ us solutōes recipere. vt in capi. qui ad agendū de pcu. lib. vi. in fi. sec⁹ si in instrumē to con tineā. Concedim⁹ in predictis plenam ⁊ li beram admi nistrationē quia tunc in telligetur li beram soluꝫ super instan tia non sup causa. Nec potest solu tionem reci pere vt sin gula. dixit bar. in. l. qui rome. §. cali machus. de verbo. obli. deteriusq̄ videt eoipso reuocatū mandatū. vt b ⁊ l. cum qui s. in pr̄in. s. eo. ti. ⁊ hoc tenet Ci. C. de fur. l. falsus. in prima questione.

§ Jtuoseruo. Qui soluit debitum natura liꝝ tūi ñ repetit. h. d.

Sisti culio. Oppo. de. l. cū q̄s. §. de pe culio. s. e. so. intellige pr̄in. l. q̄ lis pēdet vel absolut⁹ est dūs: qz in pe culio nihil erat. vel soluit certā ptem non sufficien tem ad debitū: sec⁹ si soluisset totū vt in contrario.

Solidū. Ibi nno min⁹ quātitate q̄ die. dic iō si offerat post diem nō teneor recipe sine interesse ꝑm Ja. de are.

h Dcim're Procuratori litis nō pt solui nisi ad hoc dat⁹ sit. hoc dicit no. l. No. q̄ procuratori lit⁹ nō po test solui. sic e in. l. sed si tūi. s. de pac. secūdo not. q̄ procuratori nō dat actio iudicati. Ad primū di ctū op. de. l. iij. C. de noua. ⁊ de solu. l. inductū. sol. Jaco. de are. ꝯ ibi fuit dat⁹ procurator ad exigendū q̄ v̄buꝫ importat ab iuitio exactōre. vt. l. fideicō missa. §. si rē. s. de. l. iij. iō ei pōt solui. hic fuit datus simplic⁹ ad agendū ꝑm eū: q̄ sat⁹ placet. Tñ ō hoc op. de. l. iij. s. so. ma. ⁊ q̄ ibi no. vbi v̄bū exi gēdi nō ptinet q̄ possit recipe solutionē. Rñ. mā datū de exigēdo q̄nq̄ fit seruo vel alij q̄ in iudicio esse nō pōt: ⁊ tunc sine dubio referē vt solutionem possit recipe. nā ad actū iudicialē nō pōt referri: qz seru⁹ nō pōt expiri in iudicio. vt. s. e. l. si q̄s seruo. Aut referē ad liberū ⁊ tūc aut referē simpl'r aut cū adiuncto. Primo casu intelligit q̄ possit agere ⁊ so lutionē recipe. vt. l. iij. C. de dona. ⁊ l. inductuꝫ. de solu. aut pferē cū adiūcto: ⁊ tūc aut adiungit actui experiūdi in iudicio. vt si dico facio procuratorez ad agēdū exigēdū ⁊c. ⁊ tūc sine dubio importat vt so lutionē possit recipe alias nihil importaret. aut ad iungit verbū recipiēdi solutionē vt facio te procura torē ad exigēdū ⁊ solutionē recipiēdū ⁊c. ⁊ tunc si ne dubio v̄bū exigēdi non ptinet q̄ possit solutio nē recipe: qz ppt expressionē alteri⁹ appet pferen tē noluisse sub illo v̄bo ad exigendū cōprehēdi q̄ possit solutionē recipe. ⁊ ita loq̄tur. l. iij. s. so. matr. Item op. de. l. cū q̄s. §. si debitorē. ⁊. l. si v̄o procuratori. s. e. So. ibi loq̄tur in gñali procuratore oīm bonoꝝ. hic loq̄tur in procuratore ad lites tūi. ⁊ ideo dico q̄ si procurator esset ad lites ⁊ al's generalis ei nō posset solui ex vigore illius mādati: qō habꝫ ad lites. sed ex vigore general' mādati ei posset solui: vt iu dr̄s. Hoc etiā appet in tutore cui lꝫ lit⁹ exer citiū sit mādatū: tñ ei pōt solui ex vigore generalis admīstratiōis. vt. l. q̄ si forte. §. i. s. eo. Celsio ad scōz dictū dr̄ h: q̄ procurator nō hꝫ actionē iudi cati: immo hꝫ lꝫ ope exceptiōis repellat. vt. l. si pro curator. s. de pcur. vbi dr̄ q̄ hꝫ actionē iudicati: lꝫ exceptiōe repellat. potes dicere q̄ ibi loquitur de exceptiōe facti vel intētionis. vel dic q̄ procurator hꝫ actionē iudicati directā. vtilis aūt cōpetit dño fine cessiōe. vt. l. in cause. in fi. s. de pcur. iō procura tor agēs iudicati exceptiōe repellit. ⁊ qō hic dr̄ q̄ ei actio iudicati nō dat: intelligo ope exceptionis ⁊ hoc plus plꝫ qz repio ecōtra qñ procurator est cō dēnatus q̄ ipse teneat directa ⁊ dūs vtili. vt. l. iiij. § ⁊ predicta vera quando habuit administrationez certe cause spe cialiter nominate: secus si fuerit constitutus procurator ad causam quam talis est habiturus cum tali: quia tunc intelligit solum de lite seu instantia: ⁊ quo ad illa tantum dicitur talis habere liberam a dministrationē ꝑm bar. in. d. §. calimachus. quod bene no. ⁊ pun gīt raph. hic nō tamen fir mat.

y ¶ Vel placet. Adde quod habe tur in. l. si procurator me⁹ ⁊ qō ibi no. bar. s. de procura.

z ¶ Forma tione libelli. vide in glo. in. l. rescripꝰ tuꝫ. s. de pactis.

a ¶ Solutionem recipere. idem tenet bar. in l. si tantū. s. de pac.

Filie. Ei de ad huius. l. intellectum. l. vero ⁊ qō ibi scripsi. s. eo. ⁊ bal. in. l. qui in aliena. §. quāq̄. s. de nego. gest.

c ¶ Notabil' l. Et no. hic tex. q̄ mater non est legitima admini stratrix bonorū. vt alle gat bal. in. l. qui alienam. C. de pcur. ⁊ de intellectu huius. l. vide bal. p⁹ barto. in. l. si vt pponis. C. de rei vē. bñ potest eē commissoria id est sibi cō mitti admi nistratio bonorū: tam p tutores q̄ p alios. l. si mater. ⁊ ibi bal. C. ad vellei. ⁊ vide in. d. l. qui in aliena. §. quāq̄. de nego. ge.

si ex quētiōe. s. de re iudi. ⁊ ibi no. in vlti. gl. §. ⁊ tū pstat q̄ in procuratorē actio iudicati nō dat. vt. d. l. iij. in pr̄in. de regu. iur. Cōtra hoc op. de. l. ij. ⁊ iij. s. de admi. tuto. so. tutor hꝫ administrationē ge neralē nō solū ad lites. ⁊ iō pōt actionē iudicati in tētare ex vigore generalis administratiōis sibi pcess. idē dico in procuratore q̄ hꝫ mādatum ad lites: ⁊ alias hēret gñale mādatū. nā ex vigore isti⁹ māda ti gñalis posset actionē iudicati intētare. ⁊ hoc p petuo tene mēti. nā semel in ciuitate ista dicebā q̄ procurator ad lites nō poterat petere q̄ sniam māda ret executioni. hoc tūi intelligo vez q̄n petit execu tionē sniē in q̄ ipse fuit procurator. nā snia lata fini tū est ei⁹ mandatū. ita loq̄tur h ⁊ ia noua lis ince pit esse. sed snias latas añ mādatū sibi factū nō vi deo q̄re nō posset petere mādari executioni vel q̄ re actionē iudicati intētare nō possit cum istud ali quo respectu possit dici lis ⁊ litis exercitiū est mā datū. Et idē dico si esset fact⁹ procurator ad lites p sentes ⁊ futuras q̄ petere possit executioni sniam mādari ⁊ actionē iudicati intētare ex vigore māda ti ad lites futuras nō ex vigore simplicis mādati. p hoc facit qō no. gl. ⁊ ego clari⁹ dixi in. l. dāni. §. si is q̄ vicinas. s. de dā. infec. ⁊ hec sunt multū vti lia ad formatōnē libelliꝫ. nā procurator q̄ est ad agē dū ⁊ non pōt solutionē recipe dꝫ excludere in libel lo reū edēnari sibi. vt. l. i. C. de senten. ⁊ dādū ⁊ sol uēdū dño vel alij legitime recipiēti p eo. nā si pete ret reū edēnari ad dādū sibi nō procederet libellus nisi in casu in quo posset solutionē recipe[a]. vt dicū est supra. ⁊ eodē mō q̄n procurator intētaret actōez iudicati vel peteret executionē sniē. sed si sibi non pōt solui dꝫ petere cogi ad soluēdū dño. p hoc facē qō dixi in diuicta psona in. l. vo procuratori. s. eo. ti.

q Vodlibet. Op. de. l. si is cui. §. bet debitū intellige qō possit ab iuitio exi gi. nā si est debitū qō nō possit exigi nō videt⁹ mau datū q̄ exigatur.

f Jlie. [b] Ex re pupilli p exneū nō tu torē sibi nō q̄rit⁹ nisi in subsidiuꝫ. h. d. ⁊ est notabilis. l. [c] Opp. de. l. q̄ in aliena. §. quāq̄. de neg. gest. ⁊. l. q̄ hominē. §. si nul lo. s. e. ⁊. l. si q̄s offerenti. in pr̄in. s. e. Sol. dicūt q̄ dā hic ignorauit debitor solues istū esse negocio rū gestorē in ōrd̄s sciuit. sꝫ certe iste tex. loq̄tur eti am in sciēte. vt in fi. l. pꝫ q̄re glo. soluit alit q̄ b solu tū est negociorū gestori ex posteriori ōctu ibi ex p cedēti. ita dicit gl. sꝫ q̄d vult dicere gl. ista. Rñ. hic solutū est ex posteriori ōctu. s. celebrato cum mere negociorū gestore ibi ex pcedēte cum gestore nego ciorum nō ōcto. ista est v̄a so. quā no. nā de procura tore an sibi possit solui habuistis multa specialiter in. l. hoc iure. s. e. ti. Item habuistis q̄ procuratori da to ad ōhēdū pōt solui ex vigore illius ōct⁹. q̄ emꝫ mādat q̄ ōhat videt mādare q̄ recipiat solutiōez s. e. l. q̄ seruus. ⁊ iō q̄ hꝫ mādatū ad vēdēdum hꝫ mādatū ad solutionē recipiēdā. sed de negociorūꝫ gestore in nulla pte habes exp̄ssum sicuti h. aut ei soluit negociorū gestori illud qō alias debebatur dño absq̄ facto sui gestor⁹ ⁊ nō pōt solui ei. vt. d. l. q̄ in aliena. §. quāq̄. s. de neg. ge. ⁊. l. q̄ hoiem. §. si nullo. s. e. cū si. aut debebat dño ex ōcto celebra

Ex plu ribꝫ. vna glo. Adde bart. in. l. in stipulationi bus. de do. & qꝺ ibi dixi & vide bal. in. l. contra/ ctibꝫ. ī. iij. q. in pr̄i. C. de nō nu. pe. & in. l. pecūie. C. de solu. & ibi inter alia dic̄ ꝙ tal' cō fessio ꝓbat naturalē nu merationez si nō pōt op poni excep/ tio nō nume rate pecūie. & vide bart. in. l. si ita sti/ pulatus. §. grisogonus s̄. de ṽ. ob. & Jaſon. de cast. hꝰ q̄ cla re loq̄tur & distinguit.

e Cui? ac ceptil'. Fa/ cta acceptilatiōe nō pt opponi exce ptio nō nu. pecu. & circa ea q̄ hꝰ dicit bar. videtur forte cogitā duz. p id qꝺ ipemet not. in. l. aureli?. §. gains. de libe. lega. in ṽ. idē ꝓ de/ claratiōe. & vide bart. & Jmol. in. d. l. acceptila/ tū. §. i. j. tit. i. hꝰ alle. vide eum.

f Luti? tici us. vide no. bal. in. l. i. C. eo. tit.

g Lutius. op. viꝺ bal. in. l. impera/ tor. de stat. hꝺ. q̄ allegat glo. istam ꝓ sing. Et no. ꝙ in instru/ mētis si op? est dz appo to cū ipso gestore. & tūc aut soluēs ignorabat hoc ad dñz pt̄inere & indistincte liberat̄. vt hic. aut sciebat & tūc aut gestor est soluēdo & libera t̄. aut non est soluēdo & nō liberat̄. vt hic. & hāc doctrinaz ne scio alibi ita bñ sic hēm? hic. Ultimo opp. ꝙ isti argētarij indistincte teneantur pupille. q? ex re pupilli q̄rit̄ sibi actio ꝓ alium. vt. l. si vt ꝓponis. C. de rei ven. g̃ fuit illi pupille q̄sita actio incōtinēti. quidā hoc fatent̄. alij dicūt & hoc tz glo. hꝰ ꝙ ill̄ꝰ est verū in tutore ꝓ quē q̄rit̄ pupillo ex re sua indistincte etiā si pupilli noīe nō ꝺheret. sed ꝓ exneuz nō q̄rit̄ pupillo nisi in subsidiū. hꝰ est no. casus in. l. nr̄a. hoc etiā tenet Ja. de are. §. q̄ñ ex facto tu. l. ij. & ibi ipse hoc no. qꝺ tene mēti.

Jexpluribus. & breuit. hꝺ. clausula general' restringit̄ ad specificatā tantū si hoc pōt fieri salua rōe recti sermonis. hꝺ. not. l.

Op. ꝙ clausula gñalis referat̄ ad oīa. vt. j. ti. i. l. plurib?. sol. hꝰ pōt referri ad specificata tm̄ salua rōne recti sermonis. ibi sec? ita dz intelligi qꝺ no. in. l. emptor. §. lutius. §. de pact. & ibi plene dixi in l. aurelius. §. gaio. §. de libe. leg. Ulterius q̄ro ista ṽba ꝓfiteor me habuisse & hīe &c. q̄d importāt vna glo. hꝰ dic̄ ꝙ importāt remissionē ꝓ pactuz. & est glo. sup ṽ. gaia. alia glo. in hoc eo. §. dic̄ ꝙ ista ṽba hñt vim cuiusdā ꝓfessionis facte sub spe future numeratiōis: & iō infra. xxx. dies posset opponi exceptio nō nūerate pecunie. & est fi. gl. huiꝰ. §. q̄d dicem?. Rñ. & dico ꝙ in casu nostri. §. nō videt̄ facta spe future nūeratiōis qꝺ appet qz dixit accepto tulisse cui? acceptil'. natura ē vt q̄s ꝓfiteat se accepisse licet nō accepit. nec pōt oppōi exceptio nō nume. pecu. casus est. j. de acceptil. l. si acceptilatū. iō dic̄ donationē ꝓ acceptil. fieri. vt. l. mortis causa capit̄ in fi. §. de dona. cau. moz. sec? esset in alia simplici confessione.

Lutius titius[f] Ille q̄ hz mādatū recipiē di solutionē ex certa cā nō ꝓt ex alia cā recipe. hꝺ.

Op. ꝙ debitor possit eligere in quā cām vult. vt. §. e. l. i. dicit glo. illud vez in creditore pñte: sed hꝰ miserat ꝓcuratorē in vnaz cām tm̄i. iō in aliā cām nō pōt sibi solui. ista solu. est optima. uel dic soluēs volebat cām eligere ex īter uallo qꝺ nō lz. cuz essi p̄cessisset petitio limitata vt solueret in certā cām & fuerit secuta indetermina/ta: solutio dz limitari ꝑm p̄cedētē petitionē. vt. l. si fideiussor. §. i. §. de interro. ac. & instit. de inuti. stip. §. ꝓterea.

Lutius. Simplex solutio refert̄ ad cām antiquiorē si vtraq; est vsuraria: licet vna grauiorib? ꝓgraueꝝ vsur̄. hꝺ.

Op. ꝙ debeat inspici cā grauior. vt. §. e. l. i. cū. l. se. Rñ. hꝰ vtraq; cā erat vsuraria nec attēditur ꝙ vna ꝓgrauetur maiorī pōderi vsuraꝝ qꝺ est no.

Itē op. ꝙ hic nulla sit cā vetustior: q? q̄libet est ꝺcta eadē die. vt hic dz. so. nō dz inspici dies obligatiōis ꝺcte. sed dies solutionis. qꝺ tene mēti.

Solu. facta ei heredi q̄ postilius. ea ꝓ in integ. restit. est absolutus liberat debitorem. hꝺ.

Jdebitor Per nouationez debitor inuitus & ꝺdicens poterit liberari. hꝺ.

Ho. ꝙ ille q̄ ꝓmittit mihi ꝓ alio hꝰ me mādāte est tut? ꝺ me doli excepti. tene mēti.

Manumissio filij est mōr

Jmihi. ti. hꝺ.

Op. de. l. si hoīem. §. de edil. edic. So. manumisso nō est similis morti ꝓ oīa. vt ibi.

Itē op. de ꝺdi. inde. l. ne ratius. solue vt ibi.

Obligatio principalis

Jduorei. ꝓ ofusionē extinguit accesoriā: secus in alia pte principalis Itez cui ad idē cōpetūt due actiōes dz exprimere quā intētat. hꝺ.

Op. de. l. si duo. §. de arbi. vbi pactuz vni? alteri nocet. so. hic non erāt socij ibi sic. quod dic vt plene dixi supra de duo. reis. l. ex duobus

Circa hāc. l. formant q̄dā qōnē. vtruz q̄ cessionarius agit debeat exprimere vtruz agat vtili vel directa. & Aber. de bobio dicebat ꝙ debebat exprimere ꝓ hāc. l. idē tz Di. in. l. si mihi. in pr̄in. §. de leg. i. & assignāt rōnē. q? pōt̄ esse ꝙ ꝺ vtilē obstaret exceptio q̄ nō obstaret ꝺ directā & ecōtra. hoc vlti mū qꝺ pōt esse ꝙ exceptio q̄ obstaz directe actio ni & nō vtili. & ecōtra pōit Di. in. c. ꝓ possessore. de reg. iur. li. vi. & no. ꝓ glo. in. l. quoties. circa pr̄in. §. de admi. tu. ꝓbat̄ ꝓ tex. in glo. in. l. cū mācipiū. circa fi. §. de edil. edic. de hac. q. habes in Spe. de. ꝓ cura. §. seq̄tur. ver. fz si q̄rat̄. & vsi. se. ego tm̄ ꝓsueꝝ sum dicere ꝙ ego nō video q̄liter hoc possit. pcede re. nā ille q̄ intētat directas actiōes intētat eas ꝓ curatorio noīe cedētis. vt. l. plane. §. fa. herc. ille q̄ intētat vtiles: lz narratione fundet ex ꝑsona alteri us: tm̄ ꝓcludit reū ꝺdemnari sibi vel simpl'r vel suo noīe qꝺ est idē. qꝺ ꝓbat̄. C. de ꝓcura. l. q̄ stipēdia. vñ nō possum videre ꝙ ex libello nō appareat ꝙ intētet directā vel vtilē. lz si ex libello nō apperet tenere opi. ꝑdicto ꝝ.

Sed posset q̄ri an de istrumēto cessionis debeat fieri copia añ lit. ꝓte. Jstaz qōnē disputauit Jaco. bu. & determinauit sic. aut agit directo noīe cedētis. & tūc qz aut ꝓcuratorio noīe dz añ oīa facere fidē de instr̄o cessiōis: sic aliꝰ ꝓcurator simplex: q? alias sua ꝑsona nō est legitima aut agit vtili noīe suo. & tūc nō dz facere copiaz. & istā. q. ponit Spe. videt̄ mihi in ti. de cessi. act.

Jis cui. Numerato pecunie aliene liberatione vel obligationem non parit nisi ea ꝙsumpta vel dño satisfacto. creditor tm̄ agēs id restituere tenet̄. hꝺ.

Op. §. e. l. si alieno. so. hec supplet̄ ꝑ illaz: quia hoc est vez nisi nūmi essent cōmixti.

Itē op. ꝙ fideiussor possit agere anteq̄ ꝙueniat̄. quia id sibi abesse videt̄ in quo est obligat?. vt. l. si mandato. §. i. §. man. so. illud vez est qñ mediāte obligatiōe fideiussoris debitor est liberat?. vt. l. ꝺria. & l. si is q̄ negocia. §. man. fz hꝰ ꝑ talē obligatōnē fideiusso ris debitor nō liberat̄. g̃ &c.

Flauius[k]. Solutū simpl'r videt̄ solutuz in cām efficacē & mādatuz de soluēdo ad cām efficacē videt̄ directū. hꝺ. ista. l. no. tex. ibi qz nō est ṽisile &c.

Not. ꝙ appellatione debiti simpl'r facta refert̄ ad debitum qꝺ pōt exigi. aliud nō ꝺ debitū. ꝓpter fz abusiue. vt. l. si fideiuss. §. fideiuss. §. de fideiuss.

Ultio no. l ꝙ mādatū simpliciter de soluēdo refert̄ ad debitū ꝙ pōt exigi.

Cōtra primū oppo. de. l. qꝺ? dieb?. §. dūs. §. de ꝺdi. & de. so. ibi ṽbū debiti refert̄ ad seruū q̄ nō pōt teneri ciuiliter. vñ de necessitate dz intelligi ꝺ naturali.

Ultimo iste tex. in fi. facit ad qōnez m de eo q̄ mādauit in testō suo reddi cuicꝫ debēti recipere ꝙ ex illo testō nō dz audiri creditor q̄ exceptione poterat repelli forte ꝓpt̄ cursum decennij ex forma statuti huius ciuitatis. ꝓ hoc. l. legaui. & ibi dixi. §. de libe. le.

Tichum. In obligatione alterna tiua sine culpa debitorꝭ alterā re ꝓpta in supstite obligatio tātum durat, ni hora ne vageꝝ in incerto. & ita allegat bal. in. l. ꝑscripti one. in. viij. colū. C. si ius vel uti. pub. viꝺ qꝺ no. bal. in. l. petēs. in. x. col. C. de pactis. ꝙ si re/ periunt̄ aliq̄ inſtra confecta in eodez diē & cuz eis dē testib? ꝓ sumunt̄ fcta incontinēti: vnū post ali ud. & ad hāc glo. bñ facit qꝺ not. bal. in. d. l. si qs eū. de vulg. & pup. & de hoc an expediat in istru mēto appōe re horā. viꝺ io. an. in ad di. spe. de instru. edit. §. breuit in ad di. incip. ho ra &c. quod no.

Jdebitor. mihi ꝓ alio. Vide qꝺ nota. bal. in. l. fi. C de osti. pec.

Jduo rei. fortmāt. q. Nā alicui cōpetūt due actiones; an cogat exprime re q̄ agit. ad de qꝺ bar. in l. naturaliter. §. nihil cōe. in. xvi. colū. §. de acqui. poss. alleg. Cy. in. l. fin. C. cōia de lega. & viꝺ bar to. in. l. gallus. in. §. si ei ius. in fin. § deli. & post hu. & in. l. i. i pr̄in. in fi. §. de edē. & qꝺ ꝺbeat exprī

mere. tenet
bal.ĩ.l.4.ĩ fi.
C.de acti.ꝛ
obli.ꝛ in.l. si
quis in rem
ſ.de ꝓcura.
l Inſtro.vi
de bart.in.l.
q ſtipẽdia.C
de ꝓcu.
Is cui.
§. flauꝰ.
vide no.bar
in.d.l.i. cir
ca fi.ſ.ſi cer
tũ pe.
l Vltimo
no.vide tex.
in.l.hoc iure
§.ſi q̃s ſeruo
ſ.de dona.
fallit vbi de
bitũ nõ poſ
ſet x̃ificari:
niſi in natu
rali debito.
l.diebus. §.
oñs.de con
di.ꝛ demõ.
m Fac ad
q. Si teſta
tor mandat
ſolui oĩa de
bita an veni
ant debita ꝑ
ſcripta. vide
bald.in.l.id
q̃ pauꝑib⁹
C.de epiſ.ꝛ
cle.ꝛ illd eti
am tz ꝛ ſeq̃
ludo.in.d.l.
fidiuſſor ob
ligari.ſ. de
fideiuſſ. Ad
cuius veri
tatẽ eſt vidẽ
dſi an ꝑſcri
ptio tollat
ipſo iure a
ctionem. de
quo ꝑ bald.
ꝛ ang.in.l.i.
C.ſi aduer.
cre.ꝛ q̃ ibi
dixi. ꝛ h ad
de Imol.in
c.fi. de pre
ſcript.in.xx
vñ.col.ꝛ xij
col. ibi. vbi
tz ꝑ barto.ꝛ
Ide. de an
cha.in.d. c.
ſi propẽ tua
debita. de re
ſcript.in.vi.
ꝛ ſequit idẽ
in.c. ad no

ldẽ ſi vlliꝰ ꝑiſt eiꝰ facto.ꝛ ꝑ interitum alteriꝰ poſt
ea ꝓtingentẽ liberaꝝ debitor a directa: ſed ad extiꝫ
mationẽ ꝓrioꝛ vtilit̃ ꝓuenitur. h. di. Iſta lex diuiꝫ
ditur. ꝓrio q̃ erat electio creditoꝛ. ſecũdo q̃ erat
electio debitoꝛ. ſecũda ibi. q̃ ſi ꝓmiſſoꝛ ꝛc. Itẽ ſe
cũda ſubdiuidit̃ in tres ꝑtes. ꝓma q̃ vna ex reb⁹
alternatiue debit̃ ꝑiſt ſine culpa ꝓmiſſoꝛ. ſecũda
q̃ periſt culpa ꝓmiſſoꝛ. tertia q̃ vna ꝑiſt culpa
ꝓmiſſoꝛ alia ſine culpa. ſecũda ibi enĩuero. tertia
ibi tñ ꝛ ſi alter. tex. ibi non cõmiſerit ſtipulationem
id eſt nõ fuit in mora. Examiem⁹ hoc ꝓin. ꝑ ꝑti
culas. Ex ꝓrio dcõ no. q̃ q̃n ẽ electõ creditoꝛ vna
re pempta illa q̃ ſupeſt põt peti niſi mora ꝓceſſe
rit. q̃ tũc mortu⁹ tñ põt peti. Op. q̃ poſſit pe
ti etiã mortu⁹. vt. l. ſi ſeruũ. §. fi. ſ. de x̃bo. ob. ſolu.
ibi loq̃tur q̃n deceſſit poſt moraz. ſed iſtud ꝓin. q̃n
añ morã deceſſit. Secũdo op. q̃ q̃n deceſſit pꝰ
mora poſſit creditoꝛ petere eũ q̃ ſupuiuit: q̃ licet
ei variare. vt. l. ſi q̃s ſtipulat⁹ fit ſtichũ. ſ. de verb.
ob. ſo. iſtõ dz intelligi q̃n ꝓceſſit electio ꝛ debitoꝛ
fuit in mora ꝑ lit. ꝓte. ita q̃ creditoꝛi variare nõ lz
alias poſſet variare ꝛ eligere viuẽtẽ. vt. l. ꝯ. poſſet
etiã intelligi hoc q̃n aliq̃s eſſet creditoꝛ ex teſtamẽ
to quo caſu facta electiõe variare nõ põt. vt. l. hu
iuſmodi. §. ſtichũ. ſ. de le. i. ll Habes g̃ hic q̃n electõ
eſt creditoꝛ aut vna ex reb⁹ ꝑiſt añ electionẽ ꝛ añ
morã: ꝛ ſolus q̃ ſupeſt põt eligi vt b̃ innuit. aut ꝓ⁹
electionẽ ꝛ poſt morã. ꝛ tũc aut creditoꝛ habebat
facultatẽ variãdi. ꝛ tũc adhuc poterit variare petẽ
do viuẽtẽ vel mortui extimationẽ. vt. l. ſi q̃s ſtipula
tus fuerit ſti chũ. ſ. de x̃bo. ob. aut nõ hẽbat pote
ſtatẽ variãdi. ꝛ tũc ſolus ille q̃ eſt mortuus poterit
peti. ſicut ſi ſol⁹ fuiſſet in obligatiõe. vt in hoc ꝓn.
Venio ad ſecũdã ꝑtem. dr b̃ q̃ ſupeſt eque põt
peti. ꝯ in alternatiuis vtrũq̃ dz peti. vt. l. vbi añt.
§. q̃ illud. ſ. de x̃bo. ob. ſo. ibi q̃n vtraq̃ res ſuper
eſt hic q̃n vna erat interẽpta. Cõtra hoc opp.
de. l. cũ res. §. q̃ rõne. ſ. de leg. i. ſo. fateoꝛ q̃ ille tñ
q̃ ſupuiuit dz peti vt dictũ eſt. tñ ille ꝓmiſſoꝛ cui⁹
erat electio liberaꝝ ſoluẽdo mortui extimationem.
vt. l. ꝯ. Itẽ op. ꝛ videt̃ q̃ debitoꝛ ſit liberatus
ꝑ vni⁹ interitũ abſq̃ ſui culpa. ꝑ. l. hmõi. §. ſtichuz.
ſ. de le. i. ꝛ. l. ſtatulib. §. fi. ſ. de le. ij. gl. dic̃ b̃ q̃ hoc
eſt vex q̃n vna ex reb⁹ ꝑiſt añ electionẽ debitoris:
ſecus ſi poſt. vt. ll. ꝯ rijs. Aduertaꝝ. ll. ꝯ rie lo quũ
tur in vltima volũtate q̃ electione facta ſtati fit ex
ecutio a iure: ꝛ trãſfert̃ dñiũ in legatariũ merito ad
eũ ſpectat piculũ interit⁹: ſed in ꝯctib⁹ nõ eſt ſic. ꝛ
iõ re pempta dz pire ipſi debitori cui⁹ eſt dñiũ. vt
C. de pig. ac. l. pign⁹. fac̃. ſ. de le. ñ. l. ſi is cui. ſuſti
nẽdo tñ glo. dico q̃ loq̃tur glo. q̃n res ꝑiit poſt ele
ctionẽ debitoꝛ ſ ꝛ moraꝫ creditoꝛ. ꝛ ſic merito ad eũ
ſpectabat piculũ. ar. in ꝓin. hui⁹. l. ꝛ. l. ſi ſeruũ. §. ſe
quit̃. ſ. de x̃b. ob. Venio ad ver. enimuero. ꝛ
ꝛ in iſto x̃. eſt q̃dã gl. ſup x̃bo interim. que intricat
iſtũ tex. q̃ de ſe ꝓcedit clare ꝛ plane: iõ de illa glo.
nõ curo. Op. ad tex. nã ſm hoc ſeq̃reꝝ iſtud ĩcõ
ueniẽs q̃ ſi mortu⁹ eſſet longe ꝑcioſioꝛ non poſſet
peti ei⁹ extimatio. ꝛ ſic delictũ debitoris cedet ad
cõmodũ ei⁹ qõ eſt ꝯ hoc principiũ in fi. Breuiter
glo. intelligit vt iſta abſurditas euitetur q̃ eo caſu
quo mortu⁹ erat maioꝛ ꝑcij illo caſu poterit peti:
ꝛ hoc colligit̃ ex rõe tex. ibi q̃n id ꝑ petitoꝛe in pe
nã ꝓmiſſoris ꝛc. Ex quo no. q̃ debitoꝛ ꝓpter
culpã ſuã ꝓriuaꝝ facultate eligẽdi: ꝛ trãſfert̃ in cre
ditoꝛẽ. Secũdo op. de. l. cũ res. §. q̃ rõne. ſ. de
le. i. So. ibi res periit abſq̃ ꝓmiſſoꝛ culpa.
Quero circa iſtũ ver. q̃n mortu⁹ erat ꝑcioſioꝛ
q̃d petet creditoꝛ, videt̃ q̃ poſſit petere ſolũ viuen
tem vt hic in tex. ibi q̃uis interim non alius ꝛc. ſm
hoc ſeq̃tur iſtud mirabile q̃ petẽdo viuuz ꝓſequeꝝ
extimationẽ mortui. vel meliꝰ dico q̃ petã mortuũ
vt ei⁹ extimationẽ ꝓſeq̃t̃. ſic̃ in. l. ſi ſeruũ. in fi. ſ. de
x̃bo. obl. ꝛ qõ ibi dr in tex. q̃ põt peti ſolus ille q̃
viuit. intellige q̃n mortu⁹ erat melioꝛ. ꝛ iſtud placz
Venio ad ver. tñ ꝛ ſi alter. op. ꝛ videt̃ q̃ alia re
mortua abſq̃ ſui culpa: mero iure poſſit ꝓueniri ꝑ
pter culpã admiſſam in ꝓma. vt. l. ſi ſeruũ. in ꝓinc.
ſ. de x̃bo. ob. ſolu. illud eſt vex q̃n vna res tñ de
bebaꝝ. b̃ q̃n plures debebant̃ alternatiue. ex quo
no. q̃ mora cõmiſſa in vna ex reb⁹ alternatiue de
bitis nõ videt̃ cõmiſſa in alia re qõ tene mẽti.
Alter us ad hũc x̃ſi. op. dr b̃ q̃ daꝝ de dolo. ꝯ
in. l. mora. ſ. de ver. ob. ſo. vt ibi. ꝛ. l. ſi fideiuſſoꝛ. ſ.
de dolo. Reaſſume g̃ q̃n eſt electio debitoris.
aut ꝑiit vna de reb⁹ alternatiue debit̃. aut vtraq̃
ꝓrio caſu aut ꝑ ijt añ electionẽ vel poſt. ſi ante: aut
abſq̃ ſui culpa: ꝛ tũc creditoꝛ põt petere ſolũ eum
q̃ ſupuiuit. vt b̃. debitoꝛ x̃o põt ſoluere extimatio
nẽ mortui. vt. l. cũ res. §. q̃ rõne. ſ. de le. i. ſi vero ſui
culpa: tũc aut res q̃ periit erat vilioꝛ ꝛ ſolũ ꝑ illuz
q̃ ſupeſt põt peti ꝛ ſolui. vt b̃ in ver. enimuero. aut
erat ꝑcioſioꝛ: ꝛ tũc põt peti etiã mortu⁹ vt ei⁹ ext̃i
mationẽ ꝓſeq̃tur: vt ex rõne hui⁹ tex. colligit̃. Si
x̃o ꝑiit poſt electionẽ: tũc aut erãt res debite ex te
ſtamẽto ꝛ peũt piculo creditoꝛ cui⁹ erant tã facte
vt. l. hmõi. §. ſtichũ. de le. i. ꝛ. l. ſtatuliberũ. §. fi. ſ. de
le. ij. ꝛ. l. apud aufidiũ. de opti. leg. idẽ intellige ni
ſi culpa debitoꝛ ꝑierit. ꝛ tũc teneꝝ. l. aq̃li. q̃ rẽ alie
nã interemit. Si x̃o erat debitoꝛ ex ꝯctu: tunc aut
poſt electionẽ creditoꝛ fuit in mora recipiẽdi. ꝛ idẽ
q̃ ꝑiit piculo creditoꝛ. vt b̃ no. in gl. qõ intellige
niſi debitoꝛ culpa interceſſerit. vt dixi in. l. q̃ decẽ.
in ꝓin. ſ. e. ſi x̃o creditoꝛ nõ fuit in mora: tũc ꝑiit
piculo debitoꝛ cui⁹ erat. vt. ſ. dictũ eſt. Secundo
caſu q̃n ambe res ꝑierũt: tũc aut vtraq̃ ꝑiit culpa
debitoꝛ: ꝛ tũc trãſfert̃ electio in creditoꝛez. vt hoc
§. enimuero. aut vna ꝑiit ſui culpa: alia ſine culpa.
ꝛ tũc aut fuit culpa cõmiſſa in re q̃ vltimo loco pe
riit. ꝛ illa tñ debebit de ſtricto iure peti ſicut ſi ſo
la fuiſſet in obligatiõe. ar. b⁹. l. ꝺiũcta. l. ſi ſeruũ. in
fi. ſ. de x̃bo. obl. Si vero culpa cõmiſſa fuit in re
q̃ ꝓrio periit: tũc re ſecũdo caſu pempta debitoꝛ li
beraꝝ mero iure. ſz actiõe de dolo teneꝝ. vt b̃. in fi.
Vltimo vos habet̃ b̃ in fi. hui⁹. ꝯ. q̃ fideiuſſoꝛ
teneꝝ de eq̃tate q̃n debitoꝛ ſine hẽde deceſſit. Cõ
tra immo videt̃ q̃ teneaꝝ de rigore. vt. l. mortuo. ſ.
de fideiuſſo. ſo. illud eſt vex hereditate iacẽte q̃ ſu
ſtinet ꝑſonaz defuncti. merito de rigore fideiuſſoꝛ
accedẽs teneꝝ. ſed b̃ loq̃tur q̃n deſijt eſſe ſpes adi
tiõis quo caſu dicunt̃ bõa vacantia nec eſt ꝑſona
vera vel ficta in quã obligatio ſuſtẽteꝝ: iõ dr de eq̃
tate teneri. vt. l. ſine here. in ꝓin. de admi. tuto. faĉ
ad hoc qõ no. ꝑ doc. in. l. intelligere. C. de lui. pig.
Quero dr hic q̃ q̃n debitoꝛ deceſſit ſine here
de fideiuſſoꝛ teneꝝ. Quero an de nouo poſſit
intercedere fideiuſſoꝛ q̃ añ non interceſſerat. ꝛ dic
vt dixi in. l. poſtq̃. in ꝓin. vt le. no. ca.

Aditio. In iſto. ꝯ. ponunt̃ tres effect⁹ adi
tionis hereditatis. nã q̃nq̃z obligatio
extinguit̃ iure ꝓfuſiõis. q̃nq̃z eĩi extinguit̃ iure ſolu
tõis. q̃nq̃z obligationẽ ꝓfirmat. Ex ꝓrio dicto no
ta q̃ aditio extinguit obligationez iure ꝓfuſionis
q̃ eſt vex q̃n ꝑ hoc here nõ dãnificaꝝ nec eſt ne
ceſſe ei vt habeaꝝ loco ſolutiõis ad euitãdũ dãnũ
vt dixi. ſ. de fideiuſſ. l. vrãi⁹. ꝛ. l. here a debitore
§. fi. e. ti. Ex ſecũdo dicto no. q̃ ſucceſſio extin
guit obligationẽ iure ſolutiõis. q̃ eſt iõ q̃ b tra

ſtrã. el. ſ. de
iureiur. ꝛ vi
de in ca. ad
aures. el. iij.
de ꝓſcrip. ꝛ
dic vt ꝑ an
ge. in. l. ſeq̃.
§. ſi viã. ſ. d
vſuc. ꝛ bar.
in exũag. ad
reprimen. in
ver. ſine fig.
in fi.

Tichum §. aditio naturalē obligatio. Ad de quod no. voluit bart. in.l.si is qui heredez. de odi, indeb.

ctabaē de ponēda rōe inter heredes & legatarios p deducēda fal. vel trebel. & iō nisi vim solutionis haberet heres dānificaret: quia naturalis obligatio alias effectū hr̄e nō pōt nisi fiat solutio. merito loco solutiōis cedit. vt.l.si ei. §. de euic. & qō dixi vobis in.l.vrāni. ¶ Ex tertio dicto no. q̄ quādo ille q̄ tenet directa ineficaciē succedit ei q̄ tenetur vtili & efficaciē p̄ia directa ofirmat. sicuti enim p̄incipalis extinguit accessoriā. vt.l.si duo. in fin. §. e. & l. gñaliē. §. de fideiusso. ita directa extinguit vtilē. vt h. & l. si heres. in p̄in. §. ad treb. rō aūt q̄re illa exceptio extinguiē est q̄ cessat ei⁹ eq̄tas.

¶ Alteri⁹ no. q̄ qñ mulier intercedens succedit reo p̄incipali extinguiē exceptio velē. rō q̄ cessat ei⁹ eq̄tas. ¶ Ad istud op. immo qñ fideiussor succedit p̄incipali extinguiē accessoria & remanet p̄incipalis. vt.l.si duo. in p̄i. §. e. & l. gñaliē. de fideiusso. intellige q̄ mulier hic intercessit p̄incipaliē i se obligationē suscipiēdo. vt gl. dic. ¶ Itē op. q̄ ab initio nō valet tractu tp̄is non ofirmat. vt.l. qō ab initio. eē de reg. iur. li. vi. gl. soluit vel meli⁹ dic vt no. p Di. in. c. nō ofirmat. eē de reg. iur. li. vi.

o Quod vulgo. Et no. glo. h in ñ. dūtaxat. q̄ vult q̄ appellatiōe rei veniāt fideiussores quā dānat lodo. in.l.i. §. de fideius,

o Iste est difficilis. §. multum

Quod vulgo. & iste. §. in ver. econtrario habet duplicē literā: fm vnā est ibi vna tm̄ negatio. fm aliā est ibi negatio duplex. put est vna negatō Iste. §. diuidiē in duas p̄tes. p̄ia loq̄tur qñ fideiussor succedit debitori efficaciē obligato. secūda loq̄tur qñ fideiussor succedit debitori tuto exceptione trāsitoria ad heredes nō ad fideiussores. secūda ibi ecōtrario &c. & fm istā pone casuz & lege literā. tex. ibi dūtaxat. dicit glo. i. oīn o subaudi ita q̄ nulla obstet exceptio. vt in fi. eiusdē glo. ¶ Deio ad ȳsi. ecōtrario. put est vna negatio tm̄i. tex. dicit sic ecōtrario nō pōt dici tolli fideiussoris obligationē &c. fm quā literā ista ps subdiuidiē in duas partes. p̄ia pōit dictū. secūda exēplū. secūda ibi. nā si minori &c. sz fm aliā lec. put est h duplex negatio dic sic: ecōtrario nō pt dici nō tolli fideiussoris obligationē &c. & fm hanc lec. legiē duob⁹ modis: vno mō q̄ p̄io loq̄tur iste ver. ecōtrario qñ fideiussor succedit debitori tuto exceptiōe psonali nō transitoria ad heredes neq̄ ad fideiussores. Secundo istud pbaē p filē qñ fideiussor succedit debitori tuto exceptōe psonali trāsitoria ad heredes nō tamē ad fideiussorē vt bñficiū restitutōis in inte. ista lec. tāgiē in glo. puula sup ȳbo defensionē. alio mō legi pōt q̄ totū loq̄tur vno casu. & p̄io pōat dictuz in genere. secūdo exēplū. & ista lec. tangiē in gl. super ȳbo ecōtrario. tex. ibi retinere. i. oseruare fm Jo. vel. i. impedire quo min⁹ sortiaē effectū suū: siē ōz in vulgari. teneas ip̄m ne faciat tale q̄d. i. impedias ip̄m fm Ruge. ita apostillabat dñs Oldra. Aduertaē p̄imā lec. put est vna negatio tm̄i tenet Ruge. ex q̄ no. q̄ ppter bñficiū restitutiōis in integrū qō cōpetit p̄incipali cōseruaē obligatio fideiussoris ne extinguaē successiōe. ¶ Cōtra istam lec. op. de litera q̄ dic retinere fideiussoris obligationē. sed Ruge. exponit retinere. i. impedire quo min⁹ sortiaē effectū suū. vt dixi. ¶ Item ō istā lec. op. de litera q̄ dicit in fine q̄ auxiliū restōnis fideiussori cōpetit. dicit Ruge. vez est si oueniatur vt heres: sec⁹ si oueniaē vt fideiussor. Itē ō istam lec. est alia lec. hui⁹. §. put est h duplex negatio. sed ad istā lec. rñdet Rug. q̄ nō est bōa. alij tn̄ p hāc literā put est duplex negatio dāuāt opi. Rug. & etiā ppter verbū retinere & ppē finē hui⁹. §. & sic tenēt opi. directe ōriā q̄ bñficiū restōnis qō cōpetebat p̄incipali nō impedit q̄n extinguaē obligatio fideiussoris. ¶ Ad hāc lec. op. & videē q̄ bñficiū restitutionis nō trāseat ad fideiussorē. vt.l. si minor. §. de p̄cur. & C. de fideiuss. mi. l. i. & ij. soluit q̄dam q̄ illud vez est nisi fideiussor succedat minori. & istam opi. tz glo. & q̄si oēs. alij dicunt q̄ hoc dz intelligi in illis casibus in q̄b⁹ bñficiū trāsit ad fideiussorē: vt si dolus creditoris intercessit. vel alias vt no. in ll. ōrijs. Sed ista lec. esset ȳa in se: tm̄ non haberet dubiū. q̄d dicem⁹. cōiter tenēt opi. glo. mihi ȳo videē q̄ q̄libet opi. pōt esse ȳa in suo casu. naz tu debes scire q̄ tūc demū successiōe extinguiē obligatio fideiussoris q̄n p hoc conditio creditori deterior nō fit. vt.l. heres a debitore. §. q̄ si h seru⁹. §. de fideiusso. & l. debitore. §. de sepa. Ad ppositū lz bñficiū restōnis nō trāseat⁹ ad fideiussorem: tm̄ si fideiussor esset habitur⁹ regressum ō miorē minor posset assumere defensionē p fideiussore suo & vti contra creditorē iuitū. bñficio restitutōis. vt.l. idēq̄. § gñaliē. §. man. sec⁹ si nō esset habiturus regressum & isto casu intelligo opi. glo. & alioz q̄ dicunt obligationē fideiussoris extingui. q̄z p hoc conditio creditoris nō fit deterioz. qñ ipsemet vel ei⁹ heres posset creditorē ei⁹ excludere ab actiōe intētata ō fideiussorē. sed si ponerem⁹ q̄ fideiussor nō erat habitur⁹ regressum ō miorē: tūc minor nō posset assumere eē defensionē & vti suo bñficio. vt dixi. tz Di. in.l. marcellus. §. de fideiuss. & isto casu sit ȳa opi. Rug. q̄ fideiussoris obligatio nō extinguaē & q̄ nō bz bñficiū restōnis vt fideiussor. rō ne p hoc fiat deterior conditio creditoris. ¶ Reassume ḡ fic aut fideiussor succedit debitori efficaciē obligatoz sine dubio extinguiē fideiussoria. vt hoc. §. in p̄in. cū si. aut succedit debitori naturaliē tm̄i obligato & sine dubio nō extinguitur obligatio fideiussoria. vt.l. heres a debitore. §. q̄ si hic seruus. §. de fideiuss. aut succedit debitori obligato naturaliē & ciuiliter sed tuto exceptōe. & tūc aut erat exceptio q̄ trāsit ad fideiussorē & heredē & sine dubio extinguiē obligatio fideiussoria: q̄z p hoc nō fit deterior conditio creditoris. aut erat exceptio q̄ nō trāsit neq̄ ad fideiussorē neq̄ ad heredē. & idē q̄z extinguiē accessoria. q̄a & p hoc nō fit deterior conditio creditoris. vt h. i ver. ecōtrario. fm vnā lec. aut erat exceptio q̄ trāsit ad heredē nō ad fideiussorē: vt bñficiū restōis. & tunc in hoc sunt opi. q̄s ocordat. vt supra dixi. ¶ Ultimo formo qōnē⁹ fideiussor succedit debitori efficaciē obligato: & fec inuētariū. nūc si oueniē vt fideiussor dicē q̄ obligato fideiussoria est extincta. q̄z succedit principali si oueniē vt principalis. heres dicē hereditas nō est soluēdo & fecit inuētariuz Queriē q̄d iuris Di. posuit hāc. q. §. de fideiuss. l. gñaliē. & determinat q̄ fideiussor nō possit vti ista exceptione q̄ ei⁹ obligatio sit extincta. nam p hoc fieret oditio creditoris deterior q̄ esse nō oz. vt. d. l. debitor. de sepa. & l. heres. §. q̄ si hic seruus. §. de fideiuss. & hoc. §. pterea bñficiū vni oesium nō oz ad alteri⁹ iniuriā extēdi. ut. l. impuberū. §. de admi. tu. hoc idē tz Ci. in.l. scim⁹. §. in cōputatiōe. circa p̄in. C. de iure deli. & Spe. in ti. de fideiuss. §. i.

p Mō transeat. hoc bñ no. p limitatiōe. d. l. i. §. de fideiuss. fm pau. de cast. ibi sz h sz ōriū.

q Formo q. Adde q̄ no. dixi post bart. in. d. l. gñaliē.

r Naturalis ob

Naturalis obligatio. ligatio pacto & iureiurando tollit ipso iure q̄ō p̄dest fideiussori. hoc dicit. ¶ Op. fm glo. de.l. si vn⁹. §. pact⁹ ne peterz §. de pac. so. pactū obligatorioīū ōrio pacto tollitur ipso iure: sec⁹ in pacto liberatorio. rō q̄a p̄ōptio res &c. vt.l. arrian⁹. §. de ac. & ob. ¶ Cōtra hoc eē glo. op. & videē q̄ p iuramētū sola obligatio ciuil tollaē sicut p sniam: q̄z eiusdem ptātis est. vt.l.ij. §. de iureiurā. ōiūcta.l. iulian⁹. §. de odi, inde, solu, in

r Naturalis obligatio. Limita & intellige vt p bar. in.l. q̄ ex ceptiōe. §. f. de odi, ide,

telligo istã de iureiurãdo volũtario delato a parte pti: ⁊ si ch3 ꝓsensum. facit. l. q̃ iurasse. in fi. s̃. de iureiurã. sec⁹ in iuramẽto necessario: q⁹ tunc haberet eandẽ rõnẽ: quã h3 res iudicata. ¶ Itẽ op. s̃. pri. ver. bñficiũ restitutiõis nõ ꝓdest fideiussori. solu. aliud est in bñficio restitutiõis. vt ibi. aliud in pacto vel iureiurãdo. vt hic. ⁊ hoc voluit dicere iurisco sult⁹ cũ hic posuit hũc. §. p⁹ p̃cedẽtẽ qõ apparet: q⁹ etiã ꝟ loq̃tur in mioꝛe cui factũ est pactum. ¶ Sz õ hoc fortiꝛ op. nã p restitutionẽ in integrũ cogi ꝛ q̃s liberare pupillũ: ⁊ sic deuenit ad pactuz q̃ ꝓ oñs fideiussoꝛ liberat. vt hoc. §. Jac. de are. ⁊ Ci. C. de fideiuss. im. l. ij. circa fi. variãt multũ in sol. huj⁹. §. dicẽtes: q ꝓ restitutionẽ in integ. nõ tollit obligatio: sz ꝓsona eximit qõ nõ plz cũ tale bñficium ad heredes porrigat. vt. l. nõ solũ. s̃. de integ. resti. g̃ ꝓsona tñi nõ eximit. vel dicũt ipsi q hoc casu erit idẽ qõ est qñ principal⁹ sine hẽde ocessit. quo casu fideiussoꝛ teneꝛ lz principalis nõ sit. vt. s̃. e. l. circa fi. principij. q̃cq̃d ipsi dicãt tex. habem⁹ ꝟ qui soluit hãc ꝛietatẽ. dico q ꝓ restõnez in integrum tollit ciuilis obligatio: ⁊ remanet naturalis. sed ꝓ pactũ tollit etiaz naturalis qõ ꝓdest fideiussori. ⁊ hoc voluit dicere isti duo. §. ⁊ hoc ꝓbat in. l. iij. §. sz vtrũ. s̃. de mino. ⁊ si dicis q ꝓ restõnẽ deuenit ad pactũ. g̃ ⁊c. Rñ. q in pacto hoc dꝛ exprimi ne porrigat ad fideinssoꝛẽ. vt. d. §. sed vtrũ. de hoc dicaz j. de acceptil. l. ⁊ ꝓ iusiurãdũ. §. si legatoꝛ. Itẽ posses dicere nõne bñficiũ restitutiõis est ex eq̃tate sicut ꝓ pactũ. vt. l. i. s̃. de mino. solu. illa eq̃tas est limitata q̃ten⁹ se porrigit ad minoꝛẽ: nõ q̃ten⁹ porrigit ad fideiussoꝛẽ vel ad ptẽ. ita etiã pactũ qñ limitareꝫ sic ñ porrigit ad fideinssoꝛẽ vel ad alium. ¶ Ultimo dꝛ ꝟ naturalis obligatio. q̃ro quo iure sit inducta naturalis obligatio. gl. dic de iute gẽ. Ja. bu. disputauit de hoc. insti. de act. in prin. breuiter ꝓ ista glo. habem⁹ casum. j. de reg. iur. l. cum ampli⁹. in fi. licet ipse nõ alle. hãc gl. nec illum tex.

Quesitum. ¶ Tũc paꝛ adjicit a filio ad solius indistincte a pꝛe adjicit. h. d. ¶ Circa prin. q̃ro qñ est hoc q ꝓ filiũ stipulãtẽ nõ q̃rit actio patri ñdeo qñ fili⁹ in castrẽsi peculio stipulat. ¶ Quero q̃d si fili⁹ stipulat sibi aut patri in casu ī quo patri acq̃rit. q̃dã dicit q stipulatio nõ valet. glo. dic õ ⁊ bñ vt habes in ea. ¶ Itẽ q̃ro qñ ꝓ stipulatur filio eo casu quo patri nõ põt acq̃ri. an stipulatio valeat. gl. dicit q nõ. sed nõ dic vez. immo illo casu filio acq̃rit vtilis. vt. l. quodcũq. §. i. s̃. de verb. ob. ⁊ dixi plene. in. l. qõ dꝛ. eo. ti.

Usufructum. ¶ Iste. §. est aliquãtulũ intricatus. pꝛimo loq̃tur an possit solui adiectio capite minuto. secũdo an possit solui vel cã ꝏditiõis implẽde dari ei q̃ repñtat ꝓsonam adiecti rõne admiñstratiõis. tertio an hoc possit fieri in ꝓsona ei⁹ q̃ repñtat ꝓsonã adiecti rõe oñij. secũda ibi. naz si furiosi. tertia ibi. cetez q̃ seruo. ter. ibi erit dari. si g̃ in id tꝑs põt ꝛferri: g̃ talis casus supueniẽs nõ est de modis tollẽde. vt. s̃. de vsufr. l. titio. de vsufru. le. l. vsufruct⁹ inutilit. ¶ Ad pꝛimũ dictũ op. de. l. cũ q̃s. in pꝛin. s̃. e. dicũt q̃dã q ꝟ fuit spãliter actuz q ꝓ capite minuto posset solui. sed illud est diuinare. Itẽ est õ ter. q̃ dicit stipulari possum⁹ ⁊c. ⁊ nõ dic q sic fuerit factũ. sz qꝛ sic põt fieri. vel dic glo. q est spãle in vsufructu. ista nõ plz aduerte nã qñ stipulatoꝛ vsufru. mihi aut titio. alius est vsufruct⁹ in ꝓsona titij: ⁊ ali⁹ in ꝓsona mea vt. l. stipulatio ista. §. si q̃s ita. s̃. de ℞bo. ob. ⁊ ideo ue auferat facultas soluẽdi aliã rẽtiõ durat facultas q̃ possit sibi adhuc solui. Itez est alia rõ fortiꝛ. nã vsufruct⁹ nõ q̃rit dño ꝓ mediã ꝓsonã ꝓcuratoꝛis. vt. l. q̃ ita. §. i. ⁊ ibi no. s̃. ad trebel. ⁊ iõ cũ stipuloꝛ mihi aut titio vsufructũ nõ videoꝛ stipulari sibi vt ꝓcuratoꝛi meoꝛ: iõ capitis diminutiõe ista facultas soluẽdi nõ tollit. vel dic q ꝟ fuit minut⁹ capite ꝓ emãcipationẽ: ⁊ sic statũ suũ mutauit in melius. ¶ Quero vtrũ vsufruct⁹ iã ꝏstitut⁹ tollatur capitis diminutiõe. gl. dic q sic ꝑm Hug. Tu dic vt habes hodie in. l. coꝛruptionẽ. C. de vsufr. ¶ Celsio ad scõã ptem ⁊ op. de. l. luti⁹. §. tutela. ⁊. §. fin. s̃. de admi. tu. so. aliud est soluere tutoꝛi debitũ. aliud est dare cã implẽde ꝏditiõis vl ei soluere vt adiecto. Itẽ op. de. l. seru⁹. s̃. e. so. illa intelligit h3 istã

Si creditoꝛ. ¶ Sola puẽtiõe reruz facta ad creditoꝛẽ nõ liberat debitoꝛ nec fideinssoꝛ. h. d. ¶ Op. ⁊ videt q liberet fideiussoꝛ vel debitoꝛ saltiz ope cõpẽsatiõis. vt insti de ac. §. in bonefidei. q̃dã fatent istud ꝑ. q nõ liberat ipso iure sed ope cõpẽsatiõis. tu potes dicere q liberatur ope cõpẽsationis eo q illud qõ ad eum peruenit apud eũ nõ durauit. sed coact⁹ fuit restituere. ¶ Perceptiõe rei oẽs liberant. sz pceptione pcij nõ liberat possessoꝛ rei. h. d. ad istã. l. facit. s̃. de pe. here. l. etiã. §. penl. qõ dic vt ibi. fac et qõ dixi ī. l. locũ. §. ꝏdẽnatio. s̃. de ta. exhi.

Si mandato. ¶ Oñ obligationes sunt dispares soluẽs etiã ex interuallo põt petere q sibi actiões cedant. h. d. ⁊ hz multũ de fundamẽto. l. modestin⁹. hec lex. tex. ibi tutori q̃ neglexit ꝙuenire debitoꝛẽ pupilli. no. q ex interuallo agit vt actio cedat. ¶ Ho. secũdo q iure actiõis cessio petit qõ plene examiabo in. l. modestin⁹. s̃. e. ¶ Itẽ op. de. l. modestin⁹. s̃. e. vbi dꝛ q ex interuallo nõ põt fieri cessio. so. ꝟ obligationes sũt dispares ibi pes. Ista so. ẽ ña. ⁊ plene ibi dicã Iste. §. est bñ no. ¶ Si creditoꝛ nõ põt cedere actiões mãdatoꝛi vl fideiussoꝛi exceptiõe cedẽdaꝝ actionũ repellit. hoc dicit. ¶ Opp. de. l. si stipulat⁹. §. si ex duob⁹. s̃. de fideiuss. solue vt ibi plene dixi. ¶ Quero dꝛ ꝟ sua culpa. q̃ro q̃d si sua culpa accidit ne possit actionẽ cedere. so. si hoc ꝓtingit ꝓ sniam iniustã quã creditoꝛ haberet õ se: idẽ q⁹ exceptio rei iudicate transit ad mãdatoꝛẽ ⁊ fideiussoꝛẽ. vt. l. exceptões. s̃. de excep. nõ g̃ dꝛ oppõere exceptionẽ cedẽdaꝝ actionũ: sed exceptionẽ rei iudi. sed si alias sine sua cꝑa accidisz sibi: tũc ei nõ imputat. vt plene dixi in. d. §. si ex duobus.

Si inter emptoꝛem. ¶ Gl. op. de. l. cũ emptio. s̃. de rescin. vẽ. so. vt in glo.

Pupilli. ¶ Delegatio tutoꝛis liberat debitoꝛẽ pupilli ita demum si fuerit facta bõa fide. h. d. ⁊ est bõa. l. ⁊ ei⁹ principiũ est singulare nescio alibi. ¶ Op. ⁊ videtur q debitoꝛ soluẽs fit ipo iure liberat⁹. vt. l. q si forte. §. i. s̃. e. ⁊. l. luti⁹. §. fi. ⁊. §. tutele. s̃. de admi. tuto. so. illud est vez qñ soluit bõa fide. sec⁹ si mala fide vt hic. Cõtra hoc op. qꝛ si bõa fide soluit debitoꝛ subuenit pupillo p ti. C. si aduer. sol. so. dicũt q̃dã q ibi loq̃tur qñ soluit pupillo cũ tutoris auctoritate. sec⁹ si ipsi tutoꝛi. truſa est p. l. etiaz. C. si tutoꝛ vel cura. interue. vñ fateoꝛ õ. qꝛ lz ipso iure liberet tñ pupillus põt restitui si est lesus. ¶ Quero ī casu huj⁹. l. qñ subuenit pupillo õ tutoꝛẽ. certe p actionẽ tutele: ⁊ hoc sine dubio. ¶ Secundo quero qñ subuentaꝫ pupillo õ debitoꝛẽ. Rñ. vel ipo iure q̃si pꝛia obligatio nõ sit sublata qñ debitoris

¶ Usufructuz. vel dic ¶ vel dic q fuit ꝟ diminutio capitis ¶ Per capitis diminutionẽ tũc dꝛ stat⁹ mutari qñ obuenit ppẽ emancipatõz. in. e. ī fi. Et no. q in casu isto pupillo soli solui nõ poterit qõ bal. dixit esse singu. qõ not. Et ad istum tex. dñ videtur velle q ita demum posset implẽri ꝏditio in ꝓsonã tutoris si in vtilitatẽ pupilli fuerit versũ vide rõ. post bart. in. d. l. iul. s̃. de cõdi. inde. q̃ dicit q ꝟ de bet subaudiri maxime.

8 ¶ Tollitur ciuilis. vide bar. ⁊ no. in l. vbicũq. de fideiuss. sed bart. ꝛ in tz in. l. iulian⁹. de ꝏdi. inde bi. in. xij. col.

De pupilli. tertio q̄ liter. Nota. ꝺ interdctō fraudatario ⁊ adde bar. in. ꝺ. l. i. C. si vē. pig. aga. ⁊ ibi pōit libellum.

supuenit dolus. vel qñ bōa fide p restitutionez in inte. ¶ Tertio q̄ro q̄liter ꝰ subueniē pupillo3 creditorē pupilli q̄ fraudē pticipauit. ꝟ ꝺr ꝙ subueniꝯ tur interdicto fraudatorio. sed quod interdictum istud sit dubitaī. nā q̄dā dicūt ꝙ hoc interdictū nō repiē alibi: ⁊ dicūt hoc interdictū sic oliz fuisse. gl. rep̄hendit ⁊ dicit hoc inuenim ꝰ in. l. si postulāte. in prin. s̄. ad trebel. lz de hoc aliq̄s titulus nō repiaī alij dicūt ꝙ istud interdictū fraudatoriuz p se non est interdictū: sz est titulus. s̄. de his q̄ in frau. cre. Jo. an. in arboꝛe videē voluisse qꝺ istud sit interdictū p se: ⁊ huic interdicto fecit spālē cellulā. Roff. etiā in libellis suis p̄seq̄tur interdictū hoc spāliē vñ ego puto ꝙ istud interdictū sit spāle: nec alibi repiaī q̄ hic. nec ob. si dicis ꝙ ꝟ loq̄tur de interdicto. de his q̄ in frau. cre. qꝛ istud hz locū qñ q̄s alienauit res suas. sed ꝟ tutoꝛ nō alienauit rez pupilli nec ob. l. si postulāte. qꝛ fateoꝛ ꝙ ibi ītꝛdictū fraudatoriū accipiē p interdicto. de his q̄ in frau. cre. ⁊ hoc videē tenere etiā ia. de are. si igiē vis intelligere hāc. l. ꝙ creditoꝛ pticipauit fraudē cū tutoꝛe: ⁊ ppter illā fraudē ꝓueniaī de necessitate: dicem ꝰ ꝙ est spāle interdictū qꝺ est ꝟ; ⁊ nō est alibi in tex. sed in gl. C. si vē. pig. aga. l. i. ⁊ C. de iure fis. l. iij. in glo. mag. sed si vellem ꝰ dicere ꝙ creditoꝛ particiꝑauit fraudē cū debitoꝛe soluēte: tunc qꝛ ille debitoꝛ in fraudez alienauit res suas. posset hic accipi interdictū fraudatoriū p illo. ſ. de his q̄ i frau. cre. ⁊ isto respectu illa lec. p̄cederet: sz p̄cedēs lec. plus placet.

¶ Trāsactione rescissa ex

Si cum pupilla. qua inducebatur exceptio tollitē exceptiōis effect ꝰ p trāsactionē induct ꝰ. ꝟ. ꝺ. ¶ Ilo. ꝟ ꝙ trāsactio facta a tutoꝛe nō pōt rescidi a pupilla aduersa pte inuita. ¶ Secūdo no. ꝙ p te volēte pōt rescindi quo ad oēs ei ꝰ effect ꝰ.

¶ Aduertaī op. ꝙ ista pupilla possit istam transactionē rescindere. vt. l. i. ⁊ ij. C. si aduer. trāsac. so. vez est si esset lesa: qꝛ haberet in integ. rest. sz ꝟ nō fuit lesa: immo negociū fuit vtiliē gestuz. g̃ ⁊c. vt. l. nā postea. ſ. si mínoꝛ. s̄. de iureiurā. ⁊ lz gl. dicat ꝙ hoc sit iō qꝛ ipa nō feē sz tutoꝛ. tū ista rō nō est bona ꝙ eodē mō restitutio daī siue tutoꝛ interueīat siue nō. vt. l. etiā. C. si tu. vel cu. interue. dic ergo ꝙ est iō qꝛ nō fuit lesa. ¶ Ad scōm op. ꝙ actio non cōpetat: qꝛ actio semel extincta nō pōt ampliꝰ resuscitari. l. q̄ res. ſ. areā. j. e. dicit glo. ꝙ ꝟ actio p̄ima sublata est exceptiōe nō ipo iure. qꝛ si ipo iure nō posset resuscitari. vt in ꝓrio. glo. mouet hāc. q. C. de trāsac. l. si diuersa. mihi videē q̄tū ad casum l. ꝓpositē ꝙ gl. nō dicat vez. nā ꝟ magiſtꝰ teneba tur ex delicto ⁊ actiōes descēdentes ex delicto tollunt p pactū ipso iure. vt. l. si tibi. ſ. q̄dā. ⁊. l. si vn ꝰ. ſ. pact ꝰ ne peteret. s̄. de pact. dico g̃ ꝙ tex. voluit directo soluere ꝙ actio vtilis restituiē q̄ p̄ius fuerat directa. ⁊ sic qꝺ ꝺr ꝙ actio extincta nō resuscitaī. fateoꝛ eadē: sed vtilis sic. vt ꝟ. ⁊ videbit in. ꝺ. ſ. areā. dic g̃ tria ꝟba qñ receditur a trāsactiōe an possit agi actiōe p̄iaᵏ vel q̄liter. dic aut p trāsactō nē fuit sublata actio ope exceptonis: aut ipso iure. p̄io casu pōt agere p̄ia actiōe. vt ꝟ. ſm istā glo. q̄ dic̄ vez in se. aut fuit sublata ipo iure. ⁊ tūc aut est tal actio q̄ nō pōt ptiū ꝙuētiōe restaurari vt actiones descēdētes ex delicto. ⁊ tūc a lege restituiē p̄ima. vt ꝟ: aut pōt restaurari ptiū ꝙuētiōe. ⁊ tūc debet agi ꝺditiōe sine cā vel ob cām: vt se reponat in p̄stinā obligationē. vt. l. si q̄s accepto. ⁊ quod ibi no. s̄. de ꝺdi. ob cau.

¶ Periculuz noīs cessi ptinet ad ces

Sí cū pupílla. actiōe p̄ia. Sí de ꝺfensu ptiū recediē a trāsactiōe an agaī actione p̄ia. Adde bart. in. ꝺ. l. si diuersa. ⁊ scripsi post Sali.

Sozoꝛ. Vide bart. p istum tex. no. in. l. p̄toꝛie. la. ij. de p̄to. stip.

Sozoꝛ. sionariū. ꝟ. ꝺ. ¶ Vp. s̄. so. ma. l. si cum

ꝺotē. ſ. si mulier. dic̄ gl. spāle est ibi in dote. tu dic aut loq̄ris de p̄iculo inopie subsecute post cessiōz ⁊ loq̄tur iste. ſ. aut loq̄ris de p̄iculo inopie subsistē tis tpe cessiōis ⁊ loq̄tur ꝺr ia. l. ⁊ qꝺ plene diri. in. l. q̄ satisdare. s̄. de fideiuss. in noīe ꝺo vēdito cuius sit p̄iculū. dic vt. l. si noīe. ⁊. l. se. s̄. de her. vel ac. vē.

¶ Dicit ꝟ ꝙ p̄ciū quertiē

Cum in eodem. p rata in quolibet credito re. ꝺ. s̄. e. l. i his. ſ. ipatoꝛ. so. vt ibi. ⁊ dic vt ibi diri

¶ Euicta re p alio debito in

Qui res. solutū data p̄ia actione agitē nisi dolus creditoꝛi imputeī. Jtē ad libeꝛrationē sufficit rez pfecte solutā ex postfacto creditoꝛis fieri. ꝟ. ꝺ. valde singulariē p̄incipiū est hoc. ⁊ diuidiē in q̄tuoꝛ ptes. p̄ia q̄ res data in solutum euinciē ⁊ recipiēti eā in solutū nō pōt dolus vl culpa imputari. secūdo q̄ñ pōt ei imputari culpa. tertio q̄ñ pōt ei imputari dolus. q̄rto q̄ñ res data in solutū ab initio creditoꝛ pfecte nō efficiē. secunda ibi diuersum. tertia ibi huic applicaī. q̄rta ibi remaūt. ¶ Ilo. ex p̄io dicto ꝙ euicta re p pecunia in solutū data agiē p̄ia actiōe. ꝺ in. l. si p̄dium. C. de euic. ⁊. l. elegant. in p̄in. s̄. de pig. acti. huiꝰ tímoꝛe dicit ꝺi. ꝙ glo. q̄ est ꝟ intelligit ꝙ fuit data in solutū res p pecunia nō dicit vez. sz ꝺi. intelligit ꝙ dos erat in specie: ⁊ sic fuit soluta res p̄io re. Sed hoc videē ꝺ tex. Ja. de are. aliter dicit. vt dixi in. l. si q̄s aliā. s̄. e. tu dic hic esse spāle fauoꝛe doꝛ. arg. eiꝰ qꝺ no. in. l. si cū dotē. ſ. si mulier. s̄. solu. matr. iō dixi ꝙ iste est casus singulaꝛ nec credo esse alibi. istā materiā tractaui pleniꝰ in. l. si q̄s aliā. s̄. e.

¶ Venio ad ver. diuersuz. op. ꝙ q̄s teneaī re euicta extraoꝛdinario iure. vt. s̄. de euic. l. mínoꝛ. ⁊. l. si cū vēditoꝛ. ſ. si is. huiꝰ tímoꝛe glo. intelligit hūc ꝺ. q̄ñ libertꝰ donauit alicui fundū: iō re euicta nō teneē de euictione: qꝛ fuit donatio. vt. l. ad res donatas. s̄. de edil. edic. certe ſm hoc iste ꝺ si. nō haberz dubitationē: nec faceret aliq̄d ad p̄missa: nisi sustinēdo glo. velis dicere ꝙ donatio ꝟ incepit a p̄missione ⁊ soluit libertꝰ. vñ re euicta alias tenereē de euic. vt no. in. l. aristo. in fi. s̄. de dona. sz q̄ñ reuocatur p fauianā. de euic. nō teneē. ⁊ ꝟ est singulaꝛ cā sus. tū lz hec lec. in se possit sustineri: nō tū ꝺgruit litere in ꝓposito. nā ſm hoc res q̄ ꝺbeē solueē. sed materia huiꝰ. l. est q̄ñ soluiē aliud p alio. iō alij ponūt hic casum ꝙ liberi ꝰ suo creditoꝛi cui debebat decē dedit in solutū rē valētē. rr. in fraudez p̄ioni. vñ illud qꝺ valet vltra decē reuocat patronꝰ actū. fauia. ⁊ tū creditō nō p̄t agere actōe p̄ia. vt ꝟ. sz ꝺ hoc op. ꝺ. l. si q̄s aliā. s̄. e. vbi pte euicta agiē actione p̄ia. so. fallit illud q̄ñ euincit p actionez fauia nā. vt ꝟ. rō pōt esse ſm ꝙ dic̄ ꝺi. qꝛ creditoꝛi pōt imputari culpa in eo ꝙ recepit a libero rē maioꝛis p̄cij p minoꝛe. vñ ꝓpriē sui culpā hoc ꝓtingit. nam sciēdo suas ꝺditiones hoc debuit cogitare. vt. l. q̄ cū alio. j. de reg. iur. ⁊ iō dico si creditoꝛi nō potest imputari culpa: qꝛ p hoc non debebat verisimiliꝛ credere pꝛonū fraudari: tūc duraret p̄ia actio re euicta. vt. ꝺ. l. si q̄s aliā. s̄. eo. vel ageret de euict. si est ꝓmissum. vt. l. fi. s̄. de ꝺdi. ob cau. ¶ Venio ad ꝟ. huic applicaī hic hēs lz mínoꝛ restituaī: nō tū restituiē actio creditoꝛi. ꝺ. C. de repud. q̄ fi. in iudi. in in teg. resti. l. i. ⁊. l. in cause. la. i. in fi. ⁊. l. se. s̄. de mino. huius tímoꝛe q̄dā dicūt ꝙ istud qꝺ ꝟ ꝺr in tex. huic applicaī ⁊c. applicaī p̄incipio. l. nō ꝓximo p̄cedēti rñso: ⁊ sic ꝺrio ꝺcoꝛ. certe hoc nō videē de mente inriscōsulti. est essi violare literā. vñ dic ſm glo. ꝙ applicēē p̄cedēti rñso. ad ꝺriū rñdeo ꝙ hoc ideo qꝛ miꝰ fuit circūscript ꝰ dolo creditoꝛ. qꝺ not. q̄a p hoc limitaī tota illa materia, de repu. q̄ fiūt i iu

Qui res. vt dixi in. l. Hic est spāle fauoꝛe dotis ⁊ etiā idē ꝛz bal. in l. libera. C. ꝺ senten.

dicio in integrū resti.nec habes hūc casuz in termi nis nisi hic.sz rōnē habes in multʒ locis .argu. ad hoc.l.si titi⁹.§.de fideiuſ.facit.l.propter veneni.§. neptʒ.§.ad sill'. ¶ Cenio ad ver.rē aūt.ōz h q sol uēdo rē castrēsis peculij videt soluere rē alienam. ɔ.j.de castrē.pe.l.hereditatē.§.pr̄.in prin.⁊.§. cuz filij⁹.glo.nō soluit.Di.dic q in prī.illi⁹.§. libertas tenuit ppē pñs ius patris.in fi.x̄o oz intelligi ſm istā.l. ¶ Itē op.de.l.q rē.in fi. C.de euic.Sol.ibi in vēditōe i q nō requirit q qs faciat rē accipiēt.ſuf ficit q.tradat nisi esset in dolo.vt.l.seru⁹ quē.in fi. §.de act.emp. ¶ Quero vtrū sint plures casus in qb⁹ ex futurʒ in pteritū extimam⁹.gl.multos enu merat.dic vt in glo.

¶ Causa leuioz vel du bioz adiectionē nō viciat hoc dici t. ¶ Q p.nō pōt esse plus in accessorio q̄ in principali.vt.l.hi q accessiōis.§.de fideiuſſ.⁊.l. grece.§.illud.e.ti.so.nō pōt esse plus in accessoria obligatiōe.vt in ɔr ijs.sz h loqtur in adiecto i quo nulla obligatio fundatur.

Mihi decem dare ¶ Iste est.§.difficilis.prio **Qui stipulatur.** pulatio est ɔditionalis.⁊ hoc colligit ex dictione si.secūdo qñ est ɔditiōalis:⁊ hoc appet ex mēte ex pressa.tertio qñ de hoc nihil appet.q̄rto pōit vnū casum qñ adiect⁹ adijcit ad maiorē q̄titatē q̄ principalis.secūda ibi.⁊ iō. tertia ibi. ⁊ vbi.q̄rta ibi cō tracta. ¶ Q pp.ad fi.qz in accessorio non pōt esse plus.vt.l.grece.§.illud.§.de fideiusso.⁊ inſti. de fi deiuſſ.§.nec plus.so.vt dixi.§.pri.§.nā h in adie cto q nō apponit ad obligationē. ¶ Itē op.qñ al ternatiua cadit inf summas sp miōr est in obliga tiōe.vt.l.inter stipulātē.§.si stipulante.⁊.l.si ita sti pulat⁹ fuero.⁊.aut.v.de x̄bo.ob.so.ibi eidē debe bāt solui.⁊.aut.v.h diuersis.ita dicit gl.⁊ bñ.rō in alternatiua summa:iō minimū est in obligatione qz inter summas nō cadit affectio:sz vbi affectō ca deret vtrūq; essz in obligatōe.vt.§.ti.i.l.si is cui.⁊. ibi dixi.sed h rōe adiecti pōt mea interesse. forte facili⁹ soluerē vni alteri.⁊.q̄ tibi.v.vel ppter affe ctionē quā habeo ad psonā adiecti:q̄ anteq̄ resti tuat tibi aliq̄ cōmodū sentiet vel ppē aliā rōnez sed vbi est eadē psona ista affectio nō cadit. ¶ Ex glo.op.ad scōz rūsum.⁊ videt q in q̄titatib⁹ non possit pena esse maior sorte.qz sic esset in fraudem vsuraz.vt.l.cū allegas. C.de vsur.h ōz ɔrīū. qz si nō soluo q̄nq;:pmitto dare decē.solu.illud in obli gatiōib⁹ dādi mere.sz istud non videt mera datio qñ oferē datio in psonā alteri⁹. vl si dicas q sit me ra datio:tñ hz eādē naturā quā hz obligatio facti vt vidistis in.l.liber hō.in fi.§.de x̄.ob.⁊.l.si penā eo.ti.⁊ p hoc pñt vsurarij facere fraudē vt dicāt sic pmitt dare titio.⁊.hinc ad pascha: ⁊ si nō dederʒ pmittis mihi viginti noīe pene.nā tūc nō videtur adiectū in fraudē vsuraz.p hāc.l.vl.rñ. ¶ Quero postq̄ q̄nq; sunt soluta adiecto reliq̄ q̄nq; q̄lit̄ pe tētur.nā adiect⁹ nō hz actionē:principalis stipula tor nō videt hr̄e actionē:qz illa quinq; vltra videt stipulat⁹ alteri nō sibi. Rñ.stipulator principalis hoc petet.qz interest sua vt soluat suo procuratori ostat hūc adiectū esse pcuratorē suū qđ appet:qa eū ɔuenit actione mandati. vt.l.liber hō.§.fin. de x̄bo.ob.⁊.l.stipulatio ista.⁊.l.si qs insulā.e.ti.sed si nō esset.pcurator su⁹ hēret maius dubium.

Mihi rome. ¶ Iste.§. diuidit in tres ptes. prīa loqtur in obligatōne mixta dādi ⁊ faciēdi.scōa qñ in obl'one mere dādi. tertia qñ in obligatiōe mere facti. secūda ibi liberaretur tertia ibi aut vbi.

Si seruus ¶ Hūc.§.habuim⁹ in.l.i.§.de sti pulatione seruoz.

Aream. ¶ Hūc.§.habuistis expeditū in.l. inē stipulātē.§.sacrā.§.de x̄b.ob. nā h ha betis eadē argumēta ⁊ easdē rōes qs habuisti ibi ⁊ breuit.h.o. Exēptio speciei debite de rez natu ra vel cōi cōmercio obligationē pimit nec restitu scit impedimēto submoto.trāslatio x̄o in corpus integrale obligationez nō pimit:sz res ipa oz peti extimatio x̄o pstabit creditori.h.di. ¶ Nota ali ud est obligationē extingui.aliud est obligationez cessare.de hoc dixi in.l.ij.§.i.§.de x̄bo.ob. ¶ Se cūdo no.q obligatio extincta nunq̄ suscitatur. ¶ Tertio no.q area pmissa cui edificiū est supim positū pōt peti:sz extimatio debeat pstari. ¶ Q po.q si itez fact⁹ est seru⁹ iterum possit peti.vt.l.si chorus.§.fi.§.de le.iij.so.pōt peti ex noua voluntā te nō ex prīa.⁊ ista est x̄a. ¶ Itē op q actio extin cta resuscitet.vt.l.pupilli.§.i.§.eo.ti.⁊.l.q̄is.§. si mulier.ad vell'.et.l.ij.§.fi.§.si ex noxa.cau.aga.⁊.l. si cū qs.§.fi.j.de fur. dicit glo . ista est regula ɔria sunt spālia.tu dic vt plene dixi in repetitōne.l. me uius.§.duob⁹.de le.ij. ¶ Itē op.de.l.seruū filij.§ si aree.§.de le.i.so.aliud in legato aree.vt ibi. aliō in pmissiōe aree.vt h. ¶ Ultimo.qz glo . alleg.h q̄dā p ɔcordātia q̄ sunt ɔria.iō vide glo.⁊ eā cor i ge q incipit pōt determinare.⁊ ibi.vt.j. de fur. l.si cū.§.fi.dic q ista ɔdicit:iō debuit eā ponere cum alijs:in qb⁹ fallit regula. Itē ibi.de ser.vr.pdi.l. si qs edes.in istis duab⁹.ll.de capi.di.⁊ in.l.si quis edes.nō fallit regula.vñ debuerūt poni sub cōcor dātijs q faciūt regulā.

Paulus respondet. ¶ Alias inci pit creditorem. Quero qñ pmitto tibi centū libras:de q pecunia videor pmittere. Rñ. de moneta q currit in ciuitate cui⁹ respectu ōz solid⁹ ⁊ libra.vt.l. nummis.de le.iij. ¶ Sz q̄ro qd si in ciuitate sunt due monete q̄rū respectu ōz solid⁹ ⁊ libra.vt est florentie.nā q̄nq; ōz solidus ⁊ libra respectu florenorum minutoz antiquoz.de qb⁹ valet florē⁹ auri.xxix. solidos. Itez est alia moneta beoz noua vt floreni noui:de q valet florē⁹ tres libras:de qua intelli get si pmitto tibi cētū lib. Rñ.ſm ɔsuetudinez ci uitatʒ ⁊ x̄similitudinē iudica bunt ista.q dico ſm ɔsuetudinē iō dico.qz est ibi ɔsuetudo q in pānis ⁊ in serico appellatio solidi ⁊ libre referat ad flore nos minutos antiquos.⁊ in alijs reb⁹ intel ligat de florenis nouis. Itē q dixi ⁊ x̄similitudinē.di co qz si intelligerem⁹ appellationē solidi ⁊ libre re ferri ad monetā nouā ɔtingeret q res magni pcij daret p modico vel ecōtra.si intelligerem⁹ de mo neta antiq̄ ɔtingeret q res vilis pcij daret p ma gno.vñ sp debem⁹ inspicere hanc x̄similitudinē ex q̄litate rei.vt.l.sp in stipulatiōib⁹. et ibi not. de reg.iur.⁊ facit p hoc.l.impatorez.§.de ɔhen.em. ¶ Secūdo q̄ro vidi q pecunia intelligat pmissa hic iuriscōsul⁹ videt velle q non si creditor est ex hoc sensu⁹ aliqđ incōmoduz.g a ɔrio sensu si nul lum incōmodū est sensurus:creditor videt velle q debitor possit soluere vnā pecuniā p alia. Sz con tra qz aliud p alio inuito creditore solui nō pōt.vt l.ij.§.i.§.si cer.pe.⁊.l.eū a quo.e.ti. vñ dixerūt qui dā.vt glo.dicit.q sp cū creditor nō vult:ōz sentire incōmodū:qz fit ɔ volūtatē suā.iō sibi solui nō po terit.ar.inſti.de ac.§.pterea.certe nō credo q iuris cōsultus senserit h de tali incommodo. Preterea moder. inst. de act. in.§. oēs autē. tu de hoc vide bal.restrigē tē in.l. cū al legas. in.v. col.⁊ in.x̄si. oppo.C. de vsur. Cum quo concor dat roma.in d.l.stipulatio ista.§. alteri rapha.in.d. §. alteri . tz opi.bar.hic nisi stipula tus esset ɔa re pcurato ri meo:quia videor stipu lari mihi. d. l. stipulatio ista. §. si qs insulaz. ⁊ vi de tñ gl. ibi in ver. vires hēbit.roma. in.l. fed ⁊ si §.si qs cau. tz opi. bal. i ɔsueto fene rari.⁊ p hac cautela est tex.in.l.fi.in fi.C.de ɔhē. emp.iūcta.l. i.C.de pact. pig.

Aul' rñ det. alia mōeta. An aūt qs tene atur accipe mōetā p ea extiatiōe q est taxata a publico.dic q sic alʒ pu nitur vt no. bar.in.l. qui falsum.j. de fal.alle. tex. in.l. i. C. de fal.mōe. ibi vō quid sit moneta fal sa.⁊ q̄ pena puniat eā ex pendens.vi de l.lege cor nelia.e.t. de fal.

d ¶ Scōz cō suetudinem Adde bart. in.l.sp.de re gu.iur.

¶ Qui sti pulat habz candē natu rā. Et sic no ta caute lam singulareʒ si vis facē qđ vsura possit excedere sor tē. Et p ista limitant. no. p bart.in.d. l. stipulatio ista.in.§. al teri. de x̄b. ob.⁊ea que no.bar.in.l. cū seru⁹. de od.⁊ demō. in.l. roga ti.§.fin.ff.si cer. peta.⁊. hoc sequit; an.ſz do.io. b distiguat in ɔsueto fe nerari vl nō vide qđ no.

d ¶ Cogitur recipe. Adde qđ no. bal. post petrũ. in. l. nõ ampli⁹. §. fi. de le. i. Quid si reliquo alicui. xx. lib. bolonino⁹ bonnoniẽsiũ: q⁹ istđ est gen⁹ sub certa specie inclusum nõ põt fieri solutio de mutinẽsib⁹ lz sint eiusdẽ valoꝛ ꝛ materie: idẽ de argẽto: nisi se aliꝫ habeat ꝺsuetudo. p no. in. d. l. si q̃s arg. fm Jmol. Jtẽ si pecunia cuꝛrit pariformiter hoc non erit de iure: ex quo ẽ paritas materie: ꝛ non interest creditoris. p. l. q̃ extrinsecus. de ꝟbo. ob. Et huic. l. ad de quod no. bar. in. d. l. i. in fi. de aur. ꝛ ar. le. ꝛ dic̃ bart. in. l. tal⁹ scriptura. in fi. prin. refert̃do ibi dy. de leg. i. q⁹ si pecunia debeꝯ vt species vt pecunia q̃ est i tali sacco vel bursa nõ potest fieri solutio alteri⁹ pecunie: licz etiã essz eiusdẽ materie ꝛ formе. quod bñ no.

iuriscõsultus dic̃ b dãnũ qđ est diminutio primonij. vt. l. ij. ꝛ. iij. §. de dam. infec. sed licet nõ implea tur volũtas creditoꝛ⁹: nõ tñ ꝓ hoc minuit̃ ei⁹ patrimoniũ. g̃ ꝛc. vñ alij dicunt q⁹ cogit̃ recipe⁹ si aliqđ dãnũ nõ patit̃. Ad id qđ ꝺr q⁹ aliud ꝓ alio ꝛc. rñdeo q⁹ nõ ꝺr solui aliud ꝓ alio fictiõe hui⁹. l. immo idẽ videt̃ solui: licet alia sit forma. ar. l. si q̃s argẽtũ in prin. C. de dona. ꝛ. l. i. in fi. ꝛ. l. titie amice. de au. ꝛ argen. le. declaro b pecunia dz esse talis q⁹ pbeat suã vtilitatẽ in forma eq̃liter sicut in materia. vt l. i. §. de ꝟhen. em. ꝛ iõ si tu debes mihi boloninos de argẽto ꝛ tu dares mihi aliã monetã argẽteam eiusdẽ lige: hoc est eiusdẽ bonitat⁹ in materia: licet essent diuerse forme: tñ idẽ videt̃ solui. vt. ll. ꝺrijs. sed si tu dares monetã alteri⁹ materie⁹: q̃ nõ esset eiusdem lige de iure posset creditoꝛ licite refutare qꝛ aliud ꝓ alio solui nõ põt. vt dictũ est. vñ qđ hic ꝺr in tex. in aliã formã. intelligat⁹ tñ de eadẽ materia. igit̃ si tu q̃ debes pecuniã minutã velles dare florenos vel ecõtra licite posseꝫ recusare de iure: licet de ꝺsuetudine obseruet̃ ꝺriuz in ciuitate ista ꝛ in multꝫ alijs. vt no. in. l. si q̃s argentũ. C. de dona. cui ꝺsuetudini debem⁹ stare. vt. l. impatoꝛes. §. de ꝟhen. emp. ¶ Quero qñ moneta approbatur ab his q̃ apposit̃ sunt a cõi: oportet q⁹ aliqđ exp̃dat̃ur. Quero cui⁹ expensis ꝺz fieri vel soluẽtis vel creditoꝛ⁹. Rñ. expeñ. cõib⁹. vt. l. iij. §. i. §. fini. regũ. ¶ Quero quid⁹ si moneta est mutata: de q̃ moneta debebit solui. Rñ. hec mutatio põt duob⁹ modis ꝺtingere vel q⁹ mutet̃ materia vel forma: ita q⁹ in bonitate aliq̃ mutatio ꝺtingit vel q⁹ nõ mutet̃ materia vel forma: ꝟz mutat̃ ei⁹ bonitas in hoc q⁹ florenꝰ auri vel alia moneta de argẽto grossioꝛ valeret pl⁹ hodie q⁹ ꝺsueuerat. prio mõ dicũt nostri doc. ꝛ bñ si q̃dẽ de mõeta antiq̃ repiat̃: ꝛ ei⁹ cursus nõ est reprobat⁹: poterit ꝛ debebit de illa moneta antiq̃ solui. sed si nõ repiat̃ vel ei⁹ cursus est total⁹ reprobat⁹ ꝺz solui extimatio illi⁹ monete antique vt. l. elegant̃. §. q̃ reprobos. §. de pign. act. ꝛ est expssum in. c. olim cãm. de cens. ꝛ no. p Ci. in. l. in minoꝛ⁹. C. in qui. cau. in integ. resti. nõ est necesse. Secũdo mõ ꝺtingit mutatio. vt dixi. ꝛ b est aduertendũ si q̃dẽ debitoꝛ nõ est in moꝛa: tũc liberat̃ solũdo illã monetã absq⁹ dubio. qꝛ variatio nulla ꝺtingit circa bonitatẽ rei intrinsecã. nã in eadez forma ꝛ materia reddit̃ fm q⁹ ꝺz. vt. l. res ī dotez date. §. de iure dot. ꝛ. l. cũ q̃d. §. si cer. pe. sed ꝺtingit mutatio respectu extimatõis: qđ non imputat̃ debitoꝛi q̃ nõ est in moꝛa. vt. l. vinũ. §. si cer. pe. ſz si debitoꝛ fuisset in moꝛa diceres tu incõtinẽti oẽ detrimẽtuz inde ꝺtingẽs a tpe moꝛe ad eũ. vt. d. l. vinũ. ꝛ istud est subtile ꝛ difficile videre. ¶ Aduertat⁹: nã vos scit⁹ q⁹ qñ q̃s est in moꝛa in nõ soluẽdo: ipe non tenet de interesse: qđ ꝺsistit in lucro: sed de interesse qđ ꝺsistit in dãno. vt. l. si steril. §. cũ p vẽditoꝛez. de

gentum. in. iij. col. C. de dona. ꝛ p bart. in. l. acceptum. in. xvij. q. C. de vsur. ¶ Respõdeo. vide in. l. cũ quid. ꝛ in. l. qđ te. ff. si cer. pet. ꝛ de materia in. d. l. vinũ. p bal. in. l. illud. in fi. C. de sacrosan. eccle. ꝛ in. l. ij. C. cõia de le. per cano. in. c. quãto. de iureiu. ꝛ in. c. cũ oliz. de censi. ꝛ in cle. si bñficioꝛ. de decimis. ꝛ vide qđ ipse bart. not. in l. min⁹. de in lit. iur. ꝛ spe. in tit. de sol. §. nunc aliq̃. ver. fui. ꝛ b p ang. ꝛ pul chre i. c. penul. de cẽs. ꝛ vide quod no. bar. in. l. vbi autẽ nõ apparet. in fi. prin. de ꝟbo. ob. ꝛ qđ no. in materia. bal. in. l. volũtas. C. de fideicõ. vbi si aliq̃s se ꝺfiteꝫ habuisse cẽtuz libras. an in telligatur de grossis vel minusꝫ: ꝛ qđ si tibi do cẽtũ libras in pecunia mixta. §. e. in d. l. si q̃s stipulat⁹ fuero. r. in melle. §. e. ꝛ iõ nõ põt peti ni si cẽtũ libre. sicut si aliq̃ res esset data in dotẽ p estimata. vt. l. cũ dotẽ. C. de iure do. ꝛ. l. si extimat⁹. §. so. ma. ꝛ dãnũ ꝛ lucrũ in florenis ꝺtingẽs ad eũ q̃ recepit. iõ illa ꝟba nõ operant̃ aliq̃d. ſz quid

act. emp. modo videam⁹ in casu ꝓposito vtrũ creditoꝛ est dãnificat⁹ q̃si pecunia minuta sit minus bona in sui extimatiõe. an ꝟo ꝓdiderit lucrũ quasi si ab initio habuisset ullã pecuniã emisset ex ea plures florenos q⁹ posset emere mõ: sic fuisset lucrat⁹ tñi. nã si hoc esset interesse non attenderet̃. vt. d. §. cũ p vẽditoꝛẽ. Aduertat⁹ res ꝺr deterioꝛari quando ei⁹ extimatio respectu pecunie est vilioꝛ. vt. d. l. vinũ. §. si cer. pe. ꝛ iõ in ceteꝛ⁹ specieb⁹ q̃ extimant̃ ꝓ pecunia. vt. l. si ita. §. de fideiusso. illud est facile videre. sed in pecunia q̃ nõ extimat̃ ꝓ res. vt. d. l. si ita est videre vtrũ vna pecunia p aliaz extimet̃ bzeuit̃ mihi videt̃ q⁹ pecunia auri vl̃ argẽti grossa extimet̃ p minutã. ꝛ hoc appet ad sensum. minuta aũt num q̃ extimat̃ p grossioꝛẽ. nõ ẽsi possum dicere q⁹ per florenũ extimet̃ vn⁹ nũm⁹ puus. ꝛ p ꝺns nec tres: ꝛ sic de singulis in infinitũ. aceru⁹ aũt nũmoꝛ vel vna summa nũmoꝛ bñ posset extimari p florenũ. sed ipi nũmi singularit̃ ꝺsiderati nõ: ꝛ hoc pz ad sensum. Jtẽ ꝑbat̃ illa res ꝺr extimare aliam q̃ est ꝟuertibilis ꝛ pmutabilis in aliaz quãcũq⁹. vt l. i. §. de ꝟhen. empt. sed moneta pua est pmutabil⁹ in oẽz maioꝛẽ. g̃ p illã extimat̃ maioꝛ. ſz mõeta magna nõ est ꝟuertibilis in oẽm miꝛẽ. g̃ p monetam maioꝛẽ nõ extimat̃ miꝛ. mõ ad ꝓpositu. z. si debes mihi cẽtũ lib. pecunie minute. dico q⁹ pecunia mutata nõ ꝺr deteriorata respectu extimationis suez qꝛ nõ ht aliq̃d quo extimet̃. iõ creditoꝛ diceretur amisisse lucrũ nõ passum fuisse dãnum. merito hoc nõ ꝺputabit̃ debitoꝛi. vt. d. §. cũ p vẽditoꝛẽ. Hec ob. l. nũmis. de in lit. iurã. qꝛ lz in nũmis veniat interesse ex rẽ vez est i eo qđ nõ ꝺsistit in lucro. Sz si tu poneres q⁹ ego deberẽ tibi dare cẽtum flo. auri in cal. iañ. ꝛ florenꝰ valebat tũc q̃tuoꝛ lib. nũc cum soluis valet min⁹. dico q⁹ a tpe moꝛe ptinet piculũ ad debitoꝛẽ. vt. d. l. vinũ. rõ qꝛ cũ florenꝰ extimetur p pecuniã minutam: ꝛ extimatio florẽi est mutata appet q⁹ florenꝰ est deteriorat⁹ in extimatiõe. sicut dicim⁹ in vino ꝛ in alijs specieb⁹. Idẽ dico de q̃libet moneta grossa q̃ p minutã extimat̃. Unum tñ volo te scire q⁹ augmẽtũ vel diminutio extimationis florẽi vel alteri⁹ monete q̃ modico tpe durauit vt vna die duob⁹ vel plurib⁹ die⁹: vl̃ qñq⁹ nõ est attendẽda. vt. l. p̃cia rez. circa fi. ꝛ qđ ibi not. §. ad. l. fal. ¶ Sed q̃ro q̃d si ego mutuaui tibi vel indotẽ dedi tibi cẽtũ lib. in florenis: nũc vis mihi reddere: an ego cogar recipe vel tu dare in eadẽ extimatiõe q̃ erat tũc: an in ea q̃ est nũc tpe solutionis Rñ. ista ꝟba soluo cẽtũ lib. in florenis: hoc est dicere istos florenos do tibi in solutũ p cẽtũ lib. vt. l. si stipulat⁹ fuero. r. in melle. §. e. ꝛ iõ nõ põt peti nisi cẽtũ libre. sicut si aliq̃ res esset data in dotẽ p extimata. vt. l. cũ dotẽ. C. de iure do. ꝛ. l. si extimat⁹. §. soma. ꝛ dãnũ ꝛ lucrũ in florenis ꝺtingẽs ad eũ q̃ recepit. iõ illa ꝟba nõ operant̃ aliq̃d. ſz quid

nos ad illam rationem q⁹ valet florenus in mercantijs fm ꝺsuetudinem regiõis an debẽt audiri: lz mercãtiã p pecunia emerint. angе. dicit q⁹ sic. in. l. eris alieni. C. de colla. li. r. ꝛ ibi adde qđ no. bal. in. l. fi. C. de nõ nume. pecu. Sz q̃d si debitoꝛ alicui⁹ in certa q̃tite pecunie currenꝫ in loco sit: ꝛ illa postea p supioꝛẽ sit reprobata ꝛ alia noua fiat an liberet̃ debitoꝛ. Ly. p illũ ter. in addi. in. d. l. in rõe. §. diligent̃. §. ad. l. fal. lz q⁹ sic. sed ro. in vna addi. Dic̃ q⁹ cõiter

e ¶ Alterius materie. Add de bal. in. l. si diuortio. in. §. ob donationes. ff. so. mat. ꝛ qđ not. bal. ī. d. l. fi. in. iiij. q. C. de cõpẽ. cũ bar. ꝺ ad literã trãsit pe. de anch. in cle. si bñficioꝛ. ad fin. de decimis. quẽ oino vide vbi mꝛta ꝛ diuersa ponit in materia. ꝛ ad. q. de penis legalibus vel statutoꝛum. quã ibi põit

f ¶ Quero q̃d. Et adde no. p bar. ꝛ bal. in. d. l. si q̃s arsi cer. peta.

Ꝑe. videlicet de qua moneta solui debeant. vide bal. post glo. in. l. quicũq⁹. in vlti. colũ. C. de ser. fu. ꝛ in. d. l. fi. in prin. C. cõia de lega. ꝛ ibi etiã q̃d in ꝺctib⁹. de ista materia vide p Oldr. in ꝺsi. xiij. ꝛ in ꝺsi. xxxviij. ꝛ ꝺsi. clxvij. ter. in cle. fi. de decimis. bal. in. l. illud. in fin. C. de sacrosan. ecc. spe. in ti. de solu. §. nunc aliqua. ver. fi. ꝛ ibi Jo. an. anto. de butri. in. c. quãto. de iureiuran. ꝛ Albe. de ro. in. l. cum quid. §

tenet ꝓ tñ: ⁊ ita tz ꝯ C i. ⁊ adde qꝺ no. bar. in. d. l. cū qꝺ. ⁊ ia. bu. i sua

Quero ad locū. An possit fieri ꝓrogatio de loco ad locū. Adde qꝺ no. in. c. litigantes. in glo. de offi. ordi. in. vi. ⁊ de materia ꝓrogatiōis, vide inn. in. c. scꝺo reqris. de offi. de le. spe. in ti. de obli. §. fi. ⁊ ꝯ istꝺ tz bal. in. l. i. C. de iurisd. om. iudi. per bar. ⁊ alios in. l. fi. de iu sti. ⁊ iu. ⁊ cy. ⁊ bal. in. l. fi. de iurisd. om. iud. ⁊ bar. in l. ij. in fi. prī. de iudi. bar. ⁊ alios in. l. fi. de excusa. tuto. ℂ Nō inspi citur. Adde qꝺ etiā pote rit cōuenirī in loco ꝯct' si ibi domici liuz habeat. rex. ē exprss' fm bal. ibi i. l. heres ab sens. in. §. f. ff. de iudi. ⁊ ibi in gl. de hoc in. c. nō ergo. de fo. cōpet. in. vi. facit qꝺ no. in. l. i. §. ꝺ eo qꝺ cer. loco. ⁊ ad bar. hic vide C i. i. l. C. vbi de cri. agi oz. vbi C i. ple ne ⁊ bart. ⁊ ibi ditt in. l. iij. §. de bo. auc. iu. pos. ⁊ glo. in. c. romana. §. ꝯbentes. de fo. cōpe. lib.

esset in deposito si depono apud te cētū lib. in flo renis qꝺ tenerī reddere. breuiꝫ dico idē. nā hic ego videor tibi illos florenos vēdere ꝓ ill' cētuz libris ⁊ ꝓcīū apō te deponere. vt. l. certi ꝺitio. §. fin. ⁊. l. seq. §. si cer. pe. facit. l. si ex ꝓcio. C. si cer. pe. Sz qꝺ si fuit dictū ꝺepono apō te cētū lib. in florenis: hoc acto q reddas in florenis sub eadē estimatiōe. tūc sub eadē extimatiōe oz reddi. pbaꝫ in. l. pe. §. si mā cipia. §. fo. ma. sed si nō eēt dictū in eadē extimatio ne. p uto q ꝺebeat reddi in extimatione cōi: q esset tpe quo oz fieri solutio. vt. ꝺ. l. si stipulat' fuero. ⁊. in melle. §. e. ti.

Quero. ℂ Solutio ptinet ad illos q̄ facieda: nec locꝰ ꝯcte obligatōis inspicit: nisi aliud actū sit. h. ꝺ. Ꝺer istā. l. fundanꝫ ꝺue opi. doc. pria est: multe sunt species progationis iurīs ditiōis: q̄ ponunꝫ in. l. ij. §. si iudex. §. de iudi. sz ꝺu bitaꝫ an possit fieri ꝓrogatio de loco ad locum ꝺ. doc. inducūt hāc. l. q sic. ita refert C i. C. de epi. au dien. l. si q ex ꝺsensu. ⁊ vide Guil. de cu. in. ꝺ. l. ij. §. Secūdo inducit ad aliud. vos scitꝭ q ibi q̄s videt ꝯrisse vbi est fieda solutio: ⁊ ibi pōt ꝺue nirī. vt. l. ꝯrisse. §. de act. ⁊ obli. sed dubitaꝫ vtrum in loco ꝯct' possit ꝺuenirī. glo. videt velle q non. C. vbi ꝺue. q̄ cer. lo. da. p. l. i. ⁊. §. de bo. au. iu. pos. l. ij. alibi glo. vacillat in. l. eū q̄. §. iuli. §. de ꝓsti. pe. veritas est ista q in loco ꝯct' nō inspicit' ⁊ ibi non pōt ꝺuenirī. sed solū locus solutiōis faciēde inspi citur: nisi aliud actū sit. casus est ℏ. ⁊ hāc. l. allegat ad hoc Ꝺe. de bel. pti. in. l. ꝯrisse. de act. ⁊ obliga.

Paulus. ℂ Solutū qꝺ pōt repeti non parit liberatōez. h. ꝺ. ℂ Quero vtrū hoc qꝺ hic oz sit verū siue pignus sit obstrictū. p illa naturali obligatiōe siue nō. glo. ponit opi. vītas est q hoc oz intelligi q̄ pignus erat obligatuz. p illa naturali obligatiōe vel non. ita videtur pbari. §. eo. l. pupillus.

Creditor. ℂ Si creditorꝭ vel tutoris culpa nō ꝓcessit periculū pe cunie ptinet ad debitorē vel pupillū. h. ꝺ. ℂ Ꝺp. post oblationē est periculū creditorꝭ. vt. l. q ꝺecez. in prin. §. e. so. ℏ creditor noluit recipe: qz ꝺgruo loco ⁊ tpe nō offerebaꝫ. ista est ꝛa so. Alij ꝺicūt q istꝺ est spāle cū respu. aufert. pria plz. Ista. l. inducitur p ꝺoc. in arg. ad. q. quotidianā. expulsa est vna ps ꝺe ciuitate: illi q remāserūt exigūt oēs ꝺebitores il loz exitici oz. vtrū p hoc ꝺebitores soluētes sint li beratik. ⁊ videt q nō. p hāc. l. ⁊. p. l. si hoiez. §. si nul lo. §. e. ti. Itē qz periculū casus fortuiti ptinet ad de bitorē. vt. l. in cēdiū. C. si cer. pe. In ꝯtū videtur q sint liberati. vt. l. paulo calimacho. in fi. §. de le. iij. ⁊. l. liberto. §. luci'. §. de annuis leg. Ista. q. moue rūt ꝺoc. antiq. s. Alber. ꝺe bobio. ⁊ Alber. papien sis. ⁊ Ꝺi. etiā pōit ⁊ ꝺicꝰ ꝺebitorē liberari facta so

si te bonis. C. de iure delibe. l Ꝺicas sic. Ad materiam adde qꝯ no. bal. per illum tex. de pa. constan. in ver. sententie quoꝝ. vbi ꝺixi q sententie p imperatorem late cōtra rebelles occasiōe rebella tionis rescinduntꝫ facta pace: secus si non occasione rebellationi s: sed alī iuste sunt late puta ex causa mutui vel ꝺepositi. ⁊ ille. §. est

lutiōe cōitati p. ꝺ. l. liberto. §. luti'. ꝺe annuis lega. ⁊. l. paulo calī. in fi. ꝺe le. iij. l Nō ob. hec. l. q ℏ fuit accepta pecunia vt ꝺebitorꝭ. sz in qōne ꝓposita fu it accepta pecunia in iniuriā creditorꝭ. g̃ nō oz no cere ꝺebitori. vt. l. si merces. §. culpe. §. loca. ⁊. l. pe. in prī. §. so. ma. Et hoc qñ bona nō sunt publicata alias nō esset dubiū p. l. bonoꝝ. ꝺe ver. sig. ita ꝺicꝰ Ꝺi. Spe. ponit hāc. q. in ti. ꝺe obl. ⁊ so. §. ij. ver. il lud etiā. in prin. ⁊ ibi videt se referre: aut respu. ℏa bebat bona ꝺebitorꝭ obligata vel nō. tu ꝛo ꝺicas sic l. aut respu. hēbat bōa illi' creditorꝭ: cuius debi toz est exact' obligata ex aliquo ꝯctu: vl ex aliq̄ cā ⁊ tūc nō est ꝺubiū q solutiōe facta respu. ꝺebitor liberaꝫ. vt. l. nomē. C. q̄ res pig. obl. poss. si ꝛo non hēbat obligata: tūc aut bōa illi' creditorꝭ erāt pu blicata ex aliq̄ iusta cā: ⁊ idē q nō est ꝺubiū q ꝺe bitor soluens liberaꝫ. q ꝛ fiscꝰ ℏabeꝫ loco heredis. vt. l. si ꝺebitor ꝺepoz. §. ꝺe fideiuss. ⁊. l. ij. C. ad. l. iul. ꝺe vi. si ꝛo bōa nō erāt publicata vel erāt publica ta iniuste: tūc aut respublica exegit in iniuriā ꝺebi torꝭ: aut in iniuriā creditorꝭ: aut simpliciter exegit nō ℏabita ꝺtēplatione ad iniuriā alicui'. prīo casu est periculū ꝺebitorꝭ. vt ℏ. secūdo casu est periculū cre ditorꝭ. vt. l. si merces. §. culpe. §. loca. ⁊. l. pe. in prin. so. ma. ita loq̄tur. l. paulo cali. in fi. ꝺe le. iij. ⁊. l. liber to. ꝺe annu. le. Si ꝛo accepit simplr: qz accepisset cuiuscūq fuisset: tūc aut erat species ꝺebita aut q̄ titas. si species est periculz creditorꝭ m. si q̄titas est periculū ꝺebitorꝭ. hoc ꝓbaꝫ in. l. lectos. ⁊. l. seq. §. ꝺe peri. ⁊ cōmo. rei vē. ⁊ in gl. ad idē. l. fi. i fi. ꝺe pig. ac. facit. l. luti'. §. ꝺe euic. ⁊. l. itē si ꝛberatū. §. i. §. ꝺe rei vē. ℂ Itē q̄ro an sit idē si pecunia exigereꝫ ab ali quo puato. certe nō: qz tc ꝺebitor nō liberareꝫ. rōez collige ex. l. ij. in fi. cū. l. se. §. si q̄s caut. ℂ Tertio q̄ ro" vtrū ꝺebitor qñ hāc exceptionē opponit credi tori q ipse fuit exact' a re publica ꝺebeat ꝓbare se exactū p vim. an ꝛo sufficiat ad executionē ꝺe bitorꝭ oñdere ordinamētū ciuitatꝭ factū super hoc penale ⁊ graue. certe puto q sufficiat ordinamen tū oñdere. est eīi iust' timor. vt. l. fi. §. i. ⁊. §. se. §. qꝺ me. cau. ⁊. l. i. §. q̄ onerāde. §. q̄. re. ac. nō ꝺa. ꝛbi. ⁊ in summa. facit qꝺ no. C. de transac. l. interpositas. ad idem optime facit. §. qui. ex cau. in poss. ea. l. fulcinius. §. quid sit latitare.

Cum de sorte. ℂ Pecunia cedit in cāz exp̄s sam a soluēte. h. ꝺ. Ito. nouum modū pnūciādi in cā appel. nā nō pnūciauit" hic bñ iudicatū vel male fm formā datā in. l. eos. C. de appel. sz alit ꝺixit. ad hoc facit qꝺ ꝺicā in. l. cū apō semproniū. j. iud. sol. facꝰ. l. offidi'. ⁊ ibi gl. §. de le. iij.

Valerianus. ℂ Solutuz in dubio cedit in causam antiquiorem. hoc ꝺicꝰ. ℂ Nota istum. §. q ex libro ⁊ scriptura recipientꝭ solutionem probatur in quam causaz ipse recepit si aliud non apparet.

valde nota. ad exiticios ciuitatuz: vt sciam' q̄ p cessus ꝺtra eos facti re scindanꝫ eis ad ciuitatez reuersis: vtꝝ ꝺicti tales ex pulsi possint ꝺueniri i do micilio: de quo sunt ex pulsi. vide p bal. in. l. ij. C de iurīs. om. iudi. Et pꝺic tis adꝺ bar to. no. in. l. f. §. de in inte. resti. Et eo casu quo te neanꝫ ꝺicti exiticij com pere an pos sint cōpere p procurato rē. vide ang. plene in. q. bono ⁊c. in iij. ⁊. iiij. q. prin. ⁊ adde ℏ q̄ no. imo. ⁊ moderni. i l. regulare. i §. si q̄s alio. ff. ad trebel.

m Periculū creditorꝭ. Ad hoc fa ciūt optime no. p Ꝺi. in l. si q̄s vxori §. apō labeo nē. ꝺe iniur. ⁊ ibi barto.

n Tertio q̄ro. Not. p ꝺbitoribus bānitoz qui soluūt fisco vel camere. ⁊ ptigit plu ries ꝺ facto adꝺ q si ius su magistra tus soluit p̄sumitur coactus soluisse. de acquiren. re. domi. l. liber hō. ⁊ ibi ang. p ꝺy. in. l. liber hō. in prin. §. ꝺe here. inst. faciūt nota. in. l. cū te. C. q met. cau. ⁊ qꝺ no. voluit bar. in. l. si mulier. §. i. ff. rex amo. ⁊ bal. in. l. falsus. in pe. col. C. de fur. ⁊ q istꝺ statutū inducat iustū metū. tz bal. in. l. oēs. in fi. C. ad treb. ⁊ vide Hosti. ⁊ moder. in. c. i. ꝺe offi. ꝺele.

o Cum de sorte nō pnūciauit. Not. q lz in cā app. nō pnūcieꝫ bñ vel male iudicatū: tñ valz sniа. Idē tenet

q̄ ꝺe pte eccle. ⁊c. ⁊ p C i. in. l. cū te. la. i. C. qꝺ me. cau. ⁊ p bal. in. l.

Sal.i.l.eos C.de appel. ver.iuxta p/ dicta q̃ro.

Titius mu. ¶Quod in causam indebitam est solutum cedit in debitum.h.d. vide glo.q̃ incipit facit.s.ibi.C.de fideius.l.i.ff ibi spāle fauore vltume volūtatis & alimētor.hic autē in odiū vsuraꝝ. Itē.l.cū de in rem verso.s.de vsur. so,vt ibi.

¶Ego dixi vo

c Am ex pluribus.bis.s.eo.l.i. ꝙ Di,ibi summabat istā materiā.Sz ego ꝑ declaratiōe pñtis materie:& eoꝝ q̃ no.glo.in.l.i.s. e.& qō ibi no.Di.& ꝑ declaratōe eoꝝ q̃ no.C.e.l.i. debes videre ꝙ qñq; dubitaī in quā cām debeat q̃uerti pecūia soluta.qñq; dubitaī de pecūia ex pignoꝝ vēditiōe redacta. Circa primū dico aut sunt plures cause principales: aut plures cause vsurarie.aut est vna cā principalis & vsuraria in seipsa. prio casu aut debitor soluēs soluit ꝑ ꝓcuratorem aut p seipz.si p ꝓcuratorē:aut hēbat mādatū limitatū ad soluēdū in certā cām:& in aliā cām non pōt intelligi solutū.vt.s.e.l.si ex plurib⁹.§.i. Aut non habebat mādatū limitatū:& tunc idē qñ soluit ꝑ seipm. Si vo soluit ꝑ seipz:& tūc aut elegit in quam cām soluit & creditor ꝓsensit vel tacuit aut non elegit.prio casu si q̃dē cā quā elegit ꝓtinebat debitū in illā cedit.vt.s.e.l.i.in pri.& l.pri.in pri.si vo cō tinebat indebitū pinde est ac si nō elegisset.vt.s.l. pri.in fi. Si vero nō elegit tūc aut creditor ipe elegit in quaz cām accipet debitore ꝓsentiēte: & in illam cām cedit.vt.s.e.l.i.§.i.& hoc si cā est certa: sed si electio cause esset dubia recurrim⁹ ad cāz antiq̃o rē pinde ac si nulla electio esset facta.vt.s.l.pri.§. pe. Si vo vn⁹ elegit & alter ꝺicī.& tūc impediī solutio.vt.s.e.l.i.in fi.cū.l.se.& tunc debitor habebit offerre & ꝓsignare in quā cām vult vt libereī.vt.l. obsignatōnē.C.e.ti.aut neuter aliq̃d dicī.& tūc aut vna cā est grauior altera:& cedit in cām grauiorem vt.s.e.l.in his.cā añt grauior ꝓsiderāda est circa q̃ tuor.nā q̃dā cā ꝺr grauior:qr ledit statū vel famaz nostrā vt cā famosa.& in ista in dubio sp prio intelligiī solutū.vt.s.e.l.si q̃d ex famosa.& l.cū ex plurib⁹ bus.& dico plus ꝙ si inter istas cās esset vna grauior altera:qr p vnā solutionē q̃s custodit famam suā p aliā custodit mēbrū vel vitā:certe intelligitur solutio facta in grauiorē cāz.ar.l.i.j.de bonis eoꝝ qui mor.sibi ꝓsci. Qñq; ꝺr cā grauior q̃ respic nīz pīmoniū:vt qr est penalis vl vsuraria.& in ista p⁹ p̄cedētē pri⁹ intelligiī solutū.vt.s.e.l.cum ex plurib⁹ bus.tū in hoc aduertēdū:qr si vna cā ꝓtinet maiorē penā pecuniariā ꝙ alia vel maiores vsuras:ista grauitas q̃ est in maiori vel miori q̃titate nō inspiciī.vt.l.si ex plurib⁹.§.fina.s.e. ¶Tertio dicīī cā grauior respectu validioꝛ obligatiōis.vtputa q̃a vna debeī sub pignorib⁹ & hypotheca & alia sine: & in ista videī solutū post illas.vt.d.l.cū ex plurib⁹ s.e.ti. Idē si debeo cū fideiussore.vt.l.& mag⁹.s.e. ti. ¶Quarto ꝺr cā grauior respectu affectōis:qr in vna cā teneor ꝑ me in alia ꝑ alio .certe in illa q̃ teneor ꝑ me videī solutū post p̄cedentes.vt.s.e.l. cū ex plurib⁹.& l.& mag⁹.s.e.ti. ¶Quinto ꝺr causa grauior respectu facilioꝛ exactiōis: qr vna pōt exigi incōtinēti:qr hz forte patā executōnē.alia nō & in ista videī pri⁹ solutū post p̄cedētes.vt.l.si q̃d ex famosa.& hac.l. ¶Sexto ꝺr cā grauior:hoc est grauioꝛ q̃titaī:& istud nō attendiī.vt.l.si in duabus.j.de reg.iur. Si vo nulla cā est grauior altera tūc aut vna est antiq̃or: cedit in antiq̃orē.vt.s.eo. l.in his.§.fi.& l.cū ex plurib⁹.in fi.s.e.& s.l.pri.§. pe.& intelligo cām antiq̃orē nō inspecto tpe ꝺct⁹: sz tpe quo ꝺz fieri solutio.vt.l.si ex plurib⁹.§.fi.s.

eo.ti.si vo nulla est antiq̃or:tūc in quālibet causaz ꝑ rata cedit.vt.s.e.l.illud.& l.pupilli.§.pe.duz tū in cām q̃ ꝓtinet debitū naturale tm̄ in dubio nō vi deaī solutū.vt.l.si is q̃.§.fi.s.e.ti. ¶Secundo ca su principaliꝝ qñ sunt plures cause vsurarie.aduerte aut ex vna cā debeī naturaliꝝ ex alia ciuiliī. aut ex vtraq; ciuiliī.prio casu videī in dubio solutum in cāz q̃ ciuiliꝝ debeī.vt.l.i his.§.impator.s.e. ¶Secūdo casu q̃ ex vtraq; cā ciuiliꝝ debebaī.tunc aut vna cā erat antiq̃or alia:& in illaz pri⁹ cedit.vt.l.si ex plurib⁹.§.fi.si nō erat antiq̃or:tūc cedat in quālibet cām ꝑ rata.vt.d.l.illud.s.e.ti. ¶Tertio casu principali qñ est vna cā principaliꝝ & vsuraria: tūc si vsure debenī ciuiliꝝ & naturaliꝝ.prio videī solutū in vsuras q̃ in sortē.sed si debeī naturaliꝝ tm̄ pri⁹ in sortē.vt.d.l.in his.§.impator.s.e.& l.si vsuras. C.de vsur. ¶Restat videre de pecunia redacta ex vēditiōe pignor⁹.isto casu distingue aut creditor vult illā q̃uertere pri⁹ in debitum ꝑ quo pignora nō sunt obligata & nō pōt.vt.s.e.ti.l.paulus.§. i.& ibi no.in.l.pupilli.§.pe.s.e. Aut vult q̃uertere in cām ꝑ qua pignora sunt obligata:& tūc aut vna cā ē antiq̃or altera:& ī illā ꝺz q̃uerti q̃uertēdo pri⁹ in vsuras q̃ in sortez.vt.s.e.l.pupilli.§.pe. Si vo vna cā nō erat antiquior altera:tunc aut iste cause erāt eq̃lis summe in sorte aut disparis.prio casu cedet in quālibet cām eq̃liter non attēta disparitate vsuraꝝ.vt.d.l.in his.§.impator.s.e. Si vo q̃tita tes erāt dispares:tūc cedūt ꝑ rata q̃titaī sortis. vt.l.pupilli.§.pe.s.e.ti.sp tm̄ q̃uertiī dicta q̃titas prius in vsuras q̃ in sortē:etiā si vsure essent debite naturaliꝝ tm̄.vt.d.l.in his.§.impator. ¶Quero circa hāc materiā q̃d de pecunia quaz creditor ꝺz suo debitori:an possit sibi eā cōpēsare in quam cām vult. Rñ.si q̃dē creditor hēbat bona debitoris obligata pōns nomē suimet:tūc pōt ipe soluere sibiipsi:& puto ꝙ pōt imputare in quaz cām vult:sic ꝺicim⁹ in pecunia ex vēditione pignoris redacta. & idē ꝺicerē in pecunia exacta a debitore debitoris: cui⁹ nomē erat obligatū.vt.l.nomē.C. q̃ res pig. ob.poss.eadē essi est rō.sed si nomē obligatum nō erat:tūc illa pecunia nō cedit in solutū:nisi appositā cōpēsaī.vt no.in.l.iij.s.de cōpensa.& sic erit in electiōe debitoris:in quā cām cōpēsatiōez oppōat ¶Op. de.l.fi.§.

Ante restitutam.si autē auaritie.C. cōia de le.Rñ.ꝺ loq̃tur in alienatione necessaria ibi in volūtaria.ar.ad hoc.s.e.l.reo.vel alter spāle est istud fauore dissoluendaruz obligationū.vt.l.arrian⁹.s.de acti.& obli.

¶Not.ter.ibi nō

Quod dicimus.essi cū sacco &c.dici q̃tur ꝺ cū aliquo.s.tēperamēto. ¶Quero q̃d sit istud tēperamētū.dicī glo.ꝙ est decē dierum vt.l.pmissor.s.de ꝓsti.pe.vel est tps arbitrio iudicis:qō magis intellectu p̄cipiī q̃ expīmi possit. vt.s.e.l.ratū.& l.i.§.itē si ita.s.ad.l.fal.& ista est vera.vñ debeī scire ꝙ est quoddā tps qō inest obligatiōi:& illud ꝑducī exceptionē fic:vt añ ꝺiez male agaī.quoddā est tps qō miseratiōis gra indulgeī solū:& istō nō impediꝝ quē agere nec cōpēsare.vt l.si cū mīliti.s.de cōpēsa.q̃ ter.facit ista distin. De isto vltimo debeī scire ꝙ a iure repiī limitatuz in duob⁹ casibus vel forte in tribus.prim⁹ in re iudicata.vt.l.fi.C.de vsur.rei iu.& s.de re iudi.l.iiij.§. si q̃s ꝺdēnatus.secūd⁹ in ꝓstituta pecunia.vt.l.p missor.s.de ꝓst.pe.tertius in dote.vt.l.i.§.in exacī. C.de rei vxo.ac.in ceteri casib⁹ istud tpus est arbitrio iudicis.vt ꝺ.& inst.de inuti.stipu.§.fi. ¶Alti

Quod dicim⁹, nō impedit. vi de barro, & Imol. in. l. ita stipulat⁹, i pri. & q̃ dixi. s. de ob. obli. in. i. q. bar.

Aliud est. Addō bar to. in. l. si cū fundū. §. de pact̄. & in. l. hoc. in. §. pe nul. ff. de do na. vbi limi tat hanc. l. ni si fieret pa cū gra cre ditor̄. p. d. l. hoc iure. §. si aq̄ dederit. Item q̄ man dato. itez opp. §. Ad de bal. in. l. si. C. de ofti. pec. q̄d si cō stituī solue re id q̄ titi? relinq̄t in te stamēto si ti q? reuocat testū non te neor in. d. l. cuz aq̄s dece dens. §. i. Quidaz scolar̄. Et facit q̄ si fe nerator in te stamēto pro misit vsuras restituēr: de inde recōua lescit & eas vult tetiere an possit ter. l. si pater. de iure dot̄. facit q̄ sic. ō quo p Ly. in. l. Genera liter. C. de nō nu. pec. & vi de bart. in. l. cuz aq̄s. §. co dicill̄. if. de le ga. iij. Et ad q. bar. h vīd bal. in. l. mā datū. in. iiij. colū. C. mā. t. l. mortis. Adde bart. in. l. ij. §. si aq̄s §. de dona. & vide bal. in. l. mādatū in. x. colū. C. māda.

Extende bat̄ p? mor tē. vtrū man datuz offerri possit post mortē meaz

mo per hanc. l. & eius rationē: nos dicim? q? euen tus ꝺditiōis nō ꝺstituit quē in mora: q? absurduz est dicere q? in eo pūcto quo aq̄s obligat̄ teneatur soluere. vt h̄. de hoc dixi in. l. quotiēs in diez. §. de v̄bo. ob. & scripsi in. l. ita stipulat?. e. ti. in. q. illa q̄ stipulatio incipit a p̄cedēti quētōe q̄ nō hēbat diē.

Aliud est. Jus q̄sitū ex quētiōe non tollit̄ vni? ptis reuocatiōe. sec? in mādato. de hoc dixi. §. eo. l. vero p curatori. Q? p. ad primū dictū de. l. si aq̄s stipula tus fuerit decē in melle. §. e. ti. So. p litis ꝺtestati. pōt tolli facultas soluēdi adiecto. vt ibi no. p simplicē renūciatōnē nō. vt h̄. nec etiā p ptis receptio nē. vt. l. cū decē mihi. in prin. §. e. ti. Secūdo op. ad idē. de. l. si cū cornel?. §. e. ti. Rñ. q? ibi loquitur q̄n quētio de soluēdo alteri fuit facta ex post facto sed h̄ q̄n ineſt in ipso tpe ꝺcte obligationis.

Jqui mandato. Duas ptes hz tulū fort̄. pterea in p̄io casu huius. l. fuit mādatū alicui q? stipulare& & stipulat? est. in secun do fuit mādatum q? sibi solueret nec fuit solutum. Cōtra primū dictū op. de. l. si cū cornel?. §. e. t. rñdeo ibi fuit factū pactū inter creditorē & debito rē q? tertio solueret. vñ illi tertio nullū ius fuit que situ: sed h̄ ille terti? fuit stipulat?. vñ ius fuit sibi q? situ. Jtē op. §. r de le. iij. l. cū aq̄s. §. i. Solu. & ad uerte aq̄ est difficile & vtile ꝺriū: vbi ille terti? adh? ibit? fuit stipulat? sibi ꝺtēplatiōe legati qō sibi fa ciebat testator vel ꝺtēplatiōe donatiōis cā mort̄ & iō sicut legatuz est donatio pōt reuocari. sz h̄ fuit stipulat? simplr̄ nō ꝺtēplatiōe legati vel donatio nis cā mort̄. Et p hoc pōt determinari q̄stio q̄ fu it bonoñ. ō fratres p̄dicatores. Quidā scolaris veniēs ad mortē hēbat pecuniā penes cāpsores & fecit eā p̄mitti fratrib? p̄dicatorib?. mō ille euasit. fratres p̄dicatores volebāt pecuniā p eis. facit h̄ l. in p̄i. Cōtrariū est v̄itas: q? eis fuit facta p̄mis sio ꝺtēplatiōe cuiusdā relicti qō scolar̄ facere vo lebat si decederet quo relicto finito finiē p̄missio. vt. l. cū aq̄s decedēs. §. i. §. de le. iij. Venio ad se cūdā ptē op. de. l. si ego. §. si res. §. de iure dot̄. dic glo. spāle in dote. & dic pleni?. vt ibi. Jtē op. §. de dona. cā mor. l. mort̄r cā. §. ticia. glo. soluit ibi man datū fuit collatū post mortē. h̄ vero fuit collatū in vita: & ista est v̄a. Sz ō hoc videt tex. iste ad literā sed glo. legit tex. trāspositiue: vt v̄ba illa p? mortē meā determinat̄ v̄bū soluit. q. d. iussi q? sibi solue ret i vita ei nō recte soluit post mortez meam. & p̄m hoc nō ob. aliud ꝺriū de. l. si v̄o nō re. §. fi. & l. seq. §. mā. Jtez op. de. l. cū p?. §. meuio. de le. ij. dicit glo. ibi fuit mādatū collatū in vita: tū effect? ei? ex tēdebat̄ post mortē? iō ibi eligit̄ q̄dā media via vt ibi p3. quā glo. tene mēti. Sz sz iste solutiōes vere sunt in se: tū faciūt violētiā litere. q? illa v̄ba p? mor tē vident determinare. v̄bū soluere. Vñ q̄dā alij di cūt: q? licet mādatū ꝺferatur post mortē: tū morte finiē. Ad ōria rñdeo. p̄io ad. §. titia. q? ibi spe ciale est in donatiōe cā mort̄. & eodē mō rñdeo ad l. si v̄o nō re. §. fi. & l. se. Sed iste sol. nō sunt bone: q? regula est q? mādatū collatū post mortem nō fi niat̄ morte. vt. l. ōrijs. Quare dic q? iste tex. voluit dicere q? si mādauī alicui solui post mortē meaz ei nō recte soluit̄ me inuito. qō appet: q? finita est vo lūtas: sicut in alijs mādat̄ simplicib? mādatū mor te finiē: q? finiē volūtas. & sic est rō h̄ posita in fine q? mādatū morte dissoluit̄ nō referē ad mādatum: de quo supra p̄time dixerat: sed ad subauditum. vt dixi. supra.

De acceptilationibus.

Cōtinuationē hui? rubrice collige ex. l. i. §. ti. i.

Acceptilatio. Dicit̄ hic p mutuā iterrogationē. ō immo nō est nisi vna interrogatio & vna rñsio. vt. l. & vno. §. i. j. e. ti. gl. dic interrogatio scz̄ interrogantis: & interrogati vult dicere mutuā interrogationē. s. p mutuā v̄boz exp̄ssionē & interrogant̄ & interrogati. Vel dic q? hoc dicit inspecta nouatiōe q̄ regulariē acceptilationez p̄cedit. & sic est duplex interrogatio. vna creditoris in nouatiōe. alia debitor̄ in acceptil. Jtē dz h̄ ab eodē neru: & sic innuit q? liberent̄ debitor & creditor. Contra creditor nō est obligat?: g̃ ei nō ꝺtingit liberatio. vt. §. de v̄bo. ob. l. decē. & §. ti. i. l. decē. dicit gl. in debito est q̄dā obligatio: q̄ vn? teneť & ali? senz vñ statim cū liberať ille q̄ teneť dz liberari ille q̄ tz alle. l. cū ātiq̄oz ib?. C. de iu. deli. sz ista. l. cū antiq̄ori b?. nō facaliq̄d sz bñ faciūt alie. ll. q̄s allegat gl. vi delicet. l. i. §. nō aūt. §. de exerci. & l. quotiens. §. sic de admi. tu. & eas allegat Also. in summa hui? tit. Alij dicūt q? vterq̄ inuicē debebat. dic gl. q? hoc nō plz: q? essent due acceptilatiōes. Ja. de are. dicit q? in vno debito q̄libet teneť. nā debitor teneť dare creditor accipe. vt. l. fideicō. §. si rē. de le. iij. & isto respectu pōt dici q? vterq̄ est debitor: & vterq̄ liberať.

Pupillum. Q? p. glo. cū debeat p cedere obligatio p aq̄lias stipulationez quō poterit obligari pupillus. dic glo. q? poterit obligari cū fiat ad suum cōmodū. & sic no. q? pupillus pōt se obligare quādo est cōmodū suū. gl. tñ videť alibi dicere q? ex tali obligatiōe pupillus obligať naturaliter tñ: q? naturalis est efficax ad tollēdas p̄cedētes obligationes q̄ naturalis postea tolleť p accept. ita no. in. l. obligari. in p̄in. §. de auc. tuto. Q? p. pupillus nō liberareť soluēdo. vt. l. q? si forte. §. fi. §. t. i. ergo nec per accept. vt. j. e. l. in diē. rñdeo pupillus non liberareť soluēdo. verū est: nisi ꝺsumptione secuta. acceptilatio g̃ eq̄parať solutiōi: cui solutione secuta est: postea ꝺsumptio ita debet intelligi hic.

Per procuratorem. Quero qō raťur. Rñ. q̄dā dicūt spāle mādatum: & ista est vera. Alij dicūt q? suffic̄ gñale mādatū cū libera. & ista nō ē v̄a: nā tutor hz gñale mādatū cū libera. vt no. in. l. mādato gñali. §. de p̄cura. & tū nō potest accepto ferre: vl̄ ei accepto ferri. vt. l. & p iusiu. §. tutor. j. e. Sed q̄ro q̄ est rō q? p p̄curatorē nō pōt nobis q̄ri liberatio p accept̄. dicā. j. e. l. & p iusiurā. §. tutor. j. e. ti. Jtē q̄ro vtrū accept. inualida p pter defectū p̄cu. hēat viz pacti. dicā. j. l. an inutil̄.

Ad diem Q? p. de. l. q? in diē. j. e. ti. So. acceptilatio nō recipit diem vel ꝺditionē exp̄ssam. vt h̄. sz tacitaz sic. vt in ōrio. Secūdo op. solutio pōt fieri sub ꝺditiōe. vt. l. sub ꝺditiōe. §. ti. i. g̃ eodē mō acceptilatio q̄ ei? exēplo est inducta. Aduerte dicas sic solutio p̄t ē act? nō pōt fieri sub ꝺditōe. s. q? v̄e statī soluit̄: sz effect? liberatōis pōt ꝺferī sub ꝺditōe vt. l. ōria ita h̄ v̄ba acceptilatōis nō p̄nt esse ꝺditōalia vt habeo acceptū q̄ fero si impator venerit in italiam. vt glo. exēplificat. sz si dicerē sic habeo acceptū q̄ fero pure hoc acto: q? ista acceptilatio liberet

& de hoc vide late p ange. in repeti. hui?. l. p eū dē in dispu. sua. a stensis miles. in p̄imo dubio: & ibi dic q? sic & dūmō mādas cū here de decesse rit: alias extinguit̄ quonia cū h̄ sint bona vacantia nō repre sentant p̄sonā defuncti sic hereditas l. i. §. an bōa. j. de iure fis. & sic talis p curator nec noie dñi veri: nec domini putatiue p̄sumi p hereditatē posset actuz gerere. cas? est singu. fm eū in. d. l. i. fm vnā lec. C. ō act. & ob. ita dic de facto fuisse iudicatū florentie in fauorem egregij militis dñi pauli de seruit̄. & vide bart. in. l. ij. §. de dona.

De acceptilatiōib?. Rubrica.

Acceptilatio. An acceptilatō p̄obet solutionem. vide in. l. aurelio. in fine de libe. leg. & bar. & bal. in. l. i. C. ō reuocā. h̄is q̄ in frau. cre. & an acceptilatio per appositionem diei vicietur p barto. in l. diem. j. eo. An acceptilatio facta p

pcura. non
bñtē ſpecia/
le mādatum
hēat viz pa/
cti. barto. q
ſic in. l. an in
utilis. in pri
ci. j. e. iſta ⁊/
ba cōfiteor
me hūiſſe ac
ceptū q tuli
nō ꝓbāt nu
merationez
⁊ videnť po
tī⁹ dicta ad
ſolēnizandū
acceptilatio
nē q̄ ad ali/
ud. vt notat
bar. in. l. ſi in
ſtipul. ſ. de
do. ⁊ vīd bar
to. in. l. ſi ex
pluribus. in
prin. ſ. t. pr.

A Inutil' vide bal. i. l. ñ codicil/lum. C. de te ſta. p cano. i ca. ſignifica ſti. de homi.

te ſi impator venerit i italiā: certe credo q̄ iſta acce
ptilatio valēt exēplo ſolutōis. vt. l. ⁊ria. vñ debes
inſpicere vtrū ꝺditio apponať ipſi acceptilatōi an
effectui: vt videm⁹ in ſolutiōe. nā ipſi ſolutiōi vl' ac
ceptilatiōi nō ꝓt appōi: qz ſi ibi ſit repugnātia ſeu
ꝺdictio. qō eſſi ego recepim in pñti vel in ꝓterito ⁊
q̄ hoc idē pendeat ex futuro euentu eſt ꝺdictio. iō
nō recipit ꝺditionē vel diē. ſz effect⁹ liberatōis bñ
pōt pēdere ex futuro. vt. ſ. dixi. ¶ Quero ꝺz h q̄ ac/
ceptilatio non recipit diē. q̄ro vtrū acceptilatio ſit
nulla p appoſitionē dei: an ānulleť appoſitio dei
⁊ acceptilatio remaneat ualida. dicunt q̄dam acce
ptilationē remanere validā exēplo ſolutiōis. ¶ Alij
dicūt aliud in acceptilatiōe aliud in ſolutiōe q̄tuz
ad hoc. rō: qz in ſolutiōe creditor hz x̄e. merito cō/
tingit liberatio incōtinēti. ſed in acceptilatiōe nō
hz vere. ⁊ iſta placet mihi. rō qz qñ in acceptilatio
ne apponiť dies vel ꝺditio eſt peccatuz in forma:
qz in ipa forma eſt ꝺditio. vt ſupra dixi. merito nul
lā liberationē parit. vt. j. e. l. an inutilis. in prin.

¶ Acceptilatio gñalis re/
p Luribus. ferť ad oia: niſi appeat eſſe
ſenſum de certis. h. d. ¶ No. q x̄ba libera
tiōis gñalia referunť ad oēs obligatiōes. vt hic. ⁊
dixi. ſ. ti. i. l. ſi ex plurib⁹. ſ. i. pleni⁹ dixi in. l. aureli⁹
ſ. gaio. ſ. de libe. leg.

¶ Hic eſt duplex litera
A Minutilis. vna negatiua: alia affir/
matiua. ⁊ ſm. vtrāq̄. h. d. Si acceptilatio
peccat in forma nō hz vim pacti. ſec⁹ ſi peccat i ma
teria: hoc dicť ſm vnā lec. hz vim pacti. ſm aliā nō.
¶ Quero q̄ eſt x̄ior lectura. glo. h diſputat. fina/
liter: ⁊ bñ ſm oēs determiat. aut acceptilatio pec
cat in ſui forma: qz ſub ꝺditiōe vel in diez vel inter
abñtes. ⁊ nō hz in ſe tacitū pactū. vt h. aut peccat
in materia: ⁊ tūc hz in ſe tacitū pactū. vt. j. e. ſ. acce
pto ferri. ⁊. l. ſi accepto latū. j. eo. ¶ No. q̄ q̄ mai⁹
eſt peccatū in forma q̄ in materia. ¶ Quero q̄d
ſi eſt peccatū in cā efficiēti: qz facta eſt p procurato/
nō hñtē ſpāle mandatū. vt. ſ. eo. l. iij. certe puto q̄
vim pacti habeat. p hoc induco. ſ. de pcu. l. q̄cun/
q̄ rōne. ⁊ ꝓdicta intellige niſi faciēs acceptilatio/
nē fuerit prudēs ſciēſq̄ nō valere nō factur⁹ ſi ſci/
ret valē. ⁊ de hoc oz q̄ oſtet. nā lz nō p̄ſumať ígno
rare ius: tū qz ius vult hāc quētionē in caſib⁹ p̄dic/
tis ſaltim valere iure pacti preſumiť hoc ſciuiſſe ⁊
q̄ voluiſſz hoc mō valere. put valere pōt. de hoc
dixi pleni⁹. de x̄bo. ob. l. i. ſ. ſi q̄s ita.

¶ Seruus cōis q̄ q̄rit
Seruus cōmunis. obligationez pōt q̄rere
obligationis liberationē. h. d.

¶ Op. de. l. ſi acceptolatuz
Accepto ferri j. e. ⁊. l. cū emptor. ſ. de reſci.
vē. So. nō pōt tolli p acceptilationē ptāte accep/
tilationis. ſed vi pacti ſic: vñ hz vim pacti. Itē op.
j. e. l. ⁊ p iuſiur. ſ. ⁊ ſi fideiuſſore. So. vt ibi. ¶ Itē
op. C. de tranſac. l. vt rñſum. dic vt ibi.

¶ Obligatio ciuilis tolli
Filiusfamilias. tur p acceptil. non ꝓtoria.
Itē ſublata principali tollunť acceſſorie vñcunq̄
inducte. h. d. ¶ Opp. de. l. ſi q̄s reū. ſ. idē iul'. vbi
p̄ pōt liberari p acceptil'. Solu. vex eſt iure pacti
nō iure acceptſ. rō qz nō teneť ciuiliť ſed de pecu/
lio. ¶ Sz ō hoc op. j. pri. rñ. vbi dñs liberať p ac
ceptſ. lz dñs teneatur de peculio. So. dñs accep
to ferēdo ipſe ſibi nō pōt liberari iure acceptilatio
nis: ſic nec pť. vt h. ſz p acceptilationez factā a ſer/
uo: liberato ſeruo q̄ teneť x̄bis: ⁊ p ꝓñtiā quandā
liberať dñs. vt h. idē eſſet in patrono. vt. ſ. pri. rñ.

¶ Item oppo. ſ q̄ act⁹ ciuilis tollat obligationē iu/
regētiū vel de iure ꝓtorio: vt videm⁹ in nouatiōe.
vt. ſ. de noua. l. i. So. nouatio tēdit ad eundē effe
ctū: ad quē tēdit pria obligatio. ſ. ad obligāduz. iō
q̄libet obligatio patiť ſe pimi ⁊ nouari p aliā obli
gationē: ſed acceptil. directo tēdit ad pimendū. vñ
nō pōt pimere: niſi obligationē q̄ de iure ciuili eſt
x̄bis inducta. ita no. h. ⁊ inſti. qui. mo. tol. obli. ſ. i.
Dicit' h q̄ acceptſ. eſt iuregētiū. ō immo eſt iure ci
uili introducta a Gallo aq̄lio. vt. l. vno. ſ. i. j. eo. ti.
So. dicūt q̄dā iuregētiū approbata hoc nō placz
uit. vel dic dicť gl. q̄ eſt iuregētiū ppť pactū q̄ hz
in ſe. iſta eſt ſatis bōa. vel aliter eſt iuregētiū p fictio
nē. nā acceptilatio eſt imaginaria ſo. ſz ſolutio de
iuregētiū eſt. vt. ſ. de cura. fur. l. ꝺſilio. in fi. ⁊. ſ. ti.
i. l. pe. ĝ ⁊c.

¶ Iſtā. l. ⁊ ſequētē ōclara. vt di
P Ars. cā. j. eo. l. ⁊ p iuſiurādū. ſ. i.

¶ Op. de. l. accepti
Q Uod in diem. latio. ⁊. l. in diē. ſ. eo.
So. h hz diē vel ꝺditionē tacitā: ſecus in
die expſſa. vt ibi.

¶ Op. qō nō
E T per iuſiurādū. eſt ōctū verbis
nō pōt tolli verbis. vt. ſ. e. l. an inutilis. ſ.
accepto ferri. So. obligatio q̄ ōtrahiť x̄bis. ita dic glo. Ja. de are. videť dicere q̄
hoc nō eſt vex: qz iuramētū obligationē nō induc
ſed obligationē ia inductā q̄s p iuramētū cogitur
obſeruare. ſed hoc puto vex in oīb⁹ ꝓter q̄ in liber
to. nā libert⁹ ſolo iuramēto obligať. vt plene dixi.
ſ. de fideiuſſo. l. ſi q̄s p eo. in prin.

¶ Legaz
Si id quod in ſtipulatione. text. vſq̄
ad. ſ. eū q̄. ⁊ poſtea tradā vobis regulas p q̄s ap/
parebit declaratio iſti⁹ materie. ¶ Op. de. l. loci
ſ. i. ſ. ſi ſer. ven. ⁊. l. q̄ in ſella. in prin. ſ. de ſer. ruſti.
pdio. So. ab initio pōt ſepatiz oſtitui iter ab actu
ſed poſtq̄ act⁹ eſt oſtitut⁹ vel pmiſſus nō pōt ab
itinere ſepari p acceptil. vt h. ¶ Alteri⁹ op. ad. ſ.
illud. ⁊ videť q̄ vſufruct⁹ ſit ps fundi. vt. ſ. de vſu
fruc. l. iiij. ĝ videť q̄ poſſit p acceptilť. tolli. So. lex
ꝺ. loq̄tur in vſufructu formali q̄ ōz ps fundi. h loq̄
tur in vſufructu cauſali q̄ erat in obligatiōe q̄ vſu
fruct⁹ cauſal' nō ōz ps. ꝓterea cū acceptil. fit de vſu
fru. fit de vſufr. formali. put eſt ſepar⁹ a ꝓprietate
ſed ille non erat in obligatione ſed erat in obliga
tione vſufruct⁹ cauſalis. ¶ Sz ō hoc op. ex gl. ſ.
de fideiuſſ. l. ſi a reo. ſ. de eo. vbi fideiuſſor poteſt
accedere in vſufructu: lz principalis pmiſerit fun/
dū. ĝ appet q̄ nō eſt aliud. Solu. aliud eſt in actu
obligatiōis. qz pmittēdo vſufructuz habeť reſpe/
tus ad cauſalē vt vniať cū ꝓprietate: q̄ cauſal' erat
in obligatiōe. ſed in actu liberatiōis cū tractať de
ſepatiōe ⁊ ꝓprietate ⁊ neceſſitate habeť reſpect⁹
ad formalē q̄ in obligatiōe nō erat. poſſum⁹ etiam
ſoluere alio mō ſriū de. d. l. iiij. ſ. de vſufru. vt di
cam⁹ q̄ vſufruct⁹ eſt ps fundi. ſcz integralis. qz ex
vſufructu ⁊ ꝓprietate ꝺſtituiť fund⁹ ſicut cemēta:
⁊ paries eſt dom⁹. vt h ōz. ſed illud qō tex. h dicit
q̄ q̄ accepto facit oz totū vel ptez accepto facere.
oz intelligi de pte diſcretiua. vt. iij. iiij. v. ⁊c. vt
ſ. e. l. ps. vel de aliq̄ pte certa. vt puta de tali dimi
dia a tali pte ſic ꝺfinata. ¶ Sed ō hoc videť qō h
ōz in tex. parietē vel dietā. in eo q̄ dicit dieta eſt q̄
dā ps diſcretiua. ĝ videtur q̄ poſſit accepto ferri.
So. intellige de dieta q̄ p ſe nō ꝺſtitit nec coheret
ſolo. ita q̄ ptē diſcretiuā nō faciat. ſed magis eſt q̄

3 Filiusfa. Ideō. Re
ceptilatio ñ
perimit obli
gationez iu
riſgētiū: niſi
deducať in
ſtipulatiōez
aio nouādi
factam. ⁊ de
ratione viō
bal. poſt gl.
in. l. ſi. C. eo.
⁊ vide Bal.
poſt gl. ⁊ ia.
bu. in. l. actō
ne. C. ō trāſ.
in prin.

Et p iuſ/
iurā. Ad
de bar. in. l.
q̄ iuraſſe. in
prin. de iure
iur. in verſi.
poſſum⁹ et
ſoluere ⁊c.
vide bar. in
l. q̄ vſufruc.
de x̄bo. ob.

dam accessio seu superficies. vt vidistis in l. si duo. ℣ labeo. ℟. vti possidet. ¶ Venio ad. ℣. si qs vsufru ctū. ¶ Opp. de pcedēti. ℣. nā sicut se hz vsufruct⁹ ad fundū totū: ita hz se vsus ad vsufructū. g̃ ista ac ceptilatio ℔ nō oz valere: sicut ī pcedētib⁹ dictū est ꝓterea ſm hoc remanet fruct⁹ sine vsu: qō esse non pōt. vt. l. p seruū. ℣. i. ℟. de vsu ⁊ ha. huic timore dic̄ glo. ꝙ hz tollat vsus p acceptū. tū remanet ei⁹ com moditas. certe ſm hoc ista acceptilatio nihil rele uaret. qre glo. dic̄ ꝙ ista remissio valet ad hoc ꝙ ꝓ hz habebā vsufructū: habeo cōmoditatē vsus ⁊ vsu fruct⁹ in eo qō supest. alias nihil habeo si nihil su pereſt. sed ſm hoc nō tenebit iure acceptilatōis ex tinguent vsum: sed magis iure cuiusdā pmissionis pmittēdo aliū pferri mihi qō sat plz. Sed de vno dubito an idē sit in pcedentib⁹ vt videar pmittere debitori meo ꝙ alij ostituat vsufructū: vel iter p ac cepti. ⁊ pdictas. dicūt qdā ꝙ sic: qō mihi videt oīno ō mētē tex. q̄ fac̄ expſſam differētiā inf̄ ista. ⁊ iō Ja co. de are. dic̄ ꝙ fit aliud hic: ⁊ aliud in pcedētib⁹. ratio acceptilatio fit ℞bis. iō in ea ℞ba multuz at tēdunt. hz qñ ego ꝓmitto vsufructū: ⁊ postea tu li beras me ab vsu saltim acceptilatio cū obligatōe ocordat cū ℞bis. qz vsus erat in ℞bis obligatōis sicut in ℞bis accepti. sed in pcedētib⁹ secus. naz si ꝓmisisti mihi fundū ſm ℞ba vsufructus in obliga tiōe nō venit. Itē si ꝓmisisti viā ſm ℞ba iter in ob ligatiōe nō est. ita dic̄ Ja. de are. ¶ Venio ad. ℣. si is q̄ hoiez. op. de. l. si vn⁹. ℣. sed ⁊ si gñaliter. ℟. de pac. Do. dicūt qdā ℔ voluit in totū renūciare obli gatiōi ibi nō. Alij dicūt aliud in accepti. vt ℔. alio in pacto. vt ibi. ⁊ ista ℞a. rō qz acceptilatio est ima ginaria. ſo. vñ sic̄ p solutionez vni⁹ tota obligatio soluit̄ ita p accepti. vt ℔. ¶ Itē op. de. l. hoiem. ℟. de opti. leg. Do. aliud in repudiatiōe. vt ibi. aliud in accepti. vt ℔. p rōnē pdictā. ¶ Ultimo ex predi ctis in materia acceptilationis collige aliqs regu las negatiuas: ⁊ aliqs affirmatiuas. Pria videli cet ꝙ valet acceptilatio partis in obligatiōe diui dua. vt ℔. in ℞. plane. Secūda ꝙ valet acceptilatō qñ fit de oīb⁹ ptib⁹ integralib⁹. vt ℔. in ver. finaūt iter ⁊ act⁹. Tertia ꝙ valet acceptilatio si fit de to to integrali. vt in. ℣. illud. Quarta ꝙ valet accepti latio si fit de eo qō nō est in obligatiōe: tū pōt sol ui creditore inuito. vt in. ℣. si is q̄ hoiez. Do regłas negatiuas. Pria nō valet acceptilatio ptis in ob ligatiōe indiuidua. vt ℔. in. ℣. i. Secūda non valet acceptilatio ei⁹: qō nō est in obligatōe. vt in. ℣. illō Tertia nō valet acceptilatio vni⁹ ptis integralis eius qō est in obligatiōe. vt. d. ℣. illud. in quo tū di stingue aut acceptilatio ocordat cū obligatōe sal tim ℞bis: ⁊ nō valet. vt supra dixi.

Cum qui fundum ¶ Opp. de. l. si vnus. ℣. illud. ℟. de pac. Do. aut dolus est cōmissus: ⁊ pōt accepto ferri vt in ō rio. aut loq̄mur de dolo cōmittēdo: ⁊ nō pōt accep to ferri p rōnē positā ī tex. ⁊ qz essz ō bonos mores

Si stichum. ¶ Si acceptilatio nō valet ī ex de. l. si vn⁹. ℣. si stipulat⁹. ℟. de pac. rñdeo ibi stipula tio erat pura: ⁊ sic acceptilatio valet in expſſo. hic ℞o in expſſo nō valuit: qz in rez natura nō erat tē poze existent̄ ꝙditiōis.

Et si fideiussori. ¶ Acceptilatio interposi ta sup obligatiōe ℞bozuz p ꝓmtiā tollit obligationem alio mō ōctā. hoc dic̄. ¶ Op. ℟. e. l. an inutilis. ℣. accepto ferri. Do. ℔ cō sequit̄ reus p aliū qō p se nō posset. ⁊ sic p ꝓmtiam qō principalit̄ nō posset. ¶ Op. j. pti. ℣. Do. vt ibi videbitis. ¶ Itez op. j. e. l. i. ℣. q̄ ita. Do. vt ibi videbitis.

Si legatorum. Qui ita. ¶ Glo. variat in itellectu isto rū. ℣. Acceptilatio facta fideiussori pēdēte ꝙditiōe cui⁹ exītia nō fingit quē retro obligatuz nō ꝓdest principali. h. d. ¶ Opp. ℟. pti. ℣. vbi acceptilatio facta fideiussori ꝓdest principali. dic̄ glo. ℔ in pso na fideiussoris tūm vult dicere ℔ fuit actū ꝙ accepti latio essz psonalis: nec porrigat̄ ad reū principalē istā so. tene mēti. nā in ti. de libe. leg. l. iiij. habes ꝙ sp cū q̄s nō vult acceptilationē porrigi ad principa lē oz liberare fideiussorē pacto nō acceptilatione. sed ℔ habes ꝙ ettā acceptilatōe pōt liberari vn⁹ ita ꝙ nō porrigat̄ ad aliū qō sat plz[b]. qz hoc vidō in solutiōe q̄ fieri pōt vni: ita ꝙ nō porrigat̄ ad ali um. vt. l. in his. ℣. i. ℟. ti. i. g̃ idē in acceptil. q̄ est ima giaria solutio. vt. j. e. l. si ex pluribus. ⁊. ℟. de noua. l. si rē. ℣. si duo. hz licet ista solutio sit ℞a in se: tū nō cō gruit huic litere q̄ est ℔ in. ℣. q̄ ita. Alia rōnem assi gnat. s. ne re⁹ libereꝫ acceptil. antiq̄oze q̄ fit obliga tio. dat g̃ glo. alia so. vt ponat̄ casus ℔ put pōit̄ in l. pe. ℟. de fideiuss. sed ista casus positio nō est bōa. qz ſm hoc acceptilatio esset inutilis. qre glo. dicit ꝙ est spāle in legato ꝙditiōali videte hoc nihil est dicere. vt. j. pti. ℣. q̄ ita. g̃ ℞a est ista: re⁹ nō pōt libe rari p acceptilationē fideiussoris antiq̄ori obligatō ne. sed in legat̄ q̄s ōz obligari exīte ꝙditione nec retrofingit̄ obligat⁹. vt. l. i. ℣. i. ℟. ad fill. ⁊. l. si mat. ℣. eadē. de excep. rei iudi. merito acceptilatio facta fideiussori ad reū nō porrigit̄. Idē in. ℣. q̄ ita. nam obligatio q̄ pēdet ex ꝙditiōe ptātiua nō trahit̄ re tro ꝙditiōe exīte. vt. l. potior. in princ. ⁊. l. i. ℟. q̄ po. in pig. ha. sed ℔ loq̄tur de ꝙditiōe ptātiua. s. qō ti tio credidero dare spondes. merito cū hodie sit ob ligat⁹ re⁹ nec fingat̄ retro obligatus acceptilatio anti q̄or nō pōt ꝓdesse. secus esset in ꝙditōe casua li. qz tūc retro fingeret̄ obligat⁹ ⁊ liberat⁹. vt. l. sub ꝙditiōe. ℟. de so. ita debet̄ intelligere istā materiā ⁊ eodē mō intellige. j. e. l. si ex pluribus. iō assume ℔ tria ℞ba qñ acceptilatio fit fideiussori: aut accepti latio est nulla ⁊ principali nō ꝓdest. vt. l. penū. de fi deiusso. aut est aliq̄. ⁊ tūc aut tpe facte acceptilatio nis principalis erit obligat⁹ vere vel ficte: vt quia sub ꝙditiōe q̄ retrotrahit̄ ꝙ acceptilatio ꝓdest pri cipali. vt. ℟. pti. ℣. ⁊ j. eo. l. si ex pluribus. qō intellige nisi ōriū actū sit expſſe. vt ℔. ſm vnā solutionē. aut nō erat tūc obligat⁹ vere vel ficte vt in legat̄ ⁊ cō ditiōe ptātiua: ⁊ ad eū nō porrigit̄ liberatio. casus est hic. ¶ Quero q̄ est rō ꝙ porrigit̄ ad ipm fide iussorē cui est facta ⁊ nō ad aliū. dicit Ol. qz nō est tante potētie acceptilatio respectu ei⁹ ad qō solet porrigi p ꝓmtiam quāte est respectu principalis. ⁊ iō oz q̄q ꝙ principal̄ liberat̄ ipso iure. sed ille ad quē porrigit̄ p ꝓmtiā ope excep. vt. l. rescriptum. ℣. plane. ℟. de pac. Itē est rō naturalis. qz act⁹ violē tus nō est tāte potētie q̃te act⁹ naturalis sed vt fi deiussor liberet̄ cui est facta acceptilatio est actus naturalis. sed vt porrigat̄ ad reū est act⁹ violent⁹ iō nō est tāte potētie. ¶ Sz q̄ro q̄d ecōtra si facta esset acceptilatio reo in casu ist⁹. ℣. an porrigetur ad fideiussorē. Rñ. nō ℞tute acceptilatiōis per ra tiones pdictas. sed puto ꝙ fideiussor liberaret̄ per aliā regulā. qz fideiussor nō pōt teneri p eo q̄ nul lo mō est obligat⁹. vt. l. fideiussor obligari. in princ. ℟. de fideiuss. ¶ Quero q̄d si fideiussor est libera tus acceptilatiōe: ita ꝙ porrigat̄ ad reuz principa lē: an ip se pōt repetere a reo ac si soluisset. qō videt̄

[b] Si legatorum. ℣. q̄ ita. sat plz. pōt acceptilatio fieri ꝓncipa li cū ℔ ꝙ ñ trāseat ad fi deiussorem: ⁊ hoc sequit̄ Imo. in. l. si heres pecu niā. ad treb. vbi etiā ro ma. hz ange. ibi ōrium te nuerit. sz ful go. in. l. i. ad fi. C. de trās acti. tz ō istā gl. ō quā eti am ℔ tz cu ma. p tex. in l. si is q̄ re⁹. ℟. de libe. le. sed rñde vt ibi p bart. ⁊ adde glo. ⁊ bar. ī. l. si cū except. ℣. la beo. ℟. quod me. cā. ⁊ bar to. in. l. a sen tētia. in pri. j. de app.

Tuno. §. ei⁹ rei Clide quod no. bar. post glo. in. l. aurelius. §. menia. s̄. de lib. le.

d Sed sceuola. Adde gl. z ibi bar. in. l. vt rñsū. C. de trāsac. qō no.

Ego. Itē op. z vide oīno bar. p⁹ gl. i. l. si ꝯuenerit. s̄. alleg. per bar.

f Cauetur statuto. adde bal. in. d. l. fi. C. ō cad. tol. z ibi dixi z bal. in. l. nemo martires. C. de sacrosan. eccl. Adde quod do. abb. sicut. in prin. in ca. i. loca. in glo. sup xbo sub cō di. dic̄ colligge ex glo. q pena apposita ī vno ex correlatiuis non extēdit ad reliquuz vbi gl. vult q pena apposita ī vno ex correlatiuis. s. cōductori non extendit ad locatorē. z ad idez est alia gl. iūcto tex. in cle. i. de ꝺ sanguinita. z affi. vbi ponit pēa ꝺ henti matrimoniū cum monializ ea dez pena replicat in ipsa moniali q si pēa apposita ī masculo nō hēt locū in ipsa femina ꝺhentē. z vide ibi

qz acceptilatio hz vim solutionis. certe de hoc habetis tex. q distinguit in hoc. vt. l. deniq. §. fi. cum l. se. s̄. mā. Ad rōnē cū dic̄ acceptilatio hz viz solutiōis. rñde vt gl. dic̄ in sili. in. l. si duob⁹. §. a fideiussore. s̄. de iureiur. vbi ꝺz q iuramētū hz viz solutiōis. z tō iuramētū fideiussor̄ ꝑdest principali: z tñ nō poterit repetere. dic vt ibi in glo. qz est notabilis ad hoc multū.

Tunq potui videre q rō mouit iurisco sultū ad dicēdū hoc. Sed qramus q est rō q tutor z curator z sil'es nō p̄nt accepto ferre cuz eis possit solui. vt. l. xo ꝑcuratori. s̄. ti. i. z. l. q si forte. §. i. e. ti. possum⁹ dicere h acceptilatio est imaginaria so. z sic est q̄dam solutio ficta. Alia fictio est q tutor z curator z ꝑcurator hñtur loco dñi. vt. s̄. p emptore. l. q fundū. §. si tutor. Itē debes scire q aliq̄d fieri p̄t ad fictionē qñ illō fieri cōmode p̄t. ar. l. qz rō. s̄. de ꝺdi. insti. z dixi hoc in. l. si is q̄ p emptore. s̄. de vsucap. sed isti p̄nt nouare. z sic nō erūt tot fictiōes. merito. l. nō ꝓmittit eis acceptilationē: nisi pr⁹ nouent. Secūdo q ro q̄ est rō q tutor z curator nō p̄nt liberari acceptilatiōe. possum⁹ dicere q acceptilatio est act⁹ ciuilis. iō alteri p alterū nō p̄t q̄ri directo. vt. l. q ciuiliter. s̄. de acq̄r. re. do. sed videm⁹ q ꝑcurator non q̄rit dño directo. vt. l. rescriptuz. in fi. s̄. de pac. nec tutor pupillo. vt. l. quotiēs. in prin. de admi. tu. ista rō nō plz. p. l. vj. in fi. s̄. e. vbi p ꝑcuratorez p̄t q̄ri p acceptil. si hz ꝑcurator spāle mādatū. z tñ p procuratorē non p̄t q̄ri actio directa. q̄re potes dicere q est rō ne due fictiōes ocurrāt. vt supra dixi. sz ista eadē rō nō impediret ꝑcuratorē hñtē speciale mādatū. q ḡ est rō. rñdeo qz sic placuit iurisc̄ōsul⁹, nā nō video aliquā rōez vrgentē.

Istū. §. declara. vt dixi in. l. Expluribus. ex duob⁹. s̄. de duo. reis.

Si in acceptilatione Insi cōsensu. venit aliud q̄ fit in obligatōe: nō valet. h. d. De materia huius. l. dic vt dixi. s̄. l. pxi. §. i.

Adiectio vl Jisqui stichum. tra debitū acceptil'. nō viciat. h. d.

Acceptilatiōe fa Jexpluribus. cta vni ex pluriḇ⁹ reis debēdi ceteri liberant̄ sicut solutiōe. h. dic̄. Op. glo. de le. ij. §. si tñ hoiez. s̄. de xb. ob. dic̄ glo. b fuit facta acceptilatio in rē ibi in pconaz, sed dic vt ibi. qz ibi nō sunt duo rei. vt ibi no.

Op. de. l. z p iusiur. §. si lega Si iudicati. toz. s̄. e. gl. soluit duob⁹ modis. tu dic vt ibi dixi.

Pars vni⁹ ex re Qui hominem b⁹ alternatiue debitis: p̄t p acceptil'. ab obligatiōe subduci. h. dicit. Aduerte qz est difficilis. Op. qz q̄nq solutis in nulla pte ꝺtingit liberatio. vt. l. si stipulat⁹. §. q decez. s̄. ti. i. z. l. ij. §. t. s̄. de xbo. obl. z. l. si nō fortē. §. q decez. s̄. de ꝺdi. inde. hui⁹ timoze hec. l. legitur duob⁹ modis. prio qz h sit alternatiua. l. nō hois. z sic loq̄tur in obligatiōe simplici nō alternatiua. vt qz debebas mihi hoiem simplicit̄. vel debebas decē simplicit̄: z sm hoc nō obstāt ꝺria q̄ loquūtur in obligatione alternatiua. alio mō legit̄: z ista cōgruit mag⁹ huic litere q h loq̄tur in obligatiōe alternatiua. sz gl. nō soluit hoc ꝺriū bñ nec h nec alibi. iō dic q aliud in solutiōe: vt in ꝺrijs. aliud in acceptilatiōe. vt h. rō solutio ptis nō parit liberatōz nec si solueret ps in alia re seq̄ret̄ incōueniens qō

ponit̄ in. l. in execut⁹. §. p pte. s̄. de xbo. ob. qō incōueniēs nō p̄t hre locū qñ q̄s liberat̄ p acceptū. vt h. idē in eo q̄ a pte absoluit̄ p sniam. vt. l. ij. §. si tñ hoiem. s̄. de xbo. ob. z ibi Jo. de. hoc tz. z ibi dixi

No. ex hac Tuno. Eius rei. l. q officiū iudicis z actio in rē p̄t nouari qō q̄lit̄ intelligat̄. j. dicā. ti. i. §. i. Secundo no. q obligatio z acceptilatio qñ hoc agit̄ p̄t porrigi ad oēs obligatōes etiā q̄s q̄s ignorauit si hoc agat̄. Op. q h sint aliq̄ xba supflua. gl. insti. qui. mo. tol. ob. §. i. hoc fatet̄. tñ nō est incōgruū q in ꝺctiḇ⁹ apponant̄ aliq̄ xba supflua ad maiorē declarationē. vt l. q dubitatiōis. j. de reg. iur. sed sceuola⁹ repḥēdit gallū aq̄luū de supfluitate z breuitate in illa forma testamēti quā dedit in. l. gallus. Oppo. q res mea nō p̄t ꝓmitti mihi. vt. l. nēo rē suā. de xb. ob. dic̄ glo. h nō ꝓmittit̄ res mea. sed p̄cīū rei mee

Op. s̄. e. tit. Jacceptolatum. l. an inutil'. in pri cipio. Jo. vt ibi dixi.

Not. q vbi apponit̄ Jaccepto. acceptilatio nō requiratur numeratio: z ei nō p̄t opponi exceptio nō numerate pecunie. z adde hanc. l. p casu ad id qō dixi. s̄. ti. i. l. si ex pluriḇ⁹. in prin. z ibi adde hāc. l.

Resoluta vna pte ꝺctus to Jegotus ꝺctus resoluit̄. h. d. Op. de. l. cū emptor. s̄. de rescin. vē. dic̄ gl. hoc nō ꝓtingit natura accep. sed mag⁹ ptāte ꝙuētōis. Itē op. c de. l. si ꝙuenerit. s̄. de pac. Jo. gl. hic erat res integra ibi nō. vel tu dic breuit̄ q ibi remisit p̄cīū aīmo donādi hic nō. z eodē mō solue ꝺriū de. l. si tibi habitationē. s̄. locati. Itē op. de. l. si celsus. §. si fundū. s̄. de ꝺhen. emp. Jo. vt in glo. Ultimo no. hāc. l. ad. q. cauet̄ statutoꝝ q nulli possit emere frumētū sine licētia officialis de vēditoze nihil dic an idē videt̄ statutū in venditoze. hic ter. cuz si. facit q sic. p hoc. C. de indic. vidu. l. fina. vbi statutū in muliere intelligit̄ de viro. p hoc videt̄ exp̄ssum. C. de cupīssis z lucro dā. l. ij. li. xi. in ꝺriū facit. C. si q̄s alteri vel sibi. l. vl. sed si rōnē legis ꝙideras nō est ꝺ.

De ꝓtoriis stipulationibus.

Vec. l. de Retoriarum. uidit̄ in ptes quatuoz. prio p̄t diuisionem stipulationū. secūdo quālibet ptez diuisiōis ꝓsequit̄. tertio dicit q̄liter debēt interponi. q̄rto ad cui⁹ iurisdi. spectat cognitio sup eis. secunda ibi. iudictales. tertia ibi sti pulationū. q̄rta ibi q si sit. Opp. hic ponit̄ ꝓtoria vt gen⁹. iudicialis vt species. sed iste sunt speci es coequeue. vt. l. v. s̄. de xbo. ob. z insti. de diuisi. stipu. ḡ male dic̄ h. Et eodē mō. op. de cōibus hui⁹ ti. dic̄ glo. diuersimode accipit̄ iudicialis z cōmunis h q̄ ibi. gl. h. z in. d. l. v. de ver. ob. z insti. de diui. stipu. ꝓseqūtur suū errorē. nō essi bñ intellexit diuisionē stipulationū. vt dixi in. d. l. v. sed q̄tū ad ꝓpositū dico q eodē mō accipit̄ ꝓtoria stipulatio h z ibi. s. q̄ est introducta ab edicto ꝓtoris. Ad ꝺriū dñ dic̄ ḡ est species coequeua ad iudicialē. rñdeo q ibi ponit̄ diuisio stipulationū in genere. sz h diuidlt̄ solū illa species diuisiōis stipulationum ꝓtoriaz. z iudicialis ibi accipit̄ vno mō. s. inuenta a iurisc̄ōsul. vel ab alijs ptis vir⁹ nō a ꝓtore. sed h loq̄tur de iudiciali: hoc est de inuēta a ꝓtore vt iu

glo. in xb. ꝺ. refert tamen q q̄ h bar. z in. d. l. fin. tz ōriū: ynō facit distinctionem no. z concludit idez abb. q aut nō est oi no eadez rō in correlatiuis: z tñ nō debet pena ex tēdi vt pz. z no. in. c. sup. de vsur. vbi pena apposita mutuanti ad vsuras nō tñ extendit̄ ad recipiētē. q nō est eadez rō vt ibi not. z sic refert q̄ voluit bar. in. d. l. fi. licz h simplr loquat. Aut est eadez rō puta vt frumentū vel simile nō vendat̄ sub pēa z tūc eadem sit emptori z venditori etc. vide ibi p eū. z vide q̄ dixi p⁹ bar to. in. l. nēo. C. de sacrosan. ecc. z vide de pe. de an cha. in cle. i. de hereti. z vide bald. i. l. i. C. de seruo com. ma nu. vide bar to. in. l. bōa fides. s̄. de ac. em. z bal. in. l. doli. C. de peri. z cō mo. rei ven. §. bal. ī. auc. q̄ semel. C. quō z q̄n iu dex. z vide post Bal. q̄ dixi in. l. p⁹ perādū. §. i. de iudi.

De ꝓto. sti. Rubrica.

Retoria rū. §. iudi

ciales. pone
ōri tecū. ad
de bart. in. l.
ꝓcur. q̄ ꝓ
euictiōe. s̄.
de ꝓcu. & ibi
bal.

diciū sit ratū: meritō est q̄dā species ist⁹ gener⁹ sub alterni: qō est ꝓtoria stipulatio. & eodē mō dico de cōi. ¶ Itē op. q̄ species stipulationū sunt q̄tuor. vt ibi. h ōr q̄ est vna tm̄. q̄re male. rn̄d. ibi diuidūt oēs stipulatōes: h vna tm̄.

Judiciales. ¶ Opp. ad ꝓmū dictū ōr h q̄ nitur vt sit ratū iudictū. vt iudicatū solui ⁊c. ō stipulatio iudi. sol. interponī vt sit rata sn̄ia: non vt sit ratū iudiciū. dicit gl. ꝺcedo q̄ hic accipit ꝓ sn̄ia. & iō ois stipulatio ꝓtoria q̄ respic effectū sn̄e ꝺz dici iudicialis. & iō stipulatio de ope. no. nun. interpōit de ope demolīdo: q̄ten⁹ ꝓ sn̄iam appebit iniuste edificatū. & iō q̄ respic effectū sn̄e: iō ōr iudicialis. vt. l. stipulatio. §. hz aūt. s̄. de ope. no. nun. Itez ōr h cautionales ⁊c. ō ois stipulatio pōt dici cautionalis. vt. j. ff. & sciēduz. Sol. ꝺcedo q̄ largo mō sumēdo ois stipulatio pōt dici cautiōalis. sed h accipit strícte. ¶ Quero in quo differt cautōalis a iudiciali. Rn̄. q̄ cautionales nō interponunt respectu alicu⁹ sn̄e. sed iudiciales sic. Item ōr h q̄ iste cautionales h̄nt instar actionuz. ¶ Quero q̄d est hoc dictū. dic glo. q̄ sicuti ꝓ actionez agim⁹ vt q̄d nobis det vl fiat & ab inuito extorq̄m⁹: ita istas stipulatiōes exigim⁹ ab inuitis. fallit in stipulatione rē ra. ha. q̄ nō exigit ab inuito. vt. l. mut⁹. §. pena. s̄. de ꝓcu. vbi causatiue cogit cauere quis de rato si vult admitti nō ꝓcise. Ōi. reꝓhendit hāc gl. nā nec alie stipulatiōes de q̄b⁹ h loq̄tur exigunt ab inuito. vt ꝓz in stipulatiōe legatorz quā nō cogit ꝓstare ille q̄ vult pati immis. in possessionē. Idē in stipulatiōe dāni infecti. vt. l. ꝓtor. in ꝓin. s̄. de dam. infec. q̄re Ōi. sustinēdo glo. dicit q̄ gl. habuit hūc intellectū q̄ oēs stipulatiōes de q̄b⁹ h loq̄tur p̄nt principalit peti. & iō h̄nt instar actiōis ꝓtez q̄ stipulatio rē ra. ha. q̄ nō petit principalit: sed ꝓ modum exceptⁱ. q̄s eā ꝺseq̄tur. ita voluit dicere glo. credo q̄ glo. habuit hūc intellectū. tñ ego puto q̄ idē sit in stipulatiōe rē ra. ha. qō in alijs vt possit princi palit peti. nā h nō loq̄tur in stipulatiōe rē ra. ha. q̄ interponit in iudicio. illa enim vel esset iudicialis: q̄ respicit effectū sn̄e vel esset cōis: q̄ respic ꝓcessum & sn̄iam. sed loq̄tur de ea q̄ interponit ex iudiciū. vtputa q̄n̄ soluit ꝓcuratori. vel q̄n̄ interponit sup alio actu q̄ fit ex iudiciū vt appebit ex eadē gl. pone ōri tecū⁹ tanq̄ cū ꝓcuratore vel solui tibi tā q̄ ꝓcuratori possum agere ō te vt ostēdas te ꝓcuratorē vl caueas de rato. casus est h vbi ōr cautio hz instar actiōis: hoc est pōt exigi ab inuito ꝓ officiū iudicis. ꝓbo ille q̄ vēdidit tanq̄ creditor ꝺz docere se creditorē esse. vt. l. i. C. credi. euic. pi. non de. ita q̄ ōh̄it vt ꝓcurator ꝺz docere se ꝓcuratorē esse et ibi Ja. bu. hoc tenebat. Itē ille q̄ vēdidit nomē vt creditor ꝺz ꝓbare se creditorē esse. vt. l. si nomē. s̄. de here. vel ac. vē. Itē ille q̄ locat vt vsufructuarij ꝺz docere se vsufructuariū. vt. l. si q̄s domū. §. i. & eodē mō ꝓcur. q̄ ōh̄it vt ꝓcurator ꝺz docere se ꝓcuratorē. vt h. vel caueat de rato. vt h. & l. i. C. de ꝓcur. & iō nō est dicēdū q̄ id qō ōr h fallat in stipulatiōe rē ra. ha. q̄ esset dicere q̄ iurisc̄sult⁹ male diceret h. Itē ōr h vt sit nouatio. q̄ro q̄ nouatio fit ꝓ istas stipulatiōes. duplex est opi. q̄dā dicunt q̄ fit nouatio: hoc est noue act. adiectio: q̄ ꝓria nō tollatur sicut in nouatiōe q̄ fit ꝓ lit⁹. ꝺte. & ꝓ sn̄iam vt dicit in. l. alia. s̄. de noua. Alij dicunt q̄ fit nouatio ꝓ ꝓria. ꝓria opi. est ꝺa. nā iste stipulatiōes q̄ ex necessitate interponūtur nō nouāt nisi exp̄sse agat. vt. l. pe. j. e. ꝓbat in. l. stichū. §. si legata. s̄. de noua.

¶ Quero posito q̄ est actū q̄ interponat animo nouādi q̄d nouabit ꝓ istas stipulatiōes. ¶ Et primo q̄ro de stipulatione legatorz q̄d nouat q̄n̄ hoc agit. Rn̄deo nouat actionē ex testō in euentū ꝺdito vel diei. vt. d. l. stichū. §. legata. s̄. de noua. gl. dic verū q̄ nouat in euētū ꝺditiōis q̄n̄ legatū erat ꝺditionale. Itē in euentū diei q̄n̄ hoc est actū. pōt enim agi vt obligatio in diē nouet incōtinēti. vt dicit in. d. l. stichū. §. legata. Itē hec stipulatio pōt interponi sup legato puro. vt. l. hec stipulatio. in ꝓin. & l. etiā. s̄. vt le. no. ca. & tūc nouaret incōtinēti sine dubio. secūdo hoc videam⁹ in stipulatiōe de tutela q̄d nouet si hoc agit. Rn̄. ista est stip. rez pup. sal. fo. q̄ uouat actio. tutele q̄ ꝺz oriri tutela finita. vt. l. si pupillus. s̄. de noua. qō dic vt ibi fuit dictū tertio videam⁹ in stipulatiōe rē ra. ha. q̄d nouet. dicit glo. q̄ nouat ꝺditionē indebiti q̄ cōpeteret contra suū ꝓcuratorē si stipulatio nō esset interposita vt. l. si sine. in ꝓin. j. rē ra. ha. Ex hac glo. habes q̄ nō loq̄tur de solutiōe q̄ fit in iudicio iudice ꝓcipiente. nā tūc nō haberet locū ꝺditio indebiti: vt videbit⁹ in. d. l. si sine. & ꝓbat in. d. l. i. C. de ꝺdi. indebi. Quarto videam⁹ de stipulatione dāni infecti q̄d nouet q̄n̄ hoc agit. glo. dic q̄ ꝓ hāc nouat interdictū qō vi aut clā. cōpetens aut cōpetituz si faciat opus qō mihi noceat: ꝓ quo illud interdictū competeret. & ista est bōa opi. Alij vt Bar. Jo. Alex & Hugo. dicūt nouari actionē. l. aq̄l. vel in factū q̄ cōpeteret si illa stipulatio nō esset interposita: qō nō videt vez. nā stipulatio dāni infecti nō porrigitur ad ea dāna: ꝓ q̄b⁹ posset agi. l. aq̄l. vt. l. fluminū §. ꝓterea. de dā. infec. Alij dicūt q̄ nouat exceptio q̄ daz exceptio q̄ cōpetit dānū passo ō dn̄m dom⁹ ruinose vt nō aliter dn̄s tollat nisi oia tollat & de dāno futuro & ꝓterito caueat. vt. l. ꝓtor. in fin. & l. seq. s̄. de dā. infec. ¶ Mo. mirabilē glo fm. quam habes q̄ nouat exceptio. Examinemus hoc an sit vez. h. nuatio est vni⁹ obligatiōis in aliā trāsfusio. vt. s̄. de noua. l. i. g̃ exceptio nō nouat. q. nō est vnius obligatiōis in aliā trāsfusio. glo. in. l. rescriptū. §. si pacto. s̄. de pac. dicit q̄ pactū ꝓducit istos effectus. nā tollit naturalē. elidit ciuilē: & obligat quez naturaliter nō petere. vt. l. si vn⁹. §. pact⁹ ne peteret. s̄. de pac. mō illa naturalis obligatio q̄ inest ī pacto pōt nouari. ita dicit glo. in. l. rescriptum. §. si pacto. Aduertas lz illa naturalis obligatio possit transfundi in aliā obligationē ꝓ nouationē. tñ alij effectus resultātes ex pacto nō p̄nt trāsfundi in aliam obligationē. Ꝑterea ponam⁹ q̄ est exceptio q̄ nō orit ex pacto: lz ex alia eq̄tate. vt. l. q̄ eq̄tate. de doli excep. quō nouabit ista. videte. dico q̄ nō potest ꝓprie nouari: hoc est in aliā obligationē transferri. lz pōt ꝓ stipulationē ō ctā tolli illa eq̄tas que excepⁱ. ꝓducebat. vt in exēplo posito hic in gl. habebā excepⁱ. vt dn̄s nō tolleret rudera nisi oia tolleret & caueret de dāno ꝓterito & futuro certe interposita stipulatiōe dāni infecti tollit illa eq̄tas q̄ inducebat illa exceptio: & ista ōr nouatio. vide in sil⁹ habebat marit⁹ exceptionē ne ꝺueniat nisi in q̄tū facere pōt. ꝓmittit so. ma. aio nouādi certe tollitur eq̄tas q̄ exceptionē ꝓcebat. Idē in muliere que cauit: secūdo q̄ ꝓdit excep. l. vell. Idē in herede q̄ cauēdo ꝓdit excepⁱ. l. fal. vt. l. vlt. C. ad. l. fal. & eodem mō dico in eo qō dixi. s̄. ti. l. l. & vno. §. i. q̄ officium iudic⁹ & rei vēdi. nouat nō ꝓprie q̄ sit vni⁹ obligationis in aliam transfusio cum officium iudicis & rei vendi. nō ꝑsupponant obligationē. sed dicitur nouari: hoc est nouā act⁹. inducī: ꝓ quaz illa eq̄tas ꝓ quā officiū inducit: ꝓmit. & idē dico in rei vēd. Alij ꝺo dicūt q̄ nouat quoddā interdictū qō da

h An sit vez. vtrū exceptō possit nouari. vide h & no. bar. in. l. ita stipulat⁹. i. v. op. vl. ꝓt⁹. de v̄bo. ob. & ange. in. l. si insulā. e. ti.

i Deniq. Vide alexan. in. l. i. qui satisda. cogā. an si ꝓmitto libera re fideiussorem ab obligatione quā recipit ꝓ me erit remedium. vide sing. bal. in. l. ij. C. de seten. que sine cer. quāti. & quid est securitas. vide bal. in auc. agricultores. C. que res pig. ob. poss. & hic adde bal. in l. sancimus. C. de verbo. sig. & spec. de emp. & ven. §. i. ver. sed quid si in instrumēto. vide angе. in. l. papinianus. i. §. si. quis mortis. s̄. de offi. testa. & pau. de cas. & bal. in. l. i. s̄. q̄ satisda. cog. & adde ꝙ si ꝓmitto te facere securū an liberer ꝓ simplicem ꝓmissionez. adde ꝙ ter. in. l. i. s̄. qui satisda. cog. videtur ꝓbare ꝙ teneor dare fideiussorez vl̄ pignora: qō intelligit ange. vez quādo post promissionē factā ꝓ aliquē ego ꝓmitterez te facere tutū & securū qz tūc intelligit cū fideiussore vl̄ pignore: alias nihil importaret. l. q̄ bis idē. ff. de ✠. obli. de quo ibi vide per eū: & hoc etiam tz ange. ℔ & est tex. in l. ꝓtor. §. hoc interdicto. i fi. s̄. de ope. no. nun. vbi ꝓ ro. quē vide.

k Stipulationū. op. ꝙ requiratur.

tur ei q̄ dānū passus est: ꝓ qō dns cogit aut rudera tollere aut edes ꝓ derelicto hīe qō vocat inter dictū de ruderib⁹ tollēdis. de quo habes in. l. ꝓtor in fi. s̄. de dam. infec. & ista pōt esse satis bona.

¶ Cenio ad. §. cōes. dz ꝙ h̄ oēs stipulatōes sūt que fiūt in iudicio sistēdi cā. ¶ Quero quare vocant cōes. glo. rñdet trib⁹ modis. ꝓio qz ptim respiciūt ꝓcessum iudicij: ptim respiciūt sniaz. ista est bona: vt ptz in exēplo hic posito. de iudi. sisti. ✠ Alij dicūt ꝙ dz cōis iō: qz interpōit tā ab actore ꝙ a reo de hoc possum⁹ ponere exemplū ꝓ auct. gñalit. de epis. & cle. & de lit. ꝓte. auc. libellū. sed hoc nō placz ꝙ hec. l. exemplificet ꝓ illas. qñi ille nō sunt cautę. ꝓtorie a ꝓtore inducte: de q̄b⁹ tractat h̄ ti. sz possumus sustinere vt dicant ꝓtorie. qz ab inuitis extorquētur vt intelligat ꝓria glo. hui⁹. l. ✠ Alij dicūt ꝙ dicunt cōes: qz interponunt taz in iudicio q̄ ex iudicio. sed nō plz: qz ille q̄ interponunt ex iudicium nō sunt ꝓtorie: de q̄b⁹ h̄ titul⁹ tractat. ¶ Cenio ad ✠. & sciēdum. dz h̄ vt q̄s cautio: sit & securior: vides ꝙ idē videt importare ista ✠ba. facere me cautū & facere me secuz. & subijcit in tex. interposita stipulatiōe: & sic fideiussor nō requirit. alibi ✠bum cautōnis cū fideiussore accipit. vt. l. ꝓtor. §. deniq⁹. de ope. no. nun. & s̄. q̄ satisda. cog. l. i. & ex hoc dic Ja. de are. in. q. illa si ꝓmisi te facere secuz libero: ꝓmittēdo ꝓ simplicē stipulationē. qz ✠ba cautionis in dubio intelligunt de eo qō minus est: sed h̄ verificātur in sola stipulatione. ergo ꝛc. habes de hoc glo. in. l. si mandato tutij. in fi. s̄. man.

Stipulationum.

¶ Op. de. l. ꝓtor. §. deinde. s̄. de oper. no. nun. So. vt ibi. ¶ Itē opp. de. l. i. in ꝓm. s̄. de ripa muniē. So. vt not. e. l. §. i. ¶ Certio op. de. l. si finita. §. de ceteris. s̄. de dam. infec. Solu. qō hic dz de edi bus: intellige de edib⁹ ꝓuati. sec⁹ de publicis. vt in. l. Itria. & iō glo. q̄ h̄ intelligit de edib⁹ publicis vel ꝓuati: nō bñ loquit fm ✠. ¶ Cenio ad. §. stipulatio duple. op. ꝙ req̄ratur satisdatio cū fideiussore. vt. l. si post. C. de euic. dic gl. illud vez qñ in limine ✠ct⁹ imminet euictio. & sic sunt duo casus. vn⁹ qñ hoc ꝙuenit: vt h̄ dz in tex. ali⁹ qñ euictio imminet in limine ✠ct⁹. vt. l. si post. C. de euic. & l. pen. s̄. de pi. & cōmo. rei vēdi. Itē est tertius casus in. l. i. in fi. C. de bo. ma. qñ pat vēdit de bonis filij. lz qui dā doc. alit intelligāt. Quart⁹ casus est qñ vendi tio ꝓ rescriptū ꝓncipis ꝙfirmaret. ar. l. vniuersa. C. de ꝓci. impe. off. ✠ Quint⁹ casus est: qz dz satisdare si est ꝙsuetudo. vt. l. ꝙ si no lit. §. qz assidua. s̄. de edil. edic. & l. si ꝓt⁹. §. i. s̄. de aqua plu. ar. ¶ Sed q̄ro qñ imminet euictio. an dabunt fideiussores tā tū ꝓ illa euictiōe q̄ imminet. an gñaliter quocūq⁹ mō euincere. ✠ i. dic quocūq⁹ mō euincere. arg. l. fi. §. i. s̄. de rescin. vē. & idē tenēt doct. m in. l. si post. C. de euic. lz glo. nō declaret in. d. l. pe. §. i. de ꝓi. & plene in. d. l. a diuo pio. in. §. si super. de re iudi. & ꝓ eundē in. l. iudices. C. de iudi. & in. l. si constante. in. i. q. s̄. solu. ma. post p̄dicta. ad de q̄ vbi requiritur libellus ibi non requiritur ꝓcessus ordinarī fm bal. in. c. i. §. insup. & in. c. cum super. de ꝓbi. feu. alie. ꝓ Frede. & vide qō not. bar. in. l. nec quicq̄. §. de plano. s̄. de offi. ꝓcon. & lega.

k Stipulationū. op. ꝙ requiratur.

l Quādo dz cauerī ō euictione. adde etiaz vltra h̄ not. per bar. aliquos casus notatos per glo. in. l. qui rem. C. de euic.

l Quia assidua. Adde. l. si fundus. s̄. de euic. fm glo. in. §. quod autem. in auc. de fideiuss. & ibi in tex. ponit alius casus in quo satisdat de euic. qui reassumitur in auc. nisi. C. de euic.

m Tenēt docto. Adde bal. in. l. nō idcirco. C. de ✠hen. emp. & bar. in. d. l. si post ꝓfectā

n Quod si sit aliqua. pulchrū tractatū. Quomodo intelligat summatim. vide plene bar. in extraua. ad reprimen. in ✠bo summarie. &

cōmo. rei vē. Secūdū hoc inuēta est fraus: ꝓ quaz vēditor cogeret satisdare. qz emptor facit sibi moueri qōnē: tūc nō cogeret emptor sibi soluere p̄ciuz nisi sibi satisderet ꝓ oī euictiō e: sed an ꝓ ista fraudem sit aliqō remediū: dicā cras. ¶ Ultimo q̄rit gl. quando imminet euictio: vtrū fideiussio petat ꝓncipaliter. an ✠o ope exceptis. ꝓ petētē p̄ciū. qō vltimum est vez: vt in glo.

Quod si sit aliqua.

¶ Hic ponit tertia pars in q̄ ponit cuius sit iurisdictio sup istis stipulatiōib⁹. & diuiditur hic. §. ꝓio loq̄tur qñ mouet ꝓtrouersia tpe stipulatōis interponēde: & an debeat interponi. secōo quādo mouet post stipulationē interpositā vel añ. s. q̄ liter debeāt interponi. secūda ibi sed & si q̄d. dicit h̄ q̄ summatiz ꝓtor cognoscit. ꝓ immo plene. vt. l. iij. §. scie dū. s̄. ad exhi. ita dic gl. sed certe ꝓ id quod dz ibi nullū intellectuz habebis. do. Jo. fagioli de pisis fecit de hoc vnū pulchrū tractatū quē ✠pe. pōit de ✠bo ad ✠bū in ti. de offi. iudi. dicat⁹ vt ibi. ✠ Di. dat hic vnā suā doctrinā in duob⁹ ✠bis. & dat tales regulā. & dic ꝙ regula est ꝙ vbicūq⁹ agit de cā sup q̄ snia lata est tribuit ius finale: & aufert plenū ius vni & dat alteri. ibi desiderat pleā cāe cognitō sed vbi eō nō desiderat pleā cāe cognitio: lz sufficit semiplena. vt. l. ij. s̄. q̄s dz in bo. poss. serue. & l. iij. §. si cā cognita. s̄. de bo. poss. ita dic ✠ Di. Tu dic si lex dicit summatim cognosci in casu in quo snia lata nō parat plenū ꝓcessū. & tūc summatiz intelligit tā in ordine ꝙ etiā in ꝓbatiōe. qz sufficit semiplena ꝓbatio: forte etiā p iuramētū. vt. l. thesaur⁹. s̄. ad exhi. & iō in ꝓio decreto nō req̄rit plena ꝓbatio. vt no. in auc. de exhi. & intro. reis. §. suscepto ✠dē dico in cā alimētoz in q̄ cognoscit summatim si remanet cā filiatiōis: & idē in filiibus. sed si lex vtitur isto vocabulo summatim in cā q̄ plenū ꝓcessum parat. & tūc intelligit summatim quo ad ordinē: sed ꝓbatiōes requrunt plene. vt. l. de submersis. C. de naufra. li. x. & ita intelligit. c. sepe. de ✠b. sig. in cle. & iō in secūdo decreto qō parat plenuz ꝓcessū req̄rit summaria cognitio. tū ꝓbatiōes debēt esse plene. vt. l. iiij. §. sed & si forte. s̄. de dā. infec. & plene dixi in. l. si finita. §. iul'. & l. fulcin⁹. §. i. q̄bus ex cau. in poss. ea. & hoc mō dz intelligi in. d. l. ij. §. si cā cognita. s̄. & bo. poss. & l. ij. s̄. q̄s dz in bo. poss. serue. ✠ Ex q̄z lex nihil dicit circa cognitionē: & tūc intelligit de plena cause cognitione. vt. l. iudices. C. de iudi. nisi essent cause breuiores. vt in auc. nisi breuiores. C. de sen. ex peri. reci. ¶ Ad secūdū dicti op. & videt ꝙ postq̄ snia est lata iudex ē functus l. i. C. vt in possess. lega.

o Jubet satisdari. an sententia qua pronunciatur satisdandum esse vel non esse interlocutoria sit vel diffinitiua. & ad no. hic ꝙ bar. to. bene facit qō no. doc. in. c. fi. de re iudi. in illo articulo an sentētia super possessione sit diffinitiua. & no. bal. in rub. de re iudi. C.

p Reuocari. Tene mēti que interlocutoria potest reuocari ꝛc. & facit quod hic dz ad no. in. l. ad ꝓncipē. in fi. j. de app. & no. hāc

gl. q̄ sñia in terlocutoria lata q̄ alias nō pōt reformari nec corrigi: pōt tamē de ꝺsensu ptiū vt al leg. bal. in. l. si diuersa. ff. transac. sec. tñ in diffinitiua. vt ibi ꝑ glo.

q Iudex ꝑ nunciauit. Secꝰ pau. de cast. in. l. qđ iussit. de re iud. & per hoc dicit q̄ nō pōt reuocari interlocutoria q̄ ꝑ nūciatā nō est ꝑcedēduz super libello tanq̄ inepto. vel si ab soluit pars ab instantia nā trahūt se cū executione. q̄ faciūt vt nō sperꝰ ampli. diffinitiua super cā illa sic q̄ est facta execution ꝑ hoc minez. adde bart. in. d. l. qđ iussit. in qbusdā lec.

officio suo nec pōt addē vel detrahere. vt. l. iudex. & l. paulus. de re iudi. huic timore iste ver. legitur duob⁹ modis. prio q̄ ħ dicaꝰ addi vel detrahi añ stipulationē interpositā & añ iussum factū de ea interponēda. & dicaꝰ addi minui. addi q̄ preter morem tuus dixit: & sic nō ob. ꝛriū. ¶ Sed ad istā lec. op. de. l. in quētionalib⁹. ſ. de ver. ob. Sol. verū est q̄ nō pōt addi vel detrahi. ſ. ab alio q̄ a ꝑtore: sed a ꝑtore sic. vel aliter & melius nō pōt addi vel detrahi etiā a ꝑtore viuente: nisi q̄tenus ꝓcederet de mēte ꝑtoris mortui. vt. l. si finita. in prin. ſ. de dā. infec. & ita pōt intelligi ħ. secūdo mō pōt intelligi q̄ ħ addaꝰ vel detrahaꝰ post iussum factuz a ꝑtore añ stipulationē interpositā. Ad ꝛria rñdeo q̄ functꝰ est officio suo: vez est in sñia diffinitiua. sed ista est interlocutoria ꝑ quā iudex iubet satisdari vel nō satisdari. ff. & ꝛc. vt. l. qđ iussit. ſ. de re iudi. ſm hoc videꝰ q̄ iste ver. ꝺz intelligi qñ satisdatio petiꝰ incidēter nā si petereꝰ principaliꝰ ista esset sñia diffinitiua q̄ decideret illā cām. tñ etiā si esset diffinitiua putarē idē. qz in istis q̄ expediunt mero iudicis officio: ita durat officiū iudicis. postq̄ semel iudicauit si subest eąs. ficuti ꝓtio vt appet ħ. & ff. e. l. pe. & dixi plene in. l. qđ iussit. circa fi. ſ. & re iud. tertio mō pōt intelligi q̄ ħ addaꝰ vel detrahaꝰ post stipulationē iterpositaz. ¶ Sed tūc op. qz videꝰ q̄ hoc iudex non possit facere. vt. l. sed & si qs. ff. ſi. ſ. si qs caut. ſo. ꝺico q̄ nō pōt post stipulationē interpositā: nisi volentib⁹ ptib⁹: vel nisi cā cognita ꝑ ꝓpꝰ & videꝰ q̄ stipulatio iudi. sol. ꝺtineat certā q̄titatē. vt. l. iudi. sol. ff. ti. ij. So. ꝺtinet incertā q̄titatē añ sñiam. sed post sñiaz certā q̄titatē. vt ibi. ¶ Et timo ho. q̄ idē est ꝑmittere iudica. sol. & ꝑmittere soluī iudicatū. vt ħ. ſm diuersas literas. nā q̄dā ha bēt iudicatū solui: & q̄dā soluī iudicatū. hoc tz pet. & Ang. refert. C. vñ legitimi. l. ff. in. i. q.

Sed si vnus. ¶ Iste. ſ. est subtilis: & diuidi tur in partes tres ſm lec. ꝛio. rē & cōem. in pria decedit q̄s rei vē. quētus añ lit. ꝺte. & q̄riꝰ q̄liter heres q̄ totā rē possidet in rei vē. ꝺdēneꝰ. In secūda q̄liter heres ꝺdēneꝰ in stipulationē iudicatū solui. In tertia decedit reꝰ post litꝭ. ꝺtest. in rei vē. & q̄riꝰ q̄liū ꝺdēneꝰ heres q̄ totū possidet in rei vē. secūda ibi in q̄tū. tertia ibi sed si litꝭ. lec. quā. ſ. posui fuit lec. Bar. Iob. Azo. & hi diſcordāt a p̄dictis. & dicūt q̄ etiā post lit. ꝺte. possessore defuncto: ille solus heres teneꝰ q̄ possidet. & hūc ver. sed si lite. intelligūt in stipulatōe iudicatū sol. & iō ꝑ ista. q. declarāda videam⁹ rōnes ꝑ vtra q̄ ꝑte: & finaliꝛ ꝺcludemus. id qđ nobis videbitur Bar. & alij dicūt q̄ si possessor ꝺuēt⁹ rei vē. decedit añ lit. ꝺte. ille solus heres teneꝰ q̄ possidet si pꝰ lit. ꝺte. q̄libet teneꝰ ꝑ hereditaria portiōe: ꝛz vnus possideat. & ita intelligūt hāc. l. ꝑ eis videꝰ casus in. l. si possessor. ſ. de rei vē. vbi tex. not. dic añ iudiciū acceptū. ꝑterea ħ tex. dicit sed litꝭ. ꝺtest. & ꝛc. & sic ponit dictionē aduersatiuā. ꝛz eiꝰ natura est aduersari ꝓcedētib⁹. vt. l. ij. ſ. ne q̄s eū q̄ in ius voc. & ibi no. & l. hoc amplius. ſ. de his añ. ſ. de dā. infec. q̄ in ꝓcedēti. ſ. dixit qñ decessit añ lit. ꝺt. vt aduersatio sit bōa. ꝑterea actiones hereditarie trāseūt ad heredes ꝑ hereditarijs portiōib⁹. vt. l. ꝑ hereditarijs. C. de here. act. vñ si possessor decedit añ lit. ꝺt. solꝰ ille heres q̄ possidet teneꝰ: q̄ defunctꝰ nulla obligatiōe tenebaꝰ cū nulla obligatōne sit obligat⁹ q̄ rei vēdi. ꝺuenit. vt insti. de act. ſ. i. sed cū decedit iā lit. ꝺte. cepit teneri defunctꝰ ex illo q̄si ꝯctu q̄ celebꝛaꝰ in illa ꝺtestatiōe. vt. l. iij. ſ. idē scribit. ſ. de pecu. merito ad hēdes trāsibit ꝑ hereditarijs portionib⁹. ita dicūt Bar. & Al. ¶ Sed opp. q̄ ista rō nō sit ꝛva. nā in. ſ. idem scribit. ꝺz q̄ q̄si ꝯhiꝰ in iudicio ꝑ sñiam nō in ꝺte. Rñdet ista glo. & illa dicit vez. nā ꝑ lit. ꝺte. q̄s obligaꝰ ei q̄ in sñia deuenit: & sic in vtroq̄ casu q̄si ꝯhiꝰ. vt ꝓbaꝰ hac glo. ꝓiūcta cū illa qđ no. q̄rto ꝑbāt ipsi in eo q̄ dolo desijt possidere distinguiꝰ an decessit añ litꝭ ꝺtest. an post. vt ſ. de rei vē. l. cū añt. & heredes post lit. ꝺte. tenētur oēs: ꝛz nullus possideat. ff. eadē rōne ħ illi q̄ nō possidēt tenebunt. iste rōnes sunt eoꝝ. Ad. l. in ꝛrium alle. rñdeo q̄ oēs illas intelligo in eo q̄ decedit añ lit. ꝺte. vt in glo. tñ ista rñsio est pfecta vt oñdā alle gādo istas. ll. ꝑ alia pte. vt infra dicā. Alij vt Io. Azo & Hug. dicūt q̄ etiā si decedit añ lit. ꝺte. ille q̄ possidet solus teneꝰ ꝑ eis. facit. ſ. de rei ven. l. si possessor. certe ibi decedit añ lit. ꝺtest. vt ibi dicitur in ter. Itē ꝑ eis facit. ſ. cōmo. l. sed mihi. ſ. heres. dicit Bar. & Al. ibi decedit añ lit. ꝺtest. ista nō est bona fo. nā ibi in. ſ. heres defunctꝰ erat obligatus ad rē restituēdā ex ꝯctu. ff. q̄libet heredū ꝺz teneri ꝑ pte: sicut Bar. dixit in eo q̄ decedit post lit. ꝺt. sed ꝑ Bar. rñdeo q̄ illud ibi spāle in ꝯctib⁹ bōe fidei. sed rei vē. non est de istis. ff. & ꝛc. nec obligatio q̄ oriꝰ ex illo q̄si ꝯctu q̄ celebꝛaꝰ in iudicio. hoc tetigi in. l. eadē. ſ. cato. ſ. de ✠. ob. & doc. tāgūt in. l. ꝑ hereditarijs. C. de here. act. tertio facit ꝑ Iob. l. si plures. ſ. de vi & vi ar. So. dicit Bar. ibi decessit añ lit. ꝺte. nō videꝰ ✠a ista sol. eadē rōne. qz ibi defunctꝰ tenebaꝰ obligatiōe & actiōe psonali: hoc est interdicto vñ vi. ff. debuit trāsire ad heredes sic Bar. & seq̄ces dicūt in eo q̄ decedit post lit. ꝺtest. sed rñdeo ꝑ eis ꝑ ea q̄ no. ꝑ Bal. in. l. q̄ fundum. ſ. si tu ex pte. ſ. ad. l. fal. vbi dic q̄ ibi iō: qz actō psonaliꝛ ꝛz cōcomitātiā cū rei vē. & iō trahit ab ea vt ꝯ illū deꝰ insolidū q̄ possidet. ſz nos nō possum⁹ sic ħ dicere in illa obligatiōe: q̄ oriꝰ ex litꝭ ꝺte. nam ista ꝛz ortū ꝑ se sepatū & distinctuz a rei vē. nec oriꝰ simul cū ea. Itē facit ꝑ Io. & seq̄cib⁹. qz si possessor litꝭ ꝺte. desijt possidere sine dolo: & culpa est absoluendus. & ecōtra si incipit possidere est dānādus. vt. l. finaūt. ſ. i. ſ. de rei vē. ꝑ qđ videꝰ q̄ heres q̄ est ea-

uere ꝺdēnationez qđ esset si ipe idē promitteret soluere iudicatum.

s Sed si vn⁹. Finaliꝛ ꝺcludemus Bal. in. l. ꝑ hereditarijs in. xi. op. C. de here. act. dicit q̄ lite ꝺte. ꝺueniūtur ꝑ pte hereditaria ex illo q̄si ꝯctu sed instātia.

s Res puenit. Circa ista vide ange. ⁊ Jmol. in. d. l. si eũ hoiez. in fi. ss. de fideiuss. dixi in. l. i. in prin. ss. ad trebel. t Quero dixi. Eli de ange. q̃ tz hic ꝺrĩũ. v Quero quid. vtrũ defuncto reo p⁹ lit. ꝓte. possit actoꝛ de nouo incipe ꝺ hꝫ heredem: ⁊ illi primo iudicio renũciare. qꝺ tene mẽti ad not. in. l. edita. ⁊ adde no. p Jmol. i. l. penalis. j. ad. l. fal. in prin. ⁊ facit ad ea q̃ habẽtur in. l. si cũ hoiem. ss. de fideiuss. ⁊ vide baldꝰ. in. l. seruꝰ. ss. de infam.

dẽ pſona cuz defuncto q̃ deſijt poſſidere nullo mõ teneaf. ⁊ ille q̃ incepit poſſidere reneaf inſolidum. Ad hoc rñdet glo. p Bar. multũ notabiliꝫ q̃ illꝺ qꝺ ꝺꝛ: heres eſt eadẽ pſona cũ defuncto eſtvez p ea pte. p q̃ eſt hꝫs p alia pte ꝺꝛ exne⁹. vt. pbaf in. l. cũ a matre. C. de rei vẽ. ſile dicim⁹ in ſeruo q̃ repꝛeſentat pſonã dñi p ptib⁹ dñicꝫ q̃ alijs eſt exneus. vt. l. ſeruus cõis ſit oĩm. ss. de ſtipu. ſeruo. ⁊ iõ ſi ad vnũ ex heredib⁹ puenit tota poſſeſſio eſt pinde ac ſi puenijſſet ad exneũ p poꝛtionib⁹: p qb⁹ nõ eſt heres: ⁊ iõ ex illo iudicio teneri nõ põt. vñ gl. tz opi. Bar. ⁊ Al. ⁊ idẽ Di. b ⁊ Ci. in. l. p hereditarijs. C. de here. ac. Sed ꝺ põdicta faĉ. qꝛ ſi ad vnũ ex heredib⁹ puenit tota poſſeſſio facto teſtatorꝭ videtur ſua culpa deſijſſe poſſidere: q̃ culpa venit poſt litꝭ. ꝓte. vt. l. ſi hõ. ss. de rei vẽ. ſed ſi puenit ſine facto teſtatorꝭ nõ videf q̃ aliq̃d ſit heredib⁹ imputãdũ: qꝛ deſierũt poſſidere abſq; ſui vel defuncti culpa per ea q̃ dicta ſunt. ss. vide gl. magnã. Vltimo vi def iſtud pbare. mihi ẋo videf q̃ qñ res puenit ad vnũ facto teſtatorꝭ vel heredũ q̃ nõ debeam⁹ diſtinguere vtrũ lis fuerit ꝓte. vel nõ. marie ſm iura bodierna ſm q̃ p ſolã libelli oblationẽ fit res litigioſa. vt in auc. litigioſa. C. de liti. ⁊ iõ ſi teſtatoꝛ legaret vni rẽ adhuc tenẽtur heredes. vt. l. ij. ⁊ auc. nunc ſi heres. C. de liti. idẽ q̃ ſi vni ex heredib⁹ ꝑlegat: qñ p alia poꝛtiõe ꝺꝛ exne⁹: vt dixi qñ vero puenit ad vnũ abſq; facto defuncti vel heredũ: tũc fateoꝛ q̃ illi q̃ nõ poſſidẽt nõ pñt puenire. deſierũt eſſi poſſidere abſq; dolo vel culpa. sz tñ ille q̃ poſſidet inſolidũ ex eadẽ inſtãtia inſoliduz puenire non poſſet. ſed q̃ illa obligatio inſtãtie nõ tz eĩ: niſi p hereditaria poꝛtiõe. vt ſupꝛa dictũ eſt. Reaſſume igit põdicta ſic. qñ puẽt⁹ rei vẽ. decedit relict⁹ pluri b⁹ hꝫdib⁹. aut puenieba vtili q̃ſi dolo deſijſſz poſſidere. aut puenieba qꝛ ẋe poſſidebat. prio caſu aut decedit añ lit. ꝓte. ⁊ heredes tenenf in factum Aut poſt. ⁊ tũc q̃libet tenef vtili. vt. l. cũ aũt. ss. de rei vẽ. cũ. l. põce. ſecundo caſu ſi poſſeſſio puenit ad quẽlibet ex heredib⁹ p hereditaria poꝛtiõe nõ eẽt dubiũ. ſed ſi puenit ad vnũ tñi: ſeu ad aliquos: tũc dic. aut ille re⁹ deceſſit añ lit. ꝓte. aut poſt. prio caſu aut puenit ad vnũ tñi facto teſtatorꝭ: ⁊ q̃libet ex heredib⁹ tenef. vt. d. l. ij. ⁊ auc. nũc ſi heres. C. de liti. aut abſq; teſtatorꝭ vel heredũ facto: ⁊ tenef ſolũ ille q̃ poſſidet. vt hoc. ſ. in prin. ⁊ de rei ven. l. ſi poſſeſſoꝛe. Si ẋo decedit poſt lit. ꝓte. tunc aut poſſeſſio puenit ad vnũ facto teſtatorꝭ vel heredũ: ⁊ q̃libet tenef p pte hereditaria. vt hac glo. ⁊. d. l. ij. ⁊ auc. nũc ſi heres. Si ẋo puenit abſq; facto teſtatoris vel heredũ: tũc ille q̃ poſſidet ex eadẽ tenef pro pte hereditaria tñi. Alij q̃ nõ poſſidẽt abſoluũtur vt ſupꝛa dictũ eſt. Quero dixi q̃ añ lit. ꝓte. reo defuncto ille ſolus q̃ poſſidet tenetur aliquo caſu an ſup eodẽ libello pcederet poꝛrectõ ꝺ defunctũ videf q̃ nõ: qꝛ p alijs ptib⁹ pſonã defuncti nõ repꝛeſentat: vt dictũ eſt ſupꝛa. In ꝺriuz videf q̃ iſte ter. alias nullã ꝓtineret dubitationez: puto q̃ ſup eodez libello pcedaf: tñ debebit in pceſſu liq̃dari quõ ipſe poſſideat inſolidũ: licet ipſe ſit heres pro pte: ⁊ hoc mõ cũ eo fiet lit. ꝓte. p iſtũ ter. Secũdo q̃ro dixi q̃ p⁹ lit. ꝓt. reo defuncto ille q̃ poſſidz inſolidũ ꝺdenaf ſolũ p hereditaria poꝛtiõe eadez glo. ꝺrie. facit. l. paulus. ss. de ſolu. ⁊ l. deteriꝰ em. de vſu ⁊ habita tione. vel glo. hic loquitur quando creditoꝛ velit: ꝺria loquunf q̃ creditoꝛ nolit. cogita. vide etiã bal. in. d. auc. offeraf. in. v. col. ⁊ dixit ſing. bar. q̃ ſi ptãs tenef ſatiſdare añ introitũ officij q̃ ſi eſt idoneus ſoli cautioni cũ hypotheca bonoꝝ creditoꝛ ita dixit in. l. qui

inſtãtia. Quero q̃d⁹ ſi actoꝛ velit nouã inſtãtiã reincipe. Di. videf tenere q̃ poſſit. in ꝺrĩũ facit. C. quõ ⁊ q̃ũ iudex. auc. q̃ ſemel. ⁊ in coꝛ. vñ ſumif. puto Di. vez dicere. nã q̃ ſemel actionẽ ꝓponit cogitur in ea pſiſtere ꝺ eũdẽ. sz nihil phibet. ꝺ aliũ dixi gere petitionẽ ſuã ⁊ renũciare prie vel nõ renũcia re. vt. l. iij. in fi. ss. de duo. reis. ita in ꝓpoſito cum libellũ do ꝺ heredẽ poſſidentẽ inſolidũ do libellum tanq̃ ꝺ poſſeſſoꝛẽ: nõ tanq̃ ꝺ heredẽ. vt. l. de eo. in fi. ss. ad exhi. ⁊ ſic ꝺuenio eũ tanq̃ exneũ. Cẽto ad ſecũdũ dubiũ de ſtipulatiõe: vt ponif in ter. Quero q̃liter iſti heredes ꝓueniant ex ſtipulatiõe. iuriſcõſul. b nõ determinat. vna gl. dicit q̃ reus pꝛincipalis ⁊ fideiuſſoꝛ tenenf inſolidũ. hẽdes ẋo p pte. ⁊ iſtud dic glo. pua poſita ſub ẋbo committaf. alia glo. magna in fi. dicit alif. aut pmiſſoꝛ deceſſit añ lit. ꝓte. ⁊ ille q̃ poſſidet tenef inſolidum ſed ꝺdenaf p pte. Alij q̃ nõ poſſident tenẽtur ⁊ cõ dẽnanf p ptib⁹ tñi. poſt lit. ẋo ꝓt. oẽs tenentur p ptib⁹ tñi. ⁊ dicit glo. q̃ in hoc oẽs ꝓcoꝛdãt. Mihi vero videf alif q̃ hec ſtipulatio eaten⁹ teneat quẽlibet ex heredi. q̃ten⁹ tz ipſa actio pꝛincipalis. ⁊ in q̃tũ in prio iudicio q̃libet heredũ ꝺdenaf in tantũ hac ſtipulatõe tenẽtur. tex. eſt in. l. penales. ſ. iul. ss. ad. l. fal. rõnẽ hui⁹ dixi in. l. eadẽ. ſ. cato. ss. de ẋ. ob li. faĉ. l. in depoſiti. ss. depo. sz hoc tot⁹ iſte. ſ. loq̃f i ꝺuẽto rei vẽ. licet põdicta ſint ẋa poſſz alif itelligi q̃ hic. ſ. loq̃tur ſm põcedẽtia qñ q̃s ꝺueniebaf iter dicto. de ope. no. nun. in quo venit res: hoc eſt opere reſtitutio. q̃ actio cũ ſit in rẽ ſcripta. vt. l. pe. de ope. no. nun. eadẽ ibi dicẽda erũt q̃ dicta ſunt in rei vendi.

F Concoꝛ. ſunt in glo.

Pretorie. Quero q̃d in eo q̃ tenef ſatiſdare ex pmiſſione ⁊ ſatiſdedit: ⁊ fideiuſſoꝛ eſt fact⁹ nõ ſoluẽdo: an itez teneaf ſatiſdare certe puto q̃ nõ: qꝛ piculũ inopie ſubſecute ptinet ad creditoꝛẽ. vt. l. pupilli. ſ. ſoꝛoꝛ. ss. de ſol. aliud eſt in iſtis põtoꝛijs ſtipulatiõib⁹ q̃ interponunf officio iudicꝭ. nã finita pria fideiuſſiõe adhuc ſubeſt equitas q̃ induc officiũ iudicꝭ ad faciendũ eã itez inter poni. ſed qñ pmiſi ſatiſdare ⁊ ſatiſdedi finita pria obligatiõe nulla remanet actio: p quã poſſz cogi ad itez ſatiſdãdũ. Ex ſti

In omnibus pretoꝛiis. pulatione põtoꝛia p pcuratoꝛẽ q̃rif actio dño ſine ceſſione cã cognita. ſicuti ex ꝺctib⁹ inſtitoꝛ. h. d. p. ⁊ videf q̃ indiſtincte in põtoꝛijs q̃raf dño ſine ceſſione. vt. l. in cauſe. in fi. ss. de pcur. ⁊. l. ſi procuratoꝛ. e. ti. So. dicit Ja. de are. illud eſt vez i ſtipulatiõib⁹ interpoſitꝭ in iudicio. ſecꝰ ſi eſſent interpoſite ex iudiciũ. q̃ tũc nõ daf dño ſine ceſſiõe niſi cã cognita: ita loq̃tur b. Quero q̃d vertatur in cauſe cognitiõe. intellige ſi pcuratorꝭ copiã habere nõ poſſit: ita q̃ nõ põt cedere ppẽ ei⁹ abũtiã vel moꝛtẽ ſicut dicim⁹ in inſtitoꝛe. vt. l. i. in fi. ss. de iſti. ⁊ hoc in fi. ⁊. l. dãni. in fi. ⁊ ibi no. ss. de dã. infe. ⁊. C. de act. ⁊ obl. l. i. ⁊ ſic vides q̃ inter põtoꝛias ſtipulatiões interpoſitas ex iudiciũ ⁊ alias q̃tũ ad acq̃ſitionẽ nõ eſt differẽtia. Secũdo q̃ro qualit hec ſtipulatio fuit ꝺcepta. dicit glo. intellige q̃ pcurator fuit ſtipulatus dño ad inſtar tutorꝭ vel curatoꝛ fuit ſtipulatus dño ad inſtar tutorꝭ vel curato

p Retorie. Quero q̃d⁹ ſi actoꝛ velit nouã inſtãtiã reincipe. Di. videf tenere q̃ poſſit. in ꝺrĩũ facit. C. quõ ⁊ q̃ũ iudex. auc. q̃ ſemel. ⁊ in coꝛ. vñ ſumif. puto Di. vez dicere. nã q̃ ſemel actionẽ ꝓponit cogitur in ea pſiſtere ꝺ eũdẽ. sz nihil phibet. ꝺ aliũ dixi gere petitionẽ ſuã ⁊ renũciare prie vel nõ renũcia re. vt. l. iij. in fi. ss. de duo. reis. ita in ꝓpoſito cum libellũ do ꝺ heredẽ poſſidentẽ inſolidũ do libellum tanq̃ ꝺ poſſeſſoꝛẽ: nõ tanq̃ ꝺ heredẽ. vt. l. de eo. in fi. ss. ad exhi. ⁊ ſic ꝺuenio eũ tanq̃ exneũ. Cẽto ad ſecũdũ dubiũ de ſtipulatiõe: vt ponif in ter. Quero q̃liter iſti heredes ꝓueniant ex ſtipulatiõe. iuriſcõſul. b nõ determinat. vna gl. dicit q̃ reus pꝛincipalis ⁊ fideiuſſoꝛ tenenf inſolidũ. hẽdes ẋo p pte. ⁊ iſtud dic glo. pua poſita ſub ẋbo commiſſoꝛ deceſſit añ lit. ꝓte. ⁊ ille q̃ poſſidet tenef inſolidum ſed ꝺdenaf p pte. Alij q̃ nõ poſſident tenẽtur ⁊ cõ dẽnanf p ptib⁹ tñi. poſt lit. ẋo ꝓt. oẽs tenentur p ptib⁹ tñi. ⁊ dicit glo. q̃ in hoc oẽs ꝓcoꝛdãt. Mihi vero videf alif q̃ hec ſtipulatio eaten⁹ teneat quẽlibet ex heredi. q̃ten⁹ tz ipſa actio pꝛincipalis. ⁊ in q̃tũ in prio iudicio q̃libet heredũ ꝺdenaf in tantũ hac ſtipulatõe tenẽtur. tex. eſt in. l. penales. ſ. iul. ss. ad. l. fal. rõnẽ hui⁹ dixi in. l. eadẽ. ſ. cato. ss. de ẋ. ob li. faĉ. l. in depoſiti. ss. depo. sz hoc tot⁹ iſte. ſ. loq̃f i ꝺuẽto rei vẽ. licet põdicta ſint ẋa poſſz alif itelligi q̃ hic. ſ. loq̃tur ſm põcedẽtia qñ q̃s ꝺueniebaf iter dicto. de ope. no. nun. in quo venit res: hoc eſt operis reſtitutio. q̃ actio cũ ſit in rẽ ſcripta. vt. l. pe. de ope. no. nun. eadẽ ibi dicẽda erũt q̃ dicta ſunt in rei vendi.

F Concoꝛ. ſunt in glo.

Retorie. Vide alexã. remiſſiue in. l. ij. in prin. ⁊ ibi ange. ⁊ ang. in l. ſi ab arbitro. q̃ ſatiſd. cog.

r Doꝛoꝛ. Jdẽ tz ang. in. l. ſi ab arbitro. q̃ ſatiſda. cogan. ⁊ bart. in. l. iij. circa fi. de fideiuſſ. ⁊ q̃d in fideiuſſoꝛe tutoꝛis vl curatoꝛ. vide glo. ⁊ ibi p baldꝰ. in. l. mulier. C. ꝺ iure dot.

Retorie Quero p, ad primam lec. Mñ q̃s teneaf ſatiſdare. vtrũ liberaf ſi vult dare pignoꝛa ⁊ nõ fideiuſſores. gl. ſunt ꝺrie: vt b p bart. ⁊ in. d. l. i. q̃s tamẽ doc. ibi poſt bar. videnf ꝺcoꝛdare: videlicz q̃ gl. b ⁊ ſil'es p cedãt q̃n ſim plicit pferf ẋbũ ſatiſdare a. l. vel abhoie. ſecꝰ ſi dicaf ſatiſdet cuz fide iuſſoꝛe: quia tũc forma ẽ ſeruanda: ⁊ tũc pcedũt

ris: secus si sibi noīe dñi: qz tunc indistincte sibi q̄ rit: sz dño cedere tenet ꝑ actōz mādati. videte si ꝑ curatoz stipularetur ipi dño: stipulatio esset ipo iure nulla. vt no. s. de ꝟb. ob. l. stipulatio ista. §. si q̄s insulā. z ibi dixi. facit qđ no. in. l. i. s. de stipu. ser. simile vides in snīa q̄ nō valet si ofert in ꝓsonā dñi absentis. vt. l. i. C. de sen. vñ intellige ꝟ qñ ꝓcuratoz est stipulat⁹ sibi noīe dñi: alias nō valeret.

In omnibus pretoriis. q̄ licet de natura ꝓtoriaz sit vt cōmittat ad interesse vt. l. ij. §. incertā. s. e. tñ si pena apponit cōmittitur ad penā. nec desinit esse ꝓtoria: qz pena apponitur loco interesse de mēte ꝓtoris. vt ꝟ. z. j. e. l. fi.

Pretorie Nec. l. legit in gl. duob⁹ ꝓtorijs stipulationib⁹ nō pōt q̄s dare pignora vl depositū facere loco fideiussoris: sed fideiussores tenent dare. fm aliā lec. dic q̄ nō cogit q̄s dare pignora vel facere depositu z ꝑ fideiussoze. pōt tñ si vult. ter. ibi: fingit. i. fingi pōt fm vnā lec. vel fingitur. i. fingi cogit. pōt tñ si vult fm aliā lec. Op. ad primā lec. ꝯ de. l. pmissoz. §. fi. s. de cōst. pe. So. aliō cū pmitto satisdare: z sic teneoz ex mera quētiōe. vt ibi. aliud cū teneoz ex edicto ꝓtoris. vt ꝟ. istā lec. tz pria glo. istud idē tz. j. de reg. iu. l. in eo. §. nēo ꝑ glo. z. C. de lit. ꝓte. auc. offerat. vbi tz q̄ q̄s non pōt dare pignora vel facere depositū si vult. z qui tenēt hoc assignāt rōnē. qz ꝓtorie stipulatōes sunt ita limitate. z ita certa forma est eis data a q̄ nō est recedēdū. z hoc vidi qñq̄z tenere Ja. bu. ꝟ opi. nō est vera. p. l. i. §. an pignorib⁹. s. de colla. bo. quoz leg. l. fi. §. si legatarij. q̄. ll. exꝑsse loquunt in ꝓtorijs stipulatiōib⁹. ꝑ hoc videt ter. in. l. habere. §. i. j. de ꝟbo. sig. nec ob. hec. l. qz dz exponi. fingit. i. fingi cogit. z istud tz secūda glo. ꝟ. z. s. q̄ satisda. co. l. i. z in auc. de exhiben. z intro. reis. §. suscepto. z hoc tenebat Dar. sill. qđ puto vez p. l. plus cautiōis j. de reg. iur. Ulteri⁹ op. q̄ nō req̄rat fideiussor vt. s. e. l. i. §. stipulationū. So. regulariter req̄rit fideiussor. fallit in casib⁹ vt ibi. Itē op. q̄ qñq̄z pigra de necessitate req̄rant. vt insti. de satisda. §. si vero aliq̄s. dicū t q̄dā ibi spāle qñ dñs satisdat ꝑ suo ꝓcuratore. vel veri⁹ ibi nihil dz de pignore qđ tradat. sed dz de ypotheca. vñ cogit ꝟ q̄s obligare bona: nō tñ pignora tradere. vt hic. Quero an hoc sit vez indistincte q̄ q̄s cogat obligare oīa bona sua cū fideiubet vel dat fideiussorē. gl. nō determinat. puto hoc esse arbitrio iudicis remittēdū vt. s. e. l. ij. in fin. q̄ iudex arbitrari dz qñ dñs ꝑ suo ꝓcuratore satisdat. vt in. §. si ꝟo aliq̄s. Itē qñ q̄s nō teneat: nisi ad simplicē cautionē. vt. l. si filio. s. vt le. no. ca. z hoc indistincte approbat ꝟsuetudo[a] vt semp bonoz obligatio interserat. Quero q̄d an sufficiet ꝟ. Di. remittit ad notata i auc. de exhi. reis. §. sancim⁹. dic vt ibi. An aūt fit idē si aliq̄s ꝑmisit cauere idonee: vtrū tūc sufficiat nuda ꝑmissio cū ypotheca bonoz. gl. puula videt dicere q̄ sic. in. l. si mādato titij. in fi. s. mā. sed nō puto vez[c] qz ꝑmissio cū ypotheca dz nuda ꝑmissio. vt. d. l. fi lio. z q̄ tenet ad nudā ꝑmissionē: tenet ad ypothecariā. vt supra dixi. dz g̃ ꝟbū idonee aliq̄d operari. aut g̃ glo. illa nō bñ dic. aut aliter dz intelligi.

Paulus Ad euidētiā debetis scire ꝺditiōe pōt petere bonoz possessionē. vt l. ij. §. si sub ꝺditiōe. s. de bo. poss. fm tab. Op. de. l. inf oēs. s. q̄ satisda. co. ꝟui⁹ timoze hec. l. legitur duob⁹ modis. ꝓio Paulus no. approbando qđ seq̄tur. alio mō Pau. no. reprobādo qđ seq̄tur vt glo. date dic q̄ dic bñ in oīb⁹ ꝑterq̄ in fi. ibi dñi dic. q̄ vbi agnouit bo. poss. nō satisdat z c. q̄ gl. est ꝺ. l. inter oēs. nā sine dubio tenet satisdare. vt ibi.

In pretoriis Op. de. l. de die. in prin. s. q̄ satisda. cogā. dicūt q̄dā q̄ ibi loq̄tur in stipulatiōib⁹ interponēdis. ꝟ in stipulatiōe iā interposita. tu dic siue sit stipulatio interposita siue interponēda ꝓtoris est interꝑtatio. tñ in his q̄ ptinēt ad ꝓparatoria iudicioz interꝑtar ꝑ actoze. vt. d. l. de die. in alijs interꝑtar put ei suggerit eq̄tas. Op. s. de pact⁹ l. veteribus. z. l. stipulatio ista. §. in stipulatōnib⁹. s. de ꝟbo. ob. So. aliud in quētiōalib⁹ stipulationibus. vt ibi. aliud in ꝓtorijs. vt ꝟ. vt dic text. in. l. in quētionalibus. s. de ꝟbo. ob.

Valerianus. Ista. l. est difficilis z valerian⁹. z alias incipit ꝑses. z. ꝟ. d. In stipulatiōib⁹ ꝓtorijs interuētu noue ꝑsone: nouatio nō ꝑsumit ipso iure: sed ope exceptiōis. hoc dicit. Op. q̄ secūda stipulatio nō valeat. vt. l. q̄ bis. s. de ꝟ. ob. vt dic glo. nō valēt ambe: qz ex vtraq̄ nō pōt exigi insolidū: tñ vtraq̄ valet z ꝟz effectu tu dic veri⁹ vt ibi dixi. fm Ja. de are. qz secūda nō valet qñ ꝓtinet tñi q̄ tū pria. ꝟ ꝟo ꝓtinet aliud: ió valet secūda. Itē op. de. l. iudex. s. de re iudica. So. ꝟ loq̄tur in snīa interlocutoria ibi in diffinitiua. certe idē puto si ista esset diffinitiua: fm q̄ dixi in. l. i. in fi. s. e. ti. Op. z nūc intro materiā novationū quā materiā ꝓmisi me dictuz ꝟ. z videt q̄ ꝑ novationē tollatur pria ipso iure nō ope exceptionis. put ꝟ dz. vñ videt obstare. l. i. s. de noua. z insti. qui. mo. tol. ob. §. ꝑterea. dicit glo. ꝟ ꝓtor voluit facere istā novationē nō ꝺbētes. nā si ꝺbētes voluissent pria esset ipso iure sublata. Cōtra hoc opo. qz immo stipulator hoc voluit cū interuētu noue ꝑsone fm ista tpa ꝑsumebat novatio. vt. C. de noua. l. fi. z insti. qui. mo. tol. ob. §. ꝑterea. So. dic glo. distingue tres casus. aut agit exꝑsse q̄ fiat novatioz fit. aut agit exꝑsse q̄ ñ fiat: z vtraq̄ obligatio remanet: z nō fit novatio. vt. l. iij. §. si ex quētione. s. de re iudi. aut agit tacite: z tūc remanet vtraq̄ sed pria ope except. rejcit. vt ꝟ. nisi fit actuz q̄ remaneat. ar. l. fideiussor. in prin. s. q̄ satisda. cog. istud qđ glo. dic q̄ qñ tacite agitur nō fit novatio ipso iure: est ꝺ tex. z glo. s. de noua. l. i. z. ij. put loq̄mur fm hec tpa. ió Guil. de cu. dic hāc glo. dicere vez in stipulatiōib⁹ ꝓtorijs. nā in quentionalib⁹: siue agat tacite: siue exꝑsse fiebat novatio. ita not. ipse in. l. rescriptū. §. si pacto. s. de pac. qđ satis plz Pe. tñ vt refert Ci. C. de noua. l. vlt. dic q̄ hoc est ideo: qz stipulatio interponit cū alijs ꝑsonis. ideo novatio ipso iure nō ꝑsumit qđ nō plz: qz interuētu noue ꝑsone magis de facili deberet ꝑsumi novatio. vt. d. §. ꝑterea. insti. q̄. mo. tol. ob. z. l. vl. C. de noua. z. j. dicā. Itē op. q̄ nullo mō fiat novatio nisi agat exꝑsse. vt. l. vl. C. de noua. z. d. §. ꝑterea. gl. q̄ est ꝟ dic vnū mirabile q̄ in mō faciēdi novatōez nihil est immutatuz. qz tacite z exꝑsse poterat. fieri olim z hodie. sed in mō ꝑsumēdi novationē fieri tacite est immutatū. facili⁹ essi ꝑsumebat olim z difficilius hodie. z hoc tz Ja. de ra. z dicebat esse suaz opi. vt refert Ci. in. l. vl. C. de noua. tñ q̄cq̄d dicat ē ꝺ casum. d. l. vl. z. d. §. ꝑterea. z ꝺ id qđ tz gl. in. l. ij. s. de noua. z ió dico q̄ hodie est immutatū: quia novatio nō fit nisi exꝑsse agat. Et ió ꝑ declaratione pñtis materie si q̄ris q̄lit z qñ ꝑsumit novatioⁿ

§. si dubitet s. ꝟ iudicijs z dixi i. l. sancim⁹. C. de ꝟbo. sig. post bar. z bar. j. eo. l. fi. z dixi post bart. in. d. l. i. in fi. q̄ satisda. cog.

a An sufficiet. vide alexan. in. l. ij. in prin. q̄ satisda. cog.

c Nō puto vez. hoc tz spe. de pugno. z alijs cau. z ibi p io. ca. z bal. in. l. executorē. C. de exe. rei iud. pau. de cas. in cō si. xxxviij. in cip. in christi noīe amē ꝑfatū testim. z vide in cō si. ccxxxvi. circa finē. l. qñ dicat cōgrua cautela: z qñ dz cautio ꝑ stari arbitrio iudic] q̄liter dz arbitrari vide bal. in l. fi. in. iiij. collū. C. de pet. hered. z in. l. sancim⁹. C. de ꝟbo. sig.

Valerianus. ꝑsumit nonatio. Qualit z qñ sit novatio. vide qđ no. bart. in. l. si pecunia. si cer. peta. in fin. z q̄ no. bal. in. l. pacta nouissima. i. v. collū. C. de pactis.

[a] Debz exponi. Idem tz glo. in. l. i. C. de ꝓcura. vide ibi est qđ dixi in. l. i. q̄ satisda. cog.

[a] Approbat ꝟsuetudo. Item tz bart. in. l. si pz⁹. in. ij. q. s. ꝺ ope. no. nun. z imol. z pau. ꝺ cas. in. l. diuortiō §. interdum. s. solu. ma. z ange. in. l. i. s. q̄ satisda. cog. fac tex. in §. si quis. aut ꝑ pecuniaria i auc. de san. epis. sed ꝺ tenuit mo. in. d. l. si prius. z hoc qz ꝑ tex. i. d. l. filio. vt lega. no. caue. appebat illā cautionē mediocrez z nō nudā: z pria opi. tenz bar. in. d. l. i. q̄ satisd. co. z vi⁹ ibi alexan. z q̄s teneat cauere cū pena. vi⁹ glo. in. d. l. ij.

e Loquimur in stipulationib⁹. Et adde qđ semp ex ꝺsensu partiuꝫ pōt restringi effect⁹ stipulatiōis nouanꝺ. z nouate: videlicet z nō fiat ipso iure nouatio vel silia: ſm glo. no. quā ibidē no. bar. in. l. in personā. §. i. s̄. de pac. z ibi est sing. glo. volēs qꝺ stipulatio nouās tollit primā ipso iure. qñ simplr in psonā trāsfundit: sec⁹ si cuꝫ alia misceat p istū text. ſz bar. ibi tenuit ꝺriū.

e Presumebatur nouatio. Bar. idē tz in. l. q̄ bis idem. z in. l. scire debem⁹. in pri. s̄. de v̄b. obl. z bar. i. l. ita stipulat⁹. e. ti. in op. vlt. ptis. tex. ad intellectū. l. duo societatē. z in. l. singular. si certū pe. in. iiij. colū. z vide in materia q̄ remissiue scripsi in. l. delegare. s̄. de noua.

f Hodie nouatio. Contrariuꝫ tenuit bart. in. l. certi ꝺditio. §. si nūmos. in duob⁹ locis. si cer. peta. z forte melius Jac. de bel. in sua disputa. q̄ incipit in xpi nomine caueat municipali z in. l. postq̄ liti. C. de pactis. z ia. bu. in. l. fi. C. de noua. z ray. in. l. si pacto quo penam C. de pac. z Guil. de cu. z bal. in. l. rescriptum. §. si pacto. s̄. de pactis z ful. in. ꝺ. l. fi. z bal. in. ꝺ. l. rescriptum. Idem tz Imol. z cuma. z pau. de cast. h. z idē tz imol. in. ꝺ. l. delegare. s̄. de noua. z fulgo. in. ꝺ. l. certi ꝺditio. z Ci. z ray. in. ꝺ. l. fi. z Imol. cuma. z pau. de cas. in. ꝺ. l. ij. s̄. de noua. z vide oīno ang. in repe. l. i. C. de iudi. z qō dixi qꝺ p interuētū noue psone nō fiat nouatio tacite. pbat ſm quosdā p. ꝺ. l. fi. ibi vl aliā psonā adhibuerit: z ibi nihil penit⁹ prior cautele īnouari. nā dictio nihil est vniuersalis negatiua. l. si is q̄ ducēta. §. vtrū. ibi nihil. s̄. de re. dub. z in. l. ij. s̄. cōi diui. z dictio penit⁹ importat idē qꝺ oīno. l. ij. C. de edic. diui adri. tol. no. arch. in. c. i. de sup. neg. pla. li. vi. sed ita est qꝺ negatiua iūcta dictiōi oīno idē qꝺ nullo mō. l. in naue sauseli. cū gl. in v̄bo oīno. s̄. loca. g̃ ꝛc. l. q̄ vsufructū. s̄. de v̄b. ob. g Vtrū videat. Qñ prie obligatiōi adiiciunt vel addunt fideiussores noui an sit facta nouatio. Adde qō p opi. bar. est tex. cū glo. in. l. iiij. §. ex quētiōe. in glo. in v̄bo pig. s̄. de re iudica. z ibi limitat pau. de castr. nisi in secūda datiōe fideiussor dicerent: do istos fideiussores vel ista pignora ſm qō primū erāt vel qō primis p. l. si rez. §. oēs. de pign. act. z vide bal. in. l. nouatiōe. C. de fideiusso. z Imol. h. in. xij. limi

Itatione. z vide q̄ dixi in. ꝺ. l. iiij. §. si ex quētiōe. s̄. eo.

Mhuiusmodi. q̄rit glo. Adde bar. in. ꝺ. l. ij. §. fi. p bal. in. l. sancimus. C. de v̄bo. sig. i Penam pr omittere. vide bal. in. l. cum⁹. C. de v̄bo. sig.

liberati ope excep. p hāc. l. sed si post primos fideiussores datos alios daret. z itez alios daret nisi facta mētiōe prie obligatiōis. tūc primi fideiussores nō essent liberati: z secūdi eis accederent. arg. l. si tit⁹. s̄. de fideiusso.

i Mhuiusmodi. Top. de. l. non dicit qꝺ ista. l. ꝺtinet ꝺsiliū qꝺ certa pena in seraꝫ: nō aūt qꝺ si omitteret stipulatio vicieꝫ. facad hoc. §. e. l. in oīb⁹. el. ij. Querit glo. hvtrū quis cogaꝫ pmittere penā. z arguit glo. p z ꝺ multum solēniꝫ vt in ea pz. finaliꝫ determinat qꝺ qs penam pmittere nō cogaꝫ nisi velit. vt. l. ij. §. fi. s̄. q̄ satisꝺ. co. z. l. sed z si q̄s. §. fi. s̄. si q̄s cau. idē tz gl. in. ꝺ. l. ij §. fi. s̄. q̄ satisꝺa. cog. Var. silꝫ. dicebat indistincte cogēdū certā penā pmittere hodie ppt̄ ꝺsuetudinē. vt. l. q̄ si nolit. §. q⁹ assidua. s̄. de edil. edic. z idē tenebat Ja. bu. Alij dicebāt distinguēdū. an hec stipulatio interponaꝫ super re extimabili. z loq̄tur ista glo. an sup re inextimabili cogaꝫ pmittere certā q̄titatē. vt. l. procurato⁹. ad exhibē. §. fi. j. rē ra. ha. z. l. iiij. j. de custo. reo. Alij vt Ol. dicūt hoc totuz relinquēdū arbitrio iudic k. vt. l. ij. in fi. s̄. e. ti. mihi videt qꝺ oēs bñ sentiāt. vñ dico sic. an pena debeat inseri vel nō: hoc est arbitrio iudic relinquēduz vt. l. ij. in fi. s̄. e. ti. hoc aūt debet iudex arbitrari in casib⁹. prio si interponaꝫ sup re inextimabili. vt. ꝺ. l. procurato⁹. ad exhi. §. fi. secūdo qñ sufficit nuda cautio sine fideiussore: q⁹ hoc fideiussori est facile. ita dicit gl. lno. in. l. iij. §. q̄uis. s̄. si cui plus qꝺ p. l. fal. tertio qñ hec satisꝺatio interponit ad purgādam moꝝ: seu ad euadēdā aliquā penā vel obligatiōez in quā inciderat. tūc equū est qꝺ certa pena pmittatur z magna. ita dic glo. nota. in. l. iij. in fi. s̄. de ali. iudi. mu. cau. fac. Quarto si est ꝺsuetudo. vt. l. qꝺ si nolit. §. q⁹ assidua. s̄. de edil. edi. z. l. si de pignore. in fi. s̄. de pig. ac. z. l. si pri⁹. §. i. s̄. de aq̄ plu. ar. secū do q̄rit Di. m q̄d si in stipulationib⁹ pmisi stare de expensis z interesse tuo dicto vel tuo iuramēto an valeat: z q̄d opaꝫ talis stipłatio certe valet. z si arbitrabit bñ stabit suo dicto. alias reduceꝫ ad arbitriū boni viri. vt. l. hec vēditio. j. de ꝺben. empt. z. l. in psonā. §. generaliter. j. de reg. iur. ita dicit Di. Spe. de pba. §. vidēdū. ver. q̄d si ꝺz. videt dicere qꝺ talis quētio nihil opeꝫ. dūs Ci. in. l. si q̄s in conscribendo. C. de epi. z cle. dic qꝺ talis quētio nō va

liat. Et est alia glo. in. l. ij. §. si dubitetur de iudi. q̄ est sin. ſm ang. z imol. in. l. si prius de oper. nouo. nun. z bart. i. ꝺ. l. ij. z. §. f. insti. de act. §. actionum p moder. gl. i. l. ij. §. si ꝺbiteꝫ. s̄. ꝺ iudi.

k Arbitrio iudicis, vi de bar. in. ꝺ. §. quāuis. z no. bal. in. l. vniuersa. in ij. colū. C. de pci. impa. offer. z in. l. sancimus. de v̄b. fig. z in. l. executorez. in v. colū. C. de execu. rei iu. ang. z imol. z Pau. de cast. in. l. dilatoria. §. interdū. solut. matri. z imol. in. l. si prius de oper. nouo. nun. z bart. i. ꝺ. l. ij. z. §. f. insti. de act. §. actionum p moder. gl. i. l. ij. §. si ꝺbiteꝫ. s̄. ꝺ iudi.

l Dic glo. Et est alia glo. in. l. ij. §. si dubitetur de iudi. q̄ est sin. ſm ang. z imol. in. l. si prius de oper. nouo. nun. z bart. i. ꝺ. l. ij. z. §. f. insti. de act. §. actionum p moder. gl. i. l. ij. §. si ꝺbiteꝫ. s̄. ꝺ iudi.

diuortio. §. interdum. ff. solu. matri. m Secundo quer it Di. Adde bal. in. l. i. C. de senten. que pro eo quod interest. in. iij. colū. z bal. in auc. iubem⁹. C. de iudi. z qō no. bar. in. l. theopompus. ꝺ. ꝺo. pleg. z Jac. bu. z bal. in. ꝺ. l. iusiurandū qꝺ ex quētōe. z per ꝺo. bar. in psi. incip. q̄dā hñs bōa cōia. z aliqd p Imol. in. l. custodia. §. i. z. §. fi. in fi. de pub. iudi. z anto. de bu. in. c. finē litib⁹. in pe. col. de ꝺo. z ꝺtu. z in. c. ij. de fide instru. z spe. de teste. §. restat. ver. hoc tñ ibi. xxiij. Dz an istud pactū trāseat ad singulare successorē. vide guil. de cu. in. l. cū debitorez. C. de iudi. in fi. z qd in successorē vniuersali. p ro. in. l. si eximēdi. §. fi. s̄. ne q̄s eū q̄ in ius vocat. est. z istud facit an valeat pactū qꝺ steť priuate scripture. de quo p Imol. in. c. cū. p. tabellio. de fide instru. p bal. in. l. impator. de sta. ho. z qō dixi post bal. in. l. nuda. in. iij. colū. C. de ꝺona. z illud dictū Imo. refert etiā bal. in. l. de q̄b⁹. C. de legi. z ang. in. l. pactū inter heredez. de pac. s̄. z vide ro. in. l. i. s̄. de iureitur. z in. l. i. §. fi. s̄. de v̄bo. obli. z istis adde bar. in. l. sed z si quis. §. q̄situ. s̄. si q̄s cautio. z bar. i. ꝺ. l.

iusiurandū qđ ex quētiōe. ℌ. fi. ꝛ in. l. si q̄s in ꝺscribēdo. C. de pact̄. ꝛ Jo. an. in ti. de pba. ℌ. fi. ver. quid si de hoc. n Me nō obliget ro. in. l. i. ne q̄s eū q̄ in ius voca. ꝛ in. l. q̄ bona. ℌ. q̄dā. de dam. infec. ꝛ ante eū Gui. de cu. in. l. cū debitor̄. in fi. C. de iud. in ꝺiscursu videtur tenere q̄ ista quētio ſz nō trāseat ad heredē. Et not. q̄ papa nō pōt facere q̄ ste

ret; qz p hoc q̄s inuitare ad delinquēdū. vt. l. quenire. s̄. de pac. do. nō ob. l. iusiuran. qđ ex quētiōe. s̄. de iureiurā. qz post debitū ꝺctū bñ possuz alicui deferre iuramētū. ſz de debito ꝺhēdo iuramētū deferri nō pōt. ar. ei⁹ qđ ꝺicim⁹ de pacto. l. cōmiſſ. ſcz an interponat ab initio vl ex postfacto. vt. l. q̄uis alias incipit calipodi⁹. s̄. de solu. nō ob. l. theopompus. de dote ple. qz illud in vltimis voluntatib⁹. ꝛ hoc tz Pe. Alij ꝺicūt q̄ id qđ ꝺicit Bal. q̄ reducatur ad arbitriū boni viri non ꝓcedit; qz ℞ba stipulatiōis ꝓmitto stare ꝺicto tuo vl simplici ℞bo tuo vel tuo iuramēto. q̄ ℞ba importāt meram voluntatē iō nō est loc⁹ reductioni ad arbitriū boni viri. vt. l. cū q̄dā. de le. ij. ꝛ l. fideicōmiſſa. ℌ. quāq̄. de le. iij. ꝛ l. vtrū. ℌ. i. s̄. de re. du. ꝛ l. fideicōmiſſa. in fi. s̄. de fideicō. liber. Quid ꝺicem⁹. puto q̄ si ꝓmitto stare simplici tuo ꝺicto seu ℞bo vl tuo iuramēto q̄ istō me nō obliget⁹ q̄n ego possiz hoc reuocare anteq̄ tu ꝺeclares. casus est in. l. si q̄s iusiurā. C. de re. cre. ꝛ iureiurā. vbi erat facta ꝺeclaratio in iudicio q̄ hz vim stipulatiōis. vt. l. cū ostēdim⁹. s̄. de fideiuſſo. tu. ꝛ tñ pōt reuocari. multomag⁹ si hoc est factum ex iudiciuz. sed post q̄ qs ꝺeclarauit ꝺico q̄ valet ei⁹ ꝺeclaratio: tñ oz reduci ad arbitriuz boni viri. vt. l. si libert⁹. s̄. de ope. li. ꝛ no. in. l. pe. s̄. de arb. ꝛ. l. si p ea. C. de do. ꝓo. ꝛ qđ ibi no. p glo. ꝛ p doc. nō ob. si ꝺicis q̄ p hoc inuitat ad delinquēdū. qz arbitriū boni viri tollit ℑriū. nō ob. si ꝺicā q̄ qñ ꝓferet in simplicē volūtatē nō hz locū arbitriū boni viri: qz sp intelligit: ꝺū tñ ꝺolus abſit. vt. l. creditor. ℌ. lucius. s̄. man. sed ꝺolus p̄sumeret si pl⁹ debitor arbitraret. ℌ ꝛc. Ultimo hec. l. facit fm Bal. q̄ sit triplex interesse. s. interesse singulare ꝛ cōe ꝛ quentionale. videt; h q̄ ꝓmittit certa q̄titas p interesse. Alij ꝺicūt q̄ h est casus in ℑrium. s. q̄ nō est nisi vnū interesse. hoc aūt estimetur ꝺiuersimode: qñq̄ estimatiō e singularis: qñq̄ cōis. qñq̄ estimatiōe quēta. vt h. ꝛ hoc Bal. ꝺsueuit tractari. C. de senten. q̄ p eo qđ interest. ꝛ Bal. ponit in. c. moza. de reg. iu. li. vi. ꝛ glo. ponit in. l. i. in pr̄in. s̄. de act. emp.

¶ Rē pupilli p vel adolescentē saluā fore

Cum pupillo. Quero quando pōt agi tutela ac. gl. ꝺicit q̄ tutela finita. vt. l. nisi finita. s̄. de tu. ꝛ ra. ꝺistra. Quero an oīs tutor teneat satisꝺare. glo. ꝺicit q̄ sic: nisi sit tenon ꝺederunt. ꝛ bal. in. l. i. eo. ti.

Si pupillus. stipulatiōe notarij. Adde bal. in. l. penl̄. in. v. col. de execu. rei iuꝺi. facit. l. quotiēs. in pr̄in. de admi. tu.

r Quid in quētionalib⁹. vtrū in quētionalib⁹ q̄ratur ꝺoc. in. l. pe. s̄. si q̄s cautio. ꝛ adde de hoc glo. sing. ꝛ meliozē de cozpore iur̄ fm ang. in. l. hmōi. in pr̄in. ff. de le. i. ꝛ insti. de inuti. stip. ℌ. si q̄s. ꝛ in. l. pe. s̄. de ne. ge. ꝛ facit qđ no. gl. in. l. multū. C. si q̄s alte. vel sibi. bal. in. l. i. in. vi. col. C. p quas pso. nobis acq̄r̄. ꝺicē q̄ si est ꝺsuetudo q̄ notari⁹ stipuleť ꝓcedat opi. bar. alʼs nō. ꝛ ꝺicē bald. in. l. si q̄a emācipatū. C. de dona. q̄ si notari⁹ recipit ꝺctū ꝛ ostitutionē p̄carij q̄ me acq̄rit mihi ꝺirectū ꝺñiū p. l. C. p q̄s pso. no. acq̄ri. ꝛ adde ímol. in. l. stipulatio ista. in. ℌ. alteri. de ℞bo. ob. q̄ tz opi. bar. ꝛ ímol. in. l. hu iusmodi. de le. i. ꝛ p anto. de bu. in ꝓhemio grego. in vlti. charta.

s Per stipulationem notarij. Quid in arbitro stipulante penam pro parte parente laudo an valeat. gl. tenuit q̄ sic. in. l. litigatores ℌ. qđ ait p̄tor. s̄. de arbi. qđ sequit̄ ang. in. l. v. ℌ. fi. de ℞bo. obl. ꝛ ibi plene tz idē ímol. b. ꝛ in. c. dilecti. de arbi. sed spe. tenuit ℑriū in tit. de arbi. ℌ. fi. ver. sed quid si stipulatus est; qz ei⁹ non interest. g̃ ꝛc.

stamētari⁹ vel datiu⁹ ex inq̄sitiōe. vt insti. de satisda. tu. ꝛ cur. ℌ. i. alibi videt glo. velle q̄ indistincte oīs tutor satisdet. vt no. C. de tu. ꝛ cur. q̄ sat̄ nō deruīt. l. i. alibi glo. distinguit ꝛ meli⁹. aut q̄s est datus ex inq̄sitiōe a iudice maiore ꝛ nō satisdat. aut a iudice minore; ꝛ tūc sic vt no. in auc. vt hi q̄ ob. ha. p hi. res mino. ℌ. pe. de hoc p Bal. C. de tu. vel cur. qui satis nō dede. sup rubz. Quero q̄ requiruntur ad hoc vt tutor possit administrare. ꝺicē gl. q̄ satisdet in casib⁹ p̄dict̄. Itēq̄ iurēt bene administrare. vt in auc. vt hi q̄ ob. ha. phi. res mino. ℌ. fin. certe ꝛ alia plura req̄runt̄. vt no. s̄. de legi. tu. l. legitimos eo addito q̄ defensionē ꝓmittat fm formā. l. vl. ℌ. defensionem. C. de admi. tut. ꝛ ibi de hoc p doctō.

Si pupillus cū. l. sequē. Mo. melio⁹ est ꝓuīū q̄ cōe. ꝛ iō h fit vt stipuleť pupill⁹ p se vel p seruū vt sibi q̄rat directa. nā qñ stipulat p aliū q̄rit sibi vtil ꝛ apō aliū est directa. Quero vtrū ex stipulatiōe notarij⁹ deť pupillo vtilis sine cessiōe. ꝛ tex. hoc nō exprimit. Bal. ꝺicē q̄ sine cessione ꝛ nihil allegat. habes tex. in. l. ij. C. de ma. cōue. Quero cū hoc sit verū in stipulationib⁹ p̄torijs ꝛ iudicialib⁹ q̄ ex ℑctu nobis q̄rit vtilis q̄d in quētionalibus de hoc sunt opi. Juno. in. c. duduz de quer. piu. tz q̄ hoc nō hēat locū in quētionalibus. q̄ oēs leges q̄ de hoc loquunt̄; loquunt̄ in p̄torijs ꝛ iudicialib⁹. vt h. ꝛ. l. nō alit̄. ꝛ. l. his ℞bis. s̄. de adop. idē videt tenere glo. Jo. an. in. c. quāq̄ de vsur. li. vi. glo. nostra videt ℑriuz tenere q̄ indistincte p notariū q̄rat duz ponit hūc casum int̄ alios q̄b⁹ q̄rit vtilis. ꝛ no. insti. de inuti. sti. ℌ. si q̄s alij idē tz Bal. in. l. i. ℌ. exigere. de ma. que. idez tz Guil. de cu. in. l. nō aliter. s̄. de adop. ꝛ alle. l. gaius. s̄. de vsu. q̄ lex pōt facere vno mō intelligendo. q̄d ꝺicemus teneo indistincte q̄ p stipulationē notarij⁸ vl cuiuscūq̄ alteri⁹ officialis publici⁹ possit nobis q̄rī actio vtilis. de notario ostat h. ꝛ. l. nō aliter. ꝛ. l. his ℞bis. s̄. alle. de alijs officialib⁹ ꝓbat̄ in auct. vt sine phi. ma. cre. ꝛ debi. ℌ. quia ℞o. ꝛ ibi no. ꝛ in auc. de his q̄ que. ꝛ recō. ℌ. i. ꝛ ibi no. vñ sumit̄ auc. libellū. C. de lit. pte. ꝛ ibi etiā no. ꝛ in auct. de litig. ℌ. ad excludendas. vñ sumit̄ auc. generaliter. C. de epiſ. ꝛ cler. ꝛ ibi etiā no. ꝛ in auc. de here. q̄ ab inte. defe. ℌ. ex his. vñ sumit̄ auc. mri ꝛ auie. C. q̄ mulier tuto. offi. fungi pōt. ꝛ ibi etiā not. Poꝛeterea q̄ idē sit in quētionalib⁹ ꝓbo. nā in mō acq̄rēdi non est ꝺifferentia inter stipu. quētiōales ꝛ p̄torias in

de in ius voc. Et q̄d si iuꝺex sibi stipulat̄ an acquirat p̄tibus. vide Gui. de su. in. l. si quis maioz. C. de transac. ꝛ quod etiam queratur absenti. te net glo. in auc. matri ꝛ auie. C. q̄ mulier officio tu. fun. po. in ℞bo vell̄. ꝛ ꝺixi in. l. in cause. de pcu. ꝛ vide oīno bal. quādo iuꝺex stipulat̄ in. l. i. C. p quas pso. no. acq̄. in pe. colū. pe. de anch. in. c. i. de renū. ꝺicit q̄ illud qđ gerit̄ in p̃tia iudic⁹ aduersario nō p̄sente. ita demū p̄iudicat gerēti officiū si iuꝺex ad hoc tēdat vt suum impēdat officiū ꝛ nō alʼs. allegat no. p Bal. in. ꝺ. auc. sacra. ꝛ cū bar. etiā h tz bal. in. l. nō alit̄. de adop. ꝛ in. l. i. ℌ. exigere. de magīa. que. p lodo. in. l. stipulatio ista. ℌ. si stipuler. de ℞bo. ob. bal. in. l. ij. in fi. C. vt in poss. leg. et ꝺo. anto. in pheмio decreta. in vl. col. per bar. in. l. si q̄s vxoꝛi. ℌ. si fugitiuū. j. de fur. sed an iuꝺex q̄rat nō subdito. vide in. l. i. ℌ. si q̄s. de ℞bo. ob. et vide spe. in ti. de arbi. ℌ. i. ℞. sed q̄d si stipulat⁹. et qđ no. ang. et ímol. in. l. i. ℌ. fi. et ibi ꝺixi. de ℞.

oblig.q̃s aũt possit tabellionẽ creare.vide p Jnno.in.c.cũ.p. tabellio.z spec.in ti.de instru.edi.§.restat.ver.q̃s aũt posset.z no.bart.in l.nec essi.de adop. v Hãc stipulationẽ. Ad hũc tex.vide bar.in l.ita stipulatus.in.ij.q.de ver.ob.z de isto tex.facit festum bar.in.d. l.ita stipulatus.

Eruum. Hõ est alibi fm bal. in.l.donatõnibus.de acquirẽ.poss.

Et si ad species datus ad litem. Curator ad lites: an satisdet: z an faciat inuentariuz vide qđ dixi post bart.in.d.l. de creationibus. z bal.in.l.nulli.ĥ allega. bal.in.l. qui hz.§.si pupillus.s̃.de tutel.z bart.in l. si heredi tas.in pr̃in. C. de testa. tu.

Judicatum solui. Rubric.

Querũt plura.i quo differat ista cautio z clã de re defendẽda ab illa de iudicio sisti: z nunqd pcurator rei teneaf cãm pstare. vide q̃ dixi post bar.in.l. si filius.q̃ satisda. cog. Et quõ debeat fieri instrumẽtũ in hac cautione. vide bart.ĩ.l.i. de in lit.iur. sed qđ in forẽse q̃ recessur? est insalutato hospite si nihil possidet an habeat hãc cautionẽ pstare vide bal. in auct.ei q̃. in pr̃in.de bo. terpositas ex iudiciũ. sed in pторijs interpositj ex iudiciũ nobis q̃rit̃ p notariũ. vt instĩ.de satisda. §. si vero aliq̃s.g̃ idẽ in quẽtionalib?.z hoc puto verũ.puto tñ qđ psiliũ sit qđ si notari? est pñs facias tibi cedi:qz ad hoc cogef. vt.l.possessio.§.z si possessio.s̃.de acq̃.poss.si vero nõ posset haberi.tũc sine dubio cõpeteret tibi vtilis sine cessiõe.vt.l.i. in fi. s̃.de instĩ.z.l.i. C.de act.z obli.z no.in.l.dãni infecti.in fi.s̃.de dã.infec.z dixi.s̃.ti.i.l.in pторijs.el.i. Quero qñ notari? stipulaf.vtruz est necesse qđ dicat pmitti mihi notario tanq̃ publice psone recipiẽti noie oĩm quoz interest ꝛc. Rñ. fateor qđ si nõ stipularef tanq̃ publica psona nõ posset alij q̃rere.sz ego psumo qđ si stipulaf tanq̃ notari? qđ psumaf stipulari tanq̃ publica psona z noie omniũ quoz interest.vt.l.cũ post.§.i.de admi.tu.z.l. vlti. de instĩ.§.illud.

In Quasi. Not.hic qđ ea q̃ stricti iuris sunt extẽsionẽ nõ recipiũt.nã ĥ vides qđ q̃ pmittit rẽ pupilli saluam fore nõ tenef nisi ad id qđ venit in actione tutele directa nõ ad id qđ venit in actiõe vtili.facad hoc.l.si pgnãs.z.l.si vacce.s̃.de euic.z de lega.i.l. nõ quocunq̃.§.fi.cũ sua glo. Secundo no. tex. ei? qđ q̃rit Di.in.l.i.in pr̃in.s̃.de admi.tu.q̃re cogi tur tutor gerere:qz etiã nõ gerẽs tenef vtiliter.ibi dãtur plures actiões vnã habes ĥ.z ad hoc vt possit teneri ex stipulatiõe rẽ pupilli saluã fore.q̃rit gl.an teneaf vtili ex stipl'atõe.q̃dã dicũt qđ sic.vt Bar. gl.dic ꝛ bñ. Quero q̃d si tutor q̃dã gessit q̃dã nõ.an p nõ gestis teneaf hac stipulatiõe. puto qđ sic:qz tenef directa.ar.l.si tutor.in pr̃i.s̃.de auc.tu. Siũcta.l.i.in pr̃in.s̃.de admi.tu.z hoc.§. tene mẽti hũc.§.qz notabilis.est.

Hanc stipulatõnem. Nõ qđ tutor potest ꝙueniri demũ si ta tutela.sz curator statiz ꝛ.de admi.tu.l.act?. Solu.vt plene no. C.de admi.tu.l.aduersus.dic vt ibi plene qz est longa materia.

Si tutor. Quero ꝛ quẽ agef.dicit gl. contra defensorẽ ei? vel cõtra curatorez datũ bõis.z hoc vltimũ plz.id vo qđ dr de defensore q̃ veniret in iudicio noie capti ab hostib? procederet si ille capt? reuerteref.si vo ibi moriref qđ gestũ est nõ valeret.vt.j.q̃ sen.fine ap.re.l.i.in fine ar.ad hoc in.l.si seru? cõis meuij.§.seru? capto.s̃. de stipu.seruo.

Si quis curator. Qđ etiã si nõ gerit teneaf.vt.l.ij.i fi.s̃.de cur. bo.dan.gl.dic aliud in curatore dato bõis.vt ibi. aliud in curatore adulti.vt ĥ. Vel dic fm Di.ibi gessit ex volũtate:ĥ ex necessitate.arg.l.iij.§.in eo. de admi.rerũ ad ciui.pti. Quero q̃ est rõ differẽtie inter tutorẽ z curatorẽ.dic vt in gl. Quero q̃d est hoc dictũ in se reuoluit.due sunt opi. vna id est sepi? stipulatio cõmittit.s.quotiens male gerit:z ista est vera. Alia vt dicam? reuoluit.i.obligatio vna deuoluit in aliã vltimã.vbi gra.p mala administratiõe tenebar tibi dare cẽtũ.statim cũ non exigo illa cẽtũ pria obligatio ꝙuertit in aliã scõaz qz nõ exegi.z sic de singulis.sed hoc nõ plz.qz vna actio deuoluit in aliã.ita demum si actoris interest,vt.l.diuortio.s̃.de neg.ge.sed ĥ actor? non interest.g̃ ꝛc.q̃re tene pria. Sed ad illã op.de.l.si duo.s̃.de arb. So.ibi mera pena: hic interesse.

auc.iudi.poss. a Quod intellige. An aũt sit differentia inẽ stipulationẽ iudicatũ solui:z stipulationẽ solui iudicatũ. vide bar. z ibi dixi in.l.ij.in pr̃in.de p̃to.stipu. Et de clausula iudicatũ solui de re defendenda z de iudicio sisti. vide no.p bar.z ibi oino pau. de cast.in.l.si cum hominem.s̃.de fideiusso.z dixi in.l.grece.in pr̃i. s̃.de fideiuss. so. vbi dixi qđ q̃ pmittit defendere.p mittit sistere z adde pau. de cast.in.l. iudicatũ solui. b Alieno noie. secus si aliũ defendat suo nomine. nã tũc nõ teneaf satisdare. ter. z exẽplũ habes i.l. si cũ vno.si ex noxa.ca.aga.s̃. c Sed hodie. Adde glo.z qđ ibi no.in.l.si pcura.s̃.ꝺ pcura. d Tertio q̃ro. Sz pone qđ aliq̃s pmisit se stari iuri vtruz videaf prodere mittere iudicatum solui. dic qđ sic etiam sistere.p mittere videtur.glo. est quã ibi multi no.ange. in.l.si cõmissa.j.rẽra.ba. Quid si pmisit parere mãdatis curie. An sit idẽ.vid bal. in.l.euz pro quo. de in ius voc. e Releua tus. Not.tñ cautelã quã tradit ange. in.l.si filius. q̃ satisd. co. q̃ est qđ si dominꝰ est multũ lõginquus a loco iudicij qđ potest oppõere qđ ille dñs q̃ fideiussit p pcura.nõ pos

Eruum. Vbo.ob. So.fallit ĥ.vt ĥ dr p gl.z dixi plene in.d.l.i.in pr̃i.s̃.de ꝺ. ob.

Et si ad species. curator datus ad litẽ teneaf satisdare.gl.dic qđ sic p hãc.l. quaz tenemẽti.sz an teneaf facere inuẽtariũ.gl.tz qđ nõ in.l. de creatiõib?.C.de epi.audi.arg.ad hoc.l.nullũ.§. cũ aũt.C.de epi.z cle.z ar.l.hoc iure.s̃.de solu.nã cũ curator ad lites nõ possit solutõnẽ recipe.vt.d. l.hoc iure.g̃ nõ dz facere inuẽtariũ qđ fit postq̃ recepit.vt.d.§.cũ aũt. Alij dicũt qđ teneaf facere inuẽtariũ:qz saltẽ ad eũ pueniũt instrumẽta cause.arg. hui?.l.z.l.cyrographis.i pr̃i.s̃.ꝺ admi.tu.z.l.tuto res. C.de admi.tuto.z illa instĩa dz ponere in inuẽtario. Alij distinguũt.aut loq̃mur in procuratore actor?:z tũc qz ad euz debẽt pueníre instĩa pupilli dz facere inuẽtariũ. Aut loq̃mur in curatore ex pte rei.z tũc qz nõ hz aliqñ aliq̃d facer nisi negare.z tũc nõ dz facere inuẽtariũ.hãc distinctionez ponit Bl.sed nõ plz.qz qñq̃ ex pte actor? nõ sunt instĩa sz solũ testes pducũtur z fiũt interrogatões. ex pte rei sunt qñq̃ instĩa.sed de ꝙsuetudine nõ faciũt inuẽtariũ.de hoc in speculo de actore.v̄.pubes.z ver.sequen.

Cum pupillus. Innuit ĥ qđ nomina non sint in patrimonio.ff.de ver.sig.l.bonoz. So.fateor qđ nomina sunt in pr̃imonio,sed ea q̃ a debitore debẽt exigi nõ sunt in pr̃imonio:z eo respectu sic loq̃tur hec.l. Quero vtrũ vsure veniãt in hac stipulatione,q̃dã qđ nõ.tu dic ꝛriũ vt in duab?.ll.seq.

Si postea cum.l.seq. deiussor simpliciter accept? tenef in vsuras q̃ veniũt officio iudicis ex natura a.c.de hoc in.l.q̃ro.s̃. loc. z.l.cẽtũ capue.s̃.de eo qđ cer.loco.z ibi dixi. Hec lex diuidit. primo

Si plures. ponit vnuz dictũ qđ fideiusso? vni? tutor? nõ hz bñficiũ diuisiõis.secũdo rñdet cuidã tacite obiectõi q̃re sec? sit in pluribus tutoribus?.tertio formal vnã obiectionez z ei rñdet q̃re sec? in fideiussoribus? alioz.secũda ibi nec q̃sq̃.tertia ibi ceterũ.z est pulchra z notabil.l.ista Qp.s̃.de fideiusso.tu.l.si pupill?. So.ibi erat plures fideiussores diuersoz tutoz.ĥ erat vni? tñ tutoris fideiussores.

Judicatum solui.

Glo.ꝓtinuat.dixit de pторijs stipulationib? in genere z psecut? ẽ vnã speciẽ.nũc psequit aliã speciẽ. Et circa rubricã q̃runt plura. Primo q̃re ponit ista cautio.dicit gl.añ lit.ꝓte. vt.l.de die. §. si seruus.s̃.q̃ satisda.cog.idẽ no.insti.e.ti.§.si vo.qđ intellige nisi procurator interueniret post lit.ꝓtest. qz tunc etiã interponeret. vt.l.ij. C. de ꝓcur. litis.z no.in.l.põponi?.§.rati.s̃.de pcur. Secũdo q̃ro a quo dr pstari ista cautio.dic glo.olim a quocũq̃ suo vel alieno noie ꝙuento reali vel psonali actione,hodie nõ pstaf ab eo q̃ suo noie ꝙuenitur

sidet immobilia ꝛ si ea possidet in loco longinquo a iudicio ꝛ eã retu
lit in l.fm.§.possessio.eo.ti.qđ no.qz de facili poter∫ euadere iudiciũ
si pet∫ a pcur.actor∫ pcaueri de iudicio sisti ꝛ iudicatũ solui in cã recõ
uẽtiõis.vide bar.circa pe.col. f Loqtur in cautiõe. Hz qđ si p
cura.cõparet ꝛ ad vnũ articulũ in cã;an debeat satisdare.allegaf gl.
q nõ.in.l.ꝛ.
i pri.de reg.
iur.quam al
leg.doct.in
d.l.si fili⁹. q
satisda.cog.
§ Unus
mod⁹. Do
dũ fleuãdi.p
curatorẽ de
satisdatiõe.
vide.i.ꝛ dic
bar.in.d.l.si
daret in rele
uatione fide
iussoꝛes alte
rius foꝛi ꝛ p
mitteref per
iudicem seu
notariũ alte
ri⁹ foꝛi. vide
sing.p Li.ꝛ
p bal.in.l.ij.
C.q q̃s pso.
no.acqr. Et
de isto mo
do releuãdi.
vide ang.in
l.fideiussoꝛ.
obligari.in
pri.de fide.
ꝛ fulg.in.d.
l.si filius.q
satisda.co.
b Querit
Di.Nñ pri
cipalis fide
iussit p cura
de iudicato
soluendo an
habeat bñfi
ciñ excussio
nis. Et ad
de q talef p
sone proprie
dicuntur ex
promissoꝛef
vt not.gl.in
l.in eo.i pri.
de reg.iur.ꝛ
no.in.l.ij.in
prin.q satis.
cog.ꝛ vide q
no.j.prime
ꝛ qđ dixi in
rubric.post
bar.§.de fi
deiusso. Et
an hẽat locũ
bñficium ex
cussionis in
fideiuss.iudi

vt insti.de satisda.in prin.ꝛ §.sed hodiec.in eo q di
cit q olim pstabaf a quẽto suo noie psonali nõ di
cit vez.vt dixi vobis fm Di.in.l.si cũ hoiez.§.de
fideiuss. Tertio q̃roo vtrũ pstef ista cautio a p
curatoꝛe q̃ hz mãdatũ.gl.dic q sic.vt.C.de satisd.
l.i.in fi.ꝛ fideiubet p suo pcuratoꝛe dñs si est pñs
si vo esset absens pcuratoꝛ inuenit sibi fideiusso
res.primũ qđ dic:siue habeat mãdatũ:siue non est
vez:licet sit secus in cautiõe de rato q̃ nõ pstaf cũ
est certũ de mãdato.vt.C.de pcur.l.i.ꝛ.j.ti.i.l.nec
satisdatio.rõnẽ dic.vt.l.nõ solũ.§.q alieno.§.de p
cura.ꝛ p doc.in.l.i.C.de pcur.fm q dic si est abñs
dñs pcuratoꝛ sibi inueniat fideiussoꝛes.dicit Di.
est vez nisi esset a dño releuatusc p pmissionem fa
cta notario recipiẽti noie quoꝛ interero.put ꝟsue
tudo est.ꝛ tex.dic insti.de satisda.§.si vero aliq̃s.ꝛ
isto casu dz dñs fideiussoꝛ.qz etiaz p abñte ꝛ igno
rãte põt quis fideiubere.vt.l.fideiubere.§.de fide
ius.ꝛ.l.ex mãdato.§.i.§.man. Sed circa hoc q̃
rit an saltim nuda cautiõe teneaf pcuratoꝛ pmit
tere.lz sit a dño releuat⁹. Spe.in ti.de satisda.§.ex
pedito.circa prin.§.tz q nõ.sed ꝺ hoc facit qz obli
gatio fideiussoꝛia nõ põt esse sine principali. vt. l.
fideiussoꝛ obligari.in prin.§.de fideiuss. sz bẽ nõ est
principalis.g dñs nõ põt dici fideiussoꝛ. Quidaz
volẽtes sustinere istã opi.dicũt q b fideiussoꝛ acci
pit sine principali.vt no.in.l.ij.§.i.§.q satisda.da.
cog.ꝛ ita loqtur.l.si barsatoꝛã.C.de fideius.sz hoc
nõ est bñ dictũ.qz spãle est in cautiõe de iudicio si
sti vt dicaf fideiussoꝛ sine principali.vt no.i.l.ij.§.i.
§.q satisda.cog.ꝛ ita loqtur.d.l.si barsatoꝛã.sz nfa
l.loqtur in cautiõe iudicatũ solui in q̃ reqrit prin
cipalis ꝛ fideiussoꝛ.vt.§.ti.ij.l.ptoꝛie. Nñ alij vo
lẽtes hoc sustinere dicũt q pcuratoꝛ est principal
q obligaf p lit.ꝛte.in q̃ q̃si ꝺhit.vt.l.ij.§.idem scri
bit.§.de pecul.ꝛ no.in.l.ij.§.fi.§.ti.ij. Hoc non est
bñ dictũ.nã p lit.ꝛte.q̃s obligaf instãtie.nõ autez
obligaf ei qđ in snia venit qđ appet.qz in pcura
toꝛe nõ fit executio.vt.l.plauti⁹.§.de pcu.b autez
loqtur in cautiõe iudi.sol. in q̃ nullo mõ pcuratoꝛ
repit obligat⁹.ꝛ sic esset fideiussoꝛia sine prãcipa
li. Alij volẽtes hoc sustinere dicũt q hoc non est
miz q fideiussoꝛ fit sine principali sic alias q̃ pri
cipalis sine herede decedit.vt.l.stichũ aut pãphi
lũ.circa fi.prin.§.de so.ꝛ.l.sine herede.§. de admi.
tu.sz hoc hoc nõ est bñ dictũ.qz ab initio nõ põt ꝺ
hi obligatio fideiussoꝛia sine principali. lz ex post
facto possit q̃ntz sustinere.ita no.§.depo.l.i.§. idẽ
põpo.pbaf in.l.postq̃.in prin.vt le.no.ca. Di.hic
nõ bñ se firmat.dic tñ q est arg.q pcuratoꝛ ipe de
beat cauere nuda cautõe.§.de vsufr.eaz rez q̃ vsu
ꝟsu.l.trib⁹.ꝛ arg.l.filio.ꝛ.l.si q̃n.§.i.§.vt le.no.ca.
Dñs Ci.in.l.i.C.de satisd.mouet istã.q.ꝛ dixit me
audiẽte q ista fuit prima q̃stio q̃ fuit sibi commissa
postq̃ rediit de bononia:ꝛ determinauit q pcura
toꝛ dz cauere iudicatũ solui vt sic ipse sit principal
dñs fideiussoꝛ.hoc pbat p.d.§.si ꝺo aliq̃s. instit.
de satisda.vbi dicit q dñs fideiubet p pcuratoꝛe
suo.g pcuratoꝛ est principalis.p hoc. §. de pcur.
l.minoꝛ.vbi dicit mioꝛi ꝛ fideiussoꝛib⁹ succurrit. g
appet q pcuratoꝛ est obligat⁹. Ja.de are. tangit
hãc qõnẽ.j.e.ti.l.si ad defendẽdũ.ꝛ ibi dicit sic.mo
dus releuãdi pcuratoꝛẽ põt esse duplex. vnus mo

solui.bal.in.l.cum eoꝛum.C.de sen.vbi dicit q nõ requiritur excus
sio. Cõtrariũ tenuit ipse ꝛ rectⁱ.in.l.fi.C.de vsur.rei iudi. qđ in cõ
stitutoꝛe gl.tz q hz locũ.§.si q̃s igit.in auc.de fideiuss. adde q licz
pri ꝺuẽt⁹ de peculio habeaf loco fideiussoꝛ∫ iudi.sol.tñ nõ hz in eo
locũ bñficiũ excussiõis.vt no.bar.ꝛ doc.in.l.cũ filiꝰ. in prin.de ꝺb.
ob.

dus§ q dñs ꝓmittat ꝓcuratori suo notario reci
piẽti noie eoꝛ quoꝛ intererit ꝛ det vnũ fideiussoꝛẽ
ipsi notario.tũc sufficeret qz esset principalis ꝛ fide
iussoꝛ.vt.d.l.ꝛ si ad defendẽdã.j.e.l.meh⁹ facẽ lz ip
se nõ alleget.l.si defunctⁱ.§.de pcur. Alio mõ re
leuaf q dñs ipse ꝓmittat simplr nec dat fideiusso
res.tũc nõ suffic sed ꝓcuratoꝛ ꝺz cauere nuda cau
tione.vt.l.i.§.exigere.§.de ma.ꝺue.qđ mihi placz
vt.d.l.trib⁹.de vsufru.eaz rez q̃ vsu ꝺsu.ꝛ.l.si q̃n.
§.i.§.vt le.no.ca.bⁿ sentit gl.in.l.iij.§.q̃uis.§.si cui
plusq̃.p.l.fal.licet ita sit de iure.tñ etiaz in multis
ptib⁹ ꝺsuetudo obseruat ꝺriũ:nec vidi vnq̃ obti
neri sup ista exceptõe. Querit Di.bq̃ ꝓmittit
ꝓcuratoꝛ ꝛ principalf fideiubet p eo in quẽ pri⁹ fi
et executio.dic Di.reuera dñs est principalis.ꝛ iõ
ꝺ eũ fiet pri⁹ executio ꝛ ꝺ fideiussoꝛẽ in subsidium
vt in auc.de fideiuss.in prin.ꝛ.§.i.fac ad hoc.§. de
pac.l.fideiussoꝛ∫.cũ.l.se.ꝛ.l.de die.§.q mulierẽ.§.q
satisda.cog.qđ intellige nisi esset ꝓcuratoꝛ in rem
suã.ar.ꝑdictaz legũ. Querit q̃d si dñs q̃ ꝓcu
ratoꝛẽ suũ sic releuauit nõ est soluẽdo nec possidet
immobilia. Rñdeo nõ videf idone⁹ fideiussoꝛ. vt
no.in auc.de exhi.ꝛ intro.reis.§.sancim⁹.ꝛ saltez
nõ põt releuare ꝓcuratoꝛẽ suũ a cautione de iudi
cio sisti:qz ipse dñs si esset pñs cogeref eam pstare
vt.l.sciẽdũ.§.q satisda.cog. Quero vtrũ possit
releuari ꝓcuratoꝛ in instro ꝓcuratiõis a cautione
de defendẽdo. Spec.in ti.de satisda.§.expedito.
ver.itẽ q̃rit.videf dicere q nõ.qz si dñs ꝓmittit de
defendendo qđ debebat facere ꝓcuratoꝛ ꝓmittit
factũ alienũ qđ non põt.ꝺz g dicere sic.ꝓmitto me
factuz ꝛ curatuz q defendet ꝛ sic ꝓcedẽt.ꝺriũ pu
to q ꝓmittẽdo de defendẽdo simplr suffic.nã in p
toriis stipulatõib⁹ talf ꝓmissio resoluit vt videat
ꝓmittere se curatuz ꝛ factuz.vt dixi in.l. quotiẽs
§.de ꝺbo.ob.ꝛ.l.stipulatio ista.in prin.e.ti. ꝺz
q̃ro vtrũ ꝓmissio ista facta p ꝓcuratoꝛem sufficiat
substituto ab ipso ꝓcuratoꝛe.rñ.nõ.vt.l.si añ acce
ptũ.j.e.ti.ꝛ iõ ꝺsuetudo est vt dicaf q ipse ꝓmittit
ꝓ ipso ꝓcuratoꝛe ꝛ ꝓ substituto ab eo ꝛc.

In stipulatiõe Qp.de.l. cedere
diẽ.j.de ꝺbo.sig.di
cit glo.fateoꝛ q dies cedit sz nõ venit.gl.
nõ dic vez.nã tps qđ daf iudicat∫ miseratõis gra
indulgef solutiõi.nec impedit diẽ obligationis ce
dere ꝛ venire.vt.l.si cũ militi.§.de cõpẽsa.sed.l.ce
dere diẽ.loqtur de die q̃ ineſt obligatiõi. Qp.
q añ snĩam cedat dies.vt.l.cũ q̃rebaf.j. e.so. b lo
qtur cũ stipulatio cõmittif ex clausula qđ ꝺbũ so
nat. Hz clausula de defendẽdo vel ꝺ dolo malo põt
cõmitti añ snĩam.vt.l.ꝺria.ꝛ pbaf.j.e.l.iudicatum
solui. Quero ꝺz b sed exactio in tps reo princi
pali indultũ differẽ. Quero vtrũ snĩa lata con
tra principalẽ posit fieri executio ꝺ fideiussoꝛez si
ne nouo ꝓcessu.glo.in.l.vl.C.de vsu.rei iudi.sim
plicit dic q sic.idẽ Ja.de are.§.de fideiuss.l.si q̃s
p eo.§.si nũmos.tñ fm oẽs illud nõ hz locũ in fide
iussoꝛe ꝺctus sed in fideiussoꝛe iudicij.ꝛ q in fide
iussoꝛẽ ꝺct⁹ nõ fiat pbaf in.l.grege.§.si a debitoꝛe
§.de pig.ꝛ.l.a snĩa.in prin.j.de app.ꝛ.C. de his q̃
ad eccl.ꝺfu.l.pñti.§.adiciẽtes.hoc tz Old.ꝛ spe.
in ti.de execu.snĩe.§.seq̃tur.ver.sz nunq̃d snĩa.hoc
tenuit Barsias ꝛ dñs Jo.an.in.c.i.de iniur.ꝛ de

I stipu
latione. q̃
ro vtrũ. An
snĩa lata cõ
tra principa
lẽ possz post
ea.fieri excus
sio ꝺ fideius
soꝛẽ.q̃d ecõ
tra. An si sit
lata ꝺ fide
iussoꝛẽ vide
atur ꝺdẽna
tus principa
lis.vide bal.
in.d.l.fin.in
ij.colũ.C.de
vsur.rei iu
di. Adde q̃
no.in.l.cũ fi
lius.de ver.
obl.ꝛ in sili.
Quid in fi
deiussoꝛe rẽ
ra.ha.vide
bar.j.ti.i.in
l.si sine.§. cũ
aũt.ad finẽ.
Quid in fi
deiussoꝛe de
defendendo
vide.j.e.in.l
si q̃s.§.si plu
res.p guid.
de suza.i.d.
l.pñti.C.de

k Spe.in ti.
Adde bart.
in.l.i.in fin.
C.de satisd.
ꝛ qđ ibi dixi
ꝛ q hoc ope
reꝛ.vide bar
to.in.l. si de
funct⁹.§.de
pcu.

l Rñdeo.
Adde bart.
in.d.l.scien
dũ.in fi.pri.
ꝛ ibi bart.ꝛ
in.l.ptoꝛie.
la vl.ad finẽ
de ptо.stip.
bñ facit.l.i.§
de in ius vo
can.p ange.
in.l.si filiꝰ.q̃
satisda.cog.
ꝛ in.l.si defũ
ctus.de pro
cur.ꝛ vide.§
in.i.col.in fi.

his qui ad eccle.ꝑfu.ꝛ bal.in.l.duob⁹.in.§.q̄ iurauit.s̄.de iureiur.ꝛ in.l.grege.s̄.de pig.hic alleg.Et vide glo.in.c.i.de iureiur.li.vi.ꝛ archi.xi.q.i.c.i.c.q̄dā.ꝛ Jmol.in.l.a snīa.in prin.de appel.ꝛ aliq̄d p eū in.l.in duob⁹.in.iiij.col.de duo.reis.ꝛ plene p bal.insti.de satisda.§. fi.vbi tandē residet cū bar.p bal.no.in addi.spe.in ti.de sentē.in.xvi. col.ꝛ bal.in l.siue in duplū.alias est l.ij.in.§.fin. cū.l.seq.s̄.q̄ satisda.cog.

m Habet aliās exceptiões. Not. q̄ fideiussor pōt oppone re ex psona sua aliās exceptões q̄s nō pōt principalis tenementi hoc. Et q̄ possit opponere fideiussor cōtra exceptionē snie. tenz bal.p⁹ Jac. bu.in.d.l. fi. §.i.in.ij. col. vsi.q̄ro nunq̄d in ista cū seq.de vsur. rei iudica.

n Clerbus statim. Clerbū statim significat summariā cognitionē ꝛc. Jdē dicas de vbo illico ꝛ q̄to citi⁹ ꝛ q̄ celerrime.vt in.l.si q̄s. ꝛ ibi barto.C. depositi.ꝛ dictione statim. vidē bar to.ter. ꝛ ibi imol.in.l. di uortio.in.ij. col.ff.so. matri.istis adō oīno ange. in auc.de litigio. circa prin. Adde bar.in.l. imperator.j. de iure fisci. q̄d de vbo protin⁹.vide nota.in.l.ij.per bal.C.vt lit. pēden.ꝛ ibi q̄d si in īstrumēto apponit vbus p

dam.da.li.vi.ꝛ Ci.in.d.l.vl.de vsu.rei iud.ꝛ guil. de cu.in.l.ij.in fi.s̄.q̄ satisd.cog.vñ teneo hoc pro vo q̄ in fideiussorē ꝺct⁹ nō fit executio sine nouo pcessu. Sed an in fideiussores iudicij.de hoc sunt opi.ꝛ iō b reuoco in dubiū. Et q̄ro an in fideiussorē iudi.sol.fiat executio.glo.dic̄ q̄ sic.in.d.l.vl. de vsur.rei iudi.ꝛ videt̄ tex.b in hac.l.p̄terea si alit̄ diceres seq̄ret̄ istud q̄ res abiret in infinituz.nā ꝺ fideiussorē dares de nouo libellū:ꝛ ipse respōderet p̄ curatorē ꝛ daret fideiussorē iudi.solui.ꝛ tūc iterū haberes necesse dare libellū ꝺ illū fideiussorem ꝛ sic de singulis vsq̄ in infinitū ꝛ nunq̄ fieret executio.ꝛ ista est vna opi. Alia fuit opi. Odof. q̄ in fideiussorē iudicatū sol. ex clausula qō vbū sonat fiat executio sine nouo pcessu.vt b in.d.l.vl.C. de vsur.rei iudi.ſz ex clausula de defendēdo vl̄ de dolo nō possit fieri executio sine nouo pcessu:qō apparet.q̄ nō hz expeditā q̄titatē:sed cōmittit̄ ad interesse qō est incertū:qō sec⁹ est in clausula iudica. sol.vt.j.eo.l.iudicatū sol.el.ij.ꝛ hoc tz Guil.de cu. in.l.ij.in fi.ꝛ.l.se.s̄.q̄ satisd.co.p illū tex.alij sūt q̄ dicūt simplr̄ q̄ in fideiussorē iudi.sol.non fiat executio.ꝛ hoc dicebat Ja.bu.p.l.duob⁹.§.g̃ si q̄s iurauerit.s̄.de iureiu.vbi ipse dicebat esse casuz. Preterea pōt esse q̄ fideiussor hz aliās exceptiones m q̄s nō hz principalis.vt.l.idēq̄.§.gñaliť.s̄.māda. ꝛ plene no.in.l.fideiussor.§.q̄dā.eo.titu. Preterea res inter alios acta ꝛc.vt.C.res inť alios acta ꝛc. ꝛ hoc tenebat dñs Rai.ꝛ dicebat esse casum in.l. ista.vbi dr q̄ cedit dies stipulatiōis.nō dic̄ q̄ sententia mādet̄ executioni:q̄d dicem⁹.puto q̄ ꝺ fideiussorē iudicatū solui acceptuz in iudicio ex clausula qō vbum sonat fiat executio sine nouo pcessu. hoc pbo p tex.d.l.vl.C.de vsu.rei iudi. vbi dic̄ statim ex quo verbo sic arguo.verbum statim n significat summariam cognitionem absq̄ ordine iudiciario.vt.C.vnde vi.l.momentanee. ergo appatet q̄ non debet fieri nouus pcessus ordinarie. Preterea vbū statim seu ꝺfestim importat vt nō req̄ratur noua snīa.vt in auc.de incest.nup.§.i.col.ij.ꝛ ibi no.g̃ ꝛc. Preterea nō est dubium q̄ ꝺfessio facta corā iudice meret̄ executj.o absq̄ noua snīa.vt.l.i. C.de ꝺfes.ibi naz ꝛ soluere cogit̄.ꝛ.l.si debitor.i.s̄. de iudi. Sed iste q̄ in iudicio pmisit iudicatū solue re iā est ꝺfessus se debere illud qō iudicabit̄. g̃ ꝛc. Preterea debitū est liq̄dū iudici.vt iudici:g̃ meretur executionē.vt.l.hj.C.de execu.rei iud.nō ob.l.si duob⁹.§.g̃ si q̄s iurauerit.nec illō qō dr q̄ fideiussor posset hꝛe exceptionē quā nō habebat principalis:q̄ hoc ꝺcedo.tñ hoc examinabit̄ in illa summaria cognitiōe q̄ fit tpe executōnis.vt.l.a duo.§. si sup reb⁹.s̄.de re iudi.ꝛ sic fideiussor nō ledet̄.non ob.q̄ dr res inter alios acta ꝛc.q̄ hoc nō est verū indistincte spālit̄ qñ actū est cū alio te volēte ꝛ consentiēte.vt.l.sepe.de re iudi. Nō ob.hec.l.q̄ dic̄ in stipulatiōe ꝛc.q̄ fateor q̄ snīa lata ꝺ principalem nō mādat̄ executioi ꝺ fideiussorē.ſz stipulatio q̄ fideiussor obligat⁹ est iudicatū soluere declarata p snīam illa meret̄ executionē p sicut snīa.ꝛ iste est casus in.l.nra.vñ aduerte modū quo executiones petes.vt pz ex pdictis. Quero an q in fideiussore de iudicio sisti fiat executio. Guil.de cu.q̄ nō.i.d. l.ij.in fi.s̄.q̄ satisda.cog. Repij q̄ dñs Jo.fagioli

tinus.ꝛ instrumentum istud sit penale iudex illico producto eo poterit sine aliquo pcessu ꝛ solennitate illuz ꝺdemnare. Et de ista dictione est tex.in.l.iij.§.in amittenda.de acq̄r.poss. o Vereť executj. Adde bar.in.l.i.ad fi.s̄.de ꝺfess. p Vereť executio nē. Ang.b ꝺ.ꝛ etiā bal.in.l.duob⁹.§.q̄ iurauit.de iureiuran.

de pīsis in q̄dā sua disputatiōe tenuit ꝺ p. l. sancimus. C. de fideiusso. qō mihi satis plz duob⁹ ꝺcurrētib⁹. Rō q̄ certa pena sit pmissa si nō steterit iudicio.ꝛ sic stipulatio hēat certā q̄titatē ꝛ liq̄daz Secūdo q̄ sit apposita certa dies sistendi in iudicio.ita loq̄tur.d.l.sancim⁹.qō pbo q̄ ter.ibi dicit statim.g̃ ꝛc.vt.s̄.dixi de vbo statim. Itē ter.ibi dicit oīno psoluat q̄ denotāt execu.si vo hēret diē limitatā:tñ nō haberet certā penā:ſz comitteret̄ ad interesse.adhuc dico idē q̄ mereat̄ execu. p rones q̄s dixi supra in fideiussorē iudi.sol.q̄ videt̄ ꝺfesus se debere interesse si nō steterit.ꝛ si dicas quō meret̄ executio.cū q̄titas nō sit certa. Rñ. in ipsa executione certificabit̄ ꝛ declarabit̄ istud interesse sic appet qñ fert̄ snīa incerta in vniuersalib⁹ iudicijs:q̄ certificabit̄ in execu.vt no.in.l.i.in princ. in pria glo.magna.s̄.de eden.sic dz intelligi.l.i.C.de sentē.q̄ si. cer. q̄ti. Et ita etiā practicam⁹ quotidie in instris guarētigionaz seu ꝺfessionaz q̄ mere nt̄ executionē ex forma statutoz italie.nā si nō ꝺtineret certā q̄titatē merent̄ nihilomin⁹ executionē declarata pri⁹ ꝛ limitata q̄titate.si vo nō ꝺtineret diez fistēdi in iudicio nō meret̄ executionez.casus est in l.iij.in fi.j.eo.rōnē ibi dicā incōtinēti.idez dico de clausula de defendēdo.nā si hz certū ꝛ limitatum tps in quo debeat defendere mereat̄ executionez: alis nō.vt.j.e.l.iij.in fi.ꝛ ibi dicā.in clausula vo de dolo dico simplr̄ mereri executionē. vt dicā statim cutionē mereri intelligo s si fit talis stipulatio interposita in iudicio corā iudice alias sec⁹.ar.l.ij.C.de execu.rei iudi.ꝛ.l.minoz.xxv.annis.cui fideiuss. s. de mino.rō q̄ tūc nō est liq̄dū iudici:nec videt̄ cōfessio facta corā iudice. Quero q̄d de stipulatiōe rē ratā haberi.an mereat̄ executionē.dicā.j. rē ra.ba.l.si fine.§.i. Quero qñ fideiussor iudicatū solui est exact⁹ facta ꝺ eū executioe:vtrū ipe habeat necesse agere ꝺ dñm via ordinaria.s. actione mādati.an vo possit ꝺ dñm impetrare executionē Rñ.sic t sine pcessu ordinario.tex.est in l.fi.in fine C.de vsu.rei iud.id qō dixi q̄ in fideiussorē iudicio sisti fit executio intellige si nō steterit tpe debito in iudicio.nō si p snīam fuerit iudicatū:q̄ p snīam liberat̄.vt.l.grece.§.ꝛ post lit̄.s̄.de fideiusso.

Perempta instātia libe

c Am lite. rat̄ fideiussor iudicatū solui h.d. Quero q̄lit̄ lis pierit.dic̄ gl.lapsu triēnij ꝛ istā tene. Alteri⁹ dic̄ glo.q̄ finita causa triēnio pria acta v nō valēt.doc.dicunt aut sunt acta ptinētia ad decisionē causē vt ꝺfessiones ꝛ attestatiōes ꝛ sil̄ia.ꝛ tūc nō pereūt ſz psunt etiā in sequēda.vt.l.iubem⁹.C.de libe.cau.ꝛ.l.cū antea.§. fi. C.de arbi.ꝛ.l.vlti.de testi.ꝛ no.in.l.pperanduz.§. fi.C.de iudi.hoc in attestatiōib⁹ videt̄ esse vex fm Ja.de are.si in pria instātia dicta testiū fuerūt publicata:alis sec⁹.vt.l.gesta.C.de re iudi.ꝛ ita intelligit ipse gl.q̄ est.s̄.de his q̄ in frau.cre.l.iij.circa fi. ꝛ ita refert Ci.C.de iudi.l.pperādū.§.fi. Jnno. tñ videt̄ velle ꝺ tñ ex de testi.c.alberic⁹.sed.j.dicam. aut sunt acta ptinētia ad litis ordinationē vt libelli oblatio citatio ꝛ fideiussor datio.ꝛ ista pēnt.ita loq̄tur b ꝛ ita dz intelligi qō no.in.l.si vt ppōis.C. quō ꝛ qñ iudex.ꝛ ibi p doc.ꝛ hoc tz Jnno.ex de te

ver.

ditio delegati:qz reuocat⁹ est an acta peant:z de nouo ordinari⁹ co
gnoscat:z an ex eisdē act⁹ vide bal.in.l.edita.in.vij.z.ix.q.C.de edē.
z vide no.x̄bū bal.in.l.ij.C.de fruc.z lit.expē.z in.d.l.gesta.in.i.col.
z vide bal.in ti.de pa.ostā.in ver.in causis.z ibi de citatiōe an peat
z eū ibi oīno videas.vide q̄ dixi in.l.i.C.de fruc.z lit.expē.z an iuris
ditio delega⁹
ti peat pem⁹
pta instātia.
vide gl.z do
cto.in.c.pe.
de iudi.z an
ge.z imol.in
l.iudex.i pri.
de re iud.vi
de bart.in.l.
ij.§.i.ff.vi
bo.rap.vid
inno.in.c.q̄
uis.de re iu
di.z in.c.cāz
q̄.de testi.z
q̄ no.bald.
in.l.eos.C.d
fal. Adde
bal.in.d.l.p
perādū.§.si
q̄dē.z Jun.
in.c.ostuluit.
de offi.dele.
Quid autē
si.ppē inep⁹
tū libellū se⁹
quuta est ab
solutōia.dic
q̄ oīa peunt
fm bal.in.l.
ij.C.de fruc.
z lit.expen.
z adde q̄ sp
acta z sentē⁹
tia lata iter
alios. ō ter⁹
tiū aliq̄le p⁹
iudicium inferunt:licet non plenam probationē fm gl.in.l.si duo pa
tronī.in prin.de iureiurando.z in .l.iij.in prin.de appel.bar.in.l. ad
monendi.in.xi.col.de iureiuran. r Quero vtrū. Materiā istā
plenissime tractaui in.l.ij.C.de edē. y Qui respiciūt. Et ad ma
teriā adde q̄ lz ofessio dñi in vna cā pīudicz in alia:sec⁹ est in ofessio
ne pcura.fm cōposte. z io.an.in.c.p inq̄sitionē.de elec.z seq̄tur imo.
in.c.i.in.iiij.col.vt lit.nō ote.ofessio in vno iudicio non pīudicat alle
gāti ōriā in alio.glo.est no.in auc.item possessor.z in corpe.C.q̄ po.
in pig.ba.z vide bar.z bal.in.d.l.ij.de eden.z id qō ibi dixi:z an cō⁹
fessio vn⁹ in vno iudicio pīudicet alteri in casu in quo snīa lata cum
vno nocet alteri.vide bar.ī.prime.z p do.anto.in.c.q̄uis.de re iud.
z ibi p abb.in pe.col.z vide bart.in.l.plusquā.§.i.de app. z vide q̄
dixi in.l.sepe.in.iij.q.de re iudi. z De effectu testiū.vide bal.in
addi.spec.in ti.de instru.edi.in vl.col.in ver.acta.z p do.ant.in.c.al⁹
beric⁹.de testi.vbi tz ō bar.z pleni⁹ p eū in.d.c.cām.el.i.circa pe.col.
eo.ti.videlicet q̄ iudex alteri⁹ instātie nō possit iudicare ad finem.vt
in alia instātia fidē faciāt:lz debēt testes itez⁹ pduci: nisi mortui eēnt
fm distinctionē.l.fi.C.de testi.z.c.pīnata.ex̄.e.ti.p quo alleg.tex.in.c.
cū cām.e.ti.in fi.cū gl.in x̄bo iure voluerūt.z tenēt bal.z sali.in.l.ge
sta.in.i.col.C.de re iud.p.d.l.fi.de testi.do.abb.ī.d.c.cū cām.tz opi.
bar.ꝟ z dic̄ q̄ tex.ibi intelligit⁹ in arbitro z adduc̄ alia sat⁹ leuia. idez
tz imol.in.d.c.cū cām.mot⁹ rōne ne facultas pbationū angustet⁹ p.l.
q̄ii.in fi.C.de here.lz bar.in.d.l.gesta.tz ōriū ei⁹ qō ꝟ.nā vult ibi q̄
attestatōes nō publicate nullo mō faciāt fidē in alia instātia nec pos
sint publicari p iudicē alteri⁹ īstātie. Et idē videt velle Ci.post ia.de
are.in.d.l.pperādū.in.§.fi.z bar.in.l.i.cū duab⁹ seq.s.q̄ in frau.cre.
qui ita intelligit gl.ibi in.l.iij.fac̄ qō no.gl.z bar.in.l.solā.C.de te
sti.z bar.in.l.ij.C.de edē.z exp̄sse hoc tz ia.de mata.z bal.in.d.l.fi.
C.de testi.z Ci.ibi trāsit cū bar.ꝟ plz mihi opi.do.anto.z seq̄cīū p
d.c.cū cāz.cū gl.bñfacit:qō no.gl.z bar.in.l.admo nēdi.in.xiiij.co⁹
lū.de iureiu.in x̄.q̄ro q̄d si dicta testiuz:ex quo infert⁹ q̄ qñ attesta
tiōes nō sūt
publicate il
lud qō ōz in
arbitro ī.d.
l.fi.hz locuz
in iudice ex
idemptitate
rōnis q̄z ma⁹
iozitate; sed
qñ sūt publi
cate coza iu⁹
dice non hz
locū qō ōz ī
d.l.fi.qz atte
statōes indi
stricte faciūt
fidē ī alio iu
dicio.c.cām.
el.i.de testi.
z.d.l.gesta.
fm ia.but.z
bar.in.d.l.f.
z p bar.in.l.
p hāc.ad fi.
C.de tem.ap
pel.z in.d.l.
ij.C.de edē.
z ꝟ inno.ī.c.
cū in tua.de
testi.z in.d.
c.cām. fulg.
z Pau. de
cast.in.d.l.ij
C.de eden.z
bal.in.d.l.f.
vbi assigna⁹
uit bonaz ra
tionē differē
tie:licet ipsemet bal.z ang.in.l.ij.in.ij.col.C.de eden.z in.d.l. ppe
randum.§.fi.teneāt ōriū.s.q̄ hēat locū distinctio.d.l.fi.vt not.gl.in
d.l.pperādū.§.fi.z nō bñ.vt ibi etiā p cy.z ang.z ita intellige no.
p cy.in.d.l.ij.C.de eden.z hoc etiā tz late bar.in.d.l.ij.§.i.ff.vi bo.
rap. Sz an attestatiōes nō publicate in cā principali faciāt fidē co⁹
rā iudice appellatiōis.dixi p⁹ sali.in.d.l.ij.C.de.edē.z tenui q̄ sic.
z dic̄ bal.ī.l.siqs in hoc gen⁹.C.de epi.z cle.q̄ ofessio spōtanea de
crimie nō fac̄ fidē in alio iudicio si ī prio ofess⁹ fuerit absolut⁹.alle.
inno.in.c.mlieri.de iureiu.fac̄ qō dixi in.l.interdū.§.i.in.i.col.ff. de
fur. Et q̄d in testibus examīari⁹ in loco lōgiquo.vide bar.in.l.ij.C.
de naufra.li.xi.z qō not.ī.l.cū ab initio.z ī.l.si q̄s ex sigīoz⁹.quē
admo.te.ap.vide īno.ī.c.cū i tua.de test.z bal.ī.d.l.ij.C.de edē. Et
ist⁹ adde bar.i.l.admonēdi.ī x̄.q̄ro q̄d si dicta testiū.s.de iureiu.q̄
dic̄ q̄ dicta testiū recepta ō alios faciūt semiplenā pbationē si mō
nō pñt examīari:alꝫ sec⁹.z ī materia vide gl.z bar.in.l.re⁹.j.de cri.
expi.bñdi.z bal.ī.d.l.gesta.in.i.col.z ī materia adde gl.z no.ibi p
doc.ī.c.cū dilect⁹.de oz.cog.z ibi an acta fcā ī iudicio sūmario faci
ant fidē ī plenario.z īno.ī.c.fi.e.ti.an pbatōes facte ī dilatoriis p
bēt ī principali.z vī directe q̄ nō:nisi ī ofessiōe.ad qō vide do ant.
in.c.i.de pba.z no.p bar.i.l.ij.ff.vi bo.ra.z qō dixi.insti.de ac.§.se
quēs. a Dicta publicet. Ista sing.limita in casu prio p bar.in
l.eos.circa pri.j.de fal.z adde bar.in.l.fi.et bal.ī.i.col.C. de testi.
vide q̄ dixi ad ea q̄ dixit ꝟ bar.p⁹ abb.in.c.cām.de testi. b Jn
alia instātia. Et mutato statu psone vt est gl.no.et ibi bar.in.l.si fi
lio.la.ij.s.so.ma. c Qō intellige. Alias sec⁹ vt dic̄ ang.et ful
go.in.l.ij.C.de edē.p.c.venies.el.ij.de testi.et do.ant.in.c.cām.el.i.

Qo

de testi.ſz bar.in.d.l.ij.§.i.vi bo.rap.hoc reprehēdit ꝛ nōdet ad. d. c. venies.ꝛ ppt hoc cy.ꝛ bal.in.i.col.l.ij.C.de edē.dicūt ꝛ meli⁹ q̄ fctā in vna cā faciūt fidē in alia inf easdē psonas: vt ibi p eos: alʒ sec⁹ qñ p̄cedēs cā sic se hz ad secūdā q̄ lata snīa in vna parit exceptionem rei iudi.in alia,sec⁹ in ꝺfessiōe vt ibi.p bal.ꝛ istud etiā ꝑbāt iura allegata p bart.

ī.d.l.ij.vi bo no.ra.in xvsi. q̄ro vtrūiū/ctis.h no. p eū in ver.venio ad lect. placētini. ꝛ istō teneo q̄ regula est q̄ cui nocz sentētia nocent acta.vt h ēt p bart.tamē abb.dicit q̄ ꝑbatio fctā in cā sperata. ꝛ sic iniq̄ in alia sentētia nō parit excep.rei iudi. ſz nō plz ex p̄dicto. c. veniēs. ꝛ vi de abb. ī. d. ca.cām.

d Quod p iudicant. Et p hoc videt q̄ testes ꝑducti ꝺ ticiū sup nullitate ꝓcess⁹ vl̄ instri aut simiuz ꝑbēt quo ad oēs. sic̄ ꝑdest oībus snīa cōtra ticiū lata secūdū.no.p inno.ꝛ Jo. an.in.c.pe.ver. secūd⁹ prīcipalis cas⁹ de re iud.ꝛ ī c.cāz q̄. el.ij in pe. col. q̄ fi.sint legi.ꝛ imol.in.l.sepe.in.vij. colū.de re iud. ꝛ est tex. ī. c. int dilectos ꝛ qō ibi no. abb. ad id quod dicit hic bart.de fide instrumē. Et an confessio in vno iudicio p̄iudicet in alio. vide que dixi.s. prime.ꝛ in prin.huius.l.in ꝺtrariū facit.l.si pluſozio.§.i.in ver.quid si illi.ꝛ qō ibi no.de app.ꝛ.l.a snīa. §.i.ꝛ p solutiōe dic q̄ aut q̄ ꝺfitet erat prīcipalis in cā q̄ litigabat ꝛ ꝓcedit dictū bart.h.ꝛ in.d.l.ij.in fi.C.de eden. videlicet q̄ p̄iudicat as ꝑsonas do regulā q̄ in illis casibus in q̄b⁹ sentētia lata inf alios alijs p̄iudicat in illis p̄iudicant ille ꝑbatiōes.casus est.s. de iureiur.l.ſz ꝛ si possessozi.§.fi.ꝛ.l.se.ꝛ hoc tz inno.ex de testi.ca.causa. ꝛ idē ꝺsuluit Di.vt dixi in.l.si mat.§.fi.de execu. rei iudi.ꝛ idē dico de ꝺfessiōe.vt.l.iubem⁹.C.de li.cā. Dz ꝺ p̄dicta fac̄ de execu.tu.l.spadonem.§.q̄ absolut⁹.ꝛ de vaca.mu.l.i.§.q̄ excusat⁹ ſ. iō q̄dā limitant p̄dicta xva esse in his q̄ cursu tpis nō mutanf. alʒ ꝛ inf easdē ꝑsonas nō faciūt fidē. vt dicī.ll.ꝛ ita dicit Di.in.d.§.q̄ absolut⁹.ꝛ cy.in.l.si vt ꝑponis.C quō ꝛ qñ iudex.ſz nō bñ loquunf. nā ibi in prīo iudicio ꝑbabaf tūc liberos viuere.ꝛ iō si in scōo q̄re ref an illo tpe liberi viuerēt. illa prīa acta ꝑbarēt inter easdē ꝑsonas. vt dictū est.ſz q: in secundo iudicio q̄rit an nūc viuāt liberi.ꝛ sic de alio q̄ fuerit dictū in prīo.iō in hoc nō ꝑbāt.immo ꝛ si in eodē iudicio testi⁹ dicerz q̄ vidit iā sunt anni viuere liberos nō seq̄ref: q̄ hodie viuūt. vt.d.ll. Secūd⁹ effect⁹.s.an in alia instātia possint de nouo ꝑduci sup eodē nō obstāte publicatōe facta in prīa: dicā. j. vi bo.rap.l.ij.§.i.q: aut testes ꝑducunt ad eūdē finē ꝛ nō ꝑnt. aut ad aliū finē ꝛ ꝑnt. vt ibi dicā. Quedā sūt acta ptinētia ad litⁱ decisionē vt snīe. ꝛ iste vtq̄ alijs ꝑsint vel noceāt nō est nra materia h. ſz. s. de re iudi.l.sepe.ꝛ C. q̄b⁹ res iud.nō no.l.i. Juxta p̄missa q̄ro aliq̄s fuit de publico crimīe accusatus ꝛ fuerūt recepti testes ad offensionē ꝛ decisionem deinde pit instātia supuenit de nouo ad accusādū q̄dā q̄ suā iniuriā ꝑseqūtur ꝛ docet se ignorasse. an testes recepti in prīa faciāt h fidē. ꝛ videt q̄ testes ad offensam ꝑsint. q: ꝺdēnatoria si fuisset lata in prīo sufficeret huic secūdo accusanti. testes xvo ad defensam videt nō posse induci: q: absolutoria lata huic nō p̄iudicaret. vt.l.si cui.§.hisdē. de accusa. Dz dico si accusator vult vti testib⁹ ad offensaz cogit admittere testes ad defensaz. vt.l.petēde. C. ō tem.in integ.rest. ꝛ q: nō pōt ꝑ pte ratū hre. vt. l. in cause.in prīn.s. de ꝑcu. ꝛ q: dz vti adminiculo auctor⁹ cū sua cā. vt.l.pōpo.§.cū q̄s. de acq̄r.poss. Secūdo q̄ro certū est q̄ in illis casib⁹ in q̄bus snīa est lata ꝺ vnū alteri nocet est verū si est lata ꝺ pñtē. sec⁹ si ꝺ ꝺtuma cē. vt.l.pap.§.meminisse.in fi. ꝛ.l.q̄ repudiant⁹. de inoffi.test. ꝛ C. de pig.l. si pr̄ses. pone g̃ q̄ testes sunt recepti pte pñte qñ iurauerūt: sed in illa publicatiōe ps fuit ꝺtumax quid erit in alio iudicio. certe q̄tū ad easdē ꝑsonas non est dubiū q̄ p̄iudicant⁹. ſz q̄tū ad alias ꝑsonas videt q̄ examinatio p̄iudicet: ſz nō publicatio. q: facta pte ꝺtumace sic̄ nō p̄iudicaret snīa ꝼm ea q̄ dicta sunt. ꝛ sic esset necesse q̄ quo ad istas ptes iterū publicent. qō pōt fieri etiā ab alio iudice. vt dictū est. ꝛ p̄dicta faciūt. pōe q̄ terti⁹ cui⁹ interest appellat. an poterit iterū testes ꝑducere forte tangaz in l.a sententia. j. de appel.

Aquis apud aliquem. Jsta lex q̄ liter debe quo ad oēs eos q̄b⁹ p̄iudicasset snīa. facit.l.posthumus.§.si q̄s ex his.s. de inoff.test. ꝛ qō no.imol.in.d.c.cāz. q̄ fi.sint legi. ſz si q̄ris an ꝺfessio sua p̄iudicet alteri: tūc ꝑcedit opi.bar.in. d.l. si pluſozio ꝛ ita vt dixi volūt do.anto. ꝛ abb.in.d.c.pe. de re iudi. q̄cq̄d dixerit cy.in.d.l.vnica.in.vij.q.C. de ꝺfess. Di aūt ille q̄ erat in lite nō est at intelligi declarabit. j.e.l.cū apō sempr̄oniū. iō h nō insisto.

C Hic.§. diuidit. Prīo

Stipulationem. dic̄ q̄ pñt istā stipulationē vtiliter exigere ꝑcurator tutor ꝛ curator. Secūdo formāt aliq̄s. q. circa ꝑcuratorē. Tertio formāt q̄stiones circa tutorē. Quarto formāt qōnes circa curatorē. secūda ibi ꝑcuratorē. tertia ibi ſz ꝛ q̄ de tutorē. q̄rta ibi sed ꝛ curatorem. in tex. ibi stipulari pñt. dic.i. exigere vtilit. ita q̄ vtilē ex stipulatione acq̄rat ei cui⁹ ꝑsonā in iudicio repñtat. vt.s. de ꝑcur.l.in cause.§.vl.ꝛ.l.si ꝑcurator. ita dicebat oldra. C No.i.§. ꝑcuratorē. xv. ſz ꝛ si ratū. q̄ i illis casib⁹ q̄b⁹ p ꝑcuratorē q̄rit vtilis in eisdē q̄rit per gestorē ratihabitione secuta. Idē in xv. sed ꝛ si forte. ibi vir vxoris noīe dic.s. interuenit ꝛ cautiones iudicatū solui recepit. C No. tex. ibi q̄ essi eis ꝛc. tex. ibi cauēdū q̄si nunq̄ fuerit cautū. sec⁹ si verus ꝑcurator cautionē recepisset ꝛ dñs litē inchoaret. nā tūc cū trāsiret cautio in dñm nō essz de nouo cauēdū. vt.s. de ꝑcur.l.in cause.§.fi.ꝛ.l. si ꝑcurator. C No. etiā ex isto xv. q̄ ꝺiūcta ꝑsona nō est ꝑcurator. ꝛ sic fac ad id qō dixi vobis. q̄ essi ꝺiūcte ꝑsone non pōt solui. vt dixi in.l.xvo ꝑcuratori.s. de solu. C Qp. de.l.si añ acceptū. j.e.ti. Solu. vt ibi. C Secūdo op. q̄ ꝺiūcte ꝑsone possint agere sine mādato. g̃ videt idē in eis qō in ꝑcuratore. vt.l. ſz ꝛ he. in prīn.s. de ꝑcur. ꝛ.l. marit⁹. C. de ꝑcu. So. ſz mādatū nō exigat tūi eoz factū nō p̄iudicat dño nisi mādet vel ratū hēat. vt. C. q̄b⁹ res iudi. nō nocet.l.i. ꝛ hoc in tex. ꝛ iō cautio recepta p eos nō trāfit i dñz. qō sec⁹ eēt i xvo ꝑcuratore vt dixi sup tex.

C Ibi administrabat.

Sed et si cum tutor. id est administrare potest dē. q̄ illud qō fac̄ tutor est necesse q̄ faciat tanquā tutor. vt pupillus teneat. C Cōtra hoc opp. de.l. post mortē. §.i. ꝛ qō ibi no.s. qñ ex facto tuto. ꝛ.l. cū post. §.i.s. de admi.tu. So. qñ tutor ignorat se tutorē. tūc sine dubio nō facit vt tutor. vt.l.pen.s. de eo q̄ ꝑ tu.neg.ge. ſz qñ scit se tutorē datū si quidē fac mētionē officij. vt q: dic̄ talis tutor: ſz nō dicat tutorio noīe facere videt. vt.d.l.cū post.§.i. de admi.tuto. ꝛ.l. vl.s. de insti. si xvo nō fac mētionem de officio si q̄dē ꝺct⁹ celebrat sup re ptinēte ad pupillū videt in dubio facere tutorio noīe si vterq̄ ꝺ hētiū sciret ip̄z tutorē. vt.d.l. post mortez.§.i.ꝛ qō ibi no.s. qñ ex facto tu. sec⁹ si alter ꝺ hētiū ignorauret vel aliud exprimeret. vt h. tuti⁹: g̃ est q̄ sp in oibus actib⁹ apponat tutorio noīe. fac̄ ad p̄dicta qō dixi in.l.i.§. nūciatio.s. de no.ope.nun. ꝛ.l. si ita stipulat⁹.§. grisogon⁹.s. de xvbo.ob. In iudice autē an req̄rat q̄ sciat se iurisditōnē hre dic vt dixi in.l. multū.s. de ꝺdi.et demō. C Ex ver. si tutor. no. q̄ quo ad res q̄ nō sunt de administratiōe tutor⁊ ipse habet vt exne⁹. fac̄ ad hoc.s. de admi.tuto.l. vl ex pte. et.l.si duo. et.s. de so.l. q̄ro. C Cōtra hoc op.

pcu. et bal.in.l.q̄ stipēdia. C. eo. e De.l. post mortē. vide in.l.q̄ in aliena.§.si is q̄. de acq̄r.here. Ñ tutor et files p̄sumant facere noīe officij vel ꝓprio. adde q̄ no. bal.in.l.post dotē.in.iij. et meli⁹ in.v.lec.sol.ma. et in.l.i.§. nūciatio. de ope.no.nun. vide bar. in hac materia h et in.d.l. post dotē. in.v.lec. et in.l. post mortē qñ

Jq̄s apud alium ꝑsonā q̄ quē.§. stipulationē. ꝺiūcta ꝑsona. Ꝺiūcta ꝑsona dr pcurator sed impropꝛie sm glo.in.l.ſz ꝛ hec ꝛc. Et iō bene dic bal.in.l.i. C. de ꝑcur. q̄ ꝺiuncta ꝑsona nō pōt agere tanq̄ ꝑcur. p istū tex. ꝛ ibi no. bal.in.l.i. in vij.col. C. de acti. ꝛ status tū loquēs in ꝑcu. nō veri ficat in ꝺiūcta ꝑsona vide bal. in l.i. C. q̄. res iudi. non nocet. ꝛ an ꝑcura. in rē suaz dicat ꝓprie ꝑcura. vide glo. in.l.i. in prīn. C. de ꝑcur. q̄

de.l.p tutores. ſ. de admi.tu. So. aliud ex pte cõuenti vt ibi. aliud ex parte agentis. vt hic.

Si reus. ¶ Alſq; mõ uriſconſult⁹ tractauit de pſonis q̃ pñt iſtã ſtipulationẽ recipe q̃ ſtipulatio hz in ſe tres clauſulas. vt. j. eo. l. iudicatũ ſolui. ¶ Hic incipit tractare de pria. ſ. de clauſula de defendẽdo. ⁊ de hac tractaf̃ h. ⁊ ī duab⁹. ll. ſeq. ¶ Op. ad ver. ob rẽ. ſm hoc iſta ſtipulatio nũ q̃ cõmitteref̃. qz ſemp exiſteret aliq̃s q̃ eum defenderet cũ q̃libet eẽne⁹ admittaf̃ ad defendẽdũ. vt. j. e. l. iaz tĩ. ſ. iul. ¶ Rñ. illud qõ h dz. exiſtere põt intelligaf̃. i. exiſtat de facto. vt ſic ꝟbũ poteſt denotet actũ magl q̃ potẽtiã. vt. l. iij. ſ. ſi q̃s ſic accepit. ſ. de ſtatuli. vl aliter ⁊ melⁱ dico q̃ tũc videbiſ̃ nõ poſſe extare qñ facta ſolẽni req̃ſitiõe pſanguineorũ ⁊ amicorz null⁹ eſt q̃ eũ defendat ſm forma. l. itẽ ait p̃tor. ſ. fi. ⁊ l. ſe. ſ. ex q̃. cau. ma. ⁊ l. hoc aũt. ſ. i. ſ. qui. ex cau. in poſſ. ea. ⁊ hoc ſentit glo. ⁊ doc. tenent.

Si plures. ¶ Dorz commiſſa in nõ defendendo põt purgari vſq; ad ſniaz poſt ſniam ꝟo vel ſolutionẽ purgari nõ põt. h. dic̃ Et eſt iſte valde notabil̃. ſ. ⁊ allegaui ipm multuz fortif̃ in materia. l. ſi inſulã. ſ. de ꝟb. ob. in tex. in. l. is aũt. ibi abſolui dz: dic. ſ. ab obſeruatiõe iudicij. Itẽ in. l. iam tĩ. ibi ſolutũ eſt. qõ eſt falſuz ⁊ iniquũ ¶ Not. pio q̃ poſt lit. ꝓteſta. põt purgari mora. ¶ Cõtra hoc op. de. l. ſi inſulã. de ꝟbo. ob. glo. nõ ſol. dicũt q̃dã ibi in ſ̃ctib⁹ hic in iudicijs. vel ibi loquif̃ in pricipali ꝙuẽto h in fideiuſſore. trufe ſunt. So. g̃ dic̃ Pe. ⁊ idẽ ſeq̃baf̃ dñs Anto. de piſis in repetitiõe. l. ſi inſulãf̃. hᵒ iõ. qz ſtipulatio citⁱ cõmittif̃ q̃ debeaf̃. iõ in alio releuef̃. vt vlteriozi tpe admittaf̃ purgatio. declaro hoc qñ q̃s tenef̃ ad fctũ nõ cõmittif̃ ſtipulatio ad totale intereſſe: niſi cum trãſierit tĩ tps quo factũ illud pfici potuerit. vt. l. ſi ſtipulat⁹ eſſez abs te. ⁊ l. ſtipu. non diui. ſ. plane. de ꝟbo. ob. vñ h nõ deberet ſtipulatio fob rẽ non defenſam cõmitti: niſi trãſierit tĩ tps quo iudiciũ potuerit pfici. ſed qz iſtud eſt incertũ vel forte expectare eſſet longũ. iõ cõmittif̃ ſtipulatio ab ipſo inditio ad intereſſe totale. ⁊ qz reⁱ in hoc grauaf̃: nõ admittif̃ purgatio lõgiozi tpe. ſ. vſq; ad ſniaz. ¶ Secũdo no. q̃ ſ̃ fideiuſſorẽ de defendẽdo opⁱ eſt noua inſtãtia. nã h vides q̃ ſ̃ eũ ſit de nouo lit. ꝓteſt. ¶ Cõtra hoc op. de eo qõ dixi vobis. ſ. e. l. i. So. h nõ erat limitata certa dies q̃ deberet ſiſtere ⁊ defendere. iõ cũ citⁱ cõmittaf̃ ſtipulatio longiozi tẽpore admittif̃ purgatio. vt dictuz eſt. ne g̃ auferaf̃ reo facultas purgãdi moraꝫ ſuã ſm bñficiuz huⁱ⁹. l. req̃rif̃ q̃ de nouo fiat ꝓceſſus. auferet eẽi ſibi ſi h ſtipulatio hẽret paratã executionẽ. ſz ſi eſſet limitata certa dies. tũc putarẽ q̃ hẽret executionẽ ⁊ non admitteref̃ purgatio vltra lĩ ꝓte. vt dixi. ſ. eo. l. i. ¶ Tertio in. l. iã tĩ. in pñ. no. q̃ facultas purgãdi mora ꝑmittif̃ poſt ſolutionẽ factã. ⁊ iõ dico q̃ poſt q̃ facta eſt executio ſiue a iure ſiue ab hoĩe tollitur facꝭtas purgãdi mora. vt h. ⁊ l. q̃ ob rẽ. ſ. ꝺ cõ. ide. q̃ ꝺcoꝛ. cũ iſta. ⁊ plene dixi ī. l. ſi inſulã. ſ. de ꝟ. ob.

In hac ſtipulatione. ¶ Stipulatio ſemel totale vlteriⁱ nõ cõmittif̃. h. d. ¶ Op. ī. e. l. fi. So. intelligẽ h qñ eſt cõmiſſa ex vna clauſula ad totale intereſſe: ⁊ q̃ totũ exigaf̃. ſecⁱ ſi nihil exigaf̃. qz pria pur geref̃. vr. ſ. l. iij. in fi. vel ſi nõ exigaf̃: niſi ꝑ pte. vt. d. l. fi. ī. e. tũc eĩ alia clauſula poterit committi in alia parte.

Nunc videamus. ¶ No. tex. ibi ſi vero extrinſecⁱ ⁊c. qz eſt notabil̃ tex. Itẽ no. caſum in ver. q̃ ſi q̃s eũ ⁊c. ¶ Quero qñ fideiuſſor venit ad defendendũ vtrũ debeat ſatiſdare. tex. dicit h q̃ nõ. ⁊ hoc videf̃ tenere Rog. ī. pri. ſ. ſi ex fideiuſſoꝛib⁹. gl. tz h ꝺrũ. ⁊ etiã ibi qõ plz: qz tales fideiuſſores nõ hñt mãdatũ de defendẽdo ſed de ſoluẽdo. vt. ī. ea. l. ſ. in hac. tõ tanq; eẽne⁹ dz ſatiſdare. ¶ Sed q̃ro h tex. diſtinguit aut offert ſe defẽſuꝝ cũ ſatiſdatõe an ſine. ¶ Quero vtrũ ſufficiat q̃ q̃s dicat ſe paratũ defendere ⁊ ſatiſdare. an ꝟo eſt neceſſe q̃ habeat fideiuſſores ad man⁹ ⁊ puto q̃ ſic. nec ſufficiat ꝟbo tĩi offerre. vt l. ſeru⁹ ſi heredi. in fi. ſ. de ſtatulibe. ⁊ ar. ſ. de ſol. l. q̃ decẽ. ſ. idẽ rñdit. in fi. ſ. circa qõ dic. vt. ſ. de op. no. nunci. l. p̃toꝛ ait. ſ. ſi q̃s pat⁹. Itẽ dz h iſtius ſtipulationis nullam partez cõmitti. ¶ Quero q̃re dicit nullam partẽ. dic vt in glo.

Si ex fideiuſſoꝛibus. ¶ Quero quid eſt hoc dictum ceteraq; eadẽ eſſe. h ſunt tres opi. vna Hug. ſecũda Jo. ⁊ q̃libet iſtaꝝ eſt ꝟa. tertia fuit Rog. ⁊ illã repꝛobaui. ſ. pri. ⁊ de his tractabiſ̃. ī. e. l. ſi ante acceptum.

In hac ſtipulatõne. ¶ Iſte eſt notabilis ſ. ⁊ in multⁱ⁹ locⁱ⁹ allegaui in ver. quid tĩ ⁊c. ⁊ eſt glo. multaꝝ. ll. ⁊ eſt male intellectus iudicio meo. ¶ No. tex. ibi q̃ſi iuxta mãdatũ ⁊c. dz h q̃ ſi ſuccubuit repetit qõ ſoluit. nõ tĩ repetit ſumpt⁹. ſ. qz etiã illud qõ ſoluit nõ videf̃ poſſe repetere. nã ſnia nõ ligauit dñz. vt. ī. e. l. ſi añ. l. plauti⁹. ſ. de pcu. ⁊ l. iij. in pñ. ſ. de re iudic. So. nõ repetit q̃ſi eũ liberauerit ab obligatõe pri ſtina q̃ teneba f̃ ⁊ repetat neg. geſt. vt. l. de q̃ re. ſ. f. ſ. de re iudi. ita debet intelligere h. ¶ Itẽ dz h ſi obtinuit repetit ſumptus ſ. ſecus ſi ſuccubuit. ſ. ¶ mã. l. etiã. ⁊. ſ. de pcu. l. q̃ ꝓpio. ſ. lit. dic̃ gl. ibi loq̃tur de mãdatũ hñte. h de eo q̃ mãdatũ nõ habet ¶ Cõtra hoc itez op. qz etiã ſi nõ hz mãdatũ ſufficit negociũ vtilif̃ eſſe ceptũ. vt. l. ſed an vltro. ſ. i. ſ. de neg. ge. So. gl. h nõ bñ exꝓmit. ſz alibi dicit aliud in ſ̃ctib⁹: aliud in iudicijs. ita no. in. l. ex pte. in pñ. ſ. fa. her. Pe. vero in. d. l. etiã. videf̃ tenere q̃ idẽ ſit in ſ̃ctib⁹ qõ in iudicijs: nõ tĩ vltra declarat. nos tĩ declarem⁹ iſtã materiã ſic. ⁊ pio videamus de eo q̃ defendit ſine mãdato gerendo negocia alteriⁱ⁹. dic qñq; ꝓſtat q̃ vtilif̃ defendit: lz ſuccubuerit qõ põt eſſe: qz intereſt rei: vt ſnia ꝺẽnatoria def̃ ꝑpf̃ ſtipulationẽ de euic. vt. l. vtiq;. ſ. ꝺ rei vẽ. ⁊ l. at q̃ natura. ſ. cũ me. ſ. de neg. geſt. iſto caſu ſine dubio ſumpt⁹ repetenf̃. qz vtilif̃ geſtũ eſt vſq; ad fi. vt. d. l. ſed an vltro. ſ. i. ¶ Itẽ põt ꝓtingere ſi expediebat reo magl defendere q̃ ſniam pati ī nõ defenſum: vt in cã noxali ⁊ dãni infecti. iſto caſu ſimilif̃ repetẽtur expẽſe. vt. l. p̃toꝛ. ſ. his ꝟbis. ſ. de bo. auc. iu. poſſ. ⁊ idẽ dicemⁱ⁹ h ſi forte erat pena ꝑmiſſa ſi nõ defenderef̃ longe maioꝛ q̃ ſit id qõ eſt iudicatũ. nã ꝓſtat q̃ vtilif̃ geſſit licet ſuccubuerit. ¶ Ñq; vtilif̃ geſſit ab initio. ſed vtilif̃ finiuit: quia ſuccubuit. ⁊ hoc põt ꝓtingere ſi ab initio ꝑpoſite actiõis nõ debebat reⁱ ꝺẽnari. ſz pẽdẽte iudicio aliq̃d ſupuenit ꝑpf̃ qõ reⁱ fuit iuſte ꝺemnat⁹. qõ ꝓtingit in caſib⁹ no. in. l. nõ põt. ſ. de iudi. ⁊ iſto caſu exꝑẽſe facte vſq; ad id tps quo vtilif̃ gerebatur repetunf̃. ſz exꝑẽſe facte poſtea nõ repetunf̃. arg. l. ſi q̃s inficiat⁹. ſ. ꝺepo. ¶ Ñq; ꝓſtat q̃ inutilif̃ cepit ⁊ inutilif̃ finiuit qz ſuccubuit. ⁊ tũc exꝑẽſe nõ repetunf̃. caſus eſt h. ⁊ ſi diceret iſte defenſor q̃ ab initio ipſe habebat iuſtã cãm ignoꝛãtie: nõ ꝑpf̃ hoc diceref̃ vtilif̃ cepiſſe. nã debuit ꝓſiderare ãteq̃ ad defenſionẽ accederet diligenf̃. vt. l. q̃ in alteriꝰ. ī. de reg. iur. nã lz iſte alii⁹ defendat: tĩ finalif̃ tendit ad actionẽ q̃rendã ſibi ſ̃ alium. ⁊ iõ debuit ſibi ab

¶ No ij

f ¶ Si plures. l. ſi inſulam. Et ibi bar. in. ſ. op. po. ij. parᵗ. ¶ Nõ debet ſtipulatio Adde bart. in. l. ſtipulationes. in. v. ſeu. ⁊. q. ſ. ꝺ ꝟb. ob.

g ¶ In hac ſtipulatione repetit ſumptus. An defenſor ſuccedẽs repetat ſumptⁱ⁹. Add de bar. in. l. ij. C. de neg. ge. ⁊ in. l. iij. ſ. pe. ſ. de ſ̃ rio iudicⁱ. tutele.

b Si tamē plures. op. de.l.oīz. Vz an q̄s possz agere p plures ꝓcuratores. Et an iudex debeat ipos admittere. vīd bal.in.l.i.in xxiij. col. C. de ofess.t in no.in.c.ī nostra.de.ꝓcu. t bar.hic ad de bal. in. l. fin. C. si plures vna sen. t in.l.ij.s. ō exercitoria. t in.l.nō tm. de ꝓcu. Vz q̄d in tēpe si actor velit o stituere ꝓcuratorem. solvz pro duob⁹ mēsibus t nō ad totā cām. an reus debeat audiri. guid. de suza. q ñ in.l.iij. C. de ꝓcu. vtrū ät possit q̄s accusari ō pluríb⁹ crimīb⁹ vnico libello. vide. l. libello. ī. §. f. de accusa.

i Loguntur hr̄des. Ad ista adō bal. in.l.si p̄diuz in.iiij.col.C. de edil.acti. t qō no.bar to.in.l.iiij.§. cato.in.x. q. de ꝟbo. ob. initio diligenter ꝓspicere. vt.d.l.q̄ in alteri⁹. In dubio g̃ snīa declarat ipz nō vtilit ab initio cepisse. t ita loq̄tur b. ¶ Secūduz hoc si q̄ris an differētia sit int iudicia t ōct⁹. dico q nō in effectu. sed in iudicijs est hoc plus q appet snīa: ex q̄ declarat inutilit ab initio gestū. qō non est in exiudicialibus. ¶ Scōo q̄ro de eo q̄ defendit cū mādato an repetat sumpt⁹ lit⁹. breuit dic aut iste defendit vtiliter. qz obtinuit t sine dubio repetit expē. casus est hic sz si inutilit qz succubuit. tūc aut habuit spāle mandatū ad defendēdū in tali cā t repetit. vt.l.etiā. C. mā. t.l.q̄ ꝓpio. §. lit⁹. s. de ꝓcur. t. s. man. l. q̄ mutuā. §. fi. t ibi no. t.l.i. §. si ꝓcurator. s. si q̄s ius di. nō ob. si ꝟo hēbat mādatū ad soluēdū non ad defendēdū. tūc est idē qō si nullū hēbat mādatum. vt hoc. §. Si ꝟo hēbat mādatū ad soluēdū: tūc si q̄dē assumpsit ab initio defensionē iniustā calūniose t euident sumpt⁹ lit⁹ ñ repetit: als repeteret. vt.l.nō est ignotū. C. de admi. tu. fac. s. de le. ij.l.q̄ solidu. §. etiā. rō qz ex eo q hēbat necesse soluere incūbebat sibi de necessitate q iustícia debiti examinare tur. t sic nō videt se defensiōi sponte offerre sicuti in p̄cedētib⁹ casib⁹. sz si habuisset mandatū ad defendēdū gñale tm. tūc puto esse idē qō q̄ mādatū nō hz. nā in hoc mādato gñali nō venit vt inutilit defendat. vt.l.si ꝓcurator. s. de o di. inde. ¶ Sed ō p̄dicta op. nā q̄ vincit recupat expen̄. a victo. p l. pperādū. §. finaūt. C. de iudi. ergo nō videt posse agere ō principalē. Vo. intellige b q̄ non potuit recupare expen̄. forte qz aduersari⁹ hēbat iustam cām litigādi. Vuero in casu hui⁹. §. q̄ obtinuit q̄ actiōe expen̄. repetet. gl. innuit q vtili mādati q̄ iuxta mādatū fecerit: sz mādatū nō fuerit. vt dicit tex. qō est nōbile ꝟbū. ar. p hoc. s. mā. l. fi. §. fi.

¶ Hic ē notabil. §. no.

Si tamen plures. tex. ibi desiderāte. s. hoc actore. ¶ No. ex tex. in eo q dic desiderāte hoc. s. actore q in his q̄ ptinēt ad vtilitatē part⁹ iudex nō dz interponere suū officiū: nisi ad part⁹ petitionez fac. s. de iudi. l. ad emptorē. ꝓ hoc. s. de dam. infec. l. iiij. §. hoc aūt iudiciū. t ibi hūc passum plene examīaui. ¶ Scōo no. q ex pte rei defensio non pōt diuidi in plures. ¶ Tertio no. q ex pte actoris actio pōt diuidi. ¶ Vp. de. l. oīm b. s. de ꝓcu. Vo. dic gl. mirabilit q̄ aliq̄s ꝟenit plurib⁹ act. tūc pñt interuenire plures defensores ꝓ q̄libet act⁹. sed si ꝟenit vna: tūc defensio illi⁹ nō dz scindi in plures. ita loq̄tur b q̄ tene mēti. ¶ Ad questionē quā vidi de facto. vn⁹ accusabat de pluríb⁹ crimīb⁹ int q̄ erat vnū qō ingerebat penā sanguinis. cōparuit ꝓcuratorē. iudex pnūciauit ipz nō esse admittēdū ꝓpt illā penā corpalē fm materiam quā dixi. j. de pub. iudi. l. pe. §. ad crimē. certe male fec. nā debuit eū admittere in alijs crimin⁹ q̄ penā sanguinis nō ingerebāt. qz ista defensio potest scidi. ar. d. l. oīz. t. j. ad turpil. l. i. §. si plura. ¶ Secūdo op. s. de ꝓcur. l. si q̄s cū ꝓcur. §. vni⁹. breuit si iudiciū est ceptū cū defuncto cogunt heredes dare vnum defensorem. vt hic: alias non viderentur defendere: sed si non est ceptum cum defuncto: tūc cū p. l. xij. ta. diuidat actio int hr̄des poterit iudiciū diuidi. vt. in. l. ōria. t ita ibi glo. videt sentire. ¶ Tertio op. ad id qō dic de heredib⁹ actoris t op. q cogant sil agere. vt. s. de edil. edi. l. q̄ si nolit. §. q̄ si plures. t. s. fami. her. l. si familie. Vo. istō verū: nisi natura negocij exigat q ꝓ vnuz agat. vt in. ll. ōrijs. sz gl. alleget istas. ll. ꝓ eo. ¶ Itē op. de. l. hmōi. §. fi. s. de le. i. Vo. plures hr̄des non cogunt agere vna actōe. vt. l. ōria. ¶ Vltimo iste. §. facit q si ex pte rei ostituātur plures ꝓcuratores insolidū: ita q nō sit melior⁹ oditio occupantis vt mors est. q tal⁹ ꝓcurator nō debeat admittik. circa qō dic vt determinat hodie ꝓ cano. in. c. si duo. de ꝓcura. li. vi. tangam. j. eo. l. si ante acceptum.

¶ Ista materiaz dere

Iudicatum. defendenda habuistis expeditā. s. l. pri. §. pe. t vsq̄ huc materia de re iudicata incipiet statim. j. l. pri.

¶ Ista est dif

Ante acceptum. ficilis. l. sicut est aliq̄ q̄ est in isto libro. t diuidit in partes tres. prio pōit vnū dictū bimēbre. secūdo ponit rationē. tertio pōit duas illatōes ex rōne. secūda ibi summa. Mutata oditiōe defensor⁹ t rei de habēte mādatū ad nō hñtē. vel ecōtra vel ipz principale actore sciēte stipulatio iudicatū solui cōmittī nō poterit. sec⁹ actore ignorāte. h. d. ista. l. valde notabilis t subtilis. ¶ Vp. t videt q post q̄ ꝓcurator fuerit satisdatū nō possit reuocari. qz res non est integra. vt. l. si defunct⁹. s. de ꝓcur. Vo. satisdatio facit rē nō esse integrā. nā satisdatio est q̄d pparatoria ad iudicia t pparatoria nō faciunt rē desinere esse integrā. vt. l. si pecuniā. de o di. ob cām. ¶ Secūdo op. dic b in prin. stipulationē cōmitti. ō arg. a diuisione. aut dic⁹ stipulationē cōmitti ex clausula de re iudi. t male dic⁹. qz talis snīa nō ligat dñz. vt l. plauti⁹. s. de ꝓcura. t p oēs nec fideiussores damenda. t male dic⁹. qz fuit defensum. vt b dr in text. aut dic⁹ cōmitti ex clausula de dolo. t male dictuz est. qz nullus dolus interuenit. hui⁹ timore. l. ista trib⁹ modis intelligit. q̄dā vt Rog. dicit q cōmittit ob rē non defensam. Alij q cōmittit ob clausulā. de re iudi. Hug. ob clausulā de dolo. Iste lect. tanguntur in gl. mag. se. Rog. dicit q b cōmittit stipulatio ob rē nō defensam. nec ob. q̄ b dr q b res fuit defensa. qz vez est. sz mutata fuit oditio psone iō nō videt defendi. Ista opi. est falsa. qz exne⁹ penit⁹ veniēs ad defensionez impedit istā stipulatiō nē cōmitti. vt. l. iā tm. §. nūc videam⁹. s. e. q̄ multo magis si idē defendat lz q̄litas mutet. vñ legit alio mō fm Jo. q b cōmittat ex clausula iudicatū solui Ad hoc q̄ dr q b snīa nō ligat dñz. dic io. hoc est in odiū reuocantis q̄ nō certiorauit actorē. ista opi. Jo. plz: sed nō rñsio. nā hec snīa lata ō tale ꝓcuratorē reuocatū actore ignorāte ligat reū sicut si nō esset reuocat⁹. vt. l. si ꝓcuratorē. s. de ꝓcu. t ibi no. t. l. i. C. de satisda. t ibi no. t ista est ꝟa opi. fm oēs Tertia opi. fuit Hug. q dic q b cōmittit ex clausula de dolo. Ad illud q̄ dr q b nullus dol⁹ interuenit. rñdet q dolus est ꝓcuratorem reuocare nec certificare de hoc actorē. sz hoc nō plz. nā hec stipulatio ob clausulā de dolo cōmittit ad interesse. vt l. iudicatū solui. t ibi no. j. e. t. l. nouissima. sed cum snīa liget eū eodē mō quo ligaret si ꝓcurator reuocat⁹ nō esset. vt supra dixi. g nō itereſt actor⁹. Pre terea cū ista stipulatio cōmittat ad totale interesse ex clausula iudicati. vt supra dixi nō pōt committi respōsio q b fuit cōmissus dol⁹ ex pte rei. vt ꝓ se daret snīa. nec hoc multū plz. nā b dolus nō habuit effectū si ponam⁹ fm p̄cedētē lec. esse latā sniam ꝓ actore. Preterea rō q̄ b ponit in tex. nā vt com

k Non debeat admitti. Facit qō no. bar. in. l. si maritū. j. de adulte. t vide bal. ō. in. l. si qñ. C. de testi. t vi de in. l. pluribus. de ꝓcur. t gl. no. ij. q. vi. c. forma.

mittat ꝛc.locū nō haberet.teneam⁹ ḡ opi. Jo.q̄ h loq̄tur de clausula iudicati. Sum⁹ expediti de pri mo ver.venio ad ver.q̄ si q̄s. ¶ Op.de prin. hu ius. So.dic̄ Rog.q̄ q̄ actor scit stipulatio nō cō mittit̄ ob rē nō defensaz:q̄uis nō defendat̄. qz nō est illud iudiciū in quo fideiussores se obligauerūt ꝛ sic istud nō defendi cōmittit̄ in alio iudicio q̄ in eo:in quo fuit facta ꝓmissio. sz in prin.lz sit aliud iudiciū:tñ est q̄d imputet̄ reo q̄ ꝓcuratorē reuoca uit. Jsta glo. Rog. psequit̄ opi.suā.qō.s. reuoca ui.iō dicas q̄.s.in prin.l.snia tz eas psonas q̄s te neret si reuocatio secuta esset.sec⁹ in hoc ẋ. quādo actor sciuit:qz tūc snia reū nō ligat:iō fideiussores nō tenent̄. Quid añt velit dicere Rog.cuz dic̄ q̄ est aliud iudiciuz declarabo vobis. ¶ Clemo ad ver.nā vt cōmittat̄.ꝛ op.de prin.hui⁹.l.vbi mutat̄ ꝺditio psone.tñ stipulatio cōmittit̄. So.dic̄ glo.q̄ ista rō nō est sufficiēs.sz est rō qz q̄ actor fuit sciēs re⁹ q̄ reuocauit ꝓcuratorē nō fuit in dolo.sz in pri. l.fuit in dolo ſm Aug.ista glo.pseq̄tur lec. Aug. quā supra reprobaui:iō dicas q̄ in pri.nō videtur mutata ꝺditio ꝓcurator cū eodē mō re⁹ ligaret̄ p snīam sic̄ prio. ¶ Clemo ad ver.ꝛ iō op.s. de his q̄ no.infa.l.seru⁹.vbi est idē iudiciū.ꝛ tenet̄ si fide iussor vel ꝓcurator succedit dño. So.glo.non sol. Alij dicūt q̄ remanet idē iudiciū quo ad prīcipa les psonas vt ibi nō quo ad fideiussores vt h. ¶ u dic q̄ lz sit idē iudiciū:tñ nō est eadē ꝺditio psone qō requirit̄ ad hoc vt hec stipl'atio cōmittat̄. ¶ Cle nio ad vltimū rñsum ꝛ h pēdet totuz. ¶ Op.de.l. iulian⁹.s.q̄ satisda.cog.vbi si ꝺtingit mutatio de nō hñte ad hñtē mādatū stipulatio nō extinguitur dic̄ glo.ſm quosdā q̄ h mutatio ꝺtingit añ lit. ꝓt. qō ꝓbat̄ p tex.q̄ dic̄ si añ acceptū ibi post ꝛ eodez mō soluat̄.s. de ꝓcur. l.in cause.§.fi.hec so.nō est ẋa.nā post lit.ꝺtest.maioꝛ ꝺz mutatio fieri q̄ añ:ꝛ iō facili⁹ deberet extīgui ſm gl.in.d.l.iulia. Prete rea dic̄ Di.in.l.iulia.ꝺz petitur⁹ fundū.ꝛ sic appet q̄ lis nō erat ꝺtest.cū vtat̄ ptcipio futuri tpis: sed erat ꝺtestāda. Preterea h so.erat ꝺ casum.l.i.§.fi. s.q̄.mo.pig.vel hyp.sol.soluam⁹ ḡ istud ꝺ.eodem mō quo soluem⁹.j.pri. ¶ Op.de.l.in causel.§. si ex pte.s.d pc.ꝛ.d.l.iul. So.ad.d.l.iul. ſm quosdā ibi loq̄tur in stipulatiōe de iudicio sisti.h in stipula tiōe iudicatū solui.q̄ lec.an sit ẋa q̄tū ad illā.l. exa mīnet vt ibi tñ q̄tū ad istā.l.nō est bona so.nā cau tio de iudicio sisti facili⁹ extinguit̄ q̄ cautio iudica tū sol.vt.l.grece.§.ꝛ post lit̄.s. de fideius. vñ si ista extinguit̄ mutatiōe psone.multomag extinguitur illa.sz vt illa.l.intelligit̄ in cautiōe iudicatū solui.p cederet oppositio de illis duab⁹.ll.so.glo.ibi loq̄ tur q̄ ꝺtingit mutatio ex pte actor: h q̄ ꝺtingit ex pte rei. Jsta tz gl.h ꝛ ibi oēs tenēt eā.sed videre rōni est difficile.glo.pōit h duas rōnes prīcipa les.pria qz in.l.nra psona mutata non defendit̄ le gitime: in.ll.ꝺrijs legitime est in tudicio. Jsta rō est falsa p̄ſi.ꝛ iō.in eo q̄ loq̄tur de ꝓcuratore q̄ he res extitit dño. Jtē est ꝺ vltimū rñsum cū sit muta tio de nō hñte ad hñtē mādatū.vel cū defensor suc cedit dio in oīb⁹ istis casib⁹ legitime defendit. ꝛ tñ stipulatio nō cōmittit̄.vñ gl.assignat aliā rōnez qz in.ll.ꝺrijs nō pōt imputari dño vel ei⁹ ꝓcurato ri.q̄re itez nō exegit cautionē. qz esset nimis gue reo q̄ totiēs ab eo exigeret̄ ex facto ipsi⁹ actor.sz h pōt ei imputari.nā mutata psona dz petere cau tionē de nouo cū mutatio psone ꝺtingat facto ip sius rei.ꝛ sic et q̄d reo imputet̄. Jsta nō est ẋa.nā put h loq̄tur d⁹ morte cū ꝓcurator reo heres extī tit.nō est q̄d imputet̄ reo q̄ decessit.vñ gl.in.l.iul.

ponit duas alias rōnes.pria q̄ mutatio ꝺtingit ex pte actor nō ꝺz mutatio ꝓprie.nā q̄ nullū ha beba t mādatū nō poterat agere:ꝛ sic iudiciuz nul lū.merito qō nullū est nō pōt mutari.sed ex pte rei pōt fieri defensio etiā sine mādato:ꝛ iō valet iudi cīū.ꝛ iō supueniēte mādato ꝺz mutari iudiciuz qō erat aliq̄ō.hec rō sic intellecta nō videt̄ ẋa p.l. iij. §.si forte ex liber.s.e.vbi ex pte actor erat aliq̄ō iudiciū.qz ꝺiūcta psona agebat.ꝛ tñ supueniente mādato vel ratihabitiōe nō extinguit̄ vñ nō plz ista rō lz glo.videat̄ illā velle sustinere.in.d.l.iul. do. Bar.sill'.intelligit ista rōnez alio mō. vt dica mus sic.ex pte actor nō pōt q̄s venire in iudicio: nisi actor noīe.ꝛ iō supueniēte mādato vel ratiha bitiōe retrotrahit̄. ꝛ fingit̄ negociū sp ad actorē ptinuisse.vt.l.si pupilli.§. vñ q̄rit̄.s. de neg.ge.me rito stipulatio cōmittit̄.qz nulla variatio.sed ex p te rei pōt q̄s venire ad defendēdū aliū suo nomīe. vñ supueniēte mādato eū defendit alieno noīe: ꝛ sic ꝺtingit mutatio nec pōt retrotrahi cuz ei⁹ noīe nō sit gestū ſm ista rōnē seq̄ret̄ q̄.l.ista nō haberz locū:nisi cū aliq̄s venit ad defendēdū sine mādato suo noīe aīo nouandi.secus si veniret vt ꝓcurator lz nō esset.vel si veniret ad defendēdū tanq̄ gerēs negocia rei.qz tūc supueniēs ratihabitio vel man datū rei traheret̄ retro.ꝛ nulla ꝺtingeret mutatio ſm eū q̄ tz guil.de cu.in.d.l.iuli.hoc nō plz mihi p istū tex.q̄ loq̄tur gñalit̄. Preterea q̄ aliq̄s defē dit sine mādato p snīam ꝺ eū latā.ipe solus defen sor obligat̄:ꝛ p illa fideiussor intercessit.sz q̄ sup uenit mādatū snīa ligat dñz.vt.l.plauti⁹.s.de ꝓc. ꝛ p illa obligatiōe fideiussor nō intercessit. merito nō ꝺz teneri.nec curo si ipe defensor interueniat tā q̄ gestor negociorz.qz fideiussor nullum habuit re spectū ad illā obligationem q̄ orit̄ ex illo negocio gesto.sz solū ad obligationē q̄ orit̄ p snīam q̄ muta tur.ppt̄ supueniēs mādatū. Dic ḡ q̄ rō ẋa est p.qz q̄ ꝺtigit mutatio ex pte actor nō mutat̄ ille respe ctus:cui⁹ respectu fideiussor interuēit.nā ipse sp p misit respectu iur qō est: vel erat apud actorē.ꝛ si ue iudiciū exerceat p actorē vel ei⁹ ꝓcuratorē:vl'p ei⁹ ꝺiūctā psonā.sp illud ius actoris in iudicio de ducit̄.sz q̄ ꝺtingit mutatio ex pte rei mutat̄ iste re spect⁹:cui⁹ respectu fideiussor ꝓmisit. Ecce in exē plis.l.nr̄e q̄ hñs mādatū dedit fideiussores ꝓmi serūt fideiussores respectu snīe q̄ ligarz dñz ꝛ fere tur in ꝓcuratorē secuta revocatōe mādati:si iste re spect⁹ nō mutat̄:qz actor ignorauit nō extinguit̄ satisdatio.sec⁹ est si mutat̄ qz actor sciuit. qz tūc sē tentia nō tz nisi illū defensorē sine mādato. Idē in alio exēplo q̄ ꝓcurator heres extitit dño.nā revo catū est mādatū cū ipe idem rei sue ꝓcur. esse non possit:ꝛ sic in eū tanq̄ in ꝓcuratorē factū snīa fer ri nō pōt. Idē in tertio rñso q̄ dedit fideiussorem defensor sine mādato.nā interceſſerūt fideiussores respectu snīe.q̄ ipm defensorē tantū ligaret secuto mādato ligat dñz.ꝛ sic nō est illa snīa p q̄ intercesſi t.merito satisdatio extinguit̄. ¶ Ad vnuz tñ ad uerte q̄ illa ẋba solutiōis gl.q̄ in ꝺrijs contingat mutatio ex pte actor.h ex pte rei sunt bona q̄tum ad casum.ll.ꝺrijaz.sed tu potes loq̄ gñali⁹ ſm pe. vt dicam⁹ q̄ ibi ꝺtingit mutatio ex pte recipient satisdationē:h ex pte satisdātis. Per hoc volo di cere q̄ si actor dedisset satisdationē ſm formā auc. gñalit̄.C. de epis.ꝛ cle.ꝛ ſm formā auc.libellū.C. ō lit.ꝺte.si ex ei⁹ pte ꝺtingerer mutatio extingueret̄ datio fideiussor:qz mutaret̄ respect⁹. ¶ Ulteri⁹ op.de.l.iij.§.stipulationē.§.e.Sol.eodē mō ibi ex pte actoris ꝺtingit mutatio h ex pte rei. ¶ Item

in.d.l.iul.re probādo gl. ibi p ea q̄ di cit bar.h.nā illa gl.videt̄ velle q̄ in.p cur.rei eo qz iudiciū rene bat etiam si agat sine mā dato q̄ si p ratificet̄ nō trahat̄ retro nā dic̄ ang. hoc esse con tra gñalita tē.l.lz.s. de iudi.viō bal. in.d.l.iul. in fi.prin.

p Ratio vera est. Et de hoc ē no. gl.in.d.l. iu. lia.in addit. quā ibi cōit tenēt doct. Addūt tamē q̄ pōt alia rō assignari videlicet q̄ ois ꝓcura tor veniens ex pte acto ris sp alleg. mādatū ꝛ ve nit tanq̄ ꝓ cur. iō man datum sup ueniēs non alterat ꝺdi tionē psone immo ipsaz vificat si ex pte rei venit sine aliquo mādato ꝛ ñ tanq̄ ꝓcura tor. Māda tū supueni ens bñ alte rat eius ꝺdi tionē.ꝛ iō ex tinguit̄ stipu latio fideius sortia.qō sa tis plz.sz nō videt̄ de mē te mar. sill'. vt refert bar to.s.prin.

Jañ ac ceptum opp.de.l.in cause. Con trariū tenet pau.de cast. in.d.l.iul. in prin.iij.col. in ver.vt qñ ꝺtingit mu tatio ex pte rei ꝛc.qō sin gulariť limi ta ſm ange. in.d.l.iuli.q̄ satisda.cog. qñ ageretur actiōe famo sa p ter.not. in.l.seru⁹.in fi.s.de infa mi. vide ibi lan⁹ p eum. m Nō extī guit̄. Et ma le ſm ange. ibi quē vide as. n Sustine re. Tu adde ſm ang. ibi dē dicētē se nescire quis spūs revela verit illi gl. hoc. vide p eum. n Retro trahitur. Et sic no.in.d.l. iul.cū glo.p quaz colligi tur q̄ p da tionē legiti mi ꝓcurato ris dñs vi det ratū hꝫe qō gestū fu it p falsuz p curatorem. o Seqret̄ q.l.ista. Et hoc etiā cla rius tz ang.

op.ſ.de iudi.l.licet. Solu.ibi de satisdatiõe nihil dic̃. Expedit de ordine vẽio ad qõnes.z prio quero ꝑ dr si añ iudiciũ. Quero q̃d si post lit. pte. otigat hec mutatio.gl.dic̃ idẽ ꝓ rõnẽ q̃ ponit̃ in ter. Alij dicũt ꝺ.qz post phibere nõ põt.ita dr in glo.i.prio cui declaratiõe duo sunt videda. prio an p lit. pte.possit fieri ex pte rei ista mutatio. Rñ.q̃ qñ incepit defendere pcurator post lit.pte.nõ põt reuocari eo inuito sine cause cognitiõe:ſz eo volẽte potest reuocari etiã ignorãte actore.vt no.in.l.si pcuratorẽ.in fi.ſ.de pcu.in fi.vltime glo.ſz qñ ab inicio defendit aliq̃s sine mãdato.tũc puto q̃ aduersario inuito nõ possit fieri post lit.pte.ista mutatio nam cuz ille defensor cepit esse obligat actori ista actio nõ põt auferri ab inuito.vt.l.stic hoz.in fi.ſ. de noua. Hoc ꝓmisso venio ad aliud:vtrũ si otigat mutatio ex pte rei p lit.pt.liberẽt fideiussores dic̃ q̃ sic.vt h dic̃ glo.z est tex.in.l.i.in fin.ſ.q̃.mo. pig.vel hypo.sol. Quero q̃d si dñs satisdedit ꝑ seipo in casib in q̃b suo noĩe ꝙuẽt olim satisdabat vt dixi vobis in.l.si cũ hoĩez.ſ.de fideiuſ. si postea dat pcuratorẽ an fideiussores teneant. gl. h in vltima pte.l.sup ꝟbo satisdederit:dic̃ stipulationẽ nõ extinguit:z bñ dic̃ qz non mutat̃ ille respectus cui respectu intercessit fideiussor.nã ipse intercessit ꝑ sniã q̃ teneret dñz.ſz sniã lata in pcuratorẽ tz dñz.g̃ ꝛc.sec si supuẽisset defensor sine mãdato. Ulteri q̃ro.nos hẽm h in plurib glo. q ꝑ talẽ mutationẽ mutat̃ iudiciũ.ita no.in prima glo.magna q̃ est sup ꝟbo ꝺct.post princ.idẽ dr.in alia gl.magna q̃ est sup ꝟbo cõmitti.q̃ incipit q̃uis idẽ dic̃ vltima gl.magna.circa prin.q̃d dicem.

q Duo sũt vidẽda. vidbal. in.l. iij. C.de app.

Aduertatis:ista mutatio põt fieri altero de tribus modis.z hoc nõ declarant doctores alicubi. vno mõ scdz q no.in.l.mutari.ſ.de pcur. q̃si oia acta de nouo fiãt ſz vno momento.sic recipio libellũ ꝓut recept fuit.z sic lit.ꝓtel.z sic rñdeo. isto casu dr mutari iudiciũ:hoc est instãtia. z hoc casu extinguerent satisdatiões:tã ex pte actoris q̃ ex parte rei.vt.l.ij.ſ.e.z.l.iij.ſ.ſz z si forte ex liberis. in fi. deberet g̃ isto casu ex integro ꝓmitti.vt.d.ll. Qñ q̃ fit ista mutatio p cessionẽ iure instãtie. vt not.in d.l.in cause.ſ.si ex pte.ſ.de pcu.z rõ hui cessiõis est:qz ad hoc vt snia valeat req̃rit q̃ ꝓcedat libellus z lit.ꝓte.vt.l.platã.C.de sentẽ.vñ si vn est effect dñs instãtie snia nõ posset ferri:nisi ad illũ alium ptineret ius instãtie.iõ fit ista cessio isto casu.si ex pte actoris fiãt nõ extinguũt stipulatões q̃s ipe recepit vt ibi.sec in pmissiõib q̃s feciſz:vt supra dixi.ſz ex pte rei extingueret satisdatio.vt hac.l.tũ diceret idẽ iudiciũ z eadẽ instãtia.z qõ in istis gl. dr q̃ nõ est idẽ iudiciũ dz intelligi:hoc est non est eadẽ snia ꝓpt diuersitatem effect. vt dixi supra. Tertio mõ fit ista mutatio hoc modo. ꝓcuratori cõpetit directũ ius instãtie dño cõpetit vtile. põt dñs ꝓsequi eadẽ instãtiã respectu iuris sui vtil absq̃ aliq̃ cessiõe sibi facta.vt.l.paulus.ſ.de pcur. z l. dñs litis.C.de appel.ex pte ꝟo rei põt ꝓsequi etiã q̃libet si ad eũ ius instãtie nõ ptineat.qz q̃libet põt venire ad defendẽdũ.vt.l.iã tũ.ſ.nũc videam.ſ. eo.z isto casu etiã dr idẽ iudiciũ:hoc est eadẽ instantia.z qõ h dr q̃ est aliud iudiciũ dz intelligi.i. alia snia ꝓpter diuersitatẽ effect. Ulteri q̃ro quid si otingat mutatio hoc mõ qz pcurator q̃ satisdedit substituit aliũ.an extinguent stipulatiões. Respõdeo aut pcurator substituit aliũ ex ꝟtute mandati sibi facti de substituẽdo.z tũc ille substitutus videt ostitut a dño.vt.l.i.circa fi.ſ.de pcur.z iõ sicut mutatiõe ꝑsone pcuratoris extingueret satisdatio.ita h.ſz si pcurator substituit eũ ex ꝟtute iuris sui sibi q̃situ p otest.tũc nõ extinguit sicuti q̃n reus satisdedit p seipo.z ipe idẽ dedit pcuratorẽ vt no.h in gl.z dixi.ſ. Et iõ dico q̃n res dedit pcuratorẽ ꝓ quo adiecto q̃ nõ sit melior cõditio occupanti.ſz qõ p vnũ ceptuz fuerit alius possit pseq̃.z si lis fuerit cepta p vnum q̃ dedit fideiussor.si postea fuerit p aliũ termiata extinguit fideiussoris datio.qz ille alius supueniẽs est dat a domino nõ a pcuratore.z iõ est satisdãdũ p alio supueniẽti. Ultimo circa istã materiã q̃ mutatio facta ꝓpter ꝙ extinguere istam stipulatio nem distingue.vt dicam plene.j.eo.l.cum apud sem ꝓmiũ.

r Hoc mõ Adde quod no.bar.in.l. si pcurator ꝑsentis. de ꝟbo.obli.z bart.in.d.l. mutari.ſ.de pcur.

Judicatum solui. clara vt in gl. Ista est ad defendendum. bona.l. Quero qñ hoc est q̃ dñs teneat satisdare p suo pcuratore. Rñ.qñ dñs est pñs in ciuitate vel in ortis ſm glo.vt.l.z q̃ in foro.de pcu.sec si dñs esset absens. Sed q̃ro q̃d ad ꝓpositũ vtrũ domin satisdet vel ali. Aduerte hoc est vtile ꝓpt dilatiões.nã si pcurator cũ mandato petet dilationẽ ad faciẽdũ cõparere dominũ. vt p eo satisdet daret sibi iste termin si assereret dominus esse pntẽ:alias sec.defensor ꝟo sine mãdato nõ põt istã dilationẽ impetrare.qz ipsemet dr sibi uenire fideiussorẽ.ita intelligit hãc.l. Jac.de are. Quero an sufficiat illa satisdatio quã domin fac in instro pcuratiõis.dic vt dixi.ſ.e. sup rubri. Op.gl.de.l.si q̃s tibi ſ. Jseruus.uũ.C.de euic.So.ibi decesſit añ lit.ꝓt.h post.z eodẽ modo soluit.l.si seru.ſ.de euic.rõnẽ hui vide vt no.in gl.ſ.de rei ven.l.vtiq̃. Op.j.eo.l.vir bon.dic vt

s Jreus. ibi videbitis.

c Am querebatur. ditur in partes q̃nq̃.prio põit vnã.q.scdo oppẽdit dubiũ quonis.tertio fac vnã allegationẽ in põne. q̃rto q̃stionẽ ꝺtermiat.q̃nto põit vnã nouã põnẽ.secũda ibi dicebã.tertia ibi ecce eñi.q̃rta ibi ꝓinde videndũ.q̃nta ibi ꝓinde z si forte.vsq̃ ad.ſ.fi z breuiter hoc dic̃. Diffinitiua lata ꝺ otumacẽ extinguit actionẽ cõpetẽtẽ ob rẽ nõ defensam:nisi super ea fuerit pri lis ꝓte. Itẽ quocũq̃ mõ desinat actio cõpetere lis fuerit terminata stipulatio ob rẽ nõ defẽsam finit̃.h.d.ista.l.notabilis.ter.ibi vnã clausulã dic.i. vnã ꝟboz ꝺceptionẽ. Itẽ ibi vna clausula.i.ad vnũ interesse cõmittat. Di.vel dic vna clausula.i. vna ꝟboz ꝺceptio. Itez ibi cõmitti possit videt q̃ nõ ecce eñi ꝛc.vt seq̃tur. Itez tex.ibi cpit nõ defendi.z iõ cũ non videat cõmissa ex clausula ob rẽ nõ defensam ꝺstat cõmissam esse ex clausula iudicati. Op.C.de secũ.nup.auc.sed z si q̃s. Sol. ibi obligatio sepi cõmittit a lege nõ ex pacto. Itẽ oppo.j.ti.i.l.si pcurator.z.l.nõ q̃si. Sol.si q̃s. curator.ſ.ti.i. Sol.stipulatio semel cõmissa ad tot tale interesse non põt amplius cõmitti. vt h secus si esset cõmissa ad interesse pticulare.q̃ dicꝺt plene dixi in.l.si sic.ſ.de ꝟbo.obli.tangã put d pntẽ l.ptinet.j.e.l.fi. Itẽ op.dr h q̃ ob rẽ nõ defensã stipulatio cõmittit cũ sup ea fuerit lis ꝓte.ꝺ immo cõmittit statim cũ nõ defendit.vt.ſ.el.iij.ſ.ob rẽ So.ve cõmittit sed secuta snia credit nõ cõmissa fictiõe iur nisi fuerit lis ꝓte.ita loq̃ur h. Sed op.ꝺ hoc lit.ꝓte.nõ impedit purgari mora stipulatõnis ob rẽ nõ defensaz.ũmo quocũq̃ defendente

s Mõ extinguit. Dz q̃d si fiat mutatio rei eo q̃d ingredit̃ monasteriũ vel det se in arrogationẽ vide p doc. in.o.l.iul. q̃ satisda.cog. ad hoc bene facit̃.l.ij.z q̃ ibi no.de cura.bo.dñ. An añ iste substitutus posset reuocari a pcur. vide bar.in d.l.post lit̃ in fi.ſ.de p cura.

t Judica tũ solui. Sed an ista.l. debeat itelligi ꝺ obseruatõe z obligi. vide in.o.l. si reparat. de pcura.

Ir bonus. Vide quod no. barto. in. l. non videtur. ꝛ in. l. i. ſ. de re iudi. ꝛ ibi vide.

¶ Impedit liſ ꝺte. ¶ No. de exceptiõib⁹ liſ ingreſſum impedientib⁹. Adde no. bal. in. l. excep. ad fi. C. de ꝓba. Et ad mate riã adde q exceptio trãſactiõis. excep. ſol. ꝛ excep. accep. ꝛ exceptio rei finite, ite qñ cautũ eſt hoc mo do videlicet nõ deſ actõ ꝛ ſſtia. Itez exceptio iu riſiurãdi im pediunt qõ vltimũ limi ta ꝛ amplia vt dixi in. l. ſ. in fi. ſ. de iureiur. Itẽ lici. C. de pac. qõ du plicſ etiã li mita. primo qñ non fuit facta mẽtio liſ pẽdentie vt conſuluit pe. de anch. apud ferari am in conſi. vi. incip. apud ferrariã. itez niſi exceptio pẽptoria eſt notoria: qz notorio nõ arrẽditur iurſ. ordo. c. veſtra. de co habi. cleri. ꝛ mulie. ita tz archi. ꝛ ſeqẽ lapus ꝛ do. car. in. c. ſup literſ. de re ſcri. Itẽ ibi op. qz ſtatu tũ ẽ obſcur. ita no. tz In no. in. c. cum inſ. de ꝺſue. ꝛ ſeqtur bal. in. d. l. poſt ꝙ liti. Item ſi op. excep tio tua non intereſt ſm bar. in. l. poſt bum⁹. in. ſ. ſi quis ex his. ſ. de inoff. teſta. ꝛ vide que ibi dixi. Item ſi oppo. exce ptio tibi non competit ius agendi ſm. balꝺ. in. l. mater. ſ. de inof. teſta. Itẽ ſi ſtatuto ſit cautio q nõ ſoluẽs collectas nõ audiaſ. c. qz fruſtra. de vſur. ꝛ no. bar. in. d. l. nã ꝛ poſtea. ꝛ ang. in. l. ſcire. C. de bo. vac. li. x. p hoc tñ videbis oĩno bar. in. l. ſeqtur. ſ. ſi viã. de vſuc. Itẽ exceptio ſolutiõis vt dic tex. ꝛ bar. in. d. l. ſemel. C. de appo. pu. lib. x.

vſq ad ſnias extinguiſ. vt. l. iij. ſ. fi. ꝛ. l. ã tñ. ſ. nũc videam⁹. ſ. e. ſz ille in quẽ ferſ ſnia ex hermodicio videſ cõpere ꝛ ſe defendere. qz eius abſtia dei re pleſ pñtia. vt. l. pperãdũ. ſ. ſinaũt re⁹. C. de iudi. g et poſt lit. ꝺt. ſecuta ſnia extinguiſ ſtipulatio. So. qñq poſt rẽ nõ defenſam q̃s nõ cõparet ad defen dendũ vel ñe vel ficte. ꝛ tũc ſtipulatio cõmittiſ cũ effectu. vt. d. l. iij. ſ. ob rẽ. ſ. eo. qñq cõparet ad de fendẽdũ ficte. ꝛ tũc extinguiſ ſtipulatio. ita demuz ſi lis nõ fuerit ꝺteſta. vt h. qñq cõparet ad defen dendũ vere. ꝛ ſtipl'atõ ob rem nõ ꝺfenſaz extiguiſ niſi ſup ea fuerit lata ſentẽtia vel ſolutõ facta vt. l. cõtraria. ¶ Quero hic diciſ q requiriſ liſ con teſt. quero ſup quo reqriſ litis cõteſtatõ. glo. vacil lat. dic q reqriſ liſ cõteſt. ſup ſtipulatõe ob rez nõ defenſaz. vt pz ex tex. ¶ Ultio aduerte ad vnũ. di citur in. c. i. de li. conteſta. li. vi. q exceptõ rei finite impedit li. conteſt. ſed in hac. l. in ñ. pinde ꝛ ſi foz te. colligiſ q exceptõ ſolutiõis trãſactiõis ꝛ accep tilatõis eſt exceptõ rei finite. ergo liſ. conteſta. im pedit. ꝛ de exceptõe trãſactiõis nõ eſt dubiũ. vt. l. elegãter. ſ. ſi poſt. ſ. de condi. inde. ꝛ. l. fratris. C. ꝺ tranſac. Idẽ puto de exceptiõe ſolutiõis ꝛ accep tilatiõis. ꝛ de qlibet alia p quam concludiſ actori actionẽ nõ cõpetere. hoc ꝓbaſ. prio p iſtã. l. q̃ diſ iſtas eſſe exceptiões rei finite. Sco ꝓbaſ per. l. ſi pupilli. ſ. videam⁹. ſ. de neg. ge. vbi ꝺz ſine actiõe neo expiſ. impedit g. l. ipz experiri: ꝛ ſic impedit ne q̃s experiaſ ne agat: impedit g ꝺte. ſi'le videſ in. l. nã poſtea. in prin. ſ. de iureiur. vbi ꝓtor diſ actiõz nõ dabo. idẽ eſt dicere q nõ patiar eũ agere. ꝛ iõ exceptio iuriſiur. ipedit lit. ꝺte. hoc tñ ita demũ eſt vez ſi iſte exceptiões poſſunt ꝓbari incõtinẽti. ali as ſi reqrerẽt altiozẽ indaginẽ reſeruarenſ poſt lit. ꝺte. ita no. in. l. nã poſtea. in prin. ſ. de iureiur. Eſt tñ aduertẽdũ in mõ ꝓponẽdi iſtã exceptionẽ. nam ꝺz q̃s dicere. dico nõ potes agere. qz nõ hẽs actio nẽ. ſec⁹ ſi diceret. dico q nõ foues iuſticiã qz ſolui qz tũc nõ opponereſ ad ꝓceſſum: ſed magſ ad me rita cauſe. ¶ Ultimo no. hic q ſicut fideiuſſio de iudicio ſiſti extinguiſ lata ſnia. vt. l. grece. ſ. ꝛ poſt litẽ. ſ. de fideiuſſo. ita fideiuſſio de defendendo.

Si fuero. ¶ Mutatio actiõis vel rei ipedit h. d. ¶ Op. q poſtq vna actio fuit ſemel ꝓpoſi ta nõ potuit alia ꝓponi. vt in auct. q̃ ſemel. C. quõ ꝛ qñ iuder. So. diс q iſta ſtipulatio fuit interpoſi terpoſita. ꝛ loqtur h ſm iura antiq̃. ſm que licebat mutare vſq ad lit. ꝺte. vt. l. edita actio. C. de eden. vel diс q actio nõ fuit mutata: ſz fuit alia actio cu mulata ſm materiã in. d. l. edita. ꝛ ſup actiõe cumu lata fuit iudicatũ: merito nõ committiſ ſtipulatio. ¶ Itẽ op. de. l. ꝛ an eãdẽ. ſ. de except. rei iudi. vbi variatio actiõis nihil opaſ. Solu. diс q h fuit va riata actio ꝛ res. vel fuit variata actio ꝛ cã: lz non res ſm glo. vel veri⁹ ſufficiſ ſi fuit variata actio tñi. ſi ſup ea noiatim fuerit interpoſita ſtipulatio. ſec⁹ ſi ſtipulatio fuerit interpoſita ſimpliciter ſup cã. qz tunc ꝓcederet illud qõ diſ glo.

Item exceptio ceſſionis bo. ita. albe. ꝛ ang. in. d. l. ex ꝺtractu. C. de bo. auc. iudi. poſſ. alleg. tex. ſing. in. l. item ſi vn⁹. de arbi. in prĩ. Itẽ exceptio q q̃s allegat õria vt dixit no. ang. in. l. fi. C. de codicil. facẽ c. ſollicitudinẽ. de app. ¶ Itẽ exceptio inuẽtarij. p hoc allega. do min⁹ bar. in. l. cũ fideicõ. ſ. de ꝓfeſſ. ꝛ bal. in. l. i. C. de iur. ꝛ fac. igno.

¶ Itẽ exceptio pacti õ nõ agendo vt dixit Jn no. in. c. i. de lit. ꝺt. in. vi. Itẽ pactuz de nõ adeũ do iudicẽ. l. dedi. in prĩ. de ꝺditi. ob cau. Itez exceptio loci nõ tuti. c. ex pte. de app. Itẽ exceptõ qz tutela eſt finita. ꝛ ſic ñ poterit ꝺueniri vt tutoz c. ex pte. de app. Itẽ exceptio ex q̃ pz actionez nõ cõpetere actori: ita di cit bart. in. l. cũ q̃rebat nr ſ. e. ꝛ ita diſ debere intel ligi. c. i. de li tis ꝺte. li. vi. itẽ exceptio laudi emolo gati. ita no. pe. de anch. in. d. ca. i. de lit. ꝺt. per. c. per tuas. de arbit. ꝛ p. l. cũ antea. C. eo. ti. Itẽ di cit in laudo arbitratoris qõ hz viz. vt in auc. vt diſ fe. iudi. ſ. ſi vero. c. q̃nta ualis. de iu reiuran. Itẽ exceptio bã ni. ita dicit bal. in. l. adi tos. C. ne de ſta. defunct. ꝛ vide bal. in. l. fi. C. de edic. diui a

Ex duobus. ſula. So. fateoz q cõ tra quẽlibet fideiuſſoz ẽ ſtipulatio cõmitti tur inſolidum. tñ ipi hñt bñficiũ diuiſionis.

¶ Bon⁹. ſ. eſt ꝛ not. q qñ fide

Quotiens. iuſſoz repetit a dño id qõ ſoluit ꝺz docere dñz liberatũ vel cauere de eo defenden do qõ no.

Ex iudicatum. ¶ Not. q q̃ pat⁹ eſt ſoluere nõ cogiſ ſuſci pere iudiciũ. vt h. ꝛ. l. ſi debitoz. ſ. de iu di. ꝛ. l. ſi re⁹. ſ. de ꝓcur. ¶ Quero q̃d eſt hoc dciſ neq eſſi eſt equũ aut iudicio ꝛc. gl. ſe inuoluit. Jſta eſt ñitas vt dicas nõ eſt equũ iudicio aſtringi. ſcz tã incepto aut ad inſtitutõnẽ cõpelli. ſ. noui iudicij

Ex clauſula. ¶ Oppo. ꝛ videſ q ex clauſula doli nõ cõmitta tur inſolidũ. vt. j. e. l. nouiſſima. Solu. q h ꝺz inſolidũ declaraſ in tex. qz p pte liſ põt cõmitti ꝛ p pte nõ. Itẽ ꝺz inſolidũ reſpectu fideiuſſoris qz q̃libz teneſ inſolidũ lz hẽat bñficiũ epiſtole. nõ añt intelligas inſolidũ: hoc eſt a totale intereſſe. qz iſtud nõ hz locuz in clauſula de dolo: licet habeat locũ in alijs clauſulis vt vidiſtis in. l. cũ q̃rebatur.

r Iſta eſt notabilis. l.

Vir bonus. ¶ Op. ſ. e. l. ſi reus. ¶ Du ius timoze ſunt h plures opi. ſeu lec. prĩa q ibi loq̃tur qñ q̃s nõ cogiſ ſe defendere priuile gio pſonali cõpetẽti ipſi reo. h ñ̃o qñ q̃s nõ cogiſ ſe defendere ꝓpter naturã actiõis intẽtate. vt q̃a ſ patrẽ ꝛ patronũ intentabaſ actio famoſa. vel ra tione rei petite: vt qz iude⁹ petebat mãcipiũ xp̃ia nũ vel petebaſ liber improbate lectiõis. Iſta ſol. eſt ſatis bõa ſm quã nota q iſta exceptio q̃ compe tit patri ꝛ patrono ne intenteſ actio famoſa ipedit lit. ꝺte. qz tex. h diſ cp̃toz iudiciũ accipe nõ cogitur. ¶ Itẽ no. q illa exceptio q̃ cõpetit ſ hereticũ vl' iudeũ vel ſ aliũ petẽtẽ rẽ quã ſibi hñe nõ licz impe dit lit. ꝺte. ſm hãc lec. quaz⁹ tene mẽti ꝓpt' ſtatuta terraz q̃ ꝓhibẽt nõ ſubiectos ꝛ nõ alliberatos ha bere poſſeſſiões in territorio. ¶ Sco mõ legitur q hoc itelligiſ qñ lis erat finita trãſactiõe ſolu. vl' accep. vt. l. cũ q̃rebaſ. ſ. pinde. ſ. eo. ꝛ ita intelligit Jo. q no. qz ſm hoc eſt exp̃ſſum h q exceptio ſo lutiõis ꝛ acceptilatiõis impedit lit. ꝺte. nã hec gl. ſe refert ad illos caſus q̃ ponunt in. ſ. pinde. ꝛ ſic oẽs illi caſus q̃ ibi ponũt impediũt lit. ꝺt. Alij ſol uunt ſ alit ꝛ dicũt: refert an exceptio ſupueniat p⁹ fatiſdationẽ data ꝛ q̃s ꝺz defendi. vt. l. ꝛria. an cõ petebat tpe interpoſite ſatiſdatõis. ꝛ tũc nõ ꝺz de fendi. vt h. ¶ Ad iſtã lec. videlicet ad prĩmũ mem brũ oppo. ſ. e. l. hec ſtipulatio. vbicũq qñcũq ſup

dria. tol. in. xiiij. col. ꝛ in. l. exceptionem ad fin. C. de prob. ꝛ in. d. l. poſtq liti. ꝛ ibi connumerat. x. de quibus per Jo. de ancha. in. d. c. i. ꝛ no. dictũ archi. in. c. vt circa. de elec. in. vi. vbi dicit q oĩs exce ptio pemptoria etiã nõ notoria impedit lit. ingreſſum ſi opponẽs offerat ſe in cõtinẽti ꝓbaturz. vt in. l. iij. ſ. ibidẽ. ſ. ad exhib. de quo dicto do. abb. in. d. c. ſuper literis. de reſcrip. facit maximũ feſtum.

vtrũ aũt ꝑscriptio impediat liꝯ ingressum posuit bar.in.l.fi.no.ſ.p suo. Et adde q̃ in.l.i.§.fi.ibi longo.ad tertul. Hosti.q̃ sic.io an.ꝯ allegat gui.in spe.dicẽtẽ curiã ro.ꝯriũ seruasse. Et lz domi.domi. multa ꝝba effundat põt sic ꝺcludi q̃ aut ꝑscriptio opponiꝫ ad ꝓcessum ꝛ opponẽs offert se ꝓbaturum ꝛ tũc procedit opinio Hostiẽ. ita tenet bar.in.l.fi.ꝓ suo. Et ad de no. tex. ꝛ ibi bar.in. l. i.§.fina. ibi longo ꝛc. ſ. ad tertul.alias procedit opi.io. an.ꝓ l.emptor. C. de ꝑscri. lõ. tem. Quid aũt in sentẽtia ꝑcepti reus ꝺfessus ẽ debitũ coram iudice ꝛ recipit ꝑceptum de soluẽdo: vtrum possit oppõere exceptionẽ li. siue post. ꝛ. dies. ꝯ. quos non fuit appellatũ. do. de rota in.cc lxxxij. ꝺclusione concludũt q̃ nõ q̃ ex snia ꝑcepti oriꝫ actio. vt no.in.l.f. §. necessitatẽ. C. de bo. q̃ libe. vtrum aũt ꝓcedat uenit causa ꝓpter quã q̃s nõ debet defendi stipulatio cõmittiꝫ. Io. ibi loq̃tur in cã ꝑemptoria que ius agenꝯ ꝑmittit vt solutio trãsactio ꝛ filia. sed. l. si reꝰ. loq̃tur qñ supuenit quoddã bñficium tpale ꝛ ꝓsonale. Itẽ ad secũdũ mẽbrũ op. q̃ si exceptio cõpetebat tpe interposite stipulatiõis satisdando vꝫ renũciare. q̃ ꝓmittit iudic. solui. ꝛ ꝓ ꝙs ꝓmittit defendere. ꝛ sic defendere dz. alꝫs stipulatio cõmittiꝫ. Io. gl. de hoc dubitat. ꝯ. qñ ap. sit. l. fi. an ꝑ satisdationẽ iudicatũ sol. videaꝫ renũciatũ exceptiõi forꝫ: vt ibi pz. ꝝitas est q̃ nõ videꝫ renũciatus nisi exꝑsse q̃s renunciet. casus est in auc. offeraꝫ. C. de lit. ꝺte. de hoc tãgiꝫ ꝑ Ei. C. de spoꝛtu. l. vlti. circa fi. facit. ſ. si q̃s in ius voc. nõ ie. l. i. Quarto mõ legiꝫ ista. l. q̃ ꝫ supuẽit cã in ꝓsona ipsi⁹ defensoꝯ ꝓꝑ quã ipse defendere non cogebaꝫ. q̃ cause ponunt in. l. mut⁹. §. fi. cũ. l. se. ſ. de ꝓcur. ꝛ tũc ad ꝯriũ rñdeꝫ q̃ ibi supuẽit exceptio ĩ ꝓsona pricipal⁹ ꝫ in ꝓsona defensoꝯ. Quinto mõ legiꝫ in legato q̃ ꝫ ius reuocãdi domũ. vt. l. ij. §. legati. ſ. de iudi. Cõtra istã lec. posset opponi. q̃ videꝫ ꝑ satisdationẽ huic bñficio renũciare. sed nõ est verum: vt supra dixi. Ad eassume g̃ materiam huiꝰ. l. sic. aut supuenit exceptio q̃re q̃s nõ cogaꝫ suscipe iudiciũ in ꝓsona ipsi⁹ defensoꝯ. aut supuenit in reo pricipali: ꝛ hoc secũdo casu aut superuenit exceptio ex natura actiõis intentate vel rei petite. aut supuẽit ex priuilegio ꝓsonali competẽti ipsi reo. ꝛ hoc secũdo casu aut tale priuilegium cepit competere ex postfacto. aut cõpetebat ab initio: vt ex ꝓdictꝯ ꝑ. Hec lex diuiditur in Quissima. tres partes. prio loq̃tur ad q̃ tpa porrigaꝫ stipulatio doli. scdo ad q̃s ꝓsonas. tertio ponit ꝺclaratio primi dicti. secũda ibi itaq;. tertia ibi doli aũt. ꝛ hoc dic clausu in causa matrimoniali. docto. tenent q̃ non: quia sententia in talib⁹ causis non transit in rem iudicatam. c. latoꝛ. ꝛ. c. consanguinei. de re iudi. qõ limitã quo ad ptẽ: qꝛ nedũ diffinitiua sed etiã interlocutoꝛia trãsit in rẽ iudicatã q̃tũ ad ptẽ respectu ꝓbatiõis facte in illa causa. do. ãto. in. c. cũ dilecti. de elec. dic esse ibi casũ meliorẽ de iure qõ dictũ limita: nisi emanassent tres snie. gl. est ꝓgnãs ſm abb. in. c. fraternitaꝯ. in ver. fornicatio. de frigi. ꝛ malefi. qõ dictũ glo. ea. sic intellecta nõ est ꝝum ꝛ eũ reꝓhẽdit do. anto. ibi. ꝛ est rõ qꝛ nullũ vinculum põt facere q̃ illud qõ nõ est mrimoniũ sit mrimoniũ. vñ forte posset dari ali⁹ intellect⁹: qꝛ lz dixerit glo. q̃ post tres snias in cã mrimonij nõ posset appellari: nihilomin⁹ poterit q̃relari: maxie si esset notoriũ de iniusticia. vt est glo. in. d. c. fraternitaꝯ. q̃ oia tene mẽti. quia vtilia sunt. Itẽ adde ad ꝑdicta qõ dic bal. ĩ. c. i. de ꝺtrouer. inf̃ do. ꝛ vasallũ q̃ exceptio ꝓiudicialꝫ ad ꝓcessum q̃ respic: nõ solũ merita cause: lz merita iurisditiõis litẽ impedit ꝺtestari. qꝛ oppositũ eius infert hoc qõ no. Itẽ adde qõ no. bal. in ti. de pa. ꝺstã. in ꝝbo vtvolẽtib⁹. ꝑ illũ ter. dic q̃ exceptio pacti iuramẽto firmati impedit liꝯ ingressum. idẽ si nõ sit iuratũ lz factũ lite pẽdẽ. ar. ſ. de pactꝯ. in. l. tale pactũ. §. q̃ ꝓ uocauit. ꝛ in. l. postq̃ liti. C. e. ti. ꝛ. C. de fideiuſ. l. iij. ꝛ qõ not. in. c. i. de lit. ꝺte. in nouella. in. vi. Itẽ adde qõ io. an. in. c. fi. de libel. obl. videtur velle post Inno. videlicet q̃ lz exceptio ꝑemptoria nõ impediat lit. ꝺte. nisi sit de priuilegiatꝯ. de q̃b⁹ in. c. i. de lit. ꝺte. in. vi. ꝛ supra dictũ est. tũ istud fallit qñ esset notoria. idẽ voluit spec. in ti. de excepti. ver. vt aũt. ꝛ seq̃tur do. anto. in. c. fi. de libel. obl. posset tñ dici ſm io. de Imo. ibi q̃ hoc ꝓcedat in exceptiõe excussiõis: qꝛ ista ꝺcludit ius agẽdi nõ cõpetere: iõ põt opponi ad ꝓcessum. ꝑ no. ꝑ bar. in. l. cũ q̃re baꝫ. ſ. e. secus qñ nõ ꝺcluderet ipso iure actionẽ nõ cõpetere. ꝛ per hoc rñdeꝫ ad ꝑdictũ dictũ io. an. ꝛ etiã dico q̃ spec. nõ videꝫ illud firmare: qꝛ ꝯ dictũ arguit de. d. c. i. de lit. ꝺte. in ver. dictũ tũ Imo. in se est equũ. ꝛ vide q̃ dixi in. d. l. ꝑscrip. C. si ꝯ ius vel vtili. publ. ꝛ dixi in. l. aretusa. in fi. de sta. ho. q̃ allegatio inris cõis vel municipalis impedit ꝺtest. liꝯ. qꝛ nõ indiget ꝓbatiõe. secus vbi est q̃stio la doli committiꝫ ꝓpter dolũ cõmissum ab inirio stipulatiõis vsq; ad finẽ iudicij ex. dolo pricipaꝫ ꝛ heredis eiꝰ: ꝛ etiaꝫ extranei si pena fuit adiecta. hoc dicit. tex. ibi factũ demõstrat. q̃si diceret ꝺtinz dolũ futuro tpe cõmittendũ. vel dic ſm ia. de arre. demõstrat cessationẽ doli ꝑpetuo ꝑmanẽtẽ. quasi nec nũc nec in futuꝝ cõmittaꝫ dolus. Item ibi ad pricipiũ stipulatiõis ꝛ nihilomin⁹ ad mediuꝝ ꝛ ad finẽ vt supra dictũ est. Op. ꝛ videꝫ q̃ si hec stipulatio ꝑ vno dolo sit cõmissa ꝑ alio futuro commissi nõ possit. vt. l. cũ q̃rebaꝫ. ſ. e. Sol. ibi loq̃tur in stipulatiõe ob rẽ nõ defensam q̃ ad interesse tale cõmittiꝫ. ꝫ in stipulatiõe doli q̃ cõmittiꝫ soluꝝ ad illud qõ interest in ꝑnti dolũ nõ esse cõmissum. vñ si ꝓpter tuũ dolũ aliquo tpe res est dilata vel aliq̃s expen. feci ad illud solũ interesse cõmittiꝫ stipulatio doli. Ultimo vide gl. q̃ incipit post stipulationẽ. ibi. l. ꝝbũ erit. Io. ꝫ factũ ꝑterituꝝ erat finitũ. iõ sub futuro nõ cõphendiꝫ. ibi nõ erat finitũ. vt ibi no. ꝑ Di. Itẽ op. q̃ stipulatio simplici ter interposita nunq̃ cõmittaꝫ ꝓ facto extranei. vt l. stipulatio ista. in pri. ſ. de ꝝbo. ob. Io. vt ibi. ꝛ in. e. l. §. si q̃s. ꝛ vt ibi dixi. ꝛ ita intelligas hanc. l.

Cum apud ĩ pria cã nõ teneꝫ ĩ eo q̃ iudicaꝫ in cã appellatiõis: nisi aliud actũ fit. hoc dic ista notabilis. l. ꝛ habeo hãc. l. ꝓ singulari. l. vide ter. Ho. snias esse ferẽdã in defenso rẽ. vt ꝫ. ꝛ. l. libertꝰ. §. fi. ſ. de neg. ge. ꝛ. l. i. C. de sent. Itẽ no. ex eodem ꝝbo q̃ reo absoluto si actoꝛ appellat ꝛ fouet iustã cãm iudex appellationis ꝺz eũ ꝺdẽnare: nec ꝺz simpliciter ꝓnunciare male appellatum ꝛ bene iudicatum ſm formaz. l. eos. C. de appel. hoc ꝓbaꝫ hic ꝛ no. ĩ. l. offidꝰ. ſ. de le. iij. ꝛ. l. cyrographis. §. i. ꝛ ibi no. ſ. de admi. tuto. facit ad impedit processum. quod no. bar. in. l. i. in. ij. colum. C. de lit. ꝺtesta. Itẽ dicit bal. in. l. peremptoꝛias. in. iij. colum. C. sentẽ. rescin. non possꝫ q̃ exceptio laudi impedit ꝓcessum. Itẽ in exceptõe de q̃ in auc. ꝑsente. C. de fideiuſ. ſm bal. ibi eodẽ etiam mõ exceptio. tu fraꝫ nõ ꝺfers bona q̃ habes in cõi: iõ agere nõ potes. impedit processum ꝓ. l. posthumo. ꝛ qõ ibi no. bal. C. de colla. adde ad id quod dixi supra referẽdo opi. io. an. ꝛ do. anto. in. c. fin. de libel. obl. qõ idẽ sequiꝫ do. anto. in. c. sup litterꝯ. de rescrip. ꝛ in. c. ex parte. de foꝛ. cõpe. ꝛ in. c. i. de ordi. cog. ꝛ in. c. exceptionẽ. ꝛ in. c. pastoꝛalis. ꝺ ex cep. ꝛ lodo. romanꝰ. in. l. si ꝝo. §. de viro. in. xxxij. fallẽtia. ſ. de lit. ꝺte. in ꝯriũ facit qꝛ si spãle est in exceptiõe rei iudi. dicto. c. i. de lit. ꝺte. in. vi. cui⁹ ꝓbatio est ꝓmptissima resultãs ex snia q̃ induc notoriũ ꝺ in ꝯriũ ꝺz esse ius cõe. qꝛ tñ nullus tz ꝯ dictã opi. iõ illa sequenda est ꝑ lodo. in. d. §. de viro. Itẽ exceptio q̃ ego sum accusatus ab alio de hoc crimĩe vel absolutus impedit liꝯ ingressũ. vt in. l. natus. ſm bar. ibi. de accusa. ꝛ de exceptione inuẽtariũ de q̃ dixi. ſ. ꝛc. Adde bal. in. l. fi. §. ꝛ si pfatã. C. de iure delib. Et q̃d si oppoat exceptio q̃ durat tps ꝺficiẽdi inuẽtariũ an impedit liꝯ ingressum. vide bar. in. d. l. fi. §. donec. Quid in exceptiõe quẽ de euictiõe tenet actio ꝛc. Dic vt ꝑ bar. in. l. instra. C. de fide instr. ꝛ iur. ꝫ aste fil. li. x. Quid de exceptione q̃ ꝺtinẽtia cause nõ põt diuidi. dic q̃ impedit lit. ingressũ. vide in. l. nulli. in ꝝbo audiẽtia pbeaꝫ ſm ibi. C. de iudi. Itẽ vbi lex pbibet ꝛ annullãdo ꝓceditvel a lege aut a sta tuto fuit tps pfixũ ad agẽdũ ia elapsũ vel vbi pscribiꝫ iudicio sem per resultat exceptio ipediẽs liꝯ ingressum ſm bal. in. l. i. in. iij. op. C. de edi. diui adria. tol.

Cum apud. Adde qõ hec. l. ſm bal. in. l. fi. in. f. q. C. de contra.

empt.nō p
cedit in iudi
ce corā quo
petita essz re
ductio ad ar
bitriuz boni
virit; z etiā p
itellectu bu
ius.l.vide ī
spec.de offi.
deleg.§.fin.
ver.sed q̄rit̄
z in ti.de ac
cusa.§.quā
do añt.z ca
no.in.c.q̄re
lā.de elec.z
in.c.causam
q̄.de testi.

a Simplici
ter ꝓnūcia
are.Ꝺ ō tāt
iudex appel
latiōis refoꝛ
mare sniam
male latā.vt
no.Ey.in.l.
oēm.C.quā
do ꝓuo.nō
est necess.z
in.l.C.ne li
ceat tertio.p
uoca.Et ad
materiā ad
de bar.in.l.
eos.C.ō ap
pel.z qꝛ bar
to.allegatur
ꝺrius.vide
moder.in.ꝺ.
l.si exp̄ssiz.j.
de appel.in
questiōe que
incipit q̄ro
de forma sē
tentie.z late
io.in spec.in
ti.de senten.
§.vt autez.z
not.lodo.
in.l.i.ad fin.
de re iud.ꝺi
ti post bart.
in.l.i.in fine.
C.qñ puoc.
nō est necess.
z ꝓ hoc.l.
emilius.de
minoꝛ.z c.si
gnificauit.ꝺ
excep.fac̄.l.
fi.qō cuz eo.
z qō scribit
p Imo.in.l.
in summa.§.
de re iudic.
in ꝓin.z ibi
glo.z adde
bar.in.l.eos

hoc.§.de so.l.creditoꝛ.§.i.qō tene mentiᵇ. ¶ Ter tio no.ꝙ cautio interposita coꝛā pꝛio iudice pꝛime cause non cōmittitur coꝛam iudice appellationis. ¶ Quero g̊.p hui⁹ declaratiōe q̄d si in stipulatio ne nō est exp̄ssum nomē iudicis:an cōmittat̄ in cau sa appellatiōis. Ꝺar.sylᶫ.disputauit hāc.q.z de terminauit ꝙ cōmittat̄.qꝛ q̄ꝝtū ad ista q̄ respiciunt dilatoꝛias exceptiōes cā appellatiōis videt̄ eadē cū pꝛia.vt.l.ita demū.C.de ꝓcur.sz dare istos fide iussoꝛes respic̄ exceptiōes dilatoꝛias.vt.l.pōpo.§. rati.§.de ꝓcu.g̊ ꝛc. Ista fuit opi.Ꝺar.sylᶫ.sz do min⁹ Guil.de cu.dic̄ ꝙ ista.l.loq̄tur qñ re⁹ q̄ satis dedit fuit absolut⁹ z actoꝛ appellauit:sec⁹ si ipse fu it ꝺēnat⁹ z ipse appellasset.qꝛ fideiussoꝛ ipe tene ret̄ ne sit in sua ptāte se z suos fideiussoꝛes libera re.vt.l.ne in ptāte.§.de arbi.ita no.Guil.in.l.iul.§ q̄ satisda.cog.dñi glo.oꝛ.in.l.fj.C.de ꝓcu. tz indi stincte ꝙ in cā appellatiōis nō cōmittit̄ et hoc ibi tex.videt̄ ꝓbare q̄ simplicit̄ loq̄tur b.videt̄ tex.in sti.de satisda.§.si vo aliq̄s.in fi.§.pbat̄ p rōnez p mutationē instātie liberant̄ fideiussoꝛes.vt.l.ij.§. eo.ti.sz cā appellatiōis ꝺr alia instātia a pꝛia quod appet.qꝛ post publicationē noui testes recipiūtur qō nō posset fieri si esset eadē instātia.vt colligitur ex.l.vlti.C.de testi.z.l.p hāc.C.de tēp.app. z ibi p doc. Nō ob.qō dic̄ Ꝺar.sill̄.qꝛ q̄ꝝtū ad exceptio nes dilatoꝛias videt̄ eadē cā appellatiōis cū pꝛin cipali qꝛ hoc fateoꝛ.z iō q hoc nō petijt in pꝛia nō pōt hoc petere in scōa.sz nō q̄ꝝtū ad ipsas satisda tiōes.sepata essi est exceptio seu petitio satisdatio nis ab ipsa satisdatiōe[c].nō ob.l.ne in ptāte. quam Guil.allegat qꝛ imputet sibi actoꝛ q̄ non petijt de nouo satisdari in cā appellatiōis in q̄ defensoꝛ nō audiret̄ sine noua satisdatiōe.vt.ꝺ.l.ij.C.de ꝓcur. z in.ꝺ.§.si vo aliq̄s.insti.de satisda.hoc appet per rōnē.nā si iudex appellatiōis ꝺēnatoꝛis actio ex ista snia ꝺēnatoꝛia nō ex pꝛia q̄ꝝtūcūq ꝙfirmata. vt.l.furti.§.de his q̄ no.infa.z no.i.l.eos.C.de ap pel.sed p illa snia nō satisdedit.g̊ ꝛc.fateoꝛ tū ꝙ si re⁹ vict⁹ appellasset z appellationē nō fuisset ꝓse cut⁹:qꝛ fideiussoꝛes tenerent̄.qꝛ tūc ex snia pꝛima oꝛit̄ actio nō ex secūda:in q̄ iudex ꝙfirmat pꝛimam qꝛ appellationē nō est ꝓsecut⁹.vt.l.fi.C.de tēp.ap pel. ¶ Quero pōe ꝙ coꝛā vno iudice fuit satisda tū:iudicauit successoꝛ ei⁹:an stipulatio cōmittatur videt̄ ꝙ nō.vt.l.ij.in pꝛin.§.e.z b. ¶ Tu dic breuit̄ q̄ñ post interpositā satisdationē est recessuz a pꝛi mo iudice:z itur ad aliū iudicē alterius tribunal̄.z tūc stipla tio cōmittet̄.qꝛ idē iudex videt̄ z idē iudiciuz.vt.l. ꝓponebat̄.§.de iudi.z hoc videt̄ tenere Spec. in ti.de offi.iudi.deleg.§.excipit̄.versi. q̄d si plures. ¶ Quero satisdedi apud iudicē oꝛdinariū ꝓpꝛio noīe nō exp̄sso q̄ demū cām delegauit an fideiusso res teneant̄. Rñdeo sic:qꝛ vī idē iudiciū.vt. l.vbi acceptū.§.de iudi.z qō ibi no. ¶ Quero b loqui tur de stipulatiōe iudicatū solui.q̄d de stipulatiōe iudicio fisti.an mutato iudice extinguat̄. Rñ.idem qō in ista.vt in auc.de his q̄ ingre.ad appel. circa pꝛin.col.vi.tetigi in.l.grece.§.pᵒ litē.§.de fideiuss. ¶ Quero q̄d in stipulatiōe de rato:vtrū mutato iudice extinguat̄. Ꝺi.ꝺsuluit ꝙ extinguit̄ nec ou bat̄ p tex.ꝺ.l.ij.C.de ꝓcur.q̄.l.loq̄tur simplr de q̄ libet satisda. ¶ Quero posito ꝙ esset ꝺcepta sti pulatio ſm ꝺsiliū claudij positū in fi.hui⁹.l.an cō mitteret̄ stipulatio in cā appellatiōis. Rñdeo ista ꝟba dicūt q̄ ve in ei⁹ locuz substitut⁹ erit.credo ꝙ nō cōpḧendāt iudicē appellatiōis q̄ est maioꝛ.nec collegā:sz solū successoꝛē vel delegatū in ei⁹ locū positū.ar.l.ꝟbis ciuilib⁹.§.de vul.z pup. ¶ Quero vtrū defensoꝛ q̄ satisdat cogat̄ adijcere in stipu latiōe ꝓmitto soluere iudicatū p hūc iudicē:vl̄ per iudicē appellatiōis.videt̄ ꝙ sic:ne al̄s esset frustra ꝺsiliū hui⁹.l.Breuit̄ de substituto cogit̄ ꝓmittere vt insti.de satisda.§.si vo aliq̄s.sicut nec cogit̄ cāz appellatiōis ꝓseq̄.vt.l.inuit⁹.C.de ꝓcu. ¶ Ultimo qꝛ videt̄ b ꝙ iudic̄ mutatōe q̄ñq extinguitur stipulatio iudicatū soluit:z de mult̄ aliis mutatiōi bus supra vidistis. Ꝓro declaratione hui⁹ distin gue[d] cū q̄rit̄ q̄ mutatōe extiguit̄ satisdatio iudicio rū distigue.aut ꝓtigit mutatō rei petite:z extiguit̄ satisdatio.vt.l.cū q̄rebat̄.in fi.ſm vnā lec. §.e.titu. aut ꝓtingit mutatio actiōis ꝓpositę:z tūc aut fuit mutata actio tūi z non cā.z tunc aut fideiussoꝛ fuit dat⁹ simplr:aut exp̄sse in illa actōe.vt dixi in illo fi. §.aut ꝓtigit mutatio iudic̄.z tūc aut mutatio ꝓtin git ꝙ modū cuiusdā recessus.qꝛ recedo ab vno iu dice z vado ad aliū.aut ꝙ modū appellatiōis.aut ꝙ modū cuiusdā surrogatiōis. Pꝛio casu stipula tio extinguit̄.vt.l.iij.in pꝛi.§.e.t.qō intelligo si va do ad aliū iudicē alteri⁹ tribunal̄.sec⁹ si rē ad col legā pꝛimi.qꝛ tūc dic vt dicā in tertio casu qñ ꝙ mo dū surrogatiōis. Secūdo casu qñ ꝙ modū appel latiōis:idē qꝛ extinguit̄ satisdatio:nisi aliud sit ex p̄sse actū.vt in auc.de his q̄ ingre.ad appel.in pꝛi. z ibi no.z.C.de ꝓcur.l.ij.z insti.de satisda.§.si vo aliq̄s.reꝛobata distinctiōe Guil.de cu. z Ꝺar. sill̄.vt supra dixi.de quo etiam tangit Ci.in.ꝺ.l.ij. Tertio casu aut fuit exp̄ssum nomē ꝓpꝛiū z extin guit̄ datio fideiussoꝛ[is].aut nō fuit exp̄ssum z nō ex tinguit̄.qꝛ idē est iudiciū.vt.ꝺ.l.ꝓpōebat̄.§.de iu di.z.l.vbi acceptū.z ibi no.e.ti.z qō no.in spec.de iudi.dele.§.excipit̄.vī.q̄d si plures. Qñq ꝺtingit mutatio circa ꝓsonas litigātiū.z tunc aut ꝺtingit mutatio circa substātiā ꝓsone.aut circa q̄litatē.pꝛi mo casu aut illa ꝓsona repñtat eandē q̄ pꝛi⁹ litiga bat:vt qꝛ ei⁹ heres vel ei⁹ ꝓcurato: z stipl̄atio nō extinguit̄.vt.l.ij.in fi.de ꝓto.sti.z qō no.in.l.si ante acceptū.in gl.sup ꝟbo satisdet̄.§.e.ti.si vo illā ꝓ sonā nō repñtat:tūc satisdatio extinguit̄.vt.l.iā tū §.videam⁹.z.§.se.z.§.e.ti.secūdo casu qñ ꝺtingit mutatio circa qualitatem.dic aut contingit muta tio eius que recepit satisdationez:z non extinguit̄ satisdatio.vt.l.in cause.§.si exꝓte.§.de ꝓcu.z.l.iu lia.§.q̄ satisda.cog.aut ꝺtingit circa ꝓsonā satisdā tis.z tūc aut ex tali mutatōne commutat̄ effectus snie:z satisdatio nō extinguit̄.vt.l.si añ acceptum. pꝛio rū.§.e.ti.aut mutat̄ effect⁹ snie:z tūc extingui tur satisdatio.vt.ꝺ.l.si añ acceptū.ij.rū.z ꝙ omnes alios casus illi⁹.l.z.l.i.in fi.§.q̄.mo.pig.vel hypo. sol. Qñq ꝺtingit mutatio instātie.z tūc datio fi deiussoꝛ[is] extinguit̄.vt.l.ij.§.e.ti.

Ex nostra pꝛimo ponit Ivnus.duo dicta.secundo rñdet cui dā tacite obiectiōi.secūda ibi:qñi in vni⁹ ꝛc.z in fi.hui⁹.l.summat seipsam hoc mō. Hec sti pulatio ex duab⁹ clausulis pōt cōmitti ꝺ diuersos sed ꝺ eūdē nō.sz ꝓualet cā iudicati.h.ꝺ. ¶ Opp. de.l.cū q̄rebat̄.§.e.So.tex.in fi.vult soluere.qꝛ ꝺ eūdē nō pñt cōmitti isti due clausule:vt ibi lz ꝺ di uersos sic vt b. Et iō vt ista materia tibi liq̄at disti gue cū q̄rit̄ vtrū stipulatio iudicatū solui semel cō

C.de appel.
b Tene mē
ti.Adde hic
tex.quez ibi
ad hoc not.
abb.in.c.cū
io.de fid.in
stru. Et ibi
dicit abb.in
vl.col.ꝙ iu
dex pōt re
formare sen
tētiā nō solū
ad petitionē
appellantis
sz etiā ad pe
titionem ap
pellati lz vi
deat dicēdū
ip̄z appella
tū p tacitur
nitatem ꝺfir
masse sniam
vt in.l.fi.C.
de sen.q̄ fine
cert.quā.qō
not.
c Ab ipsa
satisdatiōe.
in.ij.l.colū.
An satisda
tio debeat p̄
stari in cau
sa appel.ad
de balꝺ.in.l.
eos.§.cauti
one.q̄ est.§.
fi.in pꝛin.C.
de ap.q̄ idē
tz qō bar.b
p̄terq̄ in sa
tisdatiōe de
cā appellati
onis ꝓseq̄n
da p illū tex.
z salt.in.l.ij.
C.de ꝓcura.
secut⁹ verba
la.bu.ibi te
net idem qō
bar.hic.
d Distigue
Et ad intel
lectū istoꝛuz
hic. vide alt
qua per Ci.
in.l.ij.C.de
ꝓcurat.z
vtrum extin
guat̄ virtus
iuramēti ca
lumnie:z de
materia ple
ne per bal.z
ang.z ibi de
materia.§.q̄
satisda.cog.

missa itez cōmittaſ. aut q̄riſ de iteratiōe ex eadem clausula: aut ex diuersis. ℙrīo casu nō cōmittitur ampli⁹ q̄ semel. vt. s. e. l. iā tū. §. in hac. fallit in hac clausula de dolo. vt. s. e. l. nouissima. ⁊ est rō: qz cō mittiſ ad pticulare interesse: vt ibi vidistis. ℙcdo casu aut q̄riſ de iteratōe cōmissiōis quo ad effectū exactiōis. aut de iteratiōe fm rigiditatē iurſ. ℙrīo casu aut ꝺ eūdez ⁊ semel cōmissa itez nō cōmittiſ. vt h. ⁊. l. cū q̄reba. s. e. aut ꝺ diuersos. ⁊ tūc aut est ꝺsecut⁹ totū interesse: ⁊ ampli⁹ nō cōmittiſ: ⁊ com missa nō exigeſ. vt. s. e. l. si ex duobus. §. quotiēs. aut est ꝺsecut⁹ ptē: ⁊ tūc pōt pluries cōmitti. vt. d. l. si ex duob⁹. ⁊. d. l. ex iudicatū. ⁊ hac. l. in prīn. ℙcdo casu qñ q̄riſ de iteratiōe fm rigiditatē iurſ. ⁊ tūc dico q̄ pōt sepi⁹ cōmitti. vt h. in fi. ℙz dubita tur q̄ ꝓualeat. ⁊ in hoc est aduertēdū postq̄ clausu la ob rē nō defensam. est cōmissa. aut res incipit de fendi postq̄ sup ista clausula est iudicatū vel solu tū: aut añ. prīo casu ꝓualet clausula ob rē nō defen sam. vt. l. iā tū. in prīn. §. e. ti. si añ. ⁊ tūc aut post lit. ꝺte. aut añ. si p⁹ aut īcipit defendiſſe ⁊ ꝓualet clau sula iudicati. vt h. in fi. ⁊. l. iij. in fi. §. eo. aut incipit defendi ficte: ⁊ ꝓualet clausula ob rē nō defensam. vt. l. cū q̄reba. si ꝟo añ lit ꝺte. defenditur sine du bio ꝓualet clausula iudicati. vt. d. l. iij. in fi. §. eo. ti.

¶ Rē ratā haberi: ⁊ de ratihabitiōe. Rubri.

¶ Duas ptes hz h rubri. prīo rē ratā haberi. hoc est de illa stipulatiōe rē ratā haberi. secundo dicit de ratihabitione. hoc est q̄liter possit haberi ratū.

¶ Rem ra. ha. Rubri.

Q Hz q̄s. quo modo debeat cauete p⁹ cur. rē ra. habe. vide bo nū text. in. l. nō solū. §. cōuentū. de p cu. ⁊ ad ma teriā ratiha bi. vide bal. in. l. obserua re. §. p⁹ hoc. ff. de offi. p⁹ cōsul.

¶ Derato vide dñam inſ ratū ⁊ fir mū p bart. ⁊ Bali. in. l. id qō pa upib⁹ de epi. ⁊ cle. ⁊ vidde q̄ di xi in. l. si q̄s maioz. C. de trāsac. ⁊ forma h⁹ cauti onis vide p bar. in. l. prīo cur. cū pete re. j. e. ⁊ ly. in. l. i. C. de p cu. ⁊ allega ta ibi. ⁊ not. q̄ ista stipu

clausula de p̄stādo interesse si restitutio petaſ non apponereſ. Itez ibi ꝺsentiat. i. ratū habeat. Item ibi dari oportebit de iure cōi minoꝛe non ꝓīte ra tū nec petēte restitutionē. ¶ Op. ⁊ videſ q̄ mīoꝛ nō possit ꝺstituere ꝓcuratoꝛē. vt. l. neq̄. C. de pcu. dicit glo. dic q̄ h ꝺstituit cū auctoꝛitate tutoꝛſ. vel dic q̄ illa in iudicio ſz ista exꝫ iudiciuz diſ gl. hec pōt esse ṽa si ponis minoꝛē nō habere curatoꝛē. nā sic ipse possit solutionez recipe. vt. l. si curatoꝛē. C. de in inte. reſt. eodē mō poterit ad hoc ꝓcuratoꝛē ꝺstituere. ar. l. diuus. ⁊ qō ibi no. §. qui petāt tu. ⁊. l. etiā. §. absens. s. de ma. vin. ⁊ qō not. extra de resti. spo. c. ex pte. ¶ Quero duo. primo q̄d velit dicere tex. ibi alioq̄n si nō ꝺueniat ⁊c. glo. vacillat tu expone fm q̄ dixi circa tex. ¶ Secūdo q̄ro an cogaſ ꝓcuratoꝛ falsus ⁊ etiā verus cauere cū hac adiectiōe q̄ si mīoꝛ petit restitutionē in ite. ꝺabit q̄ ti ea res erit. q̄dā vt Old. dicūt ꝓcuratoꝛ rē falsum nō debere cauere: nisi ꝺsenitat vt h. ⁊ fm hoc ver⁹ ꝓcuratoꝛ astringiſ pl⁹ q̄ falsus fm eū. ſz Rog. dixit min⁹ intelligūt q̄ hoc signant: quasi di cat mal⁹ intellect⁹ est q̄ pl⁹ astringaſ ver⁹ ꝓcura toꝛ q̄ falsus. Jo. ṽo posuit h glo. suā breuē sic nō p oīa rectū ꝺsiliū dat Jo. q. d. nō est ratū ꝓcurato re nolēte cauere cū nō cōpellaſ. vñ gl. diſ ꝓcurato rē vez ⁊ ꝓcuratoꝛē falsum posse cogi p̄stare istam cautionē si minoꝛ petet in inte. restitui ⁊ causatiue vt ei aliſ nō soluaſ: nisi caueat. p̄dicta ṽa nisi debi toꝛ nō curet cauere sibi: qz tūc nō caueſ nisi ꝺueia tur ⁊c. ⁊ ita loq̄tur iste tex. Alij dicūt q̄ ista est ma la litera ⁊ corrupta. gl. tñ residet in p̄cedēti fm quā habes notare q̄ ꝓcuratoꝛ minoꝛſ ver⁹ vel falsus cogiſ cauere si mīoꝛ petit restitutionē in integ. qō no. qz hoc oppōes adhuc ad mille instā. ⁊ hoc ꝓ batur per Bal. ⁊ spe. de pcu. §. rōe quoq̄ ꝺstituen tis. ver. itē q̄ ꝺstituēs. Ja. de are. tz ōriū. nā nō ꝺz defensoꝛ vel ꝓcuratoꝛ cogi ad illud ad qō non co gereſ p̄incipal⁹ p̄terq̄ quo ad illā cautionem de q̄ loq̄tur. l. sed ⁊ hec. §. defendere. de pcu. ⁊. l. minoꝛ. §. qsii. eo. ti. sed ipe mīoꝛ nō cogereſ renūciare būfi cio restōnis. immo nō valet si renūciaret. vt. l. si in tra. ⁊ ibi no. C. de in inte. resti. ⁊. l. si iudex circūuen to. s. de mino. ⁊. l. doli exceptio. ver. diuersum. s. ō noua. Ego puto q̄ glo. ista dicat vez in casu suo. scz in solutiōe. nā nō cogiſ q̄s soluere ꝓcuratoꝛi ni si caueat p̄dicta cautōe. Ratō qz mīoꝛi posset taliſ soluere q̄ būficiū restitutiōis cessaret. s. soluēdo iu diciſ auctoꝛitate. vt. l. ait ptoꝛ. §. pmittiſ. s. de mino. rū p aduētū ꝓcuratoꝛſ nō ꝺz ei⁹ ꝺditio fieri dete rioꝛ. vt vidistis in. l. ij. §. defendi. s. er q̄. cau. in pos. ea. sed in ꝓcuratoꝛe q̄ venit ad litigādū: puto q̄ ve rū dicat. Ja. de are. q̄ nō cogiſ p̄stare istā cautiōz quā nō cogereſ p̄stare p̄incipal⁹ qō dico in ꝓcura toꝛe ṽoꝛidē intellīgo in ꝓcuratoꝛe falso. ¶ Ultio induc hāc. l. in ar. q̄ si mīoꝛ cōpꝛomittit in arbitrū ⁊ pmittit penam si nō parebit sñie q̄ petendo re stitutionē in inte. nō incidit in penā. Idē dico si ali q̄s pmittit se habituꝫ ratā sñiam arbitri ⁊ eā petit reduci ad arbitriū boni viri nō incidit in penā. naz ratā hz q̄ hoc petit. ⁊ iō ꝺz exp̄sse adiici q̄ non pe tet reduci ad arbitriū boni viri. q̄ clausula q̄d opeſ no. p Bal. in. l. q̄dā cū filiū. s. de ṽb. ob. ⁊. c. scienti. de reg. iur. lib. vi.

¶ Cum quis. iste cui exceptio rei iudicate cōpeteret: si verus ꝓ curatoꝛ exegisset stipulatio de ra to cōmittiſ. h. d. Textus ibi prō dño expōit Bal. i. p eo q̄ stipulat⁹ fuit de ratoſ ¶ Op. ad id qō dicit de ꝺfideiussoꝛe stipulatio ista cōmittiſ ad interesse. vt. l. si cōmissa j. e. ⁊. j. e. l. pr. ſz ꝺfideiussoꝛſ nō itereſt si alſ fideius soꝛ cōueniſ. vt. l. vt fideiussoꝛ. s. de fideiuſſ. q̄ h sti pulatio nō cōmittiſ. Jo. intellige q̄ isti fideiusso res erāt socij. ⁊ sic qō in fi. ꝺz de duob⁹ reis referaſ ad vtrūq̄. vel alīs dicas q̄ tex. ⁊ gl. h habuit respe ctuz: qz si fideiussoꝛ ꝺueniſ deberet sibi cedi actio iō molestareſ ille q̄ prī⁹ fuit absolut⁹ fm Bal. sed p cedēs so. magſ plz. Et p̄dicta sunt ṽa put nos po nim⁹ h q̄ iste ꝺuen⁹ fuit absolut⁹. Itē possemus ponere q̄ iste ꝺuēt⁹ fuit ꝺdēnat⁹ ⁊ soluit. tunc fine dubio intereſt ei⁹ ne fideinssoꝛ ꝺueniaſ. nā fideius soꝛ ꝺuēt⁹ haberet regressum ꝺ p̄cipalē debitoꝛez sz iste fideiussoꝛ primo conuēt⁹ q̄ soluit ad hoc vt possit repetere p actionē mādati ꝺz p̄incipalē de bitoꝛē defendere. vt. s. ti. i. l. si ex duob⁹. §. quotiēs ⁊ sic ei⁹ interest fideiussoꝛē nō ꝺueīri. nō hēſ h alia

¶ Nos habetis In stipulatione. vnā magnā glo. q̄ nō tendit nisi ad positionē casus. ⁊ hz hic ter. duas lec. p̄incipales. secūda ibi circa fi. glo. ibi secūdo pone casum. tñ fm primā expositionē litere lect. huiꝰ. l. variaſ q̄tuoꝛ vel q̄nq̄ modis. tñ tu tene secūdā expositionē litere q̄ est clara ⁊ plana.

¶ Ista est notabilis. l. Cum minoꝛ ⁊ diuidiſ in ptes q̄tuoꝛ Prīo loq̄tur in ꝓcuratoꝛe ṽo mīoꝛſ. Se cūdo in ꝓcuratoꝛe falso minoꝛſ. Tertio dat ꝺsiliū circa vez ꝓcuratoꝛē. Quarto dat ꝺsiliū circa falsū ꝓcuratoꝛē. secūda ibi idēq̄. tertia ibi ⁊ iō. q̄rta ibi mādato ṽo ⁊c. tex. ibi alioq̄n si nō ꝺueniat. dic. i. si h

latio cōmit titur q̄ prīo mittit pon⁹ facere q̄ cu rare q̄ dūs hēat ratuz ⁊ nō facit. ita no. bal. in. c. i. §. ad hec. in ti. h finitur lex. deide in cip. ꝺsue. rē. qō no.

Cum mi noꝛ. §. fal⁹. de intellectu hui⁹. §. vide Jmo. in. d. l. nēo pōt. de leg. ⁊ bart. p⁹ bal. in. l. i. C. de arbi. ⁊ i. l. posthu mo. C. ō col. p bar. ⁊ bal. ⁊ vide bar. ⁊ doct. in. l. si tutoꝛ. C. i q̄. cau. in inte. reſt. ⁊ bar. i. l. ij. C. si ex fal. instr. ⁊ ibi p glo. ⁊ bal. ⁊ an appellan do videar fa teri iudicē a quo fuisse in dicē meū. vi de balō. in. l. eos. in prīc. in vlt. col. C. de app.

Ctore. Op. ꝛ videt. Quã do pcurator rei nõ tñi p cur. actoris. Adde bart. in. l. ō pupil lo. §. memiſ/ſe. §. de noui ope. nũ.

Procura tor. deſẽ ſor ex neceſſi tate. Et viō qō not. dixit bal. in. l. quo tiẽs. ad fi. C. de p̃ci. iper. off. ꝛ in. l. tã mãdatori. C de nō nu. pe cu. in. v. col. ꝛ q̃s dicatur defenſor ex neceſſitate. vide bal. in l. fi. C. de pa ctis.

Cõpetat Adde gl. ꝛ bar. in. l. cuz hís. §. fide/iuſſor. ꝛ in. l. interdũ. ꝛ ibi bal. de odi. indebi.

Determi/nauí. Ad hãc. q. vide bal. in. l. i. C. vbi rẽ actõ ꝛ poſt bald. ibi que dixit bar. ī. d. l. vẽ ditor. p bal. in. l. emptori C. de euicti. pe. de anch. in. c. ſignifi/caſti. de for. compe. An aũt clericus defendẽs a/ctores poſſit declinare fo rũ. gl. ponit ꝛi. q. i. cleri/cum. ſpecu. in titulo de/pũo decre/to. §. reſtat. ver. q̃d ſi do min⁹. ꝛ guil. de cu. in. d. l. cũ clericus C. de epiſ. ꝛ cleri. Adde qō dic balō.

lã. dic vt. d. l. ſi exp̃ſſim. Dicit h cũ ad auxilium cõe. Quero q̃d vult dicere auxiliũ cõe. dic gl. cõe oim ꝺẽnatoꝝ vel cõe rei ꝛ pcuratoꝛ. Quero q̃d ſi decurſum ſit ad auxiliũ ſpále reſtitutionis in integ. dic glo. idẽ. vt. §. pri. q̃ illud auxiliũ eſt con tra ius cõe. ſecus ſi eſſet p̃m ius cõe. q̃ peteret ī iu/dicio vel ex̃ iudiciũ. glo. nõ habuit malũ reſpectuz ſz v̄ba ſua nõ ſunt gñalia. iõ eſt aduertẽduz an ali q̃s venit ꝺ ea rõne q̃ poſſet etiã ſi ver⁹ pcurator li tigaſſet ꝛ nõ videt improbare. vt h. ꝛ in p̃in. h⁹. l. ſecus ſi venit ꝺ ea rõne q̃ſi ver⁹ pcurator non ſit.

Procuratoꝝ. ſum duob⁹ modis. Op. q cautio de rato hodie non poſ/ſit cõmitti. q̃ dñs iurat de calũnia. vt in auc. p̃in/cipales. C. de iura. calũ. g̃ videt hẽ ratũ factũ a p curatore. gl. rñdit: certe poſt iuramẽtũ põt pcura/torẽ reuocare ꝛ ei ꝺdicere. tu dic vt no. ꝛ meli⁹ in. l. põpo. §. ꝛ ſi is. §. de pcur. ꝛ vide gl. q̃ incipit q̃liter q̃s. ibi. ſz ar. ꝺ. ſz in oib⁹ eſt repire fauorẽ vel aliam iuſtã cãz. Quero q̃i dñs videat hẽ ratũ. Rñ. q̃ncũ q̃s fac illud qō facere nõ põt: niſi illud ſit ratũ qō factũ eſt a pcuratore. vt in exẽplo h poſito. fac l. p herede. §. põponius. §. de acq̃ren. here.

Ctor. In cã ſuſpecti pcurator ex hoc. d. Op. ꝛ videt⁹ q ex pte actoris p̃ſtet iſta cautio. ſed ex pte rei ſufficiat cautio iudi/catũ ſolui. vt. l. nõ ſolũ. §. q̃ alieno. ꝛ. §. ſeq. §. de p/cur. So. ſpále eſt in cã ſuſpecti tutoꝝ. ꝛ in q̃buſdã aliꝭ q̃ ponunt in. §. ſi ſtat⁹. ꝛ. §. ſeq. in. d. l. nõ ſoluz rõ q̃i p cautionẽ iudicatũ ſolui eſt cautũ actori nõ ꝺz interponi cautio de rato. q̃d eñi intereſt ſua do/min⁹ h̃eat ratũ vel nõ ſi ſibi ſoluit. certe nihil. ſed q̃i dño nõ eſt cautũ. vt in cã ſtatus vel ſuſpecti. vt hic. tũc etiã ex pte rei ꝺz caueri de rato. vt hic.

Si cui. Heres nõ põt ratũ habe/in his q̃ ad heredẽ nõ trãſeũt. h. d. Op q̃ ad heredẽ trãſeũt hic in aliꝭ. vt no. p Di. de reg. iur. c. ratũ. in pe. q. li. vi. ꝛ. l. pãtoni⁹. §. de acq̃. here. dicã pleni⁹. j. e. l. bonoꝝ. Itẽ op. de. d. l. pãtoni us. So. ſpále in reſti. in integ.

Procuratoꝝ. Propoſitio actiõis cate nõ obſtaret ſi dñs ver⁹ egiſſet nõ fac ſtipulationẽ de rato committi. hoc dicit.

Si pcurator. Dic. eſt multũ ſingular. §. tate põt exceptionẽ ex ſua pſona pponere. h. dicit aduerte. Op. ꝛ videt q poſtq̃ dñs recepit pe/cuniã a pcuratore videt habere ratũ factũ ab eo. vt. l. q̃dã. §. de euic. ꝛ. l. cũ indebitũ. C. de ꝺdi. inde. ꝛ ſic poſtea nõ põt improbare. Sol. intellige h p⁹ improbationẽ factã ſibi ſolutũ. Itẽ opp. q iſta exceptio doli q̃ cõpetit principali cõpetat etiã ipſi pcuratori. vt. l. quo eñi. §. iul. j. e. So. dicũt q̃dã vt Ja. de are. hoc eſſe vez q etiã pcuratori cõpetat qō mihi nõ plz. nã exceptio doli q̃ competit ex rati habitiõe facta poſtea poſt improbationẽ cõpetit ipſi pcuratori ſicut dño. vt. l. ꝺria. ꝛ no. in. l. diſpẽ/ſatoꝝ circa finẽ. §. de ſolu. ſz hec exceptio doli nõ cauſat ex ratihabitiõe. nõ eſſi põt hẽ ratuz q̃ ter/mini ſunt mutati. vt. l. cũ indebitũ. j. e. ꝛ. l. bonoꝝ ſed cauſat iſta exceptio ex debito naturali qō ipſi dño nõ pcuratori cõpetit. Cõtra hoc op. ſi cõpe/tit dñoꝝ nõ pcuratori. q̃ dñs q̃ defendit pcuratorẽ nõ poterit vti iſta exceptiõe cuz nõ debeat melioꝝ ꝺditio eſſe pcuratoris ſeu defenſoꝝ q̃ dñi. vt. l. ſi mino. §. q̃ſi. §. de pcu. Ratio ibi loq̃tur in defen/ſore volũtario. h loq̃tur in defenſore neceſſario. ne ceſſitate tñi cauſatiua. q̃ ſi pcuratorẽ non defende ret pcurator haberet regreſſuz ꝺ eũ. vt h ꝺz. vnde põt exceptionẽ pponere ex pſona ſua. ſic̃ in. l. idẽ q̃. §. gñaliter. §. mã. ꝛ facit. l. ſz ꝛ ſi lege. §. itẽ ſi rez. §. de peti. here. qō no. p Di. in. l. marcellus. ꝛ ibi dixi §. de fideiuſſo. Per hoc ego determinaui q̃ ſi ꝺiũct⁹ me⁹ petijt rẽ ab exneo cui ego vẽdidi ꝛ cui de euictiõe teneoꝝ q̃ ego cõparẽs poſſum petere q̃ fiat cõpromiſſum ex vigore ſtatuti loquẽtis de qõnib⁹ cõpromittẽtis int̃ ꝺiũctos. In ꝺ. fortiter fac. l. vẽditoꝝ. §. de iudi. qō dic vt in diſputatione mea q̃ incipit ꝺ filiũ ciuitat̃ piſane decreuit.

Quero ꝺz h q̃ ſtipulatio cõmittit̃ q̃ro ad quid cõmittat̃. dicũt q̃dã ad ſumpt⁹ lit̃ tñi. vt. l. ſi ſine. §. cũ aũt. ꝛ. §. marcellus. glo. dic̃ q̃ cõmittit̃ ad totaz q̃titatẽ: ꝛ ad totũ intereſſe. ꝛ hoc videt velle tex. h tñ pleni⁹ dicã in. d. §. cũ aũt. ꝛ. §. marcellus. Se cũdo q̃ro certũ eſt q̃ ſecuta abſolutoria a ẋo debi to remanet debitũ naturale. vtz ex tali debito poſ ſit opponi cõpẽſatio. ſm gl. q̃ eſt h videt caſus q̃ cõpẽſatio poſſit opponi in glo. ſup ẋbo excepti. hoc tenebat Di. doc. oẽs nr̃i tenẽt ꝺ. p. d. l. quo eñ. ꝛ qō ibi no. ad hãc. l. rñdẽt q̃ h eſt exceptio doli m nõ cõpẽſatiõis. nã cõpẽſatio eſt debiti ꝛ crediti cõ tributio. ꝛ ſic oz q̃ actoꝝ ꝛ reꝰ inuicẽ ſint debitoꝛes ꝛ creditoꝛes. h aũt eſt vnũ debitũ quod petit̃ ꝛ de quo exceptio opponit̃. ita tenẽt doc. C. de cõpẽſa. l. ex cã. ꝛ ibi plene vide Cy. Quero vtrum dñs iſte poſſit ſuſcipe defenſionẽ iſti⁹ pcuratoris eo in uito. gl. q̃ eſt h dic̃ q̃ nõ. Sz ꝺ hoc op. de. l. ſo/lutionẽ. §. de ſo. Rñ. ibi loq̃tur q̃i ſuſcipiebat aõ nouãdi. ꝛ volẽte actore reo inuito. ſecꝰ vt ibi dixi. Itẽ ꝺ hoc oppo gl. de. l. ſi pcurator. §. de pcu. glo. nõ ſoluit. dicas q̃ ibi ambo ꝺcurrũt in iure iã q̃ſito dño: h loq̃mur in iure q̃rẽdo q̃ pcuratore in uito nõ põt q̃ri dño: ita intelligit̃ dictũ Jo.

Quero an iſto caſu cũ pcurator nõ patit̃ dñm defendere poſſit agere ꝺditiõe indebiti vel ſine cã ꝺ dñz. rñdeo nõ: q̃ damnũ illud ſentit ſua culpa ꝛ dãmũ qō q̃s ſua culpa ꝛc.

Si quis a procuratore. labeo ꝛc. Op q̃ pcurator ex pte rei nõ caueat de rato, ſz ex pte actoꝝ. vt. l. nõ ſolũ. §. q̃ alieno. §. de pcu. Sol. ſpe/ciale in cã ſtat⁹. vt dixi. §. e. l. tutoꝛẽ. Op. q̃n in cautiõe de rato nõ cogat̃ q̃s inſerere certã ſummã vt. l. ſi. §. de pto. ſtipu. Sol. h ſpále. q̃ interponit̃ ſup re ineſtimabili. Ultio not. q̃ iſta ſtipulatio cõmittit̃ eoipſo q̃ dñs ratũ nõ h̃eat. de quo dicaz ī. e. l. quo eñi. §. i.

Actoꝝ. In hac. l. iuriſcõſult⁹ fac men tionez de q̃tuoꝝ pſonis q̃rũ pria teneꝰ cauere de rato: tres nõ. Op. de l. itẽ eoꝝ. §. actoꝝ. §. qō cuiuſq̃ vniuer. Sol. ſi ꝓſtet de mãdato actoꝝ vniuerſitat̃ nõ cauet de rato. vt hic. ſecꝰ ſi nõ ꝓſtet vt in ꝺrio. Cenio ad qõnes ꝛ pio circa actorẽ tutoꝝ q̃ro q̃lit̃ ꝓſtituat⁹, rñdeo ꝺz ꝓſtitui ſolẽnit̃ ꝛ cũ decreto. vt inſti. de cura. §. fi. ꝛ ita dic̃ h glo. circa p̃in. ſed infra in. e. gl. circa me diũ dic̃ q̃ mod⁹ ꝓſtituẽdi eſt q̃ p̃cedat mãdatũ tu toꝛis ꝛ ſeq̃tur decretũ iudic̃. hoc eſt q̃ tutoꝝ mã datũ interueniat. ꝛ qō tutoꝛ ipſe ꝓſtituat actorem cũ decreto iudic̃ videt pbari in tex. h cũ dic̃ actoꝛ a tutore datus q̃ſi ipe tutoꝛ det. hoc videt pbari ī l. ſolẽt. §. de tutel. vbi tutoꝛ dat permittẽte iudice. In ꝺrio videt q̃ ipſe iudex ꝺz dare ad petitionez

in. l. ſi q̃. §. ꝺ hís q̃ ſũt ſui vel alie. iur. q̃ pr̃ in caſi/bus in q̃b⁹ ex dicto filij p̃t dãnũ pa/ti poterit im pune declia re foꝛ: lz filius forte cle/ricus hoc ñ poſſz: ꝺ quo p eũdẽ in. l. reos. C. de accu. ꝛ bart. in. l. pe. e. ad crimẽ. ꝺ pu bli. iud. ī. vi. col. ꝛ ad bar to. hic vide guil. de cu. in auc. cleri/cus. C. de epiſ. ꝛ cleri. ꝛ glo. ꝛ. q. i. cle ricum.

m Excep/tio doli. Sz hoc nõ vide tur verum p no. p bal. in l. ij. C. ſi ad/uer. ſolu.

n Si q̃s a pcur. op. q̃ vide in. l. iuſ iurãdũ q̃ ex ꝺuẽtiõe. cuz duab⁹ ſeq. ī gl. mag. ad fi. de iureiu.

Actoꝝ. q̃li ter ꝓſtitu atur. Vide aliq̃d p bar. in. l. ſi actoꝛ. C. de appel.

p Seq̃tur decretũ. Et adde qō le/gitur ꝛ not. maxie p bal. l. oẽs. C. de epiſ. ꝛ cleri. ſed ad quez pt̃ineat inue nire actoꝛez ſeu curato/rẽ an ad mi/noꝛez an ad aduerſariuz ꝛ an ad iudi cẽ ſpectet il/lũ dare adul to ad lites nemine pe/tẽte: ꝛ q̃i tu toꝛ hz cũ pu

pillo lites. vide de iſtꝫ ꝑ bal. in l. mutus. §. is qui. s. de ꝓcura. ꝛ actoꝛ a tutoꝛe cōſtitutus dꝫ ꝓducere actoꝛiā ꝛ tutelā ſimul ꝛ qñ: vtrū ſimꝫ oppo. ꝑ ꝓte. vide bal. j. de neg. ge. in. l. liberto. §. quāꝙ. Item an poſ ſit mīoꝛ ad curatoꝛē ꝛ actoꝛē petēdū cogi ꝑ debitoꝛes vl̄ creditoꝛes vide bal. in. l. ait ꝓtoꝛ. §. i. ff. de minoꝛi. vbi dicit ꝙ ſic: ꝛ an actoꝛ poſ ſet conſtitui ad futura. vi de bart. in. l. cui eoꝛ. §. ſꝫ ſi ita. ff. qō cuiuſꝙ vni. nomi. ꝛ ibi bar. in. iij. co lū. intelligit ꝓdctā ꝙ aut eſt datꝰ ab vniuerſitate ꝛ pōt qꝛ in telligitur a ctoꝛ. id ē ſin dicus: aut ē datus a ꝑti uato ꝛ non poterit. ſi au tem datꝰ ad cauſas ſim pliciter intel ligitur ad ꝓ ſentes.

q ¶ Dico ꝙ ſic. Contra riū dixit bar to. in. l. neq; tutoꝛes. C. ō ꝓcur. ꝛ ibi dicit ꝙ cau ſa non eſt ne ceſſaria.

r ¶ Sint obligata. an bo na actoꝛ ſint obligatu pupillo vel ad miniſtratoꝛi vide bal. in l. ꝓperandum. §. fina. C. de iudi.

s ¶ Primo qro. Quali ter cōſtituat actoꝛ ciuita tis. vidō bal. per illuꝫ teꝛ. in. l. omnes. in fi. ꝓin. C. de epiſco. ꝛ cleri. ꝛ vide bal. in. l. neq; C. de ꝓcura. ad fin. ꝛ de hoc an requiraꝛ de

tutoꝛ. vt. l. ſi actoꝛ. C. de app. lꝫ glo. ibi aliꝫ ſentiat ꝛ. d. §. fi. inſti. de cur. ꝛ hoc ſentit ꝟ glo. pua ſup ꝟ bo datꝰ dō dic̄. i. dari petit ꝙ ſi iudex det ad petiꝫ tionē tutoꝛ. veritas eſt ꝙ vtraq; ꝓactica eſt bōa vel ꝙ tutoꝛ ipſe ꝟſtituat actoꝛē ꝛ iudex interpōat decretū. vel ꝙ iudex ipſe ꝟſtituat ad petitionez tu toꝛ. vt no. glo. in. l. neq; C. de ꝓcu. eo aūt abſente nō poſſet ꝟſtitui. vt. C. qui da. tu. poſſ. l. curatoꝛem.

¶ Secūdo qro vtrū reqraꝛ cā in ꝟſtitutōe actoꝛ dico ꝙ ſicq; vel cā neceſſitatꝫ ꝓpꝛ infirmitatez vel abūtiā neceſſariā. vel cā volūtaria ꝓbabilis: tñ vt ꝓpꝛ honeſtatē vt in muliere vel alia egregia ꝓſo na. vt. l. decreto. s. de admi. tu. ꝛ. d. §. fi. inſti. de cu. ꝛ quod not. in ꝑdicta. l. curatoꝛem. C. q̄ da. tu. poſſ.

¶ Hoc ꝓmiſſo qro vtꝛ talis actoꝛ debeat cauere de rato. gl. dic̄ ꝟ ꝙ qñ ꝟſtat de mādato tutoꝛ tātū ꝛ nō de iudic̄ decreto: tūc oīo dꝫ cauere. ita loqui tur ꝟ dñs dic̄ teꝛ. actoꝛ a tutoꝛe datꝰ nec aliq̄d dicit de decreto. Si ꝟo de vtroq; ꝟſtaret: tūc non cauere. ar. l. i. C. de ꝓcur. ꝛ. l. ne ſatiſdatio. j. e. ti. Roff. in libellis ſuis in ti. de acti. ex ſti. reꝫ ra. ha. dicit ꝙ actoꝛ omni modo dꝫ cauere etiā ſi ꝟſtet de decreto ꝛ dic̄ ꝙ hoc tenuit q̄dā ſuꝰ doctoꝛ qui vocatꝰ fuit Karolus. Ꝛo hoc fac̄ iſte teꝛt. q̄ dic̄ omni mō. ꝛ rōnē dicit ipſe inꝰ actoꝛeꝫ ꝛ alios q̄ ꝟ noīanꝰ. quia actoꝛ ꝟſtituiꝫ a nō dño: aliꝫ a dño. do. Ol. dic̄ ideꝫ ꝙ etiā ſi ꝟſtat de mandato ꝛ de decreto dꝫ cauere actoꝛ. rō qꝛ in ꝟſtitutiōe actoꝛꝫ reqriꝫ cā vt dictuꝫ eſt. vñ ſi cā eſſet ſurreptitia decretū eſſꝫ nullū. vt. l. cū ꝟo. §. ſubuētū. s. de fideico. lib. ꝛ. l. i. §. hec ꝟba. j. ne vis fiat ei. vñ adhuc eſt dubiū de mādato an ſit validū mādatū actoris: lꝫ ꝟſtet de decreto ꝛ de mādato. innuit g̃ ꝙ ſi de cā ꝟſtaret legitime ꝙ tūc nō caueret. ꝛ iſta ſua opi. plꝫ mihi multū.

¶ Quero de quo cauet iſte actoꝛ tutoꝛꝫ. glo. dicit ꝙ dꝫ ca uere ꝙ minoꝛ ratū habebit. ꝛ ſm Rog. dꝫ ꝓmittere certā ſummā pecunie ſi mīoꝛ reſtitutionē petat. vt l. iij. §. i. s. e. t. de hoc ſecūdo dic vt dixi ibi. tamē de ꝓꝛio dubitaꝛ ꝛ videꝫ ꝙ nō debeat cauere ꝙ pupil lus ratū hēbit. ſꝫ ꝙ ratū habebit tntor q̄ eū conſti tuit. vt. l. ij. §. i. de cu. bo. dan. ꝑ hoc fac̄ qꝛ nō dicit ipe actoꝛ agere: immo tutoꝛ agit ꝑ actoꝛē. vt. l. i. C. de acto. a tu. dā. videte dubito in hoc. tñ finaliꝫ ꝑ mō dicerē: aduertēdū ad modū ꝟſtituēdi. nā ſi q̄dē tutoꝛ ipe ꝟſtituit cū decreto iudic̄. tūc teneaꝫ cauere rē ratā tutoꝛē habituꝛ. vt. d. l. ij. §. i. ò cu. bo. dā. niſi forte eſſet dubiū de tutela. nā tūc ſic ipſe tutoꝛ teneꝫ cauere. vt. l. vulgo. s. de admi. tu. ita actoꝛ cō ſtitutꝰ ab eo. qꝛ tñ durat officiū actoꝛꝫ ꝙtū durat officiū tutoꝛꝫ. ꝛ eiſdē modis regulaꝫ vt not. in. d. l. neq;. ſi ꝟo actoꝛ eſſet ꝟſtitutꝰ a iudice petēte tutoꝛē: tūc ipe gerit negocia pupilli: ꝛ ꝑ pupillo tutoꝛꝫ ꝓiculo. tūc puto ꝙ iſta glo. ꝓcederet ꝙ caueret rē ratā habituꝛ pupillū. hꝰ eſt vtile ſciꝛ. qꝛ qñ tutoꝛ vult releuare ī iſtro actoriſ actoꝛē ob onē ſatiſdā. tūc ſi ꝑ mittit pupillū ratū habituꝛ: qō faciet actoꝛ cū debeat

ſi. de ꝓcur. ꝛ bar. in. l. ij. C. de largitio. li. x. ꝛ ¶ Rei ꝓpꝛie. Item de rebus q̄ ſeruādo ſeruari nō pōt ſm bal. in. d. l. nulli. ꝛ Jmo. in. l. i. in. §. ſina ūt coll'o. ad trebel. v ¶ Excōicatꝰ. Vtrū ſi ſupioꝛ eſt excōicatꝰ poſſit decretū intetponere: ꝛ vtrū hēat voceꝫ in numero decurionū. vide Jnno. in. c. nulli. de electiōe. ꝛ in. d. c. ꝟſuluiſti. de ꝓcur. ꝛ reaſ ſumpſit bal. in. l. itez. §. ſi actoꝛ. s. qō cuiuſꝙ vni uer. ꝛ no. bar to. in. i. oīis populi. cir ca fi. i. q. ꝓꝛi cipal. de iu ſti. ꝛ iure.

r ¶ Tutoꝛ ſolꝰ. Si pu pillus cōſti tuit ꝓcurato rem cū auc. tuto. An ſo lꝰ tutoꝛ poſ ſit ꝓcura re uocare. ad de qō nota bar. in. d. l. ꝓ epiſtolam. ꝛ bart. in. d. l. neq;. Adde Jnno. in. c. bone. in gl. tenere. ō po ſtu. ꝓlat. vbi pōſt an ꝓꝛo cur. ꝟſtituꝰ a capīo poſ ſet reuocari per ſin glos de quo etiā ꝑ bal. in. l. ij. in. xvij. q. C. de ſeruitu.

t ¶ Preſu mit decretū vtrū decre tum ꝑſumaꝫ interceſſiſſe. adde tamen ꝙ bal. in. d. l. non aliē. ō adop. dic̄ no ta. ꝙ vbi de cretū qō eſt neceſſarium ad cōfirma tionē actus reperiꝫ inter poſitū ſemp ꝑſumitur ꝙ cognitō ꝛ oꝛ do iuꝛ ꝓcꝛ ſerit niſi con

trarium ꝓbetur in decreto foꝛ contentioſi. vt no. in. l. i. C. de fid. inſtru. ꝛ iure haſte fiſ. lib. x. Et vide doc. in. d. c. cum dilect⁹. de con ſue. ꝛ qō no. bar. in. l. i. C. de eden. ꝛ dicit bal. in. l. pſes. C. quomo do ꝛ qñ iudex ꝙ decretū ꝑſumiꝫ ſolēniꝫ cū cauſe cognitione inter poſitū. Allegat ꝟ no. ꝛ an decretū ꝑſumaꝫ interpoſitū ex iuſꝫ cau ſis. vide bal. in. l. fi. C. de ꝓdīs mino. ꝛ qō ibi dixi. ꝛ q̄dē bal. in. l. q̄

cūq. §. fi. de publi.
ccpiū. ꝛ cōpostellan⁹ in. c. cū dilect⁹. de ꝺsue. tꝛ illaꝛ glo. dicit tū hoc
cōpostel. pcedere si ptes referāt. q. an ꝺsensus interuenerit: alꝫs secꝰ
Inno. ꝛ egidꝰ quos videt seq̄ io. an. dicūt q aut fit ꝺdictio añ inue
stitura ꝛ nō psum it ꝺsensus. aut post ꝛ psumit. vt in. l. i. cuꝫ ibi no. C.
de fi. instru.
ꝛ iure haste
fil. li. r. nisi ꝺ
riū pbet. idē
dic qñ oppo
nit ꝺ pcura
toꝛe ꝺstitutū
ab abbate qꝛ
añ sniam nō
psumit ꝺsen
sus: secꝰ pꝰ.
do. anto. ibi
etiā dic q si
in instro ꝺti
net q inter
uenit cōsen
sus: ꝛ tūc p
sumit. l. i. cū
ibi no. C. de
fide instru. ꝛ
iure haste fi.
ꝛ videt tex.
in. c. tertio lo
co. de pba.
si ꝺo in istro
nihil ꝺtinet
ꝛ nihil op
ponit. tūc p
sumit cōsen
sus ꝺ qō dī
cit cōpost. si
ꝺo negatur
tūc aut sumꝰ
in actiꝺ i q
bꝰ sufficit aci
ꝰ ꝺsensus ꝛ
psumit vt in
d. c. ea nosci
tur. si ꝺo re
qrit exp̄ssus
ꝺsensꝰ: ꝛ dic
tūc q i acti
bꝰ in q̄bus
est dare q̄si
possessionez
psumit pro
possessore si
sit tanꝙ re
ar. c. cū venis
sent. ꝺ insti.
ꝺ si stat tan
ꝙ actoꝛ nō
psumit: nisi
possessio sit
antiq̄. fac. c.
illud. de p̄sū
pti. In alijs autem actibus dicit q non p̄esumitur consensus: nisi
forte factū fit antiquū iuꝛe no. p Inn. in. c. innotuit. de eo q̄ furtiue oꝛ.
sustce. Cōtra tū istā distinctiōez mꝫtū fac tex. in. c. i. ꝛ. ij. de his q̄ fi. a p
la. vbi exp̄sse subscriptio req̄rit. Itē tex. in. c. i. de re. ecc. nō alie. in. vi.
vbi tractat⁹ nō psumit fm qō dicūt doc. antiq̄ ibi si mō ꝺdicāt illi de
capło debito tpe. vt in. c. ij. e. ti. Si ꝺo ꝺdicāt ab exneo: tūc secꝰ. sed
abb. in. d. c. ea nosci. alit dixit. iō ad hoc. vide oīno abb. siculū in. d.
c. ea nosci. ꝛ ad materiā vide qō no. bar. in auc. si q̄s in aliquo. C. de
eden. ꝛ vide Iodo. in. d. l. sciēdū. de ꝟbo. ob. in. iiij. charta.

QVo eūi. §. rez ratā hēri. pbatio. Quid si litē incepisti absq̄
mādato: deinde lite pēdēte dedi tibi mādatū an videar ratū
hre añ gesta. ter. ē cū gl. q̄ sic. ī. l. iul. ff. q̄ satisd. co. ꝛ ibi vide
b Tu dic sic. Qñ cōmittaꝫ stipulatio rē ratā hēri. vide gl. singula
rē ꝛ ibi bar.
in. l. id quod
paupib⁹. C.
de epi. ꝛ cle.
c Est ap
pꝛobare.
Istis adde
q̄ dixi post
bar. in. l. i. §.
de pcur. fm
Inno. ꝛ no.
etiā bal. in. l.
si tutoꝛ. C. ī
qui. cau. ī in
teg. rest. non
est necesse. istꝫ
adde. l. ne in
arbitris. C.
de arb. ꝛ qō
ibi no. balō.
post bar. ista
limita not. p
l. si filiꝰ. ꝛ ibi
bal. in fi. C.
ō here. ꝛ ista
seq̄t doc. ab
bas in. c. nō
ne. de p̄sūp.
ad fi. istꝫ ad
de not. p io.
an. in. c. i. ad
fi. de despō.
impu. li. vi.
d Est ipꝛo
bare. Et q̄d
si q̄s pducat
scripturaꝫ q̄
dic me obli
gatū ego nil
hil ꝺ ipsam
oppono: an
videar ap
pꝛobare. ia.
de are. dice
bat q sic: vt
refert bal. in
l. fi. C. si cer.
pet. sed bal.
ibi videt te
nere ꝺriū. ꝛ
vide bal. ī. l.
si ex cautiōe
in. iiij. q. qō
no. bñ. C. de
nō. nume. pe
cu.

Ci. C. de pcur. l. inuitꝰ. ꝛ ego pleni⁹ in. l. q̄ dotꝫ. §.
so. ma. Qñq̄ gerit aliq̄s actꝰ me abñte. tūc si ego
cognoui ꝛ taceo an videar appꝛobare vel ipꝛoba
re est nra materia in q̄ dic. aut gerit aliq̄s actꝰ pti
nēs ad acq̄sitionē ꝛ ad mei cōmodū. ꝛ tūc nō ipꝛo
bare est appꝛobare[c]. vt. l. si absentꝫ. C. si cer. pet. ibi
p gl. ꝛ p doc. ꝛ hoc casu pōt vez dicere. Ru. qñq̄
gerit actꝰ q̄ pōt respicere meū pīudiciū vel respic:
ꝛ tūc qñq̄ supuenit simplex scia ꝛ eo casu non ap
pꝛobare est ipꝛobare[d]. vt. l. pcur. in fi. §. e. ti. ꝛ j. p
xi. §. qñq̄ supuenit scia cū aliquo actu vt cum pñta
tiōe lrax vel instri ꝛ dns recipit. ꝛ tūc ñ ipꝛobare ē
appꝛobare[e]. vt. l. si filiꝰ. §. ad mace. fac ex de pcur.
c. i. ꝛ j. fur. aduersus nau. cau. sta. l. i. §. fi. Predicta
fallūt in. l. fi. §. q̄ ꝛ a q̄bꝰ. ꝛ. l. in spōsalib⁹. §. de spō.
Quero vtrū q̄s possit hre ratū abñte pte. Ru.
sic vt no. in. l. pompo. scribit. §. de neg. ge.

Julianus. Op. de. l. dispēsatorē. in fi. §. de
so. So. ibi quo ad actionē non pōt
hēri ratū q̄ semel reꝓbaui. h quo ad exceptiōz
sic q̄ plene dic. vt ibi dixi.

Si commissa. Op. immo videt q
interesse non hēaꝫ rō lu
cri. vt. l. si sterilē. §. si p vēditorē. §. de acti.
emp. So. ibi petit interesse ppt nō factū. h ppter
malefactū. male essi fec agere tanq̄ pcuratoꝛ cū nō
esset. ita no. fm Guil. de cu. ibi.

Si quis vni. Hic habes q eq̄paꝫ
nō peti quo ad ea q̄ h dicūtur. quo ad alia
tū differūt. vt videbit. j. l. pxi. Scdo hēs h q̄lit
accipit q̄si p totū corp⁹ iurꝫ: vbi ꝺ de duob⁹ reisꝫ
si sunt socij. nā intelligit in hoc tex. q sufficit si sunt
socij eiusdē obligatiōis. ꝛ q oē cōmodū ꝛ incōmo
dū qō ꝺtigit ex obligatiōe sit cōe. vt h.

Amplius non peti. Ista est val
de solennis. l. ꝛ
est mltū singularꝫ. no. tex. ibi hꝰ essi nō pe
tit ꝛc. Et breuit hoc dicit. Petitio cū ꝺtestatione
solutiōis receptioꝛ cōpensatio stipulationē ampli⁹
nō peti cōmittere faciūt. secꝰ si neutrū eoꝝ interue
nit. h. d. Op. q sine ꝺtestatiōe ꝛ solutiōe h sti
pulatio cōmittaꝫ. vt. §. e. l. pcuratoꝛ. in fin. ꝛ. l. quo
essi. §. i. ꝛ. §. fi. §. e. ti. So. aliud in stipulatōe rē ra.
ha. q̄ citꝰ cōmittit: vt in ꝺrijs. aliud in hac stipula
tiōe q̄ cōmittit tardi⁹. Hec ob. §. l. pꝛ. vbi eq̄paꝫ
iste stipulatiōes: qꝛ quo ad aliud ibi loq̄t. Op.
q ꝟbū peti ꝟificet p simplicē petitōnē factā ex iu
diciū. vt. l. si decē cū petiero. §. de ꝟb. ob. So. dicit
glo. aliud ibi ꝛ aliud h. Ex hoc nō haberes intelle
ctū q̄re dico sic. qñq̄ ꝟbū petis refert ad eū cui ex
petitiōe ꝺz acq̄rit: ꝛ tūc ꝟificaꝫ ex simplici petitiōe
ex iudiciū. vt in. l. ꝺria. qñq̄ referꝫ ad eū qui ex peti
tiōe ꝺz obligari. ꝛ tūc req̄rit lit. ꝺte. ꝛ alit nō veri
e Est appꝛobare. Cautela tamē est in hoc casu mathei. de mathe.
in. xxi. no. q hre p̄tētur coꝝ testib⁹ q̄ sciāt tenoꝛē lrax ꝛ testes ibi
stent donec ille apparuerit nihil tū allegat.
Si q̄s vni. duob⁹ reis. Qualit in iure intelligant duo rei. adde glo. ꝛ ibi
bar. in. d. l. si duo. in pꝛī. si q̄s cautio. ꝛ h est signād⁹ casus ꝛ notan
dus fm ang. ꝛ adde q̄ no. ang. in. l. si exp̄ssiz. §. de appel.
Amplius nō peti. ꝟbū peti. Mo. ad. q. posita p bal. in. l. i. ī pꝛī.
C. de lit. ꝺt. ꝛ ibi de ꝟbo postulare. vide bar. in. l. eū. ꝛ ī. l. siue liber

tus. ff. de iure patro. bal. in auc. habita. ad fi. repꝛobat opi. bar. ꝛ dic ꝙ aut ℞bū petere ꝑferr̄ reſpectu obligatiōis: ꝛ tūc hꝫ locū lex ſi de cē. aut reſpectu iudicij: ꝛ tūc hꝫ locū iſta lex. ꝛ dicit bal. no. in. l. ab eo C. quō ꝛ qñ iudex. in. ij. col. ꝙ qñ ℞bū petere apponit in ꝑparatoꝛijs vel amonitoꝛijs nō req̄rit lit. ꝓte. ꝛ iō ſi ꝑmittꝫ mihi vbicunq; fuerit petitū nō requirit lit. ꝓteſ. de ℞bo poſtular̄ ꝑ bal. in. l. fi. in. §. illud. in pr̄i. de tēpo. ap. ꝛ bal. dic etiam in. l. fi. in vl. col. C. de bo. auc. iud. poſſ. ꝙ quādo ℞bus petere oꝛdinar̄ ad interlocutoꝛiā intelligit̄ ꝑ libellū vbi vero ad diffinitiuam req̄rit lit. cōteſta. Adde barto. in. l. titia. de ꝓdi. ꝛ demō. ꝛ dic Sali. in. l. ſi q̄s maioꝛ. ff. trāſac. reſpō dēs ſolutiōi bar. ꝙ ℞bū petere ſp videtur referri ad creditoꝛē iō dic ꝙ ſi ℞bum petere negatiue pꝛfertur hꝫ locū dicta. l. ſi decē. cum diſtinctiōe. de qua ibi ꝑ eū ꝛ dr̄ inſtāter petere ille q̄ cū aliq̄ īpoꝛtunitate petit fm bal. in. l. eos. §. apoſtolos. C. de appella. in ver ex hoc ꝛc.

ficatur niſi ex lit̄ ꝓteſt. vel ex aliquo actu: ꝛ ex his q̄ h ponunt̄. ¶ Itē op. s̄. de in ius voc. l. q̄uis. ſo. ibi libert⁹ tenet̄ in ius nō vocare: vñ ex ſimplici ci tatiōe pena cōmittit̄. h aūt tenebat̄ nō petere. ꝛ ſic illa. l. q̄uis. quā glo. allegat ℞e dꝫ aſſignari ꝑ cōtraria. ¶ Itē op. C. de trāſac. l. ſi q̄s maioꝛ. glo. dic ſo. vt ibi. nā ibi fuit ꝑmiſſum nō ꝯuenire quo caſu ſtipl'atio cōmittit̄ quocūq; mō veniat ꝯ. h aūt fuit ꝑmiſſum ampli⁹ nō peti. ¶ Itē op. s̄. de ſolu. l. cū mihi decē. §. i. ꝛ §. fi. glo. nō ſoluit. dicit Bal. q̄ ibi ignoꝛās factū falſi ꝑcurator̄ fuerat lit. ꝓt. h ſciēs ita dicit Bal. qō no. qꝛ ꝑm hoc totū hoc qō dꝛ ī hac l. intelligit̄ in ſciēte: qō ſat̄ plꝫ. Vel dic q̄tū ad ꝯriū q̄ ibi nō agit̄ de ſtipulatione cōmittēda. qꝛ nō fuit ibi ꝑmiſſum ampli⁹ nō peti. ſꝫ agit̄ ibi de debitoꝛe nō liberādo. ¶ Itē op. de. l. paꝑ. §. memiſſe. s̄. de inoff. teſt. ꝛ de bo. lib. l. in ſeruitute. §. petijſſe ꝛ. l. q̄ cū maioꝛ. §. accuſaſſe. ꝛ C. de his q̄. vt indig. l. alia. in q̄b⁹ videt̄ q̄ req̄rat̄ vt q̄s ꝑſiſtat vſq; ad ſniam ad hoc vt incidat in penā. gl. nō ſoluit. Dy. dic ille leges hñt locū in penis legalib⁹: h aūt i penis ꝓuētionalib⁹ ꝛ miti⁹ agit̄ cū. l. q̄ cū hoīe. vt. l. celſ⁹. s̄. de arb. ita etiā dicebat do. ol. Quidā doc. reꝑhēdūt hāc: imo dicūt qꝛ duri⁹ agit̄ cū. l. q̄ cum hoīe. vt. l. ſi libert⁹. s̄. de iure pa. nec ob. l. celſus. qꝛ miti⁹ agit̄ cū. l. q̄ cū hoīe miſtro. l. nā ibi loq̄tur de iudice vel de arbitro q̄ eſt miſter. l. ꝛ iō cū eo agit̄ duri⁹: qꝛ qñ ipſe offendit̄: offendit̄. l. ꝛ hō. ſec⁹ i homine ſimplici. ita refert Ci. in. l. ſi quis maioꝛ. C. de trāſac. ꝛ. l. in crimīali. C. de iuriſdi. om. iudi. Iſtud dictū nō plꝫ. nā arbit̄ nō eſt miniſter. l. fm tpa ffoꝛ. cū ex ei⁹ ſnīa nō oꝛiret̄ actio neq; exceptio. nec ob. l. ſi libert⁹. qꝛ debes ſcire ꝙ eſt q̄dā pena q̄ reſpicit ānullationē ipſi⁹ act⁹. ꝛ in hoc duri⁹ agit̄ cuꝫ. l. q̄ cū hoīe. qꝛ. l. pōt facili⁹ ānullare q̄ diſpoſitio hoīs vt. d. l. ſi libert⁹. ꝛ qō not. in. l. ea lege. C. de ꝓdi. ob cām. q̄dā eſt pena extrinſeca in iſta duri⁹ agit̄ cum hoīe q̄ cū. l. vt ꝓbat̄ ex hac. l. ꝛ in ꝯriꝫ. ꝛ ſic teneo ſol u. Dic ſꝫ ꝯ hoc fac foꝛtit̄. C. de pl⁹ peti. l. i. vbi eſt pena legalis: ꝛ tū petere dꝛ vſq; ad lit. ꝓte. ſo. ſpēa l' caſus eſt ibi. iō qꝛ deliq̄t in duob⁹. ſ. in exigendo cautionē dolo ꝛ plus petēdo. ¶ Itē op. s̄. de ℞b.

h ¶ Mitius agit̄. An mitius agatur cum. l. q̄ cum homine. Adde q̄ no. bar. in. l. ſi inſulā. de ℞bo. ob. in fi. i. ptis. ꝛ qō opi. bar. ſit ℞a. ꝑbat̄ in. l. ſi q̄s maioꝛ. C. de tranſac. ibi vel interpellādo iudicez. iuncta. l. q̄ maioꝛ. s̄. de bo. liber. ꝛ no. bar. ī. d. l. ſi q̄s maioꝛ. ꝯ aūt bar. videt̄ tex. in. d. l. ſi q̄s. ſed ray. in. d. l. in ſeruitute: videt̄ dicere qō eſt ſpāle odio deierātis: vel ibi nō dixit petere ꝛc. hoc plꝫ: lꝫ bal. ꝛ ſali. in. d. l. ſi q̄s maioꝛ teneāt illā ſolutionē. ſ. ꝙ lex. ſi q̄s maioꝛ. loq̄tur q̄n ꝑmiſit non ꝓtrauenire. pe. in. d. l. ſi q̄s maioꝛ. dicit ꝙ ibi ſpāle eſt rōne piurij: vt ibi dicit Ci. ꝛ hic adde do. anto. in. c. ſi diligēti. de fo. cōpe. vide q̄ in materia no. bar. in. l. in crimīali. C. de iuriſdi. om. iudi. ꝛ illud qō dicit ꝙ miti⁹ agat̄ ꝛc. limita vt ꝑ Sali. in. l. i. in. iij. q. C. de inſa. i ¶ Reſpicit ānullationē. Hoc dictū pōt ꝓcedere reſpectu iudicis ſuperioris inhibentis: qꝛ durus agitur alienatione rei quo ad nullitatem actus cū. l. q̄ cum hoīe iuxta no. in. c. raynaldus. de teſta. ꝛ in. l. filius fami. §. diui. de lega. i. Sed reſpectu mādati pr̄incipis ita ānullat illud ſicut lex. vt no. Inno. in. c. fi. de accuſa. ꝛ idez no. in. d. c. raynald⁹ ꝛ Jo. an. in. c. conſtitutus. de ꝓceſſ. p̄ben. pro quo. c. vt noſtrū. de appella. ꝛ. c. ſi ſoli. ꝛ ca. ſi capitulo. de conceſſ. p̄ben. li. vi. ꝛ glo. in. c. eo tempoꝛe. de elec. li. vi. ꝛ ita ꝑ p̄dicta tenet abb. limitando bar. hic in

ca. dilectus. de p̄ben. k ¶ Non mouere. Quando q̄s ꝑmittit controuerſiam non mouere. adde. l. lutius. §. tres heredes. ad trebel. ꝛ ibi bar. ꝛ in. l. i. C. ſi aduer. vendi. ꝛ quid imporꝛtet vide bar. in. l. cum poſtea. C. de pac. ꝛ adde. l. i ꝛ qō ibi bal. C. de teſti. ꝛ in. l. i. in pr̄in. C. de pr̄eſcrip. lon. tem. ꝛ do. anto. in. c. ſi diligenti. de foꝛo compet. ꝛ ꝑ bal. in. l. cau ſas. de tranſ acti. ꝛ vide ī ſeq. apoſtil' la ꝛ plene ꝑ Sali. in. l. q̄ fidem. C. de tranſactio. ꝛ bar. in. d. l. i. l ¶ C. de euic. Et eſt gl. in l. i. §. ſi vero. per illū text. s̄. de libe. ex hiben. m ¶ Queſtiones nō mouere. Adde bar. in. l. i. C. de pr̄eſcrip. lon. tempo. ꝛ ibi etiā de querimonia plenevīō no ra. per Sal. in. d. l. ſi q̄s maioꝛ. ꝛ ibi de eo qui ꝑ miſit ſe non motorū que ſtionem vel impꝛigatuꝫ vide bal. i. l. non ſolum. §. ſi ſtatus. s̄ de ꝓcura. ꝛ no. q̄ ꝑmittēs queſtionem vel con trouerſiā nō mouere ſem per poterit petere om

ob. l. ſtipulatio iſta. §. i. ibi ſz q̄ten⁹ ꝛc. vbi ſuffic̄ q̄ liſq̄lis ꝓtrouerſia. Do. aliud in ſtipulatiōe hr̄e licere. vt ibi. aliud in ſtipulatiōe ampli⁹ nō peti. vt hic habes expeditā iſtā glo. Et iō vt tibi liq̄at iſta materia dic clari⁹. qñq; interponit̄ ſtipulatio rē ra. habe. ꝛ tūc qñ cōmittat̄ vidiſtis. s̄. eo. l. ꝓcurator. ad exhi. §. fi. ꝛ l. quo eſſi. §. i. ꝛ §. iul. qñq; q̄s promittit nō ꝯuenire. ꝛ tūc cōmittit̄ quoquo mō ꝯueniendo vt. l. ſi q̄s maioꝛ. C. de trāſac. qñq; q̄s ꝑmittit ꝓtrouerſiā nō mouere k. ꝛ tūc quoquo mō fiat ꝓtroueria cōmittit̄ ſtipulatio añ lit. ꝓteſt. ſiue poſt. vt. l. dolo ſiue excipiēdo. vt. l. nō ſolū. §. ſi ſtat⁹. s̄. de ꝓcu. facit. l. ꝓtroverſia. C. de euic. qñq; q̄s ꝑmittit non petere. qō dic vt hac. l. aut ℞bum peti referr̄ ad creditoꝛē aut ad debitoꝛē. aut hoc venit in obligatione legali aut in ꝙuētiōali. vt ſupꝛa dixi. fallit in caſu. l. i. C. de plus peti. qꝛ ibi ꝑpr̄ duplex delictū. qñq; q̄s ꝑmittit qōnē nō mouere m. ꝛ iſtud eſt dubiū. nā glo. in. l. ij. ꝛ iij. C. fini. reg. videt̄ intelligere. q. ꝑ lit. ꝓte. alibi in. l. q̄ fidē. s̄. de trāſac. videt̄ intelligere quocūq; mō moueat̄ ꝓtroverſia etiā añ lit. ꝓteſ. dubito. finaliter poſſum⁹ dicere ꝙ qñ ℞bū qōnis ꝑfert̄ a lege: tūc intelligat̄ ꝑ lit. ꝓteſ. vt. d. l. ij. C. fi. regū. ſi ꝑfert̄ ab hoīe⁹: tūc intelligit̄ etiā añ lit. ꝓt. vt no. in. d. l. q̄ fidē. ꝛ. l. luti⁹. §. tres heredes. ad trebel. lꝫ qñq; hoc ℞bū q̄ſtio in iure alit̄ aſſumat̄. pōtur enim q̄ſtio. i. dubitabil' ꝓpoſitio. vt. l. qōne. C. de fideicō. ꝛ. l. vl. C. de pac. cū ſi. qñq; ponit̄ ꝑ torꝛtura. vt in ti. de qōnib⁹. C. ꝛ. ff. qñq; q̄s ꝑmittit cāz vel litē nō mouere: tūc q̄ſt intelligat̄. dic vt. C. de trāſac. l. cās. ꝛ. l. i. in pr̄i. de teſti. qñq; q̄s ꝑmittit in ius nō vocare: tūc cōmittit̄ ꝑ ſolā citationē. vt. l. q̄ uis. s̄. de in ius voc. qñq; ꝑmittit hr̄e licere: tūc etiam cōmittit̄ ꝑ ſolā ꝓtroverſie motionē. vt. l. ſtipulatio iſta. §. i. s̄. de ℞bo. ob. ꝛ h no. in fi. glo. Qñ in telligas ꝙ notarij nō ſine cā apponūt in inſtr̄is ꝛ ꝑmiſit nō mouere q̄ſtionē litē ꝛ ꝓtroverſiā ꝛc.

¶ Venio ad ver. ſi ℞o ſoluta ꝛc. dꝛ h ꝙ ꝑ ſolutio nē factā ex iudiciū cōmittit̄ hec ſtipulatō. ꝯ ꝑ actū factū volēti nō incidit q̄s in penā. vt. l. q̄uis. in fi. s̄. de in ius voc. ꝛ de reg. iur. c. ſcienti. li. vi. vñ ꝑ ſolu

nia que veniunt ex natura contractus. vt in. l. quero. §. inter locato rem. s̄. loca. Adde bal. in. l. i. in vl. col. C. de vſufruc. ꝛ quid ſi ꝓmiſit non turbare. dic ꝙ ꝓtrauenit etiam contra reſiſtendo. vt no. in. l. extat. s̄. qō me. cau. ꝛ no. bal. in. l. i. C. de teſti. q̄d aūt ſi ꝑmiſit firmū vel ratū hr̄e. vide ſing. bar. in. d. l. id qō paupib⁹. C. de nūdi. ꝛ in. l. i. in q̄d ſi ꝑmiſit moleſtiā nō inferre. vide bal. in. l. i. C. de vſur. ꝛ Jaſon. de caſt. in ꝓpoſito hui⁹ qōnis in ꝓſilio. clxxxx. ꝛ Jmol. in. l. luti⁹. §. tres heredes. ff. ad trebel. ꝛ q̄d ſi ꝑmitto nō agere. vide bal. in. l. ſi q̄s maioꝛ. ff. ō tranſac. ꝛ do. anto. in. c. ſi diligēti. de fo. cōpe. quē oīno videas. cy. ꝛ franciſ. tig. ī. d. l. ſi q̄s maioꝛ. ꝛ q̄ ibi ſcripſi remiſſiue. Quid autez ſi ꝑmiſi defendere de iure ꝛ de facto. vide bal. in. l. ſtipulatio iſta. ī pr̄in. de ℞bo. ob. Et adde ꝙ ſi q̄s ꝑmittit nō ꝯuenire cōmittit̄ ſtipulatio etiā ſi excipiat. vt eſt glo. in termīnis. in. l. q̄ bona. §. cuꝫ int̄ ꝛ ibi no. de dā. infec. bar. in. l. ſi vn⁹. §. pact⁹. in. v. col. s̄. de pact⁹. in ca. ꝓſtitut⁹. de reſcrip. n ¶ Ab hoīe. Vide de his ℞bis ꝛ q̄ ꝑ plu ribus ſil'ib⁹ ꝑ Ci. bal. ꝛ ſali. in. l. ſi q̄s maioꝛ. C. de tranſact⁹. ꝛ ibi q̄ plurimas remiſſiōs dedi. o ¶ Motionē. Quid ſi ꝑmitto non agere. vide glo. in. l. ſi poſtea. ff. de pecu. l. ꝛ in. c. ſi diligēti. de foꝛo cōpe. bal. ꝛ ſali. in. d. l. ſi q̄s maioꝛ. C. de trāſac. ꝛ bar. ūi. l. nā ꝛ poſt

ea.in prin.ff.de iureiurā.ꝛ bar.in discursu.in.l.si pr̄i⁹.in.viij.op.i.par
tis.s.de ope.no.nun.vbi videt tenere ꝙ idē sit in pacto nudo de nō
agendo:qđ est in pacto de non petendo. ꝓ Quero ꝓ declara
tione.Bal.hanc.q.mouet in.l.i.C.de lega.ꝛ in.l.i.C. de his que pe.
no.in.x.col.in.q.incip̄.pone testatorem.ꝛ in.q.incip̄.quid tamē si he
res. ꝛ vide
que no.bar.
in.l.inuitus
j.de reg.iur.
Ange.h di
cit ꝙ opini.
bar.est vera
si vxor non
predixit se
paratam ac
cepto ferre
hereditsed si
predixit ꝛ ni
hilomin⁹ he
soluit vera
est opi.bal.
ꝛ vide bart.
in aliquib⁹
lec.i repeti.
auc.hoc lo
cum.C.si se
cun.nup.mu
lier.vbi que
rit quid si in
terminis hu
ius.q.mulier alteri ces
sit actionem
de dote: an
dicatur exe
gisse ꝛ inci
dat in penā:
ꝛ concludit
ꝙ non.vt in
l.debitor.ꝛ
in.l.verbum
exacte.de ⁊
bo.figni.

q Liberat a periurio. Vtrum iu
rans solue
re si compē
sat liberetur
a periurio.ad
de quod hic
etiaz allega
tur tex.in.c.
ex pte.el.ij.
de cleri.non
resi.vbi ficte
residens nō
dicitur piu
rus. Adde
Imol.post
bar.in.l.iuk.
la.i.de cōdi.
ꝛ demon.ꝙ
hoc facit:qz
virtute iu
ramenti agi
tur:ꝛ non obstat exceptio dolo facis.c.debitores.ꝛ ibi doc. de iure
iuran.no.bal.in auc.ei qui.in fi.in pe.collū.C.de bo.auc.iudi.poss. ſz
certe contra bar,videtur tex.in,c.ad nostram.ꝛ ibi doc.el.ij.de iureiu

tionē factā volēti recipe a volēte videt nō cōmitti
penā. Preterea tut⁹ exceptiōe pemptoria ꝛ fauo
rabili soluēs scient videt donare.vt.l.i.s.de pdit.
inde.l.q exceptionē.e.ti.ꝛ.l.si q̄s deleganerit.s.de
noua.vñ iste cui erat facta p̄missio ampli⁹ nō peti
erat tut⁹ exceptiōe merito soluēs sciēter videt do
nare nec ad penā pōt agere:sed h̄ oz ꝺriuz.g̃ male.
So.ad vtrūq; dico ꝙ h̄ oz intelligi in eo q̄ solue
bat ignorant:qđ apparet ex ꝓtinuatiōe p̄cedent.l.
ad cui⁹ declarationē facta est hec.l.nā ibi fuit scīi
pactū ampli⁹ nō peti vni ex duob⁹ reis.ꝛ ab alio
petit.ita h̄ intelligo ꝙ ab alio ignorāte soluebat.
sec⁹ si a sciēte p rōes p̄dictas. Quero ꝓ decla
ratiōe ꝙ marit⁹ legauit vxori multa si dotē nō repe
tierit:nō ipsa recepit dotē ab herede spōte soluen
te ꝛ sciēte:vtrū ista vxor videat dotē recepisse ꝛ re
petisse:ꝛ sic ipsa videat defecta ꝺditio.videt ꝙ sic
p hūc tex. In ꝺriū fac̄ qđ modo dixi qz solutū est a
sciēte ſz nō ob.qz qđ supra dixi hz locū in eo cui est
factū pactū amplius nō peti ex quo ipi reo acq̄rit
exceptio.sed h̄ nō peti venit in ꝺditiōe:ex quo sol
uēti nulla exceptio q̄rebat.sed adhuc soluere tene
bat:imo est q̄d imputet mulieri cui debuit denun
ciare se patū liberare heredē acceptilatiōe vl̄ caue
re de nō petēdo.vt.l.mulier.in p̄in.s.de ꝺdi. instī.
ꝛ.l.mutiane.s.de ꝺdi.ꝛ de. Venio ad ver.naz
ꝛ si q̄s.h habes ꝙ ille q̄ cōpēsat videt soluere. Itē
ille q̄ cōpēsat videt petere. Iuxta p̄imum q̄ro
aliq̄s p̄misit tibi soluere certā q̄titatē:ꝛ hoc iura
uit:nūc cōpēsat totū:nūq̄d p hoc liberat a periurio
Breuit videt dicere ꝙ nō.ex de iureiurā.c.ad no
strā.qz iuramētū oz ipleri in forma specifica. Ego
puto ꝺriū.nā ꝺditio oz ipleri in forma specifica sic
iuramētū.vt.l.q̄ heredi.in p̄in.ꝛ.l.meui⁹.s.de ꝺd.
ꝛ demō.ſz ego video ꝙ iussus dare seu soluere im
plet ꝺditionē cōpensando.vt.l.si peculiū.§.i.s. de
sta.lib.g̃ ꝛc. Preterea si ego impedior iusta de cā
facere qđ p̄misi nō sum periurus.vt.l.vl.s.q̄ satisda.
cog.ſz si ego nō soluo tibi qñ tu debes mihi tantū
dē ego impedior a te.qz ī tibi nō soluo.qz tu nō sol
uis mihi:vñ q̄si facto tuo impedit⁹ nō debeo esse p
iur⁹.hāc rōnē fac̄ tex.in.l.iij.circa p̄in.ff. vñ q̄rit.
s.de sta.lib. Circa secūdū q̄ro excōicat⁹ nō pōt
petere.ſz pōt excipe vtrū possit cōpēsatōnē obīce
re.h videt tex.ꝙ nō:qz q̄ cōpēsat petit.p hoc facit
l.qñi alexādrū.C.de adul.hoc tz Ol.ꝛ Ja. de are.
ꝛ Inno.ꝛ Per.ex de excep.c.cū int. possum⁹ etiā
dicere p hāc.l.ꝙ ille q̄ opponit cōpēsationē debi
ti soluti incidat in penam statuti loquentis de eo
qui petit debitum solutum.vt hac lege probatur.

J indebitum. procurator rē ratā do
minū habitu ꝛ ad q̄d possit agi ꝺ eū. Nā. si q̄
dē trāsiuit tm̄ tps quo dns potuit hre ratū potest
agi ad interesse.vt.l.procurator.in fi.e.ti.ꝛ.l.quo enī
§.iuk.ꝛ.l.si cōmissa.ꝛ hoc si est certū.si ño est dubiū
tūc pōt agi ꝺ procuratorē ꝙ dns ratū hēat:ꝛ tūc lit.
pte.sup hac stipulatōe ad interesse:ꝛ poterit agi ꝺ
ipsum procuratorē ad interesse.ꝛ hoc nō pōt intelli

ran.pro quo facit quod dicimus ꝙ si aliquid facere tenemur ex iu
ramento possumus precise compelli nec liberamur soluendo inter
esse vt scripsi post bar.in.l.si pecuniam.s.de condi.ob cau. ꝛ ad id
quod ponit hic bart.vide moder.in.l.fi.j.qui.appella.non licet. in
q.an si statutum permittit opponi exceptionem solutionis. an pos
sit opponi ex
ceptio acce
ptilationis.
sed Job.fa.
in.§.in bone
fidei.institu.
de actio.vi
detur tene
re expresse o
pi.bar.ꝙ nō
incurrat per
iurium: nec
excommuni
catōes quo
ad pene cō
missionē eut
tandā sit cō
pensatio ip
so iure absq̄
eo ꝙ oppo
nat.vt in.l.si
ambo.de cō
pensa. sic in
debito vsu
raz.vt.i.l.cū
aūt.s.de cō
pēsa.ꝛ no.in
l.si q̄s.eo.ti.
quia vbi nul
la petitio ibi
nulla mora.l.
lecta. in fi. ff
cer.pe.adde
circa hoc v
num qđ hēs
in.l.iiij.§.sol
uisse.s.de re
iudi.

r Quero adde bal.i.l.
cū pap.C. ō
sen.in fi. sed
bar.ꝺriū tz i
l.ij.ō excep.
ꝛ bal.in.d.l.
q̄si alexā. in
p̄in.vl. col.
ꝛ vide pau.
de ca.h ꝛ in
ꝺsi.lxiiij.vbi
parificat a
gere ꝛ cōpē
sare.

Q Um de
bitore. ꝓ p
te. An q̄s
possit ꝓ pte
tūi hre ratū.
vide aliq̄d p
bar.i.l.cū q̄
rit. s.de ad
mi.tu.p bal.in.l.obseruare.§.post hec.de off.pcō.ꝛ leg. vbi plene
habes p bal.materiā ratihabitionis.
J procurator.no.ꝙ q̄s. De hoc per bar.post gl.in.l.i.s.de ali.

C Um debitore in p̄in.s.de procu. vbi nō pōt ꝓ pte haberi ratū ꝛ ꝓ pte nō.
glo.nō soluit.dicūt q̄dā ibi loq̄tur in vero procuratore h̄ in falso.vel dic nō pōt ꝓ pte⁹ ratū hēri ꝓcu
ratore inuito.vt.l.ꝺria.ſz eo volēte ꝛ ad ei⁹ cōmodū.sic vt hic.

S J procurator. Stipulatio q̄ ad pticulare interesse cō
mittit pōt sepi⁹ cōmitti.h.d. Opp. ꝙ ratū ꝓ pte hēri nō possit.vt.l.ea.§.cato.in fi.s. de
vbo.ob.glo.ponit h̄ plures so.dic vt ibi. Item
op.ꝙ stipulatio semel cōmissa ampli⁹ cōmitti non
possit.vt.l.si duo.s.de arbi.ꝛ.l.cū q̄rebat.s.ti.i.so.
h̄ cōmittit ad pticulare interesse.in ꝺrio sec⁹ quod
dic vt dixi in.l.si sic.s.de vbo.ob. Ultimo ex
hoc tex.no.ꝙ q̄s repetit expēsas q̄s facit in aduo
cat.ꝛ hoc put expōit aduocat.i.aduocat mistrat
Itē no.ꝙ q̄s repetit id in quo dāmificat ex eo ꝙ a
suis negocijs aduocat fm aliā expōnē eiusdē lre.

In Et satisdatio. Cautio de rato ñ
interponit cū est certū de mādato,sec⁹ in cautiōe iudica.solui
hoc.d.rō est in ꝓmptu.qz cautio de rato interpōit
ex pte agent.vñ reo est cautū cū est certū de man
dato.q̄si si est absolut⁹ possidet ꝛ hz exceptionem

iudi. inu. ca. fac. ꝛ vide b ꝑ pau. ô cas, q̃no.

secus est in ꝓcuratore ex pte rei: qz lz actor vincat adhuc: tñ actor vadit q̃rendo qô petijt: de hoc per doc. in. l. i. C. de ꝓcu. ꝛ vide glo. in. l. nô solum. §. q̃ alieno. ff. de ꝓcur. ¶ Vltimo no. q̃ ꝓcurator cô/stituit ꝑ apô acta nô dz cauere, de hoc in. l. i. C. de satisdan.

¶ Sine dec. l. vsq; ad. §. si ꝓcurato ri. diuidit ꝑ di. i duas ptes. ꝓia loq̃tur in ꝓcuratore falso exigẽte vs/q; ad. §. cũ aũt. ibi in ꝓcuratore ño. Itẽ hec ꝓma ps diuidit in q̃tuor ptes. ꝓia loq̃tur de ꝓcurato/re falso exigẽte indebitũ ex̃ indiciũ. secũda loq̃tur de falso ꝓcuratore exigẽte debitũ ex̃ iudicium. ter tio de ꝓcuratore falso exigẽte indebitũ in iudicio. q̃rto de ꝓcuratore falso exigẽte debitũ in iudicio. scõa ibi: q̃ si ꝓcurator. tertia ibi: q̃ si ꝓcurator ꝑ iudicẽ. q̃rta ibi: q̃ si ôbitũ. ¶ Op. j. e. l. cũ aũt. so. qô b ôz de ꝓcuratore intelligas. s. falso vel ad alia ꝓstituto ita q̃ nô hẽbat mãdatũ. sed in. §. cũ aũt. lo q̃tur de ꝓcuratore ño. Itẽ op. q̃ ô ꝓcuratorẽ nũ q̃ deẽ ꝓditio indebiti sz ꝓditio ob rez. vt. l. falsus. C. de fur. so. intellige hãc. l. ſm distinctionem q̃ po nit̃ in. l. falsus. §. i. j. de fur. ꝛ. l. cũ q̃s. §. si debitorez. ff. de sol. ꝛ b no. in glo. ¶ Itẽ op. q̃ nouatio non fiat nisi hoc exprimat̃. vt. l. vl. C. de noua. g̃ ꝓditio indebiti nô tollit̃ ꝑ istã nouationẽ. q̃dã fatent̃ con tra hodie. tu dic q̃ hec ꝓditio indebiti nouat̃. hoc est ei⁹ natiuitas impedit̃. ita etiã intelligitur. l. i. ꝑ⁹ prin. ff. de ꝑto. sti. ꝛ sic de hac. l. nihil hodie corrigi tur. Itẽ ôz b q̃ agit̃ ex stipulatu. ô immo certi ꝓdi tiõe ex stipulatiõe. dic vt in glo. ¶ Venio ad ver. q̃ si ꝓcurator ꝑ iudicẽ. oppo. de ter. ad seipm. nam prio dic̃ nô agi. scõ dic̃ ô. so. dic̃ gl. prio loq̃tur de rigore. secũdo dic̃ de eq̃tate. sz est videdũ vñ descẽ dit iste rigor vñ ista eq̃tas. glo. dic̃ rigor appet ex rõnib⁹ posit̃ in tex. q̃ negotiuz ptinet ad dñm. iõ nô pôt ratũ hre. ꝛ q̃ nô interest stipulator̃ q̃ ratũ hẽat̃. nã cũ sit soluta auctoritate iudic̃ etiã dsio ra tũ hñte nô posset repetere. vt. l. i. C. de ꝓdi. indebi. Eq̃tas ño insurgit ex hoc q̃ licet nô hẽat ꝓditio/nẽ indebiti ô dñm hñtẽ ratũ. tñ hẽret ꝓditionẽ sine cã. vt. l. si fideiussor. §. oĩb⁹. s. mã. ita dic̃ glo. b. tz g̃ ista glo. q̃ indebitũ solutũ ꝑ sniam posit repeti ꝑ ꝓditionẽ sine cã. idẽ tz in. d. §. oĩb⁹. ꝛ in. l. i. C. de cõ di. inde. doc. tenẽt ô ꝛ bñ: q̃ tũc pôt repeti ꝓditiõe sine cã: qñ ꝑ hoc nô infringit̃ snia: sed ei⁹ cã deuẽit ad nô cãm. vt. l. si fullo. s. de ꝓdi. sine cau. nã si fuit ti bi ꝓdẽnat⁹ ꝛ solui q̃ rẽ nô restituebã: si res postea puenit ad te: tũc cã deuenit ad nô cãm. ꝛ agẽdo nô dico snĩam nullã vel male iudicatũ. immo dico bñ indicatũ: tñ cã illa deuenit ad nô cãm. idez si dolus actor̃ interuenerit. vt. l. si ptor. §. marcellus. s. de iudi. idẽ si illa exceptio ꝑ quã appet indebitũ non potuit examiari in prio iudicio. vt dixi in. l. i. §. i. s. qô vi aut clã. hoc tenẽt doc. in. l. i. C. de ꝓdit. inde. hoc esse vez ꝓbo ꝑ hũc tex. ¶ nã si vez esset q̃ dñs ratũ hñs tenereť ꝓditõe sine cã: de rigore cõmitte reť stipulatio: qz interest solueñt̃ q̃ dñs ratũ hẽat vñ ista rõ glo. nõ est ño. q̃ g̃ est rõ isti⁹ eq̃tat̃. ¶ Rñ. qz ꝓcurator q̃ obtinuit non pôt allegare illã pecu niã fuisse indebitã. ꝛ sic se obtinuisse ꝑ iniurioſam snĩam. vt. l. si seruus. §. i. s. de le. i. ¶ Expediui prĩ cipiũ omisso ver. q̃ si debitã. vñ venio ad ño. si. q̃ si debitã. ôz b q̃ si fideiussor tenetur insolidũ. idẽ di/ctũ est. s. ꝑti. ño. si. q̃ si fideiussor tenet. q̃ro ad q̃/tũ. gl. dicit in id qô stipulator actori ꝑstiterit vl' cir ca iudiciũ expenderit. qô q̃dã exponũt actori. i. ꝓ/curatori falso. ſm Ja. de are. ꝛ ¶ Ol. certe ista expo sitio vera est in se: tñ huic glo. nõ congruit: qz ꝛ. dicit̃ q̃ hec est opi. Rug. lz exponẽdo hoc modo esset ꝓtra opi. Rug. quã habuistis in. l. ꝓcurator ad exhib. ff. §. i. s. e. vbi ôz q̃ solũ in expensis cõmit tit̃ stipulatio. vñ alij exponũt istã gl. sic: in id qô sti pulator actori ꝑstiterit. i. dño postea agẽti. ꝛ ſm hoc posſz eẽ opi. Ru. tñ ter. ꝓgruit magis pcedẽti opi.

¶ §. iste diuidit in ptes duas

Cum autem. prio loq̃tur qñ nô hñs ratũ fa/ctũ veri ꝓcurator̃ obtinuit. scõ qñ succubuit. se/cũda ibi marcellus. ꝛ q̃libet ista ꝓ ptiũ habz duas lec. prio qñ ꝓcurator ver⁹ egit ꝛ obtinuit. secũdo qñ ꝓcurator ver⁹ egit ꝛ succubuit. dñs ño nô ha/bẽs ratũ egit ꝛ obtinuit in istis duob⁹ casib⁹. secũ da pars simliter habz duas lec. quãdo ꝓcurator verus egit ꝛ succcubuit: vel quando egit ꝛ obti/nuit. sed dñs postea agens succubuit. ¶ Anteq̃ intrẽ glo. op. tu intelligz hũc. §. in ño ꝓcuratore. ô ver⁹ ꝓcur. nõ cauet de rato. vt. l. ne satisdatio. s. e. ti. sed b ôz q̃ cauet de rato. g̃ ꝛc. so. lz hic esset ver⁹ ꝓcur. tñ dubitabat̃ de mandatori. ô fuit ꝑstita cau tio. ita intelligit gl. hũc. §. s. e. l. ꝓcu. ad exhib. §. i. ꝛ. s. de iureur. l. al's. ¶ Secũdo op. ꝓcuratori de cui⁹ mandato. dubitat̃ etiã cũ cautiõe de rato non pôt solui⁹. vt in auc. de col. §. eos. ita tz gl. in. l. nõ solũ. §. q̃ alieno. s. de ꝓcu. ꝛ ¶ i. C. de ꝓcu. l. i. i. viij. q. sed b ôz q̃ ꝓcuratori cauẽti de rato fuit solutuz g̃ ꝛc. rñdeo possum⁹ dicere q̃ nô cogit̃ q̃s soluẽ ꝑ curatori: de cui⁹ mãdato dubitat̃. vt ibi. sed spõte bñ pôt soluere. vt b. ¶ Ad hoc qô fac̃. s. e. l. interdũ. breuit̃ istud videť ô prin. ist⁹. l. in ver. q̃ si ꝓcura. ꝓ iudicẽ. vbi loq̃tur qñ exegit ab inito nô a spõte soluẽte. ꝛ ô. l. iij. §. i. s. e. ꝛ ô. l. ꝓcur. ad exhi. §. i. ꝛ iõ credo³ q̃ possit solui ꝓcura. de cui⁹ mãdato du/bitat̃ si de rato cauet. ¶ Nõ ob. §. eos. q̃ ibi loq̃t in exactore publico cui nõ dz credi: nisi oñdat man datũ ꝛ lras publicas. vt. l. i. C. de mã. prĩ. ¶ Nec ob. qô ibi ôz in tex. ex priuat̃ negotijs ꝛc. q̃ ibi loqui tur in exactore publico ad exigẽdũ id qô ptinz ad publicũ vel ad priuatũ. vñ mãdatũ publicũ pẽde bat. ꝛ sic dz intelligi in. d. l. nõ solũ. §. q̃ alieno. se/cus qñ pẽdit mãdatũ priuatũ. vt b. cũ si. ¶ Item op. ꝛ nũc intro glo. de. l. ꝓcurator ad exhi. §. i. s. e. vbi ôz q̃ stipulatio cõmittit̃ ad totũ. sol. ſm ¶ Rug. illa intelligit̃ ſm istã. vt ibi no. Sed Jo. dic̃ alit̃ ꝛ melius q̃ ibi cõmittit̃ ad totũ. vt pz in text. l. ô rie. in ño. sed cũ debitor. nec ob. hec. l. q̃ ibi loq̃tur ī ꝓ curatore falso cui pôt imputari cur exegit ab inito b loq̃tur in ꝓcuratore ño cui non pôt imputari si dñs obtinuit: q̃ hoc ꝓtingit vel culpa debitor̃ vl iudic̃ iniuria. sed solũ lit̃ impẽdia pñt sibi imputa ri: qz ista debitor euitare nõ potuit. ¶ Quero, de duab⁹ qõnib⁹ q̃ sunt in glo. sup ño bo hoc casu. pri mo qñ falsus ꝓcurator egit ꝛ succubuit. dñs post ea egit ꝛ obtinuit ad q̃d cõmittat̃ stipulatio. dicit gl. ad totuz qô dñs exegit ꝛ nihil allegat. pbat̃ in l. iij. §. fi. ¶ Secũdo q̃ro retẽto eodẽ themate: pcu ra. falsus egit ꝛ succubuit ad q̃d committit̃ stipula tio de rato ô falsum ꝓcuratorẽ ꝛ ei⁹ fideiussorem. Jo. dicit q̃ fil'r cõmittit̃ ad totũ interesse qô ꝓbat ꝑ tres rões b in glo. prio simpl'r qñ ver⁹ ꝓcurator egit postea dñs nõ hñs ratũ egit tũc siue obtine/at dñs siue succũbat ad tãtũdẽ cõmittit̃ stipulatio vt b. in. §. cũ aũt. ꝛ §. marcell⁹. g̃ eodẽ mõ in falso ꝓ curatore. sz ostat q̃ si dñs obtinuisset cõmitteretur stipulatio in totum. vt dixi. s. in ꝓxi. qõne. g̃ ꝛc. ¶ Preterea suffic̃ ab initio interesse. vt. l. q̃ autem §. i. s. si q̃s cau. Sed pone q̃ debitor q̃ fuerat ab/solut⁹ ño erat debitor. in. c. statim dño agẽte inci/pit interesse sua in. c. g̃. lz dñs postea succũbat ad

ꝑ Cũ aut̃. nõ pôt solui Utrũ possit solui ꝓcura tori cauenti de rato: ô cu ius mãdato dubitat̃. vi/de ꝑ docto. maxime mo der. in. l. i. C. de. pcu. ꝛ ibi bal. in fi. dic̃ q̃ non. ꝛ ibi plene dixi bal. in. l. non solũ. §. q̃ alie no. s. de. pc. aliq̃ ꝑ ino. in. l. apô iul. §. vtrũ. s. ad trebel.

z Et iõ cre do. bar. b tz ô cõem opi. videlz q̃ pos set solui ꝓcu ratori: de cu ius mãdato dubitat̃ cautõe ô ra to ꝛ ꝑ sua o/pi. fac̃ quod no. spe. in ti. de ꝓhibita ꝑ/sona: ꝛ qô re tuli. s. in. l. si ño ꝓcurato ri. de solu.

ꝑ Sine. ꝑ bo ꝑ istũ ter. ¶ Adde oĩno q̃ dixi post bar. ī. l. iuli. vez de bitorẽ. s. de ꝓdi. inde. in fi. v. col.

ꝑ Vñ vẽio sz: an isto ca su: qz falsus ꝓcurator ꝑ sniam exigit debitũ libe/reť debitor. vide balô. in. l. falsus. in. xxiiij. col. C. de fur.

totum.c.dz agi. ¶ Preterea iniuria facta vni alij nō dz pdesse vel obesse.vt hoc.§.cū aūt.t.l.excep. s.de fideicō.sed hic dñs q̄ postea egit succubuit p iniuriā iudicē.g̃ ista iniuria nō dz pdesse procuratori vt teneat ad min⁹.iste sunt rōnes gl.quā gl.vide q̄ incipit.l.cū h ibi:sic g̃ nō ago ꝛc. Istud idē tz gl. s.e.l.pcu.ad exhiben.§.i.in fi.prie gl.mag.put ibi dic marie.hoc tz exp̄sse in.ll.allegat.s.de iureiur. Doc.cōit tenēt priū t bñ.nā stipulatio de rato nō cōmittit:nisi ad id qō interest.vt.s.e.l.si cōmissa. t.l.in stipulatiōe.sed si ego sum absolut⁹ a dño t a vo procuratore nō interest mea:nisi in sumptibus g̃ solū ad sumpt⁹ cōmitteret.p hoc videt casus.j.e. l.fi.in prin. ¶ Preterea si re⁹ fuit absolut⁹ a dño nō pōt dicere se absolutū p iniuriā iudicē.vt.l.si ser uus pluriū.§.i.s.de leg.i.t qō no.in.l.stipulatio ista §.qō si forte.s.de vb.ob.t sic nō pōt allegari ō p curatore sua interesse i toto debito. ¶ Preterea qñ ex postfacto desinit interesse t cessat dānū de p terito nō suffit ab initio interesse.vt.l.si eū.§.q̄ in iuria.in fi.§.s.si q̄s cau.sed h secuta absolutoria cessat dānū de pterito.g̃ ꝛc. Et p hoc appet rñsum ad oēs rōes Jo.nō essi ob.pria rō.q nō pcedit il la silitudo inf pcu.falsum t vez ppf diuersitatem rōnū. Nō ob.secūda rō:q nō pōt re⁹ docere sua interesse in toto debito.q diceret ō sniam p se la tā:t q cessat dānū de pterito.vt dixi. Et eodē mō nō ob.tertia rō q nō pōt allegare sniam latā pro se esse iniurio sam.nō ob.l.pcur.ad exhibē.§.i.s.e. p quā glo.hoc tz in.l.al's.s.de iureiur.q ibi loqui tur qñ falsus pcur.obtinuit t exegit t dñs succu buit.merito interest debitoris in toto:eo qō soluit procuratori.q̄stio nra loquit qñ falsus procurator succubuit:t etiā dñs.sz si velles intelligere qōnē isti⁹ glo.ibi dñ dic.q eque in solidū dz cōmitti:etiā vbi ego dnz iniuste sepaui ꝛc.q procurator falsus me vi cerat: tunc ista glo.diceret vez p dictā.l.pcur. ad exhi.§.i. ¶ Et iō p declaratiōe huius materie de bes assumere q̄tuor cōbinatiōes in pcura.vor t q̄ qñ ver⁹ pcur.primo egit t succubuit. dñs postea egit t obtinuit certe cōmittit stipulatio ad expen sas lit.tñ.vt in.§.cū aūt.fm vnā lec. ¶ Secunda cōbinatio est qñ ver⁹ pcu.egit t obtinuit.t domi nus postea egit t sil'r obtinuit.tūc videt idē q̄ so lū ad expēsas lit cōmittat stipulatio ista.vt in isto §.cū aūt.fm vnā lec. Hoc tñ intelligo qñ illi pcu ratori fuerat solutū:q hēbat mādatū ad solutōez recipiēdā.t sic sentit glo.al's in nullo cōmitteretur stipulatio.nā etiaz si ipse dñs egisset t obtinuisset nō facta solutiōe nō obstaret sibi exceptio rei iudi cate.vt.l.euidenf.s.de excep.rei iudi.sic nō dz no cere si egit ver⁹ pcur.t obtinuit.t sic stipulatio nō cōmittit.vt.j.e.l.§.si pcu. Idē si soluisset illi vo p curatori nō hūti mādatū ad recipiēdā solutionem nā tūc hec stipulatio non posset cōmitti: iō q dñs egit t iudicatū vel sniam ratā nō hūit p eadē rōez sz bñ pōt cōmitti q nō hz ratā solutōnē si sup hoc fuit cautū. ¶ Tertia combinatio est qñ procurator ver⁹ egit t obtinuit t dñs egit t succubuit:t tunc cōmittit stipulatio añ expensas lit tñ.vt b in ver. marcellus.fm vnā lec.q̄ intellige si procuratori fu it solutū vt hēbat mādatū ad h":al's sec⁹ vt.s.dixi ¶ Quarta cōbinatio est qñ procurator ver⁹ egit t succubuit:t dñs sil'r egit t succubuit.tunc nō pōt cōmitti stipulatio:nisi ad lit impēsas.vt b.in ver. marcell⁹. ¶ Possum⁹ addere q̄ntā cōbinationez qñ procurator ver⁹ egit t obtinuit siue succubuit nō curo:t dñs postea egit:nec obtinuit:nec succubuit sed lis pēdet vel pempta est instātia vel alio mō fi nitarei interitu isto casu nō cōmittit stipulatio:ni si ad expēsas.ita pōt intelligi h vñ.marcellus. fm vnā lec.quā tāgit h glo.sup vbo admiserit. ¶ Vi deam⁹ de falso procuratore t in eo pria combinatio est qñ falsus procurator egit t succubuit dñs egit t obtinuit cōmittit stipulatio ad interesse totale. ad id qō dño est solutū t ad expēsas.vt.l.iij.in fi.s.e. ti.t no.h in glo. ¶ Scōa cōbinatio est qñ falsus procurator egit t obtinuit:dñs egit et obtinuit.t idē q: ad totū interesse cōmittit.ar.d.l.iij.in fi.s.e. ti. ¶ Tertia cōbiatio est qñ falsus procurator egit t succubuit.dñs egit t sil'r succubuit.t in hoc sunt opi.vt vidistis sup hac gl.ego tenui q solū ad im pēsas cōmittit.vt in.l.fi.in prin.s.e.t. ¶ Quarta cōbinatio est qñ pcur.falsus egit t obtinuit. dñs egit t succubuit.ista subdistinguit in duos casus: aut iste falsus procurator exegit indebitū.t stipula tio de eqtate cōmittit ad totū interesse.sz de rigo re ad nihil.vt.s.hac.l.vo.q si procurator p iudicem. aut iste procurator exegit debitū.t tūc sunt opi.in.l. pcur.ad exhibē.§.i.s.e.ti.vitas est q ad totuz in teresse cōmittit:t ad totū id qō illi falso procura. est solutū.vt.d.l.pcu.ad exhi.§.i.t.s.vsi.pri.q si de bitū. ¶ Quinta cōbinatio est qñ falsus pcu.egit t obtinuit siue succubuit.dñs postea egit: nec ad finē litē pduxit.isto casu si q̄dē pcu.egerat t exege rat statim cōmittit stipulatio ad totū:q: in toto in teresse rei statim cū nō h ratū.vt.l.procurator.ad ex hibē.in fi.t.l.quo eīi.§.i.t.§.iul.s.e.ti. In casu tñ nō pōt ex ea stipulatiōe agi:nisi post sniam.vt.d.l. pcur.ad exhibē.in fi.s.e.ti.sed si procurator egit t nō exegit:tunc statim cū dñs agit cōmittit stipula tio ad lit impensas.t si postea pl⁹ impēdet vl dñs exigeret ad pl⁹ cōmitteret.vt.l.si pcu.s.e.ti.qō di xi in dño agēte:idē intelligas in eo qui hēret ab eo cām.vt.l.cū indebitā.in fi.s.e.secus si ageret ali⁹ q̄ ab eo cām nō hēret.vt.j.e.l.pcu. ¶ Restat in glo. vna q̄stio.pcu.ver⁹ egit t exegit.dñs sil'r egit t ex egit:vtrū dñs posset repetere a vo procuratore illō qō ipse exegerit.gl.h sup vbo iniuria.in fi.tz q nō q: si dñs hoc p seq̄ret a debitore t a procuratore eēt iniuria.t sic q̄dā intelligūt istū tex.ista lectura rep hēdit p.l.q negocia.s.de neg.gest.t p.l.q̄ ppria.§ pcura.vt in ceter.s.de pcur.t p.l.ex mandato.in prin.s.mā. ¶ Cōtra oīa[a] p̄dicta opp.venire ō de facto nō fac stipulationē cōmitti.vt.l.otinu⁹.§. cuz q̄s.s.de vbo.ob.sed si ver⁹ procurator egit dñs nō pōt postea agere de iure.g̃ egit de facto.vñ nō dz cōmitti gl.h q̄ est posita sup vbo impēsa. fatet q hec stipulatio est hui⁹ nature q cōmittit etiā si ali q̄s solum de facto agat. mihi videtur q h nō aga tur de facto:imo de iure:q: res iudicata cū procura tore nō pemit actionez dño cōpetētē ipso iure:sed ope exceptiōis. ¶ Preterea posito q esset actio pempta solutiōe:adhuc agit de iure: q: valet t tz instātia:lz nō hēat actionē.vt.l.cū putarē.s. fami. her.t ex de re iudic.c.abbate sane.li.vi. Nō tñ per hoc impugno:q̄n etiā si agat de facto tñ.vt coraz iudice incōpetēti vel ex alia cā q cōmittat stipula tio saltim ad sumpt⁹.vt.l.vbi.C.de trāsac. Nō ob. l.otinu⁹.§.cū q̄s.s.de vbo.ob.vt ibi dixi. ¶ Itez op.snia ō sniam est ipo iure nulla.vt.l.i.C.qñ pro uo.nō est neces.sed h si pcur.prio obtinuit vel suc cubuit nō pōt valere snia lata postea cū dño ō pri mā vel etiā fm primā fm alios modernos.in.d.l.i. C.qñ puo.nō est ne.dz intelligi qñ ex eadē instan tia ferunt due snie:q: tūc pria tñ valet.secus si ex duab⁹ instātijs:q: tūc pōt valere vtraq.vt h.t.s.

a Contra oīa.vide etiam oīno hic q̄ hēs. p me in.l.si q̄s maior.C.de trās acti.vbi no.

b Qui pris.cōprehēdi.vide gl.bal.ange.t Imo.in.l.ij.§.fi.so.ma. Bnoz.scribi lris.Et vide q p hāc.l.dic dns anto.in.c.cum veniſſent.in fi.de reſti.ſpo.t limita vt p bal.in.l.labeo.de iureiur.t alik vt p ang.t pau.de caſt.b.t Ja.bu.t bar.in.l.i.C.q admitti.t alik vt p ang.in.l.ſi is q.p emptoze.t ibi imol.in.xvij.colū. de vſucapi.

d Ratihabitionē. vtz ratihabitio retrotrahat t mādato cōpare. vide bar.t bal.in l.obſeruare. §.de offi.pcōſu.t limita vt p bar. in.l.ſi vroz. §.ſi q̄s vroꝛē.j.de adul. t vide ange. in.l.ſi ego.§ de neg. geſ. Dz vtrū mādatū ſupueniēs p̄ actū ceptū t non pfectū retro trahatur ad geſta.ter.eſt not.q̄ ſic.in l.iul.vbi no. p gl.t doct. §.q̄ ſatiſda. cog.ſecus ſi act̄ eſſet iā conſūmat̄. vt in.l.ſi xo nō remunerādi in.§. ſi poſt creditam.§. man.t volu it bart.in.d. l.ſi vroz.i.§. ſi q̄s vroꝛez de adulte. t voluit ang. t bal.in.d.l. iulian̄. q̄ ſi gnant̄ mandāt notari. Itē adde q̄ mādatū ſupueniens: ita demū trahi/tur retro. vt §.dixi.t ratificatio inducitur quando mandās ſciuit iudiciū inchoatum nomine ſuo.alias non videtur ratificare ſi ignoꝛat per.l.ſi quis ita.§.fi.ff.de teſta.tu.fm qō voluit ſing.ſo.an.in addi.ſpe.in ti. de p cura.§.i.vbi etiā allegat.d.l.iuli.t in iudicijs q̄lik ratihabitio poſſet opari.vide no.p ang.in.l.ſi defunct̄.§.de pcu. Et an hec ratihabitio retrotrahat̄ etiā in caſib̄:in q̄b̄ req̄rik ſpāle mandatū.ſo.an.d ic q̄ ſic.i.c.cupiētes.de elec.in.vi.pbat̄ p tex.in.c.i.de nomi.eo.li.t no. doc.in.l.lz.§.de iudi.t in.l.fi. C.ad macedo.ad mādatū.adde q̄ dixit arch.i.c. ꝓſtitut̄ de xbo.fig.li.vi. q̄ ſi auctoꝛitas epi q̄ dz ineſſe ſtatuto p capm facto a pri.fuerit q̄ eps notificādo ſtatutū capituli illud nō confirmat:q: eſt diuiduū oē id qō req̄rik ad ſolēnitatē. ita refert bal.in.c.i.in pri.de alie.feu.ad hoc vide meli̇ no.p bal.in.l.ſi q̄s mihi bona.§.iuſſum.de acq̄r.here.t in ſupꝛadicta materia vide que ibi dixi ad limitationē hui̇ regule. vide bar.in.l.ſi pecuniā.de ne.ge. C.ſed vtrū reprobatio retrotrahat̄ t reprobationi eq̄parek. vide bar.in.l.pōpo.la.i.§.de nego.geſt.t an ratihabitio retrotrahat̄ in pīudiciū tertij. vide no.p bar.t bal.in.l.ordo.in fin. C.de execu. rei iudi.t bar.b.t adde q̄ vbi lex req̄rit mādatū p forma non equipa/ratur ratiha/bitio māda/to.ſed balō. no.in.l. pen. in.v. colum. de execu.rei iudi.t no.q̄ ratihabitio non trahitur retro in pīu/dicīū iurk tā q̄ſiti ſuia fm bal.in auct. ei. C.de tēp. appel.t vidē no.in mate/ria p gl. bar to.t q̄ ibi di xi in.l.ſi xo. C.in q̄. cau. in inte. reſti. non eſt ne.p balō. in.l.ſi vroꝛē. C. de ꝓdit.inſer.t vide p iſtam l.in materia. no.glo.in.c. ratihabitio. de regu.iur. in.vi.vbi bo nū not.t vi/de plene ia. de beluī.i.l. p funduz.§. de ſerui.ruſ. pdio.t p io. an.in regu/la ratihabi/tio.de re.iu. ſed q̄d de il/lo brocardo ſcie an ſint paria a pri. ſcire t p̄ ſci re t peti.vi/de bal.in.l. cū ancillis. in fi. C.de in ceſt.nupt.t q̄tū tps req̄

de excep.rei iu.l.duob̄.t qō ibi no.in gl. Ito declaratiōe h̄ materie q̄ro duo.p̄ vtrū actō deſcē dēs ex hac ſtipl'one ſit p̄toꝛia vel ciuil. Roff. in li/bellis ſuis ſup hoc tit.dic q̄ eſt ciuil.ſ.certi q̄ditio ex ſtipl'one vel actio ex ſtipl'atu.t iō dꝛ p̄toꝛia h̄ ſti pulatio:q: p p̄torē eſt inducta:eo q̄ q̄s cogat̄ eaz p̄ſtare:nō q̄ actio ſit p̄toꝛia. p hoc facit.§. de bo. poſſ.he.pe.l.i.t qō ibi no. Caltio q̄ro an ſtipl'o rē ra.ha.h̄eat patā executionē ꝺ fideiuſſoꝛē. videk q̄ ſic:fic in ſtipl'one de iudicio ſiſti.vt dixi.§.t.i.l.i. In ꝺriuz videk q̄ debeat nouo iudicio agi.vt §.e.l.pcuratoꝛ.ad exhi.§.i.ibi.ſed cū debitoꝛ ex ſti pulatiōe agere cepit ꝛc.t.§.e.l.circa p̄in.ibi exiſti mo actiōe hac cū eo agēdū:t ſic innuit nouū iudi/ciū eſſe inchoādū. Breuik dico aut iſta ſtipl'o īter/ponik ex iudiciū:t eſt op̄ no uo iudicio. ita loquit §.e.l.in p̄in.nec pōt fieri executio.ar.p hoc.§.de re iudi.l.a diuo pio.§.ſz ſi emptoꝛ.ſz ſi eſſz interpo ſita in iudicio.tūc puto q̄ hēret patā executionē p rōes q̄s dixi in ſtipl'one iudi.ſol.§.ti.i.l.i.t p rōes quas dixi in ſtipulatiōe de iudicio ſiſti t ſimilibus

Si procuratoꝛi. cti pōt hēri ratū p heredē ꝺ §.e.l.ſi is cui.ſo.vt ibi dixi.t dicā.j.e.l. bonoꝛum. Cp.ſi iſte fuit ver̄ pcur.ſtipl'o nō pōt cōmitti: niſi ad impēſas.vt.§.pri.§.ſo.intellige q̄ pcura. erat fundit̄ falſus:vel ſi erat ver̄:erat reuocatus morte dñi:t ſoluēs ſciebat eū mortuuz: al's eſſet li berat̄.vt.l.cū q̄s.§.i.t.l.diſpēſatoꝛem.§. de ſolu. Hunc fīnē intelligit

Si in ſtipulatione. glo.q̄ p imprudētiā ſti/pulatoꝛ cōmittebat̄ pmittēte cōmittēte dolū.t in tellige q̄ dol̄ fuit in hoc cōmiſſus:q: fuit in ſtipl'o ne adiecta dictio tīi:vt lutiū titiū tīi ratū habituꝛ nā ſi hoc nō eſſet dictuz ſimplex ſtipl'o de heredib̄ intelligereꝁ.vt vidiſtis.§.de xbo. obl.l.ſtipl'o iſta. in p̄i.vñ ppꝁ hoc clauſula doli nō poſſet cōmitti. Not.iſtā regulā q̄ ponit

Si procuratoꝛ. hic ibi plerūq; enim ꝛc. Qutatiōe pſone extinguitur

Quis patris. cautio rē ra.ha.t iō in ſtipula/tiōe ſunt cōprehēdēde pſone ad q̄s xviſil'r iudiciū dz trāſire.h.d. Ad euidētiā ſcias q̄ ex iniuria fctā filio cōpetit actio iniuriaꝛ p̄ri ſeu auo:q̄ eum hz in ptāte t ipſi filio.tū p̄ ſeu au̇ hz exercitiū vtriuſq; actiōis. Scōo ſcias q̄ p̄e mortuo ſeu filio emāci/pato inſtātia iſti̇ actiōis iniuriaꝛ trāſit ad filium quāq̄ non ſit heres.vt.j.de iniur.l.ſz ſi vni̇.§.filio Hoc p̄miſſo pōe caſuz in terminis vt lra iacet.no.

ꝙ mutatiōe pſone cauentſ extinguik cautio de ra/to.t iō de neceſſitate dꝛ alia pſona comprehendib Cp.de.l.nō ſolū.§.ſi p̄.§.de pcur. ſol.ibi age bat ipſe p̄:h ali̇ pcuratoꝛio noīe p pſe: de cuius mādato dubitabat̄.iſta eſt xa ſolutio. Quero circa hāc.l.quā actionē intētabat iſte pcur.dicunt q̄dā q̄ intētabat actionē iniuriaꝛ ptoziā cōpetētē p̄i p iniuria facta filio. Alij dicūt q̄ intētabat actionē iniuriaꝛ ex.l.cornelia.q̄ cōpetit ipſi filio. p̄imā opi.tz glo.ſecūda hui̇.§.t gl.magna ſup xo bo filij.nā cū h̄ pcu.ageret noie p̄is non pōt dici q̄ intētet actionē ex.l.cornelia.q̄ p̄i nō cōpetebat fm iſtā glo.vel veri̇ dico q̄ h̄ intētabat̄ actio ex.l. cornelia cōpetēs filio:ſz q: p̄ illi̇ actionis hēbat exercitiū:iō pcu.p̄is intētabat illā actionē fic̄ po terat ipe p̄:t iſtā puto verā.nā ſi iſte pcura.egiſſet actiōe cōpetēti ipſi p̄i illi̇ actiōis inſtātia nō trā/ſirz in filiū.ſz poſt lit.ot.trāſiret in heredē.aut moz tuo pe extigereꝁ.vt.l.iniuriaꝛ.j.de iniur.t.l.ſi eū §.i q̄uriaꝛ.§.ſi q̄s cau.t iō hoc intelligitur q̄ h̄ in tētabat̄ actio cōpetēs filio: cui̇ exercitiuz cōpetit p̄i.ita intelligit gl.h̄ ſup xbo ad filiū. Querit glo.vtz ſufficeret ſi in ſtipulatiōe diceret̄ pmitto ratū h̄ituꝛ eū ad quē ea res ptinet.dic gl.q̄ nō:q: illis xbis ſolū heredes cōprehēdunk.t bñ dic gl.

Procuratoꝛ. clara.t breuik.h.d. Fa/cti falſi pcuratoꝛ nō facit cōmitti ſtipl'o/nē de rato ab alio interpoſitā.h.d. Not.ter.ibi ná in ſtipl'one cauek ꝛc.nota q̄ dixi in ſummario. Secūdo no.formā ſtipl'onis interponende de rato.ſz Ci.de hoc diſputet in.l.i.C.de pcura. alle/gat bene hāc.l.dz tū in hac forma ſtipl'onis adiici clauſula doli q̄ pmittat dolū malū abeſſe abfutu/rūq; eſſe.vt.§.l.pri.§.in ſtipl'one. Itē dz adiici q̄ꝫ ꝙ pſona alteri̇ ad quē iudiciū pōt xviſil'r trāſire. vt.§.l.pri.§.fi. Querit glo.vtrū hoc caſu ſaltē h̄ ſtipl'o cōmittat̄ ad īpēſas.gl.dic q̄ nō.t aliō eſt in xo pcuratoꝛe.vt vidiſtis.§.e.l.ſi fine.§.cū autē Hec lex deberet ſcribi

Bonoꝛum. liter ſ aureis. Breuik hoc intēdit. Si ſupuenit defect̄ ex pte ratum hn̄tis:ratihabitio impedik.ſec̄ ſi ex pte gerentſ.h. di. Mo.l.t nota bñ t mēti tene.ver. an aūt ꝛc. Cp.ō.l.q̄ mibi.x.§.i.§.ō ſo.gl.nō ſoluit.tu dic ibi tpe quo ratū h̄e poterat geri negotiuz:q: pote rat ſolui p reo ob ligato:lz fideiuſſoꝛ eſſet liberat̄ Scōo op. C.ad maced.l.ſi.t.l.ſi fili̇.t de aljs legib̄ q̄ dicūt ratihabitionē retrotrahi̇ t manda

ratur ad ratificandum. vide in.l.ratum.§.de ſolu.vtrum ratihabi tio trahatur retro. vide bar.in.l.aliena.in p̄in.§.de pi.acti.ſz bart. in.l.ſi fundum.§.de pig.t in.l.q̄ q̄.in p̄in.§.de his q̄ not.infa.

e Nā tacēdo. Mo.q̄ tacens t pmittens labi tp̄us videtur tacite renunciare iuri ſuo.l.ij.C.in qui.cau. Quod intellige verū in iure querendo:ſed in iure nō q̄ſito curſus p̄ſcriptiōis nō inducit ꝺſen/ſum renūcianſ.vt no.in.l.fi.j.e.t no.bal.in.l.i.C.de in integ. reſti. t etiā vide q̄ dixi poſt bar.in.l.ſi q̄s arbitratu de.xv.ob.t eſt text. l. alienatiōis xbo.de xv.ſi.quo ad p̄imū dictū h allegat bar.in.l.ſi. ff.in q̄.cau.in inte.reſti.tc.l.factā.§.ſi quis bonoꝛ.§.ad treb. quaz ad hoc allegat bal.in.l.i.in.xvi.col.C.qui nō pe.vbi dic q̄ i iure ob tinēdo curſus tp̄is habet vim efficaciſſime repudiationis.

f Habetur tpe quo. Limita vt p bar. in.l.i.C.q̄ admit.in pe.col.

to cōpari. so. dic Di. h⁊ in. c. ratihabitio. de re. iu. li. vi. ⁊ Ci. in. l. vlt. C. ad mace. q istud est iō: qz pōt huic ratū hñti iputari culpa tacite repudiationis nā tacēdo^e p cētū dies videt repudiare. vt. l. i. §. ita autē. s̄. si ta. tes. nul. exta. fac qō no. in. l. si ego. s̄. de neg. gest. istud nō plz mihi. q̄d essi si mortu^s est iste cui^s noie petita est bonoz possessio. certe nlla cul pa pōt sibi imputari. ⁊ tñ nō heres pōt hre ratū. vt l. si is cui. s̄. e. Preterea h sunt duo. primū est ius petēde bonoz possessiōis. ⁊ de hoc loq̄tur Di. q̄a videt tacite repudiare. scōz est agnitio facta p istū gestoz. ⁊ ista nunq̄ fuit repudiata qz de hac nō oz stat essi q si semel repudiasset nō posset postea ra tū hre. vt. l. disp̄satoz. in fi. s̄. de sol. sz ego video qñ q̄s exp̄sse repudiauit primū ius sup quo actus est celebrat^s nō ipedit ratihabitio. vt. l. cū mihi de cē. §. ij. ⁊. l. si q̄s offereti. §. fi. s̄. de so. g̃ hoc nō impe dit ppf tacitā repudiationē. sol. g̃ q̄tū ad signata ꝓria: dico q ratihabitio retrotrahit qñ ratū habe tur tpe quo^f negociū pōt geri. sec^s si defect^s supue niat. ita loq̄tur h. Sz ō hoc op. de. o. l. cū mihi decē. §. ij. ⁊. l. si q̄s offereti. §. fi. so. lz dubitē h super uenit defect^s ex. l. dispositione ibi ex dispositione hois. rō qz in his q̄ respiciūt nullitatē ipsi^s actus duri^s agit cū. l. q̄ cū hoie. vt. l. si libert^s. de iure pa tro. ⁊ dixi in. l. ampli^s. s̄. e. ti. Et iō p declaratione hui^s materie distingue qñq̄ supuenit defect^s ex p te gerēt^s: qñq̄ ex pte ratū hñt^s: qñq̄ ex pte rei. prio casu ratihabitio nō ipedit. vt hac. l. ij. rñ. secūdo ca su aut supuenit defect^s ex. l. dispositiōe ⁊ ratihabi tio impedit. vt hac. l. i. rñ. ⁊. l. seq. in fi. aut supuenit defect^s hois facto. ⁊ tūc aut q̄s vult ratū hre in p iudiciū ei^s q̄ gessit illū actū: qz rat^s habet: ⁊ tūc nō ipedit ratihabitio. vt. l. cū mihi decē. §. ij. s̄. de sol. aut in p̄iudiciū tertij. ⁊ tūc aut ille terti^s fingit vna psona cū gerēte. ⁊ idē qz pōt ratū hēri. exemplū in duob^s reis. in. l. si q̄s offereti. in fi. s̄. de so. aut est p sona p̄sus exnea: ⁊ in ei^s p̄iudiciū nō pōt ratū ha beri. vt. l. si ptē. §. fin. s̄. quēad. ser. amit. ⁊. l. potioz. in fi. s̄. q̄ po. in pig. ha. ita intelligit qō dixi in. l. cuz indebitū. §. fi. s̄. e. ti. Tertio casu qñ supuenit defe ctus in re: sup q̄ aliq̄d agit ratihabitio impedit. vt l. necessario. §. q si pēdēte. s̄. de pi. ⁊ com. reiven. ⁊ l. eū q̄ ita. §. fi. s̄. de ꝛb. ob. ⁊. l. quotiēs. s̄. de noua. Sed q̄ro q̄d si defect^s impediēs ratihabitionē supuenit: ⁊ postea cessauit. an impedit ratihabitio Rñdeo nō: suffic essi extrema esse habilia nō curo de medio. vt. l. existimo. s̄. de ꝛb. ob. ⁊. l. sed ⁊ si in additiōe. §. solem^s. s̄. de here. instī. fac qō dixi in ma teria fictiōis trāslatiue in. l. si is q̄ p emptoze. s̄. de vsuca. ⁊ p hoc possum^s determiare qōnē^s aliq̄s ha buit ꝺcubinā ⁊ filiū ex ea: postea accepit vxorez q̄ mortua est: nūc vult accipe ꝺcubinā in vxorem an matrimoniū ipediat legitimationē filij prio nati. ⁊ p p̄dicta videt dicēdū q nō. ⁊ ita videt ponere p stāti in q̄dā sua disputatiōe Richar. malū. quaz disputationē pōit Jo. an. in mercu. suis. s. in. c. sine culpa. de reg. iur. li. vi. Quero vtrū factū noie defuncti^s possit hēri ratū p heredē. Di. tractat in ca. ratū. in pe. q. de reg. iur. li. vi. ⁊ ibi determiat q aut fuit gest^s act^s q̄ nō solet trāsire ad heredē: ⁊ nō pōt p heredē ratū hēri. l. si is cui. s̄. e. ⁊ arg. hui^s. l. in prin. aut est act^s trāsitorius ad heredez: ⁊ pōt p ꝓcuratorē ratū hēri. vt. l. si is cui. s̄. e. ⁊. l. si sine. §. si ꝓcuratoz. ita dic ipse ⁊ bñ. Quero vtrū gesta noie alteri^s possint hēri rata p abbatē monasterij: qō ingressus est postea. Rñdeo sic: sicut dicim^s de patre arrogatore. s̄. de so. l. si q̄s offereti. §. si credi toz. Quero vtrū gesta noie p̄lati possint rata hēri p successorē in p̄latura. Di. dic q sic in. d. c. ratū. in vltima. q. si fuit gestū noie p̄lati tanq̄ p̄lati: ⁊ sic ꝺtēplatiōe eccl'ie vel dubitat. ar. eoz q̄ supra di xim^s de herede q̄ repūtat defunctuz. vt. l. annua. §. vl. de annu. lega. sec^s si noie p̄lati tanq̄ priuate p sone. qz ratū ali^s hēre nō pōt: qō ei^s noie nō est ge stū. vt. l. si pupilli. §. fz si ego. s̄. de neg. gest. qō satis plz. Querit vltra Di. vtrum gesta noie vni^s ca nonici possint rata hñi p canonicū q̄ ei postmoduz successit. Jnno. dic q nō. nā in iurib^s canonicis suc cedit capitulū: licet ali^s succedat in p̄bēda. ita not. p Jnno. extra de elec. c. q sicut. in gl. super ꝟbo p pter bonū. quod est notabile non habetis hic alia.

Pater. Ista est notabilis lex: ⁊ breui ter hoc intēdit. Cū q̄s succedit ei quē p̄misit ratū hītuz successio p ratihabitiōe habet. h. d. notabil' lex ⁊ mēti tenēda. Ut fac ista lex ad ea q̄ dixi. l. cū vir. circa fi. s̄. de vsuc.

Procurator. Defect^s supueniens ex p te ratū habētis ex. l. dispositione ipedit ratihabitionē. h. d. ⁊ est aliquātulū difficilis. Mo. h ar. ꝑm glo. q tut^s exceptōe. xxx. an. si soluat repetere pōt. ar. s̄. de admi. tu. l. si pupill^s. vbi dz q p̄scribēs sil'is est soluēti. ō liberat^s tpe ad huc remanet obligatus^k natural'r. vt. l. obligatio nū fere. §. plz. de act. ⁊ obl. ⁊ de fideiuss. l. vbicunq̄ ⁊ ibi no. s̄. de neg. ge. l. at q̄ natura. in pri. ⁊ ibi not. g̃ soluēs nō repetit. So. dic Di. q lz tpe nō tollat natural' tollit tñ oīs ei^s effect^s. ⁊ sic p̄t repeti solu tū. vt h. Idē tz Di. C. de iu. ⁊ fac. igno. l. cuz q̄s. sz Guil. de cu. in. l. i. in fi. s̄. qō q̄sq̄ iur. videt dicere simpl'r q remaneat naturalis cuz suis effectibus. Spe. tāgit de hoc. de p̄scrip. §. i. ver. i. Mihi vide tur circa hoc dicendū. qñq̄ q̄s liberat tpe ex quētiōe: qz voluit esse obligat^s vsq̄ ad tps tñi non vl tra: ⁊ tūc ista quētio hz vim pacti. vt. l. eū q̄ ita. §. q̄ ita. s̄. de ꝛb. ob. merito natural' obligatio tūc tollit ⁊ ciuil' remanet sic p pactuz. vt. l. si vn^s. §. pact^s. s̄. de pact. qñq̄ q̄s liberat tpe qz tenet actiōe tpali. ⁊ tūc dico q tollit ciuil' tñi ⁊ remāet natural'. vt. d. l. at q̄ na. in prin. ⁊ q̄ ibi no. s̄. de neg. ge. qñq̄ q̄s tenet actiōe ppetua: sz liberat l. xxx. an. vel. xl. an. p scriptiōe. tūc dico q liberat a ciuili. natural' ꝟo re manet q̄uis ciuilē tollere non pōt. vt instī. de iure natu. gē. ⁊ ci. §. sz naturalia q̄dē. tollit tñ oīs effect^s ei^s obligatiōis natural'. vt. l. sic. ⁊. l. oēs. C. de p̄scr. xxx. an. vbi dic sit plenissima munitiōe secur^s. ⁊ sic oīs effect^s natural' obligatōis tollit: ⁊ hoc vltimū tenēt vltramōtani vt refert Ci. in. l. vlt. C. ex q̄. cau. ma. Hec ob. p̄dict^s. l. si q̄s post q̄. s̄. de fideiuss. q̄a eā intellige vt ibi dixi. Qualit g̃ hāc. l. intelligem^s dico q possumus^m eā intelligere ꝑm primū modū qñ liberat^s est tpe ex quētiōe: tūc cū tollat natural' nō impedit ciuil': sz cōpetit repetitio. Sz ō istā lec. opp. qz act^s medi^s ipediēs supueniēs facto ho minis nō ipedit ratihabitionē. vt dixi. s̄. l. pr. So lu. q̄ ibi dixi. hñt locū qñ supuenit act^s medi^s post celebratū actū. de quo rato hñdo tractat h factuz hois. hoc est quētio ipsa p̄cessit illud qō postea se cutū est solū ex iur^s effectu. Sc̄do mō pōt intelligi h qñ q̄s liberat tpe actiōe tpali. Sz tūc ob. qz cuz remaneat natural' obligatio. g̃ repetitionē ipedit indebiti soluti. vt. l. erroz. C. ad. l. fal. ⁊. l. cū q̄s. C. de iur. ⁊ fac. igno. Rñdeo h nō repetit: qz fuit solutū falso ꝓcuratori cui nullo mō debebat: ⁊ iō ꝺcedo q si dñs supueniret ⁊ defensionē isti^s ꝓcuratoris sibi soluētis suscipet posset doli exceptionē oppo nere. vt. l. pcu. ad exhi. §. i. s̄. e. Tertio mō pōt itel ligi q est liberat^s tpe p̄scriptiōe. xxx. vel. xl. an. tūc si ꝺ cēsū fue rit p̄scriptū pōt nihi lomin^s ō no uo inducī cē sus q̄si non fuerit i totū sublat^s. vō modernio res de hoc vt p ímol. in ca. fi. de pre scrip. ⁊ in. c. ad aures. e. ti. ⁊ baldꝰ. in auc. ad h. in v. col. C. de vsur. ⁊ limi ta fm bal. ⁊ ang. in. l. b ñ a zenone. C. de q̄dri. pre scrip. nisi sta tutū diceret oīs obliga tio ⁊ actio ad hoc. vō bar. in. l. seq̄ tur. i. §. si mā da. de vsuc. ⁊ q̄ ibi dixi referēdo bal. i. d. c. si q̄s. ⁊ p ang. i repe titiōe. l. i. p^s medium. C. de iudi. ⁊ in sta tuto inducē te p̄scriptio nē an tollat naturalē. vi de no. bal. in ca. eccle. sctē marie. de cō stitu.

Sz libe rat. Adde bal. i. l. si pe ne. s̄. de cō. inde. q̄ dicit q lz in ꝺctis p̄scrip tio. i. lapsus p̄fixi tpis a iure non tol lat naturalē obligatiōez vt h. tñ dicit ipe sec^s i de lict^s i q̄b^s p̄ scriptio ipo iure permit obligatiōez qz lex dic cāz i totū abole ri. d. l. sz si v nius. §. si añ de iniurijs.

m Dico q

possumus. No. etiã q̃ pscriptio nõ tollit ius ipso iure: sed ope exceptiõis, vt no. bal. & ang. in. l. i. C. si aduer. cre. vide q̃ ibi dixi. & p bal. in. l. fi. in. ij. op. C. de edic. diui adri. tol. ¶ De priuatj deli. Ru. Quilis. §. qd aũt. Adde bal. in rubrica. C. de priui. dot. in pen. colũ. ad istũ tex. limitãtẽ istã materiã in fi. & sentit gl. in fi. & ang. ibi pro intellectu huius materie.

o Ad. l. iul. repe. Itez limita nisi pena vẽiret imponẽda per viam exceptionis. text. est sm vnuz intellectũ in l. iij. §. qd autem. q̃ quisq; iur.

p Successorem prelati. vtrum successor in prelatura teneatur. adde qd no. in. c. cum dilectus. de ordi. cogni. & bal. in. l. i. C. ex delic. defunct. per anto. de butri. in. c. i. §. q̃bus. de priui. Et. in. l. i. §. si pcura. si q̃s ius dicẽ. non obtem. per Jo. an. in. c. i. vt lit. non otesta.

q Fuit cõfess⁹. Et sic nota q̃ si latro confitet se mihi subtraxisse & ante condẽnationem moriatur tal' cõfessio nocet heredi. ad de bal. in. l. vnica. in. iij. colum. C. ex delict. de func. vbi dicit q̃ idem erit sine ofessione si sit cõclusum in cã & vide imo. in l. defũcto. ô publi. iudi. & que dixi post bar. in. l. interdum. §. qui furez. j. de fur. Itez adde q̃ sola oblatio libelli absq; lit. contesta. videtur facere penam transire ad heredem. glo. est sing. sm ange. in. §. penales. insti. de ppe. & tẽ. ac.

r Hereds vsurarij. Utruz heredes vsurarij teneant̃ ad restituẽdas vsuras. dic q̃ sic. & vide bal. in. l. i. in. vi. colũ. C. ex delic. defunct. & in auc. ad hec. C. de vsur. in. vij. col. ꝟ si. qd dicẽt here. & qd sing. cõ suluit Frede. consi. xi. & qd dixi in. l. q̃uis. C. si penden. appel. post bar. vbi dixi q̃ inqrit̃ ɔ vsurariũ post mortẽ. & adde q̃ Jo. an. sing. in ti. de ofess. in. §. postremo. ver. sed nunqd ofessus dic q̃ si defunctus cõfess⁹ fuit se mille habuisse per rapinaz & p mittat epi scopo solue re illis quibus appuerit debere. q̃ absq; ordine iudicia rio poterit episcop⁹ declarare creditores & q̃titates a q̃ non poterit appellari nẽ de enormita te dici. & talis declaratio confessio poterit exequi otra heredem: iz nihil ad eũ p uenerit quia non ex delicto agit̃ sed ex confessione. & sic limitat. c. fin. de sepul. & hoc sequitur do. anto. in. c. cũ speciali. §. i. de appel. & qd not. bal. in. l. furti. C. de fur. dicit tñ q̃ de iure cano. tam in diciali q̃ penitentiali bene res defuncti tenet̃ iurta vires hereditarias p delicto defuncti: iz nihil ad euz p uenerit.

s Quomodo. Et sic not. q̃ si q̃s est in mora vel subterfugio lit. cõtestãdo. pinde est ac si lis esset cõtestata. Adde tex. si eum. §. qui iniurtarum. si quis cau. ff. & quod not. in. c. i. de elec. li. vi. pro hoc facit: quia si per factum & cauillationes aduersarij sit q̃ tempus labat̃ nusq̃ pscriptio currit. l. ɔ minores. C. de inoff. testa. & in. l. intra vtile. de mino. & in. l. cũ ipse instituerat

---

De priuatis delictis.

Sequit̃ de priuatis delictis.

¶ Glo. otinuat. dictũ est supra de obligationib⁹ descẽdẽtib⁹ ex ɔctib⁹. seqtur videre de actiõibus descẽdẽtib⁹ ex delict̃: qz ex delict̃ q̃nq; oriũt̃ actiones & obligatiões ad priuatã vtilitatẽ. Itẽ oriunt̃ q̃nq; accusatiões priuate: q̃nq; oriunt̃ accusatões publice: pmittit h̃ de priuat̃ delict̃: qz maiorẽ conformitatẽ hñt cũ pcedẽtib⁹. in sequẽti libro dic de publicis iudicijs.

Quilis ¶ Hec lex diuidit̃ in tres ptes principales. prio loqtur q̃ accusatiões ex delicto trãseũt ɔ heredem. Secũdo q̃ trãseũt ad heredẽ. Tertio q̃ trãseũt ɔ eũdẽ mutata oditiõe. secũda ibi heredes. tertia ibi nõ tñ. ¶ Hec pria pars subdiuidit̃ in duas ptes. pria loqtur de actiõe penali. scda de psecutoria. scda ibi sz q̃uis. ¶ Op. §. de nau. feno. l. fi. so. ibi de actiõib⁹ penalib⁹ q̃ descẽdũt ex ɔctu. h ꝟo ex delicto. ¶ Scdo op. de. l. ex ɔctib⁹. §. de act. & ob. so. dic gl. h loqtur q̃ delictũ cõmittit̃ circa ɔctũ. l. ɔria loqtur q̃ delictum cõmittit̃ ex ɔctũ. ita dic gl. Aduerte videte glo. C. ex delic. de. l. i. q̃ ponit quosdã casus spales: in quibus dic actiões descẽdẽtes ex delict̃ nõ dari ɔ heredes: iz dol⁹ cõmittat̃ ex ɔctu seu delicto. Idem no. in. l. si hoiez. §. dat̃. §. depo. Veritas est ista. si q̃dẽ delictũ venit purgãdũ p actionẽ descẽdẽtẽ ex ɔctu trãsit ɔ heredẽ. ita loqtur. l. ex ɔctib⁹. & l. ex depositi. §. de act. & ob. & d. l. si hoiez. §. dat̃. cũ simi. si ꝟo dolus vẽit purgãd⁹ p aliã actionẽ ex ɔctu: tũc siue dol⁹ fit cõmissus in ɔctu siue ex nunq̃ dat̃ ɔ heredẽ. ita loqtur insti. de ppe. & tẽp. act. §. aliq̃n. & oẽs casus enumerati in. d. l. i. C. ex delict. de. i. d. §. dat̃. ¶ Itẽ op. & videt̃ dictũ heredez teneri. vt. C. ex delic. de. l. i. so. post lit. otest. nõ tenet̃: nisi de eo qd ad eũ puenit: & hoc mõ loqtur b: & sic cõcordat cũ illa. ¶ Sz ɔ hoc op. j. ad. l. iul. re. l. ij. solu. fallit ibi sm diuersas lec. ¶ Itẽ op. de. l. si p fure. in fin. §. de odi. fur. vbi oditio furtiua dat̃ etiaz in eo qd nõ puẽit. dic gl. ibi q̃ oditio furtiua nõ oriũt̃ ex delicto: sed ex varijs figurj causaz qd est falsuz. vt. l. si mulier. §. fi. §. re. amo. & l. si ambo. §. quotiẽs. §. de cõpẽsa. Dicẽdũ est g̃ q̃ fallit ibi ppt̃ frequẽtiã furtoz. vt ar. j. de penis. l. aut facta. §. fi. & hoc tz Odi. Ja. de are. & oẽs. Itẽ ex gl. op. §. ad fill'. l. gal⁹. sol. dicũt qdã ibi loqtur q̃ delictũ cõmittit̃ i nõ faciẽdo: tũc pẽa trãsit ad hẽdes. h q̃ delictũ cõmittit̃ in

faciẽdo. ego puto q̃ sit trufa: qz hoc nõ hz rõnẽ. q̃re ꝟitas est ista. ibi ppt̃ nõ vindicatã mortẽ defuncti fuit inflicta pena ipo iure. qd appet: qz possessor hys q̃. vt indi. & no. in. l. in cognitiõe. §. ad fill'. & sic nõ agit̃ ad penã imponẽdã. sz ad penã a iure iposi tã exigẽdã. merito trãsit ɔ heredẽ. sic̃ habet̃ i. l. cõmissa. §. ꝺ publi. & l. ij. §. q̃ aũt⁹. §. q̃ qsq; iur. Et iõ reassume breuit̃: aut pena interponit̃ ipso iure a lege & trãsit ɔ heredẽ: vt dictũ est. aut imponit̃ ab homine. & tũc aut delictũ cõmittit̃ circa ɔctũ. aut extra ɔctũ. si circa ɔctũ aut purgat̃ p actionẽ descendentẽ ex ɔctu. aut p aliã vt dictũ est. si ex ɔctu: tẽ aut lis erat otest. & dat̃ ɔ heredes. vt. l. i. in prin. C. ex delic. de. Fallit in. l. ij. j. ad. l. iul. repet. sm vnaz lec. aut lis nõ erat ote. & tũc dat̃ ɔ heredẽ: in id qꝺ ad eũ puenit & nõ vltra. fallit in conditiõe furtiua. Itẽ fallit i. d. l. ij. j. ad. l. iul. repet⁹. sm aliã lec. tñ in hoc est ɔria qñ lis nõ est otes. ɔ defunctuz. si qdem actio q̃ cõpetebat ɔ defunctũ erat ciuil': illa eadez dabit̃ ɔ heredẽ. vt. d. l. si p fure. in fi. Si ꝟo erat pretoria si qdẽ actio denoiabat̃ a delicto vt vñ vi: & vi bo. rap. & si. & nõ dabunt̃ ɔ heredẽ ille actiões: sed actio in factũ. vt. l. ij. in fi. j. vi bo. rap. & vñ vi. l. i. in fi. sz si nõ denominant̃ a delicto: tũc dat̃ ɔ heredez in id qꝺ ad eũ puenit p. d. l. i. C. ex deli. de. ¶ Circa hoc hẽm⁹ aliq̃ qrere. dixi q̃ nõ dat̃ actio penal' ɔ heredẽ in actionib⁹ descẽdẽtib⁹ ex delicto qd in descẽdẽtib⁹ ex q̃si delicto. Rñdeo idẽ. vt. §. de iudi. l. si fili⁹. in fi. cũ. l. se. ¶ Quero qd in delict̃ que purgant̃ p officiũ iudic̃: qꝺ deseruit actiõi intẽtate. dic vt. §. de rei vẽ. l. si in rẽ actum sit. ¶ Quero vtrũ det̃ ɔ successorẽ plati. Pista actio penal'. videt̃ q̃ nõ. nã h dic ceteros successores qdẽ &c. veritas est ista si qdẽ plat⁹ tenebat̃ ex delicto suo noie nõ dignitat̃ noie vl' platiõis: puto q̃ in sequẽtẽ non det̃: nisi in q̃tũ ad eũ puenit. & qtenꝰ est locupleta ta platura sua. ita habes in. l. iz. §. si ex cã. §. de pecul'. sz si plat⁹ tenebat̃ noie dignitat̃: tũc successor tenebit̃ insolidũ: qz est eadẽ dignitas. ita intelligo ex de ordi. cogni. c. cũ dilect⁹. & qꝺ ibi no. p Inno. ¶ Itẽ h ꝺz ciuil' ostitutio est. Quero qd de iure naturali. dic gl. idẽ. Cõtra hoc vi q̃ ꝺ iure naturali teneant̃ heredes satisfacere de delicto defuncti vt ex de rap. c. i. so. q̃dã sunt actões pẽales ex vtra q̃ parte: & ille nõ trãseũt ɔ heredes aliquo iure: nisi sm distinctionẽ pcedẽtez. q̃dã sunt actiões penales ex parte rei sed psecutorie ex parte actoris. tũc hoc casu differt ius ciuile a canonico. nam de iure ciuili nõ dat̃: nisi q̃tenꝰ ad heredẽ puenit. sz de iure canonico dat̃ insolidũ. vt. d. c. i. ꝺ rap. & qꝺ ibi p doc. no. ¶ Itẽ q̃ro dixi. nisi fit lis ote. cũ defuncto. q̃ro qd si fuit ofessus⁹ in iudicio. certe videt̃ idẽ. etiã si hoc esset ofessus in iudicio criminali. ita tz Ope. in ti. de accu. §. i. ꝟ. qd si latro. qꝺ sat̃ puto verꝰ in ofessiõe ꝟa. nã i ofessiõe ficta: secꝰ regulariter. vt. l. eiꝰ q̃ delatorẽ. j. de iure fis. fallit in casu. l. ij. in pri. j. de bo. eo. q̃ moz. sibi osci. ¶ Alterꝰ q̃ro vtrũ de iure ciuili

heredes vsurariis teneant ad restituendas vsuras videt q non: nisi q tu ad eos puenit: q ex delicto agit. vt b. Item est vex. nam vsure no repetunt p actione descendente ex delicto: s p additione indebiti vl si ne ca. vt. l. si no sorte. in prin. s. de addi. inde. et no. p Inno. ex de vsu. c. michael. Ulteri q ro qd si non est lis ptesta. s p cessum est o otumace ad primum decretu: an beat vim otes. vt faciat actione trasito ria o heredes. videt q non. vt. l. i. in fi. j. de req. re. sed ibi loqtur in delicti public: in qb no suffic co testatio: s requrit snia. vt. l. ex iudicio. j. de accu. s in actionib ciuilib puto q sufficeret ad faciendum actione trasito ria o hrdes p. l. vt pfecti. C. de anna. excep. vel saltem ad faciendu q possit petere restitutio ne in integ. q p defunctu stetit quomin s lis otestaret. vt. l. i. s. ex q. cau. mato. Ulteri in x. sed quis. dr rei vendicatione tenebit re exhibita. et sic innuit q actio ad exhibendu dz pcedere rei vendi. nec possint pponi in eode libello. de quo dic vt. s. ad exhibe. l. i. et. l. qd de inofficioso. in fi. magne gl. s. de inoffi. tes. et. l. i. de interro. act. et p Li. C. de rei vendi. l. ordinarij. in prima questione.

Heredem autem. Quero q est ro differe rit int actione iniuriaz tu al's. gl. dic q actio iniuriaz no intelligit esse in bois nris. s. an lit. ote. vt. l. iniuriaz actio. j. de iur. Sz qre no est in bonis nris sic alie actiones personales. Rndeo q copetit ad vindictaz. sed alie personales psequunt re familiare no vindicta. Quo au te hoc cognoscat. dicet. j. vi bo. ra. l. ij. §. i. vbi de hoc p Di. Circa ista regula dicas sic qda sut actiones penales q copetebat defuncto tanq cuilibet de populo. et ille no trase ad here de: nisi lit. otes. vt. l. si cui. j. de xbo. sig. Quedaz sunt q copetebat sibi tanq pprie: et ille si qde copetut ad vindictam no trase ad heredes: nisi lit. ote. vt b. in fi. et. l. iniuriaz. j. de iniur. si xo copetut ad re familiare: tunc regula est q trase ad heredes. vt b. et insti. de pe. et tempo. act. §. i. fallit in. l. hec actio. s. de calu. Possem b qrere qd de iure accusandi crimia lit ex delicto priuato vtru trase at ad heredem vidi stis i. l. ex iudicio. j. de acc. s an trase at ad here de dica. j. e. l. fi.

Non tantum. Quero in quo sequit no xta cap. Rndeo vt o euz agat actione illa apud que seru est vl o ipm eude si liber est effect. vt insti. de noxa. §. s in crimialib. qn co tingit mutatio psonaz de vno statu ad alu. dic vt l. i. j. de penis.

In quã plura. Hec est vna no tabilis lex. et gl. hac l. divisit in duas ptes. prio ponit regulaz secuo probat ea octo exemplis. sed in xitate no ponit octo exepla: q vnu dictu ponit b qo non est ex emplu regule. sed est vnu dictuz circa pdicta. io di uide in qtuor ptes. prio ponit regula. Sco o probat ea qtuor explis. Tertio format vna qone circa pdicta. Quarto redit ad regula et p bat ea trib aliis exemplis. secuda ibi. q homine. tertia ibi. itez qritu. qrta ibi. ite si qs. Circa ista materia intendo tenere hunc ordine. qnq plura delicta comittuntur ex parte inferentis et recipientis circa psona. et de hac materia tractabo b. qnq plura delicta comitt ex pte comittentis circa re. et de hoc no dica b principaliter. s dica. j. ti. i. l. inficiando. §. infans. qnq comittunt plura delicta xbo. de hoc dica. in. l. item apud labeonem. §. conuitium. j. de iniur. quando committitur vnum delictuz ex parte inferentis: s est pluralitas ex parte recipientis. vt si aliquez p cutio cu bidente vel forcipe. de hoc dicam. j. arborum fur. ce. l. si gemina. qnq comittunt plura delicta ppter plures psonas committentes. de hoc dixi j. de ficca. l. si in rixa. qnq comittunt plura delicta ppter plures psonas recipientes. de hoc dica in. l. si plures. j. ar. fur. ce. qnq committit vnu factu tantu: ex quo resultant crimina plura. de hoc dixi in. l. senatus. j. de accu. et. l. si adulteriu cum incestu. j. de adul. Modo ad ppositum redeam quando sunt plura delicta ex parte inferentis in personam.

Oppo. de. l. fi. C. de modo mulctan. vbi dicit q non potest imponi pena: nisi ter. dicit glo. ibi in extraordinarijs criminib: hic in ordiarijs. hoc no placet. nam crimen furti de quo loquitur hic punitur extra ordinem et crimen iniuriarum: et quasi oia pria dicta. vt. j. l. pr. et. j. ti. i. l. fi. et. l. fi. j. de iniur. vnde dicit glo. alibi q ibi loqtur in mulcta. hic in pena. hoc dicit glo. in. l. quicunq. C. de ser. fu. et illam tenet Jac. de ra. ideo quia si iudex haberet in mulcta nimis largas habenas posset partem multum grauare. Di. vero aliter sol. et dicit ibi loquitur in delicto qo non vertitur ad alicuius iniuriaz: sed habet tantum cohertionem morum. Jac. de bel. in quadam sua disputatione dicit aliter q ibi dz intelligi quando contumacia cotinuatur circa ide tunc iudex no potest mulctare vltra ter. secus si circa diversa. ar. huius. l. et ideo si iudex facit citari aliquem q compareat in iudicio ad respondendum positionib sub certa pena. et itez facit citari no potest imponere penam nisi ter. sed si ex diversis causis fuerit citatus quotiens delinqueret posset imponi pena. Iste tres solutiones placent mihi si cojunctim accipiantur vt dicamus sic. ibi loquitur in mulcta que imponitur p delicto: qo non vertitur in alterius iniuriam principaliter que non potest imponi: nisi ter si illud delictum committitur circa idez. ita loquitur ibi alias quotiens deliquerit totiens puniatur. vt hac. l. Secuo opp. de. l. nemo ex bis. §. quotiens. s. de re iudic. et. l. qui seruu et. l. plura. s. de act. et obli. sol. hic plures actiones descendut ex diversis factis ibi ex vno facto. ideo vna tantu agi potest. Contra hoc opp. de. l. cu ex vno. s. de acti. et ob. et. l. i. j. vi bo. rap. solu. qo dixi ex vna tm agi intelligi pot: nisi qten plus sit in vna q in alia. ita dicit glo. qo an sit verum. dic vt dixi in. l. i. §. dixerit aliqs. s. de publi. et ibi plene per Di. Ite op. s. loca. l. si vulnerat. et de actio. et ob. l. qui seruum. §. si is. Ista glo. soluit q ibi est vna ex delicto. alia ex contractu: hic ambe ex mero delicto. preterea ibi ambe sunt psecutorie. hic saltem altera est penalis. tu dic verius q ibi ambe datur ex eodem facto: hic ex diversis factis vt dictuz est in solutione precedentis ordij fm Di. et Ol. Ite oppo. de. l. inficiando. §. infans. j. ti. i. so. dicit glo. ista. l. loquitur quado sunt diverse species delictorum. secus si sunt plura delicta eiusdem speciei. qz no puniunt: nisi p vno. vt in ordio. Istud dictu gl. reprehendit per Di. p. l. quicunq. C. de seruis fu. et j. ti. i. l. inf oes. §. fi. qre dicit Di. qn sunt diverse species delicti punit totiens quotiens deliqt. vt b. s si sunt eede spes: ita demu pot agi p qlibet vice si sepius agetis interest. vt. d. l. qcunq. et. l. inf oes. in fi. al's gnaliter ageret p vna vice tm. vt. d. l. inficiando §. infans. Ibi videt q Di. et glo. dicat o illaz. l. inficiando. §. infans. na ibi est vnuz furtu tm: merito p vno agit. sed si essent plura furta etia si essent mille p mille ageret. vt b. et. l. inf oes. in fi. et in. l. q cunq. sed p Di. et glo. q sint plura furta. videtur tex. in. l. quis. j. ti. i. circa pri. Ido quaz. l. solutio l. vulgaris. j. de fur. vbi oino vide et q ibi dixi

y Punit totiens. Sz adde quod bal. i. l. si qs non dica. in iij. col. C. de epi. et cle. dic no. q pena ostitutonis ex multiplicitate act mltiplicatione penaru non resultat. secus in pena miste rio iudicis imponenda. fac qo habet in. d. l. inficiando §. infans.

z Ido mille agere tur. Et ad materia vide bar. in osi. incip. anto. comisit adulteriu etc. et post ea Cy. et vide pe. de anch. in cle. i. §. q. bus. de priuile. late distinguentez post iac. de are. et iac. butri. et pot no ba fere oia illius consilij bar. p logaz et lata distic. et dicit sic q aut sunt plura facta aut plura delicta respicie tia diversas spes dlictoz et hz locu. C de fur. l. adueri. idez si respiciut diuersas psonas q ide coniliu no ptici pauerut. ide etiaz si respiciant diuersas res. vt i l. agraria. de termino mo. factu aut est vnuz et delicta plura et

habet locū. C. de accu. l. q̄ de crimine. cū no. p doc. ibi. Aut sunt plura facta ꝛ vnū delictū: ꝛ hoc ꝓtingit qñ prio durāte scōm seq̄tur intervallū. ꝛ tūc vna tm̄ pena imponit. vt in. l. ei q̄. j. de fur. ꝛ ita intelligit glo. in. d. l. vulgar. ſ. e. ti. ſtud est verū ſm bar. ꝛ ſali. niſi pena eſſet ſoluta ex prio delicto: vel ſaltez lis eſſet contesta. an te delictum. hoc enim casu iterando nouus adulterium iterata tur pena. l. ſi diuturno. j. de penis. ex quo concludit cum glo. in. d. l. vulgaris. ꝛ iſtō est verū etiam ſi pena pecuniaria interponat. ꝛ de materia etiam p bart. ꝛ doc. in. l. q̄d ergo. §. pēa grauior. de infami. Add de qō bal. in l. ſi q̄s nō dicam rapere. in. iij. colū. C. de epiſ. ꝛ cler. dicit q̄ in pena ꝓstitutionis ex multiplicatione eiuſdem actus nō reſultat multiplicatio penaruz. ſecus in pena miſterio iudicij infligēda. facit qō habetur in. l. inficiando. §. infans. j. ti. i. ꝛ qñ ex vno facto reſultāt plura crimina: vel vnus ledit plures quot penis teneatur. vide in. q. gñaliter vrgeri in regula delictum. de regu. iur. ī. vi. ꝛ Pe. de ancha. in. d. cle. i. ꝛ vide bar. in. d. conſilio. Et ſi ſtatutuz dicat q̄ puniatur pena manus: an debeat intelligi de ambabus. vide bar. C. de primi. in. l. pclarā. li. xij. vbi tenuit q̄ ſic p gl. ibi. ſz adde q̄ ipſe not. in. l. vulgaris. de fur. ꝛ ad materiā bar. hic. vide Joh. an. in ſpe. de ſeten. verſi. ſed pone. ꝛ bar. in. l. ſenat. ꝛ in. l. ſeq. j. de accuſa.

ne debes aduertere q̄ ſicut in Jctib⁹ ſunt q̄daz Jnctus noiati: ꝛ q̄dā innominati: ita in delictis ſunt q̄dā delicta noiata[a]: q̄dā innoiata. vt no. j. ad turpi. l. ꝛ in priuat. q̄dā eīm delicta hñt noia a iure vt furtū. nā ex aio lucrādi ꝛ ex Jctatiōe colligit vnū qō appellat furtū. Jtē homicidiū ex percuſſione ſecuta exanimatione vocat homicidiū. Jdē de adulterio. nā ex illa fornicatiōe hito reſpectu ad mrimonīū colligit hoc nomē qō appellatur adulterium. Alia ſunt delicta innominata. vt pcutere ꝯbera re: domum introire ꝛ ſil'ia. vt. l. cornelia. j. de iniur. Jſta eīm ſunt noia act⁹ nō delicti. q: poſſum pcutere etiā ſine delicto: ꝛ ingredi domū etiam ſine delicto. ſed nō poſſum cōmittere furtū vel adulterium ſine delicto. Hoc p̄miſſo ſz pluries ego Jctē rē tuam accipiēdo furtum: put est nomē iur. vnū furtū est. ita loq̄tur. l. inficiādo. §. infans. ſz ſi tu accipes furtū p Jctatione ſola: fateor q̄ ſepi⁹ Jctat: ꝛ hoc mō dr fieri ſepi⁹ furtuz. hoc est ſepi⁹ fit ille act⁹: ex quo ſeq̄tur furtū. tñ q: anim⁹ est mag. ꝓtinuatiu⁹ q̄ reiteratiu⁹. ꝓpie dz dici vnū furtū. ita dz intelligi. l. q̄uis. j. t. i. Jtē op. d. l. ſz ꝛ ſi ſubripuerit. j. ti. i. ſo. vt ibi. Jtē op. ſ. ad. l. aq̄li. l. illud. §. fi. ſo. dicit glo. h fuerūt iſta plura delicta cōmiſſa ex iteruallo. ſec⁹ ſi ſimul ꝛ ſemel. Vide hāc gl. q̄ eſſet nocūtāda ſi eſſet vna. Jſta gl. ſi eſſet vna deſtrueret totū mūdū. nā ſi pcuterē aliquē plurib⁹ pcuſſiōib⁹ ſimlr nō tenerer: niſi de vna qō est Jnctus. hunc. in prin. ibi dū dic plura delicta ocurrētia. g fuerūt ſimul plura facta. Add. l. illud rñdet Bal. ꝛ bñ q̄ ibi plura delicta tēdūt ad vnū finalē effectū: hoc est pluta vulnera ad vnū homicidiū. ſec⁹ ſi quodlibet delictum p ſe tēderet ad ſuū effectū vt pcuſſiſti aliquez pluribus pcuſſiōib⁹. nā ex plurib⁹ pcuſſionib⁹ teneber. ita dic Bal. ꝛ bñ. Venio ad ſcōaz ptē ꝛ opp. de l. q̄ ſeruū. in fi. ſ. de act. ꝛ ob. Quida dicūt q̄ h̄ poteſt agi actiōe. l. aq̄li. in eo q̄ plus est in ea q̄ in cōdi. furtiua. Alij vt Bu. dicūt q̄ h̄ agit in ſolidū ex vtraq;: q: ex diuerſis fact. deſcēdūt. pcedens opi. cōit tenet. vt no. inſti. ſi q̄. pau. fe. di. ꝛ. l. idēq;. §. fi. ſ. nau. cau. ſta. Secūdo op. ꝛ videt q̄ in additione furtiua inſpiciat q̄ ti plurimi fuerit a tēpe furti facti. vt. j. titu. i. l. inficiādo. §. infans. dic vt in glo. Venio ad aliq̄s qōnes qñ plura delicta cōmittunt ab eodē Jctō eūdem in pſona. dixi q̄ ſi tēdūt ad eūdē effectū vna pēa tm̄ imponit. Exēplū in pluribus vulneri⁹ ex q̄b⁹ ſeq̄tur homicidiū. hoc dictū glo. intelligit ſi fiant eodē tpe: ſec⁹ ſi ex interuallo. puto q̄ gl. bñ intellexit ſed male locuta est: imo debem⁹ dicere. aut oīa iſta fiūt eodē impetu aut non vt. d. l. illud. ad. l. aq̄li. Per hoc cōcludo q̄ ſi ego vulneraui te ex ꝓpoſito nolēs plus facere: tñ ppt aliqō dictū vel factū a te ſupuenit impet⁹ ppt quē te occidi teneb⁹ de vulnerato ꝛ de occiſo: q: non

fi. v. colū. de accuſa. C. bar. in. l. ſi q̄s id qō. §. i. ꝛ. l. ſi familia. ff. de iuriſdi. om. iudi. in. iiij. col. in ver. p hoc ꝯcludo q̄ ſi ego vulneraui te ex ꝓpoſito quādo dicat vnū delictū ꝛ quādo plura vide. ſ. pri. colū. ꝛ que no. bal. in auc. ſed nouo iure. in. ij. ꝛ. iij. col. C. de ſer. fugi. ꝛ bal. in. l. aduerſus. C. de fur. ꝛ vide. j. c.

[a] Quero circa. Bene faciūt notaꝑ bart. in l. ſenat⁹. de accuſ. ꝛ in. l. ꝓb⁹ edixit. j. de iniur. ꝛ vide ſpec. in ti. de accuſ. §. i. ver. ſz ſi vulneratus cuz ſeq. ꝛ in terminis tenet bal. in. l. quicunq; in ij. col. C. de ſer. fu. ꝛ ſi ſtatutuz punit portā tem arma ꝛ titius pculſit te cum armis: an puniatur de delicto armoꝝ ꝛ de pcuſſione. bal. q̄ nō in. l. aduerſ⁹ C. ō fur. vbi vide.

[b] Quero vtrū⁹ ſecuta pcuſſione eodē impetu ſz incōtinēti. ꝛ ecōtra ſi te vulneraui ꝛ pſecut⁹ ſū te p plures horas ꝛ finalit⁹ te occidi teneor de occiſo tūc: ſz ex interuallo: q: eodē impetu. vt. l. qō ait. §. fi. j. de adul. ꝛ ſic debes intelligere oīa exempla hui⁹. l. Quero circa[b] hoc q̄d ſi volo te accuſare de vulneri⁹ nō de occiſo. dico q̄ poſſuz facere. vt. l. ꝓtor edixit. §. i. j. de iniurijs. tū iudex nō dz hoc pati vt ibi dicitur. quia ſi eſſet punitus de vulneri⁹ non poſſet poſtea puniri de homicidio ꝛ ideo puto q̄ ſi eſſet maior pena de vulneribus q̄ de homicidio vt pluries ꝓtingit in ciuitate iſta tūc iudex pati dz q̄ accuſet de vulneri⁹. nō enim vnū delictū ob aliud delictū dz minuere penā. vt hic. in prin. Secūdo pone exēplū qñ tendūt ad eūdē effectū in inſultu ꝛ pcuſſiōe. nā nō punit⁹ niſi de pcuſſione tm̄. vt no. in. l. q̄ de crimie. C. de act. ꝛ ob. l. illud. Jurta hoc q̄ro vtrū⁹ ſecuta pcuſſione declaret ex inſultu actionē natā nō eſſe: an vero fuerit nata. ſz ꝓfundat cū pcuſſiōe. videt q̄ nō fuit nata ex inſultu. vt. l. vez. j. ti. i. ſz certe ibi nō fuit nata actio furti: q: ad illā req̄rit limitat⁹ anim⁹ lucrādi q̄ ibi nō fuit: ſz ad accuſationē ſuffic addeſſe ſimplicit anim⁹ inuriādi: ꝛ iō ſtatim facto inſultu nata est actio inuria[c] q̄ tm̄ ꝓfundit ſecuta pcuſſiōe tanq̄ acceſſoriū cū ſuo principali. vt. l. gñaliter. §. de fideiuſſ. Et ex hoc dico q̄ ſi de inſultu eſſet maior pena q̄ de pcuſſiōe q̄ poſſet puniri de inſultu. nā principale nō extinguit acceſſoriū: in eo q̄ acceſſorium affert plus vtilitat. q̄ ipſum principale. vt. l. beres a debitore. §. q̄ ſi h̄ ſeru⁹. §. de fideiuſſo. ꝛ. l. debitor. §. de ſepa. puto q̄ hoc poſſit fieri in eadē instantia vel diuerſis. q: ſi est accuſatus de vulnere pōt accuſari de inſultu: in eo q̄ pl⁹ est: q: in eo nō est facta ꝓfuſio. Dices tu hoc est ꝯ id qō dixi: q: ſi q̄s est puuit⁹ de homicidio non pōt puniri de vulneribus vel ecōtra. Rñdeo q: ſi punit⁹ de homicidio rac̄ pcedētia. iō nō puniet de cetero. ꝛ ſi est punit⁹ de vulneri⁹ non puniet de homicidio: q: homicidiū nō est act⁹ ſimplicis ſepati a vulneri⁹. ſed de vnlneri⁹ oīb⁹ est punit⁹. g illa vulnera ampli⁹ in iudicio deduci nō pñt: ſed inſult⁹ est ſepat⁹ a pcuſſione: merito ſz pena ſit ſecuta: ex quo pōt ex alio ſeq̄: q̄ten⁹ nō est facta ꝓfuſio. Poſſent dari plura exempla. puta ſi q̄s coadunauerit gētē ꝛ miſerit illā ad aliquē locū: certe cū iſti act⁹ tēdāt ad eundez effectū nō puniet: niſi ex vno. vt. l. iij. j. ad. l. iuli. de vi. Seq̄tur videre q̄ñ ſunt plura delicta tēdētia ad diuerſos effect⁹. Circa qō q̄ro. q̄d ſi aliq̄s pcuſſit aliquē vno ictu vel ſimul pluri⁹ alapis vel pluribus pcuſſiōib⁹ an debeat puniri ꝓ oīb⁹ an ꝓ vna. ꝛ ſm gl. h videt q̄ ꝓ vna tm̄. q: ſunt plura delicta eiuſdē ſpeciei. vt no. h in glo. magna. circa fi. ſed illā glo. reꝓbauit: iō de ea non curo. Preter

[c] Actio iniuriarum. Adde qō no. bal. in. l. ij. §. ſimiliter. q. mo. feu. amit. ꝛ p bar. in. l. reſpiciēdū. §. de iniquū. de pe. j.

[d] Delicta noiata. Nota q̄ quedā ſunt delicta noiata: ꝛ q̄dam innominata: ſicut ia Jctibus. no. bar. in. l. ſenat⁹. j. de accuſa. ꝛ in. l. i. §. vnde q̄riť. de publi. ꝛ in. l. i. in. xxiij. col. j. ad turpil. ꝛ bal. in. l. non ideo. in

[e] Circa qō q̄ro. vide q̄ no. bal. ī. d. l. aduerſus. ſultus ſequitur poſt pcuſſionem punitur pro vtroq; ſm bal. in. d. l. aduerſus. C. de fur. ꝛ ibi q̄d ſi in inquiſitiōe dr q̄ q̄s pcuſſit ꝛ inſultū fecit. ita etiā teſtes dicūt nec appet q̄d pri⁹ ꝛ poſteri⁹ an poterit puniri de vtroq;. ꝛ dic q̄ no. Inn. etiā ſi eſſent iſta ꝯba poſt ea vulneraui nō ſufficit ſm bal. ꝛ Jmo. in. l. quotiēs. §. ſi quis poſt de here. inſti. qō ſingu. no. est.

C.de fur.τ.l.quotlēs..C.vbi sena.vel clarís. g ¶Vnū quitīū. vīd bar.in.d.l.itē apud.§.sed qđ adjcit. h ¶Nec ob.rō.Et ad mate/ riā adde bal.in ꝺſi.incip.in xpi noīe eiusq beate ỽginis marie:τ mi/ chaelis archāgeli ex ꝺſultu τ ꝓcussione:in quo ꝺſuluit q si tici⁹ fecit insultū cū bastone ỹ.b.τ eū ꝓcussit ꝓpt qđ rumoꝛ factꝰ est in ciuitate q punit de vulnere.itez punit de cō citatiōe ru/ moꝛ ex foꝛ/ ma statutiuo lēris quēcū/ q ꝺcatātem hoies ad ru/ moꝛē seu cla/ mantē ad ar/ ma tali pēa puniri eo qꝛ nō ꝺfundit vnū crimen cuꝫ alio per bāc.l.nunq τ.C.q accu/ sa.l.q de cri/ mini.τ alle. C.de sepul. vio.l.q sepl/ chra.ibi ge/ minū facin/ τ q no.bart. in.l.senatus de accusa.τ vide q dixi ī l.si qs inge/ nuam.ī. de cap. Itē dic bal.i.d.l.ad uersus.p il/ lā.l.q si sta/ tutū impōit penā ꝺ liga. τ tractatu τ plures fece/ rūt ligā τ tra/ ctatū postea ex interual/ lo ꝓcesserūt ad actuꝫ:ad quez finalit intēdebant q puniūtur de vtroq p pter iterual in tpis,faci/ unt not.per barto.ṡ.e.l. iiij.τ.v.col. ¶ Si quis a ctiones.q/ ro vtrū.vtrū de ist crimi/ nibus priua tis possit ac cusare ꝗlibꝫ eīne? late p bal.in rubr. Q.q accusa. in.iiij.τ.v.co lū. vbi tz ỹ

ea q vna pena tm̄ inferat videt velle alia gl. que est h sup ỽbo occiderit.q dic aut fit hoc eodē tpe aut ex interuallo,sed illā gl.reph̄ēdit Ang.vt dixi.τ iō dic ipse q cū ex plurib⁹ ist ꝺlict sequūt plures effect⁹:q plures peneveniāt īponēde.vt.l. iij.ī. de termi.mo.nec ob.ī.de iiur.l.ptoꝛ.§.si mihi plures. qꝛ recte intellīgēdo fac p.nā ꝺꝫ illas plures iniuri as qs ꝺmīgere in eo libello:tm̄ ex ꝗlibꝫ p se pēa im ponit.vt.l.nō est nouū.ṡ.de ac.emp.τ dicet in.d. §.si mihi plures. Ad/o hoc.l.si adulteriū cū incestu ī.de adulte.si emi ex vno facto sequunt plura deli/ cta punit ex quolibet vt ibi.multomagꝭ si ex pluri/ bus factꝭ sequunt plura delicta.nec ob.l. illud .ṡ. ad.l.aq̄li.vt supꝛa rm̄sum est.qꝛ ibi plura facta ten debāt ad eūdē effectū.τ ita tenebat Ang.ia.de are. dic alit in.l.apud labeonē.§.quiciū.ī.de iniur.vbi dicit ipse aduertē da esse ỽba statuti. nā aut dicūt puniri p quolibet vulnere:τ p ꝗlibet alapha seu p ꝗlibet ꝓcussiōe.τ tūc fateoꝛ dictū Ang.i.aut dicūt si qs alapauerit vel ꝓcusserit:τ tunc p oīb⁹ impo/ nit vna pena:qꝛ est vnus act⁹ alapandi seu ꝓcutiē di.lꝫ sint plures alape.vt.d.l.itez apud labeonem §.quitiuꝫ.vbi ex plurib⁹ ỽbis fit vnū quitiū Ego teneo opi. Ang.i.p iura allega.p eū.nec ob.§.qui ti um.qꝛ q̄stio nr̄a loq̄tur in legib⁹ seu statutis q̄ pu niunt delictū sub noīe alicui⁹ act⁹:vt p ꝓcussione ꝛc.seu si qs ꝓcusserit ꝛc.nō curo.sꝫ.§.cō uitiū.loq̄tur in quodam delicto qđ recipit nomē a iure.appellat emi quitiū aliq̄ oꝛō seu vociferatio si gnificatiua iniurie alteri⁹.vt ibi.vñ oīa ỽba ibi p lata tēdūt ad eūdē effectū.sec⁹ si tēderēt ad diuer/ sos effect⁹ vt ibi dicā.nec ob.rō^b q̄ mouit eū q̄ sta tutū dicit si qs alapauerit vl si qs ꝓcusserit q vna sit ꝓcussio.immo in ỽitate sunt plures ꝓcussiōes: ꝫ simul facte.vt.l.ter enixa.ī.de ỽb.sig.τ.l.lex cor/ nelia.§.fi.ī.de iniur.ad qđ fac.l.scire debem⁹.ṡ.de ỽb.obl.cū suis si.τ hoc obseruat ꝺsuetudo. Pre/ dicta ỽa nisi p impositionē vn⁹ pena ꝺsumeretur vtputa si essent duo crimia simul cōmissa τ ex quo libet illoꝝ deberet impōi pena mort.nō emi possꝫ occidi nisi semel: ꝛiō semel tm̄ punie.vt.l.vulgar in pr̄.ī.ti.i.τ ibi dicā. Cetera aūt ptinētia ad hāc materiaꝫ dicā in locis cōsuetis.

Iqs actiones. ỹria. ¶Sed quero de qb⁹ maleficijs loq̄tur h. Rñdeo de pri uat. de public emi nō est dubium q qs se subscri bit.vt.l.si cui.in pr̄in.τ.l.libelloꝝ.in pr̄.τ.§.i.ī.de accu. ¶Quero an p furto possit agi crimialiter glo.dic q nō:nisi ỹ furē nocturnū.sꝫ ỹriū tz glo.ī. de fur. Bal.in.l.i.τ bn̄.nā ỹ furē nocturnū auget pena.vt.l.aut facta.§.tpus.ī.de penis.tm̄ de vtro q pōt accusari.vt.ī.ti.i.l.fi. ¶Quero h ôꝛ ad ius ordinariū remittend⁹ est. Sꝫ qđ est istud ius. glo. dic q id qđ olim erat in titulo de formulis.vel dic ad ius ordinariū.i.ad penā ordinariā dupli vel q/ drupli.tu dic τ veri⁹.i.ad ordinē q est in public iu dicijs ¶Quero qđ in crimine iniuriaꝝ.τ in alijs in q̄b⁹ nō est certa pena apposita q̄ est pena ordia ria.dic glo.arbitrio iudic.vt no.in.l.iniuriaꝝ esti/ matio.ī.de iniur.τ puto q fit ordinaria pena illa: q̄.p illo delicto ꝺsueuit apponi.vt.l.quid g̃.§. pe na grauioꝛ.ṡ.de his q no.infa.τ.l.hodie.ī.de pēis

bar.τ bal.in.l.aduersus.C.de fur.τ ibi an accusatio furti.τ vtrum ius accrescēdi trāseat ad heredem.vide bal.in.l.i.in.vl.colū.C. ex delic.defun.vide in.l.i.§.fi.ṡ.e.τ bal.ad hoc in.d.l.i.in vl.col.τ ibi tz ỹ bar.h.C. ex delic.defun. k ¶Accusari criminalit. An ista accusatio sit publica vel priuata:τ q̄d si accusans de crimie priua/ to nō ꝓbat de interesse suo.adde io hā.an.in ad di.spe.de ac cusa.vīd oī/ no bal.in. c. i.§. iuiuria. de pa.iura. fir.τ bal.no. in.l. ea q̄. in iij.col. C. de ꝺdi.inde. di cit q p dā/ no dato vi aut clā agit criminaliter dic esse glo. no.τ ibi sub dit q ista pe na criminal nō crescit p inficiationē

¶Quero quō cognoscā vtrū sit iudicium ciuile vel crimiale. Rñdeo aut q̄s agit ad penā applicā dā sibi:τ est iudiciū ciuile.aut agit ad penā appli/ cādā fisco vel inferēdā pti in corp⁹:τ tunc est iudi/ ciū crimiale.ita no.h τ.l.iij.in pr̄in.ī.de sepul.vio. ¶Quero q̄lit fiat ista subscriptio.dic vt dixi i.l. si cui.in pr̄in.ī.de accu. ¶Quero an ciuilis actio tollat p crimialē. dic vt dicet in.l.i.§.i.ī.vi bo.rap. ¶Quero vtrū de istis crimin⁹ priuatis possit accusare q̄libet exne⁹.gl.q̄ est h videt dicere q nō Ang.intellexit hāc glo.qñ ex delicto venit pena im ponenda pecuniaria.alꝫ q̄libet de ppło posset ac cusare.ita dic Ang.ita no.glo.ī.de popu.ac.sup ru/ bri.τ notat et in.l.fi.C.de litigi.qđ q̄lit intelligat dicā sup rubrica.ī.de popu.act. ¶Quero dic gl. ista q exnei nō admittunt.qro q̄ dicunt extranei. Rñdeo intelligo q tū ad ppositū q admittantur oēs illi q̄ ppter illā iniuriā:vident iniuriaꝫ pati vt ꝺsanguinei τ affines q̄ ponuntur in.l.lex cornelia circa pr̄.ī.de iniur.τ qđ ibi no.in glo.vel dic aliter oēs illi admittunt q̄ in eū inuiti testimoniū dicere nō cogunt.vt.l.ij.τ qđ ibi dixi.ī.de accusa. Et per hoc appet soluta q̄stio.an ius accusandi de priua/ to crimie trāseat ad heredē.τ dico q nō transit ad heredem vt heredem:quia non erat in bonis de functi.vt.l.iniuriaꝫ.ī.de iniur. sꝫ bn̄ pōt accusare heres tanq̄ psona cui⁹ interest:τ q̄ pseq̄tur ꝓpriā vindictā:cū psequit iniuriā defuncti.vt.l.i.§.ij.ī.de iniur. ¶Querit gl.an p dāno dato vbi hꝫ locuꝫ actio.l.aq̄l.possit q̄s accusari crimialit:τ ꝛstat q si dānū est datū p vim hꝫ locū accusatio.l.iulie.de vi publ.sꝫ qđ nr̄a ꝺꝫ itelligi qñ dānū ē datū leuissi ma culpa q̄ vēit ī.l.aq̄l.vt.l.ī.l.aq̄l.ṡ.ad.l.aq̄l. vtrū tūc possit accusari criminalit. Ang.i.in.l.si q̄s nō dicā rape.circa fi.C.de epi.τ cle.videt tenere q nō.sed habuisti ỹriū no.in.l.respiciēdū.§.delinquūt.ī.de penis.τ ibi dixi vobis.ꝓbat.ṡ.de legi.l.i.ibi spō/ te vel ignoratia ꝛc.τ qđ ibi no.in glo. ¶Quero an p rapina hēat locū accusatio priuata de publi ca cōstat.ī.ad.l.iul.de vi publi.vel priua.glo. non declarat istō.ỽitas est ista.q in casu pōt esse p ra pina accusatio priuata.vt.l.si q̄s ex domo.ī.ti.i.τ no.in.l.infamē.ī.de publi.iudi.

De furtis l. Rubrica.

¶Dixit supꝛa de priuat delict in genere sequit videre in specie.sꝫ qꝛ delictū furti frequēti⁹ cōmit tit:ideo de furtis pmittit.

¶Ponit tres deri/ uatiōes furti.prima est a tpe.secūda est ab aīo. tertia est ab actu corpeo.in ỽ. sola cogi tatio.pōe casum. ¶Quero vtꝛ ex sola cogitatōe q̄s cōmittat fur tū. vr q sic:qꝛ furtū ôꝛ a fraude:τ sic ab aīo iuris/ cōsult⁹ determīat ỹriū. ¶Ho.g̃ q ar.ab ethymo logia^m vocabuli nō est validū.τ pōt esse rō.qꝛ hu/ ic repugnat diffinitio sequēs. fil'e in.l.i.ṡ. de tute. τ.l.ij.§.appellata.ṡ.si cer.pe.τ insti.de testa.in pr̄. dixi ī.l.i.ṡ.de testamētis.in pr̄.in ỽsi.furtū.ponit diffinitio furti^n.ôꝛ h q furtū est ỹctatio. ¶Quero q̄d est ỹctare. Rñdeo de loco ad locū admoue/

Furtis.

Furtū.ab ethymolo gia. Ñ ꝓ/ cedat.ar.ab ethymologia adde bar.in l.i.de acq̄rē. poss.τ in. d. l.oēs populi τ in rub. sol. ma.τ scripsi p⁹ bar.in.d. l.i.

n Diffinitio

furti. Et q3 ꝺ ꝺr inuito dño. limita in casu no. l. si q̃s seruo. C. eo. itẽ in tellige sane ꝑ no. ꝑ bal. in. l. mala fide. C. de ꝺdi. ex. l. in rubri. C. de cõ di. ob tur. cau. & in. l. incẽdiũ. C. si cer. pe. & q̃ scripsi in. l. ei. q̃. C. de fur. & pulchre declarat archi. xuij. q. v. penale. vbi oino vide. & ibi q̃d in dubio ꝑ bar. in. l. inſ oẽs. §. recte. j. eo. & q̃s sit fur manifeſt⁹. vide. j. e. in. l. si in seruitute. & per Ci. & bar. in. d. l. falsus. & qõ ibi balꝺ. in. iiij. oppo. Manifestus. Cr̃ manifestum ꝑ bar. in. l. ij. i fi. de adul. vide. j. e. l. si in seruitute. ꝑ Ci. in. l. falsus. §. eo. & ibi etiã bar. in. pri. & seq̃tur etiã bal. in. d. l. falsus in. iiij. oppo. vbi idẽ tenz qõ bart. bene facꝫ qõ ꝺbet inꝺ. l. si q̃s adulrerijs. & spec. in ti. de ꝓsump. §. i. & bal. in auct. q̃s actones C. de sacro sanc. eccle. in fi. & in termi nis io. an. in ti. de ꝓba. §. i. ver. xiij. de quo imol. in l. fi. §. de hẽ inst. & ꝑ bal. ĩ. l. fi. ĩ. iij. col. C. ꝺ ꝓba. p Gladio euaginato. hꝰ approbat bal. ĩ. l. necꝫ natales. ĩ fi. i. co. C. de ꝓb. & qõ ꝺic bar. ꝺ gladio euaginato repꝫhẽdit ang. hic. & vide ang. ĩ. l. fi. in pri. qõ me. cau. C. q Cr̃ Cr̃ manifeſt⁹. Quis ꝺicat vsurari⁹ manifestus adde pulchꝝ dictũ bar. in. l. i. §. apud labeonẽ. §. de edil. edic. & i ma teria vide qõ no. bar. post glo. & q̃ notaui post bal. in. l. cũ allegas. C. de vsur. & ad hoc vide bal. in. l. i. C. de testa. & in. l. i. C. de fal. ca. adiec. lega. & notãt moder. inſti. de act. §. ex maleficijs. & §. q̃drupli. & de mꝫ tis fraudib⁹ q̃s excogitãt feneratores ad hoc vt suꝰ ꝺct⁹ nõ ꝺicantur feneratici j. tetigit io. an. in. c. ex lris. de iureiur. & in. c. ad nram. de em. & vẽdi. iõ q3 infinite sunt ostitutiões sinodales ꝓuideꝫ de mõ ꝓuicẽ di vsurarios. & adde qõ ꝺsuluit ang. in ꝺsilio qõ incipit in cã ꝑdicta est rõ q̃ ille etiã ꝺr manifeſt⁹ vsurari⁹ q̃ ꝑ dioceſanũ ꝓnunciat⁹ esset public⁹ vsurari⁹. & põt hoc facere q̃n vsurari⁹ est testib⁹ supat⁹ de ta li crimĩe aut vsurari⁹ ꝺfessus est etiã coꝝã epo ipsum crimẽ vl ꝺ ipsuz laboꝝãt notabilia argumẽta fama ꝺcurrẽte. ex. de vsur. in. c. cuz tu. & hoctz Guil. ex. de vsur. c. i. li. vi. alꝫs si dioceſan⁹ istis nõ ꝺcurrẽtibus ꝑ nũciarz nõ esset vsurari⁹ manifeſt⁹ fm eũ. Itẽ ille est vsurarius manifeſt⁹: q̃ tũ ad hoc vt testari nõ possit: si coraz sacerdote & testib⁹ public⁊ fateꝫ se vsurariũ & vsuras mãdat restitui forte libꝝ rationuz tradẽs. & ꝓ hoc facꝫ qõ ꝺixit io. an. in. c. quã q̃. de vsur. in. vi. in x̃. ma nifeste. nõ igit suffic ista ex̃iudicialis ꝺfessio coꝝã testib⁹ tñ facta: vel etiã coꝝã sacerdote: nisi mãdatũ intercederet de restituẽdo vsuras saltẽ ꝑ assignationẽ libꝝoꝝ rõnũ: & ista tria reqrunt copulatiue: vt appet ex ꝓdicta glo. fm ang. Itẽ ꝺic ange. in. d. ꝺsilio q̃ ad hoc vt manifeſt⁹ vsurari⁹ nõ possit testari. req̃rit q̃ tpe quo testat: fuerit manifeſt⁹ vsurari⁹; sec⁹ si añ & post ipꝝ penituit. Aut ante mortez fuerit occul est ꝺria inf manifestũ & famosum. Clteri⁹ not. tus fenera in. l. q̃uis. illud qõ ꝺic glo. initiũ appellat illud to tor: & p⁹ moz tale tps quo ducꝫ ad locũ ꝺstinatũ. Istud facit ad tẽ incepit ei q̃stionẽ. ꝺic statutũ q̃ ꝑptas teneaꝫ aliq̃d facere seu se palam: qz aliquã inq̃sitionẽ in principio sui officij. Que testiũ valet. ro quõ intelligit in principio sui officij. ꝺ videt gl. & ꝓbat per q̃ principiũ intelligaꝫ pria ꝺies. vt ꝺ. l. quo ꝺestina text. in. d. c. uerit. j. e. & ꝑ hoc videt tex. §. de aq̃ quoti. & esti. l. quáq̃ ꝺicen i. §. estatẽ. & §. seq. In ꝺriũ videt q̃ principiũ ꝺicaꝫ vsq̃ ad mediũ sui officij a medio retro ꝺicaꝫ finis. tẽ q̃ nullus vt no. §. si q̃s ius ꝺi. nõ obtẽ. l. i. breuit puto ꝺicen manifestoz dũ sic. q̃ principiũ ꝺicaꝫ pria ps rei. & iõ si res de q̃ usurariozz agit ꝺz diuisionẽ & distinctionẽ ptiũ intelligo i pri interfit testi cipio. i. in pria pte. vt. C. de iudi. auc. ad hec. naz iu postea subꝺit q̃ testa diciũ diuidit in tres ptes. principiũ vsq̃ ad cõtesta mẽta vsura tionẽ inclusiue. mediũ vsq̃ ad ꝺclusionez cause. ꝑ riozz manife ꝺclusionẽ vsq̃ ad finiam intelligit finis. vñ in prin stozz facta cipio intelligit. i. in pria pte fac. l. si q̃s in principio nõ valẽt. vñ testamẽti. de leg. iij. nã ibi intelligit in principio. i. q̃litas man in principio capitulo. eodẽ mõ. si q̃s ꝺiceret in principio dati iũcto seculi intelligit de pria etate q̃ fuit ab adã vsq̃ ad ver. nemo. si noe: qz sic est diuisum seculũ p etates. sed q̃libz res gnificat fm de q̃ agit non ꝺz ptes. vt in casu ꝓpositoꝰ: vt qz fit tps ꝛbi. ff. furtũ. nã quãto tpe fuit furtũ ignoraꝫ: & quãto tpe de nora. l. in duret fur cũ furto ignoraꝫ: iõ intelligit de pria ꝺie delic. §. si exꝫ Ad ꝓpositũ cũ statutũ ꝺicat q̃ ptãs teneaꝫ facere neus. & in. l. re aliq̃d in principio officij sui: & officiũ ptãtis du i. §. qõ ait. §. ret. vi. mẽsib⁹ intelligã in pio mẽse. qz ꝺz ser prin quo. bo. fm cipales ptes. Itẽ si duraret anno: intelligerẽ i pri eũ. qõ no. in cipio. i. in pria pte. i. in pio mẽse. qz annus ꝺz par practica. ad tes. xij. sed q̃d ꝺices in re coꝝpali: ad quã referꝫ hec de qõ nota. appellatio principij. Rñdeo q̃libet res coꝝpaꝫ ꝺi bal. in. d. l. i. uiditꝫ diuisiõe legali in ptes. xij. vt. l. seruũ. §. here ꝺitas. §. de here. inſti. iõ ꝺicã fieri in principio pla in. vi. col. C. tee: illud qõ fit in pria pte ea diuisa in. xij. ptes. & de execu. rei in fine ꝺicã fieri: id qõ fit in vltima pte. Predicta iudic. & in. l. x̃a nisi cõis vsus loquẽdi aliꝫ se bẽret q̃ certã ptẽ posthumo. ĩ appellaret principiũ. tũc stãdũ est cõi vsui. vt. l. i. cir fi. ꝺ ꝺtabu. ca prin. §. de flumi. Cz q̃ro a q̃ pte faciem⁹ pri & in. l. i. i. C. de cipiũ. certe a pte supioꝝ. inferioꝝ añt ps ad quã de fal. cau. ad scẽdit cursus aq̃ ꝺr finis. ar. l. i. in fi. §. de aq̃ pl. ar. iec. leg. Itẽ an ille q̃ ꝓ baꝫ ꝑ ꝺiecturas

ras v furarius ꝺicatur vsurarius manifestus: & sic ꝺicatur satis ꝓ batum. licet nõ ꝑ ꝺictas ꝓbationes. bal. ꝑ glo. ibi in. l. cum ꝓpo nereꝫ. de leg. ij. & q̃ sic. allegat q̃ ꝺ habeꝫ in. c. vl. de succes. ab inte. tu etiã potes fm Imo. ibi allegare q̃ ꝺ habeꝫ in. c. cũ in ꝺcesi. de vsur. & in. l. ij vsur. li. vi. & ꝑ glo. in. c. i. & ij. e. ti. & q̃s ꝺiceꝫ vsurari⁹ manifeſt⁹ ge. in. q. astentis. in. i. charta. & bal. in. l. i. C. de sacrosan. eccl. in lec. & in repeti. & cy. ꝺixit in. l. ea q̃dẽ. C. de accu. q̃ vsurari⁹ manifestus ꝺz ille q̃ in pñtia decẽ testiũ fenerauit. & vide no. ꝑ bar. in. l. interpo sitas. C. de trãsac. & q̃liꝫ ꝑ famã & argumẽta. ꝓbeꝫ quẽ esse vsurariũ vide tex. cũ glo. in. c. cũ in ꝺcesi. de vsur. & no. ꝑ Prede. ꝺsilio. xi. Et no. q̃ licet ꝓbeꝫ quẽ esse vsurariũ. nõ tñ ꝑ hoc põt rescindi cõ tract⁹ fact⁹ cũ eo: nisi ꝓbeꝫ vsurariũ fuisse in illo ꝺctu fm bal. in. l. interpositas. in pri. de trãsac. & ꝺic bal. & cy. in. l. i. C. de ꝓba. q̃ si vn⁹ q̃ erat ꝺsuet⁹ fenerari a. xx. ꝑ cẽten ario q̃ mutuauit mihi cẽtũ q̃ sibi soluí: an p̃sumaꝫ vsuras �herauisse: & ꝺcũt q̃ nõ: & quõ ꝓbeꝫ quẽ vsurariũ. adde bal. in. l. cũ allegas. in vl. col. C. de vsur. & in. l. ij § similiꝫ mõ. C. de lati. liber. tol. & in. l. scripturas. C. q̃ po. in pi. ba. & in materia vide bal. in. l. i. C. de testa. vbi no. loq̃tur. & an ꝑ solam ꝺfessionẽ: qz in iudicio q̃s ꝺfessus est se vsurariũ ꝓbeꝫ vsurari⁹ ma nifestus. vide bal. no. in. l. i. ad fi. de ꝺfess. sed q̃ ꝑ ꝺiecturas nõ ꝓ beꝫ q̃s esse vsurari⁹ no. in. l. quos. C. de ap. Sed an i. genere si sibi

pbāti resultat cōmodū admittet̄ q̄ testificat̄ talem sibi mutuasse sub
vsura.vide bal.in.l.dictātib⁹.C. de test.⁊ ille qui mādat restitui vsu
ras si repiat̄ aliq̄s habuisse nō cōuincit̄ vsurari⁹.allegat̄ frede.in ꝑsi
lio.lxij. ⁊ Dicit statutū.vide aliq̄d ꝑ bar.in.l.iiij.in fi. de temp.
app.ꝑ bal.in rubri.ff.de re. diui.in añpe.col.⁊ alex.in.l.i.ff. si q̄s ius
dicē.nō ob⁹
tempe.

¶ q̄s in ꝑ
uitute. vl
terius opp.
Jn oīb⁹ ca⁹
sibus q̄bus
pōt cape fu⁹
rē.vide bar.
in.l.i.C.vnō
vi.⁊ ad intel
lectū huj⁹.l.
vide.s.eo.l.
fur est mani
festus.

t Juxta h⁹
q̄ro.vtrū lai
cus possȝ ca
pere clericū
delinquētez
⁊ ipȝ ducere
ad ptātē. ad
de bal.in.l.si
qua per ca⁹
liniaȝ.C.de
epis.⁊ cleri.
⁊ dicit p⁹ bar
to.in.d.s. si
debitorem.
⁊ no.bar.in
l.si miles.de
erbibē.reis.
⁊ p cano.in
ca.cū nō ab
hoīe. de iu⁹
di.lapus al⁹
lega t.cxxvi.
alias. cxxij.
vide no.per
ange.⁊ doc.
i.i.s.ne q̄s
eū.⁊ q̄ no.
inno.in.c.si
q̄ū.de of. de
leg.adde q̄
bal.in.c.i.s.
si q̄s.de pa.
iura.fir.dicit ꝙ capi possunt clerici delinquentes vt presentent̄ epi⁹
scopo.⁊ ibi eum omnino videas.allegat Jnno.⁊ Jo.an.in.c.vt fa⁹
me.de sentē.excōi.⁊ hoc in ipso actu delinquendi vel immediate p⁹
ȝ ex interuallo nēo pōt eos capere: nisi ex ꝓcessiōe epi. vt no. ex. de iu⁹
di.c.cū nō ab hoīe.ȝ Jnno.tȝ do.anto.in.d.c.cū nō ab hoīe.in hoc tȝ ꝺ hosti.
in.d.c.vt fame.ȝ Jnno.tȝ do.anto.adde tñ ꝙ clerici vel monachi in
sacris ꝺstituti nō pñt capi etiā ꝑ iudicē eccl'iasticū ꝑ debito ex ꝺctu
vel q̄si. vt not. Jo.an.in.c.si cleric⁹.de sentē.exc.in.vi.ad q̄ allegat̄
ter.in.c.lator pignora.⁊ in.c.vt fame.de sent.excō.sec⁹ si sit debitor
er delicto vl' ex ꝺctu rōne doli. vt in.c.i. de deposito.⁊ hoc ibi tȝ do.
anto.sic etiā videm⁹ in doctor.ib⁹.in.l.medicos.C.de ꝓfess.⁊ medi.li.
⁊ eor filijs ⁊ vxorib⁹.⁊ iō dic̄ bal.ange.⁊ imo.in.l.q̄d g̃.s.si heres
de leg.i. ꝙ pr̄ inueniēs clericū adulterātē cū filia: si ip̄z occidit nō in
currit penā canonis. vide.c.si ꝺo.el.i.ad fi. de sen.excōi.⁊ ad not. ꝑ
bar.ꝺ vide no.ꝑ moder.in.l.de pupillo.s.meminisse.de no. ope. nū.
⁊ in hac materia ad bar.ꝺ adde ꝙ ꝑ bono publico q̄libet pōt cape
fugiētē. vt est tex.in.l.gñali.de decu.li.x.⁊ bñ fac̄ tex.in.l.fi.C.de ma
le.⁊ ma.⁊ no.ꝑ bar.in.l.neminē.C.de exhib.reis. sed interest rei pu
blī. vt delicta nō remaneāt impunita. g̃ q̄libet pōt cape clericū: vt
eū pñtet suo iudici. vt in auc.de defen.ciui.s.nos igit̄.⁊ in auct. vt
iudi. sine quoquo suffragio. s. x̄itatē. sȝ aduerte q: ꝺ doctrinā do.
abb.in.d.c.cū nō ab hoīe. fac̄ tex.in.d.c.si ꝺo.in fi. de sen.excō. vbi
exp̄sse dicit
ꝙ non licet
clericum in⁹
uētū in adul
terio vel stu
pro cape ⁊
ei violētas
man⁹ impo
nere nisi sint
psone q̄daȝ
ꝺiūcte q̄ ibi
notant.⁊ q̄
uis possȝ ad
illū tex.rñde
ri ꝙ pcedat
q̄n cleric⁹ nō
est i fuga vl'
nō est x̄isile
ꝙ fugiat h⁹
tñ multū re⁹
stringit illaȝ
rōnē cū i du⁹
bio manife⁹
stū est seu ve
risile ꝙ dep̄
hēsus in ma
leficio timo
re ne capt⁹
ponatur ad
torturā ꝙip
se fugiet. vt
est casus no
ta.in.c.vt fa
me.s.allega
to.⁊ ad hoc
facit tex. i.l.
i.ff.ō bo.eo⁹
rū q̄ sibi mo⁹
tē ꝺsciuerūt
⁊ ibi ꝑ bart.
vbi ꝑbat̄ ꝙ
accusatio est
iust⁹ metus
accusato si
fugit ꝓpter
quē ille q̄ fu
git p̄sumi
tur fugisse: eadem ratione faciet ꝙ verisimile sit' accusatuȝ debere
fugere:⁊ si custodiatur quia iustus timor p̄sumitur mouere quē⁹
libet ad faciēdū vt euadat a piculo vt pȝ in toto titu. qō me. cau.
vñ quia dep̄hensus in crimine p̄sumit̄ fugitiu⁹ ⁊ leg⁹ disp̄ositio fa
ciens regulam debet adaptari ad ea que communiter contingūt
vt in.l.nam ad ea. ff. de legi. vnde si textus ille in dicto capit. si ve
ro. voluisset in illo casu quo cleric⁹ nō posset fugere: vel nō essȝ ve
risile ꝙ fugeret nō licere eū capi nō erat simpl'r ponēda regula ne
gatiua cū iste casus ꝓtingat de facto:⁊ sic quodāmō ꝺ naturā dep̄
hēsionis in delicto p̄sonali: sȝ dȝ poni regula affirmatiua cum ista
exceptiōe: sic fit cōiter in delict⁹: phibit⁹. vñ nō plȝ intellectus ille
ad illā decretalē:⁊ videt̄ potiꝰ distiguēdū: vt distinguit abb. in.d.
ca.si ꝺo vt dicam⁹. aut cleric⁹ reptus in delicto ꝓtinuat delictū si⁹
ue nō desisteret a delicto: nisi capet̄ ꝑ laicū:⁊ tunc liceat vnicuiq⁹
laico cape eū ⁊ ligare si al's nō posset. ꝓpulsare iniuriā fm Jnno.
ibi. pone exēplū q̄n cleric⁹ fugeret cū re quā surripuit: nec ex. solo
clamore dimitteret rē. tūc etiā laico lȝ cape eū: q: ꝓtinuat delictum

pīū de.l.inter oēs.s.fi.⁊ l.si dñīū.j.eo.so.ꝺ intelli⁹
git fm illas. s. nisi res ad dñz sit reuersa vel dñium
mutatū. Jtē videt̄ ꝙ re restituta extinguit̄ ꝺditio
ipso iure. vt. j.e.l.si pignore.s.cū furti.so. vez est si
ꝺcut⁹ fuisset q̄s rē. sec⁹ si extiationē. vt ꝺ. ¶ Al
terius opp.⁊ videt̄ ꝙ ista cautio sit supuacua. seu
ista remissio cū hēat exceptionē. so. vt in gl. ¶ Ul
timo op. ad fi. de.l.ei⁹ rei. s. de rei vē. vbi videt̄ ꝙ
ille q̄ soluit litis estimationez efficiat̄ dñs adeo ꝙ
nō possit ꝓuenire rei vendi. solu. hic in fure.⁊ sic in
malefidei possessore q̄ nō habuit causam ab acto⁹
re. ibi secus. Et intelligo hic ꝙ tpe solute estima⁹
tionis nō erat possessio penes furem. alias secus.
vt no. per ꝺi. in.c.ꝑ possessore. extra de regu. iur.
li.vi. in.v.q. vl' si dicit ꝙ erat penes furē: intelligo
actore ignorāte. ita dic̄ Jac. de ra. vt no. ꝑ Ci. C.
de ꝺdi. furti. l.i. in.iiij.q. dixi in.l. litis estimatio. s.
ꝑ empto. ¶ Ulterius q̄rit gl. pone ꝙ feci tibi pa
ctum de nō agendo furti. vtrum ex noua ꝺctatio⁹
ne oriatur actio furti. videtur ꝙ non. vt hic. ꝺ rium
determinauit glo. q: nō esse nataȝ actionē. vel esse
natā ⁊ sublatā esse paria sunt. vt.l.si dari. s. de ver.
ob. sed si nō essȝ nata ab initio nasceret̄ furti actio
ex noua ꝺctatōne. vt.l.i.C. de nox.⁊ l.l. seruī ⁊ filij
j. eo. tit.⁊ l.iij. s. re. amo. ergo ꝛc. Preterea ꝑ hoc
videtur casus. j.e.l.si quis vxori. s. si q̄s iurauerit.
ita dicit glo. Contra istā glo. videt̄ alia gl. in.l.euz
qui. s. in popularibus. s. de iureiur.⁊ l. qui iurasse
s. ij. eo. ti.⁊ l.si a te. de excep. rei iudi. dicunt q̄dam
hanc glo. dicere x̄itatem.⁊ alias glo. esse falsas. tu
dic illas ⁊ istā esse veras. nam hic loq̄tur quando
post factū pactū interuenit nouus actus. s. contra
ctationis ⁊ anim⁹ lucrādi: merito actio furti nasciꝫ
ſȝ glo. ꝺrie loquunt̄ q̄n nullus act⁹ de nouo super
uenit: sed durat q̄ antiq̄t⁹ erat. ꝑ hoc induco. d.
s. si q̄s iurauerit. ¶ Ultio hec lex fac̄ ad q̄nem ꝙ si
aliquis fecit furtū i ciuitate florētie.⁊ hic dep̄hen⁹
dat̄ cum furto. ꝙ hic nō possit puniri. quia assidua
contractatione actio furti non nascitur postq̄ in
principio nata fuit. dicā. j.e.l.si dominiū.

¶ Iuris ¶ Istam regulam glosat ꝺ
iurisconsultus.⁊ in.ll.seq̄n⁹
tibus. sed glo. limitat hanc regulam.⁊ de
clarat i.l. manifestissimi. in prima glo. C. eo. dic vt
ibi.

De furtis.

¶ Ulterius oppo. j.l. prox. so. vt ibi videbimus

Jquis in seruitute. ¶ Dic ponitur nou⁹ cas⁹
fm glo. ¶ Op. ad principiū. s. l. pri. vbi
videt̄ ꝙ sufficiat aliquē capi tota illa die anteq̄ ꝑ
ferat ad locū destinatū. due sunt solutiones. vna ꝙ
ꝺ loq̄tur q̄n q̄s isto medio tpe mutauit statū.⁊ hoc
tȝ glo. in.l. pcedēti. Alij dicūt ꝙ istud principiū cor⁹
rigit̄ ꝑ ver. idē pōpo. ita dic̄ glo. ꝺ.⁊ hāc sol. tȝ ꝺi.
q̄si mutatio ꝺditōis psone nil releuet. vt.l.i.j. de pe⁹
nis. ¶ Possum⁹ sustinere glo. vt illud q̄ fac̄ mu⁹
tatio dei faciat mutatio stat⁹ psone. nō ob.l.i.j. de
penis. q: ibi loq̄tur in pena ia cōmissa: in q̄ nō no⁹
cet mutatio stat⁹. ꝺ in pena cōmittēda seu alteran
da. ¶ Ulteri⁹ op. s de.l. in oīb⁹ causis. j. de regu.
iur. glo. no. soluit. ꝺi dic̄ ꝺ ꝙ pōt aduersario ipu⁹
tari culpa: q: fuit nimis timid⁹: ibi nō. vl' ibi vis in
ferē ab alio q̄ ꝺ fur non fac̄. ¶ Ultimo no. fi. hu⁹
ius. l. ibi q̄libet trāsiēs ꝛc. ex quo habes ꝙ q̄libet
pōt occurrere ad dep̄hēdēdū delinquētē. sil'e vidi
stis. s. e. l. iij. ¶ Juxta hoc q̄ro⁸ vtrū laic⁹ possit ca
pe clericū delinquētē. puto ꝙ sic. vt eū ducat ad iu⁹
dicē: nō vt ipe euz detineat. ar. l. ait p̄tor. s. si debi
torē. de his q̄ in fra. cre.⁊ l. capite q̄nto. j. de adul.
⁊ q̄ no. insti. de act⁹. circa prin. hoc tāgit Jnno. in
ca. vt fame. ex̄ de sen. excōi. ¶ Ultimo ex hoc tex.
dico ꝙ q̄libz pōt iuuare ⁊ defendere aliquē offen
sum. nā si q̄libet pōt me iuuare ad defensionē rerū
vt ꝺ dic̄ text. mltomagis pōt me iuuare ad defen⁹
sionem persone.

Jqui furti. ¶ Hec est multuz nota
bilis lex.⁊ diuidit̄ i tres
ptes. prio ponit vnū dictū. secūdo ponit
aliud. s. q̄d sit officiuz iudic⁹ q̄n prio agit̄ ꝺ furem
rei vē. Secdo q̄ sit officiū iudic⁹ q̄n pri⁹ fuit actuz
ꝺditione furtiua.⁊ tūc agit̄ rei vēdi. secūda ibi. sed
si eā. tertia ibi. ꝙ si ex ꝺditiōe. text⁹ ibi decreuisset
id est decrescēdo pueniss et seu pmāsisset. fm Jac.
de are. de ꝓprietate cog⁹cit. s. in q̄ licz iudici q̄ ex
arbitrio equū videbit̄ decernere. vt inst. de ac. s. p̄
terea. ꝙ si ex ꝺditiōe vbi nullū iudex potuit exer⁹
cere arbitriū cū nō sit arbitraria.⁊ sic nō coegit pe
titorē ad remittēdā rei vēdicationez ibi sustulerit.
nūc añt ꝓuenit̄ rei vēd. q̄ est arbitraria in ea erit of
ficiū iudic⁹. q̄ sequtur vt añt ꝛc. ¶ Op. ad princi⁹

vñ tñc sola captura nõ est ꝑ maleficio puniẽdo: ſz ỏz fieri ꝑ defensione rei vel ꝓsone: ꝛ hoc ſp fieri põt. vt. s. dictũ est. ꝛ ista rõne põt cõcedi ꝙ si familia inueniat clericũ de nocte: possit ipꝫ capere ꝛ pñtare epi scopo �something abb. in loco palle. ꝛ in. c. vt fame. e. t. põt etiã assignari alia rõ: qz si clericꝰ ꝓmitteret abire nocꝯ tpe malũ remaneret impunibile quia nõ posset postea cognosci. vt. l. si is q̃ rez. in pñ. ꝛ ibi no. j. e. Aut clericus deprehensus ī delicto desistit ab eodem. ꝛ tunc ꝓbabilioꝛ videtur esse opi. hosti. q̃uis fugiat vl̃ sit ỏi similis fuga ꝙ nõ posset capi ꝑ laicũ ꝛ si ꝑ laicuꝫ puniat. ꝛ illa ꝙclusio ꝑ bat fo: ti ratione: qz tex. in. c. vniuersitat. de sen tẽ. excõi. dic ꝙ plat⁹ non posset verberare clericũ ꝑ se q̃ tũcũq; subsit veritas ỏberãdi ꝑ aliũ potest. sed non põt executõ committi laico ꝑ platum si g̃ nõ ꝓmittit laico verberare clericũ de mãdato plati: etiã q̃n aliter crimẽ non põt puniri. multo foꝛti⁹ laico nõ ꝓmitteret clericũ capere ꝓpria auctoꝛitate. nõ est tamẽ verum ꝙ si clericus fugiat delictum remaneat impunitum: quia contra ipsum: licet absentem poterit ꝓcedi multipliciter iuxta ea q̃ habẽtur in. c. ỏitat. de dolo ꝛ ꝓcu. Itẽ habebit locuꝫ remissio ad petitionem iudic̃: in cuius loco delinquit. iuxta no. in cle. pastoralis. de re iudi. vel si clericꝰ alibi ꝙstituat domicilium: ibi poterit de hoc delicto accusari. l. i. ꝛ ibi habet. C. vbi de cri. agi opoꝛ. ꝛ no. in. c. fi. j. ti. ꝓ. Primo. nõ obstat dictũ Inno. d. c. si ỏo. ꝛ do. abb. hic in secũda rõne adducta ꝑ eũ: qz dico ꝙ termini nõ sunt pares. Nã illud argumẽtũ bñ valet. s. defendere ꝓuatũ. multo foꝛti⁹ publicũ vel circa publica. xxiij. q. iij. c. foꝛtuito. ꝛ ca. nõ inferẽda. sed nõ valet istud argu. licz defendere ꝓuatũ. ergo licet ad vtilitatẽ publicã capere malefactoꝛẽ vt puniat: qz ꝑ hoc res publica nõ defendit: ſz potiꝰ ꝓcurat vtilitas publica capiẽdo defensionẽ ꝓpꝛie. i. put repellit iniuriã q̃ inferi vellet

¶ Not. ex iniq̃tate sua

Laqz fullo. nemo ꝙsequit⁹ actionez furti nõ hz. ff. qz sua interest non inrripi. g̃ ꝛc. vt. l. is cuius interest. s. e. so. h interest rõne iur⁹ ꝓsonalis. nõ rõne iur⁹ real̃ vl̃ possessiõis. vt dixi. s. l. pri. ¶ Scdo op. ad fi. l. de. l. si ex stipulatione. s. de acq̃r. poss. vbi ỏz q nõ lz accipe rẽ ꝓpꝛia auctoritate: etiã p̃cio soluto. so. ꝙcedo q nõ lz accipe. ꝛ nõ ỏz bone fidei possessoꝛ: imo p̃do. vt ibi. tñ furti actiõe nõ teneat. qz nõ interest vẽditor⁹. vt h. Item dic h q emptoꝛi oz cedi actio. qz ei⁹ ꝑiculũ est. q̃ro q̃d si est ꝑiculũ vẽditor⁹. dic vt in. l. vẽditoꝛ ex hereditate. in fi. s. de here. vel acti. ven.

¶ Op. q colon⁹ sit dñs fructuũ

Preterea. vt. l. si apes. ff. fi. ꝛ l. fullo. ff. fructibus. j. e. gl. dic hoc est vez postq̃ fructus sunt ꝑcepti ꝛ sepati a terra. vt in ỏrijs. aũ aũt secus. vt h. ꝛ hoc dic glo. in colono ꝑtiario ꝛ in colono qui colit

Laqz fullo. nemo consequit. Elide post Ei. bal. in. d. l. i. in ij. ꝛ. iij. ꝛ. iiij. colũ. C. eo. in fi. ꝓin. ꝛ ¶ Et sic innuit. Et adde bal. in. l. si cum exceptione. ff. ij. qõ me. cau. ꝛ an furtuz fit spoliatio. vide hic ꝛ in. l. rem que nobis. ꝛ in. l. si rem mobilez. s. de acq̃. poss. ꝛ in. l. si coloni. de agri. ꝛ censi. li. xi. ꝛ in. l. sticho libertas. in pꝛin. de sta. libe.

nũmis. quod an sit verum dicam. j. e. l. si apes. ff. fi.

¶ Ex imꝓbi

Is autem apud quem. tate: g̃ sua depositari⁹ actionẽ furti nõ ꝙsequit⁹. ff. j. eo. l. q̃ vas. ff. ego. glo. dat duas sol. secũda est vera. qz h deposi tari⁹ cõmisit furtũ vtẽdo revel interuertẽdo possessionẽ dñi ꝑ vsum ei⁹. in ỏrio cõmisit furtũ alij cedẽdo. ita ꝙ dño retinebat possessionẽ. ista est veritas vt dicã in ỏrio. ¶ Quero cũ depositari⁹ teneatur de lata culpa ꝛ latioꝛi. vt. l. ꝙ nerua. s. depositi. ꝛ C depositi. l. i. an illo casu ipse habeat actionez furti videt⁹ ꝙ nõ. qz dolo cõpatur. Contrariũ est ỏitas nã versus dolus furꝯ ꝓpõderat culpe depositarij. vt. l. itẽ si obstetrix. in fi. s. ad. l. aq̃li. ita tz ia. de are.

¶ No. ꝙ in odiuz

Papinianus tractat. furtis inspicim⁹ illõ qõ euenire põt: lz ỏisil̃r res nõ tẽdat ad hoc. fac̃. l. diuoꝛtio. s. de neg. ge. bꝛocarduz istud bñ solui. s. de ỏbo. ob. l. inter stipulantẽ. ff. sacram.

¶ Circa hũc. ff. q̃rit glo. dicit

Idem scribit. h q creditoꝛ poterit agere actione furti. ¶ Quero ad q̃tũ. vtrũ duplabit creditũ an extimatio rei subtracte. glo. circa hoc distinguit hic plene. ꝛ vide eã q̃ incipit insolidũ. ꝛ no. eã ¶ Secũdo q̃rit gl. quo põt h agi actiõe furti ad decẽ cũ essent. x. debita. videt⁹ ꝙ debeat agi ad duplũ. s. ad. xx. glo. fateꝯ qz q̃ petit vigintiꝙ petit. x. vl̃ dic ꝙ seruꝰ valebat tñi q̃nq;. iõ agebat ad. x. actione furti. nã illud qõ ỏz ꝙ ỏz duplari debitũ est vel rũ qñ res subtracta valet plus q̃ debituz valeat. ꝛ ita videt⁹ hic sentire dominus Oldra.

¶ Op. ꝙ occasione cuiusdam

Idem dicitur. libet in totũ agat. vt. ff. e. l. ff. papinian⁹. so. h simul factũ fuit. ꝛ iõ ỏz totũ furtũ vnũ. ita dic glo. quã nota ꝛ mẽtẽ tene. ¶ Nota ꝙ si plures res simul subtrahunt ỏz vnũ furtũ q̃tuz ad actionẽ penalẽ. Et hoc fac̃ ꝑ statuto quo cauetur vt ꝑ pꝛio furto fustigẽt. ꝑ secũdo amputẽ auricula. ꝑ tertio suspẽdat. ꝙ si plures res furet q̃s totũ hoc dicat vnũ furtũ. ¶ Alteri⁹ q̃rit glo. qua re nõ ꝓbat ibi in. ff. papinian⁹. alter retẽt⁹ quãtum ꝛ hic alter amissus. vt. s. ꝑ pte ibi agat. Rñdet gl. qz ibi ille q̃ remãsit remanz ꝑiculo creditoꝛ h vter qz trãsit in ꝑiculũ furꝯ. ista rõ nõ est sp vꝛa: qz ꝑiculo creditoꝛ perit ita demũ si pit sua culpa: vel si hoc esset actũ. vñ rõnẽ assig̃ q̃ ponit in tex. dicti. ff. papꝯ. ¶ Quero q̃d si cõmo

Idem põponius. datarius nõ fuit in dolo vtruz habeat actionem furti. dic ꝙ est electio doꝛ

pitaliũ. ff. famo sos. j. de penis. a ¶ Idẽ dicitur. actionem penalem. vide bal. in auc. sed nouo iure in. iij. colũ. C. de ser. fugi. ꝛ vide bar. in. l. si familie. s. de iurisdi. om. iudi. ꝛ bal. in. l. quid ergo. ff. ait pꝛetoꝛ. de h is qui no. infa. Item q̃d si eodẽ tẽpoꝛe quis interficit plures homines an debeat puniri pena statuti punientis faciẽtez plura homicidia. vide q̃ ibi no. dicunt ꝑ bal. b ¶ Non soluz. an videoꝛ tibi. Clendito equo: videtur vendita sella. ꝛ adde ꝙ nõ solum veniet sella: sed ornamenta que erant in equo tempoꝛe vendi tionis ꝛ ante per duos dies. d. l. ediles. ff. vẽdendi. quod bene no. ꝛ vide que dixi in. d. ff. vsq; adeo. s commo. istis adde qõ no. balꝺ. in. l. ij. in fi. i. col. de edi. ac. c ¶ Leuissima culpa. de qua culpa teneatur pꝛocuratoꝛ ꝛ quid in nũtio. vide bal. in. l. a pꝛocuratoꝛe. C. mandꝺ. d ¶ Leuissima culpa. vide bal. in. d. l. quod nerua. ff. de

positi.ꝺſi.iij ꝙro:in ante penul.colū.

mini contra quez agat.vt.l.fi.§.i.C.eo.ti.

An pater. ¶No.vbi intereſt rōe obligatio/nis pſonal' ꝙs furti actionē non hz vt b.t.ſ.e.l.in pri.t.ſ.l.pri. ¶Scꝺo no.ꝙ pñe ꝙ parat fideiuſſoꝛi.vt b.t habeaſ.i.l.cū filiuſſa.i pri. ſ.de ꝟbo.ob.

Si filiuſſamilias ¶Op.pi nō hz in filiuz dñiū nec poſſeſſionē. qi li ber hō nō poſſideat.g̃ ꝛc.vt.ſ.l.pri. ¶Rñdeo dic gl. huiꝰ timoꝛe ꝙ hz actionem furti pi.hoc eſt accuſa tionē criminalē nō ciuilē.ita notat inſti.de obli. q̃ ex deli.naſ.§.interdū. Iſta ſo.eſt ꝺ iſtū tex. q̃ exp̄ſ/ſe dic de actiōe furti. Ad ꝺriū rñdeo ſic. pi nō hz dñiū vel poſſeſſionē ꝺcedo.ſz hz q̃ſi dñium.iō dat vēdicatio pri.vt.l.i.§.p hāc.ſ.de rei vē. ¶Item oppo.ꝙ nō poſſit agi furti cū libeꝛ coꝛpꝰ nō reci/piat eſtimationē.vt.l.liber hō.ſ.ad.l.aq̃li.g̃ nō re perit q̃d dupleꝝ vel q̃drupleꝝ.dicūt q̃dā ꝙ dupla bit illud ꝙ q̃to iurauerit ſe nolle carere illo filio. t iſtā ſo.tz gl.in.l.t.tñi.ſ.de ſer.coꝛrup.tñ b glo.re probat eā t bñ.qz in actiōe furti nō hi rō lucri vel affectiōis.vt dic gl.q̃re ſoluit alit ꝙ duplabit eſti matio opaꝛ pditaꝛ a pte ꝙꝑ furtū. Iſtā ſo.tenet Di.iſtā etiā tz Ci.C.e.l.ſi q̃s ſeruo.t iſtā teneatis ¶Itē op.i.e.l.mat.ſo.pōt agere actione furti.vt ibi.ſed pi ſic.t rō eſt duplex.qz mi nō hz ius ptāti in filio. Itē matri ope nō debent. ſecus in patre.

Non ſolum. ¶Querit glo.vtrū poſſit p cō petere illā ſuā detētatōnē.dic gl.ꝙ ſic.hoc q̃ dici tur de ꝺdi.incerti repheꝺit p glo.C.e.l.fi.§.ſed cū in ſecūda.t illa verto.dixi in.l.aq̃li.ſ.de dona.t l.rē q̃ nobis.ſ.de acq̃r.poſſ.iſte.§.fac ad.q.ſi vēdo tibi equū:an videoꝛ tibi vēdere frenum t ſellam t filia.t b videt ꝙ ſic.dic vt.l.ediles aiūt.in pri. ſ. de edil.edic.t p Guil.de cu.in.l.ſi vt certo.§. vſq; adeo.ſ.cōmo.

Si epiſtola. ¶No.tex.ibi t ſi cuſtodiā.t in cipio de dñio epiſtole ad quē ptineat ꝺcoꝛ.ſūt i gl. ¶Scꝺo no.in verſi.ſed t ſi interfuerit ꝙ q̃s pōt eſſe nūci in re ppria.nā h vides ꝙ q̃s poꝛtat lite ras ad ſui vtilitatē.hoc tāgit p Ja.de are.in.l.i.§. denūciatio.ſ.de no.ope.nun.tego dixi in.l.iuſte. ſ.de acq̃.poſſ. ¶Tertio no.ꝙ ille q̃ accipit rē p/ ferendā teneꝝ de ꝑiculo rei in duob casib ſi ſuſci pit cuſtodiā.t ſi accepit p̄ciū ita vides h ¶Cōtra qō opp.ꝙ mādatari teneaꝝ etiā de leuiſſima cul/paꝝ.vt.l.a ꝓcuratoꝛe.C.mā.ſo.q̃q̃d dicaꝝ iſta eſt ꝛitas.qñq; in mādato vēit aliq̃d qō req̃rit exactiſ ſimā diligētiā vt facere ꝓcuratoꝛē ad iudicia.tunc ꝓcuratoꝛ teneꝝ de leuiſſima culpa;qz videt aſſe/rere ſe pitū i illa pitia:q̃ i iudicio req̃rit ſuſcipiēdo mādatū.ita loq̃tur.l.a ꝓcuratoꝛe.t qō not.p Di. in.c.imputari.ꝺ re.iu.li.vi. ¶Qñq; mādaꝝ aliq̃d qō req̃rit diligētiā nō tantā.t tunc teneꝝ de lata t leui.qz ita diligētē videt ſe aſſerere:ꝓut illa res cu ius mādatū ſuſcipit req̃rit.vt.l.i re mādata.C.mā. qñq; mādaꝝ aliq̃d qō nulla req̃rit diligētiā.qz oēs ſcirēt facere vt poꝛtare vnaz literā ſeu epiſtolā vel aliq̃d aliꝺ deuno ad aliū.t tūc nō teneꝝ niſi de do lo t lata culpa:niſi p̄ciū ſuſcepit:ſeu cuſtodiā in ſe recepit.vt b.ſi'e in mādato qō videt fieri fideiuſſo ri ꝙ ſoluat.nā fideiuſſoꝛ nō teneꝝ niſi de dolo t la ta culpa.vt.l.ſi fideiuſſoꝛ.circa pri.ſ.mā.facit bñ l.ij.ſ.de pig.ꝺ iſtꝺ vltimū.ita debetis intelligere hāc.l.

c **Reditoꝛi.Dominus.** ¶Nota ꝙ dic q̃ſi pignoꝛ loco. ¶Quero circa hoc quid ſi cadat a poſſeſſiōe vtrū hēat hypothecariā.certe non. quia tex.dic q̃ſi pignoꝛ nō pigꝰ.ꝑpria.ad qō fac.ſ.de le.i.l.ſi domꝰ.la picola.cū.l.ſe.

In Ecum filio. ¶Op.ꝙ ſit ciuilis cō ſtituto.vt in.§.hi q̃.iſti. e.ſo.vt in glo. ¶Itē op.in.l. ſi q̃s vxoꝛi. §.ſed ſi filiꝰ.j.e.ſo.ibi de caſtrēſi vel q̃ſi caſtrēſi.

c **Eruí t filii.** ¶Vides ꝙ nō poteſt agi furti ciuiliter.ſz an poſ ſit agi furti criminaliter.dic vt in.l.reſpiciēdū §.furta domeſtica.j.de penis.

Illud queſitum. ¶Iſte.§. legit duobus modis in glo.pri in bōe fidei poſſeſſoꝛe.t ꝑ iſta lectura faciunt multe ſolu/tiones ꝺrioꝝ.ꝑ hoc fac etiā tex.q̃ dic de vſucapio ne:q̃ vſucapio in dño ꝟo nō caderet. Secūdo mō legit hec.l.in ꝟo dño.ꝑ q̃ facit tex.q̃ exp̄ſſe in dño loq̃tur.ponamꝰ g̃ caſum vt lra iacet:t in ꝺrijs ex/pediemꝰ. ¶Op.C.e.l.apud antiquos.§.ſi autez deſinat.ſo.b loq̃tur in bone fidei poſſeſſoꝛe:quod appet ex eo ꝙ dic de vſucapione.ibi ꝟo loq̃tur in ꝟo dño.t qō b ꝺz in tex.pluribꝰ loc dño expōe.i. bōe fidei poſſeſſoꝛe.ita intelligūt q̃ſi oēs gl. b po ſite.ſed ꝓut intelligeres hāc.l.in ꝟo dño.ad.l.apō antiquos. Rñdeo ꝓut b ꝺz in ſecūda ſolutio.quia ibi ſeruus fuit poſtea reuerſus apō vez dñz.b nō ¶Secūdo op.ſ.ad.l.aq̃li.l.ſi ſeruꝰ ſeruū.§.ſeruꝰ. ſecūdo rñ.Do.b glo.vno mō ꝙ aliud in aq̃lia.aliꝺ ud in actiōe furti p rōnē quā b aſſignat ibi.ſo. alit t melioꝰ.iō tene illā ſo. ¶Itē op.ſ.e.l.in pri. vbi ꝺz ꝙ dñs nō hz actionē furti p furto ſeruꝰ.ſo. ꝓut intelligaſ b in bōe fidei poſſeſſoꝛe.nō ob.ꝺriū. ꝓut intelligas b in ꝟo dño.tūc gl.ſoluit ꝙ b intelliga tur de furto qō cōmiſit dū eſſet apō ſecūdū bone/fidei poſſeſſoꝛē.tūc eſſi cū dñs nō poſſet eū ſeruuz cohercere ceſſat rō q̃ ponit in pri.

In actione ¶No.modū foꝛmādi li/bellū q̃ltē res certa debz poni in libello. ¶Op.ſ.depo.l.i.§.ſiq̃s argētū.dic glo.aliud in depoſito.vbi deponēs po tuit ſibi ꝓuidere qō nō eſt in furto. ¶Sz tūc op. quō poterit duplari vel q̃drupplari ſi neſcit pōdꝰ alicuiꝰ vaſis. Rñdeo qō b ꝺz ſuffic q̃tū ad dāduz libellū:nō q̃tū ad ꝺdēnationē ferendā.niſi poſtea in ꝓceſſu declaret ſe de pōdere.vt not.in.d.§.ſi q̃s argētū.t b in vltima glo.in pri.huiꝰ.l.ſuper ꝟbo petet.puto ꝙ lz in actiōe depoſiti ꝓcederet qō di ctū eſt.tñ ꝺ furē ꝓbato furto de extimatiōe ſtatur iuramēto actoꝛ.C.vñ vi.l.ſi q̃.dicā in.l.q̃dā tabu laꝝ.j.eo. ¶Ulteriꝰ q̃ro cū materia argētea ſit di uerſaꝝ ſpecieꝝ.alia eſt eſſi lega peruſina alia lega fenēſis t alia eſt lega venetoꝝ.vtrū debeā ponere in libello:de q̃ lega ſit. Rñdeo ſic.hoc eſſi totū pti/net ad declarationē materie.t ſi hoc ignoraꝝ non pōt ſciri extimatio. vt.l.cuz aurum.ſ. de au.t ar. lega. ¶Ultimo no.ꝙ b ꝺz in tex.aureos tot plu/res ve ꝙ admittit libellus q̃ſi pono aliq̃d certuz.t adijcia clauſulā illā t plꝰ.tñ iſta clauſula plures ve nihil opaꝝ:niſi poſtea ꝓbet aliq̃d certū.vt.l.cum furti.ſ.de.in lite iurā.

Quirem. ¶Op.de.l.ſi rē.§.fi.ſ.de preſc.ꝟ. t.l.ſi vēdidero.in fi.j.e.ſo.ꝙ b dici tur non poſſidebat.intellige ſi aliquo tpe creditoꝛ cepit poſſidere.debitoꝛ tñ poſtea rogauit a credi/toꝛe p̄cario.t ſic creditoꝛ ſaltum ciuiliter poſſidebat alij vt Jr.dicūt etiā ſi nunq̃ creditoꝛ poſſedit cō/mittit furtū.debitoꝛ qō pōt ꝓcedere q̃ſi ſpāliter res erat obligata vt videt.j.e.l.ſi his q̃.in pri.

c **Ames.Si bona.** ¶Not.caſum in quo fit furtū

Eruí t fi lij.vide b ꝙ inter dñm t ſeruū non oritur obliga/tio.q̃d inter abbatē t mo nachū. vide bal.in.l. cuz affirmes. C. de libe.cau.

In actio/ne.i pc eſ ſudeclaret ſ In proceſſu pōt t ꝺz li/bell ambi/guus declarari.vi bar. to.in.l. inter ſtipulātē. §. i.de ꝟb.ob. t in.l.nō ſo lū.§.ſz vt p/bari.ꝺ ope. no.nun.

g Nihil o/perat. Iſta ꝟba pl:mi/n appoſita in libello ni hil opantur vide oſſiino tex.t bal.i.l. publia.§. ti/ti depoſiti. t de libello vide in ſimi/li de hac in/certitudine. Inno. in.c. ex pte abba tiſſe.de pri/ui.gl.in.c.cū interduz.de ꝟbo.ſig. de iſta autez di ctione plus vide in.l.ab hoſtib.§.ſz qō ſimplicit er q̃.ca.ma. t.ff. ſi quis cau.in.l.t ſi poſt tres.

Ulga ris. pēa imponetur. Adde not. i l. inficiando §. infans. ĵ. eo. vide io. cal. ꝛ io. de ligna. in ꝓsi. incip. vnum an multiplicāda pena. ꝛ aliud incipit. in. q. huius themat rei ꝛc. ꝛ not. bar. in. l. nūq̄ plura. ꝛ ibi Jmol. s. de pri. deli. vide gl. ꝛ ibi bar. in. l. mariti. §. vi. mēsium. ĵ. de adulte. ꝛ glo. ꝛ bart. in. l. di uortio. ō penis. ꝛ glo. ꝛ bar. in. l. mariti. videlicz q̄ tot dicuntur delicta quotiēs luxuriatū est ꝛ sequit saly. in. l. i. §. q̄b⁹. ō priui. quē videas. ꝛ vide bart. in. l. ei q̄. s. e. ꝛ q̄ dixi in. d. l. nunq̄ plura ꝛ vide gl. ĵ. q. vi. mutante. ꝛ. xxviij. q. i. c. virginib⁹.

i Debeant amputari. vide q̄ not. barto. in. l. si gemia. ĵ. arbo. fur. cesa. ꝛ p doc. in. l. si fugitiue. ꝛ se. C. de ser. fugi. ꝛ vide qō no. bart. in. l. santio. i fi. ĵ. de penis ꝛ qō no. bal. in. l. i. in vlti. col. in fi. ꝓsi. ſz nunq̄d. C. de senten. q̄ p eo qō interest.

k Una datione. vide ꝛ cōpetit actio furti. ꝛ nō est res furtiua. de hoc vide glo. in. l. seq̄tur. §. si rē. s. de vsuc. ¶ Op. de. l. si de eo. §. fi. de acq̄. poss. so. aliq̄ casu loq̄tur. ita dicit gl. qō declara. nā ibi dr q̄ rei ꝑprie q̄s nō est clandestin⁹ possessor. nec dr clādestina possessio. ita hic nō dr furtiua possessio: nec res furtiua. ꝛ iō si q̄ueniret interdicto vti possidet, vel vtrobi. iste dominus nō posset sibi obijcere q̄ possessio ista sit clandestina. ſz bñ teneret furti. ¶ Opp. de. l. ij. §. hac actiōe. ĵ. vi bo. rap. so. ibi nō fuit in dolo. q̄ putauit sibi licere. ¶ Opp. ĵ. e. l. q̄ iniurie. §. fi. Rñdeo ibi hēbat ex cā lucratiua ille cui res est subrepta. ita q̄ sua non intererat si res esse subrepta, sec⁹ si sua interesset. vt ibi p⁹. ¶ Alteri⁹ op. q̄ vsucapio b̄ sit interrupta ꝑ naturalē interruptionē. vt. l. naturaliꝛ. s. de vsuc. so. b̄ nō interrūpit vsucapio. q̄ res sit furtiua: ſz ꝑ interruptionē possessiōis posset ḡ de nouo incipe possidere ꝛ vsucapere.

¶ Nec. l. diuidit in tres p

v Algaris. tes. prio ponit q̄stio. secundo rñsio offilij ꝛ ei⁹ rō ꝛ illatio. tertio pōit rñsio iurisco sulti auctor⁹ huj⁹. l. ꝛ ꝓbatio p exempla. secūda ibi offili⁹. tertia ibi sed vex. ¶ Nota tex. ibi q̄ auricula ꝛc. ¶ Prio declaratōe huj⁹ tex. q̄ro q̄lit iste ẋps. nā ꝛ si q̄s. inducit ad ꝓbationem determiatiōis iurisco sulti. Rñdeo q̄ ꝑm q̄ sentit glo. ꝛ Bal. cū iste tex. dicat eiusdē rei manifest⁹ fur erit ꝛ nō manifest⁹. videt dicere q̄ de alijs non est fur. vt. l. cū ꝓtor. s. de iudi. ¶ Op. de dicto offilij ad dictū vlpiani. so. gl. offili⁹ loq̄tur de rigore: ſz vlpia. loq̄tur de eq̄tate. puto q̄ offili⁹ non dixerit verū: nec de rigore: nec de eq̄tate. nō obstat rō sua q̄ q̄ aurez alicui⁹ tetigit ꝛc. q̄ illud loq̄tur in toto integrali qō ꝓsistit vno spū seu vna alimētatōe: nec diuidit. ſz q̄stio nr̄a loq̄tur in toto qō ꝓsistit in ptibus sepat, ꝛ qō diuidit vt aceru⁹ frumēti. ¶ Ad idē op. ĵ. de incē. rui. ꝛ nau. l. ij. §. senat⁹. solu. ibi est ali⁹ casus. ꝑterea ibi in toto perijt dño. vñ de toto interest. ¶ Ite op. dr b̄ in fi. q̄ eiusdē rei est fur manifest⁹ ꝛ nec mānifest⁹ ꝺ. imo ex prīa ꝺctatiōe tñi tenet. vt. l. ei q̄. s. e. dic glo. fateor q̄ ex prīa tñi ꝺctatiōe tenet: ſz tñ plura furta sunt. nā ex q̄libet ꝺctatiōe est vnū furtū: sicut plura sunt adulteria si pluries accedis ad vxorē alteri⁹: tñ vna pena tñi imponet reo. ita dicit glo. q̄ incipit immo videt q̄ tñi ex prīa ꝺctatione ꝛc. ¶ Ista so. duo dic. prio q̄ plura furta sunt. ſz illud est ꝺ casum. l. inficiando. §. infans. ĵ. e. nec ob. l. q̄uis. s. e. vbi dr q̄ sepe furtū fit q̄ intelligo. i. sepe ꝺctat. tñ vnū furtū est vt dixi. s. ti. i. l. nunq̄. dicā in. §. infans. Secundo dic glo. q̄ si pluries ad vxorē alteri⁹ accedis vna tñi pēa imponet b ꝺ hāc hēs glo. in. l. mariti. §. sex mēsiū. ĵ. de adul. ꝛ. l. si q̄s diuturno. ĵ. de penis. rñdeo fateor q̄ ex quolibet coitu nascit accusatio. l. iuli. de adult. q̄ nunq̄ plura ꝛc. vt. s. ti. i. l. nunq̄. sed q̄ pena nō est reiterabil: q̄ñ pena capit⁹ imponit ꝑ adulterio vt. l. q̄uis. in fi. C. de adul. ꝑ tāto dic gl. q̄ vna tñi pena imponit. ita dr intelligi ista glo. ſz ḡ glo. ista in ista pte dicat vex. tñ so. in se ad ꝺrū nō est vera: vt p⁹ ex p̄dict⁹. vñ gl. soluit. alio mō q̄ incipit eiusdē rei cū dic q̄ assidua ꝺctatiōe nō nascit actio furti. vex est nisi res itex reuertat in dñi ptātē. vt. ĵ. e. l. inf oēs. in fi. ſz b fuit ꝺctatio facta ꝛ res dimissa in dñi ptāte: postea itex ꝺctata: merito ex q̄libz nascit actio furti. ar. l. seq̄tur. §. itē labeo. s. de vsuc. ꝛ hoc ꝛz Bal. ꝛ hoc vos teneat⁹. ¶ Opp. cū oēs res b fuerint ꝺctate: ḡ ꝑ oib⁹ cōpetit actio furti cū furtū sit ꝛc. vt. s. e. l. i. in fi. rñdeo ls oēs res fuerint ꝺctate: nō tñ fuit anim⁹ lucrādi: nisi in vna re tñi, ſz in exportat⁹. vt. ĵ. l. pri. §. i. req̄rit eñi anim⁹ lucrandi vt cōpetat actio furti. vt. l. i. in fi. s. e. ¶ Quero statutū est in hac ciuitate q̄ si q̄s ꝑcusserit aliquē cū sanguine in platea amputet sibi man⁹. mō q̄dā ꝑcussit aliquē plurib⁹ ꝑcussionib⁹ cū sanguine. an debeāt amputari plures man⁹. Habui hāc qōnez de facto. ista glo. fac q̄ nō. sed intellecta vt dixi vobis q̄ hoc iō fuit. q̄ pēa nō recipit reiterationem nō faceret. q̄ñi man⁹ sunt due: vita aūt est vna. vñ videt dicēdū q̄ si q̄dē statutū dic amputet manus simplr ꝛ indiffinite nō dic q̄ man⁹. l. dextra vel sinistra. ꝛ tūc potuerūt amputari ambe. sic em̄ gen⁹ generalissimū vt pena q̄ est in q̄titate recipit multiplicationē. ita b gen⁹ subalternū recipit multiplicatiōnē donec durat. ar. l. in rōne. §. diligent. s. ad. l. fal. sed si dic man⁹ dextra b est aduertēdū. si q̄dem illa plura delicta p̄cesserūt anteq̄ de aliquo fieret cōdēnatio: tūc sufficit amputari vnā manū ꝑ oībus: sicut b dr. ar. ei⁹. qō dr q̄ si vn⁹ seru⁹ cōmittit plura delicta vna datione killi⁹ indiuidui dñs liberat⁹ vt. l. si q̄s a mul⁹. s. de noxa. ꝛ. s. ti. i. l. nunq̄ plura ver. si seru⁹. sed si prio facta esset ꝺdēnatio de vno delicto postea cōmitteret ille aliud ōlictū. tūc posset iudex alterare penā vt āputaret altera man⁹ cū illa pena amputatiōis man⁹ dextre nō posset amplius imponi. vt in. l. hos accusare. §. oib⁹. ĵ. de accu.

Differt iste. §. a p̄cedēti. q. s. fuit exportatio

Si is qui. portatio tñi in pte: b fuit exportatio in toto. tñ anim⁹ furādi fuit in pte. ¶ Op. ĵ. pri. §. so. vt statim videbit⁹.

¶ Dicit in. §. si q̄s es. q̄ inspicit p̄cedēti ꝛ se. dr ꝺ. q̄ inspicit pot⁹ opinio ꝑ ẋitas. so. dicūt doc. b in. §. si q̄s es. inspicit pot⁹ ẋitas. q̄ est circa eandē rē in. §. p̄cedēti ꝛ se. inspicit pot⁹ ẋitas. us opinio: q̄ est circa diuersas res. ita dicūt doct. C. ad. l. iul. de vi. l. q̄ñ multa. dixi in. l. diu⁹. ĵ. de sicca. vel ꝑm glo. mag⁹ rōnabilit in. §. si q̄s es. fuit error circa q̄litatē q̄ error nō fac cessare aīm furandi sed in. §. p̄cedēti ꝛ se. fuit error circa dñiū: ꝛ fac cessare aīm furādi. ¶ Contra hoc op. de. l. in actiōe. i fi. s. e. so. ibi sciebat ius alienū esse: ls suaz crederet. ꝛ eodē mō rñde. s. l. pr. in fi. Ite op. in ver. sed si cautum, vbi error in dñio nō impedit furtū so. ibi loq̄t in toto integrali nō diuiso de se nec p furē. iō pars accedit ꝛ error in dñio excusat ab illa pte. ꝛ iō ē adhuc tēdū ꝑ declaratiōe materie. q̄ñ ꝙ totū ꝺctat ſz pars exportat: tūc illi⁹ ptis tñi fit furtū siue sit totū sed ꝛ si de naui ꝛc. siue sit totū integrale ꝙsistēs exptib⁹ cohērētib⁹, vt. s. l. pr. i fi. q̄ñ ꝙ totū exportat sed anim⁹ nō est in toto. tunc aut anim⁹ errat in q̄litate rei ꝛ toti⁹ fit furtū. vt in. §. si q̄s es. aut errat in dñio: ꝛ tūc aut erat totū integrale ꝛ toti⁹ fit furtuz vt in ẋps. sed ꝛ si de naul. aut illud totū ꝙsistebat ex ptib⁹ sepatis ꝛ illi⁹ ptis tñi: in q̄ anim⁹ fuit fit furtū. vt in istis. §. dr.

Qui furtim ¶ Op. q̄ delictū habeat ꝑ facto. cto. vt. l. si q̄s non dicā rapere. C. de epi. ꝛ cleri. so. illa materia. ſ. punit affect⁹ etiā si nō sequt effect⁹ ḥz locū q̄tū ad accusationē crimi nalē. vt in ꝺrio. nō q̄tū ad ciuilē actionē. vt hic. ita no. fm ia. de ra. ꝛ pe. vt refert Ci. in. d. l. si q̄s nō dicā rape. in. iij. op. ꝛ in. l. si q̄s ad se fūdū. in. iiij. q. C. ad. l. iul. de vi. tñ in casu huj⁹. l. nō crederē q̄ posset puniri crimialiter de furto. q⁹ nō habuit affectū furādi aliquā rē p̄cise. ſz intrauit aīo furandi simplr. iō punit ex ordinē ⁿ tanq̄ exordinario de crimie vt. l. pe. in pr̄in. ĵ. de exor. cri.

q̄ dici post bar. in. l. nun q̄. plura. in prin. iij. col. s. titu. i. sed q̄d si statutū dicat q̄ amputans ma nū dexteraz puniat⁹ ma nu dextra q̄ in delinquē te postea nō reperiat⁹ an po terit iudex mutare pena. Bal. vi dex dicere q̄ sic. in. c. i. §. iniuria. ver. seu furtū. de pa. iura. fir. in. q. incip. q̄ro q̄lit dex beat puniri ille q̄ abscidit alicui ma num. ꝛ vide bart. ꝛ q̄ ibi dixi i. l. hos accusare. §. oib⁹. s. ō accusa. ſz q̄d si statutū p̄cit eruētē occīm nō videtem dic q̄ nō includit in tuto ſz bal. in. l. quēticu. lā. in. iij. col. de epi. ꝛ cle. cū bar. b trā sit Jmol. ꝛ ange.

¶ Q̄s es q̄ opinio An in delictis inspicia tur poti⁹ veritas q̄ opinio ꝛ ecōtra adō pulchra distin. balo. in. l. si q̄s ser uo. C. de furtis.

in Qui fur ti. Allegat istū tex. bal. in. l. si q̄s ad se. in. ij. colū. seu. ij. nota. ꝛ in vl. colū. C. ad. l. iul. de vi. ꝛ adō glo. no. i materia. ꝛ bal. in. l. si ꝙstite

Item si quis. fur qñ ꝺctauit vt oēs tolleret. ista expositio videt ꝺ tex. ibi li cet soluerit vt singulas ꝛc. puto glo. dicere vez. ꝛ ꝙ dic̄ lz soluerit: ītel ligo vt tolleret singulas: hoc est singularit̄ qualibꝫ rē nō oēs sil' fort̄e. qz si oēs sil' portaret videret̄ ꝛc.

¶ Simile habet ſ in. l. ita vulneratus

Si duo. in fi. s̄. ad. l. aq̄li.

Japes. Item constat. ¶ Op. de. l. cum in plures. §. messez. s̄. loca. huiꝰ timoꝛe gl. distinguit int̄ colonū q̄ colit nūmis ꝛ colonū ptiariū. vide glo. q̄ incipit ḃ est. ꝛ ibi duz dic̄ ipe solus dic vt. s̄. dixim⁹. in eo ꝙ glo. dic̄ ꝙ fructꝰ pcepti a fure sunt coloni q̄ nūmis colit dicit male. nā tales fructꝰ ita demuz efficiunt̄ coloni si sunt pcepti ab eo vel ab alio eiꝰ noīe. vt. j. e. l. si seruꝰ cōis. §. locauí. sz fur nō pcipit iure coloni. g̃ ꝛc. Jꝺeterea fructuariꝰ ḃz plus iurꝫ q̄ colonꝰ. ꝛ tñ fructꝰ nō efficiū tur sui percepti a fure. g̃ nec coloni. vt. l. si fur. s̄. de vsufru. Ex hoc sequit̄ ꝙ colonꝰ talis ꝺitionē fur tiuā nō ḃz: ꝛ sic male dic̄ glo. nō ob. iste text. ḃ. qꝛ ḃ nō ꝺꝛ ꝙ fructꝰ pcepti a fure sunt coloni. sz dicit ꝙ colonꝰ ḃz actionē furti. qꝛ sua interest. Jntereſt autē coloni in hoc: qꝛ si fur nō accepisset q̄ primū fructꝰ fuissent pcepti a colono vel ab alio suo nomīe fuissent sui. vñ est impeditꝰ colonꝰ p furē: ꝛ istō est suū interesse. ꝛ ista est ꝝa rō tex. quā tz Ja. de are. Jn eo ꝝo ꝙ intelligit gl. de eo q̄ ꝺduxit ad nō modicū tps dic̄ vez. qꝛ ille ḃz vtile dñiū. Jtē in eo ꝙ glo. intelligit. §. messez. in colono partiario. ḃ ꝛ ibi nō dic̄ vez. qꝛ ibi ꝺꝛ ꝙ agit̄ ex locato. g̃ loq̄tur in eo q̄ colit nūmis. nam partiariꝰ ageret actōe pro socio. vt. l. si merces. §. vis maioꝛ. s̄. loca. ꝛ. l. cum duobꝰ. §. si ī coēuda. s̄. p so. Jꝺeterea gl. alibi nō facit dñiaz int̄ colonū partiarū ꝛ eū q̄ colit nūmis vt. l. eū q̄. §. ꝓterea. s̄. e. ti. Sz illa glo. nō dic̄ verū in eo ꝙ dic̄ fructꝰ q̄ pcipiunt̄ p furez effici coloni. ¶ Jꝺeo huiꝰ igit̄ declaratiōe debes scire ꝙ repe riunt̄ coloni q̄druplic̄ tpis. q̄dā ꝺducūt ad nō modicū tps: ꝛ isti sine dubio ḃnt actōnē furti ꝛ ꝺditionē furtiuā. qꝛ ḃnt vtile dñiū. q̄dā ꝺducūt ad tēpus modicū. ꝛ isti q̄ꝝ nūmis colūt. q̄ꝝ dāt pēsionē in alia materia. vt tñi de frumēto vino ꝛ oleo non inspecto eo ꝙ pcipit̄ ex fundo. q̄ꝝ est colonꝰ partiariꝰ: ꝛ int̄ istos est dñia: qꝛ prim⁹ agit locati. secūdus p̄scripſ ꝝbis agit q̄si ex ɔctu innomīato: licz q̄ꝝ appellet̄ locatio. vt. l. si olei. C. loca. tertius agit actiōe p socio. vt dicto. §. vis maioꝛ. Jtē duo primi nullo mō faciūt fructꝰ suos: nisi ab eis vl eorū noīe sint pcepti. vt. l. si seruꝰ. §. locaui. j. e. ꝛ ideo si subripiant̄ nō ḃnt ꝺditionē furtiuā. qꝛ nō efficiūtur dñi. sed ḃnt actionē furti: qꝛ sua interest. vt hic tertiꝰ eodē mō si haberet actionē furti: nō ꝺditōez furtiuā. tñ differt a p̄cedētibꝰ: qꝛ nō ḃz actionē furti: nisi p pte sua. qꝛ p illa dimidia sua interest. alij ḃnt actionē furti insolidū.

Si tabulas ¶ No. tex. ibi q̄d si tā erāt inanes. qꝛ solutuz ꝛc. Jꝓ declaratiōe. l. ꝛ glo. q̄ro p̄ꝛio q̄d vult dicere tex. circa p̄ncipiū dū dic̄. ꝛ si tāti interfuerit. Rñdeo dicūt q̄dā fortⁱe. qꝛ pars ꝺbiti erat soluta. ꝛ sic p illa parte interest. hoc est falsum. q̄a etiā toto debito soluto ꝺꝛ interesse. vt in versi. ꝙ si tā. dicēdū est g̃ ꝙ hoc cō dic̄. qꝛ si fortⁱe alie ꝓbationes essent de parte vel de toto nō interesset in tñ. ita intelligit gl. qꝺ an sit vez: dicā incōtinēti in se. §. ¶ Quero qñ debitū est solutū q̄d duplaꝛ. gl. respō det ꝛ bñ ꝙ totū. qꝛ possibile est sua interesse in totū qꝺ ibi ꝺtineꝛ. vt. j. e. l. fullo. ꝛ. l. sarcinatoꝛ.

¶ Hoc p̄misso habes notare p̄ꝛio ꝙ si notarius scriberet instr̄m in tabulis de ligno vel de cera ꝙ faceret fidē. vt ḃ. in p̄ncip. ꝛ. l. i. in p̄ncip. s̄. de bo. pos. fm ta. ꝛ. l. in cōmodato. §. sic. s̄. cōmo. ꝛ ibi ꝓ guil. de cu. ¶ Secūdo no. hoc ar. ad statutū cōis peru sij quo cauet̄ si q̄s hz instr̄m donatiōis testamenti vel codicilloꝝ a. x. libꝛis. s̄. teneaꝛ insinuare vt intelligaꝛ etiā a. x. libꝛis si tanta q̄titas est ꝓmissa vl legata nō inspecto vtrū debitoꝛ sit soluēdo vel nō soluēdo. vt videbit̄ ḃ. licet essi debitoꝛ soluēdo nō esset. possibile est ꝙ quēiret ad pinguiorē fortunā ꝛ sic vez est ꝙ instr̄m est de tāta q̄titate quāta ibi ꝺtineaꝛ. ¶ Tertio tu habes hic ꝙ debitoꝛ pōt a creditoꝛe petere sibi reddi instr̄m debiti soluti. vt hic. ꝛ. C. de ꝺdi. sine cā. l. dissolute. Ex hoc habes casum ɔ Azo. q̄ dicebat ꝙ actoꝛ nō edit reo ad exceptionē fundādā. ita no. in. l. i. §. edēdi. s̄. de edē. ꝛ. l. fi. C. de edē. certe ḃ est casꝰ ꝙ reꝰ petit ab actoꝛe sibi reddi instr̄m debiti vt possit fundare exceptionē suā. s. se soluisse. ¶ Ultimo habet ſ ḃ ꝙ p instrumētū quā q̄ cancellatū ꝛ inane ꝓbaꝛ debitum p̄cessisse. nā ḃ iō retinet creditoꝛ instr̄m vt posset ꝓbare fuisse debitū. vt videbit̄ ſ. j. eo. l. fullo. ꝛ. l. sarcinatoꝛ. ¶ Quero circa hāc materiā qñ debitoꝛ petit sibi reddi instr̄m debiti soluti ꝛ creditoꝛ nō haberet ipm ad q̄d ꝺēnabiliter creditoꝛ. certe vt euz liberet p acceptilationē. vt. l. ab oīb⁹. §. i. s̄. de leg. i. ¶ Ulteriꝰ q̄roꝰ qñ creditoꝛ reddidit instr̄m debiti vtrū possit cogi debitoꝛ facere instr̄m p qꝺ apparet debitū p̄cessisse ꝛ debitū soluisse. certe: sic alꝫ esset captio creditorꝫ. vt ḃ videtis. ꝓbaꝛ. C. de fide instru. l. plures apochis.

Inde potest queri ¶ In hoc ꝝo. forma casum. dictū est. s̄. pri. ꝙ duplaꝛ illud qꝺ ꝺtineaꝛ in instro si mō tñi interfit in de q̄ro ꝛc. ¶ No. g̃ ꝙ si sunt alie ꝓbatiōes de debito nō videt̄ interesse. ɔ hoc op. qꝛ alie ꝓbatiōes p̄nt depire. g̃ videt̄ in totū interesse. vt. s̄. e. l. eū. §. papinian⁹. dic̄ Aug. ista ꝝba iuriscōsulti. q̄ dicūt sed mihi videt̄ ꝛc. ꝙ male sibi videt. ita dic̄ ḃ Aug. rōnes g̃ p̄cedentes sunt meliores. alij vt Bla. dicūt ꝙ bñ videt̄ iuriscōsulꝰ locutꝰ. ꝛ q̄q̄d est dcm̄i s̄. est dictū philosophice ꝛ disputādo. ḃ ꝝo loquit̄ determinādo: sed mihi videt̄ ꝛc. Di. ꝛ. d. Oldr. vident̄ tenere opi. Aug. gl. tz opi. Bla. ḃ ꝛ. s̄. in. iij. glo. l. Ego credo gl. dicere ꝝitatē. p̄ꝛio p tex. huiꝰ l. secūdo p casum in. l. q̄dā tabulaꝝ. j. e. vbi est exp̄s sum ꝙ si tpe furti essent alie ꝓbatiōes nō videtur interesse. nō ob. §. paꝑ. l. eū. s̄. e. qꝛ ibi agit̄ de extimādo iure qꝺ ḃz in re ḃ de iure extimādo qꝺ ḃz ex rem. Jꝺeterea ibi inspicit̄ qꝺ euenire pōt. s. moꝛs seruí q̄ pōt ꝺtingere sine culpa creditorꝫ. sz ꝙ alie ꝓbatiōes peant nō pōt ꝺtingere sine culpa creditorꝫ q̄ ḃz in sua ptāte agere ɔ suū debitoꝛē. Quero q̄d si ḃēbat instr̄m ꝛ testes. subtractuz est instr̄m qꝺ ḃēbat paratā executionē fm formā statutoꝝ vl saltim habebat ꝓbationē paratā de iure cōi: nōne creditorꝫ interest. certe puto ꝙ sic. ꝙ ꝺbeat extimari sua interesse q̄to minꝰ vēderet illud nomē ꝓpter illas ꝓbatiōes subtractas. argu. l. i. §. si heres. ad trebellia.

Sed si quis ¶ Dicit̄ ḃ ꝙ q̄ coꝛrūpit tabulas teneaꝛ actiōe furti. ɔ. s̄. ad. l. aq̄li. l. si q̄ testm̄ii. §. fi. so. dic̄ Aug. ḃ subaudit̄ ꝙ nō amouit. s. tñ. ꝛ hāc tz Di. alij dicūt ꝙ q̄ñ q̄s delet instr̄z aīo lucrādi sibi. qꝛ erat obligatꝰ in illo instro vel aīo lucrādi alij quē diligebat. ar. l. si q̄s ꝓferendū. j. e. tūc teneaꝛ furti. qꝛ deletio illa nō pōt fieri si

Iſ qui opē.opē homicidio.Tene menti ꝑ statuto: an p̄stās opē homicidio dicaſ homicida. adde qō no. dixit bar.in.l. nihil.C.de ficcarijs. r Qualiſ puniaſ.Quero qlīſ puniaſ p̄stās opē.vide bar.in.l.in furti.§.ope.j.e.z qō no.bar.in.l.nō solum §.si mādato.maxime ad fi.j. de iniurijs.z bal.i.l.nō ideo min⁹.in.vi. col.C.de accusa.Dz qliter dz in accusatiōe dici.vide oino bar.in.l.oēs de agri.z cē si.lib.xi. vbi dic ꝙ dz dici ꝙ sciēs fecit. Itē no. ꝙ Inno. in ca.cōtinētia de cleri. percuss.dixit ꝙ illi q̄ sunt simul videnſ vn⁹ alteri dare auxilium qō est not.z reassumpsit bal.in.c.i.de bñficio fratris.z dicit ibi Inno.ꝙ q̄ stat armatus cū alijs licet nullum actuz faciat dicit facere opē.qō dicit bal. mēti tenēdū.in.l.raptores.C.ō epi.z cleri.z in.l.i.ī.ij.collū.C.de ser.fu.z vlō bal. in.l.i.in vlt. charta.C.vñ vi.in repeti. in q̄b⁹ locis dz idē ꝙ Inno.vbi.§.z statutum dicēs si q̄s occiderit non

ne ꝓtractatione.sed si nō feč aīo lucrādi:dz aīo iniuriādi z nocēdi creditori: tūc nō teneſ furti: dz dāni inurie.ita debeſ intelligere:ista essi est vera.puto etiā ꝙ si q̄s sine ꝯtatōe deleret:vt qz deiceret oleuz vel aquā in loco vbi instrz iacet:ꝙ tūc nō teneſ furti:sed.l.aq̄l.fm p̄cedētē solutionē. Secundo dr hic delēdo nihil ad penā adijcit.ꝯ.§.ti.i.l.nunq̄.so.gl.duob⁹ modis z bñ.prio b duo facta fuerūt eodē momēto:ibi sepatim:qō saſ placet.qz illa duo tēdūt ad vnū z eūdē effectum.vel dic ꝙ nihil adijc̄.s.ad penā:bñ tñ teneſ noua actōe.s.ex.l.aq̄.z est etiā bona so. Itē habetis b ꝙ pōt agi interdicto quoz bonoz.ꝯ interdictū quoz bo.nō cōpetit ꝯ debitorē.vt.l.vltra.§. quoz bo.so.expone qō dic quo.bo.i.interdicto.de tab.exhibē.qō est ꝓparatoriū illius interdicti.

Qvidam tabularum. Ista est notāda lex z pulcherrima. Jn hac.l.habes casum expssum ꝙ si tpe furti facti sunt alie ꝓbatiōes nō ōr interesse. Quero qñ deletū est instrz ī quo erat debitū ꝯditionale:vtrū ageſ ad totū an fiet executio statim.dic vt.l.in.l.aq̄li.si deletū.§.ad.l. aq̄li.z dixi in.l.locū.§.ꝯdēnatio.de tab.exhib. Quero vtrū sint alij modi ꝓbādi interesse ꝙ illi qui ponunt b.z.l.argētari⁹.§.cū aūt.§.de eden.rñdeo in l.aq̄lia.si ponim⁹ dānū esse datū culpa nō puto ꝙ sit ali⁹ mod⁹ ꝓbādi:nisi illi q̄ ponunt his.ll.sed qñ furtū est factū vel dānū esset datū dolo:tūc credere ꝙ ꝓbato furto ꝓbareſ interesse ꝙ iuramētū. vt no.in.l.i.§.hoc interdicto.§.de vi z vi arma. z. C. vñ vi.l.si qñ.q̄ ꝓbatio aduersus principalē debitorem nō sufficeret.

Iſta est notanda lex.z aduertas vt tu intelligas.ar.qō b fac iurisco sult⁹ debes sic intelligere.actio furti manifesti est ꝓtoria. vt in sti.de ppe.z tēp.act.§.i.z edictuz reqrit vt si q̄s teneaſ illa actōe ꝙ sit fur manifest⁹.sed ille q̄ prestat opē:nunq̄ est manifest⁹.īmo ꝙ plus est nunq̄ est fur.qz nō ꝯtat.vt b dic gl.z ꝓbaſ insti.e.§. interdū.merito nunq̄ pōt teneri furti mānifesti.dico etiam ꝙ si cōprehēdaſ in illo actu p̄stādi opē ꝙ non est fur mānifest⁹. īmo nec fur vt dixi.merito illa actō nō cōpetit ꝯ eū. Ad hoc op.de.l.hec ꝟba.j. de

verificabitur in dante opem.l.nihil interest.z ibi bal.j.de sicca. Addē etiam hic ꝙ ille dicitur opem prestare qui suis verbis robur prestat z aduersarijs timorē incutit fm Jnno.in.c.i.de homici.z. gñaliť vide bart.in.l.in furti.§.ope.z in.l.si is q̄ rē.§.si tu.in fi.j.e.z bal.in.l. si familie.§.de iurisdi.om.iudi.z in.l.i.C.de ser.fu. z an distinguatur an faciēs alias factuz esset. vide ang.in.l.i.de eo p quē fac.erit.z q̄s dicaſ p̄stare fauorez. vide bal.in.l.ob hec verba.§.de infa.z q̄d si in principali pena ex post facto augmētaſ.vel minuiť q̄d in p̄stāte opem vide qō no.bar.ī.l.si libert⁹.la.ij.§.posthumis. de alimē.le.z dic bar. in.d.l.raptores.C.de epi.z cleri.z ibi bal.z bar.in.l.i.C.de rapt. vir. in q̄busdā lect.ꝙ si aliq̄s accusaſ de auxilio dz deduci ꝙ tpe delicti ꝓbuit auxiliū.sed q̄d si p̄staſ auxiliū nō crimini sed criminoso. dic vt in cle.i.de penis.z q̄d si statutuz dic si q̄s suis manib⁹ occidit an puniaſ opē p̄stās.habes ꝙ nō.in.d.c.ōtinētia.z adde ꝙ tñ dicereſ prestare opē fm bar.in.l.quicūq̄.j.ad.l.iul.maie. Et q̄d si in accusatione dicaſ alter alteri ꝓbuit auxiliū.de q̄b⁹ intelligaſ.vide bal.in.l. ācille C.de fur.z faciūt no.ꝙ bar.b in fi. Et an q̄s associādo simplr dicaſ p

stare auxiliū vltra p̄dicta. vide.l.i.C.de his q̄ latro.z rap.ꝟgi.z bal.in.d.l.raptores.ad fi.z qō habeť in cle.i.de pe.z q̄liť puniť q̄ ꝓbet auxiliū ofiliū z fauorē. vide bonū tex. xxiij.q. v. cū hō.z in.c.si q̄s.cū seq.z xxij.q. vl.q̄ alioz.z tex.de pe.di.i.in.c. piculose.z si occidi aliquē:an socij puniaſ q̄ mecū erāt. vide Jnno.de homici.in.c.sič di gnū.z hosti. eo.ti.c.quia pēa.ibi agiť z ibi q̄d g ꝙ io.an.ō elec. in.c.cupientes.al's cete rū.in.vi.ad de quod no. bar.i.l. si vē didero.§.rapto.j.e.z in l.fi.j.de sicc. z in.l. fullo. la.ij.j.e.z an p̄stās testio niuz ꝓ alī quo dicatur p̄stare auxiliū. vide bar to.in.l. p⁹ le gatuz.in. §. his ꝟo.in fi. de his q̄. vt indig. z suprādict⁹ ad de q licz ali q̄s sit pñs:z assistat alī cui simplr ñ ōr opē p̄staſ vt in.l.i.§. si in eo. z ibi barto. §. ad fill.z si statu tū punit cer ta pena cō mittēte maleficiū an verificeť in p̄stāte ꝯsiliuz z auxiliū.dic vt ꝙ Guid. de suza.i sua q.incip. pōe

adul.rñdeo vt dixi ꝟba edicti sunt ꝯcepta in psona vt fur manifest⁹ teneaſ illa actiō furti manifesti.nō aūt dicebāt illa ꝟba ꝓ furto manifesto sz oi cebant fur manifest⁹.sz p̄stās opē non est fur.ḡ ꝛc. fač.l.aut q̄ alič.in fi.§.qō vi aut clam.l.si seruum.§. amouisse.§.de acq̄.here.merito ille q̄ p̄stat opē nō puniť illa actiō:sed ista. Ex ex hoc seq̄tur ꝙ ille q̄ p̄stat opē homicidio nō est homicida:z teneatur de homicidio. Itē q̄ p̄stat opē pcussori nō est pcussor:z puniaſ de pcussiōe.vt manifeste ꝓbaſ in gl. huj⁹.l.canoniste tñ q̄tū ad repellēdū aliquez a ministerio altar| appellāt homicidā illū q̄ p̄stat opez homicidio qō exploretis ab eis. Quero circa hāc.l.in casib⁹:in q̄b⁹ p̄stās opē cōprehēdiť.vl' q̄a ꝟba essent scripta in rē vel hoc esset.l.expssum.qli ter puniaſr p̄stās opē. Et.i.tāgit.C.de nili agge.nō rumpē.l.i.z ibi nil determiat.tñ referūt q̄dā ꝙ ꝺsuluit ꝙ opē p̄stās s puniaſ media pena ei⁹ q̄ pniret principal⁹ p hāc.l.q̄ determinatio est mala p.l. is cui⁹ opē.j.de adulte.z p.l.nihil.j.de ficca.fač.l.i. §.incidit.j.ad turpil'. Rai.dicebat aut agiť ciuiliť z est vez dictū Bal.vt b.aut agiť crimialiť:z tūc ea dē pena puniaſ.vt dict| legib⁹.z.l.si quāq̄. C. de epi.z cleri.qō nō plz.pone in casu nře.l.ꝙ principalis fur nō fuit deprehensus:certe in tñi teneť opē p̄stās q̄tū principal⁹.vt.l.sepe.circa fi.de ꝟ.fi. Quid ḡ dicem⁹.videte dñi:ego dico ꝙ regula est ꝙ prestās opē puniť eadē pena q̄ principal⁹ puniť.vt.ll.ꝯ alleg.fallit in casu.l.raptores.C.de rap.vir.z. d.l. i.C.de nili agge.nō rūpē. quia sic est ibi expssum. Itē fallit qñ q̄litates ppē q̄s pena dz augeri vel minui repiunt diuerse in psona faciētis z opē prestanti⁹.vt b.qō tñ intellige vt statim dicā ad hoc vt cessent ōria. Pro cui⁹ declaratiōe debet| scire ꝙ q̄dā sunt q̄litates ex q̄b⁹ augenť q̄ supuenerunt per ꝓpositū delinquētiū ex postfacto eť ipm delictū vt deprehēsio:de q̄ b ōr.z tūc q̄libet puniť fm ꝙ illa q̄litas ineſt in eo.vt b.ppē qō dico ꝙ si principalis offendēs est ꝺdēnat⁹ in plus.qz negauit vl' qz fuit ꝯtumax.certe si opē p̄stās fuit ꝺfessus vl' p sens nō ꝺdēnabiť in pl⁹.ppē ꝯtumaciā principalis qz in eo iste q̄litates cessant. Quedā sunt q̄litates q̄ insunt ab ipso initio tpe delicti fm ꝓpositū delī quētiū.z iste ꝙdē insunt i psonis delinquētiū. Ex emplū principal⁹ occidens erat filī⁹: opē p̄stās erat

que sunt de facto.statutum dicat ꝙ qui fecit.z adde ꝙ etiam qui mecum stat a remotis armatus si per euz efficiar audacioz z offensus timidioz dicit p̄stare opē mihi.bal.in.l.nō iō min⁹.in.iij.col. C.de accu. An p̄stās opē teneaſ pena pacis rupte:sič principal. vide io.an.in addi.spe.in ti.de treu.z pa.§.i.in vl.addi.z Jmol.in l.si stipulat⁹ fuero.de ꝟbo.ob.z ad materiā vide oino ang.b q̄ limitat in hoc materiā.z bal.in.l.i.C.de nili agge.non rūpē.z ang.z saly.in.l.i.C.de rap.ꝟ.z req̄riť vt opē p̄stās sit in dolo.bar.in.l. pe.in fi.de ꝟb.sig.z dat ang.practicā in auc.de teste.in.§.si ꝟo ab sunt ad ꝓbādū me nō p̄stitisse opē:qz debeo ꝓducere testes q̄ ponāt se fuisse p̄sentes in homicidio z nō potuisse me p̄stare opē q̄n ipi vidissent.fač qō no.ꝓ cano.in.c.ex tenore.de testi. s Opē p̄staſ. An p̄stās opē teneaſ de dāno dato ab alijs. vide bar.p⁹ gl. in.l.i.§.si is q̄ nō hoies.j.vi bo.ra.z de materia b⁹.l.vide p imol.z inno.in.c.sič dignū.de homici.z glo.in cle.i.de penis.in ꝟbo de fensant.z vide oino bal.in.l.ob hec ꝟba.de infa. Itez an ꝓceđaſ vt ꝯ p̄stātē opē si q̄s ꝺsētiat maleficio.tractat bar.ī.l.si is.q.i.f.j.c.

extraneꝰ.isto casu opē ꝑstās punīt in plꝰ ꝑpt qlitatē inherētē ipsi filio ꝓcipali.vt.l.vtrū.ad.l.põpe. de parricidijs.ꝛ iō dico ꝙ si popularꝫ ꝑstaret opē nobili q̄ punīt in plus fm statuta huiꝰ ciuitatꝫ vel ciuis ꝑstaret opē forēsi.ꝙ puniet in plus ꝑpt qlitatē inherētē ꝓcipali delinquēti. Quedā sunt qlitates q̄ insunt tpe delicti rōne loci vel tpis vel psone eius in quē delinq̄rūt. Exēpluꝫ ego ꝑstiti tibi arma ad homicidiū cōmittēdū de die:tu cōmisisti de nocte.vl ego ꝑstiti tibi opē stādo ad tui securitatē ex platea vel ex eccl'ia:ꝛ tu cōmisisti in eccl'ia vel ego ꝑstiti tibi opē:hoc ē arma ad interficiēdū tiuꝰ qui erat ꝓcuratꝰ.tu interfeciſti euꝫ qui erat in dignitate positꝰ.vtrū opē ꝑstās puniat in plus ꝑpt illas qlitates inherētes ipsi delicto. Ista q̄stio iacet in hoc an ꝑstās opē obligef ex delicto:tūc cuꝫ opē ꝑstat an tūc cū delictū ꝓficit.certe tunc cū delictū ꝓficit.vt.j.e.l.q̄ seruo.x̄vsi.plus põpo.ꝛ.l. si q̄s vxori.§.neq; x̄vbo.j.e.ꝛ videt gl.velle alibi ꝙ obligef ex delicto ꝑpt mādatū seu ꝑpt p̄cedētē opez ita sentit glo.in.l.i.§.psuadere.s̄.de ser.coꝛ.ꝛ insti. eo.§.opē.si ḡ tūc obligef:ḡ in ꝑstāte opē insunt illę qlitates.qꝛ de nocte incepit obligari ex delicto ꝛ in platea:ꝛ in hoīe:ꝛ in dignitate videt deliq̄sse: sicut ꝓcipal.ꝛ ideo eq̄li pena puniet.de hac opē dicā aliqua.j.c.l.in furti.§.ope.ꝛ.l.q̄ seruo.§. fi.

Si quis perferendum ℔ ꝙ si duo delinquunt circa idē.ꝛ in vno subest qualitas augmētādi penā i alio cessat.in vno augmētaf q̄litas:in alio nō. Vp.ꝛ videt ꝙ ille q̄ accepit rē ꝓferēdā nō teneat furti.qꝛ nō facit aio lucrandi.ḡ ꝛc.vt.l.i.§.fi.s̄.eo.so.nō facit aio lucrādi sibi sed alij.vñ sufficit ꝙ faciat animo lucrandi alteri.

Qui seruo irregulari nō tenet furti:nisi furtū regulare sequat. Nota tex. ibi tūc tm incipe teneri. Ad primū dictū opp.de.l. nerati.§.q̄uis.s̄.de ser.coꝛ.dic glo.ꝙ ibi secuta fuit fuga:℔ nō.hoc nō est vex vt ptz in x̄v.plus põpo.x̄vtas est ꝙ ibi fuit secuta fuga.ꝛ ille q̄ ꝑsuaserat recepit seruū fugiētē.vñ furtum regulare cōmisit retinēdo eū.merito furti tenet.ar.l.eos.C.e.

Itē op. de.l.ꝓsilij.j.de reg.iur.so.gl.tūc de malo ꝓsilio q̄s obligat de dolo:qñ nō cadit in spāle nomē maleficij:ꝛ interest eiꝰ cuiꝰ ꝓsiliū est datū. fz ℔ nō interest eiꝰ:qꝛ fuga nō est secuta.ꝛ si essz secuta daret alia actio spālis. ſ. serui corrupti: merito nō cōpetit de dolo.in eo ꝙ glo.dic ℔ ꝙ fuga non est secuta:dic male vt pz in x̄v.plus põpo.sol.ḡ sic ibi loq̄tur qñ ipe cui datū est ꝓsiliū malū vult agere ꝓ dātē.℔ xo qñ vult agere aliꝰ: in cuiꝰ ꝓniciem est datū ꝓsiliū.fac ad hoc.l.si cū scires.s̄. de dolo. Itē op.seruꝰ fugitiuꝰ fac furtū suiipsiꝰ.ḡ ille q̄ ꝑsuasit videt ꝑstare opē furto:ꝛ sic obligat.l.i. C. de ser.fu.gl.soluit tribꝰ modis.ꝓmo vex est ꝙ seruus fugiēdo fac furtū sui:si aliꝰ eū appꝓhēdat. alꝫ secꝰ.cū essi nō sit q̄ ꝓcipal'r teneat:nō põt q̄s teneri accessorie tanq̄ ꝑstās opē. Ista sol.nō est xva in se p.§.itē placuit.j.,pri.illud tm qđ dic gl.ꝙ ꝓcedet. dicā in seq. §. Secūdo mō soluit ꝙ sit furtū ad ipediendā vsucapionē:nō quo ad alia. Tertia so.est ꝙ iō hic nō fit furtū.qꝛ seruꝰ ℔ nō aufugit.ꝛ sic ꝺctatio nō est secuta.hāc reꝓbaui.qꝛ fuga fuit secuta.vt in x̄v. plus põpo.quare so.fm Ja.de are.ꝙ seruꝰ fugiēdo fac furtū sui.tm hoc vocat furtū irregl'are.qꝛ inter furē ꝛ rē subtractā dz esse diuersitas.sed in seruo fugitiuo est vnū ꝛ idē fur ꝛ res furata.iō furtuz irregulare est.ꝛ ideo q̄ ei ꝑstat opez nō tenet furti. secꝰ si esset furtū regulare:vt in ver.sz si aliꝰ.ꝛ in x̄v. plus põpo.vbi dꝛ ꝙ ille q̄ ꝑsuadet vel mādat maleficiū cōmitti nō obligat:nisi tūc cū maleficiū cōmittit.fac.l.si q̄s vxori.§.neq; x̄vbo.j.e.qō tene mēti. Quero qñ q̄s ꝑsuadet alicui ꝙ fugiat.vtrū est necesse ꝙ hēat animū ꝙ capiat ab alio.gl.℔ videt dicere ꝙ nō suffic ꝙ fit secuta rapina vel furtū ab alio.ista opi.videt ꝓbari in.l.vez.j.e.ti.ꝛ iō glo.videt velle ꝙ quis habeat animū ꝙ rapiat ab alio: non dico ab alio certo:sed ab alio in genere.ita intelligit glo.j.l.pri.ꝛ.l.in furti.§.ope.j.eo.ti.

Item placuit. Habes ꝙ ꝛ ꝓcipal non teneat punīt tū ꝑstās opem. Contra ꝑstās opem accessorie tenet.vt habes. s̄.in pri.l.ꝛ ꝓbat in.l.nō eo min. C. de accusa. si fic. g nō põt teneri:nisi teneat ꝓncipal.vt.l.grece.§.illud.s̄.de fideius.so.q̄tū ad istū.§.dico ꝙ ꝓcipal tenet naturali obligatione.vt.l.sed si dānū.§.fiuat.ꝛ.§.se.s̄.de pecul.ḡ ei põt accedere obligatio vt teneat q̄s accessorie efficati.vt.l.si pupillus. s̄.de x̄vbo.ob.ꝛ hoc videt innuere tex.in.l.si q̄s id qō.§.fi.s̄.de iurisdi.om.iud.vbi nullo mō ꝓcipalis tenet:ꝛ tū ꝑstās opē tenet. Pro cuius declaratione debet scire ꝙ ꝑstās opē dꝛ teneri accessorie nō ꝙ obligatio accedat obligatiōi:qꝛ q̄libet obligatio est p se ꝓcipal.qō apparet:qꝛ vno soluēte alter nō liberat.vt.d.l.si q̄s id qō.§.fi.ꝛ.l.se. ꝛ põt in plus teneri vnꝰ q̄ aliꝰ.vt.l.is q̄ opē.s̄.e.fz dꝛ teneri accessorie:qꝛ factū accedit facto.nō essi q̄s potest ꝑstare opē alteri facto:nisi illud factū fiat.vt.l. si is q̄.§.si tu titiū.j.e.ꝛ iō merito sufficit ꝓncipaliter fecisse illud factū ad hoc vt ꝑstās opē teneatur nec req̄rit ꝓncipalē esse obligatū.n ō essi obligatio accedit obligatiōi:sed factū facto. Jux hoc pone ꝙ in cōmittēte maleficiū est q̄daz q̄litas ꝓpter quā pena est mioꝛ in ꝑstāte opē.ꝛ q̄dā est q̄litas ꝓpter quā pena est maioꝛ.exēplū nobil' ꝑstitit opez populari delinquēti. vl fozensis ꝑstitit ciui opē tenebit ne vin min ꝑstās opē.certe nō.imo q̄litas q̄ est in psona eiꝰ sp inspicit.nec mioꝛabit ꝓpt psonā ꝓcipal' delinquētis.vt ℔.ꝛ.l.si q̄s id qō.in fi.ꝛ ꝓbat.j.ad.l.põpe.de parri.l.i. vbi si aliq̄ de ꝓximis psonis mādaret exneo vt interficeret ꝓximā psonā fil'r teneꝰ de parricidio: vt ibi pz:dñs dic cuiꝰ ve dolo malo ꝛc.ꝛ differt hec.q.ab eo qō dixi heri in l.is q̄ opē.s̄.e.qꝛ ibi dixi qñ in ꝓcipali delinquēte erat qualitas que augebat.hic quando in ꝓncipali est qualitas que minuit.ista tene menti.

Idem pomponius. Vp.de pri.huiꝰ.l. reb:ꝛ sic est secutū furtū regulare.qꝛ aliꝰ est ꝺtractās:ꝛ aliꝰ res ꝺcta.ꝛ hoc est qō dic tex. qꝛ opez ꝛ ꝓsiliū contractationi tulerit ꝛc.

Si duo. Mo.§.ꝙ q̄s teneꝰ de ope ꝛ auxilio inuicē ꝑstito. Facit ad qōnē. duo interfecerūt vnū:q̄rit vtrū q̄libet teneat de homicidio ꝛ auxilio inuicē ꝑstito.℔ videt esse tex.ꝙ sic. breuiter ego determinaui p hūc modū.qñq; plures cōmittūt vnū maleficiū vt vnū homicidiū vel furtuz vnuz:vt oēs fil' subtrahēdo trahē.tūc q̄libet teneꝰ vt ꝓncipal'.vt.s̄.e.l.vulgar.§.pe.ꝛ.l.ita vulneratus.circa fi.s̄.ad.l.aq̄li.ꝛ iō nō põt teneri accessorie.vt.l.gñaliter.s̄.de fideicō. ꝛ licet posses dicere duo facta fuerūt ꝛ homicidiū ꝛ auxiliū:oīa ista tēdūt ad vnū effectū.ꝛ iō vna pena ꝺponit.vt.l.illud in fi.s̄.a d.l.aq̄li.qñq; plures cōmittūt maleficia diuersa:vtputa furant diuersas res.vel vnꝰ fac vnū vulnꝰ in capite.ꝛ aliꝰ in brachio.tūc põt teneriꝰ vt

Vltro huo. §. itē placuit.tenebit ne. De ꝑstāte opē:an teneat vt ꝓncipal vel accessorie. dic vt p bart.in l.sed si vniꝰ in vl. q.j. de iur.ꝛ ibi q̄d in mādante. ꝛ idē fz sali. in .d.l.i. de rap.x̄vgi.

Si duo. l.gñaliter. An dānatꝰ ꝑ furtū seu ꝑ fracturam ostij videat odēnatꝰ ꝑ violētia cōpulsiua . pau. de cast. in ꝓsil. xxxiij.incip. In xpi noie visa q̄stione ꝛc.

Tūc põt teneri. Et adde qō no. bar.in.l.si ī rixa.in pen. col.x̄v.datur his reg.j.ꝺ sicca. ꝛ vide qō no.balꝺ. in.l.nō ideo min. C. de accu.in.xiiij. col.in x̄v.sed iux hoc vēit q̄stio.cuz se. ꝛ limita n o. vt dixi not. pꝰ bar.ī.d.l. si in rixa.per ange.in. l.si reos.in pri. de duo.reis

Vērū est. inspici oz anim⁹. vide bal.ī.l. si ꝗs non dicā rapere. in. vi. col.de epiſ, z cler.

a Est ipnit⁹. Et an z qñ coitus cū ocubina sit licitus.vi de tex.no.in l. si vxor. in prin. de adulte.j. z qđ si erat nupta. z h adde gl. z bart.in.l.i. C. de rapt. vir.vid not. gl.z bart. in l.q adulterium. C. de adulte.vbi ponit de meretrice nupta

b An incidas in penā An adultes rare vxoreꝫ alicui⁹ sit offensa. z hoc intelligit h ange.qñ cōstat ꝙ soluꝫ ad finem libidinis.alꝫs secus qz pūptio degenerat ō libidinē faciētem. ar.l.i. C. de ficca. vbi eī act⁹ ad plura delicta pt principal' de vulnere vl' de furto suo vt opē pstās vulneri vel furto alteri⁹. z h est casus in nr̄o. §. Aduerte tñ hoc secūdo casu qlīt formeť accusatio vel inq̄sitio.nā si ego dicerē titi⁹ pcussit gaiū in capite z martin⁹ in brachio. z ad pdicta cōmittēda pstiterūt ad inuicē auxiliū z fauorē ex hac accusatōe nō pōt seq̄ odēnatio de auxilio.quia nō exprimitť qlīt pstiterūt auxiliū vel fauorē: z ió cū ÿba debeāt intelligi in benignioꝛē partē. vt.l.si pses. de penis. intelligeť ꝙ pcutiēdo pstitisti mihi opem seu auxiliū. z ego tibi pstiti silr auxiliū pcutiēdo: z sic act⁹ me⁹ fuit auxiliū tibi z tu⁹ mihi:sed de isto actu ego puniꝛ vt principal' nō puniar tanꝙ pstās opē:sed oz dicere accusatio vel inq̄sitio ꝙ vn⁹ pstitit opez alteri assistendo vn⁹ alteri vt habili⁹ cōmitteret:z sic pstitit opē p aliū actū:q̄ p illū:de quo principalis accusať.g̃ ꝛc.vt h.sed si in accusatiōe vel inq̄sitione diceret auxiliū pstitit z osiliū z fauorē:ex eo ꝙ dic osiliū posset puniri tanꝙ pstās opē:qz psuades videť pstare osiliū:qđ est pstare opē. vt ꝓbať p totā hāc.l.lz tex. videať inť opē z osiliū facere differentiā. vt.j.e.l.in furti. §. ope. z. §. osiliuz. z ibi dicā. z istud osiliū de necessitate psuppōit aliū actuz q̄ illū de quo accusať.merito pōt puniri.ita debetis int elligere.tene menti.

Ꝟ Ipauonem An aūt req̄rať ꝙ il le q̄ psecut⁹ est suppo/ fuerit eū q̄ cepit.dic vt in gl. z ibi dixi. s.l, pri. §. itē placuit.

m Ater. filī⁹. dic vt dixi.s.e.l.eum q̄. §. si filius.

Ꝟ Erum est. amin⁹ nō factū. Cōtra. s. e.l. vulgar. §. si q̄s es. sol. ibi pter aīm suā incidit in eādē spēz ōlicti grauioꝛē q̄ cogitaret: ió inspiciť euēt⁹. h ꝛō incidit in aliā spēz delicti q̄ cogitaret:ió nō inspiciť euēt⁹. vt dixi in.l. diuus. j. de ficca. Ecdo op. gl. j. e.l. fullo. §. q̄ ancillā. plures sol. danť. illa est ꝛa:h erat meretrix:ibi nō. ió h cā q̄re istud faciebat:lz esset mala:tñ erat a iure impunita.qz coit⁹ cū meretrice a iure est impunitus[a].vt l.i. de ocubi. lz cā ppť quā surripuit est punibilis de iure:ió si faċ vltra cū ab initio daret operā rei illicite tenebiť. Quero ꝓ reb⁹ subtract. nō tenetur furti.q̄ro an actiōe.l.aq̄l. teneať. Rñdeo ꝙ sic quasi videať dedisse occasionē dāni. vt.l.q̄ occidit §. in hac. s. ad.l.aq̄l. hec lex facad tria. prio ꝙ ille q̄ rapuit p vim meretricē nō teneať pena illius ti. de rap. vir. z no. in.l.i. in pri. C. de rap. virg. Secūdo faċ ꝙ tu fecisti pacē cū aliquo z ꝓmisisti eum nō offendere:z postea cōmisisti adulteriū cū vxore ei⁹.an incidas in penā[b]. Guil. de suza. determinauit ꝙ nō ꝓ hāc.l.qz nō faċ aio iniuriādi:sed cā libidinis.z sic nō faċ cā vindicādi seu retractādi inimicitiā iā sopitā.lz si faceret cā vindicādi.qz forte ipe passus est simile iniuriā:de q̄ facta est pax:tūc sine dubio incideret in penā. Cōtra istā determinatiōnez faċ.x.coll'.q̄ fuit pria cā bñ.amit. §. pterea. z. §. se. vbi vasallus pdit feudū ppť adulteriū cū vxore vel cū filia dñi.lz ibi in vasallo q̄ ꝓmittit dño fidelitatē. Isti vero faciēts pacē nō ꝓmittūt:nisi solūmō nō offendere occasiōe pcedent⁹ bruge. facit qđ dixi in.l. aut facta. §. cā. j. de penis. Et eodē mō facit si aliq̄s facit furtū ei cū quo fecerat pacem ꝙ nō incidat in penā.qz nō facit aio vindicādi lz aio lucrādi. ꝓ h⁹ faċ qz lz furtū sit iniuria seu offensa:nō est offensa in psonā. vt no. in.l. itaq̄ fullo. s. e. z dixi plene. s. de publi. in.l. licitatio. §. q̄ illicite. Item facit hec.l.q̄ si aliq̄s liberā mulierē tenuerit causa libidinis non possit accusari de plagio seu de priuato carcere.lz h loq̄tur de meretrice.lz in alia muliere libera p vim detenta putarē aduertēdū vtrū detinuerit eā p.xx.horas vel nō. vt.l.capite q̄nto. j. de adul.

Glo. q̄rit si sic faċ

Qui iumenta. furtū. qđ duplabitur vel q̄druplabiť. vtrū p̄ciū rei vel p̄ciū vs⁹ h sunt opi. qđā dicūt p̄ciū rei:qđā p̄ciū vsus. z ista scda opi. est ÿa. z glo. lz eā h. z insti. e. in prin. ꝓ hoc facit qđ no. s. de odi. fur. l. q̄ furtū. circa fi. glo. z hoc lz Ci. C. de ser. fugi. l. i. in pria. q. Quero vtrū res efficiť furtiua:videť ꝙ nō. qz nō fit furtuz rei sed vsus ipi⁹. ꝓterea res nō desijt esse in ptāte dñi. g̃ nō incipit esse furtiua. vt.l. seq̄tur. §. labeo. s. de vsuca. qz p istū cōmodatariū dñs possidet. lz si postea interuertereť possessio:tūc incipet res furtiua esse z nō ꝓcederet vsucapio. vt. d. §. labeo.

Dicit h ꝙ actio est vul/ de ac. in prin. dicūt ibi q̄dā. z ita dicit ibi tex. aliud erat olim actio aliud hodie qđ nō est verū. qz actio erat idē olim qđ hodie. vt.l. nihil. s. de act. z ob. sed solēnitas z forma impetrādi est subla ta hodie p ti. C. de formu. z respectu illi⁹ solēnitatis ista actio appellať formula vulgar. Itē opp. actio descēdēs ex delicto nō dať de peculio. vt.l.i. §. cū seru⁹. s. de his q̄ deie. vel effu. h ór ōrū. so. ex hoc habebis intellectuz huius.l. debes scire ꝙ ex edicto nau. cau. fta. descēdit actio. qñꝙ ex recepto z sic ex ōctu: vt qñ est ꝓditū aliq̄d absq̄ facto exercitoris naute vel cauponis. z ió tunc dať actio de peculio q̄ durat infra annū etiā seruo manumisso. vt h. qñꝙ illa actio descēdit ex delicto. vt si res perijt facto naute cauponis. z tūc nō dať actio de peculio sed noxalis. q̄ actio seq̄tur caput fui.ita loq̄t h. pbātur p̄dicta. s. nau. cau. fta. l. lz. §. possumus.

Lex ista in sui prin. est sub/ Falsus. tilis. Opp. de toto ti. de od. inde. vbi soluēs p errorē hz ꝓditionē inde biti. z sic trāsferť dñiū. qz nēo rē suā ꝓdicit. dic glo. hoc oz intelligi qñ q̄s labiť in psonā. asserebat essi se esse titiū: cū nō esset. vt.j. eo. l. si q̄s vxori. §. cū ti tio. dicit Bal. ista so. nō est necessaria: immo fiue labatur in psonā siue nō nunꝙ trāsferť dñiū in falsū creditorē sciētē. vt h. z. l. qñ. in prin. s. de od. furti. Nō ob. ti. de odi. inde. nā nēo ꝓdicit rē suā ptерꝙ a fure. vt.l. fi. s. quēad. vsufru. ca. lz ꝓ furē degenerat oīs actio. z sic ꝓ eū poterit dari ꝓditio indebiti sed gl. cōiter tz qđ pri⁹ dixi. vt h not. z. d. l. qñi. in prin. de odi. fur. videť eūi soluere sub ꝓditiōe si est creditor. Qñꝙ ipse nō simulat se: lz debitor errat absq̄ facto creditoris z soluit ei indebitū sua spōte nō creditoris suggestiōe. isto casu videť soluere pure z simplr z trāsferť dñiū. z hoc mō pōt loq̄ alia opi. z sic intelligať tot⁹ ti. de odi. inde bi. Ultimo vide gl. q̄ incipit. videť eūi sub q̄dā ꝛc. ibi. l. qđ meo. §. i. so. vt ibi. z. d. l. si me in vacuaz

Hic est no. §. Opp. de. l. q̄ mihi

Falsus. donatū. s. de dona. Sol. vt ibi patet. Quero qñ fiāt nūmi pcurator. gl. q̄ est h dicit in duob⁹ casib⁹. prio qñ credo eū ꝓcuratorē in rē suā. Secūdo qñ hoc agit vt sui fiāt z ipe faciat me liberare. z ex istis glo. in.l. si ꝓcuratori falso. s. de odi. ob cau. z. l. falsus. C. e. distinguit sic. qñꝙ soluī

se hñe odio delinquentiū fit interpretatio ꝛ eū in pte ourioꝛem allegat not. p Bal. in regula in obscur. de regu. in.1 n. vi. z h addo bonū arg. in. c. cū volūtatē de sen. excō. z bal. in. c. i. in prin. i pe. colū. q. mo. feu. amit. z de ista. q. vi de p Jo. an. in regla fusstra. in mercuria. p pau. de cast. in. l. q̄ seruū. ō ñ bo. ob. ff. dic h ange. qđ credit barr. intelligere qñ detinet causa libidinis. z ꝙ nihilominꝰ dicto barr. videtur ōriari. l. pe. iurta fi. j. de plagiarijs.

Ꝟ seru⁹. cōtra isti. Ad intellectū ti. de furtu. vid bal. i. l. edita. i pri. C. de edē. z no. bal. in l. si pdiuz. in pe. col. C. de edi. acti.

Falsi⁹. dicēdū sic. Idem dicit barr. in.l. qñi. s. ō od. fur. z faċ ad materiaz. l. falsi⁹ C. de furt. z l. pcur. falso de cōdit. ob cau.

tur falso ꝓcuratori vt ipse portet creditori. & tūc sine dubio fit furtū ℞ctādo. vt ff. & isto casu hz locū actio furti & ndi. fur. ¶ Ñqz soluit falso ꝓcuratori credēs eū ꝓcuratorē in rē suā: & tūc hz locū ndito indebiti. vt. l. creditoris. C. de ndi. inde. qñqz soluitur falso ꝓcuratori vt faciat liberari debitorem: & tūc hz locū ndito ob cau. & ita intelligit. l. si ꝓcuratori falso. Ista distinctio ꝝa est in se. tñ q ff sit intellect? illi?. l. si ꝓcuratori. nō est vez. nā hec distinctio loq̄t qñ dat ndito ob cau. ideo q ñ fecisti me liberari fm q ꝓmisisti. ita loq̄tur hec distinctio. sz l. si ꝓcuratori. loq̄tur qñ q̄s soluit ꝓcuratori falso vt ꝓcuratori simpl'r. quo casu videt agi inf soluentē & ꝓcuratorē recipiētē q debitor statim liberet si recipiēs est ꝓcurator. vl' q dñs hēat ratū: & sic liberet ratihabitiōe: nec transfert dñiū in ꝓcuratorē: sz credit ꝑ ꝓcuratorē trāsferri in dñm. vt. l. q mihi donatū. ff. de dona. iō ratihatiōe nō subsecuta cōpetit ℞ ꝓcuratorē ndito ob cām: q nō fec dñm ratū hře fm q tacite ꝺuētū fuit. Itē pōt agi furti. q illā pecuniā inuito debitore ℞tauit. ita loq̄tur d. l. si ꝓcuratori falso. ¶ Op. de. l. ij. §. ij. ff. ꝓ empto. So. ibi soluit falso ꝓcuratori sciēs eū esse falsum: qđ examina. vt ibi. & l. dispēsatorē. ff. de solu. cetera q ptinēt ad hāc materiam nō dico ff. dic plene ꝑ doc. in. l. falsus. C. e. & in. d. l. si ꝓcuratori falso

e Sed si is ꝑ istū tertiū bart. in fin. inciꝑ. in qsi tiōe ꝓpositā solum &c. Quid si vn? testis depondat titiū cē tū mutuasse sempronio. alī? depōat q tit? ℞ mādato sēpronij nūerauit alteri q isti testes sūt cō bandu esse nūeratū sempronio.

Sed si is. e ¶ Quero q est rō hui?. l. dicit gl. q breui manu &c. videt eīi solutuz ipsi creditori qñ soluit alteri eo mādāte: & sic videt ipse ℞tare: qđ tene mēti. Ista aūt fictio nō pōt habere locū ℞ abūtē. vt. l. q decem. §. idem rūsum. ff. de solu. fac qđ no. in. l. singularia. ff. si cer. peta.

Si quis ¶ Op. de. l. si q̄s vxori. §. cū titio. i. e. So. ibi mētit? est circa substātiā psone hic circa q̄litatē. Itē dz hic in fi. si alia actio nō fit ℞ sp est alia actio gñal' vt certi ndito. in pri. ff. si cer. pe. So. nō intelligit de alia actiōe gñali: sed de alia speciali. ¶ Itē op. q cōpetit alia actio. s. certi ndito specialis ex mutuo. dicit glo. q potest esse q non competit vt in seruo & filio. alij dicunt q non reperitur certi conditio specialis ex mutuo quod dic vt solet dici in rubrica. ff. si cer. peta.

Qui alienum Ñqz res aliena iacet in publico abqz custodia pdita casu. vt hoc. §. qñqz iacet in publico ꝓiecta spōte. vt in. §. si q̄s sponte. qñqz iacet ꝓiecta voluntate coacta. vt. §. si iactū. ¶ Mo. tex. ibi neqz eīi furtuz fit &c. ¶ Itē no. tex. ibi. nec ff videt no. in pri. §. prostatuit diuersis q̄ dicūt si q̄s intrauerit vl' occupauerit rē alteri? q nō est necesse q q̄s sciat dñm. sufficit. eīi rē scire alteri? esse. facit ad hoc. l. si is q̄ i puteū. §. si q̄s cū putat. ff. qđ vi aut clā. ¶ Secundo no. q rei q̄ nō hz dñz nō fit furtū. q repugnat diffinitio: cū nō possz fieri inuito dño. ¶ Tertio no. q sufficit q q̄s putet nō subesse dñz. rō est tūc q̄a ℞tatio nō est fraudulosa. sz istum tex. intelligo q q̄s dicat se putare mot? aliq̄ rōne. al's ei nō credetur. dicā. i. e. l. inter oēs. §. recte. & i. e. l. §. si iactum. ¶ Alteri? no. q ille q̄ accipit reddit? nō tenetur furti. sed circa hoc q̄ro q̄d si nō repit cui reddat an pōt sibi licite retinere eā. rñdeo si q̄dē putabat eā habitā ꝑ derelicta pōt licite retinere & vsucapere eā ti. ꝑ derelicto. vt. ff. ꝑ derelic. ꝑ totū. sed si non putauit hoc: dz eā dare paupib? ꝑ aīa ei? cui? fuit ar. in auc. oēs pegrini. C. cōia. de suc. ¶ Alterius habet ff de libello q̄ ꝓponit q ꝑ ꝓtestationē manifestat animā. ¶ Ultimo habes ff q q̄s nō pōt petere p̄ciū inuētiōis: qđ no. ℞ hoc videt text. in. l. idē si. §. si ob iudiciū. ff. de ndi. ob tur. cau. So. qñ q res pdita est ia inuēta. & tūc nō possum petere p̄ciū inuētiōis. vt ff. cū eīi debeo facere gratis accipiēdo pecuniā turpit facio. vt. l. pe. ff. de cō. ob tur. cau. Si vero nō est inuēta sed inueniēda: tunc possuz petere p̄ciū inuētiōis. vt. l. ij. ff. ad. l. rho. de iac. & d. §. si tibi ob iudiciū. puto etiā q si ꝑ re tua inuenienda aliquid expendi tenearis mihi ad illud reddendū actiōe neg. gest.

Si iactum. ¶ Notabilis est iste. §. No. ex §. isto q q̄ scit rē quā piecit pituraz hře ꝑ derelicto videt. ¶ Op. ad hoc. ff. de acq̄rē. re. do. l. q̄ rōne. §. fi. & l. q̄ leuande. & l. ij. §. fi. ff. ad. l. rho. de iac. So. glo. no. ff ex q̄litate ꝓiciēdi apparet amin?. vt puta q piecit libz̄ apertū. sed si ꝓiecisz inuolutū in pānis cereis nō ꝑsumeret habuisse illū aīm. qđ tene menti: q est multum notabile. ¶ Itē op. rei q̄ nō possidet nō fit furtū f. vt. l. here ditarie. i. e. sed res ista iactata nō possidet. vt. l. rez q̄ nobis. de acq̄. poss. g &c. So. rei q̄ nō possidet nec vn q̄ fuit a dño possessa nō fit furtū vt rei heredi/tarie. vt ibi. sed ff dñs habuit ia possessionē: lz nūc nō habeat ad hoc. facit qđ no. ꝑ doc. in. l. si abducta. C. e. ¶ Ultio no. fi. §. ibi q si putās &c. ex quo no. q si aliqs interrogat q̄d cogitasti. putasti ne rē habitā ꝑ derelicto. pōt rñdere circa hoc nihil: tñc cogitaui. qđ est notādū ad multa.

f Si iactū nō fit furtuz Qualit rei nō possesse fiat furtum not. plene ꝑ bar. in. l. nec legata rio. ndi. fur. & in l. si abducta & ibi bal. C. eo. de fur. & q̄d i suscipiēte rē q mihi cecidit an faciat mihi furtū. vid imol. in. l. interdū §. i. de acq̄r. poss. ff. & vid qđ no. balđ. in. d. l. fin. C. vnde vi.

Si socius. ¶ Op. de. l. merito. ff. ꝓ socio. Bol. dic q i dubio nō ꝑsumit furtū facere rei cōis: lz ff? possz facere. hoc qđ dixi q nō ꝑsumit est vez qñ vtitur re ad eū vsum ad quē est destinata. secus si vteret alter: ita q socio auferet cōmoditas ptis sue. vt. d. l. merito. & l. sabin?. & l. q̄ edes. & qđ ibi no. ff. cōi di.

Inter omnes. ¶ Actio noxal' nō extinguit: lz ex postfctō desinat interesse. ff. d. ¶ Aduertat? opp. & videt q si desinit interesse extinguat actio. vt. l. vbi. ff. de eden. & l. q̄ aūt. in pri. & qđ ibi not. si q̄s cau. So. ff in actiōib? mere penalib?. ibi in actiōibus q̄ dant ad interesse. ¶ Op. & videt q nō sit fil'is manumissio & mozs. vt. l. si hoiez. de edil. edic. so. quo ad q̄dā sunt fil'ia: quo ad q̄dam dissimilia. ¶ Itē op. & videt q nō sit idē in ndictiōe furtiua. vt. l. siue. §. fi. & l. & iō. ff. de ndi. furti. So. q ff dz in tex. re extincta durare ndictionē furtiuā. intellige sine facto dñi furtū passi. al's sec? vt in ℞ris ¶ Op po. vltimo de. l. fullo si actiōe. i. e. so. vt in glo.

Si seruus ¶ Iste. §. vsqz ad. §. recte. hoc dic plurib? cōpetit actō furti si pluriū interest. ff. d. ¶ Glo. op. vide eā q̄ incipit & ita pluribus. in. l. si plures. expone vt ibi.

Recte. ¶ Hic est notand?. §. & breuit. ff. d. In delict? lz allegare ignorantiā ad cōmodū ignorant?: nō ad incōmodū. hoc. d. tene menti. ¶ Op. de. l. si q̄s psuaserit. C. eo. so. spāle est i casu illo. ¶ Itē op. de isto tex. ad seipm. dicūt q̄dam q pōponi? corrigit ꝑ finē nri. §. & hoc placet. Alij dicunt q pōponi? loq̄tur in casu. d. l. si q̄ seruo. qđ nō placet. q illa est ℞stitutio noua: quaz pōponi? ignorauit vt pbat. insti. e. §. placuit. Alij dicunt q furtū fit: sed nō hz locū actio furti: nec hoc placet: q repugnat diffinitio. nō eīi fit inuito dño. g non est furtū: lz ff glo. teneat istā opi. & male: sed melius dic. in sti. eo. §. placuit. ¶ Quero circa hāc. l. prio de volūtate dñi: vtrū in dubio pīsumat volēs vl' ℞dicēs. dic gl. & bñ q in dubio pīsumit ℞dicere. vt. i. eo. l. q̄ vas. §. vetare. ¶ Iuxta hoc q̄ro iudex si inq̄ fuit ℞ aliquem de furto, cōparet dñs rei subtracte

h Nō ꝓiudicat. Adde qō no. bal. in l. falsus. in iij. op. C. eo. ⁊ q̄ no. bal. ⁊ ang. in l. q̄ iure familiaritat. ff. de acq. poss. ⁊ bal. in l. si sine. in iij. q. C. ad vell. ⁊ oīno bal. in l. i. in vl. col. C. cōia de leg. v̄. itē si testator. ⁊ in l. trāsigere. C. de trāsac. ⁊ vide oīno sali. in. d. l. si nō ꝙuicij. C. de iniur. i Ñ breui. Elide Inn. in. c. ij. de ꝓsti. vide bal. ī. d. l. falsus. ⁊ no. ꝙ lz iuramētuz sufficiat ad ꝓbāduz ignorātiam vel ea q̄ pendent ex aīo nr̄o. Adde tñ post bar. h ꝙ istō fallit nisi aliq̄ ꝓsumptio iuris esset ꝙ iurantē. vt no. io. an. p⁹ in no. in. d. c. ij. de ꝓsti. ⁊ faciūt no. in regula ꝓsumitur. in. vi. ⁊ p pau. de lia za. in cle. cōstitutus. de elect. ⁊ vide glo. in cle. i. ad fi. in v̄bo cōmode. de penis. ⁊ vīō io. an. in. d. c. ij. ⁊ bar. in l. ij. §. si ō pupillo ꝓ emptore. ⁊ plene no. in. c. si gnificasti. el prīo. de homici. ⁊ dicit bal. i. l. ij. §. pe. in fi. s̄. si q̄s cautio. ꝙ si notificatō dilatiōis fuit fctā ad domū stat iuramēto tuo ꝙ ad tui noticiā nō puēit adde glo. in capi. oudū. extra de elec. in ver. furtum.

k Vltrū habeas. Eltrū occidēs exbānitū debeat hr̄e p̄miuz statuti licet nesciret occisum bānitū esse. vide bar. in l. oēs ppli. de iusti. ⁊ iure. in. v. q. prin. vide qō no. bar. in l. genero. de his q̄ no. infa. ff.

l De v̄itate. In maleficijs debeo rndere de v̄itate: sic est vel nō est facit qō no. bar. in l. de etate. §. nihil. in vl. dicto. ff. de interro. actio. D ōniz. sed ꝓ tibi dico. Adde qō ꝓriū ꝓsuluit Jo. de lig. bar. de sa. bal. de sar. calderi. Adde bal. in l. i. de ꝓfess. in. xij. col. q̄ tenuit cū bar. si res nō est vēdita ⁊ eā secū hz: qō no. bal. in l. cfictos pplos. in. xviij. col. versi. iuxta hoc. iij. q̄ro dicit statutū. C. de sum. tri. ⁊ fi. catho. ⁊ dic̄ ange. ꝙ vidit disputari opi. bar. h ꝙ plures assessores ⁊ est vtilis reipubli. tñ dic̄ ꝙ huiusmodi opinio de rigore iur̄ cōiter reprobat. nā si ꝙ mutationē territorij in ꝓtatiōe ꝓtinuata cōmitteret nouū furtū variari posset ex mutatiōe locoz etiā furti q̄litas: ⁊ sic respectu vni⁹ loci esset fur manifestus si ibi deph̄ensus esset: respectu alteri⁹ nō ꝓ. l. iij. §. fi. cū trib⁹ seq. s̄. e. nisi sustinēdo. bart. dicas ꝑm eū ꝙ itez ꝓditio furis fuerit mutata: vt de seruo liber factus

coz̄ iudice: ⁊ dicit illud factū fuisse eo volēte vtrū ꝓpt̄ hoc ille libereť ab actōe furti. videť ꝙ sic per h̄ec ter. ⁊ hoc disputādo tenuit Ja. bu. ⁊ dicebat sic. officiū iudic̄ inq̄rētis succedit in locū part̄. vt l. ꝓpandū. §. ⁊ si q̄dez. C. de iudi. ⁊. l. si ob cau. C. de euic. sed furtū est delictū p̄iuatū: vñ nō posset accusare ali⁹ inuito dño eadē rōe iudex q̄ repūtat psonā dñi nō poterit inq̄rere dño inuito ⁊ ꝓdicente breuiť q̄cq̄d ipse dicat vos debet̄ scire ꝙ ex eo ꝙ fit p̄iuato q̄riť ius reipublice ad vindictā. vt. l. locitatio. §. qō illicite. s̄. de pub. sicuti ex facto serui ⁊ filij q̄riť p̄i ⁊ dño. vt. l. veluti. s̄. de iusti. ⁊ iure. ⁊. l. postliminium. §. filij⁹. j. de cap. Dō ego video ꝙ ꝓfessio serui vel filij in his q̄ depēdēt ex fact̄ eoz̄ nō nocet p̄i vel dño: nisi appareāt alia indicia. vt l. q̄ro. in fi. s̄. de edil. edic. ⁊. l. cū ꝓbatiōes. s̄. de ꝓba. ⁊ ibi no. fac̄ qō no. in. l. ij. s̄. si ex noxa. cau. aga. ita ꝓfessio ist⁹ dñi nō ꝓiudicat⁹ publico: nisi appareāt alīq̄ indicia de suo ꝓsensu: vt qz erat sibi ꝓsanguine⁹ vel amic⁹: ⁊ res erat parua. vel ꝓsuet⁹ erat talia ꝓcedere ⁊ silia. al's q̄s de facili euaderet vnū furē: qō esset absurdū. ad id qō Ja. but. dicebat ꝙ iudex i q̄rēs assumit officiū part̄ ꝓcedo nō officiū part̄ p̄incipaliť iniuriate. vt dixi in. l. ij. §. si publico j. de adul. Quero circa volūtatē fur̄ q̄d si fur dicit se putasse dñz ꝓsensuz. gl. dic̄ ꝙ credit furi q̄tū ad hoc vt libereť ab actiōe furti. sz ad hoc vt teneatur actiōe alia inspicim⁹ vtrū debuerit credere. ꝓ hac glo. facit insti. de act. §. alie. vbi in his q̄ depēdēt ex volūtate nr̄a stat dicto nr̄o cū sacro. sed ꝑm hoc nunq̄ puniret̄ aliq̄s fur de furto. qz sp diceret credebā dñm p̄missuz. Breuiť gl. insti. e. §. placuit dic̄ meli⁹. aut q̄s habuit rē ab initio dñi volūtate: vt qz dñs sibi cōmodauit equū vsq̄ ad villā. tunc de facili pōt credere dñz p̄missuz in iter longi⁹: sz si ab initio subtrahit dño ignorāte: tūc non est credēdū furi. hoc satis placet. Ñ breui⁹ possum⁹ dicere. ꝙ ꝓ furē est p̄sumptio iur̄ ꝙ ipse creddit dñz nō p̄missuz: cū nēo p̄sumat̄ iactare rem suā ⁊ pecuniā suā. vt. j. e. l. q̄vas. §. vetare. ⁊ iō nisi fur ostēdat aliq̄ indicia v̄isilia ꝓpter q̄ sit credēdū ipz putasse dñm p̄missuz nō credereť ei. nec ob. gl. in. §. alie. qz illud est vez in his: in q̄b⁹ nō est iur̄ p̄sumptio cōtra asserētē. ar. C. de intur. l. si nō ꝙuicij Vltimo h̄ic. §. allego ad duo valde notāda. p̄imū est ꝙ tu

sit in itinere. vel nisi dicas ꝙ immo furti actio non fit nata. vt in dictis iurib⁹: vel qz in ipso initio fur fuerit eo aīo vt se in alio territorio transferret sue securitat̄ cā. in his trib⁹ casib⁹ tz opi. suā. sed opi. bar. tz bal. in l. si abducta. C. e. ⁊ spec. de cōpe. iudi. adeun. §. i. in vlti. ⁊ penul. colū. in ver. sed pone q̄dā lucanus. ibi p̄sertim si spolia. ⁊ guil. ⁊ balō. in. d. l. si furē ff. de sta. hoꝝ. luit Oldr. ⁊ collegiū bo nonien̄se. ꝓ quibus vīō ter. in. c. i. de rap. ⁊. l. infu ciando. §. in fans. j. eo. ⁊ no. bar. in. l. nunq̄ plura in. iij. ⁊. iiij. colū. in ver. utez op. de. l. inficiādo. s̄. qui alienam ⁊ in. l. inter omnes. §. re

interfeciśti aliquē bānitū quē lz occidere. vtruz habeas tu necesse docere te sciuisse ipz esse exbannitū tpe quo occidisti. puto ꝙ nō. immo etiā si ignorabas iusta ignoātia ⁊ credulitas tua nō pōt tibi allegari ad incōmodū tuū. casus est h. ⁊ insti. eo. §. placuit. facit. l. ⁊ iō. s̄. de his q̄ no. infa. Sed econuerso ad cōmodū tuum pōt allegari dicēdo puta bā eū exbānitū: cū ipse nō sit qō dic̄. vt. l. pen. j. de adul. Ecdo dicebā ꝓ hac. l. ꝙ in maleficijs nō dz rnderi positiōib⁹ ꝓ credit ⁊ nō credit. sz dz rnde ri de v̄itate. sic est vel nō est. nā vides ꝙ in maleficijs credulitas nō inspiciť ad incōmodū accusati: sz v̄itas. vt dicit ter. h ibi se facere sciuit: ⁊ ibi ꝓ rnū ⁊c. ⁊ sic dz rnderi de v̄itate: nō de credulitate. de hoc dixi plene in. l. marcellus. s̄. re. amo.

Ep. s̄. e. l. ei q̄. So. ibi fuit assidua cōtractatio nō interrupta. h vero fuit interrupta.

Si furtiua. Interuētu noti dñi assidua cōtractatione nascit̄ actio furti. h. d. in sum.

Si dominium rei

Ep. ⁊ videť ꝙ assidua ꝓtatōe nō nascat̄ actō furti. vt. l. ei q̄. s̄. e. so. dicūt q̄dā h iō: qz ex p̄ria contractatiōe nō hēbat actionē. ⁊ sic hec. l. ꝓcedit clare in legatarijs: put v̄ loq̄tur in heredib⁹ ⁊ bono rū possessoribus: ⁊ p̄fe adoptiuo nō hz actionem ex noua ꝓtatiōe sz ex veteri. ita intelligit Rug. h cum ius opi. tz gl. in. l. si abducta. C. e. sz ista opi. Rug. est ꝓ mētē hui⁹. l. ⁊ glo. repḥēdit eā h ⁊ etiā in. l. sed nec legatarij⁹. s̄. de ꝓd. fur. Adde ꝓriū rndeo assidua ꝓtatiōe nō nascit̄ actio furti noua. vez est nisi cōtingat mutatio dñij. vt h. ista v̄a est. hēbit q̄ heres bonoz possessoz ⁊ p̄ duas actiōes furti ꝓ eadem re. vna ꝓ ꝓtatiōe facta in vita defuncti. alia ꝓ ea q̄ est facta postq̄ ad eū puenit dñiū. ⁊ istud est valde notādū. Et aduerte aliq̄s fecit furtū florētie rediť h cū re subtracta. poterit ne puniri h. cōit dicereť ꝙ nō de iure. qz assidua ꝓtatiōe nō nascitur actio furti. sz ꝓ. tibi dico^m ꝓ hāc. l. naz fit mutatiōe dñij nascit̄ noua actō furti ad penā applicādā partis. sic mutatiōe territorij ⁊ iurisditiōis noua nascit̄ actio seu accusatio furti ad vindictā publicā ꝓ ista l. no. ⁊ tene mēti. Ep. rei nō possesse nō fit furtū. vt. l. hereditarie. j. e. sz ista rē nunq̄ possedit hereditarie. sed possedit

cte. j. e. Item nisi eodem die furti in aliud territorium contractans per. l. quid enim. s̄. eo. qō no. Ci. in. l. vulgaris. s̄. eo. ⁊ in. l. i. de crimi. sa. tñ pōt puniri de ꝓtatiōe: qz celare res alienas est delictū. l. iij. §. q̄ merces. j. de crimi. stel. ⁊ hoc casu est delictū innominatū ꝑm bar. to. in. l. nunq̄ plura. s̄. de p̄iua. delic. Idē tz bar. in. l. sz nec legatarij⁹. de ꝓdi. fur. licet bal. ⁊ sali. teneāt ꝓriū in. d. l. si abducta. C. de fur. ⁊ oīno adde ꝙ bal. in. c. i. §. iniuria. ⁊ in. §. siue furtū. de pac. iura. fir. q̄situit. aliq̄s cū armis fecit rapinā peruisij: postea cū re rapta capt⁹ est mediolani: vtrum debeat puniri tanq̄ latro: an tanq̄ fur plex fur cū ibi nō fecerit rapinā: an nullo mō. vide ibi oīno bal. vbi etiā q̄rit an iudex q̄ hz ius cōe ⁊ statuta possit seruare ius cōe tūm. Et adde ꝙ opi. bar. h seq̄tur do. anto. in. c. i. de rap. ⁊ hoc tenebat fran. de alber. de are. ꝓ. l. inficiādo. §. infans. j. e. ⁊ idē do. salustius de pusio allegat. l. vez. in p̄in. de mino. ⁊ in. l. i. C. de nox. ⁊. l. iij. in p̄i. s̄. re. amo. ⁊ gl. i. l. de his. C. de fur. ⁊ qō no. bar. i. l. fi. C. e. ⁊ ꝓ ang. de are. in tractatu maleficioz in v̄bo ⁊ vestē celestrem: qō est vez si ꝓtat rē nō pciū ex ea. l. q̄ vas. §. fi. j. e. ꝓ cano. in. c. i. de rapt.

fi. de fur. vi/ de oīno an/ ge. hīc.

b Qd inē/ uētu. Sz q/ in assumpto tertio pos/ fint arbitra tores redire ad viā arbi/ trameti vi detur velle bart. in. d. l. nec natales in fi. C. de p batio.

o Videat nouum. Vi de q̄ dixi in l. si vnus. §. prin cipaliē. ff. de arbit. Adde quod bal. in l. fi. in r. q. C. de ɔ/ pē. em. dicit lz terti⁹ assu/ mat: tñ pēa compromis/ si cōtra eo lo cū hz. t an il le terti⁹ dica tur arbiter. no. p bal. in l. i. in. ij. op. C. de his q̄ pene no. Et ad bal. h ad de bar. in l. si societatez §. arbitrorū fi. p socio. ī tracta. ad re primēdā. in verbo possit pro. in rub. de arbi. ī. r. carta. t not. bal. in l. nec codicillū. in fi. C. d testa. t not. bal. in l. i. C. de fur. t ang. in l. i. ij. §. de iu/ di. t ant. de bu. in. c. q̄n/ tualis. d iu/ reiurādo. t quid. de su/ za. in l. si qui ex ɔsensu. d epi. audien. t no. q̄ etiā assūpto ter/ tio pōt arb i tri redire ad viā arbitra/ mēti vt vid.

rē facto furt⁹. t tūc nō ipedit nasci actio furti. vt h. t l. si abducta. C. e. t ibi gl. q̄nq̄ nunq̄ possedit rez rō q. nō ap̄hēdit absq̄ facto furt⁹. t tūc nō nascit actio furti. vt. d. l. hr̄ditarie. ¶ Ultio Dī. iduc in ar. hāc. l. ad. q. q̄ si arbitratores incepūt cog̃scere tanq̄ arbitri de iure: t postea assūpserūt tertiuz q̄ interuētu⁹ noue pſone videat nouū cōpromissū. t iō pōt redire ad viā arbitri vl' arbitrator⁹ t eligere aliā viā p̄cedēdi: sz. l. ista fac multū a lōge. de hoc pōit dy. t ibi dixi in. l. ij. §. de testa. mili. t in Spe. ti. de arbi. §. seq̄tur. x. q̄d si cōpromissuz. ¶ Utrū aūt assumēdo tertiū videat nouū cōpromissū esse vos debet⁹ scire q̄ q̄ñ terti⁹ assumit ab ipsis arbi tris vl' a iudice q̄ nō est nouū cōpromissum: certe nec ille terti⁹ est arbit⁹. sz est q̄daz terti⁹ assūpt⁹ ad ɔcordādū eos adeo q̄ ipe nō dz sniare. sz arbitri cogent sniare ſm ɔsiliū suū. vt. l. nō distīguem⁹. §. pe. §. de arbi. t q̄ nō. in gl. t clari⁹ in spe. ti. de ar/ bi. §. fi. x. sz nūq̄d iste terti⁹. Sexto ille terti⁹ assume ret a p̄tib⁹: tūc sal⁹ puto q̄ ille terti⁹ fit arbit⁹ t no/ uū cōpromissū videat. ar. l. pedi⁹. in fi. §. de arbi. fa cit ad hoc. §. de iusti. t iu. l. ius ciuile. hoc aūt ē ve/ tū de iure cōi. iura tū mūicipalia in q̄busdā loc⁹ di cūt assumēdū tertiū arbitrū. tē q. ius mūicipale ap pellat eū arbitrū. dicēdū ē q̄ ē arbit⁹ t cogit sniar.

Qui vas do rē pdiderit ius suū. vt. l. ex tat. §. q̄ me. cau. t. l. si q̄s in tantā. C. vñ vi Gl. dat mlt⁹ so. sz vltia so. est xa. nā h dz q̄ nō ob stāte violētia furti dz ɔdēnare ad penā circa quaz nullū delictū cōmissū est auferēdo rē. sz sec⁹ esset in ɔditiōe furtiua circa quā delictū fuit cōmissū aufe rēdo rē. q. ɔditio furtiua est ex re. t iō auferēdo rē amisit ius suū. sz actio furti est ex rē. t hāc opi. tenz Ei. C. vñ vi. in. d. l. si q̄s in tātā ¶ Itē op. q̄ q̄s nō teneat dicere. pōd⁹. vt. §. e. l. in actiōe. so. h sponte dixit. Ex hac. l. no. duo. p̄mū est q̄ si q̄s dicat rez maiorē pōder⁹ t repiat mioꝛ⁹ q̄ uīhilomin⁹ debeat seq̄ ɔdēnatio: put repit. sic cū peteret. x. t nō pbat nisi in q̄nq̄. dz in pte ɔdēnari t i pte absolui. vt. C. si aduer. rē iu. l. i. t q̄ ibi no. ¶ Quero q̄ñ est ɔtē/ tio de aliquo vase. vtrū actoꝛ possit petere vt illud vas exhibeatur vt testes illud recognoscant t vi/ deat de pōdere vasis t q̄litate materie. tex. iste fac q̄ sic. tu dic vt dixi i. l. si cū exhibuissent. §. de pub.

Qui furē. aduerte q̄ñq̄ q̄s celat furē h⁹ est ser uū fugitiuū. t tūc nō est dubiū: q. tenet furti cū di stinctiōe tū q̄ est. j. p̄. §. fac. l. i. in p̄. §. de ser. fug. q̄ñq̄ q̄s celat aliū furē: tunc au celat eū cū re furti/ ua. t tūc tenet furti tanq̄ pstās opē furto. vt. C. e. l. eos. sz si celat furē simpl'r nō tenet furti. sz tenetur pēa illi⁹ti. §. de receptato. ¶ Ultio videt⁹ h q̄ q̄s nō cogit iudicare furē hoc ē vez q̄ nō cogit a pte vl' a lege. vt h. sz a iudice pōt cogi. vt no. i. l. ciuilez C. e. t. l. idēq̄. §. si tibi ob indiciū. §. d cō. ob tur. ca.

Vetare p Nō ɔsentire est vetare. ista materia tāgit h p gl. t pleni⁹ in. l. filiuss. §. iui tus. §. de pcu. pleni⁹ p Dī. in. c. q̄ tacet. de reg. iu. li. vi. t per Ti. in. l. inuitus. C. de p̄ocura. dixi ple/ nissime in repetitione. l. que dotis. §. solu. matri.

Diego. idē pōpo. gl. nititr̄ soluere ibi. tu dic vt statī dicā. ¶ Itē op. §. nau. ca. sta. l. sz t ipsi. gl. so. vno mō. tu dic t aduerte q̄ q̄ñ res puēit ad furem ab initio ɔ dñi volūtatē. t tūc nūq̄ hz actōnē furti occasiōe illi⁹ rei. vt. l. ita q̄ fullo. §. e. q̄ñq̄ res puēit ad furē ab initio dñi volūtate. vt q. est sibi cōmo/ data locata vl' sili mō ɔcessa. t tūc aut ipse est fur eiusdē rei respectu p̄prietat⁹ eiusdē: q. dñm p̄ina re voluit p̄prietate: t tūc actionē furti nō hz. t ita loq̄t. l. eū. §. is apō quē. t. §. idē pōp. §. e. sz si est fur respectu vl⁹: vt q. alij cōmodauit. t tē poterit age re furti. cas⁹ est h. rō q. hoc scō casu cōmodatari⁹ nō p̄iuat dñz possessiōe. vt. l. q̄ vniuersas. §. fi. §. d acq̄. pos. t ita tenēt doc. C. e. l. fi. circa p̄i. fac q̄ nō. insti. e. §. furti. ¶ Qp. dz h idē in pecudib⁹. cō imo fet⁹ pecoꝛ stati efficiūtur q⁹ bōe fidei ēptor⁹. vt. j. p̄. §. x. ex furtiuis. Ista. illū x. idē in pecudib⁹ refe ras ad p̄i. §. nō ad p̄imū p̄cedētē casuz. ¶ Itez op. de. l. si aliena. §. fi. §. de vsuca. so. q̄dā dicūt q̄ il la corrigit p ista. tu dic q̄ ibi fuit ɔceptuz apō furt⁹ hr̄dē q̄ erat bōe fidei: h fuit ɔceptū apō ipz furem. ¶ Quero q̄ est rō q̄ñ pt⁹ est nat⁹ apō bone fidei possessorē ɔcept⁹ apō furē est furtiu⁹: sz nō nascit actio furti. rñdeo q̄ est i vtero q̄tū ad sui cōmodū hī p nato. vt. l. q̄ in vtero. §. de sta. ho. sz de cōmo/ do pt⁹ ē q̄ nō possit vsucapi. t sic dñiū nō imutet. vt. l. gñaliꝛ. §. fi. de fideic. li. iō ē furtiu⁹ t a fure erit ɔct⁹. sz q̄ actio furti cōpetat: hoc nō ē ad cōmodū pt⁹. iō q̄tū ad actionē furti nō videt ɔctus. Circa p̄tinētia ad hanc materiā dicplene vt p gl. t doc. in. l. si ego. §. part⁹. §. de pub. t C. eo. l. ancille.

Qp. de. l. si res. §. de iur. do. gl. non Cum fur. soluit. dicūt q̄dā ibi spāle vel ibi po nit casus ecōtra. dic tu⁹ q̄ in vl'b⁹ iudicijs p̄ciuz succedit loco rei sic in petitiōe hr̄ditat⁹ t in fideicō missis vl'b⁹. vt. l. si t rē t p̄ciū. t q̄ ibi no. ō pe. he. §. t. l. ipatoꝛ. §. fi. cū. l. se. §. de le. ij. sz dos est q̄dā vl'e sic hr̄ditas peculiū t si. vt. l. q̄ dz. §. d ipē. t ibi no. dixi pleni⁹. §. so. ma. sup rub. ī. q. illa q̄d sit dos

Qp. de. l. si q̄s fur. §. q̄ lācē. t In furti. l. q̄ tabl'as. §. e. gl. dic. subau/ di h tñi. q. d. sit ī electone actor⁹ q̄d duple tur. dic tu q̄ duplat interesse vez t cōe nō singl'are hoc est affectōis. Ista cui⁹ rei gra debet⁹ scire. q̄ñ q̄ q̄s vult agē furti rōe dñij rei subtracte. t tūc fit duplatio vl' q̄druplatio respectu xi dñij. vt h. Itē respectu interesse. vt. l. q̄ tabulas. t. l. si q̄s vroꝛi. §. pe. t. l. si vēdidero. in p̄i. Mñq̄ q̄s vult agere fur ti respectu alteri⁹ itereſſe. t tūc sp duplat vl' q̄dru plat illō interesse. vt. d. l. si vēdidero. §. i. ¶ Sz si q̄ rat q̄ est istō interesse q̄ duplat. Rñ. nō loq̄mur de interesse singl'ari affectōis. vt h. sz de alio inter esse t ex rē t ēt ɔsistēte in lucro sine alteri⁹ iniuria. q. bñ veniet duplādum. vt. d. l. si q̄s vroꝛi. §. pe. lz quedā opi. sit hic in glo. que innuit ōrium t male.

Ope Adid q̄ō h dz iimicitiaz tñ cā. ¶ Qp. de. l. q̄ iniurie. j. e. So. h sciebat alios fa/ cturos furtū certos vl' icertos nō curo. ibi sec⁹. si le hūistis. §. e. l. q̄ seruo. §. pl⁹ pōp. t. l. si pauonē. Circa. l. ista essent q̄rēda duo. p de ɔsilio. scō de ope. materiā de ɔsilio pōit Dī. in. c. null⁹ ex ɔsilio. ex ō reg. iu. li. vi. t gl. in. l. ɔsilij. j. de reg. iu. dicā plene ī l. nō solū. §. si mādato. j. de iniur. t de auxilioꝛ ope dicaz h aliq̄. ¶ Aduerte debet⁹ scire q̄ pūit q̄ñq̄ opē t ɔsiliū simpl'r datū alicui nō ɔtēplatiōe certi act⁹. vtputa dic statutū q̄ cūq̄ dederit opē vl' auxi liū exbānito pūiat in tm. q̄ñq̄ punit auxiliū respe/ tu certi act⁹. vtputa q̄ dederit auxiliū ad maleficiū cōmittēdū. p casu auxiliū itelligit mltū late. p quo libz adiutoꝛio siue mutuet pecūia: siue pit associe tur: siue q̄d aliud faciat q̄ ad ei⁹ vtilitatē ptineat hoc pbat ī. l. iij. ī p̄i. j. ad. l. iul. ma. ibi cui⁹ re opa t. ¶ ñ circa hoc est aduertendū. q. q̄ñq̄ pbet tali auxiliū sciēte suplioꝛe iplorādo simpl'r mifficoꝛdiaz vt si p̄curo h q̄ aliq̄s exbāniat istō est licitū regl'a rit. vt. l. si fuerit. §. de re. du. t. l. metallū. j. de pēis

velle bal. in l. nec natales. in fi. C. de pbatio.

Qivas §. vetare. Et istum ter. limita ñ hic locū ī fi/ lio vel alia p sona rōe cō ictiōis ſm bal. in. l. si si/ ne. C. ad vel leia. t ibi la te de mate/ ria. t vid bar to. in. l. si cuz dotē. §. pen. solu. matr. t bar. in. l. i. §. de eden.

q Si ego. statiz efficiū tur. Adde bar. t quod nota. dixit bal. in. l. an/ eille. C. de fur. i. v. col.

r Cū fur. dic tu. Hic est argumē/ tuz p dicto bar. in. l. i. in viij. colū. C. de confess. vbi vide.

In furti duplat interesse. an in malefic⁹ interesse pos/ sit excedere duplū. vide bar. in. l. i. in r. col. de sen ten. q̄ p eo. in. §. ope. in l. col. in ver. q̄ñq̄ punit auxiliū respe ctu certi act⁹ ibi in. l. iij. post p̄i. ad l. iuli. maie. ꝛc. t in. l. si sciente. t ibi bart. j. ad. l. pompe. de parri. p illuz ter. t ibi dic q̄ etiam mu tuans p ecu niā nō dz p/ stare opē seu fauorē idem dic bar. ī. d. l. iiij.

Qq iiij

t Videor pstare. Et aduerte qz bar. in l. pᵒ legatū. §. sunt q̄. de his q̄. vt indi. tz q̄ aduocatᵒ vl̄ fideiussor bāniti or pstare auxiliū vl̄ opē. v Prestat ferramēta. Adde tñ q̄ si ocedo arma vl̄ famlatū tibi oi cēti te ire in villā z iuisti ad occidēdū hoiez nō teneor vt pstās opem iō oz constare de scia. l. q̄cūq̄. z ibi bal. in pe. col. C. de ser. fug. z vide bar. i. l. oēs. C. de agri. z cēsi. li. xi. z ō materia prestantis auxiliū. vide plene sal. in. l. i. C. de ra. vg. x Pp' maleficiū. Adde bar. p illā. l. i. l. iij. §. si q̄s q̄. ad sill'. z adde bal. in l. nō iō minᵒ in pe. col. de accu. y Impediret familiaz vide bar. in l. furti. j. eo. bal. z ange. in. l. ij. C. de his q̄ latro. z in. l. nō iō minᵒ. C. de accus. in pe. col. z q̄d de receptāte rē furatā vl̄ ipz furem. vide bar. in. l. furtū. j. eo. z Quero vtrū. An pstās oziuz videat pstare opē sal. in l. i. i. i. col. C. de ser. fugi. z habes ibi quō z q̄n q̄s teneat ō ozilio. adde bar in. l. nō solū §. mandato. de iniur. in ver. q̄ro vtz in psuadente. z in fi. illi? §. a Q̄s vrori. §. apō labeonē. si sine cl'pa. Add de bal. in. l. falsus. in fi. viij. col. C. e b Posuit in scol'. Sz q̄d si scolar' ad domū p pziā doctoris sui legētis libz poz tauit z ibi relassauerit nec alīt custodiri mādauit z fit pdit' an doct' teneat'. dic q̄ nō. ita tz bal. in auc. habita ad fi. C. ne fi. p pre. z est tex. p arg. a spāl. in. l. i. §. parui. §. nau. cau. sta. q̄ doctor tenet ad legēdū nō ad custodiēdū libz. Et ad istas. q. bñ fac gl. no. in. l. rogasti. i. pzi. i ō. alij. §. si cer. pe. Quid ät si i domo amici mei repo circa qō vide qō no. Ci. in. l. i. in. viij. op. C. de ser. fu. z qō dixi in. d. §. si rē. Principiū hᵗ. l. inducebāt q̄dā ad. q. q̄ qñ p furto iponit pēa corpal' puniat fili' subtrahēs pzi qñ hz vñ soluat. s. corpᵒ suū sic cum habet castrense peculium. sed de hoc habuiᵗ stis tex. in. l. respiciendum. §. furta. j. de penis.

Circa materiā hui⁹. §. dic

Si sulphurarie. vt hñ ist'. §. e. l. si apes. §. i. Hic. §. est singl'ar' nec re

Apud labeonem. pit alibi. circa. §. nīz q̄rit vtz iste vēditor filigis liberet cedēdo actōz. q̄dā di cūt q̄ sic. vt rug. nᶜ aliq̄d all'at fz p eo all'at dy. §. e. l. eū q̄. in pzī. z. l. cū q̄s. §. si debitorē. §. de sol. z. l. si q̄s suo. Alij dicūt ō. nā si iste filigiari⁹ erat ōbitor in genere: g̃ nō liberat' interitu. ita dic gl. Ad. ll. ō rias rñdet dy. q̄a i. l. eū q̄. erat debitor spēi. merito interitu liberat' si sine cl'pa desinit possidere. Ad. §. si debitorē. z ad. l. si q̄s seruo. rñdet q̄ ibi fuit spāle mādatū de soluēdo certe psone. h aūt fuit mādatū gñale: vt qz ñ defigta certa psona cui solueret. ista opi. est gl. z Di. z ista sat' plz. ar. p hoc. §. de so. l. si hoiez. §. si nullo. Alteri⁹ ista. l. inducit in ar. p scolari vt si ali⁹ q̄ famul⁹ su⁹ vadat ad bidellū p li brō z ipe sibi tradidit nō liberet bidell⁹. ita dic dy. z nō plᵒ dic. fz certe h. §. loq̄tur in eo q̄ est debitor generi. fz bidell⁹ ē obitor spēi certe. z iō ē aduertē dū qñq̄ scolar' recedit z assigt libzū bidello spāliter z tūc vidēdū ē cui bidell⁹ reddidit. aut eīm reddidit famlo ocueto aut socio ocueto: ita q̄ sibi cl'pa non pōt iputari z nō teneat. vt. l. eū q̄. §. fi. z. l. argētū. §. cōmo. z idē puto eadē rōe si reddidit alteri appoz tāti aliqō signū cui deberet bidell⁹ ñ sibi credere: fz si libzū nō assiguit bidello: fz simplr posuit i scolis[b] an teneat bidell⁹. tex. videt q̄ sic i. l. i. in fin. §. nau. cau. sta. fz certe ille tit. loq̄tur ō nautas cau. z stabularios spāliter ō ius cōe. vt. l. iij. in fi. eo. ti. z ibi no. z hūi'. §. eo. l. q̄ vas. §. si ego. vñ cuz bidellus non sit de illis de iure cōi non teneat. sed magis dice rem in eū debere dari actionē pm distinctionem. l. dns horreoz. in pzī. §. loca. z. l. ex diui. C. loca.

Hic est etiā bon⁹ z singular'

Si fugitiuum. casus. Aduerte circa. l. istam pzīo no. q̄ custodes carceꝝ q̄ aliquos dimittūt de mādato rector' nō tenent: fz tenet rector cui⁹ man dato dimittit. fz si q̄ actio dari debeat dabit ō ipz q̄ fac dimitti. vt. l. ne q̄s. j. de cust. re. Alteri⁹ or h q̄ dar actio in duūuiros vt ipsi cedāt actionem. Cōtra imo actio cōpetit ipo iure ex stipl'one istoꝝ officialiū sine cessiōe. vt. l. i. §. exigere. §. ō magi. cō ue. So. dic gl. occdo de vtili. fz h loq̄t de directa doc. dicūt z bñ q̄. l. ōria loq̄tur qñ official' stipl'at noīe alteri⁹ z ad vtilitatē alteri⁹. sec⁹ si stipulet ad cautelā z defensionē sui. tūc nulla actio cōpetit. ni si cedat. ita loq̄t h. Sz q̄ro q̄ cautō fuit ista quā duūuiri recepūt. gl. dic q̄ ista fuit cautio de rato. potiᵒ puto q̄ ista fuit cautio de oseruando duūui ros idēnes vl̄ de defendēdo eos. vt. l. cū idē. §. de pe. here. quā glo. alleg. z. l. ñ is a quo. §. de reiuē. z fm hoc habes h casū sat' pulchrū. tu hēs q̄ q̄ iudi ci dederit aliq̄d vl̄ pmiserit sibi ad hoc vt hēat sē tentiā incidit in penā falsi. vt. j. ad. l. coz. de fal. l. i. §. ij. fz illō dz intelligi qñ pmittit aliq̄d p qō sibi acq rat. ita loq̄tur. l. i. z. ij. §. de calū. fz si pmittit tñi de fensio de oseruādo[c] eū indēnē, tūc nō incidit in cri

c Si fugiti uū. de oser uādo iuder gnteq̄ sentē

mẽ falsi. vt hac.l. ¶ Tertio vos habet ℔ in fine q̃ si duũuiri nõ recepunt fideiussores q̃ ipsi duũuiri nullo mõ teneant. ¶ Cõtra q̃ incaute dimittit seruũ alienũ detentũ in carcere tenet ei cui⁹ interest. ar. in.l.mãcipia.circa fi. ¶. de ser.fu.ꝛ.l.fi.in fi.j. de cu. reo. ¶ So.debes hãc.l.intelligere q̃ iste seru⁹ vt fugitiu⁹ detinebat in carcere ꝛ ignorabat cui⁹ esset. vt.l.luminarche.ſ. de ser.fugi.ꝛ sic cuidã reposcẽti fuit reddit⁹ tanq̃ ꝓpꝛi⁹ cũ ali⁹ ꝺictor vt dñs nõ appareret.qõ no.ꝓ rectore qui qñ aliquẽ repit in carceribꝰ nec repitur cã q̃re sit ibi.si fact̃ bãni mẽtis nõ repit̃ aliq̃s q̃ faciat eũ detineri poterit eum licite relaxare.vt ℔.ꝛ iã ego pluries fieri feci.

Si quis de manu. ¶ Quod hic dic̃ ali⁹ in eo suppositus siue nõ.vt.l.in furti.ſ.opem.ſ. eo.ꝛ ibi dixi.

Si quis massam ¶ Que erat rõ dubitandi.dicit glo.rõ est q̃ vide bat̃ q̃ desijſſz esse dñs ꝓ specificationez.ſz hoc nõ est vez̃;q̃ nõ specificauit bona fide.ꝛ ista rõ est generalis ad totuz.ſ.ꝓterea in massa ꝛ in poculo est alia rõ.q̃ põt reduci ad altã rudez materiam. vt.l. adeo.ſ.cũ q̃s.ſ. de acq̃.re.do.

Neq; verbo. ¶ Di.ponit casum ꝓ.l.si is q̃ ſ.e.l.q̃ seruo.in pꝛi.ꝛ in.ſ.plus põponi⁹.tene mẽti

Si quis asinum. ¶ Ibi furãdi aĩo.i.nõ solꝛ uẽdi qõ ꝓ tali vsu ꝺsueuerat dare.

Cum titio. ¶ Hoc est vez̃ si errat̃ in psona. sec⁹ si in q̃litate psone.vt.l.falsus ſ.si q̃s mihi.ſ.e.

Si maiora. ¶ Hãc materiã habes.ſ. de doꝛlo.in.l.arbitrio.ſ.dolo cuius.ſ.ꝺ dolo.

Si linea. ¶ In hoc qõ ꝺꝛ ℔ de margarit̃ q̃ margarit̃ grossis q̃ vẽdũtur ad nũez.ſz de margarit̃ min⁹ us̃ ꝺz dici põd⁹ vl̃ mẽsura sicut in vino frumẽto ꝛ silib⁹.q; est eadẽ rõ.

Si quis iurauerit. ¶ Intellige hunc.ſ. ꝺ fz ea que dixi.ſ.e.l.ei q̃.

Si seruus ¶ Hic est bon⁹.ſ. ¶ Opp.q̃ in actiõe furti nõ habeat̃ rõ lucri. vt l.si is cui.j.e. ¶ Glo.ſo. hic multũ no. nõ habeat̃ rõ lucri pcipiẽdi cũ alteri⁹ iniuria vt in ꝺrio.sed ℔ pcipit̃ sine iniuria alteri⁹.hoc tz ¶ Di.ſ.de dã.infe.l.p culus.ꝛ oẽs.ꝛ sic gl.q̃ est in.l.i. ¶. de sen.q̃ ꝓ eo qõ interest.q̃ ꝺicit q̃ hodie indistincte habeẽ rõ lucri. nõ ꝺic̃ vez̃;imo hodie distiguit̃ sic ꝛ olim.

Si statu liberum. ¶ Opp.de.l.int̃ oẽs.in tio añ aditã ℔ r̃ditatẽ.ꝛ sic nõ potuit cõmitti furtũ ꝛ hec est vna lectura.ꝛ fm hãc lecturã hec.l.nõ haberet dubiũ.iõ ꝺicũt alij q̃ ℔ fuit res subrepta p⁹ aditã hereditatẽ.añ tñ q̃ adiret̃ iudex ꝺditio extitit vel res pij̃t.ꝛ sic ob.ꝺriũ.ſz glo.rñdet q̃ ℔ extinguit̃ act.furti ꝺditõe furtiua.ſz.l.ꝺria.loq̃t̃ in actione penali. ¶ Alij vt ¶ i.sequẽdo vltramõ.q̃ ℔ loquit̃ qñ desijt interesse ex cã q̃ retrotrahit̃.ibi ꝺo secus vt ar.ꝓ hac solutio.j.l.si vẽdidero.ſ.titi⁹.ver. q̃ si pecunia.ita no.ꝓ ¶ i.¶. de fur.l.fin.circa pꝛin.hoc nõ placet q̃ in legat̃ ꝺditio exñs trahat̃ retro. vt l.si mat.ſ.eãdem.ſ. de excep.rei iudi.ꝛ.l.i.ſ.i.ſ. ad silł.iõ tene so.glo. ¶ Itẽ op.de.l.si vẽdidero.ſ.cũ añt.j.e.so.fateoꝛ q̃ ꝺsideraẽ vez̃ pciũ rei.sed verũ pciũ est q̃ti res vẽdi põt hoi q̃ sciat ꝺditionẽ ꝛ q̃litatẽ ei⁹.vt ℔.ꝛ.l.mozt̃ cã capio.ſ.fi.ſ.de don.causa moꝛ.

¶ Hec est singularis lex habz ꝺcoꝛdãtẽ. ¶ Ꝺp.j.vi bo.rap.l.i.ꝛ inſt.vi bo.rap.in pꝛin.vbi q̃ rapit vi tenet̃ furti.dic̃ ¶ Pla.so.ſpale in ista rapina q̃ cõmittit̃ sine violẽtia pſone cũ pſona nõ inuenit̃.hoc nõ placet glo.ꝛ iõ dic̃ q̃ ℔ ꝺꝛ actionẽ furti tolli.intellige ꝓ exactionẽ que est facta ꝓ actionẽ vi bo.rap.alꝰ sec⁹. Itẽ scias q̃ ¶ Pla.ꝓ hãc.l.fundabat vnã suã opi.q̃ raptoꝛ nõ tenet̃ furti manifesti etiã si ipse deꝓhẽdat̃.sed ipse dic̃ ꝺ casum.l.si vẽdidero.ſ.cũ raptoꝛ.j.e. ¶ Vltimo scias q̃ glo.ꝺic̃ q̃ ℔ est casus specialis⁹ in quo rapina est pꝛiuatũ crimẽ.ita habuistis no.j. de pu. iudi.l.infamem.

Qui iniurie causa ¶ Opp.de.l.in furti.ſ.ope.ſ. eo. solu.ibi habuit aĩm vt furaret̃ res ab alio certo vl̃ incerto.vt ibi dixi.alꝰ sec⁹.

Si seruus ¶ Hic.ſ.est aliquãtulũ difficilis. Dicit̃ ℔ q̃ actio furti euanescit si desinat actoꝛis interesse.ꝺ de.l.inter omnes.in pꝛĩ ci.ſ.eo.ꝺicit glo.expone furti actione.i.cõditione furtiua. Ista expositio nõ põt sustineri. nã ꝺditio furtiua datur soli⁹ dño nõ cõmodatario. vt.l.i.ſ. de ꝺdi.fur.ꝛ.l.fi.ſ.sed cũ in secũda. ¶. e. Ꝺicendũ est ergo ꝓut no.in.l.cõtraria.q; ibi loq̃tur quãdo agit̃ actiõe furti rõe dñij. sec⁹ si rõe alteri⁹ interes vt.l.fullo. ſ.si actõe.j.e. Ratõnẽ añt diuersitat̃ cõgitet̃ ꝓ vos.hodie añt istud ꝓcederet sine scrupulo cũ cõmodatario nõ det̃ actio furti nisi ꝙueniat̃ cõmodati.vt.ꝺ.l.fi. ¶. eo.vnde si domin⁹ est paratus actionem remittere nunq̃ videtur nata actio furti cõmodatario. ¶ Item oppo.q̃ iste actiões inuicẽ tolli debeãt cõpẽsatione q̃tenus cõcurrunt vt.l.i.ꝛ ij.ſ. de cõpen.solu.hic licet extraq; parte debeat̃:q̃titas tñ ex vna parte est datio ꝓ nota in solutum.ꝛ ideo quoddãmõ species videtur debeꝛi cum sit in electõne debitoris:merito cõpensatio nõ põt obij̃ci. vide glo.q̃ incipit.i.ꝺditio ibi.sed q̃re ꝛc.cõtra hoc videt̃ text.in.l.si seruus cõis.ſ.i.j. eo.ideo intellige hanc glo.vt ibi dicã. ¶ Circa secundũ rñsum q̃rit glo.q̃ est ratio q̃ ex ꝺctatiõe servi cõmodatarij nõ nascit̃ actio furti sed ex ꝺctatione ipsi⁹ cõmodatarij oꝛiret̃.gl.nõ rñdet: sed dic q̃ põt esse ratio fm doc.q; qñ cõmodatarius ꝺctat est persona q̃ põt obligari cõmodãti cui dãda est actio.sed quãdo seruus contractat non est pſona que potest obligari cõmodatario dño suo: cui tũc daretur actio.certe ista ratio pꝛocedit fm hec iura hodierna cũ non debeat dari actio cõmodatario sed ipsi cõmodãti si vult.vt.ꝺ.l.fi. ¶. eo. dicẽdũ essz hodie obligari cõmodatariũ ex pſona sui.

Qui ferramenta. ¶ De materia huius.ſ. dixi.ſ.e.l.in furti.ſ. ope.

Cum creditor ¶ Hec est etiaz notanda.l.contra hanc l. oppo. ¶. vi bo.rap.l.iij.dicunt q̃dam hic loq̃tur in dubio.ar.l.merito.ſ.ꝓ socio.sed ibi loq̃tur in casu certo q; ꝑstabat q̃ habebat animuz lucrandi.videte ista so.est vera in se q̃tum ad actõez furti.q̃ in dubio nõ videtur auferre animo lucrandi sibi:sed vt incũbat pignoꝛi suo.sed q̃tum ad penam.l.si quis in tantã vel ad penã edicti diui marci in.l.extat.qõ me.cau.ꝛ.l.creditoꝛes.j.ad.l.iul. ꝺ vi pꝛiua. Ista so.nõ est bona;q; nõ licet sibi ius dicere etiam vt pignoꝛi incũbat.q̃re dic̃ glo.q̃ ℔ accepit ex ꝙuẽtiõe vel iudic̃ auctoꝛitate. ꝛ hãc solu. tz ¶ i. in.l.si q̃s in tãtã.in.vi.ꝺrio. ¶. vñ vi.

Interdum. Iste est notabilis.ſ.ꝛ non est ali⁹ ibi.

¶ Q̃s ex domo. singularis lex ℍabes hic ¶ An robaria posset fieri absenti ad quaz.l.si ita remittit bal. ĩ.c.i.ſ.si duo de pa. tenẽ. ꝛ vide balꝺ. in.l.si q̃s in tantã.in.viij col. ¶. vñ vi ꝛ bal.in.ꝺ.l. i.vi bo.rap. ꝛ hãc.l. allegat gl.ꝛ bar to.in.l. infamẽ.in pꝛi.de pu.iudi. vtꝫ raptoꝛ teneat̃ furti manifesti.maxime si ꝺep̃datur. vide gl. in.l. marcellus.de ẋ.ſi. q̃ ꝺic̃ q̃ rapina req̃rit raptoꝛem rapi nã ꝛ rẽ raptam.

¶ Cal⁹ special. vide casum ſpalem in quo rapina est crimẽ pꝛiuatũ. ꝛ vide bart. no.in.l. fi. in fi.ſ.ti.ij.

¶ Cum creditoꝛ.l. si q̃s in tãtam Cliõ ibi gl. ꝛ bar.ꝛ doc. q̃ hoc tenẽt. ꝛ vide oĩno bart.in. ꝺ.l. ij.in pꝛic. ¶. de pig.ĩ sua lec.

¶ Q̃s iu rauerit. ¶ Vide balꝺ. in.l.fi.in. iij. opp.in pꝛic. ¶.eo.ꝛ in. ꝺ. l. is cui.

b ¶ Qui furē habes hic. Vide q̄ p istum tex. dicunt bar. ⁊ Bal. in. l. si ab hostib⁹. solu. ma. in. §. i. ⁊ scripsi insti. de act. §. fuerat. in. iiij. carta. ⁊ vtrū iudex inq̄rēs posset dānare inq̄situ ad restituēduz dānum passo. vide ange. in. l. si vacātia. in vl. q. C. de bo. va. lib. x. ⁊ vide bar. in. l. si defuncto. in fi. j. de publi. iu. ⁊. l. pe. s̄. de calū. ⁊ bal. in. l. ij. ad fi. C. de edē. ad de qō not. bal. i. l. qō eui tādi. de ǫdi. ob tur. cau. et in. l. si q̄s ad se fundū. in vlt. col. C. ad. l. iul. ō vi ⁊ q̄ ibi dicit ¶ An quilibet possit cape malefactorē. dic q̄ sic si cōmisit crimē publicū; p quo q̄libet posset accusare. vt l. generalit. ⁊ ibi bar. C. de decurio. li. x. sed pōe latro accusatus ꝓfessus est se palam furtuz ⁊ plura delicta fecisse. deinde suspēdit | an ista cōfessio ꝓsit alijs q̄ accusatori q̄ ad bona furto subtracta io. an. i addi. spe. i ti. ō accusa. in. iij. p te. §. i. v̄. q̄d si latro. vidz dicere q̄ solum accusatori si p viaz inq̄sitionis. de quo dic vt p bal. i. l. ij. ad fi. C. de eden. ⁊ ang. in. l. i. s̄. ti. i. ⁊ bal. in. l. i. in. iiij. col. C. de iudi. in. l. penul. ⁊. in. l. mercalez. C. de cōdit. obtur. cau. per bar. in. l. i. in iij. co. de pri ua. delic. §.

i ¶ Ītās tor quendi. Bñ facit qō no. bar. in. l. alia §. i. solu. ma.

¶ Habes bḥ q̄ licet cape furem ⁊

Qui furem ducere eū ad iudicez. Cōtra nēo dz sibi dicere ius. vt. l. extat. §. qō me. cau. ⁊. l. si q̄s in tantā. C. vñ vi. ⁊. l. vlti. C. de exhi. reis. Sol. speciale est hic. qz si non liceret cape ipse aufugeret. ⁊ p hoc facit. §. eo. l. si quis in seruitute. §. fi. ⁊. l. capite quinto. j. de adul. ⁊. l. ait prętor. §. si debitorem. §. debis que īfrau. cre. ⁊. C. de iude. l. uullus. ista est vna solu. ⁊ vera. alij dicunt q̄ hic fuit datus a domino. vel ipsemet se dedit si erat liber vt eū torq̄rē ⁊ crimē inq̄rerē nō q̄ darē iudici sed ego dedi. vt. l. cum seruus. §. de ǫdi. ob cau. inq̄tum gl. dicit de seruo. verum dicit p. d. l. cum seruus. sed inq̄tū dicit de libero homine videtur mirabile q̄ ista glo. tenet q̄ liber homo pōt se dare alteri vt eum torq̄at ad crimen inuenendum. nam videtur contra: quia nemo est domin⁹ mēbrorum suoz. vt. l. liber homo. §. ad. l. aq̄li. Preterea ptās torquendi est meri impij. vt. l. defensores. C. de defen. ciui. ⁊ in auc. de testi. §. scimus. qō tenet Guil. de cu. in. l. imperiū s̄. de iurisd. om. iudi. sed ea q̄ sunt meri imperij non possunt pactis ptorū ꝺcedi. vt. l. priuatoz. C. de iurisdi. om. iudi. ergo male dicit glo. Preterea quis non potest se cōmitere priuato vt sibi faciat iniuriā vt. l. i. §. vsq̄ adeo. j. de iniur. ⁊ ibi dicam. vnde in libero homine puto q̄ ista glo. nō dicat veritatem. ¶ Secūdo habetis notare q̄ p criminalē accusationē tollitur ciuil. cōtra. C. quādo ciui. acti. cri. p. l. i. glo. dicunt speciale in casu huius. §. quando sic ciuiliter ⁊ extraordinario modo duxit ad iudicē. ita tenet gl. hic ⁊ vbiq̄ dicā in. l. ij. §. i. j. vi bono. rap. ¶ Tertio habetis. dicitur ḥ q̄ pecunia subrepta fuit restituta de mandato iudicis; hoc est prędis vel pfecti vigilum. inq̄tū loquitur de pside est planū. sed inq̄tum dicit de pfecto vigilū videtur contra. quia de re ciuili cognoscere non potest. vt. l. ij. §. i.ᵏ. s̄. de offi. pfe. vigi. Rūdeo in hoc est mirabil⁹ §. iste q̄ iudex maleficiorum cognoscat de re ciuili qui de re ciuili cognoscere non potest. vt. l. solem⁹ §. latrūculatoz. s̄. de iudi. tamen incidenter poterit cognoscere de questione ciuili descendente ex eodē facto; de quo criminaliter cognoscit iubēdo rez restitui. hic est tex. ⁊ in. l. iiij. §. si dicatur. s̄. fi. regū. Et p hoc dico q̄ quādo formaꝫ libellus seu accusatio. de dam. dato. vel de robaria facta dicēdo peto eum puniri ⁊ ǫdēnari ⁊ rem mihi restitui seu dānū emēdari fm formā huius. §. ⁊. d. §. si dicatur. sic intelligo. l. medicos. j. de va. ⁊ extraoz. cog. ⁊. l. pe. s̄. de calum. ⁊. l. qō euitandi. C. de ǫdi. ob tur. cau. cū multis si. facit ad hoc qō no. per Ci. C. ad. l. iul. de vi. l. si quis ad se fundum. ¶ Sed contra hoc op. de. l. defuncto. §. i. j. de pub. iudi. Respōdeo cōtra ipsum delinquentem contra quez iudex maleficiorum potest criminaliter cognoscere contra eundez potest cognoscere in ciuili incidenter. vt hic. sz cōtra tertiā psonā nō. vt. l. ōria. qō tene mēti

¶ Oppo. de. l. in

Ibis qui rem actione. §. si rē. s̄.

vbi bal. ⁊ ange. reprehendūt istā glo. qō no. k ¶ Vt. l. iij. §. i. Et p sali. in. l. si q̄s ad se fundū. C. ad. l. iul. de vi. ⁊ ibi no. p Ci. ⁊ balo.

l ¶ Et incidenter faciat. iudex maleficioz potest incidenē cognoscere de cā ciuili. facit. l. quotiēs. C. de iudi. facit q̄ de quo no. in l. nullū. C. de testi. ⁊ ibi bar. ⁊ no. inno. in. c. cū opoꝛteat. de accusa. ⁊ dicḥ bar. in eoꝺ libello adde eundē l. i. C. quādo actio ciuil. ⁊ adde qz bal. i. l. de possessione. C. vñ de vi. tz contra bar. dicēs q̄ in crimia li non venit incidenē interesse: nisi in casu huius §. Et adde ad materiaz bal. in. d. l. si q̄s ad se fundū. ⁊ in l. cūctos populos. x̄ssi. incidenē. iurta hoc q̄ro an ex vi statuti ⁊c. vltra mediatē repetaꝫ. C. de ss. tri. ⁊ fi. ca. ⁊ p eūdē in. l. i. in vl. collū. C. si a nō cōpe. iudi. in. l. ij. §. hoc edicto. j. vi bo. rap. p bar. ⁊ bal. in. l. q̄ de crimie. in vl. collū. C. q̄ accusa. ⁊ ō materia adde tex. in l. penul. si ad uer. liber. ⁊ ibi no. bart. ⁊ in. l. si liber

eo. glo. nō sol. so. ibi habebat retētionez occasione debiti. idem ⁊ hic quando habet retentionē ob aliquam causam occasione debiti. ¶ Item op. s̄. eo. l. cum es. §. i. sed ibi habebat causaz ab alio q̄ a fure fm ꝺi. puta ibi intererat sua retinere' ppē actionem de euictione. facit qō no. s̄. e. l. q̄ iniurie. §. fi.

¶ Hec. l.

Si seruus communis. diuiditur in vi. partes. prima loq̄tur in seruo communi subripiente. secunda de seruo pignorato. tertia de seruo redibito. quarta de seruo certo empto manꝺato alicuius. quinta de seruo depositō. sexta de seruo cōmodato. secūda ibi is etiā ⁊c. tertia ibi idē dicendū. quarta ibi qō vero ad mandati actionem quinta ibi idq̄ euidentius. sexta ibi circa cōmodatum vsq̄ ad. §. locaui. no. tex. ibi cōi diuidundo cō tineri ⁊c. quia no. est tex. ¶ Opp. de. l. falsus. §. fi. s̄. eo. so. actio furti non nascitur. immo nata extinguitur si aliquis dñs efficeretur partis. vt. l. cōtraria. sed nascitur actio cōi diuidundo. vt ḥ. ō hoc vi deḳ iste tex. ij. rñso. vbi dicit q̄ partem suam aliena uit remanet actio. so. intellige q̄ partez suā aliena uit socius non ille cui erat furtum factum. nam si ille alienaret non haberet cōi diuidundo: quia alienauit nec haberet actionez furti: quia fuit dñs partis. vt. d. l. falsus.

Is etiam illud ¶ Hoc est verum nisi sciēs dedetit. vt. j. in v̄. q̄ si sciens

Idem dicendum. qō amplius sit aduerte. ¶ Oppo. de. l. si heres generaliter. s̄. de leg. i. so. glo. dicit aliud hic. quia hic sua sponte heres se obligauit. aliud in contrario quia obligauit se de necessitate vt heres. sed certe idē est ibi qō hic. vt ibi no. ¶ Quero quid vult⁹ dicere illa litera duz dicit nisi q̄ in his ⁊c. p cuius declaratione debetis scire q̄ qñq̄z in extimatione dāni vel datione p̄ ra est plus q̄ sint fructus. quia seruus valet plus q̄ sint fructus. tūc non cogitur restituere fructus opposita cōpensatione. idem ⁊ si tantum sit in sola noxe deditione q̄tum sint fructus ⁊ plus est in extimatione dāni. si vero sit tantū in extimatōe damni q̄tum est in fructibus minus aūt est i noxe deditione. tunc non potest obijcere cōpensationem propter facultatem quaz habet dñs dandi pro noxa. ita dicit gl. ḥ. ¶ Contra istam gl. ⁊ tex. videḳ alia glo. in. l. qui iniurie. §. i. s̄. e. Possumus dicere q̄ illa intelligit fm istam videlicet q̄ noxe deditio: tūc impediat cōpensationem quando in extimatione serui est minus q̄ sit debitum. certe istud non videtur verum. quia speciei ad q̄titatem non admittit cōpensatio. vt. l. si conuenerit. de pig. act. ⁊ iō non est curandum q̄tum sit in extimatiōe serui siue modicum siue multum. Quare Ja. de are. dicit q̄ ista glo. non dicit verum simpliciter. ⁊ qō hic dicitur in tex. nisi quid in his amplius. exponit in his. sz negocijs. quia sciens furem dedit vel furem nō esse pmisit. vt infra sequitur. ita intelligit Ja. de are. Videte credo q̄ ista glo. posset sustineri quando ex vna parte est debitum quantitatis simplicit ex alia parte est debitum quantitatis ⁊ speciei alternatiue. vel est debitum quantitatis sed est species in solutione vt in causa noxali. si quidem q̄s vult

ti.C.de admi.tu.& adde ad materiã in.l.i.ſ.fi.regũ.& an ecõtra iudex in cauſa ciuili poſſit cognoſcere incidenter de cauſa criminali.dic bar. ¶ Iſeruus.ſ. idẽ dicẽdũ.quero q̃d vult. Adde qõ no.voluit bar.in.d.l.fin. in fi.de ædi.inde.ſ. n ¶ Quod vero.actiõe mãda ti. Idem videtur pro bari in actione mãdati ꝯ ria, vt not. bart.in.l. qõ nerua. ſ. de poſiti.verſi. vlij.& ẋ. ſed ꝙro.& in ẋ. ir. principal' ꝙro.vide in l.iiij. ſ. mutat. ſ. nau. cau.ſtabu. o ¶ De am baſiatoribꝫ An amba ſiatoribꝫ ca ptis vel ro bari debeat emẽdari dã num. Adde q̃ dixi poſt bart.in.l. le gatum.ĵ. de adi.lega.ad de qõ balð. in capi.i. an agnat' vl' fi lius.in fi.q̃ſi uit ſi duꝫ va ſallus vadit ad ſeruitia domini de robaſ in iti nere.an do minus tene atur ſibi de emẽdãdo.di cit q̃ nõ. ꝙa in hoc ꝯctu non conue nit caſus fo tuit?. ſed di ſcretus do minus bene faceret com patiendo ſi bi in emẽdã do damnuꝫ iurta glo. l. ineẽ caſus. ſ non omnia. hic allega.& no.in.c. ſicu ti.de iureiu. ſicut ſi lucra retur domi no lucrareſ & ad hãc. q. bene faciũt

obiicere cõpenſationẽ ſimpliciter & vult cõpẽſare in uito tali debitore nõ põt.ita loq̃tur glo.in.l.qui in iurie.ſ.i.ſed ſi vult obiicere cõpenſationem ꝺditio naliter hoc modo ſi eligeres mihi ſoluere q̃titatez oppono tibi cõpenſationẽ.tũc non põt opponi.& ita loq̃tur iſta gl.hoc ꝓbatur ꝙ duas.ll.no.ad hoc ꝓia eſt in.l.ſi debes.ſ.ꝺ cõpenſa. vbi loq̃tur ĩ debito alternatiuo.& C.ſi maior fac.ra.nõ ha.l.v.vbi loq̃tur in debito q̃titatis qñ ſpẽs eſt in ſolutiõe.

Quod vero ad mãdati. ¶ Not.tex. ibi ꝓio no.q̃ officiũ ſuũ nemini debet eſſe dãnoſum. ¶ Ad hoc opp.glo.C.de dolo.l.i.ſolu.vt in glo. ¶ Secũdo no.& tene mẽti:qz alibi nõ repies ꝙ in actiõe mãdati ꝯria venit leuiſſima culpa. ¶ Ter tio habes hic ꝙ in actione depoſiti ꝯria q̃ daſ de poſitario ꝯ oñm venit leuiſſima culpa qꝺ alibi nõ repies.& qꝺ veniat leuiſſima culpa ꝓbaſ: qz oñs ad id teneſ ad qꝺ teneñ hoies diligẽtiores.iſtud añt vt ſcitis eſt leniſſima culpa.& plene dicaꝫ in.l. qꝺ nerua.ſ.depoſi.& dicam in.l.ꝯctus.ĵ. de regu. iur. ¶ Quarto no.ꝙ in actiõe cõmodati ꝯria nõ ve nit niſi dolus tantũ.vt hic.& habetis in.l.pe.ſ.cõ mo. ¶ Vltimo hec.l.inducit in ar.ad.q.de amba ſiatoribꝫ o qui fuerũt capti vel in itinere mortui an cõe teneatur ad emẽdã.hec.q.fuit bononie de fa cto in pſona Jo.an.tpe legati q̃ miſſus ad curiam in reditu fuit captꝰ & derobatus.tunc legatꝰ volu it ſcire vtꝛ de iure teneaſ emẽdare dãnũ.& omnes doc.dixerũt ꝙ ſic:de curialitate nõ de iuris rigo re.vt.l.inter cauſas.ſ.nõ oĩa.ſ.man.& ibi not. ſed alius antiquus doctor repitur q̃ tetigit iſtã.q.mul tum ſolẽniter.vt Joh.faſioli de piſis:cuiꝰ additio nẽ habui de li.oñi Ci.& dicit pio videſ ꝙ non de beat fieri emẽda ꝺ iure.vt.l.inter cauſas.ſ.nõ oĩa. ſ.man. Preterea ambaſiatores habẽt certũ ſala riũ.ergo ꝛc.vt.l.idẽq;.ver.ſed & ſi advecturã.ſ.mã. ꝓterea cũ debeat facere iſtas operas ſuo ſumptu & ſuo piculo.vt.l.ſuo ſumptu.de ope.liber. Pre terea debuit cogitare hoc poſſe euenire.vt.l.ſi q̃s domũ.ſ.i. In ꝺriũ qz officiũ ſuũ nõ ꝺz eſſe ſibi dã noſũ.vt b.& ſ.quẽad.teſt.ape.l.b ſi q̃s ex ſignato ribꝰ.ꝓterea officiũ legatiõis eſt munꝰ neceſſarium vt.l.i.ſ.l.ĵ.de mu.& ho.& l.munex.ſ.legati.g̃ non ꝺz ei eſſe nociuũ in aliquo.vt.l.poſt legatum.ſ.ad uocatũ.ſ.de his qui.vt indi.& l.cũ poſtulaſſem.in fi.ſ.de dã.infec.& ꝓ hoc videſ eſſe rñſum ad oĩa tu ra ꝯria q̃ loquunt de ꝓcuratoribꝰ cuiꝰ officiuꝫ eſt volũtariũ. Finaliter diſtiguit ſic do. Jo.aut illa am baſiata fuit ꝓcurata:tũc nõ ꝺz ſibi emẽdari ſic nec ꝓcuratori.vt.d.l.inter cauſas.ſ.nõ oĩa.ꝓ hoc ĩdu co.ſ.de excu.tu.l.tria onera Pibi nõ affectata.& qꝺ ibi no.ſi ẋo nõ fuit ꝓcurata iſta ãbaſiata.& tũc aut portabat res nõ neceſſarias ad ãbaſiatã. vtputa ꝓpt põpã ſui duxit plures equos q̃ deberet vl' alias tũc nõ ꝺz ſibi emẽdari.vt b.qz eſt qꝺ ſibi impu tetur.vt.b in ver.hec.ita puto ẋa.ſi ẋo portauerit res neceſſarias ad ambaſiatam.tũc iſta debẽt ſibi emẽdari.vt.l.cũ duob'.ſ.dãna.& ſ.q̃dã ſagariã. ſ.ꝓ ſo.q̃ tex.pbãt iſtã diſtinctionẽ.ita determiat il le ſolẽnis doctor.ſz hoc eſt verꝫ ſi dicte res pierũt nõ alias pture.ſecꝰ ſi alias pture fuiſſent naturaliter.vt in.d.ll.pbaſ ꝛm eundẽ do. Jo.faſioli de piſis.

no.per bar.in.l.i.C.de ſenten.quꝰ eo qꝺ intereſt.in.viij.col.in.q. an habenda ſit ratio intereſſe extrin ſecus per ſpec.in ti.de iudi.ſ. ſpecialiter.ad fi.& facit qꝺ no.doc.in.l.qſti.C.ad.l.iuli.de vi. vide de ad hanc.q.l.ſocium qui in eo.ff.ꝓ ſocio. p l.tria onera.fa cit tex.in.l.vniuerſi.C.de le.li.x.& l.qui data opera.ex qui.ca.ma. q Innomi natis. Fal lit in contra ctibus inno minatis ꝛm bal.in.l.tra ditionibus. in.i.colũ.C. de pact. Et adde glo.& bar.in.l.i.ſ. de re.pmu. & bal.in.d.l. i.C.de re.pmu.licz bal. teneat ꝺtra bar.ibi.& ſa li.in.d.l.tra ditionibus. & hoc ꝓ tex. in.d.l.ſabi nus.de con trahen.em. r Add.ſ.& inq̃tum. Eſſet videndũ qꝺ not.in.l. idem.C.loc. per illũ tex. & in.l.ſi ꝙ mu neriĵ.ſ.fin. de ſtipu.ſer. & balꝺ.in.l. traditõnib' in.i.colũ.C. de pactis.& bal.in.l.iĵ.C de re.pmu. tenet cõtra iſtam gl.etiam quo ad caſum huiꝰ ſ.ſed bal.in l.licet.in.iĵ. opp.C.loca. tenet iſtã gl. videlicet ꝙ fructꝰ fiunt coloni: niſi mercede ſoluta vel habita fide de ea.

¶ Solẽnis.ſ.eſt iſte. ¶ Op.ꝺz b ꝙ **locaui.** ꝓuenit ꝙ fructꝰ eſſent pignoꝛi.ꝯ imo etiã ſine ꝓuẽtiõe ſunt pignoꝛi.vt.l.in pdiis.ſ.in q. cau.pi.ta.ꝯ.ſo.dicunt q̃dã ꝙ verꝫ eſt ꝙ fructꝰ ſunt tacite obligati ꝓ mercede.ſed tñ iſta tacita obliga tio nõ ſufficeret vt eiꝰ cã dñs haberet furti actionẽ req̃rit' eſſi ꝙ res fuerit exp̃ſſe obligata.vt.l.ſi is q̃ ſ.e.& iõ b ponit ꝙ fuit exp̃ſſe ꝓuẽtũ.glo.hoc repro bat & dicit ꝙ tacita obligatio ſufficit ad hoc vt cõ petat actio furti.l.q̃ ſeruũ.ſ.ſi is q̃.ſ.de acti.& ob. & ꝙ b diꝯ ꝓueniat.ſ.cã dubitatiõis tollẽde.idẽ te net in.d.l.ſi is q̃. Cõtra.videt tenere.ſ.e.l.in actõ ne.ſ.fi.ſ.ꝙ req̃raſ exp̃ſſa obligatio.& iſtã opi.verã puto ꝓ.d.l.ſi is q̃.in prin.& ꝙ tacita obligatio nõ ſufficiat.eſt tex.in.l.interdũ accidit.vbi apparet ꝙ vꝛor nõ hꝫ actionẽ furti ꝓ re dotali:hꝫ ſit ſibi tacite obligata.nõ ob.l.ſi ſeruũ.ſ.ſi is.ſ.de ac.& ob. vbi dicit ꝙ colonꝰ ſubripuit aliq̃d ex fundo & tenetur furti.nã ibi intelligo ꝙ ſubripuit aliq̃d ex fructib' ptinẽtib' ad dñꝫ qꝺ apparet.qz ibi ſubiicit de act. l.aq̃lie.q̃ dño nõ dareſ ꝓ fructib' q̃ eſſent effecti coloni.ita intellligo.l.iſtã ꝛm iſtã glo.q̃ dicit tacitã ſufficere ad actionẽ furti.& gl.q̃ eſt.ĵ.e.l.ſi is q̃.ĩ prĩ. nõ dicit verꝫ. ¶ Iteꝝ op.ꝺz hic in ver.ſed & ſi tu.ꝙ ſi emptor fructꝰ ꝓcipit incidit in cauſam furtiuam. cõtra emptor percipit bõa fide & iuſto titulo.g̃ nõ facit furtũ qz nõ ꝯctat aĩo furãdi.& ſic fructꝰ nõ ſũt furtiui.huiꝰ timore diꝯ q̃dã glo.b diꝯ vt.ſ.e.l.falſ? ſ.ſz ſi is.vult dicere ꝙ b emptor ꝓcepit pñte colo no.& ſic colonꝰ ipſe videſ ꝓcipe.vt.d.ſ.ſz ſi is.hoc nõ plꝫ.qz ꝛm hoc tã in prio caſu q̃ in ſecũdo fierꝫ furtũ ab ipſo colono reſpectu pignoris.ſz tex.& gl. hoc b nõvult.qz prio caſu fit furtũ reſpectu pigno ris.in ſecũdo reſpectu dñij. Dicẽdũ eſt g̃ ꝙ iſte em ptor ſciebat fundũ locatũ & fructus ꝓcepit obliga tos.& ita intelligit Jac.de are. ¶ Tertio op.ꝺz b ꝙ colonꝰ ꝓcipiẽdo fructꝰ facit eos ſuos.ꝯ nõ ſolu to pcio vel mercede nõ auferet dñiũ.vt inſti. de re. diui.ſ.vẽdite. Do.intellige ꝙ b erat pciũ ſolutuꝫ vel fides habita de pcio.ita diꝯ gl.quã vide & no. bñ. ¶ Videam' an iſta glo.dicat verꝫ in ſe. ſecun do an dicat verꝫ quo ad iſtum.ſ.in ſe innuit ꝙ nõ ſolũ quo ad ꝯctũ emptiõis & vẽditiõis ſed etiã in aliis ꝯctib' debeat pciũ eſſe ſolutũ.vel fides ꝺ eo habita.vt b vides in ꝯctu locatiõis.idẽ in ꝯctib' iunominat[q]tꝫ glo.in.l.cũ ꝓponas.C.de dolo.in glo.ſup ẋ.remãſit.ꝯ.tꝫ glo.C.de pac.l.traditioni bus.in prĩa gl.C.de re.pmu.l.i.ꝙ ſolũ in ꝯctu em ptiõis & vẽditiõis hẽat locuꝫ.ſ.vẽdite.all'.glo.in aliis trãſferet dñiũ pcio etiã nõ ſoluto vel fide ꝺ pcio nõ hita.puto iſtã glo.ꝺicere ẋitatẽ repro bat aliis ꝓ tex.in.l.iij.ſ.de pig.ac.vbi ſi reddit res pi gnoꝛata nõ recepta ſolutiõe vel habita fide de ea nõ remittit pign'.& ſic nõ trãſfertur ius quod erat apud dantẽ.nõ ob.ſ.vẽdite.qz intelligo ibi vendi tionẽ large.ꝓ quolibet ꝯctu.ex quo ꝺz trãſferri do miniũ & ſic large.vt.l.a ſtatuliberi a ceteris.ſ.fin. ſ. de ſta.li. Add pdicta facit.l.ꝓcurator.ſ.plane.ſ.de tribu.& qꝺ no.ꝓ doc.in.l.in ciuile.C.de rei vẽ.

¶ Secũdo videam' an iſta glo.ꝺicat veruꝫ quo ad.ſ.& inq̃tũ glo.ꝺicit ꝙ merces ſit ſoluta nõ di cit verꝫ.qz illo caſu iã dñi nõ intereſt:& ſic nõ haberet actionẽ furti.ſed in eo ꝙ diꝯ vel de pcio fides

FUrtum. fol. illud. Mo. ad ītellectū. l. eos. C. eo. ⁊ ideo punīt recipiens rē furatā, sicut ipse fur. l. crimen ⁊ ibi bal. C. ad. l. iul. ō vi

NOn poterit nisi cā. Videbar. in. l. certi cōditio. in prin. si certū pe. vbi pōit remediū q̄ possz fur euitare infamiam.

¶ Consuevit q̄ri. An ꝺdēnat⁹ ex l. municipali vel inq̄sitione sit infamis. dic vt dixi in. l. īfamē. j. de pu. iudi.

HAtio. directa via ⁊ lz dñiū trāseat. non tñ trāsit possessio. glo. est ⁊ ibi bar. in. l. i. ℈. veteres. s̄. de acq̄rē. poss. in dōatiōe cā mortis. in q̄ trāsit a die mortis dñiū ipso iure. text. est ⁊ ibi vō no. p barto. j.

QUi ea mente Ītez oppo. Adde ī materia q̄ si status tuz p̄mittat faciētē actū cū exercitiō cōphendit facientē actum ⁊ illū nō exequentē. vt est gl. ī c. auaricie. ō electi. in. vi. quaz ibi ita declarat. ꝺ. domi. sed in materia pone q̄ lex pu habita dicit bene q̄ dñs p̄mittebat colono fruct⁹ p̄cipe anteq̄ sibi pensionē solueret ⁊ istud p̄mittere est habere fidem de p̄cio seu de mercede. vt no. in. ꝺ. ℈. vendite. ⁊ in. ꝺ. ℈. plane. ¶ Quarto oppo. dicitur hic q̄ quādo fructus percipiunt ab alio q̄ a colono nō efficiunt coloni. Cōtra. s̄. e. l. si apes. ℈. i. vbi fruct⁹ p̄cipiunt a fure ⁊ efficiuntur coloni ſo. glo. dic aliq̄ p̄cepit ex voluntate coloni ibi contra voluntatē videte ſm hoc colon⁹ efficeretur ciꝰ tius dominus quādo fructus p̄cipiūtur ↄtra eius voluntatē q̄ quādo fructus p̄cipiunt eius voluntate qō est absurdū. ⁊ ideo dico q̄ in. l. si apes. fructus nō efficiunt coloni. vt ibi dixi. ¶ Quīto op. q̄ fructus efficiantur emptoris. nā cū colonus haberet ius percipiendi eos ⁊ faciendi suos potest hoc ius in aliū trāsferre. vt. l. in edib⁹. ℈. i. s̄. de dona. ⁊ l. in vēditiōib⁹. in prin. ⁊ ℈. i. s̄. de bo. auc. iu. poss. Rñdeo illud est verū q̄n colon⁹ hēret ius p̄cipiēdi fructus simpliciter ⁊ esset merces soluta. sed mercede nō soluta non videtur q̄ habeat potestatem vendendi fructus alteri cum debeāt remanere in fundo obligati dño ꝓ mercede ita debeſ intelligere. l. istam.

¶ Op. s̄. de ser. cor. l. i. in prin. ⁊ ℈. psuadere. gl. dicit intellige q̄ hoc fecit in odium domini vel vt eius iram euitaret non vt seruus aufugeret. h̄ est trufa. quare dic q̄ hoc ideo quia hoc. scilicet aufugere est furtum irregulare. ideo p̄stans opem huic furto irregulari non tenetur furti: nisi furtum sit subsecutum. vt. s̄. e. l. qui seruo. ⁊ facit iste tex. ad id qō dixi. s̄. e. l. in furti. ℈. ope. q̄ ille qui p̄stat opē ad aliquem euadendum non videtur p̄stare opē maleficio iam facto. vt dixi. sed cōtra hoc videtur l. eos. C. eo. vbi receptauit eum post furtum factuz ⁊ tenetur tanq̄ p̄stans opem. Sol. illud⁸ quod dixi habet locum in delicto iam consummato per fecto ⁊ finito. sed. l. eos loquitur in furto. quod delictum: licet sit consumatum: tamen adhuc durat. quia fur semper furatur donec rem contractat. vt l. in ficiando. ℈. infans. j. eo. ideo recipiendo furem cum re dat opem furto. quia illo tempore cum furem recipit facit furtum: ideo tenetur.

¶ Hoc ītellige nisi cāv cognita penafuerit auctave minuta. vt. l. quid ergo. ℈. pena grauioz. s̄. de his qui no. infa. ¶ Queritur an sententia sola sine causa infamet. glo. tangit hic ⁊ in. l. fi. j. de publi. iudi. dic vt ibi. Consueuit queri an cōdemnatus ex. l. municipali vel ex inquisitōne sit infamis. dic vt dixi in. l. infamem. de pub. iudi.

¶ Nota q̄ dominium rei legate directa via⁹ tranſit in legatariū ¶ Contra hoc oppo. de. l. cum vero. ℈. fi. s̄. de fideicommiss. liber. solu. vt ibi. ¶ Item oppo. de seruitute. l. pomponius. dicit gl. solue vt ibi quia ibi testator legauit rem heredis non ipsi⁹ testatoris. tunc enim non transit dominiū in legatarium nisi traditione facta. vt ibi ⁊ in. l. si quis inq̄linos. ℈. seruum. s̄. de leg. i. ⁊ no. in. l. si heredis fu⁹. eo. ti. ⁊ ibi plene dixi. licet glo. aliter dicat in. l. ij. C communia de lega. tamen reprehenditur per docto. ¶ Quero dicitur hic q̄ dominium recta via transit in legatarium. quero a quo tempore trāsit Respondeo ficte a tempore mortis. vt. l. i. ⁊. ij. C. cōia de leg. vere a die adite hereditatis. vt. l. si tibi homo. ℈. cum seruus. s̄. de le. i.

¶ Breuiter hoc in q Ui ea mente. tendit. Qui tenetur ex delicto actione penali originaliter non liberat penitentia. hoc dicit in. l. si quis non dicaz rapere doc. solebant tractare de hac materia. ego hic tractabo an sit locus penitentie. ¶ Oppo. de. l. seq̄tur. ℈. item labeo. s̄. de vsuca. dicit glo. ibi vēdidit ⁊ non tradidit ⁊ sic non cōtractauit. vnde delictuz non fuit ibi perfectum. hic sic. hoc est falsum q̄ tuz ad. l. illam. dic ergo vt ibi no. quia ibi ex penitētia purgatur vitium rei. quia desinit esse furtiua si redijt in domini potestatem nō autem liberatur fur ab actione penali furti. ¶ Secundo op. s̄. de ser. fugi. l. i. ℈. i. solu. glo. ibi ignorauit ipsum esse fugitiuum qui receptauit. ⁊ sic fuit in culpa hic in dolo hoc est contra casum illius. l. in prin. vbi dicit q̄ est fur. Alij dicunt q̄ ibi loquitur in mulcta: hic in pena qō non placet. quia cum ibi sit certa q̄titas stata nō potest proprie dici mulcta. vt. l. aliud. j. de verbo. signi. quare dic q̄ ibi delinquit quis incitatus a re super qua delinquitur. quia seruus fugitiuus iuit ad eum vt eum retineret. ⁊ ideo dicerez q̄ si in domo tui scolaris veniunt pulli alieni ⁊ tu retines eos mala fide animo comedēdi postea penitentia ductus reddis q̄ admittitur penitentia. Item oppo. s̄. de in ius vocan. l. q̄uis. sol. ibi speciale. ratio specialitatis est vt quidaz dicunt quia ibi pater vel patronus non leditur. vel melioz ratio est ista q̄ statuat⁹ ibi aliquod speciale contra filium vel libertum facilius admittit⁹ penitentia ista potest esse ratio. ¶ Item oppo. ℣ de. l. si conuenerit. s̄. de iurisdi. om. iudi. so. illa. l. nihil ad propositum. nam ibi loquitur in facto inualido: in quo locus est penitentie. hic vero loquitur in delictis perfectis ⁊ consūmatis. ¶ Ulterius oppo. de. l. i. C. de cri. stel. glo. que est hic dicit fallit ibi. tu dic melius q̄ ibi non fallit. sed sequens penitentia facit cessare p̄sumptionem precedentis doli. nam prio videbatur decipere nunc cuz omnibus satisfaciat apparet q̄ non habuit animum decipiēdi. ¶ Item oppo. de. l. si adulterium cum incestu. ℈. i. j. de adulte. solu. eodem modo. quia ibi penitentia sequens declarat ab initio delictum non fuisse. vt ibi dixi. Item oppo. C. ne tu. vel cu. vect. condu. l. i. so. eodem modo ibi penitentia sequens facit cessare p̄sumptionem doli in preterito. vel aliter ibi statutum est specialiter contra tutorem aliquid. ideo facilius admittitur penitentia. vt. s̄. dixi de filio ⁊ liberto. prima tamen placet. ¶ Item op. de. l. i. ℈. si fecerit. de publi. dicit glo. fallit ibi. ⁊ hoc satis placet. ratio fallendi est quia ibi remanent alie actiones per quas actor⁹ est consultum vel actio ex illo edicto de publicanis non est ab origine penal⁹. vt ibi patet. ¶ Item oppo. s̄. quod metus causa. l. si cum exceptione. ℈. satis clementer. dicit glo. fallit ibi. tu dic qō ibi loquitur in actione que ab origine non est penalis. ⁊ ideo satisfaciendo ⁊ penitendo potest quis facere ne in penam incidat. hic vero actio que ab initio est pēalis ⁊ est commissa cōmisso furto. ¶ Item oppo. de. l. cogitationis penam. j. de penis. solu. hic loquitur in delicto perfecto ⁊ consumato. ibi in eo qui cogitauit⁹ tantum ⁊ non pfecit. ⁊ sic non est nostra materia. ¶ Item op. C. de sum. trinita. epistola inter claras. vbi dicit q̄ ecclesia nunq̄ claudit gremium redeūti. so. Adi. in ca. peccatum. extra de regu. iu. li. vi. dicit q̄ aliud est de iure diuino in foro consc̄ientie. aliud de iure nostro in foro seculari. ratio dicit Adi. quia de iure diuino facilius delinquit̄. s. sola cogitatione ⁊ deliberatione. ⁊ ideo quia facilius delinquit̄ facilius ei remittitur. sed de iure nostro quis nō delinquit nit conatuz an puniat̄ sicut ⁊ factuz principale. vide p̄ spec. in ti. de acc. ℈. i. ver. q̄d si ⁊ in materia est tex. in. l. i. ℈. fin. ⁊ ibi p ange. s̄. qō quisq̄z iur. ⁊ in. l. i. de ex̄ordi. cri. ⁊ qō habetur in. l. aut facta. ℈. eueniet. j. de pe. cui adde q̄ in crimīe lese maie. ⁊ patria impugnare volentis punit̄ solus conatus ſm ange. in. ꝺ. l. i. in fi. qō q̄z iur. quod reassumit arch. xvij. q. i. si g̃. ⁊ not. in l. si q̄s nō dicā rapere. ō epi. ⁊ cle. ibi late p bal. ⁊ in materia. vide cy. in. l. is q̄ cū telo. de sicc. Adde qō spe. in locis p̄allegatis. videt singulariter dicere q̄ oziura. ⁊. ll. puniētes consummatū tanq̄ factum principale sūt hodie correcta p gl̃alē constitutionem de quo per bar. in. l. i. ℈. diu⁹. de sicca. ⁊ p inno. in materia i ca. ppetuo. de elect. li. vi. ⁊ tenet mēti multū gl. no. ⁊ ibi bar. to. in. l. fi. s̄. de re. diui.

5 ¶ Qui cogitauit. quā do in delicto habeat locū p̄nia. de q̄ i hac. l. ad qō

vide baldō. in. l. i. C. de plus peti. & in. l. si quis in suo. de inoffi. testa. & Jo. an. de iure patro. c. cum laici. super prima glo. in qua ponit casus in quibus non ꝯsūmato delicto penitendo quis euadit penam. Et sunt quidam casus in quibus penitentia non prodest. vt in hereti. in. vi. in. c. ad abolendam. & in. c. excommunicatus. §. credentes in crimine lese maie. l. qsquis. C. ad l. iul. maiest. in conscientia te sibi mortez. ff. de bo. eo. l. iij. i. fin. in extrahen te fugientez ecclesia. C. de his q ad eccle. confu. in. l. fi. §. fin. Item in casu huius. l. qui est nouꝰ casus. adde q pena que imponit ipso facto vel ipso iure nū ꝙ imponit ꝓ actu impfecto sz pro consūmato nec sufficit imperfectꝰ actꝰ in atrociori. bus sz pau. de liaza. in cle. i. de sta. mona. in gl. & similit no. in. c. ppetua de elec. li. vi. & est argu. ꝛ. i. l. ij. §. remo uet. ꝺ postu. & no. in. l. sz part. qꝺ me. cau. viꝺ bal. in. l. i. de odi. ide. ponit bal. in. l. si qs non dicam rapere. C. de epis. & de. qñ autē dicatur imponi pēa ipso iure vl ipso facto. viꝺ in. l. i. §. de ifami. Et adde q. l. si is qui cuz telo. cū simi. non habet locuz in penis statutorum fm bal. in. l. i. §. diuus. ff. de ficca. & bal. in. l. si fugitiui. C. de ser. fug. & in. ꝺ. l. si qs nō dicā rape. & in materia vide gl. & ibi bal. in. l. si ostiterit. C. fi. regū. vbi ꝺr q qñ agit ciuil & requirit fcm cogitando. ¶ Item oppo. C. de apostatis. l. hi q san ctam. so. licet ibi loquatur in delicto ecclesiasti/ cortamen ibi loquitur in delicto puniendo in foro ciuili non in foro consciētie. merito non admittit ibi penitentia. ¶ Preterea debes scire ꝙ aliter accipitur penitentia hic: aliter in foro consciētie. nam hic accipitur penitentia quādo res potest reponi in pristinum statum. sed ī foro cōscientie accipitur pro sola animi contritione. sed penitētia de qua h loquitur non habet locum in. l. hi qui sanctam. vbi res ad pristinum statum reduci non potest. ¶ Item oppo. de. l. ex hoc edicto. §. pen. s̄. de aliena. iudic. mu. cau. fac. so. dicit glo. ibi loquit in extraordinarijs crimunibus: hic vero in ordinariis. hoc est cōtra. l. i. j de extraordi. crimi. dicit gl. ꝙ ibi actio que orit ex delicto oritur ad interesse. sed quia ex penitētia desinit interesse merito penitētia admittit. hic vero loquitur in delicto in quibus oritur actio ad penā ¶ Item oppo. in auct. vt iudi. fine quo. suprā. §. si tibi. coll. ij. glo. dicit ꝙ ibi fallit. mihi videtur ꝙ ibi nihil fit speciale. nam ibi dicitur ꝙ nisi admoniti non emendent puniunt. vnde ibi delictuz nō est perfectum nisi cum admoniti non emendauerint: merito est locus penitentie. ¶ Item op. C. de nō nume. pecu. auc. contra qui propriam. & in corpore: vnde sumitur de trien. & se. solu. dico eo modo ꝙ delictum ibi non fuit consūmatum nec in penaz incideratꝰ quia penituit anteq̄ partem aggrauaret pbatione. ¶ Item oppo. s̄. de inoffi. testa. l. papinianus. §. meminisse. & C. de his qui. vt indig. l. aliam. ¶ Respondeo ibi delictum omnino non est perfectum anteq̄ fit deuentum ad sententiam. merito est locus penitentie. hoc probatur in. l. qui cū maior. §. accusasse. s̄. de bo. liber. & l. in seruitute. §. petisse. eo. ti. & sic debet intelligi. C. loca. l. conductores. & l. non ab re. C. vnde vi. ¶ Ultimo opp. in auc. sed nouo iure. C. de pena iudi. qui male iudica. sol. est ibi speciale. ratio quia illa delicta corrumpendo iudicem committūtur. ita occulte ꝙ expedit reipublice concedere veniam alicui vt producat ea in lucem. & eodem modo respondeo ad. l. edicto. j. de iure fisci. & C. de his qui se de. per totū titu. lib. x. ¶ Reassume ergo breuiter q̄tum pertinet ad materiam nostraz in delicto perfecto & cōsūmato: an sit locus penitentie. distingue aut loq̄mur de iure diuino & cōscientie aut humano. primo casu est locꝰ penitentie vt in epistola inter claras. & per Ad. in ca. peccatum. & hoc indistincte. sz contra: nonne dicit apostolus qui peccauerit ī spiritum sanctum nunq̄ ei remittetur. ergo & in foro consciētie est aliquod delictum quod ex penitentia non remittitur. ¶ Respondeo dicunt theologi & etiam magister sententiarum ꝙ peccare in spiritum sanctum est nunq̄ velle penitere. & sic est vltima desperatio: merito non remittitur cum nunq̄ peniteat. ¶ Secundo casu aut ex penitentia declaratur in preteritum non fuisse delictum & admittitur penitentia. vt. l. i. C. de cri. stelli. & l. i. C. ne tu. vel cu. vecti condu. & l. si adulterium cum incestu. §. i. j. de adul. si vero non declaratur. & tunc aut est tale delictum qō p penitentiaz nō potest reduci in pristinum statum vt homicidiuz & similia. & sine dubio penitentia nō admittitur. vt. ꝺ. l. hi qui sanctā. C. de apostа. si vero potest reduci in pristinum statum. & tunc aut quis deliquit incitatus a re super qua delinquit & admittitur penitentia. vt. l. i. §. i. s̄. de ser. fugi. Aut delinqt alias: & tūc aut ex tali delicto oriebatur actio ad interesse aut ad penam. primo casu locus est penitentie si per eam desinit interesse. vt. l. ex hoc edicto. §. pe. s̄. de alie. iudi. mu. cau. fac. aut oriebatur ad penā. & tunc aut illa actō erat penalis ab origine & non admittitur penitentia. vt hic. cum si. fallit in. l. q̄nis. s̄. de in ius vocā. & in auc. sed nouo iure. C. de pena iudi. qui ma. iudica. rationes dixi. s̄. aut actio non erat penal' ab origine. & tunc locus est penitentie. vt. l. i. §. q si fecerit. s̄. de publi. & l. si cum exceptione. §. satis clementer. s̄. qō metus cau. Et predicta in delictꝭ iā consūmatis. In delictis vero non cōsumatis dic vt dicitur per Ci. C. de epis. & cle. l. si quis non dicam rapere. sed an in cotractibus sit locus penitētie. dic vt per Cin. & glo. in. l. ficut. C. de ac. & obl. in vltimis voluntatibus. dic vt plene dixi ī. l. si qs in prin. testa. s̄. de lega. iij. & per Ad. in capi. quod semel placuit. extra de reg. iur. lib. vi.

¶ Dicitur hic specia

Jis qui rem. liter. ¶ Quero vtrū de actione furti requiratur specialis obligatio. videt ꝙ sic. vt h. & l. si ab eo. C. de ser. pt. da. ma. Alij dicunt ꝙ sufficit generalis obligatio. & hoc tenet hic glo. & qō hic dicitur speciali pactione. i. expressa & hoc placet. tacita autem non sufficeret vt dixi in. l. seruus communis. s̄. eo. §. locaui.

¶ Dic plene in. l. si dominium. s̄. e.

Si is cui. titulo.

¶ Videtis hic ꝙ si ille qui accipit non est in dolo & ille qui facit accipi non tenetur furti. ¶ Contra hoc oppo. s̄. de iurisdi. om. iudi. l. si quis id quod. §. fi. sol. est ista vt alias dixi furtum est nomen iuris[a] quia est contractatio rei aliene &c. & ideo nisi sit animus furandi in faciente non est furtum. si furtum non est factum non potest dici opem prestitam esse furto. sed in contrario est nomē actꝰ. vtputa si quis corrumpit album pretoris &c. naz siue dolo[b] siue sine dolo albū corruptū sit vere corruptum est. & ideo potest quis teneri faciens corrumpi tanq̄ pstans dolum ad corrumpēdū albū: vel tanq̄ faciens corrumpi: licet principalis faciens non sit in dolo.

Si tu titium cipit non est in dolo & ille qui facit accipi non tenetur furti. ¶ Contra hoc oppo. s̄. de iurisdi. om. iudi. l. si quis id quod. §. fi. sol. est ista vt alias dixi furtum est nomen iuris[a] quia est contractatio rei aliene &c. & ideo nisi sit animus furandi in faciente non est furtum. si furtum non est factum non potest dici opem prestitam esse furto. sed in contrario est nomē actꝰ. vtputa si quis corrumpit album pretoris &c. naz siue dolo[b] siue sine dolo albū corruptū sit vere corruptum est. & ideo potest quis teneri faciens corrumpi tanq̄ pstans dolum ad corrumpēdū albū: vel tanq̄ faciens corrumpi: licet principalis faciens non sit in dolo.

¶ Contra hoc oppo. j. ad. l. cor. de sicc. l. nihil. cū sua glo. nam ibi homicidium nō est nomē iuris. & principalis faciēs ibi nō fuit in dolo. & tamen tenet tanq̄ prestans opem. ¶ Respondeo licet ibi faciēs non sit in dolo tamen non impedit quin sit homicidium. sed hic ꝓpter defectum doli impeditur ꝙ non est furtum. vnde non potest quis teneri tanq̄ non ideo minus in pen. col. de accu. & adde text. & ibi bart. in l. qui seruo. s̄. e. an accusator vt eui/tet penaz talionis possz penitere etiaz in crimīe heresis. viꝺ bal. in. l. fi. C de accusa. & statutum dictās si qs accesserit ad castrū nō cōphēdit illū q est ī viaz nō puenit ad castrū fm bal. in. l. cū te. de do. afi. nup. & de ista materia plene pia. de bel. in ꝺ. l. si qs nō dicā rapere & io. an. i. ꝺ. regla. in pe/nis ī mercu. & do. anto. de eo q mit. in pos. cā rei ser. in. c. i. in vl. carta. Et qd si statutū punit eūtez ad eccliā capiēdā an cō phēdat eūtē ppe eccliaz & metu aduersarioz recedētē & nō audētē capere vide bal. in q. incip. Accusat. de turbatiua. in fi. itez qñ est pena impo/sita ipo iure nunq̄ hz locuz pnia. ita dicit bal. in auc. habita. in vl. col. C. ne fi. p pa. allegat glo. in. ꝺ. cle. i. de sta. mona. adde tex. gl. & bart. in. l. si fugitiui. in verbo deprehendantur. C. de ser. fugi.

Jis q rē. §. si tu ticiū. nomē iur". Adde qō legit & no. & ibi p doc. in. ꝺ. l. i. §. feciſſe. s̄. de eo p quē factū est.

[a] Hā siue dolo

Adde quod in simili.not.Barto.in.l.si quis obreperit.in.i.q.j. de fal.z ad ista vide bal.z Jmol.in.l.cum mulier.in.iij.col.solu.matri.

e Nō pri' constet. Jta quando iudex procedit ꝯ aliquez tanꝯ auxilium prestiterit debet primo in ipso processu constare principalē deliquisse.z no.bene istud dictum quia omnes sequuntur.z ita tenet z practicatur.maxime id quod dicitur in fi.z concordat l.i.§.itez sciēdum.ad sill'. Jtem adde qō tunc nō sufficeret cōfessio principalis fz bal. in suo consilio quod incipit in xpi nomine de accenso delicto.z hic repetit ange.z docto.ante salv.in.l.i.C.de rapt.virgi.quis enim essz facta probatio cōtra pīcipalem nō habet obesse opem prestāti:nec sentētia lata cōtra eum.l.si veteris. de fide instru. est ergo necesse contra ipsum probare furtuz principalez opem.z hoc vltimum tenet bal.in.l.iuris.in fine C.quib' res iudi.non nocet.vide pe.de ancha.in cōsilio.ccvi.in fi.z Sali.in.d.l.i.C.ō rap.virgi.in penul.colū. z vide bart. in psi.ccxlv. in versi.absoluto principali posset quis condemnari de auxilio in fauorem.vide bar.in.l. adulter.§.si eo corpore.de adulte.

prestans opem. nam vt dixi vobis ille qui prestat opem tenetur necessario.quia est necesse ꝙ factuz accedat facto:licet obligatio obligationi nō accedat.dixi.s̄.eo.l.qui seruo. ¶ Item oppo.de.d.l. qui seruo.§.item placuit.s̄.eo.z.l.si quis vxori.in prin.s̄.eo.solu.ibi committitur furtuz:licet nō nascatur actio vel obligatio furti.vnde potest teneri tanꝯ prestans opem.hic vero furtum non committitur. ¶ Vltimo ex isto.§.nota practicam maleficiorum quando proceditur contra aliquem ꝙ ipse prestitit opem vel auxilium ad aliquod maleficium oportet ꝙ prius constet de maleficio principali.z oportet ꝙ constet in processu qui fit contra auxiliantem.licet enim principalis fit contumax vel alio modo contra ipsum de maleficio cōstet:tamen hoc non nocet auxilianti.vt.l. denunciasse.§.fi.j.de adulte.z ibi dixi.tene menti.

Si stipulatus. ¶ Vidistis.s̄.e.l. cui' interest.z.l.itaqz fullo.z.l.seq.

Inficiando. ¶ Oppo.ad fi.z videtur ꝙ requiratur contractatio omni modo.vt.l.iij.§. si rem. s̄. de acquiren.poss.solu.fateor contrarium.z quod hic dicitur in fi.pro suo habere destinauit.intelligo z contractauit.hec est vera solu.alie solu.dantur in glo.que veritatem non continent z contra.d.§. si rem.

Si tibi. ¶ In actione furti habetur ratio interesse quod est extra rem.hoc dicit.de hoc dixi in.l.in furti.in prin.s̄.e.

Infans. ¶ Hic est bonus.§.z breuiter hoc intendit. Pro toto tempore vnuz furtū est:nisi fuerit possessio interrupta. Item in actione furti inspicitur quāti res plurimi fuerit a principio a tempore furti facti.hoc dicit. ¶ Oppo. ad hanc.l.z videtur ꝙ plura furta sint.vt.l.ꝙuis s̄.eo.circa principium.z glo.in.l.vulgaris.in principio.s̄.eo. Rñ. plura furta sunt: hoc est plures contractationes.tamen in veritate vnum furtum est continuatum per plura tempora.sic exp̄sse pz in hoc.§.in principio z in fi.z ideo semel potest agi furti. Item dicitur hic ꝙ duo furta plura sunt quando possessio fuit interrupta ab alio fure.z tamen semel tantum potest agi furti.contra.s̄.titu.i. l.nu nꝯ plura. Respondeo sm veritatez sunt plura fura:quia vere fuit possessio interrupta. sm fictam possessionem nunꝯ videtur perdidisse.quia eam poterat recuperare.vt.l.si quis.in princ.z.l. non videtur.s̄.de acquiren.poss.z ideo videtur vnum furtum.merito semel tantuz potest agi. sed in contrario sunt plura delicta vere z ficte. ¶ Cuꝰ hoc quero.dixi ꝙ fur potest recuperare possessionem ab alio fure. quero quo iure.text.hic dicit ꝙ eam recuperat ab altero fure: nec dicit quo iure.

Inficiando. §.infans.vnum furtum est. Et ista faciunt ad. q. ꝙ si quis sit damnatus ad standum in carceribus: etiam vltra decem dies possit appellare:quia grauamen est continuū ita dixit bal.in.l.ij.de epi.audi.alleg.spe.in titu.de appella.§. restat ver.sed quid tu dices cum ver.seq.bene facit.l.ij.ff.qui. ex cau. ma. Jta no.bal.per illam glo.magnam ibi in.l.ij.C.de ser.z aqua. idem not.bal.per illam glo.magnam ibi.in.d.l.ij.C.de episco. audien. Bene facit quod no.bar.in.l.pretor.§.fina.de ope.noui nuncia. idem tenet Jo.an.in capi.dilectus.el.ij.de rapto.ꝛc. vbi dicit ꝙ quotiens intelocutoria habet actum executiuum. vt in casu illi' capi.quia tunc semper grauatur appellare potest. sed illud dicit esse vez do minus Jo. de anch.qñ quis grauatur pluries super eodez p diuersas seu pluries interlocutorias.qz tunc a quolibet semp potest appellare. alis fm euz sequeretur absurdū quia si quis est damnat' in perpetuū vel ad tēp' ad standum in carceribꝰ ꝙ semp posset appellare.quod nō est dicendū sed aduerte quia bal.p' spec. exp̄sse tenet contra vt.s̄.dixi.sz post cogitaui ꝙ illō dictuz bal. nō videtur omnino verum Nam videmus ꝙ si qs est damnat' vltimo supplicio statiz efficitur seruus:z sic sp grauatur.vt in.l. qui. vl. de pe.z tamē solum infra decem dies pōt appellare.vt patz ex ibi not.p bar.z similiter est in dāpnato de furto qui efficitur infamis.

glo.j.eo.l.qui rem.§.i.dicit ꝙ recuperabit de fctō Ego dico ꝙ etiaz de iure potest recuperare.vt ibi dicam. Modo circa istum.§.quia vos videtis h ꝙ continuatio temporis non sequitur pluralitatē delictorum.ideo quero circa hanc.l.quando fiunt delicta circa rem extra personaz quomodo possuz cognoscere an sint plura delicta vel vnuz.z sic an veniant imponende plures pene vel vna. Circa quod debes aduertere.quia quedam delicta committuntur negligendo:quedam faciendo. Circa primum scias ꝙ in delictis que negligendo committuntur si quidem precessit dispositio seu precep tum de faciendo.z si non fiat imponatur pena. tunc dicitur esse commissa negligentia quādo est elapsum tempus statutum in dispositione: vel si non est appositum quando est elapsuz tempus tā a conditiōe:tunc diceretur esse commissa negligē tia quando desijt posse dari vel fieri.vt.l.ita stipulatus.s̄.de verb.ob.z.l.si ita stipulatus essez absente.z.l.insulam.z.l.continuus.§.item qui insulam. cum sim.eo.ti.hoc tenet Jnno.extra de preben.c. extirpande.hoc etiam probatur per iura infra scripta. Hoc premisso dico ꝙ si aliquis fuerit negligens per longissimum tempus totum hoc est vna negligentia z meretur vnam penam:nisi ex plura litate terminoruz statutoruz inducerentur plures negligentie:pbo primum:aliquis negligit vindicare mortem defuncti vel negligit petere curatorem patri furioso.vel negligit redimere patrem captum ab hostibus:totum hoc est vna negligentia.vt.l.i.C.de his quibus vt indig.z.C.de episc. z cleri.auc.si captiui.z.C.de episco.audien.auc.liberi furiosi.z ideo si fiscus comitatus qui male ficia tenetur denunciare staret per plures menses non dicerentur tot negligentie commisse quot mē ses fuerunt.sed vna tantum negligentia dixi precedicta vera:nisi pluralitas terminoruz statutoruz aliud induceret.exempluz.l.auc. credentes.C. de hereticis.vbi per primam contumaciam excōmunicatur postea si fuerit contumax per annuz plus punitur.simile in missione in possessionem: que fit in actione reali.nam pro prima contumacia fit missio si est postea contumax infra annum non audiē postea:nisi de proprietate.vt.l.si quis.§.sed z si qs C.de prescript.xxx.anno.z ideo si per iudicem vel per.l.essent statuti certi termini ad aliquid faciendum pro quolibet termino posset dici vna negligentia z vna contumacia z pro qualibet imponitur noua pena. Quandoqz committuntur plura delicta faciendo.hic est aduertendum.quia quedā sunt delicta momentanea.quedā sunt delicta successiua momentanea.exemplum aliquis produxit plures testes falsos vel euulsit plures terminos

l.non potest.s̄.e.z in.l.furti.in principio.s̄.de infami.potest tamē solum appellare infra.x.dies.vt no.doc.in.d.l.furti.facit qō not. in.l.fi.si a non cōpe.iudi.C.z.capi.pastoralis.§.i.de appella.ideo dicemus ꝙ necz a sentētia lata exp̄resse ꝙ aliquis sit infamis posfit semper appellare.z ideo videtur opi.d.pe.mihi verior cū opi. bal.z cum spec.transit ange.in auc.hodie.de app.z mar.silimani. in suo tractatu concor.z matas.in suo tractatu de carcere.bal. etiam in.l.i.ad fi.C.sententiam rescin.nō poss.z p sentētia bal. bene

facit quod idem no. in l. ius. C. de probatio. tu intellige vt per balō. in dicta. l. i. C. senten. rescin. non posse. Adde quod nota. anto. de bu tri. in capi. fina. in. iiij. colum. de fur.

e Exemplum. l. auc. Ista faciunt ad not. in dicta. l. si quis id quod. cum simili. & in. l. si fami. de iurisdi. om. iudi. & quod not. barto. j. de se pul. viola. in l. iij. §. si plures.

f Exemplū aliquis. qd in accedēte plaries ad prozem alterius. vt in l. vulgaris. §. eo. dic q̄ punitur vna pena tātum & si statutuz dicit q̄ retinens prozē alicuius puniatur in centum vn? retinuit p duos menses cōtinue multiplicabitur vna pēa fm balō. in. l. si duo. ad finē §. i. §. de arbi. Item ad materiā vide bart. in. l. libelloz̄. de accus. & barto. in. l. pomp. de neg. gest. & quod dixi p? bar. in. l. nunq̄ plura. in. iij. colum. §. de pēna. delic. vide que dixi post bart. in. d. l. vulgaris. Adde quod omnia cōmissa in vna rixa punitur p vno maleficio. ciozetiā quo ad offies. vt no. bar. in. l. bos accusare. §. lege. & accus. & barto. in. l. i. ī fi. C. vnde vi. & bal. in. l. cuz rationibus. ī. iij. & iiij. q. C. qui accu. non poss. & vt not. hic ange. & §. retuli ad id qō dicit hic barto. de producente plures testes falsos. Adde bal. in. l. quicunq̄ in. ij. colum. C. de ser. fugi. & ibi quid si cum testibus produxit instrumenta falsa. & ibi etiam quid in muliere reperta cum vestib? ꝓhibiti punietur ne pro quolibet. Dic. tangit hoc in. l. nunq̄ plura. §. titu. i. & ibi dicit sic. si quidem plures testes producantur ad vnum effectuz vna est productio: & pro vno tantum delicto punietur. argu. l. illud. §. ad. l. aquili. & quod dixi in dicta. l. nunq̄ plura. §. titu. i. sed si producantur ad diuersos effect? tunc pro quolibet punietur. argu. l. agraria. j. de termi. mo. & in dicta. l. nunq̄ plura. §. titu. i. Idem dico si testis dixerit falsum super diuersis articulis. si illi articuli tendunt ad vnam conclusionem & vnam victoriam: vnum delictum est. si tenderent ad diuersos effectus essent plura. Idem dico de euellente terminos. si quidem essent plures lapides in vno loco vnus terminus diceretur euulsus tunc pro vno termino tantum puniretur. quia tendunt ad eundem effectuz si illi lapides essent in diuersis locis: tunc pro quolibet puniretur. quia tenderent ad diuersos effectus. vt dicta. l. agraria. q̄dam sunt delicta que habent causam successiuaz b & hic aduerte quia istorum delictoz̄ quedam sunt in quibus animus plurimum operatur. exempluz vt in heretico vt in dicta auc. credentes. Item exemplum in furto vbi requiritur animus lucrandi. Item exemplum in retentione possessionis vbi requiritur animus. vt. l. iij. in prin. §. de acquirē. poss. in istis pro toto tempore vnum maleficium est. cassus est hic nisi possessio interrumpatur. ad idem facit. §. de vsucapi. l. si is qui pro emptore. §. penul. & l. qui bona fide. §. fina. eo. titu. & ideo si ego accusarem te q̄ tu occupasti vel tenuisti per vim aliquam meam possessionem. vel retinuisti per vim aliquam ciuitatem vel castrum contra dominum. vel retinuisti seruum meum si per plures annos eū tenueris vnum delictum est: nisi ista retentio esset interrupta. vt hoc. §. & l. quicunq̄. C. de seruis fugiti. Quedam sunt in quibus animus non tantuz operatur sed magis actus corporeus. vt portare arma vel portare vestes sericas & similia. & que actum persone mere concernūt. tunc puto quia ista naturaliter interrumpantur. & tunc debeamus dicere q̄ pro quolibet die sit vnum delictum. vt. l. foramen. §. de ser. vr. predio. facit. §. eo. ti. l. quo destinauerat. & de ope. libe. l. i. Quidam sunt actus qui habent quandam successionem ex reiteratiōe verbi gratia. prohibitum est ne vinum vendatur vltra. viij. denarios pro qualibet fogliecta seu mēsura tota vna die vēdidisti. certe puto quot ꝑsonis vendidisti & quot mensuras singulariter vendidisti tot sunt delicta. vt. l. cum mancipiuz. §. de edil. edic. & l. scire debemus. §. de verbo. obli. Sed pro huiusmodi declaratione quero dicit statutum si quis luserit ad azardum puniatur ad tantum. modo lusi vno sero cum pluribus & pluries vici & perdidi: an videantur plures ludi & plura delicta. Respondeo ex pluralitate vincendi & perdēdi nō sunt plura delicta: sed puto q̄ totus iste dicat vn?

g Plures termios. Hoc intelligit verum hic ange. si eodem tempore terminos euulsit seu testes produxit: quia idētita s temporis facit idem esse delictum. vt no. glo. in. l. i. C. vnde vi. secus si diuersis temporibus: quia diuerse erunt pene. & plures. l. vulgaris. in principio. §. eo. optime ad. l. aq̄li. l. illud. §. fi.

ludus donec sit habitus pro completo & absoluto recedentibus lusoribus. vt. l. contractus. C. de fide instru. nec enim possum dicere ꝑfecte vicisse donec ludus non sit perfecte completus: quia adhuc supereſt spes perditionis. multa enim possunt accidere per que pecunia quam vici perdam & recedet a me. vt. l. naturalem. & l. in laqueum. §. de acq̄ren. re. do. facit. l. qui cum maioz. §. accusasse. §. de bo. liber. & l. in seruitute. §. petijsse. eo. titu. & ideo aliud est hic q̄ dixerim. §. in venditione vini. quia ibi in persona cuiuslibet & in qualibet mensura est perfecta venditio. nec supereſt spes rescindende illius venditionis. Item circa ludum dico q̄ ex pluralitate personarum cum quib? vna simul ego ludo non dicantur plura delicta. nam ille persone cum quibus ego ludo non dicuntur offense a me: sed magis offenditur respublica. ideo vnuz est delictum. vt. l. si plures. §. ar. fur. ce. Eadem ratione dico. dicit statutum q̄ nullus possit ducere vltra tres famulos & aliquis duxit. xx. certe vnum delictum est: non autem est vnum delictum pro quolibet famulo vltra numerum debitum ducto: sz pro omnibus est vnum cuz ipsi offendantur ex tali ductione. sed magis respublica que est vna offenditur ab vno ducente vltra numerum. Eadem ratione si statutum dicit q̄ nemo possit habere ad conuiuium vltra decem personas sub certa pena. certe si habuit. xxx. vel. xl. vnum delictum est pro omnibus qui excedunt numerum. vt dictū est. Iuxta hoc quero de questione quam vidi de facto pisis. Dicebat statutum q̄ ad nuptias non possunt conuitari seu inuitari nisi. xij. dūe. modo quidam ducebat vxorem ipse & filius suus: vtrum possint conuitari. xxiij. domine: tanq̄ sint due nuptie an. xij. tantuz. Respondeo licet k duo sint matrimonia: & isto respectu p ossunt dici due nuptie. tamen qz fit vno tempore simul quo ad solennitatem vnice nuptie dicuntur. vt. l. patris & filij. §. de vul. & pupil. & qō ibi no. & hec sufficiant.

b Causam successiuam dicit hic ange. q̄ dicit vnum delictuz quo ad penam: sed sūt plura respectu tēporis ꝓcedendi & aliozuz vt no. bart. reprobādo glo. in. l. euz qui in popularibus. de iureiur.

i Dicatur vnus ludus Fallit nisi vnus a bancho ludi recesserit q̄ mutato ꝓposito redeat: licet incōtinēti dicitur bis delinquere. vt. l. i. §. si rē. §. depositi. fm ang. hic idem in deponente arma mutato proposito & ea reassumēte fm eū. idē dicit si statutum non punit ludentez vel arma ferentem. sed inuentū cuz armis vl' ad ludum: quia tunc si quis pluries inuenitur pluries punitur: licet sit continuatus ludus: qa ad inuentuz fit relatio. vt. l. quid ergo. in principio de infami. §. facit. C. de ser. fugi. l. si fugitiui ser-

Hereditarie. Non habz quis per alium quod per se habere non potest. hoc dicit cuz duabus. ll. sequentibus. Oppo. de. l. eos. in fine. C. de vsuris. glo. hic dat duas solutiones vt in ea habes. alia solutionem dat glo. in. l. labeo. in fine. §. de vsucapio. de hoc per Dy. in capi. quod alicui non licet. de regu. iur. lib. vi. Quero l que est ratio q̄ rei hereditarie non fit furtum nisi in istis casibus. Respondeo furtum est contractatio rei aliene inuito domino &c. sed res hereditaria non habet dominum. ergo &c. sed in istis casibus est persona cōmodatarij creditoris & vsufructuarij qui repzesentat ꝑsonā. & iō fit furtum ī his casib? rei hr̄ditarie

s Jiscui. Oppo. de. l. rei communis. §. ꝑso. & l. qui seruum. §. si is.

ui. adde hic bal. in. l. quicunq̄. in. ij. col. eo. ti.

k Respondeo licet. Adde qō ange. hic contrarium tenet quem videas.

Hereditarie, quero, vide no. per glo, ange, & barto, in. l. fina. C.

vnde vi.ꝛ qō no.bar.poſt glo.in.l.ſed nec legatarius.de condi.fur. vbi oīno videas.

Jis cui.§.eius rei.alterius iniuria. Nota ꝙ non dicitur intereſſe meum.ſi ego lucrum quod capiebam cum alterius iniuria amitto.adde glo.in.l.ſi quis vxorem.§.penulti.s̄.e. quā ad hoc not. alleg. bart. in.l.parētes in principio C.de teſtib? vbi dicit̄ ꝙ quis non dicit nocere fiſco:licz querat ipſum priuare lucro ſibi adueniente cum damno vel iniuria alterius: ꝛ ad hoc ade nota.per barto.in.l.i. in.ꝛ.colum. verſi. venio ad vlti.partem. de ſenten.que pro eo quod intereſt.adde tamen ꝙ qñ lucruz eſt radicatum priuatō lucri dicitur dānuz ſm baldō. ꝛ Ey.in.l.cuz te.in.i. colū. C.de dona. ante nupti. ꝛ ad no. hic adde baldō. in.l.fina. in principio.in iij.oppo.C. eo. ꝛ priuare fiſcum pena ſibi debita non dicitur leſio ſed ſola duricia dicitur ſm bal.in.l. milites.in fine C. de teſta. mi.adde gl. barto. ꝛ docto. in.l. iij. §.labeo. de acqui. poſſ. ꝛ quod dicitur ꝺ dlucro radicato.ade quia verius not. in l.i.§.ſi quis ff.de itinere actuq priua.

s̄.de actio.ꝛ obligat.ſolu.ꝙ hic dicit furti.dic. id eſt conditione furtiua.nam actio furti penalis nō tollitur per perſecutoriam:licet hodie forte ſecus vt glo.dicit. Quero que eſt ratio ꝙ actio commodati tollitur per conditionem furtiuam ipſo iure ſed conditio furtiua per actionem commodati ope exceptionis. Reſpondeo quia conditio furtiua eſt plenior vt glo.dicit.

Dic eſt.§.notandus ꝛ eſt gl. multum legum. Oppo.de.l. cum es.§.i.s̄.eo.ſolu.bene poteſt agere actiō furti bone fidei poſſeſſor:ſed non ꝙ extimetur dominium ac ſi vſucepiſſet. Item oppo.ꝛ videtur ꝙ etiam habeatur lucri ratio.vt.l.ſi quis vxor.§.penulti.s̄.e. ſolu.ibi loquitur in lucro quod percipitur ſine alterius iniuria:ſecus in lucro qō percipitur cuz alterius iniuria vt vſucapiendo.vt hic. quod eſt notabile multum.

Quero q̄d cōtinebant iſti libelli due ſūt gl.prīa dic̄ ꝙ erat libell? ꝛ repudij alij dicūt ꝙ erat libellus quo ptiebat̄ q̄dā debitor ſemproníe q̄ poſtea aufugit ꝓpt̄ hāc oppoſitionē iſta ſecunda placet. Secundo quero vnde naſcatur actio iſta furti.glo.dicit ex eo ꝙ legit iſtum libellum:hoc non eſt verum.vt.l.ſi quis vxoris. §. necꝫ verbo.s̄.eo.dicendum eſt ergo ꝙ iſta actio furti naſcatur ex furto.ꝛ ex contractatione ipſorūm libellorum.

Empronia. due ſunt glo. Vide baldō.in.l.ſi ea. C.q̄ accuſa.non poſſ.

Vi re.§.ſi quis alteri. Baldō.not.in.l.ab anaſtaſio. in ver.extra quer̄tur. C.manda.allegat hunc ter.fm cum valde nota.no.ꝙ fur habet remedium ad recuperandum poſſeſſionem contra furez ad de etiaz bal. in dicta.l.fina. in.i. colum. C.eo. ꝛ eſt ter.in capitu.in litetis.de reſtitu.ſpoli.ade Baly. ꝛ Ey.in.l.i.C. de cond.furti.

Jvendidero. Dubito tamen cahanc.l.ꝙ ſi debitor anteq̄ condemnetur paratus ſit ſolue re debitum ꝙ liberetur ab actione furti.vt.l.fullo.§.qui ancillam.j.eo.ꝛ.l.qui iniurie. §.i.s̄.eo.

Jvendidero. Nota. ꝙ quando agitur actione furti ratōe dominij extimatur dominum.quando agitur ratione intereſſe extimatur tenemenți.de hoc plene dixi.s̄. eo.l.in furti.

Dic eſt bonus ꝛ ſingularj

Cum raptor. ter.ibi furti.ſcilicet manifeſti. Quero vtrum Omnis raptor ſit fur mānifeſtus quidam dicunt ꝙ ſic:quia publice ꝛ manifeſte rapit. veritas eſt in contrariuz:quia ad hoc vt quis ſit fur manifeſtus requirit̄ ꝙ reprehendatur vel poſt eum clametur nec ſufficit ſola viſio.vt.s̄. e.l. ij.ꝛ.l.ſi quis in ſeruitute.vnde raptor ita demum erit fur manifeſtus ſi contra eum clametur ſeu occurratur. Ulterius hic dicitur ꝙ ille qui p̄ſtat opem raptori non tenetur furti manifeſti.contra.j vi bono.rapto.l.i.glo.dicit.fateor ꝙ tenetur furti nec manifeſti:licet plura dixerit contra. ſed furti manifeſti non tenetur niſi deprehendatur. Jſtud vltimum quod glo.dicit non eſt verum.nam etiaz ſi deprehendatur opem preſtare non eſt manifeſtus fur.vt vixi.s̄.eo.l.is qui opem. non habetis hic alia.

Si titius. Jſte.§.eſt notandus.primo loq̄tur quando falſus procurator indebitum recepit.ſecundo quando recepit debitum. tertio ponit quaſdam queſtiones circa predicta. ſecunda ibi ꝙ ſi pecunia.tertia ibi falſus autez. vide literam. Hic dicitur ꝙ nomine eiuſdem q̄ titatis habet locum conditio indebiti ꝛ conditio furtiua. Contra conditio indebiti preſupponit dominium eſſe tranſlatum.vt.l.fina.s̄.vſufru.quemadmo.caue.vbi nemo condicit rem ſuaz ꝛc. ſed conditio furtiua preſupponit dominium non eſſe tranſlatum.vt.l.i.s̄.de condi.furti. Solu.conditio furtiua fuit nata tempore ſolutōnis:quo tempore ſoluens erat dominus.ſed conditio indebiti naſcitur tempore ratihabitionis quo deſinit eſſe dominus Sed contra hoc oppo. ſi deſijt eſſe dominus ergo extinguitur cōditio furtiua.vt.l.ꝛ ideo.s̄. de condi.furti.ſol.hic deſinit eſſe dominus abſq̄ ſuo facto.ergo non extinguitur dicta conditio furtiua vt dicta.l.ꝛ ideo. Item oppo.dicitur hic in ſecundo reſponſo.ꝙ per ratihabitionē extinguitur actio furti.contra in.l.inter omnes. in principio.s̄. eo.ſolu.hic deſijt intereſſe ex cauſa que retrotrahitur ibi nō. Ultimo circa materiam huius.l.dic vt in.l.falſus.s̄.eo.ꝛ.l.ſi procurator fal.s̄.de condi.ob cau.

Qui rem titii. Nota ter.ibi neq̄ dominium neq̄ poſſeſſio Oppo. ꝙ ille qui non habet dominium vel poſſeſſionem habeat actionem furti.vt.l. ſi is qui. in principio. s̄.eo.ꝛ.l.rem inſpiciendaz.s̄.eo.ſolu.fateor ꝙ hic

Fallo.§. qui tabulas.respondeo si quidē Quomodo probetur instrumentum cancellatus vide in.l.labeo.§.ō patris.et ibi dicit.et qō ibi no.barto.in l.tabulas.§ eo.et qō ibi dicit.barto. hic sentit q illa sit plena probatio vi delicet si instrumentus cancellatus repiatur penes debitorem qui nō fit domestica persona probetur debitus esse solutum.idem sentit bart. et expressius fulgo.i.d.l. labeo.et do. anto.in ca. clerici.el.ij. vt lit.pēdē. et cy.in.d.l. si de possessione.cōtra nū sentit gl. in.l.postq̄.i fi.glo.mag. de pac.quā ibi sequitur guil.de cu. bal.iac.but. et tenēt q si debitor erit persona suspecta potest differri sacramentum in supplemē tū pbatōis vt no.glo.et bal.in.d.§. fille.pau.de castr.in.d.l. labeo.aliter dic puto opinionē bart. esse verioꝛē per istū tex. et de.l.cyrographum.

tex.debet suppleri q non habeat ius in re nec ad eū pertinebat periculum ratione custodie. ¶Ultimo quero dicitur hic q habet locum conditio indebiti et conditio furtiua. ¶Quero ad quid detur ille actiones. Azo.in summa de conditio.indebiti.in.§.datur.dicit q conditio indebiti tantuz datur ad possessionem que statim fuit translata in illum falsum procuratoꝛem.sed conditio furtiua datur ratione dominij ipsi soluenti.et sic diuersis respectibus iste condutiones dantur.

f **Fallo qui ancillam.** De hoc dic vt in l.verum.§.eo. ¶Hic est bonus.§.et notabi **Qui tabulas.** lis.nota tex.ibi quia ex his debitum ꝛc.Ex quo habes q per instrumentum cancellatum probatur debitum solutum. ¶Quero an hoc sit verum. Respondeo si quidem tabule cancellate reperiuntur penes creditoꝛem ille tabule probant debitum precessisse et solutum esse hoc modo potest intelligi hic.scz si reperiunt penes debitoꝛem:tūc si debitoꝛ esset persona domestica creditoꝛis non probaret debitum solutuz:nisi probaret illud sibi redditum. vt.l.i.§.ille autem.C.de lati.li.tol. sed si non est domestica persona probatur debitum solutum. vt.l.si cyrographum.§. de probatio.et nota.per Jaco.de are.et Cy.in.l.si de possessione.C.de probatio.eadem ratione si instrumē tum cancellatum reperitur penes tertiam personam presumitur debitum precessisse et solutionem esse factam.§.e.l. qui tabulas. Et per hoc iam dixi duo verba.primo ego solui pro titio condemnationem et reperitur condemnatio cancellata:et pecunia soluta in camera communis.certe licet sit cancellata condemnatio tamen presumitur condemnatio precessisse.preterea tota die in curia episcopi per instrumentum cancellatum redditum debitoꝛi probatur debitum fuisse solutum.

s **Si quis ex bonis.** ¶In fin. ibi vna facti. id ē iudicij facti super furto simul commisso.

i **Si cuius interest. Itē is cui.** ¶Oppo.dicitur hic q is qui habet ex testamento actionem: non habet actionem furti.Contra.§.eo.l.si dominium.et.l.si is qui.§.i.solu.intellige hic q res erat sibi obligata sub conditione vel non erat res hereditaria. vt nota.in.l.si is qui.§.i.§.eo.

§ **Si libertus** ¶Nota istam.l. q quando isti domestici furantur nō oritur actio furti quod est verum si res modica subtrahatur vt.l.respiciendum.§.furta domestica.j.de penis.

c **Creditoꝛi** ¶De hoc dic vt plene habuistis. not.in.l. eum qui.§.idem scribit.§.eo.

f **Fallo** ¶De hoc dic vt.l.iter omnes.§.e.et.l.qui iniurie.§.i. §.eo.titu.

Nemo. ¶Exemplum ponit glo. per.l. impuberem.§.i.§.eo. ¶Oppo.j. de parricidi.l.vtrum. Respondeo hic debes intelligere in eo qui non potest facere furtum propter defectuz consilij et intellectus:et ideo non potest teneri tanq̄ prestans opem furto. quia non est talis persona que posset fingi q faciat furtum.sed in.l. cōtraria alia ratione nō poterat committere parricidiū

r **Eminisse** ¶Hec lex est bona ex qua habes q pro furto agitur criminaliter. et qualiter imponatur ista pena criminaliter vidistis.j. de penis.l.capitalium.§.famosos.

¶Rubrica de tigno iniuncto.

¶Glo continuat rubricam.dic vt habetis in ea Supra dictū est de furtis in genere.sed quia quedam sunt in specie.ideo ponit titu.de tig.iniuncto Item dicit glo.q rubrica ponitur familiariter. vl potest dicere et addere de furto pro tigno iniũcto. et hec est verioꝛ vt patet ex prin.l.i.j.eo.qō est vtile propter ea que infra dicam.

Ex. xii. tabularum. ¶Oppo.de prin. huius.l. ad finē. Respondeo non potest vendicari res tanq̄ a possidente vt in prin.sed tanquā ab eo qui dolo desijt possidere sic vt in fin. Itē nō possuz te conuenire vt omnino restituas.vt in principio.sed vt contra te iuret in litem sic.vt.l.qui res in fine.§.de solu. ¶Quero quot actiones dantur contra istum qui dolo malo iniunxit tignum alienum in edibus vel muris suis.gl.dicit quinq̄.scz actio furti conditio furtiua. actio de tigno iniuncto et actio ad exhibendum et rei vendicatio. Sed quero an vna istarum per aliam tollatur. dicam.j. l.proxima.

§ **Ed si proponas** ¶Oppo.§ l.pri. in prin cipio.Solu.non potest vendicari vt extimatur vt ibi: sed vt iuretur in litem sic.vt hic.et.l.qui res.in fine.§.de solu.

¶Secundo oppo.extra glo.q per actionem tigni iniuncti tollatur rei vendicatio.vt insti.de rer diui.§.appellatione.glo.ibi soluit q hic fuit actū non tamen exactum.et sic non tollitur electiō vna istarum actionum per aliam sed perceptione.

¶Quero cum quinq̄ actiones competant contra istum vt vidistis.§.eo.l.proxima.quomodo tollatur vna per aliam.glo.in.l.in rem.§.tignuz.§.de rei vendica.tractat plenius istam materiam q̄ alibi.et etiam in dicto.§.appellatione.dicit q rei vēdicatio et actio ad exhibendum et conditio furtiua tolluntur ad inuicem. quia sunt rei persecutoꝛie. Itez tollitur actio tigni iniuncti in eo q in isto duplo continet ipsam rem non in pena.actio vero tigni iniuncti tollit persecutoꝛias perceptiōe cuz in illo duplo insit res. vt dictum est.actionez vero furti non tollunt actiones dicte rei persecutoꝛie. nec actio de tigno iniuncto tollit actionem furti: nisi in eo simplo quod est pena.eodem modo actio furti cum sit mere penalis non tollit persecutoꝛias: sed tollit actionem tigni iniuncti in eo q est penalis. Pe.de bel.parti.in hoc q dicit de istis actionibus penalibus dicit contra glo.nā quando sunt due actiones penales que habent se vt genus et

q ista p̄sumptio sit tanta vt inducat liberatōnem in effectu.et ad predicta adde q notanius non tenetur reddere instrumentuz debiti debitoꝛi sed creditoꝛi. p gl. et doc.in.l.p toꝛ.circa pri ci.in x̄.meū ff.de eden.et debito soluto creditoꝛ tenetur dare instrumē tū debiti debitoꝛi.l.dissolute.C.de odi.sine cā. et hic adde ange.in.l. si vnus.p cy. C.de testa.et discrepat angel. ibi ab his que dic̄ bar.vide io. an.et do.anto.in.c.accepimus.de fi de instru.

Eminisse ¶Not.hic tex.q p furto potest q̄s extraoꝛdinarie pūiri criminal'r.bal. in.l.si p gl. §.ti.i.

¶De tigno iniuncto, rubrica. Rubricam. Practicam huius ti.vide in spec.in ti. de ꝺsecr.eccle.vel alta. ver.et qō ꝛc. et ibi videas

Edsi p ponas. q̄ro q̄d vide in.l.ij. C.de rei vē.

ſpecies tunc verum diceret glo. q̃ vna tolleretur per aliam quatenus cõcurrunt.vt.l.i.j.vi bono.rapto. Sed quando ſe habent vt excedentia ꝛ exceſſa:tunc vna per aliam non tollitur in aliquo. vt.l. i.§.de tutela.s̃.de tute.ꝛ ra.diſtra.ꝛ.l.ſi adulterij̃ cum inceſtu.j.de adulter.ꝛ dixi in.l.i.§.dixerit aliquis.s̃.de publi.ſed actio de tigno iniuncto ad actionẽ furti habet ſe tanq̃ excedentia ꝛ exceſſa.nã poteſt eſſe tignum iniunctum ꝛ furtum non eſſe cõmiſſum.ꝛ poteſt eſſe furtum commiſſum ꝛ tignum non iniunctum.ita dicit ipſe. Tu tene glo.naz iſta actio non eſt propoſita niſi pro tigno iniuncto furtiuo ſeu pro furto de tigno iniuncto.vt patet ī principio huius.l.cum glo.ſuper rubrica:ꝛ ſic habent ſe vt genus ꝛ ſpecies:nam furtum eſt genus: furtum tigni iniuncti eſt ſpecies. Sed contra hoc oppo.nam ego video q̃ ille qui iniunxit bona fide:ꝛ ſic non cõmiſit furtum:ꝛ ille qui habet iniunctum tenetur.vt nota.hic in glo.ꝛ dicto.§.tignum.ergo non eſt verum q̃ ſemper requiratur furtum factũ. reſpondeo de natura actionis tigni iniuncti; ſm verba.l.xij.tabu.requiritur furtum factum. vt hic patet.ꝛ illud quod glo.no.eſt ex extenſione ꝛ interpretatione propter alias leges non ex verbis.l. xij.tabularum. Cetera circa iſtam materiam dic vt nota.in dicto.§.tignum. Quero quid ſi tignum poteſt a domibus vel a muris ſeparari ſine deformitate vel ſine damno. an poſſet agi vt ſeparetur. Det.dicit q̃ ſic. quia ceſſat ratio huius legis.ergo ꝛc.argu.l.adigere.§. q̃ris. s̃. de iure patrona.mihi videt cõtra.vt.s̃.e.l. proxima.§.tigni.vbi dicitur q̃ tigni appellatione continẽtur tegule ꝛc.ꝛ quis dubitat q̃ tegula poſſet accipi ſine deformitate ꝛ alia poni.certe nemo.ad ſuaz rationem cum dicit ceſſat ratio.dico q̃ non ceſſat ratio.eſt enim alia ratio:quia tegule per ſe non cenſentur.vt.l.rerum mixtura.s̃.de vſucapio.ꝛ.l.eum qui edes.eo.ti.

¶ Si quis testa. li. esse iuss⁹ fuerit. Rubrica.

¶ Si quis teſtamento liber eſſe iuſſus fuerit. Rubrica.

v ¶ Glo. cõtinuat. Formã aũt libelli.videt ſpe. de furt. §.i. ver.põe plerũq̃.

¶ Glo.continuat v vt in ea habes. Item dicit gl. q̃ hec rubrica non ponitur materialiter ſed ſignificatiue.vel ponit verba edicti.hoc non placet. vt j.eo.l.i.§.non autem.vel ponit ſummarium titulũ. de iſtis duabus tene quam vis.vt dicam in dicto §.non autem.

Idolo. Item dicit. Adde lodo. in.l. ſi vero.§. ō viro.ī.xxij. fallẽtia. ſo.ma.

¶ Hec Idolo malo. autem actio quero que eſt actio. dicunt quidam actio in factum que deſcẽdit ex quolibet edicto.vt.l.iiij.§.an tamen.s̃.de dam.infec.ꝛ.l.fina.s̃.de eo p quem fac.eſt. Alij dicunt q̃ eſt conditio ex.l.vt.s̃. de condi.ex lege.l.i.quod non placet.quia illa.l.intelligitur quando actio introducitur noua lege. ſcilicet ciuili. ſecus ſi pretoria. quia tunc ſemper competit actio in factum in dubio vt dictum eſt. ¶ Quero vbi eſt pretoris edictum in hac materia dicunt quidam q̃ eſt in rubrica.quod non placet.vt dixi ſuper ea. Alij dicunt q̃ non habemus verba edicti ſed eius mentem.vt hic in principio. quod ſatis placet. ¶ Quero dicitur hic q̃ pro ta li furto ceſſat actio furti ciuilis:quid de actõne furti manifeſti que eſt pretoria. glo. dicit idem: licet Mar.dixerit contrarium. ¶ Vltimo nota iſtum textum contra dominum prefectum de vrbe romana qui coronat imperatorem.nam de conſuetudine imperator tunc ſatiſfacit omnibus creditoribus ſuis:ꝛ eoz a debitis liberat:ꝛ ipſe prefectus quando ſentit aduentum principis audaciorz factus contrahit multa debita propter ſpem liberationis fiende a principe. vt ab iſtis debitis non debeat liberari. Item facit iſte textus contra eos qui ſentiunt pacem promulgandam de proximo ꝛ propter hoc feſtinant ad delinquendum propter ſpem immunitatis.

¶ Nota textum ibi ſed culpa

Non autem .dolo ꝛc. Ex quo nota q̃ lata culpa equiparatur dolo in maleficijs. Sed contra.j.ad.l.corne.de ficca.l.in.l.cornelia.pro huius declaratione ſunt glo.varie.vna eſt in.l.in actionibus.s̃.de in litem iuran.que dicit q̃ vbi tractatur de pena corporali lata culpa non equiparatur dolo. vt dicta.l.lege corne.dicit q̃ in criminalibus lata culpa non equiparatur dolo.vt ibi. In alijs ſecus vt hic.cum ſimilibus.hoc non placet.quia etiam hic in criminalibus loquitur licet agatur ciuiliter. ad idem.l.i.§.i.s̃.ſi mẽſor fal.mo. dixe.ꝛ.l.finali.s̃. de negligentia.j.de verbo. ſigni.quam glo. coniungas cum glo.d.l.in actionibus.ꝛ dicas ſic vbi tractatur de pena corporali lata culpa non equiparatur dolo.vt.l.in lege corne.j.ad.l.corneli.de ſicariis.ꝛ nota.in.l.in actionibus.s̃.de in litem iuran.vbi vero tractatur de pena pecuniaria ſiue ſit criminalis accuſatio ſiue ciuilis actio.dic aut.l.ex preſſe requirit dolum ꝛ lata culpa non equiparatur dolo.vt.j.vi bonorum rapto.l.ij.§.hac actione ꝛ.l.i.§.ſi quis ideo.s̃.ne vis fiat ei.ꝛ nota.in dicta l.magna negligentia. Aut.l.exp̃reſſe dolum non requirit.ꝛ tunc lata culpa equiparatur dolo. vt.l. i.§.i.s̃.ſi mẽſor.fal.mo.dixe. Sed hec ſolutio videtur contra iſtum textum.nam exp̃reſſe hec.l.requirit dolum. vt patet in rubrica ꝛ in principio eiuſdem.l. ꝛ in principio huius.§. ꝛ tamen lata culpa equiparatur dolo. Solu.dico q̃ non habemus verba edicti in hoc titulo.ꝛ q̃ in verbis edicti nõ fiebat mentio doli licet iuriſconſul.referendo mentem edicti dixerit hic.alias oporteret te dicere q̃ hoc procedit ex extenſione iuriſconſul. magis q̃ ex natura verborum edicti. ¶ Iuxta hoc quero quid ſi pro aliquo facto per ſtatutum imponitur pena vtrum pro illo facto requiratur dolus vel ſufficiat lata culpa. Reſpondeo ſi ſtatutum facit exp̃reſſam mentionem de dolo non ſufficeret lata culpa. idem ſi tractaretur de pena corporali. vt dictum eſt. Sed ſi loquitur ſimpliciter hic eſt aduertendum.nam quedam ſunt vocabula que important dolum:vtputa dicitur.ſi quis fecerit furtum vel falſitatem vel ſimilia que habent in ſe dolum.vt.l.i.s̃.de furtis.ꝛ.l.nec exemplum. C.de fal. tunc lata culpa non ſufficeret. Quedam ſunt vocabula que non important dolum in ſe. ꝛ hic aduerte,aut ſtatutum punit actum qui infertur principaliter

v ¶ Non autez.lata culpa. Quando lata culpa equiparatur dolo ꝛc. adde barto. in.d.l.quod nerua. ꝛq̃ ibi dixi. ꝛ q̃ habentur in l.reſpiciẽdũ §.delinquũt j. de penis. eſt etiaz alius casus no.in l.ij. cum ibi no. s̃. quod quisq̃ iur.

z ¶ Aut.l.ex preſſe. Ita etiam tenet ange.in.l. ſi moza.ſolut. matri. ꝛ ibi etiaz vide p bal.

a ¶ Per ſtatutuz impositur. Quãdo ſtatutuz imponit penam pro aliquo ferõ an ſufficiat lata culpa. vide de bal.in.l.i s̃.de legi.vi in accuſatio nibus.s̃.de in litem iur. vbi reſpondit bart. q̃ ſi ſtatutum nõ fecit mẽtionẽ de dolo.dicit bartolo.q̃ ſubauditur cõtrarium.ibi tenet ipſe per

textum in.l.si quis in aliquo.§.abortiuus.ſ̃.de penis.ꝛ ita ſecutum fuit collegium paduanum. ¶An requiratur dolus.vide remiſſiue que dixi in.l.iij.§.finali.ſ̃. ne quis eum qui in ius voca. ꝛ dicta hic per barto.ſequitur preciſe bal.in.l.i.C.de noxa.adde balō.in.l. data opera.C.qui accuſa.non poſſ.ver.item ſtatutum preciſe punit homicidium. ꝛ q̃ dixi p⁹ bar. in.l.qō ner⁹ua.depoſiti

cipaliter in perſonam vt ſi quis percuſſerit aliquē tunc requiritur dolus: quia talis iniuria non poteſt inferri in perſonam ſine affectu facientis.vt.l. iij j.de iniurijs. Si vero punit actum qui infertur in re.tunc puto ꝙ lata culpa equiparetur dolo.vt hic.ꝛ.l.i.§.i.ſ̃.ſi mēſor. fal.mo.dixe. cum ſimilibus ꝛ per hoc dico in accuſatione de turbata poſſeſſione inducta ex forma ſtatutorū. ꝛ an debeat quis abſolui ſi doceat ſe ingreſſum eſſe aliqua ratione: ita ꝙ dolus malus abſit. Aſſeſſores communiter dicunt ſiue iuſtis ſiue non iuſtis rationibus abſoluendus eſt.quia ceſſat dolus.vt.l.i.in fin.j.de abigeis.ꝛ.l.igitur.§.i.ſ̃.de libe.cau. ſed in.ll. illis eſt ratio.quia requirebatur dolus.ideo putarem adueretenda eſſe verba ſtatuti.nam ſi dicunt ſi quis turbauerit aliquem in poſſeſſione ſua vel moleſtauerit aliquem vel per ſimilia verba que denotant actum illatum in perſonam. vt moleſtiam vel turbationem illatam in aliquem. tunc requiratur dolus per ea que.ſ̃.dixi.ꝛ tunc veniet abſoluendus: niſi probetur dolus. Sed ſi punit actum illatum in re. vtputa ſi quis ingreſſus fuerit in poſſeſſionem alterius.vel ſi quis occupauerit poſſeſſionem alterius vel turbauerit. ꝛ tunc non requiritur dolus:ſed ſufficeret lata culpa per ea que ſupra dicta ſunt.pro hoc inſtitu.vi bonorum raptorum. §. quia tamen. ꝛ per legem ſi quis intantam. C. vnde vi. Aliud eſt igitur dicere. ſi quis turbauerit aliquem in poſſeſſione ſua:ꝛ aliud eſt dicere ſi q̃s turbauerit poſſeſſionem alicuius.ꝛ ideo tunc non excuſaretur ſi non eſſet motus rationibus iuſtis.

Hoc itaq; ¶Iſte eſt pulcher textus. Nota hic in verſicu. quid tamen. ꝙ actio introducta in ſubſidium non habet locuꝫ cō

de in litem iuran.ꝛ adde bonum textuꝫ in.l.ſi quis aliquid.§.qui abortionis.j.de penis.ꝛ dicto.§.limita per.l.iij.§.ſi senatus. de ſiccar. Iſtis adde que dixi poſt Bartolū in. l. reſpiciendum.§.i. ff.de penis. Adde alios caſus ſimiles in.l.qui multa.ad.l. iulia. de vi.in principio.collige rationem ex nota.in.l. omne delictum. de remi. §. exploratores. ꝛ in. §. qui in acie. ꝛ in.§.ſi caligati. ꝛ in.l. penultima. de incē. rui. nau.ꝛ quando. l. requirit dolū. nō tamen excuſabit quis a culpa: quia ex ea punitur criminaliter. caſus eſt in.l. ij. §. hec actio. j. vi bonorum raptorum. hoc dictum fuit Barto.in.l. penulti.j.ad l.iuli.de adulte.vbi etiā allegat conor. Adde Bartolum in.l. ſi mulier.§.i.ff.rem amo.vbi dicit ꝙ ſi ſtatutuꝫ punit amouentem rem intelligitur etiam ſi ſine dolo. ſecus ſi furtuꝫ.iſtis ad de notata per barto. in.l.finali.j. de adulte.ꝛ dicit Angelus in.l. ſi vacantia. C. de bonis vacan. libro decimo.ꝙ ſemper in facto illicito preſumitur dolus. vt in l.prima.C.de ſiccarijs. ideo dicit ꝙ non eſt neceſſe ꝙ in inquiſitione dicatur doloſe commiſit ꝛc. facit quod notatur per bartolum in. l. nec.exemplum. C.de fal.ꝛ quod nota.in.l.dolum. C. de dolo.facit quod dicit in.l.iniuriarum.j.de iniurijs. ꝛ Bald⁹ in auct.habita.in ſexta colum.C.ne filius pro patre.in ſexta col. dicit ꝙ vbi qualitas exprimenda in libello tacite ineſt ex natura facti procedit libellus abſq; expreſſione illius qualitatis. vide ibi ꝛ dicit Baldus in.l. pria.de confeſſ. ꝙ in furto ꝛ homicidio ſemper ineſt dolus.ꝛ deciſionem Barto. hic limita notabiliter vt colligitur ex nota. per Buil. de cu. in.l. extat. quod metus cauſa. Et ad queſtionem tacitam in principio huius verſi. adde qō vbi ſumus in materia actus qui indifferenter poteſt eſſe factus cum dolo ꝛ ſine dolo ꝙ tunc quelibet cauſa iniuſta excuſat a dolo.vnde titu.queſtio. Barto.hic eſt.an accuſatus de turbata poſſeſſione inducta a ſtatuto debeat abſolui ſi dicat ſe ingreſſum aliqua ratione:ita ꝙ dolus abſit.ꝛ dicit ꝙ ſic.ſi ſtatutum loquatur in perſonam:vt quia dicat ſi quis turbauit aliquem in poſſeſſione ꝛc.ꝛ ad nota.per Bartolum hic.vide gl. in.l.pria.ff. de itine.actuq; priua.ſuper verbo vſus ſit.que videt velle ꝙ ad

Si ſeruus pure. ¶Oppo. inſtitu. de noxalib⁹.§.ſi ſeruus.ſolu. cōtra dominum non poteſt agi actione ordinaria.ſz hac actione ſic. Item contra.iſta actio non eſt introducta niſi contra eum qui liber eſſe iuſſus eſt. vt hac.l.in principio.ſolu.etiam contra euꝫ qui eſt legatus inducitur per extenſionem iuriſconſul. vt hic.

Ante aditam. ¶Supra expoſita ſunt verba ſi quis teſtamento liber eſſe iuſſus fuerit.nunc exponuntur verba ante aditam hereditatem.

Hec actio. ¶Nota textum ibi nam ꝛ ſi in locum ꝛc. ¶Quero vtrum hoc ſit verum indiſtincte ꝙ actio ſubrogata in locum alterius ſapiat eius naturam. Iſtam materiam tetigit Jacobus de are.in.l.qui id quod.in principio.ſ̃.de dona.ꝛ modicum dixit dominus Ly.tetigit eā.C.de rei vxo.actio.l.vnica.§.iij.gl. aliquā tulum dicit in.l.certi condictio.ſ̃.ſi certum peta. in prima gloſa magna.circa finem.quidam alij extra ordinarij doctores etiam diſtinxerunt. mihi videtur latius ꝛ clarius dicendum ſic, quandoq;

tra eum qui iure ordinario poteſt coerceri. ꝛ ideo puto ꝙ de iure communi dominus non poſſet cōcedere repreſalias contra vniuerſitatem ſibi ſubditam quam poteſt iure ordinario coercere. eadez ratione non poteſt ciuitas ſeu commune concedere repreſalias propter factum ſui ſubditi quem poteſt iure ordinario coercere.in arg.hoc induco nō determino. Ad hanc legem oppo.j.eo.l.finali. ſolu. vt ibi.

---

b ¶Infertur principaliter. Ad hoc bene faciunt nota. per gloſam ꝛ doctores in.l.iij.§.finali.in verbo ceſſet.ſ̃.ne quis euꝫ qui in ius voca.licet baldus in.l.in actionibus.de in litem iuran. ꝛ in repetitio.capitu.j.de conſtitutio.libro ſexto. teneat contrarium. ſcidetur ſequi ro.in dicta.l.in actionibus.vide doct. in dicto capitulo ſecundo de conſtitu.

c ¶Et per hoc dico.hanc queſtionem format bartolus in. l. iuſte. in fin.de acquiren.poſſeſſio.ꝛ ideo dixit angelus ibi ꝙ requiritur dolus ꝛ ignorantia iuris que eſt iniuſta. vt in.l. libelloruꝫ.§.notatur.cum ibi nota.de infami.non facit eum puniri.ita dicit notabiliter angelus in.l.ſi quis id.per illum textum.in.§.doli. de iuriſditi. om.iudicū.ꝛ Baldus ꝛ Angelus in.l.ſicut.in fine.de preſcriptio. xxx.annoꝝ. vide gloſam in.l. plagij.la.ij. C.de plagi. que vult ꝙ quelibet cauſa etiam iniuſta excuſat a dolo preſumpto ꝛ ibi Baldus ꝛ Bartolus in.l.penultima.de adulte.j.ſi autem.l.non requirit dolum.vide que notan.inſtitu.de actioni.§.penales.ꝛ id quod tenet Bartolus in dicta.l. iuſte.in fine.de miſſo in poſſeſſio. ꝛ in conſilio incipiente in queſtione vertente in curia.ꝛ Petrus de ancha.in cōſilio.cxvij. ꝛ quod not. Bartolus vt in.l.in actionibus.

hoc vt quis excusetur a vi sufficit probare se ex aliqua causa mo/
tum esse:que si vera foret ipsum releuaret a lata culpa. & per con/
sequens a dolo:& per consequens a pena. Sed dic q̄ ad illam glo
sam posset responderi q̄ in penis pecuniarijs tantum procedit ar
guendo de lata culpa ad dolum.l.in lege.& ibi Bartolus.ff.ad le/
gem corn.
de ficcarijſ
sed vbicū/
q̄ impo
nitur pēa pe
cūiaria suf
ficit nedū
lata culpa
sed etiaz le
uis ad hoc
vt cadat i
penā.vt vi
sum fuit in
preceden/
ti appostil
la.ergo il/
la glo. nō
facit aliq̄d
ad propo/
situm. bar
tolus dicit
q̄ stāte sta
tuto q̄ ho
micida oc/
cidatur in
telligatur
de doloso
& culpabili
non casua
li.quia sta/
tutū debz
glosari ſm
ius cōmu
ne & remit/
tit ad not.
per se in.l.
secūda. C.
de noxali/
b⁹.ad idez
quod no.
do. Florē.
in capitu/
lo latoz. ō
homi. vbi

vna actio[d] subzogatur in locum alterius per mo/
dum suppletionis.quia actio producta certis ca/
sibus non competebat.vnde suppletur alia in il/
lis casibus in loco deficientis actionis. Quando
q̄ hoc fit per modum substitutionis. quia in locū
alterius actionis extincte alia introducitur. quan
doq̄ fit per modum cumulationis: quia actioni
iam inuente & nate alia actio cumulatur in eodem
casu & ad idem.primo casu aut queris vtrum sa/
piat eandem naturaz circa id quod actio trahit ex
natura efficientis seu introducentis eam. & tunc
ita demum sapit eandem naturam si sunt idem ef/
ficientes.secus si diuersi. exemplum in hac.l. ista
actio est introducta ad supplendam actionem fur
ti ciuilem.vt.s̄.eo.l.i.§.i.cum ista est pretoria.vt h.
illa est ciuilis: & hec parit diuersos effectus pro/
pter inuentores varios.nā vna est perpetua. alia
est temporalis.idem in similibus legibus allegan
dis.j. Aut queris an sapiat eandem naturaz quo
ad alia. & dico q̄ sic regulariter.vt hic.& l.penult.
§.finali.s̄.si quadrup.pau.fe.di. & l. quemadmo/
dum.§.magistratus.s̄.ad.l.aquiliā.& C.ad.l. aqui
liā.l.de pecoribus. Fallit primo in his propter
que prima actio non competebat vt apparet in
hac.l. cum similibus. nam hec lex habet locum in
casu in quo non habebat locum actio furti. Item
fallit in his que in actione subzogata specialiter
sunt expressa.vt probatur in hac.l.& s̄. ea.l.§.i.cuz
sua glo.nam hic specialiter est statuta pena dupli
ideo nō habet eandem naturam quaz habet actio
furti: vt si deprehēdatur fit pena quadrupli. quia
hic pena specialiter est expressa. vt nota. s̄.in. §.i.
in glo.super verbo ciuilis.quod nota propter mul
ta statuta. Secundo casu[e] principali quando
actio subzogatur per modum substitutionis in lo
cum actionis extincte.hic aduerte aut ista substitu

eodem.l.labeo.in apostilla magna.circa principium. Vt ad
materiam adde Bartolum.hic in fine.q̄ neduz lata culpa sed le/
uis sufficeret vbi esset pena pecuniaria ſm Baldū & ibi
ta opera.in fine.in quinta colum.vide Baldū & Bau. de castr.
in.l.i.de litigi.& Baldus in.l.secūda.§.quod pretoz.ne quis euz
qui. & domi
nus Anto.
in capitulo
secundo. de
constit. per
Bald. in.l.
pria.& in.l.&
si seuerioz. ī
iij.colum.C.
de infami. &
limita q̄ Ba
ly.in.l.secū/
da.C. ō not
alibus.

tio fit a lege aut ab homine. Primo casu aut fit
contra ius commune & non habet eandem natu
ram specialis quo ad vitam: vt apparet in actiōe
vtili rescissoria restituta.vt.l.in honoz arijs. versi.
sed cum rescissa.s̄.de actioni.& obliga.& l.finali.C
ex quibus causis maio.sic intelligo.l.i.& ij.C.si ad/
uer.transſ. Aut substituitur ſm ius cōmune.& tunc
ant ad idem & sapit eandem naturam. vt. C. de
rei vxo.actio.§.i.ij.& iij.& instītu.de actio.§.fuerat
aut circa diuersam rem:& tunc non sapit eandem
naturam si rei diuersitas diuersitatem rationum
inducat.vt.l.cum in fundo.§.cum fundus.s̄.de iu
re doti. Aut substituitur per hominem:& tunc aut
queris an sapiat eandem naturam quo ad execu/
tionem:& dico q̄ non sapit eandem naturaz si pri/
ma habebat executionem paratam.vt.C.de execu
tio.rei iudica.l.si causam.& l.iij.§.si ex conuentio
ne.s̄.de re iudica.si vero queris quo ad alia.dicvt
in.l.aliam.s̄.de noua. Tertio casu principali quā/
do subzogatur per moduz cumulationis:tunc aut
accumulatur accessorie aut principaliter. primo
casu sapit eius naturā.vt.l.si eum.§.qui iniuriarū
s̄.si quis cau.& l.i.§.si quis sub conditione. vt le/
ga.no.ca. Aut accumulatur principaliter.& tunc
aut ex diuersis principijs aut ex vno. Si ex diuer/
sis principijs:tunc non sapit eandem naturam re
gulariter:& diuersa principia intelligo siue oriun/
tur ex diuersis factis.vt.l.iij.§. idem scribit. s̄. de
peculio.& l.tutoz.s̄.de fideicommiſſ.siue ex eodez
facto diuersis tamen obligationib⁹.vt .l.rei com/
munis.s̄.pro socio.& l. si duobus. §. si colonus.
s̄.de iureiu.cuz si.predicta vera quādo cumulatio
ista fit per.l. Idem si fiat ab homine.vt.l.item illa.
§. quod adijcitur.s̄.de consti.pecu.& dicta.l.iij.§.
si ex conuentione.s̄.de re iudicata.& l. si creditori.

¶ Hec ac
ctio. quādo
q̄ vna actio
Vt hanc ma
teriaz sequi
tur Cy.in.l.
si creditori.
post glo. de
lega.i.& per
Dy.in dicta
l.quod debi
toz.ff.ō do
na.cau.moz
tis. & etiam
pōit ista pe.
in dicta. l. si
creditori. &
Angelus &
Bartol⁹ &
baldus.in.l
si cuz.§. qui
iniuriarum.
si quis cau
tio. Vt ad
materiaz qō
subrogatuz
dz esse eiuſ/
dem nature
&c.vide no/
ta.per balō.

in quo erat ferrum ad trahendum ramos arboruz casu percussit
socium & mortuus est.dicebat statutum q̄ homicidio puniatur. di
cit fuisse consultum & bene q̄ non tenetur de homicidio si alias si/
bi adhibuit diligētiā:q̄ statutū dz intelligi de homicidio doloso &
culpabili.allegat nota.in dicta.l.secunda. de noxalibus. & in capi/
tulo in nostra.de iniurijs.addendo quod dixi in.l.respiciendum.§.
delinquunt.ff.de penis.& notat hoc expresse Cy. & Baldus in di/
cta.l.secunda.C.de noxalibus.& Baldus in.l.data opera. in quin
ta colum. C.qui accusa.non possunt.in sexta colum. Angelus in
male.in versicu.quas si non soluit infra decem dies amputetur si/
bi manus.sed vtrum procedat libellus:accuso te eo q̄ culpa occi/
disti talem.Baldus in.l.que fortuitis.in quinta colum.C.de pign.
actio.tenet q̄ sic:quia intelligitur de latissima:hoc est dolo. & dicit
Baldus ibidem in vltima colum.q̄ si statutum punit delictuz nec
doli facit mentionem q̄ nec nos facere debemus.vt in.l.prospexit
qui & a quibus:nisi per statutum atroz pena imponeretur.quo ca/
su saltem lata culpa requiritur.vide tamen notata.per Bartolum
in.l.prima.C.de strat.libro duodecimo.& Baldus in.l. quicunq̄.
C. de ser. fugiti. qui videntur concordare huic dicto vt apparet.j.

in.l.parabolani.C.de episc.& clericis.vbi dicit q̄ nō potest in lo
cum iudicis subzogari iudex qui eligi non potest ad illud. vtrum
autem inhabilis posset constitui ad substituendum. vide in cle/
men.religiosus.de procurato.& ibi per doctores.& facit ad que
stionem. passagiuz debetur ponti qui postea fuit destructus & re
mittitur: an nouo ponti debetur. de quo per baldum. in.l. se/
cūda.C.de priui.fis. Item facit ad questionem an episcopus
succedens in executione in locum executoris negligentis debet
seruare formam impositam per executorez primi executoris. de
quo vide Baldō. q̄ sic.in.l.finali. C.si mancip. ita fue.alie.& not.
baldus in.l.finali.in septima colum.C.vnde legit.q̄ si potestas
est aliquo casu substitutus capitanei quod tamen debebit serua
re tempora assignata potestati per statutū & non tēpora signata
capitaneo.quod no.bene.

e ¶ Secundo casu. Dicas q̄ quando succedit per locum a re/
motis non potest assimilare naturam iam extincte actionis: q̄s
quemadmodum illa est extincta ita ista. ita dicit Baldus in.l.
pactum quod dotali.in.xviij.questione.C.de colla.

f Si vero. Etiã ꝓ hoc est glo. in l. certi ꝺditio. in. i. gl. ff. si cer. pe. quã bar. dicit ibi no. et nõ repiri alibi ita exꝑsse.

§ Scevola ait. vide bal. in. l. iij. C. fami. her. nã hereditas bñ cõtinet in se iura et dñia. l. i. §. i. s̃. e. et no. bal. in ru b. C. fami. herci.

Habeo. Si statuit termin⁹ accusatori ꝛ post terminũ tñi venit in noticiaz et⁹: an adhuc accusare pos sit. vide alex. post bal. in. l. fi. C. de dolo ꝛvide qõ no. bal. in. l. gene ro. ff. de his q̃ not. infa. vbi tenet ꝙ non: qz paria sunt ꝑscripsisse et absolutũ esse vt ꝓbat in. l. ſz si vn⁹. §. ſz si aſſi. ꝺ iniur. ꝓ quo fa. ista l. et qõ no. in ꝺ. l. genero. nec ob. ꝙ de licti remanz impunitũ: qa ossie illicituz nõ punit. p. l i. de insa. nec ob. §. hoc interdictuz. hic allegatus: qz ibi nõ ageba tur ad vindi ctã: ſz de isa ma. actões aũt ad vindi ctã sunt ma gis odiose: iõ restringende vt in. l. auxili um. ff. de mi no. Item q̃a actões ad vi dictã nõ sunt in bõis nris a prin. iõ nõ est aliqꝺ icõ modũ. vt i. l. si emãcipati. §. emãcipati. de colla. et vide qõ no. bar. in. l. eũ q̃ in popularib⁹. in vl. q. de iureiurã. et faciũt ista ad no. ꝓ bal. in. l. i. si q̃s cau. vbi q̃rit q̃d si a iudice dat⁹ est termin⁹ pti an currat a tpe dati termini an vero a die notificatõis ꝛ scie. et dicit ꝙ a die scie facit qõ no. bar. in. l. labeo. s̃. de iureiur. et facit tex. in. l. de pupillo. §. meminisse. ꝛ ibi ꝑ lodo. ꝺ ope. no. nũ. et ad. q. bar. hic. vide bar. in. l. i. C. de strato. li. xij. ꝛ fa. qõ dixit bal. in. l. q̃cũq;. C. de ser. fug. vbi dic ꝙ statutũ puniẽs aliquẽ de deli cto ꝺz itelligi si sciẽter delinq̃t nõ si ignorãter. vide ad ista bal. in. l. fi. C. de dolo. ꝛ fa. tex. in. l. i. ꝙ vi aut clã. ꝛ habet in. l. si q̃s ī grauí. ad syl. et vide in. l. si pcur. q̃ mili. nõ pos. li. xij. ꝛ in. l. i. C. de effrac. eo. li. ꝛ ang. hic ꝛ tex. l. dist. nulla. et bal. in ꝺsi. cliij. q̃ alle. gl. xi. distin. c. q̃cũq;. et vi de bal. in. l. id qõ pauperib⁹. de epi. ꝛ cle. in. iiij. col. vbi dicit ꝙ tpus statutũ executoꝛi nõ currit ignorãti. in quo etiã tenuit bar. ꝙ nõ. in. l. q̃gginta. C. de excu. tut. In termino vero ꝑfixo a statuto hoc mõ vi delicet ꝙ de delicto nõ possit cognosci post sex menses. intellige siue delictũ fuerit occultũ siue mãifestũ. qz a die delicti cõnũerat tps: non a die scientie. tex. est in. l. fi. ꝛ ibi bal. C. de dolo. istis adde bal. ī. l. si q̃s de le. i. et. l. fideicõmissa. §. plerũq;. s̃. de le. iij. fallit in. l. qui id qõ. s̃. de dona. Rõ est ne ex liberalitate sua ꝛc. vt. l. ne ex liberalitate. de re iudica. Si vero⁹ descẽdit seu accumulat⁹ ex eisdẽ principijs tũc aut vna accumulat⁹ ꝓpt⁹ aliã: aut q̃libet ꝙ se principal⁹ ꝓio casu illa q̃ ꝓpter aliã accumulat⁹ sapit ei⁹ natu rã. vt. l. ꝛ tãtũ. in prin. s̃. de ser. coz. qõ itelligo de na tura quã ipa actio primoꝺialit⁹ hẽbat: non de ea q̃ supuenit ex accidẽti. vt. l. itẽ veniũt. §. ſz cũ ꝑditum⁹ s̃. de peti. here. Itẽ ꝑter q̃ quo ad infamiã. vt no. in l. certi ꝺditio. in prin. in fi. magne gl. prie. s̃. si cer. pe ta. Si vero q̃libet ꝓpt⁹ se principal⁹ cumulat⁹. tunc nulla sapit naturã alteri⁹. vt. l. cũ filius. §. varijs. de le. i. et. l. i. ꝛ ij. C. cõia de le. ꝛ isti. de le. §. nfa aũt. vbi tres actões accumulant⁹ ꝓpter legata principalit⁹. et q̃libet habet⁹ ꝓpriã naturã.

Scevola ait[g] Dictum est. s̃. pri. §. q̃ ista actio ptineat ad furta. mo ꝺo q̃rit⁹ vtrũ ꝓprie ad furta ptineat. ꝛ rñdetur vt in tex. Ꝙp. q̃ rei nõ possesse nõ fiat furtũ. vt. l. fal sus. §. si iactũ. s̃. de fur. so. vt ibi. Itẽ opp. q̃ adi tio trãsferat possessionẽ in heredẽ. vt. l. cuz miles. s̃. ex qui. cau. ma. so. vt ibi. Itẽ op. de. l. q̃ a seruo. in fi. s̃. de act. ꝛ obli. so. ibi hꝝditas nõ possideꝫ ꝓ prie ſz ipropꝛie. qõ ꝺic vt dixi. s̃. de vsuca. l. si is qui ꝑ emptoꝛe. sup ver. q̃ si seru⁹. Quero vtrũ ista actio habeat locũ in cõmissis post aditã hereditatẽ añ appꝛhensam possessionẽ. hic viꝺz q̃ sic. Ꝺzisi est veritas cũ statim seru⁹ sit liber aditа hereditate. vt s̃. e. l. §. añ aditã. qõ est verũ si libertas sit relicta pu re: sec⁹ si sub ꝺditõe. vt. j. e. l. fi. et. s̃. e. l. §. ſz si fideicõ missaria. Vltio q̃ro ad q̃d scevola hoc dixit hic rñdeo qz dictũ est. s̃. istã actionẽ ptinere ad furta: ꝫ declarat ꝙ impꝛopꝛie dixit furta. vñ magis ꝓprie dixisset pertinere ad intercepta. quoniã iacente he reditate nõ fit ꝓprie furtũ.

Labeo[b] Qp. s̃. pri. l. si pauloañ. so. ibi diu stetit in seruitute p⁹ fur tũ factũ: ſz dñs ignoꝛauerit. hic aũt statim furto facto ꝓuenit ad libertatẽ. Quero dicit sta tutũ ꝙ ptãs possit ꝓcedere de maleficijs cõmissis retro ꝑ annũ. cõtingit ꝙ fuit cõmissuz qꝺã male ficiũ occultũ. vt puta⁹ fuit factũ vnũ instrumẽtũ fal sum secrete: qꝺ in noticiã puẽit post ãnũ. an de hoc possit ꝓcedi. viꝺz de hoc tex. ꝙ sic in. l. ãn⁹. s̃. de ca nõ dicã rape. C. de epi. et cle. ꝛ quedixi in. l. iij. de calũ. et qõ dixi p⁹ bar. in. l. fi. de ꝑscri. lõ. tẽ. adde pau. de cas. ꝛ quosdã alios doc. quos ipe alle. in ꝺsi. incip. ptãs nõ hz in sindicatu suo. et dicũt ꝙ q̃dã sũt crimia q̃ ꝑ diligẽtẽ inuestigari potuissent seu ꝑ inuestigatoꝛz gene ralẽ potuissent in noticiã ptãtis deuenire: qz nõ fuerunt occulta fa cta. tunc si iu dex ī hoc nõ fuerit diligẽs ignoꝛãtia nõ impedit tps statuti curre re: qz cũ potu it scire ꝛc. im putaꝫ sibi. l. q̃ potuit. j. ꝺ re. iur. c. fi. ꝺ ele. q̃dã sunt crí mina occulte cõmissa: vt ẽ crimen falsi q̃ nõ potuisset ꝑ generalem inq̃sitionẽ re periri. ꝛ tunc talis ignoꝛã tia cõseruat ius inq̃rendi l. semper. §. si ei⁹. hic alleg. et est bo. tex. in. c. fin. q̃ ma. accu. pos. sed ꝑ do. fran. de albergot. de aretio in con si. suo. qõ inci pit sup infra scriptis du bijs ꝺsultus distinguitur. aut delictum erat respectu psone delin q̃ntis ꝛ deli cti incognitũ vt in crie falsi tũc nõ currit termin⁹. aut delictuz erat notũ: ſz pso na ignoꝛaba tur delinquẽ tis ꝛ tũc currit termin⁹. ꝛ hãc districtõz dic ꝓbari ī hac. l. cũ hic no. ꝑ bar. ꝛ lodo. de vz. in. l. i. §. occisoꝛ. ad syl. dicit ꝙ lz bar. hic nõ deci dat qõ ipe decidit in. d. §. in ppl⁹arib⁹. ꝙ a die currit tps. fm bal. ibi et in. d. l. genero. tenet ꝺzisi. qz in ꝓducenda liberta currit ꝑscriptio etiã in ignoꝛãte. vt. l. si ptẽ. §. si ꝑ fundũz. quẽ ad. ser. amit. ꝛ qz paria sunt quẽ esse absolutũ vel ꝑscriptũ: im o foꝛti⁹ etiã si p⁹ tpus fieret ꝺfessio nõ posset fundari inq̃sitio. ſz de hoc vltio scripsi i. l. absente j. de penis. ꝛ in. l. ſz si vn⁹. §. ſz si añ. de niuꝛ. quẽ tex. alle. bal. pro se lodo. in. d. §. occisoꝛ. rñdet ad. §. si ꝑ fundũ ꝙ ibi loq̃tur in ꝑscriptõ ne extraiudiciali: sec⁹ in ꝑscriptõe facti. vt ibi tenet bal. ꝛ pet. de an cha. in. c. canonũ statuta. x̃. ſz alij hñt. bar. tenet ꝙ ista tẽpa currãt a tpe scientie. vide bal. ī. l. q̃ diu. C. q̃ admit. ꝛ no. ꝑ eũ in. l. iuꝝ. in fi. e. ti. et silr in statuto dicẽte ꝙ istrumẽta debeãt ifra certũ tps insinuari itelligit⁹ a tpe scientie: ꝛ ignoꝛãtia ꝑsumit⁹. vt declarat bal. in. l. pe. de picu. tu. et vide q̃ dixi p⁹ bal. in. l. q̃ diu. C. q̃ admit. ꝛ in. d. l. fi. C. de dolo. ꝛ moder. in. c. tua nos. §. i. de homici. adde ꝙ lz dicat ī fi. hui⁹ l. dubiũ esse: tñ in. l. q̃gginta. de excu. tu. tẽpus ꝑseruari ignoꝛanti

nõ dicã rape. C. de epi. et cle. ꝛ quedixi in. l. iij. de calũ. et qõ dixi p⁹ bar. in. l. fi. de ꝑscri. lõ. tẽ. adde pau. de cas. ꝛ quosdã alios doc. quos ipe alle. in ꝺsi. incip. ptãs nõ hz in sindicatu suo. et dicũt ꝙ q̃dã sũt crimia q̃ ꝑ diligẽtẽ inuestigari potuissent seu ꝑ inuestigatoꝛz gene ralẽ potuissent in noticiã ptãtis deuenire: qz nõ fuerunt occulta fa

lũ. et. s̃. qõ vi aut clã. l. semp. §. hoc iterdictũ. In ꝺzisi viꝺz hec. l. pri. ꝑcedẽs: q̃ incipit si pauloante. ꝙ quo fa. s̃. de diuer. ꝛ tẽ. ꝑscri. l. fi. in fi. vbi ignoꝛã tia nõ ipedit currere ꝑscriptoꝛz. in hac. q. dubito et est de facto. mõ in his termis dimitto nũc: qz volo meli⁹ cogitare. Ad vnũ tñ aduerte: qz an ignoꝛan tia excuset aliquẽ a pena: de hoc nõ est dubiũ ꝙ sic vt dixi in sindico in simili in dicto. §. hoc iterdictũ. ſz an ignoꝛãtia ꝺseruat ius alicui. de hoc loq̃tur q̃ stio nostra. et de hoc est dubium.

Rub. Furti aduersus nautas caupo. stabu.

Glo. q̃rit q̃ est differẽtia inꝛ hũc titulũ ꝛ titu. s̃. nau. cau. sta. q̃dã ponũt hic vnã differẽtiã quã dif ferẽtiã gl. repꝛhẽdit. vt hẽs in gl. ſz in rub. illi⁹ ti. gl. põit alias tres differẽtias. Pria est qz ibi tractaꝫ de actõe in factũ q̃ est ex ꝺctu. s̃. ex recepto: et de ea q̃ est ex q̃si maleficio. hic de ea q̃ est ex maleficio tñi hec est bõa differẽtia. ꝑterea ibi loq̃tur q̃ñ arguit⁹ factũ certe psone. vt. l. pe. §. i. eo. ti. hic q̃ñ factũ certe psone nõ arguit⁹. Itẽ ibi totũ duplũ est pena: ꝫ in isto duplo simplũ est rei psecutio: ita dicit ibi gl. ſz certe puto ꝙ gl. pot⁹ voluit dicere ꝺzisi ꝙ hic totũ sit pena ad istar actõis furti: ibi in vno duplo ꝺtinet⁹ simplũ. Prof. in libellis suis sup hoc ti. dicit ꝙ inter titulũ istũ et illũ nulla ẽ differẽtia. ꝛ si dicas q̃re fecit duos ti. Rñ. qz hic tractabat de q̃busdaz furtis spãlr. et iõ voluit facere titulũ spãlem que in alio ti. ponunt⁹ incidẽter. hec opi. mihi multũ placz sed opi. gl. cõiter tenet⁹. Quero q̃ actio oꝛiat⁹ ex hoc edicto. q̃dã dicũt actio furti manifesti vel non manifesti aduersus nautas caupo. stabula. Dy. et Prof. intelligũt hic ꝙ agatur actõe in factũ aduer sus nautas caupones ꝛc.

Primo põit mentẽ edicti I mcos. vsqz ibi ad ver. nauigãdi. Quero q̃ est illa actio. dic gl. pio casu q̃ñ ipi faciũt furtũ est actõ ciuilis qz ex eoꝛ facto ꝺueniũt⁹. Scõo ca su q̃ñ ꝺueniũt⁹ ex facto alieno: est ptoria actio ex q̃i delicto. vt insti. de obli. q̃ ex q̃si delicto. §. fi. gl. dicit verũ in se ꝙ actio furti ciuilis põt cõpetere aduer sus nautã vel eũ q̃ ꝺueniẽ ex suo furto. sed si q̃s ex hoc edicto vult agere semp erit ptoria. ar. ꝑ hoc. l. i. in prin. et. §. direritaliq̃s. s̃. de publi. et. s̃. nau. cau. sta. l. idẽ ait. §. ex hoc edicto.

et ius, qđ etiã ibi tenet glo.

¶ Furti aduer. nau. cau. sta. Rub.

Ad eos. §. serui. nõ põt repellere. Caupo teneť recipe hospites n si ex cã. vide q̃ dixit bar. in. l. mariti. §. i. de adul, et mltas fallẽtias vide in. l. i. vel in. l. ij. in appostilla magna. C. e.

k Cogať facere. adđ bar. in. l. munerũ. §. iudicãdi. j. de mu. t ho. Itẽ limita vt dicit bar. in. l. i. đ tabu. li. xi. t ipe no. post gl. l. fi. §. fi. de eo p quẽ fac. est. et bar. i. l. semp. §. si in sepulchro. s. qđ vi aut clã p cy. in. l. fi. s. ne qs eũ q̃ in ius vo. p ãge. bal. t pau. de ca. in. l. si duo §. fi. s. si quis cauť. et an notari⁹ nolẽs facere istũm posit priuari officio. bal. vidr velle q sic. in l. putandũ. C. de postu. t io. an. in. c. sic. ne cle. vl'mo. et vide not. p bar. in rub. de fi. instru. in. ij. col. adde glo. in. l. argẽtarius. in prin. s. de eden.

l Tamen excusat. limita nisi notarius esset adeptus dignitatẽ fm bal. in. l. neq3 C. đ ope. lib. t vide io. an. i addi. spe. in rub. de istru. edic. i. v. col.

m Quidaz peregrin⁹. vide bar. in. l. i. §. si cista. s. de positi. et qđ ibi dixi. t qđ no. doct. ca. no. i. c. i. de cõmoda. et bal. in rubri. C. de positi. et qđ no. bart. in. l. in actiõibus ad fi. s. de in lit. iurã. adde

Glo. signat vnũ ptrariũ. dic vt in glo.

Serui No. q de facto viatoz caupo nõ tenetur. s. in. l. i. §. fi. et. l. sicut. s. nau. cau. sta. solu. ibi recepit saluũ fore hoc est fuerũt sibi assignate t ipe recepit. hic nõ. ¶ Dcõo no. hic q̃ q̃ nõ iprobat approbat. qđ dic vt dixi in. l. quo eĩm. §. i. s. rẽ ra. ha. Item đ hic q̃ qs nõ põt repellere iter agẽtes ptra. l. i. in prin. s. nau. cau. sta. vbi đ q̃ est in eoz arbitrio nõ recipe. so. dicit Buil. de cu. q̃ ab initio est in eoz arbitrio nõ retinere hospitiũ vel stabulũ vel silia. vt. l. ẽria. nõ eĩm qs cogiť recipe hospites regulariť nisi in casu aduenientis multe militie. vt. l. i. C. de metať. li. xij. et. l. ij. t fať. C. de epi. t cle. l. i. s3 postq̃ qs cepit tenere hospitiũ et qs posuit signa hospicij: tũc hospites cogiť recipe vt hic. et fa. l. in cõmodato. §. sicut. s. cõmo. nisi ex cã recusaret: vt ppter multitudinẽ hospitãtiũ. siẽ dicim⁹ de notario q̃ l3 cogať facere kinstťa. vt. C. de colla. fundo. pa. l. placuit. li. xi. tñ excusať l ppter multitudinẽ ptractuuz. vt in auť. de tabel. circa mediũ. col. iiij. ¶ Quero q̃d si hospes intrauit hospiciũ et in mane dicit subtractã sibi eẽ pecuniã vel alias res s3 pbationẽ nõ h3. Hãc questionẽ et se. põit Rof. in ti. s. nau. cau. sta. et guil. i. l. i. s. nau. cau. sta. l3 nõ allegat Rof. s3 iaco. de ra. et dicũt ipi q in q̃busdã ptib⁹ est ꝯsuetudo q credať hospiti. t tũc illud est seruãdum. Ex qñ ꝯsuetudo nõ apparet est videndũ de ꝯditõe hospitãtis si est hõ male ꝯditõis vel nõ. t de ꝯditõe hospitati vt si est q̃dã pegrin⁹m qui vadit roma vl'ad sedẽ scti iac. et de q̃titate pecũie quã dicit se amisisse. de modica q̃titate credeť suo iuramẽto ppter p̃dictas presumptões. est eĩm verisil'e q tantã pecuniã portauerat q sibi sufficiat p eũdo t redeũdo. ar. l. admonẽdi. s. de iureiuť. et in. l. in bõe fidei. C. de iureiuť. mihi vidr q hoc nõ sit verũ. nã caupo vel stabularius nõ teneť nisi de facto suo t eoz quos in nauiv'l caupona sua h3 qñ nõ recipit saluũ fore vt hic. vñ posito q sint oẽs ille p̃sumptões. tñ nulla p̃sumptio ẽ q magis fecerit hoc caupo vl'alij familiares sui q̃ alij viatores: vñ ꝯ eũ nõ video q possit deferri iuramẽtũ. qđ aũt sit remediũ dicã. j. ¶ Scõo quero q̃d si hospitat⁹ dedit cauponi valisiã vel fardellus t in mane dicit hospes aliq̃d sibi subtractũ de valisia. dicit Rof. siq̃dẽ valisia fuit data signata t sigillata et reddiť sigillata nõ h3 hospes de quo ꝯqratur. Si vo nõ fuerit data sigillata vl'repiť nõ sigillata tũc eodẽ mõ recurrẽdũ est ad p̃sumptõz vt. s. imo pl⁹ hoc casu cũ ꝯstet de maleficio stabiť iuramẽto hospitis. ar. l. si qñ. C. vñ vi. ita dicit Roff. et guil. hoc sentit. ar. l. semp. §. hoc interdicto. s. qđ vi aut clã. mihi vero vidr q qñ valisia reddiť sigillata q ipe dicat verũ. cessat eĩm omis suspicio qñ signa nõ sunt mutata. vt. l. vlti. C. de edi. di. adri. tol. Sed qñ reddiť dissigillata tũc nõ credo q steť eius iuramẽto⁰. nã. l. si qñ. et. l. semp. §. hoc interdicto. loquũť in eo q̃ dolũ cõmisit et hoc ꝯstat vt pbať. extra qđ me. cã. c. vlt. s3 hic nõ ꝯstat vtrũ ipe caupo fecerit an ali⁹. et sic nõ ꝯstat an ꝯueniať ex facto suo vel ex q̃i maleficio ex facto alteri⁹. vñ leges ille nõ hñt locũ vñ pbari đ3 recte q̃d sit in valisia. vt. l. i. §. si cista. s. depo. et ibi no. s3 q̃liter poterit fieri ista pbatio. in hoc dico q dať ꝯsiliũ a. l. qz iudex h3 sup hoc potestatẽ tormẽtãdi familiares domus t alios q̃ erant

qđ hospes nõ teneť nisi pbeť q̃ eo sciente impo sita est hospicio. vt est glo. in. l. i. in ver. in nauẽ. s. nau. cau. sta. et bal. in. l. certi. C. locati.

n Secũdo quero. Et qñ hospitatoz vel nauta teneať ad res perditas: t an ptra eũ p̃sumanť. vide bal. in. l. i. C. locati. et vide de ofiibus in spe. in ti. de fur. §. i. ver. pono. et ibi videas.

in domo et pcedẽdi sup hoc sũmatim. vt. C. de nau fra. l. quotiẽs. et. l. đ submersis. e. ti. et ita de fctõ obseruauiť cũ pisis mihi occurrisset de facto.

¶ Si familia furtũ fecisse dicať. Rub.

¶ Ad euidẽtiã debes scire q̃ iste titulus nõ inducit nouã actionẽ sed est quedã additio p quã pena minuiť. vt. j. videbitis.

Vilissimum Opp. de. l. familia et. l. quotiẽs. in fi. j. e. vbi dñs delinq̃t. et tñ habet bñficium hui⁹ edicti. glo. nõ soluit. So. hic loq̃tur q̃n dñs delinq̃t circa ipm maleficiũ cõmissum: ibi q̃n ex postfacto delinq̃t desinẽdo dolo possidere. ¶ Itẽ op. de. l. ij. §. i. et. l. si ex duobus. s. de noxa. et. l. iiij. §. cũ dñs. eo. ti. so. vt ibi.

¶ Circa hãc. l. q̃ro p̃cio q̃n dñs sciuit vtrũ ipe teneať suo noie. gl. rñdit aut dñs iussit; t tũc etiã ipe teneť suo noie et etiã noie seruoz. vt. l. ij. §. i. t. l. si ex duob⁹. s. de noxa. aut sciuit tñi et tũc suo noie nõ teneť: s3 teneť noie seruoz: nec h3 bñficiũ hui⁹ edicti. et ita loq̃tur hic. intellige hoc nisi in illis casib⁹ in q̃b⁹ ex sola scia q̃s puniť. de q̃bus vidistis. j. ad l. põpo. de parri. l. vtrũ. in fi. ¶ Quero hic loq̃tur de furto et dãno: q̃ro q̃d de iniuria illata in psona. certe vidr sec⁹. vt. l. si famalia. in fi. s. de iur. o. iu. vel veri⁹ ibi in iniuria. vt ibi p3. et tex. exponevt ibi qđ hic tenet Dy. ¶ Quero extra gl. q̃d si vna familia hoim liberoz deliq̃sset an sufficeret tñi p̃stari q̃tũ si liber fecisset. Dy. q̃ sic vt ipe no. in. l. semp. §. i. s. qđ vi aut clã. ¶ Cõtra dico q istud edictũ est statutũ in fauorẽ dñoz. vñ in liberis hoib⁹ q̃ non hñt dñm cessat rõ hui⁹ edicti. hoc etiã apparet. qz si essent pl'es serui diuersoz dñoz p quolibet deberet p̃stari solida pena. vt. j. de iniur. l. si pl'es. t no. in. d. l. si familia. in ti. glo. ma. s. de iurisd. o. iu. ¶ Quero vtrũ ista. l. habeat locũ q̃n pl'es serui de vna familia accusanť crimialiter. rñdeo q nõ. Primo p tex. d. l. si familia. nã q̃n agiť ad vindictã publicam. nõ h3 locũ edictũ istud. vt ibi đ. ¶ Scõo pbo per rõnẽ. accusatio ex q̃ iponereť pena pecuniaria non caditur in seruũ⁹. vt. l. hos accusare. §. oibus. j. de accu. s3 deberet illa pena alterari in corporalẽ q̃ caderet in seruũ. vt. d. §. omnibus. in fi. s3 qñ tractať de pẽa corporali nõ h3 locũ istud edictũ qđ est introductũ in fauorẽ dñi ne cogať nimiuz soluere. et sic vbi de solutõe nõ tractať nõ h3 locũ. Ex p̃dictis etiã apparet q qñ pl'es hoies liberi accusanť criialiť non h3 locũ istud edictũ. qz agiť de vindicta publica. vt d. l. si familia. Tu habes h q̃ qñ dñs sciuit et iussit teneť insolidũ suo noie p vno iussu. ¶ Quero q̃d ecõtra si pl'es iusserũt vni vt faceret aliqđ maleficium an debeat vna p̃stari pena ab oibus. qđ vidr p tex. in. d. l. si familia. sed certe ibi loq̃tur tñi in familia seruoz. s3 si pl'es liberi iusserũt vni q̃libet teneť insolidũ: nec vni⁹ solutio aliũ liberaret. vt. l. si plurium seru⁹. et ibi no. s. de noxa.

o Ex iura mento. vide bal. in rub. C. de positi. t in. l. i. C. locati. t no. in. d. l. i. §. si cista. ff. de posi. et posuit lodo. in. l. in actiõibus. C. de in lit. iurã. et bald. in. l. certi. C. loca.

p De facto obsuau. no. q: quotidie seruať tozmẽtãtur familia res cauponũ. Adde bar. in l. i. in prin. de offi. pfect. vigiliũ. fa. quod no. bart. in. l. dñi hoz eoz. s. loca. s3 spe cu. vidr tenere ptrariũ in titulo de. fur. §. i. ver. pone.

Si fami. fur. fe. di. rub.

Vilissimum cadit i seruũ. vide bar. in. l. hos accusare §. oibus. j. de accusat. ptra ipe tenere q pena pecuniaria cadit in seruũ. licet ipe ptrarium hic teneat.

Cum plures. ad primũ q̃ dẽnatoria lata in primo et exactõne secuta tollať scõm interim differtur et cumulatio ipediť. h. d. ¶ Ad. o. nouã regulã ipediẽde cumulatõis quã dixi i sũmario. quã dy. nõ ponit in. c. null⁹ plib⁹. de re. iur. li. vi. nec pe. in. l. edita actio. C. de eden. de hac regula feci men

tionē in .l. naturalit. §. nihil cō. e. s. de acq̄r. pos. in re petitōne quā feci de illo. §. ¶ Quero ō hic pene noie duplū ꝛ oditōe simplū. q̄ro q̄d si familia fecit furtū manifestū. dicit gl. oz p̄stare q̄druplū sicut si liber hō fecisset. ¶ Ex hoc tex. cū glo. no. q̄ q̄n vna pena iponit respectiue ad aliā itelligit cū oibus q̄litatib⁹ ꝛ illi⁹ pene ad quā fit relatio. et per hoc erat hoc ānō q̄stio. Dicit statutū q̄ nobilis puniat pena q̄drupli ei⁹ in quo punirēt pp̄aris. cōtingit q̄ nobilis deliq̄t de nocte vel in platea. q̄rit vtrū debeat q̄druplari pēa simplic maleficij an ẏo pēa maleficij sic q̄lificati. ꝛ h̄ ē cal⁹ q̄ pēa maleficij sic q̄lificati q̄druplicet. q̄ ad illā refert cū oibus suis q̄litatib⁹. ¶ In ōiuz facit. l. in furti. in p̄in. s. de fur. de hoc plene scripsi in. l. sanctio legū. j. de penis.

Hec. l. est difficilis. ꝛ diuidi tur in duas ptes. p̄ño an solutio dñi ꝓsit hñtib⁹ cām a dño. scō an solutio hñtiū cām a dño ꝓsit dño. scōa ibi. q̄ si p̄ius nunq̄ legi istā. l. q̄ nō daret mihi labore. ¶ Dp. ꝛ vid⁹ q̄ solutio dñi nō ꝓsit manumisso. q̄ hz titulū lucratiuū. vt. j. seq̄tur in eadē. l. Solu. dicūt q̄dā q̄ hic fuit manumissus data pecunia. certe nō plz: q̄a seru⁹ cū ex suo fcō ꝛ ex suo delicto q̄uēiat nō p̄t hre regressū ō dñz. ꝛ iō nō video q̄d operet datio pecūie vl nō. ¶ Alij dicūt q̄ iste ẏ. idēq̄z erit. refert ad casum subauditū. q̄si dicēt solutio dñi ꝓsit ēptori dū taxat subaudi nō donatario. ꝛ q̄ō seq̄tur idē erit in manumisso. subaudi q̄ in donatario. ꝛ in hoc gl. resident. Tu potes dicere q̄ p̄in. l. loq̄tur q̄n dñs solvit cui⁹ solutio ꝓdest manumisso. scōa ps. l. loq̄tur q̄n manumissus soluit cui⁹ solutio non ꝓdest dño. Sz ō hoc facit q̄ ōz in hoc p̄incipio q̄ ꝓdest emptori dū taxat. q̄si diceret nō hñti cām lucratiuā. sed manumissus hz cām lucratiuā. ergo ꝛc. vñ sic dicere: aut dñs soluit anteq̄ alienaret. ꝛ tūc cū illa solutōe oēs seruī sunt liberati ꝓderit postea manumisso vel alienato quocūq̄z titulo. Si vero dñs solvit post alienationē tūc nō ꝓdest nisi emptori dum taxat. ita itelligo hāc. l. nō eñi nisi factuz dñi ꝓdest ei q̄ hz cām ab eo si ipsi⁹ dñi nō interest. vt no. in. l. rē alienā. s. de pig. ac. ¶ Denio ad secūdā partem Dp. q̄ solutio manumissi ꝓsit dño. vt. s. de nox. l. de illo. in fi. et. l. se. So. ibi cū vn⁹ seru⁹ delinq̄t: hic q̄n delinq̄t tota familia. rō q̄n vn⁹ delinq̄t a quocū q̄z soluat illi⁹ delicti ꝛ psone nomie seu ꝓtēplatōe solvit. sec⁹ q̄n delinq̄tur a familia. ita loq̄tur hic. et eodē mō rñde ad. l. si seru⁹ nauē. §. fi. s. de fur. ad q̄ō facit. l. si seruū. s. de interro. ac. ¶ Dp. de. l. etiā. §. pe. s. de pe. here. vna gl. dicit hic. sol. vt ibi. alia gl. mag. intrat in vnā distinctionē satis longā. Limo re hui⁹ ōrij q̄ nec clare nec bñ expedit. iō tu dicas q̄nq̄z q̄s teneat ad rē ꝛ ad penā ꝓmissam ex quētōe tūc an solutio vni⁹ tollat obligatōz alteri⁹ non est nīa materia hic. lz gl. tāgat. sz plene examiaui in. l. ita stipulat⁹. in ōrijs vltime ptis. s. de ver. obli. q̄n q̄z vnus ꝺ oz rē ꝛ ali⁹ penā vel alius extimationē ex dispositōe legis. et ista est materia nīa in q̄ dicaut actio est realis vl mixta cū illa q̄ vterq̄z teneat: ꝛ tūc aut p̄ño ꝓsequor rē ꝛ postea nō possuz agere ad extimationē. vt. l. stichū. §. dolo. s. de sol. et. l. nec vllā. §. pe. s. de pe. here. Aut p̄ño ꝓsequor extimationē ab vno. ꝛ tū c aut ille a quo exactū est fuit quētus ꝛ exact⁹ rōne doli. aut fuit exact⁹ rōne doli sz nō conuent⁹. aut fuit quēt⁹ rōne doli sz nō exact⁹. aut neq̄z quēt⁹ neq̄z exact⁹ rōne doli. p̄ño casu q̄n fuit cōuent⁹ et exact⁹ rōne doli: puta q̄ dolo desijt possidere fuit quēt⁹ et exact⁹. et tūc aut possessor q̄ postea quenit. et esset habituri⁹ regressuz cōtra ipm solventē: et iterū ad rē nō poterit agi. ar. hui⁹. l. et no. in. d. l. nec vllā. s. de pe. here. Aut nō esset habituri⁹ regressuz ꝛ poterit agi ad rē ꝓtra possessorez. vt. d. l. nec vllā. §. pe. ꝛ. l. stichū. §. dolo. s. de solu. Scōo casu q̄n fuit exact⁹ rōne doli sz nō quēt⁹. exēplum egi ꝓtra possessorē: et sic fuit quēt⁹ rōne possessiōis sz q̄ nō restituebat fuit facta exactio extimatōis. et sic fuit exact⁹ ꝓpter dolū: ꝛ tūc ad rē nō poterit agi vt. d. l. stichū. §. dolo. Tertio casu q̄n fuit quēt⁹ rone doli sz nō exact⁹. exēplū egi cōtra eū q̄ dolo desijt p̄ossidere nō fuit exact⁹ p̄ iniam: sz deuenim⁹ ad trāsactionē vel pactū. et tūc ꝓderit possessori vt nō possit quenīri si hret cām a me siue esset habiturus regressuz ꝓtra me: q̄ emptor siue nō q̄ donatari⁹ vt. l. si tibi. §. quentū. s. de pac. Si vero nō hret cāz a me tūc sec⁹. vt. l. si vn⁹. §. ante oia. s. de pac. ꝛ. l. nā postea. §. fi. ꝛ. l. se. s. de iureiuran. Quarto casu q̄n nec cōuētus nec exact⁹ rōne doli sz forte soluit rōe culpe: vel alias. et ꝓderit possessori si hz cām ab eo. alias sec⁹ p iura pālle. Q̄nq̄z ꝓtingit q̄ actio qua vterq̄z quenit est actio psonalis. et tūc aut cōpetit ad spēm ꝛ ad eadē est adhibenda distinctio. vt no. C. de ꝓdi. fur. l. i. p gl. lz Cy. aliter ibi dixit. Aut cōpetit ad q̄titatē. et tunc aut q̄titas debet simplr. aut respectu certe spēi. p̄ño casu a quocūq̄z soluat nō pōt ab eo vel ab alio peti. vt. s. de re iudi. l. si quis dolo. §. i. Scōo casu aut q̄titas debet respectu vnius speciei ꝛ determiate: ꝛ solutio facta ab vno liberat oēs. vt. l. de illo. in fi. s. de nox. ꝛ. l. si seru⁹ nauē. in fi. s. de fur. aut debet respectu pluriū specierū vt vni⁹ familie. ꝛ tūc aut q̄ris an vni⁹ solutio facta ab vno ꝓsit alijs. et hz locū materia. l. nīe in q̄ dic aut ille ali⁹ ō quē vis agere est eiusdē ꝓditōis cui⁹ erat p̄in⁹ soluēs. vtputa: q̄ est ali⁹ dñs soci⁹ ignorās sicut p̄in⁹: et illi ꝓderit. vt. l. si familia. j. eo. et ibi vi debitis. Aut nō est eiusdē ꝓditōis. vt q̄ est ali⁹ domin⁹ soci⁹ q̄ soluit sciēs: lz p̄in⁹ eiusdē ꝓditōis fuerit ignorās. ꝛ dic vt. d. l. si familia. aut est alius hñs cām a dño: ꝛ tūc distīgue. aut p̄ño soluit anteq̄ eī alienaret vel manumitteret: et ꝓdest oīb⁹ hñtibus cām ab eo etiā si hret titulū lucratiuum. vt hac. l. in p̄in. ver. ideq̄z erit. aut soluit postq̄ eī alienauerat vel manumiserat: ꝛ tūc nō ꝓdest nisi ei q̄ haberet titulū nō lucratiuū. vt hac. l. in p̄in. Si vero ille p̄imo soluit q̄ hz cām a dño q̄ ipe dñs. tūc aut soluēs erat talis q̄ habebat regressuz ō dñm ꝛ ei⁹ solutio ꝓdest dño aut nō: ꝛ tūc sec⁹. vt hac. l. ẏ. q̄ si p̄ius. ¶ Q̄nq̄z ꝓtingit q̄ vn⁹ ad extimatōz exact⁹ est ꝛ quētus actōe psonali ꝓtra aliū vult agere ad rem actōe psonali. et tūc aut ille q̄ quenit ad rē hz cām a p̄imo quētor: et nō pōt quenīri. vt. l. illicite. s. de re. eo. aut nō hz cām ab eo. et tūc sec⁹. exēplū. si ego egi ꝓtra cōmodatariū ꝛ habui extimationē potero agere ō possessorē rei. lz postea habita re tenear illi reddere extimationē. vt. l. si fullo. s. de ꝓdi. sine cā. ꝛ l. in cōmodato. in fi. s. cōmo. et p ẏ. in. c. p possessore. de reg. iur. li. vi. ¶ Ultimo in gl. ma. est quedam glo. corrupta vicio scriptoris. vide eā ꝛ corrige eaz ibi in nō socijs. si ab vno rē peto oz dicere si ab vno penā peto ꝛ ab alio rē nihilomin⁹ peto. nō habetis hic alia.

Ista. l. diuidit in tres ptes. p̄ño loq̄tur q̄n familia pluriū delinq̄t vno sciēte: nō tñ iubēte. scōo q̄n delinq̄t vno iubente. tertio repetit q̄ dixerat in p̄in. ꝛ circa illud determinat vnā q̄nē. scōa ibi. ꝛ si seru⁹. tertia ibi. si ergo. ver. q̄ si ille. legit in gl. duob⁹ modis. tene quaz vis: q̄ vtraq̄z est bōa. ¶ Dp. ad p̄in. ꝛ vid⁹ q̄ il

Si familia cōmunis.

Quarto casu. Et faciūt ista an iudex faciēdo litez suā si soluit liberet p̄incipalē. vid⁹ que dixi p⁹ ange. in. l. pe. §. fin. ne q̄s eī q̄ in ius voc. ꝛc. ꝛ in. l. si q̄s dolo. §. i. s. de re iudi.

Si familia.glo.hic. Et p istã glo.vid: limitãda glo.in.l.liber hõ. ad.l.aql.vbi in atrocio:ib⁹ filij vel seru⁹ nõ tenent parere dño vl̃ pri.alias si pareãt tenent.hoc est verũ nisi alias essent pituri si nõ fecissent.ita vid: gl.multũ no.hic.adde qõ no.bar.in.l.si seruus. de noxa.s.

Arborũ furtim cesarũ. Rub.

r Rub.practicã hui⁹ tit. vide p specu. de inuẽ. §.ij. ver.itẽ q̃ incidit vl̃ decidit arbores, plures.

le q̃ sciuit nil repetat a socio. vt.l.si ex duob⁹.s.de noxa.fol.ibi loq̃tur in iubẽte. hic in sciente simplr. ¶ Glenio ad secundã partẽ. d: hic si mõ cũ eo ex.l. aql.vel ex.l.xij.tab.agi põt. ¶ Quero vtrũ aliquo casu possit seru⁹ delinq̃re quo nõ agat in dñm soci um ignorãtẽ.glo.hic se⁹ inuoluit circa hoc. t ponit mlt̃os casus t notabilr loq̃tur sic. Aut ille q̃ ẽ ignorans nõ possidet nec dolo desijt possidere t nõ teneẽ.vt.l.quotiẽs.§.p̃to:.s.de noxa.t isto casu si sol uisset repeteret:q: spõte soluit nõ ex necessitate.aut possidebat eũ.t tũc aut seru⁹ delinq̃t coact⁹ ab altero dño inuit⁹:ita q̃ alit facere nõ poterat.t tũc domin⁹ ignorãs nõ teneẽ.q: nullũ est delictũ fui. aut potuit alit euadere.et tũc aut delinq̃t delicto leui: t idẽ q: alit soci⁹ nõ teneẽ:cũ seru⁹ in hoc deberet dño pere.si ẽo cõmisit delictũ atrox tũc teneẽ fu⁹: q: deliq̃t seru⁹ qui parere nõ debuit fu⁹ in hoc. vt.l. ij.§.bis q̃.s.de nox.ita colligit hic ex glo.nã.

¶ Arbor furtim cesarum. Rubr.

Si furtim v Hanc.l.declara per ea q̃ dicta sunt in.l.i.§. diserit aliq̃s.s.de publica.tangã in.l.i.j. ti.i. Bartol.

Vide gl.que incipit sz q̃lis ibi

c Edere. sic essi p̃to: dic imo fuit lex. xij. ta. vt.s.e.l.i.et.j.e.l.furtim.§.siq̃s radicitus Itẽ vide gl.ibi.sz certe p̃to: intelligebat.no. istam gl.q̃ lz lex vtaẽ verbo p̃ntis tpis in puniẽdo actũ: intelligit de tpe p̃terito t plusq̃ pfecto.

Oppo.de.l.itẽ mela.§. fi.s. ad.l. Is cuius. aql. So.ibi hz vtilem: ita hic vsu fructuari⁹ h̃ret istã actio nẽ vtilẽ. Sztunc op.de eo qõ hic d: de emphiteota. Rñ. emphiteota q̃ habz dñũ vtile hz istam actionẽ directã:qõ ten e menti. q: actio.l.aq̃lie directa:et ista actio directa cõpetit emphiteotẽ⁹ t feudatario et filibus.qõ no.bar.

No. fm dy. q̃ ex pl'alitate Si plures. delinq̃ntiũ pena delicti multiplicat.qõ dic vt plene dixi in.l.si in rixa.j ad.l.cornel.de sic.t dixi.s.ti.i.l.i. Secũdo no. q̃ ex pl'alitate eor in quos delinq̃tur pẽa nõ mlt̃iplicabit.qõ nõ dico hic:q: hora nõ patit:dicã in.l.ij.§.si ad plures.j.de sepul.viola.

Circa hoc de istis radicib⁹ Si radicibus. dic vt in.l.i.C.de iterdic.fac qõ dixi in.l.de pupillo.§.meminisse.de no.ope. nũ. ad fi.hui⁹.l.op.insti.de re.diui.§.si vicin⁹.et.l.adeo §.fina.s.de acqui.re.do.glo.põit multas sol. tene prima vel secũdam.

No.hũc tex.in princi. Pro hoc dicebã in q̃dã qõne dic statutũ castri plebis q̃ si alicui est dirupta dom⁹ q̃ sibi dãnũ emẽdet.mõ q̃dã cui erat domus dirupta pbauit domũ esse diruptã. Itẽ pbauit q̃ dom⁹ tantũ valebat.ego dixi q̃ iste nõ pbabat q̃ tũ erat dãnũ:q: nõ est dãnũ tot⁹ valor dom⁹ seu rei sz illõ qõ supest deducto valore soli et deductis cemẽtis d: dãnũ vt hic.et hẽs fil'em tex. in.l.cũ p̃to: §.fi.s.de dã.infec.qõ no.ad formationẽ articulor.

Edere. § is cuius cõpetit ẽphiteote. Adde tex. in.l. sed t pprietas.ad l.aq̃l.

Acidã. l.cũ p̃to: §.fi. idẽ dicit bar.in.d.l.cũ p̃to:.§. fi.s.d dã.infec.

Igemina. Ad hũc tex. vide qõ no.scribit bar.in. l.vulgaris. in fi. d fur.

b Vtrũ veniat.d hac.q. p io.an.in addi.spec.in tit. de sen.§. species. ver. sed pone. Ly. et bal.in.l.q̃cunq;. in. iij. col. C.de ser.fug. t bald. in.l.si familie. de iurisd.om.iu.t in spec. de otu. §.nũc dicem⁹ ẽ.sz pone iudex.et io. an. in regula delictũ. in mercuria. sed q̃d si aliq̃s p̃jcit aquam putri dã et in facie et in gula:an puniat de facie et gula.

bal.in.d.l.q̃cũq;. in. iij. col. q̃ sic.et p dy. in.l. qõ d:.la.i. de ver. obli. et in fil'i p pau.de liaza.in.q. incip.episcop⁹ monuit.

c Ego puto. Sz flo.in.l.iiij.s.ad.l.aq̃l.dicit q̃ cõiter teneẽ opi. ia. de are.et mod.et vide iac.de bel.C.vt intra certũ tps.in.iij.q. p:in. q.que incipit. qõ disputata est.l.municipali caueẽ tc.

Quero q̃d saltui datã. dic hoc est ppt statutuz factũ sup saltibus seu p̃dijs.et isto vocabulo vtit.l.ij.C.de noxa. ¶ Glenio ad tractãdũ materiã nram q̃n ex pte ferẽtis est vn⁹ act⁹:ex pte recipiẽtis resultãt pl'es. vtrũ veniat[b] ponẽda vna pena vl̃ pl'es. exẽplum aliq̃s pcussit te cũ bidẽte vl̃ forpice.an puniat vna pena vel pl'ib⁹.et vid: q̃ vna p hãc.l. In contrarium vid: q̃ pl'ib⁹.q: act⁹ dz ꝑsiderari respectu recipientis.vt.l.i.in fi.j.de iniur.et.l.si adulteriũ cũ incestu. j.de adul.et.l.q̃si ml'ta facinora.C.ad.l.iul'.de vi.p̃ terea resultãt pl'es effect⁹:ergo p pl'ibus punit. vt l.nunq̃ plura.s.de priua.delic. So.lz dubiteẽ:tñ ẽ aduertẽdũ q̃q̃z lex vel statutũ punit actũ non illa tũ in alterũ.sz put fit seu agit ab agẽte. verbi gra. Statutuz dicit.si q̃s sagittauerit in rure puniatur in.x.et siq̃s admenauerit alicui puniat in.xv. tũc si vno iactu semel aliq̃s sagittauerit pl'es sagittas si vno ictu admenaret cũ bidẽte vn⁹ esset act⁹ :et p:o vnico actu pũireẽ:q: solũ actũ agẽtis.l. respicit. ar. p hoc.l.tria onera.s.de excu.tu.q̃q̃z punit actus a lege put in aliũ inferẽ vt dicit statutũ. siq̃s pcusserit aliquẽ in hoc est dubiũ ppt opi. ia. de are. de q̃ feci mẽtionẽ in.l.nunq̃ plura delicta.s.de priua. delic.q̃ distinguit aut statutũ dicit q̃ p pcussione seu p vulnere.et tũc quot sũt vulnera p tot puniẽt Aut dicit si q̃s pcusserit t puniẽt p vno tñi:q: vn⁹ est act⁹ pcutiendi. Sz ego puto[c] q̃ puniat p plures.q: cũ.l.pũiat actũ q̃ inferẽ in alterũ nõ põt cõsiderari ex pte agẽtis q̃n etiã ꝑsideret ex pte patiẽtis.et iõ p pl'ibus puniẽt p iura.s. alle. fac ad hoc l.tricia.§.fi.s.de ver.ob.et.l.pl'ibus.in p:in. Et p̃dicta vera si ista fiãt vnico ictu.sz si fierent successiue vt pcussi aliquẽ in capite et descẽdit in brachiuz et postea i crus plura sunt facta successiue lz nõ vno momẽto.ar.l.ter enixa.j.de ver.si.et.l.aretusa.s. de sta.ho.in fi. Idẽ dico q̃ si vno ictu pcussit in plures bus digitis.nã ex diuersitate locor dicunt pcussiones diuerse.vt.l.de pupillo.§.si quis nũciat. s. de ope.no.nũ.et fac.l.si seruus seruũ.§.rupisse.s.ad.l. aq̃l. Sz si pcussi aliquẽ in vno loco et fregi os t fractũ fecit vuln⁹ in alia pte corporis. an puniat p vno vulnere an p duobus. Rñ.duo vulnera sunt vnũ p:io aliõ subseq̃nter.vt.l.si seru⁹ seruũ.§.si vulnus.s.ad.l.aq̃l. ¶ Quero q̃d⁹ si te fugaui et cũ fugeres cecidisti:t cadẽdo vulnerasti te in aliq̃ pte corporis an teneor q̃si vulnerauerim. Rñ.nõ:sz q̃si vulnera ri fecerim.vt.l.q̃ actõe.§.pinde.et.l.si obstetrix. §.si seruũ.t.l.si ex plagis.§.fi.s.ad.l. aq̃l.qõ no. Quero q̃d si ego pcussi aliquẽ in ceruelería et repcussio ceruílerie fecit vuln⁹ in frõte vel in capite an videor vulnerasse.puto q̃ sic vt.l.itẽ mela.in p:in. s. ad l.aq̃l.qõ apparet q: teneor directa aq̃lia. ¶ Sz q̃ro q̃d ecõuerso pcussi aliquẽ bis in eodẽ loco cum cultello vno ipetu an punior p duob⁹ vulneribus vel p vno.rñdeo ꝑsiderãda sunt verba statuti. aut statutũ iponit penã p vulnere.t tunc veritas est q̃ vnũ vuln⁹ est t vna scissura lz ampliata p scõam pcussionẽ. Aut iponit penã p pcussiõe. et tũc q: plures sunt pcussiones et pl'es ictus p pl'ibus puniẽt

d Quero q̃d si te fugaui t deuz fugeres cecidisti. t ca dẽdo te vulnerasti.an teneat et quõ et idẽ dicit et bal.in.l.de p̃ torib⁹. C. ad l.aq̃l. dicit q̃ si de pcussiõe facta cũ sanguinis effusione non põt fieri ꝑcordia et ego te pice ci in terraz ex quo sup lapi dẽ capite le fregisti ca put cum sanguinis effusione ꝑcordia potit fieri cõ cordia. et de hoc no. p bar tol.in.l.sz vni us. in.iij. col. j.de iniur.

e Quid si ac cusator. si dico pcussisti me pl'ib⁹ pcussionibus⁹:de quot intelligit. q̃d si dicat multis pcussiõibus. vide bar.i.l.i §. hoc referri ptũ. ad fil'.q̃ dicit q̃ verifi cat in duab⁹ vel trib⁹. de quo in gl.i.c. ad nram. de re.ec. nõ alie. vide tex. in.c. tõião.xxxiij. dist. vbi not. q̃ sz duo dicant pl'es:nõ tñ plurimi st ita not. ab.in d.c.ad nram. et q̃ libellus in quo fit mẽtio q̃ me plures pcussisti intelligat de duob⁹ vulnerib⁹. tz bal.p illũ tex. in.l.d fideiusso. §. si

quis.ꝛ.de le.iij.et in.l.et si post tres.in.ꝛ.col.s.si q̃s cau. et dicit ang. p illũ tex.in auk.de tri.ꝛ semis.in.ſ.ꝛ qõ sepe.cũ gl. in ver. filioꝝ. q si testis dicat q plũmis vicib⁹ pcussit intelligiť de tribus. si vero dicat de plibus intelligiť de duob⁹. et vide q̃ scripsi in.l.iij.ſ.ex plũmis. s. de acq̃.posſ.

Ci rem. l.si q̃s ex domo.ꝛ quõ fit rapina. vi de ter.in.d.l. si quis ex domo. q̃ est singula.

Quero sta tuto. an p pe nã statutariã sit sublata pe na iuſ. cõis. adde ioh. an. de pẽa te.lit. in fi.et bal.in l.i.in.ri. opp. C.de summa tri. et bal. ĩ.l. data opa. C. q̃ accuſ. et ĩ.l. placet. C. de sac.san.ec. et in.l.et si seue rior.C. de in fa. et q̃ not. inno.in.c.i.de constit. et q̃ bar.in.l. san ctio.j. de pe. et q̃ no. ĩsti. de act.ſ. qua dꝛupli. et ibi vide q̃ dixi.ꝛ in.l. q̃cũq̃s. C de ser.fugiti. post Bar.et bal.in.l.in eũ C. de furt. et dicit bal. ĩ re pe.l. q̃d ergo ſ. pena graui or.s. de infa. et in.l. nõ est nouũ.s. de le gi. q indiſtin cte pena sta tuti est sequẽ da et nõ pẽa iuſ. cõis. et ẽ rõ: q̃a ptãs iurat seruare statutaꝛ iura mentuꝝ obli gat in forma specifica. vt ĩ c.ad nfam. el i.de iureiu. et vide spec. et io. an. ĩ addi. spec. in tit. de pena te. liti. ſ.fi. et de hoc vide p sali. in

Ci bonoꝝ rap. Rub.

vt.l.nunq̃ plura.s. de pꝛiua. delic. Quero q̃d si accusatoꝛ dicat q pcussit aliquẽ plibus pcussioni bus de quot intelligiť. certe de duab⁹ admin⁹. vt.l. vbi numer⁹. s. de testi. nec possum⁹ itelligere de plu rib⁹. vt.l.si pses. et.l.interptatõne. j. de penis. sꝛ si di ceret plibus et plibus pcussionib⁹ punireť p qua tuoꝛ.ar. d.ll. et hoc cõiť obseruaťur. verũ tñ magis p pꝛi⁹ modus loq̃ndi esset vt dicerem⁹ pcussit pluries qꝛ cũ dico plurib⁹ intelligiť vno impetu ꝛ vno ictu sꝛ cũ dico pluries intelligiť de diuersis ictibus.

Vide gl. q̃ incipit de ar gẽtũ. boꝛib⁹ in fi. ĩmo dicas q ibi cõpetebat actio de dãno futuro. ideo trãsit ad emptoꝛem. hic p dãno pterito ante vendi tionem. et iõ remanet penes vẽditoꝛẽ.

Ci bonoꝝ raptoꝝ.

Ñ duo delicta ex eodẽ facto descẽdẽtia se habẽt vt gen⁹ et spẽs pene tollunť inuicẽ q̃ ten⁹ pcurrũt. h.d. Opp. q p rapi na agaťur furti manifesti. vt.s. de fur.l.si vẽdidero. ſ. cũ raptoꝛ. sꝛ hic dꝛ ꝺriũ. q̃re male. So. intellige q hic in rapina nõ fuit depẽdens: vt quia iuit coadunatis gẽtib⁹ ad domũ alterius ꝛ nemi nẽ inuenit. vt.l.si q̃s ex domoſ. s. de fur. p quã.l. dꝛ poni casus hic. Itẽ op. de.l. ptoꝛ. ſ.i.j. de iniuſ. so. ibi q̃libet actio cõpetebat ad vindictã. vñ vna p aliã tolliť simpliciter. hic vero vtraq̃ pseq̃baťur rẽ fami liarẽ. qđ plene dic p dy. in. l.i.ſ. dixerit aliq̃s. s. de publica. et pleni⁹ ibi dixi. Quero statuto⁹ caue tur q p homicidio sit pena centũ. mõ aliq̃s est pu nit⁹ pena statuti. vtruꝝ poterit accusari. l. cornel. de sic. vt puniaťur in eo qđ plus est. Di. ponit istã qõnẽ hic. et Dy. põit eã in.l.q̃ sepulchꝛa. C. de sepul. vio. bꝛeuiť ista qõ hꝫ duo dubia. Primo an p.l. nouaꝝ ſ. an p statutũ sit sublata pena iuris cõis: qđ q̃dam dicũt. ar.l.q̃ cũ vno. ſ.q̃ post desertionẽ. in fi. j. de re mili. et ar. s. ad.l. aq̃l.l.i. vbi p.l. aq̃liã fuit oib⁹ legi bus anteriꝛib⁹ derogatũ. ita hic fiet p statutũ. sed ꝺriũ est veritas. vt.l. quotiẽs. s. de ac. et ob. nõ enĩ viꝺr a lege veteri recessũ nisi notiatim fit dictũ. facit C. de noua.l.fi. Idẽ si apparet aliq̃bus pñptõib⁹ tacite voluisse a lege antiq̃ recedi. qꝛ tũc accusatio ex.l. antiq̃ tolleret ſaltim ope exceptõnis vt habui stis notatũ. s. de noua.l.ij. facit. s. de adi.le.l.iiij. Et iõ cũ in multis ciuitatib⁹ italie fint statuta q̃ dicunt q vbi pena nõ est determiãta in statuto pcedatur de silib⁹ ad silia. et vbi nõ repiť simile recurraťur ad ius cõe. ex hoc apparet q volũt penã iuris cõis in subsidiũ ponι. vñ putarẽ tunc penã iuris cõis esse sublatã p.l. nouã in qua penã expꝛesse imponit. sed dubiũ est vtrũ postq̃ ipposita est pena p statutũ pos sit ponι pena iuris cõis. et in hoc oẽs pcoꝛ. q nõ. nã v traq̃ actio tẽdit ad vindictã. et iõ indiſtincte vna tolliť p aliam. vt.l. ptoꝛ edixit. ſ. i.j. de iniurijs. nec obstat hec.l. cũ similib⁹. qꝛ iste actões pſequũť rẽ familiarem vt dixi.

Retoꝛ. Quero quot capita hꝫ istud edictũ. rñdeo tria. duo ponunť hic. tertiũ in.l. ptoꝛ. ſ.i.j.e. Quero q̃ est differẽtia inť ista capita. rñdeo dꝛiam inť primũ ca put et secũdũ dic vt hic in gl. tertiũ differt ab istis manifeste. Quero vtrũ in q̃druplo insit simplũ

i.q̃ de crimie. C. de accu. no. per Bar. in.l. senatus. j. de accusa. ꝛ no bar. in.l. sanctio legũ. in pꝛin. de penis. et bal. in. d. ſ. pena grauioꝝ. vnũ verbũ p imol. in.l.ij. in. ij. carta. de pub. iud. ꝛ q pena statuti fa ciat cessare penã legis cõis. tenet bal. in. d.l. data opa. cui⁹ opi. seq̃ tur etiã pe. de ancha in. c. ca nonũ statuta. ver. quero vtrũ sicut statu tũ secũdũ. et vide imo. in.l cũ mulier. s. solu. ma. in. ix colũ. ver. itez non obstat. ꝛ io. an. ĩ addi. spec. in ti. de fur. et viõ no. p bar. et doc. in.l.i.ĩ.iij. col. de op. no. nũ.

Retoꝛ. ſ. hº edicto. op. eligẽdo. Si p crimine agiť ciuiliť an posſ p codem agi criminaliť. adde imo. in.l. iterdũ. j. de pub. iudi. et nota bar. in.l. ptoꝛ ſ. fi. C. de in iur. et qđ no. gl. et bar. in.l. ex moꝛte. C. ad.l. aq̃l. ꝛ vi de bar. in.l. si ab eo. ff. de cadũ. et in.l. qui euitãdi. C. de. pdit. ob tur. cãm. adde tñ q̃ si agaťur ciuiliť non pꝛo delicto sed p debito poteꝛit pꝛo eo qđ acciderit ĩ dicta causa ciuili agi criminaliť et interim suꝛ persedetur in ciuili. puta si ad pbãdum pduci testes quos tu accu sas de falso. ita dicit bal. in.l. si q̃s testi bus. C. de testa. in pe. col. et no. m.l. sa tis apte. p cy. C. de fal. et in l.i. C. q̃ accuſ. et de hac ma teria q̃ ciuiliť actõ possit cu mulari cũ cri minali. vide bal. in.l.i.ĩ. ij.

Hoc edicto primo põit vnũ dictũ. secũdo ponit opinionẽ quoꝝũdã. circa vnũ dubiũ descen dens ex edicto. tertio põit determiatõez illi⁹ dubij secũda ibi: neqz debere. tertia ibi. sꝛ vtili⁹. ꝛ legitur iste. ſ. in gl. trib⁹ modis. Proseq̃mur pꝛio lectu rã io. tanq̃ veriozẽ fm quã bꝛeuiť hoc dicit. Ñ ex eodez facto oꝛiť ciuilis ꝛ crialis. phibeť q̃s eas siť intẽtare. sꝛ vna pacta poterit ad aliã redire. h.d. et pone casuz. Quesitũ fuit q̃re pꝛor fecit hoc edictũ cũ ꝺ raptoꝛes cõpeteret accusatio. l. iul. de vi. rñdeť q pꝛor p hoc edictũ itroduxit actionẽ ciuilẽ. lꝛ ei cõ peteret cui⁹ bõa sunt rapta accusatio crialis. per. l. iul. de vi. In ver. neqz debere. q̃riť vtrũ ꝓpositta actõe ciuili impediaťur q̃s ꝓponere actionẽ crimi nalẽ. p.l. iul. de vi. Quidã dicebãt q nõ. in ver. sed vtili⁹. iurisconsultus rñdet q interim donec pẽderet actio ciuilis nõ põt q̃s intẽtare crialẽ accusatoꝝ. tñ post latã sniam sup ciuili nõ ꝓhibeť intẽtare actio nẽ crimialẽ. h.d. vide tex. ibi cõsuluit pꝛor. dic actio nẽ ciuilẽ inducẽdo. lꝛ accusatio criminalis antea cõ peteret vt statim seq̃tur. Itẽ ibi expiri. dic. s. crialiť. Itẽ ibi neqz debere dic crialiť. Itẽ ibi publico iu dicio. dic q est casus datiui. vide tex. ibi p̃iudicari dic etiã interim ibi pꝛiuata fiat. dic si interim pẽdẽ te actõe vi bo. rap. ꝓposita. ibi de neganda actõe dic. i. accusatõe. ibi pꝛiuatã psecutionẽ. dic. i. actio nẽ vi bo. rap. ciuilẽ. ꝛ hoc ea finita fm Jo. Op. eligẽdo[b] ciuilẽ interim nõ p̃iudicaťur in crimiali. vt.l. reiũ amotarũ actio. s. re. amo. So. fm dy. hic loqui tur q̃ ciuilis ꝛ crialis actio descẽdũt ex eodẽ facto ibi q̃ ex diuersis. hec nõ videnť vera per. l. i. C. q̃ act. ciui. p̃iu. cri. put ibi loq̃tur de liberto q̃ ꝓueniť ciuiliť de opis ꝛ accusaťr ex lege viscellia q̃ iudicia oꝛiunť ex diuersis factis etiã ꝺ. l. pses. C. ō plagia. possum⁹ dicere sustinẽdo Dy. q ille leges loquũť q̃ sunt duo facta se inuicẽ ꝓtingẽtia. ita q sentẽ tia lata in vno pareret exceptionem rei iudicate in alio. sꝛ solu. dy. loq̃tur q̃ sunt duo facta penit⁹ se parata. Videte dñi ciuilis ꝛ crialis. phibenť pꝛo poni eodẽ tpe rõne p̃iudicij. q̃a absolutoꝛia lata in vno põt parere exceptionẽ rei iudicate in alio. ita intelligit do. dy. in. c. null⁹ pl⁹. de reg. iuſ. li. vi. et j. dicã. et isto respectu veri dicit Dy. qꝛ q̃ oriũtur ex diuersis factis separatis ista regula nõ est ipedi mẽto. phibeť etiã ꝓcursus ciuilis ꝛ crialis rõe ma ioꝛitatis. vt.l.p minoꝛẽ. s. de re iudi. et.l. fi. C. de oꝛ. iudi. et isto respectu nõ dicit verũ dy. qꝛ ciuilis ꝛ cri minalis nõ pñt ꝓcurrere vt dictis legib⁹. Nõ ob. l. rerũ amotaꝝ. qꝛ itelligo eã fm aliã lectura ibi po sitã. Scõo op. q pñt siť intẽtari. vt. C. q̃ accusa. nõ posſ. l. q̃ crimẽ. vbi simul et semel peto quẽ puni ri ꝛ ꝺdẽnari mihi in expẽsis. et sic ꝓponiť crialis in eo q venit pena applicãda fisco. et ciuilis in eo q pene veniũt applicãde parti. vt no. i.l.ij. j. de sepul. vio. so. dicũt quidã q ibi loq̃tur q̃ ciuilis ꝛ criališ oꝛiunť ex eadẽ. l. tũc pñt simul intẽtari. alias secus et ita dicebat do. iac. bu. hec so. nõ plꝫ. nã cũ regula sit q ex quocũq̃z maleficio põt q̃s accusari crialiť ex eodẽ põt agi in factũ ciuiliť. vt.l. q noie. j. de [illegible]. et. s. p socio. l. nec q̃sq̃. ergo semp posset ꝓponi ci uilis ꝛ crialis: qꝛ ex eadẽ. l. ꝓterea ꝺdicte rõnes: qꝛ

col.ver.ſz cō/
tra hoc.C. de
appell. et ibi
ponit nouam
cōclusionē: vi
delicet q vbi
q̄s venit dā/
nād⁹ ad mor
tē ꝓcedit ciui
lis et crīalis
accumulata.
et ibi etiaz in
iiij.col.dic̄ q
illa regl'a qñ
ciuilis accu/
satio tē. non
hz locū in iu/
dice inq̄rēte.
et vide bal.in
l.edita. in re/
pe.pusina. in
xxxiij. ibi. q̄d
si vult primo
libello renun
ciare. C. de
edē.vīō bart.
et ibi dixi p⁹
eū in.d.§.qui
furē.

i Absoluto/
ria lata. An
absolutoria
lata in ciuili
pariat excep
tionē in crimi
nali.z cū bar.
hic z cy. con/
cor.bal.i.l. ex
morte.C. ad.l
aq̄l.gl. z bal.
in.d.l.i.C. ad
l.fauiā.ō pla.
dicit q absolu
toria in ciui
li non p̄iudi/
cat in crīnā/
li.nisi in ciuili
incidēter fuis
set deductuz
crīmē z fuerit
lata absolu/
toria exclusi/
ua crīmis.de
quo p̄ imo.et
io.an.in.c. de
his. de accu.
et p alios i.c.
dilectus. de
purg.can.ali
as ō iure pa.
alias de iur.
cal. p imo. in
d.l.interdum
de pub. iudi.
vide aliq̄d p
bar.i.l.si duo
§.ita iuſ.§. ō
iureiur.

k Quero

absolutoria lata in vna pōt parere p̄iudiciū in alia
et etiā rōne maioritatis hñt locuz siue ex eadē lege
siue ex diuersis. vñ dico sicut alias dixi si aliq̄s vel/
let intētare ciuilē actionē et crīalē accusationē nō
pōt vt hic.et.l.interdū.j. de pub.iudi. Hz si velit in
tētare accusationē crīmīalē p̄incipaliē et petere re
stitutionē rei ablate incidēter p officiuz iudicis vel
restitutionē expēsarum bñ posset.ita loq̄tur.C. q̄ ac
cu.nō pos.l.q̄ crimē.et.l.interdū.§.q̄ furē. et ibi dixi
§.de fur.et.l.q̄ cuitādi.C. de ꝺdi.ob cām.et.l.iiij.§.
si dicanē.§.fi.regū.et.l.pe.§. de calū.et.l. medic⁹. j.
de va.et extraor.cogni. Hz si q̄s vellet p̄incipal'r
intētare ciuilē et crīalē accessorie nō posset cū in ea
req̄ranē pbatōes lucidiores. vt.l.sciāt.C. de pba.
Ulteri⁹ op.ōr hic q̄ pacta vna pōt ad aliā redi
re. otra in.l.p̄tor edixit.§.i.j. de iniuſ.solu. ibi vtraq;
cōpetit ad vindictā. s. ciuilis z crīmīalis. hic vero ci
uilis ꝓseqūtur tm̄ rē familiarē. qō q̄liter itelligaſ di
cā ibi. Sum⁹ expediti de lectura io. venio ad le/
cturā Pla. fm quā hoc breuiē dicit. Absolutoria
lata in ciuili parit exceptionē rei iudicate in crimi/
nali cā. sec⁹ ecōtra. h.d. In prima pte nō mutaē ca
sus: sz in secunda et tertia est variatio. videte est ne
vera lectura Pla. certe nō. nec repio aliquē q̄ tene/
at eā: qz est otra oēm rōnē. nā si absolutoria lata in
ciuili parit exceptionē rei iudicate in crīali fm eum
cū multo magis absolutoria lata in crīali in q̄ fit ex
aminatio plenior pariet exceptionem in ciuili. et sic
magis deberet ecōtra. tene ergo lecturā io. Tñ
p declaratōe lec. Pla. q̄ro vtrū snīa lata in vna pa
riat p̄iudiciū in alia. Rñdeo aut vtraq; tam ciuilis
q̄ crīalis tēdit ad vindictā et snīa lata in vna parit
p̄iudiciū in alia siue fuerit ꝺdēnatoria siue absolu/
toria. vt.l.p̄tor edixit.§.i.j.ō iniur. si vero ciuil' actō
pseq̄tur rē familiarē. et tūc aut sup vna ferē absolu
toria sup facto q̄si crīmē nō sit cōmissuz. aut sup iu/
re q̄si nō sit pbatū. aut est lata absolutoria simpl'r.
Primo casu obstat exceptio rei iudicate. prio per
ter. in.l.pses. C. de pla. scdo p rōnē. qz qñcūq; illud
qō est examinatū et decisum in vno iudicio veniet
examinādū in secūdo obstat exceptio rei iudicate.
vt.l.si q̄s cū totū. §. plane. et. §. si ancillā. §. de excep.
rei iudi. et hoc tenet dy. in. c. null⁹ pl'ib⁹. de re. iu. li.
vi. et etiā alij doc. si vo absolutoria ferē sup iure q̄si
nō pbatū nō obstat exceptio rei iudi. ar. §. de iure
iu. l. ex duob⁹. §. a fideiussore. et. §. si q̄s iurauerit. z. l
fi. e. ti. et hoc etiā tenēt dicti doc. in dictis locis dy.
in. d. c. null⁹ pl'ib⁹. et Cy. in. l. i. C. q̄si ciui. ac. cri. prę.
aut dubitaē: z tūc vīor prima facie iudicatū esse su/
per facto. vt no. in. l. fi. §. de iureiuſ. et. l. i. §. si fideiuſ
sor. §. quarū re. act. nō daē. sz certe iste leges loquū
tur in iuramēto. tū in snīa mihi Zdū visum est q̄ in
dubio q̄s videaē absolut⁹: q̄a nō pbatū p. l. iuſ. in
prin. et qō ibi no. §. de ꝺdi. ide. vbi videē casus in. l.
procurator ad exhibēdū. §. i. §. rē ra. hab. et. l. si inē me
et te. in fi. §. de excep. rei iu. rō differētie inē iuſiurā/
dū et snīam est. prio qz iuſiurādū hz vim solutōnis
qō nō est in snīa. scdo qz ille q̄ iurat: iurat de eo qō
scit et de facto suo. vñ pōt recte scire et iurare eē fa/
ctū vel nō esse factū vel esse ꝺctū vel nō ꝺctū. iudex
vero iudicat de facto alieno. et io nō pure pōt dice
re factū esse vel nō esse factū vel esse ꝺctū vel nō eē
ꝺtractū. ar. l. cū falsum. §. de acq̄r. here. si vero seq̄re
tur snīa ꝺdēnatoria sup vna. tūc nullo mō p̄hibeē
ad aliā redire. casus est hic fm lec. io. et veraz. vt. C.
q̄ ciui. act. p. cri. l. i. Predicta vera q̄ iudiciū ē fi/
nitum sententia diffinitiua. sed si esset finitum abo/
litione: tunc nullo modo impediretur intentare ali/
am actionem. vt. l. i. C. de gene. abo. facit. C. de fide

instru. l. ij. et. l. si docueris. C. de fal. Quero ab
solutoria lata sup facto parit exceptionē rei iudi. in
alia accusatōe. vt. §. dixi. Quero an hoc sit verū
etiā alio agēte seu accusante. vīor q̄ sic. vt. l. q̄ de/
nūciasse. §. fi. j. de adul. sz ibi spālis est casus in mu/
liere. vñ cōtra. puto alio accusante: vt hic tē casus
C. de accusa. l. q̄ de crīe. cū gl. sua: in eo q̄ pmittit
q̄ accusatōe intētata ab vno sup vno crīmine pōt
intētari accusatio ab alio sup alio crīme ex eodem
facto nō ab eodē. rō q̄a qñ ab eodē absolutoria la/
ta in prima pōt parere exceptōz rei iudicate in secū
da qō nō hz locū qñ ab alio. et illa est rō illius. l.
Quero vtrū[k] pbatōes facte in vna ista[z] cāruz
psint i alia. breuiē aut pbatōes sē facte ad absolu
tionē et psunt in alia. vt. l. pses. et. l. i. C. de plagi.
Aut facte sunt ad ꝺdēnationē. et tūc aut pbatōes
sunt facte in cā ciuili principal'r circa delictū et non
psunt in cā crīali. ita tenet gl. in. l. si q̄s ad se fundū
C. ad. l. iuſ. de vi. et pbaē in. l. iij. §. idē dīuus. §. de te
sti. ibi testib⁹ nō testimonijs. et est rō. qz in crīalib⁹
req̄runē pbatōes luce clariores meridiana. qō dī/
co nō faciūt fidē: itelligo. s. plenā tū adminiculanē.
ar. l. quero. in fi. §. de edili. edi. et. l. capite q̄nto. j. de
adul. aut pbatōes sunt facte in cā ciuili sup aliquo
adminiculo ad crimē vt sup dīnio. et facit fidē i crī/
minali. vt. l. i. et. l. pses. C. de pla. aut pbatōes sunt
facte in crīali: et tūc psūt in ciuili: qō intelligo ite
easdē psonas. vt. l. is apud quē. C. de edē. et ibi no.
et. l. cū antea. circa finē. C. de arbi. Itē inē alias pso
nas q̄bus p̄iudicaret snīa: vt dixi in. l. ij. §. iudi. sol.
sz vīor q̄ debeat distingui. aut fm iudiciū tēdit ad
eundē finē cū prio et faciūt fidē an ad aliō: z tūc nō
faciūt fidē nisi de nouo examinenē. vt extra de testi.
c. veniēs. et no. p gl. et īno. extra de or. cog. c. cū dile
ctus. vbi pbatōes facte sup exceptōe nō psunt su
per actōe nisi de nouo pbeē. dico q̄ illa distinctio
an ad eundē finē tendat: an ad aliū mihi nō placet
in pposita qōne. sz puto sic dicendū an prime pba
tōes fuerūt facte in cā vbi sufficit sūmaria cognitō
vel fuit facta nō seruato iuris ordine vt añ litē con
testatā sup aliq̄ dilatoria. et tūc nō faciūt fidē i alia
cā etiā inter easdē psonas. hic est casus in. d. c. veni
ens. et ita pōt intelligi qō no. in. d. c. cuz dilect⁹. q̄a
ille exceptōes fuerūt dilatorie. sec⁹ puto in pbatō
ne facta sup exceptōe pemptoria. p hoc qz etiā vi/
ctoria sup exceptōe q̄nq; facit fidē in actōe vt dixi
in. l. q̄ rome. §. duo frēs. §. de ver. obli. et ita vīor in/
telligere Inno. extra de or. cog. c. sup spoliatōe. cir/
ca finē glo. mag. Quero q̄d si ille qui pduxit te
stes in vna cā velit eosdē vel alios pducere in alia
cā sup eisdē articulis an debeat audiri. vīor q̄ non
inuito eo ꝺ quē pducunē. vt. l. fi. C. de test. et qō no.
in. l. pperādū. circa finē. C. de iudi. Aduerte in vna
et eadē instātia post dicta testificata non p̄nt te/
stes pduci sup eisdē articulis. vt in auē. q̄ semel. C.
de pba. et in auē. de testi. §. qñ vero. Si vero ē alia
instātia si q̄dē est sup eosdē et ad eūdē finē: tūc aut
testes fuerūt primo recepti cora arbitris et est loc⁹
distinctioni. l. fi. C. de testi. si vero fuerūt recepti co/
rā iudice ordinario: tūc indistincte primis attesta/
tōib⁹ esset standū dimissa distinctōe. l. fi. C. de testi.
q̄ dicta taliū testiū semp faciūt fidē. vt. l. gesta. C. ō
re iudi. et ita tenebat iac. bu. z Inno. tenet extra de
testi. c. cū in tua. lz gl. aliter sentiat in. d. l. p perādū.
in fi. C. de iudi. si vero alia instātia tēdat ad aliū fi/
nē vt in casu. l. nē. tūc indistincte pōt q̄s pducere
nouos testes z etiā testes antiquos sup eisdē arti/
culis. vt extra de testi. c. veniēs. z in. d. c. cū in tua. z
ibi no. p glo. et p īno. Venio ad tertiā lecturam

vtrū. vtrū cō
fessio de crīe
in ciuili p̄iu/
dicet in crimi
nali. vide in
spec. de ꝺfess.
§. nūc viden/
dū ad finem.
vbi etiā dicit
idē qō bar. h
p do. anto. in
c. cāmq;. ō te
sti. et vīō bal.
in auē. sed no
no iure. in fi.
de pe. iudi. q̄
male iu. et q̄
acta facta in
ciuili cā faci/
ant fidē in cā
crīmīali. vide
bal. i. l. quod
cuitādi. C. de
ꝺdi. ob turp.
can. p bal. in
l. ij. C. de edē.
p imo. in. l. in
terdū. de pu/
bli. in. per cy.
in. l. i. ad fi. q̄ñ
ciui. actio p;e
iudi. cri. bal.
in. l. negāda.
in. xi. col. C. q̄
accu. nō pos.
et vide abb.
in. c. at si clerī
ci. in p̄inc. de
iudi. z limita
p bar. et dixi
ibi post eū. in
l. pe. C. de ca/
lū. z abb. i. d.
c. at si clerici.
de iudi. dicit
q̄ ꝺfessio fcā
in iudicio ci/
uili p̄iudicat
in crīmīali. al
le. inno. in. c.
inq̄sitōnū. de
elect. ꝺfirmāē
ex his q̄ tra/
dunt inno. et
doc. in. c. cum
ꝺlect⁹. de or.
di. cogni. vbi
dicit inno. q̄
cōfessio facta
in iudicio ci/
uili p̄iudicat
in crīmīali. vi/
de. inno. in. c.
finē. de pu/
ni. et ibi ponūt do
cto. moder. i
c. veniens. cl
.ij. de testi. et
hoc est verus

si cõfessio fiat principaliter in iudicio ciuili: sz ꝗd ecõtra si fiat inciden
ter, declarat bal. sing. in. l. merchalẽ. in fi. C. de ꝓdi. ob tur. cau. vide ad
materiã qõ ipe scribit in. d. l. i. in fi. C. de re iudi. et vide abb. in. c. cãm
ꝙ. el. ij. de testi. et vide bal. in. d. l. si ꝙs ad se fundũ. C. ad. l. iul'. de vi. et
facit tex. et ibi iac. bu. in. l. ij. C. de e den. et qõ no. bar. in. l. locuz. §. si ꝙs
duo. de ta. ex
bi. et an acta
facta in vno
iudicio faciãt
fidẽ in alio in
crimiali. adõ
qõ no. bal. in
l. nã ꝛ postea
in. §. si minor.
ff. de iureiur.
et bart. in ex
trauag. ad re
pri. in ver. ssiõ
marie. ad fi. d
bis lati? dixi
in. d. l. ij. C. de
eden.

¶ Contraria loquunt. ad
de iac. but. in
l. si ex falsis.
C. de trãsact.
et in. l. fi. C. ex
falsis instris
ꝛ seqtur imo.
in. d. l. idiuus
in. xvi. col. de
re iudic. in. q.
an viuẽte illo
ꝙ principaliẽ
falsum cõmi
sit posit prio
et principaliẽ
agi ꝓra illũ
ꝙ vsus est fal
so instro. qõ
tenuit bal. in
d. l. fi. C. de fi.
instru. ad finẽ.
¶ §. homies
et nõ dicit ad
hoc. vide bar
do. in. l. hꝺes
palaz. §. in te
stamẽtis. de
testa.

¶ §. Sz si vi
nus. statuto
quetur. vide
bar. in. l. iij. §.
negocia. ff. ꝺ
neg. ges. idez
tenet bal. in. l.
gallus. §. qõ
fi is. de lib. et
posthu. ꝛ per
gl. ibi in fine.
deinde in fi.
adde bart. in
d. l. negocia.
de neg. ges. et in. l. i. §. de ꝓcur. pe. de ancha. in. c. relatũ. el. ij. de testi. ꝛ
in. c. i. de lit. ꝓte. et vide gl. in cle. ij. de rescri. et ista faciũt si testator mã
dauit bõa sua distribui inꝯ paupes ꝑ ticiũ ꝙ tici? posset distribuere
in vnũ tm. sz ꝛriũ voluit bar. ꝑ ea ꝙ ibi habenꝯ in. l. ij. de optio. le. Itẽ

¶ Homines. Notabilis est. §. iste. et facit ꝙ qñ in instro ꝺr testib? vocatis
et rogatis et nõ ꝺr ad hoc[m] nõ valet. qr debẽt esse
rogati ad hoc. sz dic ꝙ ꝑsumunt esse rogati ad hoc
vt scripsi in. l. sciẽdũ. §. de ver. obli. Itẽ facit ad hoc
l. de his. §. de trãsac. q̃ dicit ꝙ nõ põt trãsigi nisi in
spectis ꝛ cognitis verbis testamẽti: debet intelligi
ad hoc. et hoc examinaui in. l. ꝙ rome. §. duo frẽs. §.
de ver. obli. qõ est notandũ ad multa.

¶ Sed li vnus uetur[n] ꝙ si ꝙs ꝓduxerit falsos
testes ꝛc. habeat locũ etiã si vnũ falsum tm testẽ ꝓ
duxerit: vt hic ꝛ. j. e. l. ꝙ ait ꝓtor. et. §. de neg. ge. l. iij
in eo ꝙ dicit negotia. i. negociũ. facit. §. de lib. ho.
ex hi. l. iij. §. ꝙd ergo. et de leg. iij. l. qui cõcubinã. §. si
seruus. fm ꝺy.

¶ Doli mali No. hic ꝙ gen[s] ꝓtinet in se suaz
speciẽ. nã dol? est genus et contí
net in se dolũ ꝙ fit vi et qui fit sine vi. Sc̃õ no. ꝙ
ad positionẽ generis nõ seqtur positio speciei. sed
ad positõz speciei seqtur positio generis. vt. l. si ꝙs
§. interẽptũ. §. de le. iij. et. l. inꝯ agnatos. §. vñ legi.

¶ Si qs nõ homines. No. ꝙ ille ꝙ est pri
cipalis ꝛ hoies co
adunauit teneꝯ de dãno qõ dedit ipe et de damno
qõ dedit ali?. Itẽ nota[o] ꝙ ille ꝙ est inter coaduna
tos nõ teneꝯ ꝺ dãno: nisi qõ dedit ipe: nõ de eo qõ
dederũt alij. qõ tene mẽti in fo. ꝓsciẽtie. et sic dic
glo. hic est ar. ꝙ comes albert? nõ teneaꝯ de dãno
ꝺato a bãnitis si ipe nõ dedit dãnuz. rõ qr ipe non
coadunauit sz dedit eis opẽ. ¶ Vltimo op. gl. de
l. ij. §. sz et ꝙ. j. ad. l. iul'. de vi pub. dic ꝙ ibi est factũ
tantũ ꝙ sufficit ad naturã accusatõis. sz hic nõ est
factũ tantũ ꝙ sufficiat ad naturã isti? edicti. fm ꝺy.

¶ In hac actione. Istud qõ ꝺr ꝙ interesse
non q̃druplaꝯ intelligas
de interesse affectõis. vt. l. in furti actõe. §. de fur. cõ
iuncto. §. et generaliter. j. e. l.

¶ Hec actio Istum. §. et seqẽtez examina vt
in glo. Bar.

facium ad id qõ ꝺixi post bar. in fi[i] de ꝓtestatõe facta coꝛã vno vici
no tm. in. l. de pupillo. §. si ꝙs ipsi põtor. in. ij. col. de ope. no. nũ. adde
q̃ no. bal. in. l. ij. C. de ꝓdi. inser. et bal. in. l. iubem[s]. §. si aũt. C. ad tre
bel. et vide no. ꝑ bal. in. l. ꝙcunqz. in. ij. col. C. de ser. fugi. vbi no. q̃rit
in casu. q. bar. hic. q̃d si ꝓduxi testes et instrumẽta falsa: an sit vnuz
falsum. ꝛ te
neꝯ ꝙ sic. ꝛ ad
bar. hic adde
imo. idẽ dicẽ
tẽ in. d. c. rela
tum. vbi alle
gat alberi. de
ro. in. ij. parte
statutoꝛ. i. q.
xxvi. et idẽ di
cit ecõtra per
illũ tex. ꝛ vi
bart. in. l. fi. in
ver. sed q̃ro. j.
de questio.

o ¶ Si ꝙs nõ
homies. Ille
q̃ coadũauit
homies et de
derit dãnum
teneꝯ de dã
no suo et co
adunatoꝛum
quos aduna
uit. si vero co
adunat? det
dãnũ tenetur
de dãno tan
tũ suo. et vi
ꝺ ꝓ Inno. in. c.
fi. qõ me. cau
sa. et in. c. i no
stra. de iniur.
et de damno
dato. et vide
bal. in. l. nõ iõ
min[s]. in. x. q.
C. de accus. et
ad bar. hadõ
bar. glo. text.
et doc. in. l. q̃
niam. C. ad. l.
iuli. de vi. et
bal. in. l. i. i. vi
col. C. de ser.
fugi. ꝛ ibi ꝙs
dicaꝯ capera
lis ꝛ ꝓcipa
lis. et adde. l.
in hoc. et ibi
no. de ser. coꝛ
rup. ¶ An autẽ
si aliqõ dam
nũ passus est
coadunatus
possit ipe illõ
repetere a ca
poꝛali. vi. ꝺ
d. l. quoniã.

¶ Hec actio ꝛc. facit ad id qõ dixi. §. si ꝙs tes
lib. esse iust. fue. l. i. §. ij. Itẽ facit ad qõnẽ de exbãni
to cui? bãnũ nõ tenebat. vt sz ꝙs excuseꝯ a pẽa ho
micidij. sz tm aliꝯ mulctabiꝯ. vt dixi i. l. pe. j. de adul.

¶ In hac actione. Dictuz est in edicto siue
riꝯ vtrũ genitiu? cui? denotet dñiuz. et hoc intẽdit
hic iuriscõsult?. ex quo no. ꝙ genitiu? de necessita
te nõ significat dñiũ. hẽs de hoc in. l. ij. §. ꝺ religi. ꝛ
sum. fu. et. §. nau. cau. sta. l. ij. in ꝓin. et. §. qõ aũt. di
xi de hoc. §. de ope. no. nũ. sup rub. Sc̃õ no. ꝺiffe
rentiã inꝯ in bonis ꝛ ex bõis. de quo habes in. l. rẽ
in bonis. §. de acq̃r. re. do. et isti. e. ti. §. in hac actõe.

¶ Et generaliter. Glo. signat vnũ ar. in cõ
trariũ. ꝺr hic ꝙ pl? delin
quit[s] ꝙ facit palã ꝙ ꝙ facit clã. ꝓtra in. l. fi. §. de ritu
nup. et. l. pupill?. §. sane. §. de auc. tu. ꝛ. l. nõ intelligi
tur. j. de iure fisc. et. l. nõ existimo. §. de admi. tu. gl. nõ
soluit. ¶ ꝙ. dicit aut id qõ. fit est oĩno ꝓhibitũ ꝑ. l.
vt furtũ et si[l]ia. et tũc magis puniꝯ palã faciens ꝙ
clã vt hic. aut nõ est oĩno ꝓhibitũ vt matrimoniuz
et vẽditio. ꝛ tũc magis puniꝯ clã faciẽs. vt in ꝓtra
rijs fm ¶ ꝙ. tu dic lati? vt no. Li. C. de sũma tri. l. ne
mo cleric?. in fi. ¶ Opp. hic inuit ꝙ ꝑ re deposita
etiã si nõ interfit ꝫ locũ actio vi bonoꝛ rap. sz. j. sta
tim in ver. si ꝙs igiꝯ. inuit ꝙ ad hãc actionez req̃riꝯ
ꝙ interfit agẽtis saltim modice. ¶ Qui? timoꝛe iste. §
ibi vtili? vilium est ꝛc. legiꝯ duob? modis. ꝓmo ꝙ
hic loq̃tur qñ actio furti cessat ꝑ re deposita: qr nõ
interest tũc ad ver. si ꝙs igiꝯ. ¶ Ñ. duz dicit interest
sua vel modice. subaudi marie. ista est vna lec. in gl.
Sc̃õ mõ legiꝯ qõ ꝺr in isto ver. vtilius. tm si cesset
actio furti ob rẽ depositã: intelligatis rõe pson[e]: vt
qr libert? vel familiaris ꝙ ꝑ modico furto non põt
ꝙueniri furti sz actõe vi bo. raptoꝛ põt ꝙueniri ꝓ
modico interesse. Ista secũda est vera simpl'r. sz pos
set ne ꝓia sustineri. viꝺ ꝙ nõ: qr si nõ interessz sua
nõ esset ꝙd q̃drupleꝯ. ꝛ ista actio daꝯ ad q̃druplum
vt. §. e. l. i. in ꝓin. ergo nõ cõpetit si simplũ nõ repe
tiꝯ. sz possum? dicere ꝙ simplũ est extimatio rei. vt
§. e. l. §. in hac actõe. nec põt ꝙuẽt? referre actoꝛi qõ
nẽ dñij. vt. l. si ꝙs emptõis. §. sz hoc sup his. C. de ꝑ
scrip. xxx. an. et hoc mõ ꝓcedit ista lec. sz si poneres
ꝙ actoꝛ cõfitereꝯ rẽ sibi depositam et nõ interesset
sua: nõ video q̃liter ista actio posset cõpetere sibi.

¶ Hec actio. No. ꝙ actio ex delicto q̃ deno
minaꝯ ab ipo delicto nõ daꝯ ꝺ
heredes etiam in eo qõ ad eos peruenit. qõ ꝺixi in
l. i. §. de ꝓxiua. delic.

¶ Si seruus. Ñ vna actio daꝯ ꝺ diuer
sos negligẽtia adhibita cõ
tra vnũ ꝓiudicat ꝺ aliũ. h. o. ¶ No. tex. ibi
qr cũ quocũqz ꝛc. sz ꝺr hic si actũ est cũ dño nõ põt
agi cũ manumisso. an hoc est verꝫ sive dñs fuerit cõ
denat? sive absolut?. dicit glo. ꝙ si dñs fuerit ꝓdẽ
nat? ꝛ soluit sine dubio hoc est verũ. qõ dic vt dixi
in. l. quoties. §. si fa. fur. fe. di. Idẽ si fuit absolutus

p ¶ Et generaliꝯ. plus delinq̃t. An puniaꝯ ꝙs delinq̃ns palã plus
ꝙ clã. Et ꝙ dicaꝯ crimẽ occultũ. vide ter. hic et arch. ĩ ti. de hereti.
c. in fide. in li. vi. et doc. in. l. nemo cleric?. C. de epis. et cle. et archi. in
c. ꝓpetua. de elec. li. vi. et qõ ibi habes. q̃d de maleficio cõmisso de

noctē ⁊c̄.et facit ad declaratōz eiꝰ qō dicit bar.in.l.fi.si q̄s testa.li. eē
iust.fue.istis adde iac.de bel.in.l.fi.de ri.nup.⁊ vide q̄ no.bart.in.l.nō
intelligit.§.tacita.j.de iure fis.et adde qō ibi iudicis vel supiozis au
ctozitas req̄rit semp.et tali auctozitate nō interueniēte dꝛ fieri clā. ca
sus est fm bar.in.l.ij.C.de his q̄ ex pu.ratio.et ibi vide.et de dict clā
et de palā. vi
de i.l.si adul
teriū cū ince
stu.j.de adul.
et ad eandez
materiā vide
bal.ea quidē
in.vij.col.C.
de accu.⁊ qō
ibi dixi p mo
der.in rub.ex
tra de eo qui
fur.ordi.su.et
no.in.l.i.j. ad
l.iul.de ambi
tu. et qō no.
bal. in.l. cum
fratrem.C.de
his q̄. vt īdi.

¶ Si seruꝰ. vtruz ne
gligētia.vtrū
negligētia q̄
ad vnū pīudi
cet quoad ali
um. vide in.l.
heres . et qō
ibi bart.§.de
odi.et demō.
et bal.in.l. cō
tra maioꝛ. C.
de inof.testa.
et qō no.bar.
in.l. si prꝰ. in
ix.colū. §. de
ope.no. nun.
et silr diligēs
in vno pīsumi
tur diligēs in
alio.vt notat
bar.in.l.fi. C.
de his qui a
nō dño ma.

¶ Retoꝛ. faciūt tur
bā. Quot ho
mines faciāt
turbā vel col
legiū.de quo
in rub.j.ō col
le. illici.'adde
inno.in.c.i.de
elec.q̄ tenz q̄
duo ogrega
tōnē:tres col
legiū.x.ppl'm
xx.turbā.qua
tuoꝛ vel q̄nqz
poꝛci gre
x. oues gre
gē.et ibi vide
quot faciunt
vnionē. et est
glo.in.d.c.i.⁊

vt.l.licet.§.fi.ff.nau.cau.sta. ¶ Qp.C.de inof.test.
l.ꝺtra maioꝛes.gl.nō soluit.tu dic ibi nō erat negli
gēs:sz pseqbar illud ius qō credebat sibi cōpete
re.ꝑterea ibi erāt pla remedia.hic vnū tātū lz cōtra
diuersos. Scōo opp.de.l.itē.in prin.§.de alie. mu.
iu.cau.fa.vbi negligētia ꝺtra vnū nō pīudicat con
tra aliū. Qui timoꝛe dic tria verba.q̄qz est vna ⁊
eadē actio nūero q̄ cōpetit ꝺtra diuersos.tunc ne
gligētia adhibita ꝺ vnū pīudicat ꝺ aliū vt hic.q̄n
qz sunt actōes diuerse.⁊ tūc aut cōpetunt ꝺtra di
uersos ex dispositōe ꝺhētiū.aut ex dispositōe legꝭ
prio casu vtrū negligētia adhibita cōtra vnū pīu
dicet ꝺtra aliū.dic vt dixi in.l. cū q̄s. §. si q̄s ꝑ reo.
§.de solu.scōo casu aut negligētia adhibita ꝺ vnū
tollit illō qō erat cā dāde actōis ꝺ aliū ⁊ tē ꝺ aliū ꝑ
iudicat.vt.l.fi.C.de his q̄ a nō do.ma.aut nō tollit
illō qō est cā dāde actōis ꝺtra aliū ⁊ nō pīudicat.
vt.l.itē.in prin.§.de alie.mu.iud.cā fa.et ibi de hoc
p glo.ex hoc pz q̄ falsa est gl.C.qō me.cā.l.iij. q̄ di
cit q̄ si est emptoꝛ liberatꝰ pscriptōe nō pōt agi ꝺ
metū inferentē.nā cū dñiū nō sit cā actōnis qō me.
cā.sz metus:nō dz tolli actio qō me.cā. pscriptōne
dñij.vt.d.l.itē.et ita tenēt doc.in.d.l.iij.et bene.

Hic pōit tertiū caput edicti p
¶ Retoꝛ. toꝛis. Nota.quot hoīes faciunt
turbā. ¶ Qpp.de.l.nerati.j.de ver.sig.
Nō.ibi loq̄tur de collegio qō fit exꝰ.p idē dic
glo.in vniuersitate p illā.l.in.l.sicut.§.pen. §.qō cu
iusq̄ vniuer.no.⁊ in familia.ita nota ī.l.de testō. §
fi.j.de ver.si.hic loq̄tur de turba. ¶ Scōo op.isti.
de iur.pso.in fi.glo.nō soluit. Nu dic q̄ hic expōit
q̄d sit turba.ibi vero exponit q̄d sit multitudo que
pōt esse maioꝛis et minoꝛis nūeri.vt ibi not. Quae
ro quot hoīes faciūt cetū:certe hic habes in textu
q̄ idē est dicere cetū hominū et turbā hominum.
Quero quot hoīes faciūt ogregationē. glo. q̄ est
extra de elec.c.i.dicit q̄ duo hoīes faciūt ogrega
tionē. Quero quot hoīes faciūt ppl'z. credo q̄ ad
minꝰ req̄rant decē.ita no.glo.extra de elec. c.i. pro
hoc ista.l.et.l.oues.j.de abige.ꝺiūcta.l.rerū mixtu
ra.§.de vsuca. Quero q̄d de gēte quot hoīes faci
unt gentē.ia vidi qōnē de facto in ciuitate ista. Vi
cebat statutū si q̄s coadunauerit gentē. Rñdeo q̄
est idē qō ppl's.qō ꝓbat.§.de iust.et iur.l. oēs po
puli.cōiūcto.§.oēs ppl'i.insti.de iure natu. gen. et
ciui.nā in vno loco dicit gens ⁊ in alio dꝛ ppl'us. ⁊
ponūt ꝑ eodē.ergo ⁊c.puto tū q̄ si q̄s coadunaue
rit hoīes eq̄tes minoꝛi nūero dicerē gens fozte q̄
tuoꝛ vel quinqz.ar.d.l.oues.j.de abigeis.

Nota.ad istud qō dixi ti
¶ Hoc aūt edicto bi q̄ dz inspici locꝰ vbi ē
maleficiū cōmissum nō locus vbi q̄s mādauit com
mitti maleficiū vt hic.facit.l.si vt ppōit.§. de fide.
et ibi dixi.dicā in.l.nō solū.§.si mādato.j. de iniur.

Dicit hic si extra turbā sit ⁊c.cō
¶ Hoc edicto tra.§.§.pri.vbi sufficit etiā si ē
absens.glo.dicit q̄ turba pōt ꝺtinere magnū spa
ciū.vū req̄ritur q̄ q̄s sit in turba lz nō sit in eodē lo
co vbi dānū dat. Aduerte et mēti tene. Dicit statu
tū si q̄s coadunauerit gentē:req̄rit ne q̄ omēs sint
coadunati in vno loco vel in vna domo vel in vna
eccl'ia. Rñ.nō.sufficit esse si sint coadunati:lz distēt
ꝑ magnū spaciū.ita vides hic in hac glo. et ideo si

q̄d est ppl's.vide bal.in.l.etiā.in.iij.col.C.de execu. rei iudi.et quot
faciant ce tū.vide cy.et bal.in.l.i.et qō ibi bal.de tu.et cura.illustriū
psonarū.et.x.faciūt parrochiā.xiij.q.vnio.vide bar.in.l.sicut.§. qō
cuiusq̄z vniuer.no.et q̄d in familia.vide bal.in.l.iubem.§.finali.C
ad trebel.et gl.not.x.q.i.c.i.pōit de his q̄ hic dicunt. et vide bar. in
l.i.§. de pba.

vnꝰ famulꝰ staret in vna domoꝛ:et aliꝰ in alia. et sic
de singulis esset coadunatio, lz sint in diuersis lo
cis.sz lz gl.soluat istud ꝺtrariū multū notabiliꝛ. tū
iac.de are.soluit istud ꝺ dū alit.⁊ sic.§.§.pr. loq̄tur
de eo q̄ cōmisit dolū in coadunatōe turbe.hic cū es
set in turba dolo fecit vt dānum daret. fateoꝛ tū q̄
idē locꝰ nō debet sic stricte accipi ꝑ eo pūcto. vt la
tius examinabo in.l.i.§.ex incēdio.j.ti.i.

Nota.q̄ lzs misericoꝛdi
¶ Si quis aduentu am clamare offenso di
cēdo ⁊ clamādo succurrite succurrite. Item no.q̄ q̄
ples determiatōes respiciūt vnū verbū q̄libet per
se determiat verbū:nec determinant inuicē iste de
termiatōes.declaro.dꝛ in edicto pꝛoꝛis.pꝛoꝛ ait cu
ius dolo malo in turba dānū qō datū vl factū esse
dicet.istud participiū datū vl factū esse habz istas
duas determiatōes q̄ sit datū in turba:⁊ q̄ sit da
tum dolo malo.tū nō req̄rit q̄ turba sit coaduna
ta dolo malo vt hic.qō tene mēti ad multa.

Nota hic q̄ dif
¶ Critqz hec differētia. ferta in pcedēti ca
pite in subseqnti nō intelligunt repetita. nā verbū
coactis hoīb nō itelligit repetitū vt hic.vel raptū
etiā nō coactis ⁊c. Contra.§.ad.l.aq̄l.l. quēadmo
dū.in fi.et insti.ad.l.aq̄l.§.hoc tū capite. Rñ. dicta
in pcedēti capite q̄ ptinēt ad dispositionē in seqnti
itelligunt repetita vt in ōnijs.secꝰ i his q̄ ptinēt ad
facti narrationē vt hic. Contra hoc op. q̄ etiā ea
que ptinēt ad facti narrationē intelligunt repetita
in seqnti.vt.j.ti.i.l.i.in prin.cōiūcta.l.iij.§.q̄ ait pꝛe
toꝛ.eo.ti. Breuit dic q̄qz lex dispōit circa plu
ra in diuersis oꝛationibꝰ.et tūc dictū in vna oꝛatōe
nō intelligit repetitū in alia oꝛatōe circa facti nar
rationē vt hic.q̄qz lex disponit circa plura ī eadē
oꝛatōe:ita q̄ oīa illa regunt ab eodē verbo. tūc di
ctū in vno intelligit repetitū in alio.ita loq̄tur.l.i.§
i.ꝺiūcta.l.iij.j.ti.i.§.q̄ ait pꝛoꝛ.nā cū oīa ab eodem
verbo regunt q̄litas q̄ respicit illud verbū respicit
ipm vniformiter quo ad oīa.ita debetis intelligere
hūc articulū.ꝑ hac solutōe.§.de fun.instru.l.scie.§
gaio. Latiꝰ ergo in ista materia distingue sic: vtrū
dicta in vno capite intelligant repetita in seqntibꝰ
dic aut est vna.l.hīs pla capitula.aut sunt ples le
ges separate et distincte.pꝛio casu aut illa pla capitu
la inferunt sub diuersis oꝛonibꝰ et nō intelligunt
repetita in sequētibꝰ.vt.l.ij.in prin.§. eo. et hoc. §.
Aut inferunt sub eadē oꝛatōe et intelligunt repeti
ta.vt.l.i.in prin.cōiūcta.l.iij.§.ait pꝛoꝛ.j.ti.i.ar.l.scie
§.gaio.§.de fun.instruc. Scōo casu q̄ī q̄ris de his
q̄ ptinēt ad iuris dispositionē.⁊ tūc aut dicta in pꝛ
cedētibꝰ sunt ꝺtra ius cōe et exoꝛbitāt a iure cōi:⁊
nō itelligunt repetita in seqntibꝰ.ar.ad hoc. l. vxoꝛ
ri.§. vxoꝛi.de le.iij.qō no.per glo.in.l. talis scriptu
ra.in fi.de le.i.facit extra de reg.iur.c. ea que a iure
cōi.li.vi.et.l.qō vero.et.l.in his.§.de leg. Et ꝑ hoc
posset determiari q̄stio quā disputauit Ja. de bel.
in vno capitulo statutoꝛ caueret.q̄ habeat locuz in
ꝑteritis et futuris.certe hoc exoꝛbitat a iure cōi cū
natura legis sit dare formā futuris negocijs. vt.l.
leges.C.de legi.et iō in seqntibꝰ nō intelligeret re
petita.et ita determiat Ja. de bel. lz ꝑ alias rōnes

¶ Si quis aduētu.no.q̄ lz. Nō.q̄ ofenso licz cla
mare succurri
te. q̄d de cla
mante:ad ar
ma.vide eum
in.l.capitaliū
§.solent.j. de
penis. ⁊ ad
bar. hic. facit
qō ipe no. in
l.vt vim. ō iu
sti.et iu.§. ad
de bar. i.l.ꝑ
hibitū. C. de
iur.fis.li.x.

¶ Critqz hec differentia.re
petita. an dic
ta in pceden
ti capite itelli
gant repeti
ta in sequēti.
fac.l.si q̄s fili
um.§.fi. de in
of.testa.et ibi
p doc.et vide
bar.no.in.l.f.
de re. du. per
do.anth. in
cle.i.de supp.
ne.pla.et oīo
bar.in.l. doli.
in prin. ō ser.
corrup. vbi q̄
litas sequēs
refert ad oīa
pcedētia. do.
an. et imo. in
d.cle.i.appro
bāt oīa dicta
ꝑ bart. hic.et
adō q̄ no. gl.
in.c. cū singu
la.in ver.prio
ratib. de pre
ben.li.vi. Et
q̄ dictum in
vno intellige
tur repetitus

in alio.vide aliq̃d p̃ bal.in.l.i.C.de legi.heredi.

v ¶ Et intelligunt̃ repetita. Et hoc est verũ in his q̃ sunt exp̃sse dispo
sita:sec⁹ si sunt subaudita.vt no.bal.in lec.antiq̃.in.l.i.in prin. in glo.
in ver.si q̃s.et ibi remisi.s.q̃ quisq3 iur.

x ¶ Oldrad⁹ disputauit.vide bo.glo.in cle.i.in.v̈.curã.de sup.neg.p
la.et facit q̃
no.bar.in.l.i.
§.ij.s.ad.l.fal
ci.et in.l. oẽs
ppli.in.iiij.q.
vi.arti.princi
palis. Cõtra
riũ videt vel
le bal. t ang.
et ino.in.l.co
heredi.§.qui
patrẽ.de vul.
t pup.q̃ si be
ne ꝓsiderent̃
nõ obstãt. tu
vide q̃ not.
bald.in.l.i.C.
ne lice. tertio
quo .et dñs
antho.t ino.
in cle.i.ꝺ sup.
neg.ꝑla.vide
gl.in cle. sepe
in ver.nõ ob
stãtib⁹ .ꝺ ver
bo.fig.

¶ De incen
dio rui.t nau
fra. Rub.

D Retor.
§.ex icen
dio.cãm pri
mã. Idẽ dic
hor.de dictõ
ne si: q̃ deno
tat cãm pri
mã. dictio ve
ro ab: deno
tat remotam
ita dicit bar.
in.l. nõ soluꝫ.
C.de legi. vbi
videas t bal.
in.l.ex hoc iu
re.s.de iust.t
iure.t ancha.
in.c. si ꝓpter
tua.de rei cri.
li.vi.glo.in.c.
pe.§.fi.de of.
dele.in. vi. et
no.i.l.q̃ actio
ne.§.celsus.s̃
ad.l.aq̃l.

z ¶ Ad.q. no.
q.ꝺ equo vul
nerato in sti
pẽdio: q̃ post
ea moꝛit̃ in ci
uitate.an de
beat emẽdari
sicut si moꝛtu
us esset i bel
lo.fac q̃ no.

et ei⁹ disputationẽ habetis in aut. vt cũ de ap.cog.
circa prin. Si vero nõ exoꝛbitant a iure cõi.tũc aut
q̃ris vtrũ intelligant̃ repetita in seq̃ntib⁹ capl'is ,p
rimis et intelligunt̃ repetita^v, vt.l.quẽadmodum.
in fi.s.ad.l.aq̃l.et insti.ad.l.aq̃l.§.hoc tñ capite.t.j.
de adul.l.mariti.§.hoc q̃nquẽniũ.aut q̃ris vtrũ itel
ligant̃ repetita in alijs capl'is distãtib⁹ mediatis a
plurib⁹ alijs capl'is:et nõ itelligunt̃ repetita. vt in
sti. de re. diui.§.itẽ lapilli.et ibi ita no.p gl. quã no.
bñ.et hoc est verũ nisi ,put statim dicã in diuersis le
gib⁹ separatis. Scꝺo casu principali q̃n diuerse le
ges seu diuersa statuta aut vna lex ,pcedit p modũ
regule et i oĩb⁹ alijs itelligit̃ repetita.arg.l.regula.
circa fi.de iur.et fac.ign.exẽplũ in.l. de vnoquoq3.
s. de re iudi.vbi põit̃ regl'a q̃ in vnoquoq3 nego
cio oꝛ ps citari.supuenit postea.l.ij. C.de sen. ex pi.
reci.q̃ tradidit formã q̃lit̃ ferat̃ sntia.t nõ repetit de
citatõe ptis.et certe illud itelligit̃ repetitũ:qz i alia
lege p modũ regule est traditũ.t p hoc Old.dispu
taut^t vnã q̃nẽ.dicebat primũ statutũ q̃ iudex te
neat̃ dare quãlibet sniaz cũ ꝺsilio sapientũ.demuz
aliꝺ statutũ dicebat q̃ in q̃busdã casib⁹ iudex debe
at ,pcedere sũmarie.certe itelligit̃ repetitũ q̃ iudex
det sniaz cũ ꝺsilio sapiẽtis.qz illꝺ primũ statutũ ,p
cedit p modũ regule.si vero nõ ,pcedit p modũ re
gule.et tũc aut vna lex venit ad interptationẽ alte
ri⁹.t tũc oĩa q̃ dicunt̃ i lege iterptata itelligunt̃ re
petita in.l.interptãte.vt.l.nihil.s. ꝺ ꝺiũgẽ. cũ emã.
lib.et in auth. de filijs añ istru.do.na.§.i. Si vo vna
l.nõ ,pcedit ad interptationẽ prime.tũc dicta i vna
nõ intelligunt̃ repetita in alia.vt.l.i.§.meminisse.et
§.q̃d tamẽ.s.de ven.inspi.

¶ Hec autẽ actio Aduerte glo.in hac.l.si
gnat ꝺ.et nõ soluit. vide
glo.q̃ incipit fic.j.ibi.sz ar.ꝺ ꝛc.so.hic agit̃ rõne do
minij.ibi rõne alteri⁹ iuris:qꝺ q̃s hz in re vel ex re,
ar.l.si vẽdidero.§.i.s.de fur.nõ habetis hic alia.

¶ Docereq3 Facit ad ea q̃ dixi i.l. denũciasse,
§.q̃d tñ.j.de adul.et dic vt ibi.

u On ꝑdest. De hoc dic vt.l. ea mẽte
.s.de furtis.

q Quod vi. Opp.et viꝺ q̃ sufficiat re
uerti in ptãtẽ violẽtiã passi.
vt.l.cetere.§.i.s.de p̃ca.et ibi no.so.intelli
ge q̃ hic fuit vi possessuz aliq̃d mobile:ita q̃ cadit
in viciũ furti.alꝫ secus.vt in ꝺtarijs.

¶ De incẽdio ruina naufragio. Rub.

p Retor. Dicit̃ hic q̃ dãnive dedis
se dicet̃. ¶ Quero vtrum
sufficiat dicere tñi vel req̃rat̃ ,pbatio.
rñdeo q̃ dicit dicet̃ subaudi t ,pbabi
tur.vt no.in.l.p̃tor.in prin.s.ti.i. et. l.i.
in prin.s.si quadru.pau.fecisse di.qꝺ est verũ. et te
ne mẽti ad multa.

¶ Ex incendio. No.q̃ dictio ex hic signifi
cat cãm remotã.ponit̃ eñi ex
incẽdio.i.ppter incendiũ.regulariter est ꝺ qꝺ deno
tat cãm ,primã.vt.l.nõ dubium.C.de legi.et.l.i.C.fi
seru⁹ exte.et.l.eo tpe.in fi.s.de pecu. Idẽ de dictõ
ne de.vt.l.i.§.nũc videam⁹.s.de ꝺiũg.cũ emã.li.ei⁹
sike in dictõe de:q̃ denotet cãm remotã.vt.l. si fini
ta.§.i.s.de dã.infe.ibi.de eo ope ꝛc.cũ gl.sua. lz re
gulariter denotet cãm ,primã⁹.vt.s.dixi ¶ Ultimo
bar.in.l.qꝺ ait lex.de adul.qꝺ no.bñ.et ad hãc.q. vide in.l. in bello
amissi.s.de excu.tuto.in lec.antiq̃.et ibi bal.no.loq̃ntẽ.idẽ in.c.i. q̃.
mo.feu.amit.et qꝺ no.bal.in.l.i.C.de nundi.et in.l. trãsigere. C. de
trãsac.et in.l.dãni.§.sabini.s.de dã.infec.et bart. in.l. itẽ mella.§. si
plures.s.de excusa.tuto.et in.l.nõ solũ.§.sz vt ,pbari. s. de ope.no.
nunci.

iste v̈.quẽadmodũ.cõsueuit induci ad q̃nem⁵ de
equo vulnerato in bello q̃ postea moꝛit̃ in ciuitate
an debeat emẽdari sicut si fuisz moꝛtu⁹ in bello ꝑm
pactũ factũ cũ stipẽdarijs.et hic est ar.q̃ sic. facit.l.
ait lex.et.l.huic scripture.s.ad.l.aq̃l.et.l.dãni infec.
§.sabini.s.de dã.infec.ita dic ꝺy. ¶ Ultio viꝺ gl.
sup isto ver.si suspicio.q̃ incipit.no.ergo ꝛc.ibi.§.is
quoq3.so.dic vt ibi:qz ibi in odiũ denũciatoꝛis su
pueniẽtis. Itẽ ibi.§.q̃ ꝺꝛ. so. dic vt ibi. Itẽ ibi.l.si
q̃s.et.l.q̃uis.sz ibi est legis suspicio hic homis nõ
bñs adminiculũ iuris.vt.j.de pe.l.absentẽ. Ꝺy.itẽ
ibi.sz ibi solues.dic q̃ loq̃tur in accusatõe crimina
li.hic in actõe ciuili.

¶ Itẽ ait ptoꝛ In fi.cũ.l.seq. No.q̃ qñ ad a
liquẽ actũ req̃ritur cert⁹ locꝰ t
certũ tps ꝺz istud ,pbari^a vt hic.qꝺ tene mẽti.

No naufragium. Deinde.

No.q̃ ablatiui absoluti^bz sint ptériti tẽ
poris verificãt̃ in pñti.nã ꝺꝛ h rate naue expugna
ta.et tñ sufficit si fiet ꝺũ expugnat̃.qꝺ tene mẽti.

¶ Nõ solũ. No.q̃ iste q̃ recipit exbannitum
ignoranter nõ tenet̃ pena statuti vt
hic.p hoc.j.de recep.l.ij.et.j.de penis.l.metrodoꝛ.
et quod ibi dixi.

¶ Nõ aũt ait ptoꝛ Istũ.§.intelliga ẽm
q̃ habuistis in.l.si alius.
§.est et alia.s.qꝺ vi aut clã.

¶ Senatus Vide glo.que incipit. et merito.

p Edi⁹ .Diuus pi⁹ No. ter. ibi. ne
qz aut diu⁹. no.
ex hoc.§.q̃ maleficiũ extimat̃ graui⁹ et le
ui⁹ respectu rei rapte. Itẽ respectu psone rapiẽtis
¶ Op.circa primũ et viꝺr q̃ pl⁹ puniat̃ nobilis^c
q̃ ignobilis.vt.C.de epi.t cle.l.p̃sbyteri.gl.nõ sol.
tu dic vt p cy.C.de sñi.tri.l.fi.et dixi.j.de pe.l.q̃dam
delicta. ¶ Quero fact⁹ est ,pcessus ꝺ istũ rapiẽtez
ex naufragio q̃ abstulit rẽ talẽ et de rei valoꝛe non
apparet q̃ pena erit ponẽda.certe ꝺsiliuz est q̃ rei
valoꝛ ponat̃ꝺ in ,pcessu vt sim⁹ certi.vtrũ pena ma
ioꝛ vel mioꝛ debeat poni.nã si valoꝛ rei appõitur
tũc assumim⁹ penã q̃ est minoꝛ.vt.j.de penis.l.pre
ses.et.l.interptatõe.et.l.h emi.s.de suspec.tu. qꝺ te
ne mẽti ,pter statuta hui⁹ ciuitatis:que limitãt pe
nã actõis furti ꝑm valoꝛẽ rei subtracte.

¶ Jqs. De eo quoq3 e No.hunc.§.
tu hẽs q̃ ex
naufragio ꝺꝛ fieri qꝺ fit trepidatõne nau
fragij.et sic parũ añ naufragiũ.vt.s.,pri.l.in princi.
Itẽ qꝺ fit in ipo naufragio vel statim post vt hic.t
eũdẽ itellectũ habent ista verba rate naue expugna
ta.hic est participiũ ptériti tẽporis.t tamẽ req̃ritur
q̃ fiat in ipso actu instantis expugnatõis vel mo
dicũ antev̈ modicũ post vt hic.qꝺ est mirabile.nõ
dico nũc plus.ista sufficiãt ad psens.

¶ Equid In pria pte hui⁹ rescripti dici
tur q̃ possessoꝛes locoꝛ vbi fit
naufragiũ nõ ꝺñt aliq̃d recipe .t ab eis pt
repeti. ¶ Quero inq̃ tũ ꝺtra eos det̃ iudiciũ istꝺ.
glo.dicit q̃ in q̃druplũ si ibi rapuerint.vt.s. eo.l.i.
in prin. ¶ Quero q̃ꝺ si illi quoꝛ opa vtit̃ vt colo
ni et alij positi ad custodiã illi⁹ agri v̈ ville recipiũt

¶ Jqs. §. de eo q̃. facit iste tex. ad.q.de q̃ di
xi in.l.iij.§. armis deletuz
s. de vi et vi arma.

¶ Equid. Pro quid
not.q̃liter te
neat̃ dñs de
delicto fami
lie sue vel co
loni. sz nũq̃d

quis teneꝫ de facto sui domestici.dic ꝙ nō:vt extra de restī.spo.in.c. cū ad sedē.et qō no.bar.in.l.i.C.de epi.et cle.doc.in.l.ad inuidiaz. C. qō me.cā. Istis adde bar.in.l.si seruꝰ seruū.§.pculꝰ.per illū tex.et ibi flo.§.ad.l.aq̄l.nā p istū tex.et p.l.videamꝰ.§.loca.limita nꝫ hic dicta: nisi famulꝰ deliq̄sset in re:cuiꝰ custodia spectabat ad dōm, et de oibꝰ vide do. anꝫ tho.in.d.c.cū ad sedē.de restī.spo.

g Secūdo q̄ro.adde qō no.bal.in.c.si. in.§.quēticuꝫ lā.de pa.iuꝝ. fir. vbi dixit ꝙ exigentes pedagia debent retinere itinera tuta. vñ ꝑm eū si fiant aliq̄ robarie in eoꝝ curia territorio seu districtu ab eis possessoꝝ: vbi exigūt pedagia a trāseuntibꝰ tenenꝫ restituere et malefactoꝝ exhiare allegat gl. cū tex.et archid. ita no. xxxiij. q.v.si q̄s pegrinos. qō ē no.ꝑm eū.ad de qō no.scribit inno.& docto.in.c.fi.qō me.cā. qō diuctum allegat bal.in.l.accusare.C.ō edē. et retuli scōm bar. in.l. iniuriarū.de iuꝝ. et istud dictū īno.no.bald. in.l.fi.C. ō pena iudi.q̄ ma. iudic. et dicit bal.in.l.fi. de capti. ꝙ si fiat robaria ꝑ pe castrū obtinēs castruz teneꝫ succurrere: & ꝓhibere ne fiat. ade lodo. ro.ī l.i.§.i.s.ō publi.

h Glo. dicit adde ioh.an. in regula nō debet.in mercuria.

qualiꝫ dñi locoꝝ tenebunꝫ. Gl. dicit ꝙ forte eodē mō.ar.insti.de obli.q̄ ex q̄si delic.nas.§.fi. Istud nō placet mihi.nā dñi nō tenenꝫ ex delicto suoꝝ familiarū:nisi q̄ ipi delinquūt in mīsterio in quo eoꝝ opa vtebaꝫ dñs.vt si publicanꝰ ꝓposuit familiam ad exigendū vectigal de delicto cōmisso circa exactionē vectigalis teneꝫ nō de alio.vt.s.de pub.l.i. §.familie. Itē ille q̄ ꝓposuit aliquē cauponē teneꝫ de delicto facto in caupona:si circa illud deliq̄t per titulū furti aduersus nau.cau. vñ puto ꝙ de facto colonoꝝ nō teneaꝫ dñs.sz si poneres aliquē esse ꝓ positū ad custodiā totius territoꝝ ne furta et robarie cōmittanꝫ: & tūc teneꝫ de facto istiꝰ rapiētis. q̄a deliq̄t circa id ad qō ꝓpositꝰ est. C Scōo queroꝭ an dñs loci teneꝫ de robaria facta ibi ꝑ extraneum glo.dicitꝰ ꝙ sic si fuit sciēs teneꝫ in simplū: qz dñs tenebaꝫ ad custodiā sui loci.vt.l.i.§.fi.C.de fal.mo. et de his q̄ latro.oc.l.i.§.dñi etiā ꝓdioꝝ. vide istam gl.q̄ ē multū notabilis q̄ incipit rapiētibꝰ. C Quero & reuoco.in dubiū vtruz dñs teneaꝫ de robaria facta in territorio suo. Itē quero de villa vl' castro et comitatu an teneanꝫ.tex.et gl.in auꝫ.vt nulli iudi.§.qui vero.colla.ix.dicit ꝙ nō teneꝫ.et ibi etiam hoc vidz tenere do.iac.de bel. In ꝛiuz facit iste tex. gl.hic vidz distinguere mirabiliꝫ ꝙ sciens teneaꝫ in simplū ignorās nō q̄si teneaꝫ ad custodiā vt dictū est qō examinemꝰ. Idcirco in eo ꝙ dicit dñm teneri: de quo dño loq̄tur hic.an de dño possessiōis vnius forte de quodā rustico:an de dño vl' vt de dño castri vel ville vel de ipa vniuersitate.tex. hic vidz dicere de dño agri.dū dic inꝫ fines agri.& j.seq̄tur a dño quoqz possessionis &c. C Credo ꝙ de vtroqz posset itelligi de dño agri si ipe est sciēs itellige et ꝓhibere valēs.vt.s.si fami.fur.fe.di.l.i.in fi. Et iō si ipe erat hō ita modice potētie ꝙ hoc ꝓhibere nō poterat nō tenebiꝫ:et eodē mō dico de dño vniuersali castri vel ville vl' de ipa vniuersitate si factū essꝫ set ipis sciētibꝰ et ꝓhibere valētibꝰ ꝙ teneaꝫ i simplū:vt hic no.qō est mirabile:qz alias sola scientia nō facit quē teneri de maleficio:nisi interueniat iussus.vt.l.i.§.si fa.fur.fe.di.et ibi dixi.et.l.si sciēte.de parrici.& q̄n delinq̄tur sua sola sciētia faciet ipm teneri ciuiliꝫ.crimīaliter vero nō teneꝫ nisi in casibus quos dixi in.l.sciēdū.j.de ꝓuari.facit ad hoc.C.ō here.auꝫ.si vero dñs tpalis,et intelligo vniuersitatē hoc scire q̄n maleficiū factū est ita palā ꝙ sciuit maioꝝ ps vniuersitatis.vt.l.qō maioꝝ.j. ad munici. et.l.aliō.j.de re.iu.§.referꝫ. Sz tu dices q̄liter rūdebis ad tex.q̄ dicit ītra fines agri. Rūdeo agri.id ē ville,siꝫe in.l.sciēdū.ij.rū.q̄ satis.cog.vl' accipias ꝓpꝛie et sic ꝛgruit vtriqz dicto. vides ergo q̄liꝫ tenetur de iure cōi.sz in mlt̄is ptib' italie sūt statuta de hoc ꝙ cōia comitatuū teneaꝫ emēdare dānū in territoꝝ is eoꝝ. C Quero tūc q̄n agiꝫ ꝛ villā vl' ꝛtra dōm q̄liꝫ ꝓbabiꝫ dānū ꝛ eū.dicūt q̄dā ꝙ ꝑ iuramētū.vt.l.si q̄n.C.vñ vi. Doc.determinat ꝛ.qz illa loquiꝫ q̄n agiꝫ ꝛ ipm delinq̄ntē,secꝰ q̄n aliꝰ ꝙuenitur ex q̄si maleficio ꝓpꝛ alteriꝰ delictum.vt.l.i.s.q̄n ex facto tuto.et ibi ꝑ dy.et ꝑ cy.in.d.l.si q̄n.C.vñ vi.dixi vobis in.l.i.s.fur.aduer.nau.cau.sta. et ꝓbabiꝫ ergo eodē mō quo ibi dixi. C Quero q̄n teneꝫ villa vtrū teneaꝫ q̄libet de villa insolidū.et vidz ꝙ sic qz in delictis q̄libet de villa insolidus teneꝫ, vt.l.si

t Quero et reuoco. An villa et castrū teneanꝫ de dāno dato.et dicit bal.ꝙ sic.in.l.si q̄s nō dicā rape.in.iij.col.C.de epis.& cle.nisi q̄n villa nō possz custodire: vt qz ō nocte dānū fieret ꝑ vnū ostiū.qō no.

k Sz q̄ro. vide īno.in.c.grauē.de sen.excō.

l Leuato velo.et de istis causis q̄ debēt examinari leuato velo. vide bal.in.l.se cūde.de spoz.

q̄s id' qō.§.fi.et.l.se.s.de iur.om.iu.cū sil'ib'.dy.de termīauit ꝛziū.qz vno soluēte oēs liberanꝫ. q̄n ex delicto alteriꝰ teneanꝫ.vt.l.ex maleficijs.§.is quoqz s.de ac.et obli. C Sz q̄roᵏ in vniuersitate dz ipa ni collecta ꝑ soluēda ista ꝛdēnatōe q̄liter ponetur an ponaꝫ ꝑ solidū et libra an ꝑ capita. et videꝫ ꝙ ꝑ capita:qz vniuscuiusqz par delictū est.ergo &c.vt l.si quēq̄z.C.de epi.et cle. In ꝛziū ꝙ ponaꝫ ꝑ q̄titate pīmonij.facit.l.i.C.de mune.pa. li.x. et.l.fi.de naufra.C.li.xi.& hoc dicit dy.esse veriꝰ. idē videꝫ tenere Spe.in ti.de rap.§.i.ver.sz pōe vniuersitas.te tigi in.l.aut facta.in fi.j.de penis. pleniꝰ examīaui in.l.iiij.§.si actoꝝ.s. de re iudi. C Clenio ad ꝛ. de his aūt.et op.de.l.pedi'.s.eo.rūdeo ibi loq̄tur i eo q̄ semel tīi tale delictuz cōmisit.ille vero q̄ pluries cōmisit puniriꝫ tanq̄ latro vt hic.et.j.de pe.l.capi tal'ū.§.famosos. C Itē dz hic vt facilioꝝ sit ꝓbatō de hoc apud ꝑfectuz dz testari. q̄ro q̄liter fiet ista testatio.dicit gl.ꝙ dz hoc coꝛā testib' notificare. hꝫ expositio nō videꝫ vera:qz ꝑ notificatōz factā ꝑnti bus testib' maleficiū nō ꝓbaꝫ.vt.l.metū.C.qō me. cā.nō iactatōib'.sed tex.hic dic debere hoc fieri vt sit facilioꝝ ꝓbatio.et iō alij intelligunt hic testari. i. apud eos testes ꝓducere.et sic casus erit spālis in quo testes ꝓducunt añ lit. ꝓte.qō satis plz.ar.l.de submersis.C.de naufra.vbi dic ꝙ iste cause debēt examīari leuato velo: hoc est sūmarie. dz hꝫ vel vinci vel sub fideiussoꝝib' ad ꝑsidē mittanꝫ. C Quero de quo ꝑside hic loq̄tur.dic glo.de ꝑside cui sub est actoꝝ.vide gl.et sic est casus spālis in quo reꝰ seq̄tur forū actoris.doc.dicūt ꝺ istā gl.ꝙ īmo mittiꝫ ad ꝑsidē eiꝰ ꝓuincie in q̄ deliq̄t ꝑm Ja. de ra. & pe. et cy.et refert.C.vbi de cri.agi opoꝝ.auꝫ.q̄ in puinācia.in.iiij.q.qō magis plz.tñ tenēdo lec.glo. allega bā istū tex.ad qōnē.ciuitas ista facit statutū ꝙ quicūqz offenderit peruīnū in q̄cūqz ꝑte mūdi possit puniri hic.an valeat tale statutū.determīaui ꝙ nō qz facit statutū de eo qō ad suā iurisditionē nō ꝑtinet. Fallit in casu huiꝰ.l.ꝑm lec. glo. facit qō no. ꝑ īno.extra de fo.cōpe.in.c.significasti.tu dic put di xi plene in repetitōe mea,l.cūctos ppl'os. C. de sūma trini.et fide ca.

Ratis. ꝓp.et vidz ꝙ de dāno ꝑterito teneri nō debeat cū nō fuerit i culpa.sz hic fuit casus cui nō pōt ꝓuideri. vt l.ōctus.j.de re.iu.ergo &c. Ho.hꝫ ꝓseq̄ retinēdo iuꝝ retētōis qō iure actōis ꝓseq̄ nō possit ꝑm dy.fa.qō no.in.l.celsus.§.sz & si rates.s.ad exhibē.et rō ē. qz cū q̄libet sit in pari cā potioꝝ est ꝛditio retinētis &c vt.l.si seruū.§.seq̄tur.s.ad.l.aq̄li. Ultimo est in ar. ista.l.ꝙ si inuenio pecꝰ tuū dans mihi dānū in meo ꝙ ipm possum retinere. sz de hoc hēs casuz ꝙ non pōt retineri in.l.q̄nt'.s.ad.l.aq̄l.et est rō:qz dño ꝑdij est ꝓsultū alia actōe q̄ ꝑ retētionē. dic vt ibim.

Qui edesm ꝓp.s.e.l.si fortuito.so. intellige hic casu culpa tñ ꝑcedēte. Circa materiā huiꝰ.l. q̄liter imponaꝫ pena incēdiarijs. Cy.pōit vnā distinctionē satis longā. C.q̄ accu.nō posꝫ in.l. data opa. dic vt ibi. Ultio no.ꝙ ꝑ culpa pēa crialis ponitꝫ. de hoc dixi in.l.respiciēdū.§.delinquūt.j.de penis.

De iniurijs et famosis libellis. Rub.

De iniurijs & famo.libel.

Rubrica.

Iniuria. §. iniuriā Formā libelli vide in spe. de iniur.§. iniuria.et no.in stitu.de ac.in ꝑn.et bal.in l. iniuriarum. j.eo. et de pena leuis iniurie vide bald. in.l. athletas §.item si quis de insa.s.

o Accusari crimialiter.in quo est veritas p istū tex.si remissa est iniuria an posset iniurias crimialit̃ accusari.facit ad no.j.de fur.in.l.inter omnes.§.recte,et ibi bar.z vide bar.in.l.i.§.si ea,de ven.in pos.mit.z qō no.bal.post bar.in.l.trāsigere.C.de trāsac.z i.l.i.C.de aboli.z qō ibi bar.et faciūt no.in.l.nō solū.§.i.eo.ti.et an p recōciliatōz et pactū factū inf̃ do/minuz z fide/les civitates intelligantur cassata dāna z ꝺdenatōes vide bal.in.l. fil? a pe, C. de lib.et post hu.in.§.fi. et qō ibi dixi.et in.l.i. de iure fis. vbi vide/as.j. et not.p bal.in.l. si qs in hoc genus C.ō epi.z cle/ri.

p Quero q̄d Et faciūt in fisci no.in.d.l. oēs.§. recte, de fur.z vide q. de epis.et de.in.l.rapto res.z vide in l.interdū.§.i. de fur.tē.an fiat iniuria in volētē, adde qō dixit bal. in.l. oēs ppli in.vij.col.i.q. de barbitōso re.z adde.l.le ge cornelia.§ plane.j. ō sic/ca. et q̄d si ali q̄d deficit vl aliqs fecit se toricari.vide bal.in.l.ij. C. q̄ test.fa. pos. et vi ad ma teriā bar.i.d. l.interdū.§.i. et qō no. an ge.in.l. q̄uis §.dei ius vo. et doci.c.ve/niēs.de iure inf̃.bal.in.c.i §.inter pares de.l.oradi.

q Permit/tit tibi rustic? an valeat pa ctū qō facru/stic? q si inuenio eū in vinea mea possim eū verberare. adde qō dicit bal.in auf̃.sacramēta.C.si aduer.vēdi.dicēs q nō valet pactū q licē tōis.de transac.et ibi bal.an valeat ꝺsuetudo q offendēs debeat se ponere in manib? inimici.vide bar.in.l.§ si vni?.§.ꝓtoz.j.e.et gl.z ibi bar.in.l.pe.vbi dixi.§.de ar. valet tñ statutū p̄mittēs cōpetentē vin/dictā.fm bal.in.l.is penes.C.depositi.

r Iniuria clerico. Si fiat iniuria clerico:an cōpetat actio episcopo et sic de famulo.sed q̄d si fiat iniuria colono vel vasallo. an cōpetat dño:dico q duplex iniuriaruz actio oriť.s. q̄ fit vasallo ad bursale cōmodū ei?:et ista nō cōpetit dño sine mādato: alia est iniuria q̄ cō cernit dñium de itereſſe ap plicando sibi dño.et istā si/bi pōt intēta re.ita tz inno. in.c.dilectus de app.z bal. in.c.i.§. iniu/ria.de pa.iu. fir. et vide oī no glo.de p̄ui.i.c. accedē tib?.an autez platus possit remittere iniu/riā illatā sue eccie.vid bal. in.l.q̄ accusa/re. C. de edē. et glo.in.d.c. accedētib?.ca no. et ibi ma/xime abb.i.c. parrochiano et in.c. ꝺtīgit de sen.excōi. et duz tradit̃ hic q de iniu/ria viri nō da tur accusatio vxoꝛ z, dic q fallit i vxo/re accusante de morte ma/riti.vt no.bal dus.in.l.ij.in xxiij.col. ver. sup.iij.C. qui accu. nō pos. et si fiat iniu/ria vni cōsoꝛ/ti vid: toti cō sortarie facta vt no.bart.C. de agri.z cē/si.in.l.cū sim? et no.in.l. lex cornel.i p̄in. et qō ibi dixi j.e.et in. l. se/quēti.§.si qs. j.co.z vide in l. aut facta. j. ō penis. z ad materiā ino. in.c.licz.de p batio.

Idem ait Mo.hic q lz filiasa.sit nupta adhuc remanet in ptāte patris.vt hic.et.l.si vxorē.C.de ꝺdi.inser.trāsit enī in ptātē mariti quo ad opa et seruitia maritalia.vt no.insti.ad tertul'.§. ij. Quero q̄d si fiat iniuria famulo an cōpetat actio dño.vel si fiat iniuria clerico[r] an cōpetat actō epo.vel si fiat iniuria ciui an cōpetat actio ciuitati. z vid: q sic:qz dñi iniuriā patiunť p tales.vt extra de re iudi.c.ad aplice.li.vi.et ibi glo. sup ver. offen dere. In ꝺcīū vid: determinādū q aut fit iniu/ria famulo in ꝺtumeliā dñi vel clerico in ꝺtumeliā epi vel ciui in ꝺtumeliā ciuitatis. et tūc dño cōpe/tit actio iniuriarū ciuilis q̄si p iniuria illata sibi. vt j.e.li.ītē apud labeonē.§.pe.et fi.lz si non fit in ꝺtu/meliā dñi tūc secus vt ibi.crimialiter aūt dños bene posset accusare:qz sua interest.idē si fiat iniuria co/lono.de hoc per īno.extra de appel.c.dilecti.et ex/tra de sen.excō.c.contingit.

Illud Mo.tex.ibi cū enis z. Item no. tex.ibi.aut dñi certat z.istā.l. ha/bes canonizatā.xv.q.i.c.illud. Mo. hic li/cere hoibus inuicē certare.et habes.§.ad.l.aq̄l.l.si seru? seruū.§.si q̄s in colluctatōe. Querit glo. vtrū in dubio p̄sumať fieri per iocū.glo.dicit q nō nisi p̄beť.habes in.l.si nō cōuicij.C.e.

Jcū seruo. Mo.istū casum qui quo tidie euenit p̄e manib?. et est rō:qz nō habui animū pcutiendi te. Itē qz dabā operā rei licite:qz pcutere volebā ser/uū meū. Sz q̄d si volēs pcutere illū quē nō lice bat mihi pcutere:et pcussi te:cogitabitis sup hoc.

Lex cornelia Op.et vid: q habe at locū actio iniuriaz in istis casib?.vt.j.e.l.§.illud. glo. fateť ō.q ista et illa actio habeant locū. Sz tūc opp.ergo ista est supflua.vt i p̄ima ꝺsti.C.§.q̄bus.so. ista nō est supflua.qz inter illā et istā multe sunt differentie vt gl.dicit. Ulteri? venio ad secundū caput ad ver.qua.l.dicit ō ppri? ve eoz. Cōtra.in.l. nō face le.§.gradus.s.de gra.sol.q hic ꝺr ppri? ve eorum nō referas ad affines in q̄bus nō est grad?.vt glo. dicit. Itē opp.s.de iudi.l.in p̄uatis.de arbi.l. q̄n etiā.so.dicūt quidā hic in criminali. ibi in ciuili. certe ista actio est etiā ciuilis.vt videbitis.j.e.l. p̄e toz.§.i.dic ergo q h loq̄tur qñ agit̃ ō delicto cōmis so circa p̄sonā quo casu siue crimialiter siue ciuilit̃ agať nō pōt esse iudex ꝺsanguine? vl affinis vt h. ibi qñ de tali delicto[r] nō agitur. et est rō fm gl. qz qñ iniuria fit vni de cognatōe toti cognatōi videť fieri. Pro q̄ gl.facit.l.i.cū.l.se.de li.cau. qō no. z p hoc dicim? q lz ꝺsāguinei possint eē testes p ꝺsan guineis.vt no.i.l.pētes.C.ō testi.z.§.de testi.l. lege iul'.tñ in tali crimīe testis esse nō pōt.qz vid: esse te stis in cā p̄p̄ria.qz oib? vid: esse facta iniuria p hūc tex.nō tñ ō: fieri iniuria toti cognatōi.vt p hoc cui libet cōpetat actio iniuriarū ciuilis.qz non cōpetit

Illud.cū enī.vide in.l.aut fcā.de penis.z ímo.in.l.respiciēdū.e. ti.an aūt p̄lat? possit remittere iniuriā sine capitulo. vide bald. in.d.l.qui accusare.

Ex cornelia.tali delicto. Cū fit iniuria vni de cognat̃. adde qō dixit bal.in.l.i.ī.ij.col.C.de rap.virgi.q si fiat iniuria vni de domo: intelligit̃ facta iniuria toti casate.et iō null? de casata poterit testi/

Iniuria. Iniuriā Op.z vid: q actōnes ex delicto semp oriant̃ ex re nō ex/ verbis.vt insti.de oblig.q̄ ex delic. nas.in p̄inci.so.qō ibi dicit ex re dic.i. ex ipo maleficio.

Et si forte. Mot.q qñ aliqs infamat defun/ctū est iniuria heredis.

Usq3 adeo Notabilis est.§. Op.q iniu/ria fiat in volētē.vt.C.de rap.vir. l.i.ibi siue volētib? z.so.ibi iō qz p̄sumit̃ subducta et decepta.vt no.p Dy.in.c.sciēti.de reg.iur.li.vi. Quero pone q iniuria est remissa p partē.vtrū poterit accusari crimialit̃ vel iudex inqrere vt im/ponat penā applicādā fisco.et vid: q nō.vt.l. non solum.§.i.j.e.et insti.de iniur.§.fi.et.s. ad fil'.l.ij. In ꝺcīū est veritas p istū tex.qz ista remissio p:o deſt tūi quo ad actionē cōpetentē ipi remittēti.se/cus quo ad vindictā publicā.facit.j.ad.l. iul. de vi pub.l.q̄ cetu.§.q̄ vacantē.et de pac. l. iurisgētiū.§. si pacisc̃ar.et ita tenet dy. Sz q̄ro.s.primo dixi qñ iniuria est remissa:quero q̄d si ab initio q̄s rece pit alapā vel aliā pcussionē volūtarie an poterit ex hoc accusari ad penā applicādā fisco.et vid: q nō qz in volentē nō fit iniuria:vt hic et.l.iij.j.e. In cō/trariū facit iste tex.in p̄in.videte dñi ista est ☞itas qñqz q̄s patiť inferri i corp? suuz id qō de iure pati nō pōt:vt aliq̄d p qō corp? suū scindať vel os fran gať vel filia.hoc em̄ si ipe sibimet faceret puniret. vt.j.de bo.eoz q̄ moz.sibi ꝺsci.l.fi.§.si q̄s autē. Eo/dē mō nō pōt alij p̄mittere hoc:qz nemo est domi/nus mēbroz suoz.vt.s.ad.l.aq̄l.l. liber hō. isto ca/su poterit crimialiter accusari vt hic.ar.dictaruz le gū Nīqz q̄s p̄mittit id qō sibi lz p̄mittere.s.vt sibi deť alapa vel aliq̄d p qō corpus nō frangať neqz destruať:et tūc nullū esset maleficiū.et iō nō posset accusari ad vindictā publicā.vt.l.fi.j.e. sz cōsensus ei? sibi p̄iudicat quo ad ciuilē actionē iniuriarū.ita loq̄tur hic.p̄misit em̄ fili? se hic vēdi qō nō poterat facit qō no.p Bul.de cu.s.de pac.in.l.si vn?.§. pa cta q̄ turpē. p̄dicta vera si volūtas adest tpe quo p cutit̃. Sz q̄d si in initio adest volūtas:sz tūc cuz percutit̃ abest volūtas.verbi gra.p̄mittit tibi rusti cus? q si eū inuenies in vinea tua q posses eū ver berare.certe tpe verberatōis nō adest volūtas.iō tale pactū nō valet.vt.l.nō est singulis.j.de reg.iu. et.l.generalit̃.s.de ver.ob.q̄si continet turpe.s. q maleficiū posset cōmitti.et per hoc apparet q que dā cōsuetudo q̄ est Pisis est cōtra ius videlicz q offendēs debeat se ponere in manib? inimici: z q inimic? possit ei facere signū in manu vel in vultu. nā nō pōt se de iure cōmittere in manib? inimici:et pati hoc in corpus suū.de hoc est exp̄ssum extra de sen.excō.c.cōtingit.el.i.

Quotiens. Op.insti.de ppe.et tē. acti. §. nō aūt oēs.sol.vt in glo.

ficari. vide bal. p illū tex. in. l. i. C. si q̄cunq; p̄di. pote. in duob⁹ locis. bar. in. l. cū scim⁹. C. de agri. et cēsi. li. xi. Et vide bar. in. l. si ita stipulat⁹ §. grisogon⁹. de ver. obli. et q̄ no. bar. in. l. iij. §. si tutor. s̄. de suspe. tu to. et dixi in. l. de pupillo. in. §. si q̄s ipsi p̄tor. ff. de ope. no. nū. ⁊ quid de iniuria facta vni ex trāsuersalib⁹. vide bal. in. c. i. §. sil'r. q̄. mo. feu. amit. et q̄ dixi in. d. l. tutor i. §. si tutor inimic⁹. s̄. de excu. tuto.

v Vltio fac̄ Adde Cy. latius in. l. i. C. ne q̄s in sua cā. et traditur in. l. q̄ iurisdictiōi. s̄. de iur. om. iudi.

x Dom⁹. an appellatione dom⁹ habitationis vemat cāpana. vide q̄ dixi in. l. pleriq; ff. de in ius vocan.

y De familia. Quilibet de familia pt prohibere ne q̄s ingrediat̄ domū et si interim ingrediatur p̄t agi actōe iniuriarū. ter. j. e. l. in ver. attamen dicēdū. et. j. e. in. l. si iniuria. et. s̄. de fur. in l. vulgaris. §. qui furti.

z Si tū i fundo. scholaris habeat. adde bal. in. l. q̄stitū de le. iij. ⁊ q̄ no. ang. i consilio q̄daz vicor ō castro. vbi dic̄ q̄ sola habitatio nō facit quez ō foro nisi appareat q̄ ibi habitās vero animo vel p̄sumpto incolatū ⁊trahat. et ō vero animo dicit̄ ⁊stare vbi stetit p decenniū. vt no. gl. in. l. est verū. C. de inco. li. x. Itē p̄sumit̄ si ibi habitaret cū maiori pte suarum fortunarū. vt in. l. ab ūtē. et ibi glo. mag. de iudi. et in. l. ciues. C. de incolis. et videt̄ hoc voluisse no. cy. in. l. ij. vbi sena. vel clarissi. q̄ no. ino. de foro cōpe. c. ex pte. de hoc aliq̄d p̄ io. an. in p̄in. decretaliū. et latius habet̄ in. c. si q̄s ō. de fo. cōpe. vide bart. in. l. ij. vbi de crimi. agi opor. et

nisi ei qui hz ipm in ptāte. vt. l. i. in fi. s̄. e. sz q̄ p̄o pter hoc admitteret̄ ad crimialit̄ accusanduz: lz sit p̄iuatū crimen. tetigi in. l. fi. s̄. de p̄iua. delict.

¶ Op. de. l. senat⁹. s̄. de offi. p̄si. so. ibi in subsidiū vsq; ad lit. ⁊te. p̄t esse iudex ne actio peat. ¶ Ultimo facit⁹ hec. l. q̄ ptās nō p̄t esse iudex de iniuria facta familie. q̄ dic vt dixi. j. de pe. in. l. si q̄s fort⁹. §. i. q̄liter aūt formet̄ libell⁹ in actōe iniuriarū ex l. cornel. dicem⁹ in. l. iniuriarū extimatio. j. e.

Op. dz hic hospitio. Cōtra. j. p̄ri. §

Veritaq; in fi. so. intelligas hic recept⁹ non tñ ad momētū: sz vt ibi habitaret p tps. Ex quo no. q̄ nō solū dñs domus ˣ hoc est p̄cipalis hītator domus et caput familie. sz q̄libet de familia⁹ p̄t ꝓhibere aliquē ne domū ingrediat̄ et ꝓtra ingredientē eo inuito hz actionē ex. l. cor. ¶ Op. ad id q̄ dicit de colono. j. p̄r. §. sol. hic loq̄tur q̄n colon⁹ habitabat i fundo ꝺducto. sec⁹ si nō habitaret. vt. j. p̄ri. §.

Si tamen in fundū. Iste. §. diuidit. primo p̄t dictū labeonis. secūdo rīsionē dicti. tertio ponit vnā determiatōz generalē circa p̄missa. secūda ibi. ego puto. ⁊tia ibi tantū igit̄. ¶ Ꝺrio op. ad rōnē labeonis et videt̄ q̄ q̄s posset hre domicilīū in plib⁹ locis. vt. l. assumptio. §. viris p̄udētib⁹. j. ad mūnic. et. l. si q̄s a plib⁹ so. dico q̄ labeo q̄ dicit quē nō posse hre domicilium p oēs villas suas ītellexit de habitatōe. q̄ q̄s nō p̄t habitare in plib⁹ villis nō intellexit de domicilio: put accipit̄ in ti. ad muni. vel si de illo ītellexisset male dixisset. et de hoc fuit reph̄ensus vlpian⁹ vt p̄z in exēplo de eo q̄ est rome cā studioz. Item si intellexisset de habitatōe sil'r reph̄endit̄ de hoc. vt patet in fi. §. ¶ Ad secūdū dictū op. et vidz q̄ male reprehendat̄ labeo: q̄ dñs fundi locati nō habz actionē ex. l. cor. vt. s̄. p̄ri. §. So. dicūt quidā h fundus colebat̄ p operarios suos quos mittebat i fūdū dietim. s̄. colebat̄ p colonū ꝑpetuū. vel ibi loq̄tur de colono partiario. hic de eo q̄ nūmis colit. et iste so. ponunt̄ in glo. sup ver. colebat̄. q̄ solutōnes nō h̄nt in se rōnē. Alij dicūt q̄ labeo reph̄endit̄ in rōne sua nō in dicto. alij dicūt q̄ hic dñs colebat p se. s̄. p̄ri. p alios. et iste alie so. ponunt̄ in glo. super ver. nō possit. tu dic fm Ja. de are. nō refert p quez colebat̄. sed. s̄. p̄ri. loq̄tur q̄n colon⁹ habitabat in fundo. merito sibi cōpetit ista actō. sz hic loq̄tur q̄n colon⁹ nō habitabat in fundo: sz ibi dñs q̄nq; habitabat. ¶ Venio ad ver. ponam⁹. ⁊ op. q̄ scholaris habeat̄ ꝺomicilīū. vt. l. ij. C. de incol. so. dicit gl. Ꝺrio loq̄tur q̄n scholaris stetit p decēniū. Dy. dicit q̄ hoc nō est verū. q: etiā si p mille ānos staret semper habet animū reuertēdi ad domuz: et sic nunq̄ ad locū studij vidz ⁊stituere domicilīū. ar. s̄. de le. iij. l. q̄stū. §. i. et. l. nihil. j. de capti. Videte do. spe. vide. tenere glo. nr̄am in tit. de reo. §. i. in ver. porro scholaris. tu dic q̄ q̄nq; est certū q̄ scholaris figit sedes suas: nec hz animū recedēdi. tunc sine dubio cōstituit ibi domicilīū. vt. l. domicilīū. j. ad munici.

do. an. in. c. q̄ clericis. de fo. cōpe. et vide cano. ⁊ marīe abb. in. c. fi. de parrochijs. et vide bar. in. l. p̄dia. de fun. instruc. et vide ímo. i. d. l. ex facto. la grāda. de here. instī. do. anto. i. c. q̄ō clericis. ō fo. cōpe.

a Ad duas. q. nunq̄d hēbit locū in domo cōi. vide bal. in duabus p̄mis. q. et ibi dixi in. l. i. C. q̄ testa. fa. pos. vbi etiā vide q̄d si est of

q̄nq; est certū q̄ habeat animū redeūdi. ⁊ tūc si per mille ānos staret nō ꝺheret domicilīū fm dy. et bñ q̄nq; est dubiū. et tūc ex cursu. ⁊. ānoz p̄sumit̄ q̄ in de noluerit recedere et q̄ ibi domicilīū ꝺhat. ⁊ hoc teneatis. ¶ Alteri⁹ venio ad vltimū dictū et vidz q̄ in vltimo dicto labeo bñ dixerit. nā habitatio p petua nō p̄t esse in plib⁹ locis: sz hic req̄rit habitatio ꝑpetua. ergo ⁊c. sol. intellige habitatio ꝑpetua. ergo hoc est nō ad modicū tps. ita exponit̄ s̄. fur. ad tua hoc est nō ad modicū tps. ita exponit̄ s̄. fur. ad uer. nau. cau. sta. l. i. §. pe. Ex hoc cōcludo q̄ si quis in. l. i. §. pe. de in q̄busdā locis habitat in estate: in q̄busdā in hye me. in q̄busdā in vno ānoz: et in q̄busdā in alio. ⁊ sic intelligo. ¶ Op. introitū in illā hītationē hz actōz ex. l. cor. q: istud vidz ō id q̄ hic dz q̄ ad meritoria vel stabula nō p̄tinet. q: in his q̄s habitat ad tps. rīdeo in meritoriis et stabulis nō vidz q̄s stare cā habitā di et q̄escēdi ibi. sz magis cā lucrādi et laborādi. iō reassiume sic. q̄dā est dom⁹ in q̄ q̄s ꝑpetuo habitat et p ista fine dubio hz locū. l. cor. vt in. §. domū. ō. ⁊ si dñs. cōpeteret tū ista actio alteri inhītanti colono vel simili: vt ibi. q̄dā est dom⁹ in q̄ quis hītat ad tps: ⁊ ad tps nō habitat. et dic aut habitat ibi cā laborādi ⁊ querēdi: nō tū ibi q̄escit cū familia. ⁊ tūc nō hz locū ista actio. aut ibi cū familia sua quiescit aliqñ lz nō tūc q̄esceret cū ibi est introitū. et hz locū ista actio. vt. §. iito. ¶ Ultimo ista materia inducit in ar. ad duas. q. ª p̄na dicit statutū si q̄s fecerit insultū ad domū alteri⁹ puniat̄ certa pena: certe domus intelligit̄: vt hic ꝺz. facit. j. de adul. l. cui domū et. s̄. de alea. l. i. §. domū. ¶ Secūda q̄ō est. p̄mitti tur in q̄busdā casibus a iure et etiā a statutis q̄ citatio fiat ad domū ᵇ. mō q̄rit̄ vtruz citatio facta ad domū vel ad apothecā valeat. hic videt̄ esse ter. q̄ nō. in ver. igit̄ tantū ad meritoria. et est ter. exp̄essus in. l. i. §. i. s̄. de lib. ag. In ꝺrio facit. j. e. Lite apō labeonē. §. cōuict̄ vero. sz ibi sol.

Waclege dū sibi delatū referre. et vidz q̄ nō. in. l. marcell⁹. s̄. re. amo. So. quedā sunt delicta de q̄bus p̄t esse certus reus et nō actor. vt de furto. et isto casu reus nō p̄t referre actori. vt. d. l. marcellus. Quedaz sunt delicta in q̄bus vterq; p̄t esse equaliter cert⁹ vt in iniuria facta de die in facie. et tūc p̄t eq̄liter referri. ar. l. delata. C. de iureiur. sz si iniuria diceret̄ facta de nocte vel de retro vel p ꝓiectionē lapidis. et sic a lōge: ita q̄ actor nō p̄t ee cert⁹: tūc nō p̄mittit̄ relatio. vt. d. l. marcellus. De hoc vtrū i crialib⁹ possit iuramentū deferri. no. per glo. in. l. iij. de iureiur. et vidistis in. l. marit⁹. j. de q̄ itionib⁹. ¶ Ultio h̄. l. facit q̄ in crimialib⁹ debeat q̄s rndere positōib⁹. tetigi in. l. inf oēs. §. recte. s̄. ō fur. pleni⁹ dixi in. l. marcell⁹. s̄. re. amo.

Si quis libellū ᵈ Hic incipit tractare de scūda p̄te rub. s. de famo. lib. et p̄rio p̄t verba senatusc̄ōsulti. sc̄o exp̄ōit aliq̄ liter illa verba in. l. q̄ō senat⁹. ¶ Op. in isto. §. dicit tur q̄ de ea re agere ꝓliceret. et sic innuit q̄ est actio

pe. s̄. de iureiuran.

d Si q̄s libellū. Ad intellectū huj⁹. §. et ei⁹ materie vide que dixi in. l. diuus. in. iij. col. j. de custo. reo. et allegat̄ iste ter. cū glo. in. c. tū ex lr̄is. de in integ. resti. p aliquos q̄ in cā crimīali ciuiliter mota nō defertur iuramentum.

e Waclege. delatum referre. Quan do hoc iuramentum posit referri nō. vide bart. in dicta. l. iusiurandum. ⁊ ad pecunias. in §. p̄etor. post

e Nã indicare. No. q̃ dr indicare q̃ accusat. qđ fac̃ p statuto, adde qđ no. s̃. de odi. ob tur. cau. in l. iij. §. fi. et fa. l. si barbito solã. C. de fide iuss. et l. si pignore. s̃. de fur. in. §. q̃ furẽ. et de cuius substantia debent solui ista p̃mia an malefactoris rei cõis. dic vt p ange. hic ĩ reportata. et bar. in l. cornel. in fi. per illũ tex. s̃. ad sill. dixi in l. diu⁹. in. ij. col. j. de custo. reo.

f Ad vindictã. Quãdo actio ciuil' et crimialis tenent ad vindictã vna tollit aliã. qđ intelige si integra pena fuit imposita. alias sec⁹ fm bald. in l. nullũ. C. de testi.

g Competit cuilibet. Adde ter. i. l. ma nicheos. C. đ hereti. et vide in l. ites apđ. §. cui. et ibi bar. j. eo. et ibi videas.

h Pretor edixit. bell⁹ incert⁹. vt. s̃. l. p xti. so. fallit ibi vbi nõ cogit dicere psonam passi iniuriã sz psona inferẽtis iniuriã semp dr dici vt hic. ista est vera. Alij dicũt ibi in accusatõne criminali hic in actõe ciuili trufa est. nã mlto magis in accusatõe crimiali dr q̃s ponere certũ. vt. l. libello rũ. j. de accu. Alij dicũt q̃ dr dicere certũ. s. gen⁹ iniurie qđ ĩ idẽ recidit cũ p̃ria. Quero vtrũ qñ de delicto agit ciuilit debeat inseri loc⁹ et tps fm forma. l. libelloꝝ. j. de accu. Rof. qñ formet libellũ sup actõe iniuriarũ nõ põit locũ vel tps. Spe. in ti. de iniur. et dam. da. cũ formet libellũ in actõe iniuriarũ põit locũ et tps: sz cũ formet libellũ in actõne. l. aq̃l. de dãno dato nõ ponit. do. Ly. ĩ. l. si nõ quitij. C. e. nil tetigit vbi põit materiaz de iniurijs. tu dic q̃ qñcũqz agit ciuliter aliq̃ actõne q̃ infamat tunc debeo ponere certũ ponẽdo tps et locũ. vt hic et. l. idẽ exigit. s̃. de dolo. et in. c. tue. extra de p̃cu. et intelligo siue infamati de iure siue de facto. hoc dico p iura q̃ volũt q̃ etiã in exceptõib⁹ ꝓtinẽtib⁹ delicti inserat loc⁹ et tps. vt. c. p̃sentiũ. extra de testi. li. vi. dixi in. l. i. s̃. de excep. sz si est actio ciuilis que nõ infamat: tũc nõ cogit q̃s dicere locũ et tps. qz tunc cessat rõ huj⁹. l. et. l. idẽ exigit. s̃. de dolo. nã tex. dicit q̃ famosam accusationẽ ꝛc. et sic eadez rõ est qñ nõ est famosa que in alijs ciuilib⁹ descẽdẽtib⁹ ex cõtractib⁹ in q̃bus nõ inserit loc⁹ ꝛ tps. vt. s̃. de edẽ. l. i. in p̃in. et ibi no. in gl. mag. et ex hoc seq̃tur q̃ cũ actões descẽdẽtes ex q̃si maleficio nõ infamẽt non est necesse q̃ inserat loc⁹ et tps. pbo fortius certũ est q̃ psona delinq̃ntis dr exp̃imi in libello vt hic quasi agit ex delicto qđ infamat. sz si agit ex quasi delicto nõ cogor certã psonã delinq̃ntis exp̃imere vt. l. licet. §. pe. s̃. nau. cau. sta. et qđ ibi no. fa. ad hoc l. si cũ exceptõe. §. in hac actõe. s̃. qđ me. cã.

Si dicatur k Iste. §. bon⁹ est et solẽnis et diuinit in ptes q̃tuor. p̃ño põit duas q. et rñsiones. scđo opponit et soluit. tertio põit ali am. q. et rñsiõz. q̃rto silr põit aliã. q. et rñsionẽ. scđa ibi. at q̃n. tertia ibi. q̃d ergo de lege. q̃rta ibi. q̃d ergo si q̃s. p̃ima ps legit vno mõ fm glo. alio modo fm ia. de are. in scđa ꝛ tertia pte legit vniformit fm oẽs. in q̃rta pte legit duob⁹ modis fm gl. tertio mõ fm Ja. de are. et fm glo. iste. §. h. d. Si actũ est actõne ciuili que cõpetit ad vindictã tollit accusatio criminalis. sec⁹ si ad rẽ familiarẽ ciuilit fit actũ. h. d.

Opp. s̃. vi bo. rap. l. ij. §. i. et. C. q̃ ac. ci. cri. p̃iu. l. i. so. habetis in tex. hic loq̃tur qñ vtraq̃z cõpetit ad vindictã: ibi qñ altera pseq̃tur rẽ familiarez. Ideo hac solu. est videndũ qñ actio dicat cõpetere ad vindictã et qñ ad rẽ familiarẽ. Dy. s̃. l. pri. dicit sic nõ est dubiũ q̃ accusatões criminales sunt pdite ad vindictã. vt. l. licitatio. §. q̃ illicite. s̃. de pub. et. l. fi. s̃. de p̃iua. delic. et. l. fi. s̃. de fur. et. j. e. l. vlti. sed de actõibus ciuilib⁹ dubitat. sz dicl aut agit p dõlcto circa rẽ extimabilẽ cõmisso ꝛ nõ dr pdita ad vindictã sz ad psecutionẽ rei vel dãni rei familiaris: licet rõe delicti deat vt ĩ actõe vi bo. rap. et. l. aq̃l. et furti. aut agit p delicto circa rẽ inextimabilẽ cõmisso: et tũc dicit ad vindictã pdita vt in actõe iniuriaꝝ vt hoc. §. et. s̃. l. pri. et. l. penales. ad. l. fal. ita dicit dy. hoc displicet in p̃ño mẽbro. qz vidr ꝺ casum huius §. nã hic agit de delicto circa seruũ cõmisso: et tñ si agit iniuriarũ dr cõpetere ad vindictam. Itẽ displicet ĩ secũdo mẽbro: qz p furto filij põt agi actione furti. vt. l. eũ q̃. §. fi filj⁹. s̃. de furtis. et tñ p̃stat q̃ actio furti pseq̃tur rẽ familiarẽ. vt. l. i. s̃. vi bo. rap. Cõtra dy. facit etiã. s. de li. ho. exhi. l. iij. §. i. dicam⁹ igit vt dicit gl. nr̃a notabilr in. l. ij. §. emãcipat⁹ filj⁹ s̃. de colla. nã q̃q̃z ago ad extimationẽ contumelie et iniurie: qz dico p̃o tanto nollem esse passus talem iniuriam: ꝛ tũc dicitur pdita ad vindictam aut agit ad extimationẽ dãni simplicẽ vel peto illã extimationẽ duplari vel q̃druplari. et tũc dr q̃s pseq̃ rẽ familiarẽ hoc pbat exp̃sse hic in ver. q̃d ergo de lege. nã cũ dãnũ sit diminutio p̃timonij et rei familiaris. vt. s̃. de dã. infec. l. dãnũ. merito q̃ pseq̃tur emẽdationẽ dãni pseq̃tur rẽ familiarẽ. Opp. ad ver. q̃d ergo. et vidr q̃ in actõe iniuriarũ veniat extimatio dãni. vt. C. e. l. dñm. so. vt dicã. j. e. l. itẽ apud labeonẽ. §. si q̃s seruo. ista est lec. quã tenet gl. in vltimo rñso huj⁹. §. glo. ponit vnã aliã lec. quã nõ pse quor qz null⁹ est effect⁹. ista lec. glo. licet in se sit vera tñ nõ applaudet lr̃a. nã lr̃a hic nõ querit vtruz si actũ est vno iudicio possit agi alio. ĩmo p constanti põit q̃ nõ possit agi alio sz p vnũ alteri p̃iudicat. sz. q. tex. est an p̃tor debeat hoc p̃mittere q̃ ppõat accusatio iniuriaꝝ p quã p̃iudicet accusatõi. l. cor. et iõ fm iac. de are. m lex ista breuiter hoc intẽdit. nõ debet p̃tor p̃mittere actionẽ ciuilẽ p̃poni p quã p̃iudicet accusatõi criminali ex. l. cor. de ficca. descẽdẽti. h. d. fm eũ. ꝟ. at q̃n solem⁹. in hoc ver. potes legere vniformiter fm oẽs vt dixi. Itẽ põt mutari pse quẽdo lecturã iac. de are. et fic pone casum ꝺ. nõne est licitũ intẽtare p̃mo quã vult ciuilẽ vel crimialẽ vt. s̃. l. pri. et. l. ij. §. i. s̃. vi bo. rap. et. C. q̃ ci. act. cri. p̃iu. l. i. ad hoc rñdet iurisco⁹ vt in tex. vide tex. ibi publicã executionẽ. i. ad vindictã hoꝝ occisi. ia. de are. in ver. q̃d ergo. de lege nõ mutatur casus.

Opp. et vidr q̃ possit intẽtare p̃mo quã vult. vt. l. ij. §. i. s̃. vi bo. rap. et. C. q̃ ci. ac. cri. p̃iu. l. i. Rñdeo ibi qñ ciuiles nõ p̃iudicãt ad inuicẽ nõ interim qz altera pseq̃tur rẽ familiarẽ: sz hic qñ p̃iudicãt in qui dicebant q̃ iura per que fundat Bar. hoc nõ pbant: sed potius possent retorqueri cõtra eum. et ad. c. tue. ꝺ e pcura. respõdet q̃ ibi constabat delictum esse mere criminale. videlicet in crimine adulterij: ex quo perueniebatur ad separationẽ thori. in cõtrarium etiaz vide aliquid per fulgo. in. l. i. in p̃inci. antepenul. colñ. de eden. per Bal. in. l. licz ff. nau. capo. stabu.

k Si dicat. istum tex. limita vt per bar. in. l. non ipossibile. s̃. ꝺ pa. et limita omnino vt p modern. in. c. de his. de accusatio.

l Sed dic. Qñ actio dicat p̃odi ad vindictam et quando ad psecutionẽ rei vel damni. p ĩmo. in. l. iterdum. de pub. iudi. per bar. in. l. i. C. q̃ ciuilis actio p̃iu. crimi. ĩmo. ꝛ ibi glo. in. l. p̃o herede. § fi. in gl. fi. de acqui. here.

m Jaco. de are. Nota q̃ iudex nõ potest permittere aliquẽ agere iniuriarum ciuilit ne tollatur accusatio. l. cornelie de ficca. ꝛ ad de Bar. in. l. quid ergo. §. pena grauior ad fi. s̃. de iniusta. et in. l. i. C. q̃ ciuil' actõ p̃iudi. crimi. p ĩmo. l. in. l. iterdum. ff. de publi. iudi. vbi ĩmo. ꝛ gl. hũc tex. volũt ĩtelligi qñ finito iudicio p̃ño intentato ad vindictã nunq̃ p̃ in ppetuũ posset agi crimialr. qđ no. et adde ĩmo. in. d. l. p hẽde §. fi. vbi ẽ alia gl. in fi. de acquir. here.

n Quero que. Adde bal. in. c. i. §. iniuria. de pa. iur. fir. q̃ dixit q̃ iniuria q̃ nõ cadit in speciale nomẽ delicti: tñ cadit in atrocitatem facti poterit duplicit punirí: et ibi tu oĩno videas. et vide cy. in. l. dñm. C. e. et an possit cedi actio iniuriarũ. vide in. l. fi. C. de here. vel actõe vẽdit. et an dicat in bõis nr̃is. dic vt in. l. cũ emãcipati emãcipat⁹. ò col. bo.

o Atrocem iniuriaz. que autẽ dicatur atrox iniuria vide no. in. c. solet. et ibi p ĩmo. ò sentẽ. excõ. ⁊ quod no. ĩ. c. p lr̃as de resti. spo. et legit ⁊ no. p guil. in. l. sz si hac. §. ptoz ait. de in ius voc. et vide. j l. pxi. et insti. eo. §. atrox. ⁊ adde qõ no. bart. in. l. non solũ. §. si mãdato. j. eo. an autẽ pcussio manu vacua sit atrox iniuria. vide istit. de acti. §. penales. sed q̃d si aliq̃s occidit aliquem manu vacua an teneat sic ò gladio. dic q̃ sic: duz tñ cuz dolo. l. q̃ actõe. §. i. ad l. aq̃li. scõm iac. bu. ⁊ bal. in. c. i. §. iniuria. ppe finẽ de pa. iur. fir. et bal. in. l. si negociũ. C. q̃ accu. nõ pos. vbi tñ dic q̃ vuln⁹ est grauioz offensa.

p Reatroce. vuln⁹. qõ dicat vulnus mortale. vid bal. in. c. i. q̃. mo. feu. ami. in pxin. ⁊ vtz appellatõne vulneris' venit vulnus culũ vel fractura. dixi p⁹ bart. in. l. denũciasse. §. q̃d tñ. de adul. s̃. Et de scindẽte vestẽ alicui. vide bart. in. l. gall⁹. §. ille casus. de lib. et posthu. et qõ habet p Inno. in. c. nup. de sen. excõ. vbi põit de capiẽte frenũ equi clerici: seu de scindente vestẽ an sit excõicat⁹

I On solũ. §. iniuriarũ actio. ineſt obligatio naturalis. Vide bar. in. l. i. de ẏdi. ide. in. iij. col. et in. l. cũ q̃s. C. de iur. et fac. ig. sz q̃liter cognoscit an q̃s reuocauerit ad animũ iniuriã sibi factã. dicit bal. in. l. q̃ñ. C. de testi. q̃ ex verbis et signis iuxta gl. in. l. apud. in pxin. §. de doli excep. nec est necesse q̃ tũc dicat ad animũ meũ reuoco iniuriã fm gof. host. et do. an. in. d. c. cũ te. de re iudi.

Opp. q̃ nõ sufficiat. vidõ circa hoc bal dñ in. c. i. §. iniuria. ĩ. ij. colñ. de pa. iur. fir. et i. l. ij. ad fill'. et in. l. ipsi⁹. C. fami. herci. Et an remissa iniuria videat ẽt remissa dam na. vide dy. in. l. si vnus. §. si añ. j. eo. ⁊ bal. ĩ. l. si tibi. §. quedã. de pac. et vtruz remissio pos sit fieri abĩti vide bal. in. l. ij. in pe. colñ. C. de lib. ⁊ eo ruz lib. et ibi q̃d in parte.

Et q̃lit remittat iniuria. vide bal. in. c. i. §. alle. Et pl⁹ dicit bal. no. in. d. l. filio quẽ pt de lib. ⁊ post hu. videz q̃ si aliq̃s saluauit inimicũ suuz q̃ videtur facta re cõciliatio. al. leg. c. cũ oẽs xiij. q. i. et vi de bald. in. l. in ipsius. C. famil. hercis. Item per ta ctũ palmarii vt est gl. quã ibi bene ponderat bal. ad hoc in. l. i. in pxin. §. ò pac. et ibi angel. idẽ dicunt si fuerit pbatũ q̃ biberũt simul. Item p confessionẽ factã sacerdoti

Ed ⁊ est qõnis. qñ scinditur vestimentũ dz iniuria fieri in corp⁹. ẓ. §. de his q̃ dele. vl' effu. l. i. §. h aũt verba. Sol. in illo edicto reqrit q̃ sit nocitũ corpi qõ nõ fit scissis vestimẽtis h aũt sufficit iniuriã fieri corpori qõ fit scissis vestimẽt. ò hoc plene dixi ĩ. i. licitatio. §. illicite. §. ò pub.

Ip. q̃ ille q̃ fec̃ man dato alteri⁹ nõ teneatur vt. l. liber hõ. §. ad. l. aq̃l. so. ibi in psona q̃ habebat necesse parere et delictuz erat leue. statim dicã. j. in. §. si mãdato.

In On solum. uit pcuti aliquẽ teneat iniuriarũ ex. l. coz. vel teneat iniuriarũ ptoria. gl. dic q̃ teneat ptoria. q̃ nõ facit directe sz p ẽntiã. vt. l. lex coz. §. illud. §. eo.

Ip. q̃ actio iniuriaruz sit ex delicto non ex bono et equo. insti. de ob. que ex delic. nas. in pxin. sol. ibi loquit ex pte rei. nã causat ex delicto sz ex pte actoris ex bono et equo. vel dicas q̃ ex parte rei est eqtas q̃ ipe puniat. et p hoc dico q̃ in obligatõe ex delicto ineſt obligatio naturalis q̃ vl' est de iure gentiũ qõ appareat q̃ est ex bono et equo vt hic vides.

Ip. r q̃ nõ sufficiat remissio patiẽtis tãtũ: sz req̃rat vtriusq; ẽsensus. vt. l. põpon⁹ scribit. §. de ne tpe sufficit dissimulatio sola nõ reuocare ad animũ ex postfacto vero req̃ritur remissio aliter. s. cũ pũtia et remissionẽ factã in foro penitẽtiali videt remitti actio iniuriaruz de quo vide io. an. in ti. de instru. edi. §. nũc vero aliq̃. ⁊ anto. de bu. im o. in. c. de his. de accu. et bal. in. l. ij. ad fill'. et in. l. ij. C. de lib. et colib. vide remissiue de aliis modis remittendi iniuriã que dixi in. l. i. circa pxiu. §. de pac. et ad pximũ adde bar. in. l. si tibi. §. q̃d. de pac.

er glo.insti.eo.§.fi.quã allegat in auk .si dicatur.C.de testi.in.v,col.et i.l.t.ad fi.C.cõia de lega .

s ¶Dic ter.et facit ad no.in.l.i.s.e.et p quos act' ꝓbeꝫ par.vide in.l. athlete,s.de excu.tu.in prin.et glo.alle.p bar.seqtur bald.in.l. id qõ paupib' .in.x.col.de epis.et cle.

t ¶§.fi.insti.e. istũ ter. alle. bal. in auk.si dicaꝫ. in. iij. col.C.õ testi. et in.l.i.ad fi. C. cõia de le.

v ¶Remitte reꝫãcorẽ. Et ad bar.h ad de bal. h no. distinguẽtes aut est facta plena remis/ sio in forꝛo pe nitẽtiali ꝛ cũ iuramento ꝛ pdest in forꝛo iudiciali: ꝙa potuit psbyt̃ p alio acqre re. vt in.l.i.§. ius publicuꝫ ꝛ quã ibi bar to.de iusti.et iur.ꝛ matie ĩ liberatõe iuꝫ no.in gl.in.l. non solũ.§. li beratõis. de lib.le. aut tsũ rancoꝛ est re/ missus.ꝛ tũc actio iniuria ruꝫ q̃ daꝫ ad penã itereſſe nõ ꝺꝛ remissa aut dubita/ m'. ꝛ tũc ꝺꝛ ꝙ in dubio sufficit ꝙ al/ terũ remittaꝫ alle.de serui. vr. pdi. ꝛ ibi bal.in.l. si mi bi.et i.l.si do mus.ꝛ ad.q. bar. hic vide io.an.in addi.spe.de instru.edic.§.nũc aliq̃.et p lodo.in.l.ij.ad sille. et ꝺicit bal.in.l.in ipsi' .C.fami.her.ꝙ p grata seruitia ꝺꝛ iniuria remissa

z ¶Si officiales.vide ang.in sua.q.que incipit.exoꝛta guerra.ꝛ bar. in consilio incipiente.viꝺꝛ mansoꝛ frater minoꝛ.

y ¶Si mãdato meo.q̃ sit differẽtia.et vide bar.i.e.§.fi.in fi. q̃ aũt dicã tur ꝺ filiarij socij vel aliter pticipes in delicto. vide in cle.i. de pen.in gl.mag.et qõ habeꝫ ĩ.l.i.C.si rectoꝛ puin.ꝛ pl' delinqt mãdãs ꝙ ꝺ su les.vt dixit bal.in.l.i.in.ij.col.C.de ser.fugi.et vide ad pdicta bald.in l.ob hec verba.s.de insa.

3 ¶Quid si aliqs.si aliqs mãdat nec se cutũ est maleficiũ an teneaꝫ.¶Quid aũt si mãdatari' sol' attẽtauit an mãdãs teneaꝫ.vide bal.in.l.nõ iõ min'.in vl.col.C.de accu.ꝛ q̃d si ex ceſſit forꝛma mãdati.et ad bar.h adde bar.ĩ.l.si q̃s id qõ.§.fi. et ibi gl. et bar.ꝛ doc.de iur.o.iu.et hic adde bal.in.l.i.in.ij.col.de ser.fugi.et q̃d in psuadẽte.vide bar.i.e.§.fi.

a ¶Sed q̃ro. ¶Ñqꝫ excusatur rõne cause si est talis cã q̃ a iure soꝛtiaꝫ effectũ lꝫ puniaꝫ, vt est tex. et

bar.ibi.et oẽs doc.in.l.iij.§.i.ꝙ quis qꝫ iur.et facit ad.q.de q̃ ibi an/ ge.et faciũt hec ad.q.an ꝓcuratoꝛ teneaꝫ tanq̃ principalis ad vsu/ ras restituẽdas.vide de hoc alex.in.d.l.iij.§.i.qõ q̃sqꝫ iu. vbi plene de oĩbus alijs.Et faciũt hec ad.q.si statutũ pmittit alicui se vindi/ care an possit alij mãdare ꝛ viꝺꝛ ꝙ nõ p ea q̃ hẽs hic.qõviꝺꝛ tene/ re bal.in.l. ac cusatõib'.C. qõ met.cã.et in.c.i.§.si ẋo de pa.iur.fir. et in.d.l. ad officiuꝫ. in fi. C. cõi diui.ꝛ in.l. et vim.d inst.et iur.et in repe.l.i. C. vñ vi. lꝫ bal. ꝺiuꝫ dixerit in.l.gracchus p illuꝫ tex.C. de adul. per pe.d ancha. in repe.c. ca/ nonũ statuta de ꝓst. ad fi. ver.ꝛ hic sub istigi.p paulũ de cas. in.l.si cũ dotem. §. transgredia/ mur. sol. ma. p lodo.ĩ.l.iij. §.si marit'.ff. ad sill.et in.l. i.§. fi. ĩ addi. de operi. no. nunci. no. s. adde etiã in primis ꝙ pu nitis occiso/ rib' teneꝫ mã dãs. fm bal. in.l.ij.ad finẽ C. quoꝫ ap/ pel. et no. ꝙ bal.in.l.i.ĩ. iij col.C. de ser. fugi. dicit ꝙ in q̃dã inq̃si/ tõe inq̃ cõti nebaꝫ ꝙ fa/ mul' manda uerat dño ꝛc

l.liber hõ.s.ad.l.aql.so.ibi in leuib' hic in grauib' dicã.j. ¶Dp.ꝺꝛ hic in fi.al's nolẽti.d in.l.i.§.psua dere.s.de ser.coꝛ.so.dicũt q̃dã subaudi hic maxie. alij dicũt ibi loqtur in delicto qõ sola coꝛruptõne animi cõmittiẽ:hic i his in q̃b' reqriẽ fciũ qõ satis placet q̃tũ ad.l.ẽziã.j.tñ pleni' dicã. ¶Venio ad materiã.§.et pro ei' declaratõe q̃ro q̃ sit ꝺfia' inter mãdantẽ et ꝺducẽtẽ ꝛ psuadẽtẽ de q̃b' loqtur iste §. ¶Ñ.mãdatoꝛ ꝺꝛ ille q̃ mãdat delictũ cõmitti pro pter seipm mãdantẽ et ad satisfactõz voluntatis sue nulla data pecunia.ꝺductoꝛ ꝺꝛ ille q̃ hoc facit data pecunia.psuasoꝛ ꝺꝛ ille q̃ psuadet alicui ppꝛ ipsum cui fit psuasio.ꝛ iõ nõ curo q̃b' verbis vtaꝫ siue mã do siue rogo siue q̃buscũq; verbis si hoc fit gratia ei' cui fit mãdatũ seu psuasio.istud nõ ꝺꝛ mãdatuꝫ sꝫ ꝺꝛ psuasio seu ꝺsiliũ.ar.p hoc in.l.ij.s.mã. ¶Hoc pmisso q̃ro circa mãdatũ seu circa psonã mandato/ ris quid si aliqs mãdat nec secutũ est maleficiũ an teneaꝫ.et viꝺꝛ ꝙ non.vt.j.e.l.itẽ apud labeonẽ.§.si curauerit.et.j.de ver.sig.l.sepe.in fi.et qõ ibi no. et §.ope.insti.de ob.que ex delic.nas. In ꝺtrariũ viꝺꝛ ꝙ sic in.l.i.in prin.j.de extraoꝛ.cri.breuit aut est de lictũ atroꝛ et tũc ex solo mãdato q̃s teneaꝫ vt extra oꝛdi narie puniaꝫ.vt.j.de extraoꝛ.cri.l.i. nõ vt puni atur ex ipo delicto qõ mãdat fieri.aut est delictum leue:ꝛ tũc ñ teneaꝫ.vt.d.l.itẽ apud labeonẽ.§.si cura uerit.et ibi p ꝺy. ¶Sꝫ q̃roª qñ est secutũ delictum an teneaꝫ mãdãs. ¶Ñ.certũ est ꝙ teneaꝫ tã ipe qui mãdat q̃ ille q̃ mãdatũ suscipit vt hic: nisi ille qui mãdatũ suscipit excuseaꝫ.ista autẽ excusatio ꝺtingit qñꝫ rõe psone ei' cui mãdaꝫ qꝛ mãdatari' nõ puta bat delictũ.qñqꝫ rõne mãdãtis cui debebat obedi re. ¶Circa primũ dic aut illõ qõ mãdaꝫ poterat eẽ simplicit licitũ et mãdatari' excusaꝫ.ẋbi gra mãda ui tibi vt laborares in tali fundo vel in tali domo seu vinea quã tu putabas esse meã.certe excusaris. vt no.in.l.in rẽ.§.tignũ.s.de rei ven. q̃qꝫ illud qõ mãdaꝫ nõ est licitũ nisi certe psone ei' priuilegio.vt puta marit' põt occidere adulterũ vilẽ inuẽtũ cum vxore.certe cũ hꝰ sit ex priuilegio ꝺcessio psone ñ pt hoc mãdare alteri:nisi forte filijs suis.vt.l. grach'. C.de adul. ¶Circa scõm q̃ mãdatari' ptẽdit ex/ cusationẽ:qꝛ hẽbat necesse parere.hoc est verũ in le uib',sec' in grauib'. vt.l.liber hõ.s.ad.l.aql. ꝛ qõ ibi no.ꝛ.l.si fu',s.de ac.ꝛ ob. ¶Sꝫ gra hui' q̃ro q̃ ꝺcũtur[b] delicta leuia et q̃ grauia.glo.tãgũt ĩ.d.l.li

fuit manifesta falsitas deph̃sa.et idẽ ꝺicit ĩ filiũb';vt qõ fili' pri ꝛc. et an mãdatari' cui fuit mãdatũ vt iret in fundo mãdãtis q̃ erat tũc alicui' alteri' excuseaꝫ.vide bal.in.l.nõ iõ min'.in prin.C. de accus. et vide eũ in.q.sua.accusat' de vi turbatiua.ꝛ adde qõ ꝺic ang.in.l. liberoꝛ.§.excusanaꝫ.s.de ifa.ꝙ si ptãs mandat alicui de familia ꝙ toꝛqueat aliquẽ in casu illicito.ꝙ lꝫ teneaꝫ mãdãs nõ tñ teneatur mãdatari':qꝛ fecit vt executoꝛ.facit qõ no.ꝺy.in regla.si q̃s mãda/ to.in.vi.in ꝺtrariũ facit qõ no.inno.in.c.pastoralis. in verbo iustã. de offi.dele.et qõ no.in.c.cũ in iure.eo.ti.et in.l. si q̃s vxoꝛi.§. si fugi tiui.s.de fur.ꝛ istis adde q̃ dixi in.l.si sciẽte.s.de parici.

b ¶Quero q̃ ꝺicunt.¶Que ꝺicant delicta leuia ꝛ q̃ grauia. adde q̃ dixi.s.e.l.p̃toꝛ.§.p̃terea.post bar.et q̃ no.bar.in.d.l.leuia.et de gra uioꝛib' vide in.l.iij.C.de epis.au.et fm io.an. in.c. sedes.de rescrip. et in.c.at si clerici.de iudi.et in gl.in.l.ad ea.de reg.iur.et adde qõ li cet q̃s nõ teneaꝫ parere in grauib':tñ si paret miti' puniẽ.ita ꝺcit bal.no.et sali.in.l.seruos.p illũ tex.C.ad.l.iul'.de vi.et vide fin.ang.

ín.l.iij.§.i.qõ q̃sqz íur. Et ad materiã vide bal.ín.l.i.C.q̃ accu. nõ pos. ín.viij.col.cũ seq. et dicit bal.ín.l.si magnũ.C.q̃ accu.nõ poss.qõ vul nus est grauis offensa.

e Quero an. vide bal.ín.l.oẽs ppli.de iusti.et iure.

d Debes scire.et no.q̃ semp oportet ꝓbare mãdatũ vel ꝺsiliũ p̃cesse delictuz ín tpe. vt no. bal.ín.l.i.C. de ser.fugi.

e Nõ ex mãdato. et sic q̃ litas q̃ est ín mãdãte non est ín mandatario. p bal.ĩ l.nõ íõ min⁹. C.de accu. et ibi q̃d ín p̃stante opẽ. ⁊ vide ín.l.si is q̃ opem.§.de fur.quod no. bar.ín.l.verũ de parici.

f Et tps cõ missi. Adde q̃ dixi. ín.l. si vt ꝓponit.§ de fideius.et pe.de ancha ín repetit. c. postulasti. ꝺ fo.cõpe. ⁊ in materia vide no.p bald.ín l. metũ. ín fi. C. quod me. cau.

g Semp te neat. sz pau. de cast. ín. l. sancimus.C. de testa.dicit ꝺtrariuz esse benignius ⁊ equi⁹. p. l. ín vtilitatibus. de confir. tu. vide.l.si man dassem.§.mã da.et ad hoc facit qõ ín si mili no. bart. ín ciuili ín. l. iij.§. vnde q̃ rit.§. de manu.ín ꝺtrarium videt gl. ín.§. ope. ínsti. de obli. q̃ ex malefi.na. ⁊ ín.l.i.§.per

ber hõ.et.l.auxiliũ.§.ín delictis.§. de mino. et.j. de accu.l.leuia.et de reg.iur.l.fere ín oĩb⁹.⁊.l. ad ea. e. ti. Tu vero dicclari⁹ q̃ q̃dã sunt delicta leuia:q̃dã gũia.q̃dã gũiora.q̃dã grauissima.leuia delicta sẽ si la ĩ q̃b⁹ nõ req̃rit dol⁹ vt dãnũ iniuria datũ.vt.d.l.li ber hõ.et ibi no.et.§.hac.e.l.ín p̃n.et ibi glo. Itez est delictũ leue illud ín quo req̃rit dol⁹ tñ cõmittit circa modicã rẽ vt furtũ rei modice.vt.l.ad ea.et ibi no.j. de re.iur.facit.l.si libert⁹.§. de fur.j. de peñ. l.re spiciẽdũ.§.furta domestica.sunt etiã crimia leuia ꝺ q̃bus põit exẽplũ.j. de accu.l.leuia.q̃daz sunt delicta grauia vt crimia p̃uata q̃ req̃runt dolũ et magnũ p̃iudiciũ pariũt et merent magnã penã vt furtũ rei magne.vt.d.l.respiciẽdũ.§.furta.et.d.l. auxiliũ.§.ín delictis.§. de mino.et no.ín.d.l. ad ea.j. de re.iur. Idẽ puto de q̃libet iniuria q̃ inferr ín psonã q̃ dicat grauis.vt hoc.§.in eo q̃ dic teneri filiũ licz obediat p̃ri ex quo seq̃tur q̃ est maleficiũ graue. ꝓ quo facit qz q̃libz iniuria psonalis est grauioz q̃ualis reali.vt.l.ín seruoz.ín fi.j. de penis.q̃daz sunt delicta grauiora vt delicta publica ꝓ q̃b⁹ nõ ponitur pẽa mortis.q̃dã sunt delicta grauissima vt delicta publica ꝓ q̃bus ponit pena mortis:et ín istis duobus loq̃tur gl.ín.d.l.auxiliũ.§.ín delictis. §. de mino. Quero dixi q̃ tenet mãdãs ⁊ mãdatarius. q̃ro an tenean eadẽ.l.et an sit idẽ delictũ vtriusq̃z de hoc tetigi.§.e.l.ín p̃n. dicã ín.l.sz si vn⁹.§. seru⁹ meus.j.e. Quero vñ orit obligatio q̃ tenet mãdãs an ex mãdato an ex delicto postea subsecuto.⁊ videt q̃ ex mãdato ad silitudinẽ ꝯctuũ. vt ín toto ti.§.mãda.ad idẽ ín.l.i.§. psuadere.§. de ser. coz.ín ꝯtũ est veritas ꝓ cui⁹ declaratõne debes scire ꝺ nos nõ loq̃mur hic de obligatõe q̃ oritur ínt mãdan tẽ et mãdatariũ q̃ nulla est. vt dixi.§. ín ꝯtjs. et ita titul⁹ mãdati nihil ad ꝓpositũ.sz hic loq̃tur de obligatõe q̃ q̃s tenet ei ín cui⁹ p̃nicie mãdat vt ficuti cũ mãdo cũ aliquo ꝯhi celebrato ꝯctu illi obligor ꝓpter mandatuz est ex mãdato[e].ita hic obligor ex delicto ꝓpt mãdatũ nõ ex mãdato.hoc tenet gl.ín d.l.i.§.psuadere.§. de ser.coz.ꝓ quaz apparet rñsio ad illũ.§. idẽ tenet.insti. de ob.q̃ ex delic.nas.§.ope. hoc ꝓbat ín.l.si q̃s vxori.§.neqz verbo.§. de fur.et l.q̃ seruo.§.i.j.e.ti.vbi apparet q̃ tũc tenet cũ maleficiũ est cõmissuz.⁊ ex hoc seq̃tur q̃ in accusatõe ꝺz põi loc⁹ ⁊ tps cõmissi maleficij.nã loc⁹ ⁊ tps mandati ꝓbat.§.vi bo.rap.l.ꝓtor ait.§.hoc ait edicto. sic etiã inspicit loc⁹ et tps cõmissi delicti quo ad pẽa delicti augẽdã vel minuẽdã. vt.d.§. et apparet q̃ ibi ꝺz puniri vbi delictũ est cõmissum. vt dixi in l.si vt ꝓponit.§. de fideius. Quero q̃d si tibi mãdaui vt alij mãdares.an tu tenearis.dixi ín.l.i.§.incidit.j.ad turpil.et.l.aut q̃ aliter.§.pen.§. qõ vi aut clã. Quero mãdaui tibi vt tu delinq̃res ⁊ diu post ea tu cõmisisti delictũ an ego teneor. Innoc. ponit istã qõnẽ extra de homi.c.ad audiẽtiam. et dicit q̃

mi.ín.vi.et albericũ ín suo dictionario.ín ver.assassin⁹. et vide ang. ín.l.q̃ sepulchra.C. de sepul.vio.⁊ aliq̃d de assassino vide p bal.ín.l. i.§.hec verba.qõ q̃sqz iur. i Quero vtrũ. Et dicit bal.ín.l.i.ín ij.col.C. de ser.fu.q̃ magis delinq̃t mãdãs q̃ ꝺsulẽs. Et de psuaso re: ínstitore: ꝺrtatore:auctore:⁊ fautore vide pulchre bal. ín.l. ob

semp teneat[s] mãdans nisi mãdatũ sit reuocatũ tacite vl exp̃sse.vt q̃ fecit pacẽ cũ ínimico suo vel parẽtela.ar.l.iij.§. de adimẽ.le.et h̃ sufficiãt circa mandatũ. Cenio ad ꝺductorẽ q̃ro vtrũ ínt ꝺducentẽ ⁊ mandãtẽ sit aliq̃ differẽtia. Rñ.p̃ima ofia est q̃ ín ꝺductõe dat pecunia:ín mãdato nõ. tñ q̃tuz ad ei⁹ psonã ín quã delinq̃tur nulla est ofia sicut dicim⁹ ín mãdato licito.si ego mãdo tibi aliq̃d nõ ínteruenẽte mercede est mãdatũ ⁊ actio mãdati ĩter te et me.si ínteruenerít p̃ciũ est locatio et ꝺductio ⁊ actio locati ⁊ ꝺducti ínt te ⁊ me.vt.§. mã.l.i.sz q̃tũ ad eũ cũ quo ꝯhi vel cũ quo agit nihil ad ꝓpositũ.eodẽ mõ obligat p vnũ sicut p aliũ.et eodẽ mõ acq̃rit nobis p vnũ sicut p aliũ. §. de p̃scrip. ver.l. naturalis.§.pe. vl añpe. In hoc tñ est pl⁹: q̃ qñ aliq̃s facit vel fieri facit mediãte pecunia ꝺz delictuz magis atroz.et ppt hoc pena posset augeri et ꝺ facto videm⁹ augeri ĩ istos q̃ ín vulgari dicunt assassini[k]. ar.j. de penis.l.cicero. et.l. venales.C. qñ ꝓcu. nõ est ne.et videt exp̃sium hodie extra de homi.c.i. li.vi.vñ hoc excepto oĩa q̃ dixi.§. ín mãdãte ⁊ ĩ mãdatario ĩtelligas repetita ín ꝺducẽte et ꝺducto.

Cenia⁹ ad psuasorẽ. et q̃ro vtrũ differat a mãdatore.certe sic vt dixi ín.i.q.nã psuadere est ꝓpter ipm cui fit psuasio. Quero vtrũ ín psuadẽte deceam⁹ distinguere[k] an ille cui fcã erat psuasio erat alis factur⁹ vel nõ. glo. hic videt tenere q̃ nõ dum subaudit hic marie. Idẽ ín.l. ꝺsilij.j. de re.iur. tenet dy. ín.c. null⁹ ex ꝺsilio. de re.iur.li.vi. ottra. no. insti. de ob.q̃ ex delic.nas.§. ope.et.§. de ser.coz.l.i.§ psuadere.⁊.l.sepe.ín fi.j. de ver.sig. q̃d dicem⁹, quia dã dicũt q̃ ín maleficijs leuib⁹ ꝺz distinguí vtrum erat alias factur⁹ l vel nõ. et ita loquitur hic tex. et glo.sup̃ alle.ín grauib⁹ sec⁹.et ita ĩtelligit dictuz dy.et gl. hic. ll. hoc nõ plz q̃z hic loq̃tur ín maleficijs grauib⁹. qõ apparet.q̃z iussus p̃is nõ excusat filiũ et iõ nõ est nou⁹ iste ĩtellect⁹. alij dicũt aut loq̃mur ín maleficijs q̃ cõmittunt circa rẽ vt ín furto.et tũc habet locũ dicta distinctio erat al's factur⁹ vel nõ et ita loquũtur gl. ꝯrie. aut ín maleficijs q̃ cõmittũt circa personã:⁊ ista distinctio nõ ꝯz locũ.et ita loq̃tur ista glo. que vidꝺ p̃supponere hoc. vide gl. que incipit alias volẽti ⁊c. ibi dũ dicit. vt ín furto. ⁊ sic p̃supponit q̃ ín furto illa distinctio sit adhibenda ín alijs nõ. ita videtur sentire gl. ego tenere[m] idistin cte opi. dy. q̃ ista distinctio sit al's factur⁹ vel non ín alijs nõ. ita videtur sentire gl. ego tenere[m] idistinctõ. aut fecit dolo aut nõ. ⁊ an alias erat factur⁹ vel nõ. vt. l. si cũ

et vide ínno. ín.c. q̃rela. de elec. ín glo. subtractus.

m Ego tenerẽ. sz aduertẽdũ est. q̃z ꝯ opi. dy. et bar. vidꝺ multũ obstare ille sing. tex. ín.§. ope. et ibi gl. tenet ꝯ bar. ínsti. de obli. q̃ ex delic. nas. sz opi. bar. vidꝺ seq̃ io. de ligna. ín.c. ml'ieres. extra de sen. et cõ. quã etiã retulit matesolan⁹ ín suis nota. dictis. no. lxxvi. plene etiã ín.d.l.i. de rap. virgi. n Dersuadet illõ. Qõ si dixi famulo meo q̃ talis fuit mihi iniuria⁹ nunq̃ redeas domũ nisi aliquid

b Dicũtur assassini. No. ꝺtra assassinos.an aũt cõtra eos posset agi ad pecuniã quã acceperũt. vide bal.ín lec. et pau. de cast. in.l.i.§. fi. ff. de eo per quẽ fac. er. et ibi alex. et vide ín.l.cido.j. de pe. et q̃ dicantur assassini vltra Bar. hic vide archi. et pe. de ancha. ⁊ domi. ín.c.i.q̃ ꝺ ho

sentiã:iste famul⁹ interfecit iniuriantẽ an ꝑ hoc videar mãdasse.vide bar.in.l.si ꝙs mihi bõa.§.sz ꝙd si mãdauit.de acq̃r.here.

o ¶ Si tibi.vide tex.et bal.in.l.i.de eo ꝙ quẽ fac.erit.

p ¶ Nisi gratia mãdãtis.vñ si fuisset alias facturus videreꝯ et diceret psuadere.et ꝓbaꝯ ipm alias factur⁹ si minat⁹ fuerit se tale ꝙd factum. vide q̃ di ri in.l. metuz C.qõ me. cã. et quõ ꝙgno scaꝯ an esset alias factur⁹ vel non.vide ang.in.l. i.§. de eo ꝙ quez sciii erit. bal. i.l.data opa. in.xxiij.col.C q̃ accusa. nõ pos.et in.d.l. metũ.et vide §.in apostil. in ꝑce.col.

q ¶ Possint reuocari.qliꝯ psuasio cõsiliũ z mandatũ possint reuocari.et ad de glo. in. c. cũ qs.de sen tẽ.ercõ.li.vi. et no. ꝙ pe.ꝺ ancha.in cle. i. de renũcia. z qõ no.ĩ.l.i.ĩ fi.de ꝺhẽ.ẽp.et pe.de ancha in.d.cle.i.seqꝯ opi.bar.hic et inno.in.d.c.ad audientiã.et vide ĩ.c.mlieres.de sen.excõi.et bal. in l.nõ ideo minus.C.de accusa.que no.etiã an si mãdatarius executus est mandatũ post multũ tẽpus intelligaꝯ deliquisset vigoze mandati et an tale mandatũ possit reuocari.et se remittit ad inno.in.d.c.ad audientiã.et ad bal.hic et in.l.mandatũ.C.man.ad fi.et in.l.ob hec verba.C.de infa.et vide bal.in auꝯ.sz nouo iure.C.de ser.fugi.et q̃d si aliquis instigat vt ꝓcutiaꝯ clericus an ꝓcussione secuta teneaꝯ ex cano tenet ꝙ sic.adde q̃ no.bar.§.e.l.ver.q̃ro vñ ozit̃ z̃c.

r ¶ Persuadeã ꝺtrariũ. Aduerte tamẽ ſm bal.in.l.nõ ideo minus.C. de accusa.ꝙ nõ debeo sibi denũciare psonã que debet ipsuz ꝺffende re ratione scandali.et bal.idẽ dicit in.l.mandatũ.ad fi.C.mãda.et ade bar.in.l.si pecuniã.§.si seruus.de ꝺdi.ob cãm.

s ¶ Quãꝯ.quero statuto. Si statuto caueꝯ ꝙ q̃ nõ soluit collectas nõ audiaꝯ si alicui denegaꝯ audiẽtia in ciuilibꝫ et in criminalibꝫ; vide tur denegata in q̃stitio iudici.qõ est ꝓpetuo ñot.et adde qõ no. in.l. i. in prin.§.ad trebel.idẽ qõ bar.hic:tenẽt doct. in.l.i.§.de his qui sunt sui vel alie.iur.per glo.ibi in ver. req̃riꝯ. et ibi quoad comodũ z̃c. z ꝙ baꝯ in.l.dñm.C.de iniur.nõ ob.ꝙ qñqz pmittiꝯ iudici inq̃sitio in caꝺ fibꝫ in quibꝫ nõ cõpetit actio:vt patet ex rõne.l. querelã.C. de fal. q: potest dici ꝙ illud ex postfacto nõ euenit sed ab oꝛigine. et ita trãse unt doct.in.d.l.i.et ita ponunt doc.in.d.l.quesitũ.de in ius vo.z bar. post glo.in.l.i.C.si tutoz nõ gesserit.sed cõtra hãc doctrinã videꝯ fa cere tex.in.c.ad nfam.el.ij.de iureiur.quẽ in ꝓposito allegãt doct. in d.l.de pupillo.§.fi.et ibi dixi post bar.§.de operi.no. nun. Itẽ limita hoc dictũ vt ꝙ ange.in.l.iurisgentiũ.§.si pacisear.de pac. Item cõtra bart.videꝯ tenere Jac.but.in.l.qui adulteriũ.C.de adulꝯ.et ange.in l.si vacantia.C.de bo.vacã.li.x. Sali.in.l. ea quidem.C. de accus. vbi distinguiꝯ per Bar.facit qõ ipse no.in.d.l.querelã.C. de fal. et cõtra Bar.videꝯ glo.expresse in.l.falsi.et ibi bal.C. de fal.et in.l.i.C.de caꝺ pe.iudi.plene per ange.in.d.l.si vacãtia.in vlti.q.et dixit Bal.in.c.i. in prin.in ti.hic incipiũt cõstitu.reg.ꝙ licet bãnitus non posset audiri:tamẽ cõtra eũ posset inquiri de delicto per euz cõmisso.vt no. in l.i.C.si tutoz nõ gesse.et facit qõ no.bal.in.l.nõ dubiũ.C.de legi.fm Jac.de bel.in.q.incipiẽ.statuto caueꝯ.q̃ dicit ꝙ si adulteriũ cõmitaꝯ in vxoꝛẽ illius talis nõ soluẽtis collectas hoc nõ obstãte poterit inquiri. et talis remissio pene in casu isto non potest fieri per pactum.vt in.l. trãsigere. C. de trãs. ergo nec per statutũ imo etiam si statutũ diceret bãnitũ posse impune offẽdi nõ posset offendi per modũ adulterij.per tex.in anten. de leno.§.i.z ratio ẽ. quia ex hoc nõ tñi iniuriaꝯ maritus sed ꝺfanguinei et respublica. vt.l i.§.vsqz adõ. et in.l.ij.cum ibi not.§.eo. vñ cũ inquisitio fiat ob vindictã publicã.§. si delĩ q̃ntes.ĩ auꝯ.õ mã. pri. z pp iniuriã fcãz rei pub.vt in.l.licitatio.ĩ.§.qõ illicite.§.de pub.potit inq̃rꝛ z puniri. et si diceretꝯ:ergo idẽ cẽt ĩ quolibz maleficio.qõ ẽ absurdũ. z ꝺ mẽtem statuti. Rñ.ꝙ spãle ẽ in adulterio.d.auꝯ.de leno.§.i.et vide bar.in ꝺsi.incip.a dño cy.de cas.sctĩ petri.z cũ bar.h trãsit ang.qñ statutũ faceret delictũ ipunibile.secꝫ si solũ remoueret bãnitũ q̃relando ꝓ gl.in.l.q̃relã.ĩ gl.mag.C.de fal.z vide bal.ĩ.l.cũ mulier.in vl.car.sol. ma.ꝓ pe.de ancha.in.c.nulli.de accusa.vbi trãsit cũ bar.hic.

t ¶ Audiẽtiã.fa.qõ no.bar.in.l.trãsigere.C.de trãs.z ĩ.l. inf oẽs.§.recte.§.de fur.z bal.ĩ.l.si ꝙs ĩ hoc genꝰ.C.ꝺ epi.z cle.z latiꝰ ꝓ bal. ĩ.l. nõ dubiũ.ĩ vl.q.C.de leg.z bal.ĩ.l.i.§.offiliꝰ.§.ne ꝙs cũ q̃ in ius vo. z bar.ĩ.l.q̃stũ.ꝺ ĩ ius vo.z ĩ.l.i.§.qõ aũt.de aleato.tz idẽ qõ h. vide alex.ĩ.d.l.q̃stũ.§.de ĩ ius vo.vbi videas oio.z ad hoc an statutum denegãs audiẽtiã ĩ ciuilibꝫ videaꝯ denegare inq̃sitõz iudici.adõ q̃

I ¶ Iniuria.z.§.si ꝙs.ꝓ intellectu /no.in.l.i.in prin.§.ad trebel. istiꝰ.§.ẽ no.ꝙ ꝓ violẽtia turbatiua nõ ẽ ꝓdita actio publica. z vide ĩ.l.itẽ apꝺ.ĩ.§.si ꝙs bõa.j.e.sz ꝙ turbãs ꝺz maleficiũ cõmittere qñ dolo vl lata culpa.fa.no.bal.ĩ.l.fi.C.fi.reg.z ꝙ ciuiliꝫ puniaꝯ. alle.l.fuꝰ nõ ĩ oibꝫ.ff.de accu.z ꝙ iniuriã faciẽs dicaꝯ cõmitrere maleficiũ.hẽs ĩ.l.sz si vniꝰ.§.q̃dã.j.e.z bal.ĩ auꝯ.sacfa.ĩ vl.col.C. si aduer. vẽ.tractat mlt̃ũ no.bal.ĩ.l.si ꝙs i tãtã.C.vñ vi. q̃ dicꝯ ꝙ statutũ volẽs ꝙ de maleficijs nõ cognoscaꝯ inf ꝺiũctas psonas ꝺz itelligi ꝺ maleficijs cõmissis circa psonas nõ circa res vt ĩ violẽtia possessionis z ĩ furto.qõ no.z ꝙ ꝓ vi turbatiua sit ꝓdita actio publica tenz bal.in.l.momẽtanee.C.vñ vi.z sic ꝺ bar.h.bar.ĩ.l.extat.§.qõ me.cã in pe.col.tz idẽ qõ h.z idẽ ang.z ímo.ĩ.l.cũ filiꝰ.§.i.ĩ pri. de ẋ.ob.et sic remãet magꝫ cõis opi.ꝙ ꝓ vi turbatiua nõ ẽ ꝓdita accusatõ de vi publica cuiꝰ ẽ alia pẽa q̃ ĩ actõe iniuriaꝛ.vt ĩ.l.q̃ dolo.in fi. cũ ibi no.j.ad.l.iulꝯ.de vi.iñicta.l.fi.j.e.si ꝙs ãt vellet tenere opi.bal.in. d.l. momẽtanee.posset alle.tex.ĩ.l.hoc iure.ĩ pri. de re.iur.vbi vide bar. plene z ꝓ bal.ĩ.q.ici.accusatꝰ ꝺ vi turbatiua. z ¶ In mari eoꝛ.sz an ĩ mari possint ipõi passagia.vide bal. ĩ.l.pe.ĩ pe.col. C.ꝺ nau.fe. z ang.ĩ.l.fi.§.de vsur.z io.de pla.in.l.diligẽter.C.de aq̃duc.li.x.

I Item apud.admenatõe.vide oino ange.hic et ange.de are.in tractatu male.in ver.admenauit. Dicit imo. ĩ.l.his verbis.§.

illa. insti. de here. insti. q̃ p statutū puniẽs maledicentẽ deū et si quis ex cõi vsu loq̃ndi pferat verba in despectū deiꝰ tū punit. qꝛ talꝫ vsus dꝛ abusus. ℨ Sit ptor. dicit statutū. No. de statutis punientib⁹ verba iniurioſa. et p bart. in. l. nunq̃ plura. in pe. col. s. de priua. deli. et bar. in. l. si qñ. C. de bo. vacã. li. x. et ang. in. l. si nõ quicj. C. de iniur.

a Clerbū in iurioſuꝫ. vidꝫ bar. in pri. in cip. in cã ver tẽte int dñm nicolaũ et sa rã ei⁹ filiã. et ad hic p bar. dicta adꝺ al beri. in fili in fj. pte statuto rū. v. q. ⁊ que hẽs in. l. si fa milia. s. de iu ris. om. iudi.

b Clerbum iniurioſum. ⁊ vide aliq̃ ver ba iniurioſa per tex. ⁊ ibi bar. in. l. iij. s. de lib. ⁊ post hu. et in. l. tur pia. in prin. ꝺ lega. i. ⁊ vide oino Azo. in ſumma. C. de infa. in. i. col. vbi dicit q̃ si dixi te nõ eẽ de legitimo mrimonio na tũ vel calum niatorẽ q̃ di cor te infa mare ifamia facti. l. obli gatõe. C. de ifam. et vide quid ſit diffa mare. in. d. l. turpia. de le. i. in prin.

c Tu menti ris. et si ſit di ctũ ſaluo ho nore tuo. vt dixit bart. i. l. si q̃s extrane us. in princi. s. de acq̃. he re. sz q̃d si dicaꝫ tu dicis falſum: an ſit verbũ iniurioſum. ſali. q̃ nõ. in l. de tutela. de in iteg. reſti. mi. et ibi limitaui hoc niſi dixerim tu mẽti ris: qꝛ pri⁹ mihi dixiſti q̃ erã homicida. vt no. bar. in. l. que ofiia. ver. ſed si aduerſarius. de pcura. s.

d Aliq̃ differẽtia. Quid ſit blaſphemare. vide q̃ dixi poſt bart. in. l. turpia. de le. i. ang. in. l. his verbis. de here. inſti. et vide. xxiij. q. v. c. q̃ capit. et de cle. maꝫ. c. i. et. ij. et do. bal. in. l. ij. C. de reb. cre. q̃ dicit q̃ facies iuramẽta ſcelerata dꝛ blaſphemare. et vide eundẽ in. l. ignorãtia ad fi. C. de cri. ſtel. et adde qõ bal. no. in cõſi. incip. in xpi noie amẽ. an dicaꝫ maledicere vel blaſphemare ille q̃ dic: maledito ſia dio vl'a de ſpecto de dio. et vidꝫ q̃ ſic p tex. in auk. vt non luxu. contra naturam. et in. c. ij. de maledic. et in. l. i. C. ſi quis impera. male. et. xxv. diſtinctio. in. c. q̃lis. ꝺicis vidꝫ ex cõi vſu loq̃ndi: qꝛ ſunt iſta verba potꝰ iniurioſa q̃ maledica. arg. s. de here. insti. l. quotiẽs. §. ſi q̃s nomẽ. fm intelle ctũ ang. nõ ergo oĩs ptumelia eſt blaſphemia vel maledictio: matie fm cõem vſum loq̃ndi iſti⁹ patrie bononiẽſis in iſtis ſermonib⁹ ſcele ratis. et vide imo. in. d. l. his verbis. §. i. Que añt ſit pena pcutiẽtis imaginẽ dei aut ſanctoꝝ aut ſcindẽtis imaginẽ ligni. vide tex. in. c. ij. §. certũ. de of fi. ordi. lib. vi. ⁊ q̃. etiã in. l. q̃ſquis. C. ad l. iul. maieſt. pleni⁹ in. l. ſe natuſcõſulto j. de ficcar. vt etiam puniri poſſit pena mort. Que añt ſit pena blaſphemãtis deũ. vide de clerico p cuſſore in. c. ſtatuimus. et xrij. q. i. ſi q̃s p capillũ. vidꝫ q̃ dixi in. l. dã ni infecti. vbi videas. s. de dã. infect.

e Cõiuiz. faciẽte inſultũ. Quis di caꝫ facere in ſultũ ad do mũ. vide iac. de are. bar. ⁊ bal. in. l. ceſa. §. hoc ſenatꝰ de leg. i. ⁊ ibi poſtbar. dixi

f Si q̃s vir gines. verbe rat clericum. q̃ pcutit cle ricũ nõ ince dentẽ in hꝫ bitu nõ tene tur. Idem te net dy. i. l. ge rit. de acq̃rẽ. here. Et pdi cta vera niſi pcutiens ſci uiſſet eũ fuiſſe clericũ: q̃a in pena pꝛe põderat cul pam. vt in. l. si fructꝰ. ⁊ in. l. q̃ dictũ. §. fi. ff. ad. l. aq̃l. ℨ z q̃d si uit portantẽ habitũ ⁊ tonſurã tũ nõ erat clericꝰ vtrũ teneaꝫ. dy. vbi s. tenet q̃ nõ. ar. l. fi. de crimi. expi. here. et. l. eũ q̃. §. ſi iniuria. j. e. ⁊ ibi dicit in. c. i. q̃bus mo. feu. amit. et ibi bal. poſt gl. q̃ si q̃s ĩſultat do minũ quẽ neſcit eſſe dñm ſuũ nõ pdit feudũ ſuũ niſi eſſet ignorãtia craſſa et ſupina. qꝛ paria ſunt ſcire vel ſcire debere. l. qõ te. si certũ pe. idẽ dicit ibi gl. q̃ si ꝺcubuit cũ vxore dñi ſui neſciẽs eã vxorẽ q̃ nõ pdit feudũ. Itẽ q̃ cognoſcẽs monialẽ neſciẽs eã monialẽ non punit tanq̃ de ſtupro monialis. quã gl. rene mẽti fm bal. et facit. l. si q̃s ignorãs. s. loca. et. j. de adul. l. pe. et qõ dixi ibi. et qõ dixi de ſer. fugi. in. l. q̃cũq̃z. et adde no. in. l. i. s. de legi. et qõ no. bal. in. l. nemo. s. de i ius vo. et p bal. in. l. si q̃s nõ dicã. i fi. v. col. C. de epiſ. et cle. et cũ bar. ꝺcorꝺat etiã bal. in. l. si q̃ p calũniã. in prin. vbi oino vide. C.

ſa q̃ maledica. arg. s. de here. insti. l. quotiẽs. §. si q̃s nomẽ. fm intelle ctũ ang. nõ ergo oĩs ptumelia eſt blaſphemia vel maledictio: matie fm cõem vſum loq̃ndi iſti⁹ patrie bononiẽſis in iſtis ſermonib⁹ ſcele ratis. et vide imo. in. d. l. his verbis. §. i. Que añt ſit pena pcutiẽtis imaginẽ dei aut ſanctoꝝ aut ſcindẽtis imaginẽ ligni. vide tex. in. c. ij. §. certũ. de of fi. ordi. lib. vi. ⁊ q̃. etiã in. l. q̃ſquis. C. ad l. iul. maieſt. pleni⁹ in. l. ſe natuſcõſulto j. de ficcar. vt etiam puniri poſſit pena mort. Que añt ſit pena blaſphemãtis deũ. vide de clerico p cuſſore in. c. ſtatuimus. et xrij. q. i. ſi q̃s p capillũ. vidꝫ q̃ dixi in. l. dã ni infecti. vbi videas. s. de dã. infect.

phemare eſt optare aliq̃d malũ in futuro. et iſte eſt vſus cõis loq̃ndi. ℨ z q̃ro vtrũ blaſphemia eſt verbũ iniurioſuꝫ. et puto q̃ ſic. pro q�iz mores ciuitatis vt hic. Itẽ ppt hũc tex. q̃ dicit ad infamiã vel ad inuidiã alicui⁹ ſpectaret. in eo q̃ dicit ad infamiã loq̃tur de eo q̃ dicit malũ de pñti vl de pterito. sz in eo q̃ dicit ad inuidiã loq̃tur de eo q̃ optat malũ in futuro ppt inuidiã quã ei habet.

e Cõiuiz. faciẽte inſultũ. Quis di caꝫ facere in ſultũ ad do mũ. vide iac. de are. bar. ⁊ bal. in. l. ceſa. §. hoc ſenatꝰ de leg. i. ⁊ ibi poſtbar. dixi

f Si q̃s vir gines. verbe rat clericum. q̃ pcutit cle ricũ nõ ince dentẽ in hꝫ bitu nõ tene tur. Idem te net dy. i. l. ge rit. de acq̃rẽ. here. Et pdi cta vera niſi pcutiens ſci uiſſet eũ fuiſſe clericũ: q̃a in pena pꝛe põderat cul

Dicit hic ad domũ. C Quero q̃ liter itelligaꝫ ad domuꝫ. certe non debes itelligere q̃ domũ intrauerit: qꝛ tũc teneaꝫ. l. cor. nõ actõe pꝛoria. vt. l. lex cornelia. s. e. sz ſufficit q̃ venerit iuxta domũ. Et p hoc dicit ia. de are. q̃ ſta tuta q̃ dicũt de faciẽte inſultũ ad domũ verificanꝫ in eo q̃ venerit in ptinẽtijs domus. vt. s. q̃ vi aut clã. l. ſi vitẽ. §. q̃ ad ianuã. et facit. l. q̃ filium. §. i. s. ad treb. gl. tũ alibi vidꝫ dicere q̃ illud fit ad domũ q̃ fit ppe per. v. pedes. vt no. in. l. q̃dã iber⁹. de ſer. vꝛ. pꝛe. facit ad hoc. ſ. q̃ ſint ptinẽtie dom⁹. l. vl. s. fi. re gũ. decretiſte tũ hñt vnũ decretũ quo ptineaꝫ q̃ de circũſtãtijs eccl'ie eſt. xxx. pedes circũ circa eccl'iam C Elenio ad fi. §. in eo q̃ dicit de ſtatõe. facit q̃ va leat citatio ad ſtationẽ cui⁹ ꝺcũ tibi dixi in. l. lex cor nelia. §. ſi tũ. s. e. rõ q̃re citatio eſt faciẽda ad domũ in q̃ hĩtat: qꝛ eſt verisi'le q̃ ibi ſit familia q̃ ei referat q̃ rõ ceſſat ĩ ſtatõe. sz hic ſiue ꝺuicũ fiat ei in domo ſiue ad ſtationẽ. eadẽ rõ eſt: qꝛ nõ dz ei denũciari.

C No. q̃ ſi ꝺuitũ nõ fit certe p nelia. §. fi. s. e. ſo. ibi in famoſo libello hic in ꝺuitio. puto tũ q̃ ſi appareret q̃ diceret de aliquo lz nõ ex primeret. vel diceret de aliquo et itelligeret de alio et hoc appareret puniret. vt. d. l. lex cor. §. fi. s. e.

C No. q̃ ex ſolo mandato tur. qõ eſt verũ in leuioꝛib⁹. ſecus in grauioꝛib⁹. vt l. i. j. de extraoꝛ. cri. dixi ĩ. l. nõ ſolũ. §. ſi mãdato meo. s. eo. C Vltimo vide glo. que incipit nõ ſuffic. ibi l. iij. §. ſufficit. ſed ibi in q̃ſi ꝺctu: hic in delicto. itẽ ibi j. ti. i. l. i. sz hic ĩ delicto leui: ibi in atroci vt. s. dixi.

Talis quis eſſe pꝛeſumitur d. facit iſta. l. q̃ ille qui verberat clericũ quez credit laicum: quia vadit in habitu laicali q̃ nõ tenetur. et no. in. l. ſi ignorans. s. loca. et eſt tex. q̃ allegat hãc l. extra de ſen. excom. c. in audientia.

C No. tex. ibi. aſſidua enim frequẽ tia ꝛc.

de epi.et cle.et ꝯ habit⁹ faciat ꝓsumptionē tenet etiā bal.in.l.direct.
C.de manu.testa.et ad istā matriā vide io.an.in regula cū ḳs.in mer
suisti.de.pba.et vide bo.glo.xxxiij.q.v.que istituit patrē puelle ad ꝓ
bandū virginitatē.vt in.c.hec imago.que dicit ꝙ si ꝓma nocte rep⁹
ta sint lintea⁹
mina sangui
no lēta ꝓbaꝝ
virgo.et ibi ē
alia rō in ℞.
seq.que dicit
si nō fuerint
reperta san⁹
gumolēta ñ
ꝓsumitur vir
go.dic vt ibi
⁊c.

§ §.si quis
bōa.no.ꝙ ꝓ
an aūt ꝓ vio
lentia turba⁹
tiua ⁊ ablati
ua agi possit
iniuriarū.vi⁹
de in.l.q̄ pen
dentez.§.de
ac.emp.⁊ no.
ꝙ exvi expul
siua pōt agi
iniuriarū.vt
in.l.vulga⁹
ris.in.§.qui
furtis.§.de
fur.⁊ no.bal.
in.l.si ḳs a se
in.ij.not.C.
ad.l.iuꝝ.de vi
vbi videas
ea que dicta
sunt.

h Si quis
sic fecit.ver⁹
bum video.
facit ad not.
per bart.in si
mili de teste.
in.l.i.in ꝓn.
de no.oper.
nuncia.

i Si quis ser
uo.vltio gl.
oppo.Adde
quod no.bal
dus in.l.i.in
fi.§.eo.in.§.
idem si libe⁹
rum.et ꝙ in⁹
iuria facta fa
mulo vel pa⁹
stori itelliga
tur facta do⁹
mino.tz glo.
et bald.in.l.si
quis homici
dij.C.de ac⁹
cusa.quid au
tē de iniuria

Hoc edictū Mo.tex.ibi.ea enim que nota⁹ biliter⁊c.

Si quis libello Mo.ꝙ qñ tu ꝓponis libel⁹ lū ꝯ aliquē in quo ꝓtinet de lictū alicui⁹ ꝓpositio libelli est ifamare eū tene mēti

Idē ait Mot.ꝙ iniuria q̄ fit officiali vt officiali pōt vindicari per seipsum.tetigi in.l.lex cornelia.in ꝓn.§.eo.vide ibi.

Si qs bona Mo.ꝙ ꝓs violētia ablatiua vl̄ ēt turbatiua pōt agi actōe iniuriaꝝ ita etiā vidistis in.l.iniuriarū.§.si ḳs.§.e.Item ad⁹ uerte cū ista iniuria de q̄ loqtur hic habeat cām ma nentē cū semp detines rē meā mihi facis iniuriā ve nit in actōe iniuriarū restitutio rei ꝓ quā dā ꝓscien⁹ tiā:qz dz ab iniuria desistere sicut in interdicto reti⁹ nēde possessiōis per quandā ꝓseqntiā venit restitu tio.vt no.in.l.clā possidere.§.q̄ ad nundinas.et.l. naturaliter.§.nihil.§.de acq̄.pos.et no.ꝓ Inno.ex⁹ tra de sentē.excō.c.cōtingit.

Si quis sic fecit Mo.verbū videoꝫ referri ad oculū intellectus sic.l.si titio et mihi.de le.ij.et.l.videam⁹.in ꝓn.§. de vsuris.et l.videam⁹.§.de in li.iurā.cū si.et.§.de acq̄.pos.l.an tepe.circa fi.Item no.distinctionē hui⁹.§.aut ḳs ver berat in iniuriā dñi aut in iniuriā ꝓpriā.Item alle⁹ gāt q̄dam hūc.§.ꝙ iudex pōt de oī iniuria inq̄rere et ꝓ officiū suū vt hic.ibi.inulta a ꝓtore relinq̄ ⁊c. et j.§.pri.et dz ibi iudicez debere inq̄rere.tu dic circa hoc vt dixi in.l.ij.§.si publico.j.de adul.

Si quis seruo Op.et vidz ꝙ in actōne iniu⁹ riarū habeat rō dāni.vt.l.q̄ ser uū.§.de ac.et ob.so.ista intelligit fm illā. Item op.de.l.si colon⁹.§.ar.fur.ce.so.vt ibi. Itē opp.de l.dñm.C.e.so.dicūt q̄dā ꝙ ibi loqt in actōne.l. aq̄l. hic iniuriarū.et sic est simplex relatio. alij dicunt ꝙ loqtur ibi in actōe iniuriarū in q̄ dānū venit secūda rio qđ gl.reꝓhēdit:qz tūc agēdo vna repelleret alia mihi vidz ꝙ in actōe iniuriaꝝ habeat rō dāni tū di uersimode q̄ in actōe.l.aq̄lie.nā si iniuria hz actuz manētē habet rō dāni.qz alⁱs non pōt desisti ab in iuria.vt dixi.§.e.l.§.si ꝓ iniuriā Itē si nō habz cām manentē pōt hī rō dāni ꝓ q̄dam ꝓseqntiā.nā cum hec actio det ad extimationē iniurie:hoc est ad id ꝓ q̄to ḳs nollet esse passus talē iniuriā.in hoc pōt ꝓsiderari dānū videlz intrinsecū vt debilitatio ser⁹ ui et expēse facte in curādo seruū.sz in actōe.l. aq̄l. venit etiā pl⁹ qz veniūt dāna extrinseca.vt si heredi tatē amisit.vt.l.ide nerati⁹.§.idē iuꝝ.§.ad.l. aq̄l.⁊.§ de ꝙdi.fur.l.cū dicaꝫ.et iō lz sit actū actōe iniuriaꝝ pōt agi.l.aq̄l.in eo qđ pl⁹ est.et si est actū.l.aq̄l. pōt agi iniuriarū in eo qđ pl⁹ est.vt.l.q̄ seruū.§.de ac.et obli.vbi est casus. Ultio gl.oppi.de.l. illud.de acq̄.here.vbi eligēdo vnū ius vidz alij renunciare. so.ibi sunt iura ꝓpria ꝓsa hic diuersa.

Itē si liberū. Quero q̄d si fuit facta iniuria ꝓcuratori vl̄ gestori negotioꝝ meoꝝ vel familiari meo libero.an cōpetat actio in⁹ iuriarū. Rof.tāgit hoc in libellis suis.Ly. tāgit in l.si nō duicij.in.iij.q.C.e.et Inno.in.c. dilecti. extra de ap.et in.c.ꝓtingit.extra de sen.excō.

Si seruū. Op.inſti.e.§.si cōi.glo.pōit ꝓ les tionē dñoꝝ et loqtur.l.Ꝟia.aut nō fit ad sigillatio

facta socio itineris.Bal.in.l.quoniā.C.de testi.videt ve lle ꝙ soci⁹ posset agere si iniuriā reuocauit ad animū.alleg.hanc.l.⁊ no.ꝓ bar. in.l.iij.§.si tutoꝝ.de suspec.tuto.§.

Ed si vni⁹ agit in virtute.vide qđ no.bar.in.l.si gemmā.§.ar⁹ bo.fur.cesa.ibi.quero quid.

nē dñoꝝ.et loqtur hic.facit ad id qđ dicaꝫ in.l.i. §.si ad plures.j.de sepul.vio.

s Ed si vni⁹. Seruus me⁹ Opp. dz h in fi.ꝙ agit de dāno dato.ꝯ i actōe iniuriaꝝ nō vēit dāni extiatio.vt.l.itē apō labeo.§.si ḳs fuo.§.e.so. itelligeh in fine ꝙ agit.l.aq̄l. Ultio sciaſ ꝙ qui dā dicūt ꝙ h est casus ꝯ gl.quē habuistis i.l. nō so lū.in ꝓn.§.e.vbi dic ꝙ ille q̄ fieri fac nō teneꝫ corne lia.sz teneꝫ ꝓtoria qđ vidz ꝯ hāc.l.i eo ꝙ dic ꝙ agit inq̄ tū iudici videbit.⁊ sic ē ex.l.coꝝ.vt.l. ꝓstit. in fi. j.e.si essi agereꝫ ꝓtoria agereꝫ inq̄ tū ps extimaret. vt no.i.l.iniuriarū.j.e. veritas est ꝙ hic agit ꝓtoria qđ apparet qz h agit dñs nō iniuriā passus i se.vt l.lex coꝝ.§.illud.§.e.ad id qđ dz ꝙ tunc deberet agi inq̄ tū ps extiaret.dicā.j.e.l.iniuriaruꝫ. Quero circa hāc l.vt si ille q̄ mādat aliq̄d fieri secuto facto dicaꝫ ipe vere facere vel dicaꝫ facere iterꝑtatiue.vi deꝫ ꝙ vere faciat:sicut ille q̄ alique ꝑcutit cum pila vel sagitta vere ꝑcutit.vt.l.itē mela. in ꝓn.§. ad.l. aq̄l.qđ appet qz teneꝫ directa.l.aq̄l.vt ibi:ita eadē rōne ille q̄ te p aliū ꝑcutit vere ꝑcutit.ꝓ hoc vī tex. §.de vi et vi ar.l.i.§.qđ igit.ibi ceteruꝫ:si iussit ipe vi deiecit ⁊c.lz gl.videaꝫ illū tex.destrucre.ꝓ hoc.§.d manu.vindic.l.pī.i fi.ibi ceteruꝫ ipe manumittit.ꝓ hoc ī.l.si ḳs id qđ.circa fi.§.de iuꝝ.o.iu. expsse exō sen.ex.c.mlieres.In ꝟsū facē.§.de vi ⁊ vi ar.l.i.§.de iecisse.ibi.facere vidz.⁊.l.si pī.§.de his q̄ ī frau. cre. et ibi no.exp̄sū.§.ad.l.aq̄l.l.itē si obstetrix.i ꝓn.⁊ §.i.vbi ille q̄ ꝓ alīū facē nō dz facere sz dz cām prebe re. Quid dicem⁹.ista materia alⁱs tetigi ī repetitio ne.l.si is q̄ ꝓ ēptore.§.de vsuca.in.q. illa de fictōne trāslatiua de psona ad psonā.imo tū lati⁹ ⁊ itelligi bili⁹ dico q̄dā sūt act⁹ q̄ nō pñt expediri ꝑ instrm se paratū ab ipo corpe vt adulteriū.tūc q̄ ꝓ aliū facit ipe ℞e nō facē.et hoc voluit dicere gl.ī.d.l.i.§.quoꝫ. §.de vi ⁊ vi ar.C. de ca.tol.l.i.§. ne aūt. iterꝑtatiue bñ pōt cōmitti ꝓ aliū:vt ibi dixi.idē dico in falso te stimonio.cū essi req̄rat actū psone testificātis nō ꝑt ꝓprie cōmitti ꝓ aliū cadē rōe.q̄dā sunt facta q̄ pñt explicari ꝑ instrm sepatū a corpe.vt pcussio:homi⁹ cidiū ⁊ si.q̄ pñt ꝓpetrari sagitta vl̄ lapide emisso.et h aduerte.qñqz illud instrm q̄ mediāte talē act⁹ ppe traē agit de necessitate nec pōt nō agere.⁊ tūc q̄ fa⁹ cit mediāte tali istrō vere facit.ita loqtur.l.itē mela. in ꝓn.§.ad.l.aq̄l.qñqz illō instrum q̄ mediāte per petraē act⁹ agit in virtute libertatis sue: vt si mā do hoī hūti itellectū pcutias vl̄ occidas talē:tūc il⁹ le libere occidit merito ipe vere facē;sz ego q̄ mādo dico⁹ ꝑbere cām:qz mādatū meū nō ē cā necessaria illi⁹ act⁹.ita loqtur.d.l.itē si obstetrix.⁊ mlte alie.ll. §.ad.l.aq̄l.mō ad ꝓpositū qñ ego mādo tibi aliq̄d qđ possit susceptū mādatū.tu hēs necesse facere ne cessitate ciuili:qz es obligat⁹ ad hoc.vtputa si man daē tibi aliq̄d qđ est honestū vl̄ si dñs mādat suo aliq̄d qđ nō cadet ī gue delictū.⁊ tūc ille vere facit cui⁹ mādato fit.qñqz istrm q̄ mediāte agit de neces sitate agit.dico necessitate ciuili[l].hic ē casus ī.l. pī. in fi.§.de manu.vīdic.⁊.§.qđ quisqz iur.l.iij.§. si ꝓ curatoꝝ.lz essi ℞ba illi⁹ edicti loqnt in psonā qđ qs⁹ qz iuꝝ.statuerit ⁊c. tñ hz locū in eo qui ipetrauit ꝓ ꝓcuratoꝝē. cū essi mādatū de ipetrādo sit licitū ille ꝓcuratoꝝ de necessitate[m] ipetrauit, et sic dñs vere

l Necessita te ciuili. no. ad tituluz.§. ad.l.aquil.et vide hic que not.per ang. ⁊ qđ no.bar. in.l.i.§.diu⁹. de siccar.

m De neces sitate interꝑ⁹ tauit. Adde not. ꝓ Bar. in.l.iij.§.si ꝓ⁹ cur. qđ quis⁹ qz iuꝝ.⁊ in.l. si is qui pro emptore. in xxiij. colū. §. de vsucap.et bald.in.l.i.in vlti.col.C. de sentē. et bal. in dicta.l.iij. §.si ꝓcur. qđ quisqz iuꝝ.et bal.in.l. non ideo minus. C. de accusa. in.vij.q.et vi de oīno bar. in.l.diuus.§. scribeꝫ.dō fal. ⁊ vide Bal. in.l.si familia in aliquibus lectu.§.de iu risdi.omni.iu di. et angel. hic et Bald. Bal.ī dicta l.iij.§. si ꝓ⁹ cur.et ibi an⁹ ge. et Bau. de cast.et di⁹ cit Bal.per illum textum in auten. eo. decursum.C. de dona. an⁹ te nupt.q̄ il⁹ lud dicit fie⁹ ri in persona mea quod fit, meo nomīe

¶ Dñs punit.limita tñ hoc esse verũ nisi lex vel statutũ diceret quicũq; p se seu psonaliter opposuerit ⁊c. q; tũc nõ cõprehendit faciẽs p aliũ.glo.est not.in cle.i.in ver.publice.de vita et hone.cle.et no.bal. in.c.si q̃s dixerit.in ti.si de feu.fue.cõtrouer.inf do.et agna.⁊ bald. in c.i.in fi.p̃in.in ti.q̃.mo.feu.amit.et in.c.i.§.iniuria.de pa. iura.fir. et p bart.in.l.per hãc. C. de ero.g.mili. anno.lib.xij.bñ facit tex. in.l. i.§. ne aũt. in ver. suis mãibus. C. de cadu.tol. p hõ facit qõ not. io.an. in.c.sic dignũ.de homi.vbi dic̃ q; si statutũ punit homicidium factũ manib' suis nõ punitur mandãs.bñ facit tex.de pe.di. i.in.c.piculose. et dic̃ bar. in.l. quemadmodũ. C. de agri. et censi. li.xi. q; statuta punientia facientẽ delictũ habẽt locũ in mandãte vigore extensionis ne delictũ remaneat impunitũ.

o ¶ Quero vtrũ.vide textũ in.d.l. certe.§.i.de p̃ecar. p angel. clare ĩ tractatu maleficiorũ in gl. ĩ ver. semp̃onium mãdatorez.⁊ vide.j. de adulte. in.l. hec verba. et adde q̃ dixi in.l nõ solũ in. §. si mãdato.q; hic debebaz ponere. s. e. sed quero pone accuso te q; me a possessione deiecisti et in veritate eĩci feci sti an sufficiat. dicit ĩno. q; nõ.qõ verũ est si dico q; per te fecisti.secus si simpliciter.fm io. mona.qui ita no.in.c.q̃ p alium.de reg.iur.li.vi.vbi oĩno videas. et vide oĩno bal.in.c.i.§.iniuria.in fi.de pa.iura.fir.et vide bal.de pa.cõstan. impetrauit ⁊ est casus.s. de admi.tu.l.ita autez. §. gessisse.p hoc dicebã ĩ.q.de facto. assisij statutũ dicebat siqs ꝓducerit exceptionẽ aliquã ꝑ instrumẽtũ ꝓfessionatũ:nec ꝓbauerit puniat in tãtũ.mõ qui dã ꝓduxit exceptõz ꝑ instrumẽtũ p ꝓcuratorẽ habentẽ mãdatũ ad hoc nec ꝓbauit.dico q; exverbis statuti dñs punit:q; vere dñs ꝓduxit:q; ꝓcurator tanq̃ instrumẽtũ hoc fecit de necessitate.s.ciuili:nec tũc dz inspici vtrũ verba statuti loq̃nt in psonã vel in rẽ:sz si mãdatũ nõ esset licitũ:⁊ iõ ille p quẽ quis fecit nõ fecit hoc de necessitate nature:q; liberũ hz arbitriũ nec ex necessitate legali:q; rei turpis nullũ est mãdatũ:tũc ille q̃ mãdat nõ facit vere sz iterpta tiue.ita loq̃tur.l.i.§. deiecisse. de vi ⁊ vi ar. et. s. de his q̃ in frau.cre.l.si pater.et.d.l. si obstetrix.s. ad.l. aq̃l.et oẽs.ll.q̃ hoc dicũt debẽt intelligi fm modũ p̃dictũ. ¶ nõ ob.c.mulieres.ex̃ de sen.excõ.vbi dicit q; vere facit.dicũt q̃dã canoniste vere facit.s.q̃tum ad peccatũ vult dicere q; cãoniste magis ꝓsiderãt animũ q̃ actũ sz nos magis actũ q̃ animũ.vt no.p ꝑ.in.c.peccatũ.extra de reg.iur.li.vi. et iõ q̃tum ad peccatũ mortale in foro ꝓsciẽtie ille vere facit: q̃a cõsistit in aĩo.sz respectu actꝰ quẽ nos inspicimus vere nõ facit. ¶ Quero vtrũ mãdantis ⁊ faciẽtis sit idẽ delictũ nũero.istã.q.ꝓsuluit dy.et determiauit q; sic. C. y. refert in.l.nõ eo mĩ. C. de accusa.⁊ p l.i. C. si re.vel accu.mor.fu.mihiviõz dicendũ q; ista q.potest ꝓsiderari.primo sic vtrũ sit idẽ delictũ hoc est vtrũ ex eodẽ delicto teneat mãdans et faciẽs. et dico faciẽs ĩmediate fieri faciẽs ꝑpter mandatum vt dixi.s.e.l.nõ solũ.§.si mãdato.secũdo mõ põt ĩtelligi vtrũ sit idẽ delictũ numero hoc est vtrũ sit ea dẽ obligatio.et ad hoc rñ.q; nõ.nã tot sunt obligatões quot sunt psone delinq̃ntiũ. vt.l.si pl'es.j.e. et l.si id qõ.§.fi.cũ.l.se.s. de iu.o.iudi.cũ si.tertio p̃t intelligi vtrũ sit idẽ delictũ.hoc est vtrũ eadẽ accusatione; vel actõe puniant. et hic est aduertendũ. aut loq̃mur in casibus in q̃bus ille qui mãdat fieri vere facit:et tũc sine dubio eadẽ.l. punit nõ attẽto vtrũ verba sint scripta in rẽ vel in psonã. aut loq̃mur in casib' in q̃bus ille qui mãdat fieri non facit vere.et tũc distingue.aut verba sunt scripta in rẽ aut in personã.vt.l.hec verba.de adul.⁊.l.iij.in fi.s. qõ vi aut clã.et.s. de acq̃.here.l.si seruũ.§. admõere. ¶ Quero vtrũ ille qui mãdat fieri teneat vt p̃incipalis vl' vt p̃stans opẽ.hãc.q.tangit. y. in.l. nõ eo minus. C. de accu.finaliter nil est dictũ.nã faciẽs est p̃incipalis.mãdans tenet vt mãdans. p̃stans opẽ tenet vt p̃stans opẽ.et oĩa ista sunt distincta et separata: vt dixi tibi in.l.nõ solũ.§.si mãdato.s. eo. Ut aduerte q; obligatões q̃bus isti tenent q̃libet per se est p̃ncipalis:nec obligatio accedit obligationi lz factuz accedat facto.quod dic vt.l.qui seruo.§.i.s. de fur. ¶ Sz q̃d de eo q̃ p̃stat opem an videat vere facere.dic vt dixi in.l.is q̃ opem.s. de fur.

¶ No.q; inspicim' psonã faciẽtis iniuriã.

Quedã iniurie.

¶ Op.q; q̃titas sola sit in obligatõe.noxe deditio sit in solutõne

Cũ seruus.

in ver.opiz oni.et adde no.p bal.in.l.i. C. de ser.fug.et in aut.sed nouo iure.e.ti.et in.l.quicũq;.eo.ti.et vide bal.in.l.i.§.ne aũt. C. de cadu.tol.et bal.in.l.si familia.s. de iur.om.iudi.et no.in.l. nõ eo min'. C. de pcur. ¶ In aũt statutũ cõcedẽs pacẽ fieri ꝓcussoi verificet in mãdãte.vide no.p bal.in.l.transigere.in fi. C. de trãsac.istis etiã addit vt. s. de re iudi.l.miles.§. cũ decẽ.ergo nõ est in potestate dñi eũ tradere verberãdũ.so.dicit gl.hoc est verũ actore postulãte.alibi habes gl. q̃ indistincte tenet q; in q̃libet actõe noxali sit in prãte dñi tradere seruũ verberandũ vt libereť a noxe dedit̃one. ita no.s. de mino.l.q; si minoz.§.si fuus. Sz azo in fi ma. C.e.ti. dicit et melĩ q; in q̃libet actõe noxali q̃ p seq̃tur vindictã dñs hz eã potestatẽ de q̃ hic dz. sez tradere eũ verberandũ vel dare euz p noxa. et hoc vult iste tex. dñ dicit.sz in arbitrio dñi ⁊c. si eĩi req̃rerer q; actoz hoc peteret nõ esset in dñi arbitrio. in alijs vero noxalib' actõib' q̃ nõ ꝓsequũtur vindictã sz rẽ familiarẽ nõ hz dñs illã ptãtẽ sz dz soluere vel dare p noxa. vt. d.l. miles. §. cũ. x. s. de re iudi. et sic glo. q̃ est in. d.l. q; si minoz. §. si seru'. nõ bñ dicit habes ergo notare inf actões q̃ danť ex facto serui noxaliť ad vindictã et aliã noxalẽ duas differentias. prima est illa de q̃ mõ dixi. secũda dria est. q̃a in alijs noxalib' abñte dño pueniť ad primũ et secundũ decretũ. vt. d.l. ij. s. si ex noxali cã aga.in ea vero q̃ ꝓseq̃tur vindictã abñte dño pueniť ad diffinitiuã sniam. vt.l.sz est qõnis. §. si atrocẽ. s. e.

Pretor ait. ¶ No.q; iudex dz bon' vir vt hic.et no.in.l.si societatẽ. §. arbitroz. s. p so.et est iste. §. in ar.cõsuetudo est pisis q; ille q̃ facit alicui iniuriam ponat se in manib' iniuriati vt de eo sũmat vindictã etiã in psonã.q̃ ꝓsuetudo lz nõ valeat de iure. vt.l.i. §. vsq; adeo. s. e. tamen posito q; valeat si ille excedit modũ in vindicãdo põt puniri: q; arbitrio boni viri dz hoc facere.ar.hui' tex.

Si ante iudicẽ. ¶ Format dy.talẽ.q.b. fecisti mihi furtũ demũ posuisti te in manib' meis et mihi rẽ restituisti an p hoc tollat actio furti in duplũ vel quadruplũ. certe nõ. vt.l. q̃ ea mente. s. de fur. ¶ Hec ob.l.ista.q; hec actio ꝓseq̃tur vindictã.illa ꝓseq̃tur rẽ familiarẽ.

Filiofa ¶ In primo dicto hẽs q; furiosus habeť loco abñtis. ĩ. s. de ꝓcur.l. ij. §. i. sol. vt ibi.et.l.ij. §. volũtate. s. solu.ma. ¶ Venio ad ver. plane.no.ex isto ver.q; pater põt remittere q̃ iniuriã factã filio.qõ no.ppť statuta huius ciuitatis q̃ minuũt penam ꝑpter pacẽ seu cõcordiã. ¶ Opp.q; pater nõ possit remittere in ꝓiudiciũ filij. vt.l.i. C. ĩbo.ma.so.ibi ideo:q; magis videť iniuriã pati pater. q̃ filius. vt.l.isti quidẽ. s. qõ me.cau. ¶ Item opp. s. de inoffi.te.l.papi. in p̃in.so.ibi erat iniuria soli filio que nõ trãsibat ad patrẽ:iõ per patrẽ non põt remitti.et vide circa hũc.§.qõ no.per glo. s. de pac.l.in personã.et p ĩno.extra de sen.excõ.c.nõ ou bis. ¶ Venio ad ver.interdũ.no.q; qñ pater est vilis persona nõ ꝓmittit ei q; remittat iniuriaz filij.p hoc ego dicebã in.l.ij. s. de vul.et pupil. in materia substitutõis pupillaris. q; qñ pať est vilis nõ põt filio pupillariter substituere.sicut essi ei auferť administratio bonoz filij in vita:ita in mortevt hic et l.fi. C. de sen.pas. ¶ Venio ad ẋ. si pater. dz hic q; trãsferť iudiciũ de ꝓsona patris in filiũ. q̃ro an sup eadẽ instantia debeat ꝓcedi. glo. determiat q; sic.

p ¶ Si autez iudicẽ. ¶ No. mirabilẽ tex. q; instigans iudicẽ vt in iuriantẽ sibi torqueat. ex hoc videť remisisse iniuriam.facit.l.in tertiũ.§.q̃ furem.s. de fur. et vide bald. et doc.in.l.ab hostibus.§.i. ol.ma. q ¶ Filiofa. q; põt remittere.hoc verũ nisi iniuria fuisset facta a ꝓsona cõiũcta.vt no. in.l.lutius.sol.ma.facit qõ legi.et no.in.l.papinian'. de iof.test. et ĩmo. in

d.l.Iustius.in fi.et ibi ludo.in ver.opponiť q nõ poſſit pater remittere in p̃iudiciũ.adde gl.et bar.p illũ tex.in.l.pſonã.s.de pac.et no. Inñ. in.c.nõ dubiũ.de ſen.excõ.vbi quid in tutore ⁊ curatore an poſſint remittere iniuriã factã pupillo.vide bal.in.l.pactũ curatoris.C. de pac. et in.l.pr̃eſes.C. de tranſac.vbi etiã põit an abbas cũ capit ulo poſſit remittere iniuriã.

r Quero q̃d vt.l.tã ex Octib⁹.s.de iudi.et.l.i.§.videamus.de rei vx.ac.⁊ bñ dic̃ p hũc tex.et.l.ſciẽdũ.s.de ac.et obli. Cenio ad fi.gl.itelligit hũc tex.qñ filiꝰ fuit emãcipatꝰ poſt iniuriã ſibi factã. Quero q̃d r si iniuria erat fcã tpe q̃ erat emãcipatꝰ vtrũ ex tali iniuria cõpetat actio iniuriarꝝ p̃i.gl.vidꝛ q̃ ſic iſti.e.§.patimur.cy.hoc tractat in.l.ſi nõ ꝓuitij.C.e.in.iiij.q.

Procuratorẽ s. No.tex.pcuratꝛ autez ⁊c. No.q̃ pcuratꝛ oium bonorũ põt agere r lz in mãdato nõ ſit dictũ ad agẽdũ et defendenduz ⁊c.vt hic et.l.iij.§.i.s.iud.ſol. et de hoc eſt caſus ex̃ de pcur.c.q̃ generaliť.li.vi.facit.s. de pcur.l.qui ppꝛio.§.fi.et.l.nã et nocere.s.ꝺ pac. et p Inno.extra de fideiuſ.c.fi.circa pr̃in.mag.glo. de hoc in ſpe.ti.de pcur.§.i.ver.pe.

Quod aũt. Tene mẽti.vos ſcitis q̃ ppť abſentiã aduocati dať dilatio parti. vt.l.ait põtꝛ.§.fi.s.ex q̃.cau.ma.hoc aũt intellige ſi aduocatꝰ eſt reuerſurꝰ de pꝛio vt ḃ.ſecꝰ ſi eẽt lõgo tpe abfuturꝰ:tũc deberet ſibi aliũ aduocatũ q̃rere. ar.huiꝰ tex.pꝛo hoc.j.de excuſa.mu.l.pe.§.fi. Demũ no.tex.ibi.ad cuiꝰ inq̃t officiũ ⁊c, et i ver.idẽ iuľ.no. ibi omnibus enim qui ⁊c.

Cum q̃ nocentẽu. No.rõnẽ huius tex.et p hoc dicũt doc.q̃ ſi nõ expediret reipublice talia q̃ p iniuriã dicunť manifeſtari deberet pferens talia verba puniri.verbi gr̃a.aliq̃s dixit tibi: tu es cecꝰ vľ claudꝰ:tũc tenereť actõe iniuriarꝝ: qꝛ reipu. nõ itereſt. Sz q̃d ſi dixit alicui tu fuiſti mitriatꝰ p falſo vľ es ſpuriꝰ:certe puto q̃ ſi eſt verũ non teneať:qꝛ itereſt reipu.q̃ ifamia illiꝰ mãifeſtet ne admittať ad teſtimoniũ. Itẽ ne ſpuriꝰ admittať ad dignitates q̃rũ nõ eſt capax.circa hoc vide cy.C.e.l.ſi nõ ꝓuitij.in.viij.q.

Si iniuriax. Cñ iniuria ꝓferť in aliquẽ pr̃incipaliť inſpiciť potius veritas q̃ opi.at cũ iferť i aliquẽ p ꝓñtiã inſpiciť potiꝰ opio q̃ veritas.ḃ.d. Op.j.pr.§.ſo.hẽtis in ſũmario. Itẽ op.de.l.illud.§.fi.s.e.ſo.ibi nõ hẽbat aĩum inferẽdi iniuriã alicui:hic ſic. Itẽ op.s.ex q̃.cau. in poſ.ea.l.fulcini.§.ſi aduer.gl.nõ ſol.ſo. ibi latitatio nõ erat fraudulosa ꝺ illas pſonas q̃s fraudare nolebat:ſz hic erat animꝰ iniuriãdi ꝺ eũ cui fecit iniuriã. Itẽ op.C.de here.iſti.l.ſi pť.glo. nõ ſol.tu dic.lz ibi teſtatꝛ errauerat hr̃s iſtitutus nullũ paſſus eſt dãnũ:vñ ꝺ teſtatoris ꝓpoſitũ agere nõ põt hic x̃o lz iferẽs iniuriã errauerit tñ iniuriatꝰ paſſus eſt dãnũ ⁊ iniuriã:et iõ agit ne alterius erroꝛ ſit ſibi dãnoſus. Itẽ op.de.l.ſi p erroꝛẽ.s.de iuſ.o.iu. ſo.gl.ibi loq̃tur in actu i quo req̃riť pſenſus duoꝝ hic nõ. Cenio ad.§.at cũ aliq̃s.et op.de.l.item apud labeonẽ.§.iterdũ.s.e.dicit gl.aliꝺ in ſeruo vt ibi.aliꝺ in filio vt hic.nã in ſeruo loq̃tur q̃ q̃s ſciat cuiꝰ ſuꝰ ſit:qꝺ eſt verũ ſi dñs vult agere tanq̃ ſibi ſit facta iniuria.⁊ eſt rõ:qꝛ ad hoc vt competat dño actio ſuo noĩe oportet q̃ ad iniuriã dñi ſuꝰ ſit pulſatus.vt.s.e.l.itẽ apud labeonẽ.§.ſi q̃s fecerit.ſz ſi iniuria fiat filio vel vxoꝛi etiã ſi nõ fiat ad iniuriam p abb.et alios.in.c.cũ.te.de re iudi.

x Si iniuria.vide no.per bal.in.d.l.ſi q̃s nõ dicã rapere.in.i.colũ. C.de epiſ.et cle.et in.l.diuus.j.de ficca.

Iniuriarũ.ſecũdo q̃ro. No.formã libellãdi in actõe iniuriarum vide ſali.in.l.ſi nõ cõuicij.C.e.et q̃d in partialibꝰ iniuſte ſe iniuriantibꝰ nun

pr̃is vľ viri patri ⁊ viro cõpetit actio ſuo noĩe.

Iniuriarũ j.de penis. Itẽ fac̃ q̃ i libello debeat inſeri tp̃us facte iniurie. dixi de hoc in.l.pꝺoꝛ edixit.in pr̃in.s.e. Quero q̃liť fiet iſta eſtimatio iniurie.gl.dic̃ q̃ aut agiť p̃toria et fit eſtiatio p iuramẽtũ actoris.aut agiť.l.coꝛ. et fit eſtimatio officio iudicis.vt.l. oſtõnibꝰ.§.fi. j.e. Iſtam opi.tz gl.in.l.lex coꝛ.in pr̃in.s.e.et iſti.e.§.pena. idẽ tenet Rof.et cy.in.l.ſi nõ ꝓuicij.C.e.in.x. q. Cõtra hoc vidꝛ exp̃ſſe.s.e.l.ſz ſi vnꝰ.§.ſeruꝰ meꝰ. vbi agiť p̃toria:et tñ eſtiať iudicis officio.ſo.illi q̃ volũt ſuſtinere hãc opi.dicũt q̃ in p̃toriis eſtiať iniuria p iuramẽtũ actoris taxatũ tñ p iudicẽ.ſic dicimꝰ in iuramẽto i litẽ.vt.l.videamꝰ.circa fi.s.de in liť.iur. azo in ſũma tñ huiꝰ ti.vidꝛ dicere q̃ idẽ ſit in p̃toria qꝺ in ciuili.et iſtã opi.putarẽ verioꝛẽ de iure p.o.l. ſz ſi vnꝰ.§.fuus meꝰ.et p.l.itẽ apud labeonẽ.§.qꝺ ait p toꝛ. Scꝺo q̃roꝝ retẽta illa opi. q̃ eſtimeť iniuria p iuramẽtũ actoris vtrũ actoꝛ debeat ſe referre ad dãnũ:hoc eſt q̃ dicat potiꝰ voluiſſẽ eſſe paſſus tantũ dãnũ q̃ pati tantã iniuriã.vľ doꝛ ſe referre ad lucrũ vt dicat noluiſſez eſſe lucratꝰ tñi ⁊ pati tãtã iniuriã.q̃dã dicũt q̃ nõ doꝛ referri ad lucrũ p.l.ſi ſterilis §.cũ p vẽditorẽ.de ac.emp.ſz nõ ob.cũ eñ hic agať ꝓpter maleficiũ habeť rõ cuiuſcũq̃z intereſſe etiam extrinſeci.vñ teneas gl. Tertio q̃roꝝ trũ certa q̃ titas debeat exp̃imi i libello cũ agať iniuriarꝝ.q̃dã dicũt q̃ ſic p iſtũ tex.cũ gl.ſz gl.habuiſtis ꝓbã.s.e. l.pꝺoꝛ edixit.§.i.i gl.ſup x̃.ſortiať.breuiter puto ſic dicẽdũ eo caſu quo doꝛ fieri extiatio p iudicẽ nõ doꝛ põi certa q̃titas in libello:qꝛ ps nõ doꝛ ponere pro certo illud qꝺ nõ eſt in ea:ſz ſi extimatio doꝛ fieri ab ipa pte tũc i libello doꝛ põi certa q̃titas.vt.l. otinuus.§.q̃ illud aut illꝺ.s.de ver.ob.et.l.i.§.qꝺ aũt.s. quorũ le. Vltio vide gl.q̃ incipit alꝛs act, ibi mãdati.ſz ibi actio dať ad intereſſe q̃ variato variatur et actio.hic vero agiť ad vindictã q̃ non variať ex varietate pſone. Itẽ ibi.§.diui fratres.ſz ibi ex augmẽtatõe rei creſcit extiatio futura:ſz ḣ ex augmentatõe dignitatis nõ creſcit extiatio iniurie iã facte.

Iſtatua. Op.j.de ſepul.vio.l.ij. So.ibi erat in monumento hic iuxta monumẽtũ:⁊ ſic poniť in p iuxta et ſic no.q̃ cã euitãde ꝺubietať in põiť p iuxta. et iõ facit ad ꝺoctꝛiã teſtiũ quoꝝ vnus dixit hoc fuit in hoſtio.alius dixit iuxta oſtiũ.de hoc dixi in.l. gallꝰ §.ille caſus.s.de libe.et poſthu.

Iniuriarũ Op.q̃ ſit in bonis noſtris:qꝛ eã exercemus p pcuratorẽ.vt.s.e.l.ſz ſi vnꝰ.§.idẽ ait et ſi nepoti.ſol.q̃tũ ad trãſmiſſionẽ nõ eſt in bonis nr̃is: q̃tum ad alia ſic.et ſic actio iniuriarũ põt cedi vt ḃno.et no.in.l.a ſi nomẽ.s.de here.vel ac.ven.et. l. vl. C.de here.vel ac.ven.per glo.et etiã ibi Ly. tangit Sz op.illꝺ q̃ nõ eſt trãſmiſſibile nõ eſt ceſſibile.vt.l.ſi ex plib⁹.s.de admi.tu.ſz actio iniuriarꝝ nõ eſt trãſmiſſibilis:ergo nõ eſt ceſſibilis.ſo.l.ꝺria loq̃tur in eo q̃ nõ eſt trãſmiſſibile ſimplr̃:ſz hic loq̃tur in.l. Et no.p cy.in.l.ſi C.de here.vľ acti.vendi.ſz an p iniuria illata abbati agat ſucceſſoꝛ.vide bal.i.l.ſi.§.i.C.de bo.q̃ li. vbi oĩno vide bis.vide gl.iſti.de act.i pr̃in.i ver.debeť.in x̃.itẽ opp. de.l.iniuriarꝝ

Dec magistratib⁹.hāc.l.limita vt dixi in.l.ps lr̄az.s.de iudi.
Juus. Et hic habes q̄ dānat⁹ actōe iniuriarū est infamis. vt in l.decuriones.C.de infami.qō est verū si fuit atrox al's nō.c.cū te. de re iudi.et no.bal.in.d.l.decuriones.adde bar.in.l.si q̄s in p̄in.te stamēti.§.i.de le.iij.et in.d.l.ex militari.vbi vide.

Enius ria. que ro vtrū. Add de bar. in extraua. q̄ sint rebelles. z vide q̄ dixi p⁹ bal.in.l.reos in.ix.col.

De extraordīarijs criminib⁹. Ru.

Ollicitatores. vide hac materia q̄ dixi i l.i.in fi.qō q̄s qz iur.et etiā materiā hui⁹ l.hoc est ō effectu sine conatu.bal. i.l. si fugitiui.C. de ser.fug.et in.l.arboz ib⁹ s. de vsufru. i.l.data opera.C.q̄ accus. non poss. in rviij. col. vel circa. z in.l.q̄ aūt operas. de infa.et vide do.anto. in.c.i. in vlti. carta. de eo q̄ mit.in pos. cā rei seruan. spec. in ti. de accus. §.i. ℣. q̄d si post. et ang. in.l.i. in fi. qō quisqz iur. z vide bar to.in.l.i.§. di uus. z in.l. fi. ff. de ficca. et bald.in.c.i.§. iniuria.in vl. col. de pa.iura.fir.

f Peruenit ad colloquia No. etiaz de alloquijs et basijs. clericus tamē amplectēs mulierem cēsetur

in eo qō fit transmissibile p̄ testationē.

In Ec magistratibus[b]. l.iul'.repe.l.iubem⁹. So. q̄dā sunt mgr̄at⁹ sola dignitate sine admīstratōe: vt q̄dā q̄ vocātur comites marchiones et si.et isti sine dubio p̄nt q̄ueniri. vt.l.ij.C. vbi sena.vel cla. q̄dā sunt h̄ntes dignitatē cū admīstratōe: isti siq̄dē delinquūt in officio p̄nt q̄ueniri vt.l.iubem⁹.C.ad.l.iul'.repe.et in auth. vt diffe.iu. §. si tñ.et in auth. vt iudi.sine quoquo suf.§. necessitate aut nō delinquūt in officio: et tūc distingue vt hic. de hoc p̄ doc.in.l.si p̄ses.C.de epi.au.et pleni⁹ in.l. senatus.s.de offi. p̄si.

q Vod reipublice. Pone exēplum in ciuitate in mitriatis ob falsitatem.

Iplures. No.tex.ibi: immo etiam iur.om.iu. So. intellige hic qñ erant serui pluriū dñoz. si essi essent vni⁹ dñi tūc haberēt būsficiū. s.ti.si fa.fur.fe.di. qō dic vt no.in.d.l.si familia. Vltimo no.tex.ibi dñi dicit. occiderūt simul. q̄ dicit fieri simul qō fit successiue vnū post aliud. qō facit ad dicta testiū. et intelligit actu successiue ōtinuato tñ. vt.l.antiq̄. s. si pars here.pe.et.C.de testi. l.testiū. et ibi p̄ Cy. de hoc in.v.q.

s Iqs iniuriaz. Quero vtrū debat ad hoc fieri vn⁹ p̄cessus tūi vel duo: vt sic ferant due snie. Rndeo vid: q̄ due snie. p̄ria in q̄ fiat ōdēnatio pecuniaria. scda in q̄ q̄uertat pecuniaria in corporalē: iō qz soluere nō pōt. vel hoc fiat vno p̄cessu vt ōdēnet in pecunia quā si soluere nō pōt fustiget. p hoc. C. vñ vi.l.non ab re. et.l.conductores. C. loca. de hoc per Cy. C. eo. l.si nō cōuitij. in. xv. et. xvi. q.

Ifilij nomine l. q̄ pater et ei⁹ filius cogit satisdare. dicit gl. qz pater nullū vsumfructū hz. et per hoc dico q̄ in casibus in q̄bus patri nō cōpetit vsufructus nō est legitim⁹ auctor filio minori. dixi in.l.fi.§.i.§. de ver.ob.

§. etiā. de hoc ℣.

c Onstitutiōibus. dic vt dixi in.l.in iuriarū.s.eo.

d Juus[c]. et si possidoneū. C. ō his q̄ no. infa. so. ibi fuit pena minuta cā cognita hic sine causę cognitōe. Et p̄ hoc dicim⁹ q̄ si iudex reseruauit notario ius faciēdi instra siq̄dem fecit causa cognita valet: al's si sine causę cognitōe tūc non valet. p hoc in.l.si q̄s in p̄in. testi. §. miles. s. de le. iij. et.l. ex militari. de mili. test. C. et ibi p̄ Cy.

d Einiuria iniuriarū q̄ est pena et videtis q̄ hec pena pōit alternatiue fm q̄litatē p̄sonarū. ex q̄.l. diuicta. l.fi. C.e. No. q̄ vbicunqz est possibile penā corporalē ipōni nō admittit ꝓcurator. Quero vtrū ad penaz q̄ inferē alicui ad vindictā publicā q̄s dicat obligat⁹, dicā in se. lect. hic pōt dici q̄ si solū osculū interuenit ꝓcedit illa glo. et bal. secus aūt si interuenit amplexus. et ita loq̄tur Bar. et vide bal.in.d.c.i.q̄ bus mo. feu. amit.

g Qui puero. Allegat iste. §. p̄ bal.in.l.si fugitiui. C. de ser.fugi.in ij.col. q̄ delictū nō cōsumatū nō punit.

Ad hāc.q.rndeo q̄ nō: qz illa pena inferē officio iudicis. vt isti.e. §. in sūma. et sic nō p̄suppōit obligationē. vt.l.cū postulassem. in p̄in. §. de dā. infec. z.l. q̄ per collusionē. §. de ac.emp. verūtñ largo mō sumēdo obligatōz pōt dici obligat⁹. et ita no. in gl.l. rescriptū. i p̄i. §. de pac. in gl. sup ver. hypothecas.

De extraordinarijs criminib⁹.

Glo. ꝓtinuat rubricā duob⁹ modis vt hēs i ea.

e Ollicitatores. Op. imo oñt puniri q̄ten⁹ si pfecissent. vt.l.si quis nō dicā rape. C. de epi. z cle. lz gl. al'. eā p cōcoz. Bol. fm pe. ibi q̄uenit ad actū facti. hic peruenit solū ad actū verbi. et fm hoc glo. que est hic q̄ dicit q̄ q̄uenit ad colloq̄a f⁹ al' ad basia male dicit in eo q̄ dicit basia: qz tūc puniret ac si esset p̄fectū delictū. p. d.l. si q̄s nō dicā rape. qz q̄uenit ad actū facti. hic per so. vt ibi. Itē op. de.l.q̄ aūt. in p̄in. de his q̄ not. infa. glo. ibi in atrociozib⁹ ibi in leuiozib⁹: vel alit ibi loquit in eo qō delictū nō ōtinet. circa hoc vide Cy. in.d.l.si q̄s nō dicā rape. in. ij. oppo. Itē op. de.l cogitatōis. j. de penis. so. ibi nō q̄uenit ad aliquez actū: sz hic q̄uenit ad actū verbi. Iltio distingue vt doct. distinguit in. d.l. si q̄s nō dicam rapere. C. de epis. et cleri.

Qui puero[g] ris nō sit pena capitis. vt isti. eo. §. item lex iulia. so. intellige q̄ hic interuenit aliq̄ violētia interpellando vel conducēdo eā vel cōmittendo alias secus vt ibi fm Ja. de are.

Per hāc.l. puto q̄ potestates et capitanei terraz p̄nt videre statuta et ordinamēta istoz disciplinatoz: et si reperierint ibi aliquid quod nō spectat ad religionē p̄nt illud collegiū dissoluere.

b Juus pomp. de parrici. quasi suum filium interfecerit. vt.l.i.j. ad.l. pōp. de parri. solu. dicit gl. i aut hoc fuit factum anteq̄ partus esset animat⁹: et ꝓcedit hec.l.et.j. ad.l.coz. de ficcar.l. si mulierem. qō intellige nisi hoc fecisset per pecuniā quia tūc puniret capite. vt.l.cicero. j. de penis. si vero post partū animatū tunc teneret. l. pomp. de parricidijs. vt.j. ad.l. pomp. de parrici.l.i. Istam distinctionē de partu animato habes extra de homici. c. si cut. Quero in q̄to tēpore dicatur partus animatus. glo. hic videt dicere q̄ post. xl. dies qō ē verum in masculo partu. alias audio q̄ aīatus part⁹ dicit post. xl. dies. hoc relinquo naturalibus.

Annonā[k]. locupletū q̄ frumentū nolūt vēdere. glo. dicit nulla: nec enī vendere cogunt nec puniunt si nō vendūt. alij dicunt q̄ homines locupletes nō puniunt si nō vendunt p̄cio iusto. vt.l. annonā. j. ad.l. iul'. de anno. sed iusto p̄cio cogunt vēdere. vt hic. et.l.i.§. cura carnis. s. de offi. p̄fe. vr. et si p̄cepto nō parerēt possent puniri: z hoc puto verū de vltimis. s. de adulterinis stateris. dic

de lib. et qō ibi dixi plene in.c.i. de emp. z ven. et p̄ doc. maxime bal. in.l.i. C. de epi. audi. et tex. cū glo. no. in. c. sicut. xvij. dist. et no. bar. in.l.i. §. cura carnis. de offi. p̄fec. vr. et vide glo. bar. et doct. in.l.ij. s.

Clb p̄e tertu. col legiū dissoluere. No. q̄ ꝓpter mala statuta licitū collegiū pōt cassari. z hoc dictū sequit bald. in.c.i. §. quēticulā. de pa. iur. firm. vbi etiā dicit q̄ cogentur etiā isti edere sua statuta episcopo z episcopi ꝓtra malas quentiones h̄nt iurisdictionem a iure. vt. d. § quenticulam qō not. scōm bal. ibi. et cū bar. hic trāsit bal. in.l.i. C. de monop. et in.l. collegiū. C. de here. in fi.

Ju⁹. so. dicit gl. No. ō pena faciētis abor: tū. et est glo. ij.q.v. consuluisti. et glo. ij.q.i. milias. xi.q.i. c. si q̄s nō naturalis et in.l. cicero j. de pe. et p bald. in.l.qō dicitur. §. de lib. z posthu. et ad ō quod etiaz teneat.l. aquil. vt in.l. si seruus. §. si mulier. §. ad l. aquil. vide plene in.l.pe. vbi late. C. ō sicca.

Annonā No. q̄s q̄s cogat vēdere. et vide in.l.nec eme re. C. de iure

de his qui sunt sui vel alie. iur.

Acculariꝰ. No. q̄ q̄ ingredit domū animo furādi et nō furat pu
nit extra ordinē: nec alibi est meli⁹ q̄ hic. fm bal. in. l. si q̄s nō di
m Sunt quedā. more puinciarū. No. tex. in eo ꝛc. q̄ delicta puniāt
fm ꝯsuetudi
nē. adde bal.
in. l. si q̄s nō
dicā rapere. ī
iij. colū. C. de
epi. ꝛ cle. ꝛ in
l. et si seueri
or. in . iij. col.
C. de infa. et
in. l. q̄d ergo
in. §. pēa gra
uior. ff. ō his
q̄ not. infa. et
in. l. ij. in fi. de
nora.
n Scōm mo
rē. vide bart.
in. l. i. C. ō sñ
ma tri. et fide
cat. et bal. in
aut. qua ī p
uincia. C. vbi
de crimi. agi
opor. et bal.
in. l. i. C. ō ad
uo. diuer. iu.
in. l. q̄cūq;. ō
ser. fug. C.
De sepul
chro vio. ru.
Retor
ait. pēa
crialis. adde
q̄ do. abb.
ficulus. ī ru.
de iudic. cre
dit. ꝺcontrariuꝫ
videlicꝫ q̄ ēt
q̄ pena ap
plicar pti iu
dicū dicatur
crimiale sem
per. p. c. p tu
as. extra de
sym. et in. c.
sup his. ō ac
cusa. vñ ipse
alit dicit. vi
delicꝫ q̄ aut
agit pēa or
dinaria delicti ita q̄ per illaꝫ puniat delictū maior pena q̄ sit pena
statuti: et tūc semp dicit agi criminalit siue pēa applicet fisco siue par
ti. si vero agat ad penā delicti nō ordinariā sꝫ accidētalē. et tūc semp
iudiciū sit ciuile: etiā si pena applicet fisco. et inducit alia de q̄bus ibi
sꝫ ista sua doctrina aliquo mō nō ꝓcedit: eo q̄ q̄n pena applicat par
ti agit de cōmodo priuato. ex hoc patꝫ q̄ iudiciū ē ciuile. ita vide dis
cere ter. in. l. infamē. in vl. rñso. de pub. iudi. et bñ facit tex. in. l. q̄ sena
tus. ff. de iniur. vñ ō naturā attributā legib⁹ est q̄ vbi pena applicat
parti et principal agit ipsum iudiciū sit criminale. vñ puto dictū ab
ba. nō esse verū: nec est verū fm eū: doū dicit q̄ si pena venit applican
da fisco dūmodo nō sit ordinaria pena delicti dicit agi ciuiliter. quia
hoc est cōtra. l. si q̄s falsam. in prin. ff. ad. l. cornel. de fal. vbi patet q̄ si
quis cōmittit cōtra iudicē qui habet potestatē ciuilē et nō criminalē
q̄ꝫ remitti ad iudicē criminaliū. ergo patet q̄ vbi punit pena extra

vt no. in. l. arbitrio. §. de eo. s̄. de dolo.

Acculariꝰ. Ex prin. huiꝰ. l. no. q̄ ille q̄ expēdit monetā falsam
nō punit. l. cornelia de falsis. sꝫ punit pēa
extraordinaria. casus est hic fm vnā lec. qō est verū
nisi in casib⁹ enū eratis in. l. lex cor. j. de fal. et ibi do
xi. Ex secūda pte. l. no. q̄ ille q̄ vadit aīo furandi et
nō furat lꝫ ciuilit nō teneat. vt. l. vulgaris. §. q̄ furti
s̄. de fur. tñ extraordīarie punit casus est hic.

Sunt quedā. No. tex. in eo q̄ dicit more p
uinciarū ꝛc. no. in hoc. §. q̄ de
licta debēt puniri fm morē puinciarū vbi delicta
cōmittūtur non fm morē loci vbi de delicto cogno
scit vt hic. habuistis p dy. in. l. si cui. in fi. j. de accus.
et p cy. in. l. cunctos pplos. C. de sum. trini. in. i. q. et
ego pleni⁹ in repetitōe illius. l.

De sepulchro violato.

Si sepulchra Opp. de. l. si statuta.
s̄. de iniur. so. vt ibi.

Retor ait p Opp. q̄ dicta pena sit
r. pōdo auri. vt. C. e. l. q̄ se
pulchra. So. dicit glo. ibi qñ agit crialit
ad penā īferēdā fisco hic qñ ciuiliter ad penā infe
rendā parti. No. ex hac glo. q̄ tūc ꝺr ciuilit agi qñ
pti ꝺꝛ applicari id qō petit. sꝫ qñ ꝺꝛ applicari fisco
tūc ꝺr pena crialis⁰. alibi videt dicere glo. q̄ ciuilit
ꝺr agi qñ imponit pena pecuniaria. crialiter qñ im
ponit pēa corporalis. ita no. Pin. l. si q̄ p calūniā. C.
de epi. et cle. ꝛ. l. q̄ sepulchra. C. e. et. l. i. C. qñ ci. act.
cri. Piu. et in gl. sup ver. ciuilit. et. C. de his q̄ ex pub.
ra. l. fi. li. x. et. l. obseruare. §. pficisci. in fi. ma. glo. s̄.
de offi. pcō. et le. alibi vīꝺr velle gl. ꝙ q̄ qñcūq; agi
tur de crimīe siue ad penā applicandā parti siue ad
penā applicādā fisco dicat agi crialit: qꝛ de crimīe
agit. ita no. in. l. lex cor. circa prin. s̄. de iniur. lꝫ ibi re
probauerim. sꝫ veritas est qō in hac glo. r ꝺr et oēs
tenēt hoc. et p hoc. c. tue. extra de pcu. Ite aduerte
qꝛ hoc est verū qñ pena infert alicui ex accusatōe et
sic applicat fiscor. secꝰ si fisci noīe aliq̄ actio mouere
tur vt petitio hereditatis et similia: quia tūc dicere
tur ciuilis. vt. l. i. C. de his q̄. vt indi. et. l. i. et. l. defer
re. et quasi per totū ti. j. de iure fisci.

Si qs in hēreditariū. No. q̄ testatorꝰ pt
iura sepulchrorum
vni heredū applicare. fa. C. de le. l. monumēta.

Diuus adrianus. Mo. ver. q̄d tñ. no. q̄
tñs spāle p̄cedēs. facit ad idē. C. de testa. l. fi. licꝫ illa
ordinaria. vt est in casu huius. l. nō agitur ciuiliter. nō ob. d. c. p tu
as. qꝛ possumus respōdere duplicīter: videlꝫ q̄ ibi verbū duplicit
stat improprie. vel voluit sentire q̄ illa pena nō applicat fisco neqꝫ
parti in remoto ab offi. illa qꝛ ibi est pena species. ita dicit tex. for
maliter in. c. qualit ꝛ quādo. in prin. de accusa. et in euāgelio ibi al
lega. ad quā
pēnā agit ci
uilit vt ibi ꝺr
et. pbat tex.
in. l. iij. §. tu
tor q̄ ad ali
menta. ff. de
suspec. tuto.
et no. bar. in
l. i. C. vbi cau
sa fisca. et ad
de bal. in. l. i.
C. de legi. p
glo. ibi dicit
q̄ istud qō h
ꝺr verū ē qñ
pēa venit ap
plicāda fisco
ex delicto: se
cus si veniret
applicanda
ex illicito cō
tractu: qꝛ tūc
nō ꝺr accusa
tio. dic vt ibi
p Ita not.
adde ad ma
teriā do. ant.
in rub. ex de
iudicijs. ꝛ ibi
imo. post gl.
et vide bald.
in. l. trāsigere
C. de trāsact.
et cy. et bal.
in. d. l. si qua
p calūniā. in
prin. hic alle.
ꝛ si imponat
pēa pecunia
ria applican
da fisco ꝛ a
lia applican
da pti: dic p
pte q̄ appli
cat pti dicet
cā ciuil. vt col
ligit fm bal.
in. l. i. in. iiij.
col. C. ō iudi.

cū violentia ad hoc inducat. ibi essi ꝺr q̄ rustici ob
seruēt ꝯsuetudinē eor in testamentis suis ordinādis
q̄si innuat q̄ p. l. hac ꝯsultissima esset ei ꝯsuetudini
derogatuꝫ nisi spāliter esset. p ea statutū. ꝺtra hoc
tñ vīꝺr casus extra de ꝯsti. c. i. li. vi. so. istā. q. exami
nat cy. in. l. fi. circa fi. C. de testa. et. l. ij. C. q̄ sit lon. cō
sue. in vlti. q. principali. circa prin. cōiter tenem⁹ q̄
debem⁹ intelligere q̄ hic impator spālē mentionez
fecit de illis statutis. vt no. in. d. c. i. de ꝯsti. li. vi.

Qui de sepulchri Opp. et vīꝺr q̄ ista actō
nō det ad interesse sꝫ ad
vindictā. vt. l. sepulchri. et. l. q̄situ. j. e. so. nō dat ad
interesse: sꝫ dat ad vindictā ppter id qō interest.

Si ad plures. Glo. hic format vnā. q. quā
lꝫ in accusatōib⁹ publicis nō admittant plures. vt
l. si plures. j. de accu. hoc est verū nisi pluriū interfit eq̄
liter p hūc tex. Itē ꝺco q̄ si plures accusauerūt ꝛ nō
fuit opposita exceptio q̄ accusatio procedit. vt. l. si
accusatorib⁹. C. de accu. et ibi no. Iuxta hāc. l. q̄
ro qñ delictū cōmittit in plures. vtrum q̄libet posset
agere vel accusare vt pena inferat insolidū ex pso
na vniuscuiusq;. hic videt tex. et gl. q̄ nō sed inter
oēs vna pena. p hoc facit. l. si plures. ī prin. s̄. ar. fur.
ce. mihi videt sic dicēdū: qñq; delictū cōmittit prin
cipal in iniuriā eor in quos cōmittit: ꝛ tunc q̄libet
habet actionē p se insolidū. vt. l. i. in fi. s̄. de iniur. et
l. eū q̄ nocentē. §. si nupta. e. ti. qñq; delictū cōmitti
tur principal circa res. et tūc oēs quor interest ha
bent loco vni⁹ vt hic. et. d. l. si plures. s̄. ar. fur. ce. ꝛ. l.
ītē apud labeonē. §. fi. cū. l. se. s̄. de iniur. p hoc redu
cam⁹ in practica: dicit statutū plures sunt possessores
vni⁹ fundi: aliqs ingredit possessionē illā et turbat
illā possessionē: vtrū q̄libet ex dñis possessiorib⁹ pos
sit agere p se vt imponat pena insolidum ex pona
vniuscuiusq;. puto aduertēda verba statuti. aut de
notāt actū. put infert psone seu in psonā: qꝛ dic sta
tutū fiqs aliquē turbauerit in possessione sua. vel si
q̄s turbauerit alicui possessionē ꝛc. ꝛ tūc cū verū sit
quēlibet esse turbatū q̄libet poterit accusare insol
dū sicut cū vn⁹ seru⁹ verberat in iniuriā plurium dño
rū q̄libet actōe iniuriarū agit suo noīe. vt. d. l. apud
labeonē. in fi. et ibi no. s̄. de iniur. Si vero statuta
denotāt actū. put infert i rē nō habito respectu ad
psonā. vt qꝛ dicit statutū: si q̄s itrauerit in possessio
nē alteri⁹. tūc oēs dñi vni⁹ psone vicē repūtant. vt
hic. et. d. l. si plures. s̄. ar. fur. ce. Quero q̄d ecōtra
qñ plures inferūt iniuriā vni. certe sine dubio oēs te

et fm do. anto. in. d. ru. de iudi. appellat cā mixta. vt ē tex. et ibi no.
in. c. tue. de pcura. ꝛ ibi scripsi post imo. et vide. s̄. in apostilla posi
ta sup̄ istā ꝛ cognoscet an q̄s ciuil agat vl crialit ex forma ꝯclusio
nis libelli. vt si dico accuso te. abb. in. c. series. de testi. et ad hoc not.
vide. d. glo. in. l. fi. C. de priua. delic. q Celle glo. Et p glo. est
tex. quē pōderat ibi bar. in. d. l. licitatio. in. §. qō illicite. de publica.
r Glo. ꝺr. et est silis gl. ī. l. i. de sepul. vio. ꝛ in. l. aut dāna. in prin. de
penis. r Fisco. adde qō no. in. l. si mihi et tibi. §. fi. ff. de leg. i. et
bar. latiꝰ in extraua. ad repri. in ver. nō obstātib⁹. ad fi. vbi oio vide
s Corrigit statutū. An lex generalis tollat statutū speciale precē
dens. adde bar. in. l. si q̄s id qō. s̄. de iurisd. om. iudi. et qō no. bar. in
l. inficiando. §. infans. de fur.
t Si ad plures. ego dico. ꝛ ista faciūt ad no. in. l. si q̄s id. §. fi. cū. l. se.
s̄. de iur. om. iudi. et qō no. bar. in. l. inficiādo. §. infans. de fur.

Timur. securitas veniẽdi. Ad materiã salui ꝺductus. vide in. l. si lege. ad. l. iul'. de adul. Adde qꝺ no. bar. in. l. i. ĵ. ad. l. iul'. maiest. ꝛ no. Bar. in. l. i. C. de naufra. li. xi. et ꝑ illũ tex. et qꝺ no. in. c. fi. de treu. et pa. et in. c. statutũ. §. i. de rescrip.

Sepulchri violati. an excepť. An reus ꝺtumar. possit opponere exceptõez litť pẽdẽtie coꝛã alio iudice. vi de p iaco. de belui. diſputantẽ in. l. i. C vbi de crimi. agi opoꝛ. et bal. in. l. i. de le. i. et vide q̃ dixi post bar to. in. l. vbi ce ptũ. de iudi. et in. l. q̃uis. in pe. col. de dã. infec. ꝛ q̃ no. bart. in. l. cũctos populos. C. de ſũ. tri. et bal. ĩ. ꝺ. l. i. in. ij. col. C vbi de crimi. agi op. et qñ opponi debe at exceptio li tis pendẽtie vide bar. in. l pemptoꝛias ad fi. C. senť. reſci. nõ poſ. et ad bar. hic adde bal. in ꝺ. l. senať. C. q̃ accuſ. non poſ. q̃ ideꝛ te neꝛ: et q̃ iſta exceptio pꝛe uẽtionis de beat opponi añ lit. ꝺteſta. tenet ball. in auť. ſꝫ nouo iure. C. ꝺ ser. fugi. in. iij. co lũ. ꝛ diſputa uit iac. ꝺ bel. ĩ. ꝺ. l. i. vbi de cri. agi opoꝛ. et bal. in. l. ſi pluriƀ. de leg. i. et ibi quid ſi in caſu iſto penã ſubit in vno loco an te neať in alio. et hic adde imol. in. c. de his. de accuſ. vbi tranſit cũ bar. et adde qꝺ bal. in. c. ſancim. in titu. quo tpe miles inueſtituraꝫ petit. dicit q̃ ſicut oſſia reuocanť attẽtata appellatõe pendente ita attẽta ta dolo omnia reuocanť vel male. a partiƀ ptinent ad officium iudi cis vt illa coꝛrigat et refirmat nec eſt ſpeciale in cauſis appellatõnis ſm ipm. qꝺ eſt no.

Et adde q̃ pẽdente lite in curia ſeculari ſup cõ tractu poſſum habere recurſum ſup obſeruatõe iuramẽti. ſm bal. in. l. i. C. de reb. credi. De materia vide p bal. in. c. i. de cont. feu. inter pes termi. p Pe. de ancha. in repe. c. poſtulaſti. de fo. cõpe. in. vi. q. et etiã vide doc. in. c. cũ. c. laicus. de fo. cõpe.

Secũdũ eſt videndũ. Adde qꝺ dicit bal. in. l. ſi q̃s nõ dicã rapere. in. iij. et. v. col. C. de epi. et cle. in. l. ij. C. vbi de cri. agi opoꝛ. et in. l. nullum. ad fi. C. de teſti. et in. ꝺ. l. ſenatus. C. quĩ accu. nõ poſ. et q̃ꝺ ſi per duos iudices inq̃riť de eoꝺẽ ꝺelicto vtrũ vn' ꝺebeat remittere cogni tionem ad alterũ vbi nõ apparet de p̃uentõe. bal. in'. ꝺ. l. nullũ. C. de teſti. ꝺetermiat q̃ ſic. al's ſi ipediũt. q̃ꝺ ſevn' iud ex p̃uenit in cita tõe verbali ali' in reali. qꝛ cepit eũ p ſonaliť ppť ꝺelictũ q̃s erit po tẽtioꝛ. ad iſtã. q. vide bar. in. l. iij. ĵ. de cuſto. reo. et in. l. i. de pe. et bal. in. l. i. C. vbi de cri. agi opoꝛ. facit qꝺ no. io. an. in. c. i. de oblig. ad ra tio. et bar. in. l. ꝺiuiſum. ĵ. ad turpil. et qꝺ no. bald. in addi. ſpec. in ti. de ꝺtu macia. §. ſecq tur. in ver. ſꝫ pone. ꝛ oĩno bal. in auť. ſꝫ nouo iure. C. de ſer. fugit. ver. ſed pone i ciuitate pu blica. ꝛ videť q̃ potentioꝛ ſit iuꝺex qui hꝫ reũ captũ. q̃ ꝑt ad libitũ execution facere. maxie ſi eſt pẽa coꝛ poꝛalis. ꝛ ma xie cũ bodie ꝺ cõſuetuꝺie nõ fiat remiſſio. vt no. baꝛ to. ĵ. in. l. pri. ꝛ ita etiã ꝺe terminat an gel. de areť. ꝺoct. moꝺer. ĩ tractatu ma leficioꝝ. in ver. iuꝺex cõ miſit q̃ gal'. et vide qꝺ ꝺi xi in. l. ſi quis poſtea. ꝺe iu ꝺi. et bal. in. l ſancim'. C. q̃ accu. nõ poſ. et q̃rit bal. in ꝺ. l. nullũ. in vlt. col. C. de teſti. qꝺ ſi re ſtis ꝺe crimi ne falſi ꝑt pu niri ĩ ꝺuob'

Timur eo iure. cipit. i. circuitus vl' ambit' ꝛc. q̃ ſi cui ꝺceſſa eſt ſecuritas ve niẽꝺi' videať eſſe ꝺceſſa ſecuritas recedendi. et hoc puto verũ. nõ añt venit ſecure ille q̃ nõ põt rece ꝺere. vt. l. ſciẽꝺũ. §. i. ĵ. de le. et. l. de etate. §. ad trebel. de hoc tetigi in. l. relegati. ĵ. de penis.

Sepulchri violati. ſens reuerſ' poſ locis. an ſi fuerit punit us in vno loco excluꝺatur alius locus. ꝛ ibi tenet q̃ ſic. facit quod not. Bald. in. l. penult. in. vij. colũ. ꝺe exec rei iuꝺi. et Bald. et doc. in. l. ſi pluribus. ꝺe lega. i. Adde quod ſm foꝛmam inquiſitionis ſine citatõne nõ ꝺicitur p̃ueuenire. Bald. in l. i. in. viij. colũ. C. de confeſſ. ſed per confeſſionem facta non foꝛma to proceſſu ꝺicitur p̃ueuenire. Bal. in ꝺicta. l. ſi domus. §. i. per illã texti. ꝺe lega. i. et ꝺe materia plene per Pe. de ancha. in repetitio. c. poſtulaſti. de fo. compe. vbi omnino vide. et vide que habent in ꝺicta. l. ſi pluribus. in materia inquiſitõis. ꝺe leg. i. et in. l. ꝺe ꝺic. §. iubet. qui ſatiſꝺa. cog.

Remiſſio non fit. Nota q̃ ſcom conſuetuꝺinem italie non fit remiſſio in ꝺelictis. limita tamẽ vt per Bald. in. l. ij. C. de ſer. fugi. Adde glo. in cle. paſtoꝛalis. ꝺe re iuꝺi. allegat Bald. in. l. i. in. xi. co lũ. C. de execuť. rei iuꝺi. et cum Bar. hic concoꝛꝺat Bal. in. ꝺ. l. iii. x. col. C. de here. inſti.

a Circa se/
cūdum. vide
qō no. bart.
in.l.ꝛ si amici
j.de adulter.
ſz qd eō ſi fu
it punitus et
ꝺēnatꝰ ī lo/
co oꝛigis:an
posset puniri
in loco deli/
cti, bal. ꝙ sic
in.l.pe.in.vij
col.C.de exe/
cu.rei iudi.,et
ibi etiā vide
in.viij.col.vl̄
circa. Adde
do.an.in.c.ō
his. de accu.
et imola ibi
quē videas:
vbi etiā pōit
si vigoꝛe sta/
tuti loci deli/
cti cōtumax
habebaꝫ pro
ofesso an pos
sit virtute di
cti statuti: et
virtute dicte
cōfessiōis in
alio loco pu
niri, et istis
adde bal.i.l.
et si seueriοꝛ.
in.v. colu.C.
de infa.

b Puto ꝙ
sic, no. mira/
bile ꝙ ꝙs pt
ꝑ eodē deli/
cto bis cōdē
nari:ꝛ bis fit
executio, vi
no, ꝑ bald. ꝛ
bar. in.l. is q̄
reus. ad fi. ō
publi. iudici.
Cōtrariū vi/
deꝫ velle bal
dus in.l.i. in
iij.col.C. vbi
de cri. agi o.
ꝛ bal. de hoc
dubitat in. l.
si plibus. de
le.i. adde ali/
um casuz per
bal.in.l.i. ī fi.
C. vbi de cri.
agi opoꝛ.

Quesitū.
pone sta
tuto. vi bar
in.l. fili? q̄ pa
tri. de vul. et
pupil.

dicio cōpareret ꝛ ꝓtūaciā suā purgaret: tūc posset
istā exceptionē opponere:qꝛ cessarēt rōnes ꝑceden/
tes:et interest sua ne de eodē delicto sepi? ꝺ eū q̄ra
tur. vt.l.pe.§.fi.s̄.nau.cau.sta.et.l.senat?.j. de accu.
Circa scōm^a q̄ est lata sniа ꝺ eū tanq̄ ꝺ ꝓtuma/
cē an ꝑcedi possit coꝛā scōo iudice. Istā.q. disputa
uit iac. de belui. et eā pōit in solutōe ꝺriozū. in.l.i.C.
vbi de cri. agi opoꝛ. et determīauit ꝙ possit iterum
ꝑcedi ꝛ ꝺēnari. ar. hui?. l. vbi ꝺꝛ ꝙ litis extiationē
sustulerit. Si ergo primā ꝺēnatōez soluisset hret
exceptionē ex ea:ſz ille q̄ fuit vt ꝓtumax ꝺēnatus
nō soluit ꝺēnatōz ex ea. ergo ꝛc.ꝑ hoc etiā.j. ꝺ cu
sto. reo. l. diu?. ꝟ. sic et diu?. vbi apparet ꝙ non ob/
stāte ꝙ ꝙs sit ꝓtumax exbānit? ꝑ maleficio nihilo/
min? ꝺz de maleficio itez ꝓstare. ſz ibi loq̄tur de iu
re cōi:fm qꝺ abñs nō pōt ꝺēnari in crimīb? gra/
uioꝛib?. vt.l.abñtē.j. de penis. ſz de iure municipa/
li fm qꝺ abñs habeꝫ ꝑ ꝓfessō et pōt ꝺēnari nō es
set necesse facere nouū ꝓcessū vt ibi dixi. tū puto ve
rā determinātōz do. ia. prīo p.l. euidenꝫ. s̄. de exce.
rei iudi. vbi nō ꝑdest exceptio rei iudicate: nisi ei q̄
ꝺēnationē solueret. scōo ar.l. q̄ repudiantis. s̄. de
inof. test. vbi snia lata ꝓtra abñtē nō pōt ꝑiudicare
alteri nisi abñti:ita hic ꝑ hāc ꝺēnationē nō ꝑiudi/
caꝫ alteri iudici q̄n possit ꝓcedere:et ita plies de fa
cto iudicaui assedēdo ꝛ ꝓsulendo. Quero iuxta
ꝑdicta q̄d si in duob? locis fuerit ꝺēnatꝰ tanq̄ cō
tumax de eodē maleficio. an possit cogi vtrāq; cō/
dēnationē soluere puto ꝙ sicᵇ et īputeꝫ sibi cur hoc
passus est. ar. ad hoc. s̄. rē ra. ha. l. si fine. §. cū aūt. in
eo q̄ ꝺēnatꝰ est dño et ꝑcuratoꝛi. vt ibi dixi.

q Quesitū facit ad. q. fili? fecit pacez de
uxꝛ ꝑ hoc videaꝫ adire hereditatē. vl̄ pōe
statuto^c hui? ciuitatis caueꝫ ꝙ occidēs ꝺēneꝫ in
certa q̄titate cui? medietas applicet filio an filius
accipiēdo illā medietatē videaꝫ adire. et habetis ḣ
tex. ꝙ nō. ꝛ. l. ꝑ ḣde. §. fi. s̄. de acq̄. he. vbi ē idē cal?

r Rei sepulchroꝝ in. x. pondo auri. vt
C. e. l. q̄ sepulchra. so. qñq; ꝑ sepulchroꝝ vio
lato agitur ciuiliter qñq; criminaliter. qō dic vt ḣ
in glo. et. l. qui sepulchra. C. e.

De concussionibus. Rub.

Glo. pōit exēpluz in
c Iumulato. nūcijs cōis Que
ro q̄s teneaꝫ hoc crīe. diс gl. ꝙ q̄cūq;
ꝺcussionē ītulit ḣns officiū vl̄ etiā sine
officio. vt. j. l. pri. q̄ro q̄to tpe duret hec accusatio.
certe q̄dā ḣnt hic in tex. oī tpe:et tūc est hic spāle ꝙ
ista accusatio est ꝓpetua ꝺtra regulā positā i.l. q̄re/
lā. C. de fal. alij habēt ḣmōi tpe: ꝛ tūc nullū ꝺtineꝫ
spāle. tenerē primā lec. fm quā habes aliq̄d fingu/
laritatis. Querit glo. que est pena hui? crimis
dicit glo. ꝙ est pena extraoꝛdinaria. tu dic ꝙ est pe
na fm modū qui diceꝫ. j. l. pri.

c Oncussionis Glo. ponit duas lect.
vna est azo. io. et hug.
opi. accur. quā no. qꝛ in paucis locis reperies suas
ꝓpias opi. vide glo. i. hui?. l. q̄ incipit semp. Facit
ad. q. statutū punit aliqꝺ maleficiū publicū vtrum
accusatio ex illo statuto sit publica vel priuata:fm
azo. viꝺz ꝙ sit publica fm accur. sec?. qꝺ diс vt. l. i. j.
de publi. iu. et ibi dixi. Quero quot modis pu/
niatur qui hoc crīmē cōmisit. diс vt hic in glo. ꝛ ple
nius in. l. i. s̄. de calū.

De abigeis. Rubri.

Quidam ḣnt de ambigeis. alij ḣnt de abigeis
et ista melioꝛ. descēdit enī ab abigo gis. id est sub/
traho subtrahis.

o Deabigeis: Quanq;. Clide
tis ḣ
ꝙ magis puniē ignobilis ꝙ nobilis. qꝺ
diс. vt. j. de penis. l. quedā sunt. et in. l. pedius. s̄. de
incen. rui. nau.

Quipecora. Quero q̄d si in iustis. gl. dicit
idē. ar. s̄. de lib. causa. l. igiē. §. ij
Ad hoc op. insti. vi bo. rap. §. qꝛ tū. so. hiciō: q̄a
ista accusatio requirit dolū. ibi secus. et diс vt dixi
s̄. si qs test. li. ius. esse fue. l. i. §. i.

o Wes abigeus. vt. s̄. e. l. i. §. i. so. qñq; q̄s
Op. ꝙ subtrahēdo vnū nō est
subripuit totā gregē:et tunc sine dubio est
abigeus vt hic. qñq; subripuit vnū vel alterū aīal
et tūc aut subripuit sepi? q̄si artē de hoc faciēdo: et
est abigeus vt hic. et. l. i. §. i. s̄. e. aut nō subripuit se
pi?. et tūc aut subripuit vnū ex aīalibus grossis vt
equū vel bouē:ꝛ tūc abige? est vt hic. aut subripuit
vnū ex aīalib? paruis:ꝛ tūc nō est abigeus. vt. s̄. e.
l. i. §. ſz q̄ poꝛcū. Ultio not. ꝙ in ouib?. x. faciunt
gregē^d in poꝛcis. v. faciūt gregē. in equis nō ꝺz hic
ſz glo. diс idē ꝙ quatuoꝛ vl̄ q̄nq; faciūt gregez. qō
tene mēti ad id qō dixi in. l. ꝓꝛ edixit. §. i. s̄. vi bo.
rap. ꝙ q̄tuoꝛ vel q̄nq; ḣoes eq̄tes faciūt gentem:
sed in peditib? req̄rerenꝫ plies. vt ibi dixi. Ultimo no. ḣac. l. ꝺiuncta. l. i. §. ſz q̄ poꝛcū. s̄. eo. ad statuta
q̄ distinguunt bestias minutas a grossis. nā vides
ꝙ poꝛci numeranꝫ inē bestias minutas. sed equus
bos ꝛ mulus nūeranꝫ inter bestias grossas.

Op. de. l. i. j. titu. i. sol. vt ibi
Receptatoꝛes. dicam.

De ꝓuaricatoꝛibus. Rub.

Quidaz aduocatꝰ e
p Reuaricatoꝛ. florētin? ꝑmiserat ꝑ
stare pꝛocinīū in quadā cā et ꝑ hoc acce/
pit certā pecunie q̄titatē: et vidit instru/
mēta oīa ptis. demū habuit aliā partē et oīa secre
ta pꝛime partis reuelauit secūde parti: et facto pa/
cto de quota litis cū secūdo q̄ in veritate non foue
bat iusticiā:ꝛ fuit cū eo palā coꝛā iudice ꝛ coꝛam eo
petitionē dictauit et ꝑduci fecit et snīam obtinuit.
q̄rit vtrū iste aduocatꝰ cōmiserit crimē falsi. diceba
tur ꝙ nō ſz crimē ꝑuaricatōis. Cōsului ꝺtra. nā cri
mē ꝑuaricatōis est qui tu es cū vna pte coꝛpe cum
alia aīo vt hic. et. l. athletas. §. ꝑuaricatoꝛ. s̄. de his
q̄ no. infa. ſz in. q. ꝓposita in totū primā partē dere
liq̄rat:ꝛ cū secūda erat aīo ꝛ coꝛpe. ergo non est pꝛe
uaricatoꝛ ſz crimē falsi cōmisit ꝑ tria. primoꝛ: qꝛ pecu
niā accepit vt faceret falsam accusatōez cū ꝑsciret
se nō fouere iusticiā. vt. l. i. §. ij. ad. l. coꝛne. de fal. se/
cūdo qꝛ faciēdo pactū de quota litis cū sciret eum
nō fouere iusticiā facit societatē in necē īnocentum
ꝙ incidit in. l. coꝛ. de fal. vt. ꝺ. l. i. §. i. j. ad. l. coꝛ. ꝺ fal.
q̄ viꝺz ḣre locū siue hoc fiat in accusatōne crimīali
siue in ciuili actōe. vt. l. ex senat?. j. ad. l. iul̄. de vi ꝑi
ua. ſz ꝺ hoc faciat. C. ad. l. iul̄. repe. l. iij. facit ad hoc
qꝺ no. in. l. i. §. i. s̄. de calū. vbi disputat etiā glo. an
hoc fit verū siue ista societas fiat in actōe ciuili siue
in actōe crimīali. secūdo incidit in crimē falsi: qꝛ re/
uelauit secreta partis. vt. l. i. §. his q̄ deposita. ad. l.
coꝛ. de fal. et de pe. l. siq̄s aliq̄d. §. siquis instrumen/
tū. Item incidit in. l. coꝛ. de fal. qꝛ per obꝛeptionē im/
petrari fecit et obtinuit snīam. et sic incidit in. l. siq̄s
obꝛepserit. j. de fal.

p Reuaricationis Dio. qñ accusa/
toꝛ est ꝑuaricatꝰ in
crimīe publico crimē est publicū alias est

De ꝑuari
catoꝛibꝰ. ru.
Reuari
catoꝛ. ad
uocatꝰ. q̄ pe/
na punit ad/
uocatus q̄ iu
sticiā sui clie/
tuli reuelat
alteri ꝑti sub
pacto ꝺ quo
ta lit. vide in
l. sicut. la. iij.
de extra. cri.
et quod not.
guid. ꝺ suza.
in. l. ꝓuiden/
dum. de po/
stula. et an ti/
tulus iste ha
beat locū ī ꝑ
curatoꝛe. viꝺ
glo. et fulgo.
in rub. C. de
ꝑcura.

De Reuaricatõis. sed emergens ꝛc. vide cy. et Bart. in. l. siquis homicidij. C. de accusa.

f Quero qñ. quid in aduocato ꝺdẽnato de ꝓuaricatõne an noceat principali: vt ille defensiões ꝓbent ꝺtra principalẽ. vide bar. in. l. i. in fi. C. de aduo. diuer. iudi. vbi dicit q nõ. et in. l. cũ filij. de ver. oblig. plene. et ita ĩ d. l. i. ꝓ iac. de are. cy. ꝛ bal. in. d. l. si quis homicidij. C. de accusa. et ibi etiã quid in aduocato corrupto.

g Quod dicim⁹. viꝺ bar tol. et bal. in l. i. ꝺ fideius. ꝛ bar. in. l. de nũciasse. §. fi. de adul. ꝛ tãgit cy. ĩ istis locis. quid ꝺ snia lata contra falsos testes. et viꝺ in l. lutius. ff. de insa. et in no. in. c. cum cãm post mediũ. q fi. sint legi. Idem tenet bal. in. l. fi. in vlti. col. C. de fi. instru. sed an snia lata ꝺtra aduersariũ faciat fiꝺez ꝺtra mãdantez. vide bald. in. l. i. in fi. C. qui. res iud. et an sententia lata ꝓ mandatario ꝓsit mandãti. vide dy. in regla ratihabitio. ꝓ bart. in. l. adulter. de adulte.

h Si iõ q̃s Adde bal. in rubr. C. q̃ accusa.

i Pena turpilliani. ꝺ pena accusanti et postea desistentis. viꝺ late ꝓ bar. in l. i. j. ad turp. §. siquis aũt.

ꝓuatũ. Itẽ no. q̃ sup replicatõe ꝓuaricatõnis ꝺz ꝓnũciari. Op. sup incidẽti nõ ꝓnũciaꝝ. vt. C de oꝛ. iudi. l. i. hic dicit ꝺtra. ergo male. dicit glo. speciale est hic q̃ sup incidẽti ꝓnũciaꝝ. tu dic q̃ ista nõ est incidens sꝫ emergẽs. nã opponit ad ꝓcessuz cũ essi me accusas ego excipio nõ esse ꝓcedẽdũ sup accusatõe: qꝛ suz absolut⁹ de eodẽ crimĩe: tu replicas q̃ fui absolut⁹ per ꝓuaricationẽ vñ hic disputabaꝝ an sit ꝓcedẽdũ vel nõ: nõ essi disputabaꝝ de meritj cause sꝫ de ꝓcessu. et hic est vn⁹ mod⁹ q̃ de ꝓuaricatione cognoscit. s. ꝓ modũ replicatõis. Itẽ est ali⁹ modus. s. ꝓ accusationẽ hoc mõ tu accusas me: ego excipio q̃ fui absolut⁹. tu dicis me fuisse absolutuz ꝓ ꝓuaricatõz et vis accusare primũ accusatorẽ de ꝓuaricatõe: certe pẽdẽte illa accusatõe ꝓuaricatõnis supsedebit sup ista accusatõne secũda. istos duos modos põit gl. hic q̃ incipit. hic spãle est. Quero qñ ꝓ prim⁹ accusator accusaꝝ de ꝓuaricatõe et cõuincit: vtrũ hoc ꝓiudicet reo. Rñ. q̃ nõ nisi ipe fuerit citat⁹ vt illi iudicio adesset. vt. l. denũciasse. §. fi. j. de adul. ꝓ hoc optĩe facit gl. l. cũ miles. §. ex q̃. cau. ma. ꝓ hoc qꝺ dicim⁹ Sꝺ snia lata ꝺtra notariũ de falso nõ ꝓiudicat ꝓti: si nõ fuit citata. vt. l. si docueris. C. de fi. instru. ꝓ hoc qꝺ no. ꝓ Li. C. qui accu. nõ pos. l. i. in vl. q. et facit qꝺ no. ꝓ cy. in. l. i. C. de aduo. diuer. iu. et per cy. in. l. si q̃s homicidij. C. de accusa. Quero q̃d si prim⁹ accusator de ꝓuaritatẽ fuerit absolut⁹. gl. dicit hoc indistincte si ꝓnũciaꝝ non ꝓuaricatũ siue sup replicatõe siue sup accusatõne de cetero nõ poterit redargui de ꝓuaricatõe. ita dicit glo. et nihil allegat. de hoc habes casum. §. de collu. detegen. l. fi. in prin.

Si ideo quis[b] Duob⁹ modis legitur iste. §. No. q̃ crimẽ publicũ nõ est nisi aliq̃. l. caueaꝝ. facit ad. q. si aliq̃s accusaꝝ ex aliq̃ statuto vtrũ ꝺicaꝝ accusat⁹ de crimĩe publico vl nõ de quo ꝺixi in. l. i. de pu. iudi. Scꝺo no. q̃ pena turpilliani est. v. aureoꝝ. §. j. de custo. reo. l. iij. sol. ibi loq̃tur de pena quẽtionali ꝫ eũ q̃ reum nõ exhibuit: hic de eo q̃ destitit. Scꝺo op. C. q̃ accu. nõ pos. l. q̃ crimẽ. so. ibi loq̃tur in eo q̃ nõ cõparuit ĩ termino statuto a iudice: hic in eo q̃ renũciauit exp̃sse. Itẽ op. C. vt infra certũ tp̃s qõ cri. ter. l. fi. so. ibi loq̃tur in eo q̃ passus est labi tp̃us tacite. et iõ vt tibi liq̃at ista materia ita distingue. aut q̃s nõ accusauit et nullo mõ punit vt hic fm primaz lect. fallit in casibus in q̃b⁹ tenet vlcisci morte defuncti. vt. l. i. C de his q̃. vt indig. et. l. cũ et morte. cũ si. j. de iure fis. aut accusauit. et tũc aut expresse destitit nõ ĩpetrata abolitõe et punit pena. v. libraꝝ auri vt hic. aut tacite. tũc aut patiẽdo labi tp̃s statutũ a iudice punit extraordinarie. vt. l. q̃ crimẽ. C. q̃ acc. nõ pos. aut patiẽdo tp̃s labi legale. et tũc punit pena posita in l. i. C. vt infra certũ tp̃s cri. qõ termi. punit etiã qñq̃z pena quẽtionali. vt. l. iiij. j. de custo. reo.

De receptatoribus. Rubrica.

Essimũ gen⁹. adde bal. in. l. fi. C. de ope. lib. vbi dicit q̃ recipiẽs vel occultãs delatorẽ vel bãnitũ ne capiaꝝ: nõ tenetur soluere ꝓ eis. qñ aũt et qualiter puniaꝝ receptator delinq̃ntis. vide plene ꝓ flo. in. q. sua inq̃sit⁹. in. ij. dubio. caupo aũt dãs bãnito ad comedẽdũ nõ tenet. l. seye. §. de fun. inst. in. §. idẽ q̃sijt. et ista pena receptatoris ẽ canonizata. de pe. dist. i. c. aut facta. et vide que habent in. l. eos. C. de fur. et q̃s dicaꝝ receptator. vide ter. in. l. i. §. qõ autẽ ait ptor. de ser. cor. et no. in. d. l. fi. adde q̃ no. in rub. §. ne q̃s eũ.

l Pene duplicent. Si statutũ dicit q̃ pene duplicent de nocte. vt de bar. in. l. hoc genꝰ. §. de ꝺdi. et demõ. et in. l. i. §. lex falcidia. §. ad l. fal. et in cy

De Essimũ genus[k] Op. ꝺ. l. fi. §. de abige. so. dicit gl. spãle est in recipiẽte abigeum hic in eo q̃ recipit alios fures. vel dic q̃ istud ꝓinde nõ inducat oĩmodã fiditudinẽ. q. d. sicuti punit delinq̃ns ita receptator: nõ tũ eadẽ pena: qõ est notandũ. dicit statutũ q̃ q̃ fugerit aũ familiã puniaꝝ ꝓinde ac si inuẽt⁹ fuerit cũ armis: et ꝓ armis est statutũ q̃ de nocte pene duplicent. vtrum huic fugienti de nocte pene duplicentur. et viꝺ: q̃ nõ vt hic: qꝛ dictio ꝓinde nõ refert ad q̃litatẽ vt eodẽ mõ puniaꝝ. tũ hoc non puto verũ: qꝛ iste dictões referunt ad oẽs q̃litates. vt. l. a filio. §. pe. §. de ali. lega. nõ ob. hic qꝛ hoc est verũ cã tollẽde ꝺtrarietatis. simile de dictõe ꝓinde hẽs j. ad. l. iul. pecul. l. sacrilegij. §. his aũt. et ibi gl. magna dat multas ꝺcoꝛdan.

In pari[l] No. q̃ in duob⁹ casib⁹ q̃s tenetur si accepit pecuniã vel partẽ rerũ subꝛeptarũ. Sed q̃d si gratis dimiserit eũ ire. dicit glo. tũc sec⁹. istam glo. intellige in casib⁹ in q̃bus q̃s non tenet defendere territoriũ suũ fm ea q̃ ꝺixi in. l. ne q̃d. §. i. §. de incen. rui. nau. Itẽ intellige in eo[m] q̃ nullo mõ receptauit: qꝛ tũc ille teneret q̃ receptauit ꝓ. l. i. C. de his q̃ latro. ꝛ §. ꝓi. §. in prin. l. ꝺimisi vnã. q. hic in prin. habes q̃ receptator ꝛc. q̃ro an hoc sit verũ in scientẽ ꝛ ignoꝛãte. dicit glo. in sciẽte tm̃ quã glo. no. ꝛ ꝓ ea est casus in. l. ij. §. sꝫ eteni. §. de incẽ. rui. nau. et. j. de penis. l. metrodoꝛ. Sed qualit̃ ꝓbabit̃ q̃ receptator hoc sciuit. dicit gl. q̃ hoc ꝓbabit̃ si est notoriũ per cõtratã. q̃ nõ. sil̃e habes in. l. pe. C. de ꝓcu. tu. quod tene mẽti ꝓ statutis loquẽtib⁹ de receptantibus exbãnitos. Rubri.

Adosapud Aduerte ꝺicit statutũ q̃ receptauerit exbannituz puniaꝝ in certa q̃titate: an habeat locũ[n] in re ceptãte exbãnitũ agnatũ vel cognatũ suũ. et hic videt q̃ nõ. vide tu dñi. si quidẽ exbãnit⁹ est talis qui põt ĩpune occidi ex forma statuti: tũc ꝺicit hostis ciuitatis. et sicut ꝓdit eũ ciuitas ita eũ agnati et cognati ꝓdunt. vt. l. postliminiũ. §. filiũ. j. de cap. facit qꝺ ꝺixi in. l. si adulteriũ cũ incestu. §. liberto. j. de adulte. q̃ si nõ põt impune occidi. ꝛ sic nõ est hostis ciuitatis: tũc fiq̃dẽ ꝓ statutũ est determiata pẽa certa illa esset ĩponẽda pena. nec ob. ista. l. qꝛ hic loquitur de iure cõi quo nõ est limitata certa pena. tamẽ iudex si vellet vti arbitrio per legẽ sibi cõcesso. fm l. quid ergo. §. pena grauioꝛ. §. de his qui no. infa. causa cognita posset penã minuere.

De furibus balneariis. Hic hẽs dupli

Vres nocturni cẽlraz. vnomõ extra ordinẽ audiẽdi sunt. hoc est ꝓ officiũ iudicis. Scitis essi q̃ vbi. l. ꝺicit extra ordinẽ intelligit̃ iudicis officio. recipiens cognatũ bãnit

tũ nõ tenet pena de recepta. in receptãte cognatũ violatorẽ pacis: qꝛ tũc eis nõ indulget nisi ꝓ ignoꝛãtiã receptarẽt. et ibi oĩo videas terit. arg. l. si cũ dotẽ. §. finaũt in seuissimo. ff. so. ma. et in. l. i. C. de diuoꝛ. et in. d. c. inf alia. de sen. excõ. et ita ꝛ spe. de dona. inf vi. et vr. §. fi. Itẽ fallit si talis bãnit⁹ ifert violẽtiã receptatoꝛi vt eũ accepta

vt.l.si cui.s.de ꝺdi.et de. et ſm hoc habes ꝙ ꝓtra fures nocturnos ⁊ balnearios pōt iudex inq̄rere ex ſuo officio. ¶ Ceio ad.l.ij. ꝺr̄ꝫ ꝙ remittit ad ius ordinariū: q̄d eſt hoc dictū dicit glo.i.ad actionē ci uilē vt puniat in duplū vl̄ in q̄druplū. Sed an gra uius puniat crialit.gl.dicit ꝙ ſic.vt.l.fi.s.ꝺ priua. delic.tu dic plene vt dixi i.l.capitaliū.§.famoſos j.de penis.

¶ De effractoribus ⁊ expilatoribus. Rub.

Ohis. Expilatores. Nota tex tū ibi idcir co ⁊c.ꝙ qñ pena nō eſt limitata in iure re manet impōnēda officio iudicis.qꝺ tene menti.

¶ Op.ꝙ null⁹ ſit iprobior fur q̄ raptor. vt inſtit. vi bo.rap.in prin.et.l.ſi te.C.ex q̄.cau.ifa. irrog. ſo. fateor ⁊ debetis ſcire ꝙ q̄dā eſt fur iprob⁹. vt ſim plex fur.q̄dā eſt iprobior fur: vt ille q̄ expilat hr̄di tatē: vt hic.q̄dā ſunt iprobiſſimi vt raptores. vt.l.ꝰ ria. ¶ Quero qñ.l.iponit pl̄es penas alternatiue cui⁹ ꝺr̄ eē electio.tex.hic viꝺr dicere ꝙ ſit electō iu dicis⁹.ꝰ.viꝺr tenere glo.in.l.q̄cūq;.C. de ſer.fugi. cy.variat.nam aliud ꝺr in.l.quicūq;.⁊ aliꝺ in.l.ſi fu gitiui.e.ti.tu vero dic ſic.qñq; verba.l.ſunt directa ad iudicē.qñq; ſunt directa ad reū. qñq; ſunt ſim plicit plata.ſi ſunt directa ad iudicē: tūc eſt electio iudicis.hic eſt tex.in.l.ſi fugitiui.C. de ſer.fu.nā tex. dicit aut pede amputato debilitenť: aut alia pena afficiant ⁊c.et ſic verba referunť ad iudicē.ſi ꝟo re ferunť ad reū tūc rei eſt electio.vt.l.q̄cunq;.ibi red dat.⁊ ſic referť ad reū.aut ſunt verba ſimplr plata: et tūc dubito.nā hec.l.viꝺr velle ꝙ ſit electio iudi cis tñ cū cauſe cognitōne dic debere eligi. In du bio putarē eſſe electionē rei.ar.l. interp̄tatōne.j. de penis.ſimilē diſtinctionē facit gl.in verbo teſtator l.lutio.s.de le.ij.

¶ De crimine expilate hereditatis. Rub.

Oquis. ¶ Quero q̄ eſt pena⁹ expilan tis hr̄ditatē.habuiſtis in.l.i.§. expilatores.s.ti.i. ¶ Quero vtruꝫ p iſto crimie ſit inducta aliq̄ actio ciuilis.glo.hic dubitat veritas eſt ꝙ ſic ſaltim actio in factū. vt plene not. in fi.C.eo.

s Jexpilate. Jſtam.l.proſequere vt in glo.

Res hereditarias. ¶ Opp.ꝙ ge sta cū vno ex he redib⁹ nō ꝓſunt nec nocēt alteri.vt.l. vlti. C.q̄.res iudi.nō nocet.et.l.ſepe.s.de re iudi. dic gl. verū ē ꝙ aliꝰ ꝓdeſt quo ad p̄ſumptionē nō ꝙ ha beat ꝓ plena ꝓbatōe. et aſſignat mirabilē rōnem ſic enī ꝓducēti tibi teſtes non ꝓdeſſent niſi fuiſſent ita illa dicta nō p̄nt alij ꝓdeſſe. alij dicūt ꝙ ꝓdeſt quo ad plenā ꝓbationē:qꝺ poſſet eſſe verum ſi po neres iſtā cām eſſe talē ꝙ ꝓ parte expediri nō pōt. tūc enī q̄libet ſoci⁹ poſſet inſolide rē in iudicium de ducere. vt.l.ſi oēs.s.de neg.geſt.et.l.ſi ſeruo.s.ſi ex noxa.cā aga.et.l.heredes.§. itē ſi vn⁹.s.fa. her. me rito facta ꝓ vnū heredū alij coheredi ꝓdeſſet: quia ſaltim in hoc habet mādatū a lege.

Hereditariā ¶ No.bonū caſum. no. tex.ibi:⁊ nhil mutat⁊c.fa cit ad qōnē ego interfeci exbānitū quē po terā occidere impune an debeat diſtingui vtrū ego ſciuerim vel nō.certe nō.nam ſcientia mea nō ꝺr at tendi.dixi in.l.inf oēs.§.recte.s.de fur.

¶ De cri. expila.here. Ru.

Jqs pena. ¶ Qñ cōmittat pena expilate hr̄ditatis.⁊ tale crimen an añ hr̄ditatē adita vl̄ ꝓ ea. ⁊ an ocurrat cū alio remedio.viꝺ i

¶ De crimine ſtellionatus. Rub.

Tellionatus. ¶ Op. de.l. q̄d ergo §.fi.s.de his q̄ no.ifa. ſol.vt ibi.

Tellionat⁹. Marie ¶ Opp. de l.ſi duob⁹.j. de fal.ſo.aliud ſi duob⁹ vēdidit: qr tunc in cidit in falſum.vt.l.cōtraria. aliud ſi duobus obli gat vel ꝓmittat.vt hic.

Jtē ſi qs. ¶ Dicit hic ſi q̄s ipoſturaꝫ. q̄d eſt hoc dictū.dicit gl.i.bōis viris mendacia ipoſuit.hoc nō plꝫ:qr tūc teneť iniuriaꝫ: qr infamā di alteri⁹ cā hoc fecit.vt.l.itē apꝺ labeonē.§.ait pre tor.s.de iniur.vñ dic ipoſturā fecit:hoc eſt ipoſuit p̄ciū alicui⁹ rei.nā ibat in plateam et ꝓmittebat de frumento plus debito vt alij ſic emeret. vel in aliq̄ ꝓmiſſiōe ꝓmiſit plus debito in alterius detrimen tū.ita intellige hāc.l.qꝺ eſt notādū.

Qui merces. ¶ Op.de.l.ſi is q̄ rē. in p̄i.s. de fur.ſo.itelligas hic merces nō eſſe obligatas vl̄ obligatas generalr ⁊ eas nō tra diderat creditori:alꝰ icideret i crimē furti.vt.l.ꝰria

Epiurio. ¶ Op.ꝙ ſolū deū habeat vltorē.vt.l.ij.C.de re.cre. ſo.h̄ iurauit aliq̄ nō deferēte vt alium deci peret.ꝭz.l.ꝰ.loq̄tur in eo q̄ iurauit aliquo deferen te ad litis deciſionē:qꝺ dic vt ibi per Cy.

¶ De termino amoto Rub.

Juris ¶ Op.de.l.ſiqs id qꝺ.§.doli.s. de iur.om.iu.ſo.itellige hoc fortui to ꝙ in hoc fuit caſus fortuitus ꝙ ignora bat illū lapidē eſſe terminū:tñ hēbat animū furādi. et iō opio circa q̄litatē rei nō attēdit.s.ti.ij.l.fi. alij dicūt ꝙ illō qꝺ h̄ ꝺr ignorātia ⁊ fortuito ꝺz itelligi negligētia et culpa p̄cedēte.vt.l.q̄ edes.s. de incē. rui.nau.Hic ꝺr q̄lit puniunť ſplēdidiores.q̄ro q̄lit puniunť alij q̄ ſunt ꝓditōis inferioris. Rñ.iſte tex. pōt legi duob⁹ modis.vno mō vt diſtinguat vtrū ſplēdidior hoc feč cā ſui vl̄ cā gerēdi negotiū alteri us.⁊ tūc de alijs hoīb⁹ iferioris ꝓditōis nil ꝺr hic ſꝫ hec lec, nō plꝫ. qr caſtigatio ⁊ cedere verberib⁹ ē pena remota a nobilioꝛib⁹. vt.l.i.§.i.s. de effract.et l.pedi⁹.s. de incē.rui.nau.legas ergo iſtā. l.alit. vt in iſto x̄.ſi vero alij.icipiat loq̄ de p̄ſonis iferioris grad⁹.⁊ apoſtilla ſic tex.ibi.ſi vero alij.ſ.hoies non ſplendidiores.et ſic alij eſt caſus noiatiui pluralis ibi negociū.ſcz p̄dictū occupādor ſimū. qꝺ ſeqtur in tex.eſt clarū.

Agraria ¶ Op.⁊ viꝺr ꝙ nulla ſit pēa pecuniaria ſtatuta.vt.s.eo.l.i. ſo.añ hāc.l.nulla erat pēa pecūiaria ſtatu ta.ſꝫ poſt hāc.l.icepit pena eē ſtatuta. ¶ Itē opp. de.l.i.C.de accu.vbi idē ꝺr ꝙ pena pecuniaria non erat.ſo.dicit gl.ſi q̄s cuulſerit termios iter edes et edes nulla eſt pecuniaria pena ſtatuta tpe antiquo nec p.l.agrariā:q̄ loq̄tur ſolū de agris vt ibi. ſed ſi cuellanť termini inť agros:tūc ſic vt hic.alij aliť di cūt vt cy.refert in.d.l.i. C.de accu. ⁊ iō diſtingue vt ibi p eū:et hic in vltia gl. ¶ Quero cui applicetur iſta pena.l.aureoꝝ.viꝺr ꝙ fiſco:qr tex.hic dic in pu blico dare.in ꝺriuꝫ videť ꝙ parti: qr hic dicit actō nē et actio eſt ius p̄ſeq̄ndi in iudicio qꝺ ſibi debeť. ergo p̄s petit qꝺ ſibi debeť.teneo ꝙ deť fiſco[x] vt h̄ ꝺr.ad rōnē i ꝺriū rñdebo incōtinēti. ¶ Quero qñ l.iponit penā ſimplr[x] cui applicet iſta pena vl̄ fiſco

l.iij.⁊ ibi bal. C.fami.herc. ⁊ ad materiā hui⁹.l. an ſta tutū loquēs de furto ha beat locū in crimīe expila te hr̄ditatis. adde no.in.l. de his.C. de fur.vide bal. et ro.q̄ pōit hoc i.l.gerit. de acq̄.here.

Res hr̄di tarias. ꝙ geſta. Te ne mēti quō intelligať ꝙ geſta cū vno ex hr̄dib⁹ nō noceant nec ꝓſint alteri. vide bar.in.l. i.C.q̄. res iu di.non no.et bal. in.l.ij. in prin.ij.col.C. eo.ti.

¶ De crimine ſtellio.ru.

Tellionat⁹. q̄ teneť hac pe na vl̄ nō. viꝺ bal.in.l.ij.C. de murileg. li.xij.

t ¶ Jtē ſi q̄s. hūc tex. vide alleg. p ang. in.l. ob h̄ ver ba. de his q̄ no.infa.

Epiurio. iu dex ſeculariſ ar.iſti⁹ gl. p̄t declarať quē eſſe piurū.fa cit qꝺ no.i.c. teſtimonium de teſti.et i.c. licz.de iureiu ran.⁊ qꝺ no. io.an.in.c.cū c.laic⁹. de fo. cōpe.in. vi.⁊ do.anto.i. c. cū ſit gñale. ꝺ fo. cō. qꝺ ē vex qñ clarū eſt de piurio ſec⁹ vbi ē du biuꝫ:qr tūc ſi poſſet.c.q̄to. de iureiu.⁊ de elec. venerabilē. ¶ De ter.amo.ru.

¶ Graria. deť fiſco. Cōtrariū tꝫ bar.in.l.i.in.iij.col.s. de pub.iud. x ¶ Penam ſimplr. De hac materia vide imo. in rub.s. de

publi.audi.et alex.ĩ. l. si qs id qđ. de iur. om. iudi. vbi habes nũqd pẽa q̃ põt exigi ab ẽptorib⁹ gabellarũ ꝓpt̃ fraudatas gabellas applicet̃ eis. et ibi habes duas limitatões ad dcã p bart. & vide abb. i rub. de iud. & adde q̃ pẽa ipsita a iudice intelligit impsita seu apposita in fauorẽ ipsius vel erarij. vt. d. l. mlcta rũ. et qđ ĩ pena cõuentionali. dic q̃ in dubio videt̃ apposita loco itereſſe pt̃ ĩ fauorẽ ipi⁹ non vt applicet̃ fisco. ita dixit ioh. an. in mercur. in regula bona fides. alle. l. si duo. §. pe. in fi. ff. si quis cau. et qđ applicet̃ parti. et ter. optimus ĩ. l. si qs maior. C. de trãsact. et ibi bald. & adde qđ not. imo. in rub. & in. l. i. de publi. iudi. & not. bal. in. l. si eccl'ia venerabilis. C. de epiſ. et cle. ¶ Quid ãt in pẽa conuentionali. dic vt dixi. et adde q̃ dixit gl. et bal. in. l. i. C. de his q̃ pe. nomi. videlz q̃ qñ aliqs priuat̃ iure suo ꝓpt̃ delictum illi applicari debet aduersario non fisco, ad idem vel parti. et vide q̃ parti vt in oib⁹ ppl'aris⁹ actõibus. vt. l. si cui ex ppl'aris⁹. j. de ver. si. & ff. de sepul. vio. l. iij. circa prin. et no. in. l. si qs id qđ. ff. de iu. om. iu. in q̃dã gl. pua. et vide ter. in. l. fi. ff. de litig. ¶ In cõtrariũ q̃ applicet̃ fisco. vide tenere gl. ĩ. l. iubem⁹. §. his iudicib⁹. C. de sac. san. ec. & vide ter. in. l. mlctax C. de mõ mulcta. et. r. colla. q̃ sint regalia. c. i. et hic. alibi vide velle q̃ medietas applicet̃ pti alia medietas fisco. vt. l. iij. §. hoc aũt. ff. de his q̃ dele. vl' effu. et. l. lege cornelia. ff. ad syll'. et tãgit hic in glo. dico sic qñq3. l. iponẽs penã introducit actionẽ. qñq3 introducit accusatõ3. qñq3 simpl'r loq̃tur⁹. prio casu regl'a est q̃ applicat̃ parti. vt. l. si cui. j. de ver. sig. et l. iij. circa princi. ff. de sepul. vio. & l. si qs id qđ. ff. de iur. om. iud. fallit si in. l. alit̃ exprimeret̃. vt hic & l. fi. ff. de litig. et l. lege cornelia⁹. in fi. ad syll'. qñq3 introducit accusationẽ: et tũc applicat̃ fisco. vt. d. l. mulctarũ. C. de mõ mulcta. et. r. coll'. q̃ sint regalia. c. i. facit ad hoc gl. in. l. iij. in prin. ff. de sepul. vio. nisi alit̃ exprimeret̃. qñq3 lex simpl'r loq̃tur: et tunc puto q̃ in dubio introducat accusationẽ et penã fisco applicãdã. vt. d. l. iubem⁹. §. his iudicib⁹. C. de sac. san. ec. & d. l. mulctax. C. õ mõ mul. et. r. col. q̃ sint regalia. c. i. ¶ Ultio dy. inducit hãc. l. q̃ si aliqs plures testes falsos ꝓduxerit q̃ ꝓ quolibet puniat̃. tu distingue an isti plures testes ꝓducunt̃ ad eundẽ effectũ an ad diuersos. vt dixi in. l. inficiãdo. §. infans. ff. de fur. & l. nunq̃ plura. ff. de prius. delic.

¶ De collegijs illicitis.

¶ Querit glo. quot ostituãt collegiũ^b. & rñdeo q̃ tres. vt. l. nerati⁹. j. de ver. sig. & dicit bñ. vide tñ que dixi in. l. ꝓtor. post prin. ff. vi bo. rap. scõo glo. q̃rit q̃ sit dña inter collegiũ & corp⁹. so. collegium dr ꝓprie qñ sil'habitãt. qr sic dictũ est qñ simul colligũt̃. corpus dr ꝓprie siue simul hitant siue nõ^c. hñt etiã ex ꝓsuetudie alia noia. nã q̃dã collegia appellant̃ societates. vt. ff. q̃ cuiusq3 vni. no. in. l. i. circa prin. q̃ daz appellant̃ fraternitates. vñ illi de illo collegio dicunt̃ ꝓfratres. vt videbitis in. l. fi. j. e. q̃dã appellant̃ sodalitia. vt in. l. i. in prin. j. vñ illi de colle. dicũtur sodales. hñt etiã alia noia q̃ ꝓsuetudo eis attribuit. ſm diuersitatẽ regionũ. nõ sunt alia.

m Mandatis. ¶ No. q̃ ad officiũ ꝑfidis spectat ne sint ista coll'. phibita: et ex hoc apparet q̃ collegia sũt sub istis iudicib⁹ secularib⁹. et hoc tenet Inn. extra de excel. ꝑla. c. dilecta. in fi. mag. glo. ¶ Secundo no. q̃ milites nõ pñt facere istas collegatiões et societates insimul. ¶ Contra hoc opp. qr imo sunt legiones et ale militũ. vt habes plene in. l. ij. ff. de his qui no. infa. solu. nõ põt fieri sine mandato ducis belli cui ei⁹ mãdato sic. vt in cõtrario.

Sed pmittitur. ¶ No. q̃ paupib⁹ militib⁹ ꝓcedit̃ facere collegiũ cã ꝓcurãdi ea. vñ debẽt viuere ad alia. effect⁹ hui⁹ coll'. extẽdi nõ põt. dicã. j. e. l. fi.

Sed religionis ¶ No. q̃ cã religionis collegia sunt pmissa de iure cõi vt hic. et. l. i. circa pri. ff. qđ cuiusq3 vni. no. et ibi no. vñ collegia disciplinator⁹ & ista collegia misericordie et si. q̃ pietatẽ respiciũt sunt approbata de iure cõi. ¶ Scõo no. q̃ ptertu hui⁹ nõ dñt tractari alia q̃ respiciãt ad regimẽ ciuitatis et sil'ia. et si hec fierent puniren̄t. vt. l. ij. de extraor. crim. ff. et dicã. j. e. l. fi.

Nõ liceat ¶ No. q̃ qs nõ põt esse in plibus collegijs. qđ q̃liter intelligat dicã. j. e. l. fi. Scõo no. q̃ illud qđ est vniuersitatis est singulor⁹. qđ apparet: qr q̃libet recipit partẽ suaz. Ad hoc op. ff. de re. diui. l. in tantũ. §. vniuersitatis. et. l. sed & si hac. §. qui manumittit̃. ff. de in ius vo. q̃dam dicũt ꝓcedo q̃ q̃ sunt vniuersitatis sint singulorum nec ob. ꝙ. qr in q̃libet illaz statutũ est ꝓpter magnũ ipedimẽtũ qđ al's esset. ita dicũt q̃dã. vt glo. & esset ista opi. nõ est vera. nã qđ est vniuersitatis nõ est singulor⁹. qñ si vniuersitas est ꝑsona repñtata per se vt. l. mortuo. ff. de fideiuſ. ¶ Nec ob. iste ter. qr fateor q̃ qñ dissoluit̃ vniuersitas quo ad oẽs vel quo ad vnũ tantũ res q̃ erãt vniuersitatis efficiunt̃ singulorũ vt hic. ¶ Quero et reuoco in dubiũ qñ qs recedit de vniuersitate: de q̃bus reb⁹ dr habere partez glo. tangit hic. dicã de hoc. j. e. l. fi.

Quisillicitũ. ¶ No. q̃ illi q̃ faciũt collegia illicita: & sunt auctores hui⁹ tenent̃. l. iulia maiestatis. vt hic in ter. et gl. Itẽ tenent̃. l. iul'. de vi publica. qĩ hoĩb⁹ armatis et coadunatis hoc fecissent: vt hic dr ĩ ter. Itẽ hec est pena actoris. q̃ aũt sit pena alior⁹ de colleg. videbitis. j. ꝑti. l.

c Collegia. ¶ No. q̃ lr auctores collegij puniunt̃ tñ hoies de collegio nõ puniunt̃ alit̃ nisi qr collegiũ dissoluit̃ vt hic. ¶ Scõo no. qñ dissoluit̃ collegiũ et res q̃ sunt in collegio diuiduntur inter eos. dicã. j. l. fi.

In summa. ¶ No. regulã q̃ oia collegia sunt illicita: nisi reperiant̃ ꝓmissa.

Seruos. ¶ No. q̃ seruꝰ pñt esse in collegio volẽte dño nõ alit̃. & intellige q̃ sit tale collegiũ cui stat⁹ seruilis nõ repugnet. vt h̃ vides.

Odales. ¶ Quidã nõ hñt ĩ ter. nisi de. j. est interꝓtatio greci et diuidit̃. qr ꝓponit q̃liter vocent̃ q̃ sunt de vno collegio. scõo dicit q̃d pñt facere inuicẽ collegiati. tertio dicit vñ ꝓdicta habuerũt originẽ. ſ. a lege solonis greca. q̃rto ponit̃ interꝓtatio illi⁹. l. grece. scõa ibi. his aũt. tertia ibi. ſz hec lec. q̃rta ibi. sinaũt plures. ¶ No. q̃ illi q̃ sunt de eodẽ collegio vocãt̃ sodales vt hic. in prin. vocant̃ etiã cõfratres: vt hic. in vltĩa pte. dixi. ff. eodẽ sup rubrica. ¶ Itẽ no. ex scõa pte q̃ collegia pñt facere statuta et leges inuicẽ int̃ eos. vt. j. dicã. ¶ No. tertio ex pticula tertia q̃ ꝓdicta sumpserũt originẽ ex lege greca. ¶ Sz q̃ro q̃d est hoc qđ dr in ter. ibi. nã illicita est eadẽ &c. gl. dat ꝑles ex positões. q̃dã dicũt illicita est eadẽ. ſ. talis res vl'ta lis societas. vel si hẽs in accusatiuo casu. ſ. illicitam esse eandẽ itellige. ſ. legẽ vel societatẽ. et qđ dicit illicita. dic. i. valde licita. vt. l. gall⁹. §. ille casus. ff. de lib. et post. vl' dic illicita. i. nõ licita: q̃tũ esset ꝓ publicas leges. ¶ Ex vltĩa pte no. q̃ simil̃ hitates pñt facere collegiũ licitũ: et sic possent facere sindicũ. et ſm hoc habes casũ illi⁹. q. quã format glo. in. l. ij. §. i. ff. qđ cuiusq3 vniuer. no. vtrũ tres vl' q̃tuor scolares sil'habitates faciãt collegiũ. certe sic. hic dũ dicit simil'habitates. Itẽ qr pmittit̃ tenuioribus ꝓ victu habẽdo. vt. ff. e. l. i. ij. ñ̃so. et hoc put hẽs hic in lr̃a simul habitates. alij hñt q̃ multi simul habitaturi sunt exponeñ. et oẽs q̃ multa habẽt facere et tractare simul pñt facere collegiũ approbatũ de iure cõi vt hic. et ista ĩno. allegat extra de excel. ꝑla. c. dilecta. ¶ Venio ad materiã et primo q̃ro quot ꝑsone ostituãt collegiũ. dic vt dixi. ff. e. sup rubrica. ¶ Scõo q̃ro⁹ ex q̃bus causis pñt ostitui collegia regula est q̃ oia collegia sunt iprobata: nisi approbata reãt pmissa. vt. ff. e. l. pri. §. in ſiima. ¶ Videam⁹ ergo ex q̃bus causis collegia de iure cõi sunt pmissa. ꝓ cui⁹ cuidẽtia debes scire q̃ q̃dã coll'. sunt pmissa de iure gẽtiũ q̃dã de iure ciuili. De iure gen. collegiũ qđ appellat̃ ppl's vni⁹ ciuitatis castri vel ville

l. fi. ff. de litig.

glo.

y Simplici ter loquitur. bal. in. l. si ecclesia venerabilis. C. de epi. et cle. dicit ciuiliter intẽta ri & crialit̃ pena iponi. vt i l. i. §. expilatores. ff. de effrac. et in. l. de periurio. de crie stellionat⁹. ff.

z Nota. Adde & in. l. i. §. fi. ff. si qs ius dicẽ. nõ obtem. et ibi bart.

a Fisco applicandam. Quid si pena veit ex dispositõe defuncti cui applicetur. vide bar. & qđ no. ibi in. l. vxorẽ §. heres. ff. de. l. iij. vbi no.

De collegijs illi. Ru.

b Constituant collegiũ. Quot constituant collegium. et qđ fit collegium vide bald. in rub. C. ꝑ socios. et hic ad dicio. et hic ad de bona glo. in. c. dilecta. et ibi doc. de excel. ꝑla.

c Siue nõ. vide q̃ dixi in l. i. §. finaute. in prin. ff. ad trebel.

Odales secundo quero. Ex q̃ bus causis possunt constitui collegia. adde qđ not. Bar. et que ibi dixi l. cum senat⁹. de reb. dub. vbi vide.

e Sit pmissum. Collegia pmissa de iure gentiū hēs hic. et adde qđ no. bar. in. l. si q̄s a filio. in fi. de le. i. et vide bar. in. d. l. senat⁹. de re. du. et adde q̄ burgus ōr vniuersitas approbata fm bar. in. l. si hōs. §. vi cis. de le. i. idē bar. in. l. ij. de ver. sig. et qđ ipe tradit in extrauag. q̄ sint rebelles. in verbo lombardie. vide p̄ do. anto. et alios in. c. cū ab eccle fiarū. de offi. or. et ancha. ī c. dilecta. ō ex cessi. plato. et paul. de cast. in repeti. l. ex hoc iure. ō iu sti. et iure.

f Sit ciuitas vt. l. ex hoc iure. §. de iusti. et iure. ibi edificia agris terminis positis ꝛc. et hoc tenet gl. ī. l. ij. §. i. §. qđ cuiusq̄ vni. no. Inno. tū in. c. cū ab eccl̄iarū. extra de offi. ordi. videt tener e q̄ nō gaudeat p̄uilegio ciuitatis castri vl̄ ville nisi approbet a supiore. sz nō puto q̄ ista approbatio sit necessaria cū a iure gē. sit pmissus e. Itē a iure ciuili non est reprobatū nisi qñ illa edificioꝝ collectio tēderet ad emulationem alicui⁹ ciuitatis: vt. l. opus. §. de ope. pub. et. l. per p uincia. C. de edi. p̄iua. et ista vera quātū ad hoc vt dicaf ppl's. q̄ tū ꝛo ad hō vt illa edificioꝝ collectio sit ciuitasf vel castrū seu villa requireref auctas superioꝝ. nam in vsu nr̄o nō appellaf ciuitas nisi vbi epatū hīs. sed epatū hīe non posset esse sine supioris auctoꝛitate. diceref tū castrū terra seu cōmunantia fm modū diuersū loquēdi et ppl⁹s esset seu collegiū licitū. fatef tū Inno. q̄ tale collegiuz ciuitatis castri vel ville eēt approbatū: eoipso q̄ supior sibi rescriberet tāq̄z ciuitati castro vel ville. ita dicit ipe tū vt puto nulla ꝓfirmatio requirit. Quedā collegia approbanf de iure b ciuili. vt collegia que fiūt causa religiōis. vt. §. e. l. i. §. sz religiōis. vū collegia disciplinatoꝝ et collegia misericordie et collegia iuuantiū oppressos et fil'ia sūt approbata de iure cōi.

Sed ꝺ hoc op. extra de religi. domi. c. religionū diuersitas. li. vi. vbi nullū collegiū religiōis pōt instituī sine auctoꝛitate sūmi pōtificis. So. aut quis vult instituere collegiū causa religionis ita q̄ reman̄eāt psone secl'ares. vt sunt collegia disciplinatoꝝ et alia ō q̄b⁹ supza feci mētionē et sūt pmissa ō iure cōi vt hic. aut vult q̄s instituere collegiū causa religiōis ita q̄ ecclīastice psone efficiant et istō nō pōt fieri sine auctoꝛitate sūmi pontificis vt in ꝛio. Itē est approbatū de iure ciuili collegiū doctoꝝm i et scholariū. vt. C. ne. fi. pro pa. auc. hīta. et extra de rescrip. c. aīpe. et de p̄cu. c. sup his. Item approbata sunt de iure cōi collegia pluriū faciētiū vnā artē in vna ciuitate vel loco. vt hac. l. fi. adeo qđ dic gl. in l. i. §. qđ cuiusq̄ vni. no. q̄ oēs iste artes q̄ enumerā tur. ī. de iure īmuni. l. fi. hīt collegiū approbatum.

Permittit etiā de iure cōi pauprib⁹ psonis k facere collegiū simul ad sustētatōnē eoꝝ vite. dū tū nō cōueniāt pl⁹ q̄ semel in mēse. vt. §. e. l. i. §. i. oīa alia collegia et oēs alie secte et colligatōes sunt p̄hibite. et iō iste secte q̄ fiūt in ciuitatib⁹ q̄ nō fiūt sup his que hīt simul tractare. Itē iste lige q̄ fiunt inter ciuitates et inf p̄incipes et barones nō valēt l. ita tz ino. in. d. c. dilecta. extra de excef. pla. nec ob. l. nō dubito. ī. de cap. vbi ꝺ q̄ ciuitates inuicē federanf et colliganf: qz istud est verū qñ ciuitates alie nō amice vel libere federanf pp'o romano hīti īperiū. sz plures ciuitates vel p'les barones q̄ essent sub vno rege dño vel p̄cipe nō pñt inuicē facere illā federationē. Ista essi sunt sodalitia et collegia p̄hibita. vt §. e. l. i. et ex istis colligit q̄ ciuitates tuscie m q̄ nō recognoscūt de facto in tpalib⁹ supiorē pñt inuicē sil federari. tanq̄ libere. Sz plura castra vel ville que essent sub vna ciuitate vel vno dño hoc nō possent vt dictū est. Quero p q̄s psonas regenf ista collegia pmissa. p cui⁹ declaratōe debes scire q̄ de ess collegij n nō est q̄ hēat rectoꝛē. pōt essi esse sine rectoꝛe seu p̄ioꝛe. ita no. Inno. in. c. cū nō. extra de p̄ben. tū si volūt pñt sibi inuicē rectoꝛē facere. vt. l. fi. C. de iur. om. iudi. et. §. de pac. l. itē magistri. et. §. l. p̄i. §. fi. ibi curatoꝛes hoꝝ coꝛpoꝛū ꝛc. et hac. l. ī eo q̄ pmittit inuicē facere leges. Sz circa hoc oubitaf si est collegiū clericoꝝ vel laicoꝝ simul. vt est vniuersitas scolariū. et iste vniuersitates disciplinatoꝛū an possit fieri rectoꝛ laic⁹ o. videf q̄ nō: qz nulla pōt hīe iurisditionē in clericos. vt in auf. statuimus. C. de epi. et cle. et extra de fo. cōpe. c. si diligēti So. debetis scire q̄ q̄dā sunt collegia quoꝝ rectores hīt iurisditionē vt rectoꝛ scolariū et rectoꝛes artificiū. vt. d. auf. habita. et. l. fi. C. de iuf. om. iu. ī istis nō pōt p effici rectoꝛ laic⁹: ita q̄ habeat iurisditionē in clericos q̄ sunt de collegio. vt. d. iurib⁹. fateoꝛ tū q̄ si aliq̄s laic⁹ eligeret vt rectoꝛ esset. tū illi clerici essent ab ei⁹ iurisditōe exēpti. et iō nō cogunt iurare mādata ei⁹: qz nō pñt se subijcere ei⁹ iurisditōni: nec est nouū q̄ aliq̄ de collegio sint exēpti et p̄iuilegiati. vt. l. i. j. ad munici. et ibi tangit in gl. q̄dā sunt collegia quoꝝ rectoꝛes nullā hīt iurisditōz: sz magis hīt q̄dam p̄eminētiā fraternalē. vt in istis collegijs q̄ cā religiōis celebrant. nā p̄ioꝛes eoꝝ non pñt ad ius aliquē eoꝝ trahere inuitū sz coꝛripiunt ipm volētē et si nō vult obedire nō pōt grauari vltra nisi expellatur de collegio. Ista ptās ē fil'is illi ptāti quā hz frater maioꝛ q̄ ōz dñs dom⁹. vt. l. pro nūciatio. §. familie. j. de ver. sig. Itē exēplū in collegio tenuioꝝ q̄ ad sustētandā eoꝝ vitā faciunt collegiū. nā rectoꝛ illi⁹ collegij hz illā curā vt ꝺgreget et vt inueniat p alijs. in istis dico q̄ etiā laic⁹ poterit esse rectoꝛ et punire clericū delinq̄ntē. non essi punit eū vigoꝛe iurisditōis sz magj amoꝛe fraterno. vt dictū est. Quero coꝛā q̄b⁹ ꝺuenient ista collegia et coꝛpoꝛa. Rñdeo coꝛā supioꝛib⁹ iudicib⁹ secularib⁹ si sunt collegia scl'arū. vt. §. e. l. i. in p̄in. vel coꝛā iudice ecclesiastico si est collegiū clericoꝝ q. vt. d. auf. statuim⁹. et auf. cleric⁹ lite pulsat⁹. eo. ti. Sz si collegia sunt clericoꝝ et laicoꝝ simul. hic aduertēdū est fiq̄dē maioꝛ ps est laicoꝝ dicef collegiū laicoꝝ. qñ maioꝛ ps trahit ad se totū. vt. l. qđ maioꝛ. j. ad muten. habita. in. viij. col. et ibi etiā cui⁹ etatis debeat esse rectoꝛ vniuersitatis. et dicit q̄. xx. ānoꝝ. Et ad p̄imū dictū vide bal. in ꝓhemio fī. §. hō aūt tria. vide vnū verbū p abba. in. c. ceterū. de iudi.

p Nō pōt. Clerici nō iurāt ī manib⁹ rectoꝛis laici. lz sint scolares sed q̄d si scolaris est ꝓpter inobedientiaz p̄iuat⁹ de matricula an possit aliquo modo amplius rematriculari. vide Bal. in. l. acceptā. in. xviij. q. de vsur.

q Collegiū clericoꝝum. Et hoc etiā sequitur abb. sicul⁹ in. c. i. de loca. p gl. ibi ī ver. excōicat⁹. et vide ad materiā bal. in. d. auf. habita. in. xvij. col. sz q̄d si sunt matriculati in diuersis actib⁹ coꝛā quo ꝺuenienf. vide bal. in. l. pe. in vl. col. C. de cōsti. pecu.

pulchram. q. vide p eum.

m Ciuitates tuscie. ciuitates tuscie q̄ nō recognoscūt supioꝛes pñt federari. adde qđ dixi per illū tex. ō pa. ostan. in ver. dāna. q̄ lige et ofedera. faciūt vniuersitatē.

n De eē collegij. de esse collegij non est q̄ habeāt rectoꝛē. vide bal. q̄ hoc limitat in auf. hīta. imo videf tenere ꝺ bar. ibi. in. vij col. ver. ij. q̄ritur. C. ne fil⁹ pro pa. adde bal. in rub. C p socio. q̄ tenet idē quod bar. hic etiaz si maioꝛ decessiss. et sub dit q̄ magis dign⁹ habef loco p̄positi. et h adde gl. et bar. ī. l. nulli. C. qđ cuiusq̄z vniuer. nomine. et bal. in. l. i. §. i. e. ti.

o Fieri rector laicus. si in vniuersitate scolarium sūt clerici: an possit eligi rector scolaris seu laicus. p bal. in. d. auf. habita. et gl. in. d. l. fi. de iuf. om. iud. p bal. ī. d. auf. habita. et gl. in. d. l. fi. de iuf. om. iudi.

k Pauperib⁹ psonis. pmittit de iure paupib⁹ facere collegiū illoꝝ qui defuūt hospitali ad curā pauperū. de quo vide Inno. in. c. inter dilectos. de dona. et q̄d in fraternitatib⁹. vide. xliij. dist. in. c. si q̄s. et in. c. dilecto. hic alleg. x. q. v. si clericoꝝ. refert bal. in auf. hoc ius porrectū. in. ij. col. C. de sac. san. eccle. et in. l. si q̄s ad decli nandam. in. xvij. col. C. de epis. et cle.

l Nō valēt. itē secte in ciuitate. vt p bart. vbi vide in tractatu q̄ sint rebelles. in ver. occulte. et no. bal. de pa. iur. fir. in. c. i. in. §. ad hec. ibi. ꝺo vrū apud fiscū. et bar. in extraua. in ver. rebellādo. et de istis segregatōib⁹ p̄hibitis. vide tex. et qđ ibi Bart. in. l. null⁹. C. de

r Essent eccles,vide ad hoc qō no.bar.in.l.p̄cipim⁹,§.eodē,de app. et no.bal.in.d.auc.habita,C.ne fili⁹ p pa.vbi allegat specu.in ti. de reo.cō.sz q̄d si scolaris cleric⁹,et vide io.de ligna.i.c.ex l̄r̄is. de consti.
s Quero an. Et ista faciūt ad ea q̄ no.dicī post bart. in.l. si ꝓsul. de adop.et tūc coꝝ quo possit ꝓueniri,vide simplr bar.in.l.vl.C. de cōstit.pecu. sed cui collegio debeat quis magis obedire,vīde bar. in.l.q̄r̄ī.ff. ō sta.homi.
t Quero vtz et ista p̄nt te dubitantem reddere.q̄d si aliq̄s huius collegij volēs ad aliō collegiū trāsire facit se cācellari a matricula illius primi collegij: an gaudeat priuilegio illi⁹ collegij vsq̄ q̄ ad matriculā alterius collegij posit⁹ fuerit. et dic q̄ sic. casus est no. in.l.i.§. fi. de bo.poss. q̄ ex testa.mili.qō est no. et illū tex.alleg. ro. sin.vij.t.ix.
v Quero super q̄b⁹. q̄s aūt possit videre statuta eoꝝ et ea annullare: et si iniq̄ sunt collegia dissoluere.vīde bartol.in.l.sub p̄ textu.§.ō extraoz. crimi. Et ad bar. h̄ adde bal.ī.l.i.C.de monopo.et ino.i.c. cū accessisset. et in.c.si oēs. de ꝓsti.et dicī post bart.ī l.fi. de iur. o. in.et req̄runt talia statuta ꝓfirma. superiores scōm bal.in.d.l.fi. et istis adde bar.in.l. oēs ppli. in.i.q. p̄in.ff.de iusti.t iure.et bal.no.in auc.habita.C.ne fili⁹ p pa.in.iij. col. sz q̄ non requirūt cōfir.tenet bal.in.l.repetita.in.ij.col.
x Alius nō pficiat. Adde qō no.bart.in.l. si q̄s a filio.§.fi. de le.i. et bal.et cy.in.l.nec.C.de ꝓcura.
y Quero q̄d fiet,vide bar.in.l.sicut.in fi.quod cuiusqz vniuer.no. adde de ex⁹ fician⁹ iste eoꝝ.ll.sunt reꝓbate.vt.d.l.i.C. de monopo. Itē p̄nt facere sindicū et eoꝝ coadunatōes p eoꝝ iusticia ꝓseruanda de his q̄ simul hūt facere vt no.in.l.i.§.qō cuiusqz vni.circa p̄in. de alijs vero nō vt dictū est. Quero q̄liter collegia dissoluāt. Rñ.q̄dā est dissolutio q̄ fit oībus de collegio volēt⁹,vt.§.c.l.i.in fi.vel oībus mortuis nullo remanēte.vt.l.sicut municipiū.§.qō cuiusqz vni.z qō no.in.l.ei⁹,in fi.j.ad munici.q̄dā est dissolutio inuita q̄ fit mādato supioris ꝓpter aliq̄ delictū collegiatoꝝ:vtputa si p̄textu collegij liciti cōmittāt illicita.vt.l.p̄ri.in p̄in.et.l.i.ij.ff. §.e. et.§. de extraoz. cri.l.senat⁹. Quero q̄d fiet⁹ de reb⁹ collegij dissoluto collegio. Rñ.q̄dam sunt collegia q̄ p̄nt h̄re in cōi et nihil in particulari:vt collegia religiosoꝝ et in istis dissoluto collegio remanet apud supiozē vel cui ipe ꝓcesserit.et ita fuit obseruatū q̄n fuit destructū collegiū tēplarioꝝ p ſūmū pōtificē.sunt enī bona vacātia.et sic debent fisco.vt.l.i.j. de bo. vac. et.l.i.j. de iure fis.q̄dā sunt collegia q̄ p̄nt h̄re aliq̄d in p̄ticulari et in cōi. Et h̄ est aduertēdū: q; q̄dā sūt collegia q̄ h̄nt aliq̄d in remuneratōe laboꝝ vt collegiū vni⁹ eccl̄ie.h̄nt emi bōa ꝓpter officiū et ꝓpt laborē quē sustinēt p ciuib⁹ z parrochianis:z tūc dissoluto collegio siue in totū siue quo ad vnū recedē tē bona eoꝝ nō ꝓsequūt̄ sz remanēt apō ipm collegiū vl eo ī totū destructo remanēt apō supiozē. cessante enī laboze oz cessare p̄miū.vt.l.seio.in p̄in.§. de an.leg.fa.ad hoc qō no.in.d.l.sicut municipiū.§ qō cuiusqz vni.q̄dā sunt collegia q̄ h̄nt aliq̄d non ꝓpt̄ se:sz vt distribuāt inc alios:vt collegiū miseri cozdie qō h̄z bōa vt nutriat pueros z alat firmos. z tūc etiā destructo collegio nō remāet apud eos et si aliq̄s exit nihil inde extrahit.nō enī h̄nt hoc ꝓpter eos sz magis ꝓpt vtilitatē publicā ciuitatis. vt.l.ciuitatib⁹.§.de le.i.et illi de collegio sunt quodām nudi mīstri apō quos nullū oz remanere cōmodū.vt.l.si q̄s ticio.§.de le.ij. q̄nq; sunt collegia q̄ h̄nt aliq̄d ꝓpt̄ se:et hic aduerte.q̄nq; est in cōmunia quā fil⁹ ꝓferūt tenuiozes:vt inde emat aliq̄d ad eoꝝ victū.vt.§.l.p̄ri.§.seruos. et. §.eo. l.i. scdo rīsoz: tunc si aliq̄s recedit vel collegiū dissoluit oz recipe de ista pecunia put eī ꝓ rata tāgebat. vt. d.l. i.in fi.§.e.et isto casu ꝓprie itelligit illa.l.i.in fi. eo dē mō dico si erat in cōi aliq̄ res deputata ad ꝓpriū vsuz ei⁹.vtputa in fraternitate disciplinatoꝝ est vestis ad cuiuslibet ꝓpriū vsuz deputata.certe ille q̄ recedit oz illā vestē sibi h̄re. vt. d.l. i.in fi.§.e. Si vero h̄nt aliq̄ ad cōmoditatē vniuersitatis: nec respiciūt cōmodū singuloꝝ principalit:vt sunt redditus z p̄dia pascua z nemoza:q̄ h̄ntur ab vniuersitatib⁹;ex q̄bus onera vniuersitati incūbentia ꝓsolunt.istō casu si aliq̄s īde recedit nihil inde oz h̄re rō q: tex.in.l.i.in fi.§.e.dicit q̄ oz accipe illō qō ei cōpetit ex rōne:sz h̄ ex rōne nihil sibi cōpetit sz ipi vniuersitati cōpetit.ergo zc.ad h̄oc facit.l. in tātū. §.vniuersitatis.§.de re.diui.z.l. sz z si hac.§.q̄ ma⁹ sumittit.§.de in ius vo.z ita obseruat de facto.si vero vniuersitas dissoluat in totū:isto casu oz diui di int̄ eos de vniuersitate.vt.§.e.l.iij.in p̄in.et idō q̄dā vniuersitates q̄n aliq̄s igredit spāle ꝓuentio nē faciūt;vt si ꝓtingeret eī inde recedere nil posset

z Debēt di uidi. In bona diuidant̄ per solidū et libram. vide in.l.iij.§.fi ar ctoz. de re iu di.z in.l.ij. C de ano.z tri. li.x.z in spec. de censi. q̄ seqtur bal.in l.omibus. C. de vectigal. et cōmis.
a Quero de structo. bene facit qō not. bart.in.l.i.§. fi. de acquir. pos.adde qō not. bart. et doct.in.l.int̄ sti. §. sacrā.ō verbo.oblig. et io.an.in.c. priuileg. per alex. de reg. iur.in.vi.per dy.in.l.pater filium.§. tu sculanus. de le.iij.per bal. in.l.si grege. et ibi dicī p⁹ imol. de le.i. p auge.in.l. ꝓponebatur de iudi.p gl. in.d.c.p.tuille giū. de re.iu. in.vi. bal. de pace cōstan. in ver. nos.z in auc. habi

ta,C, ne fili⁹ ꝓ patre, et in,l,i,§,fi, qđ cuiuſqz vni⁹ uer, nomi, et in,l, fuitutes §,ſolutum, et ibi angel, ſ, de ſerui,v:b, ꝑdio, et bal, i,l, vſufruct⁹ citanti, qui, mo, vſufru, amit, et ang, in,d,§, ſacrã, et in,l,q res, §, aream, de ſoluđ, adde q dixi p⁹ bart, in,l,ſi quis ſi lio,in, §,fi, et qđ ibi bal, et imol,in fi, ⁊⁹ bus, de iniuſ, teſta,et,ſ, de extraor, cog, in,l,ſtellionatus,

¶ De popularibus actõibus, ℟ubrica,

repetere ⁊ vẽdicare de reb⁹ illarũ vniuerſitatum, ¶ ℨ qro iſto caſu quõ bõa debẽt diuidi inđ eos vtrũ diuidunđ ꝑ capita an ꝑ ſolidũ et libras, ℟ñ, qđ dã ſunt bona q̃ hz vniuerſitas ex collatõe eoꝝ ꝓ priatis ⁊ tũc debẽt diuidi hĩto reſpectu ad modũ fm quẽ ꝓtulerũt, vt, d, l, i, in fi, ſ, e, et qđ ibi no, in gl, fa, inſti, ꝑ ſo, §, illud, q̃dã ſunt bõa habita ex largitõe alioꝝ q̃ legauerũt vel donauerũt, et iſto caſu dz fieri diuiſio fm eũ modũ ſz quẽ deſeruiebãt oneri vniuerſitatis, vt no, in, l, incola, ĵ, ad munici, ar, ad hoc ſ, ad treb, l, nõnunq̃, et, d, §, illud, inſti, ꝑ ſo, ſz oneri vniuerſitatis deſeruiebãt illa ꝑ ſolidũ et libras; qꝛ cũ collecte ponanđ ꝑ libras, vt, l, oẽs, C, de op, pu, ⁊ iſta bõa minuebant onera collectaꝝ, ergo apparet q̃ ꝑ ſolidũ et libras deſeruiebãt vniuerſitati, igit eo dẽ mõ fiet diuiſio, ſi vero nõ appareat q̃liđ vniuerſitas habuerit dicta bõa ꝑſumẽdũ eſt q̃ fuerũt hĩta ex alioꝝ largitõe, ita tenet ĩno, extra de teſta, c, relatũ, ¶ Quero deſtructo[a] collegio an ꝑeant priuilegia ipius collegij, ℟ñ, qñ collegiũ deſtruit ꝑ ſuperiorẽ, ꝓpđ illi⁹ collegij defectũ tũc ꝑeunt oĩa ipius priuilegia, vt, l, ſi vſufru, §, q̃, mo, vſufru, amit, vidꝛ enĩ pati maximã capitis diminutõꝛ; ⁊ ſic ei⁹ iura in totũ ꝓſumenđ, vt, l, cognitionũ, in fi, ĵ, de var, et extraor, cog, q̃ñq̃z collegiũ nõ deſtruđ ſz diſpgit, verbi gra, vniuerſitas hui⁹ ſtudij tpe mortalitatis ceſſit totaliter; ita q̃ nulla erat vniuerſitas ſtudij pariſij, vel pone ꝓpđ aliũ caſum vniuerſitatẽ vel collegiũ recedere iſto caſu priuilegia et iura non ꝑeunt; imo ipa iura dicunđ retineri ꝑ illũ locũ a quo denominabãđ vniuerſitas, fm opi, ¶ Hoyſi nota, ꝑ glo, in, l, ſicut municipiũ, qđ cuiuſqz vni, facit ad ꝓdicta qđ no, ꝑ Inn, extra de ope, no, nun, c, ĵ, de ⁊ ver, ſignifi, c, abbate, in vlt, glo,

¶ De popularibus actõibus, ℟ubrica, ¶ Glo, q̃rit⁹ vtrũ actões populares ſint rei perſecutorie vel tẽdant ad vindictã, dicit gl, q̃ tẽdũt ad vindictã et bñ, ¶ Scõ q̃rit gl, q̃re dicũtur populares, dicit gl, qꝛ cõpetũt cuilibet de pplo, ¶ Tertio q̃rit⁹ vtrũ ꝑ pena iponẽda ex crĩe priuato admittađ q̃libet accuſatoꝛ, gl, dicit aut agit ad iponẽdaz penã coꝛporalẽ; ⁊ tũc nõ admittit⁹ q̃libet ſz ille tũm admittit cui⁹ intereſt, aut agit ad penã pecuniariã et tũc q̃libet de pplo admittet, ſz ſi ples veniũt ad mittit idoneioꝛ, qđ no, multũ ꝑ ſtatutis q̃ iponunt ꝑ delictis penã pecuniariã vt admittađ ad accuſandũ⁹ q̃libet de pplo, qđ tenet mẽti, ar, ad hoc, l, ſepulchra, C, de ſepul, vio, fa, ĵ, de iure fiſ, l, i, ibi ab accuſatõe receſſum ꝛc, ꝓiũcta, l, iĵ, §, fi, §, de ꝑuari, fa, etiaz dicta, l, i, ĵ, de iure fiſ, ibi, vel aduerſus, l, ꝛc, et ibi; vl rẽ litigioſam ꝛc, ꝓiũcta, l, fi, C, de litigioſis, ⁊ ibi per gl, q̃ idẽ dicit qđ iſta, nec ob, qđ no, §, de priua, delic, l, fi, qꝛ illã gl, intellige fm iſtã, vt ibi dixi, nec ob, ſi dicis, ergo eſt accuſatio publica q̃ cõpetit cuilibz de pplo; qꝛ nõ ẽ verꝝ, vt dixi, ĵ, ti, i, l, i, ¶ Quero cui applicet pẽa qñ agit actõe pplari, dic vt dixi, §, ti, iĵ l, agraria, ¶ Cetera q̃ ſũt ĩ hoc ti, ꝓſequere ꝑ teipm

¶ De publicis iudicijs, ℟ubrica, ¶ Glo, ꝓtinuat rubricã ad pcedẽtia, ¶ Dictũ eſt, §, de accuſatõib⁹ q̃ pecuniariť mouenť, ℟ũc ꝓſequitur de accuſatõib⁹ q̃ mouenť in coꝛp⁹, et q̃dam hñt hic de actõib⁹ alij hñt de accuſatõib⁹, ſi hẽs de accuſatõib⁹; dic tũc; vt, §, dixi, qꝛ dictũ eſt, §, de accuſatõib⁹ pecuniarijs; nũc ꝓſequitur de accuſatõib⁹ coꝛporalib⁹, ſz iſta ꝓtinuatio nõ eſt bõa; qꝛ etiã in pcedẽtib⁹ dictũ eſt de accuſatõib⁹ q̃ mouenť in coꝛp⁹, vt, l, diu⁹, et, l, vlti, §, de iniuť, et, l, vlti, de fur, ⁊, l, vlt, de priua, delic, et de extraor, cri, ꝑ mltas, l, itẽ, et, ĵ, e, l, iĵ, tractať de accuſatõib⁹ pecuniarijs, et etiã, ĵ, ad l, iul, de anno, l, iĵ, vñ, §, et, ĵ, tractať de accuſatõib⁹ pecuniarijs ⁊ coꝛpalib⁹, vñ hec ꝓtinuatio nõ ẽ bona q̃re alij hñt in glo, de actõnib⁹; et iſta eſt melioꝛ, qꝛ dictũ eſt, §, de accuſatõib⁹ ciuilib⁹ q̃ intentať ad partis ꝓfectũ, nũc ſeq̃tur videre de accuſatõnibus criminalib⁹ q̃ mouenť ad vindictaz, et ſi dicis ſupra dictũ eſt etiã de accuſatõib⁹ crialib⁹, ℟ñ, nõ dz, §, de accuſatõib⁹ principaliť ſz acceſſorie, ſz h et in toto iſto libro dz de accuſatõib⁹ principaliť, ℑtẽ dat gl, aliã ꝓtinuationẽ, dictũ eſt, §, de priua, delic, ſeqť h de delictis ſeu de iudicijs publicis, vt ĩ toto hoc libro, ¶ Querit gl, q̃re iſta iudicia dicanť publica ℟ñ, gl, dicunť publica; qꝛ cuilibet de pplo competit, vt inſti, eo, in prin, et, l, iĵ, §, ꝓñs, §, de ſuſpe, tut, hoc declarabo, ĵ, e, l, i, ¶ Quero q̃re dicũť iudicia cũ in hoc ti, nõ tracteť de iudicijs, hoc eſt de inſtantia, ſz de, ll, q̃bus iudicia intẽtanť dicit gl, expõe de iudicijs, hoc ẽ d, ll, publicoꝝ iudicioꝝ, vl aliť hoc ẽ d accuſatõib⁹ publicoꝝ iudicioꝝ, ⁊ iſta ẽ bõa expoſitio, ſicut etiã in iudicijs ciuilib⁹ ſunt ꝑdite accuſatões q̃ ſunt ius ꝑſeq̃ndi ꝛc, vt inſti, de act, in princ, ita in criminalib⁹ ꝑdite ſunt accuſatões, h, d, tex, inſti, e, in prin, tractat ergo tot⁹ iſte liber de accuſatõibus q̃ oriunť ex delictis publicis ſeu de, ll, q̃b⁹ delicta publica puniunť, ¶ Ultimo ſcias q̃ alibi dic imperator q̃ iſte liber eſt terribilis, terret eſſi hoies ne delicta cõmittãt, vt, l, iĵ, §, ſeptima, C, de vet, iure enu, nõ habetis alia circa rubricã,

¶ Non omnia, as ptes, prio põit regulã ſeu q̃dã verba ex q̃b⁹ colligit regula, ſcõo põit exceptionẽ a regla, ptes ꝑ ſe patẽt; ⁊ breuit, h, d, ¶ Ia delicta ſunt priuata exceptis q̃buſdã hic enumeratis, tex, ibi veniũt pinde eſt ac ſi diceret oĩa delicta ſunt priuata niſi ea q̃ ex legib⁹ ꝛc, ℑ y, no, qđ dixi in ſũmario, et ꝓbať hec regula et exceptio hic, ⁊, §, de priua, l, ꝑuaricatoꝛes, in fi, et inſti, e, ꝑ totũ, ¶ Nota, et vidꝛ q̃ ſint alia publica iudicia q̃ ea q̃ nũerantť hic vt, l, iul, de ſacrilegijs ⁊ reſiduis, ℟ñ, gl, fm pla, q̃ cũ dicit de, l, iulia maieſtatis, cõprehẽdit etiã de reſiduis, qđ ſatis placet, poſſes etiã dicere q̃ oĩa publica iudicia nõ ſunt hic enũerata ¶ Itẽ op, q̃, l, iulia repetũdaꝛ, et, l, iul, de ānona, nõ ſint iudicia publica; ſz ſint iudicia extraordĩaria, vt, ĵ, ad, l, iul, rep, l, lex iulia, §, hodie, et, §, de eẍor, cri, l, in ānonã, ℟ñ, nõ repugnãt q̃n ſint publica vt hic, et q̃ extraordinaria pena iponať vt ibi, hoc vult dicere gl, ſup v, repetũdarũ, lz nõ alle, l, ¶ Extra glo, op, et vidꝛ q̃ ſint alia iudicia publica, vt, l, q̃ ſenatus, §, de iniur, ℑa, de are, vidꝛ tenere q̃ iudiciũ illud de famoſo libello ſit publicũ, et h, l, ſuppleť ꝑ illã, ⁊ ita ſentit gl, ĵ, ad turpil, l, ab accuſatõe, §, fi, ſz dñs azo intelligit meli⁹ ⁊ dicit ſic q̃ iudicia dicunť publica q̃ñq̃z que ex, l, publicoꝝ iudicioꝝ deſcẽdunt, et hoc mõ ſumiť hic, ℑalio mõ dicunť iudicia publica oĩa q̃ ad vindictã publicã ꝓponunť, et hoc mõ oĩs criminalis accuſatio põt dici publicũ iudiciũ; et hoc mõ ſumiť in, l, q̃ ſenat⁹ ℑta tenet ℑazo in ſũma, inſti, de pub, iud, in prin, ¶ His expeditis venio ad qões, hic dicit q̃, cornelia de teſt, dz publicũ iudiciũ, ¶ Quero q̃d de alio inſtro fabricato falſo, dic ℑdla, q̃ tũc nõ eſt publicũ iudiciũ, hoc ꝓbat ꝑ hãc, l, q̃ reſtringit ſe ad, l, cornelią, de teſtis, itẽ ꝓbat ꝑ, l, paul⁹, i, ñ, ĵ, de fa, ſ, et, ĵ, ti, i, l, iĵ, §, i, ℑazo funt in ꝺria opi, ⁊ dicit q̃ ꝑ quilibet inſtro falſo cõpetit, l, coꝛ, de fal, et eſt publica accuſatio, vt ĩſti, e, §, itẽ, l, cornelia, de fal, et, §, d ꝓcuſſio, l, iĵ, i, ñño, et ꝓbať, C, q̃ accu, nõ poſ, l, ſenatus et, l, ſi vt ꝓponis, C, ſi re⁹ vel act, moꝛ, fue, et, l, ſi quod, §, de iuriſ, om, iu, q̃ ꝓpť offenſam factã iuriſdictioni iudicis vbicũq; a lege impoſita eſt pena, qđ dicũt eſſe menti tenendũ,

e ¶ Ad accuſandũ, vtruz poſſit q̃libet admitti quãdo ꝑ delicto imponiť pena pecuniaria vide bal, ĩ, l, aduerſus, C, de fruc, et lit, expen, ⁊ in, l, i, C, qui accu, et imol, in, l, i, ĵ, ti, i, an foꝛẽ ſis admittať vide bald, et imo, ĩ, l, ſi q̃s reus, ĵ, tit, i, ſz vtrũ accuſatio iniuria rũ ſit publica qñ iniuria ñ hz ſpecialem titu, cri, vide bal, in, c, i, §, iniuria, d pa, iura, fir, ⁊ barto, in, l, i, in titu, i, ⁊ in, l, lex corne, in fi, §, de iniur, ⁊ in l, i, §, ſi q̃s, eo, titu,

¶ De publicis iudicijs ℟ubr,

f ¶ ℨ Publicuz iudiciũ, q̃ ſint publica iudicia, ⁊ adde q̃ qñ offẽditur eccleſia vl clerici⁹ eſt publicũ crimẽ, vt, l, ſi in hoc, C, ꝺ epiſ, ⁊ cleri, et ibi per bar, ⁊ ideo crimẽ ſimonie eſt crimẽ publicuz, vt, l, ſi anti, e, ti, et ibi vide bar, et bal, in rub, C, qui accu, nõ poſ, in iiij, ⁊ pe, col, et bal, in, l, re os, in, vi, col,

C. de accusa. adde glo. et bart. in l. i. §. huius studij de iustitia et iure.

a te. C. de fal. et plene no. C. de fal. l. eũ q̃. et ibi glo. et doc. tenent istã opi. et bñ. nõ ob. hec. l. qz supplet de alijs istris vt dicit azo. Itẽ nõ ob. l. paul⁹. vt gl. dicit. ¶ Itẽ q̃rit glo. q̃d de. l. fauia de plagiarijs. q̃d de viscellia et de turpil. et de crimie suspecti utoris vtrũ sint publica vel priuata. examinemus de quolibet p se. et videam⁹ primo vtrũ. l. fauia sit publica vel priuata. Pla. q⁹ sit priuata accusatio. qz h nõ nũerat. Azo õ p. l. plag. C. ad. l. fa. de pla. sz pla. rñdet q⁹ ibi loq̃tur tñi q̃ liber hõ plagio adducit: sec⁹ in alijs. sz azo dicit meli⁹. t pbat istã. e. §. pe. et etiã apparet. qz illa. l. fauia ponit et enũerat in hoc libro. vt p3. §. ad. l. fauí. de pla. q̃ liber appellat publicoz iudicioz. vt. l. ij. §. p⁹ originẽ. C. de ve. iu. enu. nõ ob. qõ dicit pla. q⁹ h nõ enumerat. qz fateor q⁹ hic nõ enũerant oia publica iudicia quia alia sunt. ¶ Quero ô. l. viscellia. q̃dã dicũt q⁹ est publica accusatio. qz in. C. põit inter publica iudicia. C. ad. l. iul. víscell. Alij dicũt q⁹ non est publica accusatio. qz nõ põit hic. hãc scõam partẽ videt tenere Dy. sz Ja. de ra. víor tenere q⁹ sit publica accusatio. nã reipublice interest ne dignitatũ ordo turbet qõ respicit. l. iul. viscellia. vt. l. i. §. pe. s. de ven. inspi. et. l. de statu. C. de qõ. videte t aduertatis. ego puto q⁹ sit publicũ iudiciũ. nã. l. viscellia punit libertũ q̃ tã q⁹ ingenuus dignitatẽ assumit. vt. l. i. C. ad. l. iul. vi scel. sz assumere dignitatẽ quã q̃s hre nõ põt est crimẽ falsi. vt. l. eos. §. fi. j. ad. l. cor. de fal. ergo tc. t sic apparet q⁹ illa. l. pũit crimẽ publicum. et lz illa. l. sit noua vel separata a. l. cornelia de fal. tñ nõ desinit esse publica accusatio et crimẽ publicũ. vt. j. lati⁹ dicã. et hoc víor sentire glo. C. qñ ci. ac. cri. põu. l. i. vbi solũ furtũ dicit ibi poni vt priuatũ crimẽ. ¶ Quero vtrũ accusatio ex senatusconsulto turpilliano sit publica. q̃d dicũt q⁹ est publica et est trufa. ter. est q⁹ est priuata. vt. l. iij. in fi. s. de pua. ¶ Sz op. nõ ne q̃libet põt accusare de suspecto tutore q̃ incidit in turpil. vt. l. i. j. de iure fis. ergo est publica accusatio. vt. d. l. iij. §. sequẽs. de suspec. tu. et dixi. s. in rubri. Rñ. hoc nõ est verũ vt dicã. j. in se. q. ¶ Quero vtrũ accusatio suspecti tutoris sit accusatio publica vl priuata. dicit glo. q⁹ est publica. vt insti. de suspec. tu. §. ꝓñs. et. l. iij. §. ꝓñs. s. de suspec. tu. et in hoc residet gl. In ꝓcũ facit. qz põt i illo crimie iterue nire ꝓcuratoz. vt. l. nõ solũ. in fi. s. de ꝓcur. ergo nõ est publicũ crimẽ. vt. j. e. l. pe. §. ad crimẽ. Breuit q̃tum ad hoc vtrũ possit interuenire ꝓcurator et q̃ liter dicã in. §. ad crimẽ. sz q̃tũ ad ꝓpositũ dico q⁹ accusatio suspecti tutoris nõ est publica accusatio qz nulla. l. repit q⁹ sit publica. ergo tc. vt. l. iij. in fi. s. de pua. et qz non enumerat hic. et est exp̃ssum. j. ad turpil. l. i. §. suspecti. nõ ob. §. ꝓsequẽs. qz ibi loq̃tur de accusatõne suspecti tutoris ciuili qñ agit ad removendũ nõ de criali qñ agit ad puniẽdũ. vt dicaz in. §. ad crimẽ. Preterea nõ seq̃t q̃libet põt accusare ergo est iudiciũ publicũ. ¶ Pro cui⁹ declaratõne ôbes scire q⁹ iudiciũ ôr publicũ trib⁹ modis. vno mõ largissime: vt oẽ iudiciuz qõ fit ad vindictã seu ad vtilitatẽ publicã dicat publicũ. et isto mõ accipitur. j. e. l. interdũ. et. l. q⁹ senat⁹. s. de iniur. et. l. licitatio. §. qõ illicite. s. de publi. Alio mõ ôr largeᵉ qñ q̃libet de ppło põt accusare. hoc mõ accipitur in. §. ꝓñs. insti. de suspe. tu. et. l. q⁹ senat⁹. s. de iniur. Circa qõ do tibi regulã vnã quã no. Oẽ iudiciuz qõ nõ respicit offensam certe psone prícipalr de illo põt accusare q̃libet de ppło. Exẽplũ dicit statutuz siq̃s iurauerit p corp⁹ xp̃i puniat. in. c. t si. ista nõ respiciũt offensam certe psone prícipalr sz malos mores t q̃libet põt accusare. t ita loq̃tur. l. q⁹ senatus

g Dicit large. vide in rubri. s. titu. i. t bart. in. l. lex corne. in fi. s. de iniur.

h Quero q̃d an accusatio de. l. agraria sit publica. t víor hic imo. q̃ ꝓcuz tenet et bar. in. d. l. agraria. q̃d ait in verbe rãte aliquem an sit crimen publicũ. víor bar. in. l. iul. ad. l. iul. de vi publi.

i Alteri⁹ q̃ro. Ilo. quãdo statutum limitat penã vnũ scias in materia de q̃ hic: q⁹ si statutũ iponit penã capitale: nõ ôr publi

§. de iniur. nõ ait iste talis punit pẽa infamie sic cõdenat⁹ de publico iudicio stricte sũpto. ¶ Tertio mõ accipit publicũ iudiciũ stricte. et hoc mõ accipitur in hoc libro t hac. l. et ista sunt iudicia de q̃bus dãnat⁹ statim efficit infamis. vt. l. i. §. de his q̃ no. infa. vñ nõ seq̃tur q̃libet põt accusare: ergo est publicũ iudiciũ: put accipit hic vt fiat infamis: et sit strictum publicũ iudiciũ. et ita sentit Azo in sũma de inspecti tutoris est infamis. vt. l. iij. in fi. et. l. hec enim. §. de suspec. tu. Rñ. nõ est infamis ex edicto p̃toris posito in. l. i. §. de his q̃ no. infa. qõ p3 qz in multis casib⁹ dãnat⁹ de crimie suspecti tutoris nõ efficit infamis: vt ibi ôz. ¶ Quero q̃d⁹ de. l. agraria. an ẽ publicũ iudiciũ. Pla. in sũma de pub. iud. dicit forte q⁹ sic: qz hec accusatio cõpetit cuilibet de pplo. vt. l. agraria. §. de ter. mo. Sz veritas est in ꝓcũ: qz ex. l. agraria nõ est introducta accusatio sed actio ad partis ꝓfectũ: vt ibi videbitis. Sz nos loq̃mur de publicis iudicijs q̃ intẽtant ad publicã vindictam et ío nõ est ponẽda in hoc ti. sz in ti. de popula. act. differt enim ppłaris actio a publicis iudicijs. Quero q̃d de. l. remia. dic vt. j. ad. l. turpil. l. i. §. i. ¶ Quero q̃d de crie põa. dic vt. l. iij. in princi. §. de põa. ¶ Quero q̃d de crie qõ punit p. l. si q̃s i hoc gen⁹. C. de epi. t cle. dicũt q̃dã q⁹ illo ẽ crimẽ publicũ et ꝓ illã. l. illo adijcit huic. l. et ita dicit ia. de arebreuit ego dico q⁹ hoc nõ est verũ q⁹ ꝓ illã. l. aliq̃d addat huic. l. qz ꝓ illã. l. punit qõdã crimẽ sacrilegij sz crim sacrilegij ẽ nũeratũ h sub. l. iul. maie. vt h dicit gl. t apparet. j. in ꝓcessu libri. ergo p3 q⁹ nullũ nouũ publicũ iudiciũ addit huic. l. p. l. illã. ¶ Item q̃roi statuto alicui⁹ ciuitatis est alterata pena homicidij t falsitatis t silium delictoz an desinat eẽ crimẽ publicũ t iudiciũ publicũ: et hui⁹ qõnis effect⁹ est magn⁹ ꝓpter. l. pe. §. ad crimẽ. j. e. ti. Itẽ ppł in famiã quã incurrit dãnat⁹ de publico iudicio. Jabu. disputãdo vnã. q. determiauit q⁹ nõ desinat eẽ crimẽ publicũ: lz p statutũ sit alterata pena. et hoc pbat sic. alterata est pena. l. iul. de adul. p. l. q̃uis. t aut. sz nouo iure. C. de adul. et tñ nemo dicet q⁹ desinat esse crimẽ publicũ crimẽ adulterij. lz pẽa sit alterata p. ll. illas. Preterea alterata est pẽa legis iulie peculat⁹. t tñ nemo dicet q⁹ desinat esse crimẽ publicũ. Itẽ alłata est pẽa legis iul. repetũdaz. vt j. ad. l. iul. repe. l. lege iul. §. hodie. t tñ nẽo dicet q⁹ desinat esse crimẽ publicũ. Itẽ pbat p. l. si q̃s i hoc gen⁹. et aut. ibi posita. C. de epi. et cle. ¶ Sz ptra hoc víor casus i. l. nra. qz illa dicũt publica iudicia q̃ ex. l. iudicioz publicoz descẽdũt. sz nũc vł q⁹ non accuset ꝓ homicidio ex. l. cor. de sic. sz ex illo statuto ꝓterea õ ia. bu. víor casus in. l. i. §. de ocusf. fm opi. gl. sz fm opi. azo. est casus p eo. Quid dicem⁹. aduerte qñqz k p statutuz seu p aliã. l. nouã efficit aliq̃d q̃ delictũ q̃ pri⁹ nõ erat delictũ. exẽplũ dic statutũ siq̃s iuerit de nocte in rantũ puniat isto casu ille q̃ accusat: accusat accusato e descẽdẽte ex. l. municipali. qñqz p statutũ seu p aliã. l. nouã inducit nouas ꝑnes delicti t nouũ nomẽ delicti. t tũc ex illa. l. nouua enim dicit q⁹ q̃dã falsitati nomẽ iposuit nouũ. f. ocussio t ío nõ ẽ publicũ iudiciũ: vt ibi no. qñqz statutũ nõ iponit nouũ nomẽ delicti sz solũ penã alłat: t tunc nõ accusat ex statuto seu ex. l. illa noua. sz ex. l. ãtiq pu blicoz iudicioz cui⁹ pẽa p statutũ est alterata. ꝓbatio hui⁹. nã hoc videm⁹ in iuramẽto si aliquis iurat formiter se emisse vel locasse dat actio ex illo õctu nõ ex illo iuramento. vt. §. de iureiur. l. si duo patroni. §. idẽ iulian⁹. et. §. se. sz si iurat informiter tũc

cũ iudiciũ: q⁹ statuta dicũt leges priuatoz. ita dicit bal. in. l. ij. C. q̃ test. fa. pos. et q̃d si ꝓ pena corporali ip põit a statuto pẽa pecuniaria, vide guido. de iusza. in. l. transigere. C. de trãs ac. et adde qõ no. bart. in. l. infamẽ. j. e. et ad bar. h ad de bal. i. l. reos. i. viij. col. C. de accu. et in. c. siq̃s filium. de pa. te nẽ. t ex his q̃ bar. h voluit videt q⁹ statutũ possit pmutare penã homicidij nõ penã peccunia riã. sz ꝓcium volunt posti. in. c. fi. de accu. t tãcre. in sua cõpedio sa. t imo. hic et vide q̃ no. bal. in. c. i. §. iniuria. ô pa. iur. fir. t vide bar. q̃ idẽ vel le víor in. l. i. §. vi bo. rap. et in. l. nunq̃ plura. de pu ua. delict. et no. p bal. i. d. l. tráfigere. in vi. col. ver. in xta istam pri mã. C. de trãs actio.

k Aduerte qñqz. víor ba dũ in ru. C. q̃ accu. in ỹ. sed q̃ro an forzen sis. et in ỹ fi. sed q̃d si statutũ.

l Jurat formiter. Adde bar. in. l. oẽs ppli. in. vij. q prin. ff. de iur. sti. t iur. et in l. i. de condi. ex lege.

Eblico nĩ.not.q̃ fit pena capitalis.et iõ q̃rit ḃ ímo.an si statutũ ipo nit penã capitis verificetur in exílio.

Quero q̃d si alterna tíne ipõít capitalis et nõ capitaľan dí caſ pẽa capitaľ.adde bal. in.l.reos.ĩ.íij col.de accuſ. et bal.in.l.fi. de iniur.

Sz ꝺditõ nalíſ.Sí pena capitís ím ponít ꝺditio nalíſ.an crí mẽ dícaſ capitale.bar.vi deſ velle con trariũ i.l. duobus.ſ.ídez ñdit.s̃.p ſo. et ad hoc vi de q̃ dixi i.l. vbi fidiuſſor de ſol.ſcõm bald.p⁹ bar. ibi p ímo.ĩ.l. ita ſti.ĩ.v.car ta.dever.ob. et bald.in.l. trãſigere.i.v. col.i duabus q.C. de trãſ ac.vnũ tene mẽti q̃ eo ca ſu quo p⁹ la pſuz tpis ref publica acce ptaſſet penã pecuniariam víꝺ renũciaſ ſepene capi tali.l.q̃uis. la.ĩ.z ibi bal duus.C. de v sur.z bal.i.l. data opera. in.v.col.C.q̃ accuſ.et in.l. reos.ĩ.v.col. C.de accu.et bal.ĩ.l.i.ĩ pe. coſñ.vbi q̃rit ſi ſtatutũ oſc q̃ bannit⁹ in gſona ñ poſ ſit ſuccedere z aliqs fuit bãnit⁹ in cẽtũ ſub ꝺdit.ſi venit in fortiã cõis et nõ ſolue rit infra.x.dies,furcis tradaſ an poſſit ſuccedere,

daſ actio ex iureiurãdo.ita eſt in ꝓpoſito ſi ſtatutũ diſpõit ſup certo delicto noiato ageſ ex illa.l.anti qua nõ ex ſtatuto alꝫs ageret ex illo ſtatuto. ꝓterea ſi lex diſpõit ſup certo ꝺctu.vt circa emptionẽ locationẽ z ſil'es ꝺtract⁹:tũc ex illis ꝺctibus agiť.vt in ti.de ꝺhen.emp.z in ti.loca.z ſi.ſz ſi.l.nouũ ꝺctũ inducit agiť ex nouo ꝺctu ꝺditõe ex.l.exẽplũ in ꝺctu ẽphiteotico.vt.C.de iure emphi.l.i. z inſtiť.loca.ſ. adeo.Sil'r doc.dicũt in.l.ij.C. q̃ ſit lõ.ꝺſu.in ꝺſuetudine.nã dicũt aut ꝺſuetudo diſponit formiť aut informiť. ſicẽ i iuramẽto.ꝓ hoc hẽs exẽplũ inſti.e.ti. ſ.itẽ ſi.l.iulia.de vi.et.ſ.ſe.vbi apparet q̃ lz rapt⁹ virginis puniaſ p.l.raptores.C.de rap.v̄. tñ ór publicũ iudiciũ.l.iuſ.de vi.cui⁹ pẽa alteraſ p.l. raptores.rõ qr nõ inducit nouũ delictũ nec nouũ nomẽ delicti:ſz pẽa tantũ alteraſ ſup eodẽ delicto. Hũc ad ꝓpoſitũ ſi ꝓ ſtatutũ alteraſ pena ſup homicidio nõ accuſaſ accuſatõe deſcẽdẽte ex ſtatuto: ſz accuſabiť ex.l.publicoz iudicioz.ſ.ex.l.coz.de ſic.cuius pena eſt alterata ꝓ ſtatutũ:ſz ſi ſtatutũ inducit nomẽ nouũ delicti z nouã ſpẽm.vtputa:qr ĩponit falſitati nomẽ barataríã ſeu mogobellũ:tunc accuſať accuſatõe deſcẽdẽte ex ſtatuto z dãnat⁹ nõ efficeret infamis:quia nõ eſt dãnatus publico iudicio.

Quero q̃d ſi ꝓ ſtatutũ ſeu aliã.l.reſtringaſ accuſatio ex aliq̃.l.publici iudicij vt nõ oẽs:ſz certi pñt accuſare deſinit ne eſſe publicũ iudiciũ. breuiter dico q̃ nõ.caſus eſt.ĵ.de fal.l.lege cor̃ne.ſ. de ptu.et l.q̃uis.C.de adul. Ex hoc apparet verificatũ id qõ s̃.dixi q̃ nõ eſt bona q̃ntia.q̃libet põt accuſare. ergo eſt crimẽ publicũ.qr nõ eſt verũ.vt.s̃.dixi accipiendo publicũ ſtricte ꝓut accipiť hac.l.z in toto iſto libro.nã multi nõ pñt accuſare z tñ ẽ crimẽ publicũ

Quero i ſtatuto ór q̃ q̃libet poſſit accuſare vtr ex hoc q̃ dicit q̃ q̃libet poſſit accuſare ſeq̃tur q̃ crimẽ ſit publicũ accipiẽdo publicũ ꝓut hic dicit tex. vióz q̃ ſic. vt.l.iij.in fi.s̃.de ꝓbua.ſ. puto q̃ ex hoc nõ ſit publicũ iudiciũ q̃ tũ ad effect⁹ publici iudicij de q̃b⁹ vióz in ꝓceſſu.rõ qr hoc nõ ór hic nec in toto iſto libro terribili.ſz eſt crimẽ publicũ q̃tũ ad alios effect⁹ aſſumendo publicũ alio mõ:ꝓut. s̃. dixi. Itẽ quod dixi de infamia dicã lati⁹ in.l.ifamie.aliás incipit nõ ex omni.ĵ.eo.

Publicoꝝ[m] Illa ſunt iudicia capitalia ex q̃b⁹ pdiť vita ciuitas vel libertas.alia nõ.h.d. Et diuidiť hẽ lex in tres ptes.prio põit diuiſionẽ bimẽbrem.ſcõo pſeq̃tur primũ mẽbrũ.tertio ꝓſeq̃tur ſecũdũ membrũ.ſcõa ibi.capitalia.tertia ibi:nõ capitalia.et no. q̃ ſiue ſit moꝛs naturaľ ſiue ciuilis ór crimẽ capitale vt hic.et.l.edicto.ſ.rei capitalis.s̃.de bo.poſ.z.l. ſz z ſi q̃s.ſ.rei.s̃.ſi q̃s cau.z.ĵ.de penis.l.rei capitalis.et etiã.l.capitaliũ. Ꝓ. q̃ exiliũ nõ ſit moꝛs vt.l.nẽo.in fi.C.de epi.audi.et.l.exiliũ.de iterdic.et rele.dicit gl.ibi ór exiliũ iproprie. Ꝓpp. de hac l.ad ſeipam.nã ḃ ór i fi.q̃ cohertio i coꝛp⁹ nõ eſt crimẽ capitale ſz moꝛs eſt cohertio i coꝛp⁹. ergo moꝛs nõ ẽ crimẽ capitale. Do.q̃ dicit fine cohertio dic. ſ. modica.aľs eſt crimẽ capitale. His expedit verbo ad primũ mẽbrũ.ſ.ad crimia capitalia. Quero hic ór q̃ ex genere pene ór crimẽ capitale vel nõ.

Quero q̃d[m] ſi ꝓ crimie ĩponunť due pene alternatiue:vna capitaľ et alia non. vtrũ in dubio dicet crimen capitale. Rñ.ſic ꝓpť vnã ptẽ alternatiue q̃ hoc ꝺtinet.ſicut eſſi legatũ ór conditionale q̃ vna ps alternatiue ẽ pura altera ꝺditõalis.vt.l.cũ illud et.l.cũ ita.q̃ dí.le.ce.ita hoc erit crimẽ capitale totũ cũ vna pena ſit capitalis.fa.l.ſi ex tota.in fi.s̃.de le.i. Scõo q̃ro q̃d ſi nõ ĩponiť pẽa alternatiue ſz ꝺditõaliť:qr dicit ſtatutũ q̃ ꝓ homicidio q̃s puniať in.v.libris et ſi nõ ſoluerit infra.x.dies puniať in capite.an eſt crimẽ capitale.oy.põit hãc.q.hic.z q̃dã hñt.ĵ.e.l.pe.ſ.ad crimẽ.z mouet eã etiã ĩ.l.ſi q̃ñ ſ.hẽs.s̃.de le.i.z dicit q̃ eſt capitale. rõ qr pecunia nõ ſoluta remãet caput ĩ obligatõe.vt.l.i. s̃. de pe. le.l.i.ſ.itẽ ſi ita.s̃.ad.l.fal.ita dicẽ oy.z ita alij ptrãſeunt. Cõtra hoc vióz tex.exꝓſſe ĩ.l.i. s̃. de in litẽ iurã. videte:puto oy.dicere veritatẽ.nõ ob.l.i.s̃.de in litẽ iurã.qr ibi loq̃tur q̃ñ illa augmẽtatio venit ex officio iudicis nõ ex natura obligatõis pr̃icipaľ.ſz i caſu nr̃o pẽa capitis vẽit ex ꝰtute eiuſdẽ.l.z eiuſdẽ accuſatõis.vñ ex eadẽ.l.vẽit nõ iudicis offõ.ḃ ſo.prio baſ p.l.cẽtũ capue.s̃.de eo qõ cer.lo. Sz ro hui⁹ declaratõe hẽm⁹ videre prio q̃ñ cognoſcem⁹ vtruz augmẽtatio pene fiat ex vigore eiuſdẽ. l. et accuſatõis:ſeu offõ iudicis. Circa hoc do vobis hãc doctrinã. q̃ñz ḃ exprimiť ĩ.l.q̃ ḃ fiat offõ iudicis:tũc nõ eſt dubiũ.vt.l.q̃ñq̃z.ꝺ ſer.fu.C.q̃ñq̃z hoc nõ exprimiť in.l.tũc ſiq̃dẽ iſta augmẽtatio pene iducit ex alia.l.q̃ ex illa ex q̃ iducit prĩa pẽa.z tũc ḃ prĩa pẽa dz iſpici nõ hoc q̃ põt augeri vl minui. ar. ad hoc s̃. de iniur.l.ſi q̃s iniuriã.et.d.l.i.s̃.de in li.iurã. Si ꝺo iducit eadẽ.l.tũc aduerte ſiq̃dẽ pẽa prio loco ĩpoſita trãſfundiť in ſecũdã:ita q̃ prĩa pimiť z in ſecundã trãſfundiť:tũc eſt verũ qꝺ dicẽ oy.qr totũ qꝺ ſeq̃ť eſt pena delicti cũ prĩa pena ſit nouata z in ſecũdã trãſlata.vt.l.i.s̃.de pe.le.et.l.i.ſ.itẽ ſi ita.s̃. ad l.fal.et.l.obligationũ fere.ſ.fi.s̃.de ac. et ob. ſicut ẽ in caſu ꝓpoſito ſi nõ ſoluerit ãputeť caput. ſz ſi prima pẽa nõ pimiť ſz augeťr.exẽplũ dicit ſtatutũ puniať in tñi et ſi nõ ſoluerit infra.x.dies puniať i q̃rto pluri.iſtud q̃rtũ pl⁹ erit ne pena delicti an pena cõtumacie:qr nõ ſoluit.dico q̃ tu debes ꝓſiderare ḃ verba ſtatuti.nã q̃ñq̃z ſoluere debere infra certũ terminũ venit in diſpõne.q̃ñq̃z vẽit in ꝺditõe tãtũ nõ in diſpõne.exẽplũ in diſpõne dicit ſtatutũ puniať in tãtũ et q̃ debeat ſoluere infra.x.dies:z ſi non ſoluerit puniať in q̃rto pluri.tũc ſi nõ ſoluerit illud q̃rtũ pl⁹ eſt pẽa ꝺtumacie:qr non ſoluit. vt.d.l.i.s̃. de in litiť.iur.et.l.fi.C.de vſu.rei iu. q̃ñq̃z hoc nõ eſt ĩ diſpoſitõe ſz in ꝺditõe tñi.exẽplũ puniať in cẽtũ et ſi nõ ſoluerit infra.x.dies puniať in q̃rto pluri. et tunc q̃tũ pl⁹ eſt pena maleficij q̃lificati cũ hac ꝺditõe ſi nõ ſoluerit infra.x.dies.qꝺ apparet:qr cũ nõ ſit ĩ diſpoſitõe ſoluere infra.x.dies:nõ põt dici deliq̃ſſe ille q̃ infra.x.dies nõ ſoluit.qr illꝺ qꝺ eſt in ꝺditõe nõ eſt in obligatõe aliq̃.vt.l.ſi q̃s ſub ꝺditõe.s̃.ſi q̃s om. cã teſ.eſt ergo pẽa maleficij nõ pẽa ꝺtumacie.ar.ad ḃ.l.i iſta ſtipulatõe ſi calẽdis.ꝺiũcta.l.ſi ꝺ moꝛtu⁹ de ver.ob.hoc habui examĩare ifiniť vicib⁹.z maxime tuderti. Nã tuderti fuit q̃s ꝺdẽnat⁹ in certa q̃titate ꝓ falſitate z in q̃rto pluri ſi nõ ſoluerit infra.x. dies.z dicebat ſtatutũ ſi puenerit in fortiã cõis amputeť ſibi lingua.mõ ille venit in fortiã cõis z volebat ſoluere ſine q̃rto z euadere linguã z remanere in carcere ꝓ q̃rto. Querebať vtrũ poſſit. z ſic q̃rebať an illud q̃rtũ eſſet pena maleficij vel ꝺtumacie. Itẽ dicit ſtatutũ hic q̃ ꝓ falſitate non poſſet fieri excõputatio in apodiſſis: mõ q̃riť an poſſit fieri in illo q̃rto pluri. z doctrinã hẽs ex p̃dictis. Elteri⁹ q̃ro[q] aliq̃s ex vigore ſtatuti ꝓpter aliq̃ ꝺ delictum põt ĩpune offendi.exẽplũ dicit ſtatutũ ſiq̃s declina

p Sz augeť. ſi pẽa augmẽtaťꝓpť ꝺtumaciã an dicať pẽa ꝓpť delictũ. adõ q̃ ſi etiaz illa nõ ſoluaťvenit puniẽduſ capitaľr. vióoĩo bar. in.l.i ſ.fi. ſi q̃s ius dicẽ.p cy.ĩ.l.i C.de cri. ſtel. z bar.ĩ.l.z ío. de cõpẽſa. et bal.in.ij.l. C. ꝺ req̃rẽ.reis. z in.l.an inutiľ.s̃.de acceptí. ſz põe q̃ ĩ.l. vl ſtatuto nihil diſpõitur:ſz iudex i ſnia mandat ſoluí ſub pẽa q̃rti plurſ an illꝺ q̃rtũ erit pẽa delictivl ꝺtumacie. et vide hic ang. et bal.in.l. q̃ cũq̃z.C.de req̃rẽ.reis. z an valeat talis ſnia. vide ange.de arectio. in tracta tu ſuo maleficioz.in ver.ſi nõ ſoluerís infra.x. dies.

q Elteri⁹ quero.ſi ex forma ſtatuti aliq̃s ĩpune põt offendi pena eſt capitalis,idẽ ſi opponiť pẽa q̃ nõ audiať.ia.bu.dixit q̃ ſi inter

uenit ꝓcurator nõ est capitalis. et vide ange. in. l. ij. §. qui hoc. s. de adul. ꝛ bal. i. l. data opa. ī. xxvij. col. C. q̃ accu. ꝛ ī. l. reos. ī pe. q. de accu.

r Perpetuũ carcerẽ. de dãnato ad ꝓpetuũ carcerẽ adde q̃ ꝓpetuꝰ carcer est ꝓpetua fuit. vt in. l. ij. de li. ho. exhi. facit. l. ticio. §. i. de odi. et demõ. ꝛ vide qõ no. bar. in. l. īperiũ. et ibi bal. ff. de iur. o. iu. ꝛ p bal. in. l. i. C. q̃ accu. nõ pos. ſz nunq̃d iudex ſecularis poſſet damnare ad ꝓpetuos carceres: dic q̃ nõ. vt in. l. fuo. C. õ penis. et in. l. incredibile. eo. ti. et iõo ſi ibi moꝛieꝛ nõ efficereꝛ iteſtabil'. ita dixit ang. et imol. in. l. ſi q̃s mihi bõa. §. i. de acq̃r. here. et ad oĩa iſta vide de his q̃ ad lib. quen. nõ pos. in. l. i. et bal. in. l. reos. in. ij. col. C. de accu. videꝛ tñ q̃ valeat ſnia perpetui carceris. licet poſſet reuocari ſm glo. in. d. l. incredibile. ꝛ ibi bal.

uerit iuriſdictionẽ ptãtis vel capitanei poſſit impune offendi. an eſt pena capitalis ex eo q̃ põt ĩpune offendi. vidꝛ q̃ nõ. qꝛ donec viuit caput nõ eximit de ciuitate: qꝛ põt ire p ciuitatẽ ſi aliq̃s eũ nõ offendit. ergo ꝛc. vt hic dicit. s. puto q̃ ſit pẽa capitalis nã illo qõ hic dꝛ ꝓpter qõ caput eximit de ciuitate hoc eſt ab his q̃ ſunt iuris ciuilis. ſz p iſtã penã q̃ poſſet ĩpune offendi pdit ea q̃ ſunt illi⁹ ciuitatis. qꝛ nõ obediuit ciuitati. vt. l. amiſſione. §. q̃ deficiũt. de capi. di. ergo erit pena capitalis. et hoc ītelligas vt j. dicã. ¶ Quero vtrũ excõicatio ſit pena capital' gl. vidꝛ dicere q̃ ſic in. §. media. iſti. de capi. di. vbi dꝛ q̃ excõicatio eq̃parat deportato. ¶ Cõtra. dico p tex. extra de ſen. ex. c. cunz medicinal'. li. vi. vbi illa pena excõicatõis dꝛ medicinalis nõ moꝛtalis. et ideo dicit medicinalis. qꝛ illa pẽa nõ ĩponit ꝓpetuo. ſed vt a delicto deſiſtat et emẽdet qõ facit. ſiue dicerẽ ſi p ſtatutũ ciuitatis vt ſolet fieri exbãnit⁹ a cẽtum libris ſupra põt offendi ĩpune erit ne pena' capital'. certe nõ: qꝛ ĩponit vt delictũ purget et emẽdet ſoluẽdo penã. et ſic eſt pena medicinalis nõ moꝛtalis ſz q̃n pena ĩponit declinãti iuriſditionẽ pena eſt ꝓpetua ꝛ nõ põt purgari. ideo eſt pena capitalis.

¶ Quero aliq̃s eſt dãnat⁹ ad ꝓpetuũ carcerẽ', an eſt pena capitalis. certe ſz de iure nr̃o q̃s non debeat dãnari ad ꝓpetuũ carcerẽ. vt. l. aut dãnũ. §. ſolẽt. j. de penis. tñ ſi dãnat' ad ꝓpetuũ carcerẽ vel in ppetuis vinculis erit pena capitalis. qꝛ eq̃parat damnato in metallũ. ita tenet Jnñ. in. c. q̃lit' et q̃n. extra de accu. ¶ Quero quidã erat dãnat⁹ ꝓpetuo ad opus publicũ vt erat q̃dã bononie q̃ erat dãnatus vt dãnatos ad moꝛtẽ ipe cruciaret. an eſt pena capitalis. rñ. aut hoc fuit ĩpoſitũ in penã in ꝓpetuum aut ad tps. primo caſu eq̃parat dãnato in metallũ. qꝛ ꝓpetuo dꝫ deſeruire huic negotio. et ſic eſt ſeruus pene et eſt pena capitalis. ſcdo nõ. vt. l. capitalĩ. circa prin. et. l. q̃dã ſunt. j. de pe. et hec ſufficiunt circa iſtã primã particulã. ¶ Venio ad ſecũdam partẽ: hic dꝛ q̃ nõ capitalia ſunt ex q̃bus pena pecuniaria aut cohertio in coꝛp⁹ inferꝛ. ¶ Quero ex emplũ q̃ ſunt publica iudicia in q̃bus eſt pena pecuniaria. rñdeo hẽs exẽplũ in. l. ij. j. ad. l. iul'. de ãno. ¶ Scdo q̃roˢ vtrũ mẽbri abſciſſio ſit pena capitalis vel nõ. vidꝛ q̃ nõ: qꝛ illa tantũ dicunt capitalia ex q̃bus moꝛs naturalis ifert vel ciuilis vt hic dꝛ. ſz p mẽbri abſciſſionẽ inferꝛ cohertio in coꝛp⁹. ꝛ ſic nõ eſt crimẽ capitale. Jn ꝓmiũ determiat dy. qꝛ mẽbri abſciſſio eq̃parat moꝛti. all'. §. ad b. ī aut. õ coll'. et no. in. l. ij. C. de offi. ei⁹ q̃ vi. alte. obti. alij dicũt ꝺ p hãc. l. nõ ob. iura pal. p dy. qꝛ loquunt quo ad iudicis cõpetẽtiã. ille enī põt mẽbrũ abſcindere qui põt auferre vitã. videlz q̃ habet merũ imperiũ: non tñ eſt capitalis pẽa. et ita ptrãſeũt. mihi vidꝛ q̃ mẽbri abſciſſio nõ ſit pẽa capitalis ꝓprie loq̃ndo. qꝛ p hoc caput de ciuitate nõ eximit ciuilit'. vt dixi. s. qõ pz: qꝛ ille cui amputat man⁹ vel pes põt facere teſtamentũ. vt. l. cui man⁹. s. de teſta. cũ ergo nõ p, dat ea q̃ iuris ciuilis ſunt: ergo pena capitalis nõ eſt. ſz largo mõ loquẽdo põt dici q̃ ſit pena capitalis: qꝛ ſz nõ inferat moꝛs toti coꝛpoꝛi: tñ moꝛit membrũ qõ abſcindit. et hoc reſpectu põt dici pena capitalis ipꝛopꝛie. et iõ tãta ptãs et auctoꝛitas req̃rit̃ur in iudicãte ſup mẽbri abſciſſione q̃ta req̃rit̃ in iudicãte ſup toto coꝛpoꝛe. qꝛ req̃rit merũ iperiũ. vt. l. alle. p dy. ¶ Sz q̃ro q̃d appellet mẽbrũ vtrũ digitus ſit mẽbrũ. vidꝛ q̃ nõ. tex. enī cũ gl. in. l. nõ ſunt liberi. de ſta. ho. pbat q̃ digit⁹ eſt officiũ mẽbri nõ mẽbrũ. ad idẽ. l. idẽ offili⁹. s. de edi. edi. vbi põit alternatiua iter digitũ ꝛ mẽbrũ: ergo ſunt diuerſa. natura eĩ coniunctõis eſt vt cadat int' diuerſa. vt no. in rub. de iur. et fa. ig. et. l. ſi is q̃ ducẽta. in prin. s. de re. du. ad idẽ facit. l. q̃rit'. §. ſi digitis. s. de edi. edic. Jn ꝓtrariũ facit qꝛ eadẽ rõne dicerem⁹ q̃ neq̃ lingua neq̃ oculi ſint mẽbra. qꝛ ſunt ptes capitis. et officiũ ipi⁹ capitis põſtãt. qõ tñ vidꝛ ꝺ. l. is cui ligua de edi. edic. q̃d dicem⁹. ad hoc facit ex̃ de coꝛ. vicia. c. i. aduerte dico ſic: mẽbrũ dꝛ a metiꝛ metiris qõ ẽ partiri ꝛ diuidere: vñ mẽbrũ dꝛ q̃ſi coꝛpoꝛis ps. ita dicit Hu. ſup verbo metiꝛ. mõ ſi largo mõ aſſumimus mẽbrũ p q̃libet ptícula coꝛpoꝛis q̃libet particula coꝛpoꝛis dicet mẽbrũ. nã ſicut dꝛ dom⁹ et q̃libet lapis eſt ps dom⁹. vt no. in. l. eũ q̃ edes. de vſuca. ita in ꝓpoſito q̃libet ps coꝛpoꝛis põt dici membrũ largo mõ ſumẽdo. ſz ꝓprie loquendo illas appellam⁹ ptes rei q̃ diſtinguunt̃ per ptes officioꝛ. ſeu miniſterioꝛũ. verbi gr̃a: dom⁹ hꝫ ptes ptes camerã coq̃nã aulã: in vna mãducat̃ in alia coq̃tur: in alia dormit̃. et iſte ꝓprie dicunt̃ dom⁹ ptes. vt. l. ſi finita. §. ex hoc edicto. s. de dã. infec. ver. ſed ſi in ptes. ad idẽ facit. l. i. C. de edifi. priua. ibi edifices et ꝺcameres. mõ in ꝓpoſito illa dicunt̃ ꝓprie mẽbra que hñt diuerſa officia. vt pedes ad ambulandũ. aures ad audiendũ. oculi ad videndũ ꝛ man⁹ ad palpandũ ꝛ ſi. iſta alia q̃ coadiuuãt officiũ mẽbri ꝓprie appellant̃ officia nõ mẽbra. pbat̃ in aut. ſz nouo iure. C. de ſer. fug. vbi man⁹ appellat̃ mẽbrũ. q̃d ſi aliq̃s priuat̃ dẽte nunq̃d dꝛ mutilatio mẽbri vl' debilitatio. dic q̃ nõ. vt. l. cui deus. de edi. edic. ꝛ dic p dicta vera niſi de mẽte diſponẽtis alit̃ appeareat: vt alꝫ dixi. verbi gr̃a. dicit ſtatutũ q̃ abſciderit alicui mẽbrũ: ſil'e mẽbrũ ſibi abſcindat̃. mõ ſi abſcidit ſibi digitũ ſil'is dicit⁹ dꝫ ſibi abſcindi ex relatõis q̃litate arg. ad hoc in. l. nõnunq̃. s. ad trebel. ¶ Circa hoc q̃ro vtrũ debilitatioᵛ mẽbri ſit pena capitalis. Rñdeo q̃ nõ. ille eĩ cui debilitat̃ nõ moꝛit̃. vt. l. q̃ actõne. §. ſiq̃s ſeruũ. ad. l. aq̃li. et. l. ita vulneratus. eo. ti. ¶ Sz quero q̃d ẽ debilitare de quo loquunt̃ quotidie ſtatuta. Rñdeo mẽbrũ dicit̃ tũc debilitari q̃n officiũ mẽbri aliq̃liter impedit̃. vt. l. item offilius. s. de edi. edic.

p Publica. Quidã habent in lr̃a pimit̃ alij habẽt pmittit̃. ſm primã lec. habes q̃ moꝛtuo accuſato vel accuſata accuſatio extinguit̃. ſm aliã lect. dicit̃ q̃ reo ſeu accuſato vel rea defunctis actio pmittit̃. et ſic dꝫrat. et ſic iſte littere ſunt ꝺcrarie. ſm primã litteram examinabo materiã. j. e. l. defuncto. ſm ſecũdã litteram' examinabo. j. e. l. accuſatoꝛe.

i Interdũ. Pendẽte iudicio ſup actõne ciuili nõ põt ꝓponi accuſatio criminalis ſup eodẽ crimine. h. o. iſta. l. ¶ Oppo. de. l. ij. §. hoc edicto. s. vi bo. rap. et. C. qñ ac. ci. p̃iu. cri. l. i. vbi p actionẽ ciuilẽ nõ p̃iudicat̃ criminali. ſo. intantũ p̃iudicat̃. qꝛ pendẽte vno iudicio nõ põt aliud intẽtari vt hic. ſec⁹ eo finito. vt ibi plene dicã in. l. ij. §. hoc edicto. s. vi bo. rap. et p gl.

s. qõ me. cã. in. l. iſti q̃dẽ. §. fi. q̃ dicit q̃ nõ dꝛ capitalis. qõ bar. repetit. s. de ercu. tuto. l. athlete. §. dat remiſſionẽ. p tex. in. l. i. C. de reis poſtu. li. x. ſz forte bñ dicẽ gl. p tex. iſtũ q̃ dicit q̃ relegatõ nõ eſt capitalis: et tñ põt ꝓtinere dãnat⁹ ptes bonoꝛ. j. de interdi. et releg. l. iij. in fi. t Etrũ digitus. vtrũ digitus ſit mẽbrũ. vide bar. bal. marti. ſill'. ſali. li. et odof. i. l. nõ ſunt liberti. de ſta. ho. vide bal. ī. c. i. in princi. de no. foꝛ. fide. ꝛ bal. in aut. ſz nouo iure. C. de ſer. fu. io. de ana. in. c. cũ ex iniũcto de here. bal. in. l. reos. C. de accu. ꝛ an mamilla hoꝛminis vl' mulieris: ꝛ an barba vel labia: et an digitus ſit mẽbrũ. adõ bal. i. l. data opa in. xxij. col. q̃ accuſa. et an ſtatutũ puniens debilitãtẽ mẽbꝛ puniat debilitãtẽ mẽbrũ iuriſte. vide bart. i. l. i. ad finẽ. de edi. acti. vbi aũt ꝛ quõ cõpẽdat̃ debilitatũ. mẽbrũ vide bal. in. l. ſi fugi. C. de ſer. fu. ꝛ vide moder. in. c. i. q̃buſdaz. de pe. vbi refert q̃ ſi q̃s ẽ damnat⁹ ad mutilatõnes mẽbrꝫ intelligitur de mutilatõne mẽbri ipo nat̃ pena capitalis. dic q̃ nõ ꝛ bene. qꝛ nõ eq̃pollet morti. fallit tñ quo ad pe

nã irregulari
tatis. c. fi. de
homici. in. vi
& hic adde. c.
cũ accusasti.
cũ gl. fi. et ibi
moder. de ac
cusa. et vide
bal. in. l. si fu
gitiui. in fi. C
de ser. fu. vbi
babes p̃. eũ.

Interdũ
secus eo
finito. finito
iudicio ciuili
põt intẽtari
criminale. de
quo tñ hic vi
de imo.

Sq̃ re
reaccusa
re. an ℔. l. ba
beat locus si
accusator re
conueniat ci
uiliter. vide bar
tol. in auth. et
sequẽter. in
ver. quero. ij.
vtrũ actor. C
de sentẽ.

et doc. C. qñ ci. ac. cri. p̃iu. l. i. ¶ Itẽ opp. & videt q̃
p̃ actionẽ ciuilẽ nõ p̃iudicet crialiſz ecõtra. vt. l. fi.
C. de or. iudi. Rñ. ibi loq̃tur qñ a diuersis partib̃
ꝓponunt. vtputa ab vno ciuilis ab altero crialis.
hic vero qñ ab eodẽ ꝓpõitur ciuilis et crimialis.
¶ Itẽ opp. extra glo. de. l. rerũ amotarũ actio ob
adulteriũ. ſ. re. amo. vbi illa q̃ est ciuilis non differ
tur p̃ aliã q̃ est crialis. Dic dy. q̃ hic loq̃tur qñ iste
actões ciuiles et crialis descẽdũt ex eodẽ crimine
vt hic. sec̃ si a diuersis crimib̃. ita dic dy. hic et ibi
ego ꝺsueui p̃ illã. l. rñdere alit. vt plene dicã in. l. ij. §
hoc edicto. ſ. vi bo. rap. ¶ Itẽ op. extra glo. ſ. de
iniur. l. p̃tor edixit. §. i. vbi ꝺr q̃ iudex nõ ꝺz pmitte
re q̃ p̃ ciuilẽ p̃iudicet crialiter. Rñdeo fm vnã exposi
tionẽ quã ibi põit gl. illa. l. nõ est ℈. ſz ꝺcorꝺat. ſz fm
lec. quã ibi põit ia. de are. est ſpãle in. l. cor. de sic. vt
ibi videbitis. ¶ Glenio ad aliã gl. et op. ꝺr hic fur
to &c. Cõtra ex furto nõ descẽdit publicũ iudiciuz
vt. l. vlti. ſ. de fur. ergo p̃ actionẽ furti ciuilẽ nõ põt
fieri p̃iudiciũ iudicio publico: qz ex ea nõ descẽdit
publicũ iudiciũ. ſz hic ꝺr ℈. q̃re glo. dicit hic intelli
gas de tali furto ex quo erit crimẽ publicũ: vt ĩ pla
gio alicui⁹ seruit: & bñ dicit. ſz potes dicere q̃ h̃ pu
blicũ iudiciũ accipit largi⁹. ſ. p̃ quolibet iudicio cri
minali: quod ad vindictã publicã ꝓponit vt dixi. ſ
e. l. i. materiã aũt huius. l. dicemus. ſ. vi bo. rap. l. ij.
§. ex hoc edicto.

i Si qui reus. Ista lex ẽ ita difficil sic
aliq̃ q̃ sit in hoc libro: et
nunq̃ vidi eã q̃ nõ mihi difficilis videret.
Et diuidit principaliter in duas ptes. prima loq̃tur
vtrũ accusat⁹ posset accusare suũ accusatorẽ pẽdẽ
te iudicio. scda vtrũ possit reaccusare p⁹ sniaz. scda
ibi: illud. Itẽ scda subdiuidit in alias duas partes
q̃ prima loq̃tur vtrũ post ꝺdẽnatõz posset de nouo
reaccusare. scda an posset ꝓsequi accusatões iã in
choatas. scda ibi: inchoatas plane. Et breuit hoc
intẽdit. Recept⁹ inf reos nõ põt suũ accusatorẽ re
accusare. nisi fuerit absolut⁹. sec̃ si fuerit ꝺdẽnat⁹
pena q̃ auferat ciuitatẽ. vel libertatẽ: poterit tñ ac
cusationẽ inchoatã pficere. h. d. ¶ Ho. tex. ibi: ꝓsti
tutõib⁹ essi &c. notabilia sunt clara. ¶ Op. ad pri
mã partẽ et vidr q̃ ds possit reaccusare suũ accusa
torẽ. vt. l. i. C. q̃ ac. nõ pos. so. dic gl. q̃ nõ p̃t eũ reac
cusare de pari vel minori crimĩe ſz de maiori crimine
posset. vt. l. ℈. vide gl. q̃ incipit. scz accusatorẽ suum
¶ Ad istud opp. lenocinii est mai⁹ adulterio. vt. l.
athletas. §. ait p̃tor. ſ. de his q̃ no. infa. ſz accusat⁹
de adulterio nõ tñ reaccusat de lenocinio. vt. l. ij. §.
si extrane⁹. j. de adul. ergo so. p̃cedẽs est falsa. rñdet
gl. q̃ so. p̃cedẽs debet itelligi añ nomẽ rei recepti
inf reos. postea essi nõ põt reaccusare etiã de maio
ri. vt. d. §. si extrane⁹ & hic. Intelligit ergo gl. nra q̃
nullo mõ ds reaccusat suũ accusatorẽ post nomen
rei recepti inf reos. ita etiã sentit gl. mag. in distin
ctõe Rug. ibi posita. breuit dñi nõ est dubiũ q̃. l.
nra loq̃tur post nomẽ rei recepti. inter reos: qz ter.
dicit hic. is q̃ re⁹ &c. ℈z tñ. l. i. C. q̃ ac. nõ pos. nõ ꝺz
fic distinguit: ſz debem⁹ fic dicere. ibi loq̃tur qñ accu
sat⁹ reaccusat accusatorẽ suũ de crie p̃iudiciali. ad
primũ q̃ põt indistincte. hic vero loq̃tur qñ reaccu
sat de crimĩe nõ p̃iudiciali. iõ qñ crimen p̃iudiciale
ꝓponit ex eo resultat q̃dã exceptio pẽptoria. vt in
isto exẽplo gl. posito in. d. l. i. C. q̃ accu. nõ pos. & po
sito hic in gl. vlti. ℈z exceptões pẽptorie pñt op
poni qñcũq̃z añ sniam. vt. l. si marit⁹. §. p̃scriptõne. j.
de adul. ergo &c. et istud teneas q̃cq̃d dicat Ho. et
cy. et etiã Rug. hic. ¶ Tertio op. de. l. negãda. ĩ fi.
C. q̃ accu. nõ pos. vbi idistincte pmittit reaccusatio.

so. siq̃dẽ accusat⁹ vult reaccusare suũ accusatorẽ vt
p̃cedat sup accusatõne nõ põt: vt hic. Si ꝺo vult
accusare: vt differat effect⁹ illi⁹ accusatõis: hoc põt
vt. l. ℈. effect⁹ illi⁹ accusatõis est: qz post ꝺdẽnatõz
poterit eũ p̃seq̃. casus est hic in fi. hoc dicit gl. ij. in
fi. ¶ Glenio ad alias gl. q̃ tãgũt p̃ma partẽ. et vi
det indistincte q̃ accusat⁹ posset reaccusare suũ ac
cusatorẽ. vt. l. i. C. de calũ. Rñ. ibi nõ accusat ſz offi
ciũ iudicis ĩplorat: vt puniat ille q̃ calũnioſe accu
sauit. ita dicit gl. et optie hic: et. l. i. C. q̃ ac. nõ poſſ.
vel dic q̃ ibi accusando de calũnia ꝓsequtur suã in
iuriã sibi factã in accusando calũnioſe: qõ põt. vt. l.
negãda. vel dic q̃ ibi loq̃tur qñ vnũ crimẽ qõ refer
tur est ꝺnexũ crimini ꝓposito. qõ põt fieri vt statim
dicã. q̃libet istaꝝ so. est ℈a. ¶ Quinto op[a]. de. l. ij.
§. si publico. j. de adul. vbi refert crimẽ etiã post no
mẽ receptũ inf reos. gl. mag. dicit ibi nõ accusat ſz
excipit. et ita no. etiã in. l. negãda. Ista so. nõ est bo
na. nã exceptio est ꝓprie actõnis exclusio. vt. l. ij. §.
de excep. ſz in. §. si publico. illa exceptio ꝓposita nõ
repellit accusantẽ: ſz facit eũ puniri. ergo ℈z magis
vim accusatõis q̃ exceptõis. dic pe. & bñ q̃ ibi lo
q̃tur qñ crimẽ qõ refert est ꝺnexũ crimini prio loco
ꝓposito. sicut est adulteriũ & lenociniũ eiusdẽ adul
terij. et hoc vidr etiã sentire gl. in. d. l. ij. §. si extrane⁹
qõ plz. ¶ Sexto op[b]. de. l. negãda. C. q̃ ac. nõ pos.
vbi indistincte accusare pmittit accusatorẽ suuz de
maiori crimĩe. Aduerte qñ intellect⁹ illi⁹. l. in nul
la pte. C. declarat. ſz iste gl. declarãt eã. l. illa negan
da. põt itelligi duob⁹ modis. Prio qñ accusatus
vult reaccusare suũ accusatorẽ: tũc so. ℈ij est q̃ hic
loq̃tur post nomẽ rei receptũ inf reos: quo casu nõ
põt reaccusare etiã de maiori. ibi vero loq̃tur añ no
mẽ rei receptũ inf reos. et ita intelligit scda gl. hui⁹
l. h̃ in fi. scdo mõ legit. l. illa q̃ ibi loq̃tur qñ accusa
tus vult reaccusare extraneũ quo casu distinguit de
minori vl̃ maiori vt ibi. hic loq̃tur qñ vult reaccusa
re accusatorẽ suũ. ista lec. põit in gl. sup ver. inchoa
tas. ibi: porro. et põt esse vera. et fm hãc lec. habes
q̃ accusat⁹ põt reaccusare extraneũ de crimĩe ma
iori nõ distincto vtrũ nomẽ receptũ sit inf reos vel
nõ. Cõtra hoc vidr tex. in. l. reũ. C. de pcura. ꝓpter
quã. l. q̃dã dãnãt hãc opi. ſz in veritate ista opi. est
vera. nã suo noie etiã accusat⁹ recept⁹ inf reos põt
accusare. sec̃ si aliũ vellet defendere vl̃ alio noie ac
cusare. p̃bat in. l. pe. j. ti. i. ¶ Prio declaratõe ist
gl. qz doc. hãc materiã nõ bñ sũmarũt. vt h̃ materia
tibi liq̃at distingue[c]. aut accusat⁹ vult aliũ accusa
re añ nomẽ receptũ inf reos. aut p⁹ nomẽ receptuz
inf reos añ sniam. aut post sniam. prio casu aut ac
cusando p̃seq̃tur suam vel suoꝝ iniuriã: & põt indi
stincte. vt. l. negãda. aut nõ. & tũc aut accusat de ma
iori crimĩe: aut de minori vl̃ pari. prio casu põt. secũ
do casu nõ põt accusare vt p̃cedat. sed põt accusa
tionẽ ꝓponere vt differat. vt. d. l. negãda. in oibus
tñ casib⁹ in q̃b⁹ dicã q̃ p⁹ nomẽ rei receptũ inf reos
põt reaccusare in illis põt reaccusare añ p iura q̃. j.
pri. dicã. scdo casu aut vult reaccusare suũ accusa
torẽ aut extraneũ. prio casu aut reaccusat ĩplorãdo
officiũ iudicis aut excipiẽdo aut reaccusando prin
palit. prio casu põt. vt. C. de calũ. l. i. scdo casu aut
est exceptio pẽptoria: & põt ꝓpõi. aut est dilatoria
et tunc sec⁹. vt. l. si marit⁹. §. p̃scriptõe. j. de adult. ter
tio casu dicũt q̃dã q̃ indistincte nõ põt reaccusare
ita sentit glo. hic & pe. et cy. C. q̃ ac. nõ pos. l. i. et ibi
no. Tu vero distingue. aut crimẽ qõ scdo refert est
p̃iudiciale ad primũ & põt. vt. l. i. C. q̃ ac. nõ pos. rõ
qz ex hoc resultat q̃dã exceptio pemptoria. vt. ℈. di
xi. aut nõ est p̃iudicialis: & tũc aut crimẽ qõ secũdo

a Quinto op. vide bal. in. l. negãda. C. q̃ accu. nõ pos. in q̃bus
dã lec.

b Sexto, oppo. ſz an ĩ ca
su. d. l. iudex poterit inq̃
rere. vide no.
p bart. in. l. ij.
§. si pub. de
adul.

c Distingue,
vtrũ accusa
tus possit ac
cusare accu
satorẽ suum.
vtrũ que dixi
post bart. in
l. ij. §. i. j. & ad
ulte. no. tamẽ
q̃ si accusat⁹
vellet reaccu
sare accusa
torẽ suum co
rã iudice in
cõpetenti q̃
ad recusatuz
q̃ tũc h̃ non
poterit fieri:
nec tũc habz
locum auth. &
ꝺseq̃nt. C. de
sentẽ. ita no.
voluit bart.
ibi in. iij. col.
Dz an reac
cusans teneat
se inscribere
eo casu quo
prima accusa
tio nõ tene
bat. vtrũ bal.
in. d. auth. ad
fi. alꝭ in. l. fi.
ad fi. eo. ti.

Dicitur receptū inf reos. Nō nomen dr receptū inf reos. vide bal. in. l. i. in. xvij. col. et in. l. neganda C. q accus. in pe. col. et i. l. q̄uis. C. si pē dē. ap. ꝛ bar. in. l. ij. C. vt nemo p̄siua. et ibi fulgo. et bal. in. l. cum mulier. solu. ma. in. xi. op. et ibi p̄ imol. in. iij. col. et p bar. in. l. adulterij accusat p illū tex. C. d adul. et vide p bald. in. d. l. q̄uis. vbi dicit melior ē eē tex. fm oldr. et ro. ibi.

Illon ob. l. adulterā. facit qd no. bar. in p̄imo ver. ꝛ bald. in. l. i. in xvij. et. xviij. col. ver. quarto q̄ro. cū se. C. q accusa.

Sz quer o quō. et an si reus accusatus cōparet accusator ab sente inducatur lit. ꝓtest. bart. hic q sic quē seq̄t bal. in. l. i. in. xvi. col. C. q accu. facit qd not. bar. s. §. p̄i. et bal. i. l. i. C. de lit. cōtest. et in. l. pēptorias. in. v. col. sen. rescin. nō pos. in ver. q̄ ergo q̄rit vtz pact. vtrū accusat de furto possit accusare de homicidio. bal. ī. l. i. in. vi. oppo. q accusa.

Faciūt iurare. Not. q facias in p̄incipio iurare

ꝓponit est p̄imo crimini ꝓnetū: et pōt accusare. vt l. ij. §. si publico. ff. de adulc. et no. in. §. si extraneꝰ. e. l. aut nō est ꝓnetū p̄ior: ꝛ tūc aut vult reaccusare vt ꝓcedat: ꝛ indistincte nō pōt: vt hic: nisi suā vl' suoꝝ iniuriā ꝓseqūtur. vt. l. negāda. C. q accu. nō poss. aut vult solū se inscribere vt differat post sniam: et pōt vt. d. l. negāda. in fi. si vero vult reaccusare extraneū tūc stam⁹ distinctōi. l. negāda. aut vult reaccusare de maiori ꝛ pōt indistincte. aut vult reaccusare de pari vel de mīori ꝛ nō pōt nisi suā vel suoꝝ iniuriā ꝓseqūtur. pōt tñ accusationē ꝓponere vt differatur vt. d. l. negāda. Expedit⁹ de ꝺrijs vēio ad. q. dixi q pōt reaccusare suū accusatorē si suā vel suoꝝ iniuriā ꝓseqūtur. Quero q̄d si p̄im⁹ accusator suā ꝓseqūtur iniuriā. an secūd⁹ poterit reaccusare suā iniuriā ꝓsequendo. gl. h dicit q nō. idē tz gl. C. e. l. negan da. Ddof. et iac. bal. tenēt ꝺrijs q indistincte accusat⁹ pōt reaccusare suū accusatorē ꝓsequendo iniuriam suā: etiā si accusator p̄im⁹ ꝓseqūtur suā iniuriaz allegat. l. q̄ cū maior. §. si libert⁹. s. de bo. liber. et. l. si q̄s in graui. §. vtrū. ad syll'. hoc etiā tenuit Bui. de suza. dicēs q nō est ꝺgruū q p. l. assiduis. q. l. loq̄t in ꝺctib⁹: et sic in ciuilib⁹ determinent iura q̄ loquūtur in crialib⁹. Dy. repit in q̄busdā additōib⁹ q tenuit gl. in q̄busdā q tenuit otra. Ja. de ra. et pe. tenēt gl. vt refert cy. in. l. negāda. q sicut q̄s neuf ꝓsequit suā iniuriā: et sic sunt in pari cā nō ꝓmittit reaccusatio: ita eadē rōne q̄s vterqz ꝓseqūtur suam iniuriā q: in pari cā remanēt. Cōiter seruat ꝺrijs p omnes ptes italie et marie bonoñ. iō aduerte q̄ñqz crimē qō scōo obijcit est ꝓnetū p̄io. q: tu accusas me et ego te de crimib⁹ factis in eadē rixa. et tūc nō est dubiū q reaccusatio admittit. q: ppt vnitatē tpis vt vnū factū ꝛ vnū delictū. vt no. gl. C. vñ vi. l. i. ī fi. mag. gl. et. s. dixi. q q̄ñ cria sunt ꝓnexa idistincte ꝓmittit reaccusatio. sz si cria essent separata: vt q: accuso te de crie cōmisso hodie. et tu accusas me de crimine cōmisso añ: ꝛ tūc hñt locū pdicte opi. finaliter tñ ego credo q illud qō ꝓsuetudo obseruat sit ver⁹ q op. gl. et Ja. bal. et odof. dicūt verū p. l. p eos alle. Ad ō. rñdeo: et p̄io ad. l. assiduis. q: ibi qō se cūdo dare denegare p̄io. iō p nō auferr. sz in. q. ꝓposita vtriqz ꝓcedit q possit accusare ꝛ nemini aliq̄d auferr. sz ibi alteri auferr si scōo ꝓcederet cuz nō possit vtriqz ꝓcedi. Ad id qō dr q remanet in pari cā. vt dicit ia. ꝛ cy. et pe. Rñ. q paritas cause q̄ñ vterqz ꝓseqūtur suā iniuriā nō hz eandē rōnē q est q̄ñ neuf ꝓseqūtur. qō pz. q: q̄libet ꝓseqūtur vindictā ꝓprie iniurie. et iō ꝓseqūtur quodāmō ꝓprū interesse: ꝛ iō admittit recōuentio sicut in ciuilibus vt. l. cū papinian⁹. auf. ꝛ ꝺseq̄nter. C. de sen. ꝛ interlo. o. iu. nec ob. si dicis q̄ p̄ior appellat p̄ior agat q: credo q p̄i⁹ termiabit p̄ia q̄ scōa. sz sup vtraqz simul ꝓcedet: ꝛ poterit vtraqz accusatio eadem die termiari fm materiā ꝓuētōis et recōuētōis. vt l. cū pap. et auf. et ꝺseq̄nter. et no. in. l. q̄ p̄ior. de iu di. dicit hic post nomē rei receptū inf reos. q̄ro q̄ñ nomē rei dr receptū inf reos⁹. gl. vidr dicere q recipit post lit. ꝓtest. ita no. j. de adul. l. si marit⁹. §. pscriptōe. et. C. de adul. l. adulterā. idē no. j. ti. i. l. hos accusare. et. §. i. et. l. abñtē. j. de penis. Dy. vero videt dicere q hoc fit p lit. ꝓtest. sicut eñ in ciuilib⁹ facta lit. ꝓtest. nō p̄nt ꝓponi dilatorie exceptōes: ita i criminalib⁹. vt. l. pēptorias. C. sen. rescin. nō pos. sed b nō vidr verū: q: reo abñte nomē ei⁹ recipit inf reos vt. l. miles. §. ij. j. de adult. et. l. adulterā. C. de adul. ergo nō fit p lit. ꝓtest. q̄ req̄rit ptis pñtiā. Alij vtia. de are. dicūt q tūc dr recipi inf reos q̄ñ ɔ reum incipit esse aliq̄ psumptio: ita q hz se necesse purgare. sz certe pōt esse q etiā est ɔ eñ aliq̄ psumptio añ cō testationē: et pōt esse q nō erit psumptio ɔ eū vsqz ad sniam. Dy. vero dic q tria sunt tpa. vnū añ lit. ꝓtest. aliud post lit. ꝓte. quoad recipit inf reos. et ē tertiū tpus quo recipit inf reos: qō pōt fieri abñte pte. q̄liter añt et q̄ñ hoc fiat nō dicit. Pe. dic q p⁹ litis ꝓtest. fiebat qōdā pceptū seu pconiū. exēplum pateat oīb⁹ q talis accusat⁹ cōparuit ꝛ lit. ꝓtest. ē. et dicit q hoc pconiū est recipi inf reos. et dicit q si nō fieret p lit. ꝓtest. diceret recipi inf reos sz diuinare est Ja. bu. dicit q p̄rigit accusatio et notari us pōit in filza et oēs citatōes quoad re⁹ cōparet reo cōparēte pōit eū in libro reoꝝ ꝛ oēs citatōes scribit in libro accusationū ꝛ oīa acta. ꝛ tūc dr recipi iter reos. sed nihil est: q: multi notarij statim scribūt in libro reoꝝ et oīa acta. q̄re dico q ꝓposita accusatōe ꝓponunt exceptōes dilatorie. videlz q ac cusatio nō ꝓcedat. vos nō estis iudex. et filia. ꝛ tūc discutit an sup accusatōe sit ꝓcedēdū: ꝛ tūc nō dr recipi inf reos. sz si ꝓnūciat iudex esse ꝓcedēdū tūc dr recipi inf reos: et pōt recipi abñte reo. et ita loq̄tur hic. ꝛ in. §. p̄scriptōe. et de hoc est tex. in. l. accusatōe adulterij. C. de adul. nō ob. l. adulterā⁹. C. de adulte. q: ītelligo alit q̄ gl. videlz q ibi erat accusatio inchoata p accusatōis ꝓpositionē. sicut in fine hui⁹. l. et erat re⁹ abñs inf reos recept⁹ p ꝓnūciatōnē: de q̄. s. dixi. fateor tñ q si dicta ꝓnūciatio ñ p̄cessit lit. ꝓtest. hz vim receptōis inf reos. Sz q̄ro quō cū. s. dixerim q lit. ꝓtest. nō fit parte abñte. q̄d est hoc q tota die videm⁹ q accusat⁹ cōparet et rñdet accusatōi pte abñte: ꝛ postea ꝓcedit: cū cōtesta. dr fieri p interrogatōz et rñsionē vtriusqz partis. vt. l. i. C. de lit. ꝓte. Rñdeo in crialib⁹ sup ꝓcessu iudex pōt assumere si vult ptes accusatoris ꝛ eius sustinere. vt dicā. j. e. l. pe. in p̄in. ita hic q̄ñ iudex interrogat reū sustinet vices accusatoris. vñ et interrogatōe iudicis ꝛ rñsiōe ptis vidr facta lit. cō test. p̄io hoc: quia nō refert in litis contestat. interroget iudex vel pars. glo. est Berñ. extra de dolo et ꝓtu. c. put. er iō assessores q̄ñ cōparet accusator facit iurare⁸ q nō ꝓposuit añ calūniādi et facit sibi dari licētiā expediēdi ꝓcessuz eo abñte: ꝛ eādē lniam facit sibi dari a reo. sz si nō esset data ista licētia iudex posset iterrogare abñte pte: vt dicā. j. e. l. pe. Quero q̄d si ista exceptio esset omissa: q: reo accuso meū accusatorē: et ipe nō excipit an valeat ꝓcessus. dic gl. q sic in. l. reū. C. de pcu. idē in fi. no. in. l. ij. C. cōi di. et. l. si mācipiū. §. i. s. de euic. nō habe tis hic alia circa p̄imā partē. Venio ad secūdā ptē ꝛ op. hic dr q si p sniam nō pdiderūt ciuitatem vel libertatē pñt reaccusare de nouo. Opp. ille q̄ est dānat⁹ de publico iudicio est infamis. vt. j. e. l. infamē. ergo nō pōt accusare. vt. l. q̄ accusare. j. ti. p tot. ergo male dicit gl. so. infamis nō pōt aliū accusare nisi accusator suū. aliū vero nō nisi suā vl' suo rū ꝓsequat iniuriaz. vt. l. q̄ cū maior. §. si libert⁹. de bo. liber. Scōo op. q ille q̄ est semel calūniat⁹ nō admittit iterū ad accusandū. vt. l. si cui. §. idem. j. ti. p̄i. so. ibi loq̄tur q̄ñ est calūniat⁹ accusando: b q̄ñ est calūniat⁹ se defendēdo. tūc nō ꝓhibet ab accusando. Venio ad aliā gl. dr hic incheatas accusatōes pōt ꝓseq. Cōtra imo dicit tex. q: ex eventu iudicioꝝ apparebit vtrū possit: q: si fuerit ꝺdēnat⁹ nō posset incheatā ꝓseq. vt. l. i. C. q accusa. nō poss. hic et ibi sunt mlte opi. illa est vera q ibi crimē scōo loco ꝓpositū erat ad aliud p̄iudiciale. erēplū pōit gl. et ista est vera so. et oēs sequunt eam. Itē op. quō poterit ꝓseq accusationē incheatā si pdiderit vitā vel libertatē. vel ciuitatē. gl. dicit est

accusatorem q nō accusat añ calūnian di. adde bal. in. l. i. C. de iu ra. calum. vbi idē tenet i reo et nō. practicā hodiernaz qō iudi. faciunt sibi dari licentiā ab accusatore q̄ reo expedien di. ꝓcessū eis abūnb⁹. ꝛ facit qō no. bal. in. l. vt ꝓ fectius. C. de anna. exce. in vij. col. et in l. iij. C. de accusa. vbi hoc exꝑsse dic. q̄d autē si iudex moneret ipm vt singul' die bus et horis nō data iudici dic q re⁹ posset de tali mo nitōne appellare. qō no. p ímo. in. l. q̄ añ kalendas. de verbo. oblig. et bart. ad rem p̄imendū. in ver. ꝓ edicta. pe. loe ancha. in cle. i. de fo. cōpe. ad que vide not. per bar. in. l. inter accusatorem. in fi. j. e. talis p̄actica non est bona. vt ꝓ bal. in. l. si q̄ñ. in. iij. col. C. ō testi. et ibi dicit bal. q pōt dari licētia iu dici etiam ab ista parte q recipiat iuramēta testium et ita dic p̄a cticari in causis criminalibus. et adde pet. de bella pti. in. l. statu liber. ff. ō sta. lib.

b Cōtrariū determinauit. hic idē tenet bar. in l. pantoni⁹, de acq. he re. et glo. in. q. ix. negāda. bal. in l. i. q accuſ. in. xxviij. col. bar. in. d. l. de nūciatſe. §. q̄d tñ. et in. d. l. libello⁹. ver. vnū tps. et bal. in. l. i. C. q̄ accuſa. adde tñ q̄ ſi in libello accuſatōis nō ſit appoſita dies; ſed in capitulis ſic: lz nō ponit vna di es ⁊ pbatur de alia nō ſe q̄tur ꝺdēnatio. tio. bal. in. l. ij in. iij. col. C. ꝺ pba.

videdū an pena ſit differēda vl nō vt ꝓſeqūtur accuſationē inchoatā. gl. arguit ꝓ ⁊ ꝺtra. finaliť glo. ꝺicit aut īponiť ꝓ ſnīam pēa mortis et nō differť pēa vt. l. cū reis. C. de penis. et iō accuſat⁹ nō ꝓſeqūtur. et de hac ſnīa hec. l. nō loq̄tur. Aut nō īponiť pena mortis; ⁊ tūc aut eſt crimē qō pōt ꝓſeq̄ ꝓ ꝓcuratorē ⁊ nō differť pēa. aut eſt tale crimē qō nō pōt ꝓſequi ꝓ ꝓcuratorē ⁊ differť et ipe ſtabit ad ꝓſequendū. qñ ergo q̄riť vtrū poſt ſnīam accuſat⁹ poſſit reaccuſare ſuū accuſatorē. ſic diſtingue. aut fuit abſolut⁹ et ſine dubio pōt reaccuſare niſi ꝓpť aliō ipediať. vt hic. in princi. et. l. qui accuſare. j. ti. i. aut fuit ꝺdēnat⁹. et tūc aut illa ꝺdēnatio infamiā non irrogat. ⁊ idē vt. l. q̄ accuſare. aut irrogat infamiā; ⁊ tūc aut vult accuſare extraneū ⁊ nō pōt niſi ſuā vl ſuorū iniuriā ꝓſeq̄tur. vt. l. q̄ accuſare. j. ti. i. ſed inchoatas pōt ꝓſeq̄. vt hic et. l. negāda. C. q̄ accu. nō poſ. aut vult accuſare ſuū accuſatorē ⁊ pōt. vt hac. l. nō obſtāte q̄ ſit infamis. aut pena ademit ei vitā ciuitatē vel libertatē; ⁊ tūc de nouo nō pōt accuſare in accuſatōib⁹ antea inchoatis. diſtingue aut accuſatio ex q̄ fuit ꝺdēnat⁹ erat p̄iudicialis ad aliā; et nō poterit ꝓſeq̄ illā. vt. l. i. C. q̄ acc. nō poſ. aut nō erat p̄iudicialis; et tūc ſi eſt pena ꝓ quā ꝓdit ciuitatē vel libertatē poterit ꝓſeq̄ ꝓ ſe vel ꝓ ꝓcuratorē. vt hac gl. ꝺr. aut īponiť pena mortis ⁊ nō poterit ꝓſeq̄. vt l. ſicut reis. et. l. ſi vindicari. C. de pēis. ſm gl. ſz doc. in hoc paſſu oēs ꝺcordāt cōiter in p̄rio. rō q⁹ eadē rōne ꝓ quā differť deportatio q̄ eſt mors ciuilis ꝓ eandē ꝺz differri mors naturalis. nō ob. l. cū reis. ⁊ l. ſi vēdicaueris. qō enī ibi ꝺr q̄ mors nō ꝺz differri fateor niſi ex cā: vt ꝓbať in. l. i. C. de bo. ꝺā. et. §. de pub. l. fi. in p̄in. et. l. p̄gnātis. j. de penis. ⁊ ita tz ia. de ra. pe. cy. et rai. et oēs. et hoc puto verū. ¶ Cleonio ad qōnes circa gl. hic in vltīa gl. pōiť exēplum q̄ te accuſabā ꝓ delicto cōmiſſo tali die. q̄ro cū in accuſatōe de neceſſitate nō ꝺz pōi dies cōmiſſi crimīnis. vt. l. libello⁹. §. i. j. ti. pri. aliq̄s poſuit diem et nō ꝓbauit diē an debeat ſuccūbere. et vi ꝺr q̄ ñ q⁹ dies ꝺ neceſſitate nō ꝺbeat appōi. vt. l. libello⁹ p̄rio determīauit. ¶ Mi. malū. imputet eſſi ſibi; q⁹ ſe ad diē aſtrinxit. vt. l. habebat. in p̄in. de inſti. Prio hoc q⁹ variatio diei facit videri diuerſam rē eſſe ꝓpter tēporū varietatē. vt in. c. abbate ſane. añ finez extra de re iudi. li. vi. fa. ī ar. l. ſi nō ſortem. §. libert⁹ de ꝺdi. inde. ſi facit videri aliud maleficiū. ergo ⁊c. vt. l. denūciaſſe. §. q̄d tñ. de adul. et. l. ꝓtor. §. docere §. vi bo. rap. et hoc puto verū. ¶ Sed q̄ro cū in accuſatōe nō ꝺbeat pōi dies criminis de neceſſitate quō re⁹ poterit ꝓbare[k] ꝺefenſionē ſuā vt recte concludať. exēplū. tu accuſas me q̄ ego vulneraui te tali mēſe. Ego volo me ꝺefendere et ꝓbare q̄ feciſti inſultū tu. ⁊ fic volo ꝓbare ꝓ meos teſtes q̄ feci ad mei ꝺefenſionē. vel ꝺico q̄ feci ad vindictā inconti nēti: cū ſtatutū hoc ꝓmittat: et ꝓduco teſtes ad ꝓbandū meā ꝺefenſionē. quō teſtes mei poterūt prio bare ꝺefenſionē cū teſtes tui accuſatoris ꝓbent q̄ ego te vulneraui: ⁊ teſtes mei ꝺicunt q̄ ego feci ad meā ꝺefenſionē. pōt enī eſſe q̄ in vno mēſe fuerunt plures rixe et vulneraui te inſultatus a te et alia vi

accuſatorē ad certiorādū reū cōpellet q̄ re⁹ iudicem certiorasſet de die ⁊ tpe ſue abītie; vl de alio ſili; ꝓpter qō intētionē accuſatoris vellet excludere. et hoc iō ne q̄d malignareť circa teſtes qō voluit eq̄tare. ꝺ. l. libello⁹. q̄ accuſatorē n oluit arctari ad ponēdū diē vel horā. ar. ꝺ. l. i. §. edictōes. et ꝓ hoc facit; q⁹ petēs ſibi aliq̄d impleri ꝺz

ce feci nō ¶ inſultat⁹ a te. vidi quoſdā aduocatos q̄ petunt q̄ vulneratus ꝺebeat exprimere diē et horā cōmiſſi crimīnis ſeu maleficij: vt re⁹ poſſit ſe ꝺefendere. ꝓ hoc q⁹ libellus ꝺebet eſſe ita certus q̄ reus ſit inſtructus velit credere vel ꝺtendere. vt. l. i. in p̄in. §. ꝺe eden. et ar. ei⁹ quod no. e. l. §. editōnes ſcz q̄ ꝺebet edi ꝺies et ꝺſul; quādo q̄s vult redarguere ꝺe falſo circa diē et ꝺſulem. et argu. etiam. §. qō vi aut clam. l. aut qui aliter. §. i. ⁊ hoc puto ſatis equū q̄ vbi equitas mouerit iudicē q̄ ipſe faciat talē interrogationē[l]. ar. l. pe. §. ꝺe inter. acti. et ar. l. certū. §. ꝺe ꝺfeſſ. et. l. prētor edixit. in p̄in. ꝺe iniur. et ꝺebet iudex hoc facere; q⁹ in libello ꝺebēt exprimi ea ꝓ q̄ ꝺefenſio non auferať reo. vt. l. iij. §. i. §. ꝺe eo quod cer. loco. ſinautē iudex accuſatorez nollet cogere ad hoc; tūc ſiquidem delictū probať ꝓ meā confeſſionē tantū; tunc intentio rei confitentis eſt optime fundata. quia eius cōfeſſio ꝺebet intelligi ſcōm ſuam intentionē. vt. l. ſiquis intentōne. §. ꝺe iudi. et ideo ꝺebet intelligi ipm eſſe cōfeſſum ꝺe illo vulnere; qō probauit poſtea ad ſui ꝺefenſionez ſe feciſſe. Si vero crimē probať cōtra reū per teſtes tūc ſi reus vult q̄ eius exceptio cōcludat ꝺebet eſſe cautus in formādo articulos vt ꝺcludat ſic ꝺicēꝺo q̄ vna tātū rixa interuenit inter me et te in qua fuerūt pñtes teſtes tales in accuſatōe aſcripti. Item q̄ in illa rixa ego fui p̄mus inſultat⁹ a te. teſtes ergo p̄mi ex parte accuſatoris hoc de facili probabunt. ſ. vulnus eſſe factū ſi verū eſt. et alij teſtes poterūt ꝓbare ꝺefenſionē. vt. ꝺ. c. cū iohānes. ꝺe fide inſtru. in ꝺubio autē ſi nō apparet ꝺe prioritate et poſteriorītate; quid iuris ſit ꝺixi in. l. non ſolum. §. ſed vt probari. §. ꝺe no. ope. nun. Item ꝺicit hic inchoatas. quero qualiter ꝺicit hic p̄ima accuſatio inchoata. ꝺicit Ja. ꝺe are. hic per liť. ꝓteſ. ego puto ſatis eſſe inchoatā per ſolam inſcriptionē. vt. l. neganda. in fi. C. qui accu. nō poſ. alias inſcriptio quā permittit illa. l. nihil operareť. ¶ Vlteri⁹ quidam determinat per hanc gl. ſ. vltimā hui⁹. l. vnā notandā. q. quidā exbannitus eſt de ciuitate iſta in perſona accuſať ꝺe aliquo crimīe de nouo hic. vtrum iuder poſſit ſibi dare licētiā veniēdi[m]. quidā ꝺicunt ꝺe hoc eſſe caſum in auť. de man. p̄in. §. neq⁹ autez homicidiū. col. iij. Sed illa. l. nihil facit. q⁹ loquitur de fidantia que dať a parte. ſed. q. noſtra loq̄tur de ea que dať a iudice. Preterea ibi loq̄tur qñ dať fidantia vt effugiat cognitionē delicti qō nō pōt fieri. hic vero de fidantia que dať vt cognoſcať ꝺe delicto. et ideo vi ꝺr q̄ poſſit dari per hūc tex. cū glo. q̄ ꝺicit q⁹ ille qui ꝺebet ꝺeportari differť ei⁹ pena vt poſſit accuſare et pmittiť ei ſtare in ciuitate. Sol. diſputauit hāc. q. ⁊ determīauit ſic. aut ē tale crimē in quo nō admittať ꝓcurator ⁊ ꝺebet dari fidātia vt. l. i. §. remouet. §. ꝺe poſtu. vbi ꝺeportat⁹ remouetur a poſtulādo niſi prop̄ ſe. Item probať per glo. iſtā. ſi vero eſt crimē in quo pōt ꝓcurator interuenire nō pōt dari fidātia p hāc gl. probať p. l. papinian⁹ exuli. §. ꝺe mi. Si enī ibi eſſet cert⁹ caſus ꝺe fidātia: tūc ille iuriſcō. q̄ reprēdit alterū ꝺe inſufficientia ꝺebēret reprehendi etiā ipe ꝺe inſufficiētia

m Licētiam veniēdi. vtrū iuder poſſit dare licētiaz bānito vt veniat. adō ter. in. l. relegati. in fi. ꝺe pēis. et ibi vi ꝺ io. an. in ti. ꝺe accuſat. l. tertia pte. in ver. ſe q̄tur. et ver. ſi bānit⁹. ⁊ gui. et cy. in. l. iij. § nō fuit. ꝺ dolo. et ibi ꝺixi poſt bar. vi ꝺ oīno bal. ꝺe pa. ſtan. in ver. ſz diſpēſari ⁊c. Item adde qō ter. in. c. ex tranſmiſſa. ꝺe reſ. ſpoli. ꝺicit q̄ q̄s nō teneť credere ſaluo ꝺducto vt ſe cōmittat capitali inimico. ⁊ hī in. c. accedens. vt lit. nō ꝓte. vi ꝺe ludo. in. l. iij. §. ſi ſeruꝰ. ꝺe acq. poſſ. et in. l. recuſare. §. ſi q̄s alio. ad trebel. et vide gl. iij. qōe. i. horta⁹mur. barto. ⁊ ange. in. l. i. j. ad. l. iul. mai. bart. in. l. ſz ſi filius. §. ſi penā. ꝺe in ius vo. ꝺicē q̄ nō pōt dari ſecuritas bānito veniendi ad

agendū. et vide gl. xxiij. q. ij. c. ſiue al's ſicē. ⁊ in. c. ex pte. cl. i. ꝺe appel. et in. c. ad apoſtolice. ꝺe re iudi. in. vi. in glo. in ver. rutam.

l Faciat talē interrogationē. adde qō ſali. ꝓ. ꝺ. l. pe. que nitiť eq̄tati. ꝺixit q̄ nō putat bñ iudicē facere ſi pri⁹ ꝺe cōfeſ.

nō iudex pōt. adde qō ang. in. q. bā niti. in. v. q. dicere videt cōtrariū maxime in iudice q̄ superiorē hz. et videbar. in. l. reos in. xij. colū. in ver. itē quero an pcura. C. de accusa. ad de q̄ bānit' hñs securitatem ad tp̄us semp tñ dicit durare bānitus. vt not. bal. in. l. pe. C de cur. fur. itē p hāc glo. habes q̄ ille q̄ detinet in carcere non pōt citari rē. vide ale. in. l. cum q̄s. de in ius voc. et fa. ista gl. an si aliq̄s bannitus est ppt̄ ptumaciā in vno loco ibi possit citari, io. an. tenet q̄ non in spec. de accusa. §. tractādum. ver. q̄d si bānit'. et vide in spec. ad fin. de sepul. vio. et lali' p ang. in. q. bonoñ. in. iij. q. no. do. anto. in. c. de his, ō accusa.

Defūcto. No. hāc l. q̄ facit contra illos qui faciūt suspēdi mortuos. de q̄ p imol. hic et alex. in l. ij. C. qui tes. fa. pos.

p Nō ob. l. ibi sil'e habetis in. l. iij. §. idem scribit. no. q̄ rōne q̄ si ptractus q̄ dz celebrari iter defuncti et fiscū pena i criali trāsit cū tñi posuerit duos casus in quibus alii iurisco. reprehēdit de insufficiētia. dico tñ q̄ fidātia si detur est seruāda: ita dicit ipe lz dari nō debeat. ego añ dico q̄ iudex pōt' dare indistincte fidātiā si velit. ar. hui'. l. cū sua gl. nā inuestigādo crimē pñtia pso ne multū facit q̄ trepidatōe quo vultu loq̄tur. vt. l. de minore. §. tormēta. j. de qōnib'. et iō cū sint q̄dā que p procuratorē nō pñt exp edīri iudex si vult pt dare fidātiā p hāc. l. cū sua gl. C Ulteri' habes ex hac gl. q̄ in casib' in q̄bus seru' pōt esse in iudicio illis casib' pōt dare procuratorē, nā vides q̄ ille qui amisit libertatē pōt dare procuratorē ad accusandū p hāc generalitatē q̄ q̄cunq3 hz actiones in ea pōt pstituere procuratorē siue sit seru' siue liber. facit. l. si dom'. §. pe. s. de iniur. p hoc etiā. s. rē ra. ha. l. iij. circa prin. ad idē facit de ma. vindic. l. etiaz. §. abiis. et qō no. in. l. diu'. §. fi. s. q̄ pe. tu. et extra de resti. spo. c. ex parte. C Itē p hāc glo. habes q̄ ille q̄ detinetur in carcerib' cōis pter aliquā dēnationē si citat ibi et nō cōparet putet sibi cū possit procuratorē mittere. hoc tangā in. l. ij. circa fi. de cust. reo. C Ultimo facit. l. nra in ar. ad. q. aliq̄s accusauit aliquez pēdēte actōe accusator est exbānit' an debeat sup accusatōe procedi. hic tex. facit q̄ sic ibi: inchoatis rē dicā in. l. vrāius. de fideiuss. Ultimo vide gl. super verbo inchoatas. et dic ibi est infamat': imo rē si fuerit infamat' cū accusatio fuerit inchoata añ dānationē. vt dictū est. s. e. gl. qñ accusabat accusatorez suū. Itē istud q̄ dz q̄ pōt dtra aliū inscribere accusatio. añ dānationē. dicit Jo. est verū añ dānationē et anteq̄ sit in cā dclusum. q̄ satis placet. p hoc induco. c. pastoralis. extra de cau. pos. et ppriē. rē dixi circa hoc in. l. naturalit'. §. nihil cōe. de acq̄. possess. nō habetis hic alia.

Defuncto No. q̄ defuncto reo est extincta pēa. sil'e habuistis. s. e. l. iij. put est in lra ptimit'. C Qp. de. l. ex iudicioz. in pn̄. j. ti. i. so. gl. b loq̄tur i reo defūcto añ sniam. sz dzia loq̄tur in reo defuncto post sniaz. tūc essi remanet pena pecūiaria. in q̄busdā etiā casibus etiā mortuo reo añ sniam durat pena: q̄ casus in illa. l. enumerant'. C Itē op. et videt q̄ pena duret indistincte. vt. l. defunct'. C. si reus vel ac. mor. fue. rē l. fi. j. de bo. eo. so. b loq̄tur in eo q̄ morit' casu. dzia loquunt' in eis q̄ se occiderūt vel mortē sibi dsciuerūt C Qp. et istud dz. est in se. §. et vidz q̄ pena pecūiaria indistincte duret. vt. l. fi. C. si re' vel ac. mor. fue. rē l. iij. si pē. ap. mors iter. Aduerte circa hoc sūt opi. q̄dā vt hic. fatent' dz. q̄ hic dz intelligi in pena corporali: ibi in pecūiaria. alij vt cyprian' antiqu' glosator dicit q̄ hoc dz intelligi in pēa corporali et in pecuniaria. glo. hic non bñ se firmat. sz. j. ti. pri. l. ex iudicioz. in fi. tenet exp̄sse opi. cyprianī. cy. tangit hanc. q. C. ex delic. defunc. l. i. et ibi dicit multa verba: et finaliter nihil dcludit. ego teneo opi. cyprianī quā tenet gl. j. pri. in. l. ex iudicioz. in fi. q̄ hic intelligat de pena corporali et pecūiaria. hoc pbo p. l. ex iudicioz. j. ti. pri. in prin. q̄ dicit q̄ ex publico iudicio pena nō trāsit dz heredes nisi facta dēnatōe. sz in publicis iudiciis etiā est qñq3 pena pecuniaria. vt. s. e. l. ij. et. l. ij. j. ad. l. iul'. de ano. ergo pz q̄ dz here des pena pecuniaria nō transit. pterea est casus recte intelligēdo. l. ei' qui delatorē. j. de iur. fis. nō ob. P ll. dzie videlz. l. vlti. C. si re. vl' accu. mor. fue. et. l. iij. C. si pē. ap. qz ille. ll. intelligunt' qñ iam lata est snīa a qua est appellatū. sil'e habetis in. l. iij. §. idē scribit. s. de pecu. vbi ex delicto nō dat' actio de peculio nisi dēnatōe secuta. rō qz secuta dēnatōe iā incipit teneri ex q̄si dctu. ideo transit dtra heredē.

In quacūq3 No. §. est iste. pōe casum reus principal' mortu' est volo agere dtra heredē ex hoc edicto. an debeo agere corā iudice cāz ciuilīū. Rñ. iurisco sulti q̄ dbeo agere corā iudice cāz ciuilīū. C Qp. si crimē est extinctū. ergo de eo nō debet cognosci. vt. s. pri. so. nō dz cognosci crialiter sz pōt cognosci agēdo ciuilit' dtra heredē in casib' in q̄bus pōt agi dz heredes vtiliter vt dz defunctū. vel si ad heredē aliq̄d puenit. vt. l. i. C. ex delic. defun. C Secdo extra glo. opp. q̄ iudex maleficioz debeat cognoscere dē restituēda. vt. l. iterdū. §. qui furē. s. de fur. so. qñ principal' delinq̄ns vinit: tūc iudex maleficioz cognoscit principal' de delicto. secūdario seu incidēteret de re restituenda vt hic. et. l. solem'. §. latrūculatoz. s. de iudi. tene bene mēti.

Infamem Dānat' publico iudicio est infamis. sec' si priuatoz: nisi sit tale crimē cuius ciuilis actio infamaret h. d. Et diuidit in duas ptes. primo ponit vnū dictū in publicis iudicijs. secdo aliud in iudicijs priuatis. secūda ibi. ita q3. et est ista. l. multū notanda. C No. q̄ dēnat' de maleficio fit infamis. dz hic q̄ dānat' publico iudicio sit infamis. dtra. s. de ritu nup. l. palā. §. siqua. dicit gl. ibi est infamis in veritate. sz nō habet tanq̄ infamis quo ad mimoniū: et bñ dicit. C Itē op. j. e. l. fi. vbi dānat' ex publico iudicio nō est infamis. so. ibi spālis casus est in patre. C Itē op. dz b q̄ dānat' de priuato crimie nō est infamis. s. dānat' de crie priuato cōiter coherēt in corp'. vt. l. vl. s. de iniur. et. l. vl. s. de fur. ergo videt infamis. vt. l. ictus. s. de his q̄ not. infa. dicit gl. q̄ b dicit dānatū: itellige nō punitū. tūc enī essz infamis ex genere pene. Aduerte videte licz q̄s sit punit' rē ex pūltōe seq̄tur ictus fustiū' vel alia coertio in corpus: nō tñ est infamis nisi cā pcedēs fit talis ex q̄ infamaret' si ordīarie dānaret'. vt. l. ictus. in tex. et glo. vñ hic nō curo sit punit' vel nō. qz ictus fustiū nō infamat: nisi pcedat cā abilis ad infamiaz inducēdā. Itē dz hic nisi id crimē ex ea accusatōe descēdat rē. et sic inuit q̄ crimē ex accusatōe descēdat. dtra imo accusatio descēdit ex crimie. vt instit. de ob. q̄ ex deli. nas. in rubro rē nigro. et. l. ex malefijs de act. et ob. hui' timoze gl. expōit hoc duob' modis: vt in ea habetis. C Itē opp. dz hic veluti furti vi bo. ra. iniuriarū innuit q̄ actio vi bo. rapto. descēdat ex crimie priuato. dtra imo descēdit ex crimie publico cū rapt' sit crimē. l. iul'. de vi pub. vl' vi priua. vt. j. ad. l. iul'. de vi pub. et vi priua. dicit gl. in tellige de tali rapina q̄ nō cadat in crimē publicuz vt. l. si q̄s ex domo. s. de fur. vt si aliq̄s iuit ad domū causa rapiēdi et neminē inuenit. C His expeditis venio ad qōnes glo. Quero dz hic dānatus de crimie publico est infamis. q̄ro an sit verū siue ciuiliter siue crimialiter agat' cū in crimine posit agi ciuiliter. vt in. l. q̄ noie. j. de fal. dicit gl. siue ciuiliter siue criminaliter dēnet' semp est infamis. ita dicit glo. quidā reprehendūt hāc glo. nā cū in iudicijs publicis agat actōe in factū ciuilit'. vt. l. q̄ nomie. j. de falsis. actio in factū nō infamat. iō dat' dtra patrez vel patronū q̄ nō infamat. vt. l. nō dz. s. de dolo. et lō si ciuilit' dēnet' nō est infamis. ita dic iac. de ra. videte actio in factū q̄ dat' dtra patrē vel patronū tēperat' verbis vt boue fidei mētio fiat. vt. l. nō dz. in fi. s. de dolo. q̄si dicat dtra patrē dcludit' p medium bone fidei. qz bō fidei nō dgruit vt ipe cū alie na iactura locupleti. iō nō infamat. sz actōes in fctūm que nō tpant' verbis sz directo orīunt' ex delicto alteri' infamāt. qz sufficit q̄ habeāt cām publici iudi

Infamē, bñ dicit. in. l. sz tutor. C. de iter. matri. in fi. q̄ cō fess. in act. ciuili famosa ē infamis.

Item quero. De hac. q. et solu. vide in. l. etiã. C. de fur. et ange. in. l. si vacãtia. in fi. C. de bo. va. li. r. et bal. in. l. ictus. de infa. et ibi etiã bar. in fi. et adde bal. in. l. edita. C. de eden. in. vij. col. et spec. in ti. de sent. S. i. ver. q̃d de istis. p sali. in. l. ea quidẽ. ver. que p pt̃. et ver. vltio q̃ro. de accusa. et bal. in. l. certa. C. qñ p̃uo. nõ est necesse. et in. l. i. C. de calũ. et in. l. fi. C. de suspec. tu. gl. et bart. in. l. i. C. si tutor nõ gess. et vide bal. et ang. in l. ij. de infa. et gl. in hac materia iuris. qz nõ sunt vere infames ifamia iuris. qz bannus nõ est pena sz mulcta ppter cõtumaciã. et vi de ang. et bal. in. l. ictus fustib. de ifa. et gl. in. l. fi. C. de ca. tex. cõ gl. in. l. athletas. S. calũniatores. s. de his q̃ no. ifa. vide bitis. j. e. l. vl. p locũ a spali. nã ibi est spale in pse q̃ nõ efficit̃ ifamis. ergo in ꝺrio est ius cõe. p terea sz variet̃ mod⁹ p̃cedẽdi nõ variat̃ pena. vt. l. nec exp̃ssũ est in. l. j. e. Item penã ipsam. l. iponit q̃ ex ptãte iudicis nõ depẽdet: qz qõ facti in arbitrio iudicis est nõ iuris auctoritas. vt. l. i. S. i. ad turpil. p terea nõ dispẽsat̃ sup infamiã ex mõ p̃cedẽdi. sz alia cã cognita. vt. l. q̃d ergo. S. pena grauior. s. de his q̃ no. infa. p̃terea verba edicti ꝓtoris dicũt dãnat⁹ publico iudicio est infamis. vt. l. i. s. de his q̃ no. ifa. sz dãnat⁹ ex inq̃sitõe est dãnat⁹ de publico iudicio. ergo ꝛc. succedit essi inq̃sitio in locũ accusatois. vt. l. ij. S. si publico. j. de adul. ergo ei⁹ naturaz et officiũ assumit. vt. s. si q̃s caut. l. si eũ. S. q̃ iniuriarũ. nõ ob. ꝓtraria in. l. i. C. si tu. nõ gess. qz ibi nõ dicit q̃ nõ sit infamis. nõ ob. gl. in ꝺ. alle. qz debẽt intelligi fm hãc distinctionẽ. nõ ob. qõ ꝺr q̃ ppt̃ grauamẽ iudex vid⁹ dispẽsare cũ ifamia. qz grauamẽ ꝓsti tes in ordie p̃cedẽdi nõ dispẽsat cũ infamia. vt. j. e. l. ordo. Alteri⁹ q̃ro vtrũ dãnat⁹ pẽa alicuius statuti sit ifamis. cõiter aduocati dicũt q̃ nõ: qz cõditio nõ infamat. vt. l. cessat. de ac. et obli. sz in casu ꝓposito dãnat⁹ est ꝓditõe ex. l. ergo ꝛc. et istud dicũ vt hic ꝺr. sz nõ sit publicũ iudiciũ. iõ glo. bñ diꝯ cit⁹. Item ꝺr hic nisi sit crimẽ ex quo actio ciuilis ifamat. q̃ro q̃ sunt crimia ex q̃bus actio ciuilis ifamat et q̃ nõ. tu hẽs hic gl. q̃ põit exempla clarissime. Extra gl. p̃cedo. et q̃ro vtrũ sit aliqꝺ crimẽ publicum qꝺ nõ infamet. gl. vacillat de. l. iul⁹. de vi p̃ua. finaliter determiat q̃ ifamat. ita no. in. l. si p̃ses. j. de penis. Item q̃ro⁹ vtrũ dãnat⁹ ex inq̃sitõe sit infamis gl. s. de suspe. tu. l. iij. S. pterea. videt̃ tenere q̃ non ꝛ ꝺy. ibi. ꝺicit q̃ illa gl. nõ est alibi. sz idẽ tenet in. l. vlti. C. de suspec. tu. et. l. ij. C. de mõ mulc. Ly. tz opi. ꝺy. in. ꝺ. l. fi. C. de suspe. tu. tali rõe qñ iudex grauat reũ pl⁹ debito videt̃ sup infamia dispẽsare. vt. l. q̃d ergo. S. pena grauior. s. de his q̃ no. ifa. sz inq̃rẽdo iudex grauat reũ: qñ de maleficijs nõ ꝺz fine accusatore cognosci. vt. l. rescripto. S. si q̃s accusatorem. j. de mu. ꝛ ho. Ex hoc ꝺcludit̃ q̃ nõ sit infamis. Cõtrariũ vid⁹ tenere Ol. ꝛ andre. de pisis. rõ: qz non ꝺz ispici ordo p̃cedẽdi. qz si hoc esset verũ null⁹ hodie ꝺdẽnat⁹ etiã p accusationẽ esset infamis. qz cessat ordo antiqu⁹. vt. j. l. p̃xi. ego alit̃ dico et sic. qñz q̃s est dãnat⁹ ex inq̃sitõe et punit⁹ aliq̃ cohertõne q̃ eũ infamat. et tũc est infamis. vt. l. ict⁹ fustib. vnõ illi q̃ hodie mitriãt̃ puto q̃ sint infames lz mitrientur ex inq̃sitõe. si aũt nõ est punit⁹ sz solũ ꝺdẽnat⁹. aduerte qñqz inq̃sitio p̃mittit̃ tanq̃ iudiciũ p se separatũ a iudicio publico. exẽplũ in. l. nullũ. C. de testi. et qõ ibi no. in vl. gl. vbi ꝺr q̃ ille q̃ tulit falsum testimoniũ dãnat̃ offõ iudicis. qz aures iudicis offendit. nõ aũt. l. coner̃. de fal. sed solũ qz aures iudicis offendit offõ iudicis punit̃: tũc nõ infamat̃. rõ qz nõ est ꝺ dãnat⁹ publico iudicio. ergo nõ est ifamis vt h̃. Si vero inq̃sitio succedit⁹ directo i locũ actõnis publici iudicij: tũc dãnat⁹ est infamis. ꝛ p̃bo p tex. cũ gl. in. l. athletas. S. calũniatores. s. de his q̃ no. ifa. vide bitis. j. e. l. vl. p locũ a spali. nã ibi est spale in pse q̃ nõ efficit̃ ifamis. ergo in ꝺrio est ius cõe. p terea lz variet̃ mod⁹ p̃cedẽdi nõ variat̃ pena. vt. l. nec exp̃ssũ est in. l. j. e. Item penã ipsam. l. iponit q̃ ex ptãte iudicis nõ depẽdet: qz qõ facti in arbitrio iudicis est nõ iuris auctoritas. vt. l. i. S. i. ad turpil. p terea nõ dispẽsat̃ sup infamiã ex mõ p̃cedẽdi. sz alias cã cognita. vt. l. q̃d ergo. S. pena grauior. s. de his q̃ no. infa. p̃terea verba edicti ꝓtoris dicũt dãnat⁹ publico iudicio est infamis. vt. l. i. s. de his q̃ no. ifa. sz dãnat⁹ ex inq̃sitõe est dãnat⁹ de publico iudicio. ergo ꝛc. succedit essi inq̃sitio in locũ accusatoris. vt. l. ij. S. si publico. j. de adul. ergo ei⁹ naturaz et officiũ assumit. vt. s. si q̃s caut. l. si eũ. S. q̃ iniuriarũ. nõ ob. ꝓtraria in. l. i. C. si tu. nõ gess. qz ibi nõ dicit̃ q̃ nõ sit infamis. nõ ob. gl. in ꝺ. alle. qz debẽt intelligi fm hãc distinctionẽ. nõ ob. qõ ꝺr q̃ ppt̃ grauamẽ iudex vid⁹ dispẽsare cũ ifamia. qz grauamẽ ꝓstites in ordie p̃cedẽdi nõ dispẽsat cũ infamia. vt. j. e. l. ordo. Alteri⁹ q̃ro vtrũ dãnat⁹ pẽa alicuius statuti sit ifamis. cõiter aduocati dicũt q̃ nõ: qz cõditio nõ infamat. vt. l. cessat. de ac. et obli. sz in casu ꝓposito dãnat⁹ est ꝺditõe ex. l. ergo ꝛc. et istud dicũ vt hic ꝺr. sic tenuisset. Aduertevt alias dixi regula est q̃ dãnat⁹ publico iudicio est infamis. vt. l. i. s. de his q̃ no. infa. et ꝓbat̃ hac. l. si ergo aliqs dãnat̃ ex forma statuti videdũ est an sit dãnat⁹ publico iudicio. de hoc dixi. s. eo. l. i. ꝛ si repit̃ dãnatũ publico iudicio est infamis. alias nõ. Quero vtrũ ꝓfessus de crimĩe sit ifamis si nõ est secuta sntia. glo. in. l. ict⁹ fustiũ. vid⁹ tenere q̃ sic. Idẽ azo in sũma. et idẽ vid⁹ tenere ĩno. extra de pe. c. sup his. qõ vid⁹ ꝓbari p. l. qñ. s. de his q̃ no. infa. In ꝺrio vid⁹ tex. in. l. si reos. s. de ꝓcur. vbi ꝺici vid⁹ in tex. q̃ ꝓfessus ꝺ crimine nõ sit infamis. Aduerte ꝓfessus de crĩe extra iudiciũ in duob⁹ tñ casib⁹ est infamis. prim⁹ si p⁹ ꝓfessionẽ secuta est castigatio. vt. l. ict⁹ fustiũ. cũ sua gl. Secũd⁹ si hoc ꝓfitet̃ pacisc̃do de crĩe. vt. l. qñ. et vid⁹ colligi ex verbis p̃toris. in. l. i. s. de his q̃ no. infa. q̃ ꝺicũt dãnat⁹ pact⁹ ve: alias sec⁹. Si vero ꝓfitet̃ in iudicio nõ est infamis. nã edictũ p̃toris requirit ad hoc vt q̃s sit infamis q̃ sit de crimĩe dãnat⁹. vt. l. i. de his q̃ no. infa. mõ in accusatõe criali ꝓfessus de crimĩe nõ est dãnat⁹ nec habet̃ p dãnato. vt. l. si ꝓfessus. j. ti. ij. ergo nõ est infamis. sz in ciuilib⁹ cũ ꝓfessus habeat̃ p uicto ꝛ ꝺdẽnato. vt. l. i. C. de ꝓfes. ꝺicerẽ eũ infamem. et sic ĩtelligo gl. p̃dictas si possent ad hoc adaptari: alias male ꝺicerẽt. nõ ob. l. si re⁹. s. ꝺ p̃cu. qz aliꝺ est ꝓfiteri. aliꝺ soluere. ille. n. q̃ ꝓfitet̃ vl̃ ꝓfitet̃ vt dãnet̃ vl̃ vt hẽat̃ p dãnato. merito cũ sit dãnat⁹ efficit̃ ifamis ex edicto p̃toris. sz si vult soluere tũc nõ ꝓfitet̃ vt ꝺdẽnet̃ vl̃ p ꝺdẽnato habeat̃. sz vt p̃pt̃ solutionẽ iudiciũ euadat. et iste nõ est ifamis ex edicto p̃toris: qz nõ est dãnat⁹ sed videt̃ magis absolut⁹. absoluet̃ enĩ ab instantia iudicij. vt insti. de ppe. ꝛ tẽ. ac. S. fi. et iõ remediũ est si aliqs ꝺz dãnari vt soluat⁹ añ ꝺdẽnationẽ vt iudiciũ euadat: ꝛ sic absoluet̃: qz soluit et nõ erit ifamis vt. ꝺ. l. si re⁹. s. de ꝓcu. ꝛ tene mẽti hãc p̃acticã. Item ꝺicit̃ h̃ dãnat⁹ de crimĩe iniuriarũ est infamis. Quero vtrũ dãnat⁹ de crimĩe iniuriarũ ꝓ modicis verbis iniuriosis fiat ifamis. Rñ. tex. videt̃ q̃ sic. in. c. cũ te. extra de re iudi. et iõ tũc ne aliqs sit infamis erit remediũ q̃ soluat anteq̃ ꝺdẽnet̃. et tũc absoluet̃ qz soluit. vt. l. si reus Quero q̃s possit sup infamia dispẽsare. Rñ. tex. ꝺicit q̃ solus p̃ncep⁹ vel senat⁹. vt. l. i. S. pe. s. de postulã. Idẽ ꝺicemus de papa in terris eccl̃ie: qz põt cũ infamib⁹ ꝺispẽsare. idẽ in collegio cardinaliũ vacãte pastore. secus in regib⁹ et p̃ncipib⁹. ita tenet Inn. in. ꝺ. c. cũ te. de re iudi. Quero vtruz ciuitas vna possit infamiã irrogare vel sup infamia dispẽsare. vid⁹ q̃ nõ: qz ciuitas vna nõ põt facere statutũ sup his q̃ nõ sunt sue iurisditõis. vt. l. fi. et ibi no. s. de iurisꝺ. om. iud. et. l. cũ vn⁹. S. pe. s. de bo. auc. iud. pos. sz cã infamie nõ est de iurisditõe ciuitatis cũ sit reserua ta p̃ncipi. vt. l. i. S. pe. de postu. ergo ꝛc. sol. ꝺicerẽ cũ q̃libet ciuitas italie hodie et p̃cipue in tuscia dominũ nõ recognoscat in seipsa hz liberũ pplm ꝛ hz merũ imperiũ in seipsa. et tantã ptãtem hz in pplo q̃tam impator in vniuerso. vt. l. hostes. et ibi no. j. Sol. ꝺicerẽ. Qꝺ an sit verũ et an possit sup infamia dispẽsare. adde qꝺ idẽ voluit bar. in. l. iij. in fi. de testi. sz ꝓtrariũ voluit in. l. i. S. de q̃. s. de postu. et in. l. acta. S. ob ampliãda. s. de iudi. et adde qꝺ ex verbis bal. in. l. generali. r. C. de sen. pas. ꝺicte ꝺfinitates possent. re

l. i. C. de calũ. et in. ꝺ. l. etiã. de fur. C. et plene p bal. in. l. cũ mulier. in añpe. ꝛ vl. col. s. so. ma. ꝛ vide bal. i addi. spe. in ti. de sen. pla. in. iiij. col. cũ seq. v Et soluat. Qñ q̃s inq̃rit̃ de delicto ne efficiat̃ infamis ꝺz p̃ꝛio soluere. ꝛ sic vide. l. si re⁹ pat⁹. de ꝓcu. adde bal. in. l. i. C. de dolo. ꝛ bar. in. l. ea q̃. C. de cõdi. inde. in fi. et in. ꝺ. l. si re⁹. p bal. in. l. vtiq;. de rei vẽ. vid⁹ alias am cautelam p euitãdo infamiã. in. ꝺ. l. furti. s. de infa. in. S. aliẽo. in fi. vbi bar. x Est ifamis vide in. l. de curiões. ex q̃. cau. ifa. irro. y Sol⁹ p̃nceps. vtrum p̃nceps possit restituere infamẽ. adde qꝺ fran. ꝺ pisis disputando dixit q̃ sic: nisi illa infamia sit contracta certo loco: qz ꝺ ea nõ vident̃ legislatores cõsiderasse. ar. l. cuz aquil. de trãslac. et alĩ. tex. optimuz i. c. ꝺño guerrã. in ti. hic fi. lex ꝓadi: ibi vel a rege. et fuit ꝓsultum verone p singlares viros et vide p archi. ij. q. iij. c. nõdũ. p pau. de liaza. et p imo. in. c. veniens. de fil. presby. et alĩ q̃d ĩ. c. diuersis fallacijs. de cle. ꝓiu. et in. c. sũm⁹ põtifex. de sen. excõ. archi. xi q. i. c. si q̃s. et xij. q. i. c. eos sed an possit peti p p̃cur. vide p spe. in ti. de restit. in inte. S. si quis aũt. ver. q̃d ꝺ eo. alexã. de imol.

s Jnq̃sitio succedit. Add de qꝺ voluit bal. in au t. ei q̃. als q̃cũq;. in fi. de epi. ꝛ cle. ꝺũ ꝺic q̃ ꝺ bãnili q̃ ꝺ p dant ea q̃ sũt iuris: tñ non sunt infames nisi. de facto facit qꝺ not. in. l. i. C. ꝺ mõ mulc. et in. l. iureuxor. in pe. col. C. ꝺ testi. ꝺicit tñ q̃ tales damnati fm verã opi. nõ sunt vere infames ifamia iuris. qz bannus nõ est pena sz mulcta ppter cõtumaciã. ꝛ vi de ang. et. ꝛ imo. b. ad fi. ꝛ bal. in. l. ictus fustiũ. de ifa. bal. p illũ tex. et gl. in. l. fi. ꝺ q̃. reis. bal. in. l. i. C. de ca lum.

t Ly. sic teneq̃isse. Adde bar. vbi scripsi in. l. i. s. e. et q̃ nõ sit infamis repit̃ ꝺr. ꝺsuluisse vt refert bar. in suo ꝺsi. in c. si ioh. vbi ꝺicit hãc esse cõem opi. et ibi põit an dãnat⁹ abñs efficiat̃ infamis. de quo p spec. in ti. de sen. S. i. ver. q̃d de istis. et qꝺ habet̃ in. l. fi. de req̃r. reis. ꝛ vide bal. in. l. i. C. de ser. reipu. manu. et qꝺ no. bal. in. l. etiã. C. de fur. et in. l. acta. C. qñ p̃uo. vbi etiã ꝺdẽnato ex ordinẽ ex forma statuti. ꝛ bal. in

ouci ad concordiã. videlz q̃ ciuitas põt restituere honorẽ illius loci nõ aũt famã sim pr̃i: et ita etiã in hoc vltio intelligiẽ qõ voluit in. d. l. acta. et vide bal. in. c. iniuria. de pa. iura. fir. et bal. in. l. ij. in vlti. col. C. de pe. iudi. et bal. in. vl. et añpe. car. in. l. cuz mulier. so. ma. et bar. ī. l. fi. C. de sen. paſ. et de hac. q. vide īno. in. c. cũ ea. versus fi. de re iudi.

I Nter ac cusatorẽ quero q̃liter. no. de mõ citandi. z vide ymo. in. l. qui añ kalẽdas. de ver. ob. et qõ no. bar. in extrauag. ad repr̃i. in ver. z per edicta. Item no. q̃ statutuz põt dare certum modũ citãdi ſm bal. in. l. i. in. ij. colũ. C. quõ et qñ iu. p bal. p' glo. in. l. ſi accusatorib'. in. ij. col. et ibi cy. C. de accuſ.

b Placz mihi. Abũtem põt citare iudex in criãlibus vna vice p oĩb'. qõ tenuit bal. in l. ij. in vl. col. ad fi. C. quõ et qñ iudex. vbi ſequitur archi.

c In autentica. vide no. bar. in. d. auten. q̃ ſemel. in. i. col.

d Vtrũ debeat. vtruz in citatione debeat mitti copia inquiſitõnis. vide per bart. in extrauag. ad repr̃imẽ. in verbo ſup dicto crimine. Pe. ô anch. in cle. i. de ſo. cõpe. ymo. hic z ſali. in. l. abũtẽ. C. de accuſa. Bald. in. l. ij. C. de exhib. re. aliquid p ymo. in. l. ſi finita. §. ſi plures. in. vi. col.

de capti. an aũt tales infames põſſint cõficere inſtrumẽta. dicã. j. ad. l. iuſt. repetũ. l. eadẽ.

Mo. q̃ lz variẽt ordo ꝓcedendi

O Rdo nõ tñ variaſ ptãs. l. tene mẽti.

Difficilis. l. eſt.

I Nter accusatorẽ. et hz duas lec. in glo. ſm primã. lec. l. iſta diuidiſ ī duas partes pr̃icipales. pr̃io vnũ dictũ põit. ſcõo põit aliõ dictũ diſtinctũ et ſeparatũ a pr̃io dicto. z ſm iſtã põe caſum. Et ſm hãc lec. pr̃io no. q̃ libet admittiẽ ꝓ abũte ad allegãdas cãs abũtie. õ hº tñ dicã ī. §. ad crimẽ. iõ hic obmitto. Scõo no. q̃ trina citatio nõ ſufficit ad faciẽdũ aliquẽ ꝓdẽnari. et. ſm hãc lec. habetis in lſa nec. Scõm aliã lec. h̃. l. diuidiſ in duas ptes. pr̃io põit vnũ dictũ. ſcõo põit effectũ illi' dicti: et ſm hoc debetis hſe in lſa: ne p triduũ ꝛc. et ibi eſt ſcõa ps ſm hãc lec. Tho. q̃ abñs poſt triñã citatinnẽ nõ ꝓdẽnaſ ſi aliq̃s alleget cãs abũtie. ſec' ſi nõ allegaret cãs abũtie. Vides ergo q̃ hꝫ ſe cũda lec. ꝺdicit pr̃ime. q̃re p declaratõe q̃ro q̃ iſtarũ ſit verior. q̃dã tenẽt vnã et q̃dã tenẽt aliã. et glo. ſe nõ firmat. tu vero dicas ſic: ſiq̃dẽ intelligis nr̃az l. q̃ accuſatio eſſet ꝓpoſita de crimĩe cui' pẽa eſſet a relegatõe ſup̃. ī q̃ abñs nõ põt dãnari. tũc pr̃ima lec ꝓcedit ſine ſcrupulo: q: poſt triñã citationẽ nõ dãnabiſ re' vl' accuſator. Si vero intelligas in crimine cui' pẽa ẽ a relegatõe ĩfra. ī q̃ abñs põt dãnari. Hic aduerte. aut tu vis reũ abũtẽ ꝓdẽnare ſolũ ex illa cã: q: ter citatus nõ cõparet: z tũc nõ põt fieri. et hoc mõ ꝓcedit pr̃ia lec. Si vero velles eũ dãnare: q: citat' nõ cõparet et iudex ꝺ eũ abũtem de maleficio plenas ꝓbatões inuenerit. tunc abñs pt ꝓdẽnari. vt. l. abũtem. j. de penis. niſi aliq̃s accuſator iuſtas cãs abũtie allegaret: q: tũc expectaretur vt hac. l. et hoc mõ ſcõa lec. ꝓcedit. Procedo vltrius ꝺ: hic nec poſt triduũ p ſingulos dies ꝛc. q̃ro q̃liter[a] fiat iſta citatio. tres opi. ſunt. q̃dã dixerũt q̃ citaſ trib' dieb' nouẽ vicib'. ſ. p ſingulos dies ter. alij intelligũt q̃ intelligaſ de. ix. dieb' et p ſingl'os dies citeſ ſemel. et ita viꝺ: ſentire gl. vide glo. q̃ incipit: alꝫ neqz. Tertia opi. eſt Ja. de are. q̃ itellexit hãc. l. aliter. ſ. q̃ p. ix. dies citeſ trib' vicib'. et ſic tribus citatõib'. et poſt ſingulas citatões expecteſ p tres dies. z ſic erũt. ix. dies z tres citatões. et expone ter. ſic ne poſt triduũ. ſ. expectat' p ſingulos dies ꝛc. et hãc opi. videſ etiã tenere Spe. in ti. de ac. §. i. ver. ſz q̃liſ citatio. z hoc placet mihi[b]. qz. l. abũtẽ j. de pe. dicit q̃ ad inſtar priuatorz iudicioz fit citatio in crimĩalib'. ſz in priuatis fit citatio illo mõ. ſ. p tres denũciatões vl' p omibus vna. vt. l. ad pẽ ptorĩũ. cũ. l. ſe. §. de iudi. et. l. tres denũciatões. C. quõ et qñ iu. ergo ꝛc. hoc ſeruat ꝺſuetudo. ad põdicta faĉ qõ no. C. de accu. l. ſi accuſatorib'. Quero vtrũ iſta dilatio triũ dierz hodie ſit ampliata: vt debeat eſſe. x. dierũ vel. xxx. ſicut in ciuili. vt. l. ꝓperãdũ. §. i. C. de iudi. et in auĸ. qui ſemel. C. quõ et qñ iu. glo. q̃ eſt hic' videſ tenere q̃ ſic. Aduerte iſtõ nõ videſ eſſe verũ. nã ex idẽtitate rõnis nõ inducit legis correctio. vt ꝓbaĸ. C. de appel. l. p̃cipim'. et. l. ſi vero. §. de viro. §. ſo. ma. et no. in auĸ. q̃s actões. C de ſa. ſan. ec. cũ ergo dilatio ſit mutata in ciuilibus nõ ꝺz itelligi mutata in crĩalib' lz ſit eadẽ rõ. rñ. dico hãc gl. dicere veritatẽ: nec fit mutatio p hominẽ de dam. infec. ſz gl. in. c. ꝓterea. de dilat. et. vij. q. ij. c. ſi primates. tenet q̃ ꝺz mitti. de quo habes pl'es remiſ. in rub. C. de eden. et vide bar. in extraua. ad repr̃i. in ver. ſup dicto crimine.

e Sit neceſſe. Adde bal. in. l. ſi tutoz. C. de interdic. ma. vide ymo. hic et bar. in extraua. ad repr̃i. in ver. neglexit.

ſz p. l. antiquã q̃ dicit q̃ eodẽ mõ ꝺz dari dilatio in crĩalib' ſic in ciuilib'. vt. l. abũtẽ. j. de pe. ſz in ciuilibus danſ. xxx. dies. ergo z ī crĩalib'. ad hoc fa. qõ no. in. l. qõ vero. §. de legi. q̃ dicit q̃. l. ſi q̃s ſuo. C. de fur. q̃ eſt. l. noua trahiſ ad filiũ p. ll. antiquas.

Ꝺzo declaratõe q̃ro qñ citaſ re' ad q̃d ꝺz citari et vtrũ debeat' ſibi mitti tenoz accuſatõis vel inq̃ſitõis. videte in ciuilib' vtrũ libell' debeat mitti cũ citatorio eſt qõ ſatis. plira quã cy. refert in auĸ. offeraſ. et cõiter tenem' q̃ nõ. et idẽ dico in crĩalibus. nã dico q̃ ꝺz q̃s citari vt veniat rñſur' accuſatõis: nec eſt neceſſe q̃ mittaſ copia ſeu tenoz accuſatõis. ꝓbaſ extra de accu. c. lz in beato petro. Motra. tñ ſeruaſ in curia ꝓfina. ꝓ cui' obſeruatõe eſt glo. ordinaria in. c. i. extra de dila. lib. vi. Scõo q̃ro vbi ꝺz citari iſte reus. dicũt quidã q̃ ꝺz citari ꝑſonaliter ita q̃ ad ei' noticiã ꝓueniat. et hoc refert Spe. te nuiſſe Ado. vt refert in ti. de accuſa. §. i. ver. ſz nunq̃d ſufficit. veritas eſt q̃ ſufficit q̃ citeſ ad domum vl' alibi: ita q̃ verifil'e ſit q̃ ad ei' noticiã ꝓuenerit. hoc ꝓbaſ. j. de req̃. re. l. i. Item q̃ro vtrũ ſicut in crĩalib' req̃riſ q̃ in quolibet termino actor repſentet ſe et rei ꝓtumaciã incuſet vt re' ſit ꝓtumax. ita eodẽ mõ ſit neceſſe in crimĩalib'. Rñ. q̃ ſm ꝺſuetudinẽ italie vbi iudex recipit licẽtiã ab accuſante et ab accuſato pficiẽdi ꝓceſſũ. z ſic iudex ſumit locũ accuſatoriſ. vt dixi in. l. is q̃ re'. non eſt neceſſe q̃ accuſator ſe repñtet cũ ibi ſit iudex q̃ ei' ꝑſonã repñtat. ſz alias eſt neceſſe q̃ ſe pñtet cũ in iſtis ꝓcedaĸ ad iſtar iudicioz ciuiliũ. vt. d. l. abũtẽ. Ulteri' q̃ro faccuſato nõ cõparẽte q̃d faciat iudex. rñdeo ſiq̃dẽ eſt crimẽ in quo īponiſ pena a relegatõe. §. tũc iudex nõ ꝓcedit ad ꝺdẽnationẽ ſz ꝓcedit ad ãnotationẽ boz noz. vt. l. i. j. de req̃. re. in crimib' vero quoz pena eſt a relegatõe ĩfra iudex examinabit teſtes et ꝓcedet ad ꝺdẽnationẽ habita fide de maleficio. vt. d. l. abũtẽ. j. de penis. ſz ſm ſtatuta italie etiã clapſo termino bãni indiſtincte habeĩ ꝑ ꝓfeſſo et tanq̃ confeſſus ꝺdẽnabiſ. ꝓdicta in accuſato abũte. Dz q̃d fiet accuſatore abũte. Breuiſ dico q̃ põt duo q̃ri pr̃io q̃d fiet abũte accuſatore õ ipm accuſatorẽ. ſecundo q̃d fiet abũte accuſatore de ipo ꝓceſſu. Ad pr̃imũ dico q̃ ſi accuſator abñs eſt legitie citat' poterit ꝓcedi õ eũ ad pena de q̃ dicit rex. in. l. q̃ crimẽ. C. q̃ accu. nõ poſ. poterit etiã cognoſcere de ei' culpa lũnia et de calũnia eũ ꝺdẽnare ſi eſt pena a relegatõe. §. tũc infra. nec allegatio ꝓ eo iuſta allegaĸ: q: tũc expectareĸ: vt hac. l. Dz ſi eſt pena a relegatõe. §. tũc fiet ãnotatio bonoz ſicut dictũ eſt in reo. §. Si vero q̃ris q̃d fiet de ꝓceſſu. aduerte de ꝓceſſu põt iudex pñtem abſoluere ab inſtãtia. Itẽ põt ꝑſeq̃ ꝓceſſuz ſi vult z abſoluere vel ꝺdẽnare eũ put reperiet eũ culpabilem. vt. j. e. l. pe. dicaz plene. j. ti. i. l. libellorum. in fi.

Ulteri' q̃ro faccuſato. vtrũ reus debeat pſonaliter citari vel nõ. bar. in extrauagan. ad repr̃i. in ver. z per edicta. bal. in. l. et poſt. in pr̃in. de iudi. et ibi bar. z q̃ dixi poſt eũz in. l. i. C. ô requirẽ. reis. bal. in. l. ſi accuſatoribus. C. de accuſa.

Dz quid fiet. Quid ſi et per iudicẽ abũte accuſatore. adde bart. poſt gl. in. l. papi. §. i. de inoffi. teſt. et ymol. in. c. licet. de locat. et adde meliorem ter. in. l. q̃uis indubitati. C. de adulte. et bar. in extrauag. ad repr̃i. in ver. neglexerit. et ymo. hic.

Seruus Dicam cras in. §. ad crimen.

Custodias[b] Diuidiſ hec. l. in duas partes. pr̃imo loq̃tur qui debent adeſſe examinatõi reoz. ſecõo loq̃tur quo tpe dz fieri examinatio reoz. ſecũda ibi. et feriatis. Pr̃io op. ad pr̃in. et viꝺ: q̃ ꝺſuetudo hoc nõ obſeruet q̃ ꝺuocenẽ aduocati q̃ñ examinantur rei. dicit gl. itellige q̃ ꝺuocenẽ patroni cauſaz non

i ¶ Obseruat cõis ꝺsuetudo. idẽ tenet bar. in. d. l. si postulauerit. §. q̃si tum. hic. als in ver. q̃ro que est rõ hui⁹ diuersitatis. dicas q̃ istud est diuinare: sz est no. fauore absolutõis. vt i silꝯ in. l. fi. C. vbi sena. vl' cla. q̃ possit renũciare. adde qđ bald. in. l. si accu. C. de accusa. videl velle tionib⁹ suis:

k ¶ Põt renũciare. adde qđ bald. in. l. si accu. C. de accusa. videl velle q̃ repert⁹ in fragrãti crimĩe põt renũciare dilaaduocati ipsius rei. ⁊ ita obseruaf bononie. ita dic glo. ⁊ dicit verũ ẽt q̃ olim obseruabaf. Istđ dictũ glo. videl cõtra. l. si postulanerit. §. qõni. j. de adul. vbi dicit q̃ aduocat⁹ ipsius rei debet adesse q̃stiõi hoc etiã glo. tenet in. l. legis virtus. s̃. de legi. Breuiter veritas est ista ⁊ ita obseruat cõis ꝺsuetudo i q̃ examinationi reoꝝ hoc est disputatiõi an sint examinandi ⁊ tozquẽdi bene interfũt aduocati. ita intelligit. l. si postulauerit. §. q̃stiom. sz ipi q̃stioni ⁊ examinationi nõ debẽt interesse. ita tenet glo. in auc. de testi. §. qz ꝺo. ī glo. sup verbo aduocatoꝝ. ⁊ hoc videl velle glo. C. de iur. calũ. l. ij. circa prin. in glo. sup verbo vtriusqz. dñ dicit aduocatũ non debere partẽ instruere. hoc etiã ꝓbatur ad similitudinẽ testiũ qz partes adsũt iuramẽto testiũ nõ examinatõi que fit in secreto. ⁊ hoc puto verũ ⁊ cõsuetudo obseruat ¶ Quero qđ si isti aduocati ad hoc nõ fuerunt adhibiti an ꝓpter hoc viciabit̃ processus vel sentẽtia. puto q̃ nõ. ar. eius qđ no. in. l. cũ sententiã C. de sen. facit quod no. in. l. i. C. de sen. aduer. fis. la. ¶ Venio ad secundã partẽ ⁊ opp. q̃ dieb⁹ feriat̃ nemo trahit̃ iuitus. vt. l. i. ⁊. ij. s̃. de feriis. sol. glo. intelligit hoc volẽte reo. vel aliter illud qđ ibi dicit̃ loquit̃ ī psonis nõ detẽtis in carcere q̃ psone ñ possunt occupari circa messes vel vindemia s. in istis añt detentis in carcere iste ferie nõ obseruãf ꝓpter se nisi forte diceremus obfuari ꝓpter aduocatos et alias psonas q̃ debẽt adesse. tñ istud erit spetialiter hic q̃ volẽte reo etiã accusatore inuito procedet istis diebus feriatis. ¶ Itẽ op. s̃. de fer. l. si feriat̃ so. hoc itelligo de feriis inductis ob necessitatẽ hominũ nõ in honorẽ dei nisi in casu speciali in. l. ꝓuiciarũ. C. de fer. sz hodie fm statuta italie cõiter ferie messiuz vel vindemiarũ ad casus crim inales non pozrigũtur. ¶ Vlterius dicit̃ ꝙ istis dieb⁹ feriatis inocẽtes dimittat nocẽtes differat. ¶ Quero q̃ est rõ huius diuersitatis. rñdeo rõ forsan est qz cum ista examinatio fiat volẽte reo ⁊ aliter nõ vt. s̃. dixi istis feriis ⁊ dilatiõibus põt renũciare[k] ad sui cõmodũ vt absoluaf. sed ad sui dãnũ vt citi⁹ cõdẽnef nõ põt renũciare. isti ergo q̃ dãnanf ad mortẽ non videtur q̃ possint istis dilatiõibus inductis a. l. seu a statuto renũciare. vt ꝟ ꝓ hoc. l. non tantũ. j. de appel. non tamen hoc ꝓ certo dico.

Hic habetis tres lras ⁊ Accusatore. fm vnã habetis iudicante. alij hñt inchoata. alij iudicata. Scõm prias duas lras hec. l. dicit q̃ accusatore defuncto iudex põt[l] ꝓceiuz ꝓsecq̃ et ipm finire et terminare. Cõtra hoc vidz expsse in. l. libelloꝝ. in fi. j. ti. i. et ibi dicã. Scõm tertiã lram habes q̃ res iudicata ab iste ꝑ bar. allegat⁹ nõ ꝓbat opi. ei⁹ nisi itelligaf ꝺiuncta glo. in ver. volẽte. quã bar. examiat hic in ver. fi. cui⁹ quidẽ declaratio magis est violare istũ ter. q̃ declarare. et in ꝓposito inqt bal. in. l. i. C. q̃ accu. qđ re⁹ nõ põt in crib⁹ renũciare defensiõi q̃ resultat et fundatur sup iuregẽtiũ: sz executõib⁹ q̃ iducũt̃ a iure positiuo cõi vl' statutario bñ põt renũciari. alle. glo. in. l. si accusatoz⁹. s̃ alle. C. de accu. ¶ Aduerte tñ q̃ licz ipe bal. dicat ibi q̃ illa executio tolli non põt q̃ fundat̃ tollit crimẽ tñ idẽ viꝺz dicẽdũ si modificaret penã dñmõ sit fundata in iure ex quo videt̃ q̃ conclusio bar. hic falsa sit. et vide q̃ hẽs in materia. in auf. iubem⁹. C. ꝺ iudi. in casu ꝑ dcõ. ang. q̃ certũ sit nullas reũ defensiões hre. et sic ꝑ renũciationẽ termini nõ auferf de fensio. pro q̃ optie faf qđ dic bal. ī. l. i. § offili⁹. ff. ꝺ re q̃. re. q̃ ibi cõcludit q̃ statutũ in cã crimiali põt aufferre reo defensiões ⁊ exceptões q̃ respiciunt apices iuris. ⁊ ñ negotiũ principale. et fozte idẽ posset dici in renuncia. videlz q̃ q̃uis defensio ꝙpetẽs sit ītroducta de iure ciuili. si tñ respiciat renũciaf. crimĩs ī totũ nõ possit ei renũciari hoc ꝓbaf qz appellatio fo zmal' ẽ itroducta de iure ciuili. l. i. ff. ꝺ appel. ⁊ tñ illa renũciaf. tollit nõ põt. l. nõ tñi. ff. de ap. itẽ ꝑ b̃ faf regla vulgaris. l. liber hõ. ff. ad. l. aq̃l. q̃ hz q̃ nẽo est dñs mẽbroꝝ suoꝝ: sz q̃ certũ ẽ reũ hre defens. tũc stat ang. cũ bar. ꝑ. d. l. pactũ inf he. sz si est dubiũ. dic̃ q̃ valet si re⁹ fatereť se nõ hre defensiones. p. d. l. i. ff. de uri. baln. ꝑ quolibet itellectu vide ī. d. auf. iubem⁹. C. de iudi.

Accusatore. iudex põt. no. accusatore defũcto q̃ lit. psecutio fiat facit qđ no. bar. in. l. inf accusatorẽ. in fi. s̃. e. an oĩa acta facta cũ ipo accusatore ipo mortuo peant. vide gl. vbi bal. in. l. i. C. si re⁹ vel accu. moz. fue.

m ¶ Detineri in carceribꝰ. Adde q̃ de ptãte ozdi

alio põt executõi mãdari ꝑ p̃sidẽ etiam accusatore defuncto ⁊ nõ petẽte. hoc essi facit ex suo officio. vi de glo. que incipit: alias iudicante.

Hic. §. diuidit̃ in duas ptes. prĩa Ad crimen. loq̃tur de eo q̃ venit ad ꝓseq̃ndũ crimẽ publicũ. scꝺa de eo q̃ venit ad allegãdas causas abñtie. scꝺa ibi. sz excusatões. Itẽ prima subdiuidit̃ in duas ptes. ī prĩa loq̃t̃ de ꝓcuratore exptе actoris. scꝺa in ꝓcuratore exptе rei. scꝺa ibi multo magis. Itẽ scꝺa subdiuidit̃ in duas ptes. prĩa ponit dictũ. scꝺa effectũ illi⁹ dicti. scꝺa ibi. et si iustã. et breuit̃ hoc dicit in crimĩe publici iudicij nõ põt interuenire ꝓcur. ad allegãdas cãs cause. sed ad allegãdas cãs abñtie admittet̃. h. d. Notabilia hẽtis ex his q̃ dixi in sũmario. Venio ad declaratoz ma terie q̃ est multũ ꝓfunda. et hz multas opi. ⁊ hz modicas. l. ¶ Quero primo anteq̃ op. q̃re ꝓcurator nõ admittit̃ ad crimẽ publici iudicij. dicit gl. in reo potissime est rõ. qz ꝓcurator dz dãnari. vt. l. i. C. de sen. et iõ nõ esset ꝙgruũ q̃ ꝓcurator damnaret̃ ad mortẽ vel ad aliã penã. ista rõ nõ est bona. nã qđ ꝺz q̃ ꝓcurator dãnaf vl' absoluit̃ est verũ q̃n in ꝓcuratorẽ põt cadere sñia al's nõ. vt. l. vlti. C. de iniur. et plene no. in. l. nihil. C. de ꝓcur. ꝑ hoc qđ no. in. §. publice. et facit. l. ij. C. de accus. q̃ est ergo rõ videte ex ptе rei. assignanf iste rões p doc. iudicia nõ debẽt esse delusoria. vt. l. si ptoz. in prin. s̃. de iudi. Sz si ꝓcurator iteruenerit ex ptе rei iã seq̃ret̃ iudiciũ eẽ elusoriũ; qz reus si videret se dãnari nunq̃ cõparet: et abñs nõ põt dãnari. vt. l. abñtẽ. j. de penis.

¶ Itẽ alia rõ est ne maleficia remaneãt ipunita. vt l. ita vulnerat⁹. ad. l. aq̃l. Adde aliã rõnẽ: iõ nõ admittit̃ ꝓcurator etiã ex ptе rei. qz ipe diligẽti⁹ defẽdet cãm suã q̃ ꝓcurator. vt. l. i. in fine. s̃. ad carbo.

¶ Videam⁹ rõnẽ ex ptе accusatoris. dicebat Jacobus. rõ est q̃n crimẽ est publicũ: ⁊ sic accusatio cõpetit cuilibet de pplo nõ põt ꝙstitui ꝓcuratoz: qz hec cã ita ptinet ad ꝓcuratorẽ sicut ad ꝙstituẽtẽ. vt. l. lz et ibi no. s̃. de ꝓcur. hec rõ est bõa nõ tñ est generalis: qz ꝺcludit q̃n accusaret tanq̃ q̃libet de pplo. sz ista rõ cessat. vt. d. l. lz. q̃d ergo. dicũt alij rõ est. q̃n si accusatoz repiret in calũnia ꝺdẽnaret̃ in sĩlitudine supplicij. Itẽ accusatoz dz detineri in carcerib⁹[m] sic accusat⁹. vt. j. ad turpl'. l. i. §. i. ⁊. C. ꝺ accu. l. fi. vñ sunt eedẽ rões in accusatore q̃ in accusato dicte sũt satis hoc plz de iure cõi. sz cũ hodie de iure statuto rũ nõ puniaf accusatoz ī pẽa taliõis: nec põit̃ i carcerẽ accusatoz sicut accusat⁹: iste rões cessant. Sz alia rõ est qz verisil'r diligẽti⁹ aget cãm suã ꝑ se q̃ ꝑ ꝓcuratorẽ. qz q̃s ꝓpio dolore mouet̃ ad agẽdum

naria papa vel iperator nõ põt pcur.admit.ex pte rei.tex.est in.c. ve-
niẽs.extra de accusa.iõ nec delegat⁹ põt.c.i.de offi. iudi. li.vi. iuncta
glo.in ver.crialí.et iõ nõ tenet rescrip.q pcur.admittat. vt in.l. fi. s.
de iniur.et no.imo.h.in cã tñ capitali adm ittit pcur. ad pbat. noto-
rij.vt no.bal.in.l.ij.C.vt ne.priua. Itẽ adde no.p bar.in.l.i.in prin. de
dam. infec. ⁊ bal.i. l.elegã ter.§.si dolo. ff. de dolo. q dicũt q si du bitat an vul nus sit letale poterit inter uenire pcur. sub ꝺditio. si appuerit vul nus nõ eẽ le-tale. qꝺ not. Itẽ vbi agit de crimie p⁹ mortẽ vt dã-neat memoria hois admitti tur pcur. fm gl.xxxiij.q.v c.sane. p hoc q talis ẽ sen tẽtia declara toria cũ pẽa in talib⁹ cri-minib⁹. vt in l.iulia maiest. ⁊ silib⁹ sit im posita ipo iu re nimirum si admittat pcura. vt i filí no.bald.in.l. reos. ꝺ accu. et in termis pe. de ancha in.d.l.seruus. §.publice.itẽ adde q vbi admittit pro cur. cõdenat dñs nõ pcu ra.gl.⁊ doct. in.l. nihil. C. de pcur.⁊ in l.ij.C. de ac-cu.et in.l. ser-uũ.§.publice ad fi.ff.de pcur. itẽ adde et tene menti ppetuo. q̃dã dicũt q ad h vt admittat defenso⁹ i cã crialí req̃rit q nõ tñ pẽa sit pecũiaria sed q defen-so⁹ ꝺfiteatur ꝺtẽta in inq̃-sitõe.allegãt tex. et ibi no. in.l.q̃ seruus. diligẽti⁹ cãm suã q̃ alienã.vt.l.ij.§.fi.j.de adult. et sic eedẽ rõnes hñt locũ ex pte accusatoris et accusa ti. ¶ Qp.in crie suspecti tutoris põt iteruenrie p curato⁹.vt.l.nõ solũ.§.fi.s.de pcu.sz crimen suspe-cti tutoris est publicũ.vt no.s.e.l.i.et pbat in.l.iij §.ꝺsequẽs.s.de suspe.tu.ergo male ꝺcit iste.§.hu-ius timore ꝺcit gl.hic ꝺz intelligi de tali crimie pu blico cui⁹ pẽa sit a relegatõe.s.q̃tũ ad ppositũ pu to q hec sol.ñ nõ sit bõa.nã q̃libz accusat aliqs de suspecto solũ vt remoueat tũc ista cã ꝺr ciuilis nõ crimialis:qñ p eã nihil applicat reipublice.vt.l.iij. s.de sepul.vio. Itẽ agitur ad vtilitatẽ priuatam.s. pupilli.ergo est ciuilis.sz.§. nr loqtur qñ crialit ac-cusat qs.et q hoc sit verũ q illa cã ꝺcat ciuil cano niste hñt exsiius q̃ nos.casus est in.c.tue. de pro-cur.et de testi.c.ex pte.⁊ ibi gl.sz si ponerem⁹ q tu tor accusaret suspect⁹ vt puniret tũc esset cã crimia lis:qz agit ad vindictã.vt.l.i.s.de suspe.tu.cũ.l. se. et.l.i.§.solẽt.de offi.pfec.vr.et.C. de admi.tu.l. nisi. et.l.si liberti.tũc isto casu nõ admitteret pcurato⁹ si cut in accusatõe iniuriarũ.sz sicut nec in alijs accu-satõib⁹ priuator⁹ crimnũ.vt.j.videbitis. ¶ Secũ do op.de.l.sz et he.§.i.s.de pcur.vbi libert⁹ accusa tur vt ingrat⁹ vt reuocet in seruitutẽ et admittit pro curato⁹.et ꝺcit gl.eodẽ mõ vbi pẽa iponit ifra rele gationẽ.hic supra.b nõ plz ad.l.illã.qz ibi ipõit pe na supra relegatis.qz fuit⁹ q̃ est mors.vt.l.ij.s.e. et l.capitalíũ.j.de penis.et.l. seruitutẽ. et.l. q attinet. de re.iur.q̃re ꝺc q ibi qñ actio est ciuilis:qz ad par tis cõmodũ redigit in seruitutẽ.hic loqtur in crialí bus. ¶ Tertio op.de.l.seruũ quoqz.§. publice. s. de pcur.vbi ꝺz q vbicunqz abñs põt ꝺdenari ad mittit pcurato⁹.sz in qbusdã crimibus põt dãnari qs abñs.vt.l.abñtẽ.j.de penis.ergo ⁊c.hui⁹ timo re gl.stat in so.pria q hic.§.restringat qñ in crialí bus venit iponẽda pena supra relegatõz.sec⁹ si in fra relegatõz.ar.l.i.j.an per aliũ cã appellatõis. vi de illã.l. Istã opi.tenet gl. ° in hoc.§.ad crimẽ. et la ti⁹ in.§.publice.et lati⁹ in.l.i.j.an p aliũ cã app. et hãc opi.tenet iac.de are. Ido. Ia.bu.et guil.ꝺ cu. dñs Rai.et oẽs q̃si Ia.de ra.videt tenere ꝺziuz.et eũ seqtur Pe.⁊ Marsili.qz. Ia.ꝺcit q in crie pu blici iudicij vel nõ publici nõ curo nõ põt interue-nire pcurato⁹ nisi qñ cã est pecuniaria. vñ si pẽa im ponerẽt relegatõnis nõ poterit interuenire pcura-to⁹.et illud vsqz qꝺ põit in.l.i.j.an p aliũ cã appel. põit inclusiue fm eos.et p illũ tex.hãc opi.pbãt. et q ponat inclusiue pbat ibi dñ ꝺcit capitalis. naz capitalis cã est q̃ adimit vitã libertatẽ vel ciuitatẽ. vt.s.e.l.ij.et ꝺcũt ipi si vsqz ponerẽt exclusiue ille ver.sz si ea.nihil ipo⁹taret.qñ cũ ꝺcit capitalis cã ꝺia ista cõpreheꝺit.ita ꝺcunt ipi.pterea pbat per hũc tex.q̃ general⁹ loqtur de crimie publici iudicij pseqndo:nec ꝺcit de q̃ pena. Itẽ pbat p.l.ij.C. de pcur.cũ ꝺcit rẽ pecuniariã ⁊c.ergo si nõ est pecũia ria nõ põt interuẽire pcurato⁹.pterea ꝺcũt. casus est in.l.vlti.C. de iniur. vbi est spãle i psonis illustri-bus q admittit pcurato⁹ in crimie iniuriarũ. ergo in ꝺtrariũ est ius cõe.sz in crimie iniuriarũ põt im-poni pena relegatõis vel alia ifra relegatõez.ergo ⁊c.vt.l.vlti.s.de iniur.ita ꝺcũt ipi. Ly.in.l.reos.C de accu.nõ ꝺcit pl⁹ nisi q opi.gl. seruat p ꝺsuetu-ꝺinẽ italie. Ad.§.publice rñdet q ille.§.nõ diuidit de inter.ac. Itẽ q̃d si in iure cõi pena sit corporalis vt p homicidio sz p statutũ facta est pecuniaria vtrũ poterit interuenire pcu. vide gui. de suza in sua.q.incip.q.talis est:ꝺtinet in statuto ciuitatis. ⁊ bar.in.l.i.in.i.col.s.eo. Itẽ vtrũ in actõe pp'ari ciuili admittat pro cur.vide bal.in.l.aduersus.et qõ ibi post eũ ꝺixi. C. de fur.et q̃d i tu tore.viõ bal. in.l. reos. C. de accusa. in xi. col. et in.l. pe. C. de auc. pstan.et vtro biqz ꝺixi p⁹ eũ: et an ius accusandi ex priuato deli-cto possit in aliuz cedi. vi de p bal.in.l. p diuersas. i xvi.q.C. man da.et que ibi post eũ.

in tres ptes:put gl.legit.sz tot⁹ ille.§. loqtur in eo q venit ad allegãdũ cãs abñtie.ista eor opi.repro bat a nris modernioꝛib⁹.nã in.§.publice. ꝺcit ino centiã excusantẽ.et sic loqtur de eo q venit ad excu sandũ inocẽtiã nõ ad excusãdas cãs abñtie:sz ad al legãdas cãs causę.et ita ꝺcebat ia.bu. ad.l.i.j. an p aliũ cã appel.rñdebat Ia.de are.vide illũ tex.dñ ꝺcit capitalis.et expõit ñc stricte accipe p ea q̃ve re ingerit penã mortis vl sanguinis.vt.C.de trãsa. l.trãsigere.postea addit ꝺ alijs capitalib⁹ q ꝺtinẽt dãnationẽ in metallũ vel deportatõz. Jn ver.sed si ea.ita ꝺcebat ia.de are. ¶ l.et oẽs illi q tenẽt opi. glo.nõ ob.§.ad crimẽ q loqtur general⁹: qr ꝺistin-guit p alias.l.eo dẽ mõ rñdeo ad.l.ij.C.de pcur.nõ ob.l.vlti.C.de iniur. ꝺiuncta.l. vlti. s.de iniur. qr ad illã rñdet guil.de cu.sic id qꝺ ꝺcit in glo. nra q qñ pena iponit a relegatõe ifra põt interuenire pcu-rato⁹:intelligo in pena priuatiua vt relegatõis vel remotõis ab ordie et interdictõis ⁊ fi.sz qñ iponit pena afflictiua in corp⁹:vt ictus fustiũ et fi.tũc nun q̃ põt interuenire pcurato⁹.ita loquñtur ꝺctia. ⁊ si ꝺcis quõ in.l. ꝺctia.s.vlti.de iniur.s.qñ iponit pẽa exilij vel alteri⁹ interdictõis. Rñ.sufficit q possiet imponi pena afflictiua et q sit dubiũ.⁊ iõ cũ in cri-mine iniuriarũ possit iponi pena afflictiua arbitrio iudicis in dubio nõ poterit interuenire pcurato⁹. q̃d ꝺcem⁹.cõiter tenem⁹ opi.glo.nrorũ et mínime imutãda sunt q̃ interptationẽ certã semp habuerũt et sic iudicarẽ.tñ q̃cq̃d esset tenẽdũ gra disputatio-nis et forte de iure.j.dicã. ¶ Sz prio q̃ro. pone q in cã vbi inferẽ pena mortis põt abñs dãnari sicut est in trib⁹ casib⁹.vn⁹ est.j.ad.l.coz. de fic.l.lege coz. ver.et qz hoc crimẽ.ali⁹ est.C.de pe.l.ne diu. exsse in q̃dã ꝺstitutõe hẽrici iperatoris quã ipe fecit i ci-uitate pisarũ in q̃ statuit q in crimie lese maiestatis abñs põt dãnari.poterit ne tũc pinteruenire pcura-to⁹.ꝺices tu casus est q sic.in.§. publice. Aduerte q̃s põt ꝺdenari abñs et q̃libet q̃ vult allegare p eo cãs inocẽtie admittit.vt in.§.publice.ipe etiã iuꝺex si nemo allegaret p eo ꝺz q̃rere de ei⁹ innocẽ tia.vt.l.i.in fi.j. de q̃ni.et.l.si nõ defendat.j.de pe-nis.et est ista regula vbicũqz põt ferri sntia diffiniti ua in abñtẽ:tũc iuꝺex de facto põt supplere et q̃re re ei⁹ defensionẽ.vt in aut.q̃ semel.C.quõ et qñ in. et.l.amplioꝛẽ.de ap.sz gl.ꝺicat ibi q est spãle in cã app.et male ꝺcit:qz hoc est ius cõe.hoc etiã sentit ino.in.c.veniẽs.extra de accusa.⁊ ego ꝺixi plene h in.l.iij.§.hoc aũt iudiciũ.s.de dã.infec.in repetitiõ ne mea.tñ sz q̃libet admittat ad allegãdũ p eo cãs innocẽtie:iste nõ est pcurato⁹ q hoc facit.sicut ꝺr in l.nõ tñ.j.de app.si enim vellet facere aliquẽ actũ per quẽ fieret piudiciũ reo abñti nõ posset.rõ: qz ad cri mẽ publici iudicij frustra pcurato⁹ interueniret. vt hic et in.§.publice.nõ loqtur de pcuratoꝛe: sed ge neralit de quolibet. nã si pcurato⁹ esset piudicare posset dño:qꝺ tñ nulla.l. repit. et q hoc sit verum pbat in.l.i.j.an p aliũ in cã ap.sntia põt ferri abñte pte.vt.l.fi.§.illud.C.de tẽ.ap.tñ in cã appellatõis in crimie capitali pcurato⁹ nõ admittit. ꝺico ergo q in.q.proposita nõ admittit procurato⁹ q̃ posset dño obesse ⁊ prodesse.casus est hic.⁊.j.an p aliũ cã app.l.i.sz posset venire tanq̃ q̃libet ad allegãdum p abñte cãs inocẽtie crimis, vt in.§. publice. Hoc

in l. ij. in. vl. respon. alias. q. j. ti. i. et glo. in l. sz si ac. in glo. fi. de in ius voc. et in materia hui⁹. §. vide imo. in. c. licet in beato petro. de accus. et bar. in l. si qs apud. §. si plures. ff. iudi. sol.

Videte fateor. Adde bal. idē tenentē in l. fili⁹. de his q̄ sunt suiv⁹ alie. iur. et in l. reos. in. viij. col. C. de accusa. adde bar. in l. pcura. §. pcur. §. rem ra. ba. et idē sali. in l. ij. C. d ac cusa. vel in l. reos. etiā mo der. in l. cū in uria. §. tuto⁹ de appel. et bar. in. d. l. ij. et qd no. an gc. in l. ab ad nistratoꝛe. C. lega. et vid no. bar. in l. si qs sub cōdi tōe. §. de con di. insti. et vi de ang. in cō ij. xxviij. inci pien. rufi.

Est in car ceri⁹. re⁹ in carcerat⁹ p̄t ep⁹ pcur. de fendere. adō bar. in l. non ij. §. de ap. et ibidē vtrū re⁹ carceratꝰ posit p. pcu. comparere. dolo⁹. et gui. de iusa. tenet q̄ sic. vt re ferr ganci. in tractatu ma leficioꝝ. i. l. si quidā. C. e. et bal. in l. fuſi quoq⁹. §. pu blice. de pro cu. dic̄ q̄ ad quosdā act⁹ poterit inſue ire ad quos dā non: vt in actib⁹ ꝓsona lib⁹. vt ꝛoꝛtu ꝛeſtita. et lit. te. vide euz in l. eos. §. qd sup bis. C. ō ap. z i. l. eos C. de accusa. et ad meri ta cause pu ta opponere ceptōs p̄ē ꝓtiā pdu cere teſtes: in ſtrumēta: z si nalia. dicit ēt bald. in dicto §. publice. q

Pmisso in. q. q̄ est inf vltramōtanos z gl. dico q̄ vi def q̄ vltramō. dicāt meli⁹ q̄ glo. q̄ in crimīnibus nō posset interuenire ꝓcuratoꝛ nisi vbi īponit pe na pecuniaria et illud vsq3 pōit inclusiue. casus est ibi. et qz generalit loq̄tur hec. l. ad. §. publice. rñ. q̄li bet pōt interuenire: ꝓcedo q̄ pōt interuenire ad ex cusandū eū. nō tñ tā q̄ ꝓcuratoꝛ vt posset dño ob esse z pdesse: z hoc gr̄a disputatōis sit dictū. ꝓtete rea casus est. §. de iniur. l. vl. ꝓiūcta. l. fi. C. de iniur. nō ob. rōnes guil. vt dicā. j. in se. q. Oppo. de. l. reos. C. de accu. Rñ. ibi loq̄tur de eo q̄ venit ad al legādū cās abñtie. fm gl. Itē oppo. de. l. inf ac cusatoꝛē. §. e. Sol. eodē mō. qz ibi venit ad allegā dū cās abñtie. Itē op. de. l. luti⁹. j. de app. et. l. si cuiusdā. C. de accu. et. l. seru⁹. §. e. et. l. sciēdū. Solu. dicunt q̄dam q̄ in illis. ll. admittitur dñs ad defen dendū seruum ꝓ suo interesse. videte fateoꝛ⁹ hāc solu. q̄ dom⁹ admittatur ꝓ suo interesse eadez ratione pater ꝓ filio. abbas ꝓ monacho. arg. ad hoc. §. de lib. ho. exhi. l. i. quod est notandum ꝓ pter statuta quarundam ciuitatum que dicunt q̄ si quis accusatus vel inquisitus de crimine declina uerit iurisditionē potestatis vl capitanei posset im pune offendi. quid ergo faciet clericus inquisitus non declinabit ipse sed abbas vel superioꝛ. et eodē modo pater declinabit ꝓ filio ꝓ suo interesse. et sic penam euitabunt. posſumus etiā dicere alio mo do z est verum z cōsuetudo approbat: accusati po nuntur in vinculis et in vinculis agunt causam. vt j. titu. ij. l. ij. modo quādo quis est in vinculis admit titur ꝓcuratoꝛ ꝓ eo ad allegandum causas cause. ergo in crimine capitali. per. l. §. allegatā. Item ꝓ batur ratione: quia omēs rationes supra dicte ces sant: quia iudiciū non erit eluſoꝛium. Item per ali os et per se maturi⁹ defendet causam suam q̄ per se tantum: quia alij magis poterunt adesse. et ideo poterit interuenire ꝓcuratoꝛ etiā in crimine capita li. et hoc est verū et cōsuetudo approbat. lz dof. dixerit contra. Quero dicitur hic publici iudi cij: quero quid in accusatione priuati iudicij. glo. ar guit ꝓ et contra. sinaliter dicit. et sic tenet glo. idē in priuatis dūmodo imponatur pena supra relega tionē. et ita tenerem cōsulendo. quia hoc seruat cō suetudo. sed gratia disputationis dico. et hoc omi si. §. q̄ si imponitur pena relegatiōis ꝓcuratoꝛ nō potest interuenire. casus est in. l. vlti. C. de iniur. cō iuncta. l. vlti. §. de iniur. non ob. ratio Guil. de cu. qui dicit q̄ sufficit q̄ sit possibile q̄ imponatur pe na afflictiua. nam quādo impōitur pena ꝓ delicto arbitrio iudicis: illa pena videtur determinata que ꝓ tali delicto consueuit imponi. vt no. in. §. pena grauioꝝ. l. quid ergo. §. de his qui no. infa. vnde po test esse talis persona que debet relegari. et tamen non potest interuenire ꝓcuratoꝛ. preterea pena re legatōnis est quandoq3 vt quis debeat certo loco morari. vt. l. relegatoꝛū. circa princi. j. de interdic. et rele. ergo eadem ratio est in relegato que esset in de portato. quia nunq̄ veniret vt poneretur in certo loco. Secundo quero vtrum ad vnū tantū arti culum possit constitui ꝓcuratoꝛ in causa capitali. et ista questio est in glo. hic. Dy. videt tenere q̄ ꝓcu ratoꝛ posset cōstitui ad omnē articulū preterq̄ quo ad sententiā. Spec. tangit in titu. de ꝓcur. §. i. ver.

forte pēptoꝛiā nō poterit oppōere: sz dilatoꝛiā sic. Spe. in ti. de ꝓcur. tz q̄ ad merita cause admittat: qō itellige qñ re⁹ ē in carcere: se cus si ali⁹ ꝓ eo. vt no. cy. in. l. reos. et ibi bal. C. de accu. et hanc opi. q̄ ad merita cause indistincte possit admitti. tz io. an. in ti. de ꝓcu. §. i. et inq̄t q̄ nō solū ꝓcur. sz q̄libet extrane⁹ z forti⁹ diūcta psona dz

sed nunq̄d. et est gl. ordinaria extra de accusat. c. li cet. et Inno. hoc ponit in. c. veniens. eo. ti. Breui ter puto si ille est in carceribus t potest cōstituere ꝓ curatoꝛem ad omnē articulum pter q̄ ad sententiaz vt dixi. §. sed si non est in carceribus non posset cō stituere ꝓcuratoꝛem etiam ad vnum articulū per re gulā. quia a quo remouetur genus z quelibet eius species. vt. l. i. in fine. de suis et leg. nam hic indistin cte dicitur q̄ ad crimen publici iudicij ꝓsequen dum non potest interuenire ꝓcuratoꝛ. sed examina tio vnius articuli est examinatio criminis. ergo eti am ad vnum articulum tantū non potest constitui ꝓcuratoꝛ. Quero extra glo. quid si ꝓ homici dio impōitur pena pecuniaria per statutum an po terit ꝓcuratoꝛ interuenire. Breuiter ex genere pe ne iudicatur crimen capitale vel non. plene dixi. §. eo. l. ij. Cum ergo pena sit pecuniaria poterit inter uenire ꝓcuratoꝛ. ita tenet Dy. hoc verum ex parte rei: sed an ex parte accusatoris possit interuenire ꝓ curatoꝛ. est videndum an sit crimen publicū vel nō vt plene dixi. §. e. l. i. et si est publicum non potest in teruenire ꝓcuratoꝛ simpliciter nisi scōm distinctio nem. l. licet. §. de ꝓcura. Quero quid si in defe ctum pene pecuniarie imponitur pena coꝛporalis. Rñdeo vt dixi. §. eo. l. ij. Quero et intro mate riā. l. nostre: et tango secundā partem. Dicitur hic q̄ excusatōes abñtie ꝛc. Quero q̄ qō est officiū isti⁹ excusatoris quas excusatōes ꝓponet. Inno. in. c. veniēs. extra de accu. dicit sic. quidam est simplex excusatoꝛ sine mādato. et iste nō potest ꝓponere ex cusationē nisi circa factū. vt quia est infirm⁹ et fuit impeditus et si. et de tali excusatoꝛe loq̄tur hic. z. l. inter accusatoꝛē. §. e. et. l. liberto. in fi. de nego. gest. Excusatoꝛ vero circa ius: vtputa non venit: qz nō tenetur venire vt tu es excōmunicatus et si. excusa tiones circa ius nō possunt ꝓponi per simplicem excusatorē: sed oportet q̄ habeat mādatū. ꝓbatur in. d. c. veniens. et de do. et contu. c. dilecti. Ad uerte ad euidentiā premitte q̄ talis excusatoꝛ qui nō habet mandatū nō curat an sit mulier t vel miꝰ vt no. in. d. §. publice. Item nō tenetur cauere de ra to v. ita no. in. l. in eo q̄. §. i. j. de reg. iur. et Innoc. in c. veniēs. Dico ergo sic q̄ quedam sunt excusatio nes necessarie q̄ impediūt reum venire, velit nolit vtputa infirmitas. vl est ab alio incarceratꝰ. vel nō pōt trāsire p iter. Iste cause pñt allegari p quēlibet nec req̄rit q̄ caueat de rato: qz velit nolit abñs pur sic est. Quedā sunt excusatōes probabiles f q̄ cum excusant a veniendo probabilit. posset tñ venire si vult. vtputa qz in illo loco hz inimicitias. et sic ex cusat a veniēdo. vt. l. de etate. ad treb. et de lega. l. sciendū. §. i. tñ si vult venire pōt. tūc talis excusatoꝛ simpler nō admittit sine mādato ad allegādū talē excusationem quia nescit quid ille absens velit. Quedam sunt excusationes mere voluntarie: vt puta: tu non es meus iudex. hoc casu si vult reus potest ꝓrogare iurisditionem. ideo accusatoꝛ nō potest ꝓponere sine mandato cum hoc consistat in volūtate absentis. ita debent intelligi predicta c. et dictū Inno. Elidi q̄ p̄dictarum excusationuz quedā possunt ꝓponi sine mandato. quedā non. Quero ꝓcuratoꝛ habens mandatū quas ex ceptiones poterit ꝓponere in crimīe publici iudi

admitti etiaz ad plenaz rei capitalis de tenti i carceri b⁹ excusatōz vt ī ꝺclu. do. clxxxix. als cci. pe. de an cha ī. d. §. pu blice. do. flo. et abb. in. d. c veniēs. tenēt ō bar. z vide qō no. īno. in d. c. cum dile cto filio. ō te sti. co. et bal. i. d. l. reos. in xiij. col. z bal. in. l. iij. C. ad. l fal. de plagi.

s Quero. z vide q̄d dz fa cere tal⁹ excu satoꝛ. ꝓ bar. i l. q̄stitū. ff. de re iud. z bar. B. adde ang. in disꝑu. sua bonoñ. q̄dē. z bal. ī. l. reos ī pe. col. C. de accu. pau. de liaza. in. c. rai nuti⁹. ō testa.

t Sit mlier. in. vij. colū. z no. īno. i. c. ve niēs. ō accu. et ang. ī. l. exi gēdi. in ꝓin. C. de ꝓcur.

v De rato. bal. ī. l. exige re. C. de ꝓcu. in xō. iij. q̄ro h ꝛc. z in. xxiij. col. bal. ī. l. re os. ī. pe. col. ō accusa.

x Excusatio nes. ꝓbabiles no. q̄ qñ re⁹ ē in vinculis pt ī q̄libet cā criali īteruēi re ꝓcur. idem voluit bar. in l. nō tñi. ō ap pella. z vide apostil. seq. z ino. et mo. in l. cū iniuria. ō ap. et bar. ī. l.

reos.in.vij.col.C.de accu.et bar.j.e.l.in.ij.col.in ver.quero

y Aduerte q̃dã.vide bal.in.l.i.in.i.col.quõ et qñ iu.et bal.in.l.reos. in.xij.col.et se.de accusa. z Impune occidi.Et sic in exceptõne bãni.add e q̃ habent in apostilla in.l.seruũ quoqz.§.publice.de pcu. bal.in.c.i.§.iniuria.de pa.iur.fir.bar.et bal.in.l.vbi pactũ.C.de trãsa. et an q̃libet admittat vt aliq̃s eximat de banno ad impediẽdum executõz bãni.vide bal. in rub.C.de iur.fis.li.x.et ad bar.h ad de bal.in.l.i. iu.ij.col.quõ z qñ iu.z bal dus in.l.per ẽptor.C.sen. resci.nõ pos. et in.l.reos. in.xiij.col.in ver.itẽ quero an pcur.cum ver.seq.C.de accusa.

a Quero q̃d Cy.in.d.l.q̃ uis.post frã. accursij.tenz istã opi.et ca no.no.in.c.i. de iudi.in.vi et tenẽt q̃ p cessus valeat et idẽ do.de rot.oclu.sua. cli.bald.in.l. seruũ quoqz. §.publice.de pcur.q̃ dicit q̃ pcessus factus añq̃ exceptio oppo nat semp sit valid? :sed in q̃cũqz pte iu dicij repellit pcur.psecu tionẽ cause.si cut i exceptõ ne excõicat. q̃ semp in q̃ cũqz pte iudi cij repellit a gentẽ.fz iudi cii pri? habi tũ ratũ mãet c.pia.d exce. in.vi.et vide qõ no.p bar. in.l.absent.§ cij.Aduerte q̃dã? est exceptio dilatoria ex quo nul lo mõ crimẽ tãgit.vtputa dico q̃ libell? nõ pcedit tu nõ es me? iudex.Itẽ accusator nõ põt accusare et si.vt p to.ti.q̃ accu.nõ pos.ista pñt ꝓponi p pcu ratorẽ p regulã.l.i.§.vsus.s.de pcur.nec ob.iste.§. qz loq̃tur tñi in istis exceptõib? p q̃s crimẽ examia tur.Quedã sunt exceptões q̃ lz opponant ad pro cessum.tñ tangũt crimẽ.verbi gra oppõit exceptio rei iudicate nõ põt pcedi:qz de crimie iã est ꝺdẽna tus vel absolut? : vel nõ põt accusari: qz interfect? poterat impune occidi? ex forma statuti. tũc q̃d iuris sit aduerte.Ista q̃nẽ disputauit Ja.de are.z fina liter sic determiauit.Aut est notoriũ illã exceptõz esse verã et admittit pcurator.al's sec?.ar.ad hoc in l.fulcin?.§.si q̃s actõe.qui.ex cau.in pos.ea.diicta l.eo tpe.s.de pecu.et qõ ꝺz in so.Pisarũ.ll.ar.p hoc l.q̃ cũ maioz.§.si libert?.de bo.lib.hoc etiã tenet dy. in.l.reos.C.de accu.et hoc tenet iac.de bel.in q̃daz q.quã disputauit:et ita ꝓsuluim? pisis do.fran.tig. et ego etiã ꝓsului in ciuitate ista.et addidi talẽ ratõ nẽ.rõ hui? est qñ est notoriuz q̃ nõ ꝺz pcedi iudex ex se nemine petente ꝺz absoluere reuz.vt.d.l.qui cũ maioz.§.si libertus.et quod ibi no.s.de bo.lib. et quod nota.in.l.vbi pactum.C.de transactio.sed fz qñ esset dubiũ tũc nõ admittit pcurator ne factũ pcuratoris possit reo nocere.vt.s.vidistis.Si ẋo esset exceptio pẽptoria.tũc pcurator sine dubio nõ posset intervenire:qz discutit crimẽ:qz pnnciat su per crimie nõ sup ea.vt.l.i.C.de ordi.iu.Quero q̃d si est dubiũ de illa exceptõe ꝑpt ius nõ ꝑpt fa ctũ.vt qz nõ est dubiũ an q̃s sit exbãnit? .fz est dubi um an sit exbãnit? de iure an possit itervenire pcu rator ad examinationẽ illi? exceptõnis et ad exami nandũ illud dubiũ.Rñ.nõ.sicut enim cũ est dubiũ su per facto nõ põt intervenire pcurator.vt.s.dixi.ita nõ poterit intervenire si est dubiũ sup iure.qõ ꝑbo p.l.cũ platis.s.de re iudi.et qõ no.s.de legi.l. non pñt.et.C.de legi.l.cũ de nouo.et in pria ꝓsti.C.§.q̃ bus.vbi exp̃sse ꝺz dubietas sup iur eq̃parat dubie tati sup facto.et ibi no.in gl.Quero q̃d si ista ex ceptio dubia quã dixi nõ posse examinari p pcura torẽ veniat examinãda separatim a crie.Ista ẽ qõ de ranagese q̃ fuit inf? do.iac.bu. ex vna pte.et iac. de bel.ex pte alia q̃ talis est.q̃dã ranagese noie fuit interfect? .fili? eius accusauit occisorez.illi excipie bat q̃ poterat occidi:qz erat exbãnit? :repiebat cã cellat? de bãno.fz erat dubiũ an cãcellatio valeret. qz iudex maleficioz modicũ sciebat.Cõsiliũ ciuita tis cõmisit examinationẽ illi? exceptõis tñi collate rali:q̃rit an possit intervenire pcurator cozã collate rali.Ja.bu.disputauit hãc.q. et determiauit q̃ sic. et rõ finalis quã ipe fecit est talis.Exceptio q̃ tan git crimẽ q̃ncũqz venit examinãda separatim a crie in ea põt inf?uenire pcurator.vt.l.i.et.l. pses. C. ad l.fa.de plagia.fz ista exceptio vẽit examinãda sepa ratim a crimie:qz tñi de ea cognoscit collateralis.er

poni post lit.ꝺtes.nisi crimẽ esset liq̃datũ.de quo eum ibi vide.

Neri.secũdo no.inq̃ tũ allegauit glo.l.si femina.C.ad turpil. que ponit q̃ veniũt appellatõe suoz extra materiã suitatis.iõ ꝺic aut nos loq̃mur quoad mãdatũ.et ꝺic vt in glo.fm no.p bar.s l.pri.aut nos loq̃mur qñ q̃s venit ad defendẽdũ.et ꝺic vt in.l.i.et go ꝛc.Ja.de bel disputauit hãc.q. et rõ potissima fu it ista.Illud qõ ꝺz q̃ qñ exceptio q̃ tangit crimẽ ve nit examinãda sepatim a crimie põt iteruenire pro curator.est verũ qñ examinat ad aliũ finẽ q̃ ad exa minationẽ et decisionẽ crimis.ita loq̃tur.l.i.et.l. p ses.C.ad.l.fa. de plagia.fz q̃ qñ qõ examinat separa tim a crimie tñ tẽdit ad excludẽdũ crimẽ seu tendit ad decisionẽ crimis vi ꝺz vna cã z vnũ iudiciũ cum crimie et cozã eodẽ iudice ꝺz examiari. vt.l. arbitro et.l.ab arbitro.s.q̃ satis.co.et.j.a q̃.ap.nõ lz.l.fi.pro hoc.C.de iudi.in auth.ad hec.et ita fuit obtẽtũ et de terminatũ.qõ satis mihi plz.et p ista pte multa cõ firmia venerũt.Quero q̃dã si procurator nõ debuit admitti et fuit admissus.Rñdeo hãc.q.format gl. in.l.q̃uis.C.ꝺ adul.z i hac.q.dubito.Ego ꝓsueui ꝺicere als aut procurator fuit admissus ex pte accusa toris.aut ex pte rei.Si ex pte accusatoris valet p cessus.rõz qz pars et iudex põt remittere accusato ri penã calũnie.et solũ ꝑpt penã calũnie erat q̃ de beret admitti principal.Si vero ex pte rei tunc nõ põt interuenire nisi post cause ꝺclusionẽ.vt.l.q̃uis Nũc dubito et forte esset meli? dictũ q̃ pcessus nõ valeret:qz vna de rõnib? q̃re procurator accusa torис nõ põt interuentre: ẽ qz diligẽti? agit q̃s suã cãm p se q̃ p aliũ.esset enim in detrimẽtũ reipublice q̃ ppter procuratoris factũ re? absoluerer.Pterea p hoc iste.§.q̃ dicit ad crimẽ publici iudicij frustra ꝛc.et sic nullo mõ põt interuenire.sec? si posset iter uenire si nõ repellerer exceptõe.qz tunc nõ esset fru stra.et hoc nisi post cause ꝺclusionem.vt.d.l. q̃uis. nõ habetis alia circa hũc.§.q̃ fuit repetit? p.d.bar. die.xxij.mẽsis octobris.

Gneri. Snia iniusta prem pseq̃ntẽ ne cem filij nõ infamat.h.d. No. q̃ pr accusat de morte filie sine metu calũ nie. Sc̃do no.q̃ iniusta snia pfidis prem nõ in famat. Ad primũ no.op.de.l.si pr.j.de adul.so. de euidẽti calũnia tenetur vt ibi: alias nõ vt hic. Ultimo no.q̃ accusatus de furto qõ nõ cõmi sit nõ infamat.Glo.ina tenet sic.et dic plene vt in ea notatũ habes.et vide dictã gl. Quero di cis q̃ pat tenet de euidẽti calũnia.qro q̃ dicat eui dẽs calũnia.Rñ.illa q̃ apparet ex actis vel legiti mis psumptõib? .pbat in.l.licet.de leg.i.vbi ꝺz eui dens qõ ex psumptõib? et cõiecturis pz.fac.l. si q̃s locuples.de ma.tes. ergo snia fuit nulla.Itẽ indu co in ar.ad.q.scitis q̃ seru? nõ infamat qz fama nõ hz.vt.l.fi.j.de va.et extra.cog.Et mõ dic si q̃s accu sat seruũ et calũniose de publico crimie infamat vt habes.quia hoc est speciale in patre.ergo in ꝓtrari um est ius cõmune.

De accusatõib? et inscriptõib? . Rub.

Cõtinua rubrica sic.Dictuz est.s. de pub. iudi. verũ qz publica iudicia exercent p accusatões. iõo põit rub.de accusatõib? .Itẽ qz in accusatõib? po nit inscriptio,iõ sequtur de inscriptõib? . de quibus

in.l.i.in.xxi.col.C.q̃ accu.

De accusatõib? rub.

Ertis.accusare.Et ad materiã q̃s possit accusare, an adulato res et facilis litigator possit accusare.et vi? : casus q̃ fic.in.c. fil'r.in ver.litigabũt.iij.q.v.q̃d de inimico.vide ang. et imo.in.l.is q̃ reus.s.ti.i.in pe.car.z glo.z bal.in rub.C.de accu.ad idẽ vide ro. in fin.xxxvij.et accusatio ꝺz illaudabilis.ij.q.vij. si q̃s. de quo vide

not. in. c. i. in gl. i. ij. q. vi. vbi accusatores appellant emuli. et. d. c. si qs. allegat abb. moder. in. c. er parte. in fi. extra eo.

d ¶ Quero vtrū. per bal. in rub. C. q accusa. et ibi dixi. et cy. z bal. in. l. glo. in. c. i. §. hoc aūt. qui feu. da. pos.

e ¶ Quero q̄d adde bar. i. l. cū scimus. de agri. et cēsi. li. xi. et bar. p il' li ter. i. l. hos accusare. §. oī bus. i vl. col. j. e. et imo. i. l. er facto. §. si qs rogatus. ad trebel. et facit si statu' tū dicit q̄ pe na remittit' si offensus ha' buit pacē a fi lijs offensi v' trū fili' spu' ri' possit fa' cere pacē. cō. dudū' q̄ na' tural' p̄t spu' ri' non. et q̄ ius vindican di mortē de' licti spectat ad hr̄des. l. i. et. ij. C. de hīs q̄. vt indi. sed tales nō p̄nt esse hr̄des. er go ꝛc. z vide q̄. et bal. in. l quisq̄s. C. ad l. iul'. maie. et ad bar. ō ad' de bal. in. l. i. ī xrij. C. col. q̄ accu. i ō. quo ad secūdū. vi de bal. i. l. id q̄ ō pupilb', in. r. col. ō ep. et cle. et in. l. neganda. ad fi. C. q̄ accus.

f ¶ Cōiuncta p sona. que di' cat cōiuncta p sona. imol. in. c. michael. de fi. p̄bi. in. c. nōnulli. de rescrip. q̄ fili' spuri' nō pōt sine mādato expiri. q̄ nō dicit' cōiuncta persona. et ad ea que not. bar. hic. vide oīno Jnno. in. d. c. nōnulli. et ange. in. l. i. et. ij. C. de lib. cau. et q̄ō no. spec. in ti. de aduo. §. obijcitur et §. i. et in ti. de accusa. §. i. et in ti. de accusa. §. iij. ver. i. et. ij. vide. l. cui eorū. §. affinita. de postu. et ibi Bar. et imo. in. l. ex facto. §. si q̄s rogatus. ad trebel. bar. et bal. in. l. cuz alienā. C. de lega. bal. in. l. pe. §. egre dientes. de aduo. diuer. iud. et in. l. i. in fi. ff. de postul. et in. l. i. et. iij. de iudi. imo. bal. in. l. i. C. qui accusa. et aduerte: q̄ cōiuncta p sona in linea trāsuersali nō dicit' vltra quartū gradū. tex. est in. l. pe. §. quartū gradū. de aduo. diuer. iudi. q̄ aūt dicātur primiores sanguinei: recurre ad bar. in. l. si terti'. de aqua plu. ar. et bal. in. l. exigēdi. ad fi. C. de p cur. bal. in. l. fi. §. fi. C. de fur. et q̄ spuri' nō admittat' sine mādato: vo luit bal. in. l. id q̄ō pauperib'. in. r. col. de epi. et cle. bal. in. l. cuz acu' tissimi. C. de fideicō. imo. in. d. l. ex facto. §. si q̄s rogat'. z q̄ dicantur necessarie p sone habeā' in. l. i. et. ij. §. in ius vo. vt eant. et in. l. be' nigi'. de li' be. cau. vide bart. in. l. lex cornel'. ī p̄in. ff. de iniur. et in. l. cū scim'. de agri. et cē si. li. xi.

g ¶ l. si femīa. que ponit q̄ veniāt appel latōe suoruz extra materi' am suitatis. iō aut nos lo quimur quo ad accusādū z dic vt in. d. gl. scōm not. p bart. hic. §. pri. aut nos loquimur qū q̄s venit ad defendendū et dic vt in. l. i. et. ij. de lib. cau. et in. l. i. in fi. cū seq. §. de iniur. aut p̄cipal' ve nit q̄s agen' do et appel' latōe suoruz veniūt omēs enumerati in l. i. in fi. cū se. ff. de postul. et ibi ange. no. et extra il las personas ibi enumera' tas veniunt omnes vsq̄ ad quartum gradum. per l. petit. circa medīū. C. de aduo. diuer. in. et ibi bal. ad p̄dicta vi' de oīno. c. i. iij. q. fi. z no. spe. de aduo. §. obijcitur. z §. i. de accusa. §. iij. ver. i. et. ij. de rescrip. p̄sen. §. ratione qualibet im' petrātis. vbi etiā admittantur ad impetrandū rescriptū p̄o alio si' ne speciali mādato quos enumerauit etiā Ange. in. d. l. i. in fi. Jtē vide q̄ō habet' in. l. ij. in fi. de accusa. et in. l. i. C. si rector puin. et do. anto. in. c. de cetero. de testi. z ad gl. in. d. l. si femīa. vide guil. z bar. in. l. i. post gl. §. in ius vo. vt eāt. late p bal. in. l. i. C. q̄ accu. in. xxi. col.

h ¶ §. pupillus. q̄d de adulto. vtrū adult' possit accusare. adde no. p bar. in. l. de pub. in p̄in. de ope. no. nūc. guil. de suza. in. l. i. C. de p̄ci. impe. of. bal. in rub. C. q̄ accu. in. iij. col. et in. l. ij. e. ti. bar. ī. l. q̄ accu. j. e. an aū accusatio facta ab istis psonis inabilib' sit ipo iure nulla.

habetis. j. e. l. libellor. et. l. si cui. in p̄in.

Non est permissum. Quia. l. ista glo' sat' p seqntē. iō h̄ nihil dico. §. dicā ī. l. seq.

Certis. Mo. hāc notabilē. l. Mo. bñ tex. ibi veluti si mortē ꝛc. ¶ Opp. dicit' hic q̄ mulier nō pōt accusare[c] nisi in istis crimīb'. Cōtra in. l. in qōnib'. j. ad. l. iul'. maie. So. qō h̄ or q̄ mulier nō pōt accusare. fallit in casi bus hic positis. Jtē fallit in alijs casib' ppt̄ imani tatē crimis q̄ casus ponunt' in glo. p ordinē quā vi de. Jtē or h̄ de testō paterni liberti. §. q̄d ad ppositū nōne de quolibet testō pōt mulier accusare. vt. §. pri. ergo ad q̄d fuit positus iste ver. Sol. hic alia rō videbat' impedire mulierē. qr ō eū cogi iuita nō poterat dicere testimoniū. ergo eodez mō videbat' q̄ nō posset accusare q̄ hic remouet' Hec rō nō est bōa. si eīi nō pōt dicere testimoniū. ergo magis vi det' admitti ad accusandū. vt in p̄in. hui'. l. Qua re dic fm ia. de are. q̄ hic senatuscōsultū nō fuit ne cessariū. qr nō solū pōt accusare ex hoc senatusconsulto §. etiā ex p̄in. l. de iure cōi ex p̄cedēti regula. ¶ Quero vtrum[b] mulier possit accusare de morte mariti Rñ. q̄ sic. nā de morte soceri pōt. vt in p̄inc. hui'. l. p̄incta. l. lege iul'. §. de testi. ergo m'to magis de morte viri. qr est ppinqor. vt. d. l. iul'. Jtē vos vi detis hic. et. §. l. pr. q̄ si qs p̄sequet' suā vel suoz iniuriā pōt accusare. et tex. dicit de liberis et parenti' bus. ¶ Quero q̄d[c] de filia naturali vl' spuria vtrū admittat' ad vindicandū necē parētū. Breuit' hāc q̄. tāgit inno. in. c. nōnulli. ex. de rescri. circa fi. et ibi finalit' se nō firmat. Ego dico q̄ filia vel pat' natu' ralis vl' mr̄ natural' admittit'. ar. l. iij. §. de li. ca. vbi vidor tex. sed de spurijs pōt dubitari. qr filij spurij nō sunt noīandi. vt ī aut'. ex cōplexu. C. de ince. nu. et in corpe vñ sumit'. Jtē dubito de filio sacerdotis vel monachi: qr illi sunt nefarij et nō p̄nt demōstra re p̄fem. vt. l. vulgo. et qō ibi no. §. de sta. ho. Fina lit' ego credo oēs istos admittēdos tanq̄ idoneio' res q̄si p̄pēsiore dolore ad hoc accedat. ar. l. ij. in fi. j. de adul. Pro hoc ego video q̄ ad mr̄imoniū isti tales naturales z spurij dicunt' p sanguinei et affi' nes. vt no. in. l. nō facile. §. affines. §. de gradi. Pore terea. ll. loq̄ntes de hac materia loquūtur quodaz vocabulo naturali. s. parētū et liberor vt hic. §. q̄ñ l. istis vocabulis vtit' nō attēdim' dispositōz iuris ciuilis. vt. l. tutelas. §. de cap. di. Preterea iure na' turali oēs liberi et legitimi nascebant'. vt in aut. q̄. mo. na. effi. sui. §. lz. cū ergo. l. vtat' vocabulo natura li vt hic patz. et. l. tutelas. ergo z tales liberi admit' tent'. ar. p̄dictor iurū. ¶ Scdo q̄ro q̄d ī alijs crimi nib' nō mortis vtrū possit accusare de publico cri' mine cōmisso in patrē vl' filios psonas. hic enī nō lo q̄tur nisi de morte z de testamēto. certe puto q̄ idē ar. l. i. et. l. seq. §. de lib. cau. p̄incta. l. lege iul'. §. de in' iur'. ¶ Quero cū dicat' in. l. §z et hec. §. de p̄cur. q̄ p̄incta psona admittat' p p̄incta ad agēdū sine mā dato q̄liter intelliget' p̄incta psonat' intelliget' ne fm istā. l. certe satis videt' facere ad hoc q̄ō no. in. l. si fe mina§. C. ad turpil. tñ Jnno. videt' dicere q̄ p̄incta psona intelligat' vsq̄z ad illū gradū quo pōt succe' dere. ita no. ipe ī. d. c. nōnulli. de rescri. z forte tenet'.

Pupillis Vides q̄ pupilli possunt accusare de morte p̄is cū cōsilio tutor vt h̄. videtis. ¶ Opp. q̄ nō pupill' accuset §z tutor. vt. l. ij. C. q̄ accu. nō p̄nt. Glo. dat p'es sol'. §z illa est vera aut pupillus est maior infante et pōt accusare cum auctoritate tutoris. al's tutor accusat. ¶ Querit gl. q̄d de adulto[b]. certe dicūt q̄dā q̄ adult' poterit accusare cū nō p̄hibeat' nisi pupill' §z ō hoc facit l. in testimoniū. §. de testi. vbi minor. xx. ānis ad te stimoniū nō admittit' in crimīe publici iudicij. Hugo h̄ fatet' q̄ nō admittat' nisi sit. xx. ānor. h̄ tz ia. ō ra. et pe. vt refert cy. ī. l. ij. C. q̄ accu. nō pos. z ia. bu. z oēs. et spe. ī ti. de accu. ñ. q̄d ō accusa. ¶ Quero h̄ p̄mittit exeq̄ ō morte aui z de testō p̄is. q̄d ergo de testō aui et de morte p̄is. dicit glo. idē et multo magis. ¶ Extra gl. q̄ro ōr hic q̄ tutor accusat. q̄ro q̄ñ tutor accusat cui' noīe accusat. Lex. in. l. ij. C. q̄ accu. nō p̄nt. vidor dicere q̄ accusat suo noīe nō no' mine pupilli. ōrūñ vidor in. l. polla. C. de his q̄. vt īdi. vbi vidor dicere q̄ accusat noīe pupilli. §z gl. in. d. ll. exponit q̄ accuset noīe pupilli. i. nomīe suo ad vtili tatem pupilli. Ego dico q̄ tutor pōt accusare tuto rio noīe pupilli. casus est in. l. polla. et. l. tutorē. Nō ob. d. l. ij. qr fateor q̄ inscribit se noīe suo tñ nomīe pupilli accusat. sik' q̄ vn' accusat alter se inscribit. vt. l. vlti. C. de iniur. Et istā opi. tenet Ric. mal'. qō puto verū de iure. Quid ergo faciet aduocat' cau tus q̄ñ tutor accusat. Rñ. dicet talis tutor accusat nō dicet tutorio noīe. et ex h̄ saluabit' vtraq̄z opi. Si enī ōz accusare tutorio nomīe ex hoc q̄ dicit tu tor ītelligit' tutorio noīe. vt. l. cū post. §. i. §. de admi ni. tu. et. l. si post mortē. in p̄in. §. q̄ñ ex fac. tu. §z si nō posset accusare tutorio noīe intelligeret ppio noīe put pōt. ¶ Quero q̄d si tutor accusat tanq̄ tutor pupillor et tanq̄ p sanguine' talis defuncti an admittet' talis accusatio. Certe sic. qr ex vtraq̄z p̄te pōt accusare. §z ad petitionē quenti tenet' elige re quo iure accusat. qr ītерest quēti. qr si tanq̄ tutor accusat nō tenet' nisi de euidēti calūnia. vt. l. tutorē. et. l. polla. palle. §z si accusat tanq̄ cōsanguine' tene tur de calūnia sicut q̄libet extrane'. iō cū intерest cō uenti oz eligere. vt. l. si duob'. §. de solu. fac. l. quo'

vide bar. in l. i. §. accusa. j. ad turpil.

i Vtrũ sindicus. adde bar. in extraua g. ad repri. in ver. vel legitime. et vide gl. in l. §3 si hac. de in ius vo. et ba l. ĩ. l. polla. de his qui. vt idi. et in. l. ij. C. q̃ accusa. et in. l. seruũ quoq3. §. publice. de pcura. et in. l. reos. C. de accusa. et q̃liter rñdebit interrogatorijs necessarijs. no. in. c. pentium. de testi. in. vi. et ange. et imo. in. l. pen. §. ad crimẽ. de pu. iud. in. ti. car.

Libello rũ. nõ dz inseri. Si tũ fuerit insert dz pbari. vt not. maxime bal. in. l. i. C. q̃ accusa. cuz tpus appositũ sit de substãtia pbatõnis. l. ob carmẽ. §. de test. qõ intellige vex nisi dixerit in fine accusatõnis q̃ nõ intẽdit se astringere nisi ad ea q̃ sufficiunt ad victoriã cause. vt no. ang. in l. in causis. C de accus. p. l. diuus. de re iudi. et. l. prestor. §. doctuz vibo. rap.

l Appõi locus. vtrũ locus debz poni. adde bar. in. l. de pupillo. §. q̃ opus. de oper. no. nunci. Quid aũt si q̃s cõmiserit maleficiũ in mari: quis loc' cõfinabitur. vide bal. in. l. si testamentuz. C. de his q̃. vt indi. et q̃d si quis prestitit opẽ vl' auxiliũ quis locus cõfinabitur. vide bar. in. l. in furti. §. de fur. et vide ad hic dicta q̃ habes post bar. in. l. qõ ait lex. §. i. j. de adulte. Quid in mãdante q̃s locus z dies vide in. l. nõ solũ. §. si emãcipato. de iniur. adde q̃ si accusaũ testis de falso debet poni loc' iuramẽti nõ depositõis. fm bal. in. l. i. ad fin. C. de sacro san. eccle. Itẽ in crie falsi pcedit lz loc' nõ ponaũ: clamdestine cõmittit. vt no. insti. de pub. iudi. in prin. et alibi non reperit. scõm bal. in. c. i. circa fi. qui. mo. feu. amit. et q̃ñ testis cõmittit falsuz tacẽdo veritatẽ q̃s loc' dz poni in libello. vide bal. in. l. ꝑ byteri. C. de epi. et tiẽs. in prin. et qõ ibi no. §. de admi. tu. Vltio q̃ro vtrũ sindicus ꝑ vniuersitate possit accusare. dy. dsuluit hãc. q. et determiauit q̃ sindic' ꝑ vniuersitate nõ põt accusari sindicario noie sicut nec tutor tutorio noie. nã eq̃parant sindic' et actor. vt. l. i. §. q̃bus. §. qõ cuiusq3 vniuer. no. Itẽ eq̃parat actor et pcuratoz. vt. l. itẽ eoz. §. actor itaq3. e. ti. §3 p pcuratorẽ nõ põt q̃s accusare. vt. §. ti. i. l. pe. §. ad crimen. ergo ꝛc. Breuit q̃tũ ad ppositũ puto q̃ sindicus possit accusare noie vniuersitatis sicut tutor nomine pupilli. vt. §. dixi. ar. ad hoc. l. orphanotrophos. C. de epis. et cle. ꝑ hoc etiã facit. l. tã collatores. C. õre mili. li. xij. sed illa. l. loq̃tur magis in sindico vniuersitatis accusate q̃ accusantis.

Libelloz Vidistis de materia qui accusare nõ pñt. hic incipit de materia accusatõis. Qp. de duob' modis. et vidz q̃ debeat inseri dies et hora. vt. l. aut q̃ aliter. §. i. §. quod vi aut clã. Glo. nõ soluit vt ibi.

Scõo op. q̃ psona nõ sit inserẽda. vt. l. ij. ĩ prin. j. de appel. Glo. nõ soluit. tu dic q̃ iõ non dz inseri psona. q3 ex actis prie cause apparet psona cũ qualis est mota. hic vero nõ apparet psona q̃ accusatur nisi in libello apponaũ. Quero vtrũ debeãt scribi ãni dñi et nomẽ impatoris. glo. vidz velle q̃ sic. vt hic. z no. in. l. in causis. C. e. ar. in auũ. vt ꝑpo. no. impa. in prin. Veritas est q̃ tex. hic hoc nõ decidit nec vtimur ista solẽnitate: §3 ãni dñi et nomẽ impatoris scriptũ est in principio q̃terni notarij vident hic repetita nõ tñ vtimur illa solẽnitate. Dicit hic dsul. q̃ro de quo dsule hic loq̃tur. Rñ. dicũt q̃dam de dsule apud quẽ accusatio ꝑducit. hoc est falsum vt apparet ex tex. vbi accusatio ꝑducit coram ꝑtore vel põside. et tñ nomẽ dsulis apponebaũ. q̃re dic q̃ hic loq̃tur de dsulib' ppli romani q̃ hodie nõ sunt in vsu. et ita dic gl. Quero de q̃ die hic loq̃tur. Rñ. d die dati libelli nõ de die cõmissi crimis. nã ille nõ dz iserit. vt hac. l. §3 dies dati libelli ĩ crialib' dz inseri ab accusatore in ciuili a reo. vt i auũ. de exhi. re. §. fuscepto. tñ ista solẽnitate nõ vtimur. §3 notari' ipe scribit die in q̃ accusatio porrigit: et illud sufficit. Quero extra gl. hic dz q̃ põit loc' tpus et psona. prio ergo q̃ro vtrũ in accusatõe dz apponi loc' loci. vt in tali domo et in tali camera. an sufficeret solũ dicere in tali loco: vidz q̃ sufficiat dicere in tali domo. q3 alid est dom' et alid est camera. vt. l. i. §. eodẽ aũt tecto. §. ad syll. et tñ hic nõ dz nisi de domo. Breuiter dico sic q̃ñq3 factũ de quo q̃s accusaũ est vniformiter punibile in q̃cũq3 prte loci crimẽ fiat. tũc sufficit ponere domũ: nec habem' ponere locũ loci vt hic. §3 si nõ esset punibile vniformiter. verbi gra. põt hõ ingredi palatiũ ciuitatis ĩ aula inferiori: §3 in supiori nõ sine pena. tũc si q̃s vellet accusare me de introitu palatij dz dicere q̃ intraui cle. et bal. in. l. illa institutio. de here. institutio. de here. insti. et in. l. §. de epi. et cle. et q̃d si maleficiũ est cõmissuz in q̃sinib' duaz ciuitatũ vide dy. et bal. in. l. fine. §. i. de lib. agno. et ꝑ bal. in. l. ij. C. vbi de cri. agi opor. ꝑ do. anto. in. c. fi. in prin. de fo. cõpe. et bar. in. l. iurisperitos. §. cũ ostẽdim'. de excusa. tu. et ad matetiã vide bal. ꝑ istũ tex. et gl. i. l. i. C. vbi d cri. agi op. et in q̃sinci pie. in pncto ppomit q̃ tius accusauit seruz ꝛc. bal. i. l. actor. in vltri. col. C. de pba. bal. in. l. nullũ. C. de testi. et an inq̃sit. reqrat loc' et rpus. vide bal. in. l. iubem'. in. ij. col. C. de epo batio.

m Eiusdem noĩs. Quid si sint duo loca eiusdẽ nominis vn vicerur. adde bar. in. l. quoties. j. de ver bo. ob. z ista faciunt ad. q. de citato. fcã de vno cum duo sint ciuis duo nomĩs. de quo ꝑ bal. in l. eũ quem te mere. §. de iu di. et cũ barto. hic trãsit ange. in. l. si i rẽ §. de rei ven. vide bar. in. l. ita fidei. d iu re fis. et in. d. l. q̃ ditio. §. fina. vbi alii videt loq.

n Quero q̃ lit. adde bar. i. l. demõstratio. et ibi do dsi. et de. ad l. cũ pater §. fi. de le. ij. z ibi per imo. z vide in. l. i. de lib. et posth. aretin' refert in suo tractatu maleficioz ꝺtrariũ fuisse in facto termĩ atũ hic bono nie dũ ibi esset.

o Quis loc'. vide cy. i. l. q̃d de crie. C. de accu. ciaũ. ꝑ cy. z bal. in. l. i. C. vbi de cri. agi op. ꝑ do. anto. in. c. fi. de fo. cõpe. adde q̃ dixi in. l. ait lex. j. de adul. bal. in. l. si q̃s nõ dicaz rapere. de epi. z cle. in. vi. col. vide io. an. in spec. de inq̃sit. §. nũc tractemus in prin. q̃d si aliq̃s rapuit puellã in vno territorio z eã cognouit in alio. bal. in. d. l. si q̃s nõ dicã rape. in prin. C. de epi. z cle. et q̃d fit in

p Vltero q̃ro. Rñ q̃s sagittauit aliquẽ cũ balista q̃s loc' insp

ram vicinã puniat in tantũ. accusatio fit cõtra mitten tẽ gentẽ ꝗs locus ꝯfinabit. si confinabim⁹ locũ vnde mittit esset nimis durũ. si ꝯfinabit loc⁹ ꝑ quẽ iuit gens adhuc eet durũ. qz forte iuit gens ꝑ plura loca. si cõfinabim⁹ locũ ad quẽ iuit forte nõ ẽ loc⁹ delicti. veritas ẽ ꝙ locus ad quẽ mittit ꝯfinari dz qz in istis q̃ hñt causã successiuã tẽpus ⁊ locus perfecti delicti dz inspici. vt. l. semp. §. ãn⁹. s. qõ vi aut claz. ¶ Quero volo⁹ accusare aliquẽ qz occupauit aliquã ciuitatẽ quomodo formabit accusatio ita ꝙ ꝓcedat cũ debeat inseri ciuitas et domus. Rñ. quãdo maleficiũ respicit vniformiter totã ciuitatez nõ puto ꝙ sit necesse ꝙ demonstret locus particularis ciuitatis. ar. l. de pupillo. §. qui nunciat. s. de ope. no. nunci. Predicta in maleficijs que cõmittũtur in faciendo. Sed quid in maleficijs que cõmittunt negligẽdo seu omittẽdo qualiter ponet locus Ego reperi dy. dicentẽ in vno ꝯsilio ꝙ in alijs maleficijs negatiuis nõ debet apponi loc⁹ et nihil allegat. Breuiter puto sic dicendũ negatões seu pruationes nõ cognoscunt nisi respectu habit⁹. vt. l. si decẽ. de solu. et. l. decẽ. de ver. ob. et. §. de iu. et iu. l. manumissiões. aut ergo illud qõ est omissum seu neglectũ debebat fieri certo loco. vt sindicus ciuitatis debebat denũciare maleficia i curia potestatis et malefactores ibi pentare. vel aliquis debebat facere custodiã in tali loco et nõ fecit: tũc debet inseri locus vbi debebat fieri. quia est ibi omissum ⁊ neglectũ vbi debeba t fieri et nõ alibi. argu. ad hoc. j. de re mili. l. desertorẽ. §. qui stationis. et. §. se. Si vero illud quod debebat fieri nõ habebat locum determinatũ: tũc nõ debet inseri loc⁹. quia nõ est. nec ob. l. ista. qz vt videbitis statim. j. e. l. ver. sz si aliud. Illud qõ dicit de loco et mẽse et silibus intelligit in adulterio et maleficio simili siue positiuo: sec⁹ in dissimili. vt ibi videbitis. Et hec sufficiant circa locum. ¶ Circa tpus quero⁸. hic dicit ꝙ mensis nõ dies debet inseri. q̃ro an est verũ simpliciter. Rñ. aut factum de quo ꝗs accusat est vniformiter punibile in quacunqz parte mensis: tunc nõ debet inseri dies. sed si in aliquo die illius mẽsis illud factum nõ est punibile: tunc inseri debet dies vel qualificatio iuris. ita vt cõcludat illud esse delictũ. verbi gratiã quedam sunt delicta in festo sancti Herculani que in alio tẽpore nõ sunt delicta. tunc debet inseri dies. Idem dico de hora: quia per statuta terrarum quedã sunt delicta aliqua hora que alia hora non sunt delicta. ideo hora debet inseri. alias non ꝯcluderet ꝙ sit delictũ. ar. ꝑ hoc. l. eũ actũ. et qõ no. s. de nego. gest. et. l. actor. C. de ꝓba. et qõ no. in. l. nõ solum. §. sed vt ꝓbari. s. de ope. no. nun. et extra de rescrip. c. fi. in cle. ad idem facit. s. de incen. rui. nau. l. i. §. fi. Eo tamẽ casu quo dixi ꝙ quis nõ cogit diẽ neqz locum inserere in accusatõne cõcedo ꝙ ad petitionem partis iudex põt cogere declarare de q̃ die intellexit vt reo sit defensio. vt dixi in. l. is q̃ re⁹. s. ti. i. nõ tamẽ per hoc accusator cogitur ad ꝓbandum diẽ. sz cogit declarare vt reus possit se defendere. et hoc est quod dicit tex. neqz autẽ diem neqz horã inuitus cõprehendet ⁊c ¶ Quero aliqs per cussit aliquẽ vno tẽpore ex quibus ꝓcussionib⁹ est mortuus alio tpe. certe debet inseri tpus ꝓcussiõis nõ mortis. vt. l. dãni. §. fabini. de dã. infec. et. l. huic scripture. §. i. s. ad. l. aq̃l. cũ si. ¶ Sz q̃ro aliqs insultauit aliquẽ de die et fugauit illũ ꝑ magnũ spaciuz ita ꝙ eũ percussit de nocte post pulsationẽ cãpane qõ tpus ponat in accusa tõe. glo. in. l. qui de crimie C. e. videt velle ꝙ insult⁹ cõfundat cũ ꝓcussione. et idẽ ibi Cy. qui põit hãc. q. vt inspiciat tps ꝓcussionis. Ego dico ꝙ debem⁹ inspicere verba statuti q̃liter dicat si quidẽ dicit siqs ꝓcussit: tũc inspicit tẽpus ꝓcussionis. Sz pone ꝙ dicat: si qs fecerit insultũ ꝯtra aliquẽ et secuta est ꝓcussio puniat in tantũ. tunc isto casu insultus punit principaliter. sed aggrauat ꝓpter percussionẽ. tunc debet poni loc⁹ insultus et tẽpus insultus: nõ locus et tẽp⁹ ꝓcussionis. ar. eoz que. s. dixi. debet enim inspici q̃d punit lex vel statutũ. ¶ Quero aliqs ꝓcussit aliquẽ per aliquos dies ante festũ natiuitatis. demũ porrexit accusationẽ ꝑ aliquos dies post festuz natiuitatis et dixit sic. talis accusat talẽ de eo ꝙ hoc anno ⁊ ꝙ de ꝑsenti mẽse decẽbris eum ꝓcussit ⁊c. ¶ Quero cum annus mutet a die natiuitatis an libell⁹ iste ꝓcedat ita ꝙ cõprehẽdat maleficiũ cõmissum ante natiuitatẽ. videt ꝙ nõ. quia nõ fuit hoc anno. Ja. bu. posuit hanc. q. insti. de ac. in prin. et ibi dicit ipe debetis scire ꝙ duplex est annus. vnus legalis qui est. cccl. v. dierũ. vt. l. cũ heredes. §. stichus. de sta. lib. et. l. ita vulneratus. s. ad. l. aquil. et isto mõ loqn do quicqd est factũ inter istos. cccl. v. dies põt dici factũ hoc anno. Quidã est annus cõis ⁊ vulgaris qui denoiat a natiuitate dñi. et isto respectu nõ ꝑt dici maleficiũ cõmissum hoc anno. Eũ ergo verba libelli debeãt intelligi ꝯm intentionẽ ꝓferentis. vt l. si qs intentõe. s. de iudi. intelligim⁹ de anno legali vt cõprehẽdat maleficiũ. Istud tñ nõ videt verũ esse. nã cũ in accusatõe debeant inseri anni dñi ꝯm opi. glo. et nos dicamus ꝙ anni dñi qui ponunt in principio quaterni ponant in loco annoz qui debent inseri in accusatõne. de necessitate sequit ꝙ si dicat hoc anno debet intelligi hoc millesimo q̃ millesimus debet inseri in principio accusatõnis et est insertus in principio quaterni. ideo putarẽ ꝙ libellus illud maleficiũ nõ cõprehẽdat. ¶ Sed põe ꝙ aliqs tenuit occupatã aliquã terrã per vnũ annum et ego volo accusare eũ. l. iul'. mai. qz tenuit ꝺ principẽ: sufficit ne dicere ꝙ tenuit ꝑ ãnũ. an debeo dicere etiã mẽsez vt ꝙ dẽaz dicet mẽsez vt b. Sz credo ꝙ b qõ dt de ãno et mense intelligi debeat de maleficijs momẽtaneis. sed in maleficijs que habẽt causam cõtinuã vel successiuã credo ꝙ sufficit annũ exprimere vel mẽsem ꝯm ꝙ ipe tenuit. ar. C. de hereti. autẽ. credẽtes. et aut. si ver⁹ dñs tẽporalis. ¶ Sumus expediti de tpe. Circa personã q̃ro qualit debeat exprimi. Rñ. debet psona ita exprimi ꝙ reddat certa ꝑ duas demõstratões. vt petrus talis de tali loco. vel si esset ita singulare nomẽ ꝙ redderet certa sufficit. vt. l. hac ꝯsultissima. et ibi no. C. qui testa. fa. poss. ¶ Quero vtrũ est necesse ꝙ accusator formet libellũ in psona prima seu tertia psona. vt ego talis accuso. vel talis accusat ⁊c. hic est tex. cuz glo. qõ nõ est curandũ. ita dicit glo. s. ver. lutius. ⁊ etiã in. l. pe. C. e. ¶ Ultimo no. ex. l. ista ꝙ nõ videt ꝙ sit necesse ꝙ in libello criminali pars concludit aliquid⁹ iudici ꝙ dicat q̃re peto talẽ puniri ⁊c. sufficit enĩ ꝙ dicat talẽ cõmisisse maleficiũ. ꝑ hoc fac j. ad turpillia. l. i. §. i. ¶ Ulterius esset videndum quid de inq̃sitõne an debeat cõtinere ista. de hoc dicã. j. de adul. l. ij. §. si publico. vbi de inq̃sitõe tractabimus.

accusa. sz q̃d si non appareat ꝙ persona ꝓduxerit accusatõ. an possit seq̃ condẽnatio. bal. ꝙ nõ. in. l. pe nul. C. eo.

v ¶ An libellus iste. Ad de bal. ⁊ imo. in. l. diuortio in prin. in v. itẽ si messes. per glo. ibi. s solu. matri. ⁊ imo. et lodo. in. l. de diuisione. e. ti. in v. ex opposito. De ista. q. et qõ sustentet talis libellus vide bal. i. d. §. item si messes. i. l. diuortio. solu. ma. per gl. i. ⁊ ibi et idẽ dic volusse iac. bu. isti. de act. in prin.

x ¶ Debeãt intelligi. Et sic no. ꝙ bart. b vult ꝙ etiaz in crimiali v ba libelli intelligant ꝯm libitũ libellãtis. per. d. l. si quis intent. cuius ꝓtrarium voluit roma. i. l. diuortio. in prin. solu. ma. licz de bart. mentionez nõ faciat vide alex. in d. l. diuortio. reprehendentem ro.

y ¶ Cõcludit aliqd. In criminalib⁹ nõ req̃rit cõclusio libelli. ad de bart. in. l. q̃d ergo. §. pena. s. de insa. vide bar. in. l hoſ accusare §. oibus. j. e. et bal. in. l ij. C. de ꝓba. facit ad hoc ꝙ lz cause crialles expediant ꝑ accusatõz. dicunt tñ expediri officio iudicis. ꝯm bar. in. l. iperiũ. de iurisd. om. iu. in ver. videa-

mus ergo p/mo:in q̃ non req̃rit q̃ con/cludat parti. ẽm bar.in.l.i. in.ij.col.ō iu/rist.om.in.

Nō si libel/li. necesse q̃ pars. Adde bar.in.l. edi/ta.in.ij. col.C de edē. sed ꝫ riuz vid: p. l. fi.ibi reo po/stuante .j. e. et qō ibi glo. i.et qō volu/it hosti. ꝛ io. an. post ino. in.c.fi.de pur/gat.cano. ad cō vide oīno bald.in.vi.et xij.col.in.d.l. edita . et ibi fulgo. bar.ī.l et an eandez §.actōnes.ff. de except.rei iudi.ꝛ qō di/xi in.l.elegāt §.si q̃s p' rē. de odi.ide. ꝛ bart.in.l.i. §. accusanter.ff ad turpil.bal dus in addi. spec.in ti. de sen.in.xx.col. cum seq.

a Obtuat. iudex pōt re/iicere libellū inceptū.con/cordātie sunt in.l.i.ē.si mē. fal.mo.di.

b Sz et si a/liud.sil'et se/mel. Dicit tñ iac.bu. in.l. i. si reus vel ac cus.moz. fue. q̃ si q̃s pl'es accusaī in eo dē libello ac/cusatio ē nul la. cōtra quē ē ꝺ.gl. lxxxvi di. maximia/nus.et qō le/gif et no.in.l. si q̃s homici/dij.in.e. ti. et adde ad bar.

c Qbō si libel/li. necesse q̃ pars. Adde bar.in.l. edi/ta.in.ij. col. de edē. sed ꝫ riuz vid: p. l. fi.ibi reo po/stuante .j. e. et qō ibi glo. i.et qō volu/it hosti. ꝛ io. an. post ino. in.c.fi.de pur/gat.cano. ad cō vide oīno bald.in.vi.et xij.col.in.d.l. edita . et ibi fulgo. bar.ī.l et an eandez §.actōnes.ff. de except.rei iudi.ꝛ qō di/xi in.l.elegāt §.si q̃s p' rē. de odi.ide. ꝛ bart.in.l.i. §. accusanter.ff ad turpil.bal dus in addi. spec.in ti. de sen.in.xx.col. cum seq.

a Obtuat. iudex pōt re/iicere libellū inceptū.con/cordātie sunt in.l.i.ē.si mē. fal.mo.di.

b Sz et si a/liud.sil'et se/mel. Dicit tñ iac.bu. in.l. i. si reus vel ac cus.moz. fue. q̃ si q̃s pl'es accusaī in eo dē libello ac/cusatio ē nul la. cōtra quē ē ꝺ.gl. lxxxvi di. maximia/nus.et qō le/gif et no.in.l. si q̃s homici/dij.in.e. ti. et adde ad bar

quid autez si nõ esset abolita: sed accusator differt ꝓsequi an iudex ex officio possit prosequi dic ꝙ sic. l. si accusatorib⁹ C. eo. l. ꝙuis indubitati. C de adulte. et est tex. in auten. ꝺ sanc. ℣. si ꝺs ad ordinẽ. vel dic ꝙ est verũ in casibus in q̃b⁹ iudex per inquisitionẽ ꝓcedere possit alias nõ. ita intelligaꝯ. ĵ. de muneri. et bono. in. l. ex rescript. ℣. si quis accusatus. Item si reus est in carcere. nam vt ptin⁹ absolvatur vel cõdemnetur iudex ex officio potest prosequi. l. i. ĵ. ꝺ cusatore. et etiam cogere partes: vt prosequant. l. i. C. de aboli. & vide no. ꝙ bar. in. l. si marit⁹ la. i. ℣. de adulte. et vtruz accusatorem renunciante iudex possit prosequi. add qꝺ iudex alteri mãdare põt vt accusa. ꝓsequatur ci tra penam talionis. tex. ℣z bart. in. l. ĵ. C de ollatio. li. & vbi dicit sic dicendũ esse in omni casu vbi publica vtilitas ꝓcuratur. facꝫ qꝺ not. bar. in. l. eũ. ĵ. e. et iſtis add no. per bal. in. l. i. C. qui accusa. et que no. bar. in. l. vicia. ad fi. ℣. ti. i.

pimit vbi ꝺr ꝙ pimit instãtia. Nã. ibi loq̃tur in reo defuncto. hic in accusatore. accusatore ergo defuncto nõ pimit instãtia si aliqs reũ infra. xxx. dies repetere velit. Cõtra hoc viꝺr tex. et glo. in. l. fi. ℣. i. C. si reus vel accu. mor. fue. vbi ꝺr ꝙ sicut perit instantia mortuo reo: ita perit mortuo accusatore: & p hoc apparet esse verũ qꝺ. ℣. ꝺixi in iudice ꝙ iudex põt hãc accusationẽ pficere si vult. vt. l. accusatore. ℣. ti. i. Qꝺ ꝺixi de iudice puto esse verũ maxie ſm canonistas p. c. i. et. ĵ. extra ꝺ collusio. et etiã ſm opi. quã teneo ꝙ vbicũqz maleficiũ nõ inotescit iudici põt iudex postea ex suo officio p inq̃sitionẽ ꝓcedere. vt videbitis in. l. ĵ. ℣. si publico. ĵ. de adulter. ¶ Proceꝺo vlteri⁹. ꝺr hic accusatore defuncto vl alia cã impedito. Quero de quo impedimẽto debeat hoc intelligi. Glo. in. l. aut priuatim. ℣. i. itelligit de tali impedimẽto p qꝺ duo ãni labanꝯ. ita itelligit in. l. aut priuatim. ℣. i. credo sic esse dicẽdũ. aut est ipedimentũ versiliꝫ recessurũ de ꝓximo. et talis abolitio rei nõ pimit. Aut est ipedimẽtũ duraturũ versiliꝫ longo tpe. et pimit abolitio de qua hic ꝺr. pbaꝯ. ĵ. de lega. l. pe. ℣. fi. ¶ Quero hic loq̃tur accusatore mortuo durãte prima ĩstãtia. q̃ritur q̃ꝺ si accusator mortuus pendẽte appellatõe post latã sniaz. Dicit glo. f ꝙ idẽ qꝺ instãtia appellatõis pimit. ita no. ℣. ti. i. l. publica. veritas est. Aut pẽdebat appellatio: quia re⁹ erat ꝺẽnat⁹ et appellauerat. et verũ dicit glo. Aut pẽdebat appellatio q: re⁹ erat absolut⁹ et accusator erat ꝺẽnat⁹ ad penã talionis. Eadem ꝺistinctio seruaꝯ in accusatore q̃ in accusato. an snia ademerit bona etiã exp:esse vel nõ. vt habuisti. ℣. ti tu. i. l. defuncto. et. ꝺ. l. publica.

Clara. l. est. ¶ Opp. I ℣ qui iudicio et viꝺr ꝙ dãnat⁹ de publico iudicio possit aliũ accusare. vt. ℣. ti. i. l. is q̃ reus. So. vt ibi ꝺixi. et etiã hic ꝺico accusatões inchoatas posse pficere. Itẽ suũ accusatorẽ põt accusare vt ibi extraneũ nõ nisi suã vel suoz iniuriã. pseq̃tur. ita ꝺicit gl. hic et ibi. ¶ Itẽ oppo. ꝙ infames possint accusare. vt. ĵ. ti. ij. l. famosi. So. infames pñt accusare in q̃busꝺã casib⁹ exceptuatis ꝺe q̃bus videbitis. ĵ. e. l. q̃ accusare. Fallit si est ifamis. iõ qz dãnat⁹ publico iudicio tũc nõ põt accusare nisi mortẽ suoz exeq̃tur. ita ꝺixit glo. quã tenemẽti. an verũ ꝺicat nõ ꝺico mõ nõ habetis hic alia Itẽ ꝺicit hic iudicat⁹ fuerit. ¶ Opp. ꝙ nõ est necesse ꝙ sit iudicat⁹ ſz sufficit⁹ ꝙ sit quict⁹. vt. l. testiũ ℣. pe. ℣. de testi. So. illud est verũ si tractet de repellẽdo aliquẽ a testimonio. hic tractam⁹ de repellendo aliquẽ ab accusãdo. Vel ꝺicit gl. eadẽ est equitas. vt q̃cunqz repellit a testificãdo repellaꝯ ab accusandoz: ita ꝺicit glo. et optime. et ꝙ ꝺicit iudicat⁹ subaudi vel quict⁹. ad idẽ facit qꝺ habuisti. ℣. e. l. ĵ. ℣. i. et videbitis. ĵ. e. l. q̃ accusare.

Eruos. ideo nõ ſumo. et hz vnũ bonũ notabile in ver. ſz q̃ ꝓhibet. ¶ No. mirabilẽ casum ꝙ ille q̃ ꝓhibet accusare liberũ ꝓhibet accusare seruũ. Seru⁹ ergo hz sit infamis hoc est fine fama. tñ põt alteri obijcere⁹ nõ potes me accusare qz tu es seru⁹. tu es infamis. tu es mulier. Et ex hoc seq̃tur si exbãnitus accusaret ab alio exbãnito põt ꝺicere nõ potes me accusare qz es exbãnitus. nec ille põt replicare ꝓtra accusatũ et tu es exbãnitus. tex. est hic et idẽ in excõicato. nã excõicat⁹ ꝺefendere põt se a me si accuso eũ et potent ꝺicere: nõ potes accusare qz es excõicatus. nec ego potero replicare ꝓtra eũ ꝺicẽs: tu nõ potes excipere: qz es excõicatus vt hic. et est casus in. c. cũ ꝺilecti. extra de rescrip. hz facit in ꝓtrariũ glo. in. l. ĵ. ℣. lege iul. s. ꝺe testi. qꝺ examiauí plene in. l. cũ mlier. s. fo. mat.

Hec est aliꝙtulũ difficilis. Pro I Leuia declarãda hac. l. primo q̃ro q̃ sunt leuia crimia. glo. q̃ est hic ꝺicit. Leuia crimina sunt. vt puto. l. iulia ꝺe ãnona. est ne verũ. vide crimia ꝺicunt leuia vel atrocia ſm qualitatez pene. vt. l. ij. s. ti. i. Hz q̃qz in accusatõe. l. iulie. de ãnona. ĩponit pena grauioz. vt. l. in ãnonã. s. de extraoꝺi. crimi. ergo non est crimen leue. sed ꝺic ꝙ in l. iul. de ãnona imponit in quibusꝺã pena leuis et in quibusꝺam pena grauis vt ꝺicta. l. in annonam. s. de extraoꝺi. crimi. et. l. ij. j. ad. l. iul. de anno. & ſm hoc saluabit glo. qz in casib⁹ intelligit vbi imponit pena leuis. Itẽ ponit exẽplũ gl. in priuatis cribus ꝙ sint leuia: hoc exẽplũ nõ est verũ simplicit. nam q̃qz in priuatis ꝺelictis hõ suspendit vt p furto. vt. l. capitaliũ. ℣. famosos. j. de penis. q̃qz amputatur man⁹. vt aut. sed nouo iure. C. de ser. fugi. q̃qz grauí⁹ punit. vt. x. col. de pa. iur. fir. ℣. siqs furtũ. tñ sustinẽdo gl. intellige in priuatis crimib⁹: vbi leuioz pena imponit. Item dat glo. exemplũ in crimie de submersis nauib⁹. vt. l. de submersis. C. de naufra. Hoc nõ videt bonũ exẽplũ. nã p tali ꝺelicto imponit pena grauis. vt. l. pedi⁹. ℣. i. s. de incẽ. rui. naufra. ergo &c. Hz potes itellígere hic q̃n q̃s abstulit modicã rẽ: et sic erit crimẽ leue ſm ꝺistinctionẽ. l. pe ꝺius. Itẽ ponit glo. exemplũ in crimie abigeatus. vt. l. i. C. de abigeis. hoc exẽplũ non videt bonũ generaliter loquẽꝺo. l. ij. s. de abigeis. vbi ponit pẽa grauis. Itẽ dat exẽplũ ꝙ sit crimẽ leue. ſ. cognitio custodũ. vt. l. vni⁹. ℣. fi. j. de questio. hoc nõ viꝺr bonũ exẽplũ. vt videbitis. j. ti. pri. l. nõ est facile. ſz intelligam⁹ de custodib⁹: hoc est de custodiẽtib⁹ nisi ponam⁹ ꝙ aliqꝺ facile fecerit circa psonas custoditas. vt. l. i. C. de custo. reo. Itẽ si ꝺicerem⁹ de personis custoditis si cõmittãt aliqꝺ leue: qz erit crimen leue. Itẽ põit gl. exẽplũ in crimie lenocinij. hoc exẽplũ nõ viꝺr verũ. nã lenocinij grauí⁹ est⁹ adulterio. vt. l. athletas. ℣. ait põr. s. de his q̃ no. infa. ſz adulterij est graue crimẽ. vt. l. auxilium. s. de mino. ergo &c. Hz sustinẽꝺo gl. potes ꝺicere ꝙ intelligit⁹ de lenocinio cui⁹ adulterij nõ est pfectum. vel de lenocinio vilis pſone. et sic est crimẽ extraoꝺinarij. vt. l. i s. de extraoꝺi. crimi. Itẽ dat glo. exẽplũ. in. l. nec quicq̃ ꝺebert⁹ patrono nõ est obediẽs. istud est crimẽ leue & de plano cognoscit. et est bonũ exẽplũ. Potes etiam ponere exẽplũ de iniurijs leuib⁹. vt. l. nõ solum. ℣. quanq̃. s. de iniur. Vel ponas exẽpla quotidiana q̃ sunt in ciuitate. aliqs est cũ cultello reptus vl repertus ire de nocte vel reptus ludere. et si ista talia sunt leuia crimia de q̃bus ista. l. loq̃tur. tene mẽti. ¶ Hz cõtra hoc facit quõ appello crimia leuia ex leuitate pene. nõne ict⁹ fustiũ est grauioz pẽa q̃ quis pecuniaria. vt. l. in seruoz. j. de pe. nõ ergo ex leuitate pene debẽt intelligi leuia ſz aliũde. So. intellige. l. nostrã q̃n fustigatio fit in locũ pene pecuniarie: qz ille nõ põt soluere. vt. l. q̃ edes. s. de incẽ. rui. nau. et. s. de iniurijs. l. si q̃s iniuriã. vl erat talis pſona cui illa fustigatio pena modica est. ¶ Quero quõ ꝺz itelligi de plano. Gl. que est hic ꝺicit de plano. i. sine libello. Vel ſm alios sine inscriptõne ꝺixerit ꝙ ꝺelictũ in pſona sit graue: & nõ bñ. vt ꝺicit se ibi ꝺixisse. ſz ibi nõ reperio ꝙ ang. aliqꝺ ꝺixerit. & ꝺicit bar. in. l. solo. C. de libe.

Iso q̃ iudicio. ſz sufficit. vtruz reqrat ꝙ criminosus sit dãnat⁹ vt renocet ab accusando. vide etiaz in. c. sup eo. el. i. ꝺ testi. et in. c. i. de accusat. p moder. in. c. i. extra eo.

Eruos. alteri obijcere. Nõ valẽs agere põt excipe de incõpetẽtia actoris. vide p florí. in. l. ij. ℣ lege iul. ff. de testu.

Leuia. le nia crimina. Que sint leuia crimia et q̃ sint atrocia. adꝺ bar. in. l. nõ soluz ℣. si mãdato. s. ꝺ iniur. an ge. in. l. si vacãtia. in materia inquisitionis. C. de bo. va. li. x. et ꝺicẽ glo. in. l. ij. s. de vi & vi ar. ꝙ oĩs violẽtia commissa cũ armis appellaꝯ inmane crimẽ. & ꝺicit iac. bu. in. l. i. C. de his q̃ si. ascri. qꝺ nullũ ꝺelictũ qꝺ punit⁹ absqz ꝺolo enumeraꝯ ĩ atrocioꝛib⁹ ſz inꝯ leuia. & idem ang. hic. & ꝺicit ange. ꝙ si cõis est opi. in regiõe aliqꝺ crimẽ esse leue vt florẽtie pcuteꝯ cũ pugno semp ꝺicit⁹ leue. ni hil allegat. lz bar. ſm eũ in ꝺ. l. nõ solum ℣. si mãdato.

causa.q̄ oīs offensa p quā fili⁹ posset exheredari ꝺz grauis.et exemplū de pugno vide in.l.q̄cūqz.in.iij.col.de ser.fugi.

k Practicabā.no.practicā ꝓcedēdi in crīalib⁹.et lz glo.hic sentiat q̄ vbicūqz pōt ꝓcedi de plano nō sit necessaria īscriptio.io.an.dixit q̄ de ꝺsuetudīe iste inscrip.nō seruāt.et sentit q̄ hodie nec exp̄sse nec tacite habe/at locū inscri/ptio. vt ipse no.in spec.in rub. q̄ accus. qō improbat bal.in.l.q̄ crimē. C.q̄ accu. et no.q̄ in crimīb⁹ leuibus nō req̄rit⁹ libell⁹ nec ꝓcessus:lz in ordīarijs bñ req̄rit libell⁹ et inscriptio etiā in mō in/q̄rēdi. vt no. ang.iu.l.si vacantia. C. de bo.vacā.li. x. et dicit bar.ī l.ij.C.ꝺ spoz. q̄ si nūci⁹ delinq̄t in offi/cio pōt abs/qz ꝓcessū priuari:qz ī istis cōmissis co/raz offō iudi/cis ꝓcedit⁹ le/uato velo. et q̄ in istis so/lēnib⁹ creda/tur officiali. tenet bal. in rub. C. de fi/de instru.ī. x. col. in ver. lz adhuc dubi/tat.

k Ego dixi. hoc etiā tenz ange.hic.

Jcui.dif/ferentia.q̄ differētia sit inter īscriptōz et subscriptō/nē.adde q̄ hꝫ inscriptio lo/cū hz etiam si vilissima per/sona vt seru⁹ accusat.lz an tūc inscribēs puniat⁹ mino/rí pena. vide bal.in.l.ij.C. de fi.instru.et bal.in.l.q̄ crimē.in.ij.q.C.qui accusa.

Jcui ꝛ subscriptōz. Gl.dicit q̄ lic.guil. de suz. reprehēdit gl. hāc dī. q̄ nō est ꝺria inter iscriptōz ꝛ subscptōz. Breuit gl.dic veritatē:qz īscriptio est ipe libell⁹ accusatoz⁹ ꝓtinēs crimīa.vt l.libelloz. Dz subscriptio est q̄ fit in fine in q̄ se subscribit ꝛc.vt h et.l.libelloz. x. itē subscribere. tamē q̄nqz vnū pōit⁹ p alio.vt.l.i.C.q̄ ac.nō pos. Secūdo q̄ro q̄ ꝺz esse forma isti⁹ subscriptōis.glo.tractauit in.l.libelloz. x. itē subscribere. Itē tractat⁹ in hac gl.et q̄tuoz forme[m] ponunt⁹ de subscriptōe. prima q̄ q̄s subscribat se pseueraturū in crimīe vsqz ad finē.vt in hac.l. Alia forma est q̄ q̄s subscribat se ita ꝑfessum esse sicut scriptū est.vt.l.libelloz. x. itē subscribere. Tertia forma q̄ q̄s pfiteat⁹ se velle sustinere sil'em penā si in pbatōe defecerit.vt.l.ij.C de fi.instru.et.l.vlti.C.eo. Glo.nō firmat se hic sed in.l.ij.C.de fide instru.firmat q̄ ꝺz scribere put hic ꝺz.neqz ꝺz subscribere se pfiteri q̄ sustinebit penā talīōis.qz hoc itelligit⁹ etiā si nō sit dictū. Jdē not. C.q̄ accu.nō pos.l.iij.tex.extra de ꝓcu. c.tue. duas formas pōit vt q̄s pfiteat⁹ se pseueraturū vsqz ad sniam et se velle pati similē penā.facit.c.sup his.extra de accusa.et hāc formā seq̄tur spec.in ti. de accu.tū fm ꝺsuetudinē nō vtimur ista subscriptōe. sz in curia romana forte est in vsu. Querit ꝺy.[n] vtrū ille q̄ opponit crimē p modū exceptōis debeat se ad penā talionis subscribere.videt⁹ q̄ sic.qz ille ꝺ quē excipit punit⁹.vt.l.ij.§.si extrane⁹.ī.de adul. Preterea q̄ excipit agit.vt.l.i.§.de excep. Preterea ꝓ hoc vidz tex.in.l.vlti.C.de fide istru. In ꝺ rīū vidz q̄ actōis verbo nō ꝺtinet⁹ exceptio.vt.l.ꝺ bñ oportebit.§.accusationē.ī.de ver.sig. Preterea q̄ñ crimē oppōit⁹ p modū exceptōis q̄s nō pūit⁹. vt l.luti⁹.§.de his qui no.infa.et.l ij.§.si publico.ī. de adul. Et hāc ptē ꝺy.tenet et Ly.C.q̄ accu. nō poss. l.iij.in.i.et.ij.q. Nō ob.l.fi.C.de fi.istru.qz ibi oppo

m Et q̄tuoz forme.adde cy.ang.et sali.in.l.iij.C.q̄ accusa.adde q̄ in hac pena talionis habet⁹ ꝺsideratio priuilegij.tex.est et ibi bal.in.l.fi na.C.vbi sena.vel clarit.adde q̄ vbi de crimie agit⁹ ciuilit:nō hz locū inscriptio.vt no.bal.in.l.ij.C.de fi.instru.et est tex.ꝛ ibi doct.in.l.mo/

mētanee.C.vñ vi. vide spe.de accusa.§.q̄liter.ver.porro.et de accu. in q̄rta pte.in prin. Itē no.q̄ vbi pcedit p materia inq̄sitōis vl' denūciatōis nō req̄rit⁹ inscriptio.fm bal.in.l.q̄ crimē.in.i. col. C. q̄ accusa.ꝛ ibi in.ij.col.dicit q̄ omissio inscriptōis nō viciat pcessus.vi/de ibi gl. et an in priuatis delictis req̄rat⁹ inscriptio. Ly.q̄ sic.in.d. l.iij.al's.l.ij.

n Querit ꝺy. adde bar/to.in.l.pe. §. ad crimen.in prin.ij.col.§. ti.i.et spec.in ti.de accu.§. i.ver. itez qō nō recte.ꝛ di/xi in.l.leuia.§ e.et vtrū op/ponēs crimē p modū exe/cu.debeat se subscribere. et q̄ nō tenz bal.in.l.fi. in prin.C.de fi. instru.p glo. et doc.in.l.q̄ crimē.C. qui accusa.

o Hīdē.ad intellectū hu/ius.§.in.ij.p/te.i eo qō dī/xit q̄ p calū/niā semel me/ruit nō pōt de vno accu/sare.vide an/te.et ino. in l.his q̄ reus. in.viij.carta. in ver.in ea. glo.ibi i ver. aliud est.§.ti tu.i.

p Volo p/bare.ꝛ sic no. q̄ si lex dicit pbari posse ignorantiā p iuramētū tū postiuramē/tū pōt aduer/sari⁹ probare ꝺz.ū.ꝛ ibi gl. in.c.ij.in ver. eqpol.de tē. ozdi.lib. vi.ꝛ ad hoc ipsaz allegat ino. in.l.q̄ bona. §.q̄daz.§. de dā.infec. vbi

nebat falsuz p modū accusatōis.ita dicit ipe. Hi aūt vidz sic dicendū q̄ñqz exceptio crimīs oppo/nit⁹ solū ad repellēdū aliquē.tūc nō ꝺz q̄s subscribere se.lz q̄ñ opponit⁹ nō solū ad repellēdū aliquez lz ad eū puniēdū.vt in casu.l.ij.§.si extrane⁹.tūc ꝺz se q̄s subscribere sicut in accusatōe: qz est eadē rō. pbat⁹ in.c.sup his.de accu. Et eodē mō si q̄reretur q̄ñ crimē opponit⁹ in modū exceptōis: vtrū posset interuenire procurator qz ꝺz distinguī.aut crimē opponit⁹ ad aliquē repellēdū et pōt interuenire vt vi/dem⁹ in crimīe suspecti tutoris.aut opponit⁹ ad aliquē puniendū et nō pōt īteruenire procurator. vt extra de accusa.c.sup his.in fi.hoc tetigi in.l.pe. §.ad crimē.in.i.et.ij.cōtrario.§.ti.pri.

Hisdem° Absolut⁹ nō pōt de eodē crimīe accusari ab eodē vel ab alio nisi fuerit ignorās et suā iniuriā psequat⁹. Itē idē accusator nō pōt ibi de alio crimīe accusare nisi suā psequat⁹ iniuriā.sec⁹ in filio ei⁹.hoc dicit vsqz ad §.idē ipe/rator. Cenio ad primū dictū. ꝺz ꝺ q̄ absolutus ꝛc. Quero q̄ sit ista magna cā. Gl. dicit magna cā est si doceat de puaricatōe primi.hoc nō vidz verū qz sola puaricatio sufficit ad tollēd ā exceptionem rei pri⁹ iudicate.vt.l.iij.§.de pua. Dicit gl. hoc qō dixi verū est si incipias ab ignorātia: qz req̄runtur duo.lz si incipias a puaricatōe sufficit vnū tantum Breuit siue incipias a primo siue a scōo vnū tātū sufficit.ita tenet gl.§.de lib.ho.exhi.l.iij.§.si tamē. et idē ibi dy.et hic,hoc etiā pbat⁹ de adul.l. si mari tus.in fi.et facit qō no.in.l.q̄ de crimīe.C. e. sufficit ergo q̄ vel pbet⁹ puaricatio vel pbet⁹ ignorātia ab eo q̄ suū dolorē pseq̄tur.et qō hic ꝺz in ter.ꝛ exmagna cā subaudī marīe fm vnā opinionē posita in gl.et est vera. Itē ꝺz hic doceatqz se ignorasse. q̄ro quō poterit docere de sua ignorātia. Dicit gl.ignorātia pbat⁹ eoipo q̄ nō pbat⁹ ꝺz iū.vt.l. sup seruis. C.q̄ mili.nō pos.qz q̄libet ignorare p̄sumit⁹.vt.l. verius.§.de pba.vel doceat de ignorātia suo sacramēto.tene mēti hāc gl. Quero dicit ipe se ignoraſſe et iurat.ego volo pbare[p] q̄ sciuit quō potero pbare. Rñ.hoc pbabo pbādo q̄ erat prim⁹ ꝛ vicin⁹ in loco.qz ex vicinitate loci p̄sumit⁹ scientia. vt in.c.i.et.ij.extra de p̄sum. vel pbādo publicā famā q̄ erat publica fama de hoc in loco vbi versabatur ꝺ no.in gl.in.l.v. C.de pi.tu.qō tene mēti. Que/ro hic loqtur de absoluto p accusationē. q̄d de absoluto p inq̄sitionē vtrū habeat locū distinctio iuris.l. Rñ.sic.qz inq̄sitio succedit in locū accusatonis.vt dicā in.l.ij.§.si publico.ī.de adul. p hoc ptime facit tex.et qō ibi ꝺz p Inno.in.c. cū dilectus circa fi.extra de elec. Quero q̄d de absoluto super exceptōe. Rñ.aut exceptio fuit ꝓpositā ad eū/dē finē ad quē ꝓponit⁹ accusatio.s. ad puniēduz. ꝛ tūc ꝓcedit⁹ sicut hic.vt.l.qō in die.§.si rōnē.§.ō cō/pensa.si vero ad aliū finē ꝓpōit⁹ tūc sec⁹.ar.l.vēdi/cantē.cū.l.se.§.de euic. Quero q̄d si aliq̄s ē ab/solut⁹ trāsactōe.glo.remittit ad no. in.l. trāsigere.

eū videas.et vide qō habes in.l.i.al's.ij.§. si ex nor.cau. aga. et facē qō habet⁹ in.l.fi qñ.C. vñ vi.et qō ibi dixi.adde qō no.gl.in.c.signifi/casti.el.i.de homi.et qō dixi in.l.fi.§.de recepta.et adde q̄ ignorā/tia pbat⁹ p ꝺiecturas.et sufficit.i.q.i.c.fi q̄s qz.et.c.i.et.c.vt circa.de elec.in.vi.et qō no.in.c.p̄sumit⁹.de re.iur.in.vi.et vide q̄ no.bald.in

l.i.de legi. et bal.in.l. ij.§.de iuriſ.om.iudi.et gl.in.c.ad audiẽtiã.el.ij. de reſcrip.in gl.mag.et gof.in ſũma de excep.§.ſed ſciẽdũ.p.c. paſto/ralis.ibi alleg.p eũ.adde tñ ſm bal.in.l.i.C.ad mace.q̃ licet ignoran tia pbeť p ſacramẽtũ tñ ſec? vbi tractať de iuſticia ignozantie vt ibi habeť.ꝛ an poſitio ignozãtie ſit affirmatiua vl̃ negatiua.vide no.bar. in.l.ab eo.in vl.col.quõ et qñ iu.q̃ tenet q̃ eſt negati/ua.

¶ Semel ma lus. ¶ Qui ſe mel mal? ſem per p̃eſumi/tur mal?. itel ligẽ in eodez genere mali ſm bart.in.l. caſſius. de ſe na.et vid bar to.in.l.ſi p̃i? in.ix.op.iij. p tis. de oper. no.nũ. p bal. in.l.ſi.ff. d̃ he re.inſti.quod no.doc.in.c. inſinuatũ. de ſimo.bñ faci/unt no.p bal dñ.in.l. ex p/ſona.C.de.p di.late p iac. de bel.i.l.om nes. al's ei?. C. de inoffi. teſt. et limita vt p ſali.in.l. ſi minoꝛẽ. C. de in inte. re/ſti.et bal.in.l nõ igitur da bit. C. ad ex/hi.bar.in.l.ij de bo.poſ.in ſan. vl̃ fu.de la.

¶ Cũ ſacrile gũ. adđ bal. in.l.ij.C.đ ſer. fu. q̃ dicit q̃ ſi q̃s eſt inde bite capt? et in aliẽo terri/toꝛio ꝛ đ eũ fuit ſnĩatũ vl̃ facta executio q̃ oĩa tenẽt niſi fuerit appel latum. ¶ Remiſſio. vtrũ ĩ delictis habeat locũ remiſſio quo ad recognitionẽ ꝛ quo ad executõz. vide bal.in.l.ij.C.de ſer.fu. et in.l. ij. C.man. et in.l.ſi.in p̃in.C. ſi a nõ cõpe. iudi. vbi põit ad quẽ iudicem fiat remiſſio. adde ang.in.l.heres abñs. ꝛ q̃ ibi dixi.ff. de iudi. ꝛ de ma teria vide gl.et doc.in.c.i. de raptoꝛi. ꝛ gl.in cle.paſtoꝛalis. in gl. q̃ ſi publice. et in gl. de moꝛe. de re iudi. et bal.in.c.i. de ꝓtro. feu. apud pa res termi. ꝛ an iudex remittẽs poſſit cognoſcere de cã q̃re remittatur vide bar.in.l.ſi.§.ſi. de pub. et bar.in.l.nõ dubito. de cap. ꝛ poſtli. re/ner. ꝛ ſin.l.cũctos pp̃los. C. de ſum.trĩ. ꝛ ĩmo.in.l.pe.in p̃in. j.ti.i. ple/nę ꝓ.io.cal.in repe.c. de illis. de rap.in.i.q. et ibi ꝑ moder. ¶ De. de an/cha.in repe.c. poſtulaſti. de fo.cõpe. et vide qõ hẽs in.l.a diuo pio.§. ſñiam.ſ. de re iud. et no. q̃ de ꝓſuetudie nõ fit remiſſio in delictis. vt dicit bar.in.l.ſepulchꝛi. C. de ſepul. vio. et gl.in. d. cle. paſtoꝛal. ꝛ ĩmo. in.l.intra accuſ.ſ. de pub. iudi. et ſali.in auť.ſi nõ. de adul. et gl. et bar. in.l.i. C. vbi de cri. et hoc ſignanť limitať ꝑ bal. in.l.pe. in. vij. col. C. de ſexecu. rei iudi. niſi eſſet ꝺdẽnat? ꝛ ꝑ quẽ poſſit peti remiſſio. vide ibi eũ in. viij. col. et q̃ fuerit rõ q̃re in delictis fiat remiſſio. vide bal. in.l.cũ archimedoꝛã. in. ij. col. C. vt in poſ. lega.

¶ c. ĩmunitatẽ. Adde q̃ ſi delictũ eſt cõmiſſuz in eccl'ia iudex laicus quã allegat. gl. põit verbũ iubem? qõ eſt verbũ ne/ceſſitatis. et hoc puto verũ. ¶ Sz q̃ro ꝑ quẽ pote/rit cogi vn? iudex ad remittẽdũ alteri. videť q̃ nõ ꝑ aliũ iudicẽ: qz par in parẽ ꝛc. et ita ſentit gl. ſz cy. ſeq̃ndo Jo. dicit q̃ par cogat eũ: qz in hoc eſt ma/ioꝛ. ſz hoc nõ plz qz tex. in coꝛ. dicit q̃ dz adiri impa toꝛ cui? auctoꝛitate hoc fiat et punit iudex ſi nõ re/miſit malefactoꝛẽ et ſic cogeť ꝑ ĩpatoꝛẽ. ¶ Quero delictũ aliq̃ eſt factũ in eccl'ia an dz puniꝛe iudex laic? vel eccl'iaſtic?. certe iudex laic? nec dz fieri re/miſſio? ad iudicẽ eccl'iaſticũ. vt.l.ſi q̃s in hoc. C. de epi. et cle. et ꝑ hoc optĩe extra de ĩmu. ec.c. ĩmunita tẽt. ¶ Secũdo q̃ro aliq̃s eſt capt? ꝑ rectoꝛes terre vicine in territoꝛio hui? ciuitatis. an talis hõ põt re peti ꝑ ciuitatẽ iſtã: cũ nõ potuerit iure capi. ꝑ quo facit. ſ. q̃ nõ potuerit. l. q̃s ſit fugitiu?. §. idẽ celſ?. ſ. de edi. edic. dico q̃ põt repeti?. vt extra de ver. ſig. c. ex pte. ¶ Vltimo facit ħ. l. q̃ ſi ptãs hz aliquem recõmẽdatũ in carcerib? ꝑ aliquo delicto qõ capi/tane? põt facere eũ ſibi recõmẽdari ꝑ alio delictoꝛ: ita tũ q̃ ꝓceſſus ptãtis p̃i? inchoat? nõ impedia tur vt hic vides. qz teneť remittere expedito p̃ius ꝓceſſu crimis de quo cognoſcit. dixi in. q. quam dꝰ ſputaui tãgã in.l.ij. in fi.ſ.ti. p̃i. ¶ Miſi hic vnã. q. quã formaꝛ dy. ¶ Quero ſi vn? fecit vnũ malefi/ciũ in ciuitate iſta et alibi plura maleficia commiſit vtrũ in ciuitate iſta hic poſſit puniri de maleficijs alibi cõmiſſis. viꝺz q̃ nõ ꝑ iſtũ tex. et ita tenet dy. Iſtud dictũ dy. intelligo eſſe? verũ niſi in ciue iſti? ciuitatis q̃ rõne oꝛiginis hic põt puniri de delicto cõmiſſo alibi. vt.l.i.C. vbi de cri. agi opoꝛ. Item di/ctũ dy. intellige q̃ delictũ alibi cõmiſſum non põt puniri p̃incipaliť hic: ſz põt penã delicti hic cõmiſ ſi aggrauare. nã fures publici et famoſi ſuſpẽdunť. vt.l. capitaliũ. §. famoſos. j. de penis. mõ ſi aliquis alibi fecit plura furta: et hic vnũ tantũ: tunc ꝓpter furta alibi cõmiſſa hic acriꝰ puniť. qz ſuſpẽditur. nã furta alibi cõmiſſa q̃lificant furtum factum hic vt acriꝰ puniatur quia ſuſpendiť. vt.l. iij. circa fi. C. de epiſ. audi. et.l. ſeruos. C. ad.l. iul'. de vi. et. l.i. §. de iure patro.

Q Qui accuſare. Cognito vno de con trarijs cognoſcit alio et cõtrarioꝛũ eadẽ eſt diſciplina. vel aliter Ꝺes regulariter p̃nt accuſare niſi p̃ſone hic ꝓhibi te. ħ. d. ¶ Ho. tex. ibi vt ſunt qui minus ꝛc. ex quo habes q̃ pauꝑ dꝰ: q̃ nõ habet. l. aureos in bonis. furta fuerũt etiã alibi pu/nita. ꝛ qz pſeuerauit ĩ delinq̃ndo. d. l. ſuos. ꝛ ibi ſali. ꝛ in. d. l. iij. de epi. au. ꝛ ĩ. l. capitaliũ. §. ſolẽt. j. de penis. ꝛ hoc tenebat Ꝺbert? de bobio. et cũ bar. ħ trãſit pe. đ ancha. ĩ cle. i. de pe. adde no. bal. ĩ auť. q̃ ſemel. ĩ. v. col. in ver. in gl. paucis q̃ro. C. quõ ꝛ qñ iu. ſz aliť loq̃ť in l.i. ĩ. iij. col. C. đ edili. act. ꝛ adde bal. ĩ. l. certũ. ff. ſi cer. pe. ꝛ vide bal. in auť. ſz nouo iuť. C. đ ſer. fu. ꝛ vid ad ħ tex. ĩ. c. i. de cle. ꝑcuſſo. ꝛ qõ ibi doc. et vide pe. de ancha. ĩ regl'a ſemel mal?. in. vi. vide ang. ĩ tracta/tu maleficioꝛ. ĩ ver. exñs floꝛẽtie. in p̃in. ꝛ ad bar. ħ. et ad p̃dicta vi de oĩno lodo. in cõſi. cxxxx. incip. vt p̃miſſa ꝓſulta tio clarã deciſionẽ accipiat ꝛc. ꝛ vide vnũ verbũ ꝑ archi. ĩ. c. cũ nõ ab hoĩe. de iud. ĩ p̃i. pe. de ancha. in. c. canonũ ſtatuta. in. iij. carta. in ver. q̃rit alibi. idem bal. ꝛc. extra de ꝓſti. vbi refert bal. in. d. auť. q̃ ſemel. Item ibi põit: q̃ dã occidit bãnitñ: poſtea non bãnitum. vide bal. in.l. graccus. C. de adul. vide eum ibi.

Q Qui accuſare. pauperioꝛ. adde bar. in.l.ſi ꝓſtante. ſol. mat. alibi

dicit diues vel paup ſm qđ iudex eſtimabit. auc. ꝓterea. C. vnđ vir et vxor. licet aliter loq̃tur glo. in corpore vñ ſumit. in exímia vero paupertate dicit ille q̃ ſtat in hoſpitali. l. ſi q̃s ad declinãdã. de epi. et cle. et vide de qđ not. in auc. de ſi. inſtru. §. ſi. Itẽ q̃ptitas dicit magna et parua iudicãtis arbitrio. vt ĩ auc. de iudi. §. ne autẽ. et vide q̃ no. archi. in. c. ſi. de teſta. ĩ. vi. ange. hic et bar. in. l. ſi ſocietatẽ. §. arbitror ſñ. in. v. alias vi. col. ff. ꝓ ſocio. et hoſti. ĩ c. qđ ſup his de voto. ꝛc. et bal. in. d. l. ſi q̃s ad declinandã. in. iij. col. et glo. et bar. ĩ auc. minores debitor C. qui da. tu. poſ. et in. d. l. admonẽdi. et q̃s dicat teſtis paup. vide gl. no. ĩ auten. de here. et fal. §. ſi vero abſint. et ibi ꝓ ange. et differẽtia eſt inter paupere et inopez. qđ paup eſt q̃ parũ habet. inops qui nihil. ſm dy. et pau. de ca. in d. l. id quod pauperibus et differentiã inter paupere et in penuria cõſtitutũ vide per archi. in. c. periculum. de ſta. regu. in. vi.

3 Vñ repelãtur. vtrum infames admittãtur ad accuſandum vide cy. et ſali. in. l. ſi magnuz. C. q̃ accuſa. et bart. in. l. iij. §. ſi publica. in ver.

¶ Quero ħ aliq̃ dubia. ꝺr hic ꝙ mlier ab accuſando repellit an eſt verum ſimplr. So. ſi ſuã vel ſuoꝝ iniuriã ꝓſequat. vt. l. i. et. ij. §. e. ti. alias nõ vt hic: niſi in caſib⁹ notatis hic in gl. et no. ẽt. §. e. l. ij. ¶ Itẽ q̃ro de pupillo an eſt verum indiſtincte. Rñ. aliqñ admittunt ad accuſandũ cũ tutoris auctoritate. vt. §. e. l. ij. in fi. et ibi no. et etiã generalr ſi ſuã vel ſuoꝝ iniuriã ꝓſequat. vt. j. eo. l. hi tñ. et. §. ti. ij. l. mulieri. alias nõ vt hic. ¶ Ez q̃d de adulto. Reſpõ. ꝓt ſi eſt maior. xx. ãnis. vt no. §. e. l. ij. §. fi. et etiã no. hic. alias nõ admittit vt hic. nõ ob. l. q̃ cũ maior. § ſz ſi mi. §. de bo. q̃ li. et. l. poſt legatũ. §. etati. de his q̃. vt idi. qz itelligo de miore. xxv. an. maior tñ. xx. ħ ſo. ad illas. ll. nõ eſt bõa: qz loquũtur etiã de pupillo. vñ. ll. ille debẽt intelligi in caſu in quo etiã pupillus admittit ad accuſandũ. Itẽ ꝺr hic de infamibus an eſt verũ indiſtincte ꝙ repellant ab accuſando. Rñ. q̃dã ſunt infames de iure: qz ꝺdenati publico iudicio. et iſti nõ admittunt niſi ſuã vl ſuoꝝ iniuriã ꝓſequant vt hic. vl niſi in caſib⁹ exceptuatis. vt. l. mulier. j. e. et. l. famoſi. j. ti. ij. et niſi ꝺ ſuũ accuſatorẽ qz tũc dãnat⁹ de publico iudicio admittit ad accuſandũ ſuũ accuſatorẽ. vt. l. is q̃ re⁹. §. ti. i. Infames vero[a] de facto: nõ repitur ꝙ repellant ab accuſando. et de iſtis infamib⁹ de facto tãgit ſpe. in ti. de accu. §. i. ver. ſz q̃d de his. ¶ Itẽ hic ꝺr de eo q̃ habz pl'es accuſatores. hoc examinabo in. l. hos accuſare §. lege. j. c. ¶ Quero[b] vtrũ ſint alij q̃ repellant ab accuſando q̃ nũerati. hic gl. põit pl'es int' quos numerat ſocios eiuſdẽ crimis. vt. l. ſi filiũ. de libe. cã. et bñ dic. ¶ Ez q̃liter poterit opponi exceptio tu es ſoci⁹ crimis nõne ſm hoc vidz excipiẽs ꝙfiteri crimẽ. de hoc hẽs gl. q̃ hoc declarat in. l. ſi filiũ. et ex ꝺ teſt. c. i. li. vi. circa fi. ꝓ io. an. et pl'es alios q̃ repellũt ab accuſando. vide ſpe. de accu. Itẽ ꝺr in. l. nulli. ꝙ paup eſt q̃ nõ hz. l. aureos ĩ bonis. qđ tene mẽti ad modũ ꝓbãdi pauptatẽ. hoc plene examiaui in. l. ſi oſtãte. in prin. §. ſo. ma. in repetitõe quã feci. ¶ Ele nio ad. l. hi tñ. et opp. ad eã. j. ea. l. §. fi. Rñ. fallit in liberis et libertis vt ibi videbitis. ¶ Itẽ opp. de. l. ſi marit⁹ ſit in ma. in prin. j. de adul. Rñ. ꝙ ibi etiã fallit ꝙ nõ põt accuſare ſuã vel ſuoꝝ iniuriã ꝓſequendo. vide gl. q̃ incipit vt mulier. ¶ Op. §. pr. So. fallit ĩ iſtis ſm quoſdã. alij dicũt ꝙ iſti etiã in grauibus crimib⁹ ꝺ eos cõmiſſis pñt eos accuſare. vt. l. ꝓpt. C. e. qđ gl. nñe nõ placet excepto crimie maieſtatis et adulterij. Ja. de are. vidz ħ dicere hoc eẽ verũ indiſtincte vbicũqz atrox iniuria in iſtas ꝑſonas iferẽt. vt mutilatio mẽbri vel ſi. vt. l. ſi adulteriũ cũ inceſtu. §. fi. j. de adul. So. põt accuſari nõ vt ꝓcedat ſz vt differat vlterius q̃ro. de adul. cano. in. c. i. extra eo. et vide. §. no. ĩ. l. q̃ iudicio.

a Infames vero. adde bal. et imo. in. l. is q̃ reus. §. ti. i. in. ij. carta. ꝓ ſpec. in ti. de accuſa. §. i. ver. ſz q̃d de his q̃. et imo. i. c. i. et in. c. oſſiti

donec deſinat eſſe officiał. et iõ in ciuitate iſta pꝛiores pñt accuſari nõ vt ꝓcedat ſz vt differat quouſqz deſinãt eẽ pꝛiores. ¶ Quero q̃d ſi iſta exceptio nõ poſſũ accuſari ſit omiſſa: vtrũ ꝓceſſus remaneat valid⁹. Rñ. iſta eſt exceptio dilatoria. et iõ nõ põt obijci niſi vſqz ad lit. cõteſt. ſeu quouſqz nomẽ eſt recepti in reos. vt. l. ſi marit⁹. §. ꝓſcriptõe. j. de adulte. et ꝓbatur. j. pri.

Hoc beneficio. Iſte eſt valde no. §. ego dixi. §. ꝙ iſte exceptiones ego nõ poſſum accuſari debẽt opponi añ nomẽ rei recepti inter reos: nõ poſt. ¶ Quero ergo q̃d ſi iſtas exceptiones ego nõ oppoſui añ nomẽ receptũ inter reos demũ facta noꝝ receptõe nomẽ fuit abolitũ: et ali⁹ vult me repetere ſm. l. libelloꝝ. in fi. et. §. pr. in fi. an ꝺ repetẽtẽ potero iſtas exceptiones obijcere rñdet iuriſcõſult⁹ ꝙ ſic. h. d. ¶ No. ꝙ p⁹ nomẽ rei receptũ inẽ reos iſte exceptiones ꝙ q̃s nõ poſſit accuſari nõ pñt opponi niſi abolitio ſit facta: et de no uo repetat. ¶ Op. de. l. ſi q̃s repetere. j. ad turpill. dicũt q̃dã h loq̃tur extraneo repetẽte. ibi repetente ꝓio accuſatore. Alij dicũt ꝙ hic loq̃tur in dignita te ſupueniẽte p⁹ nomẽ receptũ inẽ reos. ibi vero in dignitate q̃ cõpetebat añ nomẽ rei receptũ inẽ reos vñ iputet ſibi ſi nõ excepit añ. q̃libet iſtarũ ſo. eſt vera. et iõ ꝺiũge eas ſil' et habebis hãc doctrinam ſatis bonã. aut dignitas er q̃ iſta exceptio dilatoria ſeu declinatoria cõiter ſupuenit p⁹ lit. cõteſt. ſeu p⁹ nomẽ rei receptũ inẽ reos. et tũc indiſtincte põt oppoi iſta exceptio: vt hic ſm vnã lec. et ar. C. de cõſor. eiuſdẽ litis. l. ij. Si vero añ nomẽ rei receptũ inter reos erat illa dignitas et nõ fuerit oppoſita exceptio. tũc aut vult eã oppõere in eodem iudicio et nõ põt. vt. l. ſi marit⁹. §. ꝓſcrip. j. de adul. aut vult eã opponere cũ repetit ꝓ⁹ abolitõz ꝓceſſaz. et tũc aut ꝓi⁹ accuſator repetit et nõ põt opponere. vt. l. ſi q̃s repetere. ad turpil'. aut ẽ exne⁹ repetẽs et põt opponi vt hic ſm vnã lec. et ſm p̃dicta vidz hic caſus ꝙ ſi poſt lit. cõte. q̃s eſt effect⁹ cleric⁹ vl' pſbyt' ꝙ põt opponere exceptõz declinatoriã iudicij. caſus eſt ħ ſm illã lec. ꝙ ſi dignitas ſupuenit p⁹ lit. cõte. et hoc nõ examio hic: ſz examinabo in. l. i. in fi. j. de penis. ¶ Quero q̃liter fiat exceptio inẽ reos. dic glo. poſt lit. cõte. dixi plene in. l. is q̃ reus. §. ti. i. Itẽ hic loq̃t de repetito. an loq̃tur de repetito añ. xxx. dies vl' p⁹ q̃dã de repetito p⁹. xxx. dies. ſz tũc nullũ eſſz dubiũ qz tũc nõ poſſet repeti niſi ſup nouo ꝓceſſu. vt dixi mus in. l. libelloꝝ. in fi. §. e. intellige glo. de repetito infra. xxx. dies.

Lege iulia. Opp. fortiꝝ ꝙ poſſit q̃s ꝺgrí de duob⁹. vt. §. e. l. q̃ accuſare. ñ. alij ꝓpter turpẽ. vbi inuit ꝙ duo pñt accuſari ab eodẽ Tres ſunt ſoꝝ. prima ꝙ vn⁹ nõ põt accuſare duos vno libello ſz plib⁹ fic. alij dicũt ꝙ nec diuerſis libellis pñt duo ab eodẽ accuſari. nõ ob. l. ꝺzia. qz ibi fuit factũ: ſz fieri nõ debuerit. ex hac ſo. no. ꝙ ſi duo accuſanꝭ ab eodẽ ſz nõ poſſit fieri valet iudiciuz ſi nõ opponaꝭ. ad idẽ facẽ qđ no. i. l. ſi accuſatorib⁹. C. e. et. l. i. C. ſi re⁹ vl' accu. moꝝ. fu. Tertij ſoluunt hic de diuerſis crimib⁹ ibi ex vno. q̃liꝭ hoc debeat itelligi dicã incõtinẽti. ¶ Op. ꝙ vno libello pñt accuſari duo. vt. l. q̃ pupillã. §. fi. et. l. vim paſſam. §. inceſti. j. de adul. glo. ſoluit ibi. et intelligit ibi in diuerſis libellis. breuiter hoc eſt truffa. veritas eſt. aut quis vult accuſare pl'es de vno delicto. qz aliq̃d ſimul

b Quero vtrum. adde bal. in rub. C q̃ accuſ. et ibi gl. bar. in. l. i. §. ſi ſeruꝰ. de q̃ſtio. et vide bal. in. l. ſi magnuz. C. q̃ accu. et in. l. ſi ſi ſñ. de lib. cã.

c Venio ad l. an paꝰ poſſit accuſare ſi vlñ. vide bar. in. l. inauditũ in princi. j. de ſicca.

Nos accuſare. limita vt ꝓ bartol. in. l. marito. §. illud. j. de adulte.

e Lege inſt. tres ſunt ſo. lu. vide q̃ dixi in. l. libello ſñ. §. pe. §. de adul.

f Ueritas eſt. ꝓcedit cumulatio ſi nõ opponatur. adꝺ bal. in. l. cũ ratiõnibus. C. qui accuſa. et bar. to. in. l. pen. j. ad turpil.

g Vnũ delictũ. Quomodo ꝺgnoſcatur an ſit vnũ delictuz vl' pl'a. adde bal. in. l. cũ ra tionibus. C. qui accuſa. et an mandans et faciẽs poſſint vno libello acc ſari tã ꝙ ſit vnuz factũ. vide bal. in dicta. l. cuz rationibus. in. i. et. iij. q. et in. l. i. C. ſi re⁹ vl' accu. moꝝ. fue.

Accusare diuersos, sa/ li.ĩ.d.l.homi/ cidij,C.e.col/ ligit ibi ex gl. q ds eodē li bello pōt ac/ cusare pl'es de diuers cri minib⁹ simul ad inuicem sociatim cō/ missis, sz itel lige sil'.vt. s. b.ff.p bar.et dic b ang.q qñ accusant pl'es ad pse/ cutōz sue vel suoz ūurie si dicta sint di uersa ex di/ uersis factis reqrūt diuer si libelli:sicut dicim⁹ in ciui lib⁹.p no.per eū in.l. supra iter.ff.cassius de aq plu.ar cē.adde not. p bar.ĩ.l.edi/ ta.ĩ.q.an req rāt diuersi li/ belli.C. de e/ dē.& b dictū ab alio exps, si nō legi.qđ no. Vso itel lectu h⁹ tex.ĩ fi.& vid alex. in.l. si idē cuz eodē. de iur. om.iudi.

Quid si pl'es. Adde bar.ĩ.l.edita, et ibi p alex. in añpe. col. de eden.

Omnib⁹ añt, sz q nul lo casu cadat in seruū tenz ang. hic sali. in.l.ij.C. ō ac cusa. de quo late p ĩmo.in l.fuī.ff. ō ap/ pella.et vide ciuo bar.ĩ.l.i ff.si fa.fur.fe. dic. vbi vid tenere ꝺnium q si in.l.i.ff. ō bo.lib.ĩ pn̄. et enī si vult ad euitādum penā cozpalē

fecerūt tūc etiā si essent mille pn̄t accusari vno libel lo regulariť.vt.d.l.vim passam.ff.incesti.et.l. q̄ pu/ pillā.ĩ fi.& C.si re⁹ vl'accu.moz.fu.l.i. & itelligo vnū delictū⁹ etiaz simul pl'a facta. vtputa pl'es pcusse/ rūt vnū diuersis pcussionib⁹ simul.vnus cū gladio ali⁹ cū baculo.vel duo seinuicē pcusserūt: totū hoc reputo vnū factū:ad hoc vt vno libello possint ac cusari.tex.videť.C.e.l.si ds homicidij.ar.ad hoc qō no.C.vñ vi.l.i.in fi.ma.gl. Itē intellígo vnū factuz mādātis et faciētis.tex.est in.l.nihil.ff.fi. j. de adul. facit.C.si re⁹ vl'accu.moz.fue.l.i.et qō ibi no.doc.lz se multū inuoluāt.dicā in.l.nihil. Fallit qō. s. dixi in crimie adulterij: vbi duo nō pn̄t simul accusari mascul⁹ & femia.vt.l.si marit⁹.ff.fi.j.de adulte.et.C. de adul.l.reos.et rō colligiť ex.l. denūciasse.ff.fi. j. de adul. Si vero vult accusare diuersos b & ō diuer sis crimīb⁹ diuersis tpibus cōmissis:tūc duos pt. vt.l.cū rōnibus.C.e.et.s. e.l. q̄ accusare. nō tñ vno libello vt hic.pl'es vero nō posset accusare: nisi suā vel suoz ūū pseq̄tur iniuriā:vt hic.et.d.l.cū rōnibus. tene ista méti. Quero q̄d si pl'es accusant vno libello cū nō possint accusari:nec est oppositum an ꝓdat iudiciū.glo.hic fm vnā solu.tenet q sic. ad idē facit.l.si accusatoz ib⁹.C.e.et qō ibi no. In ꝺsimū facit.l.si marit⁹.ff.fi.j.de adul.vbi videť q nullū sit oīno iudiciū. So.potes dicere q in illo crimie est spāle.nō habetis hic alia dicēda.

Si seruus Qp.de.l.domician⁹.j.ad turpil. et.l.ij.j. ti.i.sol.in custodia carcerali fallit. Itē oppo.C.de adul.l.qsii.so.glo.fallit in illa exceptōe lenocinij quā liber pōt oppōere & nō seruus.breuiť exceptio lenocinij si opponať ad gra uandū accusatoz ē nō pōt opponi p seruū vt ibi.sz si opponiť ad defensionē.tūc pōt opponi per seruū vt hic.et.l.seruos.s.eo.ti.

Omnibus aūt. Iste.ff.scolarib⁹ vidz difficilis:sz mihi vidz vtilis & clarus.et diuidiť in tres ptes.prio qñ pena nō cadit in seruū.iō qz nō pōt pnuari bōis q̄ non hz. qñqz pena nō cadit in seruū:qz nō pōt pnuari statu quē nō hz. qñqz pena nō cadit in seruū:qz in euz verba l. nō cadūt.istis trib⁹ casibus loq̄tur hec.l.scda ibi. idēqz dicēdū.tertia ibi.itē nec.l.pōp.q̄rto redit ad pmū.ibi.itē cornel'.q̄nto ꝓsulit m oīb⁹ pdictis.ibi sz durioz. et sic q̄nqz pticulas hz. Aduerte vidz q iste pene cadāt in seruū qñ hz aliq̄d.s.peculiū.vt.s. de peculio.p to. So.peculiū nō auferť dño: vt. l.i. et.l.si fili⁹.C.de bo.pscrip. Scdo op.ōz b q ser ui.l.iul'.de vi pnua.accu.nō pos.ꝺ.C.ad.l.iul'.de vi l.seruos.et.l.si crimis. Rñ.nō pōt accusari seruus vt puniať in bōis sz vt puniať corpaliť sic. et iō est inspiciēda ꝺclusio.qz si dicis q̄re peto puniri in ter tia pte bonoz nō ꝺcluderes. Si vero simplr petes res eū puniri itelligereť de pena corpali put dicūt pce.ll.s.alle. Itē ōz hic q pena capitis nō cadit in seruū.vt hic in fi.sz ꝺ.qz in pn̄.ōz ꝺ. Sol.q̄dā hñt in lfa ꝺuenit.q̄dā hñt in lfa nō ꝺuenit.glo. dicit sic pena capitis q̄tū est ad penā corpalē cadit in ser uū.sz q̄tū est ad adēptionē bonoz nō cadit in ser/ uū. Itē op.q pena relegatōis cadat in seruum vt.l.ij.s.q & q̄b⁹.et.l.ij.C.de sepul.vio. So.q̄tuz ad penā corpalē cadit in seruū sz nō q̄tū ad adē ptionē bonoz. Ꝺno declaratōe q̄ro prio vtrū pēa capitalis ad delictū loq̄ndo vel mēbri abscisio nis cadat in seruū. Rñdeo sic vt hic.et.l.si fugitiui C.de ser.fugi.et in auť.sed nouo iure.et.l. si crimis. ad.l.iul'.de vi.et.l.seruos.et instī.de pub.iudi.ff.itē l.coz.de fal. Quero vtrū pena dānatōis in me/ tallū cadat i fuū.vidz q nō:qz p penā dānatōis in metallū pdit q̄s ciuitatē et libertatē. sz seru⁹ nō pt pdere ciuitatē vel libertatē.ergo &c. In ꝺtū est veritas.vt.l.si fugitiui.C.de ser.fug.et.l.aut dāna. ff.fi.j.de penis.et si dicis q̄d facit dānatio in metal/ lū seruo. Rñ.qz est magis astrictus et affligiť i coz pus ppť on⁹ metalli. Itē pdit spem libertatis con seq̄nde a dño:qñ est seru⁹ pene. Itē q̄ro vtrum pena deportatōis & relegatōis cadat i seruū. Rñ. q̄tū ad hoc vt pdat ciuitatē vel libertatē nō cadit in eū qz nō hz.et hoc vult dicere iste tex. sz q̄tū ad hoc vt perdat spem habēde ciuitatis et libertatis cadit in eū.vt.l.ij.s. q & a q̄.et.l.ij.C.de sepul.viola. Quero vtrūk pena pecuniaria cadat in seruuz Rñ.q̄dā est pena pecuniaria p respectū ad bōa ser ui:vt tertia ps bonoz publicet vel oīa. et ista non cadit in seruo.vt hic.in pn̄.q̄daz ē pēa pecūiaria i genere:vt puniať in centū libris vl' mille.et ista pe/ na nō video q̄re nō cadat in seruū. qz seru⁹ pōt ha bere pecūiā:quā dabit ꝓniuēntib⁹ oculis dñi vl' ali⁹ dabit p suo.vt.l.iij.in pn̄.& ff.i.et.ij. s. de manu. et idē dico in monacho.qz lz pēa pecuniaria respe/ ctu bonoz omnū vel quote ptis bonoz nō cadit in eū:qz bona nō hz.tñ pena pecuniaria in genere bñ cadit in eū.qz ali⁹ pōt soluere p eo. hoc tāgiť in spec.de reo.ff.i.ver.sz an monach⁹.et In fino.alibi vi deť velle q oīa iura q̄ loquunť de seruis pn̄t trahi ad monachū.vt extra de pnui.c.cū olim.sed ꝺ pdicta multū facit iste tex.q̄ dicit. Idē est dicēdū in ce/ teris legib⁹ q̄bus pena pecuniaria erogať. Sz ego intelligo pecuniaria.s.publicatōis bonoz omniuz vel certe partis.sec⁹ si ponit certa pecuniaria pēa simplr nō p respectū ad certa bona.si enī seru⁹ pōt se redimere.q̄re nō pōt redimere penam:nō video. Itē oz hic nec pōpeia.de parri. Opp.q cadat in seruū.nā seru⁹ pōt hre prem et matrē. vt.l.iij. s. de lib.cā.et de in ius vo.l.parentes.so. debes scire q ista noīa pať et mať pn̄t accipi duplicit. prio q sint significatiua cognatōnis:q̄ est de iure gē. & isto mō nō cadit in seruū.qz nō hz cognatōz. vt instī. ō seruu.cog.in pn̄. Scdo pn̄t accipi vt sint significa tiua nature.vt pr dicať generatoz. fili⁹ generatus et isto mō cadit in seruū.et ita loq̄tur iste tex.no. q aūt ista verba pať et mr̄ sint significatiua nature & naturaliť psonas designēt.pbať in.l.tutelas.s.de capi.dimi.et fm hoc facit optie.ff.iste ad id qō dixi s.eo.l.ij.f.q fili⁹ spuri⁹ et filia spuria admittať ad accusandū.& hāc.l.ibi adiūge. Ultimo ibi sz du rioz. No.mirabilē casuz q qñ pena q̄ iponiť a.l.nō cadit in seruū:tūc officio iudicis alterabiť pēa l. qō ppetuo tene mēti.ad.q.statutū dicit q q̄ fecerit san guinē in platea amputabiť sibi man⁹ dextera. q si nō hz manū dextera:certe nō cadit in eū ista pena. et iō punieť extra ordinē arbitrio iudicis.casus est hic.doc.tāgut in auť.sz nouo iure.C.de ser.fu. Sed lz alia pena arbitrio iudicis imponať q̄ro vtrū erit accusatio ex illa.l.antiq̄.vel erit noua accusatio ex traordinaria. Rñ.erit accusatio ex illa. l. casus est in.l.si crimis.C.ad.l.iul'.de vi.ꝺiūcto hoc.ff.et.l. ser uos.C.e.ti.facit qō dicti.s.ti.i.l.i.

Enatus. Hec est vna solēnis.l. Ꝺno declaratōne q̄ro exēplam.l. gl.pōit exēplū in eo q̄ occidit filiū.tenetur ēmi.l.coz.de sic.et.l.pōpeia. de parrici. sz lz vtraqz. l.teneať:tñ nō pōt vtraqz.l.puniri.et q dicit gl.nō tolliť vet⁹ per nouā:verū est quo ad originē. quo/ niā vtraqz.l.teneť.sz q̄tum ad executionē tolliť.vt ōz in tex. Ad hāc casus positionē op.tex. dicit ob id crimē.sz casus positio p̄dicta loq̄tur de duo/ bus crimīb⁹.s.homicidio & parricidio: lz ex vno fa/

fui soluere p eo penā pecu niariā per.l. agraria.ō ter mi.amo. iun/ cta.l. itē veni unt. ff. recte. de pe.here.

Alterabiť pēa.no.de al tcrať. pene ī/ posita a.l.vel a statuto.& vi de bal.in. c.i. de phib.feu. ali.p lotha.& qō not. in.d. auť. sz nouo iure. & in. l. si fugitiui. C.ō ser.fu.& ĩ.l.ij. C. si ifra cer. tē.& imo.ĩ.l.ij s. de pu.iud. et q̄ dixi in. l. vulg⁹ris. s. de furt. & qō no.bal.ĩ. l.i.ĩ vl.col. xv. sed nūq̄d pēa. ō sen.que p eo qō inť. & q̄d si man⁹ ē arī/ da.vide bal. ĩ.d.l.ij. vt in/ fra cer.tēp.et adde io. an.ĩ regl'a. i penis la.i.ĩ mercur.

natus q̄ro exē/ pla.vid q̄ di/ xi.s.e.in.l. li/ bellor.ff. sz si aliō.ĩ pn̄. et id qō ōz ō fa cto suo nō eē sepi⁹ ĩ mediū est vez post/ q̄ ē ꝺdēnat⁹ añ sic. fm gl. de heret. p b ĩn.vi. et vide ad bar.h ple/ ne p glo.bar. et doc. in. l.q ō crimīe.C.e.

Opp.tex. dicit. et quid si p.ll.seq̄ntes imponať ma ioz pena q̄ p pcedētes.dic q vtraqz te/ nebiť. vt no. decidit bart. in.l.fin. C.de aq̄duc.lib. x. al's.xi, vidō in

l.sanctio.ĵ.de pe.et quō cognoscaᷓ an maleficiū eadē.l.vel alia punia tur.vide bal.in.l.si q̄s nō dicā rape.in fi.de epi.et cle.et bal.in.l.ij.ī vl ti.col.de ꝓba. Et circa hāc materiā vide ang.in.l. si vacātia. ꝑ me diū.de bo.vacā.li.x.dū tractat de.l.nullū.C.de testi.et qō no.bar.in.l. ꝓri.ad fi.et vide bal.in.l.cūctos pplos.in.vij.col.C.de sum.tri. ⁊ in.l. placet. C. de sacrosan.ecc. ⁊ in.l.si sepul chri. de sepl. vio. et quod no.bal.in.l.si q̄s nō dicam rape.in.iiij.⁊ v.colū. C. de epis. et cle.et no.bal.in.l.⁊ si seueriꝰ.in vi.colū.C.de infa. adde ēt ꝙ si nō ē ad huc impositā pena eꝝordi naria poterit īponi ordīa ria:et vbi est īpositā inteḡ pena pōt īte rato puniri. vt concludit bal. post. gl. in.l.nullū. C. ō testi.cy. ibi et bar. videᷓ velle ɔriū. ītē adde casū in quo q̄s du plici pēa puniᷓ ꝑ eodem vt si fuī ꝺdē nat⁹ in cētuꝫ postea ex forma statuti de beā relegari fui relegatus vtrū repetaꝫ centū. bal. in l.fi.C.ō fidei cō.liber. p illā gl.tenet ꝙ nō rōne otu macie. Item an in duob⁹ loc⁹ possit q̄s puniri. vide bal.in.l.pe.C de execut.rei iu.ī.vi.⁊. vij col.et.ī.l.da ta opa.in.ij. col.C.q̄ accu. in.l.ācille. C. de fur.in vl.et pe.col. o

cto oriantᷓ.ergo ista positio casus lr̄e non congruit Preterea ista casus positio vidꝛ falsa.qꝛ qū ex vno facto oriūᷓ duo crimia ex vtroqꝫ puniᷓ.vt.l.si adul teriū cū incestu.ĵ.de adul. Sustinēdo hāc lec.possu mus dicere ꝙ textui applaudet.nā qō dic̄ ob id crī mē.itelligo.i.ob idē factū.ad.l.si adulteriū cū ince stu. Īmo ideo ⁊ aduerte qūqꝫ ex vno facto resultant duo crimia seu duo ti.crimis q̄ se hñt vt genꝰ ⁊ spe cies.vt homicidiū qō est genꝰ:et parricidiuꝫ qō est spēs homicidijº.isto casu nō pōt puniri nisi vna.l. tantū.hic est casus.hic no .Sm hāc lec.et ad idē.l.ꝓ toꝛ edixit.§.i.de iniur. Si vero resultāt duo crimia q̄ se hñt vt spēs separate et distincte:tūc ex vtraqꝫ pte puniᷓ.casus ē ī.l.si adulteriū cū īcestu.ĵ.ō adul. Exēpla de hoc pōt esse pla.pōe exēplū in delictis noīatis.aliqs interfecit vnū hoiem in eccl'ia. et sic vno actu homicidiū cōmittiᷓ:qꝛ occidit hoiem ⁊ sa crilegiū:qꝛ turbat diuina officia.vt.l.si q̄s in hoc.C de epis.et cle.tūc resultāt duo crimia distincta et se parata:et ex vtroqꝫ puniet. Itē pone exēplū in de lictis nō noīatisꝑ. vt qꝛ extrahēdo tibi cultellū de manu vulnerauit te et derobauī te.tūc ex vno actu resultāt duo crimia distincta et separata ⁊ ex vtro qꝫ:venit puniēd⁹.nec hꝫ locū hec.l. sec⁹ si illa duo crimia se hñt vt genꝰ et spēs:vt hic.alij ponūt exem plū in eo q̄ fecit societatē ɔ inocētē q̄ teneᷓ.l.iul'.de vi ꝓiua.et.l.coꝛ.de fal.fm quosdā.qō exēplū gl. re ꝓbat vt in eadē habetis. Tertio pōt pōi exēpluꝫ in eo q̄ accepit pecuniā ob negociū faciēdū vel nō faciēdū q̄ teneᷓ.l.iul'.repetūdaꝫ.et.l.coꝛ. de fal. hoc exēplū est optimū:qꝛ ex eodē facto nō resultāt plu res tituli crimis.fꝫ vnū crimē ꝑ pl'ib⁹.ll.pōt puniri vñ vna.l.tantū pōt puniri et accusari: vt hic dicit. His sic p̄missis anteq̄ veniā ad alꝫ qōnes op. de.l.cū ex vno.§.de actō.et obli. Rñ. ibi loq̄tur q̄ agit ciuiliᷓ.hic q̄ crimialiᷓ ad vindictā illo casu cū ciuiliter agit.ponit dy.distinctionē plenaꝫ in.l.i.§. dixerit aliqs.de publi. Itē op.C.e.l.q̄ de crimie ij.rū. Do.dicūt q̄dā a diuersis psonis pōt q̄s accu sari diuersis.ll.vt.l.q̄ de crimie.a ɔtrario sensu non ab vno et eadē.tu dic.l.q̄ de crimie loq̄tur q̄ ex eo dē facto pla crimia oriunᷓ seu tituli crimis q̄ se hñt vt spēs separate.hic q̄ ex eodē facto plura crimia oriunᷓ.vel si plura crimia oriunᷓ hñt se vt genus ⁊ spēs vt dixi. Itē opp.C.q̄ ci.ac.cri.p̄iu.l.i.fol. ibi:vna actio erat ciuilis alia crimialis. hic vtraqꝫ erat criminalis. Itē oppo.C.ad.l.fal.de pla. l.i. Rñdeo et ibi oriunᷓ diuersa crimia.s.plagiū et ra pina. Circa hāc.l.q̄ro vtrū ista exceptio ego sum de crimie accusatus impediat ꝓcessum accusatōis scō loco ꝓposite.et sic est dilatoria.an vero est ex ceptio pemptoria et veniat examinānda ⁊ determi nāda p diffinitiuā sniam. In gl.sunt tres opi. vna ꝙ talis exceptio ꝓcessuꝫ īpediat.et ista est vera per

o Spēs homicidij.adde bar.in.l.i.§.i. in iij.col.s̄.de ope.no.nū.et bar.in.l.doli.s̄.de ver.ob.et bar.ī.l.sanctio. ĵ.de penis.et q̄ possit q̄s duplici pena puniri.vide bar.⁊ doc.in.l.i.§ q̄ aduersus.et ibi est tex.ī materia.s̄.de postu.in crimialib⁹.vide bar. in.l.i.§.dixerit aliqs.s̄.de publica.⁊ istis adde gl.xxvij.q.i.c. virgini bus.⁊ bal.ī.l.placet.C.de sac.san.ec.et in.l. cūctos pplos. in.vi. col. de sum.tri.⁊ fi.cat.et istis adde sali.in.l.q̄ de crimie.C.de accu.et ibi p bar.et p bal.ī.l.q̄ sepulchri.C.de sepul.vio. et an si in foꝛo eccl'iastico q̄s fuerit punit⁹ puniaᷓ in foꝛo seculari. vide p do.an.in.c.tue.de p cur.et in.c.de his.eᷓ eo.et vide bar.in.l.q̄d ergo.§. pēa grauioꝛ. de infa.et in.l.data.C.q̄ accu.circa mediū. et in.l.data. C. de dona. an parricidiū veniat appellatōe homicidij et sibi ɔtr⁹.est ī dict iurib⁹.

p Delictis nō noīatis.et de istis delictis innoīatis vide bar. in.l. nunq̄ plura. de ꝓiua. de lic.

ter.q̄ hic dicit.ne q̄s ob id crimē plīb⁹.ll. reꝰ fieret. nō dicit ne puniaᷓ plīb⁹.ll.qꝛ tūc respiceret ꝺdēna tionē.fꝫ hic dic̄reꝰ fieret.et sic nō pōt accusari ⁊ p cessus īpediᷓ.ad idē.l.pe.in fi.s̄.nau.cau.sta.vbi di cit ꝙ nō ɔz de delicto eiusdē homis sepi⁹ q̄ri.et sic īpedit ꝓcessum.⁊ sic mod⁹ ꝓponēdi talē exceptōz ad ꝓcessum est talis.dico ꝙ hec accusatio nō ē ad mittēda:nec est ꝓcedēdū:qꝛ ab alio sum accusatus alij dicūr ꝙ ista exceptio ꝓcessum nō īpedit:fꝫ ꝓce deᷓ sup vtraqꝫ accusatōe.fꝫ facta ꝺdēnatōe super vna tolleᷓ accusatio sup alia.hoc nō est verū:qꝛ ɔ tex.bui⁹.l.vbi īpedit ꝓcessuꝫ. Tertij dicūt ꝙ ista ex ceptio īpedit ꝓcessum q̄ten⁹ pene ɔcurrūt.fꝫ nō q̄ ten⁹ pena vni⁹.l.aliā excedit.vt.l.pla.s̄.de ac.et ob. et.l.idē.§.pe.s̄.nau.cau. sta. Istoꝝ opi. est falsa. q̄a in accusatōib⁹ q̄ danᷓ ad vindictā nō īnspiciᷓ vtrū fit pl⁹ in vna q̄ in alia.fꝫ sumpta vindicta ex vna.l. alia lege nō pōt puniri.vt.l.pꝛoꝛ edixit.§.i. ɔ iniur. vñ ꝓma opi.est vera.qꝛ ꝓcessum impedit vt hic. si q̄s tū esset ita stult⁹ ꝙ nō opponeret eā ad ꝓcessuꝫ fꝫ ad ꝺdēnatōz dicēs talē nō esse ꝺdēnandū de b crimie.qꝛ est ab alio accusat⁹.tūc ꝓcederet secunda opi.et iudex ꝓcederet sup q̄cūqꝫ vellet.fꝫ facta cō ꝺdēnatōe sup vna nō posset sup alia ꝺdēnari. expe diui oēs glo. Extra glo.q̄ro. si vno iudicio est omissa vna q̄litas an possit ꝓpt illā q̄litatē inchoa ri nouū iudiciū. Exēplū tu es accusat⁹ ꝙ vulnera sti ticiū:fꝫ ibi nō est dictū ꝙ vuln⁹ est tale ꝙ rema net cicatrix.an ꝓpt cicatricē posset nouū iudiciū in choari.vel nō fuit dictū in ꝓma accusatōe ꝙ ma lefic̄iū fuit cōmissum de nocte:vl nō fuit dictuꝫ ꝙ ex illo vulnere ille moꝛiebaᷓ. Rogo ꝙ aduertatis qꝛ iste passus est mihi difficilis.nā qūqꝫ ꝺcōa accu satio cū illa q̄litate ꝓducit post ꝓmā añ nomē re ceptū inᷓ reos:tūc iudex ɔz audire fm accusantem omissa ꝓia accusatōe. Iusta essi cā est admittendi secūdū poti⁹ ꝙ ꝓmū.qū magis pōit veritatē.vt videbitis.ĵ.e.l.si pl'es.et.ĵ.de adul.l.ij.§.fi.cū. l. seq. qūqꝫ illa ꝺcōa accusatio supuenit p⁹ nomē receptū inter reos sup ꝓma accusatōe:tūc idē qꝛ supsede biᷓ sup ꝓma et ꝓcedeᷓ sup ꝺcōa. qꝛ grauioꝛ est et ꝓiudicialis.nō eni ɔz fieri ꝓiudiciū ꝑ minoꝛē maio ri.vt.l.ꝑ minoꝛē.s̄.de iudi.et.l.i.C. q̄ accu. nō possꝫ quandoqꝫ supuenit ista noua accusatio post sniam latā sup ꝓma. Hic est aduertēdū qūqꝫ ꝓma snia fuit absolutoꝛia.et ī isto casu loq̄tur.l.ni delictis.§.si detracta.s̄.de noxa.et q̄d iuris sit tūc dicā in.l. de nūciasse.§.q̄d tū.ĵ.de adul.qūqꝫ ꝓia snia fuit ɔdē natoꝛia.et hoc viꝺꝛ dicere spe.ꝙ nō debeat admit ti accusatio ꝺcōa.lz adījciaᷓ illa q̄litas vltra. ita te net in ti.de accu.§.i.circa ꝓin.ꝑ vnā col. allegat. l. ꝑtoꝛ edixit.§.i.s̄.de iniur. vbi si actū est iniuriarum nō pōt agi de occiso.videte ꝓ ista sua opi.viꝺꝛ ca sus in.l.q̄ seruū.ī fi.s̄.de ac.et ob. In ɔtriū videtur

dilect⁹.de purg.cano.in gl.ma.in ver. et dicūt q̄daꝫ ꝙ absolut⁹ ab inq̄sitōe pōt accusari.qꝛ ad diuersa tēdūt.ꝑ bal. in addi. spec. in ti. de sen.in.xxij.col.fa.qō no.bar.in.l.si marit⁹. §. finaliᷓ eᷓneus.ĵ. de adul.qō no.bar.in.l.si q̄s in b. de epi.⁊ cle.⁊ iō remediū est qō dixi in.l.ij.§.si publico.in.vi.col.ĵ.de adul.et vide bal.in termis.in.l.ea q̄ dē.in pe.et vl.col.ī ver.q̄ro an si iudex.⁊ ī.l.si q̄s homicidij.⁊ ibi per cy.et gl.C.e.⁊ vide doc.maxie imol.in.c.de his.de accusa.

r In ɔtrariū viꝺꝛ.fꝫ flo.in.l.ita vulneratus.s̄.ad.l.aq̄l. tenet opi.

spec. otra bar. p. l. ꝓtor edixit. & allegat. p bar. in. §. i. et qꝺ de dicta ql̃i
tate nō possit ampli⁹ inq̃ri. dicit ipe ꝙ est casus in. l. sepulchri violaꝛ
ti actio. ff. de sepul. vio. et etiã allegat hãc. l. scꝺm primũ exẽplũ. gl. hic
et pbat. pone ꝓ simplici vulnere est pena irretractabilis apposita: pu
ta amputatio aurícule. certe est incõueniẽs ꝙ iterũ possit inq̃ri et pu
nir. ad & etiam facit qꝺ
no. bart. in. l. quinq; plura. de priua. de lic. in ver. ad hoc q̃ro. nec iura but. obstant. q: agit ad perse. rei familiaris. et ibi adde sa l. in. l. qui de crimie. C. e. in ver. itẽ iurta ꝓdicta q̃ro.

Nō solũ ad. q. bar. vide bal. in. l. i. de tutela. in fi. verbis. C. de tut. et ra. distra.

Pseq̃tur su am. et & vide an ex inq̃sitõ ne ꝺ vulnere possit seq̃ cõdemnatio de morte. adde no. bart. in. l. quinq; plura. de priua. de. in ver. quero circa hoc qꝺ si &c. et bart. in. l. dam. §. sabini. de dã. iniur. et in pri. col.

Quero qñ et bene faciunt que vostra bar. in. l. de bal. in. l. i. §. i tutela. in fi. verbis. C. de tut. et ra. distra.

Pseq̃tur sua amputatio auricule. certe est incõueniẽs ꝙ iterũ posset inq̃ri et punir. ad & etiam facit qꝺ no. bart. in. l. quinq; plura. de priua. de lic. in ver. ad hoc q̃ro. nec iura but. obstant. q: agit ad perse. rei familiaris. et ibi adde sa l. in. l. qui de crimie. C. e. in ver. itẽ iurta ꝓdicta q̃ro.

Nō solũ ad. q. bar. vide bal. in. l. i. de tutela. in fi. verbis. C. de tut. et ra. distra.

Pseq̃tur sua am. et & vide an ex inq̃sitõ ne ꝺ vulnere possit seq̃ cõdemnatio de morte. adde no. bart. in. l. quinq; plura. de priua. de. in ver. quero circa hoc qꝺ si &c. et bart. in. l. dam. §. sabini. de dã. iniur. et in pri. col.

Quero qñ et bene faciunt que vostra bar. in. l. de bal. in. l. i. §. i tutela. in fi. verbis. C. de tut. et ra. distra.

Nō solũ ad. q. bar. vide bal. in. l. i. de tutela. in fi. verbis. C. de tut. et ra. distra.

Pseq̃tur sua am. et & vide an ex inq̃sitõ ne ꝺ vulnere possit seq̃ cõdemnatio de morte. adde no. bart. in. l. quinq; plura. de priua. de. in ver. quero circa hoc qꝺ si &c. et bart. in. l. dam. §. sabini. de dã. iniur. et in pri. col.

Quero qñ et bene faciunt que vostra bar. in. l. de bal. in. l. i. §. i tutela. in fi. verbis. C. de tut. et ra. distra.

Nō solũ ad. q. bar. vide bal. in. l. i. de tutela. in fi. verbis. C. de tut. et ra. distra.

casus exp̃ssus in. l. vñ queritꝰ in fi. §. cõmo. fm cõem lram: q̃ꝺ dicem⁹. credere ꝙ possit accusare de nouo ꝓpt illã q̃litatẽ omissam in prio iudicio & accusabitur de toto crimie cũ adiectõne illi⁹ q̃litatis. ar. ꝺ. l. vñ q̃ritꝰ in fi. et ar. in. l. iulian⁹. §. i. §. de ver. ob. et de sol. l. etiã. et de le. i. l. hmõi. §. edes. et qꝺ no. in. l. elegãter. §. nõ solũs. §. de dolo. ꝓterea ego video ꝙ facti⁹ pcuratoris colludẽtis nõ ꝺz nocere dño. vt. l. elegant. §. si pcurator. §. de dolo. eadẽ rõne factuz accusatoris omittẽtis illã q̃litatem nõ ꝺz nocere fisco & reipublice: q: pseqũtur suã vindictã. Preterea si de toto crimie esset absolut⁹ et pbaret puaricatio iteruz posset accusari sine dubio. vt. l. iij. §. de puari. ergo eadẽ rõne si est puaricatũ in ista q̃litate ꝓ hoc: q: vt al's est ꝙ qñ ista talia omittant a fraude & dolo p̃sumunt omitti. vt. l. ij. §. i. j. de iur. fis. qꝺ maxie puto verũ si ille secũdus venerit q̃ addit illã q̃litatẽ. pseq̃t suã vl' suoz iniuriã: et primũ. pcessuz ignorauit. vt. l. si cui. §. i. §. e. nõ ob. l. ꝓtor edixit. §. i §. ꝺ iniur. et aduerte q: ego itellígo illũ tex. qñ i prima accusatõe iniuriarũ fuit exp̃esse dictum ꝙ erat occisus. et sic qualitas fuit exp̃ssa in primo iudicio: licet vindicta esset minor ꝓ actionẽ iniuriarũ q̃ per l. cor. hic vero in primo iudicio qualitas fuit omissa vel dico etiã ibi si illa qualitas nõ esset exp̃ssa ī primo iudicio. sz solũ fuit dictũ ꝙ talis pcussit talẽ ꝙ nõ põt accusari. Scꝺo ꝓpter adiectionẽ q̃litatis. q: ista q̃litas mortis de iure cõi nõ debebat exprimi. q: illa. l. cor. de sic. nõ req̃rit ꝙ pcussus moriat. sz sufficit ꝙ qs pcusserit aũo occidendi. iõ illa qualitas de occiso si postea addat nihil opabit. sz scõm formã statutor⁹ q̃ req̃rũt ꝙ aliq̃s vere occiderit eẽt necesse ꝙ in prio iudicio de illa q̃litate esset cognitũ: ad hoc vt secũdo nõ posset agi seu accusari. arg. ad hoc qꝺ no. in. l. i. et. ij. C. si ex fal. instru.

Quero qñ secũda accusatio admittit ꝓpter illi⁹ q̃litat adiectionẽ. qꝺ erit officiũ iudicis sup scꝺa accusatõe. aduerte siquidẽ pena ꝓposita in prima habet simílitu dinẽ cũ pena ꝓponꝺa in scꝺa fm min⁹ & pl⁹ verbi gr̃a ꝙ vulnere simplici imponit pena. c. pro vulnere cũ cicatrice impõit. cc. pena. tũc officiũ iudicis erit punire eũ p secũdã iniam in tantũ in q̃tũ fuit omissum in prima. ar. l. vñ queritꝰ in fi. §. cõmo. et l. iulian⁹. §. i. §. de ver. obli. cũ si. Si vero pene ꝓdicte differũt specie. puta ꝙ vulnere simplici est pena c. cũ cicatrice est pẽa man⁹. tũc officiũ iudicis erit cõdẽnare ex secũda integra. prima aũt pena si nõ ẽ soluta nõ solueꝝ. qz deuenit ꝺdẽnatio ad nõ causam. vel si est soluta repetit ꝙ ꝺitionẽ sine cã. vt. l. si fullo. §. de ꝺi. sine cã. et. l. in cõmodato. §. fi. §. cõmo. sed si essent iste pene differẽtes specie et pria ꝺemnatio exacta nõ posset repeti. puta ꝙ vulnere simplici ꝺz fustigari. sz ꝙ cicatrice est pena man⁹ si non est facta executio prime clarũ est. sz si est facta iã executio q̃ꝺ habebit facere iudex. puniꝝ ne iste de eoꝺẽ delicto bis. videꝝ absurdũ: in hoc est cogitãduz

Quero q̃ꝺ ecõtra aliq̃ꝺ factũ est deductũ ī primo iudicio ꝙ modũ cuiusdã q̃litatis vtrũ de eadez q̃litate posset principaliter accusari: si de ea resultat crimẽ per se. dicã. j. e. l. pri.

Ulteri⁹ q̃ro. accusat q̃s de eodẽ crimie a diuersis. tñ est ista dria ꝙ vn⁹ noiat locũ vno mõ. ali⁹ noiat alio mõ. vl' vn⁹ ponit quedã latera. ali⁹ põit alia: q̃ꝺ erit faciẽdũ. vel põe

Ne eũ cogere ꝙ accuset. iudex põt cogere iniuriatuz accusare. adde qꝺ odof. in cõsi. incip. tici⁹ aliquẽ interfecit et fili⁹ interfecti timet accusare interfectorẽ. ꝓpter suã potentiã dixit ꝙ ptãs qui nõ poterat ꝓcedere ex officio nisi p accusa. bñ facit si cõpulerit istũ ad accusandũ. q̃uis. l. nõ caueaꝝ. q: expedit reipu. ne male &c. l. ita ꝙ maleficiũ est reiterabile nõne põt esse ꝙ bis eoꝺẽ mẽse ego pcussi te eodẽ loco. certe in istis casib⁹ ego ꝓsulo ꝙ tu q̃ formas exceptionẽ declares ī exceptõe tua & facias articulos ad ꝓbãdũ quõ talis locus sit laterat⁹ in pria accusatõe: et loc⁹ laterat⁹ in secũda accusatõe est vn⁹ & idẽ loc⁹. & quõ talis rixa de q̃ fit mẽtio in pria accusatõe & in scꝺa est vna et eadẽ. et hoc mõ faciẽdo tu reus posses absolui.

Item nõ cogit q̃s omittere actionẽ ciuilẽ et ꝓponere criminalẽ descendentẽ ex eodẽ facto. Opp. §. de iur. l. ꝓtor edixit. §. i. breuiter fm opi. glo. ibi positã nõ cõtradicit. sz fm lec. ia. de are. ꝺicit. Rñ. ꝙ est spãle ī. l. corne. de sicca. nõ essi ꝺz pmittere iudex' ꝙ p actionẽ ciuilẽ piudicet accusatõi. l. cor. de sicca. q̃ punit de occiso. est enī malí exẽpli. Quero commissuz est maleficiũ: re⁹ nõ vult accusare. an iudex põt eũ cogere ꝙ accuset⁹. Spe. põit in ti. de accu. §. i. ver. q̃ꝺ si null⁹. et ibi viꝺr dicere ꝙ nõ põt cogere de iure p. l. i. C. vt nemo inui. &c. Sz dicit ꝙ bene faciet iudex si coget. breuiter dico ꝙ iudex nõ põt cogere. casus est hic. fallit vt puto in crimie homicidij ī quo iudex pt cogere accusare. vt. l. ꝓtor. §. i. §. ꝺ iniur. fm lec. Ja. de are. et tex. est exp̃ssus si glo. non destrueret ipm in. l. si quis homicidij. C. e. ti. Itẽ pro bo p rõnẽ. ego video ꝙ. l. punit eũ. s. heredẽ si nõ accusat. q: pdit hereditatẽ defuncti si ei⁹ morte nõ vlciscit. vt. l. i. de his q̃. vt indig. C. et p ples. ll. illi⁹ ti. ergo iudex põt ipm cogere accusare ne delinquat. hinc est ꝙ si iudex videt ꝙ tu vis delinq̃re põt te cogere ne delinq̃s. vt. l. i. in fi. §. de offi. ꝓfec. vr. et. l. cõgruit. de offi. ꝓfi. sz in alijs crimibus nõ puto ꝙ q̃s posset cogi accusare. Itẽ pone ꝙ ego accusauí te ꝙ mihi dedisti damnũ hoibus coadunatis Istud qꝺ dixi hoibus coadunatis venit vt q̃litas ad qualificandũ istud delictũ: q: dedisti dãnuz ampotero te accusare de coadunatõe tantũ qꝺ est crimẽ. l. iul'. de vi pub. vt. l. vl. C. ad. l. iul'. de vi. et videbitis. j. ad. l. iul'. de vi. l. i. vl' an potero te accusare de hoc qꝺ est deductũ in primo iudicio ꝓ modũ cuius dã qualitatis. breuiter puto ꝙ nõ. q̃ enī egit de toto ꝙ fecit dãnum hominib⁹ coadunatis nõ potest postea agere de parte. s. de coadunatõe. vt. l. si q̃s cũ totũ. de exce. rei iud. ꝓ hoc. §. l. pri. ne de eodem delicto q̃s bis puniat. nõ habetis hic alia.

Plures. Nota. tex. ibi vel alia iusta cã Op. de. l. i. §. si ad pl'es §. de sepul. vio. vbi pl'es admittunt. so. ibi pl'ibus intererat principaliter. iõ pl'es admittunt. iõ si essent pl'es filij vni⁹ p̃ris occisi oẽs simul ad accusandũ admitterent. q: cuiuslibet interest principaliter. sz qñ duo veniũt & nulli⁹ principaliter interest: tũc iudex eligit vnũ. q: tantũ interest vni⁹ q̃tũ alterius. et ita loq̃tur hic. Quero quõb intelligit & si pl'es existãt an est necesse ꝙ veniãt pl'es fiml' vel est necesse ꝙ vn⁹ veniat. Rñ. hoc debet intelligi si pl'es veniãt añ nomẽ rei receptũ inter reos. ita no. in. l. q̃ de crimie. C. e. & l. reos. Quero q̃ꝺ si pl'es accusatores vellẽt dare vnũ ꝓcuratorẽ an possent Inno. ꝙ sic in. c. sicut olim. eẋ de accu. sz nõ plz. q̃a aut oĩum interest. et tũc q̃libet põt accusare. si vero nulli⁹ interest. tũc null⁹ põt dare ꝓcuratorẽ. vt. l. licet. §. de ꝓcur. Quero q̃ꝺ si pl'es accusauerunt

Ne eũ cogere ꝙ accuset. iudex põt cogere iniuriatuz accusare. adde qꝺ odof. in cõsi. incip. tici⁹ aliquẽ interfecit et fili⁹ interfecti timet accusare interfectorẽ. ꝓpter suã potentiã dixit ꝙ ptãs qui nõ poterat ꝓcedere ex officio nisi p accusa. bñ facit si cõpulerit istũ ad accusandũ. q̃uis. l. nõ caueaꝝ. q: expedit reipu. ne male &c. l. ita ꝙ maleficiũ est reiterabile nõne põt esse ꝙ bis eoꝺẽ mẽse ego pcussi te eodẽ loco. certe in istis casib⁹ ego ꝓsulo ꝙ tu q̃ formas exceptionẽ declares ī exceptõe tua & facias articulos ad ꝓbãdũ quõ talis locus sit laterat⁹ in pria accusatõe: et loc⁹ laterat⁹ in secũda accusatõe est vn⁹ & idẽ loc⁹. & quõ talis rixa de q̃ fit mẽtio in pria accusatõe & in scꝺa est vna et eadẽ. et hoc mõ faciẽdo tu reus posses absolui.

Item nõ cogit q̃s omittere actionẽ ciuilẽ et ꝓponere criminalẽ descendentẽ ex eodẽ facto. Opp. §. de iur. l. ꝓtor edixit. §. i. breuiter fm opi. glo. ibi positã nõ cõtradicit. sz fm lec. ia. de are. ꝺicit. Rñ. ꝙ est spãle ī. l. corne. de sicca. nõ essi ꝺz pmittere iudex' ꝙ p actionẽ ciuilẽ piudicet accusatõi. l. cor. de sicca. q̃ punit de occiso. est enī malí exẽpli. Quero commissuz est maleficiũ: re⁹ nõ vult accusare. an iudex põt eũ cogere ꝙ accuset⁹. Spe. põit in ti. de accu. §. i. ver. q̃ꝺ si null⁹. et ibi viꝺr dicere ꝙ nõ põt cogere de iure p. l. i. C. vt nemo inui. &c. Sz dicit ꝙ bene faciet iudex si coget. breuiter dico ꝙ iudex nõ põt cogere. casus est hic. fallit vt puto in crimie homicidij ī quo iudex pt cogere accusare. vt. l. ꝓtor. §. i. §. ꝺ iniur. fm lec. Ja. de are. et tex. est exp̃ssus si glo. non destrueret ipm in. l. si quis homicidij. C. e. ti. Itẽ pro bo p rõnẽ. ego video ꝙ. l. punit eũ. s. heredẽ si nõ accusat. q: pdit hereditatẽ defuncti si ei⁹ morte nõ vlciscit. vt. l. i. de his q̃. vt indig. C. et p ples. ll. illi⁹ ti. ergo iudex põt ipm cogere accusare ne delinquat. hinc est ꝙ si iudex videt ꝙ tu vis delinq̃re põt te cogere ne delinq̃s. vt. l. i. in fi. §. de offi. ꝓfec. vr. et. l. cõgruit. de offi. ꝓfi. sz in alijs crimibus nõ puto ꝙ q̃s posset cogi accusare. Itẽ pone ꝙ ego accusauí te ꝙ mihi dedisti damnũ hoibus coadunatis Istud qꝺ dixi hoibus coadunatis venit vt q̃litas ad qualificandũ istud delictũ: q: dedisti dãnuz ampotero te accusare de coadunatõe tantũ qꝺ est crimẽ. l. iul'. de vi pub. vt. l. vl. C. ad. l. iul'. de vi. et videbitis. j. ad. l. iul'. de vi. l. i. vl' an potero te accusare de hoc qꝺ est deductũ in primo iudicio ꝓ modũ cuius dã qualitatis. breuiter puto ꝙ nõ. q̃ enī egit de toto ꝙ fecit dãnum hominib⁹ coadunatis nõ potest postea agere de parte. s. de coadunatõe. vt. l. si q̃s cũ totũ. de exce. rei iud. ꝓ hoc. §. l. pri. ne de eodem delicto q̃s bis puniat. nõ habetis hic alia.

Plures. Nota. tex. ibi vel alia iusta cã Op. de. l. i. §. si ad pl'es §. de sepul. vio. vbi pl'es admittunt. so. ibi pl'ibus intererat principaliter. iõ pl'es admittunt. iõ si essent pl'es filij vni⁹ p̃ris occisi oẽs simul ad accusandũ admitterent. q: cuiuslibet interest principaliter. sz qñ duo veniũt & nulli⁹ principaliter interest: tũc iudex eligit vnũ. q: tantũ interest vni⁹ q̃tũ alterius. et ita loq̃tur hic. Quero quõb intelligit & si pl'es existãt an est necesse ꝙ veniãt pl'es fiml' vel est necesse ꝙ vn⁹ veniat. Rñ. hoc debet intelligi si pl'es veniãt añ nomẽ rei receptũ inter reos. ita no. in. l. q̃ de crimie. C. e. & l. reos. Quero q̃ꝺ si pl'es accusatores vellẽt dare vnũ ꝓcuratorẽ an possent Inno. ꝙ sic in. c. sicut olim. eẋ de accu. sz nõ plz. q̃a aut oĩum interest. et tũc q̃libet põt accusare. si vero nulli⁹ interest. tũc null⁹ põt dare ꝓcuratorẽ. vt. l. licet. §. de ꝓcur. Quero q̃ꝺ si pl'es accusauerunt

ꝓ pleꝭ. §. si ad pl'es. Et viꝺ bar. ibi ī materia.

a Pluriꝭ intererat. viꝺ bald. in. l. i. in xviij. col. C. q̃ accusa. & que ꝺixi. §. in. l. libelloz. §. sed et si aliud. et bal. in. l. senatus. C. qui accusa.

b Quero q̃ nõ. vide cy. in. l. senatus. C. q̃ accusa. & ad & no. vi de bal. ī. l. ij. §. fi. j. ꝺ adul.

Tercia, materiã huiꝰ .l. examinat bar. in l. fi. C. qui accusa.

Quero an sñia, Adde qđ glo. in cle. fi. de appel. tz ꝙ sñia lata sup instantia cause p iudi. appel. sit interlocutoria: qz nõ diffinit eã p quo est glo. in cle. i. de seq. pos. et fruc. lapus dicit hoc verũ ad principale negotiũ secꝰ quo ad istãtiã, nã cũ ipa tz diffiniat potit illo respectu esse diffinitiua. et sic refert sibi ascripsisse. io. an. alleg. no. in spe. de off. iudi. §. deseruit. ver. qđ si opponẽs. vbi si reus absoluit ab obseruatia iudicij. ꝓpter ineptaz actionẽ ꝙ ỏz interlocutoria. et hoc vltimum tenet io. mo. pꝰ alios. ĩ. c. examinata. de iud. p archi. in. xx. di. §. i. in ver. in abso. pe. ỏ ancha. in. d. cle. fi. decidit sm no. p bar. hic. et ió dic ꝙ si iudex appellatõis pnũciat super instantia. s. ꝙ appellãs appellar nõ poterit: quia absoꝛbet nõ solũ instãtiã: sz etiã cãm principalẽ cũ accedat ad naturã diffinitiue nõ interlocutorie. videro. et q̃ ibi dixi in rubri. de re iudi. z bal. in. l. ij. C. si aduer. rẽ iudi. et in auth. hoc sacramentũ. de iura. ca. Itez adde qđ iac. bu. et bal. ĩ. l. ꝓperãduz. §. ij. siqđem. de iudi. et bal. in auth. qui semel. quõ et qñ iud. semp vnũ nec fuit exceptũ. Rñdeo si nõ fuit exceptũ procedet iudiciũ. vt. l. si accusatoribꝰ. et ibi no. C. e. Itẽ ỏz hic iusta cã. Quero q̃ erit iusta cã. Rñdeo si vnꝰ ponit magis oẽs circũstãtias maleficij ꝙ aliꝰ iusta cã erit magis admittẽdi istũ ꝙ aliuz. vt. l. ij. §. fi. cũ. l. seq. j. de adul.

Tercia est opi. glo. ꝙ hic fuerũt due sñie et q̃libet diffinitiua. Contra hoc op. ꝙ sñie diffinitiue nõ pñt ferri circa idez sz ỏsonãtes sic. certe istã opinionõ tenẽt ibi doc. vel alit due sñie nõ pñt fieri circa idẽ. verũ est ex eadez instãtia sz ex diuersis. sic. vt. l. duobꝰ. §. de excep. rei iudi. sed an sint diffinitiue vel nõ. j. dicã. alij dicunt ꝙ iste fuerũt due sñie et q̃libz interlocutoria. Ad ꝛiũ rñdeo ab interlocutoria nõ põt appellari. verũ est nisi habeat vim diffinitiue. sz hic hz vim diffinitiue. ergo ꝛc. et ista est opi. Ad. et est satis bõa. sed an sint interlocutorie. j. dicã. Tertia est opi. glo. ꝙ hic fuerũt due sñie quarũ prima fuit interlocutoria ab obseruatõne iudicij ꝓpter libellũ male ꝺceptũ et ab illa nõ põt appellari. ita dicit glo. nr̃a.

Ꝓ examinãdis istis opi. habemꝰ examinare duo. primũ cum hic due sñie sint ambe absolutorie ab obseruatõe iudicij. prima absoluo te ab obseruatõe iudicij ꝓpter libellũ male ꝺceptũ. scõa absolno te qz accusatoꝛ nõ põt accusare. qz ifra terminuz te nõ accusauit. q̃re nõ est vna diffinitio sicut alia. vñ ꝓ declaratõe q̃ro an sñiaᵈ absolutoria ab obseruatõe iudicij sit diffinitiua vel interlocutoria. Rñdeo sñiaz esse diffinitiuã põt assumi duobꝰ modis. vno mõ quo ad solẽnitatẽ ti. C. de sen. ex pi. reci. et isto respectu sñia absolutoria ab obseruatõe iudicij nõ ẽ diffinitiua: qz nõ requrunt ille solẽnitatesᵈ. nec ẽ necesse ꝙ ferat in scriptis. et isto respectu est interlocutoria. vt ỏz in hac gl. et. l. harũ. §. de ser. ven. et. l. iul. in pin. mag. gl. §. de ꝺdi. inde. et ad idẽ. l. ꝓperãdũ §. sz z siqđẽ. C. de iudi. vbi ỏz ꝙ si liquet ex actis absoluit, diffinitiue, alias ab obseruatõne iudicij. facit. l. loqtur. et eũ reprehendit alex. in. l. iuste. de acq̃. pos. in. iij. col. et adde ꝙ q̃libet interlocutoria respectu illiꝰ act põt dici diffiniti ua. gl. re pu. sing. in. l. generaliter. C. de reb. cre. adde glo. in auten. de litigio. §. ad excludẽdas. et bal. in. l. itra vtile. de mino.

Iterũ citari. Nñ fert absolutoria ab obseruatõne iudicij vtrum ds debeat citari. vide qđ no. bart. in. l. neq̃q̃. §. vbi decretuz. de offi. pcõ. z in l. si opus nouũ. ff. de op. no. nũ. et vtro biqz dixi.

Quero vtrũ a sententia absolutoria ab obseruatõe iudicij posset appellari. glo. videt hic velle dicere ꝙ nõ nisi qñ ẽ talis interlocutoria que cãm diffiniat ꝙ de cetero nõ posset agi. ita dicit glo. breuit in ꝓtũ glo. dicit posse appellari dicit verũ vt hic. sz in ꝓtũ negat ab interlocutoria q̃ nõ diffinit cãm totaliter nõ. posse appellari mihi displicet. qz regula est ꝙ ab interlocutoria postq̃ nõ speraf diffinitiua possit appellari. ita est ter. hic. put habes in lra ds. ita tenet glo. in auth. habita. C. ne fi. pro pa. p hoc. l. ait ptoz. §. pmitti. s. de mino. et. l. intra vtile. e. ti. Cetera ab interlocutoria illa põt appellari qñ grauamẽ illatũ per eã nõ põt repararí per appellationẽ a diffinitiua. vt. l. arbitro. et. l. ab arbitro. §. q̃ satis. cog. et. l. ij. j. de app. re. vbi plene dicã. et. d. l. intra vtile. sed qñ alia diffinitiua nõ ferf tũc nõ põt repararí per appellationẽ a diffinitiua illõ ḡuamẽ illatũ p interlocutoriã ergo ab ista interlocutoria potit appellari. Quero de duabus. q. primo dixi ꝙ absolutoria ab obseruatõe iudicij nõ est diffinitiua respectu solẽnitatis. quid si iudex vult solẽniter ꝓcedere et sñiam in scriptis ꝓferre. Rñ. põt et erit interlocutoria diffinitio mõ plata. Quero vtrũ qñ ferf sententia absolutoria ab obseruatõe iudicij debeat iterũ citarie pars. aduerte qñ absoluit reus ab illo termio hoc põt fieri nõ citato actore. vt. l. z post. §. circũducto. s de iudi. sed qñ absoluit a toto iudicio: tũc est necesse ꝙ ps citet. vt no. Inno. in. c. cõsuluit. extra de offi. dele. dic vt ibi. Secundo modo legit hec lex. ꝙ hic fuerũt due sententie tales. prima qua iudex statuit terminũ ad ꝓbandum crimẽ. et ista fuit prima sententia interlocutoria. secũda sententia interlocutoria fuit qua iudex ꝓnunciauit post terminũ nõ esse ꝓcedẽdũ. hec. l. colligit ex quibusdã glo. paruis. vi de glo. sup verbo minaref. et alia est sup verbo imꝓpleuit. et põt esse bona. Quero vtrũ iudex possit statuere accusatori terminũ ad ꝓbandũ seu accusandũ: ita ꝙ de cetero nõ audiatur. glo. hic ꝙ sic et. l. si ea. C. qui accu. nõ pos. Dy. hic et in. c. idultũ. de reg. iur. li. vi. viꝺz dicere ꝙ accusatori põt statui terminꝰ sine causecognitõe. reo vero nõ põt statui terminꝰ ad suas defensiões nisi cã cognita. vt. l. ij. §. de re iudi. Hic. malũ videf velle ꝙ nec etiã accusatori põt statui terminꝰ ad ꝓbandũ nisi cã cognita. vt. l. ij. et fal. §. i. et vide bal. in. l. i. vt nemo inuitꝰ. et vtrũ a tali sñia in qua imponit silẽtiũ possit appellari z an sit interlocutoria. vide bal. in. d. l. diffamari. et ang. in. l. i. C. vt ne. inui. et in. l. et si post tres. in antepe. col. §. si q̃s cau. et imo. in. l. si insulã. in. v. col. ꝓme regule. in ver. ob. de ver. oblig. ang. aũt in. d. l. i. dixit ꝙ inder nõ põt nõ agẽti alterã penã iponere ꝙ silẽtiũ nisi tutori. p. l. tutoz q̃ repto. §. si deponi

Solẽnitates. Bar. hic nõ bñ

de admi,tu,et vide gl,et doc,in,l,diffamari,et bar,in,d,l,mãcipiozñ, ludo,in,l,ij,de re iudi, ¶ Limitari tps,adde bal,in,l,si ea, i prin, et in fi,ij,col,C,q accu,et bal,in,l,minozib⁹,C,de his q,vt indi, et vide ímo,in,l,stipula,alie,ó ver,o bli,in prin,et vide do,anto,in, c, tue no/ bis,de app,r ío,an,i,c,puen it,el,ij,de app,q ozñ tenet,r ad hoc etiã bart,in,l,ne/ quicq,§,vbi decretuz, de offic, pcon, et vtruz snia lata ab obser uat,iudicij fit interlocuto/ ria, adde no, in,c, examia/ ta,ó iudi,vbi dicit q ozi ea exprimi cã et fm do, an to,ibi alie nõ valet,alleg,§ oporret,i au/ ten,de iudi,r qõ no,io, an, in,c, finẽ liti/ bus,de do,r ordi,qõ an in distincte pce dat ponit ibi imol, et vide bal,i,d,l,si ea in prin, in fi, fi, col,C, qui accusa,

Jui fra/ tres, vid in,l,i,in fi, C, et delic, de/ func,

Exiudicio rum, no, ad materiaz bui⁹,l, q licz reus accusa/ tus p mortẽ liberet; quo ad psonã, vt C,si reus vel accu,moz,fu, ñ si hñs vo/ luerit ad pur gatoz defun ctí q declare tur defunctũ nõ cõmisisse delictuz põt hoc petere p ter,sing,i,l, fi lio,§, seia te/ stamento, de adimẽ,le, fm bald,in,l,i, ex delic, defun, r ad materiã hñ,l, vide bal duz in,l,i, C, et delic, defun, in,ij,iij,et,iiij, col, vbi no, gl, hic q̃d si re⁹ decedat infra

satoz põt limitari tps nisi cã cognita, et hoc vid/ tenere gl, in,l,i, C, vt ne, inui, qõ pl⁹ placet, facit, l, si qs instituaf, §, de here, insti, et, l, mãcipioz, de ope, le, et, l, i, ó cura, bo, dã, est aũt iusta cã statuẽdi termi nũ, si vadis tu me ifamãdo et ego accusabo te ó ta/ li crimie, vel petã talẽ possessionẽ: tũc est iusta cau/ sa statuẽdi ẽminũ tibi ifra quẽ accusare possis, als nõ audieris, vt, l, diffamari, C, de inge, manu, r hoc dũ dicit arguere minareẽ rc, r p hoc tex, C, de adul te, l, ob cõmissa, in fi, et hoc tenet Jnno, in, c, q̃ren te, in gl, ij, extra de offi, ordi, Jtẽ sunt alie cause, vt no, gl, i, l, i, C, vt ne, iui, sz si iudex statueret istũ termi nũ sine cause cognitõe tũc posset appellari et p ap/ pellationẽ rescinderet, ¶ Ultimo no, ex, l, ista q in terlocutoria post q̃ nõ sperat diffinitiua trãsit i au ctoritatẽ rei iudicate, sec⁹ in alia interlo cutoria, vt no, in, l, qõ iussit, §, de re iu, r in, c, cũ cessante, extra de appella.

d Jui fratres[b] In prima parte no, q in/ stãtia accusatõis crimi/ lis nõ trãsit ad heredẽ accusatoris, an pos set heres tanq̃ qlibet extrane⁹ admitti, dic vt vidi stis, §, e, l, libelloz, in fi, Jtẽ dz in scda parte q non cõpellit qs accusare ples: an hoc est verũ indistin/ cte, Rñ, vt dixi, §, e, l, in eũ, qz i crimie homicidij est speciale vt si plures sint occisores cõpellit quis ac cusare omnes, vt ibi dixi.

e Exiudicioz[i] Boa est, l, r diuidit, pri/ mo põit vnã regulã i ac cusatõib⁹ crimialib⁹, scdo põit exceptõez tertio põit vnã determiationẽ dubij dependentẽ ex pdictis, q̃rto et vltimo põit vnã regulã in ciuilibus secũda ibi, exceptio, tertia ibi, adeo, q̃rta ibi, ex cete ris vero, sicut sunt iste q̃tuor partes, ita et quãlibet partẽ p se examinem⁹, ¶ Circa primã partẽ quero q̃d si lata snia est appellatũ: et pendẽte appellatõne decedit reus, certe de hoc tex, est q distinguit in, l, iij C, si pen, ap, et, l, fi, C, si re⁹ vel accu, moz, fu, ¶ Se/ cũdo q̃ro[k] q̃d si re⁹ decessit p⁹ latã snĩam ifra, x, di/ es q dañ ad appellãdũ, nõ tñ est iterposita appel/ latio, dicit gl, idẽ, et forte ista, q, nõ repit alibi r ip/ sam simplr dy, tenet, vide gl, q̃ incipit q̃ secuta, ibi, si appellatũ nõ est, est tñ ifra tps appellãdi, q̃d no, qz sic alibi nõ inuenies, ita dicit dy, ia, de ra, est in ẽtia opi, dicit ipe si re⁹ decedat interim ifra tps q̃d dak ad appellandũ et ipe nõ appellat verificaf princi, l, nfe, qz decedit lit, pte, r pdẽnatõe secuta, ad ꝟ igit vt hñs ꝟ bñficiũ hẽat dz appellare et appellationẽ pseq, vt, d, l, iij, C, si pẽ, ap, et cy, hoc refert in, l, fi, i, ij, q, C, si re⁹ vel accu, moz, fue, q̃d satis plz, ¶ Quero põe q fm statuta italie; pferẽ in abñtẽ exbanitum snia diffinitiua lit, nõ pte, ex solo bãno vtrum moz/ tuo reo ad hñdẽ pẽa trãseat[l], brevit vidz q non, qz tex, req̃rit duo copulatiue, s, q lis sit pterit, et, secuta snia, sz in, q, pposita nõ fuit lis pte, ergo rc, dy, nõ dic pl⁹, brevit in ẽ, est veritas: qz sufficit pdẽnatio/ nẽ esse secutã, io essi hic põit de lit, pte, qz fm ꝟ iura alit nõ põt fieri pdẽnatio, pbo hoc, ego video i ca sib⁹ in q̃b⁹ iferẽ pena a, l, ipo iure, sine pdẽnatõe q

seu quo mõ aut q̃bus verbis vteẽ heres p defensiõe, vide bal, in, d, l, i, in, vij, col, et qõ habeẽ p doc, in, l, nulli, de pcura.

k Secũdo q̃ro, vide bal, ang, et imo, in, l, q a latronib⁹, §, i, de test, et bal, in, l, i, C, ex delic, defun, et bal, in, l, si q̃s filio, §, si eũ, de iniu, te sta, r imo, in, l, defuncto, §, de pub, iud, et hãc gl, appzobat sali, in, l, pena trãsit in hñdẽ, vt, l, cõmissa, §, de pub, vñ hec, l, respicit et req̃rit q pẽa cũ defuncto incepit, qõ fit regulariẽ lit, pte, et secuta snia, sz si ponerem⁹ casuz in quo nõ req̃reret ptestatio sufficit snia, Jdẽ si re/ perirem⁹ casum vbi nõ req̃reret lit, pte, nec snia, vt in casib⁹ in q̃b⁹ pẽa ipo iure inferẽ: vt dixi, ¶ Ge/ nio ad scdaz partẽ vidz q in crimie lese maiestatis nõ trãseat pẽa ad heredẽ, vt insti, de pub, iudi, §, ij, so, lñ dz intelligi fm illã, s, in duob⁹ casib⁹, s, si ptra principẽ vel rẽpublicã, ¶ Quero vtrũ sint alij ca/ sus in q̃bus pẽa trãseat ad heredẽ mortuo accusa/ to, Rñdeo sic, et gl, enũerat, sz qõ gl, dicit de septi/ mo casu, s, de, l, luti⁹, dic vt ibi no, Jtẽ qõ dicit glo, de, §, cũ abñte, q alio casu loq̃tur dicit verũ, Jtem adde ad gl, ibi, itẽ ali⁹, vt, j, de bo, eo, l, fi, Jtẽ est ali⁹ casus, §, de adi, le, l, pe, §, seia, ¶ Genio ad tertiam partẽ et op, §, de solu, l, reo, so, gl, ibi loq̃tur in crimi ne nõ exceptuato, vel alit extra gl, ibi loq̃tur i alie/ natõe necessaria, ꝟ in alienatõe volũtaria, vt no, in l, q̃ pene, de manu, Jtẽ opp, de, d, l, q̃ pene, de ma, breuit hãc materiã q̃liter possit fieri alienatio ab ac cusato, dic plene in, l, post ẽctũ, §, de dona, et ibi di xi, ¶ Genio ad q̃rtã partẽ dz hic q in alijs pena incipit ab hñde lit, pte, q̃ro vtrũ sit verũ siue ciuilit siue crialiter agaf, opi, sunt in gl, sz veritas ẽ q iste x̃, vltim⁹ dz itelligi qñ ciuilit agit ita intelligit gl, §, ti, i, in, l, defuncto, et ibi plene examinaui.

c Apitis. Op, de, l, reũ, C, de pcu, so, fal lit hic fauore fisci, ad alteri⁹ enĩ vtilitatẽ cãm agere non posset, ¶ Quero q̃d est dictũ suspẽso crimie, Rñ, q crimialis causa ppter istã dilatõez differaf, lz cã als crialis faciat differri ciuilẽ, vt, l, fi, C, de ozdi, iudi, tñ hic eõ ciuil faciet differri crimialẽ fauore fisci, qõ pboz qz qñq faciet differri penã et executionẽ pene vt in dilatõi bus iã ichoatis sicut i accusatõe, vt, l, deferre, circa prin, j, de iur, fis, pñcta, l, is qui reus, §, ti, i, et quod ibi no, in vlti, glo, et hoc tñ ego puto verũ nisi iudex videret q cã differẽdi ppponeret ista dilatio, tũc iu/ dex nõ deberet admittere, vt, l, si cũ reis, C, de pe, et l, ij, C, de fal, extra, de in inte, resti, c, scisitata,

Lterius Op, imo videẽ q miles debe tat, vt, l, i, j, de re mili, so, dicit gl, intellige in milite q̃ cõmisit crimẽ cõe et graue, sec⁹ si cõmisit de lictũ militare: qz tũc remittit ad eũ sub quo militat vt ibi.

¶ De custodia et exhibitõe reoz̃ũ. Rub. ¶ Dictũ est, §, de accusatõib⁹ verũ qz accusati cu/ stodiunt r exhibent, io ponit hic ista rub.

E custodia[f] Accusat⁹ custoditur arbitrio iudicis cau sis inspectis: que hac, l, ponunt, h, d, ¶ Op, r videẽ q debeat statim mit ti in vinculis, vt, l, iij, j, e, dicit gl, aut accusat⁹ cõfite tur ó crie: r stati ponẽdus est in vinculis, aut nõ cõ fiteẽ de crimie: r tũc aut est valde graue scel⁹ quod objicit: r põetur in carcere custodiẽdus, vt, j, e, l, di/ uus, aut nõ est valde graue scel⁹, et tũc adhibeẽ di/ sue ptãs põt cõmittere q in quocũq loco subdito ciuitati detine atur donec mittet p ipo familiã et si appellauerit reus pdẽnat⁹ in q̃bus carcerib⁹ dz mitti, bal, late in, l, furti, in prin, de infa, et nõ sol

l Pẽa trãs/ eat, breu iter sentẽtia bãni trãsit ad here dẽ, sz bal, õ i l, i, in, v, col, C ex delict, de/ func, et vide bal, r imo, in l, q a latro, §, i, §, de testa, et bal, in, l, si q̃s filio, §, ei⁹ de iniur, test, et bal, in auf, bõa dãnato rũ, C, de bo, dã, et in, l, da ta opa, i, xxv, col, C, q accu, vbi vidz seq̃ posti, bar, cõ trariuz tenet in, l, pen, in, x, col, de condi, inser, et vide bal, in, d, l, i, in, vij, col, et qõ dz in, l, lu tius, j, de iur fis,

De custo dia reoz̃, ru,

E custo/ dia, pro quo crimine q̃s fit carce/ rãdus et per quos debe/ at detineri, vi/ de bal, in, l, ij, C, de epi, au, et vide bal, i auf, si q̃s, C, de adulf, vbi dixit q iudex

nit. ſz pe. de ancha. ibi tenet q̄ dz ſtare in carceribꝫ iu dicis a quo. c. cū teneamur. de appel. vide tū bar. in. l. eos. §. ſi ſup his. C. de app. & qō no. ipe in. l. ab executore. C. quor app. et bal. in aut. ſi q̄s. C. de epiſ. audi. et adde qō pe. de ancha. in cle. freq̄ns. de appel. al's de exceſ. p̄la. c. freq̄ns. poſtea dixit q̄ ſi appellaꝫ ab interlocutoria ſup captura nec appellaꝫ a diffinitiua dz carcerat⁹ detineri p iu dicē ad quez q⁹ tota iuriſdictio eſt trāſlata ad iudicē appellatōnis. ergo ad ip̄m eſt deuoluta cuſtodia q⁹ carceratio eſt de p̄ceſſu facē. l. ſi is ad quē. C. ō edē. vbi p̄ceſſus tradiť ip̄i maxime cum ad ip̄ſuz ſpectet executio ſi cō tingat p ip̄m ſniaz iudicis a quo confirmari. et hoc no. ī. c. romana. de ap. in vi. et tz bat. ī d. §. ſi ſuper his. tu caue: q⁹ pen. app. nihil dz innouari ſz oīa debēt reduci ī modū quo erāt tpe late ſnie. et tūc ſi q̄s p̄ſeqūtur ius qō tunc erat nō debz innouari ſm glo. not. in. c. nō ſolū. ō appel. in. vi. & iō videtur q̄ iudex poſſit et debeat remittere ei. hoc vidēť velle bal. ī. d. aut. ſi q̄s et ita ſeruaꝫ. facit qō not. inno. in. c. vt fame. de ſen. excō. et p modernos in. l. ſi exp̄ſſim. de app. in. vi. car. et p bal. in. l. miniſme. C. de app. & vide bal. ī. l. ſi q̄s poſt. de teſta. & ang. in. d. l. moze. ff. de ferijs. quē oīo videas. Jtē adde q̄ ſi q̄s ſemel exiuit de carcere p̄dit būficiū p crimine q̄ datis fideiuſſoribꝫ relaxaťur. gl. eſt ſin. et ibi roma. in. l. lege cornelia. ff. ad ſill'. et bal. in. l. iij. ad fi. de epi. audi. et ad p̄dicta vide oīno bal. in. l. i. C. de exhi. re. Jtē adde qō bal. ī aut. l. generaliť. ī vl. col. C. ō epi. & cle. dixit q̄ nullo mō p̄t excuſari iudex q̄ ab accuſato vel inq̄ſito nō accepit fideiuſſores: q⁹ forma eſt tradita a lege p illū tex. bñ facit. l. i. de magi. que, g Debeat ſolui. Adde bar. in. l. nēo dubitat de re iudi. et p hac deciſ. facit tex. in. l. iiij. §. ait. de re iudi. et ibi oīo vide ange. adde q̄ ſimplex tenuta vť captura p̄ſone eo q⁹ nō ſoluit nō reuocaꝫ. qō tene mēti. etiā ſi p̄ſtat ſatiſda. ſm bar. ī. l. eū q̄. de pui. cre. et in. l. ſi pecunie. vt in poſ. le. et p̄dictis adde qō not. volnit bal. et ibi ang. in. l. q̄ ſatiſ. et qō no. bar. in. l. ſolutōis. §. de ſolu. & vi de pleni⁹ bar to. in. l. itē. §. ff. q̄. mo. pi. vel hyp. ſol. & adde ad p̄dicta. l. et ſi forte. vt leg. no. ca. vbi bť q̄ q̄s nō auditť volens ſibi ſolui pecuniā alteri debitaz et p̄ſer uari indēnez ſoluētē. & ad hanc. q. vide qō no. in. l. ſi q̄s ab alio. in p̄in. §. de re iudi. et vide bar. oīno per illū tex. ī. l. ſta tuliberos. §. de ſta. libe. et de hac materia vide bal. ī. l. data opa. C. q̄ accuſa. et ſi ſtatutū diť q⁹ nolēs ſoluere pecuniā pdat p̄uilegiū. vide no. bal. in. l. ſi pē dēte. C. de ex dī. ack. in. iij. col. ité adde q⁹ ſi q̄s eſt accuſat⁹ de crimine capitali & poſiť in vinculis dz p̄ſtitue liberari reſtitui ſi poſt eū non deliq̄ſſe non expectata ſententia. idē ī inquirato ob carcerato ob debitū quem cōſtat nō debere. tex. ē no ta. in. l. null⁹. ibi. niſi dicit interim deti neri. de exhi. re. et ibi bal. et no. ia. bu. in. l. ſi is. al's ſz ſi hi. ff. de in ius vo. et adde qō no. bar. in. l. ſi q̄s vltio. ī. de qō. h Jterū ofitea tur. vtrū ofeſſus ſemel de malefitio fit neceſſe q⁹ iterū ofiteaꝫ. vide qō no. bal. in. l. ſi q̄s in hoc. de epi. et cle. & diē inno. in. c. oq̄rente. de offi. dele. p hāc. l. q⁹ ofeſſus de crimie nō p̄t puniri niſi ſeq̄tur ſnia limitata. vt p bal. in. l. i. in. iij. col. C. ex delic. defun. et adde bar. in. l. pe. ī. de qō. et talis cōfeſſio dz eſſe ſpecificata ſm bal. in aut. ſz no vt refert ang. ī. l. i. de ofeſ. ſz gl. cōtra in. l. i. C. de ofeſ. ſm eū. et ibi vi

---

ſtinctio q̄ p̄oiť in hac. l. aduerte quō eſt iſtō cū nos videm⁹ tota die q⁹ p quolibet crimie ex quo venit inferēda pēa in corp⁹ q̄s carceraꝫ. Ja. de are. itelligit hāc. l. aliter et itellectui ſuo applaudet ꝺſuetudo etiā forte. l. vt dicam⁹ ſic. qñcūqz venit aliq̄ pena inferenda corporalis q̄s dz p̄ſonaliť detineri ne al's penā eluderet. ſz in hoc eſt dria. q⁹ ſi ip̄e ofiteť crimē nō ſolū p̄oiť in carcere ſz etiā p̄oiť in vincul⁹ aut cathenis vel cippis. vt. j. e. l. ſi ofeſſus. idē ſi nō ofiteť & eſt graue ſcel⁹. ita loq̄tur. l. diu⁹. j. e. ſi vero crimē nō ofiteť nec eſt ſcel⁹ ita graue tūc p̄ot poni in carcere nō q⁹ vinculeť vel cōmitteť cuſtodiēdus militib⁹. vel cōmitteť fideiuſſoribꝫ q̄ erūt fideiuſſores de ſtādo in certo loco q⁹ accuſat⁹ ſtabit et inde nō recedet. nō aūt erūt fideiuſſores de repūtando. iſtā driam carceris et vinculoꝝ facit tex. in. l. verum eſt. j. de ver. ſig. p q̄libet ergo cā ex q̄ venit ip̄onenda pēa corpalis detineri dz. ſz in mō detinēdi ē diſferētia. vt. §. dixi. Quero q̄d ſi venit ip̄onēda pena pecuniaria et in defectū venit pena corporalis imponēda. vtrū tūc debeat p̄ſonaliť detineri. puto q⁹ ſic. q⁹ poſſibile erit penā illā ip̄oni ex hoc delicto vt dixi. §. ti. ij. l. ij. et iō tenēd⁹ eſt eodē mō quo. §. dixi. §z q̄d ſi vult dare fideiuſſores idoneos: vl vult facere depoſitū de illa pecūia in q̄ venit ꝺdēnādus an tūc eſt relaxād⁹ fideiuſſoribꝫ. Rñ. nō eſt relaxāndus fideiuſſoribꝫ. cū enī pena corporal' debeat ſolui in defectū ſi ſoluere nō poterit pecuniariā penā. poſſibile eſt q⁹ fideiuſſores efficiant' interim nō ſoluēdo. vel pecunia depoſita forte periret: & ſic ſi ille re⁹ nō eſſet p̄ns pena deluderet. et p hoc apparet rñſum ad. l. nemo dubitat. j. de reg. iu. q⁹ fateor q⁹ ille q̄ facit depoſitū vel dat fideiuſſores eſt ſoluēdo tūc cū dat eos. ſz nō eſt certū q⁹ erit ſoluēdo tpe facte ꝺdēnatōis. q̄s ergo erit mod⁹ ſi vult nō detineri illo caſu. Rñ. q⁹ ſoluat pecuniā fiſco trāſferendo dñiū in eū ſub hac ꝺditōne ſi ꝺdēnabiť. vt. l. ſi ſub ꝺditōe. §. de ſol. tūc eſſi nō p̄ot accidere q⁹ pēa nō ſit ſolnta q⁹ nō eſt depoſita in ſpecie ſz iā ſoluta in q̄titate. et ſic p̄ire nō p̄ot. Cilteri⁹ p examiatōe gl. q̄ro vtrū ofeſſus de maleficio ſemel ſit neceſſe q⁹ iterū ofiteaꝫ. dicit gl. q⁹ ſic vt hic. & l. ſi q̄s in ea C. e. breuiť fran. accur. etiā hoc tenebat. ſz azo. in ſūma. C. de ofeſ. dicit aut q̄s ofiteť crimē ſpōte & ſufficit vna ofeſſio. aut ofiteť metu tormētoꝝ: et req̄ritur q⁹ p̄ſeueret in ofeſſione. hoc p̄baꝫ. j. e. l. ſi ofeſſus. p̄baꝫ etiā. j. de qō. l. i. §. qō. et. §. ſi q̄s vltro. ita ēt ſentit Ey. in. l. ſi q̄s in capitali. C. eo. et ita tenet Gui. de ſuz. et Odo. et ita ſeruat ꝺſuetudo.

Si quis ſeruus In cauſis capitalib⁹ ſeru⁹ ex vinculis cām dicit: niſi p eo dñs vel extran⁹ ſatiſfecerit ad qō admittent' etiā poſtq̄ ſeru⁹ fuerit vincula

---

tus. h. d. in. §. ſolet ponitur bonus caſus. Mo. ergo ex. l. nſa illud quod dixi in ſūmario. Secundo no. ver. illū dubitationē auget. q⁹ abolitio generalis nō referť ad eos q̄ ſunt in carceribus. qō p̄ſtat arg. ad. q. q⁹ q̄n fit ſtatutū q⁹ exbāniti poſſint extra hi de banno ſoluta certa q̄titate non porrigaꝫ ad exbannitos qui ſunt capti et carcerati. dicā de hoc j. ad turpil. l. domician⁹. Jtē opp. j. e. l. pxi. Rñ. q⁹ iſtud quod hic dicť de fideiuſſoribus nō habet locū vbi eſt graue ſcelus. Jtē oppo. et videť q⁹ ſerui nō poſſent accuſare de crimine capitali. vt. l. hos accuſare. §. oibus. ti. i. ſol. vt ibi dixi. Jtē videť q⁹ in crimie capitali nō admittaꝫ ali⁹. vt. l. pe. §. ad crimē. ti. ij. ſol. vt ibi dixi. Jtē qō hic dicť de ſatiſdatōe intellige de ſatiſdatōe de ſtando in certo loco. vt dixi. ti. l. pxi.

Qui exhibendi Dic eſt valde not. §. q̄ ppť vnū crimē detineri vel ad iudicii euocaꝫ ꝓpter aliā cām euocari nō dz. h. d. Oppo. de. l. ſed et ſi quis. §. illud. ti. ſi quis cauſo. ꝓ crimine ante admiſſo nō p̄ot citari. vt hic. ſec⁹ in crimine cōmiſſo poſt. vt. l. contra. cū enim ex ſuo delicto et ſua culpa accidit q⁹ de nouo trahatur ad iudicium eſt quid ſibi imputeť. Secūdo opp. de. l. qui de crimine. C. de accuſa. due poſſent eſſe ſolutōes vtraqz eſt veriſſima. pxima citatus ob vnam cauſam nō poteſt citari ob aliā ꝓ illo eodē termio vt hic. et. l. quicunqz. in pxin. §. de in ius vo. ſed pro alio ſic. vnde vna die reſpōdebit alteri cauſe quod p̄ot fieri. vt. d. l. qui de crimine. et ita intelligit glo. et bñ. vel aliter ibi loq̄tur quādo citaťur coram eodem iudice: hic vero q̄n citatur coram diuerſis iudicibus: et etiā eſt vera ſo. Jtē oppo. de. l. otra pu. §. qui ad maius. ti. de re iudi. Rñdeo ibi loq̄tur q̄n vnuz tribunal eſt maius altero. tūc ad illud debet accedere. hic vero loq̄tur q̄n iſta tribunalia ſunt equalia. vide glo. que incipit. ſz cum in pxima cā. Pro huius declaratōe licet alias dixerim in. l. otra pupillū. §. qui ad maius. tū ex hoc diſtinguiť q̄n quis citaťk ꝓ duabus cauſis vtruz ꝓ vtraqz debeat reſpondere. dic ſic. aut cauſa aliqua ꝓpter quā citať emergit ſuo facto poſt pxīmā citationē: & tūc impute ſibi: q⁹ in vtraqz rñdere teneť. vt. l. qui de crimine §. illud. ti. ſi quis cau. aut vtraqz cā emergit ante: et tūc aut citať coram eodē iudice aut coram diuerſis. pxi mo caſu in vtraqz rñdere teneť. vt. l. qui de crimine C. de accu. Secūdo caſu aut vnū auditoriū eſt maius altero: tūc debet accedere ad maius auditoriū eſt ma vt. l. cōtra pupillū. §. qui ad mai⁹. ti. de re iudi. aut auditoria ſunt equalia. et tūc aut vna cā eſt tpe pitura: alia nō. et ad illā dz cōparere vt hic. aut nulla cā eſt pitura tpe. & tūc aut vna cā eſt maior et graui or altera: & ad illā teneť rñdere. vt. l. ꝺtumacia. §. i. ti

de bar.in.i.col.

Si quis seruus.§.q exhibēdi.detineā.Ponit hic ang.q. vnā. de qua p ro.in.l.sti.ista.§.inter certā.in prin.de ver.obli.

k Quādo quis citat.Quero si citatus est aliqs p duabus causis vtrū ad ambas teneat rūdere et si pcedat an pcessus sit nullus: sed q̄d si accusat coram diuersis iudicibus de eodem crimine coā quo cōparere teneatur. vide bal.in.l. sena tus.C.qui ac cusa.et d̄ hac materia per gui. de cu. et bal.in.l. ij.ali as.iij.§.i.s.si quis cau.

l Loc? gratificatioi. ad de ange.i. d. l.tra.§. i. de reiudi.et ange.in.l. sena tus.C.qui ac cusa.

m Et ibi intelligi.Add de bart.in.l.ij.in fi.s.de in ius vocan..

n Citerius quero. vtrū qs possit recōmēdari in carcerib? .vide in.l. si cui. §.sacrilegii. s. de accu.et bar.et doc.in d.l.i.j.nil no. pen. ap. bal. in.l. fi si hac. de in ius vo. vide rap.i.d. l.i.nil noua.r vide ang.i.l. nemo carcerē in fi. de exacto.tribu.

o Sed pōe Add de bar.in l.sed eximēdi §.item si qs. s.ne quis eū er bal.in auc. ei qui. in. ij. col.C. de bo. auc.iud. pos. et bal.in.l.le gata inutilit de le.i. r bal. in.l.fi.§.pe.r fi.post bar.s qō me.cau.

p Si qs. vi del ergo vide bar.in.l.i.s.e.et bal.i.l.i.C. de exhi.re.et qō no.ro.in.l.i.ff.si cer. peta.et qō dixi fm ange.in.l.more romano.ff.de ferijs.r vide ang. in.l.si qs post.ff.de testa.et ter.in.c.cleric?.de sen. excō. in.vi. et per abb.in rub.de fideius.et ibi q̄d si aufugit pncipal' ad penā mortis ad q̄d teneat fideiussor. q Nō pōt se.no.q fideiussor nō pōt se obligare ad penā mortis

niaria:tūc dicas idē qō.§.dixi in citatōne verbali. qñq; vna cā est pecuniaria alia corporalis et criminalis:tūc pferet criminalis ciuili.vt.l.p minorē. s.ō iudi.et.l.fi.C.de ordi.iudi.qō intellige nisi cā pecuniaria esset tpe peritura.vt hic in fi. Tertio ē videndū q̄d si vna recōmēdatio est facta p executiōne alia est facta p pcessu.vtrū secūda recōmēdatio impediat primā executionē.breuit' absq; dubio vt dixi vtraq; recommendatio valet quatenus inuicem se non impedirent.sed si inuicem se impedirēt exemplum pro pena capitis est recommendatus qs et accusat de alio crimīe ex quo īponit pena capitis certe executio prima differt si cā sup q̄ ordo secūdo cognosci erat delictū graui? q̄ esset primū delictū.vt.l.i.in fi.j.nil no.ap.pen.qō tenemēti. q̄ potest vobis esse vtile qñ velletis facere differri primā executionē. Modo habes qñ qs pōt in carcerē recōmēdari.et ex qua cā et ea que dixi p alios nō dicunt. p̄dicta vera qñ vna incarceratio fuit facta iuste.sed pone primo fuit incarcerat? iniuste. an pōt pter aliaz iustā cām recōmendari:ibi videatis in disputatōe mea q̄ incipit.lapus.

Do Iuuspius. Istā.l.intelligas de fideiussorib? de nō separando se de loco.vt dixi.§.e.l.i.plene.

Si quis. Hec est bona.l.tex.ibi pēa pecuniaria plectit'.dic q̄ erat quāta fuit pmissa vel q̄tū est ostuetudo vel q̄tū iudex decreuit ab initio vel arbitrio iudicis.vt.j in ver.sed si neq; quē hic iunge tex.ibi statuet.et b̄ qñ sine dolo.si vero cū dolo tūc hoc locus ver. puto tū r.c.quē hic in fi.l.habes.vides ergo p.l.istā q̄ ponit distinctionē suā pfecte q̄liter veniat puniēdus ille q̄ nō exhibet reū quē pmisit. Cōtra hoc op. q qs veniat puniēdus in silitudine supplicij q̄ pena debebat pati ille qui debebat exhiberi.vt.l.ad cōmētariēsem.C.e.et.j.e.l.milites.so.hic loquit' i fideiussore q̄ se obligauit q̄ ex suo ōctu nō pōt se ob ligare ad penā mortis.vt.l.liber hō.§.ad.l.aq̄l. Hoc ostraria loquunt' in officiali quē.l.ad hāc penā obligat. Itē opp.de.l.ij.C.ad turpil. Rñ.illa dicit itel ligi fm istā. Circa hāc.l.formant' aliq̄.q. prio vsq; ad qō tpus fideiussor tenet' repetare istū.gl. dic vsq; ad sniam nō post.vt.l.grece.§.an vero.s. de fideius.et ita dicit glo.videte ego puto q glo. dicat veritatē qñ fideiussor est simpl'r recept? de iudicio sisti.lata enī snia nō est necesse q ampli? sistat. hoc requirit' q talis fideiussor sit in mora añ sniam.vt.ll. hoc qñ fideiussor accipit' de pētando r eū qñcūq; curie placuerit.tūc isto casu nō est simpl'r fideiussor de iudicio sisti.cū ergo pona rei etiā post sniam requratur vt in eū possit fieri executio credo q teneat' sistere.alis tenet' pēa q̄ hic ponit'.sicut dicim? in eo apō quē res deponit' in seqstrū:qz tenet' seqster ad illaz reddēdā ei cui iudex iudicauerit.vt.l.si oleū.s.ō dolo.et.l.pprie.s.depo.r.l.se.et.l.ei apud.§.in sequestrū.e.ti. Quero vtrū s fideiussor iste cogat' promittere certā pecūie q̄titatē. Dy.vidor dicere q nō vt.l.i.s. de pto.sti.breuit' in istis causis vbi pēa coporalis vertit' cū ibi nō cadat extimatio itereste hoc qs pmittere certā penā.vt pbat' p tex.s.rē ra.ha.l. procuratoz ad exhibendū.§.fi. Deo q̄ro q̄ta erit ista q̄titas.gl.hic dicit q illa q̄titas nō pōt exce

q Nō pōt se.no.q fideiussor nō pōt se obligare ad penā mortis vide pe. ō ancha.i rub. de fideius. et ibi mol. et legit' et no. in.c. cū hō.xxiij.q. v. et p doc.in.l. sciēdū. §. pe. q̄ satis.co. vide bal.q̄ allegat illū ter.i d.c.cū hō.i.l. i.C. ne fideius.do. dent'. in.l.pe.C. de pac.i. iij. col. et bald. in.l. quod. in pri. s. de noxa.r oīno bal. de pa.cōstan. in x̄. ab vniuersitate. et ad materiā vide qō no.in.l. se pe.de re iud. et barto.in.l. quod.s.ō no xali.

r Accipit' ō pītādo.si qs pmisit pītare qñcūq; placuerit. dic q̄ no. dixi in.l. grece.§. si p lītē.s. de fideius.et bar.j.e. l.r ad b̄ qō no.dy.i.l. otinu?.§. cū qs sub hac.ō x̄. obli. vbi tz ō bar.ibi. vt refert bal. in.l. q̄ de crimine. C. q̄ accus. et vide aliqd pro.in.d.l.grece.et in.l. si finita. in prin. et ibi p alex. in pri. de dā. infec.

s Quero vtrū. si quid si fideiussor pmisit q̄ staret vbi pareret mandatis iudicis. dic q̄ etiaz expirat

lata snia. fm bal. ī addi. spec. in ti. de reo. in pn̄. in ver. sz q̄d si q̄s. fac̄ qō no. dy. in. d. §. cū q̄s. et ad p̄dicta vide oīno cy. sin. et qō ibi pulchre p bar. in dist. sua. in. l. pe. C. de fideius. et si fideiussor p̄sentauerit princi/ palē et postea aufugerit de carcere an sit liberat⁹. bal. q̄ sic. in. l. q̄ cri/ mē. in. x. col. C. qui accu. et de eo q̄ ꝓmisit p̄ntare an libereť v nica p̄se/ senta. viō om nino pau. de ca. ī. l. ij. §. fi. s. q̄ satis. co. vbi oīno vi/ deas. sz an si in casu huius l. ꝓmittať cer ta pena ī ma gna q̄titate an valeat si excedat mo/ duz. d. l. eos. C. ō mo. mul. bal. q̄ ficī. l. qui crimē. in viij. q. C. q̄ ac cusa. et etiam videť tex. hic & ‖ l. sancim⁹. et ītellige fm l. pe. e. ti. & ibi vide bar. & ‖ l. sancim⁹ vide bal. in. l. si pacto quo penā. in fi. C. de pac. & bal. et alex. in. l. ij. §. i. ff. qui sa/ tis. cog.

dere modū positū in. l. eos. C. de mo. mul. ¶ Itē q̄ ro cui applicabiť ista pena pecuniaria. h̄ repiť q̄dā additio Dy. q̄ vidz dicere q̄ applicet actori si fuit pn̄s et fuit stipulat⁹. vt. l. si ꝓcur. §. si q̄s cauť. sed cō suetudo obseruat q̄ iste pene applicenť fisco sicut q̄n̄ ꝓcurator stipulať applicať dn̄o et semp habe/ tur respect⁹ ad psonā dn̄i. vt. l. si ꝓcur. §. si q̄s cau. ¶ Quero infra q̄tū tps iste fideiussor cogať hūc exhibere. Dy. dicit q̄ post. vi. mēses. vt. l. sancim⁹. C. de fideius. videte. l. illa loq̄tur in fideiussore de iu dicio sisti. sz hodie ista fideiussio fit alio mō: q̄z p̄/ mittit rep̄sentare ptē statim et renūciat exp̄sse bnfi/ cio. l. sancim⁹ & alijs bn̄ficijs q̄ fideiussoribus cōpe tunt. et ita ꝓsulo q̄ faciatis. ¶ Quero vtrū pena ista dz exigi ab isto fideiussore dato sibi libello per sindicū cōis et secuta snia. vel si iudex hoc faciat ex suo officio. hic videť in fi. q̄ index faciat ex suo offi cio qō satis puto esse verū. facit arg. qō no. in. c. ad nfam. extra de iurīur. vbi dz in q̄rēdis bonis fiscali bus iudex potest ex suo officio ꝓcedere. arg. ad hoc C. de bo. vac. l. i. li. x.

opi. bar. est tex. in. c. pisanis. de resti. spo. quē no. allegat bal. in anť. offerať. in fi. C. de lit. ote. et vide q̄ in sil'i no. bar. in. l. fi. in pn̄. §. de eden. als in. l. i. in fi. pn̄. in. eo. ti. et p̄dicta ītellige fm gl. no. et ibi dixi j. de q̄sti. in. l. pe. et ad p̄dicta vide oīno flo. in. q. sua incip. inq̄sit⁹ de decisiōe pn̄mi dubij. et vide q̄ dixi in. l. libellor. in. q. q̄liť dz exprimi

bis q̄ no. infa. ad idē. j. l. pri. in pn̄. sz si ꝓfiteť in iu dicio: tūc aduerte: aut ꝓfiteť delictū p̄ncipalr et p se. aut ꝓfiteť delictū p q̄ndā ꝓntiā incidēter. primo casu pōt ꝓdēnari. casus est hic. et qō no. īno. in. d. c. q̄liter et q̄n. extra de accu. facit ex de accu. c. i. li. vi. Scōo casu nō pōt ꝓdēnari nisi p̄cederet ꝓcessus ita loq̄tur glo. in. l. si filiū. C. de lib. cau. ad hoc facit qō dicā in. l. ij. §. si ex publico. j. de adul. videlz q̄n est aliq̄s cōfessus crimē sup exceptōe vel aliť conuict⁹ an debeat ꝓdēnari.

Hec est vna no. l. Denūciatorū

Dius nō est credēdū quo ad ꝓdēnatio nē sz ex eis pōt ꝓcedi ad inq̄sitionē et veri tate cōpta absoluet vel ꝓdēnabit denūciatū. et di uidiť h̄. l. in tres ptes. nā in p̄ima dicit q̄ denūcia/ tio nō ꝓdest quo ad ꝓdēnationē. et hoc ꝓbat duo bus exēplis. Scōo dicit q̄ denūciatio ꝓdest vt p/ ueniať ad inq̄sitionē: et hoc ꝓbat duob⁹ rescriptis Tertio dicit q̄le debet esse iudicis officiū sup ꝓce/ su quē facit sup inq̄sitōe. scōa ibi: sed etiā caput. ter tia ibi. et iō cū q̄s. ex p̄ima pte. l. habetis q̄ ex ꝓfes sionib⁹ factis corā officiali remittēti nō pōt q̄s cō/ dēnari ab eo cui remittiť. qō facit ad multa q̄ occur rūt quotidie. Spāl'r facit vnū dubiū. abbas sancti petri cepit monachos suos q̄ ꝓfessi sunt crimē corā eo. demū eos remisit ad legatū cū eor ꝓfessionib⁹ q̄rebať an ex illa ꝓfessione essent ꝓdēnādi a legato dictū fuit q̄ nō. casus est hic. sz dicetis vos nō esse dubiū q̄ iste ꝓfessiōes nō p̄osunt ad aliquē ꝓdem nādū tanq̄ facte corā iudice nō cōpetēt⁹. vt. l. ij. C si a nō cōpe. iu. p totū. et extra de iudi. c. at si clerici. sed posset dubitari q̄d ꝓfessiōe facta corā iudice cōpetēti. exēplū inq̄sitor hereticе p̄auitatis ꝓcessit ꝺ quēdā et eū ꝓdēnauit de hereſi et eū tradidit iu/ dici seculari: an iudex secularis debeat credere illi snie et illi ꝓcessui: et sic executiones facere. an vero debeat de nouo formare ꝓcessus. tex. vidz q̄ debe/ at executionē facere. j. e. l. nō est dubiū. Bul. de cu. tangit hāc. q. in. l. m gr̄atib⁹. §. de iur. om. iu. finaliť

mita p̄dicta nisi ꝓfessio emanaret post actū factū puta p⁹ snīam. vt no. bal. in. l. debitor. ī fi. C. de here. ac. et qō dixi in. l. nō tātū. de ap. ꝺ b facit qō vult bal. & ang. in. l. ij. de lib. et posthu. et ibi refert alex. itē adde qō ang. in dispu. hastēsis miles. dic q̄ ꝓfessio generaliť idu cit notoriū. vt voluit spe. in ti. de noto. cri. §. iā. ver. notoriū. et bal. in l. i. in. l. pperādū. in fi. p̄in. C. de iudi. et q̄ si instātia est finita post/ ea est ꝓfessus. vide bal. in. l. pperādū. in fi. ij. col. C. de iud. ad b ad/ de gl. in. c. ex penitētib⁹. l. dist. & est addi. ꝫ ‖ Facit qō no. ff. ō q̄ ꝓfessus nō pōt opponere de ineptitudie libelli. fm bal. in. l. ij. C. ō re iudi. p. c. pisanis. de resti. spo. et idē bal. in. l. cū mlier. ff. so. mat. et in. d. l. mercalē. C. de ꝓdi. ob tur. cām. et hic vide bar. & ad hic no. vi de doc. in. c. at si clerici. in p̄in. de iudi. a ‖ Nō pōt ꝓdēnari. an ex inordinato ꝓcessu possit q̄s ꝓdēnari cuz bar. hic tz bal. in. l. ait ptor. §. p iur. om. iu. & in. l. q̄ iurasse. de iureiur. et allegat no. in. l. ait ptor. §. qō obseruari. de mittiť. de mino. cōtrariū vidz velle idē bal. in. l. ij. §. qō obseruari. de iura. cal. et in. l. vnica. C. de ꝓfes. vbi alle. īno. dicere ozū eius ad qō allegať p bal. in. c. p inq̄siť. de elec. sz ōtra istā doctrinā vidz facere cōis doctrina. doc. in. c. i. de accusa. in. vi. vbi dicit nō valere ꝓfess. vide bonī dictū bal. in. l. i. in fi. p̄in. et in. l. pperandū. C. de iud. vbi vult q̄ pēpta istātia rōe cōfessiōis iudex possit ꝓdēnare. et ē addi.

Juus. iudice nō cōpetēti. Sed adde q̄ ista talis ꝓfessio facta corā īcōpetēti iudice opať q̄ cogať existere reos nisi dicere/ se aliter intellexisse. fm̄ inno. in. c. p inq̄siť. de elec. facit qō ipe no. in. c.

cū dilec. de succes. ab inte. et p oēs in. c. at si clerici. de iudi. et ange. in. l. magistratib⁹. de iur. om. iud. et ang. in. l. i. C. de ꝓfes. et ibi bal. in pen. col. et adde q̄ lz delictū sit notoriū etiā p ꝓfess. nunq̄ tū pōt exeq̄ a iu dice in cōpetēti. ſm bal. in. l. magisterie. C. de iur. om. iud. et an cōpel/ lat̄ pfistere in tali ꝓfessione. vide bal. in. l. in bone fidei. C. de re. cre. in ver. itē quero et in. l. claruz. de auc. ptā. et bal. in. l. i. ī pe. col. de cō fes. vbi dicit ꝙd facit iudi/ ciū. et vide ꝺ his latius p ales. ī. d. l. ma gistratib⁹. p⁹ doc. ibi.

veritas est ista: qz casus est q̄ iudex nō hz necesse il li pcessui ꝓsentire. sz pōt de nouo facere⁹ pcessuz & de nouo crimē eramiare: et ſm q̄ sibi videbit̄ pote/ rit eū punire. vt in aut. de san. epi. §. si vero crimen. col. ix. Ellteri⁹ vos videbitis h̄ in ver. et sic et diu⁹ pi⁹: q̄ annotati nō debēt h̄ri p ꝺēnatis: sed dz ex integro q̄ri. p hoc dicit dy. no. q̄ nunq̄ alibi inue/ nies q̄ exbāniti⁹ nō debeāt statim puniri cū capiū tur et nō habent̄ p ꝓfessis nisi ꝓtineat in. l. munici/ pali. sz debet q̄ri de crimīe q̄si de re integra lz mul/ tū faciat ꝺ eos fuga. videte dñi q̄d opat̄ fuga. non dico hic sz dixi in. l. lege coz. §. ad sylł. et si ibi nō di/ xi alibi repetā. Spe. tangit hoc dubiū de in ti. acc. §. seq̄tur. ver. sz pone. a. et ibi viꝺz dicere idē q̄ x̄ba sine dubio vera sunt ſm iura cōia. sz ſm statuta ciui tatū italie ſm q̄ exbāniti h̄ntur p ꝓfessis et snia fer tur in eos tanq̄ in ꝓfessos: tūc cū sint capti post cō dēnationē nō est op⁹ nouo pcessu sz sola executio. et hoc plies practicaui q̄ exbānito pducto coꝝā te facias repiri bānū et facias ꝓfiteri⁹ q̄ est ille talis q̄ repit̄ exbānit⁹ et ꝺēnat⁹ p tali crimīe et tali tpe et facias postea executionē q̄n vis. Ulteri⁹ ꝺ istis denūciatōib⁹ q̄ram⁹ aliq̄. pzio q̄ro q̄s possit ꝓstitu ere istos denūciatozes. Rñ. q̄libet iudex vl̄ vniuer sitas q̄ haberet merū imperiū nō mixtū. nā isti pñt istos denūciatozes ꝓstituere. vt. §. de off. p. vz. l. i. §. q̄es. facit. C. de curiof. l. i. li. xij. facit ad hoc. l. ista. et l. ab accusatore. §. denūciatozes. j. ad turpil̄. et. l. ea quidē. C. de accu. Scdo q̄ro q̄ possint ꝓstitui de nūciatozes. breuiter circa hoc do vnā regulā q̄ q̄/ cūq̄z nō pōt esse accusator ille nō pōt esse denūcia toz. vñ illi q̄ nō admittunt̄ ad accusandū q̄ ponunt

d Nō exbāniti. Ilo. q̄ alibi nō reperies q̄ bāniti nō sunt statim puniēdi nec statim habent̄ p confessis. vide bal. in. l. erroz. ad fi. C. de iur. et fac. ig. et in. l. ita demū. C. de pcura. et in. l. ij. §. fi. s̄. de iura. cal. et bar. in. l. quicunq̄z. C. e. et vide glo. in. l. i. et ibi bal. post cy. C. de req̄. reis. et bal. in. l. negāda. in pe. col. C. q̄ accu. & adde ad hāc materiā bar. in. l. illicitas. §. fi. de offi. pfi. et q̄ ꝓtumacia req̄rat̄ vt q̄s bāniri possit. vide bar. in. l. i. §. fi. ff. si q̄s ius dic. nō obtē. et q̄liter reuocet̄. vide q̄ dixi in. l. relegati. j. de pēis. itē istis adde que no. in. l. i. j. de requi. re. in gl. mag. in pzin. et adde glo. in. l. i. §. fi. in glo. mag. in pzin. si q̄s ius dī. nō obtē. vbi dic̄ q̄ mulcta nō pōt peti iure act. in factū. et ad hoc adde oīno ibi bal. et vide p̄practicā banni. p ca/ no. in. c. ij. de ꝓsti. & qō no. pau. de liaza in ꝓhe. cle. et vide. j. de req̄. re. in. l. i. et late ang. in diſpu. incip. duo ad inuicē litigantes.

e Facias ꝓfiteri. no. q̄ iudices faciūt bānitos ꝓfiteri se esse tales de q̄⁹ in bāno vt inde exeq̄ possint ꝺēnatoz absq̄z alia noua cōmissio ne. adde qō voluit bar. in. l. inf̄ sti. §. i. ī fi. de ver. ob. & in. l. demonstra tio falsa. in fi. de cōdi. et demō. et qō dixi in. l. īpatoz. ī fi. apo. mag. j. de iur. fis. sz bal. in ꝓfi. suo breui incip. cū apparet de ꝺē. petri gilidi/ ni. de tali loco lz nō sit articulatū de corpoꝛis vnitate si nō ꝓstat pl̄es eiusdē nois esse nō pſumit̄ pl̄alitas: al's seq̄reť snīaz tanq̄ obscuraz semp nō valere: qō ē ridiculū. fa. ad ß. l. q̄d tū. ff. de arbi. & l. duo sūt. ticij. ff. de testa. tu. et vbi est nois ꝓ formitas ibi est corpis idētitas: ni si aliť pbeť. de re. du. l. q̄ hēbat. de mān. test. l. q̄ hēbat. ad idē qō not. in. l. q̄ iurasse. §. q̄ pñi. de iureiur. et eo. ti. l. eū q̄. §. in ppl'aris⁹. vbi nō p sumit̄ pl̄alitas. & ad ß fa. qō no. cy. et bal. in. l. si q̄ p calūniā. de epis. et cle. et dicit q̄ bar. ß loq̄tur de cautela. et si aliť itellexisset nō plene cō sideraſſet hūc pūctū sicut speculatozi accidit in fi. lec. et vide bar. in. l. i C. si vn⁹ ex pl'ib⁹ app. et ita etiā q̄ in noīe nō pſumať pl'alitas repiť ꝺsoluisse ange. et vide ad materiā q̄ dixi in. l. si is q̄ re⁹. s̄. de pub. iud. in. ix. col. et de hac pluralitate nō pſumēda no. pulchre p iac. but. in. l.

ij. de erro. aduo. & ibi bal. de quo vide bal. in. l. edita. in pe. col. C. de edē. et dicit bal. in. l. fi. C. de re. cre. q̄ nō pſumit̄ quē testamētū fecis se nisi semel tantū. tū in hoc vide qō no. bar. et bal. in. l. ij. C. de testa. et de hac pl'alitate vide qō no. bal. in. l. neq̄z natales. in pzin. iij. col. C. de pba. facit qō simpl'r no. bar. in. l. ij. in fi. quēad. test. ape. et bal. in. l. in exercē dis. ī. iiij. col. C. de fi. istru. & vide quod no. imo. post bar. in. l. scire debem⁹. ī fi. pzinc. de ver. obli. et nō pſumit̄ nisi vni cū dñiū & vni cus ꝺct⁹. al's vnitas. c. cuz iohānes. ꝺ fi de istru. scōm bal. i. l. i. in. ij. col. C. qñ p/ no. & ī nomīe nois nō pſumit̄ pl'itas ni si oñdatur. & ita suffic̄ alle gare nomē si ne cognoie l. si rē. ī x̄. licz & ibi no. bar. ff. de rei ven. Itē nō pſumit̄ pl'alitas nisi ex ꝓpositōib⁹ partiū ꝺiuum appa reat: puta q̄a vna loq̄tur ꝺ

s. ti. i. l. q̄ accusare. illi nō admittunt̄ ad denūciādū. hoc pōit tex⁹. et glo. Ber. in. c. in oī. extra de testi.

Tertio q̄ro q̄s sit effect⁹ denūciatōis. & videť q̄ denūciatio hēať p plena ꝓbatōe. creditť enī nūcio et creditť officiali in officio. vt. l. si q̄s decurio. C. de fal. et. l. magis puto. §. nō tū. s̄. de re. eo. In ꝺiū vi deť ter. hui⁹. l. in pzin. ij. rñ. et. C. de curio. l. i. li. xij. et l. ea q̄dē. C. de accu. breuiť q̄ tū ad ꝓpositū ista ē ve ritas. q̄dā sunt maleficia grauia: & in istis denūcia toz⁹ nō creditť nec alteri iudici coeq̄li creditť. vt. s. dixi. hoc ꝓbať h et. l. i. C. de curi. & pal. l. ea q̄dē. que dā sūt maleficia nō grauia: & hic aduerte. q̄ñq̄z po/ niť denūciato: ad denūciādū illud qō re ipa inue/ nit et vere & illō qō vidit ipe. Exemplū mittiť aliq̄s ad pscrutādū p ciuitatē ludētes vel portātes arma et filia leuia. et in istis creditť tali officiali referēti se sic inuenisse§. ita loq̄tur. l. i. §. q̄es. s̄. de offi. p. vz. facē s. ti. i. l. leuia. si vero officialis nō mittiť ad referen/ dū illud qō videt: sz illud qō repit ex anditu & fama alioz: tūc istis officialib⁹ nō creditť sz suffic̄it ad in/ q̄rendū nō ad puniēdū. ita pōt intellīgi. l. ista. & si. s̄. all'. q̄ tū vero ad inq̄sitionē faciēdā sup ista denūci/ atōe: tūc talis denūciatio ꝓdest vt hic. Quero vtrū⁹ ille q̄ denūciat debeat se subscribere sicut ille q̄ accusat. breuiť tex. habetis q̄ nō. vt. l. ea q̄dē. C. de accu. et extra de accu. c. sup his. sz dicetis vos h̄ est ꝺ hāc. l. in fi. vbi si nō ꝓbaťpuniť. et idez ꝺ in. l. ab accusatore. §. denūciatozes. j. ad turpil̄. so. fate/ oz q̄ denūciato: q̄ nō ꝓbat puniť: qz ꝺz ad ꝓban/ dū assistere denūciatōi vt hic. et. l. ab accusatore. §. denūciatozes. sz nō puniť ad penā talionis sz puni tur extra ordinē vt hic ꝺz. hoc ꝓbať ex de calū. c. fi.

ꝺctu solēniť fcō. alia ps dicit solēniť nō factū. et sic de alijs actibus ꝺiijs. vel si vn⁹ de facto vno dicit ali⁹ de alio. ita intellīgiť p ia. bu. et bal. in. l. ij. C. de bo. pos. ſm tab. et ibi etiā bar. et dicit do. anto. in c. in pūtia. esse ibi tex. in x̄. neroni. q̄ actuū multiplicatio nō pſumit̄. idē but. in. l. optimā. de ꝺhē. et cōmit. sti. et no. bal. in. l. quēticulā. in v. col. cū se. de epi. et cle. f Hoc pōit tex. adde q̄ denūciatozes debēt ī pzin. eoz officij iurare. ſm ang. ī. l. si vacātia. ī pzin. de bo. va. li. x. Item adde q̄ q̄ nō pōt accusare poterit tū denūciare. l. i. et ibi bal. C. si tu. nō ges. et an denūciato: pūiri possit. adde q̄ nō pūiť ēt in casu de q̄ p bal. ī. l. ij. C. de erro. aduo. & vide oīno sali. in. l. ea q̄dē. C. de accu. Itē puniť pēa falsi. l. lege coz. et ibi bar. j. de fal. et puni tur in expēsis. ſm bal. in. l. sancim⁹. in. xij. q. C. de iudi.

g Si sic inuenisse. q̄ro statutū dat pmiū accusatozi vtruz id habeat denūciato: qui. de suz. ī. q. statutoz. in. q. q̄ incipit. sz pōe statutū est regij q̄ accusans ludētes ad taxillos &c. dic̄ q̄ sic arguēdo ad vtrā qz ptē. alle. de iur. patro. l. eū q̄. §. nō tñi. l. i. §. incidit. ad turpil. et q̄ dicit spec. ī ti. de inq̄si. §. nūc tractem⁹ q̄liter. ver. ex quo de vi. cū se. & faċ. C. de accu. l. si q̄s. et tex. bon⁹ in. d. l. eū q̄. ff. de iur. pat. nō ob. de bo. lib. l. q̄ cū maior. §. accusasse. et. l. in seruitute. §. pacifici. & qō habeť in. l. i. C. si tu. nō ges. qz illud est verū ispectis verbis edicti q̄ hic nō sunt limitāda. qz statuta recipiūt distinct. & determiatōez le/ gis. l. creditoz. i. rñ. q̄ po. ī pig. hab. l. sz si lege. §. vt gradatim. de mu. et hono. et vide sali. in. d. l. ea q̄dē. C. de accu. & ange. hic & bal. in. l. i. C. de ope. lib. et spec. & io. an. in ti. de renū. §. i. sz an isti denūciatozes possint corrigere errozem suū. vide tex. q̄ sic in. c. p̄terea. de testi. co/ gen. Item no. q̄ isti denūciatozes denunciare maleficia nō debent q̄ nō sunt cōmissa eoz tpe. ar. c. epus. xxxv. q. vi. & an possint esse te/ stes sup eo q̄ denūciāt. vide tex. in. c. ī ossii. ꝺ testi. & no. bar. j. e. l. ī fi.

h Quero vtrū. vide bar. ī. l. ab executōe. §. nūciatozes. j. ad turpil.

i §. denūciatozes. alias ad turpil'. et ibi vide bar.

k ¶ Quero q̃d. Adde ter. & ibi bal. in. l. i. C. de priua. carce. adde tñ q etiã postea qñ scit teneť denũciare. l. i. cũ ibi no. p bal. C. de fal. mo. et bal. in. l. i. de his q̃ latro. occul. et ibi qñ p̃sumať scire. et q̃ no. bal. i. l. i § occisoz. ñ. s. ad syll. l ¶ Puniẽdus. Adde q strariũ vult bal. in l. duob'. §. fi. de iureiuř. et fali. in. l. ea q̃dẽ. C. de accu. et dic̃ bal. no. in. l. i. C. ad mace/
do. q req̃rit q ostet ꝺ diligẽti inq̃sitõne sindici denũcianť. Hz q̃d si statutũ dicit q teneatur infra tres dies denũciare maleficia ptestata. dic q incipit dies currere a die ptestata nõ a die cõmissi maleficij. l. fi. et ibi bal. C. de neg. ges.

m ¶ Quero q̃d. q̃d si denũciatoz preuẽtus est ab aliquo &c. ad de bal. in. l. sorozẽ. C. ꝺ his q̃. vt indi. et ibi etiã bart. & adꝺ ad materiã qõ pulchre no. bar. in. l. i. §. accusatorẽ. ad tur pil. et vi ꝺ qõ ipe no. i. l. cũ quidaz. §. qꝺ ꝺz. ff. de acq̃r. here. et quod no. bal. in. l. si q̃s nõ dicaz. rape. i. vij. colũ. C. de epi. & cle. vbi etiaz dicit q tales denũciatozes tenenť de exactissima diligẽtia. et ad bar. hic adde sali. hoc idẽ tenẽtẽ in. l. ea q̃dẽ. C. de accu. sz roma. in. l. pe. ff. ad syll. dicit q si aliq̃s minz bñ denũciauerit lz puenerit denũciatorẽ ipe denũciatoz teneť ad itereſſe reipu. ita tz alber. de rosa. i. q. suis vt est refert. sz q̃d si aliq̃s vt q̃libet de p pl'o denũciauit postea creatus est sindic' et iterũ nõ denũciauit an icurrat penã statuti. dic q nõ. fm bal. et imo. p illũ tex. in. l. si q̃s heres. ff. de iniu. et irri. test. et corã quo iudice teneanť denũciare. vide bal. in. l. i. C. de priua. carce.

n ¶ Teneanť denũciare. Hz vtrũ teneanť seipos denũciare. dic q nõ fm bal. in. l. i. in fi. C. in q̃. cau. in ite. resti. nõ est necesse. et hic adde gl. et sali. in. l. ea quidẽ. C. de accusa. o ¶ In testẽ admittere. vtrũ iudex possit admittere denũciantẽ in testẽ. adde qõ sali. in. l. ea q̃dẽ. C. de accu. dicit ea q̃ dicit hic bar. esse vera si iudex nõ ꝓcedit sup denũciať. sz inq̃rit ppť denũciatõz et famã ad eiz aures reuerberantẽ. ita q quo/dãmõ sub dissimulať. trãsiri nõ põt. et ita loq̃tur tex. in. d. c. lz olim. al leg. p bar. hic. sz vbi sup denũciat. ꝓcedit tũc denũciatoz ꝺz ꝓbare p testes idoneos et nõ p se. qõ pz: qz si denũciatoz nõ ꝓbat incidit in penã. vt no. bar. §. e. l. et p ꝺñs nõ est legitimz testis.

¶ On dubiũ. q̃d si tps nõ est appositũ infra qõ debeat denunciari qñ debeat hoc fieri: et q̃d si ad eiz noticiã finito officio vl' añ pue/
nerit an possit purgare morã, vide bal. in. l. cũ ancillis. in. iij. col. C. de
inc est. nup. & ad materiã in fiñ dictũ qõ habes in. l. fi. §. de iur. o. ist.

¶ In eos. No. ex. l. in eos que est pe. ꝺtra frãgẽtes carcerẽ. & iste ter. vidz ꝺestruere id qõ no. volnit bar. in. l. i. j. de bo. eo. q̃ moz. sibi ꝺsciue. ter. in. l. milites agrũ. §. pe. ad fi. de re mili. et de pena eoz fractoris carcerũ. vide ang. in. l. i. de effrac. et spec. & io. an. in ti. de p̃/
sump. §. ij. ñ. qñ denũciatio hz vim accusatõis et attestatõis. vt d. c. i oi. extra de testi. Et ex hoc q dicit denũciatoz hñe vim testis: si iudex ꝓcedit sup crimẽ denũciato p inq̃sitõz põt dictũ denũciantẽ in testẽ admittere qõ nõ est in accusatoze. vt in. c. lz beli. extra de simo. violentia. et ver. quid de frangẽtibus & adde q exi/
ens carceres inueniẽs ap/
ta hostia nõ teneť pẽa car/
ceris effracti fm ange. p illũ ter. in. l. re/
rũ. la. ij. §. de fur. et in. d. l. de effract. et qõ no. in. l. si q̃s. §. e. p bar/
to. sz bal. i cõ/
sil'. qõ inci. in xpi noie pun/
ctus et arti/
cul'. q. talis est an fugiẽs &c. dic q dñi hic ꝺz q' au/
fugiẽs ꝺ car/
cere hť p cõ/
fesso est verũ si p spãli inq̃/
sitõne erat in carcere sec' si p̃z generali imo si p spe/
ciali est req̃/
situr q' ad hoc vt habeať p ꝺfesso q' au/
fugerit cũ cõ/
spira. vt hic. si ño fine: tñ nõ habeť p ꝺfesso sz pu/
niť p̃z motu

¶ Emilitibus. Elidistis de hoc. §. ti. i. l. fi. in fi. et videbitis in. l. i. et. ij. j. de re mili.

¶ On dubiũ p Elide gl. q̃ incipit alias ꝺstituiť ibi. i. pnũciatuz & vult dicere ꝓbatũ. vl' vult dicere. i. ꝓnũciã/
dũ. et fm istã lťam fm quã videtis q remittiť execu/
tio. facit q iudex secularis cui tradiť ꝺdenat' ab in/
q̃sitoze debeat solũ exeq̃ et punire sine alio ꝓcessu vt' dixi in. l. diu'. in p̃in. §. e. sz põt rñderi q hoc est verũ respectu remittẽtis. nã remittẽs solã executio/
nẽ remittit. sz ille cui remittiť non hz hoc facere ne/
cesse: sz põt de nouo facere ꝓcessuz. et est exp̃ssuz in auť. de san. epi. §. si vero crimẽ. de quo plene p guil. §. de iur. om. iu. l. magistratib'. et hoc in crimialib'. in ciuilib' añt dic vt. l. a diuo pio. §. i. §. de re iu.

¶ Milites. No. casuz in quo ex delicto cõ/
misso sine dolo quis punitur ad mortem.

¶ Meos q Vos habuistis. §. qualiť pu/
niatur p̃sone que nõ custodie/
rũt bene. nunc sequitur videre de personis custoditis q. Et no. hanc. l. q ille qui eruptis carce/
ribus effugiunt puniunť de effractione carceris ila pena in qua punir entur si vere illud maleficiũ cõ/
misissent ꝓpter quod i carcere sunt missi. videbitis j. de effrac. l. i.

¶ On est facile r No. hãc. l. et tene mẽti et no. ver. iterduz. q si vnus de custodib' fugit cũ persona custo/
iudicis. vt n o. guil. de cu. in. l. succurriť. ff. ex q̃. cau. maio. et ibi bal. et in. l. admonẽdi. in. ix. col. §. de iureiur. et an q̃ latitat ne carceret di/
cať aufugere. dic q nõ. fm bal. in. l. i. in. iij. col. de edi. acti. vbi dixit q̃d si aufugiẽs de vna clausura remanet in alia an dicať aufugere. et q̃d de muliere q̃ aufugit cã euitãde libidinis. vl si mlier exiuit cũ lnia custodis cã explicãdi rẽ: & an custos possit ei dare lniam. Item q̃d si exiẽs carcerẽ cito reuertať an dicať aufugere. dic q nõ. bal. in l. i. in. vi. col. C. de ser. fu. de materia vide cano. i. c. a nobis. de apost.

q ¶ Personis custoditis. adde q si repiť aliq̃s mortuz in carcere te/
neť iudex fm gl. in. l. cũ ita. §. spẽs. §. de le. ij. & l. quẽadmodũ. §. iura/
tus. et ibi flo. §. ad. l. aq̃l. vtrũ añt ciuiliť teneanť tales custodes ad debitũ fugiẽtis. mateſ. dicit referẽs ita tenuisse guil. de cu. in. l. quo/
riẽses. et qõ ibi bal. vbi dicit q hec. l. hz locũ in custode castri. et vi/
q̃ dicã. §. eo. l. si is cui. et old. in consi. lxxxij. incipi. quidam &c.

¶ On est facile. vide hũc tex. allegari p ñin. p ro. in not. suo. rxxi. et vide. j. No. q hãc. l. nõ est facile. q̃ in. l. fi. fiime not. bal. in. l. fi/
q̃s filio exheredato. §. ei'. §. de inoff. te. et adde q hic est casus fin/
gularissim' q custos carceris nõ teneť de facto socij. & hoc iõ: qz in/
ste ꝓfisus erat de socio. qõ no. p castellanis q̃ sepe sunt ꝓditi a so/
cijs vt nõ teneanť de facto sociorũ. qõ tene mẽti. an añt fuga aut fu

glentis sola sit sufficiens ꝓbatio cõtra cõmẽtariẽsem. Bald.in ꝓsil. incip.in xpi noie pũct⁹ et articul⁹.q.ꝛc.dicit ꝙ nõ.qz fuga vni⁹ et cõtumacia nõ nocet alteri nisi cõmẽtariẽsis esset in dolo.et lata culpa.l. quoties.C.de exacto.tribu.li.x.qõ no.dy.in.l.i.C.qñ ex fac.tu.et ꝓdicta ꝓbatio nõ extendit ad aliũ in quo par culpa nõ reꝙrit, ad qõ.l.i. s.de iureiur. et.l.el⁹ q.j.de iur.fis. et.l. q repudiantis in fi.s. de in of.test. et vid gl no. in.l. cũ ita.s. spes. d leg.ij. et add bal.i.l.ad cõ mẽtariensem C.e.et gl.i.d. s.spes.alleg. ange. de are. in suo tracta tu maleficio rũ.in ver.q iu der dictũ tici um defieri fe cit ꝛc.i.ij.col.

¶ Ad.l. iul'. maie.rub.

¶ Romanis. ꝛ d eo q fac ℨ se curitatẽ da tã.vide bart. in.l.iij.s. fi. j. de sicca.

¶ Securitas tẽ.not.ꝙ sta tutũ ꝺcedẽs generalr ab solutõez his q delinquit nõ extẽditur ad delinquẽtes in crimie lese maiesta tis. vt voluit ang.in disputa.in cip.exoz ta guerra.de quo ꝓ alex.in l.de pupillo. s.si plib⁹.de ope.no. nũ.

¶ Quero fu it.et de saluo ꝺducta vide bar.in.l. is q reus.s. de pub. iud.et vide ba l.in hac materia in.l.pũtes. C. de his qui ad eccle.ꝓfu.

x ¶ Qualiter intelligat.qualiter intelligat et socijs suis.et sic qñ cõcedit alicui securitas cũ socijs q cõprehẽdant vide qõ no.bal.in.l.spadonẽ.s.idẽ añt.s. de ercu.tu.ꝓ ang.in.d.l.vti mur.de sepul.vio.vbi bellissime loqtur in materia.

y ¶ Una vice, tantũ.vide do.abb.ficu.plene distinguẽtẽ in.c.inuenim⁹.qõ est.c.vlt. et.ang.in.l.vtimur.de sepul.vio.ꝛ i.l.grece.s.p⁹ lit.s. de fideius.

z ¶ Prima vice tñ.idẽ bar.in.l.dotis.s. de iur.do.

a ¶ Ire et redire.adde ꝙ salu⁹ ꝺduct⁹ dat⁹ vsqz ad tps nõ itelligit ꝓ vna vice tñ sz ꝙ quoties voluit accedere ꝓpt tpis adiec. ꝛ ita dz limitari bar.hic p.l.si cũ in ãnos.C.q. mo.vsufru.amit.fm rapha.in.l.si

¶ Ad.l.iul'.maiesta.

mihi et ticio.de ver.ob.ꝓ ibi no.ꝓ bar.et ꝓ ang.in.l.vtimur.s. de sepul.vio.ꝓ io.calda.in dispu.sua incip. ex octo studẽtib⁹. vbi facit mẽtionẽ de disputa.old.et ꝓ hoc.l.grece.s.et post lit.s. de fideius.ꝛ vide ꝓ intellectu.d.l.bõe.in ꝓposito nro oio bal.i.l.inuit⁹.C. de pcu.

b ¶ Alia ciuitate. Sz qñ ciuitas nõ recognoscit supioꝛẽ essz idẽ qõ dicis limitare ideterminatã petitõz. Itẽ ẽ in ptate ei⁹ ꝺcedere vl'nõ.si vero fuit ideterminata petitio ꝛ ideterminata ꝺcessio:tũc intelligit ꝓ pria vice⁹ tãtũ vt.l.bõe.s.hoc fmone.j.de ver.sig.cũ sit ita dic old. ꝓdicta intelligo vera nisi ꝺcessio sit fcã ꝓ certa cã. vt puta ꝺcessa ẽ securitas veniẽdi ꝛ redeũdi ꝓ pace fienda:tũc dz itelligi ꝙ possz ire ꝛ redire[a] dõec pendet iste tractatus pacis.ar.l.otinu⁹.s.q insulã. s. de ver.ob.fac.l.veteres.cũ.l.se.s. de iti.actuq ꝓi. ꝛ h sufficiãt circa primã securitatẽ.itẽ põt intelligi h.l.i securitate.h est qñ due ciuitates faciũt pacẽ insimul ꝛ ꝺcordiã.h ẽ lõga matia qñ aliqs offendit aliquẽ de ciuitate cũ q est fcã par vidz ꝙ icidat i.l.iul'. maiesta.vt h dz.sz qz lõga ẽ materia nõ dico h. Itẽ dz hic ꝙ armant hoies.qro aliqs ꝺgregat gẽtẽ i alia ciuitate q in ciuitate romana:an incidat in.l.iul'.ma. dicit gl.ꝙ nõ hz locũ in alia ciuitate.qz cũ hic dicat de vrbe itelligit de ciuitate romana[b]:nõ añt itelligit de alia.ꝛ all'.suas.ll.sz aduerte ꝙ q fac ꝺgregationẽ gẽtis i alia ciuitate tenet.l.iul'.de vi.vt.l.i.cũ se.j.ad.l.iul'.de vi.ꝛ.l.vl.C.ad.l.iul'. de vi. ¶ Ultio no. ꝙ illi q mittũt nũciũ[c] vl'lras hostib⁹ incidunt in hanc legem.

l Lex.xii.ta. ¶ No.istos casus qz sũt multuz cões.ꝛ ex h qõ hẽs hic dic ꝙ eccl'ia romana ꝺdẽnat oẽs istos q dicũt se reges sicilie cũ nõ hẽant regnũ licite incidũt in.l. iul'. maie. ¶ Scõo no.ꝙ ille q ꝓparat exercitũ sine iussu supioris incidit in.l.iul'. maie. sz hodie ciuitates italie pñt licite ꝓparare exercitũ ℨ subditos ꝛ inimicos suos cũ dñm nõ recognoscãt. vt videbitis i.l. hostes.j.de capti. ¶ Itẽ no.ꝙ non solũ ille qui facit sz qui facere curauit tenet hac.l.

c Quisq. ¶ No.ꝙ q cũq dat auxilium hostib⁹ ꝛ fauoꝛẽ tenet.l. iul'.maie. ¶ Itẽ no.ꝙ q cũq mutuat⁹ pecuniã dz auxiliũ pstare ꝛ fauoꝛẽ.ex quo hẽs ꝙ si statutũ dicit ꝙ q cũq dederit auxiliũ et fauoꝛẽ tal' puniat in tãtũ.si q̃s mutuat pecuniã illi dz pstare auxiliũ et fauoꝛẽ.de hoc auxilio et fauoꝛe q̃lit itelligatur reꝙrit magnã indaginẽ.dicã in.l.furti.s.ope. s. de fur. ¶ Itẽ no. ter. ibi.itẽ q ꝓfessus, ex quo hẽs q̃liter dz puniri ille q abstulit a familia[e] aliquẽ ꝺdẽnatũ vl' ꝺdẽnãdũ cũ esset ꝓfessus de crimie. incidit enĩ in.l.iul'.maie.vt hic.qõ tene menti. si vero aliqs eripit aliquẽ nõ ꝺdẽnatũ vel ꝓfessum hẽtis casum spãlẽ ꝙ dz puniri ad mozrẽ.vt in casu.l.fi.C.de male.ꝛ mathe. In alijs añt casib⁹ q̃liter puniat eripiens habes in coz.aut.vt oẽs obe.iudi.p.s. eripiãt sz si q̃s interfecerit captũ a familiarib⁹ reũ qualit puniat. Dy.tãgit in.l.in laqueũ.s. de acq.re. do. Ja.

¶ Punit eripiẽs.vide bar.in.l.i.s.is vidz.in fi.s. si q̃s ius dicẽ. et vide bal.in.l.sz exi mẽdi.s.itẽ si q̃s.s.ne q̃s eũ q in ius vo.

bli.iud. e ¶ Abstulit a familia.q̃lit punit q abstulit a familia aliquẽ ꝺdẽnãdũ. vide bal.in.l.aditos.C.de epi.au.ꝛ ibi cy.ꝛ vide que scripsi in.l.iij.s.trãs fugas.j.de ficca.ꝛ qõ no.aretin⁹.insti.de acti. s. penales.ꝛ adde qõ no. ĩno.in.c.sane.de offi.dele.ꝛ doc.in.l.aditos de appel.et vide bar.in extraua.ad repꝛimẽdũ.in ver. tãgit. q̃d añt de eo q receptat vel occultat bãnitũ vel debitoꝛẽ an capiat.bal.i.l. fi.de optio.vel al'.C.de ope.lib.dicit ꝙ nõ tenet ad delictũ. ꝛ vide q hẽs in rub.s.ne q̃s eũ q in ius vo.est vi exi.ꝛ an teneant ad debitũ custodes carcerũ creditoꝛib⁹.vide q scripsi in.l.fi.s.ti.i.

In qstionib'. Aduertatis q' vbicūqz admittunt isti tales admittunt sine tormētis hec ad accusandū.sec' qū admittunt ad testificandū.qz tūc nō admittunt sine tormētis.ita sing.voluit ino.i.c.cū.p māconella.ex de accu.in gl.i.et vide bar.et ibi dixi i.l.ex libero.ō qsti.

b Quero vtrū.Et ppter hoc sin.dixit bal.in auth.si dicat.in vlti.col. C.de testi. q si statuto cauetur q infamis possit pbare adulteriū q lz adulteriū nō possit ee sine matrimonio q nō potuerūt tales ifames probare matrimonium.z h faciunt an disponente statuto q stetur iuramēto dānū passi q nō stet iuramento suo.z vide i hac.q.et i multis simílib' bal.in d.auth.si dicatur.C.ō testi.

i c.per tuas. Aduertatis fm ang.h q illō ibi nō ōr nec h ibi plz qz si admitterent ad factū id est ad accusanduz.ergo admittunt et ad pbādum ola admicula sine qb' accusatio sua ñ sortiret effectum.vt.l.ad rem.z.l.ad legatū.ñ.de p cur.c.veniēs. de accus. credit tñ bar. dicere verum in his admicul' q nō sunt de substātia ad fīdamēta accusatōnis.et ad bar.h adde bīdic. de plumbi. in.l. etiā.§.absens.in fi'ñ.de manu.vindic.

de are.hoc disputauit.tangā in.l.in laqueū.et.l.eius dē.§.fi.j.ad.l.cor.de sicc.

n Non cōtrahit. reficit calicē iā ꝓsecratū vel eccliaz iā ꝓsecratā nō incidit i.l.iul. matef. Itē ille q vēdit calicē nō ꝓsecratū nō incidit in.l.iul. maie. alias si est cōsecrat' vendere nō pōt. vt.l.sancim'.C. de sac.san.ec.

f Famosi. Videbis hic q infames admittunt ad accusandum in hoc crimine.sz an admittant ad testificandū. Rñdeo sic. vt.j.e.l.pri.et ibi statim dicam.

Hoc tñ crimen. No.ter.ibi.nec lubricū zc. no.aut qs delinqt ꝓ principez verbo et bz locū.l.i.C.siqs ipe.male. aut quis delinqt aliquo fcō vl' tractatu.z tūc si est de capitib' exptis.ñ.l.i.ij.iij.et.iiij.tūc oz puniri vt ibi.si vero ñ est de alijs capitib' tūc oz pūiri ispectis qlitatib' q hic ponunt. Alteri' no.ar.vtrū mine alicui' iducāt iustū metū.certe ex qlitate psone minātis inducit iust' met': alias nō.vt hic.z.l.i.C.siqs impat.male.et glo.no.in.l.metū. C.qō me.cā.

i Qnibus. Videbis ergo q illi q ad testificādū nō admittunt tñ admittunt in hoc crimīe. Quero qliter oz itelligi q famosi et alij q nō bñt accusandi ius nec testificādi admittunt in hac cā. Rñ.de testimonio loquor. qdā ē cā q repellit aliquem a testificādo. qz.l.timet ne dicat mēdacij ꝓ reū forte qz est su' inimic'. et in isto casu nō admittet etiā et in istis crimib' exceptuatis.qui dā sunt q repellūt a testimonio ppt aliquā cām q nō respicit singularit inimicitiā z odiū accusati. et isti admittet.hāc distinctōz facit.c.p tuas.ex de simo. Itē ōr hic q in qnib' lese maiestatis admittunt iste psone.qro vtrū admittāt ad pbāduz qdā alia admicula.exēplū in crimīe lese maiestatis volo pbare q rector puincie nō admisit successorē venietē.certe bñ admittent qsi testes q ille noluit admittere.sz an admittunt isti ad pbandū admicula.s.q ille q venit erat ltim' successor certe nō admittunt qz admittunt ad pbādū ea q respiciūt tñi delictū:nō añ t ad pbādū admicula.ita dic.c. p tuas.ex de simo.qō ppetuo tenemēti.

Dum. Dp.C.de bo.li.l.i.et.l.iij.C.de interdic. et rele. so. vt hic i glo. et dicem' in.l.iij.j.de inter.et rele.

k Sqireatu. Qualiter añt ferat snia ō mortuū i crimīe lese maiestatis et si.plene habes insti. de succes.l ab intest.§.p ꝓtrarium.

Ad.l.iul.de adulteriis z stupro.

Cōtinua rubricā:qz crimē adulterij est grauius p ang.et imo.in.l.defuncto.ñ.de pub.iu.et bal.in.l.i.C. ex delic. defunc.in.ij.col.et ang.i.l.fi.C.si re' vel accu.mor.fue.fa.l.i.et.ij.z qō ibi bar.de cada.puni.mod' añt snie est vt pnūciet quē ee hereticuz et q p ōnis ei' memoria dān et et multos casus in qb' dānat memoria.vide enūeratos p gl.in.l.ex testō.C.de testa.manu.et excōica

crimen:qz oē crimē cōmittit extra corp'. fornicatio vero cōmittit in corp'.vt pria ad corinthe.vi. cap. circa fi.iō pōit h rubrica ad.l.iul.de adul. Que ro qd ꝓtinebat.l.iul.de adul. Rñ.eius pcepta z capitula habes.ñ.de mino.l.auriliū.

h Eccles. Dp.zvt q si h ē vez ergo ab auctor oz denoiari. z sic oz denoiari.l.augusta non. l.iul.cū añt auctor suus vocet diuus augustus.ergo zc. vt in ñ.de dona.§.alie.sol.vt in gl.duob' modis.vl' dic et ista est vera q ille q hāc.l.inuenit vocabat iuli'. nec ob.qō hic oz qz qlibet iperator vocat diu' augustus.de hoc p cy.C.e.ti.sup rubrica.

e Ex lege iulia. Jsta.l.tractat qsdā ex ptra crimē adulterij.et primo ponit de quadā exceptione de qua videbitis.j.e.l.denici asse.et no.ter. ibi pegisset autem zc.

Marito. De hac exceptōe videbitis.j. ad turpill'.l.qui desistit.et.l. abolitionibus. C.ad turpill'.

Lenocinii. Hic loqtur de tertia exceptōne.s. lenocinij.vnū manifestū qñ dat operā vt vxor sua adulteret vt ide aliqd lucraret. Scda spes lenocinij qñ vxorē adulterā retinet.z de his duab' spēb' loqtur hic.§.et hic qdā hñt nō ꝓfligit.alij hñt cōfligit. Dp.de vna lra ad aliā.sol.vt in glo.

Qui hoc crimē. Dp.de.l.si vxor.§.iudex.et ñ.§.fi.j.e.so.ille.§.intelligit fm istū.§.qz post nomē rei receptū inf reos nō pōt obij ci hec exceptio. Itē op.ñ.so.ma.l.cū mulier. et.l. si marit'.§.pscriptōe.j.e.z.C.e.l.ita pudor.bī ista exceptio lenocinij ē dilatoria nō pēptoria.ideo oz opōi an nomē rei receptū iter reos.vt i.d.§.pscriptō ne.cetera circa hāc exceptōz dicā.j.e. l.§. si publico.

Si publico. Exceptio lenocinij opposita a muliere inf reos recepta mariti nō repellit sz eū puniri facit.sed si obijciat ab extraneo nihil iportat.h.d.ista.l.et hēo hūc.§. et eius materiā multū p subtili.et diuidit iste.§.in qtuor ptes.prio pōit vnū dictū.scdo illatōz ex dicto.tertio determiat vnā.q.ex p dictis depēdēte.qrto pōit aliud dictū.scda ibi.lenocinū igit.tertia ibi. vñ queri pōt.qrta ibi.exne' añt. Opp.z vid' q exceptio lenocinij maritū accusantē repellat. vt.l. ita pudor. C.e.et.l.cū mulier.ñ.so.ma.so.illō verū qñ ista exceptio obijcit ante nomē rei receptū inf reos.secus si postea. Itē ad idē opp.de.l.viro atqz vxore.ñ. so.ma. Rñ.ibi loqt qñ agit ciuiliter.tūc ei illa exceptio vel replicatio lenocinij est pēptoria merito p' lit.ꝺte.venit examināda vt ibi.sz hic qñ accusat criminaliter:tūc illa exceptio lenocinij est dilatoria:ideo

tus et vsurari' pnūciat' an possit qri p' mortē.no. bal.in.l.post mortē.la.i.C. ō li.cau.z casus i qb' dān nec memoria enūerat etiaz gl.i.l.i.in.v. extinctū. C.si re' vl' accu.

De succes. dic al's ō here. q ab itest. vbi gl. ponit qñ iqs possit post mortem accusari.

De adulteriis. Ru.

Ex lege iul'. no. ō accusatorē crialit obijci tur exēplo lenocinij. de q p dy.i.l. viro so.ma. z in regula pari. de reg.iu.in. vi. Itez dico q pt oppōi exceptio crimi nosa de iabilitate psone puta q est excōicat' vl' infames. facit.l. quos phibz ñ. de postul. ita tz ímol.in d.l. viro. vbi ipe subdit q ista sunt vera de iure ciuili sz de iure ca no. dicit q ō accusatorem ad ipm repellēdū pt obijci de quolibz crimīe. vt i.c. i. eē de accu

sa.plene i.l.is q.ñ.de pub.iu. n §.si publico.in materia inquisitionis vide ang.in repe.l.si vacātia.C.de bo.vac.li.x.et adde qō bal.in l.i.§.mgratib'.de magistra. Que.dic q lz ptās teneat inqrere tñ ex cusat si nō fuerit denūciatū.al's si nō sit notoriū. z tz bald.in.l. data opa.C.q accu.q p leui culpa nō iputat.et ibi vide eū in materia incēdij. Itē adde q ō p ducētē falsū testē vl' instm in iudicē q ludētes et blasphemātes lz pūidi et epo inqrere de iure.l. alearum vsus.C.de aleato. Itē ō iniurias factas scolarib'. vt in auth. habita

et vide bal.ī.viij.col.C.ne fi.p pa.qñ sit licitū inq̄rere.⁊ vtrū eps pos
sit inq̄rere de adulterio quo ad penā ipo nēdā.vid̄ qđ dixi p⁹ bar.ī ru
bri.C.e. o ¶ Dodū inq̄sitōis.no.maxiaz inq̄sitōis.⁊ adđ bal.ī.l.i.C.q̄ admit.
et bar.ī.l.gruit.de offi.p̄fi. ¶ Quid añt sit inq̄sitio.vide bar.ī.l.trāsige
re.ī.iiij.col.C
de transac.et
bal.in.l.ea q̄
dē.ī.xij.col.C
de accu.⁊ ad
de qđ eo tpe
q̄ finiref ac
cusatio ē ipe
dita inq̄sitio.
vt no.bar.in
l.q̄relā.C.de
fal.et tene mē
ti.qđ gl.ij.q.
v.alis.vi.c.p̄
sbyf si a ple
be.ī gl.q̄ inci
pit colligit
q nunq̄ iu
der p rīā inq̄
sitōis .pcedit
nisi p⁹ cita
to offenso an
velit accusar
q̄ mal⁹ ⁊ po
tēt⁹ ius hz.
iō p̄ferēd⁹ iu
re cōi.l.q̄is
idubitati.C.
e.l.i.§.denun
ciare.de vē.i
spi.fa.l.sena
⁹.⁊ ibi ff no.
dixit bal.C.q̄
accu.qđ satis
vf ff de mēte
bart.⁊ marie
i ff.vltert⁹.cū
inq̄sit⁹ assūit
ptes accusa
tozis.⁊ ita pu
to debere in
telligi ff qñ i
q̄rere ad vti
litatē p⁹iua
tā.alis dic vt
bi p bar.⁊ adđ
de ad maxiā
no.ī.e.ī.l.iij.⁊
vid̄ qđ leg ibi
⁊ not.ī.c.i. vt
ecc.bñfi. vbi
gl.magī alias
nigra.⁊ vide
bart.in e.ua.
ad repti.ī ff.
p inq̄sitōz.et
ang.ī repe.l.
si vacātia.C.de bo.vac.li.x.et bar.in.l.fi.j.de qđ.⁊ aduertat q⁹ iudex
añq̄ inq̄rat dz assignare t̄minū volētib⁹ accusare.d.c. p̄s byf si a ple
be.ij.q.v. et vide gl.ij.q.vi.c.si q̄s de plib⁹. Itē adde q⁹ ī causis ciuili
bꝰ nō hz locū inq̄sitio nisi ī cā vsuraz.vt no.ino.ī.c.si q̄s ad nxaz. de
iureiur.et nisi ī cā suspecti.vt.C.de ꝓcur.l.eū.⁊.s̄.de sus.tu.l.iij.§. p̄te
rea.et.l.i.e.ti.vbi dic q⁹ in inq̄si.vid̄ esse necessari⁹ libell⁹: nisi vbi p̄so
na vni⁹ fauozabil' vl' ipa pietas iudicē ad collatōez inq̄sit.iducat. vt
no.in.l.miles.p cy.C.si māci.ita fue.alie.qđ dictū nō est alibi ī iure. et
bal.ī.c.i.§.tres vl' plures.de pa.tenē. Itē nisi fauoze fisci. fm bal. in. l.
fi.de bo.vac.li.x.itē fauoze miserabiliū p̄sonarū.fm cy.in.l. miles.si
māci.ita fue.alie.itē bal.i.l.sancim⁹.la.ij.C.de sa.san.ec.dixit q⁹ in ci
uilib⁹ fauoze eccl'ie admittit inq̄sitio.⁊ ē spāle ibi ī aliis sec⁹. all'at
no.ī.c.ad nxaz.de iureiu.el.ij.⁊ ī crimialib⁹ ⁊ ī eccl'iastic' idē p illum
tex.ī.l.si qs ī hoc.de epi.⁊ cle.p⁹ b ar.⁊ ī materia p̄ io.an.ī.c.felic'.de
p̄ēis.⁊ bal.in
l. iubem⁹.C.
de ꝓba.⁊ qđ
dixi p⁹ bar.ī
l.aut fcā.§. fi.
j.de penis.
q ¶ Tertio mō
Ex his ergo
dz bar.ff q⁹ si
ī uenit aliqs
occisus ⁊ ne
scit a quo.vñ
iudex inq̄ren
do gñal'r ī ue
nit ticiū occi
disse q⁹ ex te
stib⁹ recept⁹
sup tali inq̄si
tōe gñali nō
potit eū ꝓdē
nare. qz istud
nō ē iudiciuz
cū nō sit fun
datum ꝫ aliq̄
quē.⁊ iō sub
seq̄ dz iq̄sitō
spāl'is.⁊ vide
bar.ī.l. fi.ī fi.
j.ō q̄sti.⁊ seq̄
tur bal.ī.c.in
furia.x.ſz fur
tū.de pa.iu.
fir.
r ¶ Mō pmit
tit.ſz vtrū in
cā inq̄sit. vbi
iudex ꝓcedit
ex officio suo
hēat locū cō
dēnatō expē
saz. vide per
do.āto.p⁹ gl.
ī.c.dilecti.ad
fi.de do.⁊ cō
tu.cy.ī.l. san
cim⁹.de iudi.
s ¶ Official'
denūciatōez
Quo casu si
iudex nō inq̄
rat fac litē su
am. fm bal.ī
l.iubem⁹.ī.iij
col.C. de ꝓro
batio.
t ¶ Alijs ꝓsā
guineis.a.dō
bal.ī.l.athl etas.j.ō fal.⁊ bal.ī auc.ad ff.ō vsuf.vbi dixit q⁹ inq̄rens
excusat a p̄sūpta calūnia. vide bal.ī.l.i.ī fi.l.C. ne q̄s ī sua cau.⁊ ī.l.
edita.ī.vi.col.C.ō edē.⁊ qđ no.bar.ī.l.si marit⁹.§.i.j.e. et bal.in.l. iu
bem⁹.in vl.col.C. de ꝓba.et ino.in.c.cū clamoz.de testi.⁊ adde q⁹ si
q̄s de delicto ciuil'r punit⁹ fuerit talia acta opanf̄ vim denūciatōis
⁊ fame.adeo q⁹ postea ex illis act⁹ tanq̄ ex denūciat'.vl' fama iudex
posset crimial'r inq̄rere.fm bal.ī.l.qō euitādi.C.de ꝓdi. ob tur. cau.
v ¶ Tertia regla. Dz aduertat q⁹ bal.in.d.l.edita.ī.iiij.al'ꝫ.vij. col.
voluit q̄q̄d hic dicat bar.⁊ ino.in.c.bōe.de elec.q⁹ ex ꝓbatōi b⁹ re

dz ꝓponi añ nomē receptū inf reos. quō añt ff ex
ceptio ff sit dilatoria ⁊ ibi sit pēptoria ex teipo ppē
das qñi ibi p im it cām: hic differt. ¶ Ceio ad §. si
exne⁹.et op.et vf q̄ q̄lz extrane⁹ possit oppōere ex
ceptōz lenocinij.vt.C.e.l.qñi alexandrū. glo.soluit
duob⁹ modis.p ff oppōebaf ff exceptio p⁹ nomē
rei receptū inf reos.ibi añ.⁊ ista ē vera.rōnē dixi.s
dat gl.aliā so.q⁹ lenocinij pōt opponi tripl'r. vl' q⁹
marit⁹ ꝓsensit vroz adulterate. vl' p⁹ adulteriū ip
saz retinuit ⁊ ipi⁹ viciū approbauit ⁊ ff exceptio sp
pōt oppōi: vt in ꝫio. ¶ Tertio mō opp. q⁹ duxit
vroxē ꝺdēnatā de adulterio: tūc pt oppōi tñi añ rei
nomē receptū inf reos. ego miroz ml'tū de hac scda
so.qz ē ꝫ hūc tex.ſ.§.q̄ hoc dic.nā p̄cedēs.§.loq̄f de
crimie lenocinij qñ vir ꝓsensit vroz adulterate ⁊ tñ
exne⁹ nō pōt hāc exceptōz oppōere p⁹ nomē rei re
ceptū inf reos. Itē est ꝫ hūc.§.q̄ loq̄tur qñ vir reti
nuit de ꝑhēsaz et dānatā ī adulterio: ⁊ tñ ff exceptō
nō pt oppōi ab extraneo q̄re tene p̄cedētē solutōz
¶ Itē op.s̄.de.§.si publico.ad.§.si extrane⁹. Ho.
aliō ī muliere obiciēte marito.aliō ī exneo.rō dixe
est ista si ml'ier obic marito lenocinū qō ei⁹ volun
tate fecit p̄sumit ml'ier seducta a marito. vt.l.rapto
res.C.de rap.vir.iō tāq̄ ꝓseq̄ns suā iniuriā admit
tit ad hāc exceptōz q̄ hz vim accusatōnis qñi ex ea
marit⁹ pūit.et hoc ēt p⁹ nomē rei receptū inf reos.
vt plene dixi ī.l.is q̄ re⁹.s̄.de pu.iu.ī.l.negāda.C.q̄
ac.nō pos.hoc añt ī exneo nō pt dici: qz ex ff exneo
nō ē illata iniuria si marit⁹ fuit leno vroꝝ sue. pte
rea si nos dicerem⁹ de alia exceptōe lēocinij q⁹ vro
rē adulterā retinuit adhuc pt obici a ml'iere ad ma
ritū puniēdū.qñi ff duo crimia se ꝓtingūt ad inuicē
qz vnū ab alio descēdit.iō admittit ml'ier ad hoc ꝓ
ponēdū.vt dixi ī.d.l.is q̄ re⁹.⁊ ē istō crimē cōmissū
inf easdē ꝑsonas.qñi illa ml'ier q̄ accusat ē illa q̄ ab
accusatore retēta ē.ſz ī exneo nō possum⁹ ff dicere.
qz lz illa cria se inuicē ꝓtingāt.tñ inꝫ diuersas ꝑso
nas cōmittūt qñi lenocinū respic vroxē ⁊ ei⁹ iniuriā
⁊ iō pōt oppōi a ml'iere ſz nō ab exneo accusato cū
ei⁹ ꝑsonā nō respiciat. ¶ Pro declaratōe ff⁹ dicti
gue.aut exceptio lēocinij obic marito agēti ciui
lit aut obic eo accusante cria l'r.ꝑ casu pōt ſp op
pōi.vt.l.viro atq̄ vroxe.s̄.sol'.ma. Sedo casu aut
obic añ nomē rei receptū inf reos aut p⁹.ꝑ pt ob
ici a quolz exneo nisi sit fu⁹ accusatoꝝ.vt.l.qñi ale
xādrū.C.e.aut obic p⁹ nomē rei receptū inf reos
⁊ tūc aut obic ad repellēdū maritū accusatorē. et
tūc nō pt fieri.vt hoc.§.et.s̄.pti.aut ad ipz maritū
puniēdū.⁊ tūc aut a ml'iere ⁊ pt.aut ab exneo ⁊ op
pōi nō pt. ¶ Op.dz ff q⁹ sine accusatore fuit puni
tus.ꝫ sine accusatore nēo dānat.vt.l.rescripto. §. si
q̄s accusat⁹.j.ō mu.⁊ ho.dic gl.q⁹ regla ē q⁹ sine ac
cusatore nēo pūit.fallit ff ⁊ ī aliis casib⁹ no. in glo.
quā vid. ¶ Pro declarāda gl.hēm⁹ videre duo.p
q̄lit crimē possit pūiri p modū inq̄sitōis p.scdo q̄lit
fi. de bo. vac. li. x. itē fauoze miserabiliū p̄sonarū. fm cy. in. l. miles. si
māci. ita fue. alie. itē bal. i. l. sancim⁹. la. ij. C. de sa. san. ec. dixit q⁹ in ci
uilib⁹ fauoze eccl'ie admittit inq̄sitio. ⁊ ē spāle ibi ī aliis sec⁹. all'at
no. ī. c. ad nxaz. de iureiu. el. ij. ⁊ ī crimialib⁹ ⁊ ī eccl'iastic' idē p illum
tex. ī. l. si qs ī hoc. de epi. ⁊ cle. p⁹ b ar. ⁊ ī materia p io. an. ī. c. felic'. de

possit puniri p modū exceptōis. ¶ Circa primum
cōis doctri a gl.ē q⁹ regl'r de crimie nō pt inq̄ri. fal
lit ī casib⁹ no.ff. Idē no.ī.l.iij.§. ꝑterea. s̄. de suspe.
tu. Idē sentit spe.ī ti. de inq̄sitōe.§.ij. idē sētit dy.ff
⁊ cōit oēs doc. ego tñ ī hac matia vidi vnū docti do.
nic. de mat. in q̄dā sua disputatōe q̄ vf mihi q⁹ tetī
gerit meli⁹ ꝺitatē p⁹ matie q⁹ alij. iō seq̄ndo ei⁹ do
ctrinā ⁊ addēdo aliq̄ debet scire q⁹ q̄dā inq̄sitō est
q̄ fit ad p̄uatā vtilitatē. ⁊ ista aliqñ fit ad crimē iue
niēdū: aliqñ ad crimē puniēdū. ad crimē iueniēduz
fit tripl'r. p̄ faciēdo denūciatores ⁊ alios officiales
q̄ denūciēt maleficia q̄ cōmittit. ō q̄b⁹ vidistis plene
s̄. ti. ij. l. diu⁹. ⁊. l. i. § q̄es. s̄. ō of. p̄fec. vr. ⁊. l. i. C. ō de
decuf. li. xij. qñqz fit ista inq̄sitio p ispectōz oculoꝝ
vadit. n. iudex p̄sonal'r ⁊ ispic quēdā. vt. l. fi. C. de cu
sto. reo. ⁊. l. iudices. C. ō epi. au. Tertio mō fit p in
q̄sitōz gñalē ī q̄ inq̄rit latrōes ⁊ alij male ꝺditōis
⁊ fame. vt. l. gruit. s̄. de of. p̄. Ista tñ inq̄sitio gñal'
pōt fieri trib⁹ modis. gñal'r. p mō general' quo ad
ꝑsonas ⁊ quo ad delicta. vt puta iudex inq̄rit a
testib⁹ si est ī ciuitate ista aliq̄s hō male ꝺditōis vt
fur latro homicida ꝛc. qñqz ē gñal' de ꝑsonis. ō de
licti vo ē spāl'. vt puta si ē ī ciuitate ista aliq̄s q̄ fece
rit tale crimē. ⁊ de ista inq̄sitōe scda pt itelligi. l. i. C
de ꝓuari. et. l. fi. C. ad. l. iul'. ō vi. ⁊. j. ad. l. iul'. pecul'. l.
iij. §. i. pt ēt esse gñal' quo ad delicta: spāl' quo ad p
sonas. Exēplū inq̄ro ꝫ tuto. ē de suspecto. tūc iter
rogabo an cōmiserit ī administratōe dolū vl' culpā vl'
negligētiā. et sic crimē nō exp̄sit ita pt intelligi. l. ff
eni in pti. ⁊ qđ ibi no. ī gl. s̄. de suspe. tu. ⁊. c. ti. ex de
pur. ca. Isti sūt tres modi ad iueniēda maleficia nō
ad puniēda: qz ex neutro istoꝝ seq̄t ꝺdēnatio ſz so
lū crimē iueniat. qñqz fit inq̄sitō ad maleficiū puniē
dū. ⁊ ff aduertēdū ē. lz gl. ⁊ dy. ff teneāt q⁹ regl'r inq̄
sitio ista nō pt fieri tñ ꝺitas alit se hz. qz. ll. q̄ ff po
tis q⁹ nō pmittit alicui de facili accusare. vt. l. si cui.
in pti. s̄. de accu. ita nō pmittit' de facili iudici inq̄
rere. ſz ī q̄busdā casib⁹ ī q̄b⁹ de facili pmittit accu
satio sine metu calūnie. ex eisdē rōib⁹ inq̄sitio de fa
cili pmittit'. do ergo regl'as. Pria ē q⁹ iudex pt inq̄
rere ꝑp official' denūciatōez s, vt. l. diu⁹. s̄. ti. ij. ⁊. l.
ea q̄dē. C. de accu. ⁊ de decuf. l. i. cū si. ⁊. l. i. C. de cu.
reo. ff⁹ rō est: qz sic tutoꝝ excusat a calūnia rōne offi
cij si est istigat⁹ a mre ⁊ ab aliis ꝺsanguineis t ⁊ aliis
affinib⁹. vt. l. tutoꝝ ē. s̄. de his q̄. vt idi. ita eadē rōe
iudex excusat a p̄sūpta calūnia ꝑp official' denun
ciatōz. Secda regla ē iudex pōt inq̄rere ꝑp incidē
tē cognitōz. regula ei est q⁹ vbicūqz iudex icident
cognouit de crimie de illo crimie ipe pt p inq̄sitōez
cognoscere. casus ē ff ꝓbat optie ī. l. pe. C. si aduer.
li. fil'e vides q⁹ pp icidētē relatōz crimis q̄s accu
sat a metu calūnie. vt. l. q̄ cū maioꝝ. §. si libert⁹. s̄. de
bo. li. Tertia regla ē q⁹ iudex pt ꝑcedi p inq̄sitōz
ꝑp p̄cedētē gñalē inq̄sitōz. vbicūqz essi iudex ī ge

bal.ī.l.athl etas.j.ō fal.⁊ bal.ī auc.ad ff.ō vsuf. vbi dixit q⁹ inq̄rens
excusat a p̄sūpta calūnia. vide bal.ī.l.i.ī fi.l.C. ne q̄s ī sua cau.⁊ ī.l.
edita.ī.vi.col.C.ō edē.⁊ qđ no.bar.ī.l.si marit⁹.§.i.j.e. et bal.in.l. iu
bem⁹.in vl.col.C. de ꝓba.et ino.in.c.cū clamoz. de testi.⁊ adde q⁹ si
q̄s de delicto ciuil'r punit⁹ fuerit talia acta opanf̄ vim denūciatōis
⁊ fame. adeo q⁹ postea ex illis act⁹ tanq̄ ex denūciat'. vl' fama iudex
posset crimial'r inq̄rere. fm bal. ī. l. qō euitādi. C. de ꝓdi. ob tur. cau.
v ¶ Tertia regla. Dz aduertat q⁹ bal. in. d. l. edita. ī. iiij. al'ꝫ. vij. col.
voluit q̄q̄d hic dicat bar. ⁊ ino. in. c. bōe. de elec. q⁹ ex ꝓbatōi b⁹ re

ceptis ſup gñali inq̃ſit.poſſit ſeq̃ ꝺdēnatio.adde bal.in.l.iubem⁹.in
fin.col.C.de ꝓba.ꝛ qꝺ no.bar.ī.l.fi.ī.de qꝺ.ꝛ ꝺ bal.ī.l. edita.ꝛz ſimpl'r
abb.ſicu.ī.c.graue.de ꝓbē.ſz q̃d ſi aliq̃s ē abſolut⁹ ab inq̃ſitōe gñali
an poſſit ꝺ eū inq̃rí ſpāl'r.bal.q̃ ſic ī.l.fi.ī pe.col.C.de pe.iud.ꝛ ad ℔ di
cta vide bal.ī.l.ea q̃dē.ī.ix.col.de accuſa.pau.de liaza.ꝛz opi.inno.in
cle.ꝺſti.de e⁊
lec.ꝛ viꝺ bal.
et bar.ī.ꝺ.l.í.
ſ.de ſuſp.tu.
ꝛ ang.in.l. lí⁊
bello⁊.ſ. de
accu. et vide
caſuz in fi.de
collu.dete.⁊
bi iterū inq̃rí
tur ꝺ ꝑ inq̃ſi⁊
tū.ꝛ in maſſa
inq̃ſitōis vi⁊
de aliq̃ q̃ di⁊
xi ꝛ ſcripſi im
mediate poſt
ti.de reg. iur.
ꝛ p⁹ bar.℔ in
pe.col. in. xv.
vlteri⁹ ſcias
qñ crimē ꝛc.

x Quarta re
gula. Adde
bart.ī.l. ſi q̃s
ob⁊epſerit.cir
ca fi. j. de fal.
et qꝺ leuato
velo tūc poſ⁊
ſit ꝓcedi abſ
q3 ꝓceſſu.po
nit bal.in.l.ij.
de ſpo⁊.c. eui
dētia. ꝑ doc.
de accu.

y Exp⁊imē⁊
da. adꝺ bar.
in exua. ad re
pi.in xv. ꝑ in
inq̃ſit.ꝛ bal.
in.l. edita. C.
de edē.ī repe
ti. paduana
viꝺ⁊ tenere ꝺ
bar.℔ ꝛ bal.ī
l.illa iſtitutio
de here. iſtit.
ꝺic ī inq̃ſitōe
ꝺ falſo ꝺz po
ni loc⁹ ꝛ ꝺies
et vide ī.l.ij.ī
pin.C.de edē.ꝛ ī.l.edita.ī.vi.col.e.ti.et ſali.ī.l.ea q̃dē.C.de accu. vbi
tz q̃ req̃rat in inq̃ſitōne ſpāli vl' gñali. adde cy.ī.l.i.C. vbi ꝙue. q̃ cer.
lo.ꝛ bal.ī.l.i.ī.iij.col.C.q̃ accu.ꝛ ī.ꝺ.l.ea q̃dē.ī.xvi.col.ſz vtrū i inq̃ſit.
rē admittit ad inq̃ſit.ꝓſequēdā. ſm eū qꝺ no.ꝛ vide oīno bal.ī.c.i.ſ.
iniuriā.ī ver.ſeu fures.de pa.iur.fir.vbi voluit q̃ ꝺz lis ꝺteſtari ſi ꝓz
ꝓmotoꝛē.ꝛ vide io.an.ī.c.vl.de fo.cōp.ī nouella.et īno.ꝛ ꝺo.anto.ī.c.
qſſi.ſ.ſūt ꝛ alij.vt lit.nō ꝺte.et bal.ī.l.i.ī fi.C.vbi de cri.agi oz.ꝛ ī.l. ne
gāda.ī.i.col.C.q̃ accu.ꝛ an vbicūq3 iudex ꝓcedit ex offō req̃rat lit.ꝺt.
vide ꝑ īno.ꝛ anto.de bu.in.ꝺ.c.qſſi.ſ.ſūt ꝛ alij.ꝛ vide ang.in.l.ſi vacā
tia.C.de bo.vac.li.x.ꝛ īno.in.c.ij. de reſti.in īteg. 3 Tertio q̃ro. vi
de bar.in.l.rerū.ff.re.amo.ꝛ bal.in.l.edita.in.iij.col.de edē.ꝛ bart.ī.l.
libello⁊.ſ.de accuſ.bal.in.l.ſi q̃s ſe.C.de accu.et de ꝓac clauſula ſup
q̃b⁹ oīb⁹ ꝛc. vide bal.in.l.i.C.q̃ accu.in vl.car.ꝛ in.l.ꝛ ſi ſeuerio⁊.ꝺ in
fa.ꝛ ī.l.etiā.de ꝓba.ꝛ bar.in.l.cūctos pp̄los.de ſum.trī.in pe. col.

a Seu ſtatuto⁊.vide bal.ī.l.i.de ꝺfeſ.et an teneat libell⁹ tanq̃ ou⁊
bi⁹ ꝓpr̄ dictō⁊ vel:dic q̃ fo⁊te ſic:q⁊ p̄t ip⁊o⁊iari ꝑ et: et vl' ꝑ id ē.
l.ij.C.de adul.facit.l.ſi olei.C.loca.et aliq̃ illa copula ꝛ reſoluīr in
diſſictiuā ꝑ vl:vl' ꝑ id ē.l.i.ff.de pac.ꝛ ibi gl.ī ℣.placit⁹ et ꝺſenſus

b Quero vtrū.adde ſali.ī.l.ea q̃dē.C.de accu. vide bal.ī.l.licet.C.
de ꝓcur.ī.iiij.col.in ver.an poſt lit.ꝺteſt.

c Inno. tenet q̃ ſic. Nō in inq̃ſi⁊
tione teſtes
poſſint ꝓdu⁊
ci poſt ꝺicta
teſtificata.
idē ꝛz ꝺo.an⁹
to.ꝛ ſo.an.in
c.q̃l'r et qñ.ꝺ
accu. ſec⁹ ſm
eos ſi iudex
ꝓcederet ad
inſtātiā accu
ſator⁊ ſec⁹ in
yte.vt no.ꝺi
cit bal. ī aut.
q̃ ſemel.circa
fi.C.de ꝓba.
ꝛ viꝺ ibi bal.
ī.i.col.ꝛ bal.
in.l.ea q̃dē.in
xv.col.C.de
accuſ.ꝛ vide
ang.ī.l. ſi va⁊
cātia. p⁹ me⁊
diū.C. ꝺ bo.
vacan.li.x.et
ſpe.in fi. ꝺ in
q̃ſi.ſ.nūc tra⁊
ctem⁹. ℣. ſed
nūq̃d publi⁊
caſ.ꝛ bar. ī.l.
iij.ſ.hoc aūt
iudiciū.ꝺ dā.
infec.ꝛ vide
oīno imo. p⁹
bar.ī.l. inf ac
cu.ꝺ pub. iu.
ꝛ bar. ī exua.
ad repīmen.
in ℣. neglere
rit.ꝛ in aut.q̃
ſemel.C.ꝺ p
ba.ꝺic q̃ licz
agēs crimia⁊
liter renūciat
uerit ꝓbaꝺi
b⁹.vl'z ꝺclu
ſum ſit in cā⁊
tū p̄ūt ſemp
examinari te
ſtes.ita ꝺic ibi ī.iij.col.ꝛ vide q̃ ꝺixi p⁹ bar.ī aut.q̃ ſemel.C.de ꝓba.

d Aſſumere ꝓtes.an iudex poſſit inq̃rere i locū accuſanⁿ ꝓſeq̃nⁿ
ſuā vl' ſuoꝝ iniuriā. vide qꝺ no.ī.l.negāda.C.q̃ accu.ꝛ no.ī.l. is q̃ re⁹,
ſ.de pub.iu.et vide ang.ī.l.ſi vacātia.p⁹ mediū.de bo. vac.li.x. vbi
ēt circa primū ꝺicit q̃ ſi iudex vult aliq̃ē abſoluere ꝺz citare offen⁊
ſum ad ꝺicendū:alꝫ tal' abſolutio nō p̄iudicat offenſo q̃n accuſare
poſſit.ꝛ fo⁊te ēt ſm eū iudex in findicatu teneī.tu ēt ī abſolu. facias
citari ſindicū de cui⁹ p̄iudicio agit. vide ēt q̃ ſcripſi i.l. ſenat⁹, circa
pin. de accu.ꝛ adde bar.℔ bal.ī.l. ea q̃dē. in.xv.col. de accu. et adde
qō no.bar.ī.l.inf oēs.ſ.recte.ſ.de fur. e Ulteri⁹ q̃ro. vide ꝺo.
fran.de are.ī.c.ij.ex de teſt.circa.iij.col.ꝛ vide.j.immediate p⁹ ti.de re
gu.iur. f Quero vtrū.an crimē poſſit puniri ꝑ viā exceptōnis
vide cy.in.l.ſi magnā.ꝛ ibi ſali.C.q̃ accu.ꝛ bar.ī.l.q̃ accuſare.ſ.ꝺ ac
cu.et ad gl.℔ q̃ reputaī ſing. vide gl.ꝛ bal.ī.l.falſuz.in fi.C.ſi ex fal.
inſtru.in.l.fi.in pe.col.eo.ti.in.l.fi.in p̄in.de fi.inſtru.ꝛ q̃d ſi ꝺ accuſa
tū vl' inq̃ſitū op pōaī q̃ teſtes ſunt falſi:ꝛ ꝓduciī accuſatio ꝺ eos.

ſuſpec.tu.nā eaꝺē rō ē ne q̃s ī tāto crimīe vageī cū
alieno diſpēdio.vt.l.ꝓto⁊ edixit.in p̄in.ſ. de iniur.

Tertio q̃ro⁹ vtrū inq̃ſitio ꝺēat ꝯfe ꝺcluſiōz. rñ.
nō eſt neceſſariū q̃ ī inq̃ſitōe pōaī ꝺcluſio ſic nec in
accuſatōe.vt.l.libello⁊.ſ.de accu. ꝺſuetudo tñ ob
ſeruat q̃ ponūt ꝛ ꝺcludūt ſic.ſup q̃b⁹ oīb⁹ itēdit ꝓ
cedere ꝛ punire reptū culpabilē ſm fo⁊mā iur⁹ ſeu
ſtatuto⁊ª.qō no.q⁊ fiē accuſatōe p̄t intētari noua
l.ita ī inq̃ſitōe:q⁊ pōt ꝺicere itēdit pūire culpabilē
reptū ſm fo⁊mā iur⁹ ciuil'vl' ſtatuti Querit vtrū
ꝺ iudicē inq̃rētē poſſint oppōi ille exceptōes q̃ pūt
oppōi ꝺ accuſato⁊ē:puto q̃ ſic excepta exceptōe il
la q̃ mgr̄atū ꝯz:cū enī iō ꝓmittaī inq̃rere q⁊ ꝯabet
mgr̄atū.nō ꝺz eē iḋē cā admiſſiōis ꝛ repulſiōis. vt
l.cū ꝯis.ſ.i.ſ.de ꝺdi.iḋe.ꝛ.l.q̃ ꝯoīez.ſ.fi.ſ. de ſol'.

Idē puto q̃ illa exceptio q̃ ꝯēat pl'es reos ꝺela⁊
tos.de q̃ loq̃ī.l.q̃ accuſare.ſ.de accu. nō ꝯēat locū
in iudice inq̃rēte.nā ꝓpr̄ offiū ī eo ceſſat turpis ſu⁊
ſpicio.vt.l.i.ſ.de of.p̄.ꝛ.l.fi.C.ad.l.iul'repe. al's āt
exceptōes puto inq̃rēti poſſe obij̄ci.ꝑ ℔ optie facit
eī de cle.ꝺiu.c.ꝺiuerſ.ꝛ qꝺ ibi no.vbi ꝺz q̃ inq̃rēti
pōt oppōi q̃ ē inimic⁹ ſic p̄t oppōi accuſatori vl' te
ſti. Ulteri⁹ q̃ro vtrū ī inq̃ſitōe teſtes poſſint exa
miari p⁹ ꝺicta teſtificata vl' de nouo ꝓduci.ino.
tenet q̃ ſicᵉ.ī.c.cū clamo⁊.eī de teſti. q⁊ ceſſat met⁹
ſubornatōis cū ſemp iudici teſtes fuiſſent apti.ego
pl⁹ ꝺico q̃ ī q̃libz cā crimīali iudex ex offō ſuo ēt p⁹
apturā teſtiū pōt teſtes de nouo recipe tā ad offen
ſam q̃ ad defenſam.vt.l.iij.in fi.j.de qō.ꝛ tāgā ibi.

Ulteri⁹ q̃ro cū inq̃ſitōe iudex aſſumat ptes ac⁊
cuſator⁊ vtrū poſſit aſſumere ptes accuſator⁊ ꝓſe⁊
quēt⁊ ſuā vl' ſuoꝝ iniuriā.vl' ſimpl'r ptes accuſator⁊
cuiuslibet.rñ.cū inq̃ſitio nō ꝓmittaī ad p⁊iuatā ptiſ
vtilitatē.vt.ſ.ꝺictū eſt nō pōt aſſumere ptesᵈ accu
ſator⁊ ꝓſeq̃ntis ſuā vl' ſuoꝝ iniuriā:niſi q̃n ſuū offi
ciū ē p⁊incipl'r offenſuz vt ī falſo teſte ꝛ calūniato⁊i
bus ꝛ ſi.℔ aūt ſcire eſt magni effect⁹ ꝓpr̄ multa ad q̃
admittunī illi q̃ ꝓſequūī ſuā vl' ſuoꝝ iniuriā. ꝛ alij
nō.ꝛ ℔ ſufficiāt de inq̃ſitōe.nā ſpe.de hoc modicuz
tractat. Ulterio ſcias q̃ qñ crimē eēt notoꝛiū iu⁊
dex pōt ꝺiſtincte ꝓcedere p inq̃ſitōz.vt.l. ea q̃dez.
C.de accu.ꝛ gl.℔ ꝺic.ꝛ materiā de notoꝛio crimine
ꝺic de hoc p ſpe.ī ti.de noto. cri. tāgā aliq̃d in.l.ab
accuſato⁊e.ſ.denūciato⁊es.j.ad turpil. Ulteri⁹
q̃ro vtrū ſupueniēte accuſato⁊e ceſſet inq̃ſitio. ꝺi⁊
cā in.l.iij.ī fi.j.eo. Uenio ad ſcḋas materiā ꝺ ex
ceptōe crimīs q̃ro vtrū q̃ ℔ic ꝺ⁊ de exceptōe leno
cinij q̃ iſta exceptōe ꝓbata punīt marit⁹ ſit verum

an ſupersedeatur in prima inquiſitõne. vide Ly.ꝛ Bald.in.l.i.C.qui accuſ.et bal.ĩ.l.i.de qõ.et ſali.in.l.ſi ad ei⁹.de fal.ꝛ qõ no. bar. in. d. l.vl.de fal. Ex opposito adde b dicꝫ q̃ qñ crime ẽ notoriũ iudex p̃t ꝓcedere p inq̃ſit. de quo p ino.i.c.bõe.de elec.ꝛ declara vt p bal. in.l. ea q̃dẽ.ĩ fi.xij.col.C.ō accu.et an poſſit ꝺ aliquẽ ꝓcedi de homicidio notorio omiſ ſo tramite oꝛ dinario. vide bal.ĩ.c.i.§.in iuria.ĩ x̄. ſeu furtũ. de pa. iura. fir. ꝛ an circa famã p cedaꝯ iuriſ. oꝛ dine nõ ſua to. vide ino. i.c.cũ ĩ tua.ō ſpõſa.ꝛ an in notoriis req̃ raꝯ citatio. vi de bal.in.l.p shpteri. de e pi.ꝛ cle. dixi ĩ l.eptoꝛe. vbi vide de acti. em.ꝛ iſtis ad de ino.i.c.ſta tuim⁹. de of. dele.ꝛ bal.ĩ.l. addictoſ.ō e pi.au.ꝛ qñ ĩ notorio req̃ raꝯ ordo iudi cij. viō bal.ĩ.l poſtq̃.in. iij. col. de pac. et no. bar. ĩ.l.i.§ ſi.ō var.ꝛ exꝯ oꝛ.co.ꝛ bart. in.l. ab hoſti⁹ b⁹.§.ſz qō.ff. ex q̃.cau. ma. dictñ bal.ĩ.l. l.C.ō iudeis. q̃ in notoriis ꝓcediꝯ iuris ordĩe nõ ſua to. alle. ino. in c.ſi. de coha. de.ꝛ mul. faꝯ qō bñ i.l.ſi cõ feſſus. de cu ſto. re. ꝛ bal. i.l. ꝓperãdũ. in fi. prin. de iud. no. ang. ĩ.l.ſi vacãtia. ĩ x̄. venio ad ſecũdũ articulũ. ĩ pri. de bo. vac. li. r. ꝛ bal. ĩ.l. ea q̃d ẽ. ĩ. rij. col. vbi plene. C. de accu. ꝛ de mafia notorij. viō ſali. ĩ. d.l. ea q̃dẽ. aliq̃d p gl. ꝛ bal. ĩ.l. ciues. C. ō appel. ꝛ p gl. ĩ. c. p tuas. de coha. cle. ꝛ mu. ꝛ vtꝫ inq̃ſitũ ſufficiat citari ad domũ. dic q̃ p ſonal'r dꝫ citari aut p edicta publica. vt fin. voluit ino. i.c. ſi aduerſaria. de eo q̃ mit. ĩ poſ. cã rei ſuã. ꝛ vide doc. ĩ.l.i. de req̃. re. ĩ. ĩ.l. de vnoq̃ꝫ. de re iu. põe q̃ iudex ꝺ inq̃ſit. tulit ſnīaꝫ p' ea pe ti. reuocatio ſnie an iudex ſit citãd'. ino. ĩ.c. ĩ nſa. de pcu. tꝫ q̃ ſic. ĩ gl. fi. circa fi. alleg. c. cũ ſpãli. circa fi. de app. recurre ad alex. ĩ. d.l. de vno quoq̃ꝫ. de re iu. ꝛ ẽ addi. § ¶ Jn.l.luti⁹. vide oĩno q̃ late ſcripſi p' ti. de re. iur. ꝛ adde bo. ter. ĩ.c.ij. circa fi. ex de oꝛ.cog. ad id qō deducit p modũ excep. no. bar. ĩ.l.i.§. ſz ſi is. de ope. no. nũ. p quo optia glo. iñ cto ter. ĩ.l. circa. de pba. ꝛ iō ſeq̃reꝯ q̃ iudex pnũciare poſſit ſup nō ex cep. qñ reꝰ pbauit ꝺ libellũ actoꝛ]: vtputa ꝺ agẽtẽ rei vẽ. reꝰ nō pba ſa. no. p gl. ĩ. d.l. auia. ꝛ ibi ter. ꝛ no. ĩno. ĩ. c. ex ꝓqſtiõe. ō reſti. ſpo. a dō

in aliꝭs exceptõib⁹ crimis vt falſa charta ꝛ ſil'ibus dic gl. q̃ nō. qꝫ exceptio lẽocinij tollit accuſatõz lenocinij. ſz exceptio falſi nõ tollit accuſatõz falſi. Ex aminem⁹ hãc gl. dy. dic b finaliter q̃ p exceptõz falſi nõ tollit accuſatio falſi. vidꝫ pbari p.l. ſz ꝛ ſi exceptio. ff. de euic. Jtẽ facit p gl. qꝫ b tñi ō lẽocinio dr g̃ ꝛc. vt.l.ſi xo. §. de viro. ff. ſo. ma. ſz ꝺ gl. faĉ. C. ō p ba. l. iubem⁹. ꝛ de fal. l. vbi. ꝛ j. de fal. l. diu⁹ pi⁹. ſed p̃t dici fm io. q̃ vbi ĩ modũ ordiarie accuſatõis ꝓponebaĉ exceptio falſi qō vr̃ bñ dictũ. ad. l. vbi. põt rñderi p lr̃aꝫ q̃ ibi dic: nec accuſatõi tñi ꝛc. ad. l. diuus pi⁹. p̃t rñderi q̃ loq̃r in eo falſo qō ſine accuſatore pñir vt ĩ falſa charta. vt dcñi ẽ. ſi enī nemine opponẽte poſſet pñiri mꝛtomagj aliq̃ opponẽte in modũ exceptõis. ꝺcludo ergo ſic. aut crimẽ ĩ modũ exceptõis obiectũ ꝛ ꝓbatũ poſit pñiri ſine accuſatore: aut nõ vt ex pdictꝫ pz. ita dic dy. Jte. alr dicit vt refert cy. ĩ.l. vbi. C. de fal. vbi recitat iſtã opi. dic enī ibi ipe q̃ exceptio põt oppõi qñqꝫ ad repellendũ accuſatorẽ: qñqꝫ p̃t oppõi ad eũ puniẽdũ. ꝑ caſu nunq̃ puniet ille ꝺ quẽ exceptũ ẽ. arg. ad b ĩ.l. luti⁹. §. de his q̃ no. ĩfa. ꝛ qō no. hac gl. ſi x̄o oppõit ad eũ ꝺdẽnãdũ tũc poſit eũ ꝺdẽnare ita loq̃r b. vñ dicit ipe q̃ iſta exceptio q̃ oppõit b opponebaĉ ad hũc finẽ vt ꝺdẽnaret: ꝛ ita ĩtelligit hũc ter. C. e. ĩ.l.ij dictũ Jpe. nõ eſt verũ p.l. qñi alexandrũ. C. e. vbi ōr q̃ ku⁹ nõ põt exceptõz lenocinij oppõere. rō eſt. qꝛ ku⁹ nõ põt oñm accuſare: eadẽ rõne nec exceptionẽ oppõere ex q̃ oñs vẽiret puniẽd⁹. ſz ſi hec exceptio ſimpl'r oppoſita nõ faceret oñm pñiri oppõi poſſz a ſuo ſicut a libero. vt.l. ſuos. §. de accu. qō tñ illa. l oĩno ꝓhibet. Cõcludo g̃ q̃ quocũqꝫ mõ ſit oppoſita iſta exceptio lenocinij faĉ accuſatorẽ puniri. q̃d dicem⁹. breuiter nos hẽm⁹ de b ter. ĩ iure canõico. ex de excep. c.i.ꝛ.ij⁹. vbi ōr q̃ ſi crimẽ qō obijcit cãz cõtingit de q̃ agit q̃ tũc põt iudex ex eo pñire alꝭ ſecus. ĩtelligo aũt iſtud crimẽ ꝓtingere cãz ſi reſpic illud idẽ fcñi de quo pricipl'r agit ꝛ eaſdẽ ꝑſonas. vt puta teſtis dic falſũ ĩ hac cã ꝺ me: excipio q̃ eſt falſus teſtis. Jtẽ ꝓduxiſti falſuz iſtfz ꝺ me: excipio q̃ iſtm ẽ falſuz. vl' dico q̃ feci adulteriũ te volẽte. cuz g̃ exceptio ꝓtingat id de q̃ agit ꝛ eaſdẽ ꝑſonas iudex p̃t pñire vt b. ſec⁹ ſi diuerſas ꝑſonas ꝓtingeret vt b ĩ x̄ſi. ex ne⁹. tũc enī iudex ex vigore eiuſdẽ exceptõis nõ poſſet pñire. ſz fateor q̃ ex b ꝛ cognitõne hita poſſet inq̃rere iterũ ꝛ ſup inq̃ſitõe pñire ex nouo ꝓceſſu. ꝛ ita obſuaĉ. ¶ Alteri⁹ q̃ro ꝑ declara

ẽt bal. ĩ.l. hr̃ditas mea. C. de peti. her̃. fa.l.ſi inic me ꝛ te. §. ō exce. rei iu. ꝛ iſta diſputatio nõ hz locũ ĩ duplicib⁹ iudicijs. l.ſi defũ. §. fi. ō p cur. et ĩ vti poſ. gl. ẽ mꝛtũ no. ĩ.l.i. in x̄. p̃cario. ꝛ ibi bar. C. vti poſſ. et gl. in.l. põp. §. ẽt ſi is. de ꝓcur. de q̃b⁹ lati⁹ vide bal. in.l. cũ papi. de ſen. ꝛ iterlo. om. iu. ꝛ qō legit ꝛ no. ĩ.l.ſi poſſeſſoꝛi. ĩ pri. §. de iureiur. tõe glo. vtrũ exceptõe ꝓpoſita ſup eodẽ fcõ tollaĉ accuſatio ſup eodẽ fcõ. breuiter iſta. q. p̃t intelligi triplicit. vno mõ vtrũ exceptio tollat accuſatõz pẽdente iudicio. ꝛ b puto q̃ nõ. ſicut inq̃ſitio nõ tollit accuſatõz. vt dicã ĩ.l.ſi marit⁹. ĩ fi. ita nec exceptio. vt ibi dicã. fa.l.ſz ſi añ. §. de excep. ꝛ qō ibi dicã. Scõo p̃t itelligi vtrũ exceptio tollat accuſatõz poſtq̃ ab ſolutio ſecuta ẽ ſup exceptõe. ad qō rñ. vt dicã ĩ.l. ex duob⁹. §. de exce. rei iud. et aliq̃ tulli tãgã in. §. duo frẽs. Tertio mõ p̃t intelligi vtrũ exceptio tollat accuſatõz poſtq̃ obtẽtũ ẽ ſup exceptõe. ꝛ b dico q̃ ſuper exceptõe p̃t obtineri duob⁹ modis. vno mõ q̃ accuſator ſimpl'r repellaĉ. ꝛ iſto caſu nõ p̃iudicaĉ ĩ accuſatõe qñ ad aliũ finẽ tẽdit. nã ſic ciuil' ꝛ crimĩalis nõ tollit exceptõe. nã vna alia nõ ipedit. vt.l. i. C. qñ ci. ac. cri. p̃iu. qñqꝫ eſt ſecuta victoria ſup exceptõe: qꝛ accuſator puuit⁹ eſt. tũc gl. vidꝫ dicere q̃ exceptio nõ tollat accuſatõz vt b. ꝛ.l. nullũ. circa fi. C. de teſti. ſz gl. ibi repbẽdit a doc. ꝛ bñ. cũ eñi iſta ſint duo iudicia ad vindictã tẽdẽtia vnũ idiſtinctẽ tolli tur ꝓpt aliõ nõ attẽto vtrũ ſit pl⁹ ĩ vno q̃ ĩ alio. vt l. p̃toꝛ. §. i. §. de iniur. Circa p̃dicta tãgunt mꝛta q̃ faciũt ad b ex de pur. cano. c. pe. ¶ Quero vtrũ qñ oppõit crimẽ p modũ exceptõis debeat põi locus et ſi. dic vt in.l.i. §. de exce. Jtẽ an ĩ exceptõe criis debeat ſe q̃s iſcribere. dixi in.l.ſi cui. in pri. §. de accu.

Si ſimul. ¶ No. b q̃ id qō ōr. §. de accuſatorib⁹ q̃ ſimul' plib⁹ ꝺcurrentibus p̃tor idoneior ẽligit dꝫ itelligi plib⁹ veniẽtib⁹ añ nomẽ rei receptũ inic eos. vt b ĩ x̄. intãtũ. ꝛ x̄. ſz ꝛ quotiẽs hoc ẽt no. C. de accu. l. q̃ de crimĩe. Jtẽ ĩ.l.ſi plures oꝛ q̃ iudex ex cã pfert vnũ alteri. certe cã põit b. qꝛ ſi reperijt vnũ colludere vl' eẽ ifamẽ p̃fert aliũ. ꝛ ex hoc dico q̃ ſi ꝓpin q̃oꝛ accuſat occiſores ſimpl'r ali⁹ accuſat illos adiecta aliq̃ q̃litate p quã puniunt acri⁹ tũc iudex p̃t vlteriorẽ p̃ferre ꝓpinq̃oꝛi ſi apparet iudici illã q̃litatẽ eẽ verã. ar. b⁹. l. ¶ Jtẽ no. q̃ ſi ego accuſor a plib⁹ hẽo exceptõz ſine dubio vt nõ poſſim accuſari plies de eodẽ crimĩe. vt.l.ſi cui. §. hiſdẽ §. de accu. et.l.q̃ de crimĩe. C. ō accu. ſz nũ q̃d pr̃im⁹ accuſator p̃t dicere ſcõus accuſator nõ dꝫ admitti. ſz certe b vidꝫ ter. q̃ ſic vt b. niſi g̃ pr̃ ꝛc. dicã lati⁹. j. l. pr. ¶ Jtẽ oꝛ b pbatoib⁹ inſiſtẽte. q̃ro q̃lit pbabiĉ adulteriũ. Rñ. nõ põt pbari directo aliq̃ rõe qꝛ ſi videres in camera duos vl' in lecto neſcires tñ quid facerẽt. ſz dico q̃ pbaĉ ex p̃ſumptõe. vt in. c. p̃terea. extra de teſti. et de p̃ſump. c. litteris. et. c. ter

rabile dictuz videlz q̃ crimẽ ꝓfeſſatũ p viã exceptõis ẽt ĩ ciuili iudicio p̃t p̃iri. ſz io. an. ibi ꝺ qꝛ exceptõz obijciẽs nõ fateĉ. c. cũ venerabil'. de exce. itẽ qꝛ crimẽ exceptũ nõ dꝫ p̃iri: cũ ad b nõ agaĉ ꝛ mod⁹ agẽdi iſpiciẽd⁹ ſit. c.ij. de oꝛ.cog. ꝛ optie ĩ.c. ſup his. de accu. do. anto. dic ibi gl. ſaluari poſſe qñ crimẽ ẽ ꝓnexũ ei de quo agit. iuxe no. ĩ.c.i. de exce. c.ij. de ꝓſeſ. nec ob. pr̃imũ argu. io. an. qꝛ id qō ẽ ĩ ipa exceptõe excipiẽs bñ fateĉ ſz nõ fateaĉ tacite ĩcluſuz. vt no. doc. ĩ. d.c. cũ venerabil'. do. abb. dicit q̃ ſibi plz dcñi do. anto. qñ actũ fuiſſz ĩ pr̃icipali iudicio criali'r. ſz qꝛ gl. ibi loq̃r qñ actũ erat ciuil'r. iō dic durũ eẽ tenere glo. marie p id qō hr̃ ĩ. d.c. ſup his. ꝛ remittit ſil'r ſe ad no. ĩ.c.ij. de ꝓſeſ. marie p euz addo qō no. bar. in. d.l. ſi ꝓfeſſus. de cuſto. reo. ꝛ de hac mafia vide ẽt aliq̃d p bal. ĩ. d.l. p̃byteri. C. de epi. ꝛ cle. ꝛ ĩ auĉ. nouo iure. C. de pe. iud. ꝛ p ro. ĩ.l. cũ mꝛier. §. ſo. mat. b ¶ c.i. ꝛ.ij. Cõtrariũ vr̃ tenuiſſe bar. ĩ.l.i. §. ſz ſi is. §. de ope. no. nũ. ꝛ ibi vide q̃ dixi in. §. ne in oper. i ¶ Duo iudicia. vide bar. ꝛ bal. ĩ. d.l. nullũ. et bal. in.l. vbi. in fi. C. de ſal. k ¶ Si ſimul. pbabiĉ adulteriũ. q̃liĉ pbabiĉ adulteriũ. adde bar. in.l.ij. §.i. de aq̃ plu. arce. in x̄. qō ait lex. in pr̃in. ꝛ in

l.i.de ex̄or.cog.et bar.in.l.i.in prin.de fur.bñ fac̄ qđ no. bal.in.l. neqz natales.de ꝓba.in v̄.alij. Et quō ꝓbet̄ aliquā eē meretricē. viđ bal. in.l.ij.de collu.detegē.⁊ adde ꝙ testes deponētes de adulterio tenēt̄ reddere rōnē nō iterrogati.de q̄ vide bar.ī.l.capite q̄nto.j. e. Quat̄r ꝓbat̄ aliquā mihi esse vxorē. vide qđ scripsi.j.eo.l.si vxor.§.fz si ea. ad qđ recurre et ibi no. bar.

tio loco.tene mēti p̄dicta.

Marītus. §. si autē ex̄neus. cesset inq̄sitō vtruz supueniēte accusa. añ sniam cesset inquisitio adde īno.ī.c. sup lr̄is.đ rescrip.q̄ dic̄ ꝙ tanq̄ ex̄ordinariuz cessat. et plene ang. in.l. si vacantia.p' medi' C.de bo.vac. li.x. vide spe. in ti.de inq̄si. in.iij.parte.§ nūc dicamus v̄. si hr̄s.⁊ io. an.ibi:⁊ sciatis ꝙ si inq̄sitio est magis p̄iudicial' respectu debite q̄litatis q̄ sit accusatio p̄ferr̄ accusatōi.ij.q. vi. c. si q̄s đ pluribus. ⁊ vide gui. de suza. in.l. si q̄s ī b. de epi.⁊ cle.⁊ sali.ī.l.ea q̄dē v̄. fz qz ppr̄ denūciar̄. de accus. et bal. ang. ⁊ raph. ī.l. si fu' pluri' ff. de le.i.et an formata inq̄sit. offensus possit isistere ⁊ cōparere ⁊ illā ifirmare. bal. ꝙ sic ī aut. nunc si hr̄s. de liti gi. fz q̄d si offensus dic̄ iu dici nolo accusare: fz demū inq̄sitōe formata vult: an audiat̄. bald. ꝙ nō. in.l. accusatorē.ī.ij.col. C. q̄ accu. ⁊ in.l.ea q̄dē.ī pe.col. de accu. de quo. vltīo vide q̄ dixi in.l. senat'. p' bar. in.i.col. de accu. ⁊ vide bal. in d.l.ea q̄dē. in.xvi.col. ⁊ i vl. ⁊ vide gl. ⁊ bal. ī.l.i. de li. et eo. liber. ⁊ bal. in addi. spe. in.xxi.col. ī aut. abñte accusatore ꝛ hac̄ hermoditiū. vide īno. in.c. fz ī beato petro. de accusa. ⁊ q̄ hñt̄ in.l. libello rū. de accu. in.l. intra. de pub. iud. et ter. in. §. phibem'. ī aut. de collat. et dicit bal. ī. d.l. si q̄s in hoc. ꝙ dz differri inq̄sitio nō ꝙ veniat vl' venire possit accusator. vide bal. ī. d. l. edita. in. xxvij. col. in ver. quero. de edē. vbi q̄rit an possit cumulari. Et vltīo scias an accusator supueniens possit corā alio iudice accusare q̄ corā illo q̄ ia instituerat inq̄sit.

Si aūt extraneꝰ Hic est notādū ter. aduerte in isto. §. no. duo. Primo ꝙ marito supueniēs pēdēte ꝓcessu sup accusatōe inchoata ab ex̄neo p̄ferr̄ ex̄neo. Scđo no. ꝙ ēt marito supueniēte p' absolutōz secutā admittit̄. rō. q̄a suā iniuriā ꝓsequt̄r. ⁊ iō sufficit si doceat se ignorasse de p̄. ꝓcessu fz de p̄uaricatōe nō doceat vt ꝓbat̄ b̄ tex. ⁊ dixi ī.l. si cui. §. hisdē. s. de accu. ¶ Qp. s. đ sepul. vio. l. sepulchri violati. Rñ. ibi re' accusat' đēnat' fuit in p̄ iudicio et đēnat' soluit. iō alius supueniēs q̄ ꝓsequt̄r suā iniuriaz repellit̄ ne q̄s de eodē delicto bis puniat̄: b̄ v̄o in p̄ iudicio fuit absolut'. ¶ Ultīo ista. l. īducit̄ p dy. ad. q. ꝙ ichoata inq̄sitōe supueniēte accusatore añ latā sniaz cesset inq̄sitio!, istō tenet dy. ī. c. actū legitie. ex̄ de re. iu. li. vi. ⁊ ita hñt ēt q̄dā b̄ p eū. alij hñt p dy. in.l. in ꝓuinciali. s. de no. op. nū. et q̄dā hñt p eū in.l. pe. s. de suspec. tu. Ly. C. de accu. in.l.ea q̄dē. in fi. viđ tenere p̄dīm. p̄ia rō ē ista q̄ auxiliū ex̄ordiariū ē introductū cā adiuuādi ordiariū: vnū p aliō nō tollit̄. vt.l.i. §. p hāc. et ibi no. s. de rei vē. fz istud ē hmōi. g̃ ⁊c. rñ. et dico ꝙ illo casu ordinariū nō tollit ex̄ordiariū. s. ꝙ tū ad origine fz q̄tū ad executōz sec'. p̄ferr̄ eni auxiliū ordiariū: b̄ apparet ex notat̄ ī.l. cū in scđo. s. de iniu. rup. scđa rō quā pōit cy. est tal' q̄ sunt duo auxilia q̄ tēdūt ad eūdē effectū nō refert q̄l' fiat. vt l. gall'. §. si ei'. s. de li. ⁊ post. ⁊ l. cū fu'. de v̄. ob. rñ. deo dico ꝙ accusatio ⁊ inq̄sitio nō tēdūt[m] ad eūdē effectū fm opi. m'torz q̄ dicūt ꝙ p inq̄sitōz nō infamat̄ đēnat'. fm aliā opi. illoz q̄ dicūt ꝙ dānat' p inq̄sitōz īfamat̄ sic dānat' p accusatōz. rñ. vt statim p̄ie dicā. Tertia rō ē. qz. l. magis ꝓfidit de iudice q̄ pte. g̃ ⁊c. fz ad istā rōnē rñdeo ꝙ vbi accusator ē erit b̄ pl': qz erit accusator ⁊ erit ēt iudex q̄ pōt defectū accusatoris supplere. vt. l. ij. C. de aboli. ita ēt in p̄cedēti rōne vl' dicēdū ꝙ nō tēdūt ad eūdē effectū cū hēam' b̄ pl'. s. accusatorē ⁊ iudicē ⁊ sic rōnes cy. nō ob. dy. q̄re p' m'ta vlōr dicēdū sic. siq̄dē inq̄sitō est ichoata ad petitōz accusator[ſupueniēt[vel ad

vide bal. in.l. ea q̄dē. ad fi. de accu. et vide bar. ī.l. ea lege. ad fi. et ibi scripsi. et vide bar. b̄ v̄ sus fi. et an inq̄sitio dicat̄ remediū iudiciariū vel ex̄iudiciariū. vide bal. in.l. nullū. C. de testi. ⁊ in.l. vbi. C. de fal.

m Nō tēdūt. adde qđ idē voluit īno. in.c. cū dilecto. ex̄ de pur. cano. in gl. sua mag. in v̄. et dicūt quidā. v ide. s. l. pxi. §. si publico. v̄.

ei' instigatōz. vl' est ichoata accusatore negligente et retardāte[n] et tūc ſi admittit̄ accusator supueniēs ar. b'. l. ⁊. s. e. l. ij. in fi. ad b̄ facit qđ no. in spe. de inq̄sit. §. pe. v̄. pe. in fi. si vero ista nō possent oppōi accusatori supueniēti. siq̄dē accusator supueniēs ꝓsequat̄ suā iniuriā p̄ferr̄ vt hoc. §. et. l. si cui. §. hisdē. s. de accu. nisi iudex videat ꝙ accusator supueniat cā trāsigēdi aut colludēdi sup crimīe. vt. s. l. pr. si vero suā iniuriā nō ꝓsequt̄r tūc sil'r dico accusatorē eē p̄ferēdū pēdēte iudicio p illā rōnē. qz supueniēte ordinario auxilio cessat ex̄ordinariū. vt. l. in ꝓuincia. s. de op. no. nū. et qđ no. p dy. ī. c. actū legitime. ex̄ de re. iur. li. vi. nisi ⁊ b̄ apparet iudici accusatorē venire ad colludēdi vl' trāsigēdi sup crimīe. vt. s. l. pxi. et iō putarē in istis casib' ꝙ iudex licite possz de hoc iterrogare accusatorē an ītēdat illi accusatōni renūciare qđ erit forte fm statuta terrarū: et si b̄ reperit nō admitteret eū. vt. s. l. pr. p̄dicta vera de iure cōi. fz cū p formā statutoz q̄rūdā terrarū inq̄sitō fit auxiliū ordinariū: qz idistincte pmittit̄ iudici inq̄rere etiā nō ex̄ntib' illis causis q̄s dixi in.l.ij. §. si publico. s. e. tūc dicerē accusatorē supueniētē nō tollere inq̄sitōz p̄cedētē sic nec aliā accusatōz ltīme instituta. ¶ Quero re' pōt obijcere istā exceptōez ne p̄cedat̄ sup inq̄sitōe qz supuenit accusator. vt hac l. et. l. si cui. §. hisdē. s. de accu. fz an potit eā oppone re accusator. casus vidr ꝙ sic. s. l. pr. certe nō videt̄ dubiū q̄n iudex nollet admittere snp accusatōe. fz vt nra q̄ō sit dubia pōe inq̄sitōez fieri a capitaneo accusatōz porrigi corā ptāte. vñ ptās admittit accusatorē: vtrū ille accusator possit oppōere corā capitaneo ne ꝓcedat̄ sup inq̄sitōe. vr̄ ꝙ nō q̄si sua nō interfit cū sup accusatōe nō admittat̄. Primus puto°, nā si capitane' pr'. illū reū puniret: tūc obstaret illi accusatori exceptio rei iudicate. vt. l. sepulchri violati accusatio. s. de sepul. vio. ⁊ accusator ex sua accusatōe nō possz reportare smiaz. iō sua iterest. Idē puto ī indice ꝙ iudex ipe corā quo ꝓposita ē accusatio pōt oppōere alteri iudici inq̄renti ne ꝓcedat sup inq̄sitōe q̄n illa cā pēdet corā eo. iterest enī sua vt defendat suā iurisdictionē. vt. l. i. s. si q̄s ius di. nō obtēp. facit. c. si duo. extra de offi. or.

Iter liberas[p] Querit gl. q̄ est pena adulterij. est. C. eo. l. q̄uis. ⁊ aut̄. ibi posita. qđ est verū fm iura noua: fz fm iura antiq̄ est alia pēa. vt. l. si q̄s viduā. j. de q̄stio. ¶ Itē quero q̄ est pena stupri ⁊ q̄ incestus ⁊ q̄ lenocinij. dic vt in glo.

Filiusfamilias[q] No. ergo ex hac l. casum gl. q̄ est in.l. fi. §. necessitate. C. de bo. q̄ lib. ꝙ in public[accusatōib' fili' admittit̄ sine ꝓsensu pr̄is. vt b̄. ⁊. l. post legatū. §. si fili'. s. de his q̄. vt indi. et hoc tenet dy. qz in his q̄ publici nō erit illa accusatio publica fz p̄uata. s. domi. et fm eū tene mēti qđ etiā erit alia pēa stupr̄atis sclauā de q̄ ibi p eū. fz ius accusandi

Hō competit cuilibet de pp'lo.

Filiusfamilias. filiusfa. in public[iudicijs admittit̄ sine ꝓsensu pr̄is. verūtū aduerte: qz si esset verus seq̄ret̄ ꝙ de oī crimīe p̄uato de quo agit̄ crimīal' r fili' posset accusare sine ꝓsensu pr̄is. cū patri tūc nihil q̄rat̄ fz fisco applicet̄. l. agraria. de termi. amo. qđ est falsum nisi abñte pr̄e accusaret. vt no. in.l. lege coz. §. lex cornel'. s. de iniur. et nisi p̄ sit vilis p̄sona. l. fz si vn'. §. filio. e. ti. vñ dicidē in crimīe publico qđ in p̄uato. qz etiā p crimīe publi. pōt agi ciuil' r ad ītereſſe l. q̄ crimē. j. de falsis. vñ in publicis crimib' sicut in p̄uatis q̄ri pōt

et q̃rit' vsufruct⁹ pñi.fm ang.b.q̃ dicit se de fcõ ita obtinuisse. sz bal post bar.in.l.filij.de his q̃ fũt sui vl' alie.iur.dic̃ q̃ nõ req̃rit' ꝺsensus pñis:nisi ex forma statuti al's req̃rerel' alit' obligarel' pl' ex delicto fi/ q̃lib.⁊ vide dy.bal.ang.⁊ imo.i.l.fi.§.fi.de ✠.ob.i.l.quol'.la. ij.ꝺ nor.

Qui pu/ pillã.cer ta dote.adde bar.in.l.ticio centum.§.ge nero.de ꝺdi. et demõ.

s l.cũ pl'es. §.i.idem ibi bar.et and.ꝺ pñ'.in. c.i.de phi.feu.alie.

Si ami cis. post ea interfectus no.ꝺ faciẽtes tractatuz.vt q̃s occidatur vide.c.i.ꝺ ho micid.lib.vi.et pũit' manda/ tor sz homici diũ nõ seq̃t. vide q̃ dixi i.l sz sciẽduz.de paricidijs.et vide are.i tra ctatu suo ma leficioz.i ✠. exis florẽtie in ylti.q.

✠ Dicimus de iniuria.no. limitatõz ad l.q de crimie. C. de accu.et ad.l.illud. §. ad.l.aq̃l.⁊ vi de etiã bonã gl.et bart.ad limita.ꝺ.l. il/ lud.i. ꝺ.l. q̃ ꝺ crimie.et viꝺ bal.i.c.i. §.in iuria. de pa. iur.fir.q̃ dicit q si q̃s vul/ nerauit ali/ quẽ i vno ter ritorio.⁊ in a/ lio occiditur q vbiq̃z põt puniri. ✠y.⁊ ray. q i loco vulner/ in.l.i. C. vbi de cri. ⁊ vide oino bal.i.ꝺ.§. in/ iuria.ad limi tatõz notatoz i.ꝺ.l.q̃ de crimie.⁊ qꝺ ꝺsuluit do.fran.de are. apꝺ fer/ rariã. vt hẽs recitatũ p moder.i.l.si familia.de iur.om.iud.

✠ Cotumax.si aliq̃s ẽ ꝺtumax i loco homicidij põt pũiri in loco tra/ ctat⁹.⁊ viꝺ bar.i.l.sepulchri.de sepul.vio. ✠ Dare auriliũ. de p/ fiate auxiliũ ⁊ fauorẽ. vide bar.in.l.furti.§.opẽ.ꝺ.de fur.et in.l.q̃cun q̃s.ad.l.iul'.maiest.

Iples.§.socer.iste.§.hz tres no.itellect⁹.et de ei⁹ intellectu vid e late p bal.et moder.i.l.luti⁹.solu.ma.⁊ ibi ro.⁊ p bal.⁊ imo.in.l. si mulier .e.ti.et ibi dixi. a Se accusaturũ.adde.c.licet. fm mo der. de accu. b Nõ lucrat'.no.q̃ marit⁹ nõ accusans nec se iscri bẽs accusatõi de adulterio sz simpl'r accipiẽs de adulterio nõ debz lucrari dotẽ. bal. ꝺ ⁊ ibi p imo.in.l.cum mlier.ff. solu. ma.et viꝺ ro. i.l.luti⁹.e.tit. et sic ꝺ bar.ẽ cõis opi. dic vt p alex. i. l. cũ mlier. sol'. matri.

c Quidã nõ cõputãt'. viꝺ bal.⁊ imo.i.l. penl'.§.ad cri mẽ.i.x.carta. i.vij.limita.§ ꝺ publi.iudi. vbi vide bar.

d Seraginta. dari die feriato. vide q̃ dixi p⁹ bar.in l.i.§.nũciatio de oper. no. nũ.et in.l. nec q̃cq̃.§. ꝺ pla no.de offi.p/ cõ.⁊ no. bar. in.l.diuus.§. de feriis.⁊ vi de gl.i.l.ij.§. si q̃s i ius vo. nõ ie.et bart. ⁊ bal.i rub.ꝺ in ius voc. et bal.i.l.i.v. q. q̃ admit.cum his q̃ hẽs in dict̃ locis.et gl. et bal.i.l. iure.C.e.s. de adult'.al's de in ius vo.per bar.⁊ gl. i.l.i. in ✠. cõpellẽ di. §. ꝺ feriis et bal.i.l.fi.C ꝺ feriis. ⁊ est ter.in.c.placi ta scl'aria.xvi q. iij. ⁊ dicit no.bal.in. ꝺ. l.i in. v. opp. C.q̃ admit.q̃ sola oblatio libelli. possit fieri sed si vl/ tra oblatõez req̃rerel' vl' fieret aliq̃ petitio p quã petat' aliq̃d dari nõ pt illꝺ fieri ⁊ itelligẽ q̃ libell⁹ põt dari die feriato ipi iudici:nõ aũt pti. vt tenuit post.quẽ refert do.anto.p⁹ imo.i.c.ij.ex de dila.⁊ vide bal.i.l.ij.C. ꝺ sac.san.ec.⁊ i.ꝺ.l.i.C.q̃ admitti.et hẽ rõ forte est: q̃ datio libelli nõ hz vim litis ꝺte.⁊ sic alicui⁹ principij.l.libert⁹ aduersus.cũ ibi not. C. de in ius vo.⁊ no.gl.⁊ imo.i.c.fl.ex de iud. et faciũt ea q̃ hñt' in. c.i.

delit.ꝺte.adde gl.in.l.i.in ℵ.appellādi.§.de ferijs.quā ad ℬ a.legat spec.i ti.de lib.ꝺce.§.videam⁹.circa pn̄.adde ꝙ executio fnie bn̄ pōt fieri die feriata ob hoim reuerētiā.vt i.d.c.fi.de iudicijs.¶Quid añt tē poze feriarū repētinarū.ío.an.in.d.c.fi.⁊ ꝙ sic.in ℑnūi vī gl.i cle.sepe ꝺ ℵ.sig.quā ad ℬ alleg.do.anto.i.d.c.fi.quā ibidē vī seq́ ímo. i ferijs ℵo i honoꝛē dei ⁊ idē feꝛi. ꝺ senis suo consilio exxrix. ſz circa ℬ víꝺ bo. díſtin. 10. an. in addi. spe. i ti. de lib. ꝺce. §. nūc restat. alꝫ nūc dicē dū. ℵ. xxv.

e ¶Defūcto. opp.§.no.ꝙ ꝫ marit⁹ pꝛo bet vxoꝛē ad ulterasse tasſi filꝫ nat⁹ i matrimonio cen seꝛ nat⁹ ex eo dē pꝛe. et ita alle. oldra. i. l filiū. ꝺ his q̄ sūt sui. ⁊ bal. in rub. C. ꝺ p ba. i vl. col. et bal. i. l. si vicinis. C. ꝺ nup. ⁊ sin. fm bal. in. l. si a mſe. ꝺ suis et legit. q̄ etiā ita decidit bal.

f ¶Mlier fama excusat. fama publica excusat a dolo. fac̄ tex. no. i. l. illꝺ. de lib. cau. ⁊ no. bar. in. l. cū q̄ daz. §. qꝺ ꝺz. de acq̄. here.

g ¶Ream. q̄ dā reliq̄t fratꝛib⁹. ¶Ꝺ relinq̄ns. frib⁹ si eū sepeliuerint si se occiꝺit: ita ꝙ nō p̄t sepeliri in eccl'ia debēt frēs nihilomin⁹ hꝛe relictuz. Contra hāc ꝺclu. barto. deꝛmiat cuman⁹ p tex. illū i. l. cū tale. §. falsaz. de ꝺdi. ⁊ de. i. ij. rñ. ad de qꝺ no. bar. i. l. apꝺ iuſ. §. fi. de le. i. de hac. q. p bal. i. l. i. de īſti. et sub ſti. sub ꝺdi. fac. i. xi. q. ⁊ ímo. i. l. i teſtꝺ. la. ij. ꝺ ꝺdi. et demꝺ. et ibi bar. facit. l. q̄ sub ꝺdit. §. quoꝺ. de ꝺdi. īſti. q̄ vī ꝺ rapha. et vide bal. in. l. si q̄s ad declinādā. i vl. col. de epi. ⁊ cle. in si'i. q. et i. l. i. de his q̄ no. īfa. alꝫ de his q̄ pene no. i vl. col. no. p ino. alꝫ p ímo. i. c. fili⁹. de testa.

Hec verba. ⁊tra hoc. vide bar. i. l. nō solū. §. si marito. §. de iniur. et in. l. ſz si vn⁹. §. i. e. ti. ⁊ bar. in sua. q. q̄ incip. bernard⁹. de turdeto. in p̄ dubio. ⁊ bar. i. l. trāsigere. i fi. de trāsac. ⁊ bar. i. l. i. de ser. fug. et i. l. i

intestatus decedere q̄tum ad illam tutelam: tūc secus. ar. l. cancellauerat. §. de his que in testa. delen. et quid in dubio collige ex ibi no.

¶Istā. l. inducit dy. i ar. ad. q. vos

Querītur scil̄ꝫ q̄ si aliq̄s ℌbit spōsalia vel mr̄imoniū cū mioze. xij. ānis ea pubescēte tacite mr̄imoniū ꝓfirmaꝛ. vt. l. si vxoz. §. si mioꝛi. j. e. ſz pōe ꝙ spōsus añq̄ puella pficeret. xij. ānos duxit aliā vxoꝛez q̄ ē mortua. q̄rī an illa puella pubescēte mr̄imoniū recōualescat. ¶Dy. ꝙ nōqz illud est verū si spes pr̄imi mr̄imonij nō fuit finita. p q̄ fac̄. §. ꝺ ꝺdi. ob cau. l. ꝙ fui⁹. ⁊ qꝺ ibi no. ſz p secū dū mr̄imoniū fuit spes pr̄imi mr̄imonij finita. ℬ ergo nunq̄ recōualescit. vt l. q̄ res. §. areā. §. de sol. ita deteꝛmiat dy.

¶Ꝺp. §. e de ven. in poſ. mit. l. an

Defuncto. tepe. Rñ. vt plene no. C. de fal. l. i. et. §. de car. edicto. l. i. §. pe.

¶Vxoꝛ nō repudiata nō pōt de adul

Volenti. terio acctusari. ℌ. ꝺ. ¶Ꝺp. j. e. l. vim passam. §. nupta. ℑo. vt ibi. ℑcōꝺ op. C. e. l. q̄uis. ℑo. q̄ꝺā ꝺicūt ꝙ ibi loq̄tur i certis pſonis. alij ꝺicūt ꝙ ista p illam coꝛrigit. q̄ꝺā alij ꝺicūt ꝙ illa fm istā ꝺz itelligi. ℬ ēp⁹ mr̄imoniū sol utū. ⁊ ꝙ ibi ꝺicit ꝺnubia ꝺz itellígi scꝺa ℑcta. tene quā vis. ¶Item op. in auc̄. vt lice. ma. ⁊ auie. §. q: ℵo pl'imas posita C. e. auc̄. nouo iure. ꝺic glo. p ullā auc̄. coꝛrigit ista. l. q: ēt ꝺstāte mrionio de adulterio p̄t accusari. vt ibi ꝺz

Licet ei ¶Adultera scꝺo nubēs nō pōt accusari nisi pr⁹ ꝓuicto adulterio. ℌ. ꝺ.

Mulier ¶Dic. §. est notād⁹. fama excusat fa dolo: nisi habuerit oꝛginē ab eo q̄ ꝓpt famā se vult excusare. ℌ. ꝺ. iste nota. §. ¶No. ex isto. §. ꝙ fama publica excusat quē a dolo. p ℬ fa. l. i. i fi. §. ꝺ arbi. ⁊ qꝺ ibi no. ⁊ ad. l. faui. de plagia. l. si plagij. tñ ad ℬ vt fama ℬ quē excuset víꝺz reqꝛere ℬ. l. duo. p ꝙ fama ista lōgo tpe fuerit. vt ℌ. ibi. lōgo tpe ⁊c. et gl. ꝺic. i. vel. x. vl'. xx. ānis. ℬ añt q̄to tpe ꝺebeat durare fama ꝺicā. j. de qō. l. de mioꝛe. §. toꝛmēta. tetigi vobis ℬ āno i. l. labeo. de suppel. leg. tñ q̄tū ad pposituū spectat q̄to tpe mlier ꝺebeat exspectare viū. ꝺic plene. C. de repu. auc̄. ſz hodie. scꝺo vī reqꝛi ad famā ꝙ nō sit fama ꝓcurata seu īmissa ab eo q̄ ꝓcurat eā: ſz ꝺz esse īmmissa ab alijs pſonis fidedignis. vt ℬ ꝺic. ꝺicā in. ꝺ. §. toꝛmēta.

¶Nō víꝺz i culpa q̄ ꝺimittit eā quā reti

Ream. nere nō pōt: vt ℌ. ꝺy. īduc hūc. §. ad. q. q̄ ꝺā reliq̄t frib⁹. ℑpꝺicatoꝛib⁹. c. si eū sepelirēt i tali loco i eccl'ia. ille occidit seipm. vl' ē rept⁹ excōicat⁹ ita ꝙ nō pōt sepeliri i sacro an frēs ꝺebeāt hꝛe legatū ꝫ ibi eū nō sepeliāt. ꝺetermiauit ꝺy. ꝙ sic cū facto defuncti et ei⁹ culpa hoc acciꝺerit. vt hic. nec ob. ꝙ nō sit īpleta ꝺdicio sub qua legatū est relictū: qz illa ꝺdicio est impossibilis q̄ legatū nō viciat. vt. l. ob tinuit. §. ꝺe ꝺdi. et demō.

de sentē. ⁊ bal. i. l. nō iō min⁹. de accu. et in. c. si q̄s decesserit. si ꝺ fen. fu. ꝺtro. inc̄ ꝺo. et agna. et bal. in ti. de pa. ꝺstā. i ℵ. opiꝺoni. et bal. in l. q̄ sepulchꝛa. C. de sepul. vio. et vide bal. in. ꝺ. l. ſz si vnus. et ange. in. l. iij. §. si ꝓcuratoꝛ. qꝺ quisq; iur.

¶Item vxoꝛ. accessus ad ꝺcubinā. no. ꝙ ꝫ hñs coitū cū ꝺcubina soluti nō possit accusari ab eo q̄ eā tenet: hoc tñ fallit: nisi esset ꝺcubina pſoni p ístuz ter. not. adde tñ ꝙ in ista cā exhꝛda tōis est si filius cōcubuit cuz ꝺcubina pr̄is vl' eꝫ. §. aliꝺ quoq;. i auc̄. vt cuz de appel. cog. ⁊ no. plene i c. q̄ntuallis de inꝛeiu. Et q̄ pēa sit rapienti p vim me retricē vt ea; p vim cognoscerēt ea potiri possit. vi de ter. in. l. ve rū. el. ij. ꝺ fur. et no. mathe. i suis not. ctis not. cy. ¶Quid añt ꝺ eo qui ꝺgnoscit fuā. vide in. l. pe. j. eo. ⁊ l. miles. §. pe. eo. ti. et vide q̄ ꝺixi in. l. int̄ liberas. §. e. ¶Quid in hac rē cū famula libertina. vide in l. q̄ adulteriū. et ibi glo. et bar. C. e. ⁊ q̄ꝺ si pa tronus coeat cū ācilla seu sclaua. vtuz ex hoc sit pse cuta libertas. vide q̄ hac tē. vide q̄ hanc bes i. l. sed si

h ¶Hec verba lra hec verba ptinēt ad eum q̄ suasit: et sic īnuit ꝙ ille q̄ suasit vl' māduit ⁊ fieri fec̄ teneꝛ ex ꝓpꝛia verboꝝ significatōe nō ex īterptatōe. ¶Cōtra hoc ꝫ op. de. l. i. §. deiecisse. §. de vi et vi ar. vbi ꝺz ꝙ ex interptatōe teneꝛ ille q̄ fieri fac̄. ℑo. ē ista q̄nq; ℵba legi sūt scripta i rez. tūc p ꝓpꝛiā significatōz cōpꝛehēdit ēt eū q̄ fecit fieri: vt ℬ. ꝺicit eſſi adulteriū stupꝛū ve factū iudex nō īpunitū relinq̄t. ⁊ sic. l. respexit factū et factū punit. q̄nq; ℵba. l. sūt scripta in pſonā. ℵbi gra si q̄s vim fecerit tunc ille q̄ vim fieri fecit nō ꝓpꝛie fac̄. sed ex īterptatōe. vt. l. i. §. deiecisse. §. de vi ⁊ vi ar. hanc diſtinctōz fac̄ tex. i. l. ant q̄. §. fi. §. qꝺ vi aut clā. iac. ꝺ are. tetigit hoc i. l. si fuū. §. amouisse. §. de acq̄. here. ¶Item no. hūc tex. i eo ꝙ ꝺic si iussit. et sic īnuit ꝙ suasio facta etiā ei: q̄ alꝫ erat factur⁹ veniat puniꝺa. qꝺ ꝺicā in. l. nō solū. §. si mādato. §. de iniur.

Vxoꝛ. ¶Circa pr̄imū rñsuz no. ꝙ accesſus ad ꝺcubinā alteri⁹ ē punibilis q̄n illa ꝺcubina ē talꝫ q̄ nomē matrone hoc ē hōeste mlieris nō pꝺebat. vt qz erat ꝺcubina pſoni sui. alꝫ ē coit⁹ ipunit⁹ sic in alia meretrice: nisi pōas ꝙ violēt fuerit fact⁹ coit⁹. ¶Querit gl. vtrū isto casu pſon⁹ possit accusare de adulterio vl' de stupꝛo. q̄ꝺā de adulterio. alij de stupꝛo. ⁊ hoc puto verū: qz adulteriū ꝓpꝛie cōmittit in nuptā. vt. l. inc̄ liberas. §. i. §. e. ¶Venio ad secūdū rñsum ꝺz ℬ mlier fiue iusta fiue iniusta. ¶Quero q̄lit̄ itelligat de muliere iniusta. glo. ꝺat tres expositōes ⁊ q̄libz est bona. tñ aduerte: qz fm tertiā expōnē fm quā expo nit̄ iniusta. i. nō legitīa. ꝺic ꝙ nō posset accusare iure mariti ſz iure exnei. vt. j. pr̄i. §. ¶Venio ad tertium rñsuz: ꝺz ℬ ꝙ vir q̄ hz vxoꝛē q̄ fuit vulgar' p̄t accusare de adulterio. §. C. de adul. l. q̄ adulteriū. ⁊ l. si ea. gl. ꝺat ℬ tres[k] ſo. vna ꝙ ibi nō erat vxoꝛ et ista cōit teneꝛ ibi. aliā ſo. pōit ℌ. ⁊ ℬ plꝫ: ⁊ mlti doc. tenēt ipam ꝙ ibi loq̄tur i ea q̄ lz eēt vxoꝛ tñ ꝓstante mr̄imonio erat meretrix. ℬ loq̄tur i ea q̄ iā fuit meretrix tñ fcō mr̄imonio īcepit eē hōesta mlier. ¶Ultimo no. ex hoc tex. in fi. ꝙ ea q̄ semel fuit vulgar' ſi postea stat īnupta sine viro accesſus ad eā est impunit⁹ fm hoc ꝺelictū remāet ipunitū. ¶Ad qꝺ opꝺ gl. ꝺe. l. ita. vulnerat⁹. §. ad. l. aq̄l. ℵ. ꝓpt vilitate vite: ꝺelictū hic habeꝛ p nō ꝺelicto.

Diuus. ¶No. ꝙ ꝺic neqz spes ad id qꝺ plies ꝺi xi'. nā plies in instro ꝺz remisit offie ius qꝺ hēbat et hꝛe spat. q̄ꝺ ē ꝺictū spat. certe spes pꝛo pꝛie ꝺz ex aliq̄ cā ꝺe pñti. vl' q̄ hēbat ꝺepēꝺētiā ꝺe pñti. sec⁹ si nō eēnt ℑcta spōsalia. nā tūc nō ꝺice reꝛ spes mr̄imonij. vt. j. e. l. §. si q̄s vxoꝛē. p hoc. l. ꝙ seruu⁹. §. ꝺe ꝺdi. ob cau. p hoc optīe in. l. i. §. ꝺe sta. lib. vñ illa verba remittit omne ius qꝺ hz vel hꝛe hac. §. si liberta. §. de in ius voc.

k ¶Glo. ꝺat ℬ tres. vide glo. et bar. i. l. si ea. et. l. q̄ adulteriū. et vtrobiq; gl. not. et i. l. si nullū. C. e. et ibi bal. et vide io. an. in rub. ꝺe iniur. et ꝺā. ꝺato. i addit. spec.

l ¶Diuus. plies ꝺixi. vide bar. i. l. q̄ rome. §. duo frēs. i. vij. col. §. ꝺe ver. obl. et bal. i. l. pactū. i. iij. col. ꝺe colla. et bar. i. l. p⁹ emancip. §. i. ꝺe lib. leg.

m ¶Hz si ea. sufficit te ꝓbare. ¶No. ꝙ ad ꝓbādū ꝙ aliq̄ sit vxoꝛ suffic̄ ꝓbari ꝙ habebaꝫ ⁊ tractabaꝫ vt vxoꝛ et vide angel. i. l. i. ꝺe q̄stio. et no. i. c. illꝺ. ꝺe pſump. et bal. i. l. nō ignoꝛet. in. iij. col. q̄ accu. ⁊ i. l. si ei⁹. C. eo. et bar. i. l. in ꝺcubinatu. iu pr̄im. et ibi glo.

de cõcubi.in auk.p instrm dotis ꝓbet mrimoniũ.vide bal.ī auk. si qs in aliquo.ī.ij.col.C.de edẽ.et pe.de ancha.q̃ seq̃tur bal.ī de.i.de ꝓba. et vide io.an.in.c.ex tenore.q̃ fi.sint le.et qõ no.bal.in.l.filiũ. de his q̃ sunt sui.et vide ino.ī.c.veniẽs.de ver.sig.et vide ro. in nota. suo. liij. et bal.i.l.neqz sine.C.de nup.et bar.in dispu.sua incip. q̃dã his filiuz naturalẽ ꝛc. nã instrm nõ fit pncipalr super mrimo nio.ꝛ lz vir ꝛ vxor inuicem se appellent nõ ꝓbar ple ne mrimoniũ lz illõ ꝓsuma ter.c.illud. ꝺ ꝑsip. ꝛ ibi b ide tenz ber. bost.ꝛ io. an. Sz q nõ ꝓ beꝛ p verba enunciatiua mrimonium nec p aliquã possessionem mrimonij. tz ino.ī.c.ex pte de resti. spo. et bal.in.l.nõ eplis. in vlt. col.de ꝓbat. et bal.ī.l.ij.ꝺ fur.als ꝺ ser uitu.ī.xix.co lū.ī ij.nūc de q̃nto pncto. et i.l.ij. ad fi. de execut.rei iu.et in.l.i. in vlt.col.de pri uil. do. et ad ꝓbandũ mri moniũ an ste tur iuri ciuili vel canonico vide bal.in.l. et fi ꝺ. C. de nup.vide bar. in.l.filiuz. de his q̃ sũt sui vl alie. iur. q̃ lic aũt ꝓbeꝛ ocubinatus. videl auk.de rẽ.ꝛ semi. § ꝑsideram?.ꝛ bal.in.l.ij.de lib. et posth. in pn̄.

Sed si ea sperat debẽt intelligi habere sperat.s.ex cã de pnti: qõ tene menti:et hoc pluries cõsului.

¶ No.qñ accusas aliquẽ de adul terio:ad b vt ille pniaꝛ de adulterio sufficit te ꝓbarem q̃ illa mulier hẽbaꝛ et tractabaꝛ vt vxor.nõ enī req̃riꝛ q̃ sit vxor vere. et hº qñ accu sas iuꝛ exnei.sz si vis accusaꝛ iuꝛ mariti:oz te ꝓbaꝛ q̃ vere sit vxor:alꝫ nõ potes accusaꝛ iuꝛ mari.ita di cit iste tex.quẽ tene meti.tñ aduerte eoipo q̃ ꝓbas q̃ ipa hẽbaꝛ ꝛ tractabaꝛ vt vxor ꝑsumiꝛ vxor. vt.l. in libere.ꝑ.de ritu nup.et.l.in ocubinatu. de ocu. si ergo ex alia pte.s.ex pte accusati rei fieret pbatio ad ꝓbãdum q̃ illa nõ poterat esse vxor nõ releuat q̃n ꝺenetur de adulterio.sed debet ꝓbare q̃ non tractabaꝛ nec habebaꝛ vt vxor:et hoc ꝓbato reus absolueꝛ:vnde scias facere articulos tã ad ꝓbãdũ adulteriũ q̃ ad defensionẽ.qõ tene mẽti.

Iudex. ¶ Elides ergo q̃ exceptio lẽocinij aggra uat maritũ nõ mlierẽ releuat:qõ ẽ verũ pr nomẽ rei receptũ iter reos.vt vidistis.ꝑ.e.l.ij. ℣. si publico.ante nomẽ vero receptũ inꝛ reos ꝺico q̃ exceptio lenocinij repellit maritũ ab accusando nõ tñ mlierẽ liberat.vt videbitis.j.l.pr.℣.i.et.l.si mari tus.℣.pscriptiones.j.e.ti.et ibi ꝺicã.

Si qs vxorẽ sct iure mariti optet q̃ tẽpe adul terij cõmissi eẽt marit?.ꝛ iõ sic ꝺeberet põi in libello q̃ tpe cõmissi adulterij erat ei? vxor. ¶ Scõ ꝺo. q̃ ofirmatio seq̃ns nõ opaꝛ: vt de tẽpe aũcedenti ꝓsit accusare.ꝺ hoc faĉ.l.si qs plane. sz rñdeo ibi loq̃tur de ea q̃ ab hostib? ẽ reuersa.et sic fictio post liminij fingit eã retro fuisse in ciuitate:sz in istis tri bus pximis casib? loq̃tur qñ fictio nõ vendicat sibi locũ. ¶ Cõtra hoc op.et nõ vr bñ ꝺictũ.nã qñ ocu bina nupsit amasio retro fingiꝛ fuisse vxor ꝛ filij le gittimãꝛ.vt isti.ꝺ nup.℣.fi.et.l.pe.ꝛ aũpe.C.ꝺ natu. li. Sol.ibi trahiꝛ retro quo ad ltimatõz liberoz nõ quo ad alia. ¶ Itẽ op.ad ỹsuz vl in filia ratihabi tio seq̃ns retrotrahiꝛ.vt.C.ad mace.l.fi. g̃ ꝺensus pris ꝺz retro trahi. Rñ.illa regla q̃ ratihabitio re trotrahaꝛ loq̃tur ī his q̃ noie nro gesta fũt. sz h mri moniũ ỹctũ p filiã noie pris nõ fuit ỹctũ.vñ illa re gula q̃ ratihabitio retrotrahiꝛ ad hũc casũ nõ poꝛ rigiꝛ.vel aliꝛ ratihabitio retrotrahiꝛ:verũ est exti bus reb? itegris[n].sec? si alia mutatio supuẽit. ar.l. bonoꝛ.ꝑ.rẽ ra.ha.et hoc īducit ꝺy.ī ar.ad.q.[o] si qs feĉ pacẽ ꝓ se ꝛ suis cõplicib? ꝛ seq̃cib?:demuz vn? et cõplicib? fuit offẽsus añ q̃ ratũ hꝛet q̃ ratihitio seq̃ns nõ poꝛrigaꝛ ad delictũ cõmissuz añ ratihabi tionẽ.hoc nõ examio mõ. ¶ Ultio volo[p] vos scire vnũ:aliq̃s accusauit aliquẽ q̃ ꝓvim cognouit q̃ꝺã mulierẽ q̃lr ꝺz verba ỹcipe.vidi quosdã q̃ sic ꝺixeꝛt q̃ cognouit talẽ violenꝛ:certe nõ bñ ꝺicꝫ qꝛ verbuz violẽter põt itelligi actiue ꝛ passiue. nã põt itelligi q̃ feĉ violẽter.vl̃ qꝛ feĉ vim mulieri.vl̃ qꝛ passus fu it vim ab ea.nã ista noia verbalia pñt itelligi acti ue et passiue.vt.l.filiꝰ.ꝑ.de testa.et.l.ij. et ibi no.ꝑ.ꝺ duo,re. Idẽ si ꝺiceret cognouit talẽ ꝓviolẽtiã:ideo si eo tẽpe.de elec.ī.vi.ꝛ in cle.de rescri.vbi ꝓ scri. ioh ꝛ addeq̃ si q̃s apponat custodes q̃ ꝓ custodiã lõgi tpis intellig eꝛ mãdatũ custo diẽdi iterueniss e.l.si filiꝰ.C.de peti.here.ꝛ ibi bar.ꝛ.l.q̃ ī aliena. ℣. sz si nõ adduxerit.de acq̃.her.et ad bar.ꝺ vide cy.et bal.ī.l.i.C.ꝓ q̃s ꝓ so.ang.ī.l.i.C.de acq̃.pos.et vide ad pdicta ang.ī.l.si ego. ꝑ.ꝺ neg. gest.postiac. de are. ibi in addi.

debet ꝺicere in libello exꝓesse q̃ talis cognouit ta lẽ passam ab eo vim in cõmittẽdo adulteriũ.vt ꝺici tur hic et.l.vim passam.j.eo.

Si minor[q]. ¶ No.q̃ illa q̃ est mioꝛ. xij. ãnis excrescẽdo penes maritũ ī etate le gitima icipit esse vxor.qõ itellige nisi spes spõsalio rũ esset soluta.vt ꝺixi.ꝑ.e.l.miles.℣.q̃rebaꝛ. no.tex. in fi.ibi aboleuit eñ ꝛc.

Idẽ dicẽdum cusat ꝛc. No. tex.ibi. secundo enim ac

i Scuiꝰ ope. No.ergo q̃ isti mãdato res istarũ pactionũ illici tarũ tenentur eadez pena qua tenenꝛ ipsi facientes.qõ tene menti.

Si vir. ¶ Elides ergo q̃ lẽocinũ mariti nõ excu sat mulierẽ.lz ista exceptio repellat mari tũ ab accusando si oppõaꝛ añ nomẽ rei receptũ inꝛ reos.ꝛ ex b ꝓz q̃ ista exceptio ẽ ꝺilatoꝛia nõ pẽpto ria lz gl.ꝺicat ỹctũ.j.l.pr.℣.pscriptões.ꝛ ibi ꝺicã.

Iure mariti mariti teneaꝛ de calũnia.vt. C.e. l. q̃uis.et.l.iure mariti.ꝛ.l.auxiliũ.ꝑ.de mino.gl. dat plꝛes so.bꝛeuiꝛ iũ ge pxima cũ vltia et erit vera. aut accusat post.lx.ꝺies.et tũc teneꝛ de calũnia maritꝰ qꝛ nõ accusat iure mariti sz iure exnei.vt.l.miles. ℣. seraginta.ꝑ.e.ti.aut accusat ifra.lx.ꝺies.ꝛ tũc nõ te neꝛ de calũnia ꝓsumpta:vt in ỹctis.sed de euidenti calũnia bñ teneꝛ vt hic. ¶ Quero qõ pviilegium ꝺz paꝛ et maritꝰ. ꝺic vt in glo.et bene.

s Imaritus[r]. Tene mẽti istud pxin. q̃ñ duo hñt eq̃le ius:et est lo cus ꝓoccupatõi si vnꝰ ipedit? est ipediꝛ socius.ita vi ꝺes ꝺ qõ ẽ notãdũ.q̃d g̃ ꝺices ī ciuitate ista ptãs ꝛ capitaneꝰ q̃libet ꝺz eq̃lẽ iurisꝺitiõz ī maleficijs ẽ ne loc? ꝓoccupatõi. Itẽ in q̃busdã terris vidi vt pisis q̃ duo ꝺñi hñt iurisꝺitionẽ: videlz vt ille q̃ ꝓoccu pauerit ille sibi ꝓeat cognitõz de maleficijs.vacãte ergo officio ptãtis hic poterit ne ꝓoccupare capi taneus.hic videꝛ tex.esse q̃ nõ.cogitabiꝛ tñ.

Legis iulie. Aut est abñs cã reipublice et in aut fuit abñtia ꝓcurata et sibi nõ ꝓdest alꝫ ꝓdes set vt ỹ eñ nõ ꝓcedaꝛ.scõ casu põt ỹtra eñ ꝓcedi vt ꝺ ꝺz.et ꝺ est vna de alꝛ.q̃ pñt fieri ꝓ excusatoꝛem vt dixi in.l.pe.℣.ad crimẽ.ꝑ.de pub.iud. Itẽ no.[s] ī hac.l.aliꝺ est quẽ eẽ abñtẽ.aliꝺ est vice abñtꝫ habe ri vt ꝺ.et aliꝺ ẽ meretrix.et aliꝺ est hñs loco meretri cis.vt.l.meretrix.j.de ver.sig.et aliud ẽ remissio:ali ud est vice remissiõis hñs.vt.l.ꝓtoꝛ.℣.i.ꝑ.de ope.no. nũ.ꝓ ꝺ.ꝑ.de suis et legi.l.i.in pxin.et sic faĉ ad.q.q̃ aliꝺ est quẽ esse ciuẽ aliꝺ loco ciuis hñs. Aduerte in his q̃ sunt facti vere.aliꝺ est tale esse.aliꝺ est haberi ꝓ tali vt hic.aliꝺ ẽ eẽ abñtẽ.et aliꝺ haberi ꝓ abñte vt ꝺ ꝺz.nõ enī posset facere lex q̃ ille q̃ est pñs esset vere abñs.sz ꝑt facere q̃ hẽaꝛ ꝓ abñte.vt.l.in bel lo.℣.facte.j.de cap.et postli.reuer.sz ī his q̃ sunt iu ris idẽ est eẽ tale vl̃ haberi ꝓ tali:nisi rõne ỹrietaꝛ aliꝺ ꝺicaꝛ.exẽplũ qõ vi ꝺ.ꝺicꝫ statutũ q̃ filia nupta

o Ad.q.faĉ gl.ī.l.i.℣.de ie cisse.ꝺ vi ꝛ vi ar. adde bal. in.l.fi.ad ma ce. et q̃ ꝺican tur seq̃ces et cõplices. vi de tex. scõm bal.sin.ī.l.vni ca.C.si rec.p uin.ꝛ ibi bar. ad.q. ꝺ q̃ per bar.hic. vide pau.de ca.ī.l. bõz.ꝑ.rẽ ra. hab.ꝛ q̃ ꝺicã tur cõplices et q̃ seq̃ces. vide q̃ scripsi in.d. l.vnica.

p Ultio vo lo. adꝺ bar. ī l.ij.in fi.ꝑ. de duo. reis.ꝛ ī l.scio quosdã ꝑ. dema.test. et ꝓ ꝺ faĉ gl. in.l.i.ī pn̄. gl. i.C. de pcur.

q Si mioꝛ. quõ aũt pu niaꝛ q̃ puellã mioꝛẽ.xij.an nis defloraꝛ uit. vide bal.ī l.si qs nõ ꝺi cã rape. ī vl. col. de epi.et cle.ꝛ io.an.in c.i.de despõ. ipu.ī.vi.i no uella.

J marí tus.adꝺ c.si duo.de ꝓ cur.ī. vi.ꝛ qꝺ hẽs in.l.ij.de ver.ob. adde bar.ī.l.studẽ tibꝰ.ꝓ illum tex.de offi.ꝑ fec.vig. et an ge.in.l. si va cãtia. de bo. vac.li.x. ꝛ qꝺ no. bar.ī.l.ij.

t ¶ Rñdeo.vide bar.in.l.ſi is q̃ p ẽptore.de vſuc.⁊ bal.in.l. ſi nõ ſpãli C.de teſta.et bar.i.l.deo nobis.de epi.⁊ cle.p iac. de bel.ĩ auſ.q̃. mo. na.effi.ſui.ĩ ſua diſputa.et qõ no.bar.i.l.iij.§.ſi emãcipat⁹.ff. de õta. ⁊ bal.i.l.ſi rufin⁹.de teſt.mili.nã tale ſtatutũ nõ facit quẽ hñi p ciue q̃ ad originalia.de quo vide bal.in auſ.et oino.C.ne vxor p marito.et vide bal.i.l.ſi

ue poſſidetis de pba. bal. in.l.pignus. in.vij. col.de pig. dic etiaz bal. ĩ auſ. ad hec. de vſuſ. q̃ ſtatutũ dicens talẽ haberi pro ciue originario de notat fictionẽ. nõ aũt veritatẽ.⁊ dixit bal.i.l. ciues d̃ app.q̃ appellatõe ciuium nõ veniunt niſi ciues originarij nõ ciues ex priuilegio: vbi agit de odio ſecus ſi de fauore. bal. i.l. q̃ in adoptiuis.§.in filio in princ.dixit q̃ ille ordo q̃ ſeruaſ in officijs in ciuitate originis ſeruaſ etiã ciuibus ex priuilegio. adde tex.⁊ ibi bal. in.l.i.C.ad. l. iuſ.maieſt. et bal. in. l. oẽs ppli.in penſ. col.ff.de iuſt. et iur.et quis dicaſ pprie ciuis: vel de pria.vidõ bal. in.l.ſi nõ ſpeciali.ĩ.iij.col. d̃ teſti.⁊ bar. in.l.iij. §. hec verba.de negot.geſ.⁊ do. anto.in. c. ex parte. in pri. de ſpon.

v ¶ Si negauerit. op. de l.iij. Ad hoc vide gl. ⁊ qõ no.ibi in.l. iuriſgen.§.ſi paciſcar.ff.d̃ pactis.

x ¶ Dicit ſpe

in oib⁹ habeaſ vt ſui iurſ. Ego dico q̃ iſta eſt vere ſui iurſ: qr ſtatutũ p̃t hoc facere. vt in auſ. oſti. q̃ de dig.p totã oſti.et in auſ.ſed epalis dignitas.C. de epi.⁊ cle.et idẽ dico ĩ oib⁹ q̃ ſunt iurſ. vbi lex dic q̃ factũ habeaſ p nõ facto: qr vere nõ ẽ factũ quo ad id qõ iuris ẽ: qr obligatio nõ naſcit. vt.l.nõ dubiũ C.de le.ſz ſi ex eo reſultaret ℨrietas.tũc eſt aliõ eſſe tale ⁊ aliud hñi p tali.exẽplũ filiuſſa.in caſtrẽſi peculio habeſ vt paterfa. vt.l.ij.§.ad mace. nõ eſt vere paterfa.qr nõ põt eſſe p parte paterfa.⁊ p parte filiuſſa.qr ſic reſultaret ℨrietas.qõ eſſe nõ debet. vt l.ſi pariter.in fi.§. de lib.cã.hoc dico pleni⁹ in.l.ſi is q̃ p emptore.ſz nũc nõ examino. ¶ Secũdo eſt videndũ poſito q̃ nõ eſſet vere ciuis q̃d ĩportẽt hñi p ciue. ¶ Rñdeo in his q̃ ciuitas iſta poſſet ꝺcedere ciuib⁹ habereſ p ciue: et vt ciuis tractabiſ.ſz in his que habẽt ciues iſti⁹ ciuitatis aliunde q̃ ex cõceſſiõe ciuitatis. vtputa reſcripto principis vel pape tunc nõ habereſ nec tractareſ p ciue. hoc ꝓbo per.l.codicillis.§.fi.§. de leg.ij. vbi dixit teſtator q̃ volebat volũtatẽ ſuã haberi p legitime facta illa verba importãt in his q̃ põt teſtator.ſ. vt valeat iure codicillorũ: nõ aũt importãt q̃ ſolẽnitas teſtamẽti videaſ diminuta que veniebat auctoritate l.vt.l.nemo põt.§. de leg.i. Ideo cũ ciuitas iſta habeat priuilegiũ a ſummo põtifice vt ciues huius ciuitatis nõ poſſent trahi ad iudicinz extra ciuitatẽ. iſtud priuilegiũ nõ trahiſ ad terras ſubditas q̃rum ciues habenſ pro ciuibus hui⁹ ciuitatis.ſz habz locũ tantũ in veris ciuibus hui⁹ ciuitatis.

Si negauerint. Iſte.§.habet duas lec. principales.prima in eo q̃ renũciauit añ accuſationẽ ꝓpoſitã. ſcda in eo q̃ renũciauit poſt accuſationẽ ꝓpoſitã. ¶ Opp.dicit hic q̃ ille q̃ negauerit nõ auditur poſtea.et ſic inuit q̃ pactio de nõ accuſando de adulterio valeat. ꝺtra in.l transigere.C.de trãſac.dicit glo.ꝑ nõ fuit trãſactio nec pactũ.ſed fuit quedã illicita repudiatio. ⁊ eſt ratio: quia repudiãdo accuſator videſ dicere ſe nõ habere ius.vt.l.ſi aduerſarius.C.de fide inſtru.qõ nõ fit p tranſactionẽ. vide d̃ñi iſta ſol. nõ placet mihi.nã iſta ratio bene ꝓcluderet inter renũciationẽ et tranſactionẽ: ſz in pacto ſimplici eſt eadẽ ratio que in renũciatõe.nã paciſcẽdo fine pecunia reus non dicit crimẽ cõfiteri.vt.l.furti.§.ſi pactus. §. de his qui no.in fa.ſed.l.trãſigere.dicit tranſigere vel paciſci.et ſic loq̃tur de pacto ſimplici et de tranſactõe quid ergo dicemus.dico ꝓut.l.iſta intelligiſ in eo qui negauit poſt accuſationẽ ꝓpoſitã. ¶ Rñdeo q̃ hic nõ audiſ ideo qr deſiſtendo eſt ifamis. vt.l. qui deſiſtit.ĵ.ad turpill'.et.l.ij.§.i.§.e.et.C.qui accu. nõ poſſ.l.accuſationẽ.tranſactio tñ nunq̃ valuit. vt. l. tranſigere.vñ nõ obſtat illa.l.ſed ꝓut hec.l. intelligiſ in eo qui deſiſtit ante accuſationẽ ꝓpoſitã. Sꝺ. vt dicã.ĵ.pri.cõtrario. ¶ Opp.de.l.iij^v.§.ſi is. §. de ſepul.vio. Sꝺ.plures danſ. vna eſt q̃ ibi diſtulit hic oino deſiſtit.iſta bona eſt in ſe. vel aliter hec intelligitur hm illã q̃ nõ audiſ. ſ. ſi eſt ab alio p̃uentus.et hoc intelligẽdo q̃ dixit ſe nolle agere añ ac

ciale.adde qõ no.bal.in.l.trãſigere.in.v.col.C. de trãſac. vbi dic q̃ lz accuſator nõ poſſit renũciare accuſatoz.tñ ex renũciatõe ꝺ: cõfiteri ſe ius nõ hñe.et ſic cõfiteſ reũ innocẽtẽ et iſtud p̃iudicat ſibi ſo/li.et ibi vide p eũ poſt bar.

p ¶ Impediat iudicẽ.vtrũ in accuſatõe renũciata per accuſatorem poſſit iuder p̃ſequi.adde que dixi poſt bar. in.l.libel lorũ.§.fin.de accuſa.aliq̃d per moder.in c.licet. de accuſa.

cuſationẽ ꝓpoſitam.et hm hoc nõ ob. l. tranſigere. alij vt Sꝺ.dicũt ſpecialeſ in crimine adulterij: vt q̃ dixit nolle ſe agere de cetero nõ audiſ. hãc opi.puto verã.pbaſ per caſum.§.e.l.miles.§.ſocer. Itẽ p baſ p rõnẽ: ille enim qui neglgit vindictam dom⁹ ſue quodãmodo in crimen lenocinij incidit. vt habuiſtis in.l.ij.§.ij.§.e.hm hoc reſponderſ ad.l. tranſigere. q̃ nõ valet tranſactio cũ ille qui trãſigit repeleretur nõ ex vigore tranſactõis ſed qr ſuſpect⁹ eſt in accuſatõe. ¶ Ulterius oppo.de.l.qui deſiſtit.ĵ. ad turpil. Sꝺ.illa.l.facit pro. ¶ Itẽ opp.de.l.ſi q̃s libellos. C. de appel. ¶ Rñdeo ibi fuit iuſta penitentia. hic iniuſta. eodẽ modo reſponderſ ad.l.nõnũq̃. §. de colla.bono. ¶ His viſis quero de tribus. q. primo quero vtrũ iſtud deſiſtere ſeu renunciare ceſſui iam inchoato impediat iudicẽ p̃ſequi crimẽ ſuper eodem ꝓceſſu. ¶ Rñdeo. aut eſt crimen ſuper quo licet tranſigere: et tunc impediet iudicẽ p̃ſequi crimẽ ſuper eodẽ ꝓceſſu.et hic eſt caſus in.l.trãſigere.et.l.fi.§. de p̃uari.ſi vero nõ licet tranſigere: et tunc iudex ſup eodez ꝓceſſu poterit crimẽ p̃ſequi. vt.l.ij.C. de abo. Secũdo quero vtrũ iſtud deſiſtere ſeu renũciare et paciſci ſeu tranſigere faciat reuz haberi pro cõfeſſo. ¶ Rñdeo aut ſunt caſus in q̃bus licet tranſigere et nõ habeſ p confeſſo reus. vt.l.fi. §. de p̃uari.et.d.l.tranſigere.aut ſunt alij caſus: et tunc aut deſiſtit accuſator recepta pecunia a reo et habetur reus p confeſſo.alias ſecus. vt.l.athletas §.fi.et.l.ſe.§. de his qui no.infa. Tertio eſſet videndum an iſtud deſiſtere ſeu renũciare faciat incidere in turpill'.deſiſtentẽ.et hic eſſet videndũ.aut renunciauit ante accuſationẽ ꝓpoſitam aut poſt accuſationẽ ante lit.ꝺteſta.aut poſt lit.cõteſt. deſiſtat. primo caſu nõ incidit in turpill'. vt.l.miles.§.ſocer.§.e. ſecũdo caſu et tertio dic: vt in.l.ſenat⁹.§.qui poſt.ĵ. ad turpill'. Quarto eſt videndũ vtrũ ille qui deſiſtit ſeu renũciauit admittaſ iterũ ad accuſandũ. et eſt hec noſtra materia in qua diſtingue.aut loquimur in caſibus in q̃bus licet tranſigere et de cetero nõ admitteſ. vt.l.tranſigere.aut in caſib⁹ in quib⁹ nõ licet tranſigere: et tunc aut renũciauit anteq̃ accuſatio ꝓponereſ aut poſt. primo caſu ſiquidez eſt ab alio p̃uentus et nõ admittiſ ad accuſandũ iterũ vt.l.iij.§.ſi is.§. de ſepul.vio.ſi nõ eſt p̃uentus ad mittereſ ad accuſandũ vt ibi fallit in crimie adulterij vt hic.et pbaſ in.l.miles.§.ſocer.§.eo.ſecũdo caſu quãdo deſiſtit poſt accuſationẽ ꝓpoſitã tũc de cetero nõ poterit accuſare nec audiſ nõ q̃ pactõ illa deſiſtendo valuerit: ſed repellitur p̃ropt ſuſpitionẽ et ꝓpter infamiã. vt.l.qui deſiſtit.ĵ. ad turpill'. et.l.accuſare. C. qui accu. nõ poſſ. ¶ Ultimo quero vtrũ hoc ſit verũ de iure canonico. dic de hoc vt no. per Inno. extra de collu. c.ij. dic vt ibi.

Terĩulia. Minor nõ poteſt accuſare de adulterio niſi de cõmiſſo cum vxore ſua ⁊ in eo de facili calũnia nõ p̃ſumitur. ꝺ. Rñdo. in prima parte q̃ minor. xxv. ãnis nõ poteſt accuſare de adulterio et eſt ſpeciale in hoc crimine. alias de publico crimine poteſt accuſare ſi eſt maior. xx. annis. vt.l.ij.et.l.qui accuſare. et ibi no.§. de accuſa. Secũdo habetis q̃ ſuã iniuriam p̃ſequenti nulla exceptio obijcitur. Cõtra.§.e.l.in p̃in. vbi obijciſ ei q̃ eſt magiſtratus. huius timore dicit glo. q̃ oue ex

z ¶ Dzeuẽt. Dz aduerte: qr videtur q̃ oino repellatur ab accuſando. ſcõm barto. in. d.l. trãſigere. cri. am ſi dicã q̃ tranſactõ facta añ accuſa cio. de crimie ꝺ quo nõ p̃t trãſigi repelit tranſigen tem ab accuſando. et viꝺ no. in.l. libel lorũ.§. fi. §. ꝺ accuſa. et gl. et bal. in.l. ac cuſa. C. de accuſa. et bar. i d. l. miles. §. ſocer. §. eo. et modernioreſ in. c. fi. de accuſa. et glo. i l. iuriſge. §. ſi paciſcar. §. ꝺ pac. vbi per bar.

ceptiones.s.etatis ꝛ lenocinij nō obijciuntur mino ri sed cetere exceptiones sic.aduerte istud qđ gl. di cit qꝫ exceptio lenocinij nō obijcitur minori est ve rū sicut nō obijcitur maiori.s.post nomē rei receptū inter reos.sed eo casu quo potest obijci maiori po test obijci minori:qz est dolī capax: et in eo cadit de lictum.ergo in hoc delicto punietur vt maior. vt.l. impuberē.j.de fal.et.l.auxiliū.§.in delictis.s.de mi no. Hoc declaranda hac glo.aduerte quedam sunt exceptōes que mere respiciunt personā accu satoris:et iste nō opponunt suam iniuriā ꝓsequen ti.casus est hic fallit in illa exceptiōe qꝫ sit magistra tus.vt hac.l.in prin.ratio quia magistratus potest esse reo terribilis.et etiā quia hoc reipublice ꝓiudi caret.vt.l.qui accusare.s.de accusa. quedā sunt ex ceptiones que respiciunt ipm delictū tantū vt exce ptio ꝓscriptionis vel alia que respicit delictum.et ista potest oppōi cuilibz accusatori.vt dicit gl.ꝛ be ne.quedam est exceptio que respicit personā accu satorꝭ et accusati mixtī. vt quādo filī? vel libert? ac cusat patrem vel patronū:vl seruus dominū. ꝛ iste exceptiones possunt obijci scōm qꝫ vidistis.in.l. hi tamen.§.i.s.de accusa.si autē vultis scire in quib? casibus minor.xxv.annis tanꝯ maior admittatur in iudicio.vide Inno.extra de resti.spoli.c.ex parte in glo.super verbo minor. Ultimo in.§.minorē. vide glo.que incipit.s.sic.s. de mino.l.iij.ꝛc. ibi ar. cōtra ꝛc.sol'.vt no.in.l.iij.§.minorē.s.de mino.

a Prescri ptōes.adde qđ no.bal.in Labītem.ad fi.de penis.ꝛ bal.i.l.nō du bij.in vlti.q. ō legi.ꝛ bal. in.l.empto rias.C.sen.re scin.nō pos. in.v.col.et in l.i.in.xvi.col. C.qui accus. et glo.bal.in l.adulcꝭ.C.e. ꝛ bal.et ang. in.l.i.C.si ad uer.cre.

Prescriptiones[a]. Hic est bonus.§.multū. Dp.C.sen.rescin.nō poss.l.pemptorias.glo.dicit fateor hoc esse verum in exceptionibus dilatorijs.peremptorie vero pos sunt opponi vsqz ad sentētiā sicut in ciuilibus. hec est vera opi.alij dicunt qꝫ in criminalib? perempto rie debent opponi semper ante nomē rei receptum inter reos.hoc nō placet:quia idem modus ꝓcedē di in criminali est sicut in ciuili.vt.l. absentē.j.de pe nis.preterea defensiones reoꝝ perquiruntur. quā doqz post sentētiā.vt.l.i.in fi.j.de questi. multoma gis ante sententiā:quod etiam apparet quia in cri minali dantur plures dilationes qꝫ in ciuilibus.vt l.in pecuniarijs.s.de ferijs. ideo tene primam sol'. Sed contra hoc oppo.de.l.ij.§.si publico.s.eo. Sol'.dicit glo.speciale est in lenocinio que exceptō licet sit peremptoria tamē post receptum nomē rei in ter reos nō potest opponi.hoc non est bene dictum quia exceptio lenocinij nō est peremptoria: qz per eam delictum nō perimitur:sed accusator ab accu sando repellitur.et sic tantū persona reijcitur. vt.s. l.pri.§.i.et.l.si vxor.§.iudex. et sic nō est perempto ria sed dilatoria.ideo debet opponi ante nomē re ceptī inter reos. Item oppo[b].dixi eodē mō ꝓ ponitur exceptio in criminalibus sicut in ciuilibus cōtra in criminalibus exceptiones dilatorie ꝓpo nuntur tantū ante lit.contesta.vt.l.exceptiones.C. de ꝓbatio.et.l.fi.C.de excep.et.l.pomponius.§.ra ti.s.de ꝓcura. sed in criminalibus ꝓponunt post lit.cōtesta.quo ad nomē recipiendū inter reos.qō fit post lit.cōtesta.vt not.hic et.s.ea.l.§.i.et.l. absen tem.j.de penis.l.adulteram.C.ea.et.l. hos accusa re.§.i.s.de accu.ati. ergo apparet qꝫ dilatorie op ponuntur post lit. contesta. Dy. fatetur qꝫ hoc est plus in criminalibus qꝫ vsqzquo recipitur nomen inter reos possunt dilatorie exceptiones opponi videte ista questio pendet ex illa quādo dicatur no men rei recipi inter reos. de quo dixi in.l. is qui re us.de publi.iudi.nam tenēdo opinionē Dy. ipe di cit veritatem.sed tenendo aliam opinio. quā ibi te nui dicunt idem est in criminalibus qō in ciuilib?.

b Item op. vide bal.in.l. i.§.accusaf. circa princ.j. ad turpill'.et bal.in rub.q accusa.in.iij. col.quid au tem in decli natorijs.vi bal.in.l.i.qui accusaf.i.xxv alias.xxij.et xiij.col.

de hoc dixi ibi:ideo hic nō insisto.

Si quis adulterum[c] Hic est bonus ca sus et pluries fecit me dubitare. Oppo.j.ad turpill'.l.i.§. accusatio nez.dicit glo.verum est qꝫ nihil agit sed necesse ha bet petere abolitionem.de hoc dicā in.l. contraria. sed qꝫtum ad ꝓpositum hoc speciale puto in adul terio qꝫ iste libellus nō procedit etiam si non appo natur.sed in alijs puto qꝫ si nō apponatur iudiciuz ꝓcederet.vt.l.si accusatoribus.et ibi no.C.de accu sa.et dy.s.de accu.l.hos accusare.§.lege.

c Si qs ad ulteruz. vide que dixi in.l. abītē. in fi.j. de penis.ad de tī ad hūc tex.qꝫ ad tho ri separat.be ne potest fie ri accusatio eodē libello. ij.q.v.c. statu it.quē tex.al legat lodo.in nota. cclxxvi alias.cclxx.

q **Si vxor** diuiditur cum.l, sequē. pri mo ponit vnū dictum.secū do circa illud format.v.q. per ordinem vs qz ad.§.queritur.in.l.denunciasse.et ista est solēnis materia.et.l.denunciasse.est gl.l. qui vxori. Nota qꝫ sufficit denunciationem seu ꝓtestationē fieri extra iudicium quod tenementi. Idem nota.ꝓ glo. s.de verbo.obli.l.qui rome.§.coheredes.in gl.par ua super verbo testamento.idem no.in.l.fideiusso. §.fi.s.de fideiusso.in glo.super verbo reus.fa.s.de libe.ag.l.i.circa prin.

Quid ergo[d]. Nota qꝫ libellus nō habet vim denunciationis. et ideo si aduertatis bene omnes.ll.que tractāt materiā mo re dicunt qꝫ nisi precedat mora incipit tenere de in teritu a die lit.contesta.nō dicunt a die libelli dati vt no.in.l.mora.s.de vsur.et.l.qꝫ te.s.si cer.peta. et l.vinum.eo.ti.et.l.in hac.s.de tritica.et pōt esse rō, quia ante lit.contesta.non dicitur quis petere sed velle petere.vt.l.amplius. s. rem ra. habe. libellus enim tibi offertur vt deliberes vtrum velis cedere vel contendere.vt in auten.offeratur.C. de litis cō testa.et.l.i.in prin.s.de eden.secūdo habes hic alia nota.qꝫ licet quis sit certus tamen debet ei denun ciari.quod facit ad.q.quam ponit glo.in.l.emptori C.de euic.vtrum venditori scienti litigium debeat denunciari.quam.q.tractat ibi Dy.multū leuiter.ꝛ Dy.in.c.cum qui certus.extra de regu.iur.lib.vi.et ibi Dy.post multa dicit sic. quandoqz denūciatio est de substantia:et tunc simplex scientia nō sufficit ita loquitur hec.l.quandoqz sola scientia est de sub stantia non denunciatio.et tunc in istis casibus de nunciatio nō est necessaria[e].vt.l.i.in fi.s.de act. em pti.et.l.i.§.intelligitur.s.de edil'.edic.in dubio di cit Dy.presumendum videtur scientiā potius esse de substantia qꝫ denunciationem: cum denūciatio fiat vt quis certificetur. et in isto casu dubij loqui tur illa regula:eum qui certus est amplius certiora ri nō oportz ꝛc.ista verba licet videantur multum pulchra habent tamē modicum saporis. In isto ca su dubij domini dico inspicienda esse verba legis. quandoqz denunciatio fit soluz ad hoc vt quis sci at.aliquid quod est de ꝑsenti ne fiat aliquid de no uo isto casu requiritur denūciatio. casus est hic. nā maritus debet denunciare vxori ne nubat et qꝫ ab stineat a nubendo.quia intendit eam accusare. vt hic dicitur.nam ex sola scientia qꝫ vir vult accusare vxorem non inducitur illa denunciatio ne nubat. modo ad ꝓpositum in materia emptio.et vendit.l. i.C. de peri.et cōmo.rei vendi.dicit qꝫ emptor debz denunciari venditori qꝫ venditor veniat ad suscipiendum iudicium et ad euz defendendum: non er go fit ei denunciatio solum vt sciat:sed vt aliud fi at:ꝓpter illud quod sciturideo denunciatio requi ritur.casus est hic:quia ex sola scientia vēditoris qꝫ mouetur litigium nō inducitur denūciatio qꝫ vēdi tor veniat ad defendendum ꝓut dicit.l.i. de peri.et cōmo.rei vē.iō denūciatio requritur.

d Quid er go.adde bal. et ang. in ru bri.s.de ius vocan.

e Necessa ria.vide bar. in.l.ij.§. volū tate. in vlti mis verbis. solu.ma.ꝛ ibi omnino bal. et bar.i.l. nō solum. §.fi.ō ope.no. nun. et vide q̄ ibi dixi.

f Et qs sci at.no.qz facit ad materiam denūc.fiende vēditori i cā euictōis in q̄ vide ange. et ímo.i.l. cū ex ea.de ver.ob li. ꝛ in. q. hic posita ꝑ bar. vide eū in. l. emptor.C.de euic. et in.l.i. C. de peri. et cōmo rei vē.

g Dicit ter. Item vide glo. ibi fm ange. cōtra de ac. em. s. in fi. sed an hec denūciatio sit de substātia dixi in p̄ceden. vers̄i.

h Quid tamē de adulterio. Quid de qualitate supueniente persone: vt si canonicus sit effectus epiſcopus an cognoſcet de his que fecit canonicus. vide bal. in. l. i. §. solent. j. qñ appel. sit.

i Inducitur in ar. vide alexan. late in. l. diuus. in. ij. col. de re iud. z ibi vidē bar. qui in ista p̄batione qualitatis nō aliter loquit q̄ hic. de quo p alexan. ibi in vij. colū. vide plene de hac q. cuz sua materia per bar. in diſpu. sua incipien. iure mūicipali cauetur q̄ si aliquis percuſſor z̄c. et not. Bal. in fi. iij. col. in. l. si q̄s nō dicā rapere. C. de epiſ. et cleri. et per bart. et imol. in. l. diuus. s̄. de re iudi. p̄ bal. in. l. i. C. si ex fal. inſtru. et sali. in. l. ij. C. ad. l. iul'. de vi. flo. in. d. § si detracta. bal. in. d. l. ij. C. de p̄bat. z in. l. edita. in ver. item p̄cipaliter queritur in perusina repet. C. de eden. et vide bar. in. l. eū qui. et quod ibi dixi. de iureiur. bal. i. l. contra negātem. C. ad. l. aquil. Quid autē sit qualitas et in quibus cōsistat i materia ista vide plene bal. in. l. ea que. C. de p̄di. inde. et bal. in. l. ij. in. ij. col. C. de repu. et in. l. i. in. x. col. C. de p̄fes. z p̄dictis adde bal. in. l. i. in. xxiij. col. in x̄. sz cū queritur. C. q̄ accu. et bal. et imo. in. l. ticia. so. ma. et io. an. i ad di. spec. in rub. de accu. in vlt. pte. et bar. in. l. is q̄ re' in x̄. venio ad. q. s̄. de pub. iudi. et bal. i. l. z si seuerio. C. de ifa. ipe. col. et que dixi post bar. in. l. iij. §. hoc autē. s̄. de iti. actuq̄ p̄i. sed vtrū q̄litas omissa in libello possit suppleri in p̄batōe. vide que dixi in. l. libello. s̄. de accu. et latius. in. l. i. §. idē scribit. s̄. de posi. et bal. in. l. iij. in pe. col. C. de infa. et vide ad p̄dicta q̄ no. bar. in. l. edita. in. ij. et. iij. col. C. de eden. Sed

Quid ergo C Mo. q̄ in denūciatione seu p̄testatione requiritur causa nec videtur q̄ sit necesse q̄ specificetur causa sed generaliter ponatur. fallit in nunciatione noui operis vbi nō debet inseri causa nisi petatur. vt. l. i. in p̄inci. et ibi no. s̄. de no. oper. nun. hunc passum de inſertōe cause tractabo cum tractabo materiā p̄testationis C Ultimo in hoc. §. dicit dy. q̄ habemus glo. corruptam que incipit: quia nō decedit. ibi no. admitti denunciationē z̄c. et dicit q̄ est corrupta vicio scriptoris: quia debet dicere no. nō admitti. sz nos possumus dicere glo. dicere veritatem nō admitti denunciationez sine causa. scz expreſſa et specificata: quia sufficit q̄ in genere fiat mentio de adulterio. sed si ōssimo omitteret: tūc nō valeret vt dicit tex. s̄ Item vide glo ibi. sed arg. cōtra. s̄. de actio. empt. l. i. in fi. sed hec denunciatio est de substātia. dixi in p̄ceden. versi.

Quid tamen Pone casum. ego vidi q̄ sufficit q̄ causa inseratur in genere sed quid si in denunciatione inſerit causam limitate. dixit enim q̄ accusat talem de adulterio' cōmisso cum tali. dicit iuriscōsultus q̄ tunc habet illam necesse p̄sequi nec potest p̄sequi aliam ex vigore illius denunciationis. hoc dicit. Iste. §. facit q̄ non debeat inseri dies in accusatōe. vt. l. libello: um. s̄. de accusa. tamen si accusator inserit diem debet illum p̄bare vt hic. dixi in. l. is qui reus. s̄. de publi. iudi. Item iste. §. inducitur in argu'. ad questionez quotidianā. aliquis accusauit aliquem de percuſsione cum sanguine. vel de percussione de nocte. vl' de alio delicto cum alia qualitate que qualitas nō p̄batur sed p̄batur tantuz delictum: quia p̄batur percussio sed non cum sanguine vel de nocte. vtruz ex illo delicto possit sequi cōdēnatio. Istam. q. ponit Cy. C. de p̄bat. l. iij. et ibi videtur tenere q̄ non possit sequi condēnatio per hanc. l. z. l. p̄eto: §. docere. s̄. vi bo. rap. Guil. de cu. pōit eam in. l. quid ergo. §. pena grauio: s̄. de his qui not. infa. et ibi vide glo. §. pena grauio: s̄. de edil. edic. alij cōsueuerunt dicere q̄ illa qualitas debet detrahi pendente iudicio: et hoc modo sequatur condēnatio de delicto. vt. l. in delictis. §. si detracta. s̄. de noxa. mihi autez videtur dicendū quādoq̄z illa qualitas que nō p̄batur facit cessare p̄positam actionē seu accusationē: et tūc debet sequi absolutio. ita loq̄tur. l. p̄etor §. docere. nā nisi homines sint coacti vel sit factum in turba nō habet locū illa accusatio. qñq̄z illa qualitas nō facit cessare accusationē p̄positam: et tūc qñq̄z alterat factū seu crimē: quia facit illud esse aliud factū: tunc nisi qualitas p̄bet' non potest sequi condēnatio. casus est hic. qñq̄z nō alterat factū tūc

pō estatutū req̄rit p̄bari vuln' et p̄bat' q̄ quis aliū p̄cussit cū ense et cū sanguinis effusione: tū nō continet' in scriptura q̄ fecerit vulnus. an sufficiat. vide bal. in. l. edita. in. xxi. col. Item adde aliquis accusat aliquē de plurib' crimibus. qō an facere possit. vide in. l. libello: ū. §. sed si aliud. s̄. de accu. an si vnū ex his nō p̄bet sustineat p̄ex eodē p̄cessu pōt seq̄ cōdemnatio. casus est hic. tū hic est aduertēdū: q̄z si effectus cōdemnatōis est diuersus p̄pter illā qualitatē dz detractio illius q̄litatis fieri pēdente iudicio: alias nō pōt sequi condēnatio. vt. l. in delictis. §. si detracta. s̄. de noxa. nec ob. l. bouē. §. aliq̄n. quā alleg. Guil. de cu. q̄z ibi verba petitōis possunt adaptari ad redhibitoria sicut ibi patet: ita debetis intelligere hāc materiā. Tū p declaratōe oportet nos videre q̄ sunt illa que mutant delictū et alterāt actionē. aduerte bñ. C Idcirco ergo q̄ro vtrū variatio' tp̄is vel loci faciat videri aliud delictū. videl' q̄ sic. C. de testi. l. testiuz. et quod ibi no. in glo. facit ad hoc. s̄. de incē. rui. nau. l. ei. §. fi. In ctrariū p̄bat' sic. duo rei nō p̄nt p̄stitui si teneant' ad diuersa. vt. l. si id qō. s̄. de duo. re. sz diuersitas tp̄is vel loci nō impedit cōstitutionē duorū reoz̄. vt. l. ex duob'. el. i. et. l. eādē. in fi. s̄. de duo. re. ergo z̄c. Rūdeo: quoddā est tēp' in quo aliqd fit: et istud facit videri diuersaz rē esse et diuersuz factū. vt. d. l. testiū. et. l. i. i fi. s̄. de incē. ru. nau. quoddā est temp' in qō cōfert effect' alicui' rei: vt puta solutōis effectus. et istud nō facit videri rē diuersam. Idem dico de loco p̄ eadē iura. nunc ad p̄positū si ego dicerē q̄ titius interfecit seiū tali die et p̄bare tur de alio nō posset sequi condemnatio: quia alia res est. nec posset fieri detractio: q̄a esset nouā rē inducere: et nō esset adijcere vel detrahere q̄litatem p̄imo. sz si ego posuissez in libello accusatorio diem effectus q̄ ex tali vulnere tali die ē mortuus: post: tūc die istū possum mutare: q̄z nō facit videri nouū delictū neq̄z alterat ip̄m per iura p̄alleg. et idē dico in loco per ea tū q̄ dixi nō denego quin quādo mēsis est tantū p̄positus nō posset declarari dies illius mēsis: q̄a illud nō est mutare tempus sed magis declarare z limitare. hoc autem posse fieri dixi in. l. is qui reus. s̄. de pub. iudi. C Videam' vltra vtrum adiectio' vel detractio qualitatis immutet actionem. nam q̄litas nō immutat subiectū. sed an actionē immutet vt faciat videri nouā actionez dubito. sed tamē aduerte quādoq̄z. l. disponēs per certa q̄litate delicti imponit penā per se et non respectiue ad penā que impōitur p̄ delicto simplici: tūc inducitur noua actio z noua accusatio. Exemplum p̄o percussiōe simplici est actio iniuriarū. p̄o percussione facta hominibus coadunatis est actio l. iulie de vi. que est alia pena vt. l. iij. C. ad. l. iul'. de vi. illa ergo q̄litas coadunatis hoibus iducit actionē nouā. Idem in parricidio: q̄a punit homicidiuz sub illa qualitate: q̄a filium occidit z est noua accusatio. vt habuistis in. l. senatus. s̄. de accusa. sed si pena p̄pter illā q̄litatem augeret' vel minueret' respectiue ad penā que imponitur p̄ delicto simplici

accusatus. de quo vide bal. i. l. si q̄s metallos. C. de penis. Et q̄ accuso plures de vno delicto vel pluribus. et p̄bo cōtra vnū. vide bal. i. l. edita. in fi. C. de eden. Et q̄ si accusat' aliq̄s de sanguinis effusione postea p̄bat' q̄ vna tantū gutta sanguinis exiuit: dic q̄ nō sufficit. p̄m glo. in. c. cū illoz̄. de sen. excō. cū sanguinis exiuit: dic q̄ nō tellig' in gutta. vnde dicit bal. in. l. pe. C. de edi. acti. q̄ statutū puniens vuln' intelligit' de magno vulnere z non de vulnuſculo aut sgra signatura vel scissura. et no. ange. in. l. si pignore. §. si furē. s̄. de furt. et in. l. i. ad fi. s̄. ad syll'. et in. l. i. §. sed sciēdū. s̄. de edil'. edic. q̄ di-

q̄ tūc punīt quis extra ordīnē arbitrio iudicis.facit qđ no.bal.in.l. ij. al's.iij.C.quo.app.de leui tortura.et bal.ī.d.l.i.§.ſz sciēdū.de edi.edi.

k ¶ Etrū variatio.vide bal.in.l.ij.de pba.z in.l.i.in.xxviij.col. C. qui accu.et bar.in.l.si is q̄ reus.in ver.venio ad.q.s̄.de publi.iudi.

l ¶ Etrū adiectio.adde bal.in.l.i.C.qui accusa.

m ¶ Etrū sta tuta.vid bar. ī.l.sanctio le gū.j.de pēis.

h ¶ Eliterius quero.vid sa li.in.l. qui de crimine.C. ō accusa.

o ¶ Sz et si p ꝓcuratorem. protestatio. vtruz ꝓtesta tio fieri pos sit per ꝓcura torē et an re qrāt speciale mādatū. vid in.l. de pupil lo.§. nūciatō de oper. no. nun.

p ¶ Queritur i maleficijs. in maleficijs ēt onerīs ꝓdēnato vno ex socijs nō seq tur ꝓdēnatio alteri⁹.et p b in fcō fuit iu dicatū q̄ pre occupata iu risdictōne ꝯ vnū ex socijs non fuit ꝓc cupata ꝯ ali os. vide q̄ di xit bart.ꝯ.l. pri.z vid cy. et bal.ī.l.i. C. q̄ accusa.

q ¶ Falsos te stes.adđ bar to.ī.l. lutius. de bis q̄ no. infa.et.l.ij. de ꝓuarica.z ibi dixi.z bal.in d.l.ij.de ꝓua rica.et in.l.i. C.de fal.z ī.l. i.C.q̄ accu.et i.l.i.ī.iiij. col. C.ne fi.p pa. et bar.in.l.cū filius.de ver. obli. et vide barto.in.l.ex duob⁹.in. iiij colī.de duo, reis.

tunc nō esset noua actio vel accusatio:ſz esset adīsce re qualitatē veteri actioni.exēplū actio.l.aq̄l.datur in simplū et ꝓra negantē in duplū ꝓpter negatio nē.ergo augeť pena ad duplū eius qđ erat primo. quoniā pena imponīť respectu ad primā non per se simpl'r. Itē aliud exēplum p delicto serui teneť do min⁹:tamē si fuit sciēs exigeť insolidū si fuit igno rās pōt liberari de pena dando seruū p noxa. Iste qualitates nō disponūt p se ſz respiciunt primā pe nā.iō dicunť adiectōnes.vt.l.in delictis. §. si detra cta.s̄.de noxa. Idē in ꝓtractu p ꝓtractu serui dñs teneť actōe ex ꝓtractu:et si iussit teneť insolidū pri ma actione q̄ iussit.si non iussit de peculio teneť si nō est peculiū teneť quatenus est in rē versum. z sic iste qualitates disponūt circa primā actionē et cir ca exactionē eius qđ veniebat in prima actione. et ideo nō dicuntur noue actiones sed adiectōes pri marū accusationū.vt.l.si filius.in fi.s̄. de in rē ver so.et in.l.iij.§. cui congruit.s̄. de pecul'.no.in.l. iij.in fi.s̄.de exer. Modo ex predictis habes ꝓpendere statim vtrum statuta^m,ꝓpter aliquam qualitatē im ponunt penam.vt si nobilis interficeret populares punīatur in tantū:tunc esset noua accusatio.si vero dicerēt statuta pena quadruplicet: tunc esset adie ctio noue accusatōis:et ista qualitate ꝓbata vl' nō scies quid habes facere detrahere vel nō. ¶ Que ro si absolutoria est secuta ꝓpter qualitatē adiectā nō ꝓbatā an potest de nouo iterū accusari detra cta illa qualitate.et vid⁹ q̄ nō.vt.l.in delict'.§.si de tracta.s̄.de noxa.in ō ītū q̄ sic.in.l.habebat. in pri. s̄.de īnsti.breuiť dico sic.siquidē absolutio esset se cuta sup facto:q⁹ factū nō erat ꝓbatū:tūc ꝓcedo q̄ de nouo nō pōt accusari ꝓpter qualitatē.vt.l.si q̄s in totū.§.si ancillā.s̄.de excep.rei iud.et.l.egi.eo.ti. ſz si p illam q̄litatem tantū fuisset secuta absolutio cū factū esset de severū:tūc si q̄dē alīq̄s ꝓuenītur ex delicto alteri⁹ cōcedo q̄ iterum nō pōt accusari.vt d.§.si detracta.ſz si cōueniret ex ꝓpio delicto tūc valde bene posset accusari de illo facto.ar.d.l.habe bat.in prin.et.s̄.si fa.fur.fe. di.l.i.§. i.et facit ad hoc ar.qđ no.in.d.§.si detracta. ¶ Alteri⁹ q̄ro^n pōe q̄ q̄litas in primo iudicio nō fuit ꝓposita vtrū ꝓpter illā q̄litatē posset de nouo accusatio intētari. certe si ex primo iudicio sup facto simplici esset secuta cō dēnatio.dixi in.l.senat⁹.s̄.de accu.ſz si ex primo eēt secuta absolutio.b est aduertēdū.si q̄dē ista tal' ad iectio que de nouo fit alterat delictū: qđ q̄ fit ptz ex his q̄.s̄.vidistis:tūc sine dubio pōt accusatio de nouo ꝓpōi:q⁹ alia res est.vt.l.cū q̄rit'.s̄.de exce.rei iudi.ſz si nō alterat delictū ſz alterat accusatōz seu dēnationē:tūc aduertevt dixi.s̄.aut fuit secuta ab solutio:q⁹ nō factū et nō pōt de nouo accusari.aut ideo fuit secuta absolutio:q⁹ illa q̄litas que fuit ne cessaria nō fuit ꝓposita: tūc pōt de nouo accusari. vt.l.habebat.in prin.s̄.de īnsti.et.l.i. s̄.si fa. fur. fe. di.fallit si ex delicto alteri⁹ cōueniatur q̄s.vt.l.in de lictis.§.si detracta.s̄.de noxa.

Sed z si p ꝓcuratorē. ¶ Etrū denū cla tio seu ꝓtestatio^o posset fieri p ꝓcuratorē:et nūq̄d reqrāť p spāle mā datū. dy.tractat ī.l.de pupillo.§.nūciatio.s̄. de no. ope.nū.et.e.l.§.q̄ ꝓcuratorio.et ibi b̄ tetigi. facit.l. aut q̄ aliter.§.i.s̄.qđ vi aut clā.z.l.i. §.i.s̄. de li. ag.

Adulter.q̄ relegatus.vtrū bānit⁹ possit ꝓueniri in loco vbi fu it bānitus.vide lodo.in.l.recusare.§.si q̄s.ad trebel. et adde an ge.in sua.q.incip.bononiēsis q̄dam est bānit⁹. s ¶ Si eo tpe.cā priuilegij.Cā priuilegij supueniēs lite pēdente nō excusat. vide m c.fi.extra vt lite pēdente.

Queritur ¶ Op.q̄ mulier nō sit absoluta de adulterio.vt.ī.l.pri.in fi. so. absolu ta est donec durat nupta vt ibi dicť ¶ Ultimo te ne mēti.l.nostrā.primo q̄ in maleficijs^p ita ꝓnexis et ita ꝓiunctis sicut est adulteriū inť adulterū z ad ulterā.tamē ꝓdemnato vno nō est cōdēnat⁹ alius. ex quo habes q̄ lz ꝓducēs falsos testes^q sit ꝓdēna tus nō seq̄tur de nec essitate cōtra testes q̄ ipi sint falsi.et eodē modo lz notari⁹ ꝓdēnatus sit de falso instrumēto nō ꝓiudicat dño ad quē spectat instrm vel si est ꝓdēnatus de falso vn⁹ ex conreis stipulan di nō ꝓiudicat alteri.vt.l.si docueris.C.de fi.instru. ¶ Ultimo habes b casum spāle de snia absoluto ria que lata ꝓvno socio nō ꝓdest alteri socio eiusdē crīminis regulariť fallit in mlierevt hic. qđ facit ad q.quaz dicam in.l.pri.§.si eo tempore.

A Dulter Elide gl.super verbo pēa alia dic̄ gl.vt relegatōis vl' filis. in nuit ergo ista gl.q̄ relegatus^r nō pōt ꝓueniri in eo loco vñ est relegatus.qđ facit ꝓ bānito q̄ nō pos sit ꝓueniri ibi vñ exbānitus est. sed ꝓtrariū est veri tas:q̄re dic vt no.in.l.eius.in fi.j.ad munici.

Si eo tpe Iste.§.facit in ar.q̄ cā priuilegij^s su peruenies lite pēdente nō ꝑfit lz ꝓ desset subsistēs ab initio.et sic facit q̄ clericat⁹ sup ueniēs nō excuset reū cui⁹ ꝓtrariū videť sentire gl. s̄.de accu.l.hos accusare.§. hoc beneficio. de quo dicā vobis.j.de pe.l.i.scō facit ad.q.q̄dā quā dy. ponit in.c.ratihabitio.exť de reg.iur.li.vi.vtrū abso luto^r malefactore videaťr absolut⁹ mandator. et ibi distingnit dy.aut absoluiť iō q⁹ ꝓnunciať delictū nō fuisse cōmissum.aut absoluiť q⁹ ꝓnūciať ipsum nō fuisse in culpa.primo casu ꝓdest mādatori. secū §.si ei.istud est dictū dy.in eo q̄ dicit si absoluiť:q⁹ nō erat in culpa.z sic ꝓnūciať sup iure nō sup facto dicit bñ.ꝑbať.j.ad.l.cor. de sicc.l.nihil interest.z qđ ibi no.in gl.nā licet furiosus absolueť.nihilomin⁹ v mādator teneť.sed in alio mēbro quo dicit ꝓnūcia tionē absolutoriā latā sup facto ꝓdesse mandatori male dicit ſm Ri.ma.q⁹ hoc determinauit ipse in publica disputatōe p hāc.l.nā hic vides delictū ita coniūctū sicut est adulteriū iter adulterū et adulte rā.et tamē absolutoria lata ꝓ vno nō ꝓdest alteri nisi in casu speciali mulieris nupte tēpore quo cō mittiť adulteriū.vt hic dicit.non ob. l.duobus.§.a fideiussore.q⁹ ibi loq̄tur in iuramēto qđ habz vim solutōis.vt ibi dicit.aliud in sentētia q⁹ sentētia la ta ꝓ fideiussore nō ꝓdest principali^x. vt.l. aduersus s̄.de arbi.ita dicit Ri.ma.et bene.

Nupta No.cessante cā cessat effect⁹.istum tex. inducit dy.in ar.ad.q.q̄dam scholaris iurauerat creditori suo nō recedere sine ei⁹ licentia de studio.q̄ scholar' habuit licētiā a creditore eūdi mutinā z iuit z reuersus est vtrū posset de nouo re cedere.et dy.dicit q̄ nō.ar.hui⁹ lr̄e: q⁹ illa licētia vi deť esse ꝓcessa q̄diu illud ire z redire fiat nō vltra. ad hoc facit.l.plane.s̄.de op.lib. tu vero distingue in hac.q.vt dixi in.q.securitatis.in.l.i.s̄.ti.i. Secū do inducit^r dy.in ar.ad alia. q. alīq̄s fact⁹ est mo nach⁹ ꝓpť qđ liberat⁹ est ab oīb⁹ debitis z monas teriū teneť.p aut.ingressi.C.de sa.san.ec.q̄rit' si mo nasteriū exeat an reincidat in obligatōz,vid⁹ q̄ sic:

t ¶ Etrū ab soluto. vide bal.in.l.iuris ad fi.C.q̄.res iudi.nō no.z bar.in.l.i.§.si q̄s vltro.j.de questioni.

v ¶ Nihilomi nus. adđ qđ idem. tenuit bar.in.l.a fu rioso. et in.l. fi.de iureiur. et in.l. aduer sus. de arbi. ſz ꝓtrariū vo luit ī.l.ex duo bus.de duo. reis.in.iiij.q. et in.l. admis si.§.fi.de fide iusso. et vide bal.in. d.§. a fideius.z bal. in.l.nō iō. ad fi.et io. an. in regl'a ratiba bitio.z no.q̄ ob causē cō nexitatē vni⁹ ꝓfessio pīudi cat alteri. gl. lxiij. di. c. or dinatos.z vi de q̄ not. s̄.l. pr.§.fi. an āt absoluto pri cipali possit ꝓdēnari quis de auxilio et fauore.dic q̄ sic.tex.est no. in.l.eos. C.ō fur.z vide an ge.post bart. ī.l. is q̄ reus. s̄.de pub.iu dī.et bal.in.l. iur.ad fi.C.q̄. res iudi.non nocet.

x ¶ Principa li. vide bart. in.d.§. a fide ius.z omnino in.l.fi.§.fi.de iureiur.ff.

Patri.puto q̄ sic.ꝺ̃ziũ tenet bal.in.l.i.§.i.in pr̃in.C.de bo.q̄ libe. Ec in ea lege. No.q̄ pr̃ nō pōt occidere filiā adulterā in domo aliena. Itē req̄rit aliud de quo in.l.nihil.j.e. Itē req̄rit q̄ sit nu⁹ pta:sec⁹ si vidua.p ter.huj⁹.l.in.ij.rñso.ꝺ firmat ang.areti.in suo tra ctatu maleficio.in x̄o.tu mai adulterato la mia donna. Sz q̄d si filia est ignomini osa et pat̄ vi lis psona.vi⁹ de bar.i.l. p⁹ri.§.illō.⁊ an possit occide re socīũ crimi nis. viꝺ bal. in.l.i.C.vñ vi ī x̄o.vi.q̄ro ⁊c Et vtruz pr̃i liceat occide re agnatū in uētū cū filia. vide no.in.c. si vero.el.i.ō sen.exc̄o.

a Multo magis. vide ange.et alex. in pr̃in. in.l.ī suis.de lib.⁊ post.et an sta tuta q̄ pmit⁹ tūt aliq̄s oc⁹ cidi īpune di canť pmittet verberari et ꝺtumelijs affi ci.vide cy. i.l. i.ad fi.C.que sit lōga con⁹ sue. et bal.in l.si q̄s nō di⁹ cā rape.C.de epis.et de. et no.p bal.in.l. i.ad fi.C.ō ex hi. et ītrodu. reis.⁊ ī.l. pe. ad fi.C.ō pr̃i ua. car. adde bal.in.l.iij. in fi.§.ō adi.le. et bal.ī repe. l.ī suis.⁊ ibi ang. et imol. §. de libe. et

quia illa liberatio sibi ꝑdest q̄ diu manet monach⁹ vt hꝫ qō determinať per oy. per.l. seruus effectus. et quod ibi no.§.de act.et obli.

¶ Quero q̄d est dictū simľ cū fi⁹ Patri. lia. Rñdet gl.duobus modis et vtraq; expositio est bona. Itē in.l. sic eue⁹ niet.no.tex.ibi enī in sua ptāte ⁊c. ¶ No.q̄ appel latōe pr̃is nō ꝺtinet auus.hoc tñ videť verū ī ista materia sic odiosa.al's sic:q̄ñ eximitur ex ptāte. vt l.iusta.de ver.sig.et sic facit ista.l.q̄.l.q̄s.C.ad.l. iul.ma.que loq̄tur in pr̃e nō habeat locum in auo. ¶ Cenio ad.l.sic eueniet. Opp. q̄ filiussa. possit habere aliquē in ptāte:q; pōt esse tutoz.vt insti. de le.ru.§.i.sz tutoz habet in ptāte pupillū.vt.l.i.§. de tute.ergo ⁊c. So.ille q̄ est in potestate alterius nō potest habere aliū in sua ptāte verū est in potestate eiusdē speciei.sz in ptāte separata ab illa in qua ip⁹ se est bene potest hr̃e.vt.l.ꝺtraria. ¶ Ultimo hec l.facit ad.q.si pater ingrediať monasteriū an filij ef ficiant̄ sui iuris.puto q̄ sic⁹.q; ipe efficit ptātis al⁹ terius totaliter ergo aliū in ptāte hr̃e nō pōt.efficit enī ptātis alteri⁹ eiusdē speciei.imo maiozis: q; q̄c quid q̄rit:monasterio querit:et velle suū posuit in velle monasterij.

Necin ea lege[3] mus. ¶ Itē no.ver.si. sed qui occidere. ¶ Itē no. tex. ibi q̄ ple⁹ rūq; ⁊c. ¶ No.qualiter intelligit dom⁹.s. p habi tatōe.vt hic et.l.sed amici.§.i.s.e.et ideo sufficit q̄ in domo habitet lz nō sit sua sed ꝺducta vel grat⁹ accepta.vt.l.lege coz.§.domū.s.de iniur. Item nō sufficeret domū esse ppriam nisi habitaret ibi.vt.l. pr̃i.§.i. ¶ Scōo no.q̄ ille q̄ potest occidere ml'to magis pōt ꝺtumelijs afficere.hoc est notādū ad sta tuta que pmittunt aliquos occidi impune.nā si pos sunt occidi īpune multomagis[a] poterūt īpune ver berari et cōtumelijs affici.vt hic.quod tene mēti.

Tex.ibi occisum.i. nō

q Uod ait ler[b]. sine causa vel sine mi⁹ nisterio.fm Jac.de are.et sic habes h̄ q̄d sit verbuz occisum. ¶ Querit glo. que dicunť res veneris.glo.respondet multū bene in ciuitate ista est statutū q̄ liceat viro occidere adulterū deꝑhen⁹ sum cum vxore sua:certe intelligit deꝑhensus si re⁹ periretur cum vxore in camera in istis rebus vene⁹ ris. ¶ Item no.ista talia ꝓparatoria veneris:quia posthu.⁊ do.an.in.c.fi.extra de consue.in.i. fallen.et ioh.an.in addi. spec.in ti.de cōsue.§.i.in fi.et imo.in.l.si vero.§.de viro.sol.ma.alex.

Quod ait lex.fallit si repiať cū clerico eā osculāte. q; pr̃sumit face⁹ re cā caritat⁹.gl.xi.q.iij.c.absit.vide bal.in.l.q̄d g̃.§.si hr̃s. de le. i. col.ꝺ in ius vo.vbi reꝑhendit bal.in.l. cūctos pp'os. in.viij. col. C. de summa tri.et fi.ca.qui inducit istum tex.ad.q.no.

Per horas.adde bal.in.l.i.C.vnde vi.in lectu.

Inspiciť initiū. Ad materiā q̄ñ initiū tēpis.vide.q. notabiles q̄s pōit bal.ī.l.si tutoz.s̃.de tu.et ra.oi.

Per horas.adde bal.in.l.i.C.ō ex hi. et ītrodu. reis.⁊ ī.l. pe. ad fi.C.ō pr̃i ua. car. adde bal.in.l.iij. in fi.s̃.ō adi.le. et bal.ī repe. l.ī suis.⁊ ibi ang. et imol. s̃. de libe. et

bellozᵹ.s̃.ō accu.adde etiā q̄ dicta p bar.h̄ faciūt ad.q. quā posuit bald.in.l.cūctos pp'os.circa medium. de sum. trini. videlz q̄ lz q̄s p delicto ciuili nō possit in domo capi.tñ si fuerit capt⁹ ex domū ⁊ si q̄s.C.e.⁊ no.p bar.h̄.adde bal.ī.l.i.C. vbi de cri. agi oz. et faciunt per ista verisimilia ꝓbatur adulteriū. vt dixi. s̃.e.l. ij.in fi.et dicā.j.l.capite quinto.

Quod ait ler[c] tabiť valde. ¶ Item no.hūc tex.in fi.q; est no⁹ leficijs dicit incōtinēti fieri q̄ō fit vno ipetu lz du⁹ rat per horas[d] illa rixa. ¶ Scōo no.q̄ inspiciť ini⁹ tiū[e] quo ad locū et quo ad tp̃s. nā vides hic q̄ pr̃i pmittit occidere domui sue tātū vl' generi sui.vt.s. l.pr.§.ius occidēdi. Itē incōtinēti tūc lz occidere. et tñ hic hēs q̄ si illo fugiēte p horas alibi iterficia tur vidz in illo loco et illo tūc.i.illo tpe iterfect⁹.sed ꝺtra oia ista pcedētia ad homicidiū ꝓfundunť cuz homicidio et homicidiū tantū inspiciť.vt.l.illud.in fi.s̃.ad.l.aquil'.et ideo vidz q̄ inspicere debeamus locū homicidij nō locū vel tp̃s incepte rixe. vt dixi in.l.libelloz.s̃.de accu.ad hoc rñdeo q̄ ista sunt ve ra q̄ñ vtrūq; et initiū et finis fuerūt illicita.nā tunc inspicim⁹ finē:et hoc est fauore rei ne de vtroq; pu niať.sz q̄ñ pr̃incipiū est licitū et hz cām licitā: tūc il⁹ lud pr̃incipiū inspicim⁹ vt hic.p hoc facit optime.l qui cū maioz.§.i.s̃.de bo.lib.et hoc facit ad multa. pone quidā cepit aliquē per personam in platea et portauit eum extra plateam et ibi percussit euz an puniatur tanq̄ percutiēs in plateaf. iste tex.facit q̄ sic.tamē in contra.est veritas vt apparet ex prędi⁹ ctis. Idez si aliq̄s insultaret aliū in platea et fuga⁹ ret eū vsq; extra plateā[g]:et ibi eū pcuteret nō pcu⁹ teret in platea.sed pone aliū casum.Cauet statuto hui⁹ ciuitatis q̄ q̄s possit offendere aliū ingredie⁹ tē in possessionē suā in ipa possessione sine pēa.mō aggredioz illū ingredientē possessionē meā et illuz fugientē psequoz extra possessionē meā et ibi eū p⁹ cutio.certe licite pcutio[h] seu occido vt hic. rō:quia initiū fuit licitū.tene ꝺdicta mēti.

¶ Quero vtrū pr̃i li⁹ Arito. Illud. ceat occidere mgr̃atū inuentū cum filia sua.dicunt q̄dam⁹ q̄ non quia magistratus nō pōt accusari iure mariti. vt.l. si marit⁹.in pr̃inci.s̃.e.et.l.nos accusare.s̃. de accu. ego dico ꝺziũ[i].nā q̄ magistrat⁹ nō pōt accusari.ve rū est:nisi accusatio tpe esset pitura:tūc sec⁹.vt. ꝺ.l. nos accusare.et.l.senat⁹.s̃.de of.pr̃i.itātū q̄ si esset cā q̄ ꝺtestatōe nō ꝓpetuareť agereť cā vsq; ad sen⁹ tntiā.vt no.ī.l.sz ⁊ si restituať.§.sz et si dies.s̃.de iu⁹ di.nūc ad ꝓpositū ius occidēdi adulteriū est tēpoze pituruz.nā nisi ille qui tūc occidat nō pōt occidere

malñ.videlz q̄ crimīales cause debeāt tractari al's termiari ifra.lr. dies.⁊ si nō fuerit termiate ptās īcidat ī penā mō pendēte. q. ciali īcidit.q.falsi.q; testes redarguñť ꝺ falso.ita q̄ qō pr̃incipal' nō habz suū finē:an ptās veniat puniēd⁹.certe iste tex.facť q̄ nō arguēdo de tpe ad locū.vt ī.l.vinū.si cer.pe.bñ fa.l.iutile.ff.de miori.⁊.l.petēde de in ite.resc.⁊ ibi no.⁊ qꝺ hr̃ ī.l.ꝓperādū.ī pr̃i.de indi.⁊ p hꝫ qō no. bal.ī.l.i.C.de iur.cal.ī.ij.col.⁊ exp̃sse cy.ray.⁊ bal.in.l.i. C.q̄ accu.et no.ī silī p bal.ī.l.ꝺ maioz.es.C.ō ioh.tes.⁊ ī tminis refert bal.dcās di sputa.ī.l.fi.C.ō fi.istr. h Licite pcussio.adꝺ qō io.an.ī addi.spe.ī.t⁹ ꝺ accu.§.sui.ī.ij.pte.ī addi.mag.q̄ īcip.oldr.q̄rit.tz ꝺziñ ⁊ ī addi.hꝫ qꝺ hꝫ ꝺz videam⁹ x̄o.illi⁹ alleg.p casu.l.q̄d sit fugitiu⁹.§.itē.⁊.§.idē celsus.s̃.ō edi.edi.⁊ idē tz ang.h̄.⁊ viꝺ bal.i auť.si q̄s nulla.in fi.de epi.⁊ cle.et ī.l.si q̄s nō dicā rape.e.ti.⁊.s̃.ē in alia col.hoc idē repeti tū. Ex oppositō no.et faċ ad.q.capti in domo sed cepit fugā eī⁹ do⁹ mū.cōtrariū tenet bal.in.l.pleriq;.de inius vocan.

Arito.§.illꝺ.dico ꝺziñ. vtr̃ pr̃ possit occidere mgr̃atū inuētū cū familia. adꝺ no.ī.c.si x̄o.el.i.ꝺ sen.ex.ꝺ marito ꝓcludit ber.ibi q̄ nō

Apite quinto.hāc.l.allegat Bar.in.l.admonēdi.in.viij.col.de iureiurā.q̄ ofessio facta absente parte inducit semiplenā ꝓbationē Testes dicēt.adde Bal.in.l.i bonefidei.s̄.de re.credi.⁊ adde q̄ cō fessio facta ex̄ iudiciū est sufficiēs ad penā extraordinariā imponēdaz. l.ictus fustiuz.de īfami. Itē adde qō in crīialib⁹ cōfessio facta ī actꝫ postea vt.s̄.l.pri.in fi.⁊.j.l.pri.sicut ergo p̄ot accusare si accusatio est tp̄e peritura ita poterit iterficere cū istud ius occidēdi sit tp̄e perituꝝ. ꝑdicta vera in patre.marito vero nō lz magistratū occidere. q̄a nō est turpis ꝑsona magistrat⁹. ¶ Quero vtruz si vxor est ignominiosa vel ducta cōtra.l.an liceat occidere adulterꝫ marito vel patri.videt q̄ nō. q̄ nō p̄t accusare iure mariti.vt.l.si vxor.§.plane.⁊.§.fz ⁊ si ea.s̄.e.ergo nō p̄ot occidere.⁊ hoc est verū lz glo. dicat contra ⁊ male.j.ad mum.l.pe.§.fi. ¶ Quero quid si ipse marit⁹ est vilis hō vel pater: vtruz liceat adulterꝫ occidere. R'. nō. q̄ si est vilis ꝑsona nō p̄ot accusare iure mariti.vt.l.iij.s̄.e.⁊ ibi no.in glo. ergo nō lz ei occidere.

In adulterio. Et adde q̄ ad hoc vt dicat̄ probatū adulterꝫ riuz oz ꝓbari matrimōium fuisse al's succūberetur fm Bal .i.l. ista demū. de ꝑcura.ad fi. facit qō not. Bart. in.l.si cui.§.i. de lega.i.⁊ vide Bar.in.l.ij. in pri.de fur. ⁊ in.l.ij.§. fi. s̄.eo.⁊ ang.ī l.i.j.de extra oz. crimi. viō Bar.in.l.ij. §.itē ab eo.ō aq̄ plu.ar.

Qō pla cet.vtꝫ ofessio ex̄ iudici um sit suffici ens indiciuz ad torturaz. adde qō idē voluit inno. in.c.sicut. de testi.⁊ Bal. in.l.ict⁹ fusti um. de infa mi.⁊ Flo. in c.at si clerici. ō iudi.⁊ do. de rota. sua dec.f.ccxxij.⁊ vide Bar.in.l.admonēdi. de iureiurā.⁊ ad materiā viō glo.in.ca.q̄ sit graue .de excel.prela. vbi ēt Inno.⁊ Imol.in.c.ꝓ inq̄ sitis.de elec.⁊ in.c.q̄liter ⁊ q̄ñ.de accu.⁊ in.c.dilecti.de ordi.cog.⁊ ī.c. nē idē operari in crīinali qō in ciuili.q̄ ofessio ex̄ iudiciū facta fm ter minos.l.si cautio.de fide instru.facit plenā fidem.qō tñ ibi reꝓbat Imol. Itē ista faciūt an cōfessio facta in curia iudicis ꝓbet delictum de qua Bal.in.l.fi.j. de ꝓba.⁊ faciunt que scripta sunt in.l. senat⁹. in pri.in.ad turpil.⁊ in simili dixit ang.in repe.l.si vacātia.C. de bo. vacā. li.x. videlicet caut⁹ iudex nō accipiat diffamationē rei culpabilis in camera sed in tribunali. Inno .tñ in.c.cū illa tua.qui matri.accu.pos. dic q̄ iudex ex officio recipit informationes infamie ⁊ de notorio nulla p tis citaꝫ facta in camera.facit qō no. Bal.in.c.si intra.de consue.rec.

Postea vt.s̄.l.pri.in fi.⁊.j.l.pri.sicut ergo p̄ot accusare si accusatio est tp̄e peritura ita poterit iterficere cū istud ius occidēdi sit tp̄e perituꝝ. ꝑdicta vera in patre.marito vero nō lz magistratū occidere. q̄a nō est turpis ꝑsona magistrat⁹. ¶ Quero vtruz si vxor est ignominiosa vel ducta cōtra.l.an liceat occidere adulterꝫ marito vel patri.videt q̄ nō. q̄ nō p̄t accusare iure mariti.vt.l.si vxor.§.plane.⁊ .§.fz ⁊ si ea.s̄.e.ergo nō p̄ot occidere.⁊ hoc est verū lz glo. dicat contra ⁊ male.j.ad mum.l.pe.§.fi. ¶ Quero quid si ipse marit⁹ est vilis hō vel pater: vtruz liceat adulterꝫ occidere. R'. nō. q̄ si est vilis ꝑsona nō p̄ot accusare iure mariti.vt.l.iij.s̄.e.⁊ ibi no.in glo. ergo nō lz ei occidere.

Capite quinto. ¶ Op. q̄ testimoniuz de quo loquit̄ hic nō releuet aliquid.naz testis nō potest dicere nisi q̄ vidit eū captuz: ⁊ dicebat̄ q̄ erat deprehensus in adulterio.⁊ sic erit testimoniū de auditu qō nō valz: vt.l.testiū. C. de testi. dicūt quidam speciale hic q̄ testimoniū de auditu valet. Ꝑla. dicebat hoc testimoniū nō multū approbo. vt.l.metū C. qō me. cā. glo. dicit q̄ testes dicēt l q̄ viderūt euz captuz ⁊ q̄ audierūt euz cōfitentē q̄ fuit captus: q̄ fuit deprehensus in adulterio m, ⁊ sic cōfessio sua extra iudiciuz valz vt possit poni ad torturā: nō q̄ faciat plenā ꝓbationē: qō tene menti.tenet ergo glo. q̄ cōfessio facta extra ius est sufficiēs indiciū ad torturā. qō placet n. ar.l.quero. in fi. s̄. de edi.edic. facit qō nota. in.l.fulcini⁹. §.i.s̄. ex qui.cau. in pos. ea.

¶ Circa.l.nostrā quero que sunt sufficientes ꝓbationes adulterij. glo. hic dicit ⁊ bene q̄ sit inuēt⁹ in reb⁹ veneris. Nota ergo q̄ si testis dicit q̄ eū inuenit in reb⁹ veneris. vt q̄ inuenit eū in camera soluz vel osculantē vel tangentē. q̄ ista sufficiūt ad ꝓbationē adulterij. vt hac glo. canoniste habent expresius: extra de testi. c. preterea. de presump. c. literis. ⁊ c. tertio loco. ¶ Ulteriuſ nota hāc.l.ad aliud qñ aliquis dicat̄ aliquē detinere in priuato carcere. de quo habem⁹ ti. de priua. car. C. Breuit̄ circa hoc aduerte ad tria verba. quidā priuati sunt qui habent ius capiēdi ⁊ detinēdi: vt dñs fuum: ⁊ pater filium. vt.l.i.⁊.l.ij. C. de pa.po.⁊.s̄. de li.ho. exhi.l.iij.§.i. et ij.⁊ isti sine dubio priuatū carcerē nō cōmittūt. tangitur in.l.i. C. de priua. car. quidā sunt qui habēt ius capiēdi nō detinēdi.⁊ isti ita demū vident̄ cōmittē carcerē priuatū si vltra.xx. horas detineāt o. hic est casus in.l.ista. vñ si aliquis capit falsificatorez monete ex forma.l.i. C. ō fal.mo. vl'si caperet furē ex forma.l.ita q̄. ad.l.aq̄.⁊.l.si quis in serui. circa fin.s̄. de feu. al's est de.l.conradi.⁊ de cōfessione in camera. vide aliqu id per Bal.in.l.uct⁹ fustiuz. de infami.⁊ q̄ cōfessio extraiudicialis faciat plenū p̄iudiciū. tenz Bal.in.l.i.in.v.col. de cōfes. fallit in delictis q̄ ptinēt ad iudiciū ecclesie in fauorē aīaz fm Bal.in.l.i.in.iiij.col. de fal.cau.adiec.leg. Itē adde q̄ glo. hic sing. dixit q̄ licet al's cōfessioni facte ī torpmētis nō dz citari.l.i.§. diuus.j. de q̄stio. fallit nisi de eodē ꝓcesserit bina ofessio extra iudicialis.

Itē ꝓbat b glo. q̄ lz al's non probet vna confessio extraiudicialis tamen si est gemina ta probat.⁊ facit dictum Bar.in.l. cū scimus. de agri.⁊ censi. lib. xi. Sed an confessio facta a subdito extra territorium coraz suo iudice ꝓbet. vide qō habes in .l. fi.s̄. de iurisd. om.iudi. Itē adde quod hanc glo. allegauit bar. in.l. fin. circa indicia speci alia.j. de qō nib⁹.

Postulauerit. ¶ Op. hic innuit q̄ seru⁹ est accusat⁹ de adulterio dñi dicit: seruo adulterij accusato.⁊.j. innuit aliū eē accusatū. cū dicit: tātā pecuniam adulterij ⁊c. sed duo accusari simul de adulterio nō possunt. vt.l.reos. C. e.⁊.l.si marit⁹. ī fi.s̄. e. ergo male. huic⁹ timore legit̄ hec.l. duobus modis. Uno mō q̄ hec lec. ponit̄ in fi. glo. q̄ accusat̄ mulier de adulterio ⁊ seru⁹ accusat̄ de auxilio seu de cōsilio qō pōt. vt.j. e.l. nihil. in fi. Alia lec. est q̄ hic soluz extraneus accusabat̄ ⁊ nō fu⁹: ⁊ q̄ h ī lra dr ī suo adulterij accusato. legūt sic vt pūctet̄ p⁹ dictionē fu⁹. ⁊ qō dr adulterij accusato. dic. s. aliquo alio. alij hñt lraz vt h sit adulterā: que lra mullo mō ꝯgruit. iō glo. nō ꝓsequit̄ eā. retēta ergo hac q̄ fu⁹ non fuit accusat⁹ tūc op. q̄ ille q̄ ī testē eū ꝓduxit solū dēat soluē ꝯdē nationē. vt.l.qñ. C. de test. Quidā fatent̄ ꝯ. s. q̄ tātū dēat soluē accusatoz si succubuit q̄ tū accusat⁹. s. qñ ipe succubuit: ⁊ ille q̄ succubuit dz soluē. p h° fac. j. e.l.§.pe. Ista lec. ē ña hīto rspectu ad finē. s. tp̄e diffinitiue sniē: in q̄ vict⁹ victori in expēsis ꝯdēnat̄ ēt ī cā crīali fz opi. verā. putē casus ī.l.fi. C. ō fruc.⁊ lit̄. expē.⁊ fac.l.q̄ crimē. C. q̄ ac. nō pos. de q̄ opi. dicā ī materia. j. ad turpil. fz p̄cipiū .l. nre loquit̄ qñ q̄s dēat soluē illo tc cū petit̄ torq̄ri: q̄re alij dicūt q̄ q̄libet soluit totā ꝯdēnatōez. s. accusatoz totū p̄ciū fui ⁊ accusat⁹ totū p̄ciū fui qō ē ꝯ casuz. j. e.l.i fi.l. alij dicūt q̄ vterq̄ soluit dimidiā. ⁊ hāc.lec. tz gl. j. e.l.§.pe. ī fi.⁊. C. e.l. ña. ad.l.qñ. nō rñdēt. tu ño rñdeas sic alio ē ī ꝓductiōe test⁹: alio cū fu⁹ perit̄ torq̄ri. rō q̄ ī ꝓductiōe test⁹ ille solū p̄bet cāz q̄ ꝓduc. fz qñ q̄s petit aliquē torq̄ri p̄bet cāz vterq̄ tā ꝓducēs q̄ ēt accusat⁹ ꝯ quē oz q̄ appareāt alīq̄ indicia añ q̄ pueiat̄ ad torturā. vt.l.i.ī p̄i.⁊ p mltas. ll.j. de qō. ꝓ h° fac̄ optīe. l.iiij.§.i.s̄.fi. regū. vbi exp̄sse mēsuratoz dz solui de cōi.⁊ iō qñ committit̄ qō ꝯsulēda sapiēti cui⁹ expēsis dz cōmitti: tūc distingue s. aut iudex sentie bānituz qui p̄ot imp une offendi in priuato carcere. Bal. q̄ sic in.l. i. de priua. carce.⁊ ad id qō dicit Bar. hic de capiēte debitorē fugitiuū. adde Bal. in auc. imo. de actio.⁊ obliga.⁊ scias q̄ si aliq̄s posuerit in carcere priuato aliquē q̄ p̄ot carcerat⁹ aufugere si vult: n c tenet̄ de fracto carcere. dictū fuit ro. in.l. admonēdi. de iureiurā.

In prima glo. vide ro. in.l. licitatio. §. qō illicite. de pub.

Postulauerit. tūc distingue. Adde. l. eos.⁊ qō ibi habet̄. C. ō appel.⁊ in.l.fi. C. de priu. agen. in re. li.x.⁊ qō no. glo. in.l. eos. §. pe. de vsur.⁊ in hac. q. adde io. an. in ti. de assessore. §. salariuz.⁊.l.iiij C. de sta.⁊ imagi.⁊ no. in.c. statutuz. §. assessores. de rescrip. in.vi. ⁊ no. Bal. in.l. hac.l. C. de sen. expi .reci.⁊ in.l.ij. in.iiij. col. C. de eden. ⁊ in.l. gñaliter. §. his. de re. credi.⁊ ideo dic Bal. in.l. eos. §. apostolos. de appella. q̄ apostoli debēt dari expensis petētis.⁊ cū Bar.

hic tenꝫ bal. in.l.iij.C. eo. et inq̃tū dic̃ eū vlis allegat'.vi̊ bar to.hic in.l.il/le aut ille. de le.iij.ꝛ ad ma teriā circa ex penſas fien/das.vide i.l. pretor.§.i.ſ. eo.ꝛ Bar.in l.ij.§. defen/di.ſ. ex qui. cau.i poſ.ea. vbi habes poſt eum.

t ¶ Queſtio/ni.aduocat'. An ꝛ qñ exa minationi te ſtiū dꝫ aduo cat' eſſe pre/ſens.vi̊ bar to.in.l.ij. de ſacroſan. ec. ꝛ ſcripſi in.l. cuſtodes. de publi. iudi.

v ¶ Aduoca tus preſens. An aduoca tus dꝫ eē p/ſens qōni qñ pars rñdet poſitionibus adde q̃ ad/uocat' nō dꝫ pt̃ inſtruere vt no.glo. et bar.in .l.ij. ō iura. calū. ꝛ adde no. ſm Hoſti. in. c. dilecti.de iu di. q̃ iudex poterit inter dū pmittere aduocatū re ſpondere po ſitionib' ſi vi det reum ni/mis ſimplicē qui poſſꝫ de/cipi in rñſiōe fa.c.paſtoral' eo.ti.qō ſeq̃/tur Jmol. et doc. in. d.c. dilecti. ꝛ vi/dē velle Jn no.ꝛ doc.ī.d. c.paſtoralis. ꝛ refert etiaꝫ Bal.in .l.ij. de inra.calū. in prin.ꝛ vi̊ abbatē in .c.

bat pro vna parte:ꝛ alia pars petit cōſiliū ſapiēt' tūc dꝫ cōmitti expēſis illi' qui petit cōſiliū qm̃ ille ſol' prebet cām huic cōmiſſioni.ſi vero iudex viſis allegationib' vtriuſq; ptis ſup qōne dubitat. tunc ſi qōnē cōmittit cōſulendā ſapiēti dꝫ fieri expenſis cōib' qm̃ vtraq; pars p̃bet cāꝫ cōmiſſionis.ꝛ idē di cas in ſilib' actib' qui fiūt in iudicio per ea que di/xi.§.ꝛ facit.l.generaliter.§.his de pñtib'.C.de iure iur.tene menti.

¶ Dicitur hic q̃ bōe fidei **Sed diſpiciamus.** poſſeſſori ꝛ creditori da tur hic ℈.in.l.i.§.i.ſ.ad ſyll'.ꝛ de edi.edic.l.ſcienduꝫ §.deinde.glo.nō ſol.ſed dic ibi lex loquitur de dño hic de eo ad quē ea res pertinet que x̃ba ſunt latio ra. ¶ Itē op.de.l.nō ſolū.§.querit'.ſ.de p̃cur. R. ibi actio querit' per hoiēꝫ hic vero dar' per.l. ¶ Itē op.ꝛ vidē' q̃ iſta pena debeat diuidi iter dñꝫ et bo ne fidei poſſeſſorē.vt.l.furtiua.ſ.de furtis.glo.que eſt hic cōcedit ℈.ſed iſtud eſt ℈ iſtū tex.in quo totuꝫ tribuitur dño.dicendū eſt ergo q̃ ibi loquit' i eo qō eſt mera pena.vnde vnicuiq; duplar' put ſua itereſt hic vero loquit' in precio x̃o rei qō totū bone fidei emptori datur vt hic:qō intelligo qñ non apparet dñs.q; tūc ipſe preferret' vt.l.bona fides.ſ.depo. iſtud añ qō hic dicitur q̃ ſoluit' creditori intelligas creditori ei'.vt.l.inter oēs.in fi.ſ.de fur.

¶ Quero ad quid det' iſta **Si liber homo.** actio vtilis.R.ad extimati onem operaꝫ amiſſaꝫ ꝛ amittēdaꝫ:qñ liber corp' nō recipit eſtimationē. vt.l.ex hac.ſ.ſi q̃.pau.fe.di. ꝛ.l.que actio.§.i.ſ.ad.l.aq̃l'. ¶ Itē hic dicit' datur actio vtilis.quero que ſit iſta actio vtilis.quidaꝫ di cūt q̃ cōdītio ex.l.vt.j.l.pri.ſed ℈ditio ex.l.hꝫ locū qñ in.l.nō eſt expreſſum de alia vt.l.i.de ℈di.ex.l. ſꝫ in.l.eſt expreſſum q̃ ex ſentētia iudicis dar' actio in factum ſeu iudicati.vt.l.iiij.per totā.l.ſ. de re iudi. quidā dicūt q̃ hec cōcurrit cū illa. Alij dicūt q̃ ſūt caſus diuerſi:ꝛ hoc placet.ſi enī iudex p̃cepiſſet pe/cuniā dari:haberet locū actio in factū.ſed hic loqui tur qñ iudex nō precepit:vel ſi eſtimabit iſtū liberū tan q̃ ſeruum.ꝛ ſic ſententia iudicis nō preceſſit. Ex hoc no.q̃ ex ſententia interlocutoria iudicis oritur actio in factū: vt plene dixi in.l.a diuo pio.§.i.ſ.de re iudi.

¶ Hucuſq; habuiſtis **Haberi queſtionem.** qñ petit' torqueri ſ/uus extranei:hic qñ petitur torq̃ri ſuus p̃pri' accu ſati:ꝛ etiā qñ petitur torq̃ri ſuus extranei. ¶ Op. ſ.qui ꝛ a qui.l.,pſperit.dicūt quidā q̃ hic dicit de ſeruis extraneoꝝ haberi qōnē eſt verꝫ ſi ꝛ ipſi ſunt traditi ad vſum mulieꝝ. Alij dicūt ꝛ meli' q̃ illō qō in.l.,pſperit deficit de ſuis extraneoꝝ ſuppleť h.vl' l.,pſperit.loquitur q̃tū ad impediendā libertatem: vt nō poſſint manumitti:qō i ſuis extraneoꝝ nō hꝫ locū ſed ſolū in p̃p̃ris.ꝛ hoc puto verū.glo. ſūmat hanc materiam.C.e.l.x̃ba.

Qualiter aduocat' debeat inter **Queſtioni.** eſſe qōni dixi in.l. cuſtodias. ſ.de pu.iudi.qꝛ dꝫ intelligi hoc eſt eſtimationi an debe/at torq̃ri ꝛ eodē mō q̃ hic dicit' q̃ patroni poſſint i terrogare intelligo.i.interrogatoria facere ſm que examinar' iſte qui erit teſtis p̃duct'.de iſtis interro gatoriis habem' ex de teſti.c.i.li.vi.ꝛ in Spe.in.ti. de teſti. Ad hoc q̃ aduocati ꝛ partes debeāt inter/eſſe examinationi teſtiū facit iſte tex.ſed ℈ſuetudo ſ/uat q̃ iuramēto ſint preſentes partes nō añ' exami nationi.qꝛ illa debent fieri in ſecreto. vt.l.ſi qñ.C.ō teſti.ꝛ ibi no.ꝛ ita obſeruar'. Itē allegar' iſta.l. q̃ qñ rñdet poſitionib' per partē debeat eē aduocat' pre ſens v.ſed in quibuſdā terris hoc obſeruat' in q̃buſ/dam nō. vnde ſua cōſuetudinē.ſꝫ mihi placꝫ q̃ ad/uocat' dꝫ eē p̃ns.ſerua tū ℈ſuetudinē.

¶ Op.ꝛ videt' q̃ in iſto.§.q̃ **De eo quoq;.** ſuus alicui' dicat' eē in quo hꝫ vſufructū:vel ei bona fide ſeruit.℈ in.l.i.§.qui ſuū.ſ. ad ſyll'.ꝛ ea.l.§.ſerui appellatione.ꝛ.§.ſed in eo. ad vtrūq; rñdeo.ibi tractat' de pena inferenda ſeruo.ꝛ ideo ſignificatio dñi reſtringitur. hic vero loquitur de veritate indaganda.ꝛ iō ſignificatio domini ex/tenditur.

¶ Quero dicit' hic q̃ publicabitur. **Jubet.** Querit glo.an fiſcus debit' precium ſui publicati.ꝛ dic q̃ ſic:vt in gl. ¶ Elteri' iſte.§. acit ad.q.de filioſa.delinquēte vtrū publicet' p̃pri etas ei' quā hꝫ ꝛ facit q̃ ſic. Idē ſi publicant' bona patris vt publicet' vſufruct' p̃ceptio quē hꝫ pater in bonis filij.ego hāc.q.lati' examinaui in.l. ſi fini/ta.§.ſi de vectigalib' f.ſ.de dā.infec.

¶ No.q̃ lꝫ teſtis añ q̃ **Sed et ſi negauerit.** poſt q̃ torquet' dicat aliud:eſt ei credenduꝫ:qō tene menti. ¶ Secūdo no.ex hoc tex.vbi videt' caſus ex preſſus q̃ teſtis poſſet corrigere dictū ſ suū. vt ſi p̃ dixerit mēdaciū poſtea poſſit dicere veritatem.gl.tū in auc.de teſti.§.qui vero.videt' dicere q̃ poſſet cor rigere dictū ſuū incōtinēti.ſed ſi iret ꝛ loquerē' cum partib' nō poſſet poſtea corrigere dictum ſuum. ita nota.ibi:ꝛ ita cōiter obſeruat'.ſed illa glo. loquit' in correctione dicti qō facit teſtis ſponte.ſe d ſi metu tormētor vellet corrigere dictū ſuū puto ei ſtanduꝫ ſemper ante publicationē per hunc tex.tam̃ boni af ſeſſores faciūt q̃ nō repetitur niſi vnū dictū.ſ.illud qō dicūt poſt tormēta.

¶ Op.q̃ fiſcus ſoluat preciuꝫ ꝛ ſic **Si reus.** extimari nō dꝫ.vt no.in.§.iubet. R. fiſc' ſoluit p̃ciū ſerui qō eſt poſt torturā.ꝛ ideo fit ex timatio vt ſciar' q̃tum valebat plus ante torturam ¶ Ultimo no.hic quaſi caſū q̃ in criminalib' vict' victori debeat cōdēnari ad expenſas ꝛ ad alia dam na ſicut in ciuilib'.vt.l.nō ignorat.C. de fruc. ꝛ liſ. expē.ꝛ facit qō dixi.ſ.e.l.in prin.ꝛ videt' tex.ſm vnā lec.ī.l.fi.C.de fruc.ꝛ liſ.expen.fac'.l.qui crimē.C. q̃ accu.nō poſ.

¶ No.q̃ ti.de ℈ditio. ex.l. **Quod ex his** hꝫ locū in.ll.iſtis antiqs ꝛ tamē.l.i.C.de cōdi.ex.l.dicit q̃ ſi ex noua l.cauſa' obligatio hꝫ locum cōditio ex.l.ſ ſic iſte.ll. ffoꝝ.dicūt' noue.ll.dic vt ibi.

¶ Hec.l.corrigit' hodie p̃ auc. vt **Mariti.** lice.ma.ꝛ auie.§.ſi adulterā.po ſitā.C.e.ti.auc.nouo iure.

¶ Iſte.§.facit ad.q.aliquis eſt **Qui queſtum.** hoſpitat' aliquē ſemel tūc il le talis ſemel recept' aliquid p̃didit.querit' an ille ta lis hoſpitator teneat' ex illo ti.nau.caupo.ſta. Bu. de ſuza.tenet q̃ ſic p̃ hunc tex. Ego cōſueui dicere cōtrariū.qꝛ iſta noīa x̃balia que ſunt ſignificatiua alicui' officij qō quis aſſumit ſua auctoritate: vt mer cator ꝛ hoſpitator ꝛ ſimilia nō verificantur ex actu vno ſed requirunt aſſiduitatē.vt.l.i.§.i.de tributoria ꝛ iō nō tenet' illa actione directa ſed vtili ſic. vt ibi dicitur.dixi plene in.l.legat' ſeruis.in prin.ſ.de le. iij.ꝛ ibi videatis.ſed in iſtis noīb' que ſunt ſignifica tiua delicti vt effractor raptor expilator ꝛ ſi.vno a/ctu verificant' vt hic plene dixi in prealleg.l.legatis ſeruis.in prin.

¶ Iſte legit' duobus modis ī **Sex menſium.** §.glo.pone caſum:aliqua com miſit adulteriū pp qō fuit dimiſſa a viro ſuo. querit' ſex meſes a q° tpe incipiūt currere. R. ſiquidē iſta

paſtoralis.i fi. Ex oppo. vide doc.i.c. ij.de cōſet.in vi.ꝛ vi̊ bal. tenentē q̃ ñ debeat eē p/ſens in.l.pro xi.de his q̃ i teſt.delē.ꝛ in l.nō ſoluꝫ.ſ. de p̃cura. q̃ limita niſi pſ fit p̃ſona ru/ſtica ſiue idi/ota.ita dixit Hoſtie.in.c. dilecti. de iu di.ita tenent cōiter cano.ī c. paſtoralis eo.ti. ō iudi. ꝛ vide Bar. in.l. cuſtodi/as.ſ. ō accu. ꝛ Bart.in.l. prime.ꝛ i.l. ſolū.ſ.alle. §.ſi de ve/ctigalib'. ſꝫ ibi nō ponit hāc vlti.q.ꝛ iſtud vltimū limita niſi pſ patiar' capi. diminuſ. q̃ quā vſufru/ctus amittar' ita vult bal. limitādo p̃di cta ī.l.corru/ptionē.ō vſu fruc.in vna addi.in vlti. colū.ꝛ vide Bar.in.l.iij. §.ſed vtrum. ſ.ō mino.q̃ deportar' vl' publicatis alicui' ego ñ p̃fuer vſu/fructu. vide tex.ī.l.ſꝫ ſi mi nor.ſ.ō pig. l.ſi ſuperat'. eo.ti.p bal.ī c.i.de cōtro. inuesti. non ob.l.lex vecti gal'. de pig. vide tñ ibi a/lex.in.r. ꝛ.xi. col. vbi late ponit.

¶ Sed ꝛ ſi **negauerit.** corrigere dic/tuꝫ ſuū. Et qñ ꝛ quō te/

ſtis poſſit corrigere dictuꝫ ſuũ vide Bar.⁊ qđ ibi habes in.l.eos.ſ.đ fal. Et no.q ſi teſtis vnũ dixit ſine tormẽtis ⁊ aliud ī tormẽtis: ſtatur vltimo dicto.vt hic vult Bar.quẽ ſequit Bal.in.l.iij.in.i.col. C.e.ti. ⁊ Bar.in.d.l.eos.⁊ quid ſi in tormẽtis nõ perſeuerauerit: vide Bal. in.l.fi.de queſtio.

¶ Mariti.ſ. quĩquẽ niuꝫ.propoſitionez libelli per ſolam dationez libelli interrũpitur prescriptio in criminibus. Bal. contra diſtinguẽdo in.l.i. C.qñ li.prin. da.⁊c.de ho.in.l. arbi.p Bar in.l.naturali ter.ad fi. de vſucap.

¶ Vxor.ſ. ſeraginta.ad momẽtuꝫ.vide mo der.in.d.ſ. biduum.iuncto eo qđ dicit in.ſ. dies ſed qñ dicit ex die q nõ cõprehenda tur de momẽto ad momẽtuꝫ.tenꝫ bal. in.l.fi. de iure do.impe. vide Bart.ī l.lex hoc iure iu prin.de iuſti.⁊ iure.

¶ Ibi. et vide bar to.in.l. hos accuſare .ſ. lege.ſ.de accuſa.⁊ p iſtũ dixit bal. in.l.iuris.ad finẽ.qui, resiudi.non no. q ſententia la ta cõtra occiſores nõ pre iudicat mandatarijs. Et no.er ho tex. q plres poſſunt accuſari eodẽ libello ⁊ vide Bar. in.d.l.hoſ accuſare.ſ.lege.ſ.de accuſa.

repudiata duraverit vidua incipiunt currere a die cõmiſſi crimis.ſi vero nupſit ſecũdo a die diuortij. hec lec.ponit circa prin.glo.vide glo.que incipit ō adulterio.⁊ ibi:ſed in adultera dic: hic incipit ponere caſuꝫ.⁊ ibi dñs dicit.ī.proxi.ſ.dic hec eadẽ lec.ponitur.ī.ea.glo.x̄.vel verus. ¶ Secũdo modo legitur iſta.l.vt ponat caſuꝫ ſic.quero a quo tpe incipit currere tps ſex mẽſiuꝫ. Rñdet iuriſcõ.q ſi quidẽ fuit vidua illa que cõmiſit crimẽ a tpe criminis cõmiſſi:ſi fuerit nupta a tpe diuortij.hec lec.ponit in glo. ibi:vel forte loquitur in vidua ⁊c.hec lec. nõ placet glo.⁊ bene ⁊ rõ eſt:qr in accuſatõe filie vidue nõ ſũt ſtatuta tpa ſex mẽſium in quib⁹ vir accuſet infra.xl. dies iure maritꝰ:⁊ īfra alios q̄tuor mẽſes iure extranei.vt.l.nec in ea.ſ.i.ſ.e. ¶ Querit glo.quid ſi aliquis ſtetit in adulterio cõtinuo p triẽniũ quo tpe inſpicim⁹ tps.dicũt quidã a principio.vt.l.ei qui.ſ.đ fur.alij dicũt q ab vltimo.⁊ ſic videt dicere glo.q de quolibet adulterio poſſit accuſari.no.bene hanc gl.q̄ gl. videt cõtra id quod no.in.l. vulgaris.

Hoc quinquẽniũ. No.q tps ſtatutũ in fi.l. videt q̄ porrigat ad oĩa capita.l.de hoc tangã.ſ.vi bo.rap.l.ait pretor.ſ. ſi quis aduentu.

Quinquẽniũ. No.ex.l.iſta q̄ pſcriptio ſtatuta accuſationi criminali interrũpitur p ſolã propoſitionez libelli ⁊ ſic ppetuat.ad qđ facit.ī.pri.x̄.ibi:poſtulatiõis dies prima. ⁊.ſ. e.l.miles.ſ ſeraginta.qđ ſec⁹ eſt in ciuilib⁹ vbi recꝰritur citatio vel litis cõteſ.qđ ẽ notãdũ. Itẽ ex x̄.ſe. no.q ciuilis interruptio que fit p dationẽ libelli nõ prodeſt niſi interrũpẽti.plene no.in.l.ſicut.ſ.illo .C. de preſcrip.xxx.an. ¶ Cõtra hũc.ſ.op.q tps accuſationis alteri⁹ profit alteri accuſanti.vt.ī.e.l.quinquẽnium.ſo.vt ibi dicam ⁊c.

Cum aũt ¶ Quero an poſt quinquẽniuꝫ dꝫ accuſari.l.iulia de adul.vel dꝫ accuſari.l.iulia de vi publica vel priuata. R'o.quidã dicũt l.iulia de vi.ſed glo.dicit.l.iulia de adul.⁊ hoc innuit iſta aduerſatiua aũt.dicit effi:eũ aũt ⁊c.qđ no. Ex hac glo.no.q ſignificatio hui⁹ cõiunctiõis aũt ẽ aduerſari.vt.l.hoc amplia.ſ.de his aũt.ſ.de dã. infec. ⁊ ei⁹ natura ẽ aduerſari his q̄ ſunt eiuſdez generis vt hac glo.⁊ iõ ſi dicerẽ ſic ſcholares legũt: petr⁹ autẽ currit:intelliget petr⁹.ſ.ſcholaris vt aduerſet his q̄ ſunt eiuſdẽ generis.

Pater ¶ Op.de.l.fi.ſ.de pub.iu.ſo.intellige hic de euidenti calũnia: vt plene dixi in.l.is cui⁹ ope.ſ.fi.ſ.e.

Seraginta. Dic hic.lx.dies a diuortio: ſed.ſ. l.pri.ſ.ſex mẽſiuꝫ.dicitur a die diuortij.⁊ ſic eſt idẽ dicere ex die diuortij ⁊ a diuortio ⁊ ſic videt q̄ in vtroq cõtinuet tps de momẽto ad momẽtũ [a] vt.l.i.ſ.biduuꝫ.⁊.ſ.ſe.ī.q̄ appel.ſit.qđ tene mẽti pro ſtatutis.

Quinquẽnium. ¶ No.q iſtũ quinquẽniũ ẽ cõtinuum quo ad proceſſuꝫ ſꝫ ẽ vtile quo ad initium.

de queſtio. Ex op.hãc.l.allegat Bar.in.l.marit⁹.in x̄.vlterius.ī.de queſtio. d ¶ Si quis adultex.facit ad.q. Si ciuitas fuit dãnata ad deſtruc.murorꝫ an poſtea poterit reficere.facit qđ no.in.l.ī opus.de ope.pub.⁊ Bar.⁊ alexã.in.l.pmiſcen.ī.de acqui.poſ.⁊vi de Bar.⁊ Bal.in.l.ſeru⁹.C.de penis.⁊ vide de iſta.q.p ang.in.l.in numerat ſ .ī. de ſolut.per Imol.in.l.ſi fideiuſſor.in ſ.meminiſſe. de le.i.⁊ tangit Pe.đ ancha.in.c.i.đ vſur.in.vi.facit text.⁊ ibi bar.in.l.ſicut ſ.ſupuacuuꝫ qui.mo.pig. vel hy.ſol. et adde q̄ p.c. ex literis. qđ h alleg. bar. dicebat bal. in.l.ij. C. de poſtu.q̄ bãnum qđ ferẽ ex contumacia bannito cõparẽte in legitimo termino reducitur ad ſimplicẽ citatꝫ.qđ ī tellige vt per eũ in.l.ita de miñ.C.de p cura.⁊ no.in l.abſentẽ.de penis.

¶ Op.ſ.l.proxi.x̄.hoc amplia.vbi tps accuſationis alterius non cõnumeratur. Breuiter ibi loquitur quando ſecundus accuſator non detulit accuſationi primi: ĩmo ab accuſando eum remoueri fecit. hic vero loquitur quando accuſationi primi detulit:ipſe tamen poſtea non eſt proſecutus vel eſt prevaricatus.

In **Ibi** Ibi:non tamen ⁊c.Dy.conſuluit vnaꝫ queſtionẽ an p ducens falſos teſtes ⁊ etiaꝫ ipſi teſtes poſſint eodem libello accuſari:⁊ determinauit q̄ ſic per.l.i.C.ſi reus vel accuſa.moꝝ.fue.et ibi per Cy. de qua queſtione videtur hic caſus. facit.ī.de fal.l.athletas.ad hoc facit glo.l.ſi poſt.ī principio.ſ.e.in fine magne glo.

Si quis adulteriũ c Nota dicit hic Jaco.de are.q ſicut ante litꝭ.conteſta.nõ debent recipi teſtes:ita nec debet aliquis torqueri ante litꝭ.conteſta.in preiudicium alicuius accuſandi. ¶ Quero quid vult dicere text. in preiudicium eius.glo.dicit vno modo ⁊ bene. Item exponit ſecundo modo ⁊ male in.l. ſeruos .ſ. finali.ſ.de accu.

Si quis adulterũ ¶ Opp. hic dicitur diuortium factum debet durare perpetuo.contra.ī.de penis.l. ſine prefinito. So.ibi:tempus propter imperitiaꝫ fuit omiſſum vt ibi dicam. Facit ad queſtionem d. Ciuitas vel caſtrum fuit condemnatum q̄ deſtruerentur muri ⁊ fuerunt deſtructi.an poſſint reponi. Dy. dic q̄ fuit determinatum q̄ non.quia quod hic dicitur debet intelligi q̄ ſint deſtructi perpetuo.facit.l.ſeru⁹. C.de penis.vbi damnatus ſeruus in vinculis ſtare intelligitur ppetuo.⁊ ibi Cy.hoc ponit.contra hoc videtur in.c.ex literis.extra de conſtitꝭ. So.ſi pena ponit ob cõtumaciã:tũc ceſſãte contumacia ceſſat ⁊ pena e.vt dicto.c.ex literis.⁊ ibi Innocen.hoc tenet.ſed ſi ob aliã cãm pena imponit:tũc loquit̃ pcedens determinatio.

Accuſatus a Hec eſt bona .l. ⁊ hoc dicit. Iper portionem libelli male cõcepti non interrumpitur preſcriptio adulterij. hoc dicit iſta lex. ¶ Oppo.ſ.de arbi.l.qui arbiter ⁊.l.ſi is cui.ſ.de lega.ij.glo.non ſoluit. ſed reſpondeo.ibi totum ius ſuum conſumpſerat ille qui volebat mutare ⁊ variare.hic vero ſecus. ¶ Vlterius quero dicit hic ſi tpa largiant.quero de quib⁹ f tpibus loquit.hic glo.dat tres rñſiones.primo q̄ loq̃tur de tpe ſtatuto a iudice.vt.l.ticia.ſ.de accu. ⁊ hc eſt ſatis bona.alia q̄ loquat de tpe.xxx.diez.de q⁹ loquit.l.libelloꝝ.in fi.ſed iſta ẽ falſa:⁊ reprobat ī.l. libelloꝝ.in fi.tertia ſo. ẽ q̄ hic loquit de tpe quĩquẽnij de quo loquit.l.quinquẽnium.ſ.e.⁊ iſta ẽ bona. ¶ Sed ꝫ hoc op.per porrectionem libelli fuit iſta accuſatio ppetuata.vt.l.mariti.ſ.quinquẽniũ .ſ.e. So.ibi libellus erat bene cõcept⁹ hic male. ¶ Sꝫ Inno.b nõ dic.⁊ qđ b dcm nõ ẽ vez p.l.ſi pſes. ⁊.l.ſi de iterptatõe iñ õe ſui.ī.đ penis.⁊ hª dic ſatis voluiſſe gof.⁊ io.an.p⁹ cũ.ī.d.c.ex literis. p cui⁹ intellectu vid bal.ī.c.acceptã.i.ix.q.C.de vſur.

Accuſatur⁹ quero de quib⁹. Et vide qđ no.Bar.in.l.edita.i.ij.

¶ Si quis adulteriuꝫ.⁊ facit qđ no.Bar.in.l.ſi.ī.de queſtio.an quiſ poſſit torqueri ante publicatas atte ſtationes.vide Bal.in.l. milites.

col.C.de eden.⁊ Bal.in.l.qui accusare.C.q̃ accusa.non pos.

g Xxx.anno.Adde Bal.in.l.mater.ne de sta.defunc.⁊ in.l. cū notissimi.de prescr.xxx.anno.

h Male cōcepti.vtrū per libellū male cōceptū interrūpat̃ pscriptō Adde alexā.in.l.iuste.ff.de acqui.pos.ad fi.⁊ quid in min⁹ solēni citatione : adde Bal.ī.l.⁊ p⁹ edictū.de iudi.⁊ no.q̃ dixi in.l. cū notissimi.C. de prescrip.xxx. anno.⁊ dicit Bal.ꝙ non requirit̃ perēptoriū edictum ad iterrumpendū: sed sufficit̃ vnica citatio. et cū Bar. hic transit Bal. in.l.edita .C. de eden.i.xij col.

i Auc. offerat̃.⁊ ibi bal. qui alit̃ loq̃t̃ in.vij. col. et vide Bal.ī l.i. in .i. col. ne ex delict. defunc.

k Solaz citationē. Vide Bal. in.l. i.in.iij.col.C. de fruc. ⁊ li. ex. vbi dicit ꝙ etiā in prescrip.que interrūpitur p lit.ꝓtesta.si libell⁹ fuit ineptus cui⁹ vigore secuta fuit absolutoria oia pmunt̃ ⁊ etiaꝫ interruptio.

l An citatō Do.ꝙ citatio nulla nō interrumpit pscriptionē.⁊ an cōparitio sequēs citat̃ nullā validet eaꝫ adeo ꝙ interrumpat pscrip. vide Bal. no.in.l.i.§.i.ibi⁊ not.de feriis. Adde Bal.in auc.oēs.C.si vt se ab hē. absti.⁊ in auc.offerat̃.in.vi.col.C.de lit.ꝓtesta.vbi ad hoc alleg. istam glo.sed certe glo.ibi expresse tenet cōtrariuꝫ.arbitroꝝ Bal.ibi eē corruptū.⁊ vide alexan.in.d.l.i.de feriis.in prin.⁊ tenēdo ꝙ spōtanea cōparitio validet citationē:tūc quero an sola cōparitio sequēs interrūpat an solū cū deuētū est ad lit.ꝓtesta.pōt em̄ eē interuallū magnū inter cōparitio. ⁊ lit.ꝓtesta.⁊ obiectionē dilatoriaꝫ qui obiect⁹ prescriptionē nō interrumpit.c.cū dilectis.de or.cog.⁊ in hoc Ande.d ancha. in.l.i.de feriis.tenet ꝙ per solā spontaneā cōparitionē interrūpat̃: ḡa hꝫ vim citationis ⁊ maiorē.vt pꝫ ex his que habent̃ ⁊ no.in.d.§.i.⁊ in c.fi.de elec.in.vi.qō est no. Adde Bal.in addi.in spe.in tit.de cita.et ibi no.dixit ꝙ meminit se legisse ꝙ citatio realis interrūpat prescrip.

Et ad predicta dicit Bal.in.l.pperandū.§.siquidē.de iudi.ꝙ si citatio nō sit legitime facta sntia lata cōtra actorē sit ipso iure nulla.et an libelli oblatio cum executoris missione coꝝ arbitro interrumpat prescrip.si cōpromissuꝫ nō tenꝫ.vide Bui.de suza.in.l.cū antea.C. de arbi.⁊ tenꝫ ibi ꝙ nō.per.l.si paterne.ne de sta.defunc.⁊ ad bar.

b vide alex. in rub.ff. de ius vocā. cū concor.

Ejusmodi adulterium.

§.stupꝝ.cōtra hoc. vide plene glo.in auc.de incest. nup.vbi ponit quid sit incest⁹ ⁊ q̃d ne fariꝰ coit⁹. ⁊ vide glo.in sti.de nup. §. si aduersus.

m Bui⁹ declaratione. Ex hic dict̃ habes quis coit⁹ sit pbitus:⁊ quis sit pmissus:⁊ quid i nouerca.⁊ vide gl. insti.ō nup. §.si aduersus. Quid i alio simplici fornicatore: vt solutus cū soluta. quidaꝫ dicebant ꝙ ista simplex fornicatio nō erat prohibita de iure ciuili:sed de iure canō. tū. et iō erat crimen eccliastico cum. allegāt Fede. in cō. si.sed pōt saluari dictum Federici in fornicatione presbiteri.vt no.in.c. eos. xxxij.di. Itē pōt saluari in puro cōcubinatu qui nō est phibit⁹ a iure ciuili.vt.ff.de cōcubinis.p totū.sed regulariter omis alia fornicatio punit̃.no. Bar.in.l.i.de cōcubinis. Quid in iudeo habēte cōcubitum cū xp̄iana an puniat̃ a iudice seculari vel ecclesiastico.vide gl.i c.sepe.xxviij.q.i.⁊ qō habet̃ in.c.archiepiscopi.de rapto.⁊ cōsuluit Jo.calda.in suo cōsilio qō ponit in ti.de fo.cōpe.in consi.xij.⁊ repetit in cōsiliis sub titulo de iudi.⁊ Ande.de anch.in consi.xiiij. ⁊ Jo. an.in.c.gaudem⁹.de diuor.que no.⁊ qua pena puniat̃ inde⁹ hūs rem cū xp̄iana:⁊ qua pena habēs rem cū hꝫutis.⁊ qua pena punitur mulier faciens officiū hois.vide que dixi in.l.cū vir.de adul. et glo.in.c.inter opera charitatis.de sponsa.dicit ꝙ crimen meretricij sub dissimulatōe pertrāsit:⁊ meretricari ē peccatū mortale. xxxij.q. iij.in.c.meretrices. Quid in habēte rem cū bestijs.vide tex.i.c.si mu

Et ad predicta dicit Bal.in.l.pperandū.§.siquidē.de iudi.ꝙ si citatio nō sit legitime facta sntia lata cōtra actorē sit ipso iure nulla.et an libelli oblatio cum executoris missione coꝝ arbitro interrumpat prescrip.si cōpromissuꝫ nō tenꝫ.vide Bui.de suza.in.l.cū antea.C. de arbi.⁊ tenꝫ ibi ꝙ nō.per.l.si paterne.ne de sta.defunc.⁊ ad bar.

b vide alex. in rub.ff. de ius vocā. cū concor.

Ejadulterium.

lec.facit tex.qui dicit stupꝝ.huic etiā applaudet gl. super ẋbo adulterij.⁊ glo.super ẋbo duplex.⁊ gl. super verbo erroꝛe. Quero igit̃ que istaꝝ lect.sit vera. Rñdeo hic loquitur de stupꝛo ⁊ incestu.de adulterio eim̄ ⁊ incestu nō pōt loquī:qꝛ cum in nupta nulla cadit excusatio.vt.j.e.l.ꝺ.fratres. Ulteri⁹ quero ꝓ declaratiōe.l.vtrū de vtroqꝫ delicto puniatur.s.de stupꝛo ⁊ incestu:vel de adulterio ⁊ incestu glo.dicit ꝙ sic ⁊ bene.⁊ hoc vult dicere tex. hic ibi: qꝛ mlt̃ū intereſt.vbi soluit hanc.q.qꝛ videt̃ velle ꝙ qñ facit scienter puniat̃ de vtroqꝫ.facit.l.quid de crimine.C.de accusa. Ad hoc op.de.l. senat⁹.§. de accusa. Do.ibi dicit ob id crimē.hic vero sunt diuersa delicta ꝛ ex eodē facto descēdant. Cōtra hoc op.de.d.l.senat⁹.,put loq̃t̃ in parricidio et homicidio que sunt delicta diuersa:⁊ tamē nō pōt quis puniri de vtroqꝫ. Rn.illa delicta habent se vt genus et species.sed delicta de quib⁹ hic loquitur habent se vt excedentia et excessa:seu vt species separate.

Sed cōtra hoc op.de.d.l.senat⁹.,put hic loq̃tur de stupꝛo ⁊ incestu.nā stupꝝ videt̃ gen⁹ ad oēm coitum illicitū. Rn.nō est vex.imo stuprū est species parata.quia non committitur nisi in viduam vel in virginem. vt habuistis.§. e.l.stupꝝ.§.i.⁊.l. inter liberas.§.i.dixi ꝙ tenet̃ de vtroqꝫ.s.de adulterio ⁊ incestu:seu stupꝛo ⁊ incestu. Quero q̃d releuat de vtroqꝫ teneri.si eiī est equalis pena:qꝛ est pena capitis:nil releuat teneri de vtroqꝫ:cū semel tm̄ possit decapitari.vt.l.vulgaris.in prin.⁊ ibi dixi.§. de furtis. Rn.istud est vtile.primo qꝛ si sequat̃ absoluto/ria sup vno poterit ab alio sup alio crie accusari.vt l.q̃ de crimie.C.de accu. Itē si sequat̃ cōdēnatoria ,pdest in hoc.qꝛ sm tpa hec nō erat pena capitis sed munor.vt no.in.l.fili⁹.§.miles.§. de his qui no. ifa. ⁊.l.si quis viduā.j. de qōni.⁊.j. de re mili.l. qui cum vno.§.adulterij.⁊ ideo ,pdest etiā scire pp statuta citatis que hodie minorē penā imponūt ,p adulterio. Itē qñ ista ōlicta sunt fil' cōiuncta vni⁹ pena augetur pp aliud.vt.j.e.l.pri. Itē dicitur hic an erroꝛe ꝛc.quero de quo erroꝛe loquit̃ hic.dicit glo.de erroꝛe facti iustissimi.alij dicūt de erroꝛe iuris .⁊ tunc dic ꝙ loquit̃ de erroꝛe qui declarabit̃ inferi⁹.

Quero quid vult dicere cōtumacia iuris⁊ contumelia sanguinis. Rn⁰.vult dicere ꝙ sciebat ius ⁊ sciebat parentelā:⁊ vtrūqꝫ cōtēnit.non habetis alia hic circa hanc partē. Sequit̃ tertia pars que incipit: quare mulier:ex hoc.§.no.ꝙ si mulier cōtrahit matrimoniū cōtra ius gētiū punitur.sed contra ius ciuile excusat̃. Dp.⁊ videt̃ ꝙ etiā qñ cōtra

lier.als.cū mulier.xvi.dt.quē p̄ sūt.alleg. Ro.in.l.si vero.§.de viro.in
n xxvi.alias.xlvi.fal.ff.solu.matri.
n ¶ Si vero queris. Adde glo.& Bal.in.l.si iusta.als in.l.fi. de cōdi.
sine cau. & Johan.an.in.c.ex tenore.qui fi.sint legit.& que no.in.l.fi.j.
eo.& an filij ex legitimo matrimonio nati alias illicito inter ignorātes
sint legitimi.
vide singul.
bal. post gl.
l.l.qui cōtra.
C. de incest.
nup.

hit cōtra ius gentiū excusef mulier.j.e.l.x. fratres.
So.hic hoc fecit scienter volēs ꝺhere matrimoniū
sed in x.fratres fecit ignoranter ꝺhendo matrioni
um qꝺ credebat se ꝺhere licite:& hoc eodē modo de
ea que ignorant fecit dz intelligi ver.nam si sola.q̄
ponitur hic vt.j.dicef. ¶ Expedit? videlz de tertia
parte venio ad quartā que incipit:nōnū q̄. hic non
habetis alia.nā eius materiā.j.pri.§.dicā. ¶ Se-
quitur quinta pars que incipit:fratres.& diuiditur
in partes quatuor.primo ponit rescriptū q̄n q̄s ex-
cusat pp etatem.secūdo ponit aliud rescriptū quan
do quis excusat pp pniam oīsam per diuortium.
tertio ponit aliud rescriptū q̄n quis excusat ꝓpter
pniam ostensaz per supplicationē.quarto iurisconꝰ.
reassumit oīa precedētia. Secūda ibi.idē imperato
res.tertia ibi.idem pollioni.quarta ibi.testiuz autē.
¶ Op.de.l.qui cōtra[m].C.de incest.nup.huiꝰ timo-
re glo.distinguit hic dicēs q̄ ibi errauit in facto.hic
in iure.& annectit glo.vnuz verbū q̄ in incestu siq̄s
errauerit in iure naturali vel gentiuz nullo mō excu-
satur lz aliqualiter releuef.hoc dictū nō placet mi-
hi per tex.in x.idē imperatores.naz matrimonium
cōtractū cū nouerca est illicitū de iure gent. qz illa
matrimonia dicunt de iure gē.illicita que sunt ꝓhi
bita rōne cōsanguinitat vel affinitatis.ita itelligit
Azo in summa de incest.nup.& in summa de interdi
cto matri.in prin. Et iō ꝓ declarāda ista materia vo
lo vos scire q̄ habetis tres glo.in hac materia. vna
est hic:alia est in.l.qui cōtra.C.de incest.nup.alia est
q̄ ē pfectior & melior i auc.de icest.nu.§.i.col.ij. sz tū
nō bñ declarat.iō ꝓ huiꝰ declaratione[n] volo te sci-
re q̄ q̄nq̄ coitus sit sine colore matrimonij:tūc isto
casu punitur indistincte iste talis coit?.& puto q̄ pu
nitur fm illud qꝺ est in veritate nō fm illud qꝺ puta
bat.si erat cōsanguinea puniet de incestu. si nupta
puniet de adulterio.qñ ꝺabat ab initio operaz rei
illicite:& erat in dolo.ar.§.de fur.l.vulgaris.§.si q̄s
ea.&.§.de iniurijs.l.euz qui.§.si iniuria.qñq̄ iste ta-
lis coitus fit sub colore matrimonij:& hic est aduer-
tendū.aut tu queris vtrū ipse puniat.l.iul.de adul.
& de stupro & de incestu.aut tu queris an puniat ex
cōstitutionib? que puniunt ꝺhentes nuptias ince-
stas.primo casu aut ipsi scierint ius & factū:& pu-
niunt vt hic in.§.stupruz.ibi:cōtumacia iuris & san-
guinis.qz punit de stupro & incestu:vt hic dicitur.
aut ignorauit vterq̄:& sunt excusati.vt.l.qui ꝺ.C.de
incestu nup.& hic ꝓut dicit errorē matrimonij illici-
ꝺhat.aut ignorabat factuz & sciebat ius.& tūc idem
q̄ excusef vt hic ꝓut dicit errore.&.d.l.qui ꝺ.C. de
incestu nup.aut ecōtra sciebāt factum & ignorabāt
ius.& in isto casu siquidez mulier ē excusat. vt h̄ i x.
fratres.& in x.quare mulier.ibi:nam si sola &c.si erat
masculus:tūc aut minor & excusat.vt.d.x.fratres.
aut maior:& tūc si statiz cū cognouerit eū penituerit
que penitētia oīditur per diuortium vel per supplī
cationē ei parcit.similiter vt hic in x.idē pollioni.&
in x.idem imperatores.aut statiz nō penituit: & tūc
punitur sed mitius .vt in x.nonnūq̄.aut dubitatur
vtrū sciuerit vel ignorauerit.& tūc aut matrimoniuz
est ꝺctum clam:& pſumit scientia.vt.l.vlti.§.de ritu
nup.&.l.i.C.de interdicto matrimonio.fm itellectū
glo.quē ponit hic & ibi.aut fecit palā.& tūc presumi
tur ignorantia.vt.d.l.vlti.de ritu nup. que maxime

a diuo.§.si super rebus.in.iij.col.de re iudi.& bonī dictū de consue
tudine.vide per Bar.in repeti.l.de quib?.in.x.q.princi.§. de legi.
vbi dicit q̄ credit excellētissimo doctori vsquequo ꝓbet in contra-
rium.
p ¶ Ultimo possemus. Qui facit excep.de p̄sumptionibus erroris
videt errorē
allegare.pro
hoc facit qꝺ
no.Bart.in
l.i.in. iij. col.
§.de excep.

presumitur in muliere & minore & in eo quē statiz pe
nitet facto diuortio vel supplicatiōe porrecta.vt vi
distis hac.l.si vero queris[n] qualiter quis puniat.illī
cōstitutionib? que puniunt incestas nuptias est ad
uertendū.qz in hoc ē triplex pena.vna ē q̄ matrimo
niuz nō valeat:& ista indistincte hz locū & excusatur
ignorantia vel etate.vt.l.i.C.de interdicto matri.& ꝺ
hac.l.x.fratres.vbi omnino p̄cipiūt cōiunctionem
distrahi.alia ē per quā amittit lucrum seu a lucro re
pellet.& in hac.l.distinguit.aut fuit sciens & hz locū
illa pena.aut ignorās.& tūc aut fuit ignorātia iusta.
& tūc a pena excusat.aut iniusta ignorantia. & tunc
nō excusatur.vt.l.qui ꝺ.C.de incestu nup. Et ex hoc
sequit q̄ si errēt in iure cū esset ignorātia iniusta: ni-
hilomin? tenerent pena illi?.l.qui ꝺ.C.de incest.nu.
Tertia est pena per quā punitur & in persona & in
bonis:& illa pena nō hz locū nisi tales nuptias con
traxerit dolose & scienter.& iō quecūq̄ ignorātia ab
illa pena excusaret.ita loquitur auc.incest?.C.de in
cest.nup.& auc.& de incest.nu.§.i.& qꝺ ibi no. ¶ Que
rit glo.quid si vnus scuit alter ignorauit. dic vt no
ta.hic.in.l.qui ꝺ.C.de incest.nup. que in sciente hz
locū.vt.§.dixi.ignorans excusat vt ibi.vt.§.dixi.
¶ Ultimo ex hac.l.nota duo.primo qualiter iuris
error ꝓbat:& habes q̄ ꝓbat ex istis qualitatib? q̄
fecit palam & statiz cū fuit sibi dictū dimisit:vel erat
minor.ex istis presumitur error iuris vt hic & ī x.fra
tres.&.§.incestuz.plene dixi in.l.ij.§.de cōfes. Secū
do no.[o] q̄ nō sufficit q̄ appareant p̄sumptōnes suf
ficientes ad ꝓbationē erroris nisi etiā error allege-
tur.h.o.hic ī fi.tex.notabilit ibi.vtiq̄ si error allega
tur &c.vū memēto q̄ facias positionē erroris qꝺ p̄
petuo tene menti. ¶ Ultimo possem? p etiā dicere:
q̄ ille qui faceret exceptionē de presumptionib? er-
roris.tūc hoc faciēdo videt allegare errorē:sicut di
cim? in libello.vt.l.oēs.§.luti?.§.de his que ī frau.
credi. ¶ Op.hic videt q̄ ex pnia quis ꝺsequatur
impunitatē delicti.ꝺ.§.de fur.l. qui ea mente. Sol.
hic penitentia ostendit & declarat in preterito non
fuisse dolū:ubi vero secus. ¶ Ultimo quero. ego vi
deo q̄ pp ignorantiā quis excusat.sed an puniatur
alia pena extraordinaria.videt q̄ sic.vt.l. respicien-
dum.§.delinquunt.j.de penis.&.l.ij.§.hac actione.
§.vi bo.rap. In ꝺ.est ista.l.nisi in casu.vt.§.dixi.sed
rīdeo.qñ delictū nō cōmittitur in iniuriaz alicuius
principaliter:tūc si cessat dol? nulla pena venit ꝓpo
nenda.vt hic.secus si in alicui? iniuriā respicerz pri
cipaliter.vt.j.e.l.pe.videbitis & ibi tangam.

Imperatores. Tenementi h̄ic casuz: quia bon? casus ē.

Liberto. No.tex.ibi.nam cui? fame &c. Di-
cit q̄ ar.huiꝰ.§.dici pōt q̄ si cōtinea-
tur in statuto q̄ exbānituz quis possit occidere:q̄ ī
ideo eius vigore filī? potent occidere patrē exbāni-
tum:sicut nec libert? patronū:nec vasallus dñm.ꝓ
hoc facit in auc.de incest.nup.§.i.de obse. pa. pref.l.
pe.facit.l.mut?.§.manēte.§.de iure do.sed aduerta
tis ista qō fuit semel facta tudertī:& cū esset cōmissa
cuidā collegio fuit cōsultū q̄ filī? potuit patrē ipu-
ne occidere:nescio per que iura.& hoc puto verum q̄
q̄ filius tūc possit patrē occidere impune.naz lz hic
libert? reperiat patronū in adulterio remanet patro
nus & habet iura patronat?.sed nō sic in exbannito

q ¶ Liberto.
puto verum.
Baly.etiam
tenet q̄ sic ī
l.i.C. de his
qui paren. vl̄
liber.occide.
vt ibi plene
per eum. Et
ad istam que
stionem alle-
gat Imol.et
Ange.de a-
re.in.l. trito-
cum.ad finē.
de verboruz
obligationi.
vbi conclu-
dunt filium
posse interfi-
cere patrem
hostem ciui-
tatis. & dicit
ipse fuisse in
facto in bal-
dazo. & facit
ad hanc que
stionem bar-
to.hic tex. in
l.minime.ff.
de religio.et
qui cecidit.ꝓ
patria ineter
nuz creditur
viuere. In-
sti.de excu.
tuto.§.in bel
lo.& no.Bar-
to.in dicta.l.
minime.

IN crimine. Bal. dixit per hūc tex. in.l.i.in.xvij. col. C. q̄ accusa. p in criminali nō dan' dilationes ad ꝓbandū.

s Sine dilatione. Probationes facte nō data dilatione ad ꝓbandum non valent. 7 adde do. anto. in. c. licet cām. in. xi. col. ex'. de ꝓba. 7 ibi tenet q̄ possunt iste probationes fieri vsq; ad cōclusionē in cā: per ea que habē' tur in. c. mili' tis. de ꝓcur. 7 in. c. cū dil'. de fide istru. Balō. in. l. si qñ. 7 in. l. cuz a nobis. ō dila. Bar. ī extrauagā. ad repri. in v̄. sine figura. Bal. in. l. fi. s. ō ferijs. tenet indistīcte per hanc l. valere ꝓbationē sine termino dato. ī mo 7 p' termīnū fm euz nisi opponatur. de quo ī l. municipiū. de postul.

t Ş. cognitu rum. 7 ibi vide Bar.

Ex lege. Ad hanc .l. vide qō no. Bal. in. c. i. in prī. qui. mo. feu. amit.

x Allegat' ad. q. Adde Bal. in. l. no stram. in. iij. col. C. ō testi. 7 in. l. i. ff. de testi. 7 qō no. doc. in. l. huiusmodi. Ş. si ita cui. de lega. i. per ang. in. l. ex iudicati. C. si ex fal. instru. 7 per Ro. p' ange. in. l. duo. ff. de acqui. here. 7 Jo. an. in ti. de accusa. Ş. nūc sequit'. v̄. quartū añ mēbrū. 7 Bal. in. l. uir. C. qui admitti. Adde qō no. bar. in. l. nō soluz. in. iij. col. de ope. no. nūci. 7 ibi tangit Alexan. 7 qō dixit Bar. in. l. i. Ş. 7 periu. qō vi aut clam. 7 vide Bal. in. c. dño guerrā. ī ti. hic fi. l. conza. vnū tene mēti perpetuo. qō singula. voluit saly. in. l. nullum. C. de iudi. q̄ si aliquis est bānit' 7 stat in ciuitate 7 tolerat' q̄ si aliquis occidit ipsuz punit' nō obstāte statuto. 7 vide Ang. ī. d. l. fi duo 7 do. anto. in. c. qz circa. de cōsangui. 7 affi. fa. qō no. glo. de tabellioe cōdemnato postea tolerato. in auc. de tabellio. Ş. i. ver. nō pōt. Et ad q. Bar. hic facit qō no. Bar. in. l. libertas. de sta. homi. 7 retuli in. l. i. Ş transfugas. de ficcar. Et quid si occidit' descript' in bāno qui erat cancellat? sed ignorabat'. Ang. in. l. filio. de libe. 7 posthu. dicit q̄ impune potuit offendi. faciunt no. per Bar. in. l. nō soluz. Ş. morte. ī. xiij. col. de ope. nc 7 Bal. in. l. nostrā. de testa. 7 vide Alexan. in. l. i. Ş. si seru'. de acq̄. pos. qui examinat. q̄ si occidit' bānit' q̄ appellauit appellatōe pendente. adde Bal. in. l. i. C. si a nō cōpe. iudi. vbi vide plura no. 7 facit qō voluit Ang. in. l. i. ad fi. de his que in testa. delen. 7 cū Bar. hic transit Bal. in. l. ex morte. ad. l. aq̄l'. 7 Bui. de suza. in. q. incip̄. In ciuitate statutū est q̄ si aliquis offendit: tenet q̄ nō punit'. 7 vide Bal. in l. eū qui. de adul. 7 in. d. l. i. in. iij. col. C. si a nō cōpe. iudi. 7 in. l. i. C. de penis. per Bar. in. l. ij. ff. si quis in ius voca. per Saly. in. l. senatus de his qui sibi ascri. per Bal. in. l. quid si fugitiuus. Ş. apud labeonem. de edi. edic. p Jo. an. in regula qō quis. in mercu. 7 Sali. in. l. eum qui duas. de adul.

dā accusationē nulla dat' dilatio cū sufficiat dilatio legal'. hoc vez nisi iudex statuerit ex cā aliō. hāc lec. ponit Pe. quā Ci. refert. C. de dila. l. i. ibi; mō accedam' 7c. 7 vtraq; lec. est bona. Jtē dicit' hic nisi dilatio det' ad exhibēdas psonas q̄ ē ista dilatio. Rñdeo qō est ista dilatio que dat' per. l. ij. C. de exhi. reis. hic nō habetis alia.

Jis qui ius. ius anuloz aureoz habē tur vt liberti. ō hoc tamē fac. s. de excu. tu. l. cū exoratiōe. glo. nō soluit: sed ibi apparet so. si be ne inspicietis.

Jex lege. Hec lex quotidie allegatur v hic in fi. 7 est duplex litera. vna est ne is. alia est sine ne. ī reuoco ī dubiū hāc literā: aliqs sciēs aliquā repudiatā nō iuste duxit eā in vxorē: vtz cōmittat adulteriuz: fm; vnam lfaz cōmittit adulteriū: fm aliā literā nō. sed gl. concordat istas literas vt si habet' nō cōmittit. dic vez est vt puniat' ea pena qua puniunt' alij adulteri. sed mitigat'. qz sub colore qual' q̄lis matrimonij fuit factuz. si habetis hic affirmatiuā tūc ide: sed nō punit' tanta pena q̄ta puniret' si sub colore matrionij non esset factū. Hec. l. allegat' ad. q. de eo qui interfecē nō legitime exbānitū: 7 dicūt si interficiens hoc sciebat tūc punit': sec' si hoc ignorabat per hāc. l. ita dic Bal. pro hoc q̄ sciēs puniat' facit. l. iiij. Ş. cō dēnatum s. de re iudi. 7 ibi ponit hō Bal. p alia parte q̄ ignorans nō puniat'. qz deceptus ē auctoritate publice scripture. facit optīe. s. de vētre inspi. l. i. Ş. cetez. et ibi hoc etiā ponit Bal. in. l. de etate. Ş. si ex cā. s. de iter. acti. 7 l. quis sit fugitiu'. Ş. apud labeonem. s. de edi. edic. mihi tñ videt vt alis dixi vobis q̄ in casu ī quo sciuit dicit vez Bal. sed in casu in quo ignorauit dico q̄ nō punit' tanq̄ de homicidio facto dolose. sz qz fuit in culpa q̄ nō vidit bānū adhibēdo cōsiliuz vtrū bānū fuit recte latuz tūc ex ista culpa punieret. vt. l. ij. Ş. hac actiōe. s. vi bo. rap. 7 j. ad. l. coz. de sicca. l. lex coz. 7 quod ibi dicā. 7 l. respiciendū. Ş. de linquūt. j. de pe. maxime cū ignorātia seu erroz iuris sit lata culpa. vt. l. libelloz. Ş. notant'. 7 ibi glo. s. de his qui no. infa. preterea si ille qui cōtrahit cū alio

Ad. l. iuliā de vi publi. Rubri.

Lege iulia. No. bene q̄ etiā ꝑ vi turbati ua precedit accusatio ex hac. l. fm Bal. dñi. not. in. l. momētanee. C. vnde vi. vi de qō ibi doc. ꝑi. 7 Bar. in l. inīriarum Ş. si quis. de iniur. 7 quaz do habeat locum vi ō bar. in. l. si crimen C. eo.

z Secundo no. vtrum liceat portare arma. Jurta hoc dubitat' quid si statutū punit vio lentiam cum armis vel sine armis vel si hendat multeres. Balō. per illum tex. iuncta glo. ī l. si constante Ş. fi. solu. matri. dicit qō sic. qō no.

a Non licet. No. q̄ ille qui portat arma vetita debet illa perdere Jtem portās arma presumitur habere maluz animū: nisi portet ligata. 7 licitū ē portare arma vt quis se defendat a latronibus. 7 ad placitū cōis vel comitis nō licituz portare arma. vt est glo. in. c. i. Ş. si quis rusticus. 7 ibi Bal. de pa. tenē. 7 no. Ludo. in no. cclxvij. seo vtruz sit licituz portare arma ꝓ occidendo bannitos. dic q̄ sic vt terminat Helus de sancto gemi. in suo tractatu bannitoz. hic bonū. disput'. 7 sequit' Ro. in. l. iij. Ş. sed vtrū. ad fill'. 7 no. q̄ quis punitur si ducat secū seruos armatos. l. fi. 7 ibi Bal. C. eo. 7 an sit licitum facere vel vendere arma ponit hic. j. Bar. in hac ea. col. in ver. iij. videnduz.

Ci cetu. quero vtruz. Etrū remissio facta per patrez valeat. 7 vide no. in. l. i. circa prin. s. de iniur.

Lege iulia. de vi. Officiales nō admittentes appellantes ꝑtere hac. l. 7 sunt infames. Jtē adde q̄ puniuntur pena capitis fm Balō. in. l. si quis offilio. Ş. his qui. s. de iniusto testa. Pe. de ancha. in cle. i. de excess. prela. dicit q̄ in criminalib', scilz vbi agitur de pena capitali tenentur pena hui'. l. 7 pena de qua nota. in. c. cū dilectus. extra de ordi. cog. in glo. i. in causa ciuili punitur xxx. pōderibus auri. l. qm̄ iudices. C. de appella. clerici autem depo

nitur.ſi.q.vi. c. ꝺcreto.ita dicit.d. Ioe. poſt

in.l.iudices. C. de appel.

eſt in culpa niſi diligenꝫ explorꝫet ꝺditionꝫ ꝑſone. vt.l.qui cū alio.ſ.de re.iu. multo magiſ qꝫ aliū occi dit pp ei⁹ cōditionē.de hac cōditiōe ꝺz eē cert⁹. ꝑ hoc facit optime.l.qui in alteri⁹.ſ.de re.iur. vbi ille qui agit ſemp eſt in culpa:niſi de ſuo iure bñ ꝺelibe rꝫetiā ſi ageret ex ꝑſona alteri⁹.

Ad.l.iul.de vi publica.

Lege iulia⁽ᵉ⁾. Tractaꝫ hic ꝺ iſtꝫ armis iō formo tres.q. ꝑ vtrum liceat habere arma.tex.eſt hic qꝫ nō liceat habere arma niſi rōne itineris vel venatiōis. hodie vero indiſtincte nō lz habere arma.vt in auc. de ar mis.ꝑ totā illā cōſtitutionē.lz illā ꝺſtōnes vſus cōiſ nō approbat. Secūdo quero³ vtrū liceat porta re arma. R. hic eſt triplex ius.nā de iure ffor.ſiquꝫ dem aliquis vult portare arma extra ciuitatē eūꝺo per itinera:tūc pōt vt hic.ibi:itineris.aut vult por tare ꝑ ciuitatē vl' in aliquo loco in quo ſit aꝺunatio gentiū.aut in aliquo loco vbi ſit for iudiciꝫ.t hoc nī lz [a].vt hic in.l.iij.ſ.i.j.eo.l.qui dolo malo.ſ.i. ſz ad hoc eſt aduertenꝺū qꝫ iſtud eſt vet de armis offen ꝺibilib⁹.nā iſte.ll.phibētes nō loquunt niſi de telo qō eſt ad nocenꝺū:vt in eis apparet.ſed arma ꝺefē ꝺibilia nō reperiꝫ qꝫ ſint ꝓhibita portari ꝑ hec inra imo etiā offenꝺibilia pōt portare ille cui expeꝺit:vt j.e.l.pe.ſ.fi.t hoc de iure.ffor.ſed de iure.C.inꝺiſti cte nō lz arma portare niſi de principis licētia.C.vt armor vſus.l.i.li.xi.de iure vero auc.exprimiꝫ plus qꝫ exprimunt etiā arma ꝺefenꝺibilia:vt ſcuta t ſiꝫlia vt in auc.de armis.ſ.pe.fallit in gladiis paruulis q̄ nō ſunt in vſu nocēꝺi:t quib⁹ quis in ꝑlio nō vtitur ſed ſūt ad incidenꝺū panē vel ad tēperādū calamū t ſiꝫlia.vt in auc.de armis.ſ.pe. Aduertenꝺū ē i hoc ne fiat fraus ne q̄s ꝺicat ſe portare cultellū aptū ad incidenꝺū panē.cū ſit ad offenꝺēꝺū.qꝫ tūc talis cul tell⁹ armor appellatiōe cōtinet cū ſit talis q̄ nocet pōt.vt.j.e.l.armatos.t.l.pe.ſ.telor.ſz per ſtatuta ci uitatū nō punit ille q̄ portat niſi cū eis ſit inuēt⁹ de qua inuētōe ꝺixi.ſ.de acqui.poſ.l.i.in prin.t tāgūt ꝺoc.in.l.lz.C.de acqui.poſ. Tertio ē videnꝺū vtrū liceat vēꝺere arma.tex.hic videt qꝫ ſic.in.l.excipiun tur.ſz hodie ē correctū.qꝫ nemini lz facere arma vel vēꝺere niſi ꝑſonis ꝺeputatis ad hoc.vt.ꝺ.auc.ꝺ ar mis.t no.C.de fabri.ſup rubrica.tū ꝺſuetudo fz qꝫ vos videt⁊ hoc nō approbat. Quero.vos vide tis hic qꝫ qui hoies habuit in armis bac.l.tenet. q̄ ro vtr posſit puniri iſte de publico ꝺelicto: qꝫ hoies habuit in armis:t qꝫ habuit arma.puto qꝫ nō.quia iſta duo tenꝺūt ad eunꝺē finē.nā arma nō habentur niſi vt habeanꝫ hoies in armis.ergo ꝛc. vt.l. illud.ī fi.ſ.ad.l.aq̄l.t qꝺ no.in.l.nunq̄ plura.ſ.de pēna.ꝺ lic. Alteri⁹ quero ꝺicit ſtatutū cōis tuderti qꝫ dā nat⁹ ꝑ violētia nō pōt appellare.aliq̄s fuit ꝺēna tus qꝫ habuit hoies cōgregatos in armis:vtr ꝺica tur cōꝺēnat⁹ ꝑ violētia.tex.videt qꝫ ſic hic t in.l.fi. C.eo.nā vt videtis tenet.l.iul.de vi.ſed puto cōtra qꝫ ad hoc vt violētia ſit facta impet⁹ requiriꝫ cui re ſiſti nō pōt.vt.l.ij.ſ.qꝺ me.cā.ſz hic null⁹ impet⁹ fa ctus fuit in aliū. ergo nō pōt ꝺici violētia. eſt tñ q̄ ꝺ ꝑparatorū ad violētiā.iō puniꝫ hac.l.

Eadem lege: Tribus modis fit iniuria mihi exiſtēti ī ꝺomo vel ī caſtro meo. primo mō expellēꝺo me per viz.t hoc vult ꝺicere cū ꝺicit ꝺeiecerit.alio mō ꝺādo mihi plius lz me nō poſ ſit vincere.t hꝰ vult ꝺicere expugnauerit.tertio mō faciēꝺo aliquē redimi ꝺicēꝺo:ꝺēꝺabor te niſi ꝺede ris mihi tantā pecuniā.t hoc vult ꝺicere cōcuſſerit: hoc ē per vim pecuniā extorſerit.vt.l.i.ſ.ꝺe ꝺcuſſio. nā oēs iſti talia facientes t qui aꝺhibēt hoies vt ſ fiant hac.l.tenent.t hec.l.facit ꝺ perſinos qui mit tunt gentē aꝺ talia faciēꝺū extra ciuitatez. qꝫ tenent hac.l.vt hic:ibi.homines cōmoꝺauerit.

Qui cetu. Si de vi. Opꝫ.qꝫ ſ fit ſuperfluuz qꝫ iꝺē ꝺicitur in prin.t in fi.gl. ſo. qꝫ in pri. reſpicit aꝺ alteri⁹ poſtulationez:poſtea ꝺecernit ꝑ prio motu Opꝫ.qꝫ ſit in arbitrio actoris eligere pri⁹ ciuilē vel criminalē accuſationē.vt.l.i.C. qui ci. ac.cri.preiu.quiꝺā fatent ꝺtra.ſed hic iō ſic ꝺicitur qꝫ accuſatio ꝺe vi pri⁹ erat inſtituta.vel ꝺic ſm Ioi. qꝫ hic ꝓponebat criminalis accuſatio ab vno t iu ꝺiciū ciuile ab alio. Item op.C.de ap.l.i. vbi ꝺi citur qꝫ cā ꝓprietatis t poſſeſſionis ſimul agitari ſi poſſit.hic viꝺet cōtra.Sol.quiꝺā ꝺicūt qꝫ iſta duo viꝺelz poſſeſſione vel ꝺñio ꝑ vno ponunt.vel expo namus vt ī gl.ꝺicit ꝺñio.i.ꝓprietate.t qō ꝺicit pro poſſeſſione.i.pro iure poſſeſſionis vt vſufruct⁹ vel emphiteoſis t ſi. Item opp.de.l.ordinarij .C.de rei ven.t de interdic.l.incerti.ſo.eo mō vel poſſum⁹ intellígere t erit alia lec.t concor.cū illa vt ꝺicamuſ qꝫ hic ꝺicit ſi de vi t poſſeſſione:hoc eſt de violenta poſſeſſione ſeu violēter turbata.t qō ſeqtur vl' ꝺo minio.i.ꝓprietate:t ſm hoc ponit hic ordinem pe titorij t poſſeſſorij.ita loquit glo.ſ.de iuꝺi.l.ſi de vi Certio mō pōt legi qꝫ cū aliquis cōueniret inter ꝺicto recuperande poſſeſſionis.vt iterdicto vti poſ. t opponebat exceptio ꝺñij ꝺicitur certe hic qꝫ pri us cognoſci ꝺebet de vi ſeu de violēta poſſeſſione q̄ ꝺe exceptione.hoc autē qualiter ꝺebeat intelligi qꝫ exceptio ꝺñij repellat agentē poſſeſſorio ꝺixi ī.l. naturaliter.ſ.nihil cōe.ſ.de acq̄.poſ.

Et ſi pater. Quero vtrū [b] remiſſio facta ꝑ patrē valeat.ꝺic gl.ꝺic vt ī.l.ſi ma ritus.ſ.ſi negauerit.ſ.ti.i.certe ibi ꝺicit ꝺ adulterio nō ꝺe raptu. Quero vtr valeat trāſactio facta ꝺe raptu.glo mouet hāc.q.in.l.tranſigere. t ibi po nit opinio.C.de tranſac.quiꝺā qꝫ ſic:aliꝫ qꝫ nō. alle gat.l.i.C.qui ꝑ premio liber.ac.ſed ꝺoc.ibi tenēt qꝫ nō pōt tranſigi ꝺe raptu.qꝫ pater tranſigens puni tur. vt.l.i.ſ.pe.C.de rap.vir.ergo nō lz tranſigere. ego puto ꝺtrariū per.l. tranſigere.vbi nō excipit ni ſi aꝺulteriū:ergo lz tranſigere. Item ꝑbo per .l.i.C. qui pro premi. liber.acci.inducēꝺo eam ꝓut inducit Io.preterea rō quare nō pōt trāſigi ꝺe aꝺulterio ē ꝓpter frequētiā que ratio in rapina ceſſat. nō ob.l. i.ſ.pe.C.de raptu vir.qꝫ fateor qꝫ tranſigens puniꝫ ex parte accuſatoris.qꝫ nūq̄ ſibi ꝑmittit:ſed ex par te accuſati bñ lz tranſigere.

Lege iulia de vi⁽ᶜ⁾. Tene mēti iſtꝺ prī cipiuz.qꝫ iſti tales officiales qui nō eꝺūt tunc appellantes te nent hac.l.t ꝺēnati erūt infames. Secūꝺo no.tex. ibi:aut quiꝺ in collum iniecerit.qꝫ quando aliquis mittit aliquem aꝺ aliquem iuꝺicē ſeu aꝺ eꝑm cū mi tra in capite qꝫ tenetur hac.l. Tertio aꝺ v̄.item aꝺ legatos.no.qꝫ ſi aliquis verberat aliquē nō ē cri mē publicū niſi in trib⁹ caſibus.primo qñ aliq̄s eēt ambaſiator vt hic.ſecūꝺo qñ appellaſſet vt hac.l. Ite qñ hoc factū eēt hoib⁹ coaꝺunatis.vt.j.e.l.qui ꝺolo.ſ.pe.t.j.ti.i.l.ij.t.C.eo.l.iij. Ite qñ aliquis hꝰ fecerit animo occiꝺēꝺi lz ñ occiꝺerit.vt.j.ti.ij.l.i. ſ.i.

Qui dolo⁽ᵈ⁾. Nota contra poſſeſſorē huj⁹ ciuitatis qui minan tur rector⁹ ne iuꝺicēt ſic ꝺebēt, qꝫ tenent hac.l.

Qui dolo. vide bar. in.l.i.in prin. j.de ſicca.

Lege iulia.cū.l.armatos. De hoc ꝺicā.j.e.l.pe.ſ.telorum.

¶ Si qui.per hāc.l.Et.C.eo.armatos.& in.l.i.§.i.& qō ibi dixi.ſ. de vi & vi ar.adde q̄ ſz veniūt lapides & fuſtes & alia ad nocendum. tñ illud eſt impꝛopꝛie ſm Ang.in.l.ſi pignoꝛe.§.furez.ſ.de fur.vbi vide ter.& ſequit Iudo.in.l.i.§.occiſoꝛ.in pꝛin.ſ.ad ſill.& ideo nō comꝓhenderent in ſtatuto.vt eſt glo.ſing.in cle.i.ver.arma.de ſta.mo.& vide ter.i.§. occiſoꝛ.& ſi mittitur officialis ad inq̄renduz arma portātes nō venit ſcholaris habens pēnifeꝛ cum tēpatoꝛio:nec ruſtic⁹ habēſ cultellū ad incidendū panē.ſm gl.ſin. in auc.de armis.§.fina.& no.Bar.i.l. i.ſ.eo.Item no.q̄ appellatiōe armoꝛum ꝓpꝛie nō cōtinent arma ad defendendū ſz ad offendenduz & que ſint apta ad nocendū.qō no.p ſtatuto.qz nō venit loꝛica & ſcutū: vt fuit de mente Barto.in.l. i.ſ.e.& No.i d.§.occiſoꝛ Quid aūt ſi ſint arma & ad offendendū & ad defendū, vide Bar.i.l.pediculis.§.argento.ſ. de auro & argē. leg.Ide. de ancha.in.d. cle.i.

¶ Ad.l.iul.de vi pꝛi.

¶ De vi. an iſta accuſatio de qua i hocti. ꝓcedat etiam ꝓ vi turbatiua Bal.not.q̄ ſic.in.d.l.momentanee.C. vnde vi.barto.contra in.l. iniuriaz.§.ſi quis.de iniur.

¶ Creditores.debeat intelligi.Adde Bar.in.l.i.ſ.ſi quis teſtiber eſ.iuſ.fue

¶ De ſiccarijs. Rubꝛica.

¶ Dicit quidā q̄ appellatiōe armoꝛū cōtinent tiſi arma offendibilia per hāc.l.e ſz nō eſt veꝛ:qz hic dicit teloꝛ.& fateoꝛ q̄ appellatōe teloꝛ nō cōtinent niſi arma offendibilia:ſed appellatōne armoꝛū ōtinēt ēt defendibilia.vt.l.armoꝛ.i. de.v.ſigni.& dicit in auc.de armis expꝛeſſe.

¶ Ad.l.iul.de vi pꝛiuata. Rubꝛica.

¶ Op.q̄ ille qui aufert aliq̄d ex naufragio teneat.l.iul.de vi publica.vt.ſ.ti.i.l.iij.in fi.Io.ibi cum armis:hic ſine armis. ¶ Itē quero vtrū iſta publicatio bonoꝛ fiat ipſo iure vel per ſniam.hic ſunt opi. ſed puto verā illā opi.q̄ per ſniaz. nō em̄ dicit ter. publicata ſint:ſz dicit publicant:qō denotat q̄ per ſniam.vt.l.in crimiali.C.de iuriſ.om.iudi. ¶ Quero dicit hic in eſi oꝛdinē ſedeat ꝛc.dicit hic q̄ dānatus hac.l.nō pōt eē iudex.quero de hac exceptione que opponit iudici:qz nō pōt eē iudex qz infamis. Rñdeo vt dixi in.l.quidā cōſulebāt.de re iudi. ¶ Quero ſi hocnō opponit an ꝓcedat iudicium: dic vt no.in ſpe.de iudi.dele.§.excipit.ver.ſed nunquid infamis.

In Ec intereſt. No.ter.ibi:nec min⁹ ꝛc. ex quo habes q̄ cōuocati tenēt hac.l.& eodē modo tenent ſicut ille q̄ cōuocauit.Secūdo no.q̄ qñ cōmittit vis ablatiua nō requirit q̄ hoies ſint coadunati.ſec⁹ videt in vi expulſiua.vt.j.e.l.ſi quis aliquē.

¶ No. bñ hanc.l. Legis iulie de vi. nā tota die de facto occurrit.nā ille dicit cōmittere vim pꝛiuatā qui facit coadunari gentē ne aliquis ꝓducat ad iudiciū.ſimile in auc.vt oēs obediāt iudi.puin.§.arripiant.ſed qñ quis arripit aliquē cōdēnatū ad moꝛtē tenetur.l.iul.maie.vt.l.cuiuſcz.ſ.ad.l.iul.maie.facit.l.addictos.C.de ap.& l.addictos.C.ō epi. audi. an autē liceat occidere exbānitū qui ꝓducit in ius. Pi.ponit in.l.in laqueū.ſ.de acqui.re.do. dicaz.j. ti.i.l.iij.in fi.

Creditoꝛes. Hec.l.hz eundē ter.quez hz.l.extat.ſ.qō me.cauſa & ibi hoc decretū plene declarat. ¶ Op.ſ. de fur.l.q̄ vas.circa pꝛin.ſo.vt ibi. ¶ Itē op.ſ.de his que in frau.cre.l.ait pꝛetoꝛ.§.ſi debitoꝛē.& l.nullus.C. de iudeis. Rñdeo ibi nō poterat haberi copia iudicis.erat em̄ periculū ſi expectaret q̄ iret ad iudicē:iō ꝓmittit q̄ ſua auctoꝛitate faciat. ¶ Ulteri⁹ op.de.l.i.§.redigunt.ſ.quoꝛ lega.ſo.vt ibi vidiſtis.qz ibi loquit in re vacāte a nemine poſſeſſa. ¶ Itē op.de.l.ſi quis in tantā.C.vñ vi.dicit glo.illa ē magis generalis q̄ iſta. ¶ Itē op.C.vi bo.rapto.l.iij.dic de hoc vt dicā in.l.creditoꝛes.ſ.ō fur. ¶ Itē op.de.l.gñalit.C.de decur.ſo. ſpeciale ē ibi qñ nō pōt haberi copia iudicis. ¶ Querit glo.q̄d ſi aliquis accepit aliquā rē nō ſibi debitā.glo.de h⁹

¶ Ad.l.coꝛ.de ſicca.

¶ Lege coꝛne.tenet.l.coꝛ. No.q̄ ptās nō pōt cogere iudicē vt ferat malā ſniaz.imo ſi facit tenet.bñ facit qō no. Immo. in.c.paſtoralis.in ver.iniuſtā.extra de offi.deleg.facit.C.de decur.l. omnes vide Bar.in.l.qui dolo.& in.l.i.ſ.ad.l.iul.de vi pub.& adde qō bal. in.c.i.de pa.te.in pꝛin.dixit q̄ falſus teſtis dz puniri ea pena quam ſubiret reus de crimine imꝛtātato pena capitiſ vl fur caruz. quod no. Itē iſtuz ter.alleg.etiam Bal.pꝛo ſing.in.c.i.§. iniuria.i fi.ō pa.iura.fir. q̄ falſus teſtis in cā crimina li puta homicidij puniet tanq̄ homicida ſi depoſuit ꝓ innocētē ō dolo malo. ꝓ ter. hic fin. ibi.ne q̄s falſuz dicat. & de pena teſtis vide etiā Bal.in l.pēſbyteri.in.ij. col.C. ō epiſc. & cle.& Bal. i.l.iij. C. ō recre.& in.l. ora ta opera. in xij.col.in x̄. his interpoſitis.C.q̄ acuſ.Et opp. ad no.ꝓ bar. hic adde anſe. de arerio in trac.maleficioꝛ. in x̄. de cōſenſu & deliberatiōe oim iudicum

¶ Diuus. & ex re.& in x̄ ficulo et ex re.ponit qualit fiat ꝓbatio animi.ter.ibi cucuma.& ē quedaz pars freni.vt.C.vt nulli lice.in fre.aut in po.l.i. ¶ Cōtra hunc.§.op.de conſuetudine q̄ nō ſeruat hoc ꝓ totam italiā.ad hoc rñdet Spe.lz.l.caueat tñ cōſuetudine nō ſeruat.vt no.in Spe.de accu.§.i.x̄.ſz quid ſi p⁹ Ja.dera. rñdet aliter.dicit em̄ q̄.l.coꝛ.tenet tñ miꝛtius punitur qz nō ē ſecut⁹ euēt⁹:qui euēt⁹ cōſidera tur in delictis.vt.l.aut facta.§.euentus.j.de pe. dñi l.ij.ſ.ad.l.aq̄l.ſi aliq̄s ñ occiderit ſz al's moꝛtuſ cāz ꝓbuit ñ tenet directa.l.aq̄l.qz x̄ba ꝓ nō ſonāt. vt.l. itē ſi obſtetrix.i pꝛi.ſ.ad.l.aq̄l.& videbit no.j.e.l. ni pſl.ſz i.l.coꝛ.ō ſic.erat exꝓſſū de eo q̄ habuit animū occidēdi.merito iſta.l.tenet.ita debet intelligē iſtā.l. ¶ Secūdo quero qualit anim⁹ occidēdi ꝓbabitur dicit ter.hic ex q̄litate percutiēdi.ita ꝓbat etiā.C.e.

¶ Differt hec.l.a p̄cedenti. qz ibi loquit de pena q̄ ponitur ciuiliter ex decreto.hic loquitur de pena que imponitur criminaliter.

¶ Ad.l.cornel.de ſiccarijs & veneficis.

¶ Circa hāc.l.quero:qd eſt Lege cōne. hoc dictū q̄ q̄s falſuz iudiciū cōfiteat.dicit glo.i.put ꝓferret falſā ſniam.ſm hoc habes ſi vn⁹ magiſtrat⁹ vtputa ptās facit cū iudice ſuo vt ferat malā ſniam tenet.l.coz.h de ſicca.idē ſi pꝛiores hoc facerent cū ptāte vt falſā ſniam ferret:qz tenet hac.l. Itē tenet.l.iulia de vi publica.vt.ſ.ti.ij.l.qui dolo malo.alij exponunt q̄ q̄s falſum iudiciū ꝓfitet.i.falſuz teſtimoniū ꝓferret.et ſm hoc habes caſuz cōtra ptātes & rectoꝛes terraꝝ qui cogūt teſtes ꝓ toꝛmēta vt dicāt falſuz qz tenent hac.l.cōne.de ſicca.

No.hunc.§.q̄ ponit duo dicta vſq̄ ibi: fiat ꝓbatio animi.ter.ibi cucuma.& ē quedaz pars freni.vt.C.vt nulli lice.in fre.aut in po.l.i. ¶ Cōtra hunc.§.op.de conſuetudine q̄ nō ſeruat hoc ꝓ totam italiā.ad hoc rñdet Spe.lz.l.caueat tñ cōſuetudine nō ſeruat.vt no.in Spe.de accu.§.i.x̄.ſz quid ſi p⁹ Ja.dera. rñdet aliter.dicit em̄ q̄.l.coz.tenet tñ miꝛtius punitur qz nō ē ſecut⁹ euēt⁹:qui euēt⁹ cōſidera tur in delictis.vt.l.aut facta.§.euentus.j.de pe. dñi l.ij.ſ.ad.l.aq̄l.ſi aliq̄s ñ occiderit ſz al's moꝛtuſ cāz ꝓbuit ñ tenet directa.l.aq̄l.qz x̄ba ꝓ nō ſonāt. vt.l. itē ſi obſtetrix.i pꝛi.ſ.ad.l.aq̄l.& videbit no.j.e.l. ni pſl.ſz i.l.coꝛ.ō ſic.erat exꝓſſū de eo q̄ habuit animū occidēdi.merito iſta.l.tenet.ita debet intelligē iſtā.l. ¶ Secūdo quero qualit anim⁹ occidēdi ꝓbabitur dicit ter.hic ex q̄litate percutiēdi.ita ꝓbat etiā.C.e.

in.vi.in nouella.ꝓ Bal.in.l.ſi fugitiui.C.de ſer.fugi.& in.l.arboꝛib⁹ §.ius.ſ.de vſufruc.& in.l.data.in.xxiij.col.C.qui accuſa.& i.l. qui ät operis.C.de infami.ꝓ do.Anto.in.c.i.in vlti.carta.ex de eo q̄ mit. i poſ.cau.rei ſer.Spe.in ti.de accuſa.§.i.i ver.quid ſi pꝛimo.& ꝓ bar.

r Bal.in.l.is qui cū telo. C.eo.r per Bal.in.c.i.§.iniuria.vlti.col. de pa.iur.fir. Iudo.in.l.dāni.§.sabini.in.ij.col.de dā.infec. Ex opposito no.qualiē sit derogatū.l.cornelie:per statuta.r dū hic dicit q statutuz hic nō verificat nisi morte secuta.adde Bar.in.l.senatus.in vlti.col.§ de accusa.

k An cū gladio. Sed q̄d si occidi aliquē manu va/ cua an debe am puniri ac si cuz gladio eū occidisset dixi in.l. prę/ tor.§. pterea §.de iniur.et de ista mate/ ria vide in.d. c.significasti el.ij.in ỹ.no. q modera/ men.r etiā in glo.fi.r istis adde text. r ibi Bal.in.l. i.C.de emen. ser.vbi quid si calce pcus/ sit.r vide ad p̄dicta Bal. i.c.i.§.vl furtum.de pace iur.fir.

l.i.r.iij. debem⁹ eīm inspicere pri⁹ ppositū vtrū hoc faciat ex ppósito an fiat ex rixa vel ex quodā ipetu: vt hic apparet. Itē si in rixa fiunt debem⁹ inspicere cū quo percussit:an cū gladio[k] an cū baculo vel lancea.r si cū lācea:aut cū ferro aut cū hasta:vt glo.dic r si cū bastone:aut pcussit in capite aut in alia parte corporis.ita no.glo.in.c.significasti.in fin. extra de homi.

Item diuus. De materia hui⁹.§.vidistis in l.si marito.§.de adul.r.l.si adulteriū.§.si imperatores.

Nauditum. Quero q̄d vult dicē tex.inauditū filiū.dic gl. inauditū filiū.i.suppositū filiū:ita q nō est fili⁹:r sic nō pōt eū accusare r dicere q nō erat fili⁹. intellige si erat doli capax qū fuit suppositus vt fili⁹. qz forte pat erat absens.hec est vna expositio glo. Alio mō exponit glo.inauditū.i.nō accusatū. vel inauditū.i.omittētē aliq̄d inauditū.i.graue scel⁹ ꝺ pez Sz ꝺ hoc op.q qs nō possit accusare personaz ita cōiunctā.vt.l.bi tamē.§.i.§.de accu.si queris an fili⁹ possit accusare patrē.dic vt.d.l.hi tamē. sed si q̄ ris an pater possit accusare filiū:tūc siquidē delictū eēt graue r cōmissuz cōtra ipsuz patrē pōt ipz accusare vt hic.sed si delictū esset leue vel cōmissuz cōtra alios pater accusare nō posset.vt.l.ꝓpter.r.l.si magnuz.C.qui accu.nō pos. Itē opp.q patri liceat occidere filiū.vt.l.nec i ea. i fi.§.de adul. So.in casu illo lz occidere.in alijs secus fm hec tempora: lz olī indistincte licebat occidere.vt.l.in suis.de libe.r posthu.nō habetis alia.

Iusdem. Adiectio. Videtur q tripler est speties veneni.vt in tex.apparet per totaz l.que tractat de medicamētis r venenis. Op.ꝺ l.si q̄s aliq̄d.§.qui abortionis.j.de pe.vbi ille qui dedit teneꝝ r punit vltimo supplicio. So. hic a prin. dedit medicamētū causa ꝺceptionis.r sic cā rei licite.sed hic cā abortionis:r sic cā rei illicite.r hāc.l. ꝺ qua op.alī.glo.p cōcor.

Transfugas. Videtur ergo q trāsfugaꝝ r hostes quis pōt licite occidere.[m] Statutū est q possit exbānit⁹ impune occidi r fuit captus a familia.quero vtrū in manib⁹ familie[n] possit impune occidi. Di.ponit hanc.q.in.l.in laqueuz §.de acq.re.do.r ibi se nō bñ firmat. Finaliter videtur dicere q melius est q ipse puniaꝝ qz hominē ꝺ familie manib⁹ arripuit.vt in auc.vt oēs obe.iudi.p uinci.§.arripiāt.r.l.lege iul.§.ti.i.q̄ q puniaꝝ ꝺ occiso. Ja.de are.disputauit hāc.q.r determinauit sic q nō possit occidi.r hoc ꝓbat sic.per casum hui⁹.l. hostes lz occidere vt hic.sed postq̄ hostis ē captus nō pōt occidi sed ꝺz seruari.vt.l.r seruoz.§. de sta. ho.ergo exbānit⁹ postq̄ ē capt⁹ non pōt occidi. ita dicit ipse cui⁹ determinatio mihi placet.primo quia

n Manib⁹ familie. Si bānit⁹ interficit dū est capt⁹ a familia: an occidens teneaꝝ. Ang.p illū tex.in.l.publi⁹.§.i.de ꝺdi.r demon. tenuit opi. Dy.q possit offendi.r Imol.ibi tz cōtrariū sequēdo bart.hic.q̄d añ si nō interficiaꝝ sz eripiaꝝ.vide not.tex.r ibi p Bar.in.l.cuiusq̄.in fi.§.ad.l.iul.maie.r de.q.Bar.hic vide Bal.in.l.libert⁹. de sta.ho.p

cidaꝝ bānit⁹ citat⁹ dū cōparet.r tenz q possit impune offendi nisi sibi sit data securitas.r de ea cōstet occidēti: sz q̄d si ducētes eū timore ne arripiaꝝ eis ipsuz occidāt an impune faciāt.vide Bal.in.l.aditos.C.de epi.audi.p Flo.in.l.quēadmodū.§.magūtrat⁹.r in.l.fu⁹. §.ad.l.aq̄l.p Bald.in.l.fi.C.ꝺ malefi. Quid āt si quis occidat vnū homines positos in carceribꝰ nō lz occidere.vt.l.fi. §.de custod.reoz.sed iste qui est a familia detentus vel ducit potest dici incarceratꝰ.vt.l. qui nec.§.j.de ver.sig.ergo r c.preterea illi qui veniunt ad ciuitatem de necessitate dicunt habere securitatē interim a lege vt dicim⁹ in legatis.vt.l.fi.j.de le.r.§. de iudi.l.ij.§.legatis.vt etiā dicim⁹ in testib⁹ qui testimonij cā in iudicio vocant.vt.d.l.ij.§.eū qui testimonium.§.de iudi.sed iste qui ducit a familia venit de necessitate.ergo ꝺz habere securitatē.ille ergo qui occidit ipsuz facit ꝺ securitatē datā a.l.r sic incidit i.l. iul.maiesta.vt.l.i.§.ad.l.iul.maie.facit ad hoc.l.vltima.C.de male.r mathe. qui ducebaꝝ ad furcas vtrum teneaꝝ ꝺ homicidio vide bal.i.l. fideicōmissa. §.si quis.ꝺ lega.ij.

Lege cornelia Videtur ergo q lz.l.p/ missuz nō sit q rectores[o] qui torquēt testes vel reū ꝺ iusticiā vt ex hoc aliquis moriaꝝ teneaꝝ hac.l.vt hic r etiā vidistis.§.e.l.i.in prin.r.§.i.

Cum quidam. De hoc videbitis .j.eo.l.in lege.

Et qui hoc crimine. No.hunc ỹ.vide glo. que incipit.qz nō veniunt r c.glo.nō dicit verū imo puniunt.l.cor.de sicca. r hic est casus spālis in quo absens dānaꝝ in pena que ē vltra relegationē:r q pena sit vltra relegatōnem apparet ex p̄cedentib⁹ r etiā.j.ea.l.in fi.aliī casum habetis.C.de pe.l.ne diu.habem⁹ hodie tertium casuz in quadā cōstōne henrici imperatoꝛ quaz ꝓmulgauit Pisis in qua continet q in crimīe lese maiestaꝝ absens potest dānari.

In lege. In penis corporalib⁹ lata culpa nō equiparaꝝ dolo sz mitiꝰ punit.h.d. Op.§.l.lege cor.§.i. R°.q hac.l.nō punit vt hic.sed punit ex ordinē iudicij officio minori pena vt ibi.r.l.respiciendū.§. delinquūt. j.de penis. Alteri⁹ op.r videt q nullo mō puniaꝝ pp latā culpā.vt.l.si adulteriū cū incestu.§.nōnū/ q̄p.r.§.imperatores.§.de adulte. R°. hic loquitur de delictis que principalit in adulteriū cōmittunt. in.l.vero.ꝺria loquit de delictis que psonā alicuꝰ principalit nō respiciunt.nā pp stupꝝ vel incestuz nō dicit offendi aliqs principalit.vt.l.nec in ea.§.i. de adul. Itē op.de.l.i.§.i.§.si mēsor fal. mo. di. vbi lata culpa equiparaꝝ dolo. R°.vt glo. dicunt hic r in.l.in accusatiōib⁹.circa prin.§.de in lite iurā. r ponit etiā in.l.si culpa.§.so.matri.tū veritas ē ꝓ/ ut dixi in summario q in penis corporalib⁹ lata culpa nō equiparaꝝ dolo.in alijs aūt quid iuris sit dicā in.l.i.§.i.§.si quis testa.libe.esse iussus fue.dic vt ibi dicā.hic nō habes alia.

Imulierem. De hoc dic plene p glo. in.l.diuus.§.i. de extraor.crimi.

Brem. q Op.q indistincte possit occidi dū mō cū clamore tecto torquēs:quō puniaꝝ.vide etiā Bal.in.l.decuriones.C. de qō. r vide Saly.in.l.fi.C.ꝺ pe.iudi.qui ma. iudi.

p §.nōnunq̄.vide etiā ibi Bar.

Erem. Hāc.l.r similes volētes occidi posse furem nocturnum p vitādo periculo rei.limita nisi immineret periculū pditionis rei vilis.qz tūc nō ēlicitū occidere nec vulnerare.l.si ex plagijs.§.tabernari⁹.ad.l.aq̄l.r dici pōt res vilis a duob⁹ aureis infra.si ei parcit

fame hois p re vili.l.si oleum.§.fin.ff.l. seq.ff.de dolo.multo magis vite pcē duz ē. ad qđ optime facit l.si adulteriū §.liberto.ff. ctlij.ff vīđ ex đ homicidio c.ij.ff.c.suscepim⁹.ff istud ē etiā dictum Bal.in.l.i.C locati.ff arcti.insti.de actī.in.§.i.als ij.

q Il.si vt allegas.ff ibi etiam dicit bal. ff doc.q etiā si cognoscaz furē diurnuz sed nō possū aliter res furratas habeā qz ē discessurus q possū occidere euz ff iō dic q đbitor fugitiuus si telo se defendat pt occidi.

Iuus. No. hic qñ aliqs deliquit pl⁹ vel mīn⁹ q̄ cogitauerit. đ q⁹ vide p Bal. in.l.si quis ñ dicā rapere. in.vi.col. de epis.ff cle. Et circa istā materiaz gñaliť videz an n delictis ispiciať opinio vel vitas vl ecōtra. vide pulchrā distinctio. Bal. in l.si qs seruo. C.đ fur.ff no. per bar. p totā hāc.l.ff io. an.in regula cū quis ī ius ī mercuria.ff q̄ dixi p⁹ barto.in.l.ntē apud.§. si qs virginē.s.đ iniur.ff aliq̄d eti.i p io.an.i stificeť.vt.l.itaq̄.ff.s.ad.l.aq̄.dicūt quidā q hic dicit si pcere ei ꝛc.subaudi maxime. Alij dicūt q illa.l.loquit fm rigorē.l.rij.tab.hic fm equitatē iurisconsultoz que equitas pualet. Alij dicūt ff ista ē vera opi. q furē nocturnū ego possuz indistincte occidere si ñ possuz eū dimittere sine periculo psone vel reruz.sic ppter res lz hoiez occidere:ff hoc in fure nocturno. Sed in fure diurno nō est periculū.qz si ego eū cognosco potero rehabere.pp hoc dicūt doctores nostri attēta ista rōne q si de nocte cognoscerē furem nō liceret eū occidere.ff ecōuerso si de die eū nō possem cognoscere:eū tanq̄ furē nocturnū lz occidere ita tenēt doc.C.e.l.si vt allegas q hēs ergo ex.l.ista q p defensione rez meaz ego possuz hominē interficere.pro hoc al's dixi ff dico nūc dicit in.l.i.C.vnō vi.q quis pōt defendere vi cū moderamine inculpate tutele.quō intelligiť cū moderamīe. glo. ibidem ponit multa ỹba.sz tex.in.l.scientiā.§.q cum aliť.ff. ad.l.aq̄l.hoc declarat.dicit eīm fic:cū aliter se defendere nō posset:tūc dicit inculpata tutela.hoc aūt intelligo sic.cū aliter se defendere nō posset a periclo rez vel persone.vnde non debeo pati q me dānifices in aliquo si dānuz esset irrecuperabile: al's sec⁹ vt hic. Et ex hoc cōsequit aliō:q si nō possuz effugere quin me pcutias nisi ego te interficiā:possuz te interficere per hāc.l.cū si.ratio est cū eīm quelibet iniuria psonalis est maioz quauis reali.vt.l.in seruoz. in fi. j.de pe.ff ppter iniuriaz realez irrecuperabilez possum occidere.igitur multo magis pro personali.qđ tene menti.

Duus. Pro declaranda hac.l. quero .exēpluz ff tria exēpla pūt poni primū qñ aliqs nō habuit aīum delinquēdi tñ delinquit.certe iste nō teneť vt hic:ff.l.i.§.diuus ff.eo.hic tamē an puniať miti⁹ pp culpā ff qualit:dixi vobis.ff.e.l.in lege.ff videbitis.j.de pe.l.respicie dū.§.delinquūt.secūdo mō pōt poni exemplū in eo qui habuit animū delinquēdi tñ nō pfecit delictum nā puniť fm animū nō fm effectū.vt.ff.e.l.i.§.diu⁹. Sed ō hoc op.glo.j.de pę.l.cogitatiōis. Rūdz glo.ibi stetit in finib⁹ cogitationis:hic puenit ad actum. Itē op.de.l.i.in fi.ff.qđ q̄sq̄ iuris. So.ibi loquit in leuiozib⁹:hic in grauiozib⁹.vel aliť impetrare rescriptū ñ ē delictū: ideo nō facit ad ppositū Itē op.de.l.qui falsam.j.de fal. So.ibi potuit đlictū pficere ff noluit:hic nō potuit.hec ōria tangūť in glo.ff materia ista expediť p multos in.l.si qs nō dicaz repere.C.de epis.ff cleric.ff tangiť.ff.de exor. cri.l.i.ff ibi dicā.tertio pōt poni exēpluz de eo q̄ voluit delinquere ff tñ delinquit pl⁹ q̄ vellet: vt cū vel let tñ pcutere interfecit:vel aliquid aliō quid iuris sit.tūc glo.hic nec alibi tangit.doc.tangūt in.l. qñ multa facinoza.C.ad.l.iul'.de vi.quā materiaz volo expedire per plures qōnes. Primo quero q̄d si aliqs deliq̄t plus q̄ cogitaret circa res.distingue tres casus.qz aut delictū qđ facere ppositum erat ad hoc tēdit:ff tūc inspiciť delictū seu euēt⁹ ff nō anim⁹. vt.l. qñ.C.ad.l.iul'.de vi.ff iō ibi violētia punit fm euentum.qz verisimiliter illud delictū tendit ad verbera ff homicidia ff si.vnde si aliquis ppositum esset mittere incendiū in domo vna:ff pp hoc essent cōbuste plures alie:teneť de oīb⁹.qz oē incendiū ad hoc tendit verisimiliter q dom⁹ cōtigue cōburanť similiter.vt l.i.§.ex incēdio.ff.de incē.rui.nau. Si vero delictuz nō tendit ad hoc ff tūc aut deliq̄t in plus circa eādē rem.ff inspiciť euent⁹ vt.l.vulgaŕ.§.si quis es.ff.de fur.ff iō si qs furareť vas cōsecratū cū putaret non cōsecratū:tūc inspiciť qđ est secutū:nō qđ putabat. si vero delinquit in plus circa diuersas res:tūc ispicitur anim⁹ nō euent⁹.vt.l.vulgaris.§.sed ff si quis.

Secūdo quero q̄d si aliqs delinquit in plus circa personā offensaz.hic est aduertēdū. nā quedā.ll. videnť velle q inspiciať anim⁹.vt.l.itē apō labeonē §.si qs ỹgines.ff.de iniur.ff qđ no.in.l.si ignoraās.ff loca. In oriuz videť.l.eū qui nocentē.§.pe.ff.de iur.ff istā vltimā partē verā puto q inspiciať euēt⁹. nō ob.§.si qs ỹgines.qz ibi in nullo habuit aīuz cōmittēdi aliqđ punibile.credebat eīm illas ỹgines esse meretrices q̄s appellare nō ē punibile.sz nostra qđ loquiť in eo qui ab initio ppositum deliquere.nō ob.gl.l.si quis ignoraans.ff.loca.qz illud intelligo esse vez in pena excōicatōis:seu in quauis alia pena scz spūali vbi anim⁹ ff cogitatio magis inspiciť.sz in pena tpali euent⁹ inspiciť.predicta vera qñ deliq̄t q̄s in plus circa psonā ipsam que principaliter offēdebať.sz si deliq̄t in plus circa personas alias istō pōt esse duplicť.vno mō q vtrāq̄ personā offēdit vt cū vellet pcutere vnū pcussit duos: tūc de vtroq̄ teneť.vt.l.sciam.§.qui cū aliter.ff.ad.l.aq̄l.facit. d.l. eum qui nocentē.§.pe.ff si.ff.de iniur. Si vero non offendit aliuz tangēdo euz sz per quādā cōsequētiā vtputa faciēdo iniuriā filio vl vxori:per q sequētiaz facit iniuriā patri vel marito.ff tūc vī anim⁹ inspici debere poti⁹ q̄ euent⁹. fm qđ dicit in.l.eū qui nocē tez.§.pe.ff si.ff.de iniur. Sz de vno posset dubitari: q̄d si nō apparet de quo cogitauerit qz pcussit quēdam nec aliq̄d apparet:vtrū cogitauit de patre vel de viro:vel vtrū sciuerit hoc.ſ.habere pcussuz pīem vel maritū:q̄d in dubio. R. sufficit de hoc nō cogitasse vel nesciuisse hoc.vt.l.eū qui nocētē.in fi.ff.de iur.ff facit optime in.l.falsus.§.si actum.in fi.§.

Quero q̄d si deliq̄t in plus incidēdo in aliā speciē delicti.hic aduerte fiquidē delictū qđ principaliter facere ppositum tendit ad illū finē qui secutus est ff tunc inspicim⁹ euentū.casus ē no.in.l.fi.ff.de crimine expila.heredi.ff ex de homicidio.c.fi.li.vi.facit.l. qm̄ multa facinoza.C.ad.l.iul'.de vi.si vero ad hoc nō tendebat delictū qđ principaliter facere ppositum erat:tūc nō teneť:vt.l.vez.de fur.ff.l.qui iniurie.ī pri ci.e.ti.tene pdicta menti.

Nihil interest. Op.de.l. item si obstetrix.in prin.ff ad.l.aq̄l. So.aliō in.l.aquilia.ff aliō in.l. cor.rō est.qz hec.l.punit expresse eū qui habuit aīuz occidēdi:lz nō occiderit.sz in.l.aquilia.dī expresse si quis occiderit.que ỹba nō verificanť in dāte opez qđ tene mēti. Secūdo quero exemplū ei⁹ q̄ mot tis cāz prebuit.dicit glo.pone exēplū in illo qui potuit gladiū ī manu furiosi vt se vel aliū occideret. ita dicit glo. Sz op.cū ei furiosus nō teneať.vt.l.infās ff s.e.ff.j.ti.i.l.fi.ff.l.diuus.ff.de offi.presi.ergo vī q p stans opem nō possit teneri.vt.l.is qui.§.si tu ticiū. ff.de fur.dic vt ibi dixi.ff.l.is qui opem.e.ti.ff.l.si qs vxori.§.nec̄.de fur.ff no.p glo.in.l.si qs id qđ.§.pe. ff.de iurisdi.om.iudi.

Idem. Op.de.l.decurionū. C.de penis.vbi vane voces ppli nō sunt exaudiēde. Rūdet Py. ppter tumultū ppli nō occidit ille q nō est culpabilis vt.l.cōtra.sz pena pōt bñ accelerari. casus est hic.

In rixa. Videtis q oz cōtēplari ictus vniuscuiusq̄:vt ille qui occidit teneatur alij nō. Op.q ictus nō sit cōtemplandus sed animus:vt.s.e.l.i.§.diuus.ff.s.e.l. diuus.glo.dicit q ideo iurisconsultus dicit hic caute in rixa.quia si iuissent ex pposito occidendi omnes tenerenť:lz vn⁹ tm̄ pcusserit.ita dicit glo. tua i fine.intelligit ergo vt vides q hic nō fuit ex ppositu. Sz cōtra hoc facit qz dicit in hoc collectoruz: ergo vī q ad hoc fuerūt coadunati:ff ex ppositu fu

regula qđ q̄f in fi. in mercur.

Nihil interest. vi de in.l.i.§.diuus.s.eo. ff Bar. in.l. is qui opem. in prin. de fur.

In rixa. oēs teneren. Adde Bar. in.l.i. §.diu⁹.s.eo. ff Cy. in.l.is qui cū telo. C eodem.

v Jura municipalia. Adde Bar.in.l.i.§.diu⁹.ff.eo.& Bar.& Bal.& que ibi dixi.in.l.is qui cū telo.C.eo.an habeat locū in eo qui emit venenum.vide Bar.in.l.i.j.ti.i. & y Dy.determinant.Adde Bar. in.l.cū se exhibuisset.in fi.& qō ibi dixi.§.de publica.

z Cōmittētib⁹ homicidiū.an tot penis affligat quot fuerūt malefactores. adde Bal.in.l.cū rōnibus.C.q accusa.

a Veneat. vide Bart.i l.qui seruo.§ fi.§.de fur.& facit ad ea q̄ habent in.l. is q̄ opē. eo. titu.& de hac materia vide que no. bar. in.l.nūq̄ plura.§.de pri.ō lic. Jo.an.in spe.in ti.ō penis.§.i.& qō tangit Bal. in.l.cū rōne. circa fin̄.C.q̄ accus.& i spe. in ti.ō homi ci.ij.§ pone & in ti.de te ste.§.i.ij. sed quid si quis in rixa. per Archi. rxiij. q.vlti.c. fi. p Inno.de ho micidio.c.sic dignū. Dy.i regula in ob scuris.Ci. et Saly.i.l.qñ multa facino ra.C.ad.l. iu. de vi.& qō di cit Bal. in.l. i.C.ad fill. et Bal.in.l.edi ta.i.xxx.col.i ver.xiij. que rit.C.de edē.

a Qñq̄ tractat. Et adō q̄ cōcitator societatis teneat de homicidijs in pugna cōmissis & etiā homicida de eodem teneat. vt no. glo.& doc. in l.qñ.C.ad.l. iul.de vi.

b Habent p vno. Bar to.in.l. auferen.

erit factū. R^o. intelligo collectorē in hoc ex quodā accidēti nō ex ppōsito vt euenit in rixa.ita dz intelligi hic. ¶ Sz adhuc ob.§.Iz nō p̄cesserit ppōsitus per tēpus pōt esse q̄ illo tpe tūc quilibz habuit animū occidēdi:& iō nō dz inspici ictus sed animus vt in prealle.l. R^o. dico q̄ ict⁹ inspicit ad hoc vt videamus quē animū habuit quis occidēdi vel nō. vt.d. l.i.§.diuus.§.e. Aduerte istud dictū glo.videt vexde iure cōi in.l.cornelia.in qua habet pl⁹ respectus ad animū q̄ ad actū.sz in.l.aq̄l.que magis respicit actū q̄ animū inspicit vt videam⁹ ex quo ictu secuta est mors:nō vt videamus animū principalit.vt.l. itē mela.§.sz si plures.§.ad.l.aq̄l. ¶ Querit gl. q̄d si nō potest apparere cui⁹ ictu put dicit glo. oēs tenent vt in.l.itē mela.§.sz si plures.ita dic glo. ō istā gl. videt gl.ī.l.itē mela.§.sz si plres.s.q̄ i dubio debent absolui per.l.absentē.j.de penis. Dy. in.c.in obscuris.circa finē regule li.vi.tenet istam glo. Alij doc.moderni dicūt q̄ siquidē maleficiū fuit factum ex ppōsito loquit glo.ista.alias si nō ex ppōsito loq̄ tur glo.Pria:vt si nō apparet cui⁹ictu perijt oēs debent absolui.& hoc vex in.l.cornel.que requirit dolum.sed in.l.aq̄l.in qua venit leuissima cl'pa tūc oēs tenent.vt.d.l.itē mela.§.sed si plures.& hoc tenz Ci. C.ad.l.iuli.de vi.l.qñ multa.in vlti.q. Istud dictuz satis p̄cederet de iure cōi ſm q̄ punit animā:lz homicidiū nō sequat.sz ſz iura mūicipalia v puniūt homicidiū tm̄ secutū.ista verba sunt valde dubia.ideo p̄o declaratione hui⁹ materie de plurib⁹ delinquētib⁹ ad euidentiā debetis scire:qñ plres delinquūt qñq̄ tractat de puniēdo alio pp illos delinquētes. tūc oēs illi cōmittētes vnū delictū reputant p vno. vt.l.si cū exhibuissent.§.fi.§.de publi.& l.i. & p totū §.si fa.fur.fe.di.fallit in casu.l.si familia.§. de iurisdom.iudi.& per hoc possum⁹ determiare.q. villa tenetur capere malefactores:tenet etiā denūciare: & si ñ fecerit certā penā soluat.cōtigit q̄ plures fecerunt vnū homicidiuz:villa nō cepit eos:tenebit ne pluribus penis p̄o quolibet homicidio vel vna tantum Dy. determinauit k q̄ vna tm̄ teneat pena:nō tamē per rōnez p̄dictā:sed per aliā.qz statutuz qō loquit indefinite equipollet vniuersali.& iō cū dicit:si nō ceperit malefactores resoluit.i.si oēs malefactores ñ ceperit ergo &c. vt.l.si plures.§.de leg.iij.& l.si plures.§.de le.ij. Ita determinauit Dy. Secūdo fac ad illō. vn⁹ prestitit auxiliū duob⁹ cōmittētibus homicidiū y:puniet p quolibet homicidio pena sua q̄ si cuilibet p se prestiterit auxiliū:& sic prestiterit duo auxilia.& cōsuluit Dy. q̄ tm̄ vna pena teneat z p eādem rōnem.qz statutuz qō dicit:si quis dederit auxiliuz malefactori resoluit in vniuersalē: hoc est malefactorib⁹ oib⁹.p̄o hoc etiā facit regula quā.§.tradidi.qz cū tractat de puniēdo alio pp maleficiū cōmissum a plurib⁹:illi plures habētur p vno.vt.§.dixi. ¶ Sed cōtra hoc facit.§.si fami.fur.fe.di.l.i.§.i. vbi si dñs fuit sciens tenet p quolibet seruo nō tanq̄ p vno:sed iste prestans auxiliū fuit in dolo. g̃ &c. R^o. illa.l.facit p̄o.si em̄ dñs cōuenit suo noīe p̄o suo iussu vnus est iussus:& vnū maleficiū reputatur sed si cōueniret noīe serui:tūc teneret p̄o quolibz ſ uo.p̄o hoc facit q̄ habuistis.§.ti.i.l.iij. vbi coadunans tenet:& tam̄ dicit coadunās nō tenet nisi vna l.p vno delicto.nō aūt tenet p̄o quolibet coaduna

tur.§.fi.de iure fis.& in.l.magistratus.ad munici.

c Prestans auxiliū. No. de eo qui punit tan q̄ prestans auxiliuz & adde Bar.in.l.qui seruo. §.de fur.& Saly.in.l.i.C.de rap. virgi. in v.vi.quero. d Formare inquisitionē. Et adde q̄ hec verba assistenda &c. debēt apponi i iquisitione:alias em̄ si diceret q̄ vulnerauit et to.& per hoc pōt solui qō q̄ siquis mandauerit pluribus vt faciāt homicidiū vel aliō delictū: vt sit semper vnuz delictū.per ea que.§.dixi.sec⁹ si mandarz vt facerēt diuersa delicta:tūc p quolibet delicto teneat.nec est nostra materia. ¶ Nūq̄ tractat a de puniendis ipsis pluribus delinquētib⁹.& tunc qñq̄ isti plures delinquētes habebant officiū publicū: tunc oēs habent p̄o vno b & vna pena puniūt.vt.l.si multi.§.de publica.& l.tres tutores.de admi.tu.& ibi notata.tangā vobis in.l.sacrilegij capite.§.i.ad.l.iul.pecu.& ex hoc vidi semel in ciuitate ista quatuor cōmētarienses qui preerāt carceribus qui extorserunt aliquā pecuniā indebite ſm formā statuti:debebāt cōdēnari in quadruplo.certe oēs debebāt ydemnari in vno quadruplo nō quilibet per se.vt.§. vidistis. qñq̄ plures delinquētes & cōmittentes vnū dictū nō sunt officiales.& hic aduerte siquidē oēs equalit delinquūt oēs equaliter puniunt.vt.l. ita vulneratus.in fi.§.ad.l.aq̄l.& l.si plures.§.ō iniu.& l.si plures.§.arbo.fur.ce.& l.iij.§.ti.i.& l.vulgaris.§.si duo §.de fur. Si vero delinquūt iequaliter tūc quilibet punit ſm qualitatē delicti sui.& ad h^o factū vniuscuiusq̄ dz cōtemplari vt hic & l.itē mela.§.sed & si plures.§.ad.l.aq̄l.datis bis regulis ad.q. ppōsitā accedam⁹.plures pcusserūt vnū & ille mortu⁹ ē. dicūt doc.aut ex ppōsito & oēs tenent. alias sec⁹.dic vt dixi vobis ppōsitū ſm statuta ytalie:nō ita attēdit sic factū.ideo debem⁹ dicere sic.qñq̄ apparz cui⁹ ictu decesserit.isto casu siquidē inferēs vuln⁹ mortale pcussit primo:alij inferentes alia vulnera pcusserunt secūdo:tūc quilibet tenet de occiso.nā ista vulnera secūdo illata lz in hoīe sano nō essent mortalia:tñ in hoīe iam debilitato per primū vuln⁹ mortale vulnus est.vt.l.qua actione.§.si quis seruuz egrotū.§. ad.l.aq̄l.ad idē fac.l.ita vulnerat⁹.ī prin.eo.ti. Sive ro percusserūt p̄i⁹ illi qui intulerūt vulnera nō mortalia.tūc tenet de occiso tm̄ ille qui itulit vuln⁹ mortale.nā ex illius ictu perijt.vt hic.& d.l.itē mela.§. sz si plures.tamē aduerte qz ille qui primo percusserit poterit puniri tanq̄ prestās auxiliū c homicide assistēdo sibi ad maleficiū cōmittendū.vt.l.in actiōe.§. ope.§.de fur.pōt puniri etiā quasi coadunat⁹ ad ſ sz ad homicidiū cōmittēdū.vt.§.ti.i.l.iij.& suffic etiam si sol⁹ vn⁹ esset ad hoc coadunat⁹.vt.l.ij.§.sz & si vnus.§.vi bo.rap.& per hoc scies qualit debes formare inquisitionē d & accusationē. Si vero nō pōt apparere quis primo & quis post pcusserit. dic vt.j dicā.qñq̄ nō pōt apparere cui⁹ ictu quis decesserit & hoc pōt cōtingere duob⁹ modis.primo qz nullus vuln⁹ per se erat mortale.sz vulnera vtriusq̄ simul iuncta erant mortalia.isto casu oēs puniunt de homicidio qz oēs occiderūt.vt.l.itē mela.§. si plures e trabē.§.ad.l.aq̄l.& l.ita vulnerat⁹.in fi.e.ti.ar.§. arbo.fur.ce.l.si plures.hoc tz Inno.in.c.significasti. extra de homicidio.qñq̄ nō pōt apparere cui⁹ ictu perierit qz ignorat quis eoz illā percussionē fecerit cōstat em̄ q̄ oēs percusserūt.sed nō cōstat quis eoz illam percussionē fecerit que est mortalis.nec cōstat de priozitate vel posteriozitate.& isto casu dico q̄ omnes punient.nā oēs presumunt simul vulnerasse:sicut alibi vbi de ordine nō apparet p̄sumunt fil decessisse.vt.l.si inter virum.& l.sz & in illo.§. de re. du,& ideo oēs tenet vt.l.itē mela.§.si plures trabē.

nerauit et auxiliū homicidio p̄stitit nec dicētur assistēdo homicidio non punirēt tanq̄ prestās auxiliuz homicidio nisi per actū vulneris & ita itelligit per nota.per Bar. hic nisi dicerēt q̄ p̄stitit cōsiliū ita dicit sin. Bar.in.l.q̄ suo.§.fi.§. de fur.limita tñ ista p no.pulchre p Bal. i.l.data opa in.xxviij.col. C.qui accus. vbi dicit q̄ si tici⁹ rirabat cū seio cognato: & frat seij superuenit & occidit ticiuz astante & presente seio:nō puniret sei⁹ etiā de auxilio: qz seius primo venerat: nec frat eius devolūtate sua supuenit.qō bene not.

e §.si plures Et vide in.c. statutū.ex de sepul.& ex de elec.c.cupiētes.§. certuz glo.sup verbo inclpabil lib.vi.xvi. distin.c. quiescam⁹.i glo.fina. Ray. in summa ō homicidio.§.q̄d si plures.specu.i ti. ō leg. §.iuxta. ver. quid si quis.

f Per interuallu. vide Bal. in p̄lobe. ffor. circa p̄inc. iij. col. ⁊ vide oīno Bal. in l. si ab hostib⁹. §. i. ff. solu. ma. ⁊ ibi Jmol. ⁊ Bal. in. c. i. q. mo. feu. amit. ⁊ qō no. cano. in. c. significasti. el. ij. de homicidio. Quid aūt si bos vel equ⁹ vendit⁹ morīt infra triduū post vēditionē. q̄d iuris vide Jo. an. in addi. spe. in ti. de emp. ⁊ uendi. §. sciendū. v̄. ⁊ not. q̄ in uendi. ⁊ ang. ⁊ Jmol. in. l. si quis cū alit er. de v̄. ob. ⁊ Bal. in. l. ij in. iij. q. C. de rescin. vend. ⁊ opi. io. an. sequit Flo. ī l. paciſci. ff. ō pac. idē abb. in. c. iustū. de rer̄ permu.

g l. cōparationes. vide qō habes in l. duos. de re iudi. ⁊ raph. in. l. imperatores. eo. ti. Et ad p̄dicta vnū sing. tene mēti. q̄ sē tentia lata fz dictuz peritus in arte nūq̄ transit in rez iudicata fm do. anto. ī. c. ꝓposuisti. j. de ꝓba. qui refert io. an. ita tenētez in addi. spe. ī ti. de homi. §. i. v̄. fz pone q̄ vulnerauit. ⁊c. Jmo talr snīa alio melius dicente posset retractari. ex quo posset inferri q̄ snīa lata ō alio consi. sapientis nūq̄ transit in rez iudicatā fz sē per alio melius cōsulente posset retractari. ⁊ vide Baldō. in. l. si ab hostibus ff. solu. matr. ⁊ do. anto. in c. de offi. dele. ⁊ qñ plures sunt periti an sit standuz dicto peritioris. vide Bar. in rub. de cōtro. inuesti. vbi dicit q̄ sic. ⁊ vīd bar to. in. i. ꝓsti. ffor. in fi. p̄in. ⁊ in. l. i. in p̄in. ff. de ven. inspi. ⁊ in. l. teopompus. de do. p̄le. ⁊ in. l. si. ff. de p̄to. sti. ⁊ Bal. ⁊ alij ī. l. hac edictali. §. hiis illud. C. de secū. nup. ⁊ vide plene p̄ moder. in. c. significasti. el. ij. de homicidio. quātū ad primū dictū vide Roma. in cōsi. ccxxxij. incip̄. ꝓ prima discu. ⁊ vide Ludo. in. l. cū quidā. §. qō dicit. de acq̄. here. Et adde q̄ snīa etiā lata ex p̄sumptionib⁹ nūq̄ transit in rez iudicatā. de quo habes post tex. in. l. si quis adulterij. C. de adulte. ⁊ post bar. in. l. i. C senten. rescin. nō pos. Et q̄ snīa ꝓ pena corpali transeat in rē iu dicatam. vide que habes post Bar. in. l. nō tm̄. j. de appel.

Rubrica.

¶ De parricidijs.

Lege pompeia. ac si dedisset. Fz ō Bar. tenet Saly. in. l. i. C. pub. iu. §. alia. glo. q̄ ē hic dat multas so. fz ista so. mi hi placz de iure antiquo qui occidebat ascendentes puniebat pena spāli. alij puniebant. l. coz. de sic. vt. j e. l. fi. que. l. distinguit ⁊ declarat istā. hodie vero in/ distincte oīb⁹ imponit vna pena que ponit in. d. l. i. C. e. ⁊. l. fi. j. eo. ⁊ insti. de pu. iu. §. alia. ¶ Ultimo no. ter. huj⁹. l. in fine q̄ ille qui emit venenū vt daret ali cui lz nō dederit: punief perinde ac si dedisset h. qō no. ō illos monachos qui dicunt voluisse venenare abbatem sancti petri.

Frater. Nota casuz in quo ex sola sciē tia quis punitur. hoc declara/ bo. j. eo. l. vtrū.

Ed sciēdū. Mo. bene hūc tex. q̄ lz fa ciat mētionē de his q̄ sūt in gradu vlteriori nō refert se ad eos q̄ sunt in gradu p̄pinquiori fm v̄ba nec fm mentē seu sen tentiā: nisi extēdat per iurisco. habentes auctoritatem extēdendi. ita dicit glo. quā no. Istud dictū gl. que dicit q̄ ante martianū nō cōtinebant illi q̄ sunt in pari vel p̄pinquori gradu. hec snīa nō plz mihi: nā nō posset facere inrisco sult⁹ nec imperator q̄ illud qō primo nō cōtinebat in snīa nūc cōtineat. fz bene pōt extēdere i si vult: nō q̄ in snīa illa ꝓtineat. vt. l. ij. in fi. cū. l. se. ff. de le. tu. facit ad hoc. §. de vsufruc. ea. re. que vsu cōsu. l. ij. dico ergo q̄ ante cōtinebat ex snīa que snīa p martianū est declarata. ¶ Quero ergo k nūqd illi qui occidūt eas p̄sonas que com p̄hendūt ex snīa nō ex v̄bis accusent. l. pōpeia de parri. an accusabunt ex. l. ista mar. Rō. ex illa pom peia. q: illō qō est ex snīa legis est ex. l. vt. l. nominis ⁊ rei. §. v̄bū ex le. j. de v̄. signi. aliud ergo ē esse ex. l. ⁊ aliud ex v̄bis. l. ⁊ in statutis in quib⁹ fm quosdā nō recedim⁹ a v̄bis. iste persone que cōp̄hendunt ex snīa nō ꝓtinent: q: nō cōtinent v̄bis: sed sententia ⁊ mente.

Cum pater. Hec. l. cōtinuat cū p̄ce dēti. ⁊ ponit vnā ra tionē dicti in p̄cedēti. l. ⁊ pone casuz sic. qa sponsa cōtinet ex snīa. l. Rō. in hoc sic q̄ pater ⁊ mī sponsi cōtinet appellatiōe soceri: sicut spōsi vel spō se filioz cōtinent appellatiōe generis. eadē ergo ap pellatiōe vxoris cōtinet sponsa. ¶ Quero vtrum hoc fit ex p̄pria significatiōe v̄bi vel ex interpreta tione. Rō. ex interpretatione. vt. l. nō sine. C. de bo. que li. ⁊ l. lege iulia. ff. de fundo dota.

Do Juus. l ¶ No. ter. in fi. ibi: nā p̄ria po testas. ¶ Op. q̄ pater ōbeat totaliter excusari. vt. l. marito. §. de adul. so. ibi loquit qñ eū inuenit in reb⁹ venereis. ¶ Itē op po. q̄ debeat excusari indistincte. vt. l. in suis. §. de libe. ⁊ posthu. So. hic interfecit vt latro nō vt pat. ita dicit glo. vel ver⁹ illud vez ō iure antiquissimo: qō ius est hodie sublatuz. vt. l. ij. §. de his qui sūt sui tat Bar. in. l. ff. ff. de legi.

Juus. Et adde q̄ ita punit occidens patrem spūalem sicut occidens patrem naturalem. de peni. di. i. c. aut facta. in glo. pau lo. j. ibi qō ius hodie sublatū est ⁊c. vide Bar. in. l. mādatū. in p̄in. §. titu. i.

m §. causas. Qui adulterat vxoreꝫ patris sui pdit p̄uilegia filij. ⁊ occidēs filiū talē nō punit pena parricidij. fz quid si essz bānitus. vide Bar. in. l. si adulteriū cū incestu. in fi. §. de adul.

Truz.qua puniet nobilis. Cõtrariũ tz Bal.in.l.nõ iõ.in.vi.col. cũ seq.C.de accusa. o Consci? teneť. An cõscij puniantur Adde Bar.in.l.i.§.in eo.ñ.ad sille. p Dicam? sic.vide qõ no. Bar.in.l.oẽs.C.de agri.t censi.li.xi.t qõ no.Barto.t qõ ibi diri in.l. metũ.§.sz licet.ñ.qõ me.cã. q Ciuitatis sue.no.q sciens prodi tiones conci tantes t nõ reuelãs tene tur pena tc. sz Bal. apõ florentiã de do.donato de barbado tis consuluit ziũ.t iõ dicẽ q aia bar. et ciũ qui eũ sequiť cruci atur in infer? no.t no. ca? no.in.c.fi.de bis qui fi. oc ci.t õ hac re? uelatione vi de etiã quod no.io. an.in cpetr? õ ho mi. t spe. in ti.de leg.§.iu xta.i.iiij.col. in fi. quid si amici. et qõ dixi p? bart. in.l.ciuile.C. de fur. videť fi q pať nõ teneť reuela re filiũ.p tex. in.l. milites agrũ.§.def? tozem. de re iudic. Et an ex simplici co gnitiõe siue ordinatõe õ faciendo tra ctatũ quis õ beat puniri. vide in.l.t si amici.ñ.de a dul.t his ad de bar.in.l.i. §.occiso?.ñ. ad sylle. Et no.q si statu tuz punit tra ctatũ faciẽtẽ non requiriť cõsumatio õ licti.ita dicit abb. sicu. in c.tua nup.eť

vl alie.iur. Itẽ videť q debeat puniri pena.l.põpe ie.que ẽ maioz deportatiõe: vt.j.e.l.fi.t vidistis.ñ.e. l.i.ab illa pena pater excusať pp filij adulterũ.filius ergo qui adulterat vxozẽ patris sui perdit priuilegi uz filij.idẽ hẽs i auc.vt cũ de ap.co.§.cãs^m.t qõ h dicit de adulterio nouerce.idẽ de illo filio qui cõmi sit aliquas cãs ingratitudinis: ppter quas põt ex heredari: vt pdat priuilegiũ filij.nec pp ei? mortem hz locũ.l.põpeia. Item pbať alia rõne: q: pp illas causas perdit ius alimẽta petẽdi.vt.l.si quis a libe ris.§.si quis ex his.ñ.de li.agno.t denegare alimẽ ta est necare.vt.l.necare.e.ti. ergo pz q pp oẽs illas causas pater excusať a pena parricidij. Idẽ puto si pater cõmitterz aliquã cãm pp quã põt a filio exhe redari q perdet ius pñuz.t fili? patrẽ occidẽs non teneť pena parricidij.idẽ dico de collateralib?.

Not.tex.ibi perinde tc.t vide glo.que incipit plus punitur.

Vtrum. Quero quõ est hec.l.dicit: qui p aliũ fa cit p se facere videť.vt.l.i.§.deiecisse.ñ.õ vi t vi ar. sed si ipse occidisset nõ teneret.l.põpe.de parri.quõ ergo teneť hac pena.hec glo.hic mirať.t isti.de pu. iudi.§.alia.t Azo in ſſima hui? ti.addo cãz admira tionis.nã est quedã fictio: q p aliũ faciť p seipz facere videť.t in fictionib? requrunť extrema habilia.vt no ta.in.l.ij.C.de inof.dona.t pbať.ñ.ad.l. aq̃l.l. huic scripture.cũ ergo nõ põt facere parricidiũ p se quõ põt fingi fecisse p aliũ. Rñdeo fictio requrit extrema habilia.s.in genere suo nõ i casu illo de quo loq̃mur sufficit ergo q ille q̃ mãdauit hoc vel fuerat cõsciꝰ potuit cõmittere parricidiũ in genere in parẽtes.vt plene scripsi in.l.si is q̃ p emptore.ñ.de vsuca.circa fictionẽ trãslatiuã. Et istã.l.in pte ista induco ad.q. si ppl'aris mãdat nobili q faciat homicidiũ vel ei p stet auxiliũ puniet pena qua puniet nobil^m iz ipe sit popularis.vt hac.l.casus est hic.quia inspicitur q? litas que est in faciente non qualitate que est in mã dante vel auxiliante.hunc passum de diuersitate q? litatũ inter facientẽ t auxiliantẽ t si.dicam in.l. is q̃ opem.ñ.de furt. Itẽ dicit q h cõsci? teneť o õ par ricidio.ñ.q: de scia sola quis nõ dz puniri.vt.l.cul pa caret.j.de reg.iur.t.c.nõ est sine culpa.de re.iur. li.vi.glo.hui? timore dicit hic cõsciꝰ.subaudi.t pti cipes t nil allegat forte mota est p illõ qõ no.in ali is.ll. Cõtra hãc glo.videť casus in.l.ij.ñ.e.So. dñi si volum? sustinere glo.dicamus sic p. q ex sola scia quis nõ dz puniri nisi qñ maleficiũ dz cõmitti in p sonaz cui? ptãti est subiect?. vt si seru? ẽ sciẽs õ moz te dñi.vt.l.i.§.si seru?.ñ.ad syl. vel in filio si fuit sciẽs de morte patris.vt.ñ.e.l.ij. Idẽ õ vasallo si fuit sci ens de morte dñi eadẽ rõne. Idẽ de eo qui fuit sci ens: de turbatione ciuitatis sue?: vel de alio cõmis so in ciuitatez suã vel in principẽ.vt.l. quisq̃s.in fi. ad.l.iul.maie. In alijs añt videť q nõ sufficiat sola

Pena parricidij. Guil.de cu.vide Bar.in.l.vt vim.ñ.de iusti.t iuſ t eundẽ i repe.l.i.C.vnde vi.in vlti.car.t vide pe.de ancha.in cle. i.eť de homicidio.t vide Flo.in.o.§.si fornicari?.t Gui.de cu.in.l.di uus.ñ.de offi.pfi.t vide glo.xv.q.i.c.sane.t.c.merito.t vide Ro.in.l. §.adipiscimur.de acqui.pos. Jsciẽte. Adde tñ q glo.in.c.sicut nec sua.t ibi archi.xiiij.di.dixit q si quis haberet ꝓcuratorez vel factorẽ ad banchũ p mutuan dis pecun ijs sub vsuris.q̃ tales ꝓcuratores vel factores nõ teneť ad restõne em dictaz vsuraz.ad hoc facit qõ no.Bar.in.l.nõ soluz.ñ. de siccar ijs. t No.glo.Et ad glo.hic adde Inno.t Jo.an. in.c.michael.de vsur.vide lapũ.alleg.xiiij.t Ro.notab.cclxxv.

De falsis. Rubrica.

Pena legis. Diuiditur in tres p tes. Primo loquitur de eo qui vere falsuz commisit: et in hoc ponuntur septẽ vel octo casus Secundo loquitur de eo qui commisit quasi falsuz Tertio ponitur pena falsi t quasi falsi. Secũda ibi ad testamenta. Tertia ibi.pena. Et dic prima pars loquitur in scribente falsum vel in eo qui tradidit dicta testium falsa iudici.de falso teste dicam.j.

Quero.quid si quis accepit pecuniam vt dicat testimonium verum^v.dic tenetur pena falsi.sicut dicimus in iudice qui accepit pecuniam vt veraz sententiam det.vt.l.ij.ñ.de condi.ob'tur.causam. ratio est quia audientes testes debent facere gratis non ob pecuniã.vt.j.pri.§.ergo tc.nam quicq̃d dz fieri gratis si fit per pecuniã turpiť fit.vt not.in.l.iiij.§.si tibi.ñ.de ꝓdi.ob tur.cãm.cõtrariũ vť notare Inno. in.c.iz cãm.eť de ꝓba.sz intelligo vt hť in.l. diu?.ñ. de re iudi.

Sed t si qs. Habes hic q sive iudex accipiat pecuniã ob recipiendũ vl remittẽ dñ testioniuz teneť.l.cor.de fal.idẽ si testis recipit pecuniã vt dicat testimoniũ vel non.q: teneť.l.cor. de fal.t iõ r si aliq̃s facit q testes nõ veniant ad depo

scientia nisi sit particeps delicti. vt no.hic t dicta l.culpa caret.t in dicto.c.non est sine culpa.sed contra hanc glo.videtur ter.fortiter insti.de pub.iudi. §.alia.vbi ponit de consciis per se t de participib? per se.sed possumus eam intelligere fm distinctionem precedentem: licet videatur fieri violentia illi litere.

Pena parricidii. Hic possumus formare questionẽ de dormiente qui dormiendo alium percussit. dicam alibi t videtur q teneatur.vt.l.si seruus seruum.§.si fornicarius.ñ.ad.l.aquil. In contrariuz videtur q non.quia parcendũ est vicio naturali: vt.l. fluminum.§.vicium.ñ.de dam.infec.So. fm Guil. de cu.r nam aut iste talis sciebat hoc euenure sibi.et tunc sibi debet prouidere vt iaceat solus vel nemo sit in camera sua.t si non fecit est in culpa: t propter culpam tenetur sicut putator arboris qui nõ admonuit transeuntes.vt.l.iij.ñ.titulo.i.t.l.si putator.ad l.aquil. Si vero hoc non sciebat sibi euenire tunc ei parcitur.nam dormiens equiparatur furioso.vt.l.i. §.i.ñ.de acqui.pos.t ibi no.sz furiosus nõ teneť. vt l.infans.ñ.ti.i.ergo tc.

Jsciente. Nota hanc.l.q qui mutuat pecuniaz t ista talia videtur dare auxilium t fauorem. simile habuistis in.l.iiij.ñ.ad.l.iul.ma. Ultimo no. gl.t que dicit no.ar.cõtra proſenetas.

Ad.l.cor.ne.de falsis. Rubrica.

Pena legis. Diuiditur in tres p tes. Primo loquitur de eo qui vere falsuz commisit: et in hoc ponuntur septẽ vel octo casus Secundo loquitur de eo qui commisit quasi falsuz Tertio ponitur pena falsi t quasi falsi. Secũda ibi ad testamenta. Tertia ibi.pena. Et dic prima pars loquitur in scribente falsum vel in eo qui tradidit dicta testium falsa iudici.de falso teste dicam.j.

Quero.quid si quis accepit pecuniam vt dicat testimonium verum^v.dic tenetur pena falsi.sicut dicimus in iudice qui accepit pecuniam vt veraz sententiam det.vt.l.ij.ñ.de condi.ob'tur.causam. ratio est quia audientes testes debent facere gratis non ob pecuniã.vt.j.pri.§.ergo tc.nam quicq̃d dz fieri gratis si fit per pecuniã turpiť fit.vt not.in.l.iiij.§.si tibi.ñ.de ꝓdi.ob tur.cãm.cõtrariũ vť notare Inno. in.c.iz cãm.eť de ꝓba.sz intelligo vt hť in.l. diu?.ñ. de re iudi.

Sed t si qs. Habes hic q sive iudex accipiat pecuniã ob recipiendũ vl remittẽ dñ testioniuz teneť.l.cor.de fal.idẽ si testis recipit pecuniã vt dicat testimoniũ vel non.q: teneť.l.cor. de fal.t iõ r si aliq̃s facit q testes nõ veniant ad depo

Pena legis. vtz testis accipiens pecuniã vt vez testionii dicat puniať. t adde q̃ est vez ẽt si pars spõte offerret. fm Ja.de bel.i auc. vt iudi. fine quoquo suffra.§.i. et tex.in.l. duo tuz.de remi li.li.xij.t adõ Bar.in.l. di uus.ñ. de re iudi. qui te net idẽ q hic iz Imol.con tra. vt ibi p eum.t hic vi de an testis qui nõ venit citatus ad testificãdũ posſit puniri de falso.t etiã p Inno.in.c.i. de crimi. fal. faciũt not.in l.pscripti.i fi. C.si õ ius vť vti.pub. t õ pena testi di centi falsũ vi de ang.i. l.i. ñ.de ficca. et vide bal.in.l. data opa. in xij.col.C.q̃ ac cusa.t ad bar to.h adde q in teste q̃ nõ accepit pecu niã iz ꝓmisit certum testifi cari fm bal.i l.data opa.i xxi.col.C.q̃ ac cuſ.t ad gl.t bart. h adde Ci.i.l.si q̃s.i xi.q.C.de te sti.t spe.t io. an.in ti.de teste.§.i.v.iz q̃d si testis.t Imol.in.d.l.diu?.i.v.col. Itẽ his q̃ dicit h bar.de iudice.adde bal.in.l.i.C.de cõdi.ob tur. cãz. et bar.in.l.si quis vxori.§.si fugitiui.C.de fur.qõ tñ limitat eẽ vez õ u re ciuili: sec? de iure cano.fm glo.xi.q.iij.c.q̃ rede.t vide bal. oino i c.i.si de inuesti.inť do.t vasal.lis ori ať.t adde qõ ille q̃ celeriť añ q̃ articul? legať rñdit pſumiť falsuz dicere. casus ẽ sing.v.q.v.§. illud qnẽ allegat ro.in su o sing.ccccxxix.al's.ccccxxij.

r Iz t si quis.t iõ .vide bal.in.l.presbyteri.C.de epis.t cleri. t i.l.

data opera.C.de accusa. legat Bar.in.l.tícia.ĩ.ad municip.de abradẽte nomẽ alteri⁹ ꝛ ponente nomẽ suũ.ꝛ ꝙ inscribẽs falsuz in libꝛo rationũ puniaꝛ.vide bal.ĩ rubꝛica.C.de fi.instru.in.xviij.col.in ver.ʒ queriꝛ si subscribit falsuz.ꝛ si milit ꝓducẽs scripturã pꝛiuatã põt puniri de falso.l.fi.ꝛ ibi Bal.C.ò fi.instru.ꝛ in l.si quis.C.e. ꝛ viò pꝛimũ ꝟsiliuz pau. de cast. circa hãc materiã ꝙ scripsi ĩ .i. pagina hui⁹ volumis ꝛ incipit.incõtra rinz videꝛ dicẽdũ ꝙ dict⁹ pꝛesbyter veniat puniendus.ꝛc.

3 ¶ Is qui ò/posita.ò notarium. vide tex.ꝛ Bart. ibi:dixi p⁹ eũ in.l.si quis aliquid.§. pe, ĩ.de pe.

a ¶ Inter filium.hic videtur tex.ꝟz ange.ꝙ tabellio põt inscribere instrumẽtum in fauoꝛez suí:parte volẽte:ꝛ specialiter ꝓ subscriptũ.instrumentũ cõfirmante. ꝛ qõ filius tabellio põt scribere volẽte patre instrumẽtuz ò patrez in fauoꝛẽ filij duz tñ pater subscribẽdo saltẽ generaliter instrumẽtũ confirmet nã nõ sufficit volũtatez exꝓssam ꝓbari ꝓ testes .ĩ. eo.l.filiꝰ.ſm Ange.hic:ꝛ ad hoc vide l.si pater. cũ ibi no.ĩ.eo.et ꝛ ꝙ ibi dixi. Vltrum aũt notariusꝫ possit scribere ꝓ pꝛiuz instrumẽtum. vide Bal. ꝙ sic.ĩ nendũ testioniũ:tũc tu assessoꝛ facias ꝓcessuz cõtra testem ꝙ accepit pecuniã ob testimoniũ nõ dicẽdũ. qꝛ tũc poteris eũ cõdẽnare.l.coꝛ.de fal.hui⁹ timoꝛe ducꝰ veniet ad testificandũ.

Qui in rationibusʳ. Istaz.l.debetis intelligere qñ aliquis cõmittit falsum in aliqua re scriptura vel cõsignatiõe que aliquã fidẽ faciebat vel ꝓbationẽ saltem semiplenã vel iudiciũ:alꝫ secꝰ;vt no.in.l.damꝰ.C.e.in gl.super verbo pꝛiuatas.

Is qui deposita. Nota bonũ casuz cõtra notariũ ꝫ aduocatũ vel ꝓ curatoꝛẽ qui instrumẽta vniꝰ partis oñdit alteri vt teneaꝫ crimine falsi.

Ad testamẽta. Hic incipit secũda pars in qua incipit tractare de crie quasi falsi. ¶ Aduerte op.ꝙ milites possint testari quõ velint ꝛ quõ possint.vt.l.i.§.de testa.mili.ergo ibi põt aliũ sibi ascribere. Nº.pꝛiuilegiuz datũ militi nõ �herz locũ nisi in his que per ipm militẽ sunt expediẽda.ad ea vero que expediunt per aliuz pꝛiuilegiuz militis se nõ extendit.vt hic ꝛ in.l.in fraudem. §.si quis se.de testa.mili.

Inter filiumª. ¶ Opp.de.l.filius.ĩ.e.ꝛ.l.diuus.§.i.hui⁹ timoꝛe glo.distinguit plene vt in ea habetis. ¶ Itẽ opp.ꝙ filio parcaꝫ indistincte.vt.C.e.l.ij.dicit glo.To.vt ibi veritas ẽ.ibi loquit in hereditate que erat filio delata etiã nullo ꝓdito testõ.hic vero loquit de legato. vñ si filius de hereditate plus sibi ascriberet ꝙ ei ab intestato deberet esset cadẽ ratio que in legato. Itez dicit hic ꝙ subscriptio fit qñq; generaliter qñq; specialiter. Quero que dicaꝫ ᵇ subscriptio specialꝫ vtz est necesse ꝙ exꝓimaꝫ ꝓsona legatarij ꝛ res legata an sufficit simpliciter noiare personã dicẽdo qõ ticio legaui appꝛobo.gl.ſe nõ firmat. veritas ẽ ꝙ sufficẽ noiare simpliciter ꝓsonã legatarij:hoc ꝓbaꝫ hic dñs dicit:ꝙ illi dictaui ꝛ recognoui appꝛobo. ꝛz glo.cõtradicat.ſ.ꝙ tũc fit generalꝫ subscriptio.sed ꝛ ò hũc ter.ibi dñs dicit dictaui ꝛ recognoui ꝛc.ꝛ ò glo.l.ij. C.e.sufficit eim ꝙ ꝓsona simpliciꝫ noiet.secꝰ si generaliter diceret que in testõ dictaui appꝛobo ꝛ cõfirmo:qꝛ illa est generalꝫ subscriptio.putarez tñ ꝙ ista generalis subscriptio haberet vim spãlis subscriptionis qñ testñ haberet vnũ soluz casuz.vt.l.i.§.de li. ꝛ posth.tene tñ mẽti hãc gl.ad.q.in casib⁹ in quib⁹ debet habere pꝛocuratoꝛ speciale mandatũ qualiꝫ dz intelligi spãle mãdatũ.vt no.§.de ne.gest.l. põp. an debet exꝓimi cã ꝛ persona cũ qua dz lis agitari an sufficiat cãm exꝓimere simpliciter.predicta faciunt ad hoc qõ dixi hoc anno in.l.si quis mihi bona. §.iussuz.§.de acq̃.here.ꝛ scripsi in.l.si filiussa.§.ò dona.ꝛ docto.ponũt in.l.i.C.etiã per ꝓcura.in integr. resti.pe.posꝫ.

Ex illa quoqꝫ. Legitur duobꝰ modis.vno modo ꝙ sit.§.alio mõ ꝙ nõ sit.§.ꝛ glo.legit hũc ter.duobꝰ modis. ¶ Querit glo.vtrũ pena scribẽtis se in testõ habeat locum in testõ nũcupatiuoᵇ.querit glo.ꝛ nõ soluit. Aduerte Odo.tenebat ꝙ nõ.nã testñ nũcupatiuũ coꝛã testibus ꝓmulgaꝫ ꝛ omnes testes sciunt ꝙ in eo ꝟtinet vnde ita de facili falsitas in eo cõmitti nõ põt. hoc tangit spe.in ti.de instru.edi.§.instrumẽtũ, ver, q̃d l.si consul.§.de adop.per.l.non putauit.§.si quis sua manu.§.de ò tab.vide Bal.in.l.si ꝟsul. prealleg. ꝛ in.l.si seruus.de testa.

b ¶ Quero que dcaꝫ.Et vide que dixi ꝓ hoc in.l.prꝛetoꝛ.§.de operno.nunci.post Bar.

c ¶ Ex illa q̃.testamẽto nũcupatiuo,vtrũ possit quis sibi ascribere i testamẽto nũcupatiuo. vide bal. in. d. l.decretalibꝰ ꝛ io.an.ĩ spe. de istru. edi. §.instrñ. ꝟ. quid ergo,et Balò.in.l.si testatoꝛ.C.ò hoc ſ q̃ si.ascri. ꝛ hac pena ñ punit sibi ascribens subduabꝰ condicionib⁹.ter.ẽ sing.ſm intellectũ bart. in l.diuus.§.fi. ĩ.eo.

ergo.Odo.determinauit ò.ar.ĩ.e.l.diuꝰ.ꝛ.l. impubem.§.qui codicillos.vbi apparet ꝙ tenet ille q̃ sibi ascribit in codicillis:nec ibi dicit ꝙ sint celebꝛati in scriptis.pꝛo hoc facit.C.de test.l.dictatibꝰ.vbi videt permissuz dictare,sed scribere nullo mõ est permissum.ꝓterea etiã in testõ nũcupatiuo videt ꝙ subsit ratio falsitatis:sicut in testõ in scriptꝰ ſm opi.de cõsuetudine appꝛobatã que dicit ꝙ testñ ꝓbatur per instrumetũ.vt no.C.de fideicõ.l.vlti.ꝛ.l.i.C.ò testa. Cy.in.l.i.C.de his qui se ascribũt in testõ.videt tenere idẽ dicẽdo sic.siquidẽ est testñ nũcupatiuuz qò ꝓbaꝫ per instrumẽtũ:tũc est eadẽ rõ qò in testõ in scriptꝰ.secꝰ si esset testñ nuncupatiuũ qò ꝓbareꝫ ꝓ testes:qꝛ tũc cessat ratio que est in testõ in scriptis. ita dicit Cy.qò placet.ꝛ ita vult dicere Dy. ꝛ iõ cõcludo ꝙ si heres scripsit totũ testñ manu sua ꝛ ipm tradidit notario qui de hoc fuerat rogatꝰ:tũc heres in penã falsi nõ incidit:qꝛ testñ nõ ꝓbaꝫ ꝓ suã scripturaz sed ꝓ scripturã notarij:ꝛ pena falsi haberet locũ qñ quis scripsit sic ꝙ illa scriptura ꝓbet ꝛ fidẽ faciat vt ei stet. Quero heres scripsit testñ defuncti ꝛ tradidit notario:ꝛ notariꝰ in eadem cedula scripsit se dicẽs actũ sic ꝛc.demũ mozit notariꝰ c ꝛ factũ est statutũ isto tꝑe mortalitatis ꝙ ille cedule aliozũ manu scripte ꝛ subscripte a notario publicenꝫ.vtrũ heres poterit petere istã cedulaz publicari:videt ꝙ nõ nisi sit filiꝰ:qꝛ subscriptio generalꝫ nõ valet.vt.ſ. e.§.inter filiũ. vndeipse videt incidisse in penã falsi qꝛ ex illa scriptura hodie vigoze illi⁹ statuti ꝓbaꝫ testñ.ò.credo.nam illa scriptura ab initio non fuit facta vt ex ea ꝓbareꝫ testñ nec vt ex ea ageretur. lex ergo superueniens que illã scripturã validat nõ debet scribẽti nocere. ar.ꝓ hoc optimũ.ĩ. e.l.de ea. §.fi.facit.l.iubemꝰ.in fi.C.dẽ testa.

Tutoꝛes. Hic ponit de alio q̃si falso. ille g̃ q̃ẽ obligatꝰ pupillo si rõnem nõ reddit punit perinde ac si falsum cõmisisset.

Sed ad illos. ¶ Quero quid vult dicẽ ter. excusationẽ admisisse:sed fraudez excluſſe.glo.in pꝛin.ponit duas expõnes: aliã ponit in fi.ꝛ illã tertiã teneaꝫ vt dicas sic.pꝛinceps nõ admittit excusationẽ a tutela:qꝛ quis est obligatus fisco.sed excludit fraudẽ que esset si eẽt obligatꝰ pupillo ꝛ cõtraheret cũ fisco. ¶ Quero an ille qui cõtrahit cũ fisco habeat ꝓ hoc excusationẽ a tutela glo.arguit pꝛo ꝛ ò.ꝛ finaliter tenz ꝙ nõ.ꝛ hic est casus hic.ad idem.l.coloni.C.de excu.tu.nec ob.l.i.C. ne tu.ꝛ cura.vectigal.condu.vt ibi. ¶ Vltimo nota ꝙ hic ẽ magꝫ pꝛiuilegiatꝰ fiscꝰ q̃ pupillꝰ.vt ĩ gl.

Sed si iure. Tene mẽti hunc casuz.dicit ꝟ statutum ꝙ nobilis nõ possit recipe cessionẽ cõtra ppl'arẽ.ꝛ habes ti.ne lice.po.C.ſz q̃d si succedit nobilis in aliq̃ actõe iure hẽditario cõtra ppl'arez.certe nõ incidit in statutũ.casus est hic.

Pena falsi. Hic ponit tertia pars de pena falsi.si ꝛ q̃si falsi. ¶ Opp.ꝙ sit pena dãnationis in metallũ. vt.ĩ.de penis.l.si quis aliq̃d .§. qui vnã. So.qò hic dicit de deposꝛtatiõe habet locum in hoie nobili in dignitate posito in quo est pena deposꝛtationis.ſz in alio plebeio ẽ pena dãnationis in metallũ.in seruo est vltimũ supplicium.vt hic. Dicitur hic falsi vel q̃si falsi.quero q̃d ẽ f istò q̃si falsum,dicũt quidã ꝙ quasi falsuz ẽ qñ quis nõ faẽ fal

d ¶ Ex illa q̃.testamẽto nũcupatiuo,vtrũ possit quis sibi ascribere i

e ¶ Mozitur notarius.Et quid fiendum de instrumẽtis complemotis mozturo notario,viò in spe.in ti.ò ostẽtio.ꝟ.q̃d si tabellio.cũ seq.

f ¶ Pena falsi.quero q̃dẽ vtrum is qui vtitur instrumento falso incidat ĩ cauſam falsi.vide de Jaco.bu. ꝛ Balò.in.l. iubemus .§. sane.de sacr. sanc.eccle.et glo.in auc.ò nõ alie.§.qa. ver. versus. ij.col.

Q Cli testamentum quero quid. Quid de pena aperiẽtis literas. vide oĩno bar .i.l. ticia.ĩ.ad munici.ꝛ qò habeẽ.ĩ.e.l.paulus,

ſum inſtrumētū.ſed vtitur eo.iſta expoſitio q̄tuz ad hanc.l.nō eſt bona.vt.j.e.l.falſi.§.ordine.qz pro illo minor pena imponiť.ſed in ſe vera eſt expoſitio.q̄re exemplū pōt eē de eo qui ſe aſcribit in teſtamēto:vt vidiſtis.ſ.e.§.ad teſtā.z.j.e.l.diu⁹.vel eſt exempluz de tutore vel curatore.vt dixi.ſ.

q Si teſtamentū. Dicit hic ille qui reſ ceptat teneť pena falſi.ff.j.e.l.falſi.§.i.So.intellige iſtā ſm illaz q̄ miti⁹ puniať. Item op.j.de penis.l. ſi quis aliquid.§.teſtm̄.So.ibi teſtm̄ qō fuit ſubtractū erat nullū ipo iure. Item dť h q̄ ille qui reſignauit teſtm̄.i. ſigilla aperuit hac.l.teneť. Quero q̄d⁹ de eo q̄ aperuit aliquas literas. Rñ.ſi quidā alias literas aperiret z aduerſario mittentis oñderet:tūc incidz in penā falſi.vt.ſ.l.proxi.§.is qui depoſitaz. ſi aperuit ipſemet z vidit nō alij oñdit.tūc nō puto q̄ incidat in penā falſi.qō apparet qz ē ſpeciale in eo quia peruit teſtm̄:ſed puniet alit extra ordinē crimīe ſtellionat⁹.p hoc facit optime extra de offi.dele.c.cum olim magiſter.

q Si ignorās. De hoc vtrū ille q̄ produxit inſtrumētū poſſz poſtea dicere nulluz vel falſuz.dixi pleniſſime in.l.poſt legatū.in prin.z.§.i.ſ.de his qui. vt indig.nā hic vides q̄ ſi ignorās produxit poſſit poſtea dicere falſuz vel nullū:dic plene vt ibi dixi.

f Si quis cum falſo[b]. Not.hic turpia lucra extorquenda eē ab heredib⁹.p doz.ſunt in glo.

f Si quis legatum. Hec ē bona.l. ſi legatū ē inualidū rōne rei legate vel alteri⁹ vicij inuiſibilis aſcribens pena falſi teneť:ſecus ſi vicīū eſſet viſibile.h.d.nota prin.no.ter.ibi:nam id teſtīū eſſe falſum dicit. Dy.ad prin.q̄ ſi delictuz non habeat effectum nō ſequitur pena.vt.l.i.§.i.in fi.ſ.quod quiſq̄ iuris.So.ibi in leuioz ib⁹:ſz hic in atrocioz ib⁹. Item videť q̄ interdictuz de tabulis exhibendis habeat locuz pro quolibet teſtamēto q̄tumcunq̄ nullo vl nō iure facto vel imperfecto.vt.l.i.§.i.ſ.de tab.exhiben.z.l.ij.§.i.ſ.quēadmodū teſta.aperi.dicit glo.illa.l.doz intelligi ſm iſtam.quia ibi loquitur de teſtamēto nō iure facto vel imperfecto q̄tum ad preteritionem vel exheredationē.tamē teſtm̄ habet debitā formā teſtamēti ſcilz ſolēnem numer⁹ teſtium z ſi.alias interdictū de tabulis exhibendis nō haberet locum. Alij vero aliter dicūt pro teſtamēto falſo z imperfecto q̄ ſi vtrūq̄ concurrit non haberet locū nec iſta.l.nec interdictum de tabu.exhiben.vt hic.ſz qñ teſtamentuz eſſet falſuz z perfectum vel verum z imperfectum haberet locū vtrūq̄.ita dicūt quidaz. mihi videtur q̄ debeam⁹ dicere ſic.qñq̄ teſtamentū ē imperfectū imperfectione voluntatis:quia teſtator incepit facere teſtamētū z non perfecit morte p̄uentus vel alia cauſa.tunc nō hz locū nec iſta.l.nec etiā interdictū de tabu.exhiben.ita loquitur hic tex. facit.l.ſi is qui.z quod ibi no.ſ.de teſta.qñq̄ teſta mētum eſt imperfectū ꝓpter defectum ſolennitatis:tamen voluntas perfecta fuit. z iſto caſu ſiqui dē ibi aſcribitur aliquid ad qō ſufficit teſtamētū imperfectū vtputa inter liberos.vt.l.hac cōſultiſſima.§.ex imperfecto.C.de teſta.vel etiam al'.vt dicta.l.hac conſultiſſima.§.ſi quis autē.z in caſu.l.vltime.ſ. de re.eo. z in caſu.l.i.C.de fideiuſ.z in caſu.l.in teſtamēto. C. de fideicom.liber.z in relictis ad pias cauſas hz cano.vt in.c.relatum.extra de teſta.tē in caſu iſto puto q̄ habeat locū interdictū [l] de tabu.exhiben.z etiam hec.l.quia quo ad hoc habetur pro teſtamento. vt in dictis.ll.z hoc caſu poteſt loqui.l.i.§.hoc interdictū. de tabu.exhib.et.l.ij.§.i.ſ.quēadmodū teſta.aperi. quia cum ille actus contineat intereſſe oportet q̄ illud quod petitur in ea interſit exhiberi. Si vero illa voluntas imperfecta nihil contineat validū ad aliquid tunc non habet locuz hec.l.nec interdictuz de tabu.exhiben.z hoc modo poteſt intelligi hic. ſi vero fuit voluntas perfecta:ſed eſt teſtamentuz inualiduz nō ex defectu ſolennitatis: ſed ex alio defectu intrinſeco:vt ex cauſa exheredationis vel preteritōnis vel alterius teſtamēti vel propter capitis diminutionem teſtatoris.tunc habet locuz interdictum de tabu.exhiben.z etiam hec.l.vt patet hic in prin. z.l.contrarijs. Hoc premiſſo hec.l.inducitur per Dy.ad queſtionez. Notarius fecit [k] inſtrumentum falſum:quod inſtrumentū propter aliud vicīuz erat nullum.queritur vtrum notarius poſſit de falſo puniri.z hic in ver.ceterum.eſt argu.q̄ non.z.j. de penis.l.ſi quis aliquid.§.teſtamentuz.ad idem.j.e.l.impuberem.§.i.z.§.ſi ei ſeruo.econtra q̄ ſic.ſ.de extraor.cri.l.i.cum ſi.z hac.l.in principio.nam tabellio p uenit ad aliquem actum z ad perfectionez inſtrumēti q̄uis ſit inutile:nec ex eo poſſet aliquid peti. z ſic debet puniri ex quo ſcienter fabricauerit z hec ē ipſa veritas.dicit Dy. Vult ergo dicere ipſe q̄ licet delictum non ſit perfectum tamen ſufficit q̄ inchoauerit cum hoc ſit de delictis atrocioribus:ſolet dici in.l.ſi quis non dicam rapere.C.de epiſco. z clericiſ. Dy.formar hanc queſtionem.C.de ſepul.vio.l.i. et non ſtat in determinatione Dy.ſed dicit ſic ſm vltramōtanos:aut vicium eſt viſibile z notarius non punitur de falſo.aut vicium eſt inuiſibile z tunc punitur de falſo per hanc.l.ſed hoc nō videtur bene dictum per principiuz huius.l.vbi ponitur de vicio viſibili.quia legauit rem ſacram vel fundum albanuz nam ſatis ex ipſo legato hoc viſibile eſt:z tamen punietur.quid dicemus. Ricar.malū.diſputauit hanc queſtionez.z dicit ſic.quando q̄ eſt peccatum in materia z non in forma z ſubſtantia:z propter hoc inſtrumentuz redditur nullum:z tunc fabricans falſuz inſtrumentum tenetur vt hac.l.i.in principio. z facit l.i.C.de ſepul.vio.quando q̄ eſt peccatum in ſolēnitate inſtrumenti.z tunc quedā eſt ſolennitas inſtrumenti qua ceſſante inſtrumentuz non habet formaz ſuam.exemplū ſi ibi nō eſt dies z conſul. z iſto caſu non punitur tanq̄ de falſo:z hic eſt caſus hic prout loquitur de teſtamento imperfecto non ſignato.

Si vero eſt ibi aliud vicīū extrinſecuz.pone non interuenit tutoris auctoritas z ſi.tunc notarius punietur de falſo per hāc.l.prout loquiť de teſtamēto defectiuo ex cauſa preteritionis.iſta verba ſunt ſatis bona.ſz per hoc nō apparet reſponſuz ad rationem Dy.qui dicit ex eo q̄ incepit licet non perfecerit debz puniri cuz ſit de delictis atrocib⁹.ideo ego vtor alijs ꝟbis non recedēdo multuz a p̄dictis.vos debetis ſcire q̄ inſtrumētū continet quedā que pertinent ad notariuz:z iſta eſt ſolēnitas inſtrumenti.q̄dam ſunt que pertinēt ad partes:z iſta eſt ſolēnitas contract⁹. Aduerte appello inſtrumentum ipſam chartā cōtinentē id quod partes faciunt.cōtractuz vero appello id qō p̄tes faciunt: vt emptionē vēditionē z locationē z ſi.nō aūt appello contractuz ipſum inſtrumentuz ſeu chartaz.aut ergo inſtrumētuz eſt inualidū hoc ē cōtract⁹ qui continet in inſtrumēto eſt inualid⁹.ſz inſtrumētū in ſe hz debitā formā l z ſuas ſolēnitates.z tūc indiſtincte notari⁹ cōmittit falſuz ſiue defect⁹ iſte ſit viſibilis ſiue inuiſibilis. cauſus eſt hic in prin.pfecit eē ipſe notari⁹ in eo qō eſt in ſe.qñq̄ inſtrumentū ē nullū pp defectū ipſi⁹ inſtrumenti:tūc ſiquidē eſt nullū cōno:ita q̄ ex eo nullum p̄iudiciū poſſit alteri parari:tūc nō punitur de falſo

k Notari⁹ fecit. Si notarius fecit inſtrumētū falſuz qō alias erat nullū an puniať ō falſo.vide bal. in l.i.C. ō ſepl. vio. z q̄ not. io.an.i regla nō ē ſine culpa.ad ſi. i ſi. ij.col. in ver. vos debetis ſcire q̄ inſtrz ꝛc.adde bal. in.l.ſi poſt.C de iur. z fac. igno. Et dic bal.in.l.ſi qs teſtib⁹.in.iiij col.C.de teſtibuſ.q̄ lz al's qñq̄ illō qō eſt falſuz dicatur nulluz. l.paulus. de ver. ſig. tam̄ ꝓprie illō dicitur nullum qō nō valet: ſz ſit verum. illud añt dicatur falſum qō nō eſt ſz ſi eſſet aliq̄d eſſet.vt ē hic tex.

l Debitam formā. adde que dixi i. l.i fraudez.§.neq̄ inſtrumenta.j. de. iur. fiſ.

Ff quis cum falſo. Et no.hic caſuz q̄ filj? delendo teſtm̄ paris priuatur ſua legitima z ērō q̄ videtur illuz phibere teſtari. ff.c.l.i.z per totū ſi q̄s alie. phibu. lz ſoci⁹ ſit qñ ſi l⁹ aſcribit ſi bi in teſtō. p l.pri.§.fin.et ibi no.C. eo. z ita dic Ang.in.d.l. pti.§.ſi patronus. dicit tñ in hac .q. nō ſigo pedes.

Ff quis legatum.lo cum interdictum. Adde Bar.i.l. q̄d ego.§.cū a tum.ſ.de in tani.

m Quid in teste.de teste deponēte falsuz nulliter.ꝛ vide Bart.in.l. domus.C.eo.adde Bal.in.l.fi.in fi.C.si ex fal.instru.ꝛ Jo.an.in regula.non est sine.in mercu. n Quero vide ꝑ Jo.an.in regula.nō est sine culpa.in mercur.ꝛ Bal.in.l.iusiurandi.C.de testi.ad fi.ꝛ Cy. ꝛ Bal.in.l.i.C.de sepul.vio.Jo.an.in.c.cū cām.de testi.tenet ꝙ testꝫ nō iurat⁹ falsuz deponēs puniaꝫ ō falso.ꝑ Bal.in d.l.i.C. de sepul.vio,sz q̄d si iurauit nō tñ corpaliter vide Bal.ī l.fi.in fi.C.si ex fal.īstr.ꝛ h adde qō not. bal.ī.l. ex hīs in.ij.col.C.ō testa.milit.ꝛ guī.de suza.ī c.testimoniū. in pe.col. de testi.

o Quero quid.Quid si testꝫ depo/nit extra articuluz an pec cet in forma. vide qō dixi post Bar.in l.lucī⁹.s̄.de ī fami.ꝛ not.ꝑ glo.ꝛ bar. in l.si duo pa/troni.§. idez iuł.s̄.de iure iuran.

p Si patro nus.vide gl. Adde glo.ī l.iij.in princ. s̄.ō bo.liber. ꝛ tex. in.l.fi. v̄.nō em̄ pa tronus.ꝛ ibi glo. ꝛ Bal. C.de īoffi.te/stamen.

Lege cor. minori le/ga.Et adde Bar.inl.cor ne.j.eo.

r Quero vtrū.Qua pena puniaꝫ ille qui exp̄dit monetā falsaz ꝛc. que sit falsa moneta vide Bar.in.l.qui falsaz.j.eo.adde ꝙ nō puniē expēdēs falsā monetā quā accepit ab alio.ſm Cy.C.de fal.l.minor.ꝛ vide Cy.C.de fal.mo.ī.l.i.ꝛ adde do.abb.in.c.q̄to.de iureiur.

s Qui delatorez. Mo.cōtra denūciatores nō denūciantes delicta put in veritate cōmissa sunt qꝫ incurrūt in penā falsi.ō quo per Bal. in.l.duob⁹.§.fi.s̄.de iureiur.ꝛ facit ad no.in.l.diuus.s̄.de custo.reo.ꝛ Bar.in.l.ab accusatore.§ nunciatores.ad turpil.

t Determinat doc.Si notari⁹ rogat⁹ succesſit rogāti:an possit illud instrumētū cōficere. certe sic.qō no.Jo.an.in regula.cū quid. in mer/cur.in.vi.dicit quidā notari⁹.procurator me⁹ ad ꝑbādū de iure meo produxit in iudicio instrumētū sua manu scriptū an valeat ꝛ ꝙ sic si in strumētū ē confectū ante exercitiū ꝑcuratoris.ꝛ idē si potestas necess

casus est hic,put dicit de testamento nō signato. ra tio qꝫ notari⁹ nō perfecit qꝫ noluit cū posset pficere ergo nō puniē.vt.l.qui falsuz.j.e.sed si ex hoc posſz aliquod p̄iudiciū parari:vt qꝫ ſz nō esset publicū eēt tale ꝙ posset peti ꝙ publicē vel si ꝑcedereē ad cō/parationē vel ad aliqō aliud:tūc notari⁹ punieē.hic est tex.cū glo.C.e.l.dam⁹. Juxta hoc quero quid in teste^m qui deponit falsum testimoniū cū ei⁹ dcīm nō valeat vtrū puniaē.dñs Ricar.mal.in dicta di/sputatione sua:dixit idē de teste qō in instrumento aut em̄ dictū suū est nullū ex defectu forme.verbīg/ tia testis nō deposuit in iudicio sed corā quodā no/tario dixi:scribe ꝙ ego testificor sic:tunc in casu isto nō puniē.ar.hui⁹.l.qꝫ testimoniū istud nō est testio/niuz.ad qō facit qō no.in.l.hac cōsultissima.§. pe.C de testa. Sz si dictū testis haberet debitā formā sed alſ esset inualidum tūc puniret vt hic. Quero^n ꝑ hui⁹ declaratiōe testis deposuit nō iurat⁹ diceē ne habē formā debitā:videē ꝙ nō.vt.l. iurisiurādi. C.de testi.s̄.dicit idē Ricar.malū.nā iuramētū pōt remitti a partib⁹.vt no.in.l.i.s̄.de ferijs.ergo appa ret ꝙ iuramētū nō est de forma vel substātia testio/nij.preterea dicit ipse iuramētū nō est introductum in fauorē iudicis:sed ptiuz:qō apparet.qꝫ si in fauo rem iudicis esset introductū ptes nō possent remittē ergo testes dicēdo falsum testimoniū ſz nō iurati eti am aures iudicis offendūt.vt.l.nullū.C.de testi. er/go merito puniēt. Quero q̄d^o si testis deposu/erit aliq̄d extra articulū:ꝛ ꝓꝑ hoc nō valet vtꝫ istud testimoniū dicaē peccare in forma. Cy.tangit in.l.i. C.de sepul.vio.sed nō examinat:puto ꝙ nō peccet in forma:qꝫ dictū testis ex̄ articulū iō nō valet qꝫ in eo deponere videē nō iurat⁹;iō est eadez rō que ē in qōne precedenti.

Si patronus. Op.de.l.i.C.e.So.ibi in fi lio hic in patrono. hereditas eī patris ē magis debita filio q̄ hereditas libert pa/trono.ex hoc habes ꝙ filius equiparaē vero credi/tori ꝛ nō patron⁹.vide glo.ꝑque incipit:sec⁹ in filio in fi.glo.de hac glo.dixi vobis in.l.patronus.s̄.de dona.ramē quedā glo.ē in.l.iij.C.de iur.ꝛ fac.igno. que dicit ꝙ id qō dꝫ ꝙ hereditas pat̄ filio debita est debet exponi.i.quasi debita.per tex.in.l.fi.§.i. de cura.furi.ꝛ ibi no.ꝛ est etiam tex.in.l.ꝛ quia plerūq; s̄.pro socio.

q Nicunqz. Op.C.de fal.mone.l. i.ꝛ.ij.glo.que est hic ñ so. breuiter si aliquis falsat monetā ciuitaꝫ pu niturvt ibi.si falsat monetā p̄cipis aliē puniē vt in

tate sui officij.idē si pars nō esset specialiter notata:sed in cōsequen tiaz.ꝛ dicit ꝙ ista.q.nō tangiē ꝑ aliquos in iure ciuili.sz Jde.de an cha.ibi dicit ꝙ imo tangiē per Dy.in hac.l.vbi dicit esse casuz.

Si pater.instrumētū pro filio. An pater possit cōficere instrumē tum pro filio ꝛc.cōtra vide.s̄.e.l.i.§.inter filiū.ꝛ an filī⁹ in cā pa/tris cōficiat ī strumētū. vid̄ spe.in ri. de ī stru.edi.§. ij strumētū. v̄. itē ꝙ ē dome stic⁹. de hoc iij.q.v.c.con sanguinei. xxxv.q.vi.c. in summa.ij. q.iiij.i fūma. iiij.q.iij.§. itē ꝙ.no. io.an. in spe.in ti. ō inst.edi.§.in strumētū. v̄. quid ergo.ꝛ generaliē an persona do/mestica pos/sit cōficere i/strumētum.p domestico ꝛ amico suo. vide Bal.in l.instrumēta. ad fi.C.de p ba.ꝛ vide in l.vroz.l.eo.

Et cū ma tri.cōficere ī strumentum adde qō vide tur ꝙ non qꝫ nō potest te/stificari pro matre.l.pare/tes.C. de te/sti.vnde istꝫ non scribitur vt hic dixit. Filii no/minis.ō ista mutaē nominis.vid̄ Bal.in rub. prime ostiē. C.

eo.ti.l.ij.ille em̄ qui aliter radūt vel tingūt puniunē vt hic dicit.ꝛ ex̄ de iureiur.c.q̄to.

Mo.ō aurifices qui faciunt Lega q̄ ciuitas requirat vt puniant ō falso ad pō hic dicit cōflauerit.i.de nouo feccrit.alio mō cōflauerit.i.factos ꝛ bonos destruxerit.hoc mō po test puniri de falso si facit dolose vt ille nūmos oc/cultet. Tertio habes ꝙ qui pōt pbibere ꝛ nō pbi/buit teneē hac pena.rō pōt eē:qꝫ facere nūmos ad/ulterinos ledit p̄incipaliter rēpublicā:ꝛ iō conscij debēt indicare alſ puniunē ſm ea que dixi. s̄. ti.i.l. vtrum.vel dicam⁹ spāle in istꝫ atrocioub⁹ crimīb⁹ vt.l.iuł.maie.ꝛ.l.quisqs.in fi.C.ad.l.iuł.ma.ꝛ in cri mine parricidij.vt.d.l.vtrū.ꝛ in falsa moneta vt h. qō dixi in.l.vtrū.magis placet. Quero vtrū ^r ille qui expendit falsaz monetā teneaē crimie falsi. h videē casus ꝙ sic.vt hic in eadē.l.exp̄imiē ꝛc.tñ cre do ꝙ tūc demū cōmittiē falsuz ꝛ incidit in.l.cor̄.de fal.quādo exp̄dit nūmos nomiatos hic plūbeos vel stagneos:alſ nō icidit in.l.cor.de fal.sed puniē extraordinarie.vt.l.sacculari. circa prin.ꝛ ibi no.s̄. de.extraord.crimi.ꝛ per hoc plures feci euadere a pena.l.cor.de fal. Itē dicaē hic dolo malo ꝛc. quero quare dicit dolo malo. R^o.qꝫ pōt emere quis bōa fide cā calculādi rōnem:ꝛ tūc nō teneē.l.cor. de fal. tamē illi nūmi cā calculādi nō debēt eē forma publi ca percussi.

Mota hūc.§. ō sindicos Qui delatorem^s. comitat⁹ qui accepta pe/cunia aliquē denūciāt falso. Itē cōtra ciues qui faciunt aliquē denūciari falso vt teneanē pena isti⁹ .l. qō tene menti.

De eo scz filio vel seruo.ꝛ dicit gl. puta ticio ꝛ dic.ſ.patri vel dño. Hic di citur ꝙ cōmittiē in.l.sed ꝑ quē an ꝑ patrem vel per filiū.dicūt quidā ꝙ fili⁹ ꝛ seru⁹ incidūt in pe naz.qꝫ fili⁹ ascribēdo acquirit sibi cū dicaē quodam modo bonoꝝ patris dñs vnde est suuz cōmodum. itē seruus ex hoc sperat cōmodū. Alij dicūt ꝙ tene tur illa pena pater vel dñs. Aduerte ista est veritaſ p̄ima opi.hz locū qñ pater ꝛ dñs nō iussit ar.j.e.l.ī puberē.§.itē nō cōtineē.v̄.imo magis. scōa opi.hz locū qñ pī vel dñs iussit ſm Ja.de are.

Hic est notabilis casus ꝛ men Illud constat.ti ppetuo tenend⁹. Op.j. de decurio.l.ij.§.in filijs.glo.nō rīdet. breuiter hic tractaē de odio:ibi de fauore. Per istaz.l.deter/minat doc,^t vnā notabilē.q.quidaz notari⁹ fuit ro/

3 Pena grauior.ꝛ glo.in.l.ij.in prin.j.de decurio.ſz glo. cōtrariū senserit.in.l.iij.in v̄.certis rationibus.C. de infami.ꝛ Cy. in.l.iij.in prin.C.de infami.

Filius.§.se quēs.q.notari⁹ scripsit. Mñ notari⁹ possit ceē roga/tus de eo qō sibi cōmittiē. vide Bar.in.l.ex sententia.de testa. tute. ꝛ in.l.seruus cōis.el.i.s̄.de sti.seruo.

q Contra se creditur. Sed contra se valēt.vt.l.impubere.j.eo.in fi. ꝛ ibi Bar.ꝛ vide que ibi dixi.ꝛ que dixi.in.l.i.§.naz si filiuz.s̄.eo.et ꝙ notarius possit scribere instrumētū contra se tenet bal.in auc. cō tra qui proprīā.in fine prime col.C.de nō nume.pe.ꝛ ꝙ nō possit in suū fauorē scribere tenet Bar.in.l.i.C.de his qui sibi ascri.ꝛ in.l. consul.s̄.de adop.ꝛ in.l.si seruus.de testa.

Juus.vide ad hanc.l.Di.in regula ignorātia.de reg.iur. ī vi.

in fi.prin. ibi
er hoc habeſ
q valz ſtatu
tum quo ca?
uetur q quiſ
nõ poſſit al?
legare igno?
rantiam illi?
2c. Adde q
plus videtur
dixiſſe Bal.
in.l.i.ſ. de le
gi. videlicet
q valet ſtatu
tum dictans
q quis non
poſſit allega
re ignoranti
am. de quo
late per ro.
in.l.de pupil
lo.ſ. nũciat.
de ope. no.
nunci. 2 an
dictum bar?
to. hic vltra
iſtum textum
procedat.ad
de tex. quem
omnino vide
in auẽ. vt in
medio litis.
ſ.penultimo
col.viij.alias
it.2 tex. in.l.
ſicut. in fine.
C.de prescri.
xxx. anno. et
tamen vide
Bald. in.l.i.
in principio.
in. iij.col. C.
de cadu. tol?
len. 2 tex. in
auẽ. vt fac.
no.conſti.

gat? de quoda inſtro cuiuſda ſempronij. demũ nõri
us q ẽ rogat? ſucceſſit illi ſempronio an nõri? ille q
ẽ mõ heres poſſit illud inſtz ꝯficere. Dy. dicit q ſic
2 illo inſtro vti poteſt. ita dic Dy. per hãc.l. ſuffic ei
q ab initio fuit rogat? p alio: vt h: qõ tene mẽti.

Pater. Per hãc.l. dicunt doc. q ſi
pr ẽ tabellio põt facẽ inſtm
p filio emãcipato. ſz an poſſit ꝯficẽ inſtm
p filio v in ptãte exñte in aduẽticijs: vr q ſic. ſic põt
in caſtrẽſib?: vt hac.l. circa hoc tñ dic vt.j.e.l. ipube?
rẽ ſ.i. Sz õ hoc op. de.l. parẽtes. C. de teſti. R.
2 dico q lz pr nõ poſſit p filio teſtificari põt tñ tãq
notari? inſtz filij ſcribẽ. rõ q: hoc iſtz ſcribit õ mã
dato ptiũ: 2 ſic ptes ꝯſentiẽdo pñt pez in iudicẽ 2 i
arbitr eligẽ. vt.l. quĩ etiã. ſ. de arbi. ita pñt ptes eli
gere pez in nõziũ: q rõ ceſſat in teſte. Quero an
ecõuerſo fili? poſſit eẽ nõri? 2 inſtm ſcribẽ de õctu
pris. tex. vĩ q nõ. ſ.l. pri. in pri. qõ ẽ vez in filio in
ptãte. vt ibi vidiſt. de quo p Dy. in.l. qõ dicũ?. ſ.
fi. ſ. de auc. tu. 2 in ſpe. de inſtru. edi. ſ. poſtremo. ñ.
itẽ qõ eſt domeſticũ.

Et cũ matri. No. caſuz q fili? põt cõficẽ in
ſtrumẽtũ p mre. rõ q: ñ ẽ i ptãte
matris: ſicut. ſ.l. pri. dixi de filio emãcipato.

Falſi nominis. 2 Op. C. de mu.
noris. l.i. R°. dẽt
ſcire q noia iponũt ad hoies recognoſcẽ
dos. C. de inge. ma. l. ad recognoſcẽdos. aut g̃ iſta
mutatio noĩs fit fraudulose: 2 ad aliũ decipiendu
2 tũc mutãs nomẽ punit. l. cor. de fal. aut fit ob aliã
cãm nõ fraudulose. 2 tũc fieri pt vt ibi: nã qñ ꝯs mu
tat ſtatũ ſp mutatio noĩs fit: puta qñ efficitur miles
vel doctor.

Ordine. Op. q tãto tpe dẽat vacare q̃to
tpe pena durauit. vt.j. ad muni. l. or
dine. in pri. So. dicũt q̃dã hec itelligit fm illam. alij
dicũt q aut fuit ꝯdẽnat? de crie qõ infamat: aut de
alio. glo. iſtã reph̃dit: qñ. l. cornelia: cũ ſit publicuz
iudiciũ ifamat. Vltio gl. ſoluit 2 dic ſic. nouũ ho
norẽ nõ põt ꝯs aſpirare niſi tanto tpe vacaret q̃to
tpe durauit pena. ſz veterẽ vacãtẽ incõtinenti recu
perat cũ pena ceſſauerit. Cõtra hãc ſo. vr tex. in
fi. vbi loq̃t õ honorẽ creãdo de nouo. R°. q lz poſ
ſit creari decurio intelligo tñ q dz vacare tãto tpe
q̃to tpe pena durauit. ita itelligo. l. iſtã. Sz op.
ſi iſte ẽ infamis: g̃ nullo mõ põt eligi ad dignitates.
vt.l.ij. C. de digni. gl. q ẽ i.l. q̃d g̃. ſ. pena gũioz. 3 in
telligit q pena fuit aucta vel minuta. ita q vr cũ in
famia diſpẽſatũ. ita intelligit hũc tex. glo. ibi.

Filius. No. q fili? emãcipat? nõ excuſat
pp iuſſuz pris. ſz fili? i ptãte exñs
excuſaret. 2 etiã ſeru?. dicã. j.e.l. ſ. fi. vidiſt
ſ.e.l.i. ſ. inter filiũ.

Sequẽs queſtio. Hic ẽ nõ. ſ. aduerte p de
claratiõe tex. q̃ro qñ aliq̃s
aſcribit ſibi 2 ticio legatũ vtr aliq̃d acq̃rat ticio. iu
riſcõ. h nõ dic. glo. determiat q acq̃rat ſibi 2 ticio
portio ſua 2 portio alteri? p ius accreſcẽdi. 2 iſtõ ẽ
verũ. nã tex. vr loq̃ q legatũ nõ valeat qñ pſona il
la in qua pricipaliť ꝯſtitit legatũ ſubducit tanq̃ fal
ſo aſcpta. ſz qñ aliq̃s aſcribit ſibi 2 ticio pſõa ticij ñ
ſubducit tãq̃ falſo ſcripta. 2 ex hoc hẽs ſo. multaz
q. nõri? ſcripſit a iſtz qõ ptiet ad eũ 2 ad aliũ. i. ad cõ
modũ ſuũ 2 ad cõmodũ alteri?. ſtabit ne illi inſtro.
R°. aut illõ inſtz reſpic directo pſonã nõrij p ꝯnti
am ad aliõ porrigit. 2 tc i pte illa vz. vtputa ſi ſtipu
lare ſuitutẽ fundo cõi vl aliq̃d aliõ faceret ex q° cõ
modũ debẽt hre ſoci? lz nõ eẽt noiat?. ſed ſi nõri? a
ſcribẽt noiatiz ſibi 2 alteri ita q inſtz ſubſtãtialr i ſe
2 in alio pricipalit. tũc q̃tũ ad ſe nõvz: ſz q̃tũ ad ali
uz ſic. caſus ẽ h nõ. Scõo fac ad. q. quaz vidi de fcõ
q̃dã nõri? ſcripſit ſe 2 aliũ eẽ obligatos inſolidũ: q̃rit
an huic inſtro credat. certe ꝯ ſe credit b alis nõ. vt.l. ñ
putauit. ſ. ſi q̃s ſua manu. ſ. de ꝯta. Itẽ credit ꝯ ex?
neũ inq̃tũ iſtõ inſtz facẽt p ipo nozo. vt ipſe nõri?
ex eo poſſit cozreũ cõuenire. iſtõ inſtz nullũ effectũ
haberet. vt hic: 2 videbit. j. pri. ſ.

Hic ẽ difficil. ſ. in tex. 2 diuidit in. v.

Maritus. ptes. p põit thema 2 qõnẽ. 2° põit
duo euidẽtialia ad ſol. 3° põit ſo. qõnis. q̃rto põit
vnũ dictũ ꝯ ſo. 2 illõ ſoluit. q̃nto põit aliud dictũ: et
illud deteriat. 2ª ibi. rũdi. 3ª ibi. g̃. q̃rta ibi. an iõ. q̃n
ta ibi. an ideo. Ad euidẽtiã pmitte q ſi maritus
manumittat fuũ dotalẽ valz manumiſſio. tñ ſoluto
matri. teneť mulieri reddẽ q̃cq̃d ei? occaſiõe ad euz
puenerit: vl dolo malo fec quomin? puenirz. vt.l. do
talẽ. ſ. ſo. ma. 2. l. ſi. ño. ſ.i. 2. ſ. dabit. e. ti. ita dic dy.
Op. ad primũ 2 vr q fili? emãcipat? ſe aſcribẽs
teneat. vt. ſ.e.l.i pri. h? tioze. ñ. 2 filiũ emãcipatũ. le
git duob? modis. vno mõ q fili? emãcipat? aſcribẽs
ſe hẽdẽ pt petẽ bo. poſ. fm ta. 2 in hoc differt a prio
no. vt h. 2. C.e.l.i. lz q̃dã hẽant eã p ſcõa. tũc ad pri.
hui?. l. rñdeo q ibi loq̃t i legato: h i hẽditate q̃ erat
ſibi debita ſi ali? nõ reſtituat. vñ ſec? puto ſi hẽditas
ſibi debita nõ eẽt. nec ob. qõ dr q fili? pt pteriri. q̃a
lz poſſit pteriri tñ ab iteſtato ſuccedẽt pri. Itẽ itelli
go q ſibi aſcribat illã ptẽ tãtũ quã ab iteſtato hret:
alis icidẽt i.l. ſiẽ. qñ ſibi legatã aſcribẽt eadẽrẽ. Itez
legit 2° mõ ñ. 2 filiũ. vt loq̃t de bo. poſ. q̃ dat filio
prioni i bonis liberti. de hac lec. nõ curo teneat? pri
mã. Itẽ dr h i fi. q ille q̃ aſcribit ſibi cuz onere fidei
cõmiſſi nõ põt petẽ legatũ õ. ſ. de inoffi. teſ. l. papi
nian?. ſ. memiſſe. 2. l. legatari?. ſ. de excu. tu. l. i. ſ. ſz
2 ſi legatũ. ſ. ſi q̃s ali. teſ. phi. vbi legatario dat peti
tio vt alij reſtituat. So. ibi delictũ legatarij nõ facie
bat legatũ p nõ ſcriptũ: ſz faciebat ipm legatariuz
indignũ que indignitas nõ attẽdit cũ alij debeat re
ſtituere. ſz hic legatũ efficit p nõ ſcriptũ. Sz tc
op. quõ p nõ ſcriptũ remanet cũ onere apõ heredẽ
õ. l.i. ſ. in primo. C. de cadu. tol. R°. veritas eſt h le
gatũ primũ eſt p nõ ſcriptũ. q: pſumit teſtatorẽ h°
nõ dixiſſe. deducit eſſi legatũ tanq̃ falſuz. vt. ſ. pr.
ſ. merito remanet fideicõmiſſuz qõ ab herede debe
tur. ſz i.l. õ. legatũ erat p nõ ſcriptũ ex defectu pſo
ne legatarij nõ ex defectu volũtat? defuncti.

Juus. c Iſta lex tota tractat de iſto q̃ſi
falſo. No. ex iſto prin q ignorã
ti nõ pcit in hoc delicto. Cõtra hoc op.
C. de his q̃ aſcri. ſe in te.l. pe. R°. ibi fuit ignorãtia
2 ſexus mulieb?. Itẽ op. de.l. ij. C. de his q̃ ſe a
ſcri. in teſ. So. ibi in filio emãcipato in quo ẽ ſpãle:
vt vidiſti ſ. ſ.l. pri. in fi. Tertio op. ſic. falſuz req̃
rit dolũ. vt.l. nec exẽplũ. C.e. g̃ p ignorãtiaz dz excu
ſari ab iſto dolo. vt.l. ſi q̃s in graui. ſ. ſi q̃s ignorãs.
ſ. ad ſyll. 2.l. ſi q̃s id qõ. ſ. dolo. ſ. de iuriſ. om. iudi.
glo. ſo. dic eñ q nõ lz ignorare iſtõ edictũ ſz iſtas. ll.
ſic hoc nihil ẽ dicẽ. q̃re dic vt i.l. nec exẽplũ. C.e. vbi
dicis q falſuz req̃rit dolũ. q: vez ẽ i eo qõ ẽ ñe fal
ſuz. ſec? in eo qõ ẽ q̃ſi falſuz. vt h i.l.i. ſi. ſ.e. 2 ſic ap
parz rñſio ad alia ꝯria. nã ignorãtia excuſat a ꝺlict
i q̃b? ver? dol? req̃rit. ſz i iſto delicto nõ req̃rit ver?
dol? g̃ 2c. dic de hoc p Dy. in. c. ignorãtia. ex de re.
iur. li. vi. Ex hoc habes q valz ſtatutũ quo cauet q
q̃s nõ poſſit allegare ig̃rãtiã illi? ſtatuti ſic hic fit.

Vides g̃ q q̃ ſibi aſcribit p filiũ vel

Scribere. p ſuuz tenet hac.l. hoc ẽ verum qñ fi
li? vel ſeru? aſcribit eo mãdãte. vt hũiſt
no. ſ.c.l. de
eo. in prin. Sz op. ñba edicti ſunt ſcripta in pſo
nã. dicũt eñ ſi q̃s ſua manu aſcripſerit. vt. ſ. i prin. d
ergo euz qui facit per aliũ nõ cõprehẽdit. vt.l. aut q̃

d Scribere
ſ. in principio
Et ad idem
poſſet argui
de tex. in.l. ſi
per alium. in
principio. ſ.
ne quis eum
qui i ius vo.
eſt vi exi. ſed
poteſt reſpõ
deri vt per
Barto. in.l.
i. in principio.
ſ. de eo per
quez fac. erit
videlicet q
non compre
hendatur fa
ciens per ali
um niſi hoc
ſit exprſſe in
l. cautum. et
vide qõ no.
Bald. in .l.
nihil. in prin.
ſ. de ſicca.

e Jtē senat⁹.rñdeo nō.Bal.p̄riuz tenuit in auc̄.si quis in aliquo.C. de edē.z vide Ang.z que ibi dixi post Bar.in.l.ista sti.§. grisogon⁹. de ver.obli.vide Bar.in.d.auc̄.si quis in aliquo.in x̄.certe si ille notarius.postea in fi.se subscribit dicēdo ꝛc.vide Bar.in.l.quidā.§.nihil s̄.de eden.z Jnno.in.c.qm̄ s̄.de pba.z Jo.an.in ti.de instru.edi.§.instrumētuz.in addi.que incipit in glo.z adde Bal.i auc̄. fz nouo iure.C.si cerpeta.z vide Bal.in.l. testamēta.C.ō testi.z qō notat Bar.i.l. cū sniam.C. de sen. z qō ibi dixi.z cle. i.de offi.dele ga.Ex op.tz Bal.cōtrari um in auc̄.si qs.C.de edē. z Ang.in.l. ista sti.§.grisogon⁹.ō x̄. obli.vbi per ipsuz.vide ō subscribente an sit idez ac si totam scripturā feciss̄z. idē ponit i.l. cū antiq̄tas. C.de testa. Jtē vide do mi.de sancto gemi. in.c.si p pte.de rescript⁹.in.vi. vbi vult forte satisfactū statuto requirēti ꝓpriā scripturam si facta ē per tertiā psonaz ō voluntate tn obligati.

aliter.in fi.s̄.qō vi aut clam.z dixi in.l.hec verba.s̄. de adul. Rñdeo possum⁹ dicere q̄ ista x̄ba hui⁹.§. scribere.sunt x̄ba edicti diui claudij.z hoc videtur sentire glo.que est.j.sup x̄bo dari.in x̄.nec generalem.que dicit q̄ vsq; illud durāt verba edicti.fm h⁹ ista nō est interpretatio iurisc̄onsulti fz cōstitutio principis.vel aliter puto q̄ interpretatio iurisc̄onsulti incipit hic:scribere aūt ꝛc.Ad p̄riū rñdeo q̄ videt facere p se q̄ facit p aliū.s.p fictōnē.z ita dicit hic.dicit eīm videri.z sic p fictionē.nō aūt q̄ x̄bis cōprehendaf.vt in cōtrarijs.

Elides q̄ spālis subscriptio ꝓdest ad **Plane.** euitandā penā z ad capiendū relictū. fz generalis subscriptio ꝓdest tm̄ ad penā euitandam

No.q̄ gn̄alis subscriptio pro **Jtem senatus.** dest quo ad oia filio vel seruo scribēte.sec⁹ in extraneo scribente.qz non ꝓdest vt hic in x̄.q̄ tm̄.z.s̄.e.l.§.inter filiū.nisi ad euitandā penā.vt.s̄.e.x̄.nec generalē.z.C.e.l.si testō.istō ꝓdest ad infinita.aliquis scripsit vnā cedulā in qua ꝓtinētur quedā facta in fauorē sui z in fauorem mei. ego subscripsi me dicēs oia dicta approbo z mea voluntate eē scripta.dico z ꝓfirmo: vz ne ista cedula ꝓtrame. Rñdeo nō c:sed dz sequi subscriptio spālis. h⁹ modo dicēdo qō factū est de tali ꝯctu inter me z talem approbo.ista eīm dicit spālis subscriptio:vt dixi.s̄.e.l.i.§.inf filiū. Jtē qñ nōri⁹ est multū impedit⁹ z ipe nō pōt scribere pōt alij scribēdū cōmittere.ar. l.i.s̄.de offi.ei⁹ cui mā.est iurisd.z.C.de iure deli.l.fi. §.sinautē dubi⁹.ibi: vel scribere impedit⁹ ꝛc.certe si ille notari⁹ postea ī fine se subscribit dicēdo q̄ oīb⁹ que.s̄.scripta sunt ipe interfuit:z de eis fuit rogat⁹ dz facere subscriptionē spālē dicēdo oīb⁹ que.s̄.scripta sunt inter talē z talē.nō aūt dz facere generalē p hāc.l.nisi cōmitteret filio suo:vt p hāc.l. Jtez facit ad aliō q̄ qñ notari⁹ f in fine instrumēti facit vnam subscriptionē dicēdo qō.s̄.rasuz vel cancellatuz est ꝛc.fm formā.l.i.s̄.de his que in test.delen.certe ēvtile z forsan necessariū q̄ faceret subscriptionē spālē. alʒ subscriptio gn̄alis nō prorigeret g ad ea de quibus eēt dubiū.an eēnt manu sua facta p hāc.l.

Queri tamen debet. Pone casum,q̄d iſt aliq̄s ascripsit sibi

f Mñ notarius.Et ista intelligas vt per Bar.in.l.ij.§.ideo.s̄. de his que in test.delen.z Bar.in.l.si vn⁹.C.de testa.z in.l.fi.in.i.vel.ij.col.C de edic.diui.adde qō not.Bar.in.l.tabulaz.§.i.qui.mo.testa.ape.z vide tex.cū glo.no.in.c.cū venerabilis.ex de reli.domi.qui etiaz voluit q̄ vbi in aliquo instrumēto est aliquid suspectū nulla fides adhibeat. Et cōtra Bar.hic tenz Bal.in auc̄.si quis in aliquo.in.iij.col.C. de eden.Bal.in auc̄.cōtra qui proprijā.in.ij.col.C.de nō nu.pecu. dic̄ q̄ qui se subscribit videt totā scripturā scripsisse.tex.est in.l.cum antiquitas.C.de testa.

g Nō porriget.Circa hoc vide que dixi post Jmol.in.l. qui dotis. in fi.solu.matri.in fi.§.Et circa p̄dicta scias q̄ subscriptio dz esse vltimus act⁹ z per illū scriptura accipit pfectionē:z iō si volo agere ex aliqua scriptura ꝛc.p aliuz scripta vno tpe:z subscripta p te alio tpe: debeo facere mētionē de tpe subscriptiōis:qz ex tūc recipit vigorē cōtra te nō a tpe quo fuit scripta.z ita inducebat fl. rētie semel do. Mell⁹.l. hac cōsultissima.in prin.in x̄.siue aūt.ꝛc.C.qui testa.fac.pos.ita refert ibi do.Bau.de cast.adde q̄ in fili no.Bar.in.l.repetita.s̄.de fide instru.z adde qō no.dixit Bal.in.l.si quis cū.§.seo si suo testō.s̄.ō vul. z pup.vbi.dixit q̄ si act⁹ durauit p plures horas notari⁹ in instro dz

apponere horā in qua ꝯct⁹ fuit habit⁹ ꝓ pfecto:nō hora in qua cōtract⁹ habuit initiū.qō no.z de eo q̄ pluries se subscripsit.vide tex. z glo.in.l.luci⁹.s̄.de libe.cau.z spe.in ti.de cōfes.§.i.x̄.quid si prio. ꝛc.dixit cōtrariū ei⁹ qō primo dixi.z adde qō dixit bar.in.l.si testū. C.de testa.

de mādato testatoris.puta fili⁹ vel seru⁹ qui necesse habebat ei parere:an ista necessitas obediētie eū excuset.rñdeō iusta excusatio z honesta ē vt excuset a pena.nō tñ habebit legatū. Ex ibi subsequēdi.i. obediēdi necessitas subaudi excuset. z sic apparet q̄ loquit in filio vel ī seruo qui hz obedire necesse.z in alijs que.j.dicent.honesta nūc respōdet. Jtē ibi q̄ nō sit cōcessuz.q.d.satis ē q̄ excusent quo ad penā.lz nō capiat legatū.vt pbat.C.e.l.vlti.z.s̄.§. pxi.z.s̄.e.l.proxi.in prin.z no.s̄.e.l.i.§.iter filiū.cū se.

h Patri quoq; **Patri quoqz** b. Ex hac ergo.l.vos habetis q̄ excusat a pena falsi qui sibi ascribit pp gn̄alem subscriptionē spālis nō sufficeret etiā quo ad capiēdū.vt.s̄.§.plane. Jtē pp necessitatē obediēdi. Jtē pp iuris errorē.vt in mulere.vt hic.in masculo sec⁹:vt vidistis.s̄.ea.l. in prin.

Si quis duobus. Cōp.s̄.e.l.i.§.ad testa mēta.z.s̄.e.l.in prin. Rō. hic loquit in eo qui sibi ascripsit sub cōditiōe: in cōtrario sibi ascripsit pure. Sz ꝯ hoc op.j.eo.l.ipuberez.§.i. Rō.hic in eo qui sibi ascripsit sub duab⁹ cōditionib⁹ i:iō parcit sibi quo ad penam z quo ad capiendū.ibi vero ascripsit sub vna conditione tm̄. z hec vera.oēs alie solu.que ponunt in glo. diuinationē cōtinent.

p **Paulus** k. Elides hic in prin.q̄ q̄ subtra penam falsi nisi in testō.sec⁹ in alio instrūto.cōtra.j.e.l.in fi.ibi subripuerūt.glo.soluit z bene ex furto solo nō incidit q̄s in penā falsi.fz si quis furaf z corrūpēt instrumtū ponēdo illud in ignē vel alio mō destruit:tūc p quolibet instro subtracto z ita destructo q̄s incidit in falsum.ita loquit finis. Jtez vides in hoc.§.q̄ qui celat aliquid vt vez nō appareat incidit in crimē falsi l.hoc debes intelligere ī eo qui celat aliq̄d simplicit vt nemini appareat. sec⁹ si celaret ꝯ vnā personā tm̄.vt.l.iij.§.si quis dolo.s̄. de tabu.exhi. Jtē dicitur hic resignauit. Nota q̄ q̄ cunq; detruncaret bullas de literis papalibus vel de alijs literis in penā falsi incideret vt hic.nō habetis hic alis.

c **Cum quidaz.** Pro nō scriptū istud ergo remanet apō he

z que ibi dixi in.l.in fraudē.§.quotiēs.j. de iure fis.z qō no.in glo.l. si quis affūmauerit.s̄.de dolo.z ibi Bart.z quō possit criminaliter cōtra surripientē instrumēta. vide glo quā ibi sequit Bal.in.l. instrumenta.C.ad exhi.z ad intellectū istoz vide Ange.z Jmol.in.l.i.i. carta.s̄.de pub.iudi.z qñ celans instrm puniat de falso. vide plene Bal.in.l.euz qui.C.eo.z in.l.finali.in penul.col.C.de eden.

l In crimine falsi. Qui celat aliquid vt veruz nō appareat incidit in falsuz.adde bonū tex.in.c.olim.de rescrip.late.in.c.lz.ex eo.z qō ibi no.in glo.i.magna.

Xori. Marit⁹ tabellio pōt cōficere instrumētū pro vxore. qō sequit Ange.in.l.si pater.in fi.s̄.eo.

n Qui se filio.executor datiuus. Adde Bar.in.l.ex snia.s̄.de testamē.z qō no.Jo.an.de instru.edi.§.instrumentuz.ver.quid ergo.

Eli falsam.talis informa. Que dicatur falsa moneta z qua pena puniatur eam expendens.vide Bar.z que ibi dixi i.l. lege cornelia.s̄.eo.

p De publico. Jsta faciunt ad nota.per Barto.in.l.paulus.s̄.de solutionib⁹.

q l.vltima.Adde oīno Bar.in.l.fi.hic allega.

Qui duobus. Adde q̄ hec.l.nō vendicat ſibi locū in infeudāte rem duob⁹ ſm Bal.per illū tex.in.c.ſi quis fecerit.quo tpe mi⁹ les.z vide ad materiā huj⁹.l. Bal.oino i.c.ſi forte.ſi de feu.fue. cōtro. l.qñ primus emptor non ceſſabat i ſo⁹ lutōe pręcij. al's ſec⁹. ſm Odofr.qui ita nota.in.l. venditor he⁹ reditatis.de hē.t acti.vē. z refert bal.i l.quotiens. C.de rei vē. p hoc fac.l. Ōdiu. de di⁹ ſtrac.pigno. Itē non ha⁹ bet locū i pi⁹ gnozāte rem duobus. ſm Bart.in.l.ſi quis.ſ.de pi gno.actio.et vtrū petens iterū debitū ſolutum pu⁹ niaſ pena fal ſi. vide Bal. in.l.i.C.d cō⁹ ditio.indebi. Itē limita vt per Ange. z Imol.in.l.a diuo.ſ.ſi p⁹. ſ.de re iudi. z in .ſ. ſed ſi emptor.

redes cū onere ſuo.de quo dic vt.l.filius.i fi.ſ.eo.

Uxorem. No.dicit hic Dy. ex iſto prin. q̄ vir tabellio poteſt cōficere i⁹ ſtrumētū pro vxore ſua:ſed nō poſſet eē teſtis tāq̄ domeſtica pſona.rōnē differētie inter teſtē z notariū dixi.ſ.eo.l.ſi pater.

Qui ſe filio. Hic ē no.caſus. No tex.ibi cōſen ſiſſe ꝛc. No.ex.l.noſtra.ar.op⁹ ti.q̄ teſtis qui vltro ſe offert ſit ſuſpectus:z ei⁹ dcīa nō valet: vt hic:ibi:q̄ vltro tutelā ꝛc.facit.l.que oīa ſ.de pcu.dixi in.l.p⁹ legatū.ſ.is vero.ſ.de his qui. vt indi. Secūdo no.ar.qō dicit glo.q̄ ſi aliquis aſcribat ſe fideicōmiſſariū z executorē in teſtō nō p⁹ poſtea illā fideicōmiſſariā recuſare.ſm hoc ille qui ſe aſcribit fideicōmiſſiuz erit executor datiu⁹ n nō ex ecutor teſtamētari⁹.de quo executore datiuo loqui⁹ tur.l.iij.ſ.de ali.z ciba.le. Ultimo no.q̄ ille qui ſponte ſe ingerit pſumit ſuſpect⁹.tñ nō ē pſumptio iuris.z de iure.qz admittit pbatio i ꝓriuz.caſus eſt hic ibi:ſi idone⁹ eſſe approbet.tenemēti.

Qui falſam. No.q̄ ille qui⁹ incho⁹ auit delinq̄re z nō pfecit qz nolnit excuſaſ.ſec⁹ ſi nō pfecit qz nō po tuit.de hoc p doc.in.l.ſi quis nō dicam rapere. C.de epiſ.z de.dixi in.l.qui ea mēte.ſ.de fur. Quero que dicaſ moneta falſa. R⁰. que non fit ab eo q̄ hz auctoritatē faciēdi a principe.vt.l.ij.z vlti. C.de fal. mone. Secūdo quero qualiter debeat fieri mo⁹ neta ab eo qui hz auctoritatē faciēdi ne alias dicaſ moneta falſa z adulterina. Inno.in.c.q̄to.eſ de in⁹ reiur. dicit q̄ moneta dz eē talis in forma⁹ qualis ē in materia deductis expē.cudendi.z hoc obſeruat cōſuetudo. Hz tex.l.videſ dicere cōtra: qz moneta debz eſſe talis in forma qualis ē in materia non de ductis expen.cudēdi.z ſic videſ q̄ expēſe cudēdi de beant fieri de publico p⁹. vt.l.i.circa prin.z ibi gl.ſ. de ꝺben.emp. Quero vtr aliq̄s cogaſ recipere monetā p ea extimatōne qua tarata ē a publico.ca ſus eſt hic q̄ ſic.z ſi nō recipit puniſ vt eſt caſus .C. de vete.nūmiſ. poteſta.l.'vlti.q li.xi.

Qui duobus. Op.ſ. de crimine ſtelli.l.iij. Breuiter ibi vendidit rem alteri obligatā.hic vero ven⁹ didit rem alteri vēditā. Et aduertatis iſtaz.l.ego in telligo ſtricte ꝓut iacet q̄ quis vēdidit rem duob⁹ diuerſis cōtractibus.ſec⁹ putarē ſi duob⁹ in diuer⁹ ſis cōtractib⁹ rem donaret vel alios ꝓtract⁹ faceret nā hz incidat in crimē ſtellionat⁹.vt.l.iij.ſ.de cri.ſtel. nō incidit in crimē falſi.z qō dico de alijs contracti bus q̄ nō incidit in crimē falſi eſt verū ſi nō dixit ali quid de donatiōe prima vel de obligatiōe.ſec⁹ ſi in terrogat⁹ dixit ſe nō donaſſe vel nō obligaſſe alteri prius z mētit⁹ eſt:qz incidit in crimē falſi.vt.j.e.l.ſi a debitore.z iō aduerte ſi in inſtrō eſt poſita illa clau⁹ ſula q̄ de dicta re nemini ius dedit q̄ pīudiciū fieri poſſet ꝛc.tūc ſi alteri donauerit pri⁹ vel obligauerit puniē pena falſi.vt.j.e.l.ſi a debitore.

Impuberem. Op.de.l. pupillū. ſ.de iniur. So. hic in eo pupillo qui nō ē doli capax nec ꝓximus pubertati. Quero an pupill⁹ poſſit eē notarius z dicūt quidā q̄ ſic p hāc.l. Dy.z alij doct.dicūt ꝺ. nā officiū notariat⁹ eſt publicū officiū.vt.l.generali ter.C.de tabula. Hz impuberes ad talia officia ad⁹ mitti nō pīt.vt.l.ij.ſ.impuberes.de iur. imunitat. tiaz ſentit lucrum.ita habes hic glo.quam neſcio alibi. Et facit ad queſtionem. vtrum quando clericus aſcribit legatum eccleſie ſue poſſit z vale at:in quo ſcias q̄ licet clericus nō poſſit eſſe tabellio.l. vniuerſos. C de decurio. li.x.in.c.ſicut extra ne cle. vel mo.tñ va leat ſi facit. ſm bart.in.l vniuerſos. bñ faē.l. ſi q̄ſ ꝺcurio. z ibi no.de al.et iō vī q̄ tale legatū vale⁹ at cuz cleric⁹ poſſit eē teſtis in cā eccl̄ie.c. cū nūci⁹. eē ꝺ teſti.z qō te⁹ neat z nō pu niaſ pena ſi⁹ bi aſcribētiū in teſtō. tenz Pau.multū no.i.c. cū inē de re iudi. hz ī ꝓriuz faciat glo.de q̄ hic cuz cleric⁹ in oñtuz videa tur luce⁹ ſen⁹ tire. Cogita z ad id qō di xi de ſacerdo te vel clerico adde bar.i.l. ſuus.ſ.de te ſta.z glo.ī.c. cū officiū.de hēti.in.vi. di xi q̄ pōt ve⁹ tera extēdere non noua fa cere nō poſt q̄ ē clericus. alſ ē.c.inq̄ſi⁹ tionis.ſ. ad ꝺſcribēdas. z Imol.in.l. falſa.ſ. ſed ſi cui.ſ. de con di.z demō.z ibi dic bal.p illū tex.q̄ ta⁹ bellio effect⁹ doctor nihil omin⁹ tanq̄ tabellio po⁹ terit ꝺficere inſtrm.z Dy. in.d.l.ſi quis decurio. et Bar.hic. vi de que dixi ī l.i.ſ. item fili um.ſ.eo.

Si ei filio. Op.q̄ nō inſpiciaſ euent⁹ ſz ſufficit aſcriptio.vt.l.ſi quis lega tum.ſ.e.in prin.dicit quidā hic illud legatū erat q̄ ſi cōditionale:ibi puruz:nihil eſt.quare dic ibi aſcri⁹ bebat directo ſibi hic per obliquū.ratio qñ aſcribit directo ſolū inſpicitur qō ſibi aſcribat.z nō curatur vtrū ei queraſ vel nō.hz qñ ſibi aſcribit p obliquū ſe nat⁹ nō inſpicit aſcriptionē qñ ſibi nō aſcripſit:hz i⁹ ſpiciē euent⁹ an ei queraſ vel nō. Venio ad ſecū duz.hic dicīt q̄ filio emācipato pōt pater aſcribere Quero vtrū v hodie poſſit aſcribere filio in ptā te cōſtituto in aduenticijs cū patri nō queraſ ꝓpri etas.quidā q̄ ſic.glo.q̄ nō.qz ſaltim patri queritur vſufruct⁹.quā glo.ſigna. Cōtra hanc glo.videſ qō no.ſ.de auc.tu.l.i.vbi videſ dici q̄ valeat quo ad p⁹ prietatē nō quo ad vſufructū qō quidā dicūt.hz non puto hoc verū.cū eīſi nomē filij quaſi falſuz ſubduca tur.vt.l.fili⁹.ſ.ſequēs.ſ.eo.nihil ex illo legato pōt deberi alicui vt ibi.pro hoc facit tex.j.eo.ſ.ſi dñs. vbi ille qui aſcribit nullo mō dz ſuū cōmodū aſpice re.fateor tamē q̄ ſi pater aſcribēdo filio dixiſſet ita q̄ ipſi patri nō queraſ vſufruct⁹:tūc excuſaſ paē qz eſſet eadē rō que in emācipato. Venio ad ꝟ. z ſi ei. Op.q̄ inſpiciaſ anim⁹ nō effect⁹.vt.l.diu⁹.ſ.ad l.coz.de ficca.glo.nō ſo. Rñdeo hic loquiē de quaſi falſo qō nō pōt cōmitti aſcribēdo alij niſi aſcriben⁹ ti queraē.z ideo cū ad perfectionē delicti requiraſ euent⁹ acquiſitionis:iō inſpiciē euēt⁹ nō anim⁹.ſed in.l.ꝺria ad pfectionē illi⁹ delicti ſufficit anim⁹ cū a⁹ liquo actu.vt colligiē ex ꝟbis.l.coz.

Eadem et de filio. Dy.dicit hic q̄ q̄dam mulier habēs generuz z ex filia p̄mortua inſtituit nepotē heredē iſto gene ro patre iſtius nepotis ſcribēte teſtm̄.z addidit in fi ne q̄ teſtm̄ ſcriberet ad ſenſum cuiuſlibet ſapientis z in eodē teſtō illuz nepotem heredē inſtituit.iſte ge ner accuſabaē de falſo:qz aſcripſit hereditatez filio ſuo.dicit Dy.dediſſe cōfiliū q̄ pp illa ꝟba poſita i fine teſtamēti q̄ pater qui ſcripſerat teſtm̄ adijceret illa ꝟba q̄ filiū z nepotē quo ad teſtatricē inſtitue⁹ bat ſub cōditione ſi emāciparēt ab eo patre.z ſic e⁹ uaſit penā pater aſcribēs.ita dic Dy. Aduerte mi⁹ hi videē q̄ cū ipſe pater prius incideret in quaſi fal ſum. Dy.dedit ſibi cōſiliū q̄ incideret in verū falſū nā per illa ꝟba q̄ teſtm̄ ſcribereē ad ſenſuz ſapient⁹ iſta extrinſeca nō poſſunt addi.vt dixi plene in.l.illa inſtitutio.ſ.de here.inſti.z.l.ex ea pte.in princ.ſ.de ver.obli.z no.in.l.ſi mādato ticij.ſ.mā.in fi.z iō ap⁹ ponēdo illa verba incideret in verū falſuz: hz recti⁹ cōſiliū eēt q̄ ipe emāciparet filiū ſuū ante aditā he⁹ reditatē.z ſic cū ſibi patri nil quereret nō puniretur z hoc vult dicere tex.hic eadē z de filio poſtea emā⁹ cipato ꝛc.

Qui codicillos. Op.per cōfirmationem codicillo⁹ mihi nihil acq̄rit

x Si testamētari⁹.q̄ notari⁹. Notari⁹ p̄ot scribere instrm̄ contra se
z vide qd̄ no.bar.in.l.fili⁹.§.sequēs.s̄.eo. z quid si in testō.vide Bar.
in.l.seru⁹.s̄.de test. z adde que no.voluit Bar.in.l.ex sentētia.de test.
tu. z in.l.seruus cōis.s̄.de stip.ser.

Quid sit falsuz. Rñdeo falsuz.quid sit falsuz.adde Bar.in.d.l.nec exemplum.z bal.i.§. vtz. per illuz tex. dic̄ q̄ large i strumētum si mulatū dic̄ falsuz qd̄ eti am intelligit p̄cedere i sta tutis.cui⁹ cō trariū sentit b Bart.z an nō solenne z falsuz eā̄pa reri.vide qd̄ no.Bal. i.l. nō dubium.i vij.op.C. de testa.z ille q̄ dicit tibi:fal suz dicis: nō dic̄ tibi af ferre iniuriā: qz nō intelli gitur qd̄ dic̄ ex p̄posito falsuz. fm sa ly.in.l.de tu tela.C. de in iteg.resti.mi. z adde q̄ q̄s p̄ot etiā mēti ri sine dolo. ita dicūt mo der.in.l.q̄d si fugitiuus.§. idem celsus. s̄.de edi.edi. vbi vide. M.

A Thelet⁹. scōo no. vtrū instiga tiōes releuēt accusatorē a pena.qd̄ no. p̄ findicis cō munitaſ qui instigati de nūciāt.z no. glo.in.l.pol la. de bis q̄. vt indign. et istis oibus. Adde Bar. post glo. i.l. athletas .§. calumniator s̄.de infami. vtrū añt si iu der inquirat ad denūcia.findici faciat litē suā sicut si motu p̄prio inquireret. Bal. videt velle q̄ sic in.l.ij.§.si p̄ses.s̄.de magi.cōue.qd̄ no. lz cōtrariū videaſ exp̄esse in.l.ij.§.si publico.s̄.de adulte. z dicit Cy.ibi q̄ fama seu iudicia releuāt iudicē quātūcūq̄ indebite p̄cedentē z inquirentez cū codicilli remaneāt firmi.vt insti.de re.di.§. sz tm̄. Jo.hic loquit fm iura antiqua fm que codicilli an tea facti erāt nulli:nisi exp̄esse cōfirmarēt.hodie ve ro cū p cōfirmationē ascribenti nil quereret nō inci deret in crimē falsi. Venio ad ?si.hoc ita. Quero quid vult hoc dicere.z op.q̄ siue volēte siue nolēte testatore illa ascriptio nihil valeat.vt.l.diuus.s̄.eo. quidā dicūt q̄ iste ?.hoc ita:nō dz esse b. alij dicūt q̄ dz esse nec dz vacare.z rñdēt ad ō.q̄ ista talis ad emptio libertatis si est facta sine testatoris voluntate seruo nō nocet.z incidit in penā ascribēs.sz si ē fa cta cū dñi volūtate valet quo ad p̄iudiciū seruī non quo ad cōmodū ascribētis.hoc tm̄ placet si de volū tate dñi p̄bareſ aliter q̄ p illā ascriptionē.nā cū illa ascriptio subducaſ vt falsa:nō p̄ot p̄desse ascribēti nec alteri.vt.l.fili⁹.§.sequēs.s̄.eo.

Quid vult dicere q̄ nō teneſ ver

Qui liberti. bis sz sentētia senatusc̄sulti.glo. dicit q̄ ?bis teneſ illi qui ascribūt res extimabiles sz libertas nō est res extimabilis:ergo ꝛc. Cōtra b facit.j.p̄ri.§.vbi ille qui ascribit libertatē teneſ licz libertas sit res inextimabil̄.vt.l.libertas.j.de regu. iur. Rñdeo ergo aliter in se.cōsul.incidit ille qui a scribit in testō legatū vel fideicōmissuz:vel aliq̄d p tinēs ad vltimā volūtatē.sz assignatio liberti nō p p̄ie p̄tinet ad vltimā voluntatē.vt.l.assignare.s̄.de assigna.libe.ergo ꝛc.z iō dicerē q̄ si aliquis ascribe ret in testō ō ctuz p se q̄ ipse incideret in penā falsi ex sn̄ia se.cōsulti:nō ex ?bis vt b.fac̄ q̄ no.i.l.hēdes palā.in fi.s̄.de testa.

Si testamentarius: Qui autem.

Quero quō nō teneſ ?bis: nōne sibi aliquid a scribit. Rñdeo ter. in.l.i.§.ad testamēta.s̄.eo.z.l. di uus.in p̄in.s̄.e.loquit de eo q̄ sibi ascribit legatuz vel fideicōmissuz.sed exheredatio nō est legatū vl̄ fi deicōmissuz.ergo ꝛc.p̄terea natura casus datiui a scribit sibi ꝛc.est vt significet p modū acquisitionis sed ille qui ascribit exheredationē nō ascribit aliq̄d positiuū qd̄ acq̄raſ merito nō cōtineſ ?bis nec sen tentia. Ultimo no.ex hoc tex. Cy.dicit q̄ notari us ? posset instrm̄ scribere quo ipse obligetur alteri nō quo alter obligeſ sibi.facit.l.vroz.§.i.s̄. eo. vel nō putauit.§.si quis sua manu.de cō.ta.z q̄ ei ō se est adhibēda fides.vt.l.publia.§.fi.s̄.depo. An au tē pater notari⁹ possit scribere instm̄ p̄o filio dixi s̄.eo.l.si pater.z tangit per Cy.in.l.qd̄ dicim⁹.in fi ne.s̄.de auc.tu.

Als est imutet.z tē

q **Quid sit falsum.** ē plana.als est imu teſ.z tunc expone q̄ conaſ litteras facē ea dem forma qua facit alius:z subscribere nomē suuz fm Ja.de are. Op.oīs mutatio veritatis ē fal sum.vt in auc̄.de instru.cau.z fide.circa p̄n. Rñdeo falsuz ? vno mō dicit largissime.z istud est oē qd̄ nō est vez siue dolose dicaſ siue sine dolo.z hoc mō su munt dyaletici: z p̄baſ in.l.si is qui ducēta.§. vtrū s̄.de re.du.secūdo mō dicit falsuz large oīs mutatō

vt ibi per eos in.xij.q.z dicit Bal.in.l.fi.in.iij.col.C.ō p̄ba.q̄ semi plena p̄batio releuat accusatorez a calū.nisi reus cōtrariū plene p bet.z dicit Bal.in.l.fi.in.ij.col.C.de testi.q̄ testes examinati ex iu dicū p findicū sup inquisit. sua ipsuz excusat.allegat glo.quā repu tat multū no.in.l.si ea questio.C.de his qui.vt indi.ibi in domo nō

veritatis que in se hz dolū.vt in.d.auc̄.de instru.cau. z fide.circa p̄in.facit.l.nec exemplū.C.eo.z hoc mō loquēdo oīs ille qui cōmittit dolū posset dici q̄ cō mitteret falsuz.sz hoc nō est vez q̄tuz ad accusatio nē de falso.tertio mō dicit falsuz stricte.z tūc illō dī citur tm falsū qd̄ incidit in aliqd̄ caput.l.cor.de fal. casus est b.vnde nō puto q̄ p quolibet dolo z q̄li bet deceptione quis incidat in falsum vt puniat̄.l. cor.de fal.vel in capitulis exp̄essis in hoc tit.z pu to q̄ statuta que dicūt q̄ condēnat⁹ p falsitate non admittat̄ ad officia:z filia. intelligo de cōdēnato p falsitate ex aliquo capto qd̄ numerat̄ in hoc ti.

In crimine falsi p̄ot quis

A **Theletus.** libere desistere ante sn̄iaz fm gl. Et i hac.l.p̄it dy. casuz.quidaz instī tuit duos in vndeciz vncijs:filiā in vna:athleto re liquit libertatē. Itē duas vncias dādas ab illis he redib⁹.cetera sunt clara. Op.de.l.post legatuz. §.an libertas.s̄.de his qui.vt indig. Jo.ibi tulit te stimoniū:hic vero dixit quedā ?ba.s.se p̄baturum. qd̄ tm̄ nō fecit. Itē op.j.ad tur.l.i.§.incidit. Rñ⁹. dicit glo.speciale in hoc crimine vt ante sententiā li ceat desistere.ista est vera.sz glo.videaſ aliter dicē i l.luti⁹.j.ad turpil.z ibi dicā. Itē op.de.l.post le gatū.§.sunt qui putant.s̄.de his qui.idig. Rñ⁹.l. istā intellige q̄ ibi perseverauit vsq̄ ad sn̄iam:hic fi. Ex hac.l.nota p̄imo q̄ videt hic cē casus illius qōnis:an mandās z fieri faciēs possit in eodē libel lo accusari.z hic videt casus q̄ sic.qz inscribit simul z semel contra scriptorē z cōtra p̄culū coheredē.p hoc.l.nihil.in fi.s̄.de adul.z p doc.in.l.i.C.si re⁹ vel accu.moz.fue. Secūdo no.³ q̄ instigatio fuit nō releuat accusatorē a pena qd̄ tene mēti.sec⁹ cēt in eo qui accusaret ex necessitate officij.z tūc iste instigati ones eū a calūnia releuarēt.vt.l.tutorē.s̄. de his q̄. vt indig. Itē puto q̄ sec⁹ esset si iste instigatōnes fu issent facte a p̄sonis quib⁹ deberz verisimilit credi a p findicis comitat⁹ qui denūciant maleficia ad ali uz instigationē.dz eīs instigantib⁹ credere vl̄ nō credere fm qualitatē p̄sonaz. Tertio nota in hac.l.casuz istius qōnis.dicit statutū qui non p̄ba uerit accusationē cōdēneſ in.x.libz.vtrū in eadē sn̄ia qua absoluit reū possit iudex ꝺdēnare accusatorem casus videt b q̄ sic.ibi p̄nunciauit z maxime illā ꝛc. ad qd̄ facit.C.de calū.l.i.

q **An nomine** b .tes falsas relationes z citationes falsas.puniunt em̄ hac.l. De cūdo no.q̄ ex iudicijs publicis oriē actio in factū ci uiliter vt b.z.l.nec quicq̄.s̄.p.so.

No.dicit glo.q̄ pp ō

f **Jquis patris.** licitum patris aufertur hereditas nepoti.ar.ō dicit glo.s̄. de sena to.l.emancipatum.in fine.z.s̄.de in ius vocan.l.ad optimum.in fine.glo.non sol. Jo.vt nota.s̄. de iure patro.l.diui.z per Di.in.c.non debz aliquis.de re gu.iur.li.vi.

No.ō nuncios facien

si de relatiōe nūcij publice appet sufficit lz nō appareat de cōmis sione.z q̄ requiraſ cōmissio iudicis tenere videt Bar.z Ja. ō are. in.l.cū clericī.C.de epis.z cle.

Os qui. Habes argumētū ex hoc tex.q̄ tabellio faciēs diuer

ſa ſigna in diuerſis inſtrumẽtis licet dicat ſe ignorant feciſſe punitur pena falſi.qđ no.ꝛ ita Bal.in.l.cõparaſ.in pe.col.C.de fi.inſtru. An autez ſignũ ſit de ſolẽnitate.vide Bar.in phe.ffoꝛ.Et ad p̃dicta vi de Bar.in.l.ad teſtamẽtũ.§.ſi quis teſtib⁹.ſ.de teſta.ꝛ qđ .ſ. notarii de notario mutãte ꝛ vtẽte diuerſis ſignis.tenuit Bal.poſt Ja. bu. in phe.C.in ij. col.ꝛ guil.de cu.in.d.l.cõ paraſ.ꝛ ad de q̃ no. Jn no.in.l.ſi ita ſtipulatuſ.§. griſogonus. de ver.obli. q̃ liceat no tario mutare ſignũ alter⁹ nõr⁹: dũmõ nõ fiat i frau dẽ.tenuit bal. i.l.i.C.q̃ res vẽdi nõ poſ. Jtem adde q̃ ſi inter du os mercato res eſt contẽ tio de ſigno: q̃ qui agit li te pendente non põt vti tali ſigno. bal.in.l.i.C. ne lice.impo. ¶Ex oppo ſito ꝛ ad ma teriaz hui⁹.l. adde omino ange.in con ſilio.celxxij. qđ incipit:q̃ dã dña mar garita.ꝛ i cõ ſilio. clxxxix. ꝛ ad abb. in c.litteriſ. per illum tex. de pba.ꝛ ibi glo.ꝛ vide Bar.in.l.qui p ſalutẽ.in fi.de iureiurã.ꝛ in auc. atq; ſemel.de pba.ꝛ adde q̃ Bal.p iſtã.l.in.c.i.§.ſi.n.dño.quid ſit i uel.dixit q̃ lz teſtis extra iudiciũ vel coꝛã iudice dicat ſe nõ interfuiſ ſe.tũ in iudicio debeat cogi ad reſpondendũ veritatẽ:ꝛ ſtatur illi rñſi oni.licet Bar.notet cõtrariũ in hac.l.eos.ꝛ male ſm eũ.Et ſ̃ Bart. cõſuluit Bal.in quodã ſuo cõſilio quo allegãdo glo.in.d.c.cũ cãz.et ter.in.d.c.i.quid ſit inueſti.ꝛ incipit eũ:in xpi noie amẽ.lz aſſeſſoꝛes p̃ Bar.ſicut cecĩ credãt plus ſibi q̃ glo.ꝛ veritati.ꝛ adde Jo de anch. in cle.teſtib⁹.de teſti.ꝛ Anto.de bu.in.c.cũ in tua.eo ti.Et an examĩa tiones facte in vno iudicio faciãt fidẽ in alio.vide Bart.hic ꝛ glo.oꝛ dinariã in.c.cãm que.de teſti.ꝛ firmat do.Anto.in.c.veniens.eo.ti.in glo pe.ꝛ Boſti.ꝛ moder.in.d.c.cãm que.ꝛ ponit Bal.in.l.i.in pr̃in.ff. ſi mẽſ.fal.mo.dixe.ꝛ in.l.certi conditio.in pr̃in.ff.ſi cer.pe.ꝛ in.l.ij.C.d quãti.ꝛ quod nota . in .l.de quare.§.finali.ꝛ qđ ibi per glo.ff.de iudi. d ¶Faciunt fidẽ.Singularis limitatio ad id qđ dicit:q̃ acta facta in vna cauſa nõ faciũt fidẽ in alia.ꝛ vide tex.in.c.per inquiſitionez. extra de elec.ꝛ facit ad hoc.l.ſi perluſorio.§.i.de appella.adde anto. de bu. in.c.cũ in tua.de teſti.ꝛ in ſiñ Frede.in cõclu.cclviij.incip.iuſ. alexan. e ¶Item op.vide Jnno.in.c.preterea.de teſti.cogen.ꝛ Bal.ĩ.l.edita. in.cxxij.col.C.de eden.dicit q̃ teſtis ꝛ etiã pars põt errozẽ ſuũ incõti nenti reuocare etiã circa proba.errozis.Et iſtis adde no.Bal.ĩ auc.q̃ ſemel.in.iij.col.C.de pba.in ver.ſequit modo vr.ꝛ qñ teſtis locut⁹ eſt cũ aliqua partiũ nõ dicit incõtinẽti coꝛrigere ſm glo.b alleg.in.§. illõ de teſti.ꝛ in dicto.c.preterea.

f ¶ Pro declaratione.Et intellige qñ variat in negocio principali. ſec⁹ ſi in quibuſdã circũſtantijs.ita dicit ſpe.in ti.de teſte.§.i. ꝛ bal. in.l.his verbis.de here.inſti. Item cũ primo deponit de credulita te:ſecũdo de veritate:ſtatur ſequẽti.ita Bar.in.l.quidã.§.ſi quis.ꝺ dam.infec.ꝛ Bal.in.l.de tutela.de in ĩ teg.reſti. ¶ Ex oppo ſito qñ teſtis variat cui di cto ſtandum ſit ꝛ an poſſit variare.vide qđ no.Bar. ĩ.l. quicquid aſtrigẽde. in fi.de ver.ob. ꝛ Bal. in.l. ſi poſtulaue rit.§.pe.ſ. ꝺ adult.ꝛ vide oĩno q̃ no. di xit Bart.ĩ.l. quidam. §.ſi quis ſtipula tus. ꝛ qđ ibi dixi de dam. infec. Et dic q̃ teſtis va cillans puni tur de falſo: vt eſt glo. iiij q.iiij.c.q̃ fal ſas.facit.l. q̃ falſa.ſ. de te ſti. et qđ ibi dixit glo. Et vide Bar.ħ qñ in diuerſ cauſis. vide bal.ĩ.l. geſta. C.de re iudi. Et adde qđ dicit Bal.in

teſtimonij.l.vero noſtra hic loquit qñ vtrũq; dictũ fuit in iudicio ꝛ i forma teſtimonij.Et iõ pro declaratõe p̃ſentis materie debetis reaſſumere ſic.qñq; teſtis variat in eadẽ cauſa ꝛ inẽ eaſdez perſonas: et tunc aut ſecũduz dictum eſt cum tormentis ꝛ ſtatur ſecundo.aut ſine tormentis:ꝛ tunc aut dicit hoc animo ſe coꝛrigendi aut non.vt patet ex predictis.quã doq; teſtis variat in iudicio ab eo quod dixit extra iudicium.ꝛ tunc aut primo teſtificatuſ eſt in iudicio ſecũdo dicit contrarium extra iudicium.ꝛ tunc ſtatur primo dicto.vt.l.generaliter.C.de non nume.pecu.ꝛ.c.ſicut.extra de teſti.aut primo dixit extra iudicium:poſtea contrarium ſ̃ dixit in iudicio.ꝛ tunc punitur vt falſarius vt hic in ſecundo reſponſo.aut pfert varia teſtimõia ꝛ diuerſa ꝛ inter diuerſos.ꝛ tũc punitur vt falſarius.vt hac.l.iij. Reſpon.ꝛ ita intelligatis. ¶ Quero que dicantur teſtimonia diuerſa.quidam dicunt.i.falſa.vel dic.i.varia.vel id ẽ aduerſa.ita dicit glo. ¶ Pro huiuſmodi declarationi debes ſcire q̃ falſa teſtimonia dicuntur quãdo contra veritatem quis dicit falſuz doloſe. Varia teſtimonia ſunt quando vnum dicit in vno articulo in alio articulo aliud dicit. De his duobus ponitur ĩ dicta.l.qui filio.ꝛ intellige q̃ ſit iſta varietas circa ipſum negocium principale vel circa circunſtantias ipſius negocij principalis.nam ſi iſta varietas eſſz circa aliquas demonſtrationes.vt circa pronomen vel agnomen vnius ex partibus vel circa locum oꝛiginis vnius ex partibus.non dicetur⁹ propter hoc vari⁹ teſtis.ar.l.bis verbis.in fi.ſ.de here.inſti.ꝛ.l. pe.de re.du. ſ̃z tũc diceret⁹ vari⁹ qñ variaret circa locũ cõtractus vel etiã circa temp⁹ cõtract⁹ vel delicti.ad qđ facit quod no.C.de teſti.l.teſtium.ꝛ.l.ob carmẽ.ĩ fi.ſ.de teſti. Aduerſa ꝛ cõtraria dicunt⁹ dicere illi qui dicũt incõpaſſibilia.vtputa in vno articulo dixit vnũ:in alio articulo dixit aliud:qđ ẽ impoſſibile ꝓcurrere cũ primo facit ad hoc qđ no.p Jnno. extra de teſti.c.preterea.ꝛ fi.ꝛ in Spec.de teſti.§.i. l.iij.C.de adul.q̃ ſi teſtis dicit vnuz primo aliđ ſcđo ſtatur dicto primo. ſ̃z in.l.geſta.de re iudi.dicit q̃ ſi teſtis deponit ſine iuramẽto poſtea cũ iuramẽto ſtatur dicto iurato.Et adde qđ no.bar.in.l.q̃ p ſalutẽ.ſ.de iureiurã.Et adde q̃ dicit bal.no.in.l.preſbiteri.in pr̃in. C.de epiſ.ꝛ cleri.q̃ teſtis nõ põt coꝛrigere dictũ ſuum niſi coꝛrigat anteq̃ alloquat⁹ partẽ:vel ante apertura proceſſus ſm Jnno.de accuſa.c.cũ dilecti.ꝛ vide qđ no.bar.in.l.imperatoꝛ.ſ.de ſta.homi.

g ¶ Poſtea cõtrariuz.De hoc mẽbro vide bal.in.l.nullũ penit⁹ .C. de teſta.ꝛ in.c.i.quid ſit inueſti.vbi dicit de hoc eſſe caſuz ſing.ſz etiam eſt caſus in ti.de notis feu.c.i.§.notandũ.ꝛ cũ opi.bar.hic etiaz tenet ipſemet bar.in.l.ſi quis in graui.§.ſi quis moziens.ad fille.cõtrariuz tenuit bal.in.l.geſta.de re iudi.ꝛ in.l.nullum.C.de teſti. vide Saly.in.l.ſi quis decurio.C.de fal.niſi dicas ſaluando bar. q̃ iſta cõfeſſio extraiudicial⁹ fuit legitime recepta. Alex.adde qđ vbi vnuz depoſuiſſet in iudicio inualido:aliud in valido,valet qđ dixit in valido.vt eſt glo.in.c.cũ cã inter archiepm.de teſti.ꝛ ſpe.in ti. de teſti. §.i.x̃.quid ſi contrarius.

h ¶ Non dicetur. Vide.ꝛ adde glo.in.c.dudũ.x̃.ſubſtãtia.de cõuerſio.cõiuga.ꝛ in.c.cũ eccl̃ia.in x̃.vacillaſſe.ꝛ ibi limitat do. anto. de cau.poſ.ꝛ plene in.c.nihil.de x̃.fig.no.bal.in.l.i.ĩ pe.col.C. de teſta. ꝛ in.l.q̃ ſmiaz.C.de penis.cũ cõcoꝛ.ibi aſſignat⁹.ꝛ ſcripſi al⁹ p⁹ bar. in.l.ob cãm.§.fi.ſ.de teſti.ꝛ dicit no.do.anto.in.c.ij.in fi.de regula. q̃ licet teſtes.in aliquo modico cõtradicãt:nõ per hoc dicunt⁹ varij per id qđ ibi no.glo.ij.ꝛ vide exẽplũ ꝛ tene mẽti.ꝛ p̃dict⁹ adde bal.

in.c.i.§.si autē dño super.in ẋ.reminiſci,in ti.quid ſit inueſti. qui dixit no.q; qui nō reminiſcit modo pōt reminiſci cras.ꝛ hoc ẋbū ē multuꝫ nota.in depoſitionib⁹ teſtiū qui in vna cā dixerūt ſe nō recordari:in alia depoſuerūt ſup facto qō bene nota.adde q̄ dixi ſm bal.in.l.q̄d tamē §.ſi debitor.s̄.de arbi.ꝛ bar.ꝛ doc.in.l.q̄ bona.§.ſi q̄s.de dam. infec.

i ¶ Anvaleat vide bal.in.l. fi.C. de teſt. facit qō not. bar.in.l.i.s̄.ſi cer. peta. ẋ. idē dico ſi eſ ſet auctori tas ꝛc. Sed q̄d ſi prima examinatio fu it nulla aliq⁹ defectu poſt ea teſtis itez examinatus dicit: dico p omnia vt di xi.s̄. in pria examinatōe. vtrum hec ſe cunda exami natio labo ret eodē mo bo quo pri ma. Barto. no. determi nat in.l. lega ta inutiliter. de lega.i. et ad Bar. hic adde Bal. ī l.iuriſiurā.C. de teſti. in.i. col.ꝛ cū bar. ẗ ſimpliciter tranſit petr⁹ de ancha.in de.teſtib⁹.ad fi.de teſti.ꝛ Bal.in.l.geſta.in i.al's.iiij.col.de re iudi.opi.bar.videt vera per.l.theopōpus.ꝛ qō ibi bar.de do.preleg.vide Flo.in.l.i.s̄.de teſti.ꝛ adde bal.in.l.nullū.C.ō teſti.ꝛ in.c.i.§.no.de no.feu.ꝛ ad bar.hic adde pau.de caſ. in conſilio ccvi.incip.in xpi noīe amē.ſuper primo dubio. Dicendū eſt q; cuz diuerſitas.in.ij.dubio. ¶ Ex oppoſito adde q; cōtrarietas teſtis extra iudiciū ꝛ in iudicio detrahit fidei.c.p tuas.de pba.ꝛ eo.ti.c.ſicut.ꝛ de p̄ſumptionib⁹.c.literas.ꝛ de teſti.c.cū cām. vbi glo.ꝛ in.c. veniens.et vide do.anto.in.c.cū in tua.de teſti.ꝛ ō bar.eſt glo.in.l.iij.§. ſabino.ō teſti.ꝛ glo.in.d.c.p tuas.in ẋ.adulteri.ꝛ ſpe.ꝛ Jo.an.in ti. de teſte.§. ij.quid ſi idem teſtis.ꝛ in.§.oppo.ẋ.qui ſi prima depoſitio.ꝛ ang. hic ꝛ Jo.an.in mercur.in.c.nō eſt.in.vi.ꝛ Flo.in.l.qui falſa.de teſti.

k ¶ Ultimo no. Adde qō hoc etiā ſequit Jo.de ancha.in cle.teſtib⁹ de teſti.ad fi.pro quo facit glo.in.l.fulcini⁹.§.q̄d ſi latitare.s̄.ex qui. cau.in poſ.ea.que vult cōtrariū probari extra iudiciū.ſz cōtrariū volu it ſub dubio forte glo.in.c.cū cāz.de teſti. Itē ſcias q; dictū vni⁹ teſtis varij nunq; reducit ad concordiā ſz ſemp punit.qō ſin.no. In cōtrari um tamē no.bar.in.l.i.in prin.s̄.de ope.no.nū.ꝛ vide Jmol.i.l. inf. ſti. in prin.de verbo.obli. ¶ Ex oppoſito q; mirabile dictū eſt oppoſitū tenuit bal.in.l.nullū.C.de teſt.ꝛ cano.in.c.cū cām.de teſti. A.

l ¶ Qui ſe p̄ milite. No.ex hoc.§.q; appellās ſe doctorē cū nō ſit puni tur pena falſi.qō intellige eē vez ſi doctorē ſe appellat ꝛ aliquē actuz facit doctori ogruentē.ſec⁹ ſi ſimplicit ſe doctorē appellat.l.ſi q̄s.al's q̄ſq̄s.C.de aq̄ductu.li.xi.ꝛ ita limita hūc.§.ꝛ.l.qui ſub pretextu.C.ō ſa cro ſan.ec.qz nō puniet pena falſi ſz extraordinaria. Adde Bar.in.l. reddat.de pfeſ.ꝛ medi.li.x.ꝛ qō no. Bar.al's Bal.in.d.l.qui ſub pre tertu.ꝛ in.l.data opera.in.xxij.col.ꝛ ibi oīno vide.C.qui accuſa. Sed quid de eo qui abrad it nomē alteri⁹ ꝛ ponit ſuuz. vide bar.j. ad muni. l.ticio.ꝛ no. vide ter.ꝛ ibi glo.ꝛ bar.in.l.vi.s̄.ad.l.iul'.maie. Et adde q; quis nō ē habend⁹ p doctore lz receperit inſignia ſi alia non inter uenerūt. ita vide in.l.ſed ſi hac.§. patroni.s̄.de in ius vocan.

¶ Ja debitore. certe nō puto. Adde que habet in.l.ſi creditor s̄.eodem.

¶ Jquis obrepſerit. De intellectu hui⁹.l. vide no.in.l. preſcri ptione.C.ſi ō ius vel vtili.pu.ꝛ extra de reſcrip. ſup literis. ducant in teſtes ſi interrogant rūdēt.qū ero in iudi cio dicā id qō mihi videbit.ꝛ bū dicūt ne poſtea īci dant in falſuz. ¶ Itē ſcias q; illō qō dicit tex.q; di uerſa inter ſe teſtionia ꝛc.nō intelligatis de diuerſi tate teſtionij inter vnū teſtē ꝛ aliū.qz diuerſitas re ducit ad cōcordātiā: vel ſtabit dignioribus.vt.l.ob carmē.s̄.de teſti.in fi.ſz intellige q; teſtionia vni⁹ et eiuſdē teſtis erant inter ſe diuerſa ꝛ varia.tūc eū hz locū hec.l.

¶ Qui ſe promilite[l]. Nota cōtra eū qui ſe appellat doctorez cuz non ſit doctor.

¶ Ja debitore. Glo.ponit exemplum plurib⁹ modis ꝛ vltiz magis placet:ſz pōt eē vtrūq; bonum.

¶ Quero q̄d ſi dixit fundū nemini obligatū eē:ꝛ ſi apparet contrariū p̄miſit eū liberare.modo appa ret cōtrariuz:tenet ne de crimine falſi.certe non pu to[m] ſi luat ante ſniaz.al's sec⁹.ar.C.de crimi.ſtelli.l.i. ꝛ C.rē alie.ge.l.i.

¶ Jquis obrepſerit.[n] Dicit hic ſiq; obrepſerit pſi di nil agit. Cōtra imo ſnia valet ſed ope re ſtitutionis reſcindit.vt.l.diuus.s̄.de re iudi. Jo.vt ibi dixi.ꝛ no.in.l.ſi pretor.§.marcell⁹.s̄. de iudi.

¶ Quero aliq̄s[o] p̄duxit falſaz accuſationē: vtrū ex hoc poſſit accuſari.l.cor.de fal.quidā doc. dicit q; nō.ſz dz accuſari tanq; calūniator.vt.j.ad turpil. l.i.§.i.glo.videt dicere cōtrariū.s̄.de calum.l.i.circa prin.ꝛ.s̄.de cōcuſſi.l.ij.ꝛ pro glo.videt caſus hic in fi. Breuiter puto q; diuerſus eſt modus accuſandi nam in accuſatione tua tu potes cōcludere q; accu

cita.dic q; nō punit de falſo ſm bal.in.l.ij.in pe.col.C.qui accu. adde q; ſi q̄s ſolut⁹ ē facere falſas accuſatiōes punit etiā in lingua ſm bal.in.l.qui data opera.xxij.col.C.qui accu. Sed cōtra bar. hic tenz bal.no.in.l.quicūq; in vlti.col.C.de ſer.fugi. Sz quid in obti piente pretori in ciuilib⁹ ꝛ p̄ducēte petitionē p calūniā an poſſit cri minaliter puniri. vide bal.in.l.ſi tibi.C.de libe.cau.ꝛ qō ibi dixit.q̄d añ ſi quis iniuſte accuſauit:ꝛ ſup accuſat⁹. Iata ē ſnia iniuſta:ꝛ con dēnat⁹ eſt occiſus:an accuſans puniat. vide Jo.de ancha.i.c.accu ſati.de accuſa.ꝛ q̄d in teſte vide.c.ſicut.de teſti.

p ¶ Quedam pars. Si pars dat cedulā falſaz notario quā debeat ponere inter acta an puniat de falſo.adde que dixi in p̄ma.q.ꝛ cō ſuluit bar.in cōſilio ſuo.tudertinus quidā. Et adde q; ſi reperit q; notari⁹ aliter ſcripſerit q; fuerit de cōſenſu partiū p̄ſumit p errorez feciſſe nō dolo.vt no.bart.in.l.quoſ.§.i.s̄.de hē.inſtit.niſi p̄ium ex cōiecturis appareat.ꝛ dicit Bal.in.l.i.C.de ſacro ſan.eccl.ꝛ q; vbi vnū verbū poteſt importare falſitatē ſemp iterpretatur vt falſuz nō importet.adde tū.l.nec exemplū.ꝛ qō ibi bar.C.e.ꝛ qō no.bar.in.l.predia.de acq̄.poſ.ꝛ dixi poſt bar.in.l.libr̄ari⁹.j.de re.iu ris. In cōtrariū tamē facit qō no.bar.in.l.ij.§.ſi quis neget.in.ij.col. dū allegat.l.cū precib⁹.s̄.quēadmo.teſta.ape.ꝛ ad excuſandū nota riuz a falſo iudice.bal.in.l.i.in.ix.col.C.de cōfeſ.in ẋ.ſicut mō ſequi tur ꝛc. dicit tū bal.in.l.maiorē.C.eo.q; vtens inſtrumento falſo p̄su mitur illud feciſſe fieri falſuz. Itē notari⁹ nō punitur de falſo ſi nar rat aliquid fuiſſe factuz ante cōfectū inſtrumētū:quod tū factum nō fuit ſm bal.in.l.de his.C.de teſta.mili.ꝛ ſi notari⁹ de conſilio ſapiē tis appoſuit nō apponenda nō cōmittit falſuz ſm bal.in.l.captato rias.in ver.oppo.C.de teſta.mili.

q ¶ Quero cū. Cū pars dictat notario acta ꝛ ſcienter omittat neceſ ſaria ꝛ notari⁹ bona fide ſcripſit:an puniat de falſo.ꝛ q; nō puniat tex.eſt nota.ꝛ qō ibi dixi.in.l.in fraudē.§.quotiēs.ff.de iure fiſ.ꝛ ad

de qō dixi pʾ bar.fm bal.in.l.ſi ex cautʒ.C.de nō nu.pe.ꝛ p notario ēt facit:qz ſi nō fuit in dolo nō puniť.vt.ſ.e.l.diuus.ꝛ excuſatʾ ē qz credidit cedule.arg.l.fi.ĵ.eo.ꝛ vide qō no.glo.in.l.nihil.ſ.de ſiccar.ꝛ bar.i l.ſi is qui rem.ſ.ſi ticiū.de fur.ꝛ vide ang.hic.ꝛ dicit ſe tenere ꝺ bar. tū in effectu videť idē cōcludere qō bar.ꝛ cū bar.hic tranſit abb.ſicculus i.c.quozūdā.

de hiſ que ſi. a prela. ſine cōſen. capi. ꝛ bal.in.l. iubem. ad fi. C.de ſa.ſanc. eccle.

ſauite calūnioſe de falſo crimīe:ꝛ nō vero:qō nō ,p bauī:ꝛ tūc eſt pena calūnie que ē ex.l.remia.vt.l.i.ſ. i.ĵ.ad turpil.nō eſt ,ppʒie.l.cor.de fal.ita loquunť p dicti doc.ſʒ ſi velleʒ accuſare te qꝫ tu poꝛreriſti falſam accuſationē ꝺ me pp quā obtinuiſti a ꝓtoꝛe me citari:ꝛ cōtra me,pcedi feciſti.ꝛ ſic p obꝛeptionē a ꝓtoꝛe impetraſti:tūc eſt pena falſi.caſus ē hic. ¶ Se cūdo quero de.q.quā habui de facto.pone qꝫ cōſu etudo ē in partib⁹ quibuſdā qꝫ partes dant notario cedulā qliter ipe debeat mittere i actis:vt ē flozētie ꝛ tuderti.quedā pars ꝓdidit notario quādā cedulā cōtinētē falſuʒ.ꝛ notariʾ credēs bona fide ſic fuiſſe in actis publicis illā cedulā ſcripſit.ex hoc pars obtinuit ſniam pro ſe:an ex hoc poſſit puniri de falſo

Aduerte aut accuſať iſte talis de falſo hoc ē qꝫ fieri fecit falſuʒ inſtrumētū:ꝛ hoc nō eſt vez.nā cū notarius qui ſcripſit nō fuiſſʒ in dolo ipſe nō fecit falſuʒ inſtrumētuʒ ergo nec ego feci fieri.vt.l.ſi is qui.ſ.ſi ticiuʒ.ſ.de fur.aut tu vis eū accuſare eo qꝫ obꝛepſerit pꝛetoꝛi ꝛ p obꝛeptionē habuit ſniam ,p ſe ꝛ tūc ꝺ falſo puniet.caſus eſt hic.ꝛ ē falſuʒ:tuʒ qz obꝛepſerit pꝛetoꝛi:tū etiā ex eo qꝫ falſaʒ ſcripturaʒ poꝛrexit notario vt eā regiſtraret ꝛ ſcriberet inter veras. vt extra eo.ti.c.lʒ ad regimē.ꝟ.illos qꝫ.Sʒ ꝺ hoc videtur tex.C.plus va.qō agi.l.ſi.So.ego fateoꝛ qꝫ illa cedula quā quis dedit notario ē falſa.ſʒ qꝫ inſtrumēťuʒ qō ſcripſit notariʾ bona fide ſit falſuʒ: hoc nō ē verū.ꝛ de hoc querimʾ.ꝛ ideo iſtud qō in.d.l.ſi. poꝛnitur falſuʒ:alibi dicit qō eſt quedā deceptio: vt.l.ij C.de re.alie.nō alie. Iſta ſunt vtilia ſcire.qz in ſtatuto ciuitatis tuderti in qua ciuitate fuit iſta cōtentio cōtinet qꝫ ſi quis fecerit fieri falſuʒ inſtrumētuʒ puniebať magna quātitate.pro aliis falſitatibʾ puniť qꝫtitate minoꝛi.aliud ergo ē ſi accuſareť de obꝛepti one falſi.aliud ſi accuſať qꝫ fecit fieri falſuʒ inſtʒ vt dixi. ¶ Quero cū q pars dictaret quedā acta notario ſcienter ꝛ doloſe omiſit facere ſcribi quedā neceſſaria:ꝛ notariʾ bona fide ſcripſit inſtʒm.quero vtrū iſte teneať qꝺ fecerit fieri falſuʒ inſtʒm.hāc.q.ꝛ ſuperioꝛē habui de facto:videť qꝫ nō:qz notariʾ nō eſt in dolo.vt.ſ.dixi.ꝺriuʒ eſt veritas.nā ea qꝺ.ſ. dixi hñt locū in faciēte plʾ:vel aliť ſcribi qꝫ fit.vnꝺ ſcriptura principalis fit a notario:merito ſi ipſe non facit falſum:ille qꝺ facit fieri ſcripturā nō facit fieri falſuʒ. vt ꝺ.ſ.ſi tu ticiū.ſʒ.q.noſtra loquiť in omittēte:qꝺ actuſ omittēdi pricipaliť radicaťin ipſo dictāte, ꝛ iō ipſe dicit facere omitti pp qō inſtʒ ē falſuʒ hoc ē nō cōtinet totū vez.ꝛ iō cū ē in eiʾ pſona hoc radicatū pricipaliť eiʾ tm̄ pſona inſpicit ꝛ ipſe puniet nō notarius.ar.ad hoc in.l.pſbiteri.C.de epiſ.ꝛ cle. facit.l.ea qꝺ cōmēdādi.ſ.de ꝺhē.emp. ¶ Quero vtrū r iudex ex officio ſuo poterit punire iſtū qꝺ p obꝛeptionē aliqꝺ impetrauit.hic videť tex.qꝫ nō hic in fi.ibi ſi accuſatʾ fuerit ꝛc.ꝛ etiā in pri.ibi:ſi accuſatʾ.ꝛ ſic ita deꝺmuʒ poterit puniri ſi fuerit accuſatʾ. In cōtrariū facit.l.ij.ſ.ſi publico.ſ.de adulteriis.ꝛ regula quā dedi ibi qz de delictis factis coꝛā iudice ipſe pōt inqre re.ꝛ hoc puto vez. Circa qō debes ſcire qꝫ qñqꝫ de

lum. Et an pꝛoducens falſum inſtrumentum poſſit officio iudicis puniri.ꝛ quid de falſo teſte.vide Ay.qꝫ ſic in.l.vbi.C.eo.ti. ꝛ quot modis dicentur acta falſa.vide glo.in.c.inmemoꝛiam.xix. diſtin. et adde qꝫ fabꝛicans falſum inſtrumentum tenetur pena falſi: etiam ſi non vtatur eo:ſed ille qui vtitur non:niſi pertinaciter vtatur.fm cy. vbi clarius ī l.ſi falſos. C. de fal.vbi etiam pꝛoducēs plures teſtes pecunia coꝛruptos puniť tur. ꝛ quādo pꝛeſumatur ,pducere falſos teſtes bona vel mala fide.vide bal. in.l.finali.C. ſi miꝺ ſe malo.dixe. ꝛ in l.fina.C. ſi ex fal.inſtrumē. ꝛ multis modis cognoſcitur de crimine falſi iuxta nota.ī.l.ſi ex falſis. C. de fal.

lictū fit coꝛā iudice in offenſaʒ iudicis nō in actu iudiciario.vtputa ſi dicit ſibi verecūdia ſi percutiť ipſe vel eiʾ familia:iſte nō eſt actʾ iudiciariʾ.tūc an poſſit ipſe iudex ,pcedere ex ſuo officio. vidiſtis in.l. lege coꝛ.circa pꝛin.ſ.de iniur.qñqꝫ in actu iudiciario fit aliqua iniuria ſeu aliqꝺ delictū coꝛā iudice vel a parte: vel a notario: vel a teſte: vel ab aduocato.ꝛ tē iudex ex ſuo officio poterit punire vt.l.i.C.de calū.s ꝛ.l.athletas.ſ.e.ꝛ.l.falſi.ſ.i.ſ.eo.ad qō bñ facit qō no.per Inno.ex.de penis.c.vlti.ꝛ antepe. ¶ Sʒ qꝺro quid ſi tale delictū fit coꝛā iudice cāz ciuilē:vtꝛ ipſe poterit de hoc punire.vel ꝺʒ ad iudicē maleficioꝛ remittere.videbitis ſtatiʒ.ĵ.e.l.diuus.

Lege cornelia. Intelligatis ī eo qꝺ pecuniā dolo malo puniť.vt.l.nec exēpluʒ.C.eo. ti.ꝛ iō aurifices qui faciūt ſigillū in quo imꝓimunt ſignuʒ publicū. vel qō eſt auctoꝛitatis magne. tunc ſtatim illud ſignū exꝓimunt in cera ꝛ ponunt in carta:ꝛ omnibus oſtendunt vt appareat qꝫ bona fide fecerūt

Do Iuus. ¶ Op.hic dicit que vera non poſſunt ꝓbari. Cōtra imo vera in dubio pꝛeſumunť ſi nō pōt pꝛobari ꝺ riū.vt.l.cū pꝛecib⁹.C.de ꝓba.ſo.iſtꝛa pꝛia facie vi debať falſa vt.l.iubemʾ.C.de ꝓba.ꝛ.l.ꝓbemʾ.C.e. ¶ Quero v infra qꝫtuʒ tempʾ pōt docere iſte qꝫ p erroꝛē talia inſtrumēta ꝓtulit. R'o. vſqꝫ ad ſniam. vt.l.erroꝛ.C.de iur.ꝛ fac.igno.ideo ē practica qꝫ tu aduerſariʾ ꝺ quē tale inſtrumētū ꝓducit ꝓteſteris ei:qꝫ ſi ipſe vtitur tali inſtrumēto:qꝫ eū accuſabiſ de falſo.tūc aut ipſe deſiſtet ab vſu ꝛ illi inſtro nūqꝫ ad hibebiť fides.vt.l.ſi vteris.C. de fi.inſtr.aut ipſe nō deſiſtet:ꝛ tunc ipſe puniet vt.l.ſi falſos.C.e.ti. Sʒ quero qꝺ ſi ille cui fit talis ꝓteſtatio dicat:ego vtoꝛ iſto inſtro quatenʾ apparet vez:ꝛ ſi nō apparet veruʒ ,pfiteoꝛ me nō vſurum. R'ñ. iudex x ꝺʒ ſtatuere terminū ad deliberanduʒ an velit vti illo inſtro vel non.vt.l.ticia.ſ.de accu.ꝛ.l.mancipioꝛ.de opť.le. qō dixi de inſtro idē dico de atteſtatōnibʾ.vt ſi poſt publicationē atteſtationū apparet qꝫ teſtes falſa ꝺixiſſent.tūc ,pducēs dicat ſe nolle vti illis atteſtationibʾ:ꝛ penā falſi euitabit cū ꝓ ſolo vſu tenebiť pena falſi: vt hic.ꝛ.l.ſi falſos.C.eo. Iſtō qō dixi qꝫ ſi abſtinet ab vſu excuſať a pena eſt vez: niſi ꝓcurauerit vt dicerʒ falſuʒ.vt.l. ſi falſos.C.e. ¶ Vltimo quero vtꝛ quilibet iudex coꝛā quo fit talis falſitas poſſit punire.tex.in.l.nullū.C.de teſti. videť dicere qꝫ ſic. ibi.data cōteſ.ꝛc. In ꝺriumʾ videť tex.hic qꝫ ille ꝺmuʒ poſſit de tali falſitate punire qui alʾs ꝺʒ auctoꝛitatē puniēdi:alias debet remittere ad maioꝛē iudicem.vt hic.ꝛ hoc puto vez y vt in auc.de teſti. in. ij. col.ibi:ꝛ ſiquidē iudices ꝛc.facit qō no.ꝓ Inno.extra de pe.c.penul.ꝛ antepenul.ꝛ melʾ in.c. dilectus eo.ti.per eundē.

Iquis. No.ex hac.l.qꝫ qꝺ allegat falſaſ leges puniť pena falſi.facit.C. de iuſti.co.cōfir.ſ.falſi. ¶ Quero qꝺ ē diꝺpen. qꝫ vbi coꝛā iudice ꝓducit quis inſtrumētū penale abſqꝫ ꝓceſſu poterit puniri.ꝛ ß adde ang.in.l.ij.C.de iudi. ¶ Ex oppo.ad materiā.l.nullū.C.de teſti.intellige vez in delegato ab inferioꝛe a pricipe.ꝓ glo.in cle.i.de offi.dele.ꝛ ibi ꝓ moder.

de hiſ que ſi. a prela. ſine cōſen. capi. ꝛ bal.in.l. iubem. ad fi. C.de ſa.ſanc. eccle.

Quero vtrū. Etruz iudex ex officio ſuo poſſit eū qui obꝛepſerit punire ꝛ que ſint pene obꝛipientis iudici: et an ſit pena falſi. vide in l.ſi quis.ſ. ꝺre.eo.in.l.qꝺ cunqꝫ. ad finem.C.de ꝓ. fugi.per baldum. ꝛ quis dicatur obꝛipere vel ſubripere ꝛc. vide Bald. in l. vnica. C. ſi nup.ex re.ꝛc. ī.l.ꝛ ſi legibus.C.ſi contra ius vl vti li.publi. vbi oino vide ad materiā obꝛipientiū ꝛc.

C. ꝺ calū. adde bar.ī.l. ij.ſ. ſi publico.in. iij. col. ſ.de adul. et vide in.l.pꝛ. in fi.ꝛ ang. ß

Lege cornelia. Ad de qō notat bar.ſ. e. in.l. lege cornelia

Juꝰ. qro. infra qꝫtū tps pōt vteſ falſis inſtꝛis docere ſe erraſſe.vide in ſpe.in ti.de inſtru.edi.ſ.dicenduʒ reſtat.ver.quid ſi actoꝛ ꝛ an pꝛoducens ſcripturam pꝛiuatam poſſit de falſo de facto puniri ſicut pꝛoducens publicam.tenet Balꝺ.qꝫ ſic in.l.finali.in.i. col.C. de fide inſtrumē.facit quod no.Bar.in.l.i.in pꝛincipio.C.de iuramen. ca

Si quis. Itē op. Adde Bar. in l. oēs ppli. in fi. ff. de iusti. et iure. et p̄ do. Anto. et Imol. i. c. i. de cōstitut. vbi subdit do. anto. q̄ ad decisiōem causarū futuraꝝ pōt allegari lex correcta si trāsiuerat in cōtractū nō subiecti. p no. p Inno. de iudi. in. c. nouit. Itē in argumētuz pōt allegari etiā si nō sit tale ius correctū clausuz in corpore iuris q̄n allegat̄ p habētē potestatez legis cōdenō. xi. q. i. c. volumus. et c. quicunq;. et p glo. in. c. fuerunt. vij. distinc. et no. in d. c. nouit. de iudi. in ver. q̄cunq;. Adde Bal. in. ij. cōstit. C. in v. cuncti. et ibi etiā quid ō statuto correcto et vide Bar. in l. fi. C. de fideicō. liber. als in. l. i. C. ō lati. liber. tol. Et dicebat Pau. ō cas. in. d. ver. cūcti. post bal. se cōsuluisse secus per illum tex. p noua statuta sublata nō sint vetera exp̄sse: et vnuz sit decisuz in veterib⁹ statut. q̄ nō nouis aliq⁹ modo expressuz sit: q̄ tunc p uisuz p veteraꝝ nō intelligitur esse sublatuz. et decidi pōt fm vera statuta. et ibi vide Bal. de insti. C. cōfir. in. §. hic ergo in eternum ꝛc. q̄ nō. et an possit allegari ad casus preteritos vel pendētes esset videndū. q̄ nō. Bar. in l. oēs ppli. in. v. q. princi. et in. l. leges et cōsti. C. de legi. vbi doc.

ctuz nullo auctore. dicit glo. q̄n ista cōstitutio nunq̄ fuit facta: vel est facta sz est correcta. ita dicit glo. ¶ Ho. hāc. l. cōtra eos qui allegāt apostillas et dicta tanq̄ aliquoꝝ doctoꝝ que tū non sunt. et hoc q̄n nunq̄ habuerit ab aliquo. sed si publice dicebat̄ in scholis q̄ erant dicta talis doc. tūc talis allegās excusaret̄. ¶ Item op. ꝫ q̄. ll. abrogatas et correctas quis possit allegare et pducere. vt in auc̄. vt cuz de ap. cog. circa prin. So. aut q̄s vult allegare. ll. correctas ad decisionē causaꝝ que habuerūt cām de preterito. s. tpe quo. ll. correcte vigebāt. et pōt allegare vt ibi. aut ad decisionē causaꝝ futuraꝝ. et tc̄ aut vult eas in argumētū inducere. tūc siquidē inserte sunt i corpore iuris pōt fieri hoc. vt in. c. auctoritate. ex ō preben. li. vi. vbi papa allegat. ll. correctas. i ar. aut nō sunt in corpore iuris inserte. et tūc nō lz assumere ar. ex eis. vt. C. de lati. li. tol. l. i. circa prin. et allegans tenet̄ pena falsi. vt. d. §. falsi. C. de iusti. co. cōfir. Si vero quis vult allegare. ll. correctas ad decisionem causaꝝ: tūc tenet̄ pena falsi vt h̄. et hoc nota ꝫ eos qui allegāt et ostendūt iudici statuta et reformatōes correctas.

¶ Ad. l. iuliā repetundaꝝ. Rubrica.

Quero. et videt̄ q̄ ex publicis iudicijs nō teneant̄ heredes. vt. l. ex iudicioꝝ. §. ō accu. So. fallit in ista. l. vt ibi no. ¶ Itez op. j. e. l. §. hodie. So. ibi loquit̄ de pena q̄n agit̄ criminalit̄. h̄ q̄n agit̄ ciuilit̄. he due opi. sunt in fi. glo. ¶ Querit glo. que ē ista actio que dat̄ in heredē. glo. dicit q̄ ē actio in factū vel cōditio ex hac. l. prima magis placet. q: ex oīb⁹ publicis iudicijs actiōes ciuiles in factuz dant̄. vt. l. qui noie. §. ti. i. et. l. nec quicq̄. §. p so. ¶ Ex q̄ro ad quid datur ista actio. R⁹. ultra annū ad quadruplū. post annū in simplū. vt. §. de calum. l. i. et. C. e. l. i. ¶ Ex quero cui applicat̄. dic vt in gl.

¶ Ad. l. iul'repetunda. Rubrica.

Quero. Qualiter teneat̄ rector pro delicto officialis. ad de Bar. in. l. i. §. familie. §. de publi. l. interdū. §. fi.

b Alij dicūt. Q̄n officiales nō possint cōueniri et quō et vtz possint cōueniri in patria vltra hic dicta p Bar. adde qō Bal. tenz cōtra istā glo. in. l. obseruare. §. pficisci. §. de offi. pcōsul. p suas rōnes. et intelligē dictū Bar. hic fm Fran. de galla. in. c. pe. de iudi. extra. nisi in loco officij facta fuissent pclamata: vt oēs qui vellēt petere ꝛc. cōparerent et post terminū p iudicē sindicantē fit pnunciatū in cōtumaciā nō comparentiuz et absolut⁹ sit officialis. ar. l. si eo tpe. C. de remis. pig. et. c. fi. qui ma. accu. pos. nec ob. auc̄. qui semel. C. quō et q̄n iudex. q: illa loquitur ante lit. ō testa. et in alio casu. et ita dicit se obtinuisse de facto. p q⁹ facit. l. senatus. §. de accu. et. l. licet. §. nau. cau. stab. l. si quis cū totum. §. si ancillā. §. de exe. rei iudi. cū si. et vide Bal. in. l. ij. C. quo. appel. et in. l. ij. §. eo mō. §. nau. cau. stab. et q̄ no. gl. in auc̄. vt iudi. sine quoquo suffra. §. necessitatem.

Adem. vtrū notari⁹ dānat⁹. Clide in. l. militib⁹. C. de testa. militi. et in. l. ij. §. milites. §. de infami. et ter. i. l. si quid. C. de suscepto. et archa. li. x. et adde qō idē etiā cōsuluit Bar. et facit qō no. in. c. scisci tat⁹. de rescrip. vbi infamis nō retinet officiū. et in. d. l. si quid. C. de su

Secūdo quero q̄n incipit currere iste ann⁹. R̄n deo a tpe depositi officij. vt. l. pe. §. e. lz quidā aliter dicāt. in herede vero incipit currere tps a die q⁹ heres eē incepit vt hac. l. ¶ Quero ª p quib⁹ delictis datur ista actio. R̄ndeo p delicto cōmisso p ipsum officialē principalē et p delicto cōmisso p eius comites et socios. vt. §. l. pri. et. j. e. l. in comites. et aduerte q: p eo q̄ acceperūt comites socij et familiares nō solū ipsi accipiētes possunt cōueniri. vt. l. in comites. j. eo. sed etiā ipse officialis principalis. vt. C. e. l. i. tn̄ exhibēdo illū accipientē ipse dz liberari. vt. l. si cū ex hibuissent. §. de publica. et ibi dixi. ¶ Ulterius q̄ro qualiter ista actio detur cōtra heredes. R̄ndeo triplex est opi. dicit glo. nā quidā dicūt dari infra ānuz cōtra heredē si fuerit lis ptesta. cū defuncto. et sic ē speciale hic cū regularit̄ dz dari perpetuo. vt. l. i. C. ex ō lic. defunc. et. l. extraiudiciorū. in fine. §. de accu. Secūda opi. est q̄ heres tenet̄ insolidū infra annum si ad eū nihil peruenit: et fm hoc erit h̄ speciale: q: regl'a riter i aliquo teneri nō dīt. vt. l. i. C. ne ex delic. defū. et. l. i. §. ō priua. delic. vides ergo q̄ iste due opi. q̄si sibi ptradicūt ad inuicē. q: in prima ē speciale vt magis teneat̄ heres q̄ al's cōsueuerit ex alijs delictis fm aliā heres tenet̄ in pl⁹ q̄ al's cōsueuerit. Tertia est opi. Azo. qui dicit q̄ sp tenet̄ heres infra annuz etiā de eo qō puenit ad eū. et sic erit speciale cū deberet teneri ppetuo. et istud est tolerabili⁹. dicit glo. ista opi. Azo. vt puto dz generaliter intelligi vt teneat̄ infra ānū de eo qō puenit et de eo qō nō puenit. et sicuti ē spāle ptra eū vt teneat̄ de eo qō nō puenit. ita est speciale p eo vt de eo qō puenit teneat̄ tm̄ infra annū nō post. hoc satis mihi placet. ¶ Ad istā ḡle ctu. Azo. et ad opi. Hug. op. fm hoc sequerent̄ ista incōueniētia q̄ tenet̄ in longi⁹ tēp⁹ heres q̄ defūctus. vt in glo. solu. glo. et cōcedit oppo. ¶ Ulteri⁹ op. C. vt oēs tā ciui. q̄ mili. l. i. vbi dicit q̄ lis dz terminari infra. xx. dies. so. et ē notabil' so. illa. l. loquitur q̄n cōuenit̄ in patria i qua officiū exercuit. sec⁹ si in tunc priuat̄ officio. et idē subdit no. si fuisset bānit⁹ dictis de causis. ad qō vide Bar. in. l. si ideo. §. de euic. An aūt instrumēta de quib⁹ fuit rogat⁹ possit redigere in publicā formā. dic q̄ sic. tex. ē in. l. si q̄s ex argē. §. i. §. de eden. ad qō adde Bar. in. l. ad testiū. in prin. §. ō testa. et Bal. in. d. l. si quis ex argē. §. i. qui idē firmat cū Bar. et no. gl. in auc̄. de tabellio. §. i. in ꝫ. si vero pōt. in fi. et glo. in auc̄. de fi. instru. §. si tabellio. et hic dicta habent locū nisi in officio post cōdēna. confecta fuerit tolerat⁹: q: tunc nō vicianť instrumēta post cōdēna. confectōe vt no. glo. in. d. §. si vero. vel nisi priuat⁹ fuerit post sniam a cōfectōe certoꝝ instrumentoꝝ: q: alia bene poterit cōficere fm Ja. de bel. ibi idem. ad hoc bene facit quod dixi in. l. fi. §. de adul. et Bar. hic ad fi. et facit. l. ij. C. de actua. et nume. li. xij. Item fallit si ex cā fuisset sibi reseruata instrumentoꝝ confectio. vt no. in. d. l. et nihil. de testa. militi. et hic vide Ange. et in materia vide Bal. in. d. l. in exercendis. et veritatis. C. de fide instru. et Jo. an. in regula semel malus. in mercu. et Bal. in. l. qui deposi. ad fi. et glo. in. d. §. si vero. in auc̄. de tabellio. allegat p sing. Bal. in. d. l. iubem⁹. §. sane. et in. l. i. C. de iur. et fac. ig. et in auc̄. habita. in. x. col. C. ne fili. p pa. vbi dixit q̄ talis error presumit anteq̄ per sniam. terminet̄. et ad intellectum glo. in. d. auc̄. de tabellio. §. pe. vide Bal. in. l. nihil. C. de indicta liber. et idē ponit in. l. ij in vlti. col. C. de senten. q̄n notari⁹ de facto de falso dānat⁹ reputabat̄ cōi opinione habit̄. ¶ Per Bar. hic vide Pau. de cast. in cō si. ccxxij. incip̄. in xpi noie amē. pponit̄ q̄ in facto i cā. pducit̄ i p̄ ou bio: et eū pau. i ꝫ si. ccxvi. incip̄. in xpi noie amē. sup. primo dubio ou

cendū est ꝛc. in tertio du bio.

d ¶ Non ē dignitas, vtrū notariat⁹ officiū sit dignitas, adde qō ē ars.l.medicos.C.de p fes.ꝛ medi.li.x.vbi etiā scientia legalis est magisteriū .l.i.§. de iusti.ꝛ iure.ꝛ consuluit ange.in conclu. supradicta, ꝛ ad Bar. h vide nota.in l.cui eorū.in pri.§.de po stu.ꝛ vtrum iudex possit prohibere fit nōrio ne conficiat istrūm tum. Et q̄d si non obstā te prohibitō ne conficit et quis possit tollere hanc prohibitiō nem. Adde not.per paulum de suza, ꝛ Be.de an cha.in cle.fi. de excessi.p lato, ꝛ alibi melius nō le gi. Et ō hoc vltimo quā do quis est remotus ab officio tabellionat⁹.quā do possit re stitui ꝛ p quē vide Bal.in l.nihil.C. de indic.liber, sed qua pena puniatur ille qui ē priuatus ꝛ ad huc vtitur officio tabellionatus.vide Bal.in.l.da ta opera. in xtij. coll. C. q̄ accu. ꝛ an possit nōrio dānato referuari factio in strumēti.vi

domo ppria cōueniat⁹.hec ē vna so.ꝛ bona:fm quā habes q̄ offici al' forēsis in ciuitate ista lz nō possit conueniri nisi tpe sindicat⁹:tū ad domū suā poterit cōueniri ppetuo.ꝛ q̄cūq; p delictis ꝛ excessib⁹ fm naturā actionis vt hic. Alij dicūt b ibide his q̄ administrauerūt in puincia aliena.hic de eo q̄ admīstrauit in puincia sua.ꝛ est etiā bona so.

i ¶ In comites. Glo.intellígit hāc.l. duobus modis.primo in comites.i.cōscios ꝛ socios hui⁹ criminis.bene dicit cōscios ꝛ socios.q; si eēt cōsci⁹ tm regulariter nō tenerē vt.l.vtrū.§.ad.l.pompo. de parri. ꝛ ibi vidistis.ꝛ.l.lege coꝛ.§.ti.i.al ij dicūt comites.i. socios in officio.

e ¶ Adem. Hac.l. Quero vtrum dānat⁹ hac.l.vel símili possit esse notari⁹ ꝛ publica instra officere. Aduertatis siquidē notari⁹ delinquit in officō notariat⁹ faciēdo falsu, instrm vel aliā falsitatē circa officiū notariat⁹.tunc ei⁹ instrumētis nō creditur vt.l.si aliquid.C.de suscep.ꝛ archa.li.x.ꝛ not.in.l. si quis exargē.§.i.§.de eden.nec curo vtrū eēt infamis notari⁹ vel nō vtputa dānat⁹ ex inq̄sitione fm opi. quorundam: vel ex forma statuti. de qua opinione dixi in.l.infamē.§.de pu.iu.nā satis est q̄ scienter et dolose in officio falsū cōmiserit. Si vo nori⁹ fecē falsitatē nō in officio notariat⁹, tūc Inno.vf dicē q̄ instrumenta facta per eum nō valeant vt ipse notauit in.c. raternitatis.extra de hereti.tamē ego tūc idez puto qō dicā statiz de alijs infamib⁹. ¶ Quero ergo simpliciter vtrū notari⁹ dānatus c ex aliqua causa que euz facit infamē possit cōficere instrumēta publica.videtur q̄ non.nam notarius videtur quodā modo testis.vt.l.domici⁹.§.de testa.sed infamis nō potest testificari.vt h ī ꝛ.l.iij.§.lege.§.de testi. ergo ꝛc.pro hoc.l. ij.§.miles.§.de his qui no. infa. ꝛ ibi glo.que dicit ibi q̄ infamis repellitur ab oi dignitate ꝛ ab omni officio publico:sed notariat⁹ est officium publicuz.vt.l.generali.C.de tabula.li.x. ꝛ no.ī l.si quis ex argen.§.i.§.de eden.ergo ꝛc.preterea dicitur in.l.i.C.de man.prin.q̄ tabellionat⁹ est dignitas:sed infamis repellitur ab omni dignitate.vt.l.ij C.de digni.li.xij.ergo ꝛc. In cōtrariuz facit qō alibi dicitur q̄ officiuz tabellionat⁹ non est dignitas d sed est mun⁹.vt.l.fi.in prin.C.qui mili.nō pos. li.xij. ꝛ ibi glo.prima.sed infames non repelluntur a muneribus.vt.l.neq; infames.C.de decurio.libro.x. et C.de his qui non imple.sti.l.i.ꝛ de infami.l.i. libr.x. Preterea video q̄ infamis potest esse procurator ꝛ arbiter.vt instī.de excep.§.finali.ꝛ.l. pedius.§. de arbi. Item potest esse tutor vel curator fm Azo.in summa trium librorum super dicto titulo de infami. ꝛ sentit hoc glo.in.l.athlete.§.de excu.tut.in princi. ꝛ est casus in.l.i.§.sed ē equissimū .§.de postul. ꝛ.§. finali.vbi infamis admittitur pro suo pupillo ꝛ adulto ad postulandum. ergo eadem ratione poterit esse tabellio. Preterea infamis potest esse curialis id est nuncius curie.vt dicta.l.neq; infames.ꝛ.l.i.de infami.ergo ꝛc. Quid dicemus.pro hoc etiam habemus quandam glo.ꝛ tex.in.l.iij.§.queri potest.§. de suspec.tu. vbi videtur dicere q̄ qui est suspectus propter delictum commissum alibi q̄ in tutela non debet propter hoc remoueri a tutela eadem ratione hic infamis propter delictuz commissum alibi q̄ in officio notariatus non debet ab isto officio seu munere remoueri proprie loquēdo.dubito in hac questione:tamen finaliter dico sic.ante omnia scias q̄ tabellionatus officium non est dignitas:sed munus vt.l.finali.in principio.cum sua glo.C.qui mili.non possunt.ꝛ.l.i.C.de manda.princi.loquitur de notario principis assumpto ad scribendum negocia principis.tunc ille notariatus qui eligitur per principez est dignitas.non tamen officium notariatus in se est dignitas simpliciter sumendo notariatum. dico ergo q̄ infamis non potest exercere officium tabellionatus q̄ habeat in se dignitatem.vt.l.ij.C.de digni.vel q̄ haberet officium aliquod iniunctum ex publico.vt q̄ esset notarius ad bancum vel similia. vt notatur in dicta.l.ij.§.miles.§.de his qui notan. infa.sed si ipse a partibus volentibus assumatur vt faciat publicum instrumentum:non video quin repugnet quin dicitur publicum munus ꝛ est seruus publicus quod infamibus non remittitur sed eis magis competit.ꝛ sicut potest assumi arbiter a partibus volentibus:ita potest assumi notarius a partibus volentibus. Itez sicut infamis assumptus iudex a partibus volentibus ꝛ nō opponentibus valet eius iudicium.vt dixi in.l.quidam consulebat.§ de re iudica.ꝛ nota.in Specu. de iudi.dele.§. excipitur.ver.item nunquid periurus ꝛ infamis.ꝛ ver. sequenti.hoc autem maxime puto esse verum quando non obstante infamia ipse est in possessione notariatus:ꝛ bone fame tunc propter multitudinem gestorum per eum debet valere.vt.l. barbarius.§. de offi.preto.ꝛ.C.de sen.l.ij.nec obstat q̄ infamis non potest esse testis.quia in testimonium quis vocatur ab vna parte alia inuita.sed nos loquimur in contractu qui celebratur vtraq; parte mandante. Vltimo essz videndum an excōicat⁹ e possit instra cōficere.de hoc interrogabis canonistas.

Lege iulia. In fi.vtrū possint accipere munus dicā.j.l.pri.§.i.

L ¶ Ex iulia. Apparet. Quo. ꝛ videtur q̄ nullo modo liceat accipere vt ī auctenti. scriptum exemplar per totam constitutionem. Sol. glo. que est in.l.plebiscito .§. de offi.presi. dicit q̄ iste.ll.que aliquid percipere p̄mittunt hodie corriguntur. Bul. videtur velle q̄ corrigatur preterq̄ quo ad esculenta ꝛ poculenta f nā illa lz accipere.ꝛ hoc videt determinatū hodie ī c.statutuz.ex de rescrip.li.vi.

Hodie. ¶ No.tex.§ ibi:qō eīm ꝛc.

q ¶ Quod contra legem Nota istud est vicium quasi reale quod impedit vsuca.vt notatur in.l.vicia.C. de acquirē.possel.ꝛ.l.pompo.§.cum quis §.de acq̄.pos.

¶ Ad.l.iul.de annona. Rubrica.

c ¶ Onstitit. Hic est casus specialis in quo seruus potest accusare dōm.

Lege iulia. In fiñ.alia est pena l.iul.de ānona. quā vidistis in.l.in annonam.§. de extraordi.criminibus.

i ¶ Mperatores. Aduerte vides hic q̄ ciuitas non potest statuere precium frumento.contra.§ de offi.prefe.vr.l.i.§.cura carnis.ꝛ.l.i.C de episco.audi. Respondeo q̄ non potest statuere preciū non iustuz vt hic. preciū autem iustuz potest statuere vt in contrarijs.

¶ Ad.l.iul.peculatus. Rubrica.

Ly. Bar. et doc.in.l.militib⁹.C. de testa.milit.

e ¶ An excōicat⁹.vtrū autem excōicatus possit instrumēta cōficere.vide p glo.ꝛ doc.in c. decernim⁹ de sen.excōi. Innoc. in.c. pia. ō excep. Frede. de senis ōsi. lxxi. no. Bart.in auc. credentes.C.de hereti.p io. an. in nouella.in d.c. pia. per bar.in consi. incip. existēs publice excōmunicat⁹. et bal.in rubri. C.qui accus. ꝛ per bal. in l.in exercendis.in.v.col. C.de fi. instru.

L ¶ Ex iul.ꝛ poculenta. Nota q̄ iudex pōt accipere esculēta ꝛ poculenta. ꝛ vide qō nota.ange.in.l. dat.§. eo.

g ¶ Hodie. no.tex.ꝛ adō qō no.bart.ī l.questiōis.j. de questio. ꝛ allegat bal.ī l.additos.C. de epi.audi. ꝛ vide bar. ꝛ q̄ ibi dixi i.l. cornelia.§.ō ficca. ꝛ istuz tex. declara ꝛ postilla vt per bal.ī rubri.de iudi.ī x̄.quero nūquid iudex q̄ nō admittit ꝛ fm ro. in.l. cū mulier.§. solu.ma.tex. iste in sui dicto ē sing. sz delictū commissum calo

re iracundie que habuit etiã ortũ aliũde q̃ ab eo quẽ offendi ẽ iusta cã q̃ ego miti⁹ puniar. patet hic. qz p tali homicidio dz de iure cõi impo ni pena mortis natural'. l. iij. C. de epis. au. ibi: homicida. qõ facit sp̃ex pectet ꝛc. tñ hic imponitur p tali homicidio pena deportationis.

¶ Ad.l.iul'.pecul'. Rubrica.

Peculat⁹ Hic hẽs tex. q̃ pena i terdictiõis a que ꝛ ignis ẽ hodie trãs lata in penã deportatio nis. vt notat glo. in. l. gal lus. §. ꝛ quid si tantum. de libe. ꝛ posth. fallit in casu vt ibi p Ange. ꝛ Imol.

Lege iul'. § mandatis. Allegat' ista lex in prin. iũ cta gl. q̃ do natũ maiesta ti existẽti in a liquo loco fit maiestati bus facienti bus miracu la itellígitur donatũ deo immortali. iõ non acquirit illi in cuius loco est illa maiestas de picta. fuit ista qõ de facto ꝛ eã disputa uit abb. sarin de fulciato q̃ dictus ẽ dñs fran. de assisio qui ita de terminauit. ꝛ eam disputa uit etiam pa due ang. ꝛ in cipit illa dis putatio in re fulgẽti pala cio. fac'. l. sta tue. de vsufr. ꝛ videt velle Bal. in auc. hoc ius por rectum. in. ij. col. de sacro san. ec. quẽ sequit Pe. de ancha. in cle. ij. de reli. domi. ꝛ idẽ Bal. in. l. deberi. C. de fideicõ. liber.

Lege iulia. Mequis. Ista l. est i ar. ꝯ illos officiales qui habent flore nos in sigillo ꝛ in illo sigillo aliquos florenos nõ bonos imittunt.

Peculatus[b]. Dicit Dy. q̃ ista .l. est ar. q̃ bãnitus ex eo ma leficio ex quo deberet sequi deportatio ñ possit esse arbiter. nã illa v̄ba arbitratu ꝛc. ius signi ficãt. vt. l. illa v̄ba. j. de v̄bo. signi. sed deportat⁹ a mittit pristina iura: vt hic. ergo ꝛc. dicã in. l. illa v̄ba j. de verbo. signi.

Lege iul'. Mandatis[i] Hic est no tabilis tex. ex quo habes q̃ primo põt fieri iquisitio generalis tam de delictis q̃ de delinquentib⁹. post ea peruenit ad inquisitionẽ spãlẽ de eo q̃ inuent⁹ est culpabil' in inq̃sitione generali: vt hic dixi in. l. ij. §. si publico. s̃. de adul. tene mẽti.

Non fit locus. Nota tex. ibi: q̃ enim sepeli re ꝛc.

Duus. Cõtra imo sacrilegiũ fit. nã lo cus facit sacrilegiũ. vt. l. aut fa cta. §. loc⁹. j. de penis. dic̃ glo. subaudi hic tantũ. q. d. etiã sacrilegiũ[k] ẽ. ꝛ ad hãc expõnez dat glo. multas cõcordãtias. alij dicũt alit'. ꝛ doc. cõiter tenent q̃ loc⁹ facit sacrilegiũ. verũ est si sacrum inde auferat'. vt hic ꝛ. l. cõtraria. ergo duo oz cõcurrerevt sit sacrilegiũ. videlz q̃ sacrũ auferat' ꝛ de sacro loco sz fm canones sec⁹ ẽ l: qz sufficit vnũ tñ. alĺat gl. xvij q. iiij. in. c. quisq̃s. sz iura nostra sunt in ꝯriuz vt videtis. Itẽ qõ glo. dicit ar. ꝯ. C. de epis. ꝛ cle. dic ar. ꝯ. s. cõtra canones cũ iurib⁹ nostris cõcordãt.

Sacrilegii. Is autem. tex. dicit h tenet' perinde ac si eẽt cõdẽnat⁹ furti manifesti. Cõtra ille qui prestat opẽ furto nõ tenet' cõditione furtiua. vt. l. pinde. s̃. de ꝺdi. furti. sz fur manifestus tenet' ꝺdi. furti. ergo nõ est pinde ꝺdẽnatus. dicit glo. pinde[m] ꝺdẽnãd⁹. s. criminalit' nõ ciuiliter. ꝛ ista ẽ bona. vel dic perinde cõdẽnat'. nõ tñ per oia ꝛ ad istã expõnem dat glo. multas cõcor. quã gl. no ta pro statutis ꝛ etiã p legib⁹. vbi dicit' q̃ pinde ha bet' qõ intellige[n] nõ tamẽ p oia. videlz si esset aliud statutuz in eodẽ volumine qõ illi cõtradiceret. nam tũc dz per illud restringi vt hic. ꝛ in oĩb⁹ cõcordan. alle. hic in gl. quas tene mẽti. hic dt q̃ tenet' in q̃dru pluz nõ distincto clã vel palã. cõtra. j. de iure fis. l. au feret'. §. qui aliquod. Rñdeo ille qui accepit pecuni am iã incorporatã in fiscũ tenet' indistincte in quadru pluz nõ distincto clã vel palã accepit. vt hic ꝛ. l. au fertur. in fi. de iure fis. ꝛ. C. de his que ex pub. ra. l. q̃ in cõtractib⁹. ꝛ. l. defensionis facultas. de iure fis. li. bili. cccxxi.

Secus est. vtrũ aũt familia sacrilegi repellat' ab actib⁹ legitimis

Inno. determinat q̃ sic in. c. venerabilẽ. de elec.

Sacrilegij. dicit glo. pinde. De dictione perinde: vide Bart. in l. i. §. ꝺ receptatore. ꝛ ĩ. l. hoc gen⁹. s̃. de cõdi. ꝛ demõ. ꝛ in. l. i. §. l. falcidia. s̃. ad. l. falci. ꝛ ĩ extraua g. ad repti. in v. p⁹ inde. vide an ge. in. l. si fini ta. §. fi. ꝺ dã. ĩ fec. ꝛ Imol. ĩ dicta. l. h⁹ ge nus. ꝛ Ro. ĩ l. ĩi quis vi. ĩ prin. de acq. pos.

Quod in tellige. Idez Bar. in. l. i. ꝺ receptatore. ꝛ in. l. in quar tum. circa me dium. s̃. ad. l. fal. adde qõ habes ĩ. l. nõ tãtũ. s̃. de re iudi.

r. sz qñ accepit pecuniã nõ incorporatã in fiscuz. vt puta a debitore fiscali in fraudẽ fisci. tũc tenet' in du plum. vt. l. cõtraria.

Mitabulam. No. ꝯ eos q̃ scripturas factas in muro aliq̃d cõtinentes destruũt.

Sacrilegi. ¶ Opp. dicitur hic q̃ sacri legi capite puniunt'. Contra s̃. e. l. lege iulia. §. mãdatis. Sol'. oĩs pena q̃ ibi ĩponit' ẽ capital'. Quero quotuplex[o] ẽ sacrilegiũ gl. dic̃ q̃ ẽ triplex. p[m] ẽ qñ accipit' sacr̃ de sacro ꝺsecrato publice vt hic dicitur. Scõz ẽ qõ appellat' q̃ si sacrigeliũ. qõ est qñ accipit' de aliquo consecrato priuatim. vt hac. l. ij. rñso. tertiuz gen⁹ sacrilegij ponitur in fine glo. de quo dicit' in. l. i. ꝛ. ij. ꝛ. iij. C. eo.

Circa ista. l. quero que sunt res cõsecrate publice vel priuatiz. glo. dicit multa verba. Vu dic q̃ res cõsecrata publice dicit' ecclesia que est cõsecrata ad publicuz vsuz oĩuz. sunt etiam quedã ecclesie priuate vt oratoria que nobiles habẽt in domib⁹ eor̃ et fratern itates. ꝛ tũc ista dicunt' ꝺsecrata priuatim p se tantũ nõ ad vsuz alior̃.

Peculatum. Vidistis. s̃. proxi. determinatũ q̃d ẽ sacrilegium. hic iurisco. querit q̃d ẽ peculat⁹. ꝛ adducit diffinitionẽ labeonis. Ex hoc habes q̃ massari⁹ cõmunis. l. iul'. peculatus: nõ tenet'. sed tenet'. l. iul'. ꝺ residuis fiq̃d apud eũ remãsisset de pecũia cõis. Hic dicit' q̃ ille qui crimẽ peculat⁹ cõmittit cui⁹ periculo res nõ fuit. ¶ Quero q̃d si plures peculiarit' cõmiserũt. Rñdeo crimẽ peculat⁹ vt videt' cõmittit' ab eo cui⁹ periculo res nõ fuit. ꝛ sic ab eis qui officiales nõ fuerũt. ꝛ iõ quilibet tenet' insolidũ. vt. l. i. C. de condi. fur. ꝛ. l. si q̃s id qõ. §. fi. s̃. de iurisd. om. iudi. sz si essent officiales qui pecuniã publicã subtraherent ꝛ sic tenerent'. l. iul'. de residuis. vt. s̃. e. l. lege. §. l. iul'. ꝛ tunc omnes tenent' vna pena. vt. l. si multi. s̃. de publi. ꝛ. s̃. de admi. tu. l. tres tutores. dixi. in. l. fi. s̃. ad. l. cor. de sic.

Cameo. Als est. §. labeo. ꝛ ẽ bon⁹. §. No. modos exigẽdi a debitore fiscali. No. q̃ dicit cor⁹ retinẽdo.

¶ Ex hac. l. no. q̃ ille qui accepit pecuniã fisco debitã vt det fisco nõ tenet'. l. iul'. de residuis nisi post annũ. ꝛ ex hoc apparet so. cõtrarij. s̃. e. l. §. eodẽ capite. nã ibi nõ accepit pecuniã vt referret fisco: sz accepit p se fingẽs creditorẽ fisci. ¶ Secũdo no. q̃ debitor põt psonaliter capi p debito fiscali. Circa qõ q̃ro vtr̃ꝑ ꝛ qñ q̃s possit capi. circa qõ dico. fiq̃dem q̃ris an possit capi p priuato. tũc p debito pecunia rio regulariter capi nõ põt. vt. l. nõ ẽ singulis. j. de re. tur. Fallit in casu. l. ait ptor. §. si debitorez. s̃. de his que in frau. cre. p crimine v̄o in ipso actu q̃ criminis

tex. est stng. in. c. si canonici. de hereti. in. vi.

Cum eo. quero vtrum. Vtrũ possit q̃s capi pro debito. vide per moder. insti. de acti. §. finali. p Inno. post do. Anto. ĩ c. ij. de pigno.

q Ipso actu. vide Bal. in. l. generali. C. de decurio. li. ꝛ.

r Capi a iudice. vide Bal. in. l. ꝺsentaneũ. C. quõ ꝛ qñ iudex. vbi dicit q̃ in criminali semp incipi põt a captura. idez põt dici in ciuili ratione suspiciõis: ꝛ ibi etiã dixi post Bar. ꝛ q̃ in criminali possit in cipi a captura. tenet Bal. in. l. ij. C. de his qui latro. ꝛ ibi etiam po

nit de pena ī debite capiē tis.

vbicūq crimē capitale cōmittitur vt crimē qō īgerit penā corporalē pōt ꝙs psonaliter capi a quocūq priuato.vt.C.de rap.vir.l.i.t.l.si quis in seruitute.in fi.ff.de fur.t.l.capite quinto.ff.de adul. dū tū ducaf ad iudicē infra tps statutū.vt.d.l.capite quinto.ff.de adul.ad idē facit.C.de male.t mathe.l.fi. et l.ij.C.de fal.mo. Sī vo qris an possit capi a iudice seu iudicis auctoritate:t p cā criminali indistincte pt capi:t ēt d domo exhi.vt.C.d of.diuer.iu.l.i.t no. j.de re.iur.l.nemo de domo.t qō no.in.l.plericq.ff. de in ius vo. Fallit in muliere.vt.d.l.i.C.de offi.diuer.iu.t auc.ibi posita. Sī vero queris an possit capi p cā pecuniaria.tūc aduerte aut est debitū fiscale:t pōt psonalif capi ita loquif hic.nō tū in carceribus ponif.vt.l.nemo carcerez.C.de exac.tribu.li.x. nisi pfistat in cōtumacia:vt ibi dō. Sī vero p debito priuato.t tūc si aliquo tpe fuerat in iudicio t defistēdo iurī pmisit t nō stetit.dz capi.vt in auc.de exhi.reis.ff.si vero quidā.t.C.quō t qñ iudex.l. cōsentaneū.t ibi no.fz si in iudicio nunq fuit t cautionez nō dedit:tūc iudex nō cogit eū facere capi nisi pri eū citet.vt.d.l.cōsentaneū.t ibi no.pōt tū si vult euz facere capi vt veniat nō vt in carcerē ponat:vt no.ī d.l.plericq.ff.de in ius vocan.dū tū de domo nō extrahat:vt ibi dicif.ponere vero in carceribꝰ nō pōt p debito iudex nisi eū qui ꝺdēnatꝰ est.vt.l.i.C.q̄ bo. ce.pos.a quibꝰ carceribꝰ liberaf cedendo bonis: vt ibi dicif.t iō ē cōsiliū qñ debitorē tuū nō potes facere capi.qz nunq exit de domo q tu facias eū condemnari de cōtemptu mādati.t sic criminalif fisco tenetur [s] poterit etiā capi in domo.qz p criminali capitur vt dictū est. et.d.l.plericq.de in ius vo.t nota.in.d.l.nemo de domo.j.de re.iur.t sic poterit in domo capi.t cū erit in carceribꝰ positꝰ poterit ibi p debito pecuniario in carceribꝰ recōmēdari fm materiaz quā dixi vobis.ff.in.l.ij.in fi.de custo.reo.

¶ Quero iuxta predicta an in causis fiscalibꝰ bonoz cessio admittaf [t]. Istā questionez tangit Ll.C. qui bo.ce.pos.l.i.in.i.q.t ibi dicit.fi quidē fuit cōtumax ī soluēdo:tūc ñ admittitur cessio bonorum.alꝰ sic.vt.d.l.nemo carcerē.C.de exac.tribu.li.x.

¶ Ad.l.iul.ambitus. Rubrica

Ho.ex hac.l.q ī curia romana cessat.l.iul.ambitꝰ.qz hec oīa ptinēt ad papā.t hoc quo ad ipsuz papaz Sed vtinam hoc obseruaref quo ad ipsos qui sunt adherentes pape. Et iō sciatis q decretiste fecerūt multas ꝺstōnes.tamē in tractatu de simo.que ē idē qō ambitꝰ:nullā nouā cōstōnem fecerūt.ratio qz simonia nō punitur vt debet. ¶ Op.q liceat dare pecuniā p habēdo honore.vt.l.hoc iure.ff.de dōa. t.l.i.ff.i.ff.de pollici. Glo.dicit dare palam licet: sed clam t in secreto nō licet vt hic.istud tene mēti. Istō est verū pro honore sine administratiōe [v].qz tūc licz dare pecuniā palā.sed p honore cū administratiōe nullo mō licz dare.ita loquif ti.vt iudi.sine quoquo suffra.per totū. ¶ Querit glo.vtrū liceat precibus petere honorē:vel quid si alius dedit p me me ignorante pecuniā.dic vt in glo. ¶ Ultimo tene menti qō dicif hic q qui cōuicerit aliū restituif in integrū qō est vtile scire ad multa p multis mitriatis q̄ sunt in terra ista vt conuincēdo alios releuenf t admittā tur ad honores si ex ista cā fuerūt mitriati.

Item is qui. ¶ Op.ff.ad.l.iul.de vi pub.l. fi. So.ille qui instituit nouū vectigal etiā si nō exegit tenef hac.l.t cōstōnib⁹ prīcipuz positis.C.no.vecti.l.fi.fz si instituit t exercuit tē etiā tenef.l.iul.vt.l.ꝺria.

¶ Ad.l.iul.ambit⁹. ¶ Ad.l.fauiã de pla. ¶ Ad senatusco.turpill.

Et si quis. Habes hic tres casus in quib⁹.l. iul.ambit⁹.hz locum. ¶ Quero vtrū sit alꝰ casus. Glo.addit quartū casuz.vt.C.e.l. i.dic vt ibi. ¶ Quero que fuit ista.l. iudiciaria. dic glo.quedā.l.que fuit facta ad interpretationē .l. iul. ambit⁹. ¶ Quero.que sit pena huiꝰ.l. Rñdeo due sunt pene.vna ē centū aureoz:de qua loquif hic. alia est pena quadrupli.vt.l.fi.C.ad.l.iul.repe.tamen vna exacta tollif alia:cū vtraq cōpetat ad vindictā vt.l.ptoz.§.i.ff.de iniurijs. ¶ Quero vtrum hoc sit verū indistincte q ingrediēs domū iudicis hac.l.teneaf. Rñdeo non:nisi quis studiose intrauerit vt captet cū eo familiaritatē vt ei faueat.qō tene mēti.

¶ Ad.l.fauiã de plagiarijs. Rubrica.

f Liberum. Videꝺs hic q emptoz et venditoz hois liberi tenē tur hac.l. ¶ Quero ciuitas [x] facit statutū quicūq duxerit talē hominē captū in fortiā cōis habeat tantū a cōi an valeat statutū.videf q nō:qz est otra bonos mozes.t est delictū emere vel vēdere liberū hoiez vt hic.t hoc ē verū nisi ille sit hostis ciuitatis:qz tūc pōt statui preciū capienti.vt.l. nō oēm. in fi.j.de re mili.

Lege fauia. ¶ Quero quō faciūt isti cardinales seu magni domini qui vnū gnanū vel vnū cātorē vl vnū aptū seruitorē sibi inuicē donāt: an incidāt in hāc.l. Rñdeo nō:qz nō donāt eos vt eos sua libertate priuent sed donāt vt ita sint liberi t stent libere apud aliuz sicut libere stant apud donantē.t sic illo volēte t sic cū nō faciāt dolo malo nō tenenf hac.l.vt.ff.de li.ho.exhi.l.iij.§.i.t.§.sequenti.

In Onstatim. Quero in hac.l. quō cognoscaf [y] plagiari⁹ a fure Circa hoc sunt due opi.vna ē glo.in.l.si abducta.C.de fur.que dicit q ille est plagiari⁹ qui hz in cōsuetudine faciēdi hoc.s.seruos alienos subtrahere t sibi habere. Alia est opi.ff.e.l.i.t Azo ī sum. huiꝰ ti.dicūt aut habet animū celandi dño: t tūc dicitur plagiariꝰ.aut nō habet animuz celādi dño:sed tantū sibi vult habere:t tūc nō dī plagiariꝰ sed fur. vt hac.l.t hec opi.cōiter tenetur.

Lege fauia. Qui ergo hoiem libez subtrahit t celat dicif plagiarius.t tpe quo erā hic in studio quidā erāt cōdēnati.l.fauia.de plagiarijs.ex eo q vnū iuuenē subtraxerūt.

¶ Ad senatusco sultū turpilianū. Rubri.

¶ Ad turpilianum. Rubrica.

a Accusatorum. Primo dic accusatores.secūdo illa tria delicta enumerat. tertio prosequif illa tria delicta per ordinē. Secūda ibi calumniari.tertia ibi.calumniatoribꝰ.t ibi vsq ad.§. preuaricatorē ponit de calūniatore abinde vsq ad §.si quis aūt ponit de preuaricatore.tertio in.§.si qs aūt ab accusatiōe ponit de tergiuersatore vsq ad finē.l.Et ista pars que incipit calūniatoribꝰ diuidif ī tres partes. Primo dicit calūniatorē puniri. secundo ponit modū procedēdi.tertio modū t effectū pnū ciādi. Secūda ibi.fz nō vtiq.tertia ibi.nā siquidez in.§.queri pōt. ¶ No.tex.q aliud est calūnia:aliud est temeritas. Circa.l.istā quero vtrū accusatio ex.l. remia.sit publici iudicij vel priuati.glo.que est hic vi deꝺ dicere q publici iudicij. Vy.videf reprehēdere istā glo.dicēs q fz ex publico crimine descēdat tamē est priuata vt.l.iij.§.fi.ff.de preuari.fz certe illa.l.nō

ſ Fisco tenetur. Laute la ad hoc vt qs possit facere capi debitorez suuz qui nunq exiuit ꝺ domo qō fin. no. et vide plene ī fti.ꝺ act.§.fi. t seqf ange. in.l.plericq.ꝺ in ius vocā. t no. Ro. in l.iij.§.pretor ff.de dā.infec. t pau.ꝺ caſ. in.l. cōtumacia.ff.ꝺ re iu di.t ibi hēs.

t Cessio ad mittaf. an in causis fiscali bus admitta tur cessio bonoz.vide bar to.in.l.i.ff. ꝺ cessio. bo. et Bal. in.d.l. i.in.iij.col. C q̄ bo. ce. pos.

¶ Ad.l.iul.ꝺ ambitu. Rubrica.

Eclex. si ne admi nistratiōe.an liceat aliq̄d dare p cōsequēdo hono re.vide nota. in.l.barbari us.ff.de offi. preto.

Accusatoꝛ. quis est modꝰ. Modꝰ ꝓcedẽdi in crimine calũnie qualis sit vide no. per Bart. in. l. athletas. §. calũniatoꝛ. s̃. de infami. Sz an si me falso accusasti possim ne vti remedio de quo in hac. l. sz ẽt l. coꝛ. de falsis accusare. vide Bar. in. l. si quis obꝛepserit. in prin. s̃. de falsis. ¶ Quero an reo ꝺdẽnato possit de accusatoꝛis calũnia inquiri. istã. q. dicit

do. meꝰ non reperit ritactã in ture. tñ dic ꝙ nõ ex ptãte hui⁹. l. ꝛ senatusc̃ sulti quia hic loq̃t absoluto reo vnꝺ dicebat ꝙ bene poterit inquiri cõtra accusatoꝛem eo qꝺ obꝛepserit iudi. ꝛ cõdẽnari. l. cornel. ꝺ fal. iurta dictaz l. si quis obꝛepserit. ꝺ fal. ꝛ ita interꝛogatꝰ respondi ꝛ tũc dicebat se aliud ĩ terminis nõ reperire. in ꝺriuz tamẽ facꝰ glo. ĩ. l. athletas. §. fi. de ifami.

loquitur de calũniatoꝛe: sed loquit̃ in desistẽte. Sz ꝓ Dy. ꝺ glo. videt̃ casus expꝛessus in. l. palã. §. si q̃ calũnia. s̃. de ritu nupt. sz glo. ibi rñdet ꝙ nõ videt̃ dãnari publico iudicio quãtũ ad impediẽdas nuptias: sed q̃tuz ad alia fic. ita ibi dicit glo. quã glo. puto esse verã cũ pena calũnie sit similitudo supplicij ꝛ similitudo pene si nõ esset publicũ iudiciũ: sicuti pꝛimuz nõ esset equalitas pene. ¶ Secũdo q̃ro que ẽ pena calũnie. glo. dicit ꝛ bene similitudo supplicij ĩ his que habẽt penã ordinariã. In his vero que habent penã extraordinariã tũc est ꝓ iudicis motu. vt l. fi. C. de accusa. cũ simi. ¶ Cenio ad secũdã partẽ circa quã q̃ro q̃s ẽ modꝰ ꝫ ꝓcedẽdi. ꝛ cie calũnie. Et hic aduertatis circa hoc hic sunt multe glosselle. sed veritas est ꝙ vnꝰ est modꝰ ꝓcedẽdi ꝓposita accusatione ordiaria. ꝛ iste modus ponit̃ in. ij. glo. huiꝰ. § que incipit: est ergo publica. in fi. ꝛ no. in. l. athletas §. calumniatoꝛ. s̃. de his qui no. infa. ꝛ hoc nõ ẽ dubium. Alius ẽ modus ꝓcedẽdi ꝙ iudex ex suo officio mercẽnario ante sniam latã sup crimine ꝓposito cognoscat de calumnia ꝛ de ipsa ꝓnunciet in ipa snia cũ ꝓnũciat in pꝛincipali. Iste modꝰ ponit̃ in. l. i. C. ꝺ calum. ꝛ iste modꝰ tangit̃ hic in glo. huiꝰ. §. super x̃. icipit. ibi vel absoluto reo. s. detꝛiatiõe. Tertius modꝰ ꝓcedẽdi ẽ ꝙ pꝰ reũ absolutũ iudex iquirat de calũnia ex suo officio nobili ꝛ de calũnia cognoscat. ꝙ hoc sit vez ꝓbaꝝ per hũc tex. hic qui dicit clare ꝛ rotunde nõ calũniando tex. ꝓbaꝝ pꝛõnez[a]: qꝛ cũ istꝺ delictũ cõmittaꝝ cozã iudice merito de hoc ipse poterit inquirere fm regulas quas dedi in. l. ij. §. si publico. C. de adul. Sz circa hoc quero infra q̃tũ tps poterit hoc facere iudex. glo. videt̃ velle dicere icõtinẽti: nõ ex interuallo. ita dicit glo. que incipit incõtinẽti. mihi aũt videt̃ ꙙ debeam⁹ sic dicere. siquidez queris de modo ꝓcedẽdi ꝛ ꝓnunciãdi ex officio iudicis mercẽnario. tũc fateoꝛ ꙙ dicit glo. ꙙ incõtinẽti iudex ꝺz hoc facere cõdẽnare. s. eadẽ die. vt. l. paulus. s̃. de re iudi. Si queris de alijs modis ꝓcedendi. s. ꝓ accusationẽ ordinariã vel ꝓ inquisitionẽ: tunc ego puto ꙙ ista accusatio duret tanto tpe q̃to tpe durabit delictũ pꝛincipale seu accusatio pꝛincipal⁹ sup qua calũnia ẽ cõmissa: cũ ista ad eius similitudinez descendat. vt dictũ est. s̃. ¶ Vlteriꝰ ꝓcedo qualit̃ ꝓbabit̃ calũnia[b]. in hoc sunt opi. nã ꝺdam dicũt ꙙ eoipso ꙙ nõ ꝓbaꝝ est ꝓbata calũnia. ꝛ hoc videt̃ ꝓbari in tex. C. de calũ. l. qui nõ ꝓbasse. imo illa. l. ꝓbat cõtrariũ. sed ꝓbaꝝ in. l. i. C. de aduo. diuer. iu. nec ob. ista. l. que dicit ꙙ ille qui nõ ꝓbat nõ ꝓsumit̃ calũniari. qꝛ hic loquit̃ in casib⁹ ꝛ psonis exceptuatis. ita tenet Jo. cui⁹ opi. glo. seq̃tur hic. ꝛ in. ꝺ. l. q̃ ñ ꝓbasse. Alibi glo. dicit meli⁹ in. l. athletas. §. calũniatoꝛ. s̃. de his q̃ no. infa. vt dicam⁹ sic ĩ casib⁹ exceptuat̃ q̃ hic ĩ gl. ponunt̃ nõ ꝓsumit̃ calũnia ꝺ nõ ꝓbantẽ. alꝫ regulariter cõtra nõ ꝓbantẽ ẽ ꝓsumptio calũnie. sz nõ ẽ ꝓsumptio iuris ꝛ de iure qꝛ admittit̃ ꝓbatio in ꝺriũ. ꝛ hoc est qꝺ dicit hic tex. põt em̃ eẽ ꙙ oñdet erroꝛẽ iustuz. puto aũt ꙙ sit erroꝛ iust⁹ publica fama[c]. vt. l. mũles. §. mulier. s̃. de adul. vel si ei essz dictũ a psonis fidedignis. vt dixi in. l. athelet⁹. s̃. de fal. ꝛ hoc puto vezꝫ nõ ob. qꝺ Ci. no. s̃. de aduo. diuer. iu. l. i. in. ij. q. vbi de hoc tangit. ꝛ iõ iudex antez q̃ cõdemnet de calũnia deberz dare parti terminũ ad faciendũ sup hoc suã defensionem. ¶ Cenio ad tertiã partez. dicit̃ hic ꙙ si iudex ꝓnunciat sup delicto ꙙ lex ꝓnũciat de pena. quero vtrũ ꝺ hoc sit vez simplicit̃. Rñdeo ꝛ aduerte bñ. quedã sunt delicta que habẽt nomẽ a iure ꝛ ex vi nois cõpꝛehendit̃ delictũ vt furtũ: falsuz: calumnia: plagiũ ꝛ filia. ꝛ in istꝭ siquidẽ est a iure imposita pena certa: tunc sufficit iudicẽ ꝓnunciare delictũ eẽ cõmissuz. ꝛ ita loquit̃ hic. nã tũc succedit. l. que ꝓnunciat sup pena. sz si pena ordinaria a. l. nõ esset imposita tũc idẽ ꝛ succederz ꝓ nunciatio. l. sup ea pena que cõiter cõsueuit imponi ꝓ illo delicto. vt no. in silꝫ ĩ. l. quid ergo. §. pena grauioꝛ. s̃. de his qui no. infa. ꝛ in. l. hodie. ĵ. de penis. Quedã vero sunt delicta innoiata[c]: vt si iudex pꝛonunciet te pcussisse ticiũ: vel te incidisse arboꝛes ticij vel te cõbussisse domũ. ista talia sunt magis noia facti q̃ delicti. qm̃ põt eẽ ꙙ tu vulnerasti sine delicto: incidisti sine delicto: cõbussisti domũ sine delicto. vñ sunt magis noia facti q̃ delicti. ꛙ in istis si iudex ꝓnunciat te pcussisse ꛙ si. nõ videt̃ ꝓnũciatũ sup delicto: qꝛ ꝺ de necessitate delictũ nõ icludit. ꛙiõ magis esset absolut⁹ q̃ ꝺdẽnat⁹ nisi iudex adꝺiceret penã ꛙ diceret dolose vel culpabiliꝝ te pcussisse. ꛙ hoc ꝓbat iste tex. ibi dñ dicit: pnunciauit. nõ ꝓbasti pepcit ei. nã nõ ꝓbare põt esse cũ dolo ꛙ sine dolo. ꛙ iõ videt̃ absoluere[f] in dubio. Sed si dicit calũniat⁹ es: tunc cũ calũnia de necessitate cõcludat dolum: tũc in dubio videt̃ cõdẽnare. ita ꝓbat iste no. text⁹. quẽ tex. multũ no. iam em̃ vidi hoc deduci in pꝛactica ꝓpter ignozantiã assessoꝛ cũ esset dubiũ de delicto q̃ pẽa esset imponẽda ꝓnunciauit aliquẽ deliquisse nõ tñ penam imposuit ꛙ sic succedit. l. in pena. qualit̃ aũt debeat illa ꝓnunciatio fieri. s̃. vidistis. ¶ Sed contra predicta videt̃: qꝛ nõ est in ptãte iudicis iudicare imo de necessitate. vt in. l. munez. §. iudicãdi. ĵ. de mu. ꛙ ho. Glo. soluit ꙙ ĩ ptãte iudicis ẽ donec cogatur. vel aliter ꛙ meli⁹ iudex ht̃ in potestate sua absoluere vel ꝺdẽnare. nõ aũt ht̃ in ptãte sua penam statuere qꝛ illa statuit̃ a lege. ¶ Sed otra hoc op. qꝛ ĩ potestate iudicis ẽ penã augere vel minuere. vt. l. q̃d ergo. §. pena grauioꝛ. s̃. de his qui no. infa. Rñdeo ante sniam est in ptãte iudicis penam augere vel minuere: post sniam vero hoc nõ põt. ita debetis intelligere hanc legẽ. ¶ Sz iurta hoc q̃ro q̃d[g] si iudex statuit minoꝛẽ penã ꙙ deberet vtrũ. l. suppleat maioꝛẽ penã. Rñdeo q̃dã ẽ pena que infligit̃ a. l. ipo iure. vt pena infamie ꛙ similiũ. ꛙ in ista nil valet dispositio iudicis nisi cã cognita. vt. s̃. de fur. l. nõ põt. ꛙ ꝺ iniur. l. diuus. quedã est pena que imponit̃ facto ho minis: ꛙ in ista iudex ante sniam põt augere vel minuere: post sniam vero functꝰ est officio suo ꛙ amplius nõ põt se intromittere exigendo maioꝛẽ. vt. l. iudex. s̃. de re iudi. ꛙ qꝺ no. in hac glo. tamẽ in hoc est aduertendũ: qꝛ si causa cognita minueret tũc nõ faceret litẽ suã nec punirez ipse. vt. ꝺ. §. pena grauioꝛ. alꝫ sec⁹. ¶ Sed quero q̃d si iudex apponit in fine sententie istã clausulã: quas ꝺdẽnationes dam⁹ ꛙ pferim⁹ fm formã iuris ꛙ statutoꝛũ. ꛙ si in aliquo eligãd operez. Jac. de belui. disputauit hanc. q. ꛙ ego scripsi in. l. iudex. s̃. de re iudi. ¶ Cenio ad x̃. queri põt per hũc tex. potest determinari illa. q. an sacrũ calũnie ꝑ excusetur ab expensis. ꛙ glo.[i] videt̃ dicere ꙙ sic in auc̃. de iudi. §. oportet. facit qꝺ no. C. de iudi. l. ꝓperandũ. §. finaut̃ reus. ꛙ ibi per doc. ꛙ in auc̃. ge

iure sicut ratione calũnie que cõsistit in facto. ꛙ vide ter. ꛙ ibi glo. et Bar. in auc̃. nouo iure. C. de pe. iudi. qui ma. iu. ꛙ in. l. nõ ignoꝛat. C de fruc. ꛙ lit. expen.

e Publica fama. Fama excusat a calũnia. idẽ dicas qñ quis instigaret̃: vt no. Bal. in. l. athlete. s̃. de falsis. ꛙ Bal. in. l. fi. s̃. de heredi. ínsti. ꛙ 꺼 hoc lati⁹ ꛙ meli⁹ ꝑ Bal. in. 꺼 l. q̃ nõ ꝓbasse. C. de calũniato.

d Quero vtz. viꝺ bar. in. l. ei⁹ q̃ ꝺla tozẽ. in fi. ĵ. 꺼 iur. fis. ꛙ bar. in. l. i. in. fi. C. de pe. iudi. q̃ ꛙc. ¶ Et op po. ꛙ sic not. ꙙ sufficit iudicẽ ꝓnũciare in crimiali ꝺ sup facto: vt hic. idẽ 꺼 cas si agaꝝ 꺼 crimine ciuili ter. l. viro at ꝙ vroze. s̃. solu. ma. ꛙ. l. de curiões. ꛙ ibi Bal. C. de infami. Idem in actꝭ. descẽdente ex contractu. l. em ptoꝛ. in prin. s̃. 꺼 iudi. ꛙ. l. q̃d tñ. ĵ. i. s̃. 꺼 arbi. cũ simi. ꛙ ad istũ tex. vide. ꛙ adde l. si te. Et ibi bar. ꛙ doc. C de ifa. et barto. in. l. iij. C. de senten. et do. gozadi nuz in rub. ff. de iudi.

e Delicta innoiata. Et 꺼 istis delictis noiatis ꛙ innoiatis. viꝺ Bar. in. l. nñ q̃ plura. de pꝛiua. delic.

f Videt̃ absoluere. Nñ videat̃ iudex absoluẽs accusatũ: absoluere etiã accusatoꝛẽ viꝺ no. ꝑ bal. ĩ. l. i. in prin. C. 꺼 calum.

g Quero

quid. Quid de clausula dicim⁹ ꝛ ꝓnunciam⁹ ſm formã iuris ꝛ ſtatuti vide Bar. in l. iudex poſtq⁹. de re iudi.

p ¶ An ſacramẽtũ calũnie. vtrũ ſacramẽtũ calũnie excuſat ab expenſis Adde Bar. in l. qui ſolidũ. §. etiã. de leg. ij. Adde q⁹ quotienſcũq⁹ ex penſe ſunt in ſtipulatiõe deducte nec iuramẽtũ nec alia iuſta cauſa excuſat. glo. eſt reputata ſingu. in l. iiij. § ſi rez. de leg. iij. fz aliã alle gat Bal. in auc. fz hodie nulla. C. de epiſ. ꝛ cle. quã nõ reperio i auc. de exhi. reis. §. qñ. in fi. cãm tollꝫ. Vtrũ autez iſtud iuramẽ tuz calumnie excuſet a calũnia quin poſſit de ca/ſinia agi criminaliter. vide omnino bal. in l. ſi tibi. de libe. cau. ꝛ h adde Bald. in l. nõ ignorat. C. ỏ fruc. ꝛ lit. expẽ. et his que dixi ſ. ad Bar. h adde nota. p Bal. in auc. generaliter. de epiſ. ꝛ cle ri. ꝛ Jac. de bel. in auc. fz nouo iure. ỏ iudic. ſcripſi poſt Jmol. i dicta. l. qui ſolidum.

i ¶ Et glo. vi/detur. vide q babes poſt glo. ꝛ Bart. in l. eum quẽ temere. ſ. de iudi.

k ¶ Quero vtrum. Utz in criminali/bus fiat con demnatio ex penſaruz. ad de Bal. in l. obſeruare. §. proficiſci. de offi. ꝓcon. per Salyce. poſt Ey. in l. iij. C. qui ac/cuſa. p Bal. in l. fiñ. C. de

neraliter. C. de epiſ. ꝛ cleri. ꝛ tangit per Guil. de cu. i l. iij. §. ij. ſ. de iureiur. breuiter veritas eſt iſta. iuramẽ tuz calũnie excuſat a ꝑſumpta calumnia. vt. d. l. iij. § ij. de iureiur. ꝛ ſ. ſi muli. ven. no calũ. cau. eſſe dica. l. ij. §. i. Aut ergo quis vult ꝺdẽnare aliquẽ in expẽſis ꝓp calũniã ꝛ tũc nõ poteſt: qz ꝓp hoc calũnie iuramẽ tũ ille excuſare⁊ vt dixi: niſi ỏ euidẽti calũnia appare ret. Aut vult cõdẽnare in expẽſis ꝓp cõtumaciã ſm formã. l. ſancim⁹. C. de iudi. ꝛ d. l. ꝓperãdũ. §. finaũt re⁹. ꝛ põt qz iuramẽtũ nõ excuſat a ꝓtumacia ſed ſolum a calũnia. Aut q̃s vult cõdẽnare aliquẽ in expẽ ſis ꝓp temeritatẽ. qỏ vide⁊ poſſe fieri. vt. l. eũ quẽ te mere. ſ. de iudi. ꝛ inſti. de pe. te. liti gã. §. i. ꝛ tũc vide tur q⁹ fieri poſſit: qz iuramẽtũ lz excuſat a calumnia nõ tamẽ excuſat a temeritate que eſt ſeparata a calũ nia. caſus ẽ hic. ¶ Juxta h quero quid ſi apparz euidẽs calũnia in parte iudicij ꝛ in parte nõ. vtputa poſt ꝓductos teſtes vel inſtrumẽta a reo actor repe rit manifeſte ſe nõ habere ius. quid fiet. Rñdeo q⁹ dã ſunt caſus in quib⁹ quis põt deſiſtere ꝛ renũcia re qñ vult iuri ſuo vt in ciuilib⁹ ꝛ criminalib⁹ quibuſ dã vt habuiſtis. ſ. de fal. l. athelet⁹. ꝛ i iſtꝫ caſib⁹ pro eo tpe quo fuit in euidẽti calũnia cõdẽnabit⁊ in expẽ ſis ꝓ anteriori nõ. vt. l. ſi quis inficiat⁹. ſ. ỏpoſi. de buit eñ incõtinẽti deſiſtere. vt. l. ſi adulterũ cũ ince ſtu. §. i. ỽ. idẽ pollioni. ſ. de adulteriis. Jn caſib⁹ ve ro in quib⁹ deſiſtere nõ lz vt ſunt fere oẽs accuſatio nes criminales vt videbitis ſtatum in §. accuſationẽ ꝛ per totũ iſtũ titu. tũc nõ iputaſ ſibi q̃re nõ deſiſtit qñ nõ lz ỏſiſtere: ſz oz impetrare abolitionẽ. ꝛ ſiue cõcedere⁊ ſibi ſiue nõ ab expenſis excuſare⁊ ſz ſi ab olitionẽ nõ impetraret tũc eſſet preſumptio calũnie vt. d. l. ſi adulteriũ cũ inceſtu. §. i. ſ. de adul. ſm iſta ergo cõcludit⁊ q⁹ in criminalib⁹ fiet cõdẽnatio expẽ ſaz. ¶ Quero vtrũ �k hoc ſit verũ. cõiter dicit⁊ h q⁹ ſic. vt. l. qui crimẽ. C. qui accu. nõ poſ. Ja. bu. diſpu tauit hanc. q. ꝛ determinauit q⁹ expẽſe non veniunt reficiẽde indicis officio mercẽnario in criminalibus lz poſſint via ordinaria peti per actionẽ in factum. Et mouebaꝭ iſtis rõnib⁹. nõ eſt dubium q⁹ refectio expẽſaz ſuccedit in locũ decime partis litꝭ que olim preſtabaꝭ. vt inſti. de pe. te. liti. §. i. fz põſtatio decime partis nõ habebat locũ in criminalib⁹. ergo nec pre ſtatio expenſaz que ei⁹ loco ſuccedit. Preterea dic ipſe caſus videꝭ in. l. nõ ignorat. C. de fruc. ꝛ liti. ex pen. Et glo. videꝭ hoc tenere in ꝓhemio inſti. ibi: p legitimos tramites calũniantiũ iniquitatẽ expellat in glo. ſup ỽbo tramites. in fi. Quod etiã ꝓſuade/bat tali rõne. ciuilis ꝛ criminalis nõ poſſunt ſimul a gitari. vt. l. interdũ. ſ. de pub. iu. fz ſi de calũnia ꝺdẽ nareꝭ criminaliter ꝛ ꝺdẽnareꝭ in expẽſis ciuiliter ſimꝫ et ſemel: ergo ſimul ꝛ ſemel ꝓcederz iudiciũ ciuile ꝛ cri minale. nõ ob. l. qui crimẽ. C. qui accuſ. nõ poſ. qz ibi fit cõdẽnatio in expẽſis rõne cõtumacie nõ rõne ca/lũnie. ꝛ ita intelligit glo. in l. fi. C. de accu. ita dicebat ipſe. aduertatis cõiter teneꝭ ỽriuz q⁹ expẽſe veniant officio iudicis. ꝛ de hoc videꝭ caſus ſm ſcõaz lec. in l. fiñ. C. ỏ fruc. ꝛ li. expẽ. ꝛ de hoc ꝓ cañ. extra de pe. c. calũniã. qỏ videꝭ tenere Jnno. in. c. cũ oporteat. in fi. mag. gl. extra de accu. q⁹ hoc ſit vez ꝓbo. iudex qui de crimine cognoſcit poterit ex ſuo officio cõdẽ nare crimino ſuz ad reſtituendã rẽ ſeu dãna q̃ alias venirent in actione ciuili. vt. ſ. de fur. l. interdũ. §. qui furem. ꝛ ſ. fini. regun. l. iiij. §. ſi dicaꝭ. ꝛ ỏ va. ꝛ exor. cog. l. medic⁹. ꝛ. C. de cõdi. ob tur. cãm. l. q⁹ euitandi cũ ſi. dicã in. d. l. interduz. §. qui furẽ. ſ. de fur. ꝛ de ꝓ dicta. q. eſt caſus in. l. ſi poſtulauerit. §. fi. ſ. de adult. et ibi tetigi.

Videm⁹ de ꝓcio. ſ. ỏ calũ

Prevaricatorem. niatore. videam⁹ de ſcõo ſcilz de preuaricatore. ¶ Quero vtrũ crimẽ preua ricatiõis ſit crimẽ publicũ. dic vt in. l. iij. in ꝓin. ſ. ỏ preuari. ¶ Secũdo quero qualiter puniaꝭ preuari catoz. Rñdeo extra ordinẽ. vt. l. ij. ſ. ỏ preuari. ¶ Tertio q̃ro qualiter ꝓcedaꝭ ſuper ꝑuaricatione Rñ. tribus modis. primo incidenter p modũ repli/catiõis: vtputa ſi ego accuſo te de crimie de quo es abſolut⁹. ꝛ tu excipis de ſentẽtia abſolutoria: ego re plicabo de ꝑuaricatiõe. vt. d. l. iij. ſ. de ꝑuari. Scõo põt etiã de hoc cognoſci principaliter accuſando. vt dicta. l. iij. ꝛ hic. Tertio põt etiã cognoſci inquirẽdo qỏ apparet qz hoc delictũ cõmittit coram iudice: er go ꝛc. ſm regulas datas in. l. ij. §. ſi publico. ſ. ỏ adl te. ¶ Quero qualiter probeꝭ ꝑuaricatio. Rñ. mo/dus clar⁹ eſſet probare per teſtes qui dicãt accuſa/torẽ colludere cũ reo. verũtamẽ puto q⁹ ſi iudex vide at accuſatorẽ cũ reo vti ꝛ inuicẽ conuerſari: iſtud ſit ſufficiẽs iudiciũ q⁹ iſte ſit preuaricator. probo qz ex accuſatione cõſueuerũt oriri inter accuſatorẽ ꝛ accu ſatũ inimicitie capitales. vt. l. ſi inimicitie. ſ. de his q̃ bus vt indig. ꝛ. l. iij. §. fi. ſ. de adi. lega. Si ergo re⁹ ex hac accuſatiõe nõ indignaꝭ ꝑſumit⁊ colluſio. ſicut vir ꝑſumit⁊ leno qui ex adulterio ſue vxoris nõ indi/gnatur. vt. l. marito lenocinium. cũ ſimi. in principio. ſ. de adul.

Si quis autem l. Hic incipit tractare de tertio .ſcz de tergiuerſatore. Quero vtrũ accuſatio turpil⁊. ſit publica vel priuata. dixi in. l. i. ſ. de publi. iudi. ꝛ que ſit pena turpil⁊. ꝛ eſt. v. li/braz auri. vt. l. iij. in fi. ſ. de ꝑuari. ¶ Dz ad hoc op. q⁹ deſiſtẽti pena imponaꝭ extraordinaria. vt. l. q̃ cri/men. C. qui accu. nõ poſ. Bo. quãdoq⁹ aliquis deſti tit expreſſe ꝛ manifeſte: ꝛ tunc punitur pena turpil⁊. vt hic: ꝛ hoc eſt qỏ dicit tex. in. l. i. in ꝓin. ſ. e. vbi in vniuerſuz deſtitit ꝛc. i. in totũ. Quãdoq⁹ quis nõ ex preſſe deſtitit ſed tacite. ꝛ hoc trib⁹ modis cõtingit. nã q̃q⁹ termin⁹ ſtatuit⁊ abſenti: ꝛ ipſe nõ venit: ꝛ tc̃ punitur pp ꝓtumaciã pena extraordinaria nõ pẽa turpil⁊. vt. l. qui crimẽ. C. qui accu. nõ poſ. Q̃q⁹ ſta/tuitur termin⁹ ꝑſenti ad ꝓſequendũ ꝛ nõ ꝓſequitur ꝛ tũc videtur deſiſtere ꝛ punit⁊ pena turpil⁊. vt. l. ſi ea C. qui ac. nõ poſ. Q̃q⁹ null⁹ termin⁹ ſtatuit⁊ a iudi/ce: fz ipſe accuſator infra temp⁹ ſtatutũ a. l. nõ ꝓſeq tur infra biẽniũ: tũc punit⁊ pena illi⁹ti. C. vt infra cer. tps. q. cri. ter.

Abolitio. De hoc videbitꝭ in. l. abolitio. ꝛ. l. ſe/quẽti. ĵ. eo. ti.

Si plura. Iſte. §. facit ad plures. q. Una eſt ta lis vtrũ de plurib⁹ criminib⁹ q̃s poſ ſit accuſari vno ꝛ eodẽ libello. Jtẽ facit ad aliud. ſi ſtatutũ dicit q⁹ volẽs deſiſtere ſoluat tantũ ꝓ q̃li/bet accuſatione vtrũ intelligaꝭ quelibet accuſatio p ſe ꝓ quolibet delicto. vel vna accuſatio intelligatur id ẽ vn⁹ libellus licz in eo plura ꝺtineanꝭ delicta. de his duab⁹ dixi in. l. libelloz. §. pe. ſ. de accu. Jtẽ facꝭ vtrũ exbannit⁹ plurib⁹ exbãnimẽtis debeat pluries

l ¶ Si q̃s aũt Jo. de pẽa accuſatoris de ſiſtẽſ. ꝛ vi de ꝓ bart. i. l. iij. ſ. de ꝑua/rica. ꝛ ĵ. ea. l. §. ſuſpecti. et qỏ ibi dixi. et ĵ. eo. l. q̃ſitũ. ꝛ d. l. q̃ crimen.

m Accusationē. No. q. Qui destitit ab accusatiõe inualida an incidat in turpil. Et quid si aliqs destitit ab accusatiõe inepta. tenz Ange. hic q nõ incurrat in turpil. in quo dicit ita iudicatũ fuisse perusij. vide bal. in. l. i. §. hec ẏba. s. qõ qsq; iur.

n Quero si pone. Si pone phibite accusare accusant: an accusatõ sit ipso iure nulla sine alia oppositione. et dicit q nõ. Ange. tñ hic videt dicere q quotiens accusatõ esset inepta: tunc talis ineptitudo redderet iudicium retro nullum l. si patronus libertũ. de iureiur. et dixi i l. elegant. §. si quis post. de cõdi. inde. q accusatio ab initio absq; exceptionis obiectõne sit ipso iure nulla. Et de hoc no. per gl. et doc. i. l. libellor. §. qõ si libelli. s. de accusa.

o Iste ei sũt vide bal. alit loquẽtẽ in rubri. C. qui accus. in. iij. col. eo. ti. et bar. in d. §. pscriptões. et in. l. absentẽ. de penis. et ro. i. l. i. §. occisor. s. ad fill. et Baldꝰ. in. l. si eñ. in prin. s. si qs cau.

p An sindicus. an sindicus teneatur denunciare maleficiuz ex quo etiã nulla pena ipõitur: et dic q sic. dicit tamẽ Bal. i. l. ij. C. vt ne. priuat. q sindic nõ tenet denunciare vbi nõ est maleficiũ: qa frustra denũciaret qñ iudex procedere nõ põt per illuz tex. et hic adde Bar. in. l. si quis in graui. §. marit. s ad fill. et ibi late p Ro. et cũ Bar to. cõcordat Baly. in. l. ea quidẽ. C. de accu. et Bar. in. l. diu. ad fi. s. õ custo. reo. Ir contrarium facit qõ no. Bal. post glo. in. l. decuriones. C. de infami. et adde. l. si seru. et ibi Bar. C. de his qui ad eccle. ꝛfugi. et iõ facit an sindicus teneat denunciare maleficiũ casu cõmissuz. i quo Bal. in. l. data opera. C. qui accusa. in ẋ. quero vtrũ. dicit q sic. qz illõ est maleficiuz preter legẽ. secus dicit in maleficio cõmisso ad fui defensionem: qz id fit lege pmittente. et limita vt per Ange. in. d. l. ij. C. vt ne. priua.

q Item facit. Reus nõ põt rñdere: dico me nõ esse culpabilem. et idez consuluit Bar. et Fran. tigri in cõsilio qõ incipit: super eo qõ queritur vtrũ potestas ꝛc. nec allegauit ipe istã. l. et vide Bal. in. l. i. C. de lit. cõtest. vbi idez. sec. in iudice: naz iudex sufficit q pronuncie et quẽ eẽ culpabilez iz nõ odemner. vt dicit Bal. in l. si quis non dicam rapere. in. iiij. col. C. de epis. et cle. et cũ Barto. tradit simpliciter Ro. in l. i. §. si qs simplicit. de verbo. obliga.

r Suspecti Adde quod not. bal. in. l. ij. s. de pena iudi. qui ma. iudi.

s Incidit in turpil. Et de ista pena senatuscõsulti turpil. vide oino Jo. an. i addi. spe. in ti. de accusa. §. quinto inquiritur. et tanduz ẽ vbi multoz opi. referunt. et aliq sunt casus et pone que ibi incidũt vt in l. mulier. j. e. et in. l. i senat. §. eos. et in. l. eos. §. diuus et in. l. quereba. et in. l. ti priuatis. j. e. et dicit in. l. i.

Suspecti.

r Suspecti accusatio tñ dz a presidere examinari et desistẽs ab ea vl ab accusatione turpil. in hoc senatuscõsultũ nõ incidit h. d. Aduertatis ẏtra hanc. l. op. q de suspecto tutore possit cognosci a quolibet delegato. vt. l. cognitio. in prin. s. de offi. ei cui mã. ẽ iurisd. et. l. i. §. qui autẽ. s. de suspe. tu. Glo. dicũt post multa ẏba in. ll. ẏtrarijs. s. q preses solus pnunciat et null alius excepto legato a pcõsule et ptore. et sic illud qõ hic dicitur pses puincie ponat large vt oprehendat etiã istos legatos pcõsul et pretoris. Ja. baldu. dicebat aliter. qdã ẽ remotio que fit a iure eoipso q qs postulat suspect. et de hoc põt cognoscere quilibz õle gatus: vt. l. cognitio. in prin. s. de offi. ei cui mã. ẽ iurisd. Quedã est remotio que fit p diffinitiuã sniam: et illã põt facere solus preses vt hic. Istã opi. Ja. baldu. Di. tenuit semel cũ legeret p Fran. accur. d. l. cognitio. do. Fran. in sequẽti die legit ti. de iurisd. omn. iudi. vbi reuoluit eandẽ materiã meri et mixti imperij. et tenuit glo. sui patris. tũc quidã scholaris recessit de scholis et iuit ad do. Di. et do. Di. icõtinẽti misit per scholas q volebat disputare illã. q. et tenere opi. Ja. bal. et reprobare opi. glo. et istã dissentionez audiui orẽten a dño Ci. et refert ipse in. l. fi. C. de suspec. tu. in lec. superuenit postea Mar. syll. qui tetigit veritatẽ huius. q. nõ tñ pfecit vsqueq; veritas ẽ. Clos debetis scire q accusatõ suspecti fit ad duplicem finẽ. qñq; ad remouendũ tutorẽ. qñq; fit ad puniendũ. accusatio que fit ad remouendũ bñ põt dimãdari quo ad cognitionẽ. ita loquit. l. cognitio. in prin. s. de offi. ei cui mã. ẽ iurisd. Remotio aũt est duplex vt dicebat Ja. baldu. vna que fit a. l. eoipso q postulat suspect: vt. l. q si forte. §. i. s. de solu. et C. õ suspec. tu. l. cũ quẽ. et istã remotionez posset bñ iudex delegat declarare. qz. l. ipa facit. Alia ẽ remotio q fit p sniam et illa nõ põt fieri a delegato nisi fit delegat pcõsulis vel ptoris. vt. d. l. i. §. qui aũt. s. de suspe. tu. Quñq; fit accusatio suspeti tutoris ad puniẽduz. et de ista accusatione solus põses puincie cognoscit. casus est hic: nec de hac põt cognoscere legatus ptoris vel pcõsulis. Quñq; etiã ipse ptor de hac nõ cognoscit sed ad pfectuz vel pfidem remittit: vt. l. i. i. fi. cũ. l. seq. s. de suspe. tu. et. l. i. §. solent. s. de of. pfec. vr. Et q iste. §. debeat sic intelligi apparet ex materia in qua iste. §. est situat. s. in accusationib crimiibus ad vindictã publicã: et ista est veritas. Cõtrari pcedo dr h qui desistit a crimine suspecti nõ incidit in turpil. Cõtra. crimẽ suspecti ẽ publicũ iudicium. vt. l. ij. §. ꝛsequẽs. s. de suspe. tu. ergo desistẽs incidit in turpil. So. nego prima qz nõ ẽ publicũ iudiciũ et ideo nõ punitur senatuscõsul. turpil. iz alis extra ordinẽ. vt. l. et in priuat. et. l. si quis repetẽ. §. i. s. e. de collu. detegen. q qñ causa ẽ allegata ante litẽ cõtestatã nisi actio sit famosa auctoritate rei. qõ licitũ est desistere. Itẽ in cã criminali licet desistẽ per gratiã intelligas. vel sic intelligit. j. e. in. l. mulier. Ci te vero nõ cõtestata nõ iz desistere nisi auctoritate iudicis et cõsensu rei nisi p talẽ accusatorẽ reus sit infamatus et positus ad tormenta. sic intelligit. l. ij. C. de aboli. Et adde nota. per Bar. in. l. quesituz. j. eo. et vide in materia nota. per Barto. in. l. transigẽ. in. ij. col. C. de transactio.

t Incidit. et instigantes. Nã solũ falsus accusator iz etiã oẽs subin prin. p hoc facit optime. extra de pur. ca. c. fi.

mittentes t instigantes tenenť hac pena: t ipsi etiã mãdãtes questionẽ psequi accusatore nõ psequẽte. t vide Bar. p illũ tex. in. l. in senatus. §. an ad eos. j. eo. t glo. in. l. ob hec vba. s. de infami.

¶ Vltimo no. Portatores litteraꝝ cõtinẽtiũ pdimẽta t tradiores tc. t quid de illq cõmittũt eis litteras t eos nubũt. vide in. l. i. ts. ad Iul. maiest. Idẽ dic bal. in portante literas sciẽtes fm esi in. l. i. §. ne aũt. C. ꝺ cadu. tol.

titu. Et q nõ sit publicũ iudiciũ: dic vt dixi in. l. i. s. de pub. indi. t in. l. dãni. s. de dã. infec. Dicit hic q desistit ab accusatiõe simplicit nõ incidit in turpil. Cõtra. s. e. l. §. i. vbi desistens ab accusatiõe simpliciter incidit in turpil. ¶ Huic timore quidã variãt lec. huic. l. t fatent ꝺriuz. s. q incidũt in turpil. t qꝺ hic dicit ꝺ desertorẽ tc. intelligũt desertorẽ militie. Hec opi. ẽ falsa q: turpi. ẽ crimẽ priuatũ. vt. l. iij. i fi. s. de puari. ideo desistens a turpil. in turpi. nõ icidit vt hic. t. j. e. l. in priuatis. ¶ Quero hic dicit q accusat hoc senatusco. nõ est accusator. quid ẽ hoc dictũ. Glo. dicit nõ est accusator vt desistẽs incidat in turpil. sed bñ est accusator alꝫ. Sz possem' forte dicere aliter. qui accusat hoc senatusco. nõ est accusator sz magis delator ꝺferens in fiscũ cãm ciuilẽ t pecuniariã. hoc videť pbari in. l. i. j. de iure fis.

Incidit. Hic est notabil' text'. vides ergo q tres puniunť. s. mãdãs: t ille p quem factus est mandatũ: t mãdatarius. t etiã puniuntur isti instigatores t submittẽtes. ¶ Op. gl. de. l. athe letus seruus. s. de fal. So. vt ibi. ¶ Itẽ op. de. l. ob hoc. s. de his qui no. infa. So. vt ibi. ¶ Itẽ opp. exẽ glo. de. l. aut qui aliter. §. pe. s. qꝺ vi aut clã. vbi iste p quẽ quis mandauit nõ teneť. So. hic loquit in delictis grauib': ibi in leuib'. t dicã de hoc plen' in. l. nõ soluz. §. si mandatũ. s. de iniur. ¶ Istis cõtrarijs expeditis ex hac. l. nota t tene mẽti q crimie turpil. t calũnie teneť nõ solũ falsus accusator sz omẽs isti submittẽtes t instigantes[t]. Secũdo nota q instigãtes t mãdantes possunt psequi accusationẽ etiã pricipali accusatore desistente. qꝺ ẽ notandũ qꝺ apparet ex eo q instigator vel mandãs incidit in turpil. si nõ pbat t nõ psequitur vt hic. Dices tu iste text' hoc nõ dicit: imo incidit in crimẽ calũnie vel turpil. pp calũniã vel desistẽtiaz ipsius veri accusatoris. vt dicit hic tex. nisi suborn at' accusator pbauerit. Sz certe hoc nõ obstãte dico q põt psequi. casus ẽ i. l. in senatus. in pun. j. e. qꝺ tene mẽti. ¶ Vltimo nota[v] q illud qꝺ dicit ꝺ isto nuncio p quẽ mãdatũ tale est factũ. nota cõtra nũcios per quos fiũt isti tractatus maleficioꝝ vt puniant. t sic est casus per gl. que dicit. nota. argu. cõtra psenetas. vt. l. sciente. s. de parrici.[r]

Reus. Nota q p appellationẽ extinguit pnũciatũ. ¶ Op. gl. q nõ extinguať sed suspendať vt. l. furti. §. i. de his qui no. infa. t de tẽ. ap. l. finali. §. illud. Glo. dicit illud est vez fictione iuris. Alibi tenet glo. cõtrariuz. s. q vere nõ extinguatur sed suspendať ɣ. vt. l. tale pactum. §. qui puocauit. s de pact. pro quo facit. l. qñ multa facinora. C. ad. l. iul. de vi. t. l. precipim'. ante mediũ. l. C. de ap. veritas est q in totũ extinguit. vt pbať hoc. §. qꝺ apparet qz secuta ꝺdẽnatoria sniа oritur actio ex sniа cõfirmãte nõ ex prima. vt no. C. de ap. l. eos. in princ. et q in totũ extinguať tenet glo. hic t in dicta. l. furti. t. l. i. s. de re iudi. ¶ Vltimo vides hic casuz q accusator debet psequi appellationẽ. pro hoc cõsului semel in curia ducat'. aliquis cõdẽnat' appellauit

delic. defunc. t facit no. qꝺ quã posuit bal. ĩ. l. i. als. ij. de exe. rei iudi. t vide bal. ĩ rub. C. de ap. t Imol. t seqces in. l. i. j. de ap. Quid aũt ĩ appellatiõe ab iterlocutoria. vide bar. ĩ. l. furti. §. i. ĩ fi. s. de ifami. qꝺ ĩ restitu. vide ĩ. l. illꝺ sciendũ. j. ꝺ appel. t viꝺ q hẽs ĩ. l. eos. ꝺ re iudi.

3 ¶ Determinaui. si accusat' t ꝺdẽnat' ad pena fisco applicandã appellet t sniа ferať absolutoria nõ citato pcuratoť fisci valeat. qꝺ tene mẽti a Quero vtz vtrũ iudex a cui' sniа appellať dẽat citari t quꝺ. vide qꝺ dixi in l. de vnoquo q. s. de re iudi. t adꝺ bal. in. l. edicta. in xv. col. ꝺ edẽ. t ĩ. l. sancim' in. xij. col. al's xiij. q. C. ꝺ iudi. t adde qꝺ saly. ĩ. l. si qs ĩ fami. C. si re' vl' accu. moz. dixit q si iudex p moduz inqsitiõis pcessit ĩ cã appellatõis ũ ẽ citãd'. l. eos. §. sup his. C. de ap. t p alias rões qs ibi vide p eũ t in materia vide omino bal. in rub. C de iudi. ad fi. t ĩ. l. p hãc. in vi. col. C. ꝺ tẽpo. appel. t Inno. in. c. olim. ĩ fi. de accusa.

Qui desistit. nõ admittit. an aũt si qs ptestať se accusaturꝝ postea desistit a tali pte statõe. an amplius audiať tex. ẽ not. qꝺ no. in. l. miles §. si socer. et ibi Bar. s. ꝺ adul.

T in priuatis. in calũniã põt puniri crimialiter. vide Bal. in. l. si tibi. C. de libe. cau. t vide qꝺ habeť in. l. stellionat'. s. eo.

Desituz. fuerũt opi. Desistẽs ante lit. ꝺtesta. nõ incidit ĩ turpil.

q Vi desistit. Lex ista habet duas lec. t vna est bona: et alia melioz. ¶ Mo. ex vna lec. q qui ꝺsistit ab accusatiõe ciuili nõ admittitur[b] ad accusandum criminaliter super eodez facto. quod tene perpetuo menti.

e T in priuatis[c]. Quero qꝺ vult dicere t ĩ priuat' t extraoz. crimiibus. Glo. ponit plures expositiones. tene prima vt priuata dicanť noiata. extra ordinaria dicanť innoiata.

m Mulier. ¶ Op. de. l. si femine. C. e. Plures solutiões dantur ĩ glo. tu potes tenere de duab' vnaz. vel q mulier hic desistit pactoꝝ in ꝺno desistit penitentia. Vel aliter hic loquit in crimine falsi ĩ quo sz desistere. vt. l. athelet' fu'. s. de fal. t ibi no. t vtraq solu. est bona.

Post abolitionẽ. ¶ Op. j. e. l. si qs repetẽ So.[b] loquit in abolitiõe priuata. sec' in publica.

Q Uesitum. ¶ Op. t videtur q desistẽs ante lit' cõtes. teneať crimie turpil. vt. j. e. l. in senat'. §. qui post. Hui' ꝺni timore fuerũt opi.[ɒ] inter Jo. t Azo. ex vna parte. t Hug. ex alia pte. dicit Jo. q desistens ante litẽ ꝺte. incidit in turpil. i. in sniam turpil. vt. ꝺ. l. in senat'. §. q post. Hug. dicit cõtra. p hoc alle. l. istã. Sz Johan. ad istã. l. rñdet q nõ teneť ꝝbis sz sniа. Itez facit p Hug. qz ante litẽ ꝺtesta. nõ ꝺf quis agere: sz agere velle. vt. l. ampli' nõ peti. s. rem ra. ha. Ad hoc põt rñderi q hoc vez est in ciuili: sec' in criminali. Itez p Hug. facit. l. miles. §. socer. s. de adul. sz ibi libellum nõ dedit. Itẽ facit p Hug. s. de in ius vo. l. libert'. t. l. quis. sed ibi tex. loquit in casib' in quibus sz desistere. Itẽ facit p Hug. l. sine metu. C. de adul. sed ibi loquit in ps onis que possunt desistere. vt. l. in senat'. §. eos. j. eo. Quid dicem'. Glo. cõiter tenent opi. Jo. p. ꝺ. l. miles. §. socer. s. de adul. t. l. i. C. ad turpil. t Di. etiã. sed Ci. in. ꝺ. l. i. C. e. dicit q post datuz libellũ t post datũ fideiussoreꝝ de psequẽda lite in ca b' qꝺ b dixit glo. q ĩ cã ciuili tract' ĩ iudicio p calũniã põt puniri crimialiter. vide Bal. in. l. si tibi. C. de libe. cau. t vide qꝺ habeť in. l. stellionat'. s. eo.

Desituz. fuerũt opi. Desistẽs ante lit. ꝺtesta. nõ incidit ĩ turpil.

ꝛ vide in materia que dixi in.l.i.§.suspecti.ad fi.ff.eo.post Bar.ꝛ late Ci.ꝛ doc.in.l.i.C.eod.p Jo.an.in addi.spe.in ti.de accusa.in.iij.pte.§. quinto tractandū.in x.i.ꝛ vide que no.Bar.i.l.si marit⁹.§.si negauerit.ff.de adulte.in x.iij.ꝛ Bal.in.l.i.C.vt intra cer.tēp⁹.ꝛ per doc.in.c. lz.de accusa.plene p Bal.in.l.accusationib⁹.in vlti.col.C.qui accusa. ꝛ Ang.in rubr.C.ō i ius vocā.ꝛ Bal. in.l.i.in.xvij. col.C.qui accusa. qui dic̄ ꝙ accusator post li.cōtes. pōt cogi per iudicē psistere in accusatiōe nec ali⁹ quo mō pōt desistere nisi obtēta absolutiōe:sed añ ꝙ re⁹ respondeat bñ pōt desistere.

¶ Sic dicēduz. No. ꝙ differētia ē inter desistētez penit⁹ ab accusatione et differentem pcessum ita ꝙ labaꝯ istātia:ꝛ eū qui ē ꝓtumax infra tps instantie differēdo pcessuz. vt no. declarat bal. in.l.q̄ crimē. in.ij.col.C.q̄ accusa.

AB accusatiōe.§ nunciatores euidēti calūnia. No. de pena denunciatoris desistentis.ꝛ vid Bar.in.l. diuus.la.ij. de custo.reo.ff. Et q̄d de sindico vide.j.ꝛ facit q̄ no. Bar. in.l.in senat⁹.§. an ad eos.j. eo. ff ¶ Sz canoniste hñt.que dicanꝯ crimina notoria ꝛ an sup istis crimnib⁹ valeant pbatōnes facte ordinario tramite omisso.

cidit in turpil'.vt ibi.sec⁹ ante lit.ꝓtesta.quā opi.refert glo.in.l.i.C.vt intra cer.tēp.q.cri.ter. ¶ Vbi aūt videf sic dicendū e,quidā sunt casus in quib⁹ lz desistere ex qualitate psone accusatoris.vt.ff.e.l.i.§.accusatores.in fi.ꝛ j.e.l.in senat⁹.§.eos. ¶ Quidā etiam sunt casus in quib⁹ licz desistere ex qualitate delicti vt.l.athelet⁹ fuus.ff.de fal. Et de istis nō est querēdū an incidāt in turpil'.ꝛ hoc mō pōt intelligi hic. ¶ Quidā sunt casus in quib⁹ nō lz desistere.ꝛ tūc est aduertendū de tpe.quoddā ē tps post lit.cōtesta.et tunc nullo modo lz desistere.vt.j.e.l.in senat⁹.§.qui post.ꝛ hoc fm oēs. ¶ Quoddā ē temp⁹ añ lit̄ ꝓtesta. post datū libellū:ꝛ post datū fideiussorē de ꝓsequēda lite:ꝛ tūc etiaz nō lz desistere.vt.l.i.C.ad turpil'.ꝛ qō no.in.l.i.C.vt intra cer.temp.q.cri.ter. ¶ Quoddā est tps añ datū illū fideiussorē post ꝓductā tñ accusationē. Et h ē aduertēdū aut re⁹ est iā citat⁹ vel nō vt reo citato nullo modo liceat desistere:vt in auc.q̄ semel.C.quō ꝛ qñ tu.cōiuncta.l.absentē.j.de penis. ante citationē vero rei liceat desistere fm ꝙ in ciuilibus licet. ¶ Quoddā est tps ante accusationē ꝓpositam:tñ postq̄ qui minat⁹ est se accusaturū: lz de h⁹ dederit libellu⁹ psidi vel principi.ſ.ꝙ volebat accusare:nō ꝙ accusabat:ꝛ tūc indistincte lz desistere.vt ff.de adul.l.miles.§.socer.ꝛ hic.

Destitit.i.expresse

A Baccusatione. deposuit p actū accusationi ōriuz:vt.l.quesitū.ff.de adul.ꝛ.j. pri.§.potes etiā pon ere exēplū. Bar.

scilz tacite. Circa hūc

Destitisse videtur. §.dic vt dixi.ff.e.l.i.§.si quis autem.

¶ No.§.ē p sindicis comita

Nunciatores. tu. ¶ Quero exemplu huius l. Glo.ponit in curiosis ꝛ in alijs officialib⁹ qui sine inscriptione hñt denūciare.vt.l.ea quidē. C.ō accu. ꝛ.C.de curiosis.l.i. ¶ Sec ūdo circa.l.nostrā quero qz hic ē duplex littera.quidā hñt assistere.quidā hñt abstinere que littera est verior. Rñdeo ꝛ p hmōi declaratione p̄mitto vobis ꝙ isti sindici ꝛ ceteri officiales qui denunciant ex necessitate officij nō tenenꝯ nisi de euidēti calūnia f.vt.l.tutorē.ff.de his qui.vt indig.ꝛ.l.post legatū.§.aduocatos.e.ti. ¶ Hoc p̄misso siquidē habes assistere tex.stat ꝓpzie qz debēt ꝓbare crimina que intēdūt alꝫ punirenꝯ de euidenti calūnia. Si habetis abstinere similiter pcedit:qz p̄t abstinere nec punieꝯ de p̄sumpta calūnia:sed puniretur de euidenti calumnia. ¶ Quero qualiter puenieꝯ isti sindici:punienꝯ ne crimine turpil'. Glo. vī velle ꝙ sic, sed veritas ē ꝙ nō puniunꝯ turpil'. lz puniunꝯ extra ordinē.vt.l.diuus.§.fi.ff.de custo.reo ¶ Dicit̄ hic notoriis: quero que dicunt notoria crimina. Tractatū de notoriis criminib⁹ nō habemus in iure nostro:sed canoniste habēt ꝫ tractatū longū: ꝛ Spe.ponit in ti.de noto.cri.ꝛ est mod⁹ ꝓcedēdi p se de notorio crimine.qō dic vt in.d.ti.de noto.cri.ꝛ C.i.C.de accu.l.ea quidē.tangit aliqualit̄.tū q̄tū ad ꝓpositū nostrū fm doc.nostros notoriū dicit ꝓpzie illud qō hz cām ꝓmanētē.illō vero qō habz cām mētaneā dicit magis manifestū q̄ notoriuz.vt.l.ciues.ꝛ ibi no.C.de appel.hoc ꝓbat tex.in auc.qui semel.C.quō ꝛ qñ iu.vbi ꝓponere edicta pōt facere a liquid transiri in notoriū:qz hz cām ꝓmanētē.lz vox

dixi in.l.iij.§.si publico.ff.de adul.ꝛ ad Bar.hic vide oīno Jnno.in c.statuim⁹.de offi.deleg.ꝛ plene in.c.fi.de coha.cleri.ꝛ mulie.ꝛ dicit Jo.an.ꝛ ibi do.anto.in.c.cū spe ciali.§.i.de app.ꝙ delictū dicit notoriū si quis de delicto cōuictus est p testes ō quos nihil opposuit vel p sniam a qua nō appellauit:vel si fuit ꝓfessus ꝛ ꝓfessionē nō impugnat.

preconia paucis innotescit qz hz cām momētaneaz pzo hoc facit ꝙ no.ff.qui satis.cog.l.si vero.§.qui p rei. Hz canoniste dicūt aliter. ¶ Hz circa hoc insta tur.si crimina notoria sunt denūciata ad q̄d dz assistere nūciator. Rñdeo potes intelligere notoriū ꝓpzie.i.valde manifestū:ꝛ tūc hz necesse assistē vt ꝓbet eē notoriū. Item pōt intelligi notoriū vt dicaꝯ notoriū ipsa denunciatio:que inducit crimē in notoriū ꝛ tūc dz assistere vt pzobet crimen.ꝛ iste due expositiones tangunt hic in glo.i.ꝛ in glo.super verbo assistere.

¶ Qp.ꝙ teneaꝯ crimine iniuria

Calumnie. rum nō de calūnia.vt.l. lex cornelia.§.si quis li.ff.de iniur.ꝛ.l.qō senat⁹.e.ti. Glo. faꝯ teꝯ ꝙ puniꝯ crimine iniuriaꝫ nō crimīe calūnie.lz hz hoc nō faceret ad hūc ti.ideo glo.dicit intātuz facit ad hūc ti.q.d.ille qui in illa accusatione calūniaꝯ crimine calūnie puniꝯ:ꝛ sic apparet ꝙ illō ē crimē publicū. Hz certe ego dixi in.l.i.ff.de pu.iu.ꝙ crimē de quo loquiꝯ.l.ꝙ senat⁹.nō est publicū iudiciū eo mō quo appellāꝯ publica iudicia in.l.i.ff.de publi. iu. lz tñ hec lex nō ꝓbat ꝙ in.l.ꝙ senat⁹.illud crimē sit publicū qz ēt q̄ calūniaꝯ in priuato crimine puniꝯ de calūnia.vt no.in.l.i.§.i.ff.e.ti.

Vos habuistis

I Jquis repetere. i.l. libelloꝫ.§.fi. ff.de accu.ꝛ videbitis statī.j.e.i.l.aut priuatim.§.fi.qz post abolitionē impetratā licet repetere reum infra.xxx.dies.modo queriꝯ vtrū tpe quo repetiꝯ possint obijci exceptiōes que āte obijci nō poterāt. Rñdeꝯ hic in tex.cōtra hunc tex. habuistis casuz.ff.de accu.l.hos accusare.§.hoc beneficio.fol. vt ibi dixi.hic nō repeto.

Vides ꝙ in priuatis crimi

Si stellionatus. bus nō hz locū senatusconsul.turpil'.lz puniꝯ officio iudicis extra ordinē.vt hic ꝛ in.l.ꝛ i priuatis.ff.e.ꝛ.l.i.§.suspecti.ff.e. ¶ Queritglo.aliqs egit ō me ciuili actiōe calūniose an possit quenire actione iniuriaꝫ.videf ꝙ nō.qz in ciuili iuraꝯ de calūnia.per hoc tolliꝯ actio iniuriaꝫ quaꝯcōpetit p calūnia.vt insti.de pe.te.li.§.i. ¶ In ōriū videf qz etiā in criminali iuraꝯ de calūnia.vt.C.ō iura. calū.l.i.sed in criminali qs pōt de calūnia accusari. ergo etiā in ciuili. Rñ⁰.ꝙ actiōe iniuriaꝫ pōt cōueniri.casus est in.l.apud labeonē.§.si quis nō debito rem.ff.de iniur.ꝛ.l.si creditor.ꝛ.l.si iniurie.ff.ō iniur. nō ob.qō dicit de iuramento calūnie:qz fateor ꝙ excusat a calūnia p̄sumpta nō ab euidenti.vt dixi.ff.e. l.i.§.queri potest.

Hic iuriscō.incipit tractare

A Bolitio. secūdā partē rubrice.s.de abolitionib⁹. ¶ No.id qō dicit tex.ꝙ est nota.ꝙ triplex est abolitio.s.publica:legalis:ꝛ priuata

A Ut priuatim. Triginta dies. ¶ Quero an p abolitionē publicā receda totaliter a prima instantia. Glo.hic videf dicere ꝙ nō:qz ista repetitio que fit redeūdo ad primā istantiam:nec eīm totaliter prima accusatio perimiꝯ.vide glo.que incipit:licentia:ibi:ꝛ nota ꝛc. C.i.in.l.i.C.de aboli.dicit ꝙ ista glo.ē falsa p.l.libelloꝫ.ff.ꝙ si libelli.ff.de accu.dicit eīm ꝙ abolitio nil aliud ē q̄ nomē rei aboleri inter reos ꝛ eū a iudicij instantia absoluē

Adde & vide.c.his que.de maio.& obe.&.c.fm cõstõnem.de ẏbo. sig. in.vi.p Sali.in.l.singuli.C.de accu.dicit tñ Bal.q istud fallit nisi essz notari9 officialis quo casu crederet sibi de delicto fm eũ in rubri.C.õ tuz fm Bal.in.l.i.C.quo.appel.de quo vide p Jo.an.in rub. de istru. edi.in.iij.col.

k An ad eos.scõ q̃ro: an ille ad cuius instigationem iudex inquirit teneatur pena turpil.& vide glo.in.l.ob ẖ verba.s.de ĩ fami.

l Eos.& tñc incidũt. Nec solutio nõ sapit cuz dicta distinctio loquat in obligatione.fz imo videt poti9 diccendũ p hũc .q. qui non põt accusare desistẽdo nõ incidit in turpil.fateor hoc fz in cõtũ dicq̃ marit9 nõ põt accusare id vez puto si cõsideret vt marit9 alis ñ ar.l. ad inge. .s. quãuis .s. de iure patro. vnde ad proposituz quãdo marit9 accusat vxorez de adulterio aut accusat iure mariti et tunc qz considerat vt marituſ puto verum q̃ sicut nõ potest accusare sic desistendo non incidit in turpilia.& sic loquit.l. is cuius.s. finali. s.eo.& patur hoc quia si diceremus q̃ non teneatur de calumnia: vt dicit glo. magna in principio.l.iure mariti.s.eo.cum priuilegium dicatur cõtra ius cõmune.l.i.ad municip. Item hoc videtur probari in dicta.l.iure mariti.C.eo.ibi dum dicit:si non elapsi sunt.lx.dies &c. vbi includit clare solum q̃ quando infra.lx.dies accusat releuatur a calumnia: secus si post. Aut accusat iure extranei post .lx.dies & tenetur de calumnia cum extraneus teneatur.nec obstat iste.s. quia cum accusat iure extranei non cõsideratur vt maritus:sz vt extraneus.igit̃ &c.ar.s. de adop.l.qui duos.

& hoc videt̃ pbari.j.e.l.interueniẽte.circa fi.p hoc ẽt diffinitio abolitiõis quã ponit glo.C.de aboli.in rubri.tñ hoc nõ obstãte puto glo.vez dicere.nã rei nomẽ abolet̃ p publicã abolitionẽ & p legalẽ cũ licẽtia redeũdi ad accusationẽ infra.xxx.dies:& sic cũ licentia repetendi.nõ est ergo abolitio simplex sz cõditõnata:merito ad eandẽ instãtiã poterit redire.hoc prõbat hic tex.& glo.dixi ẽt in.l.libelloz.in fi.s.de accu.

Querebatur. b Ñ quis accusationẽ nõ.psequit̃ qz iudex exceptionẽ tpis obstare.pnunciat in turpil. nõ incidit.h.d.fm verã lec. Vp.de.l.i.s.accusationes.s.e. Glo.dat plures so.breuiter teneat̃ istã q̃ hic omisit psequi cãm:qz iudex pnunciauit illam exceptionẽ obstare.& ista exceptio hz vim abolitõis merito in turpil.nõ incidit.

Qui reũ non repetit interueniente. Vide glo.que incipit: nõ noĩe &c. Videtis hic glo.que dic tuorẽ nõ posse accusare noĩe pupilli.sz ego tenui vobis õriuz in.l.ij.s.de accu.tamen ex hac.l. habetis practicã vt tutor dicat se accusare cã pupilli & p pupillo lz nõ dicat noĩe pupilli.

Si senat9. Vlo.tex.qui dicit hoc ãt ẏbũ peregisset.dz ergo accusationẽ peragere nõ solũ qui accusat sed etiã instigator vt hic.& dixi.s.e.l.i.s.incidit. Quero quid vult dicere tex.ibi:quicq̃ cyrographũ. Glo.exponit duob9 modis.vno mõ q̃ loquat in cyrographo in quo cõtinet̃ se datuz pecuniã si accusaret.& iste dicitur instigator:& punit̃.vt.s.e.l.i.s.incidit. Et alio modo dicit glo.cyrographũ quo cõtinebãt probatiões p quas delictũ poterit pbari.ita no.hic ĩ i.glo.in fi.ex hac glo.nota q instigator dicitur q̃ parat accusatori probatiões.vidistis.s.e.l.i.s.incidit.

Secũdo no.fm hanc lec.ex ista glo.q delictũ pt pbari p instrm[1].hãc.q.disputauit Jaco.de are.quã refert Ci.in.l.pe.C.de pba.q per instrm possit pbari delictũ: videt̃ casus nota.hic.& no.in.l.cõtra negãtẽ.C.ad.l.aquil.& C.quo.ap.nõ reci.l.ij. Jn õriũ vide tex.in.l.diuus.s.de custo.reo.& s.de testi.l.iij.s. idẽ diu9.ibi testib9 nõ testimonijs esse credẽdũ. Dic breuiter quoddã est maleficiũ qõ cõmittit̃ õhendo: & illõ põt probari p instrm vt hic.facit.s.de his qui no.infa.l.qñ.& C.de sepul.vio.l.i.si eñ facim9 societatẽ ob aliquẽ accusandũ vel nõ accusandum:certe poterit probari ista societas p instrm. Quedã sunt delicta que aliter cõmittũt̃:& tũc si volo pducere in strm ad pbandũ aliqõ admiculũ circa delictuz vt qz volo pbare q dedisti dãnũ in re mea.ad pbationez oñij pduco instrm tunc possuz.idẽ ad pbationẽ adulterij pduco instrm quo pbat̃ matrimonium. hoc põt fieri vt.l.õ negãtẽ.& qõ ibi no.C.ad.l.aq̃l.sic posset intelligi.l.ij.C.quoz ap.nõ reci.hoc ẽt mõ posset intelligi hic. Si ẋo volo pbare ipm maleficium directo p instrm vt qz cũ tu pcuteres aliquez: ille dixit notario scribas q talis me pcussit:tũc delictũ p instrm nõ põt pbari vt.l.diu9.s.de custo.reo.& l.iij.s. idẽ diu9.s.õ testi.qz iudex dz audire testes q̃ dicãt hoc.vt in auc.apõ eloquẽtissimũ. C.de fi.instru.& in dicto.s.idem diuus.

m Quãq̃ statutum hic est. Questio pulcherrima est ista.& viõ quod notat Innocẽ. de electio .c.cuz in cunctis.et textus nota. in.l.aut damna.s.si quis. j.de penis. et institu. de iniur.s.sz hodie.& vide in simili questione notata p glo. in cle.ij. de magistra. et etiam vide Johan. anõ.in preallega.c.cuz in cunctis. ver. triennio.& in addit. Spe. in titu. de penis.i fine principij. Et q̃d de dilatione data alicui p l.an confundatur cuz dilatione conuentionali: vl incipiat a die primi termini conuentionalis. viõ Bal.in.l.fiñ. C.de repu. here. Item facit tex. in.l. capite quinto.s.de adulte.& quod in simili nota. Barto. in.l. finali.s.quotiens.de publica.

Anadeos. Circa istã.l.q̃ro de duab9. q. pria an õ iudicẽ inq̃rentẽ de maleficio hẽat locũ senatusco. turpil. & tex.hic vt q̃ sic. ibi ex ordine cognoscunt.sz glo.volẽs hoc euadere exponit cognoscũt.i.cognosci postulãt.& sic nõ loquit̃ õ iudice.q̃d dicem9.breuiter iudex inq̃rẽs ex necessitate officij a calũnia presumpta excusat̃ vt pz ex oib9 regulis q̃s dedi in.l.ij.s.si publico.s.de adul.g̃ excusat̃ a pena turpil.nisi sit in euidẽti calũnia. vt.j. pri. Scõo q̃ro k an ille cui9 instigatõe iudex inq̃rit teneat̃ pena turpil.& h ẽt tex.q sic. ibi ex ordine cognoscũt.i.cognosci postulãt.& sic isti tales cõdẽnabũt in expẽsis sic principales accusatores.ar.ad h.s. pri.et s.e.l.i.s.icidit. Itẽ no.ex hac.l.ar.õ illos q̃ hodie ex forma statutoz accusant icidẽ in crimẽ turpil.

Eos. Vp.C.de adul.l.abolitionẽ.& de.l.qui cũ maioz.s.sz si mioz.s.de bo.lib. So. spãle ẽ vt p̃dicti.s.marit9 & p̃on9 excusant̃ a calũnia nisi sint i euidẽti calũnia vt vidist.s.de adul.l.si vxor. s.fi.ita h si sũt i euidẽti calũnia qñ desistũt vt qz euident̃ ostat q possunt pbare maleficiũ & desistũt: vl desistũt p pecũniaz:& sic p calũniã.& tũc incidũt [1] i turpil.v.ll.õrijs.al's sec9 vt h.verũtñ alij vt Alzo legũt hãc.l.alio mõ vt ponit̃ i fi.glo.que lec.ẽ vera in textũ nõ cõgruit litere qz tex.nõ q̃rit vtrũ possit accusare vel nõ.sed vtrũ incidat in turpil.vel non.

Si propter mortem. Vlo.ex hoc tex. q accusatoz etiã p9 mortẽ rei dz pseq̃ crimẽ pp bõa qõ ẽ i casu i quo nõ tollit̃ crimẽ morte.quos casus habuist.s.õ accu.l.ex iudicioz. Ultimo vide glo.sup ẋbo nõ iõ ibi.sz ar.õ in.s.si hõ. So.dic vt ibi. Item ibi in.l.i.s.fi. So.vt no.per Dy.in.l.totũ.s.de ĩpẽ.ĩ re.do.fac.& p Ci.i.l. ad cõparandas.C.manda.

Qui post Hic videt̃ tex.q añ litis.ote.q̃s ñ possit desistere nisi sit ipedit9.sz Aug.subaudit maxie.a lij ñ subaudiũt.dic vt dixi.s.e.l.q̃sitũ

Quanq̃z. Hic ẽ bon9 & nõ.casus.hic.s. osueuit cõiter allegari p casu in.q.pulcherrima.ista tutũ hic est[m] q cõmittẽs homicidiũ ꝺdẽnet̃ ĩ mille:& stet ad cõfinia p.xx. annos a die facte ꝺdẽnatiõis. cõtigit q vn9 fec̃ homicidiũ & pẽdẽte p decẽnio itez aliõ homicidiũ cõmisit.q̃rit̃ vtz decẽniũ scõm ĩcipiat a die finiti decẽnij primi:an a die ꝺdẽnatiõis sup secũdo late. Et dicũt q̃dã h ẽ tex.q a die ꝺdẽnatõis late sup 2° nõ ispecto decẽnio p.ita dicũt q̃dã.hãc.q.vidit er disputatã.p q̃dã antiq̃ disputauert.& p9 ea disputauit eã Ja.bu.& Rai.õ forti.ĩ diuers termiz:sz pũct9 erat idẽ.vos dẽt̃ scire q spẽs nõ ꝺcipiũt duplicationẽ vt.l.luti9.s.ipuberẽ.s.de le.ij.& l. plane .s.i.s. de leg.i. Modo ad ꝓpositũ [n] istud decenniuz quo

n Ad propositum. Adde notata in simili per Bartolum in.l. si stipulatus essem ita abs te.s.de verbo, obligationi. vbi allegat ista iura.

o l.si vsufructus. Et vide ibi Bar.

Domician⁹.factū fuit statutū. Limita tamē ista nisi essent exbāniti vel carcerati ob crimen falsi.vt no.dixit Bar.in.l.luci⁹.j.eo. t de hac eadē qōne de qua hic per bar.vide p cū in repe.l.si is qui ꝑ ēpto re.in.xix.col.s.de vsuca.t in.l.oēs ppli.in.v.q.s.de iusti.t iure.t in.l.cū lex.s.de legi. t in.l.ij.s.de custo.reo. et vide p Joh. an.in spe. de obliga.t solu.§.i.ver.di sputauit frā cisc⁹ ꝛc.t hic adde Ange. in.l. libellor. §.fi.s. de accusa.

quis dz stare ad confinia pōt poni qñq vt species. vbigratia stet ad cōfinia per.x.annos a die cōdēnationis facte:t tūc ponit tps vt spēs.loquit eñ ita ō illo decēnio q nō de alio.ita ꝓcedit dicta determiatio q a die ꝺdēnationis secūdo facte currat decēnium secūdū.nō ob.q decēniū primū nō sit finitū.esz eñ aliud decēniū.vt.l.si vsufruct⁹ o mihi in biēnio.s de vsufruc.le. Dz si tps apponit simpliciter t determinate:vtputa stet ad cōfinia p decēniū: nec dicit ō quo decēnio.tūc videt q debeat incipere nouū decenniū a die finiti decēnij primi:t tps quo fuit ad cōfinia pp aliud nō imputet illi tempori.ar. p h°.l. seruus qui in testō.§.i.s.de sta.lib.ista videtur mihi veritas.

q Debetis scire. An ruder inqrēs t desistēs incidat in turpit. t idez in iudice falso iquirente. Adde Bar.in.d.§. si publico.

Lecius. si ne abolitione. An i crimine falsi cōcedi possit abolitio.adde bal.i.l.fi.i fi.C.de abolitio.

s Nō porrigitur. Statuz qō carcerati relaxent non includit carceratos ō crimine falsi adde qō no. dixit guil.de cunio.i.l. sz si ex pte.§.quā q.s.qō cum eo.p illū ter. no.q si alicui est cōcessum priuilegiū ñ teneat rndere creditoribus suis vsq ad.x.ānos qō nō extēditur ad debitores ex causa delicti.t p hoc.s.de re iudi.si reñ.t qō no.glo.in auc.de man. prin. §.q delīquēs.in v. vt nocentis.p illū ter.t adde qō videt trahi ad carceratos quoscūq etiā ob enorme scelus.fm Bal.in.l.iij.C.de epis.audien.vbi vide Bar.t ad Bar.hic adde Ang.i.l.libellor.§.fi.s.de accusa.vbi etiā q nō porrigit ad delicta liquida.p.l.fi.C. de aboli.t ibi Bal.t doc.t Bar.hic sequit Pe.de ancha.in.c.canonū statuta.i v. sed ali.querit Bar.de cōsti.t adde qō dixi in.l.de pupillo.§. si pluribus.s.de ope.no.nunci.

De requirendis reis. Rubrica.

t De questionibus. Bal.in.l.pe.in.x.q.de execu.rei iudi. videt te nere opi.Cy.t Bal.in.l.fi.de iurisd.om.iudi.in.v.q.t Jo.cal.i repe. c.illud.in.viij.q.de rap.ꝛc.

Jui seuer⁹. Quero quis. Et facit ad intellectū auc.bona dā natorz.C.de bo.dam.vnū no.q bōa mobilia censent cē eius dem territorij vbi reperi unt:q ppl'o seu fisco illi⁹ loci cōfiscantur.tex.scom Bal.sing.in c.i.§. si vero. ō pace tenē. Et de ista forma annotationis bonorz vide spe.in ti tu. ō accusa. §.qualiter.t glo.in.l.ij. C. si pendēn.appel.moris int̄ue. t an hodie ista annotatio valeat vide Bal.in d.c.i.§.si quis de pa.tenen. in glo. Addō qō in bonis bāniti licituz est cuiq dānum dare vt est glo.not.ī vsi.feu. in .c. i.in ti. hic fitur lex .i. ō bo solutionē circa medium t no. Bar.in l.vt vim.s de iusti.t iure.sz Bal.dicit in dcō.c.i.q illa glo.nō ē ña in bāno ipe riali:qō ē dif fidatio qdaz vt in auē. eas sa.C. ō sacro san.ec. Et dicit q nec lege nec equitate hō cauetur.imo si inder hocvellz in sentētia di cere nō posz hoc no.q vt dicē alibi rer.

l Atius. Ad crimina in quib⁹ extra q pte incūbit onus pbandi abolitio nō porrigit.h.d. Op.de.l.si i terueniēte.s.e.vbi quis nō cogit repetere accusationem post abolitionē. So.ibi loquit in crimīb⁹ ad

Operatores ꝛc. Videsbic in pri cipio q abolitio specialis non pōt peti nisi cā cognita t aduersario ꝺsentiente.qō dic vt.l.fallaciter.C.de aboli. In vltimo ñsu habes q impetrata speciali abolitiōe tūc cōcedit repetitio.ō.s.e.l.mulier.in fi.t.l. i.C.de aboli. Rndeo hic loquit qñ abolitio spālis fuit cōcessa absq cause cognitione:t ita intelligit h glo.ibi vero fuit ꝺcessa abolitio special cā cognita.

De requirēdis reis. Rubrica.

Cōtinua rubrica sic. Dictū ē.s. ō varijs t diuersis delictis. Item dictū ē.s.qualiter ꝓcedat ō accusatorē nō ꝓsequentē: vel ꝓsequētē sz calūniose. Seqt videre qualiter ꝓcedat cōtra reū. sz qz re⁹ qñq ē cōtumax:iō ꝑmittit qualit̄ procedat cōtra reū ꝺtumacē:vt in hoc titulo.qñq vero qz re⁹ est ꝑsens: ponit qualiter ꝓcedat ō reū ad criminis examinationez.vt j.in ti.de qōnib⁹. t post maleficiū vero inuentū pōit qualiter ꝓcedat ō reū ad pene impositionē. vt.j. in titulo de penis.

d Jui seuerus. Sinaute ponit ꝓ certe.nō aūt aduersatiue. Dicit hic q absens nō dānat.ō.j.ō penis bona nō delinquūt.vt in auc.vt nul.iudi.§.i.t qz etiam bānito tus reddit de bonis suis.vt in.l.paꝑ.exuli.de mino. Dia fallit in feudo vt in.d.c.i. Et ibi subdit an valeat statutū q bāniti possent diffinitiue dānari.de quo dicendū est vt per Jo.an.in.c.veritatis.in fi. de do.t cōtu.in nouella. Et etiā querit glo.in.d.c.i.vtz potestates terrarum possint aliquē bānire:t dicit q sic:t qō operat idē qō bānus regis:lz rex sit maior quolibet portāte.lz glo.insti.q.mo.ius pa. po. sol.§.legati.dicit q bānū opat qualitatē delicti.que glo.dz intelligi qñ ꝑ statutū vel ꝺsuetudinē loci dānū succedit loco diffinitiue ꝑ

interlocutoria in sua natura stante nunq̄ inducit maxima capitis dimi
nutio. l. quid ergo. §. quid tñ. de infami. Bal. ō. in. d. c. i. & ibi vide q̄ eus
q̄ bannū nō afficit res positas extra territoriuz. & ad id qđ dixi. s̄. an
potestas possit bannire. adde que dixi post Bar. in. l. imperiuz. de iu
risdi. om. iu. Et ad p̄dicta vide oīno bal. in. l. i. C. de here. instit.

¶ Forma sta
tutoz. Sed
pone q̄ pro
homici. p̄ sta
tuta imponi
tur pena mil
le lib. Titius
cōmisit homi
cidiū: & q̄ fu
it ostumax fu
crūt ānotata
ei⁹ bona com
paret iste p̄
annū: ō quo
hic dicitur et
vult soluere
mil. lib. & re
cuperare bo
na: an possit.
dixit An. de
pisis q̄ sic. al
legat. ff. ō pe
cu. l. eo tēpe.
& l. i. §. fi. ff. ō
bis qui moz.
si cōsci. quia
si veniisset nō
potuisset in
plus dānari
vnde nec lati
tare censetur
in eo in quo
non poterat
cōuenīri fm
eus. quod est
no. fm Bal.
in. c. i. §. iniuria. de pa. iur. fir. Sed vtrū ex eo q̄ quis est exbānit⁹ intel
ligant bona publicata. vide Bar. & doc. in. l. ei⁹ qui. s̄. de testi. & qđ ip
se no. in. l. si is qui. C. qui testa. fa. pos. Et no. in. l. ij. ℸ. de bo. dāna. & de
istis bannitis vide qđ habet in. l. diuus. s̄. de custo. reo. & Ang. hic & ī
sua disputa. incip. duo admuicē litigantes. Bal. in. l. i. C. de here. instit.
dixi in. l. i. s̄. de bo. dāna. aliqua que hic habēt. Itē querit Ang. in. d.
auc. vt nulli iudi. §. fi. ad fi. ftāte statuto qđ bānit⁹ cōtumax. habet pro
fesso deīde cōdēnat. an possit post sniaz fieri executio in ei⁹ bonis si
bānit⁹ vult esse in bāno & nō soluere. & dicit q̄ nō. vide ibi & bene vide
tur dicere. & adde qđ lz bona cōfiscent nō tñ occupant nec de facto in
corporant ante sniaz. vt in cle. i. de hereti. vbi p Pau. de liaza. in glo.
alias facit qđ no. Ang. in. l. si vacātia. in. iiij. carta. C. de bo. vacā. li. x.
ad. q. Ange. supradictā. an bānit⁹ possit cogi ad satisfaciendū in pecu
nia si vult esse in banno. vide Bal. latiū in auc. bona dānatoz. C. ō
bo. damna.

¶ Presides. erroz ib⁹ canonistaz. Bal. in. l. pe. in. ix. col. C. de execu.
rei iudi. vbi vī tenere opi. Cy. & Bal. in. l. fi. C. de iurisd. om. iudi. in. v.
q. Jo. calde. in repe. c. i. in. ix. q. de rapto. & dic vt p̄ do. car. in cle. pasto
ralis. in ver. nec illud. de re iudi. Secūdo no. modū citādi. adde Bal. ī
l. cōsentaneū. C. quō & qñ iudex. vbi dicit q̄ mod⁹ citādi absentes ē p
literas: alīs vox nuncij sine literis cito euanescit & nō est bene tuta ci
tatio fm Hosti. & iste litere debēt mitti ad domū citati arg. ff. de excer.
l. pup. §. proscribere. & vide ibi. ¶ Potest etiaz citari p̄ edicta que ce
dula affigat in pretorio vel in forib⁹ cōitatis illi⁹ territorij terre vī lo
ci. & si est iudex ecclesiastic⁹ ad fores eccl'e cathedralis: vt in. c. cām. de
elec. in cle. nā talis citatio inducit quodāmodo notoriuz. ideo lex repu
tat eam solennē. Et hoc ē q̄ dicit. ptissum in. l. ij. §. ij. de ori. iur. in ver.
pro rostris. fm Bal. in. d. l. consentaneū. Adde qđ legit & no. p Bal. ī
l. cunctos pp̄los. in vlti. col. C. de sum. trī. & Jnno. in. c. ex literis. de ex
cef. prela. & qđ no. & legit in glo. iiij. §. pretoz. de dam. infec. facit qđ
no. archi. de electi. in. c. i. & qđ no. de postu. pla. in. c. i. Et adde qđ ab
sens si citatur & nō reperiat defendēs: dz tūc fieri citatio vicinoz a
micoz & affiniū. l. fi. de pub. iudi. Et no. Jnno. in. c. si aduersari⁹. de
eo qui mit. in pos. causa rei ser. & Bal. in. l. vt p̄fecti⁹. in. iij. col. C. de
anna. excep.

¶ Hic ō. ponit q̄ postq̄ facta ē an
notatio debeat absenti notificari.
Et ex. ibi annotatos: loquit de notificatione que fit
post annotationē iam factā. ¶ Et nota q̄ dicit sed
& literas &c. q̄ est pulcherrim⁹ mod⁹. ¶ Ulo. hic q̄
post annotationē dz annotatio reo notificari. & sic ē
arg. q̄ termin⁹ bāni currat a die notificatiōis nō a
die bāni dati. sicut hic ān⁹ currit a die notificatiōis
nō a die ānotatiōis. in hoc tñ cōserua cōsuetudines
& statuta ciuitatū. ¶ Secūdo nota modū citādi eū
qui est in alieno territorio q̄ scribant litere illi iudi
ci in cui⁹ territorio est re⁹ vt ipse iudex illi reo notifi
cet. hic est tex. nota. hic: ibi. sed & literas &c. Facit ad
q. illā vtrū iudex isti⁹ ciuitatis possit citare aliquē ex
territoriū suuz existentē per suuz nunciuz vel per lit
teras. decretalis dicit q̄ nō extra de sen. & re iudi. c.
pastoralis. in cle. vbi papa reprobat sniam impera
toris lataz pisis. vbi per edicta citauerat regē Ro
bertū existentē in terris ecclesie: & sic in alieno territo
rio. dicit essi papa q̄ ipse papa dz requiri ab impe
ratoze vt citaret regē in suo territorio. nō autem po
tuit ipse imperator citare. Cy. disputauit istaz que
stionez seni: & dicit q̄ ista citatio que fit verbo vel
per edicta potest fieri de eo qui est in alieno territo
rio. vt. C. de epis. & cle. l. oēs. §. si vero apparitoz. vbi
videt casus. & C. de offi. pfec. vr. l. ij. Citatio vero re
alis capiēdo personā nō posset fieri: vt in auc. vt nul
li iudi. §. si vero quis cōprehensoz. posita. C. de ad
ulte. auc. si vero criminis. sz ad illā decretalē dicit ip
se non potest dari responsum in pace. sed ptrāseat
cū aliis erroīb⁹ canonistaz ỹ ita dicit ipse. Ego cō
sueui tenere illaz decretalez tanq̄ existens in terris
ecclesie dicens eam ee verā de iure. naz debetis sci
re q̄ quādoq̄ sunt plures iudices habētes iurisditi
ones separatas. tamē ille iurisditiones habēt depē
dentiā ab vno principe vt diuersi pīsides diuersarū
prouinciaz cōstituti a principe vel ab vno rege. tūc
vn⁹ p̄t citare in territorio alterius verbo. ita loquit
l. omnes. §. si vero apparitoz. cum simi. quasi hoc vi
deatur permissum ab illo principe qui eos constitu
it. facit ac hoc in argu. l. quero. s̄. ō sol. & s̄. de admi.
tuto. l. tticium. §. tutozes. Quidam sunt habentes iu
risditiones separatas & distinctas: ita q̄ vna ab alia
non dependet nec sūt sub eodem dño vt papa & im
peratoz. tunc vnus nō pōt citare ỹ in territorio alte
rius. ita loquit. c. pastoralis. sz dz requirere illuz iu
dicem in cui⁹ territorio est vt illū citet: vt hic dicitur
in cri. sufficiat citatio ad domū. vide in spe. de accusa. §. q̄lit. ī ō.
sz nunqđ suffic. fac. c. ōitatis. de do. & ptu. & arg. l. absentē. j. de peis
p Jo. an. in regula p̄sumit. ī mercu. Et dic Bal. i. d. l. cūctos pp̄los
in vlti. col. & alle. Jnno. in. d. c. ex liter. de excess. prela. q̄ suspect⁹ de
fuga & de recessu pōt citari p cedulā affixā colūne. lz ad ei⁹ noticiā ī
pueniat. qđ no. & in crimialib⁹ etiā vide Bal. in. l. ij. in fi. ij. col. ō an
na. excep. & p bar. in. l. in accusatiōe. de publi. iudi. & de ista citatiōe
p edicta qñ fieri possit dic vt per bar. in. d. l. i. vbi dixi in. ij. q. j. de ap
pel. reci. & p bar. & Jmol. in. l. iiij. §. pretoz. s̄. de dā. infec. Et an in de
lictis iudex possit citare delinquētē extra territoriū existētē. vide no.
p do. anto. & Jmol. in. c. fi. de fo. cōpe. & ibi dic Jnno. q̄ iudex delī
cti vel ōci⁹ nullo mō pōt existētē ex territoriū citare qñ nō fuit puen
tus. fac qđ ipse Jnno. no. ī. c. ij. ō dilatio. Itē adde qđ no. doc. ī. c. ff.
de fo. cōpe. adde plene bar. in extuagā. ad reprimē. ī ūbo p edictuz.
vbi plene de materia: & vide aliqđ p do. ang. in. l. si vacātia. p⁹ medi
uz. C. de bo. vacā. li. x. & adde qđ ang. ī sua disputa. incip. bono. sue
ciuitat. ī. ij. q. deterīat nullā citatōez tenere ex territoriū. Fallit ī qui
q̄ casib⁹. p̄ si citat q̄s p edicta. cle. pastoral. ō re iudi. 2° si fiat citatō
nō vt aliqđ faciat: sz p simplici ītimatōe. 3° qñ iurisditto citatis nō
est coartata. q̄rto vbi iurisditio citant nō coheret territorio. vt ī iu
dice delegato q̄ poterit citare ī oī loco vbi delegās. quito in iudice
p̄sūte notionē vt arbit: vt ī. l. sz & interpellat. s̄. de arbi. adde spec. ī ti.
de accusa. §. q̄lit. ō. sz nunqđ suffic. Itē poterit citare gñalit si q̄s ve
lit aliqđ opponē: puta in insinuatiōib⁹ vel si lib⁹. fm Bal. sing. in. l.
testamēta. C. ō testa. & ō materia p Ang. & Saly. & Pau. ō cast. in. l.
fi. ff. ō iurisd. om. iu. & p do. An. in. d. c. fi. maxime circa. iij. col. de fo.
cōpe. & p Jo. an. ī. c. roma. §. ōbēres. ō fo. cōpe. li. vi.

¶ Nō pōt citare. An imperiū depēdeat ab ecclesia: & papa maioz
sit imperatoze quo moriēte succedit papa in imperiū. ita ē tex. no. in

cle.pastoralis.de re iudi. Adde qđ Bal.dē pa.cōstan.in x̄.cōcessiū⁹ querit vtrū imperiū successione vel electiōe cōferat: finaliť cōclud it q̄ electione.c.venerab.§.insup.de electi.ꝛ de pac.in.c.accepim⁹. Et dic̄ q̄ ex cā papa potest p̄incipē deponere.iij.q.v.c.illō.ꝛ in.§.itē ro.pō. in auc̄.de defensoribus ci.in.§.interim.ibi: nō habente ꝛc.ꝛ in auc̄.de

colla.§.ꝛ hoc custodiri. et ibi vide late per eum. q̄s eligat p̄ncipem ꝛ vtruꝫ quilibet possit eligi i p̄ncipē. qđno. sꝫ vtꝫ papa possit p̄uare p̄ncipes seculares habentes potestatē eligēdi imperatorem ipsa potestate. et an ꝓpter eorum negligētiā papa possit eligere sibi imperatorem. vide no. per doc.in.c. ad apostolica.de re. iur. in.vi. Et qđ no.ff.de legi. in.l.nō ambigiť.vbi ꝑ gl. Ey. Bar. et Bal. ꝛ oīno vide Bal.in d.ti.ď pa. cōstan.i.d. x̄b. ꝓcessim⁹.ꝛ in x̄.in noīe xp̄i ꝛ x̄.iuestitura recipiente.vbi dic̄ q̄ regnum sicilie est ecclie romane. pone ergo q̄ rege vacāte papa contulit plures comitatus regni pluriб⁹ comitib⁹ in feudū deinde creauit ibi regem Queriť nunquid illi comites teneanť facere fidelitatem ipsi regi tanq̄ ei⁹ vasalli.ꝛ ibi determinat in.d.ver.cōcessim⁹.et in ver.inuestiturā recipiente.q̄ sic: ꝑm Odo.maxime per tex.ibi: ꝛ ad ꝑdicta vide ď pa.cōstan.in ver.in xp̄i noīe.in fi.illius ti.in vlti.q. ꝛ qđ no. Bar.in.l.naturaliť.de vsucap.ꝛ istā.q.an imperiū dependeat ab ecclesia: disputauit Ja.de bel.in auc̄.de fi.instru.§.i.ꝛ vide in.c. nouit. de iudi.ꝛ qđ no. Bar.in extrauag.ad reprimendā in ver.toti⁹.ꝛ quod no. Inno.in.c.licet.de fo.cōpe. Bal.in.l.i.in.ij.col.de sum.trī. ꝛ an papa sit maior impera. vide ꝑ Bal.in prohe.ff.in.vi.col.ꝛ qđ no.in.c.nouit.de iudi.per Inno.

et hoc put tenem⁹ illā opi.quā tenuit Dātes put illā comperi in vno libro quē fecit qui vocať monarchia: in quo libro disputauit tres qōnes: quaꝝ vna fuit an imperiuꝫ depēdeat ab eccl'ia: ꝛ tenuit q̄ non sꝫ post mortē suā quasi ꝑ hoc fuit dānat⁹ ď hereti. nā eccl'a tenꝫ q̄ imperiū depēdeat ab eccl'a pulcherrimis rōnib⁹ quas omitto. tenendo istud q̄ imperium dependeat ab ecclesia. Rñ⁰. alio mō ꝛ dico q̄ vn⁹ iudex pōt citare in territorio alteri⁹ iudicis cui nō subest. vt in.§.si vero apparitor. cū simi.sꝫ in territorio illi⁹ iudicis maioris a quo hꝫ iurisditionem ꝓpter ei⁹ reuerētiaꝫ nō potest citare. ar.s̄.de dā. infec.l.iiij.§.si tam vicinū. ꝛ qđ ibi dixi. nō hētis h alia Ho. q̄ si exbānit⁹ cōpa-

Sed hoc papinia. ret infra terminū bāni bānum extinguiť. Secūdo no. q̄ exbānito mortuo infra terminū bāni bānū totaliť extinguiť. casus ē hic notabilis.

Hāc materiā de p̄

In Am spacium. scriptiōe.x. annorū cōtra fiscū. dic plene in.l.ī oib⁹. s̄. ď diuer. ꝛ temp. prescrip.

Hoc est vex̄ de iure cōi. sꝫ aliť ob-

In summa. seruať per statuta ciuitatuꝫ italie. dixi. s̄. e.l.i. in p̄in. ꝛ l. diu⁹. s̄. de custo. reo.

Dicit hic bona obsigna-

In Andatis. ri. Quero quid est hoc dictuꝫ. quidā dicūt. i. obsignari in publico. alij dicūt. i. sub sigillo poni vt nō diminuantur. Per hanc l. possum⁹ dicere vnū: scitis q̄ regulariter seq̄ stratio est ꝓhibita: an ergo interim poterit fieri descriptio ne bona pereāt. certe casus est hic³ q̄ sic. et l.i.§.pe. s̄. de ven. in pos. mit. Nec ob. l. defensionis facultas. alꝫ incipit facultas. C. de iure fis. li. x. vbi innuitur cōtra. q̄ nō sit facienda descriptio: q̄ ibi loq̄tur in descriptione que ē idē qđ publicatio: vt descri bere[a] extra vel ponere arma cōis ex. alia est descriptio seu nunciatio que fit a notario p modū cuiusdā inuentarij. ꝛ ista pōt fieri vt hic. ꝛ l.i.§.pe. s̄. de ven. in pos. mit.

Et intra annum. [b] Ho. casuꝫ q̄ñ fit seq̄stratio vel capiť tenuta ex p̄imo decreto ei⁹ rei que sine periculo seruari nō pōt: ꝛ sine magno icōmodo q̄ res dꝫvendi ꝛ preciū fuari. vt hic. ꝛ l.is cui. §. queri pōt. vt in pos. lega. ꝛ l.li-tib⁹. C. de agri. ꝛ cen. li. xi.

Turandū. Ho. q̄ exbānito nō pōt solui durāte termino bāni. casus ē hic no.

Op. de.l.reos. s̄. ď so. So. ibi loquiť i reo cōparēte: hic in reo absente.

De questionib⁹.[c] Rubrica.

Andatis. casus est hic. vide qđ dixi in.d.l.i.§.pe. s̄. de ven. inspi. ꝛ vide Bal.in.l.ab executore. C. quo. appel. nō reci. Et qđ no. Bar. in.l.si magistratū. §. fi. de appella. Et de ista descriptione vide.l.dūi horreoꝝ. s̄. loca. Et pōt ista descriptio infringi vno casu. s. nō seruata forma: de qua per Bar. C. qñ ꝛ qui. quar. pars debe. l.i.li.r.

Cōtinuatio rubrice colligiť ex his que s̄. dixi in p̄xima rubrica

In crimínibus. Hec lex diuidiť p̄incipaliť i tres partes. p̄imo loq̄ť qualiť perueniať ad questionē seu torturā. secūdo loquitur q̄ persone debeāt torqueri ꝛ que nō. tertio de effectu qōnis seu ofessionis habite ꝑ tormēta. Secūda ibi diuus adrian⁹. tertia ibi. antonin⁹ seuer⁹. Itē queli bet pars in plures partes diuidiť: iō ꝓsequar per particulas. ꝛ in ista p̄ima parte p̄imo iurisco⁹sult⁹ dicit quedā generalia: postea descēdit ad speciē.

Ho. duo ꝛ p̄imo q̄ nō ē inchoandū a tortura ď

Secūdo no. q̄ tormētis nō ē vsqueq̄ credēdū adhibendū subaudi vt ei credať. ꝛ no. q̄ hic dicit in specie q̄ est incipiendū a tormentis quando p̄ecedunt indicia. Item dicit qualiť. s. q̄ debem⁹ incipere a suspectissimo. Ad p̄imū op.[c] q̄ debemus incipere a tormētis. vt.l.p̄i⁹. s̄. ad sill'. So. intellige ibi p̄i⁹. s. q̄ alij. nō p̄iusq̄ habeanť indicia. alij dicunt q̄ in.d.l.p̄i⁹ erit speciale. ꝛ illā tenꝫ Di. Alteri⁹ dicit hic q̄ debem⁹ incipere[f] a suspectissimo. ō imo videť q̄ incipiam⁹ ab eo qui est magis debilis. vt.l. vni⁹. in p̄in. ĵ. eo. Rñdeo. p̄i⁹ debem⁹ incipere a suspectissimo: vt hic. Di vo oēs sūt eq̄liť suspecti tē debē icipe a ďbiliori. vt.l.ōria. l' aliť dēm⁹ icipe ab eo qui verisimiliter meli⁹ dicet veritatē. sꝫ qñ ē magis verisimile de vno q̄ de alio: tūc incipiem⁹ a magis suspecto: vt hic. sꝫ precedēs solutio magis placet

Quero quare isti serui torquebanť hic. Rñdeo duob⁹ modis pōt intelligi. vno mō vt torquebātur testes cōtra aliuꝫ. alio mō q̄ torquebanť tanq̄ rei p̄incipaliter accusati. sꝫ p̄ima opinio videť verior per tex. qui dicit q̄ ad tormēta seruoꝝ ita demū perueniať cū suspect⁹ est re⁹. ꝛ sic innuit q̄ ali⁹ est reus q̄ serui. Im hoc habes q̄ ad tormēta testiuꝫ nō quenitur nisi precedāt indicia ꝺ reū. hoc probat iste tex. quē tenemēti. Utrū aūt ꝺ ipsuꝫ testē debeāt esse aliqua indicia ante q̄ torqueať vt testis. dicā. ĵ. e.l. ex libero. in p̄in. de indicijs vero que haberi debēt ꝺ reum p̄incipalē. dicā in.l.vlti. ĵ. ꝛ dicā in p̄osecutione tituli.

Ad questionē. Ho. tex. ibi: nec facile ꝛc. nota q̄ ñ dꝫ torq̄ri domesticus ꝑ domestico. habetis. C. de testi. l. etiā. secūdo no. in ver. nec facile ꝛc. q̄ñ re⁹ hꝫ aliqua indicia ꝑ se dōm est se indicia magis grauia ꝺ se: nta q̄ ꝑpōderēt vt possit pueniri ad tormenta. qđ tene mēti. Alteri⁹ nota p̄actica[g] quā faciūt aduocati tota die. faciūt eīm p̄imū articulū de filiatiōe q̄ talis fuit fili⁹ talis. alius articulū de quasi possessiōe filiatiōis q̄ pať habuit ꝛ tractauit eū vt filiuꝫ. certe ex hoc secūdo. s. ex ꝓbatiōe quasi possessionis p̄sumiť q̄ sit fili⁹ nisi ꝓ

a Ut descri bere. an isto casu posset fieri sequestratio. vide qđ no. Bart. in l. post cōtractum. in fi. ď dona.

b Et intra annuꝫ. adde no. ꝑ doc. plene in.l.si quis cōditiōis. C. loca. Bal. in l.si oleum. de dolo. ꝛ Bar. in. l. interesse. de acqui. possess. ꝛ adď ou os casus no. quos vide. Prim⁹ ē in.l. aristo. §. fi. s̄. de iure deliberā. vbi ponit res tempore p̄tura alienari non ob. sequest. Secūdū hanbes i.l. ꝑ heredē. §. si qđ. inver. peritu ras. s̄. de acqui. here.

De qōib⁹. Rubrica.

c De qōnibus. Quid cōmeať appella. questō. dic vt in.l. itē apud labeo. §. qōnem. in ver. qōnis. ď iniur.

In crimínibus. a toztura. Ad qđ vid no. gl. xv.q.v.i.c. pťbiť. §. fi. ꝛ in. §. qñ. Et qđ a tormēt⁹ nō sit incipiendū ad de Bal. post glo. i.l. nullū. C. de infami. que no.

d Ad p̄imū op. Et vtrū quis possit torq̄ri añ lit. ꝺtest. vide Bar. in.l.si q̄s adulterij. s̄. de adul. x̄. post eū. Et dicit no. bal. ꝑ illū tex. in l.i. C. de iura. calū. q̄ si q̄s petit aliquē torqueri dꝫ iurare se alias ꝓbationes nō habere. ad hoc allegat. l. edictū. ĵ. eo. vbi vide.

e Debem⁹ incipere. ꝺ qñ plures sunt torquēdi a quo debem⁹ ichoare. ꝛ vide ang. in tractatu maleficioꝝ. in ver. nūc videam⁹ de tortura. adde Di. in tractatu suo de q̄stio. ꝛ ange. ꝛ Jhau. de liaza. in cō

mento. c. grauis. de depo.

§ Ad questionẽ. Mo. practicã. Que fit in filiatiõe probanda. an autez si sit pbatũ q quis tenebat seu tractabat vnã vt vxorem an sit pbatuz matrimoniũ. vide late ⁊ pulchre p ange. in. l. si vxor. §. sed si ea. ⁊ ibi dixi post eum. s̃. de adul. ⁊ no. ibi bar. ⁊ de pbatione spurietatis. vide Bald. in l. vulgo. ꝺ statu homi. ⁊ de filiatione ad de Bart. in l. i. C. quo. bono. ⁊ vide bar to. in. l. quidã cum filium. ī iij. col. s̃. de verbo. obli. in. l. lucius. s̃ de condítio. ⁊ demon.

beat ꝺriũ: vt h ⁊. l. nõ nudis. ⁊. l. nõ eplis. C. de pbat.

Videsne hic q dicto vni⁹ seruis nõ credit sine alijs indicijs. glo. fatet ꝺriũ. Sz quõ hoc pcedit nõne dicũt glo. q vn⁹ testis facit sufficiẽs indiciũ ad torturã: vt no. in. l. si quis. C. ad. l. iul. maie. ⁊. j. e. l. marit⁹ ⁊ hic dicit cõtra. Rñdo dictũ vni⁹ testis integri h facit sufficiẽs indiciuz ad torturã: vt in cõtrarijs. sed iste erat seru⁹ vel infamis vel vilis. nã vt dixi totũ istud pncipiũ loquit ī his indicijs que debẽt pcedere antecq fiat tortura.

Item op. nõne duo testes sufficiũt vbicunq. vt. l. vbi numer⁹. s̃ de testi. Rñdeo eodẽ mõ duo testes integri faciũt fidẽ sine alijs argumẽtis. sz testes isti viles quib⁹ sine tortura nõ credit nõ debẽt torqri nisi pcedãt indicia. ⁊ ideo si essent torti sine indicijs eis nõ crederet. vt dicit glo. ad qõ facit. j. pri. §. ⁊. l. marit⁹. ⁊. l. pe. j. e. qõ ibi dicã. Ultimo vides hic casuz ī an dictũ vni⁹ testis cũ alijs indicijs faciat plenã pbationẽ. hic videt casus q sic. glo. habet in. l. ij. §. i. s̃. de excu. tu. p hoc optime extra de testi. c. de testib⁹. ⁊. l. instra. C. ꝺ pba. Sz õ pdicta facit qõ dicim⁹ q nõ psunt singla nec mlta iuuãt. vt. C. q numero tu. l. i. ⁊ qõ ibi no. Rñdeo breuit qñq plura tendũt ad pficiẽdũ vnũ totũ: tũc que nõ psunt singula multa tamẽ iuuãt. exẽplũ paries p se vel tectuz p se nõ facerẽt domũ vnã: sz simul iuncta sic. Item istitutio sine testib⁹ ⁊ ecõtra nõ facerẽt testmõ: sz simul iuncta faciũt testmõ. ita hic. cũ oia ista tendãt ad faciẽdũ vnũ totũ. s. ad faciendã fidẽ iudici: tũc que nõ psunt singula mlta iuuãt. sz qñ tẽdũt plura ad pficiẽda diuersa tota: tũc q non psunt singula nec multa iuuãt. exẽpluz materiale vn⁹ paries vel dom⁹ tuncta cũ testib⁹ vni⁹ testi nihil ad ppositũ. ita loquit. l. i. C. quinu. tu. nã vna tutela ⁊ duo liberi nõ faciũt vnã excusationẽ: qz ad diuersas excusationes faciẽdas tẽdũt p hoc dicẽdũ esz q dicto vni⁹ testis cũ publica fama deberet credi k tenẽdo opi. quã glo. tz in. l. iij. §. diu⁹. s̃. de testi. s. q fama faciat semiplenã pbatõez ⁊ qõ no. in. l. in bõefidei. C. de iureiur. ⁊. l. admonẽdi. s̃. ꝺ iureiu. ⁊ qõ no. p glo. extra de appel. c. i. tũ an h° sit vex q fama faciat semiplenã pbationẽ tangã. j. e. l. de minore. §. tormẽta.

Diuus. Hic incipit scõa ps q tractat de psonis q debẽt toqri ⁊ q nõ. Mo. q testis q nõ oz exmiari exa-

spe. ⁊ Jo. an. in ti. de teste. §. i. v. qd si qua. ⁊ qõ no. Bar. ⁊ bal. in. l. quo. lib. C. de test. ⁊ ibi de oino socio. Et qõ no. moder. in. c. significasti. in. q. xv. de homi. ⁊ adde bar. ⁊ ang. in tractatu de qõni. vide in. c. veniens. de testi. Dy. vero in suo tractatu de qõni. dicit q inculpatio quã facit socius criminis de aliquo in casib⁹ in qb⁹ põt de socijs minat⁹ nõ facit indiciũ: videbit. j. e. §. atonin⁹ seuer⁹. ⁊ videbit in. l. marit⁹. j. eo.

Diui fratres. Opp. j. e. §. siqs dicat. so. non oz torqri vt h: nisi pri⁹ pstet an vẽditio fuerit imaginaria: vt ibi: ⁊ dic vt ibi dicã.

Seruum. Mo. ar. q vn⁹ de vniuersitate pt ferre testioniũ ī cã vniuersitat. qõ dic vt. l. ī tãtũ. §. vniuersitat. s̃. de re. di. ⁊ ibi p doc. cy. tãgit i. l. parẽtes. C. de testi.

Si seruus. Mo. bonũ tex. ibi: addita rõne ⁊c. ex quo hẽs q ī eũ ī quẽ qs nõ cogit testioniũ dicẽ ivuit⁹ i eũ nõ pt torqri: ⁊ sic tort⁹ forte nõ facẽt indiciũ. Cõtra hoc op. gl. s̃. ad sylt. l. i. §. sivir

Seruum. glo. nõ soluit tu dic ꝺm dy. h ⁊ ibi fauoze ãpliãde pbatõis. statuit ꝺriũ. ad hoc fac. l. si fuo. s̃. ꝺ sta. li. ⁊ qõ ibi no.

Idem nummio. Aduerte: qro: aliqs erat meus famul⁹ tpe celebrati õct⁹: nũc cũ oz testificari de sijt eẽ me⁹ famul⁹: qrit vtz possit testificari p me. rñ. qñq lz desinat qs eẽ me⁹ domestic⁹ tñ remanet debita reuerẽtia vt fu⁹ me⁹ manumissus q remanet libert⁹ vel filiꝰ q ẽ emãcipat⁹: tũc ad testificãdũ nõ admittit. vt. s̃. pr. ibi: sz nec libertũ. ⁊. l. lege iul. s̃. ꝺ test. Rñq desijt eẽ domesticus ⁊ nulla reuerẽtia debita remanet: tũc põt p me testificari. casus ẽ h: ⁊ ī l. fuos. C. e. ti. p hoc facit qõ videbitis statiz. j. pri. §. sz quid ecõtra tpe õct⁹ nõ erat mihi domestic⁹: nũc ẽ domestic⁹. de hoc dicã. j. pri. §.

Si seruus. Ad euidẽtiã debetis scire q liberi hoies nõ ita de facili torqueãt sic fui. vt. j. e. l. ex libero. Mo. hũc casũ. illꝰ emi qõ oꝝ ī. l. iij. §. lege. iulia. s̃. de testi. ⁊ ibi glo. q ispicit ꝺditio test. q est tpe quo depõit ẽ vex: nisi test. ꝺditõez suã mutauerit in fraudẽ testionij. casus ẽ h ī vtroq. §. qõ ẽ no. ad multa. Vlos scit. m q socij ⁊ ptícipes crimis nõ admittũ tur ad testificãdũ. C. de li. cau. l. si filiũ. ⁊ vidist. in. l. q accusare. s̃. de accusa. mõ aliqs vt a testionio subducat fec se accusari ꝺ eodẽ crie: certe h nõ nocebit: qa nihilomin⁹ testificabit. ar. h⁹. l. ⁊. j. e. l. i. §. cũ qs. Itez posset ponere exẽpla n, formo vnã. q. aliqs tpe õct⁹ nõ erat me⁹ domestic⁹: nũc effect⁹ ẽ me⁹ domestic⁹: an p me poterit testificari. h vt tex. q sic. In õriũ al leg. dy. s̃. ꝺ testi. l. iij. §. lege iul. qz oz ispici tps pns vt. l. peto. §. fratrẽ. s̃. de le. ij. ⁊. l. si cognat⁹. s̃. de reb. du. breuiter ista est veritas. qñq testis n mutat conditionẽ suã absq opa alicui⁹ ex partibus: tũc inspi-

stis. Ñ aliquis immutat cõditionẽ vtz admittat in testẽ vel nõ. ad de qõ no. bar. per illuz tex. in. l. vir mulieri. s̃. de dona. inter vi. ⁊ vxo. ⁊ dicit Bal. in. l. ij. §. sed si agãt. per illũ tex. s̃. de iudi. q si verbero a liquẽ data opera vt tanq inimic⁹ nõ possit in testez cõtra me ꝓduci nõ ꝓdest mihi. Adde qõ in simili dixi post Bar. in. l. null⁹. s̃. ꝺ testi. adde Bar. in. l. iij. §. due cen. de carbo. edicto. ⁊ Bar. j. e. l. §. cum quis. ⁊ adde q si testis tpe depositiõis erit integre fame: post vo factus est infamis. vel ecõtrario qõ tẽp⁹ attẽdat: dic q inspicit tẽpus quo tulit testimonium. vt in. d. l. iij. §. due cen. de carbo. edic. facit qõ no. glo. in. l. pe. C. de test. ⁊ in. l. furti. §. i. s̃. de infami. Et itellige nõ soluz tpe iuramẽti sz depositionis. vide pau. de liaza. in. c. testimonium. in. iij. col. de test. nec tẽp⁹ depositionis sz iuramẽti. qz ex vtraq simul nõ ex quolibet p se fundat fides testimonij. Et lz dicat q trahat depositio ad temp⁹ iuramẽti. vt no. in cle. i. de offi. deleg. tamẽ est verũ quo ad verã ⁊ implicitã pbationẽ. vt in. l. heredes palam. §. sed si notã. de testa. vel illꝰ est vex respectu solẽnitatis non respectu veritatis. de qua sine dispositiõe manifeste liquere nõ poterat.

ecu. rei iudi.

n Ponere exẽpla. quale tps ꝓsideret i notario an tpus quo fuit publicatus õct⁹ an ante. vide in l. i. C. ꝺ testa. glo. no. in. c. vt officiũ. de hereti. in. vi. Et no. bar. s̃ ꝺ decurio. l. vniuer. ⁊ no. s̃. de testa. in l. seru⁹. in fi. Quid si statutum dicat q instrumenta notariorũ qui sunt matriculati habeant execution ⁊ tẽpe rogitus erit notari⁹ ⁊ matriculatus tẽ pore vero iudicij nõ. vide Bald. in. l. ij. in. ij. col. ꝺ execu. rei iudi.

n Ñq testis

b Idẽ cornelio. testis ī tegri. Adde glo. ⁊ ibi dixi in. l. fiñ. C. fami. hercisci. Et quod habetur. j. eo. l. marit⁹. ⁊ ibi nota. ⁊ Bar to. in dicta. l. admonendi. qui dicit qõ est verum si est integre fame. per cañ. in. c. veniens extra de testibus. ⁊ vide glo. in. l. quis quis. C. ad. l. iul. maiesta. quã allegat Barto. in dicta. l. marit⁹. in principio. j. eo. Sed an faciat semiplenam p bationem. vide Ly. ⁊ bar to. in dicta. l. quisquis. ⁊ hic adde Bart. in tractatu de questionib⁹. ⁊ Bal. in. l. milites. C. de questioni. ⁊ Paul. de liaza. in cõmento. c. grauis. de deposito. ⁊ vide qualiter probant indicia per bart. in. l. fi. j. e.

l Videsne hic casum. Vide Barto. in. l. admonendi. de iureiur. ⁊ qõ dixi in dicta. l. ij. in principio. de excu. tuto. s̃. ⁊ Specu. in titulo: de notorio crimine. §. fama. ver. infamia. ⁊ in titu. de teste. §. restat. ver. xxv. inciꝑ. vni testi cum fama publica creditur in criminalibus. vide tñ glo. in. c. veniens. de testibus. el. i. in ver. cum illorum. que contrariuz tenet in criminalib⁹. ⁊ illam reputat singula. Jo. de imol. in. l. interesse. de acquiren. possessio. ⁊ Ly. in. l. finali. de questionib⁹. tenet etiã idez Bal. in. l. ij. in. §. i. in princi. de excu. tuto. per Jmol. in. l. finali. de here. insti. ⁊ nota bene.

m Deberet credi. An fama cũ dicto vni⁹ testis sufficiat. glo est q nõ in criminalib⁹. illa ẽ glo. in. c. veniẽs. de testi. quã ibi dicit Jmol. sing. ⁊ ibi tenet eã abbas vbi vide. ⁊ dicit etiã Jmol. illã glo. eẽ singularem in. l. interesse. §. idẽ in vno. de acq. pos.

l Si seru⁹. Adde abb. ī cũ literis. de testi.

m Si seruus. vos scitis. In pposito vide

qđ intellige vt p Bal.in.c.i.quot testes sint necessarij ad pbandū feu di ingrati. Et vide qđ no. Bal.in.l.legis virt⁹.in.ij.col.de legi.t i.l.fi/ nos.in fi.C.de testi.vbi quid si testis nō idone⁹ tpe depositionis post efficit idone⁹. Et oīno vide Bart.j.e.l.in.§.cū quis.t quid si testis p⁹ iuramētū fuit excōicat⁹:t antecp deponeret fuit absolut⁹ ab excōicati one. vide io. an.in regula factū legitīe. de reg.iur.in mercu.t pau. de liaza.i.e. c.test.in.xiij. col.ō test.vi/ de remissiue in.o.l.ad te/ stiū.§. cōditi onem. in fi.ō testa.qđ not.

o ¶ Non pōt pdesse.de fa mulo licētia/ to vide Bal. in.l.i.C.de e/ pis.t cleri.et qđ ipse not.i l.ij.de test.C. Et ibi etiam bar.vtrū va rij in sindica/ tu possint eē testes p ptā/ te vel ecōtra/ rio. Et adde pe. de anch. in.c. dilecto. de testi. in.c. accedens. el ij.vt lit. non cōtesta.t viđ Bal.in auc. si dicatur.circa fi.C.de testi.

cit tps quo testimoniuz pfert. vt.o.§.lege iulia. t.l. notione.§.instroz.j.de ver.si.qnicz mutat cōditionē facto alicui⁹ ex partib⁹:tūc ei cui⁹ facto cōditionem mutat nō pōt pdesse o talis mutatio vt hic in eo q̄ emit aliquē seruū:t fecit fieri eū suū:hoc ñ posset sibi pdesse:nocere aūt bñ posset sibi:vt.o.§.lege iulia.

Pateoz tñ vnū cp si qualitas supueniēs esset quali tas que posset mutari de facili deberet fieri mutatō qualitatis.nā si est fact⁹ seru⁹ dñi dñs cogit eū ven dere vt.l.si postulauerit.§.iubet.s̄.de adul.ita dicā si impetrasti iudicē delegatū illū quē habebā testē cō tra te:vt sic in cā testificari nō posset.tūc possuz pete re vt deē alius iudex:qz illū volo in testez pducere. casus est in.c.dilecto p.extra de testi.

Si quis dicatur. q ¶ Op.cp solū vna exce ptio impediat testis exa/ minationē.s.si dicanť eē inimicitie capitales.alie ex ceptiones nō impediūt examīationē sed reseruanť postea.vt no.in.l.iij.§.i.s̄.de testi.t ē tex.in auc.si di/ cať.C.de testi.Io.in teste qui oz examinari sine toz/ mētis pcedūt illa iura.sed in teste qui examinať cuz tormentis añ oīa sunt eraminānde oēs exceptiones ne testis torqueať sine cā.casus est hic.

Hic ponit tertia pars in qua dic

Antoninus. de effectu qōnis seu pfessiōis ha/ bite per tormēta. ¶ Ho.cp testis q̄ nō oz examīari examinat⁹ nō facit indiciū.vt.s̄.e.l.§.diu⁹.videbitis j.e.l.marit⁹.

Ho.statur ergo cōfessiōi fa/

Diuus seuerus. cte in tormētis.ō.s̄. ō custo. reo.l.si cōfessus.t.l.qui p sniam.C.de penis. dic gl. valet si pseuerat alis nō.vt hic t.j.e.l.§.si quis vltro vel aliter r.ibi loquit de pfessiōe facta sponte t sine tormētis:hic vero de cōfessione facta cū tormentis. hec placet iuncta cū prima. ¶ Itē op.C.de cōfes.l.i. So.eodē modo:ibi sponte:h formidine tormētoz. ideo nō stať nisi pseueret. ¶ Quero que s cōfessio dicať fcā p tormēta.rñdeo si ē facta adhibita tortu/ ra vel ē facta p torturā aliquo legato t pcedentib⁹ minis deponendo ad torturā non autē q̄libet leuis territio facit videri confessionē factā esse formidine tormētoz sed debet eē positus i tormētis vel duct⁹ ad ea. Idē si eēt in carcere i quo de fame t de frigo re multū patiebať.nā tunc formidine tormentoz.um videť facta.ar.ad hoc.s̄.de iniurijs.l.itē apud labeo nem.§.qōnē.facit.s̄.de vi t vi ar.l.iij.§.siquis autez visis.ibi dñi dicit sufficit terroz armoz. ¶ Sz que/ ro qūo dicať pseuerare in pfessione.hūc passum de/ clarat tex.C.de custo.reo.l.ij. qz opz cp post cōfessio nē factā in tormētis reducať in loco publico iudicij ibi cozā notario t psonis publicis pfiteať vt ibi in ter.dicit. ¶ Sed q̄ro dixi cp postea oz reduci. q̄ro qūo intelligi oz istud postea r.puto cp oz intelligi ar bitrio iudicis q̄ oz arbitrari eque vt reducat eū illo tpe quo cessauerit dolor tormētoz.si enī statim redu ceret eū ad banchū instātibus his doloríb⁹ totum hoc videreť dictū formidine tormentoz.eadē enicz formidine dicere videť.ar.l.qō ait.§.fi.s̄.de adulte. ¶ Quero q̄d si ista pfessio fuerit facta nō pceden/ tibus inditijs.dicā.j.eo.l.penul.contra hoc opponi posset quod dic vt dicam.j.§.questioni.

Iste.§.pōt legi tri/

In causa tributorum. b⁹mōis.vnomō dic sic.seruus cui⁹ ē omissa pfessio pōt torqueri ō omit tentē etiā si sit seruus reipublice. ¶ Sōo sic.seruus reipublice pōt torqueri cōtra omittentē pfessionez tēperata tormenta ēi arbitrio iudicis fm bal.i.l.i.in.v.col. de pfes. vel nō.t ibi etiā ponit an in dubio cōfessio psumať facta metu tormentoz tus.vide bal.i.l.ij.C.quo.appel. Itē an terroz vultus iudicis sit tor tura p bar.in tracta.de q̄stio. Et ad pbādū torturā nō metu illataz diicit bal.in.l.legis xtus.ff.de le.qt tortura oz adhiberi cozā hone/ stis psonis t nō in secreto:auditis primo rōnibus vtriusq̄ ptis. Et de materia tormētoz vide plene p io.an.in rub.de regu. iur. c.cuz in cōtēplatione.in antiqs.t qō hētur.xvi.q.i.in sūma.t qō no.in.c.i.in glo.pe.de deposito.t q̄ ipropie sunt tormēta.vide in.l.apud.§.que stionis. de iure fisci.t in.l.i.§.questionē ad fil.vide bal.in.l.ij. C.quo. appel.t adde cp etiā dixit bal.in.o.l.interpositas.qō ita pbať pro babilis suspitio tormentoz sicut ipoz illatio.t adde ad pbationez illoz tormētoz qō dixit bal.in.l.nouissime.s̄.qō fal.tuto. auc. cp sep psumit terroz inferri ab officiali qō no.cy.in.l.ij.C.quod me. causa. t quid si leuiter fuit tortus.vide bald.in.l.i.t.ij.C.quoz ap.t ibi an terroz vultus iudicis sit tortura. ¶ Itē sufficit pbare quē fuisse de tentū licet de tormētis nō pbeť p no.per bal.in.l.falsus.ad fi. C.ō fur.t cy.C.qō me.cau.in.l.ij.t bal.in.l.i.C.ex delic.defun. ¶ Item qñ vociferatū ē in occulto quis torqueť t pōt pbari tortura p fa/ mam.vt in.l.de minore.§.tormenta.j.eo.ibi cuius estimationis t hic adde bar.in.l.de pupillo.§.siqs ipi pretozi.s̄.de ope.no.nū. ibi. vel ex cuius cōtumacia.t ibi vide bar.qualiter cōfessio pseuerata pos/ sit reuocari:t vide bal.t sali.ōrios.in.l.fi.C.de pba. t not.qō dicit bal.in.l.in bonefidei.C.de reb.cred.in.x.itē quero cp pfessio in toz/ mentis pcedētib⁹ indicius si post reuoceť ne pseueret facit semiple nam pbationē vt in ea cogať psistere cū nouis tormētis.ad qōviō quod ipe not.in.l.fi.C.de pba.t pau.de liaza.in cōmēto.c.grauis. de deposito.t cy.in.l.fi.C.eo. ¶ Quero vtrū semel tortus pfitēdo

p ¶ In.c.dilecto. Hoc limitat Inno.in.d.c.dilecto.nisi iudex suo iura/ mento declarat se nihil scire in illa cā.qō no.ppetuo.vide cp i simili di xit glo.in.l.fi.s̄.de testi.t in.d.c.dilecto. Bal.in.l.ne in arbitris.C. ō ar bi.vbi allegat.o.l.fi.de testi.s̄.t in.o.c.dilecto.

q ¶ Si quis dicať. Ho.cp inimic⁹ debz repelli a testimonio. Fallit fm Dy.i.o.l.filie.so.ma.t no.p bal.in auc.si dicať in pe.col.C.de testi.t in l.ij.§.sed si agāt.ff.de iudi.t qō no. Io.an.in.c.fi.de testi.t do. me⁹ i.l. iiij.§.illud.ff.si quis cautio.t no.limita per istū tex.ad.l.si quis.j.e.t ad l.vnius.§.seruus.j.eo.

r ¶ Diuus seuer⁹.vel aliter. De quo per Bar.ibi t in.l.i.in fi.s̄.de cu/ sto.reo.t Bal.in.l.vnica.in.ij.carta.C.de pfes. Et ad materiā hui⁹.l.vi de Ange.de are.in tractatu malefi.in x̄.cōfessi in tormētis. Idē intel gas in pfessione cā pietatis: qz illi nō stať nisi pseueret. Ita dicit vin/ cen.vt ibi refert abbas in.c.afferte.de p̄sump.t de cōfessis in tormēt vide oīno Bar.t ibi dixi in.l.ij.C.qō me.cā. Et no.cp nō pdest cōfitē/ ti in tormētis reuocare suā cōfessionē qñ apparent alia indicia manife sta.ita dicit Bal.vbi vide in.l.sciant.C.de pba.

s ¶ Quero que. Adde t vide que no. Bar.t doc.t ibi dedi mltas cō coz.in.l.ij.C.quod me.cā.t etiam dixi post Bar.j.e.in.§.si quis vltro. ad fi.t vide qō dicit Bal.in.l.si quis in hoc gen⁹.C.de epis.t cle.t viō Bal.no.de effectu torture t qualiter pbeť in.l.si quis nō dicā rapere de epis.t cle.vide Imol.in.c.relatuz.extra qō me.cau.t in.c.cāz matri monij.de offi.deleg.t ille dicit in cōfessione pseuerare qui diuersis tē poríb⁹ cōfiteť.quod est no.l.iiij.ff.de pig.ac.in vlti.glo.quā refert bal. i rubr.C.de no.codi.cōpo.t in.l.ij.C.qō me.cā.t bar.in tractatu de qō nib⁹.t adde qō an quis cōfessus fuerit metu tormētoz relinquit arbi trio iudicis qz sufficit probare p diecturas.vt no.bar.in.l.interpositas C.de trāsac.t ideo ad cognoscēdū q̄d sit tormētū t an pfessio sit facta

dicaᷓ in cõfessione pseuerare. dicũt doc. q tunc pseuerare dicit qñ tor-
tus nõ in tormẽtis sed extra tormẽtor loca illa nõ videᷤ pseuerat ali-
as nõ videᷓ perseuerare. s. sponte sed metu. z ista nõ videᷓ ppie pse-
ueratio. de hac materia plene habeᷓ p Jo. an. in. c. cũ in cõtẽplatione.
de reg. iur. in nouella. z ibi etiã dicit q semel vel bis tort⁹ in negando
perseuerans potest iteruz torqueri ex dictis supuenientib⁹. z h materia exami-
naᷓ p Cy. C. eo. in. l. fi. z per Bal. i c. i §. iniuria. i ver. seu furtuz. de pa. in ra. fir. Adde Bar. ũ. eo. in l. i. §. diuus. z nor. in. d. l. i. §. diuus. z ibi ad fi. dixi. z i l. ij. ũ cust. re. z dicta p bar to. in. d. l. ij. i fi. cõiter tenẽ tur. z vide q dixit Jo. an. quicquid vo luerunt: z alij ibi in. c. olim. de rescrip. cũ quo ibi transeunt doc. Ut qñ quis dicatur pseuerare. vide ange. in tracta tu de questi. z Bal. in. l. ij. C. quo. appel. z per angel. z Jmol. i l. qui in alie na. §. fi. ff. de acqui. here. z Bal. in. l. i. in. v. col. z in vlti. col. ũ cõfes. z in. c. i. §. iniuria. ũ pa. tur. fir. p do. An. in. c. cuz in cõtempla tiõe. de reg. iur. z Bal. in rub. C. eo. in fi. z de pbes. in. l. i. vbi no. z adde qõ ẽ opus q diuersis tẽporib⁹ cõfiteaᷓ. glo ẽ no. in. l. iij. ũ. de pig. actio. vt refert Bal. in rub. C. de no. codi. cõpo. z in. l. ij. C. qõ me. cau. z Bart. in tractatu de questio. v Elideᷓ dictũ. Jdẽ tz Bal. z Ang. in. l. ij. C. qõ me. cau. z Cy. in. l. ij. C. de questio. x Diuus. veritas est ista. An testis de alia re pbet: vide in. l. si quis. in fi. prin. de fal. viõ lapeᷓ in. l. repeti. ĩ. eo. y Questioni: pfessio in tormẽtis p se nõ ẽ valida ꝛc. limita tamẽ sing. vt dixi post Bar. in. l. capite quinto. ũ. de adul. z vide aliqua notabilia per Bal. in. l. si quis in hoc gen⁹. C. de ev pbat. z de. z ibi ponit q si nõ obstãte tali cõfessiõe spõte facta iudex absolluat de facto cõfitentẽ: an talis pfessio aliquid operet. z p Bau. de lazaris. in comẽto. c. grauis. de depositio. z per istũ. §. Cy. in tractatu de questio. monet iudices ne faciãt cõfiteri reũ p subtractionẽ ipm speci-

dicaᷓ in cõfessione pseuerare. dicũt doc. q tunc pseuerare dicit qñ tortus nõ in tormẽtis sed extra tormẽtor loca illa nõ videᷤ pseuerat alias nõ videᷓ perseuerare. s. sponte sed metu. z ista nõ videᷓ ppie pseueratio. de hac materia plene habeᷓ p Jo. an. in. c. cũ in cõtẽplatione. de reg. iur. in nouella. z ibi etiã dicit q semel vel bis tort⁹ in negando perseuerans potest iteruz torqueri ex dictis supuenientib⁹. z h materia examinaᷓ p Cy. C. eo. in. l. fi. z per Bal. i c. i §. iniuria. i ver. seu furtuz. de pa. in ra. fir. Adde Bar. ũ. eo. in l. i. §. diuus. z nor. in. d. l. i. §. diuus. z ibi ad fi. dixi. z i l. ij. ũ cust. re. z dicta p bar to. in. d. l. ij. i fi. cõiter tenẽ tur. z vide q dixit Jo. an. quicquid voluerunt: z alij ibi in. c. olim. de rescrip. cũ quo ibi transeunt doc. Ut qñ quis dicatur pseuerare. vide ange. in tracta tu de questi. z Bal. in. l. ij. C. quo. appel. z per angel. z Jmol. i l. qui in alie na. §. fi. ff. de acqui. here. z Bal. in. l. i. in. v. col. z in vlti. col. ũ cõfes. z in. c. i. §. iniuria. ũ pa. tur. fir. p do. An. in. c. cuz in cõtempla tiõe. de reg. iur. z Bal. in rub. C. eo. in fi. z de pbes. in. l. i. vbi no. z adde qõ ẽ opus q diuersis tẽporib⁹ cõfiteaᷓ. glo ẽ no. in. l. iij. ũ. de pig. actio. vt refert Bal. in rub. C. de no. codi. cõpo. z in. l. ij. C. qõ me. cau. z Bart. in tractatu de questio. v Elideᷓ dictũ. Jdẽ tz Bal. z Ang. in. l. ij. C. qõ me. cau. z Cy. in. l. ij. C. de questio. x Diuus. veritas est ista. An testis de alia re pbet: vide in. l. si quis. in fi. prin. de fal. viõ lapeᷓ in. l. repeti. ĩ. eo. y Questioni: pfessio in tormẽtis p se nõ ẽ valida ꝛc. limita tamẽ sing. vt dixi post Bar. in. l. capite quinto. ũ. de adul. z vide aliqua notabilia per Bal. in. l. si quis in hoc gen⁹. C. de ev pbat. z de. z ibi ponit q si nõ obstãte tali cõfessiõe spõte facta iudex absolluat de facto cõfitentẽ: an talis pfessio aliquid operet. z p Bau. de lazaris. in comẽto. c. grauis. de depositio. z per istũ. §. Cy. in tractatu de questio. monet iudices ne faciãt cõfiteri reũ p subtractionẽ ipm specifice de crimine certificãdo seu interrogãdo: qz dz in genere interrogare. facit. l. prius. z qõ ibi no. ad fille. z vide in. l. si postulauerit. §. si negauerit. ũ. de adulte. vbi plene ista notanᷓ.

3 Cũ quis. iudici cõmittiᷓ. Jdẽ Bal. in auᷓ. si dicaᷓ. in pe. col. C. ũ testi. Quid si ante iudiciũ inceptũ inter me z te vado z accuso testez tuũ de crimine vt sic non possit admitti ꝓtra me tã q̃ inimic⁹. vide ibi p eũ q allegat bart. hic z eũ seqᷓ. z adde etiaz Jo. an. in. c. fi. ũ testi. z h adde bal. i. l. sed z si quis cautio. z qõ dixi p⁹ bart. ũ. ea. l. §. si seruus.

dentẽ. §. vt dixi. glo. tñ videᷓ eũ referre ad prin. vt inᷓ rogat⁹ de se dixit de alijs cõsocijs piudicaᷓ socijs. sz ꝑm hoc istud erit vez in illis casib⁹ in quib⁹ quis de socijs interrogaᷓ q̃ ponunᷓ in. l. fi. C. de accusa.

Questioni. x Ilo. q fragilis ẽ cõfessio facta p tormẽta. ũ imo cõfessio q̃ habeᷓ p tormẽta dz eẽ validior. vt in auᷓ. de testi. §. i. et no. in. l. cũ probatio. §. i. ũ. de pba. Rñdeo tres sunt casus. qñq quis torqueᷓ in se tñ: z tũc ẽ validior cõfessio facta sine tormẽtis q̃ cũ tormẽtis. vt. ũ. prin. §. diuus. z hic z. j. §. si quis vltro. qñq quis de alio tñ interrogaᷓ: z tũc est validior cõfessio cũ tormẽtis. vt dicto. §. i. in auᷓ. de testi. z. l. cũ pbatio. qñq torqueᷓ in se z in aliũ simul. tũc debilior est cõfessio cum tormentis: vt hic.

Preterea. Quero quid vertiᷓ in cause cognitione. dic glo. debem⁹ aduerte re an sint inimicitie magne vel pue de quib⁹ inimicitijs dz intelligi. vide p Jnno. eᷓ de accu. c. cũ oz. nã in bello licito licitũ ẽ etiã mẽtiẽdo decipere hostes. xxiij. q. ij. c. dñs de⁹ noster. z no. xxiij. q. ij. c. vtilẽ. vt habetis in glo.

Cũ quis. Ilo. q si soci⁹ crimis ducit aliũ sociũ ad iudiciũ sibi pp hoc nõ parciᷓ casus est h. Jn ꝺ. facᷓ. l. nõ oẽs. §. fi. j. de re mili. So. ibi plura iteruenerũt. nã ibi spõte ꝓfitebaᷓ se reũ z q̃rebat veniã qz alꝰ ꝓducebat. h vo nõ dicebat nec allegabat se reũ imo mẽtiebaᷓ. ꝓterea ibi demõstrauit plures: z cepit plures: h vnũ tñ. ꝓterea ibi cepit trãsfugas z hostes ciuitatis: hic aliumꝫ malefactorem qui adhuc hostis ciuitatis nõ erat. Ego vidi ĩ ciuitate ista cũ q̃dã nõ habẽt ꝺ eũ nisi vnũ testẽ vidi fieri hãc maliciã: qz dedit re⁹ illi testi vnã alapã: postea cũ ille testis ꝺ eũ ꝓduceret ꝺ eũ opposuit q erat su⁹ inimicus. ꝺ ista malicia hẽt remediũ h. nã inimicitia superueniẽs facto ei⁹ ꝺ quẽ ꝓducit testꝫ nõ repellit testẽ oĩno: sz hoc iudici cõmittiᷓ ꝫ. ita vides tex. h ĩ fi. facᷓ

Si qs vltro. b qõ dixi vobis. j. e. l. §. si seruus. Hic ẽ. §. mlti ũ no. Si p⁹ sniaz ex prima ꝓfessiõe lata de inocẽtia rei ꝓstituerit dz ꝓdẽnat⁹ restitui a principe nõ ab iferiori. h. d. Et cũ dicit hac epla loqᷓ iuriscõ. h dic iure eẽ notãdũ q ꝟu⁹ restitut⁹ p⁹ sniaz ad dñz ptinet. sz ꝺ de. l. aut dãna. §. ꝟ uos. j. ꝺ peis. z. l. fruſtra. C. ꝺ sen. pas. so. h fuit restitut⁹ h ẽ ĩ pristinũ statũ reposit⁹. ib ivo idulgẽtia nõ excessa: ita tz gl. ex q̃ nõ. iũcta cũ tex. q ista vba potes itaq ꝺcreti graz facẽ: lz nõ solẽt idlgẽtiã l restõnẽ i dubio psumiᷓ restõ. ita intelligit iuriscõ. z glo. in hꝰ rescripto qõ nota qñ dicit statutũ b q banniti rebã niaᷓ an videᷓ restitui vel habere simplicẽ indulgẽ

a Si qs vltro. Ad materiã hui⁹. §. vide. l. relegati. z qõ ibi nota. j. de penis z p illuz tex. dixit Bar. ĩ l. ij. C. de sen. ex pri. reci. q princeps pt suã sentẽtiaz corrigere. et ibi vide bal. vtrum papa possit suã sententiã reuocare.

b Dicit statutũ. Statutum dicit q bánniti rebanniaᷓ an videaᷓ restituti vel habere simplicem indulgẽtiã. viõ in. l. fi. C. ꝺ sẽtentẽtiã pas. z qõ dixi ibi z adde qõ ia co. de bel. ĩ. c. guerrã. ĩ pri. post not. ibi

in ti. hic finiᷓ lex cõra. disputauit. q. de restituto p principẽ. vtrũ recuperet bona alienata p fiscũ que fuerũt cõfiscata. z ibi refer Bal. vbi finaliter dicit q nõ: qz quedã sunt q̃ deueniũt in aliuz ĩmediate per ipsaz cõfiscationẽ: vt est tex. z exemplũ in auᷓ. bona dãnatorum z ad illa intelligit facta restõ. Quedã sunt que veniunt mediate p aliuz cõtractũ. z in illis sec⁹ ẽ. ar. l. i. C. ne fis. rem quã vendi. li. x. z in c. q̃uis. de rescrip. in. vi. Sicut etiã dicim⁹ in legitimato post mortẽ patris q aut legitimaᷓ post aditã hẽditatẽ p legitimos z nõ aufert eis bona aut ante z tunc fic. vt no. moder. de libe. z posti. u. in. l. gallus. §. quid si tñ qõ videᷓ. Cõtra pdicta tñ si hẽditas est adita ab agnatis: z tũc ista acqsitio pcedit p ĩmediatã causa deficientis linee legittimatiõis z officto sui hẽdis quoad suitatẽ rescindiᷓ acquisitio quasi natiuitate posthumi. qõ põt eẽ vez qñ princeps restitueret na

talib⁹.ſz ſec⁹ in reſtitutiõe quã faciũt iſti comites q; nõ videt cõſenſiſ/ ſe p̃ceps q auferat eoz p̃uilegio ius queſitũ alteri.l.quotiẽs.C.de p̃eci.impe.offe.z.l.nec auus.C.de eman.libe.q; ſic inciperet fieri edi/ ctuz iniquũ p p̃incipis p̃uilegiũ.arg.ff.de vulg.z pupil.l.ex facto.z q legittimatio operet potenti⁹ q̃ ius cõe patet.C.de natu.libe.ĩ auc. item ſine le/ gittimis. ibi p̃incipis et legis deuo. z facit ex de auc.z vſu pal lij.c.ex tua.et C. de bonis vacan.in.l. ſi quando. z in l.p̃ceps bo na.j. de ẏb. ſigni.ſed po/ ſito q legitti matus reſti/ tuat ad bõa vtrum agna ti qui medio tempore poſ ſiderũt tene/ ant ad reſtõ nem fructuũ perceptoruz vel in rebus hereditarijs Rñ.nõ. p̃o hoc ẽ tex.no. in auc.de ne/ ſtorianis .C. de hẽti.bal. ĩ.c.dño guer ram.p̃ealle. z eundẽ bal. in.l.i.C.de he re.inſti. z ĩ.l. fi.in.ix.col.C de ſen. paſ.z ad hoc no.vi de que dixi ĩ l.fi.j.de pẽis z Ange.ĩ di cta.l.gallus. §.quid ſi tñ. vbi ponit õ qõne Bal.ĩ

tiam.z hic videt q reſtituti p̃ſumunt.de hoc cõſue/ uit dici in.l.fi.C.de ſen.paſ.dicã.j.de ſen.paſ.l.fi. hic dicitur q p̃eſes nõ põt reſtituere.ſ in.l.in cauſe.§. fi.s.de mino. So.ibi rõne etatis reſtituit non alia. Allia ſo.ẽ q ibi in ciuili hic in criminali:ſed truſa eſt ideo dic[b] q quedã eſt reſtitutio que cõcedit per of/ ficiuz iudicis z ex edicto p̃toris moztui: vel ex cauſa etatis vel abſentie z ſimiliuz.z illã põt cõcedere p̃e ſes vt in cõtrario.quedã eſt que fit ex ſola miſericoz dia:z iſtã ſolus p̃ceps cõcedit vt hic in hoc.§. ¶ No.tria mirabilia.primo quero in.q.quã diſpu tauit:an iudex maleficioz poſſit ex officio ſuo exami nare teſtes a parte nõ p̃ductos.z dixi q ſic:per.l. ij.C.de abo.z hic vbi iudex querit de partis innocẽ tia parte nõ poſtulãte.p hoc.l.ſi nõ defendat.j.ti.i. de qua feci mentionẽ in.l.iiij.§.hoc aũt iudiciũ.s.de dam.infec. ¶ Secũdo no.q in cauſis maleficioruz poſſunt recipi teſtes etiã poſt ꝯclusionẽ[c] cauſe z ẽt poſt publicationẽ vt hic.z eſt caſus.j.e.l.vni⁹.§.re⁹ fm vnam lec.z ibi no.z audio q Jo.an.tenz hic in c.fraternitatis.extra de teſti. ¶ Tertio no.ad qõnẽ diſputatã per Ricardũ vtrũ defenſiones facte p̃o reo p̃ſint mandatori[d] vel ecõtra.z dic aut reus reci piebat teſtes p̃o vtroq; z tũc vtriq; p̃deſt vt hic. ibi autẽ ad certiozẽ de ſe cõfeſſus peruenirẽt ꝛc.ſi ãt examinaret p̃o vno tñ: z tũc nõ p̃deſſet alteri vt.l. denũciaſſe.§.fi.z qõ ibi dixi.s.de adulte. ¶ Itẽ no/ ta[e] ad aliud qõ tota die occurrit ſi aliquis ẽ in car/ cerib⁹ cõdẽnat⁹ z ante executionẽ ſentẽtie cõſtat de innocẽtia:certe ptãs qui eũ cõdẽnauit nõ poteſt euz abſoluere:vt hic in fi.ibi:p̃incipi tñ tenet dare peti tionẽ cõi vt abſoluat vt hic in fi.ibi:p̃incipi ꝛc.naz cũ ſit cõdẽnat⁹ in pecunia que dz peruenire ad cõe: merito cõe põt z dz abſoluere.idẽ dico ſi eſſet in p/ ſona cõdẽnat⁹ qz hoc põt fieri: z loquor de ciuitati bus que nõ recognoſcũt[f] p̃incipẽ. ¶ No etiã hoc ad aliud.cõtinet in actis q talis ſponte cõfeſſus eſt z tñ vez eſt q cõfeſſus ẽ p tormẽta erit ne notarius falſus.z hic videt q nõ in p̃in.ibi:ſi quis vltro ꝛc. z.j.ſequit ibi:cũ in tormẽtis cõſtiterit ꝛc. z ſic dicit ſponte cõfeſſus ille qui in tormẽtis eſt ꝯfeſſus:z fm hoc debem⁹ exponere cõſtiterit.ſ.de cõfeſſione illi⁹ ſerui:z ſi dicis quõ dicitur ſponte cõfeſſus cũ dicit per tormẽta.dicit q ipſe p̃ſeuerauit in ꝯfeſſione.vt s.e.l.§.diuus ſeuer⁹.z.l.ij.C.de cuſto.reo.vl aliter ſi cõfeſſus eſt in actu torture hoc nõ põt dicere notari us.nec ob.ibi cõſtiterit ꝛc.q; expone cõſtiterit.ſ. de innocentia:z ſic nõ refert ſe ad confeſſionẽ: ſed ad fi/ ui innocentiam: vt hic patet.z no.bene[g] oia p̃dicta.

Hereditarii. ¶ Op.de.l.s. p̃ri.§. quis dicatur.vbi dz p̃ri/ us examinari ad quẽ pertineat anteq; toz queat.hic dicitur econuerſo. So. ibi erat in poſſeſſione ſerui ille cõtra quẽ petebat torqri:iõ poſſeſſio faciebat cõtra eũ p̃eſumptionẽ al's ſecus hodie etiam ſi cõſtaret cui⁹ eſſet ſeruus poſſet ſeru⁹ torqueri in caput dñi.vt.l.fi.C.e.ti.ita dicit glo.

De incestu. ¶ De hoc videbit⁹.j.l.pri. ĩ.l.ſeq.z vidiſt⁹.ĩ.l.ſi poſtu lauerit.s.de adul.

Quis viduam. ¶ Op.de.l. q⁹ uis.in fi.C.de ad ulte.z auc.ibi poſita vbi nõ deportãt pp adulteriũ.gl.dicũt quedã q alia pena erat olim alia hodie.ita no.in.l.ij.§.miles.s.de his q̃ no. infa.z.l.qui cũ vno.§.adulteri.j.de re mili.z.l.offidi us.de his qui.vt indig.alia glo.dicit hic q in crimi ne adulterij fit variatio pene fm ꝯditionẽ p̃ſone qz aliter punit nobil aliter ignobil.z hãc opi.videt tene re C.i.in.l.cõtraria.

Patre. Cum de falſo. ¶ De hoc vi diſtis.s.e.l. hereditarij.

Questionis[b]. ¶ Dicitur hic queſtõ nis modũ ꝛc. ſimile j.e.l.de minore.§.tormẽta. Dz quid ſi iu dex torſit aliquẽ tñ q moztu⁹ ẽ:vt.l.aut dãna.§.i.j. ti.i.videt dicere iudicẽ teneri.breuiter dico ſic ſi iu dex exceſſit modũ cõſuetum z modum qui debebat adhiberi fm qualitatẽ p̃ſone torte tenet:al's ſec⁹.h⁹ accidit mihi qz dũ videre iuuenẽ robuſtũ torſi illum z ſtatiz fere moztu⁹ ẽ z iõ inſpiciẽdũ ẽ ank poſſit iu/ dici imputari culpa z ſilia:vt dicto p̃rio.z p Cy.ĩ.l. gracc⁹.C.de adulte.

---

[a] Ꝑrofint mandatori. An ꝓbatiões facte ꝓ reo p̃ofint mã/ datori.adde Jo.an.in.c.ratihabitio.de re.iur in.mer cu.z quod no. bar.in.l.adulter.§.ſi eius.de adul.C.z quid de probationib⁹ factis contra vnũ e xinquiſitis.vide do.Anto.z doc.in.c.dilecto.de p̃bẽ.

[b] Ideo dic.vide Bal.in.d.c.dño guerram.in p̃in.in ti. hic finitur lex conra.vbi queſiuit.rex francie cõdemnauit aliquẽ ad moztẽ:z duz duceret ad patibulũ quoztidã rogationib⁹ eidẽ pepcit ipm reſtituen/ do.querit an reſtitutũ ſit ei feudũ.dic vt ibi per eũ.

[c] Ꝑoſt cõclusionez. Et põt eẽ rõ qz ꝯclusio in cã z renũciatio ꝓbatio/ nũ idẽ ſunt:vt no.per bal.z ibi dixi in auc.iubem⁹.C. de iudi.z gl. in.c.cũ dilect⁹.de fide inſtru.ſed certe ſicut nõ põt in criminalib⁹ exp̃ſe renũciari ꝓbationib⁹ z defenſionib⁹.vt eſt glo.in.l.pactũ inter here dem.ff.de pac.ita nec p cõclusionẽ in cã.vnde intelligerẽ dictũ Bart. habere locũ fm ea que ſcripſi poſt bal.in.d.auc.iubem⁹.licz ang. in.d. auc.videat ſentire cõtra Bar.hic.ſentit tñ ange.ibi:in vno cũ Bart. hic ſcilz q poſſit cõcludi in cauſis criminalib⁹.p quibus videt tex.fm vnũ intellectũ in.l.quãuis indubitati.C.de adulte.ſed in õriũ facit ra/ tio ſupradicta.z tz Bal.in.l.i.in ver.quero quarto.de cõdi.indebi.C. in.l.edita.in.ix.col.C.de eden.vbi no.vide bal.in.d.l.fi.s.de fer.z q ibi dixi.

[d] Ꝑrofint mandatori. An ꝓbatiões facte ꝓ reo p̃ofint mã/ datori.adde Jo.an.in.c.ratihabitio.de re.iur in.mer cu.z quod no. bar.in.l.adulter.§.ſi eius.de adul.C.z quid de probationib⁹ factis contra vnũ e xinquiſitis.vide do.Anto.z doc.in.c.dilecto.de p̃bẽ.

[e] Itẽ no.vide nota.in.l.ſi quis poſt.de teſta.vbi per Jmol.z quod no.bal.in.l.aditos.C.de epiſ.au.z ĩ.l.i.in vlti.col.C.de cõfeſ.et imol. in.l.is qui re⁹.in glo.s.de publi.iudi.z Saly.in.l.i.C.qui accuſa.et Jmol.z ibi not.in.c.ij.de purga.vul.z Jnno.in.c.ſi qñ. de offi. dele ga.z melius in.c.paſtoralis.eo.ti.quẽ not.allegat bal.in.d.l.aditoſ q ſi iudex videt ſententiaz iniuſtam debet ſuperſedere in executiõe z vide Jmol.in.l.a diuo pio.in p̃in.s.de re iudi.z in.c.ij.in.d.ti. de purga.vulga.vbi no.

[f] Nõ recognoſcũt.vide ad hoc.s.de pub.iudi.bar.in.l.infamez. z in repeti.l.oẽs pp̃li.s.de iuſti.z iure.

[g] Et no.bene. Et idẽ tenet Ang.ĩ.l.qui ĩ aliena.§.celſus.de acq. here.licet hic de bar.nõ faciat mẽtionẽ.z tandẽ cõcludit q aut erat cõfeſſus in actu torture:z tunc punitur de falſo:aut nõ:z nõ punit. z p̃o hac diſtinctione no.tex.in auc.ſacramẽta.C.ſi aduer.ven.z in

Nisi quis maloz. C. de transac. vbi tex. aperit q nõ dicit fieri sponte q fit metu seu imperio cogente. sed quid si notari⁹ in cõfessione illi⁹ tormentati existetis in tormẽtis nõ scribit sponte facta cõfessionẽ sed voluntarie facta foze. dic q nõ punit falso. vt dicit Bal. maxime in notabilib⁹: istud eẽ suũ dictũ in. c. i. §. iniuria. de pa. iura. fir. z hui⁹ est rõ: q lz voluntas sit coacta volũtas tamẽ est. vt. j. de reg. iur. l. velle nõ creditur. §. qõ me. cau. l. si mulier. §. pe. l. patre cogẽte. ẽ deri. nup. et vide ad pdicta no. q bal. in. l. si quis ñ dicã rapere. C. de epis. et cle. cũ ibi no. z ad Bar. ẽ vide Ange. §. ea. l. §. diu⁹ z qõ no. bal. z ange. in. l. iij. C. qõ me. cau. sz Bal. i. l. i. ĩ. ij. col. C. ex delict. defunc. dicit q alio modo saluari non poterit. videlicz q nõ fuerit tort⁹ vt sic rñderet de aliqua verita te sup alia re sed postea ip se h⁹ confessus est. qõ not. z ẽ dẽ balõ. i. l. i. ĩ vij. col. C. de cõfes.

Dictum. No. nõ sp quẽlibz debẽ poni ad torturã sed alit fieri et cũ nõ sufficit ad tormẽtũ peruenire. No. q ad tormẽta peruenit in subsidiũ cũ aliter veritas explorari nõ põt. Itẽ no. tormẽta reqri i causis grauib⁹. qualit aũt in cã pecuniaria perueniat ad tormta videbitis. j. l. pri.

Iuuspius. No. q in subsidiuz in cã pecuniaria deuenit ad tormẽta l seruorum

Quero q̃ sit dfia q̃tũ ad tormẽta int causas pecuniarias z capitales z graues. dico q in cã pecuia ria torquent tm hui nõ liberi neq statuliberi: vt hac l. in fi. §z in crimialib⁹ z grauib⁹ etiã liberi torquent vt. §. e. l. Itẽ nõ ita de facili puenit ad tormẽta in cã pecuniaria sicut in cã capitali z grauí: vt hic.

Ex quibus. liter. §. dixit qñ deposuit huius⁹modi sup eo facto. hic qñ sup aliquo indicio. No. q testis q̃ nõ oz examiari: examiat⁹ nõ pbat nec facit indiciũ. vt. l. i. §. diu⁹. z. §. idẽ seuer⁹. §. e. z dicaz. j. e. l. maritus.

Deeo. Duob⁹ modis legit. p qñ qs est deputat⁹ an seru⁹ q̃ ante ei⁹ erat posset õ eũ torquere: z dicit q nõ. z isto mõ ponẽdo casuz eẽt õ. l. i. §. itẽ nummio. §. eo. vbi hu⁹ dãnati torquet õ eũ: iõ nõ pcederet. Secũdo mõ põt poni casus q hu⁹ nõ dñs fuit dãnat⁹: z tũc nõ põt haberi qõ in dñm: vt h: z ẽ bona ista lec. p. l. extraneo. §. fi. j. e. Tertio mõ põt põi an deportat⁹ in insulã posit vt seru⁹ torqueri: z dic q nõ: qz remanet liber hõ. z hãc tz Di. z tãgit b gl. i. in fi. ibi: vel dic de libero. z põt eẽ satis bona.

Eminoze. Opp. q minoz torquetur vt. l. i. §. impuberes. §. ad sylł. So. nõ põt torqri ea tortura q̃ torquent maiores: sz debẽt ferula vel habena cedi vt ĩ ẽrio. z no. de his qui. vt indi. z ad sylle. z c. l. talis. in prima glo. §z q̃ro m ad qd torquet minoz in cã criminali cũ nõ possit eẽ testis. vt. l. in testioniũ. §. de testi. rñdeo z dico q torquet vt faciat indiciũ: z sic erit casus vbi ille q̃ nõ oz torqri tort⁹ tũ fac indicium. de quo dicã. j. e. l. marit⁹.

Tormẽta. No. de mõ tormẽtoz z de eoz modo ramine. vt dixi. §. e. l. q̃stiõis. Itẽ no. q de domo rei nõ oz iniciũ pbatõis assumi. vt. l. nimis grauc. de testi.

Plurimũ. No. ex h⁹ solenni. §. primo id qõ dicit vox ipsa. ex quo colligen q si iudex vult q pars veniat psonalit ad rñdendũ q nõ suffic mittere pro curatorẽ q̃tũcũq istructũ: qz pñtia psone z cognitõ vocis reqrit. dixi in. §. ad crimẽ. Secõo no. qõ. j. dic cognitiõis subtil diligẽtia. ex quo collige q iudex põt interrogare p inuestigãda vitate de circunstantijs q̃buscũq etiã remotis. ad qõ fac qõ not. C. de testi. l. testũ. Põt etiã se fingere velle facere qõ ñ vult: vt videat quẽ actũ facit re⁹ vl testis qui examinat z qliter se gerit. hoc etiã pbat ex de psump. c. afferte. z ista est cognitiõis subtil diligentia. Itẽ seqt qua qs cõstãtia o z trepidatiõe loquit: z sic vides q cõstãtia z trepidatio indicat aliquid iudici. Et ex ho dicit Inno. extra de pba. c. qñ õ. q ille q̃ examinat testes hoc oz facere scribi in actis. hoc dicebat trepidãdo z balbutiẽdo z silia. Idẽ tenz spe. in ti. de teste. nõ recordor in quo. §. Et ex hoc etiã habes q ẽt vbi alia indicia extrinseca nõ pcedũt ex eo q re⁹ facit coram te loquẽdo trepite pauẽdo z variando põt habere indicia sufficiẽtia ad torturã: ita vides hic. z iõ oz iudex examiator eẽ caut⁹ vt faciat dicta ei⁹ sic varia z diuersa scribi in actis z faciat scribẽ trepidationẽ z silia: ne ei possit dici q fecit poni ad torturã nõ pcedẽtib⁹ indicijs. de hoc dicã lati⁹. j. e. l. fi. Itez dicit hic cui⁹ extimatiõis z c. exponit glo. i. fame p. Ex hoc hẽs duo. p q fama alicui⁹ est indiciũ ad torturã vt hic. Secũdo no. q dicit in ciuitate sua. ex quo no. q videt q debeat eẽ fama ĩ ea ciuitate õ q̃ ipe ẽ: de q̃ fama dicã ĩ b. §. z õ aljs indicijs dicã. j. e. l. fi. qz oia ista idicia faciũt ad illuminãdã vitatẽ. vt b oz. Eleniam⁹ g̃ ad videduz õ fama: z õ hac fama modicũ tractat p glo. nisi q̃tũ põt ĩ. l. iij. §. eiusdẽ q̃. §. õ testi. De h⁹ et fec vnũ tractatũ in q⁹ dixit modicũ z bonũ. qdã q ẽ vocat⁹ dñs Thomas õ pipata õ bonõia. z vbicũq ipe aliqd dic ego dicã vobis. Spe. ẽt in ti. de noto. crie. ẽt põit õ fama z modicũ z nõ clare. Pro declaratiõe g̃ dẽt scire q duplex ẽ fama. vna ẽ fama hois: alia ẽ fama int hoies. fama hois oz ĩ bõa pte. ĩ mala pte oz ifamia. de q̃ fama z ifamia hẽt. j. õ va. z ex. cog. l. cognitio. §. i. et in ti. õ his q no. ifa. C. z ff. z õ illa nihil ad pñs. qdã ẽ fama int hoies: z ista ẽ duplex. nã qdã ẽ fama õ vno hoie in gñe bõitat vel malicie. nã fama ẽ q ẽ bon⁹ vel mal⁹: q ẽ fur vel latro. z õ ista fama loqt iste ter. z. l. capitaliũ. §. famosos. j. õ pe. z. l. nõ oẽs. §. a barbaris. j. õ re mili. cũ si. qdã ẽ fama õ aliq⁹ facto pticlari z q tale qd sit vl nõ: de q̃ loqt. l. iij. §. eiusdẽ q̃. §. de testi. z alia iura mlta q̃. j. allegabo. de istis duab⁹ videamus hic. Et primo quero q qd est fama. Rñ. fama ẽ cõis opi. voce manifestata ex suspitiõe r prouenies. quare dico cõmunis opinio. Respondeo z in. d. c. si duo. xxxv. q. vi. quas alle. cardi. in. d. c. q̃liter z qñ. de accusa. z ibi hosti. z ad bar. hic ad de bal. post bar. in. d. l. i. C. de infami. et facit ad statutũ qõ hz qõ requirat psona bone opinionis z fame. de qua opiniõe z fama intelligit z quõ: z de quo p Jaco. bo. z bal. in. d. l. improbuz. C. de infami. z de diffinitiõe fame p Bal. in rubri. C. de p ba. in. ij. col. z ibi etiã de differẽtia inter famã z rumorez. z p bal. in. l. ea quidẽ. in. i. col. C. de accusa. z qd differat fama a cõi opi. p spe. in ti. de noto. crie. §. seqt. x. i. z. ij. z qõ ipse no. in ti. de dona. §. i. x. illud autẽ sciẽdũ cõsequẽt. z ibi de effectu cõis opi. Quid ãt differat notoriũ a fama. vide bal. in auc. q̃ semel. ĩ. iij. col. C. quõ et qñ iudex. et spe. ĩ. d. §. sequit. et dñ. §. dixi de dfia int cõez opi. et famã. vide Bal. in. d. l. ea quidẽ. in pe. col. et adde ẽt q clamor populi ẽ min⁹ q̃ fama, et in. l. decurionib⁹, et ibi Bal. C. de penis. et de cõi opi. vide

vide Cy. in. l. fi. C. de fal.

Eminoze. sed quero. Quero ad quid torquet: vide Gui. de suza. in. l. i. C. de preci. impe. offe. ad de Bal. in. l. eos. C. õ testi. qõ not. z bal. in. d. l. talis. hic alleg.

n Plurimũ. ex quo colligo, vide qõ no. spe. in ti. de pla. senten. §. i. z adde bal. in. l. qui bõa. §. si alieno. in ij. q. §. õ dã. infec. z ibi dixi.

o Quis cõstantia. Et vide ang. ĩ tractatu malefício. in ỹ. nũc videamus õ torturã. quez sequit Bal. in. d. l. presbiteri. C. de epi sco. z cle. vbi no. z Bal. in. l. iij. C. õ testi.

p i. fame. an fama faciat ĩ diciũ ad torturã. vide. j. e. circa fi. z idẽ tenet Bal. ĩ dicto. c. i. §. iniuria. ĩ. v. col. de pa. iur. fir. vbi dic q sic. qõ qñ est euidens fama. qõ bene no. qz vtile erit tibi.

q Primo q̃ro. De hoc vide p Bar. in. l. i. C. de testi. z ibi dixi. z per glo. in d. l. testiuz. §. i. de testi. §.

r Ex suspicione. Que ãt sit dfia inter famã z rumorez. vide gl. ĩ c. sup eo. õ eo q cogno. cõsan. vxo. sue.

Ista lec. p. l. extraneo. §. fi. j. e. Tertio mõ põt põi an deportat⁹ in insulã posit vt seru⁹ torqueri: z dic q nõ: qz remanet liber hõ. z hãc tz Di. z tãgit b gl. i. in fi. ibi: vel dic de libero. z põt eẽ satis bona.

Quẽstio, vide q dixi in. l. vbicũq. de ĩ interro. acti. Sed quid vide p bar. z ang. ĩ tracta. de quesi. z Bar. in. l. lex cozne. in pzin. §. de ficca. z ang. in. l. iij. §. de adul. p bar. in. l. iij. C. de adul. p Bau. de liaza. in cõmẽto. c. grauis. de o eposito. facit. l. lege iul. §. fi. ad. l. iul. repe. bar. in. l. i. de ficca.

Inspiciendũ est. Adde Bal. in. l. gracch⁹. C. de adul. z in. l. i. C. õ emenda. seruo.

Iuus pi⁹, deuenit ad tormẽta. limita nisi cã pecuniaria z ciuil ha beat annexuz crimẽ qz tũc deuenit ad torturã. tex. est z ibi doc. in. c. i. õ deposito. z vide no. j. e. in. l. ex libero. an in causis pecuniarijs quis possit poni ad torturã: z qñ oz poni. vide bar. in. d. l. si quis adulteriũ. ff. õ adulte. adde tñ q si agat de falso ciuiliter si precedũt indicia loc⁹ ẽ tormentis. l. sicut falsi. z ibi bal. C. de fal. z de ista materia vide oĩno doc. in. c. grauis. de deposito. p Imol. maxime in notabilib⁹ z ibi no. etiam Bau. de liaza. z ad materiam vnã adde glo. xv. q. iij. in. c. presbiter. et

Bal. in .d.l. labeo.ꝺ ſup. leg. qꝺ no.ꝺ & ꝺſtam iter notoriuz & fama. vide ꝺ p Bar. ſed q vulgi opi. ſit idem q ſfama: videꝫ tenere bar .i.l. ſi conſtãte.in pria.q.i pri. ſo.ma.& bal. in .l. vbi ad huc. C.ꝺ iure do.i.r.col. in ỽ. qrit gl. quꝺ pbeꝫ q vir ỽgat ad i opiaz: qd ſit fama: notoriuz:rumor:& ſimília. plene p Jo.cal.i repe.c.nſa. de cohabi.cle.& mulie.

s Add ꝺſiaz Et p hoc eſt tex.cũ glo.in l.apud iul'.§. ſcio.ſ. de le. i.& vide tex.i l.fi.C.ſine cẽſu vel reliqs

t Illius vicinie. Adde bar. in.l.i. C. de teſta.& i.l. ſi quidẽ.in fi. ſolu.matri.& in glo.ibi.

ad differẽtiã ſopi.ſingularis vt.l.cũ quidã.§.qꝺ ꝺf. ſ. de acq.here.& l.labeo.ſ. de ſupellec.lega. qua re dico voce manifeſtata. Rñ.q: alꝫ nõ eſſet fama ſz ſtaret in noie generis ſui.ſ.opinionis cõis.nam qñq opi.cõis manifeſtaf vſu.vt.l.labeo.ſ. de ſupellec.lega.& reb⁹ ipſis & factis.vt.l. de quib⁹.ſ. de legi.i fi. tũc nõ ꝺicif fama:ſed ꝺicif extimatio vel opi. cõis. Fama eñ ſm Aug.ꝺicif a fando hoc ẽ a loquẽdo. & hoc poſuit ipſe ſup ỽbo famuloꝝ.vnde niſi ſit locutio nõ ꝺiceref fama.illud ergo q ꝺicũt multi doc. & Thomas de pipata:q fama & cõis opi.& cõis extimatio ſunt idẽ.eſt vez qñ cõis opi.& cõis extimatio voce manifeſtaf:alꝫ ſec⁹ vt ꝺictũ ẽ.qꝺ ꝺixi ex ſuſpitione prouenies.hoc ꝺixi ad differẽtiã manifeſti nã ſi ꝺiceref cõiter aliquid quod eſſet certũ & viſum a pplo illud eẽt manifeſtuz vel notoriũ nõ fama. vt l.ciues.C.de ap.& l.ſi vero.§.qui p rei.ſ. qui ſatiſd. cog.& qꝺ ꝺixi in.l.ab accuſatione.§.nunciatores.ſ. ti.ij.& hec ſufficiãt circa diffinitionẽ. Quero ſecũ do i quo loco ꝺz eẽ fama.rñdeo fama de aliquo homine in genere ꝺz eẽ in loco ſui originis:vt hic: put ꝺicit in ciuitate ſua vel in loco illo in quo cõuerſaf. vt.l.ij.& qꝺ ibi no.C.vbi de cri.agi oz.& l.nõ oẽs .§. a barbaris.j.de re mili.& expreſſius ef de elec.c.iij. Sz fama alicui⁹ rei vel facti & ponam⁹ exẽplũ in delictis:qz in iſtis plurimũ querif de fama videf q debeat eſſe in loco delicti.vt.l.i.C.vbi de cri.agi oz. et in auc.qua in prouincia.& l.ſi cui.§.pe.ſ.ꝺ ac.breuif mihi vf q fama nõ requirat locũ de neceſſitate. naz illud qꝺ ꝺixi.ſ. de fama:q fama eſt cõis opinio:ꝺz intelligi cõis opinio.ſ.eoz qui hoc ſcire debẽt & ad quos ſpectat de hoc ſcire.vt no.per glo.in.l. cũ quidam.§.qꝺ ꝺicif.ſ. de acq.here.& probabo ſtatiz. nõ ne poſſem⁹ ꝺicere famã alicui⁹ rei in iſta vniuerſitate vtrũ aliquis ſcholaris ſtudeat bene vel male : vel vtrũ fecerit furtũ alicui⁹ libri vel nõ:& tamẽ iſta vniuerſitas nõ ꝺz certũ locũ.hoc probaf in.l.in rõne.§. quod vulgo.ſ.ad.l.fal.& l.fili⁹.§.fm vulgarẽ .ſ. de leg.i.& l.vulgaris.in prin.ſ. de fur. vbi ꝺicif q vulgo ꝺicif & in quo vulgo ꝺicif illud.rñdeo q inter ſapientes & ſtudẽtes qui hoc ꝺebent ſcire. Itẽ ẽ queſtio vulgaris.i.vulgi hoc ẽ inter ſtudentes de neceſſitate:ergo nõ requirit locũ:& vbicũq reperies locũ ibi nõ ponif loc⁹ vt ſignificet locũ:ſed vt ſignificet vniuerſitatẽ que moraf in loco.vnde cũ ꝺico fama ẽ in ciuitate iſta hoc eſt inter hoies hui⁹ ciuitatis. vel fama eſt in vicinia hoc ẽ inter hoies illi⁹ vicinie:ad qꝺ facit.l.inter oẽs.in prin.cũ ſua glo.ſ.q ſatiſ.cog. Itẽ ex eo q ꝺixi q ꝺz eẽ cõis opinio inter eos inter quos ſpectat hoc ſcire nõ attẽto loco, apparet q ſi aliquis ciuis hui⁹ ciuitatis mortu⁹ ẽ vltra mare ꝺũ eſſet in exercitu cõtra ſarracenos vel in aliqua militia in parte longinqua: ſufficit q ſit fama i terra ſua in qua ſunt hoies ad quos ſpectat ſcire de morte ipſi⁹.vt i auc.hodie.C. de repu.& ſ.de adul.l.miles.§ pe.& l.vlti.ſ. de here.inſti. Itẽ ex eodẽ ỽbo qꝺ ꝺixi cõis opinio eoz ad quos ſpectat hoc ſcire, habes qñ requiraf fama toti⁹ ciuitatis & qñ requirif fama vicinie.nã in negocijs magnis requirif fama toti⁹ ciuitatis.vtputa ſi eẽt vn⁹ magn⁹ hõ mortu⁹:vl qñ ſit aliquid valde magnũ.ſed in negocijs paruis ſufficit fama vicinie ſeu cõtrate.vt.ꝺ.l.cũ quidã.§. qꝺ ꝺicif in glo.& extra de preſumpt.c.illud.& hoc ꝺixit Thomas de pipata.lz.l.nõ alleget. Itẽ in eo qꝺ ꝺixit cõis opinio eoz ad quos ſpectat habes aliud .ſ. quot hoies faciũt famã.nã ꝺebetis ſcire q illud qꝺ ꝺicif cõis opinio ꝺz intelligi oim vel maioris pt illius vniuerſitatis ad quã ſpectat.vt.j.ad municipa. l.qꝺ maioꝝ.& l.aliud.§.teferf.j. de re.iur.& ideo conſiderato numero pſonaz illi⁹ vniuerſitatis tot hoꝫ mines requirunf:quot hoies faciũt maiorẽ partem illi⁹ vniuerſitatis nõ ẽ ergo vez qꝺ ꝺicif q.x. hoies vel.xx.faciunt famã nõ cõſiderato numero perſonarum que ſunt in ciuitate caſtro villa vel vicinia in q ꝺicitur eſſe fama. Itẽ ex eodẽ verbo habes q non requirif q ꝺicat hoc maior pars oim qui ſunt in ciuitate mulieꝝ vel puerorũ & ſimilia.ſed ſufficit q ꝺicat hoc maior pars hominũ.ſ.decurionũ & conſiliarum ad quos ſpectat regimen ciuitatis.vt.l. municipes.j.ad municipa.& l.municipib⁹.eo.ti. Et iſtõ videf mihi q ponat Jnno.extra de ver. ſig.c. veniens.in glo.miniſteriuz.puto tamẽ q in his que non ſpectant principaliter ad iſtos qui regũt ciuitatem ſed magis ad alios particulares hoies q ſufficiat eſſe famã in vicinia ſeu inter mulieres vel ad maiorẽ partez mulieꝝ que cõuerſanf ad quas ſpectat ſcire hoc.vt ꝺicto.§.qꝺ ꝺicif. Tertio quero va quibuſ perſonis ꝺz oriri fama.ꝺicit decretalis q ꝺebet oriri a pſonis nõ maliuolis neq maleficis ſed a fide dignis.vt i.c.qualif & qñ.extra de accu.el.ij.iſtud ego puto vez.hoc videf probari per tex.i.l.miles.§.pe nulti.ſ. de adulte.& ibi ꝺixi vobis.hoc tamẽ intelligo quãdo fama hꝫ originẽ ſolum ex ꝺicto pſonaruz qui plus ideo credit.& iõ ꝺicit q tales ꝺixerunt. oportet eñ illos auctores eẽ tales quibus ꝺebeat fides adhiberi vt nõ reprobenf eoꝝ perſone. vt.l. ſi quis decurio.C.de fal.& C.de repu.auc.hodie.vbi ꝺz explorari a magiſtro milituz.ſed qñ fama haberet originẽ ab aliquo alio actu q a ꝺicto perſonaꝝ:tũc poteſt habere originẽ etiã a vilib⁹ pſonis.vt ꝺicã.j.p xi.q. Quarto quero x ex quo tẽpore ꝺebet oriri fama.quidaz ꝺicũt q fama ꝺz oriri ex tẽpore cõmiſſi maleficij.alꝫ fama eſt ſuſpecta. ſicuti eſt ſuſpectus teſtis qui ex interuallo reuertif ad corrigẽdũ ꝺictũ ſuuz.vt nota.in auc.de teſti.§.qz vero.& ꝺicã.j.e.l. repeti.& ꝺixi in.l.eos.in princi.ſ. de fal.& iſtud poſuit Gilbert⁹ de gan. hoc ẽ trufa. Ego ꝺico q fama poteſt habere originẽ tẽpore cõmiſſi maleficij.& poſtea ante accuſationẽ & poſt accuſationẽ ſm q manifeſtatur cauſa ex qua popul⁹ vel vicinia in ſuſpitionẽ et credulitatẽ ꝺeducif ex qua poſtea credulitate ꝺicũt q ꝺictuz vocaf fama.ꝺixi q poteſt habere originẽ tẽpore cõtracti maleficij.quid eſſi ſi cõtra furez inuẽtuz in domo exiuit dñs vel famul⁹ per plateã cridãdo,obuietis furi:& ex iſto actu.ſ.fuge illius & inſecutionis alteri⁹ oritur fama in ciuitate q talis fecit furtuz.& iſto caſu vides q fama põt habere originẽ etiam a vili pſona. Sed vt veri⁹ loquar nõ a vili pſona habuit originẽ ſed magis ab illo actu ex quo populus in ſuſpitionẽ ꝺeducitur.hoc pbatur.ſ. ad.l. aquil'.l.itaq.ſic poteſt intelligi.l.capite quito.ſ. de adul.vbi qz alius viſus eſt & deprehẽſus.& ꝺicebaf q erat deprehenſus in adulterio.ex illo actu inſurgit fama in ciuitate q talis iuit ad adulterandũ.poteſt etiaz oriri fama tẽpore cõtracti maleficij ex cauſa antecedẽti.exemplũ:aliquis erat p hõ male conꝺitiõis,& male fame & cõſueuit furari & ſimília facere:& qz habebat notã domũ vbi ẽ factũ furtuz:ſtatiz facto furto incipit rumor cõtra euz & fama.põt etiaz ex poſt facto inſurgere fama ex aliquo actu manifeſtato ex quo incipit quis credere q fecit furtũ:qz reperi⁹ cũ reb⁹ alicui⁹ ꝺefuncti & ꝺerobati. tũc ex illo actu cepit rumor & fama q talis occidit illuz & eũ ꝺerobauit.& hoc probaf in ſimili in.l.ſi adulteriuz:& ſimilib⁹ nota.in glo.C.de adul.& iſta ẽ propꝛie fama ex ſuſpitione pueniẽs qñ inſta cã ſuſpicionis pceſſit iſtã famaz & iſtũ rumorẽ.alꝫ ſi iſta ſuſpitio nõ preceſſiſſet modicuz operaref iſta fama.vt.ꝺ.l.miles.§. penulti.ſ. de adul.& j. ꝺicã. iſta eñ fama eſt illa q ꝺicitur vana vox pplꝰ qñ nõ pcedit inſta cauſa huius

v Tertio q ro.a quib⁹ ſonis ꝺz oriri fama.& ad de qõ bal.i.c. veniẽs.de teſti.ꝺicit q fama que neſcitur a quo habuit originẽ idẽ opaf qꝺ ꝺictum vni⁹ teſtis. allegat l. miles .§. ſi mulier .ff. de adul.bene facit.l.panthoni⁹.ꝺ acq.here. adde Bar.ꝺ bal.i l.teſtiũ.C. de teſtib.adde q ꝺixi in. l.iij. C.de fui.vbi ꝺf q illꝺ qꝺ ꝺf a pſonis fide dignis ẽ iuſta cã credulitatis.qꝺ refert bar. in l.de pupillo. §.ſi qs ipi pꝛotori.i. viij.q. ſ.de ope.nouñ.& cõis opinio. vilioꝝ eſt nulli moꝝ eſt nulli us effect⁹ ſm ſpe.i ti.ꝺ reo. §.ſequif. i fi. qꝺ ꝺicto vid.

x Quarto qro.vide clarius ſaly.in.l. ea quidẽ.C.ꝺ accuſa.i ma teria ꝺ fama. in ỽ. qro an fama. in pe. col.vbi tenet q ſuffic q ſu perueniat accuſatiõe pendẽte .de quo ẽt viꝺ Jmol. & bal.no.in.l. is põt. de acqui.here.vbi vide.

Quero qualiter ꝓbabiť fama. Vide oīno.iij.q.iij. itaq;. vide spe.de noto.cri.§.famā.z ibi vide clari⁹.z adde q; quis põt certiozari de fama sine testib⁹ min⁹ solẽnter receptis z sine ordine iudiciario et duo de fama deponẽtes an sufficiãt.z quid si vn⁹ testis ꝓbat de veri tate ex v na pte z vnus de fama ex altera. Ite ꝑ literas bonoꝝ virozũ

ꝓbať fama fin Inno. in c.cũ in tua.ō sponsa.z ita refert Bal.ī ci.§. si duo fratres.ō pa. tenen. z ibi no. glo. z gl. iij.q.iij.sciãt. z.xxxv. q.ij. c.si duo.z ibi per archi. et adde quod Imol.in.c. li cet. de accu. sa.dicit q; fa ma bona vel mala ꝓbať per cõmunẽ auditus. z ꝑ hoc facit qõ no.dicit glo. iij.dist.sane. z vide Bal. in.l. conuen. ticulam.C.ō episco.z cle. Qualiter ãt ꝓbetur in famia. vid ꝑ Spe.in ti. ō inqui.§. nũc tractemus. per.quid si il le.z Inno.de accusa.c.cuz opozteat. Et quid si testis dicat aliquẽ esse male fam.e: z cõis opi.est in cõtrariuz. vide ꝑ Imol.in.c.per inquisitio nem. circa fi. de electio. z in.c.qualiter z qñ. de accusa. vbi late. z Bal. in.l.cassius.§.fi.ŝ.de senato. Et quid si vn⁹ testis ꝓbat de veritate q̃ dicať validioꝝ ꝓbatio etiã si duo per famã ꝓbarent. vide Bal. in.l. ij.in pzin.ŝ.de excusa. tuto. z qõ no. Bar.in.l.i.§. item cornelio.ŝ. eo. z quõ ꝓbať cõis opi. Bal.in.l.i.C. de testa.in.iij.col.z no. q; facto ꝓbato fama adiicit quandã qualitatez ꝓbationi veritatis .i. noto ma cũ antiquissima possessione de qua in cõtrariũ memozia nõ existat habeť ꝓ plena ꝓbatione vel cõi possessione. xxx. anno. ita dic bal. in.l.at qui natura.§. cũ me absente. de nego.gest. z in.l.bone fidei. in vl ti.col.C. de reb. credi. adde qõ si ꝓbať fama z ex diuerso ꝓbať fa ma cõtraria nõ dicit fama ꝓbata. Bal.in.l.sacrosan.C. de epis. z cler. z in.l.qui accusare.C. de eden. ꝑ Bar. z Bal.in.l.is põt .ff. de acqui. here. z bene facit qõ dixi in.l. de quib⁹. de legi. adde etiã qõ Bal. in.l. q; ꝓbatio fame est min⁹ q; ꝓbatio indiciozꝝ. adde q; testis etiã nõ i enter: als nõ valz. ita Bal.ī.l. quid ergo.§. quesitã.ŝ. de infami. z bal. in rub.C. de ꝓba. z etiã Bar.b z Bal.in.l.iij.C. de testi. adde qõ ad ꝑ bandũ infamiã oz dilucide ꝓbari factũ ex quo infamia ozta est: vt dic Bal.no.in.l.cassius.ŝ de senato. ad quod vide bal.in.l.i. ad fi.C. de te stis. z ad Bar. hic adde Bal.in.l. heredes palaz.ŝ. de test. z ad purga tionem infamie vide no. ꝑ spe. in tit. de inquisi. §.i. ñ. hoc aũt scias. z in bona vel mala ꝓbať ꝑ auditũ z rõnem. In quo aũt differat fama ab opi.bī ꝑ Jo.an. in addi. spe. in ti. de noto. cri. §. fama. ñ.ij.ŝ.c. in.i.q. 5 Quero q̃d. Si testis dicat q; audiuit. illud itellige a maiozi parte eoz qui potuerũt intelligẽ z cognoscẽ. vt dicit do. anto. de bu. ī.c. quõ

credulitaſ. vt.C. de pe.l. decurionũ. z q; ex istis actibus ꝓbenť indicia z fama ꝓbať in.l.iij.ŝ. ad mace. ibi: sic agebat sic cõtrahebat sic munerib⁹ fungebatur ꝛc. nã ex istis ibi ꝑsumiť q; sit homo sui iuris.

Quero qualiter ꝓbabiť fama ꝟ.glo.in.d.l.iij.§. eiusdẽ q̃s pzin. dicit q; sufficit ꝓbari ꝑ duos testes q̃ dicãt maiozẽ ꝑtem ppli hoc sentire. in eo q; dicit ꝑ duos testes hoc placet mihi: nisi ꝑ formã statuti req rerenť plures. sed illud qõ dicit glo. q; testis hz deponere q; maioꝝ pars ppli hoc sentit: intellige ꝓut dixi. s. pars ppli vel alteri⁹ vniuersitatis vt dixi. In eo q; dicit sentire an sit vez põt dubitari. nã depõit de eo qõ nõ pcipit sensu. qõ essi ppl'us sic intelligit nõ pcipiť sensu. ergo videť q; testimoniũ nõ valeat. vt.l. qui testõ. in fi.ŝ. de test. z in ꝓ.l.i. in pzinc.ŝ. ō hiſ que in tes. de. z qõ no. per Inno. in.c.cũ cãm. extra ō testi. sed ꝑ glo. videť casus in.l.si arbiter.ŝ. de ꝓba. vbi videť tex. dicere q; testis oz deponere qõ ẽ oīm opi. finaliter ego credo q; testis debeat deponere a liq̃d qõ pcipiat sensu. vt. d.ll. z iõ vt testimoniũ pla tum fm glo. soluer oporteret q; reddat cãz sui dicti sz dico maiozẽ ꝑtem ppli hoc sentire. qz audiui maiozez ꝑtem ppli sic dicere. ita intelligo. d.l. si arbiter. z qõ no. Inno. in. d.c. veniẽs. alias nõ esset ꝓbata fama. nã maiozẽ ꝑtez ppli hoc sentire posz cõprehẽdi ex alio q; ex voce: z sic nõ esset fama vt dictũ est. ŝ z probať in.l. labeo. ŝ. ō supel. lega. Quero q̃d ō si dicit testis q; audiuit hoc dici a maiozi parte hominũ seu gentiũ istius ciuitatis. certe ẽ ꝓbata fama qz ex hoc colligiť q; maioꝝ pars ppli hoc sentit. nemo essi ꝑsumiť dicere nisi qõ agitauit in mente. vt.l. labeo. ŝ. ō supel. lega. sz si nõ adiiceret illa ñba ciuitatis isti⁹. sed dicerz: audiui a maiozi pte ppli: an sufficiat: videť q; sic: qz debet intelligi in dubio de populo illi⁹ ciuitatis in qua fert testimonium. vt.l. que conditio. §. fi. ŝ. de cõdi. z de. z.l. si cũ dies. §. si arbiť ŝ. de arbi. Cõtrariũ puto vez. qz dictũ testis debz ō necessitate cõcludere. vt.l. nõ hoc. C. vnde legi. z extra de ꝓba. c. in presentia. sed istud dictuz nõ concludit de necessitate vbi ẽ fama ista. ergo ꝛc. sis ergo cautus q; testis dicat q; est publica vox z fama. iterrogatus quõ scit: rñdit qz publice dicit̃ per ciuitatez vel a maiozi parte ppli hui⁹ ciuitatis. in ciuitate castro vel villa: vt dixi. Sz quid si testis dicit q; est publica vox z fama. certe nõ ꝓbat qz nõ reddit cãm ꝑ aliquod qõ percipiať sensu. nõ em̃ dicit se audiuisse a maiozi parte ppli: sed dicit q; hoc dicitur. Sz q̃da si dixit q; audiuit publice dici. rñdeo nõ sufficit quia põt eẽ q; vn⁹ hõ [b] publice dicebat. debz ergo dicere audiui publice dici a maiozi parte hoim hui⁹ ciuitatis. Quero si testis [c] interrogaťa quib⁹ psonis audiuisti dici: vtrũ debeat de hoc interrogari: z ipse de hoc debeat rñdere. Inno. dicit q; sic [d]. nã cuz fama debeat habere oziginẽ ab honestis psonis non posz scire an habeat oziginẽ ab honestis personis vl nõ: nisi ille psone manifestenť. ita ponit Inno. in.c. qualiter z qñ. extra de accu. z Spe. in ti. de inquisitiõe. §. nunc tractem⁹. vbi ponit ñba Inno. ad lfaz adeo q; si testis neminẽ nominaret: sz diceret se non recozdari: ei⁹ testimoniũ nõ valeret. sz oz testis noia re aliquẽ z postea dicere: z audiui a plurib⁹ alijs de quib⁹ dicit se nõ recozdari. nã nõ oz de his oib⁹ recozdari cũ memozia hoiz sit labil'. vt.l. peregre. z ibi no. in pzin. ŝ. de acqui. pos. Sz quid si testes diuersi

ea quidẽ. in repe. C. de accu. z ibi ange. z vide ang. in.l.ij. C. ad mace. lz bal. in.l. de quib⁹. de legi. in. xxv. col. videať sequi bar. z car. ī. d. c. cãm q̃. el. ij. de test. Imo. z An. de bu. in. d. c. cũ opozteat. de accusa. z disputat plene ꝑ z ō Cãcred⁹ in sua cõpẽdiosa. in. xxv. car. q. x. et finaliť ꝛcludit idẽ qõ dy. z vide bal. in addi. spe. in ti. de sentẽ. pla. ī xxiij. col. vbi vī tenere cũ bar. cũ quo simpliciť trãsit Flo. in.l.si arbiter. ŝ. de ꝓba. z cũ bar. in. d.l. labeo. z ī.l.iij. in fi. ŝ. de testi. z Imol. ī c. cũ opozteat. de accusa. In ōriũ cõsuluit do. Guil. de tremo. in suo quodã ꝓsilio incip. in dei noie. in. q. pdicta. z illõ ꝓsiliũ subscripseť Saly. z do. Flo. z multi alij. z dic q; bal. dicebat z nõ refert vbi: q; si adducãť. x. testes vl plures sup fama seu ẽt ifamia q; fiet ꝓbatio sufficiẽs ẽt si nõ sufficiẽs cã reddať: lz als si eẽnt numero pauciozes exigereť rõnes z cause sufficiẽtes. z ꝑ b fm eũ facit qz tot faciũt ppl iuť no. ī. c. i. de elec. z bar. ī.l. ꝑtoz. ī pzin. vi bo. rap. z sic ex tãto nũero fmo public⁹ z ppl'aris hr. ꝑ hoc dicto allegat no. ī.l.i.§. eiusdẽ. ŝ. ō testi. cũ gl. i. vbi vide q; nũer⁹ supplet fidẽ. z ad istõ adde qõ no. bal. in auc. qõ locũ. C. de col. in fi.

a Sz quid. adde bar. ī.l. iij.§. eiusdẽ. ō testi. z in.l. habeo. de sup. leg. sed ō tenuit bal. ī. d. c. ꝑterea. ō testib⁹. z in.l. testiuz. in fi. C. de testi. z ī.l. heredes palã. in pzin. ō testa. z vide etiã saly. in.l. ea quidẽ. C. de accusa. dic q; si testis nõ ẽ iterrogat⁹ a q̃b⁹ audiuit: sufficiẽ q; dicat: audiui a maiozi pte ppli. z ille ō quẽ oz ꝓbare ꝑfertur: qz hec fama ꝑferť inter no biles psonas. ꝑ quo vide qõ dixi in dicto. §. eiusdem.

b Dicit q; sic. videť inferri q; testis oz interrogari a quib⁹ audiuit Aduerte qz Inno. in. c. cũ opozteat. de accusa. dicit q; nõ interroga

teſtiſ dicat q; audiuit dici a maiozi pte ppli: nec dixit illi⁹ ciuitatis. Idẽ not. tz bar. in.l.iij. §. eiusdẽ. ō testi. sz ōriuz tz bal. in. c. ꝑte rea. de testi. qz dicit q; dictũ testis oz intelligi fm subiectã materiã qõ vī ō c. in pzelẽtia. de ꝓba.

tus dꝫ reſpõdere: alꝫs nõ ꝓbat: qꝛ nõ ſtat in arbitrio teſtis iudicare. an ille pſone ſint graues ⁊ bone vel fide digne. ⁊ iſtud tenꝫ ibi Jo. an. idē ſequit̄ do. anto. ibi: dicēs ita ſeruari. ita etiā ſequit̄ abb. in. c. cū cāꝫ. de teſti. ⁊ ang. in. l. ea quidē. C. de accuſa. ⁊ põt ratio aſſignari: qꝛ teſtis dꝫ deponere ea q̄ ſunt ꝓceptibilia intellectu etiā nõ interrogat⁹. vt in. c. cām. de teſti.

vbi ꝓ Jmol. ⁊ ꝓ bar. in. l. ſolam. C. õ teſti. ⁊ ibi lati⁹ no. balꝺ. ſꝫ q̄ aliq̄s ſit vir grauis ⁊ fiꝺ digⁿ⁹ perci/pit̄ intellectu g̃ ⁊c. ⁊ iſtam partem dicit ang. in. d. l. ea q̄dē. tenere ⁊ ſentire bar. ⁊ idē dic̄ Jmo. ī. d. c. cū opoꝛteat. ⁊ ad idē allegat̄ Jn/no. in. c. qua/liter. el. ij. de accuſa. vbi di cit q̄ aliquis dꝫ interroga ri. Jdeꝫ tenꝫ Spe. in titu. de inquiſi. §. nunc tracte/m⁹. vbi alle gat Jnnoc. ī dicto. c. qua/liter. Jdem Saly. in dcā l. ea quidem. ī. vij. ſeu. viij. q. ⁊ Jmol. in dicto. c. cū opoꝛteat. vbi ſequit̄ Jnno. Adde pro hac parte Bar. ī tractatu de teſte. qui ſing. dicit q̄ in modico diſcurſu intellect⁹ ꝓcipit̄ an aliquis ſit bonus: ideo nõ intellectu ꝓcipiũt̄ ita. debet ergo teſtis õ his deponere etiā nõ interrogat⁹ que ſunt intellectu perceptibilia: ⁊ ī modico intellectus dī curſu cõphēdunt̄. contra Jnno. etiā cõſuluit Joh. calda. in ſuis ꝓſilijs. in conſi. quodā ſub titu. de teſti. Aliqui moder. ſequunt̄ Jnno. in dicto. c. cū opoꝛteat. ⁊ in. l. i. ī prin. de ope. no. nū. allegant Bal. in. l. quid ergo. §. quesituꝫ. de iufami. qui reuera hoc ibi nõ dicit ſi bene cõſideret̄.

e ¶ Quero vtrū. Vide Bal in. l. i. C. de teſta. ⁊ vide Bar. in. l. ī ſūma §. labeo. in fi. x̃bis. de aqua plu. ar. Bar. tñ in. l. ſi cõſtante. in. i. q. i. pꝛ̄ ſ. ſolu. matr i. dicit q̄ notoꝛiũ nõ põt eē ſuper facto negatiuo. vi/õ bal. in. l. ea quidem. in. xvij. col. C. de accuſa. Quid ſi ꝓbatur in ſpecie ma/la fama in ſpecie de adulterio. Jn cõtrariũ ꝓbat̄ bona fama in gene re. vide Bal. in dicta. l. ea quidez. in. xvij. col. in x̃. tertio querit̄. ⁊ an alī quis. ⁊ in ver. ſeq. ⁊ ibi etiā querit an vigoꝛe ſtatuti fama in maleficijs habeat̄ ꝓ plena ꝓbatione: ⁊ ſi ꝓbat̄ maleficiũ ꝓ famā re⁹ ꝓbat ꝺ/rium per famā: que ꝓbatio ꝓferet̄: ⁊ an fama ꝓbet̄ per cõtrariā famā vide Bal. plene per illũ tex. in. l. i. C. ex delic. defũc. ⁊ ad materiaꝫ bal. in. l. qui accuſa. C. de eden. ⁊ Bal. in. l. ſi tutoꝛ. C. de pericu. tuto.

f ¶ Ex opinione. Vide Bal. ꝓ illũ tex. in. l. ſi mater. C. ne de ſta. defũ. ⁊ quid ſi cõcurrũt in eo tpe due fame ꝺrie. Adde Bal. ī. l. i. C. de teſta. in. vi. q. ⁊ quod no. Bal. in. l. i. in. vi. q. C. de epiſ. ⁊ cle.

g ¶ Sit effect⁹ fame. dixi in. l. celſus. ad fi. de vſuca. ⁊ qõ not. Jmol. in c. fraternitatis. de teſti. in pe. col. ⁊ vide oīno Jo. an. in ſpe. de teſti. §. nunc videndũ. ver. illud aũt. per do. Anto. in. c. cum cām. de teſti. in. ij. col. ⁊ qõ no. Bal. in. l. ſi defenſoꝛ. §. qui interrogat⁹. de interro. actio. ⁊ bal. in addi. ſpe. in ti. de ſenten. in. xxiiij. col.

g ¶ Quero. vide aliquid ꝓ abba. in. d. c. cū in omī. in. ij. col. de teſti. h ¶ No. per Dy. Et dicit Bal. ⁊ Jmol. in. l. is põt. de acq̄. here. q̄ mala fama eſt ſufficiēs ad inquirendũ: ⁊ ſi ſupuenit fama contraria nõ tollit inquiſitionē ſi ꝓpter iſtaꝫ famā cõtrariaꝫ nõ poterat toꝛq̄/ri. de qua Bal. in. l. ea quidem. in pe. col. C. de accuſa. Et vide Spe. de noto. crimi. §. fama. ver. fama. ⁊ de teſti. in. §. reſtat. in ver. xxv. cre/ditur vni te/ſti. ⁊ dici. ſ. ⁊ per Bart. in l. admonendi Et vide bal. de contro. in ueſti. §. cum autem. vbi vi/deť velle q̄ vnus teſtis ⁊ fama nõ fa/ciat ꝓbati onez ſed pre/ſumptionem Et vide bal. C. de teſta. in l. i. ⁊ in. l. ī bo ne fidei. C. de reb. credi. et iureiur. ⁊ in. l. cunctos po/pulos. ⁊ in. l. ij. in princ. ſ. de excu. tu. ⁊ ibi etiam dy. ⁊ vide in. c. ex literis. de iu/reiur. Et ad/de qõ in fa/ctis antiquiſ ſufficit pro/batio per fa/mam ſm bal. in auč. quas actiones. C. de ſacro ſan. eccle. ⁊ in. l. conuenticulā. C. de epiſ. ⁊ cleri. ⁊ in. l. cū ſup. C. de rei ven/di. ⁊ dixi in. §. preterea. ibi moderni. inſti. de acti. ⁊ Bal. in. l. iiij. C. õ/ꝓba. ⁊ in. l. in bone fidei. in vlti. col. C. de reb. credi. ⁊ in. l. exemplo. C. de ꝓba. ⁊ do. An. clarius in. c. veniens. de teſti. ⁊ do. Joh. in. c. cuꝫ cām. de ꝓba. poſt Archi. xvi. q. iij. inter memoꝛatos. ⁊ expreſ/ſe Dy. ⁊ Bar. in. l. ſi quidē. C. ſolu. matri. vbi etiā tenet q̄ in facris õ/longinquo loco ⁊ in antiquis ſufficit ꝓbare per famā. vt eſt gl. fing. in. l. at qui natura. §. cū me abſente. ſ. de nego. geſt. quā ita ponde/rat Ang. ſ. qui. mo. pig. vel hypo. ſol. in. l. ticius. ⁊ dicit q̄ ita de fa/cto obtinuit: ⁊ ſic intelligit̄ glo. ſm euꝫ in. l. ſiue poſſidetis. C. de ꝓ/ba. ⁊ ita dixi. Et õ effectu fame. ⁊ de ꝓbatõe fame in criminalib⁹. vi/de Bar. in. l. i. §. idem cornelio. in fi. ſ. eo. ⁊ vide not. dicta per Bal. de effectu fame in. d. l. ꝓpter etatis: qui dicit q̄ ſi vn⁹ plene ꝓbauit ꝓ teſtes: ⁊ alter ꝓbauit per teſtes ⁊ famā iſte obtinebit. Et de effectu fame vide ꝓ bal. in addi. ſpe. in ti. de ſenten. pro. in. xxiij. col.

i ¶ Clara vox. Dicit tamē Bal. in. l. prouidendū. C. de poſtula. q̄ qualitas hoīs ꝓbat̄ per famā: vtputa virt⁹ in hoīe ⁊ nobilitas et alia ſimilia. Jtē ſufficit fama ad impediendū matrimoniū. c. ſup eo. de conſan. ⁊ affi. quod bene nota. Jtē ad ſuſcipiendū infamatuꝫ de vno niſi de vno ſe purgauerit. ij. q. v. preſbiter. ⁊ ſola fama ꝓbat iudicez eſſe cõſuetuꝫ toꝛquere hoīes coꝛā ſe cõquerentes ſm bar. in. l. de pupillo. §. ſi q̄s ipſi. de ope. no. nū. in. viij. q.

k ¶ Cauſis breuioꝛib⁹. Fama in cauſis breuioꝛib⁹ hꝫ viꝫ plene pro/bationis. Ex hoc dicto inferť recte intelligenti q̄ in ciuilib⁹ ꝓbatio per vnū teſtē idoneū: intelligit̄ de plena ꝓbatiõe: ita vt nõ ſit neceſ/ſario deueniendū ad alias ꝓbationes nec ad iuramēti delationē. et idem ſentit do. Anto. in. c. veniens. de teſti. ⁊ in. c. i. de appel. ⁊ vide Bar. in. l. i. C. quo. bono. ⁊ an dicať fama iſta facere ꝓbationem ⁊ quõ: vide Bal. ⁊ Jmol. in. l. ſi. §. de here. inſti. ⁊ bal. in. l. iubemus

C.eo.ꝛ ibi etiã quid de notorio. vide in.l.cũ quidã.§.qõ dicit. de acq̃. heredi. vbi lati⁹ dixi.ꝛ vtrũ fama sit sufficiẽs indiciũ ad torturã.ꝛ cum C.de adul.ꝙ vbi testes ꝓsumunt scire veritatẽ ꝛ eã nõ dicũt possunt torqueri vt ibi per eũ qõ est no.ꝛ dicit Ly.in.l.fi.C.eo.ti.de questio.ꝙ fama non est sufficiẽs indi ciũ nisi coad iuuet cũ alia cõiectura vt indicio.ꝛ vi de bar.in tra ctatu õ qõni. ꝛ.j.e.l.fina.ꝛ qõ ibi dixi in apostilla ma gua.ꝛ bar.in l.§.idez cor nelio.ũ.e.v/ bivid.ꝛ imo. ponit in.l.fi. ũ.de here. in fti.ꝛ bal.in.l. inilites.C.de questio.et ibi etiã quid de notorio.

ma ꝙ sic reputabat.ad idẽ.ũ.ad mace.l.iij.qñq̃ req̃ ritur ꝓbatio veritatis ꝙ ita sit.ꝛ tũc quedã sunt ī q̃ bus ipsa fama seu cõis opinio veritatẽ facit ꝛ indu cit.ꝛ tũc sufficit ꝓbatio fame. vt.l.i.§.i.ũ.de flu.ꝛ fac̃ l.labeo.ũ.de suppel.le.ꝛ.l.cũ de laniõis.§.asinã.ũ.õ fun.instru.cũ fi.quedaz sunt in quib⁹ ipsa fama seu cõis opio nõ inducit veritatẽ.ꝛ hic dico ꝙ siquidẽ est fama ꝓbata solũ ex voce ppli nõ ꝓbata aliqua ꝓsumptiõe:ex qua dicta opi.ꝛ fama originẽ traxerit dico ꝙ ista nõ ꝓbat sed dicit magis vana vox i po/ puli que nõ est exaudiẽda. vt.l.decurionũ.C.de pe. sed lz nõ ꝓbet tñ coadiuuaret ꝓbationẽ iã factã. vt l.iij.§.eiusdẽ quoq̃ pncip̃.ũ.de testi. Si vero ista fama eẽt ꝓbata que traxit originẽ ex aliquib⁹ ꝓsum ptionib⁹ legitimis ꝑcedẽtib⁹.ꝛ tũc dico ꝙ ī quibus/ dã casib⁹ facit plenã ꝓbationẽ: vtputa in causis bre uiozib⁹ k vel modici ꝑiudicij.ita intelligo glo. in.l. vbi adhuc.C.de iure do. vbi sufficit probatio fame qz est cã modici ꝑiudicij. vt plene dico i.l.si cõstãte.ī pncip.ũ.fo.ma.in.i.ij.ꝛ.iij.qõnib⁹. Idẽ dico ꝙ qñ ꝙ hz effectũ ꝙ transfert on⁹ ꝓbãdi in aliã partẽ: vt ī casib⁹ i quib⁹ cõis opio seu fama cõstituit aliquẽ ī possessionẽ alicui⁹ qualitatis vt libertatis vel seruitutis ꝛ similiũ. vt.l.si mater.C.ne de sta.defunct.ꝛ.l. ij.C.si seru⁹ aut liber ad decu.pue.li.x. vel aliter: ista fama nõ facit plenã ꝓbationẽ: sed an faciat semiplenã: ita ꝙ ꝓbet cũ vno teste. dico ꝙ debem⁹ cõsiderare illa indicia ꝛ illas ꝓsumptiões ex quib⁹ fama traxit originẽ qualit̃ vrgeãt: ꝛ ꝑm q̃litatẽ illaꝝ dicã istã famã facẽ semiplenã ꝓbationẽ vel nõ facẽ. ita oz intelligi glo.in.l.excusant̃.§.i.ũ.de excu.tu.ꝛ dicta.l.iij.§.eiusdẽ quoq̃.ũ.õ testi.ꝛ ex hoc etiã habes ꝑpendere vtrũ fama sit sufficiẽs indiciũ ad torturã vel nõ. Quero statutũ k hui⁹ ciuitatis ī quibus/ dam casib⁹ dicit ꝙ sufficiat ꝓbare maleficiuz ꝑ pu blicã famã: qualit̃ intelligã de publica fama. Ñõ. intelligã de fama que traxit originẽ ex ꝓbabilibus causis que inducũt ppm ad sic credendũ ꝛ dicendũ al's nõ esset fama sz magis vana vox ppli que non oz exaudiri. vt.l.decurionum.C.de pe.ꝛ iõ iudex sit caut⁹.nã nõ credo ꝙ sufficiat ꝓbare famã simplicit̃ nã oz intelligi de fama legitima. Vltimo quero an sit differẽtia inter famã simplicẽ ꝛ publicã. Bo. de pipata dicit ꝙ nõ: qz eoipso ꝙ dico famã intelligitur de fama publica: al's nõ esset fama: vt patz ex diffinitiõe fame: quã.ũ.dedi.sec⁹ in cõi opiniõe ꝛ in cõi extimatiõe que põt diuidi in publicã ꝛ ꝓuataz vt.ũ.dixi.

k Quero statutũ. Ad/ de bal.in.l.ꝑ ꝓieta.C. de ꝓba.et An/ to.de but.in d.c.veniẽs.õ testi.el.i. Et ex his dictis no.ꝙ nõ suf/ ficit ꝓbare famã simpli/ citer. ad qõ vide no.per doc.in.l.fi.C e.ꝛ in.l. cũ q̃ dã.§.qõ dici tur. õ acqui. here.ꝛ Bali. in.d.l.ea qui dem.C.de ac cusa. Balõ. Ang.ꝛ Sa/ ly.in.d.l.ea q̃ dez.in.ꝛ.q.te net ꝙ si testis interrogetur sup fama q̃ re sic opinat̃ de eo: ꝙ sic opinat̃ nõ tenet̃ respõdere per ea que habent ur in.l.solaz.C.de testi. adde que no. Bal.in.l. diffamari. circa ꝓn. de ingenu.manu.ꝛ adde Bar.ꝛ Saly.in.l.decurionũ.C.de penis.ꝛ ibi Bal.ꝛ cuz Bar.transit Bal.in dicta.l.ꝓꝛietatis.C.de ꝓba. sed Bal.in.l.vbi adhuc.C.de iure do ti.in.ꝛ.col.ꝛ seq.in ver. queritur. glo. simplicit̃ videt̃ dicere ꝙ nõ sit necesse interrogari vnde vel ex qua cã habuit oꝛtũ: ad qõ videt̃ cõ coꝛdare Saly.in.d.l.ea quidẽ.in.ꝛ.q. quẽ retuli.ꝛ vide Saly.in.d.l.ꝓꝛietatis.in fi. Adde ꝙ fama nõ ꝓbat a/ liquẽ criminosuz eẽ: qz maioꝛ ẽ ꝓbatio indicioꝝ q̃ fame: iuxta no. per Imol.de symo.in.c.sicut.ꝛ Bal.in.l. cũctos ppos.in.v.col.ꝛ ibi aliq̃ vide in materia.

l Vltimo quero. Appellatiõe fame intelligit̃ de legitima ꝛ publica que trahit originẽ ex ꝓbabilib⁹ causis ꝑm Bal.ī.d.l.ꝓꝛietat̃.ꝛ do. Anto.in.d.c.veniens.el.i.de testi.

Ex libero. quero an liber. Que ꝑsone ꝛ qñ possunt torqueri si sint inducte in testes. adde glo.ꝛ ibi no.in.l.nullã.C.õ infami. Et adde intellectũ ꝙ in subsidiũ qõnis qñ haberi nõ possunt testes integri seu habiles admittunt̃ testes nõ idonei ne veritas occultet̃ siue cã sit criminal̃ siue ciuilis ex crimine vel ex ꝺtractu aut quasi. vt

In causis. C. Op.de.l.quicũq̃.§.fi.ꝛ.l.cũ fuũ. C.de ser.fugi. hui⁹ timore dic glo. ꝙ cõtrouersia fit q̃tuoꝛ modis. vide glo.

c Etiam. De intellectu hui⁹.l. vidistis.ũ. eo.l.diu⁹.in fi.ꝛ videbitis .j.e. l.uni⁹.§.seruus.

f Quis. De ītellectu hui⁹.l. dic vt.ũ.e. l.i.§.si q̃s dicat.

c Erro. Dic de hoc plene ī.l.si postulaue rit.ũ.de adulteriis.

f Tatuliber. Op.de.l. statuliber a ceteris.in pncip.ũ.de sta.li. Bo.vt plene dicã de intellectu hui⁹.l.j.ti. i.l.i.

c Ex libero. Hec ẽ bona.l. Ho. ꝙ quan do nõ vacillat nõ põt torq̃ ri liber hõ. al's sec⁹. Quero vtrũ hoc habeat lo/ cũ in cã ciuili. glo. dicit ꝙ sic. vt.l.diu⁹.i.rñso.ũ.e. Pro hui⁹ declaratiõe quero ⁿan liber hõ ꝓductis testib⁹ põt torqueri. Circa hoc debetis scire. q̃ dã sunt liberi hoies positi ī dignitate clericali: ꝛ isti nõ possunt torqueri: sed alias de falso puniunt̃. vt.l. ꝓsbiteri. C. de epi.ꝛ cleri. quidã sunt alij positi ī alia dignitate vel nobilitate vel officio seculari. ꝛ isti possunt torqueri ꝑ testimõio in vno casu tñ. s. si vacillant. ꝛ sic aures iudicis offendũt. vt.l.nullũ. in pncipio. C. de testi. quidã sunt alij testes in dignitate nõ positi. ꝛ tũc siquidẽ sunt diuites ꝛ bone opiniõis nõ possunt torqueri nisi in duob⁹ casib⁹. pnim⁹ ẽ si vacillat vt hic. secũd⁹ si cõuincit̃ de mendatio eoipso ꝙ asserat se nõ interfuisse negocio: ꝛ ab alijs cõuincit̃ ꝙ ī terfuit. vt.l.uni⁹.§.testes.j.e. quidã sunt liberi hoies viles artifices faciẽtes viles artes obscuri ꝛ ignoti. forsan ꝛ isti ꝑm quosdã nunq̃ admittunt̃ nisi cũ torq̃mentis. vt in auc. de testi. §. si vero ignoti. ꝛ §. si vero hmõi ꝛc. ꝛ ibi glo. q̃ videt̃ tenere Azo in summa. C de testi. ꝛ ī sũma. auc. Mihi videt̃ ꝙ hoc nõ sit bñ dictũ ꝑ.l.diu⁹.§.fi.ũ.eo. vbi deportat⁹ in insulã ꝛ etiam statuliber nõ torquent̃ sicut alij liberi hoies ꝛ cõ stat illos esse viles ꝛ obscuros. preterea tex.in.d.§.si vero ignoti. ad hoc vt torqueant̃ req̃rit duo ꝙ sint viles ꝛ ignoti. Itẽ ꝙ tentet corrũpere veritatẽ tũc possunt torqueri: ꝛ ideo dico ꝙ isti viles hoies admittunt̃ ad testioniũ sine tortura. nõ tñ adhibet̃ eis tanta fides sicut alijs. vt.l.ij.ꝛ.iij.ũ.de testi. possunt tamẽ torqueri in casib⁹. primo si vacillãt vt hic. ꝛ. d. §. si vero ignoti. secũdo si cõuincant̃ de mẽdatio. vt l.uni⁹.§.testes.j.e. tertio qñ sponte vadũt ad dicendum infames. Sec⁹ aũt qñ nõ sunt idonei alio respectu q̃ rõne infamie uel criminis uel stat⁹: qz lz admittant̃ in subsidiũ admittunt̃ tñ sine tortura. vt no.in.d.l.ex ꝺsensu.§.sup plagijs. ꝛ.d.c.veniẽs. ꝑ hº ẽt facit rõ.c.cũ dilecti. de electio. ꝛ.c.euidẽs. q̃ ma. accu. pos. ꝛ hoc vt de mẽte do. anto. ī.c.sup. ꝛ ī.c.a nobis. de testi. lz Inno. senserit õtrꝛ uz in.c.ex literis. de transac. vbi sensit ꝙ aduocat⁹ admittit̃ in subsidiũ in testẽ ꝑ clientulo. sz oz torqueri. ꝛ adde qõ no. Bart. in.l.i.§. idẽ cornelio.ũ.e. vide q̃ no. Imol.ī.d.l.si q̃s post. de testa. ꝛ qõ dixi ī l.ī qõnib⁹. ad.l.iul̃.maiest. De forma aũt torquẽdi testes. vide.j.eo.l. vn⁹.§.iudex.ꝑ bar.ꝛ ꝑ bal.ī.l.data opa.in.xiiij.col.C. q̃ accu. vbi dic ꝙ suffic torq̃re duos vel tres testes factũ sciẽtes: qz tortura ẽ refrenãda. de materia plene ꝑ pau. de liaza. ī comẽto. c. grauis. de deposito. vbi late ꝑ eũ. q̃s possit torq̃ri: ꝛ q̃d ī clericꝭ. adõ qõ dic no. bar. h ꝛ vid eũdẽ.i.l.i.ī pncipio.ũ.e.ꝛ gl.no.xv.q.v. ꝑsbit̃.ꝛ.c.fi. bal. C.e.l.iudices.

REpeti.põt iudex. An testis qui vult repeti sit audiend⁹. vide Bar.in.l.iiij.§.hoc aũt.de dam.infec.in.iij.q. ¶ Inquãtũ hec lex inducit q̃ testis cogit̃ declarare dicta sua:adde fort⁹ q̃ ẽt cogit̃ declarare declaratione dicti sui fm glo.not.xxvi. q.vij.graue.t no.Bar.in.l.si quis intẽtione.ff.de iudi.t in.l.inter stipulatione.ī pr̃i. de ẏb. obli.

Et dñ bar.h dicit de teste qui proprio motu reuerti tur. vide glo. q̃ nõ est alibi in auc. de teste.§.q: vero q̃ apertis probationib⁹ nõ possũt testes repeti. t ipsam allegat hic Bar. vide de hoc in c.cũ iohanes in glo.no. de fi. instru. Et vide qđ dicit Bal.i.l. veluti.ff.e. Itẽ qñ testes repetunt̃ an ọbeant iteruz iurare. Bal. q̃ nõ in. d.l. heredes palam.§.si quis in fi.de testa. ff.in ꝰrium videtur casus i l. qui bona. i §.si quis stipulat⁹ .ff. de dam.ifec. ad hoc vltimuz vide qđ dixi in.l.p hãc.C. de tempo.appella. vide in spe. de inquisi.§.nũc vero ẏ.ꝛ nũquid publicat̃. et ante publicationẽ an possint testes induci. dicit spe. q̃ nõ: nisi ex causa vt si nõ fuit primo examinat⁹ vel si nõ fuerit de oĩbus recordatus: alꝰ tanq̃ suspect⁹ repellit̃ in ti. de testi.§.satis substãtialis. ver.ꝛ nunq̃d. Et vide que dixi in auc. qui semel. C. de pba. his adde etiã spe. in ti. de inquisi.§.nũc.no.ver.sed nunq̃d publicat⁹ ꝛc. Itẽ repetunt̃ de nouo testes si acta t attestatões sint perempte. vt in.d.c.fi. de pba. cũ materia. t Bal. in.l. veluti. ff. de eden. t per Bar. t Saly. in. d. auc. at q̃ semel. t de materia repetitiõis istius: vide que no. Inno. in.c.tuas. ọ testi. t an testis posset repeti vt reddat rõnem dicti sui. vide Bal. in dcã auc. qui semel. in.iij.col. C. de proba. t ibi plene per euz de hac repeti. repetunt̃ etiã testes si redarguant̃ de falso sicut instrumẽ.l.fi. t ibi vidꝰ Bal. in fi. C. de fi. instru. t dicit Bal. in.l.fi. in.iij.col. de re iudi. q̃ si iudex nõ plene interrogauit testez fit repetitio. t hoc iudex põt ex officõ fm Bar. in. d.l.iij.§.hoc aũt. in.iij.q. de dam. infec.

o ¶ Ys qui. de alijs interrogari. An quis sit interrogand⁹ de socijs vide etiã Ange. in.l.si filiũ. in fi. glo. magne. C. de lib. cau. t qñ q̃s possit interrogari de socijs adde tex. t que ibi habent̃ in cã de cõfes. vide ẽ.e.l.i.§.qui quẽstionẽ. t §.qõnez. t facit an vn⁹ ex delinquẽtib⁹ possit cõtra aliũ testificari. de quo in spe. de teste.§.i.ẋ. quid si quatuor. et qđ no. C. de accu. l.i. t p. do. Ys. ọ imol. in.c. significasti. de homici. ad dcm testimoniuz. vt. d.§. si vero ignoti. i verbo festinantes. t pbat̃. v.q.v.§.hi qui.

¶ Op.ẽ. ad sylle. l.i.§. ipuberes

De minore. So. minor nõ põt torqri vt ex ei⁹ dicto aliquis cõdemnet̃ vt hic. ſꝫ vt ex ei⁹ dicto suma tur indiciũ pp qđ veritas inquirat̃ bene potest torqueri. hoc est ferula vel habena cedi. vt no. in.l. talis in pr̃ima glo. C. ad sylle.

¶ Op. de.l. vniuſ.§.i.j.e. So.

R Epeti. vt ibi dicã t ibi apparebit intellect⁹ hui⁹. l. ¶ Vltimo inducit glo. hanc. l. in ar. ad reuersionẽ testiuz. vide glo. que incipit: no. ar. ad reuersionez. de reuersione testiuz debes scire breuiter. qñq̃ testis a iudice repetit̃: vt puta: vt dcm suũ declaret vel rõnez sui dicti reddat: t hoc põt iudex ⁿ⁹. vt extra de testi. c. cũ clamor. t no. in auc. de testi.§. q: vero. in glo. magna. t ar. hui⁹. l. qñq̃ testis reuertit̃ suo motu: t tũc si reuertit̃ incõtinẽti audit̃: secus si ex interuallo. vt no. in. d.§. q: vero. t extra ọ testi. c. pterea. t dixi vobis. ẽ. de fal. l. eos.

¶ Op. de. l. pr̃i⁹. ẽ. ad sylle. glo. dicit q̃

Ys qui. hec ẽ regula q̃ nõ dꝫ de alijs interrogari ⁰ qui de se cõfitetur vt hic. t. l. fi. C. de accu. fallit in casib⁹ qui ponunt̃ in. d. l. vlti. C. de accu. t fallit in dicta. l. pr̃ius. ẽ. ad sylle. sed istud dicere fallit ẽ leue sed mihi videt̃ q̃ debeam⁹ dicere sic. quedã sunt ọlicta que nõ cõmittunt̃ principaliter in offensaz alicuius seu odiũ ſꝫ pp cõmodũ cõmittẽtiũ vt falsare monetã seu fabricare falsaz monetã. Itez latrocinia facere: nã latrones nõ odiũt aliquẽ ſꝫ diligũt es alteri us: t isto casu põt interrogari de socijs. vt pbat̃ i. l. diu⁹. ẽ. de cu. reo. t. l. prouinciaz. C. de fe. t. l. fi. C. ọ male. t mathe. Pita intelligo. l. qui vltimo. j. ti. i. t ita intelligo. l. fi. ẽ. ad exhi. quedaz sunt delicta q̃ cõmittunt̃ principaliter in alteri⁹ iniuriã t odiũ: t in istis cõfessus de se nõ dꝫ interrogari de alijs vt ḃ. t .l. fi. C. de accu. fallit in casu. d. l. si pr̃i⁹. ẽ. ad sylle. Ex predictis dico q̃ fures possunt interrogari de socijs t ọ receptatorib⁹ t furib⁹. ar. d. l. diuus. ẽ. de cu. reo. Ratio ꝓdictoz ẽ qñ cõmittit̃ delictũ in alicui⁹ iniuriã q̃ alios delinquẽtes põt accusare. ſꝫ nõ ẽ ita i delictis que nõ cõmittunt̃ principaliter i alteri⁹ iniuriam de qõ dixit Bar. in. l. ij. §. penl. de iure fis. q̃ quis põt retineri vt manifestet socios vel mãdatores vel aliõ qđ faciat q̃ esset iusta cã carcerandi. t Ang. no. t in. l. si cert⁹. C. ad sille. vide qõ dicit spe. in ti. ọ inquisitiõe. §. ij. t dicit Saly. in. l. ea quidẽ. in. viij. car. C. de accus. ẋ. sed q: pp denũciantes. q̃ licet dicto soc ij nõ credat̃. l. fi. C. de accu. tamẽ eius dictum est solũ sufficiẽs ad inquirendum. l. §. si quis vltro. ẽ. t vidꝰ glo. no. in fi. C. de accus. t an faciat iditiũ t possint testificari socij crimis nota. glo. in. l. i l. si filiuz. C. ọ libera. cau. t Bar. in. l. i. §. si seru⁹. ẽ. t glos. in. d. l. si filiuz. dicit q̃ nõ facit in dicũz. t Saly. in. d. l. fi. C. de accusa. aliter distinguit t in alia materia: q: aut torquend⁹ ẽ seruus t põt interrogari de socijs. l. q̃ cunq̃. C. de ser. fugi. l. i. ẽ. eo. aut est sũmus in crimi nalib⁹ que si ne socijs regularit̃ non cõmittuntur vt in falsifica tione monete t in crimie lese maiestatis. t interrogari põt. l. p uinciaz. C. ọ

De questione. No. q̃ seru⁹ cõis torquet̃ p vno dño ꝺ alĩuz dñm. facit ad. q. q vtrũ aliqua cõiũcta psona possit eẽ testis. p psona sibi cõiuncta ꝺ aliã psonã eque sibi cõiunctã t hic videt̃ q̃ sic. t. l. hoc qđ placet. C. e. ti. t videtur tex. i. l. nõ soluz. §. i. ẽ. de ri. nup. t in spe. ọ testi. §. i.

¶ Op. de. l. i. §. itẽ nũmis. ẽ. e. so. ibi

De seruo. desijt eẽ dñs delicto ipsi⁹ dñi: ḃ ọlicto fui. non sunt alia.

V Nius. De hoc dic vt. l. i. §. i. ẽ. e. ti.

Hic est bon⁹. §. ¶ Op. ẽ. e. l. repeti. in

Reus. pr̃in. So. illa intelligit̃ fm istam: vt ita ọ mum possint repeti tormẽta si de nouo supueniunt indicia euidentioza primis. ita intelligit hãc. l. Jac. de are. t Li. C. e. l. fi. i si. t ita tenebat do. rai. fm hãc lec. habeo casuz hic q̃ etiã post publicationẽ testiuz in cã criminali possunt recipi testes ad offensam qđ apparet. nã primo precedebant indicia pp que fuit tortus illa indicia nõ poterũt apparere niſi publicatis testib⁹ cũ sup illis indicijs debuit disputari: vt videtis in. l. custodias r. ẽ. de pub. iu. cũ de nouo supueneruũt indicia. ergo de nouo fuerũt testes examinati ad defensaz. nõ ẽ dubiuz q̃ post publicationez testium testes possunt de nouo recipi. vt videtis. l. i. t videbitis statiz in. §. cognituz. j. e. l. ſꝫ ista lec. fit nõ. tñ cõsuetudo nõ obseruat imo qđ repetitur indistincte cũ iudici videat̃. t iõ intelligo. l. nostrã alio modo t ita practicat̃. qñ q̃ apparent ꝺ reuz indicia leuia nõ multũ manifesta t multuz vrgentia: tũc qđ de eo nõ dꝫ repeti. ¶ Ñq̃ ꝺ reũ apparẽt indicia manifesta t euidẽtioza t multũ vrgentia. tunc si in pria tortura re⁹ nil dicit t q̃ stat dur⁹ poterit iterꝫ torqri t repeti. vt hic t. l. repeti. ẽ. eo. ſꝫ hoc q̃ hic dicit̃ euidẽtioz ib⁹ argmẽtis. expono euidẽtioz ib⁹ argmẽtis q̃ sint alia argumẽta leuia q̃ que cõsueuerũt apponere ꝺ reos. sed fm primã lec. expone euidẽtioribus argumẽtis. l. q̃ fuerunt prima argumẽta ꝺ reũ habita. ¶ Quero dicit̃ hic maxime si in tormẽt̃ animus corpusq̃ durauerit. quero qñ durat in tormẽtis animus t corp⁹. Ñndeo qñ pp tormẽta nõ ḃꝫ animuz ferijs. Itẽ qñ tendit ad salutẽ cõem oĩm. l. fi. C. de malef. t mathe. qđ no. fm eũ. t ideo dicit ipse q̃ in casib⁹ in quib⁹ põt interrogari ọ socijs: tũc b ene loquit̃ Bar. hic. vnde videt̃ q̃ socius pbet t indiciũ faciat. ad hoc faciũt no. in. l. marit⁹. ẽ. eo. in qõne illa an testis qui nõ põt examinari examinat⁹ faciat indiciũ. de quo vidꝰ not. p Spe. in ti. de accu. §. i. ẋ. itẽ repellit̃. qui fuit de socijs. t ọ materia p cano. not. in. c. i. de cõfes. t oĩno vide q ue dixi in. l. i. §. si fuus ẽ. in apostilla. vbi allegaui Dy. in tractatu de questio.

p ¶ De male. t mathe. Ad hoc facit gl. qđ ibi Bal. in. l. nõ iõ mĩn⁹, C. de accusa. q̃ in assassinatu põt socius interrogari de socio. Adꝺo cui⁹ doctrina Bar. doctrina hic nõ posset esse melioz.

q ¶ De qõne. facit. ad. q. De hac. q. vide no. per doc. in. c. postremo. de appella.

Vius. §. re⁹. in. l. custodias. Ñ dicant̃ noua indicia. dic vt si superueniãt pbationes diuersi indicij nõ eiusdẽ. arg. eoꝛũ que habent̃ in. l. per hãc. C. de tẽpo. appel. t cũ Bar. hic tranſit Saly. in. l. ij. C. de custo. reo. vbi videas. t quid si re⁹ ẽ cõuict⁹ p varias pbationes an possit a iudice torqueri ad hoc vt confiteat̃ ne possit appellare. Bar. videt̃ tenere q̃ sic. in. l. i. C. de iur. calum. t ita dicit de facto nunc iudices seruare. Et sic innuit isto casu reũ in tormẽtis re

peti posse.cõtrariũ videt tenere ange.in.l.r si cert⁹.C.ad sille.r ange. in suo tractatu de qõni.r vide Bal.in.l.milites.C.eo.plene p io.an.in regula cum in cõtẽplatiõe in antiquis.de reg.iur.per Dy.i tractatu de questio.adde q si re⁹ ẽ cõfessus in tormẽtis potest postea semp repeti in tormẽtis sine indicijs nouis:qr illa cõfessio facit semiplenã probationẽ r in ea cogit per sistere ꝑm qõ no.Bal.i di cta.l.in bone fidei.ff.ita q ro.C.de iure iur.r de ista materia etiã vide Bart.i tractatu d q stio.r p pau. de liaza.in p alleg.cõmen to.c. grauis. de.depósito.

confitẽdi nec cõfiteꝛs,sed qñ cõfiteꝛ r nõ pseuerat tũc nõ durat anim⁹ rc.r tũc põt repeti in qõne: qõ apparet ex eo q tex. dicit maxime.

In ea causa. Dicit hic nõ facile: r sic innuit q qñq; ad tormẽta ꝓcedaꝛ nõ ꝓcedentib⁹ indicijs qõ põt eẽ in casu.l.si pr⁹.s.ad sille. regulariꝛ ꝛ vt hic.r.s.eo.l.i.§.i.

Judex. Dicit hic nisi in facto interuenisse dicũ tur.quero a quo istos testes oꝛ dici iter uenisse facto vt sit loc⁹ torture. Rñdeo oꝛ dici ab a lijs testib⁹.vt.j.l.proxi. ¶ Sed quero vtrũ sufficiat dici ab vno tm̃ ex testib⁹:puto q sic:si ille vn⁹ sit dignioꝛ isto q̃ se interfuisse negabat:qñ vn⁹ testis fac sufficiẽs indiciũ ad torturã.dic vt dicã.j.e.l.marítus ¶ Secũdo quero vtrũ in his indicijs que requirũ tur ad torquẽdũ testẽ debeat haberi illa disputatõ circa indicia que requirunt ad torquendũ reũ: vt di xi in.l.custodias.s.de pub.iudi. Rñdeo quedã veni unt examinãda ꝓ tortura testis que cãm principalẽ de qua agit:nõ tangũt vtputa an sit seru⁹ vel liber itẽ an sit vn⁹ de litigatoꝛib⁹ an nõ.r ista indicia prius examinant r excutiunt.vt.l.si quis ne.s.e.ti.r.l. i.§.si quis dicat.s.e.ti.quedã sunt indicia q̃ cõprehẽdunt er dictis que cãm principalẽ tangũt: tũc circa illa nõ oꝛ haberi t disputatio cuꝛ aduocatis:sed cõ mittunt iudici,ita debet intelligi hic r.j.l. proxi.r i auc̃.de testi.§.si vero ignoti.r.C.de testi.l. nullum. nõ habetis hic alia.

Seruus in caput eius. Facit ar.q ille qui fuit domestic⁹ alicu ius nõ possit in cã eius eẽ testis r examiari lz desierit esse domesticus.de hoc dicvt dixi.s.e.l.i.§.si fu⁹.

Cognituꝛus. Judex oꝛ dare partí terminuꝛ ad faciendũ suaꝛ defensionem licet possit fieri defensio sine terminis.h.d. ¶ Not. q iudex debet dare terminũ [v] ad faciendas defensiones seu statuere diez ad audiendas allegationes. facit.C.de iudi.auc̃.iubem⁹. Secũdo no.q defensio valet sine termino,vt hic in ẋ.q̃uis. Tertio not.ex eo q dicit quocũq; tpe quo ad defensaꝛ etiam post publicationẽ [x] possunt recipi testes vt hic.r.l.i. in fine.s.eo.

Ibi. Ibi nisi alioꝛ qõnib⁹ intelligo q per alios de mẽdatio cõuincaꝛ r dicaꝛ interfuisse facto.vt dixi.s. proxi. §.testes.

In Aritus. Testis qui nõ oꝛ examinari pp partis reuerentiã examiatus nõ facit indiciũ neq; ꝓbat [y].h.d. Ho.tex.ibi:et C.eo.r.s.ea.l. in prin.

Arit⁹.neq; ꝓbat. Et sic no.q ꝑt appellari a tortura r illicite torture.r etiã ei⁹ ꝓfessioni nõ staꝛ vt hic.r no.bar.r bal.in.d. l.milites.in fi.C.e.plene per Pau.de liaza.in cõmẽto palle gati.c.grauis.de depósito.vbi oin o vide.

testimoniũ vni⁹ hoĩs rc. ¶ Dp.r videt q debuit huic actoꝛi deferri iuramẽtũ qui habebat p se vnuꝫ testẽ.vt.l.in bonefidei.C.de iureiuran.r.l.admonẽdi s.de iureiur.Do.hic marit⁹ nõ poterat scire veritatem de negocio qr agebat ex ꝑsona alterius.r ex eo q erat factũ eo absente vt dicit glo.qõ i se satis placet.alia est q hic loquit in criminalib⁹;sed.l. ꝺrie in ciuilib⁹.hec nõ placet quo ad.l.istã qr etiã hic loquit in ciuilib⁹.sed an in crimialib⁹ sit loc⁹ dilatioꝛ iuramenti vel non dicaꝛ statim. Tertia solu.est r ista est vera q ex dicto vnius testis deferꝛ iuramẽtũ qñ testis est idone⁹;sed filius liberti nõ est idone⁹ testis: qr potest reuocari in seruitutẽ. vt.l.fi.C.ꝺ libe.r eo. li.r ideo ex eius dicto nõ põt deferri iuramẽtum.

¶ Secũdo op.r videt q dicto vn⁹ testis stetur.vt l.non omnes.§.a barbaris.j.de re mili.Dol.staꝛ vt faciat indiciũ nõ vt faciat ꝓbationẽ. ad idẽ.l.theopompus.s.de do.ꝓele.Sed ad hoc op.ergo ꝺbuit hic peruenirí ad questionẽ ancille:qr ꝓ se habuit vnum testem.glo.dat plures solu.sed veritas colligitur ex duab⁹.s.ex prima r vltima.nam hic fuit reꝓbata questio ꝓpter duo.primo qr torta fuit ancilla ꝓ dño.secũdo qr non precedebat indicium.r illud quod dicit q vnus testis facit indicium est verum in teste idoneo [3].sed hic nõ erat idone⁹ testis:qr erat filius liberti:r q vnus testis faciat indiciuꝫ ad torturam.habes glo.in.l.q̃squis.C.ad.l.iul. maiest. facit qõ no.in.l.in bonefidei.C.de iureiuran.r.l. admonendi.s.de iureiuran.r hec est vera solu. ¶ Itẽ sol.glo.alio modo.quia hic fuit prius habita questio postea fuit exbanitus testis.r sic indiciuꝫ sequitur r nõ precedit qõ no.nam indicia sequentia [a] nõ cõfirmãt questionẽ seu torturam precedentem.

¶ Ulterius op.extra glo.q testis qui nõ debet examinari:examinatus faciat indicium [b].vt.l.i.§. ipuberes.s.ad sille.r dixi.s.e.l.ex libero.§.i. Ꝺco cui⁹ declaratione debes scire q testis qui nõ debuit examinari ꝓ reuerentiã personaruꝫ.r tunc examinat⁹ nõ facit indicium.vt hic r.l. diuus.s.e.r.l.i.§.diuus r.§.idẽ seuer⁹.qñq; testis nõ oꝛ examinari ꝓ etatẽ r tũc examiat⁹ nõ facit indiciũ plenũ sz quale quale vt.d.l.i.§.ipuberes.s.ad sylle.no.in.l.taliũ. in.i. gl. C.ad sylle. Idẽ puto de teste qui nõ oꝛ examiari ꝓ sexum vt in muliere,eadẽ rõne qñq; testis nõ oꝛ examiarí ꝓ infamiã:r tũc examiat⁹ facit indiciũ q̃le q̃le vt.l.qui vltimo.j.ti.i.qñq; nõ oꝛ examinari ꝓ inimicitiam:tũc examinat⁹ facit indiciũ vel nõ facit ꝑm q̃litatem inimicitie.vt.s.e.l.i.§.pe.qñq; testis non oꝛ examiari rõne oꝛdinis.qr ante litis cõtesta.vel parte

[3] In teste idoneo. Et sic si toꝛqueꝛ ille qui nõ ꝺbet toꝛqueri dictũ ei⁹ adminiculatur. de quo vide per Bal. i.l. fi.de accusa. r Bar.in.l.i. §.itẽ coꝛnelio s.e.r ibi dixi

[a] Indicia sequẽtia. Indicia secuta post torturã eam nõ valídant. r vide Ang. in suo tractatu maleficioꝛ.ver. nunc vídeamus de toꝛtura.i.iij. col. r no. Bal.in l.ea quidẽ.in penul.col. in ver.itez queꝛo.de accusa. r late p bal.i l.fi.C. de accusa.

[b] Faciat indicium. An testis qui nõ oꝛ examinaꝛi:examinat⁹ faciat indiciuꝫ cũ ñ debuerit examinaꝛi.l.lex coꝛnelia.r ibi not. Bar.s.de iiur.l.inuiti.s. de testi. [b] vt per bar. in.l. admonẽdi. i xi.col.s.ꝺ iureiur. vnũ tñ tene mẽti qõ

dicit Abb.in.c.de cetero.de testi.q lz laic⁹ nõ possit in criminalib⁹ testificari cõtra clericũ.vt est tex.ibi.examinat⁹ tñ facit indicium.qõ no.qr hic dicta vident cõtra illuz tex.in ver.aliquaten⁹ nõ sunt admittendi.iunctis his que habent in.c.at si clerici.de iudi.in ẋbo.aliquaten⁹ cõdẽnandi.lz põt ñderí q lz nõ sint aliqui admittẽdi:tamẽ admissi faciant indiciũ:vt colligit ex doctrina Bar.hic.si liter etiam ꝓ hoc facit ratio:nã ratio quare laici nõ admittunt est: qr laici sunt infesti clericis:r psumũt eos odio habere.vt.ij.q.vij.laic⁹.sed ñdeo q illa inimicitia seu illud odiũ qõ habet in genere clericis:qr laicus nõ videt eẽ sufficiẽs ad repellendũ a iudicio.patet cũ qr licet testes inimici in criminalib⁹ exceptiõe repellant.tamẽ inimicitia ista generalis nõ tollit qõ nõ faciãt aliqõ indiciũ.ita Bart.in.l.ij. de appel. recí.lz Bal.ibi cõtra.sic ergo dicamus qr lz sit laic⁹ nõ repellit ñ a

iure ꝓm Inno.in.c.cū cām.de testi.⁊ ad Bar.hic vide Bal.in.l.eos.C de testi.⁊ dicit etiā bal.in.c.sacramētū.de cōsue.recti feu.q testis non legitime examinat⁹ nō facit indiciū.allegat bal.hanc.l.⁊ dicit bal. etiā si testis sit legitim⁹:tamē mod⁹ exaīnādi nō sit cōgru⁹:vt qz nō fuit interrogat⁹ de cā:licet duo testes nō interrogati faciāt plenā fidē:putat tamē q vnus non faciat semiplenā probationē. Item si vnus testis nō dicit plene factum.vt no.ff.de infami.l.luti⁹.qa talis examinatio non caret quali q̄li boni viri suspitione cū iudex nō laborauerit ad veritatem inquirendam.vñ not. q modic⁹ defect⁹ impedit semiplenā ꝑ bationē vni⁹ testis vt patz manifeste ꝑ multa que superius dicta sunt que nō. relīqua autē vide p⁹ bar. in.d.l.admonendi.ff.ō iureiuran.⁊ dicit no.bal. in.d.c.sacramētuz.q testis i ualidus sicut nō facit semiplenā probationē:nec etiam faciet idicium:⁊ intelligo hoc maxime.s.q adminiculet ꝑbationi. naz quedā sunt motiua indicia nō adminiculatiua que min⁹ sunt q̄ semiplena ꝓbatio.vt no.ꝑ Bal.in.l.cū ꝓbatio.⁊ in.l.etiā mris.adde bal.ī l.ij.de epis.audi.vide oīno Bal.in.l.fuos ꝑ dño.C.de testi.in.l.si quis ex argētarijs.§.ij.s.de eden.⁊ an q̄ sequit⁹ tortura de aliquo qui non debuit torqueri dictū ei⁹ faciat p̄sumptionē.vide Bal.in.l.fi.C.de accusa.⁊ no.q ad ꝓbandū innocē.admittunt testes domestici vel min⁹ idonei fm spe.in ti.de inquisi.§.i.ñ.sed nunquid. Et dum dicit hic Bar.q testis infamis facit indiciū intellige ad inquirēdū.vt no. bar. in.l.cūctos pp̄os.⁊ ibi Bal.C.de sum.trī.⁊ fi.catho.in ver.sed ⁊ alia infamia.vide Bal.in.l.fi.C.de accu.⁊ glo.C.de his qui.vt indi.in.l.fi in.c.veniens.⁊ in.c.p̄sentiū.de testi.⁊ quid importet istud quale q̄le. de quo hic per Bar.vide tex.in.d.l.itē apud labeo.§.pretor ait.la vltima. de iniur .l.ij .§.merito .ne quid in loco publico.⁊ istus adde bar. in.l.ij.in fi.q.ō appel.recip.j.⁊ quid operat istud quale q̄le.vide Bal. in.l.si duo patroni.in prin.de iureiur.⁊ de isto vide Bar.in.l.i .§. item cornelio.s.e.⁊ Bal.C.e.in.l.milites.⁊ in.l.ij.C.quo.appel.nō recip.et doc.⁊ glo.in.l.quisq̄s.C.ad.l.iul.maiest.⁊ no.q quādo requirit cert⁹ numerus testium minor numer⁹ facit indicium.

e ¶ Delatiōi iurisiurādi. An in crimīalib⁹ in defectum ꝓbationis possit deferri iuramētū.vide ꝑ Bar.in.l.eū qui.§.in ppl'aribus.s. de iureiuran.⁊ in.l.admonēdi.e.ti.qō āt in crimīalib⁹ deferat iur amētū in supplemētū ꝓbatiōis qñ est vn⁹ testis cū alijs indicijs.vi de in.c.fi. de iureiuran.vide Bar.in.l.lege cornelia.§.illud.s.de in iur.⁊ Jac. but.⁊ Bar.in.l.ait pretor.⁊ in.l.admonēdi.de iureiur.bal.in.l.iudices.C.de iudi.⁊ bal.in.l.in bone fidei.C.de reb.cred.⁊ q nō defert iuramentū videt cōfiteri sub cōditione si iurauerit.vt.l.qui iurasse.in fi.s.de iureiur.sz cōfessio ē ꝓbatio luce clariorz.ergo ⁊c. tta dicebat ipse qō satis placet.si vero loqueris in iudicijs pr̄uatis:tūc anteq̄ pueniat ad iudiciū pōt q̄s iuramē tuz deferre.vt.d.l.iij.in prin.ibi:penali ⁊c.⁊ ar.l.iurisgen.§.si paciscar.s.de pac.sz postq̄ deuētuz est ad iudiciū accusator nō pōt desistere.vt.l.⁊ in pr̄uatis ⁊.l.si q̄s repe.§.fi.C.ad turpil.⁊ iō tūc dicerez sicuti in publicis. Si vero queris de iuramēto qō deferr a iudice in defectū ꝓbatiōis:tunc reo ad absolutionē bene pōt deferri.vt.l.presenti.C.de his qui ad ec.cōfu.⁊ dr iuramētū purgatōis actori vero ad cōdēnationē nō pōt deferri:qz requirunt ꝓbationes luce clariores.vt dicta.l.sciant.⁊ ita intelligat glo. hic posita.

q Questionis. d Jsta.l.legit in glo.mltis modis.nā p̄cio ponitur casus q ex cōfessiōe facta in tormētis q̄s nō dānatur:⁊ tūc exponit habende.i. habite. Jsta lec.est vera in se.vt.l.i.§.idē diuus.s.e.sz tamē ista lec.violat tex.hic.secūdo mō exponit d habēde.i. habite sine indictio.⁊ tūc dic q ex cōfessiōe facta in tormētis nō p̄cedēte indicio q̄s nō dānat. Et ista ē nō.lec.etiā itelligo istā lec.siue sit confessio habita a teste.vt.s.l.pri.siue sit cōfessio habita a reo principali eadē ratōe ⁊ itelligo etiā si in tali cōfessiōe pseueret tertio modo legit ista.l.vt dicat sic.ille q̄ vult venire ad secūda tormēta pp hoc nō dz dānari. Circa istā lec.quero aliq̄s citat⁹ e cōparet ⁊ dat fideiussores:⁊ negat maleficiū.apparēt ꝺ eū postea sufficientia indicia ad torturā.iudex nō pōt eū habere:q̄d faciet iudex.gl.dat hic remediuz.s.q cogat eū pigno ribus captis ⁊ mulcta indicta.ita dic glo.h. dñi istō est vez de iure cōi fm q absens nō pōt dānari etiā vbi ē pena pecuniaria nisi de maleficio cōstet. vt.l. absentem.j.de pe.sz fm statuta terraz fm que abñs cōtumax habet ꝑ cōfesso.dico q sic ante cōparitōnem si fuisset cōtumax ⁊ patet se poni in bāno habeat ꝑ cōfesso.ita q̄ citat⁹ est q veniat ad subeunda tormēta ⁊ est cōtumax ⁊ patit se poni in bāno dz haberi ꝑ cōfesso.hoc probat in.l.ꝓsentaneū.C.quō tit in.d.l.in bonefidei.in ver.iij.ispicit.ad fi.l.ꝑ Bar.p⁹ Ricar.ma. in.l.iij.s.de iureiur.⁊ adde tex.in.l.nā ⁊ postea.§.si dānet.de iureiuran.⁊c.⁊ vide oīno abb.in.c.litteris.de testi.

Questionis. Jsta est nō.l.fm vnā lec.fm quā ꝓbat q quotiēs iudex aliquē illicite ponit ad torturā nō p̄cedētib⁹ indicijs est p̄sumptio violētie:⁊ etiā q oīs cōfessio facta post tormēta fit illicite extorta.⁊ ideo reo nō p̄iudicat.quā etiā lecturā sentit bar. hic. d ¶ Secūdo mō exponit. Quā lec.multi libri nō habēt.qō tñ intelligo q̄ fuit ꝓfessus antēq̄ fuit appositꝰ in pristinā libertatē:qz ē p̄sumptio q sicut iudex eū illicite extorsit:ita etiā qō eū fecerit illicite ratificare ⁊ metu futurorz tormētorz vel preteritorz.arg.l.si cui.§.hīs dem.s.de accusa.vbi vero re⁹ esset repositꝰ in pristinā libertatez et post rediret ad iudicē ⁊ cozā eo delictū fateret esset puniēd⁹ sine dubio.vt.in.l.i.C.de cōfes.no.bar.ī.l.si ꝓfessus.de custo.reo.qō not.et istud qō.s.no tamen ⁊ qō hic habet reputat multū no. Jmol.ī.l.q̄ i alie na.§.celsus.de acqui.here.⁊ dicit q istud etiā sequit Bandin⁹ in tractatu suo maleficio.⁊ poteris de hoc multū lucrū facere.vt notat bal.ī.l.milites.C.eo.⁊ adde bar.⁊ doc.per illū tex.in.l.marit⁹.s.e.in prin.secus tñ esset si aliter q̄ i tormēt⁹ ꝓfiteret:qz tunc etiā nō p̄cedentib⁹ indicijs habetur pro confesso.c.i.⁊ ibi nota.de accusa.i. vi.

ista etiã sequit̃ Pe.de anch.in cle.i.de homici.sed Bal.in.l.i.in.v. col.C.de cõfes.simpliciter tenet ꝺrium dicẽs q cõfessio extorta nõ ꝓ cedentib⁹ indicijs si in ea pseuerat re⁹ cõfessus valet.z allegat glo.il/ li⁹.l.z glo.in.l.i.§.illi⁹.de questio.s.cũ quo bal.videt cõcoꝛdare pau. de liaza.in.d.c.grauis.ad fi.z ad pdicta vide matheso.in suis nõbili/ bus.d.nota/ bili. clx. vel clxi.adõ bar to.i tractatu de questõni. vbi tenet id qõ hic ipe te net.z glo.ad de q toꝛtura indebite fcã a principio ñ viciat reliquũ pcessum vali de postea fa/ ctum.glo.est notabi.z ibi Bal.in.l.i.i fi.C.eo.ti.

z qñ iudex.z.l.pperandũ.§.sin aũt re⁹.C.de iudi.in quib⁹ dicit̃ q sicut ꝺ cõtumacẽ ante litꝭ ꝓtesta.pce/ dit̃ ad missionẽ in possessionẽ ex primo z scꝺo decre to.ita potest pcedi post litꝭ ꝓtesta.z ita iam pluries practicaui:qõ tene mẽti q est multũ nota.alie lectu. sunt clare que ponunt̃ in glo.

¶ Quero a liquis citat⁹ Ro.q si q̃s citat̃ z dat fi deiussoꝛes su peruenienti/ bus indicijs debent capi pignoꝛa.f. si nõ comparz personaliter/ plus sing. di cit Bald. in l.fi.C. de cu/ ra.fur.q de bet capi fili⁹ eius:q veri/ simile tũc est q cõparebit z cõfitebit̃.c.afferte mihi gladiũ.de presum ptio.z faciũt q̃ habent̃ p Bar.z ibi etiã dixi in.l.fi.§.i.de his qui sibi moꝛ.cõsci.z vide p doc.in.l.qui i aliena.§.fi.de acq.here.aduerte qui a posset eẽ aliꝺ remediũ qñ crimẽ esset intẽtatũ ciuilit̃ q pcedet̃ ad mis/ sionẽ in possessionẽ sicut in ciuilib⁹.ar.l.absentẽ. de penis.sed do.An/ to.in.c.tue.vt lit.nõ contesta.tenet glo.si. Jo.an.ibi.z vide Bal. in.l. absentẽ.pzealleg.ij.col.

¶ Quero a liquis citat⁹ Ro.q si q̃s citat̃ z dat fi deiussoꝛes su peruenienti/ bus indicijs debent capi pignoꝛa.f. si nõ comparz personaliter/ plus sing. di cit Bald. in l.fi.C. de cu/ ra.fur.q de bet capi fili⁹ eius:q veri/ simile tũc est q cõparebit z cõfitebit̃.c.afferte mihi gladiũ.de presum ptio.z faciũt q̃ habent̃ p Bar.z ibi etiã dixi in.l.fi.§.i.de his qui sibi moꝛ.cõsci.z vide p doc.in.l.qui i aliena.§.fi.de acq.here.aduerte qui a posset eẽ aliꝺ remediũ qñ crimẽ esset intẽtatũ ciuilit̃ q pcedet̃ ad mis/ sionẽ in possessionẽ sicut in ciuilib⁹.ar.l.absentẽ. de penis.sed do.An/ to.in.c.tue.vt lit.nõ contesta.tenet glo.si. Jo.an.ibi.z vide Bal. in.l. absentẽ.pzealleg.ij.col.

¶ Quero a liquis citat⁹ Ro.q si q̃s citat̃ z dat fi deiussoꝛes su peruenienti/ bus indicijs debent capi pignoꝛa.f. si nõ comparz personaliter/ plus sing. di cit Bald. in l.fi.C. de cu/ ra.fur.q de bet capi fili⁹ eius:q veri/ simile tũc est q cõparebit z cõfitebit̃.c.afferte mihi gladiũ.de presum ptio.z faciũt q̃ habent̃ p Bar.z ibi etiã dixi in.l.fi.§.i.de his qui sibi moꝛ.cõsci.z vide p doc.in.l.qui i aliena.§.fi.de acq.here.aduerte qui a posset eẽ aliꝺ remediũ qñ crimẽ esset intẽtatũ ciuilit̃ q pcedet̃ ad mis/ sionẽ in possessionẽ sicut in ciuilib⁹.ar.l.absentẽ. de penis.sed do.An/ to.in.c.tue.vt lit.nõ contesta.tenet glo.si. Jo.an.ibi.z vide Bal. in.l. absentẽ.pzealleg.ij.col.

¶ Bone casus ꝺ aliquẽ pcedit̃ p inq̃sitionẽ vtrum possit toꝛqueri.rñdet̃ q nõ nisi pcedenti/ bus legitimis indicijs.ff.d.z sic hic loquit̃ qñ pcedi tur per inquisitionẽ.dicit̃ hic nisi aliquib⁹ suspitio/ nib⁹ ꝛc.z sic innuit q ex suspicionib⁹ q̃s dãnet̃. ꝺ.j. ti.i.l.absentẽ.dicit glo.q ex suspiciõib⁹ q̃s toꝛq̃t ad eruendã veritatẽ ꝺ;nõ tñ ex suspitõe q̃s dãnat̃.iõ di co ꝺ q sunt q̃dã iudices stulti q̃ statiz cũ hñt indicia ꝺ reũ cogũt eũ ad cõfitẽdũ:certe ꝺ nõ ꝺz fieri:qz cõ dẽnarẽt eũ ex indicijs z suspitiõib⁹.sz ꝺz adhibere toꝛmẽta cũ moderamine:z ex isto ꝛitatẽ inuestigare.z ita iã feci pluries fieri.sz si habita toꝛtura nõ inenie/ bat̃ vez absoluebã eũ.z hoc faciebã scribi in actis habita toꝛtura cũ moderamine nõ reperi eũ culpabi lẽ.z hoc ne tpe sindicat⁹ possit dici:tu debuisti eum toꝛq̃re.sz qz ꝺ de suspitõib⁹ z indicijs fit mẽtio:iõ cir/ ca indicia aliq̃ videam⁹. Et ad euidẽtiã scias q qñq ꝺ maleficio fit iq̃sitio gñal'nõ ꝺ certã psonã.qñq ꝺ maleficõ pcedit̃ spãlit̃ ꝺ certam psonã.p cãu añq ad inuestigatõnẽ aliq̃ pcedat ꝺz ꝓstare de maleficio vt.l.si is q̃.§. si tu ticiũ.ꝺ .s.ꝺ fur.z iõ rectoꝛes mit/ tunt militẽ vel aliũ officialẽ ad videndũ ꝺoiez moꝛtu/ uz z videndũ vulnera.z hoc faciũt scribi vt sup ꝺ possit postea inq̃ri.puto tñ q sicut fama ẽ sufficiẽs i vt possit spãlit̃ inq̃ri ꝺ aliquez:vt dixi in.l.ij.§.si pu/ blico[k].s.de adulte.ita fama de maleficio ẽ sufficiẽs

in.c.ad audiẽtiã.z nõ alit̃ clare tñdet.sz in.d.§.iniuria.dic q psumẽ dũ erit ꝺ mãdatoꝛẽ:z recurrẽdũ erit ad ꝓiecturas q̃ nõ ẽ bonũ testi moniũ del inquẽt̃.l.fi.C.de accusa. allegat ẽt glo.i.l.penul̃.C.de fide inst.dic vt p eũ in.d.§.iniuria.z in.l.q̃cũ q̃.C.de ier.fugi.z no.qõ sin. dic bal.in.l.fi.in vlti.col.C.de pba.q vbi pbatio sit indicatiua;ꝺ

vt possit de maleficio fieri inquisitio generalit̃.q̃d eũ si fama ẽ q fuit factũ magnũ furtũ z nõ põt cõstare iudici directo de maleficio bñ sufficit fama habita certitudine de maleficio vel fama iudex põt mittere p vicinis.nã vicini debẽt verisimiliter scire potiꝰ q̃ a/ lij.vt.l.si ita.in fi.s.de fun.instru.no.in.l.iij.circa pri. s.de testi.z ex de psump.c.quosdã.z.c.quãto. z siq/ dẽ a vicinis reperierit aliquẽ de quo sit suspitio euz ad se adducet diligenter z eũ interroget ꝺ circũstãtijs multis:vbi stetit illa nocte cũ quo comedit vel cena uit.ista ẽ eũ subtilis cognitio;de q̃ dicit.l.de miore. §.plurimũ.s.eo.z tũc ex sermonib⁹ z ex voce z ex tre pidatiõe seu cõstãtia poterit ꝺ eũ aliquã psumptio nem habere vel nõ habere.nã si rept⁹ erit in menda cio erit maxia psumptio ꝺ eũ.vt.l.vn⁹.§.testes.s.e.z ex de psump.c.fras.z in hac inquisitiõe generali po terũt testes toꝛqueri sicut in spãli.vt vidistis in.l.i.§ qui qõnem.s.e.z iste ẽ mod⁹ inuestigãdi maleficia.

¶ Veniam⁹ ad indicia spãlia ꝺ aliquẽ.pone ꝺ ali quẽ pcedit̃ de aliquo crimine que sunt indicia q̃ pos/ sũt eẽ sufficiẽtia [m] ad toꝛturã.doc.cõiter dicũt z bñ: q de hoc nõ põt dari certa doctrina:sed relinquitur arbitrio iudic⁹.vt.l.iij.§.eiusdẽ q̃.s.de testi.ita not. p doc.in.l.vlti.C.eo.ti.sed ego dabo doctrinã quaz potero:z pone in terminis.aliquis accusat̃ de furto ꝺ eũ pñt eẽ indicia q est hõ male cõditiõis z fame.z cõsuet⁹ facere similia.vt.l.de minoꝛe.§. plurimuz.s. eo.l.nõ oẽs.§.a barbaris.j.de re mili.q ipse erat vi cinus z habebat notã domũ illã q̃ ꝓuersabat̃ ibi. ꝺ est casus in.l.dñs ꝺoꝛreoꝛ.circa prin.s.loca.z q ip se p⁹ furtũ factũ aufugit z se abscõdit.vt.l.lege coꝛ. z ibi de fuga plene dixi.s.ad sylle.z post furtũ rep/ tus est expẽdere pecuniã cũ añ eẽt paup ꝺ;z nec re

est indicium qõ est minus q̃ semiplena pbatio.tũc ẽ vez q p̃t de uenirι ad toꝛ turã:z ita de muz deuenit̃ si talis ẽ vilis psona.z ita i telligit glo.i d.l.cũ proba tio.sec⁹ si eẽt vir grauis z bone fame q̃ litas precε dentis vite e lidit huius/ modi indiciũ l.nõ omnes. §.a barbaris de re milit.c. cum in iuuẽ/ tute.de pre/ sũptõ.qõ nõ z an iudex ex vera z infalli bili cõscia de ficiẽtib⁹ alijs pbationib⁹ toꝛquere pos sit.vi ꝺ Bal. in.l. amplio/ ruz.C.de ap/ pel.z dic bal. i.l.ij.i.i.col.C

quo.ap.p⁹ Jo.an.quẽ ipe refert qõ ẽ i arbitrio iudic⁹ an idicia sint sufficiẽtia.de quo vide bar.i tracta.de qõ.i fi.q̃ sibi ẽ ꝓri⁹ ꝺ dict⁹. vi de plene circa hoc pau.de liaza.i.d.comẽto.c.grauis.de depositο. z adde qõ i occult⁹ iudex ꝺz eẽ facilioꝛ ad toꝛmẽta fm bal.i.l.iij.C.ꝺ epis.audi.ad qõ fac qõ no.in.l.fi.C.de pba.z in.l.si q̃ adulterij.C.ꝺ adulte.q i his q̃ cõit secrete fieri ꝓsueuerũt pcedit̃ ex ꝓiect⁹ z p/ sumptiõib⁹:vt tradit̃ i.l.fi.C.de picu.tuto.vbi glo.no.z p bal.i rub. C.de pba.z de mate.q̃ idicia req̃rant̃ no.pau.de liaza.i cõmẽto.c.g̃ uis.de depositο. ¶ Et no.q̃lit̃ dari ꝺz toꝛtura ad purgationẽ idici oꝛum.dic ẽt ang.i.l.milites.C.de qõ.q pbatio bõe fame purgat in diciũ.z vide bar.i.l.iij.§.sz si ex imꝓuiso.j.de re mili.z dic bal.i.c.i. §.iudices v ero.de pa.iur.fir.q iudices nõ tenent̃ aliquem ponẽ ad toꝛturã nisi petat̃ p eũ cui⁹ interet̃.allegat glo.i.l.cũ fuũ.C.ꝺ ser. fu gi.retuli p⁹ bar.i.l.iij.§.in eũ.s.de dã.infec. i ¶ Est sufficiẽs. Et vide nõ.i.l.lege coꝛ.ff.ad sylla. k ¶ §.si publico. Adde bar.p il lũ tex.i.l.i.§.itẽ illꝺ.ad sylla.z vi ꝺ tex.q̃ ẽ bon⁹ in.d.l. lege coꝛnelia.

l ¶ Veniam⁹ ad idicia spãlia. Et scias i materia q nulla alia idicia sunt sufficiẽtia ad ponẽdũ clericũ ad toꝛturã:nisi sit ifamat⁹ de crie. ita dic ꝺo. An.z cõit oẽs i.c.i.de post.z q̃ sũt q̃ nõ pñt toꝛq̃ri pcedẽ tib⁹ indicijs.vide p⁹ bar.i.l.i.C.eo. Et ꝺ ista mat̃ia vi ꝺ aliq̃d p saly. i.l.sciãt.C.de pba.z vi ꝺ multũ no.bar.i.l.ij.s.ꝺ fur.z p bal.i.l. metũ. ff.qõ me.cã.p⁹ bar.z q̃ ibi dixi.z gl.i.l.fi.C.fa.her.c.i.l.fi.s.ꝺ hẽ.isti.z z i.l.fi.C.ꝺ pba.z qõ no.bal.i.l.excusatõi.i pri.ꝺ excu.tu. Et i.l.ꝺ toꝛ mẽt⁹.C.ꝺ qõ.bal.i.l.neq̃ natales.C.ꝺ pba.z i.l.i.C.ꝺ collu. detegẽ. z i.l.ij.C.ꝺ scie.q̃ fiũ cer.quã.z i.l.data opa.C.q̃ accu.z i.l.ij.C. quoz appel.i.l.duos.C.ꝺ testi.z q̃ ibi dixi p⁹ bar.z i tracta.ꝺ qõ.bal.i.l.ex ci piunt̃.ad sill'.qõ no.z adde qõ stat i arbitrio iudic⁹.q̃ idicia dicunt̃ sufficientia fm bar.in.l.ij.C.quoz appel. m ¶ Esse sufficientia Et vide Bal.in.l.nõ hoc.C.vnde legiti.vbi dicit q vbi aliquid fre/

quenť ꝛ facile ab alio ꝺ̄tingit abesse: tūc est leue indiciuz, secꝰ si frequē ter: ꝛ facile cōtingit adesse: qꝛ tūc est graue indiciū. ꝛ indicia specialia que sunt cōtra aliquē vt possit poni ad toꝛturā. vide in. l. fi. C. fami. her cis. n Possunt elidi. Et qualiter purganť indicia ꝛ ad seq. q. vide ang. in. vij. carta, ꝛ faciūt no. s. co. in. l. maritꝰ, ꝛ vide post Bart. in. l. ij. §. si publico. de adl' te, ꝛ ad. q. de qua hic adꝺ̄ Bal. i. l. ij. C. de decur. ꝛ i l. ij. vt lit. pen den, ꝛ vide p Jnno. in. c. p tuas, ꝺ̄ testi.

o l. capite quinto. quid si reperiť hō moꝛtuꝰ ante domū tuā an sit p̄sumptio cōtrate. viꝺ̄ qꝺ̄ no. Bar. i. l. i. s̄. de via publica. Jtē an p̄sumať interfectꝰ a suo inimico. vide spe. de p̄sumptio. §. i. ꝛ romanꝰ ponit i l. i. §. hoc rescriptū. s̄. ad sille. ꝛ bar. in tracta. de qō ni. ꝛ si aliqꝫ reperiať moꝛtuꝰ in strata p̄sumiť moꝛtuꝰ ab illo q̄ multū frequē tabat ibi fm doc. i. l. iusto in pri. de usu capi. p illum ter. ꝛ viꝺ̄ qꝺ̄ no. ang. in. l. i. C. si quis iperatoꝛi maledixerit. Bal. in. l. i. C. de pba. ꝛ an fama sit sufficiēs indiciū ad toꝛturaz. vide in. l. de minoꝛe. §. toꝛmenta. s̄. eo.

p Ponere casuz. vide etiā p̄ do. meū. in. l. metū. C. qꝺ̄ me. cau. ꝛ vide Bar circa hoc in. l. ij. in pri. de fur. ꝛ vide Bar. in. l. ediles. de via publi. ꝛ quid si reperiť homo moꝛtuꝰ ꝛ nesciť a quo; sed probať q̄ suꝰ inimicꝰ dixit se suā iniuriā vindicatuz. an ista verba sint sufficiētia ad p̄bandū homicidiū factū ab isto. Saly. teuet q̄ nō in. l. i. C. de his q̄. vt i dig. vide Bar. j. pri. col. Ly. ꝛ Bal. in. l. metū. C. qꝺ̄ me. cau. ꝛ Bal. et Jmol. in. l. fi. s̄. de here. insti. Jtē quid si aliqꝫ fuit minatꝰ ꝛ postea reperiť occisus. de quo dic vt p Baldꝺ̄. in. d. l. metuz. C. qꝺ̄ me. cau. ꝛ ibi Alexan. ꝛ Jo. an. ꝛ Spe. in ti. de p̄sump. §. i. ñ. sed pone. per Anto. de but. in. c. tertio loco. de pba. ꝛ in. l. fi. dicit Bal. ꝛ Jmol. an si q̄s visus est exire cū gladio sanguinolēto de domo alicuiꝰ ꝛ ibi reperiať homo moꝛtuꝰ: an illud sit sufficiēs indiciū. ꝛ vide bal. in. l. fi. C. de pba. vbi vide oīno. q Sed quero. ꝛ dic̄ glo. in. l. ij. §. si absens. in ñ. cā. s̄. si ex nora. cau. aga. q̄ indiciū faciēs semiplenā ꝓbationē est sufficiēs ad toꝛturā. ad qꝺ̄ facit qꝺ̄ dicit̄ de cōfessis extra iudiciū vel coraz incōpetēti iudice. vt no. glo. in. l. capite quinto. ꝛ ibi dixi. s̄. de adulte. an sufficiat vnū indiciū vel plura. Jo. an. ꝛ Spe. de presum. §. spēs. ñ. violēta. ꝛ iudices maleficioꝝ practicāt q̄ sufficit vnū ad toꝛturā ꝛ cōfitēti

perit̄ vnde habeat. vt' ar. l. quitꝰ. s̄. de dona. inter vi. ꝛ vxo. Jtē q̄ illa res subtracta cedebat ad comodū suū ꝛ nō alteriꝰ. verbigratia instrumētum qꝺ̄ ad eū p̄tinebat' nō reperit̄. vt. l. i. §. sed si q̄s instra. C. ꝺ̄ lati. liber. tol. Jtē q̄ res furtiua est repta penes euz vt. l. in ciuilē. ꝛ. l. ciuile. C. de fur. Jste tū p̄sumptōes que sunt ꝺ̄ reū possunt elidi. verbi gra si res furtiua reperiať penes me ostendo eū a quo habui: vt dictꝫ ll. ꝛ idē eēt reperire in alijs indicijs similibꝰ. Jtem si cōfessus esset extra iudiciū. vt. l. capite quinto. s̄. de adulte. Jtē si fuisset fugatꝰ cū rumoꝛe q̄ hoc eēt pp furtū seu pp tale maleficiuz. vt. l. itaq̄. s̄. ad. l. aq̄l. ꝛ dixi in. l. de minoꝛe. §. pe. s̄. e. possumꝰ etiā ponere casuz p̄ alio maleficio vt in homicidio. reptꝰ ē hō moꝛtuꝰ in aliquo loco de quo aliq̄s inculpať p̄nt ꝺ̄ euz apparere indicia q̄ erat suꝰ inimicꝰ. vt. s̄. e. l. i. §. cū aliq̄s. Jtē q̄ fuit visus facē p̄pamēta ad hoc vt eme re gladiū ꝛ similia. fuit visus illo sero p aliq̄ loca ibi vicina cū nō ꝓsueuerit ire: ꝛ sic de filiꝰ: q̄ iudex arbitrio suo sciet inq̄rere. vt. d. l. ij. §. eiusdē quoq̄. nō insisto. Sed quero q vtrū requiranť plura ĩdicia an sufficiat vnū indiciū ad toꝛturā. ll. oēs videnť loq̄ in plurali. vt. l. i. circa pri. s̄. eo. ibi: alijs argumētis ꝛc. ꝛ. l. vniꝰ. §. i. s̄. e. ꝛ hic. ꝛ. l. milite. s̄. e. glo. videť loqui in singulari ꝺ̄ dicit: sed p̄cedēte suspitiōe. ꝛ etiā in. l. si quis. C. ad. l. iul'. ma. vbi glo. dicit indiciū ꝺ̄ni. lz. ll. loquanť in plurali: tñ hoc nō cogit vt debeamꝰ intelligere de pluribus indicijs. vt. l. ij. §. hoīes. s̄. vi bo. rap. tñ vtrū sufficiat vnū indiciū vel plura: vt dixi hoc stat in arbitrio iudicis. vt. d. l. iij. §. eiusdē q̄ principis. s̄. de testi. nā p̄nt eē quedā indicia genera lia ꝛ remota. ꝛ ista nō sufficerēt sine alijs. vtputa est hō male cōditōis est indiciū quale q̄le. vt. l. de mio re §. pe. s̄. e. Jstud puto nō sufficere ad toꝛturaz sine alijs ĩdicijs. sed si essz vnū istud indiciū cuz alio: vt qꝛ est hō male cōditōis ꝛ cōuersabať in domo illa certe ista duo generāt suspitionē. vt. d. l. ꝺ̄ns hoꝛreoꝛuz. s̄. loca. lz si esset vnū indiciū nō remotū sed p̄pinquuz ꝛ tangēs negociū: de quo querit̄ vt vnus bonꝰ testis de visu. de quo dixi. s̄. e. l. pri. vel confessio extra iudiciū r vel captꝰ ibi ꝛ ꝺ̄ q̄ est pp hoc. vt l. capite quinto. s̄. de adul. vel est res reperta apꝺ̄ eū

ꝛ Jo. an. de ꝓba. §. fi. ver. xiij. p Jaco. de bel. in. d. auc̄. de exhiben. reis. in. §. fin vero. in fi. Bal. ꝛ Jmol. in. l. fi. de here. insti. ꝛ no. q̄ q̄dam sunt indicia leuia quedā que quo mō cog noscanť ꝛ quid operenť. vide bal. in. l. nō ob hoc. C. vnde legitim i.

r Cōfessio ex iudiciū. Et no glo. ꝛ Bar. in. d. l. capite quinto. ꝛ no. q̄ cōfessio ex iudiciū vl' coraz incōpetē ti iudice: ē sufficiēs indiciū ad toꝛturam vide Bar. et notaui ibiꝰ euz in. l. capite quinto. de adulte. Jtē si reperiť res furata penes aliquē an sit sufficiēs indiciēs vide bal. in. l. ciuile. C. de fur. ꝛ do. Jo. de imol. ꝛ Bal. in. l. finali. s̄. de here. insti.

pōt eiī indiciū vnū eē ita ꝓpinquū q̄ erit sufficiēs ad toꝛturā. ita intelligo hāc glo. ꝺ̄ dicit suspiciōibꝰ ꝛ glo. l. si quis. C. ad. l. iul'. ma. Quero qualiť debeat ꝓbari s indiciū. Rñdeo q̄ p duos testes. glo. est in. l. fi. C. fami. her. Jllud eiī qꝺ̄ dixi q̄ vnꝰ testis facit indiciū est vez de vno teste qui testificať ꝺ̄ maleficio ipso. sed qñ nō testificať ꝺ̄ maleficio: sz de indicio quodā dicēs: ipse fuit tali nocte repertus in loco ibi vicino qñ fuit factū furtū. istud indiciū ꝺ̄z ꝓbari per duos testes nec sufficit ꝓbare per vnum. vt no. in. l. fi. C. fami. her. facit ad hoc. s̄. ꝺ̄ testi. l. vbi numerus. Quero vtrū de indicijs debeat fieri copia parti. Rñdeo q̄ sic. nā sup his ꝺ̄z disputari. merito ꝺ̄z fieri copia parti. vt. l. vnius. §. cognituz. s̄. e. ꝛ qꝺ̄ dixi in. l. custodias. s̄. de pu. iu. Quero v an indicia habita sup gñali inquisitiōe p̄iudicēt reo vt possit toꝛqueri qñ fit inq̄sitio vel accusatio spālis: puto q̄ nō: qꝛ illi testes nō fuerunt examinati ipso citato ꝛ ipso existēte cōtradictoꝛe. ergo nō p̄eiudicat sibi. vt. C. de testi. l. fi qñ. vnde debebāt itez examiāri pꝰ lit. cōtes. facē ad hoc qꝺ̄ dixi vobis in. l. fi q̄s adulteri uz. in pri. s̄. de adul. ꝛ hec sufficiāt.

De penis. Rubrica

Querit glo. quid est pena. Rñde vt in glo.

q Hoties. Hec est no. l. i imponē dis penis tēpꝰ delicti nō tempꝰ sentētie inspiciť. hoc dicit. pro inde. s̄. dixit i genere: hic in specie.

Qp. de. l. statuliber. s̄. ti. i. glo. dicit fallit i statu libereo. tu dic qñ q̄ mutať conditio ꝛ tēpoꝛe delicti nulla suberat spes mutatiōis: tūc loquiť hec. l. qñq̄ tpe delicti suberat spes mutatiōis status. ꝛ tūc debemꝰ inspicere statuz mutatū si hoc prodest reo. vt dicta. l. statuliber. ꝛ. j. eo. l. moꝛs. §. fina. secꝰ si reo obesset. vt argu. l. interpretatione. j. eo. Et ideo puto q̄ si aliquis esset electus prioꝛ licet non intraret ad hoc officium nec intrasset adhuc ꝛ delinqueret ꝛ si bi prodesset officium prioratus ad minuendam penam haberet̄ vt prioꝛ. alꝫ secꝰ per. d. ll. facit ad hoc l. statuliberi a ceteris. i pri. ꝛ qꝺ̄ ibi nō. s̄. de statuli.

s Debeat ꝓbari. Qualiter probať indiciū. vide per Bart. in dicta. l. fiū. C. fami. her. q̄liter testes ꝺ̄bent depone re. vide in. l. nō ob hoc. C. vnde leg. itē adde fm do. Jo. de imol. in. d. l. cū ꝓponeret. j. de leg. ij. q̄ qñ ex cōiectura vel indicijs surgit plena ꝓbatio: tunc tot requirūť

ad hoc ꝓbandū quod testes requirunť ad probandū principale negociū factū. sed vbi p indiciū nō insurgeret plena ꝓbatio: tūc dicas q̄ si testis deponēs deponat sup facto directo sufficiē vnꝰ testis idoneꝰ: hoc est q̄ facit indiciū ad toꝛturā dictū vnꝰ deponētis directo sup maleficio. l. iij. cū ib i no. C. ad. l. iul'. maiest. ꝛ Bar. hic. si aūt nō ꝺ̄ponat super maleficio: tūc requirunť ad ꝓbandū indiciū duo. vt in dicta. l. fi. fami. her. ꝛ Bar. hic. ita dicit ibi Jmol. lz Bal. ibi fm euz simpliciť direxerit ꝛ male: tot testes requiri ad ꝓbāndū cōiecturā vel indiciuz: quot requirunť ad ꝓbandū ipsuz factuz principale ꝛ ipsam principalez dispositionē p glo. ibi. ꝛ adde Bal. post glo. in. l. excusationē. in pri. s̄. de excusa. tuto. ꝛ ibi habes differentiā inter indiciū ꝛ p̄sumptionē. ꝛ p eū in rub. C. de ꝓba. in. ij. col. quibꝰ adde Bal. in l. nō hoc. C. vnde legi. ꝛ q̄ cōferat ꝓbatio suspitiōis. vide Ly. in. l. si quis decurio. C. de fal. ꝛ ponit Jo. an. in addi. Spe. in tit. de teste. §. restat. ñ. sz pone ecce iuder.

t Quero vtrū. An debeat fieri de indicijs parti copia: hic habes q̄ sic. ꝛ sequiť Ang. in. l. si vacantia. in. xxviij. col. C. de bo. vacan. li. r. Jtē dicas q̄ ꝺ̄z fieri copia inquisitionis: put nō. plenꝰ p illū ter. in. l. ij. C. de eden. ꝛ ibi vide que dixi in. l. ij. §. i. de iure fis. ꝛ ad ista ad de Bal. in. l. ij. C. vt lit. pen. ꝛ vide Jnno. in. c. per tuas. de testi. diē

Ange.in.l.milites.C.e.q; ꝓbatio bone fame facit purgare indiciū:& qualiter purgent indicia.vide Ange.in.d.l.si vacātia.ī vij. carta.& ꝑ Bar.in.l.ij.§.si publico.s̄.de adulte.& quid de copia diffamationis ꝑ ang.in.d.l.si vacātia.& dū dicit Bar.q; dz dari copia indicioꝝ an interim suspendat tortura vel differat.vide ipsum Bar.ī tractatu ō qō nib⁹.& pau. de liaza.ī.d. c.grauis.de ꝓposito.& no ta.q; admini cula dicūtur vehemētia indicia.c.cū di lect⁹.de suc cess.ab intes. & per bal.in l.si.in.ij.col. fami.herc.et q̄d sit admi niculuz:& q̄d cōiectura: et quid verisili tudo.ꝑ bal.ī l.ea quidem in.iij.col.C.ō accusa.

¶ Secūdo op.y & istud cōtrariū est multū difficile.& oppo.de.l.pe.s̄.si ex no.cau.agat.dicit glo. hec l.corrigit illā qō nō placet:q; euitāda ē legum correctio.vel aliter dic glo.in.l.s̄.ibi loquit in publicꝫ iudicijs.hic vero loquit in priuatꝫ.ista so.videt ō ter. l.cōtrarie.ibi dū dicit iniuriaꝝ q; cōstat eē priuatuz iudiciū.sed glo.ītelligit crimē iniuriaꝝ eo casu quo est crimē publicū.vt.l.q; senat⁹.s̄.de iniur.sed vt dixi vobis in casu.d.l.q; senat⁹.non ē crimē publicum eo respectu quo dicit publicū iudiciū.vt.l.i.s̄.de publi.iudi.& ibi;preterea ista so.est falsa.naz ibi loquit de actiōe noxali.sed ꝑ publico iudicio nō dat actio noxalis.vt.l.q̄s sit fugitiu⁹.§.noxalis.s̄.ō edi.edic. & l.hec stipulatio.s̄.de ver.ob.preterea ibi nō ē verisimile q; iurisco sult⁹ hic loquat in priuatis delictꝫ cū simus in materia publicoꝝ iudicioꝝ.quare y. soluit alio mō:& dicit q; ibi inspicit mutatio psone quātū ad custodiā vt in eadē cā sisti nō videat quantum ad custodiā:q; aliter suus aliter liber.vt.l.ij.C. de custo.reo.ista so.i.est ō tex.l.cōtrarie. ibi enim dicit de vindicta nō dicit de custodia.Guil. de cu. dat aliā so.& dicit totū cōtrariū a glo.Rñdet q; ibi loquit de priuatis delictis:hic loquit de publicis. rō est q; delicta priuata nō habent penā limitatam sed imponit extra ordinē.vt.l.fi.s̄.de priua.delic. et l.fi.de fur.& l.fi.de iniur.sed delicta publica habent penas limitatas:ideo in eis inspicit tps delicti.ita dicit Guil.Huic solu.videbat applaudere Jac.de bu.& etiā do.Rai.ista so.videt ō.l.iniuriaꝝ extimatio.s̄.de iniur.& cōtra tex.in auc.vt iudi.sine quo.suf fra.§.pe.preterea illud qō ipse dicit q; in criminib⁹ publicis est pena ordinata nō ē vez semp.vt.l. lege. § hodie.s̄.ad.l.iul.repe.& l.in annonā.s̄.de extraor. crimi.ideo ego putarē sic dicendū q; non distingua mus crimen publicum a priuato. sed in omni crimine dicam⁹:aut imponit pena ordinaria & limitata a lege:& loquit hec.l.aut ponit pena arbitrio iudicis:& tūc iudex in arbitrādo imponit penā ꝑm tēpus snie.hic ē casus in.l.pe.s̄.si ex noxa. cau.aga.rō est in promptu.nā cū pena est certa & statim cū delinquit fuit astrict⁹ ad illaz penā.sed qū imponit pena arbitrio iudicis³ nō pōt dici astrict⁹ ad illā penam nisi cū iudex fuerit arbitrat⁹.vt.C.de cōtra.emp.l.finali.& istā puto verā. Juxta ꝓdicta quero de illa.q.ª cū aliquis p⁹ delictū est effect⁹ clericꝰ a quo dz puniri vel a iudice seculari vel a iudice eccliastico. Istā qōnem ponit y.in.l.itē vulpianus.s̄. de excu. tu. Bui. de suza.ponit in.l.palleg.si ex noxa.cau.agat. Spe.ponit eā in ti.de reo.dñs Jo.an.ponit eā multuz late.extra de obli.ad rō.c.i.& qz ista qō est mltū vulgata nō insisto in allega.sed venio ad decisionē. y.videt distinguere & ꝓdicti doc.vident cōcorda re.aut fecit sc clericū in fraudem:& tūc ista allegatio q; est cleric⁹ sibi nō prodest.vt.l.si marit⁹.§.legis.s̄. de adul.ibi;sine detractatione &c.& l.hos accusare. circa prin.ibi;si nō detractādi &c.s̄.de accu.aut ē certuz qō fecit hoc sine fraude & ꝑdest sibi ista exceptō vt.l.hos accusare.§.hoc beneficio.s̄.de accu.aut est dubiuz:& tunc siquidē erat accusat⁹ vel diffamatus de crimine ꝓsumit hoc facere in fraudē.vt.l.fi.ī pri. j.de bo.eo.qui moz.sibi cōsci.ꝑ hoc vide.l.si adulter §.si eo tpe.s̄.de adulte.& qō ibi dixi.al's secus vt ibi patet. Jsta est determiatio y.cōcludit y.[b] q; si in fraudē hoc fecit nō ꝑdest sibi hec allegatio.sed q̄liter poterit iudex secularis punire clericū: dic guil. & Ja.bu.q; degradari dz ab eꝑo suo.vt.l. qui cum vno.§.re⁹.j.de re mili.& auc.cleric⁹.C.de epis.& cler. & ista determiatio y.tota loquit ante q̄ ꝓcessus fit inchoat⁹ cōtra eū.sed si ꝓcessus est ō eū inchoatus quid iuris.vel quid si esset lata snia & post snia efficiat cleric⁹.videt tex.cū glo.q; nō prosit[c] ista allegatio.vt.l.si quis postea.s̄.de iudi.vbi glo.expōit de clerico.& l.cū quedā puella.s̄.de iurisd.om.iu. qō ē vez nisi ad illū clericatū puenerit nō suo motu sed forte tract⁹ a superioze.vt.l.qui aūt. in princ.s̄.si q̄s cau.& l.iurisperitos.s̄.de excu.tu.& l.tutoz petit⁹.e.ti. & j.de excu.mu.l.pretoz.in prin.& d.l.idē vulpianus de excu.tu.do. Jo.an.in.d.c.i.extra.de oblig.ad rō. dicit q; istud est vez q̄tum ad executionē faciendaz in reb⁹.sed q; psona possit capi & detineri in carceribus vel decapitari hoc fieri nō pōt cū psona clerici ōino est exempta a manu iudicis secularꝭ.Et que ō ī.d.c.i.de excep.li.vi.in nouella.& ad p̄dicta adde bal.in.l.crimen.C de ordi.cogni.dicit tamē bal.singulariť in.l.i.an seruꝰ ex suo facto. q; si quis vouerit ingredi religionē postea cōmisit maleficiū: deinō ingressus ē religionē q; certe indistincte tunc poterit puniri a iudice layco ꝑm opi.y.& q; nō prosit assumere clericatū post delictum.ē tex.& ibi bal.in.l.si quis decurio.C.de fal.& ibi no.bal. q̄d si clericus post illō delictū amisit priuilegiū clericat⁹:quis cognoscet.vidē bal.ī l.affinitatis.in fi.C.cōia de succes.q̄d si iudex excōicauit ticiū sub cōditione;deinde pendēte cōditiōe tici⁹ efficit de foro alteri⁹.demuz venit cōditio:an sit excōicat⁹.vide Jo.an.in regula cū sint partium in mercur. [b] Cōcludit y.Clide bonū tex.in argumētum in.l.auia.§.fi.ff.de mune.& ho.& in.d.l.semper.§.diuus.j.de iure immunitatis. [c] Adō nō ꝓsit.& ista faciunt an priuilegiuz superueniens trahat ad litē pendētē.dic aut ē ꝓcuratū & nō extēdit vt in l.cū quedā puella.hic alle.in.c.dilect⁹.vt lit.penden.sec⁹ si nō fuisset ꝓcuratū.vt est tex.bon⁹ in.l.i.§.qui autē.in prin.& ibi not.s̄. si quis cautio.& facit.d.l.tutoz.in prin.& l.idē vulpian⁹.in fi.de excu.tu. hic alleg.& ibi no.bar.& ꝑ hoc patet q; si dicat statutū q; potestas sit iudex hoc idem videt q; ꝑ cedat summarie & de plano.pone q; est inchoata cā cōtra mulier.& cā pendēte marit⁹ est mortu⁹ ē.certe qz superuenit priuilegiuz & nō fuit ꝓcuratū:tūc extendit ad ipaz cā pēdente

Quero an.Et an idicia habita super generali inquisitione preiudicent reo.adde ange.ī.d.l. si vacantia.in.vij. car.& faciunt notata in .l. marit⁹.s̄.eo. & qō dixi p⁹ Bar.in.l.ij. §.si publico. s̄.de adulte. & istis adde Bar.in.l.i.§ qui qōnem. s̄.eo.Bal.in l.iubem⁹. in iij.col.C. de ꝓbatio.& Jnno.in.c.ꝑ inquisitionē.de elec.Bal.tñ in.l.observare.§. pficisci.in.vi.q.s̄.de offi.ꝓcons.videt dicere ō Bar.hic.sed mihi pl⁹ placet opinio Bar.adde etiā Bar.hic.Saly.in.l.fi.ad fi.C. de qō.et an testes recepti sup fama ad inquisitionē formandā ꝑsint ad cōdēnationē.vide Bal.in addi.spe.in ti.de senten.in fi.& vide an testis faciat indiciū.s̄.in.l.marit⁹.in apostilla.& an ad examinationē testiū debet pars adesse.vide Bar.in.l.i.§.qui qōni.s̄.eo.& Bal.in.d.l. iubemus. in.iij.col.C.de ꝓba.& ꝑ Jnno.in.c.ꝑ inquisitionē.de elec. ꝑalleg.

¶ De penis. Rubrica.

De penis. Ñ ex vno delicto imponat pena duplex.vide Bar. in.l.q̄d ergo.§.pena grauioz.de his qui no.infa.& vide post bart.in.l. senatus.s̄.de accusa.

Cotiens. Secūdo op. Clide in.l.si quis in seruitute.s̄.de fur.& vide de hoc cōtrario no.ꝑ bar.in.l.oēs pplī.in.v.q. princip.s̄. de iusti.& iure.in ver. iuxta predicta quero &c.& istō qō dicit q; in delictis inspicit tps delicti.vide no.in.l.i.§.an bona.j.de iure fis. et ponit bal.in.l.i.C.an fu⁹ ex suo facto.& bar.in.d.l.oēs pplī.v. iuꝝ pre dicta q̄ro q̄d in delictis.& in.l.si q̄s ī seruitute.ī prin.ff.de fur.& do.bene ꝑC.ō adul. [a] De illa.q. Ñ p⁹ delictū q̄s ē effect⁹ cleric⁹

nō obstāte.d.l.cū quedā.qz ibi fuit ꝓcuratū recipiēdo vitū alteri⁹ domicilij.z vide extra vt lit.penden.c.fi.dic vt ibi dixi post Jo.de.z Cy.et Jmol.in.l.si rem meā.de ōbo.obli.p bal.in.l.ij.C.vt lit.penden.z i.l. adulter.§.si eo tempore.s.de adulter.z in.l.deo nobis.C.de epis.z cle.no. qꝫ dicit hic de degradatiōe de qua in ꝓposito nostro.vide no.in.l. ꝑbiteri.la.ij. et ibi bar.C. de epis.z cle. z in auc.cā que fit cum mo. per glo.z Bar.ī in.l.qō ait.§. ignominie.s de infam.vide ibi.

o Milites gaudentes. Adde quod no.Bal.ī.c. i.de eo q̄ ar. belli.deposuit ī vsib.feu. vbi dic qꝫ nō mutāt statuz sed vere loq̄tur ibi de militib⁹ gaudētib⁹ quibusdam immunitatib⁹.z vide in.l. semp.§. i.de iure immuni.idē bal. in dicta.l. officiales.C.de epis.z cle.

e Illis insignijs. Adde Saly.in.d.l. ij.ī.iij.col.C. ō infami.vbi nota.loq̄tur.

f Generalit̄ est maioꝛ q̄uis. Qz quid si partē pene pecuniarie solue pōt. an z qñ luat penā in coꝛp⁹.vide Bal.in.l.cuz sit.C.de sepul.vio.z de hac materia vide bal in.l.fi.s.de in ius vocan.z in.l.quicūqꝫ.C.de ser.fugi. in.ij.col.in x̄.z ꝓterea scias ꝛc.z in.vij.col.in ver.sed dubitatur cuz sequenti.z an sit opus ponere in libello qꝫ si nō pōt soluere luat ī coꝛpus.tenz Cy.qꝫ nō in.l.i.in.xvij.q.C.de iniur.quē seq̄t do.Fre.in.l.fi nali.s.de in ius vocan.z istis adde saly.in.l.iij.in.iiij.col.C.de infami. ibi quelibet coꝛporalis est grauioꝛ.idē tenet saly.in.l.z si seueriꝰ.C.ō infami.z Ange.in.l.si quis id qō.de iurisd.om.iu.z facit optime tex.in dicta.l.decurriones.de infami.qō no.bñ.

Rei capitalis.§.eū. Vide Bar.in.l.iudex.in prin.de re iudi. et vide in.l.si quis filio exheredato.in.§.irritum.s.de iniusto rup. z irrito testa.

Regnantis. Et ratio huiꝰ.l.est qz magis nascit̄ rei publice q̄ pene.vt in.l.i.§.si ea.ff.de vent.in possess.mit.z ibi vide omnino Bar. Limita tū vt p Bal.in.l.excusat̄.que est.l.ij.§. munerꝫ.p illū tex.no.ff.de excu.tuto.nō habere locū vbi esset effecta p̄gnans pꝰ capturā.qō nō puto verꝫ qz pur.habet locū huiꝰ tex.ratio scilz pp partum.z per no.per Bar.ī.d.l.ij.z ibi dixi.in.d.§.munerꝫ.tertio qz si post partū differt̄ executio dū stat in cō cubitu ergo tanto magis ante.z rō huiꝰ.l.est.qz magis nascit̄ reipublice q̄ pene.l.i.§.si ea.de ven.in pos. mit.vbi vide oīno Bar.vtrū mulier iacēs in partu debeat puniri.idē clerico dicta sunt ipse idē dicit de monacho seu alio qui regularē ꝓfessionē fecerit qui quātū ad mundū est mortuꝰ.vt.l.deo nobis.C.de epis.z cle.sz vt ego dixi vobis cōcedo qꝫ iudex nō pōt facere nisi prius degradet vt dictū est.qz episcopi ipam degradationem nō facerent.ex isto inconuenīti sequit aliō inconuenīs qꝫ iudices seculares lz cōtra iusticiā faciant iusticiā de eis z eos puniunt.p dicta vera nisi facerz ꝓfessionem exñs in carceribꝰ.ita dicit ibi gl.Jo.an.

Ite predicta puto vera in illis qui efficiunt cleri ci vel faciunt ꝓfessionē ita qꝫ efficiunt religiosi. sed in istis qui mutāt habitum z efficiunt becchecti seu milites gaudentes ꝰ posito qꝫ habeant priuilegium qꝫ sint exempti a curia seculari: talis habitꝰ mutatio nō ꝓdesset sibi: qz illa regula nō facit eū clericū nec facit eū religiosuz.sed dat sibi quēdā modū viuendi nā retinēt propriū z retinēt vxorē z filios. z ī illis ꝓprie habēt locū.ll.que dicūt qꝫ pp ꝓmutationē fori seu pp priuilegiū supueniēs ad lui ꝓcurationē quis non excusat̄.vt.d.l.si quis postea.de iudi. z ita fuit obseruatū ō facto tū dz exauctorari.i.priuari illis insignijs ᵉ illiꝰ ordinis.vt.d.l.qui.cū vno.§.reus.j. de re mili. z ista sufficiāt salua semp ista canonistarum.

Vides hic qui nō pōt soluere **Generaliter.** in pecunia punit̄ in coꝛpꝰ. Sz cōtra hoc op.sm hoc puniet̄ maioꝛi pena qz quelibet pena coꝛporalis est maioꝛ quauis ᶠ pena pecuniaria.vt.l.in seruoꝛ.in fi.j.e. Huiꝰ timoꝛe dicebat Martinꝰ sylꝫ.qꝫ hec.l.z similes.que dicūt qꝫ pena pecuniaria cōuertit̄ in coꝛporalē sunt vere q̄ iste q̄ cōmisit delictū scient̄ cōmisit sciēs se nō posse soluere pecuniā.vt hic dicit tex.ibi: egentes deludūt.hec sua opi.est ꝺ casuz.l.qui edes.s.ō incē.rui.nau. vbi cōtra eū qui nō deliquit dolo pena pecuniaria conuertit̄ in coꝛporalē.z qꝫ hic dicit̄ penā deludūt.dicit glo.deludere dicunt̄ eoꝛpso qꝫ nō possunt soluere.

Ad hoc qō dicit̄ qꝫ quelibet coꝛporalis est grauioꝛ quauis pecuniaria.dico qꝫ in personis vilibus hoc nō cōtingit.vt.l.hoc opere.in fi.s.de ope. liber.

Ite op.de.l.illicitas.§.fi.s.de offi.pfi.so.ibi loq̄tur in mulcta.hic in pena.

tenet do.Alex.in.d.l.ij.§.si nō pp.z facit in materia.l.inter stipulantem.§.fi.de verbo.obli.qū tamē differē pena vide per Ludo.roma. in rub.in fi.ff.de re iudi.z vide vnū no.in.l.i.z ibi no.Bart. de bodam.z vide glo.ordi.in.l.is qui reus.in glo.magna.de accusa.z ibi Bar.z do.Abb.in.c.nisi specialis.de offi.delega.in pe.z vl.col.et

Habuisti in.l.ij.s.de pu **Rei capitalis.** blī.iudi.

Quomodo ꝓcedat hoc qꝫ pses pōt **Constat.** dānare ad mortem z dānare in metallum qō plus est: z nō pōt deportare in insulā: qō est minꝰ.tangit glo.in.l.illicitas.§.qui vniuersas.s.de offi.pre. Hy ponit in.c.cui licet.qō plus est.extra de reg.iur.ī.vi.dicā in.l.relegatoꝛ.j.de interdic.z rele.

Rota hunc tex.qꝫ iste qui est dānatus ad mortē ab eo qui dānare nō potuit ñ efficitur seruꝰ pene.z sic testū eiꝰ valeret z quelibet eius vltima volūtas.habet̄ in.l.si quis exheredato §.irritū.z.§.se.s.de iniusto rup.testa. **Eum.** s

Not.qꝫ nō debet fieri executio ad mortez de muliere p̄gnate nec dz toꝛqueri.z sic partus ꝓdest mulieri.cōtra de.l.qui in vtero.s.de statho.Jo.pdest alij per quādā cōsequentiā nō principaliter. Quero vtrū debeat differri pena infra illos.xl.dies in quib⁹ mulier iacet recēs de partu.vi det̄ qꝫ sic: vt.l.ij.§.si nō pp.s.si quis cau. glo. nō sol. Cy.soluit valde bene.dicit Cy.in hac.l. ponuntur duo casus.primꝰ qꝫ differt̄ executio z in hoc nō debet differri executio infra illos.xl.dies qz cessat rō que hic ponit̄ pp partū.alius casus est de toꝛtura: z tunc debet differri: qz tūc tū sit debilis moꝛeret̄.z iō iudex excedēt modū puniret̄.dz ergo differre donec sit fortis ad toꝛturā. Quero qd si pariat nec reperitur qui puerꝫ velit nutrire ī. Rñdeo siquidē nō reperit̄ ꝓpter defectū pecunie qz nō est qui velit soluere nutrici.nutrix nō reperit̄ grat̄: tunc dz solui nutrici de publico nec executio differat̄.arg.l.i.C.q̄ pro premi.li.accip.z.l.lege.s.ad fille.sz si nō reperit̄ nutrix aliqua pp defectū personē: tūc dz seruari mater ad nutriendū donec nutrix reperiat̄.qz est rō eadem in cōseruādo eo iā nato que erat in cōseruando eo dū erat in ventre.ar.l.sz si is.§.an aūt.s.ad car.z ita tenet Bal.z ita dicit fuisse obseruatū padue.

Rō.ter.ibi: z hoc ita ꝛc.z **Relegati.** ibi: z nemo pōt ꝛc. Qp. z vī qꝫ dēat duplicari tps nō ī ꝓpetuū dā

Vel it nutrire. An differat̄ executio pene: vid ī.l.ī peratoꝛ. ff.de sta. ho. vide ō materia qō dixi p⁹ Bar.j.eo.l.si quis forte.in prin.z.j. per Bart.z ō dilatōne executionis sententie criminal posuit Bar. in.l.ij.§. fi. s. de custo.reo.

Elegati.ad cō finia. De pena nō seruant̄ confinia.vide Bal.in.l.si possidoniuz.C. de infami. z.j.eo.l.aut dāna.p Bar.z hic plene.de pena relegati̊ vel cōfinati qō de pena bānīti qñ reperit̄ ī locis vbi bānū hz dic qꝫ hodie punit̄ pena deportatiōis. tex.est multū no.in.l.mathematicos.in fi.de epi sco.z cle.an duplicet temp⁹ vide in.l.ita stipulatus.in antepe. col.j. de verbo.obli. l Omnibus. Ciuitates nō recognoscentes superiozes sunt loco principis: z possunt dare licentiā bānito rede undi in patriaz.idē Bar.in.l.is qui reus.s.de publi.iudi.z istō singulariter limita nisi bānit⁹ alios bānitos multos in foꝛciaz ciuitat̄ de qua bānit⁹ est poneret: qz tunc etiā ali⁹ iudex pōt dare licentiam tex.est no.in.l.nō oēs.§.fi.j. de re mili.vbi Bar.z no.Bart.in.l.amnitiosa.in.iij.col.j. de decre.ab oꝛdi.faci.idē no.Bar.in.l.i.§. de quare.s. de post.z facit ad no.per in.l.v.vel.iiij.in fi.cuz simi. de verbo.obli.ꝓ hoc qō no.Bal.in.l.ij.C. de cōsti.pecu.z in.l. penul. C. de dona. inter vi.z vxo. Bar.in.l.i.§. penul. de post.z in.l. cōtinuus.§. cū quis. de ver. obli.z adde qꝫ si aliquis est bānit⁹ ob cōtumaciaz ipso purgāte cōtumatiā dz rebānīri. tex.est no.in.c.ex litteris.ō cōsti.cū simi.z in simili illū tex.allegat not. Bar.in.l.si quis adulterij.§.i.ff. de adulte. ꝓ archi.vi.distinc. lapsis. no. bal.z Roma.ī.l.puto.§. si quis.ff. de postu.z facit tex.in.l.i.§. si frater. de col. bo. vide ꝓ huiꝰ declaratione qō no. bar. in.l. centesimis. in vltimis verbis. s.

de ver.obli.que aũt cõtumatia requiraẽ ad quẽ bãniendũ.vide bar.in l.i.§.fi.ſ.ſi quis ius dicen.nõ obtempe.vide glo.valde not.in cle. paſtoralis.de re iudi.de eo qui relaxatus iurauit redire qõ nõ ẽ ꝓiur⁹ ſi nõ redit.do.Ange.de floꝛ.ponit in ſua diſputa.inciꝑ.inquiſit⁹ ꝛc.ꝛ no. ꝙ per hanc.l.dixit Bal.in.l.i.C.de nundi. ꝙ bãniti nõ dicũt affidati in nũdinis ẽt ſi iniuſte ſũt bãniti: adde ꝑdict. qõ dixi in dicta.l.i. §.fi.ſ.ſi quis ius dicen.nõ obtempe.

narí.vt.j.e.l.aut dãna.§.quiſqs.So.hec intelligitur ſm illã qz hoc ẽ vez qñ duplicatio excederet decẽni uz. ¶ Ultimo nota hãc.l.ad.q.primo dicũt theologi ꝙ ſi aliqs ẽ dãnat⁹ ad moꝛtẽ ꝛ ipſe aufugit ꝙ peccat.hic videt eẽ tex.nã ille q̃ aufugit penã ſibi impoſitã punit acri⁹.ergo apparet ꝙ peccat. ¶ Alteri⁹ no.ꝙ equalis ẽ pena nõ accedẽtis ad cõfinia q̃ ẽ ei⁹ q̃ poſtq̃ iuit nõ obediuit. ¶ Circa hoc quero.ego dico ꝺ aliquẽ ꝙ ipſe nõ ſtetit ad ꝓfinia ꝟ ipſe dic ꝙ nunq̃ rupit cõfinia ſed obediuit cui incũbit onuſ ꝑ bandi.videt ꝙ illi relegato.nã cũ ab initio eſſet i ciuitate ꝑſumit ibi ſemp fuiſſe niſi ꝓbet ſe exiuiſſe. vt l.ſiue poſſidet.C.de pba. ¶ In ꝺriũ ꝓbat q̃ dicit eũ nõ ſeruaſſe cõfinia ſeu rupiſſe cõfinia arguit contra eũ delictũ vt hic pz.ergo ei incũbit ꝓbatio. vt.l. ei qui.§.de proba.ꝛ.l.in executiõe.§.qui dolo.co.ti. breuiter dico hic ſicut dicim⁹ de minoꝛi etate. aut eĩ quis dic ſe obſeruaſſe vel nõ rupiſſe cõfinia: ſed ad fundandã ſuã intentionẽ:ꝛ ipſe oꝫ ꝓbare.aut aliquis dicit ipſum rupiſſe ſeu nõ obſeruaſſe cõfinia ad fundandã ſuã intentionẽ vel exceptionẽ:ille oꝫ ꝓbare.vt.l.ſi minoꝛẽ.C.de in integ.reſti.mi.qõ not. in.l.ſi vero.§.q̃ pro rei qualitate.§.qui ſatiſ.cog.ꝛ.d.l.ei q̃. §.de ꝓba. Itẽ dicit hic i fi.ꝛ nemo põt ꝛc. Ho.hũc tex.ꝙ relegato ſeu miſſo in exiliũ nõ põt dare iudex licẽtiam veniẽdi ꝛ ꝙ reuertat.ſed ſolus princeps põt ꝛ nõ alius.ꝛ ꝙ hic dicit ex aliq̃ cã:intelligatis qz cã iuſta eſt volũtas principis.ꝛ idẽ intelligo in iſtis ciuitatib⁹ italie:qz ipſi ſunt principes ſibiipſis:qz põt exuli dare licẽtiã reuertẽdi. Idẽ puto de oib⁹ ciuitatib⁹ ⁱ que habẽt licẽtiã cõdendi ſtatuta in iſtis negocijs magnis.nã ipſi põt facere leges vt exules reuertant:tũc habebũt licẽtiã reuertẽdi auctoꝛitate.l.ꝛ auctoꝛitate principis:qui ſibi cõ ceſſit ꝙ poſſint facere l.ꝛ ſtatuta.ar.l.qõ vi aut clã.l.prohibem⁹.§.plane.

¶ Itẽ dico ꝙ quilibz iudex põt dare licẽtiã reuertendi exuli ex cã iuſta.vtputa ſi ẽ accuſat⁹ de maleficio ꝓꝓ qõ põtia accuſati requirit:vt plene habuiſt. in.l.is q̃ re⁹.ſ.de pub.iudi. ¶ Ultio no.ex hac.l.ꝙ hic dr:nemo põt cõmeatũ remeatũ ve. q̃ro quid eſt hoc dictũ.glo.exponit cõmeatũ.ſ.eũdi ſpaciatũ per mũdũ:vel remeatũ.ſ.redeũdi ad domũ. vl posſum⁹ exponẽ alit:vt dicam⁹:cõmeatũ remeatũ ve dare.h° ẽ hẽat licẽtiã eũdi ꝛ redeũdi.ꝛ ſm hoc facẽt ad.q.an ille cui ẽ ꝓceſſa licẽtia eũdi:videat hſe licẽtiã redeundi.qõ tetigi vobis i.l.i.in pri.ſ.ad.l.iul.ma.dicã.ſ. de ſepulchro vio.l.vtimur.ꝛ ita remiſi ibi.

Absentem. Hec ẽ bona.l.ꝑ põitvnũ dictũ.2° ponit aliõ dictũ qõ vr ꝑ dicto ꝺriũ.3° ꝺrietatez ſoluit.2ª ibi.ſz nec de ſuſpitõib⁹.3ª ibi.põt q̃s. ¶ Ho.tex.ſactius eſt ẽ ꝛc.no.abſentẽ in crimib⁹ nõ dãnãduz.ꝺ. C.de iudi.l.pperandũ.§.i.ſo.ibi in ciuilib⁹ in quib⁹ abſens dãnat poſt lit.pte.h i crialib⁹ grauioꝛib⁹ i q̃ bus etiã abſens p⁹ lit.pte.nõ dãnat ſm verã opio. qõ tñ.j.recitabo p.q. ¶ Secũdo op.de.l.fuñ q̃z.§. publice.ſ.de ꝓcu.ſo.illa intelligit ſm iſtã. Itẽ ꝺ.C. e.l.ne diu.ſo.ibi ſpãle.alia ſpãlia dixi i.l.i.in prin.ſ. de requi.re. ¶ Itẽ op.C.de adul.l.q̃uis ĩdubitati. ſm verã opi.ſo.ſic ibi accuſat⁹ erat pñs ꝛ ꝺ eũ crimẽ erat ꝓbatũ.ſed accuſatoꝛ erat abſns vñ ibi nõ ꝓferẽ ſnia in abſntẽ.ſz ꝑ abſnte iã liq̃dato negocio. ¶ Itẽ op.ſ.ti.i.l.fi.ſo.vt ibi. Alteri⁹ op.C.de req.re.l.i.rñ. libell⁹ bñ ꝑt dari ꝺ abſntẽ nõ ꝙ ꝓcedat ꝺ eũ ad ꝓdẽ nationẽ vt b. Itẽ op.C.de accu.l.abſntẽ.ſo.libell⁹ nõ dat.ſ.vt ꝓcedat ſz vt req̃rat ſic.ꝛ hoc mõ itelligi oꝫ d.l.abſntẽ. Cenio ad 2m h hẽt ſ mꝙ nemo oꝫ dãnari ex ſuſpitõib⁹ ꝛ ꝑſũptõib⁹ n.ꝺ.C.õ adul.l.ſi q̃s adul. ꝛ ĩ auc.vt li.ma.ꝛ auie.§.his illõ.dic gl.ibi ẽ ꝑſũptõ l.nõ hoĩs.bõa ſo.ẽ ꝛ ẽ ꝑſũptio iuſ ꝛ ꝺ iure. Alteri⁹ hẽt h ꝙ ꝺ ꝓtũaces ꝓcedit moze priuatoꝝ iudicioꝝ ꝺ alit dat dilatio i priuat iudicijs.alit i crimib⁹.vt l.int accuſatoꝛẽ.§.de pu.iu.ſo.dic vt ibi.qz eodẽ mõ fiũt citatões ꝛ dant dilatões ad veniẽdũ:vt ibi dixi. Itẽ op.ad idẽ de.l.fi.§.de ferijs.rñ.ibi loq̃t de dilatiõe q̃ dat ad ꝓbãdũ i q̃b⁹ plures dant i crialib⁹ q̃ i ciuilib⁹. Itẽ op.de.l.i.§.diu⁹.§.ti.i.ꝺiũcta.l.i.C. de ꝓfeſ.ex q̃b⁹ apparet ꝙ alit ꝓcedit i ꝓfeſſu i ciuilib⁹ q̃ i crialib⁹.rñ.ꝙ h dic moze priuatoꝝ iudicioꝝ itelligat nõ ꝑ oĩa qz i mlt ẽ ꝺria°:vt pz ex ꝑdict.ꝛ j.dicã. Cenio ad.q.gl.circa.l.q̃ro duas.q.i gl.ꝛ duas alias ex gl.pria ẽ:dr h ꝙ i crimib⁹ capitalib⁹ nõ põt dãnari abſns. ¶ Quero vtrũ hoc ſit verum° ſiue ſit abſens poſt lit.cõteſta.ſiue añ.quidã dicunt poſt

o Hoc ſit verum. An abſens poſſit damnari. et vide vnuz caſum quando abſes poſſet damnari. in.l.iij.ꝛ ibi Barto.§.de ficca.idem tenet Balꝺ.in l.abſentem. ff.de penis. in ver.viij.q̃ro. dicitur h ꝙ in crimina libus in quibus eſt pena an abſes poſſit damnari ante lit. conteſta.vl poſt. vid dominũ Antoni. de but.magiſtraliter loquentem in .c. tue fraternitatis vt lite nõ cõteſtata. vbi idem tenz.et vide Barto. in extrauag. ad reprimen. in ver.conte

ſtatur. Utrum autem contra abſentem contumacem poſſit inquiri. Vide Angelum in.l.ſi vacantia.C.de bo.vacan.et vide in.l.is qui reus.de publi.iudi. et adde Johan.an.in Spe. de accuſa. in ij.parte. in.§.ſequitur.in ver.ſed pone fuit accuſatus et condemnatus capitaliter:et fuit pro confeſſo habitus per contumaciam ſm formam ſtatuti ſi capitur poteſt innocentiam ſuam purgare. quia non potuit vltra relegationẽ damnari:et accuſatus probare poteſt oppoſitum:nec dicitur inſtantia perempta per lapſum longi temporis.facit quod dixi in.l.ij.§.quod obſeruari.C. de iuramento calum.et qualiter contra abſentem in criminali probari eſt bona glo.de dolo ꝛ contumacia.in.c.veritatis.in glo. et hunc caſum in quo quis abſens damnare.vide in.l.eodem titulo. et ibi vide Barto. Et in propoſito vide omnino Balꝺ.in.l.penultima §.de queſtionibus.et Saly.in.l.ſi abſentem.C.de accuſa. hic alle ga.et vide Barto.in .l. intra .§.de publi.iudi.ꝛ in.l.ij.in fine.de requirendis reis.et in criminalibus an procedi poſſet ad diffinitiuam lit.non conteſta. vide glo.in.c.i. vt lit. non conteſta. in. vi. ad diffinitiuam ſententiam vide que habentur in .l. queſtionis. et que ibi dixi.§.titulo primo. Et ad hoc nota. ꝙ abſens per ſolam contumaciam damnari poſſet.vt per dominum Johan.in.l. inter abſentem.de publi.iudi.

de pe. obli. que aũt cõtumatia requiraẽ ad quẽ bãniendũ. vide bar. in l. i. §. fi. §. ſi quis ius dicen. nõ obtempe. vide glo. valde not. in cle. paſtoralis. de re iudi. de eo qui relaxatus iurauit redire qõ nõ ẽ ꝓiur⁹ ſi nõ redit. do. Ange. de floꝛ. ponit in ſua diſputa. inciꝑ. inquiſit⁹ ꝛc. ꝛ no. ꝙ per hanc. l. dixit Bal. in. l. i. C. de nundi. ꝙ bãniti nõ dicũt affidati in nũdinis ẽt ſi iniuſte ſũt bãniti: adde ꝑdict. qõ dixi in dicta. l. i. §. fi. §. ſi quis ius dicen. nõ obtempe.

narí. vt. j. e. l. aut dãna. §. quiſqs. So. hec intelligitur ſm illã qz hoc ẽ vez qñ duplicatio excederet decẽni uz. ¶ Ultimo nota hãc. l. ad. q. primo dicũt theologi ꝙ ſi aliqs ẽ dãnat⁹ ad moꝛtẽ ꝛ ipſe aufugit ꝙ peccat. hic videt eẽ tex. nã ille q̃ aufugit penã ſibi impoſitã punit acri⁹. ergo apparet ꝙ peccat. ¶ Alteri⁹ no. ꝙ equalis ẽ pena nõ accedẽtis ad cõfinia q̃ ẽ ei⁹ q̃ poſtq̃ iuit nõ obediuit. ¶ Circa hoc quero. ego dico ꝺ aliquẽ ꝙ ipſe nõ ſtetit ad ꝓfinia ꝟ ipſe dic ꝙ nunq̃ rupit cõfinia ſed obediuit cui incũbit onuſ ꝑ bandi. videt ꝙ illi relegato. nã cũ ab initio eſſet i ciuitate ꝑſumit ibi ſemp fuiſſe niſi ꝓbet ſe exiuiſſe. vt l. ſiue poſſidet. C. de pba. ¶ In ꝺriũ ꝓbat q̃ dicit eũ nõ ſeruaſſe cõfinia ſeu rupiſſe cõfinia arguit contra eũ delictũ vt hic pz. ergo ei incũbit ꝓbatio. vt. l. ei qui. §. de proba. ꝛ. l. in executiõe. §. qui dolo. co. ti. breuiter dico hic ſicut dicim⁹ de minoꝛi etate. aut eĩ quis dic ſe obſeruaſſe vel nõ rupiſſe cõfinia: ſed ad fundandã ſuã intentionẽ: ꝛ ipſe oꝫ ꝓbare. aut aliquis dicit ipſum rupiſſe ſeu nõ obſeruaſſe cõfinia ad fundandã ſuã intentionẽ vel exceptionẽ: ille oꝫ ꝓbare. vt. l. ſi minoꝛẽ. C. de in integ. reſti. mi. qõ not. in. l. ſi vero. §. q̃ pro rei qualitate. §. qui ſatiſ. cog. ꝛ. d. l. ei q̃. §. de ꝓba. Itẽ dicit hic i fi. ꝛ nemo põt ꝛc. Ho. hũc tex. ꝙ relegato ſeu miſſo in exiliũ nõ põt dare iudex licẽtiam veniẽdi ꝛ ꝙ reuertat. ſed ſolus princeps põt ꝛ nõ alius. ꝛ ꝙ hic dicit ex aliq̃ cã: intelligatis qz cã iuſta eſt volũtas principis. ꝛ idẽ intelligo in iſtis ciuitatib⁹ italie: qz ipſi ſunt principes ſibiipſis: qz põt exuli dare licẽtiã reuertẽdi. Idẽ puto de oib⁹ ciuitatib⁹ ⁱ que habẽt licẽtiã cõdendi ſtatuta in iſtis negocijs magnis. nã ipſi põt facere leges vt exules reuertant: tũc habebũt licẽtiã reuertẽdi auctoꝛitate. l. ꝛ auctoꝛitate principis: qui ſibi cõ ceſſit ꝙ poſſint facere l. ꝛ ſtatuta. ar. l. qõ vi aut clã. l. prohibem⁹. §. plane.

¶ Itẽ dico ꝙ quilibz iudex põt dare licẽtiã reuertendi exuli ex cã iuſta. vtputa ſi ẽ accuſat⁹ de maleficio ꝓꝓ qõ põtia accuſati requirit: vt plene habuiſt. in. l. is q̃ re⁹. §. de pub. iudi. ¶ Ultio no. ex hac. l. ꝙ hic dr: nemo põt cõmeatũ remeatũ ve. q̃ro quid eſt hoc dictũ. glo. exponit cõmeatũ. ſ. eũdi ſpaciatũ per mũdũ: vel remeatũ. ſ. redeũdi ad domũ. vl posſum⁹ exponẽ alit: vt dicam⁹: cõmeatũ remeatũ ve dare. h° ẽ hẽat licẽtiã eũdi ꝛ redeũdi. ꝛ ſm hoc facẽt ad. q. an ille cui ẽ ꝓceſſa licẽtia eũdi: videat hſe licẽtiã redeundi. qõ tetigi vobis i. l. i. in pri. §. ad. l. iul. ma. dicã. §. de ſepulchro vio. l. vtimur. ꝛ ita remiſi ibi.

Absentem. Hec ẽ bona. l. ꝑ põitvnũ dictũ. 2° ponit aliõ dictũ qõ vr ꝑ dicto ꝺriũ. 3° ꝺrietatez ſoluit. 2ª ibi. ſz nec de ſuſpitõib⁹. 3ª ibi. põt q̃s. ¶ Ho. tex. ſactius eſt ẽ ꝛc. no. abſentẽ in crimib⁹ nõ dãnãduz. ꝺ. C. de iudi. l. pperandũ. §. i. ſo. ibi in ciuilib⁹ in quib⁹ abſens dãnat poſt lit. pte. h i crialib⁹ grauioꝛib⁹ i q̃ bus etiã abſens p⁹ lit. pte. nõ dãnat ſm verã opio. qõ tñ. j. recitabo p. q. ¶ Secũdo op. de. l. fuñ q̃z. §. publice. §. de ꝓcu. ſo. illa intelligit ſm iſtã. Itẽ ꝺ. C. e. l. ne diu. ſo. ibi ſpãle. alia ſpãlia dixi i. l. i. in prin. §. de requi. re. ¶ Itẽ op. C. de adul. l. q̃uis ĩdubitati. ſm verã opi. ſo. ſic ibi accuſat⁹ erat pñs ꝛ ꝺ eũ crimẽ erat ꝓbatũ. ſed accuſatoꝛ erat abſns vñ ibi nõ ꝓferẽ ſnia in abſntẽ. ſz ꝑ abſnte iã liq̃dato negocio. ¶ Itẽ op. §. ti. i. l. fi. ſo. vt ibi. Alteri⁹ op. C. de req. re. l. i. rñ. libell⁹ bñ ꝑt dari ꝺ abſntẽ nõ ꝙ ꝓcedat ꝺ eũ ad ꝓdẽ nationẽ vt b. Itẽ op. C. de accu. l. abſntẽ. ſo. libell⁹ nõ dat. ſ. vt ꝓcedat ſz vt req̃rat ſic. ꝛ hoc mõ itelligi oꝫ d. l. abſntẽ. Cenio ad 2m h hẽt ſ mꝙ nemo oꝫ dãnari ex ſuſpitõib⁹ ꝛ ꝑſũptõib⁹ n. ꝺ. C. õ adul. l. ſi q̃s adul. ꝛ ĩ auc. vt li. ma. ꝛ auie. §. his illõ. dic gl. ibi ẽ ꝑſũptõ l. nõ hoĩs. bõa ſo. ẽ ꝛ ẽ ꝑſũptio iuſ ꝛ ꝺ iure. Alteri⁹ hẽt h ꝙ ꝺ ꝓtũaces ꝓcedit moze priuatoꝝ iudicioꝝ ꝺ alit dat dilatio i priuat iudicijs. alit i crimib⁹. vt l. int accuſatoꝛẽ. §. de pu. iu. ſo. dic vt ibi. qz eodẽ mõ fiũt citatões ꝛ dant dilatões ad veniẽdũ: vt ibi dixi. Itẽ op. ad idẽ de. l. fi. §. de ferijs. rñ. ibi loq̃t de dilatiõe q̃ dat ad ꝓbãdũ i q̃b⁹ plures dant i crialib⁹ q̃ i ciuilib⁹. Itẽ op. de. l. i. §. diu⁹. §. ti. i. ꝺiũcta. l. i. C. de ꝓfeſ. ex q̃b⁹ apparet ꝙ alit ꝓcedit i ꝓfeſſu i ciuilib⁹ q̃ i crialib⁹. rñ. ꝙ h dic moze priuatoꝝ iudicioꝝ itelligat nõ ꝑ oĩa qz i mlt ẽ ꝺria°: vt pz ex ꝑdict. ꝛ j. dicã. Cenio ad. q. gl. circa. l. q̃ro duas. q. i gl. ꝛ duas alias ex gl. pria ẽ: dr h ꝙ i crimib⁹ capitalib⁹ nõ põt dãnari abſns. ¶ Quero vtrũ hoc ſit verum° ſiue ſit abſens poſt lit. cõteſta. ſiue añ. quidã dicunt poſt

o Hoc ſit verum. An abſens poſſit damnari. et vide vnuz caſum quando abſes poſſet damnari. in. l. iij. ꝛ ibi Barto. §. de ficca. idem tenet Balꝺ. in l. abſentem. ff. de penis. in ver. viij. q̃ro. dicitur h ꝙ in crimina libus in quibus eſt pena an abſes poſſit damnari ante lit. conteſta. vl poſt. vid dominũ Antoni. de but. magiſtraliter loquentem in .c. tue fraternitatis vt lite nõ cõteſtata. vbi idem tenz. et vide Barto. in extrauag. ad reprimen. in ver. conte

ſtatur. Utrum autem contra abſentem contumacem poſſit inquiri. Vide Angelum in. l. ſi vacantia. C. de bo. vacan. et vide in. l. is qui reus. de publi. iudi. et adde Johan. an. in Spe. de accuſa. in ij. parte. in. §. ſequitur. in ver. ſed pone fuit accuſatus et condemnatus capitaliter: et fuit pro confeſſo habitus per contumaciam ſm formam ſtatuti ſi capitur poteſt innocentiam ſuam purgare. quia non potuit vltra relegationẽ damnari: et accuſatus probare poteſt oppoſitum: nec dicitur inſtantia perempta per lapſum longi temporis. facit quod dixi in. l. ij. §. quod obſeruari. C. de iuramento calum. et qualiter contra abſentem in criminali probari eſt bona glo. de dolo ꝛ contumacia. in. c. veritatis. in glo. et hunc caſum in quo quis abſens damnare. vide in. l. eodem titulo. et ibi vide Barto. Et in propoſito vide omnino Balꝺ. in. l. penultima §. de queſtionibus. et Saly. in. l. ſi abſentem. C. de accuſa. hic alle ga. et vide Barto. in .l. intra .§. de publi. iudi. ꝛ in. l. ij. in fine. de requirendis reis. et in criminalibus an procedi poſſet ad diffinitiuam lit. non conteſta. vide glo. in. c. i. vt lit. non conteſta. in. vi. ad diffinitiuam ſententiam vide que habentur in .l. queſtionis. et que ibi dixi. §. titulo primo. Et ad hoc nota. ꝙ abſens per ſolam contumaciam damnari poſſet. vt per dominum Johan. in. l. inter abſentem. de publi. iudi.

p. col. in repeti. §. ſolu. matri. Alia ponit bal. in. l. i. in. i. col. C. de li. cõteſta. videz ꝙ in ciuilib⁹ abſente parte lis non cõteſtatur. ſecus in crimialibus. ꝛ quod redigatur ad ſimilitudinez ciuiliuz. vide balꝺ. in. l. i. in. v. col. C. ex delic. defunc. ad materiam vide omnino barto. in. d. l. inter accuſatoꝛez. §. de publi. iudi. ꝛ in quib⁹ conueniũt proceſſus ciuiles ꝛ criminales glo. no. inſti. de publi. iudi. in prin.

o Hoc ſit verum. An abſens poſſit damnari. et vide vnuz caſum quando abſes poſſet damnari. in. l. iij. ꝛ ibi Barto. §. de ficca. idem tenet Balꝺ. in l. abſentem. ff. de penis. in ver. viij. q̃ro. dicitur h ꝙ in crimina libus in quibus eſt pena an abſes poſſit damnari ante lit. conteſta. vl poſt. vid dominũ Antoni. de but. magiſtraliter loquentem in .c. tue fraternitatis vt lite nõ cõteſtata. vbi idem tenz. et vide Barto. in extrauag. ad reprimen. in ver. conte

ſtatur. Utrum autem contra abſentem contumacem poſſit inquiri. Vide Angelum in. l. ſi vacantia. C. de bo. vacan. et vide in. l. is qui reus. de publi. iudi. et adde Johan. an. in Spe. de accuſa. in ij. parte. in. §. ſequitur. in ver. ſed pone fuit accuſatus et condemnatus capitaliter: et fuit pro confeſſo habitus per contumaciam ſm formam ſtatuti ſi capitur poteſt innocentiam ſuam purgare. quia non potuit vltra relegationẽ damnari: et accuſatus probare poteſt oppoſitum: nec dicitur inſtantia perempta per lapſum longi temporis. facit quod dixi in. l. ij. §. quod obſeruari. C. de iuramento calum. et qualiter contra abſentem in criminali probari eſt bona glo. de dolo ꝛ contumacia. in. c. veritatis. in glo. et hunc caſum in quo quis abſens damnare. vide in. l. eodem titulo. et ibi vide Barto. Et in propoſito vide omnino Balꝺ. in. l. penultima §. de queſtionibus. et Saly. in. l. ſi abſentem. C. de accuſa. hic alle ga. et vide Barto. in .l. intra .§. de publi. iudi. ꝛ in. l. ij. in fine. de requirendis reis. et in criminalibus an procedi poſſet ad diffinitiuam lit. non conteſta. vide glo. in. c. i. vt lit. non conteſta. in. vi. ad diffinitiuam ſententiam vide que habentur in .l. queſtionis. et que ibi dixi. §. titulo primo. Et ad hoc nota. ꝙ abſens per ſolam contumaciam damnari poſſet. vt per dominum Johan. in. l. inter abſentem. de publi. iudi.

n Et preſumptiõib⁹. vide in. c. ex cõicam⁹. cuz glo. in. v. C. de pba. ꝙ ex indicijs indubitatis dãnari quis põt. ad qõ facit qõ no. Bal. ꝛ Imol. in. d. l. ij. de here. inſti. ꝛ Bar. in. l. ij. §. de fur. in prin. p Inno. in. c. qz ſimile. de preſump. ꝛ adde qõ no. Bal. in. l. ſiue poſſidetis. maxime. in fi. de pba. ꝛ vide oĩno Bar. in. d. l. intra accuſatoꝛez. §. de pub. iu. al. in. l. fi. per bal. in. l. fi. C. de pba. in vl. col. vbi ſm eũ quãdo iudex cõdẽnat ex nõ plena ꝓbatione ſed nõ põt cõdẽnare punitur corporaliter: ſm eũ qui allegat Inno. in. c. qz veriſile. de ꝑſump. ꝛ qõ no. Bar. in. d. l. qõ nerua. de po. in. vi. col. ꝛ etiã bal. in. l. nõ ob hoc. ad fi. C vnde legiti. ꝛ bal. in. l. ſiue poſſidetis. maxime ad fi. l. C. de pba. ꝛ in. l. finali. eo. ti. in vlti. col.

o Eſt differentia. Itẽ adde aliã differenti ã inter iudicia ciuilia ꝛ criminalia poſitã ꝑ Bar. multũ ſing. in. l. quid ergo. §. ſed ſi ſeueriꝰ. §. de infami. vbi in crimialib⁹ nõ requirit litis cõteſtatio. cõcluſio libelli ꝛ ſilia. ꝛ Bal. in. l. cũ mulier. in. iij. ꝛ in

p Habeaꝫ p cõfesso. Adde q̃ no. bar. in. l. sepul. ad fi. de sepul. vio. in. q. vtrũ cõtumax habeaꝫ p cõfesso. adde tñ qõ in casu habeꝫ p cõfesso. vt in. l. ij. z ibi glo. j. de iur. fis. ĩmo dicit Bar. z Dy. in. l. diuus. ō custo. reo. q ĩmo nec bãnit⁹ habeꝫ p cõfesso. z no. bal. in. iiij. col. in. l. i. C. quõ z qñ iudex. z vide Jmol. in. d. l. inter accusatorez. s. de publi. iudi. z ad statutuz qõ cõtumax habeatur p confesso. adde qõ valet statutũ licz rigorosũ q cõtumax puniri possit ad mortez. ē gl. in auc. de leno. §. si autez fm Dpe. de fideius. §. i. ñ. sed pone. et ibi Jo. an. et per Jnno. ō do. z contu. in. c. veritaſ. z vide Bal. in. r. col. qui succes. tene. ĩ c. i. ad fi. z dixi ĩ. l. ij. C. q°. appel. z vide de ista ficta cõfessiõe que no. bal. ĩ l. erroꝛ. C. de iur. z fac. igr. ad fiñ. z in. l. ita demum. C. de pcu. z ĩ l. ij. §. fi. de iura. calũ. z q̃ no. bart. in. l. ei⁹ qui. j. ō iure fis. z bal. in l. i. C. vbi de cri. agi opoꝛ. z an stãte dicto statuto sit op⁹ q pars accuset cõtumaciaz absentis Bal. q nõ in. l. si tutoꝛ. C. de interdic. matri. Bar. in l. inter. de publi. iudi. z dicit Bal. in. l. ij. §. pe. de iura. calũ. q qñ iudici apparet maleficiũ nõ fuisse cõmissuz nõ põt cõtra absentẽ qui habeꝫ p cõfesso pcedere: idẽ si libell⁹ nõ ꝓcluderet vel esset ineptus. in hoc idẽ etiã tenet Bal. in. l. certi cõditio. in prin. ff. si cer. pe. z expressius Bal. in addi. spe. in ti. de accusa. §. i. in ñ. no. q accusatio. z in ver. no. q vbi libell⁹. z Bal. in. l. erroꝛ. C. de iur. z fac. igno. z ibi etiã tenet q nõ valz sentẽtia cõtra istã fictã confessionẽ: ex qua tamẽ resultat notoriũ: z sic ĩducit in. q. an valeat sentẽtia cõtra notoriũ iuris z facti. de quo p Jo. an. in. c. romana. de sen. excõi. in. vi. ac etiã ibi per Jnno. z Bal. tenet q sic in. l. i. in. iij. col. C. ne fi. pro pa. z quedã de ista. q. ficta vide p doc. z maxime Fe. de ancha. in. c. ij. de cõfes. z no. in. c. fi. eo. ti. ĩ nouella p⁹ Jnno. ibi: vbi queritur numq̃d si ante sentẽtiã sup ficta cõfessiõe ferẽdaz expiret instãtia iudicij an possit principaliter agi vt ferat sup dicta cõ testatione snia q isto casu valeat sentẽtia sup materia cõfessiõis tenet Bal. in. l. properandũ. in prin. C. de iudi. Cõtrariũ videt tenere bal. ĩ l. generatio. s. de infami. z Bar. ibi. z de ista ficta cõfessiõe vide glo. ĩ c. null⁹. de psump. itẽ no. q. istud statutũ intelligit q habeat p cõfesso q° ad aliquã q̃litatẽ gũatẽ rõe psone. vel alit fm Fe. de anch. in cõsi. cclxxxxij. incip. in. xpi noie probata certi iur. scientia. in fi. Bal. ō in. l. ij. §. penul. C. de iura. calum. ver. an principalit põt agi vt ferat dicta sententia. de hac ficta cõfessiõe vide glo. in. c. nullus. de psump. z an ista cõfessio ficta infamet. vide bal. no. in. l. tutoꝛ si. C. de interdic. matri. per illum tex. z istis adde qõ no. Bal. in. l. si quis nõ dicã rapere. C. de epis. z cle. z in. l. transigere. in. iiij. col. C. de transac. z not. in. l. i. C. de postulã. z vide Bar. in. l. nõ videt. de iudi. istis adde bar. not. in. l. ij. de req̃ ren. reis. vbi dicit q bãni to ꝓparente infra termiñ bãni bã num ertigui tur. z ifte adõ Bart. in. l. si ideo. §. de ex uic. z adõ qõ glo. iiij. disti. dicit neminẽ ex ǒtumacia dãnari debe re. z adde qõ allegat bal. ĩ l. data opera z in. d. l. qui crimen. in. v. col. C. qui accusa. z dñi. §. dixi q talis cõfessio sup libello ĩepto non psiudi cat. tenz bal. in. l. certi con ditio. in prin. si cer. pe. z ex presse bal. in addi. spec. in ti. de accusa. §. i. ver. not. q accusatoꝛ. z in ver. not. q vbi libell⁹ dicit q talis ꝓfessio ficta per cõtuma cia ꝓcedẽs nõ ꝑdest. idẽ Bal. in. l. eroꝛ. ad fi. C. ō

re cõi. sed fm statuta italie ex sola cõtumacia habeꝫ pro cõfesso z habeꝫ cõtumacia p pbatiõe legitima vnde vbi sunt statuta: statuta seruabis. Quarto circa hoc foꝛmo qõnez quã habui de facto duo statuta sunt hic. vnũ q cõtumax habeaꝫ p cõfesso p. se cũdũ q testes examinati cõtra magnates nõ possũt redargui de falso. cõtingit q testis examinat⁹ est cõtra magnatẽ z cõtra eũ fuit ō falso. pcessuz: z ipe fuit cõtumax: z passus ẽ se poni in bãno. vnde habit⁹ est p cõfesso an possit ꝓdẽnari. videt q sic. primo q valet pcessus. nã lz agens careat accusatiõe: tñ pcessus de se valet: qõ patet q ex eo põt sequi cõdẽnatio lz indebite. vt. C. de cõdi. inde. l. i. z. s. mã. l. si filiusfamilias. §. omnib⁹. z est tex. s. fami. her. l. cũ putarez z extra de re iudi. c. abbate sane. ñ. qñ z si petitũ z. li. vi. Preterea lz sit psumptio iuris z de iure q talis testis nõ dixerit falsuz cõtra dictũ magnatem ex foꝛma dicti statuti. tñ cõtra hanc psumptionez haberi põt pbationi cõtrariũ p cõfessionẽ. vt in auc. de eq̃ li. dotis. §. aliud. z ibi no. z p Fy. in sum. C. de donat. ante nup. z p Cy. in auc. sed iam. eo. ti. q iste patiendo se poni in bãno videt ꝓfiteri: ergo z c. Preterea quãdo accusatio est extincta põt pati qs se cõueniri z se cõdẽnari de facto. vt. s. ad exhi. l. si quis. §. quãtuz añt. de rei ven. l. si post acceptũ. z qõ diri vobis in. l. si tici⁹. s. de ver. obli. ergo hic patiẽdo se poni in bãno poterit cõdẽnari. Jn cõtrariuz iudex debet q rere defensiones rei. vt. l. i. s. ti. i. in fi. z. l. si nõ defendat. j. eo. ergo z hic debuit querere defensiones istius. Preterea videt tex. ĩ dicta auc. qui semel. ibi pquisita veritate z c. vbi videt q semp qñ pceditur ad diffinitiuã snĩam cõtra absentẽ iudex debet q̃rere defensionẽ absentis. facit ad hoc qõ no. Jnno. in c. veniens. extra de accu. Quid dicem⁹. aduerte qz ista qõ ẽ multuz notabil. z dic sic. qñq̃ liquet iudici quẽ nõ cõmisisse delictũ vel euz nõ esse culpabilẽ. et tũc iudex absentez nõ poterit cõdẽnare. quid enĩz si viderit viuum hoiem quẽ absens occidisse dicit. certe nõ cõdẽnabit eũ etiã ex vera cõfessione nõ solum ex ficta vt. l. inde neraci⁹. in fi. z. l. se. s. ad. l. aq̃liam. z hoc est qõ dicit iudicẽ debere querere defensionez

maciaz absentis Bal. q nõ in. l. si tutoꝛ. C. de interdic. matri. Bar. in l. inter. de publi. iudi. z dicit Bal. in. l. ij. §. pe. de iura. calũ. q qñ iudici apparet maleficiũ nõ fuisse cõmissuz nõ põt cõtra absentẽ qui habeꝫ p cõfesso pcedere: idẽ si libell⁹ nõ ꝓcluderet vel esset ineptus. in hoc idẽ etiã tenet Bal. in. l. certi cõditio. in prin. ff. si cer. pe. z expressius Bal. in addi. spe. in ti. de accusa. §. i. in ñ. no. q accusatio. z in ver. no. q vbi libell⁹. z Bal. in. l. erroꝛ. C. de iur. z fac. igno. z ibi etiã tenet q nõ valz sentẽtia cõtra istã fictã confessionẽ: ex qua tamẽ resultat notoriũ: z sic ĩducit in. q. an valeat sentẽtia cõtra notoriũ iuris z facti. de quo p Jo. an. in. c. romana. de sen. excõi. in. vi. ac etiã ibi per Jnno. z Bal. tenet q sic in. l. i. in. iij. col. C. ne fi. pro pa. z quedã de ista. q. ficta vide p doc. z maxime Fe. de ancha. in. c. ij. de cõfes. z no. in. c. fi. eo. ti. ĩ nouella p⁹ Jnno. ibi: vbi queritur numq̃d si ante sentẽtiã sup ficta cõfessiõe ferẽdaz expiret instãtia iudicij an possit principaliter agi vt ferat sup dicta cõ testatione snia q isto casu valeat sentẽtia sup materia cõfessiõis tenet Bal. in. l. properandũ. in prin. C. de iudi. Cõtrariũ videt tenere bal. ĩ l. generatio. s. de infami. z Bar. ibi. z de ista ficta cõfessiõe vide glo. ĩ c. null⁹. de psump. itẽ no. q. istud statutũ intelligit q habeat p cõfesso q° ad aliquã q̃litatẽ gũatẽ rõe psone. vel alit fm Fe. de anch. in cõsi. cclxxxxij. incip. in. xpi noie probata certi iur. scientia. in fi. Bal. ō in. l. ij. §. penul. C. de iura. calum. ver. an principalit põt agi vt ferat dicta

iur. z fac. igno. z de hac cõfessiõe vide qõ singulariter no. Bar. ĩ l. qui delatoꝛez. in fi. prin. de iure fis. z no. q statutũ quo cauet q contumax habeaꝫ p cõfesso intelligit si ter fuit citat⁹ nec sufficit vna p oib⁹ fm Bal. in. l. penul. ad fi. de cõsti. pecu. vbi etiã dicit q requiritur q fiat mẽtio in sententia de cõtumacia. z fm bal. in auc. ō negatem. in vlti. col. C. de nõ numer. pecu. postq̃ quis habeaꝫ p confesso nõ audiet volẽs aliter respõdere: vel se emẽdare vel cozrigere.

q Quãq̃ cõstat. Adde Bal. in. l. nõ dubiũ. C. de legi. z istud etiam sequit ang. in. l. i. de excep. in illo articulo an exceptio notoria oz p ponẽ. ad hoc allegat. l. si plures. de accusa. qõ tamẽ intellige fm euz ibi: vt mascul⁹ z femina simul ab eodẽ de adulterio accusanti: quo casu si lapsuz est tps accusandi lz nõ pcedit iudiciũ. allegat p casu. l. si marit⁹. la. ij. §. fi. de adulte. vide tex. no. in. l. si vnius. §. si ante. de iur. quẽ in ppositio nostro bal. allegat in. l. genero. de his q no. insa. videlz qñ cõstat iudici de maleficio. Adde eundẽ Bar. in. l. i. §. accusationẽ. ad turpil. s. z vide qõ no. Bal. in. l. querelaz. ad fi. C. de fal. z cuz Bart. hic transit Fe. de ancha. in. c. canonũ statuta. de cõsti. in ñ. circa ista cõtraria. z cõsuluit Bar. in cõsilio incip. dño Cy. de castro sancti petri. vbi etiaz tenet q valet statutuz q testis nõ redarguat cõuict⁹ de falso. z sequitur ancha. in. d. c. canonũ statuta. ver. vlteri⁹ quero vtrũ valeat sta-

tutū,ꝛ vide do,Anto,in,c,veritatis,de do,ꝛ cōtu,ꝛ ad bar. hic adde bal,in,l,ij,in,v,col,ff,si quis in ius voca,ꝛ in,l,si eū,in prin,maxime i le ctu,antiq̄,s,si quis cautio,vbi limitat nisi ex forma libelli appareat de impossibilitate accusandi,l,ij,C,vt nemo prua,ꝛ ei⁹ qō no,in,l,i,de of fi,assesso,ꝛ sequit̄ Spe,de ancha,in,d,l,si eū,in v̄,preterea,ꝛ p̄sumptō iur⁹ ꝛ de iur, ꝛ cū decisiōe bar,hic trans fit Spe,ō an cha,ī,d,c,ca nonum statu ta,in fi,

rei,vt,s,ti,i,l,i,in fi,Q̄nq̄ constat iudici de maleficō p hanc fictā cōfessionē ꝛ cōstat iudici ꝓ reo q̄ pote rat se tueri pp̄ presumptionē iuris ꝛ de iure vt in qō ne ꝓposita;tūc puto q̄ iudex possit eum cōdemnare ꝓpter fictā cōfessionē,qz ista ficta cōfessio tollit pre sumptionē iuris ꝛ de iure que inducebat̄ p statutuꝫ vt,ll,s,alle,debet ergo re⁹ cōparere ꝛ maleficium ne gare,ꝛ tūc cōtra ipsuꝫ nō admittet̄ ꝓbatio,q̄nq̄ cō stat q iudici maleficiū eē cōmissuꝫ,ꝛ cōstat q̄ re⁹ po terat se tueri aliqua exceptiōe:vtputa exceptiōe tē poris seu p̄scriptōnis,isto casu dico idem,s,q̄ iudex poterit cōtra eū ꝓcedere ad cōdēnationē ex hac fi cta cōfessiōe,nā exceptio p̄scriptionis nō facit male ficiū nō eē cōmissuꝫ ꝛ nō eē punibile qō apparet,qz punier̄ ista exceptione omissa,vt,l,si maritus,§,prę scriptōes,s,de adulterijs,Itē p̄t pati se pueniri ō fa cto:vt dictū est,sed patiendo se poni in bāno hoc pa tiet̄ g̃ ꝛc,Cōcludo ergo ex oib⁹ istis q̄ cōtra absen tem qui habet̄ pro confesso nō potest procedi ad cō demnationē quādo iudici liquerꝫ aliquid per quod apparet illud nō eē maleficiū:secus si ei apparet ali quid per qō poterat ille se tueri maleficiū tū remanꝫ cōmissuꝫ,vt ex p̄dictis apparet.

In accusatorē. Dic de hoc vt dixi,s,ad tur pill',l,i,§,si quis aūt.

Refert. De hoc,§,dic vt dicā in,l, respiciēdū §, ōlinquūt,j,e.

Si quis. Nota hoc principiū,Cōtra hoc opp,q̄ pena debeat dif ferri:vt,l,is qui reus,ī fi,s,de publi, iudi, cum sua glo,So,ibi differtur ꝓpter accusationē an te sentētiā inchoatā;nō autez differt̄ ꝓpter id qō al legabat post sententiā,¶ Itez opp,C,de bo, dam, l,i,So,pena differtur ad postulationez alteri⁹ scilz dūi vt sibi reddat rationez nō ad postulationē dam nati,¶ Item ad idez oppo,s,titu,i,l,i,in fi,Respō deo pena differt̄ motu iudicis vt ibi;nō ad postula tionē ipsius damnati,vel aliter:ibi allegabat aliqd pp̄ qō ostēdebat delictū nō eē cōmissuꝫ:ō allegabat quedā extrinseca.

Si quos. Nota bonū casuꝫ contra istuꝫ tex, habetis glo,de verbo ad verbum s,de offi,prefe,l,senatus,vbi dicit glo,q̄ si officiat̄ cōmittit dilictū|pses nō p̄t cognoscē,so,qnq̄ officij alis delinquit in officio;tunc rector potest eum puni re,casus est hic,ꝛ,l,ij,C,de spon,facit in auē,de man da,prin,§,festinabis,ꝛ de questore,§,maximum,Si vero delinqueret extra officiuꝫ in aliuꝫ:tūc nō possꝫ iudex de eo cognoscere,vt nota,in dicta,l, senatus, quia esset suspect⁹ iudex,sed si crimen esset notoriuꝫ ita q̄ rector nō haberet nisi punire tunc posset,ꝛ ita potest intelligi hec lex que nō loquit̄ nisi de puniē do,nō enim dicit de procedēdo aliquid,facit ad hoc quod no,Spe,in ti,de compe,iudi,adi,§,sequit̄ v̄, item no,¶ Quero quid si aliquis delinqret cōtra

s,de fal,bene facit quod habetur in,c,i,in textu ꝛ glosa, de penis, in,vi,et per cano,in,c,cum venisset,de iudi,ꝛ ibi quid in prelato an possit esse iudex ꝛ testis in causa ecclesie,ꝛ Imol,in,c,super,de testi, ꝛ in,c,venerabilis,de censi,ꝛ vide glo,nota,xvij, q,i,in,c,sicut alte rius,quam nota,allegat Imol,in,c,cum contingat,de foro compe, ꝛ Spe,in ti, de compe,iu di, adi,§, sequitur,versi, item nota, et in titu, de iu di,delegato, §,i, versicu, sed nunquid possit lega tus, vide in c,ex parte, el i, de verbo, signi.

officialē ꝛ etiā famulus;vtrū potestas⁸ possit proce dere,hanc,q,disputauit Jaco,de are,quā ponit Ci, de verbo ad verbuꝫ,C,ne quis ī sua causa ius si,di, l,i,ꝛ ponit determinationem suam in his verbis, Breuiter siquidem crimen est notoriū ipse pōt pu nire;quia cessat tunc ratio suspitiōis,sicut enim ab ex ecutore nō appellat̄ eadē rōe executor nō postulat̄ vt suspect⁹,vt,l,fi,C,de sen,ita hic cū solam executō nem habeat facere de notorio crimine,ar,ad hoc,l, ea quidem,C,de accusa,ꝛ canoniste habent plene ma teriā de notorio crimine,qō dic vt in Spe,de noto, cri,si vero crimen nō est notoriuꝫ;tūc siquidem deli ctum cōmittitur circa officiū principaliter nō circa p sonā suā,tē pōt ꝓcedē ꝛ punire;vt hic ꝛ alijs ,s, al leg,ll,si vero delinquit̄ circa psonā tūc non pōt ꝓce dere,vt,l,senat⁹,s,de offi,p̄si,ꝛ,l,lege coꝛ,s,de iniur, Ista fuit deteriatio Jnno,ex̄ ō penis,c,fi,ꝛ de sen, excō,c,ex pte,ꝛ ibi pleni⁹,

Aut dānū. Ibi q̄ris **Hostes.** plene quā do aliquis morit̄ in tormētis an iudex puniatur,dic vt dixi ī,l,qōnis,s, ti,i,ꝛ,l, gracch⁹,C,ō adul,per Ci,

Quisq. Nota tex,ibi sed duplicare,ꝛ ibi,s,ne illud ꝛc, Nota q̄ ille qui rūpit ꝑmia debet stare duplicato tēpore ꝛ duplicat̄ illō qō su pereſt, qō facit ad id qō dicit̄ insti,ō excep,§,tempo rales, vbi dicit̄ q̄ ille qui petit ante temp⁹ duplican tur inducie,ꝛ intellige q̄ duplicant̄ inducie que tup erant per hunc tex, ¶ Secūdo nota q̄ temp⁹ quo quis stetit in carcere non duplicatur, ex quo potes notare q̄ tēp⁹ quo quis stat in carcere nō cōputat̄ in tpe exilij,sz illō tps cōputat̄ a tpe quo accessit, vt l,relegati,s,e,

Solent. No,tex,ibi;carcere eum ꝛc,sz can,fuat cōtrarium.

Deniqz. Nota ex hoc,§,fm glo,q̄ seru⁹ efficit̄ pl⁹ seru⁹,sic excōicat⁹ pōt plus excō municari,ꝛ infamat⁹ infamari,simile glo,habes in,l, ij,C,vt infra certū tps qō cri,ter,sic exbānit⁹ pōt ire ruꝫ bāniri ⱽ,vt no,in Spe,de accu,§,sequit̄,ver,qō si aliquis,¶ Ultimo vide glo,que incipit vt ꝛ,C,ō sen,pas,ibi,§,si seruus sciente,sed ibi fauore religio nis;hic ex delicto,vñ sic statuit̄ in odiū dūi patiēt̄ vl' tentis talē seruum,

Mors. Iste fere. Hic dicit̄ q̄ sen tentia tenuit nec iudex potest liberare sed remittit ad pn̄ cipem,ō,s,de iniusto rup,testa,l, si quis exhere,§,si quis fuerit,So,vt ibi,¶ Ulterius op, de,l,ij,in fi,s,eo,ti,So,ibi loquit̄ in eo qui nullā ha bebat iurisditionē cognoscēdi de causa illa,hic vero in eo qui habebat potestatem cognoscēdi,sed in im positiōe pene excessit quā ipe postea mutare nō po terit,vt h vides tex,sz hoc nō p̄t efficē ꝛc,ex hᵒ no,h

Annum. quisq̄, duplicato tē, pore, Annum pens confi nia debet sta re duplicato tempore,ꝛ fa cit ille tex, ad questionem Barto,in,l, senatus,§,fi, ad turpill', vi de qō dixi p⁹ Barto,in re pe,l,si pecu nia,s,si cert, peta, ꝛ adde Imol,de rū pente confi nia ī,l,ita sti pulat⁹,in an tepe,col,ō v̄ bo,obli,s, et Imol,in,d,l, si pecuniam, ꝛ,l,ita sc̄ ꝛc,ꝛ isti adde bar to,s,co,l,rele gari,ꝛ bal,in l,si possidōeū C,de infa, et adde qō rum pens confi nia debet ca pi ꝛ carcera ri quousq̄ fi nitum est tē pus quo con finatus fuit l,omnes,ꝛ ibi Balō,C,eo,

titulo,de penis,ꝛ tempus quo quis stetit carceratus nō duplicatur ꝛ vide que dixi post Barto,in,d,l,si pecuniam,ff,si certū peta,

v **Deniq̄.** Iterum banniri,An autem iudex secularis posset ho die ad perpetuum carcerem damnare,vide post Barto,in,l,ij, s,de publi,iudi,et quādo quis posset in carcere detineri,vide Bal,in ,l, nemo,C,de episco,audi,

8 Potestas,Adde quod no,Bar,in,l,si quis obꝛepserit,circa finē, magistratib⁹,de iniur,ꝛ vide ī,l, tibi no,q̄ quando rhetor cognoscit,in causa sui officialis ab illa sen tentia non potest appellari,hic est tex,fm vnam lecturaꝫ ꝛ docto, oēs in dicta,l,ij,C,quo,ap,

MOris.§.iste fere.vnã clausulã.Vide Bal.in.l.nõ dubiũ.in.vij. col.C.de leg.z in.viij.col.de intellectu hui⁹ tex. Ix ¶ Preces/ serit verbũ.vide tĩ qõ no.in.l.quid tamẽ.§.si arbiter.s.de arbi. M seruoz.No.q qui dz ire in exiliũ: si anteq̃ vadat delinquat punit vt exul.z videt Ang.hic intelligere hanc.l. si postq̃ debuit ire delinquat: alias sua con/ tumacia essz sibi proficua qõ est absurduz: vt.s.l.prima.§.si q̃s. s.eo.z ĩ.l. relegati.idez si in locũ nõdũ potuit pueni re ad quẽ ire tenebat. casus est hic nota.z.§.hodie. ĩsti.de excep. adde Jmol. q̃ hoc ꝓseq̃t in.l.ita stipulat⁹. in ante/ penul.col.de verbo.obli.

a ¶ In perso/ nis.vide bar to.in.l.i.in fi. s.eo.z ibi oĩ no vide.z vi de bar.ĩ.l. iij. in prin.de te sta.z nota q oĩs pena cor poralis q̃uis modica est attendenda qõ limita sin gu.vt p bal.ĩ l.i.s.eo.ti. et vide Ja.bu. in.l.magistra tib⁹.ff. de iu. om.iudi.z no ta.in.l. presbiteri.C. de epis.z cleri.z vide Bar.in.l.leuia.ff.de accu.

casũ q̃ iudices i fine sniaz apponũt cõit vnam clau sulã r huius tenoris has cõdẽnationes ꝓferrimus fm formã statutoz: z caten⁹ quaten⁹ eẽt vltra vel p ter formã statutoz cassam⁹ z annullam⁹: z ad formã statutoz reducam⁹. certe nõ possunt hoc facere post iam latã sniaz. vt hic vides. cũ ergo ꝓcesserit verbũ⁹ cõdemnam⁹ eũ in tãtũ illa clausula nil operat. ꝓtere rea illa clausula est incerta z incertitudinẽ continet. ergo nõ valet. vt.l.i.C.de sen.que si.cer.quanti.z ita disputauit Ja.de bel.de hac clausula dixi plene in l.iudex.s. de re iudi. ¶ Vltio vide glo.que incipit vsq̃ ibi.l.libelloz.So.hic agit ꝺ priuilegio.ibi agi tur de iure cõi.

IM seruoz̃[3]. Nota q̃ statiz lata sententia quis mu/ tat statuz.ꝺ.s.de iniusto rup.test.l.si quis ex heredat⁹.§.ei⁹.glo.sol.z bene. ¶ Silter⁹ no.ex hac l.ꝓ his qui cõdẽnant in hac ciuitate vt debeant sta re in exilio tanto tpe: q̃ si anteq̃ vadant deliquerint puniunt vt exules. casus est hic.

In personis[a]. No.tex.ibi: qz z solus.z sic not. quauis pecuniaria. materiã hui⁹.§.habetis plene ĩ l.quid ergo.§.pena grauioz.s.de his qui no.infa.z per doc.in.l.z si possidoneũ.z.l.z si seueriozC.ꝺ his qui no.infa.

Respiciendum. Furta[b]. Hic est bon⁹ ca sus. No.hic q̃ licet fiat furtuz ab istis p/ sonis tĩ criminaliter nõ veniũt puniẽde. Idẽ dico in vroze subtrahẽte viro licz eĩ possit agi ciuiliter. vt.l.i.z.l.se.s.re.amo. tĩ criminaliẽ nõ pos/ sunt accusari si furtuz est leue. Dicit aũt furtũ leue[c] vel magnũ fm qualitatẽ z quãtitatem rei subtracte. vt no.j.de reg.iur.l.ad ea. ¶ Vltimo no. hunc tex. que dicãt psone domestice que repellunt a testimo nio.s.que in domo morant. isto mõ quo dicit hic.ꝺ hoc cõcordãtie sunt in glo.que incipit: nota ꝛc.z ha betis aliã glo.insti.de testa.§.in testib⁹.z.C.de testi. l.etiã.z in spe.de teste.§.i.v.itẽ excipit q̃ domestic⁹ z ver.se.z.ver.quid si testis domestic⁹.z p Jnno.ex

modi ponunt in.d.c.cleric⁹.xl vi.distin.facit.j.e.l.si quis.§. trãsfugas z de re mili.l.omnes.§.expilatores.z in.§.pditores.z vide Pe.de ancha.in.c.i.de homi.z vide.l.ij.z ibi bal.C.que res exporta.z bal. z ang.in.l.i.in prin.s.de pac.in prin. Item venenatio nõ est sine pditi one. Bal.in.l.cũ homi.in prin.C.de his qui. vt indig.z in.l.fi.in vlt. col. de sum. tri.z fide ca/ tho.

de testi.c.ex literis.

Delinquunt. Aduertatis dicit hic aut ppo sito delictũ fit q̃q̃ ex pposito antecedenti.z istud delictũ cõmittit duob⁹ modis. vno modo insultãdo. est aũt insult⁹ ꝺ in aliũ saltus. vt pbat in.l.i.§.cũ arietes.s.si qua.pau.fe. dicat. et l.is q̃ aggressoz. C.ad.l.coz.ꝺ sicca. alio mõ cõmit tit ex pposito proditorie. est aũt pdere vnũ actibus ostendere: aliud in mẽte gerere. vt no.s.de pua.l.i.et s.ad.l.iul.ma.l.iiij.in prin.z ideo si veniens tecũ tan q̃ soci⁹ itineris nulla interueniẽte rixa te peutio non possum dici cõtra te fecisse insultũ: sed dico: hoc fe/ cisse pditorie [e]. qz aliud gerebam in animo q̃ illud qõ gerebã in actu. p hoc. C. de delato.l.fi.li.x. vel si sedens tecũ in mensa hoc faciebã. vel si cũ tibi essz amic⁹ saltiz inter te z me null⁹ erat ranco: pcussi te ꝺ retro. sec⁹ si eẽs⁹ mihi inimic⁹: ita q̃ eẽt rãco: inter te z me: z tẽte pditorie nõ peutio. qz illõ qõ facio ĩ actib⁹ ostendebam. s. me tibi deseruire velle. sequit in textu aut impetu. dicit cõtrahi maleficiũ impetu q̃n inter duos simul instãtes orit subito rixa seu pp verbum nouuz vel cõtẽtionẽ nouit emergẽtẽ seu pp ebrieta tem vt hic dicit tex. ad hoc facit. l. si in rixa. s. de sic. z j.e.l. aut facta. §. qualitate. z tunc ĩ illo maleficio nõ põt dici insult⁹ cõmissus nec põt dici factuz pdito/ rie: sed impetu z rixa. ¶ Sed quero an maleficiũ fa/ ctuz in ebrietate [f] veniat puniendum. hic habes tex. q̃ sic pro b.j. de re mili. l. oẽ delictũ. §. q̃ sc. ¶ Cenio ad tertiũ [g]. dicit in tex. aut casu. istõ qõ hic dicit ca/ su itelligit gl. dñi tĩ ibi sit aliq̃ cl'pa scz h lata leuissima. alias si nulla eẽt culpa nõ puniret vt. l. abẽ tem. in fi.s.e. tenet ergo glo. q̃ pp culpã leuẽ z leuissi maz veniat puniend⁹ criminaliter. de lata nõ est dubi um. vt. l. in lege. s. ad. l. coz. de sic. sed dñs Ali. videtur tenere cõtrariũ in. l. si quis nõ dicã rapere. in fi. C. de epis. z cle. vbi dicit q̃ pro leui z leuissi ma culpa non agit criminaliter. sed male dicit z cõtra hũc tex. ꝓ hoc l. q̃ edes. s. de incẽ. rui. nau. tamẽ miti⁹ punieẽ. Que rit glo. quid si aliquis delinquit p ignorantiã iuris. glo. distinguit [i] aut errauit in iure ciuili: aut natura/ li: vel gentiũ: qõ ꝓsequere. vt per Ali. i.c. iuris igno/

f ¶ Factuz in ebrietate. an delictũ factũ cũ ebrio puni atur. sed num quid ꝓtrac/ tus fact⁹ ab eo tenear. vi/ de in.l.doluz §. insidijs. de dolo. adõ qõ Baly. in. l. di uus adrian⁹ de ficcar. in fi. dicit q̃ cy. in. l. si quis ĩ dicã rapere. C. de epis. et cle. dicit ciui/ liẽ. i. pecunia/ riaz nõ crimi nalẽ. s. corpo ralẽ penã im põi. l. q̃ edes §. ꝺ iceu. rui. z naufra. bar to. fm eũ dicẽ corporalẽ im poni sz mino rez ꝓ istũ tex. cũ hic not. in glo. i. hec opi nio placet sa lyce. vbi deli ctũ cõcernat rem familia/ rem. ꝺ. l. qui edes. Secũ/ da opi. placz sibi vbi deli/

ctum nõ cõcernat rem familiarẽ. de quo etiã aliquid vide ꝓ Bal. in. l. data. i. v. col. z si quẽcũ q̃. §. iniuriã. circa prin. ad. l. aq̃l. z ꝓ Bal. in. l. data. C. qui accusa. z quid de eo qui ꝓ superbiaz z indignatione deliq̃t seu instrumentũ lacerauit. dicit q̃ punit extraordiarie. vt fingu. not. Bal. in. l. i. C. de fi. instru. post Jo. an. in. c. accepim⁹. eo. ti. z ad bart. hic adde qõ no. bal. in. l. i. in repe. vnde vi. in vlti. col. seu car. z quid de dormiente. vide in. l. penul. de parri. z vide glo. i. q. i. c. sane. z in. c. obuiauerũt. z in. c. merito. que dicit qõ miti⁹ punit per Ja. de bel. z Bal. in. l. si quis nõ dicã rapere. C. de epis. z cleri. Bal. in. ꝺ. l. data opera. in. v. col. adde glo. xiij. q. iiij. z glo. fi. Bal. z Saly. vbi dicit ibi in. ꝺ. l. doluz. No. in. l. i. in prin. in. iiij. col. de ver. obli. z tex. in. ꝺ. c. sa/ ne. xv. q. i. c. vnusquisq̃. dicit q̃ nõ tenz missio facta ab ebrio. vi/ ꝺ gl. i. q. i. c. diuidit. an aũt valeat cõtract⁹ ab initio fact⁹: dic q̃ nõ. ij. q. iij si quis nut⁹. z qui dicit se calore fecisse. dz ꝓbare. vt ibi de duoz̃ mis in. c. significauit. z de ebrio. vide No. in. ꝺ. l. i. in prin. de ꝟb. obli. de ebrio vide erlic̃ in. l. dolum. C. de dolo. vbi dicã lari⁹ z b ꝓ do. bar.

g ¶ Cenio ad tertiũ. Jo. an. de hoc no. in. c. accepim⁹. de fi. instru. et no. hic de maleficio cõmisso casu. qz in materia differt casus fortuit⁹ a casu improuiso: vt sing. per Bal. C. de ficca. facit. c. lator. de homi. de quo casu an de improuiso an de fortuitu. vide. l. i. s. de leg. z bal. in. ꝺ. l. si quis nõ dicã rapere. C. de epis. z cleri. in. iiij. col. in ver. iij. cir

in fi.ꝛ vide in.l.absentē.ſ.eo.ti.

b Culpa lata. An delictū ꝓ culpa cōmiſſuꝫ puniaꝫ crimialiꝫ. vide.l. cū autē.ſ.capitalē fraudē.ſ.de edi.edic. vide etiā tex.in.l.i.ſ. de legi. ꝛ ibi Cy.alia dic vt ibi per Bar.adde qō no.Dy.ꝛ ibi vide ꝓ Bart. in.l.ij.ſ.de offi.pfec.vigil.ꝛ bonū tex.in.l.capitaliū.ſ.qui inimicitias. ibi vel modi/ ce.j.e.ꝛ ang. de are.in tra/ cta.ſuo.male fi.in ỽ. incen diario. in. ij. col.adde qꝫ ī quātum glo. hic dicit ō le/ uiſſima cꝓa punirī intelli ge qꝰ ad dā/ nuꝫ ex.l. aq̄l. vt in.l.lege a qui.la.ij. ad l.aq̄l.ſ.ꝛ adō caſum ſingu/ laremin quo lata cꝓa do lo equipara/ tur ſeu cōpa ratur ī crimi/ nalibus quo ad penā coꝛ/ poꝛalem in.l. mūites.ſ. de cuſto. reo. et no.in.l.pe. C. eo.titu.ꝛ no. and.de piſis in accuſatiōi bus in ti. de ī lit.iur.ꝛ ibi per alios. et vide ang. ī.l. is qui cum te lo.C.de ficca. ꝛ qō legiꝫ et not.ꝓ pe. de ancpa.ī cle.i. de homic. et Cy.ꝛ Bal.ī d.l.data opa in.iij.col.C.q̄ accuſa. non poſ.

rantia .de re.iur.li.vi.Ea que dixi qꝫ ꝓ culpa leui vl̄ leuiſſima quis puniꝫ intellige ſm ea que dixi in.l.ſi a dulteriū cū inceſtu.ſ.de adul.in ꝓin.ꝛ.l.ī lege.ſ. ad l.coꝛ.de ſic.qꝛ eſt vex in maleficijs que ī certā ꝓſonā inferunt vt hic.alꝫ ſecꝰ vt.d.l.ſi adulteriū cū inceſtu

T Ultimo pone qꝫ volebā percutere ticiū:percuſ/ ſi ſeium:vtrū puniar k.hic videt tex.qꝫ nō:qꝛ ſi vole bā percutere ferā ꝛ ꝓcuſſi hoīez nō teneoꝛ.certe ve ritas eſt in cōtrariū.vt.l.eū qui.ſ.pe.et fi. ſ.ō iniur. ꝛ.l.ſciam.ſ.fi.ſ.ad.l. aq̄l.nec ob.hec.l.qꝛ hic dabat operā rei licite.ſed ī.q.noſtra dabat opaꝫ rei illicite.

q Hodie. Hic ē bonꝰ tex. C Op.qꝫ talis ſnia nō valeat:qꝛ cōtinet exꝓeſſum iuris erroꝛē.qꝛ cōdēnat aliꝫ qꝫ debeat.dicit gl. certe nō ꝓtinet qꝛ pena ꝓt augeri vl̄ minui arbitrio iudicis ex genere:g̃ pene nō ex cā fit iſta mutatio ſtatꝰ C Op.de.l.ictus fuſtiū.C.de his qui no.infa. vbi dꝫ inſpici cā.So.qñ inferꝛ pena mortis nunqꝫ ī/ ſpiciꝛ cā ſꝫ ſolū pena.caſus ē hic.ſꝫ qñ inferꝛ alia pena tūc inſpicim? penā ꝛ cām:vt.l.cōtraria.

h Hodie. i C Op.qꝫ iudex non poſſit mutare penā.vt.l.i.ſ.i.ſ. ad turpiꝛ. Rñdeo quedā ſunt crimia oꝛdina ria q̄ hñt penā oꝛdinatā:tūc iudex pōt augere vl̄ mi nuere:tñ cā cognita.vt.d.l.q̄d g̃.ſ.pena grauioꝛ.ſ. de his q̄ no.infa.ſꝫ ſi nō hñt penā limitatā:tūc iudex īponit penā ſuo arbitrio m.vt videbiꝫ.j.e.l. ſanctio legū.ꝛ.ſ.de cri.ſtel.l.ij.ꝛ.l.lege.ſ.hodie.ſ. ad. l.iul. repe. C Querit glo.qñ pena ē exoꝛdinaria quō dici tur pena augeri vel minui.dicꝫ gl.reſpectu eiꝰ q̄ fie ri cōſueuit.ita dicit glo.hic.ꝛ.d.l.q̄d ergo.ſ.pena g̃/ uioꝛ.ſ. de his qui no.infa.

q Nedam. Imo.qꝫ plꝰ puniꝫ n poſitꝰ ī dignitate qꝫ vilis. C Op po.glo.de.l.pediꝰ.ſ. de incē.rui.nau.ſ.i.ꝛ ī l.iij.ſ.pe.ſ. de ſicca.cū ſi. So.dic aut delictū cedit in derogationē officij vel dignitatis.ꝛ tūc plus puniꝫ exiſtēs in dignitate qꝫ aliꝰ vt hic. Si vero nō cedit ī derogationē officij vel dignitatꝫ.tūc aut tractaꝫ de īponēda pena coꝛpali ꝛ magꝫ puniꝫ minoꝛ qꝫ maioꝛ vt.l.pediꝰ.cū ſuis cōcoꝛ. Si vero pecunialiꝫ:tūc ma gis puniꝫ maioꝛ qꝫ minoꝛ.vt.l.ꝓperandū.ſ. finaute vtraq;.C.de iudi.ꝛ ꝓbaꝫ.C.ō ꝓduc.ꝛ ꝓcu. do.aug. l.i.li.xi.ita dicebat Dy.ꝛ do. Old.alꝫ añt gñaliꝫ lo/ quendo qñ pauptas vel diuitie noceant vel ꝓſint.

T Glo.diſtin guit. vide ſa/ by.in.l.ſenatꝰ. C.de his qui in teſta.ſe aſcrib.ꝓ bar.in.l.vlti.ō ꝓiua. de lic.per Bal.in.l.ex moꝛte.ad.l.aq̄l.per Bal.in.l.pignꝰ.in vlti.col.ō pi gno.acti.per Jaco.de belui.in.l.ſi quis nō dicā rapere.de epiſ.ꝛ cler.ꝛ do.anto.ꝛ Jmol.in.c.ij.de cōſti. k Cetrū puniar. Et Bar.dubi tauitī.l.quis ſeruo.ſ.de iniur. Ang.hic dicit qꝫ iura hic allegata per bar.nō ꝓbāt.vnde dicit qꝫ nō teneꝫ iniuriaꝛ:qꝛ ceſſat affectio iniuri andi:ſed teneꝫ aquilia ꝓp culpā.d.l.ſciētiā.puniet ergo arbitrio iudicis vt de delicto caſu cōmiſſo:vt hic.ꝛ.ſ.eo.l.abſentē.ſ.fi.ſm euꝫ.vide qō no.Bar.in.l.diuus.ſ. de ſicca.

O die. Cide qō no.glo.ꝛ bal.in.l.nemo clericꝰ.C. de ſum. tri. dicit tñ bar.in.l.i.in.vi.col.C. ex delic.defunc.qō vbi a lege vl̄ ſtatuto eſt ſtatuta certa pena pecuniaria iudex nō ḥz arbitriuꝫ per.l.ſi qua pena.j.de ver.ſigni.in fi.ꝛ in.l.fi.in vlti.col.C. de ꝓba.ꝛ.l. quid ergo.per bar.in.ſ.pena grauioꝛ.ꝛ ibi no.ff.de infami.ꝛ qñ q̄s nō delinq̄t ſed ſimpliciꝫ facit ō ꝓceptū legis puniꝫ arbitrio iudicis.glo. ē in.l.nemo martires.C.de ſacro ſan.ec.ꝛ ibi Bar.ꝛ Bal.in.l.legis vir tus.de legi.ff.ad id qō dixi an iudex habeat arbitriū in penis ſtatu ti.vide Bal.in.l.i.C.ſi aduer.delic.in quo ēt vide ſingu.glo. in.l. ſi q̄ pena.j.de ỽ.ſig.ꝛ ibi illū tex.no.bar.ꝛ vide ibi qñ iudex excedit mo duꝫ an poſſit appellari.et in.d.l.nemo clericꝰ.ꝛ per bal. dicit qꝫ pu/ nitur magis nobilis q̄ ignobilis. m Suo arbitrio. An ſi iudex ḥz arbi triuꝫ imponē di penam an poſſit appel/ lari.vid bar. poſt glo.in.l. ſi qua pena. dever.ſig.ad de qō dixit Jmol. in.c.i. de conſti.pp terribiles ca ſus licitum ē leges tranſ/ gredi. Bal.ī c.i.q̄.mo.feu. amit.

dic per Cy.C.de epiſco.ꝛ cleri.l.ſi quis ad declinan dam.

D Jus. Iſte leges que dicunt qꝫ decu rionibus iſte pene non imponā tur nō ſeruanꝫ per ſtatuta terraꝝ que ge neraliter loquunt.

a At facta°. Iſta.l.ponit vnā mate riam pulchraꝫ. Ex iſto principio nota qꝫ quedam ſunt malefa/ cta:quedaꝫ maledicta:quedaꝫ maleſcri pta.quedā malecōſulta. Contra quia omuia crimi/ na dicuntur maleficia.vt.l.ex maleficijs.in principi. ſ.de accu.ꝛ obli.ꝛ inſti.de ob.que ex deli.naſ.ī pri. Pro huiuſmodi declaratione debes ſcire quid im/ poꝛtat delictū ꝓ quid crimē:qō dicvt no.C.ſi aduer. delic.l.i. Circa maleficiū q dico qꝫ quādoqꝫ ſumitur large.ꝛ tūc oē maleficiū ꝛprehendit ſiue fiat re ſiue ỽbis:vt in cōtrario. Qñqꝫ ſumiꝫ ſtricte.ꝛ tūc accipi tur ꝓ eo qō cōmittiꝫ facto:qꝛ maleficiū dicit q̄ſi ma/ lefactū.ꝛ iō nō cōꝛehendit maledictū vel maleſcri ptum vt hic.ꝛ per hoc dico qꝫ ſi ſtatuto cauet qꝫ in maleficijs cōmiſſis de nocte pene duplicent:qꝫ hoc nō habebit locū in ỽbis iniurioſis r.ꝛ ſi.qꝛ in tali ſta tuto odioſo debem? accipere ỽba ſtricte vt ſit beni gnioꝛ interꝓtatio.vt.l.interꝓetatiōe.ꝛ.l.ſi ꝓſes.j. eo. Simile in macedoniano cū ſit odioſuꝫ verbū pe cunie ſtricte accipiꝫ.vt plene dixi.ſ.ō le.l.talis ſcri ptura. Quid de illo qui cōſiliū malū dedit de nocte Rñdeo nō duplicaꝫ pena.ideo qꝛ de nocte ꝓcipa liter:ſed ideo qꝛ doꝫ puniri ea pena qua principalis delinquēs qō dic vt dixi.ſ.de fur.l.is qui opez. nō habetis alia.

Cauſa. Dicit hic cā ꝛc.de hac coꝛrectiōe quis habeat ptātē coꝛrigēdi.dicvt.C.de emē. ſeruo.ꝛ de emēda.ꝓpin. Quero cū tu ꝛ ego eſſe mus inimici fecim? pacē:demū ego ꝓcuſſi te. queriꝫ an pax videaꝫ rupta. Breuiter dico qꝫ cōſideranda eſt cā.nā ſicut dicim?.in trāſactiōe per quā receditur a lite.vt.l.ſi fratris.C.de tranſac.ꝛ iureiurādo.qō eſt finis litiū.vt.l.i.ſ.de iureiur. videt quis cōtra ſniam venire ꝛ tranſactionē qñ agit ex cā ante deciſa ꝛ ter minata.vt.l.cū queriꝫ.ſ.de re iudi.ꝛ.l.ſi de certa.C. de tranſacti. Sꝫ ſi ageret ex noua cā nō diceret veni re cōtra tranſactionē vel ſniam.vt in.d.ll.ita in ꝓpo ſito:ſi ego percuſſi te ex cā antecedēti ꝓp quā fuerā tibi inimicꝰ:de q̄ fuerat facta pax: tūc rūpo pacem,

H Elt facta. vide bal.ī l.data opa. C.qui accuſ. nō poſ.qꝫ dixi caꝫ maleficiꝫ um.ꝛ in.l.i.C. ſi aduer. delic.

p Impoꝛtat delictum. Exceſſus au tem cōꝛehē dit omne ma leficiuꝫ vt di cit Bal.in.l.ſi quis in hoc genꝰ.C.de epiſ.ꝛ cle.facit extra de exceſ. ꝓla.per totum. q Circa maleficiū. Adde qō etiā delictuꝫ cō miſſuꝫ in nō faciendo ſcire delictuꝫ:vt in.l.moꝛa.ꝛ ibi glo.ꝛ ibi dixi ſolu.matri.ꝛ ibi vide do.meū.ꝛ glo.in regula delictuꝫ. in glo. magꝫ. de re.iur.in.vi.que declarat quid ſit delictū cōmiſſuꝫ faciēdo ꝛ omit tendo.ꝛ vide que dixi in.l.licitacio.ſ.qō illicite.de publi.ꝛ dic bal.in auc.ſacramēta.in.i.col.ſi aduer.ven.qꝫ vis ꝛ metꝰ eſt maleficiuꝫ:dixi in.l.iniuriaꝛ.ſ.i.ſ.de iniur. r Cerbis iniurioſis. vide do. an ge.in tractatu maleficioꝛ in ỽbo iniurioſe.ꝛ ſic nō cōꝛehēdit blaſ/ phemiā verbū iniurioſuꝫ.ſed in cōtrariū glo.eſt inſti.de obli.que ex delic.naſ.in ꝓin.que incipit:ſed nōne.in fi.ꝛ glo.in.l.ex maleficijs.ī ꝓin.de acti.ꝛ obli.ꝛ ita cōiter ꝓcticaꝫ.ꝛ cōis opi.tenꝫ cōtra bar. qꝫ blaſphemia ſit delictū:habeſ textū in coꝛpe auctētice vt nō luxu. cōtra natu.poſt ꝓin.in tribꝰ ꝓtibꝰ illius tex.ꝛ ſi duplicaꝫ pena ī ma leficijs an duplicet vbi verbo delinquiꝫ colligiꝫ ꝛ nota.ꝓ Jdau.de liaza.de peni.ꝛ remiſ.in glo.oꝛdinaria.vide que no. Bal. in.l.igno/

rantia,in fi.C.de crimi,stellio,li,x.in.l.ij.C.de reb,cre,z an maleficium cõprehẽdat delictũ an cõmittendo.Bar,in.l.omne,§.ex cõtumacia,ff. de re mili,z Bal,in.l,ignorantia.C.de crimi,stellio,z adde tex,not,in materia in.l,sed si vni?,§,quedã,de iniur,vbi iniuria que cõmittit verbo dicit maleficiũ,z vide ad hoc aret,in malefi,in,d,ver, iniurioſe.

s Causa, nõ rũpo pacem.Si duo fecerũt pacẽ simul postea se offenderũt ex noua causa nõ dicitur pax rupta, qõ tene mẽti qz hoc sequit Bal,in,c,i, õ pa,tenẽ,z anto,de but,et Imol,in,c,ij, de renũ,z ad de imol,z an, de but,i,c, cũ p,ganfredus vbi tex,melior õ corpore vtriusq; pro ista parte et qõne, de renun, z idem Pau,de,ca, n .l,qui fundz ad fi, per illũ tex,§, de ẽ, obli,z quando presumat ex ãtiqua cã, vide singul, Bal,in,l, pdiuz,in penl, col,C,de edi, ac,dicebat e tiã signanter Barto, in ,l, qui seruum, de ẽbo, obl, q si facta pace inter te et me mihi supueniret iusta cã te offendendi: vt qz me offendisti;nõ dicor frangere pacem,z ibi vide plures remissiões in materia per do,meũ,z Bar, idẽ tz in,l,quero,§,inter locatorẽ,ff,locati,z vide ĩ,c,cũ ĩ iure,de renũ,z ĩ,c,cũ p,ganfred?,eo,tit,z qõ no,bal,in,l,pactuz,in,iij,z,iiij,q,C,de colla, et Bar,in,l,qui rome,§,duo fratres,in,vi,q,§,de ẽb,obli,z in terminis bal,Bal,ĩ,c,i,ĩ prĩ,de pa,tenẽ,Jo,an,in,c,fi,de imuni,eccle,ĩ nouella z do,anto,z Imol,in,c,ij,de renũ,z Ro,in,l,semel mora,ĩ,iiij, col, solu,matri,Dicit etiã Bal,in,d,l,prediũ,in penl,col,de edi,acti,q si pmitto ꝑ attinẽtib? q nõ offendẽt;nõ ĩtelligo ꝑmissse ꝑ inimicitijs q̃ essent inter eos,z ad Bar,hic adde do,anto,z Imol,in,d,c,cũ,p,ganfred?,ver,item querit, vide Bal,sing,z Jo,an,in regula frustra,ĩ mercurialib?,ꝑ hoc bene facit qõ no,do,car,in cle,i,§,veruz,in,iiij,q,õberet,z Pau,de,cast,in,d,l,qui seruuz,de ẽ,obli,in fi,ibi;sed de nouo facio,z in,l,vex,z ibi in ꝓposito no,Bar,de fur,ꝑ Ro,late,in,l,licitatõ §,qõ illicite,de publica,

t Temp?,formo tibi,q,An scholar] qui hz priuilegia si recedit z de muz reuertat;gaudeat priuilegijs,vide in,l,filio,ꝑ Bal,de libe,z post hu,z ibi do,meũ,adde qõ dixi post bar,in,d,l,naturalez,§,panonũ,et vide tex,in,l,de cõsti,C,de aduo,diuer,iudi,z Ro,in cõsi,cccxliij, z ĩ,l, si vero,§,de viro,in,xxxiij,fallen,solu,ma,

v Venio ad secũdũ,Adde tex,z ibi Bar,in,l,qui duos,§,hec cõditõ sed si ego te ꝓcuterẽ ex cã superueniẽti de nouo;qz õ nouo superuenit inter te z me rixa ex loco vl ex ebri etate,tũc nõ rũpo pacẽ s;sed de nouo facio z ex noua cã;aut nõ retracto veterẽ cãm rũpendo pacem,ꝑ hoc facit qõ hic dicit in maleficijs esse considerandã causam.

Persona. Circa ꝓsonã inferẽtis habuisti ꝓlene tractatũ,§,e,l,i,in prin,circa ꝓsonã ei? cui inferr puto idẽ vt debeam? inspicere tẽpus cõmissi delicti,vt,l,iniuriaz,§,õ iniur.

Locus. Dicit statutũ q si maleficiũ fiat in eccle/sia vel in domib? eccl'ie pene duplicent Alio statuto cauet q si quis cõmiserit sacrilegium puniat in mille,aliqs cõmisit sacrilegiũ aliqõ sacrũ de eccl'ia subtrahẽdo duplicabit ne pena,certe dico q nõ,nã cũ sacrilegiũ nõ possit alibi cõmitti q̃ in ecclesia,vt hic z,§,ad,l,iul',pecu,l,diui,iõ nõ põt fieri duplicatio,qz illud dicit duplicari qõ alꝭ erat simplandũ, vt,l,si cũ exceptiõe,§,triplicandũ,§,qõ me, cau,z,l,hoc edicto,in fi,§,de publi,siz simplũ non reperitur alꝭ;qz alibi nõ põt cõmitti q̃ in eccl'ia;ergo nõ põt duplicari.Preterea cõsideratio isti? loci est habita in eo statuto qõ punit sacrilegiũ;qz alibi q̃ in loco sacro nõ põt cõmitti si ex vigore alteri? statuti tu duplicares penã,ergo bis haberr consideratio istius loci,z sic bis puniret de eodẽ delicto, cõtra,l, senat?,§,de accu,z,l,pe,§,fi,§,nau,cau,sta,z idẽ dico,dicit statutũ hic q in maleficijs in palatio cõmissis pene duplicent,Alio statuto imponit pena certa ꝑ falsa accusatiõe duplicabit ne pena,puto q ñ, qz falsa accusatio nõ ꝓducit alibi q̃ in palatio, ergo zc,per rõnes predictas,nã illa ẽba que dicũt q in maleficijs duplicent pene;debẽt intelligi de pẽis maleficioz que indifferenr cõmittunr in quolibz loco;nõ de illis maleficijs que cõmittunr ĩ palatio;ita q nõ alibi,Sed quid de eo qui fert falsuz testioniũ in palatio;an pena duplicabit,videt q sic;qz falsuz testimoniũ põt fieri etiã extra palatiuz corã arbitris ,puto,nam lex dz referri ad ea que frequenter accidunt,vt,l,nã ad ea,§,de leg,cũ ergo frequr accidit q istud fiat in palatio lex q̃ imponit certã penã cõ/tra ferentes falsa testimonia habuit cõsiderationez loci ĩ quo frequr fit,z ideo lex generaliter loquẽs de duplicandis penis in palatio non potest referri ad illas penas in quibus illius loci cõsideratio non est habita.

Tempus. In hoc,§,cõsiderar temp? duob? modis,vno mõ quãtitate,alio mõ qualitate, quantitate in primo exẽplo in quo discernit emansorẽ a fugitiuo, nã emansor ẽ qui vagat modico tpe, fugitiu? est qui prolixo tpe,vt,l,iij,§,emansor,ff,õ re mili, In secũdo exẽplo cõsiderar tẽp? qualitate videlz an sit dies vel nox. Circa primũ formo tibi,q.t Scholares debẽt tractari hic vt ciues,mõ q̃daz fuit scholaris qui stetit certo tpe quo nõ est reuersus ad studiuz,queritr an desinat esse scholaris;ita q possit vt forensis offendi,videt q sic,nã eoipso q perdit cõsuetudinẽ reuertẽdi videt perdere beneficiũ scholaris,vt,l,naturalez,§,pauonuz,z,§,se,§,de acqui,re, do,z insti,de re,diui,§,pauonuz,z,§,se, Breuit q̃ scholaris recedit z aliud exercitiũ assumit;qz incipit ire vt assessor;z incipit eẽ aduocat?;z tũc desinit esse scholaris,vt,l,legatis seruis,§,si ex officio,§,de leg, iij, Dz qñ istõ nõ apparet dico q ex quãtitate tẽporis apparebit vtrũ desierit esse scholaris vel nõ,quãtitas aũt tpis videt q relinquar arbitrio iudicis, vt,d,l,iij,§,emansor,ĵ,de re mili, Tamẽ dico vobis q habem? hoc limitatũ q per quicquẽniũ nõ reuertendo quis desinit eẽ in matricula,vt,C,de primicerio,l,ij,circa medium, z de domesti,z ꝓtec,l,iij,li,xij, Venio ad secũdũ v scz qualitatẽ tẽporis, quero vtrũ sero vel mane dicar dies vel nox,ista qõ ẽ multum antiqua,z dicũt isti antiqui q in dubio assumatur mitior via vt intelligar in dubio q sit dies, vnõ l,dicit qñ sol est sup terrã dies est;z qñ nõ tũc nox ẽ, vt,l,hec verba,ĵ,de ver,sig,modo sero põt esse qñ sol adhuc est sup terrã,sed ẽ in actu recedẽdi de primo; z tunc est dies qz sol est sup terrã,qñq̃ sol recessit et nõ est sup terrã;tñ qz de ꝓpinquo recessit adhuc remanet aliqõ lumẽ ꝓp claritatẽ celi;tũc nox est; qz nõ est sol sup terrã,z eodẽ mõ dico de mane,mane põt intelligi quãdo nõ ẽ sol sup terrã;siz de proximo venit: de manu,testa,vide Jo,an,in nouella,de homi,in,c,sicut,facit ea que no,bal,in,c,i,§,porro,que fuit pria cã beneficij amit,z ibi refert q,q oldrad? euasit quẽdã accusatũ qui dicebat cõmisisse maleficiũ de nocte;z testes deposuerũt vidisse p splendorez lune;qz illa nocte nõ fuerat lumẽ lune;z sic fuerũt reprobati naturali rõne, ea autem q fiunt õ nocte probabiliter ignorant? fm glo,§,qõ metus cau, in,l, sed cum excetione,§,hec aũt actio,z l,more roma no,õ feriis,z no,ꝑ moder, in,§, quadru pli,insti,de a cti,i prin, ad hoc facit qõ not,Bald,in l,solam,C,de testi, z dicit Bal,in quẽ, hodie, C,de appel,q ap pellatõe dici venit ẽt nox, z vide domi, Jo,in,l, titi? testamẽto ,§, i,õ lib,z post hu,z Bald, ibi,z vide archi,xiij,disti, c,i,in fi,z Jo, an,z doc,i,c, consuluit,de offi,deleg,et i,c, si perfodiens,õ homi, z qõ no,bar, i,l,i,§,hoc,at, §,ad fylle,et Frede,in cõsilio,xliij, et qõ legitur et no,in,l, more §,de feriis,

Ang,in,l,i,C,de custo,reo,vbi dicit q mane intelligit post gallicatum;z sero intelligit nox qñ sunt tenebre,allegat extra de homi,c, si quis pfodiens,qñ aũt dicar inter diẽ z noctẽ,vide Bal,in,l,ij,ad fi, qui,res iudi,nõ no,An in sero mane dicar, vide in,d,l,i,§,hoc autez senat?,ad filla,z vide p Bar,in,l,qui duos,de testa,manu,z qñ dicatur dies z quãdo nox,adde no,in ti,C,de emẽda,iust,C,z dic Bal, in,l,filio,ff,de libe,z postbu,q si statutũ dicit q scholaris nouiti? soluat,xx,pro matricula si semel ea soluit deinde vadit p officia,z post reuertar q nõ teneb itez soluere,de quo dic vt meli? p bar,ĩ suo cõ filio incip,vniuersitatis nostre statuto,z illud refert z sequit Pau, de cast,in,d,l,filio,z vide no,p Bar,in,l,ex eo,in fi,§,de testa, milli,z in,l,per hãc,C,de aduo,diuer,iudi,z p Bal,in auc,habita,ĩ,viij,col, C,ne fili? pro patre,z in,l,acceptã,in,xix,q,C,de vsur,z Pe, de ancha,in,c,cũ aliquib?,de rescrip,in ,vi,z per Ang,in,l,scrinearios,C, de testa,milli,

x Qualitate, Quid aũt sit qualitas, vide per Bal,in,l,i,in,x,col, z ibi Jo,cal,de confes,z in,l,ea que,C,de condi,z demõ,z quãdo puniatur magis factum palam q̃ clam,vide per Baldũ, in,l,i, de iuramento trini.

y Nonnũ q̃,quero an vniuersitas,Adde Inno,in,c,cũ ex iniũcto de ope,no,nũ,z doc,oẽs in,c,dilect?,de fimo,el,iij,Et adde qõ vni

uersitas non dicit̃ ꝓtumax anteq̃ ꝯgregari potuerit.vt ĩ.l.i.C.ò liber. vniuersi.ꝛ an appellatione hoim veniat vniuersitas.dixi post Bar.ĩ l.ij.de verbo.signi.j.quō aūt vniuersitas posset citari vide in.l.nō pōt. de reg.iur.ꝛ in.l.metuz.§.sed animaduertēdū ē.s.qō me.cau.ꝛ quō oz citari dixi in.l.sicut.d.§.i.s.qō cuiusq̃ vniuer.nomi.ꝛ an ꝓ cōtumaciā vniuersitas deponi possit ꝛ priuari priuilegijs. no.de sen. ex cōi.c.qō fit.ꝛ c.graue.ꝛ refert Bal.ĩ.c. i.de mi. vas. qui cōtumax est. adde qō Bal.de pa. cōstan. in ŷ. vniuersitate. dicit ꝙ ibi ē tex.ꝙ vniuersitas dānum dare dicitur ꝛ qō maioꝛ pars facit tota vniuersitas fecisse videt̃ l.qō maioꝛ.j. ad municip. Itez si aliq̃d ꝓsiliarij ꝛ anciani faciant videt̃ id facere ipa vniuersitas. alleg. de pi ꝛ vi arma.l.fine me ꝛ ideo videmus ꝙ vniuersitas accusata rñdet per sindicum suum habentem speciale mandatum a cuiꝰ. C. de remiss.l.tum collatoꝛis.li. xij.nec requirit ꝙ ille singulares pso ne que delinquunt nomine sindicatu: qꝛ non cōstituit̃ sindico: nec ꝛ vniuersitatis.de re. iud.l.in tantū §. vniuersitatis.Et nota ꝙfacili? fit ĩ quisitio contra vniuersitatē ꝙ cōtra singulares ꝓ sonas.qꝛ delicti magne vniuersitatis

qꝛ celū iā albescit tūc noꝛ est.vt.l.tici?.§.i.s.de lib.ꝛ postu.sz sol cū de ꝓrio icipit eē sup terrā tunc dies ē iō ꝯsulo ꝙ tu q̃ eris assessoꝛ facias ꝙ declarek̃ in accusatōe vel ꝙ testes declarēt cū dicūt de sero p? occasuz vel ante occasuz.ꝛ idē de mane ante solis oꝛtū vel p? solꝛtū.fac̃ ad hoc.l.i.C.de custo.reo.sed si nihil esset declaratū tūc in dubio intelligēm? in beni gnioꝛē ptē.vt.l.si ꝓses.ꝛ.l.interꝓtatione.j.e.ti.

Qualitate r Mo.ꝙ punit̃ graui? qō fit manifeste ꝙ illud qō fit secrete.Cōtra.C. de sum.trī.l.nemo cleric?.dic vt ibi p Ci. Itē dicit̃ hic in tex.accrassatur].quid ē hoc dictū.glo.exponit vno mō.sz fateoꝛ ꝙ pōt accipi illo mō vt dicit glo. sz hic accipit̃ alit̃ accrassatur].i.aggressur].nā aliter fit rixa sine aggressura:alit̃ cū aggressura.vt dixi.s. e.l.respiciēdū.§.delinquūt.de iſt] q̄litatib? an sit iniur.a atroxvel nō.dicā.s.de iniur.l.itē apō labeonē §.atrocem.

Quantitas. Mo.ꝙ quātitas discernit abigeū a fure.ꝛ sic ĩ multis loc] statutū ponit penā furi ꝑm quātitatē furti.ꝛ iō tūc iudex oz exprimē quātitatez furti ĩ ꝓcessu.alꝰ nō posset punire nisi pena mitioꝛi vt.l.si pses.ꝛ.l.interꝓtatōe.j. eodem

Euentus. Tex.ibi facta subaudi puniat̃ vt a sapienti ꝑm glo.habes qō punit̃ factuz a demētissimo Cōtra.s.ad.l.pōpei.de parri.l.penul.in fi.ꝛ.l. infās s.de ficca. So.intellige hic demētez.i.temerariū et subiectū hoiez:nō tñ habētē alienationē ment]. Secūdo op.de eo qō dic ipsemet tex.ꝙ euent? nō debz cōsiderari.vt.l.i.§.i.s.de sic. So.ꝑm ŷba.l.nō considerak̃ euent?.vt.l.coz.de ficca.qꝛ sufficit anim? deductus ad actū:tñ iudex de eqtate sua p.§.pena gravioꝛ.potest penā augere vel minuere cōsiderato euētu.et ita itelligit Ja.de are.hūc tex. Itē op.dicitur hic ꝙ casus foꝛtuit? punit̃.cōtra foꝛtuit? casus est cui resisti nō pōt.vt.l.cōtract?.j.de reg.iur. ergo videt̃ ꝙ quis ex eo nō debeat puniri.qꝛ si hoc esset punirek̃ sine culpa.cōtra.l.aliō est fraus.j.de reg.iu. So.intellige hic casum precedente aliqua culpa.vt l.respiciendū.§.delinquūt. et ibi dixi vobis.s.eo.

Nonnūq;. De hoc habetis.in.§.pena grauioꝛ. Mo.ꝙ pp multitudinē delī quētiū pena exarcebat̃.qñq; totū ecōtra:ꝙ pp multitudinē delinquētiū pena minuit̃.quid em̃ si oēs h? ciuitat] vel saltuz maioꝛ par hoim delinquūt: minuetur ne pena. dicit glo.detrahendū est seueritati:vbi strages multoꝛ hoim iacet.vt.l.qui cedere.s.de sicca. Ista glo.videt̃ cōtradicē textui.qꝛ in tex.multitudo est cā augēdi penā.sed ī glo.ē cā minuēdi. Rñdo qñq; delictū est cōmissuz a multis ꝛ hoc cōstat. ꝛ tē pp multitudinē pena minuet̃:vt in glo.qñq; delicta nō sunt cōmissa a mult];sz est dubiū ne cōmittant̃ ꝓpter multas ꝑsonas aptas ad hoc: tūc exarcebatur pena.ita loquit̃ tex. Ista glo.inducit̃ p doc.ad.q.de vniuersitate delinquēte vt miti? puniat̃. Ista qō est multū subtilis subaudi iudicio meo.nā primo ē videndū an vniuersitas possit delinquere. Secūdo ē videndū an possit puniri. Et ꝙ possit delinquere videtur tex.in.l.metū.§.animaduertendū.cū sua gl. s. quod me.cau.ꝛ no.in.l.sicut.§.i.s.qō cuiusq̃ vniuer. noie. ꝛ.j.de reg.iu.l.aliud.§.refert.ꝛ ibi glo. In cōtrariuz videt̃ tex.in.l.sed si ex dolo.§.i.s.de dolo. Preterea vniuersitas est nomē iuris ꝛ nō habz animū nec hz

nō pōt eē nisi notoriū ꝛ famosuz.vt.C.de offi.rec. puin.l. iustissimo ſ ꝛ arg.ex̃ de iudi.in.c.exhibita.saluo eo qō no.insti.de publi. iudi.in prin.ꝛ in.c.fi.de do.ꝛ cōtu. Inno.in auc.iudex vult inquirere ō singulares ꝑsonas:oz ꝙ fama sit spāliter cōtra eos ꝛ nō ꝑ ꝓcuratoreē si cā exigat retētionē ꝑsone.c.eos qui.de sen.ex.li.vi.ꝛ aliqñ ista dē

itellectū:ergo nō pōt delinquere.vt.l.i.§.i.s.si qua. pau.fe.di.ꝛ in.l.infans.s.de ficca.ꝛ hoc:videk̃ tenere Inno.extra de sen.excōi.c.grauem. Alij dicūt ꝙ vniuersitas pōt delinquere omittēdo. vt.l. iubem? nullā nauē.C.de sacro san.ec.nō aūt cōmittēdo per rationes ꝓdictas. Hoꝛ opi.refert Cy.C. vnō vi. l.si quis in tantā.in vlti.q.circa ꝑsonas.hoc nō placet qꝛ video vniuersitatē delinquere cōmittēdo. vt in auc.itē nulla cōitas.C.de epi.ꝛ cle.ꝛ.x.coll. ō pace tenēda.c.i.ꝛ de sta.cōtra liber.ec.§. itē nulla cōitas. ¶ Quid dicem?.breuiter ad intellectū hui?.q. debem? videre primo an vniuersitas sit aliud ꝙ homines vniuersitatis.quidā dicūt ꝙ nō.vt no. in.d. l.sicut.§.i.s.qō cuiusq̃ vniuersi.no.ꝛ.l.i.in fi.s.ō colle.illi.ꝛ hoc tenēt oēs philosophi ꝛ canoniste qui tenent ꝙ totū nō differt realiter a suis partib?.veritas est ꝙ siquidē loquamur realiter vere ꝛ ꝓprie ipsi dicūt verū.nā nil aliud ē vniuersitas scholarium ꝙ scholaꝛes:sz ꝑm fictionē iuris ipsi nō dicūt verum. nā vniuersitas repꝛesentat vnā ꝑsonā que est aliud a scholarib? seu ab hoib? vniuersitatis.vt.l.moꝛtuo s.de fideiusso.qō apparet qꝛ recedētib? omīb? istis scholarib? ꝛ alijs redeūtib? eadē tñ vniuersitas est. Itē moꝛtuis oīb? de ppło ꝛ alijs subrogatis idē ē popul?.vt.l.ꝑponebat̃.s.de iudi.ꝛ sic aliud est vniuersitas ꝙ ꝑsone que faciūt vniuersitatē ꝑm iuris fictionē.qꝛ ē queda ꝑsona repꝛesentata.vt.d.l. moꝛtuo.hoc etiā ꝓmisso.si queris an vniuersitas possit delinquere. Rñdeo ꝓprie nō pōt delinquere qꝛ ꝓprie nō est ꝑsona vt dictū est.tñ hoc est fictuz posito ꝙ vero:sicut ponim? nos iuriste. Si queratur an vniuersitas delinquat dico ꝙ sic.peccatū omissionis pōt cōmittere vniuersitas.nā ipsa vniuersitas tenek̃ aliquid facere qō si omittit̃ vniuersitas omittit:sz hoc cōtingeret negligētia regētū ciuitatē.tacite ipsa dicit̃ negligere.vt.l.iubem? nullā nauē.C.de sacro san.ec.cōiuncta.l.si ꝓcuratoꝛ.§.tutoꝛes.s. mā.in fi.§. In delicto vero cōmisso seu qō ꝓmittit̃ faciēdo debes aduertere.nā quedā sunt que tñ fieri possūt ꝙ ipam vniuersitatē:vt facere statuta:dare iurisditionem:imponere collectas ꝛ simi.isto casu pōt vniuersitas delinq̄re.vt.d.auc.itē nulla cōitas.ꝛ de sacro san.ec.auc.cassa.ꝛ de sta.cōtra lib.eccle.in prin. ꝛ.§.itē nulla cōitas.nec em̃ pōt dici ꝙ aliquis priuatus hoc faciat.sed hoc facit ipsa vniuersitas in qua est illō ius.vt.l.oēs ppli.s.de iusti.ꝛ iure. ꝛ.l.fi. C.de iurisd.om.iudi. Quedā sunt que nō respiciūt ista iura residentia apud vniuersitatē:vt cōmittere homicidium vel facere violētiā ꝛ filia.ꝛ tūc vniuersitas nō pt hoc facere ꝓprie qñ ista req̄runt ꝑsonā verā.vt.d.l. sz ꝛ ñ ex dolo.§.i.s.de dolo. Sz dicit̃ cōmitti ipꝛo prie ꝑ alios regētes ciuitatē seu alios quibus ciuitas cōmisit vigoꝛe statuti.vt.l.i.in fi.cū.l.se.s.de acqui.posꝛ.ꝛ de libe.vniuer.l.i.ꝛ ita intelligo.l.metū. §. animaduertēdū.cū sua glo.s.qō me.cau.ꝛ.l.aliud.§ refert.cū sua glo.j.de reg.iur. Hoc ꝓmisso quero an vniuersitas ŷ possit puniri.doc.dicūt ꝙ sic.sed alterabit̃ pena per hāc glo.ita Cy.dicit in prealleg.l. si quis in tantā.sed do. Inno.tz ꝙ vniuersitas non pōt puniri criminalit̃:sed pōt cōueniri ciuilit̃. ita dicit in.c.dilect?.el.ij.extra de fimo.ꝛ.d.c.grauē.de sententi.excō. Ubi videk̃ ꝙ dicat cōtra caſuz.x.col.de pace tenēda ꝛ iura.fir.§.i.vbi dicit̃ ꝙ si ciuitas vel

tentio est arbitraria aliqñ necessaria.ad ō qō Bal.ō pa.cōstan.in ŷ.si q̃ ex parte. dixit notātius ꝙ ciuitas pōt obligari per iusiurandum et sub iurisditione pacisci: sz nō habeat animuz: vñ dicit ꝙ hoc iuramētū est referendū ad animū ciuium ꝑ ea que no. Inno.ō sen. excōi.in.c.gue. Itē adde ꝓdictis no.ꝑ Bal.ꝑ illum tex.ĩ auc. nulla cōitas. de epis.ꝛ cle.ꝛ ĩ l.humanum. C.ō legi.ꝛ p do. Jo.ꝛ pe. de ancha.i.c. dilect? filius de simo. per Bar.in tractatu qui sint rebelles.ĩ ŷ. rebellādo.ad fi.vide Bal. in.l.i.§.i. qō cuiusq̃ vniuersi.noie.et Spe. in ti.ō accu.in prin. ver.sed nunquid possit.ꝛ Bal.in.l. metū.§.animaduertendū.qō me.cā.ꝛ in.l. ciuitates.qō cuiusq̃ vniuer. Cy. in.l. si quis in tātam. C. vnde vi.in ŷ.sz pone.ꝛ vnō bal. in.l.polla. C. ō his qui. vt indig.ꝛ in.l. C.q̃ accusare.bal. in.l.etiā. ĩ.v. ꝛ.vi.col. C.ō execu.rei iu

di.in ver.z ego.Bal.in.l.sicut.§.si quid.qō cuiuscz vniuer.no.z qō no. Bal.in auc.hec.in vlti.col.C.de vsucap.ibi:nō cōsentiētib⁹ cēt difficile vide no.per Jnno.z Jo.an.in.c.i.de his que fiūt a maio.par.cap.bal. in auc.z oīno.in.iij.col.ne vxor pro marito.ibi:criminalit.ergo puniē tur pupilli.sz qualiter fiet executio cōtra pupillū vel vniuersitatē,vide Bal.singu lariter in.l.ēt iij.col.C. de execu.rei iu di.qō no.

castrum deliquerit rūpēdo pacē, punit.qd ergo di cemus.aduerte rōnes que mouebāt Jnno,erāt iste si vniuersitas puniret crimina lit:ergo punirent pu pilli z infantes qui nō cōsenserūt qō cēt iniquum. Preterea cū mortuis oib⁹ hoīb⁹ z alijs subrogat eadē sit vniuersitas,ergo illi qui postea nascerentur punirent.qō cēt absurdū. Dibi videt sic dicēdum q p delicto nō est dubiū q pōt vniuersitas cōueni ri ciuilit in eo qō ad eā puenit.vt.d.l.metum.§.aīad uertendū.§.qō me.cā.z.l.sz z si dolo.§.i.§. de dolo. de eo vero qō nō puenit an possit ciuilit vel crīalit cōueniri puto idē iuris eē in quo dico sic. Quedam sunt delicta pp que fili⁹ punit pp patrē:vt in crimīe l.iul.maie.z in crimine heresis.vt.C.ad.l.iul.ma.l.qs quis.z extra de here.c.statutū.li.vi.z de pe.c.felicis. li.vi.tūc isto casu pōt vniuersitas crimīalit puniri.vt fuit factū de carthagine que passa ē aratrū. vt.§.q. mo.vsufr.amit.l.si vsufruct⁹. Et ego vidi snīam³ dif finitiuā impatoris Henrici quā dedit ɔ ciuitatē bri xie que fuit sibi rebellis,in qua dicebat illā ciuitatez esse subijciendā aratro,quā penā ex misericordia re laxauit:que snīa diffinitiua est lex.vt.l.ij.§.de legi.z in istis cessant rōnes Jnno.vbi possunt puniri par uuli pp maiores:z descendētes pp ciuitates suas.z ita fecit papa Bonifa.qr pp delicta quorundā tē plariorꝫ totū collegiū teplariorꝫ fuit destructū,quia erāt heretici. Quedā sunt delicta in quib⁹ fili⁹ non punit pp patrē.z hoc in casib⁹ in quib⁹ dixi vniuer sitatē delinquere vniuersitas ipsa puniet. tñ in mō puniēdi ē differētia,qr siquidez pena cadit ita ī vni uersitatez ita q nō in singulos de vniuersitate. vt si dz publicari aliqua res vniuersitatis ipsa vniuersi tas puniet.vt.d.l.iubem⁹ nullā nauē.C.de sacr.san. ec.sed si esset talis pena que eque caderet in vniuer sitatē z in singulos:vt est pena pecuniaria,z tūc siq dem est collegiū,vt collegiū prior qui sunt numero x.vel similiū nō punient oēs de collegio: sed tm illi qui cōsenserūt,casus est in.l.i.cir ca prin.§.de ma.cō ue.in eo q dicit qui presentes fuerūt ɔc. Sz si esset collegiū magnū z diffusuz vt est ppl's seu aliqua cō munitas.tūc qr discernere cōsentientes a nō cōsen tientib⁹ esset difficile:tota ciuitas z tota vniuersitas punit.vt.d.auc.itē nulla cōitas.z de pa.iur.fir.§.i. Si vero eēt delictū qō nō cadit in vniuersitatē pro prie vt homicidia z rapine z filia.tūc dico vniuersi tatē puniri more priuatorꝫ si pena pōt in vniuersita tē cadet.vt.d.l.metū.§.aīaduertēdū. Sz si nō possz cadere talis pena vt ē pēa decapitatōis.nā vniuersi tas nō pōt decapitari:qr nō hz caput vez sed fictū tūc illa pena alterabitur in aliā.ar.hui⁹ glo.z.l. qd ergo.§.pena grauior.z.l.hos accusare.§.oib⁹.in fi. §.de accu.dices tu quare non amputat illud caput fictum. hoc est dissoluatur collegium seu vniuersi tas illa. Rñdeo qr sequeret illud incōueniēs qō di cebat Jnno.qr punirent nō capabiles.dices tu cer te z in pena pecuniaria illō cōtingit incōueniēs. qa collecta imponet illis qui nō delinquerūt certe z in veritate ego cōcederē istō q lz superior tota vniuer sitatē cōdēnet:vt dixi.tamē illi qui nō delinquerunt nō debēt cōtribuere in solutiōe collecte de iure.arg. d.i.circa prin.§.de ma.cōue.z hoc vidi ī quadā sen tentia diffinitiua imperatoris Henrici. Alteri⁹ quero:oēs hoies de ista vniuersitate iuerūt ad occi

vniuersitas teneri z nō singuli.ita dicit fuisse factū in ciuitate viter bi.ar.l.semp.§.in sepulchro.qō vi aut clam.qr alia pena ē in pecca tis vniuersitatis:alia in peccat singulorꝫ.vide.l.ne quid.§.de incen. rui.nauf.

Elidaz.possit relinqui.Dānato in metallu z deportato ad pi

dendū quēdā:vtz dicat vniuersitas occidisse.glo.in l.sicut.§.i.§.qō cuiuscz vniuer.no.mouet hanc.q.z nō determinat.sed vtas ē ista:q tūc videt facē vni uersitas qm deliberato ,pposito z cōsilio hō fac:als nō dicit facere vniuersitas.sz dicunt facē singuli.ca sus est iudicio meo in.l.semp.§.ij.§.qō vi aut clam.z hoc vr tenere glo.in.l.aliō.§.refert .j.ō re.iur.isto g casu nō posset fieri inquisitio ɔ vniuersitatē:sz ɔ il los hoies singulares qui hoc fecerūt.pl⁹ dico q si leuato vexillo z pulsata cāpana iuerūt ad hoc facē dū q nō dicat delinqre vniuersitas si deliberatio nō pcesserit.vt.d.ll.z isto casu illi q eleuauerūt vexil lum z cāpanā pulsauerūt magis dicūt incitatores psonarꝫ q vniuersitas dicat hoc facere.de hoc loq tur. C.de sedi.p totū ti.z isto modo q pcedat delibe ratio:intelligo gl.l.metū.§.aīaduertendū.§.qō me. cā.puto tamē q posset sequi ratihabitio qō suffice ret ad puniēdū vniuersitatē.vt si p vim expulerit me de castro z vniuersitas illud sibi retinet.vt.d.l.sed si ex dolo.§.i.§.de dolo.z.l.i.§.deiecisse.§.de vi z vi arma.qō etiā tenz Jnno.ī.d.c.graue. Quero an ex delicto officialis teneat vniuersitas:videt q non qr vniuersitas nō videt mādasse officiali q delinqt vt.l.si procurator.§.de pdi.īde.nō ob.l. iubem⁹ nullā nauē.qr ibi officialis negligit nō faciēdo aliqd. z iō videt q ex facto officialt nō teneat nisi secuta ratiha bitiōe vel mādato pcedēte.de hoc tamē Cy. distin guit lati⁹ in preal.l.iubem⁹ nullā nauē. Quero a si est punita vniuersitas an possint puniri aliq hoies singulares.videt q nō.qr ex hoc de delicto ciusdē hois bis qreret.dico sic:quedā delicta que dicit fie ri p vniuersitatē vt dixi:z ī illis sola vniuersitas pōt puniri tā q faciēs.alij singulares poterūt puniri tā q istigatores z fieri facientes.vt.l.i.§.icidit.§.ad tur pill.z.l.hec ẏba.§.de adul.cū si.sz ī delictis q nō fi unt ppie p vniuersitatē erit totū ecōtra.qr facientes punient de delicto.vniuersitas vero punit tā q fi eri facies vel tā q ratū hns suo noīe:vt ex pdicta ap paret.z ex hoc habes practicā. Ultio qro cōdē nata vniuersitate vtrum imponet collecta per soli dum z libra vel per capita dixi in.l.iij.§.si actor.§. de re iudi.

Qvidam sunt serui. detur q dam natis in metallū possit relinquib⁹.vt.l.si in metallu.§. de his que p nō scrip.ha. z.l. legatum. §.de capi.di.So.qō hic dicit fallit in causa alimen torꝫ:vt ibi.z hoc facit ad.q.an fratres minores vel alij qui nō possunt proprium habere saltim possint pe tere ex causa alimētorꝫ:qō dixi plene in.l.seruos.§.ō ali.z ci.leg.. Secūdo op.dicit hic deportati reti nēt ea que sunt iuris gētiū sed nō ea que sunt iuris ciuilis:pm hoc quia ex contractu iuris gentium ori tur actio que est iuris ciuilis z obligatio ciuilis que est de iure ciuili. vt institu. de obliga. in principio. ergo isti nūq poterūt petere aliquid. Respondeo in istis in quibus obligatio reseruatur de iure gen tiū cōcedit eis habere actionez.vt.l.si mādauero.§. is cui⁹.§.man.z de re iudi.l.si victū.cū sua glo.id eo illud qō glo.dicit q possunt vēdere z emere nō ē si ne effectu:qr habebūt actiōem:lz sint iuris ciuilis. Itē op.q nemo fiat seru⁹ ex supplicio.vt ī auc.sz hodie.C.de dōa.inter virz z vxo.dixi plene ī.l.si victū

Ogi tatōis. ad ista l.adde no. in c.felicis.ō pe nis.in.vi. et que dixi in.l. i.in fin.quod quisq iur. Jnō de fendant. De materia huius.l. nor. Bar.in .l.i.§ fi quis vltio. §.de qōni.et idē Bart.in l.iij.§.ho au tem iudiciuz §.de dam.in

a Quero si est. Si ē pu nita vniuersi tas an possint puniri hoies singulares. vide p Joh. an.in.c.fi. de pen.ī.vi. vbi dicit q sic.qr qō dz vniuer sitas non de bent singuli. z econtrario l.sicut.§.i.qō cuiuscz vni uersi. Itē pt

ebi vult q̄ quis p̄t innocētiā suā purgare iuramēto a delicto de q° fuit inquisit°, vide que dixi post Bal. in l. data opera. in. xix. col. et in fine. C. qui accusa.

[a] In metallum. Vide Bar. in l. in furti. §. i. s̄. de fur.

[b] Sine prefinito. Ista est l. sing. nā habem° alibi q̄ vbi lex dicit in dieb° ill° intelligitur i duob°, vt in l. ite illa. §. i. de ver. obli. ano. gl. in l. eū qui kalē dis. eo. ti. vi de Bar. in l. si quis adulterium. §. i. s̄. de adulte. itē dū lex dicit ō de tribus ter minis intelligitur de tribus ānis tm̄ vbi casus no. tbar. ibi i l. ij. §. si ita. de annu. leg. itē vbi lex dic̄ p tpa intelligit̄ de duob° an nis. vt no. gl. iuncto tex. et ibi bal. i l. vsu re. p tpa. C. ō vsur. qō non puto versū p istū tex. et gl. bi. ij. solone hoc sentit. sz ō istū tex. est tex. in l. qō si volut. §. si qs ita. ff. de edil. edic. vbi i du bio intelligit̄ de duob° vt ibi dixi. Itē istū tex. limita nō hē locū i interlocutoria gl. fi. i pri. j. c. et hē in l. i. C. de postu. qd si lex di cat nō multū tps certe itel ligit̄ p sex mē ses fm vnū i vellectū in l. recipiunt̄. ff. ad fille. et vid̄ Bart. oino i l. si adulteriū §. i. s̄. de adl̄ et bal. ō. dic̄ q̄ nō ē alibi i l. C. ō postu. et vide ibi ad bñ placitū iudic̄ an itelligit̄ ppetuū vt in l. sufficit. C. ō cō Jui fratres. Istū tex. alleg. no. Bar. i l. furti. §. i. s̄. ō odi. fur. vid̄ ab ba. in. c. ij. de pur. vulga. et istū tex. alleg. bal. in l. erro. ad fi. C. ō iur. et fac. igno. de reuocatiōe erroe iudicis de quo p eundē in l. diē p ferre. §. nūc dicendū. de arbi. p bar. et bal. in l. ij. ō sen. ex picu. reci. C.

[h] No. casus. an in causis crimialib° post q̄ est cōclusus i cā admitta. p̄ba. hr̄ p doc. et ibi dixi in l. admonēdi. de iureiuran.

[i] Admittit̄ pbatio. adde bal. in l. i. in. iij. col. C. de cōdi. indebi. i fi. qua rto quero. et habes i l. imperato res. ff. ō re iudi. i cā aūt ci uili instrumēta nō p̄nt p duci post q̄ ē cōclusus i cā nisi eēnt ō no uo repta fm bar. i. ō. l. ad monēdi.

Ne prefinito. Hec. l. est nō. et singularis et forte non reperies sibi cō cordātiam. Op. C. e. l. fuus. Rñdeo: qñq̄ quis dānat̄ in metallū simplicit̄ tūc intelligit̄ perpetuo vt ibi. qñq̄ dānat̄ ad tēpus sed temp° nō exprimit̄: et tūc intelligit̄ de decennio. casus ē h̄ no. qñq̄ dānat̄ ad beneplacitū iudic̄. tūc dic vt dixi in l. centesimis. s̄. de v̄. obli. et p doc. i l. fi. C. de cōtraben. emptio.

[c] Ogitationis. De hoc dic p doc. i l. si quis nō dicā rapere. C. de epis et cle. et p Di. in. c. peccatū. extra de reg. iu. li. vi. et tangā i l. i. §. de extra. cri.

[d] Non defendantur. No. q̄ iudex p̄t in q̄rē ex suo offō ōfēsiōes rei nemie defēdēte vt hic. et in l. i. in fi. §. ti. i. et ibi dixi. et sic facit q̄ iudex in cā crimīali possit inducere testes a parte nō p ductos. et ita per hāc l. determiauī in. q. quam dispu tauī pisis.

[e] In metallum. Facit ad. q. q̄ doctor vel aduocatus antiqu° possit seruire per substitutum: de quo dixi vobis in l. nemo est q̄ nesciat. s̄. de duo. re us. et l. cōtinu°. §. cū quis. s̄. de v̄bo. obli. doc. tāgūt in. l. i. §. ne aūt. C. de cadu. tol.

[f] Sine prefinito. Hec. l. est nō. et singularis et forte non reperies sibi cō cordātiam. Op. C. e. l. fuus. Rñdeo: qñq̄ quis dānat̄ in metallū simplicit̄ tūc intelligit̄ perpetuo vt ibi. qñq̄ dānat̄ ad tēpus sed temp° nō exprimit̄: et tūc intelligit̄ de decennio. casus ē h̄ no. qñq̄ dānat̄ ad beneplacitū iudic̄. tūc dic vt dixi in l. centesimis. s̄. de v̄. obli. et p doc. i l. fi. C. de cōtraben. emptio.

[g] Ium. No. qñ aliquis est expulsus de ciuitate pp prodition̄em vbicūq̄ arma eius sunt depicta in sui honorem debēt destrui.

[g] Iuturno. Op. et videt̄ q̄ p diu turnitatē tempis pena aggraueť. vt l. aut facta. §. temp°. s̄. e. ti. v̄a so. est ista que tangit̄ in prin. glo. quedā sunt delicta mōtanea que reiteratione nō recipiūt. et tūc si qs tale delictū cōmisit antiquo tpe: et nunc de eo punit̄ pena debz aliqualiter subleuari. et ita loquit̄ hic. qō intellige si tpe recenti maleficij cōmissi de hoc nō fuit cognitū. sec° si in recēti tpe fuit cognitū. sed pp ei° absentiā et cōtumaciaz pena fuerit. vt. l. ij. C. de req. reis. Quedā sunt maleficia que lz sint mōtanea: sunt tamē reiterabilia. vt in adulterio. si aliqs tenuisset aliquā vxorē suā in adulterio longo tpe deberet pp hoc acrius puniri. vt. l. mariti. §. sex mensiū. et qō ibi no. s̄. de adul. facit. j. e. l. capitaliū. §. solent. et §. famosos. Quedā sunt delicta que nō sunt momentanea sed habēt actū successiuuz. vt qñ aliqs ē fugitiuus vel emāsor. tūc pena doz augeri nō diminui. vt. l. aut facta. §. temp°. s̄. e. ti.

[k] Nonnūquam. Op. C. de seditio. l. i. dic tu dic quando q̄ isti faciunt tumultuz per lasciuiam et tunc debet procedi eo ordine qui ponitur hic. qñ q̄ faciunt rumorem ex proposito acclamando fortiter q̄ moriantur illi qui regūt: et tūc hz locū titul° de seditiosis.

[l] Serui cesi. Nota q̄ sicut homīes nobiles ex consuetudine non suspendunt̄ nec patiunt̄ istas viles penas. Idē de alijs pp̄laribus et diuitib° et honestioribus.

Ad statuas. Nota tex. ibi: cum enim leges omnibus hominibus etc. Nota q̄ leges omnibus prebent securitatem. vnde securitas non potest postulari nisi appareat cā. nō em̄ p̄sumit̄ quis velle offendere aliquē nisi cā appareat.

[m] Crassatores. Op. j. e. l. §. famosos. rñ deo hic loquit̄. de aggressoribus tm̄: q̄ maleficiū nō p̄fecerūt. sed in p̄rium loquit̄ de his qui maleficiū p̄fecerūt.

Qui ob inimicitias. Materiā huj°. §. habes plene. C. de accusa. l. qui data opa. p Ci. dicā in. l. qui edes. s̄. de incē. rui. nau.

In exulibus. De hoc vidistis. s̄. eo. titulo. l. relegati.

[n] Famosos. §. noster intelligit̄ duob° modis. vno mō intelligit̄ vt latro dicatur fur qui clam furat̄. alio mō intelligit̄ de latronibus: hoc est de robatoribus stratarū qui hoc faciūt publice Scōz p primā lec. op. de. l. fi. §. de fur. et in auc̄. vt nul. iudi. §. pe. vbi pro furto quis nō moriť. Do. aut est fur famosus: et suspendit̄ vt hic. aut nō est famosus: et nō suspēdit̄: sed alit̄ punit̄: vt in ꝓtrario. ita dic̄ gl. hic. et in auc̄. sed nouo iure. C. de ser. fugi. et in coz. vñ sumit̄. Itē op. q̄ pro vno furto quinq̄ solidorum quis indistincte suspēdit̄. vt in auc̄. de pa. tenē. §. siqs quinq̄ solidos. x. col. Do. cōcedo q̄ per illā cōstitutionē sic punitur. et per hoc est recessum a. ll. antiquis dicūt tm̄ quidā q̄ per aliā ꝓstōnem que ē in. x. col. de pa. iu. fir. §. iniuria. vbi dicit̄ iniuria et furtū legitime punit̄: videt̄ redire ad istas. ll. antiqs: lz glo. ibi fina liter cōtrariū teneat. tm̄ q̄cq̄d hodie fit in qualibet ci

Capitalium. Solent. Text° ibi accōmodare. i. acclamare vt turbent pp̄lares dū falso clamāt fozas vel ad arma.

Capitalium. §. nōnūq̄. adō qō no. bart. i l. ꝓstitutionū de appell'. et no. ō illo qui clamauit ad arma ad arma. et quid ō eo q̄ clamat succurrite. vi de bar. i. l. iij §. adiectum. vi bo. rap. et ad ista vide bal. in. l. ij. C. de edit. et i. l. i. eo. ti. et in. l. fallacit̄. ō abolitio. et ibi ō rumore i populo et tumultu clamante. vide gl. seq. q̄ incipit: bñ facit. et vide ad materiaz l. observare. i fi. §. de offi. pcon.

Serui cesi bene facit gl. xli. di. nō cogunt̄ in glo. q̄ incipit ar. et qō no. bal. i l. nobiliozes. C. ō ꝑmer. et mer. libz. xi. et istō dictū meli° cadit sup hac. l. sup. §. nō omis. ad istū. §. adde q̄ no. bar. i. l. ij. i fi. §. eo. et do. abb. in. c. pastoralis. in fi. prin. in vlti. not. ex̄. de offi. deleg. et qñ nobilis puniat̄ tanq̄ vilis. vide bal. in. l. nemo. C. de sum. tri. et fi. catho.

[o] Iui fratres. Istū tex. alleg. no. Bar. i l. furti. §. i. s̄. ō odi. fur. vid̄ ab ba. in. c. ij. de pur. vulga. et istū tex. alleg. bal. in. l. erroz. ad fi. C. ō iur.

[m] Crassatores. vide glo. in. §. nouissime. insti. de suspec. tuto.

[n] Famosos. Et dicit iste tex. q̄ ibi suspēdūt̄ vbi furtū fecerūt. adde

Saly.in'auc.si vero.de adulte.bal.p illū tex.in.l.i.C.de nili agge.nō rū pen.ꝛ qualiter intelligaꝫ ille tex.in fi.oū dicit ad bestias dānari. vide glo.no.in.l.ij.s.arbo.fur.cesa.in ver.itē opp.ꝛc.an p furto quis possit suspēdi.vide Bar.in.l.leuia.in prin.de accusa.

o Quero quis. Quis dicaꝫ famosus latro vl fur.vide aliquid ō materia p Bar. i.l.ij.s. ō fur. Est ꝛ alia species furandi de qua i .l. fi. s. ō extraor. crimi. Ang. hic dicit q ñ itelligit famosos latrones qui assidue furanꝫ sed vbi aggrediunꝫ cū armis aut vi auferunt. de sepl. vio. l.prætor.§.aduersus eos q̄ cadauer. vīō glo.in.l.respicien.§.delinquunt.s. eo. ꝛ ibi quis sit latro ꝛ p q̄s actus induꝫcatur.ꝛ vide glo.not. in.c. cū inter alia. super ver.latro.de immuni.eccle. in fi. ꝛ facit quis dicaꝫ consuetus latro:ꝛ p quos actꝰ inducatur.ꝛ dicit Ci.in. l.ij. C.de reb. credi. q̄ q̄ blasphemauit bis vel ter.nō dicitur cōsuetꝰ blasphemare quid de ꝟbo solitus.vide Bar.in.l.i.C.quō ꝛ qñ iudex.adde.l.iij.C.de epis. audiē. vbi dicit q cōsuetꝰ ꝛ famosus fur dicitꝫ per vnū furtū.vide Bal. in.d. auc.sed nouo iure.C.de ser.fugi.ꝟ.iij.no.per moder.in.c.fi.de fur. ꝛ p Bar.in.l.ij.s.de fur.ꝛ nunq̄d p multis paruis furtis quis tāq̄ famosus posset suspēdi.vide Bal.in.c.i.§.iniuria.de pa.iur.fir.ꝛ dꝫiam inꝫ latrones ꝛ fures.vide in auc.sed nouo iure.C.de fur.ꝛ instī.vi bo. rap. in prin.ꝛ no.canonistę in.c.ex parte.extra de testi.ꝛ q̄d si statutuz facit mētionē de robaria.vide p Bal.in auc.sed nouo iure. in.iij.col.C.de ser.fugi.ꝛ.l.si te.C.de infami.quis dicaꝫ predo q̄ accipit rem absq̄ voluntate dñi:ꝛ etiā si sit debita.tex.est in.l.ſz si ex stipulatiōe.que est lex. ꝛ.ff.de acq̄.pos.ꝛ ē glo.in.l.eū qui.in verbo.nō oē.de fur.ꝛ no. glo.ī.l. nō est vera.C.eo.quis aūt sit depredator ꝛ deportator.vide tex.in.l. q̄ aduocatorū.C.de postu.ꝛ dicit ibi bal.q̄ illud vocabulū ē pax ī vsu: ꝛ in paucis locis reperiꝫ.adde tex.in.l.i.§.i.ff.de abigeis.no.etiā bal. in.l.frumentū.per illū tex.C.que res ven.pos.ꝛ dicitꝫ furtū eē genꝰ q̄ cōtinet sub se rapinā.ita dicit bar.in.l.duobꝰ.§.si quis in inuēta. de iurijs.ꝛ de differētia inter furē ꝛ latronē:vide in.c.ex parte.ꝛ q̄ ibi doct. de testi.p Ang.in.§.pe.in auc.vt nul.iudi.ꝛ p Bar.in. d. auc. sed nouo iure.ꝛ bal.in auc.nauigia.C.de fur.

Ci vltimo. Dānati ad mortē efficiunꝫ serui pene.fallit si appellatum ē.itē fallit si sn̄a fuerit nulla.itē si per sn̄am interlocutoriam sit appellatuz.hoc voluit Bal.in.d.l.i.C.ex delic.defunc. Et dū pōnit Bar.hic.quid in bānit̄.vide Bal.in.l.fi.C.si a nō cōpe.iudi. Si dānatꝰ ad mortē euasit nō poterit testari.facit ad id q̄ no. bal.ī l.ex ea cā.§.de postu.ꝛ vide Bar.in.l.si is qui.§.i.de testa. Bart.et Bal.in.l.i.C.de sacro san.ec.ꝛ q̄ no. Jnno.in.c.querēti.de offi.dele.ꝛ no.bar. in.l. cunctos pplos.in pe nul.col.ō sñ. tri.ꝛ Jmo.i.d .l.si q̄d filio. §.irritū.de in iusto test. gl. ꝛ doct. C. de do.iter viz ꝛ vxo.in auc.ſs hodie. ꝛ bal. ꝛ Jmol.in.l. seruo legato §.fin. de leg. i.ꝛ bal.in.l.fi. C.si a non cō pe.iudi. ꝛ ad hoc vīō bar. pulchre in.l. si.ei?.§. de te sta.ꝛ p Ro.i l.i. de re iudi. adde Bart.i l.nōnunq̄. ō appella.

hi qui.§. de iniusto rup.testa.ꝛ q̄ō no.p gl.C. si a nō cōpe.iudi.l.fi. Sed q̄q̄d glo.dicat dico ego q̄ sn̄a excōicatiōis est alteri? nature q̄ ista:q: illa ē medicinalis nō mortalis.vt in.c.i.extra de sen.excōi.li.vi.ꝛ iō circa illā tene opi.cano.vt no.in.d.c. pastoralis.ꝛ in spe.de appella.§.in quib?.ꝟ.xvij.ꝛ ver.se. Ultimo quero ⁵ circa hāc.l.vtrū sn̄a coꝛporalis possit mādari executiōi infra.ꝛ.dies qui danꝫ ad appellādū. videꝫ q̄ nō.j.nil no.ap.pē.l.i.circa prin.ꝛ ibi no. in glo. In ꝟriuz videꝫ hic tex.qui dicit statim et glo.dicit hoc sup ꝟbo perdūt.ꝛ p hoc videꝫ expresum in.l.addictos.C.de epis.audi.per quas.ll. hꝰ tenet Buil.de cu.nō ob.l.i.j.nil no.ap.pen. q: ibi loq̄ꝫ in ciuilib?. Ratio diuersitatis est fm eū. q: in crimīalib? pōt quilibet appellare p eo. vt.l.nō tantuz.j.de appel. q̄ in ciuilib? nō est in quib? nō pōt appellare nisi tm̄ ille cui? interest.vt.l.a sentētia.j.de appel. Spe.videꝫ tenere ꝟriū in ti.de sen.§.videndū.ꝟ.porro. Breuiter debeꝫ scire q̄ quedā est executio que fit a iure vt q̄ efficiaꝫ seruus vel infamis ꝛ similia.ꝛ tunc talis executio fit statiz lata sn̄a vt hic. ꝛ.l. q̄ō ad statuz.§. eo.ꝛ.l.furti.in prin.§.de his qui no. ifa. Quedā est executio que dz fieri ab homīe. ꝛ ista vt putoꝫ dz differri post.x.dies.vt.d.l.i.ꝛ q̄ō ibi no.j.nil no.ap.pen. Nō ob.l.addictos.q: ibi fiebat executō ante ꝛ male faciebat iudex qui hoc faciebat vel forte renūciauerat appellatiōi ⁶.iō p mittiꝫ alij appellare.ꝛ hoc videꝫ sentire glo.q̄ solū executio iuris fiat infra.x.dies.ꝛ hoc putarē veri? de iure.sed de cōsuetudine seruaꝫ contrariuz:q: illi decem dies non expectantur.

q Jpreses ⁴ No.q̄ sententia referꝫ ad libellū. Secūdo no.q̄ iudicio videꝫ intētata.l.mitioꝛ.vt hic. Op. dicitur hic si preses ita interlocutꝰ ꝛc.ꝟ ex interlocutoria quis nō infamaꝫ.vt.l.verbū.ꝛ.l.interlocutio.ō his qui no.infa.So.q̄ hic dicitꝫ interlocutꝰ est intelligē.s.diffinitiue.ad hoc facit.C.de sen.l.post sn̄am. Cōtra hoc extra glo.op.primo ,put loquitꝫ in interdicto ista sentētia nō pōt dici diffinitiua: q: cōtinet incertū,nō eñ dicit circa quā rem vis sit cōmissa,et pene.vide in.l.si quis in bona.ff.de acq̄.heredi.

s Ultimo quero. An sentētia coꝛpalis possit mandari executioni infra.x.dies. Adde Bar.per illū tex.no.in.l.nō tm̄i.de appel. vbi vide. Adde q̄ō no. Bal.post Bar.in.l.si quis.§.his ac.de inīusto test. p Bar.in.l.si q̄ pena. de ꝟ.signi.ꝛ Bal.in.l.fi.in vlti.col.si a nō cōpe.iudi.per Ro.in.l.i.de re iu.ibi breuiter debetis scire q̄ quedaz executio:vide q̄ō no.in.l.fi.C.si a nō cōpe.iudi.adde Bar.p? Buil. in.l.fur.§.i.ff.de inst. Bal. Ang.ꝛ do. Jo.ī.l.a latronib?.§.i.ff.de testa. Bal.in.l.obseruare.§.pficisci.ff.ō offi.pcōsul.ꝛ ī.l.addictos.C.ō epis.audi.ꝛ no.in.c.si qñ.de offi.deleg. Bal.in.l.i.C.ex delic.defunc. in.vij. col.ꝛ q̄ō no. Bar.in.l.nō tm̄i.j.de appella. Jnno.in.c.querenti.de offi.deleg. Bar.in rub.de re iudi.iuxta fi.

t Renunciauerat appellatiōi. Istud dictū reputaꝫ multū notabile ad limitationē glo.no.in.l.pactuz.s.de pac.ꝛ dic vt dixi in.l. nō tm̄i. de appella.p Bar.in.l.custodias.s.de publi.iudi.

Jpreses. Nota tamē ad hanc.l. q̄ in enoꝛmib? iudex debet vti seueritate nō grauitate.l.diuus.ibi;seuere iudicam.s. de re iudi.ita dicit Bal.in.l.ea que.in fi.C.de condi.indebi. tex. in.l.respiciendum.§.i.s.eodem. Barto.in.l.pedius.s.de inceu. rui. naufra. x Intelliget mitioꝛ.adde Jnno.i.c. cū dilectus. in ꝟbo iustitia. de oꝛdi.cogni.vbi vide.

Non declarat⁹. Adde qō in ciuilib⁹ procedit vt in.l.i.§.si quis argentū.depositi.et qō ibi notat.

Procedit talis libell⁹.r qō postea possit declarari in ꝓcessu. adde in simili Bar.in.l.i.in.iij.col.j.de appel.adde bal.in.l.edita.in.xx.col. C.de eden.r allegat bar.hic r in primo cōsilio,r adde qō habet in.l.in delict⁹.§.si ō tracta.de noxa.vide ter.i l.iij.§.cognoscat.de offi.ꝓfec.vigil.de interloquto.

ideo nō declarat quid veniat in restitutiōe.ergo sententia nulla.vt.C.de sen.que sine cer.quā.p totum. Ho.debes itelligere q hic dicit vim feci‹sti.s.tibi obiectā in libello:r sic per relationē ad libellū.vt.l.ait p tot.§.i.ſ.de re iudi.r quod ibi plene dixi. Itē oppo.ad idez ꝓut hec sentētia refert ad accusatōnē criminalez.nam vis quedā est licita quedā illicita:vt patur in.l.creditores.C.de pig.ergo si iudex pronūciat vim feci‹sti non sequitur:ergo est puniend⁹. vt.l.i.§.i.ſ.ad turpil.et ibi dixi. Respōdeo eodez modo q hic dicit vim feci‹sti.s.obiectā in libello. ita q ad illā se retulit vel expresse vel ex ꝓsumptione istius.l. Ultimo oppo.r videtur q ista.l.i fi.sui male dicat:vbi dicit vtriusq.l.crimina obiecta sunt, cōtra i l.senat⁹.ſ.de accusa.vbi dicitur q quis nō pōt accusari diuersis legibus. Ho.q hic dicitur vtriusq.l.crimina sunt obiecta.i.crimen quod pōt vtraq.l. puniri ſm diuersas circūstātias.vt si fuisti accusat⁹ q aliquem deiecisti inferendo sibi violentiam: nec dixisti cū armis vel sine armis.r sic potest vtraq.l. comprehendi ſm diuersas qualitates:tūc intelligetur mitior ſ.ita loquit hic. Ex quo nota q in criminalibus procedit libellus per circunstantias nō declaratas⁹:r poterit postea in processu declarari.sz si nō declararetur mitior intelligetur vt hic. Sed si omitteretur aliqd de substātialibus que requirunt in libello.vt.l.libellor.ſ.de accusa.tunc libellus nō procederet:vt vidistis in.l.libellorum.§. q si libelli. r ex hoc apparet q procedit talis libellus⁹. accuso te q percussisti me cum ense:etiam si nō dico in qua parte corporis et etiaz si nō exprimo cū sanguinis effusione vel fine. Ultimo Hug.dicit per hanc.l. q damnatus.l.iul'.de vi priuata non infamatur:sed male dicit et reprehenditur hic in glo.vt plene apparet in glo.

Fratres[a]. Nota ter.ibi:qz tempora .rc. Nota ex hac.l.q pena q imponitur ad temp⁹:post temp⁹ videt remitti vt hic.r.l.imperatores.ſ.de postu. Secundo nota ter.ibi duz dicit:ratio iuris r constitutiōis. ex quo nota q debem⁹ stare r seruire verbis legis r verbis edicti vt hic.r.l.i.§.si is qui nauem.ſ.de exer.r.l.prosperit.qui r a qui.ſ.r.l.constitutum.ſ.de mili.testa r.l.ꝓstitutiōibus.j.ad munici. quod facit ad statuta.

Erus. Eos. Ad euidentiam scias q delator q nō perficit delationez punitur vt.l.deferre.j. de iure fis.

In metallum. Vidistis.ſ.e.ti. l.qui vltimo.

In dardanarios. Vidistis.ſ.in.l. in annonā.ſ. de extraordi.crimi.

Siquis aliquid. Op.r sol.vt in glo.

Auctores[b]. De hoc vidistis.ſ.e.l.capitalium. §.solent.

c Testamētū. Ho.ꝛ notarios ſm bal.in.l.fi.in.viij.col.C.de eden. r in.l.fi.de pe.iudi.in.i.col.adde ter.r ibi bar.in.l.i.§.hi qui.ſ.ō fal. r hunc ter.allegat glo.in.l.si quis testū.§.sz r si quis.ſ.ad.l.aql'.

d Miles. Et de hoc dixi in.l.i.de bo.eo.r in.l.ij.C.de his qui sibi mor.cōsci.r hoc est verū etiā in bānito qui pōt ab alijs offendi ſm Bal.in.l.i.in penul.col. de ser.fugi.

Qui aborsionis. Testamentum[c]. Instrumenta. De hoc dic vt.ſ. de sica.l.iij.§.ex senatusco. Dic de hoc vt.l. si qs legatū.ſ.de fal. Ho. ꝛ aduocatos r notarios q instra eis ꝓducta r exhibita dant alijs.

Miles[d]. Nota q ille qui percutit seipsum venit puniendus sic.j.de re mili.l.omne delictum.§.qui se.

Cicero. Ho.q grauiꝰ punit qō fit ꝓ pecuniā q q fit sine pecunia qō facit cōtra assassinos[e] qui occidūt aliquez per pecuniā.de quo dicā in.l.nō solū.§.si mandato.r.§.procul⁹.ſ.de iniur.de materia huius.l.qliter puniat ille qui facit aliquē aborsiri vidist⁹ in.l.diuus.ſ.de ex̄or.cri.

Metrodorum.[f] Ho.hāc.l.ꝛ eos q receptāt exbānitos de quo vidist⁹ in.l.ij.de recepta.

Sanctio legum[g]. Hec est.l.multū notabilis.glo.itelligit hāc.l.si multe sunt pene limitate a iure in delictis.est etiā in iure quedā clausula generalis que dicit q vbi pena nō reperit limitata imponitur arbitrio iudicis.vt.l.ij.ſ.de cri.stelli. certe ista clausula nō porrigit ad specificata. Ad istā lect. op.qz ſm hunc casuz glo.illa clausula generalis nō imponit certā penā sed arbitrio iudicis. sed ter.hic dicit certā penā irrogat.ergo mala est positio casus glo.rūdet imo est certa:qz illa videt expressa quā iudex declarabit.ar.ad hoc.l.vnū ex familia.circa pri. ſ.de leg.ij.r.l.asse toto.ſ.de here.insti.qō no.r.l.illa institutio.ſ.de cōdi.insti.qō no. Secūdo ad hāc l.op.qz in fine hic dicit.e.l.sz ſm hanc positionē casus diuerse sunt.ll.que loquunt gñaliter vel specialiter.huius ꝓrarij timore dicit glo.eadē.l.ſ.in genere nō eadez in specie. Ista lec.sz possit satis sustineri:tamē facit magnā violētiā litere.r iō Dy.itelligit hanc.l.alio mō ponēdo casuz sic.pone q aliqua lex vel statutū plura capla habet in quib⁹ est imposita certa pena.postea in fine est apposita clausula generalis.certe illa nō porrigit ad specificata. ita intelligit Bal.hanc.l.qō mihi pl⁹ placet. Tamē ad hāc lec.op.de leg.i.§.i.ꝭ ſ.de ope.no.nū.r.l.i.§. dixerit a liquis.ſ.de publi. Ho.quādoq pena specialis r pena general' imponunt eadē lege seu eadē cōstitutiōe habēte plura capla.tūc clausula generalis nō refertur ad specificata.casus est hic. Uñq imponit i diuersis legib⁹ r cōstitutiōib⁹ pena generalis r specialis.tūc vtraq.l.locū hz.ita loquunt cōtraria. plus quidā dicūt.ſ.q vtraq pena hz locuz quo ad origi nem r quo ad executionē.hoc ipsi probant per.l.iubem⁹.de sacro san.ec.C.cōiuncta.l.nō dubiuz.C. de legi.nā in.l.nō dubiuz.pena imponit generalis annullationis cōtract⁹ facti ō legē. in.l.iubem⁹. imponitur specialis pena alienatiōis ō.l.r tamen vtraq pena hz locū etiā quo ad executōnē.hoz opi, refert

Cicero. ō assassinos. Ho. de assassinis r alijs qui faciunt aliqd ꝓ pecuniam.vide que dixi in.l.iij.§.trās fugas.de sica.r bar.i.d. l.nō soluz.§. qui māda.ſ. d iniur.r bal. in.l.nō ideo. in prin. de accusa. r vide que habent in.l.ij.§. fi.ſ. d eo per quē fac.er.rc.

Metrodo. ruz.hūc textū allegat Ho.in notabili suo.

Sanctio legū.nota pena esse aliqd eē certum r certificandū, idem habetur in.l. certi conditō ff.si cer.peta. vbi certi conditio dar ad certū vl' certificandū.

h Op.ō lega.i.§.i. An clausula general' trahar ad specificata.vide q se cus est in vltimis volūtatib⁹.vt in.l.libertis quos de ali. r cib. le.r ibi bar.r i.l.doli clausula.d ñ.ob. r de hac materia viō bonum tex. in.l. quotiens. de actio. r oblig. r vide per Barto.in.d.l.i.de sepul.vio.r p Ci.r bal. Ange.r Saly.in.l.qui sepulchra.de sepul.vio.facit tex.in.l.in eum. ſ.de fur.r per Bal.in.l.quid ergo.§.pena grauioz.d e insa.p Spe. in titulo de accusa.circa principiuz.r vide domi.me uz videtz Ang.

de are.in tractatu suo maleficioꝝ in verbo.caput a spatulis amputeꝫ. vide Bar.in.l.senatus.de accu.ꝛ in.l.i.§.i.ī.iij. col.de ope.no.nūc.ꝛ in l.doli clausula.de ver.obli.ꝛ in.l.i.s̄.vi bo.rap.ꝛ adde bal.in.l.si eccl̄ie venerabilis.de epis.ꝛ cleri.sed q̄d si p legē imposita ē certa pena speci alis:ꝛ p statutū imponaꝫ alia pena spālis.dic q̄ staꝫ pene statuti.q̄d si statutuꝫ īpo neret penā p petuā banni p vulnere.a/liud statutuꝫ dicit q̄ p vul nere facto in palatio puni atur pena cē tuꝫ q̄s vulne rauit aliquē i platea an de beat vtraq̄ pena puniri. habeo dispu tationeꝫ do. Bui.ō suza.ī q. incip. pēa de facto qui/dā facit insul tū ꝛ qñ p di/uersas.ll.im/ponit diuer/sa.vide p do. Jo.in.l.ij. ī.i. carta.de pu. iudic. ꝛ oīno Bal.in.l.data opa.in. iij. col. C.q̄ accu. ꝛ in.l.q̄ sepul chra.de sepl. vio.

i Reperitur pena.qñ vna pulsio spālis deroget alte ri minꝰ spāli ꝛ quō cogno scaꝫ:vidō bar. in.l.hac con/sultissima.ī.i. col. C.qui te/sta.fa.pos. in prin.

k Quero vtrū.adde q̄ dixi in.l.ij. in prin.s̄.de n̄. obli.pꝰ bar.ī l.quesitum.§ pe.de fun.instruc.ꝛ qō ibi dixi sequiꝫ Jo.de ancha.in.c.cano.sta.n̄ si circa hāc cōtrarietatē statuti.in ver.q̄s.q̄d si aliquē pcussi in platea de nocte.no.q̄ si statutū dicit q̄ pena falsi duplicet si cōmissuꝫ fuerit ī palatio ꝛ aliq̄s obrepserit falsuꝫ iudici in palatio:an puniaꝫ pena falsi. dic q̄ nō:q̄ debet intelligi de tali falso qō possꝫ cōmitti ī palatio ꝛ eꝫ sꝫ hoc poterit cōmitti eꝫ.g̃ ꝛc.ita cōsuluit no.Bar.ī cōsilio tuterdinꝰ quidā.ꝛ ibi vide ad nota.p bar.hic an statutū de duplicatōe pene īdu cat necessariā accusationē.adde bar.in.l.aut facta §.locꝰ.s̄.eo.ꝛ de du/plicatiōe penaꝝ.vide bal.in.l.ꝯ negantē.ad.l.aq̄l.ꝛ ibi qō duplū non simplū esset duplicandū.ꝛ istis adde bar.in.l.i.circa fi.s̄.si fami.fur.fe/cis.dica.ꝛ in.l.meuiꝰ.§.duobꝰ.de leg.ij.ꝛ Ang.hic ꝛ bar.in.l.aut facta §.i.s̄.eo.ꝛ in.l.vulgaris.de fur.ꝛ bar.in.l.fideicō.§.interdū.ff. de leg. iij.ꝛ bal.in.l.i. C.de sentē.q̄ p eo qō interest.in vlti.col.in ver.restat q̄re re.sup.l.interp̄tatio.in prin.nō obstat si dicaꝫ qō insti.de acti.§.oīs. loquiꝫ qñ pena p noīa multiplicatiua imponiꝫ ciuiliꝫ:qō nr̄a qñ cria liter.nā nō recordor p aliquā legē istā penā termiatiue īponi.vñ illi us.l.ar.hoc dico pp idēptitatē rōnis.vt in.l.etiā.ꝛ in.l.tā ex ꝯctibꝰ. de iudi.p̄terea cū statutū sit quedā ciuilī cōuētio.vt in.l.i.s̄. de leg.

hoc debes respicere vtrū ille leges diuerse inducāt diuersuꝫ ius accusandi an circa idē ius disponāt.hoc est veritas. Altio q̄ro p ciuitates italie sunt pla statuta q̄ inducūt duplicationē penaꝝ.vtputa si q̄s pcusserit in platea vel de nocte pene duplicēt. Itez si in festo vel in die forī pene duplicenꝫ. Quero q̄d si aliquē pcussi in platea de nocte die festoꝝ:an ex qualibet q̄litate fiat duplicatio.hic videt casus q̄ ñ nā vt dixi vobis in.l.denūciasse.§.quid tñ.s̄.de ad/ulte.ista statuta que inducūt duplicationē nō indu/cūt nouā accusationē ꝛ qualificāt primā. mō eadeꝫ accusatio nō doꝝ quē punire diuersis estimatiōibꝰ et diuersis respectibꝰ.casus ē hic ibi:nec sane ꝛc. In cōtrariū videt casus.s̄.e.l.aut facta.vbi dicit in quo libet delicto veniūt cōsiderāda septē.ergo oīs iste q̄litates cōsiderabunt.q̄d dicemꝰ.dicūt quidā q̄ di/putauerūt hāc.q.nō doꝝ duplicari pluries:qꝛ senatꝰ censuit ne q̄s ob idē crumē plurib⁹ legib⁹ fiat reꝰ.vt l.senatꝰ.ꝛ certe illa.l.senatꝰ:mihil facit ad ꝓpositū:qꝛ ꝫ nō punit diuersis legib⁹:ꝛ ꝯ vna ī qua ꝫ respectꝰ ad diuersas qualitates. Dicamꝰ ergo sic.q̄ñq̄ per istas q̄litates pene augent nō tñ p noīa multiplica/tiua vt dupli tripli q̄drupli:tūc omēs iste qualitates cōsiderant.vt.d.l.aut facta. Q̄ñq̄ pene multiplicāt p̄ista noīa multiplicatiua:ꝛ tūc ꝛ de iure debeat ha beri respectꝰ oīm.vt.d.l.aut facta.tamē nulla pōt fi/eri duplicatio que excedat quadruplū.vt insti. de a/ctio.§.oēs.vñ vsq̄ ad q̄druplū poterit multiplicari nō vltra. Nō ob.hec.l.que dicit q̄ eadeꝫ.l.nō doꝝ q̄s puniri varijs estimationibꝰ qꝛ cōcedo varijs estima tionibꝰ.l.eodē respectu:sed diuersis respectibꝰ ꝛ di/uersis qualitatibꝰ cōcurrentibꝰ bene pōt varie pu/niri nihil est qō repugnet.vt.d.l.aut facta.ꝛ de hº di xi in.l.fideicōmissa.§.si quis decē.s̄.de leg.iij. Item nō ob.si dicas q̄ tex.insti.de acti.§.oēs.loquiꝫ quā do pena per ista noīa multiplicatiua imponiꝫ:qꝛ ibi loquiꝫ ciuiliter.q.nostra qñ criminaliꝫ.nam nō recoꝝ doꝝ aliqua.l.istā penā criminaliter īponi.vnde illaruꝫ legū ar.hoc dico rōne idētitatis rōnis.vt.l.oēm.ꝛ l.tā ex cōtractib⁹.s̄.de iudi. Preterea cuꝫ statutum sit quedā ciuilī cōuentio.vt.l.i.s̄.de legi.ꝛ pena con uentionalꝭ nō pōt excedere quadruplū ergo ꝛc. vnō statutū simpliciter loquēs trahiꝫ ad ius cōe vt qua druplū nō excedat.ar.j.ō mu.ꝛ ho.l.i.§.i.ꝛ C.ō noīa li.l.ij. Doꝝ quero iuxta p̄dicta quid duplicabitur. Rñdeo illō qō erat simplādū.vt.s̄.qō me.cā.l.si cū exceptiōe.§.i.ꝛ.§.quadruplicabiꝫ.ꝛ.§.iulianꝰ. Doꝝ q̄ roꝰ an in duplo īsit simplum. Rñdeo in dubio sic nisi aliud appar eat.vt.l.hº edicto.§.i.s̄.de pub. vñ

et pena con/uentionalis nō pōt excē/dere quadru plum g̃ ꝛc.vñ statutum sim pliciter loq̄ns trahitur ad ius cōe vt q̄/druplū nō ex cedat. arg.l.i §.i.de mune. ꝛ hono.ꝛ i.l. ij. C.de nora. ꝯ quero iuꝫ p̄dicta quid duplicaꝫ.rñ/deo illō quod erat simplan dū.vt.s̄. qō me.cā.l.si cuꝫ exceptiōe.§. i.ꝛ.§.quadru pli.ꝛ.§. illud. Sed q̄ro an ī duplo īsit simpluꝫ.rñ⁹. q̄ sic ī dubio nisi aliud ap peat:vt i.l. hº edicto.§. fi.ō publica.vnō in inq̄sitione p̄dicta aliq̄s ō nocte ī pla tea cōmisit ō lictū erūt tri/ginta ꝛ si in die festo erūt xl.ꝛ si eēt alia qualitas pos set ascendere vsq̄ ad qua/druplū.ꝛ ibi Barto.dicit q̄ doꝝ quadru plari simplū cū oī sua cā. sic g̃ sicut vi/deꝫ vt simplū qñ pp nocte vel q̄ in pla/tea duplicet:ita de alijs qualitatibꝰ:qꝛ oēs iste q̄litates īsunt eodē instāti tp̄is.nā illa q̄litas loci nō incipit reperire maleficiū cōmissuꝫ cū illa q̄litate noctis vel alia si reperit eū in actu cōmittendi:nam eo tpe iste qualitates accedūt vt dictū est.

l Sed q̄ro.Adde que dixi post Bar.in.l.hec actio.s̄.ō calū.ꝛ ad/de Bar.in.l.interp̄tatiōe.j.e.ꝛ adde doc.in hac materia fm Bald. in.c.i.§.si duo.de pa.tenē.qñ ex legis dispositōe petiꝫ p̄cipale vna cū pena.ꝛ ex eadē.l.ꝛ ex eadē actiōe:tūc in pena cōtineꝫ sors. secꝰ si ex diuersis causis. Primū pbaꝫ in.l.hº edicto.hic allegata. Scōz pbaꝫ in.l.si p furē.de cōdi.fur.que doctrina ē qñ sors cōsistit in spe cie ꝛ pena in quātitate quia nō grauaꝫ obligatio quātitatis p obli/gationē speciei.s̄.qō me.cā.l.si cū exceptiōe.§.si hō.ꝛ ille tex. posset induci in ꝓriuꝫ:ꝛ doc vt p Bal.in.d.i.ꝛ adde glo.no.quā ibi ipse

allegat. et ꝑ
dicta not. in
penis que i
ponũt ꝑ no
mia multipli
catiua: ſz qñ
imponunt a
lege ꝑ noia
ſimplicia nñ
ꝙ ineſt ſim
plũ. C. de ſen
ten. q̃ ꝑ eo. l.
i. ſi. ꝛ ibi no.
ꝛ facit inſti. ō
acti. §. tripli.
ꝛ ar. ff. de ✠.
obli. l. ſtipla
tio iſta. §. alte
ri. ꝛ qō no. C.
de ſer. fugi. i
l. pe. ꝑ bal. et
vide bal. in. l.
ō negãtẽ. ad
l. aq̃l. ꝛ i. l. he
redẽ. §. ſed in
ſpecie. de ca
lũ. ꝛ i. l. ſi cũ
exceptõe. §. ſi
non reſtituat
qō me. cã. et
adde qō ſi ẽ i
certũ ſimplũ
ẽ incertuz qō
multiplicaſ a
ſimplo. Ita
bal. in. l. arbi
trio. §. q̃ ſatiſ.
cogã. et vide
bal. in. l. ſi cũ
exceptiõe. §.
i. qō me. cau.
Bart. j. ea. l.
in penſ. q. et
adde tertiũ. ꝛ
ibi balꝺ. poſt
Bar. in. l. i. ī
i. col. de ſpō.

in qõne ꝓdicta aliquis deliquit de nocte in platea ī die feſto ꝛc. ſi ponis ꝙ ſimpluz ſit centũ: qz ō nocte erũt ducẽta: qz in platea erũt tricenta: qz in die feſto erũt. cccc. ꝛ ſi eſſet alia q̃litas poſſet aſcẽdere ad qui genta. ꝙ eñ dixi ꝙ poſſet aſcendere vſq; ad quadru plum ad pl'. intellige illud quadruplũ vltra ſimplũ vt patet in actiõe furti manifeſti. Sed ō ꝓdicta vide tur. o. l. ſi cũ exceptõe. §. quadruplaſ: vbi dicit ꝙ oz quadruplari ſimplũ cũ oi ſua cauſa. ſic ergo hic ine unda rõ videſ vt ſit ſimplũ centũ pp nocte. cc. pp lo cum: qz in platea. cccc. hoc eſt vt dupleſ illud ſimplũ cũ illa ſua cauſa. ſ. noctis. ꝛ ſic de alijs qualitatibus Rñdeo oẽs iſte qualitates inſunt eodẽ inſtãti tpis ipſi maleficio. ꝛ ſi bñ reſpicis illa qualitas loci cũ in cipit ineſſe nõ reperit maleficiũ cõmiſſũ cũ illa quali tate noctis vel alia: ſz reperit eũ in actu committẽdi. nã eodẽ tpe iſte q̃litates accidũt: vt dictũ eſt. Hoc ꝓ miſſo debes ſcire ꝙ ille qualitates que habent du plare nõ poſſunt operari ſuũ effectũ: niſi in eo qō re perit duplandũ. ar. §. de cõdi. ꝛ demõ. l. in teſtõ qui dam. ꝛ de le. i. l. quidã teſtõ. §. ſi tibi. ſed iſte qualita tes nõ reperiũt niſi maleficiũ ſimplex: vt eſt oſtenſuz ergo illi' penã ſimplicẽ duplicat ꝛ nõ vltra. nec ſuf ficit ſi illas qualitates reperit in fieri: imo opoꝛtz ꝙ eas reperiat in facto eſſe ℔m ꝓpriã ſignificationem vt. §. de iuriſ. om. iudi. l. ſi quis id qō. §. ſi dũ ꝓponi tur. Preterea aut dices ꝙ qualitas loci duplicat ō licti penã cũ qualitate tpis: ꝛ tũc cadẽ rõne tempus duplicabit pp locũ cũ vtraq; eodez tpe cõcurrat. et ſic eſſet repugnantia ꝛ ꝓpleritas. vt. l. ſi tici'. §. ō cõ di. inſti. Preterea nõ ẽ dubiũ ꝙ prima qualitas ſo lum inducit duplicationẽ ſimpli. ſed hic quelibz iſta ruz qualitatũ eſt prima cũ eodẽ tpe cõcurrant vt di ctuz eſt. ergo qõlibet ſimpluz duplicat. vt. l. qui du os. in prin. §. de re. du. Preterea hoc cõſtat ſaltiz ꝙ nulla iſtaz qualitatũ eſt poſterioz altera: ergo nulla inducit duplicationẽ reſpectu alteri'. vt. l. eũ qui du obus. §. ad trebel'. facit qō no. in. l. eũ actũ. §. de neg. geſt. in fi. per glo. ſed ſi ponerem' ꝙ eſſet quedaz q̃ litas que ineſſet ipſi maleficio poſt eum perfectũ cũ oĩbus qualitatibus ſuis: tũc duplicareť cũ oi ſua cã etiã ſi excederet quadruplũ. vt. j. tangã. exemplũ dic ſtatutũ ꝙ cõtra negantẽ pena duplicet vel augeať in quadruplo. certe iſtõ negarevenit poſt maleficiuz ꝑfectũ cuz omni ſua cauſa. ideo duplicať illud totuz tanꝙ illud ſit ſimpluz. vt. d. §. q̃druplaſ. Dz poteris dicere ergo nec ipſa pena maleficij ſimplicis duplicať: qz ipſuz maleficiũ cũ ipſa qualitate in eſſe ꝓducitur. Sed rñdeo ſicut ignis precedit calorẽ quodã ordine nature lz nõ ordine tempor̃: ꝛ ſicut obligatõ ꝓcedit actionẽ. vt. l. lz. §. ea obligatio. §. de ꝓcu. qō ẽ quodã ordine nature ſeu intellect'; ita maleficiũ ꝓce dit in natura ꝛ intellectu oẽs ſuas qualitates. vnde puto ꝙ ſi ex verbis apparet ꝙ aliquo ordine intel lectus vna qualitas precederet aliã: lz in inſtanti tẽ poris ꝓducerenť in eſſe: tamẽ tunc vltima qualitas duplicaret penaz maleficij cũ oĩbus illis qualitati bus que in intellectu precedũt: vt oſtendaz inferius Quero ergo pone dicit ſtatutũ huj' ciuitatis ꝙ ſi nobilis offenderet populariter puniať quadrupli ci pena eius qua puniret populares offendẽs popu larem: contingit ꝙ nobilis offendit popularez ō no cte in platea ꝛ die feſto. queriť que ſit pena ei' poſi to ꝙ illius offenſe ſimplicis eſſet pena centũ. Rñ°. tota pena que imponereť priuato habita rõne oĩm illaz qualitatũ eſt ſimpluz ꝛ illud totũ quadruplica bitur: ꝛ ſic multũ poterit aſcẽdere: hoc ꝓbo. pone ex ſignificatione verboz ꝙ habet reſpectũ ad penam que imponereť populari: qō dz intelligi cũ oĩb' ſu is qualitatib', caſus videť. §. ſi fa. fur. fe. di. l. i. ꝛ. l. ij.

cũ ſua glo. nã illo edicto ſufficit preſtare quãtũ pre ſtaret liber hõ ſi hoc feciſſet. vt. l. i. illi' ti. ꝛ hoc intel ligiť cũ oĩb' qualitatib' ſuis: hoc ẽ ꝓ furto manife ſto quadruplũ pro alio duplũ. ꝓ hoc. §. de parrici. l. vtrũ. vbi preſtans opem teneť pena qua teneť prin cipalis cũ omnib' ſuis qualitatib'. Preterea regu la eſt quãdo vna relatio fit ad aliquid referť ad illõ cũ oĩb' ſuis qualitatib'. vt. §. de ali. ꝛ ciba. le. l. a filio §. teſtatoz. ꝛ intelligo de qualitate circa temp' circa locũ ꝛ circa moduz ꝛ alia filia vt ibi patet. preterea hoc eſſe verũ apparebit reſpõdendo multis que poſ ſent dici in cõtrariũ in quib' determinabo multas qõnes ad hoc pertinẽtes. nõ ob. qõ dictũ eſt. §. vide licet ꝙ pena ſimplicis maleficij duplicať: qz illud ẽ verum qñ ſtatutũ ſimpliciter loquiť ꝙ hec verba pe ne maleficioz duplicenť vel pene duplicenť ꝛ filia. ſecus ſi dicit puniať pena quadrupli ei' qō al's pu nireť ꝛ filia verba per rõnes. §. dictas. ꝛ hoc ꝓbo eſ ſe vez ſi fideiuſſoz intercedit ſimpliciter nõ teneť in augmẽto contingente obligatiõi ex aliqua qualita te. vt. l. i. cũ ſi. §. de in litẽ iuran. Sed ſi fideiuſſoz in terceſſiſſet ꝓmittendo iudicatũ ſoluere teneť in omi eo qō veniret in ſnia. vt. §. iudi. ſol. l. iudicatuz ſolui. ita in ꝓpoſito iſti' ſtatuti verba referunť ad ſniam: hoc eſt ad illud in quo puniret. ergo illõ totũ ꝓ vno ſimplo habetur. Et ꝓdicta intelligo qñ circa primaſ qualitates quas dico cõputari in ſimplo ſtatutum loquiť per verba ſimplicia. ſ. pene maleficioz dupli centur ꝛc. ꝛ in alio ſtatuto ſe refert ad id in quo puni reť ꝛc. Sed ſi circa oẽs qualitates loquereť eodem modo. ſ. ꝙ ſe referret ad temp' ſententie ſeu punitio nis: tũc pena tantũ ſimplicis maleficij duplicaretur vel quadruplicareť. ratio: qz nulla dictaz qualitatũ reſpicit maleficiũ ante aliaz in ordine tpis vel in or dine intellect'; ſed eodẽ tpe concurrũt vt dictũ eſt. ſed ſi ponerem' ꝙ ſtatutũ circa aliquas qualitates loquereť ſimpliciť circa alias ſe referret ad tempus punitionis: tũc ille prime qualitates cõputarenť in ſimplo ꝓ eaſdem rõnes. Itẽ predictis videť obſta re. l. itẽ veniũt. §. cũ predixim'. §. de peti. here. ꝛ qō no. §. ſi cer. peta. l. certi conditio. in prin. circa fi. ij. gl. vbi videť ꝙ iſte qualitates nõ cõſiderenť. Rñdeo quedã ſunt qualitates que inſunt ab ipſo initio: ꝛ in illis procedit qō. §. dixi. Quedã ſunt qualitates q̃ ex poſtfacto ſuperueniũt ꝛ ille nõ attendunť vt in cõ trarijs. ꝛ ideo ſi ſtatutũ diceret ꝙ pp negociũ vel ꝓ pter cõtumaciã pena duplicareť vel al's augeretur: dico ꝙ adiectio pene que fieret pp illas qualitates ſuperueniẽtes expoſtfacto venirent in illa duplica tione vel augmẽtatione ꝓ dictas leges. ſed qualita tes que inſunt ab initio bene poſſunt augeri per eaſ que ſupueniũt ex poſtfacto: vt. §. dixi. Itẽ predictis videť obſtare. l. in furti. in prin. §. de fur. vbi verũ ꝓ ciuz duplicať nõ ad intereſſe ſingulare. So. ideo ibi id nõ duplicaťur: qz nõ venit in petitiõe. ſec' in alio in tereſſe qō in petitiõe venit regulariť. Et iõ dico cũ ſtatutũ dicit ꝙ nobilis puniať pena quadrupli eius qō punireť ppꝛis intellige regulariť. ſec' ſi in per ſona aliquoz tale maleficiũ haberet ſingularem pe nam. Item ō ꝓdicta facit qz ℔m hoc talis pena exce dit quadruplũ. ō. §. oẽs. inſti. de acti. So. nõ eſt verũ qz totũ illõ primũ accipiť ꝓ ſimplo. ſimile vſura nõ parit vſurã: verũ eſt niſi vſura redigatur ad ſortem. vt. §. man. l. deniq;. §. ij. Quero an in penis q̃ nõ ſunt limitate ſed imponunť arbitrio iudicis habeat locũ ſtatutũ qō loquiť de duplicatiõe penaz. videť ꝙ nõ. vt. l. ſeio. §. medicos. §. de annu. lega. Oriuz di co ꝛ duplicabiť id qō pro tali maleficio conſuetũ ẽ im poni. ar. eius qō no. in. l. quid ergo. §. pena. §. de his qui no. infami. ꝛ. §. e. l. hodie. Ultimo ſcias. ꝙ ſta

IOperator. Mo. glo. in. l. fi. ſ. de iniur, & adde do. Anto. & Car. flo. in. c. ex literis, de cõſti.

¶ Sentẽtia diffinitiua. Dic ergo q̃ ſentẽtia diffinitiua eſt q̃ ppetuo durat vt ꝺ dẽnatoria. l. i. & ibi no. C. de poſtulã. aut eſt interlocutoria: & tunc aut ferꝛ ratione cõtumacie & nõ delicti, & tũc eaten⁹ durat quatenus cõtumacia purgatur c. ex literis. ꝺ conſti. l. i. ſ. ſi frater. ſ. de colla. bono. no. archi. ĩ. c. lapſis. lx. diſtinc. & Bar. in. l. ſi qui adulterij. C. de adulte. ĩ alia interlocutoria. dicit bal. in. l. puto. ſ. i. ſ. ꝺ poſtu. q̃ nõ durat ĩ tẽpus ſucceſſoris. qꝺ itelligit gl. ibi qñ lata eſt ſine cauſe cognitione. ſecus ſi cã cognita & via ordinaria. vide qꝺ habeꝯ i. c. cuz bone. de eta. & quali. & ibi Inno. dic q̃ ſuſpenſio fcã ad temp⁹ finiꝯ ipſo iure poſt tempus ſed ſi ẽ facta vſq; ꝙ ſatisfeceriſ: tũc nõ finiꝯ ipſo iure poſt ſatisfactionẽ: ſed finieꝯ lata ſẽtentia ſup ea & ratõ ẽ quia multa cõtingere poſſunt pp̃ que negareꝯ ſatiſſactio. & allegat. ꝺ. l. puto. ſ. i. ꝺ quo p̃ Inno. in. c. ſicut alias. ad fi. de cohabi. cleri. & mulie. qui allegat iſta iura. vide Inno. in. ꝺ. c. cũ bone. Sed an legat⁹ de latere poſſit legitimare quẽ inhabilẽ ppetuo ad obtinendũ bñficiũ eccleſiaſticũ. & Guil. tenet in ti. de legato. ſ. ſupereſt videre. x̃. ſed nunq̃d. q̃ nõ p̃ iſta iura. adde Bar. in. l. v. in prin. de ver. obli. & in. l. i. in prin. ſ. de bo. poſ. ti. generali. & qꝺ no. canoniſte in. c. qñ. in prin. vt lit. nõ ꝓteſta. & adde q̃ ita tuta & oẽs leges cõdite a magiſtratu dicunt̃ ius p̃toriũ & etiã cõſtitutio ep̃i dicit̃ ius p̃toriũ. & ppterea ſi ẽ penalis nõ põt exigi poſt annũ vtilẽ. inſti. de ppe. & temp. acti. ĩ princi. qꝺ tene mẽti. hoc dicit Bal. in aliquib⁹ lectu. in. l. ij. ſ nouiſſime. ſ. de ori. iur. ſe audiuiſſe a Bar. viua voce. & adde q̃ Ci. in. ꝺ. l. i. ſ. qꝺ quiſq; iur. in. iiij. q. dicit q̃ ſi magiſtratus aliq̃d ſtatuerit ſtatuẽdo nõ dico p̃ modũ interlocutorie q̃ dictum ſtatutũ erit ppetuũ ſicut & ſentẽtia diffinitiua lata cũ cauſe cognitione ⁊ officialis talis eſſet temporalis. allegat ad hoc. c. fi. de offi. leg. l. geſta. C. de re iudi. & vide no. in. ꝺ. l. i. de poſtu. vnde dixit alibi Frede. de ſenis de ſtatuto capituli facto ſede vacãte. nã ⁊ iuriſdictio eius ſit temporalis & breuis: ſtatutũ tñ facere põt: & durabit ppetuo. ad hoc vide Ade. de anch. in. c. i. ne ſe. vacan. in. vi. & dñ Bart. hic dicit hic no. ſimpliciter interdixit vti arte ſua. vide late do. An. & do. Flo. in. c. ex literis. de cõſti. bene facit qꝺ no. p̃ Bar. in. l. fundi. de acqui. poſ. & iſtis adde qꝺ habeꝯ in. c. ſi aũt. de coha. cleri. & mulie. & l. diſtinc. c. i. i. q. i. reperi unt̃. Inno. in. c. p illoꝝ. de pben. & in. c. cũ veniſſẽt. de inſtitutio. ĩ gl. ſuper x̃. tuendũ. p̃ Inno. & Jo. an. in. c. fi. in glo. i. de offi. dele. & p̃ gl. in. c. a nobis. el. i. in glo. ij. in fi. de ſenten. excõi. & qꝺ no. glo. Jo. an. i c. fi. ne ſede vacãte. in. vi. ſup ver. miníme. & vide qꝺ no. Inno. de offi. deleg. qꝺ ad tranſlatione. Et bãna iudicũ quanto tempore durent. vide Bal. in. l. i. in iiij. col. C. de here. inſtit. p Imol. in. ꝺ. l. fundi. de acqui. poſ. in fi.

tuta que loquunt̃ de duplicatiõe penaꝝ nõ habent locũ in ſpecieb⁹ ſz ſolũ in q̃titatib⁹. vt. l. lutius. ſ. impuberẽ. ſ. de leg. ij. & iõ ſi p̃ maleficio deberet amputari man⁹: certe ſi fieret de nocte nõ duplicareꝯ. & vide circa hoc qꝺ dixi in. ꝺ. ſ. impuberẽ. & in. l. meuius ſ. duob⁹. ſ. de leg. ij. in vlti. & penul. q. Quid in tempore relegatõis an duplicet: dic vt dixi in. l. ſenat⁹. ſ. fi. ſ. ad turpil.

IInterpretatione. In hac. l. potes ponere caſũ per l. ſi preſes. ſ. e. & j. ti. ij. l. iij. ſ. ſi quis. & p̃. l. be enim. ſ. de ſuſpec. tuto. ¶ Quero dicit ſtatutuz q̃ ex aliqua cã pena duplicet vtrũ in duplo inſit ſimpluz. Rñdeo q̃ ſic: qz interpretatiõe legũ &c. & videtur ter. in. l. hoc edicto. in fi. ſ. de publi. & quod me. cau. l. ſi cũ exceptione. ſ. ſi quis aũt. in fine. & ſ. qua tenus. in prin. ſ.

IImperatorm. i. Sol. ibi interdicit artem ſuã ſolẽniter liti. cõte. & cã cognita et data ſnia diffinitiuam. hic vero ſimplicit interloquẽdo interdicit alicui artez ſuã. hec opi. teneꝯ cõiter p doc. hic. & in. l. õria. & Inno. tenet eã in. c. qꝺ ad tranſlationẽ. ex̃ de offi. dele. Iſta. l. inducit̃ ad. q. p quos dã: vtrũ ſtatuta ciuitat̃ ſint annalia vel ppetua: & videꝯ q̃ ſint annalia. nã ſtatuta firmant̃ iuramẽto ptãtis cui⁹ officiũ durat anno tñ. õriũ eſt dicendũ. naz ſtatutũ nõ dicit̃ ius p̃toriũ nec pẽdet ex ptãte p̃toris: ſed dicit̃ ius ciuile. vt. l. oẽs pp̃li. ſ. de iuſti. & iure. ergo eſt ppetuũ. vt inſti. de ppe. & tempo. act. circa p̃in. & ſ. i. ita dicit Bal. Mihi videꝯ q̃ debeam⁹ aduertere ad duo. primo an ſtatutũ ſit ppetuũ. & dico q̃ ſic: ſiue ſit factuz a pp̃lo qz eſt ius ciuile: ſiue ſit factũ ab aliquo habẽte ptãtem: vt ab ep̃o: legato: & p̃fecto: duce: marchiõe: & ſi. caſus eſt extra de offi. legga. c. fi. in. x. coll̃. de ſta. õ. li. eccle. fac. ſ. caſſa. put ibi dicit de ptãtib⁹ & rectoꝝ & filiõ⁹. fac̃. l. fal. C. de diuer. reſcrip. ¶ Secũdo põt queri de actiõe deſcẽdẽte ex ſtatuto & tũc aduerte. ſi quidẽ ſtatutũ fit a pp̃lo & tũc eſt ius ciuile: & actio erit ppetua: vt inſti. de perpe. & tempo. act̃. Sz ſi ſtatutuz fit ab aliquo p̃ſide:

qõ habeꝯ in. c. ſi aũt. de coha. cleri. & mulie. & l. diſtinc. c. i. i. q. i. reperi unt̃. Inno. in. c. p illoꝝ. de pben. & in. c. cũ veniſſẽt. de inſtitutio. ĩ gl. ſuper x̃. tuendũ. p̃ Inno. & Jo. an. in. c. fi. in glo. i. de offi. dele. & p̃ gl. in. c. a nobis. el. i. in glo. ij. in fi. de ſenten. excõi. & qꝺ no. glo. Jo. an. i c. fi. ne ſede vacãte. in. vi. ſup ver. miníme. & vide qꝺ no. Inno. de offi. deleg. qꝺ ad tranſlatione. Et bãna iudicũ quanto tempore durent. vide Bal. in. l. i. in iiij. col. C. de here. inſtit. p Imol. in. ꝺ. l. fundi. de acqui. poſ. in fi.

vt quotidie fieri videm⁹ a duce marchione ab epis tũc actiões deſcẽdẽtes ex eis ſiquidez ſunt penales durãt anno. vꝫ eiñ ius p̃toriũ qꝺ ẽ factũ a magiſtratib⁹. ġ &c. vt in. ꝺ. ti. inſti. de ppe. & tẽp. acti.

¶ De bonis dãnatoꝝ. Rubrica.

8 IApplicii. ¶ Op. in auc. vt nul. iudi. ſ. fi. poſita. C. e. au tenti. bona dãnatoꝝ. dicit gl. q̃ iſta iura in hoc hodie corrigunt̃ per illã auc. Pro hui⁹ declaratiõe quero aliquas qõnes que h̃ in gl. formant̃. Primo quero qd iuris de iure anti quo qñ cõdẽnabat̃ aliquis liber hõ. glo. dicit ſi per dãnationẽ nõ perdebat ciuitatẽ nec̃ libertatẽ nec̃ vitã: qz forte erat relegat⁹ vel aliter dãnat⁹: tũc nõ p debant̃ bona ſine dubio vt. j. ti. ij. l. relegati. ſed ſi p debat vitã libertatẽ vel ciuitatẽ: erat diſtinguendũ an habebat liberos an non. & ſi habebat liberos: an publicabant̃ oia bona: an pars bonoꝝ: & an habebat paucos liberos an multos. iſta tãgũt̃ hic in prima glo. & in glo. mag. quas vide. iſtud qꝺ erat de iure antiquo eſt indubitatũ. ¶ Sed quero q̃d eſt ino uatũ per iura noua circa iſtã publicationem. Circa qꝺ ſciendũ eſt p q̃ publicatio qñc̃ fiebat cõtra contumaces annotatos per ti. de requi. reis. Jn hoc an ſit imutatũ Ci. dubitat in. l. i. C. de requi. reis. & nihil determinat. do. Ja. bu. dicebat nihil eſſe imutatum circa hoc. qz aut loquit̃ in bonis dãnatoꝝ ſeu p̃ſcripti dicunt̃ illi quib⁹ vita reſeruat̃: tñ ciuitas vel libertas amittitur. ſed illi cõtumaces nõ ſunt dãnati de crimine. vt l. i. ſ. de req̃. re. ergo &c. nõ eñ eſt noſtrũ leges extendere. vt. l. ſi vero. ſ. de viro. ſ. ſo. ma. Preterea q̃ lex que loquit̃ de vno cõtumace puta de contumace in nõ veniẽdo nõ habet locũ in alio cõtumace puta de nõ reſtituendo. vt. l. creditor. ſ. iuſſus. h̃ ſunt rõnes ſue. ¶ Cõtra dictũ ſuũ videt̃ caſus. x. col. de pa. tenen. ſ. ſi vero pacis violator. vbi dicitur q̃ cõtra contumaceſ fit publicatio bonoꝝ mobiliũ. imobilia vo h̃eredib⁹ reſeruant̃. verũtamẽ glo. in alio ti. de pa.

¶ De bonis dãnatorum. Rubrica.

IApplicij. Dic. ij. Pri mo quero. dicit tamẽ bal. in. l. iij. circa medium. C. ſi pendente. appel. mors interue. q̃ qñ aliquis eſt dãnat⁹ ex crimine qꝺ nõ nũcrat̃ inter publica iudicia. de quib⁹ per Bar. in. l. i. ſ de publi. iu. q̃ tunc non publicantur bona. allegat ipe gl. fm cui ſingularẽ ad hoc in. l. ſenium. C. qui te ſta. fa. poſ. et iõ infert q̃ ſi quis ẽ cõdẽnat⁹ ad mortẽ ex forma ſtatuti & nõ de iure cõi nõ publicant̃ bõa: qz ſtatuta ſunt priuatoꝝ iudicioꝝ. ex quo pz q̃ iura noua nõ habẽt locũ in iſtis. de cui⁹ veritate vide p̃ Bau. de caſt. & ibi dixi in. l. ij. C. q̃ teſta. fa. poſ. vbi vide an bona eoꝝ q̃ bãniunt̃ ex forma ſtatuti publicentur. p Sciendũ eſt. Adde qꝺ Ja. de bel. in auc. ô inceſt. nup. & in auc. vt nul. iudi. dicit q̃ vbicũq; vita adimit̃ dãnato ibi iura antiq̃ ſunt correcta: qz tunc ipſa ademptio bonoꝝ ecꝯ pena venit̃ ab inteſtato nõ defuncti. ſec⁹ vbi adimit̃ ciuitas vel libertas. & hanc partẽ dicit ang. hic ſemp tenuiſſe legendo volumẽ. vide Bar to. in. ꝺ. l. i. ad fi. C. de requi. reis.

q Preterea. Qui aũt poſſint impedire publicationẽ bonoꝝ. dic q̃ illi qui habẽt dominiũ vel poſſeſſionẽ. l. fi. & ibi no. C. de bo. vacã. li. x. & facit qꝺ habeꝯ in. l. ob maritoꝝ. in prin. C. ne vxor p mari. & facꝫ qꝺ no. Bal. & Imol. in. l. ſi marito. ſ. ſo. matri. & qꝺ Cy. & Bal. in. l. pign⁹. C. de pig. acti. & Bar. & doc. in. l. i. ſ. ſeruus. ſ. ad ſille. Et ati. de requi. reis. hodie ſit correct⁹: vide Bal. in auc. bona dãnatoꝝ C. de bo. dãna. & an publicata domo intelligant̃ publicata ſuppellectilia. vide Bar. & qꝺ ibi dixi poſt eũ in. l. ſi qñ. C. de bo. vacã. li. x. & que dixi poſt Bar. in. l. ij. C. de ver. ſigni. & no. q̃ auc. bona dãnatoꝝ. nõ habet locũ niſi in penis capitalib⁹ ſec⁹ ĩ penis pecuniarijs. fm Bal. in. l. data opera. in. xx vi. col. C. qui accuſa. & vꝺ Bal. in. ꝺ.

iu.fir.§.iniuria.x.col.in glo.que est sup ver.homicidium.videt dicere q̃ ille.§.si vero pacis violator.habeat locũ tñ in pacis violatore:in alijs seruent alia iura:z hoc p mõ satis placet p rõnez quã dicã.dico ergo q̃ ti.de requi.reis.inquãtũ loquit de publicatione bonoz nõ est cozrect? nisi in violatore pacis. Ñiqz fit publicatio bonoz p sentẽtiã cõdẽnatoziã latã sup delicto:z in hoc qualiter sit innouatũ sunt opi.nã quidã dicũt q̃ circa hoc sunt cõsideranda q̃tuoz iura.primo ius antiquũ i quo hz locũ qõ.§.diximi.secũdo ius auc.fm qõ etiã est loc? publicationi bonoz.vt in auc.de incest.nup.§.i.col.ij.z° ius auc. scõm in ti.de mã.prin.§.oportet.col.iij.scõz qõ bona nõ publicant.quarto ius auc.nouissimũ.vt in auc.vt nulli iudi.§.fi.vnde sumit auc.bona dãnatoz.p quã l.cozrigit.l.illa de incest.nup.ita videt tenere azo in sum.z glo.j.de iure fis.l.i.in glo.que est sup v. aduersus leges. Alij vt Al.dicũt sic:aut p dãnationẽ qs amittit ciuitatẽ vel libertatẽ vel vitã:z tũc iura antiqua sunt cozrecta.aut ista nõ perdit vt relegatus z- isto casu iura antiqua nõ cozrigunt.ita loquit ti.de ice.nup.§.i.z qõ ibi dixi i tex.dicit de exilio expõe.i. relegatiõe.ratio huius est q̃ in primis casib? ipse nõ põt retinere bona:vnde si applicarent fisco esset pena succedentiũ ab intestato magis q̃ ipsi?.sed eo casu qñ relegat põt retinere bona z retinet testamenti factõnẽ. vt.l.relegati.j.ti.ij. Ideo si auferunt bona ẽ pena sibi nõ venientib? ab intestato. Tertij vt Be. dicũt aut per.l.auferunt expresse bona z iura antiq̃ nõ cozrigunt.ita loquit in auc.de incest.nup.aut auferunt tacite:z tunc iura antiqua corrigunt.ita loquitur r auc.bona dãnatoz.ista opi.recidit in idẽ cum opi.precedẽti.nã relegato nõ auferunt bona nisi ex presse dicat.vt.j.ti.ij.l.relegati.vñ ista opi.que in idẽ sonat cũ pcedẽti cõiter tenet.in illis igit casib? in q̃bus imponit pena adẽptionis bonoz expresse nõ i cõsequẽtiam alteri? pene.sed expresse z p se iura antiqua nõ cozrigunt.z p hoc facit q̃ nõ sit cozrectus ti.de requi.re.vt.§.dixi.l.Hodie adit circa publicationem bonoz sunt statuta p se:z illa sunt seruãda. qñ q̃ fit publicatio bonoz:qz aliquis iterfecit seipsum vt.j.ti.i.l.iij.in prin.z§.i.an illud ius p auc.sit cozrectum dicem? ibi. Tertio quero quid si dãnat aliquis qui ẽ filiusfamilias vel seru? an publicabit peculiũ ei?. de seruo nõ est dubiũ per.l.i.C.e.ti.de filio famil.ita dicit glo.b q̃ nõ publicabit peculiũ etiam castrense.ita dicit glo.nota.q̃ dicit etiaz castrense.et sic innuit q̃ nec aduẽticiũ nec pfecticiũ.z eodez mõ loquit Azo in sum.hui? ti.qõ an sit vez pleniſſime examinaui in.l.si finita.§.si de vectigalib?.ẽ.de dã.i fec. Quero quid si dãnat aliquis curialis astrictus curie nexib?.dic vt no.in glo.sup ver.portiões Quero q̃d si dãnat mater aliquoz filioz.dic vt C.e.l.de matris. Quid si dãnat libert? vel vasallus alicui?.dicit glo.dic vt in.l.fi.§.si liberto.j. eo.ti. tu dic de h° vt plene dixi i.d.l.si finita.§. si de vectigalib?. Sed quid si vxoz alicui? dãnat an dos veniat publicãda videbim? statim.j.e.l. quinqz legibus Quero dicit hic q̃ publicant bona vtrũ publicent oĩa bona.dicit glo.q̃ nõ publicant vilia. vt.j. eo.l.diu?. Quero q̃d s de bonis quesitis p? sententiã.glo.nõ declarat hic. Ñideo q̃ illa retinet dãnat? qui nõ erat effect? seru?.vt.l.si mãdauero. §. is cui?.ẽ.man.tamẽ in illis nõ habebit heredem post mortẽ suã vt.l.de poztati. C.e.facit qõ no. in .l.si de poztati.in prin.ẽ.de le.iij.dãnat? vero in metallũ nihil põt acquirere nisi ex causa alimento z. vt.l.iij.ẽ. de his qui p nõ scrip.z hoc modo oz intelligi.q. gl. quã vide z incipit: aut erat.in fi.ibi:sed quid de quesitis. Itẽ posset intelligi hec glo.alio modo vt intelligam? sic.quero quid de filijs quesitis post publicationẽ.videt siquidẽ sunt cõcepti z nati post dãnationẽ nihil habere debeãt per hũc tex.a ꝯrario sensu.ad hoc facit.l.i.§.si q̃s primioz.ẽ.vnde cog.z.l.ex facto.ẽ.ad treb. Hz certe istud pcederet fm iura antiqua fm que per deportationẽ matrimoniũ soluebatur.sed cũ hodie matrimoniũ non soluat:z sic filij nascunt legitimi.vt in auc.de nup.§.qõ añt. videtur q̃ filij superuenientes debeãt habere partẽ de bonis patris dãnati.vt.l.si nunq̃.C.de reuo.do.z hoc iducat fauoz liberoz.vt.l.fi.§.penul.j.eo. Quero qñ publicat pars bonoz an ista iura sint cozrecta per auc. Be.tenz q̃ nõ in.d.auc.bona dãnatoz.sz glo. tenz cõtrariũ.j.de iure fis.in fi.in.l.i.in glo.sup verbo aduersus legẽ.z illã teneatis.

In Non vt quis. No.dic glo.ꝯ nũcios bononienses q̃ statiz cũ aliquẽ capiunt spoliãt eũ.

Quinqz legibus. Op.in auc.de nup.§.q̃ autem prius. So.quandoq; mulier dãnat v ad mortẽ:tũc fm iura antiqua dos debz publicari in quinqz casibus tñ qui ponunt hic z maritus ꝯ fiscũ actiones suas hz:z etiã retentionẽ. multomagis si pact? erat de lucrãdo dotez extra casus qui ponunt hic marit? lucrat dotem ita quasi culpa mulieris soluat matrimoniũ. Si vero mulier nõ dãnatur ad mortẽ sed dãnat in metallũ:tũc de iure antiquo erat idem.sed hodie hoc ẽ cozrectũ p.d.auc. de nup.§.q̃ autẽ.qz nõ efficit seruа:z sic matrimonium nõ soluit;z dos nõ publicatur.ita dicit gl.b. Cõtra istũ intellectũ op.q̃ dos indistincte publicet. vt l.si constante.§.i.ẽ.so.ma. Huius timore Dy. intelgit istã.l.aliter q̃ glo.nam nos debemus intelligere istas.ll.quando marit? interposuit pactũ de lucranda dote in causa mortis tñ.quo casu qz mulier non moritur vere;dos publicat tñ in quinqz casib? qui ponunt hic.in alijs casib? marit? lucrat ex stipulatione quasi mortua.z hoc est qõ dicit.l.sed si alia.i pricipio. nõ enim querit ista.l.de eo lucro qõ facit marit? ex culpa vxoris:sed ex stipulatione.z ideo si esset impositum pactum de lucranda dote indistincte fm formam.l.si quis sic stipuletur.ẽ.soluto matrimo. indistincte dos non publicaretur.sed si nullum pactum esset interpositus dos tunc indistincte publicaretur vt dicta.l.si constante.§.finali. In hocvltimo mẽbro differt Dy.a glo.quia glo.dcit nõ publicari nisi in quinqz casib?. Dy.dicit indistincte qñ nullum est pactum.puto glo.verius dicere q̃ Dy. quia ista .l. loquitur simpliciter non ob.l.si constante.in fi. quia intelligo hanc.l.in quinqz legibus de quibus hic loquitur.vel verius fm Ja.de are.ibi mulier damnatur soluto matrimonio.ideo dos indistincte publicatur:hic vero cõstante matrimonio.glo.colligit argu.ex hac.l.q̃ pro debito vxoris x non potest fieri missio in rebus dotis nisi in istis quinqz casibus. ita dicit glo.quam nota. Ulterius quero quãdo dos publicatur z maritus debet aliquid lucrari ex pacto vtrũ debeat contra fiscum agere via ordinaria libello dato.textus videtur q̃ sic hic:ibi:saluas actiones ꝛc. Dico sic:aut possidet marit? z tũc sufficit sibi exceptio;quia cui damus actionem multo magis exceptionẽ.z hoc tenet glo.hic. Aut possidet fiscus z tunc non debet hoc agitari via ordinaria sed summatim cognito q̃ sit creditoz debet soluere fiscus viro.vt.l.res.§.res.j.de iure fis.cognoscẽdo summarie z de plano;vt ibi dicitur. Ultimo hec.l.facit q̃.actio ō dote nascatur soluto matrimonio ibi dñ dicit humanitatis intuitu.z sic si hic nascatur humanitatis intuitu nascit;hic soluto matrimotali.quo casu nõ piudicat etiaz sciente vroze. z ita intelligit bart. hãc doctrinã in.d.§.q̃ mulierem.z huic tex.adde aliũ in.l.si marito publico iudicio.§.i. solut. ma. Secũdo limitat dicta cõclusio nisi eẽt lata sniа culpa maritꝰ quo casu mulieri piudicatur si marit? soluẽdo fit z nõ aliter.l. ticio cẽtũ.§. fi. de cõdi.et de mõ. z ex his inuẽta fuit aliẽatio rei dotalis vt marito moueatur lis sciẽte vxore.

v Mulier dãnat. An pro delicto vxoris pat dãs dotem filie perdat dotez. vide bal.in .l. si dotẽ.C.de iure dot.z tenz q̃ nõ. z vide etiã gl. mag. in fi.C. de re. pu. in.l. non dubiuz.z qõ no.bart. in.l. ij.§.q̃ si i patris. solu.ma. ẽ.z an z quãdo bõa vxoris occupari possunt p debito mariti. vide Bal.C. de priui.fis. i l.bõa mariti. z in.l.marito rum.in fi.C. ne vxor pro marito.quod not.

x Debito vxoris. Istõ fac ad id qõ habet in casu.l.quis.cũ seqn.ff.solut. ma.nã ibi intelligendũ ẽ

qſ̄ oluit ſpōte nō neceſſitate. vide Bal. in. d. l. ob maritoz. C. ne vxor pro marito. z ad hāc materiā vide oīno Bal. Ange. z Imol. in. d. l. ſi marito. ī prīci. s. ſolu. matri. z qō no. Cy. z Bal. in. l. pign⁹. C. de pig. actio. z que no. Bo. in. l. i. §. ſeruus. s. ad ſylle. z no. in. c. ex literis. de pig. z an damnato viro ſine aliquo proceſſu fiat execu. in dotem. vide bal. in. l. i. ī. v. col.

C. ne filiꝰ pro patre.

y Alias nascitur. An actio de dote ſit nata cōſtante matrimonio. vide tex. in. l. cuz notiſſimi. § illō. de preſcrip. xxx. anno.

z Iuregentiuz. q̄ dic vt in. l. i. s. ſolu. matri. lz in cōtrariū faciat tex. in. l. ex diuerſo. eo. ti.

Iuus. Et iſtō no. ad intellectuz. §. fi. in fi. inſti. ō acti. ibi vltīo no. qñ es iudex. vide que dixi in. l. i. ff. ō iuſti. z iure.

a Iuus. Per iſtā. l. dicūt doc. q̄ illi qui cedūt bonis nō debēt ſpoliari veſtib⁹. ita no. per doc. ī. l. i. C. qui bo. cede. poſ. Secūdo no. hāc. l. q̄ appellatiōe pānoꝝ cōtinet zona qua quis precingit. ſimile habetis ī. l. veſtis. circa prīn. s. de au. z ar. lega. Tertio no. q̄ leue quid dicit qō eſt valoris. v. aureoꝝ. alibi dicit vſq; ad duos aureos. vt. l. ſi oleū. cū. l. ſe. s. de dolo. hic autē dicitur graue vel leue ſm qualitatem perſonaruz. vt. l. ſed z ſi ſuſceperit. in prīn. z quod ibi not. s. de iudi. qō facit ad auc. niſi breuiores. C. de ſen. ex peri. reci. qui dicant cauſe viles z breuiores. Ultimo videtis hic q̄ appellatiōe pānoꝝ otinent ea q̄ bus quis induit. z ſic videt q̄ appellatio veſtis ſit largioꝝ q̄ appellatio pānoꝝ. vt. d. l. veſtis. s. de au. z ar. lega. z. j. de ver. ſigni. l. verbo victus. cū duab⁹ ll. ſe. tamē cōis vſus loquendi aliter ſe habet. q̄ appellatio pānoꝝ eſt largioꝝ q̄ appellatio veſtis. z iō cū hoc anno quidā legaſſet alicui oēs pannos ſuos lini z lane. z ille haberet aliquas petias pāni lini nō aptas ad vſum hoīs. adhuc ego dixi q̄ ſiquidem ille habebat illas petias pāni cauſa faciēdi pānos lineos ad vſuz q̄ cedebant legato. ſecus ſi habebat venales. vt. l. pediculis. §. itē cū quereret. s. de au. et arg. lega. in dubio oz videri quātuz ſibi expediebat p vſu illi⁹ anni z illud cedit legato. aliud vī eē venale. vt. l. cū quereret. §. lana. s. de leg. iij. Ulterius no. qñ tu es iudex maleficioꝝ z vis aptare cameraz tuā nec potes habere pecuniā a cōi velvis ſoluere⁹ aliquib⁹ nūcijs pro inueſtigādo aliquo maleficio dico q̄ hoc poteſt licite facere ex pecunijs que redigūtur ex quibuſdā mulctis extraordinarijs z paruulis. ar. huiꝰ. l. in fi. ſufficit eīm q̄ iſta vilia q̄s nō cōuertat in ſui vtilitatē. ſed in vtilitatē officij.

c Um ratio. Iſte eſt pulcherrimꝰ tex. hec. l. facit ad. q. vtrū p ſta nis fiſ. vide glo. in. l. defenſionis. C. de iure fiſ. li. x. que idez dicit in plato. tñ videt reprehendi per. l. ſe defunctus. in fi. C. arbi. tute. z ī auc. licentiā. per Ci. C. de epiſ. z cle. z vīd lati⁹ bal. de cōtrouer. feu. iter do. z agna. c. fi. z Bal. in. c. i. in fi. de cle. qui inueſti. fecit. qui dicit q̄ glo. ī dicta. l. defenſionis. per multos dānat. z q̄ illa glo. de cōſuetudine nō ſeruat ita indiſtincte vt loquit. z vide. d. auc. licētiā. z. l. quiſq;s. C. ſi certe. vbi tenet ſequut⁹ Guil. qō p̄ſumat alibi licite queſiuiſſe. Item no. hic tex. in. §. paniculiaria. q̄ dato q̄ bona dānatoꝝ veniant publicanda. vt. s. l. i. z in auc. bona dānatoꝝ. C. eo. an veniant indumēta. z hic ē tex. q̄ ſunt officialis iudicantis qui pecuniā redactā ex ipſis cōuertere oz in neceſſarijs officij ſui.

e Preterea. Adde. l. luti⁹. de iure fiſ. z ibi Bar. z Bal. in. l. i. C. vnde vir z vxor. in. l. hereditatē. in fi. C. de his qui. vt indi. z in. l. fi. s. de his qui. vt indig. z dum Bar. hic dicit q̄ bona ſeu hereditas nō deferūtur ad interficientē ꝛc. adde qō ſi ſtatuto cauet q̄ ſi filiꝰ occidat patrez nō ſuccedat. q̄ tūc nīb ilomin⁹ ſuccedit nepos ex filio niſi etiam nepos culpabilis puta cōſentiens. vt no. Balō. per illuc tex. in. l. ſi quis inceſti. in fi. C. de inceſt. nup. z vide Bart. in. l. ex parte. de adimen. lega.

tuta poſſit minui portio filioꝝ. de qua per Dy. in. c. indultū. de regu. iur. lib. vi. z per Cy. in. l. ſancimus. C. de nup.

Si in libertinum. Dy. inducit hūc. §. in ar. ad qōnem de vaſallo ōlī⁹ quēte vtz publicet feudū. de q̄ p Dy. in. l. ſtatus. §. cornelio. j. de iure fiſ. Ego plene dixi in. l. ſi finita. §. ſi de vectigalib⁹. s. de dā. infec.

Exbonis. Nota preſumptionez fraudis qō facit ad qōnem de delinquēte qui alienauit bona ſua. de quo plene dixi in. l. poſt cōtractū s. de dona.

Si plures. No. q̄ rectores debēt ampliare ciuitatez numero hominū: z q̄ iſta ē iuſta cā expēdēdi de bonis cōis. Itē no. hic arg. p priorib⁹ iſti⁹ ciuitatis qui habēt arbitriū ſup bono ſtatu hui⁹ ciuitatis z augmēto z vigore illi⁹ arbitrij faciūt multas reformatiōes. Ultimo no. hic qō dicit tot poſſeſſores ꝛc. qz eſt ar. vt quot filij remanſerūt ex aliquo tot dicunt familie. ar. ō. s. de excuſatio. l. tria onera. qō dic plene vt dixi in. l. qui fundum. §. coheres. in fi. §. s. ad. l. fal.

c Preterea. No. q̄ quis non pōt ſuccedere ei quē ipſe interfecit. ſed talia bōa venīunt in fiſcū: intellige niſi ſit aliuſ nō interficiēs q̄ in eodē gradu ſit cū interfectore. vt. l. i. §. fratris. s. fiſq; ſ alī. te. phi. Itē op. q̄ ad fiſcuz nō veniant. vt. l. ſi ab hoſti. s. ſolu. ma. So. vt ibi dixi. z. l. etiā. s. de hiſ q̄. vt indig.

De bonis eorum d qui ante ſententiā mortem ſibi cōſciuerunt.

De prima pte rubrice tractat in. l. fi.
De ſecūda parte rubrice tractat in. l. i. z. ij.

In capitalibus e. Op. z videt q̄ qui dat pecuniaz habeat p cōfeſſo. vt. l. ei⁹ qui delatorē. j. de iure fiſ. z. l. qñ. s. de his q̄ no. infa. Rñdeo ſpeciale ē in crīne capitali: vt hic z. l. tranſigere. C. de tranſac. Fallit in crīmie adultery. vt ibi dicit. Ulteri⁹ ō hoc op. in cauſis crīmiaꝝ lib⁹ iurat de calūnia. vt. l. i. C. de iura. calū. ergo non lz aduerſariū corrūpere qz eſſet cōtra iuramētū ſuū. Preterea in iuramēto calūnie iurat q̄ pecunia nō dabit. vt in auc. principalis. eo. ti. Rñdeo hoc facit l. pmittēte. iō nō videt facere p calūniā nec dare pecuniā ilicite ſicuti qñ dat pecunia cōſultori vel dantus nō potuit ſe occidere: an tūc puniat. vide ibi. z de eo qui peccatuz ſeipſuz. vide Bar. in. l. ſi quis miles. s. de penis. z per Bal. in. l. i. in pe. col. C. de ſer. fugi. de bānito qui pt impune offendi: an poſſit ſeipſuz offendere

In capitatib⁹. Quid de eo qui promiſit pro me centū vt corrumperet. Bar. dubitat in. l. qui explicādi. C. de accu. f Uero vtz. An ille qui aufugit preſumat deliquiſſe ꝛc. z iſtud dictū ſequit Bar. z Ang. in. l. fi. de queſtio. ſed illud limita duplicit. vt per Ro. in. d. l. lex cornelia. ſed cōtra ſecūdā partē huius diſtinctōis vide tex. in. l. pe. s. de cuſto. reo. cogita tū p hic dicta. poteſt dici q̄ reſpondēs inquiſitiōi cū iuramēto cōtra veritatez nō punitur de periurio. ita fuit cōſultum per quoſdam peritos doc. contra Barto. facit quod notat Balō. in. l. i. in. ix. col. C. de here. inſti.

d De bonis eoz. Circa hāc rubri. vide de oſo tex. no. xxiij. q. v. i. c. placuit. z ibi habes q̄ nō ſunt ſepelien di. vide tex. lvi. diſtinc. in c. ſi quis abſcide. z. c. ſeq. z. xv. q. i. ſane z q̄d ſi ex ſtatuto punitur vulnerans aliquem certa pena. quid ō vulneráte ſe an puniat: vide de bonū tex. z glo. in. d. l. ſed ſi damnū §. ſi ſeruus. s. de pecu. z in l. omne delictuz. §. qui ſe vulnerauit. de re mili. z ī l. i. §. excuſantur. s. ad ſylle. z. l. cū aūt. §. ex cā. de edili. edic. z in. c. i. de corpore viciatis. z. l. ſi quis aliquid §. fi. z qō ibi Bar. s. ō penis. z etiā viō Cy. z Bal. ī l. ij. C. qui teſta. face. poſ. vbi qrit Cy. quid ſi puen

Operator. §. fi is. Itē querit Bal. in. l. quēadmodū. §. mācipia. ſ. ad. l. aq. ꝛ in. l. fi. §. fi. de pigno. actio. Quid de poſito in carce re qui ſe vulnerat vel ſuſpēdit an teneat magiſtra⁹. ꝛ dicit q nō. ꝛ vi de per doc. in. d. l. ij. ꝛ in. d. l. i. C. de bo. eo. p Cy. in. l. ij. qui teſta. fa. poſ. ꝛ que ſit differētia an bona ſint publicanda ipſo foro vel per ſnīam, vi de Bald. p⁹ Cy. i. d. auc. Inceſtas. C. ō inceſt. nup.

tur ſpoꝛtuli iudici vel nſcio. l. percipiente nō incidit in illō capitulū iuramēti qō nihil dabit ꝛc. Quero vtrū ille qui aufugit preſumat ex hoc deliquiſſe. Breuiter ſi quidā aufugit anteq accuſet: ex hoc eſt ſuſpitio ō eū. vt. l. lege coꝛne. ꝛ ibi plene dixi. ſ. ad ſil le. Sed ſi poſtq ipſe ē accuſat⁹ aufugit vel ſtat cau tus nō eūdo per terrā in crīne capitali loquoꝛ nō ē p̄ſumptio ō eū: qꝛ iuſte facit ſi timet. ar. hui⁹. l. que p̄ mittit coꝛrūpere aduerſariū.

Operator. Si is. Op. q fi cta profeſſio nō faciat trāſire penam ad heredes. vt. l. manī cheos. C. de hereti. ꝛ de iure fiſci. l. ei⁹ qui dilatoreꝫ dicit glo. ſpeciale in latronib⁹ ꝛ in crīmine leſe maie ſtatis. vt. l. quiſq;s. C. ad. l. iul. maie. certe idē ē hodie in crīmine hereſis. vt in. c. cū ſm leges. extra de hēr. li. vi. Itē op. latrones ſuſpendunt. vt. l. capitalīū. §. famoſos. ſ. de pe. ergo lz ei⁹ aduerſariū coꝛrūpere vt. ſ. l. proxi. So. intellige latrones. i. fures vel ali os latrones nō famoſos. Itē op. j. l. pri. So. vt ibi videbitis.

Qui rei. Mo. q poſtq q̄s accuſa tus eſt vel deprehenſus preſumit in dubio facere ob ſciaz crīmiſ vt b. ꝛ facit. l. cū rō. §. ex bōis. ſ. ti. l. Itez facit q ōct⁹ facti h p⁹ accuſationē p̄ſumant facti in fraudē. de quo in. l. p⁹ ōctuz. ſ. de dōa. alia circa ma teriā videbit⁹. j. e. l. §. fi.

Si quis autem. pepcit ꝛc. Ex iſto. §. no. duo primo iſtā p̄ſumptionē que eſt p patre cū magꝫ do loꝛe filij q ob ſciam crīmis videat feciſſe. qō mul tuz eſt vtile in hac materia: vt dicā. j. e. l. §. fi. Secūdo no. q percutiens ſeipſum punitur vt hic. ꝛ. ſ. titulo ij. l. fi quis aliquid. §. fi. ꝛ. l. omne delictum. §. finali. j. de re mili.

Deillo. Innuit q dēat pbari de crīmīe poſtq q̄s ſe occidit. Cōtra. C. q teſt. fa. poſ. l. ij. So. glo. q ibi pbat inocētia eoipſo q nō pbat ōꝛ riū p hāc. l. Iſtō vr ō hāc. l. in prin. vbi dr q ille q ſe occidit hr̄ p profeſſo. g̃ ē fundata intētio fiſci q ille cō miſit crīmē ex hac ficta profeſſiōe. vñ glo. in. l. ōria. dat aliā ſo. ꝛ hāc puto eē verā. qñq q̄s deprehenſus ē i crī mīe vel accuſat⁹ ex eo. ꝛ tūc pp moꝛtē quā ſibi ſci uit hr̄ p cōfeſſo. vt hac. l. in prin. tū hr̄des pñt pbare de inocētia ſi vellēt. vt. d. l. ij. C. qui teſt. fa. poſ. qñq nō erat deph̄ēſus l accuſat⁹: ſz ō eū erat aliq ſuſpi cio leuis. tūc bona ei⁹ nō pñt auferri heredib⁹ niſi fu erit pbatū de crīmīe. ꝛ hoc vult dicere tex. ibi: nulla iuſta cā p̄cedēte in reatu deceſſerit: intelligo q nō p cedebāt p̄ſumptiōes vrgētes vel vrgētiſſime nec e rat accuſat⁹ ſed erat ſola ſuſpitio leuis. ita intelligit glo. que eſt ſup x̄. in reatu. Quero qñ heredi in cūbit on⁹ pbandi inocētiā qualiter poterit eā pbar̄ Rñ. inocētia qñq pōt pbari directo. vt no. in. l. pā tom⁹. §. rei perduellionis. ſ. de acq. here. Qñq pōt ſenato. ꝛ quid ecōtra vide que dixi poſt Bar. in. l. cū filiꝰ. de ver. ob. Ange. hic dicit q qualitercūq ex quacūq cā feudū pdat illud no cet filio ſuo: ſiue ſit feudū paternū ſiue auitū p gl. fi. in. c. i. §. preterea ſi de feu. fue. cōtro. hic allegat. in alijs añ eſt x̄a opi. dy. ꝛ cy. repro bata opi. Bar. qui etiā teneat q vbi delinquit ita q res directo p pbari p p̄ſumptionē vt ſi heredes ofiderēt illū qui i terfecit ſeip̄m habere aliquā cām vehemētiſſimā do loꝛis animi vel coꝛpis: tūc in dubio p̄ſumet magꝫ ſe interfeciſſe ob illā aliā cām q̄ pp delictū. vt. ſ. e. l. §. videri. Quero vtq bōa ſint publicata ipo iur an vero requirat ſnīa k. quidā ter. vident requirere q fezat ſnīa. vt hac. l. circa prin. ibi g̃ poſtulati eē ōbēt ꝛc. dū dicit pfiſcent: ꝛ etiā in hoc. §. In ōriū facit h̄ l. in eo qō dicit heredē non h̄ſit. ꝛ ibi in x̄. vt añ. ibi dū dicit fiſco vēdicāda ſunt: ergo ipo iure cōfiſcata. Rñ. ſiquidē erat deph̄ēſus vel poſtulat⁹ de crīmīe ſe interficiēdo habet p cōfeſſo ꝛ pdēnato niſi heres pbaret ō. qō apparet: qꝛ teſtīm ei⁹ eſt nullū. vt. l. ij. C. qui teſta. fa. poſ. ita loquit hec. l. in prin. Nec ob. q ibi dicit cōfiſcent. qꝛ ibi loquit de cōfiſcatōe que eſt facti hoc eſt de incoꝛporatiōe que fit in patrimoniū fiſci. ꝛ in hac opi. vident doc. vltramōtani in. l. ij. C. q̄ teſta. fa. poſ. in vlti. qōne. Si vero nō erat accuſatus id eſt poſtulat⁹: tūc dꝛ pr⁹ de crīmīe cognoſci ꝛ pro nūciari q̄ publicent bona. ꝛ fiet iſtud eo modo qui no. inſti. de here. que ab inte. de. §. per ōrium. ꝛ quod dixi in. l. qui a latronib⁹. §. i. ſ. de teſta. Ultio q̄ ro l an hodie iſte ti. ſit coꝛrect⁹ per auc. bona dānato rum. quidā dicūt q nō. qꝛ iſte qui ſe occidit non fuit damnat⁹. preterea pl⁹ deliquit. cōmiſit eīm prius de lictum ꝛ poſtea occidit ſeip̄m. doc. tenēt ōrium. nam per iſtum tex. bona publicant eo caſu ſolo quo ſi ſen tentiam patet eſſet publicanda. vt. ſ. e. l. i. §. i. ergo in caſib⁹ iſtis in quib⁹ nō publicarent ſi ſnīam fuiſ ſet paſſus per auc. bona damnatoꝛuz. in illis nō pu blicabunt ſi ſeip̄m occidit. idem dicit glo. C. de iure fiſ. l. fi. in fi.

De interdict⁹ ꝛ relegatis. Rubꝛica.

Qui. Iſta. l. eſt nō. Op. ſ. d iu repa. l. iiij. vbi dicit q filius non pdit libertatē. glo. que ē hic dat plures ſolu. Iſta eſt vera in libertis. ſunt quedā iu ra que trāſeūt ad quēlibz extraneū heredē. ꝛ iſta trāſ eunt in fiſcū: ita loquit hic. quedā ſunt que ad here dem trāſire nō poſſunt vt ius ſucceſſionis ope in fa cīedo ꝛ ſimilia. ꝛ iſta remanēt apō filiū. vt. l. cōtraria Iſtā opi. tenet Dy. ꝛ oēs: ꝛ eodē modo dꝛ reſpōde ri ad. l. eoꝛ. ſ. ad. l. iul. maieſta. cū ſimi. Ultimo h̄ l. inducit hic per Dy. in ar. ad. q. de vaſallo delinquē te an pp hoc fili⁹ ei⁹ perdat feudū. de hoc vos habu iſtis glo. ſ. ad. l. coꝛ. de fal. l. ſi quis patris. ꝛ. l. eman cipatū. in fi. ſ. de ſena. Dy. determinat aut feuduz fuit paternū: ꝛ fili⁹ pdit illud p hanc. l. aut feudū fu it auitū: ꝛ illud nō pdit. ar. d. l. emancipatū. ꝛ ar. hui⁹ l. hz eīm ab auo nō a patre. ita dicit Dy. in. c. nō dz a liquis. circa fi. extra de reg. iur. li. vi. do. Cy. pōit hāc qōnem. C. de li. ꝛ eoꝛ li. l. ij. in fīn. q. ꝛ ibi dicit ſic. aut quis dz habere feudū ex ſuo iure: vt qꝛ pater ē ſtipu latus ſibi ꝛ ſuis filijs: vnde iam filio eſt queſitū ius, ſuccedat q nō p̄iudicat nepoti niſi fuerit culpabilis. Retuli an vaſallo delinquēte fili⁹ amittat feuduz. vide de hoc per Bal. ī. l. i. in principio. C. de cadu. tollen. ꝛ iſtud reaſſumit do. Alexan. in. l. ſi mi hi ꝛ ticio. de verbo. obli. ꝛ de materia vide per glo. ꝛ docto. in. c. i. §. hoc quoq. de ſucceſ. feu. ꝛ in dicto. c. ex parte. extra de feu. ꝛ ibi ple ne vide.

Si quis añ. Not. q pater p̄ſumi tur ſe occide re potius pp filiū q̄ ob a liam rationē facit. l. inſt. q dem. §. fi. qō me. cā. ſ. ꝛ. l. fi. C. de cur. fur. ꝛ ibi mul tuz ſolēniter dicit Bald. q ſi pater nō vellet cōfite n crīmē pro pter tozmēta modus eſt q capiat filius ꝛ ponat ad toꝛturā coꝛā patre: qꝛ pat tūc cōfitebit crīmē. fac qō no. in. c. affer te. de p̄ſu p. De illo. requirat ſnīa vide Saly. in. l. i. C. eo. p Cy. in. d. l. ij. Q qui teſta. fa. poſ. Bal. p⁹ Cy. in au tenti. inceſtas C. de inceſt. nup. Ultimo q ro. adde bal. in. l. ij. C. qui teſta. fa. poſ. ꝛ que dixi p? Bart. in. l. ij. ſ. ti. i. per Saly. in. l. i. C. eo. ꝛ per Ang. in. d. l. ij.

o Auferꝛ sibi hereditas. Propter hoc dicit Bal. in l. iij. in fi. C. cõia de lega. q alias oĩb⁹ deficiẽtibus potius debet vnus de agnatione haberi q extrane⁹. vt no. bart. in l. i. §. premittiꝛ. s. de iti. actu q priua. quod est verũ nisi amittat feudũ pp delictũ. qõ not. Et pro clariori intelligentia vide Bal. in c. i. si vasallus feu. priuaꝛ. ⁊ in l. i. C. de bo. lib. ⁊ in l. emancipatũ. s. de sena. ⁊ quod dixi in l. diui. õ iure patro. et glo. not. in c. i §. hoc quoq; versi. partem ⁊ ibi Bal. et alij: ⁊ ibi scripsi post bal. de suc. feu.

p Per hoc dico. In contractu emphi theoꝛ. nũqd in publicatione bonoꝝ veniãt bona emphiteo ⁊ tica. viõ bal. in l. antiquitas. in fi. C. õ vsufru. ⁊ qõ dixi post bar to. in l. stati⁹ floꝛius. §. coꝛnelio. ĩ. de iure fis. ⁊ Bal. in l. ij. in .i. q. C. de liber. et eo. liber. ⁊ ro. lati⁹ in l. si finita. §. si õ vectiga. vbi dixi de dam. infec. ⁊ Saly. ĩ in l. ij. in. xxij. qõ. C. de iure emphi. iuxta finem.

q Non trãseunt. Et si pẽ nõ soluit canonẽ pro emphiteosi an p̃ iudicet filio. facit. l. vectigali. s. de pigno. ⁊ certe si filius venirꝛ vt heres patris: credo q preiudicare ⁊ tur. arg. l. cuꝛ a matre. C. õ rei vendi. secus dicerem si veniret vt filius non vt heres quod vltimum quidam volunt ꝛeruꝛ si veni tunc delictũ patris nõ nocet filio. ar. hui⁹. l. Aut hꝛ ex successione paterna: ⁊ tũc pderet ex delicto patriꝰ arg. hui⁹. l. Iste determiatões videnꝛ õ casuꝝ. ⁊. col. si vasal. feu. priue. cui de. c. i. vbi loquiꝛ de feudo auito. ⁊ no. per glo. si de feu. defunc. fu. cõtro. c. si vasallus. per quas videꝛ q indistincte filiꝰ pdit pp delictuꝝ patris etiã feudũ auitũ. Quid ergo dicem⁹. dico sic: qñq; quis cõmittit aliqõ delictũ pp qõ dꝝ directo feudo priuari: vt qꝛ deliquit õ dñm vel aliqd facit cõtra cõuentionẽ feudi: tũc delictũ patris nocet filio: vt dicto ti. si vasal. feu. priue. c. i. ⁊ no. ĩ. d. c. si vasall⁹. simile vides qñ primioꝛ cõmittit delictũ pp qõ auferꝛ sibi hereditas °: vt indigno nocet sequẽtib⁹ in gradu. vt vidistis. s. ti. ij. l. fi. in fi. ⁊. l. i. §. i. ⁊. §. fratris. s. si quis ali. te. phi. ⁊ hoc intelligo in feudo iaꝝ patri acquisito. sed si nõ eẽt quesitũ sed erat quereñdũ: qꝛ erat apõ patrẽ suũ auum quo ad nepotẽ. tunc hoc nõ noceret nepoti: ĩmo nepos incipit tenere locuꝝ primi ex persona sua. vt. l. gallus. §. quid si tantũ s. de libe. ⁊ postu. ⁊ facit. l. nõ tantũ. §. emancipatum s. de bo. pos. cõtra ta. Si õ pp delictũ aliud nõ debebat quis principaliꝛ feudũ amittere sed ꝙsequenter cadit ab illo vt qꝛ nõ delinquit cõtra dñm vel cõtra pmissiones factas in feudo: isto casu recurro ad distinctionẽ quã ponit Cy. in. d. l. ij. in fi. C. de libe. ⁊ eo. li. que pbaꝛ per hanc. l. Aut tale feudũ dꝝ transire ad filiũ ex psona patris tanq̃ ad patris successionem: ⁊ hoc perdit. Aut tranfit ad eũ suo iure: vt qꝛ filiꝰ nõ qꝛ hꝛs: ⁊ tũc sibi illud retinet. vt pbaꝛ in iure libertoꝝ ⁊ dicitur euidenꝛ hac. l. Per hoc dico⁹ ĩ õctu emphiteotico qñ quis recipit emphiteosim p se ⁊ suis filijs ⁊ nepotib⁹: si prim⁹ vel secũd⁹ deliq̃t circa ipm cõtractũ emphiteosis nõ solnẽdo canonẽ vl̃ alienãdo sine licẽtia dñi: hoc nocet sequẽtib⁹ per palle. iura. Dꝝ si alꝰ delinqueret pp qõ bona publicareñ: ista bona debẽt remanere apõ filios ⁊ nepotes. qꝛ nõ transeũt q ad eos vt ad heredes: sed hñt suo iure. vt. l. iurisiurandi. §. si liberi. ⁊ ibi dixi. s. de ope. libe. vbicũq; aũt dixi filio nõ nocere delictuꝝ patris intellige ita tamẽ q patri nihil queraꝛ. vt. l. diui fratres. ⁊ ibi nota. s. de iure patro. ⁊. l. paulus. s. de bo. liber.

Inter penas. ¶ Op. q presses possit deportare in insulã vt. ĩ. l. pri. in prin. Bo. vez est si hꝛ sub se insulã vt ibi. alias sec⁹ vt hic. vel dic q hic loquiꝛ ĩ deportatiõe: ibi in relegatõe: que istaꝝ sit verioꝝ dicaꝝ statiꝝ. ĩ. l. pri.

Relegatorũ. ¶ Op. q presses nõ possit hoc facere. vt. s. l. pri. in prin. ⁊. l. ij. §. i. s. de pe. dicũt q̃daꝝ aliud in deportatione vt ibi. aliud in relegatione vt hic. hoc nõ videꝛ bene dictũ. qꝛ cuꝝ p̃ses prouincie possit dãnare ad mortẽ ⁊ in metallũ qõ plꝰ est. vt. l. illicitas. §. qui vniuersas. s. de offi. p̃fi. ergo dꝝ posse qõ est min⁹. vt in. c. cui qõ plus est. lꝫ. extra õ re. iur. li. vi. ⁊ ideo dicũt ipsi q lex precedẽs intelligitur ꝼm istaꝝ: ⁊ tũc nõ possit deportare in insulã quando nõ hꝝ insulã: ⁊ sic hoc est magis pp defectũ insule q̃ pp defectũ iurisditiõis. qõ tenet glo. in. d. §. qui vniuersas. ⁊ Dy. in. d. c. cui qõ plꝰ ẽ. lꝫ. Jaco. de are. tꝫ cõtrariũ. qꝛ leges indistincte dicũt presidẽ nõ posse deportare in. d. l. ij. §. i. s. de pe. ⁊. s. l. pri. Et ideo at filius mortuo patre nõ eo viuente. nec obstat ter. in l. adoptiuum §. fi. de in ius vocan. quia ibi est speciale in illis reuerentialib⁹ tãtũ: sed certe in hoc passu videꝛ dubitãdũ cũ incõtinẽti nõ soluto canone sit aperta via ecclesie. d. l. lex vectigalis. s. de pigno. cũ simi. ⁊ spec. in ti. de locato. §. nunc aliqua. ver. cxliij. de quo dubio per Jac. bu. ⁊ Bal. in dicta. l. adoptiuum. §. fi. s. õ in ius vocã. ⁊ ĩ. l. liberti li. ope. libe. ⁊ qõ no. Bart. in sua distinc. in d. l. emãcipatum. §. fi. õ se na. ⁊ cũ bart. hic cõcoꝛdat Saly. in. l. ij. in. xxij. ⁊. C de iur. ẽphi. ⁊ per doc. in c. ij. de feud. Bal. i. d. l. ad optiuum. in lec. antiqua remittit se ad specu. vbi. s. vbi vide.

Relegatoꝝ. tum. §. ad tempus. vide Bal. in. l. nõ dubiũ. i. viij. col. C. õ legi. ⁊ in. l. ⁊ si seuerioꝝ. in pe. col. C. de ifa. mi. ⁊ not. hic q sententia ĩ criminalibus in qua est erroꝝ valet ad limi. l. cũ prec toꝝ. §. marcel lus. s. de iu di. diri. l. cũ prolatis. de re iudi.

s Est quod dam genus. an relegatio possit fieri ex prouinciam quã quis regit ⁊ no. q ĩ possunt dari cõfinia nisi ĩ terris subditis. idẽ etiam tenet Bal. ĩ d. l. illicitas. §. qui vniuersas. de offi. p̃ fi. idez in. l. fi. C. si ser. extero venierit. resoluiꝛ tamẽ talis relega-

dicit ipse aliud in relegatiõe vt hic: aliud in deportatiõe vt in cõtrarijs. Ad id qõ dicitꝛ p̃fidi lꝫ qõ ẽ plus ergo dꝝ licere qõ est min⁹. Rñ. q deportare est plus nã deportare idẽ est dicere qõ extra portare hoc est ponere extra ea que sunt iuris ciuilis. vt. l. quedã sũt s. de pe. sed cũ ea que sunt iuris ciuilis quis habeat a principe: merito preses nõ põt ei auferre. vt. l. si arrogatoꝝ. s. de adop. Et si dicis quõ hoc cũ dãnat ad mortẽ vel in metallũ pp qõ ista talia pduntur. dicit ipse istud est per quãdã cõsequẽtiã a lege: nõ qꝛ hoc fiat a p̃side directo: ita dicũt. hoc etiã tenebat marsyll. hoc mihi nõ placet. qꝛ eadẽ rõne nõ posset deportare prefect⁹. qõ est cõtra. l. ij. §. i. s. de pe. preterea q̃ aliquis deportaꝛ in insulã nõ auferunẽ exprefse ea que sunt iuris ciuilis. sed in cõsequẽtiã illi⁹ pene. vt pꝝ ex. l. quedã sunt. s. de pe. Alij dicũt ⁊ hoc⁹ dicebat Oldra. q rõ differẽtie inter deportationeꝝ ⁊ dãnationẽ ad mortẽ vel in metallum est qꝛ dãnatus ad mortẽ fit pro crimib⁹ grauioꝝib⁹. ideo nõ dꝝ differri pena. vt. l. cũ reis. C. de pe. ⁊. l. si quis exhereda tus. §. irritũ. ⁊. §. ei qui. s. de iniust. rup. testa. Dꝝ deportatio in insulã fit p leuioꝝib⁹ crimib⁹: merito debet differri vt rescribaꝛ principi. ⁊ ista est rõ quare p mittiꝛ illud qõ est plus nõ illud qõ est min⁹. certe nec ista rõ placet. qꝛ q̃q; p criminib⁹ grauioꝝib⁹ fit deportatio in insulã ex qualitate pone. vt. s. l. pri. ĩ fi. teneo ergo opi. glo. ⁊ Dy. q presses nõ põt deportare q̃ nõ hꝝ insulã. sec⁹ si haberet vt hic. Ex quo no. q iudex nõ põt quẽ mittẽ ĩ possessionẽ rex nõ existẽti uꝝ ĩ territoꝛio suo. ita dicũ gl. ⁊ hẽtis in. l. cũ vnus. §. si is. s. de bo. auc. iudi. pos.

Hec est differentia. Iste. §. innuit q non possit ad tempus deportari: quod videtur contra. l. sine prefinitione. s. ti. i. So. vt in glo.

Ad tempus. r ¶ Op. qõ fit cõtra. l. nullũ est. vt. C. de legi. l. nõ dubiũ. ſz istud est hmõi g̃ ⁊c. So. sñe ante late hãc. l. nõ infirmañ: sed que fuerunt post hanc. l. late bene infirmantur hec est vna so. glo. Alij vt Pe. dicũt sic q ista sentẽtia nõ infirmaꝛ a iudice sed infirmaꝛ a lege qꝛ ipso iure est nulla. vt. l. cõtra. ita refert Cy. in. vi. oppo. Dy. in. c. que cõtra ius fiunt. de regu. iur. li. vi. dicit q sententia valꝛ: ideo qꝛ. l. ñ pcedit vltra infirmãdo. Dihi videꝛ q debem⁹ dicere sic q ideo hec sententia nõ est nulla qꝛ in ea nõ est expressus iuris error. licet eñ nõ debeant bona auferri relegato: tamẽ ex causa iudex potest auferre ⁊ augere penaꝝ. ⁊ ideo in malefic⁹ nõ apparꝝ q fit erroꝝ expressus. ita no. s. de pe. l. qõ ad statum.

Est quoddã genus s. Per hunc. §. vidi cassari quedã confinia data in marchia ⁊ in ducatu si ciuitas p̃cipit suo ciui q debeat morari ĩ aliqua ciuitate sibi nõ subdita nõ valent ista cõfinia. casus est hic. ideo presides qui cognoscũt de appellatiõe cassant ista confinia. ĩ ciuitatib⁹ vero que principem nõ recognoscũt: non sunt qui talia cõfinia cassent. ideo pisani relegant in sardiniã. qñq; ĩ insulã rhodi vel in aliã puñciã nõ subditã. ſz nõ põt fieri de iure. nã tãtũ pñt relegare ĩ terras sibi subditas: vt hac. l.

Interdicere. t No. hic q de iure primeuo q̃s nõ poterat interdicere nisi ei p

tio in interlo
cutoziã z va
let adeo q vi
deanf sibi in
terdicta loca
subdita scõz
Bal.in.l.pe.
in ix.col.C.õ
execu.rei iu
di.itez dicibi
bal.q hodie
er cõsuetudi
ne põt ds re
legari extra
loca subdita
qd no.de q
vide do.Ab
ba.i.c.postu
lasti.i.ij.col.õ
fo.compe.

Interdicẽ
De isto ter.
t sequẽ. vide
Bal.in.l.exe
cutozẽ. C. de
execu. rei iu
dí. vij. col.
Omnem
locñ. An si ex
statuto vl sen
tentia sint in
terdicta bõa
alicui? hẽat
effectñ exẽ ter
ritoziuz. vide
Bar.in. d.l.
lin.vi.q.C.õ
sum.tri.
Alibi cõ
misso. not. q
ds põt pñiri õ
delicto alibi
commisso qõ
viõ plene i.l.
i.C. vbi õ cri.
agi.op.z i.l.
fis cui.S. fi.
de accusa. p
Bar.z p eñ
dẽ i.l.i.in.xv.
q.C.õ sñ. tri.
z aliqd dixi ĩ
l.fi.i fi.s.õ iu
ris.om.iu.z õ
hac materia
q do. ang.in
tractatu ma
leficioz. i ỹ.
an existẽs flo
rẽtie. An ita
sit puicia
vide qõ scrỹ
psñ z no.isti.õ
exec. tuto.i.S
z qõ no. gl.
ĩ C. vbi õ cri
i.l. fiue cẽsu
ri felicds. q ĩ
terdicit locñ

uincie cui preest. ¶ Sed ad hoc op. interdicere po
test puincie cui preest: ergo iubet eñ alibi morari in
loco sibi nõ subdito: hoc añt nõ põt fieri. vt hac. l. in
prin. ergo z c. So. nõ põt de hoc directo disponẽdo
sed per quãdã cõsequẽtiã ad hoc cõferẽ disposition.
hoc nõ est phibitũ. ¶ Itẽ cõtra. ego video q muni
cipiũ vel ciuitas põt statuere q quis non vadat ad
faciendũ mercãcias extra municipiũ: vel q quis nõ
vadat ad faciendũ mercãcias in tali ciuitate. vt. l. fi.
in fi.ff. de decre. ab or. fa. z l. mercatores. C. õ cõmer.
z merca. z sic quis poterit disponere in puincia alie
na. So. dispositio que fit in penã alicui? nõ põt dire
cto egredi locũ iurisditõis disponẽti vt h. sz si nõ fit
ĩ penã ei? sz ĩ penã hoiz illi? loci ad quẽ nolo aliquẽ
accedẽ vel in cõmodũ isti? ciuitat.: tũc valet dispos
tioz ita loquunt ptraria. Eodẽ mõ dico q si iudex
interdicit tibi bonis nõ pp delictũ tuũ in penã sed ĩ
cõmodũ tuũ qz es pdig?: ne bona tua pereãt: istud ĩ
terdictũ porrigit ad omnẽ locũ v. vt. C. de emãcipa.
libe. l. i. z l. cui bonis. de ỹbo. obli. z l. is cui. s. de te
sta. ¶ Secũdo no. hic: q si imperatoz rscribit vni p
fidi: ex hoc videt rescriptũ omnib?: vt h in ỹ. sed ipe
rator noster. ¶ Sed cõtra hoc videt. j. e. l. ỹ. quibus
dam tamẽ. So. hic rescripsit simpliciter. in ỹ. quibus
dam. rescripsit pcedẽdo priuilegiũ quibusdã. qõ dic
vt. l. i. S. fi. s. de cõsti. princi.. ¶ Tertio not. q iudex
loci vnde quis est incola põt quẽ punire de delicto
alibi cõmisso r: qõ est no. facit ad hoc. l. i. z ij. C. vbi õ
cri. agi opoz. z. l. iij. s. de offi. presi. ¶ Ulteri? no. in
ver. dubitandũ q interdicto minoz videt interdictũ
maius: sed nõ ecõtra. z iõ qui interdicit locũ incola
tus videt interdicere locũ oziginis: nõ ecõtra quasi
loc? oziginis sit nobilioz z delectabilioz presumptõe
hui?. l. ¶ Ultimo no. q hic italia appellat puincia
in ỹ. si quis eã sententiã. simile habetis in. l. superua
cuã. C. de. temp. in integ. resti. petẽ. tamẽ puincie ho
die alit appellãt. s. q sunt sub vno pside. vt no. ĩ. l. fi.
C. de prescrip. lon. tẽp. nõ habet hic alia.

Solet. No. q cui interdicit min? officiũ nõ põt accedere ad mai?. sed istud nõ hz locum ecõtra vt cui interdicit mai? officiũ nõ possit accedẽ ad min?. tene mẽti.

Sed muneribus. Vide glo. que incipit no ta ex eodẽ ibi: sed ar. otra sed ibi ex eodez facto cõsequitur quis penã z premi um diuersis respectib? sed eodẽ respectu secus: vt h facit qõ no. per Dy. in. c. qõ ob gratiã. de regu. iur?. libzo. vi.

¶ De snĩam passis z restituẽ. Rubrica.

Hã Dsuccessionem. Nota p banniti quibus bona re stituunt vt teneant creditozib? al's non.

In insulaz. No. differentiã inter resti tutuz z eũ cui pena p ĩdul gentiã est remissa. Sz qd si ỹba sunt du bia. dicit statutũ q aliquis rebãniat vtz videat re stitut? in integz vel videat indulgẽtia cõcessa. teti gi in. l. i. S. fi. s. de questio.

¶ De cadauerib? punitoz. Rubrica.

c Oppoza. No. tres negationes nõ fa ciũt vnã affirmationẽ sed re manet negatio. sed due negatiões ỹ faciũt vnã affirmationez. de quo p Cy. in. l. i. in. vij. q. C. de ser. fugi. z videbit in. l. duob?. j. de verbo. signi. z. l. i.

f Si quis in insulam. z s. de here. isti. No. hãc. l. qa

forte non reperies alibi. z habes hic q ille q in vita
nõ põt morari i ciuitate p? mortẽ nõ põt reduci ad
ciuitatẽ ad sepulturã.

c Oppoza. Dicitur h q qbusdã peten tib? põt dari ad sepulturã. sz an pt dari medic ad notomiaz a faciẽdam. cogitabit.

¶ De appellatõib? z relatõib?. Rica.

¶ Continuatio per se patet. ideo veniamus ad ma teriam.

Hã Ppellandi vsus. Primo iurisconsult? in hoc prin cipio cõmẽdat tractatũ de appellatiõibus fm Dy. Alij dicũt q ĩ hoc pricipio ponit cã quare ĩtroducta ẽ appellatio. Et diuidit istũ princi. ĩ duas partes. nã primo ponit cãm inducẽde appellationis Secũdo respõdet cuidã tacite obiectioni. Secũda ibi. nõnun q. Et forma casuz. querit quare introduc ta est appellatio. rñdet qz vsus ei? est frequẽs z ne cessari? z cã necessitat apparet ex eo q per appella tionẽ cozrigit imperitia vel iniquitas iudicant: z h° primo. Sed instat: sepe vidi iudicẽ appellatiõis pe ius iudicare q prim? iudicauerit. Respõdet regula riter p iudicẽ appellatiõis snĩa reformat in meli?: lz nõnun q. i. aliqñ cõtrariũ cõtingat. nõ est enim semp meli? pnunciatũ z c. ¶ Circa istud principiũ primo quero quid sit appellatio. b Ad qõ rñdeo q Pla. ĩ summa sua dicit. Appellare est iudicis snĩam aduer sus se latã iniquã dicere z de ea querimoniã propo nere. vt. s. de mino. l. pfecti. Sed certe nõ ponit diffi nitionẽ appellationis sed describit actũ appellãdi. ideo Azo in sũma hui? ti. dixit sic. Appellatio ẽ sen tentia a minoi iudice lata p inuocationẽ maioi? iu dicis põtextu iniquitat? prime snĩe rescissio. vt. d. l. p fecti. s. ad turpill. l. i. S. fi. Sed hec diffinitio est õ ca sum. d. S. fi. nã ibi dicit q effect? appellatiõis est re scissio seu extinctio snĩe prime. z sic aliud est appella tio qz est cã: aliud ẽ rescissio qz ẽ effect? ei?. Differt ei cã a suo causato sicut mater a filio. vt. l. lz. S. ea obli gatio. s. õ pcu. z. l. z an eadẽ. S. actões. de excep. rei iudi. Vale igit dicẽ azo cũ dicẽ q appellatio ẽ rescis sioĩmo ex appellatiõe rescissio sequit. z iõ Bof. do ctoz iuris canonici in sum. de appella. dixit q legal diffinitio appellatiõis est q appellatio est p inuo cationẽ maioris iudicis põtextu iniquitatis prime sẽ tentie rescissionẽ implorãs. vt. d. l. pfecti. Sz hoc nõ videtur verum. nã ipso iure sine aliquo alio iudice ad quẽ appellat p interpositionẽ appellatiõis prima sententia extinguit fm vera opinionẽ. vt. d. l. i. in fi. ad turpill. z ibi dixi. Preterea dicta diffinitõ describit ipm actũ appellãdi nõ substãtiã ipsi? appellationis nõ ipam appellationẽ. vñ eodẽ morbo laborat quo diffinitio Azo. Preterea p nouationem põt tolli z suspẽdi effect? prime sententie. vt. l. iiij. S. si ex cõuẽtõ ne. s. de re iudi. igit nouatio ẽ appellatõ: qõ ẽ absur dum. Bof. etiã dicit q fm canones appellatio alit diffinit. z sic appellatio est a minoi ad maiozẽ iudi cẽ ꝓuocatio. vt. ij. q. vi. c. ois oppressus. z. c. se. z ma xime in. c. placuit. que diffinitio esset vera largissime assumẽdo nomẽ appellatiõis. nã qñcũq te ad iudici um ꝓuoco appellatio põt dici. vt. l. itẽ apõ labeonẽ. S. appellare. s. de iniur. z eodẽ modo si te vocarẽ ad cenã: nã põt dici appellatio: vt ibi pz. Sz assumẽdo appellationẽ stricte ꝓut h ti. accipit alio mõ diffini enda ẽ. dic ergo. Appellatio est ius quo interiz pri ma sententia extinguit z interiz cause cognitio ad iu dicẽ superiozẽ deuoluit. z hoc ꝓut loquimur de ap pellatiõe a diffinitiua. De alijs vero generib? ap pellationũ. j. in suis locis dicem?. Dixi appellatio ẽ

domicilij vt ĩ terdicẽ locuz oziginis. ad de p bal. in. l. pe. ĩ. viij. col. C. de execu. rei iudi.

¶ De cada. puni. Rubz.

c Oppoza. due negatiões. an due negatões faciãt vnã affir mationẽ. ad intellectũ h? ter. viõ q scrip si p? bar. in. l. fi. s. ad. l. iu. maie. z an ca dauer z ossa idẽ sint dic q non. ita dicit bar. p illũ ter. ĩ. l. ossa. s. de religio.

Hã Sqs ĩ isulã. ad hũc ter. vide no. ĩ l. i. i. ij. col. C. ex delic. õrũ. z q dixi post Bal. ĩ. l. fi. s. ad. l. iuk. ma. z si qs vulne rat vl spoliat moztuũ: an dicat eũ offẽdẽ viõ bal. ĩ. l. so rozẽ. C. de bis q. vt idig. ĩ fi. z seqt pe. de anch. ĩ cle. i. õ pẽi. z remis. z qd si aliqs se pelit moztuũ excõicatũ an dicat cum eo cõicare sua q cadat ĩ excõi cat. viõ gl. q fic ĩ. c. ad hoc de priui.

c Oppoza. ad notoꝛ miã. an quis possit se dar medic ad no tomiã nec põt exhũari a se pulca põtextu alicui? debiti tex ẽ. i. l. fi. de sepk. vio. z vi de ĩno. ĩ. c. cer tificari. de se pul.

¶ De appel. Rubrica.

Hã Ppellandi. qd sit ap

pellatio. ¶ Quid ē appellatio p Bal. in rubr. i. ij. col. C. eo. vide eñ.
c ¶ Deuoluit. idē dicas in cā nullitatis: vt dixit sing. Bar. etiā se alibi nō dixisse in. l. si vt pponis. C. quō ꝛ qñ iudex. ꝛ Bar. in. l. si expressim. circa fi. j. eo. d ¶ Vtrū sit. An appellatio sit actio vel officiū iudicis: an aūt sit actꝰ iudiciarⁱ, vide in. d. l. si expressim.
e ¶ Habet regressuz. ang. i. l. fi. j. de var. ꝛ extraor. cogni. tenet ꝙ possit iudex cōueniri etiā si semꝫ vl bis fuerat appellatū vel renūciatuz. alleg. Innoc. in. c. pastoralis. ō de offi. dele. ꝛ in cle. sepe. in glo. peremptorie. de appel. qñ autez pars pōt appellare an habeat regressuz cōtra iudicē litem suam facientez vidō omnino Bart. in. l. si nummos. s. de admi. tuto. vbi deꝫ ꝛ p Bart. in l. si reo. s. ō alie. iudi. mu. causa fac. ꝛ j. eo. ti. in. l. iij. §. ex quibus. sz q̄d si pars appellauit ꝛ postea est deserta appellatio. vidō Inno. in. c. sepe. eo ti. sz vtruz appellatiōe pendēte possit agi ꝺ iudicē. vide Bal. in. l. obseruare. §. pficisci. ff. de offi. pconsⁱ. ꝛ ad id qđ no. Bar. adde eūdē in. l. iiij. §. si tā vicinū. de dam. infec. ꝛ ad de qđ tenet Ang. in. d. l. iiij. §. fi. eo. ti. de dā. infec. vbi tz ꝙ posset quelibet iudex tpe sindicatꝰ rōne inique sñie p eū late si ab ea non fuit appellatū ꝛ appellatio est deserta: vel etiā si sñia fuit cōfirmata. ꝛ hoc ipse tenuit p no. p Inno. in. c. pastoralis. ad fi. de offi. deleg. ꝛ in. c. sepe. ō appel. ita sing. tranſit Jo. de imol. in. d. §. fi. ꝛ ibi etiā Ang. tenet ꝙ tz ille ꝺ quē late sunt tres sñie nō audiaē p viā iniquitatis vel nullitatis cle. i. de re iudi. tñ ꝺ ipm iudicē pōt cōqueri fm ipm qđ no. adde bal. i l. fi. C. de pena iudi. ꝛ dixi post Bar. in. l. iiij. §. cōdemnatū. de re iudi. ꝛ ibi formaliē scripsi ȳba Ang. ꝛ idē videē voluisse Bal. ꝛ Dy. in. l. i. s. qđ quisqꝫ iur. idē sequit Bal. in. c. i. §. iudices. de pa. iur. fir. idē dic Inno. in. c. sacrosancte eccl'ie. de sentē. excōi. videtz ꝙ qñ a sñia nō fuit appellatū ꝙ iudex nihilomin⁹ pōt cōueniri. adde tñ qđ qñ appellās i appellatiōe obtinuit ꝙ tūc videē ꝙ iudex solum posset cōueniri quo ad expensas li. arg. l. si vēdidero. §. si tici⁹. de fur. ꝙ hic late, psequit domi. Jo. de imol. idē no. Bar. in. l. iij. §. ex quib⁹. ō alie. iudi. mu. cau. fac. ad de ad pdicta Bal. in. c. sancim⁹. in ti. quo tpe miles. adde qđ Bal. in. c. i. §. iudices. de pa. iur. fir. quesiuit q̄d si sñia sit ipso iure nulla: vtrū iudex faciat litē suā. ꝛ dicit ꝙ sic in eo in quo ptē dānificauit: qz grauat ptez ptextu officij. ꝛ sic rñdit iuxta estimationē interesse. de quo ibi lati⁹ per eum: ꝛ ibi etiā dicit Bal. ꝙ vbi ꝰ arbitriū facit litē suā si nō leriū anerit cōsuetudinē: vt no. in. l. quid ergo. §. pena grauior. s. q̄ ifami. qđ dictū corroborat p ea que ibi dixi: ꝛ ibi dixit Bal. i. q. Bar. hic ꝙ si pars nō appellauit tñ iudex pōt cōuenirⁱ. de quo etiā ibi latⁱ⁹ p eū vbi etiā dicit ꝙ si appellatū esset ꝛ sñia esset cōfirmata cōtra ipm nō pōt agi. ꝺz dubiuz ē po ne fm euz iudex primⁱ⁹ tu lit sententiā a qua fuit appellatū ꝛ sententia fuit cōfirmata ab ista scōa ñ fuit appellatuz quis faciet litem suam an primus an secundus. ꝛ tenet ꝙ secūdⁱ⁹ ꝛ ibi etiam q̄ rit ad qđ potterit cōueniri iudex appellatione pendente. ꝛ dic ꝙ disputauit hoc Bal. ibi dic ꝙ videē ꝙ hoc pēdeat ex futuro euentu. ꝛ subdit Balō. ꝙ per desertionē appellationis oms purgat iniusticia pnunciationis facte inter ptes: seo nō fuit ture inter ptē ꝛ iudicē et nihil allegat adde qđ idez Bal. de pa. cōstā. in ver. idonei. dicit ꝙ iudex non facit litē suā si eligit arbitros qui male iudicauerūt arg. illi⁹ litere est ar. l. idem q̄. §. si tutores. s. mādati. sed ibi mandatoz immīnebat explicatio negocij: hic sola electio psonaꝝ. qz nihil faciebāt noie eligentis. Itē qz qđ bona sunt beneficri censeē. arg. l. q̄uis. de ꝺdi. ꝛ qđ no. de iureiur. in. l. eū qui. §. in ppⁱarib⁹. pdictꝫ etiā adde ꝙ vbi a sñia nō poterit appellari tñ iudex facit litē suā. vt. s. dixi. l. pe. ꝛ ibi no. C. de pac. etiā si est nulla vti etiā dixi. s. ꝛ no. Bal. in. d. l. si vt ꝓponis. in. iij. col. C. quō ꝛ qñ iudex. p Ang. hic ꝛ Imol. ꝛ Ang. i. d. l. i. §. hec ȳba. qđ quisqꝫ iur. s. ꝛ ad limitationē cle. i. de re iudi. vidō q̄ dixi in. l. a diuo pio. in. §. si sup reb⁹. circa fi. de re iudi. ꝛ ad ei⁹ materiam vide que dixi in. l. de pupillo. in. §. qui op⁹. s. de ope. no. nū. ꝛ. l. iij. §. cōdēnatū. vbi p moder. §. de re. iudi. ꝺz an iudex qui cōdēnare sindicatu ꝛ soluit expēsas litis in quib⁹ negligenē omisit cōdēnare ptem victā calumniose litigātē possit eas repere ab eo quē debuisset cōdēnare. dictū fuit sing. spe. ꝙ sic in ti. de impēē. §. postremo. §. illud. p. l. nisi opinatores. C. de exacto. tribu. li. x. qđ ē no. qđ tñ imol. impugnat ꝛ bene in. l. si tertⁱ⁹. §. celsus. de aqua plu. ar. tenēs cōtrariuz: ꝛ fuit originalis sñia. bal. in. l. sancim⁹. ad fi. C. de iudi. possit tñ opi. specu. saluari in vno casu fm Roma. in. d. l. celsus. qñ expēse litis essent promisse in cōtractu: qz tūc etiā post iudiciū finitū iure actionis peti possent fm glo. in. l. nō soluz. s. de rei vendi. ꝛ in. l. iij. §. si rem. ff.

ius ꝛc. ne videar diffinire ipꝺz actū appellādi put fecerūt alij quos. s. reprehēdi. Itē dixi ꝙ interiz sentētia extinguit. hoc dixi vt ostēderē appellatiōis effectuz. no. in. d. l. i. in. fi. s. ad turpill'. Itē vt per hoc notetur differētia a iure dicendi nullū quo primⁱ⁹ iudex superior quādoqꝫ aditur vt. l. absentē. C. de accu. tñ per illud ius sentētia nō extinguit: qz antea nulla erat. sz hic erat aliqua vt diceē in. l. si expressiz. j. eo. Itē ideo dixi interiz vt p hoc differat a sentētia lata in cā appellatiōis vel in integrū restōnis p quā sententia rescindit vel cōfirmat totaliter. sz p ipam appellationē extinguit interim ꝛ expectat pñciatōis euentⁱ⁹. vt. d. l. i. ī fi. ad turpill'. ꝛ l. furti. in pri. s. de his qui no. ifa. ꝛ de pac. tale. §. qui ꝓuocant. Itē dixi et p eā cāe cognitio ad superiorē deuolui⁹. vt. C. ō ap. l. eos. ꝛ. l. a pcōsulib⁹ cū infinit si. ꝛ p hoc differt a nouatiōe p quā tz sñia posit extīgui vel suspēdi cause tñ cognitio ad superiorē nō deuolui. ¶ Juxta pdicta quero. dixi. s. ꝙ appellatio est ius: quero qđ ius est: vtrū sitꝰ actio vl officiū iudicis: vel exceptio vl q̄d Rñ. nō est actio: nā actio ē ius petēdi in iudicio qđ sibi debeē. sz p appellationē nihil peto in iudicio cū ipam interpono. nā appellatio interponiē coram iudice a quo: ꝛ ab eo nihil petiē. sz postea peteē coram iudice ad quē. p ipm ergo actū appellatōis nō peto. Itē nō est officiū iudicis: qs absqꝫ aliquo iudicis officio appellatio ꝓducit suū effectū. s. extinguēdi sententiā ꝛ deuoluēdi cām ad superiorē. Itē nō ē exceptio qz nō extinguit sentētiā ope exceptōis: sed ipo iure. dico igiē ꝙ ipa appellatio ē quoddaz ius q̄ se diffinitū p modū ante dictū qđ vocaē appellatio. vt j. pri. §. i. ¶ Secūdo quero quotuplex sit appellatō Rñdeo pricipaliē triplex. quedā ē appellatio a diffinitiua quā. s. diffiniui. ꝛ istā cōiter ꝓsequit p totuz istū tractatū. quedā ē appellatio ab interlocutoria. ꝛ istā late ꝓsequit. j. de ap. re. l. ij. quedā est appellatō ab alijs actib⁹ extraudicialib⁹. ꝛ istaz ꝓsequit. j. qñ ap. sit. l. i. §. solet. ¶ Tertio q̄ro quare introducta ē appellatio. Rñdeo iurisconsulⁱ⁹ ī hoc prin. determinat ꝙ ideo introducta est vt iniq̄tas vel imperitia iudicantis corrigat: tz qñqꝫ aliud cōtingat. ¶ Cōtra hoc op. qz si sentētia cōtinet iniquitatez est ipso iure nulla nec est opⁱ⁹ appellatiōe. vt. l. i. in prin. c. j. q̄ sine ap. re. ꝛ. l. ij. C. qū ꝓuo. nō est ne. so. intelligas h erroreꝫ nō fuisse expressuz in sñia: ¶ Itē op. qz sñia pōt per iudicē appellatiōis rescindi ex nouis pbationib⁹. vt. l. eos. C. de ap. ꝛ sic nō deteget iniquitas seu imperitia iudicātis. ¶ Jo. iniquitas est re ipa respectu iudicis. vt no. ī. l. eos. C. eo. ī gl. magna. ¶ Ultimo no. glo. hic posita q̄ dicit ꝙ vtroq̄ casu iudex facit litē suā. ꝛ sic innuit ꝙ tz pars possit appellare nihilomin⁹ hz regressum c cōtra iudicē male iudicantem. de quo dic vt in. q. quam de hoc disputaui de qua faciam mentionem. j. de var. ꝛ extraor. cog. l. fi.

Quesitum est. An sentētia lata fm rescriptū principis pōt appellari non ab ipso rescripto vel ꝓnūciatiōe facta de principe cōsulendo. h. o. Primo ponit qōnem. Secūdo ponit rescriptuz: ex quo colligiē decisio qōnis. Tertio ponit decisionē cuiusdā qōnis que tacite colligitur ex rescripto. Secūda ibi. de qua re. Tertia ibi. huic ꝺsequēter ¶ No. ex prima pte tex. ibi dū dicit: ius appellādi ꝛc. ꝛ sic appellatio est ius vt dixi. s. pri. Secūdo no. ex fi. tex. ibi dū dicit: post rescriptū pōt uocare. ex quo apparet ꝙ qñqꝫ grauamē est tale qđ inferē ante sñiam: qđ p appellationē a diffinitiua pōt reparari tūc ab illo grauamīe nō pōt appellari. ¶ Opp. ꝙ princeps nō sit cōsulendⁱ⁹. vt. l. eū quem. §. i. s. de iudi. so. glo. ꝙ hic princeps cōsuliē de iure nō de facto. ꝛ subdit glo. ꝙ isto casu priceps nō dat dilationē. vt. C. de dilat. l. cū a nobis. qđ no. ad hoc vt cōsultoꝝ assumptⁱ⁹ vt cōsulat de iure nō pōtf nouas ꝓbationes seu noua instrumēta recipere. sz ꝺz cōsulere sup his que a iudice transmittunē. vt. l. cū a nobis. C. de dila. ¶ Opp. s ꝙ nō possit appellari. aut eīm dicis appellari ab ipa relatiōe. ꝛ hoc videē falsuz. qz relatio nō fit nisi cū iam litere sunt a partibus approbate. quo casu nō appellaē. vt. j. qñ ap. sit l. fi. aut dicis appellari ab ipo rescripto principis nō ab ipo rescripto. ꝛ tūc videē ꝺ. l. i. in prin. j. a qui. ap.

nō lꝫ. So. dicit glo. intelligas hic appellari a sentē/tia lata fꝫ rescriptū pncipis. ꝛ fm hoc ter. q. j. dic ab enūciatiōe dꝫ exponi. i. a snīa lata fm formaꝫ rescrip/ti. tñ glo. posita sup illo verbo enūciatiōe aliter in/telligit vt dicā. j. tñ p dicta so. est vera in se: vt statim dicam. ¶ Op. in auc. in medio li. §. i. glo. ponit tres solu. tene pmā quā sequit Dy. Jaco. de are. ꝛ Ol/dra. ¶ Op. dicit hic in fi. q ab interlocutoria qua pnunciat pncipē cōsulēdū nō appellat. ō. j. qñ ap. fit. l. i. in pn. C. de rela. l. i. in fi. so. Jo. ꝛ Azo dicunt q hic dicit nō eē appellandū. s. de necessitate: bñ au/tem p̄t appellari: vt in cōtrarijs. sꝫ hoc nō placet qꝛ ō hunc ter. vnde alij dicūt q in illa. l. i. j. qñ ap. fit. pn̄ ceps cōsulebat post snīam: hic ante: ꝛ in. l. illa. i. C. ō rela. nō dicit q appellet: sꝫ dicit refutatorias p̄ces: hoc est cōtra pnunciationē que fit cōtra cōsultatio/nem. ꝛ hāc sequit Jo. ꝛ quidā alij moderni: qō nō placet. qꝛ in. o. l. i. j. qñ appel. fit. nō dicit q esset lata snīa diffinitiua. sꝫ etiā intelligi p̄t q nō erat lata: vt ibi no. vnde glo. ponit tertiā solutionē que continet ipsam veritatē. Pro cui⁹ declaratiōe sciendū est q tria sunt ꝑsiderāda. Primo pnūciatio de pncipe cōsulendo. ꝛ ab isto nō appellat qꝛ p eā nemo gra/uatur vt h. Secūdo ē ipsa relatio seu litere que mit/tunt pncipi p cōsilio. ꝛ ab istis p̄t appellari si qs senserit se grauatū si iudex in eis mēdatia inseruerit vel veritatē tacuerit. ꝛ ita loquit hic. ꝛ fm hoc p̄ce/dit illa gl. posita sup ꝝbo ab enūciatiōe. q. expōit. i. a mēdacij relatione pncipi facta. sic loquit. l. i. i. pn̄. j. quando appel. fit. Et est aduertenduꝫ q cū ab ista relatione appellatur debet rationē grauaminis ex/primere scilꝫ q falsuꝫ sit insertuꝫ ꝛ verum sit omis/sum: vt ibi. si enim docuerit vel falsa ꝛc. vt dicta. l. i. j. quando appel. fit. sicut in qualibet appellatione ab interlocutoria: vt plene dicaꝫ. j. de appel. re. l. ij. Ter/tio est appellatio a diffinitiua sententia lata fm re/scriptuꝫ ꝛ consiliuꝫ pncipis. ꝛ ab ista p̄t etiaꝫ ap/pellari vt hic: fm aliuꝫ intellectū quez. s. posui in se/cundo cōtrario. et in. l. i. in princi. j. quando appel. fit. ꝛ. C. eo. ti. l. ij. Sed contra hoc instatur si a rescri/pto pncipis nō p̄t appellari. ergo nec a sentētia fm rescriptū pncipis lata. nō enim p̄t pars cōque/ri de facto quia consultationem approbauit. vt. l. i. j. quādo appel. fit. nec de iure q princeps sic consulu/it quod est ius. Rñdeo si dicis partez nō consensis/se relationi planuꝫ est. idez si dicerez partez consen/sisse: tamen fuit decepta in tenore ipsius relationis. argu. C. plus va. qō agitur. l. fi. sed si consenserit non decepta: tūc etiā p̄t appellare vt causa repareť ex nouis probationib⁹ ꝛ all. vt. l. eos. C. eo. ¶ Itē cō/tra predicta instat si grauamē q infertur per menda/cem relationē potest repari p appellationē a diffi/nitiua: vt dictum est. ergo ab ipsa relatione nō po/test appellari: vt hoc. §. in fine. cui⁹ cōtrariuꝫ. s. dixi So. per appellationē h a diffinitiua istud grauamē nō potest reparari sine magno preiudicio partis. nam post consiliuꝫ pncipis datuꝫ durior est causa nostra: quia iudices fauent consilio pncipis. vt ar. l. ij. §. i. s. de alie. iudi. mu. cau. fac. propť qō preiudi/ciuꝫ debet admitti appellatio. argu. j. e. l. a sentētia. ꝛ dicā in. o. l. ij. j. de ap. re. ¶ Ultimo no. iq lꝫ cā cō/sulēda de ꝑsensu partiū fit cōmissa: tñ a snīa lata fm dictū cōsiliū p̄t appellari: vt hic cū si. facit. j. e. l. ex cōsensu. in pn.

Si quis in appellatione. Seipsum sūmat in fine. error in appellando iudicem maiorem vel parem appellati/onem non viciat: secus si minorem appellauerit. hoc dicit. Primo ponit questionem. Secundo solutio/nem. Tertio eam approbat per rescriptum. Secū/da ibi. ꝛ siquidem. Tertia ibi. denicp. ¶ Oppo. qa error iuris non nocet in damnis. vt. l. error. s. ō iur. ꝛ facti ignoran. Sol. dicit glo. hic speciale quia ad iuris rigorem conseruandum hoc inducitur: ad qō facit in. l. qui exceptionem. s. de condi. indebi. ꝛ. l. iu/lia. eo. titu. in principio. ¶ Oppo. hic dicitur q si minor iudex appellatur non valet appellatio sed p̄/fectus minor est consule. quia consul [k] est superillu/stris ꝛ prefectus illustris. vt in auc. vt cum de appel. cogno. §. id. ꝛ in auc. vt ab illus. ꝛ qui. su. eos sūt. §. ſ. ꝛ in auc. consti. que de dig. §. i. So. dicunt quidam maior est quo ad dignitatem: non quo ad admini/strationem: quia non habet niti voluntariam. vt. l. i. s. de offi. consul. quod glo. reprobat quia habet eti/am contentiosam. vt. s. de arbi. l. ij. in fine. ꝛ. l. sequen/ti. Alij dicunt q hic loquitur de illis qui habent di/gnitatem non administrationem: quam dicunt qui/dam Dy. tenuisse. sed non placet: quia si non habe/rent consules administratiōem non possent delega/re. vt. C. qui pro sua iurisd. l. i. vnde quidaꝫ soluunt ter/tio modo q hic loquatur de iudice minore eo qui iu/dicat. sed prefectus est minor eo qui iudicaturus est scilicz consule non minor eo qui iudicauit. Sed hec non est vera: quia cum hic fuerit iudicatum per iudi/cem delegatum a consulibus si consules dicerentur maiores prefecto ꝛ eius delegatus diceretur ma/ior quia eius iurisditione vtitur. vt. s. de offi. eius cui manda. est iur. l. i. §. qui mandatam. ꝛ ideo dicenduꝫ q hic ter. debet intelligi de maiore vel minore eo q̄ iudicaturus est in causa appellationis: quod tenet glo. in principio nostri. §. ¶ Ad contrarium respō/detur fm primam solutionem. s. positam. videlicet q consul est maior quo ad dignitatem: minor vero quo ad administrationem. nam prefectus habet co/gnitionem omnium que in vrbe occurrunt. vt. l. i. §. cum vrbem. s. de offi. prefe. vr. ꝛ. C. de offi. prefe. vr. l. i. ꝛ est illustris. consul autem superillustris. ꝛ sic ha/bet maiorem dignitatem: non autem maiorem ad/ministrationem. Simile videmus [k] in cardinalibus qui non habent maiorem dignitatē q̄ habeant epi/scopi; sed maius officium. quod autem dicebatur in prima solutione: q consul habebat solam volunta/riam: non est verum: quia imo habet etiam meruꝫ im/periuꝫ. vt. l. ij. in pn. s. de in ius vo. ¶ Opp. q er/ror vitiet iudiciuꝫ. l. si per errorem. s. de iurisd. om. iu. glo. nō sol. Dy. dicit q ibi loquit de errore qui ha/buit originē ex actu p̄cedēte iudiciuꝫ. istō nō placet. qꝛ nō videť habere rationez. Dic ergo q ibi loquit de actu qui dꝫ habere robur ab ipo iudice coꝛā quo fit: in quo si est erratū vitiat act⁹ pp defectū iudicis vnde etiā dicerē hic q si quis p̄sequereť appellatō/nez coꝛā iudice cōpetēti p̄secutio esset nulla. sed hic loq̄tur de ipsa appellatiōe q̄ robur assumit ex. l. ptā/te. nō aūt ex aliquo facto iudicis ad quē appellatur cū nō appelleť coꝛā eo. iō si i ei⁹ psona errat ꝛ ad ma/iorē appellat dict⁹ error p. l. corrigit. ¶ Op. s. de aqua plu. ar. l. sed hoc ita. So. dicit Dy. ibi loquit ō errore extra iudiciuꝫ: hic in iudicio. tu dic ibi error impedit voluntatē ꝛ cōsensuꝫ. hic vero fuit talis er/roꝛ qui nō impedit volūtateꝫ appellantis imo ostē/ditur eius voluntas q a iudice a quo appellat vult recedere. in eo vero in quo errat. s. in iudice ad quem in illo impedimēto. nō enī ad ipsum per appellatio/nem causa devoluitur: sed ad eum ad quē in verita/te debuit appellari. ¶ Quero que ē ratio q error in appellādo minorē vitiat appellationē: sec⁹ si ap/pellatur ad maiorem. respondet glo. q plurꝫ est vti/q tm̄ est. vt. l. cū furti. de in lit. iuran. ꝛ. s. quēadmo/dum serui. amit. l. is cui. in pn. vnde appellando ad maiorē dignitatē videtur appellari etiā ad mediam

k // Si q̄s in appellatōne q: cōsul. ꝛ an cōsul habeat iurisditionez cōtentiosam. dixi in. l. i. s. ō offi. cōsu.

k // Similevidem⁹. adde glo. in. l. epi/scopale. C. de epis. audi. ꝛ i. l. i. ō offi. p̄fe. p̄to. vbi dixi

l Omissis medijs. De iure ciuili nō pōt appellari omisso medio; sec de iure cano. adde. c. dilecti filij. extra eo. t. c. referēte. de pben. adde qō idem ē in legato sedis apostolice qō ibi no. pdicta tamē limita in scholarib⁹ qui in quolibet grauamine omisso medio possunt appellare etiam de iure ciuili auc. habita. C. ne fili⁹ p pa. t ibi Bald. in. vi. col. t an omisso medio possit appellari ad prīcipem cozaz quo null⁹ oz do seruatur tractat inno. in. c. in causis de re iudi. no. Bal. in. l. fi. C. de leg. t in l. rescripta. C. de pci. ipe. offe. t vide per Bar. j. e. l. §. qui si post.

secus si ad minozem appellat. Quero q̄d si fuit appellatū ad prīcipē omissis medijs l. Rñdeo idez vt ad primū superiozē cā deuoluaf. vt. j. e. l. imperatores. in prin. sed sūm⁹ pōtifex quātū ad se cōtrarium statuit vt ad eū soluz appellari possit m omissis medijs. vt extra. e. c. duob⁹. qō forte factū ē vt maiozē curiam habeat: de qua nō curauit imperatoz. Quero dicit h q̄ si appellauit ad minozē erroz ei nocet n sed in quo. Rñdeo q̄ ex virtute ei⁹ appellatiōis nō pceditur ac si appellatū nō esset. fateoz tñ q̄ si ē infra tpa appellatiōis q̄ interim poterit appellare. ar. §. de accu. l. libelloz. §. q̄ si libelli. t de excu. tu. l. cuz exoratione. t. §. vt ex le. t se. consul. bo. pos. detur. l. i. et hoc tenz Dī. t oēs. Quero q̄d o si aliqs appellauit simplicit: dicēdo appello: vel dixit appello ad iudicē cōpetētez vl ad superiozē t filia. an appellatio valeat. Rñ. sic: ar. hui⁹ tex. t. j. l. pri. t. §. de ver. obli. l. qui rome. §. pe. Quero dicit p hic q̄ oz appellari ad superiozē. quis est ordo inter istos iudices. tex. videt hoc ponere. C. e. l. precipim⁹. sz certe ibi loquit de appellatiōe q̄ interponit ad prīcipē q̄s sit ordo cognoscēdi in curia prīcipis. alibi ponit etiā appellatio iterponit iste ordo in auc. de ap. §. nunc tractem⁹. sed q̄ hoc ē limitatū fm diuersas cōsuetudines curiaz iō psequi omitto. Quero tñ de q̄busdā de q̄bus posset dubitari. pone q̄ ē ciuitas q̄ nō recognoscit superiozē: eligit ipa sibi rectozem nec hz aliū officialē. q̄s erit iudex appellatōis. Rñ. ipse popul⁹ seu ordo qui ipm officialē facit q̄ solus repitur superior ipsi pplo t sibi prīceps ē. vt no. i. l. hostes. j. de capti. t hoc colligitur ex. l. ij. §. ex acti. §. de orig. iur. vbi pplus roman⁹ liber faciebat officiales t

m Appellari posit. itelige ad papā pōt appellari omisso medio qñ appellatur a iudice ecclīastico vl appellaf a iudice laico q̄ tñ erat subditus in tpalibus pape. ita loquit. d. c. duobus. vl si nō erat subdit⁹ appellabatur a tali q̄ nō recognoscebat superiozē. quo casu in subsidiū pōt appellari ad papaz. ita refert do. abb. post hosti. in. c. cū io. de fi. instru.

materiā vide Spe. t Jo. an. in ti. de appel. in. §. nūc tractem⁹. x. sed si quis. cū se. t per Bal. in. l. iij. C. e. t in. d. l. cū proponas. t ad h di cta adde oīno Jhau. de cast. in. d. l. qui rome. §. penul. §. de x. obli. t quod ibi scripsi.

p Quero dicit. Et no. q̄ ad hoc vt ad iudicē quis possit appellare: opus ē q̄ ille iudex habeat mixtum imperiū: alis nō potest ad eum appellari: ita dic bar. in. d. l. i. §. solent. j. qñ appellā. fit. t no ta q̄ nō pōt appellari ab eodez iudice ad cundē. vt in. c. cū sit romana. ex eo. li. vi. tñ valeret consuetudo ad hoc inducta in appellando. c. ij de cōsue. eo. li. t ad materiā vide bar. in. l. ab executoze. in prin. ij. col. j. eo. et aliqua multū no. p eūdē in hac materia. in. l. i. §. solet j. qñ appel. nō ē necesse. q̄ iudex ad quē habeat merū vel mixtū imperiū. vt dixi. §. t adde qō nunq̄ pōt eē iudex appellationis ille qui semel fuit in cā recusat⁹ fm Bal. in auc. habita. in. vi. col. C. ne fili. p pa. ī ver. sz dubitaf. t an si ille q̄ iudicauit successit iudici appellatiōis possit ad eū appellari ꝛc. vide glo. t Bar. in. l. filius. in fi. §. de inof. testa. t dñ dixi. §. de cōsuetudine. adde fm do. Anto. in. c. dilecti. de appella. q̄ valet cōsuetudo q̄ possit appellari omisso medio fm eundē. in. d. c. dilecti. apertius ll Osti. tenuerit contrariū in. c. quocūq̄z. in. §. intētiōis. de offi. deleg. sz an possit appellari ad duos alternatiue vel copulatiue. vide b p ang. t moder. t bal. ī l. appellatiōe. in vlti. col. C. eo. sz quid si vult penitere. vide in. l. si q̄s libell⁹. eo. ti. maxime p Bal.

n Et nocet. Et que sit rō quare si appellaf ad minozē talis erroz nocet t an ipso iure fiat remissio ad cōpetentē: t an gesta cozā superiore in cōpetēte teneāt. vide moder. hic t in. l. imperatozes. j. eo. t an interim possit appellari ad cō petētē infra tps tradūt hic.

o Quero q̄d. Q̄ñ appellatio est facta simplicit an valeat. vide p glo. de offi. deleg. c. is cui. in. vi. an sufficiat dicere appello: si non dicaf ad quē. vel si dicaf ad quēlibet iudicē cōpetētez. vide Bal. in. l. aptissimi. C. de iudi. t glo. t Bal. in. l. cū pponas. in fi. C. de bo. auc. iudi. possi. t idē qō vult hic Bar. tenet B pe. in ti. de ap. §. nūc tractem⁹. x. sed si quis. t hoc ē verū de iure ciuili fm doc. quo casu appellatio qualtercūq̄ facta reuertit ad iudicē debitū. j. eo. in. l. imperatozes. sec⁹ de iure canonico. c. is cui. de offi. deleg. in. vi. quid si dicaf appello ad iudicez cōpetentē an valeat. vide glo. in. d. l. cū pponas. C. de bo. auc. iudi. posi. t ibi Bal. t in. d. l. apertissimi. lz Jhau. de cast. in. l. qui rome. §. pe. s de ver. obli. hoc vez dicat de iure ciuili: quo iure iudex cōpetens ē semper cert⁹ q̄ semp oz appellari ad primū īmediatū. l. imperatozes. j. e. t hic. p hoc facit q̄ in gñali sermone videt inclusus ordo iur. l. gall⁹. §. i. cū ibi no. de libe. t posthu. l. talem. in prin. de here. insti. dixi in. d. §. pe. de iure aūt cano. secus: q̄ oz appellari ad mediatū superiozē. ij. q. vi. §. ad romanā. t. d. c. dilecti. l. ultimo. de appella. t est vez q̄ si infra. x. dies datos ad appellandū iste appellās declaret ad quē iudicez vellet appellare valet appellatio etiā de iure canōico. p id qō voluit elegās glo. in. c. is cui. de offi. delega. in. vi. do. Jo. an. in. c. in alternatiuis. de reg. iur. in mercur. t qō imo indistincte valeat appellatio ista appello ad cōpetentē iudicē. tenet Jmol. hic q̄ de iure cano. gradati debz appellari preter q̄ in duob⁹. quoz vn⁹ est sedes apostolica: t alter legatus sedis apostolice. vt in. c. i. de offi. deleg. vez in dubio videt in aliis lez in iure cōi: t non spāli. l. q̄ q̄. t. l. testō. de testa. mili. ꝛc. t circa ha nc

ab eis erat ius appellādi: nisi expresse esset inhibitū Quero q in aliqua ciuitate est aliqō collegiū qō facit sibi aliquē rectozē cui dat iurisditionē qō pōt. vt. l. fi. C. de iurisd. om. iudi. quis erit proxim⁹ superioz ad quē appellabit. Rñ. ille q̄ est iudex ipius vniuersitatis: vt rectoz ciuitatis. ar. hui⁹. §. t extra eo. c. dilecti filij. pdicta vera nisi ciuitas ppriā. l. habeat fm quā aliō iudicaf. Quero q̄d r si prim⁹ superioz nō possit haberi. Rñ. siquidē ipedimētuz ē diuti⁹ duraturū ad aliū supiozē appellabit. ar. l. si lōgi⁹ in prī. §. de iudi. t. j. de va. mu. l. pe. in fi. t hoc cū sit ī pedimētuz iuris siue facti. vt extra de offi. delega. c. is cui. li. vi. t iō si ponerem⁹ ex casu de eadē. q. cognouisse iudicē inferiozē t superiozē t simul pnunciasse appellare ad superiozē omisso medio quo ad aliuz primū iudicantē minozē: q̄ prim⁹ eū pcedens ipedi tur eo q̄ sec. ū iudicabit. vt. l. eos. C. ō ap. Quero pone s ex causa iudicauerit sit simul iudex secularis et ecclesiastic⁹ ad quē appellabit. Rñ. ad superiozem iudicē ecclesiasticū. nō enī pōt appellari ad superiorez iudicē laicū: q̄ ei nō potest subijcere se etiā si vellet cleric⁹. vt in. c. si diligēti. extra de fo. cōpe. nec essz equuz q̄ vtriusq̄ superior appellaret: q̄ forte ī locis distantib⁹ t separatis sunt: nec possunt simul cōuenire. appellabit ergo ad superiorez iudicē ecclesiasticū cui pōt se subijcere iudex laic⁹ vt per ipm tota cā decidat ne cause cōtinētia diuidaf. vt. l. ij. §. de q. re. ad eū. iudi. ea. t. l. nulli. C. ō iudi. t arg. l. si cōez. §. quēadmo. ser. amit. Quero t pone q̄ aliqs epus vel alius cleric⁹ nō cognoscit vt eps sz vt comes alicui⁹ comitat⁹: quis erit superior. an inspiciem⁹ superioz respectu clericat⁹ vel epat⁹. canoniste tangunt

vel mixtū imperiū. vt dixi. §. t adde qō nunq̄ pōt eē iudex appellationis ille qui semel fuit in cā recusat⁹ fm Bal. in auc. habita. in. vi. col. C. ne fili. p pa. ī ver. sz dubitaf. t an si ille q̄ iudicauit successit iudici appellatiōis possit ad eū appellari ꝛc. vide glo. t Bar. in. l. filius. in fi. §. de inof. testa. t dñ dixi. §. de cōsuetudine. adde fm do. Anto. in. c. dilecti. de appella. q̄ valet cōsuetudo q̄ possit appellari omisso medio fm eundē. in. d. c. dilecti. apertius ll Osti. tenuerit contrariū in. c. quocūq̄z. in. §. intētiōis. de offi. deleg. sz an possit appellari ad duos alternatiue vel copulatiue. vide b p ang. t moder. t bal. ī l. appellatiōe. in vlti. col. C. eo. sz quid si vult penitere. vide in. l. si q̄s libell⁹. eo. ti. maxime p Bal.

q Quero in aliq̄. A quo appellandū sit q̄ñ fnia est lata a rectoze alicui⁹ collegij. vide p Bar. in. d. l. i. §. solent. sz quid si ille actoz interuenit in collegio tanq̄ de collegio an poterit ad eū appellari. tex. ē q̄ sic in. d. §. solet. t in. c. a collatione. de appel. in. vi.

r Quero quid. Quid si prim⁹ superioz nō pōt haberi. vide in. l. absunt. §. de tu. t cu. da. ab his. t Bal. in. l. ij. ō offi. pcō. t in. l. ij. q̄ñ fil. vel priua. cū quo Bal. trāsit Ro. in. l. si vero. in. §. de viro. in. iiij. fallentia. §. solu. ma.

s Quero pone. Quid si iudex ecclīastic⁹ iudicat de vna t eadem cā ad quē appellabit facit ea que habes in. l. pcipim⁹. §. i. idem obseruādo. C. de ap. t ibi Bal. t Sali. t ibi Bar. qui ponit notabilem actuz. t ibi habes post eū. t adde in simili dictū Bar. in. l. iurisperitos. §. cū ostendim⁹. de excusa. tuto.

t Quero pone q̄ aliqs ꝛc. Quid si eps nō cognoscit vt eps sz vt canonic⁹ ad quē appellabit. vide Bar. in. d. l. si q̄ñ. C. eo. dicūt tam docto. in. c. inter dilectos. de fide instru. q̄ si aliquis est eps t comes t facit aliq̄d vt comes oz sigillare vt eps. vide Ro. in. l. idemq̄ in ij. carta. de ver. obli.

Libelli. Op. Et sic nō sufficit ꝓducere appellationem loco libelli, idē dixit ꝑ illū tex. Bal. in l. si quis filio. §. hi aūt. de iniusto test. a. & bal. in l. si quis libellos. C. de appella. dixit aūt Imol. in. d. §. hi aūt. q̄ tutius est libellū formare q̄ ꝑ appellationē nihil videt petitū a superiore ad quē appellat vt ex serie verboꝝ appellatiōis apparet & iudex debet imparti officiū suum ad petitū & nō ad petitū, ſz in summarijs in q̄bus sufficit q̄ lis petitio h̄° eſt clara. in his etiā videt q̄ rescriptū poſſet ꝓduci loco libelli & sic intelligat dictum Inno. in. c. dudum. de elect. facit q̄d habet in cle. sepe. ō v̄. signi. & illud dictū Inno. etiā retuli in l. §. fi. ō var. & extraor. cogni. q̄d dictū limita. vt per Bal. in. l. i. C de preci. ipe. offe. quo ad iudicē: ſz non quo ad partem. quia immo requirit libell? ali?. et Bal. in. l. i. & ibi tex. C. q̄ libell? ꝓduci. da. ſit. vbi nota. & q̄ ſit forma appellatiōis facta viua voce. & q̄d ſi appellauit viua voce et poſtea i ſcriptis que appellatio tenet. vt ō ꝑ bar. in. l. litigatoribus. C. eo. et ad Bar. hic vide. l. cū pro cu. §. dōs. de ope. no. nun. Baldō. in dicta. l. litigatoribus. Bal. in l. eos. §. ſin aūt & in dicta. l. litigatoribus. C. eo.

Libelli. Hoc extra. e. c. romana. §. debz aūt. li. vi. vbi videtur tex. q̄ ad ſuperiorē iudicē eccl'iaſticū. Inno. tangit extra de maio. & obe. c. ſolite. Spe. in. d. §. nūc tractemus. ver. pe. veritas ē iſta q̄ ſiquidez illa dignitas cōitat? eſt incorporata in patrimoniuz eccl'ie libere nec ꝓ illa dignitate recognoſcit dōm tēporalez q̄ appellat ad forū eccleſiaſticū. vt. d. c. romana. Si vero recognoſcit dōm tēporalē vt q̄ haberet in feudū tūc ad aliū appellaret ſz decre. in. §. alle. c. ſz ſi ponerem? q̄ cleric? fact? eſſet rector alicui? ciuitatis: tunc appellaret ad ſuperiorez illi? ciuitatis. nō ei iudicat vt ēps seu vt cleric?: ſz vt rector tal' ciuitat'. & idē diceretz ſi vn? rex haberet comitatū & in illo iudicaret vt comes: appellaret ad ſuperiorē ipſi? inquātū comes: nō ad ſuperiorē inquātū rex vt eſt caſus. C. e. l. ſiquādo ductano. & hoc q̄n appellat ab ordinario. quādo vero appellat a delegato dicet in. l. i. §. i. j. q̄s & a quo ap.

Libell? appellatori? dz cōtinere ꝑſonā a qua appellat. ſniaz a qua appellat. ꝑſonaz vero ei? cōtra quē appellat de neceſſitate nō dz cōtinere ſz tpe ſnie pōt vno verbo appellari dicēdo appello. h. d. cū. l. ſe. & ꝓin. ſe.

¶ Op.v de ꝓin. l. ſcio. glo. ſol. duob? modis tene ꝓmā. ¶ Quero de quib? libellis hic loquit. Ꝓ cui? euidētia sciendū eſt q̄ vn? eſt libell? appellatōnis h̄ eſt ipa appellatio. ali? eſt libell? qui dat iudici ad quē eſt appellatū: vt ſup appellatiōe ꝓceda tur. & iſtos duos modos proſequit Spe. in ti. ō ap. in quarta parte in. §. nūc dicendū reſtat. & in. §. pcedenti. ſz lz sic de cōſuetudine admittat tū non eſt neceſſe. ſufficit enī q̄ coram iudice appellatiōis ꝓducat appellatio facta coram iudice a quo appellat: & petat ſup ea ꝓcedi abſq; nouo libello. h̄ videt velle tex. in auc. de his qui ingre. ad ap. §. volum?. & Inno. videt tenere de offi. dele. c. cū ſtingat. circa fi. mag. gl. tamē circa formas ꝑdictas aliquid videam?: & ꝓ io circa appellationē que fit viua voce apparet formā eē vulgarē. ſufficit enī dicere appello vt hic. & ſubintelligas appello a te a ſnia quā ſtatim ꝓtuliſti inter me & aduerſariū meū in tali cā. h̄ oc ꝓbat hic & in. l. litigatoribus. C. e. ¶ Sed quero quāto tpe duret iſta facultas appellādi viua voce. dicūt quidā tota illa die. arg. hui? tex. dū dicit ipſo die. & j. e. l. a ſnia. in fi. nā cū ipſa die liceat ergo in qualibet parte diei dz licere. In cōtrariū videt q̄ h̄ poſſit facere ſtatiz an teq̄ iudex ad alia faciēda diuertat. vt. l. litigatoribus. C. e. Alij dicūt q̄ h̄ pōt facere iudice ſedēte[k] ꝓ tribunali. ar. l. diu?. §. de in integ. reſti. & illud cōiter obſeruat. ¶ Secūdo quero quādo appellatio non fuit interpoſita viua voce q̄n poſſit appellari. Rñ. tūc de neceſſitate eſt appellādū in ſcript'. vt hic & j. e. l. a ſnia. in fi. & l. litigatoribus. C. e. & iſti dicunt libelli appellatorij. & dz iſte libell? appellatori? cōtinere ea que hic dicunt. ſ. ꝑſonā appellātis iudicis a quo & ſniam cōtra quē. ¶ Sz dubitat circa ꝓmū q̄d ſi ꝓcurator eſt cōdēnat? & appellat an debeat appellare ꝓ ꝓio noie an ꝓcuratorio noie dñi. nā cuz ipſe ꝓcurator ſit dñs litis effect? & in eū ferat ſnia. vt. l. i. C. de ſen. & interlo. o. iudi. videt q̄ ipſe debeat appellare. veritas eſt q̄ dz ꝓcuratorio noie appellare. vt j. q̄n appel. ſit. l. i. §. i. puto etiaz q̄ poſſit ꝓ ꝓio noie appellare. vt. j. e. l. ab executore. §. i. & ibi no. q̄ ſi ſimſit appellari. vide in. l. actori. C. de re iudi. & q̄ ibi habet. & adde bal. in. d. l. eos. §. ſinautē. & in. d. l. litigatoribus.

Intelligeret. De hoc vide Bar. vtrobiq; & Bar. in. l. i. §. nūciatio. de ope. no. nun. & q̄ dixi poſt Bar. in. l. iij. §. iudi. ſol.

Satis eſt. Et adde in cā appellatiōis valere libellū peto ꝓnūciari merecte appellaſſe ſm Bal. in. l. edicta. in. xv. col. C. de eden. et ibi dic q̄ omnes leges loquētes de ſētentia trahūtur ad libellū quia idez iuſt eſt. & adde q̄ cōmittens ſeptectioni ſuperioris dicitur appellare ſm Ly. et Bal. in. l. i. C ſi quacūq; ꝑdi. po.

pliciter dicēt appello nec adijcerz cui? noie itelligeret Ly ꝓcuratorio noie dñi. vt. l. fi. §. de inſti. & l. pe. § ſiquis cau. ¶ Quero quid de his q̄ appellāt ꝓ aliis cū nullū habeāt mandatū. dicā. j. e. l. nō tñ. Sup ſecūdo. ſ. de ꝑſona iudicis a quo puto q̄ ſufficiat ſi ponat nomē iuriſditiōis vel tribunalis ſz nomē ꝓ ꝓio nō exprimat. nā nō dz appellare aduerſus euz vt aduerſus ꝓiuatā ꝑſonā ſz tanq̄ a tali dignitate igitur ſufficit ſi nomē dignitatis exprimat vt. l. ſi fu? cōis ita. §. de ſtip. ſeruo. ¶ Super tertio. ſ. ſup ſnia a qua appellat. dicit glo. q̄ dz inſeri res ſup qua eſt lata ſnia. puto tñ q̄ ſufficiat ſi exprimat tñ q̄ ſnia certa demōſtrat. vñ cū dico appello a ſnia lata tali die ꝑ vos nō eſt neceſſe q̄ inſeratur res ſup q̄ eſt lata: & ſi dico rem nō ē neceſſe q̄ dicam diem. q̄ eīi vna demonſtratione demōſtrat ampli? demōſtrari nō ē neceſſe. vt. l. i. in fi. §. de do. ple. vnde quocūq; mō appareat q̄ certa ſnia eſt: ſatis ē[z]. ¶ Querit glo. vtz in ipo libello appellatorio debeant peti apli[a]. quidam dicūt q̄ ſic. veritas eſt q̄ nō eſt neceſſe ſm Di. & alios. q̄ apparet q̄ tpa ſunt diſtincta. nā aliud eſt tps appellatiōis: & aliud eſt tps petēdoꝝ apl'orum q̄ eſt. xxx. dieꝝ. vt. C. e. l. iudicib?. & j. de libellis di. l. i. cōiter tñ obſeruat q̄ in ipſa appellatiōe apli inſtanter petunt. vt extra de ap. c. ij. in cle. in ꝓin. tñ ſi ſeparatim fieret valeret per ea que dicta ſunt. ¶ Queritur vtrū in ipo libello appellatorio poſſit quis dicere dico ſniam nullā: & ſiqua eſt appello. glo. q̄ ſic i. l. i. C. q̄n ꝓuo. nō eſt ne. dicā in. l. ſi expreſſim. j. eo.

¶ Quero vtrū in libello appellatorio debeat fieri mentio[b] de iniq̄tate ſnie. videt q̄ ſic: vt hac. l. in ꝓi. & l. ꝓfecti. §. de mino. & ita cōiter obſeruat. puto tñ q̄ etiā ſi hoc nō exprimat. ꝓcederet appellatio: vt h. cū nō dicat q̄ debeat hoc exprimi. ꝓterea dicēdo appello videor dicere iniquā. ¶ Quero cui[c] debeant dari iſti libelli appellatorij. glo dicit & bñ q̄ debent dari iudici a quo appellat ſi haberi pōt alſ iudici ad quē. vt. j. q̄n ap. ſit. l. i. §. dies. & §. ſi quis. Itē ſi aliq̄s timeret iudicē a quo appellat ſufficeret ſi interponeret appellatio coram ꝑſonis honeſtis. vt. l. i. C. de his qui ꝑ me. iudi. nō ap. Iſte aūt met? qualit ꝓbet dixi in. l. de pupillo. §. ſed ſi ipſi ꝓtori. §. de no. ope. nun. ¶ Quero vtrū ſufficiat iudici offerre libellum appellatorium. an debeat coram ipſo legi. text? eſt q̄ nō requirit legi. extra eo. c. appellatio. li. vi. predicta vera in appellatione a diffinitiua. appellatio vero ab interlocutoria an debeat in ſcriptis fieri. glo. tangit hic. dicā in. l. ij. j. de ap. re. ¶ Tertio ē videndū de libellis qui dant iudici ad quē eſt appellatuz & ſiquidē ſi tenerem? id q̄. §. dixi q̄ h̄ caſu libell? nō ſit neceſſari? tūc hic nō eſſet videndū vlteri?. ſed q̄ cōis practica ſe hz in cōtrariū iō iſtoꝝ libelloꝝ videam? formas & in iſtis libellis debēt inſeri omnia que dicta ſunt in libello appellatorio. dz etiaz inſeri tenor appellatiōis ia interpoſite: & in eo dz eē cōclusio talis. quare peto per vos ꝓnunciari ꝑ me bñ & iuſte appellatū eē: & male & iniq̄ iudicatū eē vt prealk'. l. eos. in ꝓin. C. e. Alij vero addūt dicētes peto dictā ſniam tanq̄ iniquā remedio appellatōis caſſari & irritari. & iſtā formā videt ponet Spe. & conſuetudo obſeruat. ¶ Sed huic op.[d] ſnia ꝑ ſolā appellationez ē caſſata & irritata. vt. §. ad turpil'. l. i. in fi. & dixi. §. e. l. i. in ꝓin. quō ergo petit a iudice caſſari itez §. l. q̄

Judice ſedēte. An q̄n iudex legit ſētentiam poſ

a Peti apli. Sz an in libello appellatiōis debeat appellās dicere: appello: put in iſta ſcriptura cōtinet. vidē ad hoc nota. gl. in. c. vltimo. de re iudi. in vi.

b Fieri mētio. vtz debeat fieri mētio iniq̄tat' ſnie & an debeat exprimi a q̄ parte ſnie appellat. tex. eſt no. i. l. appellandi. in ꝓin. ci. j. e. q̄ nd.

c Quero cui Cui detur libellus. dicit Bal. in. auc. que ſupplicatio. C. de p̄ci. impe. offe. p? Bui. de ſuza. q̄ ſufficit dare notario actoruz. abſq; etiam iudice: quod not. q̄a ē valde vtile.

d Sz huic op. ſed ō appellatiōe exticta erat ſententia. vt. d. l. in fi. g̃ fruſtra petit.

e Item si sñia. Adde Bal.in.c.sancim⁹.in ti.quo tpe milles. qui idez tenet ꝛ allegat qō no.in.l.verba illa.de ver.signi.ꝛ adde qō hec verba referunt ad nullitatē ꝛ iniquitatē.adde no.p Bal.in.l.absentē.C.ō accusa.ꝛ ibi est tex.in fi.vbi no.

f Quid ergo.singularis ē tex.fm Bal.in.l. pscriptiōe.in.x. col. C.si ō ius vel vti. pub. ꝛ ē not. vide cū in x. ibi nec obstat j.e. appellanti.in fi.cā ē inserēda in appellatiōe ab interlocutoria vt ē casꝰ i cle. appellāti.de appel.ꝛ specifice ꝛ exp̄sse dz exp̄imi dixit tñ ang. in.l.vbi aūt.§ illud.de x̄b. obli. p illum tex.q̄ sufficit si se referat ad illud i specie.qō no.vide qō ibi dixi. Item si appellaꝫ ab executiōe debet inseri causa. vt dicit iste j.l.prima.itē qñ q̄s pp suū p̄iudiciū appellat dz inseri cā vt dixit bar.i.l.a sententia.j.eo.et quē admodū cā non dz exprimi ita non debet exprimere a quo capitulo sententie appellaꝫ.ter.ē in.l. appellāti. in prin.j.eo. Itē q̄d si apponaꝫ causa scz friuola ꝛ falsa:an appellatio est nulla.dictū est sing. Jo.an.in.c.cozdi.de appel.li.vi.in vl.col.in nouella q̄ sic:ꝛ mouet:qz in cōtractu nō requirit insertio cause.tñ si apponatur viciat ꝯctū si est falsa.vt in.c.de cōdi.appo.vbi est casus.scz tu cogita p istū tex.ꝛ cle.sepe.in fi.de x̄.sig.ꝛ vide qō no.do. abb.i.c.fi.in. iiij. col.de pcu.ꝛ no.in.l.i.in prin.C.de rei vxo.acti.vnde cogita pp id qō dixit Bar.in.l.eiꝰ qui.in ver.ij.no.j. de appel.recip.ꝛ istā partē videt sequi do. Jo.de imol.in.d.cle.appellanti.ꝛ videt velle Bal.in.l.i.i fi. prīcipij.de eden.fallit in cōfesso appellāte fm Bal.ꝛ quosdā. ō quo p doc.in.l.fi.§.iussus.j.e.ꝛ Bal.in.l.minozibꝰ.C.de his qui. vt indig.ꝛ etiā moder.j.e.in.l.cōstitutiōes. Itē fallit vbi tertiꝰ appellat rōne interesse sui.l.a sñia.j.e.in prin.ꝛ dic vt ibi p Bar.in fi.prīcipij.ꝛ ē tex. in.c.cū sup.ꝛ ibi Jnno.de re iudi.ꝛ Jo.an.ibidē.in ver.rōnabilit.ꝛ ad de matheſſe.in notabili.cxxij.scz an iudex possit cogere ptem cām exprimere in appellatiōe vt sciat an velit differre vel deferre. Bal.q̄ nō.in l.qñ iudices.C.de appel. Itē fallit p̄dicta conclusio q̄ nō dz inseri cā in appellatōe a diffinitiua ꝛc.vbi appellaꝫ in casibꝰ phibitis appellari fm Jnno.in.c.pastozalis.in glo.mag.de offi.deleg. Itē in cā momētanee possessionis fm Bal.in.l.i.in.ij.col.fi de momē.pos.ꝛ Bar. in.l. ij.j.de ap.re.vide que dixi.C.eo.in.l.ij.in appellatōe ab interlocutoria an sit inserenda cā ꝛ que.vide Bal.in.l.ij.C.ō epiſ.audi.ꝛ ang.ꝛ imol. in.l.q̄q̄d astringēde.de x̄.obli.ꝛ q̄ sit inserēda cā expresse ꝛ specifice.habes in cle.appellāti.de ap.ꝛ de cā inserēda in appellatōe a diffinitiua sñia.dic vt p cano.in.c.vt debit⁹.de ap.ꝛ p Jnno.in.c.ij. de ope.no.nunci.ꝛ an in appellatiōe ab extiudicialib⁹ dz inseri cā. vide Bar.vbi habes in.l.fi.j. de appel.recip.adde qō in appellatōe a relatiōe de consulendo dz iseri causa fm Bar.in.l.i.§. quesitum.§. eo.

g Ultimo scias. Si expressi vnam cām possum aliā prosequi ꝛ si succubui prosecuta vna non possum post aliā prosequi in causa appellatō nis.sec⁹ in cā nullitat. ista est doctrina notabil' bar. in.d.l.si exp̄s sim. in vltia col.j.eo.

solu.ponunt hic glo.q̄ possunt eē vere in se ꝛ eas examinabo in.d.l. siq̄ sepatim. tñ non sunt necessarie quātū ad.l.istam.

Quid ergof. Qui certā cām in appellatiōe expressit pōt illā prosequi ꝛ ab illa discedere ꝛ aliā quācunq; voluerit assumere.hoc dicit.quod no.ꝛ est vex in appellatiōe a diffinitiua sec⁹ si appellet ab interlocutoria.ꝛ extra.e.c.i.li.vi.dicam in.l.ij.j.de ap.re. Oppo.§.de adul.l.denunciasse.§.quid tamē. Jo.patet ex his que ibi dixi. Oppo.C.de codicill.l.fi.so.ibi in his que electō ne tollunt:ꝛ est ibi ratio ne ex eadem scriptura cā diuersis modis amittat. Querit glo.vtrū in appellatiōe debeat inseri cā. breuit aut loquimur in appellatiōe a diffinitiua:ꝛ nō est necesse q̄ cā inseratur cū ad illā non astringat. Nec ob.j.eo.l.qō apparet. qz.§.l.pri.in fi.nulla fit mētio de cā vt hic.ad q̄d essi necesse est q̄ cā inseraꝫ cū ad illā nō astringit.nec obstat.j.e.l.appellāti.in fi.qz expone vt ibi p glo. si vero appelleꝫ ab interlocutoria:tūc dicit gl.de iure canonico cā est inserēda.vt extra de ap.c.vt debitus.ꝛ expressiꝰ hodie extra .e.c.i.li.vi.ego puto idē de iure ciuili.vt dicā in.d.l.ij.j.de ap.re. Quero q̄d si appelleꝫ ab vno capitulo sñie.vtz videaꝫ ab alijs appellatū.dicā in.l.appellāti.in prin.j.e. Altio scias q̄ Jo.p hunc.§.dicit q̄ in actiōe reali in qua ō necessitate nō dz inseri cā tñ si inseraꝫ p illā nō astringitur imo totū ius suū in iudiciū deducere videt sic hic cū appellatiōe nō debeat inseri cā.si tamē vnam inserit nō astringitur ad illā.cuiꝰ opi.refert Ly. in.l. edita actio.C.de eden.sed eiꝰ opi.falsa ē vt.l. si maꝫ. §.i.§.de excep.rei iudi.ꝛ.l.ꝛ an eadem.§.actiones.in prin.e.ti.ꝛ in eis dixi.aliō est in cā appellatiōis in q̄ si pdat in totū pdit.iō in fauorē appellantis ē indulti vt oēm cām p̄sequi possit.aliō est in cā principali vbi si pderet ex vna cā poterit itez agere ex alia vt in eiꝰ fauorē inductū vel alie cause deducte in iudicio dz nō videant.an autē causa i actiōe principali dēat inseri dic plene vt i.d.l.ꝛ an eadē.§.actōes.§.ō excep. rei iudi.

a Executoreb. Ab executore nō appellari. Bar.in.l.si cū exceptiōe.in.§.tertio aūt.qō me.cā. tenuit q̄ sic. Quid si iudex ad literas alterius exequitur ꝛ excedit modū ad quē appellabit. vide bar.in.l.a diuo pio.§.i.in.pe.q.§. de re iudi.sed vtz sñia de mādādo primā executioni sit interlocutoria. vide iaco.ꝛ bar.in.l.ab executione.C.eo.roma.in rub.de re iudi.§.

i Modū excedat. Si excedit modū pōt appellari ē vex in executione ordinaria secus in delegata. qz tūc sñia seu executio est nulla nec pōt appellari.ita videt velle bal.in.l.si vt pponis.p illū tex.cuz glo.C.de sentē.vide bal.in.d.l.ab executione.in.iiij.col.p ro.in.l.vi prin.de verbo.obli.ꝛ an requiraꝫ q̄ declareꝫ pcessus vide p bal.in addi.spe.in ti.de execu.sñie in.i.col.ꝛ qñ dicaꝫ iudex excedere modū adde qō not.bar.post glo.in.d.l.a diuo.in.§.in vēditione.x̄. quero an inter mobilia.de re iudi.

k Quero.quādo iudex misit nūtiū ad executionē ꝛ vltra modum exequit ad quē appellaꝫ.ad qō adde no.p spec. in ti. de appella.§. nūc tractem⁹.versi. q̄d si lata sñia.adde etiam qō no.bart.in.l.a diuo pio.§.sñia.in penul.q.de re iudi.ꝛ do.abb.in.d. c.ad consultationez in vltima car.de re iudi.vbi vide.

l Sententiā interpretari. An iudex possit iterpretari suā sñiam.ꝛ dicit bar.in.l.ij.de sentē.ex p̄i.reci.p istū tex.qō habēs mex īperium pōt suā sñiaz interpretari alꝰ nō. Et quis possit suā sñiaz interpre

tari, vide qđ scribũt doc. in. c. nouit. de iudi. & glo. C. cõmina. vł epł as Liij. &. v. q. viij. c. loci. §. qz ergo. & ad hoc vide etiã qđ no. Bal. in. l. hę redes palã. §. si quis. de testa. s̃. & de istis interpretatiõib⁹ vide p io. an. post glo. in. c. ex parte. lultimo. de ver. signi. vbi ponit an officiales electi ad cõponẽda statuta finito eoz officio possint illa interpretari & dicit Bal. in l. nec arbitris C. de arbi⁹ tris. ad finez q arbiter po test laudum suum inter⁹ pretari de qo per Specu. in titu. de ar⁹ bitri. §. finali. ver. sed nun⁹ quid verbuz obscurum. p Archi. xi. q. i. §. ex his. et et in materia vide Baldũ. post Barto. in .l.ij. C. de senten. ex pe⁹ ricu. reci. vbi dicit q prin⁹ ceps habet ĩ terpretari pri⁹ uilegium su⁹ um. c. cuz ve⁹ nissent. de iu⁹ di. per Bal. in. l. hi qui ad ciuilia. C. de appella. & p Barto. in .l. hac lege. C. de senten. ex peri. reci. et Baldũ. in di⁹ cta. l.ij. C. cõ mi. vel epist. Et ꝺ hac ma teria vide p⁹ Barto. in .l. gallus. §. qui dam recte. vbi dixi de li be. & posthu.

pellat. sed ab iniqua sentẽtie interpretatiõe sic. & tũc solũ de iniustícia interpretatiõis q̃rit. h. d. tres ptes habet vt ex summario cõphendit. Secunda ibi. ab eo. tertia ibi. ita tñ. ¶ Ex prio no. q ab executore ñ põt appellari. Cõtra. C. e. l. in maioꝛib⁹. So. glo. h & in. l. ab executiõe. C. quoz appel. nõ reci. dicit q ab executiõe facti nõ põt appellari: ſz a ꝓnũciatiõe de exequẽdo vel nõ exequẽdo bñ appellat. ar. d. l. in maioꝛib⁹. qđ nõ placet Bdof. & ꝗbusdã modernis ꝗa eadẽ ẽ rõ in ꝓnunciatõe de exequẽdo que ẽ in ipa ex ecutiõe: vt Ty. refert in. d. l. ab executiõe. C. quoz ap pel. nõ reci. hoc pz ex tex. qui dicit ab executiõe. q. d. ab officio iudicis exequẽtis. hoc añt intelligendũ ẽ vt .j. pri. ſrio dicã. ¶ Cõtra hoc op. q ab executore possit appellari. vt. l. ab executiõe. C. quoz ap. nõ re ci. so. ista. l. determinat p illã. ſ. q nõ possit appellari nisi in exequẽdo modũ excedat⁹. & sic partẽ grauat & sic apparet q. l. vult q cũ appellatur a diffinitiua possit appellari sine aliqua cã vt. s̃. pri. §. dictũ ẽ. ſz qñ appellat. ab executiõe siue intelligas de ꝓnunci atiõe de exequẽdo siue ab ipsa executiõe facti. l. reꝗ rit q inferat cã qualiter excedat modꝰ qđ põt cõtin gere multiplicit: vel nõ admittẽdo exceptiões impe diẽtes executionẽ. vel exequẽdo ante tps: vel in re ĩ qua nõ ꝺz: vel ult⁹. vt no. p glo. in. d. l. ab executione C. quo. ap. nõ reci. & p Ber. pleni⁹ extra de re iudi. c. q ad cõsultationẽ. in fi. an añt videat excedẽ modũ iudex si ꝓcederet parte nõ citata ad executionez Ty. videt tenere q sic. in. d. l. ab executõe. in prĩa. q. ego aliter dixi in. l. a diuo pio. circa prĩ. s̃. de re iudi. ¶ Quero k pone q iudex misit nunciũ ad exequendum qui excedit modũ in exequẽdo: ad quẽ appella bit doc. in. d. l. ab executiõe. dicunt q appellabit ad superiorẽ iudicis nõ ad ipm iudicẽ. qz exequi ipse vi det cũ p aliũ exequat. tu dic aut iudex dedit nũcio mãdatũ limitatũ qualit exequeret: & tũc sit vera pre dictoꝛ opi. qz ipe iudex hoc mãdãdo grauat partez & ipsi⁹ iudicis factũ tangit. & iõ ad eũ appellãdũ nõ est. extra de offi. dele. c. si a subdelegato. li. vi. Si ve ro in mãdato nõ est defect⁹ sed in nũcio exequẽte tẽ appellet ad ipm iudicẽ. ar. s̃. qui satisda. co. arbiter. & .j. a qui. ap. nõ lz. l. vlti. lz añt p modũ appellatiõis posset ꝗs cõqueri de iniqtate executoꝛis tñ põt etiã absq appellatiõe qñq iudicis exequẽtis iploꝛare officiũ fm formã. l. a diuo pio. §. si sup rebus. s̃. de re iudi. ¶ Veniam⁹ ad scdam partẽ ex qua nota q põt iudex suã sniam interpretari. & qz istud ẽ singulare ł meli⁹ q̃ alibi. iõ circa hoc aliqua videam⁹. ¶ Pri⁹ mo q̃ro ꝗs põt suã sniam interpretari. Rñ. ꝗdã dicũt q iudex ordinari⁹ põt interpretari sniam sui delegati. vt. l. duo. s̃. de re iudi. & ita intelligũt ł. sniaz añt p⁹ priã null⁹: qz p hoc posset deuenire ad retractationẽ snie qđ iudex facere nõ põt. vt. l. i. C. sen. rescin. non posse. & s̃. de re iudi. l. iudex. Alij dicũt q põt interp

m Interpre tatio assuma tur. Quali⁹ ter & quot mo dis sumatur interpretatõ & seu iudex potest facere interpretationẽ de sua sententia. & vide Baldũ. in. l. iij. C. de libe. preter. & debet eius interpretatio esse talis q non perimat sed exponat. & vi de aliquid per Baldũ. in. l. si quis intentione ambigua. de iudi. Item debet esse verisimilis. vt not. Dy. in regula sint iura. & habetur hic & vi de qđ not. Baldũ. in. l. si vt proponis. C. de execu. rei iudi. & de materia vide in. l. ea que. C. commi. vel epist. & dicit Baldũ. in. l. quicũq. in. vi. col. versi. ij. casu. C. de ser. fugi. q a mala interpretatione põt appella⁹ri niſi appellatio sit specialiter interdicta. vt est tex. hic in fi. & adde in

proposita questiõe vtruz pars debet citari quando iudex declarat suam intentionez. facit quod not. Baldꝰ. in auctenti. sec hodie. de iu ramen. calum. vbi dicit q quando repetatur testis vt declaret dictũ suum pars nõ debet citari. licet debeat citari quando examinatur pri cipaliter. l. si quando. C. de testi. vt apparet ex verbis Bal. ibi: quia alia est ratio a citatione a principio q̃ fit in citatio⁹ ne ad decla⁹ rãdum: vt pa tet. & viõ ad Barto. hic extra de ver⁹ bo. sig. olim idẽ tenet bal. in. l. ea que. C. commi. vel epistꝰ. in. l. q̃ lem. de arbi.

tari sniaz suã. & hoc ꝓbat hic glo. prio a simili. sicut princeps pt. sed illud ar. nõ ꝓcedit. maioꝛ pt g̃ mioꝛ pterea ẽ ꝺ tex. in. l. i. ĩ fi. s̃. de qđ. scđo ꝓbat p simile de testatoꝛe qđ ꝓcedit qz testꝰ põt testm̃ in totũ tol lere & mutare. ex sua eñ libera volũtate depẽdet. ter tio ꝓbat p simile de ptoꝛe. vt. l. i. in fi. s̃. de pto. sti. et istõ aliqualit fac. q̃rto ꝓbat p sile de tabelliõe: & istõ etiã aliqualit fac: qz tabellio nihil ĩmutare põt ꝺ vo lũtate sua fm Dy. p hoc ẽt. s̃. de re iudi. l. actor]. ſz tex. iste meli⁹ ꝓbat q̃ aliq̃s ali⁹. gl. etiã hoc determi nat p alias. ll. s̃. de test. l. hẽdes palã. §. ſz si notã. & hꝰ est vez in iudicib⁹ ordinarijs hñtib⁹ mez ĩperiũ vt ł pz. sec⁹ in mioꝛib⁹. collige igit ex hac glo. aut q̃rit de interptatiõe snie delegati a se: & q̃libet põt hꝰ fa⁹cere. aut de interptatiõe snie ꝓpria: & tũc aut ẽ dele⁹gat⁹ & nullo mõ põt. aut est ordinari⁹: & tũc aut ẽ de maioꝛib⁹ aut de minoꝛib⁹ vt ex pdict] pz. ¶ Ue⁹ro secũdo quã interpretationẽ põt facẽ iudex de sen tentia sua cũ interpretatio assumat m multi] modis. vt. l. i. §. siqs operas. s̃. ad tertul. & no. in. l. ij. s̃. ꝺ ozi. iur. Rñ. qñq interptatio assumit p correctiõe tota⁹li. & istud nõ põt facere niſi sol⁹ princeps. vt. d. l. i. ĩ fi. s̃. de qđ. & l. iudex. s̃. de re iudi. eadẽ rõne nõ põt et ei snie abꝛogare in parte lz qñq ꝺ gñalitatẽ snie re⁹plicatiõis remedio succurrat. vt. l. lz. C. de iudi. qñq interpretatio ponit p extẽsione: & illud etiã nõ põt facere iudex niſi circa accessoꝛia ipso ꝺie. vt. l. paulus s̃. de re iudi. qñq interptatio ponit p ꝺgrua verbi vel oꝛonis expositõe: & istã interptationẽ põt facere iudex vt hic. mhil eñ de nouo facit ſz factũ declarat vt. d. l. hẽdes. §. ſz si notã. s̃. de testa. exẽplũ iudex p⁹nunciauit aliquẽ violẽtiã cõmisisse. poterit postea de clarare vtrũ intellexit de violẽtia publica vel priua⁹ta: licet si hꝰ nõ interptaret intelligeret de vi priua ta. vt. l. si preses. s̃. de pe. Itẽ si iudex cõdẽnauit ad centũ nec dixit de qua pecunia lz in dubio intelligit de mioꝛi. vt. l. nũmis. s̃. de leg. iij. tũ poterit interp⁹tari iudex de q̃ senserit. Itẽ si ꝺdẽnauit n titiũ filium sempꝛonij & reperiant duo titij poterit declarare de quo senserit. ſz si vellet facere interpretationẽ vnaz penil⁹ extranea vt in exẽplo posito hic in glo. ſ. si cõ⁹dẽnauit ĩ nouẽ boues & ipe vult interptari. i. in no⁹num bouẽ nõ põt hoc facere. Itẽ si verba eẽnt oĩno clara & ipe velz aliter interptari nõ admitteret o. vt l. ille aut ille. §. cũ in verbis. s̃. de le. iij. & s̃. de ver. ob liga. l. quicq̃d astringẽde. x̃. nec ꝺrsuz. fm lec. Ty. ¶ Quero qualiter fiet ista interptatio vtrũ debeat pars citari puto q sic. vt. l. de vnoquoq. s̃. de re iu⁹di. & l. nã ita diu⁹. s̃. de adop. & ar. ei⁹ qđ ꝺicim⁹ de arbitris qui debẽt arbitrari pñtibus partib⁹. vt. l. si quis arbitratu. s̃. de ver. obli. alie tñ solẽnitates nõ requirũtur q̃ reqrunt in snia. ar. d. l. hẽdes. §. ſz si no⁹tã. de testa. ¶ Quero vtrũ p. vn⁹ iudex põt interp⁹tari sententiaz predecessoꝛis sui: videt q nõ sicut he

n Item si cõdemnauit. Nota hic col ligitur nota⁹bilis limita⁹tio & intelle⁹ctus ad dicta Barto. in. l. demonstra⁹tio falsa. ĩ. viij col. de condi. & demon. in l. diuus. s̃. ꝺ custo. reo. et in. l. i. C. si plures vna sen⁹ten. & in. l. int stipulantem. §. i. in fi. de v̄ bo. obli. & ibi ꝺo. alber. diẽ q nihilomi⁹n⁹ assessoꝛ põt interptari q ẽ idem. erban nit⁹. & vide p ange. in. l. his verbis. §. fi. ꝺ ver. obli. & tz bal. in. l. ñ ig⁹rat. ĩ fi. ꝺ fru. & lit. expen. & ad hoc vide in. l. ij. s̃. de li⁹be. & posthu. & qđ no. bal. in. l. pe. ꝺ leg. i. & ĩ. d. l. i hic de condi. & ꝺ mon. contra⁹

riam tamen opi. contra Barto. hic videtur sequi Ange. in. l. eum quem temere. s̃. de iudi. et male: & cautelam de qua hic reprehendit Ange. in dicta. l. ij. s̃. de libe. & posthu. & Imo. ibi dubitat per. l. põ⁹ponius scribit si frumentum. s̃. de rei v endi. quia incertitudo viciat iudicium.

o Non admitteret. vide Bal. in. l. volũtati. in pe. col. in simili. de fi deicõ. p Quero vtrũ. Adde Bar. in. l. naturaliter. §. n. hil cõe. circa. v. lectu. ff. de acqui. pos.

q ¶ Possit tarare. Qñ iudex seruauit sibi taxationē expensaꝝ an successor possit tarare. vide Bar. in. l. termiato. C. de fruc. ⁊ lit. expē. ⁊ angē. ⁊ Jmol. in. l. inter stipulantē. §. i. de ver. obli. sed taxatio fit ſm bar. in. l. paul⁹. de re iudi. ⁊ Ci. ⁊ Bal. in. d. l. termiato. C. de fruc. ⁊ lit. expē. ⁊ ibi Bal. in. vi. col. ⁊ adde ꝙ cōdēnatio expēsaꝝ nō pōt reseruari sed executio sic, ſm Bar. i. l. paulus. de re iudi. ⁊ Cy. in dicta. l. terminato. ⁊ Bal. in auc. generaliter. in. vi. col. C. ō epis. ⁊ cleric. in v̄. idem tz bar. i l. terminato. C. de fruc. et lit. expē. ⁊ baldus in. l. fi. C. de leg. ⁊ Ange. in. d. §. i. et Balō. in. d. l. ij. ⁊ Ang. in l. ex facto. §. ō vulg. ⁊ pup. ⁊ Jmol. consor. opiñ. rapha. ⁊ imol. ī. d. §. i. quos vide qz fuit ꝯcordia bar. in. d. §. i. ad fi.

r ¶ Qō valeat. Et qualiť tarenť expensę vide in spe. de excepť. §. viso. ver. qđ si reꝰ ꝓbaret in ti. de expē. §. postremo. in prin.

s ¶ Possit appellari. An ab aliqua taxatiōe expensaꝝ possit appellari. vide Bal. i. l. ij. C. de epis. audi. ⁊ vide glo. in l. si cū excepti one. §. i hac. ⁊ ibi ꝓ Bal. s qō me. cau. ⁊ vide in. l. in bonefidei. §. ō vsur. ⁊ bal. in. l. sancim⁹. ad fi. C. de iudi. ⁊ qō not. moderni in rubri. ⁊ in. l. i. ad fi. C. de iudi. ⁊ ab omni taxatiōe appellať vt no. Jnno in. c. fi. ad fi. qō me. cau. et refert Bal. in. l. ꝓperandū. §. finaūt alterutra. ad fi. C. de iudi. ⁊ vide Jo. an. in. c. sepe. extra eo. ⁊ qō no. Bar. in. l. in actionibus. in fi. de i lit. iuran. ⁊ Jmol. in. c. auditis. de ꝓcur. ⁊ qō a taxatione appelleť si excedat modū. vide Bal. in. l. iij. in. ij. col. C. de fruc. ⁊ lit. expen. ⁊ ibi dixit ꝙ nō ē taxatio sententia interlocutoria. ⁊ ibi an in ea requirať citatio ⁊ hic adde Ꝑau. de liaza. in cōmēto. c. fi. de do. ⁊ cōtu. circa penul. col. vbi querit an possit appellari a cōdēnatione ⁊ taxatiōe expēsaruz. ⁊ adde ꝙ si in interlocutoria iudex nō cōdēnauit in expēsis tamē ꝓt postea qñ cūꝯ añ diffinitiuā sniam condemnare ſm Jnno. in c. sepe. extra eo. qō not. et no. Bart. in dicta. l. teria to.

res nō pōt interpretari libellū defuncti. vt not. in. l. pōpo. scribit si frumētū. §. fi. in glo. s. de rei vendi. et l. inter stipulantē. in prin. ⁊ §. i. s. de ver. obli. Jn cō trariū videť qō. s. dictū est, s. ꝙ delegans interptať sniam delegati sui. ⁊ istō puto verꝝ qz accipiēdo indicē ꝓ iurisditiōe seu ꝓ ipso tribunali vere idē ē iudicū. ⁊ idē iudex. vt. l. ꝓponebať. s. de iudi. nec eē sius interpretādi sibi ꝙetit vt priuato. sed vt iudici. heres vero ⁊ defunctꝰ nō est eadē psona vere sed ficte ⁊ de hoc apparet so. ad. q. iudex cōdēnauit reū i expēsis reseruata sibi taxatiōe. nec dixit in successoribus suis. Querit vtrū successor possit tarare q. ⁊ ex dictis ꝑz ꝙ sic. reseruauit eē sibi vt iudici non sibi vt priuato. nec eē hoc vt priuatꝰ possit facere. arg. ꝓ hoc in. l. post mortē. §. i. ⁊ qō ibi no. s. qñ ex fac. tu. Jtē dicta faciūt ad alias. q. pone ꝙ delegatꝰ ꝯdēnauit in expēsis reseruata sibi taxatiōe. an talis reseruatio valeat: videť ꝙ nō. qz tarare expēsas ē declarare ⁊ interptari sniam suā. sz delegatꝰ nō pōt sniaz suā interpretari vt dictū est. ergo nec hoc poterit sibi reseruare qō puto verꝝ. nisi eēt talis delegatꝰ cuius iurisditio adhuc remaneret ad exequēdā sniam qō qñ sit dixi. s. de re iudi. l. a diuo pio. in prin. vbi glo. tangit. ¶ Sz tūc quero qñ delegatꝰ cōdemnauit in expēsis reseruata sibi taxatiōe cū reseruare nō poterit: an ꝯdēnatio expēsaꝝ valeat. videť ꝙ nō. qz remanet sentētia incerta. ergo ⁊c. vt in. l. vlti. C. ō sen. que si. cer. quā. Jn cōtrariū videť ꝙ valeat ⁊ taxatio videť reseruata delegāti ⁊ illa adiectio sibi nihil releuet. ar. s. de bo. possꝫ. ſm ta. l. si ita. §. qui filio. que optime facit ⁊ hoc videť verꝝ qō videť tenere do. ia co. bu. in quadā disputatiōe ⁊ assignabat rōnem qz delegatꝰ reseruauit sibi nō respectu psone sed respectu iurisditiōis sz iurisditio delegati ⁊ iurisditio ordinaria est eadē. vt. l. i. §. qui māda. s. ō offi. e. cui mā. est iurisꝺ. ergo ipse delegatꝰ quasi idē poterit facere dictā taxationē. tñ vt ꝑdicte ambiguitates cessent cōsulendū ē in iudice ordinario ꝙ reseruet sibi ⁊ successoribꝰ suis. in delegato vero ꝙ reseruet sibi ⁊ delegāti. ¶ Sed iuxta ꝑdicta q̄ro an ab interptatione seu expēsaꝝ taxatiōe possit appellari s. videť ꝙ nō. C. qñ ꝓuo. nō est nece. l. fi. in prin. Jn cōtrariuz videť casus hic ꝙ appellari pōt ab iniqua interpretatiōe. ⁊ istud est verū si iudex modū excedit in taxādo siue inique interpretādo. Nō ob. l. fi. qñ ꝓuo. nō est ne. qz ibi nō licet appellare victori. iō qz reꝰ ipse appellauit vnde appellatio rei sibi sufficit secꝰ si reꝰ nō appellasset. vt ibi no. per doc. ⁊ ꝓ Ja. de are. in. l. paulꝰ. s. de re iudi. hoc etiā ꝙ ab iniq̄ taxatiōe possit appellari tz Jnno. extra. e. c. sepe. in glo. supꝝbo expen. ¶ Cenio ad tertiā partez. quero qualiť iniquitas interpretatiōis detegať. Nñ. in ista cā nulla admittiť ꝓbatio per quā principalis snia infringať ⁊ hoc vult dicere hic ter. dū dicit: hoc solū queratur an in iudicis interptatiōe sit iniq̄tas. q. d. iniquitas prime snie nihil attendiť ad idē. s. de iureiur. l. si duo patroni. §. iul'. in fi. iniquitas añt interptatiōis poterit apparere ex multis. primo ex his que gesta ⁊ ꝓbata sunt vt dicit glo. Jtē ex q̄litate rei. exemplū: iudex ꝯdēnauit me in decē libris ꝓ ꝑcio talis libri postea interpretať ꝙ intellexerit de. x. libris boñ. grossoꝝ. certe ex libri qualitate poterit interpretari equitas vel iniq̄tas interptantis. vt. l. sēper in stipulatio nibꝰ. ⁊ qō ibi no. j. de reg. iur. Jtē si iudex me cōdemnauit in. x. libris ꝓ salario aduocati ⁊ postea interptať de. x. libris grossoꝝ ex qualitate cause ⁊ facūdia aduocati. ⁊ ꝙsuetudine fori vel loci apparebit iniq̄tas vel equitas interptantis. vt. j. de va. ⁊ eť. cog. l. i. §. in honorarijs: ⁊ codez modo si tarauit expensas ex qualitate cause ⁊ actoꝝ multitudine ⁊ fori cōsuetudine ꝑpendi poterit equitas vel iniquitas interptantis. vt. l. nō ignoret. in fi. C. de fruc. ⁊ litiſ expen. et ibi no. in glo.

Alio condemnato. Preuiť hoc intendit. Alio cōdēnato nō appellante vel appellationē nō prosequēte aliꝰ cuius interest poterit appellare ⁊ appellationē interposita tam ab alio ꝙsequi. h. d. ¶ Ho. ꝙ glo. posita super ūbo suo q̄ dicit. i. dñi vel suo ꝓprio ꝓcuratore. ⁊ sic faciť ꝙ ꝓcurator cōdēnatꝰ possit ꝓprio nōie appellare. de quo dixi in. l. i. §. fi. s. e. ¶ Secūdo nota aliaz glo. que tenet ꝙ qñ emptor est cōdemnatꝰ vt contumax nō pōt venditor appellare. ¶ Quero qñ ť emptor victo appellat venditor vel ecōtra infra quātū ᵛ tēpꝰ possit appellare ſm iura ista. Rñ. infra biduuz vt in ꝓpria cā. vt. l. ij. §. i. j. qñ ap. fit. ⁊ exhᵒ apparet ꝙ vnꝰ ꝓ alio in tali cā testimoniū ferre nō potest. facit qō no. in. l. nullꝰ. s. de test. ⁊ p doc. C. de testi. l. oibus. ¶ Ultimo quod hic dicit ꝙ snia lata ꝯ debitorē nō ꝓiudicat creditori intellige si ē lata ꝓ rem obligataz. vt. l. si mater. §. fi. in fi. s. ō ex. rei iudi. ⁊. l. si superatꝰ. s. de pigno. alia circa hunc. §. dicenť j. l. pri. in prin.

t ¶ Alio cōdēnato. qñ. vide qō no. Bar. i. d. l. si superatur de pigno. qō not.

Si procurator q̄ in iudicio. Procurator qui litē cōtesta. est si vincať per ꝓcuratorē appellare ꝓt. hᵒ dicit. ¶ Ho. ꝙ per litiſ cōtesta. ꝓcurator efficit dñs litiſ. ¶ Cōtra dñs litiſ dicit ille ad quē cōmodū ⁊ incōmodū victorie ptinet. vt. C. e. l. dñs litis. ⁊ de sen. l. i. sol. hec appellatio dñs litiſ pōt duobꝰ modis itelligi. primo dñs litis. i. instantie. ⁊ ita loquit hic. Secūdo dñs litis. i. cause ⁊ eoꝝ sup quib⁹ litigať. ⁊ hᵒ modo sumit in cōtrarijs. ¶ Quero quid in causis vbi nō fit litis ꝓtesta. an ꝓcura. efficiať dñs litis. et idē pōt queri de ꝓcuratore qui interuenit post litis cōtesta. Spe. in. l. nihil. C. de ꝓcur. videť dicere ꝙ statim ꝙ ꝓcurator incipit de meritis cause tractare efficiť dñs litis. ar. l. ij. C. de cōsor. e. li. ⁊ hoc indubitater est verꝝ. casus est in. l. nulla. C. de ꝓcur. vbi tex. dicit post cām in iudicio agitatā nō dicit post litiſ cōtestata. quocūꝯ ergo mō cām incipit agitare legitime dñs litis efficiť. ꝙ ergo hic dꝫ ⁊ in filiꝰ hic alle. in glo. la. sic etiaz dz intelligi. l. si ꝓcurator. §. i. s. mā. vbi dꝫ ante litis cōtesta. nō pōt facere ꝓcur. subaudi vl' añ litē alio modo agitatā cū igiť ꝓparatoria tractant ꝓcu. adde tñ qō dixit no. Bar. in. l. iij. §. idē scribit de pecu. adde etiā qō Jo. an. ⁊ do. Anto. in. c. cū. ℳ. ferrariensis de cōstitutiōb⁹. diceruńt ꝙ prim⁹ actꝰ qui agiť cū parte post lit. cōtesta. idē operaťur ꝙ lit. ꝓtesta. i supuenientib⁹. qō dictum fuit opinio. vt refert ibi

Imol. vltramõ. quẽ sequit̃ Ly. in. l. nulla. & in. l. ꝓcurator. C. de ꝓcura. & idẽ videt̃ voluisse Bar. in. l. pompo. §. rati. ff. de ꝓcura. quicquid dixerit Imol. in dicto. c. cũ. (M). ferra. quẽ vide: & ad p̃dicta adde qõ idẽ Imol. in. d. c. cũ. (M). ferrariẽsis. referat Bar. tenere cõtrariũ in dicta. l. nullã. & in. l. nihil. C. de ꝓcur. & ibi dixi ex eo q̃ nõ reperit̃ hoc bñ cautũ. & q̃ ex quo semel est facta cõtestatio nõ dz amplius multiplicari in eadẽ lite. facit. l. ꝓpias. C. de leg. & subdit ibidẽ Imol. q̃ hec secunda opio bar. forte est veri oz. licet cano. cõiter transeant cũ opi. ioban. an. adde q̃ hoc idem Jo. an. videt̃ voluisse bar. in. d. l. põpo. in. §. rati. in prin. & si bñ ĩ spicit̃ in loc̃ allegat̃ per Imol. bart. hoc nõ dixit. ideo cogita. & ad p̃dicta adde Bart. in extrauag. ad reprimẽ. ĩ ver. figura. & quod no. bal. in. l. q̃ quis. C. de ꝓcur. & Bart. post glo. in. d. l. ni bil. & Bal. ĩ aũt. qui semꝫ C. quõ & q̃n iudex. & quid q̃n ꝓcedo ꝫ absentes vbi lis nõ contestat̃. vide no. p Bar. in. l. i. ff. de priua. ꝫ lic. & pe. tenet. l. si plurib̃ de leg. i. q̃ actus. qui inducũt lit. cõtesta. inducũt etiã eĩdẽ effectuz in causis ĩ quibus lis nõ ꝓtestatur q̃d ẽ not. fm Ly.

scilicet an sit ꝓcurator: an sit iudex: an si libell̃ ꝓcedat & similia. per hoc non efficitur domiñ litis. sed cũ incipit tractare de meritis cause tũc efficit̃ dñs litis. vt dicta. l. nulla.

A Sententia. ¶ A sentẽtia inter alios dicta appellare põt is cui̇ interest rõne pleni vel qualis qualis p̃iudicij ¶ & cãm appellatiõis a victo interposita p̃t ꝓsequi: hoc dicit cũ duob̃. §. se. ¶ Ho. ex princi. q̃ pp q̃le q̃le p̃iudiciũ quis põt appellare a sñia inter alios dicta. & hoc facit q̃ testes examinati ꝫ vnũ ꝫ aliũ faciãt indiciũ sicut de sñia. si eĩ nulla ꝓbatione facẽt appellare op̃ nõ eẽt. de hoc dixi. §. ꝺ iureiurã. l. admonẽdi. ¶ Secũdo nota fideiussorez posse appellare a sententia cõtra principalẽ lata subaudi. lz eĩ nõ faciat plenũ p̃iudiciũ vt in precedẽti rñso dictũ est. & hoc colligit̃ ex dictõne itẽ. hic posita. que ẽ repetitiua fm ea que dixi in. l. i. in prin. §. ꝺ pub. Ex quo Guil. de cu. inducit. l. istã q̃ sñia lata ꝫ principalem nõ mandat̃ ꝫ executiõi cõtra fideiussorez. q̃ꝺ dic vt plene dixi ĩ. l. i. §. iudi. sol. ¶ Tertio nota fideiussorem vẽditoris appellare emptore victo. & hoc vsq̃ ad. §. si heres. ¶ Oppo. de. l. luti̇. §. de his qui no. infa. So. vt ibi. ¶ Quero dicitur hic vel similẽ cãm que est similis. dic vt in glo. ¶ Quero vtr̃ sententia lata p̃ isto tertio appellãte p̃sit ei qui victus fuerat. tex. videt̃ q̃ nõ. extra de re iudi. c. cũ sup controuersia. & ĩõ in forma libelli porrigẽdi coram iudice ad quẽ & in forma sentẽtiandi in cã appellationis ẽ diuersitas. nã Jnno. in eo. c. in prima gl. videt̃ tenere q̃ siquidẽ quis appellat rõne qualis qualis p̃iudicij tũc appellãs dz petere p̃nũciari sñiam latam sibi nõ preiudicare: & ita iudex dz p̃nunciare. & ita ĩtelligit hanc. l. Si vero appellat rõne pleni p̃iudicij tũc petit sñiam cassari & irritari. postea in. e. c. in glo. magna sup ẽbo cõstituerit: aliquãtulũ ante finẽ gl. ponit opinionẽ quorũdã qui dicũt vtrãq̃ petitõem ꝓcedere nec aliud firmat. mihi videt̃ q̃ iudex appellationis siquidẽ ꝓnunciaret appellãti nullum facere p̃iudiciũ. hoc nõ posset facere nisi q̃ sñia est iniqua. ideo sup iniquitate ꝓnunciare videt̃. vt. l. i. C. de ordi. iu. semp ergo de iniquitate vel equitate sñie ꝓnũciat tacite. Aũt victoria isti̇ appellãtis ꝓsit victo: sic dico. aut vict̃ appellauit & etiã ille tertius: & vterq̃ ꝓsecut̃ est suã appellationẽ. tũ ille vict̃ in cã appellationis de iure suo nõ docuit ille terti̇ docuit de iure suo. tũc fateor q̃ talis sententia ferenda a iudice appellatiõis ꝓderit solũ illi tertio. & quantum ad eũ sñia infirmabit̃. hic est casus in. d. c. cũ sup. q̃ꝺ ꝓbat̃ per rõnem. q̃ cũ vterq̃ suã appellationẽ iterposuit. & sic vterq̃ sibi ꝓuiderit renũciare videt̃ ꝓuisioni que est vt sñia lata ꝓ vno ꝓsit alteri que prouisio. l. est cõtra cõem regulã res inter alios acta. et ideo tũc libell̃ appellatori̇ deberet sic formari. peto talẽ sñiam quãtũ ad mei p̃iudiciũ infirmari. Si vero vict̃ nõ appellauit: ꝫ solum ille terti̇ cui̇ interest̃ est. & tunc aut ille vict̃ acq̃euit sñie & eã ratã habuit & tũc idez q̃ sñia infirmabit̃ solum quo ad p̃iudiciũ appellanti̇; nõ quo ad p̃iudiciũ victi q̃ꝺ probat̃. ĵ. e. l. proxi. vbi ponit̃ speciale in causa capitali q̃ victo approbãte sñiam terti̇ auditur appellãs. & ficin ꝺrium est ius cõe & etiã illo casu iurisconsultus dubitauit. vt patet. ĵ. proxi. Si vero vict̃ non acquieuit dicte sententie sed nõ appellauit: tent̃ appellatiõe interposita per tertiũ tũc debebit sñia irritari in totum & proderit appellãti etiã victo. ita dz intelligi hec. l. q̃ꝺ probat̃ per. l. si qui separatiz. in fi. ĵ. eo. & C. si vṅ ex plu. l. i. vbi si vṅ appellauit ꝓ parte sua lz nõ appellet ꝓ parte alteri̇ ꝓdest alteri habẽti eandez cãz defensionis: multo magis hic. vbi a sententi appellat lata ꝺ alterũ. & isto casu puto q̃ etiã si exp̃esse in appellatiõe & etiã in ei̇ ꝓsecutiõe appellãs dicerz se appellare respectu sui p̃iudicij tm̃ q̃ nihilominus effect̃ victorie porrigeretur ad victum. vt. l. si post mortẽ. in fi. de bo. pos. ꝺ ta. lz in cõtrariuz faciat qꝺ no. in. l. & per iusiur. §. si legato q̃. §. de accep. & . §. qꝺ me. causa. l. si cũ exceptis. §. labeo. in glo. sup ẽbo ꝺderit. in quib̃ dicit̃ q̃ licet effect̃ acceptilatiõis porrigat̃ ad fideiussorem. tamẽ hoc ẽ nisi cõtrariũ agat̃ sed acceptil̃. dependet ex cõsensu partiũ. sec̃ in sñia & eius effectu. vt. l. nõ potest. §. de furt̃. ad qꝺ fac̃ qꝺ no. C. de transac. l. si diuersa. qualiter aũt videat̃ acq̃escere [a] sñie vel nõ dicã in. l. si qui separatiz. ĵ. e. Sz cõtra p̃dicta op. terti̇ veniens rõne alicui̇ p̃iudicij in nullo est grauat̃. si ergo vult petere q̃ sñia nullũ faciat sibi p̃iudicium nõ dz adire superiorẽ iudicẽ appellatiõis. Rñ. dicit Jnno. q̃ hoc ideo est q̃ sententiando ꝺ vnũ facit iniuriã sibi qꝺ nõ videt̃ verũ: nõ eĩ potest quis inferre iniuriã ĩ eĩ quẽ nõ cognoscit. vt. l. eum qui nocentẽ [a]. §. ff. §. de iniur. dic ergo q̃ ideo p̃mittit̃ appellare. q̃ ad hoc vt huic tertio ĩ fiat p̃iudicium nõ põt pueniri nisi rõne iniquitatis nec dz ipsemet de ratione iniquitatis sue cognoscẽ. vt. l. eos. in prin. C. e. preterea ex hoc sentit iste terti̇ appellãs cõmodũ q̃ cã ad superiorẽ deuoluit̃: si eĩ cora primo iudice principaliter ageret̃ sñie sue faueret. ¶ Quero si primo [b] vict̃ est in prima & in secũda cã appellatiõis. vtrũ ab hac sñia secũda poterit tertius appellare. dicit Jnno. q̃ sic. satis ẽ eĩ q̃ sententia nõ transiuit in rem iudicatã. preterea eadem est ratio que in sententia prima. ¶ Quero q̃ꝺ si primus est victus in cã principali & in prima & secũda causa appellationis. vtrũ ab ista tertia sentẽtia poterit tertiꝰ appellare. dicit Jnno. aut sciuit causam agi per victuz ante latã tertiã sñiam & nõ põt appellare. imputet eĩ sibi q̃ sciebat suã cãm agi & nõ prouidit. ar. C. de euic. l. si parentes. & l. sepe. §. de re iu. q̃ si ignorauit põt appellare. q̃ sine culpa sua non ꝺz dãnificari. tamẽ hui̇ appellatio primũ victũ nõ releuabit p̃m eũ cui in hoc assentio. ¶ Quero vtruz in ista appellatõe ꝓcedat̃ vt in appellatiõe a diffinitiua. an vt in appellatiõe ab interlocutoria vel tãq̃ interest possint cõtradicẽ. pau. de liaza. & post eũ pe. de anch. in cle. cõstõnem. tenet q̃ sic. arg. l. post mortem. §. fi. de cõtra tabu. cũ sili. et no. p Jnno. in. c. ex ꝺ questiõe. de resti. spo. in ꝺriũ fac̃ qꝺ no. Bal. ĩ l. antepe. C. si vṅ ex plurib̃. adde bar. in. l. pluso. §. i. ĵ. eo. an quãdo terti̇ appellat ꝓ suo interesse req̃rat̃ exp̃essio. adde in. c. cũ sup.

3 ¶ Non mandatur. An sententia lata contra principalem p̃iudicet fideiussori vel contra: sententia lata in fauorem fideiussoris an prosit principali suo. declarat Barto. in. l. duobus. §. a fideiussore. de iureiuran. & vide plene in. l. i. & ibi dixi. iudi. sol. nam speciale est in fideiussore de iudicato soluendo per. l. fi. & ibi Barto. C. de usur. rei iudi. & habetur in dicta. l. duobus. ergo secus in aliis. Item secundo fallit in patre qui tenet̃ pro filio & est tãq̃ fideiussor. in. l. cum filius. de verbo. obliga. sicut est de fideiussore quia sententia lata cõtra filiũ nocebit patri etiã nõ citato. vt no. voluit Bar. in dicta. l. cuz filiꝰ. §. de ꝛ. obl. & ideo dicas q̃ si in casu huius. l. esset citatus sibi etiã fieret p̃iudiciuz. vt ibi etiã dixi.

a ¶ Videat̃ acq̃escere. q̃liter videt̃ qs acquiescere sñie. vide ĩ. l. si qui separatiz ĵ. eo.

a ¶ l. eĩ q̃ nocencẽ. Adde qꝺ ĩ materia dixi p̃ bar. in l. a diuo pio. §. si sup reb̃ §. de re iudi. no. tñ qꝺ ẽt is cui̇ nõ interest p̃t appellare si ꝺ eũ fuit ꝓcessum ꝺ iuris p̃cepta bal. i. l. ff. C. ꝺ fideicõ. liber.

b ¶ Quero si p̃. Sed q̃d si p̃incipal̃ appellãs ꝓsequi̇ bat̃ iepte vl̃ vult desistere an illi quorũ

de re iudi. & ibi hoc voluerũt Inno. & Jo. an. in ver. rationabilit. vide matef. notabili. ccxxij. & que dixi in. l. i. §. fi. ſ. eo.

c Idemq; reſcripſit. Sed nõ credo iſtã glo. verã q; cũ iã p ſnĩaz ſit reſciſſum teſtm̃ illa ſnĩa iã facit ius quo ad oẽs. l. p õpo. §. fi. ſ. de inoffi. teſta. & ſic per pactũ heredis nõ eſt cõfirmata. vt in. l. tale pactũ. §. q̃ p uocauit. õ pactis. quid ergo erit. nos dicim⁹ q; idẽ reſcriptũ ẽ. ſ. q; iſti legatarij poſſint appellare et appellationẽ p ſequi: q̃a ibi antecq; ferret ſnĩa fuit fcã tranſactio: et ſic teſtm̃ non erat reſciſſuz hic vero fuit lata ſnĩa vt faceret ad titulum.

omiſſa extra iudiciũ videt q; ſit quedam appellatio extraiudicialis, nã iſte tertiꝰ appellans cãm nõ fuit pſecutꝰ. Inno. dicit iſtã eſſe appellatõnẽ factã a diffinitiua ſnĩa, perinde eſſi p̃cedet ac ſi victꝰ ipe fuiſſz pp p̃iudiciũ qõ ſibi parat vt hic. Ego aũt puto q; hec appellatio quo ad quid hz vim appellationis ab interlocutoria. nã a diffinitiua põt victꝰ appellare ſimpliciter abſq; expreſſione alicui⁹ cauſe. vt. §. e. l. iij. in. fi. & ibi no. ſz iſte tertiꝰ appellãs nõ audit ſimpliciter appellãs niſi in appellatiõe aliquã cãm exprimeret pp quã ſua dicerz intereſſe. vt hac. l. in p̃i. expreſſe p̃batur.

Sũmaui cuz p̃cce. Not. q; legatarij

Si heres. poſſunt appellare a ſnĩa lata contra heredem. õ tex. hic videt requirere q; tunc poſſint legatarij appellare cũ dicit p collusionẽ eẽ ſnĩatuz: ſz §. l. proxi. in p̃in. p̃mittit appellare ei cui⁹ intereſt: g̃ &c. So. nõ intelligas q; de colluſione habeat neceſſe p̃bare. ſed ſi legatarij de hoc dubitãt p̃ñt appellare. et ideo glo. ſuper hoc verbo queratur exponit id eſt ſi dicatur. hoc probatur in. l. ſi pluſorio. in p̃i. j. eo. & ibi dicam.

Jdẽq; reſcripſit. Sũmaui cũ p̃ce. Not. q; ille cui⁹ intereſt põt proſequi appellationẽ interpoſitã a victo idẽ de cã p̃in. vt. j. e. ſi pluſorio. §. i. & ibi hoc examinabo. Secũdo no. q; ſz victꝰ qui appellauit ranſigat de lite vel cõfirmet ſnĩam nihilomin⁹ is cui⁹ intereſt põt appellationẽ ab illo interpoſitã pſequi: nõ tñ põt p ſuam approbationẽ ſnie vel renũciãdo appellatiõi p̃eiudicare iuri quesito tertio p appellationem. iõ tex. ibi dñ dicit iõ dicẽdũ eſt oz ſuppleri. ſ. vt appellationez pſequat: alꝰ maneret rata ſnĩa. vt. §. de pact. l. tale pactũ. §. qui puocauit. fm Ja. de are. & Oldr. & glo. que eſt ſignata ſup illo ℞bo dicendum eſt debet eſſe ſignata ſuper illo verbo. qõ ſequit videdũ ẽ q̃ fuit facta tmore oppoſitionis quã ſtatim faciam.

Oppo. ad fi. hui⁹. §. hic innuit q; a tranſactione appellat c õ ab actib⁹ extraiudicialib⁹ nõ appellat vt. l. fi. j. õ ap. re. ſo. nõ itelligas q; appellet hic a trãſactione ſz q; dicit idẽ reſcriptũ eſt. ſ. vt agant cãm tem ſtamẽti petẽdo legata. ſed an hoc ſit verũ q; non põt apellari ab actib⁹ extradicialib⁹: dicã i dicta. l. fi. j. õ appel. reci.

Hunc declara vt dixi. §.

Si quis ipſo iure. e. l. i. §. fi.

In tantum. Quilibet ſz p̃uocare p eo qui ad ſuppliciũ ducit etiã eo inuito. h. d. No. q; humanitas & officiũ qõ eſt inter hoiem & homiez facit vt cuiuſlibz interſit ne ali⁹ perimat pp qõ intereſſe admittit ad appellandũ. Vp. q; hic terti⁹ nõ admittit qz ſua nõ intereſt. vt. §. l. p̃ri. i. p̃i. So. hic nõ intereſt ei⁹ pecuniarit: ſed intereſt ei⁹ rõ ne dicti officij vel humanitatis qõ ſufficit vt hic. ſz õ hoc facit qz qui p ſuo intereſſe admittit pp̃ro noĩe appellat. vt. l. ſi procuratoꝛ. j. qñ appel. ſit. ſed hic dicit q; appellat noĩe ei⁹ qui dãnat⁹ eſt. ergo &c. Sol. potes dicere q; hoc caſu appellauit noĩe alieno: qõ ſatis placet. vel dic q; appellauit noĩe pp̃rio. & q; h dicit noĩe ei⁹ dicit. i. ad ei⁹ vtilitatẽ. ſimile. C. de his qui. vt indig. l. polla. & §. de his qui. vt indig. l. tutorem. vel dic noĩe ei⁹. ſ. appellanti. ſz ſi diceret appello ſimpliciter: nec exprimeret noĩe ſuo vel noĩe victi p cederet appellatio & prudent facier iudex ſi eum nõ coget exprimere. vt dicit Jnno. in ſimili. extra de te. c. cũ olim. Oppo. cauſe capitales nõ poſſunt agi per aliũ. vt. l. pe. §. ad crimẽ. §. de pu. iudi. & j. an per al. cau. ap. l. i. So. dicit glo. hic venit p ſuo facto et ſuo intereſſe nõ vt procuratoꝛ: qõ repugnat aliquãtu luz huic litere que dicit noĩe ei⁹ niſi exponas vt dixi Ad. §. ad crimẽ dic q; aliud in cã p̃incipali aliõ i cã appellatiõis. ita ſentit glo. puto q; qñ re⁹ eſt in carceribꝰ vel in fortia alteri⁹: ſicut erat hic. qz ducebatur ad ſupplicium etiã in cã capitali põt interuenire procuratoꝛ. vt dixi in. d. §. ad crimẽ. & ſi reꝰ nõ defenderet nec procuratoꝛez daret quilibet poſſz eũ defendere vt. l. ſi nõ defendat. & l. i. in fi. C. de qõni. Op. q; cõfeſſus e nõ appellat. vt. C. quo. ap. nõ re. l. ij. Sol. glo. tu dic q; ibi erat cõfeſſus & cõuict⁹: hic ſolũ confeſſus fm Dy. & not. in. l. cõtraria. Alia cõtraria dic vt in glo. Hec. l. videt probare q; in cauſis capitali

ſuſdam. C. de accuſ. ſz bal. tenet ẽ rium i. d. l. addictos. C. de epiſco. audiẽ. et Bart. hic an quilibet poſſet impedire executionem bãni. no. bal. in rub. C. õ in re fiſ. li. r. & an ſnĩa lata p̃o pena corporali tráſeatin rem iudicatã vide abba. & moder. in. c. de his. de ac cuſa. i fi. & an iſta. l. habeat ocũ qñ abſt dãnatur: & ſic p cõſequens nõ tractatur de impedienda executiõe ang. hic videtur velle ſentire q; ſic pp idẽptitatẽ rõnis. & ẽ verũ.

e Op. q; cõfeſſus. Et bal dus i. l. i. i. ir. col. C. ex deli. defunc. tz q; ſol⁹ confeſſus nõ appellat p glo. in. c. romana. & gl. h p multũ no. allegat Bal. in. l. ſi quis in hoc gen⁹. C. de epiſ. & cleri. q; cõfeſſio facta poſt ſnĩam extra iudiciũ nõ eſt ſufficiens ad penã capitalẽ. & idez i. l. addictos. C. õ epiſ. audi. & fortiꝰ in. l. vt delictuz. in fi. C. de heredi ta. actio. & no. Bar. in. l. ij. C. quo. appella. & ibi Bal. in. ij. col. C. de epiſ. audi. & glo. & Barto. in. l. conſtitutiones. j. eo dem.

f Infra. x. dies. An aũt bãnit⁹ poſſit impune offendi infra tempꝰ datũ ad appellãdũ. vide bal. in. l. addictos. C. de epiſco. audi. & in. l. addictos. C. de appel. qui tenet idẽ Bar. & meliꝰ in. l. qui vltimo. de penis. quã ſequit Ro. in. l. iij. C. ſi ſeruus. §. de acqui. poſ.

Cum quidam. Adde Barto. in. l. i. §. finali. in verſi. quero an debent. §. eo. ti.

Aliud ſciendũ. que eſt ratio. vide Bal. in rubri. C. õ manu. vin dic. & in auc. que ſupplicatio. C. de preci. impe. offe. & vide bal. in. l. ſi cã cognita. C. de tranſac. & in. l. ſi pretoꝛ. §. fiñ. §. de iudi. & vide Barto. in. l. i. C. ſi aduer. liber. & Bal. in. l. i. C. de in integ. reſti. poſtu. & in. l. finali. in. ij. col. C. ſi ex fal. inſtrumen. & Baldꝰ in. l. fina. C. de oꝛdi. cogni. & vide que dixi in. l. iij. §. ſi ſeruus. §. de acq. poſ.

Ij qui ſeparatiz. §. qõ eſt reſcriptũ. Secũdo op. Adde Bal. in. l. i. C. ſi vnus ex plu. appel.

Rideo dic. Nñ snīa lata p vno vbi appellatio īterposita sit abvno pſit alteri, adde q̄ nunq̄ appellatio interposita p vnū pdest alteri si ille etiā appellauit: q̄ videt renūciare appellationi prime ſm Inno. in .c. cū sup. de re iudi. & ibi de hoc do. anto. & habet in. l. ab executore §. i. s̄. eo. & not. Bar. in. l. a snīa. s̄. eo. & Ang. & Imol. plene hic in. §. fi. & de materia vide p Bal. in. l. i. C. si vn⁹ ex pluribus, & ibi in rubri. ponit quid i criminalibus & d. l. i. ad fi. dicit q̄ nūq̄ appellatō vni⁹ pdest alteri licet obtineat si appellatio fuit nulla: q̄ obtinuit p errorem: cōtra hoc facit quod dixi ſm pe. de anch. q̄ not. Bart. in. l. a sentētia. s̄. e.

Appro bare autem. Quando dicatur quis approbare seu acq̄escere sententie: adde que nota. in. c. si a iudice. de appella. in. vi. & in. c. grauem de offi. delega. vbi dicitur q̄ si appellans ab interlocutoria post appellationem reuertitur ad iudicem a quo appellauit & coram eo facit aliquez actuz videtur appellationi interposite renunciare nisi ille actus illius ad cuius iurisdic. reuertitur appellans impugnetur vel reprobetur a parte aduersa vt a iudice de quo ē appellatum: quia p talē actuz impugnatum appellās nō videtur renunciare appellatiōi c. accusatus. de eo qui mit. in pos. & vide Barto. in. l. a sententia. s̄. ex.

bus possit fieri executio infra. x. dies q̄ dant ad appellandū q̄ apparet q̄ infra terminū appellādi ducebat ad supplicīū: q̄ dic vt dixi in. l. q̄ vltimo. ō penis. Ho. remediū p illis q̄ ducunt ad supplicium q̄ iudex facit eos abauagliare ita q̄ loqui nō possunt vt quilibz p eis possit appellare. silē. C. e. l. addictos & C. de epi. au. l. addictos.

CAm quidam §. Propt metū iudicis suffic̄ appellatiōnē pponi coram vicinis & honestis psonis de hoc habes rubricā. C. de his q̄ p metū iu. nō ap. dixi. in. l. de pupillo. §. sed & si ipsi. s̄. de no. ope. nun.

ILlud sciendum. Appellās non doz iniuriari ei a quo appellat alīs punit. h. o. & punietur pena extraordinaria officio iudicis cū nō sit pena determinata. vt. l. i. §. expilatores. s̄. de effrac. ſm doc.

ILlud sciendum. Asnīa lata p libertate pōt appellari nō in integr̄ restitutio peti. h. o. sed q̄ro q̄ ē rō h. Rñdeo q̄ appellatio extinguit pnūciatū ac si nunq̄ eēt pnūciatū. vt. l. furti. in prin. & qō ibi no. s̄. de his qui no. infa. qō nō facit restō. iō libertas que semel cōpetit restōnē tolli nō pōt. Oppo. de. l. i. C. si aduersus li. dic vt ibi.

Iqui separatim. Si plures sunt diuersis sentētiis cōdēnati plurib⁹ appellatiōib⁹ op⁹ est nisi vna pbatio eēt qua oēs cōuincerent. h. o. istud principiū. cū ÿ. ſz cū aduersus. qui oz iungi cuz isto principio. & istud principiū ē planū. & facit ad ea q̄ dixi. s̄. de no. ope. nun. l. de pupillo. §. si in plurib⁹. s. vbi sunt plures cōdēnatiōes vel plura bannimēta: plures absolutiones sunt necessarie. Glenio ad ver. ſz cū aduersus. & quero in quo differt a principio hui⁹. l. dicit glo. q̄ hīc oēs fuerūt cōdēnati simul ideo vna appellatio sufficit hoc dicit glo. sup ÿbo nocerent. Sz tex. hoc nō dicit: ſz dicit q̄ vno titulo oppobataz rōnū oēs ꝓueniebant. iō aduertēdū ē q̄ pōt eē q̄ plures tutores in diuersis iudicijs & diuersis sentētijs cōdēnant ex diuersis probatiōib⁹ lz ex eadem cā. puta cōtra vnū sunt examinati testes in vno iudicio. & illi idē sunt examinati cōtra aliū in alio iudicio. ita loquit principiū. ſz pone q̄ sint cōdēnati diuersis sentētijs & diuersis iudicijs: vnica aūt erat pbatio que ꝓducebat cōtra vnū quēq̄: tūc vna sufficit appellatio q̄ vno titulo comprobataz rōnuz. & ſm hūc intellectū dedi sūmariū: iō multomagis si ponerēs vnū eē iudiciū ꝑ oēs tū snīas eē diuersas qō pt eē. vt. l. nō idcirco. s̄. de iudi. & l. de vnoquoq̄ in pr̄. s̄. de re iudi. Ultimo no. et hoc p. in. cū. §. se. q̄ qñ plures tenent ex vno ꝯctu vel q̄si pñt oēs cōuenirī in vno libello & ēt separatim: qō plene dixi in. l. iij. s̄. de duob⁹ reis.

Si quis cum vna. Plures sūme ex diuersis spēb⁹ que eadē rōne cōprehendūt debēt inspici cumulate nō sepate. h. o. Op. s̄. de iur. om. iudi. l. si idē cū eodē. glo. dat plures so. prima ē vera. s. q̄ hic oēs iste sume vna actōe cōpetebant ibi diuers⁹ actōib⁹. & fac ad ea q̄ dixi in. l. vbi fideiussor. s̄. de so.

Jtē videt tacite renūciare & acquiescere sentētie qui pmittit labi tēpora ſm Bal. in auc. item. in fi. C. de tempo. appel. Jtez videt quis acquiescere snie & appellatiōi renūciare si lata snīa interlocutoria vl diffinitiua in cā possessorij & in fauorē rei appellās appellatiōe pēdente spoliat reum possessione vel eū turbat iniuste. c. cū sit. t. c. cuz cām. ſm vnā lec. ō ap. lz in no. videat aliter sentire in c. ex parte. el. ij. de rescriptis. & sequit bal. i. l. pscrip. in. x. col. C. si ꝯtius vel vti. publi. ſz quādo possit renunciari appellatiōi vō C. eo. l. si qs libellos. & qñ videat acquiescere snie in interlocutorie. vide Bar. in l. i. C. ō relat. & adde tex. in c. cum venissent. de test. itē limita dictum. c. grauē. cū simi. et se verū si tal act⁹ sonat in agendo. sec⁹ si in patiēdo q̄ tūc nō videtur appel. renūciari dictum fuit Jno. in. c. cum olim. el. ij. de resti. spo. Jtē limita vt per glo. in. d. c. a iudice. Jtem no. alium casum in quo q̄s videt renūciare appellationi & acquiescere sententie de quo p glo. & Bart. in. l. tale pactum. §. qui prouocauit. s̄. de pact. et per do. in. l. ad solutionem. C. de re iudic. sed quid si quis appellauit infra decem dies. & renunciauit: deinde vult appellare infra eosdem decem dies nondum lapsos an possit: dic q̄ non. ſm Inno. in. c. sollicitudinem. de appel.

Si plures vna snīa cōdēnant q̄li

Quotiens bet in virilē teneāt. h. o. Materiaz hui⁹. §. examia vt. C. si plures vna sen. fue. o dē. l. i. & s̄. de re iudi. l. paul⁹ rūdit eos. Querit gl. vtrū isto casu sint necessarie plures appellatōes. glo. dicit q̄ sic qō est falsum ſm oēs. vt. s̄. pri. §.

Quod est rescriptum. In cōi cā vnius appellatō alteri pdest si vtriusq̄ ē eadē cā appellatiōis. sec⁹ si diuersa. h. o. Op. C. si in cōi eadēq̄ cā in integ. resti. po. l. i. so. aliud in resti. in integ. q̄ ē de iure speciali: aliud in appellatiōe q̄ est de iure cōi. qō dic vt. C. si vn⁹ ex plu. ap. l. ij. Secūdo op.ⁱ q̄ victoria vni⁹ nō pfit alteri nisi quādo res ē indiuidua. vt. s̄. si seruꝰ. ven. l. loci cor⁹. §. si fund⁹. So. dicit Azo istud ē vez qñ ē cōdēnatio de re incorpali: sec⁹ si de re copali vt hac glo. vt videt hic in fi. glo. hoc reprobat q̄ in iurib⁹ incorporalib⁹ diuiduis: vt ē in vsufructu magis deberet pdesse snīa lata p vno alteri q̄ in reb⁹ corpalib⁹ q̄ in vsufructu ēius accrescēdi in alijs reb⁹ sec⁹. vt i l. i. in fi. de vsufru. accre. & iō dicit glo. q̄ illa distinctō vtr̄z res sit diuidua vel indiuidua hz locū in cā pricipali nō in cā appellationis. in q̄ etiā si res est diuidua vni⁹ victoria pdest alteri: si ē eadē cā defensionis vt hic in cā pricipali sec⁹. vt. l. si cū vno. s̄. de exce. rei iudi. lz glo. ibi aliter dicat & male ſm oēs pōt esse rō q̄ in cā appellatiōis agit de ipsa sentētia q̄ ē indiuidua. vt. l. in hoc iudicio. s̄. fa. herc. Hoc ꝓmisso q̄ glo. hic sūmat istā materiā: iō dic^k aut in cā cōi fert snīa in cā pricipali: aut in cā resti. in integ. aut in cā appellatōis. si in cā pricipali dic aut est de re diuidua: aut de indiuidua. vt. d. l. loci cor⁹. §. si fundus si in cā restōnis. dic vt. C. si in cōi eadēq̄ cā in inte. resti. po. l. i. si in cā appellatōis tūc sum⁹ in matia nra in qua dic aut plurimū est separata cā defensionis: aut eadē ꝑ casu vni⁹ appellatio vel victoria alteri nō prodest. vt hic i ver. ceterū. Secūdo casu aut sūt cōdēnati diuersis sentētijs aut vna. si diuersis aut ex diuersis pbationib⁹ & plurib⁹ appellatiōib⁹ ē op⁹: & vni⁹ victoria alteri non pdest. vt hac. l. in prin. aut ex hīdē pbatiōib⁹: & tūc vna appellatio sufficit: & victoria vni⁹ alteri pdest. vt. s̄. e. l. ÿ. sed qō aduersus. qō intellige cū illa distinctōe vt statim dicā. s. cū oēs eadem sententia cōdēnati fuerunt. quo casu dic aut vterq̄ appellauit & victoria vni⁹ alteri nō pdest p ea que dixi in. l. a snīa. in prin. s̄. e. aut appellauit vn⁹ tm̄: & tūc aut alī⁹ approbauit snīam: & tūc victoria alteri⁹ sibi nō prodest. vt. l. nō tm̄. s̄. e. per locū a spāli aut alter nō approbauit: & tūc alteri⁹ victoria sibi pderit. vt hic & l. i. C. si plures vna sen. Approbare ātem sententiam dicitur si eam approbat expresse idē si tacite per. x. dies cū ignoret cōsociū suū appellasse. nā si sciret tacēdo nō videret approbare snīam: sed videtur eē cōtent⁹ ꝓuisione. l. que facit vt appellatio socij sibi pfit: que rō cessat cū hoc ignorat. & ista probant in duab⁹ solu. s̄. e. l. iij. §. i. super verbo hi soli. quas sol. nō examinaui ibi: sed dixi me examinatuz ꝑ Bart. so. ē qñ vn⁹ appellat absentib⁹ alijs tūc alijs absentib⁹ non prodest. intelligo absentib⁹ & ignorātibus per rōnem quā dixi. Alia solu. est q̄ appella-

m Quero quid. Et adde Bald. in l. i. C. si vn⁹ ex plu.

Constat. Secūdo no. Ex cōfirmatōe superior⁹ nō cōfirmat electio inualida. adde no. in l. i. de his qui sunt sui. adde tex. i. c. examinata. de cōfir. vti vel inutili. et qō ibi habet et qō no. bal. de pa. cōstan. in. xi. carta. et per Bal. in l. nominati. C. eo. et dicit Bal. ī l. i. C. de his qui p me. iudi. q electō et act⁹ metu factus nō pōt per superiorem cōfirmari. quid si electione pape fuit peccatuz in forma an possit tacito cōsensu cōfirmari. Fal. q non ī l. finali in princip. C. de leg.

o Persone eligentis. Adde inno. in. c. veniens et ī. c. i. de trās actio.

per/ luforio §. Sed et agere causam pro declaratione. Quid possit facere tertius qui venit ad causam iam ceptam. vide plenissime p Ange. in l. si suspecta. de ī offi. testamē. et Johan. an. extra de re iudi. in. c. cuz super. in fi. adde que dixi post Barto. in l. a diuo. §. si super reb⁹. s. de re iudi. et istis adde notata per Baldō. in. l. i. in vltima. q. C. si vnus ex pluribus. et Bal. in auē. nun c si heres. C. de litigio. per Barto. alias Bal. in dicta l. a diuo pio in addi. per Ange. et Imol. in l. ab executore. s. eo. per Ange. et imol. in l. a sententia. in. viij. col. s. eo. vnum adde in materia quod est nota. q quotiēscunq; rei publice interest semper admittitur tertius: lz nō pretendat interesse. ita not. dixit Bal. in l. vbi pactuz. circa penul. col. C. de transac. fallit etiā fauore pupilli. l. ij. in fi. C. de nego. gest. quod ē etiam not. et not. etiam Ange. hic. vide que no. Barto. in l. ij. iudi. sol. Et istud dictum de fauore pupilli refert Alexan. in dicto §. si super rebus. in fine. vbi vide. et vide per eum in. d. l. ij. in fine. C. de nego. gest.

q Contesta. sciuisset. Nota regulam q cui preiudicat sententia p iudicant et alia acta. ides dixit Barto. in l. si superatus. in fine. s. ō pigno. vbi habes post eum. et vide Barto. j. i. §. sequen.

exceptio.

Non solent. Plana est et potest intelligi de eo qui in libello appellationis solum vnaz causam expressit. Item in eo qui expressit plures: tamē vnaz probabilem qō sufficit licz alie non sint legitime. potest etiam intelligi qui plures in eo legitimas proposuit vnam tamen probauit et quelibet est vera non tamen necesse habet in appellatione a diffinitiua proponere aliquam causam. vt l. i. §. fi. s. e.

Iperlusorio iudicio. Aduersus sententiaz latam contra testamentū pmittit legatarijs appellare. hoc dicit. Oppo. sententia lata p collusionem alijs non preiudicat. vt. l. preses. C. de pigno. et sic nō est opus appellatione. hic autem innuitur q preiudicet si per collusionem sit lata qō apparet dū dicit: si perlusorio iudicio ꝛc. quasi dicat in iudicio iniquo perluditur. et j. cum dicit: p collusionem ꝛc. So. de collusione nō constabat: et ideo lz in principio cū formaē qō dicaē et pro cōstanti ponaē q actum sit perlusorio iudicio: tamē in responsione cuz verba rescripti ponunt diceretur per collusionē ꝛc. q. d. ex hoc solo q dicitur et si est timor collusionis p mittit appellare: lz de collusione nō sit necesse ꝓbare. si enī hoc probaret tūc legatarijs hoc nō preiudicaret etiā fine appellatōne. vt dicta l. preses. postea iurisconsult⁹ hic in fine dicit hoc iure vtimur vt possit appellare: nec repetit si per collusionem dicatur iudicatum. q. d. etiā si in nullo fuit suspicio collusionis appellaret. potest enim esse q heres negligenter et imperite causam prosecutus est absq; collusione et sic appellare potest quia eorum interest. vt. l. a sententia. s. eo.

Sed et agere causam. Si legatarij de fide heredis dubitāt possunt in prima causa in qua de testō queriē assistere et testamentum defendere. hoc dicit. facit. s. de inoffi. testa. l. si suspecta. in prin. Pro declaratione huius p ver. videamus quid possit facere tertius qui venit ad causam per alium inceptaz. circa qō est sciendum q tertius pōt venire ad triplicem effectum. quandoq; venit ut cām quā ille incepit agat seu defendat. quandoq; venit vt ei assistat: et probationē inducat: et alia faciat ad victoriam consequendam. quandoq; venit post sententiam ad impediendam executionē. Redeo ad primuz dico q quādoq; tertius venit ad impediendū ne per tertium qui cām icepit causa agatur seu defendatur. circa qō dico q quandoq; ille qui cepit cām agere ē ille ad quē negocium principaliter pertinet sicut ad tertium venientē. et tunc tertius nō pōt eum impedire agere vl defendere. vt. l. sepe. s. de re iudi. aut ad eum nō pertinet principaliter. sed per quandam consequentiaz ad istuz autem tertiuz pertinet principaliter: exēplū

r Testes producere. Quando tertius venit vt cause assistat an possit testes produce re. adde bal. per illum text. in l. principaliter. de libe. cau. et in auē. nisi he res. la. ij. C. ō litigio. et ibi allegat glo. ī dicta. l. si suspecta. s. de ī offi. testa. po nit etiam ibi Bal. quid in criminalibus vide Ange. et Imol. in l. ab executore §. fin. s. eo. et adde quod Abe. de ancha. in cle. cō stitu. de elec. per illum ter. tenet q hic tertio obstet inepta ꝓpositio et deductio principalis et q̄tū ad persecutionē iudicij ius tertij regulatur fm ius principalis. et iō si principali ē precluſa via ꝓbandi ita et tertō. allegat

Inno. in. d. c. cum super. et compostella. in. c. i. de elec. et que not. in. c. ij. in fi. de procura. in. vi. sicut dicimus de contumace postea cōparente vt admitti debeat in eo statu in quo cām inuenit: et non ad prius tenta iterare. vt no. ibi Inno. in. c. ij. de dila. Adde Bal. in auē. hodie. in fi. C. eo. et no. q vt quis possit adherere appellationi alterius ꝓ suo interesse requirit q infra. r. dies datos ad appellandū ratifi

cet appellationē fm Bal. in auc. hodie. ad fi. C. co. & inquātuz dicit q̄ appellās nō pōt renūciare in p̄iudiciū eoz̄ qui adhereere possunt. ad de qō idem sequit Bal. in l. i. C. si vn⁹ ex plurib⁹ ap. & dixi post Bar. in. d. l. a sententia.

s Elapsas dilationes, vide Imol. in l. quidā. in antepe. col. ſ. de re iudi.

t Tertio p̄, iudicet. & vid̄ do. An. in. c. pe. d̄ re iudi. & dixi p⁹ bar. in. l. ſi. in pe. colū. ſ. iudi. ſol. & p⁹ bar. in. l. a sententia. circa finē p̄in. ſ. eo.

v Tertio ē videndū. ad de Bar. in. l. penul. de pe. heredi. & idez in. l. ſi aliena. in fi. ſolu. ma.

x Quotiēs fuit absens &c. vide Bar. to. in. l. qui repudiatis. ſ. de inoffi. test. & in. l. ſi fuus plurium. de lega. i.

y Quero. Vide Bar. ſ. ea. l. ſ. i.

Constitutiones melius examinantur. Et vide An ge. in. l. furti. C. de infami. et add̄ quod non licet appellari officiali seu curie siue tabellioni seu execu toi condemnato. ij. q. vi. sunt quoꝝ vbi late de hac materia. Item non licet appellare in casu. l. i. ſ. si quis tutoꝝ. j. quando appel. fit. Item in casu. l. i. & quod ibi notatur per glo. paruam. de offi. prefec. preto. Item in casu. l. i. cum ſbi nota. & in. l. arbitrio. ſ. qui satisda. cogun. Item in casu. l. i. de raptu virginuz. C. & ibi Baly. Et quid ſi iudex inquirit in casu quo non debet vtrum poterit a tali inquisitione appellari: maxime de iure ciuili. vide Bald̄. in. l. ij. C. de episcopali audien. Quid autem in crimine lese maiestatis: scripsi post Barto. in. l. ſi quis. ſ. hi autem. ſ. de iniusto testamento. & hic per modernos. Item nō appellat vbi delictum est manifestum & notozium. c. cum speciali. ſ. porro. ō appella. et Bal. in. l. addictos. C. de episcopa. audien. c. romana. extra eo. in. vi. & quod habetur in. l. ij. C. quo. appel. vel ſi reperitur in fragranti crimine fm Bal. in. l. i. in. vij. col. C. ex deli. defunc. Item in casu. l. cum reis. C. de penis. adde q̄ habentur in l. prouinciaz C. de ferijs. & ibi execution fit facta in p̄sona licet appellare ad impediendā cō fiscationē. vi de Bal. in. d. l. i. in. vij. col. C. ex delic. defunc. & ad materiā adde p totū ti. ō. q. appel. & p totuz. j. a q. appe. nō lz. & b gl. & vid̄ not. i. l. fi. j. de ap. recip. itē adde q̄ a sñia regij nō appellat fm bal. i p̄i. ffoz. i. i. carta ī. l. i. ō. de offi. p̄fec. p̄to.

a Insignes latrones. vid̄ q̄ dicta sī p⁹ bart. in. d. ſ. famosos.

b Solēt. & vid̄ q̄ ibi hēs p⁹ bar. & l. q̄sq̄s. & ibi vid̄ q̄ hēs p⁹ bar. & bar. ī. l. q̄sti. C. ad. l. iul. de vi pu.

c Quero vtz. vtz p̄fessus tm̄ vl̄ p̄uict⁹ posset appellare, vid̄ ang. i. l. fi. ſ. iussus. j. e. i repoz.

e Nō

Tertio est videndum v quando tertius venit post sententiam ad impediendum executionem & hic dicas. aut venit infra tempora appellandi: et potest appellare. vt. ſ. proxi. & plene examinaui in. l. a sententia. ſ. eo. Si vero venit post tempora appellationis elapsa tempore quo fit executio. dic vt. l. a diuo. ſ. ſi super rebus. ſ. de re iudi. & ibi plene dixi.

Quotiens. Sententia lata contra testamētum in contumaciam heredum non facit ius nisi contra ipsum heredem. hoc dicit. Oppo. ſ. de inoffi. testa. l. papi. ſ. finali. Solo. hic heres fuit absens: ibi x vero sententia fuit data causa cognita contra presentem. & concordat huic. ſ. de inoffi. testa. l. qui repudiantis. facit etiam. l. papi. ſ. meminisse. eodem titulo. & l. preses. in fine. C. de pig. cum multis simi. & hoc facit ad multa. Quero y licet sententia lata contra absentem non preiudicet aliis an alia acta contra presentem heredem preiudicent illis quibus preiudicaret sententia ſi inter p̄sentes fuisset lata. Respondeo sic: dixi in. l. sepe. ſ. de re iudi. facit quod dixi in. l. i. ſ. iudi. sol. Dicitur hic q̄ potest agi aduersus eum qui vicit. hoc examinani in. l. ij. in p̄in. & l. controuersia. ſ. de transac.

Serui. Dominus & alius potest appellare a condemnatione facta de seruo & etiā ipse seru⁹ in subsidiū. hoc dicit. facit. j. e. l. lutius.

Constitutiones. In tribus casibus hic expressis non auditur appellans alij ponuntur. C. e. per totum. & plenius in Specu. de appel. ſ. in quibus, vbi isti casus melius examinant z q̄ alibi. Quero qui sint isti insignes latrones a: de quibus dicitur. ſ. de pe. l. capitalium. ſ. famosos. fm Oldr. Quero qui sunt seditionum concitatores. dic q̄ illi de quibus fit mētio. ſ. de penis. l. capitalium. ſ. solent. b & l. ſi quis alii quid. ſ. auctores. & C. de sedit. l. i. Quero qui sunt duces factionum. Respondeo hic factio sumitur in mala parte & accipitur hic pro proditione. vn de illi qui sunt corporales alicuius proditionis illi dicuntur duces factionum. hoc probatur. C. ad. l. iuliam maiesta. l. quisquis c. in principio. & intelligo b de qualibet proditione cum generaliter loquitur. Quero vtrum d in istis casib⁹ requiritur q̄ sint confessi & conuicti vt priuentur appellationis remedio. videtur q̄ sic. C. quo. appel. non re. l. ij. alij dicit & melius q̄ in istis casibus sufficit alterum tantum. & hoc tenet Bal. & omnes. & ideo dic q̄ quando q̄s est confessus & conuictus: & tunc indistincte non appellat. vt dicta. l. ij. quo. ap. non re. C. & hoc est verum de confessione que fit ante sententiam e. secus de ea que fit post sententiam contra eum latam in causis capitalib⁹. aut ē p̄fessus tm̄ vl̄ uict⁹ tm̄ & nō ipedit appellatio. poterit enim in causa appellationis pro bare errorem siue confessionis vel aliam suam defen

a Insignes latrones. vid̄ q̄ dicta sī p⁹ bart. in. d. ſ. famosos.

b Solēt. & vid̄ q̄ ibi hēs p⁹ bar. & l. q̄sq̄s. & ibi vid̄ q̄ hēs p⁹ bar. & bar. ī. l. q̄sti. C. ad. l. iul. de vi pu.

d Quero vtz. vtz p̄fessus tm̄ vl̄ uict⁹ posset appellare, vid̄ ang. i. l. fi. ſ. iussus. j. e. i repoz.

e Nō

sententiaz.hoc tenet glo.in.l.nõ tñ.s.eo.

Cam in vna.§.tutor. Elide Bul.z Barto.in.l.si nemo.s. de testa.tutel.z quod no.Barto.in.l.potuit.C.de iure deliberã.

g Quero quando. Elide Barto.in l.si hereditaſ de testa.tute. z Baldo.in.l. certarum.eo. titulo.

sionem:vt nota.j.e.l.creditor.§.iussus.fallit in casib' hic positis.vt hac.l. Quero quid si is qui appellat negat se esse insignem latronem z similia:vtrũ poterit appellare:puto q ex eo q sit condemnatus est tanq̃ insignis latro vel seditionum cõcitator:vel dux factionum quod sufficit vt iudex nõ cogatur appellationi õferre nec executio impediatur nisi iudex velit proprio motu:an tamen iudex debuerit deferre vel non deferre veniet postea examinandum corã superiore.vt.l.de pupillo.§.si quis riuos.s. ô no. ope.nun.in ver.totiens.

Jexpreſſim. quandoq̃ õfectus. Si prima sententia fuit nulla an secundus iudex debet cognoscere e am ex eisdem actis: z vide textuz nota. in.c. cum ad sedem. de restitu. spolia. ibi:priorís acta iudicij recensentes. et vide Barto. Aug.z imol. in.l.cum quererebatur. s. ô re iudica.vbi omnino vide z vide omnino h moder. in.x.z.xi. carta.

Cam in vna. Vbi duplex fertur sententia ibi duplex appellatio est necessaria. hoc dicit.quod dic vt dixi.s.e.l.si qs separatim.§.i.z.§.fi.

Tutor. f Pendente executione tutoris seu appellatione interim pupillo dabitur curator z curatoris pupilli auctoritas ad adeundam hereditatem non sufficit.ideo ad id ex causa tutor specialiter dabitur.hoc dicit. Oppo.C.ô administ.tuto.l.cum quidam. Solu.ibi loquitur in curatore adulti:hic in curatore pupilli. Que est ratio inter tutorem z curatorem pupilli.dic vt in glo. Quero g quando dabitur talis tutor vtrum dabitur specialiter ad adeundam hereditatem.quidaz dicunt q non ne sit datio contra.l.certarum.s. de testa.tutel.z sic videtur tenere in.l.si heredes.in prin cipio.s. de testa.tut. Alij vt Ja. de are. dicũt q ô casu dabitur specialiter tutor ad hanc actionem. vt.l. impuberem.s. de tuto.z cura.da.ab his.et hoc placet.

Litius. Dominus appellationem quam interposuit pro seruo potest prosequi per procuratorẽ hoc dicit. Hoc examinaui in.l.pe.§.ad crimen.s. de pub.iu.

Jexpreſſim. Sententia que continet expressum iuris errorem est nulla z appellatio ab ea non est necessaria:z si appelaretur z deseratur sentẽtia non confirmaf. hoc dicit. Primo ponit dictum. Secundo illud declarat. Tertio infertur ad declarationem noue questionis Secunda ibi.non iuris. Tertia ibi vnde si quis. Et in hac tertia parte sic infert iurisconsultus ex eo q dictum est appellationem non esse necessariam, sic si nullo modo appelletur non nocet.multo minus nocebit sententia si appellet et deserat. Oppo. ad primum de.l.preses.z.l.cum prolatis. de re iudi. Sol.vt in qualibet earum nota. Oppo.ad secundum q per appellationem sententia confirmetur.vt.l.cum minor.§.i.s. rem ratam habe. Solu. dicit glo.ibi valuit iudicium inter litigantes licz nõ in preiudicium domini.hic nullo modo.tu dic q ibi erat sententia nulla solum ratione defectus consensus domini:sed appellando cõsentit: ergo z cetera. hic sententia erat nulla ex alia causa.simile dicimus C.de testamen.l.non dubium. Quero dicitur

i Quãdo q defectus. Elide Bar. in.l.cum quererebatur.s. de re iudi. z in.l. si vt propo nis. C. quomodo z quãdo iudex. et Specu. z Io han. andree in titu. ô senten.§. iusta. ver.sed si causa.z vide dominum Antoni.z Imo. in.c. in litteris. de offic. delega. quos omnino vide ad limitationem eorum que hic dixit Bar.

k Potest intelligi. Elide in.l.i.§.libelli.s.eo. aliquid de materia hu

ius.§.

l Respicit sententiam. Et de hoc melius q̃ alibi.in.l.si vt propo nis.C.quõ z qñ iudex.

hic q causa de nouo induci potest. quero an ex eisdem actis.glo. hic disputat finaliter determinat q ex eisdem actis.idem in.l.si vt proponis.C. quomodo et quando iudex.contrarium videtur nota. in.l. cum querebatur.s. de re iudicata. dic q quandoq̃ defectus [l] ex quo sententia est nulla respicit vniformiter acta siue sententiam.vt si litigatum esset cum minore indefensor:tunc omnia de nouo debent fieri ita potest intelligi [k].l.contraria.quandoq̃ defectus respicit sententiam [l] solam:vt quia fuit lata die feria ta vel parte nõ citata z similia.tunc ex istis actis debet iterum iudicari vt hic.z ita intelligitur hec glo. et .ll. allegate. in ea. quandoq̃ defectus respicit sententiam et partem actoruz vt quia decessit reus z processum est contra eum mortuum vsq̃ ad sententiaz:certe acta postea facta z sentẽtia sunt ipso iure nulla.sed ea que precesserunt valent. vt.l. penultima.j.que senten.sine appella.rescin.z ita potest intelligi glo.d.l.cum quererebatur.z ibi de hoc dixi. Secundo quero [m] quid si fuit appellatum z per iudicem appellationis sententia que erat nulla confirmata:an poterit adhuc nulla dici: glo.dicit b indistincte non confirmari. allega.l.eum.C.de inofficio.testamen. Dy.allegat.s. de testa. tu.l. iure nostro.z.s.e.l.si constat.z quod ibi nota.C.de iure fisci l.instar. glo.huic contrariam habemus .C. quando pronuo.non est necesse.l.i.vbi distinguit.aut iudex pronunciauit appellationem iniustam inserta causa qa sententia est nulla [n] z non confirmat eam.vt hac .l. si expressim. nisi in casu.l.ij.§.falsus.s.rem ratam habe.vbi ex sola appellatione sententia confirmatur. sed si causam non adjiciat iudex sed simpliciter pronunciet male appellatum vel appellationem non tenere confirmare videtur sententiam: maxime si appellator dicat in appellatione dico sententiam ipso iure nullã:z si qua est appello.causa enim appellationis est questio principalis z in ea incidenter q ritur de nullitate.ita dicit glo.in dicta.l.i. Dy.volẽs reducere ista ad concordiam:quandoq̃ dixit sic.aut ille qui appellauit sciebat sententiam nullam: z tũc confirmabat vt in glo.contraria.secus si ignorabat vt hic.z istam opinionem tangit Specu. in titu. de senten.§.iuxta.ver.si ergo appellator.z ver.sequẽti.sed hec opinio non est vera [o].nam partis consensus non potest validare sententiã vt valeat vt sentẽtia.sed bene posset facere q valeat vt pactum. vt.l. j.C.commu.vtriusq̃ iudi.facit quod dicimus: in testamento.C.de testa.l.non dubium. z quod nota. per glo.in.l.i.C.qui pro sua iurisdictione. sed male. vt ibi per docto.vel aliter dicit Dy.aut super appellatione fuit disputatum de nullitate:z tunc videtur confirmari.ita videtur loqui glo.l.contrarie.alias secus.z ita loquitur glo. ista.argu.l. si ex testamento. z.l.si cum argentum. in principio.z.l.si mater.§. ea. s. de exceptio.rei iudica.sed istud videtur contra gl. l.contrarie.que dicit maxime z dicit nullam z si qua est appello.vnde Fran.accur.qui tenuit istam opinionem quam vltimo posuit Dy.dicebat q illud maxime positũ abũdat.sed hoc videf contra mentẽ illi?

m Secundo quero. Si de facto fuit appellatum a sentẽtia nulla iudex appellationis primam sententiam nullã confirmat an amplius dici poterit de nullitate. vide que no. Baldꝰ. in.l. i.C.de sentẽ. ex peri. reci. per Pau.de liaza.in.c. finem litibus. in.v.col.ô do lo z contu.

n Est nulla. An appellans a sentẽtia nulla eam confirmet.vi de glo. Barto.z docto. in.l.i.C.quando pronuo.

o Non est vera. Adde Barto. in.l. i.in fine.s.de fer.z consensus partium nõ potest validare sententiam nisi ꝛc. vide glo.nota.in.c.significasti.de foro compete. quam bene nota. z vide textum nota bilem in.c.cũ dilecta.de cõfir.vti.vel inutili.

p Sic dicendum. Et vide Baldꝰ. z Imol. in.l. legata inutiliter.de lega.i.z Barto.in dicta.l.i.in principio.que sententie siue appel.rescin.hic alleg.

q Eius verba. Nota hic q verba sententie debent stricte intelligi. Et adde quod dixit Barto. in ea. l. in ver. quarto. & in. l. finali. ver. impropriantur. tamen sm glo. in. l. ij. p uto. fa mi. hercisc unde. et quod notat Bartolus in. l. i. C. de nego. gestis. & ibi dicit Baldus q illa glosa nō est alibi. vide ibi que dixi. vide bar. in. l. i. hic allega. C. si plures. & ibi ad de que habes post eum per Bartolū. in l. i. C. quando prouo.

glo. que videtur velle q siue expresse dicatur siue non in causa appellationis incidenter q̄ritur de nullitate. probatur. s. fami. herciscun. l. quedam. de iurepatro. l. carmelia. vnde alij se referūt ad processum dicentes. aut quis est p secutus causaz nullitatis aut nō: vt si nō est p secutus iudex de hoc non videtur pronuncia re. C. de iudi. l. licet. Mihi videtur sic dicendum P. quandoq; sententia prima ē ipso iure nulla expresso erroze in sententia. & tunc iudex appellationis non potest illam confirmare: qz idem erroz esset in secunda que in prima. casus est in. l. i. que senten. si ne appel. rescin. & ita loquitur hic glo. referendo eam ad. l. si vero erat nulla. alias tūc siquidem iudex dicat simpliciter appellationem non tenere vel male appellatū esse: nec dicat bene iudicatū seu iuste iudicatum fuisse: tunc prima sententia nullo modo videtur confirmari quia eius verba q hoc non sonant. & verba sententie debent stricte intelligi prout iacent. vt. l. i. C. si plu. vna senten. et s. de libe. cau. l. diui. & l. si a te. de exce. rei iudi. isto casu coniungerem opinionez tertiaz quia sententia semper refertur ad acta dico probatoria non petitoria. vt. C. de sentē. que sine certa quantita. l. iij. & l. ait preto. §. i. & l. in summa. s. de re iudi. nec curo an in libello dato iudici a quo vel ad quem sit facta mentio de nullitate per supradicta q̄is glo. dicat maxime in. l. i. C. quando prouo. non est necesse. an sit p secutus causam nullitatis licet non dixit in libello dico nullam: quia vtroq; casu confirmatur. alias si fuit dictum in libello dico nullam: nec fuit prosecutus causam nullitatis. tunc nō puto q sententia preiudicet de nullitate. vt. l. eum qui. C. de inofficio. testa. & in cle. i. extra de re iudi. Et ratio quia presumitur q iudex p nunciauit bene iudicatum respectu iniquitatis non nullitatis quam ignorabat esse. sed si adijceretur in sententia pronunciatio bene iudicatum & male appellatum: tunc bene videtur sententiam confirmare. vt. l. eos. C. de ap. & sic debet intelligi glo. d. l. i. C. quādo prouo. non est necesse. ¶ Videndum est an in casibus r in quibus sententia non videtur confirmari expresse videatur confirmari tacite: ita q appellans non possit dicere de nullitate. Respondeo aut appellās dixit: dico sententiam nullam: & si qua est appello: prout dicit in gl. d. l. i. vel causam nullitatis expresse est prosecutus: & tunc de nullitate iterum queri non potest cum semel sit de hoc iudicatum & quesitum vt. l. ij. C. si ex fal. instrumen. & l. fina. de fide instrumen. nam etiam cum pronuncio male appellatum video: pronunciare dictam sententiam nullam quando appellando dixi sententiam nullaz & si qua est appello: vel causaz nullitatis prosecutus sum: vt. j. dicaz. sed si de nullitate non fuisset dictum neq; quesitum potest de nullitate postea dicere. argu. C. de inof. testamen. l. eum qui. & s. de peti. here. l. legitimam. & est hodie expressum extra de re iudica. c. i. in cle. nec obst. si dicit in appellatione venit nullitas etiam si non exprimatur: quia dico q venit incidenter: & ea que incidenter veniunt in vno iudicio si in eo plene non examinantur non veniunt in alio. vt. l. sed si ante. s. de excep tio. & l. penultima. s. de his qui sunt sui vel alie. iu. & quod ibi nota. & predicta vera quando pronunciatur male appellatuz propter defectum iusticie. secus si propter curium fatalium: quia tunc dic vt. j. dicam. ¶ Tertio q̄ro s ad declarationem predictorum vtrum valeat talis appellatio: dico sententiam nullam: & si qua est appello. glo. simpliciter trāseundo videtur dicere q sic in dicta. l. i. C. quando prouo. non est necesse. Alij dicunt contra quia appellatio & nullitas sunt contraria. si enim est nulla non potest per appellationem rescindi. vt. l. nam & si. ver. post defectum. s. de iniusto rup. & irri. testamento. Dy. distinguit aut appellat reus & procedit talis appellatio: quia licz reo proponere plures exceptiones contrarias. vt l. nemo. s. de ex. aut appellat actor: & tunc sec quia actor non potest duas exceptiones contrarias proponere. C. de fur. l. i. cum simi. Innocen. in. c. constitutus. & de in integr. resti. ho asserit pro constanti q iste libellus & ista appellatio procedit: & supervtroq; tam super iniquitate q̄ super nullitate admittantur probationes simul. Nec obstat si dicis immo debet eligere. vt. l. q in heredez. §. eligere. s. ad treb. quia hic reus non est certus qualiter probabit in causa appellationis: ergo &c. vt. l. i. §. qō autem. s. quo. le. sed certe ista incertitudo probationis fiende non videtur sufficere ad probationē duarum actionum contrariaruz. vt. l. eum qui. & l. contra maiorem. C. de inoffi. testamēto. vnde Innocen. extra de appel. in. c. dilecto. videtur dicere q causa nullitatis & iniquitatis non sunt, contrarie immo bene possunt in eodē libello cumulari quod patet: qz p vtrumq; causa ad superiorez devoluitur. vt. j. dicam. Hoc etiam tenent quidam nostri doctores vt Jaco. de are. & sui sequaces cū i causa appellationis queratur de nullitate etiam si non exprimatur. vt dicta. l. quedam mulier. s. fami. hercis. & de iurepatro. l. carmelia. & C. ō libe. cau. l. si is. ista non videtur vera: nam appellatio habet duplicem effectum. Primo qz extinguit pronunciatuz. vt. l. i. in fine. s. ad tur. & dixi. s. eo. in. l. i. in principio. & in hoc effectu appellatio & nullitas contradicunt. Secund effectus est quia per eam causa ad superiorez devoluitur: & in hoc non contradicunt: sed saltim remanet secundus effectus. In prima er

& Baldus in. l. absentem. C. de accusa. Specu. in titu. de senten. §. iuxta. ver. sed nunquid. Dy. in. l. cum filius. §. varijs. de lega. ij. & Baldus in. l. i. C. de fur. in. iiij. & v. col. per Baldum in. l. edita. in. xxvi. col. C. de eden. & vide Pe. de ancha. in cle. i. de re iudi. sed an p̄cedat talis libellus quare peto talem sententiaz in melius reformari. Baldus i dicto. c. sanctimus. dicit q sic. allegat nota. in. l. illa verba. j. de v̄borum signi. & Bartoluz in. l. i. §. libelli s. eodem. q̄d autem si dico sententiam iniustam et posito q sit iusta ex cā dico causā ipso iure nullā ex ordine nō seruato. Baldus q sic in l. si quis testamento. s. de excu. tuto. ad de etiā quod Baldus p Bartolum i. l. scire oportet. §. finali. eodem titulo de excu. tuto. dicit q qui dicit sententiam iniustaz videtur agere de nullitate generaliter. idem in. l. i. in. iiij. col. C de fur.

Eius verba. Nota hic q verba sententie debent stricte intelligi. Et adde quod dixit Barto. in ea. l. in ver. quarto. & in. l. finali. ver. impropriantur. tamen sm glo. in. l. ij. p uto. fa mi. hercisc unde. et quod notat Bartolus in. l. i. C. de nego. gestis. & ibi dicit Baldus q illa glosa nō est alibi. vide ibi que dixi. vide bar. in. l. i. hic allega. C. si plures. & ibi ad de que habes post eum per Bartolū. in l. i. C. quando prouo.

In casibus. Casus in quibus videatur iudex appellatio nis primam sententiam nullam tacite confirmare. vide in dicta. l. i. C. quā do p̄uo. vbi dixi per. xx. lineas.

8 Tertio quero. vtruz valeat talis appellatio dico sententiam nullam & si qua è appello. vltra hic dicta nota. vide Baldum in. c. sanctimus. quo tē pore miles. & vide cy. in dicta. l. i. C. quā do prouo. in vi. questione.

go istarum causarum concursus ꝛ cumulatio non admittetur. Hec obstat ꝙ dicitur ꝙ in appellatione queritur de nullitate: quia non queritur de nullitate vt de causa ad appellationē immo queritur de ea vt de causa exclusiua appellationis: quia si est nulla non tenuit appellatio. questio autem nostra loquitur quando nullitatem ꝛ iniquitatez pono in libello vt causam appellationis. quid ergo dicemus. dicendum est breuiter consuetudo talem appellationem admittit. facit tex. in. c. constitutis. extra de in integ. resti. ꝛ minime mutāda sunt que interpretationem certam semper habuerunt. tamen pro clariori intellectu predictorum ꝛ ad probandum ꝙ opinio predicta etiam de iure procedit hoc examinare habemus circa tria. Primo circa ipsam appellationem que interponitur coram iudice a quo. Secundo circa libellum qui datur iudici ad quem. Tertio circa prosecutionem ipsius libelli ꝛ appellationis. ¶ Circa primum dico ꝙ de iure possuꝫ dicere dico sententiam nullam: ꝛ si qua est appello: quod probo. Appellatio si recte inspicitur non est proprie actus iudiciarius[t]: quia in ea cā nullꝰ iudicⁱ actꝰ requiritur: ꝛ potest fieri die feriato. vt. l. i. C. de feriis. solum enim ex libera potestate dependet. sed in his que ex libera potestate dependent non prohibemus duas causas contrarias conditionaliter seu alternatiue proponere etiam ad vnuꝫ effectū vt promitto tibi decem si nauis ex asia venerit: vel non venerit. vt. l. iul. de condi. indebiti. ꝛ. l. huiusmodi. quando di. le. ce. ꝛ eodem modo dicte cause contrarie possunt proponi ad diuersos effectus: vt promitto tibi centum si nauis ex asia venerit: si non venerit promitto equum. ita hic quantum ad effectum deuoluēdi causam ad superiorem possum istas duas causas cumulare. quasi dicat: superiorem prouoco siue sententia sit nulla: siue aliqua sit. quātum autem ad effectum rescindendi nō propono nisi vnam causam sub conditiōe de presenti que non habet suspendere. dico enim si aliqua est appello hoc est beneficium appellandi quo rescinditur sententia propono. facit. l. cum ad presens. §. si certum peta. ꝛ. l. conditiones implende. §. de here. instī. sed posito ꝙ appellatio esset actus iudiciarius adhuc idem ē. nam licꝫ appellatio non sit exceptio nec actio. vt dixi in. l. i. in principio. §. e. tamen est quoddam ius defensionis. per illud enim defendimur a sententia que ius nostrum impugnat: siue ergo appellatio proponatur ex parte rei licet ei proponere duas conditiones contrarias conditionaliter. vt. l. siquidem. C. de excep. ꝛ dictū ē. §. per ly. siue appelletur ex parte actoris ꝛ idem. nam actor prohibetur plures actiones contrarias proponere. non autez plures replicationes contrarias immo actori licꝫ nam dicit. l. ꝙ replicatiōes exceptiōes sunt vt l. ij. §. de exceptio. ꝛ alia. l. dicit ꝙ nemo prohibetur pluribus exceptionibus vti. nota ꝙ dicit nemo. quasi dicat nec actor nec reus. vnde quando actor appellat est quoddam replicare contra sententiam que sibi obiecta est. potest ergo dicere nullam: ꝛ si qua est appellare. ¶ Secundo est videndum circa libellum appellatorium qui datur iudici ad quem: ꝛ est b aduertendum. quia cum appellatio sit iam interposita: ꝛ sic pronunciatum sit extinctum videtur ꝙ causa nullitatis ꝛ appellationis non sint contrarie: immo quelibet tendit ad ostendendum sententiam nullam. ꝛ ideo talis libellus procedit ꝛ possunt dicte cause accumulari ꝛ si qua contrarietas reperietur: quia est species exceptionis seu defensionis. vt. §. proxīe dixi. ¶ Circa tertium scilicet an quo ad causę processum predicta duo remedia simul pro sequi ᵛ possint videndum est. nam quandoꝙ iste due cause habent originez ex diuersis fontibus. vtputa dico sententiam nullam: quia lata contra minorem indefensum: ideo eam iniustam respectu tenoris ipsius: certe potero facere articulos ꝛ ꝓbatiōes simul super vnaquaqꝫ cum in hoc nulla resultet contrarietas. quādoꝙ iste due cause habent originem ex eodez fonte: ꝛ hoc potest esse dupliciter. nam quandoꝙ eadem causa potest esse nullitatis ꝛ iniquitatis diuersis respectibus. exemplum dico sententiam nullam quia lata contra minorem indefensum. Item dico iniquam: quia ꝓmissio ex qua sum condemnatus fuit facta a me minore sine curatoris auctoritate certe admittentur hic probatōes simul sup vnaquaqꝫ potest enim esse ꝙ habet originem ex eodem fonte: tamen modis contrarijs. exemplum dico sententiam nullam quia ille cuius auctoritate fui in iudicio non erat meus curator: ꝛ sic dico eam iniquam per ea que facta sunt ab illo eodem meo curatore: hic sum mihi contrarius: ideo in prosecutione non audior. vt. l. ij. §. sed si alius. ꝛ ideo donec prosequor causam nullitatis non currunt tempora [x] in causa appellationis. vt. l. eum qui. ꝛ. l. contra maiores. C. de inofficio. testamen. ¶ Quarto videndum est de modo sententiandi quando ista duo iudicia sic communiter proponuntur: ꝛ si quidem iudex reperiet sententiam esse nullam debet pronunciare ʏ eam esse nullam. de appellatione autem si vult potest nihil dicere. nam fuit appellatum sub conditione de presenti: scilicet si aliqua est: sed nunc apparet ꝙ nulla est: ergo nunq̄ fuit appellatum. Sed si aliquid vult addere super hoc in sententia dicat superuacue appellatuꝫ vel frustratorie appellatum quare sententia erat nulla. Et hanc practicam ponit tex. in. l. ex consensu. circa principium. ꝛ. §. i. j. eo. Si vero reperitur sententiam esse aliquam debet pronūciare fm ea que diximus pronunciando in causa appellationis. vt. l. i. §. finali. §. eo. nec necesse est dicere aliquid de causa nullitatis. nam ex eo ꝙ dicit: si qua est appello. videtur dicere vt in dicto casu. etiam dico nullam. sub contrarijs enim

t Actus iudiciari⁹. Appellatio non est actus iudiciarius. vide. j. eo. l. finali. in prin. In contrariuꝫ ē tex. in. c. qsti contra. de ꝓba. ꝛ cuꝫ bar. hic cōcordat pe. de anch. in cle. i. de appel. qz pōt interponi in absentia aduersarij: vt ibi. lꝫ contra Bar. Ꝅ teneat bal. in rubric. C. quo. appel. ꝛ vide Bar. in l. i. §. dies. j. qñ appel. fit.

v Simul ꝓsequi. In cā nullitatis et appellatiōis possit simul ꝛ semꝑ ꝓsequi. adde Bar. i l. i. C. quādo ꝓuo.

x Non currunt tpa. do nec ꝓsequor cām nullitatꝭ nō currūt tpa appellatiōis adde Bart. i l. i. C. qñ ꝓuo. ꝛ que. j. ꝓxi. col. no.

y Debet pnūciare. De forma sententiādi de qua hic vide qd not. Bal. in l. i. in prin. C. de senten. ex peri. reci. ꝛ ad de iati⁹ bal. in. l. eos. i prī. in. vlti. col. C eo. si autē qs simplicit appellauit a sententia nulla: iudex debet dicere ꝓnuncio appellationem iniustā qz appellatō nō tenuit fm glo. ꝛ ibi bal. in. l. i. C. quādo ꝓuo. per Imol. in. l. cū querebaꝭ. de re iudi.

z Aduertendum. vide Bartolum in l. i. C. quando prouo. in ver. circa tertium.

a Quero quid. An procedat libellus dico sententiam nullā ꝛ si qua est peto restitui: ꝛ similiter quid in contractu. vide Bal. in l. si curatorem. C. de resti. in integ. ꝛ ad Bar. hic vide Johan. an. in. c. cum olim. el. ij. de priui. ꝛ Bal. in l. edita. in xxv. col. C. de eden.

conditionibus videntur iste cause proposite: sicut dicimus in nouatione ꝛ adeptione legati facta sub conditione potest etiam de nullitate facere mentionem si vult. scilicet pronunciare aliquam ꝛ ipsam esse iustam vel iniustam: ꝛ si non faceret tacite videtur eam pronunciare aliquam. argu. l. i. C. de or. iudi. ¶ Et in predictis est multum aduertendum⁵. naz si iudex pronunciaret male appellatum nec plus diceret: puto ꝙ ꝺ casu scilicz quando libellus processit dico nullam ꝛ si qua est appello: videtur pronunciare tam super nullitate q̄ super iniquitate. ad vtrunꝙ enim possunt dicta verba referri. nam quando est sententia nulla si iudex dicit male appellatum potest intelligi id est male ad superiorem pro causa nullitatis prouocatum. vt patet ex his que. s. dixi. ¶ Quero quid [a] in causa restitutiōis: an procedat talis libellus dico sententiam nullaz ꝛ si qua est peto restitui: ꝛ idem in alijs actibus quibuscū ꝙ. textus videtur ꝙ sic: extra de in integ. resti. c. constitutus. ꝙ cōsuetudo approbat ꝛ de iure videtur verum: quia in integrum restitutio continet quandam speciem defensionis: hoc est exceptionem vel replicationem aduersus illum actum qui ledit minorem: sicut. s. dictum est de appellatione. ¶ Quero quando [b] ista duo iudicia simul sunt ꝓposita: scilicet nullitas ꝛ appellatio: siquidem appeat ꝙ appellatio sit deserta ex aliqua causa: an deserta videatur causa nullitatis. textus in hac. l. in fine

ceptio nihil impediuit executionem. aut est aliquid probandum in causa nullitatis: ꝛ tunc aut ista cognitio habet altiorem indaginem: ꝛ tunc non impeditur executio: si vero possit incontinenti probari: ꝛ tunc impeditur executio: ꝛ ibi vide allegata. ꝛ quando dicitur ꝙ requirant altiorem indaginem: ibi vide. ꝛ idem in exceptione fine causa restitutionis. ꝛ vide de ista i integ. resti. in l. defendere. in fi. ff. de auc to. tu. ꝛ ibi habes bonas remissiones.

videtur ꝙ non: quod est notabile. Sed istud videtur verum quando simpliciter appellauit idem tamen puto quando exp̄ssit dico nullam ꝛ si qua est appello. non enim propter hoc causa nullitatis perdit naturam suam. Sed aduertendum quia pendente appellatione primi iudicis officium quiescit [c]: vt. j. nil no. penden. appella. l. i. sed appellatione deserta: licet cā nullitatis remaneat iudicis primi officiū non īpeditur in executione prime sententie: nisi cum distinctione quā dixi in. l. si cuz nulla ꝺ. s. de re iudi. ꝛ predicta quando causa appellationis ꝛ nullitatis iunguntur simul. ¶ Nunc aliqua videamus quando per se de nullitate agitur. Et primo videamus qualiter de nullitate cognoscetur [e]. Respondeo duobus modis. Uno modo incidenter. Alio modo principaliter. Incidenter hoc potest esse duobus modis. Primo quia cum petitur executio sententie: ille contra quem petitur excipit de nullitate. vt. l. i. in principio. j. que senten. sine appel. reci. ꝛ l. si pretor. §. marcellus s. de iudi. Secundo modo quando vna pars ium iterum petit sententiari dicens sententiam primo latam esse nullam. vt hic ꝛ l. i. C. de senten. ꝛ l. hec sententia. de senten. que sine certa quantitate. cum simi. Principaliter vero causa nullitatis agitur petendo principaliter sententiam nullam pronunciari. et istum modum ponit glo. in l. i. j. que senten. sine appel. reci. facit. l. i. §. i. s. de ferijs. ¶ Quero

b Quero quando. Si proponitur causa appellationis ꝛ nullitatis: vtrum deserta appellatione videatur deserta nullitas. vide Baldō. in l. qui testamento. de excu. tuto. ꝛ in l. tale pactum. §. qui prouocauit. ff. de pac. ꝛ Innocē. in. c. sepe. extra eo. ꝛ dum concludit hic Barto. ꝙ non: limita esse verum nisi nullitas non esset exp̄ssa in libello: sed veniret tacite. argu. C. si penden. appella. mozs interuenerit. ꝛ quod nota. extra de appella. bone. p Innocen. ꝛ in nouella: vnde non omitto ꝙ quicquid fit elapso termino peremptа est instantia nullitatis quā q̄ principaliter intentetur ꝛ post illam instantia durat. ita notabi. dicit Bal. in. c. sancimus. quo tempore miles. ꝛ adde que no. Baldō. in l. vna. C. de senten. ex pericu. reci. ꝛ moder. hic. in. ix. col. ꝛ cum Barto. hic transit ancha. in cle. i. de dolo ꝛ contu. quid autem si renunciatū est exp̄sse appellationi. dicit Bal. in l. i. in principio. de sentē. ex pericu reci. ꝙ videtur renunciatum nullitati per Saly. in l. finali. §. finali. C. de tempo. appel. ꝛ hic adde Baldō. in l. i. C. quando prouo. ꝛ quid si deseratur causa nullitatis an per hoc remaneat sententia. Baldus ꝙ non. in l. furti. §. i. ff. de infami.

c Judicis officium. quiescit. Idem in Specu. in titulo de senten. §. iuxta. ver. quid si appellans. in. xi. col.

d l. cum nulla. Nihil dixit in l. si cuz nulla sed remittit in dicta l. iij. §. condemnatum. in quo concludit ꝙ aut ex parte eius qui proponit exceptionem nullitatis nihil probandum est. vt quia dicat non fuit citatus vel non fuit procurator meus qui egit ꝛ ex

e De nullitate cognoscetur. Qualiter ꝛ quomodo possit ꝺ nullitate cognosci: ꝛ per se. ꝛ vide omnino Barto. in l. cum q̄ rebatur. de re iudi. ꝛ quot modis possit dici de nullitate sentētie. vide in Specu. de senten. §. iudex. in principio. cum multis ver. sequen. Et adde ꝙ post terminum statutum potest opponi de nullitate processus ꝛ banni quando est nullum ex defectu iurisditionis ꝫm Bal. in l. scire. §. finali. de excu. tuto. facit quod notat Barto. in l. ij. §. pretor. ff. qui satisd. cog. ꝛ que dicit Bal. in l. i. C. de iur. ꝛ fac. igno. ꝙ quando actus est nullus assignatio termini statuti a lege: ipso iure ē nulla: ꝛ ideo non excludit venientem post terminum. ꝛ dicit Baldō. in l. i. C. qui pro sua iurisdi. ꝙ tempora fatalia appellationum non habēt locum nullitate quia proceditur ex defectu iurisditionis. predictis adde Bal. in l. edita. in antepenultima col. de edē. vbi dicit ꝙ si libellus est ineptus terminus datus reo ad excipiēdum non currit quo ad exceptionem ineptitudinis. an autem iuri dicendi nullum prescribatur. vide Baldō. in l. sicut. C. de p̄scrip. xxx. anno. ꝛ in l. data opera. in xxvi. col. C. qui accusa. et adde quod multū not. dixit Bal. ꝙ si lata sniā intēto indictuz nullitatis currit mihi tempus appellandi immo si succumbaz in nullitate possum postmodum appellare. ita Bal. in l. contra maiores. C. de inoffi. testa. quod no. adde quod Bal. in l. qui testamento. de excu. tuto. dicit ꝙ si dico sententiam nullaz ꝛ si qua est appello. ꝛ dum disceptatur causa nullitatis: currūt tempora fatalia prosequende appellationis. an eadem sunt tēpora fatalia prosequende cause appellationis ꝛ nullitatis si-

mul intentate cuꝫ appellatione. ꝛ quid ſi ſeoꝛſuꝫ deducatur nullitas ab appellatione, vide ibi omnino Bal. ꝛ no. ꝙ Bal. in. l. ſi ſuſpecta. ſ. de inoffi. teſta. dicit ꝙ licꝫ cauſa nullitatis pertineat ad iudicem inſtantie ex ſtatuto: hoc non obſtante poteꝛit oppoꝛi coꝛam iudice qui pꝛonunciat. facit ad no. p eꝛ Bar. ĩ. pꝛoxime. ꝛ ad id qđ di

xi. ſ. fm Baldum. in. l. cõtra minoꝛes. tu vide Barto. ſ. ea. l. ĩ ꝟ. circa tertium in fi. ꝛ bal. in. d. l. qui teſtõ. de excu. tuto.

f Quero quo. viđ bar to. in. l. i. in fi. C. quando p uo. ꝛ in. l. que ſub condit. ĩ fi. ſ. de cõdic. inſti. ꝛ p ſpecu. in ti. de offi. iudi. ſ. i. ꝟ. Item cũ nullitas petitur declarari.

g Quero coꝛam. Loꝛã quo iudice ỏ beat agi cauſa nullitatis. ꝛ vide ꝙ no. Baldõ. in. l. ſi ſuſpecta. ſ. ỏ inoffi. teſta. ꝛ Gui. de ſuza. in. l. i. C. de aduo. diuer. iudi. ꝛ Bal. ĩ l. aduerſus. C. ſi aduer. rẽ iudi. qui allegat Inno. in c. dilectus. eẍ eo. adde qđ not. Innocẽ. in. c. cuꝫ Bertoldus. in gl. in ver. conceſſurus. de re iudi. per bal. in. l. abſentez C. de accuſa. vide omnio ad materiam Baldõ. in. l. i. ſ. ad hec. de pa. iura. fir. et que diꝛi in. l. iudiciũ ſolui tur. in. ij. apoſtil. ſ. de iudi.

quo f iure agitur quando pꝛincipaliter nulla ſententia pꝛonunciari petitur. Innocen. dicit ꝙ officio iudicis. extra de offici. iudi. c. finali. pꝛobaꝛur in dicta. l. i. ſ. i. ĵ. de feriis. ꝛ C. quando pꝛouo. non eſt neceſ. l. ſi pater tuus. que bene facit. ꝛ. l. i. eo. titulo. ¶ Quero coꝛam ꝙ iudice debeat agi de nullitate. ꝛ quando hec pꝛincipaliter petuntur. Reſpondeo aut ſententia eſt lata a iudice delegato: ꝛ de nullitate ſuperioꝛ cognoſcet nõ ipſe. C. quomodo ꝛ quando iudex. l. ſi vt pꝛoponis. aut a iudice oꝛdinario: ꝛ tunc glo. in. l. iij. C. de accuſa. dicit ꝙ poteſt agi coꝛam eodem iudice vel ſuperioꝛe. vt dicta. l. iiij. ꝛ. l. abſentem. ĵ. eodem titulo. Jacob. de are. in dicta. l. ſi vt pꝛoponis. ꝛ ibi Dy. ꝛ. ſ. de re iudi. l. iudex. dicit aut ſententia ẽ nulla pꝛopter iniquitatem ſeu turpitudinem iudicis: ꝛ debet adiꝛi ſuperioꝛ: vt dicta. l. abſentem. aut eſt alias nulla: tunc ipſe idez iudex debet adiꝛi. vt. ſ. allega. ll. Jaco. bu. indiſtincte dicebat ꝙ poteſt adiꝛi vt. l. carmelia. ſ. de turepatrona. ꝛ. l. quedam mulier. ſ. fami. heꝛci ſcunde. ꝛ ſi opponatur vbi ſemel eſt acceptum iudicium: ibi debet finem accipeꝛe. vt. ſ. de iudi. l. vbi. Reſpondebat ipſe ſi volo iꝛe ad ſuperioꝛem vt pꝛonunciet nullam ꝛ poſſum. ſed ſi volo ꝙ ſententia annulletur ꝛ iteꝛum pꝛonuncietur: tunc idem ipſe iudex debet adiꝛi. vt l. ſi pꝛeſes. C. quomodo ꝛ quando iudex. ꝛ dicta. l. iiij. C. de accuſ. ego dico: aut ego volo petere pꝛincipaliter ꝙ iteꝛum ſententietur: ꝛ ſic queſtio nullitatis veniet incidenter: ꝛ tunc ipſe idem iudex debet adiꝛi. vt dicta. l. iiij. C. de accuſa. ꝛ hic. ꝛ. l. i. C. de ſenten. cum ſimi. Sed ſi ſimpliciter dico ſententiam nullam: ſicut in hac. l. poſſum petere vel coꝛam iudice pꝛimoꝛ vel coꝛam ſuperioꝛe. vt dicta. l. abſentem. C. ỏ accuſa. ꝛ. l. i. ſ. i. ĵ. q̃ ſenten. fine appella. re. Et dico ꝙ iudex nullitatis non ſolum poteꝛit ſuper nullitate pꝛonunciare: ſed etiam poteꝛit ſuper cauſa pꝛincipali ſententiare. vt dicta. l. abſentem. C. de accuſa. in eo ꝙ dicit ꝙ ſententiam reformat: expꝛeſſum eſt in. l. i. ſ. i. ĵ. que ſenten. fine appella. reci. ex quibus. ll. h habes ꝙ ſicut cauſa appellationis deuoluit totam cauſam ad ſuperioꝛem vt poſſit ſententiam reforꝛmare etiam ex noua cauſa. vt. l. i. in pꝛincipio. ſ. e. ꝛ quod cum eo. l. finali. ꝛ. C. de tempo. appel. l. per hanc. ꝛ. C. e. l. eos. ita cauſa nullitatis deuoluit totam i cauſam ad ſuperioꝛez vt poſſit cauſam pꝛimam reforꝛmare quod eſt multũ notandum. hoc etiam videtur ſentire Innoc. licet. ll. non alleg. in. c. cum contingat. extra de offi. delega. ¶ Quero ſi pꝛoſecutus eſt vnaz cauſam nulll iatis ꝛ ſuccumbit vtrum poſtea poteꝛit aliam pꝛoſequi. quidam ꝙ ſic. ad quod facit extra de pꝛocu. c. ex inſinuatione. Mihi

in. l. i. quando pꝛouo. ꝛ Innocẽ. in. c. bone. extra eo. ꝛ Barto. in. l. iudex poſtq̃. de re iudi. ꝛ not. ꝑ moder. hic ꝛ vide Ange. de ancha. in cle. i. de re iudi. qui ſequit Bar. hic ad literam.

i Devoluit totam ꝛc. Not. ꝙ ſicut cauſa appellationis deuoluit totã cauꝫ: ita cã nullitatis. et b̃ hꝫ locũ coꝛã oꝛdinario ĩ delegato: ſecus niſi ſibi exp̃ſe pmiſſuꝫ eſſet. vt no. ſalice. in. l. ſi pꝛeſes. C. quõ et qñ iudex.

videtur dicendum ꝙ cauſa nullitatis eſt ſimilis cauſe mote ſuper actione reali. naꝫ ſicut dominium k alicuius rei non poteſt eſſe meum ex cauſis pluribus diuerſis temporibus concurrentibus. vt. l. iij. ſ. ex plurimis. ſ. de acqui. poſſeſſ. ita ſententia non poteſt eſſe nulla ex pluribus cauſis l concurrentibus diuerſis temporibus: ſed ex vna tm̃: quia quod eſt nulluꝫ ſemel non poteſt iteꝛum annullari. vt. l. nam ꝛ ſi. ver. poſt defectum. ſ. de iniuſto teſtamento. ꝛ ideo ſiquidem ſententia fuit dicta nulla ſimpliciter non expꝛeſſa aliqua cauſa: licet tm̃ in vna cauſa fuerit pꝛoſecutus pꝛeiudicaret ſibi in omnibus: ſecus ſi vnam cauſam tm̃ expꝛeſſit in libello vt dicimus in reali. vt. l. ſi mater. ſ. i. ꝛ. l. ꝛ ancadem. ſ. actiones. ſ. de excep. rei iudi. Quero vtrum ſicut condemnatus poteſt dicere ſententiam nullam pꝛincipaliter agẽdo. ita actoꝛ poſſit petere pꝛincipaliter agendo ſententiam confirmari. decretiſte dicunt ꝙ ſic. ꝛ habent ỏ hoc rubꝛicam de confirma. m vti. vel inuti. que ſtatim ſequitur poſt titu. de appel. vt innuat ꝙ ſicut victꝰ appellat: ita actoꝛ poſſit petere ſententiam confirmari. hoc puto verum de iure noſtro. aut enim victus appellauit ꝛ non fuit pꝛoſecutus: ꝛ tunc victoꝛ poteſt ingredi iudicium ſuper appellatione illa pꝛopoſita ꝛ petere ſententiam confirmari. vt. l. finali. C. quãdo pꝛouo. non eſt neceſ. ꝛ in auctenti. de his qui ingredi. ad appel. ſ. volumus. aut victus non appellauit: tunc videtur idem ꝙ poſſit adiꝛi ſuperioꝛ ꝛ petere ſententiam confirmari ꝛ illi victo contra ſententiam perpetuum ſilentium imponi. vt. C. vt lite penden. l. finali. quod pꝛobatur per rationem neceſſariam. pone ꝙ victꝰ in execution oppoſuit de nullitate ſententie: ꝛ habita ſummaria cognitione fuit contra euꝫ victoꝛem pꝛonunciatum. certe quando ipſi victoꝛi remanet ius integrum ꝛ oꝛdinario iudicio. vt. l. a diuo pio. ſ. ſi ſuper rebus. ſ. de re iudi. certe niſi pꝛincipaliter poſſet petere ſententiam confirmari non reperietur iudicium oꝛdinarium quo huic victoꝛi ſuccurreretur.

¶ Quero. an iudex n qui aditur vt ſententiam confirmet poſſet ſententiare ſententiam nullam. Reſpondeo vt diꝛi. ſ. in iudice appellationis. quia eadem eſt ratio. Et pꝛedicta vera quando dicitur ſententia nulla. finautem diceret nullam venditionem vel alium contractum vel teſtamentum. dic vt diꝛi in. l. que ſub conditione. ſ. fi. ĵ. de condi. inſti.

q Qui ſuſpectum. i Imperatoꝛes. Hãc totaz legẽ pꝛoſeqũre vt in glo. Primo loq̃ qñ fuit appellatũ a mgr̃atu municipij ad pꝛincipẽ omiſſo p̃ſide medio, 2o qñ fuit

k Sicut dominium. Add de Bar. in. l. i. circa pꝛinci. C. qñ pꝛouo.

l Pluribus cauſis. Iſtõ dictũ ẽ veruꝫ qñ dicit ſniam nulla p viam pꝛincipalis petitionis. ꝛ rõ ẽ qꝛ ſi ſuccũbat actoꝛ in vna tm̃ icipe põt aliaz. qõ ſecꝰ ẽ in cã appellationis: qꝛ ponẽdo vnã põt oẽs ponere. vt ſ. l. iij. ſ. fi. ꝛ b̃ tenz mathef. in no. vi. ꝛ etiaz vide bart. ſ. i. d. l. ſeio. ſ fi. q̃ ẽ l. iij. licz do. anto. alit dicat in. c. dilecto. eẍ eo.

m Rubꝛi. ỏ ofir. vtrum actoꝛ poſſit petere ſniaz cõfirmari. adde bar. ꝛ ang. et imol. i. l. ỏ pupillo. ſ. q̃ opꝰ ſ. de ope. no. nũ. ꝛ moder. ĥ. ꝛ cũ bar ĥ tranſit pe. de anch. i de. i. ỏ re iudi. vide bar. i. l. i. circa fi. C. qñ puo. ꝛ vide qđ diꝛi pꝰ bart. i. l. fi. viđ bal. i. l. pſes. C. ỏ ſenten.

n Quero an iudex. vtꝛ adiꝰ vt ſniam ỏfirmet poſſit ſniaz nullã pnũciare. vide q̃ diꝛi ĩ. l. i. C. qñ puo. ꝛ in. l. cũ apud. ſ. iudi. ſol. ꝛ bal. in. l. nulli. in addi. C. de iudi.

h Ex quibus. ll. Adde Barto. in dicta. l. ſi vt pꝛoponis. et

IMperatores.§.idē reſcripſerunt: appellatōe. adde q̄ ſec⁹ vbi pē
deret qō nullitatis: q̄ tunc indiſtincte fit ſequeſtratio ꝑm formā
ſtratio: iudex tñ pōt facere fruct⁹ ſequeſtrari. vt hic. qō no. & adō bar.
in.l.i. de pbi. ſeque. & in.l.fi.§. de requi. reis. & qō ſcripſi in.l.i. C. de li
tigio. & bal.
l. fackaſ. C. ō
iur. fiſ. qō tñ
limitat bal. ī
l.i. ad fi. C. ō
pbi. ſeq̄ſ. pe
cu. ſz c⁹ iudi
cis auctori
tate fiet iſta
ſequeſtratio
dñs Anto. i
c.fi. de ſeque
ſtra. poſ. & fr.
dic̄ q̄ añ ap
pellationem
inceptaz fiet
ꝑ iudicem a
quo. poſt ꝓ
ꝑ iud. ad quē
ꝑ. c. non ſolū
& c. romana.
ex. eo. in. vi.
facit. c. cum
tenea. de ap.
& ita intelli
gas bar. hic
cū. l. ſua. Et
no q̄ vbicū
q̄ de fructi
bus dz caue
ri regulariter
& gñaliter ō
bet caueri ō
duobus ſcz
de fructibuſ
reſtituendis
in caſu reſtō
nis: & ēt inte
rim de fructi
bus nō bara
tādis vel nō
minuēdis ſz
bal. & Imo.
in.l. diuortō
§. interdū. in
fi. ꝑ gl. ibi. ff.
ſo. ma.

appellatū a delegato ꝑſidis ad principē: primū exa
minaui. vt §. e. l.i. §. ſi q̄s in appellādo. ¶ Ad ſe
cūdū op. ī. q̄s & a quo. l.i. §. fi. glo. ſoluit b. dicemus
pleni⁹ in ōrio. ¶ Op. gl. ex. e. c. nos in eminēti. ſed
illa decr. hodie nō repit ſz eſt de offi. dele. c. ſup qō
nū. §. porro. So. vt in glo. & dicem⁹ pleni⁹. ī. q̄s et
a quo ap. l.i. §. fi.

Si magiſtratus. Quero circa fi. dī q̄ iu
dex ap. dz exprimē cui hoc
dānum ſit aſcribēdū. q̄ro cui ſcribet. Rñdeo noīa
tori vel ei c⁹ dolo malo facta eſt noīatio. vt. l. quoti
ens. & l. fi. C. quo quis oz. conue. li. ri. & nota. ī. ſi tut.
vel cura. appel. l.i.

Idem reſcripſerunt quāuis. Si timet de dilapi
datione fructuum pendente appellatōe[a] ſequeſtra
buntur[b]. h. d. ¶ Op. C. quo. ap. nō re. l. ab executi
one. vbi indiſtincte dī pendente applone ſeq̄ſtrati
onē fieri. So. q̄ñq̄ ab executōe appellat: & tūc īdi
ſtincte fit ſequeſtratio fructuū. vt. l. ōria. q̄ñq̄ ab ip
ſa ſnīa appellatur: & tūc nō ſequeſtrant fructus ni
ſi cum timet de dilapidatōe vt hic. & ē h caſus ſpā
lis in quo pmiſſa eſt ſeq̄ſtratio: lz regula ſit in ōriū
vt. C. de pbibita ſequeſtr. l.i. Aduerte tñ q̄ in oīb⁹
caſib⁹ ī quib⁹ ſequeſtratio ē pbibita. puto q̄ iudex
poſſit facere tpe quo fructus recolligunt eos ſeq̄
ſtrari vt ſciat quot fruct⁹ recipiant. vt. §. de ven. in
poſ. mit. l.i. §. penul. [c] ¶ Elltimo q̄ro cui⁹ iudic̄ au
ctoritate fiat iſta ſequeſtratio fructuū. Rñdeo iudi
cis appellationis. vt. ī. de ap. re. l. ſi c⁹. §. ſz & ſi q̄s.

A Dprincipem remiſſa. Hec. l. le
git duob⁹
modis. vno mō ꝑm glo. ſz quā breuiter. h.
d. Qui repit ſe iudicē incōpetentē pōt cām ad iudi
cem cōpetentē remittere: & acta apud ſe habita cir
cūducere. h. d. ¶ Op. §. [d] de re iudi. l. acta. in prin.
So. ibi tenuit cognitō: & iō iudex non potuit circū
ducē acta niſi ꝓſentiētib⁹ ptib⁹ hic nō tenuit cogni
tio: iō poteſt facere iudex ex ſuo officio. Sc̄dō mo
do legitur ꝑm Hui. de ſuza. iudex qui qōnem ꝓſu
lendā remiſit ad principē pōt remiſſionē circūducē
& ipſe de cā cognoſcere. h. d. & ꝑm hanc not. q̄ ſi iu
dex cām ꝓſulendā cōmiſit: pōt cōmiſſionem reuoca
re: & ipſe pnunciare: & ſic facta ꝓmiſſione pendente
nō ſunt nulla. ¶ Sz q̄ro [e] vtrū in reuocatōe h⁹ cō
miſſionis requirat ꝓſenſus ptium. tex. in. l. ad impe
ratorē. ī. e. ꝑm vnā lec. vult q̄ ſic. ōrium puto: q̄ hec
eſt queda interlocutoria. vt. l. qō iuſſit. §. de re iud.

Ex conſenſu. A iudice delegato ex
ꝓſenſu ptium pōt appl̄
lari. h. d. facit q̄ a iudice c⁹ iuriſditio de cō
ſenſu ptium ē ꝓrogata poſſit appellari: fallit ī epi
ſcopo. vt. C. de epi. au. l. epālem. ꝑm Dy. ¶ Que

ri. vide ꝑ glo. & alios in.l. alio. §. q̄ ſatiſda. co. ꝑ gl. & b ar. & alios in.l.
i. C. de arbi. hic all̄. & vtrū valeat pactū q̄ a ſnīa arbitri appellat̄. vi
de p mod. b & bar. & q̄ ibi hēs poſt eū in.d.l.i. C. de arbi.

g ¶ Cū ꝓcurato⁹ dz ꝓnunciare. de forma ꝓnuncia. qñ appellat̄ a
ſnīa ipſo iure nulla. vide Bar. in.l.ſi exp̄ſſim. in. vi. col. §. e.

rit Dy. vtrū valeat pactū q̄ a ſnīa arbitri ſcompro
miſſi poſſit appellari de hoc ꝑ Cy. C. de ar. l.i. & ple
ne dixi in.l. nemo pōt. §. de le. i. Itē facit q̄ a ſnīa la
ta ꝑz ꝓſiliū ſapientis aſſūpti ex ꝓſenſu ptiū poſſet
appellari. dixi in.l.i. §. queſitū. §. e. ti.

Cum procurator. A ſententia lata a iudi
ce incompetenti fruſtra
appellatur. Nota formam pronunciationis quan
do appellatur a ſententia nulla: quia debet ꝓnun
ciare[g] fruſtratorie appellatum: quia ſententia non
tenebat.

Filiusfamili. In profectic̄is fili⁹ poteſt no
mine patris tātuz appellare. h.
dicit.

Cum qui[h]. Clerus contumax non appellat
hoc dicit. ¶ Oppo. §. de iudic.
l. & poſt edictum. §. fi. So. hic loquitur īvero: ibi ī fi
cto contumace. ¶ Quero quis eſt verus & quis ē
fictus contumax. glo. diſputat hic & in.l. fi. §. de in
inte. reſti. Cy. ponit in.l. properandum. §. finautem
reus. C. de iudi. Jo. an. extra de dolo & contuma. c.
i. in clemē. que plene omnia examinaui in. d.l. fi. §.
de in inte. reſti. tō hic non recito niſi quatenus ē ne
ceſſarium ad declarationem tex. & glo. Et eſt ſcien
dū q̄ ad hoc q̄ quis ſit verus ꝓtumax duo requi
runtur. ſ. q̄ cognouerit ſe citatum legitime. Itē q̄
potuit venire vt hic expreſſe probatur in text. quo
cūq̄ ergo mō cognouerit ſatis eſt. vt. l. itē veniunt.
§. a quo. §. de pe. hī. & iō citatus ad domuz ſi ad ei⁹
noticiam cōgruo tempore peruenitur dicet verus
ꝓtumax. & licet iudex a quo eius appellationem re
ceperit: q̄ eum hūiſſe noticiam citatōis ignorabat
tñ ſi de ſcia ꝓbatur coram iudice ad quem ſup eius
appellatione non ꝓcedetur: & eodē modo ſi fuit ci
tatus ꝓſonaliter: & cū vellet venire fuit impeditus
aliq̄ iuſta cauſa: lz iudex a quo eius nō recepit ap
pellationem: q̄ eum verum ꝓtumacez reputabat:
tñ hoc ꝓbato coram iudice appellationis procede
tur in ſua cauſa. vt hic dicitur in gl. & colligitur ex
tex. Jo. bene ergo iſtum tex. q̄ melius declarat q̄ſ
ſit verus contumax q̄ aliq̄s ali⁹ tex. Item aduer
te q̄ glo. b in prin. dicit vez contumacem eū q̄ iuē
tus dicit ſe nolle venire. Idē nota. in multis locis
quā glo. Jo. an. intelligit q̄ñ hoc in iudicio dicit ſe
cus ſi dixiſſet nūcio extra iudiciū[i]. vt extra de ſent.
ex. c. venerabilis. §. ſec⁹. in glo. ſup verbo. ī iudicio.
qō forte poſſet ꝓcedere quantum ad hoc q̄ ſi cita
tus eēt non pemptorie itez eēt citandus: nec habz
locum glo. l. fi. §. de in inte. reſti. que dicit eū non eē
citandum vlterius. Sz ſi poneremus eū pēptorie
citatum ſiue in iudicio: ſiue extra dixit nolo venire
ſatis eſt vt ſit ver⁹ ꝓtumax[k]: q̄ vt dixi ſufficit q̄ ſci
at ſe citatū. non ob. q̄ glo. hic dicit q̄ iuſta cā nō ve
trum ꝓtumax ver⁹ poſſit appellare a ſnīa ꝓdēnatoria expenſarum
vide Bal. in.l. ſancimus. ad fi. C. de iudi. & ad ꝓpoſitum vide Alle.
in.l. ꝓpandum. §. finaūt reus. C. de iudi.

a Seqſtra
bunt. ad ma
teriā ſeque.
fructuum ad
de q̄ ſi fieret executio inſtri guarentigie & ab executione fuerit ap
pellatum: an tunc indiſtincte fiat ſequeſtratio. bal. q̄ ſic in. d.l. ab exe
cutore. in vlti. col. hic alle.

c §. pe. Et de iſta deſcriptōe hētur in.l. facultas. de iur. fiſ. li. x.

d Dprincipē. op. §. vide bal. in.l. ſi pſes. in prin. C. quō & qñ iud.
no. in.l. q̄ poſſat. ad tre. & bar. in.l.i. in pri. C. de rel. & bar. & bal. i.l. ex
illo. C. e. & bal. in.l. fi. C. de rel. & vide qō in ſili voluit bar. in.l.i. ad fi. §
ō pto. ſtip. & vide ad materiā no. in.l.i. §. q̄ſitū. in prin. §. e.

e Aſenſu. a ſnīa arbitri. vtrū a ſnīa lata ab arbitro poſſit appella

f Cum qui ad iſtū. §. vi
de limitat. ꝑ Bal. in.l. ob
ſeruare. C.
quo. ap. & q̄s
ſit ver⁹ aut fi
ctus contu
max vltra no
ta. b per bar.
in ver. quero
q̄s ē ver⁹: &
q̄s eſt fict⁹ ō
tumax. vide
bart. in.l. di
uus. §. de re.
in inte. & bal
duſ in.l. ea q̄
C. quō & q̄ñ
iud. & gl. ī. l.
tres denun
ciat. e. ti. & vi
de Bar. in.l.
fi. §. de in in
te. reſt. & q̄ ſit
vera ꝓtuma
cia: & q̄ ficta
vide glo. fin.
in.l. ſi accuſ.
& ibi bal. in.
ij. col. C. ō ac
cuſat. & vide
glo. & bar. in
l. ij. C. quō et
q̄ñ iud. nun
quid añ cita
tus ꝑ edicta
iurta cleſſ. i.
de iudi. dica
tur ver⁹ ꝓtu
max. tex. cuz
gl. in. d. cle. i.
videt̄ ꝓbare
q̄ ſic. ōrium
tenent dñi ō
ro. ꝓclu. lxvi
vbi volūt q̄
talr citat⁹ di
catur fict⁹ cō
tumax & per
ꝓñs q̄ admit
tatur ad ap
pellandū et
ꝑ eoſdem ī ꝓ
cluſio. lxi. & v

g Cū procurator. dz pnunciare. de forma pnuncia. qñ appellat̄ a ſnīa ipſo iure nulla. vide Bar. in.l. ſi exp̄ſſim. in. vi. col. §. e.

h Cum qui ad iſtū. §. vide limitat. ꝑ Bal. in.l. ob ſeruare. C. quo. ap. & q̄s ſit ver⁹ aut fictus contumax. vltra nota. b per bar. in ver. quero q̄s ē ver⁹: & q̄s eſt fict⁹ ō tumax. vide bart. in.l. diuus. §. de re. in inte. & bal duſ in.l. ea q̄ C. quō & q̄ñ iud. & gl. ī. l. tres denunciat. e. ti. & vide Bar. in.l. fi. §. de in inte. reſt. & q̄ ſit vera ꝓtumacia: & q̄ ficta vide glo. fin. in.l. ſi accuſ. & ibi bal. in. ij. col. C. ō accuſat. & vide glo. & bar. in l. ij. C. quō et q̄ñ iud. nunquid añ citatus ꝑ edicta iurta cleſſ. i. de iudi. dicatur ver⁹ ꝓtumax. tex. cuz gl. in. d. cle. i. videt̄ ꝓbare q̄ ſic. ōrium tenent dñi ō ro. ꝓclu. lxvi vbi volūt q̄ talr citat⁹ dicatur fict⁹ cō tumax & per ꝓñs q̄ admittatur ad appellandū et ꝑ eoſdem ī ꝓcluſio. lxi. & v

i Extra iudicium. ōrium no. Bar. in.l. diuus. in prin. §. de in inte. re. de quo habes ibi poſt eū remiſſiue.

k Cler⁹ ꝓtumax. adde glo. no. in.l.i. §. fi. ſi q̄s ius di. nō obtē. in gl. mag. in fi. que vult q̄ iuſta cā excuſet quem a ꝓtumacia: & ibi ponit Bal. exēplū ſi erat multis negocijs impedit⁹: non añt expedit⁹ a fi
cta ꝓtumacia: iō ō talē pōt fieri miſſio in poſſeſſionē ex primo decre
to. vt in. d. gl. no. & ꝑ hoc q̄ excuſat a vero dolo. l. ſi plagij. & ibi no.

C.de plagia.l.illud.s̃.de li.cau.ita excusat a pena iur.aut canonis fz Jo.an.i.c.i.§.fi.de elec.in.vi.Bal.in.l.ppandũ.§.finaũt alterutra.C de iudi.z latius Bal.p illũ tex.in.l.ij.p illũ text.C.de epi.aud.z p ro. in rub.de arbi.in.viij.car.z dñ dixi.s̃.q̃ iusta cã excusat a pena ꝓtũa cie fm Old.in.d.l.i.§.fi.adde tñ q̃ Ey.in.d.l.i.in prin.tz ōrium q̃ ĩmo possit mlt̃ ctari:qz al̃.se queretur q̃ pbabilis ig̃ rantia excuset ab expen sis z ab ino bedientia iudicis: qō eēt absurdũ. ar. l.iij.C.de hẽ. fatetur tñ q̃ non mulctabit̃ sicut ille qui solũ i nō veniendo cō tẽpsit iudicẽ sed mĩꝰ cuz mulcta sit ar bitraria.l. si qua pena.j. de ver. sig.z qñq̃ imposita pōt remitti ex cã puta pauptat̃.l. illicitas.§.fi. de of.pſi.qō non posset ĩ pena. vt ibi no. z hoc sequit̃ Ale.de ancha. in.d. l.i.in princ.z p Ey.in.l.satis.vbi vide s̃. de in ius vocan.z ō p dictis aliq̃ p ro.in.d.rub. de arbi.z ad glo. in.d.l.i. §.si. que est sing.vide ali q̃d p bal.ĩ.d l.deberi.C.ō fideicō.libe. qui illã nō sequitur z bñ. z dicit bald. in.l.ea que.ĩ prin.C. quo. z qñ iud. q̃ excusatio cō tumacie pbatur p ꝓiecturas: z ibi ēt allegat glo.in.d.l.i.vbi vide. z finaliꝫ dicit ēt cōmitti arbitrio iudicis: z ibi ēt in.ij.col.ponit de ẋitate glo. z no.p bar.ƀ.

niendi ẽ si dicit se nō veniſſe ꝑpter obliuionem: vel qz non credebat iudicẽ festinare.nã illud qō de obliuione dr̃ nō est verũ.non eim p̃sumit̃ obliuio nisi ex longo tpe.vt.l.si id qō.in prin.l z ibi no.s̃.de acqui.pos.z.l.furtũ.§.fundũ.s̃.de vsuca. Jtẽ id qō dicitur q̃ nō credebat iudicẽ festinare non ẽ iusta causa.non.n.debem⁹ inspicere id qō dicit se credidisse fz id qō credere debebat.vt.l.qō te.s̃.si cer.pe.z. q̃ fund⁹.§.seruus.s̃.p emp.z ibi glo.q̃ ōdicit hu in eo qō dr̃ de obliuione.

Negociorum gestorum. Hāc.l. declara. vt.l.fi.s̃.de re iudi.

Curatoꝛ iuuenis. Adolescens factꝰ maiꝛ oꝛ ꝓsequi appellatōem ĩterposit ã a suo curatoꝛe.h.d. Contra.j.e.l.tutoꝛ.solu.hic re ddiderat rōnes z instra ad cām facientia: ibi secus.

Imperatoꝛ. Als.§. q̃dã libri nō hñt hanc.l.vt dicit gl.est eim greca.l.translata in latinũ: z iō ẽ obscura: z ex ea q̃si non hẽtur intellect⁹: z videt̃ velle dicere primo q̃ quidã appellãtes dicebant se nō posse venire ad principẽ ꝑpter quosdã milites principis q̃ stabãt in certo loco.quos impatoꝛ redarguit dicẽdo q̃ alia via erat veniendi ad eũ q̃ illa vbi stabãt milites: z citius veniebãt: z hoc no. vt q̃ ꝑbat impe dimentũ itineris nō sufficit ꝓbare impedimẽtũ p vnũ iter tñi. debẽt eim hoies ire p itinera magis secura: lz sint aliquãtulum magis lõga. vt.s̃. ō fal.l.eos.§.fi.scō o īpatoꝛ ꝓhibet ne ponant̃ custodes in itineribꝰ ad impediendũ ambulãtes venire ad eũ: z oñdit de hoc multũ sibi eẽ cure.

Imperatoꝛem. Clara est z vide qō dixi.s̃.e.l. ad principem.

Uiꝛ. Dic vt.l.negocioꝝ gestoꝝ.§.i. s̃.e.

Creditoꝛ. Seruꝰ ꝑ dño non pōt appellare.h.d. Opp. dr̃ h q̃ creditoꝛ non affuit: g̃ snia non vz.vt.l.ō vno quoq̃.s̃.de re iudi. Sol.dicit glo.intellige q̃ fuit legitime citatꝰ: sed ō.qz p̃m hec tpa ex pte actoris non ꝯhebat̃ hermocidiũ.vt.l.z post edictũ.§.i. s̃.de iudic.iō dic q̃ hic nō affuit ipse creditoꝛ: sz p curatoꝛ suus. Ultimo hec.l. facit q̃ appellatio sit actꝰ iudiciarius.qō appet: qz non pōt interpōi a seruoqō est vez.non tñ est ꝑprie iudiciarius vt dixi.s̃.e.i.si expressim.

Jussusetiam. Contumax in nō exhibendo audit̃ appellans. Op.s̃. e.l.si ex ꝯsensu.§.fi.So.ibi loquit̃ in ꝓtumace in ñ veniendo h in nō exhibẽdo rõnem.dic vt in glo. Quero an ille q̃ noluit iurare ō calũnia: z ideo ꝓdit actōem audiat̃ appellans.glo.dicit q̃ sic per

l Vl.si id qō. Pro hoc qō not.gl.fi.in.l.si fundũ.§.seruus p emptoꝛe. z.l.fi.z ibi Bar.in prin.de adi.leg.z vide Bal.in.l. q̃ non probasse. C.de calumnia.

Opatoꝛ.pbat impedimentũ. No.ad pbãdũ ipedimẽtũ.z vō bar.ĩ.l.ꝺtmu⁹.§.cũ ita.ō ẋ.ob.z bar.ĩ fili in.l.veteres.s̃.de iti.ac.pri. z ad materiã vide bar.in.l.cũ ꝓponas.C.de nau.fe.z ibi hẽs post eũ

Creditoꝛ.§.iussus.querit glo.vtrũ ꝯfessus z ꝺdẽnat⁹ possit appellare.dr̃ hic q̃ sic. z sequit̃ Ang.in.l.si debitoꝛ.de iudi. lz ibi referat Odof.ōrium tenuisse p.l.ij.C.quo.ap.z vide oīno bal.in.l. i.C.de li.ꝺte.z no.q̃ in casib⁹ in quib⁹ ꝯfessus non appellat est verum in ꝯfessione dñi.sec⁹ in ꝯfes.p cur.fm dñm Ant.z Jmo.in.c.i. hunc tex. Querit glo. nunqd ꝯfessus z ꝺdẽnatus possit appellare.glo.dicit q̃ sic: qz pōt q̃s suaz ꝯfessionem reuocare vsq̃ ad snīam.vt.l.erroꝝ.C.ō iur.z fac.igno.z iō appellet z reuocetº in cā appellatōis qō est not.z est casus.C.de err.aduo.l. fi.sec⁹ cus si eēt ꝙuictus z ꝯfessus.l.ij.C.quo.ap.nō reci. Querit glo.an hoc casu iudex appellatōis faci at reum iurare dicit glo.q̃ nō sz pōt taxare si videt minus iuratũ.tenemenți istã glo. Jtẽ aduer te q̃ glo.s̃.qō me.cau.l.si cũ ex hoc.§.hec aũt actio intelligit.l.istã qñ scōa snīa q̃ quis ꝺdẽnat̃ ad interesse estimationis ꝑp iuramentum in lit̃.fuit lata infra.z.dies a die prime snīe de exhibendo.qō puto falsum: qz potuit prima snīa eẽ iusta z scōa iniusta: qz forte ex casu fuit impedit⁹ exhibere.vt.l.si cũ ex. §.q̃ si hō.s̃.qō me.cau.z qō ibi dixi.fateoꝝ tñ q̃ in hac appellatione nō admitterent̃ ꝓbatones p q̃s detegat̃ iniq̃tas prime snīe.vt.l.ab executoꝛe. ī pri ci.ver.ita tñ.s̃.e.z qō ibi dixi. Ultimo no.p hūc §.q̃ lz in cā momentanee possessiōis non fit appellandũ: tñ hoc est vez qñ iudicat̃ de ipsa possessiõe: sec⁹ si aliq̃s ꝺdẽnaret̃ ad interesse rõne possessionis non restitute: seu turbate p istũ tex.nã ꝯstat q̃ in actione ad exhibendũ non appellat̃ q̃ mĩꝰ est exhibere q̃ restituere possessionẽ: z tñ a snīa qua ꝺdẽnatur ad interesse appellat̃.vt hic z hoc sentit Spe.de ap.in.§.z in q̃b⁹.x̃.lz q̃d in appellatõe ad exhibẽdũ

Substituti. Finito officio tutorꝝ ad petitionẽ eoꝝ ꝺ quos litigabat ex cã litem exercere cogeb̃.h.d.tex.ibi si vellet cām exeq̃ intellige si vellent illi ꝺ quos appellatũ est.vt.s̃.que rendo posui.nã dicebant adultos nō ita esse legales vel nō ita scire veritatẽ. Dy.p hunc.§. deterīat qōnemᵖ z ẽ q̃si casus fm Dy.citas vel aliq̃ vniuersitas ꝯstituit sindicũ ad litigandũ vsq̃ ad vnũ. iste sindicꝰ litigat z pendẽte cã finit̃ officiũ z ꝯstituitur ali⁹.aduersarij dicũt se potius velle litigare cũ antiquo: qz est legalioꝝ z scit melꝰ veritatẽ: an audiatur. z dicit q̃ sic p hunc.§.sec⁹ si nouꝰ eẽt eq̃ legal' z eq̃r sciret ẋitatẽ.vt.s̃.e.l.negociũ.§.curatoꝛ ad hoc z.C.ō ꝓcur.l.fi.z.s̃.ō ꝓcur.l.si actoꝝ.z.s̃.ex q̃.cau.ĩ pos.ea.l.ij.§.defendendi..cũ si.fm Dy. Et p̃dicta vera si querat̃ an possit cogi ad petitiõem eiꝰ cũ qō litigabat talis sindicus vel officialis: lz si q̃rat̃ an possit cogi ad petitõem eiꝰ cuiꝰ litẽ agebat videtur q̃ non.vt.j.de excu.mu.l.legato.z.j.de le.l.paulus al's incipit eũ qui.qō intellige si rōnes reddidit z ĩstrumenta restituit.al's sec⁹.vt.s̃.e.l.tutoꝝ.z de admi.tut.l.ita aũt.§.fi.z.C.vt cãe pꝰ pub.assit.ta.l.i.

A quibus appellare non licet. Rubꝛica.

Ractandum. A principe vel a se natu non appellat̃. hoc dicit.

ꝓcu.z qō dixi in.l.ij.de iur.cal.z no.bal.in.d.l.erroꝝ.i n vlt.col.z ad de hic Bal.z Bar.in.l.ij.C.quo.ap.

p Substituti.deterīat.q.vide qō no.Bar.in.l.ita aũt.§.fi.de admi.tu.z istud sequit̃ Bal.in.l.dñs.C.de ap.

A quibus appellare non licet. Ru.

Ractandũ. non appellat̃.lz an a delegato principis appelletur: z qñ non.vide not.Bald.in.l.ij.C.de appella.z in.l.etiam C.eodem titulo.

o Et renocet. Not. q̃ erroꝝ ĩ cā pri ci.pōt reuocari in cā appellationis: qō videt̃ verum in diffinitiua: sec⁹ in interlocutoria: vt videt̃ velle bal. in l.i.C.de lit.ō te.z hẽtur in c.romana.§. finaũt.de ap pell.in.vi. si p glo.in ver si. notorie p dñm.z vide qō no.bal.in repe. Inno. in x̃. appello.in ver. ap pellat̃.z vi bal.in.l.erro in.v.col.C.ō iur.z fac.ig. z melius per eũ in.l. edita in. xxxij.col. C.de edẽ.qō est vez in ta cita ꝯfessiõe erronea. vt not.bal.in.l. ita ōmum.ō

Vim stipulationis.adde qđ idem tz Bar.in.l.cum q̃s decedẽs.i prin.de leg.iij.& Bar.& Jo.de anc.in.l.i.in prin.de ver.obl.lz bar to.quẽ doc.cõiter sequunt in.l.cũ oñdim⁹.in fi.de fideius.tuto.dicat hoc eẽ verum interueniẽte fauore pupilli aut reipub.& circa hoc vid bal.in.l.ij.§. volũtate.so. ma.& in.l.si ue apd acta. in.i.colũ. de transac.& i.l. statutis. ad fi.C.de sent. ex picu.recit. als in.l.i.C. de sen.& bal. in.l.filiusfa. §.inuitus. d pcura.& i.l. si fideius sor. i prin.§. qui satisda.cog. & Bal.in.d. l.cũ oñdim⁹. §.fi.& Jmol. in.d.l.i.i prin. §.de ver.ob. & vide Bar. in.l.si fili⁹.§. de tute.& ro. in.d.l.i.d n̄. obl.vide bal dũ in.l.tale pactũ.§. quo cauit.§. de penis. et bal.i.c.i.& in c.sepe.de re iudi.

s Interdũ. non ali⁹. ad limitat. hui⁹ §. vide glos. quaz ibi no. Bar.in.l.fi. C.

t Plene no ta.d hac clau sula:appella tõne remota quid impor tet. vide i.c. lz in corrigẽ dis.de of.or di.& in.c.pa stor alis.& in c.vt debitus. de appell.& p Bal.in.l.ij C.de ap.in & l.fi.C.de sen. & plene p Jo an.an.in.c.fi na.de app.i vi.& qđ not. dñs Ant.& doc.in.c.ve niens.de in

Seipm sum mat. ¶ Not. q̃ q̃s ante sniam põt appellatõi renunciare. Contra de iur.& fac.igno.l.cũ falsa.fol.ibi fuit facta p fessio extra iudicium:b in iudicio. ¶ Cõtra hoc op po.C.de tẽ.app.l.fi.in fi.So.hic loquit qñ ps simpliciter ẽ pfessa se nõ appellaturã vel appell'oni renunciauit:ibi qñ ad inuicẽ ptes fecerunt pactum:& sic ibi renunciatio nitit̃ osensu duoz:hic vni⁹.& iõ distingue:aut in iudicio aut ex.vt.s.dixi.ad qđ fac l.i.C.de pac.& quod ibi no.in glo.& sic no.fm Dy. q tñi vz simplex assertio apud acta q̃tum pactũ vt hic no.& s.de aqui.here.l.is qui.& de cur.bo.dã.l. i.& taciturnitas apud acta hz vim stipl'onis', vt.s. de fideius.tu.l.cũ oñdimus.§.fi.Sz posset oppõi de eo qđ dicim⁹ q iuri petendi reduci ad arbitriuz boni viri non possit renũciari vt dixi in.l.quidã cũ filium.s.de ver.ob.& de re.iur.l.scienti.Bul.d cu. sol.in.l.si vnus.§.illud.s.de pac.& dicit q rõ est: qz iudices eligunt cũ maiori industria.vt.l.i.s.de offi. pfec.pre.& iurant.in aut. iusiurã. qđ pt.ab his qđ nõ est in arbitro. ¶ Opp.glo.s.quo.le.l.i.§.q ait So.ibi iõ qz id qđ sequit non ẽ vltimũ.s. possessionis appẽsio.hic sic.s.snia fm gl. pterea dicit Dy. osensus qui interuenit ibi magis accedit repudiationi q̃ pacto:& iõ non vz extra iudiciũ. ¶ Itẽ oppo.glo.de.l.q̃ supstitis.de acq̃.here.& de succ.edi. l.i.§.de certa.& nõ soluit.Dy.so.eodẽ modo q ibi loquit in repudiatõe ex iudiciũ: b in iudicio:ad qđ facit qđ nota.in.d.l.i.C.de pac.& de cura.bo.dã.l.i.

Interdum imperator. Impator põt delegare cãz appellationem remota.non alius⁸.h.d. ¶ Opp.fm glo. qz talis remotio appellatõis nõ impedit nisi appellatõnem friuolã.vt extra de ap.c.pastor.alis.in princi.& c.vt debit⁹.& ibi plene no.t'p glo.So.dicit glo.aliud fm leges vt hic.aliud fm can̄.vt ibi:& assignat glo.rõnem & rõnem rõnis:q̃ rõnes nõ excludũt:qz ẽt fm leges põt appellari ante sniam in multis casibus.vt dicem⁹.j.de ap.re.l.ij. dico g̃ q idẽ ẽ de iure cili & de iure can̄.nã lex phibet ne appellatio indistincte remoueat a delegato.vt.l.fi.C.de sent.g̃ si simpl'r remouet nihil vz.vt.l.non dubiũ.C. de leg. & ita tenuerunt quidã antiq̃ glo.in.l.fi.C.de sen. lz Jo.d̃ dixerit:& lz dcã.l.vlti.loquat in alijs iudicib⁹ tñ idem credẽdũ est principẽ fuare in se.vt.l.digna vox.C.de legi.si igr̃ cõmittat cã appellatõe remota simpl'r non vz nec fm leges:nec fm canoñ.sed si exp'esse remouere appellatio a diffinitiua: tũc valeret & fm leges & fm canões vt hic. ¶ Oppo.de l.fi.C.de sen.vbi innuit q ali⁹ iudex possit ẽt delegare appellatõe remota.So.glo.ibi dicit q alius iudex põt remouere appellatiõem ab interlocutoria nõ a diffinitiua⁹.vt ꝟ qđ intelligo de appellatione friuola.nã si legitime appellaret ab interlocutoria:tũc non posset p iudicẽ inferiorem remoueri: qz p hoc piudicaret iurisditioni maioris ad quem deueniret saltẽ in scda appellatõe:g̃ non lz.ar.l.penul.de aq̃ plu.ar.p hoc ex̃ de iureiur.c.ad aures. sz si eẽt aliqs rex vel dñs q̃ in tpalib⁹ superiorem nõ recognosceret:tunc putarẽ in eo idez qđ in principe: qz est eadẽ rõ. ¶ Quero imperator remouit appl'lationẽ in r'scripto an tertius veniẽs p suo interẽ audiatur appellãs fm.l.a snia.s.e. Rñdeo audiet. nam rescriptũ ñ porrigit effectũ suũ vltra psonas i iurĩ.ad qđ vide que scripta sunt in.l.fi.s.de aq̃ plu.arc.& in.l.i.s.de of.pfec.pto.& plura vide p Jhau.de liaza.in.d.c. vt debit⁹.in.iiij. col.p.d.Anto.ibidẽ in.iiij.col.cũ se.post glo.& alios ibi.& adde q clausula appel.remota,tollit app.friuolas.tñ fallit si cõmittat̃ cardinali a cui⁹ snia non appellat̃ siue iusta siue iniusta verbũ fuit.no.Bal.i l.i.s.de offi. pfec.pretor. p quo ꝟ viõ tur glo.in fi. & adde Bar to.in.l.omẽs populi.in vltima.q.vi.q. prin.s. de iusti.& iur.

v Nõ a diffinitiua. fallit nisi appella.dtieret ex presse iniusti tiam fm bal. in.d.l.vlt. in ver. quid ergo appel.

x Exceptione friuola.vide Bar.i.l. i.§. & pul.s. qđ vi aut clã & vide Dy. i l. ita nobis. C. de adult. & vide oño Bal.in.l. iij §.si is p quos s. qđ quisq̃ iur.& vide Jmo.hic & i.l. sequẽ.

Resitum. Adelegato ad pbandum arbitros põt appl'lari:põt ẽt ex officio delegatõis qđ factuz est p eos rorrigi.h.d. Tex.querit & nõ soluit: sz rñdetur p.l.arbitro.s.qui satisda.cog. ¶ Oppo. de l.i.C.de ar.sol.hic loquit in ꝺlegato. ¶ Quero dz hic q̃is quidã putãt:an illi bñ putauerint.glo.tenet q non:qz postq̃ ẽ lata snia non põt mutari nisi appellatõis remedio.vt.l.i.C.sen.re.nõ pos.sz puto q bñ putauerint:nã ista est snia interlocutoria: g̃ põt reuocari.vt.l.q iussit.s.de re iudi.& sic potest delegans reuocare sniam delegati sui:sicut posset totã iurisditõem reuocare.vt.s.de iudi.l.iudicium soluit.& hoc mõ intellexit Bul.l.arbitro.s.qui satisda.cog. scz q ibi succurrit p officiũ iudicis nõ p modũ appellatõis:sz vt dixi vtraq̃ via locum hz & si dicis quõ appellat̃ ab interlocutoria, Rñ, vt dixi.s.de appl'.re.l.ij.

Quis & quo appelletur. Rubrica.

Quod dicitur. Aiudice appellatur ad eum qui eũ dedit vel successorem suũ.h.d. Jstd principium intelligit̃: siue loquamur in eo q̃ dedit iudicẽ delegatũ siue in eo q̃ dedit iudicẽ ordinariũ. ¶ Opp.j.pri.§. solu.vt ibi dicam.

Ab eo. Asubdelegato nõ appellat̃ ad primũ delegantẽ sed ordinariũ.h.d.fm lectu. glo.vel al'r a vicario non appellat̃ ad illũ qui ꝺdit eũ vicarium sed ad superiorem ipius dantis.h.d. ¶ Oppo.s.pri.§.So.fm Jo.s.delegauit ordinarius.vñ ab ei⁹ delegato ad ipm appellat̃: hic delegauit delegatus. ¶ Sed ꝺ hoc oppo.qz delegatus nõ põt subdelegare.vt.C.de iudi.l.a iudice. So.ibi loquit in delegato ad vnã cãm qui eã subdelegare non põt.hic vero in delegato ad vniuersitate cãrum:ita tz glo.ꝫ hic & s.de offi.pcon.l.legatus & C.de iudi.l.a iudice.qđ etiã tenent canoniste. alij dicunt q ẽt hic põt loqui de delegato ad vnã cãm ad instar pcuratoris.vt.C.de pcura.l.neq̃ . quod stare põt fm glo.sed doc.moderni in dicta.l.a iudice.dicunt ꝺ.q nec ẽt post lit.ꝺte.põt subdelegare. non eim efficit̃ dñs litis p lit̃ ꝺtest. quod appet qz põt remoueri ab administratõe.vt.l. iudicium soluitur.s.de iudi.hoc tz glo.Ber.ex̃ de re iudi.c.cũ

y Põt appellari. No. casuz in quo põt appellari a snia arbitri.vide bal. in.l.fi.C.ꝺ iudi.& Jmo.in l.i.in añpen. col.s.so.ma. & qñ est arbiter ex forma statuti.

¶Quis & a quo appelletur rubrica.

QUod dñ.ita tz glo.vide p doc.in.c.ad hec sum⁹.ex de rescrip.

a ℑtē op.adde ad hoc no.p bar.& q̄ ibi dixi in.l.i.§.de dā.infe.

b ¶Moderni dicūt.adde ad hoc no.p bar.in.l.i.§.vbi q̄.§.de le.iij. & Bal.in.l.aliqñ.§.de of.pcōsul.

c ¶Et idē auditoriū.nota q̄ idē ē tribunal vicarij et e⁹ cui ēvicari⁹ lz in ōrium z facere videat: qō not. bar. in.l.a pcōsulibus.p illud tex.C.de ap. & ista faciunt ad not. q. nā hic hētur q̄ appellat a ō legato ad ōlegantē: pone q̄ eps delegauit cām vni canonico q̄ tulit sētentiā a qua est appellatum ad vicarium:an valeat appellō pōit ¶Archi. in.c.ij.de cōsuetu.in.vi. et dicit q̄ sic:q: epi & vicarij est idez tribūal.& ibi & in.c. romāi hic alle.facit dubium: q̄a ista duo eq̄pantur: appellatio a iudice: & iudicij recusatio vt suspecti. de appel.c.sup. eo.sz si delegatus epi recusat vt suspectus:dz cā coram epo agitari & non coram vicario.vt in.c.si ō vnum.ō offi.dele.in.vi si hoc ēi vno.q̄ idem in alio.nec obrō ¶Archi.q: lz sit idem tribunal:non tñ est in cā delegata:q: in ea maior ē vicario delegat⁹.vñ ad vicarium vt ad maiorē non pōt appellari.qō no. perpetuo & cogita. Item facit ad qōnem notari⁹ deputatus ē ad scribēdum oēs sñias epi:eps cōmittit vnā cām vicario suo:vtrū notari⁹ ille teneatur scribere sñiam istā fine salario. Bal.in.l.fi.C. vbi & apud quē.tz q̄ non. Item ad hoc vide gl.no.& ibi dñi.in.c.i.ō ca.mo.i. vi.

d ¶Ad supiorem.& hoc est vez ēt si eēt ōria ꝓsuetudo.vt in.c.nō putamus.de consue.in.vi.& allegat ad Bar.in.d.l.pcipim⁹.nisi ipse vicarius eēt alicuius officialis vicari⁹ i nisi esset delegatus ad spāles cām ſm Jo.an.in.d.c.non putam⁹.q: hoc casu ad eum cuius esset vicarius eēt appellandū.c.cuz dilecti.filij.de appel.vbi de hac materia.& ibi vide ad intellectū h⁹.l.Sed pone q̄ quis est vicari⁹ ordinarius & delegatus eiusdez quō ab eius sñia appellabitur: & ad medio vt hoc.§.ſm lec.glo.aut appellat a vicario & tunc nō appellat ad illū q̄ eum fecit vicariū sed ad supiorē⁹:vt hic.ſm alias lec. vt.l. pcipimus.C. de ap. ¶Sed q̄ro quō cognoscā vtrū sit vicarius vel delegat⁹. ¶Rñdeo.vicariū intelligo eū qui gerit vices ordinarij in eodē loco & eodem tribunali quo ꝓsueuit ipse ordinari⁹:& tunc vere dz idē audi totum.rō q: de vno non appellat ad aliū:& qñ cō mitteret alicui vniuersitatē cārum exercendarum i alio loco:vtputa in aliquo castro⁶ sui territorij lz di ceret:facimus vos nr̄m vicariū:non diceret vicarius sz delegat⁹:nec appellaret ad supiorez:sz ad ipsum qui eū vicariū fecit qō apparet:q: nō est idem auditorium vtriusq̄:ita colligit ex dict⁹ Jnno.ex ō of.ordi.c.romana.

¶Qñ appellandum sit ¶Rubrica.

s Siquid. ℑpōt appellari cū pncipi pi rescribit:& scōm ei⁹ rescriptum sñiatur.h.d. ¶Oppo.§.de ap.l.i. So.vt ibi plene dixi.

Si onus ēmun⁹ publicuz auctoritate sed vtilitate priuatū dz excusari non aūt appellari.si vero publicū vtro dz appellari.h.d. Et pōt ee rō:q: qñ est munus publicū auctoritate & vtilitate vertit maius pcm & iō vt citius finiat statim voluit lex q̄ appellaret vt.C.vt infra cer.tē.qō cri.termi.l.i.& ij. ¶Op.de l.cū in vna.§.tutor.§.de app. So.illā intellige ſm istā. ¶Op.dz hic q̄ dz appellari qñ ē munus publicū auctoritate & vtilitate.§.l.si ꝓstat.§. de app. So.intellige qñ noiatio vz vt hic.sec⁹ si non vz. vt d.l.si ꝓstat.& l.si ad scribatū.C.qñ ꝓuo.nō est necē. ¶Quero infra q̄tum tps dz appellari:& dicūt q̄ dam q̄ infra duos mēses non est vez:immo infra biduū vel triduū vt statim videbitis.j.e.l.§.q̄ in sen tētijs. ¶Quero q̄d si aliquis vocet ad aliqō officiū ab aliquo collegio. ¶Respondeo aut ille vocat⁹ non erat de collegio:& non hz necesse appellare: nec se excusare:q: ei imparī non pōt.vt.C.q̄ ꝓ sua iurisl.i.aut erat de collegio:& tūc aut erat collegiū ecclesiasticū.& tunc illud videt officiū publicum auctoritate & vtilitate.vt.l.i.§.publicū.§.de iusti.& iure:iō dz appellari.vt hic & ex de his que fi.a ma.p. ca.c.i.& ibi p Jnno.aut erat collegium seculare: et tunc idē qō in tutoribus.ar.§.de pac.l.tutor.& l. ite magistri.& §.quod cuiusq̄ vniuer.l.i.in fi.vbi hētur loco priuatorum.

Solent. ¶Decreto electiōis non a noiatōne appellat & ab ordine appellat ad pīsidem lz ipse eū noiauerit vel de collegio fuerit.h.d. ¶No.q̄ ab actibus extiudicialib⁹ appellatur: ō quo dicā.j.ti.i.l.fi.hic solū exaiabo materiam pñtis §. ¶Op.q̄ appellet a noiatione.vt.C.de ap.l.si legari ſm eum.& dici tibi bal.in.l.cum post.C.de app.q̄ qz appellatio est mixti imperij:iō non pōt delegari nisi in casu huius habes in.l.imperium.in.xxij.q.§.de iurisd.oī. iudi.

g ¶Jus presidis. Et sic vult hic bar.q̄ ille qui est vicarius ꝑ ecclesia in aliqua terra hz ius superioris:pro hoc qō no.bar.in.l.hostes in.iiij.col.§.de capt.

h ¶Biduum.tñ tz. Que fieri non debent facta tñ valent: verum ē si lex vltra confirmet,al's secus.l.non dubium.& ibi Bart. & etiam

quem. vide Jo.in addi. Spec.in tit. de of. vica. i addi.que incipit vidi dubitari: cū q⁹ transeūt mo der. in.l.ij. in pncio. de ver. oblig.

e ¶Aliq⁹ castro. adde q̄ not.bal. in.l. penult.§.de appel.

¶Quando appellandū sit. ¶Rubri.

Quid. §. solent quero an.an a decreto pri orum possit appellari ad rectorem ciuitatis. adō que not.bar. in.l. vbi abb sunt.§.de tu.& cur.dat. ab his.& hic late per moder.& an appllatō sit mitti i peri. vide p moder.hic & glo.not.in.l. i.C.de pe. iu di.& adō bal dum.in.l.eos C.de app.di cit tamē bal dus in.l.si vt ꝓponis.la.i. in fi.C. quo. & quan. iud. in penulti.q. q̄ cassatō se ten.nō ēmit ti imperij qñ cassatur ꝑ vi am nullitat. & sic a quocūq̄ pōt de

Bal.in.vij.col.C.de legi.idē Jnno.in.c.quo ad ꝺsulta.de re iudi.limita vt p Bal.in.l.si pdium.in.ij.col.in ver.ſz pone celebrat⁹.C. de edi.acti.

i Sub conditione.an ſnīa lata ſub conditōe teneat vide de hoc in.d.l.cū iudex.z in.l.cū eoz.C.de ſen.z in.l.conditōalis. ſ.de ad.tu.z i.l.a diuo.ſ.ſub ꝺdi.ſ.ꝺ re iud.an aūt valeat ſnīa lata ſi actoꝛ proba uerit eſt dubium, vide Bar.in.l.ad mo.ſ.de iureiurā.z p eum in.d.l.cū iudex.z in.l. plataram.C.ꝺ ſen.z p bar. in.l.ait ptoꝛ. ſ.ſi iudex.ſ. de re iudi. et plene hētur p Specu. in ti.de ſent.p la.ſ.ſpēs.ñ. quid iudex. z ibidem per Jo.an. i ad di.q̄ incipit. hēo qōnē ſo lēnem diſputatā ꝛc.z i.e. tit.ſ.iuſtam. ñ.ecce iudex z tetigit do. Ant.in.c.venerabilis.de excepti.vide Cy.z Bal.ī l.nō dubiuz. C.ꝺ le.z bal. in add.Spe cu.in ti.de ſē ten. pla .i.ij. col.z bart.et bal.z Paly. in.d.l.cuz iudex.Bar. et Ang.i.l.a diuo pio.ſ.ivē di.bar.z an. ñ z vide ſpe. in tit.de exe cu.ſe. ſ. iuſt. ver. ſed ēt z in.ſ.ſpēs.ñ. quid ſi iudex z Angel.ī.l. iudex.ſ.ꝺ re iud.quoꝛ tñ ꝺcā limitaꝛi mo eſſe vera niſi ſnīa eſſz lata ſub ꝺdi. falſa.q̄ tunc indiſtincte ē nulla vt vo luit Ang.in l.qui rome.ſ duo fratres. de ver. obli. per text.in.l.q̄ teſtō.ſ.de excuſa.tuto.vbi ē glo.exp̄ſſe. Jꝺo hoc ſcꝺo limita niſi ſententia eſſet lata ſub condi.impoſſibili:q̄ tunc eſt ipſo iure nulla.vt in.l.ſi.j.que ſen.ſine ap.z firmat hoc Jmol.in.l.i.ſ.ꝺ cō. inſti.licet Bal.z Ro.ꝺtrarium teneant in.l.impoſſibilis.ſ.de ver. oblig.z forte non bñ. Tertio limita niſi eēmus in ſen.decreti trahē tis ſecū execu.q̄ tunc conditio viciabit ſnīam.vt notat Bal. p illū tex.in.l.muto.ſ.ſi ſub condi.ſ.de tutel. Jtez ſnīa interlocutoꝛia lata ſub ꝺditione tz.vt notat gl. z bar. ī.d.l.a diuo pio.ſ.in vendi.vbi etiam dicunt q̄ vz lata ſub ꝺditione de pꝛeterito vel de futuro.z vꝺ doctoꝛ.z ibi Alexan. circa medium ī d.ſ.in vend.

Quod in ſententiis.

iuſto rup.teſta.z.l.decē.ſ.de ver.ob.gl.ſoluit duobus modis:z vna videt ꝺriari alteri.z vna ē q̄ vz ſnīa vt pura ſz ꝺditio viciatur:ſz neſcio q̄d iſtud ſit dicere cū actus legitimi qui ꝺditōem nō recipiunt ſi apponit ꝺditio in eis viciat actus non conditio: vt.l.actus.j.de reg.iur.z.c.act⁹.extra de reg.iur.li. vi.non ob.ſ.impoſſibilis:q̄ ibi impoſſibilitas vicia tur.So.alr Dy.q̄ hic nō pēdet ſnīa ſz eius effect⁹ vt in acceptilatōe.vt.ſ.de dona.inter vi.z vxo. l.cū hic ſtatus.ſ.ſiue aūt.ſed iſta nō videt vera: q̄a ibi fm verba nō eſt ꝺditōalis ſed fm effectū ſic.hic fm verba z fm effectū eſt ꝺditōalis.So.glo.alr q̄ tz ꝺditio q̄ nō poſſit agi actōe iudicati.pōt tñ z ꝺz añ appellari.dic tu q̄ quedā ſunt q̄ non ſunt re nec ſpe.z iſta nō p̄ñt tolli:ſed illud qꝺ eſt ſpe tz nō re bene pōt tolli.vt.l.ſempꝛoni⁹ attalus.ſ.de vſufru.le. vñ iſta ſnīa q̄ eſt in ſpe bñ pōt tolli.mō ſi debes mihi aliq̄d ſub ꝺditōe obligat⁹ es ſpe non re. nunq̄d poſſum tollere ſpem.certe ſic:q̄ z donari pōt.vt.l. ſpem.C.de dona.Sz p̄dictis multū ob.l.penult.ſ. i.ſ.de excu.tu.vbi dat⁹ ē tutoꝛ ſub ꝺditōne a quo tpe incipit currere tp̄s excuſatōis.z dicit q̄ a tempoꝛe ꝺditōis exiſtis nō creatōis.vt.l.ñ tñi .ſ.ſi ſub ꝺditōe.ſ.de bo.poſ.ꝺ tab.non video q̄ alr poſſet: dici niſi q̄ hic ſit ſpāle ꝓpter auctatē rei iudicate:z hoc videt velle hic iuriſcōſul. Quero q̄dkin reſtitutōe in integrū.pone ꝺxi ſub ꝺditōe ſnīa eſt lata ſub ꝺditiōe:an currat tp̄s ad petendū bñficiū reſtitutōis ī inte.a tpe exiſtis ꝺditōis l'a tpe late ſnīe vel celebꝛati ꝺctus cogitabitis.

Tp̄s appellatiōis ī terponēde ē vniſoꝛme a quocūq̄ actu interponat.h.d. Nota q̄ dictio altera ē diſtributiua duoꝛ tñi.ꝺ.C.de fur.l.an ille.So.dicit gl.ibi q̄ illud eſt notatū.q.d.impꝛoꝛie ibi ponit cū regula ſit ꝺ.tu dic q̄ ibi dꝛ ꝺ duobus tñi.ſ.cū altera ſit penalis z altera p̄ſecutoꝛia. nam lz p̄ſecutoꝛie ſint due tñi ambe ab vna pte z p vna ponunt. Op.C.de tem.ap.l.i.gl.nō ſoluit. dic q̄ ibi loquit de tpe appell'onis exercende. Quero vtrū vniſoꝛmiter interponat appellatō hoc eſt ſp in ſcriptis:vel ſp ſine ſcriptis.glo. dicit z bñ q̄ non.dicā.j.tit.i.l.ij.

Dies.

Tp̄s appellatōis interponēde eſt vtile: quo ad initium ꝺtinuū quo ad ꝓceſſum. h.dicit. Vel alr tp̄s appellatōis interponēde currit a die ſnīe ſi eſt facultas adeundi iudicē a quo vl ad quē:z tunc videt eē facultas cū iudex in publico ſe oñdit. Querit glo.q̄d ſi ꝓpter defectū ſupueniente in pſonā litigatoꝛis iudex non pōt adiri. dicit gl.q̄ currit tp̄s:ſed reſtituit qꝺ ꝓbatur.ſ. de in inte.re.l.ſi.z qꝛ hic loquitur ſolū de impedimēto ex pte iudicis. Item querit an poſſit appellari a die feriato l.z dicit q̄ ſic p.l.i.C.de diſla.z.l.miles ſ.ſexaginta.ſ.de adulte.ſed illa.l.C.de dilati.nil facit voluit allegare.l.i.C.ꝺ feri.vbi eſt caſus. Itē querit quō computet iſtud tp̄s.dicit glo. de momēto ad momentū.ad quod vide qꝺ dixi.ſ.de adulte. l.pater.ſ.i. Ultimo not. lz qñ per iudicem ſtat tp̄s appellationis ipſo iure non currat vt hic.tamē ꝺſulo⁹ q̄ hic ꝓteſtetur z appellationem publice ferri tabellioni ſupplicatio fm Bal.in aut. q̄ ſupplicatio de p̄ci.ī pe.of. z vide Bar.z gl.in aut.itē de tē.ap.

k Quero quid. vꝺ ad hoc qꝺ not. Bart.in.l.ſi cui.in fi.p̄incꝺ. de leg.i. z bart.in.l. ab hoſtibus. ſ. ſed qꝺ ſimpliciter.ſ.ex q̄. cau.mai.z vide qꝺ notat bal.in. ſi pꝛe diuz.in.ij.colum.in p̄in. in ver. ſz pone.de edi. actio.vide qꝺ not.bal. in.l. gaius. ſ. de excuſa. tuto. per illum textum.

l Dies. die feriato.p q̄ eſt actus extraiudicialis vt not. Bar to.in.l. ſi exp̄ſſa.ſ.de appel.

m Ñ conſulo.adꝺ bar to.in.l.i.ſ. fi. in ver.quero cui delegat. ſ.de appell. adde Bart. in.l.de pupi. ſ.ſi quis ipſi pꝛetoꝛi.maxime.in.xvi.q. ſ.de ope.noui.nun.z iſto caſu pōt oſ

n Requirere iudicē.de mō formandi appellatōem qñ iudex nō re/
pitur.vide q̄ dixi in.d.l.de pupillo.§.si quis ipsi.in.xvi.q.7 cor̄ quo
possit appellari si iudex a quo ē abñs.7 vide Bal.in.l.aptissimi.in.i.
col.C.de iudi.7 qō ibi dixi.

o Si aduersus eū puenit. Ho.an sufficiat q̄ citatio 7 notificatio sē
tētie fiat ad domū vt currat tps applanti.no.etiā bal.in.l.i.C.
ex quib.cau.maio.7 in.d.l.ab eo.in.iij.col.quō 7 qñ iud.7 qō ibi
Barto.7 qō not.bal.in.l. si is apō quē C.de li.cau. 7 per mode.
in.l.ex ofensu.§.eū qui. s̄.de appel.i iij.charta. 7 Bald.in au
tent. hodie.i i.col.C. ō appel.7 i.l.i. C. de tem.ap.

p Dic q̄ qñ q̄.adde bar. in.l.fi.s̄.de i
inte.re.7 in.l. iij.§.si pcur. s̄.si quis ius
dicen.nō ob tē.dicit tamē Inno.nota. in.c.i.in fi.vt lit.non otes. q̄ ly dñs pos
sit appellare poterit solū in dies a die late snie non a die scie ex quo cā ptra
ctata est p pcura.p istum tex.7.ij.q.vi. §.biduū.7.§. si aduersus. nec ob.l.quo
modo 7 qñ iud.s̄.alleg. s.l. ab eo.q̄a ibi cā fuit p/tractata cuz dño.vñ dicit
tunc si ꝺ cō/tumacem p/sumptū dñz 7 non veruz ferē snīa nō
transit in rez iud.nisi post decē dies a die scie i quo sciuit snīam

cor̄ honestis psonis interponat.vt.s̄.de app.l.cū quidā.7.C.de his qui p me.iudi.non ap.l.i. No
ta ēt diligenter q̄ quis nō teneē requirere iudicē
nisi in publico hoc est in eo loco vbi ius reddere cō
sueuit.vñ ēt si in domo ppria ofueuit reddere ius:
tunc requirēdus ē ibi: de alijs tpibus appellatio/
nū dicā in.l.i.j. de li. dimis.

Propria cā dr̄ in qua cōmoduz
In propria. 7 incōmodū ad aliquē spectat in
totū.sed si in ptem p pte dr̄ ppria.h.d. Ibi suo
noīe.i.adeo q̄ si patiē dānum ab alio non ē repeti/
turus:vel si lucrū alteri nō est restituturꝰ:7 hoc inu
unt sequentia. Op.s̄.si ex nox.cau.aga.l.si cū vno
gl.non soluit.dic q̄ ibi ex necessitate litigat:7 ideo
tota cā dr̄ sua illo respectu:sed quo ad hunc.§. fo/
te.hz tertiā diem p pte socij.nā eē in iudicio alieno
nomine dr̄ multis modis.vt.s̄.de his q̄ not.infa.l.
furti.§.qui alieno. Op.C.de ap.auth. hodie.sol.
vt in glo. Ultimo facit ad qōem an pcurator in
rem suā debeat iurare de calūnia.de quo dic vt.l.sī
solū.in prin.s̄.de pcur.7.C.de iur. calū.l. ij.

Tutores 7 defensores videnē esse i
Tutores. iudicio alieno noīe:iō hñt triduū ad
appellandū. Op.q̄ in defensorem fit executio.
vt.s̄.de pcur.l.plautius.7 sic videē ppria cā. Sol.
glo.tu dic q̄ hic qñ vt defensor intercedit si succū/
bit hētur pinde ac si recuparatur ēēt a dño:q7 ñ pōt
dicere victor se iniuste vicisse.ar.s̄.de leg.i.l.si fu/
plurium. Op.q̄ defensor iterueniē noīe ppio
qñ venit aīo nouandi.vt.l.solutōem.s̄.de sol. So.
gl.q̄ hic non interuenit aīo nouādi.7 iō in ista ma/
teria distingue.aut q̄s est in iudicio suo noīne 7 ad
suā vtilitatē:7 hz biduū.aut alieno noīe 7 ad aliēā
vtilitatem:7 hz triduū.aut alieno noīe sz ad suā vti
litatem:7 tunc aut ostat hoc in iudicio:vt q7 agit tā
q̄ pcurator in rem suam:idē si defendit aīo nouaz
di:vel vt pcur.in rem suā:7 tunc hz biduū.vt.s̄.pr.
§.7 mō dixi.aut hoc nō appet in iudicio:q7 ē vt sim
plex defensor:q7 possibile est q̄ hēbit regressum et
q̄ non:7 tūc hz triduū vt hic:aut est in iudicio suo
noīe sed ad cōmodū alienū:7 tunc dicerē eodē mō:
aut ostat in iudicio aut non vt.l.q̄ ex pte.7.l. q̄ fuīt
s̄.de inter.ac.7 sic sup hoc standū est actī primi iudi
cij:nec sup hoc attendenē noue pbatōes.

Iste ē no.§. Not.q̄ a tpe ottūa
Si aduersus. cie currit pscriptio. Nota q̄ cō
tumacia pcur.in nō appellādo nocet dño. Op
po.q̄ nō pcedat in abītem añ lit.ote.q7 nō potest
ferri diffinitiua.vt.l.fi.§.illud.C.de tē.ap. nec pꝰ li.
contesta.q7 tunc aut citatio puenit ad notitiā 7 nō
pōt appellari:aut non puenit ad eꝰ notitiā: 7 tunc
est snīa nulla ipso iure nec ē opꝰ appellare.gl.rñdet
q̄ fuit citatꝰ ad domū:nec citatio ad eū puenitº:sz
si pueniſſet tunc eēt vere otumax 7 non eēt opꝰ ap/
pellare:g̃ citatꝰ ad domū fuit hic 7 non puenit ad
eius notitiam.vt.l.ab eo.C. quō 7 qñ iudex.7.l.iij.
§.totiens.s̄.de dā.infec.dixi in.l.ex ofensu.§. fi. s̄.
de app.dico q̄ non audiē nisi ex iusta cā.que ē iusta
cā.dic vt in glo. Quero heres emphiteote non
soluit debitū canonē:an cadat a iure suo.de hac.q.
dixi in.l.cū filiꝰ.§.in hac.s̄.de ver.obli.7 tetigi ī.l.
ad diē.e.ti.7 doc.in.l.ij.C.de iur.emphi.vbi gl.di/
cit 7 ibi p Cy.in.xij.q.7 p Dy.exē de reg.iur.c.si q̄s
in ius. Quero circa scōam ptem pcura.ē citatꝰ

ꝺ se latam:qō teneē menti:q7 ibi oēs doc.sequunē.quid in casib⁹ in
quib⁹ ofessus non audiē appellans an si ofessus sit pcurator pīu/
dicabit dño quo ad appellatōnem.d.Anto.dicit q̄ nō in.d.c.i.qō
videtur ibi sequi dñs Jo.7 dixi pꝰ bar.in.l.certū.§.sed an ipsos.s̄.
de ofes.7 vide tex.nota.in.l.neq̄.7 ibi bar.s̄.de fideicō.lib.7 Bal.

7 est vere otumax:an impediaē dñs appellare pp/
ter otumaciam verā pcuratoris.dic q̄ qñq̄ per cō
tumacia pcur.vis pcedere ꝺ dñm fm solitum ordi
nē iudiciorū:7 tunc bñ pōt facere.vt.l.eū q̄ res.C.ō
pcur.7.C.de digni.l.quotiēs.li.xij.qñq̄ vis eē or/
dinē dñm punire ppter otumaciam pcur.7 tūc nō
nocet dño si illud nō respicit ordinē iudicij.vt.l.i.§
si pcurator.s̄.si q̄s ius di.non obtē.mō ad ppositū
ppter otumaciā pcuratoris pōt pcedi ad diffiniti
uā snīam. Itē tacendo p triduū olim hodie p.r.di/
es pditur ius appellandi:7 hoc ē ex ordine iudicio/
rum:iō taciturnitas pīudicat dño vt hic.sz eē vere
otumax est delictū 7 non posse appellare pp otuma/
ciam.istud est mera pena otumacie:iō dño non no
cet:q̄ sit pena mera otumacie ē tex. in.l. otumacia.
s̄.de re iudi.7 hoc determiat Innoc.in.c.i.eē vt lit.
non ote.pterea vt dcīi est vera otumacia ē delictū
sz hoc q̄ delinq̄t nunq̄ videē mandatū nisi spāliter i/
iungaē.vt.l.i.§.si pcur.s̄.si q̄s ius di.nō ob.7.l.si.p
curator.s̄.de odi.inde.7 de his q̄ in frau.cre.l.si pē
iō talis otumacia non pīudicat dño:sz non appel/
lare pōt nō eē delictū:q7 forte expedit dño non ap/
pellare:7 iō forte non appellādo facit fm mandatū
7 sic dño pīudicat:sed si ostaret q̄ fraudulenter col
ludendo omiſit appellatōnem dñs pōt appellare.
ar.s̄.ō dolo.l.cū te.7.l.eleganter.§.penul.idē forte
si euidenter appeat ex eisdē actis q̄ pcurator de/
buit appellare 7 non appellauit:7 sic euidēter deli
quit:7 tunc audiēt dñs appellās:7 hoc ē qō hic di
cit tex.difficile est q̄ b audiaē.q.d.qñq̄ audiē si col
lusio lgfa interuenerit euidēs.facit.C.de pe.iud.q̄
male iudi.l.fi.7 qō dixi in.d.l.i.§.si pcur.s̄.si q̄s ius
di.non obtē.idē si pcur.nō est soluendo vel ex legi/
tima cā fuit abñs vt hic dicit glo. 7. C.de appella.
autenti.hodie.

Vide/
s Iprocuratorio nomine. tur vel/
le ista lex q̄ pcur.datꝰ ad agendum possit
appellare 7 psequi. Cōtra.l.inuitꝰ.C.de pcur.cuz
sua glo.sol.dicunt q̄dā q̄ pcurator non teneē pse/
qui pōt tñ si vult vt hic.glo.melius dicit.C.de ap.l.si
actor.7 dicit q̄ pcurator pōt psequi nō vt pcura.
sz vt quilz. Ad hanc.l.rñdet intelligēdo b q̄ nō fu
it psecutꝰ vt pcur.sed vt ꝺiuncta psona:vel alr et
melius ibi loquiē de pcuratore spāli cū mandatuz
p snīam finiē:iō non pōt psequi.hic in gñali pcur.
cū mandatū durat:de hoc videbitis.j. an p aliū cā
appella.l. fina.

Nota practicā si fideiussor vult
Sed si alius. appellare dicet q̄ suo noīe 7 p
suo intereē non noīe illi. Itez no. q̄ tota die al
legaē hic q̄ quis sibi ꝺrī repelliē.rō q7 hic est ꝺrī/
etas circa idē.facit qō dixi.s̄.ꝺexce.l.nemo.7 modū
pnun ciādi circa ho c dixi.s̄.de ap.l. a snīa.

Opp.de.l.non tñi.s̄.de ap. du/
Si pro eo. plex est sol.vna ē q̄ hic ī necessaria
psona:ibi in alia que nō est ita ꝺiuncta.credo q̄ se
cūda opi.glo.quā non tz gl.sit vera:q7 in.l.non tñi
fecit noīe illius nō dicit suo noīe lz ad suā vtilitatē
7 iō putarem q̄ infra biduū appellaret si ad suā v/
tilitatē:sed si vt quilz infra triduū 7 qui appellat p
suo intereē non appellat noīe alterius.vt.s̄. prori.
§.sed si alius.

Illud vi
deamus
ad.q. Vide
bar.in.l.acta
de re iudi.7 i
l.sciendū. de
ver.obli.7 in
d.aut.si q̄s i
aliquo. 7 i.l.
i.C.de rela.7
bal.in.l.emā
cipati. C. de
fi.instruſſi. 7
Inno.in.c.i
notuit.ō eo
qui fur.ordi.
susce.in.c.bo
ne.de elec.in
gl.i ꝺ.psumi
tur.p Saly.
in.l.i.'C. de
usur. 7 in.h.i.
C.de ꝺhen.7
cōmit. stip.7
vide oino J
molā in.l.ex
hac scriptu/
ra.in prin.s̄.
de donatio.
Jo.an.c.qñ
ꝺ.de pbati.
p Jo.calde.i
addi.suis ibi
7 vide Ro.i
d.l. sciendus
7 oīo p Pe.
de ancha. in
cle.i.de pba
tio.7 vide q̄
dixi post bar
i. d.l. ex hac
script. in. iij.
col.vtrū aūt

lris iudicis in quib⁹ narrat aliqs de facto credak,dixi post moder.in c.significasti,de homi,z dicit Bal.in.l.fi.C.ō ordi.iudi.q̄ q̄ petit exe cu.snie dz pducere acta cāe vltra sniam nisi eēt lecta ptibus pñtibus z non ꝺdicētibus:vel nisi p⁹ bienniū fm bal.in.l.i.inver.eā quero.ne li.ter.puoca.qz tunc p snia transacta in rē iudicatā presumitur etiaz p rectitudie

pcessus,pro bat ipse per ter.optimuz in.c.cū inter vos.ad fi.de re iudic,z ad bar.hic adō bar.in.l.pro latā.C.de sē, z Bal.in.ꝺ. l.i.C.ne li.ter ti.prouoc,z bal.in.c.qñ ō,de pbat,z Imol,z in.l. iiij.§.ꝺdem/ natum.de re iudi.

r Dicit glo sa.ad hāc gl. adde Saly. in.l.si conue nerit.ſ.de iu risdit.om.iu/ dic.

De appel latiōibus re cipiendis. Rub.

Quon solent. Elide glo.que ici/ pit infra biduuz.z prima opi.est vera q̄ debet habere ra tiī infra illud tps infra qō pōt appel/ latio inkponi,vt.ꝺ.l.bonoz.qō tenent Ꝺy.z Spe cu.ti.de appel.§.i.ver.pozro.Itē no.i.glo.C Ꝑ po.insti.de satisda.§.fi.So.vere fideiubet:sz nō vi detur intercedere vt iuuek velleiano.sic.ſ.de pcu. l.feias.sile in minoze in casu in quo pōt alium defē dere.vt.C.de pcur.l.exigendi.qō no.ad multa.

a Ante sententiam. Ab interlocuto ria q̄ ifert graua men qō non pōt repari p appellatōnem a diffinitiua appellari pōt.h.ꝺ.fm lec.Jo.verā. Alī ozū lec.non placet:qz qñ pōt eē consultū p appella tōem a diffinitiua ab interlocutoria non appellak. vt.l.i.in fi.ſ.de appel.C Ꝑ.C.quo.ap.non reci. l.añ snie.z.l.ij.C.de epi.au.glo.soluit q̄ vbi interlo cutoria merek executōem:tunc ab ea appellak: vt ꝺ in ꝺ.non qz non merek executōem.sed ista so.nō plz qz interlocutoria in mōtanea possessione merek executōem:z tī non appellak.vt.l.i.C.si ꝺ mo.pos. fue.app.Soluunt alij q̄ hic ē spāle:z rō est:qz tale grauamē non pōt repari p appellonem a diffiniti/ ua.C Ꝑ.de.l.si ab arbitro.ſ.qui satis.cog.glos. sol.q̄ si ibi intelligak q̄ fuit cōmissus solū vn⁹ artic⁹ul⁹.s.ꝺ approbatōe fideiussoruz:tunc fuit diffini tiua illi⁹ articuli illa approbatio:si vero fuit cōmis sa tota cā:tunc ē ibi spāle:sed nō credo verum:qz di xi in.l.fi.ſ.a qui.ap.non lz.q̄ delegās pōt reuoca/ re sine appellone snīam interlocutoriā:lz sit diffini tiua in illa incidenti,dic g̃ q̄ ibi spāle:vt hic,qz per

C.de fideicō.li.z regulr an ille c⁹ nō interest possit appellare. vide moder.in.l.pe.ſ.ti.i.in fi.p Bal.in auk.hodie.C. de ap.

Ante sniam.de materia h⁹.l.vide Bal.in.l.ij.C.de epi.au. q̄ in multis ꝺriak dictis Bar.hic.

v Venus artic⁹s.Sz dū ista gl.hic vult q̄ si ꝺmittit vn⁹ articulus tīī delegato qui sup eo p nunciauit q̄ a tali pronū/ ciak.appelle tur tāq̄ a diffinitiua: hoc p probat bal. in.l.añ sniam in.iij.colū.C. quap.

x Doctrinā sed adde qō bar.in.l.añ. C.quo.app. tz q̄ ab iter/ locutoria de cidente totū negociū pos sit appellari

y Quero vi de bal.in.l.ij. ad fi.C.de epis.audi. vō glo.exp̄ssam z no.ij.q.vi. si quis ausus z not.p Ange.in ꝺsil.ix. incipiē. cas⁹ talis est. pro nunciatū fu it.vbi tz q̄ lz nō possit ap pellari a sen tētia diffini tiua lata in possessorio: tī pōt appl/ lari a qualz i terlocutoria lata in dicto possessorio añ dictā diffinitiuā.ratō est:qz graua men illatū p dictā interlo cutoriā nō ē repabile ab ea.qō est no. z hoc voluit Inn.fm euz in.c.significa uerunt.in v. appellasse.ō testib.z istis adde Ja.bu tri.in.l.ante snīaz.C.quo rū ap.Et q̄d si egi petito/ rio z possessorio sik:z succubui z appellaui:an pēdente appell'one poterit fieri execu.vide Gui.de suz.in.d.l.i.de mo.pos.qui tz q̄ nō

ꝛ Bal.ibi in.ſj.col.ꝛ ad Bar.hic vide q̃ ſcripſi p⁹ moder.inſti.de ac. §.q̃drupli.ꝛ dicit no.bal.in.l.o ſententaneũ.in pꝛin.iiij.col.in ver.q̃ro nũ quid a tali ĩmiſſione in poſſeſſionẽ.C.quo ꝛ q̃ñ iud.q̃ ẽt ĩ poſſeſſoꝛio appellaꝝ ſi appellãdi rõ ſit in ꝓmptu:qõ reputat no.ꝛ dicit ẽt Bal. in.l.poſt ſniam.in.ij.col.C.de ſen.q̃ ſi huic appellꝯoni fuit delatũ põt obtinere appellanſ.ꝛ ibi eũ videas:et ꝓ limit.eoꝝ rũ q̃ ꝑ dicũꝝ vide omino bal.ĩ.d.l.i.C. ſi de mo. poſſeſ.

ꝫ l.i. Cõtra riũ tꝫ bal.ĩ.d l.i.in.i.col.et vide bald.in l.cũ clericis ad fi.C. de epi.ꝛ cle.

a Sit diffi nitiua.ſnia la ta in cã poſ ſeſſionis eſt diffinitiua vi de ꝓ moder. in rubꝛ.de re iudi. Bar. ꝛ Bal.in.l.p⁹ ſniam.C.õ ſẽ ten.

a De iure canonico.de iure canoni co põt appel lari a ſnĩa poſ ſeſſionis.vi de ꝓ moder. in.l.fi.§.ſi iuſ ſus.de app. ꝛ qõ dixi ĩ.l. i.C.ſi de mo. poſ.poſt bar to.ꝛ an appl̃ latio a poſſeſ ſoꝛio req̃rat expꝛeſſionez cãe.adde bal dũ in.l.i.in.ii col.C.ſi õ mo ment.poſſeſ.

C De iſta materia ap pellatio ab ĩ terlocutoꝛia quid ſit:ꝛ de eius effectu. vide bart. in l.ait ꝓtoꝛ.§. ꝓmittit.õ mi no.ꝛ i.l.iutile.c.ti.ꝛ in l.emilius.in fi.e.ti.ꝛ Bald.in.l.cũ clericis. de epi.et cle.et q̃ñ videaꝝ renunciari appellatõi.vide in.l.ad ſolu.C.de re iudi.Spe.in ti.de ap.§.in quib⁹.

bãt.vt.l.ſi aliq̃s.C.quo.ap.nõ re.ꝛ idẽ ĩ iudicio re cupande.nulla.n.ei fit iniuria ſi res reponit in pꝛiſtinũ ſtatũ.ſicut.n.añ poterat petere ita mõ poterit ſꝫ ſi actoꝛ ſuccubuerit:qꝛ forte non hꝫ aliud auxiliꝝ um niſi poſſeſſoꝛiũ:vel ſi ſuccubuerit reꝰ qui nõ oc cupauit qui nõ hꝫ niſi remediũ retentõis:tunc pu to q̃ poſſit appellare.hoc.n.nõ repio ꝓhibitum ꝛ remanet regula gñalis.vt.l.ꝛ in maioꝝib⁹.C.de ap pel.ꝓ hoc videt caſus.§.de ap.l.creditoꝝ.§.inſſus. vbi in actõib⁹ ad exhibẽdu q̃ minoꝝis p̃iudiciꝝ ſũt q̃ reſtõ poſſeſſiõis:tñ põt appellari ſpãl̃ q̃ñ deue niꝝ ad extimatõem:ꝛ ſic non põt repari ꝓ iudicium petitoꝝiũ. Preterea vides q̃ ſi omittiꝝ oꝛdo petiꝝ toꝝij ꝛ poſſeſſoꝝij põt appellari.vt.C.de ap.l.i.q̃re g̃ non põt appellari ſi õ iuſtitiã mihi ius poſſeſſioꝝ nis auferꝝ qõ pl⁹ eſt.ꝑterea in cãis ſummariꝝs põt appellari.vt.C.quo.ap.nõ reci.l.i.lꝫ poſſit ꝓ aliud iudiciũ reparivt.§.de his q̃ ſunt ſuivel alie.iur.l.pe nul.nõ tñ ſine difficultate ꝛ ſine magna leſiõe:ꝓ hoc facit qõ.ĵ.dicam q̃ q̃ñ ab interlocutoꝛia illatũ gra uamen nõ põt repari ſine graui leſione põt appel lari:poſſum⁹ ẽt dicere q̃ ꝑdictis nõ ob.C.ſi de mo men.poſ.fue.ap.l.i.3nã ibi nõ dꝛ q̃ non poſſit ap pellari.ſed q̃ nõ obſtãte ap.ſnĩa ſoꝛtiꝝ effectũ.nam appellatio a diffinitiua tollit effectũ ſnie.vt.l.i.in fi ne.§.ad turpil.ſꝫ ap.ab interlocutoꝛia non tollit ef fectum interlocutoꝛie niſi ſecuta victoꝛia.vt.ĵ.di cam. Itẽ ſi appellaꝝ ab executõe lꝫ dicaꝝ ſuſpendi executio non tñ in totũ:qꝛ executoꝛ a quo appellaꝝ põt rẽ a cꝰ poſſeſſionẽ recepat ſequeſtrari facere ſi eſt mobilis vel fructꝰ rei ĩmobilis faciet ſeq̃ſtrari. C.quo.ap.nõ re.l.ab executõe.ꝛ q̃ ibi loquaꝝ de iu dice exquẽte:ꝓ ex eo q̃ ibi dꝛ õ fructib⁹ qui erãt tẽ poꝛe ap.hoc p̃miſſo ſnĩa lata in cã momẽtanee poſ ſeſſionis lꝫ ſit diffinitiua[a] vt dictũ eſt: tñ in hoc hẽt naturã interlocutoꝛie:qꝛ ꝓ ap.talis ſnĩa non tollit: ꝛ iudex poterit eam exequi ſalua ꝓpꝛietatis nõe. hoc eſt q̃ iudex ab eo cui reſtituit ꝓmiſſiones ꝛ fi deiuſſiones recipiet:ita q̃ res nõ poſſit ꝑdi quin ſit ſalua in cã ꝓpꝛietatis:intelligo q̃ñ illa cã põt agi tari ꝛ faciliter: qõ appet ex eo qõ dicit ibi momẽto ꝛc.alꝫ durabit apud eũ quoad ꝓ iudicẽ ap.aliõ fue rit iudicatũ.vt dicit tex.in.d.l.ab executoꝛ.ꝛ aduer te qꝛ loquitur ibi q̃ñ executoꝛ excedebat capiendo poſſeſſionẽ:ꝛ ſic in illa executõe erat magis qõ poſ ſeſſoꝛij q̃ petitoꝛij:iſta quidẽ equa ſunt ꝛ iuri ꝓsõa de iure canonico[a] nõ eſt dubium q̃ in cã momenta nee poſſeſſiõis põt appellari. Itẽ habet vꝫ ap.ab interlocutoꝛia in hoc q̃ q̃ñ appellatur dꝛ inferi cãꝛ ita videt ſentire Jo.an.in.c.paſtoꝛalis.ex de offi.õ le. C Redeo ad materiam.l.ꝛ primo q̃ro q̃d ẽ ap. ab interlocutoꝛia. Jo.in.c.vt debit⁹.ex de ap.ĩ cõ mento qõ ponit in ſumma diffinit ſic.appellõ ab in terlocutoꝛia eſt ab audiẽtia minoꝝis iudicis ad ſu pioꝛem ꝓp grauamẽ illatum vel cõminatũ ꝓuoca

fec.ꝛ ibi dixi p⁹ bar.fa.qõ no.bar.in.l.i.al̃s.ĵ.C.õ req̃.reis ꝛ q̃s poſ. ſit citare ꝑ edicta.vide ꝑ bal.i.l.ĵ.C.quõ ꝛ q̃ñ iud.ꝛ õ hac citatõe.vi de in aut̃.ſi vero de crimi.de falſis.ꝛ in aut̃.qui ſel̃ quõ ꝛ q̃ñ iud.et q̃d de abſolutoꝛia ab obſeruat̃.iudicij an ab ea ꝓ ſſit appellari.vi de Bar.in.l.titia.§.de ac.ꝛ an a citatõe omiſſa poſſit

tio facta.iſta.n.nõ ẽ bona diffinitio.nã diffinit actũ appellandi nõ ipſam appellꝯonem vt dixi.§.de ap. l.i.reꝓhendẽdo diffinitõem appellatõis.ꝓterea ſi ĩ ferioꝝ grauat me denegando mihi ius vado ad ſu pioꝝem vt eũ cogat q̃ reddat mihi ius.vt in aut̃.vt dif.iud.§.ſi vero.colꝯ.ix.ꝛ tñ non ẽ appellõ.vt.C.vt lite pen.l.i.ꝛ in aut̃.de man.ꝓin.§.ꝛ nõ ꝓmittere. Preterea illud qõ dicit de grauamine cõmiato lꝫ tangaꝝ ꝑ glo.C.de ap.l.ſi quis ꝓuocatõe.dꝫ intelli gi q̃ñ cõminaꝝ tale quid qõ ꝓ appellatõem a diffi nitiua vel ab ipſo actu nõ poſſꝫ repari.vt ĩ caſu hu ius.l.ſecꝰ ſi cõminaret̃ ſe daturũ interlocutoꝛiaꝫ õ eum.tunc.n.poſſet ab ipſa interlocutoꝛia appella ri ſi eius eẽt nature nõ ab ipſa cõminatõe. ar.d.l.i. §.queſitũ.§.de ap.dic g̃.q̃ appellatio ab interlocu toꝛia eſt ius quo ꝓpter grauamẽ illatum a minoꝛe iudice qõ ꝓ ap.ab actu ſequenti non põt reſtaurari ſeu retractari iudex ſupioꝝ ꝓuocaꝝ ꝛ in euentũ vi ctoꝛie tota cã deuoluiꝝ:q̃ ſit ius declaraꝝ.§.de ap. l.i.qõ añt dixi in euẽtum victoꝛie cã deuoluiꝝ ꝓ hoc differt a diffinitiua que ſtatim deuoluiꝝ vt.§.dixi ꝛ ĵ.dicam.ꝓbaꝝ de ap.c.non ſolũ.li.vi. C Scõo pꝛi cipalr queriꝝ a quib⁹ interlocutoꝛiꝫs poſſit appel lari:ꝛ hoc ꝓ oẽs ꝓtes iudicij ꝓſequamur.pꝛimo an liceat appellare a citatõeb.canoñ.dicunt q̃ ſic ſiue q̃s graueꝝ in citatõe:qꝛ aſſigneꝝ termin⁹ bꝛeuis vt extra de dila.c.i.ſiue citeꝝ ad locum ſuſpectũ. vt eꝝ de ap.c.ex ꝓte.in tñi q̃ ꝑm Jnnoc.non ẽ neceſſe q̃ ꝓs ꝓueniat ad iudicẽ ꝛ locũ tutũ aſſignari petat:li cet Jo.õ.ſed Jo.an.tꝫ opi. Jnno.c in.d.c.ex ꝓte.ꝛ eadem rõne videt idẽ vbicũq̃ q̃s per citatõem gra uaꝝ ſiue ꝓp defectũ iuriſditõis eius q̃ citat:ſiue ꝓp priuilegium ꝓſone citate ſiue rõne rei ſup q̃ litiga tur ꝑm eos.ar.ex de dila.c.ĵ.ꝛ qõ ibi no.ꝓ Jnn.ſꝫ de iure cĩli puto q̃ ſi quidẽ ad locũ ſuſpectum citeꝝ quis citatõe reali:qꝛ ꝓſonalr ducitur q̃ tunc poſſit appellari:qꝛ tale grauamen nõ põt repari ꝓ appel latõem a diffinitiua.ar.h⁹.l. Si vero citeꝝ citatiõe verbali tũc ſi quidẽ ĩ citatõe expꝛimiꝝ aliq̃d.ꝓꝑ q̃ appeat manifeſte q̃ non teneꝝ ire[d] ꝛ certũ eſt q̃ ci tatio nulla ẽ.vt.l.ſi cũ dies.§.penul.§.de arbi.ꝛ no ta.in.l.ĵj.§.ſi q̃s in ius voc.nõ ie.plene ꝓ Jnno.in d.c.ĵ.de dila.ſi vero in citatõe nõ expꝛimaꝝ aliq̃d tale:tunc ſi quidẽ ẽ notũ iudici[e] q̃ citat⁹ ire non te netur citatio ẽ ipſo iure nulla.vt no.in.l. queſitũ.§. de re iud.ꝓbaꝝ extra de re iudi.c.paſtoꝛalis.in cle. Si vero iudici nõ eſt notũ tunc citatio vꝫ. vt.d.l.ĵj ſi q̃s in ius vo.nõ ie.ꝛ de iudi.l.ſi quis ex aliena.ꝛ neutro dictoꝝũ caſuum appellare põt de iure ciuili tum ꝓp regulã que ẽ q̃ ante ſniam non põt appel lari.vt.C.quo.ap.non reci.l.añ ſnĩe.ꝛ de epi.au.l.ĵ. ꝛ de iudi.l.aptiſſimi.tum qꝛ tale grauamen põt re parari ꝓ appellatõem a diffinitiua vel ab alio actu qui ſequitur p⁹ citatõem ſi talis ẽ a quo poſſit ap pellari.ergo a citatõe non appellaꝝ.vt.l.i.§.queſi

de bal. q̃ ſic in .l. ab exe cutoꝛe. circa ĵj.col.C.quo rum ap.

c Opi. Jn no.vide Jſſi. in.l. recuſare §.ſi quin alio ad trebel.

d Nõ tene tur ire. adde ad hoc bñ fa cit tex.in.c. ſi duobus. de ap.qõ not.ꝓ Hoſti.ꝛ do cto.in.c.cum oꝛdinẽ. de re ſcri.ꝛ ad ma teriam vide oino Jmol. poſt dñꝫ An i.c. ſup lris.õ rit dñis An to.q̃ vbi ex ceptio iuriſ dicit.ẽ notoꝛi a q̃ nõ tene tur q̃s com parere ꝓ ea que hñtur in d.cle. paſtoꝛ ralis.õ re iu di.ſed Jmo. ibi tenet õrium:qꝛ noto rium non re leuat ab one re ꝓponendi vt dixi in.l.ci ues.C.de ap pell.ꝛ ñdet ad.d.cle. paſtoꝛal̃.q̃ ibi fleuaꝝ ex eo qꝛ non pote rat ſine ꝓcu lo ꝓponi: qꝛ citabatur q̃ſ ad locũ noto rie non tutũ: ſecus q̃ñ ad locuꝫ tutum. c. accedens. el.ĵj.vt lit.nõ

ꝓte.ꝛ vide gl.ĩ.d.c.ſup lris.in ver.niſi forſan.ꝛ ad p̃dicta vide bal. ꝛ ang.in.l. vt perfectus. in penul.col.C.õ an.excep.

e Notum iudici.an exemptus clericꝰ teneaꝝ compere. Bau.de li aza.in cle.i.de excel.pꝛe.dicit q̃ teneꝝ ꝓparere ad allegandũ priui legium:alꝫ teneꝝ ſnĩa oꝛdinariꝝ.de pꝛiui.c.cũ ꝓſona.in.vi.qõ eſt ve rum ꝑm eũ niſi exemptio eẽt notoꝛia de hoc.ĵj.q.vi.ſi eps.ꝛ de acc. c.veniens.ex quo infert Pe.de an.in.d.cle.i.q̃ clericꝰ citat⁹ a ſe culari non teneꝝ comparere:ex quo eius exemptio ẽ coꝛpoꝛi iuris.

inclusa: ⁊ ꝓ ꝺ̄is notoria. vt in cleſti. null⁹ iud. de ſo. ꝺpetē. ⁊ facit qđ no. xxiij. q. viij. ꝺueniet. ⁊ in Spe. de cita. ſ. i. ad fi. ver. ſz pone cum laicus. ſm Ꝑau. ſz aduerte Jo. an. in merc. in regula ſciēti. ponit cir ca p̄dicta. ij. q. i. ſi exempt⁹ ſubmiſit ſe iuriſdictōi ordinarij ignorantis ipſum exēptum an valeat ſnīa quā tulit ꝺ ipſum ſibi nō parentē. ſecū da ſi iuꝺx laī ⁹ citauit ve re clericū qui tū cōi opi. laī cus putaba tur quem qz non cōparu it exbāniuit: an teneat bā num. dicit ꝙ nō: ⁊ ibi ple niſſime diſti guit qū cita tus teneatur compere vel non: ⁊ ad p̄ dicta oīa vi de Ꝑe. ꝺ an cha. in. d. cle. i. de excel. p̄ lato.

tum. ſ. de ap. ꝙ dico ꝙ p̄ot appellari a diffinitiua que ſequit nō eſt dubiū ab iterlocutoria. pone exē plū puta ꝓpter ꝺtumaciā bona ānotant vel pe nitur in bāno que annotatio ſeu bannū non tollit p ꝺdēnatōem que ſequeret ſup delicto. vt. l. i. ſ. ꝺ re q̄. re. ab iſto banno ſeu annotatōe poterit appella ri. vt. C. ſi pen. ap. mozs inter. l. ij. ſm vnū intellectū verū tñ ēt qz. ll. dicunt ꝙ tales citati ſi hūerūt iuſtā cām non cōpendi reſtituunt non aduerſus citatio nē: qz hoc nulla. l. cauet: ſed aduerſus ſnīaz vl actū alium q̄ emanat vigoze illi⁹ citatōis. vt. ſ. de in te. re. l. fi. ⁊ de re iudi. l. queſitū. Scꝺo quero qz poſt citatōem diſputat de ꝑſona iudicis: an a ꝓnūciati one q̄ quis ꝓnūciat ſe iudicē eē vel non eē ꝑs poſſit appellare. de iure canoñ. nō eſt dubiū ꝙ p̄ot appl lare p regulā gñalem: qz p̄ot appellari a quolibet grauamine. de iure ciuili. glo. dicit ꝙ p̄ot vt no. C. ne fi. ꝓ pa. aut. habita in pe. glo. qꝺ puto verū. naz ſi ꝓnunciat ſe nō eē iudicem p⁹ interlocutoriā iſtaz non ſpat alia: g̃ p̄ot appellari vt dictū eſt: aut ꝓnū ciat ſe iudicē cum nō ſit: ⁊ tunc tale grauamē nō po teſt repari p appellatōem a diffinitiua. nam iſta ve xatio ꝙ cogat cozā non ſuo iudice litigare nō p̄ot tolli ſicut nec tozтura. vt hac. l. nā executio talis ꝓ nunciatōis fit cohercendo ꝑſonā. vt. ſ. de of. ei⁹ cui man. eſt iuriſ. l. i. ⁊. l. ꝺſentaneum. C. quō ⁊ qñ iud. g̃ tē. ⁊ eadē rōe idē dico vbicūq; ꝑſona g̃uat ad ali qꝺ factū cohereꝫ ꝑſone. h⁹ eñ niſi fit nullo appella tōis remedio poterit tolli vt. l. in bello. §. facte. j. de capti. ⁊ poſtli. re. ſec⁹ ſi cēt factū non coherēs ꝑſōe vt reſtituer poſſeſſionē. vt. ſ. dixi. ⁊ hoc facit ad ml ta que. j. dicenk. ꝓterea q̄ negat iudicē eſſe aliquem diffinitiuā ſnīam diceret nullā: non añt appellaret ⁊ ſic ſtāte ꝙ nō ſit iudex non p̄ot ſeq̄ ſnīa q̄ ſit ſnīa vera. ¶ Tertio quero: qz p⁹ legitimā ꝑſonā iudicꝫ ꝺſueuit q̄ri de ꝑſonis litigantiū. quero an a ꝓnūci atiōe ꝙ ꝑs hēat legitimā ꝑſonā ſtandi in iudicio vl nō poſſit appellari de iure cano. nō eſt dubium. ſz de iure ciuili exaiemus. primo in ꝓcuratoze ſi q̄dē ꝓnūciatur nō eē ꝓcuratorē p̄ot ꝓcur. appellare: qz cū eo non ſpat alia diffinitiua. Si vero ꝓnunciat ꝓcur. aduerſari⁹ ſi grauat p̄ot appellar: qñ ex hac ꝓnunciatōe nō efficitur ꝓcur. nec acta cū eo ꝑiudi carent dño. vt. l. cū non iuſto. ſ. de collu. dete. ⁊ no. in vlt. q. C. de fur. l. falſus. iō ſi ꝓcederet ⁊ vinceret aduerſarius nō ꝓdeſſet nec p appellatōem a diffi nitiua iſtud grauamē p̄ot reuocari ſicut dixim⁹. ſ. qñ non ꝺone⁹ fideiuſſoz approbat. vt. l. ſi ab arbi tro. ſ. qui ſatiſ. cog. ⁊. ſ. ti. ij. l. fi. Sz in tutoze ſi iuꝺx ꝓnunciat eū non eē legitimū tutorē: idē qꝺ in ꝓcu ratoze eadē rōne. Si vero ꝓnunciat eū eē tutorem tunc ſi quidē adiecit iudex decernēs ratū eſſe qꝺ eo auctoze factū erit non p̄ot aduerſari⁹ appellare: qz non grauat qñ valēt geſta ꝑ eum. vt. ſ. qꝺ fal. tu. aut. l. i. §. idē pomponi⁹. Si vero ꝓnūciat ipſū eſſe legitimū tutorē ſimpl̄r tunc poſſit appellari ſicut in ꝓcuratoze: qz geſta ꝑ eū non p̄iudicant pupillo. vt C. in qui. cau. in inte. re. nō ē ne. l. ſi tutoz. Si vero in principali ꝑſona iudex ꝓnūciat euz non hr̄e legiti mam ꝑſonā ſtandi i iudicio vel ſi ꝓnunciet eū non eē legitimū vt minozē ex aſpectu: tūc non p̄ot appl

ctu non grauat p̄ot ab ea tanq̄ ab iniq̄ appllari. l. ait p̄toz. §. pmlt tiſ. de mino. ſz a grauamine niſi grauet: non p̄ot appellari: qz eſſet implicare ꝺdictionē: ita dicit Bal. in. c. i. §. iudices. de pa. iura. firmā. ⁊ dicit Bal. in. l. p⁹ ſnīam. in. ij. col. C. de ſen. ꝙ ſi quis nō gra uatur in iure ſuo non p̄ot appellare. alleg. Jnno. in. c. bone. de iu reiuran. ⁊ ad lare qz non grauat: qñ ſtat huic ꝓnunciatōi niſi ſit ꝑſona cui poſſit imputari: qz debebat ſcire veritatē vt. l. minoz. xxv. annis exaſpectu. ſ. de mīo. ⁊ ſic po teſt itelligi. ſ. ꝺ min. l. ait p̄toz. §. pmittit. ¶ Quar to q̄ro qz p⁹ exaiatas ꝑſonas diſputat ſup obiect ꝺ libellum circa ſeriē ipſi⁹. vtrū ſi iudex ꝓnunciat ñ eſſe ꝓcedendū vel eē ꝓcedendū nō ob. obiectis cō tra libellū ꝑs que grauat an poſſit appellare. ꝺ iu re cano. nō eſt dubium ꝙ p̄ot vt ex de ap. c. ſignifi cātibus. vbi ſi nō facit declarari rē que obſcure po ſita eēt i libello appellat. de iure vero ciuili ſi quiꝺ ꝓnunciat nō eē ꝓcedendū: certū eſt ꝙ p̄ot appella re: qz nō ſperat alia diffinitiua. Si ꝺ ꝓnunciet eſſe ꝓcedendū: tūc ſi quidē exceptōes ꝺtinebant ali quid ꝓpter qꝺ ſimpl̄r ſup libello nō erat ꝓcedēdū: tunc p̄ot appellare. vexat. n. me in litigando ꝙ gra uamen nō poterit tolli p appellatōem a diffinitiua vt hic. Si vero nō impediebat ſimpl̄r ſz req̄rebat ꝙ ꝑs declararet vel rem vel cām vel aliud ſiml̄e: tunc ē dubiū. poſſet eim eligēre vel cām ſup q̄ ſimpl̄r nō ꝺberet ꝓcedi ⁊ poſſet eligere cām ſup qua eēt ꝓce cedendū: in dubio añt interp̄tamur in cām impedi entē. vt. l. ſufficit. ſ. de ꝺdi. inde. dicam g̃ poſſe appl lari. vt. d. c. ſignificantib⁹. ¶ Quinto q̄ro ſi obij catur aliq̄ exceptio dilatoria: ⁊ iudex ſuper ea ꝓ nūciauit: an ꝑs que grauat poſſit appellare. rñdeo ſi quidē ꝓnūciauerit non eē ꝓcedēdū ob. exceptiōe tunc idē eſt ꝙ abſoluere ab obſeruatōe iudicij: ⁊ tē nō eſt dubiū ꝙ p̄ot appellari ēt de iure ciuili: qz ñ ſpat alia ſnīa ſup dicta inſtātia. Si vero ꝓnuncia uit eſſe ꝓcedendū cū nō deberet: tūc p̄ot appellari ſi exceptio que opponebat erat legitima: cum tale grauamen nō poſſit repari per appellatōem a diffinitiua. ſi. n. iudex cogit me litigare tpe quo nō de beo: talis moleſtia nō poterit tolli p appellatiōem a diffinitiua: qz continet grauamen conſiſtens in facto quod coheret perſone vt dictū eſt ꝓ hoc eſt caſus. j. eo. l. prima. vbi ideo reꝓbatur appella tio: qz exceptio dilatoria non fuerat iuſta: g̃ a ꝺrio p̄ot appellari vbi ꝓponeret exceptio dilatoria le gitima: ⁊ idē videt dicēdū per eādē rationē in oīi exceptōe que opponit ad ꝓceſſum ēt ſi ſit perēpto ria: vt exceptio rei iudicate trāſactiōis iuriſiurādi ⁊ ſiliū. ¶ Sexto quero: qz qñq; poſt citationez ꝓcedit ꝺ ꝺtummacē ad primū vel ſcōm decretum. vtrū poſſit appellari de iure cano. non ē dubiū: ꝙ p̄ot. de iure ꝺ ci. Ꝺy. tractat in materia primi ⁊ ſe cūdi decreti quā ponit in. l. ſi finita. §. iul. ſ. de dā. i fec. ⁊ ego recitaui in. d. l. ſi finita. §. ſi forte. ⁊ dicit ꝙ ſnīa primi decreti ē interlocutoria: tū qz ius agenꝫ nō abſoꝛbet. vt in aut. ei q̄ iurat. C. de bo. auc. iud. poſ. iō nō poterit appellari. ſnīa vero ſcōi decreti ſiml̄ eſt interlocutoria ſm eū qꝺ pz: qz p̄ot ferri ꝑ te abſente ⁊ lit. nō ꝺte. vt ibidē ipſe dicit: taī qz ab ſoꝛbet ius partꝫ p̄ot appellari per hāc. l. Ego dico ꝙ a primo decreto non p̄ot appellari. nā cum per primū decretū non trāſeat niſi detentatio nuda qꝺ eſt min⁹ q̄ momentanea poſſeſſio nō poterit appl lari: ſicut a ſnīa momentanee poſſeſſionis. hoc tñ ſic limito. nā ſi per primū decretū acquireret miſſio in poſſeſſionē ius q̄rendi fruct⁹ qꝺ eſt qñq; vt. l. fulci

g ¶ Sexto q̄ ro. vtz a tē tia primi ⁊ ſe cūdi decreti

poſſit appellari: addē qꝺ bar. in. d. l. iul. in. §. ſi forte. hic alleg. ꝑ bar to. videt ſequi in hoc opi. Ꝺy. lz aliud non dicat. hic alr loquitur

{ Puto ve rum. cū bar. hic ēt concoz dat idē bar. ī l. ij. §. ſi q̄s in ius vo. nō ſe. ⁊ adde text. ī c. ſignifican te. de reſcrip tiſ. vbi a pzo nunciatione ꝑ quā iudex ꝓnunciauit tacite vel ex preſſe ſe iudi cem p̄ot ap lari. quē tex. ad hoc ibi no tant docto. ⁊ adde ꝙ iſtꝺ eſt clarum ꝺ iure canoni co. ⁊ etiā ꝺ iu re cili vt ꝺ hē tur. ⁊ adꝺ no ta. in. l. ij. C. ꝺ epi. audiē. et ſentit Jnno. qꝺ. §. in. c. ſr lfis. in. ij. co lū. ꝺ reſcrip. immo tal ſen tētia non po teſt ꝑ iudicē reuocari. c. ſi gnificaſti. de of. dele. dixi in. l. qꝺ iuſſit de re iudi. ſz an aduerſus euz poſſit pe ti reſtꝺ. viꝺ Jmo. in. l. quidā. in. xvi. col. de re iudi. Et no. in materia ꝙ aliud eſt ſnīare: aliud grauare. nā ſi ſnīa non ē lata de iure ēt ſi in effe

Jo.an.in ti.de primo ⁊ scdo decreto.circa prin.in. §.se.sz dcorda. vt p Jmo.in.d.§.si forte.adde in.§.nō aūt statim.⁊ vide Bal.in.l.ij.C. de epi.au.qui impugnat.Bar.⁊ q̄d si ex tali missione transferaī possessio :an possit appellari.vide no.Bald.in.l.consentaneum.in x̄.q̄ro nunq̄d ex tali missione.C.quō ⁊ qñ iu d,de appellatōe a scdo ōcreto.vide Baldū in aut. ei qui.in añpe. col.C.de bo. auc.iud.pos. ⁊ in.l.ij.in.xi. q.si ex nora, cau. a ga.

b ¶ Primo q̄ro.⁊ adō ad materiam q̄ dilatiões sūt ita moderande q̄ nō trāseat instātia assignato a lege vl statuto:vel ab homine fm Jno.ī.c.ō causis.de of.dele.⁊ de accu. ad p̄torem.⁊ vide Jmol.ī l.qui añ kalēdas. de x̄b. ob.Bar.ī ex uag.ad fin mendā.in x̄. per edicta. ⁊ Jde.de anc. iō cle.i. ō foro ope. ⁊ vide bal.in. l.i. in prin.C.de dila.

i ¶ Primo q̄ro.vide.c.i.ō dilatō.q̄ ad materiā allegat bar.in.l. iij.§.p̄tor.in iiij.col.ō dā. infect.⁊ qō no.bart.§.e. l.in .ij. qōe ⁊ qō no. bar.⁊ ibi dixi.§.de re iudi.⁊ vidō que dixi p bart.in.l.i. in iij.col.§. ō iurisdi. om. iudi.bar. in.l.ij C.de epi. au.

ni.§.fi.⁊ ibi no.§.ex qui.cau.in pos.ea.tunc posset appellari:qz in illa pte aufert irreuocabl ius partis:nec sup hoc sperat alia snia,facit qō no.p Cy. C.de bo.auc.iud.pos.l.cū pponas.circa fi. Jtē si reus veniēs vellet defendē ⁊ allegare aliquā cām p ter quā non deberēt expense de iure restitui.⁊ iudex pnunciaret ipm nō eē audiendum:nisi refectis expensis:tūc ab hac pnunciatōe posset appellari sicut.§.dictū est qñ pnūciat actorē non eē audiēdū eadem rōne. Jtē si ideo qz missus ex primo decreto nō admitteret in possessionē ps mulctaret vl cō dēnaret ad interesse posset appellari.vt.l.creditor.§ iussus.§.de ap. Jn eo vero qō dicit de scdo decreto: q̄ pōt appellari.intellīgo eo casu quo pōt proferri ō abūtem ⁊ nō latitātē.vt.d.l.si finita.§.si forte.§.de dā.infec.⁊ ibi dixi. Si vero proferr ō latitā tem:tūc eēt vere otumax ⁊ non audiet appellās fz ea que dixi in.l.ex osensu.in fi.§.de ap.⁊ ē exp̄ssum j.e.l.fi. ¶ Tertio principal p est vidēdū de interlocutorijs q̄ occurrunt post lit.otest.primo q̄ro si dat nimis breuis dilatio ad pbādum:an possit appellari.dico q̄ non: quia non probatur pars.nam si non potest probari in prima patet secunda:et dabitur.vt.l.fi.§.de fer. Sed si petit scōam ex iusta cā ⁊ sibi denegef an possit appellari.videt q̄ sic.arg. ei q̄ dictū est.§.scz qñ audientia denegat: fz istō verum ē qñ denegat in totum: ita q̄ non speratur alia diffinitiua,hic denegat cert act ⁊ sic tale grauamē poterit reparī p appellatōem a diffinitīa ⁊ iō dico q̄ non pōt appellari nisi forte ex dilatiōe facultas pbatiōis depiret:qz testes eēnt senes valitudinarij morituri vel subito abfuturi.vt.l.in lege aq̄l.si deletū.§.ad.l.aq̄li.vel si emineret aliq̄s casus instātis piculi in psona testium ex his q̄ dicunt ī .l. ij.⁊.iij.§.de dona cā mor.tunc possz appellari.qz tale grauamē non pōt reparī p appellatōem a diffinitiua:g ⁊c.vt hac.l.osulo tū q̄ talis cā exprimat coram iudice.vt sic cā grauamis euidēt appeat.

¶ Scdo queroq̄d si dat dilatio nimis magna vl dat dilatio scda cū dari nō debeat fm formā.l. fi.§ de feri.an ps que ex hoc asserit se grauatam possit appellare de iure ciuili.videt q̄ sic:sicut qñ aliquis admittit ad pcedendū cum non debeat admitti: vt dictū est. Jn primum facit qz tale grauamē pōt reparī p appellatōem a diffinitiua. Scdo.dic qñq̄ terminꝰ ē ita longꝰ q̄ certū est vel x̄sibiliter appet litem nō posse finiri infra tps ostitutū lege vel statuto: tunc pōt appellari:qz non spat diffinitiua.tūc enim ē dare talē terminū q̄ tū absoluē ptes ab obstuatōe iudicij qō ē vex si dec actoril.vt.C.de tē.ī ite.re.pe.l.pe tende.facit.C.de iudi.l.ppandū.§.finaūt vtraq̄. si x̄o dictū spacium nō excedat si quidē dicta dilatō que dat est infra terminū ostitutū.C.de dila.l.ij.tūc non pōt appellari:qz iudex non grauauit ptem.est n.in sui ptāte hoc facere vt ibi pz. si x̄o terminū ex

dic q̄ ab interlocutoria q̄ hz viz diffinitiue pp duo concurrētia.primo:qz non expectat aliā post se ⁊ ea lata iudex functꝰ est officio suo Scdo qz imponit finē ctrouersie de qua est qō.appellādum est ab ipsa:e a forma qua appellat a diffinitiua:⁊ pōt impugnari ⁊ iustificari appel,ex nouis acti,sicut appell'o a diffinitiua:⁊ pocio qz mitim tribui ō,bet ex extremo ī quo potentius icale scit.l.querit. ō.de sta. ho. Que āt sint iste interlocutorie.vide p.d.Anton. in rub.ī.eē ō re iudi.p Jodo.in rub.ī l.i.ō.de re iudi.⁊ ista ō clusio ⁊ dclusio videtur ō mē te Ab.⁊ Jo an.an.in.c.p uenit.el.ij.ō ap.⁊ clarius bal.qui eā cō firmat i.l. mi noribus.C. ō his q̄.vt idi. quē sequitur Jde.de anc. in.l.iij.§.fi.ō de appell. ⁊ dñs Anto.ī d.c.puenit. el.ij.de ap.⁊ in.c.tua nos e.ti.de ap.et pro p̄dictis bene facit.l. si pecuniam. C.de re iudi. vbi glo. sentit q̄ appellet̄ a p̄cep to iuncto ter tu.ibi finita diffinitiua.⁊ ita tz bal. in addi.Spec. in ti.de ap.in ver.in his q̄ otinent publicam vtilitatem ⁊c.sed otra hoc fac l.ait p̄tor.§. p̄mittens.ō re iudic. vbi bar. videtur sentire cōtra

cessit.tunc idē qz iudex nō grauat dādo dilatōes tali grauamine q̄ nō possit reparī p appell'onez a diffinitiua: fz si ifra terminū excessit tūc idē,nā nō grauat dādo dilatōem tali grauamine q̄ nō possit reparī p appellatōem a diffinitiua. Sz si infra terminū vel dilatōem quā non dz dare recipiat pbationes q̄s nō dz tunc pōt esse q̄ grauauit:vt dicaz in se.q.nec ob.si dicis admittere ad pcedenduz illum q̄ non dz.est grauare:qz verē est in eo q̄ nullo mō debet admitti:vt dictū est.§.in his q̄ fiūt añ li.otesta. sz postq̄ lis est otesta.⁊ ostat ptem debere admitti ad litigādū totū id tps qō est ostitutū instātie est in ptāte iudicis:ita tñ q̄ tps nō proget.vt.C.de iud. l.ppandū.§.finaūt vtraq̄. ¶ Tertio q̄ro^m pōe q̄ iudex admittit pbatōes quas nō dz admittere: an ille ō quē fit:possit appellare. Rñdeo:aut sunt pbatōes oīno imptinētes:⁊ ps non grauat:aut sūt pbatōes sup aliqua re q̄ admiculanī ad cām:⁊ tūc lz iudex nō debeat nec possit admittere vt qz elapsi sunt termī vel publicati testes vel testes inimici p ducunt vel q̄d file.si tūc iudex admittit grauat ptē intētī q̄ pōt appellari.rō qz p appellatiōem a diffinitiua tale grauamē non pōt reparī qō pbo.naz testis qui nō dz exaīari:qz minor^n vel infamis vel qz sit elapsus termin^ si examinat ⁊ deponit p pte facit aliq̄ō indiciū.vt.§.ad sylī.l.i.§.impuberes. ⁊ de pe.l.q̄ vltimo. facit qō no.C.de fi.instru.l. sicut inī quū.vbi instrm ēt non solēniter factū facit indiciuz Si g̃ otingeret probatōes eē dubias tñ iudex pp ter illas pbatōes lz non debuerim admitti faueret pti tā in cā principali q̄ appell'onis.est g̃ iusta causa appellandi.ar.optimū.§.de alie.iudi.mut.cā fac. l.iij.§.i.p hoc.§.de ap.l.a snia.vbi propter istud q̄ le quale p̄iudicium pmittit appellari. Et ista sit vna regula satis no.q̄ qñ p appell'onem a diffinitīa nō pōt reparī pfecte q̄n aliq̄le p̄iudicium faciat:pōt appellari.⁊ pro hoc.§.de ap.l.i.§.quesitū.vbi pmittitur appellari a mendaci r'one.ratō qz si princeps osuleret ⁊ snia daret iudex appell'onis fauerz fmie late fm osilium principis:⁊ sic p appell'onem a diffinitiua nō est plene osultū ō tale grauamen. ⁊ ista sufficiant circa appellationē ab interlocutoria. sup est vt videam^ qual^r sit appellandū cum appellat ab interlocutoria,s.vtrū in scriptis vel fine:⁊ ō mō procedēdi sup ea de quo dicā statim.j.e.l.eius q̄.

¶ Jus qui. Propter supplicatōnem facta principi iudex inferiorꝰ non impeditur procedere:⁊ qui ob eā cāz appellat non audit.h.d. ¶ Ex hac.l.not.q̄ qñ iudex non ob.exceptōibus oppositis ad pcessuz pronunciet eē procedēdum si iuste pnūciaret non appellaret.g̃ a ōrio si iniuste pnūciaret a tali grauamine posset appellari qō est not.⁊ no.p glo.C.ne fi lius p pa.aufe.habita.rōnem dixi in.l.p̄cedē.qz tale grauamen non pōt reparī p appell'onem a diffi

⁊ pōt responderi q̄ ibi Barto.male loquitur:⁊ qō sufficit ibi dicere in genere tale preceptum eē iniuriosum.i.iniustum: vel pōt dici q̄ ibi loquitur qñ in appellatōe fatebat se debitorē minoris: et iō appellatio videbat fraustratoria manifeste:⁊ sic non vz ibi nisi infatur cā:qz iudex p̄cepit iniuste vt soluerem minori caret curatore.secus aūt dico qñ eēt aliqua interlocutoria q̄ p^ se expectaret altā diffinitiuā.nā tunc in casib^ in quib^ appellari pōt appella bit vt a mera interlocutoria. vt no.gl.in cle.fi.de app.no.tñ q̄ si p aperta

natura verboz pnunciatois apparet de iniusticia nō requritur cā fm Bal.in.l.terminato.in vlti.col.C.de fruc.z liti.expen.z in.d.l.mino ribus.z an sufficiat gñalis cāe insertio.vide bal.q non in.l.eos. in.§ finañt.C.de ap.in prin.z dixi late post bar.in.l.ptoz.in prin.§.de ope. no.nū.z no.moder.in.l.i.§.libelli.§.de ap.z vbi mandaī aliqd p int locutoziā qō non pōt mā dari p diffini tiuam appel laī ab ea siñ expressione cāe.bal. in.l. añ sniam. C. quo.ap.z ibi subdit an sit opus q cau sa expressa i appellatōne sit pbabilis necne: qō si non ē expsiū in iure est ar bitrarium.et hic vide per mode.z vide ad supradcā glo.singu. in c.fi.in ver.in anes. de ele. li.vi.z Bal.ī l.actori. C. ō re.credi.que añt z qlis ō bet eē cā di ti post bart. z Ang. in.l. ptoz.in prin. de ope. nouī nunci.z ibi li mitaui de ap pellāte ō qo ēt per bal.in d.l.miozib. de his q.vt i dig. Quid añt in cōfes so appellan te an oz cām expriměr. vi de per doct. i.l.fi.§.iussus §.de ap.

¶ Primo q ro.vtrū ap pellatio ab interlocutoria debeat fieri in scrip.adde bart. in.l.ne q̄c ꝙ.§.vbi decretū.§.de of.pcon.z vide Bal.z Ang.in.l.patris z filij de vulg.z pup.q hodie est determinatū p.c.cozdi.de ap.in.vi.in tel ligo silr idē hz locū in interlocutoria hñte vim diffinitiue vt colligit p doc.in.c.cupientes.de elec.in.vi.vide Spe.z Jo.an.in.c.cozdi.ō ap pel.in.vi.z.e.ti.in.c.appel.in.iiij.glo.sz an hodie valeat statutuz qō possit appellari ab interlocutoria sine scriptis.vide Ro.in rubri.de arbi.in.xij.char.z ad bar.hic adde bal.in.l.eos.§.finañt.z ibi Bar.in prin.C.de ap.z vide p moder.in.l.i.§.libelli.§.de ap. ¶ Ab extra q rit vltra bar.an appel'o ab interlocutoria extinguat pnūciatū.vide bar.in.l.furti.§.i.in fi.§.de infami.z Spe.in ti.de ap.§.restat videre in fi.z ad supradicta p bar.in.ij.q.vide bal.in.l.fi.§.de in inte.re. z.C. de dila.in.l.a pcedente.z in.l.generalr.§.i.de re.cre.z Spe.in tit.de ap.§.nouissime.in ver.sz vt.§. ¶ Quid añt diffinitiua.vide Spec. de app.§.nunc breuiter.in prin.z in ꝟ.sz añt. z an oz pars citari. vi de in.c.eum qui.de dol.z contu.

nitiua. ¶ Tcō no.q in appellatōe ab interlocu toria oz inseri cāq qō apparet: qz si cā nō deberet in seri appel'o interposita ob cām iniustā nō reiscere tur: qz posset appellatio iustificari ex alijs cāis. vt §.de ap.l.scio.in fi.z hoc p3 de iure ci.qz oēs leges tractātes de appel'one ab interlocutoria pmittūt ex cā alicui grauamīs illati ō iustitiā appellare.vt §.e.l.ij.ibi si ō leges hoc faciat.§.de ap.l.i.§.qsitū ibi q̄d.n.si in psulēdo mentit ē ꝛc.z.C.quo.ap.nō reci.l.ab executōe.ibi nisi forte modū executiōis ex cederet.vt.§.de mino.l.ait ptoz.§.pmittit.ibi ab in iuria iudicū ꝛc. ¶ Tertio ē notāduz q appellatō ab interlocutoria oz iustificari ex cāis inserti i ipsa appellatōe non ex alijs: qō p3 hic eadem rōne: qz si ex alijs cāis posset iustificari nō reiscereī appella tio qō ē nota.z singulareb .z.l.ait ptoz.§.pmittit.§ de mino.de iure canonico est claz vt ex de ap.c.coz di.li.vi. ¶ Primo quero vtrū qñ appellaī ab in terlocutoria sit appellādū in scriptis.glo.mouet.§. e.l.ij.de ap.l.i.in fi.z ibi determinat gl.q non sit ne cesse appellari in scriptis: qz ipsa interlocutoria nō est pferenda in scriptis.sz de iure canoni.determia tū est ō.vt ex de ap.c.cozdi.li.vi.pōt psuaderi etiaz de iure ci.eē vez: sic in appellatōe facta ab interlo cutoria oz inseri cā vt dcīi est: z dari iudici in scrip tis vt ex insertōe cāe possit deliberare vtrum ptem grauet vel nō: sicut dicim in libello.vt.C.de lit. cō testa.aufert.offeraī. Jtē in appellatōe ab interlocuto ria nō hz vagari: sz oz q psistat in cā ppositā z sic ō bet dari in scriptis.sicut dicim in libellis accusato rijs.vt.l.libelloz.§.de ac.facit.§.ō iniur.l.ptoz edi xit.i prin.z.l.itē exigit.§.de dolo.z ita obseruat cō suetudo.facit.C.de prini.schola.l.fi.li.xij. ¶ Tcō quero q̄s sit effect appellatōis interposite ab inf locutoria.z videī q statim ea interposita debeat su psedere a pcedēdo iudex a quo appellaī.vt.C.quo rū ap.non reci.l.ab executōe.in fi.ibi si eos pperaz intentōem cognitōis suspēdisse clarueri ꝛc.p hoc §.de mino.l.intra vtile. Jn ō. videī casus de appel la.c.nō solū.li.vi. So. dicēdū ēq q ē i ptāte iudicis a quo appellaī vel pcedere vel appel'oni deferre z istud pbat tex.in.d.l.intra vtilel.ibi pses in euen tū appellatōis ceteras cognitiōes distulit: z sic ap paret q ipsa appel'o a grauamine nō suspēdit of ficiū iudicis a quo appellaī. sz ipsemet iudex defe rēdo appellationi suspēdit officiū suum: z sic appet q.d.c.non solū. pcedat de iure ci.vt dicamus. aut

q ¶ Dicēdum ē.adde qō dixit Jnn.in pposito in.c.cū cām.de re iu di.z no.in.l.siue.C.de dila. Quid añt si nō sit appellatū a snīa inf locutoria. vtrū infra tps appellandi possit iudex procedere.vide not.bal.in.l.ita demū. C.ō pcur.z i.c.fi.de app.i.vi.z glo.z ibi no. in.l.a pcedēte.C.de dila.z bal.in.l.generalr.§.i.C.de reb. credi. z iudex detulit appellatōi z suspēsa est eiz iurisditio. vt in.c.cū appellatōibz.ex de ap.lib.vi.qz ipsemet suspēdit: aut non detulits appel'oni z pōt pcede re in cā donec sibi inhibeaī p superiorem.vt.d.c.non solū.z vz pcessus interim factz: sz si pnunciabiī be ne appellatū oia renocabunt: alr firmz remanebit pcessus vt ibi p3.z est no.r q postq̄ quis appella uit ab interlocutoria iudex prim nō hz ipm in pro cessu de cetero citare cū appellando videaī recusa reve se nolle cozā eo litigare z operere: z sic est verz cō tumax q̄ nō est amplius requirēdz. vt no.i.l.fi.§. de i inte.re.z.l.ex sensu.§.fi.§.de ap.z est expssium ex tra de do.z otu.c.ij.li.vi.qō intelligo si iudex a quo est appellatū appellāti dedit apl'os refutatorios p ut oz: al's secz. nā eoipso q ei nō daret apl'os gra uareī vt pbatur ex de ap.c.ab eo.li.vi.z.e.ti.in cle. c.i.z sic ipse suo facto suspēdit suam iurisditiōem. ¶ Tertio q̄roq qñ appellaī ab interlocutoria: vtz in cā ap.debeat lis otestari in appellatōe a diffini tiua.certū est q pte abñte pōt pcedi li.nō ot.vt.C. ō tē.ap.l.fi.§.illō.sz qñ pcediī pte pñte oz lis otestari.vt.C.ne li.i vna ea.cā ter.puo.l.vna.sic ēt i ap pellatōe ab interlocutoria ē deteriatū p canones.ex tra de ap.c.interposita.in fi.ibi p Ber'. ¶ Quar to quero de mō iustificādi z impugnādi appellati onē ab interlocutoria: z cum appellaī a diffinitiua certū est q pñt noui articuli z noue pbatōnes fieri fm ea que hēmus in.l.eos.C. de ap.z de tē.ap.l.p hanc.sed in appellatōe ab interlocutoria determia tum ē ita q solū ex primis actis iustificari vel impu gnari debeat.vt extra de ap.c.appellanti.in cleñ.z hoc verz est de iure ci.vt.l.ait ptoz.§.pmittit.§.ō mi no.vbi tex.ita demū appellari pmittit occasione mi noris etatis.si illa minoz etas allegata fuit in prio ri iudicio.hoc declaraī p rōnem.appellatio ab inf locutoria fit rōne grauamīs illati a iudice: qz aliqd facit ō.l.vt.§.dictū est.sed si aliqs vellet iustificare appellationē suam ex aliq cā que nō fuisset iudici nota nō pbaret iudicē intulisse sibi grauamen: z iō appellatōnem nō iustificaret: oz ergo q hoc faciat ex primis actis qō nō est intelligendū simplr vt co ram iudice appellatōis nihil fit pbandū: sz est re currendū ad distinctōem positā in tex.in.c.interpo sita.extra de ap.qz aut ille qui allegauit cām coram iudice obtulit se pbaturū z iudex nō admisit z sta tim apparet grauamē ēt si cā non eēt vera. aut non obtulit se pbaturū: z tunc cozā iudice appellatōnis

Lyon

ad intellectū d.c.nō soluz vide.c.ex p te.de rescri. z vide.d.an to.in.c.dilec t.el.ij. ō re scrip. z vide bar.i.d.l.ge neralr.§.fi.z ēt bar.in.l.ij. C.de epi.au. z Jnnoc.i.c. super his.de ap.

r ¶ l.intra vti le.adō bart.i l.ait ptoz.§. pmittit.ō mi no. z anch.i cle.i. ō do.z otu.

s ¶ Nō detu lit. adde ad hoc qō hēs i l.arbiter q̄ sa tis. cog.

t ¶ Et ē no. z ad bar.b ad de qō ē verū q appellās rite z fcte ab interlocuto ria ē exēptus ipso iure a iu risditi.iudicj a quo.z ipso iure nō vz p cessus nec sē tētia quā faī iudex a quo post ap.c.p tuas.de sen. ex.z.c.lz.e.ti. in.vi.z.c. ad audientiam. z.c.dilectz.ō app.in tūi q nō firmareī p desertōem appellatōis postea factā vt ē tex.in.d.c.lz.secz esset si pcessus fieret pz desertōem p iudicē a quo ē appellatū: qz tūc vale ret ēt si appellās nunq fuisset citatz: imo q plz ēipse vt verz otu max nō posset appellare ab inflocutoria vel diffinitiua lata ō eum absentē.c.psonas.z.c.se.de ap.z no.e.ti.c.dilecti. vbi ꝟo q̄s appel lasset ab inflocutoria iniuste vel nō rite: vt qz nō appellasset i scrip tis: vel ñ exp̄ssisset cām guamis spāl'r tūc claz ē: qz dī verz otūax: q iudex a quo pōt pcedere ad vltioza eo amplius ñ citato.c.ij. de do. z cō.i.vi.z cle.i.eo.ti. z ad b dcā p bar. vide doc.ī.c.sup eo.el.i.ō ap.

v ¶ Videaī fcusaī.q̄ ñ appellauit āpliz ñ ē citādz: qz ēverz otumax. vt no. Jn.ī.c.ex rōe.de ap.qō no.ad ea q̄ posuit bal.in.l.ab execu toze.C.quo.ap.z adde bar.ī.l.q̄ rome.§. seia.ō ꝟ.ob.z bar.ī.d.l.fi.ī prī.vl.col.z ī.l.itra vtile.de mi. x ¶ Tertio q̄ro. vtrū in cā appel latōis ab interlocutoria debeat lis otestari. z adde ad bar.b quod bal.in aufert.si oēs.C.si vt se ab hī.absti.firmat q i interlocutoria nul lo mō lit.ote.requiraī.idē in aufert.hoc sacrm hodie.C.de iura.calū.z

idē Spe.in ti.de li.cōcep.§.nūc dicendū.ꝛ dñi ō rota dec.viij.ꝛ.d. Ab.sicu.in.c.raynald⁹.lz Jo.an.in.d.c.raynald⁹.dicat ī interlocutoria requirit:in diffinitiua non.

p ¶ c.appellāti.Limita nisi eēt lata ꝺ ꝺtumacē vel abñtē fm Bar.i.d: §.ꝓmittit.qō est valde no.ꝛ istis adde Jnno.in.c.pe.de ope.no.nunci.ꝛ bal.in.l. inuit⁹.C.ō ꝓ cura.referente Dy.ꝛ bal in.l.ij.in vlt. car.de rescindē.ven.ꝛ limita ī hoc.d. cle.appellāti.vt ꝓ bal.in l.generalit.§. i.C.de re.credi.ꝛ Jnno.i c.quo ad cō/sultationē.ō re iudic.vbi volūt q si lata interlocutoria nō appellauit:lz appellauit p⁹ ea a diffinitia potero ex nouis ꝛ ex antiquis actis seu causis reparare grauamen interlocutorie: qō no.ꝛ vide bar.in.l.eos. §.si aūt.C.de ap.ꝛ ibi doc. ꝛ vide bart.i d.l.gñalit.§. i.ꝛ dicit not. bal.in.d.l.in uit⁹.in vl.collū.q ista rō fallit nisi probatōes de nouo emergant.ꝛ multq modis limirat.d.cle.appellanti.bal. in.l.ꝓ hāc.in vlti.col.ō tē. ap.ꝛ vno mō limitat p Jmol.in.l.fcu

dz ꝓbari de veritate cāe vt ibi dī. Jtem si iudex a quo appellat nō fuisset passus acta facta coram se scribi vel appellāti copiā dari poterit ꝑs appellās ꝑ testes cozā iudice appellatōis hoc ꝓbare.arg.C. vt lit.pen.l.ij. ¶ Quinto ōro⁹ qualit sit sniandum cū appellat ab interlocutoria videlz vtrū in scriptis vel sine scriptis.Et videt q sine scriptis:qz ista snia videt interlocutoria sicut prima.ar.ei⁹ qō not.in.c. fi.eē de re iudi.in cle.eō videt q debeat sniari ī scriptis sicut appellat in scriptis ꝛ ꝓtestat lis qñ agitatur ꝑte ñte vt dictū est.ꝛ sic videt lis ordinaria: ꝛ sic obseruat.nā in cā appellatōis vertit plus cognitionis q interlocutorie:qz ꝓ hoc tota cā deuoluit ad supiorem vt statim dicā. ¶ Sexto ōro si ꝓnunciabit bñ appellatū:an tota cā deuoluit ad iudicez appellatōis.de iure cano.nō est dubiuz.vt eē ō appel.c.cozdi.li.vi.de iure vero ci.pōt dubitari.Ly.C de tē.ap.l.ꝓ hāc.in .vij.q. videt tenere idē de iure ci.ꝛ nihil alle.ad hoc.tū hoc puto vez qz casus est in.l.si q̄s ꝓuocatōe.C.de ap.fm lec.Pla.vbi ab iniuria facti vel dicti pōt appellari ꝛ tota cā trāsfert ad supiorem.no.qō dicit de iniuria dicti.si eīm apparet q iudex grauauerit ptem appet q ei fecit iniuriā dicto:g̃ rē. Si vero pnunciaret male appellatū:tunc reuerteret cā ad primū iudicem. vt.l.ītra vtile.§.de mino.qō est vez si appellat⁹ voluerit:al. secus.vt.d.c.cozdi.qō satis pōt dici vez de iure ci. cū eīm appellando ab eo dixerit se grauatū ꝛ cozaz supiore est ꝓ oñs litigandū:nec pōt recusare illum iudicē quē ipse elegit.vt.C.de li.ꝓte.aut.offeratur ꝛ.l.cū papi.C.de sen.

s Jcuius.Appellatiōe interposita siue sit cepta siue ñ dz officiū iudicis oquiescere ꝛ attētata reuocāt ꝓ supiorem.h.d.vsq ad ver.plane. ¶ No.q facta appellatōe pendēte revocant ꝓ officiū iudicis ad quem de quo.§.de ad.tuto.l.chyrographis.§.i.ꝛ ꝓ Joā. an.de appel.c.non solū.li.vi.ꝛ dicā.j.ti.ij.l.i.v.plane.videte ꝑvos.

Intra cōstituta.De isto tpe ꝛ de alijs dicaz j.ti.i.l.i.

s Tiendum.Etiā appellatōe nō recepta nihil innouari dz. Jtez apli ēt refutatorij ita debent dari q ptes quid in eis ōtinet intelligāt.h.d. ¶ Opp.C.quo. ap.non reci.l.ij.ꝛ.iij.ꝛ fi.Bo.hoc intellige nisi in casibus b in qb⁹ est notoriū de iure appellatōem non debere recipi vt in ōrijs:lz hic qñ erat certū q de

sare.§.si q̄s.alio.§.ad trebel.ꝛ est dictū dñi Anto. als doc.in .c.ex pte.de ap.el.i. pluribus etiam modis limitatur.d.cle.appellanti.vt ꝓ Bal.in repe.l.ij.circa vlt.col.C.de rescī.vē.ꝛ ad.d.cleñi.appellāti. vide Bal.in.l.arbitro.q̄ satis.cog.

3 ¶ Quinto ōro.adde qō tex.in.c.interposita.b alle.dicit q appellatio iustificat si appellans offerat se ꝓbaturū cās exp̄ssas:sed quid si nihil ille dicat.dic q idem:qz illud subintelligit.tex.est multū no.in.c.ex hibita.de iudi.quo casu sufficit se ꝓbare ad iustificatōem appellātis q ipse obtulit se incōtinenti ꝓbaturū: non aūt requirit q ꝓbet iuste vel iniuste appellatū.vt.d.c.interposita.qō tene mēti.ꝛ ad p̄dicta ad de Bal.in.l.añ sniam.in fi.i.col.C.quo.ap.ꝛ no.ꝑ glo.magnā in fi.in c.romana.de ap.in sexto.

a ¶ Juto vez.adde qō hoc est vez ēt ad iudicez delegatū sine noua cōmissiōe fm Jn.ho.ꝛ Jo.an.in.c.vt debit⁹.ō ap.ꝛ no.Ba.i.l.i.C.qñ ꝓuo.ꝛ i.l.si vt ꝓpōis.ꝛ ī.l.si p̄ses.C.quō ꝛ qñ in.ꝛ ad bar.b adō bar.

in.l.intra vtile.in fi.de mino.ꝛ in.l.eos.in prin.C.de ap.ꝛ adde p̄dicti Jmo.in.l.iudex post q̄.de re iud.in.viij.col.q sequit Ly.in loco p̄ alleg.ꝛ vide q ibi dixi p Jpau.de liaza.in cle.sepe.ad fi.in.i.colū.de ap.ꝛ in.c.vt debit⁹.in.iij.col.e.ti.ꝛ ibi ꝓ dñm Anto.in vl.car. sed q̄d si aliquis ap.ab interlocutoria:postea appellat a diffinitia:

bebat recipi vel erat dubiū. Jtē de hoc an appellatio debeat recipi cognoscit supior.vt.j.tit.ij.l.i. que cognitio fit summatim.vt.C.quo.ap.nō reci.l.i.ꝛ lz gl.ibi dicat q requirit plena ꝓbatio:intellige na quo ad ꝓbationē summariā non quo ad ordinē qz fiet forte pte abñte fm Jnno.ꝛ Ly.ibi.vt ipsi dicunt ex de of.dele.c.pastoralis.

s Jres.Primo ponit regulā q si res dilationē non recipit:nō pōt appellari.scdo hāc regulam declarat ꝓ tria exempla.tertio ponit duos casus in q̄bus nō lz appellari q non ponunt in dcā regula.scda ibi:veluti. tertia ibi:item si exemplo. ¶ Ad primū.l.circa regulaz glo.ponit exemplū de.l.ostōes.§.de ap.ꝛ bñ. Dy. ponit aliud exemplū.l.in cā alimentoz cui ogruit qō.j.sequit in tex.de annona in vsu militū destinā/da:ꝓ hoc facit in aut.vt li.ma.ꝛ auie.§.illud.ꝛ hoc vez si alimenta petunt officio iudicis: ꝛ sic ꝑ terī opiam.ar.§.de re iudi.l.ij.ꝛ de fer.l.ij.sec⁹ si iure actionis.vt.C.de ap.l.ꝛ in maioribus.ita dicit Guil el.de cu.§.de his qui sunt sui vel alie.iur.l.ij.ꝛ fuit opi.Bar.de fano vt refert Spe.in ti.ō ap.§.in q̄ bus.x.sed nunq̄d qñ.ꝛ idē in alijs causis q̄ dilatiōnē nō recipiunt.vt.d.§.in quib⁹.x.vij.dic vt ibi. Sequit ne testiū apiatur ꝛ.j.ne hijs script⁹ in poss. mittat.cui ō cozdat.C.quo.ap.non re.l.quisq̄s. Jo. an.extra de of.dele.c.i.intelligit q nō pōt appellari nisi adiecta cā⁹:ꝛ sic dz inseri cā sicut in appellatione ab interlocutoria dixi.§.e.l.ij. ¶ Sequit textus si ex ꝑpetuo edicto aliquid decernat non lz appellare.glo.alle.§.de ap.l.ex ō sensu.§.fi.ex quo ītelligitur b q si ō ꝺtumacem pemptorio edicto citatū aliquid decernat nō lz appellare.alij intelligunt ꝓpetuo edicto.i.l.ꝑpetua.ꝛ sic dicunt b casum q ab iniq̄tate legis vel statuti non pōt appellari facit.j. de x.signi.l.si qua pena.fm Dyn.ista.q.posui in.l. oēs populi.§.de iusti.ꝛ iur.ꝛ ibi dixi sic:si statutum sit generale non pōt appellari vt b fm Dy.ꝛ.l. si q̄ ꝛ.l.ij.§.ex actis.§.de orig.iur.vbi videt casus: lz si fieret ō certā ꝑsonam tunc posset appellari.vt.§. q ꝛ a qui.l.si priuat⁹.ꝛ de pollici.l.quotiens.in fi.ꝛ.§. de ap.l.si constat.dico ēt si statutum prima facie est factū generale sed in x̄itate ō vnā ꝑsonam factum est vt sepe accidit pōt ꝓ supiorem corrigi.arg.§.de doli excep.l.i.in fi.put ponit de dolo qui ꝺmittitur in legib⁹ ꝺdendis.verūtn Ly.dicit.C.que sit lōga consuet.l.i.in.iiij.q.principali.circa fi.q si ille qui ex tali statuto leditur contradicit non nocebit fi/

snia lata in cā alimentoz:non appellat.adde Bar.in.l.mella.ꝛ ibi dixi de ali.le.ꝛ in.l.solent.e.ti.ꝛ Gui. de suza.in.l. de alimētis.ō transac.ꝛ Bal.in.l.nemini.C.de sum. tri.

d ¶ Adiecta cā.no.q ī casib⁹ in q̄b⁹ ē ꝓhibita ap. intelligit fine cā: sec⁹ cū cā idē tz bal.in.l.q̄sq̄s.C.quo.ap.ꝛ ī.l.i.i.ij.col.C.de mo.pos.

e ¶ Appellari.vide Bal.in.l.a iudicib⁹.C.de app.ꝛ in.l. quisquis. C.quo.ap.ꝛ in.l.i.§.de legi.ꝛ iō dicit Bal.in.l.i.in.vi. col.C. ne ex delic.defunc.q a pena non pōt appellari cū sit a lege imposita: et vide ad p̄dicta Bal.oīno in.l.i.§.si liq̄ modo.el.i.C.de lat.lib.tol. ab extra.iste tex.facit q in cā dāni infecti nō possit appellari:ō q vide Spe.in ti.de offi.iudi.§.iudicis officium.in x̄.lz an eisdē.ꝛ in ti.de ap.§.in q̄bus.in x̄.lz modo quero iudex.lz dubiuz facit.l. placet vt iudicib⁹.C.de pe da.iudi.iunctis his q̄ no.in.§.duas.in.l.iiij ē.§.de dā.infe.ꝛ pōt dici q vbi cā non recipit dilationē non possit appellari vt b p Bar.ꝛ in.l.iiij.§.hoc aūt.de dā.infec. Sed an a

Jres. cā ali/mentoz.um.a

plena.adde Bar.in.l.iij ij.§.hoc aūt ī fi.de dā.infec.lz ōrium teneat in.l.i. C.quo.ap.

snīa lata ꝙ faber recedat nec stet iuꝝ scolas: iuꝝ ea q̄ no. ꝑ bar. i. l. i. so. ma. ī fi. possit appellari. bal. multū no. i. l. i. ī fi. C. si ō mo. pos. tz ꝙ ñ ꝑ hāc; qō no. ꝛ adō ꝙ a snīa lata sup excussiōe ñ pōt appellari fz Bal. i. l. ij. ī vl. col. C. qñ fis. vel pn̄i. Bar. videt tenere ꝺrium in. l. a diuo. §. ī exe. ꝛ ibi vide q̄ dixi de re iudi. ꝛ qō dixi. j. e. l. fi.

f Sepe accidit. qñ dicatur dol' esse in lege vł nō ꝛ idem qō dicit hic Bar. tz Bal. in. l. quis. C. quorū ap.

bis qō limita ꝼm ea que no. Innoc. in. c. cum accessissent. exꝺe ꝓstitu. Sequit in tex. itez quo minꝰ pign' vendere liceat appellare non pōt: duob' modis intelligit glo. vno ꝙ a snīa iudicis in q̄ ꝓtinet ꝙ facte sunt denunciatōes debitori a creditore nō pōt appellari: qō intellige sine cā. si. n. iudex grauaret ex cā pōt appellari sicut si excederet modū ī exequendo. vt. C. quo. ap. non reci. l. ab executōe. Allio mō intelligit ꝙ ab ipsa venditōe nō pōt appellari cū nulla p̄cessit snīa: ꝛ sic non ē actꝰ iudiciarius: ꝛ sic ꝼm hoc hēs casum ꝙ ab actibus extraiudicialibus non pōt appellari. Cuiꝰ rei gꝛa istud examinemus vtrū sit verꝝ ꝙ de iure ciuili ab actibꝰ extiudicialibꝰ non pōt appellari. tex. videt ꝙ sic. §. de ap. l. a snīa. §. item rescripserūt. vbi dicit ꝙ a transactōe appellatur. tz glo. ibi destruat illū text. ꝛ dicat ꝙ legatarij non appellāt fz actiōe ex testō petunt legata.

¶ Sed anteꝙ ꝓcedā vlteri' q̄ro quid releuat vtꝝ ibi legatarius appellet vel agat actōe ex testō. Respondeo, si dicimꝰ posse appellari a die appellōnis inꝓposite oia attentata reuocabunt ꝑ officiū iudicꝭ ad quē appellat ēt anteꝙ vincat in cā appellōnis. vt. §. e. si cuiꝰ. ꝛ. j. tit. ij. l. i. ꝛ ibi dicā si nō posset appellari hoc non ꝓtingeret. quid g̃ dicem'? de iure canonico non est dubiū ꝙ ab actibꝰ extraiudicialibꝰ ex quibus q̄s grauat vel dubitat ex cāis verisimilibus ne g̃uaret pōt appellari. vt exꝺe ō ap. c. bone. ꝛ talis appellatio nō est ꝓprie appellatio sed ꝓuocatio ad cām. vt extra de ap. c. cū sit romana. ꝟsi. si vero. hoc ꝑmisso arguo sic. solum in nunciatōe noui opis repitur vt facta nunciatōe extra iudiciū si quid attentet ꝺestruet solum ex hoc ꝙ attentatū pꝰ nunciationē. vt. l. i. §. de no. ope. nun. g̃ in ꝺrium est ius cōmune. ꝛ ꝑ hoc videt hic casus. Ro. dic quidā sunt actꝰ qui fiūt extra iudiciū ꝑ modū cuiusdā iurisditionis vt electōes ad officia: ꝛ in istis sine dubio potest appellari cū distinctōe vt dixi. §. qñ ap. sit. l. i. §. solent. ꝛ idē de alijs que fiūt iter pties ad quos spectat aliq̄d facere: vt ad vniuersos. vt exꝺe de his que fiūt a ma. p. ca. c. i. ꝛ ibi de hoc ꝛ. C. de ap. l. si ad scribatum. ꝛ. l. ciues. cū si. q̄dam sunt actꝰ q̄ exercentur alr ꝙ ꝑ modum iurisditiōis: nec spectāt ad plures: vt vniuersos sz vt singulos: ꝛ tūc aut fiūt actꝰ q̄ ipo nūt finē litibꝰ: vt trāsactio ł iusiurādō: ꝛ tē sīñ dubio ñ pñt appellat ꝓtes quoꝝ ꝓsensu factū est: fz alij q̄ lederent appellare pñt. vt. d. l. a snīa. §. idē rescripserunt. non faciēdo vim lr̄e. ¶ Et ē aduertēdū ꝙ ī tali appellatōe oz ꝙ inserat cā legitima ꝛ ꝓbabilis: vt si dicant in fraudē eoꝝ factū. vt exꝑsse dicit tex. in. d. §. idem rescripserunt. sic g̃ ille tex. cū iure canōico ꝺcordat: nec est q̄d repugnet q̄re illū tex. glosā do destruimus: ꝛ sic inducimꝰ discordiā iter ius canonicū ꝛ ciuile. Et eadē rōne dico ꝙ cū arbitramē tum arbitratoris assumpti sup aliq̄ lite finiat litem ꝛ sit transactio ꝙ ille ꝺ quem fert ex iusta cā poterit appellari ł ꝛ hēbit ꝓdictum effectū vt attentata interim reuocent vt dictū est ꝑ. ꝺ. §. idē rescripserunt. ꝛ debebit obseruare tpa appellatōis. vt in. c. sicut appellatōem. de ap. in clem. si tñ nolit appellare fz alis iure actionis vel officio iudicis petere ad arbitrium boni viri reduci nō tenet obseruare illa tēpo

ap. vbi tz ꝙ non appellet. ꝛ q̄d si de facto appellaret ꝛc.

k Nō appellari. Et tene mēti ꝙ in exiudicialibꝰ non sufficit ꝺdicere nisi applet exꝑsse ꝛ spāl'r qñ quis grauat vt singularissime dicit Inno. ꝛ ibi ē tex. in. c. quo ad ꝓsultatōem. de re iud. ꝛ voluit Ange. ꝛ Imo. in. l. ille a quo. §. si de testō. s̃. ad treb. qō no. in practica.

l Clerisimi

ra fz fuat id qō dixi in. l. si societatē. §. arbitrorum. s̃ ꝑ so. Dic ꝛo nō est actus q̄ litē finiat: tūc aliqñ ē actus factꝰ cept' ꝛ pfectus: aliqñ cept' tm̄ nōdum pfectus: aliqñ nec cept' nec pfectꝰ fz cōminat'. pmo casu nescio de iure ciuili ꝙ possit appellari: sūt tm̄ alia ꝓdita remedia vt qō ī debite factū ē tollat vt interdictū qō vi aut clam: ꝛ actio aq̄ plu. ar. ꝛ mlta silia: ꝛ oia interdicta restitutoria. scōo casu habemus nunciatōem noui operis: tm̄ in illa hoc ē spāle ꝙ talis nunciatio vel ꝓuocatio ad cām non reqrit vt. l. i. in pn̄. ꝛ ibi no. §. de no. ope. nū. in alijs vero hoc nō repio. fz ꝑ eo ꝙ timem' pfici possum' dicere idem qō statim dicā. tertio casu qñ actꝰ nō ē ceptus nec pfectus: sed cōminat': vel de eo verisil'r dubitatur ex iustis cāis. tunc dico ꝙ in oibus casib' ī q̄bus iudex pōt adiri ꝛ ei' officium imploꝛari ne fiat in illis extra iudicium pōt appellari k hoc est supponere se ꝓtectioni tal' iudicꝭ ꝛ ꝓtestari ex eius pte vt nulla fiat nouitas: tūc si postea iuerit ad iudicez reuocabunt attentata interim. vt. l. de pupillo. §. si quis ipsi ꝓtori. s̃. de no. op. nuncia. ꝛ. d. c. bone memorie. extra de ap. sed isto casu debebit talis appl'latio seu ꝓtestatio fieri inserta iusta ꝛ verisil'r causal vt. d. c. bone. ꝛ ar. C. de his q̄ ad sta. cōfu. l. i. Pone aliqua exempla timeo ne q̄s me offendat in ꝑsona. vt. C. de his qui ad ec. confu. l. decernimus. l' timeo ne res mee indebite occupentur. vt. l. iij. C. qui bo. ce. pos. vel pone in casibus in q̄bus stat snīe pluriū creditoꝝ vel maioris ptis. vt. s̃. de pac. l. maiorē ꝛ. l. si pluresꝭ. qō itelligo nisi ps mior oīderet euidēter ꝙ opinio illoꝝ manifestam ꝓtineret iniquitatē. ar. s̃. de inof. testa. l. si ps. isto casu ps mior poterit appellare a snīa inserta illa cā manifeste iniq̄tatis: ꝛ ꝑ hoc maior ps ꝓhibebit vltra aliquid attentar: ꝛ si quid fecerit reuocabit. Idē exemplū est in pluribus ꝺsanguineis cū discordant de maritanda puella[m]: qꝛ appellabitur ad supiorem. ar. C. de nup. l. i. ꝛ. l. vidue. ꝛ. l. in ꝺiunctōe. nūc in ꝓposito casu habius. l. a venditōe pignoris non pōt appellari. ſ. similiter ꝛ sine cā: fz si creditoꝛ vellet ꝑ modica q̄titate vendere rē magni p̄cij: vel cū debitoꝛ eēt paratus soluere noluit recipe iudex venditōnem fieri: ꝛ si dicto mō appellet venditio ihibet: et si fiat rescindet. vt. C. de distrac. pigno. l. si residuū. ꝛ. l. quādiu. ꝛ qō ibi no. ꝛ. §. de rescind. ven. l. penulti. que. l. hoc satis apte ꝓbat. Ad p̄dicta optime facit. C. si qua. p̄edi. po. l. i. vbi fit simꝭ ptestatio ꝛ supponit quis se iurisditioni alterius iudicis, vt ibi ꝑ Ry. si dices illa facit ꝺ: qꝛ si ibi est spāle: g̃ in ꝺrium est ius cōe: sed ibi est spāle in hoc ꝙ ex iusta cā appellatur ab oī grauamine futuro ēt ꝑ viam ordinis iudiciarij ꝛ suspendit iuriditio ordīaria. p̄dca aūt que dixi loquunt in actibus exiudicialibus.

li cā. Not. ꝙ appellō ab extraiudicialib' reqrit veram ꝛ iustaz cām: ꝛ qō ꝓbet: nec sufficeret offerre se ꝓbaturuz secus qñ appellat in iudicio vt in. c. interposita. de ap. ꝛ tenz Inn. i. c. cū iter canōicos. de elec. ꝛ viō tur text. i. c. i. de ap. in. vi. quē allegat ad hoc Bartol. in. l. i. i. ff. q. in pn̄. s̃. de no. op. nūci. ꝛ vide bar to. s̃. e. l. i pn̄i.

m De maritāda puella. si discordāt agnati ō maritāda puella appellat ad supiorem. vide qō in simili nota. dixit Bart. in. l. si cum dotem. §. eo aūt tpe. solu. matri. ꝛ istud refert Bal. in. l. in ꝺiunctione. hic alleg.

De libell' dimissoriis. rubrica.

Post appellationem. Quero q̄d sit istud tempus. dicit gl. ꝙ. xxx. dieruz vt. l. iudicib'. C. e. ꝛ glo. male dicit in. l. i. in fi. s̃. ō app. Quero an sufficiat si dico peto ꝛ de ap. ꝛ ibi refert. ō. Ant. ꝛ Bal. in. l. iij. in. i. col. C. de ap. ꝛ de istis aplis vide, ij. q. vi. in. c. pꝰ appellatōem, vbi ꝑ Arch. vbi ēt dicit ꝙ

De libellis dimissoriis. Ru.

Post appellationem[n]. Quero q̄d sit istud tempus. dicit gl. ꝙ. xxx. dieruz vt. l. iudicib'. C. e. ꝛ glo. male dicit in. l. i. in fi. s̃. ō app. Quero an sufficiat si dico peto ꝛ

si non petant ap'li non vz appell'o. vt le.t no.in.d.c.ab eo.t in .c. cor di.de appel.in.vi.t q iudex qui nõ dat ap'los istãter petenti punitur arbitrio superioris:qz non est pena statuta.c.de cãis.de of.dele.in si mili. Archi.fm dñm Abb.de quo.s.refert Ro.sin.xv.

o Nõ tps. Et circa ista tpa vide qõ dixi in.l.pses.C.de ap.p doct.i l.hi qui ad ci ui.e.tit.adde Bar.in auth. his que.C.õ tẽ.ap.t ad i tellectũ t li mitatõez cle men.si app'l. vide dñz an to.post doc.i c.ex lris.õ re scrip.sup gl. in verbo nisi forsan.

p Eundem terminũ. ad l.nõnlli.C.õ appel.qõ sit spãle fauore fisci videtur velle Bald. i.l.ij.C. qñ fi. vel priuat.in prin.sz p pri ma opi. facit l. iudicibus. C.de ap.

Nil noua ri pendẽ.ap la.rub.

q Nil noua ri.ista premit te ad ei' ma teriam no. p bal.in.l. ap.i i.t.ij.colũ.C. de ap. t adõ qõ pendẽ.cã appella.ipe diunt ea fie ri que pñt fi eri pen. cau sa principali ita Bart.i.l. postq̃.§.nu per.s.vt leg. no.ca. t bar. in.l. furti. in prin.s.õ his qui no. infa. t adde que hẽs post bar tol.in.l.duo bus. §. vbi duo. circa prin.s.õ du reis.

sterum peto:certe non.ar.ei' qõ no.in.l.iij.s.de pi. acti.sed ꝓsuetudine ẽ hodie approbatũ.vt ex õ ap. c.ij.in cle. Quero dz hic q dz ꝓtestari:sed infra qõ tps hũistis nota.in.l.ei' qui.in fi.s.ti.pri.q si nõ ꝓtestor hoc mõ:vel si nõ petã apostolos tũc vi deor appell'onẽ deserere. Quero q̃d si iudex sta tuit terminũ ad accipiendũ ap'los ps nõ vadit.dic q tunc cadit ab appell'one.vt.d.c.ij.ex de ap. cui' gra videamus gñal'r de tpibus q̃ statuta sunt circa appell'onem.t dic qõ est qõdam tps appellatõnis interponẽde qõ olim erat biduũ vel triduum hodie x.diez.vt.C.de ap.aut.hodie. Item ẽ tempus pe tendoz ap'loz:t istud nõ est immutatũ:scz.xxx.die rum vt h:sz videt q infra eundẽ terminũ appella toz ohcat petere copiã snie t actoz:al's appellatio videt deserta.vt.C.de ap.l.qñi nõnulli.forte ẽ spã le.ibi in debitore fisci ꝺ dẽnato.nã illa.l.gñaliter nõ obseruat. Itẽ est aliud tps ꝓponendi q̃relam õ iu dice q̃ appellationẽ nõ recipit vel ap'los denegat vt.s.ti.i.l.sciendũ.in fi.qõ si nõ fit videt appellatõ deserta. Itẽ est aliud tps qñ appellatio a iudice re cipit.põt.n.parti statuet certũ tps arbitrio suo ad cõpendum corã iudice ad quẽ.vt.C. de ap.l. pses. extra.e.tit.c.psonas.t.c.se.c.oblate.t in istis nihil ẽ immutatũ:erãt olim alia tpa:qz qñq̃ statuebat a.l. tps ad ꝓducendã appellatõem corã iudice ad quẽ C.de ap.l.in offerendis.t de tẽ.appel.l.fi.§. in his. Statuebat ẽt tps inchoandi ꝓcessum sup appella tõe.vt.C.de tẽ.ap.l.ij.t.l.fi.in prin.. Item erat tps appellatõis exercẽde t finiende.vt.e.ti.l.fi.§. illud. Sed ista sunt hodie immutata t ad oia dat ann' t ex cã bienniuz vt in aut.ei q̃.sed ex cã dant maioza tpa vt aut.si tñ.t aut.itẽ si appellatoze. Item non currit tps si cã dz examinari in ꝓsistorio principis: vt in aut.sz lis.e.ti. Itẽ ꝑdictaqñ appellat a sentẽ tijs:sz si a notatione ad munera:tunc ad appellatõ nẽ interponẽdã est idẽ tps quod supza.vt.s.qñ ap pel.sit.l.i.§.q in sentẽtijs.sed ad ꝓsequendũ sẽ duo menses.vt.C.de tẽ.ap.l.i. Item qõ dixi q dat ann' t ex cã bienniũ.dico q legitima cã est si appellans in vltimo termino hoc est in vltimo mense primi an ni cõparuerit t ꝓ eũ non stetit.vt.C.de tẽ.app.aut. itẽ si appellationi.t no.ꝓ Inno.extra de ap.c.ex rõ ne.t ibi plene de hoc ꝓ Jo.an.quẽ vide si expedit,

Nil nouari q appellatione pendẽte. Rub.

r Appellatione. Opp.de.l.post q̃.§.impator.s. vt le. no. ca. dic q oia que pendente principali iudicio poterant peti pẽdẽ te appellatione pñt peti:t qõ dz nil nouari tc. vez est in his q̃ principali iudicio pendẽte fieri non po terant. Itẽ qõ dz nil nouari tc.intellígo.s. ꝓ iudicẽ a quo ẽ appellatũ cui' officiũ ꝺquiescit:sz ꝓ iudicẽ ad quẽ est appellatũ multa pñt innouari. Itẽ lege multa innouant t cessant oia ꝺria que ponunt.C. de ap.l.iij. Opp.in aut.s vt spõ.lar.§.aliud. so. lin prin.s.de infami.vbi dicit q ista r'la dz intelligi ꝓ iudicẽ:ps tañ põt sua iura appellatõe non obstãte ꝓsequi.de hoc plene in tit.de ap.§.nouissime.in.i.col.in Spe.t no.Bal.in.l.gñal'r.in fi.C.de re. cre.vbi vide. Item põt tñ possessor vti possessione sua appellatõoe pendẽte fm glo.in.c.nõ solum.in glo.mag.de ap.in.vi.t in.l. impa toz ꝺ.§.si ma gistratum.in glo.aduersa rio.s.de ap pel.

vt glo. Item op.qz videt q fiat de reo actor in cã appellatõis si prius erat re'.dic vt.l.hi qui ad ci uilia.C.e.t dicã.j.si tu.vel cur.l.i. Item tẽ predicta i mutatõe que fit a.l.quero an añ appellatiõez infra biduũ vel triduum vel hodie.x.dies possit fieri exe cutio.glo.dicit q nõ.ar.l.fi.§.finaũt.C.cõia dele. sz hoc intellígo q nõ põt fieri executio facti sz iurs sic vt.l.furti.in prin.s.de his q̃ no.infa.sz dices tu tru sa est querere:qz hz tps quadrimestre ad solutõem faciendã.vt.l.fi.C.õ exe.rei iudi. dicã intelligendo stam vt pcedat in realib' vbi hz locũ officiuz iudi cis.vt inst.de of.iudi.§.i.t pe.t ex cã abbreuiat iu dex tps. Quero quid iudex cognoscit an debu erit recipi.dic vt in glo.t dicit q iudex supior t bñ Sed qro facta interim p quẽ reuocabunt. Ro. p eundẽ iudicẽ.s.supiorez t ei' officio implorato.vt s.de admi.tu.l.cyrographis.§.i.sz an reuocabunt anteq̃ vincat appellans in cã principali videt q si vt.s.de apl.cuz ex cã.t.d.l.chyrographis.§.i. Jn ꝺrium est casus ex de ap.c.non solũ.li.vi.t hoc sat põt tolerari ex hac.l.que vult q interim nullam pe nã sustineat. Nec ob.d.ll.qz licz pmittant reuocari post victoria non tñ ꝓhibent q̃in ante reuocetur: t ita dicit Jnno.ex de excep.c.dilecte. sz si i libello appl'atõis peto ꝓnũciari bñ appellatũ t reuocari attentata caueat appellator ne cõtestet lis sup li bello.t no.Spe.in ti.de ap.§.nouissime.circa finẽ. de quo ꝓ Joã.an.in.d.c.non solũ. Quero quid si appellat in cã manifesta que nõ dz recipi: t nihil omin' põt ꝓcedi.dic vt in glo.t in fi.eiusdem glo. dic q otinuat cũ ista glo.q̃ incipit vt impator.j.e. Sz op.aut q non recipiat ẽ exꝑssium:t tũc non recipit:aut nõ est exꝑssum t recipit.glo.dicit q fit dubiũ negatõe.t dico q negatõe iuris non fit res dubia cũ non debeat iterrogari i articulo iuris. vt l.ornamentoz.s.de aur.t ar.leg. Dat gl.aliud exẽ plum ꝓ.l.si q̃s in tãtã.qõ est dubiũ.vult dicere i cã momentanee possessionis:sz nõ est dubium q põt appellari vt determinat.C.si de momẽ.pos.fue.ap. l.i.t bñ.qz in.l.si q̃s in tãtam.est qõ ẽt de ꝓprietate qõ est q̃ exẽplũ dic q in facto.vt qz est dubiũ an sit verus ꝺtumar.vt.l.ex ꝺsensu.§.fi.s.de ap. Itẽ po test eẽ dubiũ ꝓpter casus in q̃bus sunt opi.pp opi ni.doc.vt dixi.s.ti.ij.l.fi.t in istis casib' in q̃bus est dubiũ:credo q possit appellari. Querit Dyn. an exbannit' q̃ appellauit possit interim offendi:õ quo dic vt dixi.s.de acq̃.pos.l.iij.§.ser'. Que ro q̃d si cã est cõmissa ꝺsulenda an valeãt q̃ interiz fiunt. Rñdeo si cõmissio fiat de necessitate interim nihil dz fieri.sz si fiat vz sed reuocat ꝓ appellatõem vt.C.de rela.l.i.sz si fieret voluntate:secus puto:qz cũ iudex nõ teneat stare ꝺsilio: g̃ nec expectare te net.cõmittit tñ qñq̃ de necessitate ex forma statu toz. Quero elapso v termino ad appellandum q̃d hz facere iudex a quo.dicunt quidã q mandat suam executõi sine alia citatõe.alij dicunt q debz citari appellãs vt opponat q̃cq̃d vult:q̃re non de beat fieri executio:t si non oñderit de ꝓsecutõue t

e Opp.in aut. ꝓ bal.in l.fi.in vlti.co lũ.C.de fidei cõmiss.li. t in ꝓposito hu ius.l.q̃rit an infra.x. dies datos ad ap pellãdũ pos sit executõ fi eri. Et q̃d in sẽrẽtia criali vide in.l.q̃ vl timo.s.õ pe nis.t in.adi tos.C.de ap pel.t qõ no. bar. Jmol.in.l.q̃ a latrõbus.§ i.s.de test.et ad bar.hic vi de qõ no.bal dus in .l. ita demum.C.õ pcur.t ibi trũ infra tps appel. iudex põt pcedere Quid si quis est dẽ nat' duabus sentẽtijs aut pluribus ap pellat ab vna:an supse deat sup ali a.vide bald. i.l.ab execu toz.C.quoz app.t iudex ad quem an possit inhibe re ne quicq̃ nouet. vide bal.in.l.app. in.i.col.t ibi ẽt in vlti.col. ponit quõ õ bet inhiberi iudici a quo C.de ap.

Appellatione, et limita hanc materiã de q̃ in hac glo.vt dixi p' Bar.in.l.i.C. de bon. pos.fm ta.t hz locũ ẽt iste titul' quo ad agendũ õ ipm iudicẽ a quo est appellatũ.gl.est valde no.in cle.ij.de ap.t vltra ꝑdicta ad limitati onẽ h' regule.vide in.c.cũ ex cã.de ap.vbi tex.not.in.c.dilect'.õ exe. t in.c.pastoralis.de of.dele.t in.c.q̃ ꝓpter.de elec.t Bal.in.l.furti

s Quero quid.de ista materia dixit idem Bar.s.in.l.i.§.i. de ap. in.l.i.C.de rela.t in.l.ex illo.C.de ap.t ibi Bal.t Bar.in.l. ad pri. s.de appella.

v Quero elapso.in hac.q.maxime est ꝺflictus doc.in.l.eos.C.c. t ideo vide ꝓ moder.in.l.si exꝑssim.circa fi.s.de ap.t bar.in.l.a diꝛ

uo pio. in. iiij. col. vbi plene. s. de re iudi. ꝛ Inno. de of. dele. pruden/
tiam. latius p Bal. in repet. l. tale pactũ. §. qui puocauit. s. de pac. ꝛ
adde Bal. in aut. si qs. C. de epis. audi. ꝛ Bal. in. l. ij. in fi. C. de tẽ. ap.
pella. ꝛ an iu
dex appella/
tionis possit
ꝓficiare. te
net Franc. ti
ri. q sic i. l.
pperandũ. §
illo. C. ỗ iu/
di. ꝛ vide bal
dum in. l. si ỹ
de ap. ꝛ in. l.
cos. in. ij. co/
lũ. e. ti.

Que snie sine ap. resci/
dunt. ru.

Illud. ỗ
itellectu
h̄ text. vide
bar. ꝛ Bal. i
l. i. de iur. ca.
ꝛ Bal. in. l. ij
C. de re iudic.
maxime i ṽ.
quero q̃d si
tuo. cum ṽs.
sequen.

Appet ex
actis. adde
Inno. in. c. p̃
senti. de re/
scri. ꝛ qđ vo/
luit glo. no. i
ci. de of. or.
in. vi. ad finẽ
ꝛ quot mõis
ꝛ quibus ex
cãis snie re/
tractent. viđ
xxv. q. viij. i
summa.

3 Eltimo
no. viđ qđ p
hoc dicũt do
cto. ꝛ maxie
Inno. in. l. ex
diuerso. §. fi.
so. matri. ꝛ e/
go scripsi in
l. cũ platis. i
fi. ỗ re iudi. ꝛ
adđ qđ bal.
in. l. legata i/
utilr. de leg.
i. p ea que ibi
no. bar. dixit
q si prima sẽ
tentia est nul
la propter ṽ
ba iepta po/
terit confir/
mari per sen/
tentiam con/
firmatiuam:
quod intelli/
ge si verba i

impedimento mandabit snia executioni vt p batur C. de tẽ. ap. l. fi. §. illud. qđ placet ꝛ est exp̃ssum. C. ỗ app. l. si ỹ maiorem. vbi dr q p̃tor dr ostari de ne/gligentia in psequẽdo appellatõem: sz non põt li/quere nisi pte citata: g̃ ꝛc. Itez qđ dixi de tpe elap/so intelligit. s. biennij. non eim sufficeret primũ an/nũ elapsum. vt. C. de tẽ. ap. aut. ei qui. lz doc. turis canonici innuant ỹrium in. c. ex rõne. ex̃ de ap.

Si quis. Declarat plene fm ea q̃ dixi in. l. ij. §. de custo. reo.

Que snie sine appellatõe rescinduntur. Ru.

Illud[x]. Op. C. de erro. calcu. l. i. solu. vt gl. l. verũtñ Ja. ỗ are. ꝛ Be. dicũt alr q si error appet ex actis ỹ snia est nulla: q snia dr diffiniri: seu declarari fm acta. vt. l. ait p̃tor. §. ỗ re iudi. si bñ inspicias illã. l. ¶ Opp. de. l. relegator. §. ad tps. §. de interdi. ꝛ rela. So. vt ibi dixi. ¶ Opp. de. l. p̃ ses. ꝛ de. l. cum platis. de re iudi. dic vt in q̃libet ea rum dixi. ¶ Quero volo dicere snĩam nullaz quo iure peto. glo. dicit q possum petere principalr pe tendo: vel cũ petit executio incidẽter excipiendo: ꝛ vide istam glo. q̃ incipit q̃ petebat ꝛc. qđ plene exa minaui. s. de ap. l. si exp̃ssim. ¶ Quero an ista snia sit nulla in totũ vel in eo in quo est erratũ. ꝛ est glo. in. l. fi. s. de iurisd. om. iud. ꝛ est ỹ gl. in. l. res iudicata C. ỗ re iud. dic vt ibi dixi ꝛ ibi p Ly. ¶ Eltio[3] no. q snia confirmatoria ẽ nulla sicut prima qñ exp̃ssus est error. dixi in. d. l. si exp̃ssiz.

Item cum exedicto. Istud qđ dicit i noti tiam: dic vt in glosa.

Si apud. De hoc q hẽs h̄ gl. in aut. ꝛ q̃ter C. de sen. ꝛ ỗ iterlo. om. iudi. ꝛ in. l. q̃ prior. §. de iud. dicit q qñ sunt mutue petitões de bent terminari eodẽ tpe: alr p appellatõem rescin/dunt. cano. h̄ñt ti. extra de mu. pe. in appellatõe. ne scio tex. alibi q̃ melius dicat q̃p hic.

p **Paulus[a].** Elide gl. que incipit. no. nõ valere ꝛc. ꝛ limitat gl. si eo vi uo non ceperit defendere: tũc alr valez vt ar. l. si defunct. §. de pcura. ꝛ. l. nulla. C. de pcu.

p **Paulus.** Quero aliq̃ res petit que nõ exprimat in quo dr fieri ꝺdẽnatio ꝛ dic vt in glo. quã vide ꝛ incipit. §. qui sa/tisda. cog. ꝛ de eo qđ dicit glo. tuti. ꝛc. est text. in. l. iulia. §. de confes. ꝛc.

An p alium cãe appellationis ꝛc. Ru.

Dictũ est. §. de appella. ꝛ a quib. ꝛ qñ sit appl landũ. Sequit videre p quos appellatõis cause ỗ beant exerceri.

q **Queri solet.** Ista lex est declara/ta in. §. ad crimẽ. i. l. penul. §. de pub. iudi. ꝛ illa est declara tio istius. l. ꝛ iõ non legem. mõ nisi tex tũ. ꝛ vide in. d. §. ad crimen. vbi declarat hec. l.

s **Si procurator.** No. q si pcurator rõ nes reddiderit: nihi/lomin. in cã hz psequi: ꝛ qñ cãm ceptam p curator hz psequi: expediui in. l. si antea. §. iudi. so. ¶ Op. C. de pcura. l. inuit. glo. que est h dat tres solu. Una est q h in pcuratore hñte generale mã/datum: ibi in hñte spãle: ꝛ ista ẽ no. alia so. est ẽt bo/

utilia seu inepta possent separari ab ipsa substantia prime senten/tie fm bal. p illum tex. ibi quem sequit Jmol.

Paulus. No. non valere snĩaz si alr litiganti mortuus est. cõcor/dat. l. i. q. vlt. c. fi. nisi ỗcre/tum in pso/nã mortui sit fauorabile. l. cum quasi. §. de fideicõ. li. ꝛ vide bart. i l. in summa. post glo. §. fi/na. de re iud. ꝛ õnino bal. in. l. i. §. i. in prin. circa vl/ti. colum. de cadu. tollen.

Si tutor vel curator appellauerit. Ru.

Sibi bui. Hic dr nec cãs pbauc/rit: ꝛ sic videt q qui ap/pellat debeat cãm appellatõnis pba/reb. sic. C. de ap. l. hi qui ad ciuilia. Sz glo. dicit sibi q pbat eoipso q non pbat ỹrnz qđ non placet: cũ de iure quilibet debeat munera subi re nisi hẽat spãlem cãm immunitatis. vt. j. de iur. im/mu. l. i. ꝛ ad muni. l. incola. glo. de hoc dicit. ỹ gl. no/strã extra de renun. c. in pñtia. dic q̃ aut tractat ỗ p bando hoc. s. q sit recte[c] appellatũ. s. infra. x. dies ꝛ petiti aplr ꝛ simlr: ꝛ hoc dr pbare appellator. hoc n. sibi incũbit. vt. C. de tẽ. ap. l. fi. §. penul. Aut queri tur quis debeat pbare de iustitia vel iniustitia: et tunc aut vn. psequit tñi: ꝛ tunc si vult obtinere dz ipse pbare. vt in aut. de his qui ingredi. ad ap. §. il lud. ꝛ C. de app. l. amplior. em. in prin. aut vtraq; ps psequitur: ꝛ tunc dico q quedã ẽ pbatio p moduz abnegatiuũ: vt dico videas acta in q̃bus appet ni hil'eẽ pbatum ppter qđ debuerim ꝺdẽnari. vel di cit actor victus: cũ intentio mea sit fundata nihil ẽ pbatũ ppter qđ reus debuerit absolui inspiciant acta quibus nõ ꝺtinet: ista pbatio incũbit appel lanti: ꝛ iõ petet copiam snie ꝛ actor oium. vt. C. de app. l. qñ nonnulli. ꝛ p inspectõem pbat ista negatiua. vt. C. de re. cre. l. fi. quedã est pbatio p inducti/onẽ testium ꝛ instror sup nouis vel antiqs articul ꝛ tunc ille hz pbare in cã appellatõis qui debebat pbare in prima. vt. C. de tẽ. appel. l. p hanc. ita intel ligit glo. in. d. l. hi qui ad ciuilia. ꝛ hoc qñ appellat a snia: sed si appellat a noiatõe ad munera: tunc nõ est repire cãm primã ꝛ secãm: sed ille dz pbare qui appellat vt hic. ꝛ p̃dicta sunt vera qñ snia p appel lationẽ suspendit. si vero snia taciturnitate firmat: tunc non põt ei opponi q̃si cã nõ sit iusta: nec ỗ hoc põt q̃ri. vt. l. si p̃tor. in prin. §. de iudi. Sz si oppona tur de nullitate dixi. §. de re iudi. l. si cũ nulla.

t **Tutor.** Si g̃ eius appell'o reprobatur tenet p anteriori tpe. ¶ Con/tra dicit glo. C. de tẽ. ap. l. fi. §. illud. in glos. sup verbo appellatũ ꝛ male: nec. ll. q̃s allegaui fa/ciunt pro ea.

Apud eum ad quem appellatur aliam causaz agere compellendum. Rub.

Si quis. Dicunt quidam q hoc est de iure ciuili sed de iure ca/nonico videtur secus extra. eo. c. ad hec. ꝛ c. proposuit. sz Joan. and. in dicto. c. ad hec. in/telligit illud si cã suspitõis ꝓponit: ꝛ pbatur eoraz arbitris coram quib. debebit se pbare grauatũ a iu dice ppter qđ appellauit: ꝛ q iudex illud grauamẽ intulit scienter. certe istud facit eũ suspectum. sed si simplr pbet appellatũ non sufficit. ꝛ ista opi. placz nã hoc pbato pbat iniuria verbalis ppter quam

¶ Si pendente appel latõe mors interuenerit Rub.

Appellatoꝛ. q̃ dam ꝺñiam. an pena publicat. bonoꝝ ueniat pr̃i cipal᷑ vel in ꝺñiam. vide Bald. al᷑ loquentẽ in. l. i. C. ne ex deli. ꝺfunc. in. iiij col. & in. l. qui a latronibus in fi. de testa. & in. l. iij. e. ti. & ibi Bar. & Jaco. but. et Ange. & Jmol. in. l. ꝺfūcto. s̃. de pu. iudi. & Bar. Sal. in. l. si quis. C. si reꝰ vel accuſ. ꝺicas g̃ ꝺdẽnamus ad moꝛtem & eiꝰ bona publicamus: qꝛ & copulat eq̃ pr̃i cipal᷑ ſm gl. in rubꝛ. de iu. & fac. ignoꝛã. & vide ꝑdicta barto. in. l. iij. de le. i.

¶ De iure fiſci. rub.

Arie. Jſta. l. limitatur p Barto. in. l. ſi pat̃ C. de h̃ꝺi. inſti. circa pr̃in ci. eiuſdem. l.

f ¶ Pñt capere. Spurij capere pñt ab alio q̃ a patre. adde barto. in. l. qꝺ cꝺitionis ſũt. de donati. & oẽs not. in. l. ſi is qui bonis. de vulg. & pup.

g ¶ Relictuz idigno. Adde Bal. in. l. eam quã. in viij. col. C. de fideicõ.

põt appellari ſm opi. Pla. C. de app. l. ſi q̃s ꝓuocatõe. q̃ appellatio ꝓpter iniuriã hꝫ impedire iuriſꝺitionem iudicis in alia cã. vt. C. ſi qua. pꝺi. po. l. i. & ita ſentit Guil. de cu. in. l. ſi ab arbitro. s̃. q̃ ſatiſ. co.

¶ Si pendente appella. mors interuenerit. Ru.

a Appellatoꝛe. §. boue. s̃. de ꝺdit̃o. fur. hꝰ ꝛ̃ij timoꝛe glo. dat vnã diſtinctionẽ facilez & ſine ſcrupulo. Jſta lex videt fortiter ꝛ̃ Pe. & Cy. q̃ in. l. iij. C. eodẽ querũt. pone q̃ erat caſus in quo taciteveniebat ademptõ bonoꝝ: iudex exp̃rimit ademptõem bonoꝝ in ſnia an hꝫ teneat᷑ ꝓſequi: & dicũt q̃ non: qꝛ exp̃ſſio eoꝝ rũ que tacite inſunt nihil opat̃. vt. l. iij. s̃. de leg. i. et l. nõ recte. C. de fideiuſ. quid dicẽdũ. ꝺns Bartolucius de petris q̃ bononie diſputauit hãc. q. & tenuit ide. rñdendo ad legẽ iſtam q̃ hꝰ fecit exp̃ſſe cã cognita volẽs penã augere: ſꝫ iſta ſua determiatio cõtinet diuinatõem ad iſtã. l. hꝫ vera ſit. ſed rñdeo ſic: exp̃ſſio eoꝝ que tacite inſunt nihil opat̃: vez eſt ſi p eũ modũ exp̃rimit̃ p quẽ inſunt. vt. l. iij. §. i. s̃. de lib. & poſthu. & l. ſi q̃s ſempꝛoniũ. s̃. de hꝫ. inſtit̃. mõ ad ꝓpoſitũ adẽptio bonoꝝ oĩum venit tacite in deporꝛtatõe p quandã ꝺñiamꝰ. vñ ſi iudex ꝺixit ꝺemno eum in deporꝛtatõe cũ publicatõe oĩum bonoꝝ ſuorum: tũc iſta exp̃ſſio nihil opat̃: qꝛ hec ꝺictio cũ: cõſiũgit p ꝺñiam & ſic nihil operat̃. vt. l. i. & ij. s̃. de pe. lega. & inſti. de leg. §. ſi q̃s ancillas. ſꝫ q̃ñ p̃incipal᷑ ꝺemnauit: vt qꝛ iudex in deporꝛtatiõe ꝺixit & eius bona publicam⁹: tunc exp̃rimit p aliuz modũ q̃ꝫ p̃ius inerat. vt. d. l. i. & ij. s̃. de pecu. leg. & ſic põt intelligi hꝫ & hꝫ ſta ad vtrũq; poſſet adaptari tñ ad iſtud melius: & iõ vel vultis rñdere vt ꝺns Bartolucius de bononia poteſtis: vel vt mõ ꝺixi qꝺ magis applaudet littere.

¶ De iure fiſci. Rubꝛica.

¶ Glo. continuat rubꝛicam iſtaz duobus modis vt in ea habetis.

b Varie. Examinem⁹ iſtas cãs: p̃ima eſt q̃ñ quis p̃ſitet̃ tacite ſibi relictũ qꝺ capere nõ põt. Et p̃imo p hꝰ declaratõe q̃ro quis eſt ille q̃ nõ põt capere. glo. p̃imo enumerat deporꝛtatũ. vt. C. de hꝫ. inſti. l. i. iſtud eſt dubiũ. nã quidã ꝺicunt deporꝛtatũ non capacẽ ſimpl᷑. Alij ꝺicunt deporꝛtatũ eẽ ꝺignũ: & ſic capit hꝫ nõ cũ effectu: qꝺ examina p docto. in. d. l. i. C. de hꝫ. inſti. & ꝺixi. i. d. l. ſi deporꝛtati. s̃. de le. iij. Jtẽ ꝺicit glo. de hꝫticis & dãnatis in metalluz ĩ hoc ꝺicit verũ. Jtẽ de natis ex dãnato coitu. vt in aut̃. qui. mo. na. ef. ſui. §. fi. & iſti ſunt incapaces a patre eoꝝ. ab aliꝭ vero pñt capef vt no. in. d. §. fi. & pbatur in. l. ſi is q̃ ex bonis. de vulg. & pupil. aliꝭ ẽt enumerant̃ inſti. de leg. §. legari. ¶ Secũdo quero ꝺ̃ hꝰ qꝺ tacite relictũ eſt ꝓfitetur: q̃d ſi eſt relictũ exp̃reſſe. glo. ꝺicit idẽ vt. j. e. l. edicto. §. i. & hoc ꝺ̃ in quadã glo. pua ſup verbo tacite. videte ꝺñi q̃ñ relinquit̃ non capaci palam: iſtud nõ ꝺz venire ĩ fiſcum. vt. j. e. l. nõ intelligit̃. in p̃in. ſꝫ ſi eſſet relictũ indigno⁵: tũc bñ venirz in fiſcũ poſito q̃ eẽt relictũ palam. & ita ꝺz intelligi. l. edicto. §. i. & ſtatim videbitis in aliꝭ caſib⁹ hꝰ enumeratis in tex. ¶ Quero. q̃ñ aliq̃s ſe ꝺefert vtrũ ꝺſequat̃ aliqꝺ p̃emium. ꝺicit gl. q̃ ſic videbitis. j. e. l. edicto. §. i. & hoc circa p̃imum caſum. ¶ Sequit̃ in tex. vel ab alio ꝑuentus ꝺefert̃. Quero q̃ñ ꝺicat̃ quis ꝑueniri: de hoc videbitis. j. e. l. edicto. §. extat. & §. ſe. ¶ Scõo q̃ro quis

est modꝰ ꝺeferendi aliũ. rñdeo vt ſtatim ꝺicã. j. p̃r. ¶ Sequit̃ in tex. vel q̃ mors ab hꝫdib⁹ non vindicat̃. Quero infra q̃tum tps tenent̃ hꝫdes vindicare mortẽ ꝺefuncti. ꝺic vt no. C. de his q̃. vt indig. l. i. ¶ Quero q̃ eſt p̃actica hꝰ ꝺelatõis. rñdeo ꝺicunt quidã q̃ hꝫs q̃ eſt indignꝰ ꝺz accuſari de hoc q̃ mortẽ ꝺefuncti non vindicauit: & ſic erit q̃ꝺaz accuſatio: & hoc videt̃ nota. C. de his q̃. vt indig. l. i. circa fi. tertie glo. p hoc facit. l. in cognitõe. s̃. ad ſyl. ſꝫ al᷑ ibi no. Alij ꝺicunt q̃ ageat̃ ꝺ talem hꝫdẽ petitione hꝫ. q̃ſi hereditas ipſo iure ſit ꝺelata in fiſcũ occiſoꝛibus punitis abſq; hꝫdũ accuſatõe ſi fuerunt accuſati ab alio ex̃neo. & hoc tz gl. in. l. i. C. de his q̃. vt indig. in añpenul. glo. qꝺ eſt vez: & pbat̃. s̃. de peti. hꝫ. l. itẽ veniunt. §. p̃ridie. & C. de peti. hꝫ. l. i. vnde p̃actica ẽ hec q̃ occiſoꝛibus punit̃ q̃libet põt agere ꝺ̃ hꝫdem peti. hꝫ. noie fiſci. & iſta vocat̃ ꝺelatio. q̃ noie fiſci agat̃ ꝓbatur. j. l. p̃ri. in p̃in. & qꝺ nota. in l. fiſcꝰ. j. e. s̃. de ꝺiuer. & tẽp. p̃reſ. l. intra q̃ttuoꝛ. §. i. & ibi no. & no. ẽt in. l. ſi quꝰ pluriũ. §. i. s̃. de le. i. & eodez mõ ꝺicam in caſib⁹ ſequẽtib⁹ q̃ñ alia rõne q̃s eſt indignus q̃ ius illud qꝺ cõpetebat indigno ſit translatũ ĩ fiſcũ: & fiſcꝰ agit actõe q̃ poſſet agẽ ille idignꝰ ſi idignꝰ nõ eẽt. vt. j. e. l. ipatoz. ¶ Sequit̃ in tex. vt q̃ indignꝰ q̃s hꝫs nunciatur: exẽpla hꝰ hẽs. s̃. ꝺ hiſ qui. vt indig. p totum. & practicã hẽs ex his que ꝺixi. s̃. p̃ri. ¶ Sequit̃ in tex. vel q̃ p̃inceps hꝫs iſti tutus ẽ & teſtiũ vel codicilli ſubꝛepti eẽ nunciantur Quero q̃re requirit̃ q̃ teſtiũ ſit ſubꝛeptũ. ꝺicit glo. qꝛ ſi p̃iuat⁹ hꝫs eẽt ipſe petit hꝫditatẽ & accuſat: vt ꝺic verꝰ ſm Ja. de are. & iõ req̃rit teſtiũ vel codicillos eẽ ſubꝛeptos: qꝛ ſi hoc apparet & fiſco notuz eſſet nõ eẽt neceſſaria nunciatio ſeu alterꝰ ꝺelatio. vt l. edicto. §. id aũt ꝺeferri. j. e. titu. ¶ Sequit̃ in tex. vel magni p̃cij rem minoꝛis ex fiſco cõpaſſe. Quero qꝺ p̃iuilegiũ hẽat fiſcus. in hoc rñdeo vnũ tñ: qꝛ quilibz ad ꝺeferendũ admittit̃: ſꝫ in iure agendi & ꝺefendendi vtit̃ iure p̃iuati. ſi. n. ꝺol⁹ abeſt diſtinguit̃: aut fuit ꝺeceptio vltra ꝺimidiam iuſti p̃cij vt̃ non. ſi vero ꝺolus adeſſet tunc ꝓ modica leſione reſtitueret̃ vt hẽs in glo. ¶ Sequit̃ in tex. vel ex p̃uaricatõe fiſcũ victũ eſſe. glo. ꝺeterminat hꝰ q̃ñ fuit p̃uaricatũ cũ ꝓcuratoꝛe vel aduocato fiſci. nã tunc quilz põt agere ꝺe iſta p̃uaricatõe & ſniam retracta re. vt. l. i. C. de ſen. aduer. fi. la. ¶ Sequit̃ in tex. vel eũ deceſſiſſe q̃ in capitali crimĩe eſſet: hoc intellige vt ꝺixi. s̃. de accu. l. ex iudicioꝝ. & eodẽ modo intelligę caſum ſequẽtẽ: ꝺns ꝺicit vel poſt mortem aliquez reum eẽ. ¶ Sequit̃ in tex. vel domũ ꝺeſtructã eſſe: iſtud exponit glo. duob⁹ modis: vel q̃ ſit ꝺeſtructa p vim ita q̃ poſſit accuſari. l. iulia. ꝺe vi pu. vel p̃ri. vel q̃ dom⁹ ſit ꝺeſtructa cã negociandi ꝛ̃. l. ſenat⁹. s̃. de ꝛ̃hen. empti. & de dã. infec. l. fi. p̃imũ exemplũ non placet: qꝛ accuſatio. l. iulie de vi nõ eſt ꝺelatio ĩ fiſcum ꝓut voluit. l. iſta & tot⁹ iſte tit. ſꝫ eſt accuſatõ que ꝺz fieri coꝛã p̃reſide: ſꝫ ꝺelatio fit coꝛã ꝓcuratore ceſaris. vt. C. vbi cau. fiſ. l. i. ſcõm exẽpluz magis placet. ¶ Sequit̃ in tex. vel ab accuſatõe receſſuz eẽ: aduertat̃ q̃ñ q̃s ab accuſatõe recedit ĩcidit in crimẽ turpilł. cꝰ. pena eſt pecuniaria. vt. l. p̃uaricatõis in fi. s̃. de p̃uarica. & ꝺstat q̃ crimen turpilł. eſt p̃riuatũ vt ibi. ſm hoc eſt hꝰ caſus q̃ vbicũq; ex crimĩe p̃riuato venit imponẽda pena pecuniaria admittit̃ ad accuſandũ: quilz ꝺe ppłoꝰ vt hic. & ita no. glo. ſu p rubꝛica. s̃. de popul. actio. pbat̃ in. l. fi. & ibi not. C. de litigio. & j. in ſeq. exẽplo. ¶ Cõtra p̃dicta op. ꝺe. l. i. C. vbi cãe fil. glo. hꝰ intelligit q̃ iſte p̃ius a p̃ſide ꝺebebat ꝺdẽnari q̃ ꝓcuratoꝛ ceſaris ſe de bonis intromittat. Sed certe. l. illa ad iſtũ caſum non põt adaptari: qꝛ ibi loquit̃ q̃ñ agit̃ ꝺ aliuz ciuiliter

h ¶ Muſlibz de populo. & ita p iſtũ tex. in. d. l. vlti. C. de litigio. in verbo recipiat ꝺixi.

i ¶ Applicanda fiſco. per Bar. in. l. fi. C. de litigi.

k Faciunt pacē. ſz iſto caſu dubitaſ quid ſi iſti q̄ fregerūt pacē poſt ea inuicē recōciliantur an eo caſu quo potuit pena fiſco acq̄ri ex hac re cōciliatōe tollaſ. Bal. z Imol. dicunt q̄ nō in. l. inſulā. §. fi. p illū tex. ff. ſolu. ma. facit qō hētur in. l. i. circa prin. de iniur.

l Poterit agere. qui ex primo ōctu ps pene applicaſ fiſco quilibet in p̄iudicium criminoſi: ꝺ vero agit ō ipm crīoſum. Sequit in tex. vel rem litigioſam venūdari. gl. ponit exēplū p. l. fi. C. de litigio. z bñ dicit: tñ oz nos dicere q̄ iſtud ſit additū a cōpoſitore noui iuris ſicut dicit glo. in ſiki. §. de inof. te. l. ſi vt pponis. ꝺ dico q̄ de iure antiquo nulla pena erat ſtatuta applicāda fiſco ei q̄ emeret rem litigioſam: ſz ſoluz exceptio litigioſi erat ſtatuta. vt. l. i. z. l. fi. §. de litigi. Sequit in tex. vel penā fiſco ex ōctu p̄tuato deberi. glo. ponit exēplū duobus modis vt in ea hēt. Tu potes ꝺ ponere exēplum ſm Dy. magis no. put tota die accidit ō facto. Duo faciūt pacē ſimul z p̄mittunt ſe inuicē non offendere ſub certa pena cui⁹ medietas ſit fiſci: alia ſit offenſi. Iſto caſu ex tali p̄uato ōctu poterit agere quilibet p̄uat⁹ ad vtilitatē fiſci. z ꝺ caſus videt hic. Sed ō hoc videt. §. de arbi. l. arbiter intra certū diem. vbi tex. videt in ōrium. Dy. diſtinguit ſic: aut ꝺuenit nudo pacto vt pena deberet fiſco: z tunc nihil q̄rit fiſco ex illo pacto. vt. §. de ſer. expoz. l. ſeruus ea. z ar. C. de vſur. l. iij. ſi aūt interceſſit ſtipulatio[m] tūc aut iſta p̄miſſio fuit facta p̄uato z nihil vz: q: alteri ſtipulari vel paciſci nemo pōt. vt in. §. alteri. ita nec ēt fiſco: aut p̄miſit notario tanq̄ publice pſone recipiēti nomine fiſci: z tunc fiſc⁹ ex tali ōctu poterit agere: ſicut etiā poſſet pupill⁹. vt. §. rē pup. ſal. fo. l. non q̄ſi. cum res publica z pupill⁹ equipent. vt. l. illud. §. de ap. z. C. de iur. reipu. l. rēpublicā. li. xi. qō tene menti: q: quotidianū ē. Sequit in tex. vel aduerſus leges cō miſſum factū eſt: exēpla h⁹ pone vt in glo. Sed cōtra hoc op. de aut. bona dānatoz. C. de bo. dā. z in corpe vñ ſumit. Do. dicunt quidā has. ll. hodie corrigi. tu dic de hoc vt dixi in. l. i. §. de bo. damna. Quero vtrū iſte cāe deferendi que hīt locuz in fiſcū hēant locū hodie in qualibz citate: dicā ō hoc ſtatim in. l. pri. in prin.

n An bona. vtrum bona acquirant fiſco ſine adi/tione. adde Bar. ī. l. i. C. de bo. vacā. li. x. z qō no. bar. in l. ſicut §. fi. §. qō c⁹ q̄ vniu. z qō req̄rit agni/tio videt tex. in. l. ſi ſuus pluriuz. §. pe nult. de le. i. z que ſit dōia ī ter bona va/cantia z hef/ditatez. vide Barto. in. l. poſtq̄. in fiñ prin. §. vt le. not. caue. z qō no. bar. in rub. §. de ac/qui. here.

n **An bona.** Quero vtrū bōa acquirant fiſco ſine aditōne. glo. dicit q̄ nō. vt. l. i. §. de offi. pcur. ceſa. imo hoc pl⁹ eſt in fiſco: q: aditōe ſecuta ſi bona nō ſunt ſoluendo fiſco: non querit hēditas: ita dicit glo. vt ꝺ. videte dicit Dy. z bñ q̄ fiſco deferet hereditas. tūc dicit verum iſta glo. ſz q̄ bona veniunt publicāda occaſione alic⁹ delicti q̄ publicatio fit ipſo iure vel p ſnīam bona ſtatiz fiſco acq̄runt ſine aliq̄ aditione vt. l. q̄ſquis. C. ad. l. iul. maie. facit. l. cōmiſſa. §. de pub. Ultimo nota ex hac. l. q̄ fiſc⁹ vel ali⁹ qui vtit iure fiſci vt dicam. j. l. pri. in prin. non hz neceſſe facere inuentarium[o]: q: non tenetur vltra vires hēditarias. tex eſt ꝺ. z. j. e. l. non p̄t. tene menti.

Diuus pius. Nunc. §. cum ſe. hūiſtis ī. l. i. om nib⁹. z in. l. intra q̄ttuoz. §. de diuer. z tē. preſcrip. Ex. ibi nūciatōem. i. nunciatorū petitionē ptinere potuit: lz nunciatio facta non fuerit. Oppo. ad. §. iſtos. de. l. intra q̄ttuoz. §. de diuer. z tē. preſcrip. Do. diſtīgue vt. l. in oīb⁹. e. tit. z p Cy. C. de q̄dri. pſcrip. l. i. Querit glo. in fi. l. q̄d ſi deſtitit nō corrupt⁹ pecunia: alꝫ pcio ſed gra: z ſic delat⁹ non hētur p ꝓfeſſo. vt. l. in fiſci. j. e. titu. dicit glo. rñdeo idē qō hic dī qō intellige vt ego idē admittar ad nunciādum poſt q̄driēniū z ēt poſt. xx. annos ad p̄ſequendū q̄ſi mihi interrupim pſcriptōez z q̄ glo. ſic intellexerit pz ex ſequēti. q. Scdo q̄rit glo. an eo caſu admittaſ ali⁹ delatoz poſt. xx. annos. glo. rñdet nō puto. non eīm min⁹ p̄ſcribit ſic ō lat⁹ q̄ nullo mō. Alij dicunt vltra. xx annos alium admitti: p̄ioz opi. eſt ꝟa. nā ea delatio fuit quedaz ciuil interruptio z alijs nō p̄deſt. vt. l. ītra q̄ttuoz. §. de di. z tē. preſcrip. ſz q̄ fuiſſet q̄s corrupt⁹ p̄cio: tē planū eſt vt ꝺ dī in tex.

o Inuentariū. Fiſc⁹ z qui ſuccedit loco ei⁹ non tenet ad ō fectōz inuentarij. z dicit bal. in auth. ſi qua mulier. in fi. vi. col. C. de ſa. ſanc. ec. q̄ vbi obligatio deſcendit in ipſis bonis nō ex pſona defuncti: ibi non requirit inuētarium p iſtā. l. z alias allegatas. vide ibi: z ꝺ adde bal. in. l. ēt. ad fi. C. ad. l. fal. z in. l. fi. in p̄in. C. de iur. deli. de hoc vide qō dixi poſt Bar. in rubrica ō acquirē. here. z vide p Angel. in repet. l. i. ff. ſi cui pl⁹ q̄ p. l. falcid.

Exquibuſdam. Forma caſum ſic. Quero vtz deferēs aliquā cāz ī fiſcū z ſuccūbēs ſit infamis rñdet iuriſcōſult⁹ q̄ regl⁹ infamat. fallit ī trib⁹ caſibus qui ponunt in hoc p̄in. p̄im⁹ caſus ꝺ poſit⁹ ē clar⁹. Contra ſcōm caſum op. q̄ nō liceat vlciſci. vt. l. ſciam. §. pe. §. ad. l. aq̄l. ſo. vltio extra iudiciū non p̄mittit reg⁹: ſz ī iudicio ſic vt ꝺ. Clenio ad tertiū caſum. Quero q̄d velit dicere. gl. dic ꝺ loq̄tur q̄n q̄s defert aliquam cām reipu. alic⁹ citatis vt puta aliquā hēditatē. Sed ō hoc op. citati non deferunt⁹ bona vacātia. vt. C. de bo. va. l. i. lib. x. dicit glo. ītellige ꝺ de hēditate decurionum q̄ deferet reipu. illi⁹ citatis: ſec⁹ in hēditate alteri⁹ vt in ōrio. in eo q̄ gl. ꝺ itelligit de hēditate decurionuz nō bñ dicit. nā eoz hereditas nō deferet citati nec fiſco ſz ordini. vt. d. ti. C. de hē. decuri. z iō iſtud exēplū nō eſt ꝺ bonū in eo q̄ dicit q̄ citatib⁹ non deferuntur bona vacātia. vt. l. i. C. de bo. va. dicit veritatē de iure cōi. Sed debet ſcire q̄ q̄dā ſunt citates que nō recognoſcūt ſupiorē: z ſic pp⁹s liber ē. z ſic ipſemz ſibi ē fiſc⁹ vt. l. hoſtes. j. de capt. z tūc bona vacātia acq̄renf ſibi vt fiſco: quedā ſunt citates que lz recognoſcāt ſupioꝛē tū hīt mer⁹ z mixtum imp̄iū ex p̄incipis ꝺceſſiōe z hīt alia q̄ regalia ſunt q̄ ponunt in ti. q̄ ſunt regalia. x. coll⁹. z tūc idē q̄ bona p̄t illi citati deferri pp delicta z ēt pp al⁹s cās de iure cōi ſec⁹ ita debet itelligē ꝺ. cū īgr itellectus gl. nō ſit bon⁹ ī hac. l. q̄r debet intelligē cū dicat tex. q̄ noīe reip. cās ſuas q̄s exeq̄tur: z ſic iſte tex. ꝺtinet repugnātiam. nā ī eo q̄ dicit reip. noīe innuit q̄ cā nō eſt ſua: ī eo q̄ dicit ſuas innuit q̄ ad eū ptinet. q̄d dicemuſ Bol. dicas eē ſuas rōne officij z reip. rōne ꝺmodi: ita ponit exēplum. j. e. ti. l. fiſc⁹. ī. q. §. fi. z tūc exponetur ꝺ reip. fiſci: vel dic reip. alic⁹ citatis. vt. C. de dela. l. ex varia. z dī cā ſua rōne executōis: citat⁹ rōne ꝺmodi: vel dic q̄ ꝺ agebat ex iure ſibi ceſſo ab aliq̄ citate vel a fiſco: vñ cā dī ꝓpria rōne ꝺmodi: aliēa dī q: hz ius ceſſum ab alio: z iſta exēpla nō ponunt in gl. ſz tāgunt p Ja. de are. z Ol. vel dic q̄ cā cōiter ptinebat ad delatoꝛē z ad rēp. vñ p ea pte quaz ipſe hz dī cā ſua: p ea pte q̄ eſt reip. dī alieno noīe agē z iſtis caſib⁹ nō infamat. vt. j. e. l. deferre. §. ſed z cōem. z hoc tāgit ꝺ gl. Dēs. ḡ ex. §. dictis dicē ſic aut q̄s defert cām alic⁹ citatis z nō infamat vt hic ſm vnā lec. z. l. ex varia. C. de dela. aut defert cāz fiſci: z tūc aut defert ad ſuā vtilitatē: q: hz ius ceſſuz z nō infamat vt ꝺ ſm aliā lec. aut defert cām ad vtilitatē fiſci: z tūc aut fac ex neceſſitate officij z nō infamat vt. l. fiſc⁹ ī qōne. ī fi. j. e. z hoc ſm aliā lect. z. l. p⁹ legatū. §. aduocatū. §. ō his q̄. vt idi. aut nō facit ex neceſſitate officij: z tūc aut ipſe hz ī cā aliquā cōi onē z nō infamat: vt ꝺ ſm vnā lec. z. j. e. l. deferre. §. ſz z cōez. aut nullā cōionē hz z tūc reg⁹ infamat. fallit in duob⁹ caſib⁹ q̄ ꝺ ponunt. Ulti. no. ex hoc tex. q̄ ī hac delatōe q̄s dz agē noīe reip. vel fiſci vt dixi. §. pri. in prin.

r Iſte ē valde no. §. z mēti tenēdus.

Diuus. Op. de. l. is apō quē. C. de edē. vbi

n Diu⁹. an criminalia exhibeant fiſc ciuilia. z dic Bal. in rub. C. de fi. inſtrumen. q̄ banna debēt edi cuicūq̄ z ī tali editione ñ requirunt teſtes q̄ interfuerunt accopiationi: ſed ſuffic ſola deſcriptō nōrij deputati ad accopiatōez

vide bar. j. e. §. ⁊ vide bar. in. l. i. §. editiones. ff. de eden.

s Cogitur exhibere. Ꝺrium videt tenere Bart. in l. queda. in pri. ci. ff. de eden do. ⁊ vid. ff. in iij. lec. hꝰ. §.

Est spāle. ⁊ vide bart. in auth. si ꝙs in aliquo. C. de edē. ⁊ Bal. in l. fi. C. de fi. instruſſi. bar. in d. l. sicut. ⁊ dixi pꝰ Ange. in. d. auth. si quis. ⁊ ad materiā istā p quot testes ꝺz ꝓbari instrumentum vide tex. in. l. testium. C. ꝺ testib. ⁊ vide bal. in. l. isti ꝙdez. ff. quod me. cā. ⁊ qr ꝓbetur amissio instr. vid. Bal. in. l. fi. in vlti. col. in fi. C. de edē. ⁊ in rubrica. C. ꝺ fi. instru. in. xiiij col. in versi. q̄ro si instrm publicuz. qꝺ limita nisi cl pa sua pdiderit vt no. bal. in. l. ij. in fi. C. de fi. instru. ⁊ que hñtur in l. fi. C. de fi. instru. p Bar. in. l. hmōi. §. fi. de le. i. ⁊ in l. si ꝙs ex argen. §. i. ff. de edē. ⁊ dic singu. bar. in. d. l. testium. in vlti. nota. qꝺ si testiñ factum coꝛā septē testibus est pditū duo testes supstites ꝓbando casum ⁊ tenorem testamēti ꝓbant plenius acta crialia exhibentur sicut cīlia. hꝰ timoꝛe hꝫ lex legit. primo ibi loquit qñ exhibitio actoꝛ postulat a iudice: hic loquitur qñ postulat a pte: qꝺ ipsa pars instra exhibeat ꝺ se ⁊ in cāis crialibꝰ non pōt iudicis offīi itentari vt h: nec actione ad exhibendū vl actōe in fciī agi: qz in cā capitali nō agitur de pecuniario intereē. vt. l. si liber. ff. ad exhi. ita ꝺicit gl. hic vide glo. q̄ incipit īmo videt. ⁊ ista lec. est sat bona. alij ꝺicūt qꝺ in cā pecuniaria ꝙs cogit edere: ⁊ si nō edit p̄sumit fisco subtraxisse. ⁊ tenet furti vt hic in pri. in. fz in cā capitali silr tenet edere. vt. l. Ꝺria. tñ nō p̄sumit subtraxisse nec tenet furti. vt hic vide gl. ibi vel ꝺic in cā tc. ista lec. lz approbet p glo. nō placet mihi. pº in eo qꝺ ꝺicit qꝺ ī cā cili tenet furti nō ēvez qz tex. hꝫ ꝺicit qꝺ ista p̄sūptio furti nō nocz nisi i ista cā q̄ mota ē fz hāc lec. nocēt ī actōe furti ⁊ ex p̄sūp tōnibꝰ ī actōe furti ꝺdēnaret. qꝺ ē ꝺ. l. hāc. ⁊ ꝺ. l. ab sētē. §. ꝺ pe. In eo ẋo qꝺ ꝺicꝫ qꝺ in ea cā capitali ꝙs cogit edere instra ꝺ se: istud videt ēt male dictū: qz non debēt ꝓbatōes assumi de domo rei. vt. l. de minoꝛe. §. toꝛmēta. ff. de qōni. posses tñ hanc lec. sustinere in ẋ. itē ꝺiui. qꝺ in illis casib' ꝙs cogat edere īstrumenta ꝺ se in cā capitali in q̄bꝰ seruꝰ ꝺ dñm toꝛquet qui casus ponunt in. l. i. C. de qō. vt sicut testꝫ de domo rei assumit eadē rōne instra ⁊ hoc sat plz ¶ Tertio mō legit ista. l. vt ꝺicamꝰ sic. acta ciuilia ꝙs cogit exhibere fisco. vt h in pri. ⁊. l. ne q̄sq̄. ff. ꝺ eden. acta vero crialia nō cogit edere ipsa ps otra quā crimialr agit: ita loquit h: sed tertiꝰ q̄ hꝫet illa acta bñ cogit exhibere. vt. l. is apud quē. C. de edē. differt g̃ ista lec. a prima: qz in hac. l. is apud quē: intelligit in tertio priuato hñte acta: fz in prima itelligit in iudice ⁊ ēt ista lec. placet. ¶ Quarto mō legit qꝺ ibi loquit in rōnibꝰ hic ī instris: fz nihil ē ꝺicere. ¶ Quinto mō legit qꝺ hic acta hēbat q̄ꝺam tertius ibi aduersariꝰ. ista lec. est ꝺe ẋbo ad verbū Ꝺria ad tertiā lec. quā. ff. posui. vñ qz illam tenui ista repꝛobo. nā qꝺ aduersariꝰ cogat edere ꝺ se: ⁊ tertiꝰ nō in cā capitali est iniquū cū de domo rei ꝓbationes assumi nō debeant. vt. l. de minoꝛe. §. toꝛmēta. reassumo g̃ istū vltimū passum ꝓut loquit de causa crīali: vtrū acta criminalia debeant exhiberi. ꝺic aut exhibitio petit a iudice vel ab aliquo publico officiali qui hꝫ acta publica ⁊ ꝺz indistincte fieri edictio. vt. l. is apud quē. C. de eden. fm primū modū intelligendi h positū. recepta tñ cautōe de q̄ loq̄tur. l. in fraudem. §. nec instra. j. e. qꝺ tene mēti. qz p hoc ꝺico qꝺ acta armarij cōis ꝙtinētia bannū vel ꝺdēnationē alicꝰ vel infamiā vel ēt acta ep̄i ꝙtinentia excōicatōem debēt cuicūq; postulanti edi cū talis excōicatio seu infamia liget apud oēs. vt. ff. de postu. l. ex ea cā. aut exhibitio petit ab ipsa pte ꝺ quaz criminalr agit: ⁊ tunc reglr nō cogit vt hic. fallit in casib' in q̄bꝰ seruī toꝛquent aduersus dñm in q̄bꝰ ēt ꝺ se quis cogit edere instra in capitali cā. ar. l. is apud quē. C. de eden. ⁊ ita intelligit hic. scꝺo modo aut exhibitio postulat a tertio: ⁊ tūc indistincte cogit exhibere. vt. d. l. is apud quē. ⁊ ita intelligitur tertio mō. Redeo ad pri. hꝰ. §. de exhibitōe actorū in cā ciuili ⁊ priuata q̄lr ista exhibitio fiat nō tracto hic. ꝺic vt. l. i. §. editōes. ff. de eden. l. fi. C. ꝺ edē. fisco vero videt indistincte debere edi: vt hic ⁊. l. ne quisq̄. ff. de edē. Ꝺz dubitat q̄ꝺ vult ꝺicere hic text' qꝺ p̄sumit subtraxisse ⁊ qualr iste tex. practicabit aduerte ad hoc vt subtraxisse p̄sumatur ⁊ fidē ꝺ eū faciat requirit qꝺ ꝓbet quedā instra foꝛe ad cām fisci ptinētia q̄ ipse pōt exhibere ⁊ nō exhibet: quo ꝓbato vere tūc p̄sumitur subtraxisse: ⁊ p̄sumitur illa instra sibi nocitura eē: ⁊ iō fidē faciunt ꝺ eū. vide h tex. qui ꝺicit hoc subtilr intelligēdo. q̄ꝺ est hoc ꝺicere: si ego ꝓbo instra eē ptinentia ad cām fisci: ⁊ sic ꝓbo instrm ⁊ tenoꝛem instri nōne ꝺz mihi hoc sufficere sicut si oñderē ipsa instra. vt. l. testium. ff. de testi. ad q̄ꝺ g̃ recurritur ad istas p̄sumptōes. Rñdeo qñ quis ꝓbat instrm ⁊ tenoꝛē instri ad hoc vt faciat fidē ꝓinde ac si instrm oñderet: requiritur qꝺ illꝰ ꝓbetur p psonas instructas vt p notariū vel p iudicē vel iuristas q̄ sciūt discernere instrm publicuz et q̄litates instri: non aūt sufficeret q̄libet testis: hic ē casus in. c. cū olim. eꝰ de priui. fz in fisco hoc ē spāle qꝺ ēt si ꝓbetur p cōes testes p̄sumitur ipm subtraxisse: ⁊ p̄sumitur ipsum illꝰ ꝙtinē qꝺ sibi nociturum erat vt hic. illi. n. testes cōes nō sufficiebāt nisi fisci fauoꝛe: fz si furtū instroꝝ ve ꝓbaret: tūc illa instrumēta facerēt fidē ꝺ eū indistincte. vt. l. si de possessione. C. de ꝓba. ita debetis intelligē istā materiam.

Primo loq̄tur qñ delatoꝛ ⁊ possessoꝛ ē ꝙtumax

Senatus censuit. scꝺo qñ delatoꝛ tñ. scꝺa ibi quotiēs: tñ in prima pte fit absolo ab instātia iudicij. In scꝺa fit absolo a petitōe. Ex prima pte nota casuz mirabilē qꝺ ēt vbi actoꝛ ⁊ reꝰ est ꝙtumax iudex pōt ꝓcedere ex suo officio ⁊ citare vtrūq; ⁊ absoluere reū ab instātia iudicij. ¶ Contra hoc op. ff. de iudi. l. ad gemptoriū. vbi ꝺ ꝙtumacē non ꝓceditur nisi pte petente. ⁊. C. de iudi. l. ꝓpandū. §. i. ibi pte instāte tc. ⁊ in auth. q̄ semel. C. quō ⁊ qñ iud. So. spāle est vt in causis fisca libꝰ. scꝺo no qꝺ fideiussoꝛes delatoꝛis tenent: videbitis in. l. senatꝰ. §. senatꝰ. j. e. ¶ Sed circa hoc quero ad q̄ꝺ teneātur. ꝺicit glo. in summa petita. vt. ff. § senatꝰ. ⁊ in hoc bñ ꝺicit: vel ad dānū. C. de litꝫ ꝙtest. ⁊ auth. libellū. ⁊ in hoc nō ꝺicit vez. nā illud emēdare dānum respicit cōmodum rei ꝙuenti principalr nec tāgit cām fiscalē: ⁊ iō quo ad hoc non pōt ꝓcedere vtroq; ꝙtumace. neuter. n. pōt alteri ꝙtumaci am ꝓputare. vt. l. ij. §. i. §. si ꝙs in ius vo. nō ierit.

¶ Venio ad tertiā ptem nota qꝺ actoꝛe abñte ꝓcedit ad diffinitiuā fniam qꝺ est spāle h fz ista iura hodie vero est generale ex p. l. ꝓpandum. §. i. C. de iudi. Itē no. qꝺ in snia absolutoꝛia inseritur cā: quod ꝺic vt in. l. qui rome. §. duo fratres. ff. de ẋ. ob. ⁊ ibi ꝺixi ⁊ p ꝺoc. in. l. ꝓpandū. §. illo. C. de iudi.

Qꝺ. ff. de edē. l. si ꝙs ex ar. §. rōnem. so.

Diuus. vt in glo. ¶ Vltimo no. ar. optimū ꝓ rectoribꝰ vt aliquos possint in carceribꝰ detinere: vt manifestēt socios vel mādatoꝛes: vel aliud faciant qꝺ de iure debēt: ⁊ ista ē legitia cā incarcerādi vt hic. ibi vt in vincula deducerentur.

Qꝺ ⁊ videtur qꝺ erroꝛ indistincte noce-

Cūpla. at vt. l. nō fatet. ff. de ꝺfess. hꝰ timoꝛe hꝫ l. legitur duobꝰ modis. vno mō vt loquat ī erroꝛe facti: q̄ nō nocet vsq; ad snīam: ibi in erroꝛe iuris. ¶ Contra hāc lec. op. de tex. q̄ ꝺicit ignarꝰ iurꝭ sui ⁊ in fi. dū ꝺicit ignoꝛauit ius suū. Rñdeo sustinendo hāc lec. ꝺico qꝺ errabat hic in facto principali. et ꝓ ꝙñs ius suū non ignoꝛabat: ita ꝺicit glo. ¶ Itez ꝺ hac lec. opp. de. l. edcō. §. fi. j. e. vbi videt qꝺ erroꝛ factiſ excuset quēlibet: sed hic ꝺz de muliere ⁊ rustico tñi: g̃ tc. Jo. intelligit illā fm istā: sed certe hꝫ lec. non placet: qz regula ē: qꝺ erroꝛ facti excuset quēlibet. vt. l. erroꝛ. C. de iur. ⁊ fa. igno. ꝺiūcta. l. ij. §. ꝺ iuris ⁊ fac. igno. ⁊. l. non fatet. §. de ꝺfes. ⁊. l. edicto. in fi. j. e. vñ alij intelligūt hic in erroꝛe iurꝭ: ⁊ ponūt exē pluz: qz credebat posse reiici vnā vxoꝛē ⁊ accipe aliam: vel credebat aliquā definere eē vxoꝛē eoipso qꝺ nō habitat cū viro. ⁊ sic credidit se spurium eē p erroꝛē iuris: ꝺ hāc lec. remanet ꝺrium. vt. ꝺ. l. nō fatetur. So. ibi loq̄tur qñ quis ꝺfitet in iure pñte aduersario. hic loq̄tur qñ q̄s ꝺfitetur aduersario absē te. aduerte ista so. ꝙtinet veritatē in ꝺfessionibus ne testamentum.

v Senatus speciale est. Nota perpetuo qꝺ in causis fisci iuꝺex potest ꝓcedere nemine petente.

x Est generale. iō ꝺicit bal. p istū textum qꝺ semꝑ in snīa q̄ fertur ꝓpter cōtumaciam ꝺ bet fieri mentio de contumacia fm eū in. l. pe. in vl. col. C. de ꝙsti tu. pe.

y Cum plura. Item ꝺ. no. de erroꝛe ⁊ ꝺ ꝺfes. facta in libello tc. ⁊ rene mēti. ⁊ facit ad not. in. l. post legatum. per Bar. de his qui. vt indi. ⁊ in. l. non fatetur. §. ꝺ ꝺfes. ad fi.

z l. cum pcibus. Vide bart. in. l. certuz. in. §. fi q̄s absente. §. ꝺ ꝺfess.

Non itel ligitur. de hac materia aliquid p Bal. in. l. eti az. C. ad. l. fal ci. ⁊ ibi ēt q̄ꝺ si hereſi vno nūmo restituendo nō cap paci ꝓinet tota heredi tate. ꝺ quo etiam vide in l. heres qui tacitam. §. ꝺ his qui. vt. j. ꝺig.

b Si qs palam. de hac materia per Bart. in l. si vir. ff. p dõa to. & Bart. & Ro. in l. si qs in graui. §. si. ff. ad syl. c Nõ autẽ. tpe mortis. Ro. q̃ adva liditatẽ reli cti ispicitur solum tẽpus mortis glos. tñ & õrium: & ibi vide do cto. in l. eũ q̃ post. de ǒdi. & demon. d Tacita. dr fieri. vid bar. in l. ij. C. de bis qui ex pu blicis ratio ei. li. x. & bal. ĩ l. cum fratres C. de his q̃. vt indig. & in l. i. in princ. & vide Ang. ĩ l. ij. §. occiso rum. s̃. ad syl le. & eũdẽ ĩ. l. in tacitis. s̃. de lega. i. prĩ ci. & vide bar to. in l. pupil lus. §. fi. s̃. de auc. tu. & bal. in l. ea quidẽ in. vij. col. C. de accu. & Jmo. in. d. l. in tacitis. & q̃ re quirãtur ad hoc vt relic tum dicatur factũ in frau dẽ. vide bal. & Jmol. ĩ. d. l. in tacitis. e Clam pos sidere. & vide que ibi hẽs p moder.

rñsionib⁹ q̃ fiunt simplr. vt. s̃. de inter. ac. l. fi. & s̃. de ǒfes. l. certũ. §. si qs absente. sz in confessione q̃ fit in libello qui dar iudici vt det pti hoc nõ est verum vt l. cũ precibus³. C. de pba. & l. cũ precũ. C. de libe. cã iõ ista nõ est bona. dic g̃ q̃. l. õria ǒterminar p istã error iuris nõ põt revocari vt ibi nisi ppter etatez rusticitatem vel sexũ: & sic hic loquit de iuris errõ & h lex approbat p glo. C. de iur. & fac. igno.

Non intelligitur[a]. Vp. de. l. qui testm̃. s̃. de pba. so. aut relinq̃tur nõ capaci palaz: & tũc relictũ non vz q̃tum ad ipsum nõ capacẽ: sz remanet apud eũ a quo relinquit. nec. n. oz pati penam ex eo q̃ ipse nõ delinq̃t: sz qñ delinq̃tur clam & assumit ipse tacitam fidem de restituẽdo nõ capaci: tc delinq̃t & facit fraudẽ merito patit penã: qz applicabit fisco. vt videbit i se. & vidist. s̃. e. l. i. ĩ prĩ. Quero in q̃b⁹ casib⁹ excusef q̃ accõmodat tacitã fidez ǒ restituẽdo nõ capaci. dic vt hẽs hic in glo.

Vp. de. i. rñso ad ver.

Sed cum quidem. q̃rit aũt. Sol. dicũt q̃ dam q̃ iulian⁹ in prin. male dixit: iõ corrigit p iuris consultũ in sequẽti. Alij dicunt q̃ iulian⁹ illud dixit allegando: & sic ǒ illã allegatõem determinatur postea. Alij dicũt q̃ diuersis casib⁹ loquit iulian⁹ & iurisconsult⁹ auctor h⁹. l. vt ex solone ǒrij sequent apparebit. Item op. de. l. ita fidei. j. e. Sol. ista est ỹitas: ista verba gñalia. rogo q̃ pstetis illud qõ a vobis petij: si quidẽ pñt certificari ex ỹbis appositis in testõ vel codicillis: ita q̃ appeat q̃d & cui relinquit. videt relinq̃ palam & ita loquit ỹ. iste q̃rit aũt si aũt ex testõ vel codicillis nõ pñt ista ỹba obscura ǒclari. tunc videt relictũ clã. vt. d. l. ita fidei. & ita loquit h iulianus qõ tene mẽti.

b Satis nota. §. est. Illo

Si quis palam. ta q̃ inspicitur id qõ ,pdest non id qõ noc z. ǒcor. sunt in glo. Sz ad hoc oppo. de. l. fi. §. sed & si quis. s̃. nau. cau. sta. & s̃. ex qui. cau. in pos. ea. l. fulcini⁹. §. quid g̃. ad sylk. l. si quis in graui. §. fi. glo. nõ soluit. tu dic q̃ hic illud qõ nocet obfuscar p id qõ ,pdest. nã ex eo qõ relictũ est palã non põt dici eẽ factũ clã. est. n. illa clãdestinitas patefacta: sz in õrijs secus. p hoc facit qõ no. s̃. p donato. l. si vir. p glo. & ibi dixi. & p Dy. ĩ. c. possessor. in vi. q. de re. iur. li. vi.

Bon⁹. §. est. p declaratõe

Quado autem. h⁹. §. sunt duo videnda. primo an hẽs puniatur. scõo an relictũ valeat qñ tpe mortis tñ capax repitur. circa primũ dicit glo. aut vtroq; tpe quis erat nõ capax. & relictũ non vz & heres patit penã: aut vtroq; tpe fuit capax & non est dubiũ q̃ vz relictũ & cessat pena: aut tpe fideicõmissi iniũcti erat capax sed nõ tpe mortis: & tunc fideicõmissum nõ vz. hẽs tñ qz non peccauit nõ patitur penã sz apud eũ remanet. vt. s̃. de his qui. vt indi. l. in fraudẽ. §. i. aut ecõtra tpe fideicõmissi iniũcti ñ erat capax: sed tpe mortis sic. & tunc nõ patit penaz vt hic: an aũt valeat relictum: & videt q̃ nõ. vt insti. de hĩ. qua. & diffe. §. in extraneis. & s̃. de his qui. vt indig. l. in fraudẽ. §. i. Jn õrium videtur. s̃. de le. pl. l. interdicit. & doc. determinãt & bñ: sufficere legatarium eẽ capacẽ tp e mortis c: ita nota. p glo. s̃. de le. iij. l. si deportati suo. in prin. & in. l. in mortis. de donã. cã mor. & s̃. de hĩ. instit. l. si alieno. §. i. & de reg. catho. l. i. in eo qõ ibi dr q̃ qñ legatum deficit ex psona ei⁹ cui⁹ relinquit nõ hz locũ regula cathoniana. nõ obstat. §. in exneis. qz ibi loquit in hĩde i quo aliud est q̃ in legatario. Sed ǒ hoc opp. ponamus casum in. l. nfa q̃ hic fit relictũ filio spurio: qõ exẽplum ponit in multis ptib⁹ huj⁹ ti. qñ loquitur in non capace. vt no. s̃. e. l. i. in prin. certe relictũ tũc deficit mixta ǒsideratõe legãt & legatarij. nã a quolibet alio põt capere pter q̃ a patre. vt. dixi. s̃. e. l. i. in prin. sz qñ legatũ deficit mixta ǒsideratõe legãt & legatarij hz locũ regula cathoniana que dic q̃ tpr testi oz inspici. vt. l. si fuus. C. de le. Rñdeo vt dixi s̃. de reg. catho. in. l. i. qz illud est verũ qñ est talis effect⁹ ǒ quem testator põt ,pidere sua ,pisione vt manumittere suũ ,pprium: sz legitimare filiũ spurium sua ,pisione nõ põt: g̃ ꝛc.

Jste est no. casus. & vide glo. q̃ incipit

Tacita. manu priuati. Quero qualr intelligit h de cyrographo priuato. Rñd. qz si eẽt instrz publicũ iam nõ eẽt factũ clam sed palã. vt. s̃. e. l. in prin. in eo q̃ dicit si appet testõ vel codicill⁹: p hoc s̃. de le. i. l. in tacit. qõ tene menti ad ea q̃ dicunt in l. fi. s̃. de ri. nup. aut fit clã: & psumitur fraus. aut palã: & tũc secus: q̃ si est factũ inde publicũ instrm nõ videt factũ clam qõ videtur duz. puto aũt qõ etiã si publicũ instrm eẽt factũ: tñ celaret vt fit quotidie p notarios quosdã amicos tenẽdo in secreto qõ videatur eẽ factũ clã. clam. n. dr fier⁹ id qõ talr fit qõ non põt deuenire in noticiã aduersarij. vt vidist. ĩ l. clam possidere[e]. in prin. s̃. de acq̃. pos. & l. phibere §. clam. s̃. qõ vt aut clam. Illo. ex hac glo. q̃ per priuatã scripturam alicui⁹ ,pbat delictũ eius: qõ intellige vez qñ delictũ cõmittit ,pmittendo vel ǒhẽdo sicut dixi in instro publico in. l. in senat⁹. in prin. s̃. ad turpil. scõo vide glo. fque incipit vt p ǒfessionẽ rogati ꝛc. ex qua hẽs q̃ tacita fideicõmissa detegunt p ǒfessionẽ. & sic no. q̃ huic positõi tenetur qs rñdere: an qs fuerit rogat⁹ de restituẽdo non capaci. ad idẽ. l. quotiẽs. §. ptor. s̃. de nox. vbi cogit qs rñdere. an possideat vel dolo desierit possidere: & sic positõni q̃ ptinet delictũ quis cogitur rñdere. hoc dixi in. l. marcellus. s̃. re. ãmo. & q̃tum ad hunc passum dixi plene ãno in. l. fi. s̃. de his q̃. vt indig.

Primo notãt quidã h q̃ fi

Cum ex causa. scus ad quẽ ptinent oĩa bõa hẽtur loco hĩdis. vt h & C. ad. l. iul. de vi. l. ij. hoc qli ter debeat intelligi. dixi. s̃. de fideius. l. inter eos. §. fi. scõo notant h q̃dã q̃ qñcũq; bona veniũt ad aliquẽ vlr ille põt ,oueniri a creditoribus tanq̃ heres ǒcor. sunt in glo. sz ar. ǒ. s̃. de iur. do. l. mulier. & ǒ vsufru. leg. l. fi. & l. ij. §. fi. s̃. de hĩ. vel ac. ven. So. hoc dixi multũ late ĩ. l. printherps bona. & ibi p Dy. j. de ỹbo. sig. tetigi ĩ. l. i. s̃. de bo. pos. & in. l. si fuum. §. fi. & l. seq. ij. rñso. s̃. de leg. q̃tum ad ,pposituz: dic aut bona deueniũt ad aliquem ex dispositõe. l. & transeunt ad eũ debita & credita. vt hac. l. cũ si. aut ex dispositõe hoĩs[g]: & tunc sec⁹. vt. l. mulier bona. s̃. ǒ iure dot. cũ si. de hoc ẽt p doc. C. ad. l. iul. de vi. l. ij.

Nota tex. ibi & iusta pcia ex p

Diui fratres. senti extimatõe ǒstitui qõ vtile est p testib⁹ qui reddũt rõnem de valore rei. nã debent se referre ad tps de quo agit siue tractatur ǒ pnti tpe siue de pterito. nã ad illud tps oz se referr vt h. Item oz dicere q̃ tñ poterit vendi hoĩ sciẽti ǒditõem rei. vt no. s̃. de do. cau. mor. l. mort cã.

Vp. glo. de. l. quotiẽs. §. fi. so. vt ibi.

Diuus.

h Quero in quo fit h spãlitas in fisco.

Multa. glo. dicit ĩ duob⁹ primis casib⁹: qñ debitor fisci desijt soluẽdo eẽ vel qñ debitor debitor fuit fact⁹ ex pecunia fiscali. Jn tertio ỹo casu loq̃tur fm ius cõe: qz oz intelligi qñ debitor fisci est cõdẽnatus: & sic fit executio ǒ debitorez debitor fm formã leg a diuo pio. §. sic quoq;. s̃. de re iud. Zaz. ỹo dicit q̃ ẽt h in tertio casu loq̃tur de iure spãli ĩ fisco. vt debitor non ǒdẽnato pueniat ad eũ: sed suluit. Bar. in psili. cli. incipiẽ. tuder tus de spoleto. & ibi vide qñ quis põ sumatur tacite rogatus.

g Cuz ex cã dispositione hoĩs. adde bar. & doc. in l. si marito. in prin. fol. matri. & sic no. h q̃ fiscus subit onus legatorum & fideicõmis. et pbat i aut. de heredi. & falci. in. §. si quis aũt nõ implens. & ĩ l. i. ad fi. C. de cadu. tollẽ. & in. l. quidam testõ. §. quotiens. de leg. i. & ĩ. l. recusare. §. si quis fisco. ad tre. & h etiam qñ occupat bona vacantia vel caduca: licet in õrium faciat tex. cũ glo. in. l. iiij. §. eadem. de fideicõ. libe. et l. qõ a diuo marco. ǒ manumis. te. sed rñde vt p ro. in. d. l. si marito. ĩ prĩ. & no. bal. in. l. eam quã. C. ǒ fideicõ. in. iij. col. & qõ dixi p⁹ Jmo. ĩ. l. si fu⁹ pluriũ. §. ij. de le. i. vbi dixi q̃ si ex facto defuncti bona ǒfiscant tũc nõ debent legata & ita loquitur. d. l. iiij. §. eadẽ. & vide bar. ĩ. l. ei⁹ q̃. §. fij. e. & Jm. in. d. l. q̃dam testõ. & ibi dixi.

b Multa. vide p bart. in. l. iij. qñ fis.

vel priua. ꝛ p Bal. in l. ij. C. e. tit.

i Quero qñ. adde qđ no. bar. in l. facultas. de iur. fis. li. x.

k Si in locis. adde bonñ tex. in. c. i. in prin. q̃ sunt regalia.

Si procurator. ad simplũ. adde qđ bal. ī. l. i. in pe. col. in fi. ite oppo/
nit. C. de hĩ. vel ac. ven. intelligit istum tex. ꝙ sit spāle ꝫ fauore fi/
sci.

m Quero, si procurator vendēs prō/mittat ō culpa an dñs te/neatur. ꝛ an procurator possit penaz pmittere di/ri in. l. solum §. si procurator de pig. actō. Abb. in. c. ij. de p̄cario. tz p istum text. ꝙ solum pos/sit pmittere penā q̃ venit ex natura ꝺctus: sec⁹ si es/set p̄ter natu/rā ꝺctus: ad qđ. l. bñ a ze/none. de q̃d. prescrip.

n Si ab eo. hĩe fidem. an procurator fi/sci possit hĩe fidem de prē/cio. vide que no. Ange. in l. cui iurisdi/tio. §. de iurisdi. oĩ. iudi. ꝛ hic ēt vide qđ in plato eccleſie ꝛ in procura. miorisſ. ꝛ hoc not. ppetuo. ꝛ dicta bar. hic sequitur Abb. in. c. ij. de p̄cario. et bar. in. l. a diuo pio. §. sed si emptor. de re iudi. ꝛ hic adde qđ no. bal. in. l. i. C. ō hĩ. vl act. vē. ꝛ glo. in. l. i. C de fi. instru. ꝛ iure haste fis. li. x. ꝛ ibi bar. ꝛ glo. ꝛ bal. i l. cū vendente. C. vbi ca. fisca. ꝛ adde ad hanc ma/teriā bart. in l. alio. in vl. i. col. §. de ali. leg.

gl. dicit ꝙ ꝑm hoc semp fisc⁹ posset agere ꝺ debito/rem debitor ſ. ad qđ ḡ iurisco sult⁹ duos casus p̄ce/dentes exp̄ssisset q̃re nō: video videte vt colligo ex dict ſ. Ja. de are. ꝛ glo. ꝛ ēt Az. bñ pñt dicere. nā in/telligēdo tex. vt gl. dicit. glo. dicit vez. sed possum⁹ intelligere ꝙ sint tres casus spāles in fisco. primus qñ debitor fisci desijt eē soluēdo. scōs qñ ex rōne fi/sci noia facta sunt. i. p fisci rōnalem. vt. §. de admi. tut. l. quotiēs. in prin. tertꝰ qñ ex ꝺctu fiscali debi/tores ꝓueniunt hoc est ex ꝺctu ad fiscū extēso: vt qz accepit mutuā pecuniā a fisco: ꝛ eā alij mutuauit. ꝛ sic de pecunia fisci debitorē sibi ꝓstituit: ꝛ sic erunt tres casus spāles ꝑm Ja. de are. ꝛ dñm Oldra.

¶ Quero qñ fisc⁹ agit ꝺ debitorez debitoris qua actōe agat. Rñdeo in casib⁹ in quib⁹ agit de iure spāli agit actōe vtili. vt. C. qñ fisc⁹ vel pri. l. nō pri⁹. si vero tenebat in diem agit ꝺ debitōe ex. l. vt. l. i. C. de ꝺdi. ex lege. si vero agat ꝺ debitorē debitoris de iu/re cōi: tunc dz agi offō iudic ſ z formā. l. a diuo pio. §. sic quoq;. ff. de re iudi. ꝛ ibi dixi.

Hunc. §. declara vt in glo.

Diuus.

Si in locis[k]. In eo ꝙ dicit de loc ſ religiosis est ꝺ instī. de re. di. §. thesauros. glo. sol. plib⁹ modis de duab⁹ primis tene quāvis

s Ista est multū nota. I. aduerte. video ꝙ fi/scus nō tenet nisi ad simplum l. ¶ Quero an procurator ipse saltim teneat ad duplū. quidā di/cunt ꝙ sic. Azo dixit ꝙ nō: puto ꝙ teneat ipse p/curator. ar. l. si ciuitas. §. si cer. pe. ¶ Quero[m] qđ ī alio procuratore vendēte ꝛ pmittente duplū nomīe enictōis: vtrū dñs teneatur ad duplū. Rñdeo si cō/suetudo patrie ē ꝙ in vēditōe pmittatur duplū no/mine enictōis: tūc tenebit dñs: qz procurator pōt p/mittere ea q̃ sunt de ꝺsuetudine. vt. l. ꝙ si nolit. §. qz assidua. §. de edi. edic. ꝛ §. de aq̃ plu. ar. l. si prius. §. i. ꝛ exp̄ssius in. l. si ꝺuenerit. §. fi. §. de pig. ac. si autez de ꝺsuetudine nō eēt: tūc dñs nō tenet ſz procur. bñ teneret ꝑm ea q̃. §. dixi. ꝛ ꝑm materiā. l. procura. q̃ pro enictōe. §. de pcu. ¶ Ultimo scias ꝙ ista. l. corrigi/tur hodie. nā qui emit a fisco ab eo nō pōt euici. vt l. ij. in prin. C. de q̃dri. p̄scrip.

Iste. §. est bon⁹. Nota ter. ibi precio soluto. nota dicit gl. ꝙ procur. fisci nō pōt hĩe fidē[n] de p̄cio. Idē in eo q̃ vendidit res mio/ris vel res eccl'ie. vide ꝛ no. glo. que incipit vel alr sa/tisfacio. ibi nō aūt fide habita ꝛc. vsq; ad fin. Circa hoc an isti q̃ vendūt noīe alieno possint fidez hĩe ꝺ p̄cio. vide plene p Ly. C. de rei ven. l. in ciuile. ꝛ per Buil. de cu. §. de instī. l. quicūq;. §. si ei. ego dixi ple/nū. §. de re iudi. l. a diuo pio. §. ſz si emptor. in fiñ. §. vbi glo. tāgit. ¶ Quero qđ[o] si procurator cesar ſ cō/fitet p̄cium sibi solutū: an sufficiat talis ꝓfessio. tex. hētis ꝙ sic in. l. ij. §. fi. C. de q̃d. p̄scrip.

f Iscus[p] Lex ista est nota. qñ priuilegi/atus succedit nō priuilegiato p tpe anteriori vtit iure ei⁹ cui successit: p posteriori iure vtit suo: de hoc plene p doc. ꝛ Ly. C ō sa. sāc. ec. aut. q̃s actōes. in. v. q. dixi. §. de ñ. ob. l. cū filius. §. in hac.

Atius ticius. Ista est solennis lex not. tria. primo ꝙ hĩ/ditas p̄is ēt non adita transmittit ad ma/

o Quero qđ. vide bar. ꝛ ibi gl. in l. i. C. de ven. reb. ciui. li. xi.

Isc⁹, Ut vide ꝙ p hoc dixit bar. in. l. pcu. C. de edē. ꝛ Buil. de/tu. in. l. ppandū. in fi. in prin. C. de iudi.

Atius titi⁹, op. C. si re⁹, vide bal. in. l. i. in. vij. ꝛ vlt. colū. C. ne ex/delic. defunc.

trem. casus est ff. vide ibi ita q̃ oīs hĩditas ad mīez ꝛc. p hoc. §. de re. du. l. q̃ duos. §. cū bello. ꝛ. l. apud hostes. C. de suis ꝛ legi. ꝛ ibi p doc. dicā in. l. hĩdita/tem. §. fili⁹. j. de castrē. pecu. ¶ Sēdo no. ꝙ qui ali/quē occidit succedere sibi non pōt nec⁹ ei⁹ hĩdi. vt ff. ꝛ. l. cū ratio. §. fi. §. de bo. dā. ¶ Tertio no. ꝙ oīa scelere q̃sita applicant fisco. ¶ His p̄missis opp. C. si reus[q] vel accu. moz. fue. l. fi. ꝛ. C. si pen. ap. moz. inter. l. iij. vbi p⁹ mortē non durat cā bonoz si nō fu/erunt adepta exp̄sse. ad idē. §. ti. i. l. i. Sol. dico ꝙ q̃/stio bonoz extinguit mo/rte accusati: certe dico pu/blicando⁹ p sniam: sed qō bonoz q̃sitorū durat et agitabit ista cā facta noua declaratōe: vt hic. in fi. dī. ¶ Item op. ꝙ ista bona nō auferant huic dño nō. n. successit marito ſz filio. Sed. q̃s nō pōt in effe/ctu succedē ei quē occidit: nec hĩdi ei⁹ in bonis que hū it ab illo occiso: vt ff. sec⁹ si aliū de hūisset. ar. §. ō vul. ꝛ pupil. si is q̃ ex bonis.

n Non puto[r]. Dy. ponit exēplum. repi/ꝺfecta. certe erit p̄sumendū priuatum pri/us ꝺrisse: pōt ēt poni exēplum in dubijs emanātib⁹ circa. l. vt in ꝺubio fiat interp̄tatio ꝺ fiscū.

n Non possum. Hūisti ſ. §. e. l. i. §. an bo/na.

i In metallum. Hoc declara. vt. §. de his qui pro non scrip/ti. ha. l. iij.

e Dicto[e]. Dicit hic deferē palam vel ta/cite. ꝺ illud qđ palam relinq̃tur nō capaci nō acquirit fisco. vt. l. nō intelli/gitur. in prin. §. e. ḡ ꝛc. Sed. vt dicā in. l. fi. ¶ Que/ro qualr ꝓbabit ad fiscum ptinere. Rñdeo ꝺfiten/do se nō eē capacem ex tali cā ex qua fisco debeat. Ista. n. ꝓfessio p̄iudicat sibi: ſz ꝺ alios est op⁹ ꝓba/tione. facit qđ hūisti⁹ no. §. e. l. ij. in fi.

Dī hic vulgare p̄mium. ¶ Que/ro qđ sit p̄mium vulgare. glo. dicit hic. dicā. j. e. l. senat⁹. §. senat⁹.

Opp. §. ea. l. §. i. ibi nihil aūt inter/ **Eos qui.** est ꝛc. Sed. illa limitat p ista. ¶ Se/cūdo extra glo. opp. ꝑm hoc hec. l. circa prin. sui nō videt posse ꝓcedere in eo qđ dicit: ꝙ q̃s pōt ꝓfite/ri relictū palā. aut erit eim nō capax: ꝛ tūc illud non dz deuenire[s] ad fiscū. vt. l. nō intelligit. in prin. §. e. aut. erat indign⁹: ꝛ tunc nō dz hĩe dimidiā vt hic. Sed. potes dicere ꝙ ff loquit in casib⁹ spālibus qñ q̃s est indign⁹: iō q̃ testiū impugnat in iudicio. ra/tio q̃ cū hoc sit manifestum ex eo qđ factū est in iu/dicio nō dz hĩe p̄miū delatōis. vt. §. e. l. §. vbi id de/ferri. vel dic ꝙ princi. loquit in eo ꝙ dicit de re reli/cto palā de eo q̃ est indignus absq; aliquo facto suo vt q̃ testator reputauit eū indignum. vt. l. hĩditas. C. de his q̃. vt indig. ff loquit qñ q̃s est indign⁹ fa/cto suo: p hoc optime. §. de his q̃. vt indig. l. post le/catum. §. fi. ꝛ ibi nota.

g Hoc examina. vt. §. e. l. ij. in fi.

Ei qui.

Oppo. de. l. cū filius. §. fi. §. ō/ **Dicitur.** le. ij. Sed. hic loquitur qñ bona auferuntur ex delicto hĩdis: ibi qñ ex de/licto defuncti quo casu non valent relicta: sicut nec donationes. vt. l. contraria. ꝛ. l. donationes. §. fi. §. de donationi.

Non pu/to. nota istum tex. cū glo. not. ꝙ ſz fiscus ꝺsue/uerit hĩe mi/ta priuilegia de quib⁹ per bal. in. l. i. C. de hĩ. vel ac. ven. tū in du/bijs poti⁹ est iudicandū ꝺ ficuz q̃ p eo/sine sit dubi/um de iure. p/pter opi. doc/torū sine oc currat dubi/um: q: duo iudices ordi narij ferant sinias ꝺrias sine sit dubi/um in pbati omb⁹: q: fil/cus ꝛ aduer/sarius ꝺria pbauerint ꝛ pbatōes sint pares: ſz Jo. an. ꝛ dñs an/to. videātur sentire ꝺriuz videlz ꝙ in cā fisci sit fa/uorabilis fi/cā matrimo/nij in. c. i nfa. ō testi. ꝛ spe/cu. ꝛ Jo. an. in ti. de testi. §. postq̃. ver si. qđ si ꝛ p:o hoc qđ dixi vide no. bal. in. l. quicūq;. ad fi. de f. fu/gi. adde tasīt ad hāc. l. qđ bal. in. l. ij. C. an ser. ex suo facto. dicq; statutum nū/q̃ interp̄tat ꝺ rēpu. in eo ꝙ pōt tāgef alium: ꝛ ad ff no. vide bal. in. l. dotis. C de iurꝺ doni. ꝛ Bar. in. l. i. C. de iur. fisc. li. x. ꝛ vīō Ja/co. de bel. i. l. fi. §. fi. C. ō ca

du.tol.vbi vidē intelligere istā.l.qñ fisc⁹ tractaret de lucro ꝛ ꝓiua/
tus de damno.
Dicto.§.eos qui.non dꝫ deuenire.vide bal.in.l.eam quā.in.viij.
colum.C.de fideicommiss.

Enatus.§.senatus,deferēs possidet.idē Saly.in.l.iij.C.ad.l.fal
ci.

v Verba ꝺ dēnatiōis.si statutū dicit ꝙ medietas pene debeat eē accusantis alia debeat eē camere in totū.vide ꝓ moder.instī. de act.§.que dam aūt.

x Fiet exactio.ad ꝟ dicta vide an/ge.de are.in maleficijs in ver.dandis ꝛ soluendis.

y Scdo no ta.quid autē si accusans in libello dixit peto talē mi/hi ꝺdēnari ī dimidia ꝛ ꝓ alia dimidta fisco.dic ꝙ sē tentia sup ta li inepto libꝫ lo vꝫ:qꝛ ī cri/minalibus ñ attendit libꝫ lus ꝛc̄.vt no. bart.ī.l.quid ergo.§.pena graniorꝫ.de ī fami.ꝛ vide bar.in.l.i.ꝓ princ.§.eo.ꝛ adde ad ista que hñtur in l.lex cornē. §. fi.cuꝫ si.§.ad sylꝫ.ꝛ hoc cū ista cā dicat crimialis. vt no.in.l.iij.§. de sepul.vio la.sed ꝙ talis iniā lata ī cri minalibꝫ te/neat sup ine/pto libello benefacit qu odscripsi in.l.iij.§.quid g̃.§.de appel.ꝛ dñ dixi ꝙ in cri/minalibus non attendit conditio libelli.adde Bar.in.l. libellorum.ī fi.princ.§.de accusa.ꝛ si non appet in statuto posset dubitari in cuius bonis debemus ista ꝓmia accusantibus:an de bonis malefactoris an cōmunis.vide Angel.in.l.lex cornel.§.si qs libellum.de iniuri. et Barto.in.l.lex cornē.§. ad sylꝫ.vide Ange.de are.in dicto ver.dan/dis ꝛ soluendis.

Deferre. Nota intellectu huius.l.quǽritur vtrum procurator ad/uocat⁹:tutor:ꝛ ꝓcurator possint esse testes. De aduocato vide qō notat Innocen.in.c.ex litteris,de transactio.ꝛ qō dixi.§.de questio.

l.ex libero.ꝛ in Spe.ī ti.de teste.§.i.ℵ.qd ꝺ vēditore.ꝛ bar.ī.l.oīb⁹. C.de testi.ꝛ qd ꝺ doc.dic̄ bal.ꝓ illū tex.C.de aduo.di.iud.ꝙ doctor in cā sui scholar⁹ nō dꝫ reputari suspect⁹ si ꝓducit in testē:ſz certe il lud ex illo tex.nō bñ infert.adde bal.in aut.hīta.in.xij.co.C.ne fi.ꝓ pa.vbi ē tex.ꝙ pōt eē iudex.ꝛ de ꝓcur. vide bal.ī.d.l.oīb⁹.C.ꝺ testi.

a Ho.ꝙ ꝓno mē qcūq; cō tinet masculinum ꝛ femininum.habes eti/am.j.de ℵbo.signi.l.i.

Jt diuus. Quicūq;.

i In summa. De hoc hēs rubricam.C de pe.fisca.credi.ꝓferri.l. vna.li.x.dicā.j.e.l.placuit.

d Deferre³. Ex hac.l.nota ꝙ ꝺānatus ñ pōt deferre ſz cām añ ī ceptā pōt cōplere: qꝺ facit ad.q. de exbannito qui nō pōt accusare de nouo vt accusatōem añ cep tam possit cōplere vt hic.ad hoc.l.negāda.C. q̄ ac. non pos.ꝛ.l.is q̄ reus.in fi.§.de publi.iudi.ꝛ ibi dixi. Scdo in ℵ,idem decreuerūt.no.ar. ꝙ ꝓcura tor pōt eē testis in cā quam ꝓcurat.ſz glo.ꝛz ℏ ℵñ ꝓ.l.fi.§.de testi.nō ob.ℏ.l.qꝛ ℏ nō interrogabatur vt testis.itellige ſm gl.ꝙ ℏ interrogabat vt ps: ꝛ sic̄ dñs tenet respōdere ita ꝓcurator.vt.§.de ꝓcurat. l.non solum.in ꝓin.ꝛ.l.oīum.istud dictū gl.ꝓcede/ret in ꝓcurator qui durat ꝓcurator ꝛ cām agit: ſz tex.videtur loq̄ in eo q̄ desijt esse ꝓcurator vl tutor vel gestor.vt ℏ in ℵ.itē eos.ꝛ in sequēti.ꝛ iō videtur dicendū ꝙ hic fuit interrogat⁹ vt testis.tūc ob.l.fi. §.de testi.ꝛ glo.ibi videt tenere ↄ istam glo.quid g̃ dicemus,dicunt q̄dā ꝙ ꝓcurator non pōt eē testis in illa cā quam ꝓcurat:vt ibi in tex.in alia sic vt hic: ita loquit glo.l.ℵria,alij dicūt ℏ in ꝓcura.ad nego/cia:ibi in ꝓcuratore ad iudicia,alij dicūt ꝙ ℏ finitū erat officiuꝫ:ibi durabat. Ly.tangit ℏ.C. de testi.l. qñ liberi.ꝛ nihil boni dicit.tu dic bz si q̄dē loq̄mur de ꝓcur.ad iudicia:si quidē ipse agitat cām:tūc nō pōt interrogari vt testis.vt.d.l.fi.§. ꝺ testib.sicut nec ēt tutor.vt.l.q̄ testō.cc̄ pñ.ꝛ qō ibi no.§.ꝺ test.ꝛ ibi dixi.pōt tñ bñ interrogari vt ps.vt.d.l.nō soluꝫ.in pñ.§.de ꝓcur.ꝛ ℏ ſm intellectū gl. si añt cā eēt fi/nita:ꝛ de gestis in ea cā interrogaret:idē qō in pro cura.ad negocia q̄ interrogat vt testis de eo qō ip/se gessit:quo casu distinguit.qñq; ad eum ptinet cō modū vel incōmodū:ꝛ tūc nō est idone⁹[a] testis. vt l.oīb⁹.C.de testi.ꝛ.l.nll⁹.§.de testi.exēplū ego vo/lo ꝓbare ꝙ tu teneris mihi ad.c.hoc ꝓbo ꝓ titium qui dicit se tibi portasse pecuniā quā sibi dedi tuo mādato.dico ꝙ iste nō est idone⁹ testis,nā si ipse ti bi tradidit:ipse est liberat⁹ a me:si tibi non tradidit ipse remanet obligat⁹ mihi:ꝛ sic testificat in eo qō ad eū ptinet qō no.si ℵo ad eū ñ ptiet cōmodū vel ī cōmodū:ꝛ tūc idē ꝙ non pōt eē testis nisi vtraq; p te volente sicut dicim⁹ in ꝓsoneta.vt in aut. de te/sti.§.pe.ꝛ hoc tꝫ glo.ex̄ de testi.c.romana.li.vi. hoc est vez ꝙ non pōt eē testis[b] ꝓ eo cui⁹ fuit ꝓcurator sed ↄ eū ꝓduci pōt testis eo inuito.vt ℏ est casus in §.nō.ꝛ hoc tenuit Jnn.extra de testi.c.insup.si ℵo aliq̄s vellet ꝓcuratorē ꝓducere ī testē ī alia cā quā

Nunc.§.declara ſm ea q̄ dixi.§.e.l.ij.§.senat⁹.

Quod si tribus.

Vide glo.sup ℵbo de/tulisse.i.tradidisse fisco: vt alium q̄si debitorē exigeret q̄ nō erat.

Si quis arguatur.

sibi hēs ꝓ⁹ bar.C.de arb.ꝛ in.c.cū a nobis. de testi.ꝛ ad p̄dcā no.re/gularē doctrinā Jo.an.in adō.Spe.ī ti.ꝺ testi.§.i.ℵ.ꝛz pone ꝙ ad ministrator ꝙ fides ñ adhibet testi deponēti de fcō suo qñ ex eo lauf aut obꝓbrijī posset attestāti ascribi:ita refert ꝛ sequit Ant.ꝺ bu. in ↄsi.suo.incipi.qō ℏ dubia vulgaria hz.ꝛ dictā doctrinā sequitur idē An.ī.d.c.ex lr̄is.ꝛ in.d.c.cū a nobis.ꝛ ī.c.insup. de testi.

a Non ē idone⁹.hoc sequit bal.in.c.si int̄ pares.circa fi.prin.de.l. cō.ꝛ dixi ꝓ⁹ bar.in.l.i.§.ꝛ ꝓ⁹ opis.de op.no.nñ.ꝛ ponit cano.in.c. insup.de testi.ꝛ.d.Ant.in.c.cū a nobis.e.t.ꝛ mod.ī.c.fi.de testi.ī.vi.

b Eē testis.,pseneta nō pōt eē testis.facit qō no.bar.in.l.i.§. fi.

incidit.in fi.ſ.ad turpil.z vide bal.in.l.oibus.C.de testi.z bal.in aut. ſz nouo iure.in.iij.col.C.ſi cer.pe.z Bar.in.d.l.in oib⁹.z Jmo.in.l.ſi cui.§.i.de le.i. Quid añ in ſollicitatore cāe ſeu litis, videl idē qō ī p⁹ seneta: z hoc tz dñs Anto.z Abb.in.c.cū a nobis.z in.c.in sup.de testi.nec videl diſtinguēdū vtrum hēat ſalariū vel nō: qz qñ non hz ſalariū nō videl facel ob ſol.ſz ob maximā affec.iō potius repellend⁹ est: cogitabis tñ.

c Quid ī eo vide tex.ī terminis in.c.fina.de testi.ī vi.

d Papinianus.l.ſ.Res ät.ſummariam cognitionē. No.ō x̄: ſtatiz.ſz Ro. ō.ī.l.i.§.i.de x̄.ob. Jhau. de caſ.in.l.ſi marito publico.in prin.§. ſo.ma.tz idē qō Bar. hic z idē tz Bal. ſimplr in.d.l. ſi quis p⁹ hac in prin.

Qz mō tē. applicaſ fiſco. hāc posuit Ja.ō are.ī. d.l. ab hostib⁹. tñ h̄ opi. colligit p.l.cū mater §.fi.de bon.dā.iō vide modō.in.d.l.ab hostibus.z adde bart. in.l. ei q̄ mortē.ſ.de his qui.vt indig.z Ang.b dicit idē qō Jac.de are.

Jis q̄.ō ctū ē.z no.q fiſc⁹ hz tacitā hypothecā in futuris bonis l.iij.z ibi Bal.in prin.C.de priui. fiſ.

b Quero quid.ſi duob⁹ obligo bona mea p̄ntia z futura quis erit potior in futuris.adde Bar.in.d. l.lz.C.q̄ po.in pig.z Bal.in.d.l. aſſiduis .e.ti.vbi ēt p⁹ gl.q̄rit an hoc ēt hēat locū in eo q̄ prior ē tpe q̄ sit potior in iur.tenz ēt bal.ī.d.l. hac edictali. §.his illō.z bar.ēt in.l. ī reb⁹.C.de iur.do.z vide gl.z ibi vide ēt pau.de ca.in.l.opis.ſ.loc.

i Dicit priorita tē.q̄ dicit priorita tē vel posteriorita tē. vide.l.i. z q̄ ibi no.maxime p Bar.C.de iur.fiſ.li.r.z vide Jo.de imo.in.l.ī illa.ī xiiij.col.ſ.de ver.obli.

Jus q̄ dlatorē.iſtā.l.ñ alleg.tibi ī.l.īpator. ī fi.apoſtul.mag.j.e.z subaudi ēt.nā idem de antea q̄ſitis.z p hac lec. videl tex.hui⁹.l.in fi.ibi p̄uenit ēim cāz pignoris fiſc⁹ z sic innuit q̄ fiſc⁹ prior x̄erit.sed hoc est ō mentē hui⁹.l.que vult ponē priuilegiū fiſci: nec ob.h.l. dī dicit.preuenit.n.q̄ sit p̄ntis tpis non p̄teriti.q.d.fiſc⁹ suo priuilegio p̄uenit cām pignoris: vñ fit p̄uentio ꝓpter priuilegium nō ꝓpter tps. alij dicūt z hō nō est in glo.q̄ in.l.ōria loquiſ de iure cōi nō inſpecto priuilegio fiſci. hic xō loquiſ de iure ſpāli. ego puto q̄ in.l.ōria fuit habit⁹ respect⁹ de priuilegio tñ qz priuat⁹ hēbat aliud priuilegiū.ſ.tutele est eq⁹ lis ꝺditionis cum fiſco: qz vterq̄ priuilegiat⁹. merito p̄ferl in postea quesitis: ita loquiſ ibi: h vero priuatus nullum hēbat priuilegiū niſi tpis priorita tē que ō fiſcū nō attendiſ in postea queſiſ vt hic: z sic est vera prima sol'o posita h in glo.ar.p hoc.C de priui.fiſ.l.i.z.ij.nō obſtat qō dicit Dl.q̄ ibi priuilegiū tutele erat sublatū p nouatōem: qz nouatio volūtaria nō tollit priuilegiū niſi hoc spāl'r fit actū vt.d.l.aliā.§.de noua.z ibi dixi. Jtē op.C. de remiſ.pig.l.ſi ignorāte. vbi prior gñalis p̄ferl reipu. So.dicit glo.intellige illā ſm iſtā.ſ.in q̄ſitis añ obligatōem fiſci. iſta gl. dicit verū ſi illā.l. intelligas ō repu.romanoz que hz priuilegiū ſicut fiſcus . vt.l. auferl.§.fiſcus.j.e.ſz ſi intelligas in alia repu. tunc nō eēt ō: qz illa non hz priuilegiū nec hypothecam niſi ſicut priuat⁹. vt.C.de iur.reipu.l.ij.li.xi.nota.j. ad muni.l.ſiſe. Quero z reuoco in dubiū ſimplr que hypotheca p̄ferat hypothece fiſci: quidā diſtinguūt an p̄cedat hypotheca ſpāl'is vel gñalis tacita vel exp̄ſſa qō nihil est. dic g̃ ſm glo.q̄ ſiue precedat genera l'ſiue ſpāl'is p̄fertur fiſco in q̄ſitis añ obligationē fiſci. vt hic z.C.qui po.in pig.ha.l. ſi fundum. Jtē dico ſm Dy. ſiue precedat tacita hypotheca ſiue exp̄ſſa p̄ferl fiſco. vt.C.rem alie.gere.l.i.lz ōriū no.C.qui po.in pig.ha.l.ſi pign⁹.z male vt no. per Dy.in.l.priuile gia.§.de priui.cre.z in.c.q̄ prior.de regu.iur.libz.vi. Quero q̄d⁹ ſi duob⁹ priuatis obligo bona mea p̄ntia z futura diuerſis tpib⁹: an prior erit potior in postea q̄ſitis an ſimul ocurrant Glo.diſputat h z videl tenere q̄ ſil' ocurrant. Jdē tz in.l.idēq̄.§.qui po.in pig.ha. Ja.de are.diſputauit iſtā.q.z determinauit ōrium.ſ.q̄ prior fit potior in postea q̄ſitis p.l.hac edictali.§.oibus.C.de ſecū. nup.z.C.qui po.in pi.ha.l.lz.z ibi Dy.refert diſputatōem Ja.de are.z.C.de iur.do.l.in reb⁹. in eo q̄ ibi dī q̄ est ſpāle in muliere q̄ p̄ferat in re quā dedit in dotē: ergo ius cōe ſe hz in ōrium. Jstā opi.tz ēt Dl.z hoc puto verū.z est casus in.d.l.vlt.C.q̄ poti.in pig.ha.q̄ qñ ſunt duo creditores paris priuilegij prior p̄ferl in oibus ēt in postea q̄ſitis. Ultimo q̄ro q̄s dz ꝓbare: an posterior illa bona eē q̄ſita postea: an prior primo eſſe q̄ſita in casu.l. nr̄e. Rñdeo ſi prior agit ō ſm dz ꝓbare primo q̄ſita.argu.C.de rei ven.l.quot.z de peti.hd.l. itē ſi fu⁹.hoc niſi in crimine leſe maie.z in crimine hereſis. vt no. Bar.in.l.i.ad fi. ō.de bo.eo.z adde bal.in.l.is apud quē.ꝓpe fi.C.de edē.z p iſtum tex. dicit no.bal.in.l.i.ad fi.C.de plus peti.q̄ ſi pendē. lite deceſſit actor q̄ plus petierat nō tranſit pena ad heredes: z hoc vel intelligit bal.in.l.i.in.vi.colū.C. ex delic.defunc. vbi ꝺfeſſio ſtat in ſuis finibus: qz tunc nō trōſit in heredē. ſecus ſi ficta ꝺfeſſio trāſit in ꝺdē. iuris vel legis: z ō ſi lex ipſo iure penā impone ret trāſiret.

m Bz p ſniam. talis hēbur p ꝺfeſſo z cōuicto intelligiſ p ſniam ī

Papinianus. dak directa.ſz in.l.ſz reuocata ſ.e.dī q̄ datur vtilis: z sic ō dicunt. So. expone vtil' i. efficax. z materiam hui⁹.l. declara vt plene dixi.§. de solu.l.ſi quis aliā.

r Aduerte

Resque. Resautem. fiſcus occupat aliq̄ bona alicui⁹ exbanniti p executorem ad hoc deputatū veniunt creditores ꝓducentes inſtra dz ne executor eis facere ſolui ſummarie an vero debebūt creditores dare libellū z expectare ſniam z p cedere ordinarie. dic q̄ debēt ſuum iudicē adire: hoc est ꝓcuratorē ceſaris. z q̄ ōbeat ſolui ſummatim. casus est in.l.ſi q̄s p⁹ hac. C. de bo.p̄ſcrip. ibi dī dicit ſtatim. qō verbū ſignificat ſummariā cognitiōem. vt.C. vñ vi.l. momentanee. qō tenementi.

Plane. Ad ver. plane.opp.de.l.ij.§.diuus.ſ. e.ti. So. ibi noīauit mandatorem coacte hic eū ſponte in iudicio noīauit. Jtē opp. de l. de eo. So. h loquiſ qñ egit in iudicio ex mādato alteri⁹: ſz in.l. de eo. loquiſ qñ dixit ſe facere ex mandato alterius.

No. bñ hñc casuz

Est et decretum.

c

Jntellige iſtam .l. q̄ nō videtur factum in

Cum quidam. fraudem fiſci vt patiatur penam dupli. ita no.C.e.l.defenſionis.li.x.

c

Opp. ad hanc.l. de

Cum mortem. l.ſi ab hoſtib⁹.ſ. ſol. ma. So. ibi marit⁹ ipſe occidit: vñ nūq̄ fuit lucratus g̃ merito debeat heredib⁹ vxoris: hic fuit occiſa ab alio. vñ marit⁹ lucrat⁹ est ſz est indign⁹: qz mortē non vindicauit: z iō applicaſ fiſco f̄z Ja. de are. lz glo. allegauit illā .l. ꝓ ꝺcor.

s

Jisqui. Licet priuat⁹ hēat hypothecam gñalē anteriorē in tempore: tñ fiſc⁹ p̄ferl in bonis poſt ſuam obligatōem q̄ſitis. h. o. Opp.ſ.q̄ po.in pi. ha.l.ſi.i. rñ. vbi in postea q̄ſitis p̄ferl prior. pl'es sunt solut. prima ibi prior priuilegiuz duplex hēat.ſ. tutele et tpis: hic tpis tñ: iſtam reprobat Dldr. qz ibi priuilegium p̄cedētis tutele pp nouatōem voluntariam q̄ ibi fuit ſubſeucta videbaſ extinctū. vt.ſ. de noua. ti.l.aliā.ſz nō placet iſta reprobatio vt.j. dicam. alij intelligūt illā ſm iſtā: vt prior p̄ferat in postea q̄ſitis vſq̄ ad tps quo cum fiſco ō ctū est: nec iſta est bōa qz ibi dicit tex. de q̄ſitis donec prima creditrix vniuerſum debitū hēat. tertij dicunt q̄ h cū fiſco cōtraxit anteq̄ mecū: z ſm hoc q̄ hic dī ī postea queſitis

vīō ad hāc.l. bal.in.l.i. C. de infami. et in.l. generali ter. C. de re. cre. vt ꝓ ī iſta ſnia declaratoria requiratur citatō. vi de in.c. reprehenſibilis. ō ap. z ro. in.l. is cui bonis de ver. ob. z ibi not. z ad hanc. l. vide not. in.l.iij.§. qō añt. ſ. qō quiſq̄ iur.

l Non nocz heredi. facta ꝺfeſſio ñ trā fit in heredē. z hoc verum qñ iſta ꝺfeſſio resultat ex alio q̄ ex mō te: ſec⁹ ſi fſul taret ex morte: qz tūc trā fit ita not. dixit bald. ꝓ ea que ibi habē tur in.l.i.§.ij C. qui te. fac. poſſ. z refert iſtud Ro. no ta. cccv. z vi de qō not. in l.ij.§. de bo. eo. qui mor. fibi ꝺſci. z vi de bal.ī.l.i.§. ij.§. de calū. z ad p̄dicta adde oīo bal dum.in.c. vas ſallus feudū in tit. ſi ō feu. fue. otro. et vide bal.ī.l. i. C. ex delic. defunc. z Jaſon.in.l. q̄ a latronib⁹.§. i.§. de teſta. z limita vez niſi in crimine leſe maie. z in crimine hereſis. vt no. Bar.in.l.i.ad fi. ō. de bo.eo. z adde bal.in.l.is apud quē. ꝓpe fi. C. de edē. z p iſtum tex. dicit no. bal.in.l.i.ad fi. C. de plus peti. q̄ ſi pendē. lite deceſſit actor q̄ plus petierat nō tranſit pena ad heredes: z hoc vez intelligit bal.in.l.i.in. vi.colū. C. ex delic. defunc. vbi ꝺfeſſio ſtat in ſuis finibus: qz tunc nō trōſit in heredē. ſecus ſi ficta ꝺfeſſio trāſit in ꝺdē. iuris vel legis: z iō ſi lex ipſo iure penā impone ret trāſiret.

iplo iure: ⁊ in materia vide q̄ no. Bal. in l. ij. C. qui te. fa. pos. ⁊ C. si ꝯ ius vel vtili. pu. ⁊ bar. in l. manifeste. in fi. §. de iureiur. ⁊ vide Bar. in l. fi. §. q̄ si actor. C. de iura. cal'. ⁊ dixi post Barto. in l. impator. j. e ⁊ adde Bal. in l. gña l'r. in ver. si quis. C. de re. cre. ⁊ Bal. in l. iube mus. §. sane. C. de sa. san. ec. sed Bal. al'r loquit' in l. i. C. ex delic. de/ func. in. ij. car/ ta. in ver. sci/ as ēt. ⁊ bal. tz ꝯ bar. in l. vnica. in. xxij col. C. de con fes. vbi oīno vide ī l. i. C. ō pe. iudi. ⁊ cū bar. hic tran sit bal. ī. l. trā sigere. in vlti ma col. ō trāſ ac. ⁊ ibi limi/ tat q̄ quo ad infamiaz nō requiritur sē tentia: ⁊ vtrū requirat' pro nūciatio quē in penā inci/ disse. vid bar to. in l. credi/ tores. ī. ij. co lij. C. de pig. ⁊ bal. in. d. l. i. in. vi. col. C ex delict. de func. videt' ī/ telligere dcz bart. q̄ ꝺtu/ max non hēa tur. p cōfesso nisi pnuncie tur vex esse si negatur. a/ lias sec⁹: sed an talis con/ fessio ficta et p̄esumpta ō qua h̄ possit reuocari do/ cendo de er/ roꝛ iuxta ma teriā. l. erroꝛ. C. de iur. ⁊ fa cti igno. vid q̄ not. scrip si post bar. in l. ij. §. q̄ obſ uari. C. de iu ra. calū. ⁊ ad/ de q̄ iste cō/ tumacie h̄nt inducere p̄e iudicium ta/ cite confessio nis ⁊ in p̄e/ patorijs ⁊ p batorijs litis sed nō super libello: opoꝛ tet etiam litē substantiari

est fiscus ageret ꝯ primū deberet pbare postea q̄si ta. vt. C. de rei ven. l. mater. ⁊ de noꝛa. l. quotiēs. ⁊ ō iureiur. l. iurasse. ⁊ q̄ ibi no. ⁊ sic ei q̄ dicit p̄ioꝛita/ tem' vel posterioꝛitatē incūbit pbatioꝛita dicit Ol dra. q̄ puto veꝛ. ⁊ pbar' in. l. nō solum. §. ſz vt pba ri. §. de no. ope. nun. ⁊. l. eum actū. in fi. ⁊ ibi glo. §. ō nego. ge. ⁊. l. si matrem. de pba. ⁊ ex̄ de reſcript'. c. fi na. in clementina.

EJus qui delatoꝛem[k] Jsta est so/ lēnis. l. valō ⁊ diuidit'. primo ponit vnū dictum. scō ō terminat vnā. q. dependentē ex dcō. tertio rñdet cui dā tacite obiectioni. quarto rñsionē illā determinat ⁊ declarat. scōa ibi. sed etiam. tertia ibi: nec enim. q̄/ ta ibi: plane. ⁊ h̄ est p̄ima. l. que dedit mihi honoꝛē in ciuitate ista. aduerte q̄ glo. nihil dicunt. Not. q̄ ſz defunct⁹ hēatur p ꝺfesso hoc tū nō nocet h̄di/ ⁊ hanc. l. inter alias allegabā p casu in q̄ne illa: q̄ si filius ē ꝺtumax ⁊ sic habit⁹ p cōfesso q̄ talis ficta cōfessio nō p̄iudicet patri. hāc. q. disputaui ⁊ eā tan git Dy. ⁊ ibi ego scripsi in. l. cū fili⁹. in p̄in. §. de x̄. ob. Scō no. casum exp̄ssum q̄ ista x̄ba: hēatur p ꝺuicto seu hēat' p ꝺfesso intelligunt' non ipso iure: ſz p sniam[m] vt h̄: ⁊ hoc idē videt' pbari. C. de iura. cal'. aut'. p̄incipales. in fi. hoc no. gl. Ber. ex̄ ō iur. cal'. c. fi. ⁊ Jo. an. extra de ꝺfes. c. ij. li. vi. ⁊ sic gl. C. de pena iudi. l. i. que dic q̄ ipso iure dicit male: nec ob. l. venales. quā allegat: q: vex est q̄ snia est nulla in se ipso iure: tū totū ius cāe ipso iure non pdit' vt hic p̄z. ¶ Sed dubiū ē in hoc sup quo ꝺz snia ferri: an ꝺz eē quedā interlocutoꝛia pticularis talez debere hēri p ꝺfesso: vel expectet' snia diffinitiua sup tota cā: vt sic iudex ꝺdēnet vl' absoluat tanq̄ si esset con fessus. ⁊ tex. in aut'. p̄incipales. videt' loqui de snia diffinitiua. ſz h̄. l. videt' requirere sniam pticularem q̄d dicemus. rñ. forte possum⁹ sic dicere: q̄ñ illud ex quo q̄s ꝺz h̄ī p ꝺfesso est liquidū iudici: q: māi/ feste gestū coꝛā eo: vt si fuit ꝺtumax in iurādo de ca lūnia vel rñdēdo. vt no. in. l. certū in p̄in. §. de cōfe. ⁊ tunc ñ req̄rit' pticularis p̄nūciatio: si x̄o hoc non lig̃t iudici vt in casu. l. nr̄e. nā coꝛruptela ñ fit iudice p̄nte ⁊ intelligēte: ⁊ tūc ꝺz p̄ius de crīe ꝺstare ⁊ p nunciari vt h̄. hoc nō multū placet: q: nec cōtumax liquet oīno iudici. quid enim si ꝺz aliquā iustam cām ꝓpter quā iurare vel rñdere recusat. certe ista iusta cā req̄rit pbatōem extrinsec⁹ sicut coꝛruptela: ⁊ ſō puto q̄ h̄ sit casus exp̄ssius q̄ iudex ꝺz sup hoc p nunciare exp̄sse. aduerte tū q: nō credo q̄ sit neces/ se iudicē p̄nunciare ipm h̄ī p ꝺfesso vel ꝺuicto: ſz sufficit q̄ iudex p̄nūciet ipm contumacē in nō rñdē do vel in nō iurādo: ⁊ hoc est q̄ ō hic dicit tex. q̄ iu/ dex de crimine p̄nūciet. satis enim eēt h̄ si iudex p̄nū ciaret ipm coꝛrupisse delatoꝛem: pena aūt sequitur a iure. vt. l. i. §. i. §. ad turpil. predicta x̄a nisi verbis statutoꝛ aliud induceret. ¶ Tertio ⁊ vltimo[n] tene menti: q: puto q̄ ante illā p̄nūciatōnē quā dixi mō ēt in cāis ciuilib⁹ talis pena nō trāsiret ad h̄des p hanc. l. ciuilis enim est h̄ cā. facit ad hoc q̄ dixi vo/ bis in. l. i. circa p̄in. §. de p̄iua. delic. ⁊. l. ex iudicioꝛ §. de pub. iudi. ¶ Sed q̄ro[o] aliquis hētur p cōfes so per sentētiam diffinitiuam: vtrum ista ficta cōfes/ sio faciat fidē in alijs cāis. tū h̄ūistis tex. exp̄ssum q̄ non. §. e. l. ij. §. i. q̄ ꝓpetuo tene mēti.

per interrogationem ⁊ reſponsionem expressam. C. de li. conteſt. l. i. fm Ja. de are. in. l. i. §. condemnari. de ven. insp. ⁊ sequitur Bal. in c. vasallus feudum q̄ ō. in fi. si de feu. fue. cōtro. ⁊ adde q̄ no. in. l. ō etate. ⁊ quod ibi dixi. §. de interro. ac. ⁊ adde q̄ ista. l. facit ad que/ stionē. eps confessus est se promisisse petro centuz; ⁊ eum de moꝛte patris nō ac cusare. vtruz ex ista confes sione eps sit deponend⁹ videtur q̄ sic per hanc. l. et l. quoniam. ⁊. l. furti. §. pt §. de ifa. Jo. mo. in. c. i. de acc. in. vi. vbi p Jo. an. ī no uell. deteriat q̄ nō si tal' p missio fuit facta nōdū in/ stituta accu. de quo vide bal. in. c. i. §. ī iuria. x̄ſi. seu furtū. de pa. iura. fir. ſz an p hanc ꝺfes/ sionez possit poni ad toꝛ/ menta. vide bal. ibi ⁊ dixi ī. l. fi. §. ō qō.

n ¶ Tertio et vlti. p bal. ī. l. i. in. vij. co. C ex delic. de/ fun.

Eum qui. Hic est no. §. Illud q̄ dī in multis ptibus iuris q̄ q̄ñ est instituꝰ indi gnus bona applicant' fisco: videt' debere intelligi adita h̄ditate p indignuz: al's secus. ita videt' velle tex. Ph. Hl. tū videt' circa hoc dubitasse in. l. recusa/ re. §. fisco. §. ad treb. facit. l. ex facto. §. iul'. longinus §. de vul. ⁊ pup. ¶ Item no. q̄ accusando testū ō falso quis nō videt' adire vt h̄ videtis: q̄ō est verus indubitāter q̄ nō videt' adire ex testō q̄ō dicit falsū an aūt videat' adire ab intestato. dic vt in. l. cū q̄daz §. de bo. pos. ⁊ ibi dixi.

o JUUS. Dī h̄ q̄ bona obsidū debentur fisco. ¶ Quero an hoc debeat intelligi viuētibus eis an post eoꝛ moꝛtez glo. dicit q̄ ꝺz intelligi post moꝛtē non in eoꝛ vita. hoc nō p̄bat'. l. tū glosatoꝛi nr̄o sic est visum: ⁊ ita vi det' equū. ¶ Scō quero⁹ de quib⁹ bonis loquat' h̄. l. glo. dicit de bonis q̄stis in obsidatu. nā de bo/ nis que relict' domi non pōt itelligi q̄ applicentur fisco sicut nec bona captiuoꝛ relicta apud suos et hoc satis placet. alij dicūt ēt de bonis añ quesitis: q̄ō pōt esse vex: si secū poꝛtauerit in obsidatu. ¶ Quero de q̄bus obsidib⁹ loquit' hic. dic de ob sidib⁹ datis im patoꝛi p aliquo pacto fuādo: vel p aliquo captiuo redimēdo quos ꝺstat testari nō pos se ſz nō sint capite minuti. vt. l. obsides. §. de testa. ita dicit glo. ¶ Item dī h̄ sicuti captiuoꝛ. Quero de q̄bus captiuis loquitur hic. dicit glo. pōt intel/ ligi de hostib⁹ qui p̄pter virtutē bellicā capiuntur. tunc. n. oīa bona sua publicant' ⁊ ipsi fui efficiunt': aduerte. dñs Jac. de bel. in aut'. de h̄di. ⁊ fal. circa p̄in. in. ij. opp. dicit q̄ q̄ñ capit' vniuersitas p̄sona rū vt quedā ciuitas: nō est vex q̄ ipsi fui efficiātur sed q̄ñ capit' vn⁹ singular' hō: tunc sec⁹ ⁊ fm hoc ñ p̄cederet dictū hui⁹ glo. de hoc tangam. j. tit. i. l. ho stes. alij. intelligūt hic q̄ loquat' de captiuis nō p/ p̄ie vt de deportatis in insulā qui p̄pter eoꝛ deli/ cta sunt capti ⁊ detēti: tunc bona p eos q̄sita nō pu blicant' eis viuis ſz eis moꝛtuis. vt. C. de bo. dā. l. ō poꝛtati. ⁊ tunc est vera fiūtudo obsidū q̄ō satis plz ¶ Ultimo Ja. de are. inducit istas. ll. in ar. ad que stionē vtrū foꝛensis possit testari h̄ fm statuta hui⁹ ciuitatis. ⁊ h̄ videt' casus q̄ nō. naz obsides populi romani ſz nō efficiant' fui: q: non sunt capite minu/ tivt dictū est: tū apud romanos non p̄nt testari nisi assumpto vsu toge fiant ciues romani. plene dico ī repeti. C. de sum. tri. l. cunctos pp̄os. ¶ Quero v trū[r] inter ciuitates p̄iuatas possint dari obsides. vide. C. de pa. qui fi. distra. l. ij. in glo. ⁊ p Azo. ī sum ma. ⁊ p canoñ. ex̄ de iureiur. c. ex reſcripto.

s HPudiulia. Jstam. l. exaīaui in. l. si p⁹ litē. §. de excep. ⁊ examina tur p Dy. in. l. imperatoꝛes. in p̄in. §. ō pu blica. vbi glo. tangit.

p PRediis. Jstam materiā examina vt ex aminat' p Dy. in. l. impatoꝛes in p̄in. §. de publi. vbi gl. tangit.

q QUod placuit. Quidā intelligūt hoc vt p̄iuilegium ſ. pignoꝛis. alij dicūt al'r. ⁊ sic facit ad que/ stione an fiscus hēat bona p̄pter penam tacite ob/ ligata. de qua. q. dicā. j. e. l. auferī. §. fiscus.

r ¶ Quero v truz. vide Jo/ mo. in. l. obsī des. §. de te sta.

o ¶ Sed q̄ro vide bal. ī. l. ij in vlti. col. C. de edē. ⁊ ad/ de bal. ī. l. i. §. ſz ⁊ ꝺstō. §. ō calum. ⁊ doc/ to. in. c. fi. de iura. calum.

p ¶ Eum qui velle tex. ōrī um facit q̄ō no. glo. ⁊ bar to. in. l. sequē ti. in p̄in. ad sylī'. ⁊ in. l. i. ī iij. q. p̄inci. §. de vulga. ⁊ pupil.

q JUUS. se cūdo q̄/ ro. p bal. in. l. penulti. in fi. C. de consti. pecu.

HIscus.hũc tex.allegaui in.l.fideicõmis.de vsur.

r Noua instãtia.vtrũ pempta instãtia durẽt effect⁹ resultãtes ex lit.ote.vide que dixi in.l.ppandũ.§.i.vbi p glo.C.de iudi.z dixi.s̃ in.l.cũ lite mouetur.s̃.iudic.solu.

v Delatoris. Ider istũ tex.nota,dicit Bal.in.l.recep.in vlt.col.C.ỏ ofti.pecu. q̃ osules mercãtie nõ pñt se intromittere de gestis tẽ pore officialis.

G Ona.§. eum qui Istũ no. allegat Bal. in l.fi.C.de osti tu.pecu.

x Nata snĩa vtrũ p⁹ snĩaz possit peti beneficiũ diuisionis, vide Bal.in.l.exceptõnem.in vi.col.C. de pba. z quod no. Bart. in l. si dubiteẽ. de fideius.

y Computenẽ bõa. nota p fideiussore vtrũ cõputenẽ i bo. principalis bona alienata in fraudez z adde qõ in bonis principalis cõputanẽ bona fideiussoris.l. si plures.§.p terea.ỏ fideiusso.z eõ vt ibi dixi.

z Duo periculo.facit qõ no.Bart.l.si vt cer.§. fi.s̃. commo.

I Ta fidei cert⁹ locus.si ĩ accusati.inseritur nomẽ loci de quo possit fit dubitarinon vz accusatio. adde Barto.in.l.quotiẽs.ĩ fi.s̃ .de ver.ob.z in.l.q̃ cõditio.§.cũ ita intestõ .s̃.de condi.z demon.

I Mperator.pdit incõtinenti.sed si nunq̃ ferat snĩa cui⁹ erunt fructus.vide glo.in.d.auth.de ince.nup.§.vij.in fi.z Cy.z Bald.in auth.incestas.in fi.C.de ince. nup.

e Verbo mox. No.de dictõe mox.z adde bar.in. l.i.s̃.iudic.sol.z in l.res que.s̃.e.z in.l.cõmissa.s̃.de pub.z in.l.si cũ maior.C. de transa. zadde Bar.in.l.meui⁹.§.duob⁹.circa fi.de le.ij. sed q̃d si dubium est qz verba pñt se hꝫe ad pteritum z futurꝫ:z sic sunt dubia:dic q̃ debẽt interp̃tari in mitiorem cãm p regulã in penis.ita dicit oĩs Ant.z p⁹ eũ Imol.in.c.si diligenti.de fo.cõpe. Item ad p̃dicta adde bar.in.l. extat.qõ me.cau.z tex.ad hoc no.in.c.eũ cui.de pben.in.vi.z idẽ dico si apponat verbũ penit⁹ vel p̃sus vel oĩno.vt est tex.iuncta gl. no.in auth.vt defunc.seu fune.col.v.z est glo.no.quã ibi Ang.tz in l.ei qui aduocato⁹.C.de postul.z est glo.sing.in.l.i.§.si pecuniam.ĩ ỽ.oĩno.s̃.de positi.z hanc doctrinã eti azponũt docto.in.c. iqui busdã.eẽ de penis.z inc. i. de post u. pla.in vi.adõ qõ not.gl.in auth.de nup. §.si ỽo expecter. Idem si ler dicit oĩni b⁹modis putetur vel caret iure suo. vt pbat tex.i d.auth.vt defunc.seu fiie. secus si dicat oi iure suo. nã tunc reqrit tur snĩa vt dicunt doct. in auth.qui seim⁹ quõ z qñ in. z in.c.cupientes.§. si vero discordia.de electi.in.vi.z ibi z gl.ĩ ỽ. pñuetur. facẽt p hoc in.c. dispendia.ỏ rescript.ĩ.vi. ibi oĩno care at z ibi no.tz ange.in auth. de litigio.§. oẽm vero.teneat s̃riuz:fz forte ibi est corruptus. iõ vide eum: z rõ diuersitatis est: q̃s hoc vltio casu istud figm vl̃e determinat z qualificat illud verbum careat fm res vl̃ ra quib⁹ q̃s est pñu andus medi. tamẽ snĩa,sed alĩs casibus superioribus illud verbũ penitus oĩno z silia qualificãt ipm actum pñuádi: z iõ snĩa nõ requirit:z istud repio tenere Mathe.sing.c.x.qõ refert se nõ vidisse ab aliquo tactũ seu a paucis:adde qõ idẽ voluit Bal.in.c.i.q̃ bus mo.feu.amitt.in pñn.z ibi in fi.dicit q̃ qñ ipso iure q̃s cadit a reb⁹ non est ferẽda sup amissione bonoꝝ snĩa sed sup declaratõne amissionis, vt in auth.de ince.nup.§.i.C.de fi.instru.z iuf hal.fil.l.fa cultas.s̃.p soc.l.cũ duobus.§.idem rñdit.C.ad trebel.l.penul.§.fi. z vide ad p̃dicta oĩno bal.in.d.c.i. videas .z de hac dictõe oĩb⁹ mopis z oĩno z silibus:qñ ponitur ỽbum dubiũ vide No.sing. in.ij.

H Iscus. ro dr̃ hic bona ptinẽt ad fiscum ptrouersia mota:de qua ptrouersia loquitur hic.prima glo.magna intelligit de cõtrouersia prima:fz glo.vltima pua intellig it de ptrouersia secũda p prima lec.facit tex.dũ dic⁹ p⁹ primã litẽ assumi z. In ỽrium facit:qz videẽ q̃ effectus lit. otes. nõ porrigaẽ ad aliam litẽ seu psonã:qz est act⁹ ciuilis.vt no.in.l.cũ notissimi.§.fz z si q̃s.C.de p̃scripti. xxx.an.facit.l.ij.§.i.s̃.eo.q̃d dicem⁹.aduerte dico q̃ lit.ote.facit quẽ malefidei possessorẽ snĩa postea cõtra eũ secuta.si eim sequereẽ p eo:tũc sec⁹ eẽt:qz cõstaret eũ bñ litigasse.ar.ad hoc in.l.ỏ pupillo.§.meminisse.ỽ.totiẽs.s̃.de no.op.nũci.facit.l.illud.s̃.de pe.hr̃.z hoc voluit hic gl.mag.in pñn.si vero cã nõ est finita:fz oz q̃ inchoaẽ noua instãtia[k]:si quidẽ fit ex eadẽ cã puto q̃ lit.ote.in pñma inducat p̃sumptionẽ malefidei z pficiat in scõa.vt.l.ppandũ.§.i.z ibi no.C.de iudi.dixi in.l.cũ lite.s̃.de iudi.so.lz gl. videaẽ velle ỽrium in.l.ij.C.de fruc.z li.exp.si vero lis mouereẽ ex alia cã tũc ego nõ video quõ lit.ote. facta in vna cã inducat p̃sumptõez malefidei ĩ alia instãtia ex alia cã p rõnem p̃dictã:z sic teneo vlt. gl. puulam.nõ ob.hic tex.qui dicit post pñmam litem assumi non oportuisset: quia intelligo assumi aliter q̃ glo.vt stet ppie post litem pñmaz assumi nõ oportuisset a fisco.q.d.fisc⁹ non hẽbit illos fructus z q̃ hoc sit verꝫ appet ex text.qui dicit assumi.p .d. vl̃p geminũ ss.vt cõiter hẽtur q̃ importat.i.osequi nec põt exponi.i.osumi vt dicit gl. Quero quõ ex cã falsi testi bona deferebanẽ in fiscũ:potes intelligere q̃ in alio testõ pñ⁹ facto erat institut⁹ fiscus vel pñceps.vt.s̃.e.l.i.in pñn.ibi vel q̃ pñceps. Ultimo nota q̃ isti delatores deferũt noie fisci vt sentit glo.ĥ in pñn.dixi.s̃.e.l.ij.in pñn.z ibi allegaui hanc legem.

Delatoris[n]. Illud qõ dicit ppria intellige respectu officij:si vere cã erat publica.vt.l.ij.in pñn.fm vnã le.s̃.e.tit.

b Ona. Eum qui[u]. Iste est bon⁹ cãsus.glos. intelligit istã.l.q̃ post latã snĩam inter duos magistrat⁹:vn⁹ eoꝝ petebat diuidi odẽnatõem.vt.l.i z.ij.C.si plu.vna sen.odẽ.fue. Ista lec.nõ est ỽa. nã lata snĩa[x] odẽnatoria intelligit ipso iure diuisa vt ibi patet:z iõ intellige hoc q̃ petebat diuidi pcm odẽnatõis future:z sic aĩ factã odẽnatõem hoc postulabat:ita intelligit Cy.in.d.l.i. Quero quando magistratus vel tutor vel fideiussor dicit osocius eẽ soluẽdo:z p hoc actionem eẽ diuidendã an possit petere q̃ in bonis socij oputenẽ bona alienata in fraudẽ.hic videẽ casus q̃ sic:qõ intellige si est notoriũ bona in fraudez eẽ alienata:alĩs si dubiteẽ oz q̃ ille qui hoc allegat offerat cautõem vt suo pculo⁹ renocenẽ alienata.vt.l.si dubiteẽ.s̃.de fideius.et tũc si in illa reuocatõe non pbabit̃ de fraude non punietur tanq̃ delator.

i Ita fidei. No.tex.ibi non eim palam zc. Op.s̃.e.l.nõ intelligit.§ i.So.illud est verꝫ qñ ex testõ potest oprehendi q̃d relinq̃rit.vñ ex isto testõ vel codicillis verba obscura declaranẽ.hic sec⁹. Ultimo not. q̃d est relinq̃re palã vt hic:qõ dic vt dixi in.l.nõ intelligit.§.tacita.s̃.e. Ultimo not. q̃ diuersitas rex facit legatũ obscuꝝ ppter qõ dixi vobis si ĩ accusatione otineẽ delictũ eẽ cõmissum in villa sancti martini cũ in comitatu pusij sint pres ville hoc nomine noiate:non videẽ appositꝰ certꝰ locꝰ.casus ẽ hic.dixi in.l.libelloꝝ.s̃.de accu.

Notabilis casus ẽ iste.p hunc.§ Patronus. dicit Dy.videẽ posse osuli pri q̃ hz filiũ non capacem vt instituat amicũ suum et grauet eũ de dãdo illi filio nõ capaci de bonis ipsius heredis instituti:z valebit p hunc tex. ỽrium ẽ veritas:qz illud qõ grauat⁹ dat de suo succedit loco illi⁹ qõ hz a defuncto.vt.l.que odditio.z ibi not. s̃.de dona.cã moz.dixi vobis plene in.l.fi. C.ỏ his qui.vt indig.ad hãc.l.rñdeo q̃ hic pronus q̃ assũp sit tacitam fidem nihil de bonis defuncti percipiebat:qõ tene menti.

e Em qui. Istud est verꝫ in eo q̃ emit bona seu hereditatẽ a fisco sec⁹ in eo q̃ emeret a priuato.vt.l.i.C.ỏ heredi.ven.z.l.hereditatẽ.s̃.de dona. Item hoc est verum in eo q̃ emit bona sub noie vniuersitatis: sec⁹ si emeret certam rem.vt.l.ij.C.de quadri. prescrip. z.l.bene a zenone.

i Mperator. No.dicit glo. q̃ hꝫs pp suũ delictũ statim cadit a dñio:z sic dicit Dy.est ar.ỏ hereticos vt ipso iure pdãt dñium rex cũ cepint eẽ hereticised circa hoc dicas cũ delinquit̃ circa rẽ ỏ phibitõnem.l. ipso iure dñium applicat fisco vt hic.z.s̃.de publi. l.cõmissa.z.l.i.§.an bona.s̃.eo.qñq̃ non delinquit circa rẽ:fz alĩs vt omittendo homicidiũ vel crimen lese maiestatis vel hꝫsis:z tũc est necessaria snĩa sup crimen.vt bona publicenẽ.vt.l.ex iudicioꝝ.s̃ . de accu.z.l.p⁹ ỏctum.s̃.de dona.z.j.e.l.auferẽ.§. in reatu.tñ in crimine lese maiestatis z hꝫsis pdit incontinẽti[b] rex dñium.vt.C.ad.l.iul.maie.l.penul.z fi.z l.dona.in fi.s̃.de dona.z.d.l.iudicioꝝ. Ista sunt ỽba Dy.certe primũ dcm Dy.qñ delictum cõmittit circa rem est verꝫ:fz qñ delictũ cõmittit extra rẽ bona non publicanẽ nisi secuta snĩa:hoc est verꝫ in dubio.sec⁹ si.l.alr exprimereẽ vel vtereẽ.l. ỽbo morc. vt mox vel incõtinẽti amittat zc.vel diceret statim est priu andus medi. tamẽ snĩa,sed alĩs casibus superioribus illud verbũ penitus oĩno z silia qualificãt ipm actum priuádi: z iõ snĩa nõ requirit:z istud repio tenere Mathe.sing.c.x.qõ refert se nõ vidisse ab aliquo tactũ seu a paucis:adde qõ idẽ voluit Bal.in.c.i.q̃ bus mo.feu.amitt.in pñn.z ibi in fi.dicit q̃ qñ ipso iure q̃s cadit a reb⁹ non est ferẽda sup amissione bonoꝝ snĩa sed sup declaratõne amissionis, vt in auth.de ince.nup.§.i.C.de fi.instru.z iuf hal.fil.l.facultas.s̃.p soc.l.cũ duobus.§.idem rñdit.C.ad trebel.l.penul.§.fi. z vide ad p̃dicta oĩno bal.in.d.c.i. videas .z de hac dictõe oĩb⁹ mopis z oĩno z silibus:qñ ponitur ỽbum dubiũ vide No.sing. in.ij.

r.iij.nota.r vide que hẽs de his dictis p⁹ Bal.in aut.si qua mulier. C.ad vell'.r que ponit Bal.in ti.de pa.ꝓstan.in.x.col.in ver.oĩa p̃ uilegia.p illum tex.vbi est ca sus r dum dixi.s.fm Jmo.q vbi lex im ponit penã p verba futuri tp̃is: vel p verba dubia que p̃nt eẽ futuri optatiui: vel p̃ntis indicatiui: vt est verbũ sit vel erit p̃uat⁹ vel excõ municatus i telligitur pe na imposita a iure.c.a no bis.de sent. ex.c.fi.in fi.ô tẽ.ord.in. vi. c.q.r in oĩbus de vsur.r vi de tex.r bal.ĩ l.i.in.ij.col.C. de ri.nup.fal lit vbi verba cuz ptĩcipio notarent im proꝑietatez quandam: vt puta qr dica tur hẽaꝯ p.o ꝺẽnato, nã tunc intelligi tur q snĩa in terueniat.l. ĩ crĩali ô iurĩs. om.iud.r ibi p glo.r doc. ĩdem si dicaꝯ hẽatur p cõ nicto vel con fesso.nã tunc requirĩ snĩa vt not.in.l.ij. §.q si actor. de iura. ca.r i.c.fi.ô iu.ca. r no. io. mo. in.c.ij.de con fes.in.vi.licet Archi.r Jo an. an. vide anꝯ ibi senti re ꝑium r ñ bñ.r no.bar. in.l.eum qui delatorem.s̃ e.r ita repio tenere Bat.suo not.crĩj. Sz q̃d si iponaꝯ pena p ñbuz p̃ntis tẽporis puta damnam? rc.an intelligaꝯ ipso iure text.videꝯ q sic in aut.gazaros.C.de hĩti.iuncta glo.l.diuina.in fi.C.de sum.tri.r no.Bar.in aut.qui semel.ad fi.C.quõ r q̃ iud.r Bar.in.l.si q̃s in tã tam.fm glo.C.vñ vi.r adde qõ Ang.in.l.eor.in prin.de dam. infec. dixit q q̃ vasalsus p̃uaꝯ feudo non p̃uaꝯ ipso iure sed requiritur declaratio p tex.de pa.ꝓstan.in ver.irritam. declarãtes q ñbũ cas satur: ĩtelligit ipso iure. ¶ Quod aũt sequiꝯ irritũ: ĩtelligas ipso fa cto fm Bdof.r sic not.q verbũ cassetur iuncto ver.irritetur: signifi cat ipso iure.non.n.requirĩꝯ alia snĩa lz sit futuri tp̃is.r adde qõ bal. in.c.i.de feu.sin.cul.nõ amit.dixi no.q sup culpis nõ est necessaria ô claratio: r ad hoc vide oĩno bal.in.d.c.i. Et circa h̃ tacta p Bar.cum materia.vide Jo.an.in.c.ij.de here.in.vi.r qõ not.glo.in.c.si q̃s. de vi.r ho.cleri.r ibi Jnno.r dicit Jo.an.in.c.officium.de hĩti.hic alle. qõ vbi a lege imponiꝯ pena ipso iure nõ requirĩꝯ alia snĩa sed sim plex declaratio: r dñ est q requiraꝯ snĩa fm glo.r ibi Bal.in fi.i.l.que ex relatõnibus. C.de legi.adde qõ ista ñba cassum r inutile intelligunt ipso iur.l. nõ dubium.C.de legi.r ibi hoc Bal.in.i.col.r istis adde Jmol.in.c.fi.ĩ vi.charta.de p̃scrip.r in.l.sequiꝯ.§.si viam.de vsucap.r dicit Bal.in d.aut.qui semel.in.i.col.q pena p̃uatõis ẽt imposita ipso iure re quirit snĩam si erat necessaria cãe cognitio: r qõ in dubio pene non intelligant ipso iure imposite.ad hoc vide gl.no.in.c.nõ solum.ĩ ñ. pena.de regula.in.vi.r Bal.in.l.si q̃s.C.de se.nu pt.r an requiraꝯ declaratoria qñ ipso iure q̃s p̃uatur bal.videꝯ tenere q non in.l.

¶ Op.r videꝯ q instra r acta edanꝯ ꝺ fiscũ.vt.s. pri.§.r.j.pri.rñdeo qñq̃ q̃s petit editõem instroꝝ ad eũ ptinentiũ iure dñij vel cõionis: vel qr ꝓfecta eo mandãte tũc indistincte edunꝯ ẽt ꝺ fiscuz.vt.ll. ꝺ rijs.r.C.de eden.l.pcura.r.l.iustum.qñq̃ q̃s petit instra nõ ptinẽtia ad euz: r tũc ꝺ fiscũ nõ debẽt edi ita loquiꝯ istud p̃in. ¶ Venio ad scõmꝰ rñsum.no. q exẽpla ꝓbant.nã si non ꝓbarẽt ad q̃d cauereꝯ fi sco de nõ vtẽdo ꝺ eũ: r sic op.C.de eden.l.si pcura. Bo.ꝓbant ꝺ eum q̃ dat exẽplũ: vt h: qõ no. Jtez puto q ꝓbent q qñ daꝯ exẽplum manu eiusdẽ no tarij q̃ scripsit auctẽticũ qõ appet: qr eadem auc te nitiꝯ q̃ primũ r hoc mõ põt intelligi.s. de eden.l.si q̃s ex arg.§.phibet.vbi ille q̃ edit petit sibi exẽpluz qõ ediderat exhiberi: qr ipse idẽ argẽtariꝰ vtrũq fe cerat. Jtẽ ꝓbat qñ est solẽniter publicatuz.vt.d.l.si pcurator.r.s. de fi.instru.l.i. ¶ Jtẽ opp.r videꝯ q fiscꝰ edat instra ꝺ se.vt.l.pcura.C.de edẽ. So.eodẽ mõ ibi loquiꝯ qñ a fisco petebanꝯ instra tanq̃ per tinẽtia ad petentẽ: hic ño qñ r fisco petunꝯ instra ꝓ p̃ria fisci: qõ apparet ex tex.q dicit actoꝝ suoruz rc. que acta dicit glo.fiscꝰ nõ edit si nõ vult: sed eo cãu quo vult edit p̃stita cautõe. ¶ Contra hoc op.r vi deꝯ q actoꝝ editio debeat indistincte fieri.vt.l.ij.§. i.s.e.so.ibi loq̃ꝯ qñ fiscꝰ postulat sibi edi ab alio: qõ dic vt ibi dixi: hic qñ aliq̃s postulat a fisco: vel aliꝯ possumus dicẽ: q fiscꝰ hz quedã instra seu acta pu blica: qr succesit alicui p̃uato: vel qr ipse litigauit r acta fieri fecit vt q̃libz p̃uatꝰ: tunc illa nõ cogiꝯ edere si nõ vult: r si vult: edit p̃stita cautõne vt hac glo.quedã vero sunt acta publica hoc est ad publi cã vtilitatẽ ꝓfecta: vt acta maleficioꝝ r ꝺẽnationũ r fiscia: r ista debẽt edi cuilibet postulãti: ita loquiꝯ ibi: r hoc facit ad rõnem.ciuitas ista fecit statutuz q quicũq recepit aliquã donatõem ab aliqua cõi tate teneaꝯ ea oĩdẽ. mõ mittit vna ciuitas ad ali am terrã vt sibi mittaꝯ liber massarij: vel exempluz certe illa ciuitas illa acta nõ cogiꝯ mittẽ. vt hac gl. qr illa acta nõ sunt publica r ad publicã vtilitatem ꝓfecta: sed est liber rõnum admiñstratõis illiꝰ ciuita tis q̃ liber hẽtur tanq̃ p̃uatꝰ. vt.l.ij.§.i.s.ne q̃d in loco publico. ¶ Vltimo iste.§. facit ad duas. q.s p̃ima ꝺtineꝯ statuto q q̃ fecerit falsum instrm com qõ si.per.xx.de elec.in.vi.

e Sz pdit ius.adde bar.in.l.si debitor.cũ.l.se.q̃ in frau. credi.

In fraudem.§.neq̃ instra.venio ad scõm. vide Bart.in aut.si quis in aliquo.C.de eden.

g Facit ad duas.q. No.q.§.iste iuncta glo.facit vtrũ appell'one instroꝝ veniãt acta. Jtem vtrũ veniat testiũ r an appellatõe actoꝝ veniat snĩa.r vide que no.in.l.i.§.edita.s̃.de eden.sed an appl'one instroꝝ veniat scriptura p̃uata. vide not.p dñm Bar.in.l.ij.C.ô iura.cal'.que aũt dña sit inter acta r gesta. vide Bar.in.l.i.ĩ prin.s̃ de offi.pcu.cesa.adde qõ Jnno.quẽ alij sequunꝯ in.c.qñi ꝺ.de pro bati.dicit q lz tenor instri non sit de actis lz sola ꝓduc.tũ si instm registretur in actis p notariũ facit fidem ẽt si nõ ꝓducatur origina le: r subit not.q sufficit si registretur subã instri: puta si in actis di catur titi⁹ ꝓduxit instm emptõis facte p eũ scio de tali domo pro tãto p̃cio ꝓfecto manu talis notarij.nã tunc credetur r diceꝯ regi strata tota subã instri: seu ꝺctus ad idem facit qõ ipse no.in.c. cũ in iurepitus.de of.dele.ex quo dicto no.apparet q testes nõ sunt de substãtia instri: sed solũ ponũtur ad ꝓbandũ. qõ tene menti. in ꝺrium tũ est gl.in.l.gñali.C.de tabula.li.x.Bal.in.l.ꝺctus. in.iiij. col. r in rub.e.ti.C.de fi.instru.r Bal.in.l.ij.C.de fideicõ.li. vide Bal.

De verbo p teriti tẽpis. circa hoc vid c.cum fm.de hereti.in. vi. vbi requirĩꝯ declaratõ q̃ uis imponaꝯ excõicatio ip so iure. r ad hoc vide ĩ.l. euz q̃ delato rez.s̃.e.bñ fa cit gl.in.l.bis ꝓsequẽter.s̃. fami.her. cir ca fi.l.r talis declaratio ñ põr fieri pte nõ citata.vt est glo.no.in cleñ.p̃nti.de censi.ĩ ver. si vero cõstite rit: r ab ipsa declaratoria põt appella ri.glo.est i.c. cupientes.§.

d Verbo p teriti tẽpis. circa hoc vid c.cum fm.de hereti.in. vi. vbi requirĩꝯ declaratõ q̃ uis imponaꝯ excõicatio ip so iure. r ad hoc vide ĩ.l. euz q̃ delato rez.s̃.e.bñ fa cit gl.in.l.bis ꝓsequẽter.s̃. fami.her. cir ca fi.l.r talis declaratio ñ põr fieri pte nõ citata.vt est glo.no.in cleñ.p̃nti.de censi.ĩ ver. si vero cõstite rit: r ab ipsa declaratoria põt appella ri.glo.est i.c. cupientes.§.

Orator. Glo.allegat leges p q̃s põiꝯ exẽplũ in.l.nra.

In fraudem. Prin.l.in eo q dicit q donatões facte reuocã tur declarat.vt dixi in.l.pꝰ ꝺctum.s̃.de do na. ¶ Ad scõm rñsum opp.s̃.e.l.cũ quidã. vbi ille qui nõ acq̃rit nõ videꝯ facere in fraudẽ fisci. So. ex pone hic queraꝯ.i.ꝓqueraꝯ: r sic loquiꝯ de amittẽte r ꝺrium nõ ob. ¶ Scõo mõ põt legi q̃ratur.i.acq̃ raꝯ fm hoc.l.ꝺria ob. ¶ Primo tũ oppo. de.l.qui aũt.in prin.s̃.de his q̃ in frau.cre. So.aliud in pri uato vt ibi: aliud in fisco vt h. ¶ Contra hãc so.op po.de.d.l.cuz quidã.gl.soluit tribꝰ modis. vno mõ q hic lucrũ erat delatũ: iã ibi non: hec nõ ẽ vera: qr ibi erat delata hẽditas vt ibi dr: vel aliter hic nõ acq̃ rebat ex fructibus rez delataꝝ in fiscũ: r sic idẽ qõ ꝓdere. Jsta so.non placet: vel aliter ibi ille q̃ non ẽ lu crat⁹ ñ erat adhuc debitor fisci: qr nõ dũ erat ꝓdẽna t⁹ r sic eb eo nihil posit peti.vt.l.phibitũ.r.l.fi.C.e. ti.r.s̃.e.l.res que.r qõ dixi vobis in.l.fi.s̃.de iniur. hic ño loquiꝯ in debitore fisci nõ lucrante.

Ex bis bonis. Quero de quib⁹ instris loq̃ tur hic. Rñdeo qr erant p̃o p̃ria vel cõia vel alio mõ de iure debita postulanti. ¶ Sed tũc quero vtrũ iste petens debeat fisco p̃ stare cautõem de q̃ loquiꝯ.j.pr.§.gl.dicit q sic. do cto.dicunt ꝺ.nam.§.j.pr.loquiꝯ qñ quis petit acta a fisco non ptinentia ad eum petentẽ aliqua ex p̃e dictis causis vt statim dicaz.

Neqz instrumenta. Glo.in fi.sui ponit ve rũ intellectũ hui⁹.§.pri mo loquiꝯ qñ est ꝓtentio inter duos p̃uatos.

in.l.post diui.C.de iur.t fac.igno.facit ad no.p Bal.in.l. si qs legatum.de fal.t que ppie dicant acta.vide gl.in.l. illud. in ver.actoꝝ ũ t ibi diri de sa.sanc.ec. t de snia:t de scriptura delegatõnis t aliquibus alijs an sint de actis.vide p canoñ.in.c.prudentiã.in prin.de offi.dele.t ibi maxime per Jmol.t glo.in.l.acta.in prin.de re iudi.t textus in.c.quoniam õ.de p bat.t ibi per Jo.an.t do. Ant.in.i. colũ.t ad p̃dicta adde tex. cũ glo. in.l.ij ff.quẽadmodo.te.ape.t adõ q̃ ois scriptura que fit coram iudice dr̃ de act̃.textus est. t ibi hoc no.Baldus in.l.ij.C. de sa.san. ec. in.ij.colũ.exceptis tñ his que fiũt ante lit.ꝺ testa. qr illa dicuntur p̃patoria nõ acta fm bal. in auth. clericus.de epi.t cleri. t vide bal.in.l. inf rogat. C. de libe.cau. per Jo.an.in ad di.Spe.in titu.de sent. in prin.

b ¶ Item instrumentum sed an habeat executõem paratã sicut instrm guarẽtigie. bal. q̃ non in.l.i.C. de plus petit.

k ¶ Quotiẽs no.ex hoc.§. diuncta glo. q̃ cõmittens falsum circa acta cãe p̃dit cãm:secꝰ in instrumẽtis et testibus:qõ no.õ illos qui faciũt scribi falsum p notariũ actoꝝ. p qº vide que no.Bar.in.l.si qs obrepserit.in.i.q.de fal.p bal.in.l.fi.C. ꝺ pe.iudi.adde qõ dixit Jnno.in.c.intimauit.de testi. de eo q̃ conatur pti auferre ꝓbatões ꝛc̃.adde Bal.in.l.fi.C.de malefi.t qõ no. glo.i c.puenit.el.i.de testi.cogẽ.in glo.pua.que dixit q̃ subripiẽs pti tenetur ad interesse.de quo ẽt p Jnno.t ibi qõ no. dñs Ant.t doc.in.l.i. §.si reus.s̃.de eo p quẽ fac.er.t qõ legit̃ t not.p doc.in.l. p uidendũ. s̃.de postu. vide.s̃.de fal.l.paulꝰ.t quod hẽtur ibi. t Bal.in.l.locum §.si quis dolo.s̃.de tab.exhi.p canoñ.in.c. venerabilis.de exce. t ibi p dñm Abba.adde tñ ad ea que not.ꝺ Bar.q̃ õ ipsum videt̃ tex. in c.olim.vbi tex.ad hoc no.extra ꝺ rescrip. vbi falsificãs lras absolutorias pdit cãm t ei imponit̃ ppetuũ silentium:nõ tñ intelligas q̃ p hoc ad iudicẽ aduersario nisi de sua cã ꝓbauerit vt ibi:vñ ad p positum si nos teneamꝰ q̃ lr̃e absolutõis non sunt de actis:ibi erit casus õ bar.ad quod cognoscendum vide not.s̃.pri.§.tñ imo. vide tur dicere q̃ ibi fit text.p Bar.t vult q̃ ille lr̃e sint de actis: q̃d de dissigilante acta. vide Ang.t Jm. in.l.i.ff.de his q̃ in test. del. t adde q̃ p ducẽs falsuꝝ instrꝫ amittit cãꝫ suã frꝫ gl. i.c.cũ venerabil. de re.do mi.t vi ꝺ qõ ꝓtur in.l. di uul.s̃.de fal. t istũ text.allegat Bal.i l.testã.C. de testa.t pdu cens falsum instrm tenet̃ de falso.l.imbem?.C.ꝺ patrio.t.l. fal sos.C.de fal. t vide qõ habes in.l.diui de iudi.

l ¶ Cõductor emphiteota vel feudatarius nõ põt i cidere arbores fructiferas.t vi ꝺ tex tũ in.l.itez si fundi.§.fi.cũ se.s̃.de vsuf. t bar.i.§.feudum.ꝺ alle.t Gui.de suz. in aut.q̃ rem C.de sa.sanc. ec. vbi p bal. in fi.i.colum. quod forte fallit nisi ipe plãtasset illa nam si casu euelluntur ꝺ terra sunt plantãtis.p no.in.l.ij.C.de rescin. vẽ.maxime p bal. ibi t bart.in.ꝺ.§.fundũ.vtrũ añt emphitheota possit imponere fuitutes rei. vide Bal.in.l.iij.C.de serui.

m ¶ Fructiferas cedere.adde bo.tex.in.l.eqssimũ.§.i.s̃.de vsufruc. an añ t possit siluã extirpare t vineã plantare ibi: vel domũ edificare. vide Bal.in.l.i.in vlt.col.C.de iur.ẽphi.t adde ad ꝺ dicta ꝺ creditoze hñte pignꝰ.bar.in.l.si quenerit.§.pe.in prin.s̃.de pi.acti.

n ¶ Qõ a pside. vult emere. vide no.in.l.principal ibꝰ.s̃.si cer.pet.t in.l.fi.t qõ ibi Bal.C.de rescin. ven.

o ¶ Fiscus,fz an ciuitas ita habeat tacitã hypothecã sicut fiscꝰ, vide

Quod a preside. Opp.q̃ in q̃druplũ vẽditur.vt.l.nõ lz.s̃.de õb. emp.Jo.vt ꝺ in glo.t ẽt ibi plenꝰ p Cy.C.qõ me. cã.l.si p impressionẽ.sed qõ ibi dr̃ mihi nõ placet vsq̃quaq̃:iõ dic sic:q̃nq̃ quis hz offiũ sine aliq̃ iurisditõe:vt si est ei cõmissa aliqua administratio rep̃ublicaꝝ:t tunc si vigore illiꝰ administratõis aliq̃d vẽditur nõ lz sibi emere:alꝫ punit̃ pena que statuta ẽ s̃.de õben. ẽpti.l.nõ lz ex officio.nisi emeret palam t bona fide.vt.C.de õb.emp.l.si cum ipse. t ibi no. facit qõ no.C.de õcti.iudi.l.vna.idẽ si hẽt iurisditionẽ t administratõem p̃dictã: t ex ea emeret p. ꝺ.ll. t hoc vult dicere.ꝺ.l.non lz ex officio ꝛc̃. q. ꝺ. de eo qõ vendit̃ p̃textu dicti officij nõ lz emere.q̃nq̃ quis vult emereⁿ extra id qõ vendit̃ rõe dicti officij:t tc aut emit inferẽdo metum occasiõe dicti officij:t tũc hz locum.l.si p impressionẽ.C.qõ me.cau.que loq̃tur ẽt in mediocrib? officialibus:vt in his q̃ positi sunt ad denũciãdũ maleficia t sibꝫ.sixo emit nõ inferẽdo metũ:t tũc si quidẽ est talis officialꝫ q̃ hz iurisditionẽ nõ lz sibi emere nisi vt dr̃ in.l.i.C.de õcti. iudi.in tex. t si emeret hz locum hec pena q̃ ponit̃ i hoc.§.si vero non hz iurisditõem:nõ impedit̃ emẽr aliquo iure.ar.C.qõ me.cã.l.ad inuidiam. ¶ Item oppo.de.l.solent.s̃.de offi.pcon.Sol.hoc fallit in esculentis t poculẽtis.

Fiscuso Opp.s̃.e.l.fiscus.Jo.ꝺ loquit̃ quã do ipse fiscus õrit:ibi q̃n successit priuato. ¶ Scõo op.s̃.e.l.q̃ placuit.Jo.ex suo õctu fiscus hz hypothecã vt hic,secꝰ in penis õbitis ob delicta:ita hic dicit glo. Jdẽ no.s̃.de pac.l.rescriptũ.in prin. Contrariũ no.C.de penis fisca. cre. preferl.vna.li.r.Dy.dicit q̃ in penis hz tacitã hypothecam.vt in glo.ꝺ.l.vnice.sed illo priuilegio non vtitur õ creditores.vt.l.qõ placuit.s̃.e.vbi tex.hoc innuit tñ õ ipsum delinquẽtẽ bñ possz vti isto priuilegio. Cy.tangit hoc.C.de bo.dam.l.si qs post hoc ego examino hoc.s̃.de dona.in.l.post õctũ.t videt mihi q̃ ego determinẽ õrum q̃ fiscus nõ hẽat bona obligata p penis: qr fm hoc posset indistincte reuocare alienata post delictũ cõmissum:qõ est falsum vt ibi dr̃.p̃terea añ snĩam pena non dr̃ debita iure obligationis.vt dixi.s̃.e.l.in fraudẽ.in prin. t l.fi.s̃.de iureiur.g̃ bona ñ p̃nt eẽ obligata.

glo.ꝛ Bar.in.l.ij.C.in qui.cau.pig.ta.Jbi.ꝛ adde ꝟ bar.in.l.rescriptū.§.de pcura.ꝛ qđ ibi dixi.ꝛ vide qđ no. Bar.in.l.i.§.seruꝰ.ad sylꝫ. ꝛ adde Bal.in.l.nō ꝓius.C.ad sylꝫ.Bal.in.l.si quis post hac.C. de ꝓbonis damna.

¶ Qui compensatōem.quero infra.bal.in.l.si ex falsis.in.iiij.co.C.ō transac.vide tur tenere ꝙ relinquiť ar bitrio iudicis ꝛ idem bal. ī auť.ꝛ ꝯsiter. alꝭ est in.l.fi. in ver. extra glo.q̄ro nun quid liq̄da ? to.C.de sen ten.

¶ Compensať.est solue re.vide bal.ī l.in ea.C. de compēsa.vbi tz ō Bar. et vide bal.in.l. fi.ī.ij. op.e.ti tu. Abb.sicu lꝰ in.c.ij.ō de posito tz opi ni.bar.quam putat limitā dam nisi ō ō bito actoris cōstaret per confessionez rei ꝙensare volentis: q̄a tunc oz admitti ꝙensatio lz ita de facili liquida ri nō possit ī fra decē dies quos hz cōfessus ad sol uendū ꝛ hoc ꝓ not.ꝓ Ly. in.l.fin. ꝛ ibi gl. ꝛ bal. seu bar.C.e.ti.argu.l. iniqui. §.de iureiur.

Mochis. no.hunc text. ꝙ quo ad bñficium excusationis requisite nō est melioris conditiōis fi scus ꝙ ꝓiua tus:ꝛ ita allegat bal. in l.amicozum. C.de sen.

§ Possit eligere.si plures sint tertij possessores bonozum:an

¶ De iure fisci.

Dī in.l. fi.C. de cōpen. ꝙ debiti liquidi pōt opp. cōpensatio:vel si liquidareť in cōtinenti:secꝰ si requireret altioꝛē indaginē. ¶ Quero infraᵖ q̄tum tps oz fieri ista liquidatio.dicit dyn? infra duos menses ꝓ hunc tex.vt ipse notauit īsti.de acti.§.in bone fidei.alij dicūt arbitrio iudicꝭ ꝛ ita videť sentire glo.in p̄dicta.l. fi.C.de cōpens.in gl.que sic incipit.nota sic g̃:ꝛ ita p Ly.in.x.q. tu dic breuiter ad hoc sciēdū oz te vidē que est rō ꝙ ꝟ statuunt duo mēses:vos scitis ꝙ cōpensare est solueręq.vt.l.ampliꝰ.§.rem ra.ha.ſz ad soluendū dare tur tps duoꝝ mensium.vt.§.l.ꝓi.§.in fiscalibꝰ.eo dem mō ad liq̄dandū debitum vt ꝟ:nō dico indistincte ꝙ qñ opponiť compēsatō oz admitti liquidatō infra illud tps ꝙ reo dareť ad soluendū vt hic.facit l.si is.in ꝓin.§.vt in pos.leg.ꝛ si reo ad soluendum nullū tps dareť:tunc nullū tps dareť ad liquidandū:ita intelligo hāc materiā.

De hoc dico in.l.post ōctuz.§.ō donatio. Item ꝙ dicit solutōem intellige vex in reo comparente:secus in reo contumace. vt l.fi.§.de requir.re.

Si multi. Oppo.C.de ꝑdi.fur.l.i.ꝛ.l.si q̄s id qđ in fi.§.de iurisd.om.iudi.vbi in delictis quilibet teneť insolidū.dicit glo.in hoc ē deterioꝛ ꝑditio fisci:trufa est.sed ṽitas est qñ plures ht̃es officiū delinquūt:tūc puniunť oēs ꝓ vno si ue pena debeať fisco siue priuato.vt ꝟ ꝛ.l. si multi. §.de publica.ꝛ.l.tres tutoꝛes.§.de admi. tuto. secꝰ si sunt plures nō ht̃es officium.vt ibi dixi.ꝛ.l.fi.§. ad.l.coꝛ.de sic. ¶ Item op.de.l.hoc edicto. in fi.ꝛ l.si multi.§.de publi.dic vt ibi.

m Mochis. Op.ꝙ debeat ꝟenire possessoꝛ. §.fi.j.de censi.Sol.aut fiscꝰ agit ꝓpter tributa ꝛ solꝰ possessoꝛ ꝟenit.vt.l.ꝛtra.ꝛ.l.īpatoꝛes. §.de publi.ꝛ.l.p̄dijs.§.e.aut agit ꝓpter alia debita:ꝛ tunc priꝰ ꝟenit principalis debitoꝛ q̄ possesꝛ vt hic. ¶ Item op.C.de pig.l.pſecutōem. So. fateoꝛ ꝙ in hypotheca exp̄ssa prius pōt conueniri possessoꝛ q̄ debitoꝛ de iure antiquo:ſz in tacita prius debebat ꝟenire debitoꝛ q̄ possessoꝛ:qđ est hodie idē in exp̄ssa.vt in auť.ibi posita:ꝛ sic ēt olim in tacita hypotheca erat locꝰ discussioni. Item dī hic in reliquo oēm possessoꝛē eē ꝟenientū. ¶ Quero plures sunt possessoꝛes bonoꝝ: an creditoꝛ possit eligere[s] quēlibet quē vult vel debeat quēlibet conuenire ꝓ rata:q̄dā dicūt quēlibet ꝓ rata ꝓ hūc tex. qui dicit oēm qđ est nomē collectiuum.vt no.in.l.si pluriby.§.de le.ij.alij dicunt ɔ: ꝛ exponūt hic omnē i.quēlibet:que est ṽior. dico ꝙ pōt eligere quē vult nā ꝓ quo debito tota res q̄ uis magna teneť. vt.l. q̄diu.C.de distra.pi. Ita dicit glo.ꝛ est exp̄ssum.§. de di.pig.l.creditoꝛes. Rñdeo ad hunc tex.q̄ dicit oēm possessoꝛē.tu debes scire ꝙ oēs in plurali numero est collectiuū:ita loquiť glo.in.l.si pluriby.sed in singulari numero ē distributiuū:vt idem fit dicere ois qđ quilibet.hoc no.ꝓ glo.in.l.ij.§.de sta.ho. ꝛ ibi est tex.merito ergo glo.exponit oēm.i.quēlibz ꝛ scripsi in.l.hoc articulo.§.de hꝫ.insti.lz qñq; quilibet possessoꝛ conueniať ꝓ rata in casu.l.fi.C.ō debi.reipubli.li.xi.

creditoꝛ possit eligere quē vult.vide ꝓ bar.in.l.i.C.si vnꝰ ex pluribꝰ credi.in fi.ꝛ vide in Ype.de obli.ꝛ sol.§.i.ver.itē debitoꝛ meus.et vide.C.si aduersus vendi.in.l.ij.ꝛ p bal.ī filꝫ.ī auť.res que.ad fi.C.

Tatius.§.Cornelio.vide in.l.cū pater.§.heredi /cōia de le. tatē.de le.ij.ꝛ in.l.gallus.§.ꝛ q̄d si tīi.§.de lib.ꝛ posthu.ꝛ dic vt dixi in.d. §.hereditatē ꝛ vide Bal. in auť.si qua mulier.C. de sa.san.eccl.ꝛ istum tex. allegat bal.in c. nulla. per quos fiat inuestit.ꝙ confiscato feudo ꝓpter delictū vasalli fiscus possideat donec delinquēs sine herede durabat:vt in autēti.de alie.ꝛ emphi.§.i.facit qđ not.in l.si finita.§.si de vectigalibus.§.ō dā. infec.ꝛ bal. idem in.l.antiquitas.ī fi. C.de vsufru. ꝛ ad hoc viō not.in.l.diui de iure patr. ꝛ Bar.in.l.i. in fi.§.de inꝰ dic.ꝛ relega. ꝛ ad p̄dictaz qōnem bal. facit qđ not. bar.in.l.si q̄s in tantam.C. vñ vi.

Valeri?. §. papi. adde no.in.l. cognouim?. C.de māci.ꝛ colo.lib.xi.ꝛ qđ dixi post bar.in.d.l.ēptorem.ꝛ not. bar.in.l.si filius.§.fi.ff. soma.ꝛ Bal.in d.l. emptoꝛē.

x Sed ctra hoc. Not.bñ an fructus et pēsiones rei vendite ōbeanť emptori vide ētin.l.si traditio ī vlti.q.C.de ac. emp.ꝛ latiuſ in.l. fructus.

s Tatius. Reuocato testō non videtur reuocatū fideicōmissum tacite iniunctū.h.d.aduerte. ¶ Op.§.de pb. l.cū tacitum. So.immo ɔcoꝛ. qz tacitū fideicōmissum nō intelligiť reuocatū ꝓ ꝓs testiū: sed repetitum sic. ¶ Cōtra hoc op.§.de le.iij.l.si iure facto testamēto. So.ibi in legať relictis in primo testō que videnť reuocata ꝓ scōm.hic vero in onere legati tacite iniūcto qđ ex vi illius testi non petitur. ¶ Juť l.nr̄am quero:q̄d si ꝓ relicto facto in testō viuo testatoꝛ hꝫ cauit legatario:an testō reuocato possit legatū peti ex cautō e.hic videť tex.ꝙ sic.Ōrium ēveritas.vt.l.cū quis.§.i.§.de le.iij.nec ob.hec lex:qz ꝟ in odium hꝫ dis q̄ tacitā fidem assumpsit de restitu ēdo non capaci. ¶ Querit Dy.pone ꝙ in aliquo testō est relictum aliqđ legatū vt nō alieneť ex familia. Jn scdo testō est relictū simplr an videať repetitum ne possit alienari:videť ꝙ sic:vt hic ꝛ.§.ō adime.le.l.legatū. Ōrium determinat ipe:qz sunt diuerse voluntates ꝛ bñ dicit.vt in.d.l.si iure facto testō de le.iij.nō ob.hec.l.vt.§.dixi.nec ob.l.legatum. qz ibi loquiť qñ fit translatō legati in alium:qō nr̄a loquiť qñ tota volūtas cassatur ꝛ ad aliū ꝟenieť.

Cornelio. Fideicōmissum relictū in diē mortis nō cedit añ diem mortis naturalis.h.d.ꝛ est bonus ꝛ quotidian?.§.p istam.l. dic Dy.ꝙ institutus rogatꝰ ō restituendo post mortez si intrauit monasteriū nō oz substituꝰ admitti vt ꝟ ꝛ.l.cū pater.§.hereditatē.§.ō le.ij.ꝛ ad treb.l.ex facto.nec ob.l.deo nobis.C.de epi.ꝛ cle.qz q̄tum ad matrimoniū religio ꝛ moꝛs naturalis eq̄parať:qz ſt eiusdē effectꝰ:qō nō est q̄tum ad istud fideicōmissū

v Valerius. Quero qualr fuerunt ꝟ ista vendita. Rñdeo dicit glosa sub pacto adiectōis in diē.vt in.i. gl. huiꝰ legis istud nō videť vex.nā.j.statim inducīť p exemplum de p̄dijs venditis sub pacto adiectōis in diē iō dic ꝙ fuerunt vendita simplr:tñ fiscꝰ ꝓ suo priuilegio hz hoc vt alius offerēs meliorē ꝓditōnem audiať:ꝛ sic adiectio in diē tacite intelligīť.vt.l.lutius §.fi.j.ad muni.ꝛ.C.de fi.istru.ꝛ iure hastē.fi.l.si tpa. ꝛ ibi no. ¶ Item op.j.§.pri. So.ibi p̄dia erant locata:iō fructus ptinēt ad colonū pensiones ad ēptorem. ¶ Itē op.§.ō in diē adiec.l.id qđ dictum.ꝛ l.lz.ꝛ.l.seq. So.si p̄dium remanet apud primū emptoꝛē ꝓ p̄cio primo ꝓmisso:tunc ad eum ptinēt oēs fructus postea pcepti:ſz si remanet apud eum pro nouo p̄cio maioꝛi.ꝓmisso:tunc fructꝰ anteriozes nō oz hz̄e sicut si eēt nouus emptoꝛ:ita loquiť hic.

v Op.C.loca.l.emptoꝛē.ꝛ.l. si Papinianus. merces.§.i.§.loca. So.spāle ē ꝟ in fisco vendēte priuilegium.

Triphonio. Jste est multū notab. ṽ.inspiciatur dies, quo pensio debet prestari:non dies quo fructus percipiuntur. hoc dicit. ¶ Contra hoc op.§.de vsufru.l.ōfuncta. Sol. aliud in vsufructuario vt ibi q̄ nō restituit fundū ō voluntate sua:aliud in ēptoꝛe ꝛ vēditoꝛe:vt ꝟ:ꝛ iō dicit Dy.ꝓ hanc.l.se determinasse:ꝙ si aliq̄s vendat p̄dium pꝰ fructꝰ pceptos:tñ añ pensionem solutam ꝙ tota pēsio debeatur emptori:sed cōtra hoc facit.§.de ac.emp.l.iulia.§.si fructus. So.dicit dy nus.fateoꝛ ꝙ venditoꝛ pcipit pensionē:tñ emptori restituere teneť:hoc mihi nō placet:qz tex.ꝛ glo.ibi

e. tit. & i. l. i. in iij. colũ. C. ō vsur. & fru. lega. aliquid p ang. in. l. di uortio. in pri ci. ſ. ſo. matr. vbi tz opi. oy ni. quã hic i pugnat bar.

De captiuis & postliminio reuerſis. Rubrica

Postlimi nij. ſ. & iō aium ſuandi Quis pſumſit habere a nimuz ſuandi iuramẽtuz adde textũ & glo. in. c. ad audientiam. de pſcript. & i. q. i. ſancim⁹

On dubito. recōmendate. adde Jo. de. ō ancha. in cle men. i. de re ſcrip.

& Eltio nota. an inter ciuitates cōfederatas exbannit⁹ in vna dicat exbannitus in alia. vide bal dũ in. l. executorẽ. ad fi. iij. carte. de exe. rei iudi. & q̃liter intelligãtur priuile. inter iſtas ciuitates. vide bart. in. l. tractatu q̃ ſint rebelles. i ỹ. rebellãdo. ỹ. dixit not. verbum.

a Apō noſ puniri. & adde Bal. in. l. executorem. in. iij. carta. C. de execut. rei iudi. & ibi videt tenere ō Bar. & ibi refert Bar. in. l. a diuo. ſ ſniaz. in. ij. colũ. de re iudi. & ibi ponit dicũt q̃ penſio diuidit̃ p rata tpis: & iō dic q̃ quãdo vendit̃ q̃ñcz ſunt fruct⁹ naturales extãtes: tunc qz ps rei ſunt ſine dubio cedũt rei vendite. vt. ſ. de his q̃ in frau. cre. l. fi. ſ. vt fruct⁹. & d. l. iul'. ſ. ſi fructibus. ſ. de ac. emp. fallit in fiſco cui⁹ fauore emptor tenet̃ ſtare colono: q̃ñcz ex re ſunt pcipiendi fruct⁹ induſtriales: qz forte naturales ibi nulli ſunt: vt in ſuo naue domo & filibus. vt. l. ſi nauis. ſ. de rei vẽ. tunc p pterito tpe añ venditōem. debẽt eẽ venden tis p futuro debẽt eẽ emptoris. vt. d. l. iul'. ſ. ſi fructibus. ſ. de acti. emp. & qō ibi not. q̃ñcz in re ſunt fructus naturales: ſz eius occaſione debet̃ pcium vel penſio vt in fundo locato p fructibus: iſto caſu dico q̃ q̃ñcz eſt talis emptor ad quẽ ius coloni tranſit de neceſſitate: vt in eo q̃ emit a fiſco: vt b. tũc trã ſit ad eũ ius coloni inſpecto tpe: quo pẽſio dz ſolui vt h°. ſ. q̃ñcz ad eum nō trãſit ius coloni vt in ẽpto re priuati: tunc puto q̃ debeat inſpici tps quo fructus pcipiunt̃: q̃ñcz reſpectu fructuũ debet̃ penſio vt. d. l. iuli. ſ. ſi fructib⁹. & ibi no. & hoc ẽ magis equũ: & magis iudicat natura actionis bonefidei.

De captiuis & postliminio reuerſis: & redemptis ab hoſtibus. Rub.

Tene menti caſum hu ius. l. ppter res que capiuntur & recapiuntur in bellis.

Postliminii. Anteq̃z in pſidia. Mo. hunc ver. & ſeq. Not. q̃ non dī quis ppꝛie capt⁹ donec ducat̃ intra pſidia gentis inimice: & ſic bello inſtãte non dī vere captus. Scō no ta q̃ tũc dī reuerſus q̃ñ inter nra pſidia reuertit̃: & hec faciunt ad multa.

Et ideo marcio. Mo. q̃ qui iurat aliq̃d pſumit̃ hꝛie aium ſuãdi iuramentũ niſi ōrium appeat. vt hic.

On dubito. Iſta eſt no. l. multũ. Mo ta q̃ iſta caſtra q̃ ſunt de comitatu alicui⁹ ciuitatis pñt dici ppꝛie ñ liber ppl's: & hoies de illis caſtris dicunt̃ ciues illius ciuitatis. vt. l. q̃ ex vico. ff. ad muni. ſz caſtra & ville huic ciuitati recōmendate⁹ q̃ in ſignũ maiozitat̃ huic ciuitati dant palliũ: vel aliq̃d aliud dicunt̃ populi liberi: nec ſunt hui⁹ ciuitatis ciues: qō facit ad multa. tangã de his plenius. ff. e. l. hoſtes. & Eltimo no. & q̃ dicunt q̃dã q̃ hic eſt caſus q̃ ſi alique ciuitates federate ſunt q̃ exbannit⁹ in vna fit exbannit⁹ in alia: qō non placet: & vſus nō approbat. & Sed q̃ro q̃d velit dicere b̃ text. q̃ ex ciuitatib⁹ federatis rei apud nos fiũt. aut. n. illi de ciuitatib⁹ federatis delinquũt in territorio nr̃o & nō eſt miriũ qz rone delicti ſortiunt̃ forum nr̃m vñcũcz ſint. aut nō delinquũt apud nos: & videt̃ q̃ apud nos non pñt puniri: qz nō eſt aliqua cã ppter quã b̃ ſortiant̃ forꝛ: & eſt caſus in. c. romana. ex̃ de fo. ope. li. vi. vbi delinquẽs in dioce. epi ſubditi non pōt puniri ī curia archiepi: qualr̃ q̃ dicem⁹. dico q̃ ex ſpāli ſtatuto ciuitatis hoc pōt fieri: vt delinquẽtes de federatis ciuitatib⁹ pñt apud nos puniri a p hunc text. ita determino in. l. cũctos ppl'os. poſſet ēt iſte text. alr̃ intelligi. vt b̃ text. velit dicere q̃ ō hoies de ciuitatib⁹ federatis nō pcedimus tanq̃ ō hoſtes: ſz ſi delinquũt de iure ordinario pceditur ō eos reos ſicut ō nr̃os reos: & ſic poterit puniri ſicut quilibet forẽſis delinquens non hoſtis.

Pater. Cum. l. ſe. Ad euidentiã hui⁹. l. & ſe. pmitte q̃ ad hoc vt ſubſtitutio pupillaris valeat inter cetera req̃ritur q̃ filius ſit in ptãte: & q̃ efficiatur ſui iuris p mortẽ patris. & q̃ adeat̃ hereditas. vt. l. ij. ſ. de vul. & pu. hoc pmiſſo diuide hanc. l. cũ. l. ſe. in q̃ttuor ptes. prima loquit̃ q̃ñ pater mort̃ in captiuitate filio exiſte in ciuitate. ſcō q̃ñ filius mortuo pꝛe in ciuitate capit̃. tertio q̃ñ filius pmort̃ in ciuitate pꝛe viuente in captiuitate. quarto q̃ñ ambo capiunt̃. ſcō ibi: ſi mortuo. tertia ibi: q̃ ſi filius. q̃rta ibi: ſed ſi ambo.

Nec. ibi ſui iuris effect⁹ fuiſſet cũ de ſubſtãtia pupillaris ſubſtōnis requirat̃ q̃ mortuo patre filius ſit ſui iuris. vt. l. coheredi. ſ. cũ filie. ſ. de vul. & pup.

Jtẽ ibi neceſſario tz: qz vnum & idẽ tps videt̃ exẽptionis a pꝛia ptãte & tps mortis. Jtem ibi & iō non eẽt. hoc ꝯcludit iuriſcōſultus.

Jtẽ ibi patris vocãtis ſubſtitutos excluſis agnatis.

Jtẽ ibi voluntate faciẽtis bona alicui⁹ captiui eẽ hꝛeditatis que vere hꝛeditas eẽ non pōt: cũ ſuus ſucceſſorẽ hꝛe non pōt

Jtẽ ibi dare: cũ ergo iure p̃torio admittat̃ erit hoc caſu neceſſaria^b bo. poſſeſ. ſm tab. qō nota ſm Jac. de are. & bñ. & eſt rō q̃ filius in vtroq̃ caſu eſt hꝛes: qz ſubſtō pupillaris non pōt hꝛe locũ niſi hꝛeditate adita. vt. l. ij. ſ. adeo. ſ. de vul. & pup. ſz donec pater viuit apud hoſtes non pōt adiri hꝛeditas. vt. C. e. l. nec nos. g̃ ſubſtō pupillaris non pōt hꝛe locuz. & h̃ eſt rō hui⁹. l. in prin. Jtem niſi fili⁹ reuertat̃ ab hoſtib⁹ nō pōt adire hꝛeditatem. & hec eſt rō hui⁹. l. i. ff. & Op. ſ. de vul. & pupil. l. lex cornũ. ſo. qō ibi dicit̃ q̃ fit lege cor̃ne. intelligo. i. bñficio p̃torꝛis extendentis. l. cor. & Ultimo gl. hoc diſtinguit ſatis bñ ſed in vltio mẽbro ſunt opi. iō vide eã & adde. vid gl. q̃ incipit b̃ impubes &c. in fi. gl. hec ẽ ẋa ſm Dy. qz nunq̃ fuit poſſibile patris capti adire hꝛeditatem: & iō ſcō tabule irritant̃. vt. l. ij. ſ. de vul. & pupil. ad trebel. l. apud iul'. ſ. idẽ iul'. Cetera circa hanc materiam dic vt dixi in. d. l. lex cor̃ñ. & l. ſi pater capt⁹. de vul. & pup. Jtem p hãc. l. q̃ ſi fili⁹. Dy. determinat q. q̃ filio decedẽte in vita pꝛis ſubſtitut⁹ pupillarit̃ nō poſſit admitti ex tacita vulgari: qz tex. dixit ō ſe cũdis tabulis nihil eſt qō tractari poſſit: & ſic nō poteſt admitti ex vigore tacite vulgaris ꝯphenſe i ea ſz vt ſcit̃ gl. i. l. lex cor. dicit ō. dic vt ibi dixi & pleni⁹ dixi in. l. ij. in tractatu pupillar̃ ſubſtōis. ſ. de vul. & pu. Jtem in hac^c. l. q̃ ſi fili⁹. eſt vna glo. mag. ſup verbo exinde. quã glo. plene examino in. l. ſi is q̃ p emptorꝛe. in materia fictōis trãſlatiue. ſ. de vſuca.

t In bello. Dic. i. capt̃ in bello q̃ recupãt̃ i bello ī pace. i. p pacẽ reducti. & Mo. in hoc pncipio tres caſus. aut eim q̃s capit̃ in bello & recuperat̃ in bello: aut capit̃ in bello & recuperat̃ in pace. aut capit̃ in pace & recupat̃ in bello: & in oibus iſtis caſib⁹ hz locũ poſtliminiũ niſi ōrium appeat. vt b̃.

Si qs capiat^d. Vide tex. ibi nunq̃ non dicit glo. i. ſemp. & ſic negatio poſtpoſita eq̃pollet ſuo ōrio ſm logicos. ſike in. l. legitimos. ff. an ergo. ſ. de legi. tut. Jtẽ nota q̃ ſtat⁹ alicui⁹ eſt in pendẽti: qō dic vt inſti. q̃. mo. ius pat. po. ſol. ff. ſi ab hoſtib⁹. pleni⁹ p Cy. C. de ſen. pa. l. f. ego dixi in. l vſufruct⁹. ſ. de ſtip. ſuo.

Facte^e. Iſtã. l. & oẽs glo. eius declara plene vt dixi in. l. ſi is qui pro emptorꝛe. ſ. de vſucapionibus.

Medio tempore. Nota caſuz in quo filiuſfamil'. pōt ōdere mr̃imoniũ ſine patr̃ ꝯſenſu. Jtem no. rõnem de iure ciuili q̃re filiuſſa. non pōt ſine ꝯſenſu patr̃ accipe vxorem: qz nepos naſcitur⁹ ex filio ẽ futur⁹ ſu⁹ ipſi auo & hz neceſſe ipſum inſtituere filio pmortuo: vnō neq̃s hẽat inuit⁹ ſuũ heredẽ vult. l. q̃ ipſe ꝯſentiat: cum fili⁹ accipit vxorem vt hic: & hoc de iure ciuili

Bal. de itel lectu hui⁹. l. & no. ſ. de ex cuſa. tuto. l. ñ tñ. ſ. ulienſi bus. & vide Bal. in rub. C. de fi. iſtru. in pe. & fi. co. & qō not. per Bar. in. l. cũctos pp'os. in. xix. col. in ver. iij. iuxta hoc q̃rit̃ dicit ſtatutum &c. C. de ſum. tri. & fi. cat. & ibi Bart. in vi. col. an bã niti poſſint ſtare in terꝛ federatiſ. ō quo vid bal. in. l. ēt. C. ō iure do. i. y. co. Et an ciuis vni⁹ ciuitat̃ poſſit obtine re repſalia in ciuitate ofederata ſicut i ppꝛia. vide bal. p illũ tex tũ i aut̃. & oĩ no. C. ne vx. p ma. in. vi. colũ. & ad Bar tol. hic adde bal. oſilio. cc xxxix. & vide bal. in. l. i. ſ. ſi ex noxa. caga.

Pater. ne ceſſari a. Mo. caſuz in quo eſt ne ceſſaria bon. poſſ.

c Jtẽ i hac qō vult glo. in. l. i. ſ. p ſecũdo. C. ō cadu. tol.

Si libel lo. ſ. ſi q̃s capiat̃. vide bar. in. l. legi timos. hic alle. & ibi dixi.

e Facte. vi de Bar. in. l. non dubium C. de legi.

f Si quis fuum. oppo. adde bart. et bal. in. l. iij. C. qō me. cau.

§ Actio ex testō. actio ex testō pōt cō currere cum rei ven. & vi de Bar. in. l. nemo rem su am. de verb. obli.

Postlimi niuz. hūc ter. alle. bal. in. l. fi. §. ō re ceptato.

Si quis ingenuā vide qō pōit bar. in. l. si qſ filio. §. fi. ō le ga. i. & in tra ctatu qui sint rebelles. i ỹ. rebellando. & no. p habē tib' arbitriū p bono ciui tatiſ. & no. qz dicit bald. in ō filio suo in cipien. in xpi noie eiuſq; ỹ ginis marie & michaelis archange. ex insultu &c. q; iste ter. loquitur occasiōa liter & tanq; p cām valde remotā ō strī gitur: sec' si imediate ex actib' prox imis deuētuz est ad ōcitati onē & rumo rem ppli: ḡa tunc bñ erit delictum: er iō p istū tex. dicit no. bal. in. l. i. §. de iu sti. & iur. q; si statutum pu nit mozte turbāte sta tū ciuitaſ; il lud ꝓcedit si hoc agit pri cipaliꝝ nō au tē si hoc veni ret in ōniam alteri' delic ti. vide tñ q dixi post bar to. in. l. nunq; plura. de pri ua. deli. i. vij col.

Ostes. sz de iure canoñ. contra.

Oppo. de. l. quidā referūt. §. ō iu re codicil. Sol. hic loq̄tur qñ quis fecit testū in ciuitate codicillos apud hostes & re uersus est: sed ibi loq̄tur qñ reuersus non est.

Codicilli.

Valde no. §. est. Not. duo q; seru' est redimentis. Itē q; redimens vsucapit. Oppo. ad primū immo ē obligatus redimēti. vt. l. senat'. §. fi. §. de le. i. ḡ non est ppri' redimentis: qz res sua nemini est obliga ta. vt. l. nec pignus. j. de reg. iur. glo. sol. q; hoc ca su tolerat: sicut tolerat q; liber hō sit obligatus: tu dic q; res mea irreuocabl'r non pōt eē mihi obli gata vt in ōrio: secus si reuocabl'r sit mea vt hic. et l. ex sextante. §. latin'. §. de execut. rei iudi. Op. de. l. sequit. §. lana. §. de vsuca. So. vera ponit i tex tu eodē mō: qz res mea irreuocabiliter non pōt vsu capi: vt in ōrio. sec' si reuocabl'r vt b. hoc nōtistis no ta. in. l. sequit. §. fruct'. §. de vsucap. & ibi dixi: & ibi allegaui hunc. §. Ultimo no. q; oñium introdu ctū de iure spāli ex aliquo fauore non pōt allegari ō hñtem illud: & p hoc dicim' q; ꝓpetit actio ex te stamento & rei vendicatio p legato: & sic cōpetit a ctio p re ppria qō iō est: qz illud oñium hētur ex iu re spāli fauore vltime voluntatis ſm Alb. de sal'. et ſm Ly. & l. ij. C. com. de le. lz' gl. al'r dicat insti. de le ga. §. sz nra. & nota ista maxime: qz ille qui est oñs re uocabl'r pōt pscribere ac si non eēt oñs.

Manumittendo.

No. q; quilibz pōt statu ere de ciuitate sua qō vult non asit de oñio ita dicit hic tex. de hoc dicam. j. ad munici. l. assumptio.

Si natum.

Hic ē casus. l. si q; ex pamphila. §. de leg. ij.

Cum due.

No. q; due fictiones ꝺcur runt circa idem de quo ha buistis glo. in. l. si seru' cōis meuij & castrē sis peculij. §. de stip. ser. & dixi plene i. l. si is q̄ p ēp toze. §. de vsuca. in vltima. q.

Retro.

Hec. l. & l. sequēs ponūt effectuz postliminij. & l. cornelia. vt in eis patet. Barto.

Postliminium[b]. Filius quoq; nota. est. Nota tex. ibi qz pī sic illū: allego vobis hūc. §. an patrē dānatum posit fili' occidere & dixi p hunc. §. q; sic in. l. si adulterium. §. liberto. §. de adulte. Itē inducit hec. l. p Guil. ō cu. dicit. l. ve luti. §. de iusti. & iur. vt parētib' & pīe pareamus. sz cui debem' magis parere an pīe vel pentib'?: & di cit ipse q; patrie vt in hoc. §. pbaſ.

Si quis ingenuam[i]. In ciuili b'. Iste est no. §. nota q; p dissentōes ciui les publica res ledit: hoc facit p priozib' hui' ciui tatis q̄ hñt arbitriū sup bono & pacifico statu ciui tatis vt possint facere statuta vt tollaſ materia bri gaz & dissentionū inter ciues: qz phoc reipu. ꝺ suli tur. nota q; inter ptes q̄ sunt in ciuitatib' nō est ius postliminij captiuitatis.

Bona eorum.

Ad hoc qō hic dī: & si viuo pīe decesserit est ō. j. de castren. pecu. l. proponebaſ. in fi. di cunt quidā hic deest nō. tu dic q; ptinet ad heredez pīs redeūtis & decedētis in ciuitate post mortē fi lij vt in vltima so. glo. q̄ est vera.

Si quis cum pregnante.

Vide glo. sup verbo testū. no ta istā glo. q̄ tenet q; aufe. ex cā. habeat locū in ptēri tione posthumi sui. silles glo. hētis. §. de fideico. li. l. gñalr. §. si testō. & l. si pī. in prin. & de testa. l. i. & l. si quis facto testō. §. de leg. ij. dixi de hoc in. l. filio p terito. §. de iniu. rup. & ir. te. vbi gl hoc tāgit.

Hostes[k].

Hec. l. diuidit in q̄ttuoz ptes: qz primo dicit q̄ sunt hostes. scōo q̄ sunt latrunculi. tertio q̄d iuris sit de captis a latrūculis. q̄rto q̄d iuris de captis ab ho stibus. scōa ibi: ceteri. tertia ibi: & iō. q̄rta ibi ab ho stib'. Oppo. & videt q; q̄libet ciuitas hēat suos hostes vt illos q̄b' q̄libet ciuitas bellū publicum i dicit. vt. §. e. l. si q̄s ingenuā. §. fi. dicit glo. fateoz q; illi hostes sunt: non tñ tales inter quos sūt iura cap tiuitatis & postliminij: qz nō sunt ppli romani sz ci uitatis illi' & dicit vez. ego tñ dico q; sicut hostes ppli romāi pdūt ea q̄ sunt iuris ciuil' romanoz. ita hostes cuiuslibet ciuitaſ pdūt ea que sunt iuriſ ciui lis ppij illi' ciuitatis: vñ si q̄ priuilegia si q̄ statu ta illa ciuitas hēret illis statutis se iuuare nō posset ita dixi in dispntatōe in q̄ tractaui materiā exbanni toz. & Ja. de are. tāgit in. l. ex facto. §. ex facto. §. ad trebel. scripsi hoc late in. l. quidā sunt. §. de pe. His pmissis glo. b dicit q; q̄nq; sunt gña gentiū p qua glo. declarāda nō ſuato ordine gl. vos debet scire q; duo sunt gña gentiū principaliꝝ. primo ppli ro man'. scōo ppli extranei. vt. §. e. l. non dubito ꝓba tur. Circa primū quero q̄s dicat ppli romanus glo. dicit b accipit p toto impio romano. vt. l. roma j. ad muni. Sz diceres tu cū modice gentes sūt que romano impio obediāt: ḡ videt q; sit pu' ppli ro. Rndeo: q̄dam sunt gentes q̄ impio romano obedi unt: & iste sine dubio sunt de ppło romano: q̄dā sūt q̄ non obediūt romano impio in totū sz in aliq̄bus obediūt: vt qz viuūt ſm legē populi romani. & ipa toz romanoz eē oñm oium fatētur: vt sunt ciuita tes tuscie lōbardie & sil'es. & isti ēt sunt de ppło ro mano. nam cū ppli roman' in eis exerceat iurisdi tionē in aliquo articulo: totā iurisditōem retinent: vt. l. si pri'. in prin. cū similib'. & ibi no. §. de aq̄ plu. arcē. q̄dā sunt ppli q̄ nullo mō obediūt principi nec istis legib' viuūt: & hoc dicunt se facere ex priuile gio impatoris. & isti fil'r sunt de ppło romano vt fa ciūt Veneti. nā cū illam libertatē ipsi hāe se dicant ab impio romano ex priuilegio quodāmō precario tenēt ab eo & posset priuilegiū illud reuocare[m] quā do vellet: cū ei liceat mutare volūtatem suam. vt. l. si q̄s in prin. testi. §. de le. iij. ꝓterea illud priuilegium eis ꝺcessum: ꝺz eis eē ad cōmodū vt non prinent ci uitate romana. ar. §. e. l. in bello. §. si q̄s seruū. q̄daz sunt ppli q̄ non obediūt principi: tñ asserūt se hāe li bertatē ab ipso ex ōctu aliquo vt puincie q̄ tenent ab eccla romana q̄ fuerūt donate[n] ab impatoz con stātino eccle romane posito p ostanti q; donatio te nuerit q̄ōq; reuocari nō possit. adhuc dico istos de ppło romano eē. nā ec. romana exercet in illas ter ras iurisditōem q̄ erāt impij romani & istud fatent: nō ḡ desinūt eē de ppło romano sz admīstratio ista rum puinciaz est alteri ꝺcessa. vide in fil'i iurisditio in clericos est ꝺcessa totaliter pape: desinūt ne ꝓpter hoc clerici eē ciues romani. certe nō: q̄ō appet: qz re tinēt ius succedēdi. vt. l. deo nobis. C. de epi. & cle. & idē dico de istis alijs regib' & principib' q̄ negāt se eē subditos regi romanoz: vt rex francie anglie et sil'es. si. n. fatent ipm eē oñm vlez lz ab illo vlī oñio se subtrahāt ex priuilegio vel ex pscriptōe vel cōsi mili nō desinunt eē ciues romani p ea q̄ dicta sunt: & ſm hoc q̄si oēs gētes q̄ obediūt sancte mri eccle sunt de ppło romano: & forte si q̄s diceret oñm im patoz nō esse oñm & monarchā toti' oꝛbis: eēt hī tic': qz diceret ō determinatōem eccle: ō tex. sancti euangelij oñ dicit. Exiuit edēm a Cesare augusto

Not. qui di cant hostes. & que sit dif ferentia iter hostē & reum crīs lese ma ie. vide bal. ī l. nihil. C. de i dic. lib. & no. q; pyrate eq̄ pant hostib' fidei & princi pis & sunt ip so iure diffi dati: & pñt im pune a quoli bet deroba ri. in auth. na uigia. vbi bal dus. C. ō fur. Itē hypocri te dicunt hostes humani generis. vñ dignū ē a cūctis publicū bellū ō eos ī dicere ſz Ja co. accre. ī o ratione ō hy pocritas.

l Tota iuris dictio. retinz si ppls roma n' exercet iu risditōem ī a liquo articlo totā iuriō. re tinet. facit. l. vulgar. ī pri ci. de fur. & l. cū scim'. C. ō agric. & cēsi. li. xi. & bal. ī. l. i. i. xi. col. C. ō emāc. li. & ibi Ly. & bar. in l. i. §. si q̄s hoc inkdcō. ō iti. act. pri. Jno. ī. c. dilect' de cap. mo. & bal. ī. l. ij. i. xij co. C. de fur. bal. in. l. his q̄ vsufructū. ff. q̄ mo. vsuf. a.

m Revocare. circa hoc vide q̄ hēs ī l. impiū. i. xv. q. circa fi. & ī q. xvi. de iur. oī. iudi.

n Fuerunt donate. Nota q; puincie q̄ fuerunt do nate eccl'ro. dicunt esse ō

ppl'o romano ficut primo erat. & vide oino que no. Inn. in. c. cū venerabilis. de religi. domi. & vide Cy. post glo. in. l. neminē. C. de sa. sanc. ec. & qō no. Archidia. ij. q. vij. sed objicit q reassumpsit Bald. in. c. i. in princi. de feu. marchie.

o Potes indicere. & ī dicit Bal. in. l. si qs ad se fundū. in princi. q hodie si vna ciuitas patitur vim ab alio pōt bellū indicere. d. l. si quis ad se fundū. & ī. d. l. ex hoc iure. de iusti. & iure.

p §. Si debitorem. adde no. p doc. in. l. i. §. si qs ius dicen. nō obtē.

q Indicere belluz. Qui possint indicere bellū: & qs sit effect' indicti belli. vide in. l. ex hoc iure. ō iusti. & iur. & qō ibi dixi & Inge. in. q. sua ī cipiēte renouata guerra in prin. p Inno. in. c. sicut. el. ij. de iureiurā. & in. c. olim. de restit. spol. & Bal. in aut. itē nl'a cōitas. C. de epis. & cle ri. & ī. l. aquā. C. de serui. & aqua. in. xvij & xvij. colū. & in. l. ij. C. q. ad li. pcla. si lz. & qō. xxiij. q. i. q̄d sit militare. & c. belluz. & dic Archidia. xxiij. q. i. & in. d. c. bellū. qō bellum sit iustū vel nō ex cā bellandi pcipue iudicat. cā aūt vna est legitima. s. cōtumacia iniuste resistentis. tunc. n. iuste bellat' cū ab eo q obnoxius ē iniuria hī non pōt. xxiij. q. i. qō culpat'. & c. noli. & ij. q. iij. c. nulle. §. de vsufruc. in. l. si vsufruc. & pdictis adde qō legit' & no. in. d. c. bellum. & ea cā. ij. q. c. q̄d sit militare. & latissime p Archid. in. d. c. bellū facientem. vij. genera belli. & vide qō dicā. j. e. l. si qs in bello. & de oī gñe belli vide in. c. p humani. de homi. in. vi. in nouell'. & dicit Bal. in. d. l. ij. de f. q nullū bellū licitum est sine diffidatōe. idem Bal. in. l. penul. in. xiij. col. al's. q. de execu. rei iudi. & q̄d si ciuitas facit iniuriā ciui suo vtrum poterit pugnā inferre. vide Bal. in aut. & oīno. C. ne vxor p ma. & de bello aliq̄d p bal. in. l. i. in prin. C. de ca. tol. & de diffidatis vide Bal. in. l. si manumissori. C. de obse. patro. pstā.

r Rebellis officiali. facit no. bal. in. l. i. §. solēt. §. qñ appel. sit. & vide j. p oxime.

s Quero q̄d si ciuitas impij resistat officiali imperatoris: an p hoc dicat' hostis & e. & bellū indici possit. & p hoc facit ō pa. ostā. & qō ibi Bal. in. x. dāna. vbi dixit q imperatori fit iniuria. pp ter suos facit. s de religio. l. ossa. & qō no. Imol. in. c. dilectis. de appel. & qō hētur in. c. in nra. ō iniur. & dam. da. Item fm Bal. e. t. ī. x. apīzoni satisf dī principes offendere q suis subditis vel ptialib' iuriam facit vel offensam p illū ter. & l. qsquis. C. ad l. iul. maiest. facit. C. de sacrosan. ec. l. ō cernimus. in prin. & c. ti. l. raptores. & l. i. de rap. & sic qō ō prin cipē fit in oium & ptī iniuriam. ar. C. ō here. l. manicheos. Quid aūt si impera tor idixit bellum & gentes sue imperatoī mortuo cepe runt hostes: an sint serui. Bal. not. de cidit in. l. cum cognatū. C. de inge. manu. vtrū aūt belluz qō fit inter ciuitatē & ciuitatem hēat ius captiuitatis et postliminij. Bal. in. d. l. cū cognatuz p illū text. C. de ingen. manu. tz q non idem dicit in bello facto ī ter aliquos duces vel reges p̄ter q̄ in rege romanorū & summo pontifice. & vide ibi p eum et aliam. q. indecisam. & Jo. an. in ti. de instru. edi. §. cō pendiose. versicu. xv.

ptib': sz. j. rñdebo. Tertio mō indicit' bellū publicū qñ indicit' a ppl'o romano vel ab imperatore in quez translata est oīs iurisditio ppl'i romani. vt b. & l. hostes. j. de ver. sig. Item qñ aliqs indicit bellū imperatori. vt hic & d. l. hostes. & ī puto q ciuitates italie ō qs imperator indixit bellū. vt ō ciuitatē florentie & files sint vere hostes impij & capti efficiunt' seruī: & res q ibi capiunt' efficiunt' capiētium: nō intelligas capientium psonas simpl'r: qz qñq publicant' vt dicam. j. eo. l. si qs in bello. Circa pdicta q̄ro q̄d si aliq̄ ciuitas vel terra resistit alicui officiali dñi imperatoris vel summi pōtificis in terr] in q̄bus tz impium: an ex hoc dicant' hostes vere. Rñdeo qñq quis rebellat officiali nō ppter officialem sed ppt' principē: īo qz nō vult obedire principi: tūc principi videt' rebellare & principi indicere bellū. & ita loquit' prealllegata ostō ī patoris Federi. ar. §. de aq plu. ar. l. penul. Idem hoc facit optime q̄dam decretalis: ex de offi. dele. c. si a subdelegato. li. vi. quod dicit q si appellat' a subdelegato ex cā que respicit psonam subdelegātis oz appellari ad primū ordinarium: sz si appellet' ex cā q respicit psonam subdelegati appellat' ad ip̄m subdelegantē: sz si qs rebellaret rectori ppter factū ipsius rectoris: qz eos male tractat: vt faciūt ciuitates ducat' & marchie: & tunc nō dicerent' hostes principis vel summi pōtificis: sed ipsi' rectoris. & ita loquunt' ea q̄ dicta sunt.

Alteri' quero q̄d de istis bellis q̄ fiūt inter ciuitates & ciuitates: an dicant' inuicem hostes vt sit loc' iuri captiuitatis & postli. & videt' q non. & videtur casus in. l. si qs ingenuā. in fi. §. e. in ōnium videt': qz cū q̄libet ciuitas p se hodie faciat ppl'm liberū. videtur q sint iura captiuitatis & postli. sicut qñ est ortētio inter ppl'm romanū & saracenū. breuiter qñ ē cōtentio inter aliqs ciuitates q̄ sunt sub vno dño: tūc int' eas ñ est loc' iuri captiuitat' & postli. vt. l. si qs ī genuam. §. e. qñq est ortentio inter duas ciuitates q̄ superiorē non recognoscunt': vt inter ciuitatē florētie & ciuitatē pisanā. & pono vt tollā oēm dubitationē q quelibet istarū sit hostis impij. certe de iure gētium antiqs morib' introducto deberet eē ius captiuitatis & postli. vt. l. postlimin: ū. in prin. §. e. & hic: sed fm mores moderni tpis & consuetudinis antiq' obseruate inter xpianos q̄tum ad psonas hoīum nō obseruam' iura captiuitat] & postliminij: nec vēdunt' nec habent' fui captiui: sed q̄tum ad res iura ista fuam' cui consuetudini est standū. vt. l. postlimini um. in prin. §. e. q̄r autem & quo iure indicat' belluz ō saracenos. dic p Inno. ex de voto. c. q sup his.

t Non recognoscūt. Et sic no. q ciuitates non recognoscētes superiorem obtinēt locum principis. adde eū in. l. ij. §. de iur. fis. & in. l. regali. & vtrobiq dixi. §. de pe. & vide p Jo. an. in. c. cum te. in glo. magna in x. sed nunq̄d reges. de re iudi. & in. c. sup quibusdā. de x. sig. & p Imo. in. l. infamē. & ibi Bar. §. de pub. iudi. q tz ō Bar. & vide qō no. Bal. in. l. a iudice. C. de iudi. Cy. no. & Bal. in. l. ea lege. C. ō di. ob cau. in. viij. col. in x. expone. & in. l. penul. C. de dona. int' vi. & vxo. tz ōnium: qz quilibet oz subiacere impio. dicit tñ Bald. in. l. fceptricia. in. i. col. C. de ost. pe. q comes censet' princeps ī comitatu suo: & ī statuta sua dicunt' iura ciuilia non ptoria. & adde Bart. in

l.prime.§.de his q̃ in testa.delẽ.ꝛ ꝙ rex hẽatur loco principis tz ibi bal.ꝛ idem Bal.in.l.exẽplo.ad fi.C.de pba.p dñm Ant.in.c.p venerabilẽ.qui fi.sint leg.Bar.in.l.i.C.de bo.vacã.li.x.ꝛ an oẽs reges de iure subsint impio.vide Imol.in.d.l.in fam ẽ.vide not.p Bar.in.l pẽb⁹.in.xi.col.C.de ipu.ī ẋ.qõ dictũ.ꝛ ī rge.ꝛ ī ꝺctu eius vide Bal. in aut.hᵒam plius. circa medium.C.ꝺ fideicõ.ꝛ an rex possit in preiudicium priuati aliq̃d decernere.vi de Jo.an. in addi. Spe.ī ti.de instru.e di.§. instrm.ī addi.que incipit vbi post eum.ꝛ qõ ipse no.in ti. ꝺ instr.§.porro in adõ.magͣ.ꝛ ibi põit an rex habeaꝯ loco prin. Et vide ad bar. b Ang.in.q. sua icipiẽ.renouata guerra.in prin. et q̃d si vna ciuitaꝯ obsessa ab alia tradit se illi ciuitati:q̃s de illis disponẽ possit.vi ꝺ bal.in ru.alʿs in.l.i.C.de lati.li.tol ꝛ ibi ẽt nunquid isti qui dant se hostibus possint apponere aliq̃ pacta q̃ sint seruanda ꝛ q̃s leges seruant isti capti.vide Bar.ꝛ doc.in.l.q̃ a latronib⁹.§.de testa.ꝛ ade b no.p Bar.in.l.ij.C.de patri.q̃ filiꝺi.in.q.an possint obsides da ri.ꝛ vide bar.C.de sacrif.paga.in.l.i.ꝛ ad bar.b adde Bar.in.l.i.§.f. §.a q̃.app.non lz.ꝛ bar.in.l.iij.in prin.§.de mino.ꝛ vide bart.in.l.iij. ad.l.iuſt.maie.§.ꝛ bart.in.l.i.§.de qua re.§.de postul.ꝛ adde qõ ꝺixit bar.in.l.deniq̃.in prin.§.de mino.ꝛ qõ idem scribit in tractatu qu i sint rebelles.in ver.lombardie.

¶ J q̃d in bello.ad istã.l.in q̃ q̃rit cuiꝰ sint capta in bello.adde Jn no.in.c.sicut.el.ij.de iureiuſ.aliq̃d p bal.in.c.i.in.iiij.col.de mili. vasal.q̃ ꝺtumax ẽ:ꝛ adde qõ ꝺixi in.i.car.mee lec.ff.veteris.ꝛ q̃ notat bar.in.l.naturaliʿ.§.fi.de acq̃.re.do.Et adde ꝙ capta in bello sunt regis indicẽt bellũ:sz ea diuidit iter milites ſm q̃litatẽ psonaꝝ.xxiij.q. v.dicat.et ibi quõ exponaꝯ auctas dicẽs ꝙ capta ī bello sint capienti ꝛ dicit bal.in.l.nã ꝛ huꝰ.§.de ne.ge.ꝙ latrũculatores nõ pñt imponẽ taglias nisi bellũ sit iustũ:et vide ẽt in hac materia Ang.in.q.icip.renouata guerra.ī ẋ.descendo ad tertiuz.ꝛ bar.§.e.in.l. hostes.ẋ. hoc pmisso.ꝛ bal.in.l.pe.C.ꝺ dona.ī.l.ab hostib⁹.la.ij.C.e.ꝛ in.l.cũ nõ.e. ti.ꝛ adde ꝙ si pmitto stipẽdiũ veniẽtib⁹ ī bello illicito nõ teneoꝝ nec ad aliq̃d agẽ possũt ꝺ me. vt not.bal.in.l.si fideiussoꝝ.C.mã.et de ista materia vide.ꝺ.Ant.in.c.olim.el.i.de re.spo.ꝛ dic ꝙ ī bello licito capta sunt capienti tanꝙ trãslata in capiẽtem ꝛ iure licito fiũt capienti vt possit gaudẽ tanꝙ pprio.gl.est in.c.iurisgẽtiũ. ꝛ in.c. ius militare.i. ꝺi.ꝛ tex.ipsi⁹ in.ꝺ.c.dicat.ꝛ de iuꝝ imobilia sunt principis vel dñi ifferenti:aut reipu.mouenti iustũ bellũ:mobilia distribuunt.vt b p Bar. et bal.in.l.si q̃s p redẽp.C.ꝺ dona.ꝛ gl.in.ꝺ.c.ius militare.ꝛ ita fuãt hodie milites:ꝛ iõ duces belli nõ pñt donare possel.captas in bello: qꝛ nõ sunt sue sz dñi vel reipu.mouenti bellũ.ꝛ sic talia capta ẽt ab inferioꝛe a principe pñt retineri:ꝛ trãseũt in dñium capiẽtiũ ſm ll̃o.in sum.de treu.ꝛ pa.§.q̃d sit iustũ bellũ.ẋ.q̃d si aũt.vbi ꝺicit ꝙ capta ī bello sunt de lig.in tractatu ꝺ bello ī ru.de spol.capti.ꝛ ī rub.an captiui ciuitatis ꝛc.et bar.ī.l.hostes.in fi.§.e.et ꝺicit bald.in.ꝺ.c.i.de mil.va.ꝙ etiã in foꝛo dei et ꝺscie pñt retineri.alʿ.ipse Ray.in sua sũ.vnũ tũ no.ꝙ ad hoc vt ꝺicaꝯ bellũ licitũ iter xpianos inter alia req̃rit diffidatio ſm Jo.an.et Arch.in.c.i.eꝝ de homi.in.vi.bal.in aut.nulla cõitas de epi.et cleri.vbi inquit ꝙ diffidatio est mutuũ belli iter xpianos: ꝛ ꝺicit ꝙ xpian⁹ nõ ꝺz offendere nisi pcedente diffidatione. vide bal.ī.l. executoꝛẽ.C.ꝺ exeꝯcu.rei iudi.et ī.l. manumissoꝛẽ.C.ꝺ ob. libe.ꝛ ali.ꝺicẽ bald.ꝙ diffidato prĩcipali videnꝯ diffidati oẽs cõfeꝺerati ꝛ subditi diffidato ita intẽꝛ bal.ī l.ij.in pe.car. C.de fui.ꝛ aq̃.et de his oĩ bꝰ latiꝰ p ange.ī.ꝺ.sua.q. inci.renouata guerra.

x ¶ Op. ꝛ videꝯ.viꝺ bar. §.ꝺ acq̃.po. ī.l.i.ī prĩ.vbi ẽt ponit aliasꝯ plẽs remissiones.

De re milta.

Eserto:ẽ §.pẽa militũ.milesnõ ꝺz suspendi: sz ꝺcapitari:qꝺ no.p doc.ꝛ vide bal.in.c.i.§.si q̃s rustic⁹.de pa.teñ.

z ¶ Si ad diẽ.no.ꝛ vide bar.in.l.i.ī prĩ.§.si q̃s in ius vo.nõ ie.ꝛ bal.ī l.ñ ig̃rat.C.de fruc.ꝛ lit.expẽ.ꝛ ibi ꝺixi.ꝛ vide.j.et adde Jnn.ī.c.calũniã.de penis.et qꝺ no.bar.de sta.li.ī.l.statuliberoſ.§.stich⁹.ꝛ viꝺ bal.ī.l.ea q̃.ī prin.quõ ꝛ qñ iud.ꝛ vide bar.ī.l.i.in fi.prĩ.§. si q̃s ius ꝺi.nõ obtẽ.vtrũ aũt ꝺtumax possit dãnari in expẽsis sine noua cit. p quã citeꝯ vt ꝺpeat se ad defẽdẽꝺ ne ꝺdẽneꝯ ī expẽsis. ꝛ cy. tenuit ꝙ sic in.l.sãcim⁹.C.de iud.ī.xij.q.sz.ꝺ.an.ī.c.de iudi.tz ꝺ.nã ꝺicẽ se nõ videꝺ ꝺziam iter multa ꝛ ꝺdẽnatõm expẽsaꝝ:sz ꝺstat mlcta nõ debẽ iponi ꝺtũaci sine noua cit.vt no.bar.in.l.ij.§.si q̃s ī ius vo.nõ sz Jsi.in.ꝺ.c.i.tz ꝺ.ꝺ.ant.ꝺicẽs ꝙ rõ ꝺzie põt assigi p id qõ notat bar.b.nã q̃ꝺ ẽ pena q̃ respic pcessũ vel eꝰ accusatoꝛia vt sẽ expẽse lit:et tũc possit sine noua cit.nã in accusatoꝛijs lit iudex multũ põt l.ediles.§.itẽ sciẽꝺ.ꝺ edi.edic.et sic tc̃ possit sine noua cit.ꝺcã pena ī poni:et ita intellr ꝺcsi cy.et io.an.in.c.finẽ litiꝺ⁹.de dolo et ꝺtu. q̃ ꝺã ẽ pena extrinseca q̃ nõ respicit pcessuz:nec accusatoꝛia vt ẽ mlcta et tũc ñ possit iponi sine noua cit.et sic loquit ꝺcsi bar.ī.ꝺ.l.ij. et b et pbaꝯ ī.ꝺ.l.ꝺtumacia.ẋ.penã.fz pau.de ca.ibi.§.ꝺ re iud. et.e.ti. q̃ꝺã ī fi.p Jsi.nec ob.qõ ꝺz in.c.i.de sẽ.ex.ꝙ pt ferri sine noua citaroõ ꝺtũacie:qꝛ spãle ẽ ī eaꝛ:qꝛ ẽ potiꝰ medicinaliʿ ꝙ mortaliʿ. de sẽ. exc. c.i.ī.vi.et si velles tenẽ ꝙ mlcta possz iponi sine noua cit.secꝰ excõicatio lz vtraq̃ sit pena extrinseca põt rñderi ad istũ.§.ꝙ loq̃t ī illo q̃ hñit lñiam se absti ꝺi.p certo tpe:et sic hñit bonũ initiũ:lz in terio nõ ꝺpeat nec ꝺz iudicari ꝺtũax nisi citeꝯ vt vẽiat ad se defendẽꝺ q̃re nõ venit ī terio.facit qõ no.io.an.ī.c.qñi.§.porro.sup gl.vt li. nõ ꝺte.ita trãsit Jsi.in.ꝺ.c.i.de iud.sz adde ꝙ hãc.q.tetigit bart.ī.l. ñ ig̃rat.C.ꝺ fi.et li.exp.et vnũ aliꝺ viꝺ qõ ibi ꝺixi.et ad bar.b aꝺꝺ qõ no.bar.ī exua.ad reprimẽ.ī ẋ.execu.et no.bar.pꝰ ꝺy.ī.l.ipuberib⁹. §.fi.ꝺ ad.tu.et bar.ī.l.si finita.§.iuſt.ī.vij.col.ī ẋ.q̃ro vtrũ postq̃ est ꝺtũax pẽptoꝛẽ tc̃.de dã.infec.ꝛ ꝺicit Ja.bu.ī.l.nec q̃cq̃.§. vbi decretũ.s̃.de of.pcõ.ꝙ ī ipõne mlcte nõ sit iteꝝ citãꝺ⁹.qꝛ si hz iustaz cãm pofit postea allare ad execu.mlcte.facit.l.illicitas.§.fi.de of.p si.ꝛ ita ꝺixit q̃ꝺã antiquꝰ doctoꝛ se audiuisse a bal.ī voce tc̃.

s ¶ Nouacitatio.hoc intelligeniſi forte fuerit cõminatꝰ ꝙ nisi cõ

pareat mulctabit eū: q; tunc poterit ꝓcedere ad mulctā ꝛponēdā sine noua citatōe ꝓpter ꝓtumactā q̄ ꝓcesserit, put ēt in filī videt tenuisse bar. in. d. §. iul'. in. vij. col. & in. d. xv. sz quero vtrū postq̄ est ꝓtumax p emp. & ibi ēt hoc dicit Jmo. & sic ꝑm eū facit q̄ si statuto cauet q̄ si q̄s bis fuit citat' ad rūdendū posit ꝛōib' cū cōminat', q̄ alīs hēbuntur ꝓ cōfessatis: q̄ si non ꝓpeat in termino se cūde citatio, possit iudex sine alia citatōe ꝓnuncia re ipsas hēri ꝓ cōfessatis lz de iure eēt q̄ iterato citet: & sic ꝓactic̄atur bononie.

¶ Non ois qui trās fugit, vide oī no qō dixi post bar. in. l. relegati. §. ō pe. adō bar. in. l. iij. §. fi. §. de ꝓditō. obtur. cau. & vide bar. in. l. i. §. cum quis. §. de questioni.

c ¶ Sibi rep̄sentet, ꝓ hoc facit qō not. bar. in. l. p̄ses §. de transa. & bar. in. l. i. i prin. §. de vi & vi ar. & vidō tex. & bald. in l. sicut. C. de questi. q̄ bānitus p̄sētās bannitū non liberetur.

¶ One ō lictū, q̄ cōtumacia. an ꝓtumacia sit delictuz & glo. not. tenuit q̄ sic in l. filius. §. de inter. acti. sz Bal. in. l. si mora. so. ma. dixit q̄ ꝓtumacia sine mora nō est ꝓprie delictū in cōmittēdo: & sic nō est vera maleficiū sed interp̄tatiue: iō cum statuta debeāt stricte intelligi statutū loquens de maleficio nō hēbit locū i ꝓtūacia: & sic p3 q̄ si bānit' ꝓ maleficio ipune posz occidi ñ posset occidi bannit' ꝓ ꝓtumacia; facit qō no. gl. iiij. q. i. in sū. & ita cū bal. transit Jmo. in. d. l. si mora. & vide Bal. in. l. fi. C. de cri. stelli. & qō no. Bar. & Bal. in. l. i. in fi. si q̄s ius di. non obtē. & qō ibi dictū inuenies est tū dīa inter maleficiū & delictū. vt no. Bar. qui no. loquit' in. l. aut facta. in prin. §. de penis. an aūt mora sit culpa delictū vel dolus. vidō qō dixi p' bar. in. l. qō te. §. si cer. pe. & dū. §. dixi q̄ ꝓtumacia est delictū. adde glo. in. c. ex lr̄is. de ꝓsti. & glo. quā ibi ad hoc no. Bar. in. l. si pl'es inter tu. §. de ad. tu. vtrū aūt culpa sit crimen: & ꝓ ea possit accusatio sequi, vide qō no. Bal. in. l. pe. C. si aduer. liber. maxime si interēt culpa in iudicio vel in ꝓtumacia: & istis adde Bal. in. d. l. fi. C. de crimi. stelli. & an ꝓtumacia sit delictū. vide Jm. in. l. pe. §. ad crimē. in xvij. col. §. de pub. iudi. & Bal. in. l. & in multis. C. de ap. An aūt dolus sit crimen. Bar. ꝓ illū tex. q̄ sic in. l. i. ff. de fideius. tu. & iō punitur crimine stellionat', i. pena extraordinaria, sic dolus ver' non ꝑsumpt' vt dicebat Cy. in. l. i. C. de cri. stelli. adō l. iij. §. de cri. stellio. ꝓ bar to. in. l. i. §. nē tractemus. §. de tu. & ra. di strahē. ad fi. & ibi an app. maleficij. vēi at quilibz dolus.

e ¶ Esse exbānit', vidō bal. in. l. i. C. dō mō mlcta. & in. l. fi. C. de crmi. stelli. & an exbānit' ꝓpter cōtumaciam dicat' bannitus ꝓpter ō lictū, vidō bal dū in. l. si mora. sol. ma. & ibi vult q̄ dicat esse delictū in omittēdo non in cōmittendo &c.

¶ Qui commeatus adde textum & ibi bart. i. l. q̄bus dieb'. in prin. de cōdi. & demō. & vide Bar. in aūt. itē si appellatione. C. de tempo. appel. & Bar. i l. ꝓses. C. dō appell. & qō habes i. l. pe nulti. §. docere, ne quis eū um.

¶ De castrē si peculio. ru

f ¶ Filiusfamil. Filiusfamil'. ñ hz here dē ab intestato, sec' si fuerit testat', h. d. cum. l. se. C. Op. ad primā. l. de. l. q̄ duos. §. de vul. & pupil. So. vt in glo. C. Scdo opp. & videt q̄ p̄ posside at bona q̄ aliunde obuenerūt filio eo iure quo bōa filij. vt no. §. de pe. hī. l. iij. i. rū. So. vt ibi. C. Ad. l. sequētem op. q̄ filiusfamil'. hēat hīdē. vt. C. de epi. & cleri. l. sacrosancta. & l. i. §. nepos. §. si q̄s a pa. fuerma. So. fateor q̄ iure antiquo fili' non hēbat hīdē nisi in duob' casib' spālibus q̄ ponunt in. l. ꝓxīs. ad hoc aduerte. Innuit glo. q̄ de iure antiquo ffor filiusfa. non hēbat hīdē nisi in vno casu. vt. d. l. i. §. nepos. ego dixi vobis alr. q̄ in dote filiafamil'. hēbat heredē de iure ffor. vt. §. de pac. do. l. au'. & ibi no. & l. post dotē. §. so. matri. & ibi tangit': & ibi plēissime dixi. Itē innuit glo. de iure. C. filiusfa. nō habebat hīdem nisi in casu. l. sacrosanc. C. de epi. & cleri. qō nō est ver immo indistincte hz heredē de iur C. in oibus aduēticijs. vt. l. qō scitis. C. de bo. que libe. de iure vero aūt. nō est dubiū ꝑm gl. & oēs q̄ filiusfa. in oib' hz hīdē vt ī aūt. de here. q̄ ab itest. §. si ig' defunct', & ista inuestigatio ē vtilis ꝓpter ea q̄ dixi in. l. post dotē. §. so. ma.

s ¶ Mulier. Nota si aliq̄s relinq̄t filio famil'. aduocato aliq̄d ad emēdos libros: vel forte aliq̄ dña dat sibi equū cā eundi p' officia: istud annumerabit' in q̄si castreñ. pecu. q̄d si daret scholari qui adhuc non militat sed militare addiscit, dic vt dixi ī. l. i. §. nec castrē se. §. de collatio. bono.

n ¶ Iles Actionem. Ꝑ ist̄ū. §. rep̄hendit' gl. q̄ est. C de bo. que libe. l. cū non solū. §. necessitate. q̄ dicit q̄ filio agenti in castreñ. pec. req̄rit' p̄is cōsensus qō est ꝺ hunc tex.

s ¶ Forte. Ista est no. l. ¶ Op. §. e. tit. l. si militi. in fi. & ī. e. l. castrēse.

¶ Filiusfamil'. innuit glo. Item innuit glo. ad ꝺ no. adde Bart. in. l. iij. §. dari. §. de bo. pos. & adde qō secus est in castrēsib' vt nota glo. & doc. in. l. si filius. §. de dam. infec.

¶ Forte. in. l. optimam. hoc limitat Bal. in. l. si donatōne. C. de collationi. Alexander.

t ¶ Dico in q̄stione, vide Bar. in. d. l. si donatione. & in. l. p diuersas. C. manda. & in aūt. si quis in aliquo. C. de edendo. & in aūt. hoc ius porrectum. C. de sacrosanc. eccle. Bal. in. l. cum alīq̄s. C. de iur. delic. Joan. an. in addi. Specu. in rubri. de reb. eccle. non alienā. & hec fac̄iunt ad questionem de qua per Barto. in dicta. l. si donatione. vbi per Fulgo. & Dy. in consilio incipiēte. iure municipali &c. vide Alexandrum in. d. l. si donatione. & adde Jdaul. de cast. in consilio. cij. incipiente. In christi nomine &c.

Item, tertia lectu.est.qñ ex forma statuti vir lucrat certã ptẽ dotis an teneatur eã cõicare fratrib⁹.bal. alr loquit in aut.ex testõ. in.viij. col. ỏ colla. ꝛ vide no.in.l.si cuz dotez.§.trãsgrediamur. ꝛ §.solu.ma. ꝛ p moder. inst.de acti.§. fuerat.ver.q̃ ro.de.q.quotidiana.p bal in.l.ij.C.fassi. her. ꝛ bal.in tractatu de duo.frat. qỏ retuli p⁹ bal. in.l.si patru⁹ C.cõia vtriusiudi.ꝛ vide p Pau.de ca. in.d.§.transgrediamur. ꝛ ibi scripsi ꝛ Saly.in.d.l. ij.ꝛ mihi placet opi.bart. hic.ꝛ bart. ꝛ Ange.in.l.i. C.de bo.que lib.

Ater q̃ castrẽse. primo queritur. Mo.qualiter pr̃ teneatur de peculio ex õctu si filij tam viuo filio q̃ mortuo.adde oĩno bar.in.l.si finita.§.si de vectiga.i vl. col.s̃.de dã. ifec.ꝛ qỏ no. bal.in.l.fi.C. de vsur.rei iudi.ꝛ adỏ barto.in.l.si quis in tantam.in iij.col.C. vnde vi.ꝛ adde qỏ vbi pater tenetur ỏ peculio pfecticio:tenebit̃ etiam de vsufruc. peculij aduenticij ꝛz So.intellige q̃ hic dõabant̃ res nõ apte ad militiam.vt p̃dia ꝛ cetera immobilia:sec⁹ si darent̃ res ad militiam apte.vt in.ll.p̃ijs.ꝛ pbatur ꝟ distinctio C.e.l.i.li.xij. ¶ Sed quero q̃d si relinq̃tur p̃dictũ vt vendat̃:ꝛ inde sibi emat equos ꝛ arma ꝛ similia:an enumerabit̃ in castreñ.peculio. Rñdeo sic.vt.s̃.e.l. iij. Non ob.hec.l.q: ꝟ fuit dictũ q̃ ille res eẽnt in castrensi peculio q̃ tñ ad hoc apte nõ erãt. Igr̃ vt ista materia liqueat.distingue sic:qñq̃ donat̃ vel relinq̃tur filiofamil̃.ab eo q̃ sibi p militiam erat not⁹:et tũc indistincte peculi.castreñ.aggregat̃. vt.s̃.e.l.q̃nta.qñq̃ donat̃ ab alio:ꝛ ꝟ distingue: q̃dã sunt res nullo mõ apte ad castrense peculiũ vt immobilia:ꝛ ista nõ sunt castrẽsis peculij ẽt si fuerit expressum vt ꝟ nisi fuerit dictũ q̃ vendant̃:vt.s̃.dixi.quedã sunt res oĩno apte ad castrẽse peculiũ vt eq̃ ꝛ arma ꝛ sũt castreñ.pecul̃.vt.s̃.e.l.iij.in prin.ꝛ.l.i.C.e.ꝛ.j.e.l.castrense.quedã sunt res q̃ pñt eẽ apte ad castrẽse peculiuz ꝛ ad alia vt serui:ꝛ tũc in istis distinguit̃ aut fuerunt donate vel relicte ad hoc noiatim ꝛ erũt castrensis peculij:aut fuerũt simpl̃r donate vel relicte ꝛ tunc sec⁹.vt.s̃.e.l.si militi. ¶ Itẽ oppo.in aut.vt li.ma.ꝛ auie.in prin. So.ibi sufficit sola expssio volũtatis iõ nihil extrinsec⁹ req̃rat̃ ꝟ vo nõ sufficit sola voluntas ad ꝓstituẽdũ castrẽse peculium:iõ req̃ritur q̃ pbent̃ alia. ¶ Ultimo ꝟ.l.facit in argu.ad infinita.nos dicim⁹ in.l.optimã ꝟ.C.de ẽpen.ꝛ commit.stipu.q̃ ẽba enũciatiua in ẽctib⁹ pbant inter easdẽ ptes.ego dico q̃ illud est verũ qñ illa ẽba enũciatiua emanãt sup eo sup quo ptes pñt libere renũciare ꝛ sibi p̃iudicare:alꝫ non p̃sumit̃ nisi pbetur vt ꝟ.ꝛ hoc dico in qõe:si aliq̃s donauit aliq̃d alicui p meritis ꝛ bonis fuitijs habit̃ ꝛ receptis ab eo: si q̃dem ista donatio fit ab eo q̃ possit donare libere nullis p̃cedentib⁹ meritis:tũc ista verba enunciatiua inducũt pbatõem inter easdẽ ptes:sed si de necessitate requireret̃ merita p̃cessisse ꝛ alꝫ donare ñ posset; tunc illa ẽba nõ pbarent merita p̃cessisse.vt hac.l.ꝛ no.C.de colla.l.si donatõe. Et p hoc dixi si ĩ instr̃o venditõis facte a capl̃o alicui⁹ eccl̃ie ỏtinere tur p̃cedentib⁹ legitimis tractatib⁹ ꝛc̃. Ista verba inter easdẽ psonas nõ pbant vt hic.hoc ẽt dixi vobis,s̃. de ẽ.ob.l.sciendũ. ꝛ ibi pleni⁹ scripsi.

Oponebat̃. q̃ pson̄a p̃is defic nõ possit fingi sibi retro quesitũ.vt.l.quotiẽs §.de noua.ꝛ ar.l.eum q̃ ita.§.fi.s̃.de ver.obl̃. So.ꝟ nõ fingit̃ patri quesitũ:sed fingit̃ in bonis ei⁹ sp fuisse:iõ sufficit sp extare bona p̃is lz pson̄a õfecerit.

Hanc legem declara vt in.l. Ex nota. seruus cõmunis meuij.in p̃i ci.s̃.de stipu.seruo.

Hãc.l.intellige vt dixi.s̃.e. Castrense. l.si forte.

Oppo.q̃ hẽditas vxoris nõ Item. fit in castrẽsi peculio. vt.s̃.e.l. militi. So.intellige q̃ ꝟ instituit viruz ỏtẽ platõe militie:ꝛ hoc ỏstat. vt ibi dictũ ẽ.ꝛ.l.si forte s̃.e. ¶ Quero q̃d vult dicere tex.ꝟ q̃ liberis cõib⁹ q̃ sunt in aui familia ỏferr̃.gl.ponit.iij.lec. prima q̃ p filiã cui data est dos ỏferr̃ fratrib⁹ ꝛ fratrũ filijs. vt.s̃.de colla.do.l.i.§.i.ꝛ.§.filiã. Ista lec.non hz dubium.ꝑterea non bñ adaptaret̃ ad tex. qui nõ loq̃tur de collatõe faciẽda fratrib⁹ mulieris:lz de collatione faciẽda fratrib⁹ viri:ꝛ iõ dicunt alij q̃ ꝟ vxor decesserat viuo p̃e viri.vñ cum dos debeat restitui tã ab ipso filio ꝑ quo habita fuit dos q̃ ẽt ab alijs fratrib⁹:oz alijs fratrib⁹ dos ỏferri.ꝛ loquitur ista lec.qñ ex dote nihil est lucrandũ ex pacto:vel ex l.cõmodũ.g̃ qỏ est apud alios fratres q̃b⁹ conferr̃: erit vt lucret̃ interusuriũ medij tp̃is: vel si hẽdes vxoris ñ peterẽt remanẽt apud eos qỏ not.qꝛ ista est nota.lec. ¶ Tertia lect.est k qñ ex dote debebat ali q̃d lucrari ex pacto vel ex.l.puta ex forma statuto⁹ italie vir lucrat̃ tertiam vel q̃rtã:an istud lucrum ỏbeat eẽ p̃cipuũ illius filij cui⁹ fuit vxor: an debeat ỏferri fratrib⁹.certe glo.distinguit.aut vxor decessit viuo p̃e viri:ꝛ ỏferr̃ fratribus oĩb⁹ vt ꝟ. aut decessit post mortẽ p̃is viri:ꝛ tunc erit p̃cipuũ illi⁹ filij q̃ est vir nec teneat̃ alijs cõicare.vt.l.ij.C.fa.herc. ita dicit glo.ꝛ hoc idẽ tz Dy.§.solu.ma.l.si cũ dotẽ §.transgrediamur.ꝛ p Cy.in.d.l.ij.C.fa.her. Istud dictũ Dy.ꝛ Cy.non videt̃ verũ.nam q̃cquid lucratur ex dote ẽt viuo p̃e est aduenticiũ.vt.C.de bo.q̃ libe.l.i.ꝛz aduenticia nõ ỏferũt̃.vt.l.fi.C. de colt̃. g̃ lucra ista nõ cõferunt̃:ꝛ hoc puto verũ si statuta dicerent mulierem p̃cedente vir lucret̃ tertiam:ꝛ sic circa psonã viri disponerent:ꝛz si statuta dicerẽt lucretur tertiã ille q̃ dotẽ recepit:ꝛ sic ỏp̃henderent psonã aui seu soceri recipiẽtis:tunc putarẽ distinctio. Dy.ꝛ Cy.verum. ¶ Quarta lec.est q̃ ꝟ nõ loquitur de tali collatõe:sed dicam⁹ cõferr̃.i.ad vsuz datur:ꝛ ista est magis ꝓpria; sed p̃cedẽtes sustineri pñt,vt supra dixi.

Ista est multũ Pater qui castrense. nota.l.tã in p̃i. q̃ in.§.i. ¶ Op.in aut.de h̃i.q̃ ab inte. ỏ. §.i. So.fateor q̃ hodie indistincte filiusfami. hz hereditẽ:ꝛ sic p̃ tenet̃ vt h̃is siue filij⁹ decederet intestat⁹ siue testat⁹.vt dixi.s̃.e.l.i.ꝛ.ij. ¶ Pro declaratione.l.in glo.ponunt̃ aliq̃.primo queritl cũ dicat̃ q̃ p̃ ex õctu filij teneat̃ de pecul̃.vt.s̃.i.t.ỏ pecl̃.ỏ q⁹ pecl̃.dz itelligi.ꝟ gl. mirabl̃r rñdet ỏ iure antiq⁹ p̃ tenet̃ de peculio.s̃.pfecticio qỏ ipse cõcessit filio ꝛ passus est eũ h̃e. Itẽ de peculio aduenticio: qꝛ de iure antiquo nõ distinguebat̃ peculiũ aduenticiuz a pfecticio cũ quicq̃d q̃rebat filij⁹ q̃rebat p̃i: de castrensi ẽba peculio non tenet̃ p̃i filio viuo: sed ipse filij⁹ queniet̃.vt.s̃.e.l.iiij.§.i. Item hodie in m aduẽticio peculio p̃ non tenet̃ in actõe de peculio sz põt queniri vt legitim⁹ admistrator filij.vt.l.i.C. de bo. ma.qỏ no.qꝛ p hoc hẽs intellectũ toti⁹ ti.de pecul̃. ꝛ hec ẽba viuo filio. ¶ Scõo quero qualr filio moꝛtuo p̃ teneat̃ de peculio.ꝛ ꝟ rñdendum est de iure antiquo de peculio aduẽticio ꝛ pfecticio tenebat̃ infra annũ p tit.q̃ñ actio de pecu.est anna.de peculio ẽo castrensi si quidẽ p̃ occupat iure peculij incipit assumere vires peculij ꝓfectici⁹ post mortẽ:ꝛ iõ tenetur de peculio infra annũ:sec⁹ si occuparet vt h̃eres.vt hac.l.ij. Rñdeo hodie ẽo cuz indistincte occupet vt h̃is in aduenticijs ꝛ castrensib⁹ vel q̃si nõ teneat̃ de pecul̃.sz ciuili ꝑpetua. ¶ Cõtra ista opp. si p̃ succedat filio quõ põt de pecul̃.teneri.nam p̃ q̃ teneat̃ de pecul̃.hẽtur vt fideiussoꝛ.vt.l.cũ filij⁹. in prin.s̃.de ẽb.ob.ꝛ si fideiussoꝛ succedat principali extinguit̃ obligatio fideiussoꝛia.vt.l.h̃is a debitore.§.q̃ si idẽ.s̃.de fideiuss. So. vt in gl. ¶ Ultimo q̃rit gl.an p̃ qui succedit filio in pecul̃.possit petere restõem in integrũ:sicut ipse filij⁹.gl.multũ se inuolu it ẽitas est vt dicam⁹ aut p̃ succedit filio vt h̃is ꝛ põt impetrare restõnem ex pson̄a filij.vt.l.iij.§.filij⁹.s̃.de mio.aut occupauit p̃ iure peculij ꝛ nõ põt petere restõnem.vt.l.iij.§.ꝛz vtrũ.e. ti.

Nota q̃ istud intereen qỏ est Pater a filio. in tpe iure actõis nõ est inspiciendũ.de hoc hẽs gl.no.in.l.q̃ bis.s̃.de ẽbo.ob.ꝛ ibi alle.hũc tex.q̃ est valde no.ꝛ h̃ic.§.dicit a Pe. de bel.pti.in q̃dam disputatõe.

Ex castrensi°. In prin.dicit statutum ꝟ q̃ filiusfa. non possit bal.in.l.i.C.ỏ exercito.i.vij col.adde barto.in.l.i.ĩ p̃ĩ. in pe.col.s̃.ỏ pecul. ꝛ bal. post bar.in.l. i.in penul.colũ.C.qui bo. ce.poss. ꝛ ibi dicit p⁹ glo. q̃ filius non põt dare ĩsolutum bona ꝓfecticia.

m Item hodie.hoc seq̃tur bal.in.l. frat a fratre. in.iij.col.ỏ ỏ di.inde.allegando ꝟ no.

n Pater a filio.intereẽ. intereẽ qỏ est in tpe iure actionis nõ ẽ inspiciẽdum ꝛ istũ tex. inducit bar.ĩ.l. ꝛ si post tres si quis cautio.

Ex castrẽ si.si statutum ꝓhibet filiũ obligari sine ỏsensu p̃is hz locũ ẽt in õctu facto ex̃ territorium p ipm filiũ.vide bar. in.l. cunctos pplos.vbi dixi. vbi allegat hanc.l.C de sum.trĩ.et fi.cat.

obligari sine cõsensu pris: vtrũ istõ hẽat locum in ẽctu facto a filio extra ciuitatẽ perusij: & dico q̃ sicut qñ interdicit alicui administratio in certo actu a iudice illa interdictio pozrigit effectũ suum ad oẽz locũ. vt. s. de ver. ob. l. is cui bonis. ita arguit b iurisc̃ consult⁹. & ita dixi in repetitõe. l. cunctos pp̃los. quã feci per hanc. l.

b

Hereditate. Filius. Nota casum q̃ hẽditas patris nõ adita transmittit ad quẽcũq; extraneum successorem: & hoc opat existẽtia sui hẽdis: ẽ bo dixi i. l. si filiꝰ qui pri. ẽ de vul. & pup. & l. ex militari. in fi. cũ. l. se. s. ẽ mili. testa.

Pater peculii. Nunc. §. vsq; ad fi. ti. diuiõ in tres ptes. primo qñ pat manumisit in testõ suum filij & filiꝰ intestatus ẽcessit. scõo qñ instituit extraneũ q̃ nõ adiuit. tertio qñ pater fuit institutꝰ. scõa ibi: non tñ fuit hẽs &c. tertia i l. fi. q̃ cõtinuatur cũ ista. Nota. q̃ vna res non põt eẽ plurium insolidũ vt hic in. l. si vt certo. §. si duobus. s. cõmo. Scõo no. q̃ quedã sunt res q̃ sunt in pendẽti. qẽ dic vt. l. q̃ res. s. de sol. & l. si vsufructꝰ. s. de stip. ser. Tertio no. q̃ libertas data suo ẽfirmat ex dõnio postea supueniẽti. ¶ Ad hoc opp. gl. de. l. q̃ suos. s. qui & a q̃. glo. nõ so. tu dic q̃ b est aliqd qẽ retro fingit: secꝰ in. l. ẽtia. & b sol. colligit. j. pri. & plene dixi in. l. cum vir. s. de vsuca.

¶ De veteranis. Rubrica.

b

Tene menti hãc. l. Nota. q̃ ille qui hz priuilegiuz p vnũ actum ẽtium nõ videt renunciare priuilegio. dicam de hoc vobis. j. de decuri. l. ij. in fi.

Vectigalia. Nota tex. q̃ vectigalia dicunt munera patrimonialia vt b. de hoc. C. de vetera. l. i. li. xij.

v

Veteranos. Iste tex. ibi sz veterãi &c. est ẽ. l. ij. s. e. nã hic videt q̃ p vnũ actum q̃s pdat priuilegium suuz glo. ibi soluit aliud ẽ qñ q̃s patit se eligi in decurionẽ. aliud qñ ad aliud munꝰ dicã in. l. ij. in fi. j. ẽ decu.

¶ Ad municipales & de incolis. Ru.

¶ Glo. non ẽtinuat rub. Nu ẽtinua: q̃ttuor sũt cognitiones. s. de re pecuniaria: aut de extimatiõe: aut de crimine capitali: aut de munerib⁹ & honoribus. vt. l. cognitio nũ. in prin. j. de vari. & extraor. cog. de trib⁹ primis est decii. s. sequit videẽ de q̃rta. scz ẽ munerib⁹ & honorib⁹. vez q; pdicta inducunt ciuibus & incolis. iõ premittit titulum ad municipales & de incolis.

m

Municipem. Primo ponit q̃lit efficiant municipes ipso facto. Scõo qualr fiãt ex dispositiõe ciuitatis. Tertio q̃d importat nomen municipis largo mõ & improprie sumendo. Quarto pdicta inducũt ad determinatõem vnius qõnis. Quinto ad pdictã determinatõnem ponit vnã exceptõem quã pbat p rescripta principum. Sexto circa pdicta ponit quozũdã falsam opi. quã reprobat. scõa ibi: ppie. tertia ibi: sed nũc abusiue q̃rta ibi: q̃ ex duob⁹. q̃nta ibi: nisi forte. sexta ibi: q̃ bñficiũ. ¶ Pone casũ sic: q̃ro q̃lr q̃s efficiat municeps alicuiꝰ ciuitatis vel municipij. Rñdit iurisc̃ consultus municeps fit qñq; ipso facto seu ipso iure: quãdoq; per ẽstitutionez ipso iure facit aliquẽ municipẽ nattuitas manumissio & adoptio: & hoc ĩ pri ma pte. Constõne fit qñ aliq̃ sunt recepti in ciuitate vt munera nobiscũ facerent & isti ppie dicũtur municipes: q̃si muneris pticipes: & hoc in scõa pte ¶ Oz querit an illi q̃ sunt in ciuitate ciues ozigie si aliquo priuilegio nõ subeant munera: an dicant municipes. Rñdet iurisc̃ consultꝰ q̃ hodie vtimur isto vocabulo large & improprie vt q̃libet ciuis ciuitatis dicat municeps ẽt si mũera nõ subeat aliquo priuilegio: & hoc in tertia pte: cetera sunt plana. ¶ In prima pte dr municipẽ: q̃ro qualr itelligat hoc nomẽ municeps. glo. C. de incolis. l. ciues. dicit q̃ municeps est nomẽ gñis p: ciuis & incola est nomẽ spẽi & idẽ dicit Dy. In ẽtium videt h rubrica q̃ dicit municipales & de incolis: q̃si incola sit spẽs p se distincta a municipe. Sed ro hoc qz in. C. hẽm⁹ rubricã de municipib⁹ & originarijs p se: & rubri. de incolis p se: g̃ sunt diuersa. vt. C. de codicill. l. si idẽ. Credo glo. dicẽ verũ q̃ incola est spẽs ad municipẽ vt pro bat in. l. si filio. §. municipes. j. e. ti. nec est incõgruus vt qñq; cadat copula inter genꝰ & spẽm: vel q̃ vna rub. fiat de gñe alia de spẽ vt in multis ptib⁹ iuris. Dico tñ latiꝰ q̃ ñbum ciuis non põt adaptari omnib⁹ municipib⁹. vtputa aliq̃s est oriũdꝰ de quodã castro libero: h nõ poterit dici ciuis illi⁹ castri nec incola: sed appellabit municeps hoc noie gñali vl originariꝰ. vt. C. de muni. & ori. sup rubri. & sic appet q̃ hoc nomẽ municeps est genꝰ ad ciuẽ ciuitatis & ad castellanũ alicuiꝰ castri ẽstitutum origine vel ẽstõne: vel quo alio mõ ẽprehendit ẽt vt dictum est. ¶ Sequit ĩ tex. natitas. vides q̃ natiuitate q̃s efficit ciuis: & dicit gl. q̃ natitate pria vel ppria. vt j. e. l. assumptio. & ibi dicã. Itez qz nascit in comitatu in aliq̃ villa vel castro subdita ciuitati efficit ciuis illi⁹ ciuitatis. vt. j. e. l. q̃ ex vico. Oz circa hoc dubitat vtrũ comitatẽsis natus in ciuitate sit ciuis: vl ciuis natꝰ in comitatu sit comitatẽsis: vel forensis filiꝰ natus in comitatu sit comitatẽsis. q̃dam dicũt q̃ sic: q̃ inspicit origo vt h cum fi. Ad declaratõez istiꝰ qõnis oz te scire vtrũ de iure cõi aliq̃ sit differẽtia inter ciuẽ & comitatensem. Rñdeo sic: qz comitatẽsis tenet ad maiora onera. põt. n. eis imponi collecta p ea pte q̃ vocat capitatio q̃ ciuibus non põt imponi. vt. C. de capit. ciui. cen. exi. l. i. li. xi. & ibi no. & C. ne rusti. ad vllum obsequ. deuo. l. i. e. li. hoc ẽt faciunt statuta q̃ ciuitatũ vt videtis. nũc ad ppositũ debetis scire q̃ tam ciuis q̃ comitatẽsis dr ciuis: sz psona comitatẽsis ẽ obnoxiata q̃dã nexu. s. quodã munere: vt maiora munera subeat vt vidistis. Sed in istis sic obnoxiatis nõ inspicit locus ĩ quo nascitur sz psone ex quib⁹ oriunt. vt. l. cũ satis. in prin. C. de agri. & censi. li. xi. & sic natꝰ ex ciue vbicũq; nascatur erit ciuis. Itẽ natꝰ ex comitatẽsi vbicũq; nascatur erit ciuis comitatẽsis. natꝰ ex nou comitatẽsi erit ciuis nõ comitatensis: qz nõ pentib⁹ comitatẽsib⁹. Vtrũ ãt ĩ pdictis inspiciat ẽditio pris vl mris de iure cõi: dicã alr in hoc tractatu. ¶ Quero aliq̃s est natꝰ in quodã castro subdito ciuitati perusij q̃ est in tuscia: tñ castrũ est in ducatu. nõ est dubiũ q̃ iste nascit ciuis pusinꝰ. vt. j. e. l. qui ex vico. Sed dubitat vtrũ iste erit tuscꝰ vel erit ducatanꝰ. Ro hꝰ declatõe debetis scir q̃ municeps põt q̃s dici respectu ciuitatis & respectu ꝓuincie. vñ est q̃dam pria cõis vt tota ꝓuincia q̃dam patria singularis s vt ciuitas ppria. vt. l. roma. j. e. ti. & not. p gl. in. l. hostes. s. de capti. & l. ꝓuincialis. j. de ñ. signi. & C. de natu. libe. l. iij. & l. vxor. §. si legauerit. de leg. iij. Dico g̃ q̃ est pusinꝰ q̃ tum ad munera ciuitatis sz q̃ tum ad munera ꝓuincialia diceret ducatanus in q̃ ꝓuincia est castrũ vñ sibi origo est. Et iõ si que collecte imponerent hẽs p onerib⁹ ꝓuincialib⁹ nõ

Ad municipales. ru. Municipẽ. nostri gener. s. addebar. ĩ. l. ciues C. de incol. libro. r.

p l. assumptio. qui nascitur in castro dr ciuis illi⁹ ciuitatis. vide bar. in. l. ñ dubita. s. de capt. & in. l. ij de ñbo. sig. & an comitatẽsis natꝰ ĩ ciuitate sit ciuis & ciuis natꝰ ĩ ciuitate sit comitatẽsis. vide h barto. & adde qd Cyn⁹ & Ange. & Bal. not. in l. hmõi. §. legatũ. de le. i. p illum text. dicit q̃ si vxor alicuius exñs pegre pepit ptũ florentie: nõ dr talis filiꝰ cen seri origie ciuis florẽtinꝰ nec quo ad munera: nec quo ad honores. sed Jñi. ibi inclinat ĩ ẽtium p hãc l. & l. ciues. C de incol. li. & ibi no. & fortemeliꝰ: & facit ẽt ad aliõ fm Bal. ibi & ibi dixi pꝰ Imol. Sed pone aliqs ẽ natꝰ ẽ castro centi. qẽ ẽ ẽ epatu bono. an dicat bonoñ. vel forẽ fis. vide not. Ja. bu. & bal dũ in aut. q̃ ĩ puincia. C. v bi de crimi. & adde Bart. ĩ d. l. ciues. et ad primũ dictum. s. vide qẽ dicit bar. to. in. l. i. C. de muni. & origina.

q Faciunt statura. adde no. in fili per bar. j. e. l. ij. §. idem rescripserũt. in ñ. vl teriꝰ q̃ro.

r Erit ciuis & h adde qẽ no. bart. in. l. ij. j. de ñ. fi. ĩ q. an priuilegia ẽcessa cinibus extendant ad comitatenses

s Priasinus gularis. adẽ Bar. p illuz text. in. l. hi q̃ in princ. s. de mune. & honori.

t Uberioris culture. vide Bar. in l. ꝙclaue. §. ꝺ dā. infec. in fi. ⁊ no. cui⁹ capelle q̄s dicaī: ⁊ facit optime qꝺ dixi post Bar. in l. §. i. al's in l. plautius. §. de condi. ⁊ demon.

v Religiosus desinat. an p monachatōem q̄s desinat eē ciuis: ⁊ ad de qꝺ dixi post Bar. in l. in puinciali. in fi. §. de ope. no. nun.

t Quero ēt an p̄lat⁹ efficiaī ciuis. ⁊ vide bar. i. l. heres absens. ad fi. §. de iudi. ⁊ not. Inno. i. c. ex ore. de p̄cu. ⁊ qꝺ no. Inno. in c. fi. ꝺ eo qui mittiī in po. cau. rei fui. ⁊ no. in. c. dilecti. el. ij. de rescrip. ⁊ i. c. ex pte. de fo. cō. ⁊ qꝺ no. bar to. in. l. municeps. §. miles ꝯ. e.

p Intelligit glo. hoc idez tz in. l. filios. in p̄in. C. de muni. ⁊ oriq. li. x. ⁊ allegat l. i. C. de cap. ibi tñ ħ non audet affirmare. Ideo hanc tñ opi. secut⁹ est Paul. de ca. i. d. l. hmōi §. legatū. de le. i. in lec. bo noñ. tz idem Pau. de ca. in lect. padu. ꝺ̄ciū tz opi. Imo. secut⁹ ⁊ ad. ꝺ. §. legatum rñdet q̄ illꝺ iō ibi qꝛ alʒ fraudaret mens ꝺfuncti: qꝛ p desset ptū na scituꝝ eē i loco in quo an cilla mī succesſerat ⁊ fieret p̄iudiciuꝫ legatario vt etiā dixit ibi bal. in suo sū mario. ⁊ ita ꝺ facto fuaī ſz Pau. de ca. ⁊ dicit q̄ ita fuit ꝺ fcō pa due. p quo ēt faciūt not. p glo. ⁊ doc. in l. assumptio.

deberent subire illi q̄ sunt in ducatu. vt dictis legibus lz de facto nō seruet. Quero ciuitas ista dicitur q̄ portas ⁊ p̄ parochias vtrū nat⁹ i aliq̄ porta l' pochia ꝺz dici ꝺ illa porta l' pochia rōe origis. videte ciues cītatis sūt vnifozmes: ⁊ cīlitas q̄ p origine ꝺ̄hiī ēvnifozmis toti cītati vt ħ p̄z ⁊. §. dictū ē. dicto x̄o portaꝝ ⁊ capellaꝝ fit gra maioꝝ notitie ⁊ gra facilioris diuisionis de honorib⁹ ⁊ muneribus faciendis. vt. l. n ā salutē. §. de of. p̄fec. vigilū. sicut dicim⁹ de agro qui diuidit gra vberioris culture. vt. l. gai⁹. §. de le. ij. ⁊ iō natiuitas in aliq̄ capella vl' porta non facit eū illius porte vel capelle: ſz illa distinctio fiet vt in q̄ capella munera subit illius capl' le dicaī. ar. eī de p̄ochi. c. fi. vel dicaī illi⁹ capelle i qua ipse habitat vbi magis ꝺuersaī. vt. l. eius q̄. §. i. ꝯ. e. ⁊ ita de facto ꝺsuluit Ja. bu. licz nō p istas. ll. Sequit aut manumissio. dicit gl. q̄ manumissus sequit originē manumittētis nō eius q̄ iussit manumitti. vt. C. e. l. ij. li. x. ⁊ pbatur. ꝯ. e. l. liber⁹. §. ex cā. Sed ḡro vtrū bap tizatus ħ efficiaī ciuis huius ciuitatis qꝺ videt. nā p baptismū quis liberatur a peccato ⁊ a ſuitute qua tenebaī sathane ⁊ angel' eius: g̃ videt quasi manumissio. p ꝺ̄ns videt q̄ cō trahaī ciuilitas. videte nō credo q̄ q̄tuz ad tpalia p baptismum ꝺ̄haī ciuilitas: qꝛ certi sunt modi per quos ciuilitas ꝺ̄hiī vt ħ. ⁊. l. ciues. C. de incolis. inter quos nō est iste: ſz q̄tuz ad spūalia relinquo canonistis. Sequit in tex. aut adoptio. p adoptionē quis sequit oriqinē adoptāt⁹: nec p hoc pdit p̄ri mam suā oriqinē. vt. ꝯ. e. l. ordine. §. fi. ⁊ durat ista q̄litas donec durat ista adoptio. vt. l. ſz ⁊ si is. ꝯ. e. tit. Juxta p̄dicta ḡro vtrū forensis fact⁹ mōach⁹ sancti petri vel canonic⁹ sancti laurētij hui⁹ ciuitat efficiaī ciuis hui⁹ ciuitatis. Ante q̄ declarē ista q̄stionē oz q̄ multa videam⁹. p̄imo an ciuis hui⁹ ciuitatis q̄ efficit monachus vel al' religiosus desinat⁹ eē ciuis. Rñdeo non. nā p monachatōem quis nō pdit iura. ciuilia. vt. l. deo nobis. C. de epi. ⁊ cle. Itē ille q̄ monachaī ascendit ad maiozē statū. vt in auth. de mo. in p̄in. ſz p dignitatē supuenientem p̄ri ma ciuilitas nō tollit. vt. l. filij. §. senatozes. ꝯ. e. ⁊. §. de sena. l. vlti. Ita p monachatōem nō desinit eē ciuis: ⁊ lz nō teneaī ad munera realia vel p̄sonalia ñ minus ꝓpter hoc ꝺ̄ ciuis. vt hac. l. x̄. ſz nunc. ē eim ciuis p̄iuilegiat⁹. Quero ēt an capl'm alic⁹ ecclesie ꝓsine dicaī ciuis hui⁹ ciuitatis: vos scitis q̄ capl'm est p̄sona repūtata. vt. l. mozt uo. §. de fideiuſ so. ſi q̄ ista p̄sona repūtata oriqinē hūit ħ: quis dubitat q̄ rōne oriqinis erit ciuis. certe ciuis erit vt ħ ſz si eēt capl'm qꝺ alibi hūisset oriqinē. Exemplū capitulū hierosolymitanū venit ad ciuitatē istaz ⁊ posuit se in eccl'ia sancti Luce: certe capl'm hz ħ domicilium rōne incolat⁹. non aūt est ciuis: qꝛ nec oriqine nec alio mō quo ciuis ꝺstituit. Quō ēt si aliq̄s forēsis efficiaī abbas sācti Petri an erit ciuis hui⁹ ciuitatis. Idē quero de rectoze cuiuslibz eccl'e ⁊ videt q̄ sic. ⁊ videt casus ex de tē. ordi. c. cū null⁹. li. vi. Preterea miles q̄ est posit⁹ in aliquo loco ad exercendā militiā efficit ciuis illius loci. vt. l. municeps. §. fi. ꝯ. e. ⁊ ita intelligit glo. ℣ C. de incol. l. ciues ḡ p̄posit⁹ regimini alicui⁹ ecclesie: ⁊ sic illi⁹ militie rōne efficit ciuis. preterea nō est dubiū q̄ abbas efficit de capl'o: sed capl'm ē ciuis vt dixi. ergo ⁊c. preterea vir trahit ad sexoꝛē suaz vt efficiaī ciuis illi⁹ ciuitat⁹ vñ est vir. vt. l. fi. §. itē rescripserūt. ꝯ. e. ergo eadē rōne ecclesia trahit ad se p̄latū vel rectozez suū: qꝺ puto verū. Ad ꝓpositam q̄stionez rñdeo q̄ monach⁹ efficiatur ciuis illi⁹ ciuitat⁹ p monachationem sicut p adoptionem. trāsit eīm in potestatez capituli ⁊ in potestatē abbatis q̄ sunt ciues vt. §. dictū est. verūtñ ista ciuilitas durat donec durat adoptio: ⁊ sic si de illo capitulo recederet ⁊ trāsiret ad aliud capitulū vt faciunt fratres p̄dicatozes mizozes ⁊ heremite desinerēt esse ciues hui⁹ ciuitatis ⁊ eēnt ciues illi⁹ capituli in quod trāsierūt. Seq̄tur in tex. ⁊ ꝓp̄rie q̄dem: ħ nota q̄ fm ethymologiam vocabuli mūniceps: ꝺ̄ quasi muneruz ptiqeps ⁊ sic vides q̄ ꝓp̄ria significatio assumit ex ethymologia vocabuli: de quo plene dixi in repetiti. l. oēs ppli. in tractatu statutoꝝ. ⁊. l. i. §. de testa. ⁊. l. signū ꝯ. de verbo. signi. Scꝺo nota q̄ aliq̄ possunt recipi in ciuitate vt munera nobiscū faciāt: ⁊ sic recep tione ꝺtrahit ciuilitas vt ħ in text. dū dic recepti in ciuitate ⁊c. Posset etiam ħ tex. intelligi al'r vt dicā tur recepti in ciuitate. s. ipso facto p eos modos q̄ ponūtur in p̄in. l. tamē p̄ioz lectu. magis placet vt receptōe p̄opria ⁊ ꝺtractu hīto cū alio ciuitas sibi faciat ciuem. hoc videm⁹ seruari de ꝺsuetudine: hꝺ pbatur in. l. edificia. cum sua glo. ꝯ. de verbo. signif. hoc modo intellige. C. de incolis. l. ciues. vbi ꝺ̄ q̄ ciues facit oriqo: manumissio: adoptio: ⁊ electio. nā ibi recitaī ista. l. i eo q̄ ibi ꝺ̄ ꝺ electōe. intelligo ꝺuētione vel ꝺstitutione ciuitatis facta cū aliquo: et lz glo. ibi al'r intelligat: lz ēt intellect⁹ glo. ibi positus est ver⁹ in se. Ueniam⁹ ad tertiam pticulam dicitur ħ q̄ ēt illi q̄ non subeūt munera dicūtur municipes ſz abusiue ⁊ impꝛoprie. Quero vtruz hꝺ statuta que loquunt de ciuib⁹ locū habeant in illis ciuib⁹ qui munera non subeūt. videt q̄ non: qꝛ debēt intelligi statuta fm ꝓp̄riam significatōem. vt. l. i. §. si is qui nauē. de exerci. ⁊. l. non al'r. de lega. iij. ⁊ ꝯ. e. l. ꝺstitutionib⁹. sed illi non dicunt ꝓp̄rie ciues. vt ħ ergo ⁊c. Cōtrariū dico: fateoꝛ q̄ non dicuntur ꝓp̄rie municipes. cū enim non subeant munera repugnat allusio vocabuli: sed ꝓp̄rie ꝺ̄ ciuis castellan⁹ seu terrigena illi⁹ ciuitatis castri vel tre: ⁊ hoc pbat iste tex. dum dicit sue cuiuscūq̄ ciuitatis ciues: ⁊ sic innuit q̄ vere ⁊ ꝓp̄rie ꝺ̄ ciuis lz non ꝓpꝛie municeps. Ueniam⁹ ad q̄rtam particulam hic habes q̄ q̄s sequit oriqinē patris non oriqinē matris. Quero q̄d in comitatensib⁹ vtrū natus ex matre comitatēsi sit comitatensis. dicam. ꝯ. e. l. ei⁹ q̄ iustum. Secūdo ex ista particula nota q̄ idez est dicere[a] pusin⁹ ⁊ ciuis perusin⁹ seu municeps pusin⁹. vt in hoc ver. qui ex duob⁹. ⁊ in versi. sed si ex patre. ⁊. C. e. l. i. qꝺ est verum si perusin⁹ assumaī vt nomen appellatiuū. nam si aliq̄s ꝓp̄rio noīe vocareī perusin⁹: non sequit ergo ciuis perusin⁹. vt ꝯ. e. l. vl. §. pe. Idem puto si dicaī talis ꝺ perusio q̄ intelligaī. i. ciuis pusin⁹. Idē eīm est dicere de pusio ⁊ pusinus. vt extra de spon. c. i. ⁊ est tex. ⁊ gl. §. ꝺ execu. tut. l. sed ⁊ reprobari. §. āpli⁹. x̄. si eīm. In gl. sup verbo cōmanenſ. lz eīm p̄dicta x̄ba imꝓtēt aliquem eē ciuem pusinum: videt q̄ nō imꝓtēt ꝺ necessitate ipsum eē habitatozem in pusio. vt. C. e. l. i. licet īcōtrariū faciat. ꝯ. de ver. sig. l. puinciales. dic vt ibi. Ueniam⁹ ad q̄ntam pticulā hic habes q̄ ex p̄iuilegio pōt concedi aliq̄bus ciuitatib⁹ vt nati

§. i. ꝯ. e. ⁊. d. l. filios. hāc opi. ēt tz Rapha. in. d. §. legatū. ⁊ in. l. certa. §. fi. de le. i. ⁊ ita dicit fuisse ꝺsultum: ⁊ refert ita tenuisse dñm Christo. de castel. al'lat. d. l. assumptio. ⁊. l. filio quē p̄. de li. ⁊ posthu. ⁊ qꝛ quo ad dispōnem. l. nō attendit homis destinatio. d. l. certa. §. fi. ⁊. l. is q̄. de fur. C. ⁊ ita tz Alex. in. d. §. legitimum.

z Quero v trū. statutum loquēs de ciuib⁹ an hēat locū in his q̄ ñ subeūt munera. vide tñ qꝺ no. bart. ī aut. ⁊ oīno. C. ne vxoꝛ p mari. ⁊ bal. i l. ū non spāli. ī. iij. col. C. ꝺ testa. ⁊ ibi etiam q̄ dicant de p̄ria ⁊ de gra ⁊ ad materiam adde glo. ⁊ ibi bar. in. l. i. §. de tuto. ⁊ cur. da. ab his.

a Idē est dicere. no. q̄ iō ē dicē pusin⁹ ⁊ de pusio. ⁊ adde bart. ⁊ Jā. §. so. matri. in p̄i. ⁊ late bar. in tractatu repsali ax. in. vij. q. ⁊ in. l. ij. ꝯ. ꝺ x̄bo. sig. adde qꝺ gl. lxxxv. di. c. florenti num. dicit q̄ florētin⁹ ꝺ̄ q̄ ē ide nat⁹. facit de exc. tu. l. ſz ⁊ fꝛoba ri. in x̄. comanēsis. ⁊ de tuto. ⁊ cur. da. ab his. l. i. ī fine. ⁊ dic bal. not. in. l. siue possidet. C. de pba. q̄ si statutū dicit q̄ florentini hēant p pusinis hoc noīe significat oriqinē: secus si dicat hēant p ciuib⁹: qꝺ tunc pōt ferri ad quēcunq̄ receptum ad vtilitatez facit qꝺ ipse no. in. l. si non spāli. de test. ſz q̄ appella

tione ciuium veniãt tñi oziginarij:tz bal.in.l.ciues.C.de app,qõ dicit nota,p repzesalijs.

b ¶ Quero quid.t adde bar.in.l.qz semp.de in ius vocã.

c ¶ Oziginẽ pñis.vide bar.in.l.assumptio.§.i.j.e.

Quotiẽs.dixi alꝫs.vide not.p bar.in.l.i.§.si qs in appellatõe.s.d appel.t qõ dixi in.d l.vbi.t ade. ter.in auth.vt nul.iudi.§. putauit.in fi. aragrãtis ciuitatis. et bar.in.l.ambitiosa.in.ij. col.s.de decre.Bart.et bal.in.l.ij.C. qñ fis.vel pzi ua.t in.l.i. d of.p cõ.t qõ not.Ro.i rubzi.de arbi.i vij.carta.

e ¶ Facit i argu.Not.pzo statuentibus t vide bar.in l. ambitiosa. i.i.t.iij.regula.s.de decr. ab ordi.faci. t in .l.i.C. de no. codi. cõpo.

Lacz. q ro vtruz adde bart.in l.i.s.de tu. t curat.da. ab his.in. l.i.C. vbi pe.tuto.

Assumptio. vide bar.late in.l. puincialem. j.de ver. sig.

b ¶ Libera volũtate. domicilium seu incolat9 potest mutari libera voluntate t vide Bar. s.e.l.§. fiñ.t bal.in rub.C si a non ope iud.

¶ Filꝰ.quero circa. t vide barto.no. in consilio incipiẽte.in nomine dñi. dubia occurrentia ex questione mar. tc.

sequañ oziginẽ iuris. ¶ Veniam9 ad vltimã particulã dz hic qꝫ vulgo qñti sequñtur oziginẽ mris: qz nullã hñt aliã oziginẽ. ¶ Quero qdb si est aliqs cui9 ignozañ ozigo pña materna t ppzia:exemplũ in infantib9 expositis ad hospitale ignozañ pz t mr t loc9 oziginis ppzie hoc anno consului qꝫ est ciuis illi9 ciuitatis vbi est exposit9 t nutrit9 cũ nulla alia repiatur:ozigo vt h dicit ter.ibi qꝫ eim aliaz oziginẽ hic hz tc. Preterea in dubio psumiñ. vt.s.de fun.instruc.l.si ita. in fi. ¶ Querit glo.c qd de filio bastardo legitimato p principẽ.certe dicit gl. qꝫ sequiñ oziginẽ patrisc cũ sit legitimus. vt.l.ordine. ĩ fi.j.e.tit.t idẽ tz glo.C.e.l.filios. ¶ Vltimo not. qꝫ frustra a principe impetrañ qd a iure cõi dzedit. et verba debẽt intelligi vt aliqd operñ.dzoz.sunt ĩ gl. vide glo.q incipit.s.legitim9.in fi.Bo.h verba pñt oparĩ:ibi nõ.ar.s.p socio.l.fz t si adijciatur.

Notiens. Nota ex hac.l.qꝫ pz teneañ p filio tanqꝫ fideiussoz. facqd hñistis in.l.cũ filius.in pzin.s.de ñ.ob. ¶ Ad istud opp.j.e.l.luci9.§.idẽ rñdit.Bol.vt ibi ¶ Scdo no.qꝫ pater q nõ dzicit videt dzsentire:cõ cordã.sunt in glo. ¶ Ad hoc op. de.l.luci9.el pico lo.s.de admi.tu.Rñde h loquiñ qñ inungiñ officium publicũ auctozitate t vtilitate:ibi ñz erat vtilitate pzivatũ.rõnem dic vt ibi.t tãgũt doc.C.qꝫ cuz eo.l.i. ¶ Tertio no.qꝫ ad officiũ ordinis dzcurionũ ptinet facere ea q ponunt hac.l.in ver.gestũ autez que vide.t nota ex quo hẽs qꝫ massari9 cõis teneañ soluere pecuniã de mandato pzioris:t oia ista pertinẽt ad officium pzioris dz iure cõi vt h.nisi alr cautum sit. ¶ Quarto nota ex ñ.fz t si filꝰ.qꝫ ad decuriones ptinet dare tutozes: qd intellige qñ eis spãlr eẽt pmissum:alꝫs nõ possent nisi qñ alij iudices deficerent.vt.l.vbi absunt.s.de tu.t cur.da.ab his Et p hoc dixi alꝫs d in filꝰ.ciuitas hz ptãtez tñi: nec hz iudicẽ appellatõis:vtrũ possit appellari ad pziores.dico qꝫ sic.argu.d.l.vbi absunt.p hoc facit optime.s.de app.l.i.§.si qs in appellone.in eo qꝫ ibi loquiñ de dzsulib9. ¶ Vltimo no.qꝫ ille q pmittit rẽpublicã saluã fozeinõ teneañ de dãno pziuate psone vt h.t.s.de ma.dzue.l.i.in pzin.t.j.e.l. libert9.§. fi. ¶ Sed ꝺ hoc opp.qz reipu.vtilitas est.vt insti.de his q sunt sui vel alie.iur.§.fi.Bol.ad vtilitatẽ publicã ptinet vtilitas pziuatoz.scdario ñz principaliter.Et p hoc facit in ar.cqꝫ si pziores hñt arbitriũ sup publica vtilitate cõis qꝫ ipsi non pñt statuere: nisi de his que pertinẽt ad publicam vtilitatem pzncipaliter:quod nota.

Placet. Nota qꝫ filiusfamil'.põt sibi cõstituere domiciliũ sine consensu patris. ¶ Quero quakr dstituañ domicilium. Rñdeo aio t facto vt dicit glo. t pbañ. j.e.l. domicilium. ¶ Quero qd sit domicilium.dic vt.l. ciues.C.ꝺ incolis. ¶ Quero vtrũf pupill9 possit sibi dstituere domicilium:videt qꝫ non:qz nõ hz aim nec intellectũ integrũ:puto ꝺtriuz qꝫ si ĩ aliquo loco pupill9 habeat maiozẽ ptez facultatũ suaz:t ibi habitet dz re t facto hñe domiciliuz.hoc pbañ.C.vbi pe.tu.l.i.t ibi pAlzo.in summa. Nec ob.qꝫ nõ habz aium:qz aius requirit in eo qui hz al'.sec9.ar.ĩ.l.pe. in fi.C.de emanci. libe.

ditionẽ pñis.vide in.c.fi.de ser. nõ ordi.t in.c.lz.de dzsuetu.ser.t bar to.in.l.fi.j.e.t quo ad nobilitatem generis sequitur patrez.fm bal. in.l.fi.C.de ser.fugi.

k ¶ Item in eo.t qu alr quis sortiañ fozũ in loco domicilij oziginis ppzie pñe vel auite vltra h nota.p Bar.Alin.p.d.Anto.in.c.accedens. el.ij vt li.non dst. t cõis sñia videtur qꝺ ibi possit dzueniri si ibi iuẽtatur:alꝫs secus nisi quo ad filiñ distribuẽdi bona ibi sita:t sic eãpatur fozo ꝺct9 fm Jmol. in c.fi.de fo.cõpe.de quo ẽt p Cy.in.l.iuris. C. de iurisd. om.iudic. t ibiviꝺ bal. de bal. in ruzi.C.si a nõ dzpe.iudi.qꝫ in loco oziginis quis põt cõuenirivbi ibi inueniañ alle gat hanc.l. t ibi qd si mutauerit domicilium:qs tñ semp hñe pñsumañ domicilij in loco oziginis fz bal. in.l.fi.in.i.colli.C. si a nõ dzpetẽ.iudi.t ibi vide ad materiam in ij.col.t no.qꝫ vbi fit mẽtio de domicilio ꝺz intelligi ꝺ domicilio hi tatiõis vtro luit glo. in.c. statutũ.in.§. cñ vero.i gl. olim diceba tur.de rescri. in.vi.t Jnn. in.c.fi. de fo. cõpe.vñ pzo pzie ille ẽ subditus alteri9 qui est subditus rõne domicilij:non ille qui sortiť fozꝫ rõne cõtractus vl' ꝺ licti.vt est gl. no.in cle.i. in

Assumptio§. Oppo.s.de postul.l.i. §.bestias.glo.nõ sol.fz ꝺicunt qꝺam illud dzngit ppter mitigandã penam.sed tu dic qꝫ h est quedã qlitas ppt quã qs obligañ alteri.s.ciuitati sue ad munera subeũda iõ mutari non põt sine ciuitatis dzsensu. In ꝺzio est qꝺam qlitas p quã qs alteri nõ obligañ vt bestiaz esse ferocem. ¶ Itẽ oppo.s.de rei ven.l.fi.t.C.de non nu.pecu.auth.ꝺ qui ppzñã.glo. nõ sol.tu dic qꝫ mendaciũ nõ nocet:qz p hoc nõ mutañ veritas vt h cũ dzoz.sed bñ nocet mẽtienti:qz ipse punieť vt in ꝺrijs. ¶ Extra glo.op.qꝫ ciuilitas possit mutari ex libera volũtate ciuis.vt.l.in bello.§.manumittendo. s.de capti.t postli.re. Bo.dom iciliũ seu incolatus põt mutari libera voluntate b.vt.l.nihil.j.e. fz ciuilitas ꝺcta vel natiuitate vel alijs modis quos vidistis in.l.i.s.e.t.l.ciues.C.de incol.non põt mutari libera voluntate.nec ob.§.manumittendo. qz ciuitas ibi erat amissa ex dispositõe legali ppter captiuitatẽ.vñ libera ptãs t voluntas est alicui ciuilitatem nõ reacqrere. ¶ Quero vtrũ ista dzfessio faciat fidẽ ꝺ ipm mentientẽ.puto qꝫ sic.vt.l.i.C.de dzfe. t.l.inde neratius.§.fi. s. ad.l. aquil. donec probetur contrarium.

Filius. Iste est difficilis.§.t hẽs h duo. primo qꝫ filꝰ sequiť oziginẽ pñis qꝫtum ad ciuilitatẽ.scdo qꝫ filꝰ non sequiť domiciliũ pñis.s.cõstitutõe. ¶ Ad primũ opp.fm hoc qlibet eẽt ciuis illi9 loci vbi nat9 est Adã vel alij nri antiq vt Noe vel filꝰ qõ dicẽ eẽt absurdũ.gl.h dicit fateꝺ qꝫ sequiť oziginẽ pñis tñi ñ auit:t sic cessat põdz icõuenies.ita tz gl.h.t.C.e.l.filios. ¶ Cõtra hoc videt textus isti9.l.in fi.ibi libertini tc.dõ dicit.item q ex his nascunt tc. Itẽ videt tex.j.e.l.libert9.§.q in adoptiua.Dy.dicit qꝫ.ll.ꝺzie loquunt qñ pz t auus erant eiusdẽ ciuitatis:merito sequiť oziginẽ aui. Istud ẽ diuinare. Ja.ꝺ are.in hoc variauit.nã hic dixit simpliciter istas glo.nõ dicere vez p.ll.ꝺzias. Ad illõ incõuentens rñdit: qꝫ qs sequiť oziginẽ pñis t aui nõ auñ alioz pentum antiquoz:ita dixit h. Et ita ẽt tenebat dñus Oldra.fz.C.de iurisd.om.iud.l.ij. dixit alr videlz aut nepos nasciť viuo auo:t sequiť oziginẽ aui:vt in ꝺzijs.aut post eo mortuo:t tunc sec9 vt in istis glo.ar.l.emancipatũ.in fi.t qꝺ ibi no.s.ꝺ sena.qꝺ puto vez.si eim nasciť viuo auo:t sic in eius ptãte:merito ei9 oziginẽ sequiť sicut dicimus de filio adoptato vel legitimato vt vidistis.s.e.l.i.

¶ Quero circa istud primũ dictũ quo ad qd seqtur filꝰ oziginẽ pñis. Tres opi.sunt in gl. prima qꝫ sequañ oziginẽ pñis qꝫtum ad honozes t qꝫtum ad tutelas qs in loco oziginis patris necesse hz agnoscere.vt.C.vbi pe.tu.vel cur.l.i.t non qꝫtum ad alia munera q ibi subire non cogiť:nec ẽt ibi poterit cõueniri qõ ꝓbat glo.exẽplo ciuis trãslati ad dignitatẽ senatoziam.vt.j.e.l.municeps.t.s.de sena.l.penul.vñ nisi alꝫs in ozigine pña filꝰ dstituat sibi domicilium ibi munera nõ subibit. Et idẽ dicit glo.de eo q sequiť oziginez manumissoris:t ista est prima opi. Videam9 an sit vera t certe in eo qꝫ dicit qꝫ qtum ad honozes t ad tutelas sequiť pñis oziginem vez dicit.vt.j. videbitis.fz in qtum glo. allegat ad hoc.l.i.C.vbi pe.tu.male dic:qz ibi dz qꝫ alicui põt

verbo subdi.de fo.ope.iõ iste iudex domicilij hz ptãtem maiozem

fm Jm. i. c. f. de fo. ope. & ita illā glo. in d. cle. i. sequitur no. bal. in l. ois. i. §. sive ro appitor. C. ō epi. & cleri. in. ij. col. & dicit bal. ī rubri. C. si a nō ope. iud. allegando gl. in d. c. statutum q domicilij est potissimū cū iurisdict. & adde q̄ ī supi orib⁹ dcā sūt p doc.

l ¶ Rōne origīnis. idē sequit gl. in l. i. C. de muni. & ori. & cū te bi bliū origine. icolam aūt a pud beryces esse ꝓponas merito apud vtrasq; ciuitatē muneri b⁹ iūgi opuleris. & gl. q̄rit q̄d si vtra q; ciuitas munera sil' īpo nit rūdet potior ē origis cā. l. libert⁹. §. ij. j. e. fallit rō ne p̄iuilegij C. de incol. l. p̄iuilegia. vide bar. & q̄ ibi dixi.

m ¶ Cēio ad scōz. d. l. libert⁹. §. p̄ris. j. e.

n ¶ Cūr⁹ prudētib⁹. adde in p̄i. bar. in l. lex cor. §. si tñ. s. ō iniur. & an q̄s posfit hīe plā domicilia: adde q̄ le. & not. ī c. ex pte. ō fo. ope. & in. c. dilect⁹. e. titu. & ibi an q̄s posfit eē sine domicilio. & bal d⁹ in .c. dilect⁹. el. ij. de rescrip.

o ¶ Presumitur hīe. cū q̄s recedit cū re

dari tutor in loco originis p̄ne q̄ est eis cōmoduz nō aūt dicit q̄ q̄s ibi cogat esse tutor: q̄ illud esset on⁹. Jtē in eo q̄ dicit q̄tum ad alia munera nō seq̄tur p̄ris originē male dicit. vt. j. videbit⁹. Jtē in eo q̄ dicit q̄ in origine p̄na nō pōt ꝓuenire male dicit p. l. icola. el primo. j. e. ti. Sz Ja. de are. dicit q̄ ī hoc pōt sustineri gl. vt nō possit ibi ꝓuenire. subaudi si ibi nō repiat. vt. s. de iudi. l. hīs absens. i. rūso. & l. relegatorū. §. non dubitandū. s. de inter. & rele. q̄ satis pōt eē bñ dictum. C Scōa opi. est in glo. q̄ in origine ꝑpria subit oīa munera. Jn origie vero p̄na hz locum q̄. s. dī. Jsta opi. nō est vera vt. j. dicam. Tertia opi. est gl. q̄ in oīb⁹ subit munera rōne originis p̄ne vel manumissionis vt h. nisi alibi hēat domicilium: q̄ tūc nihil ibi subit oneris vl' honoris. vt. C. e. l. filios. Nec ob. q̄ dcīm est de senatore: q̄ in eo est spāle ꝑpter dignitatē vt libereť a muneribus municipij sui: ita dicit gl. Jsta gl. in eo q̄ dic q̄ dz subire munera in oībus dicit verz. in eo q̄ excipit nisi hēat alibi domicilium. dicit male. Et ista exceptio reprobať h in fi. glo. q̄ dicit: sz h reprobatur C. de muni. & origi. l. fi. p quā. l. ista exceptio reprobať. in alijs ista opi. approbať. p hoc. j. e. l. libertus §. pscript⁹. & C. de inco. l. ciues. & ista est vera quā tz Ja. de are. & Cy. in. l. ij. C. de iur. om. iudi. Nō ob. l. filios. quam gl. allegat ad ꝓbandū dcāz exceptōez q̄ ibi nō dī filiū non ꝓuenire in origiali ciuitate patris si alibi hēat domicilium: sz dī nō ꝓuenire ī origiali ciuitate mris si ibi non hēbat domicilium. Elt igit tibi liqueat ista materia dic: aut loq̄mur de muneri b⁹ psonalib⁹: aut de p̄timonialib⁹: aut de honorib⁹: aut de iure ꝓueniēdi. primo casu illa hz necesse subire rōne originis ꝑpria vel p̄ne. vt. j. e. l. libert⁹ §. pscriptio. & C. de incol. l. ciues. & l. fi. C. de muni. & origi. reprobatis oīb⁹ alijs opi. supra dictis. Secūdo casu. s. de p̄timonialib⁹ tūc certum ē q̄ illa subit si ibi hz possessionē. s. in loco originis ꝑpria vel pane. vt. j. de censi. l. forma. §. si vero q̄s. & j. de mune. & ho. l. vlti. §. p̄timonioz. & l. rescripto. §. fi. & C. ō mulie. & in quo loco mu. sub. l. i. li. x. Tertio casu. s. ō honoribus. dico q̄ illa subit in loco origis ꝑpria vel p̄ne. vt. s. de sena. l. penul. C Quarto casu scz ō iure ꝓueniēdi. dic q̄ poterit ꝓueniri in loco originis ꝑpria vel p̄ne. vt. j. e. l. incola. q̄ est verz ſm Ja. de are. si ibi inueniať p. l. hīs absens. i. rūso. s. de iudi. & p. l. relegatoz. §. non dubitandū. s. de inter. & relega. C Glenio ad scōm^m: dī hic q̄ domicilium ostiť. p̄ris quis nō sequiť. quero aliq̄s est ciuis hui⁹ ciuitatis ex ostiť. an istā ciuilitatē fili⁹ sequať. videť q̄ nō: q̄ est ciuilitas acq̄sita: & sic videť eadem rō que in domicilio. Jn ōrium facit: q̄ ciuilitas acq̄sita p adoptōem vel p manumissionē trāsit ad filios. vt. j. e. l. in fi. & l. libertj. §. in adoptiua. j. e. sz ciuilitas q̄sita p ꝓuentōem p̄dictis equipať: q̄ vtrūq; fit per ꝓuentōem: g̃ &c. non determino mō: q̄ ista q̄ō est in ciuitate clusina: & forte examinabiť in ciuitate ista: sz dicā de hoc. j. e. l. libert⁹. §. p̄ris.

n ¶ Clide circa hoc q̄ō

Viris prudentibus. nota. p Ber. & Jnn. extra de ma. & obe. c. iiij. vbi videť dicere q̄ q̄s pōt hīe plura domicilia sed vnū principali⁹ altero vtvidem⁹ in regib⁹ qui in qualibet ciuitate hñt domicilium: tñ in vna ciuitate hñt principal'r. Jtē nota q̄ statim cū quis recedit cū reb⁹ suis ō loco p̄sumitur hīe^o aium mutandi domicilium: ita nota. p Jnnoc. extra de renuncia. c. iij.

Libertini. Vo. q̄ manumissus sequiť originē & domicilium p̄oni: sz filius sequitur tñ originem non domicilium.

Non debere cogi. Vñ istis de hoc in. l. in annonam §. ad. l. iul'. de annona.

e **Jus qui.** Quid si origo mris ignorať dixi. §. e. l. i. C Quero an in ꝺdit. illa q̄ est aliquē eē comitatēsem vel nō comitatēsem: q̄s sequať ꝺditōem p̄ris vel marj. dicam vobis. j. e. l. fi. §. idē rescripserūt mulierē.

Municipes. Nota & ꝺcordātie sunt ī glo. q̄ō est vtile ad multa videlz vt sciam⁹ q̄ sunt citādi: & q̄bus ē fiēda nunciatio seu ꝓtestatio q̄n est fiēda ciuitati: facit ad hoc q̄ō hūistis. §. q̄ō vi aut clam. l. aut q̄ alr. §. & si forte. dicā. j. de re. iur. l. nō pōt dolo carere.

o **Ordine.** Materiā hui⁹ p̄incipij examina plene. s. de his q̄ no. infa. l. q̄d g̃. §. pena grauioz. & l. & si seueriox. & l. si p⁹ domū. C. de his q̄ no. infa. & ibi p Cy.

In fraudem. Vo. ō comitatēses q̄ suas alienāt possessiones cīb⁹ ficte ī fraudē. Et ponas h casum p. l. pe. C. de rescā. ven.

Jus originis. Cum. l. sequē. facit ad id q̄ō dixi de ciue hui⁹ ciuitatis monachato alibi q̄ ꝓpter hoc non definit esse ciuis. dixi s. eo. l. i. Bartho.

l **Libertus. Filium.** Oppo. C. ō fideiuss. l. iure nostro. Sed. de iure antiquo pōt ꝓuenire p̄ri⁹ fideiussoz q̄ꝑ p̄incipalis: vt ibi. rō q̄: sponte fideiuss fit. sed h loquiť ī p̄te q̄ tacite fideiubere videť. vt. l. ij. §. e. & no. C. de decuri. l. ij. Jdē videtis in pignoꝛ q̄: ex tacita hypotheca nō ꝓueniť ad pignoꝛ possessoꝛes nisi excusso p̄incipali. vt. l. mochis. §. de iure fis. hodie est idē in quolibet⁹ fideiussoꝛe nisi fuerit renunciatū hui⁹ bñficio. vt. C. de fideiuss. auť. p̄te. & iō si p̄ expꝛesse iussisset filiū suscipe officiū vel aliū ō̄ctum facere. nō deberet fili⁹ p̄ius discuti ſm Jaco. de are. vt. s. de verbo. obli. l. si fuū. §. an fili⁹ & ibi dixi ſm eum.

Prescriptio. Vñ oīa p̄mitte q̄ dant vacationes: vt q̄ fuerit p̄ioz stet p q̄n quenniū q̄ nō sit p̄ioz vt hēs in gl. sz de iure statutoz al'r disponiť. Hoc p̄misso scias q̄ iste. §. intelligitur duob⁹ modis. Primo mō vt intelligať inter eosdē scz hoīes. Allio mō vt intelligať iter eosdem scz municipes. vt hēs in glo. sup verbo alios. q̄ debet stare sup ꝟbo eosdē. & clari⁹ intelligereť.

Cum simul. Nota q̄ q̄s nō pōt hīe duos honores in diuersis ciuitatib⁹. & sic facit ad ea que tota die ꝓtingūt in ciuitate pusij q̄ q̄ñq; q̄s extrahiť rector duaꝛ ciuitatū. Jtē p̄dcā^q ī tellige vera q̄ñ duo honores deferunť simul & eodē tpe: q̄ tunc p̄ferť cā originis' si vero deferunť successiue ille p̄ferť qui p̄ius vocaťur. ita nota. C. de icolis. l. ciues. in' glo. magna.

Sola. Nota q̄ ꝓpter solā possessionē non pōt q̄s grauari. C Quero an^s possessoꝛib⁹ forensib⁹ possit imponi collecta. doc. oēs dicunt q̄ nō. nam collecta est mun⁹ q̄ō imponiť p̄sone ꝓ reb⁹ g̃ si p̄sona nō est subdita rōne domicilij vel originis nō pōt ei imponi vt h. & est exp̄ssum in. l. rescripto. §. fi. j. de mune. & hono. Predcā. vera nisi ciuitas hīet de hoc spāle p̄iuilegiū vt h. Jtem hoc nō hz locuz ī ciuitate pusij ī qua oīa predia effecta sunt tributaria cōis. Et iō onus collecte imponiť reb⁹ non psonis ꝓ rebus. Et sic erūt munera p̄timonialia q̄ pñt possessoꝛib⁹ imponi. vt. C. de muli. & in quo loco. l. i. li. x. & j. de cen. l. forma. §. q̄ vero. hodie ꝟo ciuitates sibi occupauerunt hoc p̄iuilegiū.

Postliminio. Vp. de. l. in bello. §. manumittendo. s. ō capti. Sed. dicit gl.

b⁹ suis pstituit hīe aiuz mutandi domicilium. adde bal. in ru. C. si a nō ope. iud. & ibi ponit tres modos ꝑ quos quis amittit domicilium. et adde bar. ī. l. domicilium. j. e. & q̄ō notat bar. ī. l. ciues. C. ō īco. li. x. & bar. ī. l. assūptio. s. e. in p̄ici. & in. l. cels⁹ j. e. & que dixi p⁹ bar. ī. l. lex cor. §. domuz cū se. s. de iur. & vide in c. fi. de ꝓo. & adde bar. ī. l. p̄dia. §. i. ff. ō fun. istr. & ad de q̄ō no. bal d⁹ in auť. et oīno. C. ne vxoꝛ ꝓ mar. in viij. col. dixit q̄ si q̄s discedit de ciuitate & vadit ad hītandū ī alia eiusdē tñ ꝑ uincie nō videť ōsereť originē. & adō bal. in ru. C. de pena iud. q̄ ma. iudi.

Libert⁹. §. filium. idē in quolibet. adō barto. in. l. si fuū §. an filiusˢ. s. ō ver. ob.

q ¶ Cū fil'. itē p̄dcā. vide ꝑ Jmol. in. l. q̄ duos. de le. primo.

r ¶ Cā origis adde glo. ī. l. cū ī adoptis. C. de aoptioni. in fi.

s ¶ Sola. q̄ro an. an possessoꝛib⁹ forē sib⁹ possit imponi collecta no. bar. ī. l. rescrip. §. fi. hic alle. & ibi dixi vz tñ statutū

ȝrium ſm bal.in.l.i.i.vi.col.C.de ſen.q̃ p eo,ꝛ de mõ ꝛ cautela,puidẽ di p ſtatut ũ.vide bal.in.l.fi.in.ij.col.C.ſine cẽſu vel reliq̃s.ꝛ vide bar. in.l.i.C.de muli.ꝛ in quo lo.li.x.in añpe.col.ꝛ dixi p⁹ Bar. in.d.l. re/
t Ȝris,ciuilitas ȝcta,vtrũ ciuilitas priuilegio q̃ſita trã /ſcripto. ſeat ad heredes vel filios,vide bal.in.l.i.C.de pat.qui fili,diſtra. q̃d aũt ſi reuo/ cata eſt ꝓceſ ſio facta: v/ trũ ẽ intelli gẽ reuoca/ ta quo ad fi lioſ. bal.no. ꝙ ſic in.l.ñ plures.C.ò ſa,ſan.ecc.ꝛ adde bar.ẽ bal.i.l.ij.ad fi.C.de libe. ꝛ eo,liber. v Jn q̃ni bus.Ro.p notario ꝛ vi de text.ꝛ ibi q̃ Ȝbaul.ò ca.in.l.cali/ podios.al's l.q̃uis.ſ.fi. ſ.de ſolut.

Quod maioꝛ in ꝓpoſito hꝫ.l. viõ q̃ no.bar.in.l. i.in prin.ꝛ ĩ fiñ.de albo ſcribẽ.ꝛ ad/ de bal.in au tenti. ſi oẽs. ad fi.C.vt ſi ſe ab hꝛ. ab/ ſti.ꝛ ad ma teriam adde fing.q̃ bal.in aut.habita.in.iiij.co.dixit ꝙ ſi cancellari us facto ſcrutinio cognouit aliq̃s voces dolo datas ẽt põt quartum ꝓſciamen repꝛobare. Et hunc tex.limita ſm tex.in.c. ſcriptum. de elec.ꝛ in.c.bone.de poſtu.p̃la. videlꝫ vbi oẽs de collegio vellent face re ꝙ vn⁹ q̃ nõ eſt de collegio det vocem in collegio:qꝛ tũc nõ ſuffice ret ſi oẽs vellent excepto vno:qꝛ quotienſcũq̃ tractaꝛ de amittendo vocẽ auctoꝛizabilẽ eius q̃ nõ eſt de vniuerſitate:tũc vn⁹ ſolius ȝdi/ ctio annullat voluntatẽ alioꝝ oĩum:dcctũ eſt no.ꝓpoſt.q̃ refert Jo. an.in nouella.ibi in.c.ſcriptũ.de elec.q̃ no.ꝛ no.Ro.in.l.de pupillo in prin.ſ.de op.no.nun. Jtẽ hãc.l.limita vbi maioꝛ ps vellet aliquid ſtatuere ȝ id q̃ iam diu fuiſſet obtentũ:ꝛ a maioꝛi pte ſtatutũ appa/ rente ꝓſtitu.antiq̃:qꝛ nõ poterit.vt not. Jnn.in.c.cũ oẽs.de ꝓſti. quẽ refert ꝛ ſequit bal.in.l.fi.C.de auc.p̃ſtan.ꝛ in.l.p fundũ.ſ.de fer.ruſti. p̃di.ꝛ in.l.i.ſ.de offi.ꝓſu. Jtem fallit niſi maioꝛ ps vellet facere ȝ id q̃ iam ipſi oꝛdinaſſent ſm Jnno.in.c.humilis.de ma.ꝛ obe.ꝛ bal.in d.l.fi.lꝫ ȝ hoc faciat q̃ dixit bar.in.l.oẽs ppli.in.iij.q.prin.ppe fi.ſ. ò iuſt.ꝛ iur.nã ĩ faciẽdo ſtatutũ ſufficiũt due ptes ex trib⁹.vt no.bar/ to.in.d.l.oẽs populi.in.iij.col.deinde ĩ.iij.q.princi.dicit ꝙ ſufficit ea/ dẽ ſolennitas in deſtruẽdo que fuit addita in faciẽdo:niſi dicatur q̃ fallit quo ad hoc. Jtẽ limita hãc.l.niſi tractemus de reuocatõe liber tatis in fuitutẽ.tex.eſt in.l.ſi q̃s ſeruũ.ſ.penul.ſ.de requi.re. Jtẽ fal lit niſi maioꝛ ps vellet ratificare extra collegiũ id q̃ minoꝛ pars ĩ col legio decreuiſſet poſt datã ptãtem aliq̃d faciendi oĩbus:puta q̃nq̃ ꝛ tres:ex illis faciunt vnũ:alij duo faciunt aliud.nã poſtea illi de colle/ gio qui dederunt poteſtatẽ talẽ non poſſunt ratificare id q̃ illi fece/ runt illi duo.tex.eſt no.in.c.in cãis.de elec.ꝛ no.Bal.in.d.l.p funduz. Jtẽ fallit in.l.reſcriptũ.ſ.fi.ſ.de pac.q̃n maioꝛ ps creditoꝛum hñtiũ tacitã hypotecã vellent ꝑiudicare creditoꝛibus hñtibus expreſſaz vide pulchre nota.p bar.in.l.ij.C.de decurio.li.x.ꝛ in.l. ſtipulatio.ſ fi.ſ.de pac. Jtẽ fallit vbi tractareꝫ de remiſſio.vindicte ſeu de iure vindicãdi ſm nota.p Ange.in.l.ij.in fi.de ver. obliga.ꝛ Bar.in.l. iiij.ſ.cato.in fi.e.ti. Jtẽ limita niſi creditoꝛes vellent totũ debi/ tũ remittere vt dixi poſt bar.in.l. eti/ am.ſ.fi.ſ.ò pac. Jtẽ limita niſi maioꝛ pars vellet aliq̃d facere ꝓtra ius ſm Cy. quem refert bar.in.l. om nes ppli. in ij.q.princip. ſ.de iuſti.ꝛ iur.licet ibi Bar.videa tur tenere ȝ rium.ꝛ bal. ẽt videtur ȝ in.l.fi.C.de aucto.p̃ſtã. ꝛ adõ q̃ gl. ĩ.l.ij.C.que ſit long.con ſuet.dicit ꝙ hec.l.habet locũ in ele/ ctione:ꝛ in his q̃ ſingu/ loꝝ ꝑuide/ dẽt vtilitati nõ in his q̃ pertinẽt ad obligandũ vniuerſitatẽ vt ex ꝓtractu ꝙueniri poſ

admiſtratio:qõ dic vt ibi dixi.

Sola domus. Nota ꝙ lz quis emat domuz in ciuitate non tñ ex hoc ẽ ico/ la niſi alia fiant

Nominati. Oppo.ſ.e.l.fi.Sol.aliud in pa/ tre:aliud in fideiuſſoꝛe:ꝛ ſic ĩ hoc conditio patris eſt grauioꝛ.

Fideiuſſoꝛes. Nunc.ſ.hñiſtis.ſ.de fideiuſ ſo.l.fideiuſſo.magiſtratuuz.ꝛ facit ad ea que ibi dixi.

Duus. Nota ꝙ de iure cõi ille qui ha/ bet vnũ honoꝛẽ nõ põt refirma/ ri.fallit in caſib⁹ qui hac glo. ponunt.

Quod maioꝛ. Oppo.C.de decuri. l.nomiationũ.Sed dico ꝙ oẽs debẽt vocari ꝛ debẽt eſſe ptes due ptes:tũc q̃ facit maioꝛ ps ꝓſumunt oẽs facẽ ꝛ oẽs facẽ vident ita loq̃t hꝫ:ꝛ no.ĩ.l.nulli.ſ.q̃ cu.vni uer.no.vñ ò iure cõi ſufficit ꝙ ptium vincaꝫ p ma/ ioꝛem ptẽ.vñ ſi ex vna pte vn⁹ eẽt plus alia pte di/ ceret ptũ eſſe obtẽtũ:tñ ad mín⁹ due ptes debent eẽ pñtes:vt dixi. Ad iſtud op.C.de au.p̃ſt.l.fi.ꝛ ſ.de aq̃ plu.ar.l.finaũt.ꝛ l.p fundũ.ſ.de ſ.ru.p̃. cũ ſi.hic alĩatis.gl. nõ ſoluit'. Cy.ex de regu.iur.c.q̃ oẽs tãgit.dicit ſic:quedã ſunt cõia plib⁹ vt vniuer/ ſis:ꝛ tũc q̃ facit maioꝛ ps oẽs facẽ vident vt ꝺ cuz ſilib⁹. Quedã ſunt cõia plib⁹ vt ſinguli:ꝛ tũc q̃ fa cit maioꝛ ps nõ ꝑiudicat alijs vt in ȝrijs nũc alĩaꝫ fallit fauoꝛe liberatoꝛis ɣ. vt.l.ſi plures.ꝛ l.maioꝛem ſ.de pac.ꝛ cã impediẽde ceſſionis bonoꝝ. vt.l.vlt. C.qui bo.ce.poſ.ita dicit Cy. Cõtra primũ mẽ bzũ Cy.eſt.ſ.de ma.que.l.i.in prin.vbi tenẽtur ſo/ lũ hi q̃ fuerẽt pñtes.ſo.q̃ facit maioꝛ ps oẽs vident facere q̃tum ad ꝑiudicãdũ ipſi vniuerſitati:ſz q̃tũ ad ꝑiudiciũ ſinguloꝝ hoc facientiũ:ſec⁹ vt in ȝrio. Jtẽ ad i dẽ oppo.ex de ꝓſti.c.cũ oẽs. Sol. dicit ſint ꝛ non ad obligandũ ſingulos de vniuerſitate:ꝛ de materia vi de Roſti.in ſumma.de ꝓſtitu.ſ.q̃n.ver.ſed cum eccleſie. Jtem li mita hãc.l.niſi minoꝛ hẽret iuſtam cãm ȝdicendi ſm glo.not.in.c.cu pientes.ſ.ij.de elec.in.vi. Jtẽ limita in caſu.c.paſtoꝛalis. de re/ ſcrip.vbi ad materiã vide glo.ꝛ vide Ro.in rub.de arbi.in.vij.car ta.ꝛ q̃ ibi dixi. Jtem limita niſi minoꝛ ps eſſet diſcretioꝛ ꝛ fir/ mioꝛ aut ſanioꝛ.c.qꝛ ꝓpter.in ver.ſanioꝛi.de elec.ꝛ no. Jm.in.l.põ/ ponus.al's incipit ſi vn⁹ de re iudi.ꝛ q̃d ſi ptãs daũ ancianis ꝛ vni alij de collegio:ꝛ in electiõe ſunt oẽs anciani:ꝛ minoꝛ ps alterius collegij:ꝛ oĩs ad inuicem faciũt maioꝛẽ partez an poſſint eligere vide bal.in.l.ſi ad ſcribatum.C.de app.ꝛ an hec ratificatio poſſit fi eri in cameris vel in loco nõ ꝓſueto.dic ꝙ non ſm Bar.in.d.l. om/ nes populi.in.ij.q̃ne princi.ꝛ eſt tex.ꝛ ibi nota.in.l.etiã.ſ.fi.ſ. de pac.ꝛ nunq̃d femine admittanꝫ. vide Jm.in.l.ij.ſ.fi. de ver. oblig. ꝛ Bar.in.l.i.de legi. Jtẽ limita iſtã.l.non hꝫe locuz in criminali/ bus vt ſentit glo.in.c.milites.in.lvi.di.

Lucius.ſ.idẽ.ſo.quedam ſunt. vtrũ quis ſoluat collectam ò bo nis dotalib⁹:ꝛ que bona veniũt extimanda ꝛc̃. in imponenda collecta. vide Bar.in.l.priuat.C.de excuſa.mun.li.x.ꝛ Spe.in tit. de cenſi.ſ.i.ver.fi.ꝛ q̃ le.ꝛ no.in.l.i.C.de muli.ꝛ ĩ q° loco.li.x. dixi

y Liberatoꝛis. vide in.l.reſcriptũ.in prin.ſ.de pac. vbi per doc.
z Ad preiudiciũ ſinguloꝝum. vide gloſam in.l.ij.C. que ſit longa conſuetu. Alexander.
a Opponitur extra de conſtitutio. Adde Bal.in.l.fi.C.p ſocio.
b Poſſumus dicere.an hoc ſit verũ. vide q̃ dixit Barto.referen do Cy.in.l.omnes ppli.in.ij.q.princi.ſ.de iuſti.ꝛ iur.ꝛ q̃ dixi. ſ. ſz ibi loquit ẽt in his q̃ hñt ptãtem ſtatuẽdi ȝ.l.

in.l.iiij.§.si a ctor.ff. de re iu.& no.bar. in.l.nec̄.s.ō impensis.

d Impator in ꝓsilio. mi nor nō hꝫvo cem in ꝓsilio adde text.i.l. rem.j.de mu ne.& hō.cc.& bart.in.l. de pupillo.i pri & ibi Jac. de are.s.de op. no.nun.& ibi dixi late post bar.in.l.spu rij.§.i.j.ti.i. & qō no.Bal. in.l.fi.C.ō te sta.mili.& vi de.c.ex rōne de etate & q̄. & glo.no.i.c. ex eo.de ele ctō.in.vi.i.v̄. suffragiuz.et Spe.in ti.ō sindico.§.i.ī v̄.fuus eta.

Filij.§.vi dua.viri mortui.hoc ī telligas vez si honeste vi uat & probat tex.no.i.§.f.ī aut̄.de insti. ea q̄ parit.in xi.mēse cc.& vide in mate ria bart.in.l. itē legati.ff. de le.iij.& ī.l. necessarij.de ver.sig.& ī.l. his solis.C. de reuoc.do na.vbi oīno vide Bal.& sic hēs h:& ī l.femine.C.ō senat.q̄ mu lieres cor ruscant radijs marito z ētvi dua:tñ si trā fit ad mona sterium ꝑdit dignitatem quā ex ꝓsona viri sortieba tur.xxij.q.ij.ī c.scripsit.ī gl. & ēt posset in ferri:an verū sit id qō not. glo.& Bar.ī ibi Jnno.& ēt Ber.tangit qō facit maior ps viden tur facere oēs.vez est qñ faciūt aliq̄d ad vtilitatez cōem ipsi⁹ vniuersitatis.sec⁹ si facerēt aliq̄d ad vti litatē singulor:q̄ tunc oēs debēt ꝓsentire:vt ibi.

Itē ꝑ istam ꝑtem facit in aut̄.ō defen.ciui.§.fi. ibi nullo reluctāte cc.Ex quo appet q̄ vni⁹ ꝑdictio im pediret.Sic.spālis casus ē in quo oīum ꝓsensus re quirit̄.Ex p̄dict̄ primū mēbrū Dy. dz subdistīgui qō facias ꝑ teip̄m.¶Ad scōm mēbrum dicit ipse qō fit a maiori pte nō p̄iudicat alijs qñ est cōe pri bus vt singulis.fallit fauore liberatōis & cessionis ita dicit Dy.dico q̄ sunt plures alij cāus in quib⁹ fallit.prim⁹ qñ ꝙs vult vti re ad eū vsum ad quē est destinata.vt.l.intīi.§.in cōe.s.de re.di.& .s.cōidi.& l.si edes.& de vsufruc.l.arboꝛib⁹.§.nauis. Fallit ēt fauore administratōis pupilli bonoꝛ vel debitor⁹ absentis vel fugiētis.vt.l.iij.§.fi.s.de admi.tu.& .s. de cur.bo.dan.l.ij.in prin.& de bo.auc.iud. pos.l.fi. in prin.Tertio fallit fauore diriméndaꝛ litiuz.vt.s de re iudi.l.duo ex trib⁹.& .l.itē si vn⁹.§.fi.s.de arb. Fallit ēt in casu.l.si plures.s.ꝑ soci.fz possum⁹ dicere^b q̄ ibi est fauor liberatōis:& sic claudat̄ sub' exceptōe.Dy.tñ in casu ēt si oēs nemine ōdicente cō sentirent:nō valeret qō actū est vt si facerent.l.ꝓhi bēte.vt.l.iubem⁹.§.scientes.C.ō sa.san.ec.ñ sit alia.

d Adverte. dico q̄ scō

Domicilium. transfert domicilium qñ quis cū reb⁹ suis recedit.vt not. ex de renunciati.c.iij. per Jnnocen.& dixi.s.e.l.assumptio.§. viris prudentibus.

Lucius Paulus. Quero que ē rō hui⁹.l.Ñ deo q̄ principalis ad vsuras nō tenet̄.vt j.e.l.ostōnes.& iō non tenēt fideiussoꝛes:& ꝑm hoc cessant oīa ōtia b facta in glo.Qñ aūt principalis tenet̄ ad vsuras:vtrū fideiussoꝛ simplr intercedēs teneat̄.dic vt.l.quero.s.loc.& .l.centum capue.s.de eo quod certo loco.

Idem respondit. Nota.q̄ heredes p̄is tenent̄ ꝑ munere iniuncto viuo p̄e:sec⁹ ꝑ eo qō iniungit̄ mortuo p̄e.Et per hoc dicit Dy.q̄ si p̄ misit filiū ad studiuz & postea decessit q̄ expēse studij debent fieri de cōi ex eo q̄ pater viuēs istud on⁹ suscepit.ar.s.fam.her.l.ex p te.§.filij.& .l.si filia.§.idē scribit.& .s.de colla.bo.l.i.§ fz an hic.fz ego determinaui ibi ōtium.rō q̄ ille.ll. loquunt̄ qñ ꝑ munere iniuncto p̄ erat iam obstrict⁹ & obligat⁹:merito illa obligatio trāsit ō hīdem:sed qñ p̄ mittit filium ad studiū nō est obligatus p̄ ad ꝓplendū studiū filio.vñ eo mortuo nō est aliq̄ obligatio que trāseat ō heredes.

Idem respondit constante. Iste ē valde nota.ca sus.¶Oppo.& videt̄ q̄ vir debeat soluere collectas ꝑ fundo dotali.vt.s.de impē.in reb⁹ do. fact̄ l.nec̄.So.quedā sunt^c munera p̄imonialia & ī istī ille dz subire q̄ possidet:vir aūt possidet:g̃ cc.Que daz sunt munera q̄ imponunt̄ ꝓsone ꝑ reb⁹:& ista ēt dz subire vir.vt in.l.ōtia.facit in Spe.de cen.§.nō videndū.quedā sunt munera mere ꝓsonalia:tñ ī eis hētur respect⁹ ad substantiā.Exēplū dicit statutum null⁹ possit eē prior nisi hēat bona extimata mille libris. Jsto casu ad bona dotalia non hētur respect⁹ vt hic:ita debet intelligi.l.subeunda.C.de decurio. tene menti predicta.

Imperator. Nota q̄ pōt creari decurio minoꝛ:tñ donec est minoꝛ.xviij. an. nō hꝫ vocē in ꝓsilio^d.videbitis ēt.j.ti.i.l.spurij.§.i.

Idem respondit si ciuitas. Nota q̄ vēditio reꝛ fiscalīi sp videt̄ fieri sub pacto adiectōis in dīe. vt b & C.de fi.instru.ciur.hab.fisc.l.si tpa.li.x. ¶Itē not. q̄ in ciuitatib⁹ sec⁹ est nisi de hoc hēat.l.ꝑpriam. ¶Quero q̄d vult dicere.l.ꝑpriam.dicit glo.i.'pri uilegiū.idē dicit.C.de re.ci.l.i.& .l.ij.tu potes dicere nullā ꝑpriam.l.hoc est ꝑpriū statutū.pōt ieim'ci uitas facere statutū ad suā vtilitatem inter suos ciues vt hic.& .l.antiochensiū.s.de pri. cre.

f **Filii. Vidua.** Nota q̄ mulier reti net domicilium viri mortuiꝛ.rō q̄ videt̄ stare in primo mrimonio donec est vidua.vt.l.fi.C.de bo.ma.& no.in .l.i. §.exactio.C.de rei vx.acti.¶Vtrū aūt mulier dicatur eē ciuis illius ciuitatis vñ est vir.dicā.j.e.l.fi. §.idē rescripserunt mulieres.

Relegatus. Intelligit glo.quo ad onera nō quo ad honoꝛes:tene mēti ꝑ cō finatis vt ibi foꝛtiant̄ domicilīū:& sic possunt cōueniri vt hic.

Senator. Dicit Dy.no.& est casus q̄ si aliq̄s abbas eligit̄ in epm & postea remoueat̄ ab epatu ꝑpter suā turpitudinem nō recupat abbatiā nisi spāl̄r impetret.

Municeps. Ediles. Glo.intelligit istā.l.q̄ efficiatur ciuis illi⁹ loci vbi merek̄ stipendia. Jta nota.C.de incol̄.l.ciues.qō est no.q̄ stipēdiarij sūt ciues illi⁹ ciuitatis donec̄ merent̄ stipendia. Idē ī doctoꝛek̄ q̄ est miles legalis militie. Idē in rectoꝛe & ꝓlatis eccle.vt dixi.s.e.l.i.

f **Constitutionibus.** Ex.ibi ex detrimēto.i. ꝑpt malā admīstratōem.q.d.nō ex eo q̄ i vsus suos ꝙuertit:fz ex eo q̄ rēpu.ꝑ culpā lesit.¶Op. s.de vsur.l.cum quidā.§.penul.So.dicit glo.& hoꝛ fuit delat⁹.ibi vero mun⁹.ar.j.de mu.& ho.l.hoꝛ.i.rūso.& .§.i.tu dic ꝑm Ja.de are.q̄ ibi tenet̄ qꝛ pecuniā publicā in vsus suos ꝙuertit.hic vꝺo: qꝛ ꝑ culpā male admīstrauit:vt ex tex.colligit̄.Dy. iduc hāc.l.ī ar.q̄ statuta sunt stricti iuris qō appet:qꝛ actio descendēs^g ex eis est stricti iuris cū vsure non veniāt:vt hic videtis.¶Adverte q̄dam semel ad hoc opponebat q̄ ista nō est bona ꝙnia:actio ō scen dēs ex statutis est stricti iuris:g̃ statuta sūt stricti iuris.& ꝑbabat sic:actio descēdit ex ōctu iurisgētium:& ꝙstat q̄ actio ē ciuilis. Itē ōct⁹ sunt facti.vt s.de cur.fur.l.ꝙsilio.in fi.& tñ ex eo descēdit obligatio q̄ est iuris.vt instī.de obli.in prin. Itē vsucapio est iuris ciuilis:& tñ ꝑ eā acq̄rit̄ dñium qō est de iure gētiū. Bz vꝺitas ē q̄ ꝙnia tz. ꝑ c⁹ euidētia ōbet̄ scire q̄ q̄dā sk̄ q̄ respiciunt effectū: q̄dā sk̄ q̄ respiciūt oꝛiginē:in his q̄ respiciūt effectū tz ꝙnia de q̄ loquitur hic.vbi g̃a effect⁹ alicui⁹ rei est bon⁹:g̃ res est bona. Jta in ꝓposito effect⁹ statuti est stricti iuris: qꝛ ꝑducit actōem stricti iuris:g̃ ipm statutū est stricti iuris:qō appet instī.de actio.§.actionū.vbi dicitur q̄ actōes sint bone fidei & que stricti iuris:de ōctu tñ nulla fit mētio:& tñ ille ōctus dī stricti iuris qꝛ ꝑducit actōem stricti iuris:& ille ōctus dī bone fidei qui ꝑducit actōem bone fidei.vt.l.ꝙsensu.ī fi. s.de acti.& obli.& .s.de dona.l.eū qui.silr illa obligatio dī diuidua & indiuidua: cui⁹ effect⁹ est diuidu⁹ vel indiuidu⁹.vt.l.in executōe.§.scda spēs.s.ō ver.ob. In his vero q̄ respiciunt oꝛiginē loquūtur ōtia:vt cū dico obligatio oꝛit̄ de iuregentiū: g̃ & actio q̄ oꝛitur ex obligatōe est de iuregentiū:& eodez modo loquunt̄ alia ōtia:vñ ibi in his q̄ respiciunt oꝛiginē.hic in his q̄ respiciunt effectum.

h **Magistratus.** Nota q̄ plures magistratus repñtant vicem vni

l.ticia seio'.§. vsu.de leg.ij & q̄ mulier dicat̄ vidua.vide bal.in.l.fi. C.de plagia. & q̄ retineat nobilitatem viri no.bart. in.l.fi. de v̄. signi.

Miceps idez ī doctoꝛ.Doctores dicuntur ciues in loco ī quo hñt stipendiū & stipendiarij:qō m'tū no. idē sequit̄ domin⁹ Flo. in.c. fi.de prochi.

Qnstō nes.actō descendēs.an actō descēdēs ex statuto sit stricti iuris. dic q̄ sic vt b idem bart.in l.oēs ppli.s de iusti.& iu. & bal.in.l.ōctus.in prin. C.de fi.instr.& ad mafiā vid qō not.bart. in.l.nec ei.s. de adoptio.

Magistratus. istū ter.not.all'at bal.ī.l.ij.ī.iij. col.C.de cōsti.pecu.

EA que. §. Magistratib⁹. q̃libet magistratus, dixi post bar. in. d. l. fi. hic alleg.

EJus q̃. §. celsus casmate pijt quo q̃s posit pdere domicilū ⁊ ciuitatē. adō qō bānit⁹ ad sui incōmodum non pdit domiciliuz. l. ad cognitōnem qui. ex cau. ī posses. e. ⁊ l. papi. exuli. ō mino. ⁊ not. ī l. adul. in pri. §. de adulte. tu viō bart. ī l. fi. §. ō legatio. ⁊ Ange. in. q. bono. in ij. q. ⁊ q̃ dixi post bar. in. l. is q̃ reus. ī. ij col. §. de publi. iudi. ⁊ qō no. bart. in. l. dāni. §. dāni. ff. de dā. infecto

INter cōueniētes poterit progari. adō bal dū in. l. testā. C. de testa. et bal. in. l. i. §. ō iudi. ⁊ bal. in l. cū papi. alig̃ hūt in. l. nemo. in fi. sed oppono contra. ⁊ adde bal. in. l. repetita. C. ō epi. ⁊ cleri. ⁊ in. l. certa rōne. C. qñ prouoca. ⁊ moder. in. d. l. i. §. de iudi.

INcola. vide bar. to. in pposito hō. l. in. l. ij. de fin. fig. aliter p bart in l. si finita. §. ex hoc edicto. §. ō dā. infec. et hoc p collecta ⁊ onerib⁹ quid actū sit de

us qō pōt intelligi dupl'r. Primo q⁹ si deliq̃rint ñ puniat⁹ q̃libet insolidū: sed oēs vna pena. vt. l. auferetur. §. fi. §. de iur. fis. ⁊ de pub. l. si multi. ⁊ l. tres tutores. §. de admi. tut. Secōdo mō potes intelligi vt oēs hēantur loco vni⁹: q̃si diceret eor officium ē in diuiduū: ⁊ cuilibet eor videt pcedi insolidū. vt. §. e. l. impator. qō dic vt ibi. Itē no. q⁹ officia videntur pcedi fm psuetudinē: sicut ⁊ pctus pfecti simpliciter p̃sumunt pfecti fm psuetudinē. vt. l. si prius. §. de aq̃ plu. arce. ⁊ l. q⁹ si nolit. §. q⁹ assidua. §. de edi. edi. Querit glo. vtrū snīa lata p vnum ex pluribus sine alijs valeat: ⁊ dicit q⁹ nō: qō intellige fm distinctōem posita. in. l. pōponi⁹ scribit. alīs incipit si vni. §. de re iudica.

EA que. Magistratibus. q⁹ ō iure cōi magistratus municipales hoc est defensores ciuitatū non hūt mer ⁊ mixtū impium: qō intellige vt plene scripsi. §. de dā. infec. l. i. Secundo no. q⁹ magistratus municipalis nō pōt in integrū restituere. Ad hoc op. C. vbi ⁊ apud quē. l. fi. ista ē vera solu. q⁹ h. l. hodie in hoc corrigit p illā q⁹ q̃libz magistratus possit restituere in integrū fauore minor. Tertio no. q⁹ magistratus municipalis nō possit mittere in possessionē ex primo decreto. Ad hoc op. de. l. i. ⁊ l. iiij. §. duas. §. de dā. infec. dicit glo. ibi ex primo decreto: hic vero ex scō: qō nō est verum qz hic de primo decreto loquit qō appet: qz dic rei seruā de cā. vt. l. i. §. qui. ex cau. in pos. ea. dic g⁹ q⁹ est spāle in cā dānt infecti in q̃ magistratui municipali p mittit interpositio primi decreti. Itē ō hoc oppo. de. l. cognitio. §. fi. §. de of. ei⁹ cui man. est iuris. Sed cognitio bñ pōt demādari: sz inpositio non.

EJus qui. Oppo. de. l. assumptō. §. fi. §. e. t. Sed q⁹ h dicit domicilium subaudi tñi. Ista est vera: quia nō domicilium sequitur.

Nota tex. mirabilem ad Si quis negocia. pbandū qualr ōhit incolatus ⁊ ēt qñ quis hz in loco maiorē ptem fortunarum suar. vt no. j. e. l. de iure. in prin. ⁊ ibi dicā.

Ad hūc tex. Celsus si quis instructus. oppo. ⁊ videtur q⁹ q̃s nō possit eē sine domicilio. nā saltz hz domicilium rōne originis q̃ mutari nō pōt. vt. §. e. l. assumptio. in prin. ⁊ C. e. l. origine. Sed dicunt q̃dam aliud ē hīe domiciliū aliud originē. qō gl. nō placet que dicit q⁹ q̃ hz originē hz ⁊ domiciliū: vñ ēt infantes statim cū nascunt hūt domiciliū. vt. §. e. l. assūptio in fi. ⁊ l. filij. i. rñso. Contra hoc dictum videt j. de ver. sig. l. pinciales. Sed. domicilium pōt acci pi duob⁹ modis. vno mō p hitatōe: ⁊ tūc lz q̃s sortiat originē pōt tñ nō sortiri domiciliū: hoc est habitatōez hīe. Alio mō pōt assumi domiciliū p quo dā iure queniēdi: ⁊ munera subeūdi. Et isto mō vere dicit gl. qui hz originē hz domiciliū ⁊ fm hoc remanet ōrium: qz null⁹ videt qui nō hēat domiciliū rōne originis. dicit glo. hoc pōt ptingere: qz terra vñ oriund⁹ est casmate pijt: vel est capta vt troia. vt. l. cū loc⁹. §. de rele. vel passa ē aratrū. vt. l. si vsufruct⁹ §. qui. mo. vsufru. amit. vel oēs recesserūt ⁊ sic facta est inhabitabilis. vt. l. iij. in prin. §. de colle. illi. vel p priuilegiū definit eē ciuis. vt. §. e. l. filij. §. senatores ita dicit glo. Sz in eo q⁹ glo. dicit de ciuitate capta: intellige si est capta ab hostib⁹ ppli romani: vt a saracenis: qz tūc pdit oē bñficium ciuilitatis illius ciuitatis. sec⁹ si vna ciuitas capiat ab alia. vt. l. si q̃s ingenuā. §. fi. §. de capt. ⁊ qō no. in. l. hostes. e. ti.

Itē intellige q̃n ciuitas est capta cū toto territorio. si eim aliquā ptem ciuitatis vel territorij retinerent in eo retinerēt ius ciuilitatis. ar. C. de iure ēph. l. i. ⁊ §. de acq̃. pos. l. qō meo. §. fi. ius eīm ciuilitatis nō est p̃prium ciuilitat⁹ sz tot⁹ territorij. vt. j. e. l. q̃ ex vico. ⁊ de ver. sig. l. pupill⁹. §. territoriū. Item qō dī de ciuitate q̃ casmate perijt eodē mō itelligo q⁹ perijt ciuitas cū territorio. Itē qō dī de ciuitate q̃ passa est aratrū vel q̃n oēs recesserunt. s. ō ciuitate ⁊ territorio. si eīm recesserūt ō vno loco ⁊ iuerunt ad aliū locū eiusdez territorij eadē ciuilitas dī ⁊ eadē ciuitas p ea q̃ dcā sunt. §. q⁹ ciuilitas respicit vnifor̄miter totū territoriū. Istud ptigit in marchia in ciuitate callij q̃ fuit destructa in vno loco ⁊ reposita in alio eiusdē territorij. Pro hoc facit. §. ō aq̃ quoti. l. hoc iure. §. si aquā. sz si recesserūt de vno loco ⁊ postea trāstulerunt se in locū alteri⁹ territorij: tūc illa ciuitas eē desinit. ⁊ ita loquit̃ h gl. Pro hoc facit qō no. p Inno. ex de ẏbo. signi. c. abbate in fi. Ultimo dicit glo. q⁹ p priuilegium eē desinit eodē mō dico si p penam. Hā puto q⁹ si aliq̃ ciuitas p snīam pncipis sit priuata oi iurisditōne ⁊ ciuilitate: q⁹ ipso iure pdit: sicut dicim⁹ i priuato cō dēnato. vt. l. qō ad statutum. ⁊ l. q̃ vltimo. §. ō penis ⁊ iō dico q⁹ ciuitates tuscie q̃ fuerunt pdēnate p̃patorem henricū ⁊ priuate oi bñficio ⁊ priuilegio ⁊ ciuilitate passe fuerūt: tūc capitis diminutōem ⁊ amiserūt tunc vsufructū si quē hēbant: ⁊ ciues illarum ciuitatū desierūt eē ciues lz ppter potentiam illaz ciuitatū fieri nō possit executio ⁊ dicant vagabundi: ⁊ pñt vbicz queniri. dic vt no. §. de dā. infec. l. iiij. §. ptor. ẏ. si nec habitatōem. vbi est glosella ōria huic gl. ⁊ il lam approbat Ricar. lz alij voluerit seruare contrariū.

Hunc. §. examina vt in glo.

Domicilium.

IMter cōueniētes. Quero vtrum magistratus possit progare iurisditōem vt possit cognoscere de cāis meri ⁊ mixti impij. Rñdeo non. Hā progatio dz fieri in his q̃ sunt eiusdē spēi. vnō si habet iurisditionem in cāis pecuniarijs vsq̃ ad certā q̃titatē in cāis pecuniarijs poterit progari nō in cāis meri ⁊ mixti impij q̃ est alteri⁹ iurisditōis: sz si hz iurisditionē in cāis mixti impij: tunc in cāis mixti imperij poterit fieri progatio: ⁊ idē puto in eo q̃ hz iurisditionē meri imperij vt possit fieri progatio ī cāis meri impij. qō dic vt. l. i. ⁊ ij. §. de iud. ⁊ p doc. ī. l. si q̃ ex consensu. C. de epi. au.

INcolā⁹. Nota istam legem. Oppo. de. l. assumptio. §. eo. dic vt ibi dixi. Bartho.

QVi ex vico. Hāc. l. dimitto nē: legā alias.

Dic de hoc vt videbit̃. j. e. l.

Ibi est. de iure. in prin.

EA que. alias Roma. Quero ad munis pria roma. Rñdeo: qz quilibet pōt ibi queniri vt glo. dicit. Preterea q̃libet de impio romano est ibi ciuis. vt no. C. de incol. l. ciues. ⁊ l. hostes. §. de capti. facit qō dicit. §. e. l. i.

m Ista est bona. l. multū nota.

NIncola. postq̃ est iam imposita collecta non pōt q̃s renūciare incolatui nisi soluat. h. d. Quero qualr dicat̃ q̃s muneribus destinat⁹. dicit gl. p impositōnem vt qz erat iam īposita collecta: nā ⁊ añ pōt libere recedē. vt. l. nihil. §. e. Quero q̃d si fecerit se allibrari ⁊ extimari in loco: an possit tñ recedē: ⁊ videt q⁹ nō. dicit gl. in. l. fi. in prin. C. de peq̃toribus. li. xi. sed certe glo. dz dicere de cen. ⁊ censi. ⁊ peq̃toribus. Istud qō dicit gl. est ve

exēpt̃ ab his vide sing. dictū Ang. ī. l. i. §. si quis tutor. §. qñ appel. vbi p modernos.

n Jn extio. not. q⁹ si fecisti res tuas ōscribi in extimo: nisi alteri idoneo: sec⁹ res ipas assignari in estimū nō sufficeret si alio te transferes ⁊ ita nota. se quit̃ bal. ī autē. sz pcim fine censu vel reliqs. roma idē in. l. si publicanis. ⁊ ad de qō no. spe cu. in ti. ō cle. pinga. §. i. ẏ. ad h⁹. ⁊ adō qō not. Roma. in. l. si is cum quo. in prin. §. de aq̃ plu. arc.

o Et facerz no. ad liberationē rei de qua q̃s dz soluere gabellā ⁊ si otingerz rem alienatā eē ī estimo ō/ bebit tñi vna collecta solui nō due sicut p vno ōctu nō debēt solui due gabelle vt no. glo. in. l. honorez sustinēti. j. de mun. ⁊ ho. ⁊ emptore nō soluēte tenebit̃ vendit⁹ p futuro ex quo res est ī suo estimo scripta arg. gl. in. l. inter debitorem. ff. de pac. ad/ de glo. in. l. i. C. de multe. ⁊ in quo loco. ⁊. l. i. C. de impo. lucra. re. descrip. li. xi. ⁊ firmat bal.

in.l.i.§.qõ cuꝫ.vni.no.in.ij.q.& q̃d si non est ascripta estimo emptoris, vide bal.ī .l.si negociū. C. de ne. ge.

p Querit glo.& p id qõ dī in hoc ℞.dī q si ꝓtingeret aliquos tpe collecte eē de vniuersitate ſz non fuisse tpe ꝯcte obligatōis ppt quā imponit collecta; q tūc non teneat.l.,puidendū.ℏ alleg.& ibi Bart. & Spe.in ti. de cēſi.§.i.℞. q̃d si aliquis rustic⁹.& bal. in.l. i. qõ cu. vniuer. no. ī ij.q.firmat hoc nisi ꝓtingerꝫ istū de nouo venientē succedere in locū alic⁹ de vniuersitate: puta q̃ res illius emisset q̃ tunc tenē tur ad onera p̄terita & futura.l.murile gulozꝝ. C. de murile.lib.xi. hñ facit qõ hētur ī.l.apō. iul. §. si hīs. deleg.i.& in l.cū possessor j. de cen.si aut ē forent aliq̃ de vniuersitate tpe ꝯcte obligatōnis & tpe collecte recesserant: recessus non liberat recedentes a collectis rōne p̄cedentis obligatōnis: & qõ dī in glo. ℏ sequit̄ spec. in.d.§.i.℞. q̃d si rustic⁹.& bal.in.d.l.i.in.iij.qõe ad qõ viō qõ tetigit bal.in l.fi. C. de cēsi.& cēſi.& Jo an.an.in.d.§ i.in additio. Et quid si bona tēpore statuti collectantis p censu sunt laicoꝝ: postea

rum in illis onerib⁹ q̃ iniungunt̄ psone p reb⁹ que assignant̄ in extimo[11]. Nam non pōt renūciare nisi forte illas res vēderet & facēt[c] alteri idoneo ad soluendū collectas poni in extimo.ar.l.ij.& aut.ibi posite. C. sine censu. vel reli. q̄tum ℞o ad munera mēt psonalia pōt incolatui renūciare qñ vult. vt.l.nihil. §.e. Et hoc videt̄ velle glo.j.e.l. de iure.in p̄inc.

Querit glo. p̄q̃d si erat iam ꝯctū debitū vel iaꝫ denunciatū ꝓsulib⁹ illi⁹ terre: an p hoc videat̄ incola muneri⁹ destinat⁹. glo. dicit in p̄in. qñ debituꝫ erat ꝯctū videt̄ destinat⁹ oneri⁹ hoc est collectis q̃ imponunt̄ p illo debito. sicuti eīm ptem rez suaꝝ recipit: ita & on⁹ p pte sua subibit. vt.l.i.ī fi.§. de colle. illi. ita dicit glo. ℏ an ille qui redit debeat hīe p tem rez q̃ erāt in cōitate. dicā. in.l.i.§. de col. illi. tñ q̄tum ad ꝓpositū puto glo. dicere ℞itatem. sufficit eīm q̃ cā ꝓpter quā collecta imponit̄ hñerit origiⁿē eo tpe quo ille erat in illa cōitate siue societate. vt.l.si vn⁹ ex socijs. in p̄in.§. p socī. puto tñ q̃ si ō bitū erit ꝯctum in cōitate anteq̄ ille ibi ꝯderet īcolatū non tenet̄ soluere collectā q̃ imponeret̄ p illo ō bito: & ita tz Dy. & all'. C. ō ōcur.l. puidēdū. li.x. ego alle. C. vt nll's ex vica. p alie. deb. exi.l.i.li.xi. Circa scōm qñ denūciatū erat ꝓsulib⁹ illi⁹ terre qō fit qñ ciuitas maioꝝ imponit collectā & denūciat ꝓsulibus comitat⁹ vt eā soluāt. tunc dicit gl. idē q̃ videt̄ ꝺestinat⁹ & non pōt recedere nisi soluat: q̄ ei imposita videt̄. ar.§.e.l. municipes. Jtē q̄roq̃ quid si aliq̃s municeps p⁹ collectā impositā fiat cōuersus alicui⁹ monasterij. videt̄ q̃ nō sit idē: immo fit liber ab oib⁹ oneribus: q̄ p̄ſt psona & eius res. ar.§. pro soci. l. vez.§. fi. Ecōtra videt̄ q̃ sit idem & q̃ possit monasteriū ꝓueniri revocatoria. vt.§. q̃ in frau. cre. l.oēs.§. luci⁹. glo. nō determinat. Dyn. tz istud vltimū. quidā vero dicūt ꝯtium q̃si in ꝓuerso nō p̄sumat̄ fraus: sicut nec in moriēte. vt.l.ex hoc edcō.§. ſz hīdem.§. de ali. iud. mutā. cau. fac. puto Dy. verum dicere: q̄ etiaꝫ in ꝓuerso p̄sumit̄ fraus. vt.l.q̃ sub p̄ textu. C. de sa. san. ec. Nec ob. d.l. hoc edicto.§. ſz hīdem. q̄ ibi loquit̄ in moriēte in quo nulla p̄sumitur fraus. Et p̄dicta tene menti ppter eos q̃ quotidie recedunt de vna villa & transferūt se in aliam villaꝫ vel efficiuntur conuersi.

Qui exercet actū alteri manda-
Ꝺcio[r]. tum sub certo salario salariū pe-
tere pōt. ℏ.d.no. est lex ista. Et formant̄ ℏ tres qōes: & solū rñdet̄ ad p̄imā vt vides. Ad istā. l.op. ex dolo suo nemo dz ꝓseq̃ actōem. vt.l.ita q̄ fullo.§. de fur. glo. rñdet q̃ nō lucrat̄: q̄ illud via ticū tenet̄ restituere illi ticio cui in ℞itate mittebat̄: qō an sit verū. j. dicam. Sz ista so. nō est bona: q̄ ꝯium dī q̃ q̃s in sua ip̄ropr̄ietate non dz ꝓseq̃ actōez ſz ℏ ꝓsequit̄ lz nō in effectu ℔m glo. Dic ḡ q̃ iste nō ꝓsequit̄ ex sua ip̄ropr̄ietate actōem. nā in eo ex quo oriť actio nō deliq̄t ſz in alio sic: vt.j. oñdam. & dixi ī ti. de immu. ec. cī fi. q Jtē q̄ro. adde q̃ dixi p⁹ bar. ī.l.si is cuꝫ quo.§. de aq̃ plu. ar. facit qō no. bar. in.l.iiij.§. si actor. de re iudic. & vide bar. in.l. quidē. & in.l.q̃ derelicta. C. de decurio. li.x. & glo. ī aut. de man. p̄inci. in.§. sed suscipientis. Quid si collecta imposita ē rebus forensis q̃ effectus est ciuis vel ecōtra: an teneat̄. vide Bal. in.l. penul. ī fi. C. de fidei cō. & vīō spe cu. ī ti. de cē si.§. i.

l.itaq̄ fullo. Et p hui⁹ declaratōe est videndum q̃ actōe ipse petat viaticū suū. dicūt quidā q̄ petet actōe ex locato ꝯcto p illas lr̄as. est eīm ꝯctus q̃ epistola ꝯhitur. vt.l.ꝓsensu.§. de ac. & obli. Nec ob. si dicis ista epla nō fuit ōstinata lucio: ſz alteri. ſ. ticio q̄ debes intelligere q̄ ibi nomē ꝓpr̄ium nō fuit expr̄essum tanq̄ significatiuū certe psone ſz magis ex pr̄imebat̄ vt significaret eū q̃ illud officiū impleret ar.§. de ℞. obli.l.eū qui ita.§. te & ticium. & §. ō pac. l.tale pactū.§. fi. facit. l.cū p⁹.§. i.§. ō admi. tu. & hoc videt̄ tenere Ja. de are. qō nō placet. nā dī ℏ in textu collusione fcā: ſz si p̄dicta sol. eēt vera nulla fuiſſz collusio. Preterea ℏ mandabat̄ certe psone certuꝫ officiū: g̃ videt̄ electa ei⁹ industria. vt.l. inter artifices. §. de solu. Dicendū est g̃ q̄ ℏ petat̄ salariū actione p̄scrip. ℞bis seu in factū. cum.n. alteri madaret illō officiū ꝓstituto certo salario equū ē huic q̄ ip̄lē ti tale salarium deb̄t qō est notādū: q̄ sepe de facto pōt ꝓtingere. facit ad hoc. C. de re. pmu.l.i. facit etiam. C. locati. l. exceptio. & qō ibi no. & de agri. & cen. fi.l. oñi p̄diorum. li.xi. & qō ibi no. Et ℔m hoc appet q̄ iste nō deliq̄t in illo actu ex quo actio oriť scz in porrigēdo decretū p̄incipi: ſz deliq̄t in alio scz ī colludendo. Scōo op. & videt̄ q̄ ticius p̄ius possit petere salariū. vt.§. de ne. ge. l.si pupilli. §. si quis pecuniā pferendā. So. aut q̃s recipit pecuniā p̄ forte simpl'r & hz locū. l. ꝯtia. aut recipit pecuniā pferē dam alicui rōne oneris subeūdi: & tūc nō pōt petet pecuniā nisi onus subeat: vt ℏ. & ar.§. de ali. & ciba. le. l. alūne. §. ab hīdibus. Jtē opp. & videt̄ q̄ ticius possit petere pecuniā cum p eū non steterit quo mīn⁹ impleret officiū. vt.l.ab admīstratōe. C. de le. So. aliud in vltimis voluntatib⁹ vt ibi: aliud in ꝯctib⁹ vt hic: qō plene dic. vt.l.si vno.§. item cū quidā.§. loca. ſ. qñ nō remanet p eum q̃d iuris sit.

Venio ad scōam qōnem & q̄ro in qō delictū īcidit is qui nō restituit lr̄as ei cui restituere mandatū suscepat. ista qō nō soluit̄ ℏ in text. nec ī gl. dicūt quidaꝫ q̃ īcidit in crimē stellionat⁹: ego puto q̃ īcidat in crimē falsi[s]: q̄ lr̄as alteri pandidit & manifestauit. vt.l.i.§. is q̃ deposita.§. de falsis. & §. de penis. l.si quis aliq̃d.§. q̃ viui. & §. se. Venio ad tertiaꝫ qōnem & q̄ro in qō delictū incidit q̃ abr̄asit nomē[t] alteri⁹ & posuit nomē suum. Rñdeo cōmittit crimē falsi. vt.l.i.§. in oīb⁹.§. ō falsis. Quero vtrū iste sic abr̄adēs teneat̄ illi ticio cui mittebat̄. gl. dicit q̃ sic. vt.l.q̃ noīe.§. de falsis. Aduerte fateor q̃ ei tenet̄ actōe in factū descendēte ex crimine falsi non vt petat illā pecuniā tanq̄ salariū: ſz vt petat suū in tereē qō pōt eē plus vel mīn⁹. vt.d.l.q̃ noīe. Ultimo glo. inducit istā. l. in ar. ad qōem si tutor fecit sibi relinq̃ in testō illud qō testator pupillo volebat relinq̃re q̃ non teneat̄ reddere pupillo: de hoc hēs glo. in ꝯium.§. de le. ij. l. luci⁹. §. sempr̄onia. Dy. solui q̃ tenet̄ ad duplum ei⁹ qō pupillo testator reli-

tas soluendas nō ad īponendas per not. hic & in.l.fi.§. ad hmōi. de mune. & hono. & in.l. facte. §. fiscus.§. de condi. & demon. & vide.§. dicta in hac col. & adde que dixi post Jmo. in.l. apud iul'.§. si heres de lega. i. circa istam glosam.

s Crimen falsi. Nota q̃ nō restituens lr̄as committit falsum. adde qō no. bar. in.l.ij. C. de fal. & vide nota. in.l.si quis in grauī.§. si tabulis. ad sylleia. Alexan.

t Abr̄asit nomen. Qui abr̄adit nomen alterius & ponit suum in-

cidit in crimē falsi.ꝛ dicit bal.p istū tex.in rub.de fi.instru.in.xix.col.q̄ q̄ falsat lras priuatas alterius punitur.

¶ Licius.vz pactū. Nō.q̄ vz pactum de vēdēdo pignora nulla mo vnitōe facta.adde glo.ꝛ bal.in.l.creditor.la.ij.C.de distra.pig.ꝛ in.l.f. C.de iur.do.impe.p Bal.p illū tex.ꝛ plene in.l.si quenerit. de pign. acti. vbi vi/ de Bart.ꝛ Pau.de ca stro.

O Eiure mirabli glo.no. ad intellectū huius glo. aduerte q̄ bar to.in.l.q̄daz osulebat. ſ. de re iudi.ꝛ in.l.si q̄s ex aliena.de iudi.seq̄ri stā glo.fing.ꝛ i l.ij.ſ.si quis in ius voc. videt ēt idē tenere tñ cō cludit osuetudinē fuan daz:ꝛ iō dic q̄ in practica seruatur ō istam glo. ꝛ hoc tenuit Rofi.in lib' lis p ratōes suas.ꝛ Ja. ꝛ Pe. quos oīs refert bar.in.d.l.ij ꝛ fac q̄ habetur i.c.super lris.ō rescript.ꝛ in.l.i. ꝛ.ij. C. de sportu.con iuncta. d. l. si q̄s ex alte na.ꝛ in.c.statutum.de rescrip.ꝛ i cle. q̄ sepe.ō e/ lec.ꝛ no.doc.in.d.l.quidā.ꝛ p hoc dicunt doc.maxime in.d.l.ij.q̄ q̄ est cōtentio inter dñm ꝛ vasallū certe hoc casu:q̄ ipse dñs videt cer/ tare de ppio cōmodo nō poterit cognoscē de cā.c.cetex.ō iudi.ꝛ ibi p Jmo.ꝛ iō tunc pares curie debebūt de cā cognoscere.c.i. de cōi. feu.apud pares termi.c.i.an apud iudi.vel curiam de feu.termi.ꝛ. c.i pialem.ſ.pe.de.phi.feu.alie.p federicū.ibi latissime p bal.ꝛ hoc forte vex q̄ dñs feudi recognosceret supiorem:ſz si nō recognosceret tūc ipse idem posset iudicare.l.prime.ſ. de his que in testa.de.ad cō vic cō not.in.l.i. ꝛ cō ibi dixi. C.ne quis in sua cā.ꝛ adde cō bal.in.d.c.i. an apud iudi.vel curia.dixit q̄ dum gl.ista vult iudicē repelli non so lū ppter ipsi? intereē totale sed ēt ppter intereē pticulare bursale ip sius:dixit caue:q̄ ibi loquit q̄ dubium est de iurisdit.ſz q̄ est certū nō repellit ordinarius ppter cōmoda vel incōmoda ōct? vel delicti vt.ſ. de iuris.om iud.l.q̄ iurisditōi.sed q̄ est dubiū de iurisdi.nō pōt in casu dubij pnunciare se iudicē:ꝛ ita intelligit hic no.p glo.fz bal. ꝛ vide glo.no.in.c.statutū.ſ.sancim?.que incipit p aduocatis:ꝛ illaz no.de rescrip.in.vi.ꝛ oīno in materia hui? glo.vide nota. Jmo.in.c. vex.de foro ope.adde oīno bal.in.c.i.apud quē vel quos:ꝛ ibi etiam

Ad munici.

p eū nunq̄d ea q̄ tangūt bñficium principis possint p aliū q̄ p pri/ cipem expediri:de quo in.c.cū venissent.de iu di.i nouella. Et hanc gl.sequit dñs Anto.in.d.c.cetex.de iudi. Sed Jmo.ibi dicit q̄ hō glo.fing.nō est sine dubio saltē q̄n quum eēt cōm od ū sportularum cū illud veniat in osequētiā:ꝛ sic nō oz extendi.a r.l.i.ſ.de auc.tut. ꝛ pserti?: q̄ ppter cōmo dum nō psu/ mūt iduci ad iudicāduz ō ius.c.ꝛ si qō/ nes.de simo. ꝛ adde quod dñs Flo.in c.pastoralis. de rescrip. in pnci.tō hāc glo.lz Jmo. in.l.quidam osulebat. de re iudic.eam reprobet p.ſ ne aūt.in au/ tē.de iudi.sz dñs Anto.i c.sup lris.de rescrip. dicit ad istā glosā q̄ multū de/ bet osidera/ ri quantitas sportulaꝝ an essetvalō ma gna:an vero pua:ꝛ ēt iu/ dex an eēt ta lis psona q̄ verisimil'r nō moueret pp ter tale omo dum in.c.sta/ tutum.de re/ scrip.in. vi.ꝛ sequit Jmo. in.d.l.quidā in. xxv. col.ꝛ vide omino bal.in.l.ij.ſ. si q̄s i ius vo ca.ñ ie.ꝛ ibi p Bart.ꝛ il/ lud tene:ꝛ ō

īmo sortit:q̄ hic hz maiorem ptem fortunaꝝ suaꝝ. Cōstat.n.q̄ hic hz istas mercantias:nec ostat q̄ a/ libi hēat al's seu aliud domicilium:q̄ est incola ꝛ for te nō male dicebat nisi ꝓbaret alibi hīe aliud vl'ni si ꝓbaret q̄ illas mercantias hēbat tanq̄ trāsiens nō tanq̄ ibi reqescēs.ar.l.ei?.ſ.celsus.ſ.e.vel solue q̄ h dī de iure incolaꝝ.i.ciuiū.ponitur eīm qñq̄ im propie.vt.j.e.l.impatores.ſ.itē rescripserunt mul i erē.ꝛ ibi dicā. ¶ Quero q̄ est ordo de alīq̄ ciui/ tate apud quē debeat agitari cā. Rñdeo aut est cō tentio inter duas ciuitates q̄ vendicāt tertiū singu larem hoiem vel vniuersitatē:aut inter illū q̄ vendi cat ꝛ vēdicātem.primo casu aut vtraq̄ ciuitas sub est eidē pfidi ꝛ ille erit iudex vt h nō.i prima gl.aut subsunt sub diuersis pfidib?:ꝛ tūc aut vna ciuitas ē in possessiōe alia nō:aut neutra possidet.primo ca su est iudex pses illi? ciuitatis q̄ possidet que suffiet locū rei.vt.l.ij.C.vbi in rē actio. Si vero neutra pos sidet:tunc vterq̄ pses simil' cognoscet:vt h i prin.ꝛ ex de rescrip.c.pastoralis.ꝛ.c.cū ordingat. Si vero ē ordentio inter ciuitatē ꝛ eū qui dī ciuis:tunc aut ille negat se ciuē ꝛ agit coram pside cui subest ciuitas cu ius negat se ciuē vt h.ij.rñ.aut ciuitas eum vēdicat ꝛ tūc aut erat in q̄si possessione illi? incolat?:ꝛ tunc erit iudex pses illi? ciuitat' q̄ vendicat.vt.C.vbi q̄s decuriali vel coar.l.i.ꝛ q̄si p totum ti. Si vero nō ē in q̄si possessione:ꝛ tūc vendicabit eū coram pside illo cui subeē se dicit:q̄ actor sequit formā rei.vt.l. iuris ordinē.C.de iurisd.oī.iudi. Si vero dubitatur vtrū sit in q̄si possessione vel nō cognoscet summa tim coram iudice sub quo nūc est:ꝛ sic remittet. vt.C. vbi cā status.l.i.

Libertos. Nota libertos in duob? locis subi re onera scz in loco originis patro/ ni ꝛ in loco domicilij.adde tertiū scz in loco domici lij pioni.vt.l.assūptio.i fi.ſ.e.ꝛ.l.filij libertoꝝ.i pri.

Mulieres. Quero vtrū mōimoniū non legiti mum hēatur p legitimo quo ad a quid.glo.b dicit q̄ quo ad duo scz q̄ cōmittit adul terium. Itē q̄ pī ius occidēdi dat q̄ō forte non est vex vt dixi in.l.marito.ſ.fi.ſ.de adulte.

I Mperatores. Nota q̄ in iuramen/ to intelligit excepta auctoritas supiois.non eīm vz iuramen/ tū quo q̄s iurat nō facere q̄ō supiores pcipiunt.

istam glo.tz Jo.an.in addi. Spe.in ti.de accu.ſ.i.ꝝ.item generalr ¶ Potes dicere q̄ si q̄stio ꝝtit inter ptes sil' ocordes ex pte vna ꝛ iudicē ex alia opinio seruet glo.hic.ꝛ ēt sentit glo.nota.in.c. statu tū.in ꝝ.copiam.de rescrip.in.vi.sec? si iter ptes tūm.ꝛ Jmol.i.d.l.q̄ dā.in.xxiij.col.ꝛ ibi Bal. Itē limita nisi exprēsse videret iudex su/ spectus in hoc articulo seu incidenti.vt pz ex no.p Jmo.in.d.l.qui dā.in.xij.col.in fi. Ang.ꝛ Bal.ibi.ꝛ idē sentit glo.in.l.ij.ꝛ ibi sequi tur Bar.ſ. si quis in ius voc.nō ie.ꝛ ibi Pau.de ca.ꝛ Ang.in.l.i. C.ne q̄s in sua cā.ꝛ vide cō not. Bar.in.l.pscriptōe.in.iiij.col.ad fi. C.si ō ius vel vti.pu.ꝛ in.l.ij.ſ.si q̄s in ius vo.nō ie.

Iperatores. In iuramēto intelligit excepta psona suprioris eius auctoritas.ꝛ no.q̄ in hoc auctoritas ptis vel epi dī supi oris vt innuit in pulchra qōne post Feō.de senis.in.c.cū ordingat. de iureiurā.ꝛ late Jo.an.in regula. in malis.

3 ¶ Itē rescripserunt.vlteri? qro:vtrū mulier nupta desinat eē ciuis loci originis.adde Cy.ꝛ Bal.in.l.prius. C.de iurisd.oī.iud. Bal.in rubri.ſ.so.ma.in prin. ꝛ Bal.in.l. cū quedā puella.de iurisd. omni. iudi. Pau.de ca.in.l.rei iudi.ſ.fi.ſ.so.ma.

Item reſcripſerunt. Hic hẽo tractare ali q. Hic videt q̃ priuſ ꝺueniant̃ principales q̃ fideiuſſores. Contra in. l. iure nr̃o. C. de fideiuſ. dicit glo. ſubaudi maxime. Tu dic hic ſpãle. vt. l. iij. §. fi. & ibi not. j. de admini. re. ad ciui. pertinen.

Item reſcripſerunt mulierem. Dicit ꝺ quãdiu nupta eſt. q̃ro q̃d de vidua. Rñdeo idẽ q̃ diu ẽ vidua. vt. s. e. l filij. §. vidua. Quero q̃d de ꝺſpõſata. Rñdeo ſi eſt deſponſata p̃ verba de futuro nõ mutat domicilium. ſecꝰ ſi p verba de pñti nonduꝫ tñ ducta. vt. s. e. l. ea que deſponſata. & ibi gloſa. Tertio q̃ro q̃d de ꝺcubina. Rñdeo non mutat domiciliũ: ſicut nec mulier que illegitime nupſerit. vt. s. e. l. pri. in fi. qõ dico nõ mutat. ſ. ppter amaſiũ ſꝫ poſſibile ẽ q̃ mutaret. ſ. ex ppͤio aĩo. vt q̃ ibi trãſfert maiorem ptẽ fortunaꝝ ſuaꝝ vel ſuã ſedẽ ibi collocaret. Quero vtrũ vxor efficiat̃ ciuis illi? ciuitatis vñ eſt vir an fiat ſolũ incola. tex. ꝟ videt̃ dicer̃ eã incolam nec ſcio. l. dicentẽ q̃ efficiat̃ ciuis. gl. tñ in. l. ciues. C. de incolis. dicit ipſam effici ciuẽ. ſimiliter in. l. originẽ. C. de muni. & orig. li. x. Et q̃ hic dr̃ incolam impͤopͤie loquit̃ qõ ſatis puto vex. ar. eiꝰ qõ dicimꝰ de filio adoptato. s. e. l. i. in pͤin. & q̃ efficit̃ vna caro cũ viro. Ulteriꝰ queroꝫ an definit eẽ ciuis illiꝰ ciuitatis vñ originẽ hũit mlier alibi nupta videt̃ q̃ nõ: q̃ origo mutari nõ põt. vt. l. aſſumptio in pͤin. s. e. ti. Contra determinat glo. C. e. l. originẽ. qõ videt̃ ꝓbari p. l. cũ quedã puella. s. de iuriſ. om. iudi. & C. de mu. & in quo lo. l. i. li. xi. Si eĩm in loco originis nõ põt ꝺuẽiri ad aliq̃ munera pſonalia vel vocari ad honores vel trahi ad cãs. videt̃ q̃ ciuis illiꝰ ciuitatis nõ remaneat. Hõ ob. l. aſſumptio. in pͤin. s. e. q̃ hic eſt caſus ſpãlis fm glo. & hoc inducebã alio anno in quadã qõne. ſtatuto ciuitatis ꝺtiner̃ q̃ forenſis nõ poſſit emere in illo territorio: queriꝫ vtrũ mulier de illa ciuitate oriũda alibi nupta poſſit ibi emere. q̃d dicemꝰ. Breuiter poſſumꝰ ſic dicere q̃ originẽ mutat q̃tum ad oĩa p que pſona mulieris poſſit trahi & ſeparí a ꝟuitꝫs viri: & iõ non poteſt ibi vocari vel trahi ad honores vel munera vel ad iudicia. vt dictũ ẽ: & ita loquunt̃ iura. s. all'. quo ad alia nõ mutat originẽ. ar. ꝺ. l. aſſumptio. ſicut dicimꝰ in ſili in liberta nupta voluntate pͤioni: q̃ remanet liberta non tñ quo ad opa: & ſic ibi poſſet ẽmere q̃d eſt equiꝰ. Et ſi q̃s eam occideret puniet̃ tã q̃ occidẽs ciuẽ: & credo q̃ gaudeat alijs pͤiuilegijſ ciuium. Quero q̃d de comitatenſi nupta ciui an efficiet̃ ciuis. videte iſta qõ eſt vtilis. Finaliter vt dixi vobis. s. e. l. i. iſta q̃litas comitatẽſis eſt quedam adiectio p quã denotat̃ nexus ad maiora onera nõ aũt eſt ſignificatiua domicilij vel incolatꝰ: cũ oẽs ciues & comitatẽſes vnũ hẽant̃ domicilium. vt. l. q̃ ex vico. s. e. & iõ puto[a] q̃ comitatẽſis nõ efficiat̃ ciuis: & q̃ ciuis nupta comitatẽſi non efficiat̃ comitatenſis. vt. C. ꝺ agri. & cenſi. l. ne diuti?. & l. memĩmꝰ. vbi eſt expreſſum vt ſtatim dicã. ſed ꝟ hoc facit multum C. de ſer. fu. l. fi. & qõ ibi no. Quero cũ vxor[b] nõ ſequat̃ in p̃dictis viri ꝺitõem: an filij ſequant̃ conditionẽ pͤis vel mr̃is q̃tum ad hoc vt dicant̃ comitatẽſes vel ciues. hẽo iſtam. q. p difficili. videt̃ q̃ ꝺ beant ſeq̃ ꝺitõem mr̃is. vt. l. ſeq. & l. ne diuti?. C. ꝺ agri. & cenſi. cũ ceteri caſus in q̃b? repiat̃ q̃ in huiꝰ ꝺitõib? filij ſequant̃ ꝺitõem pͤis: ſint caſus ſpãles vt in dict̃. ll. nota. ſꝫ ꝟ nõ ẽ de illis: g̃ ꝛc. Aduertatis breuiter dico ſic q̃tum ad ꝟuitutẽ & libertatem ſine dubio pt? ſequit̃ ꝺitõem mr̃is. vt. l. pactũ C. de rei ven. ſed q̃tum ad honores & munera que ꝺferunt̃ rõne ciuilitatis ſequit̃ ꝺitõem patr̃. vt. l. i. §. e. Itẽ ad alias ꝺditões p q̃s quis ꝺnoxiat̃ & eiꝰ libertas minuit̃ vt in qõe ꝓpoſita eſt aduertẽ dũ: q̃ quedã eſt q̃litas q̃ nullo mõ põt ꝺgruere mulieri vt decurionatꝰ officium & filiatus: tũc in hoc mr̃is ꝺditio nõ attendit̃ ſed ſp pͤis. vt. C. de decu. l. nll's. & ibi de hoc eſt tex. no. Quedã ſunt q̃litates q̃ põt indifferenter ꝺgruere & pͤi & mr̃i vt in qõne ꝓpoſita: vt eẽ ciuẽ vel comitatẽſez eẽ aſcripticiũ vl' aſcripticiã & ſil'ia. & in iſtis eſt regula q̃ q̃s ſequat̃ ꝺditionẽ mr̃is. vt. ꝺ. l. ne diutius. & l. ſi q̃. ꝺ agri. & cẽſi. Fallit in caſib? ibi not. inter quos eſt ꝟ caſus de comitatẽſi dũ excipit ibi caſum. l. meminimꝰ. e. ti. Nã debetis ſcire q̃ q̃dam ſunt aſcripticij q̃ ſunt multum aſcripti glebe & debẽt ſp morari in fundo: & de illis loquit̃. ꝺ. l. ne diuti?. cũ ſi. q̃dã ſunt q̃ vocant̃ inq̃lini ſeu coloni qui ſꝫ teneant̃ colere agros tñ pñt morari vbi volunt. & de iſtis loquit̃. l. meminimꝰ. vt tꝫ ibi glo. & Azo in ſum. de agri. & cenſi. & iſti ꝓpͤie ſũt comitatẽſes qui tenentur colere agros & pñt morari vbi volunt. tene iſta menti.

Item reſcripſerunt. Nota hunc. §. ex quo hẽs q̃ ſi quis vocat̃ puſin? nõ ſequit̃ q̃ ex ſolo noĩe ſit de puſio. Decĩdo no. q̃ noĩa ꝓpͤia nõ ſunt ſignificatiua ſꝫ ad placitũ imponunt̃. vt. l. ſi q̃s in fundi vocabulo. s. ꝺ le. i. & no. s. ſo. ma. ſup rub.

De decurionibus. Rubrica.

Cõtinuat̃ ſic. dixi. s. de municipib?: ſequit̃ videre de his q̃ regũt municipia. Querit glo. q̃ dicãtur decuriones. glo. dicit dic vt. l. pupill?. §. decuriones. j. de v̄bo ſig. ſed p illã. l. nihil hẽtis vtilitatis. Alibi dicit gl. q̃ hodie dicunt̃ ꝺfiliarij ciuitat̃. ita no. C. e. ſup rub. Et alibi dr̃ q̃ ciuitatis ꝺfiliuꝫ totũ ppm repñtat. ita no. C. que ſit lõ. ꝺſue. ſup rub. & s. q̃ cuiuſ. vni. l. nulli. in q̃daꝫ gloſella: verũtñ iſta cõ filia hodie hñt formã limitatã & formã ſtatutorum: q̃b? eſt ſtandũ. Itẽ debes ſcire q̃ decuriones ꝺ quib? loquit̃ hic. & C. e. in q̃buſdã hẽbãt pͤiuilegia: in q̃buſdã ſuſtinebãt onera inexcuſabilia q̃bus hodie nõ vtimur: & in his ꝺſuetudini eſt ſtãdũ. vt. l. magiſtrat?. & s. ti. i. l. l. nõ tñi. §. fi. j. eo. nõ eĩm hodie vtimur illo pͤiuilegio vt res eoꝝ nõ poſſint ſine decreto aliẽari. q̃ hñt ꝺ iure cõi fꝫ formã ti. C. de p̃di. de curionũ: & idẽ in multis filibus que hẽbis in ti. iſto & in titu. C. eodem.

De ꝺ curionibus. rub.

Decuriones. Querit glo. q̃to tẽpore decuriones p̃ſcribãt libertatẽ. dic vt in ea. Item qua actõe & corã quo iudice petantur dic vt in glo. Quero ſi aliq̃s eſt decurio & habitat in comitatu an cogat̃ redire in ciuitatẽ & ibi habitare. dic q̃ ſic p tit. C. ſi curial' omiſſa ciuitate rus habitare voluerit.

Qui ad tẽpus. §. pena grauior. in l. quid g̃. s. ꝺ his q̃ no. infa. Iſta. l. fuit practicata bononie in doctoribꝰ q̃buſdã expulſis tpe romei de ppͤis qui poſtea fuerũt reſtituti tpe legati vt nõ recupent in collegio locũ eoꝝ ſi collegium eſt plenũ: & tũc non recupabit pͤimũ gradũ vt tanq̃ antiquioꝝ pferat̃ in dando pͤimã vocẽ: ſed hẽbitur vt q̃dam de nouo pueniẽs in collegio.

Qui ad tẽpus. §. ĩ filijſ. dicatur nobil'. an dicat̃ filius militis q̃ natus eſt añ militiã & vide plene in. ꝺ. l. impͤialis. §. is illud p gl. de nup. & ibi bart. ẽt & bald. ibi tꝫ opi. bar. ꝟ in qõne ꝟ formata. & bar. ĩ l. ſenatoꝝ. C. de dig. li. xij. & vidꝰ q̃ põit bart. in. l. i. C. ꝺ epi. & cle. ſꝫ vtrũ ſtãte ſtatuto q̃ nobilib? pena augeat̃ vel anciani vel ptãtibus q̃d ĩ eo q̃ de pͤimo exiuit officio ancionatus: vel poteſtarie. vide Bo. dubitantem in. l. ſi quis ĩ ḡui. §. ꝺ his, ad ſyl'.

Ind iõ puto. adde bal. in. l. in adoptione. C. ꝺ adoptio.

Quero cũ vxor. vide p cano. in. c. fi. de ſer. nõ ord. & que dixi poſt Bar. in l. aſſumptio. ver. i. s. e.

Generaliter.S.eos q̃ iudaicam. Jude⁹ nõ põt eẽ doctor.adde not.p Bar.in rub.s̃.de iust.t iur.t Bar.in.l.fi.C.de iude. Spurij.S.minores.vide bar.in.l.luci⁹.S.ij.s̃.tit.i.t ibi dixi q̃ m i/nor nõ dat vocẽ in ꝯcilio.t adde bar.p⁹ Ja.de are.in.l.de pupil lo.in prin.de ope.no.nũ.c.ex eo.de elec.in.vi.c.ij.de eta.t q̃li. t idem tenuit bal.in l.fi.C.de test. mili.t ĩ.l.exi/gendi.C.ꝺ p cur.qꝺ limi/ta nisi ẽt pu/pill⁹ hẽt ad/ministratões in re successi/onis natura lis:qr tũc ad ministrat t oẽs actus fa cit cũ tutor.is auctoritate. p.c.grandi.ꝺ supp.ne. plato.in.vi.vt in filijs reguz t baronũ : sed q̃d si q̃s ẽ ma ior saltẽ.x. et viij.ann.in q̃ etate q̃s sub diacon⁹ esse poterat p cle mẽ.generale de eta.t qua li.t ibi hoc vi deꝰ tenẽ Jo. an.s. q tunc daꝰ possit vo cẽ in ꝯcilio.t idez ẽt videꝰ dixisse bart.ĩ ꝺ.l.lucius.S. pe.s̃.titu.i.sz bal.i.d.l.fi.C de testa.mil. ꝓ tu oino vi de nota.p gl. t qꝺ omino bal.in.ꝺ.l.ꝺ pupillo.t p bal.facit tex. no.in.c.statutũ.de rescrip.sed an de ꝯsensu eor de ꝯsilio pupill⁹ pos sit dare vocem.fuit.q. Jnno.in.c.scisma.de rescrip.quã refert Ang. in.l.cũ ptor.de iudi.t eo casu quo posset habilitari non sufficeret cõ/sensus maior.is pt̃is:sz eẽt necessarius oĩum ꝯsensus vt voluit Cõ/po.t Jo.an.in nouella in.c.scriptum.de elec.t ad p̃dicta adde oĩno bar.in.ꝺ.l.q̃dam ꝯsulebat.in.ij.ꝓio.in fi.s̃.de re iud.t qꝺ dixi in.l.qꝺ maior.s̃.ti.i.t an femina possit eẽ de illis habilitãtib⁹ ĩ collegio.vide Jmol.in.l.ij.S.penul.de ver.obli.

Honores.tu dic.p Bar.in.l.ij.S.pri⁹.de vulg.t pupil.t vide bar to.t qꝺ ibi dixi in.l.si q̃s mihi bona.S.iussum.de acq̃.hĩ.t Barto.in l.filiusfamil'.s̃.de dona.ti.generali.

Herenni⁹.p itellectu h⁹.l.aduerte:qr lz pbeꝰ notariũ fecisse istr̃z tanꝯ notariũ p hoc nõ inferꝰ q̃ sit notari⁹.t ita tz Dy.ꝺ q̃ si in strumentũ pferaꝰ t negeꝰ ꝯficientẽ fuisse tabellionẽ:nõ sufficit pba re q̃ p tali publice hẽatur p.l.q̃ nec.s̃.de re.eo.t p.l.si is.de eo q̃ p tuto.t.C.si a nõ ope.iudi.in.l.fi.sz Jnno.ꝺ in.ꝺ.c.i.ꝺ fi.instru.t Spe cu.in ti.de pba.S.i.ocedunt tñ q̃ si tabellio litigaret t negareꝰ eẽ ta/bellio q̃ ꝺeberet oñdẽ titulũ.p.l.cõpetit.ff.q̃ t a qui.t.C.de sen.t int lo.om.iudi.l.ij.t de fideicõ.li.l.ij.de ma.te.l.cũ ex falsis.tu potes dicẽ ꝑm Jo.fab.insti.de testa.S.sz cũ aliq̃s ex testib⁹.q̃ in officijs public̃ t auctẽ t vtilitate gesta iudicialia t alia statuz reip.ocernẽtia ẽt p nõ capacẽ officiũ:ñ tñ p capaci publice hẽatur valẽt:nec oz docere de ti.imo pl⁹ q̃ si aliq̃ nõ opponereꝰ vt infamie l'exc̃icatõis vel factũ de quo eẽt ipso iure priuat⁹ ipso exñte in officio:q̃ nihilomin⁹ acta p ipsum valẽt:nec talis oppositio eẽt admittẽda siue opponaꝰ p⁹ acta: siue añ vt no est bona quia b̃ ẽt loquiꝰ de ordine bonor.

Ad decurionatum. Facit iste tex.q̃ p̃ po test ꝯsentire filio agen ti etiã extra iudicium.

Herennius. Hec.l.est ar.q̃ lz quis pbet aliquẽ plura istr̃a fecisse t tanꝯ notari⁹ solutõnem recepisse t se exegisse:q̃ ppter hoc nõ pbeꝰ ipm eẽ tabellio nẽ.de hoc dic in Spe.de instru.edic.S. restat.ñ. il lud.t ñ.q̃d si is.t p Jnno.eꝰ de fi.instru.c.i.t.c.cuz p.tabellio.t de resti.spo.c.in lr̃is.

Non tantum. Mo.q̃ in istis honori/bus õcernẽdis est ispi/cienda illa consuetudo t statuta ciuitat̃ qõ approbatur p istam.l.

Hec. Hosqui. Op.C.de digni.l.null⁹.t.l. ne q̃s.Bo.dico q̃ hodie isti q̃ faciunt istas artes viles indistincte phi benꝰ admitti ad aliquos honores:qõ itelligo verũ nisi in casu necessitatis si alij nõ repiuntur.vt ista.l.i fi.t.s̃.e.l.gñaliꝫ.S.spurios.

Imperatores. Item rescripse runt.b Iste est nota.casus. Istã.l.intelligit Dy.in eis q̃ interfuerũt t ꝯsentierũt electioni: al's sp posset opponi.vt.j.tit.ij.l.re⁹.in fi. Et hoc tz Dy. eꝰ de reg.iur.c.qõ semel.li.vi.ibi. Jtẽ põt poni exẽ plum regule in electõe tc̃.t tangã hoc ẽt.j.titu.ij.l. reus delatus.in fi.

De decurione. Hanc.l. vide p Dy. plenissime in.c.decet concessum.extra de regu.iur.li.vi.t ibi ple nissime de hac materia.

De albo scribendo. Rubrica.

Decuriones. Cũ.l.seq. Mo.q̃ noia decurionũ scri benda sunt in albo ordine quo hic dr̃. Jtẽ nota' ex.l.ij.q̃ canonici recepti auctoritate pape p̃ferunt̃ in sentẽtijs dicẽdis alijs canonicis electis auctoritate legati vel alteri⁹ inferioris. Jtẽ ista.l.facit q̃ scripturis factis in mu/et⁹ suos sicut in admistratoribus eccl'iar:sec⁹ in alijs q̃ nõ faciũt fru ctus suos sicut tutores.t ita intellige.ꝺ.l.q̃ nec.s̃. Jtẽ sec⁹ in his que de Ja.de are.in sua disputa.incipi.q̃ro p̃duco ꝺ te instr̃m tc̃.quã ego hẽo vbi hãc.q.disputat satis no.t adde qꝺ in instr̃is antiq̃ssimis nõ sufficit p̃bare talẽ fuisse notariũ:qr eo ipso ex tãto tpe sunt in posses/siõe vel q̃si ꝑm bal.in aut.q̃s acti.C.de sa.san.ec.al'at Jnno.in.c. ve niẽs.de ñ.fig.t adde qꝺ bal.in.l.ij.in.xix.col.de ser.t aq̃.dicit q̃ licz p̃beꝰ quẽ fuisse in possessiõe tabellionat⁹:tñ nõ p̃sumiꝰ tabellio nisi forte fuerit in lõga pos.ꝑm eũ.t vide bar.in.l.barbari⁹.ad fi.s̃.de of. p̃to.t qñ negaꝰ quẽ eẽ tabellionẽ.vide bal.in.l. opit.C.de fi.instru.t in aut.sz nouo iure.C.si cer.pe.Spe.in ti.de instr.edi.S.restat.ñ.q̃d si p̃ducĩ.t ad bar.ꝺ adde bal.in.l.ij.in.i.t.ij.col.C.de sen.t q̃ ñ suf/ficiat quẽ reputari tabellionẽ est tex.t ibi exp̃sse bar.in.l. actuarios. C.de actu.t nume.li.xij.t adde q̃ si iferꝰ alicui.q.de aliq̃ q̃litate extri seca inherẽte p̃sone:puta q̃ nõ sit marit⁹ vel tabellio vel p̃lat⁹ vel q̃ nõ hẽat p̃tãtem eligẽdi cui incũbat on⁹ p̃bandi.vide oĩm Ant.i.c.i notuit.de eo q̃ fur.or.sus.t Jnn.i.c.venies.de ñ.fig.t oñs Ant.i.c. Iq̃d p nouale.ꝺ ñ.si.t vide bar.in.l.mr̃em.C.ꝺ pb. Jnn.i.c.ex ꝺq̃ Opatores.S.itẽ rescripserũt. adde qõ no.in.l. sti.ꝺ re.spoli.

dotẽ.ſo.ma.vbi vide oĩno bal.r Jmol.r dũ Jmo.ibi tetigit an bñfi/cium ſeu dignitas clericalis poſſit ĩ iuitũ ꝓferri.adde qđ no.in.c.vna nmiter.qđ eſt.c.fi.de poſtu.pla.r dũ ibidem q̃ſiuit de officio publico adde gl.in.l.ij.qđ q̃ſq̃ iur.facit.l.ſciendũ.§.fi.de legatio.r qđ not.in l.filiuſſamil.de ꝓcur.r in.l.ſancim⁹.cũ ibi no.ꝑ bar.C.de aduoca.di. iudi.§. inte/riz.in auk.ō defenſo.ci. r.l.munerũ. §. iudicãdi. r qđ ibi di/xi poſt bar.j ti.i. Jtẽ adō ꝙ ambaſſia tor cogiẽ ac cipe ambaſ/ſiatã ſm gl. in.l. puiden dñ.C.de de curio. al's ẽ l.ſi q̃s decu rio.r vide ō offi.pu.tex.i l.nulli.r ibi bar.C.ō de/fen.ci. Jtez adō iſt̃ no. ꝑ bal. ĩ rub. de fi. inſtru. C.in ij.col. r nō accep/tãs officiuz põt banniri r carcerari. glo.r bar.in l.põſes.C.de ſuſpe.tut.di xi poſt Jm. in.d.l.dotez

De albo ſcribẽdo. ru brica.

Ecuri/ ones. itẽ no. adde no. ꝑ gl.ĩ.c. ſolũ.de ma/ io.r obed.in x̄.inter alios.r in.c.ꝑ tuas.r in.c.i.e.ti.r ex hac.l.ij.dicit Ro.in.l.ſi vero.§. de viro.ō.ſolu.ma.in.xlix.fallen.ꝙ poſtea doctora tus ab impatore pferr̃ antiquiori q̃ aliunde ab inferiore dignitatem hũit.facit ad hoc.c.hi q̃ auctoritate.de p̃ben.in.vi.r eſt gl.in.l. reſti. ĩ gl. fi.C. de aduoca.diuer.iudi.

k Eſt antiq̃or.antiq̃or in collegio eſt pferẽdus.vide bar.r qđ ibi di xi in.l i.ō.de obſeq̃.r ille q̃ eſt potẽtior r nobilior in liga: intelligitur ſupior ad ꝙocandũ alios.ar.l.fi.ō.de fi.inſtru.r no. Jnn.in.d.c.i.de ma.r obe.r Bal.de pa.ꝓſtan.ĩ ver.in noĩe xp̃i.r Bal.in rub.C. ꝑ ſo cio.r antiq̃ori deferẽdum ſit.eſt tex.in.l.ij.C.de off.p̃fe.p̃to.lxxiiij.di. ep̃orum.xxiij.di.ep̃i.qđ intellige ſm Ro.niſi mino: ſit doctior in.§.ĩ ordinaſt.in auk.de hĩ.r fal.r.d.c.ep̃orum.ſm eũ in.d.l.ſi vero.in.§.de viro.ĩ.l.ij.fallẽ.r vide bar.ĩ.l. vnicuiq̃.C.de ꝑti.ſac.ſcri.lib.xi.r ĩ.l.ij §.ꝓius.de vul.pup.r q̃ dixi poſt bar.in.l.ſodales.ō.de coll'.illi. vide glo.in.c.qđ abbas.x̄ſus ſi.in gl.mag.de of.ōle.gl.ĩ.l. i.ō ãno. ci.li.x.

l Jtẽ facit. Ro.r tene mẽti de iſta q̃ne:r adde no.ꝑ cañ.in.d.c.i. de ma.r obedi.ꝑ Ang.in.l.iter oẽs.q̃ ſatiſd.cog.poſt id qđ bar.no.r ad de qđ no. Bar.in.l.fi.C.de p̃di.curia.li.x.vbi dicit ꝙ non ſufficit di/cere ꝙgregato ꝙſilio:niſi dicaẽ in quo due ptes interfuerunt. r dicit Abb.ſicc.ĩ.c.inter dilec.de dona.ꝙ ſi in inſtru. dr ꝙ oẽs ō vniuer.fe cerunt tale q̃d ꝓeſumiẽ ꝙ oẽs interfuerũt lz ꝑ ptem aduerſam nege tur:r hoc ꝑ illũ tex. q̃ dicit multũ not.nã notari⁹ non ḥz neceſſe ꝓba re ꝙ oẽs fuerunt p̃ſentes ſz credit inſtro r onus ꝓbandi ꝛium in cũbit allegãti.r iō dicit Abb.in.c.v.de his q̃ fi.a pla.ſine ꝙſen.ca. ꝙ ibi videt tex.a ꝛio ſẽſu:ꝙ noĩa p̃tium debeãt ſpãliter ſcribi:r hoc dicit ibi tenere Jo.ſed ꝙ q̃dã moderniores tenẽt ꝛiuz:qr pa ria ſunt declarari ꝑ noĩa ꝓꝓia r ꝑ circũlocutões indubitatas.§. noĩatim. iſt. de exhi.lib. ſicut in ſnia que ferr̃ i p/ſona vniuer ſitatis. c. lz. de ꝓba.c.ca pitulũ ſãcte crucis.ō re/ſcrip.r poſt ea ffert opi. bart. ḥ.r ꝑ eo allegat ĩ primo mem bro tex.ĩ.c. i.de his q̃ fi unt a pl.ſub dit ẽt qđ bal dus in.l.i. ō magiſ. ꝙue. dicit quoſ/dã teneꝛ no mina debeꝛ exprimi qđ videt Bal. iuſti⁹ cuz ta bellio ſit te/ſtis.l.domi/cius. de te/ſta.r.c. cum ioã.de fi. in ſtru. r iō dz deponere ꝑ verba facti nō iur. nã ſi dicit capitu lũ vel maior pſ fac̃ r̃c.dr iudex: qr ꝑ ſenſum cor/poris nō p̃t ꝙprehẽdeꝛ: ꝙ p̃tes fu

suo p̃timonio illud qđ nō põt exigere a ꝺficientib⁹ vt j.e.l.iij.§. decapꝛotos.r j.e.l.fi.§. mixta.qđ quali ter ꝓcedat ibi dicã. Jtẽ in hac prima pte hẽs ꝙ pſonalia munera dicunt̃ ẽt que deferunt̃ ex lege ali cui⁹ ciuitatis vel ex ꝙſuetudine ſi ḥz curã pſone tñi Ex quo no.ꝙ lz ſtatuta nō recipiãt interpꝛetatões extenſiuã actine:qr iſta ſtatuta nō extẽdũt ſe ad ali/os caſus in ſtatuto nō poſitos.vt.l.ſi vero.§. de vi ro.ō.ſo.ma.r.l.pſperit.qui r a q̃.tñ bñ recipiunt ex tẽſionem paſſiue:qr leges cões ſe extendũt ad ſtatu ta.nã ſi ſtatutũ iniũgit aliqđ officiuz lex ſe extendit ad illud vt dicaẽ illud mun⁹ pſonale vel p̃timonia/ le ſm diſtinctõem huj⁹.l. Jtẽ dico in multis ſil'i/bus caſib⁹.verbi gꝛa dicit ſtatutũ ꝙ filiuſſa. poſſit facere teſtñi:certe lex extẽdit ſe ad iſtud vt intelliga tur ꝙ faciat legitime r ſm leges:r ex ea adiect̃ ḥdi tas r falcidia detrahet̃ r oẽs leges teſtãrie hẽbunt locũ in eo.vt.l.i.§.ij.ō.ad.l.fal.r ſic ſtatuta recipiũt ĩ terp̃tatõem extenſiuã paſſiuã:ita dixi r pleni⁹ in.l. oẽs ppl'i.in materia interp̃tatõis extẽſiua ſtatutoꝛ

Quod ad honoꝛes. Iſta, lex legit tribus modis. primo quo ad honoꝛes.i.honoꝛ ſubeũdo rũ p̃icula fz primã lec.vel dic quo ad honoꝛes.i.ad excuſandoꝛ honoꝛ ſm ſcõam lect.vel dic.i. quo ad honoꝛes ſcz decernẽdos ſm tertiã lec.r q̃libet eſt bona r nota.put pz in glo. Supp.ō.de adul. ſic eueniet.r.ō.de his q̃ ſunt ſui vel alie.l.filj⁹. Jo. qui eſt in ptãte nō ḥz filios regulr in ptãte. Fallit in iſt̃ trib⁹ caſib⁹ in q̃bus fingit̃ filios ḥre in ptãte.

Qui. Ibi p̃ie.i.ciuitati Et ſic q̃s dr̃ habe/re duplex domiciliũ.ſ.ciuitatis r puincia/le.vt hic.r dixi.ō.ad muni.l.i.

Quis. Ro.ꝙ lz q̃s fuerit exban/nit⁹ r hoſtis ciuitatis taſſi reuerſus põt ad honoꝛes admitti.

In metallum. Nota tex.ibi iō enim.

Quãuis.

Liberti. Ro.ꝙ liberta p̃toni nō ꝓdeſt liberto Et ſic no.ꝙ liberta vni⁹ de familia nō erunt capl'm: vel maioꝛ ps:qr forte aliq̃ ſunt excõicati vel ſunt ĩ nõ ſacris: vel ſunt abſẽtes a loco.vñ debẽt vocari.r dicit dominus Ab bas ꝙ nunq̃ poteſt ꝓcipi caſus in quo notari⁹ nõ ḥeat in hoc ꝏpo nere de iudicio intellect⁹.nam ſi dicit petr⁹ r tici⁹ fecerunt capitu luz r̃c.nõ ſequit̃ ꝙ capitulũ ſit factum. oꝛ ergo ꝙ ſubdat illos face re totũ capl'm vel maioꝛem ptẽ:r ſic de iudicio intellect⁹ : r qr dicit illos facere totũ capl'm:iõ p̃ſumendũ eſt ꝙ notari⁹ fecerit diligen/ter officiũ ſuũ.vñ Fede.ꝓſilio.cclxx.dicit ꝙ ſi in inſtro dr̃ talis ab/bas cũ talib⁹ q̃nq̃ monachis faciẽtib⁹ totum capl'm fecerũt r̃c. ꝙ prima fr̃ote p̃ſumẽdum eſt totũ capl'm interfuiſſe etiam ſi ꝓbet̃ ꝙ p annũ añ erãt ibi plures monachi.ꝑ hoc.c.ea noſcit̃.e.ti.r dicenti ꝛium incũbit on⁹ ꝓbadi.vñ ꝺcludit Abb.ꝙ excep. caſib⁹ exprẽſ/ſis a iure nō eſt neceſſe apponere noĩa:r ita reſidet cogitan. Et ad nota.ꝑ Bar.ḥ vide Bal.oĩno in.l.ſi.C.q̃ bo.cede.poſ.r Jmol. in.c.i.de ſindi.r Jo.de ancha.in.c.cano.ſtatuta.in.xviij.carta.in x̄. r ꝓpter hoc r̃c.de conſtitu.

De muneribus r honoꝛibus. Rubꝛica.

Et qui.§. Si is q̃ duos.adde Bar.in.l.i.§.ne caſtrenſe.ō.ō col la.bono.r Bal.in.l.ſi.§.fi.in fi.C.de bo.q̃ libe.allegat ẽt Bal. in.l.filie.in penl'.col.C.famil'.her.ꝙ ſi pr̃ ſe obligauit ꝑ vno filio nõ dz hoc tñi ſolui de ꝑte filij.r dicit Bal.in tractatu de duo.fratri.ꝙ ſi pater facit ſumpt⁹ in ꝙuiuis ꝑ ducẽda vxoꝛe vnius ſui filij ꝙ ñ

imputãtur in ptem filio p istã glo. & facit. l. credito. §. i. ff. solu. mã. & ff. ô ne. g e. l. nẽsenni⁹. nisi filiꝰ ꝓuisset patrimoniũ sepatũ a pẽ: de quo patrimonio ꝑsumit̃ soluisse pẽm & ipẽdisse. ff. de pet. hẽ. l. fi. Bal. subdit ẽt q singula vestim ẽta q̃ facit pater nurui imputanda in partẽ filij quãtum valẽt nũc: nõ q̃ tum fuerũt empte: q: iste res nõ ꝑsumunt̃ d ona te: & ꝓmoda te. l. si vt certo §. interdũ. ff. cõmoda. nisi magꝝ dignitas & multitudo diuitiarum facẽt ꝑsumi ꝺriũ. l. si filie. ff. de le. ij. & l. si filius de dona. & vide ad materiam Spec. i. ti. de iudi. §. sequit̃. ñ. q̃d si duo. cuz ñ. se.

Ultra. §. deficientiũ. adde barto. in. l. ex diuerso. in fi. §. so. ma.

o In vno iudicio. adõ bar. in. l. ij. C. ô eden.

p Qui obnoxius. de istis fratrib⁹ & vide bal. in l. placet. & in l. ẽt. C. de sac. san. ec.

Rescripto. debitores. Nota q si officialis antecꝰ sit sindicat⁹ reddat rõnẽ officij nõ potest eligi ad illud officiũ iuxt̃. l. i. & qõ ibi Bar. C. vt oẽs tã ci. q̃ cri. &c.

r Scõo no. vide Bar. in. l. nemo. j. de re. iur.

s Sciendũ. ad istũ. §. vide bonũ tex. in. l. his oneribꝰ. j. ti. ꝓxi.

t Quasi dicat. adde glo. ordina. in rub. C. de anno. li. x.

v Recipiant̃ hospites. ad materiã vide Bar. in. l. necꝫ. C. de incol. li. x. & bal. in. l. nemine. C. de sa. san. ec. & Bar. in. l. de his. C. de epis. & cleri. & Bar. in. l. ordine. §. ad muni.

x Imponi collecte. adde qõ lz dicat̃ q collecta est munꝰ: q: imponitur psone p rebꝰ: tñ Andre. de isernia in. c. i. q̃ siut rega. vt ibi refert bal. dicebat q spectantes collectões sunt munꝰ pimoniale: qõ ẽ vtile: q: nõ subditi tenent̃ ad eas: cũ teneant̃ ad munera pimonialia. l. fiñ. C. de iureiur. & vide qõ no. in. c. quenit. de imu. ec. in nouella. sicut ad soluẽdũ passagiũ tenent̃ nõ subditi. l. pe. §. nauẽ. C. loca. bal.

y Hoc mõ. adde bar. in. l. i. C. de muli. & in quo loco. & l. i. C. de mune. pa. li. x. & l. fi. C. de exactio. tribu. vide tñ bal. in. l. placet. & in aut̃. item nulla cõitas. C. de sa. san. ec. & ibi Bar. & glo. in. d. l. fi. C. de exact. tribu. & vide q̃ dixi in ꝓposito in. l. icola. §. ad muni. & vide oĩno Guil. & Bal. in. l. de his. C. de epi. & cle. Et an doctoribꝰ possit imponi collecta. vide Bar. in. l. i. C. de mulie. & in quo loco. Quid de ꝓfulibꝰ. võ j. e. in. l. honorẽ. Quid añt de gabellis. vide Bal. post pdicta in. l. pe nul. C. de sa. san. ec. & in. d. l. placet. & in. l. instructores. & in. l. ij. C. de epi. & cle. & an clerici sint exẽpti a gabellis. vide in cle. pñti. de censi. p Bar. in. l. i. ad fi. C. de mulie. & in quo lo. & no. in. c. fi. ad fi. de prescriptio. vbi oĩno vide. Imponunt̃ collecte psone p rebus: & iõ nõ imponunt̃ forẽsibus nec ecclesijs vt j. e. l. munex. §. patrimonio

Sciendum. Hic ponit alia diuisionẽ munerum: & est no. distinctio & hz no. glo. Nota distinctõem q̃ ponit̃ in ñ. nã quedaz & cẽ. vide glo. q̃ incipit vt collecta. Aduerte q̃ro que sunt munera mere pimonialia q̃ indicunt̃ possessionib⁹. tex. dicit b q sunt retributões: quasi dicant tributa q̃ sunt pdia tributaria. vt. C. de epis. & cler. l. de his. Itẽ q quilibet muniat viã ante domũ suã hoc est onꝰ domꝰ. vt. l. ediles. §. de via pub. Itẽ q recipiant̃ hospites in domo est onꝰ domꝰ. vt. §. e. l. ij. §. munꝰ. & iõ põt imponi hoc onꝰ cuilibet possessori ẽt forensi & ẽt ecclesijs & clericis. vt. l. de his. C. de epi. & cle. & de sa. san. ec. l. iubemꝰ nullã nauem. nisi aliq̃ eent eis spãlr remissa. vt. l. i. C. de epis. & cleri. vbi clerici nõ tenent̃ suscipe hospites. Collecte vero dicunt̃ q̃ imponunt̃ psone p rebꝰ: & iõ clerici nõ pñt imponi collectex. vt. C. de epi. & cle. aut. itez nulla cõitas. & d. l. de his. nec ẽt forensibꝰ vt b.

Sed q̃ro vtrũ possit adhiberi remediũ q clerici seu ecclesijs p suis possessionib⁹ imponat̃ collecta videte pluries ia vidi fieri p possessionib⁹ iam q̃situm ecclẽ vel clericis nõ põt adhiberi remedium: q: nõ possumꝰ facere legẽ p quã libertas ecclax ifringeret. vt in aut. cassa. C. de sa. san. ec. & exẽ de ẽpti. c. q̃ in eccl'arum. Dz p his q̃ nõ sunt q̃sita ecclesijs vel clericis pñt fieri statuta talia q ẽt si puenerint ad ecclesiam vel clericos poterit imponi collecta hoc modoꝝ: q predia omnia ciuium que sunt in comitatu sint tributaria & affecta onere tributorũ p collectis imponendis. Istud colligit̃ ex dictis Inno. exẽ de fo. ope. c. postulasti. & ita fecerũt pusillanimerito ponunt collectas oĩbus possessionibus q̃ puenerũt ad eccl'as vel clericos post dictã. l. fcãz Augubini tenuerũt vnũ alium modũ secuꝫ q quilibet ciuis ẽt comitatẽsis donauit cõi oẽs eoꝝ possessiones q̃s hẽbat noiatim distinguẽdo possessiones singulas: & illas possessiões recipiebat a communi sub tributo & cẽsu collectax: & q sp in q̃libet alienatõe vel testõ intelligat̃ exceptũ hoc ius cõis Iste cautele fuerũt necessarie: q: eccle & clerici tñi excrescebãt in diuitijs q possessiones nõ remanebãt ad onera subeũda ciuitatis. Predicta dico salua correctõe & determinatõe sancte mris ecclesie:

C. de sen. q̃ p eo qõ interest. in. l. i. in. vij. col. & adde in materia Jo. an. in. c. i. de immu. ec. in. vi. in gl. de hoc: & ibi ẽt ponit in quo loco ô bet soluit: & q fratres siẽ viuẽtes p vno ꝺputent̃ in munerib⁹ vl' honoꝝib⁹. vide Bal. in. l. ẽt. in. iij. col. in ñ. mõ quero &c. de execut. rei iudi. & adde qõ bal. in. c. i. §. fit'r. de cap. cõra. ar. illius tex. dicit q nõ posset imponi collecta rõne fructuũ nisi dũtaxat respectu fructuum illi⁹ anni. §. de vsufru. l. si pẽdẽte. & §. si quid cloacarij. qõ no. ad ea que dixi in. l. ij. §. si actor. ff. de re iudi. & hẽtur in. l. apud iul'. §. heres. ff. de leg. i. & ibi dixit Imo. q sp in imponẽda collecta hẽtur magis respectꝰ ad fructꝰ & reddit⁹ q̃ ad valorẽ rei. qõ not. an autem fit munus ordinariũ vel extraordinariũ. vide bar. de iur. immu. l. hi q. & qõ sit munꝰ mixtũ tz Bal. in. l. ꝓpter. C. q bo. cede. posꝫ. & vtrũ fit remediũ qõ ecclesijs possit imponi collecta p possessionib⁹: & adde casum in quo ẽt eccl'a tenet̃ de iure. j. e. in. l. munerũ. in ñ. ab hmõi. & ibi Bar. & no. cautelam Bar. quã tz Bal. in. l. placet. C. de sa. sanc. et. & sing. p Ro. in. l. si publican⁹. §. i. de publi. Bal. in. l. fi. C. sine cẽ su vel relig̃s. p Bar. in ꝺ filio incipiẽ. si alig̃. Quid añt de fratribus tertij ordinis. vide bar. in. l. sp. §. quibusdã. j. ô iur. immu. & q̃ collecte & datia possint imponi clericis. vide no. bar. i. l. fi. p illũ tex. C. ô cur. pub. li. xij. & in materia vide oĩno que dixi pꝰ bar. in. l. ad instru

ctionem.C.de sacrosanc.ec.

Honorē.vtrū ꝓsules teneant ad collectas:t q̄d in doctorib⁹.vi de bar.in.l.i.C.de mulie.t in quo loco.t bart.in.l.aditos.C.de exactori.tributo.

Munerū. ff. iudicādi.t p istū text.vide qō dixit bart.in l.emptor.§. i.j.ō vac.mu.

b Tabellio ꝓpellit. qō limita vt p bar to.in.l.ij.t ad de tex.in.l.ij. C.de ōfen.ci. quez ad hoc allegat bar.ī l.quedā.ī prī ci.§.de edē.ī discursu. Et ō hoc munere necessario iudicandi. vide qō babet in.c.pastorale de of.or.t erunt pene ei⁹ t filium q̄ de iure ad talia munera t officia pñt inuiti cōpelli: de quib⁹ vide q̄ dixi p⁹ bart. in l.impatores.§.ti.i.t il la no.naz prīmo poterūt p hoc exhi ō domo.l.ex oi bus.C.ō decurī.li.x. Itē bona eorum ꝓsignant⁹ suis successorib⁹.l.si ad magistratū.e.ti. Item puniū tur pena ō q̄ in auct.de de fen.ci.§.que. coll.ij.t p intellectu.d.l. ex oibus.vide moder.in l.i.§.si q̄s tutor.§.qñ appel.sit. Item pñt carcerari t bannīri. gl.t ibi bal. in.l.pses.C. de suspe.tut. t pallegataz l.si ad magistratum. allegat

q: si aliud determinaret:t ego al⁹ determino.

r Dicit Dy.q̄ iste casus alibi non Reus. repitur. Nota q̄ re⁹ accusat⁹ nō pōt hīe honores.quid aūt si crimē ei infligat p modū exceptōis denunciatōis vel inq̄sitōis vide p Inno.ex. de accu.c.accedēs.t pleni⁹ p eū ex de simo.c.accusatus.vide ibi.

a Circa hāc.l.vid Adrempublicam. q̄ plenissime scribit.§.de re iudi.l.quidā ꝓsulebat.

s No.ex hac Iquis magistratus. l.q̄ quis cogitur ad suscipiendū officium iudicis officio Sz quero si ipse nō cogit:sed ipse vult petē officium qō delatū est qua actione petet.vide Inno.ex. de ꝓcess.ꝑben.c.q: cunctis.in prima gl.mag. q̄ olim erat exuagās:hodie est posita li.vi.

h 3 Nota q̄ ille q̄ est de prio Honorem. ribus ciuitatis nō pōt preponi alicui officio sine dignitate. Sco no.q̄ q̄ hz officiū sine dignitate hoc nō obstante pōt vocari ad dignitatē vel ad honores. dicit glo. no.hic.ar.q̄ ꝓsules nō tenent soluere collectā. hoc ar.non est vex:q: collecta est on⁹ patrimoniale qō imponit pssone p reb⁹ ciuilib⁹ t incolis:vel oz te dicere q̄ est mun⁹ mixtum vt vidistis. §.e.l.rescripto. §.fi.sz ab istis nemo excusat. vt no.j.e.l.fi.§.hmōi.t §.e.l.iij.§. decap:otos.

v Not. Gradatim. Sz si lege. q̄ statuta recipiūt interp̄tatōem restrictiuā. plene dixi in.l.oēs pplī.in materia interp̄tatōis statutoz quā materiā si quis poneret h: optime staret.

c Dicit Dy.q̄ ista.l. oz itel Et si filium. ligi qñ p̄ non fuit.ptestatus se velle alioz onerum onera sustinere: al⁹ sec⁹.vt.C.de pi.suc.l.ij.li.x.t ibi no.§.fa.her.l.si filia.§.idē scribit.al⁹ est.l.se.§.i.

c Glo.intelligit istud Extimationem. principiū qñ q̄s promisit pecuniā p hīdo honore quo casu nō oz audiri.de quo dic vt.l.i.§.ad.l.iul'. de ambitu. Tu vero potes ponere casum de eo q̄ vult dar pecuniam reipu.ad hoc vt respu.faciat illud officium adimpleri p alium quo casu nō oz audiri.vt.l.imperatores.j.de polli.t.l.fideicōmissa.§.vlti.§.de le.iij.

s Oppo.§.e.l.honor.§.fi.So. Ponte. quidā est honor cū sumptu et illum potest quis reiterare etiam si vult vt in contrario.Bar.

Hic ponitur alia distinctio Munerum. munerum.

a Nota q̄ munus iudicādi est ne Iudicandi. cessarium:t sic nota q̄ q̄s cogit iudicare:t est ar.iste tex.q̄ tabellio cōpellit b facere instrumentum. ar.ēt.§. fur.aduer.nau.cau.l.ij.§. viatorum.t.C.de assef.l.fi.t de aduo.di.iudi.l.sancim⁹

Nota q̄ mun⁹ patrimo Patrimoniorum. niale dī pstare equos vl mulos quos quis hz reipu.t iō iponit etiā cuilibz forensi q̄ i citate illa repit hīe ista talia. Ex quo nota q̄ pstantia dī mun⁹ patrimoniale.nō eim imponit pssone p reb⁹:t sic videt q̄ possit imponi forensib⁹. Sed q̄ro si aliq̄s non hz equos vel mulos an possit cogi ad emendū ipsos ad hoc vt possit reipu.prestare. Rñdeo.q̄ q̄s cogat ad emēdum

Ro.no.clxxxviij. c Patrimoniorum. fallit in his. Nota q̄ feneratores qui pñt collectari:hz sint forēses:de hoc vide pulchre p Bal.in.l.ēt.C.de execu.rei iud.in pe.col.t p bar.in.l.i.C.de muli.t in quo loco.

d Collectā forensib⁹.t vt possit ponī quot requirant⁹.vide que dixi p⁹ bar.in.l. iiij.§.si actor ō re iudi.

e Mixta. psonale tm. adde Bart. in.l.iiij.§. si actor.de re iudi.t bart. to.p⁹ gl.ī.l. ij.C.de apo. pub.lib.x.t bar.in.l.etiam.C. de execu.rei iudi. tq̄ no.bar. in.l.missi o pinatores. C.de exacto ri.tribu.li.x.

f Jure cō i. sz ō hanc solu. facit.l. in d.l.ij.C.vt nl' li vic.ibi naturali eq̄tati tē.

Devacatio.t excu. mu. rub.

Onis excusatio. t ad istū tex.in princ. ibi sine tpe prefini. vid Dy.t bart.ī l.cū dotem. §.fi maritus s.solu.ma.

In ho noribus. Ista.l.ī.§. qui publici muneris.facit ar.ad.q. fm Ray.vtrū ille cui ē ocessa immunitas a collectis:sit ēt immunis a collectis q̄ imponunt ꝓpter necessitatē gnerē. et vide Dy.in l.si ex toto.ī prin.s.ō le.

Ro.no.clxxxviij. Patrimoniorum. fallit in his. Nota q̄ feneratores qui pñt collectari:hz sint forēses:de hoc vide pulchre p Bal.in.l.ēt.C.de execu.rei iud.in pe.col.t p bar.in.l.i.C.de muli.t in quo loco.

eēt onus impositū pssone p reb⁹:t iō forensib⁹ non posset imponi.fallit in his q̄ exercēt fen⁹ qui hz sint forēses:tū pōt eis īponi istō on⁹ p pecunia quā ibi hñt:t ēt pōt eis imponi collecta.vt h.t.l.filij.§.fi.s. ad muni.qō tene menti. Itē ex ver.hmōi.nota q̄ a muneribus pīmonialib⁹ nll's hz excusatōem:nec nobilis nec pōtifex:t sic eccl'a non hz excusatiōem: vt hic t.l.iubem⁹ nullā nauē.C.de sa.san.ec. Fallit si spāl'r eēt eis remissum.vt.l.ij.C.de epi.t cle. Itez in ver.pterea.nota q̄ ciuitas nō pōt imponere collectam forēsibus ō:nisi hēat spāle pīuilegium:qō ītelige vt dixi.§.e.l.rescripto.§.fi.

Nota q̄ notādo t disputādo veritas ī Mixta. uenit. Sco no.q̄ illud qō exactor tributoz non pōt exigere tenet soluē ō suo. Ad hoc oppo.§.e.l.§.sed t curatores.t.§.pari mō. vbi dī q̄ susceptio collectaz est mun⁹ pssonale tantum e Itē oppo.q: videt q̄ on⁹ deficientiū debeat eē toti⁹ vniuersitatis de qua erat ille deficiēs nō illi⁹ exactoris.vt.l.i.C.de om.agro deser.li.xi.So.de iur cōis on⁹ deficientiū nll's tenet soluē seu subire.vt in primis Jnjs.t.C.vt nll's vica.p alio debit.exi.l.i.li. xi. Fallit si al'r lege municipali vel ꝓsuetudine cautum fit vt h.t.d.l.i.de oī agro deser.tūc enim illi legi seu ꝓsuetudini stādum est vt dānum sustineat collector vel vniuersitas pm formā legis vel ꝓsuetudis.

De vacatōe t excusatōe munerum. Ru. Quid dīt iste tit.a sequenti videbitis.j.ti.i.sup ru.

o Nota q̄ oīs Omnis excusatio. excusatio nititur eq̄tate:q̄ eq̄tas hz infringere rigores iuris vocantis oēs pīter ad munera t honores. Sic ēt dicim⁹ q̄ ois exceptio nititr equitate.vt.§.de doli ex.l.q̄ eq̄tate.

Nota q̄ acta facta ī vna Qui excusatione. cā nō psunt in alia simplicit:qō intellige in his q̄ cursu tpis mutant.vt.§. ti. t.l.cura.§.deficientium.t.l.spadonem.§.q̄ absolut⁹ §.de excusa.tuto.

s Extūdecimum. Qui pueros Hic vī casus q̄ qñ aliq̄s elect⁹ ad aliqō officium excusat:vel remouet q̄ electio alteri⁹ loco eius deuoluat ad ipsum iudicē remouentē vel excusantē.nā h vides q̄ electio istoz officialium ptinet ad decuriones.vt.§.qñ ap.fit.l.i.§.solēt.t ad muni. l.ij.t tū nō remittitur ad eos:sz pses ipse eligit vt h vides. Jn Jrium facit.§.de opt.le.l.ij.t ibi dixi. docto.tāgunt.C.de ōhē.emp.l.fi.dicatis vt ibi. Can. tū dicūt q̄ oz distingui an aliq̄s eligit aliquē scient indignū:t pīuat p illa vice ptāte eligendi:al's sec⁹ Idē si peccauerūt in forma eligēdi.vt ex.de elect.c. q: ppter. Et istā.l.possum⁹ intelligere q̄ ipse pses vocauerat hic aliquē ad istud mun⁹ pferende pecunie t hic dī q̄ ex suo officio absq̄ appellatiōe si viderit manifestū ipsum eē grauatū senio vel corpor imbecillitate pōt ipsum dimittere t aliū loco sui cōstituere:sed supior non pōt sine appellatōne.vt.l.ciues.C.de appellatio.

t Jbi abesse desinit.i. redir ce Tempus. pit.sed postq̄ redijt: dum tū legitimo tpe:de hoc sequit.

a Jstā.l.p̄sequere vt ī Decurionatu. glo.

In honoribus b. Philosophis

i.z vide Bal.z oino in.l.i.C.ne nemi.li.z in.l.emp.Spe.de excu.z vi de Jmo.in.d.l.si ex toto.z qō no.bar.in.l.si mihi z tibi.§.in legatis.ō leg.i.z ad pdicta allegaī tex.in.l.si inter socex.§.cū inter.de pac.do.z vide qō no.bal.in.l.iubem' nullā.in prin.de sa.san.ecc.C.

Pretor.§.si post cām.cepit audire.si psultor vel arbiter cepit audire cāz

pōt postea cogi eā diffinirī:qō no. idē si accepat instrm e lec.sue eccle sie.c.i.eī de pcura.z.l.si fili',ad ma ce.z dixi p' Jmo.in.l.q̄ dotis.ad fi. §.so.ma.Et adde bar.in l.si cū dotez §.si marit' so.ma.

k Tertio no.adō tex. tibi bart.ī.l. sed si vnus. §.qōaūt.§.ō uniur.

De iure re immunit. rubri.

Qui ob hoc.§.p sonas not. No.q priuilegia ocessa tuo generi siue tuis posteris nō extēduntur ad natos ex femīs.z vidē bart.in.l.qz tale.sol.ma. hoc dicūt q̄ dam fallere in cā libertatis data alicui z suo ge

No.tex.ibi eteim pbantes vere.

b Jshonoribus. Intelligas h ō priuilegijs generalib' secus si de hoc priuilegio spāli mentio fieret.vt.j.l.prima.

Pe.allegat hunc tex.q exceptio supAuctis. uenies pendēte iudicio elidit actiō em ita tetigit in.l.i.§.de excep.z ibi latius dixi.

s Ant munera. Hoc qō hic dī pter eos q̄bus principali būficio.intellige de būficio spāli indulto su p hoc: alīs sec' vt.§.l.pri.in prin. Quero an ecclesia subeat ista onera.dic vt in glo.

l Egato. Oppo.C.de leg.l.vniuersis. dicit Dy.q hic excusanī durante eox officio tūi:nō aūt post.

p Pretor. Duo. Dicit glo.h no.diligē ter distinctōem quam facit iste.§.tangā.j.ti.i.l.ij.

Si post causam. Nota p arbitro vel psultore q̄ cepit audire causaz an postea poterit cogi.z certe sic. Nota text.ibi semel eim agnoscēdo.nā semel agnoscēdo videt renunciare suo priuilegio in illa cā:an aūt in alijs preiudicet.dixi in.l.ij.in fi.§.de decu.z hūistis no.§.ō priuil.vel.l.ij. Scōo no.q si iudex cui cā est ōlegata se absentauit q iudex delegās pōt alteri cām cōmittere:qō intellige si abūtia eēt longa:vt hic dī Tertio dico[k] q id qō dī.§.ex q̄.cau.ma.l. itē ait pretor.§.fi.q ppter abūtiam aduocati daī dilatio intellige si i breui est reuersur':alīs aliū aduocatuz oz si bi q̄rere:vt hic dicitur.

De iure immunitatis, Rubrica.

Quero in quo differt hic ti.a pcedenti. gl.ponit duas dīias vt hēs in ea. Dy.dicit q in ti.precedēti tractatum fuit de cāis excusationū seu vacationū:hic de psonis q̄ excusatōem petunt.

q Qui ob hoc. Quid vult dicere tex.agendi cā.glos. dat duas expositōes.tene scōam q h loquī in his q̄ erant in nauī:z ppī su

in auī.statuim'.C.de epi.z cle. Quid de vbo gentiū tue.dic q̄ venīunt agnati z cognati.vt est glo.no.quā in materia vide in.l.i.§.de p ba. Quid de vbo noī tuo.dic q oēs de familia veniūt.l.pnūciatio §.familie.j.de v.sig.ex quo Bar.multū no.p illū tex.in.l. quotiens. C.de priui.schola.li.xij.dixit q si ocedo priuilegium tibi z tuis filijs masculis z feminis: q solīi veniunt vgies z vidue non aūt nup ta:ad qō vide de qō dixi in l.quidā osul. de re iud.Et vltra pdicta vide de materia i.l. apō iul.§.si q̄d alicui. ō le.i.p doc.in.l.ex facto.§.si q̄s rogat'.z.§.fiñ. ad trebel.z i l.i.de pstitu. prin.z ad ista vide omīno Bart.in.l.si vt pponis. C.de di.li.xij. Et q̄d de vbo stirpe.vide text.z ibi bal.in.l.si q̄s in suo.in pri. C.de de inof fi.te.quid de primis z cōsortibus.vide Bal.in.l. dudū.C.ō hen.empt.z ad pdicta oi a vide oino bal.in repet. c.si pater.de testa.in.vi.in v.carta.

am priuatā vtilitatē q̄ immunitatē nō hñt.qō intelligevt.l.semp.§.negociatores.j.e.

Nota! q priuilegia data tibi tuis

Personas. q posteris non extenduntī ad natos ex femīs.qō nota bñ:z vide Dy.eī de reg. iur. c.priuilegiū psonale.libro. vi.

h Jquim. Pro ōclarāda ista.l. Quero vtrū alicui possit dari immunitas ab onerib', Rñdeo certū est q p principē seu p legem pōt ocedi immunitas ab oīb' onerib' z munerib' ēt realib', vt.§.tit.i.l.sunt munera. verūtñ scias q oia priuilegia p principē ocessa fuerunt revocata p.l.C.de his q̄ vaca.a prin.rece.l.i.et de decuri.l.vacuatis.z ibi no. Ciuitates aūt ēt concedunt immunitatē aliq̄b' ciuib' iam subditis ciuitati:z nō vz pactum.vt.d.l.vacuatis.z de immu. nemini oce.l.i.z maxime si ista īmunitas ocederetur a munerib' pīmonialib'.vt.C.de mu.pī.l.nec̄.et l.patrimonioz. Si vero immunitas ocedit alicui q̄ de nouo ciuis efficit:tūc pōt ei de nouo ocedi z est sibi seruāda:vt hic. Sz quero p quos possit concedi. Rñdeo doctorib' z medicis:pōt ocedi p decuriones hoc est p ordinē ciuitatis. alijs vero non posset ocedi p illos[n]:z sic requireret adunātia gñalis.vt.C.de decre.decur.l.i. Quero q̄lr oz ocedi ista immunitas. Rñdeo:oz ocedi spāliter z distincte vt fiat mētio de munerib' realibus z psonalib' ordinarijs vel extraordinarijs.nā si ocederet īmunitas a munerib' simplr non hzent īmunitatē a pīmonialib'.vt.§.ti.i.l.his onerib'.z.§.ti.ij.l.fi.§.pe. Itē intelligeret de munerib' ordinarijs:sz de extraordinarijs.vt §.ti.i.l.hi q̄ muneris.z.§.ō mune.z hono.l.cui muneris.z.C.de his q̄ pu.mu. vac. acci.l.i. Itē ista immunitas nō porrigit ad honores.vt.d.l.cui muneris.§.de mu.z hono.vñ etiā de his expressa mētio oz fieri. vñ fis caut' q̄ñ dictas ista talia priuilegia. Quero q̄ dicant' munera ordinaria:z q̄ extraordinaria. Rñdeo ordinaria sūt ea q̄ imponunt a principe vel a lege. vt. d.l.i.C. de his q̄ pu.mune.vaca.acci.z iō puto q collecte que imponunt a lege municipali lata in ciuitate sūper hoc a toto ppl'o dicant' mun' ordinarium'. Et idē puto de his que imponunt a papa clericis vel ab

libro decimo.

n Per illos.z sic requireret adunātia gñalis:hoc credo verum nisi ocederet a psilio.nā tunc forte oz lz nō fieret adunantia gñalis: qō vocat' vulgariter plamētum:rō est qz ocilium videt oia posse q̄ tot' ppl's.glo.est in rub.C.q̄ sit lon.osue.gl.insti.de iur.na.gen.z ciui. in §.lex ē.z in.§.plebiscita.z i.l.aliud.§.refert.j.ō reg.iur.

o Quero q̄ dicant'.l.i.C.de vaca.mune. dicit q munera ordinaria sunt q̄ a legib' senatusco sulū.vel pstitū.imponunt' q̄lia sunt pīmonialia a quib' null' excusat'.vt.C.de mu.patri.l.ij.

p Dun' ordinariū.hoc videt vez si bēat ppetuā z determinataz formā fm qō no.Bal.in.l.placet.C.de epi.z cle.z circa hanc materi

am, vide Bar. pleni⁹ in l. i. C. de muli. & in quo lo. li. x.

Emp. S. legẽ. sz an pacto possit renunciari immunitati sibi a lege ꝺcesse. Bar. multũ not. in l. vniuers. C. de le. li. x. dicit ꝙ sic qõ est mẽti tenendũ. fm eũ ꝓpter vnũ qõ videt obstare: de quo ibi ꝙ eum. l. si quis decurio. Sed qõ. xij. liberi nõ excusent a munerib⁹ pzimo

ntalib⁹ tenz bal. in l. si qs decurio. hic alle. & ꝙ ibi fit spãle i de curione, pp ter curã offi cij: & tenent multi quos refert Joã. an. in regla decz. in mer curiali. in. vi & videt tex. hic facit tex. in l. necꝫ eta te. C. de mu. patri. lib. x. & l. i. & ibi glo. C. q nũe. lib. & in l. sũt mu nera. s. tit. i. Pe. de an. in. c. lz. de cẽ si. tz opi. bar to. & And. ỗ barulo. & io an. de plate a. in. d. l. si qs decurio per illum text. sz qd si aliquis ex filijs ne cessarijs ad inuicẽ dece dat p⁹ imu nitatem, dic Jo. an. in. d. regula decz ꝙ ñ nocz cũ q⁹ trãsit ibi bal. in qbus dã additiõi bus suis. & bar. in l. i. §. nõ solum. s. de excu. tuto. facit qõ no. bal. i. l. ij C. si aduer. delic. & qõ no. Ang. in l. minoz ib⁹. C. de his q. vt indig. et qõ no. Bal. in l. gñal'r. solu. ma. in ꝟium facit. l. cura. §. deficientiũ. ỗ mune. & bono. & in l. bis. §. pe. de va. mu. & Cy. in. d. l. gñal'r.

impatoze alijs: sz collecte q̃ imponerent ab aliqb⁹ magistratib⁹ vt a pzioꝛib⁹ vel a maioꝛib⁹ gabellarijs qui hũt sup hoc auctoꝛitatẽ dicere mun⁹ exoꝛdiarium. vt. s. ti. i. l. in bonoꝛib⁹. §. qui muneris. & ꝺ. l. i. C. de his qui mu. va. acci. ¶ Quero vtrũ ciuitas q̃ istud pziuilegiũ dedit possit p suã. l. ipsum reuocare. Rñdeo qñꝫ tale pziuilegium trãsiuit in formã pacti vel ꝙuentiõis: & tunc ciuitas nõ põt ipm reuocare: alꝫs secus. vt. l. qõ semel. & ibi dicã. j. de decre. ab oꝛdi. fac. vbi gl. tãgit. & dixi in repe. l. oẽs ppli.

s ¶ Vides ꝺ ꝙ q̃

Emper. Legem. hz sexdecim liberos excusat a munerib⁹. Cõtra immo sufficiunt. xij. vt. C. ỗ decu. l. si qs decurio: alꝫs sufficiunt v. vt. C. q̃ nũe. li. l. fi. So. veritas est ꝙ qñꝫ numer⁹ qnꝫ liberoꝝ excusat a psonalib⁹ munerib⁹ nõ a patrimonialib⁹. vt. s. tit. i. l. iij. §. que patrimonioꝝ. sed numer⁹. xvi. vel. xij. liberoꝝ excusat a munerib⁹ pzimonialib⁹ & psonalib⁹: vñ non tenent soluere collectas vt ꝺ. & ꝺ. l. si qs decurio⁹.

Vñc. §. psequere vt hẽs in glo.

Negociatoꝛes.

Immunitati Quero an pziuilegiũ ꝺcessum alicui trãseat ad liberos vel ad vxoꝛes eoꝝ viduas. dic vt not. per Cy. in. l. iij. C. de epis. & cleri.

Negociatio⁹ No. ar. ꝙ excrescentib⁹ facultatib⁹ eccle oz excrescẽt numerus canonicoꝝ. vt in. c. cũ oẽs. & c. cũ accessissent. ex de ꝺsti. ¶ Itẽ no. i. §. ꝺuctoꝛes. ꝙ immunitas data aliqbus mercatoꝛib⁹: ita demũ est ꝟuanda si maioꝛẽ ptem suaꝝ facultatũ tenẽt in illis mercatijs.

Ex hoc. §. nota duo. Primo

Quibusdam. ꝙ ista collegia non pñt ꝺueniri nisi sui cã. s. cã tractãdi ea que ad collegiũ suũ spectant: alꝫs posset puniri. vt. l. sub pretextu. s. de exoꝛdi. cri. ¶ Scõo nota ꝙ illi q̃ sunt in collegio artis: nec exercent artẽ: non debẽt gaudẽ pziuilegio artis. facit. C. de sa. san. ec. l. qui sub ptextu. & s. e. l. §. negociatoꝛes. in eo ꝙ ibi dr: q̃ diu in eo actu est ꝛc. ¶ Quero an collegiũ militũ gaudentium: & colle

stat⁹ est reꝓbat⁹. sed stat⁹ milites tertij oꝛdinis sancte clare bene appꝛobat⁹: & tales sunt religiose. vt in cle. i. de reli. do. p Jo. an. & dicit glo. in. d. cle. i. ꝙ soꝛoꝛes ttij oꝛdinis sancti frãciſci nõ sunt ꝓprie ecclesiastice psone. vt refert Bal. in l. placet. C. de sa. sanc. ecc. & vide dñm An. in. c. ij. de fo. cõpe. & adde qõ no. in cle. ex eo. de sen. ex. & cõ

giũ fratrũ de pñia tertij oꝛdinis sancti Frãciſci habeant immunitatẽ ab oneꝛib⁹ & muneꝛib⁹. Videte vos debetis scire ꝙ isti fratres nõ sunt religiosi: qz nõ renũciant ꝓpꝛio. Itẽ qz hũt vxoꝛes. Itẽ nõ sunt clerici: qz nullũ oꝛdinẽ clericalẽ hũt. hũt tñ quẽdam modũ viuẽdi ab ecclesia romana appꝛobatũ. vt no ta. de reli. do. c. i. in cle. sed lz ibi nõ ponat⁹ nisi de fratrib⁹ tertij oꝛdis sancti Fran. sunt tñ ꝓsone eccl'astice q̃ vocant⁹ deo deuoti. vt habet⁹ .xij. q. i. c. duo sũt genera. & sunt exẽpti a iurisditõe seculari. vt ibi dr. Et isti milites gaudẽtes hũt de hoc exꝑssum pziuilegiũ: & ideo vidi ꝙsilia plurium doctoꝝ iuris canonici & ciuilis ꝙ isti sunt exẽpti a munerib⁹ secularibus & collectis & ab alijs sicut clerici: & ita ꝺsuluerũt milti aduocati de curia: & dñs Gui. de baisio archidia. bonoñ. & Dy. de mugello: & ista ꝙsilia eoꝝ vidi: & eoꝝ cõsilia fuerũt tñi in fratrib⁹ gaudentib⁹: sed idẽ est in fratrib⁹ tertij oꝛdinis sancti Frãciſci: tñ hic ꝺrium vt videtis obseruat⁹. nã ꝙuentuũ⁹ sub iudice sclari & soluunt collectas. Puto tñ indubitãter ꝙ si apparere posset ꝙ assumpsissent illũ oꝛdinẽ seu habitũ in fraudẽ onerũ ꝙ eis nõ ꝓdesset. vt. s. eo. l. §. diuus q̃ pius. & s. de mune. & ho. l. cura. §. fi. vbi glo. tãgit de fratrib⁹ de pñia: facit qõ no. ex de obli. c. i. & l. sub ptextu. C. de sa. san. ec.

Quibusdam. Nota ꝙ appellatione balistę non ꝺtinetur arcus nec ecõtra. nã vt videtis ꝺ ponũ⁹ ꝓ se balistarij: & per se arcarij.

¶ De legationibus. Rubrica.

Am queritur. Ista lex examiatur. s. de ꝺsti. pe. l. eum q̃. §. iulianus.

Tiendũ. Si accusatio. Not. ꝙ mihi est suspect⁹ non solũ inimic⁹ me⁹ sed ẽt amic⁹ vel domestic⁹ inimici mei. ¶ Scõo nota ꝙ si quis citatur ad locũ suspectũ vel sibi inimicum nõ cogit⁹ cõparẽ. ar. s. ad trebellia. l. de eta. Et ꝓ hoc cassauit

de epis. & cle. ꝙ ita sunt exẽpta hospitalia sicut eccle. l. oĩa. in fi. e. tit. & ibi bar. & doc. & facit qõ dixi in. l. pñti. C. de his q̃ ad ec. confu. & vide bar. in. l. qõ ꝺstitutũ. de testa. milit. & dicit Jo. in. c. nõ dubiũ. ỗ sẽ. ex. ꝙ qñ qs est ꝺuersus remanẽs in domo ꝓpꝛia vt laic⁹ & viuit honeste vt cleric⁹ ex toto in foꝛo eccl'astico intelligit⁹ translat⁹ & immunitat⁹ eccle gaudere oz. xvi. q. iij. qs facit. ỗ cen. c. q̃q̃. in. vi. & cle. pñti. de cens. xij. q. i. eccl'aruz. c. i. ỗ cẽ. cũ simi. & ad materiã adde qõ Pe. de an. in cle. cũ ex eo. de sen. ex. dicit ꝙ Guil. de mõte lauduno tz ibi ꝙ fratres ꝺtinẽtes siue de pñia q̃ dicunt⁹ tertij oꝛdinis: vt ibi dr in tex. nec in psona nec in reb⁹ gaudẽt pziuilegio religiosoꝝ vel clericoꝝ p illũ tex. postea dñs Pe. refert ꝛba bar. & ꝺ & Bal. subdit ꝙ ipse hz vnũ ꝺciliũ. Jo. de calꝺ. q̃ ꝺfirmat se cũ dcã opi. ꝙ nõ sint psone eccl'astice: & illud ꝺciliũ ibi refert ad lr̃am: & sequitur & pzincipal'r fundat⁹: qz nec ꝺtinẽtiã nec obediẽtiã ꝓmittũt & vtuntur ꝓpꝛio q̃ sunt ꝺ subãm religionis. c. cũ ad mõasteriũ. ad fi. ỗ stamona. facit. c. i. de voto. in. vi. rñdet ad ꝟia. dicit tñ ꝑm Jo. calda. ꝙ si hũt pziuilegiũ a papa eẽt eis ꝟuandũ: de q̃ materia hẽtur ẽt ꝓ ange. in ꝺcil'. cxcvi. & adde Pe. de an. in materia in repe. c. ea q̃. de reg. iur. in. vi. & q̃d in vxoꝛe & famil'. clicoꝝ ꝛc. vtrũ gaudeãt ꝛc. vide qõ no. ꝓ Jo. an. in. c. i. de cle. ꝺiuga. ꝓ dñm Ant. in. c. null⁹. de iudi. vbi plene de materia.

¶ De legationib⁹. rub.

Diẽdum. sz ẽt amic⁹. Amic⁹ inimici mei ẽ mihi suspectus. vide

tñ not.in.c.insinuāte.de offi.dele.in notabilib⁹. ⁊ qō dixi post Bar. in.l.q̄ iurisdi. de iurisdi.oī.iudi. Bal.in.l.iiij.§.si tutor.de suspe.tu. Ly n⁹ ⁊ Bal.in teste.in.l.si q̄s.in vlt.col.C.de testi.sequit̄ hoc bal.in.l.i.C. si q̄ cūq; pdi. pote.⁊ vide canoñ.in.c. si repellunt̄. de accu.

Elius vicerector studij. vicerector studij non hz immunitatē. ad de bar. in.l.i.§. quibus.de leg. iij.⁊ de istis gerentibus vices aliēas q̄d possint. vide bonuz text.in aut. de collati.§. ad h̄.ver.p hibent̄.⁊ gl. i.l.ij.C.ō his qui vi.al.ge rūt.⁊ not.p bar.in.l.i.§. de offi. eius ⁊ hic adde.l. opumus.C. de primis sa.scr.li.xi.⁊ lxxxiij. dis. pcipimus.⁊ est bon⁹ tex. in.l.i. C. qui mu. ex.hi q̄.

Aulus §.paul⁹ itē no.idē tz bar.in.l.i.§. i.š.de post. ⁊ no.q̄ si ali q̄s phibet̄ aduocar̄ qō intelligit̄ q̄ non phibe at̄ si gratis velit aduocare. Dicit Ro.in.l.ij.i prin.š.de v̄ bo.ob.p tex tū in fi.hui⁹ legis.

v Una cedulam.⁊ sic statutuz puniens aduocatū vel loquentē i voce: non punit scribētez ō facit text.i l.item apud §.gñal'r.š.ō iureiur.⁊ l. eorum.§. fi. e.ti.de quo in.l.i. de v̄. ob.p moder.⁊ Bart.in.l.i.de ex̄or.cog.

papa sniam impatoris henrici quā ptulit ō regem Robertū. nā impator citauit regē ad ciuitatē pisanam ipsi regi capitalr inimicā. vt in.c.pastoralis.ex̄ de sen.⁊ re iudica.in clemē.

l Legato. Probat̄ aūt hoc q̄ sit legat⁹ p lr̄as q̄s defert sue legatōis vt.l.si publican⁹.§.i.š.de pub.⁊ ibi dixi.

l Elio. Nota hāc distinctōem qñ est officium cū sumptu officialis filī⁹ hz vacatōem pp p̄emissa l's sec⁹: qō tene mēti.

f Elius. Hic videt̄ esse casus q̄ vicerector studij nō hēat immunitatez facit ēt.j.e.l.vicari⁹. In ōtrū videt̄ casus.C vt digni.or.fuer̄.l.fi.in fi.Sed.q̄ vicerector sstituitur ab ip so rectore: ⁊ tūc ipse rector videt̄ gerer̄ p eum: ⁊ nulla immunitatē hēbit vicerector seu vicarius ei⁹ vt hic.⁊.l.vicari⁹.j.e. Q̄ ppter recessuz seu mortē rectoris ipsa vniuersitas facit vicerectorē: tunc hz immunitatē quā hēret si principal'r ipse esset creat⁹ rector.vt.d.l.fi.in fi.C.vt digni.or. fuetur de istis loquit̄ ti.C.de of.ei⁹ qui vi.al.ge. Certō oppo.š.de le.iij.l.i.§.a pfectis.sed q̄to tpe oz q̄ q̄s gerat officium ad hoc vt q̄s hēat vacatōem. Ñ°. toto tpe officij: si gerit min⁹ minuit̄ sibi vacatio dū mō scias q̄ si nō gerit officium vel gerit minori tpe q̄rte ptis toti⁹ tpis nulla hz hīe vacatōem seu īmunitatē. vt.l.⁊ milites.§.q̄q;.⁊.§.plāe.⁊ qō ibi not.⁊ §.fi.š.de excu.tu.⁊.C. de pfut.l.iij.li.xij.

p Aulus. Paulus. non oz attēdere ad aliud q̄ ad officium legatōis. Item nota⁹ p doctorib⁹ hui⁹ ciuitatis q̄ nō pñt eē aduocati. nā si mittūt vnā cedulā iudici: vel ei loquūtur nō ppter hoc vident̄ aduocare: tene menti.

l Egatus. [a]§.i. De materia hui⁹.§. dicam vobis in.l.i.§.diu⁹.j.de vari.⁊ extraordi. cogni.

v Icarius. Facit ad questionē de vicerectore.

i Si quis legatione. Glo. intelligit h de libello ꝓuentionali. idē in libello supplicatorio ad impetrandū aliq̄d cum gñal'r phibitus sit aliq̄d facē. vt vidistis.š.e.l.eū qui.al's incipit paul⁹.§.paulus.

e Eundem. Ante legationem. Glides hic casum q̄ ex pte rei oz mitti procurator ad defēdēdā cāz inceptā: qō dicit plene dixi in.l.i.š. de di.⁊ tē.p.⁊ p Cy.in.l.i.š. de resti.mil.

s Si quis legatum. Per hāc.l. dicim⁹ q̄ ambasiatores ñ pñt capi p reprezsalijs[b]: q; hñt immunitatem de iure cōi. vt hic.⁊.l.ij.§. legatis.š. de iudi.

C Scdo nota[c] ex hac.l. q̄ exbānitus de ciuitate ō finit eē ciuis illius ciuitat̄. vt h. ibi q; quē sel' populus ⁊c. qō puto ver̄ qñ est talis exbānitus q̄ pōt impune offendi. nā habet̄ loco hostis ciuitatis illi⁹ vt

si vn⁹ ex ambasiatorib⁹ decedit salarium accrescit alteri cū socio ad implēti p illū tex.⁊ vide Bal.in.d.l.hi q̄.š. ex q̄.cau.maio. ⁊ Imol. in.l.ꝓtinu⁹.§. cū ita. de v̄.ob.⁊ q̄d de doc.hñte lñiam p aliquos dies: an interim hēat salariū. no.in.l.si ea.C.ō ꝓdi.inser.⁊ p bal.⁊ no ta q̄ ambassiatores q̄ finita ambassiata dēt redire: nō gaudet ptiuile

l.amissione.§.q̄ deficiunt s.de ca.dimi. Idē puto si eēt talis exbannit⁹ q̄ eēt phibitus receptari. ar. ei⁹ qō hic dī ō eo cui interdcū est aq̄ ⁊ ignis.

De admīstratōe rer̄ ad ciuitates ptinentiū.

q Quod ad certam. Dic vt dicā j.eo.l.legatā Glide

n Onvtiqz. Quod quis. gl.q̄ incipit h nota.iiij.⁊ in fi.gl.adde.⁊ dic ō hac materia vt no.p Dy.ex̄.de reg.iur.c.qō alicui non lz.⁊.c.pōt q̄s.⁊.c.q̄ p alium.

Quod de frumentaria[d]. Glide gl. super v̄.ianis.⁊ sic vides q̄ vz snia lata ꝯ abūtem nō ꝓtūacē: al's nlla eēt spālitas. Est eim h spāle ⁊ pōt eē ratio: q; officialis restituit reipu. libr̄ rōnum in quo ꝓtinebat introitus ⁊ exit⁹. vt.l.i.§. officio.š. de tu.⁊ ra. dis.⁊.š. ō statulib. l. statuliberi pene. in fi.⁊ iō cū non reqrat̄ alia cognitio nisi ꝯputatio rōnis merito pōt ꝓferri snia in abūtem.⁊ sic nota q̄ isti reuisores rōum cōis pñt pnūciare officialē ꝓteritū eē ōbitorē cōis eo abūte

Grauī. Ex isto tex. nota q̄ si officialis aliquid exigat indebite: ⁊ det̄ camerario communis q̄ de cōi oz restitui. hoc est verū si exigat de facto: sec⁹ si precessit snia ꝯdemnatoria lz iniusta. tē eim a cōi non pōt repeti ꝯditōe indebiti. vt.l.i. C.ō ꝯdi.inde.⁊.š. rē ra. ha.l.si fine.§. q̄ si procurator p iudicē.⁊.l.cū putarent. fa. hercis.

c Oratores. Predium[e]. Nota. q̄ si aliq̄s officialis locat p̄dia publica tenet̄ soluz de tpe exp̄sso in locatōe non ō tpe quo tacite reconduc̄it. Item nota q̄ lz alr olim fuer̄ in vectigalib⁹ tñ q̄ tum ad hoc hodie idem seruat̄ in vectigalibus quod in alia locatione.

In eum. Iste est valde nota.§. Opp.⁊ vi det̄ q̄ sindici q̄ vendunt aut locāt prędia publica finito officio nō teneant̄ ō.š. de procur.l. procurator q̄ p euictione. Huius timore Alzo fatet̄ ō rium: ⁊ dicit h in tex. nō dicit silis eteim videt̄.l.is qui nouat.q.d.in oī ōctu tenet̄ officialis public⁹ ēt finito officio p̄terq̄ in ꝓstituta pecunia.⁊ est rō: q̄a ꝓstituit alo se nō obligandi: sed ad fidē debitā manisestādam fm Alzo. que opi. Hug. nō placet. nam tutor nō tenet̄ de euictiōe finito officio: q; officium assumit ex necessitate: eadē rōe nec tal' officialis: ⁊ sic non ob.d.l. procurator q̄ p euictione. q; ibi loquit̄ in procuratore cui⁹ officiuz est voluntarium. nec obprin. hui⁹.§. q; hic pmisit penam animo nouādi ⁊ se principal'r obligandi: ⁊ ista est vera. Alij vt Bal. aliter distinguunt in gl. de q̄ distinctōne nō curo. circa hoc tñ vide.š. qñ ex fac. tu. l. post mortē. ⁊ qō ibi plenius not. hic tñ non examino.

Pro magistratu. Nota q̄ isti q̄ fideiubent p officialib⁹ non possunt

vel coarta. ⁊ istud tz dñs Flo.in.c. cum olim. de re iudi. ⁊ p aliquos in.c.i. de cau. pos. ⁊ ppie. ⁊ an ordo iudiciari⁹ fuer̄ in cā fiscali. vi ō bal.in.l.ij.in prin.C.qñ fis. vel prīua. ⁊ in.l.i.C. de ꝓdi. ex.l. ⁊ adō ad istud ad qō allegar̄ iste.§. no. p bal. in repe. l. ne quicq̄.§. vbi decre tñ. de of. pcōsul. ⁊ no. in rub. C. comi. vel epi. ⁊ in.l. de pupillo.§. mē

Ominisse. de ope. no. nūi. ⁊ in.l.fi.C. de fer. Aller.

Oratores.§. predium. Qui fideiubēt p officiali hñt bñficium

Onvtiqz.§. qō de frumēta ria. no. casū in quo valz snia ꝯ nō cō tumacez ab sentem. adō l. hac ppetua. ⁊ quod ibi not. bart. C. vbi de curi.

excussionis.
adde gl. in.l.
i.C.de pue.fi
sci debito.li.
x.ꝛ tex.cū gl.
fi.in.l.i.C. de
decuri.li.x.et
no.bart. in.l.
qīi.s.loca.ꝛ
repitur q̄daꝫ
disputa.bar.
ꝛ not.tex. hic
ꝙ verba cō
uentōis du
bia interp̄tā
tur fz ius cō
mune.ꝛ ad
bar.hic vide
bal.in.l. cum
certū.C.ō sen
ten.

De decre
tis ab oꝛdie
faci.ru.

Alla de
creta.di
cit Abb. sic
cul⁹.in.c.i.de
his que fi. a
ma.par.cap.
ar.illius tex.
ꝙ in vniuer
sitatibus ec
clesiasticis ñ
valet statutū
ꝙ requiraꝛ
cōsensus, ad
minus duaꝫ
ptium:qz suf
ficit ꝙ maioꝛ
ps cōꝛdet
ad hoc.c. licz
de elec.ꝛ tex.
cū glo.in.c. si
cui.e.ti.li. vi.
ꝛ vide ad ma
teriam q̄ dixi
s.de al.scrib.
in.l. ij.

Hobiti
osa. que
roꝛ trū. Vtꝛ
in decurioni
bus liceat ali
quo casu do
naꝛ. facit qō
no.bart.in.l.
i.s.de iusti.ꝛ
iur.ꝛ qō not.
bart.in.l.si li
beꝛ. de pla
gia.adō bal.
in.l. pses. C.
de transac.

b Et iō.nō
nñq̄ prioꝛes
pñt absolue
re a sindica
tu ptātē. bal.
in.l. mācipia

ꝺueniri psonali vel hypothecaria nisi excusso prin
cipali quod est speciale de iure antiquo: alꝫ secus.
vt.l.iure nostro.C.de fideius.

Legata. Nota ibi citra principis:ista
est notabilis.l.Circa hoc dic
qñq̄ relinquiꝛ vt fiat aliqō opus qō fieri
non lꝫ:ꝛ tūc pōt ꝺuerti in aliū vsum auctoꝛitate p
rimi supioꝛis cā cognita vocatis his quoꝝ interest
vt.l.legatū.s.de vsufru.leg. Si vero pōt licite fieri
tunc aut pecunia ad hoc relicta sufficit ꝛ nō pōt cō
uerti in alium vsum nisi aucte principis.vt h in pri.
Aut nō sufficit:ꝛ tūc pōt ꝺuerti in aliū vsum ēt sine
aucte principis vt h in fi.ꝛ j.ti.ij.l.vlti.

Sed municipio. Nota hūc.s. ad id qō di
xi.s .e.l.i.in prin.

Calculi. Istam materiam erroꝛis cal
culi psequere vt in glo .que h
ita ponit bene sicut alibi.

De decretis ab oꝛdine faciēdis. Rubꝛica.

Medicoꝝ. Nota ꝙ de iure cō
muni oꝛdo ciuitatis
hoc est pꝛioꝛes seu anciani pñt consti
tuere salariū medicis. Secundo
no.ꝙ hoc nō pmittiꝛ pꝛesidi. Opp.C. de epis.et
cle.l.parabolani dicit glo.ibi ē spāle in ciuitate ale
xandrina in qua electio medicoꝝ pmittiꝛ epō.
Itē quer glo.quot medici possint eligi in mio
ribus ciuitatib⁹ vel in maioꝛibus.dic vt.l.si duas
s.i.de excusa.tuto.

Cum.l.seq. Not. ꝙ
Ilia decreta. non valēt decreta decu
rionum si ibi nō sint due ptes decurionū:
seu due ptes ꝺcilij.ꝛ intellige ꝙ istaꝝ duaꝝ ptium
maioꝛ ps ꝺsētiat.vt.s.ad muni.l.qō maioꝛ.ꝛ ibi di
xi.ꝛ j.de re.iur.l.aliud.s.referꝛ. Sed q̄ro an pñti
um noīa debeant scribi.dic vt.s.dixi de albo scrib.
l.i.ꝛ ij. Item dī hic adhibiꝛ.fz q̄ro qualr isti vo
cabunꝛ: vtrū debēt nominatim vocari. Rñdeo suf
ficit ꝙ vocenꝛ sono tube vel cāpane.vt.l.ij.ꝛ ibi no
ta.C.de decur.ꝛ no.in.d.l.aliud.s.referꝛ.j.de re.iur.
vt pleni⁹ dixi i repe.l.oēs ppli.ꝛ ōbēt vocari ad cu
riā hoc ē ad palaciū publicū.vt.d.l.ij.C.ō ōcu.li.x.
Vēo istam.l.p difficili.

a Hbitiosa. Oppo.dī hic ambitio
sa decreta rescindi debēt.hoc est decreta q̄
ꝺtinent donatiōnē si debent rescindi. g̃ p̄supponit
ꝙ tenēt.vt.l.nā ꝛ si sub ꝺditione.s.i.s.de iniu. test.
Sed hoc videꝛ falsum:qz immo videnꝛ nulla ipso
iure.vt.l.i.s.itē ō sacras.s.que sen.fine ap.rescin.di
cit gl.ibi in snīa:b in decreto. Ista so.nō est vera:qz
eodē mō distinguiꝛ in decreto quo in snīa.vt.C. de
ap.l.si ad scribatum.ꝛ.l.noīatōes.e.ti.ꝛ.s.de app.
l.cōstat.vñ gl.dicit alr ꝙ b decretū non fuit ō.l.nō
enim decreuerūt donatōem valere sz donauerunt.
Certe nec ēt istud placet:qz illud dī ō ius qō a iure
iprobaꝛ .vt.C.de pac.l.pacta que ō.sz ista donatio
improbaꝛ a iure:g̃ ꝛc. Qualiter ergo solue⁹ ōriū
an decreta decurionū ambitiosa sint nulla ipso iuꝛ
vel debeāt rescindi.tex.b videtur ōdicere.nā primo
dicit:rescindi debent. Dcōo in ꝟsi.pinde.dicit ni
hil valet hmōi decretū.ꝛ sic innuit ꝙ ipso iuꝛ sit nul
lum. Idē videꝛ dicere tex.C.eo.l.ordinis.ꝑpter qō
dicunt quidā talia decreta eē nulla ipso iure.ꝛ ꝙ h
dī rescindi debent.s.q̄tenus de facto ꝓcessit.si.s.de
iu.fis.l.nec ꝓcuratoꝛes.ꝛ.C.si ꝑpter pu. pen.l.i.
Dihi videꝛ sic dicendū qñq̄ in decreto nō inter
uenit solēnis numer⁹ decurionū:ꝛ tūc ipso iure sūt
nulla.vt.s.e.l.ij. Qñq̄ fuit solennis numer⁹ sz ꝺti
net dō ationē:ꝛ tūc si quidē ꝺtinet donatōem aper
te decretū est nullū:vel si est interpositū sup eo qō
est expꝛesse a iure improbatū vt h in ꝟ. pinde.ꝛ.C.
e.l.ordinis. Mñq̄ non ꝺtinet donatōem a ptē sed
in ꝟitate ꝺtinet donatōem. vtputa si in calculan
da rōne :decreuerūt rōnem bñ reddita:cū in verita
te nō eēt:vel locauerunt aliquā rem vilioꝛi mercede
ꝛ sic ꝺtinet donatōem velate.tunc talia decreta de
bent rescindi cū valeāt nec ꝺtinent expꝛssum erroꝛez
iuris.vt hac.l.in prin.ꝛ.s.ti.i.l.calculi.in fi.vt sic di
stinguaꝛ hic sicut in snīa.vt.l.i.in prin.s.que sent.si
ne appel.re.posset ēt iste tex.alr intelligi vt dicā ,j ī
qōnibus. Oppo.s.ti.i.l.calculi. Dico.vt apparet
ex p̄cedentibus. Quero vtruꝛ liceat decurioni
bus aliquo casu donare.videꝛ ꝙ nōꝛ:cū hic indistiꝛ
cte ꝓhibeaꝛ. In ōrium videꝛ ꝙ possint remune
rare bñfacientes vt donare aliq̄d ambassiatoꝛibus
ꝛ legatis venientibus inspecta magnitudine ciuitaꝛ
donantis ꝛ ei⁹ cui donaꝛ.vt.l.iubem⁹.ff.scientes.et
ibi not.C.de sa.san.ec.ꝛ.l.cū in plures.ff.penūl.s.ō
admi.tu.ꝛ.l.tutoꝛ.fz dignitatē.in prin.e.ti.ꝛ.s.ō bo.
dam.l.diu⁹.ff.fi.sed donare sine cā legitima ꝛ iusta
non pōt:ꝛ ita loquiꝛ h. Et ideoꝫ si in donando fuit
apposita aliq̄ cā ficta ꝛ colorata non tū vera:tūc dō
cretū deberet rescindi:ꝛ si nulla iusta cā fuit appositā
decretū eēt nullū ipso iure:ꝛ hoc ēt mō pōt intel
ligi iste tex.in.i.ꝛ.ij.rūso. Item quero dixi ꝙ pñt
remunerare bñfacientes.vtrū ista facultas remune
randi trāseat ad successoꝛes.vtputa aliqs fecit vnū
magnū seruitium huic cōi tpe istoꝝ pꝛioꝝ ꝛ istoꝝ
rū camerarioꝝ ipsi non remunerauerūt:vtrū sequē
tes pñt remunerare. Rñdeo ꝙ non. nā remunera
tio ē psonalis ex pte remunerātis adeo ꝙ qs nō po
test grauare hīdem suū ꝙ aliquē remuneret vt sit re
muneratio in psona hīdis.ita ꝓbaꝛ.s.si q̄d in frau.
pa.l.diuus. Et ex his pōt colligi ali⁹ intellect⁹ hui⁹
l. Primo dicit ꝙ decreta ambitiosa debēt rescindi
vtputa si asserentes colorate se velle alicui remune
rare eū liberauerūt a debito ꝛ largiti sunt.nā vz de
cretū lz rescindaꝛ:sed si ipsi nō fuerūt largiti sed fe
cerūt decretū ꝙ ei largireꝛ aliq̄d in futuꝝ.certe tale
decretū est ipso iure nullū.sicut eīm qs nō pōt gra
uare hīdem suū de remunerando vt dixi:ita decuri
ones nō pñt grauare suos successoꝛes:ꝛ sic hēs in
hoc principio si bñ aduertis.quinq̄.lec.vna fm glo
sam ꝙ semper rescindatur alia fm alios ꝙ semper
fit nulla ipso iure:sed rescindaꝛ q̄tenꝰ de facto ꝓces
serunt:tres alias lec.posui vobis.s. Item que
ro hic dī decreta debere rescindi:q̄ro a quo ꝛ ad cu
ius petitōem. Rñdeo rescindenꝛ a supioꝛe si est vt
puta a p̄side:vel si nō est p̄ses puto ꝙ poterit resci
di p ꝺcilū maius ciuitatis.vt.l. vbi assunt.s .de tu.
ꝛ cura.da.ab his.ꝛ dixi in.l.ij.s.ad munic.ꝛ fiet hoc
ad petitōem cuiuslibet de ppło ꝺditōe ex hac.l.vel
officio iudic.vt nota.p Inn.eꝛ de offi.oꝛ.c.ꝺquerē
te seu in ti.de ma.ꝛ obediē. Quero posito ꝙ de
curiones ipsi nō possint donare vt dictū est: an po
pulusk totꝰ possit donare.puto ꝙ sic: qō apparet:
qz pōt de donādo.l.facere.vt.l.ꝓhibere.ff.plane.s
qō vi aut clā.ꝛ ibi dixi ꝙ sine dubio ꝓcedit in illis
ciuitatib⁹ que de facto in tpalib⁹ nō recognoscunt
supioꝛē:ꝛ sic ipsi in se hñt impium. Circa materiam
pñtis.l.qz repiꝛ ꝙ decuriones ꝛ oꝛdines ciuitatuꝫ
in multis casib⁹ hñt arbitria:ꝛ ad q̄ dicta arbitria
extēdanꝛ ꝺsueuit sepissime dubitari:iō de his aliq̄
videam⁹:ꝛ ꝺsueuerunt qñq̄ hīe arbitrium sup bo
noꝛ pacifico statu citaꝛi.qñq̄ sup habū dātia hñda
ī citate qñq̄ sr custodia citaꝛi:qñq̄ ꝺsueuerūt hīe
arbitriū vt pecunia veniat in cōi ꝛ sup multis aliis
q̄ factoꝝ varietas introducit. Sciēdum est l g̃ ꝙ ex
virtute dicti arbitrij vel alicuius eoꝝ nō pñt rebā

C.de f.fugit.
qō no.p illuꝫ
tex.ꝛ idē dic
in principe.

i Dixi ꝙ
pñt.ꝛ adō ꝙ
si datum ē ar
bitriū gñale
in repu.nō vi
detur data li
centia cōpo
nendi cū ini
micis vel re
dimēdi rebel
les.l.lucī⁹.ff.
lucius.el.ij.ō
leg.ij. ar.illi⁹
ter.fin bal.

k An ppls
an ppls pos
sit dōaꝛ ꝛc. ex
his hēs ꝙ ō
curiones nō
repꝛesentāt
pplm. Adde
Im.in.l.mu
nicipibus. ō
cōdi.ꝛ demō
stra.

l Sciendu⁊
est. Nō.ō ar
bitrio istoꝝ
decurionum
adde bart.in
l. oēs populi
s.de iustiti.ꝛ
iur.ꝛ vi ō ro.
in.l.ij.ff.sz v
trū.s.ad syl.
ꝛ qō dixi i.l.
relegati. s. ō
penis.ꝛ bal.
in.l.i.ad fi.de
iusti.ꝛ iur. et
dicit notāter
bal.in.l.milesꝫ
in fi.C. de te
sta.milī. ꝙ pri
oꝛes hñtes li
berū ꝛ gñale
arbitriuꝫ nō
pñt statuere
ius iniquum
ō aliquē nec
ō rēpu.tñ po
terunt fm cō
suetu. facere
gram carce
ratis de pēa
reipu. appli
cāda. ꝛ dicit
bal.in.l.man
cipia.C.de f.
fugi.ꝙ prio
res hñtes ar
bitrium non
pñt absolue
re ptātem a
sindicatu qui
sit culpabilis

qz hoc ñ pol
set pnceps
sine clausula
nō obstante.
adde ad ma
teriam q vi
goz hmōi ar
bitrij nō viō
tur ea posse
q̄ sunt ɔ̄ iura
vt no. Bart.
per id qō ibi
habeť in.l.li
bertis.s̄. de
stat.ho.z qō
not.in cle.se
pe.de x̄ō.fig.
z in.l.filiusfa
mi.de dona.
z vide vltra
supascripta
q̄ no. bart. et
bal.in.l.i.C.ō
sa.sanc.ec. in
q.ibi circa ip
sam dispositi
onē vel volū
tatez z̄c. z ad
de q arbitri
um ɔcessum
tpe met⁹ ces
sat: cessante
metu.ar.l.i.z
ibi bal.C. de
nauti.fe. ad
de q gñalis
ptās statuen
di nō intelli
tur de iniq̄s
statutis.l.i.v
bi bald.C. de
monopo.

m Nō pos
sunt statuere
adde qō not.
bar.in.l.ij.de
adop.lega.z
in.l. si p epi
stolam.de ac
q̄.hȳdi.

m Item ex
virtute. adō
qō no.bal.in
l.milites.C.ō
testa.mi.

m Talis ar
bitrij.idē bar
to.in.l.totiēs
j.de pollicit.

n Auctori
tatez tollere.
adde qō no.
bar.ad repri
mē. q̄ sunt re
belles.in x̄s.
mille libraz.
z vide.j.e.l.i
x̄. tertia rla.
Et ad ma
teriam de ha

nire exbannitos nisi hoc sibi exp̄sse pmiserit popu
l⁹ q̄ in ciuitate sua dī pnceps.vt.l.relegati.in fi.s̄.
de penis.z ar.s̄.de offi.pcu.ce.l.fi. Ex cā tñ vna pos
sent rebannire.s.si multos alios exbānitos app̄hē
derint z demōstrauerint.vt.l.non oēs. §.a barbaris
s̄.de re mili.ad ciuitatē tñ veniendi ex cā legitima li
centiā p̄ñt ɔcedere fm ea que dixi in.l.is q̄ re⁹. cir
ca fi.s̄.de pub.iudi. Item nō p̄ñt aliquā sniam con
dēnatoziā tollere.vt.l.i.§.fi.s̄.de qōni.z.l.i.§. de q̄.
s̄.de postu. Itē non p̄ñt executōnem alicui⁹ snie su
spēdere vltra tp̄s trium mensium.vt.s̄.de iur.fis.l.i
fraudē.§.debitozib⁹.z sic appet q decuriones qui
qñcq̄ suspendūt executōem snie in tpa plixioza nō
iuridice faciunt.tot⁹ añt ppls q̄ in penis a se impo
sitis loco pncipis hētur posset hoc facere. vt.d.§.
debitozib⁹. Itē non p̄ñt ex virtute dicti arbitrij vel
alicui⁹ eoz mutare ordines z regimina ciuitatū.ar.
s̄.de iur.fis.l.bonoz.z.l.ne pcuratoz.z.l.auferť.§
actoz.es.nā arbitriū qō hñt sup bono z pacifico sta
tu ciuitatis intelligiť de p̄ñti.vt.l.si ita.s̄.de aur. et
ar.leg. sed reuocare seu mutare ordines z regimina
eēt facere nouū statutū: g̃ z̄c. Predicta vera ni
si eēt eis hoc special̄r pmissum. Itē immobilia ciui
tatis non p̄ñt alienare nisi spāl̄r hoc eis pmittatur
vt.l.fi.C.de ven.re.ad ciui.pti.z.d.l. phibere.§.pla
ne.s̄.qō vi aut clam. Itē ex vigoze dicti arbitrij nō
p̄ñt statuere[m] aliq̄d qō sit ɔ̄ statuta z ordinē a toto
pp̄lo a quo ipsi auctem hñt nisi de nouo supueni
set cā: vel cā antiqua q̄ eēt de nouo manifestata quā
tpe legis ɔdite pp̄ls ignorabat.vt.l.si homiem.s̄.
mā. Item ex virtute[m] dicti arbitrij vel alicui⁹ eoz
non p̄ñt facē statutū p qō ius pp̄rium iam q̄sitū ali
cui auferať.lz eim totus pp̄ls posset.vt.l. venditoz.
§.si ostat.s̄.cōia pdio.z.l.antiochenfiū.s̄.de p̄iuil.
cre.z dixi in.l.totiēs.s̄.de polli.tñ cū alicui cōcediť
arbitrium intelligiť hoc ɔcedeť fine alteri⁹ iniuria.
vt.l.ij.§.merito.z.§.si q̄s a pncipe.s̄.ne q̄d in loco
pub.z iō ex virtute talis arbitrij[m] nō possent debi
toz̄es aliquoz liberare vel filia facere. Ex iuxta
pdicta q̄ro an debitozib⁹ possint dilatōem ɔcedere
ex virtute alicui⁹ arbitrij pdictoz. Rñdeo nō puto
vltra tp̄s triū mensiuz vltra illud qō al̄s debitoz̄es
hēant.ar.s̄.de iur.fis.l.in fraudē.§.debitoribus. cō
iuncta.l.i.§.penul.C.de ca.tol. Sed an possint iudi
cib⁹ ciuitatū auctoritatē tollere[n] vel interdicere iu
risditōem sup petitione dictoz debitoz. Rñdeo si
q̄dem iudices pdicti nō hñt iurisditōem ab ordine
illo sed magis a maiori ɔcilio vel statuto cōfecto a
maiori ɔcilio ipsi non p̄ñt iurisditōem illā auferre.
Si x̄o hñt ab ordīe illo tūc auferre possent: cū ipse
ordo remaneret iudex.vt.l.vbi absunt.s̄.de tuto.et
cura.da.ab his.z iō si interpellať ordo a creditoz̄i
bus z iusticiā nō redderet puntreť z tenereť pti ad
interesse in auť.vt dix.iudi.§.i.colľ.ix.z dicam.j.deva.
z exordi.cogni.l.fi. Itē an ex virtute alicui⁹ ar
bitrij de pdictis possit nouas gabellas z vectigalia
imponere.z intelligo pdcām qōnem posito p ostā
ti q ciuitas ipsa seu pp̄ls possit put de facto vide
mus facere: lz de iure nō possint.vt.l.ij.C. noua ve
cti. Rñdeo si q̄dem in illa ciuitate vectigalia z ga
belle nō sunt solite imponi: ordo eas imponere non
poterit nisi spāl̄r sit eis pmissum. hic eim est casus q̄
reseruat⁹ est pp̄lo q̄ in sua ciuitate impium hz seu
obtinet vicē pncipis sicut reseruať pncipi vl̄i p
dictū ti.C. noua vecti. Si x̄o ciuitas ɔsueuit tpe ne
cessitatis imponē gabellas tūc imponere poterunt
hic.n.pōt venire in illo arbitrio qō de moze pp̄li est
ar.l.vel vniuersoz.s̄.de pig.acti. cū si. Item an
possit ex ex x̄tute alicui⁹ arbitrij vel de pdictis in
stitui noua guerra. Rñdeo pōt p defensione ciuita

tis z suoz iuriū: al's añt p recupatione rez pditaz
ex interuallo vt p inuadēdo res alteri⁹ nō posset si
ne auctoritate pp̄li vel maioris ɔcilij.ar.ei⁹ qō no.
p Inno.ex de re.spoli.c.olim cām.z qō dixi.s̄.ō ca
pti.l.hostes. Visis g̃ quibusdā pticularib⁹ q̄ fieri ñ
p̄ñt virtute alicui⁹ ex dictis arbitrijs videam⁹ ali
q̄s regulas gñales q̄s reducemus ad practicā ex q̄
bus appebit x̄tus pdictoz. Prima regula ē af
firmatiua q hñtes arbitriuz sup aliquo p̄ñt oīa fa
cere q̄ pncipal̄r spectāt ad id sup quo hñt arbitriū
Scōa regula est q p̄ñt statuere z facē oīa ante
cedētia ppter que ad illud pueniri pōt. Tertia
regula est q possunt statuere z facere oīa p̄ña sine
quib⁹ illud explicari cōmode non pōt. Quarta
regula est negatiua q non possunt aliq̄d facē vl̄ sta
tuere sup eo qō nō spectat ad id sup quo eis est cō
cessum arbitriū. Quinta regula est q nō possūt
aliq̄d facē vel statuere sup eo qō est accessoziū al
teri⁹ qō nō spectat ad id sup quo ɔcessum est arbi
triū: lz illud accessoziū videať ad illud spectare.
Declarem⁹ istas regulas. prima regl̄a est q ha
bentes arbitriū sup aliquo possunt oīa facere z sta
tuē que pncipal̄r spectāt ad id sup quo hñt arbi
trium. pbať.s̄.de arbi.l.nō distinguem⁹.§. de offi
cio.z.s̄.man.l.diligenť.de exercit.l.i.§.non añt.z.§.
igiť.z de instiť.l.fz z si pupillus.§. ɔditio.cū si.z ista
regula videť indubitabilis. Subijciam⁹ exēpla da
tū est prioriб⁹ ciuitatis arbitriū sup bono z pacifi
co statu ciuitatis certe hui⁹ vigoze poterunt hoies
habētes in sili inimicitias cogere ad pacē[n]. vt.l. eq̄
simum.s̄.de vsufruc.z.l.si fur.e.ti.nam p istas ciui
les ɔtentōes resp.lediť.vt.s̄.de capť.l.si quis inge
nuā.§.fi.facit.s̄.de offi.p̄si.l.ɔgruit.in p̄in.de offi.p̄
fec.vr.l.i.§.q̄es. Sed ō op.q istud nō videť pri
cipaliter ptinē ad publicā vtilitatem sed p quandā
p̄ñam.vt.d.l.si q̄s ingenuā.§.fi.z sic videť q non
veniat in arbitrio eis ɔcesso.vt.s̄.ad munici.l.liber
tus.§.fi.z de fideius.l.fideiusso⁹ magistratuuz.z de
magi.ouen.l.i.§.i. Rñdeo hoc qō dico pncipaliť
pōt itelligi duob⁹ modis. vno mō ut denotet ordinē
nature vt in hoc exēplo x̄berať fili⁹. certe ipse fili⁹
pncipal̄r iniuriať z pī p̄ñaz.vt.l.i.§.i. ō iniur. certe
isto casu dictio pncipal̄r nō denotat ordinē tpis:
q̄ eodez instāti fit iniuria pī z filio: lz ō notat quē
dam ordinē nature q̄ intellectu p̄cipiť. Scōo modo
pōt intelligi vt denotet ordinē intellect⁹: in quo est
sciendū q in intellectu finis dī pncipium: z illud
dī pncipal̄r eē finis: ad qō intellect⁹ final̄r tendit
exēplū mandatoz z fideiussoz lz añ reum intercedat
dī teneri accessorie re⁹ pncipal̄r. rō est: q̄ ad hunc
finē ō hentes tēdebāt. Item pōt poni exēpluz p.l.z
si non sint.§. pueniam⁹.s̄. de aur.z ar.le.z de arbi.l.
non distinguem⁹.§. pncipal̄r. z iste scōs mod⁹ est
pp̄rioz. Hoc p̄misso si ponerem⁹ q in intellectu fie
ret aliq̄d ad duos fines equal̄r respectu cuiuslibz di
cereť pncipal̄r fieri. exēplum in duob⁹ reis: vnus
obligať hodie: ali⁹ cras. lz sit prior in tpe: tñ quilibz
dī pncipal̄r obligat⁹. vt.s̄.de duo.re.l.ij. ipī. Itē
ex h° seqť q si sūt ples psone q̄ faciunt vnuz actū: si
tñ faciunt ad diuersos fines in psona cuiuslibet di
cereť pncipal̄r fieri respectu finis intellecti p eum
exēplū emptoz z venditoz faciūt vnum ōctū cuius
finis pncipal̄r tēdit vt hēat rem alter pncipaliť
vt hēat preciū. vt.l.i.de ōhen.emp.z.l.i.de re.pmut.
z hoc respectu dico q̄ filio fit iniuria a scientē eū
filiūfamil̄. vtriq̄ lex dat pncipal̄r actiōem. s. patri
z filio vt.l.eū qui nocentē.§.fi.s̄.de iniur.facit.d.l.i.
§.adeo.de iniur. Dō ad ppositum lz inimicitie et
brige tendāt pncipal̄r ad dānuz priuatoz inspecto
ordine nature secūdario ad rēpu. tū inspecto ordīe

bentib⁹ arbi
trium sup pu
blica vtilita
te. vide qō di
ciť late in.l.ij
i fi.s̄.ad mu
nici. z an ha
bens ptātem
tollēdi statu
ta possit illa
ffozmať. dic
q sic: ita te
nēt doc.in.l.
iurisgentiuz
§.iō. z ibi an
ge.s̄.de pac.
z si hēs ptā
tem ɔdendi
statuta pōt e
mēdare z coz
rigere. C. ō e
menda. iusti.
C. z ibi p gui
do. suza.

n Logē ad
pacem. vide
bart. z bal. in
i. ɔstituť. C. z
bar. in.l. de ti
deicō. C. de
transac.

intellect⁹ iuris ius imaginaf vtrūq; pncipal'r ledi
f.priuatos ꝛ rēpub. Hec ob.s. de magi. pue.l.i.in
prin.q; lz respu.ledaf pncipal'r vt dixi tñ nō ledit
dāno pecuniario ꝛ examinabili: ꝙ ille fideinssor ꝓ
miserat istā sol'onem ponit ter.s.ad munici.l.ij.circa
fi. Scias ergo ꝙ istud arbitrium sup bono ꝛ pacifi
co statu est multū latum ꝓ̄hendit eīm arbitriū su
p abūdantia sup custodia q̄si sup oīa.arg.l.i.§.cura
carnis.ꝛ.§.seq.s.de of.p̄fec.vr.alia plura exempla
possent poni circa hanc pmā regulā q̄ omitto.
¶ Scōa regula est ꝙ pñt statuē ꝛ facere oīa ante
cedētia id sup quo hñt arbitrium ꝓpter que ad il
lud pueniri pōt ꝓbaf in.l.cui iurisdi.s.de iurisd.om.
iud.ꝛ.s.de ꝓcur.l.ad rem.ꝛ.l.ad legatū.cū si. pono
exēplū hñtes arbitrium sup abūdantia volūt face
re statutū ꝙ rustici non pñt detineri in ciuitate ꝓ te
stimonio vltra vnā diem.vel ꝙ rustici nō coganf ꝑ
sonal'r venire ad custodiā ciuitat⁹:sed possint fuire
p substitutum adiecta cā vt cultura agroꝝ nō impe
diaf ꝛ habeaf abūdātia in ciuitate.certe ꝙ sit abū
dantia istud est pncipale sup quo habēt arbitriū:
ꝙ rustici non vereaf est quoddā pambulū siue ante
cedēs p qō pueniſ ad illud.hoc poterunt facere ca
sus est.j.de nundi.l.ij.in greco.facit. C.q̄ res pig.ob
li.pos.l.pignoꝝ.ꝛ auf.agricultores.ꝛ in corpoꝝ vñ
sumiſ. Itē possent acq̄rere pecuniam mutuo ꝓ expe
diendis his q̄ ptinēt ad abūdantiā.ar.l.i.§.ne autē
de exercito. Itē pōt poni exēplum hñt arbitriū ꝓui
dendi vñ pecunia veniat in cōi hui⁹ vigore possūt
statuere ꝙ quicūq; vocaf ad aliqō officium possit il
lud gerere vel fuire p substitutū soluendo cōi certā
q̄titatem pecunie certe ꝙ pecunia soluaf est id sup
quo hñt arbitrium:ꝙ possint retinere vel p substi
tutū fuire est añcedens ipsius ꝛ hoc possunt p iura
s.all'.facit ēt qꝛ de iure est ꝓmissum polliceri pecuni
am ꝓ honore habēdo.vt.l.hoc iure.in prin.de dōa
ti.ꝛ.l.i.de polli. Ita eadem rōe lz reipu.polliceri re
missionē. Plures ēt casus sil'es possent poni quos
omitto. Ad vnū tñ aduerte:qꝛ vigore dicti arbitrij
nō possent statuere vel ordinare seu legē facere sup
aliquo graui ēt ponderoso ꝛ arduo negocio p̄textu
modice pecunie q̄ daref cōi. ar.l.quēadmodum .C.
de agri.ꝛ cen.li.xi. Ēt eīm decretū ambitiosum:am
bitiosum eīm dr cupidū iñ ambitus.i.cupiditas ꝓ
pri honoris.vt.s.ꝛ.C.ad.l.iul'.de ambi.ꝛ iō talia d
creta dicunf ambitiosa.i.facta ex cupiditate poti⁹
q̄ zelo iustitie. Sed q̄ro pone hñtes arbitrium vñ
vēiat pecunia i cōi statuerſt ꝙ mercatoꝝ reddaf
ius summarie vel aliq̄d aliud adijciētes causam: qꝛ
ꝓpter hoc mercatores desisterēt venire ad nundi
nas:ꝛ fm hoc auidi⁹ veniēt ad ciuitatez ꝛ ex hoc ci
ues efficiunf ditiores.vñ eis collecte meli⁹ ꝛ facili⁹
imponenf an hoc statutū valeat.videf ꝙ sic: qꝛ dis
ponit sup añcedenti ꝙ possunt vt dictū est. Do.di
co ꝙ si hoc facerēt ex virtute arbitrij qō hñt sup bo
no statu ꝛ pacifico ciuitatis puto ꝙ valeret:qꝛ pre
dicta ptinent ad statū ciuitatis augendū ꝛ ꝑseruā
dum vt dictū est.lz ex virtute arbitrij qō hñt vñ pe
cunia veniat in cōi hoc nō pñt: qꝛ p̄dicta ptinēt ad
hoc.ꝛ illud qō dictū est de antedēti est vex qñ illud
antecedēs de necessitate īfert illud ꝓns sup quo ha
bent arbitriuz:vt in exēplo predicto qñ statuunt vt
q̄s possit se excusare a munerib⁹ soluendo certaz q̄
titatem.sec⁹ si ex antecedenti ꝓns sequi pōt casual'r
seu possibiliter:tūc nō possunt vt in casu ꝓposito.
nā ex statuto p̄misso.s.ꝙ ius reddaf summarie pos
sibile erit ꝙ inuitabunf alij ad venienduz vt ciues
efficiaf locupletiores ꝛ forte hoc nō sequef. ar. ꝓ
hoc.s.de ne.ge.l.si negocia.vbi noua negociatō q̄
pōt hīe se ad lucrū ꝛ ad dāpnuz nō dz instituī.p̄tera
vt dixi ꝙ possunt disponere sup añcedēti intelligi
dz de añcedēti ꝓmo vel modicū remoto vt i exē
plis p̄missis:lz sup antecedēti mlt̄ remoto.vt i qō
ne nr̄a nō possunt.ar.j.de x̄.sig.l.in lege censoria.§
ij.vbi dr vsus sui cā:qō ꝓpatum est ad vsum sue p
sone immediate vel mediāte modicis medijs proxi
mis vt cocī ꝛ fil'es.sec⁹ si eēnt multis medijs media
ti vt cultores agroꝝ ꝓ hoc.s.de aur.ꝛ ar.le.l. vt q̄s
ꝛ ibi dixi.ꝛ p̄dictas duas notabiles limitatiōes:te
ne mēti. ¶ Tertia regula est ꝙ pñt statuere ꝛ face
re oīa ꝓ̄nia ad illud sine q̄bus explicari illud cōmo
de non pōt.vt.d.l.cui iurisditio.s.de iurisd.om.iud.ꝛ
no.in.l.nō distinguem⁹.§.de officio.s.de arbi. ꝛ ibi
no.ex hoc sequiſ ꝙ possunt terminos certos ponē
ad implendū qō statuūt ꝛ mandant.vt.l.q̄d tñ.§.so
lutōem.s.de arbi. Possunt ēt penā imponere non
obtēpantib⁹.vt.l.i.in fi.s.si quis ius di.nō obtem.
Possunt ēt officiales ad p̄dicta ēt exequēda statu
ere.vt.l.ij.s.ad munici.qō intellige nisi al's ordina
ti eēnt p cōe vt dixi.s.circa casus spāles. ¶ Con
tra p̄dicta opp.ꝛ videf ꝙ nō possint penā imone
re q̄si hoc nō veniat in arbitrio eis ꝓcesso.vt.l.quid
tñ.§.fi de arbi. Do.q̄ñq; cōmittiſ arbitrium gñal'r
vt sup abūdātia:tūc si faciāt sup vno ꝑticulari dicti
officij ꝓ qō dictū officium nō finiſ poterūt.vt.l. nō
ex oībus.s.de arbi. Si x̄o cōmittiſ arbitrium sup
vno negocio ꝑticulari:tē puto idē ꝙ possint penā i
ponere.vt.s.d x̄.ob.l.ex ea pte.in prin.ꝛ qō ibi no.
Nō ob.l.q̄d tñ.§.i.qꝛ ibi cōmittebaf decisio alicui⁹
litis vñ lite decisa non pōt se vlteri⁹ intromittere.b
x̄o committiſ dispositio ꝛ ordinatio certi negocij i
quo accessorie venit pena. ¶ Quero q̄d si in p̄dict⁹
ꝛ circa p̄dicta statuūt quedā q̄ ꝓ quandā ꝓnām ve
niunt ꝛ venire pñt,ꝛ illos ꝑticulares casus ad quos
dixi arbitrium nō extēdi an valeat:vtputa qꝛ ex hoc
ius alterius lediſ vel si. Rñdeo q̄ñq; hoc ꝓtīgit ꝓ
quādam ꝓnām ex culpa eius cui⁹ ius lediſ. exēplū
factū est statutū ab hñtibus arbitriū sup bono sta
tu ꝛ pacifico statu ꝛ publica vtilitate cōis:ꝙ q̄ non
petierit debitum ꝓ.x.annos decetero nō audiatur
Certe ex hoc lediſ ius creditoris p̄cedēte tñ culpa
ꝛ negligentia sua:tunc dico ꝙ statutū valebit.vt.l.
i.s.de vsucapi.ꝓ hoc tex.optim⁹.s.de re.eo.l. si pu
pillorum.§.i. Q̄ñq; hoc pōt ꝓtingere ex defectu al
terius:exēplū ex vigore dicti arbitrij fecerūt statu
tum ꝙ hñtes q̄nes coganf ad cōpromittendū Pin
simul.certe ꝓ hoc posset ledi ius ptis si arbiter ma
le iudicaret ꝑs ledereſ:circa hoc dico⁹ ꝙ si aliquis
lz sniam vel instra guarētigie q̄ fz statuta tuscie me
renf executōem:tūc si statutū tale nō exꝓesse dicit
ꝙ de his cōpromittereſ hoc nō posset:qꝛ ꝛ sub ge
neralitate nō veniūt:qꝛ hoc eēt ius ptis ledere.vt.l.
minoꝝ.xxv.an cui fideius.in prin.s.de minor. Circa
alias x̄o lites dico statutū valere nec dz attendi ꝙ
vna ptium posset ledi ex hoc:qꝛ hoc esset casu: ꝛ ita
pōt tangere actorē sicut reum.ar.l.fideius. C.ō trās
actio. Et iō dico ꝙ q̄ñ ciuitas ipsa pōt facere statu
tū ꝙ nō liceat appellare qō est quādo prima ꝛ secū
da cā appellatōis ptinet ad eā fm ea que dixi in.l.
oēs ppli.s.de iusti.ꝛ iur.ꝙ tūc ordo ciuitatis ex vir
tute dicti arbitrij posset hoc statuere. ¶ Dz ō pre
dicta facit.s.de mino.l.si minoꝝ.xxv.annis filio .§.i.
ꝛ qō ibi no.vbi dr ꝙ eoipso ꝙ q̄s cōpromittit ledi
tur:ꝛ sic est ō primū dictū. Item assignaf ibi ēt rō:
qꝛ pdit bñficium appellādi:ꝛ sic appet ꝙ tollef be
neficium appellādi est ledē. Rñdeo ibi in minoꝝ cō
promittēte quē verisimile est:non ita diligenf cām su
am actuꝝ sicut maioꝝ.vnde nō est eq̄lis ꝓditio ab il
lo que rō cessat in qōne nr̄a. Puto tamē ex predi
ctis ꝙ si decurionū statutuz diceret ꝙ nō possit ap

fi. C.si rector.
puin.dicens
ꝙ si pmissuz
est prioribus
statuere sup
reddēda iusti
cia:poterunt
eligere recto
res p̄figē ter
minū cāis et
adicere pe
nas ꝛ q̄rit Jmo.ī.l.i. ff.so.
mat.in pe. q.
an habentes
arbitriū sup
bono ꝛ paci
fico statu ci
uitaf possint
statuer ꝙ no
bilis faciens
brigā punia
tur intātuz:ꝛ
ad materiam
vide Jo.an.
in pch̄ra. q.
in r'a eū q̄ ꝓ
hibeſ in mer
curi.in.vi.
p ¶ Ad com
promittēduz
an habētes
arbitrium su
p pacifico sta
tu ciuitaf pos
sint facer sta
tutū ꝙ habē
tes infil' qō
nes teneanf
cōpromittere
adde bart. ꝛ
bal.in.i.p̄stit.
C.
q ¶ Circa hoc
dico.ꝛ no. ꝙ
statutū dispo
nēs oēs cās
debere com
promitti limi
taf nisi q̄s ha
beret instra
vel aliud ius
liq̄dū ꝛ h eti
az collige an
statutū vale
at.faē ad no
ta.l. elegant.
in princ.s.de
ꝓdi.inō.ꝛ ad
de bar.in.i.ꝓ
stitu.C. ꝛ ibi
bal.ad fi.ꝛ e
q̄liter dictuz
statutū itelli
gaf. vide an
gel.in.l.cū hi
§.si cū lis.s.
ō trāsac.ꝛ qō
ibi dixi p⁹ an
gelum.

o ¶ Etiā offi
ales. ꝛ adde
qō idē seq̄tur
bal. in.l.i. ad

pellari vel in integrū restō peti ex ꝛ̄tute talis arbi/
trij q̄ hoc valeret in restōne q̄ petereť rōne erroris
vel alia q̄ vniformiter pōt tāgere vtrūq̄ litigantes
sed ad restōnem q̄ impetrať ex cā minoris etat̄ non
pōt potiri ēt si exprimereť: qr tunc manifeste ius v
nius ptis lederet: ita q̄ nō alteri⁹. ar. d. l. si minor.
r intelligo de restitutōe que petereť rōe minoris e/
tatis ad recuperatōem iuris amissi. sec⁹ si peteret re/
stitutōem: qr pdiderat lucrū. hoc. n. bene pōt fieri p
talia decreta: nec est regula impediēs. Ñūq̄ p cō/
sequentiā puenit ad vnū de casibus. s. enumeratis
phibitis absq̄ culpa r facto alicui⁹: r tūc si hoc cō
tingeret in oñiam alicui⁹ inris pmissi valeret: al's se
cus vt. l. i. s. de auc. tut. r qō ibi no. p ℣. ¶ Quar
ta regula negatiua ēq̄ non pñt aliq̄d facere vel sta
tuere sup eo q̄ nō spectat ad id sup quo eis ꝺcessū
est arbitriū. hec regula est clarissima. vt. l. diligen
ter. s. mā. r. C. si a nō ꝺpe. iudi. l. i. r ij. r de arbi. l. nō
distinguem⁹. §. de officio. ¶ Quinta regula nega
tiua est q̄ nō possunt aliq̄d facere sup eo qō est ac/
cessorium alteri⁹ qō nō spectat ad id sup quo eis cō
cessum est arbitriū: lz istud accessorium videať ad
illū spectare. Exēplū habēt arbitriū vt pecunia ve
niat in cōi. iō statuerūt aliq̄d eē delictū cū prius nō
erat r penā imposuerūt: vt si q̄s opposuerit aliquā
exceptōez r eā nō ꝓbauerit puniať intūi. certe hoc
nō valet. ná pena sp r oī respectu est accessoria ad
delictū. vt. l. aliud est fraus. j. de ℣. signi. vñ cū ipsuz
delictū nō sit id nec ipsum añcedēs nec ꝺnis ei⁹ sup
quo habēt arbitriū sup ei⁹ accessorio statuere non
poterūt: lz ipsum accessoriū videať ad illud ptineř
nā accessoriū non trahit ad se principale. vt. l. ex pu
pillari. s. de vul. r pupil. r. l. si pacto quo penā. r qō
ibi no. C. de pac. r qō no. s. de pac. l. iurisgentium. §.
q̄nimmo. in. ij. glo. ¶ Visis r examinať dict] regu
lis videam⁹ aliq̄s qōnes. r primo q̄ro habētes ta/
lia arbitria faciunt suas pfatōes ex q̄b⁹ inferunt id
qō statuūt ptinere ad eoꝝ arbitrium: an his pfatōi
bus sit credendū. videť q̄ nō nisi ꝓbenť. vt. l. fi. s.
de exerci. r. s. de castrē. pe. l. si forte. Econtra q̄ sic
vt. s. de ℣. insti. l. fi. r de exerci. l. i. §. ne aūt. ℣. q̄ si ī
precijs. Sol. q̄ tum ad ipsos statuētes. s. qr ipsi illa
causa r illa rōne quā in pfatōe exprimūt moti fue/
rūt ad faciendū statutū bene est eis credēdū. vt. s. ō
℣. insti. l. fi. q̄ tum ad alios credo idē q̄ illis pfatio/
nib⁹ est credendū. casus est in hac. l. fm vnā lectu/
rā in eo q̄ dicit q̄ ꝺz rescindi. si eim nō rescinderet
eēnt decreta ipso iure nulla nisi ꝓbareť. Cuz. n. ista
arbitria nō ꝺcedanť nisi electis r grauib⁹ psonis
credēdū est eis in eo. s. qō asserūt. vt. l. i. s. de of. pfe.
pto. r p hoc pz rñsio ad ꝺria. Preterea in istis exiu
dicialib⁹ videť eis credēdum fm glo. eē de ꝓbatio.
c. post cessionē. facit de ꝓba. c. i. in cle. Hec dicas q̄
ibi est spāle in papa: qr fateor q̄ est spāle ne admit/
tať ꝓbatio in ꝺrium in his q̄ narrat q̄ pendēt ex fcō
suo: sed ꝺ istos admittiť ꝓbatio in ꝺrium. p hoc fa
cit qō ꝺz spāle in mutuo q̄ ꝺfessioni prelati stať p/
terq̄ in mutuo. vt in auť. hoc ius porrectū. in fi. C. ō
sa. sanc. ec. Et p hoc pōt rñderi ad. l. fi. s. de exerci. q̄
in mutuo loquiť q̄ idē putarem hic. vt. l. ciuitas. s.
si cer. pe. pdicta vera nisi euidētia facti doceret ꝺri/
um ei⁹ qō in dictis pfatōib⁹ asseriť. vt in. d. l. si for/
te. s. de ca. pe. ¶ Quero q̄ decretū petiť rescindi
coꝝ quo iudice fiet. dixi. s. q̄ fiet coꝝ superiore: r pu
to q̄ ille q̄ est iudex appellationū in ciuitate sit supi
or. vt. l. i. §. solent. s. qñ ap. sit. Et hoc verū qñ ipsi fa
cerēt auctoritate eoꝝ officij. Si vero facerēt aucte
alteri⁹ ordinis vel ꝺcilij hoc sibi cōmittentis: tūc si
ista rescissio petereť p modū appellatōis r deberz
appellari ad illud ꝺcilium qō delegauit: cui⁹ aucto

r Sit credē
dum. ad hoc
facit qō not.
Spe. in ti. ō
inq̄sitōne. §.
nūc tractādū
in ℣. q̄d si in
lris rc.

ritate sit. vt. l. i. s. quis r a quo ap. sit. Si vero ista re
scissio peteret officio iudicis vel iure actionis tūc pe
teret coꝝ eisdē met r coꝝ quolibet iudice equaliť
maiori. vt. s. de mino. l. pfecti. r. l. seq. quo aūt iure
petať dicam. j. pri. qōne. An aūt q̄s videat facere
iure sui officij: an tanq̄ delegat⁹ ab alio ēt dicam. j
pri. qōne. ¶ Quero[s] quo iure petať ista rescissio.
Rñdeo qñq̄ decretū interponiť ꝺ certā psonam r
tunc qñq̄ petiť p modū excusatōis: qñq̄ petitur p
modū appellatōis. vt. l. i. §. solent. s. qñ ap. sit. qñq̄
vlr: tūc credo q̄ petať iure actōis. s. ꝺditōe ex. l. ista
vt. s. de ꝺdi. ex le. l. i. r hoc videť ꝓbari exprēsse. C. ō
censi. l. q̄ se grauatos. li. xi. ¶ Quero infra q̄ tuz tē
pus pōt peti ista rescissio decreti. Rñdeo qñq̄ istō
petitur p modū appellatōis vel excusatōis: r tunc
hoc petiť infra tpa ad hoc ꝺstituta. vt. d. l. i. §. solent
r. C. de tē. ap. l. i. r. s. de excusa. tut. l. sciendū. §. i. qñ
q̄ hoc petiť iure actōnis: r tunc si quidē aliq̄s vult
petere rescindi pētēdens ꝓprium interesse ꝺz hoc pe/
tere infra annū. vt. d. l. q̄ se grauatos. Si vero pten
dit interesse publicū: tūc infra decennium. vt. s. de di.
r tē. pscip. l. in oibus. §. i. r. s. ti. i. l. calculi. ¶ Que/
ro q̄d[t] si in reformatōe seu decreto sit dictū si r inq̄
tum de iure possunt q̄d impoꝛtāt hec ℣ba. Rñdeo
ista verba ipoꝛtāt si de iure fieri possunt effectualr
vt. l. in tps. in prin. s. de ht̄. insti. r. l. hec ꝺditio. s. ō
ꝺditio. r demon. r iō vbi al's decretū veniret resci/
dendū ꝓpter ista ℣ba erit nullū ipso iure cuz dicta
ꝺditio si possunt esset de pūti que deficit: g̃ dispo/
sitionē reddit ipso iure nullā. vt. l. cuz ad presens. s. fi
cer. pe. r de ℣. ob. l. ꝺditōes in pteritum. Ex hoc se
quiť q̄ de hac nullitate poterit opponi coꝝ quocū
q̄ iudice incidenter coꝝ quo tale decretū inducere
tur. vt. l. quotiēs. C. de iudi. r ord. iud. l. i. Itē ex hoc
sequiť q̄ de hac nullitate poterit ꝓpetuo excipi. vt
l. pure. in fi. s. de doli excep. r. l. lz. C. de excep. quod
nō eēt si deberet rescindi. vt. l. necnō. §. exēplo. s. ex
qui. cau. maio. r. l. exceptōe. in fi. s. de exce. ¶ Que
ro an[v] decretum seu reformatōem factū ab eis ipsi
met possint reuocare. Rñdeo q̄ñq̄ cōceditur arbi/
trium sup certo actu: tunc si arbitraňť r statuūt cir/
ca ipsum actū: ita q̄ sunt functi eoꝝ officio nō pote
runt postea reuocare. vt. s. de re iudi. l. iudex. de ar/
bi. l. q̄d tū. in prin. Quādoq̄z ꝺcediť arbitriū indeť
mināte: vt puta priorib⁹ hui⁹ ciuitatis ꝺcessum est
arbitrium sup abundātia oī tpe vel certo tpe ex for
ma statuti c⁹ arbitrij vigore aliq̄d statuiť: tunc an ip
si possint illud reuocare videndum est: an eis fuerit
ꝺcessum dictū arbitriū p modū cuiusdaz ptātis seu
iurisditōis ordinarie ita q̄ eoꝝ officio hoc incum/
bat vigore ipsoꝝ officij: tē ipsemet poterūt reuoca
re: qr nemo pōt sibi legē imponere a q̄ nō sit licituz
recedere. vt. l. si q̄s. in prin. testi. s. de lega. iij. Ñq̄z
eis hoc ꝺcediť p modū cuiusdā ptātis delegate ita
q̄ ipsi possint auctoritate ꝺcilij maioris hoc cōmit/
tentis: r tunc ipsimet reuocare nō poterunt: nisi eo
mō quo possent reuocare ea q̄ facta nō eēnt a dicto
maiori ꝺcilio. nā ipsum ꝺciliuz maius videť hoc fe/
cisse p ipsos quib⁹ hoc ꝺmisit. vt. l. item eoꝝ. §. si de
curiones. s. qō cuiusq̄z vni. no. An aūt videat con
cessum p modū cuiusdā iurisditōis ordinarie vel ō/
legate. dico ℣ba statuti seu reformatōis ꝺcedentis
arbitriū eē diligenter inspiciēda. si eim hoc ꝺcedit
officio: vt qr dicūt illa verba ad officiū prioꝝ ptine
at rc. tūc videť ꝺcessum officio: r tūc priores pote/
runt vigore sui officij ex ptāte ordinaria. Idē in ali
is bonis hoib⁹ quib⁹ hoc cōmitteret. Si vero dice
rent ℣ba q̄ hoc possent auctoritate pūtis ꝺcilij ge
neralis r sil'ia ℣ba: tūc hoc nō possent vigore eoꝝ
officij. hoc ꝓbať in ꝓhemio istōnum circa mediuz

s Quero
quo. istud fa
cit ad not. in
l. q̄ sub ꝺdit.
s. de ꝺdit. in
statu.

t Quero q̄d
adde qō no.
in. l. si qñ. de
le. i. p Imo. i
l. iuder poste
aq̄. ō re iudi.
in vlti. col.

v Quero
an. An refor
matio possit
ab hiisdē q̄ fe
cerunt reuo/
cari p bal. in
l. ij. C. ō iuris/
di. om. iudi.

x An antez
an statutum
ꝺcedat iuris/
di. ordinariā
vel delegatā
r istud no. be
ne videq̄ ha
benť i. l. r q̄.
de iurisdi. oī. iu
di. r q̄ ibi ꝺz
xi. r bar. in. l.
ij. in fi. de op.
leg. r in. l. fin.
ad fi. C. vbi r
apud quē. in
inte. re. r adō
bal. in. l. ij. in
fi. C. de adop
ti. r bart. in. l.
i. in fi. qñ ap.
fit. r bar. i. d.
l. r qr vbi eri
am refert ver
ba bar. hic. et
qō no. Ang.
r Imol. in. l.
i. §. si q̄s sim/
pliciter. de ℣
bo. obli.

y Vltimo quero. Si habētes arbitriū aliq̄d statuerunt nec exp̄ssērūt se id facere ex vigore arbitrij: vel exp̄imunt se facere vigore cuiusdā arbitrij: q̄ ad hoc nō sufficit cū al's hēant arbitriū sufficiens an actus valeat. adde bal. in l. falsus. in. vij. col. C. de fur. & ē tex. & ibi bar. in l. hēbat. ff. de instito. & sequit Ro. in l. i. §. si q̄s ita. de ✠. obli.

z In predicta. q. adde q̄ qō incipit adunātia generalis.

Quod semel. vīō qō dixit per istam l bar. in .l.i. C. de admi. reipu. li. xi.

b Transit in formā. vide bart. in l. p̄uilegia. C. de sa. san. ec. & vīō bal dū in. l. cum mihi. ff. ō do lo. vide bal. in l. q̄ se p̄sīs C vū liberi. & in. c. i. §. fi. qui seu. daf posī. & vide Abe. de an. in. c. i. de cō sti. in. vi. col. & eū dē in cō silio suo. xx. & Innoc. in c. nouit. ō iudi. & d. an. ī c. cū dilecti. de tē. ord. vide. d. Joan. de san. ī c. i. de osti. in vi. & Inno. ī c. i. in mafia de iniuri. et dā. da. & Archid. x. q. i. q̄ cūq̄. & vide Ang. in osilio. i. in. v. collū. circa p̄ī.

ibi: nīa auctoritate cc. & C. de vete. iur. enucle. cc. l. i. §. oīa eī. & de offi. eī cui man. l. i. §. q̄ mandata. & hoc est magis exp̄essum de cle. egro. c. i. li. vi. & ō supplē. ne. p̄ela. c. i. in cle. & de reli. do. q̄ ptingit. in cle. Si vero ✠ba sunt dubia: vt q̄ dicunt tales hēant arbitrium cc. tūc aut cōmittit vnū factū ptīculare īt certas psonas: vel de certa re: & in dubio intelligit q̄ faciant auctoritate ocilij ocedentis nō ipsoz auctoritate ppria. vt ex de rescrip. c. cū aliq̄bus. li. vi. Jurisditio eīm ordinaria nō ocedit in re certa vel i casu ptīculari. ar. §. de testa. tu. l. si certaz. sz dz cōcedi sup quadā vīī administratōe vt statim dicaz. Si vero ocedit arbitrium sup vno negocio vīī vt super abūdantia tūc videt ocedi iure ptātis ordinarie. vniuersitas eī hoc pōt. vt. l. fi. C. de iurīs. om. iudi. & l. & q̄. §. de iurīs. om. iudi. sed ocedēdo sup aliquo facto vīī videt ocedere iure ordinarie ptātis. vt. l. i. ī prīn. & §. cum vbē. §. de of. prefe. vr. & C. vbi & apō quos. l. fi. ibi certe administratōi cui & iurisditio inest cc. & in prima ostōne ffoz. §. penulti. & in aut. habita. C. ne fili' p p a. vbi doctorib' ocedit iurisditō in scholares q̄ fine dubio est iurisditio ordinaria. Et p̄dicta tetigi in quadā disputatiōe quā disputauī: que incipit. adunātia gīalis cc. Vltimo quero ō q̄d si predicti habētes arbitrium aliq̄d statuunt nec exp̄imūt se facē ex vigore dicti arbitrij: vl exp̄imunt se facere ex vigore cuiusdā arbitrij ad hoc nō sufficientis cum al's hēant arbitriū ad hoc sufficiens. dic vt dixi in p̄dicta qōne quā disputauī sup hoc. & hec sufficiant.

o Quod semel. a Opp. de. l. qō iussit. s de re iudi. Bol. aliud in snīa interlocutoria: aliud in decreto. Item opp. §. qō cuiusq̄ vniuer. no. l. itē eoz. §. qō si actor. vbi ēt decretū rescindit nuda voluntate. dicit gl. ibi spāle: q̄ nulli' interest actorē revocari aīī litis ostatio. sec' si post vt. e. l. §. ex his. quā glo. no. ex qua hēs q̄ qī decretū transit in formāb ōctus vt habeat immunitatē a collectis vsq̄ ad decē annos: certe implet' est q̄si ōctusc: q̄ ille facit vt hēat immunitatē: & ciuitas dat immunitatē vt ille vadat merito' ciuitas nō poterit revocare. Idē si pactum spāle ē factū cū aliquo vt plene Dy. dicit hic: & ego plen' dixi in repetī. l. oēs ppli. s de iusti. & iur.

Municipii. Nota q̄ ciuitas pōt facer statutū ne aliq̄s vadat extra suum territoriū & eūtes punire. qō dic vt plene dixi in repetitōe. l. cūctos pp̄los. C. de sū. trini. Itē nota q̄ pena statuti nō ligat ignorantes d: qō intellige nisi ignorātia crassa fuerit vel supina e. vt glo. dicit. hic est tex. in. c. vt aīarum. ex ō cōsti. li. vi. & dixi in. l. qō nerua. circa fi. §. deposi.

e Quasi ō ct'. Not. qī lex trāsit in contractum non potest revocari. adde que dixi in. l. cesar. §. de publica. & adde nota. p bal. in. l. pecuniā. C. de odi. ob cau. qī statutū diceret si q̄s legeret medicinā hēat p salario centū absq̄ alia odītione potest legere: & an ciuitas possit revocare immunitatē. adde Bar. in. l. ij in fi. §. de iur. immu. & vide bar. in. l. oēs ppli. & qō ibi dixi. §. de iusti. & iur. & Jo. an. in. c. decet. de reg. iur. in. vi. & Baldus. l. nō plures. C. de sa. san. ec. & in. l. fi. C. de odi. ob cau. & in. l. si cū mihi. §. de do. & Jo. an. ī addi. Specu. in ti. de cēsi. §. nūc dicendū. in addi. incipiē. p hanc. l. per Spe. in. d. §. nūc dicendū. ✠si. quid si vniuersitas facit. & qō hētur per Guil. de suz. de no. co. cōpo. sup ✠si. ratas. & l. digna vox. C. de legi. &

& adde q̄ si eēt ocessa absenti posset revocari ex cā fm ea que habētur in. l. absenti. §. de dona. Itē pōt revocari ex cā fm bal. in. l. fi. ff. de senato. Itē. l. trāsiens in p̄iuilegiū eccl'e non pōt revocari in ei' p̄iudiciū fm Jnno. in. c. nouit. de iudi. ex quo ibi no. d. Ant. & Flo. q̄ lex siue statutū trāsiens in p̄iuilegiū siue ōctum non subditi non pōt revocari: secus si in p̄iuilegiuz subditi per not. p Jnn. in. ca. in nīa. de iiur. & dā no da. lz Jmol. limitat eam opi. ali qua subsistē te cā. per no ta. p Jnno. in. c. que in eccleziaz. de ost. & ad materiam bar. hic. vide ro. ī. l. fi ✠o. §. ō viro. & in. cxxiij. fal'. §. solu. ma.

Vlnicipij. non ligat ignorātes f. qī pēa statuti vl' generale. pclama liget absentes vel ignorātes. ad de Jnno. in c. humilis ō ma. & obe. & qō le. & no. ī c. fi. q̄ ma. ac pos.

e Vel supina. idē qī ig rātia nō posset allegari: vel impitia: q̄ al's all'aret infamiaz suā: tūc non excusat. l. ij. & ibi not. qō cuiusq̄ vni. & vide Bal. in. l. necq̄. in iij. col. de p̄ba. vbi dicit q̄ p̄oclama quo. pclamatur talē esse natū tali tpe & ex tali p̄bat ēt ō tūc cū nō citatos: q̄ illi nō erāt citādi. l. i. ī fi. de vē. inspi. & l. i. in fi. de li. ag.

De operibus publicis. Ru.

c Qrator. Curam. Ro. q̄ q̄s pōt sustinere plura munera nisi excusetur vt hic dicitur.

q Qui libertatem. Curatores. Ro. q̄ curator opez si agit ō fabros agit suo nōie. res ✠o publica agit ō ipsum curatorē seu supstantem. Bar.

Me eius nomine f. Nota ō fratres vel alios religiosos qui capellā aliquoz defunctoz attribuunt noī alteri': q̄ hoc facere non p̄nt. vt hic videtis. Itē no. arg. ō eos q̄ abzadūt arma alicui': & ponūt arma sua vel alti'

o Opus nouum. Opp. q̄ in publico mō liceat op' facere p tī. §. ne q̄d in lo. pub. & iō non videt q̄ l' lex possit intelligi de ope qō fit in publico. Idē nec de eo ope qō fit in p̄uato: q̄ cuilibet lz in suo facere qō vult. vt. l. p puincia. C. de edi. p̄i. Zo. pōt intelligi q̄ quis hic volebat edificare in publico ad vtilitatē ciuitatis volens sibi donare: & sic non obti. §. ne q̄d in lo. publi. qui loquit qī quis vult edificare ad vtilitatē ppriam. Itē pōt intelligi quando q̄s vult edificare ī loco p̄uato: qō potest dū tm nō tendat ad iniuriā vel emulatōem alterius ciuitatis qō no. q̄ si aliq̄s facit munitionē in aliquo loco que posset esse piculosa alicui ciuitati nō dz sibi p̄mitti: & intellige si esset piculosa: vel eēt ✠ecūdia alteri ciuitati q̄ ei cui subiecta est: & hoc est qō hic dz ad emulatōem alterius ciuitatis. nota qō dicit alterius. Quero q̄d vult hic dicere: vl' circū theatrū vel anfiteatrū fit. gl. dicit. i. aliq̄ tumba. Tūbe appellant casalia q̄ sunt ī comitatu q̄ hūt aliquam munitōem: vt puta fossata vel muros. vel dic notabili' qō dicit circū theatrū vel anfiteatrū. i. circa muros ciuitatis: vel intra muros. dz. n. anfiteatrū ab ambio ambis qō est circūdare: facit. §. de re. di. l. sacra. §. muros. Et sic no. ar. ō istos qui faciūt domos p pe muros ciuitatis. ex q̄bus posset dari introit' ciuitatis vel exit' inimicis vt possint p̄hiberi & facta destrui. vt. C. e. l. edificia q̄ vulgo. Vlterius quero l vtrū liceat alicui ciuitati muros sibiipsi facere. dicit glo. q̄ sic sumptu suo nō sumptu publico ciuitatis romane. Item aliq̄s p̄uat' hoc nō posset sine p̄incipis auctoritate. vt no. in. l. sacre. §. muros. §. de re. diui. Contra no. C. e. l. oēs. vbi no. q̄ sp req̄rit auctoritas p̄incipis siue ciuitas velit sibi muros de nouo facere siue antiquos reparare. sed ista glosa cōiter tenet. Ex qua hēs q̄ castra que sunt in comitatu pōt sibipsis facere muros suo sumptu sine

Qui libertatē. §. ne ei' noīe. istū tex. all'at ro. suoo. l vi.

h Jb' nouū. in suo facē. adde bar in. l. ex hoc iure. ī p̄in. §. ō iuō.

b Pōt intelligi. & vide no. bar. in. l. ij. C. de fun. limi. li. x. & ibi dixi. & ibi ēt an alicui sit licitū possidere castrū in ofinib' ciuitatis: & an q̄s possit vēdere ptē suā castri ad emulat. alteri' si sibi nō pdest & alteri nocet. vide p bal. in. l. i. C. q̄ te. fa. pos. & adde qō sicut nō pōt q̄s edificare ita nō poterit reficere fm Jnn. in. c. pisa. de re. spoli.

i Vlteri' q̄ro. an possit ciuitas facere muros sūī līia: & limita hoc

fin. vt p doc. in. l. si q̄ adulterium. §. i. s̄. de adult. ꝛ vide glo. in. l. p puincias. C. de edi. priuatis.

¶ De nundinis. ru.

Nundis. pdit priuilegiuz. quāto tpe datur priuilegiū. vide canoñ. in c. cū accessiſſent. eꝛ de cōſti. ꝛ ad materiā vide bar. in. l. filiꝰ. C. ò decurio. li. x.

¶ De pollicitatoꝝ ib⁹. ru.

Pollicitꝰ. l. hᵒ iuꝛ. ſz an doꝛ poſſit peti ex pollicita. vi ò p bal. in rub. C. de do. pro miſ.

Siquis. adde qò iſta. l. nō hēt locum de iure cañ. glo. ē no. xxij. q. ij. c. mlier. ꝛ quō filiuſſa. obligeꝛ ex voto vide Imol. ī c. cū otingat circa mediuz in duob⁹ locis. de iureiuran.

n Nō ſine traditōne. an ex voto tranſferaꝛ dñium ſine tradi. ēt in eccl'iaſtic' adde Bar. ꝛ doc. in. l. iij. ò fur. ꝛ gl. Cy. ꝛ bal. in. l. i. ꝛ qñ ſine traditōe tranſferatur dñium: ꝛ quid in voto ſi legaꝛ l' vouetur q̄d tēplo ꝺſtructo dic q̄ ſi templū eſt ꝺſtructū ſibi acq̄ritur abſq; tradi. ſecꝰ in cōſtruēdo. caſus ſi nia ciuitatis: qò tñ intellige niſi ſpectet ad emulationē ciuitatis vt. §. dixi.

s Legatum. Iſtā. l. pſequerevt ī glo.

p Pecuniam. No. ar. p eꝑo vt poſſit relictū ad eccleſiā vel monaſteriū de nouo ꝺſtruendū quertere in eccleſiā vel monaſteriū iam ꝺſtructū: cū multa ſint monaſteria vel eccl'e ꝺſtructe.

¶ De nundinis. Rubꝛica.

n Nundinis. Nota q̄ q̄ priuilegio nō vtiꝫ ſpacio decē annoꝝ pdit priuilegiū k. ꝛ ſic facit ō aretinos q̄ cū fuerit eis ꝺceſſum priuilegiū doctoꝛādi: ꝛ eo nō fuerunt vſi p decēnium q̄ ipſuz pdiderūt. de hoc q̄to tpe pdaꝫ priuilegiū. dic p cy. C. de di. reſcrip. l. falſo. ꝛ eꝛ de ꝺſti. c. cū acceſſiſſent. ꝛ p Boſ. eꝛ de reſcrip. §. durat.

s Siquis ipſos. Nota ō ſtatuta ciuitatuz q̄ dicūt q̄ tricoli a ruſticis nō debeāt emē: qꝛ iſta ſtatuta ſūt ō publicā auctoꝛitatē: vt hic videꝫ.

¶ De pollicitationibus. Rubꝛica.

s Si pollicitus. No. q̄ ſpāle eſt in ciuitate q̄ nō vz p miſſio facta ſine cā: g̃ appet q̄ ī priuatis ꝓmiſſio facta ſine cā hz vim donatiōis valide. ſiḳe hētis. §. de donatio. l. hoc iure l. in prin. ꝛ ibi dixi. facit qò no. §. de doli. excepti. l. ij. §. ſi ex cā. ¶ Sdo no. ī ver. cepiſſe. mirabiles modos incipiēdi. ¶ Tertio no. q̄ q̄s obligaꝫ re in mutuo. ¶ Querit glo. qua actōe petaꝫ tale ꝓmiſſuz. dicit glo. aut interuenit ſtipl'o ꝛ agiꝫ ex ſtipl'one: vel agiꝫ actione in factū vt in glo.

Si quis opus. Nota iſtud qò hic dꝛ aſſigna uerit vt poſtea quis nō teneatur de piculo. vidiſtis in. l. ꝛ iō. §. de ver. ob. ꝛ hētis in. l. moꝛtuo. §. loca.

s Siquisᵐ. Op. ꝛ videꝫ q̄ dñium trāſeat incōtinēti. vt. l. ſi. C. de ſac. ſan. ec. dicit glo. tria ꝛba. q̄dam ꝓmittunt ex ꝺctu celebꝛato duoꝝ ꝺſenſu: ꝛ in illis non tranſit dñium regul'r ſine traditōe. fallit in caſib⁹. d. l. vltime. C. de ſa. ſan. ec. Ñq; aliq̄d eſt qò dependet ex ꝺſenſu vni⁹ tm̄: ꝛ tūc nō tranſferꝫ dñium ēt in eccleſiam vel ciuitatē vt hic. Nō ē ſm Guil. de cu. qꝛ cōcurreꝛēt tunc duo ſpālia. vnū q̄ ex pollicitatōe q̄s obligareꝫ. aliud q̄ ſine traditōeⁿ tranſferꝫ dñium qò eē non dz. vt. l. i. C. de do. ꝓmiſ. ꝛ Guil. ponit ī. l. ab emptōe. §. de pac. Ñq; aliq̄d relinquiꝫ ſeu q̄s vouet in vltima volūtate: ꝛ tūc traſſnerꝫ dñiuz iura ſunt vulgaria. ¶ Querit glo. ᵒq̄s petet hoc votum. Ñdeo eccl'a vel eꝑs. vt. C. de epi. ꝛ cle. l. nl's. ꝛ in aut. de eccle. ti. §. ſi q̄s aūt. ¶ Quero q̄ actiōe petaꝫ votū. dic vt in glo.

p Actum. Nota iſtas diffinitōes.

t Gaudemus. Hic eſt duplex lr̄a vna negatiua: alia affirmatiua. Prout hēs lr̄am negatiuā legitur duobus modis. ſm primaz. h. d. Epl'a non obligat quē ad mun⁹ edendū. h. d. Contra hāc lec. op. §. de pac. l. ij. ꝛ C. de dona. l. ſi quis aliq̄d. ꝛ de fideicom. li. l. ꝛ in epl'a. Breuiter rñdeo. qñq; epl'a accipiꝫ ꝓ vltima volūtate: ꝛ tūc obligaret hides diſponētis vt. d. l. ꝛ in epl'a. §. de fideicō. liber. Ñq; ꝺtinet donatōem inter viuos: ꝛ tūc de iure antiquo nō poterat fieri p epl'am: qꝛ pacto nudo non ō hebaꝫ qò eſt verū niſi ſequereꝫ traditio: ita dz intelligi. C. de donat. l. ſi q̄s aliq̄d. Dz ſi taꝫ donatio in rēpu. fiebat: tē non obligat aliquē vt h intellige niſi ſit facta ex iuſta cā vel opus ſit ceptum. vt. §. e. l. i. Alio mō legitur ſm dictā formā negatiuā ꝛ dicit ſic. Excuſatio ab iniūcto munere nō pōt fieri p epl'am. h. d. Iſta lec. eſt ſatis bona in ſe ſed tñ nō ꝺgruit nr̄e lr̄e. alia eſt lr̄a affirmatiua ꝛ ſm eā dicit q̄ p epl'am q̄s obligaꝫ ciuitati ad implēdū qò ꝓmiſit: qò intellige ſi epiſtola hūit iuſtam cām vel op⁹ ſit ceptū. vt. §. dixi.

t Votiens. Si cuiᵖ. Not. q̄ ciuitas non pōt auferre ius alteri⁹: ita hēs caſum h ꝛ. l. ſi priuat⁹. §. q̄ ꝛ a q̄. qò intellige vez̄ ſingl'r pcipiendo vni hoī vel q̄buſdaz hoīb⁹. facit ad hᵒ. §. ad muni. l. nō debere. ꝛ ad. l. iul'. de anno. l. fi. ꝛ §. de admi. re. ad ci. pti. l. decuriones. ſed gñal'r faciēdo ſtatuta bñ poſſent. vt. l. venditoꝛ. §. ſi ꝺſtat. §. cōia pdi. ꝛ. l. anthiocenſium. §. de priui. credi. facit. l. luci⁹. §. ſi na. §. ad muni. intelligēdo ibi. l. i. ſtatutū. Aduerte tamē q̄ lz ciuitas ipſa poſſit tñ hoc eſt vez̄ ſi vult: ſed ꝺcedendo arbitriū aliquib⁹ alijs ſup quibuſdā vtputa vt pecunia veniat in cōi vel vt abundantia hēaꝫ ꝛ filia ex virtute hui⁹ arbitrij nō venitᵍ vt ipſi poſſint ius alteri⁹ ledere: ſz vt ſine alterius iniuria hoc faciāt. vt. l. ij. §. merito. ꝛ §. ſi q̄s a principe. §. ne q̄d in lo. pub. ꝛ. l. nec au⁹. C. de emā. li. ꝛ. l. impuberi §. de admi. tuto.

d De pollicitationibus. Nota ter. ibi cū ꝛ ab ſens ꝛc. ¶ Nota q̄ ille qui ꝓmiſit facere opus dz facere p ſe ſi pōt vt hic. ꝛ. l. impatoꝛes. in prin. j. e. hoc aūt qò dico p ſe intelligo ſm q̄litatez p ſone ſi ipſe faber faciat ſuis manib⁹ adhibitis ſuis miniſtris ſm qualitatē ꝛ q̄titatem operis. Si vero nō eſt faber ītelligo q̄ faciat p ſe hoc eſt ſua cura et ſolicitudine. non eīm liberareꝫ p̄ſtando pecuniā. vt d. l. impatoꝛes. j. e. ꝛ. l. ꝺtinuus. §. itē qui inſulā. §. de ver. oblig. ¶ Scdo no. q̄ ſi nō pōt quis facere p ſe pōt facere p aliuz adhibēdo amicos. ¶ Tertio nota⁸ q̄ qñ eſt ſuſpitio de aliquo ne fugiat pōt inhibici vēditio ſeu alienatio bonoꝝ immobiliū ſicut pñt mobilia ſequeſtrari: qò nota ꝛc.

s Siquis ob hoc. Nota ſuandā eſſe formam pollicitationis. facit qñ aliquis relinq̄t aliquā eccleſiam fieri ſub conditione q̄ talis ſit ibi rector q̄ ille debeat pꝛeferri. Bar.

i Inpriuatis operibus. Ideſt ī operib⁹ pu blicis de priuatoꝝ pecunia factis.

Cum quidā. No. q̄ ſi aliq̄s dat pecuniaz ne graueꝫ in munerib⁹ publicis p dit pecuniā: ꝛ nihilomin⁹ dz grauari munerib⁹.

Principiū hui⁹ legis examina vt dixi. §. eo. l. de pollicitationibus.

Operatoꝛes. Nota textū ibi eſſe eīm tolerabilia ꝛc̄ quia facē ad multa. ꝛ hic videtur caſus ex conſuetudine iuris exigendi vectigal ſeu paſſagium pꝛeſcribaꝫ de hoc vt dixi. §. de publi. l. ſi publicanus. §. fi.

¶ De varijs ꝛ extraoꝛdinarijs cognitiōib⁹. R.

p Reſes. Ad euidentiā nr̄e. l. ōbes ſcire q̄ hic tractanꝫ multi caſus in quib⁹ iudicis officiū imploratur p ſtituēda mercede ſeu ſalario ali

ē in. l. ſeruos. de ali. le. Mīi q̄d aūt cū legaꝫ caliꝫ ecclesie debeat fieri de auro ſeu de ere vide bal. ī. l. ſi nondū. C. de fur.

o Querit glo. adde qò no. glo. ꝛ doct. in. l. illud. de ſa. ſan. ec.

Otiēs. §. ſi cui. facit hec. l. ad limitatōnem eoꝝ q̄ dicit bar. in. l. ābitioſa. ī. iij. co. §. de decret. ab oꝛ. fa.

q Non venit. adde bar. to. in. l. ambitioſa. in. iij. col. §. de decre. ab oꝛ. fa.

Pollicitōnibus. q̄ nō poteſt per ſe an poſſit p aliuz ꝛ ſic ḃ eſt caſus q̄ ſi pꝛomittēs eſt ex bannit⁹ libeꝛaꝫ p aliū faciēdo: qꝛ nō pōt in loco p miſſo facere. vide bar. i. l. veteris. C. de ꝺhen. ꝛ commit. ſtip.

s Certō nota. vide bal. in. l. p diuerſas. ī. iij. q. C. mand. ꝛ vide bal. in. l. i. C. de ꝺhen. ēp. in. iij. q. vbi p iſtū ter. decidit an bannitus poſſit vē dere bona. ꝛ hic adde. l. ſi creditoꝛes. ad fi. C. ò pꝛiuil. credi.

¶ De vari. ꝛ eꝛoꝛdi. co. rubꝛi.

Reſes. no. ꝛ adò q̄ iſtis pſōis non cōpetit

actio locati: ſz in factum vt no. bar. in l. i. in prin. ff. ſi mẽ. fal. mo. dix. qõ tenuit ẽt glo. in. l. i. C. de ſuffra. & ibidez bal. lz Cy. ꝫ. viſ tñ gl. in. l. i. C mandati.

v ¶ Medicꝰ dz. & adõ bal dum in. l. i. C. mandati.

x ¶ Ludi quo q. ſcõ not. an notariꝰ oſtituat ſalarium officio iudicis. adde bal. in. l. i. C. manda. & ibi quid in nuncio aſſeſſoꝛe: & medico et filibus & in glo. no. ibi v bi ẽt p Cyn. adde bart. in l. argentari. ff. i. ſ. de edẽ.

y ¶ Sed & ſi comites. fac l. ſi tibi poliẽ da. de ꝓſcrip ff. ꝛ. & inſtit. loca. ſ. i. & tex tus in. l. i. ſ. ſcimus. & ibi bal. C. de lat. lib. tol. & adõ qõ ſi mutuauit. x. famulo qui mihi fuit: põt mihi opponere cõ penſat. l. fin. & ibi bal. C. õ capti. & adde hic bal. in. l. i. C. manda.

z ¶ In honorariꝰ. adde qõ idem in p curatoꝛe vt no. Cy. & bal dus in. l. i. C. manda.

cuiꝰ laboꝛis. ¶ Nota. ꝙ doctoꝛib⁹ liberalium artiũ & medicis & obſtetricib⁹ oſtituit̃ ſalariũ officio iudicis. ¶ Scõo nota ꝙ medicꝰ vel doꝛ qui alicui pti coꝛporis medicinã pbet. ¶ Tertio no. ꝙ incantatoꝛ non dz medicꝰ nec põt petere ſibi oſtitui ſalariũm officio iudicis.

Ant philoſophi. Querit glo. primo q̃d eſt hoc dictũ in ingreſſu ſacri. dic vt in glo. ¶ Scõo arguit an ꝓ donis q̃ fiunt doctoꝛib⁹ hodie poſſit agi. & determinat gl. ꝙ ſic. videl̃ eim ꝓmiſſum & ſalariuz ꝓmiſſum põt peti licite. vt. l. medicos. circa fi. C. de ꝓfeſ. & medi. nõ ꝓmiſſum non põt peti oſtitui.

Ludi quoq;. Nota ꝙ magiſtris q̃ docent a bachũ hoc eſt artẽ numeri exoꝛdinẽ oſtituit̃ ſalariũ. iſti ꝓprie ſunt ludi lr̃arij: qꝛ cãtando docent̃. ¶ Scõo notaꝰ ꝙ librariꝛis ſeu tabularijsbº ẽ nõꝛijs & alijs q̃ faciũt alias artes ñ cõpetitoſſiñ iudicis ꝓ eoꝛ mercede. Sed q̃ro qualr eis oſuleꝫ. Rñdeo ſiquidẽ ſalariũ eſt eis ꝓmiſſuz agẽt ex ꝓmiſſione: alꝫ ille qui tales opas fecit cõſueuit locare opas ſuas. videl̃ locaſſe ſm ſuã oſuetudinẽ. vt. C. loca. l. excepto. & inſti. loca. ꝓ. ꝓin.

Sed & ſi comites. ¶ Nota ꝙ hic comites exponit̃. i. aſſeſſoꝛes q̃ nota ꝓ aſſeſſoꝛib⁹ ꝙ tpe ſindicatꝰ poſſint petere ſibi oſtitui ſalarium officio ſindicatus ſi eis nõ eſt conſtitutum ſalariũ.

In honorariis. Ex hoc. ſ. nota ꝙ aduocati põt implorare officium iudicis vt eis oſtituat̃ ſalarium. Nõ ſit ẽt alias actões q̃ſdic vt no. C. de ſuffra. l. i. ¶ Scõo no. que ſunt oſideranda q̃ aduocato oſtituit̃ ſalarium.

Aduocatos. a Quero vtrũ illitterati dicant̃ aduocati. hic videl̃ ꝙ ſic. Glo. tua determinat õtriuz. q̃ eim hic dz in textu ſupplet̃ ꝓ alias leges. nã aduocatꝰ dz qui quoquo ſtudio opaꝫ in cãis agendis: & oz ꝙ ſtuduerit in iure ꝓ q̃nquẽnium: & ꝙ doctoꝛ iuret euz iuris ꝓtia inſtructum. vt. C. de aduo. di. iudi. l. nemini. ꝓ hoc apparz ꝙ illr̃ati non ſunt aduocati. ¶ Sed õ hoc facit iſte tex. qui dicit quoquo ſtudio opanꝫ. Rñdet glo. intellige ſiue debeat adeſſe in allegatõib⁹ tñ: ſiue vſq; ad litem tñ: ſiue in cã principali: & nõ in cã appellationis: ſiue in vtraq;: ſiue in vno loco: ſiue in quolibet. Et ꝓ hoc ẽt ſoluitur qõ: an ꝓcuratoꝛes & tutoꝛes qui aſſiſtũt cãe põt dici aduocati. Rñdeo non: qꝛ in eis non ocurrũt ea q̃. ſ. dicta ſunt. & ꝓ hoc patet ꝙ ꝓcuratoꝛ non põt petere ſibi oſtitui ſalariuz officio iudicis. ſed hẽbit alia remedia de q̃bus dixi ſ. ea. l. ſ. ludi. ¶ Itẽ quero q̃d hoc eſt dictũ qõ h dz non tñ q̃ ꝓ tractatu &c. ¶ Clos debetis ſcire ꝙ hic eſt duplex lr̃a. vna ꝓ tractatu. alia ꝓ õctu. ſz primã ponit glo. duo exẽpla. vnũ ſi aliquis vadit ad iudicem ad rogãdũ eũ vt ſibi det vnã dilatõem: non dico allegãdo de iure ſed rogãdo. certe iſte nõ dz aduocatꝰ: vel alr ſi q̃s ſtat in curia & ꝓs oſilium hz cuz eo nõ tñ vadit ad cãz aliquã vel in aliq̃ ꝓte litis. certe iſte non dz aduocatꝰ: qꝛ in iudicio non aſſiſtit: & iſta faciunt ꝓ doctoꝛib⁹ hui⁹ ciuitatis q̃ hñt pacta cuz cõi vt nõ ſint aduocati. nam non ꝓhibent̃ a iudice gratis aliq̃d impetrare vt h. & ſ. de leg. l. eũ q̃. in fi. alꝫ incipit paul⁹. Item nõ ꝓhibet̃ oare oſilium in camera vt hic. nã aduocare ſeu poſtulare eſt pãdeꝫ alienũ deſideriũ in iudicio. vt. l. i. poſt prin. ſ. de poſtula. Illa lr̃a eſt ꝓ õctu: qui g̃ interuenit vt aliq̃s õctus fiat inter aliquos inducẽdo vtrãq; ptem iſte non dz aduocatꝰ: & iõ videl̃ ꝙ ille q̃ eſt coꝛã arbitratoꝛe: & introducit iura vni⁹ ꝑtis non dicaꝫ aduocatus. nã cũ arbitramentũ ſit quidã õctꝰ transactiõis vt. l. ſi de meis. ſ. recepiſſe. ſ. de arbi. & in auth. vt diſiudi. poſt prin. & in auth. ſi vero ꝓtigerit. C. de iudic. videl̃ adeſſe ꝓ õctu nõ intereẽ liti vt h. Ex his etiã hẽs ꝙ in oĩbus iſtis caſib⁹ in q̃bus nõ põt iudicis officium implorari ꝓ ſalario: licet alꝫ iuſte recipere t. vt ſupra dixi.

Diuus ſeuerus. a Not. ter. ibi licita aũt &c. ¶ Nota g̃ ꝙ ꝓ ſingulis cauſis põt aduocatꝰ recipe centũ florenos & nõ plꝰ ¶ Scõo nota de pacto quote litis imꝓbato. ¶ Tertio nota ꝙ pꝰ litẽ finitã ꝓmiſſio quote non eſt imꝓbata. ¶ Quarto nota ꝙ id q̃d. ſ. dixi ꝙ aduocati in ſingulis cãis non ꝑñt recipe ſalariuz vltra ſummã centũ aureoꝝ. Sz aduocati curie romane hoc interꝓtant̃ ſic in ſingulis cauſis. i. capitul̃ & ſic obſeruãt de facto: ſed hoc eſt õ mentẽ hui⁹. l. q̃ videl̃ velle ꝙ ꝓticulares ſolones cõputent̃ in iſtaz ſummã. Preterea õ eos facit. C. de iureiur. l. gñaliꝫ ſ. ſed iuramẽto: ibi cã vel capl̃m.

Diuus. Iſte eſt valde ſolennis. ſ. & male intellectus ꝓ glo. & pei⁹ ꝓ doc. & h. d. Licet aduocatꝰ nõ poſſit aduocatõem implere ꝓ caſum fortuitũ in ei⁹ ꝓſonam ꝓtingentẽ: tñ totũ ſalarium debet hẽre. h. d. ¶ Opp. C. de ꝓdi. ob cãm. l. fi. So. ibi ſtetit ꝓ aduocatũ: hic ſtetit ꝓ caſum fortuitũ: in eius ꝓſonã ꝓtingentẽ. ¶ Contra hoc op. C. de aduo. diuer. iudi. l. poſt duos. ſ. i. vbi ſtetit ꝓ caſum. ſ. mortis aduocati: & tñ non ꝓſequit̃ totũ ſalarium: ſz ſalariũ ꝓ rata tꝑis tñi. So. q̃ñcz aduocatꝰ ꝓducit̃ reſpectu certe cãe non terminato tpe: & tũc ſi impedit̃ caſu õ debet hẽre totũ ſalarium illi⁹ cãe vt hic. & ar. ſ. de leg. l. legat⁹. ſ. fi. Q̃ñcz non ꝓducit̃ reſpectu certe cãe: ſz reſpectu tꝑis vt ꝓ oĩbus cãis q̃ mihi emergerent i iſto biennio certo ſalario ꝓſtituto annuatim: tũc ꝓ illo anno quo incepit tñi dz hẽre ſalariũ vt in õtio. ¶ Contra hoc oppo. ꝙ ẽt ꝓ illo anno nõ dz hẽre totũ. vt. l. petitõem. C. de aduo. di. iudi. So. ſpãle vt ibi plene no. & ꝓcoꝛ. ¶ Itẽ op. ꝙ nõ õbeat hẽre ſalarium niſi ꝓ rata ei⁹ quo ſeruiuit: reſiduũ poſſit repeti. vt. l. ſi vno. ſ. itẽ cum quidã. ſ. loca. dicit gl. ibi ſpãle eſt in aduocato vt in iſto. ſ. iſtud nõ placet. qꝛ idẽ eſt in legato. vt. d. l. legatꝰ. in fi. ſ. de leg. Idẽ in multis aliꝫs dignitatib⁹ vt. ĵ. dicam. Et ſi dicis in quolibet ẽ ſpãle nõ aſſignat̃ rõ ſpãlitatiſ: & iõ dico ꝙ hoc iõ eſt: qꝛ ſalarium debet̃ ex bñficio legis vel ex õctu q̃ ſuccedit in locũ diſpoſitõis legis: & iõ tanꝙ in beneficijs plenioꝛ fit interꝓtatio: ſed vbi debet̃ mere ex õctu ibi fit interꝓtatio ſtricta. vt. l. in teſtis. ĵ. õ re. iur. & ibi no. & l. vlti. ſ. de oſti. prin. & iſta latius õclarabũtur. ĵ. ¶ Pro declaratõe igr̃ põtis materie eſt videndũ: qꝛ q̃ñcz vnꝰ dz ſalariũ: aliꝰ dz opam ex õctu mere. q̃ñcz ex vltima volũtate: q̃ñcz ex legis diſpoſitõe: q̃ñcz ex õctu qui ſuccedit in locũ diſpoſitionis legis. Et aduertaꝫ qꝛ in oĩb⁹ p̃dictis intẽdo exaĩare q̃ñ aliq̃s impedit̃ põſtare opam ꝓpter caſuz ſi. n. impedit̃ facto eius q̃ dz opas vel facto ei⁹ cui debent̃. iſta materia hz modũ dubitatõis. & iõ late non ꝓſequar. gl. tãgit hic in prin. & plenius in. d. l. ſi vno. ſ. itẽ cũ q̃dam. Aſſumo g̃ primũ & quero q̃ñ vnꝰ dz ſalariũ: & aliꝰ dz opas ex õctu mero: & ope nõ põt põſtari caſu fortuito. vtrũ ſalariũ debeaꝫ & vĩ ꝙ õbeaꝫ totũ. vt. l. ſi pecuniã. i prin. ſ. de ꝓdi. ob ca. & l. cũ in pl̃es. ſ. penul. ſ. loca. In õtriuz videl̃ ꝙ debeatur ꝓ rata. vt. d. l. ſi vno. ſ. item cũ q̃dam. ſ. locati. Alibi videl̃ ꝙ debeaꝫ nihil. vt. l. ſi vehẽda. in prin. ſ. ad. l. rhodiã. de iac. Dic aut p̃dicta debent̃ ex contractu notato aut ĩmnotato. Primo caſu aut ex contractu bonefidei: aut ſtricti iuris. Si bonefidei tũc diſtingue: aut euenit caſus in ꝓſona ꝓducẽtis hoc eſt ei⁹ q̃ dz opas & ſalariũ õbet̃ ꝓ rata. vt. d. l. ſi vno

a ¶ Diuus ſeuerus. hoc intellige verum in cãis ciuilibus: ſz in criminalib⁹ põt plus accipe vt vult idem bar. in. l. ſi pr̃ in fi. ſ. ô donati. ꝓ illum tex. idez vult bald. in. l. i. C. manda. vtrũ aũt ô iure canonico poſſit capi ſalarium. tex. eſt ꝙ ſic in. c. nõ lz. xi. q. iij. qõ eſt verꝫ ſi daꝫ cãcartaꝫ reuolutõis niſi ſit ꝓpt magnã diligentiam adhibitaz in ſtudendo: qꝛ tunc ſine cartaꝫ revoluti one licite capit. its dicit Jo. an. in tit. de ſalario. ſ. ſequit̃ & Jſñi. i. c. cũ ab omni. ô vi. & hone. cleri. & qõ dz hic ꝙ aduocatus nõ põt recipe vltra cẽtũ ꝓ vna cã limita. vt ꝓ bald. in. l. i. C. manda. in fi. & ibi etiã q̃d in ꝓcuratoꝛe. & glo. in l ſalarium. ff. mand. & not. ꝙ aduocatꝰ nõ dz hẽre ſalariũ a ptevt no. bald. in. l. furioſi. C. de nup. limita ẽt iſtud vt ꝓ Jmo. in. l. ſi pater. ſ. de donat. & ad materiam aduocatoꝝ. viô que dixi in. l. i. ſ. de aduoc. di. iudi.

a ¶ Aduocatos. adde gl. i. l. i. C. de poſtula. & in. l. i. ſ. i. ff. e. & ibi Bart.

§.itē cū q̄dam.fm verā opi.ibi positam.in prin.r in medio glo.vbi all'.oēs leges que dicunt hoc reprobata opinione glo.ibi posite in fi.gl.quā opi. ponit ēt Azo in sum.C.loca.q̄ est ō casum.§.itē cum q̄dā Si vero debenť ex ōctu stricti iuris tūc aduertēdū est qualr sint x̄ba ꝯcepta.aut.n.sunt ꝯcepta ꝯditōnalr hoc mō.si tale q̄d feceris dabo tibi tūi:tūc quocūq; mō ꝯtingat ꝙ illud factū nō possit impleri stipulatio nō cōmittiť tanꝙ deficiente ꝯditōe:r nihil debeť.vt.d.l.si vehenda.in princ.s.ad.l.rhodiā. de factu. Si x̄o non debenť ꝯditionalr:tunc talis stipulatio videť succedere in locū ōctus locatōis r cōductōis.vt.l.v.§.quentōales.s.de ver.ob.r iō erit idē q̄d in ōctu locati r ꝯducti.vt.s.pri.dixi.r not.i d.l.si vehēda.in prin. Si vero p̄dicta debenť ex cōtractu innoiato:tunc aut q̄s vult repetere pecuniā quam dedit:iō q; penitet eū cū in contractu innoiato est locꝰ pñie:aut iō q; cā non est secuta r factum nō est impletū. Primo casu pōt pecuniā datam repetere dū tñ ei qui debebat opas vel aliud factum facere de indēnitate satisfaciat.vt.l.iij.§. fz si stichꝰ. r.l.si pecuniā.in prin.r.§.fi.s.de ꝯditō.ob cau. Secūdo casu debemꝰ distinguere eodē mō quo dictū est.s.in ōctibꝰ noiatis:q; ōctus innoiati diiudicantur fm naturā ōctuū nominatoꝝ q̄bus assimilātur. vt.l.i.§.si q̄s seruū.s.depositi.r.l.naturalis.de prescrip.x̄.p multos casus illiꝰ.l.facit ad p̄dicta.C. de ꝯdi.ob cau.l.fi militē.r.l.penul.r vlti. Scōo q̄ro qñ vnus dz pecuniā:r aliꝰ dz opas ex vltima volūtate r casu non pñt p̄stari ope an debeat ꝯseq̄ pecuniā.r aduerte ad ista x̄ba qōis qñ ꝯstat vel p̄sumiť relictū ꝯtēplatōe eiꝰ cui debenť ope r eiꝰ fauoꝝ ne ī trē in materiā.l.prime.C.de ꝯdi.īsti.r.s.ō ꝯdi.r de. l.illis libertis.r ō annu.le.l.ānua.in prin. cū fi.dico sic.aut vna est p̄statio facienda:r tūc debeť totuz lz q̄s impediať casu prestare.vt.C.de leg.l.ab admini stratōe.r.s.de leg.ij.l.peto.§.mf. Si x̄o sunt faciēde p̄stationes annue tūc p anno q̄ incepť est debetur integra pecunia p aliis nō.vt.l. seio.in princ.s. de an.le.r.l.q̄ ꝯcubinā.§.si vxori.s.de leg.iij. Et p̄dicta sunt vera siue casus ꝯtingat in psonaz eiꝰ qui dz opas siue in psonā eiꝰ q̄ debet pecuniaz.vt.d.ll. patet. Ex predictis hēs ꝙ vltime volūtates diffeŕt ī duobꝰ ōctibꝰ. Prio q; si ī ōctibꝰ euēit cāus in psona eiꝰ q̄ debet opas debeť salarium p rata.vt d.l.si vno.§.itē cū q̄dam.hic debeť totū vel p vno anno tā incepto:r est rō fauoꝝ vltime voluntatis in quibꝰ fit latioꝝ interp̄tatio q̄ in ōctibꝰ.vt.l.in testis ff.de reg.iur. Et ideo ex quo dies talis legati cessit debeť totū. Item hēs ꝙ qñ casus ꝯtingit in psona eiꝰ cui debenť opere ꝙ p annis sequētibꝰ nihil debeť.vt.d.l.seio.in prin.de an.leg.sed in ōctibꝰ debetur totū vt dictū est.r in hoc est deterioꝝ ꝯditio eiꝰ cui est relictū q̄ eius cui est pmissum.rō: q; in ōctibus facta pmissione statim debeť lz exigi nō possit in vltimis volūtatibꝰ non debeť nec cedit dies nisi in p̄incipio cuiuslibet anni.vt.l.senatꝰ.ī fi.s.de dona.cau.moꝝ.r in.l. ī ānos.r ī.l.in singulos.de an. le. r in legatis fit plenioꝝ interp̄tatio q̄ in ōctibus pꝰ q̄ dies cessit.vt.l.est receptū.in fi.r qō ibi no.s. cōmu.p̄di.r qō dixi vobis in.l.si vsufructuarij.s. ō stipu.ser. Tertio casu qñ ex dispōe.l.vnus dz operas:aliꝰ mercedē si impediť casu an debeať merces. In hoc videnť leges variare. Quedā dicunt ꝙ ōbeť p rata tpis quo seruiuit.vt.C.de eroga.mil.an. l.his scholaribꝰ.r.l.pe.in fi. Quedā dicūt ꝙ debeť p illo anno tūi quo officiū incepit.vt.l.pꝰ duos.C.ō aduo.di.iudi. Quedam dicūt ꝙ salariū debeť p tāto tpe nō facta distinctōe annoꝝ.vt.C.de domest.r pter.l.vlti.r de pri.sacro.scri.l. si q̄s in sacris.r de primipi.l.i.r de agen.in rebꝰ.l.miriculam.r b r.l. legatꝰ.in fi.s.de le. In oibꝰ istis casibus dicunť ōberi salaria ex dispōne.l.q; eligebať q̄s ad aliqō officium r statim facta electōe debebat p.l.hīe certū salarium vt videtis.r hodie statuta filia p ciuitates italie. Pro hac legū ꝯcoꝝ.debetis scire ꝙ quidaz qñq; eligunť ad aliq̄ officia hñtia p̄incipalr laborē vt isti stipendiarij.qñq; ad aliqō officiū qō respicit r laborē r p̄bitatē scie vel intellectꝰ vt officium advocatꝰ vel assessoris r legatōis r doctoratꝰ. Quādoq; ad aliqō officiū qō respicit vtrūq;:vt qñ aliq̄s p̄eest alicui legioni militū:q; ppter laborem r animi discretōem p̄ponit ad illud. Qñq; eligit ad aliqō officiū hñs dignitatē p̄cipalr:vt ad ista officia magr:vt ꝙ sit p̄fectus vel domestic' p̄incipis vel p̄ses. Primo casu non dz hīe stipendiū suum nisi p rata tpis quo seruiuit.vt.d.pe.in fi.ō ero.mil.an. r.C.de re mili.l.i.r qō no.s.de re mili.l.desertorem. §.his qui ad hostē.in vlti.glo. Ratō:q; illud qō sibi daťest q̄dam remuneratio laboris:sicuti in eo q̄ alterius opas ꝯducit merito iudicamꝰ sicut in ōctu. Scōo casu si q̄dem erat vna p̄statio facienda r totū salariū dz hīe.vt hic.r.l.legatꝰ.§.i.s.de lega. Si vero erat faciēda p̄statio annua:tunc dz hīe p eo anno quo incepit tūi.vt.l.post duos.C.de aduoca.di.iudi. Rō:q; istud non est mere bñficium sz est ptim remuneratio bñficij:ptim p̄pter laborē.vt.l.i. C.de anno.ciui.li.x.r iō nō fit plenissima interptatio sicut in bñficijs:nec fit stricta sicut in ōctibꝰ:sed fit plenioꝝ sicut p̄dictum est in vltimis volūtatibus q; videtis eadē mēbra eē vbiq;. Tertio casu dicit qñq; illud qō daťin premiū prudentie r remūnerationis laboris nō pōt separi:r tunc debeť totum fm distinctōem p̄cedentē.vt dixi in doctore r aduocato r fi. Si vero pōt separi exēplū ꝯnestabilis vnius bāderie hz stipendiū duplicatū vnū simplum q; miles.aliud p̄pter prudētiam:q; connestabilis.isto casu qō debeť vt stipēdiario puro dabiť p rata temporis:sz qō debeť p̄pter prudentiā dabiť p toto tē pore fm p̄cedentē distinctiōem.casus est.C.de ero. mil.an.l.his scholaribꝰ. Quarto casu debeť totū salariumᵇ r p toto futuro tpe nulla habita distinctione.vtrū fit salariū annuū vel non.vt.l.si qs in sacris.C.de pri.sacro.scri.r de agē.in re.l.in mīricula. r de primipi.l.i.li.xij. In casu ēt debeť heredi salarium vnius anni plus ꝙ deberet defuncto.vt de dome.r p̄tec.l.fi.li.xij. Rō:q; cū istud debeť p̄cie p̄pter dignitatē dī mere bñficium:r iō fit plenissima interptatio vt totū debeať.vt.l.vlti.s.de ost. prin. r qō ibi no. Et p̄dictis appet soluta qō glo. q̄d in ptāte mortuo. Rñdeo cū ptātes remaneant hodie loco maioꝝ iudicum.vt no.C.de sen.ex peri.recī.l.ij.in fi. Dico ꝙ debeť salarium totiꝰ tpis nō distincto vtrū eēt electio vel solo menstrua vel annua vel quō. Item est soluta qō de doctore vel assessoꝝ vt distiguamꝰ fic.s.dictū ē ī aduocato. Quarto q̄ro qñ vnꝰ dz pecuniā r aliꝰ opas ex ōctu q̄ succedit in locū dispositōis legalis:exemplū p̄mittiť salarium aduocato p stipkonem: vel p̄mittiť doctori salariū vel ptāti.certe illud succedit in locuz salarij qō debebať ex dispositōe legali.vt.l.fori.r ibi not. C.de aduo.di.iudi.merito iudicamꝰ idem ꝙ qñ debeť ex.l.dispōne.vt.d.l.fori.r.l. si stipulatꝰ.de vsur. r de le.i.l.si legati seruī noīe.r.l.i.§.si sub ꝯditōe.s. vt le.no.ca.r ō dā.īfec.l.dāni infecti.r.s.de noua.l. aliam. Ulterius q̄ro c q̄d si aduocatꝰ est mortuus anteq̄ aliq̄d faciat.dicit glo.ꝙ idē.q; dz hīe totuz salarium.alia opi.est in glo.q̄ distinguit vt si q̄dem aduocatꝰ est ꝯductꝰ ab actore distinguaťan actor fuerit in mora p̄cedendi r obtinet qō hic dī:sꝛs de

b Diuꝰ debeť totum salarium. r de hac materia an debeať salarium p totum tpe: an p rata tpis q̄ quis laborauit. vide ō bal.ī l.edē.C.loca. r in.l.i.C.de fullo.

c Ulterius quero. si aduocatꝰ ē mortuꝰ anteq̄ q̄d fiat:an debeat hīe salarium:r q̄d si ē infirmꝰ. vide p Bui.de fuza.in.l.pꝰ duos.C.de aduo.di.iudi.

equitate reddit ī reo, indistincte dicūt reddi si nihil erat factū. vt. ff. de ꝓdi. ob. cau. l. si pecuniā. & qō hic dr̄ p ipm nō steterit subaudiūt sed p clientulū: istoꝝ opi. tenebat q̄dam doc. vltramō. qui vocat⁹ ē Bertrand⁹ de mōte fauentino q̄ fuit ꝓcurrēs. d. Guil. de cu. & decessit tpe mortalitatis: & allegabat p hoc tex. C. de aduo. diuer. iud. l. p⁹ duas. ibi ex quo id officiū pagere cepit. Ego teneo opi. glo. Nec ob. l. si pecuniā. quā gl. allat. in ō. qr ibi loquit in ōctibus innoiatis in quib⁹ est loc⁹ pñie. hic qñ debeť pecunia ex dispōne legali vel ex ōctu vt dixi ita q̄ pñie nō est loc⁹. vt dicam. j. prī. q. Non ob. l. p⁹ duos: qr debet scire q̄ aduocat⁹ ꝓducit qñqz respectu vnius cāe nō limitate certo tpe: & tūc illi⁹ debiti statiz dies cedit vt hic. qñqz ꝓducit ad annū sub certa annua mercede nō respectu alicui⁹ certe cāe sed respectu ei⁹ qō in illo ꝓcurrit: & tūc dies hui⁹ obligatōis vel hui⁹ iuris nō cedit nisi ann⁹ fit incept⁹. vt. l. ōtia ¶ Quero q̄d si stat p electum: & q̄d dices de aliq⁹ qui est elect⁹ ptās & anteq̄ incipiat officium moritur⁹: an debebit hīe salariū. text. ī aut. de admi. §. i. coll. vij. videť velle q̄ salarium nō debeat nisi post q̄ ingressus est ꝓuinciā que sibi regēda cōmittitur ¶ Itē oēs leges q̄s allegaui. s. q̄ dicūt q̄ isti officiales debēt totum salariū loquunť in officiali q̄ ia gesserat. glo ista videť velle ōtium. q̄d dicem⁹ certe in istis ptātib⁹ & capitaneis q̄ hodie assumunť qui tenēt locū maioꝝ vt dixi est dicendū q̄ a die electionis sibi pñtate dignitatē ꝓsequunť. vt nota. C. de epi. & cle. aut. sz epalis dignitas. & C. de ꝓsuli. l. fi. li. xij. & in aut. de admi. §. i. col. vij. & no. insti. q̄. mo. ius pa. po. sol. §. si filius. & tō statim cedit dies hui⁹ obligatōis: & totū salariū debebiť p istam glo. & p ea q̄ s. dixi. Non ob. tex. in aut. de admi. §. i. qr fateor q̄ nō dz hīe salarium nisi postq̄ ingressus est ꝓuinciam: ita postq̄ est mortu⁹ nō dz hīe salariū nisi p eo tpe quo debebat in ꝓuincia morari. ¶ Sed q̄d dices si tps non erat limitatū quo debebat stare in ꝓuincia: vt qr arbitrio iudicis ꝓ q̄to tpe salariū percipiet. puto q̄ p primo anno tūi sicut dicim⁹ in annuis legatis. nec. n. possum⁹ dicere q̄ p toto tpe ō beatur cū tps nō sit limitatū. vt. l. si cū pfinitōne. in prin. s. qñ di. le. ce. ¶ Sz q̄ro & redeo ad glo. quid si stetit p clientulū. dicit glo. q̄ aduocat⁹ nō reddit salarium. vt. l. q̄ opas. §. aduocati. s. loca. Idē si stet p casū fortuitū ex psona clientuli. & idē puto[c] in poreſtate assessoꝛe & doctoꝛe & simlib⁹ vt dixi. ¶ Sed iuxta hoc q̄ro aliq⁹[f] est elect⁹ ptās huius ciuitatis post acceptū bñficium anteq̄ vadat ciuitas mutat statū: & ibi insurgit quidā tyrann⁹ vel aliq̄ secta: ita q̄ exercitiū iusticie non remanet libeꝛ ptāti: an debeat hīe salarium. Nō deo sic integrū. videť enim stare p ipsam ciuitatē vel p casum fortuitū in ipsa ciuitate ꝓtingentē vt. s. dictū est. iuste. n. timet q̄ non vult accedere sub ipso tyrāno. vt. s. ex qui. ca. ī pos. ea. l. fulcini⁹. §. q̄d sit latitare. Itē ſm mores nr̄e ciuitatis turpe & verecūdū est accedere ad illū locum vbi q̄s non possit iusticiā libere exercere. iō videtur nō posse accedere cū honeste nō possit. vt. l. fili⁹. s. de ꝓdi. insti. & l. ꝓditōes. e. ti. & eadem rōe dico q̄ si durante officio insurgit tyrān⁹ in ciuitate vel aliq̄ secta vel aliq̄d fit ex quo rector nō pōt remanere sine verecūdia: qr pōt reuerti & dz hīe totū salarium. & ita fuit obseruatū bononie in psona dñi Ja. ō gabrielib⁹ qñ venit legat⁹. Et idē ēt fuit obseruatum pisis. Istud an possit remanere sine ꝟecūdia vl nō dz intelligi ſm mores ciuitatis nr̄e. vt. l. itē apud. §. ꝓuicīū. s. de iniur. vñ illud qō reputareť verecūduz apud bonos & graues hoīes illud deberet teneri. iusta. n. cā est omittere aliq̄d facē ppter suam ꝟecū diam. vt. l. q̄nt⁹. s. manda. ¶ Ulteri⁹ q̄ro quo tēpore[g] debeat solui salarium. glo. b dicit q̄ est ar. hic q̄ debeat solui in prin. vt. C. de iudi. l. ppandum. §. in honorarijs. & de ꝓdi. ob. cau. l. fi. & s. loc. l. q̄ opas. § i. & s. e. l. §. pinde. ita dicit gl. ōrīū videť no. C. de primipi. l. i. li. xij. glo. se nō firmat. C. locati. l. ij. Breuiter dico q̄ in locatōe rer̄. tene glo. que est. C. loca. l. edē. sed in locatōe operꝝ debes aduertere. qñq̄ datur pecunia p sumptib⁹ magis q̄ p mercede laboris: vt pecunia q̄ dať legatis vel q̄busdā aliis: & ila dz solui in initio. vt. l. legat⁹. §. i. s. de leg. & l. si ꝟo non remunerādi. §. fi. s. man. & C. ō leg. l. ij. li. x. qñq̄ debeť pecunia p mercede: & hic est aduertendum. primo q̄d ꝟisimile est. vtputa si eēt talis q̄ nō posset opas pmissas exhibere nisi pecunia sibi solueret: tunc videť tacite actū q̄ initio soluat vel in menses singulos: vel si est appositū aliq̄ pactū p q̄ videtur actū: q̄ soluat in fi. vt. l. op⁹ qō in aduersione. s loca. tūc inspicim⁹ qō est ꝟisilitudo. vt. l. sp in stipulationib⁹. j. de re. iur. Si vero ista ꝟisilitudo non appareret tunc in obligatōib⁹ que descendūt ex ōctu. dico salarium deberi in fi tpis lz dies cedat in initio. vt no. in. d. l. edē. C. loca. & dixi in. l. seru⁹ cōis meus. §. fi. s. de stipu. ser. In his ꝟo que debenť ex dispositōe legis si quidē. est vnū tūi salarium ꝓstitutū debeť in initio vt b cū si. Si ꝟo esset ꝓstitutū salariuz annuū tūc deberet in initio cuiuslibet anni. vt. l. p⁹ duos. C. de aduo. diuer. iudi. & d. l. i. C. de primipi.

¶ Iuxta hoc q̄ro dixi. s. q̄ aliquib⁹ casib⁹ est distinguendū: an sit vna pstatio an sit annua vel mēstrua ¶ Quero aliq̄s est ꝓduct⁹ ad legendū vel ad aliq̄ officium sub certa mercede pstāda oi mense vel oi anno: vtrū si interim decedit debeat habē p illo mēse tūi: seu p illo anno tūi qō. s. dixi. Ad hui⁹ euidentiam debes scire q̄ ope sunt aliq̄ alicui⁹ que nō limitanť tpe respectu alicui⁹ certi facti. exēplū in aduocato fisci & in aduocatis monasterioꝝ qui recipiunt certam q̄titatez p qualibet cā q̄ occurrerit illo anno: quedā sunt ope que limitanť respectu certi facti limitati certo tpe. exēplū in doctoreb⁹ q̄ eligiť p vno anno ad lec. C. vel. ff. nam ꝓducit respectu illi⁹ lecture: tūc illa lectura est limitata vt fiat infra illum annū. Primo casu nō est dubiū: qr vna est obligatio ppter vnū factū ad qō ꝓducit: & iō lz pstatōes sint faciēde diuersis tpibus totū salariū dz hīe vt hoc. §. ¶ Scōo casu debes aduertere ꝟba pmissionis. aut enim pmittit vnū salariuz p tpe & postea fit distributio solonis p mēses vel annos: tūc vna dr̄ obligatio & sil'r deberet p toto tpe. vt. l. lecta ē in auditorio. s. si cer. pe. Si ꝟo pmissio sit annua vel mēstrua: tunc videnť tot obligatōes quot eēnt anni vel mēses & in obligatōe legali loquor: vel q̄ succedit in locū ei⁹. vt. d. l. post duos. C. de aduoca. di. iudi. ¶ Tertio casu in doctore: dico idem q̄ respectu cuiuslibet facti nō attento tpe dicať vna obligatio & vna ꝓductio. Itē non attēta solone. vñ lz ōbeat fieri solo singulis sex mēsib⁹: tūc qr hoc totū fit p lectura vni⁹ libri vna est obligatio & totū salarium dz hīe sed p lectura. ff. erit alia obligatio. ar. hui⁹. §. facit. s. loc. l. ea lege. §. locaui. ¶ Ulterius q̄rit gl.[i] an debeant seruire p substitutū ptās doctor vl' aduocatus q̄ moriunť vl' al'r infirmanť. glo. determinat q̄ nō: qr fuit electa industria psone. vt. l. inter artifices. s. de sol'. Quidam vltramōtani dicebāt q̄ imo dz ſuire p substitutuz. illud. n. qō dr̄ q̄ ē electa industria psone est in fauorē eligentiū vñ in eoꝝ lesionē retorqueri nō dz. Ego dico q̄ in istis officijs & dignitatib⁹ qñq̄ q̄d impediť pp dignitatē sibi supuenientē: & tunc teneť ſuire p substitutū. vt. l. nll's qui in fi. & qō ibi no. C. de decur. li. x. qñq̄ impediť cāu

d Dicitur adde bart. in l. diē functo. de of. assess. s. ōtiuz tz bal. i. c. i. qs dicatur dux l' marchio: & ibi quid de ptā te q̄ mortuus est in itinere añ ingressuz & ibi tz q̄ nihil dz hīe: qr cōmoda officij p⁹ administra. incipiūt deberi. l. i. C. de primi. lib. xij. ad hoc vide qō optime no. bar. in l. absē ti. s. de donati. p Alba. de suza. in. c. potuit. in v lt. colū. de locat.

e Et idē puto. Not. q̄ lz ptes ꝓcedāt inter se: tū iudex dz hīe salarium qō nota. vide tamē bal. p⁹ glo. in l. vnica. C. de suffra. in. v. q. & l. fi. ſm summariuz Bal. & ibi glo. C. ō ꝓdi. ob cau. & Jo. an. in rub. de ōctus. ī mercurial'.

f Quero aliquis. vide Bal. ī l. i. ad fi. C. ō vsufr.

g Quero quo tpe. vide glo. & Bal. ī l. vnica. C. de suffra. & vide gl. in l. archia C. ō pfess. et medi. lib. x. q̄ dicit q̄ salarium non dz solui aduocato donec lis pendet. ō loca. opaꝝ. vide bar. & doctor. in l. ij. C. loca. & glo. in d. l. vnica. C. ō suffr. p specu. in ti. de salario. §. nunc p. in fi. & in §. sequiť. ꝟsi. si qñ. & p doc. i c. qr ppter. ō locato.

h In doctore. de doctor qui eligiť p vno anno. et vide Bal. in l. i. C. de legi. & in l. edē. C. loca.

i Querit gl. vtrū ptās vl' aduocatus possit ſuire p substitutum. vide Bart. ī l. nemo est q̄ nesciat. ō dure. & Bald. ī l. pabolā. C. de epis. & cle.

k Quero q̄d. adde Bar. in. d. l. meuia. in pr̄in. de an. le. ꝛ in. l. die fun cto. s̄. de of. assess. ꝛ Bal. in. l. i. C. de suff. Sed quid si doctor legēs vl̄ ptās priuaē absq; cā. dicit Bal. in. l. pecuniā. C. de p̄di. ob cau. q; dz hr̄e salarium. Quid in doc. se abītante. dicit Bal. in auth. habita. ī. ix. col. C. ne fi. p pa. q; si cum lītia superioris recessit dz hr̄e salariū. Quid in famulo et doctore an debeat hr̄e aliq̄d de salario. Bal. i l. ij. C. loca. ꝛ no. p glo. et Bar. in. l. si vno'. §. item cū q̄dam. s̄. locat. ꝛ late bal. in. l. edē in. iij. col. in x̄ſi. sz pone famulus. C. loca.

l Ad nutri tia. dari libē lus. qñ iudi cis officium īplorare: an offerat libel lus ꝛ lis cō testet ꝛ quā do iudex p/ cederz ex of ficio an lis p̄testet. vi. Inn. ꝛ dñm An. i. c. qñi frequēter. §. sunt ꝛ alij vt lit. nō p̄te. ꝛ ad bar. b ad de eū in. l. cr ditores in vl. q. cū cozdi. ō pig. C. dicit tñ Inno. in c. duduz. de elec. q; quā/ doc̄ūq; ozir bñficium iu dicis vl̄ acti o ex rescrip/ to ipsum re/ scriptū pduc tū cozā iu dice ꝛ peti/ tum executi oni mandā/ ri hētur lo/

ꝛ tūc non teneē dare substitutū ſm q; glo. tz b. ꝛ p/ bar. C. ō agen. in reb'. l. mficulā. in fi. ꝛ ō. pri. sa. scri. l. fi. circa fi. fallit in q̄busdā officijs que ponunt. C. ō agen. in re. l. penul. li. xij. ¶ Quero q̄d si stetit p ad uocatū doctorē vel ptātem vel ppter ei' culpā: an debeat hr̄e salarium totū. certū est q; nō debeat hē re p futuro tpe. vt. l. die fūcto. ꝛ qō ibi no. s̄. ō off. as ses. Sed dubiū est an priuet salario toti' tēpis: an solū tpis futuri quo p eum seu p ei' culpā stat. Re/ spōdeo q̄dā sī officia ita indiuidua q; aliquo omis/ so nō releuat qō est factū: tunc totū salariuz reddit. vt. C. de le. l. ij. si x̄o est officiuz qō p ea pte tēporis quo est prestitū p̄bet ad vtilitatem sui. vt in officio aduocati ptāti ꝛ assessoris ꝛ doctoris: ꝛ tūc dz hr̄e p p̄cito tpe: sz p futuro tpe teneē alti pti ad itereē vñ si pti nō intereēt ad nihil teneret. vt. l. si fundus ver. x̄isit'. s̄. loca. dixi in. l. meuia. in pr̄in. s̄. ō annu. lega. ꝛ ibi vide.

¶ Cōsides q; iudex cuius offici

Ad nutritia. um extraordinariuz imploratur cognoscit de mutuis petitōibus: ꝛ sic cozā eo est lo cus recōuentōi. Et sic videē ō determinatōez Pe/ tri quā refert Cy. in auth. ꝛ q̄ster. in. viij. q. Sed su/ stinēdo opi. Pe. tanq; verā. Rñdeo sic. qñq; iudi/ cis officiū implorare extraordinarie: si q̄dem cā esset magne q̄titatis deberē dari libell'. ꝛ lis p̄testari ꝛ ordinarie p̄cedi. vt ex de of. iudi. c. iudicis officiuz tunc merito est loc' recōuentōi: q; vtraq; cā ordina rie tractaē. Si x̄o impetrare p modica q̄titate tē ordo iudiciari' non obseruare. vt in auth. nisi breui/ ores. C. de sen. ex pi. re. illo casu posset admitti recō/ uentio de alia cā simili q̄ eodē modo summariā co/ gnitōem req̄reret: ꝛ hoc ēt mō pōt loq̄ hec lex. sed si q̄s vellet recōuenire de alia cā que req̄reret ordina riam cognitōem nō posset p modū recōuentōis: q; cū ei' natura sit q; vtraq; cā eadem fnia terminetur vt. l. fi. s̄. q̄ sen. fine ap. re. ꝛ no. in. l. q̄ prior. s̄. de iudi. nō posset fieri si vna cā est summaria alia ordinaria ꝛ ita loquit opi. Pe.

De vsu. Ista est singularis. l. ꝛ eā legit Rof. in libell' in ti. ō of. iud. qō daē in q̄ttuor casib' q̄ ponunt in. l. de vsu. Prim' casus est de vsu aq̄ quō cōpetit hic iudicis officiū ex ordinario. cū hēat locū actio ordinaria. s. negatoria ꝛ confessoria. Rñdeo istud officiū ex ordinarium ē in/ troductū cā adiuuādi auxiliū ordinarium: ꝛ iō cū eo occurrit. Pōt ēt intelligi: ꝛ sic ēt intelligit Rof. q; b loquaē qñ vsus aq̄ non cōpetit iure fruitutis: q; tūc cōpetit cū esset negatoria ꝛ confessoria: ꝛ hoc putove rū. ꝛ de hoc hēs casū sz vera lec. s̄. de dona. l. aq̄li'. ī

si iudicauit p impietatem de iurisd. vni' principat'. nunq̄d soluet fibē impossibile. ar. s̄. de sta. li. l. cū hr̄s. certe non. ar. s̄. de iud. l. si fili'. sz ō hoc facit. l. iiij. §. in eum. de dā. infec. sz ibi est lata culpa iuri scrip/ to nō appere: immo est dol' p̄sumpt'. l. ij. qō quisq; iur. cū ōbeat s. i re iura. C. q̄. ꝛ aduer. quos. l. i. ꝛ si est impit' legū vt accidit in q̄bus/

fi. ꝛ ibi glo. vbicūq; eim q̄s hz vsuz alicui' fruitutis nō ius fruitutis subueniē sibi' m p officiū iudicis si i/ pediaē vt hic: ꝛ ibi. qō tene mēti. ¶ Sequit in tex. de riuis nouis inciuil'r instruct. certe b videē etiam posse ppetere negatoria ꝛ pfessoria: ꝛ iō cū eis con currit officiū iudicis introductū cā adiuuandi offici um ordinariū: pōt ēt intelligi q; istud officium sit ne cessariū qñ riu' nouiter institut' alicui nocet nō hñ ti ibi p̄dium sz alīs ei nocet: tūc nō hz pfessoriam vel negatoriā: iō ad istud iudicis officiū recurrit: qō te ne menti. facit ad hoc. s̄. de via pu. l. vlti. ¶ Terti' ca/ sus est de eq̄s alienis a sciēte possessis fetuq; earuz certe ēt hic videē q; cōpetat rei vendicatio siue pu/ bliciana: ꝛ officiū istud sit introductū cā adiuuandi illas actōes. vel dic q; b istud officiū iudicis est ne/ cessariū qñ ille q̄ implorat non pōt p̄bare de dñio: nec de q̄si dñio sed de possessiōe tm̄. vt no. C. de fur. l. in ciuile. ꝛ l. manifestissimi. §. sz cū ī scōa. e. t. dixi in l. rem q̄ nobis. s̄. de acq̄. pos. ꝛ hic videē esse casus qō tene mēti. ꝛ addit de fetu ipsaz equaz q̄ nunq; fuerūt possesse: qō ēt tene menti. ¶ Quart' casus est de dāno dato in p̄dio ꝛc. glo. ponit exēplū hui' qñ ponit exercit' in aliquo loco ꝛ tota gens ponit in p̄dio meo cū debēt distribui p plura p̄dia: vel qñ fit hastiludiū ex ciuitatem ꝛ tota gēs ponit se in p̄dio vni' cū deberet diuidi p plura p̄dia pōt iudicis offi ciū implorari: tene menti.

dā locis dz iurta piti cō filiuz forma re sniam fm Innoc. in. c. si p debilita te. de of. ō/ le. facit. C. ō inge. ma. l. si auia. ꝛ. s̄. de asser. l. i. tene tur ad inter esse damni nō lucri: nec ad extrisecū inesse. l' dic vt x̄b um so nat. de coll. bo. si q̄ filī/ um. §. stipl'o. Itē inf dum pōt videri e quū vt non puniaē. vt no. inst. de obl'. que ex qua. male. ī pr̄in. ꝛ forte nō punit iu dex de leuis sima culpa si cut nec arbi ter. C. ō pac. l. si q̄s in cō/ scribendo: nec tabellio vt. C. de ma gi. due. l. fin. nec tutor. C. de ne. gest. l. fi. q: necessi/ tas officij ex cusat. l. q̄cq̄d arbi. tu. si at iudex ēi do lo punit' i int esse pti: ꝛ vl/ tra si istō iu/ dici videbit' ꝛ dicit Jac. bu. in. d. §. iu dices. quod

Medicusⁿ. Ista est singularis. l. ¶ No ta hic officiū iudicis ō istuz medicū. ꝛ ō hoc hēs pl' Rof. in libellis sup rubr. de officio iudic. qō daē ō medicū. in. l. medic' de var. cog. Et aduerte q̄re est introductū istud offi ciū hic iō: q; actio qō met' cā non hēbat locuz cum hic nō inferebaē met' mortis vel cruciat' corporis vt putabaē: ꝛ eger p̄mittēs non promittebat metu quē crederet sibi illatū ab alio: sed ppter volūtatez euadendi. Itē officiū iudicis de quo loquit. l. i. §. q̄ honorāde. s̄. q̄. re. ac. nō daē. iō non hz locū: q; eger nō p̄mittebat ppter reuerentiā quā hēt ad medi/ cū: sz ppter sanitatē quā spabat ab eo hr̄e: ꝛ sic fuit equū sibi subueniri spāli priuilegio p hāc. l. ¶ De cūdo nota q; iudex punit criminal'r ꝛ iubet rez resti tui. ꝛ sic sil' ꝛ semel cognoscit crial'r ꝛ ciuil'r: qō dicit dixi in. l. interdū. §. q̄ furē. s̄. de fur.

Cognitionum. in glo. hāc. l. psequere: vt

Iudexᵒ. Facit ad hoc insti. de ob. q̄ ex q̄. delic. nascun. in pr̄inci. ꝛ. s̄. de ac. ꝛ ob. l. ex maleficijs. §. si iudex. et l. si fili'. s̄. de iudi. ¶ Circa hāc. l. primo q̄ro vtrum

istud vltra intelligiē ciuil'r: ꝛ exponiē vt teneaē actio. iniuriaz. ar. s̄. q̄ satis. cog. l. si x̄o. §. qui p rei. facit. C. de excu. tu. l. ꝛ si seueriter. ꝛ ibi subdit Bal. p illū tex. q; iudex q̄ in sindicatu nō pōt soluere p̄dēna tōem dz puniri pena corporali: sz fit de p̄suetudine q; ponaē in cerē fm eū in rubrica de pe. iudi. ꝛ ibi subdit. nunq̄d iudex q̄ debuit p̄dēnare infra. x. dies ꝛ absoluit. ꝛ p̄terea si p̄dēnat' i sindicatu i. x. si soluit soluēdo liberet debitorē vel possit ab eo aliq̄d repetere. rñde q; non. C. de ſ. fugi. l. mācipia. ꝛ hoc qñ iudex facit litē suam ex iniq̄ cutionis. C. de exacto. trī. l. missi opinatores. li. x. ꝛ an iudex faciat li tem suā si sequaē p̄siliū sapientē. dicit Ang. in. l. filiussa. s̄. de iud. q; sic: nisi a statuto coartareē seq̄ p̄silium. Et adde qō iudex negligēs crimināl'r puniē: immo ēt pōt priuari toto salario suo fm Ang. in. l.

si vacantia.in.iiij.carta.C.de bo.vacã.li.x.t adde ꝙ iudex admittẽs insſ̃m nõ tenẽs q̃tum ad ꝓbatõem:facit litẽ suã ſm Jnn.in.c.venerabilis.de excep.t Bal.in.l.fi.C.si cer.pe.adde qõ ille q̃ ꝓstat auctori tatẽ actui ciuili ipso iure teneꝛ ad intereẽ ſm Bald.in.l.i.§.si ꝓses.de magi.oue.t iudex accipiẽs non idoneũ fideiussorẽ teneꝛ ad interesse

auſ. genera
liꝛ.t ibi bal.
C.de epiſ.et
cleri.t quid
in iudice ca
lũntose inq̃
rente. vide
q̃ dixi in.l.i.
in.v.colũ.s.
ad turpil.t
an iudex te
neaꝛ tũ ꝓ il
lo articulo ĩ
quo malefa
cit:an ꝓ to
ta cã. vide
bal.in.l.si q̃s
in oscri.C.de
pac. formaz
libelli in hac
materia.vide
ꝓ bal.in.l.pi
gnus.in.vi.
col.C.de pi
gno.ac.t ibi
de q̃ culpa
tenetur ma
giſtraꝛ t ꝙ
nõ teneꝛ ni
si inq̃tuz fa
cere possit:
t ad formã
adde Bal.in.l.ij.in.i.col.C.de sen.ex pi.reci.t ibi ẽt dicit ꝙ iudex nõ teneꝛ si ꝓtũ ciauerit ꝓ obꝛeptõem sibi factã:puta ꝙ falsos testes t simiſr eandẽ formã.vide ꝓ Bal.in.l.ij.in prin.C.de sen.q̃ fine cer.q̃tit. t de iudice negligente adde tex.t ibi Ang.in auſ. vt iudi. sine quo quo ſuſſ.in.§.volum⁹.t de materia late ꝓ modꝫ.in.c.excõicam⁹.§. moueaneꝛ.de hẽti.t dum cõiter dꝛ ꝙ iudex ẽſt negligẽs teneꝛ ad intereẽ. vt dixi.s. Fallit hoc qñ ꝓ eodẽ negocio potuiſſent adiri plures iudices:qꝛ si primus adit⁹ neglexit facere iuſticiam non ꝓpterea facit litẽ suam q̃si non cẽseaꝛ dãnificare petẽtem ex quoad aliuz potuit hꝛe curſuz:t hoc tz no.Bar.in.l.iiij.§.si tã vicinũ.de dã.infect.ſz Ange. ibi otra.qꝛ postq̃ ille iudex est adit⁹ cozã alio non dz ps vexari.l.i.ĩ fi. C.de asser.tol.t ei nõ est imputandũ si ad aliũ nõ recurrit.nec ob.text. in.d.§.si tam vicinũ.qꝛ ibi loquiſ qñ officium magiſtraſ⁹ silebat nec poterat implorari ꝓpter vicinitatẽ ꝓsidis vel ꝓtoꝛis:iõ non põt dici negligẽs ipse ingrat⁹:secus qñ eẽnt duo iudices quoꝝ vnus põſſet adiri:vel ſm eũ dictũ Bar.posset intelligi qñ officiũ iudicis fozet ordiatũ solũ in subsidiũ t ob necessitatẽ alterius superioꝛis q̃ postea de facili ñ posset adiri:ita dicit ibi Ang.t reuera ille tex.non ꝓbat opi.Bar.tñ ad.d.l.i.in fi.de asser.tol.põt dici ꝙ ibi iudex adit⁹ nõ erat negligens facit qõ dixi in.l.si ꝓtius.in pe.col.ỏ ope.no.t vide Jmo in.d.§.si tã vicinũ.t in.d.si ꝓtius.t ibi dixi post Bar.in pe.col.t ibi vide t in.l.nl̃ li.C.de iudi.t adde ad materiã que dixi in.l.i.in fi.prin.s.de ap.

p ¶ Facit ad hoc.adde vnũ an iudex q̃ ex voluntate vel ex forma statuti cõmisit casum ofilio sapiẽtis t iudicãdo secut⁹ ẽſt tale ofiliũ inquiſ:an faciat litẽ suam.vide Bar.t p⁹ eũ dñm Alex.in.l.si ꝙuenerit ff.de re iudi.s.t adde bar.in.l.i.§.si ꝓtes.in.x̃.iij.q̃ro.de exerci.

q ¶ Jtẽ q̃d.t vide de ista materia in.c.fi.de ẽp.t vẽ.ꝓ Jmo. t ꝓ Bal. de materia huiſ⁹.l.in.l.mãcipia.C.de f.fug.t ibi q̃rit qñ sit deponẽd⁹ officialis ab officio.

r ¶ Jtẽ q̃ro.vide Jmo.in.l.diu⁹.ff.de re iud.

s ¶ Sz q̃d.vide bal.in.l.fi.C.de ỹpẽ.ẽp.t in.d.l.pe.ĩ fi.C.de pac.t ibi Saly.t Jmo.in.d.l.diu⁹.in vl.col.vide bar.in.l.fi.s.si mẽsoꝛ fal.mo. dixe.t in.l.i.C.de discussio.li.x.t in.l.ij.s.de ꝓsene. t c̃.

t ¶ Quero q̃d.t an iudex nolẽs admittẽ ꝓbatões t nolẽs admiſtrare iusticiã seu negligẽs in administrãda ea teneaꝛ actiõe in factũ t q̃si ex maleficio.vide Bar.ẖ t in.l.i.C.quõ t qñ iud.t in.l.iiij.§.in etiam s.de dã.infec.t ibi ꝓ illũ tex.in casu suo tz ꝙ deꝛ actio in factũ ad intereẽ.Ang.in.d.§.in eũ.t Bar.hic videꝛ ỏcludere ꝙ sic ex ti.vt dixerẽtes iudi.qõ intelligas vt hic in fi.ꝓ Bar.t Ang.in.d.§.in eu

stes ꝓuideꝛ ỏditõne ex.l.si qñ.C.de testi.al's aũt reguliꝛ puto ꝙ iudex negligẽs facẽ alteri iusticiã teneatur actõe in factũ ad interesse:nõ ꝓ hãc.l.t fi.ſz ꝓ tit. in auſ.vt dix.iudi.in quo ponitꝛ iudici negligẽti pena criminalis.Et regula est ꝙ vbicũq̃ q̃s põt accusare criminaliꝛ ex eodẽ fcõ daꝛ actio ciuilis ad interesse vt.l.q̃ noie.s.de fal.t.s.ꝓ socio.l.ne quicq̃.Dz nũ q̃d ỏsultoꝛ faciat litem suã,dic vt dixi de ac.t ob.l. ex maleficijs.

¶ De ꝓsenetis. Rubꝛica.

p Nota ꝙ ꝓsenetica. ta habet officiuz iudicis ꝓ salario suo.

s No.ꝙ ꝓseneta tenetur Jꝓseneta. tñ de dolo t lata culpa oia sequẽtia ꝓsequere vt in glo.

¶ De censibus. Rubꝛica.

c Tatẽ. In fi.no.ꝓiuilegiũ ꝓsonale extinguiꝛ cum ꝓsona: sed ꝓiuilegiũ reale transit cũ re:vt hic.hũtstis in.l.in oibus.j.de reg.iur. t ꝓ ỹ. in.c.ꝓiuilegiũ ꝓsonale.eꝛ de re.iur.li.vi.

f Hꝛma. Nota ꝙ ad hoc vt fundus sit cert⁹:dz poni locꝰ t duo fines dic de hoc vt dixi in.l.libelloꝝ.s.de accu.

Illam equitatem. Nota ꝙ officialis super catastroꝰ dz minuꝛ libã

ibi ẽt tãgit de ptãte q̃ male iudicauit ꝓ impitiam sui assessoꝛis: de q̃ in.l.hoc edicto.s.qõ q̃sq̃ iur.t ỏcludit glo.ꝙ solꝰ assessoꝛ tenetur.t adde qõ dixi in.d.l.hoc edicto.Et ꝓ ꝑdicta videꝛ magis puniri negligẽs facere iusticiã q̃ male iudicãs:qꝛ negligẽs indistincte teneꝛ pti ad interesse:t sic ad verã estimatõem litis.d.§.in eũ,ſz male iudicãs si ꝓ impitiã iudicauit teneꝛ inq̃tum iudici equũ videbiꝛ.qõ miꝰ videꝛ q̃ ỹa litis estimatio.ꝓ no.insti.de ob.q̃ ex q̃si delic.t ꝓ.l. si filiꝰ.s.de iudi.ſz si dolo.tũc teneꝛ ad verã estimatõem.l.fi.C.de pena iudi.q̃ ma.iuõ.t tunc aũt de aliꝭs penis teneꝛ de q̃bus ibi rõ huius eẽ potuit:qꝛ negligẽs facere iusticiã non videꝛ hꝛe aliquã excusatõem:ſz ille q̃ male iudicat t administrat:lz male si facit ꝓ impitiã magis videꝛ tunc tolerãdum: ſz si ipitta iudicantis fuit supina debet videri ꝙ tũc teneaꝛ ad verã estimatõem.vt no.glo.in.d.ti.insti. de obli.q̃ ex q̃si õli.t sic est tũc idẽ ꝙ in negligẽte:secꝰ qñ nõ fuit supina ignoꝛãtia.vt qꝛ errauit in.l.difficili.vt ibi ẽt no.glo.an aũt cõtra iudicantẽ male ꝓ dolũ possit iurari in litẽ.tetigit Ang.in.d.§.in eũ.ſz tu recurre ad.l.actõibꝰ.s.de in lit.iur.t vide Jmo.in.d.§.i eũ vide tñ.l.si q̃s in oscribẽdo.in fi.cũ ibi no.C.de pac. t qõ no.Bart. Bal.t Ang.in.l.mãcipia.C.de f.fug.t repetit dñs Ype.de an.in l.pe.circa fi.s.de app.vide Bal.in.l.si qñ.C.de testi.t q̃d in iudice nõ expediẽte ꝓcessum iuxta triẽniũ t instãtiã.dixi post bar.in.l.ſeiꝰ t augeriꝰ.s.ad.l.fal.t dicit in auſ.scenicas non solũ t c̃.ꝙ ita facit litẽ suã iudex negligẽdo sicut faciẽdo.vide qõ dixi in.l.q̃situm.s.de iudi.t bal.t Ang.in.l.mãcipia.C.de f.fu.t vide ad materiã.l.i.§.sane.cum.§.p̃cedenti.s.de magi.oue.

¶ De censibus. Rubꝛica.

Tatem,in materia huius.l,vide in.l.q̃cũq̃.t ibi Ly.t Bal.C. de seruis fugitꝛ.

Hꝛma.vide bar.in.l.de monasterio.de ỏdi.t de.t dicit Bal. ꝓ istũ tex.in rub.C.de ỹpen.ẽp.in.xxij.q.ꝙ res q̃ vendit in venditõe dz ofinari vel alꝛ demõstrari.

y ¶ Illã eq̃tatem.sup catastro.Catastrũ dz minui ꝓ rebꝰ a flumine exportatis vel alꝛ deteriozatis.adde bal.in.l.ẽt.de execu.rei iud.t

Bal. in l. acceptã. in vlt. q. C. de vsur. ⁊ Guil. ⁊ alios in. l. id qõ. §. i. de constitu. pecuni. Aller.

3 ¶ Si q̃s veniã. Mo. sing. q̃ q̃s infra annũ tĩi põt petere q̃ emende tur sibi catastrũ. ⁊ sic videt q̃ isto casu officio iudicis intẽtando pscribat anno. õ qõ facit qõ no. Ang. ⁊ ibi p doctо. in. l. i. §. si q̃s tutor. qñ app. sit. ⁊ vide qõ dixi post bart. in l. sicut. C. de pscript. xxx. an. ⁊ istuz. §. no. alĺ at bald' in. l. solennib'. C. õ rei vend. ⁊ vide p dñm abb. in. c. q̃ iudicante. õ prescript. in. iij. q. ⁊ adde qõ ius petendi rem que incidit in cõmissũ durat q̃n quẽnio. text. sing. in. l. iij. C. de vect. ⁊ commis. ⁊ Ro. notab. cccl viij.

¶ De ꝟbo rum ⁊ reruz significatõe ru.

Verbuz hoc. §. si quis. videbar. in. l. i. in fin. prin. ℟. de pcur. ⁊ i l. si q̃s in tãtaz. C. vñ vi in prin. ⁊ vide glo. not. ĩ materia ĩ. c. gñali. de electi. ĩ. vi. ⁊ text. in. l. si ita fit scriptum. in prin. de le. ij ⁊ ibi Imo. ⁊ q̃ no. bar. in l. iura. ℟. õ le. si res est a flumine exportat a vel vinea est exsiccata sine culpa possessoris. ¶ Scõo not. q̃ de agro debet solui gabella in loco vbi est. Cõtra hoc opp. q̃ forensib' nõ possit imponi collecta. vt. l. rescripto. § fi. ℟. de mu. ⁊ hono. so. rog. itelligit q̃ hic ciuitas hẽbat de hoc spãle priuilegiũ. vt. l. munex. §. i. ℟. õ mune. ⁊ ho. Dz tu dic q̃ hic loquit' de vsu vel tributo qõ est on' reale. ibi loquit' de collecta q̃ imponit' psone p reb'. ¶ Quero si p fundo q̃ est in hac ciuitate possũ b̃ queire forensem. respõ. aut ago actõe reali ⁊ possum. vt. C. vbi in rẽ acti. l. i. ⁊. l. fi. aut volo agẽ actõe mixta ⁊ iõ. C. vbi õ hĩ. a. oz. l. i. ⁊. ij. aut volo agẽ act'. mere psonali: ⁊ nõ possum. ar. ℟. ad munici. l. libert'. §. sola. ⁊ hoc notãter b̃ dicit glo.

¶ Quero vtrũ in dubio immunitas **Quanqz.** videat' ocedi reb' vel psone. gl. hic videt' intelligere q̃ videat' in dubio ocedi reb' nisi aliud agat'. vt in gl. sup ꝟbo extinguat': qõ examina vt dixi in. l. pe. ℟. de fui. le.

Mo. q̃ nõ oz assignare rem ĩ ca **Si cum ego.** tastro ille q̃ hz ius petendi sed q̃ possidet vt b̃ qõ tene menti.

Nota hũc. §. ex quo hẽs **Siquis veniam**[3]. q̃ q̃s põt petere vt emendet' catastrũ ei'. Dz q̃ro infra qõ tps. Rñdeo infra annũ tĩi. vt. C. e. l. q̃ se grauatos.

¶ De ꝟborum ⁊ rez significatione. Rubrica.

v **Verbum hoc. Siquis**[a]. Opp. de le. iij. l. luci'. §. quesitũ. So. illud vez cũ de intentõe p ferẽtis appet Oppo. de. l. i. §. q̃re. ℟. de vẽ. in pos. mittẽ. Dol. ibi de odio: hic de fauore. Ista ꝟba glo. nõ videt' vera p. l. si q̃s id qõ. §. i. ℟. de iurisd. om. iud. vñ q̃dam vt Ja. de are. dicit aut tractam' de odio rõnabili: ⁊ tẽ masculinũ ocipit femininũ. vt. l. si q̃s id qõ. §. i. de iurisd. om. iudi. aut de odio irrõnabili ⁊ nõ ocipit. vt. d. l. i. §. q̃re. Dy. distinguit b̃ Cy. in. l. quicũq. C. de ꝺ. fu. recitat opi. ego distinguo sic cũ querit' an masculinũ ocipiat femininũ. dic aut masculinũ pfert' sub noie ppzio: ⁊ nõ ocipit. vt. l. si q̃s ita. cuz sua glo. in prin. de te. tu. fallit qñ pfert' a. l. ius cõe odendo. vt in prima ostõne circa fi. ⁊ no. p Dy. in. c. q̃ alicui. ex de re iur. li. vi. Aut sub noie appellatiuo pfert': ⁊ tẽ aut ostat de mẽte pferẽtis ⁊ illi stam'. vt. l. luci'. §. q̃ l. iura. ℟. õ le. ⁊ ista faciunt si lex vel statutũ dicat q̃ req̃rat' subscriptio trium viroz an ꝟificet' in femina subscribẽte. ⁊ Bal. in. l. scripturas. C. q̃ po. in pi. ha. p illũ text. in fi. ibi viroz ꝛc. tenuit q̃ non: p quo ẽt videt' text. ⁊ qõ ibi bar. in. l. i. in prin. ℟. de legi. ibi viroz. sed õ hoc credo q̃ fortiter faciat doctrina sin. glo. in ꝟ. pscribentes. in cle. i. õ rescrip. ⁊ qõ ibi dñs Ant. q̃ voluit q̃ quotieuscũq̃ de viro fit mẽtio rõne frequẽtioris vsus lz de alio nõ fiat mẽtio: tñ in alium põt fieri extẽsio: nec. d. scripturas p bat. nec. d. l. i. ad quam põt rñderi q̃ ibi iõ femina nõ põt facet legẽ: q̃ legem ocdere est iurisdi. q̃ nõ cadit in feminã. l. femine. ĵ. ti. i. cũ vul. igr ꝛc. maxime cũ ille talis act' de quo in. q. nr̃a in muliere sit permissus. ⁊ vide qõ le. ⁊ no. in. l. luci'. §. q̃situm. de le. iij. ⁊ qõ no. Bal. in l. tres fratres. ℟. de pac. ⁊ qõ dixi in. l. fi. §. fi. ad tercul'. ¶ Et vtruz appellatõe fratris veniat soror. glo. q̃ sic. ⁊ ibi bar. ĩ. l. luti'. §. meuia. ad treb. ⁊ an statutũ ẽt odiosum loquẽs in pze hẽat locũ in mr̃e. vide glo. ⁊ ibi Bal. ⁊ doc. in. l. q̃sq̃s. ad. l. iul'. maie. C. ⁊ si dr̃ ocedo in emphiteosim talib' nobilib' p se ⁊ eoz gñatione: an illud ꝟbũ eoz ocprehendat vroz ẽ. vide p bal. in. d. l. q̃cũq̃. Et de materia vide Bal. in. l. gall'. in prin. in vlt. col. de li. ⁊ posthu. ⁊ p Hosti. in. c. raynald'. de testa. in prin. lz alĳ nõ tãgant. ⁊ vide qõ ibi dixi post dñm Ant. ⁊ vide Jo. õ ancha. ĩ ocil'. iij. Et in rescriptis vide Imo. in. l. fi ita fit scriptũ. de leg. ij. ⁊ tex. ⁊ dñz Flozi. in. c. significauit. de rescrip. vbi venit femina sub clausula ⁊ quosdã alios. Et appell'one nepotis comprehendit' neptis etiam in. l. correctoria vt dicit glo. in. l. gallus in princi. ĵ. de libe. ⁊ posthu.

dat femininũ. vide bal. in. l. iij. in. ij. col. de iur. emphi. ⁊ si statutuz req̃rit ocensum ꝓpinquoz an ꝟificet' in femina p bal. in l. ij. in vlti. col. C. qui admit. ⁊ in. l. fi. C. e. dicit Bal. q̃ masculinũ ocipit femininum in his q̃ pñt adaptari feminis nõ in alijs: nec in his que rõne caret

¶ Et ad materiã vide Jo. an. in. c. gñali. in gl. ij. de elec. ĩ. vi. ⁊ i cle. i de elec. ⁊ ibi p Jo. õ lig. q̃ sequtur ver ba Bar. ℟. ⁊ Spe. in ti. õ dispu. ⁊ allˀ. §. post hoc. ꝟ. vel masculinũ. cũ se. et ĩ ti. õ rescri. pten. §. fi. ꝟ. sed qõ querit vtrum. p Archi. in. c. si q̃s suaden te. xij. q. iij. et vide qõ no. bar. ĩ. l. plautius. de au. ⁊ ar. le. bal. no. in. d. l. q̃ cũq̃. C. de ꝺ. fug. ⁊ bal. in l. i multi. §. õ sta. homi. et istis adõ. q. quã posui i l. i. in prin. ℟ ad. l. iuli. de vi. pu. ⁊ bal. ĩ. d. l. q̃cũq̃. vbi de dicti one q̃cũq̃. ⁊ de dict. pso na. ⁊ de dicto. vniuersitas. Et an i statuto appellatõe aui veniat auia ⁊ an appell'o ne filij veniat filia: ⁊ si statutum dicit null' ꝛc. an veniat femia: ⁊ an sta tutũ loquẽs de marito o

situm. de le. iij. Aut de mẽte non ostat: ⁊ tũc aut masculinũ pfert' in materia differẽti q̃ ocruit masculino ⁊ nõ femininoz ⁊ tũc masculinũ nõ ocipit femininum. vt. l. vlt. §. de tute. ocũcta. l. femine. ĵ. ti. i. Si ĩ vell' p oẽs. ll. §. de fideiuss. Sz ꝟo in materia ĩdifferẽti. s. q̃ ocruit masculino ⁊ femino: tũc aut tractat' de fauore ⁊ ocipit vt b̃. ⁊. l. si q̃s ita. §. de testa. tut. Aut de odio: ⁊ tũc aut de odio rõnabili ⁊ tũc oppendit femĩnũ. vt. l. si q̃s id quod. §. de iur. om. iud. Aut de odio irrõnabili ⁊ nõ oppendit. vt. l. q̃sq̃s. C. ad. l. iuli. ma. ⁊. l. ij. §. querit'. ℟. de vẽ. in pos. mittẽ. ¶ Quero vtrũ ocipiat femĩnũ ex ꝓpria significatõe vel ex interptatõe. ⁊ glo. hic dicit q̃ ex interptatiõe. Ex hoc dicit Dy. q̃ in statutis masculinũ nõ ocipit femininũ: q̃ istud est ex interptatõe qõ nõ hz locuz ĩ statutis. vt. l. ostones. ad munici. ⁊. l. si ꝟo. §. de viro. ℟. so. ma. Cõtrarium tz ĩ. l. q̃cũq̃. C. de ꝺ. fug. q̃ nihil allˀ at Ego dico q̃ ex ꝓpria significatõe masculinum ocipit femininũ: q̃ dr̃ cõplectitur vt hic in text. si oplectit' ergo nõ est ex interptatõe extẽsiua sz ex snia sua. In ꝺtum facit. l. pnũciatio. ĵ. e. vbi dicit porrigere. dic g̃ qõdam est nomẽ cõe vt hõ ⁊ oppẽdit masculinũ ⁊ femĩnum. vt. l. hois. ĵ. e. Quedã alia noia sunt masculĩa vt equ' ⁊ si. ⁊ ista sine dubio ñ cõpẽdũt femĩnũ ex significatõe ꝓpria: sz ex interptatõne qñ q̃. vt. ll. ℟. allˀ. quedã sunt adiectiua ⁊ signa: vt q̃sq̃s q̃libet ⁊ si. que respiciũt alia substãtiua ⁊ in istis cui applicet'. dic aut istud signũ adijcit' termio cõi vt q̃s q̃s hõ: q̃libet hõ ⁊ si. ⁊ tũc oprehẽdit femĩnum ex ꝓpria significatõe eadem rõne q̃ simplr dicerem hõ. Nñq̃ adijcit' alicui signo masculino tĩi. ⁊ tũc eo casu quo porrigit' ad femĩnũ est ex extẽsione. vt. d. l. p nũciatio. ⁊. l. q̃sq̃s. Aut ista signa ponunt' ocatõe ĩ ne termino vt si q̃s corrũpit ꝛc. ⁊ tũc oz q̃ hẽat determinatõnem a noie cõi. vt q̃sq̃s homo: ⁊ tũc ex ꝓpria significatõe oprehẽdit vt hic. ⁊ sic oz itelligi. l. ait diu'. §. i. ℟. de iur. fis. ¶ Quero q̃d eẽ: an femĩnũ ocipiat masculinũ. dic vt ĩ glo.

v **Urbis appellatio**[b]. Opp. de. l. i. §. de of. pre. vr. glo. ibi soluit q̃ illud est verum ĩ bñficijs. Et ex hoc no. q̃ si impator ocederet ĩ vbi istã ciuitatẽ: tũc intelligeret' cum oi sua iurisditõe vt ibi. ⁊. C. de bo. vacã. l. si q̃ñ. ⁊ hoc tz Ja. de are. in l. si finita. §. ex hoc edcõ. ℟. de dam. infec. ¶ Quero q̃d in alia ciuitate q̃ romana. Rñdeo idẽ qõ in vrbe romana. vt. l. nã qõ liq̃dũ. §. fi idem. ℟. de pe. leg.

¶ Urbis appell'o. adde no. p bar. in. l. i. ℟. de iurisd. om. iudi. Et no ta q̃ appell'one vrbis sacre venit Hierusalem. glo. ⁊ ibi Bal. in. l. ij. de nauti. feno. ⁊ an si testator iussit fieri eccl'az ĩ ciuitate possit fieri in burgis. vide Jo. an. in tit. de instru. edi. §. nũc vero aliqua. ꝟ. si. quid si testator. in antepenul. car.

b ¶ Quero q̃ ꝛc. de hoc p Ja. de bel. in aut. q̃. mo. na. ef. sui. §. q̃ vna in rub. ℟. so. ma. vbi de intellectu. d. c. si ciuitas. ⁊ vide qõ no. bar. in l. fi. circa prin. ⁊ qõ ibi dixi. ⁊ bar. in. l. lz qõ reprobari. §. fi. p glo. vlti.

de excu.tut.& qđ dixit bar.in.l.si finita.§.ex hoc edicto.& qđ ibi dixi.đ dã.infec.p Bal.in.l.i.§.i.ẽ.de of.pfec.vr.& Ro.in.d.l.si finita.§. si de vecti.& qđ no.Bar.post glo.in.l.res publica.q.ex cau.ma.C.et dicta Bar.ƀ seq̃tur Pe.de anc.in.c.felicis.in fi.de penis.et vide not.per bar.et qđ ibi dixi in.l.i.§.fiue aũt.de ope.no. nũ.

c ¶ Distigue vide Bar.ĩ l.si qñ.la.i.C de bo.vacã. li.x.& bal.in c.i.de cap.q cu.vẽ.& bal. in.l.i.§.ĩ fini tio.ẽ.de off. p.vr. ¶ Et ad materiaz hui⁹.l.adde qđ cõis cõ clusio est q appella. ciuitatis in re scriptis ad lites: & in re scriptis ad bñficia non venit dioce fis neceẽ.vt in.c.rodol phus.de re scri.& ibi no. & glo.penul ti.ĩ.c.accepi mus.de eta. & quali.& in c.fi.de p̃bẽ. & ibi nota.& no.in.c.vno de re.pmu.ĩ vi.& ĩ.c.gra uis.§.q̃q̃. đ p̃bẽ.in. vi. & hec opi.te neẽ.lz Pau lus de liaza ri.ĩ cle.ne ro mani.de ele ctio.& Jo.đ lign.in.d.c. rodolphus. teneant q op positũ & ma le.sec⁹ i ma

¶ Quero qr tex.ᵇ dicit ƀ de appellone vrbis q̃d ĩ appellatione ciuitatis.certe idẽ qđ in vrbe.ar.c.si ciuitas.extra de sen.ex.li.vi. ¶ Quero quid ĩ castro & idẽ.vt.d.c.si ciuitas.C.de fun.limi.l.quicũq̃.li.xi. ¶ Quero q̃d si dicã vtrũq̃:vt si dico lego tibi qđ hẽo in vrbe romana q̃d ọtineẽ.& glo.dicit ọtinenẽ edificia.& glo.nõ rñdet q vrbs simplr sumpta intel ligiẽ de romana.vt isti.de iur.na.gẽ.& ci.§.lz ius.qđ ergo postea dr non põt videri adiectũ cã demõstrã di:sed cã ampliandi: qr qđ semel est demõstratum frustra demõstraẽ amplius nisi cã ampliãdi.vt.l.ij. §.vlti.ẽ.de do.ple. ¶ Procedo vlter⁹ q̃d in alia ciuitate vt si dico in ciuitate pusina.certe tunc dice bat dñs Rai.inspiciã id qđ p̃cedit.vt.l.si fu⁹ cõ munis ita.ẽ.de sti.ƀ.lz dñs Ol.tz ỹriũ p.l.vroꝛez. §.legauerat.de le.iij.vbi ọtinenẽ ọtinẽtia edificia: & lz ibi dicaẽ p̃ia:tñ p̃ia & ciuitas eq̃paneẽ.vt.C. si curiaẽ reli.ciui.rus ha.li.x.p hoc facit.ẽ.ad munic.l. ticio. Quid dicem⁹.tenerẽ Azo.& Ray.ƀ q inspi ciamus qđ p̃cedat.facit.l.naz qđ liq̃de.§.si ita lega tur.ẽ.de penu lega. ¶ Ad ỹria rñdeo:qr vbum pa tria ponit large & lati⁹ q̃ vrbs vel ciuitas.vt.l.iij.C de natu.lib.& l.veluti.ẽ. de iust.& iur. Vt ergo ista tibi liqueant distingueᶜ.aut loq̃mur in bñficijs:& tc l.ọtinet totum territoriũ.vt.l.ij.§.cũ vrbẽ.ẽ.de offi. p̃fe.vr.& ibi no. Aut in alijs actib⁹ vt in ỹctib⁹ & in vltimis voluntatib⁹ & alijs.l.& tũc distingue.aut di xit p̃iam:aut dixit ciuitatẽ vt pusium aut assisium vel vtrũq̃. Si dixit p̃iam & tũc ọtinenẽ ọtinentia edificia.vt.l.vroꝛẽ.§.legauerat.ẽ.de leg.iij. lz q̃q̃ largi⁹ sumaẽ.vt.l.iij.C.de na.li.l.veluti.ẽ.de iust.& iu. Si vo dixit ciuitatẽ & tc muris finiẽ.vt.l.nã qđ liquide.§.si ita.ẽ.de penu leg.fallit in casu spãli in c.si ciuitas.extra đ sen.ex.li.vi. Tertio cãu q̃ dixit bonõia pusia & silꝛia.& tũc ọtinenẽ ọtinẽtia edificia vt ƀ.& l.nã qđ liquide.§.si vn⁹.ẽ.de penu lega. Quarto & vltimo casu q̃ dixit vtrũq̃ & tũc aut in ciuitate romana:& tũc gra ampliandi idẽ est ac si di xisset rome:& sic ọpẽdit ọtinentia edificia.vt hac glo.aut loq̃mur in alia ciuitate & tũc inspicias q̃d p̃ cedat:aut ciuitas & tũc muris finiẽ:aut nomẽ vt pu sinã ciuitatẽ:& tũc ọtinẽtia edificia ọtinenẽ & hoc lz Azo.in.l.si fu⁹ cõis.ẽ.de castren.pecu.hoc est ver q̃ ciuitas poniẽ p̃ loco. ¶ Sz q̃ro q̃ ciuitas po niẽ p̃ psonis: vt lego huic ciuitati vel cõtinebaẽ in

d ¶ Cõtineanẽ comitatẽses.an appellone ciuium veniũt comitatẽ ses.vide Jmo.in rub.ff.so.ma.q se remittit ad Ja.de bel.in aut.q. mo.na.eẽ.sui.& ibi recitat q bar.ẽ ỹrius ƀ.sed soluit ƀ dicta hẽ lo cũ in ọcessionib⁹ seu bñficijs ibi no.in p̃uilegijs q̃ tanq̃ extraoꝛ dinaria stricte sunt intelligẽda.vt no.in.l.fi.ẽ.ỏ ọsti.& vide qđ scrip si in.d.ru.ff. so.ma.

p̃uilegio qđ dicebat ọcedim⁹ ciuib⁹:an ọtineanẽ comitatẽses⁹.videẽ q nõ ọtineanẽ.vt ĩ.c.rodolfus extra de rescript.cum sua glo.& C.ne ru.ad vl. obse. l.i.li.xi. Breuiter dixim⁹ q appellatõe ciuis ọtinẽ tur comitatẽses lz appellatõe comitatẽsium nõ con tineneẽ ciues[c].pbaẽ p.l.q̃ ex vico.ẽ.ad munici.ọtun cta.l.ciuib⁹.C.de muni.& oꝛ.li.x.qđ idem est dicere ciuẽ pusij & pusinũ.l.i.ẽ.ad munici. Hz video cũ di co pusinum tũc est pusin⁹ ẽt comitatẽsis vt est glo.ĩ l.q̃ ex vico.ẽ.ad munici. Preterea ciuitas qñ ponitur p̃ loco fateoꝛ q tũc muris finiẽ:sed qñ ponitur p ppl'o tũc ọtineneẽ comitatẽses.vt.l.ij.C. de nũdi. Preterea pone lego ciuib⁹:ẽro q̃ cõtineneẽ:& dico q curatoꝛes reipu.debẽt accipe nõ dico q curato res ciuitatis.vt.l.luci⁹.ẽ.de leg.ij.& l.ciuib⁹.ẽ.ỏ re. dubi. ¶ Et ex hoc dico ad qõnem qñ q̃s ọdẽnat ci uitatẽ videaẽ ọdẽnare comitatenses nisi aliud ap pareat.vt.l.ciuitatib⁹.ẽ.de le.i.& l.ciuitas.ẽ.si cert. pe.& l.ciuitas.ẽ.qđ cuiusq̃ vni.no.& l. oib⁹ ciuitati bus.ẽ.ad treb. Sed pone ista ciuitas hz muros an tiquos & hz muros nouos an ọtineaẽ id qđ ẽ a mu ris antiq̃s int⁹:an qđ est a muris nouis:& nos pos sem⁹ intrare illã qõnem quõ possent ex se hoies cõ stituere ciuitates an possint sua auctoꝛitate:an req̃ ratur auctoꝛitas supioꝛis[g].& dicit Jnno.q hoies sua sponte p̃t sine auctoꝛitate supioꝛis.ex de offi. oꝛdi.c.cũ ab ecclesia.& ibi dicit ipse nõ intelligas de ea q̃ hz ep̃m sed in alijs q̃ nõ hñt ep̃m: qr istud ẽ in italia[h] qñ hñt ep̃m est ciuitas:& certe glo. est ĩ.l. ex hoc iure.ẽ.de iusti.& iur.qđ est ex iuregẽtiuz:& sic non est necesse impetrare.& p hoc glo.que est in.l.i. ẽ.quod cuiusᵓ vni.no. Ex hoc ọcludo q statim cũ ci uitas desinat muros veteres hẽ vt augeaẽ ciuitas illa erit ciuitas q̃ est infra muros nouos.vt.l. pupil lus.§.vbs.j.e. Jtẽ si faciat fossam vel pallẽgatum.

Cuiusq3 dei. Quero q̃ est ratõ. Bar.dixit rõnem suam:qr de mane ascẽ dit & de sero descẽdit:sz ipse nõ fuit bon⁹ astrolog⁹ qr sol nõ mutaẽ in suo circulo pl⁹ vna vice q̃ alia. Glo.dat aliam rõnem. Jsta est vera qr de mane q̃s surgit:& in mane maiorem laborem põt sufferre. ¶ Oppo.qr fm hoc videẽ q dies hẽat.xxiiij.ho ras.ỹ.C.de ma.l.i. So.glo.q non hẽat nisi.xij.ho ras tc.vt glo. Sed ỹ hoc oppo. si hoc est verum q dies hẽat.xij.horas.& tũc nõ decrescit dies nec ac

de ọsti.& dicit bar.in.l.iij.C.de na.libe.p illũ tex.q ille q̃ ex vico est fortiẽ originẽ ex ipsa ciuitate cui subest vicus:& an repsalie ọcesse ỹ ciues ọpẽdant comitatẽses. Bal.in.l.si in alijs.ẽ.de of.pcõ. et ad de qđ appel.horum ọtineẽ ciuitas et collegiũ excepta pp̃ria pson ita no.dicit Bal.in.c.i.de noua for.fide.in p̃in. An aũt iste vniuer sitates possint pati tpales penas vel spũales.vide Jnno.in.c.gra tum.de sen.ex.et in.c.cũ ex iniuncto.de ope.no.nun.et in.c.dilecto. de simo.et vide bar.in.l.aut fcã.§.fi.ff.de pe.et ibi doxi.

e ¶ Cõtineneẽ ciues.an ap pellone ciui umọtineantur comita tẽses. ponit Jmo.in ru. ẽ.so.ma.& in c.rodulphꝰ. de rescrip.v bi ipse & dñs Flo. dicunt qđ app. ciui um venit il le q̃ est de ci uitate & dio cesi vel co mitatu: vt ẽ tex.cũ glo.ĩ d.l.qui ex vi co.& in.l.sed & reprobaẽ. §. amplius. ff. de excu. tuto. in v fi.comaneus et in.l.i.& ibi Bart.ẽ. ad muni.lz glo. in.d.c.rodul phus.ỹriuz sentiat fm e um.adđ tex. & ibi bart.in l.i.C. de p̃iu. carce. et adđ qđ bar. ọsuluit idez et sequiẽ ar chidi.in.c.ca nonũ statu ta.in v.con suluit ẽt sup quadam tc.

f ¶ Muris finiẽ.ciuitas muris finiẽ.et q̃lr citas sumaẽ.adde qđ no. bar.et ibi dixi in.l.i.§.finaũt.ẽ.de ope.no.nũ.

g ¶ Auctoꝛitas supioꝛis.an et qñ hoies possint ex se ọstituere ciui tatem.adde nota.per Bar.in.d.l.ex hoc iure.et ibi dixi.et Barto.ĩ l.fina.et ibi dixi.ẽ.de collegi.illi.

h ¶ In italia.an aũt ad hoc vt sit ciuitas req̃ratur epalis dignitas p̃imo.et Bar.hic videẽ sentire q nõ.et est tex.in.c.i.de p̃iu.& vide tex.et qđ ibi no. Bar.C.de metropo.berito.li.xi.et.l.si duas.§. est et.cũ se.ẽ.de excu.tu.p̃uaẽ tñ ciuitas epo et honoꝛe si ipsum ep̃m interfecit.xxv.q.ij.ita no.scõo qñ ciuitas pturbaret elec.pape.c.vbi

piculū. §. ciuitas. de elec. in. vi. Tertio qñ cardinalē interficiunt. c. felicis. §. fi. de penis. in. vi. Quarto qñ ciuitas nō ꝓmitteret eꝑm vel inq̄sitorem punire hᵉticos. c. ad abolendū. §. si ciuitas. de hᵉti. in. vi. ad ꝑdicta adde qđ dicit Bal. de pa. ostā. in ꝟ. nos romanos. q ciuitas sine ꝑside ꝓprio ēt pōt non tū sine eꝑo. vñ eꝑs erit dñs non solū spū alis sed etiā tpalis. in auten. vt diffe. iudi. l. §. i. ad de tñ q nō ossis ciuitates hñt eꝑs sicut multe i almania. iij. q. ij. audiui. vide bal dū in. l. referi pta. in. iij. col. lū. C. de ꝑci. imꝑa. offe. t late bal. i. l. si aliqua. de offi. ꝓcon. t in. l. ex hoc iure. in. iij. col. §. de iusti. et iur. t bar. in l. fi. in. ij. col. §. de colle. illi. t bar. in. l. si hᵉs. §. vicꝰ de le. i. t adde qđ pau. de ca. in re pe. d. l. ex hoc iure. dicit q quo ad spū alia requritur ꝺsensus papе quo ad ꝺstituendaz ciuitatē quo ꝟo ad tpalia vt hēat cursum cāruz ciuilium t sili a requiritur auctoritas imperatoris: t ꝓpterea dicit q castra in archiepatu tholosāo quibꝰ papa tūi concessit eꝑatuz non gaudebunt priuilegijs ꝺcessis ciuitatibus ꝓregales ꝺstōnes in dubio tñ ꝟa que ciuitas hñs eꝑm ꝓsumitur esse ciuitas imperialis: qñi olim omnibus ciuitatibus ꝺstituti fuerunt eꝑi. c. q̄tum. de of. ordi. et in his quoz nō est memoria stat istis ꝺiecturis vt voluit Inno. in. c. creſcit. dic q ē dies naturalis qui hz. xxiiij. horas vt dies cū nocte: quidā est dies artificialis: t tūc dies qñq creſcit: qñq decreſcit t sunt hore artificiales: q̄s dies hz sp. xij. t nox. xij. lz qñq sit maior dies nocte vez est: qr hz maiores horas.

i

Itinere. Oppo. de. l. ꝺtinuꝰ. §. cum ita. s̄. de ꝟ. ob. Glos. dicit, aliud in ꝺctibꝰ t nō est vez vt ibi dixi vobis ſm Bet. q ibi non sunt miliaria limitata.

Quero quot pedū est passus. t dicit glo. q q̄nq pedū: sz qualr dz intelligi pes. dic q ſm ꝺsuetudinē ciuitatis. vt. l. sp. j. ti. i. t. l. nūmis. s̄. ō leg. iij. sed a quo dz incipi. t dicit gl. q a ꝺtingētibus edificijs forte debem⁹ dicere alr ſm ea q̄ dixi. s̄. l. pri. aut dixit a ciuitate. aut a puſio ꝛc. Dz an debeat fieri mēsuratio ꝑ directū an ꝑ vias q̄ sūt forte vel est vallis si mēsuro ꝑ decliuiū vallis est plus q̄ si recte t ꝑ aerem. t forte si eēt curreri⁹: tūc dz fieri ꝑ viam quam vadit. vt. l. eos. in fi. t ibi no. s̄. ad. l. cor. de fal. Idez quoquo mō tractem⁹ de spacio rōne itineris: vt ibi pz. Dz qñ dr si ciuitas puſina distat tūi a tali loco: tunc forte sec⁹. nā nō videt curandū de via ꝑ quam itur sz termino q̄ est in medio inter vnū locū t aliuz t fiet mensuratio ꝑ terrā si ꝑ eā potest iri alꝫ ꝑ aerem. t hoc determinatū est in q̄dam ꝺstit. cle. exua. que statuit numerum itinerum inter vnū locū t aliū

§. Ope legato.

Rei. Appellatio. Oppo. de. l. t si nō sint. §. qđ ergo. s̄. de aur. t ar. le. Glo. dicit hic q ibi de fauore. sz solutio glo. nō est vsque quaq̄ vera: qr hic loquit in legato t in ꝺctibus. dic q̄ ꝓpria significatio ē q intelligat de ꝑfecto: sed qñq̄ ꝓpter fauorē ampliat vt ibi. t vide. s̄. ad. l. fal. l. si is q̄ q̄dringēta. §. q̄dam. t qđ ibi dixi.

Dominis t rei. Oppo. de. l. q̄nt⁹. §. argento. s̄. de aur. et ar. leg. vbi appellatio rerū porrigit ad eas q̄ sūt in dñio nr̄o. Dicit Dy. qñq̄ qđ dicit res cū hac adiectōe mea: t tūc restringit ad ea q̄ sunt in dñio nr̄o. qñq̄ apponit signo singulari vt reliquo stichū meū. t tūc dic vt. l. impator. de le. iij. t. l. stich⁹ q̄ me⁹ erit. de le. i. qñq̄ simplr apponit hoc nomen res sīi adiectōne mea: t tunc dic q ad res nobis debitas porrigit. vide de hoc ꝑ Guil. in. l. i. s̄. ō sta. ho. t plene dixi in. d. §. argento.

Verbum oportebit. Opp. q futurum nō cōtinet ꝑns vt. l. nouissima. s̄. de iudi. So. ibi de ꝑnti tūi fuit ꝺpensum mō: qr tria sunt tpa ꝑteritū ꝑns t futuꝝ. Quero q̄d ꝺtineat futurum: t sine dubio porrigit ad futuꝝ ꝑ se t ꝑns vt hic. Item ad ꝑteritū vt ꝟbum erit: ita dicit glo. Dz s. l. istud op. ſm hoc. ll. q̄ sunt plate in futuro ad ꝑteritū videtur extendi ꝺ. l. leges. C. de legi. Dy. dicit quoddā est ꝑteritū ꝑfectū t finitum: t ad id futuꝝ nō extenditur vt. d. l. leges. t in aut. vt cū de ap. co. in prin. Quoddā est preteritū non finitū sz extēsum in futuꝝ: t ad illō futuꝝ extendit. vt. j. e. l. verbū erit. Quoddam est ꝑteritū ꝑte finitū t ꝑte nō finitū: certe ad illud qđ non ē finitū ꝑteritū extendit. vt. l. penul. C. de vsur

Quero de tpe ꝑnti q̄d ꝺtineat t ꝺtinet seipsuz veniens. de ꝟ. sig. t qđ ad esse ciuitatis non req̄ratur eꝑs est textus in. c. episcopi. lxxx. di. Alexan.

Itinere. q̄ro quot. adde bar. in. l. i. s̄. si q̄s cau. t in. l. ꝺtinuus §. cū ita. de ꝟ. ob. t dū Bar. refert glo. dicentē q passus est. v. pedū. adde q pes est. xv. digitoz ſm glo. xvij. q. iiij. c. sicut.

k

A civitate. adde Lyn̄ in. l. rem nouam. C. ō iudi.

Verbuz oportebit. vt. l. talis vide ibi ꝑ primo.

m

Actiōis verbum. ꝺtinet exceptio ꝓprie vt hic impropꝛie sic vt in. l. i. s̄. de excep. sic dz intelligi glo. in. l. i. C. de iur. t fac. igno. qđ esset vez nisi exceptio esset⁹ quia actio. vt. l. amplius non peti. in fi. s̄. rem ratam habe.

Creditores. Ibi accipiēdos. i. ad cōponēdos ad hoc ne lpos sit dicere in eoꝝ fraudem datā libertatē vt vt posſit impetrare separatōnem ab heredibus ſm Jacobum de are.

Cui ex empto. §. i. So. vt in glosa. Oppo. in. l. naturales. s̄. de ac. t oblig. Rñ. ille cui naturalr debet t sibi actio nō dat non est creditor. vt h. sz si dat actio est creditor. Opp. q creditor nō dicat nisi ex ꝺctu. vt. l. i. s̄. si cer. peta. Breuiter pōt accipi creditor ſm allusionē vocabuli: t tunc dr creditor ꝓprie a credendo. alio mō dicitur creditor ſm cōem vsuz loquendi: t tunc dicit is qui habet alium obligatum.

Minus. Soluit. i. soluere vult: t ibi tardi⁹ solsione tardati tpis. Ibi min⁹ soluit: lz g̃ sortis solutionem sine acceſſione nō recipiā t pdat pecunia non liberat debitor. vt. C. de sol. l. obſignatōe. t. l. tutor. §. luci⁹. s̄. de vsur. t si accipem nō posſem petere accessiones ex tali mora debitas. vt. l. iiij. C. depoſi. lz glo. alr dicat ſm Ja. de are.

Labeo t sabinus. Dr hic ſm glo. ꝑciuz succedit loco rei id ñ bñ colr b: qr si res mihi abest ꝑciū abest dicit ter. nō g̃ dicit q ꝑciū rituz det sicut res. Opp. ad id qđ b no. ō immo videt q nō succedat. vt. l. q̄ vas. §. fi. s̄. de fur. t. l. venditor. in prin. s̄. de hᵉ. vel act. ven. gl. dicit fallit t. Et in eo q dicit q fallit in actōe qđ met⁹ cā. non bñ dicit: qr illa ē in rem scripta t dat ad id qđ est lucrat⁹. vt. l. metū. §. q aūt. s̄. qđ me. cau. t iō si p̄cium hz id venit in actōne qđ met⁹ cā. Itē dicit gl. fallit in petitōne hᵉditatis t in trebellianica restōne. in vlib⁹ est vez q ꝑcium loco rei succedit. vt. l. si rē t p̄cium. s̄. de pet. hᵉ. t de le. ij. l. ipator. in fi. t doc. ponit in. l. mf. o C. de reiuē. In singulari est sec⁹. sz in ꝺctis facit. l. vēditor i prin.

l

Labeo t sabinus. Oppo. ad id qđ b no. ō immo videt q nō succedat. vt. l. q̄ vas. §. fi. s̄. de fur. t. l. venditor. in prin. s̄. de hᵉ. vel act. ven. gl. dicit fallit t. Et in eo q dicit q fallit in actōe qđ met⁹ cā. non bñ dicit: qr illa ē in rem scripta t dat ad id qđ est lucrat⁹. vt. l. metū. §. q aūt. s̄. qđ me. cau. t iō si p̄cium hz id venit in actōne qđ met⁹ cā. Itē dicit gl. fallit in petitōne hᵉditatis t in trebellianica restōne. in vlib⁹ est vez q p̄cium loco rei succedit. vt. l. si rē t p̄cium. s̄. de pet. hᵉ. t de le. ij. l. ipator. in fi. t doc. ponit in. l. mf. o C. de reiuē. In singulari est sec⁹. sz in ꝺctis facit. l. vēditor i prin.

q. de q̄ hic ꝑ Bal. t vide q̄ dicunt. j. l. pri. t sic facit q statutū non ꝺpendat stipl'onem. de quo ꝑ Jmol. in. l. stipl'onē. in prin. ō ꝟ. ob.

Verba cõ traxerũt adde bart. in l.i.§. fuit q̃stum.s.ad trebel.z iõ statuta loquẽtia ꝺ ꝑsentibꝫ nõ hũt locum in testis.vt not. bar.post glo. in.l. testiũ. s. de testa.z vide p bar.in.l. si idem.s. de iudi.

Riceps q̃s ꝓprie ꝺr̃ princeps vide Imo.i rub.de verb. ob.z de hoc an ille in quẽ transeũt bona transeãt onerazan ꝙ intelligant deducto ere alieno. vide bar to.in.l.iiij.C. ad.l.iul.ꝺ vi. z vide Bar. in.l.iij.in pri. s. de bo.pos. cũ ocor.p bal ddi.in.l.si marito.in prin. so.matr.z ibi Ang.q̃ dicit q̃ fisci fauoꝛ si solũ si transferũtur ex ꝺ ctu sublimi appellatõne bonoꝝ sed ẽt appellone hꝛ ditatis intelligit ere alieno deducto. tex.est nota. in.l.i.C. ꝺ hꝛ. vel acti. ven.

Et appellatõne.q̃ ro an. An et q̃n ꝓcedat libellus gñal. vide bart.i.l. i.s. de edẽ.z i rub.so.ma.in fi.z vide bar. p illũ tex.in.l. iij.§. armamẽta.de rei ven di.z bal. in.l. edita.i.ri.colũ. cum se.C. de eden.

Sed ꝺra istud.viꝺ qꝺ s. de hꝛꝺi.vel act. vendita.sed falsuz est. Ro. cogitabitis in eo q̃ dicit de re dotali.dicã in.l.i.s. so.ma.

Labeo libro. Contractum[p]. Tene menti glo.que dicit ꝓprie est ꝺtractus q̃n vltro citroq̃ nascit obligatõ:impꝛoprie q̃n er vna pte tñ.z hoc no.p statutis.

Verba contraxerunt[q]. Ja.ꝺ are. ponit casum hic valde nota.pone q̃ minoꝛ fecit testamentũ:vult restitui aduersus id an posset.certe ñ p istam.l.facit.l.ait ꝓtoꝛ.in prin.s. de mino.

Princeps bona[r]. Glo.h tractat an appellatõe bonoꝝ ꝺtineant debita z credita. Opp. de.l.mulier bona.s. de iur.dot. Glo.soluit q̃ q̃q; verbũ bonoꝝ ponit in priuilegio seu bñficio: z tũc large idẽ in testis ꝛc. Et sic vides q̃ in ꝺctu si proferas nomen bonoꝝ intelligit deducto ere alieno. s.l.i.z.ij.C. de hꝛꝺi.vel acti.ven. Ro. ibi transferuntur bona sub noie hꝛditatis:hic sub noie bonoꝝ. hũistis in.l.hꝛditatẽ.s. de dona. Opp.s. de iur. fis.l.eũ qui.so.spale est fauoꝛe fisci. Venio ad id qꝺ dicit glo.in vltima volũtate large interptatio ꝺz fieri. Oppo. de.l. si q̃s suum.§.fi.cũ.l. se.s. de le. ij.z ad idẽ.l.nemo amplꝰ.§.fi.s. de le.i. Dy.sol.quã doq̃ bona relinquunt in vltima volũtate sub noie fideicõmissi:z tũc ꝺtinent debita z credita:aut ĩ legatis:z tc ñ ꝺtinent. Ope. dicit s. q̃ exeq̃ta sunt fideicõmissa z legata. vt.l.i.s. de le.i.z.l.i.C. cõia de le. Et dicit ipe Ope.al'r:aut loquit si relinquunt oia bona:z tũc loquit ista glo.aut relinq̃t ptem bonoꝝ tunc loquit.l.si q̃s suum.§.fi.de le.ij.hoc refert Cy. C. cõia de le.l.ij.tu circa hoc dic vt dixi plene in.d.l. si q̃s suum.§.fi.s. de le.ij. Quero qualr̃ itelligãtur bona.dic aut pfert a lege de rescriptis debitis z creditis.vt.l.i.s. de bo.auc.iudi.pos.z.l.iij.C.ad.l. iul. de vi.z.l.marito.s.so.ma. Et ex ꝓdictis hẽs distincti.p te.q̃ aut pfert a principe in bñficijs:aut a lege:aut a ꝺctib' aut in vltimis voluntatibus.

Rei appellatione. Glo.ponit exẽplũ ĩ libello generalit ꝓcepto.z vide gl.q̃ incipit puta sic gñaliter ꝛc. Sed quõ fuit admissus libellus ꝺ casuz.l.in actione.s. de fur.z.l.si in rẽ.s. de rei ven.dicũt q̃dam q̃ ex stultitia rei q̃ nõ opposuit.vt.l.vlti.C. de an.exce. vel possum' dicere q̃ loquit ꝺ libello supplicatorio non ꝙuentõali. Quero an ꝓcedat talis libellus peto a te oẽs res quas possides in tali villa.s. vos videbit in.l.ticia cum testõ.§.i. de le.ij.z ꝺ le.iij.l.vroẽ.§.legauerat.z ex de resti.spol.c. cuz ad sedẽ.p Inno. Pone q̃ peto talẽ fundum an videar petere suitutẽ fundo debitã.glo.h dicit q̃ nõ:sz ꝺ istud videt.l.via.§.si fund'.z.§.quecũq;.s. de f. ru.prꝛedi. Breuiter q̃dam dicũt q̃ ista glo.dicit male:sed mihi videt q̃ bñ dicat:qꝛ ibi loquit q̃n fund' petit dari z sic psonali nõ ꝓpter a venit suit':imo ẽ sepatim iudiciũ ꝺfessoꝛie z rei ven.vt.l.fundi.z.l.fundum.s. de excep.sed cũ ago psonali ago vt det mihi oẽ ius cũ fundo:qñ peto fundũ mihi dari.

Recte dicimus. Op.s. de vsufruc.l. iij.So.vt in gl.q̃ in oĩbus ptib' iur' male soluit nisi hic.z vide glo.q̃ incipit ibi placet.ista est vera:qꝛ subiectiua ẽ sicut gen' z spẽs ps integralis dom' est pars. et ista glo.vera z glo.q̃ est in.l.q̃ vsufructũ.s. de verb. obli. z in.l.si mr̃.si q̃s intra.s. de excep.rei iudi. nesciunt q̃d dicant:ibi vos remisi sp ad istam glo.

Quod quintus mutius. Quõ rñdet seuus ad rõnem ꝓcedentẽ.dic vt glo.qꝛ hoc est verũ q̃ remanet vn' fund' Iz fit diuisus si hoc diuidẽtes voluerũt q̃ vn' remaneret:alꝫ sec',vt dixi in.l.inter quos.s. de dã. infec.z.l.p regione.s. de acq̃.re.do.z plene pono.ĩ l.stipu.non diuidunt.vbi tractam' istã materiã diuisibilium z indiuisibiliũ.z in dict.ll.hẽtis q̃ domus põt eẽ diuisa:z paries in medio ẽ ĩdiuisus:z tũc domus ꝺr̃ diuisa:z sic est in arboꝛe q̃ est in q̃finio z est bonũ scire illud an sit vn' fũd' vel duo ꝓpter id qꝺ hũisti in.l.iiij.in prin.s. de acq̃.pos.qꝛ si est vn' fundus sufficit intrare ĩ q̃libet pte sui si plꝛes oꝛ q̃ in omnes ingrediatur.

Alienationis verbum[u]. Nota q̃ res q̃ phibet alienari z vsucapi ꝓhibet.vt.l. vbi .s. de vsucapionibus.

Ratio. Dic q̃d sit ꝙiuncta z disiuncta z soluta.dicã in.l.sepe.j.e. Glo. formaz q.nota.z dicit q̃ soluta in dubio hẽtur p ꝙiuncta. Sziam glo.hẽs.j. de regu.iur.l.in eo q̃.§. vbi.sed qꝺ ꝺr̃ verius est z no.p Dy.in.c.i alternatiuis.ex de reg.iur.li.vi.z dicã.j.e.l.sepe.

Ilua cedua. Noualis. Põe exemplum extra.e.c.i.z.c.q̃d sit.

Litis nomen. Quero an litis appellatõe intelligat' añ litẽ ote.vel post.z glo.hic q̃ añ lit.ote. z vide ĩ l.cãs.C. de transac.z in.l.i.s. de testi. tenui vobis q̃ añ z post in.l.ampli'.s. rem ra.hab.z videt mihi q̃ sit casus ex.e.c.ex pte.

Quincqz. Solutum. Tene mẽti glo.q̃ incipit ciuitatis forte in fi.glo.z.l.q̃ in carcer. s.qꝺ me.cau.loquit qñ fit ꝓmissio a carcerato ei q̃ ipsum incarcerauerat indebite:sec' si debite:qꝛ valet instrm ẽt exns in carcere.

Spelta cõputatum. Dñi ista ẽ vna pulcra lex z hꝫ pulchrã materiã que.h.d. Rõ cõiuncta ponit ꝓ disiuncta nisi iuris dispositio alꝫ repugnaret.disiuncta ꝛo posita inter gen' z spẽm ponit ꝓ ꝙiuncta.soluta ꝛo in aliam resoluit ad quam facti q̃litas z iuris dispõ adaptat. Ex primo dicto hẽs q̃ interdñ ꝙiũcta ꝓ disiuncta ponit. ꝺ in.l.si hꝛdi plures.s. de ꝺdi.instit.z.l.si ita q̃s stipulet sibi.s. de ver.ob. Sol.istud est vez nisi iuris dispositio repugnaret:qꝛ tũc assumit ꝓ disiuncta.sed ista sol. est vera in se:sz q̃tũ ad tex. istũ ñ est necessaria.iste tex. ponit copulã inter duo adiectiua copulatiue nõ respectiue vt agnatoꝝ gentiliũq;.quo casu talia adiectiua assumunt ꝓ duab' oꝛonib':z tũc non requiritur ꝙcursus amboꝝ.vt.l.ea tñ.s. de le.iij. Sz quãdo poneret respectiue vt petr' alb' z niger.ista duo adiectiua ponunt respectu substãtiui:z tũc req̃ritur ꝙcursus amboꝝ.vt.l.ticie textoꝛes.s. de le.i. Ex istis ꝛbis ego solit' sum dare vnã distinctõem quã plene dic.vt.l.si is q̃ ducenta.§.vtrũ.s. de reb' du.vbi tractaui materiã copulatiue. Quero de dictõne nec.z ꝺ dictõe neq;.an sint copl'atiue vel disiũctiue z hoc anno feci te notare vnũ tex.in.l.si ita q̃s stipulet.s. de ver.ob.vbi hꝫ vim aduerbij negãdi copulatiue. Veniam' ad materiã disiũctiue:hic ꝺr̃ q̃ disiunctiua ponit ꝓ ꝙiũcta ꝺ.l.si hꝛdi plures.s. de ꝺdi.instit.z.l.h verba ille aut ille.j.e. Rñdeo hic cadit disiunctiua inter gen' z spẽm:iõ accipit ꝓ ꝙiuncta vt hic.ita intelligũt quidã in.l.si q̃s ita.de dictõne seu.s. de aur.z ar.le.z ibi dicebã. Sed opp. ꝺ istud de.l.i.s. de re.du.fm vnã lec.ibi positam. breuiter disiũcta q̃ cadit inter genus z spẽm:z sic inter

no.bart.in.l. duas.§.fi.s. de ser.vr. prꝛedio.

Alienationis verbũ.de materia h',l.hẽtur late p bal.i.c. i.§. aut si libr' lario.q̃b.mo. seu.amit.z q̃ dicat ꝓprie alienatio et quot modis vide eundez in.c.i. de ali. feu.z qꝺ no.ĩ l.fi.C.ꝺ re.al'. nõ al'ibi bal. z qꝺ no. bar. in.l.q̃ hẽat.ꝺ le.iij.z q̃ dixi in.l.si ꝺ.C. de vsuc.p emp. z oĩno p Inno.z doc.i.c. epi.ꝺ re.ec.ñ ali.vbi hꝫbetur z no.q̃ a liud est aliẽare ius: aliud est transferre qꝛ ẽt simplex locatio dicit translatõ.l.f. in ꝺ.transtulerint.cũ glo. z ibi Bal.C. de bo.auc.iudi.pos.

Expecta,vltimis voluntatib⁹,vide Bar,in,l,stipulatões non dī
uidunt.in.vij.q.s.de ver.obli.

Cognoscere.§.liberoꝝ appellatione.Qui veniūt appellatiõe li
beroꝝ,vide que dixi.j.e.in.l.liberorum.

Penes te,de dictõe penes & apud,vide glo,in.l.si q̄s in tantã,i v̄
bo.C.
vnõ vi.& ibi
bart.

Bques §.hoc p̄
mone,viõ p
bar,in.l.qui
p salutem.ō
iurīur,& viõ
qō dixit no.
Bar,p istū
text,in.l.i.s.
ad.l.iul'.ma
iesta.Itē di
xit Bart,in
l,diuortio.§
q̄ in āno.s.
so.mat.q̄ si
pmitto tibi
fruct⁹ talis
fundi q̄ bis
in anno ibi
nascebātur
tñi intelligi
tur ō primis
Item dixit
not.bal.in.l.
licz.in.q.iij.
C.loca.q̄ si
pmitto tibi
reficere mo
lendinū ītel
ligit de pri
mo tñi. vide
ēt bar.in .l.i
ter stipulan
tem.§.sacrā.
s.de v̄.obli.
Itē vide q̄
p istum tex.
dixit Bart,
in.l.si extra
ne⁹.s. de cō
di.ob ca,& vi
de q̄ dixi p⁹
bar,in.l.gre
ce,in prin.s.
de fideius.& ponit dñs Alex.in.l.si finita,in prin.s.de dā.infec. & ad
istū.§.hoc sermone,vide Bar.in.l.dotis,de iur.dot,non tñ hz locum
iste tex.& sil'es in phibitio,sicut in pmissione,l.hoc gen⁹.& ibi glo, et
doc,de odi.& demō.qō not.& no.Bal.in.l.si vt pponis,la.i. C. quō
& q̄ iud.,& de intellectu hui⁹ regule vide no.Bal.in.l.inuit⁹.in fi.C.
de pcura.& dicit Bal.in.l.q̄ p salutē.de iureiur.q̄ statutū qō dicit fie
ri debere cōpromissum intelligit semel tñi sed cū effectu:& iō si arbit
mouit itez fieri dz.vide tñ qō no.Bal.in.l.ea lege.C.de odi.ob cau.ī
ver.not.circa hoc.& vide bal.in.l.si vt pponis.circa fi.C.quō & q̄ iud.

Quentium.noīa debitoꝝ.vtrū noīa debitoꝝ sint mobilia vel im
mobilia.vide qō no.Bar.in.l.i.§.argento.s.de aur.& arg.le. lati
us p Bal.in.l.penul.s.de aucto.tuto.no.Guil.in.l.i.s.de sta. ho. et
Bal.in.l.si arrogatoꝝ.de adop.in añpe.col.vbi dicit noīa debitoꝝ
eē ampli⁹ q̄ mobilia vel immobilia p.l.q̄ tuberōis.al'.hic & adō bo
uū tex.in.l.bū a zenone.circa fi.de q̄.pscrip.& p Bal.& Ang.in.l.si cō
stante.§.fi.sol.matri.& ibi p Ro.& adde qō glo.magna in.l.fi.in qui.
cau.in inte.re.nō est ne.tz simpl'r q̄ oputent inter immobilia.tex. aūt
in.l.i.§.exact.de rei vendi.cōputat inter mobilia sed q̄d ō annuis red
ditib⁹;an cōputeū inter immobilia:est tex.in auc.de nō alie.§.nos
ergo.in v̄.ciuilia.& in.l.iubem⁹.C.de sa.san.ecc.q̄ sic.qō intellige si
talis reddit⁹ erat longo tpe duratur⁹ vel in ppetuuz:& p hoc facit
tex.in.c. querelā.de elec.& qō no.Bar.in.l. .s.quo.bo.vbi interdi
cū qō dar ad immobilia dar ad p̄dictos reddit⁹ longo tpe p̄stitos
neū:ō q& nemo ex ofilio obligar.vt.l.iij.in fi.s. man.
Breuiter distingue,vtrū eēt al's factur⁹ vel nō.glo.
ō tractat.dixi vobis in.l.nō solum.§.si mādato.s.ō
iniur.& videbitis in.l.ofilij.j.ti.i.& p Dy.in.c.ex ofi
lio.extra de re.iur.lib.vi.Ulterius op.q̄ vlpia
n⁹ ōdicit labeoni.glo.nitit soluere,sed nihil est qō
glo.dicit,sz ver⁹ intellect⁹ est q̄ nō ōdicit. Debes
scire q̄ ofiliū sumit duob⁹ modis,vno mō put re
fert ad aliuz vt occidat illū:& hoc mō sumit in.l. fur
ti.§.ofilium.s.de fur.& instī.ō fur.§.ope.alio modo
ofiliū p dolo vt ī ti.de his q̄ in frau.cre.& in ti. q̄ & a
qui.manu.li.non fiat. mō labeo loquit de ofilio qō
impartit alteri.pap.cep.cōsilium scdo mō.nam non
potest dici dari opem furto nisi sim in consilio ibi in
fraude & dolo.

Cognoscere.Liberoꝝ appel
latione⁹ Vide glo.q̄ incipit etiã naturales
in fi.dic q̄ ibi dixi generi vel posteris hic loquit de
appell'one liberoꝝ,facit qō no.p Dy.in.c. priuilegi
um psonale.ex de re.iur. li.vi.

Penes te⁹. Pone exēplū p.l. ticia'.§.
gaius.s.de le.iij.

Facit ad qōnem an excōi
Ulla verba. cat⁹ possit eē arbitrator.
dñs Ja.disputauit bonoñ.nec determina
uit.dicā in.l.cum pr.§.hr̄ditatem.la.i.de le.ij. & in.l.
ex facto.s.ad trebel.& videt tex.q̄ possit eē:qꝝ vide
tur capax iuris ciuil' cū possit ōhere & nō est oīno ex
clusus a iure ciuili tñ videt ō istam.l.ibi dicā.

Que
Tiendum est heredem. ro qñ
dr filijs tuis ad quos extēdit. dicā in.l. gal
⁹,§.nūc de lege.s.de li.& posthu.

Pone exēplum p
Ulud est capere. ea q̄ not.in.l.in oī
bus.s.de dona.cau.moꝝ.

Vide glo.
Rugem proredditu. q̄ incipit.s.
lupinū & faba in fi.facit ad.l. si q̄s ,pmittat
t.cozbes frumēti intelligit de isto meliori seu nobili
ori sm cōem vsum loquēdi vt hac.l.labeo.s.de sup.
le. Ja. de are.facit.l.sp in stip,de re. iur.

Vicem⁹ plene
Ilii appellatione. i.l.liberoꝝ,j.e.
l.i.C.de suffragio.vbi tz q̄ censeat inter īmobilia: & idez Ang.in.l.
ostante.§.fi.s.so.ma.adde no.p Abb.in.c.nulli.de re.ec.nō ali. vbi
ēt dñs Ant.refert qō glo.in.c.ij.de re.ec.nō ali.in.vi. dicit q̄ iura
fuitutis.:& alia iura incorpalia censent immobilia.facit text.in cle.
exiui.de v̄.signi.in.§.cūq̄ annui reddit⁹.vbi dr q̄ annui redditus
oputent inter mobilia:sz Abb.dicit q̄ ppie dr tertia spēs nisi ne
cessario deberent oprehendi sub aliquo extremoꝝ puta in disposi
tione quā oz oprehendere vniuersum patrimoniū hoīs:tunc dicen
dū est vt dicit Bar.circa noīa debitoꝝ vt in.l.pōt.ff. de auc.tuto.& q̄
adde de isto annuo reddit no.in.l.ēt.in.iij.col.p Bal.C.de execu.
rei iudi.& idē qō supradictū est de annuo reddit:tz Bald.in.l.hac
edictali.§.his illud.in.ij.col.in duob⁹ locis.de se.nup.& Jo. an.ī ad
di.Spe.in ti.de fruc.& intereē.§.ij.scias bonū verbū de actõe. & ō
materia ista vide p Bar.C.si aduer.trā sac.in.l.i.& ij.

Olm bisextus.qro iudex.Adde Bal.in.c.i.in prin.quo tē. mi
les.vbi dicit q̄ varie sunt opi.vt plene no.in.c.lz.de sup.neg.p
la.in nouella.& tot dies hz quot maioꝝ ps mensiuz dñi:qꝝ fauores
& c.alij al'r dicunt.adde sm eū ibi ar.q̄ dies q̄ nō est magna hz cilez

cõputat.nõ numerat iter dies termini.l.auunc's.s.de ỽ.sig.ad materiam vide Bal.z Jmol.in.l.de diuisione.s.lo.ma.z bal.in.l.i.§.i.s de app.z in.l.i.s.si qs cautio.Mñ aũt incipiat annus. vide gl.z bal. in.l'. p hanc C.de aduo. di.iudi.z dicit bal.in autenti.qui seel mel.in fi.p' glo.ibi. C. quõ z qñ iudex.q mẽsis simplr pla' t' intelligit ỽ.xxx. dieb' de quo late p eum in.l.e os.§. sinaũt in.iij.col.de appl'.z in.l. p hãc.C.ỽ tẽpo.ap.z per Pau. de li. in.c.nulla.ỽ dcel.p. Ange.in.l.iubem'.C.de iudi.q sequit opi. Jo.an. p Sal'. in.l. ij.C.ỽ tẽ.appel.

Epos pculo. Mo.tñ q necessitas z vtilitas de iure eẽpant. vt not.xij.q. ij.in summa z no. Jnno. i.c.cũ oẽs.ỽ osti.qõ seq't Abb. sicc. i c.vt sup.ỽ reb' ec.nõ ali. z viõ tex.ibi salua dignitate:z qõ dixit bal.in ru. C.q bo.ced. poss. z vide ad hãc.l.bonũ tex.in.l.a uus.s.de iure do. z viõ ẽt bonã glo. in.c.i.an ille q interfecit fratrẽ dñi sui in vsib' feu. Jtem adde qõ honestatis fuande cã recedit a ppzio significato.ita notat Ang.vt hẽs relatuz

b Oues. Hoc sermone[a]. Vide gl.q i cipit dedi.c.p libertate in.l.hoc edicto.dic vt ibi. Jtẽ ibi sed q̃uis dos.z rõ no.ibi. Jtem ibi a scio:sed ibi sunt alia verba extensiua alteri' nature

m Quentium.bitoz[b] sint mobilia vel ĩ mobilia.z dic vt ĩ gl.quã tene menti.sed.l. quã glo.alr qñ z quib' q̃rta ps loquit de quarta nos q̃rimus de iure obligatõis.dicit Dy.in.l.põt. s.de auc.tu.aut actio ỽtinet mobilia:z tũc mobile erit:z hoc sentit glo.in aut.de non alie.vel pmu. §. i.col'.iij.z.C.de sa.san.ec.l.iubem'.z in.l.i.C.si aduersus transac.q d dicem'.dico q̃ noia ñ sunt mobilia nec ĩmobilia:z hoc q̃ non tãgibilia:z est gen' p se. vt.l.a diuo pio.§.i.s.de re iudi.z.l.q̃ tuberonis.§.i. s.de peculio.de fructib' z interes:tñ lz nõ sint mobiles vel ĩmmobiles:tñ qñ hẽmus iudicare an sint mobiles vel ĩmmobiles hz locũ dictũ Dy.z glo.q̃ iudicat fm naturã eoz q̃ deuenirũt in ea.

c Jm bisextus. Dic hic q bisextus ẽ dicit q q̃nta die calendarũ in ea pte mensis que denoiat a calendis. Opp.s.de diuersis et tpalib' pscript .l.ij.vbi illi duo dies non ponunt p vna. Breuiter dic qñcq tps apponit p dinumerati onẽ diez.vt.xxx.diez:z tũc dies intercalaris est dies:qñcq p cõputatõem mẽsis z anni:z tũc dies intercalaris nõ auget mensem vel annũ. Quero iudex[c] dat terminũ vni' mẽsis de quot dieb' intelligit mẽsis z videt q ỽ.xxix.vt h. Jn Oriuz q de.xxx. vt.l.miles.§.sexaginta.s.de adulte.z.l.ediles aiunt in prin.s.de edili.edic.z.l.sancim'.§. finaũt dubius ptẽcto.§.in hac.de iure deliberãdi. immo videt q xxx.dies accipiant cũ dimidia.vt.l.vbi.j.ti.i. Alteri' videt q.xxxi.dies accipiant.vt.l.ij.§.i.z.l.fi.§. i.C.de tẽ.ap.dñs Ant.formati ista.q.ex de elect.c.q̃ sit piculosum.li.vi.z determinat q hz intelligi fz q mensis currit:vt mõ.sum' in augusto q̃ hz.xxxi dies z septẽber hz.xxx. mõ si vicesimatertia die augusti dat dilatio vni' mensis:tũc hodie incipit terminus z.xxiij.die septembris finiat mensis:z hoc est verũ nisi aliud exprimat. Hz in Oriuz facit.l.vbi lex.j.ti.i. Hz intelligam' fm distinctõem istã.

n Otionem[e]. Nota istã.l.ad vnũ q in ptibus istis dr ego de puincia tuscie:de puincia ducat':z de puincia marchie zc.hic videt Oriuz:q̃ solũ illa est puincia q̃ est sepata ab italia.glo.al'r videt velle in.l.pe. C.de pscrip.lõ.tẽ.z ibi p Cy.

Jnstrumentorum appellatione. Gl. dicit q testes appell'one instrorum ỽtinent interptatiue certe nõ placet:q̃ interptatio sumit ex allusione vocabuli.vt.l.i.s.si cer.peta.z.l.tignũ.j.e.sed allusio vocabuli est q̃ dr instm q instruit cãm.vt.l.i.de fi.instru.z sic testes z forte fm hoc ista glo.non bñ diceret.sed glo.ista respexit cõem vsum loquẽdi fm quẽ allusio vocabuli nõ hz locum tũc qñ diffinitio non cõpetit hoc posui in.l.oẽs populi. Querit glo. an fu' fact' liber possit ferre testimoniũ de eo qõ vidit in fuitute z minor fact' maior de eo qõ vidit in minori etate.dic vt in glo.q̃ optime dicit.fil'em glo. hẽs i.l.iij.§.lege iulia.s.de testi.z.l.ad testium.s. de testa.fz limita glo.in eo q dicit in pupillo qõ verum in.l.ius.§.ỽtor ait.s.de in ius vocan.

P Rouinciales.fz formem'.q. Adde bar.in tractatu repsaliarũ in.ij.z.iij.q.vi.q.prin.z bal.in aut.z oĩno.C.ne vxor p ma. z in c.i. de noua forma. fi de.z in.l.ea. ff. de of.asse. z in ru.C. si a nõ ope. iudi.z in.l.ĩ ad op.la.i. z vide Be.ỽ ancha.in.c.i.ỽ iuri.z dam. da.in.vi.z ĩ c.statutũ.§. eũ.z ibi glo. in ỽ. oliz dicebam'.ỽ rescrip.in.vi.z vide Ja.de bel.in aut. vt nõ fiãt pignora.z Jo. an.in r'la nõ dz aliqs.z p Jmo.in ru. .so.ma.

f Disputauit istã. q. et qõ appell'one ciuiũ ỽtineant incole ibi hĩtantes cõsuluit bal. p hanc l.p.c. dilecti de fo.ope.z l. hĩs abñs. de iudi.z sequit Arch. in.c.canonũ statuta.in ỽ si.ỽsuluit zc de ỽsti. adõ not.bal.ĩ.l.si ñ spãli.C.de testa.z i.l.ciui.C. de ap. z qõ scripsi post bar. i.l. ij.s.e.allegãdo bal.ỽ pace cõstã.i ỽ noia. Et dicit bal.ĩ.l. insule. de iudi.q repsalie ỽcesse ỽ ciuitatẽ ỽphẽdũt comitatũ.Oriũ sẽtit Ro. in.l. si finita.§. si de vecti. de dã. ifec. per bal.in aut.z oĩno ne vxõ p mari. vbi

e Quinciales.sz formem'.q. Adde bar.in tractatu repsaliarũ in.ij.z.iij.q.vi.q.prin.z bal.in aut.z oĩno.C.ne vxor p ma. z in c.i. de noua forma. fi de.z in.l.ea. ff. de of.asse. z in ru.C. si a nõ ope. iudi.z in.l.ĩ ad op.la.i. z vide Be.ỽ ancha.in.c.i.ỽ iuri.z dam. da.in.vi.z ĩ c.statutũ.§. eũ.z ibi glo. in ỽ. oliz dicebam'.ỽ rescrip.in.vi.z vide Ja.de bel.in aut. vt nõ fiãt pignora.z Jo. an.in r'la nõ dz aliqs.z p Jmo.in ru. .so.ma.

f Disputauit istã. q. et qõ appell'one ciuiũ ỽtineant incole ibi hĩtantes cõsuluit bal. p hanc l.p.c. dilecti de fo.ope.z l. hĩs abñs. de iudi.z sequit Arch. in.c.canonũ statuta.in ỽ si.ỽsuluit zc de ỽsti. adõ not.bal.ĩ.l.si ñ spãli.C.de testa.z i.l.ciui.C. de ap. z qõ scripsi post bar. i.l. ij.s.e.allegãdo bal.ỽ pace cõstã.i ỽ noia. Et dicit bal.ĩ.l. insule. de iudi.q repsalie ỽcesse ỽ ciuitatẽ ỽphẽdũt comitatũ.Oriũ sẽtit Ro. in.l. si finita.§. si de vecti. de dã. ifec. per bal.in aut.z oĩno ne vxõ p mari. vbi

in.l.ius.§.ỽtor ait.s.de in ius vocan.

P Rouinciales.fz formem'.q. Adde bar.in tractatu repsaliarũ in.ij.z.iij.q.vi.q.prin.z bal.in aut.z oĩno.C.ne vxor p ma. z in c.i. de noua forma. fi de.z in.l.ea. ff. de of.asse. z in ru.C. si a nõ ope. iudi.z in.l.ĩ ad op.la.i. z vide Be.ỽ ancha.in.c.i.ỽ iuri.z dam. da.in.vi.z ĩ c.statutũ.§. eũ.z ibi glo. in ỽ. oliz dicebam'.ỽ rescrip.in.vi.z vide Ja.de bel.in aut. vt nõ fiãt pignora.z Jo. an.in r'la nõ dz aliqs.z p Jmo.in ru. .so.ma.

f Disputauit istã. q. et qõ appell'one ciuiũ ỽtineant incole ibi hĩtantes cõsuluit bal. p hanc l.p.c. dilecti de fo.ope.z l. hĩs abñs. de iudi.z sequit Arch. in.c.canonũ statuta.in ỽ si.ỽsuluit zc de ỽsti. adõ not.bal.ĩ.l.si ñ spãli.C.de testa.z i.l.ciui.C. de ap. z qõ scripsi post bar. i.l. ij.s.e.allegãdo bal.ỽ pace cõstã.i ỽ noia. Et dicit bal.ĩ.l. insule. de iudi.q repsalie ỽcesse ỽ ciuitatẽ ỽphẽdũt comitatũ.Oriũ sẽtit Ro. in.l. si finita.§. si de vecti. de dã. ifec. per bal.in aut.z oĩno ne vxõ p mari. vbi

est si erat prim' pubertati q̃ aliqd potuit pcipe. vt l.excipit.§.i.s.ad syll'.

h Ec verba. Jsta lex facit ad.q. de qua dixi in.l.q̃ duos.§.i.s.ỽ manu.te.qñ dicat dies z qñ nox z dixi in.l.aut facta.s.ỽ penis.

n Epos proculo[d]. Illõ dicimur pos se qõ ỽmode pos sum' ỽ ỽbo põt dixi vobis in.l.i. ỽ iniu. te. z.l.gallus.in prin.de li.z posthu.

o Jcum fundum. Nota istum casum q sequẽtia restringunt pcedentia.facit p his q̃ fiunt in istrumẽtis .pmitto ỽfendere aduersus oẽs zc. lz hodie in ỽctibus ponant verba multũ larga q̃ non restringunt.tñ casus est.hic nota.

e Dificia. Jsta.l.cũ glo. facit q ciuitas statutũ facer põt q qs sit ciuis.facit.l.i.s.ad muni.z allego vobis i.l. si is q̃ p emptore qñ quero qñ dicit hẽat p ciue.

Perfecisse. Tene menti glo.

C Riplici modo. Nota q ỽba ista ciues z sei' heredes sunto inducũt ỽiunctõem re z ỽbis qõ est ỽ opinionẽ Be.recitatã p Cy.in.l.i.§.is ita.C.ỽ cadu.toll. Jtẽ nota q inter eos q̃ sunt positi in diuersis ordinibus verbũ vel ỽiunctio nõ cadit qñ solute ordines sunt. Jtẽ qñ ỽiuncte.vt.l.i.§.is ita.C. ỽ cadu. tol.z casus ẽ in.l.si cũ in ãnos.§.i.s.q̃.mo.vsufru.amit.multa alia dixi in.l.re ỽiuncti.z vide glo.q̃ incipit iungit nouũ ỽplexus ibi de dimidia.l.eadez z tunc erunt ỽiuncti re z ỽbis.vt notat glo.j. que incipit re z verbis:ibi in quo est ỽiunctio re nõ ỽbis immo verbis z non re.

t Jgurii. Vide glo.q̃ incipit al's regat ibi taberna.Bo.argu.ab ethymologia vocabuli est pbabile nisi repugret natura vocabuli vt ibi vel diffinitio.dixi.s.ỽ testa.l.i.de iusti.z iur.l.oẽs ppli.

r Rouinciales. Opp.s.ad municip. l.assũptio.Sol. hui' Oriij timore.l.nra legit duobus modis.vno mõ eos q̃ ex puincijs nati sunt:z sic ỽcordat:vel nõ subaudi tñi.z tunc dic ad.l.assumptio.q aliud ẽ in ciuitate:z aliud est in puincia.z vide istã glo. Sed formem' qõnem[e] ad hui' declaratõem. Cõcesse fuerunt repsalie in ciuitate Padue ỽ Mediolanuz: mõ qdam de mediolano habitabat placẽtie:cũ trãsiret p ciuitatẽ padue fuit ibi capt':an possit ibi capi.z hec lec.videt facere q nõ est mediolanũ. Jn Oriũ facit glo.hic posita:q̃ aliud dr ee in ciuitate:aliud in puincia. Ja.de are.z Old.sequẽdo eũ dicũt q illud qõ glo.dicit nõ est vez in eo q dicit qõ aliud est in puincia:aliud in ciuitate.ad.l. assumptio. ỽsiderat veritatẽ z rigorem iuris.ista.l. cõsiderauit cõem vsum loquẽdi.Et p hoc ỽcludit q padue nõ possit capi.Sed illud nõ videt vez:q̃ q cõis vsus loquẽdi sic se hẽat est facti:z in ptib' nris est Oriũ q̃ et aretini vocant q̃ habitãt ĩ z non hñt domicilium aretij Dñs Labertin' de rãponib' de bononia disputauit istã.q.fr ỽsuluit in ciuitate lucana in fil'i.q.q̃ fuerũt ỽcesse repsalie vni de luca ỽ florentinos z boies florẽ.mõ quidã origine florentin' habitabat luce:an possit ibi capi:z dixit q nõ:q̃ florẽ.

bene explicat materiam represaliarum.

g Magis inspicim⁹. & istud tz Ly. & doc. in l. si eadē. p glo. ibi. s. de of. as. & ita dicit fuisse padue determinatū & bal. in rub. C. si a nō ope. iudi. & in d. l. si eadē. & in. c. i. de no. for. fideli. & an idē iportet dicere pu sin⁹: & de pusio. vide bal. in auth. & oīno. C. ne vxor p ma. in ỹ. fz b dubitaf ō alio & ī l. siue pos sidetis. C. de pb. & in. l. fz & reprobari. de excu. tut. & vide q̄ dixi ibi p⁹ bal.

b Beat origines. adde bald. in. l. ad optu. C. ō ad optio.

Nonūciatio. § familie. bal. in. l. opsentaneum. in pe. glo. C. quo. & qñ iud. dic̄ q̄ psona q̄ mihi domestica p̄sumit de familia mea. alī. l. cū scimus. C. de agri. & cē si. li. xi. adde qō bal. in. l. i. in. iij. q. C. qñ non per. p. dic̄ q̄ mulier vidua regens domū & famulia venit appell'oe fami. & dom⁹ vid. j. e. p bart. & no. q̄ dispositō facta in fauorem illox de familia non extendit nisi ad q̄rtū gradum seu q̄rtā gñationē vt est tex. nota. in auth. de re. fideico. §. nos igr. & ibi doct. & dicit no. bal. in. l. iubemus. §. sinañt. C. ad trebel. q̄ statutuz dicēs: q̄ si q̄s accesserit cum familia hēt locum in eo qui cū vno accessit: cū plures in famil'. nō hēt: & adde q̄ appellatōne gñis ōtinent bastardi: quia genus importat agnatiōem sm glo. no. ī l. i. ff. de pba. iō &c. ad qō. l. hac pte. & l. spuri⁹. s. vñ cognati. p ea que

tin⁹ seu de florētia dī qui ibi quersat & morat. ar. l. i. §. bestias. s. de postul. q̄ magis inspicim⁹ s accidēs q̄ originē: sed credo q̄ ipsi vex dicant non p rōes eox sed p aliā: q̄ repsalie processunt ppter delictū populi: & iō debēt intelligi repsalie processe extra florentinos. s. pītes: & ad hoc induco. s. de magi. que. l. i. ī prin. Et ibi videt tex. cū glo. q̄ō sine dubio est verū sm opi. Ja. de bel. qui dicit q̄ repsalie non pūt proce di nisi ō illos de pplo q̄ delinquūt vt ipse no. ī auth. vt nō fiant pignora. in prin. Dz an pdicta sunt vera dubito: intēdo tū facere vnū tractatū ō repsaliis & eis q̄ ibi dicā stabo. hec in processu lectōis sufficiāt Dz p hoc sciendo vt sciam⁹ interptatōem horū noium. sed primo examinem⁹ an glo. dicat verū: an sit dīa inter ciuitatē & puinciaz: & dico q̄ nulla dif ferētia est: q̄ dz intelligi dīi dico pusinū intelligo origine: vel q̄ hic hēat domicilium: & hoc pbat hic & in. l. i. s. ad muni. & ibi dixi. Dz q̄d si nō dico pusinuz sed dico q̄ tal' de pusio q̄d significat: an q̄ hēat ibi domiciliū: vel hēat originē. & credo q̄ significet fz cōem vsum loquēdi. s. originē & nō domicilium. vt. l. i. in fi. s. de tut. & cur. da. ab his. & pbat in. l. assumptio. s. ad muni. vbi hoc tetigi. & in. l. i. illi⁹ ti.

p Nonūciatio. § familie. i fi. ibi cō stat idest certis psonis ōvna familia ad qō facit. j. e. l. liberox. ibi totiens &c. Ja. de are. ibi q̄ in domo dīnium hz &c. i. pēminentiā & ptātem administrādi ita q̄ nulli teneat reddere rōnem. Jac. de are. ibi pficiscunt̄ lz inter eos hodie nō repiat gradus vt differat a versiculo cōi iure. s. e. l. Ja de are. istaz lec. & sueuit allegare ad qōnem de bastardo an ōti neat appell'one familie seu dom⁹: & videt q̄ de domo nō dicant bastardi. vt in ỹ. cōi iure. vbi sunt illi de domo q̄ sunt agnati sed vulgo q̄siti nō hūt agnatos. vt insti. de succes. cogna. §. q̄ vulgo. veruz puto aduertendū qualr ỹba sunt ocepta: vtrū p ỹba significatiua naturalr: an p ỹba significatiua ius. primo casu k pone exēplum dicit statutū pisis ois q̄. est de pentela nobilium &c. & tūc credo q̄ bastard⁹ dicat de pentela Quedā sunt q̄ significāt ius vt agnatio: & tūc ius non dī cadere. l in bastardo vt b: sed pī & mr fic. ista sunt ỹba in. l. tutelas. s. de ca. di. Quid ergo dicem⁹. nunq̄d bastardi vident eē de domo. videt q̄ non: q̄ dom⁹ exponit. i. agnatō. vt. s. ad sylī. l. i. in prin. vbi hoc exponit Ja. de are. & s. de ali. le. l. cū vn⁹. in prin. p glo. In ōniuz facit: q̄ mulier sue familie caput & finis est vt hic in fi. fz mulier dī hīe domū. vt. C. si quacūq̄ pre. po. l. i. §. fi. g̃ otinentur alij q̄ agnati. facit. C. ne lice. poten. l. i. & sic otinent bastardi. vt insti. de succes. cog. §. vulgo. puto multū inspiciendū materiā m in q̄ loq̄mur & cōem vsum loquēdi. pōt. n. hīe varias significatōes vt ex pdict̄ apparet tñ hac. l. circa fi. dī q̄ oprehendunt qui ab eiusdē sanguine pficiscunt̄: & sic natura magis q̄ ius inspicit: sed bastardi & spurij procedunt ex eodē sanguine sicut legitimi: g̃ &c. hoc ēt videt tangere Dy. s. de le. ij. in. l. cū pater. §. ij. sed nō bñ declarat: idem si non facerem mentionem de domo: sed dicerem illi de bastardis & simili.

hic dicunt̄. in ōnium aūt est. l. cōium. & ibi bal. C. de natu. li. & l. fi. e. ti. fz an isti veniūt appell'one gentis. tex. hic videt q̄ nō in. §. cōi iure. in ōnium facit glo. in. l. i. s. de pba. q̄ dixit q̄ appell'one gētis veniunt agnati & cognati: igr &c. cū cognatō cadat in spurios. l. hac pte. s. all'. dic q̄ nō veniunt & q̄ nomē gentis nō quenit spurio: hoc est ēt de iure ffox. q̄ defi cientib⁹ agnatis nō veniūt spurij: sm gl. in dcā. l. hac pte. Item nec isti oprehēdunt si dictū fuit quilibet de populo: & q̄ talia verba sonāt in bono res ad quos spurij nō se quunt̄ oditi onē patris fz glo. no. ī cle. i. de baptis. mo. facit in sti. de fui. cogna. in prin. & bal. in. l. generalr. §. i. ō inst. & subst. sub cō. fac. & bar. in. l. ij. ō his q̄ sūt sui & Imo. in. l. ex facto. §. si q̄s rogatus ad treb. & p dictis adde no. p bart. in l. ij. §. de acc. & glo. not. in c. statutū. de hīti. in. vi. et que dixi p⁹ Ifīi. in. l. cū filius. ī prin ci. de verbo. obli.

k Primo casu. Adde bar. in. l. fi. C eo.

l Non dicitur cadē. et q̄ ius agnationis nō cadat i bastardo. tz bal. in l. certū. i. iiij. col. C. vñ legitimi. vide tur tñ ibi vl le q̄ dicat ō cogna. cogita tñ de hoc vl. p. l. si spu

b Hec stipulatio. Per istā. l. reprobat opi. que est in. l. pe. §. si ex nora. cā aga. vbi videt tenere q̄ ī publicis crimin⁹ ibi loquat. Nñ. ad ōnium. l. i. §. de pe. Sed otra illam glo. est iste tex. q̄ nota non habet locū n in publicis iudicijs.

i Hasta interptatōne. Dic vt dicam j. eodem. l. liberorum. Bar.

i Ne lege cēsoria. Elide tex. ibi an dū taxat sua cuiusq̄ &c. facit q̄ qui hz domicilium in puincia nō p prie est de puincia nisi origine. dixi vobis in. l. puinciatio. s. e. tene menti istā. l. ad id & nota qualr intelligitur vsus sui⁰ cā.

Mercis appellatōe. Tene mēti gl. q̄ incipit & fuorum in fine. & allegaui tibi q̄ aliud est ciuez esse: & aliud est p ciue habert. habuistis i. l. si marit⁹ fit in magistratu. §. i. s. de adulte. & l. ptor. s. de ope. noui nuncia.

c Quātitio. Ego vidi semel vnam qō nem q̄ notari⁹ scripsit pse tib⁹ talib⁹: & testes deposuerunt q̄ nunq̄ viderūt siue intellexerūt illud: & sic osului q̄ instrm non erat verū: q̄ non dī fieri in pūtia nisi intelligatur: sed dicebat notari⁹ hoc ad suā excusatiōem ipsi fuerunt pītes: sz ipsi nō intellexerūt forte: q̄ nihil ē facit pro hoc. l. dies. §. coram. s. de arbi. & C. de erro re aduocato. l. i.

c Edere diem. Oppo. & videt q̄ in obligatōe pura nō cedat & veniat statim dies. vt. l. qō dicim⁹. s. de solu. & insti. de inuti. stip. in fi. Dic q̄ quedā est dies que adijcit miseratōis cā: & tunc dz venire cū sacco parat⁹ vt in ōnijs: sed qñ adijcit obligatiōi: tunc loquit h. ar. l. si cū militi. §. i. s. de cōpensat. dixi in. l. ita stipulatus. s. de ver. ob.

m Manus ppie est. Vide glo. que incipit. & vide q̄ ista gl. vult tenere q̄ ista sūt necessaria ad iunctim ad vectigalia. s. lex & consuetudo. dixi vobis in. l. si publican⁹. in fi. s. de publi. vbi Dy. formatist istam. q. & nō allegat istam legē. Quōiter tenet q̄ alter sufficiat vel consuetudo vel lex. q̄ quādo duo ciunctim a lege inducunt quox qōlibet est sufficiens p se si alter desijt sufficit alteruz. vt. l. si vē tri. §. in bonis. s. de priui. credi. & vidisti no. in. l. si q̄s ad exhibe. s. de re iudi.

i Inter illam. Dñs Old. dicit q̄ nos possumus intelligere istā l. q̄ dictio cū significat sm potentiaz naturalē. naturalr. n. vsq̄ ad septennīū dī infans: & sic significat cōem vsum cū fari poterit. Sed dictio post q̄ significat sm actum & nō sm potentiā: q̄ mutus potētia posset loqui sz nō actu sz diuinatio est. dic vt sol. Oldra. vel glo.

Ita datam conditionem. Elide Dy. in c. pluralis locutio. ex de reg. iur. li. vi.

riius. & l. hac pte. vñ cognati.

m Inspiciendū materiā. Cogita & vide bar. in. l. tutelas. hic all' & in. l. fi. C. e. qui videt variasse. iō vide qō no. in. l. ex facto. §. si q̄s ro

gatus.ſ.ad trebell.vbi p Jmo.p Ro. in.l.i. ad ſyk. vide p Bal. in.d.l.fi.C.e.

Nec ſtipulatio.nō bz locum.in publicis criminib⁹ non bz locū actio noxalis.vide bal.in.l.ſi p dium.in pe. col.C.de edili.acti.

In lege cenſoria fui vſus cauſa.Ro.qualiter intelligitur ſui vſus aliq̄d eē.z facit ad nota.p Bar.in.l.i.ſ cū in eadem. ad.l.rho.de iac.

In quēstionali bus.ar.hui⁹ l.cū ſi. bal.in c.i.ō phi.feu. alie.p Fede. videt expreſſe tenet q ſi quis capiat ī emphiteoſiz p ſe z ſuiſ ſucceſſoribus q̄ buſcūq; q venient legatarij cogita. et per hoc vide not.p bar.in l.vt iureiurā. de ope.li. ad de qō videt q ſit ſine dubio:z ita oſuluit Jmol. apud Jmo.in oſilio incipi. quidā toni⁹ de ſanc.quid de ꝟbo ſucceſſorum an oph̄ēdat ſingularem ſucceſſorē. vide bal.in.l.emptor.in.iij.col. C.loca.legatarius tñ impropriſſime dī heres ſm bal.ī.l.abducta.C.de fur.an añt appellatiōe heredis veniat heres in re certa, vi⁹

VErbum facere. Dixi vobis q dōia eſt inter dicere z facere in.l.aut facta.in prin.ſ.de penis.

IN conuentōalibus. Habetſ ꝟ ter.q appellatione heredis otinet legatari⁹ q̄ſi ſit heres.z hūiſti in.l.ad tps.in fi.ſ.de vſuca.z.ſ.de excepti.rei iud.l.ſi a te.in fi.z.l.pōp.ſ.ſi legatarios.ſ.ō acq̄.poſ. Vide hic ter.q fund⁹ emphiteotic⁹ pōt legari:qō tz glo.in.l.fi.C.de iur.emphi.z.l.ſi domus. ſ.fi.ſ.de le.i.glo.eſt q nō pōt donare nec vendere p.l.i.C.de fundis pri.z illā ſp tenui p.l.fi.C.de iure emphi.q⁹ non pōt alienare ſine voluntate dñi vl ō nunciatōe facta q iō bz emphiteota dño denuncia re:qz non bz actōem dñs niſi realē:z ꝓbare de dñi o eſt difficile:qō nō eſt in fundo vectigali fiſci q̄ hēt actōem ꝓ vnūquēq; poſſeſſorem.vt.l.impatores.ſ. de publi. Et hoc ꝓcedit ſine dubio ī emphiteoſi eccleſie⁹:que nullo ti.pōt aliēari.vt.C.ne rei domi.vel temploz.l.ij. Opp.de.l.ex facto.ſ.i.ſ.ad trebell. Et Dy.dicit q appellatio hīdis aſſumit largi⁹ q̄ in vltimis voluntatib⁹. De iſta materia qualr hīs ſumat. dixi in.l.gallus.ſ.nunc de lege.ſ.de liber. z poſthumis.

LIberorum appellatio. Hec lex poſita eſt ff.de ver.ſigni.que breuiter.h.d. Appellatio liberoz oēs ophendit niſi p ꝓferentē alr limitetur. Appellatio vero filioz ad vlteriores nō extendit:niſi de dura ſepatōe tractaret. Itēq; vnicum nepotē reliq̄t:non videt ſine liberis deceſſiſſe.h.d. Et diuidit.primo ponit q̄ ophendant appellatione liberoz. Scōo dicit ad q̄d fuit inuēta denominatio filioz z nepotum. Tertio oſtēdit p auctoritatē papyrij nepotes q̄ſq; otineri appellatōe filiozum. Quarto oſtēdit idem ex allusione vel deriuatōe vocabuli.prima durat vſq; ad ver.totiens.ſcōa vſq; ad ver. ſz z papyrius. tertia vſq; ad ver.ſed poſtea.q̄rta vſq; ad finē. Nota ex primo dicto q appellatione liberoz oēs ophēdunt:qō ꝓbatur auctoritate legis.xij tabu.z reſcripto diui marci. Scōo nota q regulr filij vel nepotis appell'o non extendit ad vlteriores. Tertio nota: q appell'o filij extendit ad nepotes cū de dura ſepatōe tractatur. Quarto nota q filī⁹ dī a filos qō eſt amoz:z ſic cū nepotes equalr ſeu plus diligam⁹ q̄ filios.merito ſm allusionē vocabuli filij appellatione comphendunt nepotes. Vltimo nota:q filius pōt dici ſeu deriuari a filo:qz p eum fil⁹ z ordo gñatōnis cōſeruat in poſteris:vt hic ꝓbatur hac.l.in fi.z hoc etiam ponit p Augustinem. Oppo.in prin. dicit q appellatōne liberozum cōphendunt nepotes:z ſic videt q ſit ex ꝓpria ſignificatione. Cōtra immo videt q ſit ex interptatōe extenſiua.vt.ſ. de excu.tuto.l.ij.ſ.nō ſolum.ibi appellatio añt bz ad nepotes extendit. Scō.expone ibi extendit ſm ſuī proprīam ſignificatōem:z ſic p ſe non per interpretatōnem factā ab alio. Scōo oppo.de ver.totiēs.ad ꝟ.ſed z papyrius. Scō.z ideo filij appell'one otinētur z nepotes:qz de dura ſeparatōe tractatur: alias ſec⁹ ſm glo.poſitam hic.z.l.vroz.ſ.cubine.ſ.de lega.iij. Tertio oppo.ad iſtud z videt q ſemp filij appellatione otineant nepotes:qz verba debēt intelligi ſm ꝓpriam ſignificatōem.vt.l. nō alr.de lega.iij. Sed ꝓpria ſignificatio filij extēdit ad nepotes:qz dī a filos ſeu a filo vt dictum eſt hac.l.in fi.g̃ z̃. Scō.dicit glo.inſti.qui dari tut.poſ.ſ.fi.q cōtrarium eſt verū ſm veram ſignificatiōem vocabuli:ſz omnes leges que dicūt non otineri nepotes intelligunt ſm cōem vſum loquendi. Idē nota. in auth. ō nō eligen.ſecūdo nūbē.ſ.cum igit. In glo.que incipit hac appell'one. Iſta gloſa videt falſa.nam vbi cūq; nepos cōtinet appellatōe filij:videt ex interptatione nō ex ꝓpria ſignificatione.vt.l.iuſta.ſ.eo.z ibi hoc tenet Dyn. Quid dicem⁹.p huius declaratione materie habem⁹ videre.primo qñ filiorum appellatōe contineant nepotes. Secundo an eo caſu quo nepotes ꝓhendunt ſit ex ꝓpria ſignificatōe vel ex interptatione extēſiua. Redeo ad primū an appellatōe filiozuz contineant nepotes. glo.dicunt iſtud qō.ſ.vidiſtis. Dñs Franci.accur. in quadā ſua diſputatione dixit alr.aut ꝟbum filij profert ab aſcendente:z tūc continet nepos.vt.l.filij.z.l.iuſta.ſ.e. Aut ab alio z tūc non continet.vt l.q ſi nepotes.ſ.de tute.z inſti.qui da.tut.poſ.ſ.fina. Sed iſtud eſt ꝓtra dictā.l.q ſi nepotes.ſ.de tute.qz ibi ꝓferebatur ab aſcendēte. Ja. vero de are. in hac.l.diſtinguit ſic,aut lex vtit vocabulo filiozum.tūc aut lex loquit ſtricte:z tūc aut diſtincte ſeu diſcretiue: aut indefinite. Primo caſu qñ loquit diſtincte ſeu diſcretiue volēs diſcernere eos quos notat ab inferioribus:tūc ſequētes non intelligunt vt hac.l.ver. totiēs.z.C.de inceſt.nup.l.ſi quis inceſtu.z.ſ.de ritu nuptia.l.lege iul.ſ.hoc capite.z.ſ.de adult.l.pater. Si ō loquitur indefinite:tūc vlteriores continent.vt hic in ver.ſed z papyrius.vſq; in fi. z. ſ.e. l.iuſta.z.l.filij.z.ſ.de ritu nupti.l. ſenatuſcōſulto. Si vero dubitat an lex loquat diſcrete vel indefinite.z tunc aut lex ſtatuit ad alios nō extendi:z ē certum q loquit diſcrete.vt.C.ad trebel.l.iubem⁹. aut hoc nō exprimit:z tūc aut indulget aliquid ꝓtra iuſ cōmune in filijs:z nō extenditur ad vlteriores vt in l.ſed z milites.ſ.i.z.ſ.de excu.tuto. z. C. de queſtioni.l.milites. Idez ſi rō legis que loquit in filio ad nepotes nō porrigatur.vt.C.de natu.libe.l.fina. argu.ſ.de lega.i.l.licet. Sed iſta diſtinctio deficit in multis vt patebit ex his que.j.dicam. Alij vt dñs And.de piſis fecit ſup hoc ſuaz diſtinctōem longiorem ſic dicens,aut tractamus de larga ſignificatione vocabuli:z tūc continent nepotes appellatione filiozum.vt hac.l.in fi.z.l.filij.z.l. iuſta.ſ.e.z qō nota,in dicto.ſ.fi.inſtitu.qui da.tuto.poſ. Aut tractamus de ꝓpria effectuali ſignificatione vocabuli,z tunc aut nomen filij ꝓfert ab homine:aut a.l. ſi ab hoīe.tunc aut ſi non cōprehenderet nepos icurreret quid iniquū:vt ſi fieret dura ſepatio z cōprehendit nepotes.vt hic in ver.ſed z papyri⁹.z.l.vxorem.ſ.ꝺcubine.ſ.de lega.iij.arg.l. poſſeſſionum. C. cōia vtriuſq; iudi.aut non ſequeret quid iniquum: tunc nō continentur nepotes.vt hic in ver.totiens. z dicta.l.q ſi nepotes.z p̄batur in dicta.l.gallus.ſ inſtituens.z per totam illā.l.vbi inſtitutio facta de filio non extenditur ad nepotes:aut ꝓfertur a lege: z tunc aut in caſu fauorabili p aliquo principalr et continetur nepos.vt dicta.l.ſenatus.de ritu nupti. z in autenti.de non eli.ſecūdo nu.ſ.cuz igit.z in auten.vt exac.inſtan.dotis.ſ.ij. Idem ſi in caſu odioſo in alium principaliter.nam ex alia parte vertitur fauor.vt.l.filium habeo.ſ.ad macedonia.ſic etiaz referebat dñs Ray.de foz.z circa iſtam.l. Vbi autem videtur iſta verba eſſe imperfecta z in multis

IMconuentōalibus. ter.q appellatione heredis otinet legatari⁹ q̄ſi ſit heres.z hūiſti in.l.ad tps.in fi.ſ.de vſuca.z.ſ.de excepti.rei iud.l.ſi a te.in fi.z.l.pōp.ſ.ſi legatarios.ſ.ō acq̄.poſ. Vide hic ter.q fund⁹ emphiteotic⁹ pōt legari:qō tz glo.in.l.fi.C.de iur.emphi.z.l.ſi domus. ſ.fi.ſ.de le.i.glo.eſt q nō pōt donare nec vendere p.l.i.C.de fundis pri.z illā ſp tenui p.l.fi.C.de iure emphi.q⁹ non pōt alienare ſine voluntate dñi vl ō nunciatōe facta q iō bz emphiteota dño denuncia re:qz non bz actōem dñs niſi realē:z ꝓbare de dñi o eſt difficile:qō nō eſt in fundo vectigali fiſci q̄ hēt actōem ꝓ vnūquēq; poſſeſſorem.vt.l.impatores.ſ. de publi. Et hoc ꝓcedit ſine dubio ī emphiteoſi ecclesie⁹:que nullo ti.pōt aliēari.vt.C.ne rei domi.vel temploz.l.ij. Opp.de.l.ex facto.ſ.i.ſ.ad trebell. Et Dy.dicit q appellatio hīdis aſſumit largi⁹ q̄ in vltimis voluntatib⁹. De iſta materia qualr hīs ſumat. dixi in.l.gallus.ſ.nunc de lege.ſ.de liber. z poſthumis.

LIberorum appellatio. Hec lex poſita eſt ff.de ver.ſigni.que breuiter.h.d. Appellatio liberoz oēs ophendit niſi p ꝓferentē alr limitetur. Appellatio vero filioz ad vlteriores nō extendit:niſi de dura ſepatōe tractaret. Itēq; vnicum nepotē reliq̄t:non videt ſine liberis deceſſiſſe.h.d. Et diuidit.primo ponit q̄ ophendant appellatione liberoz. Scōo dicit ad q̄d fuit inuēta denominatio filioz z nepotum. Tertio oſtēdit p auctoritatē papyrij nepotes q̄ſq; otineri appellatōe filiozum. Quarto oſtēdit idem ex allusione vel deriuatōe vocabuli.prima durat vſq; ad ver.totiens.ſcōa vſq; ad ver. ſz z papyrius. tertia vſq; ad ver.ſed poſtea.q̄rta vſq; ad finē. Nota ex primo dicto q appellatione liberoz oēs ophendunt:qō ꝓbatur auctoritate legis.xij tabu.z reſcripto diui marci. Scōo nota q regulr filij vel nepotis appell'o non extendit ad vlteriores. Tertio nota: q appell'o filij extendit ad nepotes cū de dura ſepatōe tractatur. Quarto nota q filī⁹ dī a filos qō eſt amoz:z ſic cū nepotes equalr ſeu plus diligam⁹ q̄ filios.merito ſm allusionē vocabuli filij appellatione comphendunt nepotes. Vltimo nota:q filius pōt dici ſeu deriuari a filo:qz p eum fil⁹ z ordo gñatōnis cōſeruat in poſteris:vt hic ꝓbatur hac.l.in fi.z hoc etiam ponit p Augustinem. Oppo.in prin. dicit q appellatōne liberozum cōphendunt nepotes:z ſic videt q ſit ex ꝓpria ſignificatione. Cōtra immo videt q ſit ex interptatōe extenſiua.vt.ſ. de excu.tuto.l.ij.ſ.nō ſolum.ibi appellatio añt bz ad nepotes extendit. Scō.expone ibi extendit ſm ſuī proprīam ſignificatōem:z ſic p ſe non per interpretatōnem factā ab alio. Scōo oppo.de ver.totiēs.ad ꝟ.ſed z papyrius. Scō.z ideo filij appell'one otinētur z nepotes:qz de dura ſeparatōe tractatur: alias ſec⁹ ſm glo.poſitam hic.z.l.vroz.ſ.cubine.ſ.de lega.iij. Tertio oppo.ad iſtud z videt q ſemp filij appellatione otineant nepotes:qz verba debēt intelligi ſm ꝓpriam ſignificatōem.vt.l. nō alr.de lega.iij. Sed ꝓpria ſignificatio filij extēdit ad nepotes:qz dī a filos ſeu a filo vt dictum eſt hac.l.in fi.g̃ z̃. Scō.dicit glo.inſti.qui dari tut.poſ.ſ.fi.q cōtrarium eſt verū ſm veram ſignificatiōem vocabuli:ſz omnes leges que dicūt non otineri nepotes intelligunt ſm cōem vſum loquendi. Idē nota. in auth. ō nō eligen.ſecūdo nūbē.ſ.cum igit. In glo.que incipit hac appell'one. Iſta gloſa videt falſa.nam vbi cūq; nepos cōtinet appellatōe filij:videt ex interptatione nō ex ꝓpria ſignificatione.vt.l.iuſta.ſ.eo.z ibi hoc tenet Dyn. Quid dicem⁹.p huius declaratione materie habem⁹ videre.primo qñ filiorum appellatōe contineant nepotes. Secundo an eo caſu quo nepotes ꝓhendunt ſit ex ꝓpria ſignificatōe vel ex interptatione extēſiua. Redeo ad primū an appellatōe filiozuz contineant nepotes. glo.dicunt iſtud qō.ſ.vidiſtis. Dñs Franci.accur. in quadā ſua diſputatione dixit alr.aut ꝟbum filij profert ab aſcendente:z tūc continet nepos.vt.l.filij.z.l.iuſta.ſ.e. Aut ab alio z tūc non continet.vt l.q ſi nepotes.ſ.de tute.z inſti.qui da.tut.poſ.ſ.fina. Sed iſtud eſt ꝓtra dictā.l.q ſi nepotes.ſ.de tute.qz ibi ꝓferebatur ab aſcendēte. Ja. vero de are. in hac.l.diſtinguit ſic,aut lex vtit vocabulo filiozum.tūc aut lex loquit ſtricte:z tūc aut diſtincte ſeu diſcretiue: aut indefinite. Primo caſu qñ loquit diſtincte ſeu diſcretiue volēs diſcernere eos quos notat ab inferioribus:tūc ſequētes non intelligunt vt hac.l.ver. totiēs.z.C.de inceſt.nup.l.ſi quis inceſtu.z.ſ.de ritu nuptia.l.lege iul.ſ.hoc capite.z.ſ.de adult.l.pater. Si ō loquitur indefinite:tūc vlteriores continent.vt hic in ver.ſed z papyrius.vſq; in fi. z. ſ.e. l.iuſta.z.l.filij.z.ſ.de ritu nupti.l. ſenatuſcōſulto. Si vero dubitat an lex loquat diſcrete vel indefinite.z tunc aut lex ſtatuit ad alios nō extendi:z ē certum q loquit diſcrete.vt.C.ad trebel.l.iubem⁹. aut hoc nō exprimit:z tūc aut indulget aliquid ꝓtra iuſ cōmune in filijs:z nō extenditur ad vlteriores vt in l.ſed z milites.ſ.i.z.ſ.de excu.tuto. z. C. de queſtioni.l.milites. Idez ſi rō legis que loquit in filio ad nepotes nō porrigatur.vt.C.de natu.libe.l.fina. argu.ſ.de lega.i.l.licet. Sed iſta diſtinctio deficit in multis vt patebit ex his que.j.dicam. Alij vt dñs And.de piſis fecit ſup hoc ſuaz diſtinctōem longiorem ſic dicens,aut tractamus de larga ſignificatione vocabuli:z tūc continent nepotes appellatione filiozum.vt hac.l.in fi.z.l.filij.z.l. iuſta.ſ.e.z qō nota,in dicto.ſ.fi.inſtitu.qui da.tuto.poſ. Aut tractamus de ꝓpria effectuali ſignificatione vocabuli,z tunc aut nomen filij ꝓfert ab homine:aut a.l. ſi ab hoīe.tunc aut ſi non cōprehenderet nepos icurreret quid iniquū:vt ſi fieret dura ſepatio z cōprehendit nepotes.vt hic in ver.ſed z papyri⁹.z.l.vxorem.ſ.ꝺcubine.ſ.de lega.iij.arg.l. poſſeſſionum. C. cōia vtriuſq; iudi.aut non ſequeret quid iniquum: tunc nō continentur nepotes.vt hic in ver.totiens. z dicta.l.q ſi nepotes.z p̄batur in dicta.l.gallus.ſ inſtituens.z per totam illā.l.vbi inſtitutio facta de filio non extenditur ad nepotes:aut ꝓfertur a lege: z tunc aut in caſu fauorabili p aliquo principalr et continetur nepos.vt dicta.l.ſenatus.de ritu nupti. z in autenti.de non eli.ſecūdo nu.ſ.cuz igit.z in auten.vt exac.inſtan.dotis.ſ.ij. Idem ſi in caſu odioſo in alium principaliter.nam ex alia parte vertitur fauor.vt.l.filium habeo.ſ.ad macedonia.ſic etiaz referebat dñs Ray.de foz.z circa iſtam.l. Vbi autem videtur iſta verba eſſe imperfecta z in multis

bal.ī.l.liberti liberteq;. in.xi. col.ī ꝟ ſi.ſm dubiuz z in ꝟ.ſed q̄d ſi quidā.C.ō ope.liber.latius p Jmo. in.l.ex facto. la grāda.ver ſi.vlteriuſ.vltra p̄dicta p duas col. de hī.inſti.z ange.z Jmo.in l.gall⁹.ſ.etiā ō li. z poſth. z de legatari o z donatari o:q non dicat heres. tz bal.in.l.quedam.ſ.nihil. de eden. p illum tex.z ibi quid de emphiteoſi: ſz ī ēphiteoſi an legatario veniat appell'one heredis.vide Spec. in ti.de locato. ſ.nunc aliq̄. ꝟ.cxij. z xvij. cxij.

q Jn emphiteoſi eccl'ie. Scium tz bal. in aut.q̄s actiones.C. de ſa.ſan.ecc. et adde bart.in l.ſi patronuz in princi. ad trebel.

Liberorum appell'oe habemus videre.hāc materiā tractat bal. in.l. maximū vicium C.de lib.p̄te. z p Jmol. in l.gall⁹.ſ. inſtituens.ō libe.z poſthu. vbi poſt bal. vide gl. ī cle. i.de bāptiſ.z glo.z doc.in c.ad extirpādas.de fil.p̄ſby.z glo.viij q.i.apl'ica.et quid in priui legijs. vide Cy.ī.l.diuo.

de queſtio.z bal.in.c.i.ſ.ōcedēti.q̄ feu.dare poſ.z ſi ſtatutum facit

mentõem de filijs primi grad⁹ nõ ꝓprehendit nepos. l. iubem⁹. §. fi. ꝛ ibi Baldus. C. ad trebelli.

e // Primo q̃ro. ꝛ adde qõ no. Pe. de ancha. in cle. i. de baptis. Bal. in. l. q̃squis. ad. l. iul'. maie. Bal. ꝛ Imo. in. l. gall⁹. §. instituens. s̃. de li be. ꝛ posthu. bal. in repe. l. in suis. in vlt. col. de li. ꝛ posthu. ꝛ Anto. de but. in. c. i q̃ busdã. õ pe nis. ꝛ ad hãc materiã ad de dcz bart. in. l. alimen ta. õ ali. ꝛ ci. leg. de quo ibi hẽs post eũ.

t // Mihi vi det. Imol. i d. §. instituens tz con tra bart. hic dicẽs ꝙ etiam isto casu nõ veniunt nepotes si cut nõ veni unt in datio ne tutor⁹ vt prime fuit dcm̃ p bart. ꝛ rñdet ad sylĺ. p bar. b ꝛ ista faciũt ad qõnez õ q̃ ibi p bal. ꝛ Imo. in. l. lutius. la. ij. e. ti.

t // Secõo q̃ro. adõ que dixi. s̃. in'. ij. pri. apostil. ꝛ vide nota. bal. ꝛ Imo. in. l. luci⁹ te stamento. in prin. s̃. de li. be. ꝛ posth. et ibi dicit Ang. ꝙ fm verũ ꝛ ppri um ſignifi catum ver bũ filij refer tur ad filios primi grad⁹ tm̃. alĺat. l. li ber. de ex cusa. tu. sec⁹ in v er. libe ros. vt hic ꝛ ibi ẽt an fi lij appell'o ne posthu mi ꝓprehen dant. Et q̃ ꝓprehendãt appell'one liberoꝝ. vide in. c. i. de scismati. ꝛ q̃n appell'one filiorũ ve niant nepotes. vide Bal. in. l. fi. de li. pteri. ꝛ in. c. ad extirpãdas. õ fi. pſ. in nouella ꝛ adde ꝙ phibitio filioꝝ non trahitur ad nepotes fm bal. in. l. volũtatis. C. de fideicõ. ꝛ no. Bar. in. l. filiusfamil'. §. diui. de

non vera. ¶ Et ideo pro eorum declaratione primo quero⁸: quando verbum filiorum ꝓfertur a testatore: an ꝓprehẽdat nepotes. ¶ Circa qõ dic aut testator disposuit circa filios eos honorãdo ꝛ eis ꝓuidẽdo: aut ipsos grauãdo: aut nõ ꝓuidit nec disposuit de eis ꝛ circa eos: ſz de eis circa alios: aut non disposuit circa eos: nec de eis circa alios. sed applatio filioꝝ ponit in dispõne p modum cuiusdã cõditionis vel cãe. primo casu aut ꝓuidet eis tutores dãdo: ꝛ appellatõ filioꝝ nõ porrigit ad nepotes. vt d. l. q̃d si nepotes. vt. d. §. fi. rõ: qz lz ex pte filij sit fauor: tm̃ ex pte tutoris dati est on⁹: ꝛ lz nepotib⁹ tutor nõ intelligat dat⁹ est eis modicũ preiudiciũ qm̃ supest ꝓuisio legis ꝛ iudicis dãtis tutorẽ legitimũ vel datiuũ: ꝛ hoc forte voluit dicere glo. in. l. iusta. s̃. e. dũ dicit spãle est in datõe tutoris. Aut eis ꝓuidet eos instituẽdo vel alr relinquẽdo: ꝛ tũc fm p̃dicta do. An. ꝛ Ray. etiã non porrigit ad nepotes: ꝛ dicũt ꝙ est casus in. l. gallus. p totã illam. l. ꝛ maxime in. §. instituẽs. vbi institutio facta õ filio nõ porrigit ad nepotẽ. Sz mihi videt' ſalua eoꝝ reuerentia ꝙ illa. l. nihil faciat. nã tota lex gall⁹ si q̃s eã bene inſpiciat loquit qñ q̃s instituit filium certũ ꝛ nominatũ: quo casu appellatio filij: ad alium nõ porrigit sine dubio. vt no. in. l. si q̃s ita. in prin. s̃. de testa. tu. Sz materia nr̃a loquit qñ q̃s instituit filios simpliciter: quo casu dico ꝙ institutõ seu alia ꝓuisio facta de filio extendit ad nepotes: hoc ꝓbat in. l. lucius. lo finale. s̃. de hĩdi. instit. vbi testator fratri suo substituit sub ꝺitõe si decesserit sine filijs: ꝛ hoc facit volens filijs fratris ꝓuidere. Et ꝺstat ꝙ ibi appellatõe filioꝝ ẽt ꝺtinent oẽs liberi vt ibi apparet. Idem hoc facit. d. l. gall⁹. §. instituẽs. fm lec. quam ibi ponit. ita dz intelligi. l. iusta. ꝛ l. filij. s̃. e. ¶ Secũdo casu qñ testator eos grauauit: vtputa exhĩdãdo tũc appell'one filioꝝ nõ ꝺtinent nepotes. vt no. in. l. filij. s̃. e. qõ ꝓbat: qz ea eãtate qua masculinum ꝺtinet femininũ: ea eãtate ꝛ appell'o filiorũ porrigit ad nepotes. vt. l. iusta. s̃. e. ſz in illis odiosis masculinũ nõ ꝺtinet femininũ. vt. l. i. §. q̃rit. de ven. inspi. g̃ tẽ. ¶ Tertio casu qñ testator nõ disponit circa eos ſz de eis circa alios vtputa si legat ancillã cũ filijs: vel filios ancille: ꝛ tũc aut fieret dcã sepatio dura ꝛ appell'o filij porrigit ad nepotes. vt hac. l. ꝛ. ſz patri. ꝛ. d. l. vxorem. §. ꝺcubine. s̃. de le. iij. alĺs secus vt ibi no. ¶ Quarto casu qñ ꝛbum filij apponit i dispositõe p modũ cuiusdã ꝺditõis vel cãe: tũc aut illa ꝺditio vel cã fauoreꝝ filioꝝ respicit: ꝛ tũc appellatione filiorũ ꝺtinent nepotes: alĺs sec⁹: qz ꝺditio vel cã fauorem filiorũ respiciẽs dz impleri in forma ſpecifica: ꝛ put iacent ꝛba. vt. l. q̃ hĩdi. in princi. ꝛ. l. meui⁹. de ꝺdi. ꝛ demõ. hoc ẽt ꝓbat p ea que dicam j. qñ ꝓfert a. l. ¶ Secõo q̃ro[1] qñ ꝛbum filij ꝓfertur a lege vtrũ porrigat ad nepotes. circa qõ dico ꝓcedendũ esse q̃si p eadẽ mẽbra q̃ dicta sunt. nam aut. l. dispositio ꝺtinet ꝓuisionẽ filioꝝ circa tutele datione: ꝛ nõ porrigit ad nepotes. vt. l. sed ꝛ milites. §. i. s̃. de excu. tut. rõ ẽ ea quã. s̃. dixi. Aut ꝺtinet ꝓuisionẽ filioꝝ circa alia ꝛ idẽ qz porrigit ad nepotes siue

le. i. Item an appell'one filioꝝ veniant nepotes. vide bal. in. l. ij. C. õbo. ma. ꝛ Bal. in pulchra. q. in. l. si filius. que est. l. penul. C. ad mace. ꝛ Ey. in. l. milĺ. C. de q̃stio. in. l. q̃squis. C. ad. l. iul'. maie. ꝛ vide not. limita. p Bar. in. l. alimẽta in prin. s̃. de ali. leg.

v // Respectu pupillorꝝ. Et ista faciunt ad id qõ dixit Ang. in. l. etiã circa prin. so lu. matr. vbi dicit ꝙ bñficium illi⁹. l. ꝛ. l. maritum nõ extendit ad nepotes cũ illõ ꝓuilegiũ nõ trãseat nisi filios eiusmõdi fimonij in alterius. vt no. glo. ꝛ doct. in. d. l. Et ꝓterea qz in ꝓuilegijs õ ius cõmune stricta est ferenda interꝓtatio. l. ꝛ milites. in fi. ꝓrin. õ excusa. tu. vbi est ter. nota. ꝛ ẽ.

x // Ad nepotes. Sed q̃d si statutũ excludit filiam dotataz a succesſiõe: an ẽt dicat excludẽ nepotẽ. Ang. refert Bar. in. l. de q̃b⁹. de legi. lz aliq̃ hẽant in. l. fi. de ꝺsti. i prici. ꝛ ibi videtur tenẽ ꝙ fic. ꝛ Ey. in. l. i. C. q̃ sit lõ. ꝺsue. ꝛ vide bar. in. l. ij. vi dendũ i fi. ꝛ quod ibi dixi ad tercul. ꝛ no. bal. in l. sancimus. in fi. de ioff. testa. ꝛ vide bar. in. e. l.

y // Porriga tur ad nepotes. vtrũ re scriptũ prin cipis loq̃ns de filijs hẽat locũ in ne

dispositio sit facta in fauorẽ filioꝝ principal'r: siue i odium alteri⁹: tm̃ redũdat in fauorẽ filij principal'r. vt in aut. vt exact. instã. do. §. ij. coll'. vij. ꝛ. s̃. ad ma. l. filiũ hẽo. Aut ꝺtinet odium filioꝝ principal'r ꝛ nõ porrigit ad nepotes. vt. .pĩ. s̃. de adult. ꝛ. l. lege iulia. §. hoc capite. s̃. de ri. nup. Si ꝛbo ꝺtinet odiuz filij ꝓsequẽter tunc extendit ad nepotes. vt. l. senatus consul. s̃. de ri. nupti. rõ qz saltem ibi est fauor respectu pupillor⁹. Nec ob. ꝓdictis qõ no. p Ey. i. l. quis q̃s. C. ad. l. iul'. maie. qz ibi appell'o filioꝝ extẽdit ad nepotes ex vigore ꝓstitutõis impatoris Fede. ibi relate p eũ que loquit de liberis vt ibi pz. Aut õ filijs nihil disposuit principal'r sed appll'o filioꝝ ponit in dispositõe casual'r vel ꝺditional'r: ꝛ tũc aut illa ꝺditio respicit principal'r fauorem filij: vtputa dicit si mr̃ tutorẽ filijs nõ petierit ius vẽdicandorum bonorũ nõ hz. certe porrigit hoc ad nepotes. vt. s̃. ad tercul'. l. ij. §. si mr̃. in prin. ꝛ ꝛbo. filijs añt. Aut non ꝺtinet fauorẽ filioꝝ principal'r. vtputa si pater hũe rit tot filios hẽat excusatõem a tutela: tũc nõ extendit ad nepotes nisi. l. vtereť vocabulo liberoꝝ. vt. l. ij. §. i. s̃. de excu. tut. Rõ: qz verba ꝺditionũ debent impleri in forma specifica vt dcm̃ est. Ubicũq; añt dixi filioꝝ appell'onẽ porrigi ad nepotes intelligo nisi p. l. alr restringat ꝛ limitet vt. l. iubem⁹. C. ad trebel. cum silibus all'. s̃. in distinctõe Jac. de are.

¶ Itẽ p̃dicta ꝛba qñ lex disponit aliq̃d circa filios ea ꝺtemplatõe: qz fili⁹. Si ꝛbo disponeret respectu alteri⁹ qualitat' inherẽtis filio: tũc non porrigit ad nepotes ad quos nõ porrigit dicta qualitas vt i casu. l. vlti. C. de natu. libe. vbi lex disponit circa filios nõ qz fili⁹ simpl'r: sed qz fili⁹ spuri⁹ lz illa dispositio nõ fit ꝓpter odiũ filij: qz in nullo delinq̃t. vt. l. spurij in prin. s̃. ad muni. tm̃ nõ porrigit ad nepotes: qz ad eos nõ trãsit illa qualitas ꝙ sint filij spurij testatoris. ¶ Quero q̃d in rescriptis principis: an appellatio filiorũ porrigat ad nepotes⁹. Rñdeo aut rescriptum illud ꝺtinet bñficiũ. vt si impator cõcedit castrũ alicui ꝛ filijs suis tũc intelligat de nepotib⁹. qz largissime est iterꝓtandũ. vt. l. vlti. s̃. de ꝺsti. prin. Si ꝛbo ꝺtinet ꝓuilegium aliqõ õ ius cõe: tunc qz ꝓuilegia sunt stricte interꝓtãda. vt. C. de inoffi. te. l. si q̃s. in prin. intelligã stricte. ita põt intelligi. d. l. ſz t'milites. §. i. s̃. de excu. tut. p hoc ẽt facit: qz si ꝓuilegiuz loquit de liberis seu posthumis restringitur ad descendẽtes p lineã masculinã. vt. l. i. s̃. de iur. im mu. ¶ Quero q̃d⁹ si appell'o filioꝝ ꝓfertur a õnibus. Rñdeo interꝓtari debem⁹ õ eum p quo ꝓfert fm materiã. l. vetib⁹. s̃. de pac. Secõo principaliter est videndũ in casib⁹ in q̃bus dixi ꝙ appellatione vel interꝓtatõe filioꝝ ꝺtinent nepotes: an hoc fit ex ꝓpria significatõe[a] vel ex interꝓtatõe extensiua. glo. tz ꝙ fit ex ꝓpria significatõe vt dixi in vltimo õnio. s̃. Et istã opi. tenuit Ja. bu. in q̃dã sua disputatõe: qõ ꝓbat ipse sic. ꝓpria significatio sumitur ex allusione vocabuli. vt. l. ij. §. appellata. s̃. si certũ pe. ꝛ. l. tugurij. s̃. e. ti. ꝛ. l. pupillus. §. territoriuz. j. e. sed fm allusionẽ vocabuli appell'o filij ꝓhendit nepotes. vt hic: ergo ꝛc. Preterea glo. in. d. §. vlti.

potibus dicta p bar. ꝫ sequit ad lr̃am Pe. õ an. in cle. i. õ baptis.

5 // Quero q̃d. sequit istud Pe. de an. in cle. i. de bap. ꝛ vide bal. in repe. l. in suis. s̃. de li. ꝛ posth. ꝛ bal. in. l. cũ vir. de ꝺdi. ꝛ de. ꝛ Baly. in. l. ij. in. xxij. q. C. de iur. emphi.

a // Propria significatõne. an

ex ppria significatõe filioꝝ appellone ꝺtineant nepotes. vide ꝑ Pe. de an.in.d.cle.i. de bap.ꝑ bal.in repe.l.in suis.in pe.col. ꝺ li. ꝛ posth.

b Usus loquẽdi. No.bñ q̃ dicat ppria significatio.ꝛ vide bal. in.l. i.alʾs fi.in.xij.ꝛ.xiij.q.C.de hĩdi.instĩ.ꝑ bal.in.l.cũ sine.C.de bo. q̃ li.

c Statuto cauet.ꝛ de isto statuto ꝙ femine nõ succedãt stantibꝫ masculis. vide bonũ dictũ Saly.ꝛ ibi bal.in.l.sancimus.C.de nup.bal. salyc.ꝛ doc.in aut.nouissima.C.de inoff.te.ꝛ bal. in.l.maximũ vicium.C. ꝺ libe.ꝑte.quia videt tenet ꝺ bar. ꝛ viꝺ bal.in.l. pe. alʾs fi.C. de in ius vocã. ꝛ Cy. in. l.i. C.q̃ sit long. cõsuet. ꝛ qõ no.bar.cum his q̃ ibi dixi in aut.ꝑ fratres.C.ꝺ suis ꝛ legit. Itez faciũt not.ꝑ bald. ꝛ Imol. in l. plane.§. si duobꝫ. ꝛ in l. hmõi.§. si ticio.de leg. i.ꝛ Cy. in.l. si publica.ꝺ adult.ꝛ Jo an.an.i spe cu.de succe. ab intesta.ꝛ bart. ꝛ q̃ ibi dixi in.l.ij.§ videndum. ad tercu.ꝛ q̃ dixit domiꝰ meꝰ ĩ diꝰ sputatõe fiꝰ gismũdus. ĩ tij.dubio. et an appellooꝰ ne ꝑis ꝺtiẽ tur auꝰ ꝛ matris auia: vi de bal. in.l. nenseniꝰ. C. de ne.ge. vbi tz ꝙ sic. ꝛ bal. in.l. sciꝰ mus. in fiñ. ꝑin.C.de iꝰ offi.testa. et Jo.an.in Specu.de suc.ab inte.in rub.ꝛ bal.in.l. quod vero.ꝺ de le. ꝛ cũ bar.hic ad lʾam trãsit Pe.de an.in.d.cle.i.ꝛ in.q. Bar.hic.adde ꝙ si eẽnt aliq̃ filij mascli ꝛ nepotes ex alijs filijs ꝑmortuis: an isti nepotes cũ filijs ꝺcurrãt. vide bal.in.l.in q̃bꝰ. de se.nup.ꝛ hic adde bal. ꝛ Imo.in.l.si vero §. de viro.so.ma.in pe.ꝛ vlti.col.ꝛ in.l.gallus.§.in

instĩ.q̃ da.tu.pos.dicit ꝙ ille.ll.que dicũt ꝙ filij appellatione nõ ꝺtinent nepotes: loquunt ꝛm cõem vsum loquẽdi: sed cõis vsus loquẽdib nõ est intellectus ꝑprius sed figuratiuꝰ ꝛ interptatiuꝰ. vt.l. cuꝫ de lanionis.§.afinã.ꝺ de fun. instru.ꝛ instru.le.ꝛ.l. labeo.ꝺ de sup.le.ĝ ꝛc. Preterea cõis vsus loquẽdi nõ põt alterare ppriũm rei significatũ. vt.l.ij.ꝺ vsufruc.ea. rex que vsu cõsu.ĝ remanet ꝙ nepotes ex ppria significatõne ꝺprehẽdant. Ego hoc ꝑbo ꝑ.l.istam x̃.§ papi. vbi dꝫ nepotes ꝺtineri. not. qõ dicit ꝺtineri non aũt dicit extẽdi. ad idem.l. iusta.ꝺ. e. Contrariũ tz Dy.s. ꝙ ex interptatõe extensiua sit hoc vt ipse no.in.d.l.iusta.ꝺ.e. non tñ se extendit in ꝑbãdo hoc. ꝛ istã opi. puto veriorem qõ ꝑbo ex.l.iusta.ꝺ.e. vbi dicit tex. iusta interptatõne ꝛc. Preterea ex ea.l. ꝑbat. nam vbi dꝫ ꝙ appello filij porrigit ad nepotes ea interptatõe qua masculinũ porrigit ad femininũ: tz hoc est ex interptatõe extẽsiua. vt no.ꝺ.e.l.i.ĝ ꝛc. sed ad istã rñdebat Ja.bu. ꝙ ibi loquit ex interptatõe decłatiua hoc est ꝺgrua x̃ bi expositõe: ꝛ hoc ꝑut refert ad appellonem filiorũ erga nepotes. Sed ꝑut refert ad appellatiõem masculini erga femininũ: tũc ponit ꝑ interptatione extẽsiua: ꝛ sic verbum semel positũ ꝺz determinat vtrũq; vniformit. vt.l. certi ꝺditio. ĩ prin.ꝺ. si cer.pe. Sed hec rñsio nõ placet: immo verbũ semel positũ ꝺz determinare vniformiter vtrũq;. vt.l. iam hoc iure.ꝺ. de vul.ꝛ pu.ꝛ.C. de testa. mili.l.in testõ. cũ si. et alie rõnes facte p eum nõ vrgẽt. vt.ĵ. dicit. Preterea ꝑbat ꝙ ppria significatio verbi sumit ex diffinitõe ꝛ qñ diffinitio repugnat allusioni vocabuli stamꝰ diffinitioni. vt.l.i.ꝺ. de testa.ꝛ ibi dixi. sed filius diffinit ille qui ex viro ꝛ vxore eius ẽ natꝰ. vt.l. filiũ.ꝺ. de his q̃ sunt sui vel alie. iur. ſz ista diffinitio non porrigit ad nepotes. cum.n. dictio ex: denotat cãm ꝑximã ꝛ immediatã. vt.l.eo tpe. in fi.ꝺ. pecu. ꝛ.l.nõ dubium.C. de legi.cũ si. Sz ꝺstat ꝙ nepos ñ est natꝰ ex auo ꝛ vxore eius immediate: ĝ diffinitio eiꝰ nõ ꝺgruit nepoti respectu aui vt dicat filius. et p hoc tollunt oẽs ratiões facte p dñm Ja.bu.ꝛ hãc rõnem ipse nõ soluit nec ẽt ipse tetigit eã. Preterea ppria significatio sumit ex auctoritate. vt.l.p prie.ꝛ.l.min. ppie.ꝺ.e.ꝛ hac.l.in prin. Sed infinitas auctoritates hẽm ꝙ apellatio filij non ꝺtinet nepotes. vt b in x̃. totiens. ꝛ.l. q̃d si nepotes. ꝺ. ꝺ testa. tute. cũ si. immo appello nepotis ponit vt spes distincta ꝛ separata a filio: immo qõ plꝰ est vnꝰ dicit eẽ in primo gradu: aliꝰ in scõo. vt.l. iurisconsultꝰ. §.i. ꝺ. de gradi.ꝛ instĩ. de gra. §. primo gradu.ꝛ. §. scõo gradu. Pro hoc ẽt videt tex. in pall. l. filium hẽo. ꝺ. ad maced.ꝛ illud puto verissimũ non obstãte ꝙ ibi dꝫ ꝺtineri: qꝛ hoc intelligo ex interptatõe extẽsiua vt dictũ est. Non ob.l. senatꝰ. ꝺ. de ri. nup. qꝛ qõ ibi dicit itelligo ꝑ interptatõnẽ. vt no. ĩ.l. his qñq;. ꝺ. ꝺ acq̃. here. His pmissis reducam⁹ hanc materiã ad qõnes de facto. Pone statuto cauet ꝙ filia feia ñ succedat extãtibꝫ filijs masculis: ſz sit dote ꝺtenta. Cõtingit ꝙ aliq̃s ꝺcessit relicto nepote ex filio ma

stituens. ꝺ. de libe. ꝛ posthu. ꝛ qõ no. Bald. in.l. quisq̃s. C. ad.l. iul. maie. ꝛ Ang. in.l. de q̃bus. de legi. ꝛ dicit dñs Ant. in ꝓhemio decreta. ꝙ cõis vsus loquẽdi opatur: ꝙ appellone filioꝝ non veniũt nepotes. alʾat Ja.bu. in.i. ꝺsti. C. facit qõ no. Jo. an. in.c. fundamenta. de elec. in nouella. dicit ẽt Bal. in.l. ij. C. de suis ꝛ leg. ꝙ consuetudo ꝙ primogenitus succedat in regno nõ cõ prehẽdit ne potẽ: ꝛ facit qõ not. bar. ꝺ. ea.l. in .v. colũ. circa finem. Alex. d Sal. A diuo marco. ꝛ.l. ĩ quibus. ꝛ ibi bal. C. de se. nupt. Ang. ꝛ Imo. contra. in.l.i. in prin. ꝺ. solu. ma. ꝑ bal. in l.fi. in.tij. colũ. cum seq. C. de lib. ꝓteri. ꝑ bart. ꝺ. in x̃. quero quid in re script.

sculo: an ille nepos succedat in totũ ꝛ filia excludat dñs Jac. bu. determinauit ꝙ sic: qꝛ appellone filij ꝺtinent nepotes ex ppria significatõe vt dictum ẽ ꝛm eum. Sed ista rõ non placet vt.ꝺ. dixi. Adducebat ipse aliam rõnem posito ꝙ appellatio filij non porrigat ad nepotes ex ppria significatione: tñ an bñficium datũ filio porrigat ad nepotes ꝑ statutũ nihil disponit. Remanet ĝ in hoc ius cõe: ꝛ certuꝫ est ꝙ beneficiũ datũ filijs priuilegium ꝛ honor trãsit regłr ad nepotes. vt. C. de questio. l. milites. ꝛ.l. a diuo marcoᵒ. e. ti. de pe. l. decurionũ. ꝛ de senato. l. e mancipatũ. ꝛ. C. de priui. do. l.i. Hoc ĝ priuilegiuꝫ seu bñficium a statuto ꝺcessum filijs ex dispositõne iuris cõis trãsibit ad nepotes. Preterea neposꝰ filio sublato de medio locũ filij incipit tenere. vt in instĩ. de exhĩ. libe. §. posthumorum. ꝛ de hĩ. que ab intesta. defe. §. cum filiꝰ. ꝛ.l. gallꝰ. §. videndũ. de libe. ꝛ posthu. Sz si filius statuti bñficio hoc priuilegium hẽat vt ꝑferat filie: ĝ ꝛ nepos loco eiꝰ succedens. Ad hoc facit qõ dꝫ ꝙ subrogatum sapit naturã eiꝰ in cuiꝰ locũ subrogat. vt.l.i. §. hoc. ꝺ. si quis testa. li. eẽ iusſue. ꝛ hec opi. placet ꝑ rõnes ꝑdictas. sicuti. n. nepos succedit in locũ ꝑris sui: ꝛ incipit tenere ex ꝑsona patris primũ gradum tz in x̃itate in scõo gradu sit: ĝ eadem rõne assumit priuilegiũ patris sui tz ex ꝑsona sua nõ ꝺpetat Et ex hoc appet rñsum ad argumẽta que fiũt in ꝛium si dicat statuta non recipiũt interptatõem extensiuã. ꝺcedo: qꝛ statutũ nõ extendit ad casum in eo nõ ꝺprehensum. ꝛ iõ ex x̃ita te statuti nõ ꝺprehendit nepos ex ꝑsona filij: tz statutũ recipit interptatõem extensiuã passiue: qꝛ ius cõmune se extẽdit ad illud. vt l.i. §.i. ꝺ. de mune. ꝛ ho. et ibi dixi. vñ lex se extendit ad statutũ vt nepotem faciat assumere priuilegiũ ꝺcessum filio. hoc ẽt tz Ja. de are. in q̃dam sua disputatõe dicẽs ꝙ rõ statuti ẽ vt agnatoꝝ salua sit dignitas q̃ agnatio conseruatur in filios masculos. vt instĩ. de legi. agna. succ. ergo eadem rõne in nepote. Sz prima rõ magis placet: qꝛ hec rõ vt agnatoꝝ salua sit dignitas c non est exꝑssa in statuto. Quero pone retento eodẽ themate filiꝰ decessit. supstite ex eo filia femina nepte defuncti aui: ꝛ femina filia: an ista neptis excludat filiam istã. Istam. q. tãgit Cy. C. de adulte. l.i. ꝛ viõ tur tenere ꝙ neptis nõ excludat filiam: qꝛ in nepte cessat rõ vt agnatoꝝ salua sit dignitas. Determiatio mihi placet f: non tñ ꝑ rõnem ꝑdictã: qñ de rõne dicti statuti nõ appet. Veritas aũt isti⁹ determinationis appet ex eo qõ dictũ est. ꝺ. nam tũc appellatio filij porrigit ad nepotes de iure cõi qñ ꝑfertur simplr sub ea appellatõe: qꝛ filiꝰ: sec⁹ si respectu alterius q̃litatis vt dcm est. ꝺ. ꝑ. l. vlti. C. de na. li. Sz hic filiꝰ nõ excludit filiã: iõ qꝛ filiꝰ simplr: sed qꝛ filius mascls. Sz ista qualitas mascls nõ transit ĩ neptem. ergo appet ꝙ in ea non transit. l. dispositio. et sic non potest assumere locũ patris. Quero q̃d si filia dotata decessit relicto filio masculo: an talis nepos excludat a filio: ꝛ videt ꝙ non qꝛ statutum loquit de filia femina excludẽda: sed ad istuꝫ nepo

f Mihi placet. Cum Barto. hic simpliciter transit Paul. de castro in consilio. lxxxv. incipien. in Christi nomine amen ꝛc. ponet castro ꝛc. in fi. sed contra Bar. tenet Bal. in.l. fi. C. de in ius vocã. tz Pe. de anc. in cle. i. de baptis. seq̃tur bar. ꝑ Sa. in.l.ij. C. ꝺ in ius vocã. ꝛ ibi dixi post Fulgo.

g ¶ l. Cautū idē p ista in hac. q. tz Ang. in aut. de tri. z semis. §. nec tz illo, ēt p illū tex. z ita dicit se pluries ꝺsuluisse, z vide Pau. de ca. in. l. q̄ supstitis. in fi. de acq̄. hī. z vide no. p Bal. in aut. cessante. in. iij. colū. de legi. hī. z in. l. maximum vicīū. de li. pteri.

h ¶ Pone exēplum, z ista faciūt ad. q. si testatoꝛ grauat filiū ꝺ restituendo decesserit sine filiis masculis an nepotes ex filia faciāt deficeꝛ fideicōmissuz vide Jo. an. in additi. ad Spe. in tit. de testa. ī rubri. z facit tex tus hic all'. in. c. i. §. hoc aūt. vide tī tex. in. l. cogscere. §. libeꝛoruz. s. e. z bal. in. l. i. C. de ꝺdi. iser.

i ¶ Contrarium videꝛ. et ad materiā adde q̄ si q̄s acceperit in emphiteo / sim p se z suis filijs masculis nō cōprehēdūtur nepotes masculi ex femina idē substitutione facta si decesserit sine filiis masculis ita videꝛ tenere bal. in l. fz si hac. §. liberos. de ī ius vocan. z vide bal. in aut. si q̄s ruinas. in fi. C de sa. san. eccle. z Spe. īti. de loca. § nūc aliqua. versi. ex vi. z qꝺ hētur in c. i. §. hoc autem. q̄ feud. possī. z in. c. i. §. fi. de succes. feu. z Spe. in. d. §. nunc aliq̄ ver. ix. z Jo. an. in. d. rub. in addi. post Ricar. mal. z p hoc q̄ si nō venit filia tanto minus nepos q̄ est in vlteriozi gradu z mīn⁹ ꝺilectus. vide bal. in. l. maximū vicium. C. de li. pte. z ita ꝺsuluit dīus Ant. z Pe. de anc. Jo. de monte garemo. Bar. dīus Saly. Flo. de sancto petro. z Matthe. z vide qꝺ no. Bar. in. l. i. al's. ij. §. videndū. ad trebel. z ad p̄dicta adde Bald. in l. cū vir. de ꝺdi. z demon. z no. p Archi. xvi. q. iiij. si q̄s suadente. z Jm. in. l. qꝺ dī. de ver. obli. si aūt accipio p me z meis ꝺscendētibꝰ ex virili sexu nō venit nepos ex filia. ita Bal. z Jmo. in. l. gallꝰ. §. nūc ꝺ lege. de libe. z posthumis.

k ¶ Quero q̄d. Quid si ꝺicaꝛ de filijs ex se natis an ꝺpheꝺant nepotes. z vide q̄ ꝺixi post Bar. in. l. gallꝰ. §. instituēs. s. de libe. z posthu. q̄d in monasterio. isto casu vide bar. in ꝺsilio parmēsis quidā. z Dy. in. l. si quis ita. §. fi. de le. ij. q̄bus ꝺdicit Jac. de bel. in aut. de san. epi. §. sed hoc de pūti. z bal. in aut. nisi rog. C. ad trebel. q̄ ī hoc fz ꝺ Dy. z bar. fz Pau. de ca. ibi fz ꝺ bal. z adde no. p canoñ. in. c. in pūtia. de p/ba. z de his q̄ ponit bar/to. hic. vide bal. in. l. i. C. de ꝺdi. inf. z bart. oīno in. l. heredi/bus. §. fi. ad trebel. adde qꝺ ꝺixit bal dus in. c. i. ꝺ succes. feu. ī §. filia xo. in fi. q̄ si pater recipit feu/dum p se et filijs masculis z femis ex suo corpe natis ꝺtinetur filiꝰ filie al'at. l. i. C. ꝺ ꝺdi. inser. et ꝺsuluit etiā bal. ī ꝺsilio punctꝰ talis est quidā te stator hūs fratrē suum q̄ relictū facturn tibi et filijs ex tuo corpore natis ꝺtinet nepote ex filia: z ita ꝺcit tenē bar. hic p. d. l. lucius. z. l. i. §. libertinus. de execu. tu/to. z si relin/quo vel ꝺ tibi castrum ita q̄ hēas p te z descē/dentibus ex te natis: als reuertaꝛ ad me z decessi/sti cum vni/co filio q̄ po/stea decessit sine descēdētibus ex se: an castrum ad me reuertaꝛ. Ly. z bal. in au/tenti. fz z si q̄s. in. vi. col. C. de se. nup. tz q̄ fic. z ad bar. ꝟ adde Pau/lum de ca. in. l. gallꝰ. §. instituēs. de libe. z posthu. ꝺixit ēt Bal. in p/ludijs feudoꝝ q̄ si fit mentio de descēdentibꝰ ex tuo corpore veniunt omnes in infinitum.

l ¶ Exemplum. p intellectu huius solutio. vide An. z Pau. de cas. in ꝺcto. §. i. idem credendum z Jmol. in. d. l. gallus. §. instituens. et ibi vide Barto. z Bal.

m ¶ Quero an. adde bar. in aut. ex test. C. de se. nup. vtrum aūt appella tōe mīris ꝺtineaꝛ auia. vide bal. in. l. ij. C. de bo. ma. z an appellatione auie pauia: z nepotis pnepos. vide que ꝺixi in aut. mīi z

tēnō trāsit ista q̄litas q̄ sit femina. g̃ ꝛc. Jtē non reputur. l. cautūs q̄ appell'one filie ꝺtineaꝛ nepos ex ea. Contrariuz est veritas. aut. n. iste nepos ex filia vult succedere ex psona sua: z tūc ipse excludeꝛ a patruo: cū ipse teneat scōm gradū: z filius teneat primū: aut vult succedere in locū mris sue: z tunc sicut mater excludebaꝛ ita ipse. vt. l. illā. C. de coll'. ar. l. pō poni. §. cū q̄s. s. de acq̄. pos. ¶ Preterea mr eius nō excludiꝛ ꝓpter delictū sed ꝓpter fauoꝛē filij. vt j. ꝺicam. ¶ Quero pone q̄ aliq̄s decessit relicto filio masculo z nepote ex filia femina an ꝺictꝰ nepos ex filia excludaꝛ p filiū. ꝺico q̄ sic: qꝛ filia primi gradus q̄ mediāte nepos admittiꝛ fuit talis ꝺitōnis q̄ ipsa excludebaꝛ: g̃ z nepos ex ea nō obstante q̄ ipse sit masc's. vt. l. a diuo marco. C. de qōi. facit qꝺ ꝺicam. j. pri. q. ¶ Quero pone q̄ aliq̄s ꝺcessit relicto nepote ex filio z nepote seu nepte ex filia: an ꝺicti nepotes ex filia excludanꝛ. ista. q. venit ad illam opi. an' cū nepotes insiꝛ succedūt ꝺicanꝛ succedē in locū pris eoꝝ de qua fuerūt opi. inꝛ nros glosatores in aut. cessante. C. de legi. hī. in q̄ teneo q̄ ēt ꝺicti nepotes ꝺicanꝛ in locū pris succedere. vt in aut. de hī. que ab inte. defe. §. finaūt. cū sequē. xv. illꝺ palam est: qꝛ in locū patris defuncti ꝛc. z plene ꝺixi in l. ij. §. i. s. de su. z leg. here. ¶ Preterea ad declarationē predictaꝝ qōnum q̄ tanguntꝛ de nepote ex filia ꝺotata vt cessent ꝺcta que ꝺ possent obijci ē sciendū: q̄ qñq̄ filia excludiꝛ morte vel repudiatōne tūc succedit nepos ex ea ex sua psona vt ꝺicta iura ꝺicunt vulgaria. rō qꝛ affectio que erat in filia trā/sit in nepotē. Jtē cessat id qꝺ obstabat nepoti: qñq̄ filia excludiꝛ ꝓpter eius delictū z ingratitudiē. Et idē: qꝛ nō nocet nepoti qñ illa ingratitudo ī nepote cessat. vt. l. si q̄s filium. C. de inoff. te. z. l. ij. §. fi. emācipatus. de ꝺ ta. facit. s. ad terculi. l. ij. §. fi. z qꝺ ibi ꝺixi. Qñq̄ filia excludiꝛ ꝓpter fauoꝛē deceden/tis vel alteriꝰ: z tūc sicut excludebaꝛ filia ita nepos seu neptis ex ea. rō qꝛ ille fauoꝛ durat mortua filia sicut ea viua. de fauoꝛe decedētis pono exemplum ꝺcit statutū ciuitat' eugubij q̄ filia ꝺotata nō possit; venire ꝺ testiū p̄ris. certe idem erit de nepote ex ea. Casus est. s. de testa. mili. l. q̄ iure militari. cū. l. se. vbi fauoꝛe militū est inductū q̄ possit p̄terire vel exhīdare filios sine cā. pone g̃ q̄ miles fuit hui⁹ p/positi q̄ nascitur⁹ sibi nō succederet. no. q̄ ꝺcit sibi z sic de nascituris ex filia nō cogitauit: tū nati ex filia excludunꝛ vt ibi: ita in ꝓposito de fauoꝛe alteriꝰ pone exēplum h in themate pall'. q. vbi filia excludiꝛ ꝓpter fauoꝛē filij masculi. certe defuncta filia durat adhuc fauoꝛ filij: z sic excludit ēt nepotē ex ea. nam statutū qꝺ ꝺcit q̄ filia femina nō succedat extātibꝰ filijs masculis ꝛc. in ꝓsona masculoꝝ ꝺtinet ꝺispositionē. q. ꝺ. masculi succedant z filia femina nō. vt. l. fideicō. §. cum eēt. de le. iij. z ad. l. fal. l. in rōne. §. tametsi. lz g̃ nepos ex filia nō excludaꝛ ex vigoꝛe illoꝝ verboꝝ quibꝰ ꝺī filia femina nō succedat: tī excludiꝛ ex vigoꝛe illoꝝ verboꝝ quibꝰ ꝺī q̄ masculi succedant. videꝛ. n. alios excludere. vt. l. cū ꝓtoꝛ. s. ꝺ iudi. z de hoc videꝛ casus. x. col. q̄ feu. da. pos. c. i. §. hō autē. vbi sicut filia femina excludiꝛ: ita nepotes ex ea: z ibi est rō fauoꝛ dīi. ¶ Quero an appellatiōe nepotū ꝺtineanꝛ pnepotes z vlteriozes. z videtur q̄ nō. vt in x̄. totiēs. s. de li. z posthu. l. gallꝰ. §. instituens. Jn ꝺctum videꝛ qꝛ sicut appell'one nuri ꝺtineꝛ pnuꝰ ita appell'one nepotis ꝺtineꝛ pnepos. vt. s. e. l. nuꝰ. z. l. gīi. z. l. socer. z iō puto q̄ eo casu quo appellatōe filij ꝺtineꝛ nepos eo casu appellatiōe nepotis ꝺtineꝛ pnepos. Ad ꝺcta rīde vt ꝺixi in. d. §. instituēs. ¶ Quero q̄dꝛ si in aliq̄ ꝺispositio ne fiat mentio de filijs ex se natis vt instituo filios nascituros ex tali vel filia x̄ba: vtrū isto casu appellatione filioꝝ ꝺpheꝺant nepotes. z videꝛ q̄ non vt. d. l. gallꝰ. §. idē credendū. ¶ Jn ꝺctum videꝛ. d. l. lucius. s. de hī. instī. Rīdeo tu ꝺbes scire q̄ nepos nō pōt nasci ex aliquo nisi pr⁹ sibi nascaꝛ filius. vt hac. l. ī fi. mō si quidē p natiuitatē filij ꝺispositō collata in psonā filioꝝ natoꝝ vel nascituroꝝ ex aliquo vel ꝺditio ꝺsponis est impleta: tūc psona nepotis nō ꝺpheꝺiꝛ. Exēplum in. d. l. gallꝰ. §. idē credēdū. vbi q̄s instituit nepotē q̄ sibi ex suo filio nascet ex tūc nato nepote institutō hz suum effectū in eꝰ psona merito ad pnepotē nasciturum ex eo nō extēdiꝛ. ar. l. bone. §. hoc ꝓmone. s. e. Si x̄o in psona filij primo nati nō cōmittiꝛ tunc ad psonā inferioꝝ extēdiꝛ exēplum in. d. l. lucius. s. de hī. instī. vbi testatoꝛ gra/uauit aliquē si filium filiāue ex se natū nō hūerit. nā illa verba intelligunt si eos non hūerit tpe mortis sue. vt. l. ex facto. §. si q̄s. ad trebl. z. d. l. lucius. z ideo lz filiꝰ nascaꝛ adhuc vez nō est ipsum tpe mortꝭ sue filiū hūisse. z iō si filiꝰ decedat z remanet nepos ad psonā talis nepotꝭ ꝺicta ꝺditio extēditur. vt. d. l. lucius. ¶ Quero ꝺī hic in prin. q̄ appellatōe liberi. ꝺtinenꝛ oēs. ¶ Quero nunq̄d hoc sit intelligēdum de oibus inferioꝛib⁹ ēt in infinitū. Rīdeo nō fz ꝓpie verbū liberoꝝ pozrigiꝛ vsq̄ ad nepotē vl/tra eos posteriozes vocanꝛ. vt. l. iuriscōsult⁹. §. pen tes. s. de gradi. ¶ Quero q̄d si in testō alicui⁹ illiterati repiꝛ hoc x̄bū liberoꝝ. an hēat p̄dictā significationē. Rug. videꝛ ꝺcē q̄ non: qꝛ talis mod⁹ ꝺcē di non cadit in ideotā. vt no. in. l. q̄ si nepotes. s. de testa. tu. vult ꝺcē vtputo q̄ illud x̄bum liberoꝝ nō hz vulgare ꝓm ideoma nr̄m: z iō ab eo nō potuit p/ferri. Sz posito q̄ a testatoꝛe illfato tale x̄bum fit platū: tñ credēdum est notario qui tale testiū scrip/

auie. C. qñ mu. tu. offi. fun. po. ⁊ q̃ veniat appellatõe fratris ⁊ sororis vide in. l. lucius. §. q̃situm. de le. iii. Jo. an. in Spe. in rub. de succe. ab inte. vbi dicit q̃ nepos ptinet̃ noie fratris: ⁊ auus noie pris: q̃s autẽ veniat appellatõe patrui: an veniat patru⁹ magnus. vide in. l. i. C. de succes. edic. ⁊ q̃ appellatõe pris in statuto veniat auus. tz Bal. in no ta. q. in. l. sci

m⁹. in fi pri. C. de inoffi. te. an añ ap pellatõe no uerce veni at nouerca magna. i. se cũda vxor a ui. vide bal. in. l. hac edi ctali. in ver. hanc obser uatiõem. C. de se. nup. ⁊ ad bar. ẽ an appellatiõe pris veniat auus. adde bal. in. l. nẽse niuſ. C. ẽ ne goc. ge. ⁊ i. l. scimus. in fi ne. i pri. in. C. de inof. te. ⁊ in. l. qđ vero de legi. ⁊ io. an. plene in Spe. ẽ suc. ab intesta. ⁊ bal. in. l. qui cũq̃. de bo. ma.

¶ Glob⁹. affirma tionem. qđ limitat Cy. in. l. q̃ se pa tris. C. vñ li beri. Adde bar. in. l. i. §. de cada. pu ni. ⁊ Jo. an. pleñ i Spe. de suc. ab in testa. ⁊ adde bar. in. l. i. §. generaliꝝ. de leg. pstan.

¶ Glp⁹. §. terri toriuz. quid fit territorii

sit scripsisse vba importantia illud qđ testator exprimebat ⁊ volebat. ar. eius qđ no. C. de vsur. l. i. ⁊ §. de ver. obli. l. sciendum. ⁊ qđ ibi dixi. ¶ Quero an⁹ appellatione pris ptineatur auus. Rñdeo in dispositõe hois non hẽm⁹ iura de hoc tractantia rõ: qz pr̃ non dr̃ nisi respectu filij: ⁊ iõ cum ab hoie vbum pris pferat̃ ad certã psonam. s. ad prem alicuius filij se refert: ⁊ iõ ad aliam psonã nõ extendit̃ vt. l. si q̃s ita. in prin. §. de testa. tut. Hz hoc vbum filij põt pferri simplr nõ respectu alicui⁹ iam nati vt ex. l. §. allegata apparet. Sed in dispositõe legali pluries repit̃ vbum pr̃ simplr platũ lz nõ hẽam⁹ tot leges quot ỗ verbo filij. ⁊ iõ distinguit̃: aut pro fertur in casu fauorabili ⁊ extẽdit̃ ad auũ. vt. l. iusta. §. e. ⁊ qđ no. in. l. nonnunq̃. §. de coll. bono. in glo. p ua. Si vero in casu odij: tũc ad auũ nõ extendit̃. vt l. lege iulia. §. hoc capite. §. de ri. nup. ⁊. l. pr̃. §. de ad ulte. Alias leges loquentes spaliꝝ de pre ⁊ auo nõ hẽmus tñ si aliq̃ dispositõe legis vel hois casus accideret puto ex his mẽbris q̃ posita sunt. §. circa appellatõem filij posse: ⁊ alias qões de pre ⁊ auo decidi. hz eim eandẽ rõnem. vt. l. iusta. §. e. tit.

¶ Transacta. Per istum ter. dixi q̃ exceptio pscriptõnis impedit lit. ptestat. dixi in. l. cũ querebatur. §. iudi. sol. ⁊ in. l. fi. §. p suo.

¶ Nobus. Due negatões faciunt vnã affirmatõem⁹: vt h̃ sunt tres negatões. Due affirmant ⁊ alia eas ỗstruit: ⁊ sic remanet negatiua. vt. l. i. §. i. §. de hr̃. instit. ⁊. l. i. §. de cadaue. puni. l. nõnunq̃. §. de coll. bo. ⁊ vide Cy. in. l. i. C. de r. fugi.

¶ Pupillus. Territorium⁹. Ciuitas ista iuit ad exercitũ. mõ aliq̃s in illo exercitu deliq̃t: an ptãs hui⁹ ciuitatis posset illuz q̃ deliquit in exercitu punire. ⁊ doc. determinãt p. l. istam q̃ sic⁹: qz territorium dr̃ a terrendo: ⁊ sic qz illum locũ terret ibi: ideo ⁊c.

¶ Verbum. Vide glo. q̃ incipit cã tollẽde dubitatõis ⁊c. An ille q̃ negat in iudicio interrogat⁹ scz an dz. xx. negat ⁊ debet. r. an ille dicat̃ deierare. ⁊ credo q̃ sic: qz in iudicio interrogatus non solũ de vltibus dz rñdere: sed ẽt de qualibet eius pte. ¶ Ultimo glo. dicit qđ cõe est: meli est ⁊c. dic per Dyn. in. c. qđ omnes tangit. extra de regu. iur. libro. vi.

s ¶ Si qua pena. Oppo. qđ r̃ hic q̃ a pena non põt appellari. cõ §. de his qui no. infa. l. furti. in prin. Dicũt quidã q̃ aliud in publicis: ⁊ aliud in priuatis. Istõ ⁊ qz facit ad multa ⁊ maxime ad ea que hñtur in. l. fi. §. de iurisd. om. iudi. adde qđ Jo. an. in. c. vt aiarum. §. statutũ. de ẽsti. in. vi. dicit q̃ vbi aliq̃s ppls vel dñs hz ptãtem terrẽdi vt florẽtini qui hñt ptãtem terrẽdi pistorienses ⁊ aretinos: tunc ille loc⁹ qui põt terreri appellat̃ de forma ⁊ de districtu. adde bar. in. l. cũctos pplos. in. xi. col. in. ix. q. C. ẽ sum. tri. ⁊ hic. Item dicit Joã. an. in. c. cũ otingat. de fo. ope. in glo. q̃ uis. q̃ lz quis nõ hẽat territorium: si tñ hẽat ptãtem in certas psonas ppter illas psonas dr̃ hre territorium. ⁊ vide qđ dixi in. d. l. fi. ⁊ adde qđ dixit bar. in. l. i. in vlti. col. de iurisd. om. iud. ⁊ vide qđ ad hanc. l. no. bar. §. de acq̃. re. do. in. l. inter. §. fi. Quid añ sit districtus. vide bal. i c. i. in prin. ⁊ in. c. itẽ si q̃s. qui. mo. feu. amit. vbi aliq̃d p eum: ⁊ qđ not. in cle. ne romani. §. sane. de elec. ⁊ instit. de act. §. rursus. ⁊ in cle. pastoralis. de re iudi. nã dr̃ a distringendo: ⁊ in mari dr̃ districtus haberi ⁊ possideri. vt est glo. in. d. c. vbi piculũ. quam allegat bal. in. l. fi. C. de testa. c. vbi piculum. de elect. C. de f. fu. aut̃. nouo iure. ⁊ ita dicit bal. in. d. c. i. in prin. ⁊ bal. in. l. i. C. de sen. ex peri. reci. ⁊ in. d. c. i. §. fi. et aliq̃d p bal. in rub. que sint rega. ⁊ appellatõe territorij venit dioce

est trufa ppter. l. non tñ. §. de ap. Alij q̃ ab executione non appellat̃ trufa est p. l. ab executõne. §. de appel. Alia so. est ⁊ bona q̃ a pena non appellatur qñ est pfessus delictũ ⁊ vult appellare arguẽdo iniquitatẽ iuris q̃ nimis grauauit eũ: tunc non põt: fz ab iniq̃tate iudic̃ sic. ⁊ fm hoc Paul. debuisset reprehendi nõ labeo. Et istam oĩs doc. cõiter tenẽt: ⁊ ẽ vba in se: fz ppterea nõ hẽs itellectũ hui⁹. l. qz nulla eẽt dr̃ia inter mulctã ⁊ penã. ⁊ sic Paul⁹ non videt̃ bñ rñdisse qđ non est verisile. Guil. de cu. in. d. l. addictos. C. de epi. audi. tenuit q̃ in cã capitali potest fieri executio infra decẽ dies: lz possit appellari. si illa opinio est vera hẽs casum hic q̃ in penis nõ est ꝓuocatio hoc est ius ꝓuocãdi nõ impedit executionem: ⁊ hoc innuit tex. ibi q̃ de pena ꝓuocatio non est simul atq̃ eim ⁊c. Hz istã lec. non tenui in. l. fi. §. nil noua. appel. pen. ⁊ glo. tangit in. l. q̃ vltimo. §. de pe. Quid g̃ voluit dicere paul⁹. Rñdeo non vult aliud dicere nisi illud qđ glo. format in. l. ex iudicio rũ. §. de accu. si infra decẽdiũ moriat̃ ỗlinquẽs⁹ trã sit pena ad hr̃dem: qz statim debet̃. Doc. vltramontani reprehendũt istã glo. Hz dz distingui illa opi. p istam. l. q̃ qñ decedit ille q̃ est dãnatus ad penã infra decẽ dies transmittit ad hr̃des: qz statim debet̃ sed mulcta nõ nisi trãsacto decẽdio: ⁊ iõ non transiret ad hr̃dez. Et istas duas lec. do ego. et ista lex facit: an ab iniq̃tate legis possit appellari. dixi vobis in. l. fi. §. de appel. reci. Dr̃ hic q̃ mulcta ita demuz debet̃ si imponit̃ ab eo qui põt: ⁊ sic ois iudex ipone re non põt. Contra. §. si quis ius dicẽ. non obtẽ. l. i. breuiter quidã sunt magistratus maiores ⁊ pñt imponere[s] maiores mulctas ⁊ in magnis negocijs. vt hic. ⁊. l. maiores. C. de mõ mlcta. Minores possũt minores imponere nõ magnas. vt. l. defensores. C. de defen. ci. puas sic. vt. l. i. §. si q̃s ius dicẽ. nõ obtẽ. Judex delegat⁹ non põt imponere nisi sit sibi ꝓmissum. vt. l. aliud. §. e. ⁊. l. iij. i fi. §. de iudic. An arbiter possit imponere. dic vt. l. nõ ex oĩbus. §. de arbi.

¶ Oppo. q̃ mulcta est limitata. vt. l. eos. C. de mõ mulcta. Glo. hui⁹ ẽrij timore dicit quedã vba q̃ vide: ⁊ incipit qñq̃ enim. l. ⁊ fm istã glo. potuit verus dicere labeo: ⁊ scire q̃d est pena: ⁊ q̃d est mulcta. est bonũ scire ppter ꝓuocatões. ¶ Quero statutum dicit q̃ p furto iudex possit iponẽ penã vel hẽat arbitrium. si condemnet: an est mulcta vel pena. ⁊ ista glo. videt̃ dicere q̃ mulcta vbi nõ est certa. dico si potestas hz arbitrium in re ⁊ in psona: tũc non est mulcta fz pena: qz mlcta semp pecuniaria ẽ. Et iõ si põt eẽ corporalis[t] istud arbitriũ nõ est mulcta. vt. l. aliud. §. inter mulctam. §. e. si põt solũ penã pecuniariam imponere: ⁊ tũc ẽt est pena: qz pena est delicto

s ¶ Possunt imponere. Qui possint mulctare. vide Spe. in tit. de sen. §. i. ver. sed nunq̃d. ⁊ ibi an potestates terrarum possint mulctare. ad quod facit quod dixi in. l. imperium. §. de iurisditio. omni. iud. ⁊ vide quod notat idem Specula. in tit. de contumacia. per totum et Hostien. in summa de mulcta. ⁊ nota. pulchre Balduz. in. l. fi. in fi. §. de iudi. ⁊ adde quod non potest iudex mulctando penã q̃drupli excedere nisi fit a iure exp̃ssum. xvij. q. iij. q̃squis. in glo.

t ¶ Esse corporalis. Quando potestas habebit arbitrium in ere et in persona. vide quod notat Baldus in. l. data opera. xvij. colum. C. qui accusa. ⁊ glo. in autenti. de armis. que pena eris et persone non potest in pactum deduci fm Bal. in. l. penulti. in. x. questione. de executi. rei iudi.

p ¶ Nõ sic. adde quod istud tz bal. in. l. i. C. vbi de cri. agi o põ. ⁊ an dux exercit⁹ possit aliquem confirmare existentẽ in territorio alieno. vide bal. in. l. iij. ỗ offi. pri.

¶ Si qua pea. oppo. an ⁊ qñ a mlcta possit appellari vide in. l. ⁊ i mulctis. §. ỗ appel. ⁊ que dr̃a sit inter mulctã ⁊ penã. vide baldum in. l. certa. C. qñ p uo. ⁊ p spec. in ti. de sen. pla. §. ij. ver. est q̃rta differentia. ⁊ vide si. se. glo. tñ i c. i. de do. et cõtu. innuit q̃ pea ⁊ mlcta sint idem qđ intellige verũ lato sũpto vocabulo vt hic per bar. post gl.

r ¶ Moriat̃ delinquens ⁊ vide bal. i l. i. in. vi. col. C. ex deli. ỗ func.

Vltimo ego. an possit appellari ab his q̃ dependent ab arbitrio iudicis. adde q̃ habẽtur in l. i. C. si se. in inte. rest. p Ro. i. l. ad monendi. circa fi. p vnam cartã vel duas. ff. de iure iurã. & p hoc q̃ ẽt in arbitrijs põt dolus cõmitti p iudicem. vt refert bal. i. l. si fugitiui. de ſ. fugi. & istis adde Imol. i l. publicorum in. ij. carta. ff. de publi. iudi. et q̃ dixi p̃ bar to. in. l. q̃ iust. ti. iij. & iiij. col. de re. iur. & q̃ no. bal. in. l. quicũq;. de ſ. fugit. in vi. col. all'ando. l. si q̃s posthumos. ad syll'. & est dꝫ Inno. in. c. f. in vlt. col. de feri. & ad q̃ no. bal. in. l. i. quõ & q̃n iudex. & in. c. i. ff. de mi. vasal. qui con. est. & si ñ vult pena dispensari non põt appellari. vide glo. in c. q̃ sup his de accu. & gl. in. c. i. de diu'. iuncta. l. i. de dona. mod. ĩ c. fi. ff. eo qui fur. or. suſce. & vide glo. in c. cupientes. §. q̃ si p̃ secũdo. in ff. privatos. de electi. in. vi. que vult' q̃ lꝫ a sẽtentia iuris non appellet ur p istũ tex. nihilominus appellari potest a declaratõe iuris: rum cohertio: siue sit certa siue non: cũ p delicto imponitur sp̃ est pena: & quod iudex declarat: est. l. vt l. sanctio legum. §. de pe. mulcta ẽim est cuiusdã delicti specialis pena q̃si ex ppˢio motu iudicis pcedit. vt. l. aliud. §. inter. §. e. & si iudex punit eum qui nimis crudauit corã eo: vel nõ obediuit p̃cepto suo: lꝫ furtũ est delictũ cõe oibus: & iõ illud q̃ glo. hic dicit: q̃ in. l. si q̃s reum. §. de cu. reo. est mulcta & nõ pena. sed in alio dicit q̃ in. l. aliud. interest mulcta & bene vt ibi pꝫ. ¶ Vltimo ego vˢ formo vnã q̃nez potestas hꝫ arbitriũ puniendi me p vili pcussione: cõdẽnauit me in ducẽtis libris: possum ne appellare: q̃ male arbitratˢ est: & hic est glo. q̃ incipit: immo ff. ibi. tu dic tertio &c. & sic vides p istam glo. q̃ possit iudex appellatõis ad ꝺgruum modũ reducere. Hꝫ q̃n in penis extraordinarijs dꝫ iudex excedere. dic q̃n excedit modum q̃ vez est. vt. l. q̃d ergo. §. pena grauior. §. ꝺ his qui no. infami. & in. l. hodie. §. ꝺ pe. & in qualibet earum nota.

De regulis iuris. Rubrica.

Quia nõ est nouum vt q̃busdã spãl'r enumeratis & declaratis generalis regula ponat'. vt. l. si fˢ seruũ. §. inquit lex. §. ad. l. aquil'. iõ hic iurisconsultus q̃. §. posuit de iure ciuili & iure p̃torio nunc subijcit illorum regulas.

Glo. nr̃a diuidit' in q̃ttuor ptes & bñ. Sumamus primã ptem: dꝫ hic q̃ regula est q̃ rem &c. ¶ Contra istud oppo. & videt' q̃ libet lex dꝫ dici regula. vt. l. iij. §. de legi. huiˢ. hꝫ tj more. scias q̃ istud verbũ regula sumit' duobˢ modis. vno mõ regula q̃ regit & ordinez dat vt regula fratrũ minor. & in scriptoribˢ qui hñt regulas q̃ dãt ordinẽ scribendi. & hoc mõ accipit' in oi. l. que regit & dat ordinẽ viuendi: & alio mõ sumit': vt hic. ¶ Secũdo mõ pcedo q̃ro qual'r ꝺstituat' regula. Et debes scire q̃ q̃dam sunt signa vl'ia: quedã indiffinita quedã adiectiua. Vl'ia sunt vt ois & nll's sp̃ & nunq̃. p̃. l. semp. j. e. Scõo mõ p ẏba idefinita q̃n ponit' terminus cõis sine signo vt hõ feia: q̃ nõ magis de vno q̃ de alio & suus. & p̃ ista fiunt regule i isto ti. ¶ Pro hoc q̃rit Dy. ex̃. e. in rub. li. vi. an in definita eq̃polleat vl'i: & dic vt ibi. & dicã in. l. pluribus. §. de le. ij. & ibi late pono. Hꝫ an indefinita equipolleat vl'i ex interp̃tatõe vel ppˢio significato & videt' q̃ de interp̃tatõe. vt. l. si fuit'. §. de ſ. vz. predio. Hꝫ q̃cquid fit dñi dico q̃ siue in lege siue in statuto: siue fit materia odiosa siue fauorabilis hꝫ locũ extẽsio: lꝫ q̃ nõ ẽ rõ q̃re magˢ ad vnũ q̃ ad aliũ referr': iõ referr' ad oẽs. vt. l. ij. C. ꝺ li. p̃. & posui in. l. oẽs ppˢi. oia ista mõ non vides q̃ aliq̃ regula ad aliam referat': vt ẽ in alijs legib' q̃ semp ad alias referunt' vt. l. nepos. pculo. §. ti. i. & interdicta q̃ sunt scripta ĩ ter duos. Quedã fit p adiectiua. vt. j. e. l. eiˢ est nolle. vt p q̃s vel p qui q̃ nõ faciunt pticularẽ vel vl'z vt p̃cedẽs & in dubio eq̃pollet indefinite: & deteriatur termino cõi vt eius est nolle. s. hois. & vide glo. q̃ incipit q̃tuor. Ro. ibi lꝫ q̃'r; & ibi dñ dicit. j. e. l. vbi. & meliˢ. j. e. l. nunq̃. & l. oẽs. §. nũq̃ & illõ vbi nõ est ad uerbiũ loci. Ja. ꝺ are. & tene mẽti loco añt vl'is &c. ¶ Quero q̃ est ptãs regule. iurisconsultus rñdet q̃ ex regula fiat ius: est ne hoc vez. & glo. dicit q̃ facit ius &c. vt in glo. & glo. bñ dic̃ q̃ videt' dicere q̃ rla non facit ius in casib' iure nõ statutis vt statutum est in insula maris qꝺ nulliˢ in bonis est: & tunc si ẽ casus silis regula facit ius in illo nõ determinato. Dy. extra. e. oppo. de. l. iij. §. de reg. cato. & dicit q̃ñ q̃ regula fit de legib' & statutis: & tunc regula facit ius. vt. l. i. §. de reg. cato. dñs Jo. an. dicit ꝺ Dy. p istum tex. Rõ ob. l. i. §. de regu. cato. q̃ ibi est regla p se nõ iurẽ. sed Dy. hꝫ casum p se in. l. cũ legato. §. q̃n dies le. ce. & sic ꝺ dñm Jo. an. sed vtrũq̃ potest saluari: q̃ p istam rubricã nõ curo cũ possit legi trãsitiue de regulis iuris hoc est de eo iure qꝺ est regula. vt. l. i. C. de cõdi. inde. & l. i. C. de ꝺdi. ob cau. & potest dici regula iuris q̃ est ius & sic ĩtransitiue. & credo dñm Jo. an. dicere vez in istis regulis q̃ b̃ ponunt' p istum ter. Rõ ob. regula cato. q̃ ꝺz dici regula iuris hoc est regula q̃ est ius. & sic intelligo trãsitiue. vt. l. cũ legato. §. q̃n dies le. ce. & fateor q̃ facit ius: sed nulla est q̃ nõ hẽat materiam p̃cedẽtẽ seu materiã iuris antiq̃ lꝫ mõ non fit. & iõ dicit regl'a iuris. i. ius qꝺ est regula. ¶ Quero q̃d sit officium regule. & opi. est int' Jo. & Pla. tene opi. dñi Placẽ. quã sequit' Dy. & glo. ¶ Quero vˢ an exceptio fit ꝺ regula: & in hoc est discordia int' glos. & quidã dicũt q̃ sic & quidã q̃ nõ. Tu dic & istud est vez q̃ q̃tuz ad ẏba exceptio est de regula: sed q̃tum ad iuris dispositõem non. ¶ Quero vtrũ exceptio declarz regulam ꝑhendẽ plura q̃ sui natura sit. & Old. allegat q̃ non. l. gñali. §. vsum. de vsufr. le.

Femine. Opp. C. de mulie. & in quo loco. l. i. Sol. fateor q̃ sñ beunt munera realia nõ psonalia. ¶ Oppo. de l. femine. §. de senato. Do. quedã sunt munera meꝝ realia & ista subit mulier. vt. l. i. C. de mulie. & in quo loco. Quedã imponunt' psone p reb' ista subit mulier. vt. l. rescripto. §. fi. §. de mune. & ho. & no. in. l. i. C de mulie. & in quo loco. Quedã sunt dignitates et officia mere psonalia: & tunc qꝺdam est officiuz publicũ auctoritate & vtilitate sine administratione: & põt mulier subire. vt. l. feie. §. de sena. Item põt hẽ ex rescripto principis. vt. l. impialis. C. de nupti. dignitatem ẏo cũ administratõe põt hẽ in duob' casib'. puta si princeps ꝺcesserit3 dicendo non ob. tali l. & ex ꝺsuetudine. alˢ sec' vt. l. fi. C. de ar. Qꝺdam ẽ officiũ publicũ auctoritate sed vtilitate priuatum & istud regul'r mulier subire non põt. vt. l. pe. §. de tutel'. & fallit hoc. C. q̃n muli. tu. offi. fun. põt. p totũ. fallit ẽt in. l. i. in fi. §. de posthu. Qꝺdam est priuatũ auctoritate & vtilitate vt est pcurator. & tunc aut est explicandũ in iudicio & mulier non põt' subire p alio. ar. l. aliena. C. de pcu. fallit in casu. §. de pcu. l. feminas. Si ẏo est explicandũ ex̃ iudicium: & tũc mulier põt. vt. l. iij. §. i. §. de ne. ge. fallit in fideiussore. vt §. ad vell'. p totum. q̃ fideiussor nõ põt eẽ. ¶ Quero an mulier possit eẽ executrix in testõ. Ex predicta appet q̃ est officium priuatũ vtilitate & auctoritate & tũc si est explicandũ in iudicio non põt. vt. l. aliẽa. C. de pcu. aut est explicandũ ex̃ iudicium & põt. vt l. iij. §. i. §. de ne. ge. facit. l. cum pr̃. §. hꝺitatem. & §. a filio. §. de le. ij. nisi fauore defuncto3 simpl'r dicas q̃ põt eẽ & dixi. §. de ali. & ci. le. l. a filio. in prin.

Eius est nolle. Oppo. §. de bo. pos. l. tutor. Do. vt i gli. fi. q̃ eius est nolle cuius ẽ velle. s. iure suo. sed cus eꝺ eius est velle cuius est nolle. s. iure alieno. et facit. l. ait prator. §. de iur. deli. tene menti. §. dicta.

In negociis. Tene menti glo. que est hic: & dicam vobis in. l. ij. §. voluntatem. §. so. ma.

Insnostrũ. Oppo. de. l. circa. §. ꝺ inoffi. te. Sol. non põt esse p̃ pte testatus & p̃ pte intestatus. s. ab initio ex postfacto sic. ¶ Quero vtrũ cã testati trahat ad se cãm intestati: vel eꝺ: & q̃ trahat cã testati quã facit suꝑ eo q̃ quis incidit in penam iuris: et seq̃t hoc abbas. in. c. per uenit. de ap. & hanc gl. ꝺ allegat bar. i l. i. §. f. in fi. §. de app. & ad de bar. in. l. i. in fi. ꝺbis. §. de legat. ij. & ibi hẽs.

De regu. iuris. ru.

Regula. an infinita. an indefinita equipolleat vni uersali. adde Ja. de bel. in l. si necessaris. §. §. si annua. de pig. act. & vide Dy. i phemio. vi.

Quero. & ista sunt Ja. co. but. in. l. i. §. de leg. al's est in. l. in his e. ti. & ibi bar to.

Femine. principes ꝺcesserit. ad de bonũ ter. in. c. dilecti fi ij. de arbi. et c. significauit de rescript. & de materia i c. dilecta. de ma. & obe. et in. c. nouit. de pe. & re. bar. i l. i. C. de muli er. & i quo loco. li. & glo. in aut. de iudi. §. fedebit & bar. hic.

Istos nostrum. ad banc. l. vi de bal. in. l. i. in prin. C. de indic. vidui. & q̃d in testõ vide bald. p̃ bart. in. l. i. in pe. col. C. de sa. ec.

DOMEIN-ARCHIEF TE UTRECHT

ad se cām intestati.est casus in.l.i.§.si ex fundo.s.de hĩd.instĩ.eõ videt.l.pe.b s.de iniu.te.dicaz ibi.

s **Semper in obscuris**[c]. Oppo.i.e. l.sp in stipulatione. So.vt in gl. Dic circa hanc.l. vt no.p Dy.in.c.in obscuris.ex de reg.iur.li.vi.t in.c.ĩ spicimus.eo.ti.in prin.

s **Secundum naturam**[d]. Opp.insti.de leg. tu.glo.dicit ibi ppter serum. t vult dicere glo. Aut est eadẽ rõ pcedendi cõmoda q̃ est pcedẽ di incõmoda t pcedit regula. Et ex glo. colligit q̃ prior eadem ẽ disciplina.dic p Dy.in.c.is q̃ sentit on⁹.ex.e.li.vi.vbi examinat clare istam glo.

i **Quod nostrum.** Opp.de.l.ij.s. de pdi.isti.t.l.i. C.qui testa.fa.po.t qõ no.in.l.fi.s.ti.i. glo. soluit t no.qõ cõe est meum ẽ:hoc est vez ex interp tatõe non vere:t ad hoc ẽ.l.illud.de ri.nup. Sz an illud sit vez qõ cõe est meũ ẽ.dixi in.l.fui electione. §.i.s.de lega.i.

i **Intestamentis.** Glide'gl. q̃ incipit plenus ĩ testis.ibi l.ij.§.lz.hoc est falsum:qz idẽ in vẽditõe qõ in legato vt.l.si cui.§.si vnũ.t.l.fuum.§.i.s.de le.i. Itẽ ibi.l.si mihi t tibi.§.i.de le.i.sed hoc est falsum. Dic t melius vt no.in.d.§.heres.t.s.de publi.l.impatores. Itẽ ibi.l.ab hostib⁹.§.i.t hocñ est vez:qz eẽt õ regulã cato.dic vt no.in.l.id qõ.s.de le.i. in.i. carta.

n **Non videtur**[e]. Allego istã.l.q̃ ceptõe remouet est p fictõem.vt dico in.l.si is q̃ p emptore.s.de vsuris. Bar.

i **In omnibus.** Istã materiã examinaui i.l.ita stipulat⁹.s.õ ver.ob.t tene menti istam glo.q̃ si est dies incerta cessit dies obligatõis sed nõ venit.sed glo.dicit sẽ tire õrium t male in.l.i.C.vt act̃.ab hĩ.t õ hĩ. incipiant.dixi in.d.ita stipulatus.

q **Ne legata.** Plene de hoc in.l.vxorem.C.de pdit.inser. Et dixi in.l.quidã cũ filium.§.fi.t.l.si filius.s. ñ.ob.t ĩ.l.fi.s.de stip.ser.

q **Si cum alio**[f]. Glo.ponit exẽplũ õ soluente pupillo:nec pbat illud exẽplum.l.sz õ est.l.qõ si forte.§.fi.s.de so. Nota g̃ q̃ ista regula facit regulã õ illaz q̃ est õ iure antiquo:regula nõ facit ius õ ius antiquuz.vt l.i.s.e. Qualr ponem⁹ casum hũistis in.l.i. t.l.apõ iul.s.ex qui.cau.in pos.ea.q̃ non põt fieri venditio p debito puenienti⁹a pupillo sed a õfuncto sic.ponit glo.alr casum ibi in glo. pone elegãtissime.

n **Non debet** lz.ex.e.li.vi.

i **In personam. Generaliter.** Dic vt no.p Dyn.in.c.cui Glo.sil'em hẽtis de ñbo ad verbũ t latiꝰ ibi in.l.in emẽtis.C.de õh.emp.t ibi p Cy.

c **Contractus quidam.** Tota glo. que ẽ b examinaui in.l. qõ nerua.s.de positi.quã repetij.t ideo dic vt ibi.

q **Hatenus.** Quero pmisi dare seruũ sub pena nõ dedi an intereẽ õsiderar̃ in pena.dic q̃ nõ: qz est intereẽ extra re de quo non hẽt respect⁹.vt.l.si sterilis.§.cũ p venditorem.s.de ac.emp.t.l.iul'.in prin. Quero vtrũ sit vnũ intereẽ vel plura.t dñs Ja.bu.dicit q̃ vnũ p istam.l.t est intereẽ singulare q̃tenus ad psonam referr̃.Dy.in.c.moza.ex de re.iur.li.vi. aliter examinat.t glo.in.l.i.in prin.s.de ac.emp.t.l.i.C.õ sen.q̃ pro eo qõ itereſt.t ibi p doc.t ibi dixi. t dicã s.de acti.empti.l.i.

p **Cuscautionis.** Istã.l. allegaui in.l. ptorie.s.de pto.stip. an ille qui tenetur satisdare liberetur dando pignora t ibi dixi.

q **Si pót inuitis.** Opp.primo de.l. duo ex trib⁹.s.õ reiudi.t.l.si in tres.s.de arbi. So.dicit glo.illud est vez:qz pñtia ipsi⁹ posset alios trahere in õrĩ am snĩam.sz illud est nihil dicere:qz ẽt alteri⁹ pñtia posset alium ad se trahere ẽt in õriã snĩam. dicas ergo qñq̃ ego possuz aliq̃d facere inuito aliquo ex vigore sui ꝓsensus p̃cedentis:t tũc facere possum eo absente.ita loquit̃.C.debi.ven.pig.l.i. t.ij. t in casu glo.b posito primo.t rõ est:qz qñ semel ꝓsensit sem p durat ꝓsensus.vt.l.i.§.pdest.s.quo.lega. Ñq̃ possum facere alio inuito ppter defectũ iuris in psonã ipsius:tũc aut ille ali⁹ erat talis ad quẽ negocium nõ ptinebat:t tũc qõ possum facẽ eo inuito possuz facẽ eo abñte vt hic.t.l.ij.p⁹ prin.s.de fideicõ. li. Si ño negociũ ad illũ aliquo mõ ptinet:t tũc factum eo abñte nõvz sed factũ eo pñte t õdicẽtevz. vt.l.duo ex trib⁹.prealr.t.l.de vnoquoq̃.s.de re iudi.t.l.si ĩ tres.s.de arbi.t.l.nã ita diuus.s.de adoptio.fallit si certa forma sit data negocijs.vt.l. ticiuz t meuium.in prin.s.de admi.tuto.t.l.i.§.si plures. s.de exercito.t.l.coram.s.de ver.sig. Circa hoc añt alr dixi in.l.alio.s.de ali.t cib.le.in illa qõne an hẽs sit req̃rẽdus.

Ex pretorio Opp.de.l.si tibi.§.q dam.s.de pac. Bol. ista intelligit̃ sm illã q̃ anteq̃ obligatio nascat̃ pactum õ eaz nõ vz. Quero an statutũ possit facere q̃ ex tali facto teneat̃ in aliquo:vtputa q̃ cũq̃ pcusserit aliquem soluat collectas.dicit glo.q̃ sic:qz lz pacto priuator nõ possit fieri tũ p vniuersitatẽ posset fieri. Et nota ad illud gñale q̃ nõ põt fieri p pactum nec p.l.vt no.in gl.in rub.C.õ decre. decurio.glo.ẽ huic õria.j.e.l.nec̃ pign⁹.§.priuatorum.ego solui in.l.oẽs ppli.in illa.q.qñ statutũ posset fieri tc̃.q̃ ista sol.qõ non põt fieri p pactuz rõne turpitudinis nec p.l.põt fieri. hoc mõ põt intelligi glo.C.de decre.decuri.in rub.t est ẽt vnũ decretum viij.di.q̃ õ mozes. Si vero nõ põt p pactum fieri: qz õ publicã vtilitatem.tũc p.l.põt fieri:qz respubl. põt derogare sue publice vtilitati:non añt põt facere contra bonos mozes.

q **Quod in initio.** Hãc regulã examiput no.p Dy.ex.e. c.non firmatur.li.vi.

n **Nuptias**[b]. Quero an in nuptijs õhẽdis requirant̃ ñba. Quedam glo.est in prin.l.cũ notissimi.C.de prescrip.xxx.an.t videt dicere q̃ nõ solum sufficiat consensus sed ẽt req̃runt̃ verba. Sz intellige q̃ nõ req̃runt̃ verba.i.verboz solẽnitas:qz si alr dicẽs ñ posset fieri p alium qõ est õ casum.extra de pcura.c.p curatoz.li.vi.de ri.nup.l.mulierem.t.l.in ꝓcubinatu s.de concubi. Querit glo.an possit õhi sub ꝓditione.habeat̃ ex de ꝓdi.ap.

v **Verum est.** Ego allegaui istam.l. in.l. si is qui p emptore.de vsucapio.õ illos q̃ dicunt q̃ fictio non est sup facto:immo dic q̃ non fingit̃ nisi super facto.t vide istã glo.q̃ incipit vendebas tc̃.ibi lz qñq̃ lex tc̃.dic plene vt ibi.

i **In eo quod.** Vide p Dy.ex.e.c.cum sint ptium iura.li.vi.

Nupti⸗ as.vide Inn.in.c.i.õ psump.in.c.i. de despõ.im pu.in nouel. t canoñ.in.c. tue.de spon. t bal.in.l.fco gno.C. de in gen.manu.t Imol.in.l.ex facto.in prin ci.s.de vulg. t pup.t an requirat̃ traductõ ad domũ p gl.b.t bar. in.l.cui fuerit de ꝓdi. t dꝛmon.t ibi vide oĩno Imi. t Ang.in.l.i. s.de q̃stio.

b l.penulti. t bal.in.l.i.in pe.col.de se. nup.t ibi vide limitata ad hãc regulam.

Emp in obscuris vide Bzo.in sum.õ re.dubi.

Ecũ duz naturam hanc regulã notabi.lumita nõ hẽ lo cũ in resti.do tis facta vro ri fm bart.in l.si ostante.ĩ v.q.iij.q.prĩ cipa.s.solut. ma.t vid ad materiã bar. in.l.inter sti pul.§.sacram de ver.obli.

Non videtur. et no.bart.in.l. si vnus.§.pactus.in vlti. col.de pac.

Si cum alio. t h hẽs gl. an õ, bens cũ mio re pſumatur esi scir̃ miozẽ de quo in.l.ti cius t seia.s. de fideiusso.

Debito p uenienti⁹ de q̃ habent̃ in.l.i.t.ij.C. si aduer. vendi. pig.

Emper. pone vẽ do. vide qõ no. Ange. in l. q̃cq̃ da strin gẽ. in prin. ff. ver. ob.

k Mozem regiõis. ispi citur mos re gionis vbi. i. in q̃ actus fit adde qõ not. Innoc. in. c. raynuti⁹. sup glo. forte. de testa.

Qui i al tius. si vo lo. Add bar to. in. l. nõ so lum. §. morte in. xv. col. cuz se. z qõ ibi di xi de no. op. nũci.

m Victꝰ vi ctori. z vide bar. in. l. q̃ so liduz. §. ẽt. de le. ij. z qõ no. in. l. i. §. de ali e. iudi. mutã. cau. fac. z bar to. oino in. l. ppanduz. §. finaũt. de iu dici. vbi vide bal. in fi. in q̃ dam add. q̃ i cipit: vide q̃ dam. vbi po nit quid si ali quis habẽs iustam cãz li tigãdi super tota cã: tñ su p vna excep tione nõ. alle gat Jo. an. i c. vt p̃terite. de elec. z i. §. nuncvero. hẽ tur ẽt p bar. i l. nõ ignorat. C. de fruct. et lit. exp. p bal. in aut. gñal'r de epis. z cle. z in. l. termia to. de fruc. et lit. expẽ.

Emo ex his. glo. que est hic. z de hac glos. i materia cu mularõis. vi de bal. in. l. e dita. in. xxv.

s Emp in stipulatiõe. Jsta est nota. lex. z primo in spicim⁹ id qõ est actũ. s. tacite vel exp̃sse. po ne vendidi tibi vnũ libr̃ũ p. x. flore. nõ dixi de q̃b⁹. certe inspicit qõ est actũ ex q̃litate libri z ex q̃litate rei vendite. p̃sumit qõ est actum. Et vide glo. q̃ incipit. si stipu. sum. Interdũ tacite agit̃ ꝛc. tene menti istũ casum positũ qui facit ad multa z dixi gña exẽpli. Pone vẽdo tibi istam domũ vsq; ad talem do mũ p. c. an includat̃ illa dom⁹: qz dixi vsq; ad talez domũ. z dic q; ex q̃litate p̃cij p̃sumit̃. Scõo nota q; si nõ appeat qõ actũ est: inspicit̃ mos regiõis. Po ne florẽtie est talis ꝯsuetudo q; q̃ñ dico volo tres li bras in mercãtia intelligit̃ tres flore. q̃ valẽt. xxviij. solidos. Jtẽ in ciuitate ista vendo tria brachia pan ni lini: tũc intelligit̃ de maiori brachio fm morez re gionis k i q̃ actũ ẽ. Et hẽs exẽplũ hic. ego exñs pu sij vẽdo tibi vnũ fundũ positum eugubij p. c. in ta li loco de q̃ moneta intelligit̃. z certe de ista. Jtẽ vẽ do tibi. xxx. modulos terre positos eugubij in tali loco certe: z tũc intelligit̃ de modulis fm q; hic itel ligit̃. s. fm regionẽ in qua est actũ: vt b intelligit̃ fm regionẽ in q̃ ꝯhit̃. vt. l. si fundũ. §. de euic. q̃tum ad forum intell'r de loco in quẽ. vt. l. ꝯuisse. §. de acti. et obli. Quero an in ꝯctib⁹ inspiciat̃ ꝯsuetudo: et certe casus est b q; sic. lz snia non fuerit lata sup illa ꝯsuetudine. hoc dixi i. l. de q̃b⁹. §. ꝺlegib⁹. z certe q; ꝯsuetudo inspiciat̃ casus est b. et. l. si prius. §. i. §. de aq̃ plu. ar. z. l. q; si nolit. §. qz assidua. §. de edi. edi. Jtẽ inducebam ad. q. in multis ptib⁹ est ꝯsuetudo q; stipulat̃ quis dotẽ sibi reddi si decesserit sine libe ris vel cũ liberis infra pupillarẽ etatẽ: vn⁹ nolebat hoc mõ p̃mitter̃: dixi q; in hoc dz inspici ꝯsuetudo regiõis: sed ꝯsului illi q̃ hẽbat p̃mittere q; si ille qui petebat stipl'onem sic ꝺcipi induceret instr̃a in q̃b⁹ esset stipl'o illo mõ quo sibi volebat stipulari: q; tũc ipse q̃ nõ vult tal'r p̃mittere inducat instr̃m a q̃bus non sic sit p̃missum. z tũc obtinebit p ista. l. in fi.

f Jlpa est. Vide circa istam regulaz p Dy. ex̃ de reg. iur. li. vi. c. nõ est sine culpa. z Guil. de cu. §. de iusti. z iure. l. vt vim.

n Emo qui. Vide glo. q̃ facit ad illud qõ dixi tibi in. l. ij. §. de pe. q; ille qui est laic⁹ z delinq̃t z efficit̃ cleric⁹ q; dz degradari z puniri.

f Hrioli. Quero p̃dig⁹ nõ hz ꝯsensuz ad alienandũ: sed ad acq̃rẽdũ c. vt. l. is cui. §. de ver. ob. Sz an ad delin quendũ hẽat ꝯsensum. dixi tibi q; est glo. in. l. si q̃s in tantam. C. vnde vi.

n On debet. Dic vt no. p Dyn. ex̃. e. in c. nõ lz. de reg. iur. li. vi.

In re obscura. Pone casum p ea q̃ not. in. l. cum q̃d. §. fi cer. pe.

q Qui in alterius. Jsta est nota. l. Re cordetis ꝺ eo qõ di xi in. l. i. §. de ope. no. nũ. q; q̃ñ q̃s nũciat al teri dz sic nũciare vt sibi credat̃: vtputa si volo⁹ pro testari debitoꝛi debitoris mei q; sim creditoꝛ ei⁹: et q; eius nomẽ est mihi pignoꝛi obligatũ hẽam oñde re sibi debitoꝛi instr̃m mei debiti z legere z dare si bi copiã: z postea p̃testari q; hoc nõ dz fieri. casus est hic cũ gl. z in. l. nomen. C. q̃ res pig. ob. pos. facit l. si q̃s inficiat⁹. §. depositi. z. c. cãm. ex̃. de elect. in cle. circa fi. fm qꝺ dicit glo. Ego docui te vnã practicã Inno. victꝰ victoriꝰ cõdẽnat̃ in expensis nisi hẽat iustam cãm litigãdi: recepi libellum z litẽ ꝺtestatus sum: z sum⁹ in ꝺclusione cãe: z tu p̃ducis instr̃m per qõ declaras qõ non hẽo iustam cãm ignoꝛãtie: z tũ certe ab illo tpe postea debeo in expẽsis ꝺdẽnari. Jtem p⁹ publicatõem testium: si añ hẽbam iustam cãm ignoꝛãdi: z istud est vex in psona rei. vt. l. si q̃s inficiat⁹. §. depositi. Sz sec⁹ in actoꝛe q̃ dz esse cer tus añ q̃ agat. vt hac. l. in fi. Jdõt ẽt ex pte actoris eẽ iusta cã q̃ statim eo cognito debebat desistere et releuabil̃ ab expẽsis. vt. l. destitisse. §. de iudi. z. l. eũ quem temere. e. ti. De ista materia dixi in. l. cũ filius §. in hac. §. de ver. ob. vide p Dyn. ex̃. e. c. cum q̃s in ius. de reg. iur. li. vi.

n Emo exhis. Tene menti gl. q̃ ẽ hñ: z dixi vobis in. l. nemo ex his. §. de excepti. Et p Dy. in. c. nullus pluribus. extra. e. li. vi.

Quotiens. Hic eẽnt multa dicenda adeo q; eẽnt due lectiones. nã hic venit ex aminãda tota materia cumulatõis q̃ tractat̃ p Dy. in. c. nullus pluribus. dixi vobis in. l. edita actio. C. de edendo.

q Eqz pignus. Tene menti glo. q̃ est hic q̃ cõ cordat cũ glo. q̃ est in. l. nec ex ptoꝛio. §. e. z ibi examinaui.

Privatorum.

c Onsilii. Dy. tractat in. c. nll's ex ꝺsilio ex̃. e. li. vi. z dixi in. l. non soluz §. si mandato. §. de iniur.

q Uicquid p. Aliquis irat⁹ ꝯ ꝺsangui neos suos vendidit alicui illo caloꝛe bona sua: z videt̃ q; non valeat: nisi p̃baretur postea p̃severantia. ad hoc all'. ij. q. iij. c. si quis iratus.

c Ulpa caret. Glo. formal hic vnam qõnẽ. Aliq̃s vadit ad occidendũ aliũ possum p̃hibere: z si nõ fa cio an teneoꝛ. Et dicit glo. q; ꝝbis debeo p̃hibere z nõ facto. Et vide glo. q̃ incipit casus ponit̃ ꝛc. in c. negligere. ij. q. iij. de hoc ex̃. e. c. nõ est fine culpa: z p glo. z p Guil. in. l. vt vim. §. de iusti. z iur. sz q̃d dicemus nos: z de iure nr̃o hẽmus q; nõ debeo me in terponere regl'r. z p̃bat̃ p. l. i. §. si sibi. §. ad sylt̃. z hoc p̃batur p rõnem si teneoꝛ te iuuare: g̃ si accipem sa larium turpiter facerẽ. vt. l. penul. z vl. §. de ꝺdit. ob tur. cau. sz hẽo de iure q; possum accipe salarium vt te iuuem. vt. l. metũ. §. lz. §. qõ met. cã. Fallit in casi bus q̃ñ q̃s tenet̃ denunciare. ar. l. ij. §. de parrici. z il lud vex rõne ꝯsanguinitatis: al's sec⁹ vt habuistis no. in. l. vtrũ. e. ti. §. de parrici. cũ si. z. l. si q̃s. §. ad. l. iu lia ma. Quero q̃d si cã iuuandi ex̃nes offendo te an possum. glo. q̃ est in. l. vt vim. dicit q; põt fieri: q̃a ꝯsiderat̃ affectio. intelligo nõ solum affectõez ꝯsan guinitatis sed societatis. vt. l. itẽ apud labeonez. §. tenet̃. §. de iniur. Jtẽ quilibet ex̃ne⁹. vt. §. de fur. l. si quis in fuitute. si in reb⁹ põt multomagis in psona z hoc fieri põt maxime si facit mãdato alteri⁹: qz iu ste fuit illi. vidisti in. l. tij. §. cum igr̃. §. de vi z vi ar. p hoc allego. §. vi bo. rap. l. prꝺtoꝛ ait. §. si q̃s aduentu ibi dñi misericoꝛdiã iuocat ꝛc. z sic q̃ñ aliq̃s clamat succurrite: ali⁹ põt eũ iuuare.

n On videtur defendere. Nota istam. l. ad. q. aliq̃s est pñs: z nõ vult li. ꝺte. an pos sit p̃cedi ꝺtra eũ tanq̃ ꝯ absentem. certe sic vt hic z glo. in aut. q̃ semel. C. quõ z q̃ñ iud. z. l. quotiens. §. p̃toꝛ. §. de noꝛ. dixi i. l. si finita. §. iulia. de dã. ifec.

q Uis per errorem q. Jstam. l. exa mĩaui i. l. cũ q̃s. C. de iur. z fac. ig. z. §. de ꝺdi. indeb. l. i. Jtem an ista tal' donatio indigeat insinuatiõe. gl. ẽ in. l. i. §. de dona. z ibi dixi.

col. vtrũ pol fit cumulari p̃scriptio et hypothecari a. C. de edẽ.

Exp pig nꝰ. Sz i materia pigꝛ rum. vide i. l. ex sextante. § latinus. §. de exec. rei iudi.

Qan q̃ fiat caloꝛe iracũ die hẽanẽ p nõ factis. vi de plene in. l. si nõ quicq̃. z ibi doc. C. de iniur. b all'. in glo. z de delicto cõmisso caloꝛe iracũ die. vide que hẽs p⁹ bart. i l. iul'. §. hodie §. ad. l. iul'. re petũ. Et de ꝺctu ad pi as cãs. vide xvij. q. iij. sit q̃ opes. z de voto. z glo. i c. dudum. de ꝺuer. ꝺiu. fa cit. qz de⁹ soluz coꝛ respi cit. xvij. q. iij. ij. c. si q̃d inue nisti. facit do ctrina Jo. an dr. allegãt̃ ia ctum Tho. ꝺ voto. c. l'rarũ facit qz deus nõ vult mil tem coactum in. c. nõ ẽ. xv. q. i. de iurañi to p̃stito ab iꝛato. ter. in. l. ij. C. ad. l. iul'. maie. de sc. vide glo. i. c. ex litis. de ꝺi uoꝛ. z. l. si nõ ꝺuicij. de iiu ri. l. vnica. si q̃s impa. ma. l. famosi. ad l. iul'. maie. ꝺ motio ire vi ciuz excludit calũnie. i. ꝺo li. ij. q. iij. §. notanduz. cl ij. xv. q. i. c. in ebriauerunt vltimo adde

ter. xiij. q. ij. si q̃s irat⁹. Mo. nota. cccxci.

Hius p errorem. Hāc. l. limita nō ꝓcedere in eo q̃ sciēter soluit ī debitum ꝓ alio quo casu repetit. vt no. bal. in. l. p ignorātiam. C. de ꝓdi. indebi. vide tñ ibi p eum. ⁊ in. l. falsus. C. de fur. ⁊ ibi oīno bar to. Itē limita vt no. p glo. ⁊ ibi bal. in. l. si militē. C. de ꝓdi. ob cau. ⁊ vi de oīno bar to. in ostitu ente sciēter plus debito in. l. hacten⁹ ff. de ostitu. pecu. ⁊ re gula ꝓcedit vbi interue nit vera tra ditio: secus si ficta. vt no tat bar. in. l. si rez aliquā ī fi. i. col. ō ac q̃r. pos.

Quo tu tela. vtr nullis extan tibus ꝓpin quis pupil lo succedat tutor et ex cludat fiscū: glo. singu. ℞ tz ꝙ sic. quā sequit bal. ī l. si q̃s a filio ff. eius q̃. de iniust. te. sed bar. hic tz ō rium p. l. nu tritoribus. ſz bal. ī. d. ff. eiusd dicit ꝙ ista. l. pōt in telligi ī sim plici nutrito re. sec⁹ vero in nutritore q̃ fuit tutor hic dr. ⁊ per bal. in. l. cū in eo. in fi. ff. de pac. ⁊ vide bal. in. l. fi. in. v. col. C. vñ legit. et in. l. si qua. C. ad orficia. ⁊ in. d. l. nutritori. ⁊ ibi bart.

Actus legitimi. vide bal. in. l. potuit. in. viij. q. de iure deli. ⁊ Imo. in. l. gerit. ad fi. ff. de acq̃. here.

Ambiguis. Mo. bal. in. l. ad exac. C. ō dot. pmis.

Librari⁹. vide qō no. Ja. but. ⁊ Bal. in. l. ij. C. de erro. aduoc. et an ⁊ quō possit error emendari ⁊ corrigi p notariū. adde vtrū no tarius possit petere vt pmittat edē minuere vel corrigere. vel si vult de instro certiorari: an possit. vide Bar. in. l. ij. ff. si eēnt. de tab. exhib. ⁊ bal. in. l. fi. C. de fideius. ⁊ Spe. de instru. edi. ff. instrm. ver. ſz nunq̃d. ⁊ p dñm Ant. in. c. ex lris. de fi. instru. ⁊ Ang. in. l. errore. C. de testa. vtrū aūt iudex possit mandare notario q̃ nō bñ fecit instrm vt suppleat ⁊ corrigat. vide bal. in. l. ij. C. de fideicō. li. ⁊ adde qō notari⁹ nihil pōt addere in ōctib⁹ requirentib⁹ scripturā ſm bal. in. l. ōctus. de fi. istru. ⁊ in. l. gall⁹. ff. idem credēdū. de li. ⁊ postbu. ⁊ vide Ly. ⁊ bal. in. l. ambi guitates. C. de testa. ⁊ Imo. in. l. i. ff. finaūt. ff. de hr. instit. ⁊ q̃d si p bet notarium alr scripsisse q̃ ptes dixerūt vtrū psumat ex malicia an do lose ⁊ rōne falsitatis in pte viciet totum. dic vt in. c. ad audientiam. ō rescrip. in. c. fraternitat. ō testi. ⁊ qō no. bal. in. d. l. impator. ff. de statu ho. ⁊ Bar. in. l. quot. de hr. instit. ⁊ qō dixi in. l. si q̃s obrepserit. de fal sis. ⁊ ad pbandū errorē in instro. vide glo. ⁊ q̃ ibi dixi in. l. cum ꝓpoe ret. de leg. ij. ⁊ si notari⁹ dicit se nō fuisse rogatū ⁊ non recordari. si tñ testes pbant rogatū fuisse cogat ſm dicta testiū facere instrm. ponit

Demoplus. Dic vt no. p Dy. i. c. ne mo pōt plus. ex. e. ti. li. vi

n Hallus videtur. Hoc in dubio sec⁹ si de mente ostaret vt l. ij. ff. deniq; cum si. ff. de aq̃ plu. arcen.

Querit glo. vendo rem vni demum vēdo alteri punior ne cū iure meo hoc faciam. vt. j. dicaz ⁊ dixi sup ter. qō est verz si er alio nō apparet dol⁹. sed per venditōem talis dol⁹ ꝓprehendit. vide glo. q̃ incipit ibi. vel dic eo ipso rē. ⁊ de hoc dixi in. l. ptor edixit. ff. i. ff. de ope. no. nun.

b Bona fides. Vide Dy. ex. e. c. bona fides. li. vi.

h Heredem eiusdem. Dic vt nota. p Dyn. in. c. si quis in ius. extra. e. li. vi.

s Semper. Videt ꝙ ratihabitio pariat actionem mandati qō nō est verum sed parit actionem negocior gestorum. ⁊ vide glo. q̃ incipit p te. dic vt no. p Dy. in. c. ratihabitio. ex. e. li. vi.

q Qui sine. Idest sine dolo malo ⁊ culpa. vt no. ff. si cer. pet. l. quod te. in fine. Barto.

q Notiens idem. In. l. oēs ppli. allego istam. l. ⁊ dic qñq; idem fmo hz duas significatōes. vnā ppriam ⁊ aliā improprie: tūc stam⁹ pprie ⁊ nō improprie: ⁊ nō est casus hic: sed qñq; hz duas significatōes pprias: tūc est casus hic ⁊ stam⁹ ei q̃ magis aptior est vt hic. ⁊ dico in. l. oēs ppli. Quero dico si q̃s fuerit exbānit⁹ rē. qual⁹ accipiem⁹ hoc verbū fuerit: cū verbū fuerit posit trahi ad futurū: ⁊ ad ptēritū: qr repit in futuro ⁊ in ptērito. certe in futuro accipit q̃ magis aptior est: qr lex ad futura negocia non ad ptērita trahit.

i In omnibus. Vide Dyn. in. c. priui legium psonale. extra eo. titu. li. vi.

Actus legitimi. vide bal. in. l. potuit. in. viij. q. de iure deli. ⁊ Imo. in. l. gerit. ad fi. ff. de acq̃. here.

Ambiguis. Mo. bal. in. l. ad exac. C. ō dot. pmis.

Librari⁹. vide qō no. Ja. but. ⁊ Bal. in. l. ij. C. de erro. aduoc. et an ⁊ quō possit error emendari ⁊ corrigi p notariū. adde vtrū no tarius possit petere vt pmittat edē minuere vel corrigere. vel si vult de instro certiorari: an possit. vide Bar. in. l. ij. ff. si eēnt. de tab. exhib. ⁊ bal. in. l. fi. C. de fideius. ⁊ Spe. de instru. edi. ff. instrm. ver. ſz nunq̃d. ⁊ p dñm Ant. in. c. ex lris. de fi. instru. ⁊ Ang. in. l. errore. C. de testa. vtrū aūt iudex possit mandare notario q̃ nō bñ fecit instrm vt suppleat ⁊ corrigat. vide bal. in. l. ij. C. de fideicō. li. ⁊ adde qō notari⁹ nihil pōt addere in ōctib⁹ requirentib⁹ scripturā ſm bal. in. l. ōctus. de fi. istru. ⁊ in. l. gall⁹. ff. idem credēdū. de li. ⁊ postbu. ⁊ vide Ly. ⁊ bal. in. l. ambiguitates. C. de testa. ⁊ Imo. in. l. i. ff. finaūt. ff. de hr. instit. ⁊ q̃d si p bet notarium alr scripsisse q̃ ptes dixerūt vtrū psumat ex malicia an dolose ⁊ rōne falsitatis in pte viciet totum. dic vt in. c. ad audientiam. ō rescrip. in. c. fraternitat. ō testi. ⁊ qō no. bal. in. d. l. impator. ff. de statu ho. ⁊ Bar. in. l. quot. de hr. instit. ⁊ qō dixi in. l. si q̃s obrepserit. de falsis. ⁊ ad pbandū errorē in instro. vide glo. ⁊ q̃ ibi dixi in. l. cum ꝓpoe ret. de leg. ij. ⁊ si notari⁹ dicit se nō fuisse rogatū ⁊ non recordari. si tñ testes pbant rogatū fuisse cogat ſm dicta testiū facere instrm. ponit bal. in. l. fi. C. de eden. in vl. col. ⁊ p eū in rub. de fi. instru. in. v. colū. et Jo. an. de instru. edi. ff. instrm. ver. ⁊ primo. ſz pone notari⁹ omisit p errorem scribere ꝓfessionē seu ꝓceptū guarentigie: mō ps vult probare p testes q̃l⁹ notarius fuit rogat⁹ de guarentigia an possit: certe nō. glo. est sing. in. c. si motu ppio. de ꝓbē. in. vi. in ℣. expresse. ex qua hēs ꝙ qñ aliq̃d de forma in instrumēto de fuit non pōt illud pbari p ꝓba. extrī secam. ⁊ ita tz bal. in qui busdaz suis ꝓclusionib⁹ ⁊ adō quod bal. de pa. ostan. q̃rit an anni dñi dies menses ⁊ ꝓsul: sint ponenda in fi. instru. an in prin. ⁊ ꝓcludit ꝙ in prici. vbi ⁊ vide nunq̃d vicit instrm si nomē impatoris ꝓpositum nō fuit vel nō intercessit tabellionis subscriptio vel contrahētis: vl aliq̃d defuit ex his q̃ debēt intervenire: ⁊ dicit ꝙ sic quē vide. sed q̃d si apponūtur solēnitates: tñ errat ī vo vtrū tabellio possit ppria auctoritate emēdare si errauit in die vel loci appositione rñdeo: si est. q. sup die vel ꝓsule vel loco non pōt emēdare. naz rasura cadet in loco suspecto. si aūt alibi vbi nō pendet. q. tūc emendare ⁊ radē ℞bum erroneū: ⁊ ponere verbū verz put legit ⁊ not. C. de testa. l. si vn⁹. si aūt ñ errauit ī solēnitate instrī: sed in q̃litate facti: tunc postq̃ instrm est redactū in archiuo publico nihil sua auctoritate mutare pōt: sed dz facere errore ꝓpto de mandato iudicis ſm Ly. no. in. d. l. impator. de sta. homi. vel dic si est talis error q̃ noceat non pōt emēdari sine iussu iudicis: sec⁹ si nō obsit pti. qr ptis nō interest: qr ēt sine tali emēdatōe vz instrm. C. de testa. l. ambiguitates. ⁊ l. ꝓposteri. ⁊ l. error. illud ostat ꝙ alie sunt solēnitates instrī: ⁊ alie negocij. vt no. ff. de eden. l. i. §. editōes. in fi. glo. ⁊ vide omīno bal. in ti. de pa. ostā. in ℞. petitio. sed q̃ro vtruz q̃ notari⁹ apponit diem debeat dicere. xi. die intrāte siue exīnte ianuario. dic ꝙ oliz apponebāt. vt de pa. cōstā. in fi. sed q̃d si nō dicat. rñdeo si dicat die lune. xi. ianuarij. satis est dcō ti. de pa. ostan. in fi. ſz si nō apponat prox prīū nomē diei pone ꝙ testes dicūt ꝙ. xi. die ptes abfuerūt rñde ꝙ ista ꝓbatio testiū nō ꝓcludit de necessitate ō instrm. querit g̃ vtruz dicti testes reprobēt instrm: ⁊ videt ꝙ non: qr sicut debem⁹ saluare testes ne falsum dicāt: ita ⁊ instrm. Itē dicta testium debēt interpretari in meliorē ptem vt no. Inno. in. c. dudū. el. ij. de elec. Itē cum testes sint inducti ad pbandū ⁊ non ꝓbāt de necessitate debēt interpretari ō ꝓducentē. c. in pītia. de ꝓbat. c. cum cām. de rescrip. c. fi. de

ꝺdi.appo.niſi in cã fauoꝛabſti.ſ.de manu.l.a nõ ꝓpe.ꝛ in.c.exꝑris.de ꝓba.ꝛ de reg.iur.in ambiguis.in ℑrium videt:qꝛ iſtud inſtrm ſm cõmunẽ vſum ꝓbat de.xi.die intrãte menſe.cũ g̃ ꝓbatio inſtrĩ repꝛobatur:g̃ repꝛobatũ eſt inſtrm.non.n.iſta eſt ꝑſumptio ſz cõis intellectus vulgi.ꝛ iõ nõ ob.qõ no.ſ.de pa.l.iuriſgentiũ.§.qõ fere.ꝛ qõ no. In no.in.c.ino/

tuit. de eo q̃ fur.oꝛ.ſuſce. non.n. dr̃ in certũ ꝙ certã ſp hñit ik̃ ꝓtatiõem. ar.ſ.de fi.inſtru.l.cũ de/ laniõis. §. aſinã. vñ vt iſta equiuo/ catio ceſſet i lr̃is apoſto/ licis poni/ tur p nonas idus ꝛ kl̃as vbi talis du bitatio inci/ dere non ꝑt d.§.fi.de pa ce ꝓtã.ꝛ vi/ de bal.in.d. ti.in xõ.ſi.die lune.xi.exeũ te ianuario: ſed an teſtes in inſtrõ de/ bent poni i fi.vide bal. ꝛ Ꝺdof.in d.titu.de pa ce ꝓſtan.ſup xõbo conti netur.

x Ꝺala la tinitas', viõ bal.ꝛ Ang. in.l.ꝛ impa/ toꝛ.ſ.de ſta. hom.ꝛ vide bal.in.l.xõbũ C.de fideiuſ ſoꝛi.

y Ꝺliciat i ſtrumentuz/ vtrũ indicti o ſeu defect? indictõnis viciet õctum ſeu inſtrm.de hoc aliq̃d ſup da/ ta.vi.libꝛi.in merc.p glo.in.ij.oſti.C.circa fi.an aũt debeat poni nomẽ pape ſicut impatoꝛis in inſtrõ.de hoc p dñm An.in ꝓhemio decre.ꝛ dic ꝙ attendẽda eſt ꝓſuetudo ſi illa appet.c.cũ dilectus. de ꝓſuetu.ꝛ vide bar.in.l.noſatim.de ꝓdi.ꝛ demon.ꝛ vide oĩno ad materiã Bar. ꝛ Jmo.ꝛ bal.in.l.cũ ꝓponeret.de le.ij.ꝛ Bal.in.ij.oſtitu.C. in xõ.ar/ ma.ꝛ in.l.fi.C.de fideiuſ.ꝛ in.l.erroꝛ.ꝛ in.l.ambiguitates. C.õ teſta.et bar.in oſilio ex facto ꝓpoſito.vt ex eo tria querunt̃ p bal.de pa.con/ ſtã.in xõ.pacta.p dñm Anto.in.c.exꝑris.de fi.inſtrumen.p Barto.in conſilio reperitur inſtrumentum.

z Ꝺebet credi.an notario credat̃.no.Bal.in.l.iuriſiurãdi.C.de teſti. ꝛ qõ no.bal.in.l.gñal'r.in vlti.no.C.de non nu.pe.ꝛ qõ dixi p' bar. in l.ij.C.de fiſcin.ven.in.q.de minoꝛe iurãte p Jo.an.poſt Spe.in ti.õ in ſtru.edi.in xõ.i.ꝛ in xõ.ſed nunq̃d.ꝛ q̃d ſi teſtis non recoꝛdat̃ de die vl' loco.vide que dixi in.l.ij.§.fi.ſ.de aq̃ plu.arcẽ.ꝛ ibi Bar.ꝛ vide bal. in.l.teſtium.in.viij.col.C.de teſti.ꝛ Bar.in.l.ij in fi.ſ.quẽad.te.api.ꝛ in.l.admonendi.ſ.de iureiurã.

a Facilit̃ ꝓbat̃.adde Bal.in.l nec exemplũ.C.õ fal.ꝛ ibi ẽtqõ ꝓ/ bat̃ erroꝛ p ꝓfeſſionem vel p dõm pape ꝛ ꝓncipis.

b §.penul.Et ad materiam adde Bar.in.l.ſempꝛoni? ꝑculo.õ le. ij.vide Bal.in rubꝛi.C.de fi.inſtru.in .v.colũ.ꝛ ibi q̃d ſi non repit i/ tũ in dolo vel in lata culpa:qꝛ cõiter oẽs ſciũt ãnos dñi.vt.l.late.ꝛ.l.cedere ꝛ ĩc.§.late.ſ.ti.i.ſed indictio neſcit ab oib?:iõ ita ꝓbabili? ꝑſumit̃ erroꝛ.ꝛ credo Ꝺy.vez dicere:ꝛ induco p eo glo.q̃ ẽ in.l.ſi q̃s i fũ di vocabulo.ſ.de le.i.ꝛ.l.pe.ꝛ.ſ.de re.du.ꝛ hoc pu to vez q̃cquid dicat glo.in.d.c.inter dilectos.exꝑ de fi.inſtru. Sz õ hoc facit:qꝛ notari? q̃ facit inſtru mẽta õ formã iuris punit̃ vt falſari?.vt.l.iubemus. in fi.C.de teſta.ꝛ ſic nõ põt amplius corrigẽ: ſz dic ꝙ hoc ẽ ſpãle in teſtis:vel meli? ibi loquit̃ qñ ſolen nitas nec fuit ſuata:nec ſcꝛipta in teſtõ:hic qñ fuit ſuata ſz non ſcꝛipta. Qñq̃ ẽ erratũ in eo qõ ꝓtiet ad ptẽ.ꝛ hic dixit Guil.in Spe.aut nõri? vult corri gere incõtinẽti ꝛ admittit̃. Aut ex interuallo ꝛ non põt niſi ꝓbato erroꝛe p.§.illud in coꝛpoꝛe.in aut̃.õ eq̃.do.hoc ẽt ꝓbat teſtis ꝛ notari? eq̃ ꝓ ant̃.vt.l.do mitius.ſ.de teſta.ſz teſtis põt incõtinẽti non ex int̃ vallo corrigere dictũ ſuum.vt in.c.ꝓterea. exꝑ de te/ ſti.ꝛ in.§.qꝛ xõ.in aut̃.de teſti.in glo.mag.ſic in no/ tario. Sed qual'r ꝓſtare poterit de erroꝛe ſi nota ri? tranſcripſit ſcripturã alt'ius. Rñdeo tunc ꝓdu/ cto oꝛiginali ꝛ erroꝛ facilit̃ ꝓbat̃ vt hic.ꝛ.l.ij.C. de erro.aduoca. Si xõ ſcripſit ſcripturã ꝓpꝛiam tunc ſi hz ꝓthocollũ ꝓbat̃ p oſitionem ꝓthocolli.vt ĩ au ten.de tabel.§.penul. nam ex illo xõificat̃ inſtrm ex tenſum:ꝛ ſic videt̃ erratũ in trãſcribendo vt hic.

Sed poſſes dicẽ quare dr̃ magis pꝛincipale ꝓ thocollũ q̃ publicũ inſtrm.nonne potuit eẽ ꝙ nõri us ab ipſo initio ꝛfecit publicũ inſtrm. Reſpondeo nõ ꝑſumit̃ vt.d.§.penul.nam oꝛiginale retinet nõri us apud ſe vt alijs edat cũ opus fuerit.vt.ſ.de edẽ do.l.argentari?.§.i.ꝛ iõ ipſi notario nõ debẽt dari copia inſtrĩ.vt.l.p̃toꝛ.§.phibz.ſ.de eden.ꝛ iõ dicit lex ꝙ ps poſſit petere ꝙ exhibeat a notario oꝛigia le qñ inſtrm qõ eſt reſtitutum plene nõ ꝓtineat oĩa vt.l.veluti.circa pꝛin.ſ.de edẽ. Predicta xõa niſi p ſona notarij eẽt ꝑſona ſuſpecta.vt.d.l.ſi q̃s ex argẽ tarijs.§.i.ꝛ ꝙ illud qõ remanet apud notariũ pꝛeſu mat̃ oꝛiginale.ꝓbat̃:qꝛ ſic ſolitum eſt fieri.ꝛ ſic ꝓba tur p argumẽtũ a ſolit̃.qõ eſt validũ in iure.vt.l.i.§. merito.ſ.ne q̃d in loc.pub.ꝛ.l.certi ꝓditio.§.ſi num mos.ſ.ſi cer.pe. Item põt ꝓbari p teſtes aſcriptoſ in inſtrõ qui ad hoc apponunt̃. vt in aut̃.de inſtru. cau.ꝛ fide.§.ſed ꝛ ſi inſtrã.ꝛ.ſ.quẽadmo.te.api.l.i.ĩ fi. Sed q̃d ſi teſtes dicũt alr fuiſſe ꝙ inſtrm di/ cat̃ ſed non recoꝛdant̃ qualit̃ fuerit. Rñdeo ſi hoc ꝓtingit circa ea q̃ ꝓtinent ad notarium:vt circa die

c Quã inſtrm dicat.vide no.bar.in.l.ij.in fi.ſ.quẽad.te.api.ꝛ iſta faciunt ad.q.vtrũ notari? de iure poſſit ſcribere.petr? teſtis dixit il lud idem ꝙ ali? teſtis ſupꝛa examinat? dixit.de quo vide in.c.cau/ ſam q̃.el.ij.de teſti.ꝛ bal.in.l.xõbum volo.C.de fideicõ.videt̃ dicere ꝙ non.ꝛ Spe.in ti.de teſte.§.nunc tractãdũ.in xõ.tſſi ꝙ.ꝛ Anto.de but.in.c.nihil.de ſimo.vbi ponit de iudice q̃ dixit ꝓnuncio ſicut ra/ lis iudex qõ facit ad no.p bar.in.l.i.C.ſi aduer.lib.ꝛ ad id qõ dixi õ teſte.vide bar.in termis.in.l.tij.§.i.ſ.de teſti.ſed bal.in ti.de pa.cõ/ ſtan.in vlti.xõ.dixit ꝓbari p illum tex.apte ꝙ ſi tabellio ſcripſit pꝛi mo dicta vnius teſtis:ꝛ poſtea dixit idẽ p oĩa dixit alius teſtis ſiue ſub eadẽ die ſiue alia ꝙ talis ſcriptura ꝓbat teſtes in vnam ſniam ꝛcoꝛdaſſe:ſz aliqui dicãt ꝙ talis ſcriptura nõ vz ꝓpter incertitudi nem.alij qꝛ ꝓferant eũdem meditatũ fmonẽ:ſed pꝛima nec ſcõa rõ vz.de quo vide p bal.in.d.ti.in vlt.xõbo. Ultimo adde bar.i ſuo oſilio incipi.ſup inq̃ſit̃.que fit p dñm capitaneũ.ꝛ p bal. de emen. iuſti.C.in pꝛin.ꝛ Ang.in aut̃.vt iudi.ſine quoquo ſuffra.ꝛ Bal.in

l. ampliorem. §. i. C. de appel.

d Pōt pbari. ad materiā adde qō no. dixit Bar. ꝛ post eū Jmo. in l. cū ꝓponeret de lega. ij. p glo. ibi que dicit ꝙ si testator dicat in testō se errasse in gestis p se ꝙ ei credit. ꝛ sic videtur ꝙ eo mō credi debeat seu credat ꝓtub⁹ in gestis p se si asserant in aliquo se errasse ꝛ non requiratur ali

mēsem ꝛ simlia: ꝛ tunc qr ꝓstat ꝙ est erratū restat ꝙ credat notario vt dictū est. Sīvo hoc ꝓtingit circa ea que ptinēt ad ptes: tunc notari⁹ nō posset cōrigere: qr lz ꝓstet ꝙ sit erratū non tū scit notari⁹ quid hēat ponere vt dcīi est. Jtē pōt pbari error⁹ p pītes ꝛ alios q̄ fuerunt mediatores inter pītes ptes sic ꝫhentes. vt in aut. de instru. cau. §. si vo morianꝫ. ver. in his. in glo. q̄ incipit ad remuneratōem ꝛ puto ꝙ sufficeret dictū vni⁹ testis cū notario: qr remanent duo. vt. d. ver. in his. Jtez pōt pbari qlīꝫ error ꝓ ipsos facientes: vt si quedam vniuersitas fecit sindicū vel alū ꝫctum homies de vniuersitate poterū fprobare fic. fuisse tūc actuz vel nō fuisse. vt extra de pba. c. tertio loco. non dicerē idē in eo ꝙ alibi ꝫhunt vt singuli nisi ptes eēnt in ꝯcordia: vel esset aliq̄d p qō nulli fieret prudiciū: vt si testator ad huc viueret ꝛ diceret notariuz. in suo testō errasse.

n NEmo dubitat. Facio tibi vnum dubiū dicit statutū hui⁹ ciuitatis si non solueret cētū amputet⁹ sibi man⁹. mō iste cōparet in iudicio ꝛ dat fideiusso res. quid dicem⁹. dubito ꝛ iō relinquo. videt ꝙ sufficiat. vt. l. rescripto. §. debitores. §. de mu. ꝛ ho.

n NOn potest videri. Jam dixi tibi tu petis a me centū. ego nego li. ꝓtest. tu pbas de quinquaginta an per li. contestati. constituatur in mora. ꝛ videtur ꝙ nō p. l. istā. ſz credo ꝙ ista .l. sic loquit: qr rō ēiplicita: qr dixi tibi nescio q̄ tū ōbeā litē ꝓtestor: nō tū ꝓstituor in mora vt ff. ꝛ. l. in fideiuss. i pri. §. de vsu. sed si scirē q̄ tuz debeo: tūc videor eē i mora a tpe ꝓtest. lit. vt. l. pupill⁹. §. fi. ꝛ ibi dixi. §. ti. i. ꝛ. l. q̄ solidū. in pri. §. de le. ij. ꝛ istā. q. hūi pisis de facto.

f HEre in omnibus. Jstā gl. ff all'o tibi in. l. nō solū. §. si mādato. §. de iniur. ꝛ dic vt ibi tene menti istam glosam.

i INeo quod plus sit. Dic p dy. ex e. c. plus. li. vi. dixi in. l. i. §. i. §. de ver. ob.

Nemo aliene. Quero q̄d in cā crīali. ꝛ dic vt gl. tene menti. ꝛ vide eā q̄ incipit si aliq̄s obtulit. ꝛ istā gl. all'aui tibi in. §. ad crimē

¶ Alteri⁹ no. ꝙ gl. dicit in pri n. ꝙ ꝓtoria satisdatio intell'r cū fideiusso. Contrariū tenui tibi in. l. ꝓtorie. §. de ꝓto. sti. ꝛ ibi glo. videt tenere.

I NObscuris. Vide dy. ex. e. c. in obscuris. ſ. ꝛ. c. ispicim⁹. li. vi.

q IQuis ob⁹. No. gl. ff q̄ dicit deliberatōe facta cū insinuatōe: sz an egeat dixi vobis in. l. mod. §. de donat. ꝛ.

a ILlud. Tene mēti glo. q̄ est in pri n. h⁹. l. qr alibi ita clare ꝫō dicit.

Refertur. Tene menti istā glo. sup isto. §. ꝛ vide gl. q̄ incipit si publice ppl's. i fi. dic so. vt ibi p dy. ꝛ ex. e. c. qō oēs tāgit. li. vi. Et no. ꝙ ista. l. est xva quo ad oia. oēs. n. tenent⁹ quo ad penā q̄ influgit vniuersis vel singul' vt vniuersis: sz si l. modestin⁹. ꝛ in. l. aq̄lius. ꝛ ibi no. moder. ff. de dona. vide doc. ꝛ maxime Alex. in. l. creditor. C. de pac. allegantē hāc glo. ꝛ ad ff not. vide Barto. in. l. si quis accepto. de ꝓdi. ob cām. ꝛ ibi Bald. ꝛ in. l. si mulier. eo. titulo.

IN condemnatōe. ꝙ donator. Et qual'r fiat deductio ne egeat tāgit aliquos tūc pītes teneant⁹. vt. l. i. i pri. §. ff magi. due. ꝛ dixi vobis in. l. qō maior. §. ad munici. vide bal. i. l. ij. C. qō cuz eo. ꝛ ad glo. hic vide an. in. l. q̄ fīduz ff re iudic. ꝛ adō qō bal. in. c. in pri. dicit ꝙ glo. ff sing. indistincte tz ꝙ ibi rōe psōe dat⁹ priuilegiū: vel rōe ꝫct⁹ vt i donatōe nō teneat⁹ q̄s nisi i q̄tum facere pōt: dz g̃ ei remitti vnō venit ꝙ bñficiū hz retinēdo ꝛ non petendo: qr dōator a donatario alimēta nō petit ei tū p alimētis retinet qō donat hz glo. ff. ꝛ quā q̄dam tū dān̄t p id qō no. in. l. fi. hic alle. vbi de hoc p Cy. sz si tu bñ ꝓsideres glo. ff est vera: q̄a directe non pūt peti alimēta fuocabik tū donatio: qr donatar⁹ est ing̃t⁹ loquor ō simplici donatiōe: ꝛ an nō alimētādo donatorez reuocet donatio. vide gl. ꝛ Cy. in. l. f. C. ō reuo. donat⁹. ꝛ dñz Abb. ꝛ Jmol. in. c. ꝓpter. ō donā.

Vide Dy. in. c. cū q̄s. ex e. li. vi.

q UAm principalis. Dic vt p Dy. in c. accessoriū. ex. e. li. vi. ꝛ p Cy. in. l. intelligere. C. ō lui. pig.

s JNemo. Vide glo. q̄ incipit hanc regulā ibi: qō non placet. qr hz hoc prius eēt obligatio q̄ ꝫct⁹ q̄ eā introducit: qō est absurdum.

t hDIc per Dy. in. c. nemo potest. extra. e. titu. libro. vi.

IMpossibiliū. Vide gl. q̄ incipit insti tuite. ꝛ ibi. §. rogat⁹. ꝛ dic vt ibi p glosam ꝛ Dynum.

v PUpillus. Hic est melior glo. q̄ sit alibi in ista materia. ꝛ totū examinaui vobis in. l. i. §. de noua.

x TEratius. Tene menti glo. pleniorez i matia sua q̄ sit alia. ꝛ tractat materiam in. l. i. fine. §. que sentent. sine appella. rescin.

n NOn potest. 1Glo. querit si citat⁹ findicus vniuersitatis an ꝓstituat⁹ in dolo. Et vide glo. q̄ incipit pone in officiali ibi. itē q̄d si citet⁹. Jsta ē nota. gl. ꝛ videt dicere ꝫ casum. l. aut q̄ alr. §. idē ait. §. qō vi aut clam. ꝛ ista glo. dicit optime. Nō ob. illa. l. qr ibi dr ꝙ valet denūciatio facta sindico inq̄tū ad excusandum. vicīū clandestinitatis non q̄tū ad ꝓtumacīā iducēdā in psonā vniuersitatis. Pone ꝙ vniuersitas k si vult coadunare capl'm vel arengā. glo. q̄ est ex ō cōcessi. pb. c. si capl'o. li. vi. dicit: ꝙ debēt citari illi qui

IN possibiliū. p bar. in. l. iiij. §. q̄stū. si q̄s cautio.

On pōt. adde Bar. in. l. nō solum. §. morte. in. ꝛ. col. de ope. no. nun. ꝛ tex. ꝛ ibi bar. in. l. municeps. ad muni.

k WŌ vniuersitas. Qual'r citet⁹ vniuersitas. adde bar. in. l. fi. qō cuiusq̄ vniuer. no. ꝛ vide no. p bar. in. l. aut facta. §. fi. §. de pe. p bal.

¶ Vy. in. l. i. §. quib⁹. ¶ in. §. q̄d si nemo. qō cuiusꝫ. vni. p archi. vi. q. i. sic̄ p bal. in. l. ēt. in. iiij. col. C. de execut̄. rei iudi. p bart. in. l. ij. C. de iure rei pu. li. xi. ¶ qō no. glo. de do. ¶ ꝺotu. c. cām. ¶ glo. Ber. in. c. bone memo. de elec. no. bar. hic ¶ §. e. l. in prin. ¶ facit qō no. bar. in. l. iiij. §. credito ribus. de fideicō. li. ¶ late in extraua. ad repr̄imen. in ver. citatū. ¶ ego dixi in. l. i. C. de decurio. p Innoc. in c. humilis. ō ma. ¶ obe. i c. grauē. de sen. ex. ¶ in. l. roma. e. ti. ¶ p barto. in. l. aut q̄ al'r. §. sed q̄ fuus qō vi aut' clā. vide no. in. d. l. i. C. de iur. reipubl'. li. xi. ¶ ibi videt̄ dicer̄ q̄ non sufficit citare findi cum. ¶ vtrū possit vocari in die veneris sancto ad sonū tabelle. habes tex. ¶ ibi barto. in. l. fi. de p̄di. curia. li. x. Itē adde qō no. bal. i aut. ¶ oīno. in. iij. col. C. ne vx. p mari. ¶ qō not. glo. i. l. item magr̄is. de pac.

¶ Emo alieno. §. Tpalis pmutatio. vide bar. in. l. ij. in fi. pr̄in. so. ma. Et hāc glo. no. limita vt dixi post Bar. in. l. de quibus. §. de legi. p hac bal. allegat casum in. l. fi. C. de fui. ¶ ibi no. ¶. d. Abb. ficc. in. c. p illoꝛ. de p̄ben. dicit q̄ glo. valde not. h̄ sentit q̄ cōsuetudo non tollat̄ p vnā ꝺuentōem quā vt dicit. sequit̄ Joā. an. in c. fi. de ꝺsue. ſz dicit ipse ego crederē glo. p̄cedē qñ aliq̄s de ppl'o facit ō ꝺsuetudinē alijs scientib⁹ ¶ non ō̄d icētib⁹ vt non tollat̄ ꝺsuetudo sed requirit̄ tñi tps q̄tum requisitū fuit ad inducēdum ꝺsuetudinē. ar. in regula prima. de reg. iur. in. vi. vbi dr̄ q̄ si ppl's collegiat̄ ¶ directo scienter fecisset actū ō ꝺsuetudinē: q̄ tūc ꝺsuetudo tollerer̄. ar. ꝺ. c. p illoꝛ. ¶ c. cū accessissent. de ꝺsti. ¶ no. p. ꝺ. Ant. in. c. ad audientiā. de cle. nō resi. vbi sentit hoc ēt qō glo. h̄. ¶ idē dicit dicendū ēe si q̄rit̄ an sta tutum tollat̄ p ō̄rium actum. adde glo. in. l. ij. ¶ ibi bald. C. q̄ sit lon. ꝺsue. et istam gl. al'r all'at barto. vbi not. in. l. ij. in pr̄inc. in iij. col. solu. ma.

Quod est verū in violētia abolatiua ꝺpulsiua seu expulsiua. sec⁹ in violentia turbatiua. Ista materia non cadit hic. sed in. l. si quis. §. de actio. ¶ obli. ¶ ibi dixi.

Quero q̄d si vnus est in culpa leui in faciēdo: ¶ alī in culpa leui omittēdo ¶ certe p̄ponderat culpa in faciendo dixi in. l. qō nerua. §. depositi.

Istud expediui in. l. itaq; fullo. §. ō fur. ¶ ibi feci mentōem ō ista gl.

Dēs q̄ si p vim es expulsus tu emptoꝛ q̄ vēditoꝛ nō tenetur vt. l. vi pulsos. C. de acti. emp. ſz si alī vi licita te expellit: tūc venditoꝛ tenet̄. ¶ vide istā. l.

o No. gl. sup isto. §. q̄ si statutū dicit q̄ notarī pr̄ioꝛ non ꝺz accipe salariū de aliq̄ scriptura: an ego possuꝫ renūciare: q̄ volo ei dare. certe nō possum renūciare q̄ non disponit circa volētes dare sed circa notariuꝫ ¶ ad hoc no. istam glo. ¶ sic non pōt renūciari: cum de eo non disponatur.

Glo. h̄ q̄rit de legato sub cōditōe an interim ꝺz alienatio dixi in. l. fuo legato. §. i. §. de le. i. ¶ ibi p ꝺy.

Vide ꝺy. in. c. locupletari. ex̄ eo. li. vi.

Vide gl. h̄ no. de q̄ ego in. l. ingenuuꝫ. §. ō sta. ho. plene dixi.

Vide ꝺy. in. c. nō fir mat̄. ex̄. e. li. vi.

¶ Finis scōe ptis eximij legū doctoꝛis dñi Bartoli de saxoferrato sup. ff. nouo: cū additōib⁹ eximij vtriusq; iuris doc. dñi Alexandri de imola.

Nemo. §. Quod contra rationem. Vide p ꝺy. ex̄. e. n. c. q̄ a iure cōi. li. vi.

Mitacet. Vide p ꝺy. ex̄. e. c. q̄ tacz li. vi.

Quod ipsius. Vide p ꝺyn. ex̄. e. c. si q̄s in ius. li. vi.

Libertas. Hic tz ista glo. q̄ res dotalis nō possit alienari. fallit i fuo. l. iul'. loquit̄ de fundo dotali. ¶ cū ista glo. ꝺcoꝛdat. C. de rei vxo. ac. §. sed cū lex. ¶. l. i. §. sol. ma. Sed obstare videt̄ glo. in sti. q̄. alie. ſz vel nō. in pr̄in. sed est glo. bona. C. ad vell'. aut̄. siue a me. dixi i dicta. l. i. solu. matri.

Auoꝛabiliores. Dic de hoc vt per ꝺy. in. c. cuz sunt iuncta ꝺ. obscura. ex̄. e. ti. li. vi. ¶ c.

Imperitia culpe. Dic vt ex̄. e. c. nō est sine culpa.

Hētis h̄ q̄ actirumpit̄ p li. ꝺte. sec⁹ si p citatōem. ¶ Sed q̄ro q̄d si p modum exceptōis est actio in iudicio p posita vtrū ppetuet̄. ꝺ. Fran. ac. dic̄ q̄ sic: ¶ est h̄ casus ibi: dū dicit sel' icluse ¶c. ſz si p modū exceptiōis iducit̄ indicio i cludit̄. vt. l. duob⁹. §. ō exce. rei iud. ¶ l. finaūt. §. fi. §. de ne. ge. ¶. l. q̄ si in diē. §. i. §. de ꝺpē. si est inclusa: g̃ interrūpit̄ vt hic ¶ p hoc. l. ampli⁹ nō peti. §. rem ra. ha. sed illud intelligo qñ p̄posita per modū exceptōis tendit ad eundē finē cum actōe. vt exceptio ꝺpensatōis: al's sec⁹ ita loquit̄ glo. ex̄ ō oꝛdine. cogni. c. cū dilectus.

Quod contra rationem. Vide p ꝺy. ex̄. e. n. c. q̄ a iure cōi. li. vi.

Mitacet. Vide p ꝺy. ex̄. e. c. q̄ tacz li. vi.

Quod ipsius. Vide p ꝺyn. ex̄. e. c. si q̄s in ius. li. vi.

Nuitus. §. Quod cuiq; ad hoc. ¶ ibi facit q̄ no. in. l. ticia §. impator. de lega. ij. ¶ q̄ ō dixi post bar. in. l. i. C. de iur. ¶ fac. ignoꝛ. in vna. q. ¶ vide q̄ no. bar. in. l. amplius. rē ra. ha. in. q. quero p ꝺclaratōe materie. ¶ ad bar. hic adde q̄ no. Bal. p illum tex. in auth. ſz hodie nulla. C. de epi. ¶ cler. vbi tz q̄ excusek tabellio qui nō debitum recepit a sponte soluēte. sed contra istā decisi. facit q̄ no. in. l. fi. C. de indic. vidui. ¶ in. l. i. C. de cupr̄essis. lib. xij. ¶ vide glo. no. in. c. i. de simo.

¶ Finis. Laus deo.

Aa
primū vacat
rubri. ō xbor
decem. s.
ius inq̄rtum
Bb
l.ñ.ff.oia.
Inno. q̄ ex
re.vñ illud
vsufru. le.
Cc
t aliud si
ẽ.ro. aut
eq̄pak fideius.
hz duas lec.
Dd
talis in quo
non ponek
iudicank
mora. t sic
Ee
ostituitur.
q̄ statuta
d.l. tha is
t non curo
Ff
vt in fuitute
missor manu
dit. vt. l.
solū possit
cum enim
Gg
q̄ est pretoria
tate debitorii
dum: qr
quo sumus
Hh
cōstitutio
h.d. Opp.
liber homo
Si seru' cōis
Ii
traria. t
ista materia
duntur. t iō
Quero an
Kk
dr insolidum
ciuitatis esset
Qui actum
Ll
cere isti
obli. sol.
t.l.i.
ex ti. de mior.
Mm
deterius q̄
idē si vilior
telligo istā
Nn
dā accessio
diciū sic
officio suo
Oo
sti. c. cām
de.l.p
mittak tc.
Pp
qr ēt
tionē factam
totū .c.
to oparī
Qq
itē si quis
extrane' isto
tur falso
rē facto
mē falsi
Rr
de le. i.
tionē in.l.
vt.l.nunq̄
lect. antiquor
Ss
sciret. s.
hoc edictum
vt.l. tā.
vt no. in
Tt
dak actio
t doc. C.
videndū an
Vv
hētis. ī.
rā vicinā
primk vbi.
dicā in.l.
Xx
veritas est
dita q̄
dr ꝓponi
in alijs.
Yy
postea vt. s.
repudiata
hit ō
ek in culpa
Zz
gat' de q̄dar
redes cū onek
Eos qui
l aui te
Tt
t hoc
l. absentē
betur Ꝺrium
alicui' alteri'
Dd
t qñ
scdo op.
nari. vt
Aa
Rñdeo q̄
ideo non
in qōne
Bb
non lz
hoc extra
pellak: sed
scz an
Cc
appellatū
Si q̄s añ
ad scribatur
illud videam'
Dd

in ꝓiudicium
rñsionibus
Senatus
est fiscus
Ee
so. intellige
deberēt subik
dari tutor
ibi Innoc.
Ff
impator
ꝓueniri
intellect'
ibi: nostra
Gg
s. de hīdi.
boues
verbū facere
Hh
nemo plus
mensem t

207

colorchecker DIGITAL SG
DCSG - UBU # MX - 7181
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
A
B
C
D
E
F
G
H
I
J
K
L
M
N
x-rite
mm
0
1
2
3
4
5
6